

خولاصہ

تفسیری روان
بوتیگہ یشتنی قورٹان

نویسنی
مہلامہ محمودی گہ لالی

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

خولاصەى

تەفسىرى رەۋان

بۆ تىگەشتىنى قورئان

نوسىنى:

مەلا مەحمۇدى گەللەيى

۲۰۱۳ز

۱۴۳۴ك

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

📖 خولاصه‌ی ته‌فسیری ره‌وان بۆ تیگه‌یشتنی قورئان

✍ نویسنی: مه‌لا مه‌حمودی گه‌ل‌له‌یی

🌀 تیراژ: ۲۰۰۰ دانه

🌀 دیزاین: نیان حسین محمد

🌀 شوینی چاپ: چاپخانه‌ی (دار المعرفه) لبنان

🌀 سالی چاپ: ۱۴۳۴ ک - ۲۰۱۳ ز

🌀 له‌به‌ریوه‌به‌رایه‌تی گشتی کتیبخانه گشتیه‌کان ژماره‌ی (۱۰۰۴) ی پی‌دراوه.

🌀 مافی چاپکردنی پارێزراوه بۆ کتیبخانه‌ی ئارام له سلیمانی



له‌رېښازی راسته‌قینه‌ی خوداپه‌رستی لابده‌ین، رېښوما‌ییمان بکه به‌شیوهمه‌که نه‌و رېښوما‌ییکردنه له‌گه‌لمان بې، رېښوما‌ییک بې ده‌ستی خودرمتی له‌گه‌ل بې و نه‌هیلې له‌رېښگای راست لابده‌ین.

۷} صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ. رېښوما‌ییمان بکه و به‌رده‌وامان بکه له‌سهر رېښازی پېغه‌مبه‌ران و راستگو‌یان و راستالان، نه‌وانه‌ی نیعمه‌تی عیبادت و خوداپه‌رستی و حه‌قناسیت پې به‌خشیون، دل‌یان به‌خوداپه‌رستی‌هه به‌یوه‌ست بووه و هه‌موو خپرو خو‌شیه‌کیان له‌به‌ندایه‌تی و سوپاسگو‌زاری زاتی پاکت بینیه‌و سهر‌فرازی هه‌ردوو جیهان بوون.

غیر المغضوب علیهم. نه‌ک نه‌وانه‌ی رقت لی‌یانه‌و غه‌زمی تویان له‌سهره، خودایه! چاودېرمان به‌و مه‌هیله بجینه سهر رېښازی نه‌وانه‌ی نایینی تویان پېگه‌یشتووه و بر‌وایان بې نه‌کردووه و رمتیان کردو‌ت‌ه‌وه رق و غه‌زمی تویان به‌ده‌سته‌ی‌ناوه. {وَلَا الضَّالِّينَ}. هه‌روه‌ها نه‌ک گو‌م‌رایان؛ نه‌وانه‌ی حه‌قیان نه‌ناسیوه، وه‌کوو پېویست و به‌شیوه‌ی رېښو

۱- سورته‌ی (الفاتحة)

سورته بریتیه له‌کو‌مه‌تیک وشه و رسته. کورترین سورته له‌سې نایه‌ت پیک هاتووه، هه‌موو سورته‌یکې قورثان ناو‌یکې تایبه‌تی خو‌ی هه‌یه، هه‌ندئ سورته زیاده‌ناو‌یکیان هه‌یه. ناو‌دگان‌یان به‌گېرانه‌وه له‌ پېغه‌مبه‌رموه (دروودی خودای له‌سهر بې) به‌نیمه‌گه‌یشتووه.

سورته‌ی فاتحه ناو‌ی تریشی هه‌ن، هه‌ره به‌ناو‌بانگه‌گان‌یان (أم الکتاب) و (أم القرآن) و (السبع المثانی) و (الأساس) ه. به‌گه‌وره‌ترین سورته‌ی قورثانیش دم‌میردرئ.

۱} بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ { به‌ناو‌ی خودای به‌خشنده و میهره‌بان، خاومنی ر‌حم و به‌زمیه‌یه له‌دونایا بؤ هه‌موو گیانه‌به‌رېښ، بؤ کافرو موسولمان. خاومنی ر‌حم و به‌زمیه‌یه له‌قیامه‌تدا بؤ خوداپه‌رستان و به‌س.

۲} الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ { سوپاس و ستایشی بې پایان له‌هه‌ره‌که‌سیکه‌وه بې له‌سهر هه‌رچا‌که‌یه‌ک بې هه‌ر بؤ زاتی په‌رو‌ردگار، به‌ده‌یه‌ینه‌رو رزق و ر‌ؤ‌ی‌د‌ری هه‌موو عالمه‌که‌انه، عالمی ناده‌میزاد و نا‌ژ‌ل و درخت و رو‌د‌ک و بالنده و پېر‌و و هه‌موو گیانه‌به‌رانی ناو بوونه‌وه‌رو به‌دیارو نادیارنه‌وه.

۳} الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ { به‌خشنده و میهره‌بان له‌دونایا بؤ هه‌موو که‌س‌یک، دل‌وفان و به‌به‌زمیه‌یه له‌قیامه‌تدا بؤ خوداپه‌رستان و به‌یه‌ه‌شتیان شاد ده‌کا.

۴} مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ { خاومنه‌ده‌سه‌لات و ده‌ست ر‌ؤ‌ی‌شتووه له‌پاشه‌ر‌ؤ‌ژدا پاداشته‌دانه‌وه و سزادان به‌ده‌ست خو‌یه‌تی.

۵} إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ { خودایه! هه‌ر ت‌و ده‌په‌رستین عیبادت و په‌رستمان هه‌ر بؤ ت‌ویه و به‌س! هه‌ر له‌زاتی پاکت داوای کو‌مه‌کی ده‌که‌ین، هه‌ر به‌هیزو توانای له‌بن نه‌هاتووی ت‌و پشت ده‌به‌ستین، هه‌موو کاروبار‌یک به‌پشتیوانی ت‌و نه‌نجام دم‌درئ، هه‌رچی به‌ه‌وئ بې‌ی دم‌بې، هه‌رچی په‌زامه‌ند نه‌بی له‌سهر بوونی نایه‌ته‌دی.

۶} اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ { خودایه! شاره‌زی‌یمان بکه بؤ رېښه‌ی راست و سهر‌فرازی و بمانگه‌یه‌نه به‌مرازو مه‌هیله

پیک حهقیان نه دؤزیو هتیه وه و مکوو نهوانه ی پهیامی
پیغه مبهرا نیان پیگه یشتوو و شیواندوو یانه، یان به شیواوی
پیان گه یشتوو و سهرلی شیواو گومرا بوون و نه یانتوانیوه
ریبازی راست بدؤزنه وه.

{آمین} خودایه! نزامان ئی و مر بگره پارانه وه مان قبوون
بفرموو.

کوتایی سوره تی فاتحه



سوره تی (البقرة)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

به ناوی خودای به خشنده و دلوفان

{الم} = {ئهلیف، لام، میم} ئه مه هیما و رهمزه، ههر خودا
بوخوی مانای دزمانی و پیغه مبهری له مه به سته که ی حالی
کردوو و، به لام مانا که ی بو ئیمه روون نه کرا و هتیه وه، ههروا
هموو ئه م پیت و وشانه ی له سهره تای به شیک له سورته کاندای
هه ن و مکوو {الر} و {که یص} و {ص} و {ن} ... هتد.
هه لبه ته له کتیبه ته فسر مگانی قورئاندا زور قسه له سهر ئه م
پیته پچر پچرانه کراوه، بوخته که ی ئه مه یه (دوور نیه که
ئه م پیتانه کللی پهی بردن به هه ندی نه ینی بن).

{ذَلِكَ الْكِتَابُ} ئه و قورئانه به رزو پیرۆزه که به قه له می
قودرت له (لوح المحفوظ) دا نوو سراوه له ماوه ی (۲۳) بیست و
سئ سالدای به گویره ی پیویست به فریشته ی تایبه تدا له لایه ن
خودا وه بو پیغه مبهری نیسلام، حه زره تی موحه ممه دی کوری
عه بدوللا نیردراوه {لَا رَيْبَ فِيهِ} هیچ شک و گومانای تیدا
نیه و شیواوی ئه وه نیه ئیوه لیی بکه ونه شک و گومانه وه، یان
رسته که خه به ره مانای نینشاو ده گیه نی، واته: (ئیوه لیی
مه که ونه شک و گومانه وه).

{هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ} ئه و قورئانه ری نیشاندرو هو ی شارمزیی
کردنی خو پاریزانه، ئهوانه ی دهبانه وئ خو یان له سهر پیچی
کردنی فهران و نه هیه گانی خودا بپاریزن.



{الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ} ئهوانه ی بر وایان به غه یب هه یه،
بر وایان به و به نهانانه هه یه که له بیرو باوه ری نیسلامیدا
باسی ئی کراوه، وه ک باوه ری به خودا و تاک و ته نهایی له زات و
صیفاتیدا، بر وایان به فریشته هاتنی رۆزی قیامه ت و به هه شت و
دۆزه خ و راستی پیغه مبهری پیغه مبهران و ههر چی هه وایان
پیدا وه دا وایان ئی کردووین بر وایان پیان هه ی. {وَيُؤْمِنُونَ
الصَّلَاةَ} له هه مان کاتدا - نویر: کۆله که ی دینه - به ریک و
پیک ئه نجامی دمه دن {وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ} له و مال و
دارایی هه ی پیمان به خشیون زه کاتی ئی دمه ده کهن، سهره ری
ئه وه یش خیر و خیراتی تر له مال و سامانه که یان ده کهن،
دل فراوان و سه خی سروشتن.

{وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ} ئهوانه ی باوه ریان به و
قورئان و نیگایه هه یه که بو تو ی پیغه مبه ر نیردراوه، {وَمَا
أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ} هه روه ها بر وایان به و کتیبه ئاسمانیانه
هه یه: که بو پیغه مبه رانی پیش تو نیردراونه خواری و مکوو

{صوحوفو زبورو تهوراتو ئینجیل}. وپرای نهوهش
{وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ} بپرای پتهویان بهرؤزی دواپی ههیه.
{^۵أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ} نهوانه خودا پیداونو
به برنامه ی ژیا نیان به تیگه یشتن له به برنامه ی خودا
دامه زراوه و ریگی راستیان گرتوته بهر.

{وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ} نهوانه، به لئ ههر نهوانه
به خته مومرن له ناخوشتی رؤزی هیامهت رزگاریان بووه و
رمزنامه ندیی خودایان به دهست هیناوه و به مرز گه یشتوون!
{^۶إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ} بیگومان نهوانه ی کافرو بی پروان یه کسانه لایان
بیانتر سینئ یان نه بیانتر سینئ ئیمان ناهینن، باومرت پی
ناکهن. به پیغه مبهرت نازانن.

{^۷خَتَمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ وَعَلَىٰ أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ} پهرومردگار دئی نهوانه ی مؤر کردوه، چاوی دلیان کویربووه،
گوپچکه یانی له ناست بیستنی حهق هاخنیوه، په رده ی به سه ر
چاویاندا داوه. وهک ههر پینج ههستیان له کار کهوتیی وایه
بؤیه له گومرایی خو یاندا سه ر گهر دانن. {وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ}
نهوانه له تۆله ی نهو هه تۆیست و کرده وانه یان به رامبه ر
په یامی ئیسلام، سزای به ئیشیان بؤ ئاماده کراوه.

{^۸وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ} ئامده میزادی وا ههن به ده دم ده لئین: ئیمه موسوئمان بووین و
پرومان به تاك و ته نهایی خودا و هاتنی رؤزی قیامهت ههیه،
به لام نهوانه درؤ ده کهن و موسوئمان نین، دوورپون و به درؤ
خو یان بردوته ریزی موسوئمانانه وه.

{^۹يَخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا} به خه یالی خو یان فیل له
پیغه مبهری خودا و موسوئمانان ده کهن و نهوان
هه لده خه له تئین، بؤیه واده کهن تا کوشتن و گرتن و سه رانه ئی
ستاندن له خو یان دوور بخه نه وه، به شه غه نیمهت و
دهستکه وتی شه پ بؤ خو یان و مر بگرن.

{وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ} نهوانه ههر هرو فیلیک بکهن،
به زیانی خو یان تهوا و ده بی و به خراپه به سه ر خو یاندا
دهشکیتته وه، کهوابی و هکوو فیل له خودی خو یان بکهن وایه.
{وَمَا يَشْعُرُونَ} نهوانه له بهر زنده گومرایی و رۆچونیان

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥﴾ خَتَمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ وَعَلَىٰ أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٦﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٧﴾ يَخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٨﴾ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿٩﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ﴿١٠﴾ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِن لَّا يَشْعُرُونَ ﴿١١﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا كَمَا ءَامَنَ الْأَوَّلُونَ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿١٢﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿١٤﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿١٥﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿١٦﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿١٧﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿١٨﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿١٩﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٢١﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٢٢﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٢٣﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٢٤﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٢٥﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٢٦﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٢٧﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٢٨﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٢٩﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٣٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٣١﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٣٢﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٣٣﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٣٤﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٣٥﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٣٦﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٣٧﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٣٨﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٣٩﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٤٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٤١﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٤٢﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٤٣﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٤٤﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٤٥﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٤٦﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٤٧﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٤٨﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٤٩﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٥٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٥١﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٥٢﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٥٣﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٥٤﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٥٥﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٥٦﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٥٧﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٥٨﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٥٩﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٦٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٦١﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٦٢﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٦٣﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٦٤﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٦٥﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٦٦﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٦٧﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٦٨﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٦٩﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٧٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٧١﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٧٢﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٧٣﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٧٤﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٧٥﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٧٦﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٧٧﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٧٨﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٧٩﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٨٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٨٢﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٨٣﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٨٤﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٨٥﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٨٦﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٨٧﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٨٨﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٨٩﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٩٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٩١﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٩٢﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٩٣﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٩٤﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٩٥﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٩٦﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٩٧﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٩٨﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿٩٩﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٠﴾

له به دکاری دا ههست بهو زیان له خو خسته ناکهن، چونکه
{^{۱۰}فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ} له دل و دهر وونیاندا نه خوشتی
دوورپویی و فیلبازی ههیه، ناتوانن یان نایانه وئ نایینی حهق
بناسن و شوینی بکهون. {فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا} بؤ پتر
به دبه ختی و چاره رهشیان خودا نه خوشتی دل و دهر وونیانی
بؤ دوو چه ندانه و چند چه ندانه کردونه وه، تا به ته وای له
قورایی گومرایی دا سه رنگون ببین. {وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ} بؤ
نهوان سزای به ئیشی دۆزه خ ئاماده کراوه {بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ}
به هوی نه وه وه: که درؤ دوو رویان له گهل پیغه مبه ر
موسوئماناندا کردوه و به ده وامن له سه ری!

{^{۱۱}وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ} نه گهر بهو دوورپووانه بگوترئ: ناشوب و نازاوه
به رپا مه کهن و واز له خراپه کاری بینن، ههر به وه نده
ناوهستن: که بلئین: ئیمه ناشووب ناگیرپین و خراپه کار نین
به لکوو بی شه رمانه ده لئین: ئیمه کار و پیشه مان چاکسازی و
نیصلاهی کۆمه له.

{^{۱۲} أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِنْ لَا يَشْعُرُونَ} ناگاداربين و دلتیابن، نهوانه نیش و کاریان، ههئس و کهوتیان ههر خراپهکاری و ناشوبگپرییه، ههردهم خهریکی بهرپاکردنی فیتنه و تیکدانی ریزهکائی کۆمهئی موسولمانان و هئ نهوان بههؤی رۆجونیان له گومپایی دا ههست به خراپی خۆیان ناکهن.

{^{۱۳} وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ} نهگهر داویان ئی بکری و پنیان بگوتری: ده ئیوهش وهکوو نهو خهئکه هۆشهنده خودا پیداونه موسولمان بین و ئیمان بین، فسقهل دمبن و بهشیومییهکی گالتهنامیز {قَالُوا أَأُؤْمِنُ كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ} دهئین: ئیمه چۆن موسولمان دمبین و دهچینه ریزی نهو بی عهقل و نهفامانهوه؟ نیت پرورمردگار لهجیاتی موسولمانان وهلامی دایهوه و ههرمووی: {أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَكِنْ لَا يَعْلَمُونَ} ناگاداربين و بزانی بی عهقل و کورت بین و نهفامن، وهئ بی عهقلی و کهوجیهکهیان لهوهدایه که بهخۆیان نازانی و ههست به گومپایی خۆیان ناکهن.

{^{۱۴} وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا} دوو رووییهکهیان لهوهدایه کاتی به موسولمانان دهگهن — لهبهر ناچاری و بهدرۆ — دهئین: ئیمه موسولمانین، هاویهشی خۆشی و ناخۆشیتانین، {وَإِذَا خَلَا إِلَى شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ} وهئ کاتی که ههوادار و ماموستا شهیتان ئاساکانیاندا کۆدهبنهوه و سهردهگهن بهیهکدا و دهئین: ئیمه بهدل لهگهل ئیومین و بیرو باومرمان نهگۆراوه و ههئویستمان وهکوو هی ئیوه وایه. که تیکهلاوی و هاموشوی موسولمانان دهکهین بو کات بهسهربردن و زهمانه سازییه {إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِئُونَ} نیشی ئیمه دهرحهق بهوان ههر گالتهکردنه پییان و هیچی تر.

{^{۱۵} اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ} بهرومردگار بو خوی سزای نهو گالتهکردنهیان دمداتهوه. تۆلهی نهه فرت و هیل و دوورپوویییهیان ئی دهکاتهوه، بهلام جاری جلهویان بو شل دهکاو ناز نیعمهتیان بو زیاد دهکا بوئهوهی پتر له گومپایی خۆیاندا نفووم بین و به تهواوی چاوی دلیان کوپر بین و هیچ شتیک بهراستی نهبین. نهوانه بهدهخت و چاره رهشن و دوا رۆژیکی سامناک چاومپییانه.

مَقْلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ
ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ {۱۲} هُمُ
بِكُمْ عَنَى قَوْمٌ لَا يَزْعُمُونَ {۱۳} أَوْ كَسَيْتُمْ مِنِ السَّمَاءِ بِهِ
ظُلُمَاتٌ مِّن دُونِ السَّمَاءِ لِيُجْعَلُونَ مِثْلَ غُظُفٍ مِّنَ الْأَشْجَارِ
كَذَلِكَ يُبْطِلُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ الْكَافِرِينَ {۱۴} يَكَاذِبُونَ
فَيَسْتَهْزِئُونَ بِالَّذِينَ هُمْ أَهْلٌ لَّهَا وَلَئِن لَّمْ يَنتَهِ عَنِ الظَّنِّ
وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَنْبَصَرَهُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ {۱۵} يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ
وَالَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ {۱۶} الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ
الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بَنَاءً وَأَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ
بِهِ مِنَ الشَّجَرَاتِ بُرْجًا أَتَقَالِبُ أَكْثَرَ الْيَوْمِ أَنتُمْ وَآبَاؤُكُمْ
فَمَا أَتَى الْيَوْمَ {۱۷} وَإِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَى عَبْدِنَا
فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ
إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ {۱۸} فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَن تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا
النَّارَ الَّتِي هِيَ أَشَدُّ بَرَقًا وَأَعْدَتُ لَلكَافِرِينَ {۱۹}

{^{۱۶} أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ بِالْهَدَىٰ فَمَا رَبَحَت بِتِجَارَتِهِمْ وَمَا
كَانُوا مُهْتَدِينَ} نهو دوو رووانه لهجیاتی نهوهی ریبازی حهق و
راستی ههئبژیرن، ریبازی گومپاییان پهسهند کردوه، واته
بیرو باومپی حهقیان گۆپیوهتهوه به گومپایییهک که کوفرو
بییدییه.

{^{۱۷} مَقْلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ
اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ} حال و مزعی نهو
دوو رووانه لهوهدا: که لهجیاتی نووری ئیمان گومپاییان
ههئبژاردوه، لهدوای راست بین و حهق ناسینیشیان خۆیان
کوپر کردوه، وهکوو حال و مزعی کهسیک وایه: که لهشهوه
زهنگیکی تاریکدا ناگریک بکاتهوه، جا که ناگرهکه بلایسهی
بهرزدهبیتهوه و روناکیی دهدا و چوار دهوری روناک دهکاتهوه.
لهنکاویک ناگرهکه بکۆزیتهوه و کابرا بکهویتته ناوشهوه
زهنگهوه و هیچ شتیک له نهملای نهولای خوی نهبین و
نهتوانی بههیج لایهکدا ههنگاو بنی. وپرای نهوهش.

روناكاييه كه نهما راده و مستن و نازانن بۆ كۆي بچن، چاومړي تروسكاييه كي تر دهكهن.

{وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ} خو نهگهر خدا بيويستايه هيږي بيستني گويچكه يان و نووري ديتنياني ئي دهستاندنه وه كهړو كويړ دمبوون، بېگومان خدا به سهر هه موو شتيكدا به توانايه، جي بوي و چوني بوي ناوا نه نجامي ددا.

{۲۱} يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ} نهى گروهى ناده ميزاد خوداي تاك و ته نهاي خوتان بپهرستن، مافي خودايه تي بدمني و به ته واوي گهر دنكه چي نه و ببن: نه و خودايه ي ئيو و گرو هاني ناده ميزادي پيش ئيو ي له نه بو ووه هينا و ته گورپه پاني بوونه وه، به و شيو و روخساره نه ندامه كاني جهسته تاني ريك خستون، هو كاري ژياني بۆ ره خساندون، بونه ودي ئيو له پاداشي نه وودا ته قواي بكهن و بپهرستن و خوتان له سزاي به نيش و سهر پيچي فهرانه كاني بپاريژن.

{۲۲} الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا} خودايه كي ودهايه زموي بۆ ئيو كردو و به جيگاي دانيشتن و نوستن و حسانه وه، به روا ته نه و زموييه ي بۆ ئيو و هك فهرش راخستو و {وَالسَّمَاءَ بَنَاءً} له ژوور سهر تانه وه ناسماني كردو و به كوشك و باله خانه يه كي گه ووه و هلاشيكي پان و پور، يان ناسماني كردو و به كوشك و باله خانه يه كي گه ووه، واته: چون كوشك و ته لار پيك دهيندرئ له چهنه كهرسه يه كي جيا جيا و به هو ي چهنه ماده يه كه وه به يه كه وه دمبه سري، ناوه هايش ناسمان پيك هيئراوه له مانگو خورو نه ستيره كاني تر.. جا هر چهنه نه و قه بارانه ليك دووربن، به لام به هو ي هيږي كي شندميه كي تا به تيه وه به يه كه وه به ستران، هيچيان له ته و مري خويان لانا دن.

{وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ} له هه ووه باران دمباريئي و به هو ي نه و بارانه وه به رو بو و ميوه ي بۆ ئيو له زموي دهره ينا ووه كردو و يه تي به بزيوي ئيو، نه ووش دمبيته هو ي نه ووه: كه ئيو نه و په رومر دگاره بناسن و بپهرستن و به تاقه خوداي بزانه! كه وابي {فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَندَادًا} ئيو هيج ها وده و ها و به شيك بۆ نه و زاته بيچوونه ديارى مه كهن و كه س به هاوشاني نه و مه زانن {وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ} ئيو بۆ خوتان نه ووه دمرانن: كه نه و كه سه ي

{۱۸} صُمُّكُمْ غَمِّي فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ} نه و بابايه كهړي و هيج نه بيسي، لال بي و سه ي بۆ نه كړي، كويړو كوتر بي به جوړي ك، نه گهر روناكيش هه بي هيج نه بيني، بويه ناتواني بگه رپته وه سهر حالي پيشووي. حال و زمعي دوو ووه كانيش به و جوړميه، چونكه نه وانيش له حياتي هيدا يه و نووري نيمان گومرپي و سهر ئي شيوا و ييان هه لبراردو و ري ئي تي كچو ونيان له لا با شتر بو و له شارمزي و چوونه سهر ريگاي حه ق و راستي.

له راستي نه و و نه و ته صويره نا و نه يه كي بالا نوما يه حال و زمعي زور به ي روله موسولمانه كاني روظگاري ئيمه، نه وودا نه و رولا نه مان دواي نه ووي: كه روظگاري كي دوو و دريژيان له خودا پهرستي دا به سهر بر دوه، سهر يان ئي شيوا ووه گالته به رابردو و خويان دهكهن، روظانه تاوان له سهر تاوان نه نجام ددمن، په ندو مه سه له كه ش نه ووه دمگه يه ني: كه ههر مروفنيك شته كان به دوو و ربيني نيسلام نه بيني و له پروانگه ي نايينه وه سهر يان نه كا دوو و ووه، چونكه شته كان به نووري خودا نابيني، حه قانيق و چوني ته ي شته كاني و هكو و پيوست بۆ روون نابيته وه. نه و په ندو مه سه لي يه كه م بو و، نه مچار دپته سهر رانواندني مه سه لي دو ووه و ده فهرمو و:

{۱۹} أَوْ كَصِيبٍ مِنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَنُقُلٌ يَجْعَلُونَ أَصَابَهُمْ فِي آذَانِهِمْ مِنَ الصَّوَاعِقِ حُدُودَ الْمَوْتِ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ} حال و چوني ته ي جوړي دو ووه مي دو ووه كان و هكو و حال و زمعي كه سانيك وايه: كه له دم شتيكي كاكي به كاكي دا، له شه وه زمنگيكي نهنگوسته چاودا بارانيكي به ليزمهيان ئي بدا، به هو ي پري هه ووه كه وه زوري بارانه كه وه هينده ي تر تاريكاييه كه زور ترببي، نه مچار ناله و گرمه گرمي هه ووه كان، شريخ و هوړي هه ووه كان نه ووه نده ي تر جه وده كه سامناك بكهن و بكه و نه ناو ترسو بيمبيكي زوره ووه، هيجي تريان دمسه لات نه مينئ جگه له وه كه قامكيان بجه نه ناو گويچكه يان.

{۲۰} يَكَادُ الْبَرَقُ يُخْطِفُ أَبْصَارَهُمْ} نزيكه بريسه كي جه خماخي هه ووه كه روناكي چاويان به ري، {كَلَّمَا أَصَاءَ لَهُمْ مَشْرًا فِيهِ} هه ركاتي جه خماخي كه ي ده ورو به ري بۆ رووناك كردنه وه هه نگاو هه لندين، {وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا}: كه

دهيکهن به هاوهدی خودا نه هیچی پی دروست دهکری وه نه دهتوانی رزق و روژی بهکس بدا.

{^{۲۳} وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ} نهگهر ئیوه له شك و گوماندان دهربارهی نهو هورئانهی: كه به پی پیویست وهجیه وهجیه ناردومهتهوه خورای بۆ سهر بهندهی بهریرمان (محمد) و پیتان وایه کتیبکی ناساییه و سهرئاسا نییه، ده ئیوه بتوان به نهندازی سورتهکی وهکوو نهو بینن، تهنانهت نهگهر کورترین سورتهش بی!! ئیمه نهو هورئانه مان پیک هیئاوه لهو پیتانهی ئیوه ئاخاوتنی پی دهکهن، ده ئیوهش بتوان لهو پیته کورتانه سورتهکی وهکوو هی نهو هورئانه بخه نه روو، بانگی ههوادارانی خوشتان بکهن، ناماده بن شایهتیتان بۆ بدن. بیگومان بهرهمردگار شایه دی بۆ بهندهی خوشهویستی خوی داوه جهختی لهسهر راستی بانگهوازییهکهی کردوه، نهگهر راست دهکهن و خاوهنی قسهی خوتانن لهوهدا که دهتوانن کهلامیکی وهکوو هورئان بخه نه روو.

جا {^{۲۴} فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا} نهگهر نهتانتوانی و ناشتوانن: که نهندازی کورته سورتهکیشی بیننه دی {فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْجِبَارَةُ أَعَدَّتْ لِلْكَافِرِينَ} خو بیاریزن لهو ئاگرهی که سوتهمهنیهکهی ئادهمیزادو بتهکانتانه که لهبهرد دایان دمتاشن و دهیانپهرستن. یان سوتهمهنیهکهی ئادهمیزادو بهردی گوگرد: که زوو دادهگیرسی و درهنگ خاموش دهبی و بۆگهنی لی دئ و وهکوو موغناتیسش بهجهستهوه دهنوسی و له ههموو روویهکهوه ئیش و نازارهکه زیاددهبی. ناماده کراوه بۆ کافرو گومریان!

{^{۲۵} وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ} مرگینی بده بهو کهسانهی برویان به شته پهنامهکیهکان هیه، خودا بهتاک و تهنها دهناسن و ملکهچی ههرمان و نههیهکانی بوون، برویان بهو هورئانه هیه که بهنیگا بۆ (محمد) نیردراوته خورای، ههروا برویان بهو نامه ئاسمانییانه هیه: که لهوهپیش بۆ پیغهمبهرهکانی تر نیردراون، برویان به روژی دوایی هیه، وپرای نهوهش کردهوی باش نهجام دهن، له تاعهت کردن و مالبهخشین سستی ناکهن و به گویرهی شهرعهتی خودا نههرکهکانی خویان چی بهچی دهکهن. مرگینیان بدری که بویان نامادهکراوه جهند باخ و باخاتیک که بهزیر لق و بویی درهختهکانیاند

وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأَنُؤُوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٥﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ ﴿٢٦﴾ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَّا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَالِفُونَ ﴿٢٧﴾ كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمَيِّتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٨﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَهُوَ يُعْلِمُ وَهُوَ عَلِيمٌ ﴿٢٩﴾

جوگه و جوبار دهکشین و دیمه نهکه تا بلایی رازوهو دلخوشکهره.

{كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأَنُؤُوا بِهِ مُتَشَابِهًا} ههر کاتیک و جهندیکیان بدریتی لهو میوه خوشانه، دهلین: نهمه نهوه بوو پیش کهمیک پیماندراو لیمان خوارد، یان نهه میوهجاته جؤراو جؤرانه ههر نهو میوهجاتهی دونیایه، بهلئ ئاواو بهو جؤره میوههاتیان بۆ دینین له وینهی یهکتری، بهلام تام و بۆنیان عاسمان و ریسمانه.

{وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ} زیاد لهو نازو نیعمهته زؤرو ههمه جؤرانهش، بۆ نهوان هیه هاوسهری پاک و تهمیزی بی خهش و عیب له کهلیان رادهبویرن و زیان دهگوزهرینن (وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ) نهو خودا پیداوانه به خویان و هاسهرهکانیانهوه له بههشتدا لهژیانی ههتا ههتایی دان و ههرگیز نهه خوشی و خوش رابواردنهیان کۆتای پی نایه و نابریتهوه...

{^{۲۶} إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا} خودا شهرم ناگو بهلایهوه نهنگی نییه: که تموونه و پهنه به میشوولهو بجوگر له میشوولهش بهینیتیهوه، چونکه ههموو

شَتِّكَ لَمْ يَؤْنَهُ وَمَرْدَا دُرُوسْتَكِرَاوِي خَوِيَهْتِي: بُوْ خُودَا ج
فِيلِيكَ دُرُوسْت بَكَا ج مِيْشَوَلَهِيْ دُرُوسْت بَكَا چُون يَهْكَه.

جَا {قَالُوا الَّذِينَ آمَنُوا يَقُولُونَ أَلَمْ يَكُنْ مِنْ رَبِّهِمْ} نَهْوَئِي
بِرُودَارَنُو خُودَا پِهْرَسْتَن نَهْم پِهْنَد هِيْئَانَه وَمِيَان بَهْلاوَه
رَاسْتَو حَهْقَه، بِرُودَايَان بِيْئِي قَايِم دَمِيْئُو دَهْزَانَن كِه نَهْم پِهْنَد
هِيْئَانَه وَمِيَه لَه لَايَهْن پِهْرُومَرْدگَارِيَانَه وَمِيَه وَ نَهْوَئِيْش كَارُو
گُوهْتَارِي نَا بَهْجِيْئِي نَاوَمِشْتَهْوَ.

{وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا} وَهِيْ
نَهْوَئِيْ كَاْفِرُو خُودَانَه نَاسَن، دَهْئِيْن، خُودَا ج مَهْبَهْسْتِيْكَ لَهْم
پِهْنَد هِيْئَانَه وَهْ هِيْه؟ كِهِيْ نَهْم شَتَانَه شَايَسْتَهِيْ بَاسْكَرْدَنُو
پِهْنَد بِيْ هِيْئَانَه وَمَهْن؟

پِهْرُومَرْدگَار وَهْ لَامِيَان دَهْدَاتَهْوَ وَ دَهْفَهْرَمُؤِيْ: {يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا}
خُودَا بَهْم نَهْوَئِيْ هِيْئَانَه وَهْ زُورُ كِهْس گُومِرَا دَمْكَاو لَه رِيْبَازِي
حَقْ لَادَمْدَهْن {وَيَهْدِيْ بِهِ كَثِيرًا} زُورُ كِهْسِيْ تَرِيْشِيْ بِيْ دَهْخَاتَه
سَهْر رِيْبَازِي رَاسْتَو خُودَا پِهْرَسْتِيْ، {وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ}
هَمَر كَاْفِرُو خُودَا نَهْوَئِيْش بَهْم پِهْنَد هِيْئَانَه وَهْ گُومِرَاو سَهْر نِيْ
شِيْوَو دَمِيْئِيْ!

نَهْمَجَار پِهْرُومَرْدگَار رَهْوَشْتِيْ نَهْوَ چَارَه رَهْشَانَه، كِه شَايَايِي
گُومِرَا بِيْوَنَن بَهْم نَاهِيْهْتَه رَهْوَئِيْ دَهْكَاتَهْوَ وَ دَهْفَهْرَمُؤِيْ:
{الَّذِينَ يَقُولُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيقَاتِهِ} نَهْوَئِيْ، كِه لَهْگَهْل
خُودَا دَا پَهْمِيَان دَهْبَهْسْتَنُو بَه سَوِيْئِنْدُو بَه لِيْئِيْشِيْ هَايَمَتَرِيْ
دَهْكَهْن، كِهْجِيْ دَوَايِي {وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ} نَهْوَ
پَهْمِيْوَئِيْيَانَه دَهْچِرِيْئِنَن، كِه خُودَا فَهْرْمَانِيْ كِرْدُووه بَه
پَتَهْوَكَرْدَنِيَان وَهْ گُومُو پَهْچِرَانْدَنِيْ پَهْمِيْوَئِيْ خَرْمَاهِيْهْتِيْ،
پَهْمِيْوَئِيْ نِيْوَئَان مَوْسَلْمَانَان، پَهْمِيْوَئِيْ لَهْگَهْل پِيْغَه مَهْمَرَا نَدَا
جَا نَهْگَهْر نَهْوَ پَهْمِيْوَئِيْيَانَهِيْ كِه خُودَا فَهْرْمَانِيْ كِرْدُووه بَه
رَاگِرْتَنُو پَارِيْزگَارِيْ كِرْدَنِيَان بَهْچِرِيْئِنْدَرِيْئِنَن، نِيْئَر چَاوَمِرَا وَئِيْه
هَهْمُوو پَهْمِيْوَئِيْيَه كُؤْمَه لَآيَهْتِيْ وَ نَآيِيْئِيْ يَهْكَان بَهْچِرِيْئِنْدَرِيْئِنَن.
پَشِيْوِيْ لَهْ سَهْر زَمُؤِيْ بَهْرِيَا دَمِيْئِيْ {وَيَفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ}
نَهْوَئِيْ بَهْرَدَمُوَام فَهْ سَادُو گَهْنَدَهْلِيْ لَهْ سَهْر زَمُؤِيْ بَهْرِيَا دَهْكَهْن وَ
پَهْرِيْوَئِيْ دَهْكَهْن! {أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ} نَهْوَئِيْ بَهْلِيْ نَهْوَئِيْ
خَهْ سَارَهْتَهْمَهْنْدَنُو مَآيَه پَهْوَچِيْ هَهْرَدُوو جِيْهَانَن.

{كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَفْوَاحًا} نَهْم يَهْمِيْئِيْكُمْ نَهْم
يَهْمِيْئِيْكُمْ نَهْم إِلَهِيْ تَرَجَعُونَن} نِيْوَ چُون بِرُودَا بَه خُودَا نَاهِيْئِنُو
بَهْمَاك وَ تَهْ نَهْوَئِيْ نَآسَن وَ بَهْكَاهَرِيْ دَهْمِيْئِنَهْوَ؟! لَه كَاتِيْكَدَا
نِيْوَ لَهْ سَهْر مَتَادَا گُشْت پَارْچَه يَهْكَيْ جَهْسْتَهْتَان لَهْ نَاوَا گَلُو نَاوُو
تُوْخَهْم وَ عَوْسَهْر مَكَانِيْ تَرِيْ بُوْنَهْوَ مَرْدَا بُووه، هِيْچ بُوْنِيْكَتَان

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّيْ جَاعِلٌ فِي الْاَرْضِ خَلِيْفَةً
قَالُوا اَجْعَلْ فِيْهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيْهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَآءَ وَنَحْنُ
نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ اِنِّيْۤ اَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ
(۲) وَ عَلَّمَۤ اٰدَمَۤ اَلْاَسْمَآءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَی الْمَلٰٓئِكَةِ
فَقَالَ اَنْبِئُوْنِيْ بِاَسْمَآءِ هٰٓؤُلَآءِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ (۳) قَالُوا
سُبْحٰنَكَ لَا عِلْمَ لَنَاۤ اِلَّا مَا عَلَّمْتَنَاۤ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَلِيْمُ الْحَكِيْمُ
(۴) قَالَ يٰۤاٰدَمُ اَنْۢبِئْهُمْ بِاَسْمَآئِهِمْ فَلَمَّۤ اُنۢبَاَهُمْ بِاَسْمَآئِهِمْ قَالَ
اَلَمْ اَقُلْ لَّكُمْ اِنِّيْۤ اَعْلَمُ غَيْۢبَ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ وَ اَعْلَمُ مَا
تُبْدُوْنَ وَ مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُوْنَ (۵) وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا
لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْۤا اِلَّاۤ اِبٰلٰسَ اَبٰی وَ اسْتَكْبَرَ وَ كَانَ مِنَ الْكَٰفِرِيْنَ
(۶) وَ قُلْنَا يٰۤاٰدَمُ اسْكُنْ اَنْتَ وَ زَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَ کُلَا مِنْهَا رَغَدًا
حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هٰٓذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُوْنَا مِنَ الضَّآلِّيْنَ (۷)
فَاَزَلَّهُمَا الشَّيْطٰنُ عَنْهَا فَاَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيْهِ وَ قُلْنَا اَعْمِلُوْۤا
بِعَشْرٍ لِّبَعْضِ عَدُوِّ وَاٰدَمُ مِنْ رَّبِّهِۭ كَلِمَتٍ فَاَبٰی عَلَيْهِۤ اِنَّهٗ هُوَ الْفَوۢسِقُ الْاَجْبَرُ
(۸) فَلَقِيَۤ اٰدَمُ مِنْ رَّبِّهِۭ كَلِمَتٍ فَاَبٰی عَلَيْهِۤ اِنَّهٗ هُوَ الْفَوۢسِقُ الْاَجْبَرُ (۹)

نَهْوَئِيْ، گِيَانَتَان تِيْئِدَا نَهْوَئِيْ، خُودَا لَه نَهْوَئِيْ نَهْوَئِيْ
هِيْئَانَهْتَه گُومِرَا پَانِيْ زِيَانَهْوَ، پَاشَان كِه نَهْجَهْلَتَان هَات دَهْتَان
مَرِيْئِيْ، نَهْمَجَا رَهْوَئِيْ قِيَامَهْت زِيْنَدُوو تَان دَهْكَاتَهْوَ، بُوْ
لِيْكَوْلِيْئَهْوَ وَ حَقْ وَ حَسَاب نَهْمَجَار رَا پِيْچ دَهْكَرِيْئِنَن بُوْ تُوْلَه نِيْ
سَتَانْدَنَهْوَ سَزَا، يَان مَانَايْ رَهْستَهِيْ {ثُمَّ يَهْمِيْئِيْكُمْ ثُمَّ إِلَهِيْ
تَرَجَعُونَن} بَهْم جُؤَرِيْه: نَهْمَجَار لَهْ پَاش مَرْدَن لَه گُومِرَا كَاتَانَدَا
زِيْنَدُوو تَان دَهْكَاتَهْوَ، دَوَايِي بُوْ حِيْسَابُو لِيْكَوْلِيْئَهْوَ بُوْلَاي
خُودَا دَهْگَهْرِيْئِنْدَرِيْئِنَهْوَ.

{هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْاَرْضِ جَمِيْعًا ثُمَّ اسْتَوٰى اِلَى
السَّمٰوٰتِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَآوٰتٍ وَ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ}
پِهْرُومَرْدگَار خُودَا يَهْكَيْ وَهْ هَايَه چِيْ لَه زَهْمِيْئِدَا هَهْيَه بُوْ
بَهْرَهْوَئِيْئِيْ نِيْوَئِيْ نَادَهْمِيْزَاد دُرُوسْت كِرْدُووه، بُوْ نَهْوَئِيْ
سُوودِي نِيْ بِيْئِنَنُو بُوْ بَهْرَهْوَئِيْئِيْ خُوْتَان بَهْكَارِيَان بَهِيْئِنَنُو
سُوپَاسِيْ خُودَايْ لَهْ سَهْر بَهْكَهْن. نَهْمَجَار وَئِيْسْتِيْ قَهْ بَارَه
بَهْرَهْوَئِيْ دُرُوسْت بَكَا، نِيْئَر رِيْئِيْ وَ پِيْئِيْ كِرْدَنُو كِرْدَنِيْ
بَهْجَهْوَئِيْ نَآسَمَان. پِهْرُومَرْدگَار بَهْ هَهْمُوو نَهْوَ شَتَانَهِيْ كِه لَه
نَآسَمَان وَ زَهْمِيْئِدَا دُرُوسْتِيْ كِرْدُوون زَانَاوَا نَاگَادَارَا

{وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّيْ جَاعِلٌ فِي الْاَرْضِ خَلِيْفَةً} نَهْوَئِيْ
پِيْغَه مَهْمَر (دُرُودِيْ خُوَايْ لَهْ سَهْر بِيْئِيْ) سَهْر گُورَشْتَهِيْ

دروستکردنی نادمیزاد بؤ خه لك باس بكه، كاتى خودای تۆ به فریشته‌كانی راگه‌یاندو فهرمووی: من دمه‌وی له‌سهر زه‌وی جینشینی دابنیم زه‌وی ناومدان بکه‌نمه‌وه، له‌جیاتی من له‌ناو مهرودمدا دادپه‌رومرانه حوكم بكا {قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ} فریشته‌كان وتیان: خودایه! تۆ ج مهبه‌ستیكت له‌ دروستکردنی نه‌و جوژه به‌ندانه هه‌یه و بۆچی كه‌سانیک ده‌خه‌یه سه‌ر زه‌وی كه‌ ناشووبی تیدا بگێرن و خوینپرێزی تیدا په‌په‌رو بکه‌ن؟ نه‌گهر مهبه‌ست له‌ دروستکردنی نه‌و جوژه مه‌خلووقه په‌رستنی زاتی پرۆزو به‌رزته: نه‌وه ئیمه هه‌موو دهم سه‌رگه‌رمی په‌رستنی تۆین و ته‌قدیست ده‌كه‌ین هه‌رگیز سه‌رپێچی كردن و ناشووب نانه‌وه خوین رشتیمان ئی روو نادا. ده‌ی كه‌وابی بۆچی گروهي تر دروست ده‌كه‌ی؟

په‌رومردگار وه‌لامی دانه‌وه‌و فهرمووی: {إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ} نه‌وه‌ی من ده‌یزانم ئیوه‌ نايزانن. من ده‌زانم: كه‌ به‌رژه‌ومندیه‌کی بالا هه‌یه له‌ دروستکردنی نه‌م جوژه گروه‌وه‌و نه‌وه به‌رژه‌ومندیه‌کی بالا‌تره له‌و ناشووب و تاوانانه‌ی كه‌ برێکیان به‌ریای ده‌كه‌ن و ئیوه‌ ده‌یكه‌ن به‌ پاساو له‌مبه‌ر بؤ نه‌وه‌ی من له‌و كار ه‌وازی‌نم من له‌ناو نه‌و گروه‌ه‌دا پێغه‌مبه‌ران و راستگوو شه‌هید و خودابه‌رستی راستان دروست ده‌كه‌م.

{وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَٰؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ} په‌رومردگار ناوی هه‌موو شتیکی ناو بوونه‌ومری فی‌ری حه‌زرمی ناده‌م كرد، جوژی نه‌و شتانه‌ی دروستی گرده‌بوون هه‌موویانی به‌ناده‌م ناساند، فی‌ری كرد: نه‌مه‌ حوشره، نه‌سه‌په، هه‌وره، مانگه، خوژه، مه‌جه‌رمیه، ده‌فته‌ره، قه‌له‌مه،..... هتد نه‌مجار نه‌و شتانه‌ی هی‌نا به‌سه‌ر شاه‌ی بوونه‌ومرو به‌سه‌ر فریشته‌كانیدا رانواندن و پێی فهرموون: ده‌ی كه‌ ئیوه‌ راست ده‌كه‌ن و بۆچوونه‌كه‌تان ته‌واوه، ناوی نه‌م شتانه‌م بؤ شی بکه‌نمه‌وه.

{قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ} فریشته‌كان هه‌موویان وتیان: په‌رومردگار! پاك و بی عه‌یبی هه‌ر بؤ تۆیه، به‌رژه‌ومندی بوونه‌ومرو دوا رۆزی روداو لای زاتی پرۆزت ناشكراو نومايانه. ئیمه‌ جگه‌ له‌و برمه‌زانیاریه‌ی فی‌رت کردوین هی‌چی تر نازانین... بی‌گومان زاتی پرۆزت زانایه به‌ هه‌موو شتیك و كارمه‌كانت هه‌موویان به‌گوێره‌ی حیکمه‌تن و هه‌موو شتیكت له‌ جی‌ی خویدایه.

نه‌مجار بؤ ده‌رکه‌وتنی زی‌ده‌ ریزی باوه‌ ناده‌م له‌لای فریشته‌كان {قَالَ يَا آدَمُ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ} فهرمووی: نه‌ی ناده‌م! ناوو سوودو تایبتمه‌ندی نه‌و شتانه‌یان پێ بلی، کاتیک باوه‌ ناده‌م و ده‌کوو پێویست زانیاری ته‌واوی پێدان، نه‌مجار فهرمووی: نه‌دی من پێم نه‌گوتن: كه‌ هه‌ر خووم نه‌پێنی و شته‌ په‌نامه‌کیه‌كانی ناسمان و زه‌وی ده‌زانم؟! ناگادارم به‌و هه‌لوێسته‌ی ده‌رتان به‌ری و گوته‌تان: بۆچی كه‌سانیک ده‌خه‌یه سه‌ر زه‌وی كه‌ ناشووبی تیدا به‌ریا بکه‌ن و خوینی تیدا برێژن.

{وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ} هه‌رومه‌ها زانا بووم به‌و ده‌خه‌ی له‌ناو ده‌روونی خو‌تاندان شارده‌بو‌تانه‌وه.

{وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ} یادی نه‌وه‌کاته بکه‌رمه‌وه كه‌ هه‌رمانمان به‌ فریشته‌كان کردو گوتمان هه‌مووتان گر‌نووش بؤ ناده‌م به‌رن و ریزی ئی بگرن، په‌كه‌سه‌ر فریشته‌كان هه‌موویان گر‌نووشیان بؤ بردو سه‌ری ریزی نه‌وازشیان بؤ خسته‌ سه‌ر زه‌وی، ته‌نیا شه‌یتان سه‌رپێچی کردو سو‌جده‌ی نه‌بردو خو‌ی به‌زل زانی و خو‌ی به‌ به‌رزتر دایه‌ قه‌له‌م، نه‌و نه‌فرمت لی‌کراوه له‌ زانیاری خودادا له‌ ریزی کافران هه‌ژمار کرابوو!.

{وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ} دوا‌ی نه‌وه‌ی به‌و شیوه‌ ریزمان له‌ ناده‌م گرت و فریشته‌كان گر‌نووشیان بؤ برد به‌ (ناده‌م)مان گوت: تۆ خو‌ت و هاوسه‌رت له‌ به‌هه‌شتدا جی‌گیر بن و له‌میوه‌ و به‌روبوومی له‌ جو‌گا و کانیای بۆخۆن و بۆخۆنه‌وه، له‌هه‌ر گو‌پیه‌ك ئارم‌زوو ده‌كه‌ن ئارامی تیدا بگرن و رابوێرن؛ به‌لام به‌هیج جو‌ریك نزیکی نه‌و داره‌ مه‌كه‌ونه‌وه‌و له‌ به‌روبوومه‌كه‌ی مه‌خۆن ته‌نها نه‌و ده‌رخه‌تان ئی قه‌ده‌غه‌یه. نه‌گهر نزیکی نه‌و ده‌رخه‌ بکه‌ومنه‌وه ده‌چه‌ پێ‌ری سته‌مکارانه‌وه.

{فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا} واته: شه‌یتان فریوی دان و هه‌لینان بؤ سه‌رپێچیکردنی فهرمانی خودا، یان شه‌یتان له‌به‌هه‌شت دووری خسته‌نه‌وه به‌هۆی درۆ بؤ كردن و سو‌یند بؤ خواردن بۆیان كه‌ نه‌و دلسۆزه‌ بۆیان و مهبه‌ستی خو‌شبه‌ختی نه‌وانه.

{فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ} شه‌یتان ناده‌م و حه‌وا‌ی له‌به‌هه‌شت یان له‌و خو‌شی و نيعمه‌ت و كامه‌رانییه‌ ده‌ركردن. {وَقُلْنَا اهْبِطُوا} پێمان گوتن: هه‌ستن برۆنه‌ خواری {بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ

عَذُوْا} هه‌ندیکتان دهمنه دوزمن بو هه‌ندیکی ترتان {وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ} بو نیوه له‌سهر زه‌وی شوینی مانه‌وه‌و جه‌وانه‌وه هه‌یه تا رۆزی قیامه‌ت، یان کاتی مردنتان {^{۳۷} قُلْنَا أَأَنْتُمْ أَوْلَىٰ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ} ئه‌مجار په‌روردگار پاران‌ه‌وه‌و نزایه‌کی خسته دلی ئادهمه‌وه، نه‌ویش به‌ دئیکی پر بر‌واوه‌و رووی کرده باره‌گای په‌روردگار و‌تی: {رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ} په‌روردگارمان! ئیمه سته‌م ناحه‌قیمان له‌ خودی خو‌مان کردو سه‌رپیچی فه‌رمانی تو‌مان کرد، نه‌گه‌ر لی‌مان خو‌ش نه‌بی و به‌زمییت پی‌مانا نه‌یه‌ته‌وه، ئیمه له‌ گره‌هی به‌دبه‌خت و زهرمه‌ندانین {قَتَابَ عَلَيْهِ} په‌روردگار نزاکه‌ی قبول کردو به‌زمی پی‌مانا هاته‌وه‌و توبه‌ی ئی قبول کردن {إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ} بی‌گومان خودا توبه‌ی توبه‌کاران قبول دم‌کاو خاومنی به‌زمی و رحم و شفقه‌ته.

{^{۳۸} قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا} فه‌رمانمان به‌ ئادهم و جه‌وا کردو گوتمان بر‌ونه‌ خوارئ بو‌ سهر زه‌وی و ده‌ست بکه‌ن به‌ ناوم‌دان‌کردنه‌وه‌ی زه‌وی و هه‌موو کاتی چاوم‌پروان و به‌ناگابن {فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنْي هُدًى} هه‌رکاتیک په‌یامیک، پی‌غه‌مبه‌رئک هات بو‌ ناوتان گو‌پ‌دا‌پ‌ریان بن و به‌ فه‌سیان بکه‌ن. چونکه {فَمَنْ تَبِعَ هَذَا} هه‌رکه‌سیک شو‌ین په‌یامی من بکه‌وئ {فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ} هیچ ترسی رۆزی دوا‌ییان له‌سهر نیه {وَلَا هُمْ يَخْزَوْنَ} داخ و خه‌فه‌تی ژبانی رابوردوشیان ناخو‌ن، په‌رو‌شی مال و خیزانی دوا‌ی خو‌یان نیه {^{۳۹} وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا} ئه‌وانه‌ی کافرو خودانه‌ناس بو‌ون پی‌غه‌مبه‌رانی ئیمه‌یان به‌درو‌ خسته‌وته‌وه‌و گالته‌یان به‌ موعجیزه‌و نیشانه‌ی پی‌غه‌مبه‌رایه‌تیه‌که‌یان کردوه {أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ} ئه‌وانه‌ نه‌هلی دۆزه‌خن و ده‌خرینه‌ ناوی {هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ} تو‌ور دم‌دینه‌ ناو ناگری دۆزه‌خه‌وه‌و هه‌تا هه‌تایه‌ تپیدا دم‌ینه‌وه. {^{۴۰} يَا بَنِي إِسْرَٰئِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ} نه‌ی نه‌وه‌ی یه‌عقوب! شو‌کرو سو‌پاسی ئه‌و هه‌موو نازو نيعمه‌تانه‌ی من بکه‌ن؛ که به‌ باو‌ک و باپیری ئیوه‌مان به‌خشو‌ن، له‌ ژیر ده‌سته‌یی فیرعه‌ن رزگارمان کردن، له‌نه‌زادی خو‌تان پی‌غه‌مبه‌رمان بو‌ ناردن، {وَأَوْفُوا بِعَهْدِي} ئه‌و عه‌ده‌و په‌یمان‌ه‌ی پی‌م گو‌تون پابه‌ندی بن؛ که بریتیه‌ له‌ شو‌ینکه‌وتنی پی‌غه‌مبه‌رمان {أَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ} منیش ئه‌و به‌لینه‌ی پی‌م داو‌ن به‌جی دینم؛ که بریتیه‌ له‌وه‌ی له‌ گونا‌هاتان خو‌ش ببم و بتانخه‌مه به‌هه‌شته‌وه.

قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى مِّن تَبِعَ هَذَا لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ^{۳۷} وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ^{۳۸} يٰٓبَنِي إِسْرَٰءِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ وَإِنِّي فَارِهُونٌ ^{۳۹} وَمَا مَنَعُكُمْ مُّصَدِّقًا لِّمَا مَكَّمُ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَٰ كَافِرٍ بِهِ وَلَا تَتَّبِعُوا هَادِيَ تَمَنَّا قَلِيلًا وَإِنِّي فَاتَّقُونَ ^{۴۰} وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْظُلْمِ وَتَكْذِبُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ قَاتِلُونَ ^{۴۱} وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ ^{۴۲} أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْإِخْرَاقِ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ نَسْوُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ^{۴۳} وَأَسْمِعُوا بِالنَّاصِرِ وَالصَّلَاةِ وَآتُوا الزَّكَاةَ؛ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ ^{۴۴} الَّذِينَ يَخْشَوْنَ اللَّهَ ثُمَّ لَمَّا نُوعِزْهُمْ بِأَنْفُسِهِم بِاللَّهِ رَجِعُوا ^{۴۵} يٰٓبَنِي إِسْرَٰءِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَلْقُوا مَقَالَتَكُمْ عَلَى الْمَكُورِ ^{۴۶} وَأَتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُجْعَلُ مِنْهَا شَقَرَةٌ وَلَا يُجْعَدُ مِنْهَا عَذْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ^{۴۷}

{وَأَيَّٰي فَارِهُونٌ} هه‌ر له‌من بترسن و له‌که‌سی تر مه‌ترسن! زۆر بترسن له‌وه‌ی سه‌رپیچی فه‌رمانی من بکه‌ن. {^{۴۱} وَأَمِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ} بر‌وا به‌و قورنانه‌ بکه‌ن که‌بو پی‌غه‌مبه‌رم ناردوه، پالېشتی کتیبه‌ ناسمانیه‌کان – ته‌ورات و ئینجیل – دم‌کاو، پالېشتی ده‌قه‌ نه‌سلیه‌کان دم‌کاو پېش نه‌وه‌ی گو‌پ‌دان‌کاریان تپیدا بکړئ {وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَٰ كَافِرٍ بِهِ} نیوه‌ نه‌ی نه‌وه‌ی (یعقوب)، له‌گه‌ل ئه‌و زانیارییه‌ی پېتان دراوه‌و هه‌تانه‌ حقه‌ وایه‌ یه‌که‌م گره‌و تاقم بن که‌ بر‌وا‌ی پی‌ بکه‌ن و ئیمانی پی‌ به‌ینن، نه‌ک دژی بو‌ستن و به‌ر به‌رم‌کانی بکه‌ن {وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا} له‌جیاتی بر‌وا‌ هی‌نان به‌ نیشانه‌کانی خودایه‌تیم و راستی نایی‌نی ئیسلام و بر‌وا‌کردن به‌ پی‌غه‌مبه‌ری ئیسلام و په‌یامه‌که‌ی، جه‌زو نارم‌زو‌ی دونیا هه‌ل مه‌بژدن، چونکه‌ خو‌شیی جیهان که‌م با‌یه‌خ و کورت و فه‌وتاوه‌ له‌به‌رامبه‌ر ژبانی قیامه‌ت و نيعمه‌ته‌کانی که‌م و که‌م نرخه.

{وَأَيَّٰي فَاتَّقُونَ} له‌سزای من خو‌تان بیاریزن، به‌جو‌رئک لی‌م بترسن که‌ هه‌ل‌تان بنی‌ بو‌ پابه‌ند بو‌ون به‌ فه‌رمان و نه‌هییه‌کانم.

{ ۴۲ } وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَكَتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

حق و راستی تیکه‌ل به به‌تال مه‌کنه و به‌م ره‌نگه حقه بشارنه‌وه و به‌تال بخه‌نه روو بیخه‌نه به‌رگی حقه‌وه. یان نایینی جوله‌که و مه‌سیحی تیکه‌لاو به نایینی نیسلام مه‌کنه، له‌کاتیکدا ئیوه دزمان: که نایینی په‌سهند لای خودا نایینی نیسلامه.

{ ۴۳ } وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآلُوا الزَّكَاةَ وَارْكَبُوا مَعَ الرَّاكِبِينَ } نوێزی موسولمانانه بکه‌ن، زه‌کاتی مال و سامانتان به‌پیی نایینی نیسلام دهریکه‌ن و بیدنه به‌هه‌ژاران، بچه ریزی موسولمانانه‌وه و جومعه و جه‌ماعه‌ت بکه‌ن.

{ ۴۴ } أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تُلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ } نه‌ی زانایانی نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل نه‌وه چۆن فه‌رمان به‌ خه‌ک ده‌کن چاکه‌کارو خودا په‌رست بن و فه‌رمانه‌کانی قورئان جی‌به‌جی بکه‌ن، که‌چی خۆتان له‌بیر ده‌جی و بۆ خۆتان په‌یره‌وی نامۆ‌زگارییه‌کانی خۆتان ناکه‌ن، وه‌لحال ئیوه ته‌هورات ده‌خویننه‌وه و دزمان: که‌هه‌ره‌شه‌ی توندی تیدایه بۆ نه‌وانه‌ی گفتارو کرداریان لیک جودایه. نه‌وه ئیوه تاکه‌ی هام ناکه‌نه‌وه و عه‌قل و هۆش په‌یدا ناکه‌ن؟

{ ۴۵ } وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ }

له‌هه‌موو ته‌نگانه‌و پێداویستییه‌کانتان، له‌کاتی به‌لاو موسیبه‌تدا په‌نا به‌رن بۆ صه‌بر و خۆراگری و گه‌رانه‌وه بۆلای خودا و رۆزوو گرتن، واته: صه‌بر و نوێز بکه‌ن به‌ فه‌لقان و سوپه‌ر بۆ هه‌موو ته‌نگانه‌و ناسته‌نگو گه‌رو گه‌هتیک. { وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ } بێگومان به‌جی هینانی نوێز مه‌کان له‌کاتی خۆیاندا و نه‌نجام دانیان و مه‌کوو پێویست کاریکی قورس و گرانه، مه‌گه‌ر بۆ که‌سانیک نه‌بێ که له‌خودا ترسن.

{ ۴۶ } الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ اللَّهَ مَلَأُوا رُبَّهُمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ } نه‌وانه‌ی دنیان له‌وه‌ی دوا‌یی به‌ خودای خۆیان ده‌گه‌ن و ده‌گه‌رینه‌وه بۆ باره‌گای خودای په‌رومردگاریان و به‌ بې‌روا دنیاییه‌وه نوێزو رۆزوو خودا په‌رستی و ئه‌مرکه‌کانی سه‌ره‌شانیان نه‌نجام دهنه.

{ ۴۷ } يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنعَمْتُ عَلَيْكُمْ } نه‌ی نه‌وه‌ی یعقوب! نه‌مه‌جارش بۆتان دووباره ده‌که‌ینه‌وه، سوپاسی نه‌و نازو نیه‌مه‌تانه بکه‌ن که کاتی خۆی به‌ باوک و باپیری ئیوه‌مان به‌خشیوه! { وَأَلَّيْ لَفُضِّلْتُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ } من به‌سه‌ر گه‌ل و کۆمه‌لی رۆزگاری خۆتاندا زنده ریزم دابوونی،

وَلَا تَحْسِبَنَّكُمْ مِنَ الْإِلَهِ فِرْعَوْنُ يَسْؤُمُوكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ
يَذَّبَحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ
مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٤٨﴾ وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُم الْفَرَقَ فَأَنجَيْنَاكُم
وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٤٩﴾ وَإِذْ وَعَدْنَا مُوسَى
أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ أَخَذْنَا مِنَ الْعِجْلِ مِن بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ
﴿٥٠﴾ ثُمَّ عَقَوْنَا عَنكُم مِّن بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥١﴾
وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿٥٢﴾
وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يُعْذِرُكُمْ إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ
بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوبُوا إِلَى بَارِيكُمْ فَاتَّقُوا أَنْفُسَكُمْ ذَلِكَم
خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارِيكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ
﴿٥٣﴾ وَإِذْ قُلْتُمْ يَتُومَن لَّن تُوْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَىٰ اللَّهَ جَهْرَةً
فَأَخَذْنَاكُم مِّنْهُنَّ أَصْنَافًا وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٥٤﴾ ثُمَّ بَشَّرْنَاكُم مِّن
بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٥﴾ وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ
الْغَمَامَ وَأَنزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَىٰ كُلًّا مِن طَيْبَتِ مَا
رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِن كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٥٦﴾

له‌نه‌ژادی ئیوه په‌عه‌مه‌رم ناردن، کتییی ناسمانیم بۆ ناردنه خواری، سه‌لته‌نه‌ت و ده‌سته‌لاتم بێ به‌خشین.

{ ۴۸ } وَاللَّهُ يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شِفَاعَةٌ } خۆتان بپارێزن له‌سزای رۆژیک تا بلیی ناهه‌مواره، رۆژیکه که‌س ه‌ریای که‌س ناکه‌وی، که‌س تکای ئی و مه‌رناگری بۆ که‌سیکی تر، که‌س ه‌یدییه و بریتی ئی و مه‌رناگری (هه‌لبه‌ته نه‌م سه‌خت گه‌رییه تایبه‌ته به‌ کافرا نه‌وه، نه‌گینا به‌کۆپای زانایانی نیسلام شه‌فاعه‌ت و تکه‌کردن بۆ رزگارکردنی موسولمانانی تاوانبار هه‌یه).

{ ۴۹ } وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ } نه‌و کافرا نه‌هه‌رومه‌کوو شه‌فاعه‌تیان بۆ ناکرێ به‌ده‌ل و ه‌یدییه‌شیان ئی و مه‌رناگری { وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ } که‌س یارمه‌تیان نادا که‌س کۆلیان پێوه هه‌لناگرێ، هه‌ولیان بۆ نادن له‌ سزا و نازار رزگاریان بکه‌ن.

{ ۵۰ } وَإِذْ نَجَّيْنَاكُم مِّن آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُوكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يَذَّبَحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ } نه‌ی نه‌وه‌ی په‌عه‌قوب یادی نه‌و نیه‌مه‌ته‌ی من بکه‌نه‌وه که پێم به‌خشیون و سوپاسی له‌سه‌ر بکه‌ن! له‌ چنگی

فهرمه‌که‌ی خوئی گوت: ئه‌ی گهل و هۆزه‌که‌ما به‌راستی ئیوه سته‌میکی گهورمتان له‌ خۆتان کرد؛ که‌ خودابه‌رستی‌تان له‌ بیر‌چوووه‌وه‌و ده‌ستان کرد به‌ گوێره‌که‌ په‌رستی! ده‌ی بگه‌رینه‌وه‌ بۆ‌لای‌ خودا، که‌ به‌دییه‌نه‌رتانه‌، ده‌ست بکه‌ن به‌ گوشتنی په‌کتری و خوین‌ رشتن و په‌کتر گوشتن و پاساوی ئه‌و تاوانه‌ گهورمتان بده‌نه‌وه‌، ئه‌وه‌ باشه‌و په‌سه‌نده‌ لای‌ خودای خۆتان! واته‌: تۆبه‌کردن و خۆکوشتنتان له‌لای‌ خودا باش‌تره‌ له‌ به‌رده‌وام بوونتان له‌سه‌ر گونا‌هو تاوان **{قَابَ عَلَیْکُمْ اِلَهَ هَرِ التَّوَابِ الرَّحِیْمَ}**. ئه‌مجار په‌رومردگار تۆبه‌ی ئی و مرگرتن، لیتان خۆش بوو؛ بێگومان په‌رومردگار زۆر ئی بورده‌یه‌و خاومنی رحمو به‌زمیی زۆره‌.

{۵۵} وَاِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسٰی لَنْ نُّؤْمِنَ لَكَ حَتّٰی تَرٰی اللّٰهَ جَهْرَةً بیر‌که‌نه‌وه‌ ئه‌و ده‌مه‌ی که‌ گوتتان، ئه‌ی موسا؛ ئی‌مه‌ به‌روا به‌ په‌یامه‌که‌ت ناکه‌ین و ئیمان‌ت به‌ی ناهێنین هه‌تا به‌چاوی خۆمان خۆمان خودامان چا و به‌ نه‌که‌وئ. ئی‌تر له‌تۆله‌ی ئه‌م داوا ناره‌وایه‌دا.

{فَاَخَذْنَاکُمْ الصَّاعِقَةَ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُوْنَ} هه‌وره‌ تریشقه‌یه‌که‌ له‌ ئاسمانه‌وه‌ ده‌وری دان و نه‌وانه‌ی ئه‌و قسه‌ نابه‌جیه‌یان کردبوون بریسه‌وه‌که‌ هه‌لی پروژاندن، ئی‌وه‌ش به‌چاوی خۆتان ئه‌م رووداو‌متان بینی **{۵۶} ثُمَّ بَقَعْنَاکُمْ مِّنْ بَعْدِ مَوْتِکُمْ لَعَلَّکُمْ تَشْكُرُوْنَ}** ئه‌مجاره‌ پاش مردنتان سه‌ر له‌نوئی زیندوو‌مان کردنه‌وه‌، به‌لگوو ئی‌وه‌ عار بنێن و شوکرو سوپاسی خودا بکه‌ن!

{۵۷} وَظَلَلْنَا عَلَیْکُمُ الظَّهْمَامَ} هه‌ورمان هێنایه‌ زوور سه‌رتان و سیبه‌رمان ئی کردن و له‌ ده‌شتی (سینا)یه‌دا بۆ هه‌ر شوینێ بجوونایه‌ هه‌وره‌که‌ له‌گه‌لیان ده‌سو‌راو به‌رگری تیشکی گه‌رمی خۆری ئی دکه‌رن، نه‌یده‌هیش‌ت هه‌تاو زیانیان به‌ی بگه‌یه‌نئ.

{وَاَنْزَلْنَا عَلَیْکُمُ الْمَنَّٰی وَالسَّلْوٰی} ئه‌مجار گه‌زۆو په‌له‌ومری شیلاقه‌مان بۆ ناردنه‌ خورائ، واته‌: گه‌زۆ به‌سه‌ر دارو دره‌خته‌کاندا ده‌باری و نه‌وانیش گۆیان ده‌کرده‌وه‌، بالنده‌یه‌ی شیلاقه‌شیان گۆشته‌که‌یان ده‌خوارد، بۆخۆشیان ئاژه‌لی (مالی)یان هه‌بوو ماست و دۆو په‌نیرو لۆرکیان ئی به‌ره‌م ده‌هینا، ئه‌م پێویستیانه‌مان بۆ دابین کردن و پێمان گوتن: **{کُلُوا مِنْ طَیِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاکُمْ}** بخۆن و بخۆنه‌وه‌ له‌و

خواردمه‌یه‌ پاک و خاوینه‌ی کردومه‌انه‌ به‌ رزق و رۆژی ئی‌وه‌، که‌چی وێ‌پ‌رای ئه‌و هه‌موو نازو نعیمه‌تانه‌ی بۆمان فه‌راهه‌م هێنا‌بوون سه‌ر‌پێچیان کردو پاشگه‌ز بوونه‌وه‌و

فهرمه‌ون و داروده‌سته‌که‌ی رزگارم کردن، که‌ به‌ ناشیرین‌ترین شیوه‌ هه‌ئسو که‌وتیان له‌گه‌ل دکه‌رن، جووره‌ها ئه‌شکه‌نه‌چه‌و ئازاریان ده‌دان، کو‌ره‌کانتانیان سه‌رده‌م‌پ‌رین و که‌چه‌کانتانیان ده‌هیش‌ته‌وه‌ بۆ کارمه‌ری و خزمه‌تکاری، به‌ ئه‌مه‌ش ناموس و شه‌ره‌متانیان ده‌شکاندو ئه‌وپه‌ری سزاو ناره‌حه‌تی جو‌راو‌جو‌ریان ئاراسته‌ ده‌کردن، وشه‌ی (بلاء) دوو مانا هه‌لده‌گرئ، نعیمه‌ت، یان نیقه‌مت، لێ‌رده‌ا بۆ هه‌ر دوو مانا‌که‌ گونجاه، ئه‌گه‌ر ئامازه‌ به‌ی بۆ هه‌لوێست و کرداری فهرمه‌ون له‌گه‌لیاندا ئه‌وه‌ به‌ مانا نه‌قه‌مت ده‌بی، ئه‌گه‌ر مه‌یه‌ست رزگار‌بوونیان به‌ی له‌ چنگی فهرمه‌ون و دارو ده‌سته‌که‌ی به‌ مانا نعیمه‌ت و به‌خشه‌.

{۵۸} وَاِذْ فَرَقْنَا بَیْکُمُ الْبَحْرَ فَالْجَنَّتَاکُمْ وَاَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُوْنَ}. یادئ ئه‌وه‌ بکه‌نه‌وه‌، که‌ ئی‌مه‌ ده‌ریای (نیل)مان دوو له‌ت کردو رێگای هاتوو‌جو‌مان پێ‌دا کردوه‌ ئی‌وه‌مان رزگار کردو فهرمه‌ون و داروده‌سته‌که‌یمان خنکاند، ئی‌وه‌ له‌وپه‌ری ده‌ریاکه‌وه‌ سه‌یرتان ده‌کردن و ئاگاتان ئی بوو چۆن خنکان!!

{۵۹} وَاِذْ وَاَعَدْنَا مُوسٰی اَرْبَعِیْنَ لَیْلَةً لِّمَ اَتَّخِذَکُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِیْ وَاَنْتُمْ ظَالِمُوْنَ، ۶۰ ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْکُمْ مِّنْ بَعْدِ ذٰلِكَ لَعَلَّکُمْ تَشْكُرُوْنَ}. ئه‌وه‌ به‌ییر خۆتان به‌یینه‌وه‌، که‌ هه‌ر دوا به‌ دواي رزگار‌بوونتان له‌ فهرمه‌ون و به‌رینه‌ومتان له‌ ده‌ریا (موسا)مان بانگ کرد بۆ سه‌ر کێوی (طور)، چل شه‌و مایه‌وه‌، که‌چی ئی‌وه‌ دواي هاتنی موسا بۆ میقات گوێره‌که‌تان په‌رست، خوداتان له‌ییر چوووه‌وه‌، سه‌رباری ئه‌وه‌ش خودا تۆبه‌ی ئی و مرگرتن و عه‌فووی کردن، بۆ ئه‌وه‌ی بیریک له‌ خۆتان بکه‌نه‌وه‌ واز له‌ تاوان و تاوانکاری بێ‌ن و سوپاسگوزار بن.

{۶۱} وَاِذْ اَتٰیَا مُوسٰی الْکِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّکُمْ تَهْتَدُوْنَ} بیر‌که‌نه‌وه‌: که‌ ئی‌مه‌ ته‌و‌پ‌اتمان نارد بۆ موسا و (فورقان)مان پێ‌دا که‌ بریتی بوو له‌ ئه‌و مو‌ع‌ج‌یزه‌و نیشانه‌ی که‌ حه‌ق و به‌تاڵ لێ‌ک جودا بکه‌نه‌وه‌، وه‌کوو: گۆ‌چانه‌که‌ی که‌ ماره‌ درۆ‌زنه‌کانی جادو‌ب‌ازمه‌کانی لوول کردن و قوتی دان، یان وه‌کوو: ده‌ستی مو‌بارمه‌ی موسا که‌ ده‌یخسته‌ باخه‌لیه‌وه‌و ده‌ری دینایه‌وه‌ سه‌ی ده‌بوو، ده‌ده‌روشایه‌وه‌، یان مه‌یه‌ست به‌ (فورقان) ئه‌و شه‌رع و یاسایه‌یه‌ که‌ درابوو به‌ موسا، حه‌ق و به‌تاڵی لێ‌ک جیا ده‌کرده‌وه‌.

{۶۲} وَاِذْ قَالَ مُوسٰی لِقَوْمِیْ یَا قَوْمِ اِنِّکُمْ ظَلَمْتُمْ اَنْفُسَکُمْ بِاتِّخَاذِکُمُ الْعِجْلَ قُبُوْرًا اِلٰی بَارِئِکُمْ فَاَقْتُلُوْا اَنْفُسَکُمْ ذٰلَکُمْ خَیْرٌ لَّکُمْ عِنْدَ بَارِئِکُمْ} بیر بکه‌نه‌وه‌ له‌ ئه‌و کاته‌ی که‌ حه‌زمرتی موسا به‌

دمکهن؟ له شوینی گمزو گوشتی بالندی سیلاقه داوی
 کهرموزو نه عناو خه یارو سیرو پیازو نهو جوړه شتانه
 دمکهن؟! نه گمر حمزتان لهو جوړه شتانه یه؟ ده نازابن خوتان
 لهم دمشتی سینایه دهر باز بکهن. {افْطُوا مَصْرًا فَإِنَّ لَكُم مَّا
 سَأَلْتُمْ} داگمر پنه ناو شارنک لهم شاره نریکانه ی فهله ستین،
 همر شارنک بجه ناوی نهو جوړه شتانه ی نیوه داوی دمکهن
 تییدا دمست دمکهوئو پیویست ناکا دوعا بکهمو له خودا
 بپار پمهوه. یان مانای وایه مووسا به شیوه ی گله یی و
 سمرکونه کردنیان پیی گوتن: نه گمر نیوه بهم نازو نیعمه ته و
 پله و مه قامه رازی نین، ده بگمر پنه بؤ شاری میصر، نهو
 شاردی لی و مدمرنران، بگمر پنه بؤ نهو زیانه کوله مهرگی و
 ژیردمسته پیه ی که بارتان پیوه گرتبوو، لهوی نیسک و پیازو
 سیرو خه یارو کهرموزو گنمتان دمست دمکهوئو..

{وَضَرَبْتَ عَلَيْهِمُ الدَّالَّةَ وَالْمَسْكَنَةَ}. زه لیلی و ریسواییان
 به سمردا درا، مؤزی خو پره تی و چاوچنؤکی و پروپوچییان
 پیوه نرا {وَبَاوَرُوا بِقَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ}. فارو غمزبی خودایان بؤ
 خویان دمسته بهر کرد، له ناکامی سهر پیچیکردنیان و
 سپله بیان بهرام بهر نیعمه ته کانی خودا غمزبی خودایان
 به دمست هینا. {ذَلِكَ} نه م ریسوایی و سوکایه تی پیی کردن و
 غمزب لیکردنه ی به بالیان برا {بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ
 اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّنَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ}
 به هوئو نه موده بوو: که پروایان به موعجیزاتی پیغه مبه ران
 نه دمکردو به درویان ده خسته وه، به نارها پیغه مبه رانیان
 ده کوشت، نه م سهر پیچی کردن و تاوانکردنه یان هوکاره که ی
 نه موبوو که له خودا یاخی بوون، دمست در پزییان دمکردو
 سنوریان دمبه زاندو فرمانه کانی خودایان پاش گوئ ده خست.
 {إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا} بیگومان نه وانه ی نه مپروئو نیمانیان
 هینا وه موسولمان بوون لوه نومه تی موحه ممد به راستی
 نه م نایینه یان قیوون کردوه {وَالَّذِينَ هَادُوا} نه وانه ی کاتی
 خوئ له سهر دمی نایینی خویاندا یه هودی بوون پروایان به
 تهورات بووه {وَالنَّصَارَى} نه وانه ی پروایان به حه زرفتی
 عیسا کردو شوین پیامه که ی که وتن {وَالصَّابِئِينَ} نه وانه ی
 صابینه بوون پیامی هیچ پیغه مبه ریکیان پیی نه گه یشتی و
 جگه له خودا که سی تریان نه به رستی.

{مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا}. نه وانه ی پروایان
 به خودا و به روژی قیامت هه بووه، له هه مان کاتیشدا

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئِينَ
 مَن آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ
 عِندَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢﴾ وَإِذْ
 أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا بَيْنَكُمْ
 يَمِينًا وَادْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٣﴾ ثُمَّ تَوَلَّيْنَا مَثَرَهُمْ
 فَتَوَلَّى قَوْمًا لَا تَلَا فِعْلًا ﴿٤﴾ فَتَلَا فِعْلًا لَكُم مَثَرَهُمْ
 الْقَبْرِينَ ﴿٥﴾ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَعْتَدُونَ وَمَن لَّكُم فِي الشَّيْءِ
 قُلْتُمْ لَكُمْ كُرْهُوا قَوْلَهُ خَيْرٌ ﴿٦﴾ فَعَلْتُمَا كَلًّا لِمَا
 بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَعْلَمَةُ الْإِثْقَيْنِ ﴿٧﴾ وَإِذْ قَالَ
 مُوسَى لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَعْبُدُوا قُرْبَةً قَالُوا اتَّبِعْنَا
 حُرِّمُوا قَالُوا أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٨﴾ قَالُوا
 أَنْعَ لَكَ رَبُّكَ يَتَّبِعِنَا لِمَا مَنَى قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ
 لَا ذَكَرَ عَوَاقِبَ فِيهَا فَاعْبُدُوا مَا تَمُورُونَ ﴿٩﴾ قَالُوا أَنْعَ
 لَكَ رَبُّكَ يَتَّبِعِنَا لِمَا لَوْعْنَاهَا قَالَ إِنَّهُ يَمُورُ
 إِنَّهَا بَقَرَةٌ مَّقَرَّةٌ طَوِيَّةٌ لَأَوْعَى لَوْنُهَا نَسْرَ الْخِطْبِيطِ ﴿١٠﴾

کردوه ی باشیان نه منجم داوه {فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ وَلَا
 خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ} نه م چوار کومه له لای خودای
 خویان پاداشتیان دهر پته وه، هیچ ترسو و نارده ته پیه کیان
 له سهر نیه و خه م و خه فته یان تووش نابی. ترسی داهاتوویان
 نیه و دلنیان له سهر منجمی خویان و پهرؤشی رابوردووی
 خویان نیه و له کرداری خویان په شیمان نین.

{وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ}. بیر بکهنه وه کاتی نیغه په ایمانمان لی
 و مرگرتن که پابه ندی فرمانه کانی تهورات بن، که چی
 به لاتانه وه گران بوو، وتان: نیغه ناتوانین نه م نه رکانه به چی
 بینین و بؤمان قیوون ناکری: {وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ}. کیوی
 (طور) مان و مگوو هور هینایه ژوور سهرتان و له سهر زمانی
 موسا پیمان گوتن: {خُذُوا مَا بَيْنَكُمْ يَمِينًا وَادْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ}. نه م تهوراته ی
 بؤمان ناردوون به ریک و پیکی و مری بگرن و به راست و
 دروستی کاری پی بکهن، به دلسؤزی و نیخلاصه وه
 فرمانه کانی چی به چی بکهن {وَادْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ}
 له فرمان و نه هییه کانی و ردبینه وه، به وردی تییان بفکرن،
 به لگوو خوتان له سهر پیچی فرمانی خودا بپار پزن خوتان
 تووشی سزای سهختی نه که ن.

دریژی یان باری پانی درزیکی تیدایه و ناوی ئی دمدی، بهلام دلی نهوان ههرگیز نهرم نابی و دلۆپیکى خیری ئی بهیدا نابی **{وَإِنَّ مِنْهَا لَمَّا يَلْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ}** بهردی وا همیه له ترسی خودا لهسهر کیویک را گلۆر دهبیتهوه، بهلام دلی نهوان تۆزقائیک ترسی خودای تیدا نییه **{وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ}**. باش بزنان خودا بیتاگا نییه لهو کردارو گوفتاره دی نهجامی دمدن.

{۷۵} أَقْطَعُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ} نایا ئیوهی موسولمان به تهمای نهومن نهو جولهکه فیلبازو دلۆمقانه برپا به نایینهکهتان بکهن و موسولمان بین؟ **{وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ}** له کاتیکدا تاقمیک له پێشینەکانیان **{يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللَّهِ}**. نایهتی خودا (تهورات) یان دهبیست فیری دهبوون **{لَمْ يُخَرِّفُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ}**. باش تیگهیشتن ئهمجار دهستکاریان دهکرد، به پتی نارهزووی خویمان گۆرانکاریان تیدا دهکرد **{وَهُمْ يَعْلَمُونَ}**. وهلحال دهشیانزانی نهو گۆرانکارییه شتیکی نارهوايه. جا که نهمه ههلوپستی ناپاکانهیان بی لهگهڵ پیغه مبهرو تهوراتهکهی خویندا، دهبی لهگهڵ پیغه مبهری ئیسلام و هورنان ههلوپستیان چۆن بێ؟

{۷۶} وَإِذَا لقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا} کاتیک جولهکهکان تووشی کۆمهلیک موسولمان دهبوون دمیانگوت: بروامان ههیه: که ئیوه لهسهر حهقن و (محمد) نهو پیغه مبهریه که تهورات مرگینی پێداوه **{وَإِذَا خَلَا بِغُسْطِهِمْ إِلَى بَعْضٍ}** نهگهر برپیکیان لهگهڵ ههندیکیاندا بهیهک بگهیشتنايه **{قَالُوا}** خویندهوارو مالهکانیان به نهخویندهوارمکانیان دهگوت: **{أَلْخَدَلُونَهُمْ بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ}**. نهوه بۆچی نهو زانیارییهی خودا له تهوراتدا به ئیوهی بهخشیوه دهچن موسولمانهکانی دهلێن؟ نهو دمرگا زانینهی خودا بۆ ئیوهی کردۆتهوه موسولمانهکانی ئی ناگادار دهکهنهوه؟ نهو ناوونیشانهی له تهوراتدا دمربارهی پیغه مبهرو هاوهلانی ههیه، (محمد) و هاوهلانی ئی ناگادار مهکهنهوه، پێیان مهلێن **{لِيَحْجُوكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ}**. بۆ نهوهی نهتوانن دهمهدهمیتان لهگهڵ بکهن و به تهوراتهکهی خۆتان بۆرتان بدهن، **{أَفَلَا تَعْقِلُونَ}** ئهری بۆچی تیناگهن و عاقل نابن؟

{۷۷} قَالَ إِنَّ يَقُولُ إِلَٰهًا بَقَرَةً لَا ذَلُولَ يُثِيرُ الْأَرْضَ} وتی: خودا دههمرموی، نهو مانگایه مانگایهکه نییری نهخراومه سهر مل و جوتی بی نهکراوه نیشانهی ئیش کردنی پیوه دیار نییه **{وَلَا تُسْقِي الْخَرْثَ}** بۆ ناو ههلینجان و ناودانی زهوی و زار بهکارنههاتوه **{لَا ضِيَاءَ فِيهَا}** زهردیکی تهواو زهرده پهلهو خالی له رهنگی تر پیوه نییه. **{قَالُوا الْآنَ جِئْتَ بِالْحَقِّ}**. وتیان: ئیستا بهتهواوی شیوهو نیشانهی مانگاکهمان لهلا ناشکرا بوو، ههچ لیل و تهو مزیکى تیدا نابینین... ئهمجار ههولیان داو گهران، مانگایهکیان دۆزیوه ههموو سیفهتهکانی تیدا بوون **{فَلَذَبْخُوهَا}** سهریان بری **{وَمَا كَادُوا يَعْقِلُونَ}** نزیک نهبوو کارهکه بکهن، جا یان لهبهر گرانی نرخی مانگاکه، یان له ترسی ناشکرا بوونی تاوانی کوشتنی کوژراوهکه.

{۷۸} وَإِذْ قَاتَلْتُمْ نَفْسًا} بیربکه نهوه کاتیک (پیاویک) خزمیکی خۆتان کوشت **{فَإِذَا رَأَوْهَا}** کهوتنه کێشهو نیزاعهوه، ههر یهکهتان تاوانی کوشتنهکهی دهخسته نهستوی یهکیکی تر. **{وَاللَّهُ مُخْرِجُ مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ}** خوداش نهو مه بهستهی له دلتاندا بوو دهری دهخا و ناهیلی ناوا به شار دراوهی بمی نیتهوه.

{۷۹} فَلَمَّا أَصْرَبُوا بِغَضِبِهَا} وتیان: بهشیک له جهستهی مانگا سهر برادهکه بکێشن به جهستهی کوژراوهکهدا. که وایان کرد، کوژراو زیندوو بووهوه دهست نیشانی بکۆزی خوی کرد. **{كَذَلِكَ يُخَيِّمُ اللَّهُ الْمَوْتَى}** چۆن نهو کوژراوهمان زیندوو کردهوه ههر ناوای رۆزی قیامت مردوان زیندوو دهکهنهوه **{وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ}** پهرومردگار نیشانهی خودایهتی خوی بهلگه لهسهر بهتوانایی و بهدهسهلاتی خوی پێشانی ئیوه ددا، بهلکوو بیریک له خۆتان بکه نهوهوه عهقل پهیدابکهن.

{۸۰} ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ} پاش زیندوو کردنهوهی کوژراوهکه، یان دوا نیشاندانی نهو ههموو نیشانهی که خودایهتی خودا دهچسپێن ئیوه دلتان رهق بوو ههچ نامۆزگاری و بهراوردیهکی قبول نهکرد **{فَإِنَّهَا كَالْجِبَارَةِ أَوْ أَشَدَّ قَسْوَةً}** دلتان و رهش بووه، رهق دهلیی بهردی رهق و تهقه. بگره له ههندی روهوه دلتان له بهردیش رهق تره چونکه **{وَإِنَّ مِنَ الْجِبَارَةِ لِمَا يُفَجِّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَّا يَشُقُّ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ}** بهردی و ههیه درزو ههشتی زۆری تیدان، چۆماوی ئی ههلهدهقۆلی، بهردی و ههیه له باری

{ ۷۷ } اُولَٰا يَعْلَمُونَ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّوْنَ وَمَا يُعْلِنُوْنَ } . بۆجی

ئەوان ئەو نازان: كە خودا ھەموو نەپەنەو ئاشکرایەکیان دەزانن؟ چى پەنھان دەكەن و چى ئاشکرا دەكەن پەرورمردگار ئاگادارەو ھىچى ئى گوم نە.

{ ۷۸ } وَمِنْهُمْ اُمِّيُّونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ اِلَّا اَمَانِيَّ وَإِنْ هُمْ اِلَّا يَظُنُّوْنَ } دەستەيەك لەو چولەكانە بۆرە پیاوو نەخویندەوارن، نە نووسین دەزانن نە خویندەنەو، ئەوانە تەماشای تەورات ناكەن، ئەگەر تەماشاشى بكەن تىي ناگەن تا بزانی چى تىدایە، ئەوانە جگە لە ھەندى ھیواى پەر و پوچ وەكوو ئەو گوايە خودا خوێشى دەوین، چى تاوان بكەن خودا لییان دەبووری، لەم پیر و بۆچوونەشیاندا ھىچ بەلگەيەکیان بەدەستەو نەيە جگە لە گومانى بى چى و وى نەچوو.

{ ۷۹ } قَوْلًا لِلَّذِينَ يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ } سزای بەئیش، یان شیوی (ومیل) كە شیویكە لەناو دۆزەخدا بۆ ئەو زانا چولەكانەيە: كە تەورات دەكوژن و بەدەستی خوێان ئەو تەوراتە گوژدراو دەنووسنەو، ئەمجار دەئین: ئەمە لەلای خوداوە ھاتوو، بۆجى؟ { لِيَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا } بۆ بەدەستەینانى دەستكەوتىكى كەم و بى بايەخ، كە لە نەخویندەوارو بۆرە پیاوكان - بە چاو و راو - وەری دەگرن. ئەمجارم { قَوْلًا لَهُمْ مِّمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ } شیوی ومیل دەبیتە مالى ئەوانەو تور دەدرێنە ناوی، یان ھاوار بۆیان لەو سزا سەختەى بۆیان نامادەكراو، لەسەر كردەوى ناپەسەندیان: كە نووسینەوى شتى نابەجى و ناپەستەو دەشلین: ئەمە دەقى تەوراتەو ھەرمایشى خودایە. { وَوَيْلٌ لَهُمْ مِّمَّا يَكْسِبُونَ } جارێكى تریش سزای سەخت بۆیان لەسەر ئەو دەستكەوتە كەم و بى بايەخەى لەم رێگایەو بەدەستی دین: كە بریتییە لە وەرگرتنى بەرتیل و دەسخرێكردنى رمشە خەلگەكەو لەخستە بردن.

{ ۸۰ } وَقَالُوا لَنْ نَمَسَّنَا النَّارُ اِلَّا اَيَّامًا مَّعْدُودَةً } چولەكەكان دەیانگوت تەنیا چەند رۆژێك بە ئاگرى دۆزەخ سزا دەدرێن و رزگارمان دەبێ { قُلْ اَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللّٰهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللّٰهُ عَهْدَهُ } ئەى موخەمەدا! پێیان بلى: ئایا ئێوە وادەو بەئێنتان لە خودا وەرگرتوو؟! خو ئەگەر راست بكەن بەئێنتان وەرگرتبى ئەو بێگومان خودا پەیمانى خوێ ناشكىن، بەلام شتى و نەبوووە بەئێنى واتان وەرنەرگرتوو. { اَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ } ؟ بەلگوو ئێوە بەدەم خوداوە شتى و ھەلدەبەستن: كە نازان چەند زيان بەخشەو چەند تاوانىكى

اُولَٰا يَعْلَمُونَ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّوْنَ وَمَا يُعْلِنُوْنَ ﴿۷۷﴾ وَمِنْهُمْ اُمِّيُّونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ اِلَّا اَمَانِيَّ وَإِنْ هُمْ اِلَّا يَظُنُّوْنَ ﴿۷۸﴾ قَوْلًا لِلَّذِينَ يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ لِيَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا قَوْلًا لَهُمْ مِّمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِّمَّا يَكْسِبُونَ ﴿۷۹﴾ وَقَالُوا لَنْ نَمَسَّنَا النَّارُ اِلَّا اَيَّامًا مَّعْدُودَةً قُلْ اَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللّٰهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللّٰهُ عَهْدَهُ اَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿۸۰﴾ كَلِمًا مِنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَخَاطَتَ بِهِ خَاطِئَةً قَالُوا لَيْكَ اَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۸۱﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ اُولَٰئِكَ اَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۸۲﴾ وَادْعَا نَاصِيئَتَكَ بَنِي اِسْرٰءِيْلَ لَا تَعْبُدُوْا اِلَّا اللّٰهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسْكِيْنَ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَآمِنُوا الصَّلٰوةَ وَءَاتُوا الزَّكٰوةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ اِلَّا قَلِيْلًا مِّنْكُمْ وَاَنْتُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿۸۳﴾

گەرەمەبێگومان چولەكەكان زۆر نازاوە دەست بەكاربوون بۆ گوژرانکاری كردن لە دەقەكانى تەوراتداو ھەلگێرانەوێ ماناكانى بەمەبەستى تايبەتى خوێان بۆ نەجامدانى تاوانكارى.

{ ۸۱ } بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَخَاطَتَ بِهِ خَاطِئَةً قَالُوا لَيْكَ اَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ } واتە: وەكوو دەئین، وانى، بەلگوو ھەر كەسێك گوناھێكى گەرەمە بكاو تۆبەى ئى نەكاو كردارى چاكەى نەبێ، لە ھەموو لایەكەو تاوان دەورەى دابى، ھەرچى كردوویەتى تاوان بێ، ئەو ئەوانە ئەھلى دۆزەخن و رۆژى قیامت دەخړێنە ناو ئاگرەووە بۆ ھەتا ھەتايە تىیدا دەمىننەو.

{ ۸۲ } وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ اُولَٰئِكَ اَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ } ئەوانەى پڕوايان بە خودا ھەيە، ئيمانیان بە پێغەمبەر ھىناووە پەپرەوى فەرمانەكانى نامەى خودا دەكەن، وێرەى ئەومش كردارى باش ئەنجام دەدەن ئەوانە بەھەشتین بۆ ھەتا ھەتايە لە بەھەشتدا دەمىننەو.

{ ۸۳ } وَادْعَا نَاصِيئَتَكَ بَنِي اِسْرٰءِيْلَ } ئەو بىرى خۆتان بێننەو كە وادەو بەئێنمان لە نەوێ ئىسرائیل وەرگرتو پیمان

گوین: {لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ} جگه لهخودا کهسی تر مهپهرستن بهندایهتی و گهردن کهچی بهس بۆ خودا بکهن. {وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا} لهگهل باوک و دایک دا چاکهکاربن {وَذِي الْقُرْبَىٰ} یارمهتی و هاریکاری خزم و کمس و کارتانب بن {وَالْيَتَامَىٰ} بهزمیبتان به همتیواندا بیتهوه و دمستی یارمهتی و سوزیان بۆ دریژ بکهن. {وَالْمَسَاكِينَ} چاوتان له فهقرو ههزاران بی و دالدمیان بدن، نههمجار {وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا} قسهی جوان و شیرین به خهلهک بلین و بهباشی لهگهلایاندا بجولینهوه. {وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ} نویژهکانتان بکهن و به ریک و پیکی و به نیخلاصهوه نههمایان بدن. {وَأَتُوا الزَّكَاةَ} زهکات له مال و دارایی خوتان دهریکهن و مافی فهقرو ههزاران پیشیل مهگهن؛ کهچی نیوهی جوولهکه لهجیاتی نهوهی پابهندی ناموزگاریهکان بن.

{ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ} پاش نه ههموو فهرمان و ناموزگاری کردنه نیوه پشتتان ههلهکردو، پابهندی وادهو بهلینهکانتان نهبیون {إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ} چهند کهسیکی کهمتان نهبی - ودهکوو عهبدوللای کوری سهلام و هاوړیکانی پابهندی نهو پهیمانهه بوون و بهپرهوی تهوراتیان کرد، کاتیکیش نیسلام هات یهکسهر نیمانیان هینا. نهگینا زۆرینهتان پشتتان ههلهکرد، پابهندی فهرمان و نههیهکانی نایین نهبیون. {وَأَنتُمْ مَّعْرُضُونَ} نیوه نهی نهتهوهی نیسرائیل نیوه پشتتان ههلهکرد، ههموو پهیمان و بهلینهکانتان پیشیل گردن و له ناخهوه برپاری نهوهستاندا بۆ ههتا ههتایه لهبیر خوتانی بهرنهوه.

{وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ} بیر لهوه بکهنهوه که نیمه وادهو بهلینمان لی وهرگرتن که خوینی یهکتری نهپژن، {وَلَا تَخْرُجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ} کهستان کهسی تر له مالی خوئی ودمهرنهتی، کهس بهسهر کهسدا شانازی نهگا و خو بانهدا.

{ثُمَّ أَفْرَزْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ} پاشان نیوه بۆ خوتان پیتان لیناو برپارتان داو ووتان: پیویسته نیمه نهو پهیمانه بهرینه سهر، نیوه بۆ خوتان ناگاداری نهو کهین و بهینه بوون، بۆخوتان شایهتی لهخوتان دمدن.

{ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقُولُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا مِّنْكُمْ مِّن دِيَارِهِمْ} پاشان نیوه بهدمستی خوتان خوتان دهکوست و تاقمیکتان لهخوتان له مال و حالی خویمان ودمهردهنا، لهو کوشتن و دهرکردنهدا پشتی یهکرتیتان دهگرت. سهیره:

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَفْرَزْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٨٥﴾ ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقُولُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا مِّنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ تَقُولُونَ عَلَيْهِمْ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَإِن يَأْتُوكُمْ أُسْرَىٰ تَعْتَدُوهُمْ وَهُوَ مُحْرَمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ أَفْخَرُ مِنْهُمْ بَعْضُ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُ بَعْضُ مَا جَاءَكُمْ مِنْ بَعْضِ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٨٦﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يَحْتَفِظُ عَنْهُمْ الْكِتَابُ وَلَا هُمْ يُعْصَمُونَ ﴿٨٧﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ﴿٨٨﴾ قُلُوْا عِلْمٌ مِّنْ لَّدُنِّي وَلَٰكِنْ أَنتُمْ قَلِيلٌ مِّنْ فَاعِلِينَ ﴿٨٩﴾

جوولهکه جوولهکهی دهکوست، مالی یهکرتیان داگیر دهکرد، خانووی یهکرتیان دهرخواند. {تُظَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ} نیوهی جوولهکه یارمهتی هاوپهیمانهکانتان دمدن دژی یهکتری و بۆ نههمجام دانی زولهم و ستهم. {وَإِن يَأْتُوكُمْ أُسْرَىٰ تَقَاتِلُوهُمْ} نهگهر یهکیک لهو جوولهکانه بهدیل بگیری نیوه پیتاکی بۆ دهگهن و پارهی بۆ کوودهکهنهوه تا له دیلیهتی رزگاری بکهن کهچی بهبی سوچ و تاوان له مال و حالی خویمان دهریان دهگهن یان بهکوشتیان دمدن. {وَهُوَ مُحْرَمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ} لهکاتیکدا شهپرکردن لهگهلایان و دهرکردنیان مال ویران کردنیان ههرامه لیتان کهچی لیی ناپرنگینهوه و بهلاتانهوه رهوایه. کهچی بهلاتانهوه رهوا نیه نهو جوولهکهیه بهدیلی لای دوژمنهکهی بهمنیتیهوه. {أَفْخَرُ مِنْهُمْ بَعْضُ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُ بَعْضُ مَا جَاءَكُمْ مِنْ بَعْضِ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا} ههیه و برواتان به بریکی تری نیه! چۆن پیتان وایه که دهمی فیدیه بۆ جوولهکهی بهدیلگیرا و بدن، پیشتان وایه که شهپرکردن لهگهل ههمان نهو جوولهکانهدا کاریکی رهوایه و مال ویران کردنیان و دهریه دهر کردنیان کاریکی ئاساییه. {فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا} ههرکهسیک لهنیوه ناوا برپای به بریک نهحکامی تهورات ههبن و برپای نهحکامیشی ههراموش بکا و برپای پی نهبن،

نموده له‌زیانی دوندادا جگه له‌ریسواوی و سهر شوږی هیچی تری پې نابېت، هه‌میشه ژیر دسته‌و چه‌وساوه دهبی {وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ} روژوی قیامه‌تیش راپیچی ناو کوشنده‌ترین سزای دۆزه‌خ ده‌کړین.

{وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ} هیچ کاتی خودا بې ناگا نییه و نابې له‌و کردارانه‌ی ده‌یانکه‌ن و له‌و هه‌لو‌یستانه‌ی ده‌یان نو‌ینن.

{أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ} نه‌وانه‌ی ناما‌زمیان بۆ کرا نه‌و جوله‌کانه‌ن که له‌جباتی به‌خته‌ومری ژبانی قیامت ژبانی دوندایان هه‌لب‌زاردوو. قیامه‌ت‌یان پاشگو‌ی خستوو و هه‌لپه‌ی دوندایانه‌ بۆیه نه‌وانه به‌تون‌دی سزا ده‌درین. {فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ} نیش و نازاریان له‌سهر سووک ناکړی، ساته و ده‌خت‌یکیش سزایان له‌کۆل ناکه‌وئ، له‌ دوندایشدا سوکایه‌ت‌یان پې ده‌کړی و سهرانه‌یان ئی ده‌سه‌ندرئ! {وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ} به‌هیچ شی‌ومیه‌ک یارمه‌تی نادرین، که‌س نییه له‌سزای سه‌خت رزگاریان بکا، یان ریسوا‌ی و سوکایه‌تی پیکردنیان ئی دوور بخاته‌وه.

{وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ} بیکومان ئیمه موسامان کرده پیغه‌مبه‌ری نه‌وه‌ی ئیسرا‌ئیل و ته‌وراتمان بۆ نارد، هه‌موو یاساو د‌قست‌و‌وریکی ژبانی دوندای‌ی خودا ویستی تپیدا بوو به‌رنامه‌ی خو‌شبه‌ختی قیامه‌تی له‌خۆ گرتبوو {وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ} ئه‌مجار له‌دوای له‌دوندیا دمر‌چوونی موسا چه‌ند پیغه‌مبه‌ری ترمان به‌شو‌ین نه‌ودا ناردن بۆ نه‌وه‌ی په‌یامی ته‌ورات بۆ خه‌لکه‌که‌ شیی بکه‌نه‌وه نه‌هیلن پاشگو‌ی بخرئ.

{وَأَتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ} به‌تایبه‌تی عیسی کور‌ی مه‌ریه‌م که کردمانه پیغه‌مبه‌ر، مو‌ع‌ج‌یزه‌ی نا‌شک‌راو نیشانه‌ی راستی پیغه‌مبه‌رایه‌تی سهر سو‌ره‌ینه‌رمان پې‌دا. {وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ} راستی پیغه‌مبه‌رایه‌تیه‌که‌یمان به‌ فریشته‌ی خو‌مان که (جو‌برائیل) ه به‌هیز کرد، به‌ته‌وا‌وی پش‌گیر‌یمان ئی کرد. {أَلَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُكُمْ} نه‌ی نه‌ته‌وه‌ی ئیسرا‌ئیل! ئیوه خو‌وتان وای پیه‌و گرتوو هه‌رکاتی پیغه‌مبه‌ریکتان بۆ‌سهر ره‌وانه کرا په‌یامه‌که‌ی به‌گو‌یره‌ی ویستی ئیوه نه‌بوو {اسْتَكْبَرْتُمْ} لووت به‌رزی دمنو‌ینن، سهر ره‌فانه هه‌لو‌یست دمنو‌ینن، دژیان ده‌وستن، {فَفَرَّقْنَا كَذِبْتُمْ} کۆمه‌لیکتان به‌درؤ خستنه‌وه و پرواتان پې نه‌کردن {وَفَرَّقْنَا نَفْسُكُمْ} تاقه‌م‌یک‌یشتان گوشتن، به‌وپه‌ری در‌ند‌م‌یی شه‌هید‌ت‌تان کردن، ته‌نانه‌ت ئیستاش هه‌ولی نه‌ومتانه پیغه‌مبه‌ری ئیسلام

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾ بِسْمَا أَشْرَفُوا بِهِ وَأَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بَقِيَّةً أَنْ يُنَزِّلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ فَبُكَوْهُ بِغَضَبٍ عَلَى غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٨٧﴾ وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ مَاتُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا فُتُونُكُمْ بِمَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَّاءَهُ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْمُصَدِّقُ لِمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾ وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ أَخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٨٩﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمْ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاسْمَعُوا قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأَنْشِرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ بِسْمَايَا أَمْرَكُمْ بِهِ وَاسْمِعُوا كُنْهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩٠﴾

شه‌هید بکه‌ن، س‌ی‌ح‌ر‌تان ئی کرد، گو‌شت‌تان بۆ ژه‌ه‌را‌وی کرد، پیلانی جو‌را‌و جو‌رتان دا‌ر‌شتن بۆ له‌نا‌وبر‌دن‌ی به‌لام سهر‌که‌وتوو نه‌بوون!

{وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ} ده‌لین، دل‌مان دا‌پۆ‌ش‌را‌وه و له‌نا‌و به‌رده‌ی تۆکه‌مه‌دایه‌ هیچ شت‌ی له‌و ه‌سانه‌ی (محمد) ده‌یان‌ل‌ن تپ‌ی نا‌ج‌ئ، هیچی ئی ح‌الی نا‌بین، با واز‌مان ئی بین‌ی و ج‌ی‌تر له‌وباره‌وه له‌گه‌لمان نه‌دو‌ئ. {بَلْ لَعْنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ} نه‌وانه راست نا‌که‌ن دل‌ه‌کانیان وا دروست نه‌ک‌را‌ون که ح‌ق و مر‌نه‌گ‌رن، به‌ل‌کو‌و نه‌وانه ک‌اف‌رن و خودا نه‌فر‌ینی ئی کردو‌ون، ر‌ی‌گ‌ای گو‌م‌رای‌یان گ‌رتۆ‌ته به‌رو به‌ ویستی خو‌یان له‌ ناستی ح‌ق خو‌یان که‌ر کردوو به‌ نه‌نقه‌ست د‌لی خو‌یان له‌ کار خستوو {فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ} پ‌رو‌ایان به‌ب‌ر‌تی که‌می ته‌ورات هه‌یه، یان نه‌و جوله‌کانه‌ ب‌ر‌تی که‌میان ب‌روا به‌ پیغه‌مبه‌ر ده‌که‌ن.

{وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ} کات‌یک نه‌و پیغه‌مبه‌ری چاو‌م‌روان ک‌را‌و بوو ب‌ی بانگه‌وا‌زی خو‌ی راگه‌یاند قور‌ئانیان له‌لایه‌ن خودا‌وه بۆ ه‌ات، پ‌شت‌گیر‌یی نه‌و نامه‌ ناسمان‌یه‌ی کرد که به‌ده‌ستیانه‌وه بوو {وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ

{**وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ**}. نهگمر پیان بگوتی؛
 برپا یو په یامه بکه نه که خودا بؤ پیغه مبر ناردووه که
 هورانی پروژده، له وهلامدا {**قَالُوا نُؤْمِنُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ**} دهلین؛
 نیمه پرومان یو کتیه ناسمانیه هیه که بؤ سهر خومان
 نیردراوه، نهویش تهوراتو ههموو پیداوپیستیه کی نیمه
 له خو گرتووه. {**وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ**}. تمجار جگه له تهورات
 باومر به هیج کتیبکی تری ناسمانی ناکه، برپا به هورن
 ناکه {**وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ**}. واته: برپا به هورن
 ناکه، له حالیکا که هورانه راسته وحق پشتگیری لهو
 په یامه دمکا، که تهورات گه یاندویه تی. {**قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ**
اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ}. نهی محمد؛ پیان بلن؛ نهگمر
 راست دهگن پرواتان به تهورات هیه نهی بؤچی لهو پیش
 پیشانی نیوه پیغه مبرانی خودایان شهید دهگن، خو نهو
 پیغه مبرانه په یامیکان هینابوو که نیستا نیوه نیویدیای
 نهوه دهگن که پرواتان پییه تی نهک هر نهوه به لکوو نیوه
 پرواتان به په یامی (موسا) ش نهگن؛ که رزگارکهری گهلی
 جوله که بوو.
 {**وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَى بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اخْتَلَفْتُمْ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ**
وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ} بیگومان کاتی خو موسا کرا به پیغه مبرو
 رهوانه کرا بؤ سهرتان به موعجیزه به لگه ناشکرا، کهچی
 له جیاتی نهوهی پروای پی بکه نهو شوینی بکه ونو په پرهوی
 فرمانه کانی بکه، که موسا چوو بؤ سهر کیوی (طور) نیوه
 ملتان له گویره که په رستی نا، په راستی نیوه له کارمنداندا
 سته مکار بوون، له ناپینی خوتان پاشگه زیوونه وه.
 {**وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ**
بِقُوَّةٍ وَاسْمِعُوا} نهی نهوهی نیسرائیل، نهو گاته بیننه وه یادی
 خوتان که وادهو په یمانان ئی وهرگرتن؛ که په پرهوی یاسای
 تهورات بکه ونو پابه ندی فرمانه کانی بن. کیوی (طور) مان
 بهرز کردمووه له ناستی سهرتان رمان گرتو پیمان گوتن؛
 نهوهی له تهوراتدا پیمان راگه یاندوون بهوپه ری هیزو
 تواناتانه وه پابه ندی بن وهری بگرنو نه نجامی بدن.
 {**قَالُوا سَمِعْنَا**} وتیان؛ بهلن فرمانه که تمان بیست به لام
 {**وَعَصَيْنَا**} به گویت ناکه یمن. واته؛ به قسه وتیان باشه
 به کردهوه سهر پیجیان کرد.

{**وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ**}; گویره که په رستیان
 له لا خو شه ویست بوو، به ته وای له گهل خوینیان تیکه لاو بوو
 بوو، به هوای کافر بوونیا نه وه له ناخه وه گویره که په رستی

يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا} نهوانه له پیش هاتنی
 پیغه مبرو نازل بوونی هورن هه میسه داوی سهرکه ووتنو
 زالبونیان دهگن به سهر کافر دکاندا دمیانگوت؛ ههرکاتی
 پیغه مبرو ناخر زمان هات نیمه خیرا شوینی دهکه وینو
 له تهکیا شهر له گهل نیوه دهگینو به سهرتاندا زال دمین.
 {**فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا**}. کهچی (محمد) (دروودی خودای
 له سهر بن) کرا به پیغه مبرو بانگه وازی کردن بؤ موسولمان
 بوون {**كَفَرُوا بِهِ**}. په یامه که یان رعت کردهوه پی کافر
 بوونو پروایان پی نهگن، له سهر هه سوودی و ته ماعی
 سهر کردهی، به نینه کانی پیشوویان له بیر خویان بردهوه،
 سهر پیچی همرمانی خودایان کردو نیمانیان نه هینا {**فَلَعَنَ اللَّهُ**
عَلَى الْكَافِرِينَ}. دهی نهفرینی خودایان له سهر بن؛ که برپا
 به راستی په یامی پیغه مبرو نیسلام ناکه.

{**بِسْمَا اشْتَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ**}.
 به راستی شتیکی خرابو تاوان بوو نهوه که نهفسی خویانیان
 پی فروشتو پروایان بهو هورانه نهگن که خودا بؤ
 پیغه مبرو نازل کردهوه {**بَغْيًا**}. له سهر هه سوودی و هه نپه
 کردن بؤ ودمه سته یانی سهر کردهی تی که ناگونجی
 بباند ریختو شیوی نین.. هه سوودی نهومیان دمبرد {**أَنْ يُزِلَّ**
اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ}. نهومیان پی ناخوش
 بوو که خودا به ندی خوای هه زمرتی موحه ممدی
 هه لبراردووه بؤ پیغه مبرایه تی. رقی نهومیان له پیغه مبر
 بوو؛ که خودا که سیتی ناخوله کهی کردهوه به پیغه مبرو
 ناخر زمان. چونکه نهوان پیان وابوو نهو پیغه مبره
 چاومروان کراوه دمی له نهوهی هه زمرتی نیسحاق بن، وه
 خلی جوله که بن، که وا دمرنه چوو، پشتیان له په یامه کهی
 هه لکردهو پروایان پی نهگن، {**فَبَاذِلُوا بَعْضَ عَلَى عَصَبٍ**}.
 گه رانه وه به قارو خه شی خوداوه، نهوهی له سهر پیچی
 کردنه به دمیستان هینا غه زمی یه که له سهر یه کی خودا بوو،
 غه زمی که له سهر به گوئ نهگرنیان بؤ همرمانی تهورات،
 غه زمی که له سهر نهوهی پروایان به عیسا نهگن، غه زمی که
 له سهر نهوه پروایان به په یامی هه زمرتی موحه ممد نهگن.
 {**وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ**}. رۆزی قیامت بؤ نهو کافرو بی
 پروایانه سزای به نیش هیه له گهل سوکایه تی پیکردن
 پیان. چونکه سهر پیچی کردنه که یان له سهر لووت به رزی و
 هه سوودی و لهووی بوو دمی سزاکه یان سوکایه تی
 پیکردنی تی دا بی.

دهیهم ژانندن. {قُلْ بِسْمِ يَامُرُكُمْ بِهِ إِعَالُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ} نهی موچه ممهه؛ به گالته پیگردنوه بییان بلن؛ به راستی نهوه باومرپیکی بهدو خرابه؛ که داواتان لیدمکا گویرمهکه بپهرستن؛ نه گهر راست بکهن خاومن ثیمان بن. واته؛ دروده کهن، ثیمانان نبیه، چونکه ثیمان همرمانتان پی ناکا گویرمهکه بپهرستن.

{قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِّنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ} بییان بلن؛ ددری به نیوه، دمنواته خوازی مردن بن و داوای مردن و چوونه به ههشت بکهن. جا نه داواکردنه به گوفتار بی یان به کردار بی؛ و مکوو له پیگهی خودادا شهریکهن شهید بین، چونکه که سیک دنیا بی؛ لهوه که مرد دهجیته ناو به ههشتهوه بیویسته ههولیدا زوو بیگاتی؛

{وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ} ومان نهوان همرگیز داوای مردن ناکهن چونکه بو خویان دمرانن چهند تاوانبارن، دهرسین لهوه خودا داواکه یان گیرا بکاو خیرا بمرن، نهو کاته خهسارمت مهنی دونیاو هیامهت بین. {وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ} بهرورمردگار به سته مکاران دمرانی چی دهکهن و ج بیروبومرپیکیان ههیه.

{وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَاتِهِ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا} تو ده بیانی جوله که له هه موو که س زیاتر چه زیان له ژیانسه و مردنیان پی ناخوشه، چونکه دنیان که مردن راپیچی سزای بهئیش دهرکین، ته نانهت له کافره موشریکه گانیس پتر رقیان له مردنه. {يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ أَلْفَ سَنَةٍ} ههریه کی لهو جوله کانه ناواته خوازی نهومیه؛ که ههزار سال له ژیاندا بی.

{وَمَا هُوَ بِمُزَخَّرٍ مِنْ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ} خو نهو ته مهن دریزییه له سزا رزگاری ناکاو سزای لی دور ناخاته وه. {وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ} خودا زاناو بینایه بهو کردارانهی دهیکهن سزای دادومرانهی تاوانی خویان دمداته وه.

{قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ} بهو جوله کانه بلن؛ ههرکه سیک دوژمنی جویرائیل بی دیاره دوژمنی خودایه، چونکه جویرائیل هریشتهی خودایه، خودا کردوویهتی به هریشتهی تایبهتی هیئانی نیگا له خوداوه بو پیغه مبهرائی، بیگومان جویرائیل به همرمانی خودا نهو هورنانهی بو تو هیناوه بووی خویندویه وهو تیی گه یاندووی. {مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ} حالی نهو هورنانه وایه پشتگیری کتیبه ناسمانیه کانی پیش خوئی دهکا،

قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِّنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۹۵﴾ وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿۹۶﴾ وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَاتِهِ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُزَخَّرٍ مِنْ الْعَذَابِ إِنْ يُعَمَّرُ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿۹۷﴾ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿۹۸﴾ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ ﴿۹۹﴾ وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ {بَيِّغُومَانِ نِيْمَه جِهَنْدِ} به لگهیه کی ناشکرمان بو نازل کردووی گهواهی راستی پیغه مبهرایهتی توون نهی پیغه مبهرا {مَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ} پشت لهم بهیامهتی تو هه لئاکاو نه نایهت و به لگه و موعجزانهی تو رعت ناکاته وه مه گهر سهرپیچی کهرو هه لگه راوه! نه گینا هه موو کهس برپویان پی دهکا.

ریگی سهرفرازی و هیدایهت نیشانی موسولمانان دهدا، مژدهی به ههشتییان دمداتی.

{مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ} ههرکه سیک دوژمنی خودا بی و دزایهتی هریشته کانی بکا، دوژمنایهتی پیغه مبهرائی بکا، به تایبهتی رقی له جویرائیل و میکائیل بی، نهوه ناشکرایه کافرو خودا نه ناسه، خوداش دوژمنی کافرو بی برپویانه، به سزای دوزخ تو له یان لی دستین.

{وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ} بیگومان نیمه چهند به لگهیه کی ناشکرمان بو نازل کردووی گهواهی راستی پیغه مبهرایهتی توون نهی پیغه مبهرا {مَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ} پشت لهم بهیامهتی تو هه لئاکاو نه نایهت و به لگه و موعجزانهی تو رعت ناکاته وه مه گهر سهرپیچی کهرو هه لگه راوه! نه گینا هه موو کهس برپویان پی دهکا.

{أَوْ كَلِمَاتٍ عَاهَدُوا عَهْدًا فَبَدَّلَ مِنْهُمْ} بل اکثرهم لا يؤمنون {نایا نهو جوله کانه رموشتیان وایه و خوویان واپیوه گرتووه همرکاتی پهیمانیک بههستن کومه لیکیان هه لی بوشیننه وه و پابهندی نه بن؛ نهک ههر نهوه به لگوو زوربهی

نهوانه له بهر مهترندا هر ئیمانیان نییه و ئیمان ناهینن و له سهر گومرایی دمهیننه وه.

{^{۱۰۱} وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِندِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ لَبَدَ فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ آمَنُوا الْكِتَابَ كِتَابَ اللَّهِ وَرَأَوْا ظُهُورَهُمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ} کاتیک پیغه مبهری ئیسلام له لایهن خوداوه هاته سهریان و هورنای بۆ هینان که تهصدیقی تهوراتی نهوانی دهکرد، چی له نامه‌ی ناسمانی نهواندا هه‌بوو له یه‌کتا به‌رستی و یاساو شهریه‌ت و سهرگوزمشته‌ی پێشینان هورنان ناما‌زی بۆ کردوو، که چی نه‌و جوله‌که به‌دره‌وشتانه له‌جباتی نه‌وه‌ی برپا به هورنان بکه‌ن ته‌وراتیشیان پاش گوئ خست! نه‌گهر راست ده‌که‌ن خانووی قیامت هه‌ر بۆ ئیوه‌یه به‌هه‌شت زیده له‌هه‌موو که‌س.

{^{۱۰۲} وَاللَّهُ مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَانَ} کۆمه‌لیک له خوینده‌وارو ماله‌کانیان نه‌وانی ته‌وراتیان هه‌رامۆش کردبوو به‌نه‌نقه‌ست خۆیان ئی گیل کردبوو شوین نه‌و جادو بازیانه‌ی جندۆکه‌کان که‌وتبوون، که له‌سه‌رده‌می چه‌زرتی سوله‌یماندا کاریان پێ ده‌کردو ده‌یان خوینده‌وه.

{وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ} چه‌زرتی سوله‌یمان جادوگه‌ری نه‌کردوو و سی‌حرباز نه‌بووه، نه‌و پیغه‌مبه‌ر بووه و پیغه‌مبه‌رایه‌تی دژی جادوگه‌رییه.

{وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا} به‌لک‌وو شه‌یاتینی ئاده‌می و جندۆکه سی‌حربازیان پال چه‌زرتی سوله‌یمان داوه نه‌وان سی‌حرو جادوویان دا‌هیناو هیری خه‌لکیان کرد.

{يَعْلَمُونَ النَّاسَ السَّخِرَ} خه‌لکیان هیری جادوو‌بازی کرد بۆ نه‌وه‌ی سهریان ئی بشیوینن.

{وَمَا أُنزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ} هه‌رومه‌ا شوین نه‌وه که‌وتبوون که‌له (بابل) دا نێردرابوو بۆ (هاروت و ماروت) که دوو فریشته بوون، نه‌وه‌ی بۆ سه‌ر نه‌و دوو فریشته نازل کرابوو زانستی سی‌حربوو، مه‌به‌سته‌که‌ه‌ش تاقیکردنه‌وه‌ی خه‌لکه‌که‌ بوو، نه‌وه‌ی هیری ده‌بوو کاری پێ ده‌کرد کافر ده‌بوو، نه‌وه‌ی خۆی ئی ده‌پاراست، یان هیری ده‌بوو به‌لام کاری پێ نه‌ده‌کرد نه‌وه موسولمان بوو.

{وَمَا يَعْلَمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ} هه‌رکه‌سه‌یکیان هیری سی‌حربکردایه، جارێ له‌پێشدا به‌ته‌واوی نامۆزگارییان ده‌کردو پێیان ده‌گوت: ئیمه بۆ تاقیکردنه‌وه‌ی دانراوین نه‌وه‌ی ئیمه هیری تۆوی ده‌که‌ین تاقیکردنه‌وه‌ی خودایه‌ بۆ ئیوه، که هیری بوون بۆ زه‌مه‌رو زیان به‌کاری مه‌هینن مه‌یکه‌نه هۆی کافربوونتان.

وَاتَّبِعُوا مَا نَزَّلْنَا الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَانَ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ وَمَا يَعْلَمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَارِينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا وَآتَقَوْا لِمَثُوبَةٍ مِّنْ عِندِ اللَّهِ حَتَّىٰ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٣﴾ بِمَا يَكُ الذِّبِّ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا ذُرِّيَّتَهُمْ فَكُلُوا مِن مَّا نَفَرْنَا وَاسْمِعُوا وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾ مَا يَوْذُو الذِّبِّ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ خَيْرٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَارُ بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١٠٥﴾

{فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا} خه‌لک له‌و دوو فریشته هیری جادوو بازی و مه‌ا ده‌بوون {مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ} که ژن و مێردییان لیک جیاده‌کردوه، ئازاوه و پشیووییان ده‌خستنه نێوانیان‌وه.

{وَمَا هُمْ بِضَارِينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ} خۆ نه‌گهر و یستی خودای له‌سه‌ر نه‌بێ نه‌و سی‌حربازانه ناتوانن زیان به‌که‌س بکه‌یه‌ن {وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ} نه‌وانه زانیارییه‌ک هێرده‌ین زانیان پێده‌گه‌یه‌نی نه‌ک سوود و هازانج.

{وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَقٍ} بێگومان نه‌و جوله‌کانه‌ی ته‌وراتیان پاش گوئ خست و له‌جباتی کار پێکردنی و پابه‌ندبوون به‌ نه‌حکامه‌کانی سی‌حرو جادوو بازیان هه‌لبێزاردوو هینایانه کایه‌وه، بۆخۆیان باش ده‌زانن که له‌ ره‌حمه‌تی خودا پێ به‌رین و بۆنی به‌هه‌شت نا‌که‌ن.

{وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ} شتیکی خراب و ناپه‌سه‌نده نه‌وشته‌ی که نه‌وان خۆیانیان پێ فرۆشتوو، نه‌گهر بزائن و هه‌ست به‌ هه‌له‌که‌یان بکه‌ن!

{^{۱۰۴} وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا وَآتَقَوْا} خۆ نه‌گهر نه‌وانه‌ی خوویان داوه‌ته سی‌حربازی و خۆیان پێ هه‌له‌وه‌گیر کردوو، له‌جباتی هیریوونی سی‌حرو سی‌حربازی، ئیمانیان به‌ پیغه‌مبه‌ر بێنایه‌و

خودا بهرستیایان بگردایه، خودا پاداشی دمدانه‌وه، ناشکرشه {لَمْثُوبَةٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ} نهو پاداشی که خودا دمدانه‌وه زور باشتربوو له ناکامی نهو کاره ناپه‌سهندهی که فیربوونی سیحرو سیحربازییه.

تییینی: همدئی له موفه‌سیرین پییان وایه وشه‌ی (ما) له {وَمَا أَنْزَلَ عَلَى الْمَلَائِكَةِ...} دا (ما)ی (موصوله) نییه (ما)ی نافیه‌یه. نهو کاته ته‌فسیره‌که بهم جوړه دمبی.

{وَمَا أَنْزَلَ عَلَى الْمَلَائِكَةِ بِإِبْلِ هَارُوتَ وَمَارُوتَ} هیچ جوړه جادوو‌گه‌ری و سیحربازییه‌که نه‌نی‌ردراوته خوارئ بؤ سهر (هاروت و ماروت) که گوایه دوو فریشته بوون و هاتوونه ناوچه‌ی بابل - شاریکه له عیراق - تا خه‌لکی فی‌ری سیحربکهن، نه‌م دوو فریشته هیچ که‌سیان فی‌ری جادوو‌گه‌ری نه‌کردووه همتا پیان نه‌گوتبئ و ناموزگارییان نه‌کردبئ، که نی‌مه بؤ تافیکردنه‌وه‌ی نادمیزاد نی‌ردراوین، که‌وابئ بی‌بروامه‌به ههرکه‌سیک فی‌ری سیحرببی و کاری پی بکا پیی کافر دمبی....

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا} نهی نهو که‌سانه‌ی نی‌مانتان به په‌یامی پی‌غه‌مبهر هی‌ناوه، له رووی نهو پی‌غه‌مبهر‌دا وشه‌ی ناسک و جوان هه‌لبزترین، وشه‌ی (رَاعِنَا) به‌کار مه‌هینن، نه‌م وشه‌یه به تو‌زی‌ک دم بؤ خوارکردنه‌وه دمبیته (راعینؤ)ی عی‌ری. که جنیوکی ناشیرینه، ههرچه‌نده له زمانی عه‌ره‌بیدا به مانای جاودی‌ری کردن و گوی بؤ راگرتن دئ و له‌سهره‌خوی دی‌گه‌یه‌نی، {وَقُولُوا انظُرْنَا} بلین: روومان تی‌بکه‌و سه‌یرمان بکه‌و سه‌رنج‌مان بده‌ری، بزانه ناخو له ههرمایشته‌کانت حالی بووین؟ {وَأَسْمِعُوا} ههرمانبه‌رداری ههرمانی خودابن، گوی رابگرن پی‌غه‌مبهر جیتان پی ده‌لئ دهرباردی شهرعی خودا بی‌قوزنه‌وه. {وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ} سزای توندو به نی‌شمان بؤ نهو جوله‌که کافرانه ناماده گردووو شایانی نهو سزایه‌ن.

{مَا يَوْدُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ أَنْ يُنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِّن رَّبِّكُمْ} نهو جوله‌که‌و گومپایانه‌ی: که دهرح‌ق به پی‌غه‌مبهرانی خو‌یان نهو ههموو سه‌ره‌پی‌چی و هرو‌فی‌ل و ته‌له‌که‌بازی‌یه‌یان نه‌نجام‌داوه، نه‌وانه ههرگیز ناپایانه‌وی نی‌وه خو‌شبه‌خت بن. نهو جوله‌کانه پی‌یان خو‌ش نیه که پی‌غه‌مبهر له خو‌تانه‌و قورنانتان بؤ نی‌ردراوته خوارئ، پی‌یان ناخو‌شه به‌شی‌کتان له خیر و به‌ره‌که‌تی

﴿ مَا نَنْسَخْ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلَهَا ۗ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴾ ﴿١٦﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٧﴾ أَمْ تَرِيدُونَ أَنْ نُسَلِّتَ لَكُمْ كَمَا سَلَّتْ لِمُوسَى مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَتَّبِعِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١٨﴾ وَكَذَّبُوا مِنْ أَعْدِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كَمَا رَأَوْا حَسَنًا مِّنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْتُوا وَاصْصَبُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٩﴾ وَأَتَّبِعُوا الْفِتْنَةَ وَهَاتُوا الزُّكُوفَ وَمَا لَكُمْ لَأَنْفُسِكُمْ مِنْ حَمِيمٍ تَحْذَرُوهُ عِنْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٠﴾ وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرِيًّا تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢١﴾ بَلَى مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٢﴾

په‌رومردگارتان بؤ نی‌ردراوته خوارئ، ههرومه‌ا کافره‌کانیش پی‌یان ناخو‌شه به‌لام نه‌وه شتی‌که‌و عانی‌د به‌خودایه.

{وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ} خودا به‌یستی خو‌ی که‌سیک هه‌لد‌میزئ و رو‌حمه‌تی خو‌ی به‌سهر‌داد‌میزئ و دی‌کاته فروستاده‌ی خو‌ی. که‌س نیه بتوانی نه‌هیلی خودا نه‌م ویسته‌ی خو‌ی نه‌نجام ب‌دا، خودا خاومنی هه‌زل و گه‌ورمی‌یه به‌سهر ههموو که‌س‌داو به‌تایبه‌تی به‌سهر نه‌و که‌سه‌دا که دی‌کاته پی‌غه‌مبهر.

{مَا نَنْسَخْ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا} حوکمی ههر نایه‌تی‌ک بگورپن به حوکمی نایه‌تی‌کی ترو حوکمه‌که‌ی بسپرنه‌وه یان ههر له رو‌په‌ری دلت‌دا له‌بیرت به‌رینه‌وه نه له‌فظو نه مانا هی‌چیان لات نه‌مینن، نه‌وه دلتیابه باش‌رو گونجاو تر دمه‌خینه شوینی نه‌و نایه‌ته نه‌سخ کراوه {أَوْ مِثْلَهَا} یان و‌مکوو نه‌وه دمه‌ینن. یان مانای نایه‌ته‌که بهم جو‌رمیه: (ههر موعجیزمی‌ه‌ک که دمی‌دین به پی‌غه‌مبهرئک دوابی ناپسرنه‌وه بهم ر‌نگه نه‌یدمین به یه‌کی‌کی تر، نی‌للا موعجیزمی‌ه‌کی باش‌ر یان و‌ه‌ک نه‌وی دمه‌ینی. نه‌مه‌ش بؤ

خودا گاریکی ناسایی و رسایه {أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ} بۆ تۆ نازانی: که خودا به سمر هه موو شتیکی گونجاودا به دمه لاته، هه شتی مومکین بئ نهو دمتوانی بیهینیتیه کایه وه.

{۱۰۷} أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ} بۆ تۆ نازانی که په رومردگار خوی هه مانداره وه هه رجی دمه لاته و خاونداریه تی و شکوداری ناسمانه کان و زهوی هه یه، هه مووی هه ره ی نه وه؟ {وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ} نیه بۆ ئیوه جگه له خودا که سیکی تر جاودیری کاروبارتان بکا، که سیکی نیه جگه له خودا یارمه تیدمرتان بئ و پشتیوانیتان بکا.

{۱۰۸} أَمْ يُرِيدُونَ أَنِ تُنَادُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سُئِلَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ} یان ئیوه نه ی کۆمه لی موسولمانان دمتانه وی داوی موعجیزه ی نافۆلۆ نامافۆل له پیغه مبه رمه کتان بکه ن، و هک وو چۆن له وه پێش نه ته وه ی ئیسرا ئیل ناوا داوی موعجیزه ی نافۆلایان له حمزرمی موسا کرد و تیان: به ناشکرا خودامان نیشان بده. {وَمَنْ يَتَّبِعِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ} هه ره که سیکیش له شوینی ئیمان و باوهر به خودا، کوفرو بئ دینی هه لیزیری، بیگومان ریگی راستی ئی گوم بووه!!

{۱۰۹} وَكَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّوكُمْ مِّنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا} ژۆر به ی ژۆری جوله که وه هه له کان ئارمزوی نهومیانه که ئیوه له ئایین ژۆوان بکه نه وه دمیانه وی داوی نه وه ی ئیوه موسولمان بوون و هه هتات بۆ دهرکه وتوو ئیوه پاشگه ز ببنه وه و بچه نه وه سهر حالته ی کوفرو بئ دینی پێشووتان {حَسَدًا مِّنْ عِندِ أَنْفُسِهِمْ} چونکه هه سودیتان پئ دبه ن و پێیان ناخۆشه ئیوه موسولمان بوون و به موسولمانی بمیتنه وه. {مَنْ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ} داوی نه وه ی بۆیان ناشکرا بووه: که ئایینی ئیوه ئایینیکی هه وه به لگه له سهر راستی و دروستی ژۆرو زه بهندن، جا ئیوه نه ی کۆمه لی موسولمانان {فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا} جاو پۆشیان ئی بکه ن چیتان به سهر وه نه بن. {حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهَ بِأَمْرِهِ} هه تا نه و کاته ی په رومردگار ریگاتان ددها شه پریان له دژ بکه ن و دمه ستی خۆتانیان ئی بوه شینن. {إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ} بیگومان خودا به سمر هه موو شتیکیا توانا و دمه لاته ره های هه یه و هه رکاتی به وه ی تۆ له یان ئی ده ستین.

{۱۱۰} وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ} به ردموام بئ له سهر نه هجامدانی نوێزمکانتان به ریک و پیک و زه کاتی مال و

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصْرَةُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصْرَةُ لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿۱۰۷﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسْجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا أُولَٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿۱۰۸﴾ وَاللَّهُ الشَّرِيفُ الْغَرِيبُ فَأَيُّمَا تَوَلَّوْا فَتَمَّ وَجْهُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ وَسِعَ عَلَيْهِ ﴿۱۰۹﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ بَلْ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ قَدِيرٌ ﴿۱۱۰﴾ بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِذَا أَمَرْنَا لَمَسًا يَأْتُوا إِلَيْنَا يَوْمَ كُنَّا فِي كَوْنٍ ﴿۱۱۱﴾ وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا آيَةٌ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَبَهتْ قُلُوبُهُمْ قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿۱۱۲﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَا تُنْفِلْ عَنِ أَهْلِ الْبَيْتِ ﴿۱۱۳﴾

سامانتان بدهن، دلتیابن {وَمَا تَقْدُمُوا لَأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ} هه ر کردار و گوشتارو هه لویستیک نه هجام بدهن - هه رزی یان سونه تی بئ - پاداشه که ی لای خودایه و ده ستان دمه ویته وه. {إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ} بیگومان خودا ناگادارو بپنایه به سمر هه موو کارو کردومه کتاند و رۆزی داوی به گوهری پپو یست پاداشتاتان دمه تته وه.

{۱۱۱} وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَن كَانَ هُودًا أَوْ نَصَارَى} جوله که و گاورمکان و تیان: که سیکی جوله که یان گاور نه بن ناچیته به هه شته وه، واته: جوله که پێیان و ابو و هه ره جوله که ده چنه به هه شته وه، گاوره کانیش دمیانگوت: به هه شت هه ره بۆ ئیمه یه و که سی تری تی ناچئ. {بَلْ لَّكَ آيَاتُهُمْ} نه م بیرو بۆ چوونانه زاده ی خه یالی په روپو وچی نه وانه و هه یج بنه مایه کی زانستی نیه، هه ره به هه واته نه م جۆره قسانه فره ی دمه دن. {قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ} نه ی پیغه مبه ر! پێیان بلئ: نه گه ر راست ده که ن به هه شت هه ره بۆ نه وانه ده به لگه ی چه سپینهر بچه نه ره و! دیاره به لگه یان به دهسته وه نیه و ناتوانن هه یج جۆریک له م بیرو بۆ چوونانه بچه سپین.

ناو مزگه‌وته‌کانی خوداوه، مه‌گهر به ترسو خوشوع و گهردن که‌جییه‌وه بچنه ناویان، نابئ به‌هیچ کلؤجی ریگه‌یان بی بدرئ، که به لووت به‌رزوی و کەشو و فەشەوه بچنه ناو مزگه‌وته‌کانه‌وه.

{هُم فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ} ئەوانه له جیهاندا ریسواو سەر شوژن. {وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ} له رۆژوی دوايشدا سزایه‌کی کوشنده‌و گه‌ورمیان هه‌یه‌و ده‌خړینه ناوی.

{۱۵} وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيُّمَا تُلَوتُوا فَنَمَّ وَجْهُ اللَّهِ} خۆره‌للات و خۆرناواو هه‌موو زموێ موێکی خودایه، له‌کاتی نوێژکردندا رووبه‌کەنه هه‌ر لایه‌ک رووکردنه خودایه‌و له‌پیش دهمتانه‌و خودا به‌رستیه‌که‌تان گه‌ریه {إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ} بێگومان خودا شوێنێکی تاییه‌تی نییه، له‌هه‌موو شوێنێکه، له‌هه‌ر شوێنێک رووی تی به‌کەن ناگاداری رووتیکردنه‌که‌تانه، هه‌لبه‌ته ئەم نایه‌ته پیش فەرمانکردن به رووکردنه که‌عبه له‌نوێژدا نازل بووه. به‌مه‌ش ئەو بیرو بۆ‌جیوانه‌ی نایینه کۆنه‌کانی پوچه‌ل کرده‌وه، که ده‌یانگوت: خودا به‌رستی هه‌ر ده‌بی له‌ناو دێرو که‌نیشته‌دا ئەنجام بدرئ.

{۱۶} وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا} ده‌لێن: خودا کوپی بۆ‌خۆی به‌یار داوه کوپی هه‌یه: نه‌صرانیه‌کانیش ده‌یانگوت: عیسا کوپی خودایه، موشریکوکانیش ده‌یانگوت: فەریشته کچی خودان (سبحانه‌للا) پاک و بی خه‌وشی بۆ خودایه، به‌رومردگار دووره له‌وه منداڵی هه‌بی، چونکه منداڵ بۆ که‌سیک پێویسته یارمه‌تی بدا، دواى مردنی شوێنی به‌گه‌رته‌وه {بَلْ لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ قَائِمٌ} به‌لکوو هه‌رچی له ناسمانه‌کان و زه‌ویدا هه‌یه هه‌مووی موێکی خۆیه‌تی. جیان تێدایه گه‌ردن که‌چ و فەرمانبه‌رداری ئەون، به‌ ویست و ئیراده‌ی ئەو له‌ گه‌ردان و دین و ده‌جن.

{۱۷} بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ} به‌رومردگار خۆی به‌دیه‌ینه‌ری ناسمانه‌کان و زه‌وییه. پاگرو هه‌لسوێنه‌ریانه. {وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ} هه‌ر کارێک، هه‌ر شتێک ویستی ببێ بێ چه‌ند و جیوان یه‌کسه‌ر ده‌بی، ئیراده‌ی هاته‌ندی هه‌رشتێک بکا بێ دواکه‌وتن دێته‌جی.

{۱۸} وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا آيَةٌ} نه‌فام و هاوێشه‌ش په‌یدا که‌مه‌رمانی عه‌رمب یان نه‌خوێنده‌وارمانی جوله‌که‌و گا‌ور بیانوو‌یان به‌ پێغه‌مبه‌ر ده‌گرت و ده‌یانگوت ئەگه‌ر تۆ راست ده‌که‌ی تۆ نیگات بۆ دئ و ئەو نیگایه له‌ خوداوه‌یه ئەدی بۆ‌جی خودا بۆ‌خۆی هه‌سه‌مان

{۱۲} بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ} نه‌خه‌یر وا نیه! بۆ‌جیوانه‌که‌تان هه‌له‌یه، به‌هه‌شت بۆ ئێوه‌ی جوله‌که‌یان گا‌ور قۆرخ نه‌کراوه، به‌لکوو هه‌ر که‌سیک خودا به‌رست بێ و بۆ خودا لێبێرئ خۆی ته‌سلیم به‌ خودا بکا و چا‌که‌کار بێ، ئەوه پاداشتی لای خودا خۆیه‌تی و بێ که‌م و زیاد و مریده‌گرته‌وه. {وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ} نه‌ ترسیان له‌به‌ره‌و نه‌ خه‌م ده‌خۆن ترسی داها‌توو‌یان نییه‌و خه‌م بۆ را‌به‌ردوو‌شان ناخۆن.

{۱۳} وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَنَسْتَبِطَنَّ عَلَىٰ شَيْءٍ} جوله‌که‌ (وتیان) ده‌لێن: نه‌صرانیه‌کان له‌سه‌ر ئایینی حه‌ق نین ئەو ئایینه‌ی ئەوان په‌ی‌ره‌وی ده‌کەن بێ بناغه‌یه‌و هه‌یج سه‌رچاوه‌یه‌کی نییه {وَقَالَتِ النَّصَارَىٰ لَنَسْتَبِطَنَّ عَلَىٰ شَيْءٍ} له‌به‌رامبه‌ردا نه‌صرانیه‌کان گو‌تیان: جوله‌که‌کان له‌سه‌ر هه‌یج ئایینیکی حه‌ق نین و دینه‌که‌یان به‌تا‌له. ئەمه له‌ کاتی‌کدایه که {وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ} ئەوانه کتێب ده‌خوێننه‌وه، جوله‌که‌ ته‌هورات ده‌خوێنن، له‌وێدا موژده‌ی هاتنی هه‌زهرتی عیسا‌ی تێدایه، گا‌وره‌کانیش ئینجیل ده‌خوێننه‌وه باسی ئایینی جوله‌که‌ی تێدایه. {كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ} عه‌رمبه‌ خوانه‌ناس و هاوێشه‌ش په‌یدا که‌مه‌رمانیش هه‌ر ئاویان گو‌ت و هه‌مان بیرو بۆ‌جیوان هه‌بوو، ده‌یانگوت: (محمد) ئایینه‌که‌ی بێ بنه‌ماو سه‌رچاوه‌یه، فسه‌ بۆ‌ش و بێ بناغه‌که‌ی جوله‌که‌و گا‌وره‌کانیان ده‌جوێته‌وه. {قَالَهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ} به‌رومردگار رۆژی قیامه‌ت مو‌حاکمه‌ی نیوانی جوله‌که‌و گا‌ورمه‌کان ده‌کا، بیرو بۆ‌جیوانه‌کانیان ده‌رباره‌ی ئایین یه‌کا‌لا ده‌کا‌ته‌وه و سزای شی‌اویان بۆ دیاری ده‌کا.

{۱۴} وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن مَّتَعَ مَسَاجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذَكَّرَ فِيهَا اسْمُهُ} کئ له‌و که‌سه‌ سه‌ته‌مکار‌تر و تاوان‌به‌ر‌تره: که نه‌هه‌یئ له‌ مزگه‌وته‌کان و ما‌لی خودادا ذی‌کری یادی خودا بک‌رئ و شک و گو‌مان و دله‌راو‌کی به‌خاته د‌لی موسو‌لمانانه‌وه {وَسَقَىٰ فِي خُرَابِهَا} هه‌روه‌ها هه‌و‌ل بدا وێرانیان بکا، به‌م جۆره نه‌هه‌یئ یادی خودایان تێدا بک‌رئ. {أَوَلَيْكَ مَا كَانُوا لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ} ئەوانه شایه‌نی ئەوه‌ن، که را‌وه‌دو بن‌رێ‌نو به‌ترسێ‌ند‌رێ‌ن و به‌خړینه به‌ر فشار و سه‌ر‌کو‌ت کردن، مه‌گه‌ر په‌نا به‌رنه به‌ر مزگه‌وته‌کان و دا‌وی ناشتی به‌کەن و خۆ به‌خه‌نه ما‌لی خوداوه. یان مانای نایه‌ته‌که به‌م جۆره‌یه: ئەوانه نابێ بچنه

نادری، کهس نییه بتوانی بهرگریان لی بکاو عهزایی خودایان لی دوور بخاتهوه.

{ ۱۲۴ } وَإِذْ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ { } نهی محمد: بیر لهو کاته بکرموه: که بهروردگار ئیبراهیمی به تافیکردموه و کۆمه ئیک نه رک و همرمانی به سهردا دا، نهویش به ریک و پیکی ئه منجای دان { قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا } بهروردگار پیی همرموو: نه من دمته کم به پیشه وای ئاده میزاد و مهشخه لی ره نومایی بۆ خه ئک { قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي } ئیبراهیم وتی: بهروردگار! نه م پله و پایه پیروژه به هه ندی له نه و مکانیشم به خشه { قَالَ لَا يَسَالَ عَهْدِي الظَّالِمِينَ } بهروردگار همرمووی: نه م پله و پایه گه و ره پیروژه به هیچ کهسیکی خوانه ناس نادری، هر کهسی زالم و سته مکاری، به که لکی رابه ری و پیشه وایه تی نایه با له نه وای توش بی.

{ ۱۲۵ } وَإِذْ جَعَلْنَا الْآيَةَ مِثْقَاةً لِلنَّاسِ وَأُنْشَأَ { } نهی پیغه مبه ر (دروودی خوی له سر بی) یادئ نه وه بکرموه نه وکاته ی: که خانووی که عبه مان کرد به مهرجه و روگه بۆ ئاده میزاد، بۆ نه وای له هه موو لایه که وه رووی تی بکه ن و لیی کۆبهنه وه، ههروه ها بییته شوینی ناسایش و جه وانه وهی نه وانه ی که به نای بۆ دینن. { وَاتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى } نهی موسولمانینه! شوینی نه و به رده ی که جه زمرتئ ئیبراهیم (علیه السلام) کاتی دروست کردنی دیواری که عبه ده جووه سمری، بی که نه شوینی نوپژی سونه ت و خودا به رستی لی بکه ن، یان مه به ست به مه قامی ئیبراهیم هه موو که عبه یه و هه مووی دمگرتنه وه، نه رکی پاک راگرتنی ناماده کردنی بۆ خودا به رستی تییدا خسته نه ستوی دوو به نده ی خوی که جه زمرتئ ئیبراهیم و ئیسماعیلی گوریه تی.

هه رمووی: { وَعَهْدَنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَنْ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ } هه رمانمان به ئیبراهیم و ئیسماعیل کرد: که خانووی ئیغه پاک و خاوین را بگرن و پاکی بکه نه وه، هه رشتئ شیوای پله و پایه ی یه کتاپه رستی نه بی لی دوور بخه نه وه، ناماده ی بکه ن بۆ نه وانه ی دینه جه به ده وریدا هه لده سوپین، یان له ناویدا ده میتنه وه، یان روکوع و سوژده ی تییدا ده بن.

{ ۱۲۶ } وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا { } باسی نه وه بکه: که ئیبراهیم نزای کردو له خودا پارایه وه وتی: خودایه: نه م شوینه ی که من عیبادمته خانه ی توی تییدا ناوهدان

وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ { ۱۲۷ } رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ { ۱۲۸ } رَبَّنَا وَابْنِ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ { ۱۲۹ } وَمَنْ يَرْغَبْ عَنْ مِّلَّةِ إِبْرَاهِيمَ فَلَا مَسَاسَ لَهُ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَلَئِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ { ۱۳۰ } إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ { ۱۳۱ } وَوَحَّى بِمَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبَ يَبْنَؤُا إِنْ أَلَّهِ اصْطَلَقَ لَكُمْ الَّذِينَ فَلَا تَمُوتُونَ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ { ۱۳۲ } أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتَ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِن بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهُكَ وَاللَّهِ ءَاتَاكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهًُا وَحْدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ { ۱۳۳ } يٰۤاَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ سُبُلَ اللَّهِ أَلَمْ تُدْعُوا إِلَىٰ سَبِيلٍ مُّسْتَقِيمٍ { ۱۳۴ } تِلْكَ أَسْمَاءُ بَنَاتِ هَارُونَ إِذْ خَلَّتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُم مَّا كَسَبْتُمْ وَلَا تُنْزَلُونَ عَنْهَا كَاثِرًا يَسْمَلُونَ { ۱۳۵ }

ده که مه وه بی که ی به شاریکی هیمن و پر ناسایش و خوشگوزمانی، له هه موو ئازار و ناخوشییه ک پاریزراو بی، { وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ } دانیشتوانی به رزق و روژی زو و به رو بوومی باش خه نی بکه، هه موو کاتی بازاری پرپی له میوه جات و خواره مه نی. { مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ } نه وانه ی له ناو نه و دانیشتوانه دا نیمانیان به خودا و روژی دواپی هیه ... { قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا } نه وانه ی کاهرو بی پروان له زبانی دونیا یاندا هه ندی خوشیان دهمه می { ثُمَّ أَنْظَرُهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ } نه مجار را پیچیان ده که م بۆ ناو سزای دۆزه خ { وَبَشِّرِ الْمَصِيرُ } ناگری دۆزه خیش خرابترین شوینی که بییته شوینی مانه وه تییدا جه وانه وه و سهر منجم.

{ ۱۲۷ } وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ { } باسی نه وه بکه نه وکاته ی: که ئیبراهیم و ئیسماعیلی کوری بناغه ی دیواری که عبه یان به رزگرمه وه و ئیشیان تییدا ده کردو ده یانگوت: { رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ } خودایه! لیمان قیوول بکه و ره منجمان به زایه مه ده، بیگومان تو هه موو نزراو پارانه و مه یه که ده بیسی و ناگاداری هه موو شتیکی.

﴿۱۴۲﴾ وَرَوَّيْنَا بِهَا إِبْرَاهِيمَ بَنِيهِ وَيَعْقُوبَ يَا بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ} ثیراهیم ومصیہتی بو کورہکانی کرد ہموہما حمزرتی یہعقوبیش، ومصیہتی بو نہوہکانی کردو پیی ہرموون؛ نہی کورو نہوہکانہ، نہی رولہکانہ! خودا نایینی پاک و خاوینی بو ہہلہزاردوون؛ کہ نایینی پاکی نیسلامہ، بہہیج شیوہی لی لامہدہن، بہ موسولمانی نہبی لہ دونیا دہرمہجن، ہہمووتان لہسمر نایینی نیسلام بہردہوام بنو ہاشگوئی مہخہن، نہم پلہو پایہی کہ داویہتی بہ خانہوادہی خانہدانی نیوہ بہ فیروئی مہدہن. نہمہ بوو ومصیہتی ثیراہیم بو کورہکانی و مصیہتی یہعقوب بو نہوہکانی.

﴿۱۴۳﴾ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتَ إِذْ قَالَ لِبَنِيَّ مَا تَعْبُدُونَ مِن بَعْدِي} نایا نیوہ لہوئی بوون نہی موسولمانہکان! یا نہی کولہلی جولہکہ نیوہ ناگادار بوون کاتی یہعقوب پیش مردنی بہچہند چرکہیہک رووی کردہ کورو نہوہکانی و پیی گوتن: نہی رولہکانہ! دوی لہدونیا دہرجوونی من کی دہپہرستن؟ ﴿قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَالِلَّهِ أَبَائُكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَٰهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ} وتیان؛ نہو خودایہ دہپہرستین کہ تو دہپہرستی، خودای توو باوک و باپیرانی تو ثیراہیم و نیسماعیل و نیسحاق دہپہرستین، نہو خودایہی تاک و تہناو بی شہریکہ، نیمہ گہردنکہچو ہمرمانبہرداری نہو دہبین.

﴿۱۴۴﴾ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ} ثیراہیم و پہپرہوکارانی، یہعقوب و کورو نہوہکانی، نہوانہ پاہہندی ومصیہتی نہو رہبہرانہ بوون، نہوانہ کولہلیک بوون و راہردن. ﴿لَهَا مَا كَسَبَتْ} چی کردہوی ہاشیان کردبی سودی بو خویانہو خویان پیی بہختہومر دہبن. ﴿وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ} نیوہش چی کرداری ہاش بکہن سودی بو خوتانہ، ﴿وَلَا تَسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ} نیوہ بہرپرہسیارنن لہ کرداری نہوان، بہلکوو ہمر کہسہ لہ کردہوی خوی بہرپرہسیارہ.

﴿۱۴۵﴾ وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَىٰ تَهْتَدُوا} جولہکہکان گوتیان (دہیانگوت): ببہہ جولہکہو ورنہ سہر نایینی نیمہ سہرفراز دہبن.. مہسیحیہکانیش دہیانگوت؛ ورنہ سہر نایینی نیمہو ببہہ مہسیحی لہ گومرایی رزگارتان دہبی. ﴿قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ} نہی محمد پییان ہلئ: بہلکوو نیمہو نیوہ شوین نایینی باوکہ گہورہکہمان

﴿۱۴۸﴾ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ} خودایہ! وامان لی بکہ بہ تہواوی و بہردہوامی ملکہچو ہمرمانبہرداری ہمرمانہکانن بین ﴿وَمِن دُرُوبِنَا أُمَّةٌ مُّسْلِمَةٌ لَّكَ} ہمروہما لہ نہوہکانیشمان گہلیکی خواہہرستو موسولمان ببہہ ناراوہ، ﴿وَأَرْسَلْنَاكَ نَاكِسًا وَتَبًّا عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ الثَّوَابُ الرَّجِيمُ} خودایہ! شوینی خوداہرستی و چونیہتی حہج کردن و شوینہوارہکانمان نشان بدہو فیرمان بکہ چون حہج بکہین و لہکوپیوہ دمست پی بکہین و لہکوئی کوتایی پی بہینن... نہگہر ہہلہیہکمانکرد، تاوانیکمان لی روداو پہشیمان بووینہوہ لی، توہہمان ہہبول بکہو لیمان خوشبی، بیگومان ہمر زاتی پہرورمدگارت مہہرمبان و توہہ وەرگرو بہ ہزمیی و دلوفانی! ﴿۱۴۹﴾ رَبَّنَا وَإِنَّا فِيهِمْ رَسُولٌ مِّنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ} پہرورمدگار! لہکاتی پیویستدا پیغہمبہرک بنیرہ بو سہر نہوہکانمان؛ نامہی توہیان بو بخوینیتہوہ، فیرو ناداب و رموشتی پہسہندیان بکا، ناومرؤکی کتیبی توہیان بو روون بکاتہوہ، حیکمت و ژیرییان فیربکا، نہو پیغہمبہرہ بہہوی رموشتی بہرزی، دلان پاک بکاتہوہ لہ ہہموو رموشتیکی ناشیرین و رموشتی بہرزو جوانیان تیدا بلاو بکاتہوہ ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ} بیگومان تو خودایہکی و مہای دہسہلاتت بہسہر ہہموو شتیکدا ہہیہو ہہموو کاریکت پیر حیکمت و لیزانی و کاردروستیہ. لہہہموو نیشیکا داناو زانای.

﴿۱۵۰﴾ وَمَنْ يَرْغَبْ عَنِ مِّلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَن سَفِهَ نَفْسَهُ} کی ہہیہ ریکا بہخوی بدا؛ کہ لہ نایینی ثیراہیم لابدا؟ مہگہر کہسیک سوکایہتی بہخوی بکاو ریزی خوی نہگری. ﴿وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ} بیگومان نیمہ لہ دونیاداو لہروژگاری خویدا ثیراہیممان ہہلہزارد، لہناو کورو کولہلی نہو روژگاردا پلہو پایہی پیغہمبہرمان پی بہخشی، نہویش بہ عہزم و جہزمیکی بولایینہوہ بہ لیہاتووپی و دلسوژی نہرکی سہرشانی نہجام دا لہ دواپوژیشدا یہکیکہ لہ بہندہ راستال و صالحہکانی پہرورمدگار.

﴿۱۵۱﴾ إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمُ} نہو کاتہی؛ کہ خودای خوی پیی ہرموو؛ (واتہ: خستیہ ناو دلہوہو ہرمووی – گہردن کہچ بہ، ہمرمانبہرداری خودای خوت بہ. نہویش ﴿قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ} لہ ولامدا یہکسہر وتی؛ نہوا بہ ہہموو توانامہوہ، بہ لیپراوی گہردنکہچی پہرورمدگار و خودای بوونہومر بووم.

حەزەرتى ئىبراھىم دىگەنلەر؛ كە سەرچاۋى ئىسلامە و ئايىنىكى پاك و خاۋىنە. ئايىنى ئەو پېغەمبەرىيە كە لەگەل خودادا پەيمانى بەست و پەيمانىگەى بىردە سەر و ھەرگىز ھاۋەلى بۇ خودا دانەناۋە.

{قُولُوا آمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا} ئەى خاۋەن باۋەران ھەموۋات بەيەك دەم بىلەن؛ بىرومان ھىنا بە خودا بە ھە قورئانە گەورمىيە كە بۇمان نىردراۋەتە خوار {وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا} ئىبراھىم و ئىسماعىل و ئىسحاق و ئىسماعىل ھەروھە ئيمانمان ھىنا بەو پەيامەى؛ كە بۇ ئىبراھىم و ئىسماعىل و ئىسحاق و يەعقوب و نەۋى ئىبراھىم و ئىسحاق كە بىيان دىگۈترى؛ ئەسبەط. {وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ} بىرومان بەو نامە ئاسمانىيە ھەيە كەبۇ موسا بۇ عىسا نازل كراۋە، واتە؛ بىرومان بەو تەرات و ئىنجىلە ھەيە كە دەستكارى نەكران {وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ} بىرومان بەو پەيام و نىگايە ھەيە كە لەخوداۋە بۇ پېغەمبەرانى تر نىردراۋە، بىرومان بەھەموۋ پەيامىك ھەيە لەخوداۋە ھاتىن بۇ پېغەمبەران {لَا تَفَرَّقْ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ} جوداۋازى لەئىۋاننىاندا ناكەين، ناچىن بىرومان بە ھەندىكىان ھەيە بىرومان بە ھەندىكىان نەيە، ۋەكوۋ نەۋى؛ كە جۈلەكە و گاور دىكەن، {وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ} ئىمە ھەموۋمان گەردنكەجى پەرومردگارەن، پابەندى فەرمانەكانى نەۋىن.

{فَإِنْ آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدْ اهْتَدَوْا} ئەگەر خاۋەننامەكان - جۈلەكە و گاورەكان - ئيمانمان ھىنا بەو بەرنامەى ئىۋە بىرومان پېئەتى ئەۋە رىبازى راستيان دۇزىۋەتەۋە، كەۋتۈنە سەر رىبازى ھىدايەت {وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ} ئەگەر بىشتيان ھەلگەرد لە ئيمان ھىنان بە پەيامى ئىسلام ئەۋە بزانە ئەۋانە دىمانەۋى دۈزىمانىتەت بىكەن و ھەرگىز ئەۋانە ھەق خواز نىن {فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللّٰهُ} ئەى (مەھمەد)؛ دىئىابە خودا لەشەرى شوۋى ئەۋان دىتپارەزى {وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ} پەرومردگار بىسەرە، گوۋى لە ئاخاۋەتنى ئەۋانە و زاناۋ ناگادارە بەۋەى كە لە دىيان دايە لە فەل و پىلان و شەرى دۇى موسولمان.

{صِبْغَةَ اللّٰهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ صِبْغَةً} ئەۋە ئايىنەى كە ئىمە پەپەروى دىكەين ئايىنى خودايە، خودا ئىمەى بەو ئايىنە رەنگ كەردۈۋە، نىشان زەدى كەردۈين، شوۋنەۋارى ئەۋە ئايىنەمان پىۋە ديارە، ۋەكوۋ چۆن رەنگ بە جەل و بەرگەۋە ديارى دىدا. كى ھەيە ۋەكوۋ خودا ئايىن بۇ ئادەمىزاد ديارى

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَىٰ تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٣٥﴾ قُولُوا آمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا أَوْفَىٰ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا تُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٦﴾ فَإِنْ آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدْ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللّٰهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٣٧﴾ صِبْغَةَ اللّٰهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ ﴿١٣٨﴾ قُلْ أَتَحَاجُّونَنَا فِي اللّٰهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ﴿١٣٩﴾ أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَىٰ قُلْ أَأَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمِ اللّٰهُ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَبَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللّٰهِ وَمَا اللّٰهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٠﴾ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُنتَلَوْنَ عَنْهَا كَانُوا يَمْلِكُونَ ﴿١٤١﴾

بىكا؟ {وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ} ئىمە ھەر ئەۋە خودايە دىمەرىستىن، كەسى تر بە خودا نازانين.

{قُلْ أَتَحَاجُّونَنَا فِي اللّٰهِ} پىيان بىلە؛ ئايا ئىۋە دىمبارەى خودا كىشەم لەگەل دىكەن و پىتان وايە ئىۋە كۈرى خودا خۈشەۋىستى خودان؟ پىتان وايە پېغەمبەران ھەر دىمەى لە كۈمەلى ئىۋە بىن، لە ھۆز و نەتەۋەى تر پېغەمبەر رەۋانە نەكرىن. {وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ} پەرومردگار خوداى ئىمە و ئىۋەشە، ھەموۋمان بەندەى ئەۋىن و مەكەچ و ھەرمانبەردارىن {وَلَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ} پاداش و سزاي كەردەۋى خۇمان بۇ خۇمانە و پاداش و سزاي كەردەۋى خۇتان بۇ خۇتانە، {وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ} ئىمە خوداپەرستى و بەندايەتىمان بۇ خودا راستالانەيە و ھەموۋ كەردەۋىيەكەمان لەبەر خاترى رەزامەندىيە خودايە.

{أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَىٰ} يان ئىدىيەى ئەۋە دىكەن كە ئىبراھىم و ئىسماعىل و ئىسحاق و يەعقوب و نەۋەكانيان جۈلەكە يان گاور بوۋن {قُلْ أَأَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمِ اللّٰهُ} ئەى مەھمەد (دروۋدى خۋاى لەسەر بىن) پىيان بىلە؛ ئايا ئىۋە ناگادارتەن

به نایبانی نهو پیغه مبهرو ره مبه رانه یان خودا؟ بیگومان خودا شایه تی نهو هی بؤ داوون: که نهوانه هه موویان له سه ر نایبانی نیسلام بوون، نه جوله که بوون نه گاور. {وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ} کی لهو که سه زالمو سته مکار تره که نایه ته کانی تهوراتو نینجیل ژیر لیو بخاو بیان شاریته وه. نهو دهقانه ی که مزگینی هاتنی جه زرمتی (محمد) ی تیدایه سرپوشیان بکا؟ {وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ} خودا غافل نییه لهو هی دمیکن، خودا ناگادارو زانییه به کردموه کانیان دهرانی چی دمهکن و چی ناکهکن، سزای دادو مرانه یان دمداته وه.

{^{۱۴۱} بَلْ أَتَتْ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ} پیش که مێک تهفسیری نهو نایه ته کرا. هه ئه به ته دووباره کردنه وهی نهو نایه ته هه ره شهو ترساندن تیدایه، واته: نه گهر ره مبه ران له گهل نهو هه موو ریزه ی هه یانه سزاو پاداشی کردموه ی خویمان و مر بگر نه وه، ئیوه به ولاترموه سزاو پاداش و مر دگر نه وه.

کوتایی جزمی یه که م



{^{۱۴۲} سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَاهُمْ عَنْ قِبَلِهِمُ الْآلِي كَانُوا عَلَيْهَا} نهوانه ی گیل و تینه گه یشتوون، کویرانه شوین خه لک که و توون و هیچ تی فکرینیان نییه، ده لێن: چ شتیک روویدا موسولمانه کان ناوا گوزو گوممهت روویان له به ی توله قدیس و مر گپرا: که لهو مپیش قیبله یان بوو، روویان کرده که عبه؟ {قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ} نهی (محمد) و ده لمان بدرمه وه پیتیان بلێ: هه موو لایه ک رۆژه لاتو خۆراواو باشورو باکور سهرو خوارو هه مووی هی خودایه و مولکی خۆیه تی. نارمزوی له هه ر که سێ بێ بیخاته سه ر ریبازی راست و جه ق دمیخاته سه ری و رینه مووی ده کات. هیدایه تی دمدات.

{^{۱۴۳} وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا} بهو شیوه ئیمه ئیوه مان کردوو به گهل و نه ته وه یه کی میانه ره و له هه موو کاروباریکدا ره جاوی توند ره ی ناکهکن.

﴿سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَاهُمْ عَنْ قِبَلِهِمُ الْآلِي كَانُوا عَلَيْهَا قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعَ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٤٢﴾ قَدْ رَأَى ثَقَلَبٌ وَجْهَكَ فِي السَّمَوَاتِ فَلَوْلَئِكَ قِبْلَةٌ ارْتَضَاهَا قَوْلٌ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِلَى الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لِيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٣﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَا تَتَّبِعُوا فِلْتَاكَ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ فِلْتَاكُم وَمَا بِكُمْ مِنْ آيَةٍ تَتَّبِعُوا فِلْتَاكَ إِذْ لَوْ كُنَّا أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْوَحْيِ لَأَنكَ إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٤﴾

{لَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ} بؤ نهو ی بینه شایهت به سه ر نهو جوړه که سانه ی لایه نی خودا په رستی و خودا ناسیان پاش گو ی خستوو. بینه شایهت به سه ر هه موویاندا، بینه پیشه وایان له میانه ره وهی و کار دروستیدا. {وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا} پیغه مبه ریش ببیته شایهت به سه ر تانه وه، چونکه پیغه مبه ر بؤ خوی نموونه ی هه ره به رزی میانه ره وه، موسولمانان کاتیک شیای نهو و مصفو سه نایانه کن که په پر مه ی شه ریه تی پیغه مبه ر بکه کن له ریبازی نهو لانه دن {وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعَ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ} ئیمه که نهو نا لو گو په رمان پی کردی، قیبله ی لهو مپیش که مه مسجدول نه قضا بوو گو پرمان به مه مسجدول حه رام بؤ نهو مبوو ده ری بیه کن کی له سه ر نایین به رده وامه و نا گو رێ، کی دلته راوکی پی دمه کو و پارا ده بی، دمر بکه وئ کی شوین پیغه مبه ر ده که وئ و به گو یی ده کا، کی سه ری چی نه کات و لپی پاشگه ز ده بیته وه. {وَإِنهَا كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ} بیگومان گو پرینی قیبله له سه ر شانی نهوانه گران بوو که به قیبله ی پیشو راهاتبوون و خوویان بیوه گرتبوو، مه گهر نهوانه نه بی که خودا بیرو باومر پیته و

کردوون و شازمزی حوکمی نایینی کردوون، بپروایان وایه که خودا پهرستی و رووکردنه قیبله کاتیک سوودی ههیه و پهسهنده که بهگویردی فرمانی خودا نه انجام بدرین. {وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ إِيَّاكُمْ} حیکمهت و رحمهتی خودا وایه که کردار و خودا پهرستی نیوه بهفیر و بدا، هرگیز نهو نیمانهی که نیوهی ههئاوه بۆ شوین کهوتنی پیغه مبر (دروودی خوی لهسهر بئ) بهفیر و ناجئ. خو نهگهر گۆرانی قیبله ببوایه به هۆکاری نهوهی خودا پهرستی پیشووتان پووج بکاتهوه نهوه قیبلهی نهدهگۆری. {إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَؤُوفٌ رَّحِيمٌ} بیگومان پهرومردگار لهگهڵ بهندهکانی زۆر بهرحم و به بهزمیه. هیچ کردمویهکی باش گوم ناکا.

{فَذَرْنِي وَجْهَكَ فِي السَّمَاءِ} ناگامان لیه و زۆرجار بینیمانه ئهی (محمد!) کهتۆ جوت دهریه ناسمان و نارمزی ئهوت بوو که قیبلهت بۆ بگۆردی له (بهیتول مهقدیس) هوه بۆ (مسجد الحرام). که یهکهه خانویه که لهسهر زهوی دروستکراوه بۆ خودا پهرستی. {فَلَنَوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا} دلتیابه روت بئ دهکهینه قیبلهیه که خوشت دهو و بی رازی دهبی، {قَوْلٌ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ} لهنیستا بهولاه لهنوێژدا رووبکه ره کهعبه و بهرمو لای نهو خانوه پیرۆزه نوێژکه. فرمان به موسولمانانیش بکه رووبکه نه کهعبه. {وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ} لههر شوینیک بوون نهی موسولمانینه! لهنوێژدا رووبکه نه لای کهعبه، به پیچهوانهی گاوردکان که ههر روودهکه نه خوهرهلات، جولهکهکانیش روودهکه نه خوژناوا، نیوه لههر جیه که بوون رووبکه نه کهعبه. {وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ} جولهکه و گاوردکان دزمان و لیان روونه: که کهعبه یهکهه پهرستگای سهر رووی زهویه به فرمانی خودا ئیبراهیم بناغهی داناوه دیوارهکانی بهرزگردۆتهوه. دزمان: که فرمان به روکردنه کهعبه فرمانی خودایه و حقه و لهخوداویه. {وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ} پهرومردگار غافل نیه لهو کردار و گوشتارانهی نهوان نهجامی دهن، سزایان ئی دستین و ههروا به ههوانته بۆیان سهرناج و رزگاریان نابئ.

{وَلَيْنِ أَتَيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ}

ئهی (محمد!) دلتیابه نهتۆ ههرجی بهلگه و دهلیل ههیه بیخهره روو بۆ جولهکه و گاوردکان دهربارهی راستی و حقهی گۆرانی قیبله و بتموئ پێیان بهملینی که نهو قیبله گۆرانه

الَّذِينَ آمَنَتْهُمْ أَكْتَبَ يَمْرُؤُهُ كَمَا يَمْرُؤُنَ آمَنَهُمْ وَلَئِنْ قَرَّبْنَا بَثْمَهُمْ إِلَى كَثُورِ الْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿۱۳﴾ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿۱۴﴾ فَاكْفُلْ وَجْهَهُ مَوْلَاهُ مَا تَشَاءُ فَالْعَزِيزُ إِتَيْنَ مَا تَكُونُوا بِأَبْصَارِكُمْ اللَّهُ جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۵﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۱۶﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ إِلَّا بَئِذَا كُنَّا لِلَّهِ عَدُوًّا وَجَّهَكُمْ وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ لَا تَحْشُرُهُمْ وَالْخُشُوعُ لِلْإِيمَانِ يَمْنَىٰ عَلَيْهِمْ وَلَكُلُّهُمْ قَسَمٌ لِّئَلَّا يُكْفَرُوا ﴿۱۷﴾ كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ يَتْلُو آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿۱۸﴾ فَادْكُرُوا آذَانَكُمْ وَأَسْمَعُوا لِي وَلَا تَكْفُرُوا ﴿۱۹﴾ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْتَبِهُوا وَالصَّلَاةَ إِذَا قَامَ الصَّيْرُ ﴿۲۰﴾

به فرمانی خودایه و پهپهروی کردنی پنیسته، نهوانه نایهه سهر ریبازی تۆو روو ناکه نه قیبله کهت، ههر به نهقهست ره بهرایهتیت دهکن.

{وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتِهِمْ} نهتۆش بههیج جوړیک روو ناکه یته قیبلهی نهوان، واته: نهکهی رووبکه یته قیبلهی نهوان واز له قیبلهی خوێ بئنی {وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ} تهنا نهت جولهکه و گاوردکانیش لهناو خویندا هیچیان روو ناکه نه قیبلهی نهوی تریان، واته جولهکه واز له قیبلهی خوین ناهین، گاوردکانیش واز له قیبلهی خوین ناهین، ههریه که بیان سوورن لهسهر بیرو بۆ جوونی خوین گوی نادهنه بهلگه و دهلیل و کویرانه رفقار دهکن. {وَلَّيْنِ أَتَيْنَا أَهْرَاءَهُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ} بیگومان نهتۆ ئهی (محمد!) نهگهر شوین ههواو نارمزی نهوان بکهوی - بهتایبهتی دوی نهوهی زانیاری تهوات بۆ هاتوه - نهوه تۆ نهو کاته لهپیزی سته مکارانی و شیاوی نهوه دهبی سزای توند بدری. دیاره ههرگیز شتی و لهتۆ ناوهشیتهوه و ههت ههلوێستی ناوا سته مکارانه لهتۆ نابیندری.

{الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَغْرُبُونَ كَمَا يَغْرُبُونَ أَتَاءَهُمْ}

نهوانهی خاوهن نامهی ناسمانین و تهورات و ئینجیلان بۆ

بۆئەو جولهکه به لگه له دژتان نه هیئننه و دهو بڵین: (محمد) و هاو ده لانی دژی نایینه که مانن که چی روو ده که نه قیبله که مان، ئەمە بکەن بە بە لگه له سەر راستی نایینه که مان، ههروهه موشریکه کان بڵین: (محمد) ئیدیعیای شایینی ئیبراهیم دهکا، که چی روونا کاته قیبله که ی، ئیتر ئەو کاته خه لک ناتوانن به لگه تان له دژ بێننه و ده، **{إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ}** مه گهر ئەو کۆمه له سته مکارانه ی که به به لگه بێدهنگ نابن و به هیچ شتیک له قسه ی پوچی خۆیان ناکه ون و هیچ پاساو به لگه یه ک و مرنا گرن. ئە ی کۆمه لی موسو له مانان گو ییان بێ مه دهن و لییان مه ترسن ته نها له من بترسن، من شیاوی ئەو دم لیم بترسین. **{وَلَا تَمْنَىٰ عَلَيْكُمْ}** ئیعه که قیبله مان بۆ گۆرین و هه رمانمان پێکردن که رووبکه نه لای که عبه بۆ ئەو مه یه نیعه ته ی خۆمتان که ئایینی ئیسلامه بۆ ته وای بکه م، چونکه ئیوه ئەگهر قیبله ی تایبه تیتان نه یی به نوممه تی ناکامل و پاشکه و ته و حسیب ده کرین. **{وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ}** به لگوو به و ی ئەم نیعه ته ئیسلامیه و ده زمانه ندی خودا به ده ست بێنن و پاداشی باشی خۆتان و مر بگرن.

{۱۵۱} كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِّنْكُمْ} واته نیعه ته ی گۆرینی قیبله بۆتان په کی که له نیعه ته یه ک به دوا ی په که کانی په رومردگار تان که نیعه ته یکی تری فره گه ورمو مه زنه نه ویش ره وانه کردنی پێغه مبه رێک له نه زاده و رسته ی خۆتان بۆ سه ر خۆتان، **{يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا}** ئایاتی ئیعه تان به سه ر ده ده خو ی نیتیه و ده، هه می شه هه و لی ئەو ده دا، که ئیوه له نه قامی و نه زانی رزگار بکا، **{وَيُرَكِّبْكُمْ}** دل و ده روونتان له هاو به ش په یداکردن بۆ خودا و کرداری خرابی پاک ده کاته و ده. **{وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ}** ئە حکامی قورئانی پیرۆزتان فێرده کا، هه رمو و ده کانی خۆیتان به گوی دا ده دا که نه وانی ش و ده کوو قورئان ئە حکامی ئایینیان ئی و مر ده گرن، **{وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ}** هه روهه زۆر شتی به سو و ده و هازانج بۆ کاری دنیایی و قیامه تتان فێرده کا، که له و مه پێش نه تان زانیوه، ئەگهر هاتنی پێغه مبه ر نه بو وایه ئیوه ئەو شتانه تان نه ده زانی.

{۱۵۲} فَادْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ} به خودا په رستی و هه رمان په ردار ی یادم بکه ن و به خودام بزانن، ئەمنیش به پاداش و ئی خو شبوون و دابینکردنی ژیا نی به خته و مری له هه ر دوو دنیا یادتان ده که م و چاوم لیتانه. **{وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ}** ئە ی گره و ی موسو له مانان به کردار و گو فتار سو پاس گو زاری ئەو

ناردوون باش باش پێغه مبه ری ئاخه ر زه مان ده ناسن، و ده کوو چۆن مندالی خۆیان ده ناسن ئا و اش پێغه مبه ر ده ناسن، چونکه نیشانه و ره و شته کانی له نامه ئاسمانیه کانی نه وانه دا روون کرا و ته و ده. **{وَإِنْ فَرِقْنَا مِنْهُمْ لَنَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ}** کۆمه ئێک له و جوله که و گا و رانه ی که له کتیه کانیاندا نیشانه ی پێغه مبه ریه ته ی پێغه مبه ر روون کرا و ته و ده ئەم راستیه ژیر لێو ده خه ن و ده یشار نه و ده و ناهێلن نه خو ی نده و ار مکیان بیزانن، بۆ خو شیای باش گو یی ده خه ن و کاری بێ ناکه ن، ده شرانن که حه قه.

{۱۴۷} الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ} په یامی حه ق و راست ئەو مه یه که له خودا و ده بۆ تۆ هاتو و ده، نه ک ئەو ی جوله که و گا و ره کان ده یلێن و بلا و ی ده که نه و ده. ئەو قیبله یه ی که ته و ئیستا رووی تیده که ی قیبله ی حه قه و خودا پێی رازی به. **{۱۴۸} وَلِكُلِّ وُجْهَةٍ هُورٌ مُّوَلِّهَا}** بۆ هه موو گه ل و نه ته و مه یه ک قیبله یه ک هه یه، هه رکه سه رو و ده کاته قیبله ی خۆی. **{فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ}** که و ابوو ئە ی کۆمه لی موسو له مانان! په له بکه ن له ئە نه جمانی کاری خێرو چا که دا، هیچ کاتی له کاری خێر سل مه که نه و ده. **{أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمْ اللَّهُ جَمِيعًا}** هه موو ولات و شو ی ن و جیگایه ک هی خودایه، له هه ر شو ی نێک بن کۆتان ده کاته و ده بۆ حیساب و لیکۆلینه و ده. **{إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ}** بێگومان په رومردگار به سه ر هه موو شتیکدا توانای هه یه و هیچی ئی عاسی نابی.

{۱۴۹} وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ} له هه ر جیگایه ک چوو ی ته ده رمو و ده، له هه ر شو ی نێک نیشه جی بووی و کاتی نو یژ هات له نو یژ دا رووبکه ره لای که عبه و به ره و ئەو روگه یه نو یژ بکه ن. **{وَإِنَّهُ لِلْحَقِّ مِنْ رَبِّكَ} بێگومان روو کردنه که عبه حه ق و چه سپا و ده له لایه ن خودای خۆ ته و ده **{وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ}** په رومردگار بێ ناگا نییه له کردمو دکانی ئیوه، ده زانی کێ به باشی شو ی ن پێغه مبه ر ده که و ی و به ئیخلاص و لیبو رده ییه و ده هه رمانه کانی جی به جی ده کا، دنیابین خودا پاداشتی کردمو دکانتان ده داته و ده.**

{۱۵۰} وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ} له هه ر شو ی نێک رو شتی ته ده رمو و ده بۆ سه هه رو کاتی نو یژ هات رووبکه ره لای که عبه، له هه ر شو ی نێک بوون و وېستان نو یژ بکه ن رووبکه نه لای که عبه و بیکه نه روگه ی خۆتان. **{لِيَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ}** په رومردگار چۆ نیه تی رو کردنه قیبله ی فێرکردن

هه موو نیعمه تانهم بکهن: که پیتم به خشیوون، هه موو شتیک له شوینی خویدا به کاریین، به دل و زوبان و به نه نام جهسته تان شوکرانه بزیری من بن، کوهرانی نیعمه ته کانم مه کهن، بونهوی سهر فرازی هه ردو و جیهان تان بۆ دسته بهر بی.

{^{۱۵۳} يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ} ئه ی کو مه لی بر واداران ئیوه له پیئاو بلا و کرد نه موو ئایینی ئیسلامدا، له نه نجامی به ره له ستکاری تان و داکوکی کردنتان له ئایین تووشی جوړدها به لا و دمدی سهری دهب، پیو یستیتان به پالېشت و سهنگری قایم هه یه، که واته بۆ به هیز کردنی دل و دهر وونتان، بۆ وره به رزی و خوړاگری تان، په نا بېنه بهر صهبر و نارامی و نو یز کردن، نه م دوو ره وشته چه کی به کاری موسولمانن بۆ بهر بهر چندان هوی هه موو کاریکی دوزمن که دزی ئیوه نه نجام دمدی چونکه (صهبر) خوړاگری کردمووی ههستی ناو مووی مروفه، نو یزیش قورسترین کردمووی به دیاری هتی. به هوی صهبر وه مروفه دمتوانی به رنگاری بر و باومری پو وچ بپیته وه. هه ره و کوو چو ن نو یز سهر چاومیه کی گرنگه بۆ به هیز کردنی وره و هیوای سهر که ووتن.

{^{۱۵۴} وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أحيَاءٌ وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ} ئیوه دهر باره ی نه وانه ی که له پیئاو ئایینی خودا د کوژ راوون پییان مه لئین مردوون، نه وانه نه مردوون، به لکوو نه وان له جیهانیکی تردان، که جیاوازه له جیهانی ئیوه، له ژیا نیکیان که جوداوازه له ژیا نی دویایی ئیوه، و من ئیوه ههست به و ژیا نه ی نه وان نا کهن.

{^{۱۵۵} وَلَتَبْلُوَنَّهُمْ بَشِيءٌ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ} سو ی ندب ئیمه ئیوه به تاقی ده که پنه وه به که میک ترسان له دوزمنان و بری به لا و موصیبه تی عادمی ژیا ن و کوو برسیایه تی و گرانی و قات و قری و هه و تانی به رو بووم و له نا و جوونی مولک و دارایی تان، مردنی کوړ و کچ و خا و خیزان و خزم و کهس و کارت ان واته؛ و امه زانن موسولمان بوون و چوونه نا و ئیسلام تان بپیته هوی ده و له مه ندی و زوړ بوونی رزق و پوړی و فراوان بوونی سامانتان. به لکوو نه و روودا وانه رو و دمدن به گو یز داب و نه ریتیک که خودا له بوونه و مر دا بۆ دروست کرا وانی خو ی داینا و، {وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ} مرگینی بده به وانه ی خا و من صهبرن، له کاتی ته نگانه و هاتنی به لا دا خو گرن.

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أحيَاءٌ وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿١٥٤﴾ وَلَتَبْلُوَنَّهُمْ بَشِيءٌ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ ﴿١٥٥﴾ وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿١٥٦﴾ أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْتَخِرُونَ ﴿١٥٧﴾ إِنَّ الصَّامِتَ وَالْمَرْوَةَ مِن شَعَائِرِ اللَّهِ ﴿١٥٨﴾ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَن يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ﴿١٥٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْمُدَّتِي مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّامِعُونَ ﴿١٦٠﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّاهُ أُولَئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٦١﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٦٢﴾ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَخَفُّ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿١٦٣﴾ وَلِلَّهِ كُزَّةٌ وَلَهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٤﴾

{^{۱۵۶} الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ} صابرو خوړاگر نه وانه که به لایه که په خه یان دهگری، تووشی ناخو شى دهب، خو شه و یستیکیان له کیس ده چی دادو فیغان نا کهن به لکوو {قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ} به دلیکی پر له نیمانه وه ده لئین، ئیمه هه موومان به ندی خودا یی و هه موومان بۆ لای نه و ده گره پی نه وه.

{^{۱۵۷} أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْتَخِرُونَ} نه وانه: که نه وه هه لو یستیانه، نه وه هه لک و که و تیانه، رحمت و به زمی خودایان له سهره، ده که ونه ژیر فه یزو رحمتی په زدان و سهر فرازی دویا و قیامت بوون.

{^{۱۵۸} إِنَّ الصَّامِتَ وَالْمَرْوَةَ مِن شَعَائِرِ اللَّهِ} بیگومان صه فا و مهروه که دوو شو یین له نریک که عبه نیشانه ی ئایینی خودان، چونکه نه نجامدانی گورگه لوقه ی نیوانیان و بر وای بوونیان نیشانه ی گهر دن که جیهی بۆ په رومردگار و خودا په رستی و ته سلیم بوونه. {فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَن يَطَّوَّفَ بِهِمَا}؛ که سیک چه جی کرد، یا ن عومره ی به جی هیئا هیچ تاوانیکی تی دا نییه نه گهر هاتو و جو ی نیوان صه فا و

مهرود نه انجام بدو ته وافی بهینان بکا! هر چه نده
موشریکه گانش نه هاتو چو بهیان دم کرد، جیاوازی نیوان
هاتو چو نیوه و موشریکه کان نهومیه، نهوان به کافری
نه انجامیان دمد، به لام نیوه به بیرو باومری نیسلامیه وه
ته وافکه دمکن. {وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ}
که سیک زیاد له نه ندازه می و اجه که طاعه می خودا بکا، نه وه
پهر و مردگار پاداشتی چاکه به چاکه دمداته وه، زانو دانایه،
دمزانی کن شیایو نه و پاداشهیه.

{۱۵۹} إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا
بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ {ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُمْ قُلُوبًا سُمْيَةً يَذْكُرُونَ أَفْهَمَ
تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا رَبَّاهُمْ وَرَأَوُا الْعَذَابَ
وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ {م} وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّا
لَنَّا كَرِهَ فَنَتَّبِعَ آيَاتَهُمْ كَمَا تَبَرَّأُوا مِنَّا كَذَلِكَ يُرِيدُ اللَّهُ
أَعْمَلَهُمْ حَسْرَتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ {ن}
يَتَأْتِيهَا النَّاسُ كُلُّ أُمَّةٍ مِّنَ الْأَرْضِ حَذَّاءَ طَبَعٍ وَلَا تَسْجُدُ
خَلْقًا سِوَاكَ إِلَّا لَكَ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ {۱۶۰} إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ
بِالسُّوْءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَن تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ {۱۶۱}

داوا بکن له خودا له رحمتی خوئی دووریان بخاته وه.
{۱۶۰} إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّا فَاُولَٰئِكَ أَكْرَبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا
التَّوَّابُ الرَّحِيمُ {مَهْجَرُ نَهْوَ كِه سَانِه نِهْجَن، كِه پِه شیمان
بوونه وه لهو کردارو گوشتارانه می کردوویانن، توبه دهکن،
نهو نازاوه و فیتنه می به زانیاری شاردنه وه که بهر پاییان
کردبوو راست دمکنه وه، له درو دله سه کانیان پاشگهز
دمنه وه، راستی و حقیقه می نه وهی خودا ناردوویه می
به خه لکی رادمگه نن، نهوانه توبه یان لی و مردم گریو
رحمتی خودا دمیان گریته وه، نهوانه من توبه یان لی
و مردم گرم، من رحمت و بهرمی و لیبوردنی زورم بو
به ندمکانم هیه.

{۱۶۱} إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمُ لَعْنَةُ اللَّهِ
وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ {بِیْگومان نهوانه می کافر بوون و
وازیان له کوفرو گومرایی خو یان نه مینا، هر سوور بوون
له سهر بی دینی خو یان تاومکوو مردن یه خه گرتن و
سهرنگوون بوون به کافری مردن و دنیا یان جی هیشت،
نهوانه نه فرمتی خودا و فرشته و ناده بزادیان له سهره،
تمنا نه رژی قیامت کافر مکان هندیکیان نه فرمت
له هندیکیان دمکن.

{۱۶۲} خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ {سزای به نیشیان
لهنا و دوزخدا بهر دموامه و سته وختیکش نهو سزایه یان

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَآخِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَمْلِكُ النَّاسُ وَمَا أَنزَلَ اللَّهُ
مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا
مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيْحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ
بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي الْقَوْمُ يَعْلَمُونَ {۱۵۸} وَمِنَ
النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَندَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ
وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ رَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرْوْنَ
الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ {۱۵۹}
إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا رَبَّاهُمْ وَرَأَوُا الْعَذَابَ
وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ {م} وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّا
لَنَّا كَرِهَ فَنَتَّبِعَ آيَاتَهُمْ كَمَا تَبَرَّأُوا مِنَّا كَذَلِكَ يُرِيدُ اللَّهُ
أَعْمَلَهُمْ حَسْرَتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ {ن}
يَتَأْتِيهَا النَّاسُ كُلُّ أُمَّةٍ مِّنَ الْأَرْضِ حَذَّاءَ طَبَعٍ وَلَا تَسْجُدُ
خَلْقًا سِوَاكَ إِلَّا لَكَ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ {۱۶۰} إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ
بِالسُّوْءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَن تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ {۱۶۱}

له کول ناکه وی {وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ} نهوانه مؤله تیشیان نادری
سزایان دواناخری. ریگهیان بی نادری تا عوزرو به هانه
بی نه وه.

{۱۶۲} وَإِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ {خودای
نیوه خودایه کی تا کو تمنایه، هر نهو خودایه و شایه می
په رسته، هیچ خودایه کی حقه نیه جگه له نهو زاته
بیچوونه، کهس رایه می ناکه وی بیته خودا جگه له خوئی
به ولوه. خاوه می هه موو نیعمه و به خششیکه، سهر جاوه می
هه موو بهرمی و سوزو رحمتیکه.

{۱۶۴} إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَآخِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
بِیْگومان له دروست کردنی ناسمانه کان و زموی و نه وهی
تبیاندایه، نهو ناسمانه فراوان و مانگو خورو نه ستیرانه، نهو
جیهانه زانراو نه زانراوه، نهو ریک و بیکیه می که له
ته و مردی نه ستیرمکاندا هیه، نهو هاتو چو و هه سورپان و
خولانه وهی که نه نجامی دمدن بهو شیوه سهرسورپانه ره.
ههروا گورانی شه و رزو هاتنی یه ک به دوای یه کیاندا، شهو
دی و رزو دمروا، رزودی و شهو دیته شوینی، نهو نال و
گوریه می تاریکی و روونکی، خوره لاتن و تاریکی داهاتن،

ناستياندا هه لدموزن و به نديا به تيان بۆ دمه كن. {وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ} تهوانه موسولمانى ساغن و خاودن باومرن زور خوداى خويان خو شدموئ، چونكه موسولمانان واز له خوداى خويان ناهينن بچن خوداى تر بپهرستن، به لام موشرېكه كان كه تينيان بۆهات واز له بتپهرستى دههينن و دمست دمه كن به خودا پهرستى، خودا درۆزنه كانيان دمه كنه واسيته بۆلاى خودا، ماوميهك بتيكن دمپهرستن و دوايى واز له ودمهينن و روو دمه كنه بتيكن تر، يان دميخون و مكوو: چۆن هۆزى (باهله) سالتىكى گرانى خودا كه يان كه له خورما بوو خوارديان.

{وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرْوْنَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ} تهو ستهمكارانهى هاوبهش بۆ خودا دادهين، له جياتى خودا بهردو دار دمپهرستن، به وكارانه شيان ستهم له حق دمه كن، ستهم له خودى خو شيان دمه كن، نا تهمانه نه گمر بهوردى بپرواننه تهو رۆزى كه له بهردم خوداى تاكو تهنيا به ملكه چى دموستن، نه گمر بيريكن لهو رۆزه بكه نه وه كه چاويان دمه كوئى بهو سزا سامناكهى كه دانراوه بۆ ستهمكاران، تهو ميان بۆ روون دميته وه: كه هه موو هيرو توانايهك هى خودايه و بهس! كهس رايهى ناكه كوئى ببيته هاوبهشى خودا، كهس ناتوانى خو به خودا بزاني، هه رووها نه ووشيان لا روون دميته وه: كه بهراستى سزاي به نيشى ههيه بۆ سه رپيچيكانان، بۆ ستهمكاران، به لئى نه گمر تهو فليمانه بيتنه پيش چاوى خويان شتى سامناك دميبن به لاي گهورميان چاو پيئدمكه كوئى، تهنگو چه لئمه و ايان چاو پيئدمكه كوئى زمان تواناي گوتنى نيه و به هيج شيوهيهك باس ناكري.

{۱۶۱} إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوْا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ} ته گمر ناگاداربى ته وگاتهى سهروك و لپرسراوان خويان له شوينكه وتوانى خويان بى بهرى دمه كن و ده لئى: تهوانه شوينكه وتووى نيمه نين، نيمه پيمان نه گوتوون شوينمان بكه ون. تهمجار سزاي سهختى ناماده كراويان چاو پيئدمكه كوئى، له عهيه بهتا هه موو پهيو مندى و عهلا قاتيكى كه له گه ل يكه تريدا هه ميان بووه دمپچري و ههركه سه سهرقالى حالى خوئى دميبن: سهروكى و لپرسراوى مسكينى و ناغايى و به گايه تى نامينى.

{۱۶۲} وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّا كُنَّا نَدْرَأُ عَنْهُمْ كَمَا تَبَرَّأُوا مِنَّا} تهو جوهره پياوو شوينكه وتوانه كه له دونيادا شوين تهو هيتبازو خو به خودا زانانه كه وتبوون، تهو منده رهيان هه لدمستى و تهو منده تينيان پيئدمگا ناوا ته خوازي تهو دميبن و

سپيئدى بهر به ميان و تاريكى دوا خو رئاوا بوون، تهمانه هه موويان سه رسو پهيته رو مو عجيبن، به لام دووباره بوو ونه ميان واي گردووه، ئاده ميزاد به لايه وه شتيكى ناسايى بن و له ناستياندا سهري سوپ نه مينى.

{وَالْفُلُكُ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ} تهو كه شتى و گه ميانه لى له دمريادا دين و ده چن، تهو هه موو شتومهك و كالا يه يان بى دموگيزر ته وه و ئاده ميزاد هكان لتيان سودمه كن دميبن. {وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَاءٍ} هه رووها تهو ناوى بارانهى كه خودا له بهر زايى به وه بۆ نيوى دمبارينى.

{فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا} بهو بارانه پهرومردگار زموى مردوو سوتمه مه روى زيندوو كرده وه، گياو گزو روومكى تيىدا رواند، هه به هوى تهو بارانه وه ئاده ميزادو گيانله بهراني تر دمتوانن دريژه به ژيان بدن {وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ} له ناو زهويدا له هه موو جوهره گيانله بهراني بلاءو كرده وه، هه و لا تيك باراني لى نه بارى و چوم و روبارى به ناودا رهوان نه بى نه گياو گزى تيىدا دموئ و نه گيانله بهرى تيىدا دموئ. {وَتَصْرِيفِ الرِّيَّاحِ} هه رووها گوراني (با) بهرو و خو ره لا تو خو رئاوا بهرو باكور و باشوور، جاريكن گهرم و جاريكن سارد، دهميك به هيزو كاتيك بى هيز، تاويكن گيزه لوكه و زريان، ماوميهك شه مال و نه سيم، هه نديكن چار تهلقيح و توم پرياندين نه نجام دما كاتيكيش نه زوك و باى وه شتى يه. {وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ} تهو هه وروى ملكه چ له نيوان ناسمان و زهويدا و مستاو بۆ تهووى به هه رماني خودا باران به سه ر و لا تاندا ببارينى، له م شوين بۆ تهو شوين و (با) راپيچى دما، پهرومردگار چوئى بوئ ئاوا باران دمبارينى، ته م ديارده سهروشتيانه ي باس گران {لَا يَأْتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ} هه موويان نيشانه و به لگه ن له سه ر هه بوون و به توانايى خودايه كى به ديهيته رو زاناو كار دروست، هه موويان به لگه و رى نيشاندمرن بۆ گه ل و نه تهو ميهك خاومنى عهقل و هوش بن.

{۱۶۵} وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَندَادًا} بپري ئاده ميزاد هه ن نه زانى و نه قامييان گه يشتوته ناستيك له جياتى خوداى پهرومردگار چه ند بت و صه نه ميكن دمپهرستن، يان نه ستيره يان فريشته يان شهياتينى دمه كنه هاوبهشى خودا و ملكه چييان بۆ دمنوينن، {يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ} موسولمانان چه ند خودايان خو ش دموئ تهوانيش تهو منده تهو بت و صه نه مانه يان خو ش دموين و دميان په رستن. به ملكه چى له

دهلین: خوزگا بیان گنبراینایه وه بؤ دونیا بؤنمه وی ئیمهیش
پاکانهی خومانمان لئ بگردنایه و مگوو چۆن نهوان ئیستا
پاکانهیان له ئیمه کرد، هه موو ناواتیکیان نهومیه بگهڕینه وه
بؤ زیانی دونیاو شوین بهیامی حهق و نایینی راست بکهون.

{كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ} و مگوو چۆن
پهرومردگار سزای به ئیشیان پیشان ددهاو بئ دمه لاتی و
زهبوونی گهرومکانی خۆیان دمبینن، ئا به و جوړمش
کرد و مەکانی دنیا یان که بؤ خۆیان دلایان پئ خوش بوو، دمبته
غهم و نارەحمەتی بۆیان خودا پیشانیان ددها که کردار مەکانی
دونیا یان هیچ قازانج و سوودیکی نییه، لیان په شیما
دمبه وه په شیمانیش تازه دادیان ناداو راپنج دکرین بؤ ناو
دۆزهخ. {وَمَا لَهُمْ بِخَارِجٍ مِنَ النَّارِ} نهوان له و ناگردها
دمهینه وه و لئی دمرناجن و ناگه پندرینه وه بؤ دونیاو تا
نیمان بینن و تۆله له گهرومکانی خۆیان بکه نه وه.

{يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ خَلَالًا طَيِّبًا} نهی
خه لکینه له و بهروبوومهی لهزمویدا ههیه، برئ له
خواردمه نییه کانی بخۆن، که له ناویاندا هه ندئ له و
خواردمه نییان ه بؤ خۆتان به بئ هیچ پاساو به لگهیه که
له خۆتانان حهرام کردووه، حهرام بوونه که یشتان داوخته پال
خودا و گوايه خودا لئی حهرام کردوون.

{وَلَا تَبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ} ئیوه شوین
رموشتی شهیتان مه کهون، چاو له ههنگاو مەکانی مه کهن،
و مگوو نه و ریکا له خه لکی گوم مه کهن و مهردوم گومرا
مه کهن، چونکه نه و دوزمنی ئیومیه و، دزایهتی نه و له گه
ئیه ودا ناشکراو نمایانه.

{إِنَّمَا يَأْمُرُكُم بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ} شهیتان هه میسه
فهرا مانتان پئ دما به نه نجامدانی کرداریک که زیانی دونیاو
قیامهتانی تیدا بئ، دمه وئ ئیوه به نهینی و به ناشکرا
خراپه و خراپه کاری بکهن. {وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا
تَعْلَمُونَ} ههرومه فهرا مانتان پئ دما و هه لتان دمنی که به
ناوی خودا و شتی و بلین: که خودا فهرا مانی پئ نه کردوون،
رینموویتان دما: که شتی وا بخه نه ناو نایینه که یه وه: که
نازان ناخۆ نایینه یان نا؟ یان شتی حهرا مانتان به هه لالان
دهخاته بهرچاو به پیچه وانه شه وه شتی هه لالان به حهرام
بؤ دیاری دمکات، هه موو نه مانه زیاده مرییه و کاری نارەوایه و
تپه پاندنه له سنووری خودا و دست درتیزییه بؤ سه
خودایهتی خودا و سولتهی ته شرعی پهرومردگار، نه م جوړه

وَلَا يَقِيلُ لَهُمْ أَتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ
آبَاءَنَا أُولَئِكَ لَا يَعْلَمُونَ ۝١٧ وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَتَّعِ
يَمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً مُّمْ بِكُمْ عَنْهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ
۝١٨ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كَلِمَاتٍ مِنْ طِبِّتٍ مَا رَفَقْتُمْ
وَأَشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ۝١٩ إِنَّمَا حَرَّمَ
عَلَيْكُمْ الْفِسَّةَ وَالزَّمَّ وَالنَّهْمَ وَالْخِزْيِرَ وَمَا أَوَّلَ بِهِ
لَعْنَةُ اللَّهِ فَمَنْ أَضْطَرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ
عَفُورٌ رَحِيمٌ ۝٢٠ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ
الْكِتَابِ وَيَسْتُرُونَ بِهِ عُتُقًا قِيلًا أُولَئِكَ مَا يَأْكُلُونَ
فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝٢١ أُولَئِكَ الَّذِينَ
أَشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَى وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا
أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ۝٢٢ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَلَ الْكِتَابَ
بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ۝٢٣

شتانه خراپترین نه و فهرا مانان: که شهیتان فهرا مان به
ناده میراد دما.

{وَلَا يَقِيلُ لَهُمْ أَتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ
آبَاءَنَا} نه گهر به و کافرا نهی: که شوین شهیتان که وتوون و
ریبازی نه و یان گرتوو - بگوتری: و مرن، گوئ له قورشان
بگرن و شوین پیغه مبه بکهون و نیمان بینن و جگه له خودا
که سی تر به خودا مهزان، دهلین: ئیمه شوین ریبازی باوک و
باپیرانی خۆمان دمه وین، نهوان چۆن ره قاریان کردووه
ئیمهیش وادمه کین، پیاو ماقولی خۆمان چۆنیان کردووه ئیمه
شوین نهوان دمه وین، {أُولَئِكَ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا
يَهْتَدُونَ} نهوانه نه و منده نه فامن، ته ناهنت نه گهر باوک و
باپیریان نهزان و نه فام و گیزو ویزیش بن، نهوان هه
شوینیان دمه وین؟ نه گهر باوک و باپیریان عهقل و هۆشیان
نه بئ و دل هۆشیارو زیرمکیش نه بن، نهوان واز له ریبازی مه کیهان
ناهنتن؟ پرسیارمه که بؤ نارەزاهه نندییه و بؤ لۆمه و گله ییه.

{وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَتَّعِ يَمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً
وَنِدَاءً} حال و چۆنیهتی نه و کافرا نهی ته هلی کیتاب له ودها
که سوود له و قورانه نایینن و به لگه بهرشنگدار مەکانی کاریان

چاومروانکراوهکه لهخوی دوور بخاتهووه خوئی له فەوتان و به هیلاکچون رزگار بکا {إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ} بیگومان خودا لیخۆش بووه لهکەسیک که نه‌ندازه گرتنی ئاتاجییه‌کهیدا به‌هه‌له‌جوو، به عه‌قلی خوی ئه‌و حالته‌ی تیی که‌وتوو به‌یه‌که حهرامی بۆ حه‌لال ده‌کا. به رحمو به‌زمییه که ریگای ئاده‌میزادانی داوه له‌کاتی پتویست و ئاتاجیدا به‌نا بۆ شتی حهرام به‌رن، حهرامیان بۆ حه‌لال ده‌کا.

{۱۷۴} إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتُرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا} ئه‌وانه‌ی فەرمانی خودا دمشێرنه‌وه، ئه‌و نیگایه‌ی خودا بۆ پیغه‌مبه‌ری خوی ناردوو به‌ خه‌لکه‌که‌ی روون ناکه‌نه‌وه، یان ماناکه‌ی ده‌گۆرن و له مه‌به‌ستی خوی لای دهمدن، یان ده‌قه‌که‌ی دمشێوینن، یان له شوینی خوی به‌کاری ناهینن، به‌ گۆپرمی هه‌وا و ئارمزی خویان راهی ده‌که‌ن تا له پاساوی نه‌مه‌دا به‌هایه‌کی که‌میان ده‌ست بکه‌وئ، و‌ه‌کوو به‌رتیل و مرگرتن، یان به‌هفتوا ده‌رکردن به‌ شیومیه‌کی نارمو و نا شه‌ری بۆ رهماه‌ندی لێپرسراوان یان بۆ و مرگرتنی پارو پوئیکی که‌م له فتوا بۆ دراوه‌که.

{أُولَٰئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ} ئه‌وانه که‌مه‌قه نووسراوه‌کانی ناو کتییی په‌رومردگار ده‌شارنه‌وه، یان بازرگانی به‌ نایینه‌وه ده‌که‌ن بۆ ده‌ستکه‌وتی دنیایی گۆرانکاری له ده‌قه‌کانی ئایندا ده‌که‌ن، ئه‌وه‌ی که ده‌ستیان ده‌که‌وئ و ده‌یخۆن ده‌بیته‌ هۆی چوونه ناو دۆزه‌خیان و وانه‌زان ئه‌وه خواردمه‌نی ئاساییه، ئه‌وه ناگر خواردنه. یان ماناکه‌ی به‌م جوړمیه: هیچ شتیک ورگی ئه‌وان تیر نا‌کا مه‌گه‌ر ناگر. {وَلَا يَكْنَهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ} ئه‌وان خودا روژی قیامه‌ت نایاندوینن و رووی رحمه‌تیان تی نا‌کا و رقی لێیان. {وَلَا يُزَكِّيهِمْ} له گونا‌هو تاوان پاکیان ناکاته‌وه و لێیان خۆش نابێ به‌ مه‌رجیک به‌ کافری به‌رن {وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ} سزای به‌ نیش و نازاریان بۆ ئاماده‌ گراوه.

{۱۷۵} أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَى} ئه‌و خودا نه‌ناس و فیلبازانه‌ی که ناوا نیگای خودا دمشێوینن و گۆرانکاری له که‌لامی خودادا ده‌که‌ن و خوداش سزای به‌ نیشی بۆ داناون رووی رحمه‌تیان تی نا‌کا، ئه‌وانه‌ن که ریبازی راستیان نه‌گرتوو، شوین هه‌وا و هه‌وس‌ی فیلبازان ده‌که‌ون و گومراییان هه‌لبازاردوو {وَالْعَذَابُ بِالْمُفْرِقَةِ} شیای سزای دۆزه‌خن، چونکه بۆ خویان ئه‌و ریگایه‌یان په‌سه‌ند کردوو و سته‌میان له خویان کردوو {لَمَّا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ} ده‌بی

تینا‌کا، حالی ئه‌و که‌سه‌ش که بانگیان ده‌کا بۆ ئیمان هینان و‌ه‌کوو شوانیک وایه: که دمنگی مه‌رو بزنه‌کانی دهمدا رایان دهمدا لێره بۆ ئه‌وئ و له‌وئوه بۆ تیر، مه‌رو بزنه‌کانی ده‌نگه‌که ده‌بیسن به‌لام هیچ تینا‌گه‌ن، ئه‌و کافرا‌نه‌ش و‌ه‌کوو ئه‌و ئاژه‌له له‌ومر خۆرا‌نه وان، هیچ له‌و بانگه‌وازییه‌ی حالی نابن و تیی ناگه‌ن. گویان له‌ هورنا‌نه که‌چی گویچه‌ی خویان ده‌هاخن، {عَمَّ بُكُمْ عُمِّي فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ} که‌رو گۆی گرانن حه‌ق و راستی نابیستن لائن له‌قه‌سه و ناتوانن ئاخوتنی ئاقلانه نه‌نجام بدن، کوپرو نابینان و ریگای حه‌ق نادۆزنه‌وه، که‌وابوو ئه‌وان هیچ حالی نابن له‌و ئامۆزگاریانه‌ی ئاراسته‌یان ده‌کری، چونکه ئه‌وان و‌ه‌کوو ئاژه‌لیان لێهاتوو له‌گومرایی و کوهردا نوغرو بوون.

{۱۷۲} يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ} ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی ئیمانتان هینا‌وه! بخۆن و بخۆنه‌وه له‌و رزق و روژییه پاک و خاوتنه‌ی پیمان به‌خشیون و بۆمان حه‌لال کردوون. {وَأَشْكُرُوا لِلَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ} سوپاسگوزاری خوداین له‌پای ئه‌و نیعمه‌ت و خوشییانه‌ی که‌پیتان دراوه، ئه‌گه‌ر راست ده‌که‌ن ئیوه هه‌ر خودا ده‌په‌رستن و جگه له‌مه‌و که‌سی تر به‌خودا نازانن.

{۱۷۳} إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ} ئه‌ی ئه‌وانه‌ی ئیمانتان هینا‌وه، شتیک له‌خۆتان حهرام مه‌که‌ن که‌من لیم حهرام نه‌کردوون، نه‌چن و‌ه‌کوو سه‌رده‌می پێش هاتنی ئیسلام که له‌خۆیان‌ه‌وه و‌شتری به‌حیره و صانییه و شتی تریان له‌خۆیان حهرام کرد، ئیومش ئاوا بکه‌ن! هیچ خواردمه‌نییه‌ک له‌ئیوه حهرام نه‌کراوه جگه له‌خواردنی گوشتی مرداره‌م‌بوو {وَالدَّمَ} هه‌روها خوینی رژاو، چونکه ئه‌ویش و‌ه‌کوو مرداره‌م‌بوو، زیانی هه‌یه و بیزی ئی ده‌کری {وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ} گوشتی به‌راز، چونکه به‌تاهیکردنه‌وه ده‌رکه‌وتوو که زیانی جو‌راو جو‌ری هه‌یه، به‌تایبه‌تی له‌ ولاتیکی گه‌رمین. {وَمَا أَهْلٌ بِهِ لغيرِ اللَّهِ} هه‌ر کوشتیه‌ک ناوی غه‌یری خودای له‌سه‌ر هاتبی، چونکه نه‌مه‌ش جو‌ره بت په‌رستییه‌که، ته‌نا‌ه‌ت زانیانی ئیسلام فه‌رموویانه هه‌ر کوشتیه‌ک له‌کاتی سه‌ره‌پندا له‌گه‌ل ناوی خودادا ناوی شیخیک پیغه‌مبه‌ریکیشی له‌سه‌ر به‌هیندرئ گوشته‌که‌ی حهرام ده‌بی، جا {فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ} که‌سیک ناچاربوو برسی بوو، ترسا له‌وه‌ی نه‌گه‌ر بریک له‌و گوشته حهرامانه نه‌خوا تووشی زیان ده‌بی، ئه‌وه بۆی په‌وايه به‌نه‌ندازه‌ی پتویست لێی بخ‌واو زیانه

شافعی همرموویهتی: بیاو له خوینی نافرمتدا دهکوژریتتهوه،
نهگمر زیاد له بیاوئیک گهلهکوومهکیان له مروقئیک کردو
بههممووانیان کوشتیان نهوه ههموویان له خوینی نهوه تاقه
کوژراودا دهکوژریتتهوه.

جا {لَمَنْ غَفِيَ لَهُ مِنْ أَحِبِّهِ شَيْءٌ} نهگمر بکوژئیک له لایهن
کهسوکاری کوژراووه به خشرا یان کوژراوکه پئیش گیان
دمرچوونی بکوژهکه نازادبکا، یان پهکئیک له خرمی کوژراو
بکوژی نازاد کرد، له بهشه خوینهکهی خوی خوشبوو، نالهه
حاله تانهدا نابی بکوژ بکوژریتتهوه، به لگوو دهبی به بیی دابو
نهریتی خوین خوین بهست بکهه، کهسوکاری کوژراو ریک
بکههون و خوین و مربرگرن. ئیتر نهوکاته {فَاتَّبَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ}
پئویسته له سهر نهوه کهسهی عهفودهکه دهکا به بیاوانه و به
نوصول ههلس و کهوت بکاو به گویردی دابو نهریتی نهوه
ولاته خوین و مربرگرن و زیدمرهوی نهکا {وَأَذَاءٌ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ}
له سهر بکوژیش پئویسته به ریک و بیاوانه خوینهکه
بدا به خاومن خوین و دوی نهخا، یان لیی کهه نهکاتهوه
{ذَلِكَ} نهوه ئی خوشبووون و خوین و مرگرته که پهرومردگار
رئو شوینی بۆ داناو {تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ} بار سوککردن و
ناسانکردنه له لایهن پهرومردگار تانهوه {وَرَحْمَةٌ} میهرمبانی و
رحمه و سۆزی خودایه بۆتان {فَمَنِ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ
أَلِيمٌ} جا ههرکه سیک دوی نهوه ئی خوشبووون و خوین
و مرگرته پابهندی ریکهوتنهکه نه بوو، دهست دریزری کرد
نهوه سزای به ئیش دهری!

واته: نهگمر دوی خوین و مرگرتن و ریکهوتن خرمیتی
کوژراو بکوژی کوشتهوه، یان نهگمر خویندمرهکه خوینهکهی
نه داو سهرپیچی کرد نهوه ههر دوو حالتهکه به ته داو
ستهه دهرمیردرین رۆزی قیامت نهوانه سزای سهختیان
تووش دی.

{وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَاةٌ} نهی کۆمهلی موسولمانان!
له پای کوشتنهوهی بکوژدا ژیانی ناسوودمیی و کامه رانیی بۆ
ئیوه دهسته بهر دهبی، مال و گیانی دانیشنوان دهرپاریزری،
کهه دهست دریزری ناکاته سهر کهه. چونکه که سیک بزانی
نهگمر پهکئیک بکوژی دهکوژریتتهوه، خوی له کوشتنی خه لک
دهرپاریزری و پرکیشی کوشتنی کهه ناکا. به مهش گیانی
خوی و گیانی نهوه کهسهی که دهمیوی بیکوژی پاریزراو دهبی.
مال و مرگرتن له بکوژ ههموو که سیک له کوشتن ناگیریتتهوه،
ته نانهت هی و ههیه مال و سامانیکی زۆر سهر ف دهکا
بۆنهوهی دۆزمنه کهی له ناو بهری، به تاییهتی که سیک خاوهنی

فَمَنْ خَافَ مِن مُّوْسٍ جَفَعًا أَوْ إِثْمًا فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا إِثْمَ
عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٧٢﴾ يَتَابَعُهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ
عَلَيْكُمْ الْيَمَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧٣﴾ أَيُّهَا مَعْدُودُونَ! مَن كَانَ
مَرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ
يُطْعَمُونَ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ مَن تَلَوَّحَ خَيْرًا فَأَعَوْذُ
لَهُ، وَإِن تَصَوْمُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٧٤﴾ شَهْرُ
رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ
وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ مَن سَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهَرِ
فَلْيَصُمْهُ وَمَن كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ
أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ
الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا
هَدَيْتُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٧٥﴾ وَإِذَا سَأَلَكَ
عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ
فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِلَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿١٧٦﴾

مال و دارایی زۆر بئ به لایهوه گرنگ نییه ناحهزانی خوی
بکوژی و خوین بدا.

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا} نهی هۆشمهندان و خاومن باومران، نهی
رۆشنبرو و تیگه یشتووهمگان! ئیوه بیربکه نهوه بزانی قیصاص و
تۆله ستانندن له بکوژ چههه بهرزه وهندی تئدایه؟ چههه
یاسایهکی پر حیکمهت و تاوان بن برکههه. {لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ}
به لگوو ئیوه شوین نهوه یاسایه بکههون و، دهست دریزری نهکههه
سهر خه لک و واز له کوشتن و برین بینن، که سیک عاقل بن
خۆ له کوشتنی خه لک و کوشتنی خوی دهرپاریزری.

{١٧٦} كُتِبَ عَلَيْكُمُ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ إِن تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةُ
لِلَّذِينَ ءَالَيْنَ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ} نووسراوه
پئویست کراوه له سهر ئیوه نهی کۆمهلی موسولمانان!
ههرکاتیک مردنتان نزیک بووهوه نیشانهکانی مردنتان تئدا
دهرکهوت، تووشی نهخۆشی کوشنده بوون، مال و داراییتان
له داو بهجئ دهه، پئویسته بهشیک له مال و سامانه - به
وصییه تنامه - تهرخان بکهه بۆ باوک و دایکتان بۆ خرم و
کهه و کارتان، بۆ نهوانهی که دمران پئویستیان به زیده
یارمهتی ههیه، به مه رچیک نهوهی تهرخانی دهکهه
نهه دازهکی مامناومندیی بئ و له سییهکی مال تئنه پهری.

نەم وەسبیەتکردنە نەم فەرمانە بە پێویست و حەق لەسەر ئێوەی موسوڵمان و تەقواکار و خۆپارێز دانراوە.

جاءا ﴿۱۸۱﴾ فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۱۸۲﴾ هەرکەسێک - شایەت بێ یا سەرپەرشتیکار بێ - دواى ئەوەى ناگای لە وەسبیەتنامەکە بێ و گۆرانکاری تێدا بکا، ئەوە گوناھەکەى لە ئەستۆى ئەو کەسەدايە: کە گۆرانکاری تێدا دەکا، کابرای وەسبیەتکەر لای خودا پاداشى بۆ دەنوسرێ.

﴿۱۸۲﴾ فَمَنْ خَافَ مِنْ مَوْصٍ جَنَفًا أَوْ إِثْمًا فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ ﴿۱۸۳﴾ ئەگەر وا رێکەوت کابرای وەسبیەتکەر لە وەسبیەتکەیدا زۆرەمەوى کردبوو - بە ھەڵە یان بە ئەنقەست - لە یاسا و دابو نەڕێتی وەسبیەتکردن لای دابوو، دواى وەسبیەت بۆ کراوەکان کێشەیان تێکەوت، یان لەگەڵ میراتگرمەکاندا کەوتنە کێشە، نەمجار خێر خوايەک کە ناگای لە چۆنیەتى وەسبیەتکردنەکە بوو ھات گۆرانکاری تێدا کردو بە گوێزەى شەرع رێکى خستەو ئەوە گوناھى گۆرانکارییەى ناگاتى. چونکە ئەو شتى خوار راست دەکاتەو، خراب باش دەکا. ﴿۱۸۳﴾ اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۱۸۴﴾ بێگومان پەرەمەردگار لێخۆشبوووەو ئەو چۆرە گۆرانکارییە بە تاوان دانانى و پاداشى دەداتەووە مێھەربانە.

﴿۱۸۴﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ ﴿۱۸۵﴾ ئەى ئەوانەى ئیمانتان ھێناوەو موسوڵمان بوون؛ رۆژووتان لەسەر فەرزکراوە، ئەركى سەرشتانە کە جێبەجێ بکەن وەکوو چۆن لەسەر گەل و نەتەوومەکانى پێشوو نووسراوەو فەرزکراوە، کەوابوو رۆژوو عیبادەتێکى گشتییە ئەركى سەرشتانى ھەموو کەسە. بەمەش دڵ نارامییەک بۆ رۆژووگران پەیدا دەبێ، چونکە ھەرچەندە رۆژووگرتن ئەركێکى قورسەو عیبادەتێکى فرە گرانە، بەلام بەھۆى ئەوەى لەسەر گەل و نەتەوومەکانى پێشوو و واجب بوو، مەرۆف ھەست بەسووکى قورسایەکەى دەکا و لەسەر شانى گران نییە. ئەمجار حیکمەت و سوودى رۆژوو بەیان دەکا و دەفەرموێ: ﴿لَقَدْ كُنْتُمْ تَقْفُونَ﴾ واتە رۆژوو لەسەر ئێوە فەرز کراوە بۆ ئەوەى خۆتان رابینن بۆ خودا پەرستى، وەرە بەدەنە خۆتان، تەنانت لەجەند کاتێکى دياریکراودا واز لە شەھومەت و ھەوا و ھەمەسى خۆتان بێنن، پابەندى فەرمانەکانى خودا بێن ھۆمىدى پاداشى باشتان پێى ھەبێ، خۆتان بەورە بەرزى و خۆگرى رام بێنن.

﴿۱۸۴﴾ أَيُّهَا مَعْدُودَاتِ ﴿۱۸۵﴾ رۆژانى رەمەزان کە فەرزکراوە لەسەرتان تێیاندا بەرپۆزوو بێ، چەند رۆژێکى ديارى کراون، ژمارەیان دەزاندرێ، پەرەمەردگار لەپرووى پەحم و بەزمى خۆیەو ھەموو رۆژومەکانى سال یان زۆربەیانى لەسەر واجب نەکردوون، بۆ ئەوەى بتوانن فەرمانەکەى جێبەجێ بکەن. ﴿فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامٍ مِسْكِينٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ئەگەر یەكێک لەئێوە نەخۆش بوو یان لەسەفەردا بوو، نەیتوانى بەرپۆزوو بێ و رۆژوووەکەى شکاند ئەوە پێویستە دواى چاکبوونەووەى لەنەخۆشى یان گەرانەووەى لە سەفەرەکەى رۆژوووە خوراوەکانى بگرتەووە، نەخۆشى و سەفەر دەبنە عوزوو بیاو بۆ ئەوەى موسوڵمان تێیاندا بەرپۆزوو نەبێ.

﴿۱۸۵﴾ شَهْرٌ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ ﴿۱۸۶﴾ پەرەمەردگار بارسووکى و ئاسانکاری بۆ ئێوە دەوى نایەوێ ئەركى سەر شانتان گران بکا.

﴿وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ﴾ بۆ ئەوەى ماوەى مەکانگەکە تەواو بکەن، ﴿وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَاكُم﴾ تەكبیری خودا بکەن، زیكرى (الله اکبر) بکەن، ﴿عَلَى مَا هَدَاكُم وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ لەسەر ئەوە کە خودا ھیدایەتى دان بۆ رۆژوو گرتن، بەتکوو سوپاسى بکەن. کۆمەلێک لە زانایان فەرموویانە ھەموو نەخۆشییەک دەبێتە عوزر بۆ رۆژوو شکاندن، لەوانە ئیمامى عەطا و ئیبنو سیرین و بوخارى ئەم رایەیان چەسپاندووەو دەلێن: زۆر نەخۆشى ھەمە رۆژووەوان پێى سەخەلەت نابێ، بەلام دەگونجێ بەخۆى نەزانى و لەمەودا دووردا زیان بە نەخۆشەکە بگەيەنێ، یان بپێتە ھۆى درمەنگ چاکبوونەووەى لە نەخۆشییەکە. مەگەر پزىشکێکى بپروا پێکراو رێگای بەرپۆزوو بوونى بۆ بدا، بەلام زۆربەى زانایان دەلێن: کاتێک نەخۆشى دەبێتە عوزرى رۆژوو شکاندن، کە نەخۆشییەکە بەجۆرێک بێ رۆژوو گرتن لەگەڵیدا زەحمەت بێ.

﴿۱۸۶﴾ وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ ﴿۱۸۷﴾ ئەى پێفەمبەر ھەركاتى دەربارەى من بەندەکانم پرسیارت ئى بکەن، تۆ پێیان رابگەيەنەو بۆیان روون بکەرەو: کە پێویستە لە ھەموو طاعەت و خوداپەرستییەکدا ئیخلاص و دڵسۆزى بەردەوامیان ھەبێ، رووى نزاو پارانەو

با تمهنا ئاراسته‌ی من بکه‌ن، که‌س نه‌که‌ن به‌ هاو به‌ش و به‌رام به‌رم، بئیان رابگه‌یه‌نه: که‌ من لیان به‌ه نزیکه‌م، له‌ نیوان من و نه‌واندا به‌رده‌و نیوان نیه‌. هه‌موو دوعاو نزاو پارانه‌وو سرته‌و ورته‌ی لیویان دمبیس، که‌س رایه‌ی ناکه‌وئ جگه‌ له‌ خووم وه‌لامیان بداته‌وه، **{لَيْسَ جِئْرًا لِّي وَلِيٍّ مِّنْهُ بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ}** که‌وابه‌ با نه‌وان پابه‌ندین به‌ شه‌ریعه‌ت و یاسام با نه‌وان به‌گویم بکه‌ن نیامان پئ به‌ین، به‌لکوو ریگای حه‌ق و راست بدۆزنه‌وو بیگر نه‌به‌ر. واته‌: که‌من لیان نزیك بوم وه‌لامی نزاو پارانه‌ومیان بده‌مه‌وه، با نه‌وانیش به‌ده‌نگ منه‌وه بین و کاریك بکه‌ن شایانی وه‌لام دانه‌وه بن، وه‌کوو من خودایه‌کی به‌په‌حم و به‌زه‌میم بۆیان، با نه‌وانیش به‌نده‌ی راستال و به‌نه‌دمبو گوپرایه‌ل بن، پابه‌ندی فه‌رمانه‌کانم بن. به‌لکوو نه‌وانیش شارمزی ریگه‌ی راست بن و بزنان خوداپه‌رستی به‌راستی چۆنه‌.

{۱۸۷} أَجَلٌ لَّكُمْ لَيْلَةُ الصَّيَامِ الرَّفْتُ إِلَىٰ نَسَائِكُمْ} نه‌ی کۆمه‌لی موسولمانان! ریگه‌ دراه به‌نیوه: که‌ شه‌وانی په‌مه‌زان له‌هاوسه‌رتان نزیك ببه‌نه‌وه، نه‌وه‌ی ده‌مانه‌وئ و حه‌زتان لییه‌تی له‌گه‌لیاندا نه‌نجامی بدم. **{هُنَّ لِبَاسٌ لَّكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ}** په‌رومردگار ریگه‌ی داو شه‌وانی رده‌مه‌زان له‌خیزانه‌کانتان نزیك ببه‌نه‌وه، چونکه‌ نه‌وان بۆ نیوه وه‌کوو پۆشاکن و نیومیش بۆ نه‌وان پۆشاکن، هه‌میشه‌ له‌گه‌ل یه‌کتری دان، تیکه‌لی یه‌کترن، زۆر زه‌حه‌ته‌ه بتوانن خۆتانیان ئی به‌پاریزن و له‌به‌رام به‌ریاندا خۆگرین **{عَلِمَ اللَّهُ أَلَكُمْ كُنْتُمْ تَخَافُونَ أَنْفُسَكُمْ}** خودا ئاگاداره‌و ده‌زانئ که‌نیوه خیانه‌ت له‌خودی خۆتان ده‌که‌ن، بپراتان به‌شتیک هه‌یه که‌ناتوانن کاری پئ بکه‌ن، وه‌کوو ریویه‌تکراوه‌ هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بن) دوی به‌ربانگ کردنه‌وه بۆیان هه‌بوو بخۆن و بخۆنه‌وه له‌گه‌ل خیزانه‌کانیان دروست بن، به‌لام که‌ خه‌ویان ئی بکه‌وتایه‌و خه‌به‌ریان بویا به‌وه‌ بۆیان نه‌بوو له‌گه‌ل هاوسه‌ریان دروست بن نه‌گه‌ر زۆریشی شه‌و بمایه‌، جا هی وایان هه‌بوو پابه‌ندی نه‌وه نه‌ده‌بوون و سنووریان دمه‌زاندو له‌خیزانه‌کانیان نزیك دمه‌بوونه‌وه به‌پروای خۆیان نه‌مه‌یان به‌تاوان ده‌زانئ و ده‌شیان کرد. **{فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ}** خودا تۆبه‌و ژۆانبوونه‌وه‌تانئ قه‌بوول کردو لیان خۆش بوو، **{فَالَاَن بَاشِرُوهُنَّ}** له‌ نیستا به‌ولاوه شه‌وانی رده‌مه‌زان بچه‌ لای خیزانه‌کانتان و لیان

أَجَلٌ لَّكُمْ لَيْلَةُ الصَّيَامِ الرَّفْتُ إِلَىٰ نَسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ لَّكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخَافُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَفْعَلُونَ وَأَتَّعُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّىٰ يَبَيِّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُمُوا الصَّيَامَ إِلَىٰ الْآيِلِ وَلَا تَبْشِرُوا مَنَ وَاتَّعُوا عَنْكُمْ فِي الْمَسْجِدِ يَلَّكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرُبُوهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿۱۸۷﴾ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا بِهَا إِلَىٰ الْمُكْذِبِ لَتَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ أَنْ يَدْعُوهُ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْإِثْمَ مِنَ اتَّقُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَأَتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿۱۸۸﴾ وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَقْتُلُونَكُمْ وَلَا تَقْسِدُوا إِيكَ اللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿۱۸۹﴾

نزیك ببه‌نه‌وه **{وَاتَّقُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ}** به‌ دل بخوازن و داوا بکه‌ن نه‌وه‌ی که‌ خودا بۆی داناون له‌ زانستی خۆیدا بۆی دیاری کردوون، واته‌: بۆ نه‌وه بچه‌ لای ژنه‌کانتان که‌ وه‌جه‌و نه‌وه‌ی موسولمان زیاد بکه‌ن، داوینیاکی بۆ خۆتان و خیزانه‌کانتان ده‌سته‌به‌ر بکه‌ن، **{وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّىٰ يَبَيِّنَ لَكُمْ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ}** بخۆنه‌وه بخۆنه‌وه هه‌ر له‌ نیواره‌وه هه‌تا هیلی رمش و سپی له‌به‌ربه‌یاندا لیک جیا ده‌که‌نه‌وه، واته‌: بۆتان هه‌لآه‌ خواردن و خواردنه‌وه نزیك که‌وتنه‌وه له‌ ژنه‌کانتان له‌ شه‌وکاری رده‌زاند هه‌ر له‌ کاتی به‌ربانگه‌وه هه‌تا هیلی رمشی شه‌و له‌ کاتی شه‌به‌ه‌دا لیک جودا ده‌کریتنه‌وه، نه‌ویش به‌ ده‌رکه‌وتنی شه‌و هیله‌ سپیه‌ی که‌ به‌ که‌ناری ئاسماندا بلاو دمبیتنه‌وه. **{ثُمَّ أَتُمُوا الصَّيَامَ إِلَىٰ الْآيِلِ}** ئه‌مجار به‌رده‌وام بن له‌سه‌ر به‌رژوو بوون و خۆگرتنه‌وه له‌ خواردن و خواردنه‌وه شه‌و شتانه‌ی تر که‌ رۆژوو به‌تال ده‌که‌نه‌وه، تا سه‌رمقانی شه‌وی داهاتوو؛ که‌ به‌ ناوابوونی بازنه‌ی خۆرو نه‌مانی تیشک و رووناکییه‌که‌ی ده‌ست پئ ده‌کاو دواپی شه‌و دادی. **{وَلَا تَبْشِرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ}** نزیك هاوسه‌ر ده‌کانتان

نەكەونەو لەو حالەدا: كەنێو لەمژگەوتدا ئیعتیكاftان كەردوو و نیازی مانەومتان هێناو، چونكە نزیكبوونەو لەناهرمت ئیعتیكاف بەتال دەكاتەو، وەكوو چۆن خواردن و خواردنەو لەرژدا رۆژوو بەتال دەكاتەو. { تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرُبُوهَا } ئەو حوكم و یاسایانەى گوتران سنورو پەرژینی خودان وریابن لێیان نزیك مەبنەو، چونكە لەبەرئ شۆیندا نزیكبوونەو لەسنور سەردەكیشی بۆ تێپەراندنی، چاك وایە لێ نزیك نەبیتەو نەبادا بکەونە ناو حەرامەو. { كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ } ئا بەوچۆرە پەرەمردگار حوكم و چۆنیەتی رۆژووگرتن و فەرمانی خۆی بۆ مەردوم رووندەكاتەو، بەلكوو لەسەرپێچی كردنى فەرمانی خۆبپارێزن، خەلكى تىدەگەیهنئ فیریان دەكا بۆئەوێ خۆیان نامادەبکەن بۆ پەرستش و خودا بەیەك ناسین و جێبەجێ كردنى فەرمانەکانی.

{ ۱۸۸ } وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ } ئەمى كۆمەڵی موسولمانان! مالى يەكترى لەناو خۆتاندا بەناپەروا مەخۆن، كەستان مالى كەستان بەخۆراپی نەخوا، كەس مالى كەس داگیرنەكا { وَتَذَلُّوا بِهَا إِلَى الْحُكْمِ } واتە: مەكەن مال و دارایی خۆتان پێشكەش بە دادوو و لێپرسراوان بکەن و بیکەنە بەرتیل { لَتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ } بۆ ئەوێ بەشێك لە مال و دارایی خەلك بە ناحەق - بەهۆی ئەو بەرتیل دانەو - وەدەست بێنن و بخۆن، واسیتە و تەكاكار پەیدا بکەن، شایەتی بەدرۆ و سویندی بەدرۆ..... ستەمکاری و تاوانباری خۆتان پەرەمپۆش بکەن! وەلحال ئێو دەرزان كەناحەقی دەكەن و ئەوێ بەهۆی بەرتیل و بەرتیلکارییەو دەستان دەكوێ مافی خەلكەو ئێو داگیری دەكەن.

{ ۱۸۹ } يَسْأَلُكَ عَنِ الْاهْلِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ } ئەمى محمد! پرسىارت ئى دەكەن دەربارەى هۆى گۆرانی مانگ كە لەسەرماتدا وەكوو داو دەرزان باریكەو وا دیتە بەرچاو دواى زل دەبێ تا دەبیتە مانگی چوارە شەو، ئەمجار وردە وردە لاواز دەبیتەو تا دەگاتە حاڵی پێشوو؟! پێیان بلى: ئەو نیشانەى كاتە بۆ نادەمیزاد و كاروبار و سەودا و مامەلەو سەفەر و هاتوچۆى خۆيانى پێ دیارى دەكەن. بە هۆى گۆرانی مانگەو كاتى كشتوكاڵ و بازرگانى و كاتى قەرز و قۆلەیان دیارى دەكەن، ماوێ شیر پێدانى منداڵى پێ دیارى دەكەن.

{ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا } ئەمى خەلكینە! چاكە ئەو نەبێ كە لەكاتى ئیجرامدا لەپاشەمۆرا خۆتان فرێدەنە

ناو مالهكانتانەو وەكوو رىوايەتكراو و عەرەبەكان لەسەردەمى نەزانىدا خۆیان دەرپاراست كە بەپۆشاگى ئیجرامەو لەدەرگاوە بچنە مالهەو، چونكە پێیان وابوو كەسەردەمى دەرگا دەبیتە پەردە لەنێوان ئەوان و ئاسماندا. { وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقَى } بەلكوو چاكەو كارى باش ئەومێ تەقواى خودا بکەن و پابەندى فەرمانەکانى بن، واز لەتاوان بێنن و خۆ لەكارى خراب دوور بخەنەو، بەكردارى چاك خۆتان ئاراشت بدمن و شۆین حەق و راستى بکەن { وَأَتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا } لە دەرگاوە بۆ مالهكانتانەو بچنە ژورەو { وَأَتُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ } لە خودا بترسن و خۆتان لە سزای بە ئێشى بپارێزن، ئەوێ نەهێ لێكردوون توخنى مەكەن، ئەوێ فەرمانى پێكردوو بە تەواوى رێك و پێكى ئەنجامى بدمن، ئەو بزانن كە چوونە ناو خانوو لە پاشەمۆرا هیچ چاكەیهكى تێدا نیە، بۆخۆتان لەخۆرا ئەم برىوايەتان پەیدا كەردوو و پەرەوى دەكەن.

{ ۱۹۰ } وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ } ئەمى موسولمانینە! ئەمى ئەوانەى ترسى ئەومتان هەیه قورپیشیەكان نەهێلن بچنە ناو كەعبەو و نەهێلن عەمرەكەتان بەقەزا بگێرنەو پەیمانى رابوردوویان هەلەوشینەو و شەرتان لەگەڵ بکەن و تووشى فیتنەى و ئاشووبتان بکەن، ئەوا ئێمە رێگەمان پێدان كە شەریان لەگەڵ بکەن و بەرگری لەخۆتان و ئاینتان بکەن، مەبەستان لەم شەركردنە بڵاوكردنەوێ ئایینی خودابى { وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ } دەست درێژى مەكەن! بەمچۆرە ئێو سەرەتا شەڕ بەرپابكەن، كە شەڕپیش هەلگیرسا دەستدرێژى مەكەن بەمچۆرە كەسانىك بكۆژن كە شەڕكەر نین وەكوو منداڵ و ژن و پیرەمێرد و پەككەوتەو ئەوانەى چەك فرێ دەدمن شەڕ ناكەن، خۆ تەسليم دەكەن، هەروەها دەست درێژى مەكەن بەو كە وێرانكارى ئەنجام بدمن، خانوو باخانە بپروخێنن درەخت بپرن، بپرو كانیاو بپربكەنەو، ئەمانە هەموویان حەرامن و خۆتانیان ئى بپارێزن.

{ ۱۹۱ } وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ تَقْتُلُوهُمْ } كە شەڕ هەلگیرسا لەنێوان ئەوان و ئێویدا ئێتر دەستان ئى مەپارێزن، لەهەر شوێنىك بن و بۆتان هەلكەوتن، شەریان لەگەڵدا بکەن و بیانكۆژن، لەمانگى ناو جەژناندا (ذیلقەعیدە - حرام) دا بى، یان لەناو (بیت الحرام) دا بى، لەهەر شوێنىك بن و بەهەر شیوەیەك بى.

{وَأَخْرِجُوهُمْ مِّنْ حَيْثُ أَخْرَجُوكُمْ} دهریان بکهن لهوشاره‌ی که
 نهوان نیومیان ئی دهرکردووه: که شاری مه‌که‌مه، نهو شاری
 ته‌نگیان پی هه‌لجینین و ناچاریان کردن کۆج بکهن بۆ مه‌دینه.
 {وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ} نه‌گهر کاهرمکان شهریان هه‌لگیرساندو
 دمست پی‌شخه‌ری له‌وانه‌وه بوو، نیوه کۆ له‌وه مه‌که‌ن: که
 کاته‌که شهر ی تیدا هه‌دمغه‌یهو مانگی حهرامه، یان شوینه‌که
 به‌یتول حهرامه‌و شهر ی تیدا هه‌دمغه کراوه، هیچ گوی به‌وه
 مه‌دن، نه‌گهر شهریان له‌گه‌لدا کردن نیومش یه‌کسر په‌لامار
 بده‌ن و شهر بکهن، چونکه گرو گێچه‌ل و بر و بیانوو
 نه‌زیه‌تدان و سوکایه‌تی پیکردن و فیتنه‌و ناشووب گێران و
 دهرکردن و راودوو نان و ریزگری له‌نایین له‌کوشتن گه‌ورمتر و
 کاریگه‌رتره، نابێ قبولی بکهن و لای بی‌ده‌نگ بن، له‌هه‌ر
 شوینی‌ک بۆتان هه‌لکه‌وتن هه‌ل له‌کیس خۆتان مه‌دن. {وَلَا
 تَقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يَقَاتِلُوكُمْ فِيهِ} هه‌رکه‌سه‌یک
 له‌وکاه‌رانه خۆی خسته ناو که‌عبه‌وه نه‌مین ده‌بی، مه‌گهر
 نه‌و که‌سه خۆی له‌وی حورمه‌تی که‌عبه‌ بشکینن و شهر ی تیدا
 بکا، نه‌وکاته نیومش ده‌ستی ئی مه‌باریزن، {فَإِنْ قَاتَلُوكُمْ
 فَاقْتُلُوهُمْ} نه‌گهر له‌که‌عبه‌دا شهریان له‌گه‌ل کردن، نیومش
 شهریان له‌گه‌لدا بکهن و بیانکوژن، چونکه خه‌تا له‌دمست
 پی‌شخه‌رو سته‌مکاره {كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ} سوننه‌تی خودا
 وایه، ناوا به‌وجۆره سزای دمست درێژی کار داته‌وه به‌وجۆره
 تۆله‌یان تاوانیان ئی ده‌ستین، چونکه نه‌وان ریزی که‌عبه‌یان
 شکاندووه سته‌میان له‌خۆیان له‌نیومش کردووه، ده‌بی سزای
 سته‌مکاری خۆیان وهریگرنه‌وه.
 {۱۹۲} فَإِنْ اتَّهِمُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ} نه‌گهر وازیان له‌شهر
 هینا، یان موسولمان بوون و وازیان له‌ کوفر هینا، نه‌وه
 په‌رومردگار لی‌خۆشبووه و کرده‌وی باشیان ئی وهرده‌گری و له
 تاوانیان دمبوری.
 {۱۹۳} وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ} شهریان له‌دژ بکهن
 بۆنه‌وه‌ی چاو‌ترسی‌نیان بکهن و ورمیان بر وخینن و نه‌توان
 ببنه له‌مهر له‌بهرده‌م ناییندا و واز له‌ نازار و راودونانتان
 {وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ} نایینی هه‌موو که‌سه‌یک و به‌ندایه‌تی
 کردن یی خۆدایی، له‌خودا نه‌بی له‌که‌سی تر نه‌ترسی، که‌س
 نه‌توانی موسولمانان له‌سهر خودا په‌رستی دهری‌ده‌ر بکا و
 نازاریان بدا، که‌س به‌ته‌مای نه‌وه نه‌کا موسولمانان له‌ ترساندا
 ماستاوی بۆ بکهن. {فَإِنْ اتَّهِمُوا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ}
 جا نه‌گهر کاهرمکان وازیان له‌ده‌ستدریزی کردن و شهر

وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ تَقْتُلُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِّنْ حَيْثُ أَخْرَجُوكُمْ وَالْفِتْنَةُ
 أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تَقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يَقَاتِلُوكُمْ
 فِيهِ فَإِنْ قَاتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ۝۱۹۲ فَإِنْ اتَّهِمُوا
 فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝۱۹۳ وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ
 الدِّينُ لِلَّهِ فَإِنْ اتَّهِمُوا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ۝۱۹۴ الشَّهْرُ الْحَرَامُ
 بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَاتِ قِصَاصٌ مِّمَّنْ أَعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاَعْتَدُوا
 عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا أَعْتَدَى عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ
 الْمُتَّقِينَ ۝۱۹۵ وَأَنفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ
 وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۝۱۹۶ وَأَيُّهَا الْمَعْصِيَةُ إِنَّ اللَّهَ
 يَقُولُ إِنَّ اللَّهَ سَتَرَنَا مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَعْلَمُونَ وَسَكَّرْنَا عَنْ تِلْكَ
 الْهَدْيِ مَعْلَمَهُ، فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ فَفِذْهُ
 مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَمَنْ تَمَنَّعَ مِنَ الْعِمَارِ إِلَى الْحَجِّ
 مَا أَتَسْتَسِرِّنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَحِدْ فَمِصْيَامٌ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ فِي الْفَجْرِ وَسَمِعُوا
 إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشْرَةَ كَامِلَةٍ ذَلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلَهُ حَاضِرِي
 الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝۱۹۷

هه‌لگیرسان و فیتنه‌یی هینا و موسولمان بوون، نه‌وه دمست
 دریزیان مه‌که‌نه سه‌رو له‌گه‌لایندا به‌نارامی بژین. سزاو
 به‌رپه‌رچه‌دانه‌وه بۆ ته‌مێ کردن سته‌مکارانه، بۆنه‌وه‌ی واز
 له‌سته‌مکاری خۆیان بینن.

{۱۹۴} الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ} نه‌م مانگه ناوجه‌ژنانه‌ی،
 که عه‌مه‌رکه‌تانی تیدا ده‌گیرنه‌وه له‌بری نه‌و مانگه
 ناوجه‌ژنانه‌ی پاره، که ریزگیان ئی گرتن و شهریان له‌گه‌لدا
 کردن و نه‌یان هیشته عه‌مه‌رکه‌تان نه‌نجام بده‌ن، جا نه‌گهر
 نه‌وان دمست پی‌شخه‌رییان کردو شهریان له‌گه‌لدا کردن، نه‌وه
 نیومش بی س و دوو شهریان له‌گه‌ل بکهن و به‌رپه‌رچییان
 بده‌نه‌وه. {وَالْحُرُمَاتُ قِصَاصٌ} سنوور شکاندنه‌کان تۆله‌یان
 هه‌یه، هه‌رکه‌سه‌یک ریزی خه‌لکی بشکینن، تۆله‌ی ئی
 ده‌گریته‌وه‌و حورمه‌تی ده‌شکیندري. {فَمَنْ أَعْتَدَى عَلَيْكُمْ
 فَاَعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا أَعْتَدَى عَلَيْكُمْ} هه‌رکه‌سه‌یک دمست دریزی
 کردنه سه‌ر، نیومش به‌نه‌ندازه‌ی دمست دریزی کردنه‌که
 تۆله‌ی ئی وهریگرنه‌وه. {وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ
 الْمُتَّقِينَ} له‌خودا بترسن، نه‌خه‌له‌تابان دمست دریزی بکهن،
 به‌جۆری‌ک که ریزگه‌تان پی نه‌درایی، بزانن: که هه‌میشه

پهرومردگار له گهڼ نه وانه دایه که دمست درېژنی ناکه ن و
بابه ندی همرمانی خودان هه میسه یارمه تیدم ریانه و به سهر
دوژمنیاندا زانیان دمکا.

{^{۱۹۵} وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ} مال و دارایی خوتان له پیناو
پاراستنی هه واره ی ناییندا خه رج بکه ن، چه ک و جبه خانه
بکرن، سهر بازو سهر که ر ناماده بکه ن، هه موو کاتی هه و
بدن که ره سه ی جهنگ و جیهادتان له ی دوژمن به هیزتر بی.
{^{۱۹۶} وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ} نه که ن به ده مستی خوتان
خوتان بجه نه ناو بارودوخ ناله بارو تیدا چوونه وه.
{وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ} له هه موو نیش و
کاریکتاندا به سه لیه و وردو کارزان بن. هیچ شتیکی باش
باشگوئ مه خه ن، خو به خت کردن و مال و دارایی سهر کردن
له پیناو بلا و کردنه وه ی ناییندا ده جیته جوارچی وه ی نه م
هه رمانه خوداییه وه.

{^{۱۹۷} وَأَتِمُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ} کردار و گوفتاره پیویستیه کانی
چه ج و عه مره به ته وای نه نجام بدن، به دلش مه به ستان
به کردن ی چه ج و عه مره خودا په رستی و ره زامه ندی
پهرومردگار بی، نه ک مه به ستان کاسبی و بازرگانی و ریابازی و
ناو و شوهرت بی، هه رچه نده کاسبی و بازرگانی نابنه کو سپ
له به رده م ئیخلاص بو خودا. {فَإِنْ أَخْصِرْتُمْ فَلَا تَمْسَسْوا رُءُوسَكُمْ إِلَى رُءُوسِكُمْ لِأَنْتُمْ مَرْغُوبُونَ} نه گهر ئیوه مه ن کران و گیرتان خوارد و
نه تانده متوانی کردار هکانی چه ج ته وای بکه ن و له ئیحرامیشدا
بوون، نه وه پیویسته کوشتیه ک سهر بچرن، به گویره ی بو
هه ل سوران و ده سکه و تن، و شتر بی یان ره شه و لاخ بو جه و ت
که س دمی، سهر بیرینه که ش له و شوینه دمی که له میهره که ی
تیدا پهیدا بووه. {وَلَا تَخْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْهَرْدُ
مَجْلَهُ} ئیحرام مه شکنن و له کاروباری چه ج دهرمه چن هه تا
کوشتی سهر نه بچرن و نه گاته شوینی خو ی، واته: له و شوینه ی
گیرتان خوارد قوربانیه که سهر بچرن، نه مچار ئیحرام بشکینن
{فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ فَلْيَدِّئْهُ مِّنْ صِيَامٍ أَوْ
صَدَقَةٍ أَوْ نُسْكَ} نه گهر په کی که له ئیوه له چه جدا نه خو ش
که و ت، نه خو شیه که ی و ابو و پیویستی به سهر تاشین بوو، یان
سهری بریندار بوو، یان نه سپی تیدا بوو، یان توشی
سهر ئیشه بوو، نه وه ده متوانی سهری بتاشی و فیدی به بدا: که
بریتیه له وه: یان سی روژ به روژوو بی، یان خو راکی شه ش
هه ژار بدا، یان به گویره ی بو لوان و گونجان مه ریک یان
بزنی که سهر بچری {فَإِذَا أَتِمْتُمْ} نه گهر دلنیا بوون و ترسی

الْحَجَّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ مِّن رَّحْمَتِي فِيهِمْ الْحَجُّ فَلَا رَفْعَ
وَلَا مَسْوَكَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ
يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَكَرَّوْهُوا فَلَا فَرْقَ بَيْنَ الْفُقَرَاءِ وَالْغَنَىٰ
وَالْفُقَرَاءُ بِالْأَنْبِيَاءِ (۱۹۷) لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ
تَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ فَلَمَّا أَفَضْتُمْ مِنْ
عَرَفَاتٍ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ عِندَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ
وَأَذْكُرُوهُ كَمَا هَدَيْكُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ
لَمِنَ الْمُكَالِفِينَ (۱۹۸) ثُمَّ أَفِضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ
النَّكَاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ (۱۹۹)
فَلَمَّا أَفَضْتُمْ مِّنْكُمْ مِّنْكُمْ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ لِكُذِّكُرِهِ
أَبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنَ النَّكَاسِ مَن
يَقُولُ رَبَّنَا إِنَّا أَفْضَيْنَا مِنْ أَجْلِ اللَّهِ وَنَالَهُ مِنَ الْآخِرَةِ مِمَّنْ
خَلَقْنَا وَمِنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ رَبَّنَا إِنَّا أَفْضَيْنَا مِنْ أَجْلِ اللَّهِ
حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَقَدْ آدَبَ النَّبِيُّ (۲۰۰)
أُولَئِكَ لَهُمْ ثَمَرٌ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ (۲۰۱)

دوژمنتان نه ما، یان له نه خو شیه که چاک بوونه وه، نه و
له میهری ریگای ته واکردنی چه جی ئی گرتیوون نه ما، نه وه
با هر په کی له ئیوه ناوا ره قنار بکا. {فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ} که سیک ئیحرامی به عه مره به ست و کاره کانی نه نجام دان،
نه مچار ئیحرامی شکند و به یی ئیحرام مایه وه {إِلَى الْحَجِّ} تا
کاتی چه ج و نه و جار به جیا ئیحرامی به چه ج به ست، هه ر له
مه که شه دا ئیحرامی به ست و نه چوو بو میقات نه وه {فَمَا
اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ} پیویسته له سهری به گویره ی بو لوان
مه ریک یان بزنی که بکاته قوربان ی روژی جه ژن سهری بچری.
خو نه گهر چوو بو میقات له وئ ئیحرامی به ست نه وه بریتی
(هدیه) ی له سهر نییه {فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامٌ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ
وَسَبْعَةَ إِذَا رَجَعْتُمْ} که سیک کوشتی دمست نه که و ت، یان پاره ی
نه بوو بیکری، نه وه دمی (ده) روژ به روژوو بی سی روژیان
له چه ج، کاته که ش ی تا روژی جه ژن ماوه ی هه یه، جه و ت
روژیشیان که گه راپه وه ماله وه به روژوو دمی. {تِلْكَ عَشْرَةٌ
كَامِلَةٌ} نه وه کردیه ده روژی ته وای، پیویسته نه وه ش
بزاندی دانیش متوانی مه که که چونکه هه ر له ناو مه که شه دا
ئیحرام ده به ستن به چه ج و عه مره و له گهڼ چه جدا کاروباری

عمره که شیای جی به حی دمهکن، نهوان ته موتوعیان بو نیهو (فیدییه) نادن، بویه قورئان نه لایه نه روون دمکاته وه دمقرموی: {ذَلِكْ لَمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ} نهو شیوه حج کردنه و عمره کردن و قوربانی سهربرین و فیدییه دانه بو یه کیکه: که دانیشتووی دمروهی مهککه بی، چونکه دانیشتوانی مهککه ته مهتووع و قیرانیان بو نیه {وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ} له خودا بترسن و پابهندی فرمانهکانی بن له سنوور تی مهپهرا: بزائن: که خودا سزای به نیشی هیه بو نهو که سانهی که سنوور دمهزینن.

{^{۱۹۷} الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٍ} بو کاتی نه نجامدانی حج چهند مانگیکی تایبته بو موسولمانان دیاری کراون و دمیانزائن: که مانگی (شهسلان و ذیلقه عیدده و ذیلحه)ن همر له روژگاری ئیبراهیم و ئیسماعیلوه (سلای خودایان لی بی) نه مانگانه به مانگی حج کردن زانراون. {فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ} که سیک له مانگدا حجی له سمر خوی واجب کرد به وه که ئیحرام بیهستی، یان قوربانی راپیچ بکا له گهل خویدا، یان دمست بکا به گوئی (لبیک اللهم لبیک).... هتد چونکه حج عیبادهتیکه جوونه ناوو لی دمروونی هیه به ته نه به نیته جی به حی نابی، که وایی دمبی له گهل نیازمهکدا کردمومکانیشی دمست پی بکا. جا ههرکه سی جووه ناو حهجه وه. {فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ} نابی له گهل خیزانی خوی جووت بی، نابی قسهو ناوو ناتؤرهی ناشیرین به خه لک بلی، ههرمهها نابی لهو سنووره دمرونی که شرع بو ئیحرام به ستو دایناوه. نابی کیشه و دمهدهمی و شهرو تیک گیران له گهل هاوهل و خزم و خه لکی تردا بکا. {وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ} همرجی بیکه له کاری باش و خیر ناوهر خودا دمیزانی و پاداشی چاکه و سزای خراپهتان دمهاته وه. {وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَى} خوداپه رستی بکه به تی شووی قیامهتتان، چونکه چاکترین تی شوو خوداپه رستییه {وَأَقْبِرُونِ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ} دلسوزانه و راستالانه به ندایه تیم بکه، نهوهی له سهرم پیویست کردوون به ریک و پیکی نه نجامی بدن، نهوهی لیم قهدهغه کردوون توخنی مهکهون، نهی خاوهن عهقل و فامهکان.

{^{۱۹۸} لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ} هیچ تاوان و لؤمه یه کتان نایه ته سهر نه گهر له روژانی حج کردندا بازرگانی بکه و خهریکی کاسبی بن و پاره پهیدا بکه،

به مهرجی مه بهستی سهرمهکیان له جوونه حج بازرگانی نه بی. چونکه کاسبی کردن له گهل نییه ت باشیدا و له گهل به بهرچاوگرتنی نه وه که نان پهیدا کردن نیعمه تیکی خوداییه، دمیته جوړیک له جوړمهکانی خوداپه رستی. {فَإِذَا أَقَضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ فَاذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ} که له کیوی عمرمفات هه لڑانه خواری و داگهرا بو موزدهلیفه کیوی (قوزح) نه وه ذیکری خودا بکه و خهریکی شوکرو سوپاسی بن. (لبیک اللهم لبیک...) بلین و ذیکری خودا بکه و بهرمدوام بن له سهری. {وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَدَاكُمْ} یادی خودا بکه و به جوانی ناوی بیه و مکوو چوون نهو ریتمونی کردوون و ریگای ئیسلامهتی فیر کردوون، بهو شیوهی فیری کردوون یادی بکه، واته: به لالانه وهو شیوه پارانیه هاواری لی بکه و ترستان له سزای و ته ماعتان له به خشیشیا هه بی، نه چن و مکوو سهردهمی نه قامی هاویه شی بو دابنن، ناومندی له نیوان خوتان و نهودا دیاری بکه و دلتان به نه وهو په یودست نه بی. {وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الضَّالِّينَ} بیگومان نیوه پیس نهو ریتمویی کردنه گومراو سهرلی شیواو بوون، بیروباوهرتان شیواو کردارتان بتپه رستی بوو.

{^{۱۹۹} لَمْ أَفِضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ} ئیومیش نهی قورمیشیهکان و مکوو خه لکانی تر بچه عمرمه و له گهل خه لکه که بومستن و نه مجار به کؤمهل لهویوه برژینه خواری بو موزدهلیفه، نهو خو بهزل زانییهی قورمیشیهکان قه لاجو بکه، نهو دابه ناشیرینه بنر بکه {وَأَسْتَغْفِرُوا اللَّهَ} داوی لیخوشبوون له خودا بکه بو نهوهی لیقان خوشبی لهو گؤرانکارییهی که داوی ئیبراهیم و ئیسماعیل له کاروباری حه جدا داتان هیناوه، شهریکتان بو خودا تییدا پهیدا کردووه. {إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ} بیگومان بهروردگار دمرگای رحمهت و لیخوشبوونی فراوانه و که سیک بگهریته وه بؤلای و توبه بکا، به لیخوشبوونی خوی خه لاتی دمکا.

{^{۲۰۰} فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَدِّكُمْ آبَاءَكُمْ أَوْ أَشْدَّ ذِكْرًا} که له نیش و کاری حج بوونه وه، یادی خودا بکه، و مکوو چوون نهو پیس یادی باوک و باپیرانتان دمکردو به شان و بالتاندا هه لدهگوئن، به لگوو ههول بدن له وه زیاتریش ذیکری خودا بکه. {فَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ} نهو موسولمانانهی نامادهی حج دمبن و به باشی ئایین له دلیاندا جیگیر نه بووه و دمروونیان به نووری ئایین رهوشن نه بوته وه،

هه موو هه وول و تهغه لایه کیان بو دمو له مه ندی و و مدسته یانی
پله و پایه و سرکه و تن و گه یشتن به مه رانی دنیایه. نه وانه
له قیامه تدا له و پاداش و ناز و نیعمه تهی دمدری به
خودا په رستان به شیان نادری.

{^{۲۰۱} وَمِنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً} کومه لیکي تر له موسولمانان ذیکری خودا ده که و
ده لیکن: په رومردگار! له دنیادا ژیانیکي به خته ورو خو شمان
بدمری، له قیامه تیشدا ژیانیکي به خته ورو سهره رازی و امان
بدمری لای رازی بین، {وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ} خودایه به مانپاریزه
له نارم و باری و توانکردن که ناکامه کهی چوونه ناو دوزخه.
{^{۲۰۲} أُولَٰئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا} نه وانهی که له خودا
داوای ژیانی خو ش و کامه رانی ده که و هردو و جیهاندا، نه وانه
به گویری هه وول و تیکو شانی خو یان به شیان دمدری و
سته میان لی ناکری. {وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ} په رومردگار
دادگایی کردنی به نده گانی زور خیرایه و هه موو که سیک
پاداش و سزای کردم و هه گانی خو ی و مردم گریته وه، سوننه تی
خودا و هه یه دواي کردم و پاداش یان سزا دمداته وه به
به نده گانی خیرایی حساب و لیکو لینه و وش به وه دمی هه موو
که سیک کرداری خو ی ببینی و بزانی چی کردوه.

{^{۲۰۳} وَادْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ} ذیکری خودا بکه و
له جهند روژیکی دیاریکراو ژمی راودا. واته: له روژانی
مانه و متان له مینا که روژی یانزهی (ذی الحجة) ده ست بی
دهکات تا روژی سیانزهی نه و مانگه واته: سی روژهی دواي
جهن: که پی شیان ده گوتری (ایام التشریق) له و روژانه شدا
حاجیه گان فوربانی سهر دمپرن و به ردمبارانی شهیتان ده که و.
{فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِلَهَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِلَهَ عَلَيْهِ}
که سیک په له بکا و بیه وئ ته نها دواي جهن دوو روژ
بمی نیته وه، دوو جار به ردمبارانی شهیتان بکا. (واته: روژی
یانزه و دوانزهی مانگ له وئ بی و روژی سیانزه هه م پیش
نه ووی خو ر ناوا بی دمی مینا به حج بیلی: نه گینا نه گهر
مایه وه تا خو ر ناوا بوو نه وه دمی بمی نیته وه و روژی
سیه می ش شهیتان رجم بکا) نه م سهر بشکی گردنه و به تاوان
حلیب نه بوونه {لَمَنِ اتَّقَى} بو که سیک ته قوای خودا بکا و
خو ی دوو بگری له و شتانهی که نه یی لی کراود، چونکه
ته قوا کهر حاجی راسته قینه یه و مه به ستیش له هه موو
خودا په رستییه که ته قوا گردنه. {وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ
تُحْشَرُونَ} ته قوای خودا بکه و له کاتی به جیهانی کاروباری

{^{۲۰۴} وَادْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ} ذیکری خودا بکه و
له روژانی مانه و متان له مینا که روژی یانزهی (ذی الحجة) ده ست بی
دهکات تا روژی سیانزهی نه و مانگه واته: سی روژهی دواي
جهن: که پی شیان ده گوتری (ایام التشریق) له و روژانه شدا
حاجیه گان فوربانی سهر دمپرن و به ردمبارانی شهیتان ده که و.
{فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِلَهَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِلَهَ عَلَيْهِ}
که سیک په له بکا و بیه وئ ته نها دواي جهن دوو روژ
بمی نیته وه، دوو جار به ردمبارانی شهیتان بکا. (واته: روژی
یانزه و دوانزهی مانگ له وئ بی و روژی سیانزه هه م پیش
نه ووی خو ر ناوا بی دمی مینا به حج بیلی: نه گینا نه گهر
مایه وه تا خو ر ناوا بوو نه وه دمی بمی نیته وه و روژی
سیه می ش شهیتان رجم بکا) نه م سهر بشکی گردنه و به تاوان
حلیب نه بوونه {لَمَنِ اتَّقَى} بو که سیک ته قوای خودا بکا و
خو ی دوو بگری له و شتانهی که نه یی لی کراود، چونکه
ته قوا کهر حاجی راسته قینه یه و مه به ستیش له هه موو
خودا په رستییه که ته قوا گردنه. {وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ
تُحْشَرُونَ} ته قوای خودا بکه و له کاتی به جیهانی کاروباری

حج و له هه موو شوینیکی تردا، بزانی نه یه روژی قیامت
هه مووتان زیندو و دمرینه وه و لای په رومردگار کؤده مرینه وه.
سهر نجام و سهره رازی بو خودا په رستانه و هه ر نه وان
به خته و مرن.

{^{۲۰۵} وَمِنَ النَّاسِ مَن يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا} هه ندی
ناده میزاد هه ن، به قسه هیه چیان نه هی شتوته وه، که گوئ له
گوفت و گو ی دگری سهرت لی سورده می نی، واخو ی نیشان
دهدا: که یارمه تیدمری حه ق و راستیه و هه زی له ناشتی و
کامه رانییه دمی وئ کومه لگای به خته و مر بزین، جار جار مش
بوئه ووی پی باومر بکری {وَيُشْهِدُ اللَّهُ عَلَى مَا فِي قَلْبِهِ}
سویند به خودا دهخوا له سهر نه وه چی به دهم دمی لی به دلش
هه مان رای هه یه، به لاه له راستیدا {وَهُوَ أَلَدُّ الْجِغَامِ} نه و
خوا نه ناسه و له هه موو که س زیاتر دوژمنی گهل و کومه له.

{^{۲۰۶} وَإِذَا تَوَلَّى سَعَى فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ
وَالنَّسْلَ} هه ر له گهل پشی هه لکرد و له به رجاوی کومه ل دیار
نه ما و چووه لای هه وادارانی خو ی یان لی پر سر اوییه کی پی
سپیردراو ده سه لاتی درایه، هیج هه وول و کوشش بو ناشتی و
نارامی نادا، به لکو و هه ر خه ریکی تیکدانی ولات و کومه له،

همر خهريکی چانندی تووی دووبهرمکی وه لاجورکدن
کشتوکال و بهروبوممه، {وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الْفٰسَادَ} بیگومان خودا
فهمادی خویش ناوی چونکه فهمادی گندهلی و تیکدانی
سیستمی ژیانه.

{وَاِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللّٰهَ} جا نهگهر یهکک بهر بهرجی
بداتهوه، بلی: کابرا! له خودا بترسه، چی دی نهم گهل و ولاته
ناوارو بهرباد مهکه، یان یهکک لی بگاته نیسقان و بهرمو
رووی نهم زلخورتیه له خوړازی و لهخو رادیوه بییتیهوه،
فهرمانی پییکا بهچاکه و نهی لی بکا لهخراپه {اَخَذْنٰهُ الْعِزَّةَ
بِالْاِثْمِ} خیرا رقی ههلمستی و ههلمچی و بهلایهوه گران و
نهنگیه یهکک بلی: وامهکه و وابکه، چونکه پی وایه نهو
زور لهوه بهرزتره یهکک زاتی بیی ناموزگاری بکا، هینده
لووتبهرزو لهخوړادیوه، نایهوی کهمس دمست بهر دمستی
بیی. {فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ وَلَسْنَا الْمِهَادُ} نهم گیره شیوتیه دوا
خانوی ناگری دوزخهوه و سزای کردمو مگانی خو
مردمگریتهوه.

{وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللّٰهِ} هندی
نادهمیزی تر همن پیچهوانهی کومهلی رابردو، نهمانه
کومهلیکن لهپیناو بهدمستهپینانی رمزانهندی پهرومردگارا
خویان بهخت دمکن، ههمیشه لهپنگای خودادا خهريکی
تیکوشان، بۆ چه سپاندنی حق و دادپهرومیری ههرمان
دمکن بهچاکه و نهی دمکن لهخراپه، {وَاللّٰهُ رَؤُوفٌ
بِالْعِبَادِ} خوداش پاداشیان به نیعمهت و خوشی ههتا ههتایی
بههشت له بهرام بهر کردمو می کهمیاندا دداتهوه، زیاد له
وزمو توانای خویان داوایان لی ناکا. رحممت و بهرمی خو
دمبارین بهسهریاند.

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَآفَّةً}، نهی نهو
کهسانهی نیمانتان هیناوه و لهو پییش لهسمر نایینی جولهکه
بوون، بهردموام بن لهسمر نیسلام، ههمووتان گهر دنکهچی
فهرمانی خودابن و لههه موو شتیکدا ههمووتان بهدل و بهگیان
بچه ژیر ثالی نیسلامهوه، لههه موو روویهکهوه نیسلام
ومر بگرن، شتی تری تیکه لاو مهکن. {وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ
الشَّيْطَانِ} شوین ههنگاو مگانی شهیتان مهکهون و بهر پیازی
نهودا مهرؤن و پارچه پارچه و گرو گرو مهبن، دووبهرمکی و
جوداوازی له ناییندا بهرپا مهکن، وریابن شهیتان
لهخشتهتان نهبا. {إِنَّ لَكُمْ عَذْرًا مِنْهُ} بیگومان شهیتان

سَلِّ بَنِي إِسْرٰهٖلَ كَمَا ءَاتَيْنٰهُمْ مِّنْ ءَايٰتِنَا وَمَن يَبْذِلْ بَعْمَةً
اللّٰهُ مِنۢ بَعْدِ مَا جَآءَهُ فَإِنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٠٦﴾ زَنِ لِلَّذِينَ
كَفَرُوا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ
اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَاللّٰهُ يَرْزُقُ مَن يَشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ
﴿٢٠٧﴾ كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللّٰهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ
وَمُنذِرِينَ وَأَنزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَآبَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ
فِيمَا اختلفوا فِيهِ وَمَا اختلف فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ ءَوْتُوهُ مِنۢ بَعْدِ
مَا جَآءَهُمُ الْبَيِّنٰتُ بَعِيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللّٰهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا
لِمَا اختلفوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِآيٰتِهِ وَاللّٰهُ يَهْدِي مَن يَشَآءُ إِلَى
صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٢٠٨﴾ أَمْ حَسِبْتُمْ أَن تُدْخَلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا
يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنۢ قَبْلِكُم مَّسْتَهْمِ الْبَآسَاءِ وَالضَّرَآءِ
وَزُلْزَلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصْرُ اللّٰهِ
أَلَا إِنَّا نَصْرُ اللّٰهِ قَرِيبٌ ﴿٢٠٩﴾ يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ قُلْ
مَا أَنفَقْتُ مِنۢ خَيْرٍ فَلِلَّهِ وَلِذِي الْاَرْقَابِ وَاللَّتِي وَاللَّسْكِينِ
وَأَيُّ السَّبِيلِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنۢ خَيْرٍ فَإِنَّ اللّٰهَ بِمَا عَمِلُمْ ﴿٢١٠﴾

دوزمی راستهفینهی نیومیه و بهناشکرا دوزمناپهتی خو
نیوه راگهیاندوه.

{فَإِنْ زُلْتُمْ مِّنۢ بَعْدِ مَا جَآءَكُمُ الْبَيِّنٰتُ} نهی گروهی
موسولمانان! نیوه نهگهر لهپنگای راست لابدم و حق پاش
گوی بهن و له ریبازی خودا - که نیسلامه - دوور بکهونهوه،
دوای نهومی که هورنانتان بۆ هاتو بۆتان روونکرایهوه،
کهچی ریبازی شهیتان بگرنه بهر - که رینگای دووبهرمکی و
کیشه و نیزاع و جوداوازییه، نهوه {فَاعْلَمُوا أَنَّ اللّٰهَ غَرِيزُ
حَكِيمٍ} باش بزانن که خودا بهتواناو دمهسلاته، کهم نییه
بتوانی بهر بهرمگانی بکا و لهژیر دمستی دهر بچی، دنایابن
دهتانگری و تولهتان لی دمستینی.

{قُلْ يَنْظُرُونَ} نهوه نهوانه چاومروانی چی دمکن و
بهتهمای چین؟ {إِلَّا أَن يَأْتِيَهُمُ اللّٰهُ} مهگهر چاومروانی نهومین
که سزای خودا بۆیان بی. {فِي ظُلُلٍ مِّنَ الْغَمَامِ} لهناو چهند
بهله ههوریکی سپی که بهروالمت باراناوین و چاومروانی
خیرو بهرمکهتیا لی دمکری. {وَالْمَلَآئِكَةُ} چاومروانی نهومن
فریشتهی سزا بیته سهریان و نهومی خودا لهچارمی نووسیون
بهسهریاندانه انجام بدن و کار لهکار بترازی و پهشیمان

بوونهوه سوودی نه‌مینۆ و قیامت هه‌ئس. {وَالِلّٰهِ لُجَجُ الْأَمْوَالِ} له‌کۆتاییدا هه‌موو شتێک بۆ لای په‌رومردگار ده‌گه‌ڕێته‌وه. رۆژی قیامت هه‌رکسه به پاداش و سزای خۆی ده‌گا، خودا هیچی ئی و ن نابێ.

{۲۱} سَلِّ بَنِي إِسْرَآءِيلَ كَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ آيَةٍ بَيِّنَةٍ} نه‌ی بێغه‌مبه‌ر! په‌رسپار له‌و نه‌وه ئیسرائیلییه هاوچه‌رخانه‌ت بکه ده‌رباره‌ی نه‌و هه‌موو نیشانه‌و به‌لگانه‌ی دابوومانه باوک و باپیران و پێشینانیان، نه‌و هه‌موو بێغه‌مبه‌رانه‌مان به به‌لگه‌ی ناشکراوه بۆ سه‌ر ناردن، به‌دڵسوژی و راستایی په‌یامی ئیمه‌یان پێ راگه‌یاندن، که‌چی پابه‌ندی نامۆزگاری و په‌یامه‌کانیان نه‌بوون، {وَمَنْ يُضَلِّ لِنِعْمَةِ اللّٰهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ} هه‌رکسه‌ی نیشانه‌و به‌هره‌ی خودا که ئیمان و ناشتییه بگۆڕێ به‌ گومرایی و جه‌نگ، له‌جیاتێ نه‌وه نه‌و به‌هرانه برۆی به‌خودا پته‌و بکه‌ن و ناشتی له‌ دڵیدا برۆین، زیاتر پێیان گومرا ده‌بی و لایه‌نی شه‌ڕه‌نگیزی له‌ دڵ و ده‌روونیاندا کلپه‌ ده‌ستینێ!! که‌سێک په‌یامی خودای بۆ بێ و پاشگوویی بخا نه‌وه بابزانی خودا تۆله‌ی به‌زه‌به‌رمو ده‌ستی تۆله‌و سزای ده‌گاته هه‌موو تاوانبارێک.

{۲۲} زَيْنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا} سروشتی نه‌و خودا نه‌ناسه سه‌رسه‌ختانه وه‌هایه که زۆر دونیایان خۆش ده‌وێ و له پێش چاوانیان جوانه، خۆشه‌ویسته‌که‌ی له‌ دڵیاندا جێگیر بووه به‌ جۆرێک خۆی بۆ به‌خت ده‌که‌ن، له هه‌موو شتێکیان به‌لاوه گرنگ‌تره، {وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا} قه‌شه‌ره‌ی به‌ بروداران ده‌که‌ن و گالته‌یان به‌و موسوڵمانه هه‌زارانه‌ی وه‌کوو عه‌بدوللّٰی کورپی مه‌سه‌عود و عه‌مه‌مارو صوه‌هه‌یب دێ، که خۆشی دونیایان به‌لاوه ناوه‌و خۆیان به‌ خودا په‌رستی ماندو ده‌که‌ن، ده‌وله‌مه‌نده موسوڵمانه‌کانیشیان به‌لاوه سه‌یره: که به‌ خۆشی رانا‌بوێرن هه‌ر خه‌ریکی توێشوو ناردن بۆ پاش مردنیان. {وَالَّذِينَ اتَّقَوْا لِرَبِّهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ} نه‌وانه‌ی خودا په‌رست و ته‌قواکارن، رۆژی قیامت پله‌و پایه‌یان له‌ ژوور کافرو خودا نه‌ناسه‌کانه. موسوڵمانانی ته‌قواکارو خودا په‌رست رۆژی قیامت پله‌و پایه‌یان زۆر له‌ژوور نه‌و کافرا نه‌وه ده‌بی و لای خودای خۆیان زۆر رێزبان ئی ده‌گه‌ڕێ، نه‌وان له‌ژوور (علیین)ن، که شوینێکی زۆر خۆشی به‌هه‌شته‌و کافره‌کان له‌چالێ ناهه‌مواری دۆزه‌خدا. {وَاللّٰهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ} په‌رومردگار له‌دونیا و له‌قیامه‌تدا رزق و رۆژی ده‌دا به‌هه‌رکسه‌ی ئازمه‌زۆی بێ به‌بێ حیساب: واته‌ بێ ئی

په‌رسینه‌وه، که‌س نیه‌ی بێ: بۆ ده‌یده‌یه؟ یان بۆ نه‌وه‌نده‌ی ده‌یده‌یه!!

{۲۳} كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً} به‌م جۆره‌یه: ده‌فه‌رموێ ناده‌میزاد له‌سه‌ر رێبازی سروشت به‌ گۆڕه‌ی عه‌قل و بیر خۆیان خودا په‌رستیان کردووه به‌لام شوینکه‌وته‌نی عه‌قل به‌بێ ره‌هنوما‌یه‌کی خودایی سه‌رده‌کێشێ بۆ کێشه‌و نيزاع و دووبه‌ره‌کی، چونکه زۆرجار خه‌یاڵ و بیروباومرپی په‌رووچ بوون به‌ له‌مه‌ر له‌مه‌رده‌م گه‌یشتن به‌ عه‌قیده‌و حوکمی راست و دروست. {وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ} به‌ گۆڕه‌ی پێویست کتێبی بۆ بێغه‌مبه‌رمان ناردووه، کتێبی حه‌ققانی، یاسا دروستو ده‌ستوور ره‌وان {لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِيمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ} بۆ نه‌وه‌ی نه‌و بێغه‌مبه‌رانه له‌به‌ر رۆشنایی کتێبه ئاسمانیه‌که‌یان دا فه‌رمانه‌ڕه‌وایی کۆمه‌ل بکه‌ن ته‌م و مزی کێشه‌و نيزاع و دووبه‌ره‌کیان له‌سه‌ر بره‌وه‌یه‌وه، کۆمه‌لگای نه‌موزه‌جی و میثالیان ئی پێک بێنن!! نایه‌ته‌که ناماژده‌ی نه‌وه‌ی تێدا‌یه که په‌رومردگار له‌گه‌ڵ هه‌موو بێغه‌مبه‌ره‌کاندا په‌راوێکی ناردووه، جا نه‌و کتێبه‌ مو‌ع‌ج‌یزه‌ بووبێ یان مو‌ع‌ج‌یزه‌ نه‌بووبێ، کورت بووبێ یان درێژ بووبێ، نووسرا‌یه‌یه‌وه له‌به‌ر کرابێ یان نا!! {وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ} نه‌وانه‌ی تێیدا که‌وته‌نه کێشه‌و دووبه‌ره‌کی و نيزاعیان له‌و کتێبه‌نه‌دا که‌وته‌ ناوه‌وه‌ پیاوه‌ گه‌وره‌و ماله‌کان بوون، زاناو رۆشنه‌برو و لێه‌رس‌راوان و پیاوانی نایینی بوون؛ نه‌وانه‌ی نه‌و کتێبه‌نه‌یان درابوو‌یه بۆ نه‌وه‌ی به‌ گۆڕه‌ ده‌قه‌کانیان هه‌ئس و که‌وت بکه‌ن، نه‌وانیش لێی لانه‌ده‌ن {مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ} دوا‌ی نه‌وه‌ی که به‌لگه‌ی زۆر و به‌هه‌یز له‌سه‌ر راستی و بێ خه‌وشی نه‌و کتێبه‌نه‌یان پێدراو تێیان گه‌یه‌ندرا که نه‌و کتێبه‌نه‌ بۆیه‌ نێردراون که بینه‌ هۆی یه‌کیه‌تی و ته‌بابی، نه‌ک هۆی ناکۆکی و دووبه‌ره‌کی، تێگه‌یشتن که نه‌و کتێبه‌نه‌ بۆیه‌ هاتوون که خۆشه‌ختی و کامه‌رائی به‌ ناو خه‌لگدا بلاو بکه‌نه‌وه‌و ریزه‌کانی کۆمه‌ل یه‌ک به‌خه‌ن! {فَهَدَى اللّٰهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ} ئه‌مه‌جار په‌رومردگار رێنمویی برودارانێ کرد بۆ په‌یرو کردنی نه‌و رێگا راسته‌ی که دووبه‌ره‌کیان تێدا په‌یدا کردووه، بۆ نه‌وه‌ی که به‌رم‌زامه‌ندی په‌رومردگار حه‌قیقه‌ت و راستی بدۆزنه‌وه‌و پابه‌ندی بن. {وَاللّٰهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ} هه‌رکسه‌ی خودا چه‌زی ئی بێ شارم‌زایی ده‌کا بۆ رێگای راست و دروست، چونکه بیروباومرپی راست و پته‌و

له گهل مه بهستی ساغ ئادهميزاد دهگه يهنی به حهق و راستی و دوو بهر مکی هه لاجؤ دهکا.

{^{۲۱۴} اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ} نایا پیتان وایه دهچنه بهه شته وه و رمزامه ندی خودا بهدمست دینن همر بهومنده که دهلین: ئیمه موسولمانین {وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ} له کاتیکدا هیشتا وینهی نهو نیش و نازاری له پیناو ناییندا بهسهر نهو پیغه مبهرو موسولمانانهی پیش ئیوهدا هاتووه نه هاتوته ریتان و تووشی نه هاتوون!!

{مُسْتَهْمُ الْبِأْسَاءِ وَالضَّرَاءِ وَزُلْزِلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصُرَ اللَّهُ} نهو گهل و نهته وانهی پیش ئیوه تووشی گیر وگرفت و کیشمه کیشم بوون، زهرمر و زیانیان پی گهیی، نازاردان، کهوتنه حالتهی زور ناخوش و کوشنده و سامناکه وه، له ههموو لایه که وه دوزمن دهوری دان و تینیان بؤ هات، ته نانمت گهیشته حالته تیک که پینان وایی نهو یارمه تی و کۆمه کیه ی که خودا به ئینی پیداون دواکه و تووه و لیی به پهله بوون و دهیانگوت که ی کۆمه کی خودامان بؤ دئ و لهم مهینه تیه رزگارمان دمبی؟؟ {أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ} ناگادارین و برانن هاتنی کۆمه کی خودا نزیکه و هیچ و دختیک له کاتی خۆی دوانه که و تووه، دلتیا بن بهسهر دوزمنندا سهرتان دخوا و شهرو گروگیچه لی نهو خوانه ناسانه تان ئی دوور دهخاته وه پشتگیری بانگه وازی به که تان دهکا و دروشمی ئیوه سهردهخوا و دروشمی خوانه ناسان ژیر دهخا!!

{^{۲۱۵} يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ} نهی پیغه مبهمر (دروودی خوی لهسهر بی) هاوه لانت برسیارت ئی دهکهن دهرباری نه ندازه ی نهو مال و داراییه ی که دهیکهن به خیر و دمیه خشن، ههروه ها دهرباری نهو لایه نهی پاره و شتومه کیان بؤ خهرج دمکری و بهشیان دمدرئ {قُلْ مَا أَنْفَقْتُ مِنْ خَيْرٍ فَلِلَّهِ الدِّينُ} وهلامیان بدمروه وه پینان بلی، نه ندازه ی نهو مال و داراییه ی دمیه خشن که م بی یان زور بی، بهیوه ندی به خۆتانه وه ههیه و پاداشه که ی بؤ خۆتانه، نهو لایه نهی که ئیوه خیریان له گهل دهکهن نه مانهن، باوک و دایک {وَالْأَقْرَبِينَ} خزم و کهس و کاره {وَالْيَتَامَى} هه تیوو چه تیو: نهو مندا لانه ی بی باوک و دایکن، چونکه نه مانه زۆربه یان بی دمهسه لاتن و هه زارن، نه مجار {وَالْمَسَاكِينَ} هه زارو نه داران نه وانه ی ناتوانن کاسی بکهن، نه مجار {وَأَيْنِ السَّبِيلِ} نهو ریبوارانه ی له ولاتی خۆیان دوور دهکونه وه و پارمیان ئی دهری، نه وانه

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢١٦﴾ يَتْلُونَكَ عَنِ النَّهْرِ الْحَرَامِ وَتَالِي فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدَ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ يُعَذِّبُونَكَ حَتَّى يَرْضَوْكَ عَنْ دِينِكَ إِنْ أَسْتَضَلُّوا وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فِيمُتْ وَهُوَ كَاوِرٌ فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢١٧﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢١٨﴾ يَتْلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَإِنَّهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا وَسَبَّحُوا مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْمَعْرُوفُ كَذَلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١٩﴾

نه و مندمیان دمدریتی که پیی بگه نه وه ولاتی خۆیان. ته نانمت نه گهر له شوینی خۆی دهوله مه ندیش بی همر دهیدریتی! به لام نه گهر دهوله مه ند بوو چاک وایه پاره بهقه رز وهریگری! {وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ} همر مال و داراییه ک بی به خشن له ریگی خیر و چاکه دا دلتیابن خودا پاداشتان دمهاته وه و هه راموشی ناکات، چونکه خودا ناگاداره به ههموو شتیک و هیچ شتیک ئی ون نابئ و پاداشی چاکه ی کردارتانی له بیر ناحیتته وه.

{^{۲۱۶} كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ} نووسراوه له سهرتان و پیویسته لهسهرتان کۆمه ئیکتات شهرو له گهل کافرو خوانه ناسان بکهن، واته: شهرو کردن له گهل کافراندا فه رزی کیفایه یه: که کۆمه ئیک پیی هه لسان لهسهر نه وانی تر لاده چی، نه گهر دوزمن بیته ناو ولاته وه و خاکی ئیسلام داگیر بکا، نهو کاته لهسهر ههموو موسولمان پیویسته شهرو بکهن، نه مه له حالیکدا {وَهُوَ كُرْهٌ لَكُمْ} شهرو تان به لاوه ناخۆشه و لهسهر شانتان گرانه، چونکه شهرو خهرجکردنی مال و دارایی و ترسی

گیان به ختکردنیشی تیدایه، جا ومنه بئ نهم پینا خوش بوونه سروشتیه له گهل رمزانه ندی به به جیهینانی نهرکه که دزایه تیایان هه بئ! موسولمان شهرکردنی پئ ناخوشه به لام و هکوو ته کلیفکی خودایی به دلنایی و رمزانه ندیه وه نهنجامی دمد. **{وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ}** زور جار وا دمبئ نیوه شتیکتان پئ ناخوشه که چی ناکامه که دی دمبئته خیر بۆتان و سوودی ئی دمبینن. زور جاریش وا دمبئ نیوه شتیکتان پئ خوشه، به لاتانه وه سوود به خشه که چی سهرنجامی دمبئته شهر و نهگبهتی بۆ نیوه و زمررو زیانی ئی دمبینن... نهومتا زور جار وا دمبئ مرؤف نه زیمت و نارمحهتی سهفهرد دهچیژی بۆ و دمست هینانی قازانچ له بازارگانیدا، تال و سویری دهچیژی، له مال و کهمسو کاری دوور دهکوهیته وه بۆ و دمست هینانی زانست و زانیاری، ههر بهو جووره شتی وا ههیه ته بیعهتی نادمیزاد پیی خوشه و زیانی تیدا نابینی! به لام ناکامه که دی دمبئته نهگبهتی و ئیش و نازار بۆ خوی و گهل و نهته وهی! بۆ نمونه وازهینان له جیهاد و پالदानه وه و تمبهلی و خوپه نادان به پوالت مال و دارایی له خهرج کردن دهمپاریژی، گیانی خوی له کوشتن دوور دهخاته وه به لام ناکامه که دی نهگبهتی و ژیردهستهیی و پیشیل کردنی مافی گهل و نهته ومیه و داگیرکردنی ولات له لایه ن خوانه ناسان و کافرمه به تالان بردنی مال و دارایی و له ناو بردنی گهل و نهته وه و نهتک کردنی ناموس و شوینه پیرۆز مگانه! **{وَاللَّهُ يَعْلَمُ}** خودا دهمزانی چی چاکه بۆ نیوه و چی خرابه، چی سوودی نیوهی تیدایه و چی زیانی نیوهی تیدایه **{وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ}** نیوه نازانن، که وایی خودا فهرمانی چی پئ کردوون پابه ندی بن و جی به جیی بکهن، ههرچه ننده به ته بیعهتی خۆتان پیتان ناخوش بئ، خهریکی خوداپهرستی بن و شوین ههوا و نارمزی خۆتان مه که ون!

{يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قَالِ فِيهِ قُلْ فِيهِ كَبِيرٌ}

پرسیارت ئی دهکهن دهمبارهی شهرکردن له گهل کافران له مانگی حهرامدا. **{قُلْ فِيهِ كَبِيرٌ}** بلن: ههر شهریک بکری له مانگی حهرام دا شهری گه وه پان بچوک — تاوانیکی گه ورمیه، به لام نه وهی عه بدولای کوری جه حشو هاوه لانی کردوویانه یان له وه دوا موسولمانه کان دهیکهن له وه که شهر له مانگی حهرام دا بکهن نه وه دهکوهیته بهر قاعیده و یاسای نهنجامدانی سووکترین تاوان له نیوان دواندا (ارتکاب اخف الضررين) کاتیك ناچار بیی په کیکیان بکهی. شهر کردن له

مانگی حهرامدا خوی له خۆیدا تاوانیکی گه ورمیه، به لام که ناچار بوون بۆ لایردنی تاوانیکی گه ورمتر نه وه قهیناکه و هکوو نه وهی که ئایه ته که روونی کردۆته وه و دهفه رموی: **{وَصَدَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ}** ریگه گرتن له بلا و بوونه وهی ئایین و خوداپهرستی **{وَكُفِّرْ بِهِ}** بئ پروایی به خودا و مه نه کردنی خه لک له پروهینان به ئایینه کهی **{وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ}** قه دهغه کردنی خه لک له چوونه ناو که عبه و ته و اف کردنی و خوداپهرستی تیدایه **{وَإِخْرَاجِ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ}** دهرکردنی دانیشتوانی که پیغه مبهرو هاوه لانی بوون، که نازاریان دان و تهنگیان پئ هه لچنین و له مه که و دهمریان نان، ههر تاوانیک له تاوانانهی که بئ پروایان نهنجامیان داوه، له لای خودا زور گه ورمتر له شهرکردن له مانگی حهرامدا، **{وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ}** بهرپا کردنی فیتنهیی له ئایینی موسولماناندا و گومان خستنه دلایانه وه و نه زیه تدان و سوکایهتی پیکردنیان له شهر و کوشتار دزوارتره، و هکوو نه وهی له گهل عه معماری کوری یاسرو بیلال و خه ببایی کوری نه رمتیان کرد، عه معماریان به ناگر داخ کرد، بۆ نه وهی له ئایین په شیمان بیته وه باوک و پرا و دایکیشی به و په ری دورنهمی سزا دمدان. **{وَلَا يَزَالُونَ يَقَاتِلُوكُمْ}** نه و کافران به ردموام شهرتان له گهل دهکهن و دژتان دهمهستن **{حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ}** تاو هکوه له ئایین ژپوانتان بکه نه وه و په شیمان بینه وه **{إِنْ اسْتَطَاعُوا}** نه گهر بتوانن و بۆیان بکری، به لام به راستی گیل و نه فامن، چونکه نه وان دوا کلاوی بابردو و که و توون چونکه که سیک له ئیسلام حالی بووبی چون جاریکی تر کافر دمبئته وه! **{وَمَنْ يَرْكُذْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَئِكَ حَبِطَتْ أَْعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ}** که سیک هه لگه ریته وه و کافر بییته وه، به کافری بمری هه موو کردمویه کی باشی له و مه پیی پوجه ل دهکریته وه، هه رو هکوو هیچ کرداری باشی نه کردی و مه هایه و زمرمه ندی دونیا و قیامت دمبئ! له دونیادا خوینی به هیرۆ دهموات، ههرکاتی به ردمست بکهوی ده کوژی، نه گهر ژنی هه بئ ژنه که ی ئی دهمستیریته وه، ته لاقی نامیئی برادرو خوشه و یستی موسولمانانی له کیس دهمچ! له میرات بئ بهری دمبئ، زمرمه ندی رۆزی قیامه تیشی نه وه مانه ومیه تی له ناو دۆز م خدا بۆ هه تا هه تایه.

{إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا} نهو که سانهی پروایان به نایبانی نیسلام هیناوه موسولمان بوون، {وَالَّذِينَ هَاجَرُوا} نهوانه له ریگای خوادا کۆچیان کردووه و مال و زیدی خویمان به جیهیشت و وازیان له خانوو بهرژموندی خویمان هینا. {وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ} له پیناو نایبانی نیسلامدا کۆششیان کردووه گیانی خویمان خستوته خهتهرموه، {أُولَئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ} نهوانه ههموو هیواو ناواتیان بهدمستهینانی رهمهتی خودایه و رازی کردنی خودایه له خویمان، واته: نیمان هینانیان و کۆچکردنیان و کۆشش کردنیان له بهر خاتری رهمانهندی خودایه! {وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ} خوداش لیخۆش بووه و رهمیان پی دهگا، سزایان نادا لهسهر نهو ههلهیهی که کردیان و له مانگی حهرام دا شهریان کرد.

{يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ} نهی پیغهمبهرا! پرسایارت ئی دهگه ن دهربارهی خواردنهوهی عهرهقی و قومار کردن؛ نایا ههلالان یان حهرامان؟؟ ههمروهه کپین و فروشتن و وهکالهت تیداکردن و نهو جوړه شتانه، {قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ} وهلامیان بدمروهه و پیتیان بلن؛ خواردنهوهی عهرهقی و قومار کردن تاوانی گه ورم، چونکه زیانی گه وهری مالی و بهدمنی و کۆمه لایهتییان تیدایه، عهرهقی خواردنهوه زیان به جهسته و عهقل و هۆش و مال و دارایی دهگهیهنی، بهیومندی خزمایهتی و کۆمه لایهتی تیک دهدا، {وَالْمُهْمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا} تاوانه که یان لهسوودمهکیان زیاتره. زانایانی نیسلام له مبارمیهوه قاعیدهیهکی زۆر تۆکمه و کهم و پینهیان دهرهیناوه که دهلین؛ (لابردنی خراپهکان لهپیشتره له دسته بهر کردنی بهرژموندیهکان). {وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ} پرسایارت ئی دهگه ن چ بهشیک له مال و داراییان ببهخشن و چ بهشیکی بهپلنهوه که پیتیان بگوتری بابهنندی فهرمانی خودان که دهمرموی، {وَأَنْفَقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ} تۆ نهی پیغهمبهرا! له وهلامدا پیتیان بلن؛ نهوهی له خهرجی و گوزمرانی خویشان و مال و مندالتان زیاد بوو خهرجی کهن بۆ بهکهموته و داماوان و بۆ بهرژموندی گشتی وهک دروست کردنی پردو قوتابخانه و خهسته خانه.... هتد. {كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ} ناوا بهوجۆره بهروردگار نهحکامی خویشان بۆ روون دهکاتهوه، ههریاسا و نیظامیک بهرژموندیی ئیوهی تیدابین و عهقل و هۆشتان بکاتهوه زهرمو زیانتان پی نیشانبدا، بۆتان شیدهکاتهوه، بۆچی؟

{لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ} ^{۲۰} {فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ} بهلکوو ئیوه بیر له بهرژموندیی دونیا و قیامهتی خویشان بکه نهوه، چاکه و خراپهیی خویشان لیک جیابکه نهوه، پیداو یستی تهن و گیان هاو تهرازوو بکهن و ببن به گهل و نهته و میهکی مامناومندی، و مکوو نهوانه تان ئی نهیه که پیتیان وابوو دستکهوتی قیامت بی وازهینان له بهرژموندی دونیا دسته بهر نابن؛ نیتر دونیا و قیامهتییان لهدمست چوو! یان وهکوو نهوانه ی که خویشان خزاندهته خویشی و لهزمهتیهکانی دونیاوه، رهوشتی خویشان تیکدا و چوونه ریزی نازه لانهوه، بهته و اوای خهسارتمهندی دونیا و قیامت بوون. {وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَى} نهی پیغهمبهرا! پرسایارت ئی دهگه ن دهربارهی ههتیوو، چۆن ههتسو و کهوتیان لهگه لدا بکری؟ چۆن مال و داراییان رهماد بهینری، چۆن سه ره رشتی بکری و بهخپو بکری؟ {قُلْ إِصْلَاحٌ لَهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَاِخْوَالُكُمْ} نهی پیغهمبهرا! بهو که سانه بلن؛ که پرسایارت ئی دهگه ن و دهلین؛ نایا بهرژموندی ههتیوو له وهدایه گۆشه گیری بکهی و لهخیزان دووری بخهیهوه، یان لهگه ل مندال و خیزاندا وهکوو بهکی له مندالهکانی نهو خیزانه بهخپو بکری؟! بلن؛ ههر

جوړيک بڼه هتیه دکان باش بڼه هوه باشه، پیوسته نیوه به ځیویان بکهن، په رومردمیان بکهن، مال و داراییان بڅه نه گډو نیشیان بڼه بڼه بکری، نه گډو دوکان و خانووبه رهمیان هه بڼو به کړی بدری نه گډو پارمیان هه بڼو بڅریته بازگانیوه، ځویان و مال و داراییان پاش گوئ نه څرئ، نه گډو له پښاک و نانځواردن و به ځیو کړندا و ډکوو مندالی څوتان هه لښ و کهوتیان له گډل بکهن، هیچ تاوانیکی تیدا نیوه نه و ان کورو برای ثابینی نیون، کورو براس دبی به یه که ووه بڼو و په رومرد بکرن، هتیه له مال و ډکوو برای بڅووک سهری دمکری و بهرژومندی دمباریزری **{وَاللّٰهُ يَعْلَمُ الْمُنْفِیْدَ مِنَ الْمَصْلَحِ}** خودا ناگادار و زانیه، دزمانی دلی نادمه میزاد چی تیدایه و له کردارمکانیدا چ مبهستیکی هیه، روژی قیامت لیکن لینه ووهو حیسانتان له گډل دما، له سمر بڅووک و گه ووه پاداش و سزای هیه و هیچی لی هون نابی! **{وَلَوْ شَاءَ اللّٰهُ لَاَعْتَبْتُمْ}** نه گډو خودا بیویستایه نه رکیک بڅاته سمرشانتان، که نه توانن نه نجامی بدن، داوی نه ووی لی بکردنایه که نابی نه و هتیه و نه تیکه لا و به نیو دبن و مال و سامانیشتیان سهرپرستی بکری و بڅویان به ځیو بکرن و به گډو شه گیری هه لښ و کهوتیان له گډل بکری، نه ووه نه و نه رکه ی دهخته سمرشانتان به لام خودا له بهر فراوانی رحمت و به زمی شتیکی وای داوا لی نه کردوون که نه نجامدانی زحمهت بی، **{وَمَا جَعَلْ عَلَیْكُمْ فِی الدِّیْنِ مِنْ حَرَجٍ}** له نابیندا نه رکیکی وای نه خستو ته سمرشانتان، که بڼتان هه لښ سوړی، نه ووتا ریگی به نیو داوه که هتیه تیکه له به مندل و څیزانی څوتان بکهن، مامه لای کورو کچ و خوشکی څوتانیان بڼه بکهن! **{إِنَّ اللّٰهَ عَزِیْزٌ حَكِیْمٌ}** بیگومان خودا خاوم دمه لاته، نه گډو بیویستایه نیو ماندوبکا که نه هیدمتوانی به رگری نه ووه بکا، به لام سوننه تی خودا وای جاری بووه، که شهریهت و یاسای وای بهرژومندی نادمه میزادی تیدا بی، به گشتی گونجاو بی له گډل بنچینه ی سروشتی مامانومندی نادمه میدا!

{۲۱} وَلَا تَنْکِحُوا الْمُشْرِکَاتِ حَتّٰی يُؤْمِنُوْا} نافرمتانی بته پرستی نه وانه ی هاوهل بڼه خودا دادمین مارمیان مه که، تا پروا نه هینن، مه یانکه به هاوسهری څوتان **{وَلَا مَآةٌ مُّؤْمِنَةٌ خَیْرٌ مِّنْ مُّشْرِکَةٍ وَلَوْ اَعْجَبَتْکُمْ}** نافرته کڼیله یه کی موسولمان — هرچه نده پله ی نزمه زور باشتره له نافرمتیکی نازادی بته پرستی هاوبه ش پیداکه هرچه نده ریزی نازادی هیه — با جوانی و سامانداری نه و نافرته سهرنجی نیو رابکیشی و که مهنکیشتان بکا و حمزتان لی بی! چونکه باومر

ته و او که ری ثابینه، مال و دارایی ته و او که ری دونیایه، له بهرچا و گرتنی ثابین پش له بهرچا و گرتنی دونیایه. **{وَلَا تُنْکِحُوا الْمُشْرِکِیْنَ حَتّٰی يُؤْمِنُوْا}** نافرته موسولمانه کانی څوتان له بته پرسته کان ماره مه که تا ثیمان نه هینن به تا و ته نیایي خودا و پیغه مبهرایه تی (محمد) و نه یه نه ریزی پر وژی موسولمانانه ووه، نه وکاته ی واز له بته پرستی و بی پروایي دینن، نه وکاته دبنه هاوشانی نافرمتانی موسولمان دمه ش ببنه هاوسهریان. **{وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَیْرٌ مِّنْ مُّشْرِکٍ وَلَوْ اَعْجَبَتْکُمْ}** کوره کڼیله یه کی موسولمان — هرچه نده کڼیله یه تی پله نزمیه — باشتره له کوریکي بته پرستی هاوبه ش پیداکه با بنه مال و خانه دان و دوه مهنندو خاوم که س و کار بی. **{وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الذِّیْنِ اَوْ ثَرَا الْکِتَابِ مِنْ قَبْلِکُمْ}** واته، حه لاله بڼه نیو که نه و نافرمتانی پروایان به نامه ثامانیه کانی پش و هیه و پش نیو نامه یان بڼه نیردراوه مارمیان بکهن و بیانکه به هاوسهری څوتان. **{اُولٰٓئِکَ یَدْعُوْنَ اِلَی الْاِثَارِ}** نه وانه ی کافرو خاومناسن چ ژن بن چ پیوا، بانگه وازی خه لکه که دمه که بڼه پرواومر کردارو گوشتاریک که دبنه ووی چوونه ناو دوزخ! ددی خو پیومندی نیوان ژن و میرد زور به هیزه و چاومروانی نه ووی لی دمکری که ژنه هاوبه ش پیداکه رکه، یان پیوا کافرکه، له پهنای ژن و میردایه تیدا، کاربکه نه سمر پرواومری موسولمانه کان و له نابین و مریان گیر! **{وَاللّٰهُ یَدْعُوْ اِلَی الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِاِذْنِهٖ}** بانگه وازی خودا که موسولمانان هه لگرو بانگه واز بڼه رینی. هر نه و بانگه وازی یه که نادمه میزادان ده گیه نی به به هشت و لیخو شبوونی خودا دمه بهر دهکا. **{وَبِیْنُ اٰیٰتِهٖ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ یَتَذَكَّرُوْنَ}** په رومردگار حکمت و به لگی حوکه شهریه کانی خو بی بڼه نده کانی روون دهکاته ووه، هر حوکه یک بهرموی: حکمه ته که ی له پالدا دیاری دهکا و سوود و قازانجه کانی ناشکرا دهکا، به لکوو غیرت و مر بگرن و پهنی لی فیر بین، له دلیاندا بچه سپی و بهرزمه نندی و سنگ فراوانی یه ووه وری بگرن کاری پی بکهن..

{۲۲} وَیَسْأَلُکَ عَنِ الْمَحِیضِ} نه ی پیغه مبهرا پرسیارت لی ده که دمرباری تیکه لا و بوون و حوکه هه لسان و دانیشن له گډل نافرمت له کاتی بی نویزیدا **{قُلْ هُوَ اَدٰی}** بلای بی نویزی (حهین) نازارو نه رکیکی سروشتیه بڼه ژنان و تیدا تووشی نازارو نه شکنه دبن، هر ووه نه زیهت و ناخو شیشه

بؤ بیاومکانیان، نه گهر له کاتی چهیزدا بچه لایان همدوو لایان تووشی نهزیت دمن! کهوابی لهو کاتانهدا که نافرمت بی نویژه، مه چنه لایان و له گهلاندا جووت مهن!! {فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ} نه گهر له بی نویژی پاک بوونه وودو خویان شت، بچه لایان لهو شوینه وودو که نهفس نارمزوی دمکاو ووجهو نه ووی ئی ده که ویتنه وودو بهرقه رار بوون و دریژمدان بهژیانی ئاده میزادی ئی دسته بهر دمی!! {إِنَّ اللَّهَ يُجِبُ التَّوَّابِينَ} بیگومان بهروردگار نهو بهندانهی خوش دویین که بؤلای نهو دمگهرینه وودو له سمر خراپه کاری بهردموام نابین و ناهیلن دمه لاتی شه وودو نارمزوی به سمر سروشت و رهوشتیان دا زال ببی و ناچن له کاتی بی نویژی سواری نه گهلان ببن یان له پاشه وودو بچه لایان و له کۆمیان هودو نارمزوی خویان دابین بکه!! {وَيُجِبُ الْمُطَهَّرِينَ} همرکه سیل خوی له پیس و پوخه لی پاک بکاته وودو خو له سمر پیچی کردنی تاوان دوور بخته وودو لای خودا خوشه و یسته و ریژداره. دیاره نه مانه خوشه و یستر نهو که سانهی که ده که وودو زلکاو بی دینی و تووشی تاوان کردن دمن و دوابی تهویه دمکه!

{يَسْأَلُكُمْ خَزَنَتُ لَكُمْ} نه گهلانان جیگای کشت وکان

کردنتان، چون زوی پاک و خاویین و به پیت تووی پیوه ده که ی بهر و بووم ددها برژیویتان ئی دست ده که ووی نه گهلانیشان که توویان تی ده که وودو له گهلان جووت دمن مندالتان بؤ بهرهم دین! نهو مندالنه دمنه ووی دریژمدان به ژانی ئاده میزادو زنجیری ره چه له که و ژیان بهردموام دمی، نافرمتیش سهرچا وودو ووی همره گرنگی دریژه پیدانی ژیان، نه رکی پیر وژی سهرشانی نافرمت منال بوون و بهرورده کردنی مناله. کهوابی. {فَأْتُوا حَرَكَكُمْ أَلَىٰ شَيْئٍ} بچه لای نه گهلانان لهو شوینه وودو که هیوای مندالبوونی ئی ده که ری. {وَقَدْ مُوا لَأَنفُسِكُمْ وَأَقْرُوا اللَّهَ} شتی به قیامت و به سوود بؤ خوتان پیشکش بکه و به زمهندهی بکه، هیچ شتیکیش بؤ نینسان له وده باشرو به سوود تر نه که بؤ کاتی پیر بوون و دوامردنی مندالکی صالح و راستال بخته وودو سوودی دین و دنیای پی بگهیمنی. {وَأَقْرُوا اللَّهَ} پابهندی فرمانه کانی خودا بن و ناگادار بن نه چن له کاتی بی نویژیدا له گهل نافرمتدا جووت ببن و تومو گهرای خوتان به فیر و بدمن و له کاتی چهیزدا بچه لای خیزانه گهلانان، یان له پاشه وودو بچه لایان و توماوی خوتان ناراسته شوینیک بکه که جیگای مندال بوون نه.. یان خوتان بپاریزن له وده

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ عَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٣٥﴾ الَّذِينَ يَقُولُونَ إِنَّا لَا رَبَّوَ إِلَّا إِلَهُ الْغُلَقَاتِ يَرْبُضُنَا بِأَنفُسِنَا فَلَنَنُفِرُوا وَلَا يَحِلُّ لَنَا أَنْ يَكُنْ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَنْفُسِنَا إِنْ كُنَّا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَيُؤْخِرُ عَنْهُمْ رَبُّهُمْ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا الصَّلَاةَ وَلَهُمْ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِمْ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرَّجَالِ عَلَيْهُمْ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٦﴾ أَلَمْ تَلَقْنَا مَرَاتِنَ فَمَا سَكَتَ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْبِيحٍ بِمُحْسِنٍ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا بِمَعَآءٍ تَاتِيْتُمْوهُنَّ شَيْعًا إِنْ لَا أَنْ تَخَافُوا إِلَّا بَيْنَمَا حُدُودَ اللَّهِ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ ذَلِكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٧﴾ فَإِنْ طَلَقَهَا فَلَا يَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتَّىٰ تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَرَاجَعَا إِنْ طَلَّ أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾

که نافرمتی خراپ بؤ هاوسهری خوتان هه لیزین و خیانهت له خوتان بکا و مندالتان خراپ بهرورده بکا، ژانی دونیاتان ئی تال بکا و پاشه برژیشتان له کيس بچه. {وَاغْلُظُوا أَلَكُمْ مُلَاقُوه} باش بزان و دلتیان که نیوه هه مووتان روژی قیامت ده چنه وودو لای بهروردگارتان و حیسابتان له گهل ده کاو سزای سهر پیچی کردنتان ددها له سوئگی مله وری و گوی پینه دانتان سزای به نیش ده چیژن. {وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ} مرگینی بده بهو موسولمانانهی که سنور به زینی ناکه و له جوارچیوی ئایین دمرناچن و شوین ناموزگاریه کانی قورشان ده که وودو به گویری قورشان و حه دیت هه لئس و که وودو له گهل خیزان و منداله گهلانان ده که وودو، خوشه ختی و کامهرانی ههردو دنیا به دست دین!

{وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْصَةً لِّأَيْمَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا وَتَقْسُوا وَتُضْلِحُوا}

{بَيْنَ النَّاسِ} نه چن نیوه سویند خواردن به خودا بکه نه به هانه و له مپهر، بلین، چونکه سویندم به خودا خواردووه تازه من نهو کاره باشه ناکه م نیر وازی ئی بین، له بهر ریژی سوینده که کاری خیر له خوتان قه دهغه بکه، ههرگیز خودا

شافعی و مذهبیه‌گانی تر دمی قازی حوکم بکا به‌که‌وتنی تەلافه‌که. **{ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ }** بی‌گومان خودا ژنه‌وایه و بی‌سهره بۆ سوینده‌که‌ش و بۆ تەلافه‌که‌ش، زانایه به‌مه‌به‌ست و نیه‌تیا و ناگاداره، جا ئەگەر به‌و سویند ئی خواردن و تەلافه‌دانه، مه‌به‌ستیا زیا گه‌یاندن بی به‌ژنه‌گانیا نه‌وه بابازان خودا تۆله‌یا ئی دمستین و سزایان ددها، ئەگەر بیانویه‌کی شه‌رعیشیا هه‌بی نه‌وه خودا لیخۆش بووه و لییان دمبووری.

{ ۲۴۸ وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ } نه‌و ژنانه‌ی تەلاق دده‌ری و سه‌رو عوزر شوژن و چه‌یزیا پیدای واته، له‌ چه‌یز نه‌وه‌ستاونه‌وه له‌به‌ر پیری، یا نه‌خۆشی، یا مندال نین و نه‌که‌وتنه‌ چه‌یزمه‌وه؛ دان به‌خۆیا نا دگر و چاوهر وانی ده‌که‌ن؛ تا سی جار ده‌که‌ونه‌ چه‌یزمه‌وه پاک ده‌بنه‌وه، تا دنیایا بن که‌ سکیان نیه‌و مندال‌دانیان خالییه‌ له‌ کۆرپه‌له‌، شه‌مجار ده‌توانن شوویه‌نه‌وه و خۆیا له‌ می‌ردیکی دیکه‌ ماره‌ بکه‌ن.

{ وَلَا يَجِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ } دروست نیه‌ بۆ نه‌و ژنه‌ تەلاق دراوانه‌ که‌ نه‌و کۆرپه‌له‌ی خودا له‌ مندال‌دانیان دروستی کردوه‌و بیشارنه‌وه‌! پیویسته‌ له‌سه‌ریان که‌ هه‌ستیا کرد به‌وه‌ که‌ سکیان هه‌یه‌ بیدرکین و ده‌ری بخه‌ن. هه‌روا چه‌رامه‌ بی نوێژی‌شیا بشارنه‌وه‌. وا ری ده‌که‌وی ئاه‌رت شه‌و می‌رده‌که‌ی ده‌جیته‌ لای سکی ده‌بی به‌یا نی تەلاق دده‌ری ئیتر شه‌م ئاه‌رته‌ ده‌زانی که‌ سکی هه‌یه‌ به‌لام سه‌که‌که‌ی ده‌شاریته‌وه‌و پاش ماوه‌یه‌ک شوو به‌پیاویکی تر ده‌کاته‌وه‌و ئیتر سه‌که‌که‌ی ده‌خاته‌ پال می‌ردی تازه‌ی و له‌ی می‌ردی پی‌شوو ده‌پچری!! **{ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنَنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ }** ئەگەر به‌راستی بر‌وایان به‌و خودایه‌ هه‌یه‌ که‌ نه‌حکامی جه‌لال و چه‌رامی ناردۆته‌ خوار، هه‌رومه‌ها بر‌وایان به‌ره‌وژی قیامه‌ت هه‌یه‌ که‌ هه‌موو کرده‌وه‌یه‌ک پاداش و سزای خۆی هه‌یه‌و هه‌یج شتی‌ک ون نابێ، هه‌رگیز نه‌وه‌ی له‌ سکیان‌دایه‌ نایشارنه‌وه‌، چونکه‌ که‌سی‌ک بر‌وای هه‌بی به‌وه‌ که‌ پابه‌ندبوون به‌م نامۆزگاریانه‌ پاداش و رمزه‌ه‌ندی خودای تیدایه‌و گوێ پی نه‌دانیان ده‌بیته‌ به‌دبه‌ختی و زه‌رم‌مه‌ندی، ده‌بی زۆر به‌دسوژی‌وه‌ پابه‌ندیان بی، دیاره‌ شه‌م نایمه‌ته‌ هه‌رمشه‌یه‌کی توندی له‌خۆ گرتوه‌وه‌، **{ وَاعْلَمْتَهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا }** جا ئەگەر له‌ماوه‌ی شه‌م عیدده‌مه‌دا، ژن و می‌رده‌که‌ بیر و بو‌ج‌وونیان گۆراو هه‌لو‌یستی خۆیا گۆری و ژیاو بوونه‌وه‌، هه‌شتا عیدده‌که‌ به‌سه‌ر نه‌چوو‌بوو، نه‌وه‌ می‌رده‌که‌ شایسته‌یه‌، به‌ گه‌یرانه‌وه‌ی ئاه‌رته‌که‌ بۆ ژیر نیکاحی

رازی نیه‌، ناوه‌ پی‌وه‌ه‌گانی ببه‌نه‌ له‌مه‌په‌رو ری‌گر له‌به‌رده‌م کاری چا‌که‌دا... **{ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ }** په‌روم‌ردگار بی‌سه‌ره‌ بۆ شه‌و قسه‌یه‌ی که‌ به‌سه‌ر ده‌متاندا دی، ناگاداری مه‌به‌ست و نیازتانه‌و ده‌زانی چی له‌ دلتانایه‌: که‌وابی به‌ناشکراو به‌نه‌ینی پابه‌ندی نامۆزگارییه‌گانی بن و چاو‌دیری شه‌ریعه‌ته‌که‌ی بن و سنووربه‌زینی نه‌که‌ن تا بچه‌ ریزی پر‌گاربوان و سه‌ره‌رازی دونیا و قیامه‌ت بن.

{ ۲۴۹ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِالْفُلُوْغِ فِيْ اٰمٰنٰتِكُمْ } خودا تاوان‌بارتان نا‌کو و سزاتان نا‌دا له‌ سوژنه‌ی شه‌و سوینده‌ ناساییانه‌ی که‌ به‌سه‌رده‌متاندا دی له‌کاتی قسه‌کردندا بی مه‌به‌ست ده‌که‌ونه‌ ریزی قسه‌تانه‌وه‌، نه‌وه‌ هه‌یج که‌فاره‌ت و بریتی دانتان له‌سه‌ر نییه‌ **{ وَلٰكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ }** تاوان‌بارتان ده‌کو و سزاتان دده‌ا ئەگەر له‌ دله‌وه‌ سوینده‌که‌ بخۆن و مه‌به‌ستی تایبه‌تی‌شان له‌و سوینده‌خواردنه‌ هه‌بی، نه‌وه‌ ده‌بی که‌فاره‌ته‌که‌ی بده‌ن یا سزای سوینده‌خواردنه‌که‌تان ده‌که‌ویته‌ سه‌رو بۆ دوا رۆژتان ده‌بیته‌ کۆل گرانی و قورسای ته‌رازووی گونا‌ه‌تان!! **{ وَاللَّهُ غَفُوْرٌ حَلِيْمٌ }** په‌روم‌ردگار ئی بوردووه‌و له‌ تاوانی به‌نده‌گانی - ئەگەر مه‌یلی ئی بی - خۆش ده‌بی و به‌حه‌وسه‌له‌و بارقووله‌، مۆله‌تی به‌نده‌ گونا‌ه‌کاره‌گانی دده‌ا خیرا و ده‌سته‌به‌جی تۆله‌یا ئی ناسینی!

{ ۲۵۰ لِلَّذِيْنَ يُؤْتُوْنَ مِنْ اٰسٰتِهِمْ تَرِيْضًا رَّابِعَةً اَشْهَرُ } نه‌وانه‌ی سویند له‌ ژنه‌گانیا ده‌خۆن شه‌ه‌ ده‌که‌ن؛ که‌ لییان نزیک نه‌به‌نه‌وه‌و مو‌عاشه‌ره‌ی ژن و میدایه‌تی‌شیا له‌گه‌ل‌دا نه‌که‌ن، نه‌وانه‌ تا جوار مانگ مۆله‌ت دده‌ری بۆ نه‌وه‌ی بیر له‌ دا‌هاتوو و مزعی خۆیا و ژنه‌گانیا بکه‌نه‌وه‌، شه‌م جو‌ره‌ سویند خواردنه‌ کاری‌که‌ خودا پی رازی نیه‌، چونکه‌ خۆشه‌ویستی نیوان ژن و می‌رد ناهیلی، په‌یوه‌ندی و هاوکاری و سو‌زیان بۆ یه‌کتری ده‌پچری. **{ فَإِنْ فَاوَرَا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ }** جا ئەگەر پی‌ش ته‌واو‌بوونی جوار مانگه‌که‌، یا نه‌ کاتی ته‌واو بوونیدا بکه‌ریته‌وه‌ بۆلای ژنه‌گانیا و سوینده‌که‌ له‌ خۆیا بخه‌ن و که‌فاره‌ته‌که‌ی بده‌ن و مو‌عاشه‌ره‌ی ژن و می‌رده‌یه‌تیا له‌گه‌ل‌دا بکه‌ن، نه‌وه‌ په‌روم‌ردگار به‌رمه‌مه‌تی بی پایانی خۆی له‌ گونا‌هی سوینده‌که‌یا خۆش ده‌بی و لییان دمبووری.

{ ۲۵۱ وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ } ئەگەر له‌سه‌ر نه‌وه‌ سوور بوون؛ که‌ نه‌چه‌ لای ژنه‌گانیا و ویستیا تە‌لاه‌یا بده‌ن، له‌ماوه‌ی دیاری‌کراو دوا ماوه‌که‌ش نه‌چوونه‌وه‌ لایان نه‌وه‌ به‌پی ریبازی نیمامی حه‌نه‌فی تە‌لافه‌که‌ی ده‌که‌وی، به‌پی ریبازی

خوی، واته: هر به و منده پیاوکه بلئ وا فلانم هیئایه وه ژیر نیکاحی خۆم، دهبیته وه به خیزانی، به مهرجی پیاوکه نیه تی ناشتبوونه وه حوسنی موعاشهری هه بی، به لām نه گهر مه بهستی له گهرانه وه که نه زیه تدانی ئافرته که بی، بیهوی ریگای شوو کردنه وه به پیاویکی تری ئی بگریو نه بوخوی موعاشهری ژن و میردایه تی له گه لدا بکا نه ریگاشی بدا شوو بکاته وه به پیاویکی تر؛ نه وه بیگومان تاوانبار دهبی و سته مکاره. **{وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَىٰ مَا فَرَغَتْ}** واته: هه به بو پیاو به سهر ئافرته وه چهند مافیك و له بهرام بهر نه وش چهند نه ریگیکی له سهرشانه. ئافرته تی ش به هه مان شیوه مافی به سهر پیاوکه وه هه به، نه رك و نورکی خویشی له سهرشانه، چهن دیمه ت و چۆنیه تی نه و ماف و نه ركهش داب و نه ریتی نه و كۆمه لگایه و شه ریعت و یاسایان سنوورداری دهكاو دیاری دهكا. نه گهر پیاو داوی شتیکی له ئافرته که کرد له بهرام بهر نه و داوا کردنه دا نه ریگیکی دهكه ویته سهرشان، بۆیه شینو عه به باس دهلئ؛ من به گویره ی مانای نه م نایه ته خۆم بو خیزانه که م هۆز ده که م وه کوو چۆن نه و خوی بو من نارایش دهكا: **{وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ}** هاریکاری یه کتری بکهن له کاری چاکه و خودا به رستیدا، هه رگیز له کاری خراپه و سته مکاریدا كۆمه کی به یه کتری مه کهن. **{الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النَّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ}** پیاوان سهر و کارن به سهر ئافرته وه نه ریکی به ریو مه بردن و به خیو کردنیان له سهر شانه، چونکه پهرومردگار نه م زیده توانایه ی بی به خشیوون و ده توانن نه م نه ركه جی به جی بکهن، ههروه ها چونکه له مالی خوین برژیوی خاوخیزان دابین ده کهن. ژیا نی ژن و میردایه تی ژیا نیکی كۆمه لایه تیه، دهبی سهروك و لیپرسراویکی تی دا بی، کاتیك راو بوچوون و چهزو نارم زوو هکانی نه ندامانی خیزانه که جیا جیا بوو نه و به ریاری پیویست بدا و نه هیئ هه ری هه گه یان په رته وازه ببن و هه ری هه که له ئاوازیك لییدا، خو ناشکرا شه پیاو شیاوتره بو نه م سهروکایه تیه. **{وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ}** پهرومردگار به تواناو کارزان و دانایه، به شیک له کارزانی و دانای نهومیه: که وه کوو پیاو مافی داوه به نافرته و داوی نهومی که له لای گه له کانی بی ش نیسلام نافرته وه کوو کلا سهری دهکا پله و پایه ی دایه و ریژی لینا، خسته هاوتره زووی پیاو.. نه مجار بو نهومی کاروباری خیزان پشیوی تن نه که هوئ و نه بیته هه رچی و په رچی؛ نه ریکی لیپرسراوی خیزانی خسته

سهرشانی پیاو، هه ركه سیکی ش به م حوکه رهازی نه بی مانای وایه: به ره بهرکانی حوکی خودا دهكاو دژی دمه لاتی خودا دهوستی، نینکاری حیکمه ت و دانایی خودا دهكا، ناشکرا شه پهرومردگار چ هه ر شه یه کی له وکه سانه کردوه که نه وه هه لویستیان بی.

{الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ} نه و ته لاق دانه ی که خودا دایناوه و شه ر به سه ندی دهكاو پیاوکه ده توانی ئافرته که تی دا ریجه بکاته وه دوو جار وه هه ر جار ی ته لاقه که ده داو ئافرته که ده که ویته عیده وه و پی ش ته واو بوونی عیده که ده توانی ئافرته که بگریته وه بو ژیر نیکاحی خوی، واته: پیاو ده توانی تا دوو جار هه ر جار ی ته لاق یکی ژنه که ی بدا و پی ش ته واو بوونی عیده ده بیگریته وه بو ژیر نیکاحی خوی. **{فَإِنْ سَأَلْتَهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيعٍ بِإِحْسَانٍ}** واته: داوی نهومی: که دوو جار ژنی خۆت ته لاق داو ریجه ت کردوه نه مجار یه کی له م دوو ریگایه تان له به رده م دایه: یان یه گگرتنه وه و ریك که و تنه وه و نیاز پایکی و هیوا ی ژیا نیکی خو ش و کامه رانی و هه لگردن به یه که وه، یان دمس لیک به ردان و لیک جیا بوونه وه به شیو میه کی شه ری و ریك و پیك. **{وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا بِمَا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا}** واته: بو تان نیه که نهومی داوتانه به و ژنانه لیان بسیننه وه جا نه و ماله مارهی بی، یان دیاری بی، یان شتی تر. به لکوو پیویسته له سهرتان که شتیکی زیاده شیان بده تی به م جو ره ش پایهن دی شه رمانی پهرومردگار ده بن که ده فه رموی: **{فَمَتَّعُوهُنَّ وَسَرَخُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا}** دلخو شیان بکهن به پی دانی به شیک له مالی خو تان و زیاد له مافی خوین؛ نه مجار به شیو میه کی ئاسایی و یاسایی ده ستیان ئی به رده م و ته لاقیان بده ن. **{إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ}** مه گهر به ترسی ن که پایهن دی نه حکامی خودا نه بن، که ده رباره ی په یومندی ژن و میردایه تی دایناوه، وه کوو ته با یی و ریژگرتنی یه کتری و بهرام بهریان له ماف و نه رکا له ناست یه کتری، چه سپاندنی سهروکایه تی پیاو له ناو مالدو به ره پر سیاری له خیزان و هاریکاری کردنیان بو پیکه وه منانی خیزان و پهرومردم کردنی مندال و بهر جاوگرتنی بهر زمو مندی دین و دونیا یان.. نه گهر ترسیان هه بوو لهومی که ناتوان موراعاتی یاسای ژن و میردایه تی بکهن؛ به م جو ره ژنه که ترسی نهومی هه بوو که نه توانی نیعمه تی پیکه وه ژیا ن په ره بی بدا و پیاو که ترسی نهومی هه بوو که زولم له ژنه که ی بکا زیاد لهومی خودا بو ی داناه سزای ژنه سه ری پیچیکه ره که ی بدا، نه وه حوکه که نهومیه که نه م نایه ته روونی دهکاته وه

که دمفرموی: {فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يَقِيْمًا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ} نهی کۆمهالی موسولمانان! نهگمر نئوه ترسی نهومتان ههبوو که ژن و میردیک ناتوانن پابهندی نهو یاسایه بن که خودا دایناوه بۆ راگرتنی پهیمانی ژن و میردایهتی و لهوانمیه نهگمر بهیهکهوه بمیننهوه خیانهتی ژن و میردایهتیان لی رووبدای ناکامی ژیانیان ناشیرین بووستی؛ نهوکاته هیچ تاوانیکی تیدا نیه، که نافرتهکه خوی بکریتهوه و بهپاره تهلاق له میردکهی و میرگری؛ چونکه نافرتهکه بهرمزامهندی خوی دمیداتی و هیچ زۆرمهلییهکی پیاوکهی تیدا نیه و بهلکوو لهسهر داخوازی ژنهکهیه. {بَلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا} نهو فرمان و نههیانهی که گوتران: حوکم و یاسای بهرومردگان دهرباری پهیومندی ژن و میردایهتی، سنوور بهزینی مهکن نهوی بۆتان جهلال کراوه پابهندی بن و پهلاماری حهرامکه مهمن، نهوی قهرمانتان پیکراوه بیکه و توخنی نهوه مهکهون که لیئتان قهدهغه کراوه. {وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ} نهوانی له سنووری خودا دمردهجن و سنووربهزینی دهکن، کارمهیان گهل و نهتهوه لهناو دها، بهتایبهتی زولمی میرد له ژنی یان زولمی ژن لهمیردی چونکه پهیومندی نیوان ژن و میرد بههیزترین پهیومندییه جا که گهل و نهتهوه گهشته نهو ناسته گهتهو پهیومندییه تۆکهیه ناوا لهرزۆک بی، دیاره پهیومندییهکانی تری کۆمهال ههموویان لیك ههلومشاومن.

{^{۲۳۰} فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدِ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَ} نهگمر دوی دوو جارکه، که لهپرستهی {الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ} دا ناماژی بۆ کراوه تهلاهیکی تریدا که سییه جارو به پرستهی {أَوْ تَسْرِخَ بِإِحْسَانٍ} ناماژی بۆ کراوه ئیتر نهو نافرته لهژیر دمهلاتی پیاوکهدا نامینی و ناتوانی بههیج شیومیهک له هیچ کاتیکیدا ریجعی بکاتهوه مهگمر نافرتهکه شووبکاتهوه بهپیاویکی ترو بهشیومیهکی شهرعی و نیکاحیکی صهحیح بگوژیتهوهو بجیته لای و پیکهوه جووت بن. {فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا} نهگمر میردی دووهم لهبهز هۆیهکی تاییهتی نافرتهکهی تهلاقدا تهلاقهکهی کهوت و عیددهی رۆی نهوکاته هیچ خراپهیهکی تیدانیه؛ که میردی پهکه ماری بکاتهوه بهنیکاحیکی تازه بهلام بهمهرجی نهو مهرجهی کهخودا دایناوه بیتهجی که دمفرموی: {إِنْ طَلَّأْنِ أَنْ يَقِيْمًا حُدُودَ اللَّهِ} ههردووکیان پییان وابوو که دمتوانن ریژی پهکتری بگرن و ههریهکهیان بهرامبهز

وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَنْ أَجْلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لَعَنَدُوا وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَتَّخِذُوا عِلَّتِ اللَّهِ هُزُوًا وَأَذْكُرُوا بِنِعْمَتِ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يُعْظِرُكُمْ بِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۲۳۱﴾ وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَنْ أَجْلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ذَلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ لَكُمْ لَكُمْ وَأَطْرَافُ اللَّهِ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿۲۳۲﴾ وَالْوَلَدَاتُ يُرْضَعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَتَّىٰ كَامِلَتَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُنِّمَ الرِّضَاعَةُ وَعَلِ الْمَوْلُودَ لَهُ مِنْ رِضْعَانٍ وَكَتُوبُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تَكْلَفُ نَفْسٌ إِلَّا وَنِعْمَهَا لَا تَضَارُّ وَلَدَةً يُولَدُهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ يُولَدُ وَعَلِ الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَشَاوِرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْرِضُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا آتَيْتُم بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿۲۳۳﴾

نهوی تر نهکی سهرشانی خوی نهجام دها. نهگمر ترسی نهوهیان ههبوو دواپی دمکهونهوه کیشهوهو نافرتهکه دووباره بهلهسه دمبیتهوه یان پیاوکه زیانی بی دهگهیهنی، نهوه مارهکردنهوهکه لهلای خودا پهسهند نییه و نهیکه باشه. {وَبَلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ} نهو نهحکامانهی روونکرانهوه حوکمی بهرومردگان، لهسهر زمانی پیغهمبهز بهنئوهی رادگهیهنی و روونی دهکاتهوه، بۆ کهسانیک که سوود و قازانجی پهپهروکردنیان بزانن، ههست بهبهز ههرومندیان بکهن.

{^{۲۳۱} وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ} نهگمر نافرمتان تهلاق دان و {فَلَنْ أَجْلَهُنَّ} نزیک بهتهواوبوونی عیدده بوونهوه؛ بهیهکی لهم دوو شیومیه رهفتاریان لهگهل بکهن {فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ} یان ریجعهیان بکهنهوهو بهتهبایی و ناشتی ژیانیان لهگهلدا بهسهریهرن یان مههههسیان بکهن و لییان بگهزین با تهلاقهکهیان بکهوئ و بۆ خویان ژیان دهااتووی خویان دیاری بکهن. بۆیهش رستهی {فَلَنْ أَجْلَهُنَّ} مان بهنزیك بوونهوه لهتهواوبوونی عیدده ماناکرد،

{وَاَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ} بىزانن پەرۋەردگار ئاگاڭدارى ھەموو شىئەكە ئاشكارا پەنھان ھېچى ئى و ن نابى؛ ھەرمانىش بە بەندەكانى كىردوۋە گە پاپەندى سنوورمەكانى بن و بەگۈيرەى ھوكم و شەرىعەتەكەى رەقتار بىكەن، نىاز پاك و دىئوسۆزبن، ھەموو كاتى و ابىزانن خودا چاۋى لىتانە و ئاگاڭدارى دل و دىروون و روالەتتەنە نە لەنەرزو نە لەنەسانم ھېچى ئى گوم نابى!!!

{وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَبَسْنَ أَجْلِهِنَّ} ئەى خاۋەن بېروا ئىمانداران! ھەركاتى ئۇنتان تەلاققان و عىددەمىيان بەسەرچوۋ مىردەكانىيان يان پىاۋى تر و ىستىيان مارەمىيان بىكەن و ئاھرىتەكانىش بۇ خۇيان داخۋازى ئەمە بوون و دىيانوۋىست شووبىكەنەۋە **{فَلَا تَغْضَبُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ}** رىگەمىيان ئى مەگرن و مەبىنە بەرىبەست لەبەردەم شووگىردنەكەياندا، مادام ئەو پىاوۋ ئاھرىتە بەرىبەستى رازىن و ھىچ مانىيەكى شەرىعى و عادەتى نىيە و ھىچ سوكاپەتى پى كىردن و عەبىب و عار بەبىنەمالە ناگەيەننى و رىزى ئاھرىتەكەى تىدەپە، لىيان بىگەپىن با شووبىكەنەۋە. كە دىفەرەمۋى: **{إِذَا تَرَاصُوا مِنْهُمْ}** واتە: لەبەينى خۇياندا بەرىبەستى رازى بوون؛ بەلگەيە لەسەرئەۋە كەھىچ مانىيەكى نىيە پىاۋەكە راستەوخۇ لە ئاھرىتەكە خۇى خۋازىپىنى بىكاۋ لەگەلەيدا رىك بىكەۋى. ئەۋكاتە بۇ باۋك و براۋ كەسوگارى دروست نىيە رىگە لەئاھرىتەكە بىگرن و نەھىلن شووبىكەتەۋە، **{بِالْمَعْرُوفِ}** بەمەرجىك رىككەۋتەكەيان پەسەندىن و ئەۋ پىاۋەى ئاھرىتەكە ھەلى بىزاردوۋە ھاۋشانى خۇى بى و سووكاپەتى پىكەردى تىدەنەبىن بۇ خىزم كەسوگارى ئاھرىتەكە، **{ذَلِكَ يُرِغْظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ}** ئەۋ ھوكم و ياساى كە لەۋەپىش بۇمان باسكەردن لەگەل تەماع بەرمان و ترساندن، ئەۋە ئامۇزگارى كۆمەل ئىماندارانى پى دىكەين؛ ئەۋانەى بىروپان بەخودا بەرۋىزى دۋابى ھەيە، چونكە ھەر ئەۋان ئەمچۆرە ئامۇزگارپىانە و مىردەگىرن و كارى پى دىكەن، دل و دىروونىيان پى رادەچەلەكى و دىيانەۋى بەۋوردى ناۋەرۋكەكەى جىبەجى بىكەن، بەھىۋاى پاداش و مىرگىرتەۋە لەھەردوۋ جىھاندا. **{ذَلِكَ أَرْكَى لَكُمْ وَأَظْهَرُ}** ئەۋ رىگە نەگىرتە لە ئاھرىت كە بەدىلى خۇى شووبىكەتەۋە بەۋ مەرجانەى باسكەرن، سوود بەخشەۋ بەرەكەتى تىدەپە بۇ ئەۋانەى كە پەپەرەۋى دىكەن، ناموۋس و شەرىفىان دىپارەزى، نەسەب و رەجەلەكىان لەكەدار نابى، زۇرجار و ابوۋە، مەنە كىردى ئاھرىت لەشوۋكەردن بەدىلى خۇى ئاكامى ئاشىرىنى ئى

چونكە ئەگەر عىددەكە تەۋاۋ بوۋ، ئىتر پىاۋەكە ناتۋانى رىجەى بىكاتەۋە پەيۋەندى ئۇن و مىردەپەتەيان بەتەۋاۋەتى لىك دىپچىرئ و لەزىر رىكىفى پىاۋەكەدا نامىنى. ئەمچار جەختى لەسەرئەۋە كىردەۋە كە نابى رىجەكەردنەۋەكە بۇ زىان پىگەياندىنەيان بى؛ ھەرموۋى: **{وَلَا تُنْسِكُونَنَّ ضِرَارًا لِّعَتَدُوا}** رىجەمىيان مەكەنەۋە بۇئەۋى بىانخەنەۋە ئىردەستى خۇتان و زىانىيان پى بىگەيەنن و تەنگىيان پى ھەلبىچن و عىددەكەيان پى دىرۋىزكەنەۋە، تا ناچارپان بىكەن بەپارە تەلاققەكانىيان بىكەنەۋە خۇيان رىزگار بىكەن. **{وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ لَقَدْ ظَلَمَ لَفْسَهُ}** كەسەك ئاۋا بەۋجۆرە ئۇنەكەى رىجە بىكاتەۋە ئازارى بدوۋ سەمى ئى بىكا، ئەۋە بىگومەن سەمى لەخۋى خۇى كىردوۋە لەزىياندا، بەۋە كە رىگەى شەرو شەپەنگىزى گىرتوۋە، ھەمىرى خۇى ئاھرىتەكە دىكاۋ خىزم كەسوگارى ئۇنەكەى لەخۇ دىكا بەدوۋىن، خۇى لەپىش چاۋى خەلگى بەۋىزدان ئاشىرىن دىكا. ھەر ۋەكەۋ چۇن لەقىامەتىشدا سەمى لەخۇى كىردوۋە، بەۋە كە سەپىچى لەفەرمەنى خۋاى كىردوۋە ئاھرىتەۋەندى پەرۋەردگارى بەدەست ھىناۋە!!! **{وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوعًا}** ھەرمەنى خودا ھوكم و سنوورەكانى بەگالە مەگرن و شوپىن داب و نەرىتى سەردەمى نەزانى مەكەن؛ و رىابىن سنوور بەزىنى مەكەن؛ بەپاستى ئەمە ھەپشەپەكى تۈندە، ئاپاستەى ئەۋكەسانە كراۋە كە سنوور بەزىنى دىكەن. لەھەمان كاتدا موسولمانانىش ھەلدەمى كەپىزى پەيۋەندى ئۇن و مىردەپەتى بىگرن و ۋاز لەداب و نەرىتى سەردەمى نەزانى بىپىن، كە گالەپەيان بەتەلاق و نىكاح دىكەرد. **{وَادْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ}** يادى نىعمەتى خودا بىكەنەۋە بەسەرئەۋە كە بىرئ لەۋ نىعمەتە؛ خۇشەۋىستى نىۋان ئۇن و مىردە بۇ يەكەرى **{وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ بِهِ}** ھەروھە يادى نىعمەتى ئەۋە بىكەنەۋە كەچەند ئاھەتى پىرۋىزى دىبارەى ياساى ئۇن و مىردەپەتى بۇ ئاردوۋنە خۋارئ؛ كە خۇشەۋەختى ئىيانى دۋنپاۋ قىامەتى تىدەپە، بەشىكىشە لە ھىكەتى خودا. لەھىكەمەتى پەرۋەردگارە كە لەگەل دانانى تەشەرىعدا مەبەستە سەركىيەكەيشى بۇ روون كىردوۋنەۋە، سوۋود و بەرۋەندىپەكانى بۇ دىبارى كىردوۋن، دىبارە زانىنى ھىكەمەت و مەبەستەكەى پىكەۋە دىبەنە ھەلنەر بۇ پاپەندىبوون پىيانەۋە. **{وَاتَّقُوا اللَّهَ}** لەخودا بىرسن و پاپەندى ھەرمەن و نەھىيەكانى بن ھەلۋىست و رەقتارتان بەرامبەر بەپەيۋەندى نىۋان ئۇن و مىرد بەگۈيرەى شەرىعەتى خودا بى،

پهیدابوو، نه خلاق و رهوشتی تیکداوه و یاسای کۆمهال و خیزانی تیکداوه و مندالی سهرگردان کردوه. {وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ} سهیریان بکری و رهفتاریان له گهلهدا بکری. بهلام سهد مهخابن زۆری پی نه چوو موسولمانان نه مه پهمه پیرۆزمان له بیر چۆره، بایان دایهوه بو سهر دابو نه ریتی سهردهمی نه قامی و سهر له نوێ دهستیان کردوه به چهوساندنهوهی نافرمت، نه مهش رهنگدانهوهیهکی خراپی ههبوو له سهر کۆمهال و خیزان، رهوهردهی کۆمهالیهتی له سهنتهر لایداو خهلتی تووشی گیره کیشهی جۆراوجۆر بوون. {وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ} پهروهردگار دهمانی خیره سوودو بهرزهوهندی له چیدایه، نهینی و حیکمهتی حوکهمهکانی خۆی دهمانی.

{وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ} پیویسته دایکان ته لاهقدراو بن یان له ژیر نیکاحی میردهکانیان بن، دوو سالی تهواو شیر بدهن به مندالهکانیان، ماوهی شیر پیدانهکه لهو ماوه دیاری گراوه تیپهر نهکات. {لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُنْعِمَ الرِّضَاعَةَ} نهگهر به لایانهوه باش بوو بهرزهوهندی مندالهکهی تیدا بوو باوک و دایکه کهش نه دارا بوون نه یان دهتوانی خواردنی ناوی میوه و محلهبی و نه مره قووت بۆ زاروکه که یان دابین بکه، نهوه دمیج دایک ماوهی دوو ساله که شیر خۆی بدا به مندالهکه، نهگهر باوک که دهتوانی نهوه جۆره خواردنه بۆ مندالهکه دابین بکا، نهوه باوک و دایکه که دهتوانن پێش تهواو بوونی دوو ساله که مندالهکانیان له شیر بپرنهوه. {وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ} له سهر باوک پیویسته پیویستییاتی دایکه شیردهره که دابین بکا، نشینگه و بژیوو پۆشاک پیویستی بۆ دهسته بهر بکا، بۆ نهوهی نافرته که بتوانی مندالهکه به خۆی بکاو پارێزگاری بکا، نایهته که له حیاتی وشه (الوالد) که به مانای باوک و وشه (المولود له) به کار هیناوه بۆ نهوهی نامازه بی بۆ نهوه که (مندال هی باوک و بال نهوه دهری) دایک و هکوو کارگه وایه و له مندالدا نیدا نهوه کۆرپه لهیه ههله دهپیچی و گهشه بی دهکا تاوهکو چاو به جیهان ههله دپێی.

به کورتی و پوختی دایک سک بۆ باوک ههله دهری، شیر بۆ باوک دهمدا، که وای نه رکی سهرشانی باوک که بژیوی و پۆشاک پیویستی بۆ دابین بکا، تا بتوانی خزمهتی زاروکه که ی بکا، چاودیری بکاو پهروهدهی بکا، چهندییهت و چۆنییهتی نه ههقه پیدانه که به گویری دابو نه ریتی نهوه دهور و بهرمیه که نافرته که ی تیدا دهمانی دیاری دهری!

وَالَّذِينَ يَتَّبِعُونَ مِنْكُمْ وَإِنْ زَوْجًا يَرْتَضَيْنَ أَنْفُسَهُنَّ أَرْبَعَةً أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٣٠﴾ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُم بِهِ مِنْ خُلُقِ النِّسَاءِ أَوْ أُكْنَنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ عِلْمَ اللَّهِ أَنْتُمْ سَتَذْكُرُوهُنَّ وَلَكِنْ لَا تَوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا وَلَا تَفْرِمُوا عَقْدَ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَفُوٌ رَحِيمٌ ﴿٣١﴾ لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً وَمَتَّعُوهُنَّ عَلَى الْمَوْجِبِ قَدْرَهُ وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدْرَهُ مِمَّا بَالِغُ الْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٢﴾ وَإِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَوَضَعُوهَا قَدْرَهُنَّ وَلَا تَتَّقُوا لَكُمْ وَالَّذِي يَدْرَأُ عَقْدَ النِّكَاحِ وَأَنْ تَقُولُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣٣﴾

{لَا تُكَلِّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا} ههچ که سیک زیاد له تواناو هیزی خۆی نه رکی ناخریته سهر؛ نابج نه ههقه و بژیویکی وای داوا لی بکری که نه توانی پیدا. {وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ} نهگهر باوک و دایکی نه ما بوون پیویسته میراگره مندالهکه - که خزمی نزیکهتی به جۆریک که یهکیان نیر بی و یهکیان می بی لیك ماره کردنیان دروست نهی - جی له سهر باوک یان دایک پیویست بوو له سهر میراگره که پیویسته. {فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا} واته؛ باوک و دایک که ههر دووکیان بهشیان به مندالهکه وهه دهیانهوهی بهرێک و بیکی به خۆی بکه، جهسته و عهقل و هۆشی به باشی گهشه بکا، دهتوانن به رهمانهندی ههر دووکیان پێش تهواو بوونی دوو ساله که، یان دوا تهواو بوونی دوو ساله که مندالهکه له شیر بپرنهوه. {وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْرِضُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ} نهگهر ویستتان دایه بگرن و بۆ مندالهکانتان نافرمتی بیگانه به کری بگرن بۆ به خۆی کردن و شیر پیدانی زاروکهکانتان، نهوه ههچ خراپهیهکی تیدا نهوه گوناھتان ناگا. {إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا آتَيْتُم بِالْمَعْرُوفِ} نهگهر نهوه کریه بۆتان بهرپار داوون بیان دهمانی که دهجن بۆ سهردانیان

دیاریان بۆ بهرن و قسهی خویشان لهگه‌لدا بکه‌ن و ریزیان ئی بگرن، چونکه نه‌وه به‌رژموندی شیردەر و شیرخۆرو باوکه‌کشی تێدايه، ناشکراشه نه‌گهر شیردەرکه هه‌لس و کهوتی جوانی لهگه‌لدا نه‌کرئ و قسهی خویشی نه‌کرێته سه‌ربار زۆر خو به به‌خێوکردنی مندا له‌که‌وه هه‌له‌وگهر ناکاو مه‌یل ناداته مندا له‌که‌وه به پاک و خاوینی رای ناگرئ، گرنگی به گه‌شه‌کردنی نادا. **{وَأَقْرَأُوا اللَّهَ}** له خودا بترسن زیاده‌م‌ه‌وی له جی‌به‌جی کردنی نه‌م حوکه‌مانه مه‌که‌ن هه‌ول بدن و بزائن به‌رژموندی نه‌م حوکه‌مانه چیه و چی نیه، بزائن و ناماده باش بن بۆ پابه‌ندبوون پێیان‌ه‌وه! **{وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ}** بزائن که به‌روم‌ردگار ک‌رده‌وه‌گانتان ده‌بینئ و ناگاداریانه پاداش و سزاتان ده‌داته‌وه له‌سه‌ریان، نه‌گهر پێداویستی به‌خێوکردنی مندا له‌گانتان به ته‌بابی و مه‌شۆرعت جی‌به‌جی کردو، به‌گوێری شه‌رع و ناپین هه‌لس و کهوتان ده‌ریارمیان کردووو کاریکی واتان نه‌کرد زیانیان پێ بگه‌یه‌نن نه‌و مندا له‌نه له جیهاندا ده‌بنه هێنکایی چاوتان و خێرو خویشان ئی ده‌بینن و له قیامه‌تیشدا بۆتان ده‌بنه مایه‌ی چاکه و پاداشتان ده‌درێته‌وه!

{وَالَّذِينَ يَقُولُونَ مِنْكُمْ وَيَدْعُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا} نه‌و پیاوانه‌ی که ده‌مرن و ژنیان له‌پاش به‌جی ده‌مینن و به‌ته‌مای نه‌ومن شووبکه‌نه‌وه، پێویسته له‌سه‌ریان که تا تێپه‌ر‌بوونی چوارمانگه‌و ده شه‌و له تازی‌ه‌دا بن، شتی که نه‌که‌ن بپێته هۆی خوازی‌بینی ئی کردن و له مال ده‌ربچن، مه‌گهر ئیشیکی زه‌روور و شه‌رعیان هه‌بێ. **{وَأُولَئِكَ الْأَخْصَالُ أَجْلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ}** نه‌فرمتی دووگیان و سک پر میردی مرد یان ته‌لاق بدرئ که مندا له‌که‌ی بوو عیده‌که‌ی ته‌واو ده‌بێ. **{فَإِذَا بَلَغَ أَجْلُهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ}** هه‌رکاتێ عیده‌ی دیاریک‌رایان ته‌واو بوو، ماوه‌ی چاوهر وانیان به‌سه‌رجوو، نه‌وه ئێوه گوناختان ناگاتێ که نه‌گهر نه‌وان نه‌وه‌ی لێیان هه‌ده‌غه بوو نه‌نجامی بدن، وه‌کوو خو ئارایش‌ت‌دان و هه‌ول‌دان بۆ شووکردن و چوونه‌ده‌ر له مال و سه‌ردانی خزم و که‌سو کار و دراوسی، به‌شیومه‌کی شه‌رعی و به‌گوێره‌ی داب و نه‌ریتی نه‌و کۆمه‌ل و کۆمه‌لگایه. **{وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ}** به‌روم‌ردگار ناگاداری هه‌موو ک‌رده‌ومه‌ی‌گتانه، جا نه‌گهر خێزانه‌گانتان وا به‌روم‌رده کرد که به‌گوێره‌ی شه‌رع ره‌فتار بکه‌ن نه‌وه حاڵشان باش و ژیا‌نتان خو‌ش ده‌بێ. ده‌نا تووشی گه‌روگه‌فتی دنیا و سزای قیامه‌ت ده‌بن.

{وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خُطْبَةِ النَّسَاءِ} گوناختان ناگاتێ و چ خرابه‌یه‌کی تێدا نیه نه‌گهر درکه له‌گه‌ل نه‌و ژنانه‌دا بکه‌ن که له عیده‌ی میرد مردندان یان ته‌لاق دراو و ته‌لاقه‌که‌ی جوێرکه‌ی رێگای رێچه‌ک‌رده‌وه‌ی تێدا نه‌ماوه.. نه‌م جوێره ئافه‌رتانه نه‌گهر به درکه (کینایه) قسه‌ی نه‌ومیان به گوێچه‌که‌دا بدن که ده‌تانه‌وئ دوا‌ی عیده‌ ته‌واوبوون بیان‌خوازن و ماریان بکه‌ن هه‌جی تێدا نیه.

{أَوْ أَكْتُمْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ} هه‌روه‌ها گوناختان ناگاتێ که له دلی خۆتاندا به‌هیوا‌ی نه‌وه بن دوا‌ی ته‌واوبوونی عیده‌ ماریان بکه‌ن، چونکه نه‌م جوێره هیوا و حه‌ز لێبوونه ناتوانرئ خو‌ی ئی بیاریزئ، له‌به‌ر‌شه‌وه به‌روم‌ردگار له‌پێ رێگه‌پێدان و روخسه‌ته‌وه ده‌فه‌رموئ: **{عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ}** به‌روم‌ردگار ده‌زانئ ئێوه له دلی خۆتاندا نه‌م هیوا‌یه شین ده‌که‌ن و دژوار ده‌بێ که ئێوه نه‌م هیوا و به‌ته‌ما‌بوونه‌تان به‌شارنه‌وه و ره‌غبه‌تی خۆتان‌یان پێ رانه‌گه‌یه‌نن و نه‌وه‌ی له‌دلتان‌دا‌یه پێیان نه‌ئین. **{وَلَكِنْ لَا تَوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا}** نه‌چن به نه‌ئینی و سرت‌ه و به‌دزییه‌وه به لێنی ماره‌ک‌ردنیان پێ بدن! چونکه نه‌وه ده‌بپێته شوپن گومانی نه‌م و نه‌و شتی تری ئی ده‌بپێته‌وه، به‌لام که له‌لای خه‌لک و به کینایه بێ عه‌یبی تێدا نیه. **{إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا}**. واده‌یان مه‌ده‌نئ به قسه‌ی بێ نه‌زاکه‌ت، واده‌یان بدنئ به ته‌یه‌که که لای خه‌لکی کردنی عه‌یب نه‌بێ، وه‌کوو نه‌وه بلێی من سنگ فراوانم بۆ ئافه‌رت و بار قو‌لم؛ پوخته‌ی قسه نه‌ومه‌ی دروست نیه بۆ پیاو که به‌نه‌ئینی له‌گه‌ل ئافه‌رتی عیده‌ده‌دار یاسی خوازی‌بینی و ژن ماره‌ک‌ردنیان له‌گه‌لدا بکه‌ن و واده‌ی ته‌واو و سه‌ره‌یحیان پێ بدن، به‌لام رێگه‌یان پێدراوه که به کینایه‌و له چوارچێوه‌ی نه‌دمب و حیشه‌مه‌ت‌دا ره‌غبه‌تی دلی خۆیان بۆ بکه‌نه‌وه. **{وَلَا تَغْرِبُوا عَقْدَةَ الْكَوَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجْلَهُ}** به‌ریاری ماره‌ک‌ردن و گواسته‌نه‌وه مه‌ده‌ن تا عیده‌ی ژنه‌ میرد مردوو‌مه‌که ته‌واو ده‌بێ، واته: ماره‌کردنی حه‌رامه‌و خوازی‌بینی حه‌رامه‌و ته‌نه‌انته نه‌گهر ماره‌شی بکا ماریی نایه‌و عه‌قه‌که‌ دانابه‌سترئ. **{وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ}** بزائن خودا ده‌زانئ چی له‌دلتان‌دا‌یه‌و ناگاداره، که ده‌تانه‌وئ په‌رکێشی شتی که بکه‌ن که لێتان هه‌ده‌غه‌یه، بترسن له‌وه‌ی که به‌ریار له‌سه‌ر شتی که بدن که لێتان هه‌ده‌غه‌ی گراوه جا چ قسه بێ یان کرداربێ. **{وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ}** بزائن که هه‌ره‌که‌ی له ئێوه که سنووری به‌زان‌دوو‌ه دوا‌یی ژێوان بووه تۆبه‌ی کرد، خودا تۆبه‌ی ئی و مه‌رده‌گری. چونکه به‌روم‌ردگار

خودایه‌کی لیخوئشبوو خاومن حیلمه، زوو سزای به‌نده‌کانی نادا، به‌لکوو مؤلّه‌تیاں دهدا بۆ ئەوێ به‌خۆیاندا بچنه‌وه واز له تاوان و گوناھ بێنن و پابه‌ندی فهرمانی خودای خۆیان بن، ژیاڤی کورتی دونیاڤان به‌ هه‌ل و فرسه‌ت بزانن و به‌ فیرۆی نه‌دن، تا دواڤی په‌شیمان نه‌بنه‌وه.

{^{۲۳۶} لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِن طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً} هیچ مارمیتان ناکه‌وێته‌ سه‌ر ئەگه‌ر ژنتان ته‌لاق دان به‌مه‌رجێک نه‌تان گواسته‌بنه‌وه و نه‌جووبنه‌ لایان، مه‌گه‌ر مارمیتان بۆ دیاری کردبن، ئەوکاته‌ ئەگه‌ر گواسته‌بتاننه‌وه ئەمجار ته‌لافتان دابن، ئەوه هه‌موو مارمیه‌که‌یان ده‌که‌وێ، ئەگه‌ر نه‌تانگواسته‌بنه‌وه ئەوه نیوه‌ی مارمیان ده‌که‌وێ، ئەگه‌ر گواسته‌ربنه‌وه و ماری دیاری نه‌کرا بێ، ئەوه مارمیی هاوشانی (مه‌ر المثل)ی خۆی ده‌که‌وێ.. په‌لام چونکه‌ ئافه‌رته‌که‌ به‌و مارمه‌کردنه‌ ناوی زراوه‌ و تووشی زیان بووه {وَمَتَّعُوهُنَّ} ده‌بێ له‌ جیاتی مارمیی شتیکی بدریێت و به‌هرمه‌ند بکری، ئەندازی ئەو ماله‌ی که‌ ده‌یدا به‌ ژنه‌که‌ دیاری نه‌کراوه به‌لکوو به‌ گوێره‌ی حال و گوزهرانی پیاوه‌که‌ {عَلَى الْمَوْسِعِ قَدْرُهُ} له‌سه‌ر ده‌وله‌مه‌ند به‌ پێی خۆی و {وَعَلَى الْمُقْتَرِ قَدْرُهُ} له‌سه‌ر ده‌ست کورت و هه‌ژاریش به‌ ئەندازی خۆی، جا هه‌رچه‌ندا شه‌رع ئەندازی دیاری نه‌کردوه، به‌لام ئەوه‌ی په‌سه‌ند کردوه که‌ تا ده‌توانی دڵ فراوانی تیدا به‌کار بێ، دلدانه‌وه‌ی ژنه‌ ته‌لاق دراومه‌کی تیدا بێ. {مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ} ئەم مال پێدانه‌ بێی ده‌گوتری موعه‌ ئەم موعه‌یه‌ واجب و پێویسته‌ بدری به‌ ژنی ته‌لاق دراوی نه‌گواسته‌راوه‌ی مارمیی دیاری نه‌کراو، حیکمه‌ت و مه‌به‌ستیش له‌ پێدانی ئەم موعه‌یه‌نه‌مه‌یه‌ که‌ ئافه‌رته‌که‌ پێش گواسته‌بنه‌وه ته‌لاق بدری ناوی ده‌زپێ و خه‌لکی واگومان ده‌بن که‌ ئەم ئافه‌رته‌ له‌سه‌ر شتیکی ته‌لاق دراوه‌ و دیاره‌ پیاوه‌که‌ ره‌ه‌شتیکی ناشیرینی ئی بینیه‌ بۆیه‌ ته‌لاقی داوه، جا که‌ ئەم موعه‌یه‌ی دایه‌ ئەو گومانه‌ ده‌ره‌وێته‌وه‌ و ده‌زانری که‌ سوچی ته‌لاقدانه‌که‌ له‌ پیاوه‌که‌ومیه‌ نه‌ک له‌ ئافه‌رته‌که‌.

{^{۲۳۷} وَإِن طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَوَضَعْنَ مَا فَرَضْتُمْ} ئەگه‌ر ژنتان ته‌لاق دان، پێش گواسته‌بنه‌وه و چوونه‌ لایان، له‌وه‌ پێشیش مارمیتان بۆ دیاری کردبوون، ئەوه نیوه‌ی مارمیی دیاری کراویان ده‌دریێت و نیوه‌که‌ی تری ده‌ره‌وێته‌وه‌ بۆ مه‌رده‌که‌. ئەمه‌ ئەو دابو نه‌رته‌یه‌ که‌ باو بووه‌ و له‌ کاتی مارمه‌کردندا ئافه‌رت هه‌موو

مارمیه‌که‌ی و مه‌رده‌گرت نه‌ک به‌و دابو نه‌رته‌ی که‌ نیستا دایان هێناوه‌ مارمیی ده‌که‌نه‌ دوو به‌ش یان زیاترو به‌شیکی حازرو به‌شیکی قه‌رزو زیاده‌ره‌ویش ده‌که‌ن له‌ مارمیی زۆرداو خۆی پێ هه‌لدنینه‌وه!! ئەگه‌ر پێش گواسته‌بنه‌وه یه‌ک له‌ ژن و مه‌رد مه‌رد؛ ئەوه هه‌موو مارمیی دیارکراو، یان مارمیی هاوشانی (مه‌ر المثل) ده‌چه‌سی، چونکه‌ مه‌ردن و ده‌کوو گواسته‌بنه‌وه وایه‌و هه‌موو مارمیی واجب ده‌کا. {إِلَّا أَنْ يَغْفِرَ} مه‌گه‌ر ئافه‌رته‌ ته‌لاق دراوه‌که‌ گه‌ردنی مه‌رده‌کی ئازاد بکا، له‌ هه‌موو نیوه‌ مارمیه‌که‌، یان له‌ به‌شیکی به‌م جوړه‌ بلێ ئەم پیاوه‌ نه‌جوومه‌ لای و نه‌ خزمه‌تم کردوه، نه‌ سوودی ئی بینوم، بۆچی شتی ئی و مه‌رگه‌ر! ئەوکاته‌ پیاوه‌که‌ له‌و ئەنازمیه‌ی که‌ ژنه‌که‌ ئازادی ده‌کا رزگاری ده‌بی!! ئەمه‌ کاتیک ده‌بی که‌ ئافه‌رته‌که‌ بائو و عاقل و خاومن هۆش بێ. {أَوْ يَغْفِرَ الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ} یان ئەو که‌سه‌ی که‌ دامه‌زرانی ماره‌ گردنه‌که‌ی به‌ده‌سته‌: که‌ بریتیه‌ له‌ وێل ئافه‌رته‌که‌، ئەو مه‌رده‌که‌ عه‌فوو بکا، هه‌ندیک پێیان وایه‌ مه‌به‌ست به‌و که‌سه‌ی که‌ دامه‌زرانی مارمه‌کردنه‌که‌ی به‌ده‌سته‌ مه‌رده‌که‌یه‌ ئەوکاته‌ ماناکی ناویه‌. یان مه‌رده‌که‌ له‌و نیوه‌ی که‌ مافی خۆیه‌تی و مه‌ریگه‌رته‌وه‌ گه‌ردنی ئافه‌رته‌که‌ ئازاد بکا و پیاومتی خۆی بنوێنێ، ئیتر ئەوکاته‌ ئافه‌رته‌که‌ ته‌واوی مارمیه‌که‌ بۆخۆی ده‌با. که‌ ده‌فه‌رموی، {بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ} ئاماژه‌ به‌و ئەوه‌ی که‌ قه‌لی نیکاحه‌که‌ به‌ده‌ستی پیاوه‌ و ئەو ئافه‌رته‌که‌ی به‌خۆیه‌وه‌ شه‌ته‌ک داوه، که‌ وابێ شیایو ئەوه‌ نیه‌ هه‌روا به‌هه‌وانته‌و بێ پێدانی مال و کالایه‌ک وازی ئی بینێ و به‌ره‌للای بکا، به‌لکوو واجوان و له‌باره‌، که‌ ده‌ست و دڵ فراوانی له‌گه‌لدا به‌کار بێنێ و چی داومتی له‌مارمیی هیچی ئی نه‌سیێته‌وه‌. بۆیه‌ ده‌فه‌رموی، {وَأَنْ تَغْفِرَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى} هه‌ر یه‌کیکی له‌پیاوان یان ژنان له‌ مافی خۆی ده‌ست هه‌لگری و گه‌ردنی شه‌وێتر ئازاد بکا ئەوه ته‌قوای خوای کردوه‌و له‌خواتسه‌، جا گه‌ردن ئازاد کردنه‌که‌ جاری واده‌بی پیاوه‌که‌ نیوه‌ی خۆی ناوی و هه‌موو مارمیه‌که‌ دهدا به‌ ژنه‌که‌، جاری وایش ده‌بی ژنه‌که‌ نیوه‌ مارمیه‌که‌ی خۆی ناوی چونکه‌ وا ریده‌که‌وێ ئافه‌رته‌که‌ هیچ خه‌تای نیه‌ پیاوه‌که‌ به‌بی هۆیه‌کی مه‌عقوول ته‌لاقی دهدا، جاری واش ده‌بی ژنه‌که‌ پێکیشی له‌ پیاوه‌که‌ ده‌کا و له‌ مه‌رده‌که‌ی ده‌کا ته‌لاقی بدات!! {وَلَا تَسْرُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ} پێویسته‌ که‌سیک که‌ له‌به‌نه‌ماله‌یه‌ک ئافه‌رتیک ده‌خوای، دواڤی ته‌لاقی دهدا پیاومتی و خزمایه‌تی ئەو به‌نه‌ماله‌یه‌ی له‌بیر نه‌هێته‌وه‌، وانه‌کا ژن ته‌لاقدانه‌که‌ ببێته‌

کردنه و هی دهرگای دوژمنایه تی. {إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ} بیگومان پهرومردگار بیناو زانیه بهو ههئس و کهوتهی که ژن و میرد لهگهل پهکتری دمیکن. بویهش پهرومردگار بهم رسته پیروژه کوتای به نایهته که هیئا، تا بیری نهو ژن و میردانه بخته وهو ناموژگار بیان بکا بو نهومی واز له که له پرمهی و سر سهختی خوین بینن و وانه زان نهو هه لوستانه یان کهس پئی نازانی و پرسینه و میان له سهر نیه!!

{۲۳۸} حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ} لهو مییش چه ند نایه تیکی نه حکامی هیئا، بریکیان دهر بارهی خودا په رستی و (العبادات) و هه ندیکیان دهر بارهی سه و داو مامه نهو به شیکیان دهر بارهی نه حوال شه خصی و چو نیه تی ژن ماره کردن و ته لاقدان و چو نیه تی و چه ند بیه تی مارمی بوو. {حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى} بهردوام بن له سهر به جیه یانی نویره گان به گشتی و نویری ناو مرست به تاییه تی، چونکه نویر بریتییه له سوپاس کردن بهنا بردن بو باره گای زاتی بیچوونی پهرومردگار. {وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ} نویر به جی بهین به شیومیه که ترس و له رزی تیدا بی و گه ورمی و بی هاوتایی پهرومردگاری تیدا به دی بکری. ناشکرا شه نویر نه مانایانه تی تیدا ناب، نه گهر ناماده باش و خو حازر کردنی دل و جهسته تی تیدا نه بی. دمی به ته هاوی و به دل و به گیان رووبکه یته قاپی پهرومردگار و خه یال و خه ته رهی دوونیا له دلی خو ت دهر بهاوی و هکرو هوش و ههسته گانت ناراسته تی زاتی بیچوونی بکه ی!!

{۲۳۹} فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا} نه گهر ترستان هه بوو لهومی که نیوه بهو شیوه تاییه تییه نویره گانتان نه انجام بدن دوژمن هرسه تان ئی بینن و غافل گیر تان بکا، یان ترسی درند تان هه بوو، له بهری هه لدهاتن یان راوتان دمنان، یان جوړیکی تر له شیوانه بوو.

نهو چو تان بو ده گونجا، به رویشته وه به سواری رووه قیبله یان روتان له لایه کی تر، نویره گانتان بکه و وته گانی نویر فاتیه و ته حیات و (سبحان الله) گان بلین، بو رکوع و سوچه میش ئیشاره بکه ن.

{فَإِذَا أَمِنتُمْ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ} نه گهر ترسه که تان نه ماو دلنیا بوون، نهو یادی خودا بکه ن، چونکه فیری کردوون چو عیبادمتی بکه و له کاتی ترس و بیما چو نویر ده کن، یادی نیعمه ته گانی بکه ن سوپاسی بکه ن.

حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ ﴿۲۳۸﴾ فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا أَمِنتُمْ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿۲۳۹﴾ وَالَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً لِأَزْوَاجِهِمْ مَتَاعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْتُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ مِنْ مَعْرُوفٍ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿۲۴۰﴾ وَالْمُطَلَّقَاتُ مَتَّعٌ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿۲۴۱﴾ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿۲۴۲﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَئِنْ أَسْأَلْتُمُ النَّاسَ لَا يَشْكُرُونَ ﴿۲۴۳﴾ وَقَتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۲۴۴﴾ مَنْ ذَا الَّذِي يقرضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْسُطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۲۴۵﴾

{۲۴۰} وَالَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً لِأَزْوَاجِهِمْ مَتَاعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ إِخْرَاجٍ} نهو پیاوانه ی نریک مردن دهنه وهو ژنیان له پاش به جی دهمینن پیویسته و وصیه ت بو خیزانه گانیان بکه ن که بو ماوهی سالیکی له مالی میرده کهیدا بمینیته وهو بزوی بو دابین بکری، بو کهس نه بی لهو ماله دهری بکا. جا {فَإِنْ خَرَجَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْتُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ مِنْ مَعْرُوفٍ} نه گهر پش ته و او بوونی ماومکه له ماله که دمر جوون و به پیچه وانه ی و مسیه تی میرده که یانه وه، واته همر چوار مانگو دشه و مانه وه نهو هه یج خراپه یه که نیه لهو کرداری کردوویانه نه گهر بچن به نیکا حیکی راست و دروست و شهرعی شووبکه نه وه. چونکه مانه و میان به گویری نه و مسیه ته پیویست نییه، هویه که ی بو نهو ده گهر پته وه که عهر به گان له سهر دمی نه زانیدا و مسیه تیان ده کرد بو ژنه گانیان به بزویو شوینی حه وانه وه بو ماوهی سالیکی ته و او، پیویست بوو نافرمته که ماوهی ساله که له عید دما بی... نیتر پهرومردگار بهم نایه ته نهومی روون کرده وه: که نهو شتیکی واجب نییه. که و او بو بهم پییه نه سخ له نایه ته که دا نییه...

{وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ} خودا بالادست و به تواناو دمهسته لاتدارو کارامو کارسازده، دمتوانی دابو نهریتی گهل و نه ته وه بگۆری له دابو نهریتی زیانه خرۆو زیانه خش بۆ سوننهت و دابو نهریتی سوود به خش و مروفانه، و مگوو گۆرینی نه و عاده تهی عمرمه بکهان هه یانبوو دمربارهی ژنی میرد مردوو که دمه وایه ماوهی سالتیک گۆشه نشین و زهلیل بمینیتسه وه و ماوهی دهرچوونی نه بوو، نه و عاده تهی گۆری به عاده تیکی باشرو گونجاوتر که بریتی بوو له ریزگرتنی نافرته که له مالی میردمه کیداو ریکه ئی نه گرتنی نه گهر وستی دوا عیده دی جوار مانگو دشه و که له ماله که دهریجی به مه بهستی کاری باش و کارکردن بۆ بهرژموندی خۆی و دواوۆزی خۆی. نه م یاسا دابو نهریته گونجاوه له گهل بهرژموندی تاک و کۆمه ل له هه موو کات و شوینیکا.

{۴۱} وَلِلْمُطَلَّاتِ مَتَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ} ههیه بۆ نه و نافرماتهی گواسترابنه وه یان نه گواسترابنه وه که ته لاق دهرین موعهیه کی ریک و پیک...

موعه: بریتییه له و مال و داراییه که ژن و میرد له سه ری ریک دمه و یان قازی دیاری دمکا، پیدانی نه م موعهیه مافیکی چه سپاوو سه لینه دراوه... نه وانه ی له خوداترس و خودا بهرستن نکوولی تیدانا که نه دیانده نه ی!

{۴۲} كَذَلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ} واته: و مگوو چۆن له وه پێش بهر و مردگار دمربارهی مافی ژن و میرد — که به سه ره یه کرتیانه وه ههیه — حوکم و یاسای بۆ روون کردنه وه، هه ره یه جۆره لیرمه دا بهر و مردگار حوکم و یاسای تریشتان به هۆی نایاتی موحه که مه ی قورنانه وه بۆ روون دمکاته وه، له ته ک روون کردنه و مکه دا سوود و هانیده ی په ی ره کردنی نه و حوکم و یاسایانه ش دمه ستیشان دمکا، به لگوو ئی وه له شه تکهان وردبینه وه و هۆستان به خۆدا بپته وه و حیکمه ت و بهرژه و مندییه کانی نه و حوکمانه بزانه و له مه بهستی نایه تکهان تپیکه نه و عه قل و هۆش پهیدا بکه نه....

{۴۳} أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ} نایا نه ترانیوه و ناگادار نیت له حال و چۆنیه تی نه و گهل و نه ته و میه ی له ترسی دوژمنیان له مال و زید و نیشتمانی خۆیان دهرچوون و کۆره و یان کردو هه لاتن، نه وان که م نه بوون نه ته و میه کی به ژماره زۆر بوون، نه ته و میه کی به نی ئیسرا ئیل بوون. {وَهُم أُولُو} نه وانه به هه زاران هه زار که س بوون، نه و منده زۆر بوون چاومروانی نه و میان ئی دمکا خۆراگرو نازیانه بهرگری بکه نه له مال و نامووس و ولاتیان، کاتیک دوژمن بۆیان هات

بهرگرییان نه کردو هه له اتن {حَدَرَ الْمَوْتِ} له ترسی مردن چۆنکه نه ته و میه کی ترسنۆک و زیان خۆشه و یست و بی هه لۆیست و که م غیرمت و بی وره و دموون رووخاو بوون، بهروایان به خودا و پیغه مبه رهان نه بوو. {قَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا} بهر و مردگار مراندنی، نه مچار نه م مردنه چۆن بووه و به چی مردن! هه یج شتیک له م باره وه له قورنانه نه هاته وه چۆنکه نه وه مه به ست نییه، نه وه مه به سته که په ند و مر بگرن و تی بکه نه که ترس و له رزو دله راوکی و هه له اتن و قوچاندن و خۆ چه شاردان هه یج له مه و زوعه که ناگۆری و مردنیان ئی دوور ناخاته وه و نه وه ی بۆیان دیاری کراوه دمه ی بیگه نی و پپی بکه نه. {لَهُمْ أَجَابُهُمْ} دوا یی زیندوو ی کردنه وه، جا چۆنی زیندوو کردنه وه و زیندوو کردنه و مکه یان به چی شی و میه ک بوو نه و ش قورنانه باسی نه کردووه و نازانین چۆن بووه. {إِنَّ اللَّهَ لَشَدِيدُ فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ} بیکومه ان بهر و مردگار خاوه ن فه ضل و نیعه ته ی زۆرو هه مه جۆره به سه ره ئاده میزادموه وه ئی زۆریه ی زۆریان سوپا سگوزاری نیعه ته کانی نابن و سه لیه ی دمه کن.

{۴۴} وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ} نه ی کۆمه لی موسولمانان! ئی وه ترسنۆک مه بن مه ترسن، له ریکه ی خودادا جهیاد بکه نه و هه ول بدن، گیان و مال و داراییتان له پینا و نایینی پیرۆزی خودادا به خت بکه نه {وَاَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ} ئی وه باش بزانه و دلیا بن: که خودا بیسه ره، هه موو قسه و باسیک دمه بیسی و دمه زانی چی له خۆ گرتووه و مه به ست به و قسه یه چییه! یان خودا بیسه ره و وه لام دمه اته وه و دمه زانی چی دل و دموون چاک دمکا چی حال و چۆنیه تی زیان به خته و مر دمکا. ناشکرایه جهیاد له ریکه ی خودادا بریتییه له خۆ به خت کردن و مال به خشین له ریکه ی خودادا له قورنانه زۆر جار له گهل باسی شه ره جهیاد باسی مال به خشین دمه ی ترری، چۆنکه وادمه ی موچه یید ناماده باشی ههیه بچی بۆ شه ره دزی دوژمنی ئیسلام بچه نگ به لام مال و دارایی و تفاقه جهنگی بۆ دابین ناکری که و ابوو پپیسته هه میسه موسولمانان هه لینه درین بۆ مال به خشین بۆ دابین کردنی تفاقه جهنگا و مرانی ئیسلام.

{۴۵} مَنْ ذَا الَّذِي يقرضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيضاعفه لَهُ أَضعافًا کثیرةً} کتیه نه و که سه که مال و دارایی خۆی به قهرز دمدا به خودا به شی و میه کی ریک و پیک واته مال و دارایی خۆی له بهر خاتری خودا دمه به خش، نه مچار خودا نه و مال و

داراییه ی بؤ دوو جهندانه و جهند جهندانه دهکاته وه و له دونیادا ماله که ی زۆرتەر دهکاو بیت و بهر که تی تیده خاو ئارامی دهر وونی پی دهبه خشو و خوشی له ژیان دهبینی له قیامه تیشا پاداشتی به جهند جهندان دهر دیتمه وه زیاد له و مش رمزامهندی خودا لییان و نزیک ی خودایان بؤ دهگریته باره قهلا. {وَاللّٰهُ يَفْضِلُ وَيَسْتَطِيعُ اِلَيْهِ تُرْجَعُونَ} ههزاری و دهوله مهندی به دهست بهر و مردگار به خیلی و چروکی مروف دهوله مهند ناکا به خشندهیی و سه خاومتیش هه قیری ناکا: له ناکا ما جاک و خراب، هه ژارو دهوله مهند، بهرو جوان به هه موو رهنگ و رهجه له کو کرداریان وه هه بولای خودا دهگریته وه، هه که سه به مهرگی خوی دهری و مهرگ پاش و پیش ناکا!! {اَلَمْ تَرَ اِلَى الْمَالِ مِنْ بَنِي إِسْرَءِیْلَ مِنْ بَعْدِ مُوسٰی} نایا چیرۆکی نه و تاقم و کۆمه له ی نه و ی نیسرائیلک پی نه گه یشتوه؟ که دوی سهرده می مووسا روویدا؟ بزانه که بیوا مافوول و ریش سپی و دلسوزانیان له گهل پیغه مبه ریکیان کۆبوونه وه {اِذْ قَالُوا لَنَبِّیْ لَهُمُ ابْنُ لَنَا مِلْکًا لِّقَاتِلِ فِی سَبِیْلِ اللّٰهِ} به پیغه مبه ره که ی خویان گوت: سهر کرده که مان بؤ دهست نیشان بکه تا له ژیر سهر کردایه تی نه ودا له ریگی خودادا جهاد بکه ی له بیوا و بیروباوهری خۆماندا بجهنگین و خۆمان بهخت بکه ی، دیاره نه م گهل و نه ته و میه به پروادارو دل زیندوو بوون و باوهریان به خودا قایم بووه و ههستیان به وه کردوه که نه وان خاومنی بیروباوهرن و له سهر حهقن، دوژمنه کانیان له سهر ریگی گومرایی و سهر ئی شیواون. {قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ اِنْ کُتِبَ عَلَیْکُمُ الْقِتَالُ اَلَّا تُقَاتِلُوْا} پی گوتن نایا چاوهریان ناکری لییان نه گهر شهرتان له سهر پیویست کراو هه رمانتان پیکرا به جهنگ کردن پشت هه لبکه و پاشگه ز ببته وه؟ {قَالُوا} وتیان: {وَمَا لَنَا اَلَّا نُقَاتِلَ فِی سَبِیْلِ اللّٰهِ وَقَدْ اُخْرِجْنَا مِنْ دِیَارِنَا وَابْنَانَا} چی ریگی نه و ده مان ئی دهگری که له بیوا ئایینی خودادا نه جهنگین؟ بؤ دهبی پاشگه ز ببینه وه؟ له کاتی که دا ئیمه سته لی کراوین و له زیندو نیشتمانی خۆمان دهر کراوین مال و سامانمان داگیر کراوه منداله کانهانیان ئی فراندوین!! شهر کردیمان له گهل نه وانه دا پیویسته و حهقه و راسته. هیچ ریگا چاره میه کو به هانه یه که مان نیه بؤ پاشگه ز بوونه وه نه مه هه ئویستمانه و هه رگیز لیی لانه دین. به لام نه م خوین گهرمی و سوور بوونه یان به رده و مان نه بوو نه م هه ئویستمان تاسهر نه بوو چونکه {فَلَمَّا کُتِبَ عَلَیْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا اِلَّا قَلِیْلًا مِّنْهُمْ} کاتی که شهر کردنیان له گهل کاهر مگاندا له سهر پیویست کراو له قسه ی

اَلَمْ تَرَ اِلَى الْمَالِ مِنْ بَنِي إِسْرَءِیْلَ مِنْ بَعْدِ مُوسٰی اِذْ قَالُوا لَنَبِّیْ لَهُمُ ابْنُ لَنَا مِلْکًا لِّقَاتِلِ فِی سَبِیْلِ اللّٰهِ وَقَدْ اُخْرِجْنَا مِنْ دِیَارِنَا وَابْنَانَا اَلَّا نُقَاتِلَ فِی سَبِیْلِ اللّٰهِ وَقَدْ اُخْرِجْنَا مِنْ دِیَارِنَا وَابْنَانَا فَلَمَّا کُتِبَ عَلَیْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا اِلَّا قَلِیْلًا مِّنْهُمْ وَاللّٰهُ عَلِیْمٌ بِالظّٰلِمِیْنَ ﴿۸۴﴾ وَقَالَ لَهُمُ نَبِیُّهُمْ اِنَّ اللّٰهَ قَدْ بَعَثَ لَکُم طٰلُوْتَ مِلْکًا قَالُوا اَنّٰی یَکُوْنُ لَهُ الْمُلْکُ عَلَیْنَا وَنَحْنُ اَحْقُ بِالْمُلْکِ مِنْهُمْ وَلَکُمْ یُؤْت سَعَةً مِنَ الْمَالِ قَالَ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰهُ عَلَیْکُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِی اَوْلٰیهِ وَالْجِسْمِ وَاللّٰهُ یُؤْتِی مَلٰٓئِکَتَهُ مَن یَشَآءُ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِیْمٌ ﴿۸۵﴾ وَقَالَ لَهُمُ نَبِیُّهُمْ اِنَّ اَیَّاهُ مَلٰٓئِکَةُ اَنْ یَّکُوْنُوْا اَلنَّبَاۗتُ فِیْهِ سَکِیْنَةٌ مِّنْ رَّبِّکُمْ وَبَقِیَّةٌ مِّمَّا تَرَکَ اٰلَ مُوسٰی وَمَا لَکُمْ مِّنْ اَمْرِ شَیْءٍ اَلَمْ تَرَ کَیْفَ اَنْزَلْنَا اِلَیْکُمْ اَلْمُلْکَ اِنَّ فِیْ ذٰلِکَ لَاٰیةً لَّکُمْ اِنْ کُنْتُمْ مُّؤْمِنِیْنَ ﴿۸۶﴾

رووت دهر چوو دهبویه به کرده وه بیسه لیان کۆمه لیکی که میان نه بی نه وانی تر پشتیان هه لکردوو به شیمان بوونه وه. {وَاللّٰهُ عَلِیْمٌ بِالظّٰلِمِیْنَ} بهر و مردگار ناگادارو زاناو بیانی به وانه ی که سته له خویان ده که ن، سته له به یامبهرو بهرنامه ی خودا ده که ن، سته له حهق و راستی ده که ن؛ ده زان که نه وه حهقه و خوی ئی هه له ده که ن و لیی لانه دین.

{۸۴} وَقَالَ لَهُمُ نَبِیُّهُمْ اِنَّ اللّٰهَ قَدْ بَعَثَ لَکُم طٰلُوْتَ مِلْکًا} پیغه مبه ره که یان پیی راگه یانیدن که بهر و مردگار طالووتی کردوه به پاشاو سهر کردیمان و هه موویان بجه نه ژیر هه رمانده وه وه له ژیر سهر کردایه تی نه ودا بجهنگن! نه مچار هه ر به نه و منده نه و دهستان که خویان له شهر په نابگرن و نه جه نه رو به پروو بوونه وه دوژمنه کانیان! به لکوو دهنگی نارمزیان بهر ز کرده وه {قَالُوا} وتیان: {اَلٰی یَکُوْنُ لَهُ الْمُلْکُ عَلَیْنَا} چۆن دهبی طالووت بکری به پاشاو سهر کرده ی ئیمه؟؟ که ی نه وه شیوا ی نه و به و پایمه؟ {نَحْنُ اَحْقُ بِالْمُلْکِ مِنْهُمْ} ئیمه شیواوترین بؤ پاشایه تی ئیمه کوری پاشان و طالووت کوره مسکینه.

سهرباری نهوش {وَلَمْ يَأْتِ سَعَةَ مِنَ الْمَالِ} دهوله مه ندو سامانداریک نیه تهرارووی لاسهنگی بنه ماله و خادانی بو بهرامبهر بکاتهوه!! {قَالَ} وتی: {إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ} بهروردگار نهوی بو پاشایه تی هه لبراردووه و دهست نیشانی به دیهینه ره، نه مه له لایه که وه، له لایه کی ترموه {وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ} زاناو خوینده وه ره، خودا زانستیکی باشی پی به خشیوه که پیوستیه کی سهره کی به بو سهر کردایه تی، و پرای نهوش قه دو بالایه کی بهرزو بلندو سهر و سیمایه کی جوان و له شو لاریکی ساغو سه لیم و عهقل و هوشیکی ته و او پی دروه: که نه مانهش پیوستیه کی سهره کی بو پاشایه تی. {وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ} بهروردگار خوئی خاومنی هه موو بوونه وهره به ویستی خوئی دهسه لاتو زانیاری و نیعمه تی تری ددها به ههره که سیك مه یلی لی بی بی داتی خودا بو خوئی خاومنی گهنج و خه زینه ی بی برانه ویه، ده زانی کئی شیایو نه ویه زانیاری و دهسه لاتی قهرمانروایه تی پی بهه خشی.

{^{۴۸} وَقَالَ لَهُمْ فِيهِمْ إِنَّ آيَةَ مَلِكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ} نه ته ویه ئیسرائیل له گه ل پیغه مبه ره کانیا ندا هه لوئیستی زیاده رموی هه لچوون و داچوونیا ن هه بووه، یه کئی له و هه لوئیستانه یان نه م هه لوئیسته یان بوو که زور رق به ریا ن له گه ل پیغه مبه ره که یان ده کردو و زور گیره گیر و سهر پیچییا ن کرد. هه تا کار گه یشته نه وه که پیغه مبه ره که یان پیی گو تن: به لگه یه کی مادی هه یه که طالووت کراوته پادشای ئیوه، نه ویش گهرانه ویه نه و سندو و قه یه، که کاتی خوئی لای موسا بووه دوژمن لی ستاندووه، نه و سندو و قه له م روژانه ی داهاتوودا دیته وه بو لاتان، نه و سندو و قه ده بیته هوی نارامی بو ئیوه، چونکه پیروزی هه یه، {وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَىٰ وَآلُ هَارُونَ} هه ندی پاشما وه که له پووری پیروزی خیلی موسا و هارونی تیدایه که پاش خو یان به جییا ن هیشتبو و و هکو و عه سا و بهرگو بری له وحی ته ورت و میزمری هارون و جل و لیباسی نه ویشی تیدایه هه روه ها هه ندی که له پووری ماله کانی ئایینی موساشی تیدایه. {تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُم إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ} هه ریشه نه و سندو و قه له دهست دوژمنه کانتان دهرده یینن و ده یهینه و میولای طالووت و هاتنه ویه نه و سندو و قه به لگه یه که خودا چا و پیری ئیوه ده کا و طالووتی کردووه به پاشای ئیو، تا ئیش و کارتان بهر یو مبه ری و به سهر دوژمنه کانتاندا سهرتان

قَلَمًا فَصَلْ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بَشْرٍ مَّن شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَّمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ قَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ يَطُوبُونَ أَنَّهُمْ مُّلتَمُوا اللَّهَ وَكَم مِّن فِتْنَةٍ قَلِيلًا عَلَبْتَ فَتَةً كَثِيرَةً يَا ذُنَّ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٤٩﴾ وَلَمَّا بَرَرُوا لِبَاقُوتَ وَجُودِهِ قَالُوا زَنَّا فَأَفْغَ عَلَيْهِمْ صَبْرًا وَكُنْت أَقْدَامُنَا وَأَنْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٥٠﴾ فَهَزَمُوهُمْ يُبَارِكُ اللَّهُ وَقَتْلَ دَاوُدَ جَالُوتَ وَآتَاكَ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مَا يَشَاءُ وَلَوْ لَا دَفَعُ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَّفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمَعْلُومِ ﴿٥١﴾ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَنْزِيلُهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٥٢﴾

بغا، پیوستی سهرشانی ئیوه شه که پشی بگرن و یارمه تی بدهن و رازی بن به پاشایه تی نه و گهرند که جی سهر و کایه تیه که ی بن، نه گهر راست ده کن ئیوه به راستی خودا بهرستن.

{^{۴۹} قَلَمًا فَصَلْ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بَشْرٍ} کاتی که طالووت به سوپا که یه وه له شار دهرچوو کۆبوونه ویه کی سهر بازی به شه پرکه ره کانی کردو و تاریکی بو دان و وتی: بهروردگار به چۆمیک به تاهیتان ده کاته وه، له وه به و لاوه له سهر ریکا ماندا تووشی چۆمیک دهبین، {فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَّمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي} هه رکه سیك لیی بخواته وه نه وه له کۆمه لی ئیبه نیه و یارمه تیدهر و سهر بازی من نیه، که سیك لیی نه خواته وه نه وه پارت و کۆمه لی منه. {إِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ} مه گهر که سیك لویچیک ناو هه لگری و ده می خوئی پی ته پر بکا و توژی تینوایه تی خوئی پی بشکینی. {فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ} زور به یان دهمیا ن پیوه ناو تیریا ن لی خواره وه، نه وان ریکه ی نه و میا ن پی درابوو که لویچیک ناو هه لگرن و ده می خو یانی پی ته پر بکه ن نه ک بجن خو یان تیر ناو بکه ن، دیاره نه وانه ی که وایان کردله

دوژمندا.. دوژمنیکى کافرو خوانه ناسو د دنیا خو شه ویستو باطل پهرست..

{^{۲۵۱} فَهَرَمُوهُمْ يَٰۤاٰدَنَ اللّٰهُ وَقَتْلَ دَاوُوْدَ جَالُوْتِ} سوپای طالووت

هرچنده کهم و کهم تفاقیش بوون به لام به هوی بیروباومری

پته وو خواناسیان به سهر دوژمنی زورو بی شوماری جالوتدا

سهرکوتنو و تیکیان شکاند. {وَاتَّاهُ اللّٰهُ الْمُلْکَ وَالْحِکْمَةَ وَعَلَّمَهُ

مِمَّا يَشَاءُ} له ناکامی نهم رووداودا داود ناوبانگی دهرکردو

دهسه لاتی به نو نیسرائیلی دهستکهوتو دواپی پهرومردگار

کردی به پیغه مبهرو کتیبی تهوراتی بو ناردو فیتری زری

دروست کردن بوو، فیتری زمانی بالندمکان بوو ناخاوتنی

له گهل دهرکردن، فیتری زانستی نایین بوو، له په کالاکردنه ووی

کیشی نادمیزاداندا لیها توویکی ته وای هه بوو، پاشایه تی و

پیغه مبهرایه تی به یه که وه پیدرا، پیش نه و نهم به و پایه بو

که سی تر دهسته بهر نه بوون! {وَلَوْلَا دَفْعُ اللّٰهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ

بِبَعْضٍ لَّفَسَدَتِ الْاَرْضُ} لیردا پهرومردگار حکیمه تی شهرو

جهنگمان بوو روون دمکاته وه، حکیمه تی بهرژموندی

له به یه کدا چوونی هیرو گروهمکانی نادمیزادو پیش برکی و

راپهرین و هه لندان له گورهمپانی ژياندا که به دریزایی رۆزگارو

هتا خه یال برکا دمبینی گورهمپانی ژيان به نادمیزاد شه پؤل

ددا، هه ریه که بولای خوی رادمکیش و بو بهرژموندی خوی

هه وئ ددا، نه وهمان بوو روون دمکاته وه که له پستی پهردموه

دمستیکى به هیزی کارساز هه یه سهر دمزوومکانی پیکه وه

گرتوون و نهم کاروانی ژيانی نادمیزاد قهرمبالفه دژ

به یه کانه بهرمو خیرو خوشی دهجمینئ له کوتاییدا

دزایه تی و پیش برکیان دمبیته هوی پیشکهوتن و ناوودان

کردنه وه و خیرو خوشی، چونکه شهرو ههرا ههرومکو زهررو

زیانی هه یه سوودو قازانجی و مکوو روخان و ویرانکردنی ئی

پهیدا دمبئ، دروست کردن و داهینانیشی لیوه هه لدهستئ.

{وَلَكِنَّ اللّٰهُ ذُو فَضْلٍ عَلَی الْعَالَمِیْنَ} وه لی پهرومردگار خاومن

هه ضل و گه ورمیی و به خششه به سهر بوونه و مرادا (بو هه موو

زالمیک زهوالیکى ناردوه) نهم چیرۆکه قورنانه جهند

شتیکى ئی و مرده گیرئ.

{^{۲۵۲} تِلْكَ آيَاتُ اللّٰهِ تُلُوْهَا عَلَیْكَ بِالْحَقِّ وَاِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِیْنَ}

نه و نایه ته قورنانه بهرزو به پیزانمت به سهردا

دهخویننه وه.. خودا دهغه رموی ئیمه به سهرتا دهخویننه وه،

که لامی ئیمه یه و خومان بوئ دمنیرینه خوارئ و بوئ

دهخویننه وه بو نه ووی ببئ به قانون و یاسا بو بنده گانه،

که سی تر مافی نه ووی نهم نهم کاره بکا، ههرکه سیکی یاسایه ک

سوپای طالووت حیا بوونه وه چونکه له و مپیش پی گوتبوون

ههرکه سیکی له و چومه به خواته وه نه وه له من نیه. {فَلَمَّا جَاوَزَهُ

هُوَ وَالَّذِیْنَ آمَنُوْا مَعَهُ قَالُوْا لَا طَاقَةَ لَنَا الْیَوْمَ بِجَالُوْتٍ وَجُنُوْدِهِ}

بیگومان نه وان له چومه که په پینه وه زوربه ی زوری سوپا

پاشگهز بوونه وه و جهنگاو مرانی طالووت کهم بوونه وه،

چاویشیان به دوژمنه گانیان کهوت که له ژیر سهرکردایه تی

جالوتدا بوون و زور پر جهک و تفاق بوون، ههستیان به

که می و بی هیزی خویان له بهرام بهر سووپای جالوتدا کرد؛

ههرکه په پینه وه و مزعه که یان به چاوی خویان بینى

هاواریان ئی هه لساو وتیان؛ ئیمه بهم سوپا که مه کهم تفاقه

ناویرینه نه و سوپا زوری جالوت که هه موو پیویستییه کی

جهنگی بو دابین کراوه؛ ئیمه ناتوانین بهم ژماره کهم و بی

جهک و تفاقه له گز نه و هیزه زه به لاحه رابجین!! نیت له

کاته دا پروای پلایین و باومری ته وای رۆلی خوی گیرا و دوری

بینی. کومه لی پرواداری پشت به خودا به ستوو به دیار کهوت.

{قَالَ الَّذِیْنَ یُظَنُّوْنَ اَنَّهُمْ مُّلَاقُوْا اللّٰهِ} نه وانه ی که پروایان و ابوو

دهجه نه و بهر دیوانی خودا رۆزی قیامت هیسایان له گهل

دهکری بیروباومریان به زیندوو بوونه وه و گه رانه وه بولای

پهرومردگار زور پته وو دامه زراو بوو وتیان؛ {کَم مِّنْ قَبْۢةٍ

قَلِیْلَةٍ غَلَبَتْ قَبْۢةً کَثِیْرَةً بِاِذْنِ اللّٰهِ} سهرکهوتن به زوری جهک و

تفاق نیه سهرکهتن به دهست خودایه و یارمه تیدمر نه وه له

زوری نه وان مه ترسن زورجار کومه لی کهم به هوی پروا

به خودا و نیمان پته ووی به سهر کومه لی زور پر جهک و

تفاهدا سهرکهوتوون و تیکیان شکاندوون {وَاللّٰهُ مَعَ الصّٰبِرِیْنَ}

پهرومردگار هه میسه یارمه تیدمر و پشت گیرى خوراکرو وره

به رزانه و سهرکهوتن بوو وره بهرزو بشوو دریزانه!

{^{۲۵۰} وَلَمَّا بَرَزُوْا لِجَالُوْتٍ وَجُنُوْدِهِ قَالُوْا رَبَّنَا اَفْرِغْ عَلَیْنَا صَبْرًا}

کاتیک طالووت و کومه له خواناسه که ی که له گهلیدا بوون

چوونه گورهمپانی جهنگه وه و خویان پیشانی جالوت و

سوپا که یدا، به چاوی خویان هیرو جهک و تفاقى سوپای

جالوتیان بینى دلله له رزمیان پی نه کهوت و ورمیان نهروخا،

به لک وو له و کاته دا په نایان بو پهرومردگار بردو هاواریان ئی

کردوو وتیان پهرومردگار! خوگری و خوراکریمان به سهردا

برژینه، ورمو هیرو توانامان بدمری {وَبَّتْ اَفْدَامُنَا} قاجمان

به هیز بکه و لینگه له رزیمان پی نه کهوت، خوگری و نارامیمان

بدمری، له شهردا دل و دهر و نمان به هیز بکه {وَانصُرْنَا عَلَی

الْقَوْمِ الْکَافِرِیْنَ} یارمه تیدمرمان به بو سهرکهوتن به سهر

دابئی بۆ ئادهميزاد جگه له ياسای خودا، ئەوه مافی خودا پێشیل دمکا، ستم له خووی ئادهميزادیش دمکا ئیددعای شتیک دمکا نیهتی؛ هالچی و پروپووج خوازەو نابێ بەقەسە بکری.

{وَالَّذِينَ آمَنُوا} بێگومان تۆ ئەو موحەممەد! لەپری پێغەمبەرانی و یەکیکی له ئەوان بۆیە نێمە نایەتی قورئانت بەسەردا دەخوێنینهوه، تاقیکردنەوهی ئادەمیزادەتی بۆ شی دەرکەینەوه، بەسەرھات و رووداوی گەلە پێشینەکانەتی بۆ دەرکێرینەوه، تاقیکردنەوهی کاروانی بیروباوەڕی له هەموو قۆناغەکاندا و ناکامەکانیت بۆ روون دەرکەینەوه میراتی هەموو پێغەمبەرانت پێ دەبەخشین.

کۆتایی جزمی دووهم



{۲۵۳} تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ} ئەو پێغەمبەرانی ئەو کۆمەڵە تاییبەتیە هەلبێژراوەی کە خودا نەرکی رابەراییەتی ئادەمیزادی پێ سپاردوون، هەموویان لەیەک ئاست و پلەو پایەدا نین، بڕیکیان زێدە ریزیان بەسەر ئەوانی تردا هەیە، لەبەرئەوه هەندێ رەشت و شتی تاییبەتمەند هەن لەبڕیکیاندا هەبوو، لەوانی تردا نەبوو، هەرچەندە هەموویان نەرکی پێغەمبەراییەتی و رابەرییان خراوتە سەرشان؛ هەموویان بانگەوازی ئادەمیزادیان کردووە بۆ بەدەستەینانی خۆشەختی دونیا و قیامت. {مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ}. هەیانە راستەوخۆ خودا ئاخاوتنی لەگەڵدا کردووە، پلەو پایە هەندیکیان لە پلەو پایە هەندیکیان بەرزتر کردۆتەوه، عیسی گورێ مەریەم موعجیزەیی ئاشکرمان پێدا، بە جوبرائیل پشتگیریمان لێکرد. {وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَفْتَلْنَا الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ} خۆ ئەگەر خودا بیویستایە هەرگیز ئەو گەل و نەتەوانەیی پاش ئەو پێغەمبەرانی هاتوون لەناو یەگدا بەشەر نەدەهاتن و بە ناشتی و تەبایی ژیاڵیان بەسەر دەبردو، هەموویان بە کۆمەڵ

﴿ تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَنَهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَفْتَلْنَا الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا فَعِنْتُمْ مَنْ آمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَفْتَلْنَا وَلَكِنْ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿۲۵۳﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ مَا رَفَعْنَا مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا يَبْعُ فِيهِ وَلَا خَلَّةٌ وَلَا شَفْعَةٌ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿۲۵۴﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿۲۵۵﴾ لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمَرْ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۲۵۶﴾

بەکیان دەگرتو، خودا پەرست دەبوون. بە تاییبەتی دوا ئەوهی کە ئەو پێغەمبەرانی بە بەلگەیی روون و ئاشکراو موعجیزەیی بەهێزو چەسپێنەرەوه هاتوونە سەر گرۆهەکانی ئادەمیزاد و بانگەوازیان کردوون بۆ خودا پەرستی! ئەگەر خودا بیویستایە دزاییەتی له نیوان ئادەمیزاد سەر هەل نەدا، سەری هەل نەدەدا؛ بە جۆریک هەمووی وای دەرکردن کە شوێن پێغەمبەرانی بکەون و قبوولی حەق و راستی بکەن؛ بەلام پەرورەدگار ئەو ویستەیی نەبوو وای داناو ئادەمیزاد بۆ خۆیان بیروپرایان نازاد بۆ و بەو عەقڵ و هۆشی کە تێیدا دروست کردوون بۆ خۆیان رێگەیی راست بگرن؛ رێگای خۆشەختی و کامەرانی رەچاو بکەن، تا شیای و مرگرتنی پاداش و سزا بن. {وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا} بەلام ئادەمیزادەکان هەموویان بەیەک عەقڵ و هۆش بیران نەکردو، بەلکوو کێشەیان تێکەوت و لە ناشتی و مرگرتنی ناییندا رای حیا جیاپان تێدا سەری هەلدا، {فَعِنْتُمْ مَنْ آمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ} هەیانبوو یەکسەر باوەڕی بە پەيامی پێغەمبەرەکان کردو،

زیندووه و هرگیز مردنی بهسردا نایه، هه یومه؛ ته دبیر و نه خشی بوونه و هر ده کیش و مه خلوقات خوی پارێزگاری دهکا {لَا تَأْخُذْ سِنَةً وَلَا نَوْمَ} هه میسه به ناگا و به خه بهره، نه هه نۆز دیگری و نه نوستنی عادمتی بهسردا دی؛ واته؛ هه رگیز هه رامۆشی بهسردا نای. هه موو کاتی ناگادار و چاودی هه موو شتی که، هه موو شتی که په یومندی به زاتی نه ووه هه، راگرو هه لاسورپنهری بوونه وهره. {لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ} چی له ناسمانه کان و زمویدا هه، هه مووی مولکی خۆیهتی به بی مهرج و نه لاو نهولا، هه ی کهس له که لیدا هاو بهش نه، تا که ته نهایه له خودایه تیدا؛ له مولکداریدا؛ له هه لاسوران و راگری و به دیهیناندا؛ بوونه وهر هه لاسورپنهی به ویستی خوی، که وایی خاومنیهتی حه قیقی، ملکداریتی به راستی له به نه پمتدا بۆ خودایه و بهس، ناده میزاد که به روالهت خاومنی فلانه گونده و فلانه زموییه و بهی نهو له هه لده دهری، ملکایهتی راستی نهو به نه مانه ته خاومنی نه صلی؛ که په رومردگار په پی داوه. {مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ} نه مه دیاری کردنی صیغه تیکی تری په رومردگار، که سنووری خودایه تی و سنووری به ندایه تی دیاری دهکا و دمهرموی؛ (کی رایه دهکوی شفاعت بۆ خه که بکا، واته؛ نزا و پارانه و به بکا بۆ رزگار بوونی خه که؟ کی دمتوانی له سنووری به ندایه تی خوی دهرچی و به بی ئیز و مهرگرتن له زاتی په رومردگار به خۆیدا رابههرموی؛ شفاعت بۆ تاوانباران بکا؟؟ بهنده کان هه موویان له خزمهت په رومردگار رادهمستن دهمته و نه زمر و ملکه؛ کهس له سنووری خوی ته جاوه ناکا. {يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ} په رومردگار دهمانی بهنده کان چییان له پیشدایه و چییان دیته ری، هه روه ها دهمزانی رابوردوویان چۆن بووه و چییان بهسهر هاتوه، نه یینی رابوردوویان و داهاتوویان ناگاداره. {وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا} کورسی دهمه لاتی هه موو ناسمان و زموی گرتوته وه، سهیری نه و شیه دهربرینه ی فورانه که نه خشی دهمه لاتی په رومردگار مان بۆ ده کیش، چونکه نه و جۆره نه خسه کیشانه؛ نه و حه قیقه ته ی که گهره که وینه ی بکیشری بۆ تیگه یشتنی دل و هیزو توانایه کی تایبه تی پی دهمه خشی. کورسی به روالهت به مانای دهمه لاتی به کار ده یئری، که وایو که سیک کورسی به که ی ناسمان و زموی بگریته خۆ، دیاره دهمه لاتی شی دهمانگریته خۆ. پایزگاری کردن و راگرتن و به رنومبردنی ناسمانه کان و زموی تۆزفالی که په رومردگار مانده ناکه و،

هه یان بووه بریای به په یامه که یان نه کردوه.. {وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَفْتَلَوْا وَلَكِنْ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ} نه گهر خودا مهیلی بکردایه شهریان نه دهمبو و په گرتیان نه ده کوشت، به لام خودا چی بوی دهمکا و چی ویست نه وه نه نه جاد دهری، هه موو شتی که به هه زاو هه دهری خودا دهمی، رمنگدانه وه ی نه و بیرو باوهره جیا جیا نه دیاره جیا جیا بووه جاری و هه بووه به کیشی قسه ی تانه و رمنه بووه، جاری وایش بووه گرو هه کان په نایان بۆ شمیری خوی رشتن بردوه. په رومردگار دهمه لاتی بهسهر هه موو شتی که دا دهمکی، هه موو کاروباری که له زهر دهمستی خودمته نه و دایه، جا نه گهر ویستی که سیک به اختیار بکا نه و رانی دهکا بۆ نیمان هینان و خودا په رستی، نه گهر ویستی ریسوی بکا بریای به خودا نه یینی و، لی یی یاخی دهمی.. که وایی به اختیار کردن و ریسوا کردن به ویست و نیراده ی خودایه، کاره که هی به ندیه.

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمْ يَوْمٌ لَا يَنْفَعُ فِيهِ وَلَا خَلَّةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ}. نه و کهسانه ی بریای راست و نیمان په وتان هه؛ به خشن له و مال و داراییه ی نیمان داوون، مال و سامان له ریگه ی خودا، له پینا و به رنومندی نایینی خودا دا خهرج بکه، یارمه تی هه قیر و هه زاری ئی بدن، دهمستی بی نه وایانی پی بگرن، تا له جیهان دان و له کوری ژبان دان و زیندوون له مالی خۆتان به خشن، دهمت پیشخهری بکه پیش نه وه ی رۆژیک بیته ریتان کهس وهره کهسی ناپه ری، کپین و فروشتنی تیدا نه. دۆستایه تی و خزمایه تی نامینی، شفاعت و بۆ پارانه ووه واسیته و واسیته کاری ناب و که لک ناگری، خه قهت خواردن و به شیمان بوونه وه هه سوودی نه، رۆزی حیساب و کیتابه، رۆزی سزا و پاداشه، به دهل و فیدیه، دۆستایه تی و خۆشه ویستی، شفاعت و واسیته، هه ی رۆژیکیان نامینی، رۆژیکه نه ندازه مه قایسه کان جیا وازن له مه قایسی جیهان. {وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ} کافرمان هه نه وان بۆ خویان سته مکارن، سته میان له حه ق کردوه، سته میان له خویان کردوه، مال و دارایی سهرف ده کهن له شوینی نه شیایو خۆیاندا، شهر ده کهن له پیناوی شتی پر و پو وچدا.

{اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ} نه و زاته په رومردگار به دیهینهره خودایه که ناوی (الله) یه، هه ی کهسی تر نه، شیایو په رستن و به ندایه تی بۆ کردن بی، خودایه که

نهرکی ناخه نه سهر چونکه دمه لاتی خودا دمه لاتیکی سنووردار نیه، به لکوو دمه لاتی بن پایانه و رمه ایه. {وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ} همر نهو پهرومردگارو بهرزو خاومن شکوو بلندو بن شهریکه و کس له بنده کانی رایه ی ناکه وئ بگاته نهو پله و پایمه، همرکه سیك شیدعای نهو پله یه بکا خودا دهیپروئیی و ریسوای دمکاو و روژی هیامه تیش دمیخاته ناو سزای بهمنشی دوزه خه وه.

{لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ} له ناییندا زوردملی همر ناسه واری نیه، همرکه سه بوخوی نازاده چ بیروباومرئک هه لدمبزیئ هه لیبزیئ، بیگومان ریگای سهر فرازی و حق و راست، له ریگای گومرایی جیا کراومه وه!! به راستی نه مه مبدئیکه به ناشکرا ریژگرتنی پهرومردگاری بو نادمه یزاد تییدا دیاری دمه، ریژی بیرو و یست و هست و هوئی دمرئ، ریگای دمه دمه باره ی سهر فرازی و گومرایی رهوتی خوی دمست نیشان بکا. ناکامی کردمومه کانی بخاته نه ستوی و حساب و لیکنه وه ی له گه ن بکا، نه نازادی بیروباومرئ، تایه تمه ندیی ترین دیارده ی نازادی مروفه، نهو نازادییه ی که نه مرؤ له سه ده ی بیسته دمه برئ ری بازو پارت و گرؤ وه کومه ن همن؛ به رموای نابین و ریگا نادم نینسان به ویستی خوی بیروباومرئ خوی دیاری بکا، به برنامه ی ژیا نی خوی دابریئ! یان دمبی بیروباومرئ هه لیبزیئ که رژیمه که ی دمیوه ی بلا و بیته وه، یان دمبی خوی نامده بکا بو مردن به جورها شیوه ی له ناو بردنی نامرو فانه. {قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ} ریگای راست و ریگای گومرایی لیک جیا کراومه وه، همرکه سه بوخوی، نازاده؛ کام ریگایه هه لدمبزیئ یا هه لیبزیئ! جا که وایی {فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ} که سیك وازبینی له په رستی بت و نهو شتانه ی شهیتان خوئی دهوین، به ندایه تی هه موو که سیك - جگه له خودا - رمت بکاته وه، نادمه یزاد و جندوکمه و شهیتان و نه ستیره و بت و صه نه م نه په رستی، ته نها و ته نها به ندایه تی خودا بکا و نهو به په رستی، شایه تی بد! که هیچ خودا نین جگه له خودای مه زن و پهرومردگار، نه وه {فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا} بیگومان دمستی گرتوه به گوشیکی قایم و پته، که همرگیز پچرانی بو نیه، واته: پهرومردگار پابه ندیوونی به نایینه وه چواندوه به که سیك که دمست بگری به گوریسیکی قایمی پته وی ودها که پچرانی نه یی. {وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ} پهرومردگار ناگاداری قسه و کردموی نادمه یزاده. پهرومردگار بیسهر و زانیه به

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاؤُهُمُ الظُّلُمَاتُ يُخْرِجُهُم مِّنَ
النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ﴿۳۷﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ سَاحَ إِزْرَعُوا فِي دِينِهِمْ
أَن آتَاهُ اللَّهُ الْمَالَ إِذْ قَالَ إِزْرَعُوا رَبِّيَ الْيَتِيمَ
وَيَتِيمٌ قَالَ أَنَا أُخِي. وَأَمِيتٌ قَالَ إِزْرَعُوا فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي
بِالسَّمْسِ مِنَ الشَّرْقي فَآتَتْ إِحْدَاهُمُ الْمَغْرِبَ فَأَبْهَتَ الَّذِينَ
كَفَرُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿۳۸﴾ أَوَكَلَّيْنَا مَرَّ
عَلَىٰ قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّىٰ يُغْنِي عَنْهُ اللَّهُ
بَعْدَ مَوْتِهَا قَالُوا إِنَّ اللَّهَ لَمُتَعَمِّدٌ ثُمَّ قَالَ كَم لَيْسَتْ
لَكُمْ لَيْسَتِ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَل لَّيْسَتْ بِمِائَةِ عَامٍ
فَانْظُرُوا إِلَىٰ طَعَامِكُمْ فِي بُيُوتِكُمْ أَتَأْكُلُونَهُ وَأَنْظُرُوا إِلَىٰ
حِمَارِكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مِائَةٌ لِّسَانٍ وَأَنْظُرُوا إِلَىٰ
أَلْعِظَاءِ كَيْفَ تُنْشِرُهُم ثُمَّ تَكْسُومُوا لِحَمَاهُمْ فَلَمَّا
تَبَيَّنَ لَهُمْ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۳۹﴾

هه موو شتیکی ناشکراو نادیار، چونیته ی هه موو حه قیقه تیک دمه زانی، هه موو بیروباومرئ گوفتارو کردارئک ناگاداره. {وَاللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ} پهرومردگار خوی سهر په رستی کاروباری موسولمانان دهکا، چاودیریان دهکا، شارمزاییان دهکا بو چاکه کاری. به هوئی هست و عقل و هوش و ناموزگاری نایینه وه له گومرایی و شک و گومان، له نه زانی و سهر ئی شیوای کوفر رزگاریان دهکا بو گورمپانی خو شبه ختی و روناکی زانست و زانین، بو پروای راست و دلنیا بوون. {وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُهُم مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ} نه وانه ی گومرئ کافرن سهر په رشتیاریان کاغوته کانی له گورمپانی روناکی و زانست و زانینه وه دمریان دمکه ن بو ناو زلکاوی گومرایی و تاریکستانه کان. {أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ} نه وانه تاقم و کومه ئی درؤزنن و شیوای سزای دوزه خن و تییدا دمه یینه وه هه تا هه تایه!! که نه وان به نووری نیسلام شارمزی ریگای راست نه بن و نه یه نه سهر ریگای خودا په رستی شیوای نه مون که بچنه ناو دوزه خه وه هه تا هه تایه تییدا به یینه وه.

{^{۲۵۸} اَلَمْ لَرَّ اِلَى الَّذِي حَاجَّ اِبْرَاهِيْمَ فِي رَبِّهِ اَنْ اَتَاهُ اللّٰهُ الْمَلِكُ}

واته: نهوه چیرۆکی نه مردود نازانی؟ نهوه نه مردودی که پاشایهکی دیکتاتور و ملهپور و خو بهزل زان بوو، ته نامت خوئی بی خودا بوو. پهرومردگار دمه لاته و پاشایهتی دابوو به نه مردود، که چی سهرپیچی خودای کردوو، خوئی لی بوو به خوداو، بیی و ابوو، نهوه دمه لاته دمه لاتیکی حه فیقی و پایه داره. له باتی به ندایهتی کردن بو خودا خوئی به خودا زانی، له حیاتی شوکرو سوپاسگوزاری کوفرانی نیعمهتی خودای کرد، نه بوایه نهوه ریزو دمه لاته پیدانه ببوایه به هوئی نهوهی به ندایهتی کردن بو خودا نه انجام بدا، که چی بوو به هوئی ملهپوری و سهر رمقی و خو به خودا زانی!! {اِذْ قَالَ اِبْرَاهِيْمُ رَبِّي الَّذِي يُخَيِّ وَيُتِي} وتی: نهوه خوییهی من دمهپهرسته، خودایهکی و مهاییه ژیان و مردنی به دمهسته، مردن و ژیان بهدی دینی، بیگومان تا نیستاش نییه هیچ شتیک له حه فیهته و چۆنیتهی مردن و ژیان نازانین. ههر نهوهیه دیاردهی ژیان له زیندوو دیاردهی مردن له مردودا دمهبین!! نه مردودی ملهپور و سهر رمق وتی: من که ورده و پاشای نهه خه لکه م به نارمزوی خو م کاروباریان هه لده سورینم، که وایی خودام و پیویسته خه لک که رنده چی من بی {قَالَ اَنَا اَخِي وَامِي} من خه لک دمه زینم و خه لک دمه زینم، حه زم لی بی فلان ده کوژم و فلان عه فوو ده که م و نایکوژم! دوو پیای هیان، یه کیکیانی عه فوو کردو، نهوهی تریانی ش کوشت. وتی: نهوه تا ژیان و مردنم به دمهسته، به نارمزوی خو م کی م بوئی دمی کوژم و کی م حه ز لی بی عه فوو ده که م. چوار که سی تریشی هیان کردنیه ژوریکه وه خواردن و خواردنه وهی لی قه دهغه کردن، پاشان که گه یشته نهوهپهری برسیایهتی و تینوایهتی دوو که سیانی هیان و تیروپهر خواردنه منی و ناوی پیدان، دوو که سه که ی تریشی به بی خواردن و خواردنه وه هیشته وه تا مردن. وتی: نهوه تا ناوا مردن و ژیان به دمهست خو م و جیم بوئی نهجامی دمه م.

{قَالَ اِبْرَاهِيْمُ اِنَّ اللّٰهَ يَاتِي بِالْشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَاتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ} نیبراهیم وتی: پهرومردگاری من روژ له روژه لاته وه کیش دمهکا به ره و خورناوا!! نه که ر راست ده که ی به دمه لاته و توانای ده نه تو له خورناوا وه کیشی بکه به ره و روژه لاته. نهوه تا خودای من هه موو روژی له کاتی خویدا به بی دواکه و تن و پینش که و تن، به شیومیه کی ریک و پیک به گویری یاسا و نیظامیکی هه له کیی، خوژ له خورنه لاته وه هه لدینی، نه تو نازا به! له خورناوا وه هه لی بینه!! نیر

وَ اِذْ قَالَ اِبْرَاهِيْمُ رَبِّ اَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى قَالَ اَوَلَمْ تُؤْمِنْ قَالَ بَلَى وَلَكِنْ لَيْطَمِّنَ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ اَرْصَةً مِنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ اِلَيْكَ ثُمَّ اَجْعَلْ عَلٰى كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ اَدْعُهُنَّ يَاۤئِيْنَا سَعِيًا وَاَعْلَمَنَّ اَنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿۲۵۹﴾ مَثَلُ الَّذِيۙ يَنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ فِى سَبِيْلِ اللّٰهِ كَمَثَلِ جَنَّةٍ اَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِى كُلِّ سَبِيْلَةٍ فَاَتَتْ حَقُّوْهَا وَاَلَّهَ يُضْعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاَلّٰهُ وَّاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴿۲۶۰﴾ الَّذِيۙ يَنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ فِى سَبِيْلِ اللّٰهِ لَا يَتَذَكَّرُوْنَ اَنْ اَنْفَقُوْا مِمَّا وَاٰتٰىهُمْ اَدٰى لَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿۲۶۱﴾ قَوْلٌ مَّعْرُوْفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا اَدٰى وَاَلّٰهُ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿۲۶۲﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۙنَ اٰمَنُوْا لَا يَطْلُوْا صَدَقَتِيْكُمْ بِالْمَنِّ وَالْاَذَى كَالَّذِيۙ يُنْفِقُ مَالًا رَّيۡتَ اَلنَّاسَ وَلَا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ فَمَا شَأْنُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ ثَرَابٌ مُّاصٍ وَاٰلٌ فَرَكَةٌ صَلَدًا لَا يَقْدِرُوْنَ عَلٰى شَيْءٍ وَّمِمَّا كَسَبُوْا وَاَلّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الْكَافِرِيْنَ ﴿۲۶۳﴾

له حیاتی نهوهی نه مردود نیمان بیی و له که لله رمقی خوئی دابه زئی و که رنده چی پهرومردگار بیی که چی {فَهِتَ الَّذِي كَفَر} شله ژاو سهرسام بوو، بوژی خواردو بی دمنگ بوو، نهوه کافره خوانه ناسه دیکتاتور و ملهپور و بوژی خوارد، به لام بوژ خواردنه که ی نه بوو به هوئی نیمان هیانی و هیدایهتی و مرنه گرت.

{^{۲۵۹} اَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَى قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا} نهوه پیغه مبهرا! پروانه و گوی راگره، و کهوو سهرگوزمشتهی نهوه که سهی که به سواری و لاغیک به لای شاریکدا تیپهری؛ شاریکی خاپوورو و پیران، دیوارمکانی به سهر هه لاشه کهیدا که و تبوو، ناداری به سهر پاداریه وه نه مابوو، به جوژیک که خه یائی نهوهی لی نه ده که ر جاریکی تر دانیشتوانی نهه شاره زیندوو ببنه وه و خانوو باله خانه کانی ناومدان بکرینه وه، دیمه نه که ی نهوه نده سامناک و سهر سوپهرینه بوو، بینهر سهری لی سوپماو سهرسام بوو. بوژی به سهر سامیه وه {قَالَ اَلَيْ يَخْيِي هٰذَا اللّٰهُ بَعْدَ مَوْتِهَا} وتی: خودا چۆن نهه نیسکه رزیوو پولکاوانه (دوای نهه مردن و بهرت و بلا و بوونه و رزینه)

زیندوو دمکاتهوه؟! چ هیژیک ههیه بتوانی نهم کاره نهسته مه نهجام بدا؟ پیی وانهبوو جاریکی تر ناوی حهیات بجیتتهوه ناو جهستهی نهو مردوانه. زۆربهی رافهکه رانی قورنان پییان وایه نهو ریباره جهزمرتی عوزمیر بووه، ئیت پرورمردگار نهات بهشیوهی حیوار ولامی بداتهوهو تیی بگهیهنی: که چۆن نهوانه زیندوو دمکاتهوه: بهلکوو ویستی خودا وابوو بهشیومهکی واقعی وعهملی نهو راستیهی تی بگهیهنی، چونکه وادیاره سمرسورمانهکی بهجۆریک بووه بهبهلگهی ناومزو منطیق و ویزدان نهپوهبوتهوه. **{ فَأَمَّا اللَّهُ مَنَّ عَامِ لَمْ يَكُنْ }** پرورمردگار مراندی و گیانی کیشا، بۆ ماوهی سهد سال به مردوویی مایهوه، نهمجار زیندووی کردمووه هوش و گۆشی پی دایهوه، **{ قَالَ: كَمْ لَبِثْتَ؟ }** پیی فهرموو: ماوهی چند به مردووی ماویتهوه؟ **{ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ }** که سهیری دهووبهیری خوی کردو له دیاردهکانی دهووبهیری تیفکری، وتی: ماوهی مانهوه لیردا به مردوویی رۆژیک یان بهشیک له رۆژیک بوو، چونکه وککوو دهلین: نهوکاتهی مرد تازه خۆرهلاتووه، که زیندووش کراوتهوه دهمهو ئیواره بووه. **{ قَالَ بَلْ لَبِثْتَ مِثْلَ نَفْسٍ نَفْسٍ }** پرورمردگار فهرمووی: نهخهیر وانیه، بهلکوو تۆ سهد سال مردوویی و لیره به مردوویی ماویتهوه. **{ فَانْظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ }** سهیری خواردمهه و ناوی خواردنهوهکی خۆت بکه هیچ گۆرانیکیان بهسهدا نههاتووه.. کهوابوو دمی دیاردهی زۆر مانهوهکی له خودی عوزمیر خۆیدا یان ولاغی سواریههکیدا ههبووبن، بۆیه فهرمووی: **{ وَانْظُرْ إِلَى جِوَارِكَ وَلِتَجْعَلَ آيَةً لِلنَّاسِ }** سهیری گویدرژمهکت بکه! چۆن لاشهی پولکاوه و رزیوه.. زیندووی دهکهینهوه بۆ نهوهی نهم بهسهرهاتهی تۆ که لاشهکهت هیچ تیک نهچووه و لاغهکهشت ههر له پهنا تۆوه بووه نهو ناوا پولکاوه بیکهین به نیشانهی به دمهلاتی خۆمان **{ وَانْظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا لَمْ نَكُوهَا لَحْمًا }** سهیری ئیسقانی ولاغهکهت بکه! چۆن گۆیان دهکهینهوهو ریکیان دهخهینهوه نهمجار به گۆشت دایان دمپۆشین!! موعجیزه و نایهتهکش نهومیه که به فهرمانی پرورمردگار ئیسقانهکان چوونهوه پهنا یهکترو ریکخرانهوه، به گۆشت داپۆشرانهوهو گیانیان تی چوونهوه له پیش چاوی عوزمیر که نهو خۆی ههر لهپهنا گویدرژمهکیهوه بوو بوو، هیچ گۆران و رزین و پولکانی بهسهدا نههاتبوو. ئیت نهم پیاوه **{ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ }** که بهچاوی خۆی نهم تافیکردنهوهی بینی، ههستی بهم دمهلاته و توانا

رهمایهی پرورمردگار کرد **{ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ }** وتی: دزمانم به چاوی خۆم دیتم که پرورمردگار دمهلاتی بهسهر ههموو شتیکدا ههیه و ههرچی بیهوی دمیکال.

{ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُخْفِي الْمَوْتَى } نهی موحهممهدا نهی رههبر! نهوه بۆ خهک بگێرموهو یادی نهوه بکهرموه: که ئیبراهیم وتی: پرورمردگار! پیشانم بده زاتی بیچوونتان چۆن مردووی پولکاوی رزی و زیندوو دمکاتهوه. **{ قَالَ أَوْ لَمْ تُؤْمِنْ }** پرورمردگار پیی فهرموو بۆچی بپوات به زیندوو کردنهوهی مردوان له لایهن ئیمهوه نیه؟ **{ قَالَ بَلَىٰ وَلَكِنَّ لَيْطَمَنَّ قُلُوبُ }** ئیبراهیم وتی: پرورمردگار! بهلێ: من بپوای تهواو دامهزراوم به رهماهی دمهلاتی ئیوه ههیه، ئیمانیک تۆکمه و بههیزم به زیندوو بوونهوه ههیه، بهلام جهزیک گیانی و داخواییهکی دل و دموونهوه بۆ نهوهی نارامی تهواو به دل و گیانم بگا، پهردم بۆ لهسهر نهو نهینیه بۆ لایهیری و تامی نهو خۆشیه بکه. **{ قَالَ فَخَلَتْ أَرْبَعَةٌ مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْنَ إِلَيْكَ }** پرورمردگار فهرمووی: چوار بالنده بگرهوه له خۆتیان نزیک بکهرموه چاک سهرنجیان بدهری، چاک شیوه و روخساریان ببینه تا دواپی بیانناسیتهوه **{ لَمْ اخْفَلْ عَلَى كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا }** نهمجار سهریان بپره و پارچه پارچهیان بکه و پارچهکانیان به تیکهلاوی لهسهر کیوهکانی دهووبهیرت دابنی **{ لَمْ اذْغُهْنَّ يَأْتِيَنَّكَ سَعْيًا }** نهمجار بهناوی ئیمهوه بانگیان بکه، بپوانه: چۆن نهندامهکانیان جاریکی تر کۆدنهوهوه دهچنهوه پهنا یهکترو ریک دهخهینهوهو گیانیان تی دهچیتتهوهو سهر لهنوی زیندوو دمهینهوهو بهراکردن دیتتهوه بۆ لاتا **{ وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ }** دلنیاوه و چاک بزانه که پرورمردگار دمهلاتی رهماهی ههیه له بوونهومرداو چی بوی نهجامی ددا، له ههموو کاروباریکیدا دانا و زانیوه نیشی بی حکیمت ناکا.

{ مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ } نموونهی نهوانه که مال و دارایی خۆیان له ریکهی خودادا دمهخشن **{ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنبَتَتْ سَبْعَ سَابِلٍ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِّثْلُ حَبَّةٍ }** وهکوو نموونهی دنکه تۆویک وایه: کهله زهوییهکی به پیت و بهرکهتدا بجینری، ههوت گۆله دانهویلهی ئی شین ببی، له ههر گۆله دانهویلهیهکیاندا سهد دنکی تیدا بی **{ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَن يَشَاءُ }** پرورمردگار لهو نهندازمیهش بۆ کهسیک مهیلی ئی بی بۆی زیاد دهکا، وه نهو ریزمیه دوو چهندانه و چهند

چمندانهی دمکاتوه {وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ} گهنجینه و دارایی
خودا بهر فراوان و رمه‌ایه، جهندیکی ئی بیه‌خشی لیی کهم
نابیته‌وه، ناگدارو زانایه دزمانی کی شیایو زیاده پی
به‌خشینه..

﴿الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾^{۲۲۲} **ثُمَّ** خوداناسانهی مال و دارایی خویشان له پیناو بهر ژه و مندی ریځه‌ی خودادا خمرج دمکهن، یارمه‌تی جه‌نگاو مرانی نی‌سلام دم‌دن، کومه‌کی به شاگردانی زانسته پټویسته‌کانی نی‌سلام دمکهن، پټداویستیان بۆ دابین دمکهن، یارمه‌تی هزاران و بی نه‌ویان دم‌دن، **{ثُمَّ لَا يَبْغُونَ مَا أَنْفَقُوا مِّنْ أَدْنَىٰ}** له‌گه‌ل نه‌وشدا به شوین **ثُمَّ** مال به‌خشین و یارمه‌تیداندا هیچ منعت و شانازی ناکهن، یارمه‌تی مال به‌خشینه‌کانیان به چاوی یارمه‌تی دراوه‌کاندا ناده‌نوه، دلیان به منعت به‌سهردا کردن و شانازی به‌سهردا کردن ناخوش ناکهن، نه‌وانه **{لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ}** لای خودای گه‌وره باداشی زور گه‌ور میان بۆ ناماده گراوه، له‌و روژمدا که هه‌موو که‌س ترسی نی دمنیش و تینیان بۆ دی، نه‌وان هیچ ترسیان له‌سهر نیه و تووشی غم و نارمه‌تی نابن، چونکه نه‌وان له‌بهر رهامه‌ندی په‌روم‌دگار مال و دارایی خویشان به‌خشیوه، به‌شوین مال به‌خشینه‌که‌یابندا هیچ منعت و شانازی به‌کیان به‌سهر مال بی به‌خشاوه‌کاندا نه‌کردووه، و ته‌ی ناب‌ه‌جیان به‌رامهر نه‌کردوون، چونکه

وتمیهکی باش و رمکردنه و دی داوای سوالکهر به شیومیه کی
جوان و چاوپوشین له هه له و نیلحاحی داواکار و هه تس و
که وتی، باش ره له خیر پیکردن و یارمه تیدان و مال
به خشینک به شوینیدا منه و شانازی به سردا بکری، یان
جنیوی بی بدری! {وَاللّٰهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ} پهرومردگار بی ناتاجه
له مالبه خشین نیاده میزاد و چ بیویستییه کی به وه نیه، به لگوو
نه وه تافیکردنه و دیه بو خاومن سامان و دهوله مه ندان،
به صه برو نارامه که وا زوو به زوو سزای منه تکاران و
شانازی که ران ناداو، مؤلته تیان دمدا بو ماوهیه کی تر، یان بو
روژی قیامت!!

{ ۲۶۴ } يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُبْطِلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَىٰ نَهَى
 نهو کهسانه‌ی بروتان به نایینی نیسلام کردوووه موسولمان
 بوون، هرگز او هرگز نه‌که‌ن خیر و خیراتان به‌هو
 منعت کردن و شانازی و جندوان — یوچ مه‌که‌نه‌وه

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتٍ أَهْوَىٰ
وَتَلْبَسَ مَا مِن أَنفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّتٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ
كَثِيفٌ أَكَلَهَا ضَعْفَيْنِ فَإِن لَّمْ يُعْمِلْهَا وَابِلٌ فَطُلٌّ
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَعِيدٌ ﴿٣٧﴾ أَوَدَّ أَحَدُكُمْ أَن تَكُونَ
لَهُ جَنَّةٌ مِّن نَّجِيلٍ وَأَعْنَابٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ
فِيهَا مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَةٌ ضَعُفَاءُ
فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ
لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٣٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا اتَّقُوا مِن طَبْعِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أُخْرِجَ
لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَتَّبِعُوا الْهَيْبَةَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ
بِعَاجِزٍ إِلَّا أَن تَتَّخِذُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عِنْدَ
الْحَيِّطِ ﴿٣٩﴾ الشَّيْطَانُ يُبَدِّلُ الْفَرَوقَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ
وَاللَّهُ يُبَدِّلُ مَقَرَّهُ مِنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٤٠﴾
يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَن يَشَاءُ وَمَن يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ
أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٤١﴾

{كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ}

وہکوو ئەو گەسەى مالى و سامانى خۆى دىمەخىش بۆ رىبابازى و خۆهەلکىشان و بېرواشى بە خوداو رۆزى دوايە نىە. ئەوہ {فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانَ عَلَيْهِ ثَرَابٌ} نموونەى ئەم کابرايەى گە مالبەخشىنى بۆ رىبابازىيە، ئەم دلڤەقەى گە هيج نىمان و بېروايەكى لەدندا نىە، دلڤەقەىكى لە خودانەترسى وا گە بە پەردەى رىيا و روپامايى دلڤەقەگەى خۆى داپۆشيوە، ئەوہ وەکوو: بەردە لىسووکەيەكى رەق و تەق وايە، گە هەندى گىل و خۆلى بەسەرەو بى و لە پىش چاو بەردەگە ديار نەبى (واتە: وەکوو چۆن گىل و خۆلەگە رەقى بەردەگەى داپۆشيوە وى دەجى گەسىک هەبى تەماعى ئەوەى هەبى شتى ئى بېروينى، دلى ئەو کابرايەش ئاوا رەقە و پەردەى رىيا داپۆشيوە، وى دەجى گەسانىک هەبن وا بزانن ئەم کابرايە مالبەخشىنەگەى لەبەر خاترى خودايە!). {فَأَصَابَهُ وَاِبْلٌ فَنَرَكُهُ صَلْدًا} بارانىكى قەترە گەورە و لىزمە ناساى ئى بدا، هەرجى گىل و خۆلى وا بەسەر بەردەگەوہ لای بەرى و رەقى و بى گەلگى بەردەگە دىربکەوئ و بارانەگەش لەو ناستە نەرووەگى پى شين بى و نەمىو مەيەك پى بگەيەنى، ئاواھيش خىرو خىراتى کابراى

رييا باز بى خىرو شيواى پاداش نيهو رۇزى قيامت هيچى دمست ناكهوى! {لَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا} ئەو رييا باز ئە ناتوان هيچ سوودىك بەدمست بىنن لە پاداشى ئەو مالبەخشىنەى كە بە رييا بازى ئەنجاميان داو، ئەو ريياكارانە كردهومكانيان كردهومى كافرو خودانەناسەكانە {وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ} خودا گەل و گروى خودانەناس و كافر هيديامت ناداو پشتگيريان ناكاو، لە رۇزى قيامتدا مايە بووچيان دمكا.

{وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَلْيَبْتَئُوا مِنْ أَنْفُسِهِمْ} نموونەى ئەوانەى كە مال و سامانى خۇيان دمبەخشن لە پىناو رمزامەندى پەرومردگارداو، راهىنانى نەفس لەسەر سەخاومت و پاگردنەومى لە چلگى مادەو دامرگاندى دلو دموونى خۇياندا مالبەكەيان دمبەخشن، بەدلىكى پەر لە ئيمان و ئيمانىكى قوول و رمگ داکوتاو خىروخيرات دەكەن، برىواى پتەويشيان بە پاداشى خودا ھەيە، نموونەى ئەمانەن {كَمَثَلِ جَذَّةٍ بَرْنُوبَةٍ} ومکوو نموونەى باخىك وايە بە تەپۆلگەيەكەمەو كە زەويەكەى بە پىت و بەرمەكت بى و نەرمەن و گل زۆر بى. {أَصَابَهَا وَابِلٌ فَاتَتْ أَكْطَافَهَا ضَيْفَيْنِ} بارانىكى قەترە گەورەى بەسەردا ببارى و ھەوايەكى صافو گەش و ھەماكەرى ئى بدا، نىتر ئەو باخە دووھات و دوو چەندانەى خۇى — لە غەيرى ئەو شوپنەدا — بەرووبووم و ھەمربىنى و خىرو خىراتى ئى بکەويتمەو {إِنْ لَمْ يُمْسِكْهَا وَابِلٌ فَطُلَّ} خۇ ئەگەر برى كات بارانى تىرو تەسەل ئى نەبارى، ئەو بەھوى چىگەى لەبارو ھەواسازى و رشپنە باران، شەونى ئى ببارى، بەرووبوومى خۇى بدا، خىروخىراتى ئى دمستەبەر بکرى، {وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ} خودا بەكردەومو کردارتان بىناو زانايە، هيچى ئى ھون نابى...

{أَيُّدُ أَحَدِكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ نَّجِيلٍ وَأَعْتَابٍ تُجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ} واتە: ئەى ئەو كەسەى مال و سامانى خۇت دمبەخشى بە رييا بازى و بۇ ناوو شۆرمەت! ناي پىت خۇشە كە باخىكت ھەي دار خورماو ميوو ھەنارو ھەرمى و جۆرەھا دارى بەردارى تىدا بى، بە ژىر دارمکانيدا جۆگەو جۆبار بکشين و دارو درەختەکانى ئاو بدا، ھەموو ھىواو تەماى دونيات ھەر ئەو باخە بى، بەتەمايى سوودو قازانجى بۇ خۇت و بۇ مندالەکانىشت ھەي! {وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ مُّغْتَفَاءٌ} چەند زارۆك و خىزانى زۆرو ساواشى ھەي، بۇ خۇشت پىرو كەنەفت بوبى و توانای كارو كاسبىت نەمايى و،

مندالەکانىشت بى نەگەيشتەن و خۇيان بى بەخىو نەكرى چ جايى بژىوى تۆ دابىن بکەن، جگە لەو باخەش ھىچ سەرچاومىەكى بژىوى تىرت نەيى، جا ئەم باخە كە بەم شىوہ جىگى ھىواو ئاواتت بى، لەنكاويك {فَأَصَابَهَا إِغْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ} وميشوومەو رمشەباى سەخت و ناگراوى لىتى بداو بىسووتىن و وىران و تارو مار بىى، ئەمە وىنەى حالى تۆيە: كە بەرييا مال بىەخشى، يان مەنت و شانازى بکەى بە مال بەخشىنەكەت، كە ھىچ سوودو قازانجىكت دمست ناكهوى و لە ناكامى کردارەكانتدا جگە لە ئاخ و ئۆفیشت لەدمست دمرچوون زياتر ھىچت دمست ناكهوى. {كَذَلِكَ يَبْيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ} ئابەو شىوہ روون و ئاشكرايە پەرومردگار نىشانەى گەورەى خۇى و، بەلگەى نەيىنى شەرىعت و مەبەست و سوودەكانى بۇ ئىوہ ئاشكرا دمكا، تاكوو ئىوہ بە چاويكى وردبىنىيەو سەيرى رووداومكان بکەن، بە بىرو ھۆشكى تەواومەو تىبمكرو پەندو عىبرەت ومبگرو لە مەبەستەكانى حالى بىن، مالبەخشىن و کردارو چاكەو گوشتارتان بۇ رمزامەندى خودا بى و رييا بازى تىدا نەكەن.

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ} ئەى ئەو كەسانەى موسولمانن و بىرواتان ھەيە، فەرمانتان بى دەكەين كە لە چاكترىنى مال و دارايى خۇتان بىەخشى، چ بەرووبووميكتان باش و بە نرخە لە ئەوہ خىرو خىرات و زەكات بىدن، جا ئەم مال و داراييە پارە يان ئازمەل يان دانەويەو ميوو كالای بازىرگانى بى يان كان و شتى دۆزراوى ژىر زەوى بى! {وَلَا تَتَّبِعُوا الْخَيْبَ مِنْهُ تَنْفِقُونَ} نەچن شتى خراب و بى كەلك بىەخشى شتى خراب دىبارى مەكەن بۆئەومى بىدن بە زەكات. {وَلَسْتُمْ بِأَعْلِيهِ إِلَّا أَنْ تُغْنُوا فِيهِ} چۆن ئىوہ شتى وادەكەن و دمچن لە مالى خراب دمبەخشى، خۇ ئىوہ بۇ خۇتان ئەگەر لەو مالبە خرابەتان بدريتى دلتان بىرو نادا و مرى بگرن مەگەر چاوى خۇتانى ئى بنوقىن! ئەگەر يەكيك لە ئىوہ قەرزى لەسەر خەلك بى و لەو جۆرە مالبە خرابە قەرزەكەى بۇ بىنىتەو، بە حىسابى مالى باش و مرى ناگرنەو مەگەر لە نرخەكەى دابشكىن! دەى چۆن رازى دىبىن ئەومى بۇخۇتان ناتانەوى و مرى بگرن بىدن بە خودا! مافى ئىمە لەسەرتان ئەومىيە كە چاكترىن مالى خۇتان بىەخشى! {وَاغْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ} ئەوہ بىزانن كە خودا فەرمانتان بى دمكا بە مالبەخشىن و بە مالى باش بەخشىن — ئەو خۇى ھىچ ئاتاجى بەو مالبە نىو خودا بى ئاتاجە لە مالبەخشىنتان و بى ئاتاجە لە ھەموو

بوونه و مر، چونکه په رومردگار که فەرمانتان پې دهکا به مالبه خشین؛ بؤ سوودو هازانجی خوتانه و بؤ دسته بهر بوونی په کسانو، بهرام بهر بوونه له نیوان دهوله مهندو همزاردو، بؤ تافیکردنه و هی نیومیه.

{^{۲۶۸} الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُم بِالْفَحْشَاءِ} شهیتان دوزمنی نیومیه، ختوکه ی دلتان دمدو هه لتان دمنی بؤ رژی و جروکی و دمتان ترسین له هه ژاری و نه دارایی، نه وه دمخاته دلتانه وه که نه گهر مال و دارایی خوتان ببه خشن، له شتی باش بهشی هه ژاران بدن، خوتان همزاد دمن، و پرای نه ووش فەرمانتان پې دهکا به خرابه کاری، نه وومتان دمخاته دلته وه که نه چن له ترسی هه ژاری و شتی تر کج زیندم به چال بکه، هه لپه هه لپی مال و سامان کوژدنه وه بکه، سوودو رپا بخون و گوی نه دمنه جه لال و حرام و هر خمریکی سامان کوژدنه وه بن، ترسی هه ژاریتان هه بی، نه مانه هه موویان به فاحیشه دمژمیردین! {وَاللّٰهُ يَعِدُكُم مَّغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا} په رومردگار به لینی لیخو شبوونی خوتان - به ووی پیغه مبهروه - پې را دمگه یه نی، له پاداشی مالبه خشین و چاکه کاریتاندا گونا هتانه رمش دمکاته وه، زیاد له ووش له دونیادا مال و داراییتان بؤ زیاد دهکا و له شوینی مال به خشرا و مکه هی تر تان دمداتی {وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ} په رومردگار خه زینه ی رحمت و بهرمی فراوانه، چ به لینی یک بدا نه نجامی دمد، زانو ناگاداره به و شته ی دمبه خشن و پاداشی باشتان دمداته وه.

{^{۲۶۹} يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَن يَّشَاءُ وَمَن يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا} په رومردگار حکمت و لیزانی دمد به و که سانه ی که به ووی بیانداتی، که سیکیش حکمتی پیدرا، بیگومان خپرو بیریکی زوری دراومتی. جه ماو مری زانایانی نیسلام پیان وایه حکمت بریتیه له زانست و تیگه یشتن و قورنان. حکمت تایبه تی پیغه مبهرایه تی نیه به لکو و گشتی ترو هره ژو ورووی حکمت پیغه مبهرایه تییه، به حکمت دمتوانی حهقیقه و وهم لیک جیا بکریته وه، هرقی نیوان ختوکه (و موسه) و نیگا بکری. {وَمَا يَذَّكَّرْ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ} سوود له زانست و مرناگری و ناموزگاری کاری تی نا کا و به یاد خستنه وه سوود مهند نابې، مه گهر خامن عه قلیکی ساخو سه لیم که خیطابی شهرعی تی بگا و مانای که لامی خودا بزانی!

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِّنْ نَّفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِّنْ نَّذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٢٦٩﴾ إِنْ تَبْدُوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ وَإِنْ تُخْفُوهَا وَتُؤْثَرُوهَا فَقُرْآنٌ فَهَوْ خَيْرٌ لَّكُمْ وَتُكْفَرُ عَنْكُمْ مِّنْ سَيِّئَاتِكُمْ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٧٠﴾ لَيْسَ عَلَيْكَ مَذْنَبُهُمْ وَلَئِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَن يَّشَاءُ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَا تُنْفِسْكُمْ وَمَا تُنْفِقُوا إِلَّا لِأَنْفُسِكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٧١﴾ لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُخْصِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعْقُوبِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيَّتِهِمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلْحَافًا وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٢٧٢﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِالْإِثْمِ وَالْثَمَارِ مِيزًا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٣﴾

{^{۲۶۹} وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِّنْ نَّفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِّنْ نَّذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ} هرچی خرج بکه له مال و دارایی و بیبه خشن، نه زرو ووتوی بکه، بؤ خودا بی، یان بؤ رپا بازی بی، نه وه بیگومان خودا پیی دمنی به کی دراوه، له خیر سهرف کراوه یان له شهردا خرج کراوه پاداشی چاکه به چاکه دمداته وه، سزای توندو تیزیشی ناماده کردوه بؤ تاوانکاران، ستمکارانیش له روژی قیامه تدا هیچ پشت و په نایه کیان نیه، نه و ستمکارانه ی که رژیان له مالبه خشیندا کردوه کهس نیه کومه کیان پې بکا.

{^{۲۷۱} إِنْ تَبْدُوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ وَإِنْ تُخْفُوهَا وَتُؤْثَرُوهَا فَقُرْآنٌ فَهَوْ خَيْرٌ لَّكُمْ وَتُكْفَرُ عَنْكُمْ مِّنْ سَيِّئَاتِكُمْ} نه گهر به ناشکرا مال به خشین و خپرو خیرات بکه به و مبهسته ی که ببن به سهر مشق و خه لکی تر چاوتان لی بکا، شوینتان بکه ووی نه وه کاریکی باشه و په سنده، خو نه گهر به نهینی نه و کاره نه نجام بدن و جگه له خودا کهسی تر ناگای له مالبه خشینه که تان نه بی و بهشی هه ژاران بدن، نه وه زور

باشتره بۇ ئىۋەدە خودا بېرىپ لە گوناھەكانتانی پىر رەش دمكاتەۋەدە لە تاوانەكانتانی خۇش دەمى {وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ} خودا ئاگادارو بىنايە بە ھەموو كردارىكتان و ھەموو نەئىيەك دەزانى، بگرە لە (نەئىنى) پىش نەئىنى تر دەزانى و ئاگای لىيەتى، پاداشى كردەموگانتان دەماتەۋە.

{لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَكِنَّ اللّٰهَ يَهْدِي مَن يَشَاءُ} ئەى پىغەمبەر! پىۋىستە تۆ سنگ فراوان بى، لىبوردوۋى و سنگ فراوانى تۆ بەسەرياندا بېرى، ئەى مەھەد! لەسەر تۆ پىۋىست نىە كە بە زۆر خەلگى كىش بىكەى بۇ موسولمان بوون، تۆ ھەر ئەومەندەت لەسەرە ئامۇزگارى و بانگەوازی ئىسلامى بىكەى، خەلگى شارمەزى ئاپىن بىكەى، مزگىنى بەھەشت بەدى بە ئەوانەى پابەندى ئامۇزگارپىيەكانت دەبن، ئەوانەى سەرىپىچى دەكەن بىانترسىنى و ھەرمەھىيان ئى بىكەى بە ئاگرى دۆزەخ.. بەلام گەياندن بە رىگەى راست و ھەق و پارمەتيدان لەسەر ئى لانەدان ئەۋە بەدەست خودايەو، دەسەلاتى پىغەمبەرى تىدا نىە. {وَمَا تُفْقَرُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَأَنْفُسِكُمْ} ھەر شتىك بىەخشن و سوۋدى ھەزارانى تىدا بى، پاداشەگەى بۇ خۇدى خۇتانەو، بۇ خۇتان سوۋدى ئى دەبن {وَمَا تُفْقَرُونَ إِلَّا اِنْغَاءَ وَجْهِ اللّٰهِ} خۇ ئىۋەى موسولمانىش ھەر مائىك بىەخشن لەبەر خاترى رەزامەندى خودا دەبىەخشن، مەبەستتان ئى رازى بوونى پەرومردگارە، موسولمان نابى خىرو خىرات بىكا بۇ ئەۋەى باسى بىكەن و پىيدا ھەللىن و مەدەحى بىكەن، موسولمان بۇيە مال سەرف ناكە ھەتا بەسەر مال پى بەخشاۋەكەدا خۇى راۋەشىنى و كەش و قىشان بەسەردا بىكا، يان بە تەما ئەۋەمى خاۋەن دەسەلات و پەلە و پاىە لىى رازى بن و قەرمبوۋى بىكەن، بەلگەو تەنھا لەبەر خاترى خودا بەخشنەمى دەكا، بۇيە دلىيايە خودا صەدەقەى ئى ورمەگرى و دلىيايە خودا بەرمەكت دەخاتە مال و داراييەۋە، دلىيايە خودا پاداشى دەماتەۋە {وَمَا تُفْقَرُوا مِنْ خَيْرٍ يُّوفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ} ھەر خىرو خىراتىك بىكەن، ھەر مائىك بىەخشن پاداشتتان دەرىتەۋە ئىۋە ھىچ سەمتەتان ئى ناكرى و بە زىادەۋە پاداش ورمەگرنەۋە! لە دونىاۋ قىامەتدا خۇتان لىى سوۋمەند دەبن؛ لە دونىادا مال و داراييتان پارىزرارو دەبن، ھەزارو نەدارا چاۋى تىناپىر و ھەول نادەن لىتان بىرپىن و لىتان بدزن، لە قىامەتىشدا پاداشتتان چوۋنە ناو بەھەشتەو دەستەبەربوونى خۇشى و لەزەتەكانىەتى. ئەمجار پەرومردگار كۆمەللىك ھەزار ديارى دەكا كە لە ھەموو كەس زىاتر شىاۋى خىر پى كردن ئەۋانىش ئەۋ ھەزارانەن

كە پىنج سىفەتيان تىدا بن. رەۋشتى يەكەمىيان ئەۋەيە: كە دەمەرمەۋى: {لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أَحْصَرُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ}

۱- يەكەم ئەۋ ھەزارانەى كە مال و مندال و سامانى خۇيان لە مەككە بەجى ھىشتوۋەو لە مەدىنە نىشتەجى بوون، خۇيان تەرخان كردوۋە بۇ تىكۇشان و خۇبەخت كردن لە رىگەى خواداۋ پارىزگارى كردنى پىغەمبەر! وەكوو كۆمەللى (صوفقە) كە بىكەمىيان لە ناو مزگەۋتى مەدىنە بوو، پارىزگارى مائەكانى پىغەمبەريان دەگردو دۆژمن نەپەدەتوانى فرسەتيان ئى بىن، زىانى خۇيان لە پىناۋ خەبات و تىكۇشان لە رىگەى ئىسلامدا تەرخان كردبوو، بە جۇرىك كە ماۋەى ئىش كردن و بازىرگانىيان نىە و ناتوان بىزىو بۇ خۇيان دابىن بىكەن؛

۲- دوۋەم ئەۋەيە: كە نەتوانن كار بىكەن {لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ} واتە: ناتوانن بازىرگانى و ئال و وىر بىكەن و بە شوين كاسبىدا بىگەپىن، جا چ لەبەر پىرى و كەنەفتى بى، يان لەبەر نەخۇشى بى، يان لە ترسى دۆژمن بى، يان لەبەر ھەر ھۆيەكى تر بى.

۳- سىيەم نەفس بەرزى و بى تەمەيىيانە، ھىچ ھومىدىكىيان بە مالى خەلگ نىە، ئەۋەندە نەفس بەرزى و ھىندە بە قەناعەتن لە بارەى خواردن و پۇشاك و ھەلەس و كەۋتيان ھەر بەتەۋاۋى ئەۋ لايەنەيان قەرامۇش كردوۋە، ھىچ گرنگىيەكى پى نادەن.

۴- رەۋشتى چوارەمىيان ئەۋەيە كە چەند نىشانەيەكى تايبەتتيان ھەيە {تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ} ناسىن و پىزانىن و دۆزىنەۋمىيان پىۋىستى بە لىۋرد بوۋنەۋەو تىفكرىنى موسولمانان ھەيە، لىزانى و دوۋرىنى و عەقل و ھۇشى تايبەتى گەرمەكە، پىۋىستە لە ھاۋسى و خزم و كەس و كاريان پىرسىار بىكرى، وى دەجى ديارەدى ھەزارىيان پىۋە ديار بى و كىزو لاۋازو پۇشاك دىراۋ بن، بەلام زۆر جار ئەم ديارەدە بەرجاۋانە نابى نىشانەى ھەزارى و نەبوۋنى؛ چۈنكە وا دەبى دوو كەس يەكىكيان خۇ بە ھەزار پىشان دەداۋ پۇشاك دىراۋ سەروگوۋى روۋت و پى خاۋسە، يەكىكىشان پۇشاكىكى پاك و خاۋىن و مامناۋەندى دەپۇشى و وى دەجى ئەم ھەزار بى و ئەۋى تىران درۇ بىكا!!

۵- رەۋشتى پىنجەم دەرومەزە نەگردنىانە {لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ اِلْحَافًا} واتە: بە ھىچ جۇرىك سۋال ناكەن و نەفس بەرزىن و نەفس بەرزىيان رەۋشتىكى ھەمىشەپىيانە و بەھىچ جۇرىك داۋا لەكەس ناكەن.

به همل دزمانی بیانچه و سینیتیه و ههست به ئیش و ئازاری
ههزاریان ناگا، نه مهش نه مه دهگهیهئی که سوود خواردن
کار و کردموئی کافرو خوانه ناسانه نه که هی موسولمان!

{^{۲۷۷} إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ} ئهوانه ی بروایان به
نایینی ئیسلام هیئاوه و خودا دمناسن و بروایان به پیغه مبه
ههیه گوفتار و کرداری چاک ئه نجام دمدن و دل و دمروونی
خویان پاک دهکهنه وه، یارمهتی ههزاران دمدن و قهرزداران
مؤلمت دمدن {وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ} نویژ دهکهن که یادی
خودایان بیرده خاته وه و نزیکیان دهکاته وه له باره گای زاتی
بیچوونی {وَاتُوا الزَّكَاةَ} زمکاتی مال و سامانی خویان
دمردمکن، که ده بیته هوی بار سووک کردنی ههزاران و
بلا و کردنه وهی خو شه ویستی له نیوان ساماندار و ههزاراندا،
{لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ} ئهوانه پاداشی تهواویان له لای خودا
بو ناماده کراوه، رۆژی قیامت پتی شاد دمن، شانازی به
کردموئی چاک خویان دهکهن.. {وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ} له
داهاوو ناترسن و دلتیا دمن له ئاکامی حیساب و لیکوالینه وه
{وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ} خه و خهفتی رابوردووشیان نیه، شتیک
نیه ههسهرتی بو بخون و بلین خوزگا بهانکر دایه وه دمستی
خویانی بو بشکیننه وه.

{^{۲۷۸} يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ} ئهی ئه وه کهسانه ی ئیماننان
هیئاوه و پرواتان به هه رمان و نه هییهکانی پهرومردگار ههیه،
خوتان له سزای سهختی خودا بپاریزن، پابهندی هه رمان و
نه هییهکانی بن، چی دمفه رموی: بیکهن، ئه نجامی بدن، چی
نهیی ئی کردن لئی دوور که ونه وه {وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا} ئه وه
قازانج و سووده ی لای قهرزداران ماوتسه وه وازی ئی
بیتن و گهر دنیان نازاد بکهن {إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ} نه گهر راست
دهکهن ئیوه به دل پرواتان هیئاوه، به راستی پابهندی
هه رمان و نه هییهکانی نایینی ئیسلام!

{^{۲۷۹} فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا} نه گهر ئیوه ئه ی موسولمانان! وازتان له
سوود خواردن و روبا و مرگرتن نه هیئاو دهستان هه لئه گرت له وه
ریبایه ی ماوه لای قهرزداره کانتان ئه وه {فَأَذْنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ
وَرَسُولِهِ} بزنان که ئیوه شه پکی سامناک و دژوار له گهل
خودا و پیغه مبه دهکهن، نامادمن بو جهنگان له گهل خودا و
پیغه مبه ردا. {وَإِنْ لُّيْتُمْ فَلَكُمْ زُورُ أَمْوَالِكُمْ} نه گهر تۆبه تان
کردو وازتان له روبا هیئاو پابهندی هه رمانی ئایین بوون،
ئه وه دهتوانن دمست مایه که تان و مر بگر نه وه {لَا تَطْلُمُونَ وَلَا
تُظْلَمُونَ} زیاده له قهرزداره کان و مر نه گرن و سته میان ئی

فرۆشتنی هه لال کردووه روبا یاساغ کردووه، چونکه
سه ودا و مامه له به رده و ماو تیبینی ئه و ی تیدا دمکری که کریار
سوود له کال کپرا و ده که دمبینی، بو ئه و نه که سه ی که گه م
دمکری یان لئی دهخوا یان دهیچینی، یان دهیفرۆشیتیه وه،
پاره که به رامبه ر کالاکه یه و کریار و فرۆشیار هه ر دوو کیان
رازیان! به لام روبا وانیه چونکه له مامه له ی روبا نامیزدا
خاوه ن پاره ئه نازمه یه ک پاره یان کالایه ک دمهاته کابریه ک
دوایی پاش ماومه یه ک زیاد له وه ئه نازمه یه ی ئی و مر ده گریتیه وه،
ئه وه زیادمه یه ی وری دمگریته وه هیچ به رامبه ریکی نیه و
به رما مهن دی کابری خاوه ن ناتاج نیه، ئه وه به نا چاری ئه وه
زیاده ده دا به خاوه ن سامانه که. جا {فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِّنْ
رَّبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ} که سه ی که ئه و ی پی گه یشتت که روبا
یاساغ و خیرا وازی ئی هیئا، ئه وه ئه وه روبا یه ی له وه پش
و مری گرتووه بو خو یه تی و داوی ئه و ی ئی نا کری که ئه وه
ریبایه ی له وه پش و مری گرتووه بیداته وه، به لگو و ئه و منده
به سه که ئیتر له وه به و لاوه روبا و مر نه گری {وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ}
لی بو و ردن و چاپوشی ئی کردنی به دمست پهرومردگار وه، بو
خوی دزمانی رۆژی قیامت چی بو بریار دما، {وَمَنْ عَادَ
فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ} که سه ی که داوی ئه و ی
بگه ریته وه بو سوود و مرگرتن و روبا خواردن، وه کو و سه رده می
نه زانی و جه هاله ت هه زاران به چه و سینیتیه وه، ئه وه شیای
سزای توندی دۆزه خه وه ناو ئاگردا ماومه یه کی دوورو دریز
دمینیتیه وه و تۆله ی ئه وه سه ریچی کردنه ی ئی
ده سیندریتیه وه.

{^{۲۸۰} يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُرْبِي الصَّدَقَاتِ} پهرومردگار خیر و
به رمه کی مال و دارایی سوود تیکه و توو نا هیل و گه شه ی پی
ناکا، هه رچه نده به رواله ت مال و سامانه که به هوی روبا وه
زیاد بکا، به لام له راستیدا هه ر رو له نه مان و به رده وه وتان
ده چی. به پیچه وانه وه سه ده مه قه و خیر و خیرات خودا
به رمه کی تی ده خوا و خیر و بیرمه کی دوو چه ندانه ده کاته وه،
له دنیا دا هه رگیز سه ده مه قه و خیر ئی کردن مال و دارایی که م
ناکاته وه و خوا بو ی پر ده کاته وه، له رۆژی قیامه تی شدا
خیر که ر پاداشی خیر کردنه که ی به دوو چه ندانه و چه ند
چه ندانه و مر ده گریتیه وه. {وَاللَّهُ لَا يَجِبُ كُلَّ كَفَّارٍ إِلَيْهِمْ}
پهرومردگار هه ر که سه ی که به رده و ماو بی له تاوان کردن دا و
سوپا سگو زاری نیعه مه تی خودا نه بی و له مال و دارایی خو ی
نه به خشی، خو شی ناوی و رفی لئی ده بیتیه وه. چونکه ئه وه
سامانداره رژه پیو یستی و ناتاجی هه زاران ده قو زیتیه وه و

نمکهن: به‌وه که له دستمایه‌که‌تان که‌م بکه‌نه‌وه، به‌لکوو
نیوه دمتوانن دستمایه‌که‌تان به‌ین زیادو که‌م و‌م‌برگر‌نه‌وه.

{^{۲۸۰} وَإِنْ كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ} نه‌گهر هاتوو
هه‌رزداره‌که نه‌بوو بوو نه‌یدمتوانی خیرا دستمایه‌که
بداته‌وه، نه‌وه مؤ‌له‌تی بدن تا شتیکی دمست ده‌که‌وئو
دمتوانن هه‌رزمه‌که بداته‌وه. {وَأَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ} خو نه‌گه
پیاموتی له‌گه‌ل هه‌رزداره نه‌بووه‌کان بکه‌ن و له هه‌موو
هه‌رزمه‌که، یان له هه‌ندیکی خو‌ش ببن، نه‌وه له مؤ‌له‌تدانه‌که
باش‌ره بو نه‌وان و بو نیوم‌ش خیری زیاتره، {إِنْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ} واته: نه‌گهر نیوه دزمانن لی‌خو‌ش‌بوو له هه‌موو
هه‌رزمه‌که، یان هه‌ندیکی خیری زیاتره له مؤ‌له‌تدان و له‌سه‌ر
و‌م‌ستان! نه‌وه به‌ گو‌یره‌ی زانیارییه‌که‌ی خو‌تان بکه‌ن و له
براکانتان خو‌ش ببن و رحه‌م و به‌زمی خو‌تانیان بو دهر‌بخه‌ن!
{^{۲۸۱} وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ} به‌ترسن له ناخو‌شی نه‌و
روژه سامناکه‌ی که‌ غه‌م و به‌زاری دونیاتان - له‌ترسی
حیساب و لی‌کو‌لینه‌وه - له بیر ده‌جیته‌وه به‌ترسن له روژیکی
سامناک و گه‌وره‌ی و‌م‌ها که‌ نیوه تییدا ده‌گه‌رینه‌وه بو‌ لای
خوداو له‌سه‌ر کرداره‌کانتان حیسابتان له‌گه‌ل ده‌کاو سزاو
پاداشتان دمه‌اته‌وه؛ له‌سه‌ر چاکه پاداش و له‌سه‌ر خراپه
سزاتان دمه‌ا {ثُمَّ نُوَفِّي كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ} نه‌مه‌جار هه‌موو
که‌سیک له‌ خیر و شه‌ر شی‌او‌ی جی بی و‌هری ده‌گری، هیچ
سته‌میان لی‌ناکری و له پاداشی کرداری چاکتان که‌م
ناکریته‌وه و له ریژه‌ی سزاشتان زیاد ناکری!! {وَهُمْ لَا
يَظْلَمُونَ} نه‌وان سته‌میان لی‌ناکری.

{^{۲۸۲} يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُضِيَتْ بَيْنَكُمْ بِرَأْسِ مَسْئَةٍ
فَاكْتُبُوا} نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی نیامانتان هی‌ناوه و موس‌لمانن!
نه‌گهر مامه‌له‌ی کرپن و فروشتنتان کردو هه‌رز‌ی تیکه‌وتو
که‌وته (ذمه‌) وه، جا فروشتنی شتیکی حازر به‌ پارمه‌کی
هه‌رز بوو، یان فروشتنی کالایه‌ک بوو به‌ پارمی حازر که‌ له‌وه
دوا نه‌و کالایه ته‌سلیم بکری، - به‌مه‌رجی جینس و نه‌ندازه‌و
چۆنیته‌ی نه‌و کالایه له سه‌ودا که‌دا روون بکریته‌وه - که‌
به‌مه‌رمی پیی ده‌گوتری: سه‌له‌م. یان بری پارمه‌تان دا به‌هه‌رز
بو ماوه‌یه‌ک، نه‌وه له‌م حالانه‌دا وا باشه چۆنیته‌ی مامه‌له‌که‌و
جو‌ری ریکه‌وتن و سه‌ودا که‌ بنوسری، ماوه‌ی هه‌رزمه‌که به‌ روژو
مانگو سا‌ل دیاری بکری، به‌ جو‌ریک که‌ کاتی و‌م‌گر‌تنه‌وه‌ی
هه‌رزمه‌که - چ کالای بی یان پاره - دیارب‌ن، هیچ ته‌م‌و‌لی‌تییه‌کی
تییدا نه‌مینن {وَلْيَكْتُبْ بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ} با نه‌و نووسه‌ری

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُضِيَتْ بَيْنَكُمْ بِرَأْسِ مَسْئَةٍ
فَاكْتُبُوا وَلْيَكْتُبْ بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْبَ
كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ
الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسَ مِنْهُ شَيْئًا
فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْطِيعُ
أَنْ يُمْلِئَ فَوَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ
مِنْ رِجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ
مِمَّنْ رَضَوْنَ مِنَ الشَّهَادَةِ أَنْ تَمْلِكَ إِحْدَاهُمَا مَنَعَكَ
إِلْحَادَهُمَا الْأُخْرَىٰ وَلَا يَأْبَ الشَّهَادَةُ إِذَا مَا دُعُوا وَلَا تَحْزَنُوا
أَنْ تَكْتُبُوا صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلٍ ذَٰلِكُمْ أَقْسَطُ
عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا إِلَّا أَنْ تَكُونَ
تَحْتَهُ حَاضِرَةٌ تَذَكِّرُكُم بِبَيْنِكُمْ فَلْيَسَّ عَلَيْكُمْ جُنَاحُ
الْأَلْتِ كَتِبُوهَا وَاسْتَشْهِدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا يُغْنَاكُمْ كَاتِبٌ
وَلَا شَهِيدٌ وَإِنْ تَقَمَّلُوا فَلَا تَعْسَفُ لَكُمْ وَاتَّقُوا
اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ كُلَّ شَيْءٍ عَلَيْهِ

هه‌ب‌اله نامه‌که‌تان بو دهنووسی دادپه‌روم‌بی و به‌یه‌ک‌سان و
یه‌ک چاو سه‌یری سه‌ودا که‌رم‌کان بکاو، نه‌چی هه‌ب‌اله‌که‌ و
بنووسی زبانی لایه‌کی تییدا بی و سوودی لایه‌کی تییدا بی،
ده‌بی نووسینه‌که‌ی مانای روون و ناشکرای هه‌بی، خو به‌پاریزی
له‌و شتانه‌ی که‌ زیاد له مانایه‌ک دمه‌بخش، نووسه‌ری هه‌ب‌اله،
وه‌کوو هه‌زی و دادومر وایه له نیوان خاوم هه‌رز و هه‌رزداردا،
نه‌مه‌ش نه‌وه ده‌خو‌زی که‌ نووسه‌ر نه‌مین و عادل بی، {وَلَا
يَأْبَ كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ} ناب‌ی نووسه‌ر سه‌ری‌چی
بکا له نووسینی هه‌ب‌اله به‌و شی‌وه‌ی که‌ خودا فی‌ری کردووه،
زیادو که‌می تییدا نه‌کاو شتی‌ک نه‌نووسی زبانی لایه‌ک و
سوودی لایه‌که‌ی تری تییدابی، نووسین نیعه‌مه‌تیکی خوداییه
ده‌بی نووسه‌ر سوپاس‌گوزاری نه‌و نیعه‌مه‌ته‌ بی؛
سوپاس‌گوزارییه‌که‌شی به‌وه ده‌بی که‌ داوایان لی‌کرد بو
نووسینی هه‌ب‌اله و سه‌نه‌دی‌ک گیر‌نه‌بی و سه‌ری‌چی نه‌کا،
مه‌رجیسه‌ ده‌بی نووسه‌ر زاناو شاره‌زی حوکه‌مه شه‌ریعه‌یه‌کان
بی و ده‌بی مه‌رجه‌ ناساییه‌کانی تییدابی، واته: ده‌بی نووسه‌ر
دادومرو زانابی، هه‌رکاتی داوای لی‌کرا هه‌ب‌اله بنووسی

نامادماش بی {فَلْيَكْتَسِبْ} با قهباله که بنووسئ و هیچ گریههک پیشان نه‌دا، به‌تایبه‌تی نه‌گمر مامه‌له چیه‌کان نه‌خویندمواربن، {وَلْيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ} دمبی قهرزداره‌که؛ نه‌و که‌سه‌ی قهرزده‌کی ده‌که‌وئته‌سه‌ر ناومرؤکی قهباله نامه‌که بؤ نووسهرمه‌که بلئ: تا بپیته به‌لگه له‌سه‌ری و به‌ده‌می خوئی دان به‌قهرزازییه‌که‌یدا بنئ و نه‌ندازه‌و مهرج و ماوه‌که‌ی دیاری بکا، چونکه نه‌و خوئی به‌رپرسیاره له‌جی‌به‌جی کردنی نه‌و قهباله نامیه {وَلْيَتْلِ اللَّهُ رَبَّهُ} با نه‌و قهرزداره له‌خودا بترسئ و جی له‌سه‌ره به‌ته‌واوی بیلی {وَلَا يَنْخَسِ مِنْهُ شَيْئًا} هیچی لئ که‌م ناکاته‌وه، به‌ته‌واوی نه‌ندازه‌ی قهرزده‌که‌و ماوه مهرجه‌کانی روون بکاته‌وه {فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهَاً أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْطِيعُ أَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ} نه‌گمر قهرزدار نه‌قام و که‌م هؤش بوو، یان منداال بوو، یان پیری خه‌له‌قاو بوو، یان نه‌زان بوو نه‌یدمتوانی ناومرؤکی قهباله نامه‌که به‌رئک و پیکی بؤ نووسهر رمتبکاته‌وه، پیویسته وه‌لو و سه‌رپهرشتیارمه‌کی یان وکیل و موته‌رجیمه‌کی دادومرانه نه‌م نه‌رکه نه‌نجام بدمن، هیچ که‌م و کوپی تئیدانه‌که‌م، {وَأَسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رَجَالِكُمْ} داوا بکه‌م دوو پیاوی موسولمان و عادل ناگاداری مامه‌له به‌قهرزده‌که‌ بنو، ناگاداری ناومرؤکی قهباله‌که‌مین {فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ} نه‌گمر دوو پیاوی رئک و پیکی دمست نه‌که‌وتن با پیاویک و دوو ژن ببن به‌شایه‌د له‌سه‌ر سه‌وداگه {مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ} له‌وانه‌ی له‌بارمئ نایین و عه‌داله‌تکاری و هه‌لس و که‌وتیان لئیان رازین و ده‌زانن به‌کاری شایه‌تیدانه‌که‌ دین؛ بؤیه‌ش مهرجی لئ رازی بوون بؤ شایه‌تی نافرمت داناوه، چونکه نافرمت بؤ شایه‌تیدان زمعیفه‌و خه‌لکی تر که‌متر متمانه‌یان پییه‌تی، له‌به‌رنه‌وه بوونی به‌شایه‌ت پیویستی به‌ رمزامه‌ندی سه‌وداگه‌رمان هه‌یه، بؤیه‌ش له‌شوئنی پیاویک دوو نافرمتی دیاری کرد {أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَى} له‌ترسی نه‌وه‌ی که‌ یه‌کئیکیان رووداوه‌که‌ی له‌بیر چوووه‌وه نه‌ویتریان بیر یبئیتنه‌وه، چونکه زورجاران واده‌بی نافرمت رووداوه‌که‌ی بؤ قورخ (ضبط) ناکرئ و خوئی پیوه هه‌له‌وگیر ناکا، وئده‌جئ له‌کاتی شایه‌تیدانه‌که‌یدا هه‌له‌ی تئیدابکا، بؤیه پیویسته دوو نافرمتبن، بؤنه‌وه‌ی هه‌ریه‌که‌یان رووداوه‌که‌ بیر نه‌ویتریان بخاته‌وه، ئیتر شایه‌تی نه‌میان دمبیته ته‌واوکه‌ری شایه‌تی نه‌ویتریان!

{وَلَا يَأْبُ الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا} واته: نابئ شایه‌ته‌کان سه‌رپیچی بکه‌م له‌ نامادمبوون بؤ شایه‌تیدان، به‌لکوو

پیویسته شایه‌ت که‌ به‌شایه‌ت گیرا، به‌رئک و پیکی رووداوه‌که‌ تئبگا و به‌باشی سه‌رنجی بداتی، نه‌مجار کاتی پیویست بجئ له‌به‌رده‌م قازی و دادومردا به‌رئک و پیکی شایه‌تییه‌که‌ی نه‌دا بکا!

نیمامی رمبیع ده‌قه‌رموئ: نه‌م نایه‌ته کاتی هاتوته خوارئ که‌ هی وا هه‌بوو به‌ناو خه‌لکدا ده‌گه‌را بؤ شایه‌تیدان و که‌سی دمست نه‌ده‌که‌وتا هه‌ندیکیش ده‌لئین: مه‌به‌ست نه‌وه‌یه؛ که‌ که‌سئ داوا ی لئکرا بپیته شایه‌ت، نابئ نکوئی لئ بکا، کاتی شایه‌تیدانه‌که‌شی نابئ نکوئی بکا. سه‌رپیچیکردن له‌شایه‌تی هه‌لگرتن و شایه‌تیدان حهرامه‌و ده‌بی به‌دل فراوانیه‌وه به‌ره‌و پیریان بجئ. {وَلَا تَسْأَلُوا أَنْ تَكْتُبُوا صَعِرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَى أَجَلِهِ} ته‌مه‌لئ مه‌که‌م و بیزاری دهرمه‌بیرن له‌وه که‌ قهرزده‌که‌ که‌مه یان زوره، بجووکه یان گه‌وره‌یه، ئیوه قهباله‌که‌ی بنووسن له‌گه‌ل دیاریکردنی کاتی دانه‌وه‌یشیا.. یان نه‌گمر خاوه‌ن مامه‌له‌کان داویان لئکردن بؤ نووسینی قهباله‌که‌ هه‌ر له‌یه‌که‌م رؤزی مامه‌له‌که‌وه هه‌تا رؤزی دانه‌وه‌ی قهرزده‌که‌ هه‌رکاتی داویان لئکردن بؤ نووسین - قهرزده‌که‌ که‌م بی یان زور - نه‌وه سه‌وداکیان بؤ بنووسن!

{ذَلِكُمْ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ} نووسینی نه‌م قهباله‌یه به‌شیوه‌یه‌کی رئک و پیکی، عه‌داله‌ت و راستکاری زورتره له‌وه که‌ هه‌ر به‌شایه‌تی له‌سه‌رگرتن کیفایه‌ت بکه‌م. {وَأَقْرَبُ لِلشَّهَادَةِ} یارمه‌تیدمریشه بؤ راستکردنه‌وه‌ی لار و وئری شایه‌تیدانه‌که‌! چونکه واده‌بی شایه‌ته‌کان چؤنیه‌تی مامه‌له‌که‌یان له‌بیر نامئین و به‌نووسینه‌که‌ و مبیریان دئته‌وه. {وَأَدْنَى أَلَّا تَرْتَابُوا} به‌ نووسینه‌که‌ شایه‌تییه‌که‌یان له‌راستی نزیکتر ده‌بی و، له‌ ناراستی دوور ده‌که‌وئته‌وه، شک و گومانئ نامئین له‌ دیاریکردنی توخمی قهرزده‌که‌و نه‌وع و نه‌ندازه‌و ماوه‌ی نه‌مه‌ش به‌لگه‌یه له‌سه‌رنه‌وه که‌ شایه‌ته‌کان مافی نه‌ومیان هه‌یه پییش شایه‌تیدانه‌که‌یان داوا ی بینینی قهباله نامه‌که‌ بکه‌م و چاویکی پییدا بخشیننه‌وه، یان بؤیان بخوئنه‌وه بؤنه‌وه‌ی به‌باشی چؤنیه‌تی مامه‌له‌که‌یان و مبییر بیته‌وه.

{إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُهَا يَتِّكُمُ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُبُوهَا} واته: نووسینی مامه‌له‌که‌ پیویسته مه‌گمر نه‌و مامه‌له‌یه بازرگانییه‌ک بی له‌نیوان سه‌وداگه‌ره‌کاندا بکری و حازر به‌حازربئ و قهرزی تئنه‌که‌وئ، پاره بدمن و کالاً و مربرگن، نه‌وه نه‌وکاته نه‌گمر نه‌یووسن گوناختان ناگاتی، چونکه له‌و حاله‌دا هیچ کئشه‌و نیزاعئیک چاومروان ناکرئ، خاوه‌ن کالاً شت دمداو به‌نه‌خت پاره و مرده‌گری، ئیتر ج

پیوستی به نووسین نییه، به لام {وَأَشْهَدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ} لهسه و دای به حازریش شایه تی رابگرن، چونکه ریده که وی له مبری سه و دادا دوی ته و او بیونی مامه له که کی شه و نیزاع رو و ددا و مامه له چیه کان پیوستیان به شایه تیدانی شایه ته کان بیی! به لام قهرزی دریز خایمن چونکه وادمی دوی مردنی شایه ته کان کی شه تی دا رو و ددا، بویه پیوسته مامه له که بنووسری. {وَلَا يَصَارَ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ} با نووسری قهباله که و شایه ته کان زیان به مامه له چیه کان نه گه یمن، زیادو کمی له نه ندادو و ماوی قهرزه که و مهرجه گانی نه که ن، همره که و چون دروست نییه بو سه و داکه رده کان که زیان به نووسرو شایه ته کان بگه یمن نه چن به به رتیل و به رتیلکاری داوا له شایه ته کان بکه ن، که شایه تییه که یان نه نجام نهدن، یان شیوه که ی بگورن، نابی زوریان لی بکری بونه و دی گورنکاری له نووسینه که دا، یان له شایه تیدانه که دا بکه ن، پیوسته رو و داکه که چونه ناوا بنووسری و شایه تی شی همرناوا له سر بدری! {وَأَن تَفْعَلُوا فَإِنَّهُ فُسُوقٌ بِكُمْ} زیان گه یاندن به مامه له چیه کان، یان به شایه و نووسره که، لادانه له نایینی پاکی نیسلام و سرپیچی گردنه له راستی و عه داله تو و حق!!

{وَاتَّقُوا اللَّهَ وَيَعْلَمَكُمُ اللَّهُ} خوتان له سزای خودا بپاریزن، هرچی همرمانی به کردنی کردوه نه نجامی بدن، همرشتیکیش نه یی لی کردوه توخنی مه که ون، بریکیش لهو شتانه ی نه یی لی کردوه زیان گه یاندن به نووسرو شایه تی مامه له کانتان. خودا فیری نه و متان دمکا که چون دهقی نه و قهباله نامانه بنووسن {وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ} ناگادارین و ورپاین که س کارتان تینه کاو له شایه تیدان و خویندنه و دی قهباله نامه دا گورنکاری مه که ن!

{وَأَن كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهَانَ مُقْبوضَةٍ} نه گهر نیوه له کاتی مامه له گردنه که تاندا له سه فهدا بوون، نووسرو هله مو دهفته رو کاغزتان دست نهد که و ت، نه و ده متوان بارمه ته یه و مر بگرن و لای خوتان گلی بدمنه و تا حقی خوتان و مرده گرنه و ده، نه مه له کاتیکدا که نیوه دنیا نه بن له و که سانه ی مامه له یان له گهل دمکه و به قهرز شتیان دمه نه ی {فَإِن أَمِنَ بَعْضُكُم بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي اؤْتِمِنَ أَمَانَتَهُ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ} نه گهر بازیکتان هه بوو دنیا بوو که ماله که ی ناخوری و له کاتی خویدا بابای قهرزدار قهرزه که ی دمه تاه و ده، نه و بارمه و مرگرتن پیوست نییه!!

وَأَن كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهَانَ مُقْبوضَةٍ
فَإِن أَمِنَ بَعْضُكُم بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي اؤْتِمِنَ أَمَانَتَهُ وَلْيَتَّقِ
اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَن يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ
أَمِنَ قَلْبُهُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿۸۳﴾ اللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِن تُبَدُّوا مَا فِي أَنفُسِكُمْ أَوْ تُخْفَوُا
يُخَاسِبُكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ
وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۸۴﴾ أَمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ
إِلَيْهِ مِن رَّبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ أَمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ
وُرُسُلِهِ لَا تَفَرَّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا
وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿۸۵﴾ لَا يَكْفُرُ
اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ
رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِن فَيَسِّرْنَا أَوْ أَعْطَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ
عَلَيْنَا أَمْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا
تَحْمِلْنَا مَا لَا حَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا
أَنتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿۸۶﴾

{وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَن يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ أَمِنَ قَلْبُهُ} نیوش نه ی شایه ته کان نه گهر بانگرن بو شایه تیدان و داواتان لیگرا، شایه تییه کی که لاتانه مه یشارنه و ده، مامه له و رو و داکه چونه ناوا شایه تی له سر بدن، همرکه سیك شایه تی بشارته و ده و گونا هبارده تاوان ده کا. {وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ} همر شتیک بلین و بیکه ن، باش بی یان خراب، ناشکرای یان نه ینی خودا زانا ناگاداره به سه ریدان دزمانی به چ مه یه ستیک نه و کارمتان نه نجام داوه سزاو پاداشی پیوستان دمه تاه و ده!!

{لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ} همرچی له ناسمانه کان و زمویدا هه یه، هه مووی مولکی خودایه و، همرنه و له نه بو و ده به دی هی ناوه، همر نه ویش به ویست و نیرادی خو ی ته سه و رفیان تیدا دمکا و، که س هاو به شی نییه تی یاندان، که سی تر جگه له زاتی خو ی شایانی په رستن نییه، که س ناتوانی له ملک و سه لته نه تی نه و دمرچی، {وَأَن تُبَدُّوا مَا فِي أَنفُسِكُمْ أَوْ تُخْفَوُا يُخَاسِبُكُمْ بِهِ اللَّهُ} نه گهر نه و دی له دلتاندا یه: له خرابه کاری عه زمتان له سر گردنیه تی چ کردار چ گوفتار بی دمری بخه ن یان بیشارنه و ده دمری نه خه ن نه و ده

خودا حیسابتان له گهڼ دهاو سزاو پاداشتان دمداتهوه؛ چا که به چا که و خرابه به خرابه. **{يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ}** ئیتړ پاش لیکولینه وه و حیساب له گهڼ کردن په رومردگار خوښ دمېن له و کهسه ی خواستی له سهرې و، بیه وئ به رحمت و گه وره یی خو ی رزگاری بېن، سزای نه و کهسه دمدای بیه وئ توله ی ئی بستېن. **{وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ}** خودا به سهر هه موو شتیکی موو مکیندا به دسه لات و توانایه و، هیچ شتی له جوارچیوهی دسه لاتئ نه و دمرناچی! **{۲۸۵} آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ** پیغه مبهری ئیسلام بؤ خو ی و موسولمانان بریویان به پیغه مبهرایه تی (محمد) هه یه و بریویان به و نیگاپه یامه هه یه که نیردراوه بؤسمر (محمد) که بریتییه له عه قیده و حوکه شمرعیه کان هه موویان ته صدیقیان کردوه، رموشتی خو یان به و په یام و نیگایه نارایشت داوه، بؤیه عایشه که له باره ی رموشتی پیغه مبهر (دروودی خوی له سهر بئ) لییان پرسی وتی؛ رموشتی پیغه مبهر (دروودی خوی له سهر بئ) قورنان بوو. واته؛ له جوارچیوهی قورنانه بوو... **{كُلُّ آمَنٍ بِاللَّهِ وَمَلَأَتْهُ وَكُتِبَ وَرُسُلِهِ}** هه موو نه و موسولمانانه بریویان هیناوه به بوونی خودا به تاك و ته نیایی و به حیکمه ت و توانا و دسه لاتئ له بوونه و مرده، هه روا بریویان هیناوه به فریشته ی خودا، نه و فریشتانه ی چنده ها نه رکی گرنگیان بئ سپتردراوه و هه میسه خه ریکی خوداپه رستی و په کتا په رستین!! له لایه ن په رومردگار موه و دهنیردرین بؤلای پیغه مبهران. هه روه ها بریویان هیناوه به پیغه مبهرایی به پرئز؛ نه و پیغه مبهرایه ی که نامه ی ئاسمانیان بؤ نیردراوه و شه ریه تیان بؤ دیاری گراوه بؤ نه وه ی ئاده میزاد له تاریکی نه زانی رزگار بکه ن و بییان هیننه سهر ریگی راست. هه میسه نه و موسولمانانه ده لئین: **{لَا تَفَرَّقْ بَيْنَ أَحَدٍ مِّن رُّسُلِهِ}** ئیمه له باره ی پیغه مبهرایه تی و ته شریعه وه جیاوازی ناخه ینه نیوان پیغه مبهرایه وه، پیمان وایه په یامی هه موویان بریتییه له ئیقرار کردن به هه بوونی خودا تاك و ته نیایی زاتی پاکی په رومردگار. **{وَقَالُوا مَسْجِدًا وَأَطْعَمًا}** موسولمانان هه موویان به یه ک دمنگ وتیان؛ خودایه! پیغه مبهر (دروودی خوی له سهر بئ) په یامی خو ی گه یاند ئیمه یش په یامه که یمان بیست و لیئ حالی بووین و و مرمان گرت. فه رمان به رداري فه رمانه گانی ئاینین! بریوامان وایه هه موو فه رمان و نه هییه کی ئاینین بؤ خوښه ختی دونه یو قیامه تمان. نه و موسولمانه راستانه ی هه میسه خو یان خو یان

دادگای دمه کن و نه فسی خو یان مو حاسه به دمه کن. هه ر که م و کورپیه کی هه یان بئ هه وئ دمدن فه لاجوی بکه ن و هه ر هه وئ رازی کردنی خودای خو یانیا نه! بؤیه هه میسه ده لئین: **{غُفِرَ لَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ}** خودایه! که م و کورپیمان به وښه گونا همان یشاروه، له دونه یادا ئاپروومان مبه و له قیامه تیشدا سزمان مده. واته؛ خودایه! داوات ئی دمه کین که خوښی له و گونا هانه مان که له وانه یه لیمان رووبدا و بینه له مبهرو کؤسپ له به ردم پیگه یشتن و به خته و مر بووتمان، خودایه! نه تۆ هه لئسوورپنه ری هه موو ئیش و کاریکمانی، گه رانه و همان هه ر بؤ به ردم قای بارمگای تویه، چیت بوئ له گه لمان دمه کی و کهس نیه بتوانئ ریگه ت ئی بگری.

{۲۸۶} لَا يَكْلَفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا} په رومردگار هیچ کهس زیاد له وزه ی خو ی نه رکی ناخته سهرئ و، له هیچ نه فسی داوای نه نجامدانی کاریک ناکا که له تافه تیا نه یی، نه ممش لوظف و رحمتی خودایه که هه ر نه فسه به نه ندازه ی وزه و توانای خو ی داوای نه نجامدانی کاری ئی دمرئ. **{لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ}** نه فسی ئاده میزاد به خته و مر دمېن به و کرده و باشانه ی کردوونی و به ردموام بووه له سهری، پاداشی باش و مرده گری، هه رومکوو چؤن سزای دمرئ له سهر هه ر کرده و مبه ک که ناهه مواری و تاوان بئ و به ویستی خو ی بیکا. ئهمجار په رومردگار به ندمکانی خو ی شارمزیی ده کا بؤ نزاو پارانه وه، فه رمانیان بئ ده کا که بلئین: **{رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِن لَّسِنَا أَوْ أَخْطَاْنَا}** خودایه! سزمان مده نه گمر به هو ی له بیر چوونه وه (واجب) و نه رکیکی سهرشانی خو مان به جئ نه هینا، یان به نه زانی کرده و مبه کی خراپمان نه نجام داو له برمان چوو بووه که حه رامه، یان ریگی راستمان هه له کردو نه مانزانی ریپازی راست کامه یه!!! **{رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِنَا}** خودایه! باری گران مه خه ره سهر شانمان • با به زحمه ت بشتوانین نه نجامی بدمین — وه کوو نه و نه رکه قورسانه ی که خستبوته سهر گهل و نه ته وه گانی پیش ئیمه، وه کوو به نو ئیسرا ئیل که و مرگرتنی تۆبه لییان به کوشتنی تۆبه کار دمو و واته؛ که سیک تاوانیکی بکر دایه و تۆبه ی بکر دایه مه رچی قبوون بوونی تۆبه که ی کوشتن بوو، هه روه ها جواریه کی مال و سامانیا ن دموایه بدن به زمکات، نه گمر شوینتیکی پؤشاکیان بیس بوایه دموایه بیپر!! به لام ئایینی ئیسلام ژور بار سووکی تی دایه و له سهر ئاسانکاری دامه رازوه، چؤن وانیه؟! پیغه مبهر بؤ خو ی پیغه مبهری رحمته و نیردراوه بؤ سهر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ۝ زَلَّ عَلَيْكَ الْكِتَابُ
بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَزَلَ الْفُرْقَةَ وَالْإِغْوِيلَ ۝ مِنْ
قَبْلُ هَذَى لِّلنَّاسِ وَأَزَلَ الْفُرْقَانُ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ
عَذَابٌ شَدِيدٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو نِقَامٍ ۝ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الضَّالِّينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ۝ هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ
فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ هُوَ
الَّذِي أَرْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ تُخَوِّتُ هُنَّ أَمْ الْكِتَابُ
وَأُخْرَى مُتَشَابِهَةٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَّهَ
مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَسْلُمُ تَأْوِيلُهُ إِلَّا اللَّهُ
وَالَّذِينَ هُمْ فِي آلِهِمْ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ
إِلَّا أُولَئِكَ لَا تَتُبُّ ۝ رَبَّنَا لَا تُخِزْ قُلُوبَنَا هَذَا هَدَيْتَنَا وَهَبْ
لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ۝ رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ
النَّاسِ لِلْيَوْمِ لَا رَبَّ لَكَ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ الْوَعْدَ ۝

سهرچهم نادهمیزاد.. {رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ}
خودایه! شرکیک مهخهره سهر شانمان و داوای نهنجامدانی
کاریکمان لی مهکه که لهتواناماندا نهبن، بهلاو
موصیبهتییکمان بهسهردا مههینه که خوی بۆ رانهگرین،
بهشتیک تاقیمان مهکهموه که له وزماندا نهبن!! {وَاعْفُ
عَنَّا} خۆش ببه لهو تاوانانهی که لهنیوان نییمه و تودایه،
خۆت پینی دهرانی و ناگاداری کهمتهرخهمیمانی! {وَاعْفِرْ لَنَا}
همروها خۆش ببه لهو گوناهانهی که لهنیوان نییمه و
بهندهکانتدا رووی داوه، مههیلله نادهمیزادان ناگاداری عهیبو
لهکهو تاوانمان بن، بهکهموهو خراپهکامان بزنان، خودایه!
همموو تاوان و گوناهمان سر پووش بکهو لای خۆت
بیانشارموو لیمان خۆشبه. {وَارْحَمْنَا} رهحمان پین بکه، له
روژگاری داهاتوودا تووشی تاوان نهبین، به تهوفیقی خۆت له
گوناه بمانپاریزهو یارمهتیمان بده لهسهر ریبازی راستی
نابینی پیرۆزت بهردهوام بین، که دهبیته هوی بهختهومری
ههردوو جیهانمان!! {أَلَمْ نُولَئِكَ} بهرومردگارا تو خوداو
خاومن و بهریومبهری کاروباری نییمه، نهتوی هیدایهتت
داوین و پالېشت و یارمهتیدرمانی بۆ بهردهوام بوون لهسهر
ریبازی راست و حقهپرستی! {فَالنَّصْرُ عَلَی الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ}
زیاد له نهو داخوازیبانهشمان یارمهتیمان بده بۆ تیکۆشان و
زالبوون بهسهر کۆمهلالانی خودا نهناس و کاهردا
سهرکهوتووومان بکه بهسهرماندا چ لهبوازی بهلگه و نووسین و
موناقهشه و گفتوگۆدابی یان له گۆرهبانی شهر و جهنگدا بی،
خودایه! ناکام خیرمان بکهو بهختهومری دونیاو هیامهتمان
بکه!

کۆتایی سورهی البقرة



سورهی (آل عمران)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

{اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ} بهرومردگار خودایهکی بی
وینه و بهرستراویکی حهقه، له بوونهومردا جگه له نهو
خودایهکی تر نیه شیاو ی بهرستن بی، چونکه نهو
بهدهیهنهره، خاومن دمهسلاتی رههاو فراوانه له کهوندا، ههر
نهو سهرچاووی خیر و لابهری شهره، زیندووی همهمیشه
زیندوووه، سهرمتاو کۆتای ژیهانی نیه، کارگیر و ههلسورپنهری
بهندهکانیهتی، به وستی خوی گۆرانکاریان تیدا دهکا
بالادهست و خاومن دمهسلاته بهسهر ناسمانهکان و زمویدا له
پیش دروستکردنی عیسادا، نیر چۆن نهو بوونهومره راگیر
کراوه پیش هاتنه دونیای عیساو دوی له دنیا دهرچوونی؟!
دهی نهگهر عیسا خودا بی، یان بهشیک بی له خودا، دهبوو
بهبن نهو بوونهومر راگیر نهبوايه..

{تَزَلَّ عَلَيْكَ الْكِتَابُ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ} بهرومردگار
خودایهکی وایه - نهی محمد! - قورئانی به نیگا بۆ
ناردووی، هیچ شک و گومانی تیدا نیه، راستی کتیبه
ناسمانیهکان و پیغمبهرانی پیشوو دجهسپینتی، به
شیومیهکی کورت و له جوارچینوی بنهمای پیغمبهرایهتی و

{الْم}، رافهکهرائی قورئان له مانای نهو جۆره وشانهدا
دهلین، خودا بۆخوی دهرانی مهبهست له مانای نهو جۆره
وشهیه چیه، ههندیکیش دهلین، مهبهست نهومیه که قورئان
لهو جۆره پیتانه پیک هاتوووه، ده نیووش نازابن بتوانن لهو
پیتانه کهلامیکی ودهکوو قورئان دابنن!

نیگادا پالېشتی پیغه مېهرانی رابوردوو دهکا لهوودا که بانگه وازیان بۆ یه کتابهرستی و رهوشت بهرزی کردوو؛ ههمیشه ههوالی راستو موژده نامیزیان به گه له کانیان داوه.. به کورتی قورئان نهو راستیه دهجه سپینێ که پیغه مېهرانی پیشوو موژده میان پیداو؛ که لهوودوا خودا پیغه مېهریک دمئیرئ بۆ سهر ههموو ئاده میزادو قورئانی به خه لات دمدریتئ که که لامیکی بی وینه و معجزیه و پرته و به خسه همتا همتایه!

{وَأَنْزَلَ الْقُرْآنَ وَالْإِنْجِيلَ^۴ مِنْ قَبْلِ هَٰذَا لِلنَّاسِ} خودایه کی وهمایه له پیش قورئاندا تهوراتی بۆ موساو ئینجیلی بۆ عیسا ناردوو، بۆ نهووی ههر یهکی لهه کتێبه پیرۆزانه بینه پرۆگرام و شارمزایی کهری ئاده میزادی سهرده می خوێان!! کهوابئ پهرومردگار - له پیش هاتنه دونیای عیساو دوی له دونیا دهرچوونیشی - نیگا و شهریه می بۆ ئاده میزاد ناردوه، حمزرتی عیسا بۆ خۆی سهرچاوهی نیگا نیه و نیگای بۆ هاتوووه کراوه به پیغه مېهر، دهی چۆن پیغه مېهر به خودا دادمئیرئ؟! {وَأَنْزَلَ الْفُرْقَانَ} پهرومردگار قورئانی ناردوو بۆ (محمد) که حهق و ناحهق لیک جیاده کاتهوه، ریکای هیدایهت و گومرایی دیاری دهکا، به به لگه و دهلیلی به هیز راستی و ناراستی لیک جیا دهکاتهوه!

{إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ} نهوانه ی ئینکاری نیشانه کانی خودایه تی خوداو تاكو ته نیایی زاتی پاکی دهکهن، ههمیشه عهیب و عارو له که دهخه نه پالی، رۆژی قیامت به هۆی نهو کوفرو سهرپێچی کردنه یان سزای به ئیشیان بۆ ناماد مکراره، {وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ} خودا بالادهسته و (منیع الجناب)ه، فرسه تی ئی نابیرئ، خاومنی تۆله سهندنه بۆ کهس بپروای به خودایه تی خودا نه بی و نیشانه ی تاكو ته نیایی به درۆ بخاته وه و سهرپێچی په یامی پیغه مېهران بکا، به هیز و توانای خۆی، به ویستی خۆی تۆله ی له نه یارانی دمستینێ {إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ} بیگومان پهرومردگار هیچ شتیکی له بوونه و مرده ئی گوم نابیت، دمزانئ کئ به راستی ئیمانی هیناوه و کئ کافرو خودانه ناس و دوو پرووه، کئ به زۆرو تۆپزیی گفتار و کرداری کوهر نامیزی بی نهجام دهدهن! به لام دل و دهروونیان پره له ئیمان و باومر.

دهی عیساو غهیری عیسا هیچ شتیکی لهه جوړه نه ئینیانه نازانن که وابئ چۆن عیسا به خودا حسیب دهکری؟!

{هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ} خودا خودایه کی وهمایه ئیوهی ئاده میزاد له مندالاندا وینه کیش دهکا، چۆنی بوئ ناوا رخسارتان دیاری دهکا، نیر، مییه، جوانه، ناشیرینه، کورته، دریزه، سبی پیسته،.....هتد. دهی خۆ عیساو غهیری عیسا ناتوانن هیچ دروست بکهن و ناتوانن له مندالان دا وینه کهس بکیشن!! به لگه و نهوانه بۆخۆیان دروستکراوو وینه کیشراون، کهوابئ چۆن به که لکی خودایه تی دین؟؟

{لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ} هیچ خودا نین جگه له پهرومردگار ههر نهو دروستکهر و به دیهینه ره و شیای و پهرستن و خودایه تییه، بی باوک و بی دایک و بی منداله، کهسی ئی نه بووه و له کهس نه بووه، کهس دهرقه تی نایه ههموو ئیشیکی پره له حیکمهت و دانایی...

{هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ} نهی محمد! پهرومردگار خودایه کی وهمایه قورئانی ناردۆته سهر تۆو کردوو یه تی به بهرنامه و پرۆگرامی ئیسلام و یاسای بوونه و مر، جا به شیک له نایه ته کانی (موحه که من) واته: به بی ته و مژ مانای مه به ست ده که یه من و ههموو کهس لییان حالی ده بی و هیچ نیلتیباس و سه ر ئی تیکچوونی بۆ پهیدا نابئ، به شه که ی تریان نایه تی (موته شابه یه) واته: مانا کانیان روون و ناشکرا نین و نازانرئ مه به ستی سهرمی له مانا کانیان چیه؟؟ چونکه به رواله ت (تعارض) و دزایه تی که ههمیه له نیوان ظاهیری وشه که و مانای مه به ست لی!! یان (متشابه) نهو نایه تانه که پهرومردگار زانیی مانا و مه به ستی لییان تایبه ت کردوو به زاتی خۆی و کهسی تر په ی بی نابا، و هکوو چۆنیه تی قیامهت و باسی رۆح و زیندوو بوونه وه و دروستکردنی عیساو له دوونیا دهرچوونی.

{فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ} نهوانه ی دلیان پره له گومرایی و سه ر ئی شیوان و روویان له حهق و مرگی پراوه و نقوومی باطل بوون، ههر شوین ههوا و ههموسی خۆیان ده که وون، نایه ته موته شابه یه کان و مرده گرن و به نارمزۆی خۆیان مانایان ئی دمه نه وه، چونکه دمتوان به ههموسی خۆیان مانا کانیان بگۆرن و له گه ل مه به ستی خۆیاندا بیگونجین!! نایه ته موحه که کانی ش پاشگوئ دهخه ن باسیان ناکه ن! بۆ نهووی خه لکی له خسته بهرن و بیانخه نه نیو فیتنه و له ناپین گومراییان بکهن و ریکه ی راستیان ئی تیک بدن! واشی دهخه نه پیش چاو: که نهوان به لگه به قورئان ده هیننه وه، نایه تی قورئان پالېشتیانه!! به لام له راستیدا نهو به لگانه بۆ

ج- پېغەمبەرمان نېردراون بۆسمەر ئادەمىزاد بەگشتى
ئادەمىزادىش جۇراو جۇرن، ھەيانە زېرەگەو ھەيانە
كۆلەوارو نەزانە، بېرى ماناۋ ئەھكامى وردەكارى ھەن كە
پېۋىستىيان بەۋەيە بە عىبارەتى تايەتتى تەعبىريان ئى بىرى،
ئىتر تىگەشتىن لەم جۇرە مەبەستانە بوۋەتە بەشى زانايان و
ئەۋانەى لە عىلمو زانياريدا رۇچوون، فەرمانىش كراۋە بە
رەشە خەلگەكە كە زانىنى مەبەست لىيان ھەۋالەى خودا
بەكەن، چۈنكە زانايان دەزانو تىدەگەن قورئان چۈن پەيام
ناراستە دەكا، ھەرچەندە ھەقىقەتو كرۈكى شتەكانىش
نەزان، ھەر بۆيەشە فەرموۋى: { وَمَا يَذْكُرْ إِلَّا أَتْلُا الْأَنْبَابِ }
واتە: تى ناگەن و لە ماناى قورئان ھالى نابن و بەشىۋەى
راست و دروست لەمەبەستەكان ورد نابنەۋە، مەگەر ئەۋ
كەسانە نەبى كە عەقلى ھۆشى ساغيان ھەيە، بىريان تىزە بۇ
تىگەشتىن!

هميشه نهو زاناو تيگه‌يشتوانه دهاپارينه‌وه و نزا دهكهن و ده‌ئين: { رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا } خودايه! دل و دهر و نمان له‌سهر خودايه‌رستي و بى‌روباوهرى راسته‌قىنه به‌رقه‌رار بكه، دواى تيگه‌يشتن و شارمزاوون، گومرمان مه‌كه‌و، سهرئى شيواومان مه‌كه { وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ } ره‌حمت و به‌زمى خوتمان بى به‌خشه! له سوزو ره‌حمتى خوت بى به‌شمان مه‌كه، يارمه‌تيان بده له‌سهر خيرو بو ريگاي راست ناراسته‌مان بكه! بيگومان توئى په‌رومردگارى به‌خشنده و هه‌موو خيرو بيريك له تو‌دايه! { رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ يَوْمَ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِعَادَ } نهى په‌رومردگارمان! بيگومان تو ناده‌ميزاد زيندو ده‌كه‌يه‌وه و گويان ده‌كه‌يه‌وه له روژيكا كه هيچ گومان له هاتنيدا نيه، چونكه تو و معدمت داوه وادهى تو به‌جتيه و ديته جى.

پهرومردگار که نهم جوړه نرایه مان څیر دهکا بو نهومیه که ترسی نهوه مان هه بی بی پر وایی دزه بکا بو ناو دل و دمو و زمان و له روژی قیامه تدا ناو میندی رحمتی خودا بین!

{^{۱۰} إِنْ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَٰئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ }

نهم سرتای سوورمه که دا پهرومردگار بنه مای یه کتا په رستی باس کرد، بیر ویر وای زانیانی خسته پروو نه مجار لیږده باسی کافرو گومراکان دهکا دمه رموی، نه وانه ی کافرن و قورئان به راست نازان و پیغه مبهرمگانیان به درو خسته توه، سه ریچی په مای

بمرزومندی ئەوان نیه، بۆ نموونه: فەلەکان بەلگە دیننەوه
 لەسەر ئەوه که عیسا گیانی خودایه دەلێن ئەموقا قورئان
 دەلێ: { وَكَلِمَتُهُ أَلْفَاهَا إِلَىٰ مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِّنْهُ } عیسا گیانی
 خودایه و خستویهتیه ناوسکی مەریەممەوه، بەلام نایەتی { إِن
 هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَلَمْنَا عَلَيْهِ... } پاشگوێ دەخەن، یان نایەتی { إِن
 مِثْلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمِثْلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِن تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ
 فَيَكُونُ - آل عمران/ ۵۹ } . لە بیر خۆیان دەبنەوه و نایخەنه

روو..

مهچن ومکوو نهو گومرپايانه ههر خهريکي سهرلئ تیکدانی
خه لک بن و بتانهوئ به ههواو ههوس نایه ته موته شابیههکان
تهئویل بکهن، خو { وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ } جگه له خودا
کهسی تر مه بهستو مانای دروستی نهو جوړه نایه تانه
نازانی، چونکه نهوه زانیارییه که خودا تاییه تی کردووه به
خوئ و کهسی تر پهی پئ نابا، { وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ
آمَنَّا بِهِ } نهوانی خاومنی پایهی دامه زراون له عیلم و زانستدا
دهلئین: برپرومان بهوه ههیه که نهو نایه ته موته شابیههانه له
خوداوه هاتوون و کهلامی پررۆزی زاتی بیجوونن.

زانایان ناپه‌ته موحه‌مه‌گان ده‌کهنه بنه‌ماو بناغه و پروایان وایه - موحه‌مه و موته‌شابییه - له خوداو هاتوون و همردوو جوړیان حق و راستن، همریه‌کی له و دوو جوړه پالېشتی نه‌وی تر ده‌کا، به‌لگه‌ی نه‌مه‌ش نه‌و همرموودمه‌یه که ده‌ئی، پیغه‌مبهر (دروودی خوی له‌سهر بڼ) نزای بو عه‌بدوللای کوړی عه‌بباس گرد همرمووی: «اللَّهُمَّ فَتَّهْ فِي الدِّينِ وَعَلِّمَهُ التَّوْبَةَ». خودایه! له ناپیندا تیگه‌یشتووی بکه‌و، فی‌ری شیکردنه‌وه و مه‌به‌ست زانینی قورنایی بکه.

لېرمدا پېرسىيارىك دېتە پېشەۋە دەلى. بۇچى لە قورئاندا
 ئايەتى (متشابه) ھەن؟ لە كاتىكدا كە قورئان بۇيە نېردراۋە
 رمھنومايى خەلگى بكاو ئادەمىزاد شارەزاي خودا پەرستى
 بكا!! دەى ئايەتى مۇتەشابھ كە كەس مەبەستەكەى نەزائى
 چۇن رمھنومايى پى دەكرى؟ لەۋەلامدا دەلىين: ھەبۋونى
 ئايەتى مۇتەشابھ لە قورئاندا لەبەر ئەم ھۇيانەيە:

۱- بۆ ئىسەمى بىرودارى راستەقىنە و ئىمان قايىم ئە بىر و
لاوازىن جىيا بىكرىتە و، تاقىكرىنە و مە بۆ دىلى ئىمە.

ب- زېده رېزو فەزلى زانايان دمرېكه وي و ئاكامى
ليكولاي نه وه و كوششيان بو خه لكى ديارى بدا. هاندانه بو
موسولمانان كه عه قل و هو شى خويان بخه نه كارو هميشه
خهريكى تويزينه وه بن بو نه وهى هميشه بىر وهوشيان له
كه شه كردندا بيت و كول نه بى.

خودایان کردووهو به پیچەوانه‌ی گه‌لامی خودا جولاًونه‌وه، هیچ سوودیکیان له نیگای خودا بۆ پیغه‌مبه‌ران و مرنه‌گرتووه که نه‌مانه بریتین له وەفدی فه‌له‌ی نه‌جران و فه‌له‌ی ترو جولەگه‌و موشریک و کافری تر.. نه‌وانه سووته‌مه‌نی دۆزه‌خن، له رۆژی قیامه‌تدا نه‌وه‌ی پێیان دراوه له مال و مندال له‌و رۆژدا هیچ سوودی ئی نابینن و له سزای خودا رزگاریان ناکا.

{**اَلْاَدْبَابِ اِلَی فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ**} وەکوو کردموه و حال و چۆنیه‌تی تاقم و گروهي فیرعه‌ون و نه‌و خوانه‌ناس و مله‌ورانه‌ی پێش فیرعه‌ون له موته‌فیکه‌کان وەکوو هۆزی عادو نه‌مود که {**کَذَّبُوا بِآيَاتِنَا**} نیشانه‌ی خودایه‌تی ئیمه‌یان به درۆ له‌قه‌له‌مدا، په‌یامی پیغه‌مبه‌رمه‌کانیان رمت کردموه {**فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوبِهِمْ**} په‌رومردگار له تۆله‌ی نه‌و سه‌ره‌پێچی و مله‌وریه‌یان گرتنی به‌لام چۆن گرتنیک؟! {**وَاللّٰهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ**} خودا تۆله‌و سزای به‌ نیشه‌و که‌س ناتوانیت به‌رنکاری بکا.. نه‌مجار هه‌ر‌مه‌ به‌ کافرو جولەگه‌کانی سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ر ده‌کا و ده‌فه‌رموی:

{**قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا**} نه‌ی محمدا به‌وانه بلی که به‌روایان به په‌یامی تۆ نه‌ی {**سَتُعَذِّبُونَ**} له دونیادا شه‌رتان له‌گه‌ل ده‌کری و تیده‌مشکین و ده‌به‌ ژیر ده‌سته‌و ریسوایی به‌ خۆتانه‌وه ده‌بینن {**وَالْخٰسِرُونَ اِلٰی جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمِهَادُ**} له قیامه‌تیشدا راپێچ ده‌کری بۆ ناو دۆزه‌خ که خراپه‌ترین جیگایه‌ بۆ خۆتان ناماده کردووه. نه‌مجار نه‌ی موحه‌مه‌د، پێیان بلی: له خودا به‌ترسن و از له سه‌ره‌پێچی گردن بێنن، نه‌گینا تووشی شکستییه‌کی وەکوو شکستی قورمیشیه‌کان ده‌بن که له‌شه‌ری (به‌در)دا تووشیان بوو، له‌کاتی‌که‌دا ئی‌وه ده‌زانن من پیغه‌مبه‌رمو نیشانه‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تی من لای ئی‌وه ناشکرایه‌و له ته‌وراتدا ده‌ستنیشان کراوه.

{**اَلَا كَذٰلِكَ اَنۡبَاۡیَ فِیۡ تِلْکَ الْفَیۡتِنَیۡلَ.....**} نه‌ی محمدا به‌ نه‌و جولەگانه بلی: که به‌زۆری مال و دارایی زۆر له خۆبایی بوون، به‌ کوڕ و که‌س و کاری زۆر ده‌نازن، پێیان بلی: به‌ زۆری ژماره‌ی بیاو و مال و مندال مه‌نازن، چونکه نه‌م جوړه‌ شتانه هۆکاری سه‌رمکی سه‌ره‌که‌وتن نین، روودای رۆژگار باشته‌ترین به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ناراستی بیروبو‌چوونیان و نیشانه‌ی به‌هه‌له‌ جووونتانه. بۆ نه‌مونه سه‌یری نه‌و دوو کۆمه‌له‌ به‌کەن که له رۆژی به‌دردا شه‌ریان بوو تیک رزان {**فَلَمَّا تَقَاتَلْ فِی سَبِيلِ اللّٰهِ**} کۆمه‌لیکیان به‌ژماره‌ که‌م بوون به‌لام خاومنی بیروباومری

اِنَّ الَّذِیۡنَ کَفَرُوۡۤا اَنۡ تُفۡتِنَ عَنْهُمۡ اَمْوَالُهُمۡ وَلَا اَوَّلٰدُهُمۡ
مِّنۡ اَللّٰهِ شَرِیۡفًا وَّاَوَّلٰیۤکَ هُمۡ وَقُوۡدُ النَّارِ ﴿۱۰﴾ کَذٰبٌ مَّا
لِیۡ فِرْعَوۡنَ وَالَّذِیۡنَ مِنْ قَبْلِهِمۡ کَذَّبُوۡۤا بِآیٰتِنَا فَاَخَذَهُمۡ اللّٰهُ بِذُنُوبِهِمۡ
وَاللّٰهُ شَدِیۡدُ الْعِقَابِ ﴿۱۱﴾ قُلْ لِلَّذِیۡنَ کَفَرُوۡۤا سَتُعَذِّبُوۡنَ
وَتُعَذِّبُوۡنَ اِلٰی جَهَنَّمَ وِبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿۱۲﴾ قَدْ کَانَ
لَکُمۡ اٰیٰةٌ فِیۡ فِیۡتَنِیۡنَ الْفَرٰثِیۡفَةِ تَقُوۡلُ فِی سَبۡبِ اللّٰهِ
وَاٰخِرَیۡ کَافِرًا یَّرۡوَنَهُمْ وَاٰخِرَیۡ کَافِرًا یَّرۡوَنَهُمْ وَاٰخِرَیۡ کَافِرًا یَّرۡوَنَهُمْ
یُرِیۡدُ یَبۡصُرُهُۥ مِّنۡ شَرِّکَۤکُمۡ اِلٰکَ فِیۡ ذٰلِکَ لَیۡسَ لَکُمۡ اِلٰهٌ
اِلَّا اللّٰهُ ﴿۱۳﴾ زَیۡنَ لِّلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوٰتِ مِنَ الدَّیۡنِ
وَالۡنَّسِیۡنِ وَالۡفٰتَنَاطِیۡرِ الْمُنۡغَطَرَةِ مِنَ الدَّهۡبِ وَالۡفِضۡیَةِ
وَالۡخَبۡلِ الْمُسَوۡمِۡوِ وَالۡاَنۡفَمِ وَالۡعَرۡثِ ذٰلِکَ مَتَّعِ
الۡحَیۡوَةَ الدُّنۡیَا وَاللّٰهُ عِنۡدَہٗ حُسۡنُ الْعِقَابِ ﴿۱۴﴾ قُلْ
اُوۡفِیۡتُکُمۡ بِخَبَرٍ مِّنۡ دَیۡلِکُمۡ لِلَّذِیۡنَ اٰتَقُوا عِنۡدَ رَبِّہُمۡ جَنَّتْ
تَجۡرِیۡ مِّنۡ تَحَتِّہَاۤ اَلۡاَنْہٰرُ خٰلِیۡلِیۡنَ فِیۡہَا وَاَنۡزَلَ جُنۡجُلًا
وَرِیۡضًا مِّنۡ اَللّٰهِ وَاللّٰهُ بِصَمِیۡرٍ بِالۡعِبَادِ ﴿۱۵﴾

پته‌و بوون و له رێگه‌ی خودادا شه‌ریان ده‌کرد، خودا به‌شتیوان و یارمه‌تیده‌ریان بوو، بۆیه سه‌ره‌که‌وتنیان به‌ده‌ست هینا به‌سه‌ر کۆمه‌لی زۆرینه‌ی کافراندا!

{**وَاللّٰهُ یُرِیۡدُ یَبۡصُرُهُۥ مِّنۡ شَآءٍ**} په‌رومردگار یارمه‌تی و پالېشتی خۆی ناراسته ده‌کا بۆ که‌سیک بیهوی سه‌ره‌که‌وتووی بکا. وەکوو چۆن یارمه‌تی موسولمانانی به‌دری دا به‌وه که له‌پیش چاوی دۆژمن زۆری کردن، هه‌ر به‌ سه‌ره‌کردنیان بۆ سوپای نیسلام ورمیان رووخا {**اِنَّ فِیۡ ذٰلِکَ لَیۡسَ لَکُمۡ اِلَّا اَلۡاَبۡصَارُ**} بێگومان له‌م سه‌رخستن و زالبوون و سه‌ره‌که‌وتنی موسولمانان به‌سه‌ر کافره‌کاندا — له‌گه‌ل که‌می و بێ تفاق موسولمانان و زۆری و په‌رچه‌کی کافره‌کاندا — په‌ندو ئامۆژگاری هه‌یه‌ بۆ که‌سیک په‌ند و مره‌گری و تێ بگا!!

{**زَیۡنَ لِّلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوٰتِ**} په‌رومردگار سروشتی ئاده‌میزادی و دروست کردووه که هه‌میشه‌ چه‌زی له‌م شتانه بێ، که له‌ومدوا ریزیان ده‌کا.

که ده‌لی: (زین) واته: جوانکراوه، واته: خۆشه‌ویستییه‌که لایان جوان بووه‌و لایان بووته‌ شتیکی سروشتی و هیچ

عہیب و نہنگی تیدا نابین، بویہ ہرگیز بیر لہوہ ناکہ نہوہ وازی لی بہینن، نہمہش ٹہوپہری پلہی خۆشہوہیستیہ کہ خاومنی خۆشہوہیستیہ کہ ہست بہ خراپہ و زیانی کارہ کہی نہکاو نہیہوئی لیی ہاشگہز بیتہوہ با زیانیسی تیدا تووش بیی!

نہمجار بہرہردگار یہ کہ یہ کہ نہم شتانہی کہ جیگای حمزو خۆشہوہیستین و ہموو دل و دمروونیکی نادمیزاد دادہگری، باس دہکاو دہمروئی: { زَيْنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِصَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْخَرْثِ }.

یہ کہم: شتیک کہ پیاو کہمہند کیش دہکاو دل و دمروونی دادہگری و عہقل و ہوشی لی دستین نافرمتہ، چونکہ نافرمت شوینی حمزی پیاوہو دل و دمروونی لہگہ لیدا نارام دہگری و خۆشہوہیستیان ناویتہی یہکتری دہبی.

ہم نہم خۆشہوہیستیہ کہ پیاو زوریہی مال و دارایی خوی بۆ نافرمت خہرج دہکا، نہوہی کہ بہ عہرفی ناوچاوان و رہنجی شان بہدہستی دینی بہدل فراوانی بۆ خیزانی سہرفی دہکا.

دووم: لہشتہ خۆشہوہیستہ سروشتیہکان مندالہ. کہ مروف لہ کۆمہلدا شانازی پیوہبکاو پیی خۆشہ ہیبی.

مہبہست لہ وشہی (البین) لہ نایہتہکدا کورو کچہ بہگشتی. ہوی خۆشہوہیستی ژن و مندال درژہ پیدانی زنجیرہی ژیان و مانہوہی نہتہوہو و دجہیہ، تہانہت نہم ہستہ لہ نازہ لیشدا ہہیہ.

(القناطر المُنطَرَة) نامازمیہ بۆ زوری مالہ کہ بہجوریک کہ ببیتہ ہوی نہوہ بہتہوای کاتی خاوم مال داگیر بکاو ہیج مہجالیک نہمینیتہوہ بۆنہوہی کاری خیری تیدا بکاو خودا بہرستی و یارمہتی حہقی تیدا بدا!!

ہر بویہشہ لہناو ہموو گہل و نہتہوہیہکدا، کہ پیغہمہران نیردراون بۆ سہریان دولہمہندہکان یہ کہم بہرہلستکارو سہرپیچیکہریان بوون و دژیان و مستاون، نہگہر ہرواشیان بی کردین و ئیمانیان بی ہینابن کہمتر پابہندی فہرمانہکانی ناپین بوون!

جوارہم: ولاخی بہرزی بہخیوکارو و رامکراوی رہسہنہ، نہو نہسپانہی کہ دولہمہندو ساماندرو سہرہک خیل و پیاو ماقوول و ہہولی پیداکردنیاں دہمن و شانازیان پیوہ دہکەن، پیشپکئی لہ دہستہبہر کردنیاندا دہکەن بۆ خۆہلنہوہ پییان.

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اِنَّا اَعْمَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿٦٨﴾ الصَّامِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَانِتِينَ وَالْمُنْفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ ﴿٦٩﴾ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٧٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ اللَّهِ لَأُولُوا الْإِسْلَامِ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمْ مِنَ الْوَحْيِ بِمَا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِمَا نَزَلَ اللَّهُ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٧١﴾ إِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ قَالُوا اللَّهُ قُلِ اللَّهُ يَعْلَمُ السِّرَ الَّذِي خُفِيَ عَنِ النَّاسِ إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ لَأُولُوا الْأَلْبَابِ ﴿٧٢﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الْأَنْبِيَاءِ وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٧٣﴾

بینجہم: وشترو رمشہ ولاخ و مہرو بزہ، کہ نہم نازہلانہ بناغہی مال و دارایی گوند نشینہکان پیک دہینن، سامان و بزئیویان لہوانہ دہستہبہر دہبی، لادییہکان خویان بہ ہبوونی نہم جۆرہ مالانہ ہلہدہنیتہوہ.

شہشم: کشتوگال کردنہ: نہمیش سہرچاوہیہکی گرنگ و ہمیشہیہ بۆ ژیان لادی و شارستانی، ہموو گہل و نہتہوہیہک پیویستی بہ کشتوگال ہہیہ، جا نہگہر مہبہست لہ کشتوگال کردن سوود گہیاندن بی بہ نادمیزاد نہوہ کشتیارکہ پاداشی دہدریتہوہ، نہگہر مہبہستی خۆ ہلہنہوہو خۆ گیف کردنہوہ بوو، نہوہ دہبیتہ کاری شہر.

{ قُلْ أَزْبَحُكُمْ بِخَيْرٍ مِّنْ دَلِكُمْ؟ } نہی محمدا بہ نادمیزادانی سہرہمی خۆتو لہوہدواش بلی: نایا دہتانہوئی من خہبہرتان بدہمی بہچہند شتیک کہ زور باشتن لہو شتانہی کہ باسکران؟ بویہیش نایہتہکہ بہشیوہی ہرسیاری سہلاندن (الاستفہام التقریری) باسہ کہ دینی بۆ زیدہ گرنگی پیدان بہو شتانہی باسیان دہکاو جولاندنی ہست و شعور بۆ رووتیکردن و گوی راگرتن بۆ وہلامی ہرسیارکہ کہ دہلی: { لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا } ہہیہ بۆ نہوانہی تہقوا کارن و لہخودا دہترسن چہند

هـ- نزا کردن و پارانموی بهرمیه‌یان، واته: خوداپهرستی له ناخرو ئۆخری شه‌وگارد، چونکه ئهو کاته کاتیکى بئ گهرده، دَلْ مەشغوول نیه به کاروباری دونیاییموه.

{^{۱۸} شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُوا الْعِلْمِ قَانِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ}

تەنیاپی و خودایه‌تی خۆی بۆ هه‌موو دروستکراوانی خۆی روون کردۆته‌وه – یان په‌رومردگار له خودایه‌تی راست و به‌حه‌قدا تاكو تەنیاپه، به‌لگه‌ی دروستکاری و کارگیرى زۆرو زمه‌ندن له‌سه‌ر ئه‌م راستیه، هه‌ر بۆ‌خۆی خودایه له بوونه‌مورداو که‌سى تر شیاوی خودایه‌تی نیه – ئه‌م راستیه‌ی به‌ فریشته‌کانی راگه‌یانده‌وه، ئه‌وانیش شایه‌تیان به‌م راستیه داوه، هه‌روه‌ها زانیانیان ئه‌م راستیه‌یان پێ راگه‌یانده‌راوه، ئه‌وانیش به‌ به‌لگه‌و ده‌لیل شایه‌تیان به‌م راستیه داوه!!

{^{۱۹} لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ} هیچ خودای به‌ حه‌ق و راست نین جگه له زاتى خۆی {^{۲۰} الْعَزِيزُ} خودایه‌کی به‌هێزی وایه که‌س نایوێتێت، فودرمت و توانای بئ وێنه‌یه، ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر هه‌موو شتێکدا ده‌شکێ، گه‌وره‌یه‌و گه‌وره‌یه‌که‌ی به‌ سام و هه‌یه‌به‌ته، {^{۲۱} الْحَكِيمُ} هه‌موو شتێک له شوێنى شیاوی خۆی داده‌نێ، گوشتارو کردارو شه‌رع و شه‌زاو شه‌دمری هه‌مووی رێک و پێکه، بئ عه‌یب و که‌م و کورپیه، چونکه له عیلم و زانیاری ره‌ها (مطلق) وه هه‌لقولاون و هیچ شتێک له بوونه‌موردا له ژێر ده‌سه‌لاتی ئهو دهرناچێ.

{^{۲۲} إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ} بێگومان ئایینی په‌سه‌ند و مه‌قبوول لای په‌رومردگار ئایینی ئیسلامه، ئهو ئایینه‌ی که بریتیه له ناشتی و صوئح له‌گه‌ل ئاده‌میزادانه‌و گه‌ردنکه‌جی ته‌واو بۆ خوداو به‌نده‌یه‌تی بۆ کردنى.

{^{۲۳} وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُولُوا الْكِتَابِ} ئه‌وانه‌ی کتییی ئاسمانییان دراوتن – جوله‌که‌و فه‌له – نه‌که‌وته‌نه کێشه و نیزاعه‌وه، له‌و ئایینه ئیسلامه دهرنه‌جوون که پێغه‌مبه‌ره‌کانیان بۆیان هێنا بوون، نه‌بوونه کۆمه‌ل و گرو گرو {^{۲۴} إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعَثْنَا فِيهِمْ} مه‌گه‌ر دواى ئه‌وه‌ی زانیاری ته‌واویان بۆ هات و لێیان روون و ئاشکرا بوو که (محمد) پێغه‌مبه‌ره‌و ئایین په‌ک ئایینه‌و نابێ جوداوازی و کێشه‌ی تێدا به‌رپا بێ، به‌لام ئه‌وان له‌به‌ر مله‌وێ خۆیان به‌هۆی حه‌سوودی و دَلْ پیسی خۆیان کێشه‌یان تێکه‌وت و ته‌فرقه‌یان نایه‌وه، هیچ به‌لگه‌یه‌کیشیان به‌ده‌سته‌وه نه‌بوو جگه له‌وه‌ی حه‌سوود بوون، دهرسان

باخ و باخاتیك که به‌ژیریاندا جۆگه‌و جۆبار ده‌کشێن و هه‌تا هه‌تایه تێیاندا ده‌مێنه‌وه! {^{۲۵} وَأَرْوَاحٌ مُّطَهَّرَةٌ} له شوێنى ئافرمت له‌دونیدا که خۆشه‌ویستی لای پیاو سروشتیه، چه‌ند خێزانیکی جوان و پاک و خاوینیان دهرتێ! که له‌هه‌موو عه‌یب و له‌که‌و خه‌وش و پیسیه‌که دوورن..

{^{۲۶} وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ} په‌رومردگار ئاگادار و زانیه به‌ حال و چۆنیه‌تی به‌نده‌کانی و هه‌موو نه‌هێنییه‌کیان دهرانی، ئاگای له کرۆکی تاعه‌ت و خوداپهرستیانه.

{^{۲۷} الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِنَّا عِذَابُ النَّارِ}

خوداپهرست ئه‌وانه‌م هه‌میشه نزا ده‌که‌ن و ده‌لێن: خودایه! ئێمه بروامان به‌و نیکاو په‌یامه هێناوه که بۆ پێغه‌مبه‌رانت ناردوه، ئیمانێکی پته‌وو دامه‌زراو و جێگیربوو له دَلْ و دهر و نه‌ماندا هه‌یه، ئیمان‌که‌مان به‌ جۆرێکه له هه‌موو کردار و گفتاریکه‌ماندا ره‌نگی داوته‌وه، خودایه! به‌ عه‌فو و لێبووردنی خۆت گوناهمان ببۆشه، له ئاگری دۆزه‌خ دوورمان به‌خه‌روه؛ بێگومان زاتى بێ‌چوونت لێ‌خۆشبوو به‌ره‌حم و به‌زه‌میه.

{^{۲۸} الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَانِتِينَ وَالْمُنْفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ}

ئهو خوداپهرستانه ئه‌و ره‌وشتانه‌یان تێدا کۆبۆته‌وه که هه‌ر ره‌وشته‌ی پله‌و پایه‌یه‌کی تاپه‌ته‌یه هه‌یه ئهو ره‌وشتانه‌ش نه‌مانه‌ن:

۱- سه‌به‌رو خۆپاگه‌یه، ته‌واوترین جۆری سه‌به‌ر ئه‌وه‌یه به‌رده‌وام بئ له‌سه‌ر کردنی طاعات و وازه‌نیان له خراپه‌کاری، نه‌گه‌ر نه‌فس و شه‌هوت جه‌ختی لێ‌کرد بۆ نه‌جهمدانی تاوانێک هیچ رێگاچاره نیه جگه له سه‌به‌ر، هه‌ر به‌ سه‌به‌رو خۆپاگه‌ی، پڕوا قایم و پته‌و ده‌بێ، ناهێلدرئ ئاده‌میزاد له جوار چێوه‌ی شه‌رع دهرچێ، هه‌ر به‌هۆی سه‌به‌روه ئینسان ده‌توانێ شه‌ره‌فی خۆی بپارێزی، ته‌مانه‌ت ره‌وشتی سه‌به‌ر ره‌وشتێکه ده‌توانرئ بگوترئ هه‌وێنى هه‌موو ره‌وشتێکی باشه.

ب- راستگۆیی: نه‌مه‌ش ره‌وشتێکی هه‌ره به‌رزى ئینسانیه‌! ج- به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ر خوداپهرستی و گه‌رانه‌وه بۆ‌لای خودا و پێ‌رای ترسان له خوداو گه‌ردنکه‌جی بۆ زاتى پاکى. له‌خوداترسانیش کاکله‌ی خوداپهرستییه‌و گیانی عیباده‌ته.

د- مال به‌خشین له هه‌موو بواریکدا که ئایین به‌ باشی دابنێ، جا مال‌به‌خشینه‌که واجب بێ یان سونه‌ت بێ.

نه گهر نيمان به پیغمبر بینن دنیا خوارندیان له دست
دهرچئ، ریگای چهوسانده وه دس ترپنی خه لکی
ساویلکهای ل بیسه سترئ، نه گینا له کتیبه کانی خویندا
نیشانه ی پیغمبریان پی راگه یه نرابوو، باش باش دمیان
ناسی.

{وَمَنْ يَكْفُرْ بآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ} که سیک برپای
به نیشانه کانی خودایه تی پهر و مردگار نه بی و، دیار ده کانی
خودایه تی خودا له نه فسی ناده میزادو له بوونه و مردا به درو
بختا وه و برپای به و همران و په یامانه نه بی که خودا له
هورئاندا ناردوونه خوار و وه داوی پابه ند بوون به نایین و
یه کتاپه رستی ده کهن، نه وه با بزانی خودا له سهر نه وه تو له ی
لی دستین و سزای دمه دا.

{فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعِيَ} جا نه گهر
جوله که و فله، یان کاهره کانی تر کیش و نیزاعیان له که لدا
کردی و عاریان نه ناو وازیان له هه لوئستی خوینا نه هینا!!
نه وه پنیان بلئ: من به ندایه تی خوُم بؤ خودای پهر و مردگار
نه نجام دده م، برپای پته م همیه که کس هاویه شی نیه
کس بهرام بهری نا کا و ناتوانی ره به رایه تی له که لدا بکا،
نه مندالی همیه نه خیزان له کس نه بووه و که سی لی نه بووه!!
نه مه بیر ویا وری خوُم نه وانه یه که شوئیم که و توون و
سوورین له سهر نه هه لوئسته مان.

{وَقُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَالْكِتَابِ الْأَمِينِ} نه ی موحه مه ده
به جوله که کان و فله لکان بلئ ههرومه ها به
هاویه شپه یدا که ره کانی عهرمیش بلئ: نایا موسولمان بوون و
هاتنه سهر ریگای نیسلام دوا ی نه وه ی که به لگه تان بؤ شی
کرایه وه و نیشانه ی راستی په یامی نیسلام تان بؤ روون بووه وه
یان هر له سهر کو فرو گومرایی خو تان به رده و امن؟؟ {فَإِنْ
أَسْلَمُوا فَقَدْ اقْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاءُ وَاللَّهُ بَصِيرٌ
بِالْعِبَادِ} جا نه گهر موسولمان بوون و وازیان له خوار ی و
چه وتی هینا، نه وه ریگای راستیان دوزی و مته وه و ریگای
گومراییان به ردا وه، خو نه گهر رویان و مرگپراو دانیان نه نا
به راستیه کاند او داخوازیه که ی تو یان نه نجام نه دا، نه وه پی
دلگران مه به و زیانی بؤ تو تیدا نیه.. چونکه کاری تو
راگه یاننده و بهس: به ریک و پیکی نه رکی خو ت نه نجام دا وه،
پهر و مردگار ناگاداری به ند مه کانی خو یه تی حال و چو نیه تی یان
دزمانئ، ناگاداری نه وانه یه که چاوی خو یان له ناست
راستی به کان دمنوقینن، دزمانئ کئ شیایو هی دایه ته و
شاره زایی بوونه، کئ شیایو گومرایی و سهر لی تی کچوونه،

أَفَرَأَيْتَ الْآيَاتِ أَوْ تَوَسَّيْنَا مِنَ الْكِتَابِ يَتَّخِذُونَ الْآيَاتِ
أَوَّلَ بَحْثٍ يَتَتَّبِعُونَ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ وَمَعَهُمْ قُرْآنُ
ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا تَمَكَّنَ الْأَنْبِيَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا مَا مَعَدُّوا رَبَّهُمْ
فِي دِينِهِمْ مَا سَكَتُوا يَتَنَبَّهُونَ ﴿١٤﴾ فَكَيْفَ إِذَا جُمِعْتُمْ
لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ وَوُعِدْتَ كُفْلُ نَفْسٍ مَا حَسَبْتَ وَمَعَهُ
لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٥﴾ قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكُ الْفُلُوكِ تُؤْتِي الْمُلُوكَ
مِنْ كُنْهٍ وَتَنْزِعُ الْمُلُوكَ مِنْ كُنْهٍ وَتُخْرِجُ مَنْ كُنْهٍ وَتُزِيلُ
مَنْ كُنْهٍ بِمِدْرَاكِ الْخَبَرِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٦﴾ تَوَلَّجَ الْآيِلَ
فِي النَّهَارِ وَتَوَلَّجَ النَّهَارَ فِي الْآيِلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ
وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ كُنْهٍ بِمَدْرَجَاتِهِ ﴿١٧﴾
لَا يَسْتَعِذُّ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ
يَعْمَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ يَتَّخِذُوا مِنْهُ
قُرْبَةً وَيُجِزُّكُمْ اللَّهُ تَعَالَى وَلِلَّهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾ قُلِ
إِنْ تَحْسَبُوا مَالِي مُدْرِكَكُمْ أَوْ تَحْسَبُونَهُ مِنْ كُنْهٍ مَالِي
السَّمَوَاتِ وَمَالِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٩﴾

هه رکه سه به گویره کردار و گوشتاری خو ی سزاو پاداشی
پنویست و مرده گری.

{إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّ بِغَيْرِ حَقٍّ
وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ}
نه و جوله کانه ی نینکاری نایه تی خودا ده کهن و نیشانه کانی
پیغمبرایه تی (محمد) که له کتیبه که یاندا همیه ژیر لیوی
ده خن و دمیشار نه وه، (یان مه به ست نه و جوله که پیشینانه یه
که له رۆژگاری خو یانا برپا یان به پیغمبر مه رکانیان
نه کرد وه، نایاته نیر درا وه کانیان به درو خستو ته وه) سهرباری
نه و مش نه و جوله که پیشینانه (که نه و جوله کانه ی سهرده می
پیغمبر نه وه و هجه یانن) پیغمبرایان شهید کرد وه
و مکوو نه و شیوه درن دمییه ی له که ل جه زهر تی زه که ریپا و
یه حیایان کرد هیچ حه ق و مافیکیشیان به سهرده نه بوون،
جگه له وه که دمیانگوت (الله) پهر و مردگار مانه و بانگه وازی
حه ق یان ده کردو په یامی خودایان ده که یانده و، نه رکی
سهرشانی خو یان نه نجام دمه دا هر له سهر نه وه شهیدیان
کردن! به و مشه وه نه وه ستان، به لگوو نه و عاقل و
هوشمندانه ی که دستیان به نامۆژگاری خه لکه که کردو

ئەو مل ئەدان و نەھاتنە سەر رڭگای راستو بئ باکیهیان له سۆنگەى ئەو دەمە: کە برۆیان وایە: چەند رۆژیک نەبێ بە ئاگر سزا نادرین، پاش سزادانیکی کەم دەخزێنە ناو بەهەشتەو {وَعَرَّهُمْ فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْشَرُونَ} هیچ موبالاتیک بە گوناھکردن نادەن و تاوانکردنیا بەلاو شتیکی ئاساییە، چەندەھا درۆو دەلەسەیان ھەلبەستوو، بەو دەنازێ کە نەزادیان دەجێتەو سەر پێغەمبەرە، دەمێک دەلێن: ئیمە کورێ خوداين، یان دەلێن: ئیمە خۆشەویستی خوداين، یان دەلێن: پێغەمبەرە شەفاعەتمان بۆ دەکەن، ئیمە مندالی پێغەمبەرە، یان دەلێن: ئیمە نەتەوێ ھەلبەزاردی خوداين، یان دەلێن: خودا وادی بە یەعقوب داو کە نەوێکانی - ماومیەکی کەم نەبێ - سزایان نەدا.

{فَكَيْفَ إِذَا جَمَعْتَهُمْ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ} دەى باشە چى دەکەن و ھەلوێستان چى دەبێ ئەو کاتەى ئیمە زیندووێان دەکەینەو و رۆژى قیامەت لە گۆرەپانی ھەشردا کۆیان دەکەینەو بۆ حیساب و لیکۆلێنەو؟؟ خۆ ئەوکاتە ئەم درۆو دەلەسەیان بۆ بەسەر ناچێ؟ ئەو رۆژە ھەر دێ و هیچ شک و گومانى تێدا نیە، رۆژیکە کەس و ھەسەر کەس ناپرۆێ نەسەب و نەزاد نامینێ و دەورى نابێ، مال و مندال و سامان هیچ سوودیکیان نیە، پیاو لەبەر خیزانى خۆى ھەلێدا لەبەر کور و کچ و باوک و دایک رادەکا، خۆ لە براو خوشک و کەس و کارى دەشارێتەو و نایەوێ بیان بینێ و ببینێ: {وَوَقْتُ كُلِّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ} ھەموو کەسێک چى کردبێ لە خێرو شەر پێتەو رڭگای و ئاکامەکەى و مردەگرتەو و بەبێ ئەوێ کەس زیاد لە سزای شیاوێ خۆى سزا بدێ، هیچ ستمى ئێ ناکرێ تەرازووى عدالەت دادەنرێ، کردار رۆل دەبینێ، ھەرکەسێک بە ئەندازەى گەردیلەیک چاکەى کردبێ یان خراپەى کردبێ بۆى دینە پێشەو و حیسابى لەسەر لەگەڵ دەکەن.

{قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكُ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ} واتە: ئەگەر کافرەکان گۆتیا بە بانگەوازییەکەت ئەداو ئەھل کیتاب - کە وەفدى نەجران بەشیکن لەوان - بانگەوازییەکەتیا رەت کردەو، ئەو روو بکەرە خودا و بێ: ئەى خودای ئیمە! تۆ خاوەن دەسلەلات و بالادەستى بەسەر ھەموو شتیکدا، تۆ کارگیر و ھەلسۆرێنەرى دروستکراوانى خۆت، چیت بوێ ئەنجامى دەدەى، بە وێست و ھیکمەتى خۆت ئیش ھەلەسۆرێنى، ھەموو شتیک بەدەستى خۆتە، ھەر تۆ بەخشنەو ھەرتۆیش لێگرەوێ! ھەر دەوڵەمەندە دەیکە

فەرمانیان بە چاکە و نەھیان لە خراپە دەکرد، ئەوانیشیان شەھید کرد، جا ئەى (محمدا) ھەواڵ بدە بەو جولەکانەى سەردەمى خۆت کە لەسەر رۆ و شوینی باوک و باپیری خۆیان دەرۆن بە سزای توندو بە ئیش لە دونیاو قیامەتدا، ئەوانەى ئەو جۆرە تاوانەیان ئەنجام داو لە گومرایی دا رۆچوون.

{أُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِّنْ نَّاصِرِينَ} ئەوانە کەردەمویان لە دونیاو قیامەتدا پوچ و بەتالە، هیچ سوودى ئێ نابین، لە رۆژى دوایدا کەس پالێشتیان نیەو لە سزای خودا بەرگریان ئێ ناکا.

{أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ} ئەى موحەممەد! سەیری ھەلس و کەوتى ئەو کۆمەلە جولەکەییە بکەو سەرت سوپەمینێ و شیاوێ ئەومش لێیان سەرسام بێ! ئەو کۆمەلەى کە بەشیک لە تەوراتیان - وەکوو خۆى - لا ماوتەو و زۆربەى زۆریشیان ھەتواندوێانە یان گۆرپوێانە چونکە تەورات پێنج سەد ساڵ دواى ھەزەرتى مووسا نووسراوتەو، هیچ بەلگەیکەش نیە کە مووسا نووسیبێتەو، تەنانەت نازاندێ بە چ زمانێ نووسراوتەو، هیچ بەلگەیکەش نیە کە ھەزەرتى مووسا زمانى عیبرى زانیبێ!!

{يُدْعَوْنَ إِلَى كِتَابِ اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ} سەرسۆرمانەکە لەو دەیە ئەو جولەکانە بەشیکیان لە کتیبى ئاسمانى دراوتى، بۆ خۆیان داوا دەکەن بە گوێرەى ئەو کتیبەى خۆیان ھوکمیان بکەرێ! کەچى دواى کە بە گوێرەى ئەو کتیبە ھوکمیان بەسەردا دەدرێ ھەموویان گوێبىستى نابن و ھوکمەکەیان پێ تەحەممول ناکرێ، کۆمەلێکیان پشتى ئێ ھەل دەکەن و نایانەوێ کتیب و شەریعتى خودا یاسایان بێ، بەجۆرێک کە ئەو دەگەیمەنى کە هیچ برۆیەکیان بە کتیبى خودا نیەو، ھەر دەلێ نەھلى کیتابیش نین، سەیرمە لەو دەیە ئەوان ھوکمێک کە موافىقى ھوکمى کتیبى خۆیانە رەت دەکەنەو، دەى دەبێ بەچ ھوکمێکى تر رازى بن؟!

{ثُمَّ} پاشان کە ئاکامى دادگایی کردنەکیان بەدەل نەبوو {يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِّنْهُمْ وَهُمْ مُّعْرِضُونَ} کۆمەلێکیان پشتى ئێ ھەل دەکەن، رووى ئێ وەر دەگێرن!! دیارە برێکیشیان رڭگای ھەق دەگرن و برۆا بە قورئان دەکەن و موسوئمان دەبن...

ئەمجار لەم ئایەتەى دواى دا ھۆى ئەو پشت ھەلکردنە روون دەکاتەو و دەفەرموێ: {ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَن نَّمَسَّ النَّارَ إِلَّا

أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ}.

په پرمندا نه مړې خاومن مال و سفر و خواڼه، سبه يني ئاتاجی پارويك نانه، نه مړې دهست روښتوو همرانېرېوايه، سبه يني ليخراوه و بئ دسه لاتو گدايه، همرکسيکی بته وئ پادشايی و پيغه مېرانيه تي دمديه، همر وککوو چؤن پادشايی و پيغه مېرانيه تي و مرده گريپه وه لهو نه توهانې بته وئ لييان بسنيه وه.

{وَلَعَزُ مِنْ ثَمَاءٍ وَلِذِلُّ مِنْ ثَمَاءٍ} نهو کهسه ی بته وئ دهست روښتووی دمکه ی و بهرزی دمکه يته وه! نه وئ مه يلت بيئي زهليل و ژير دهسته ی دمکه ی زور کهس نه مړې شوان و گاوانه سبه يني دمکه يه مړو سولتان، نه مړې پادشاو همرانېرېوايه، سبه يني کهم دهست و گدايه! نه وئ ميژووی ئادهميزاد پرې له هه والی سمر سوپه يته ري و مرگه راني تهخت و بهختی نه م پادشاو رووخانی فلان همرانېرېواو له ناوچوونی دسه لاتي نه و نه و..

{يَسِّرُ الْخَيْرِ} هه موو خير و بيړيک به دمستی تويه، به ويستی خوت ئال و گوړی تيډا دمکه ی، بؤ تاك و کؤمئل سوودی تيډايه.. **{انك على كل شين قدير}** خودايه! بؤ خوت خاومنی دسه لاتي ره های و به سمر هه موو شتيكدا بالادهمستی، هيچ رووداويك له ژير دسه لاتي تؤ دمرناچي، ئيمه پشت و په نامان همر نه توي و ته وکولان له سمر زاتي تويه.

{تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ} خودايه! هه موو گؤرانکاريپه ک به دمستی تويه؛ نه وئا به شيك له شهو دادمېري و دپيخه يه سمر روژ؛ شهو کورت دمېن و روژ دريژ دمېن، به پيچه وانه وه به شيك له روژ دمخه يه سمر شهو، شهو دريژ دمېن و روژ کورت دمېنه وه، له دريژي نه ميان و مرده گري دپيخه يه سمر نه ويان، تا هاوته رازووی په کتری دمېن، نه مچار له ويان دمگريه وه دپيخه يه سمر نه ميان و، جياوازي له نيوانياندا په يدا دمېته وه، تا به رامېر به يه کتر دمېنه وه! نا به و جوړه به دريژکردن و کورت کردنی شهو و روژ به گوپري شويني چوگرافي نه م ولات و نه و لات گؤرانکاري له شهو و روژدا دمکه ی! نه وئا له بېرئ شويندا شهن مانگ شهو و شهن مانگ روژه، هه ندئ شويني واهه يه هه ژده تا بيست ساعات روژه و چهند ساعاتيک شهوی هه يه. هه ندئ شوين همن که خوړی ئاوا دمېن پاش ساعاتيک خوړی ئا هه لدېته وه.

دياره دروستکردنی زمو به شيوميه کی هيلکه يی و هه لسوراني زمو و خوړ هه ريه که له ته وهری خويډاو به شيومی تايپه تي،

هؤکاري نه م گؤرانکاريپه و نه وه دمسه لينن که نيش و کاری روژگارو گهردوون هه مووی به دمستی خودا خويه تي.

{وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ} زيندو و له مردو و دمخيه و وه په يداي دمکه ی! جا نه م دمره ينانی زيندو و له مردو و يان مردو و له زيندو و يان به شيوميه کی ماديپه وککوو دمره ينانی خورما له دمکه يه ی و شينا و مردو و زمركات له دمکه توم، په يدا بوونی ئادهميزادو نازل له دلؤپي مهي! که نه وپش له خواردنی شتي بئ گيان پيک ها تووه، په يدا بوونی په له و مر له هيلکه.... هتد يان به شيوميه کی معنه و وککوو دمره ينان و که و تنه وئ زانا له نه زان، موسولمان له کافر، **{وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ}** مردو و له زيندو و دمده يتي! جا يان به شيوميه کی مادي وککوو دمره ينانی دمکه خورما له دارخورما، هيلکه له په له و مر، يان به شيومی معنه و وککوو که و تنه وئ نه زان له زانا، کافر له موسولمان.

{وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ} رزق و روژي دمديه که سانتيک بته وئ بياندمېتي به يئ نه ژمارو ريژه، هيچيش پييه وه ماندو و نابي و، ناره حمتي ئا نابيني، گهنجيه ي ئاسمانه کان و زه و هه مووی به دمست خوته؛ رزق و روژي به سمر کؤمه ليکدا دمريژي و له کؤمه ليکی دمگريه وه، به گوپري ويست و حیکمته ي خوت نه و دوله مهند دمکه ی و نه و هه ژار دمکه ی، نه م دمکه يه مليونرو نه و دمکه يه رمندی هه ژار نانی شيوی نادهمتي! هه مووشی حیکمته ي په زدانی تاوو توپی دمکا و سهنگ و سووکی تيډاده کا.

{لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ} با موسولمانان نه چنه ريژي کافران هه و دؤستايه تي و هاوپميانيان له گه لدا نه مکن، نه چن دلي خويانيان بؤ بکه نه وه، نه يني تايپه تي موسولمانانيان بئ بلين، له نه خشه و پيلانی موسولمانان ناگاداريان بکه، بهرژومندي کافره کان پيش بهرژومندي موسولمانان بخهن، چونکه نه م يارمه تيدانی کوفره به سمر ئيماندا.

پوخته ئه م نه مويه، په رومردگار نه هی له موسولمانان کرد که هاو دلي و دؤستايه تي کافران بکه ن پميانيان له گه ل به ستن، داوايان ئا دمکا، که هه رگيز خرمايه تي و دؤستايه تيان له گه لدا نه مکن! به لکوو پيويسته دؤستايه تي و دؤمنايه تيان بؤ بهرژومندي ئيسلام و موسولمانان به کاربھين! جا نه گه ر دؤستايه تي و پميان له گه ل به ستنه که بؤ بهرژومندي موسولمانان بوو، نه وه هه يناکا! چونکه پيغه مېر (دروودی خوی له سمر بئ) له گه ل خيلي خوزاعه

په پرمندا نه مړې خاومن مال و سفر و خواڼه، سبه يني ئاتاجی پارويك نانه، نه مړې دهست روښتوو همرانېرېوايه، سبه يني ليخراوه و بئ دسه لاتو گدايه، همرکسيکی بته وئ پادشايی و پيغه مېرانيه تي دمديه، همر وککوو چؤن پادشايی و پيغه مېرانيه تي و مرده گريپه وه لهو نه توهانې بته وئ لييان بسنيه وه.

{وَلَعَزُ مِنْ ثَمَاءٍ وَلِذِلُّ مِنْ ثَمَاءٍ} نهو کهسه ی بته وئ دهست روښتووی دمکه ی و بهرزی دمکه يته وه! نه وئ مه يلت بيئي زهليل و ژير دهسته ی دمکه ی زور کهس نه مړې شوان و گاوانه سبه يني دمکه يه مړو سولتان، نه مړې پادشاو همرانېرېوايه، سبه يني کهم دهست و گدايه! نه وئ ميژووی ئادهميزاد پرې له هه والی سمر سوپه يته ري و مرگه راني تهخت و بهختی نه م پادشاو رووخانی فلان همرانېرېواو له ناوچوونی دسه لاتي نه و نه و..

{يَسِّرُ الْخَيْرِ} هه موو خير و بيړيک به دمستی تويه، به ويستی خوت ئال و گوړی تيډا دمکه ی، بؤ تاك و کؤمئل سوودی تيډايه.. **{انك على كل شين قدير}** خودايه! بؤ خوت خاومنی دسه لاتي ره های و به سمر هه موو شتيكدا بالادهمستی، هيچ رووداويك له ژير دسه لاتي تؤ دمرناچي، ئيمه پشت و په نامان همر نه توي و ته وکولان له سمر زاتي تويه.

{تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ} خودايه! هه موو گؤرانکاريپه ک به دمستی تويه؛ نه وئا به شيك له شهو دادمېري و دپيخه يه سمر روژ؛ شهو کورت دمېن و روژ دريژ دمېن، به پيچه وانه وه به شيك له روژ دمخه يه سمر شهو، شهو دريژ دمېن و روژ کورت دمېنه وه، له دريژي نه ميان و مرده گري دپيخه يه سمر نه ويان، تا هاوته رازووی په کتری دمېن، نه مچار له ويان دمگريه وه دپيخه يه سمر نه ميان و، جياوازي له نيوانياندا په يدا دمېته وه، تا به رامېر به يه کتر دمېنه وه! نا به و جوړه به دريژکردن و کورت کردنی شهو و روژ به گوپري شويني چوگرافي نه م ولات و نه و لات گؤرانکاري له شهو و روژدا دمکه ی! نه وئا له بېرئ شويندا شهن مانگ شهو و شهن مانگ روژه، هه ندئ شويني واهه يه هه ژده تا بيست ساعات روژه و چهند ساعاتيک شهوی هه يه. هه ندئ شوين همن که خوړی ئاوا دمېن پاش ساعاتيک خوړی ئا هه لدېته وه.

دياره دروستکردنی زمو به شيوميه کی هيلکه يی و هه لسوراني زمو و خوړ هه ريه که له ته وهری خويډاو به شيومی تايپه تي،

پهیمانی بهست و هر لهسر کوفرو خوا نهاسی بوون. {وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ} کهسیک موسولمانان ههراموش بکاو کافرو خوا نهاسان بکاته دوست و هاوپهیمانی خوئی لهشتیکدا که زیانی بؤ بهرزهومندی نایین و موسولمانان ههبوو، نهوه هیجی بؤ خودا نییه، پابهندبوون نییه به ههرمانی بهرومردگارمده، یارمهتیدانی نایین نییه، کابرا که نهوه ههلویستی بی، مانای وایه پهیومندی لهگهال نیماندا نهماود و لهخودا یاخی بوودو، دهجیته ریزی کافراندهوه

{إِلَّا أَنْ تَقُولَ مِنْهُمْ تَقَاءَ} واته: دایران لهریزی کافران شتیکی بیویسته لهههموو حال و زروفتیکدا مهگهر ترسیکتان ههیی و بتانهوی بهو پهیمان بهستن و دوستایهتی کردنه خوتان و بهرزهومندی نایین و موسولمانان له ممترسییهک بهاریزن! نهوه نهوکاته بۆتان ههیه به نهاندازی نهو خوهاراستنه لییان نزیک بینهوه و دوستایهتیان بکهن!

{وَيَحْذَرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ} خودا نیوه له سزای خوئی دمترسیینی؛ بترسن له نارمزمهندی خودا، ههموو کاتی کردمووی باش و رمزمهندی خودا بؤ خوتان دهستهبر بکهن. به وهسوسه و ختوکهی شهیتان ههلهههلهتین. چونکه خودا بؤ خوئی لهسزای خوئی دمتانترسیینی و دهسهلاتیشی ههیه ههرشهکهی نههجام بدا و هیج شتیکی نییه بییته لهمپهر لهبهردم نههجامدانی ویستی خوئی!!

{وَاللَّهُ الْمُنِيرُ} گهراوهوی ئادهمیزاد و پاداش دانهوهیان لای خودایه، لیکنولینهوه و حیساب لهگهال ههموو بهندمییهک دمکا، پاداشی کردموهگانیان دمهاتهوه چاکه بهچاکه و خراپه به سزاو توله.

نهمجار بهرومردگار زانستی رههای بی سنووری خوئی به دروستکراوانی دههسپین و دههروموی؛ {قُلْ} نهی محمدا بهو خهلهک بلن {إِنْ تَخْشَوْنَ مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ يُبْدَوْهُ يَخْلَعُهُ اللَّهُ} نهگهر نهوهی لهدللتاندایه بیشارنهوه و سرپوشی بکهن، یان ناشکرای بکهن و دهری بخهن، نهوه خودا پیی دزمانی و ناگای لییهتی، دزمانی دلتان چی تیدییه دوستایهتی کافران بکهن و خوشتان بوین یان (تقیه)یان لهگهالدا بهکاربهینن خوتانیان لی بهاریزن بهلام دلتان پرپی له نیمان و باوم، نهوه خودا ناگادارم پاداش یان سزاتان دمهاتهوه! {وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ} زاناو ناگاداره به ههرچی له ناسمانهکان و زمویدا ههیه و دمی، بریکیش لهو زانیاریانه رووتیکردن و دوورکهوتنهومتانه له گروهی کوفر، چی بکهن

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَاعَمَلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُغْتَصَرًا وَمَاعَمَلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا وَيَحْذَرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٣﴾ قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٤﴾ قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴿٥﴾ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٦﴾ ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٧﴾ إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٨﴾ فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذَرَيْتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٩﴾ فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَنِيَّ إِنَّ لِي لَرِزْقًا مِمَّنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ رَزُقْنِي مِنَ يَشَاءُ يَتَرَجَّحُ حَسْبُكَ ﴿١٠﴾

ناگای لیلتانه! {وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ} خودا بهسهر ههموو شتیکیدا بهتواناییه و دمتوانی سزاتان بدا، کهوابی سهرپیچی ههرمانهکانی مهکهن.. چونکه ههر تاوانیک بکهن ناشکرا بی یان نهینی خودا پیی دزمانی و دهسهلاتی ههیه تاوانبار سزابد و تولهی لی بسینی.

{يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَاعَمَلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُغْتَصَرًا} بترسن له رۆزی قیامهت و خوتانی بؤ نامادمبکهن، نهو رۆزهی که ههموو کهسیک ناگام و سوودی کردموه باشهکانی ناماده دمبن لهلای و کهیف خووش دمبی پییان و شا گهشکه دمبی به بینینیان و لهزرمتی بهو کردموانه پیدهگا {وَمَا عَمِلْتَ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا} ههرومه ناگام و زیانی کردموه خراپهکانی لا ناماده دمبن و پییان دل ناخووش دمبی و پهنجهی پهشیمانی دهگهزی و ناواتهخواز دمبی که لهنیوان خوئی و نهو کردموانهدا ماومیهکی دوورو دریز ههباویه و ههر نهی بینینیایه، به نهاندازی نیوان خوهرهلات و خوشتاوا لیی دوور بوونایه، {وَيَحْذَرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ} ناگاداربهنهوه جاریکی تریش

خودا له سزای خوئی دمتانترسین وریابن خودا رقی لیتان هه‌لنه‌ست و لیتان نه‌پرنجی! هه‌ول بدمن لایه‌نی خێرو چاکه به‌سهر شه‌رو خراپه‌دا ته‌رجیح بدمن!

ناگاداربین شه‌یتان به و‌سوسه‌و ختوکه هه‌لتان نه‌خه‌له‌تین {وَاللّٰهُ زَوْرُ الْاَعْيَادِ} خودا میهرمیان و دلۆفانه بۆ به‌نده‌گانی خوئی، که‌وا له‌پیشه‌وه دمیانت‌رسین و ناگاداریان دمکاته‌وه که‌روو له‌خراپه نه‌که‌ن.

له‌دوای ئەو (نوح) (که به‌بابه‌گه‌وره‌ی دوومی ئاده‌میزاد ده‌ژمێردری) هه‌لیبژاردو کردی به‌یه‌که‌م پیغه‌مبه‌ری ره‌وانه‌کراو بۆسهر ئەه‌لی سه‌ره‌زه‌وی، ئەو ریش سپی و پیری پیغه‌مبه‌رانه، کاتیک قه‌ومه‌که‌ی باوه‌ریان پێ نه‌کردو ئیمانیان نه‌هینا ن‌زای تیدا‌جوون و به‌ هیلاک‌چوونی ئی کردن، خودا به‌ خنکان له‌ ناو ئاودا تۆله‌ی ئی ستاندن، نوح و شوینکه‌وتوانی؛ ئەوانه‌ی پر‌وایان پێ هینابوو له‌ که‌شتیه‌کدا رزگاریان بوو! زۆر پیغه‌مبه‌رو ره‌وانه‌کراوی خودا له‌ نه‌وه‌ی ئەم پیغه‌مبه‌ره به‌‌پێژمن، یه‌که‌م پیغه‌مبه‌ره د‌وای ئاده‌م نێ‌ردراوه بۆسهر ئاده‌میزادانی سه‌ره‌زه‌وی و ماره‌کردنی خوشک و کچ و پوورو ئەو جووره خ‌زمه ن‌زیکانه‌ی حه‌رام کرد.

ئهمجار خانه‌واده‌ی ئیبراهیم هه‌لیبژارد، له‌م خانه‌واده‌یه گه‌وره‌ترین ئاده‌میزاد و سه‌رخه‌متی پیغه‌مبه‌ره‌ران (محمد‌المصطفی) هاتۆته‌ گۆری ژیا‌نه‌وه، هه‌ر له‌م خانه‌واده‌یه ئیسماع‌سل و ئیسه‌حاق و ئه‌سباط هاتنه‌ گۆری ژیا‌نه‌وه و هه‌ر له‌ نه‌وه‌ی ئیبراهیم خانه‌واده‌ی عیمرانی هه‌لیبژاردوو که‌ عیسا و مه‌ریه‌می دایکی به‌شیکن له‌م خانه‌واده‌یه.

پێویسته ئەوه بزانی که مه‌به‌ست به‌ عیمران له‌یه‌که‌م جاردا که ده‌لی: (آل عمران) باوکی موسایه، د‌وایی که دم‌ه‌رم‌وئ: (ام‌راة عمران) مه‌به‌ست به‌و عیمرانه باوکی مه‌ریه‌می دایکی عیسا‌یه.. له‌ نیوان عیمرانی باوکی موسا و عیمرانی باوکی مه‌ریه‌م ۱۲۰۰ تا ۱۸۰۰ سا‌ل ماوه‌ی زه‌مه‌نی هه‌یه!!

{ذُرِّيَّةَ بَعْضِهَا مِنْ بَعْضٍ} ئەمانه چهند خانه‌واده‌و ده‌چه‌و نه‌وه‌یه‌کن هه‌نیکیان له‌ هه‌ندیکیان که‌وت‌و‌ونه‌وه.

په‌روم‌دگار ئەم خانه‌واده‌نه‌ی هه‌لیبژاردوون و کردوونی به‌ بوخته‌و نه‌موونه‌ی ئاده‌میزاد و به‌هره‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تی تیدا رس‌کاندوون، ئەوانه هه‌موویان یه‌ک نه‌ته‌وه‌و یه‌ک نه‌ژاد‌وو یه‌ک رسته‌ن، هه‌ندیکیان له‌ رێ‌زو گه‌ورم‌ییدا له‌یه‌گ‌دی ده‌چن... خانه‌واده‌ی ئیبراهیم (آل ابراهیم) که‌ ئیسماعیل و ئیسه‌حاق نه‌وه‌گانیان هه‌موویان له‌ نه‌ژادی ئیبراهیم،

خودا له‌سزای خوئی دمتانترسین وریابن خودا رقی لیتان هه‌لنه‌ست و لیتان نه‌پرنجی! هه‌ول بدمن لایه‌نی خێرو چاکه به‌سهر شه‌رو خراپه‌دا ته‌رجیح بدمن!

ناگاداربین شه‌یتان به و‌سوسه‌و ختوکه هه‌لتان نه‌خه‌له‌تین {وَاللّٰهُ زَوْرُ الْاَعْيَادِ} خودا میهرمیان و دلۆفانه بۆ به‌نده‌گانی خوئی، که‌وا له‌پیشه‌وه دمیانت‌رسین و ناگاداریان دمکاته‌وه که‌روو له‌خراپه نه‌که‌ن.

{قُلْ} ئەو خۆشه‌ویسته‌ پێیان بلێ {إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ} {فَأُتْبِعُونِي} ئەگه‌ر ئێ‌وه راست دم‌که‌ن پابه‌ندی هه‌رمانی خودان و دمتانه‌وئ پاداشی باشتان بداته‌وه، ئەوه شوین ئەو به‌یامه بکه‌ون که‌خودا بۆ منی ناردوو، په‌په‌وه‌ی رێبازی من بکه‌ن {يُخْبِتُكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ} خودا لیتان رازی ده‌بی و له‌ گونا‌هتان خۆشه‌ده‌بی و دمتان‌خاته ژێ‌ر ره‌حه‌متی خۆیه‌وه. {وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ} په‌روم‌دگار ئی خوشبووه بۆ ئەو که‌سانه‌ی گوئ بیستی هه‌رمانه‌کانینی و شوین رێبازی پیغه‌مبه‌ر دم‌که‌ون، به‌په‌رحم و دلۆفانه بۆیان له‌دو‌نیا و قیامه‌تا.

{قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ} ئەو مو‌حه‌مه‌د! پێیان بلێ: ئیطا‌عه‌ی خودا بکه‌ن و پابه‌ندی هه‌رمانه‌گانی بن و خۆتان له‌ نه‌هیه‌گانی بپا‌رێ‌زن، هه‌روه‌ها پابه‌ندی هه‌رمانه‌گانی پیغه‌مبه‌ره‌که‌شی بن، په‌په‌وه‌ی رێبازی ئەو بکه‌ن، چون‌که‌ شوینکه‌وتنی سونه‌تی پیغه‌مبه‌ر شوینکه‌وتنی خودایه!! جا {إِنْ تَوَلَّوْا} ئەگه‌ر پشتیان هه‌ل‌کردو روویان و‌ه‌رگێ‌راو به‌پیر بانگه‌وازی‌یه‌که‌ته‌وه نه‌هات‌ن و، له‌خۆیان با‌یی بوون و، لافی نه‌وه‌یان ئی د‌مدا که‌ نه‌وان ک‌ور‌ی خودان و خۆشه‌ویستی خودان و خودایان خۆشه‌ده‌وئ {فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ} ئەوه با‌بزانی که‌خودا ک‌اف‌رو خ‌وانه‌ناسانی خۆشنا‌وین و، له‌ کرد‌وه‌گانیان رازی نییه‌و، له‌گونا‌هیان خۆشنا‌بی، رقی لیتانه، چون‌که ئەوانه: شوین هه‌وا و هه‌وم‌سی خۆیان که‌وت‌وون، به‌په‌په‌وه‌ی ئایینی راستیان نه‌کردوو، پابه‌ندی ئەو به‌یامه نه‌بوون که‌خودا بۆ پیغه‌مبه‌ری ناردوو!!

{إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ}. په‌روم‌دگار ئەم کۆمه‌له‌ که‌سایه‌تی و خانه‌واده پیر‌ۆزانه‌ی هه‌لیبژاردوو و کردوونی به‌ سه‌ره‌پ‌ش‌کی هه‌موو ئاده‌میزاد، چون‌که به‌هره‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تی تیدا رس‌کاندوون. ئاده‌م که‌ باب‌ه‌گه‌وره‌ی ئاده‌میزاده هه‌لیبژاردو، به‌ده‌ستی

عیمران بوویه‌تی! پله و پایه‌ی دواروژی له‌یهرچاوه، خودا بۆخوی دهمزانی شه‌وی بوویه‌تی کچیکی پاکی به‌رپیزی پایه به‌رزه - لیرمدا خودا پله و پایه‌ی میینه دیاری ده‌کا - ده‌فهرموی: **{وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنثَى}** {ئهو کورپی تۆ به‌ته‌مای بووی و ئاواته‌خواز بووی بتبی و نه‌تبوو و ده‌کوو و ئهو کچه نیه که بووته: واته که‌ی ئهو کورپی به هیوای بووی ده‌گاته پله و پایه‌ی ئهم کچه که بووته؟ ئهم کچه زۆر باشتره له و کورپی به‌ته‌مای بووی، ئهم دوو ده‌سته‌وازمیه **{وَاللَّهُ أَغْلَمُ بِمَا رَضَعْتَ، وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنثَى}** {وته‌ی خودان و جومله‌ی (معترضه) و خراونه‌ته نیو تابلۆکه‌وه.. به‌لام قیرائه‌تیک هه‌یه تاء (وضعت) به مه‌ضموموی ده‌خوینیتیه‌وه، ئهو کاته ده‌بیته و ته‌ی خیزانی عیمران و مه‌به‌ست ته‌عظیم و ته‌نزیه و کاردروستی خودایه. رسته‌ی **{وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنثَى}** {ش ده‌گونج هه‌ر له قسه‌ی خیزانی عیمران بی به‌م مه‌عنایه عوزری هینابیتیه‌وه بۆ په‌رومردگاری خۆی و بلی: ئه‌وه دهمزانی من کچم بووه کچیش به‌که‌لکی خزمه‌تکردنی به‌یتوله‌قدیس نایه، جا له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که من کچم بووه کچیش به‌گاری مجه‌وری نایه، به‌لام من هه‌ر له‌سه‌ر په‌یمانی خۆمم و په‌شیمان نیم **{وَإِنِّي سَمِعْتُهَا مَرِيَمَ}** {من ناو نا مه‌ریه‌م. مه‌ریه‌م له زمانی ئه‌واندا واته: خودا په‌رست و خزمه‌تچی خودا، واته: که جه‌سته‌ی به‌گاری مجه‌وری نه‌یه با ببیته خودا په‌رست (عابدة) **{وَإِنِّي أَعِيشُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ}** {من ئهم کچه ده‌خمه‌ه په‌نای تۆوه ده‌مه‌وی پارێزگاری بکه‌ی جاودپیری بی له‌شه‌ری شه‌یتانی نه‌گریس و دوورخراوه له خیر، بیپاریزی، خودایه! داوات ئی ده‌که‌م که خۆی و نه‌وه‌که‌ی (عیسای کورپی) بیپاریزی و شه‌یتان هیچ ده‌سه‌لاتی نه‌بی به‌سه‌ریاندا.. خودا نزاکه‌ی ئی و مرگرت و پارانیه‌که‌ی قبوول کرد.

{فَقَبِّلْهَا رَبُّهَا بِقَبُولِ حَسَنٍ} {په‌رومردگار مه‌ریه‌می له دایکی بۆ خزمه‌تکاری مزگه‌هوتی قودس و خودا په‌رست تیییدا و مرگرت؛ رازی بوو که مه‌ریه‌م - هه‌رچه‌نده منداڵ و میینه‌یه - ئازاد بی بۆ خودا په‌رستی و خزمه‌تکردنی به‌یتوله‌قدیس. **{وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا}** {به‌شیومیه‌کی ریک و پیک له رووی جه‌سته‌یی و گیانییه‌وه به‌خێوی کردو گه‌وره‌ی کرد، و ده‌کوو چۆن رووه‌ک له زه‌وی به پیتدا په‌رومرده ده‌کری! ئابه‌و شیومیه مه‌ریه‌م په‌رومرده‌گا، له ناو ده‌سته خوشکانیدا دیار بوو، له هه‌موو روویه‌که‌وه نه‌مونه بوو **{وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا}**

ئیه‌راهی‌میش له‌نه‌وه‌ی نووحه‌و نووحیش له ئاده‌مه.. خانه‌واده‌ی عیمران (آل عمران) که بریتییه له مووسا و هاروون و عیسا و دایکی ئه‌مانیش نه‌وه‌ی ئیه‌راهی‌م و نووح ئاده‌من.. په‌رومردگار به‌سه‌ر هه‌موو ئاده‌میزادا هه‌لیب‌زاردوون، ئه‌وان بوخته‌و سه‌فه‌وی ئاده‌میزادو به‌نده‌گانی خودان، به‌لام (محمد المصطفی) له پله‌ی هه‌لب‌زیارویش تیه‌پ‌ریوه چونکه ئهو رحمه‌ت و سۆزو هه‌ره بۆ ئاده‌میزاد، خودا ده‌فهرموی: **{وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ}** {په‌غه‌مبه‌ران دروستکاران بۆ رحمه‌ت و دلۆفانی، به‌لام محمد بۆخۆی رحمه‌ته، له فه‌رمووده‌یه‌کی تردا ده‌فهرموی: **{إِنَّمَا أَنَا رَحْمَةٌ}** واته: من بۆخۆم رحمه‌تم و کراوم به دیاری بۆ ئاده‌میزاد، **{وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ}** {خودا بیسه‌رو شه‌هوایه به گوشتاری به‌نده‌گان، زانا و ناگاداره به نیت و مه‌به‌ستیان.

{إِذْ قَالَتِ امْرَأَةُ عِمْرَانَ} {ئهی محمد! ئه‌وه یادیکه‌رمه‌وهو باسی بکه: که خیزانی عیمران - دایکی مه‌ریه‌م که ناوی جه‌ننه‌و کچی فاوود بووه - ئافه‌رمیتیکی نه‌زۆک بوو، منداڵی نه‌دمبوو، له خودا پارایه‌وه که منداڵیکی بداتی، په‌رومردگار نزاکه‌ی قبوول کردو حامیله بوو، وتی: **{رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا}** {خودایه! ئه‌من ئهو منداڵه‌ی له سکمه‌دایه له‌به‌ر خاتری تۆ ده‌یکه‌م به مجه‌ورو ده‌نیترمه مزگه‌هوتی قودس بۆ خودا په‌رستی و خزمه‌تکردنی ئهو ماله‌ پیرۆزه‌ی تۆ!! (ئهم نه‌زرو فۆتۆیه له شه‌ریعه‌تی ئه‌واندا ره‌وا بووه دوا‌یی پێویست بوو ئهو کورپه‌ پابه‌ندی ئهو فۆتۆیه‌ بی و جی‌به‌جی بکا). **{فَقَبِّلْ مِنِّي}** {خودایه! ئهم نه‌زهم ئی و مرگرت **{إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ}** {بیگومان زاتی به‌رزو پاکت شه‌هوایه بۆ هه‌موو هسه‌یه‌ک و هه‌موو نزایه‌ک ده‌بیستی، زانا و ناگاداره به نیتی من و ئیخلاصم، دهمزانی که من له ناخه‌وه پیم خۆشه ئهو ئاواته‌م بیته دی و ئهو کاره ئه‌نجام بده‌م. ئهو کاته خیزانی عیمران نه‌یدهمزانی ئهو منداڵه‌ی له سکی دایه کورپه، یان کچه!!

{فَلَمَّا رَضَعْتُهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ} {کاتیک که سکه‌که‌ی داناو کچ بوو به ناو می‌دییه‌وه وتی: خودایه! ئه‌وه بۆخۆت دهمزانی شه‌وی من بوومه کچه، دیاره کچیش به‌گاری خزمه‌تکردنی مزگه‌هوتی قودس نایه! واته: دلگران بوو: که ئاواته‌که‌ی به ته‌ه‌واوی نه‌هاتۆته دی، جا خودا نامازه به گه‌ورمی ئهو کچه ده‌کا ده‌فهرموی: **{وَاللَّهُ أَغْلَمُ بِمَا رَضَعْتَ}** {خودا باشتر دهمزانی به جۆنیه‌تی ئهو منداڵه‌ی که ژنی

زەكەریا كه می‌ردی پووری مەریەم بوو، پیاویکی خوداپەرستو خاوەن ناوو شۆرەت بوو، سەرۆکی مالمەکانی بەیتولەقدیس بوو، کردی بە سەرپەریشتیکارو دەستەبەربووی، بۆ ئەوەی چاودێری بکا بەخیوکردن و بەرزوومندیەکانی بەرجاو بگرێ. هەتا گەورە بوو، ئەمجار هۆدەیه‌کیان بۆ تەرخان کرد، ئیتر لەو ژوورە تایبەتییه‌ی خۆی دا گۆشەگیر بوو بۆ خوداپەرستی و تاعەتکردن، هەموو رۆژی زەكەریا خواردەمەنی بۆ دەبرد {كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا} هەركاتی زەكەریا دەجوو بۆ ژورەكە‌ی مەریەم و سەردانی دەکردو خواردنی بۆ دەبرد، لە ژورەكەدا خواردەمەنی و رزق و رۆژی و میوه‌ی جوړاو جوړی دەبینی كه ئەو جوړە میوانە لەو وەرژەدا دەست نەدەكەوت.

{قَالَ يَا مَرْيَمُ أَنَّى لَكَ هَذَا} زەكەریا بەسەرسامییەوه دەیگوت: مەریەم ئەو خواردەمەنی و میومەت لەكوێ بووه؟؟ {قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ} مەریەم دەیگوت: ئەوه لەلایەن خوداوه بۆم هاتوو، ئەو خودایە كه رزق و رۆژی هەموو كەسێك دەدا {إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ} بێگومان خودا رزق و رۆژی دەدا بە كەسێك بیهوێ بەبێ ئەژمار!! {هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ} هەر لەو شوێنە‌ی كه مەریەم

هەسە لەگەڵ كردو پرسیارو وەلام روویدا. زەكەریا دەستی نزی بەرز كردەوهو لە خودا پاراڵەوه واتە: كه زەكەریا ئەو دیاردانە‌ی لەلای مەریەم بینین و حال و چۆنیەتی مەریەم و گۆشەگیری بۆ خوداپەرستی و خواردەمەنی و میوه‌ی جوړاو جوړی لەلای مەریەم چاوپێكەوتن، زانی كه ئەو خودایە‌ی بتوانی میوه‌ی هاوین بە زستان و میوه‌ی زستان لە هاویندا بنێرێ بۆ مەریەم هەر ئەو خودایە دەتوانی منداڵ بە پێرو ئیختیاری وێنە ئەویش بدا. بۆیه زەكەریا دەستی نزی بەرزكردەوهو لە خودا پاراڵەوه {قَالَ رَبِّ لِي مِنَ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ} وتی: خودایە بێهەشە بە من كۆرپێکی صالح و خوداپەرست و پاك و خاوێن و بەهرمداری وەكوو مەریەم، خودایە! زاتی پاك و شەه‌وای هەموو گوشتاریكە هەر نزاو پاراڵەوه‌یه‌ك بە جێ بێ قیوولی دەكه‌ی. دیاره‌ سروشتی ئادەمیزاد وەهایه كه منداڵی رێك و پێك و بەهرمەند دەبینی ئاواتەخواز دەبی كه ئەویش منداڵی وای هەبێ.

هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ. قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٣٨﴾ فَدَاَهُ الْمَلَكُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيَى مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٩﴾ قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ وَامْرَأَتِي عَاقِرٌ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿٤٠﴾ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَنْ تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا زَمْرًا وَادَّكُرَ بِكَ كَثِيرًا وَسَخِجَ بِالْعِشِيِّ وَالْإِبْكَرِ ﴿٤١﴾ وَلَئِنْ كُنْتَ إِلَّا مَلَكًا يَنْمِرِمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفَاكِ عَلَى نِسْوَةِ الْمَلَكِينَ ﴿٤٢﴾ يَنْمِرِمُ أَفْنَى لِرَبِّكِ وَأَسْجُدِي وَأَزْكِي مَعَ الزَّكَاةِ ﴿٤٣﴾ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَقُولُ أَفْلَهُمْ أَنَّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٤﴾ إِذْ قَالَتِ الْمَلَكُةُ يَنْمِرِمُ إِنَّ اللَّهَ يَبْشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِهَاً فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٥﴾

{قَالَتْهُ الْمَلَايِكَةُ} فريشته بانگی لێ کرد، (جەهاویری زانایان دەلێن: فريشته بانگكەرەكه جوبرائیل بووه) {وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ} لە كاتیكدا كه زەكەریا لە بەرستگاگە‌ی خۆیدا لە میحرابی خوداپەرستیدا لە خودا دەپارایەوهو نوێژی دەکرد. واتە هەر دوایە‌وای پاراڵەوه‌كه‌ی فريشته بانگی كردو مزگینێ پێداو پێی گوت: {أَنَّ اللَّهَ يَبْشِرُكَ بِحَيٍّ} خودا مژدەت دەداتێ بە كۆرپێك كه بە یەحیا ناوژەد دەكرێ. یەحیا لە (یوحنا) وەرگیراوه لە ئینجیلی مەتتادا هاتوو دەلێ: پێیان گوتوو (یوحنا المعمدانسی) مەعمەدان بەو كەسەیان گوتوو كه تۆبە‌ی بە خەلك كردوو غوسلی بە گوناھباران كردوو.

ناوی یەحیا نامازەو تیلنیشانی ئەوه‌ی تێدايه كه ژبانیکی بەختەوهر رابوێرێو ببێتە میراتگری باوکی و خانەوادە‌ی یەعقوب.. هەندێك دەلێن: مەبەست بە میحراب لە {يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ} دا پەرستگای مەریەمە.. فريشتهكه كه موژدە‌ی پێدا ئەوه‌شی پێ راگەیاندا كه یەحیا {مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِنَ اللَّهِ} بپوا بە عیسی كۆرپ مەریەم دەكاو یەكەم كەس دەبی كه

{^{۴۴} يَا مَرْيَمُ اقْنُتِي لِرَبِّكِ وَاسْجُدِي وَارْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ } نهی

مهریه! فرمانبردارى خودای خوت به، گهردنگه چى
فهرمان و ناموزگار بیه کانی به، سوزدهی ملکه چى و سوپاس بو
خودا بهره، نویژ به جه ماعت بکه له گهل نویژ که راندا
{^{۴۴} ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ } نهی موحه ممه! نهی

سهرگوزمشتانهی بزمان گیرایت هوه له سهرگوزمشتهی
زمکه ربیاو یه حیو مهریه هموویان لهو سهرگوزمشتانه که
تو ناگات ل نه بووه، هه والی غه یی بوون، نه تو، نه
قه و مه که مت نه تانزانیوه، {لَوْحِهِ إِلَيْكَ} به سروشت بوئی
دمنیرین و جوبرائیل به نیگا پیئت دهئی: تا ببیته به لگه
له سهر راستی پیغه مبرایه تیی توو بوژدانی ناحه زانت،
نه وانهی ره قه بهریت له گهل ده که نه و نینکاری
پیغه مبرایه تیت ده که نه. {وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَقُولُونَ أَفَلَمْ نَكُنْ

أَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ } نهی محمه! تو ناگادار نه بووی و لهوئ
نه بووی نهو کاتهی زاناکان و ماله کانی به یتوله قدیس
که و تپوونه کی شهو ململانیوه، ههریه که بیان قه له می نووسی
فریادیه چومی نهردمنه وه، پیئوسی هه موویان شه بولی ناوه که
بردنی، ته نها قه له می زه که ربیا و مستاو ناوه که نهی برد،
نه وهش نیشانه بوو بو نهووی که مهریه به زه که ربیا
بسپیردرئ، خوتو لهوئ نه بووی که خیزانی عیمران
مهریه می هیئاو خسته به یتوله قدیس هوه تا بوئری: نهی
هه والانهی به چاوی خوی دیوه، که نه وه بوو زانا و ماله کان
که و تنه پی شپرکی و ململانیی نه وه که کامه بیان ببیته
سهرپرشتیکاری مهریه و پهرورمدهی بکا! چونکه مهریه
کچی گه وره پیاو سهر و که که بیان بوو، ههریه که بیان دمی و یست
نهی به ههریه بوخوی دست بهر بکا! ته نانهت کی شه که بیان
سهری به وه کی شا که په نا بو قورعه و تیرو پشک بهرن و، پشک
هه لدم! کاتی قورعه بیان کی شا خواو راستان و اهات پشکه که
بو زه که ربیا دمرچوو! دست بهریتی مهریه می پی برا. {وَمَا
كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ} دیسان تو لهوئ نه بووی که
ماله کان که و تنه مقو مقو کی شه وه دمرباری به خپو کردنی
مهریه و دست بهر بوونی، ته نانهت تا پشکیان هه لدها و
قورعه بیان نه کرد کی شه که بیان کو تایی پی نه هات.

{^{۴۵} إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ اسْمُهُ
الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ } نهی موحه ممه! نهو بو گه له که مت
بگیرم وه کاتیک جوبرائیل به مهریه می گوت: نهی مهریه!
خودا موژدمت دمداتی به کوریک که سروشتی وایه به وشو

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصُّلَاحِينَ ﴿٤٦﴾
قَالَتْ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ قَالَ عَلِيمٌ ﴿٤٧﴾
اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا ضَعِفَ أَمْرًا فَإِلَيْهَا يَرْجَعُونَ ﴿٤٨﴾
وَعَلَّمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ﴿٤٩﴾
وَرَسُولًا إِلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَاتٍ مِنْ رَبِّكُمْ
أَنِّي أَخْلَقُ لَكُمْ مِنْ أَلْيَيْنَ الْبَلَدِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْشُخُ فَبِو
فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُزَيِّرُ الْأَكْثَمَ وَالْأَكْبَرُ
وَأُخِي الْمَوْتَ بِلَدْنِ اللَّهِ وَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدْخُلُونَ
فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٥٠﴾
وَمَصَدَقًا لِمَا بَيَّنَّا بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنَ التَّوْرَةِ وَلِأَجْلِ لَكُمْ
بَعَثَ إِلَيْنَا هُرْمَ عَلَيْهِمْ وَجِئْتُكُمْ بِبَيِّنَاتٍ مِنْ رَبِّكُمْ
فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿٥١﴾ إِنَّ اللَّهَ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ
هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٥٢﴾ فَلَمَّا أَحْسَرَ عَيْنُهَا مِنْهُمْ
الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْخَوَارِجُ لَنْ نَحْنُ
أَنْصَارُ اللَّهِ مَا نَا وَاللَّهُ وَشَهِدَ بِأَنَّكَ مُسْلِمٌ ﴿٥٣﴾

فهرمانیکی خودا خوی که (کن فیکن) بهیدا دمی،
دروستکردنه که به شیوهی که نانا سایی و ناعادمتی دمی،
بویه بهو صیفه ته وه صفدار گراوه.

{وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ} نهو فرزندمی به تو خاوهن ریزو
پلهو پایه دمی له دنیا و قیامتدا؟

له دنیا دا پلهو پایه ی تایبه تی و ریزو نرخ بی نه ندازه ی له
دل و دموونی ناده میزاداندا دمی، ریزو نرخ بی نه ندازه ی
له دلی موسولماناندا هیه، نهو بیرو باومرعی بلاوی کردمه تا
نیستاش شوینه واری ماوه.

له قیامتیشدا ماقولی و ریزی له و دایه که لای خودا خاوهن
پلهو پایه یه کی بهرزه، ناده میزادان دهی بین و خوشه ویستی
لای خودا هست پی ده کری. {وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ} لهو زاتانه یه که
لهو رۆژمدا له خودا وه نزیکن، ههرکه س پیروانی تی دهرانی
چه نده لای خودا نزیک و ریزداره!

و پرای نهو به هر وه رهوشتانهی {^{۴۶} وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ
وَكَهْلًا} له تافی مندالی و کاملیدا ناخواتن له گهل خه لکدا
دهکا، نه مه نامازمیه بوئه وه که عیسا ته مه ن دریز دمی و
دمزی تا دمیته پیاویکی تهوا و ریزو خاوهن بیر.

{وَمِنَ الصَّالِحِينَ} همدروها بهیهکێک له پیاوه راستالەکانی خودا دەژمێردرێ، ئەو پیاو چاكانەى خودا نازو نيعمهتى خودا پهرستى پێداون له گروهي پيغهمبهران و راست خوازان كه مەريەم بۆ خۆى ژياننامەكانيان دەزانێ.

جا كه مەريەم ئەو نىگاو سرووشەى له جوبرائيل بىست و پييش وەخت شىووه رموشت و چۆنیهتى كۆرە چاومر وانكراوهكەى زانی به سەرسامییهوه.

{قَالَتْ رَبِّ اَلَيْسَ لِي بِكَوْنٌ لِّى وَلَدٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ} وتی، خودایه! من چۆن كۆرەم دەبێ؟ خۆ من هیشتا كچەم شووم نەكردووه و پیاو دەستى بۆ نەهیناوم و بەدەستى نەگرتووم؟؟. دەشگونجێ مەبەستى ئەوه بووبێ، ئایا كەمن كۆرەم دەبێ بەهۆى شووكردن و مێردموه دەبێ، یان بەهۆى شتى ترموه دەبێ؟

{قَالَ كَذَلِكَ} پەرومردگار پێی گوت: ئەوهى تۆ دەبێتێ راستە دروستكردى منداڵ بەبێ باوك جینگای سەرسوپمانە بۆ تۆ، بەلام بۆ خودا شتىكى ئاسان و ساكارو ئاساییه. {اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ} خودا چى بوێ ئاوا دروستى دەكا.

{إِذَا قُضِيَ أَمْرٌ فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ} كه خودا ویستی شتێك پێنیتەدى و كارێك ئەنجام بدا، هەر ئەومەندە دەفەرموێ، ببە و ئیتر دەبێ، چركەیهك دواناكەوێ و پەكسەر دیتە دی!

{وَيَعْلَمُ الْكِتَابُ} همدروها فێرى نووسین و خەتى دەكا {وَالْحِكْمَةُ} فێرى زانستى راست و رهوان و هەڵسەر بۆ كردارى بەسوودى دەكا، {وَالزُّورَةُ وَالْإِنْجِيلُ} شارمزی تهوراتى دەكا كه بۆ مووسا نێردراوه، لەنهینى بېرپارەكانى تهورات شارمزی دەكا، همدروها فێرى حوكم و نامۆزگارییهكانى ئینجیلیشى دەكا كه بۆخۆى نێردراوه.

{وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ} دەیکا به پيغهمبەرو رهوانهى دەكا بۆ ناو نەتهوهى ئیسرائیل.

ریوایەت کراوه دەلێن: عیسا لەتەمەنى سبى سالیدا نیگای بۆ هات. سێ سالیش لەناو هەموهەکیدە پيغهمبەرایەتى کردو دواى بەرزکراوتەوه بۆ ئاسمان. كه دەكریتە پيغهمبەر بەلگە لەسەر راستى پيغهمبەرایەتى خۆى دەهینیتەوهوه دەلێ: {أَلَيْسَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ} ئەمن له خوداوه نیشانهى راستى پيغهمبەرایەتیم بۆ ئیوه هیناوه كه بههرى پيغهمبەرایەتیم دەچەسپینى، ئەویش ئەومیه {أَلَيْسَ خَلَقْتُ لَكُمْ مِّنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ} لەقور

شیوه هەیکەلى بالندەیهك رێك دەخەم، دواى فووى پێدا دەكەم به فەرمانى خودا گیانى بەبەردا دەكرێ و مكوو بالندەى تر دەكهوێتە هەوا پەرواز و دەفڕێ.

{وَأُتِرَى الْأَكْمَةُ وَالْأُبْرَصَ وَأَخِي الْمَوْتَى بِإِذْنِ اللَّهِ} همدروها كۆپى زكەمەك و بەلەك چاك دەكەمەوه، به ئیزن و یارمەتى خوا مردوو زیندوو دەكەمەوه. بۆهەش ئەو دوو جۆره نەخۆشییهى باسكردن چونكه لەو رۆژگاردا ئەو دوو نەخۆشییه — هەرچەندە زانیارى پزیشكى پيشكهوتوو بوو — بەلام پزیشكهكان نەیانتوانى چارى ئەم دوو نەخۆشییه بكەن. جا چونكه لەو رۆژگاردا زانیارى پزیشكى پيشكهوتوو بوو، بۆه پەرومردگار موعجیزهى لەمدا پيشاندان كه تێیدا پسپۆربوون.

{وَأَنْتُمْ مِمَّا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدْخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ} همدروها هەواتان ددەمى بەجۆرى ئەو خواردەمەنییهى كه دەپخۆن و، ئەوهى پاشەكەوتى دەكەن بۆ رۆژێكى تر، بەئێ دەیتوانى خەبەربدا بەهەموو كەسێك بەوهى كه ئەو رۆژه خواردووویەتى و ئەوهى كه بەزەخیره هەلى گرتووه بۆ رۆژێكى تر.

{إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لَّكُمْ} بێگومان لەو موعجیزانهى باسکران نیشانهى گەورەو ئاشکراو بەهێز هەن لەسەر راستى پيغهمبەرایەتیم و شایانى ئەومیه كه ئیوه پەند و مەبگر و بێرکەنەوه و تێبگەن كەمن له پەيامەكەمدا راستگۆم و پيغهمبەر و رهوانهكراوى خودام بۆ ناو ئیوه، دەزانن كەمن له راگەیاندى فەرمان و نەهیهكانى پەرومردگارا راستگۆم. {إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ} ئەگەر راست دەكەن بپرواتان به یەكتا پهرستى پيغهمبەرایەتى مووسا و فەرمان و نەهیهكانى تهورات هەیه، چونكه ئەوهى من بانگەوازی بۆ دەكەم پييش من تهوراتیش رای گەیاندوووه مووسا بانگەوازی بۆ کردوووه.

{وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ} هاتووم نەحکامى تهورات دووبات بكەمەوه و بېچەسپینم و پشتگیرى ئى بكەم، نەك حوكمەكانى هەلۆهشێنمەوه و دژى بوستم! مەگەر بپرى حوكم كه لەسەرتان گرانه و لێتان تەنگكراوه سووكى بكەم {وَلِأَجْلِ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي خَرَّمْ عَلَيْكُمْ} بپرى خواردن و ئیش كه لێتان قەدەمە گراون بۆتان حەلال و رهوا بكەمەوه.

{وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ} نیشانه دوا نیشانهم لەخوداوه بۆ هیناون كه دەبنە شایەت لەسەر راستگۆییم و راستى پيغهمبەرایەتیم، راستى ئەو پەيامەى پيیم راگەیاندوون، وەكوو دروستكردى بالندەو فڕینی، چاكردنهوهى كۆپرو

به‌لک و زیندوو کردنه‌وی مردوو، هه‌والدان له‌شتی غه‌یبی و نادیار. بۆیه هینانی نیشانه و نایه‌ته‌کانی خودای دووباره کرده‌وه بۆنه‌وی ئهم فهرمانه‌ی له‌سهر هه‌لستینێ که دمه‌رموی: **{فَاقْبُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا}** که‌واته له‌خودا بترسن و سه‌ربێچی فهرمانه‌کانی مه‌که‌ن، به‌قه‌سه‌ی من بکه‌ن و نه‌وه‌ی بێتان ده‌لیم ئه‌نجامی بدن و به‌پیر بانگه‌وازییه‌که‌مه‌وه وهرن که‌بنه‌مای سه‌رمکی بریتیییه له‌یه‌کتا په‌رستی.

{إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ} بێگومان (الله) خودای من و ئیوه‌شه، په‌رستشی بکه‌ن و بپه‌رستن، ئه‌وه ریگه‌یه‌کی راست و بێ پیچ و په‌نایه و هه‌موو پیغه‌مبه‌ران له‌سه‌ری کۆکن و هه‌ر ئهم رێبازه ئاده‌میزاد ده‌گه‌یه‌نێ به‌ کامه‌رانی دونیا و قیامه‌ت و هه‌ر که‌سه‌ی له‌م رێبازه لابدا گو‌م‌پ‌راو سه‌ر ئی تیک‌جوو! **{هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ}** ئه‌وه‌ی که بێتان ده‌لیم پێم راگه‌یان‌دوو و رێبازیکی راست و ره‌وانه هه‌موو پیغه‌مبه‌ران له‌سه‌ری کۆکن و له‌ ناستیدا یه‌که‌ران!!

{فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَى مِنْهُمُ الْكُفْرَ} کاتیک عیسا هه‌ستی کرد که قه‌ومه‌که‌ی سوورن له‌سه‌ر کو‌فر و به‌رده‌وامن له‌سه‌ر گو‌م‌پ‌ایی و به‌ته‌واوی له‌وه‌لۆیسته‌یان دلتیا بوو، ویستی بزانی کێ به‌ دلسۆزی له‌گه‌ل‌دایه، **{قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ}** کێ یارمه‌تیدهرمه بۆ بانگه‌وازی کردن و خۆ ده‌خاته ریزی ئه‌وانه‌ی بانگه‌وازی بۆلای خودا ده‌که‌ن؟؟ کێ له‌وانه ئاماده‌باشی خۆی نیشان ده‌دا بۆ شوێنکه‌وتن و واز له‌ عاده‌ت و هه‌واخوازی خۆی ده‌هێنێ و ئی ده‌بێ بۆ یارمه‌تیدانی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی؟؟

{قَالَ الْخَوَارِثُونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ} هه‌فاله دلسۆزه‌کانی عیسا، هه‌تاییه‌یه‌کانی به‌یه‌ک دنگ و تیان، ئیمه یارمه‌تیدهری ئایینی خوداین و چی بتوانین درێخی ناکه‌ین، مال و گیانه‌مان له‌ پێناو په‌یامه‌که‌تدا دمه‌خشین و پابه‌ندی ته‌علیمات و به‌رنامه‌ی پیرۆزت ده‌بین و واز له‌ داب و عاده‌تی گۆنینه‌مان ده‌هێنین! **{آمَنَّا بِاللَّهِ}** بر‌وامان به‌ خودا هه‌یه، ئیمانمان به‌ تا‌ک و ته‌نهایی په‌رومردگار به‌هێزو پته‌وه، **{وَأَشْهَدُ بَأَنَّا مُسْلِمُونَ}** تۆ شایه‌د به‌ که ئیمه موسو‌لمانی ته‌واوین، موسو‌لمانه‌تی به‌م واتایه: که ئیمه گه‌ردنکه‌چی فهرمانی خوداین و پابه‌ندی ئامۆزگارییه‌کانین، هه‌میشه ملکه‌ج و فه‌رمانبه‌ردارین.

{رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ} خودایه! ئیمه ئیمانمان هیناوه به‌وه‌ جوگه‌ و یاسایه‌ی له‌ کتییی خۆتدا ناردووته خوار.

رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَأَتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتَنَبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٣﴾ وَمَكْرُوهًا وَمَكْرًا اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِينَ ﴿٤﴾ إِذْ قَالَ اللَّهُ لِيَعْقُوبَ إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلَ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ قَوْمًا يُحِبُّونَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْلِفُونَ ﴿٥﴾ فَلَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَاعْزِزْهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٦﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمُ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٧﴾ ذَلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ ﴿٨﴾ إِنَّ مَثَلَ عِيسَى عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٩﴾ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١٠﴾ فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْإِيمَانِ فَقُلْ نَعَاوَانَدُّعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَهُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَهُمْ وَأَنفُسَنَا وَأَنفُسَهُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ ﴿١١﴾

{وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ} شوین په‌یامی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ت (که عیسا کوری مه‌ریه‌مه) که‌وتووین و پابه‌ندی ئه‌و ئامۆزگاریانه‌ین که له‌ زاتی تۆوه بۆی نێردراوه، **{فَاكْتَنَبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ}** له‌ پیزی شایه‌دو گه‌واهی ده‌ران به‌مان نووسه؛ ئه‌وانه‌ی شایه‌دی دمه‌دن له‌ حال و چۆنیه‌تی پیغه‌مبه‌ران له‌گه‌ل گه‌له‌کانیاندا.

{وَمَكْرُوهًا} فرت و هیلان کرد بۆ له‌ناو بردنی عیسا، واته: کۆمه‌لێک جوله‌که به‌ ره‌هنومایی کردنی (یه‌هوذا) پلانیکیان ریک‌خست بۆ کوشتنی عیسا (سه‌لامی خ‌وای لی‌بی‌ن) به‌شیوه‌یه‌کی ناجوانمه‌ردانه.

{وَمَكْرَ اللَّهِ} خوداش سزای فرت و هیله‌که‌ی به‌م جۆره‌ دانه‌وه، ره‌نگ و رو‌خساری عیسا به‌سه‌ر یه‌هوذا کێشا به‌ جو‌ریک هه‌تاییه‌یه‌کانی به‌خه‌به‌ر هاتن یه‌هوذا یان به‌ عیسا زانی؛ ئیتر یه‌هوذا که عیسا به‌رجاو نه‌که‌وت هاته‌ دمه‌وه‌ وتی: عیسا لێره‌ نه‌یه، سه‌روکی ده‌سته‌که که یه‌هوذا یینی به‌ عیسا زانی و فه‌رمانی دا به‌ گرتن و کوشتنی، یه‌هوذا هاواری ئی هه‌لساو وتی: من یه‌هوذا کابرای سه‌رده‌سته‌ وتی: ئه‌گه‌ر تر یه‌هوذا ییت ئه‌ی کوا عیسا؟ یه‌هوذاش وتی: ده‌ی باشه که‌من

گه ږانه و مټان بولای ئیمه، له روژی زیندو و بوونه و مډا حوکم
 د مگم له نیوانتاند، نهو شتانهی نیزاعتان تییدا ههیه بوټان
 په کال د مگم موه، هه موو راستی و درو په ک د مډم مگه وئ،
 چه واهه کردنی سهر پیچیکه مران د مډم مگه وئ!

{^{۵۶} فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَأَعَذَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ} جا ئهوانه‌ی پروایان به بهیامی عیسا نیه و به درویشان خسته‌وه (که جوله‌که‌کانن) ئه‌وه له‌دوینیا سزای به‌ئیشیان دده‌م؛ به‌ژێر دسته‌یی و به‌کوشتن و دیلی و کۆیلایه‌تی و گه‌لی شتی تر، سزای قیامه‌تیشیان ناگری دۆزه‌خه که گه‌لی به‌ئیش تره، ئیت ئه‌وکاته یارمه‌تیدهریان نابێ و کهس لای خه‌ریان ئی نا‌کاته‌وه.

﴿وَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيَرْفَعُهُمْ أَجُورُهُمْ﴾ به لایم
 نهوانه‌ی که بر وایان به په‌یامی عیسا کردووه و دانیان به
 پیغه‌مبه‌رایه‌تی ئه‌ودا ناوه. (یان نهوانه‌ی که بر وایان به‌تۆ
 کردووه ئه‌ی محمدا دانیان به پیغه‌مبه‌رایه‌تی تۆدا ناوه و
 گه‌ردنکه‌چی یاسای ئیسلام بوون) و یرای ئه‌و بر واپته‌ومیان
 کردموه‌ی چاکیش ده‌که‌ن و واز له‌ کرداری خراپ ده‌هینن.
 نه‌وانه‌ خودا پاداشی ته‌واوایان ده‌دا ته‌وه. ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ
 الظَّالِمِينَ﴾ خودا دۆستایه‌تی نه‌وانه‌ نا‌کا که سه‌مه‌کارن و مافی
 خه‌لکی زه‌وت ده‌که‌ن، یان شه‌ت له‌شوینی خۆی دانانی، ئه‌وه‌ی
 که شیاوای په‌رسته‌نه‌ نایه‌رستن و، ئه‌وه‌ی شیاوای خودایه‌تی
 نییه‌ به‌خودای ده‌زانن. بی‌گومان ئه‌مه‌ هه‌ر شه‌یه‌ بۆ
 خه‌وانه‌ناسان و مرگی‌نی تێدایه‌ بۆ نه‌وانه‌ی بر وایان به‌خودا و
 پیغه‌مبه‌ران هه‌یه‌.

﴿ذٰلِكَ﴾ ئەو ھەوالانەى بۆمان گىرايتەو ەدرباردى داستانى
 عىساو مەريەمى دايكى و دايكى مەريەم (خيزانى عىمران)،
 ھەروھما سەرگوزەشتەى زەكەريياو يەحياى كوړى و
 ھەلوئىستى قوتابىھەكانى عىساو ھەئسو و كەوتى جولەكەكان لە
 ئاست عىساو پەيامەكەيدا، بەھۆى جوبرا ئىلەو ھە {ثَلَوٰهُ عَلَيْهِ} ^{٥٨}
 {مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ} بۆتى دەخوئىنەو ە كە بەلگەى
 بەھيژن و گەواھى راستى پيغەمبەرايەتى تۆن و بە سرووش
 بۆمان نارەووى ئەگىنا نەخوئىندەوارىكى وەكوو تۆ ئەگەر
 لەسايەى خواو ە نەبى كوا دەتوانى پەى بەم زانىارىيانە بەرى
 بەراستى ئەم ئايەتە ھورئانىيانە عىرمتن، كانى بەھرو
 زانىارى لى و مرگرتن، بەلگەى بەھيژن بۆ بۆردانى وەفدى
 لەجران كە ھاتبوون لەبابەت عىساو ەدەمەقا ئيت لەگەل
 كەن.

عیسام ئەی یەھودا کوانی؟ بەلام سەرۆکی دەستەگە گۆی
بەمە ئەداو فەرمانی دا یەھودایان بردو کوشتیان. **{وَاللَّهُ خَبِيرٌ**
الْمَاكِرِينَ} بەروەردگار باشتەین سزادەروەدی فیلبازانە!
بەراستی سزای پراو پەری فیلبازان دەدا ئەوە، دەبێ فیلبازی لە
ئەمە زیاتر چی بێ یەھودایەك بە فیل خو بەکا بە هەقالو
ھوتابی عیسا بچیتە پەزی ھەواریونەووە خوێ بە دلسۆزو
بانگەوازی کەر پیشان بدو لەپاشملە جاسوسی بەسەر عیساو
بکاو، نەینییەکانی رۆژ بەرپۆزو سات بەسات بە جوولەگە
خوێناسەگان بگەنەئە؟؟ جولەگەکانیش پیلانی دڵ
رەشمانە بۆ بکێشن و لەلای پاشای خوا نەناس ئاوا بەجوورە
خوێنی بگەنە کاسەووە؟؟ سەرباری ئەومش یەھودا خوێ رێ
نیشانەدر بێ و پێش کۆمەلێك جولەگە بگەنەئە و بچێ
بۆنەوادی عیسا لەناوبەرئە؟؟ ئەی دەبێ سزا لەمە شیاوتر چی
بێ؟. لەو ھەلەدا گە یەھودا روخساری عیسای بەسەردا
بکێشێ و بەعیسای بزانی و بیگرن و بیکوژن؟ ھەرچەنە
ھاواربکا بلێ: من عیسا نیم، پێی باوەر نەگەن و بیبەن چوار
میخە بکێشن، ئەوادی بە خەیاڵی خوێ بۆ عیسای نەخشە
کێش کردبوو بەسەر خۆیدا بشکێتەو.

(^{۵۵}) اِذْ قَالَ اللّٰهُ يَا عِيسَى ابْنِي مَرْيَمَ وَرَفَعْتُكِ إِلَىَّ { ئه‌ی محمد! یادی نه‌وه بکه‌رموه که په‌روم‌ردگار به عیسای هه‌رموو؛ ئه‌ی عیسا! نه‌من له‌کاتی دیاری‌کردا د گیانت ده‌کشیم و به‌رزت ده‌که‌مه‌وه بۆلای خۆم.

{وَمُظْهَرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا} پاكت دمكهینهوه لهو شهر و
 نهگهتیهی که دمیانهوی تووشت بکهن، رزگارت دمکهین لهو
 رموشته ناشرینهانی که دمیانهوی پال تویان بدن، وپرای
 نهومش {وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا} نهو
 ئادمیزادانهی شوینت دمکهون و نیمانت بی دهینن، برپوایان
 وایه: که تو بهندهو رموانهکراوی خودای و تهصدیقی
 ههلوپستی میژوویت دمکهن که دهلی من هاتووم {وَمُبَشِّرًا
 بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ} مژده ددهم به هاتنی
 پیغهمبیری که دوی من دی ناوی نهحمهده، ئهمجار ئیمان
 به پیغهمبیری ئیسلام دهینن. نهوانه دهخهینه ژوور نهو
 جولهکانهی که فیلیان لی کردی و بهدرویان خستیهوه، به
 پهایمی تو پهنیدیان وهرنگرت و هر لهسر گومپایی خوینان
 مانونهوهو دهیننهوه.

{إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ} تا روژی قیامت نه مه حالیان دهبی. {ثُمَّ
إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأَحْكُم بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ} پاشان

{إِنْ مَثَلٌ عِيسَى عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ} چۆنیهتی رودای دروستکردنی عیسا له لای خودا که بهی باوک دروست کراوه و مکوو چۆنیهتی رودای دروست کردنی ئادهم وایه؛ به لگوو عه جایه ب تره چونکه ئادهم بهی باوک و دایک له قور دروستکراوه، ههردووکیان عیسا و ئادهم یه که خودای کردگاری بهتوانا بهدی هیناون، جا ئهگهر دروستکردنی عیسا بهی باوک و ئادهم بهی باوک و دایک بۆ ئادهمیزادان جیگای سهه سوپمان بۆ به لایانهوه شتیکی گرنگو گران بۆ ئهوه بۆ خودا شتیکی ئاساییه و بۆ دمه لالت و توانای زاتی بیچوونی کارێکی ئاسانه. کهواته بۆچی ئادهم بهی باوک و دایک دروستکراوه به کوپی خودای نازانن که چی عیسا بهی باوک له دایک بووه به خودا یان به کوپی خودای دهزانن؟؟ کهوابی ئاسانی دروستکردنی عیسا لای خودا و مکوو دروستکردنی ئادهم وایه که {خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ} پهرومردگار له گلیکی مردوو دروستی کردووه، ئهوه گلهی تیکه لاو ئاو کردو بووه قورپکی لینچ و خهست و خۆشکراو، لهو قوره جهسته و شیوه و روخساری ئادهمی رێک و پێک کرد {ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ} پاشان بیی فهرمووی بیه به ئادهمی و روحی به بهردا کردو بوو به ئادهمیزادیکی ئاسایی.

{^{١٠} الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ } ئەمەى پەيمان راگەياندی دەربارەى عيسا و
 مەريەمى كچى عيمران و چۆنيەتى داستانەكەيان ھەر ئەمە
 راستە و رووداوەكە بەو شىوہ بوو؛ عيسا بەندە و
 رموانەكراوى خودايە و بەفەرمانى خودا بە وشەى { كُنْ
 فَيَكُونُ } لە سكى دايكىا خوێقاوہ!! ئەك وەكوو مەسحىيەگان
 دەتێن؛ عيسا خودايە پان كورپى خودايە، ھەروەھا وەكوو
 جولەكەش نا كە دەتێن؛ مەريەم لەگەڵ يوسفى نەجاردە
 دەستى تىكەلاو كردووە و پەيان وایە: - خوانەخواستە - عيسا
 زۆلە.... پەنا بە خوا لە بوختانى وا، خوا پەنامان بدە!!!
 { فَلَا تُكُنْ مِنَ الْمُمْتَرِينَ } بەھىچ جۆرێك تۆ دەربارەى عيسا و
 دايكى مەكەومرە گومانەوہ، گوێ بۆ نىگا و سرووشى ئىمە
 بگرە. دلتىابە چۆنت سرووش بۆ كراوہ رووداوەكە بەو
 شىوہيە! تۆ ئەى موحەممەد! لەسەر برپاى پتەوى خۆت
 بەردەوام بەو دلتارام بە، خۆت لە گومان دوور بخرموہ!
 رووتىكردنى ئەم نەھى لىكردنە جەخت نامىزە - كە
 ناگونجى پىغەمبەر گومانى ھەبى - دوو جار سوود بەخشە؛
 { ^{١١} فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ } ئەمجار ھەر كەسێك دەربارەى عيسا
 دەمەقالت و موحادەلەى لەگەڵ كردى

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٤﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿١٥﴾
قُلْ يَتَاهِلَ الْكِتَابُ تَمَّا لَوْ إِلَى كَلِمَةٍ سَوَّاهُ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ
أَلَّا نَسْبُ إِلَهًا وَلَا أَتُفْرِكُ يَوْمَ شَيْئًا وَلَا يَخْذُ بَعْضُنَا
بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا
مُسْلِمُونَ ﴿١٦﴾ يَتَاهِلَ الْكِتَابُ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي
إِزْهِيمٍ وَمَا أَنْزَلْنَا التَّورَةَ وَالْإِنْجِيلَ إِلَّا مِنْ مَعُونَةٍ أَفَلَا
تَعْقِلُونَ ﴿١٧﴾ هَكَأَنتمْ هَوَلَاءَ حَمَجْتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِيَوْمِ
عِلْمٍ فَلِمَ تُحَاجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ
لَا تَعْقِلُونَ ﴿١٨﴾ مَا كَانَ إِزْهِيمٌ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ
خَوِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٩﴾ إِنْ أَرَادِ النَّاسُ
يُؤْخِذُكُمْ وَلَكُمْ أَنْتَبَهُوْهُ وَهَذَا الشَّرُّ الَّذِي كَفَرْتُمْ بِهِ وَإِنَّ اللَّهَ لَمِنَ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٠﴾ وَدَّتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أَنْ يُخَالِفُوا
وَمَا يُخَالِفُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٢١﴾ يَتَاهِلَ
الْكِتَابُ لِمَ تُكَفِّرُونَ بَيْنَ يَدَيْ اللَّهِ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٢٢﴾

{ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ } دواى نهوى زانىارى راست و دروستت بۆ هات { فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ } ئهى موحه مهه دا بېيان بېلى: و مرئ! هه ريه كه مان بانگى كور و نهوى خو مان بكهين، هه ركه سه ئافه رتى خو ى بانگ بكا، خودى خو مان و ئيوه ش، ئامادىين، بۆ پارانه وه و دوعا كرده، موباهله بكهين (موباهله برېتېيه له وه دوو لايه ن يا زياتر كۆبينه وه دوعا له يه كترى بكه ن، داواى له عه نت و نه فرىنى خودا بكه ن بۆ ئه و كه سه ى كه درۆزن و خه تا بار و سته مكاره، به بى نه وه ى ده ست نيشانى بكه ن) { فَتَجْعَلْ لَعْنَةَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ } نه فرىن و له عه نتى خودا له و كه سه بكهين كه درۆزنه و راستى چه واشه ده كا... !!

١٢} إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ } ئەم چىرۆكى بۆمان
گىراپتەو دەربارى عىسا ھەر ئەو راستە و ھەقىقەت، ئەك
ئەو مەسىھىيەتكار بانگەشەى بۆ دەكەن و دەلێن: عىسا
خودايە يان كۆرى خودايە، يان ئەو جۆلەكە ئىدىيەى
دەكەن كە دەلێن: عىسا ئە ئاكامى داوینپىسى مەريەم
يوسفى ئەجاردا پەيدا بوو!!

{وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ} هیچ خودای حَق و راست و شیایوی
بهرستن نین جگه له خودای تاک و تهنیا! {وَأَنَّ اللَّهَ لَهْوُ الْعَزِيزِ
الْحَكِيمِ} هیچ خودای به حَق نین، جگه له خودای تاک و
تهنیا که بیگومان نهو خودایه خاومنی تواناو دمهسه لاتیک
وایه کهس ناپویریتن، دانایه کی ودهایه هه موو شتیک له
شوینن خوی دادهنن.

{فَإِنْ تَوَلَّوْا} جا نهگهر نهو خودانه ناسانه دواي نهو
ناموزگاری و بهلگه هینانه ودهو نیشانه دمرخستنه له سهر
راستی پیغه مبهرایه تی تو، ههر پشتیان هه لکردو شوینت
نه که و تن و ته صدیقان نه کردی و یه کتابهرستیان نه انجام
نه داو نامادمش نه بوون بو مو باهله نه وده دیاره گیره
شیوین و ناژاوه گیرن، دلنیا به به سهریانه وده ناچی چونکه
{فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ} بیگومان خودا زاناو ناگاداره به
گیرمشوینن و خرابه کاری خرابه کاران و سزای ته و اوایان
دهماته وده، هرکه سیکش له حَق لابداو رو بکاته به تال،
نه وده موفسیدو ناژاوه گیره، خوداش به تواناو دمهسه لاته، هیچی
له ژیر دست دمرناچی!!

{قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ} نهی
محمد! به کۆمه لی جوله که و فهله بلن: هه مووتان و مرن و
نامادمین با بهیه که وده له سهر بهرنامه یه کی مام ناومندی و
دادمورانه کۆببینه وده، نهو بهرنامه یه کی کاکله و پوخته ی
بهرنامه ی هه موو پیغه مبهرا نه و کتیبه ناسمانیه کان له سهری
کۆکن، صوحوف و تهورات و ئینجیل و زه بوورو و قورئان
له سهری کۆکن و هه رمانیان پی کردو وده داواي جی به جی
کردنیا کردو وده.

ئهمجار نهو بهرنامه یه روون دمکاته وده دمفه رموی: {أَلَّا تَعْبُدَ
إِلَّا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكْ بِهِ شَيْئًا} و مرن با هه موومان جگه له بو خودا
بو که سی تر گهردنه که نه بین، تهنها بو نهو خوضو و و
ملکه چی بنوینن، بر و امان و ابی که دمهسه لاتن ره هاو مافی
یاسادانان ههر به دمست نه وده، ههر نهو شیایوی نه وده که
حه لال و حهرام دیاری بکا! و پرای نهو بر وایه شمان کهس
نه که هین به هاو ل و هاو به شی، کهس نه خهینه پله ی
خودایه تی وده بیپهرستیان. زیاد له ومش {وَلَا يَتَّخِذْ بَعْضُنَا
بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ} هه ندیکمان هه ندیکن ترمان به
خودا نه زانی و پی وانه بی که جگه له خودا به خیکه ورو
هه ل سورینه ری تر هه ن!

{فَإِنْ تَوَلَّوْا} نهگهر روویان لهم بانگه وازی به و مرگیرا و پشتیان
هه لکردو ههر ویستیان له سهر هه لوپستی نادروستی خوین
به رده و مام بن و عیبادمتی غهیری خودا بکه ن، هاو ل و ناومندی
بو بهر و مام بزانی و حه لال حهرام دیاری بکه ن {فَقُولُوا أَشْهَدُوا
بِأَنَّا مُسْلِمُونَ} نه وده پییان بلن: ده ئیوه به شایه د بن، ئیمه
جگه له خودا که سی تر ناپهرستیان.

{يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي إِبْرَاهِيمَ} نهی گر و هانی
جوله که و فهله! بوچی دمرباری ئیبراهیم (علیه السلام)
که و توونه ته موحاده له و دمه قالییه وده هه ری که تان ئیدیعی
نه وده دهکا که ئیبراهیم له سهر ئایینی نهو بو وده (بیگومان
ئیبراهیم (علیه السلام) له لای جوله که و فهله جیگی ری زو
پله و پایه و مهقام بوو، چونکه له کتیبه کانیا ندا زور جار با سی
پله و پایه ی نهو پیغه مبهره ری زداره کرابوو، له هه مان کاتدا
له لای قورمیشیه کانیش خاومن ری ز حورمته بوو، نه و انیش
ئیدیعی نهو میان ده کرد که خوین له سهر ئایینی نهو
پیغه مبهره ری زدارن).

نهی کۆمه لی جوله که! ئیوه چۆن ئیدیعی نه وده ده که ن که
ئیبراهیم جوله که بو وده، خو سهرده می نهو زور پیش
سهرده می هاتنه خواره و دی تهورات بو سهر موسا بو وده! نهی
گر و هانی فهله! نه دی ئیوه چۆن ئیدیعی نه وده ده که ن که
ئیبراهیم له سهر ئایینی مه سیچی بو وده؟ خو ئایینی مه سیچی
زور پاش ئیبراهیم پهیدا بو وده و مکو و دمفه رموی: {وَمَا أَرْسَلْنَا
التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ} نهو کاته ی ئیبراهیم
پیغه مبهر بو وده نه موسا هه بو وده نه تهوراتی بو نیردرا وده،
هه ر ودها نه عیسا هه بو وده نه ئینجیلی بو رموانه کرا وده،
به لکو و نهو پیغه مبهرا نه دواي ئیبراهیم هاتوونه ته گۆره پانی
زیانه وده نامه ی ناسمانییا ن بو رموانه کرا وده {أَفَلَا تَعْقِلُونَ}
نه ری بوچی هۆش ناکه نه وده عاقل نابن؟ بوچی رموتی
می زو و دمگۆرن و رو ودا وده کانی هه ل و گپ ده که ن؟ له نیوان
ئیبراهیم و موسا دا زیاد له حه مته سهد سال ما وده هه یه!! له
نیوان موسا و عیسا دا هزار سال ما وده هه یه، دهی گوایه ئیوه
عه قلاتن به وده ناشکی که پی شینه ناگونج شوین پاشینه
بکه وئی!! نازانن که نهو دا وایه تان بو سهر ناچی و بو ز
دمدرین؟

{هَآأَنْتُمْ هَؤُلَاءِ حَاجَجْتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ} ناگادارب و بزانی!
ئیوه نه وانه ن که دمه قالیتان ده کرد له شتیکدا که بری
زانیاریتان تییدا هه بوو که رو ودا ی عیسا بوو، جا هه ندیکتان

پیتان ئی هه ئیری و عیساتان به خودا زانی، هه ندیکیشان به لایه کی تر دا پیتان ئی هه ئیری و وتان: زۆله و درۆزنه، نه مه لای خوستان زانیاریتان هه بووه و له تهورات و ئینجیلدا باس کراوه که چی زانیارییه که تان لهو هه له گه ورمیه نه یاراستن و جههل و نه فامیتان دهر که وت: دهی ئیوه که نه مه حالتانه **{ فَلَمْ تَحَاجُّوا فِيهَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ }** چون دین دهمه قانی و کیشه دمهکن و دهر باره ئیبراهیم دمهکونه موحاده لهوه دهلین: جوله که بووه یان مه سیحی بووه، له کاتیکه هیچ زانیاریتان دهر باره ئیه، هیچ شتیک دهر باره ئیه که جوو بووه یان مه سیحی بووه له ئایین و کتیبی ئیوده دا ئیه، نهی چون و له کوئیه زانیان ئیبراهیم جوله که یه یان مه سیحیه **{ وَاللَّهُ يَعْلَمُ }** خودا ده زانی که ئیبراهیم له سه ر ئایینی هیچ لایه کتان نه بووه **{ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ }** ئیوه نازان که ئیبراهیم چ بیرو با و مریکی پاک و خاوی ئی هه بووه، ئیوه ته نه شتیک دهران که بینو تانه یا بیستو تانه، نه به بیستن و نه به دین هیچ شتیکتان لهو باره ده بۆ دهسته بهر نه بووه. هه ر چی ده لێن لهو باره ده هه ر ده مل لیدانه و و پینه یه، هیچ نه صل و بنه مایه کی نه.

{ ٦٧ مَا كَانَ إِبْرَاهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ } ئیبراهیم نه جوله که بووه و نه مه سیحی بووه، به لکو و با و مری پاکیکی موسو لمان بوو، دوور بوو له ها و ده ل پهیدا کردن بۆ خودا و بته رستی، موسو لمانیکی گه ر دنکه چ بوو بۆ خودا و فه رمان به ر داری فه رمانه گانی بوو، خۆی لهو شتانه ده پاراست که خودا لێی فه دهغه کرد بوو... نه وانه ئی دیعای نه وه دمهکن که ئیبراهیم له سه ر ئایینی نه وان بووه؛ و مکوو جوله که و فه له و قور ده شییه گان هه ریه که یان ده لێن و پیتان وایه: ئیبراهیم له سه ر ئایینی نه وانه! هه موویان درۆ دمهکن و به هه له چوون! به لکو و گرۆهی ئایینی نه و، نه و گرۆهانه که له سه ر ریباز و شه ر یه ته نه و بوون و په ی ره و ی به رنامه ی نه و زاته دمهکن نه وانه ش ته نه و موسو لمانان و بهس، هه ر نه وان راست دمهکن که ده لێن: له سه ر ئایینی (ئیبراهیم) ی.

{ ٦٨ إِنَّ أَوَّلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لِلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا } بیگو مان شیاو ترین کهس به ئیبراهیم و نزیک ترین کرۆه بۆی نه و تاهه و کۆمه له ن که له سه ر ده می خۆیدا په ی ره و ی ریبازی نه و یان کردووه، ره هتار چاک و موسو لمان بوون، خودایان به تاک و ته نه ناسیوه و ها و ده ل یان بۆ پهیدا نه کردووه و خالصانه خودا په رستی یان کردووه، هه رو مه نا هه

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبِسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْفُمُونَ الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾ وَقَالَتْ طَائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ: أَوْحَا إِلَيْنَا أَنْزَلَ عَلَى الْآلِيتِ ءَامَنُوا وَجَهَ النَّهَارِ وَكُفُّوا مَا فِيهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٦٩﴾ وَلَا تَقُولُوا لِمَا أَلْمَنَّا بِهِ إِنَّا لَمِنَ سَمْعٍ وَبِكْرٍ قُلُوبِنَا أَلْهَدَىٰ هَدَىٰ اللَّهُ أَنْ يُؤَفِّقَ أَحَدًا مِّثْلَ مَا أُوْحَيْنَا أَوْ يُضِلَّهُمْ غَيِّبْنَا عَنْ سَمْعِنَا وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَخَلَقْنَاهُمْ فِي قُلُوبِنَا أَفْئِدَةً مِّنْ شَعَائِرِ اللَّهِ وَذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٧٠﴾ وَمِنَ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنُ إِن تَأْمَنَهُ بِقِطَاعٍ يُؤَدُّهُ إِلَيْكَ وَيَنْهَاهُ عَنِ الْكُذْبِ وَهُمْ يَكْفُمُونَ ﴿٧١﴾ بَلَىٰ مَن أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ وَاتَّقَ فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٧٢﴾ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٣﴾

پهغه مبه ره که ناوی (محمد) ه نه وانه ئیمانیان پێ هیناوه، هه ر نه وانه یه که تاپه رستن و به خالصی خودا په رستی دمهکن، کهس نا کهن به ها و ده لی خودا، نه وه ش بوخته ی ئایینی ئیسلامه و مه به ست له ئیمانی ساغ نه ویه، **{ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ }** خودا یار مه تیدمری موسو لمانانه و پالێشتیان ده کاو کار و بار یان بۆ ده ساز ئینی و سه ره په رشتیان ده کاو پا دا شتیان ده دا ته وه.

{ ٦٩ وَذَات طَائِفَةٍ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَضِلُّوكُمْ } دهسته یه که گرۆی جوله که و مه سیحی ئارمه زویانه که گو مپراتان بکهن، دلتان له موسو لمانی تی کر می بکهن و بتان گپ نه وه بۆ نه و گو مپرای و سه ر ئی شیواوییه ی پێ شووتان و هه می شه هه و ئی نه وه ده دن: که شو به ته و کۆسپ له ناو دلو و ده رو و نتان دا به رو و ئین، به لām نه وانه خه یال یان خا وه و هه و ل دانه که یان بپه و و ده یه. **{ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ }** نه وانه بهس سه ر له خۆیان ده شیو ئین: که خۆیان مه شغو و لی کار ییک دمهکن که سو و دی ئی نابین، به لکو و زیانیان پێ دمه یه نی و دمیان خاته زه لکا و ی تا وان و گونا هه وه، به لām نه وان به خۆیان نازان و **{ وَمَا**

يَشْعُرُونَ { ههست بهناکامی خرابهکاری خوځيان ناکه، چاوی خوځيان لهعاست راستی دمنوقیتن، له پهیامی پیغهمبهه ورد نابنهوه، نهوان گاتنه به عهقل و هوښی خوځيان دهکهن سروشتی خوځيان به نارمژو تیک دمدن.

{ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ } { ښی گروهي جولهکهو مهسیحی! **{ لَمْ تَكْفُرُوا بِالْآيَاتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ }** { بوجی و به ج بهلگهیهک نیوه کافرن بهو بهلگه ناشکرایانهی که نیشانهی پیغهمبهرایهتی (محمد)ن؟ له کاتیکدا نیوه بوخوتان شایهتی راستی پیغهمبهرایهتی (محمد) دمدن لهم رووهوه که له تهراتو نینجیلدا نیشانهکانی دیاری گراونو مزگیننی به هاتنی دراوه.

{ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ } { ښی گروهي جولهکهو ههله **{ لَمْ تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ }** { بوجی شت ههلهوگتې دهکهن؟ بوجی نهو پهیامه حقهی پیغهمبههراڼ هیناویانهو له کتیبهکانیاندا یاسکراوه — وهکوو یهکتابهرستی و مزگیننی دان به هاتنی پیغهمبههريک لهنهوهی نیسماعیل که یاساو شهریهتو حکیمهت قیری ئادهمیزادان دهکا — ئادهمیزاد هم راستیه پاشگوئ دهخنو به پووجی حسیب دهکهن، کهچی نهو ورپنهو قسه پرو پووجانهی که مالکانتان ههلی دهبهستن به نایینی لهقههم دمدن و پیتان وایه بهیرهو کردنی بپویستهو دهلین: هممه له خوداوه هاتووه. **{ وَتَكْفُرُونَ بِالْحَقِّ }** { پیغهمبههريتی (محمد) دهمشارنهوه له کاتیکرا راستی پیغهمبهرایهتی نهو له تهوراتو نینجیلدا نووسراوه، دهی بوجی نیوه هم راستیه ژیر لیو دهخنو دمیشارنهوه؟؟ **{ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ }** { نیوه بوخوتان دمرانن که ههلوپستهکتهان ههلهیهو بی بنهمایه همر لهپرووی ههسوودی و سهرهمقی و ملهوری هم کاره نهنجام دمدن.

{ وَقَالَتْ طَائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ } { کومهتیک له جولهکهکان لهناو خوځياندا بهیهکتریان دهگوت: **{ آمِنُوا بِالَّذِي أُنْزِلَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَجَهَ الظَّاهِرِ }** { بهروالته نیمان بهو قورنانه بیهینن که نیردراوه بو موسولمانهکان لهسهرمتای رۇژدا، وهکوو نهوه واپیشان بدن که نویژی بهیانی لهگهل موسولمانهکان بکهو و **{ وَاکْفُرُوا آخِرَهُ }** { نهمجار له دهمه و نیواریدا پاشگهز ببنهوه، واپیشان بدن که بوټان دمرکهوتووه که نهو نایینه نایینیکی بهتاله بویه لی پیهشیمان بوونهوه **{ أَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ }** { بهلگوو نهوانهی موسولمان بوون چاو له نیوه بکهو و پاشگهز ببنهوه! بهم جوړه ههول بدن سهر لهتازه موسولمانانی ههرزهو

نهزان تیک بدنو دلهراویکیان تیدا بخولقیننو وایان لی بکهو بلین: دیاره نهمانه که بهیانی موسولمان بوونو نیواره ژوان بوونهوه، کهمو کورپیان له ناینهکهدا بینیهوه، بویان دمرکهوتووه که هم نایینه عهیبو نوقصانییهکی تیدایه، بویه سهرله بهیانی موسولمان بوونو سهرله نیواری لی پیهشیمان بوونهوه!

{ وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا لِمَن تَبِعَ دِينَكُمْ } { هم جوړه نیمانهینانه رواهتیه مههینن مهگمر بو پیهشیمان کردنهوهی نهوانهی لهوه پيش لهسهر نایینی نیمه بوونو موسولمان بوون، واته مهبهستهکهمان پیهشیمان کردنهوهی نهوان بی، چونکه نهو جولهکانهی لهوه پيش موسولمان بووبوون، زور به موسولمان بوونهکهیان دلخوش بوونو سوور بوون لهمانهومیان به موسولمانی، جولهکهکانی تریش زوریان پی ناخوش بوو، موسولمان بوونهکهی نهوانیان زور لهسهر شان گران بوو!

یان دمتوانین مانای هم رستهیه و لی بدمینوه **{ وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا لِمَن تَبِعَ دِينَكُمْ }** { دلنیا مهبنو بروا بهکس مهکهن لهوه که هم نهینیهی لا بدرکینن مهگمر بهکسک لهسهر نایینی نیوه بی. **{ قُلْ إِنَّ الْهُدَى هُدَى اللَّهِ }** { ښی موحههممه! پپیان بلئ: هیدایهت هیدایهتی خودایه، همرکهسیکی بوی شارمزی بکا بو نیمان هینان بهو پهیامی بو موحههممه نیردراوه نهو بههرمیهی پی دهبهخشی، فرتو فیلی نیوه، شاردنهوهی یاسو خواسی پهیامی موحههممه له کتیبهکهی خوتانداو چاویهستکردن له نهخوینندهوارانی خوتانو دیکه، هیچ کاریگهرییهکی نابی، نیوه نهو حهق و راستیه ناشکرا بکهو یان بیشارنهوه هیچ له رولی نیعمهتی هیدایهتی خودایی ناگوړی.

جوولهکهکان له ناو خوځياندا بهیهکتریان دهگوت: نهچن نهوه بلاویکهنهوه که **{ أَنْ يُؤْتَى أَحَدٌ مِّثْلَ مَا أُوتِيتُمْ }** { دهگونجی پلهو پایه پیغهمبهرایهتی بدری بهکسانی تر وهکوو دراوه به نیمه، نهچن هم نهینیهی جکه له هاوناپیانانی خوتان بهکسسی تری بلین: **{ أَوْ يُحَاجُّكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ }** { بو نهوهی بهلگهتان لهسهر راست نهکهنهوهو لای پهرومردگار بوړتان نهدن! بهلگهو دهلیلتان پووج بکهنهوه. تهورات بهینن بیخویننهوه نهوهی که نیوه شاردووتانهتهوه لهباسو خواسی موحههممهو مزدمدان به هاتنی دمریکهوی.

رووموه بوو که پټیان و ابوو مالّ خواردنی عمرمه‌کان بویان ره‌وایه و گونا‌هیان ناگاتن نه‌گهر بیخون!

به‌کورتی وایان دهمانی: که هرکه‌سینک جوله‌که (شعب الله المختار) نه‌بن خودا چی به‌سرموه نیه و لای خودا قیزمونه و به‌هیچی نازانی و هیچ مافو ریژیکی نیه، مالّ و سامانبشی بئ ریژو ئیحتیرام و بئ په‌رژینه، هرکه‌سینک بوی بکری دمتوانی چه‌پایو بکاو بؤخوی به‌ری!!

{وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ} نه‌وانه درؤ هه‌لدمبه‌ستن و شتی دممه‌لیمه‌ست پالّ خودا دمدمن و، بؤخوشیان دهمانن که درؤ ده‌کن، چونکه نه‌گهر نه‌م حوکمه هه‌بوایه ده‌بوایه له ته‌وراتدا بوایه! دهی نه‌و ته‌وراته‌ی که له‌بردمستاندایه شتی وای تیدا نیه و ریگه‌تان بئ نادا به ناحق مالّ و سامانی عمرمب بخون! به‌لام نه‌وان زیاده‌مروییان کردو په‌نایان بؤ ماله‌کانیان بردو له‌وانه‌وه فتوایان و مرگرتو بیروبو‌جوونی نه‌و مالمه‌نایان کرد به‌نایان، نه‌وانیش به ئارمزوی خو‌یان فتوایان دمداو‌گور‌انکارییان له ده‌قه‌کانی ته‌وراتدا ده‌کرد، نه‌م جوړه قسه و قسه‌لؤکه‌یان بلاو ده‌کردموه.

{بَلَىٰ مَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ وَاتَّقَىٰ فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ} به‌لن بؤ‌جوونه‌که‌تان هه‌لله‌یه، هه‌لؤیسته‌که‌تان نارموایه، هرکه‌سینک ومفا به‌ واده‌ی خو‌ی بکاو ته‌قوای خودا بکا، نه‌وه خو‌پار‌یزمروه، خوداش ته‌قوا‌کارانی خو‌ش دموین، که‌وابوو نابئ ئیوه به‌ نارموا مالی نا جوله‌که‌وه عمرمب و ناعمرمب بخون!

{إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا} نه‌وانه‌ی که گور‌انکاری له عه‌ده‌و په‌یمانی خودادا ده‌کن، له شو‌پینی نه‌وه‌ی پابه‌ندی راست‌گو‌یی و به‌لن دروستی بن و سپارده بگپ‌نه‌وه بؤ خاومنی و یه‌کتا‌په‌رستی بکه‌ن و که‌س نه‌که‌ن به‌ هاوه‌لی خوداو له هه‌موو بارود‌وخیکا خو‌یان له ناهه‌رمانی په‌رومرد‌گاریان بپار‌یزن، پابه‌ندی نه‌و سو‌پیندو به‌لنانه‌ی خو‌یان بن که دمیان‌گوت: نه‌گهر پیغه‌مبه‌ری نا‌خرز‌مان هات **{لَنُؤْمِنَنَّ بِهِ وَلَنَنْصُرُنَّهُ}** که‌چی به‌ به‌هایه‌کی که‌م که له‌به‌رتیل و مرگرتن و دمست‌پینی خه‌لکی دمستیان ده‌که‌وت له‌و هه‌لؤیسته‌نایان ژبوان بوونه‌وه، پابه‌ندی هیچ واده‌و به‌لن‌یکیان نه‌بوون. **{أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ}** نه‌وانه روژی قیامت هیچ به‌ش و بار‌یکیان نادریتی و خو‌شی و له‌زمتی به‌هه‌شتیان بئ نابری، خودا لییان نار‌ازییه‌و، رقی لییانه، به‌چاوی رحممت و به‌زمی سهریان نا‌کا.

پوخته‌ی مه‌به‌ست ناموژ‌گاریی یه‌کتری ده‌کن ده‌لن: لای عمرمه‌کان نه‌وه مه‌در‌کینن که ئیوه بر‌واتان وایه که پیغه‌مبه‌ریک له‌غه‌یری به‌نی ئیسرا‌ئیل دپته کایه‌وه!!

به‌لگوو نه‌وه سر‌پو‌ش بکه‌ن که ئیمه بر‌وامان هه‌یه موسو‌لمانان و ده‌کوو ئیمه نامه‌ی ئاسمانییمان بؤ هاتوو، نه‌م نه‌ننیه جگه له هاو‌نایینانی خو‌مان به‌که‌سی تری مه‌لن! به‌ موسو‌لمانانی مه‌لن بؤ نه‌وه‌ی بر‌وایان به‌ نایینه‌که‌یان پته‌و نه‌بی! به‌ کاهه‌رم‌کانی قور‌میشی مه‌لن نه‌بادا موسو‌لمان ببن **{قُلْ إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ}** نه‌ی موحه‌مه‌دا! پټیان بئ: پله‌و پایه‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تی به‌هر‌مو به‌خششی خوداییه‌و به‌دمست زاتی په‌رومرد‌گاره، ده‌یبه‌خششی به‌که‌سینک شیاوی بئ و مه‌یلی ئی بئ، **{وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ}** خودای مه‌زن عه‌طاو به‌خششی زوره، خه‌زینه‌ی رحمه‌تی فراوانه، دهمانی کئ شیاوی پیغه‌مبه‌رایه‌تییه، نه‌م به‌هر‌مو پیغه‌مبه‌رایه‌تییه دمه‌داته که‌سینک شانی هه‌لپ‌گرتی و خودا بؤخوی دمست‌نیشانی کردبئ.

{يَخْتَصِمُ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ} به‌خششی به‌ره‌فراوانی و رحمه‌تی بئ پایانی دمه‌داته که‌سینک مه‌یلی ئی بئ و به‌کاری نه‌و نه‌رکه گرنگه بئ، نه‌ک و ده‌کوو نه‌هلی کیتاب بؤی چوون و پټیان وایه: پیغه‌مبه‌رایه‌تی هر دمبئ له‌ناو جوله‌که‌دا بئ.

په‌رومرد‌گار کئی بوئ له‌به‌نده‌کانی خو‌ی دمی‌کاته هرس‌تادمو دمی‌نیرئ بؤ را‌گه‌یاندنی په‌یامی خو‌ی! که‌سی‌کیش خودا نه‌م به‌هر‌میه‌ی دایئ، نه‌وه له رووی فاضل و گه‌ورمی خو‌یه‌ومیه‌و به‌س! نه‌ک له رووی نه‌زادو بنه‌ماله‌و کردموبئ! چونکه خودا مه‌رایئ و چاو به‌سته‌کی له‌به‌ر که‌س نا‌کا، په‌رومرد‌گار زور له‌وه به‌رز‌تره هه‌لؤیستی ناوای پال بدرئ! **{وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ}** په‌رومرد‌گار خاومنی به‌خششی گه‌ورمه‌و رحمه‌تی بئ پایانه، رحمه‌ت و به‌زمی به‌شی هه‌موو شتی‌ک ده‌کا.

{وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بِقِطَارٍ يُؤَدُّهُ إِلَيْكَ} واته: و ده‌کوو له نایه‌تی پټشو‌ودا باس کرا نه‌هلی کیتاب کو‌مه‌ل‌یکیان خه‌ریکی پیلان‌گپ‌ران و به‌شیمان کردنه‌وه‌ی نه‌وانه بوون که تازه موسو‌لمان بووبوون، کو‌مه‌ل‌یکی تریان مالّ خواردنی – جگه له مالی هاودینانی خو‌یان – به‌لاوه ره‌وایه، چونکه پټیان وایه ته‌ورات ته‌نها نه‌هی له مالّ خواردنی هاودینانی خو‌یانی ئی کردوون. **{ذَٰلِكَ}** نه‌م کرداره ناشیرینه خیانه‌ت‌کاریانه‌یان **{بِأَلْهَمُّ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّينَ سَبِيلٌ}** له‌م

۷۸} وَإِنْ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلْوُونَ أَلْسِنَتَهُم بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ { واته: بیگومان کۆمه‌ئیکى ترى نه‌هلى کیتاب که مالم و زاناو کاربه‌دمسته‌کانیان و مکوو که‌عبی کوپى نه‌شرمفو مالیکى کوپى نه‌لصه‌یفو هاوه‌لانیان دمقه‌کانى ته‌وراتیان گۆپ‌یوه، نه‌مجار دین نه‌و دمقه‌ گۆپ‌دراوه ده‌خویننه‌وه له‌کاتى خویندنه‌دمکه‌یدا زمانى خوڤان باده‌مدن و دمگى ئى هه‌لده‌مپرنو، په‌ ناواز ده‌یخویننه‌وه بۆنه‌وه‌ی وای پيشان بدن: که نه‌و دمقه‌ گۆپ‌دراوه به‌شیکه له‌ که‌لامى خوداو ته‌وراته؛ به‌لام له‌پراستیدا {وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ} نه‌و دمقه‌ گۆپ‌دراوه که‌لامى خودا نیه، نه‌وان درۆدمکه‌ن {وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ} ده‌لێن: نه‌وه له‌خوداوه هاتوووه و هه‌رمووده‌ی نه‌وه؛ {وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ} نه‌وانه راست ناکه‌ن نه‌و دمقه‌ گۆپ‌دراوانه له‌خوداوه نه‌هاتوون {وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبُ} بى چاو و رووى نه‌و تاقمه‌ که‌یشتوته نه‌ندازمیه‌ک بى پىنج و په‌نا نه‌م دمقه‌ گۆپ‌دراوانه دمه‌دنه پال خوداو هیج ترس و خو‌ف‌ئیکیان نیه و پێیان وایه: هه‌رشتیک بکه‌ن خودا لێیان خو‌ش ده‌بێ. {وَهُمْ يَعْلَمُونَ} نه‌ومنده بى شه‌رم و نابروون، دمه‌زانن که هسه‌که‌یان درۆو هه‌له‌سته، نه‌و دمقه‌ بۆ خوڤان گۆپ‌یوانه، که‌جى نیه‌به‌تى دمه‌دن بۆ لای خودا، نه‌مه‌ش تاوانیکى هه‌ر که‌ورمیه‌و بوختانیکى بى پاساوه به نه‌نقه‌ست نه‌نجامى دمه‌دن.

۷۹} مَا كَانَ لِشَيْءٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ { ناشی و هیج ئاده‌میزادیک رایه‌ی ناكه‌وئ که خودا نیگای بۆ بکا و بیکاته پێغه‌مبه‌رو فێرى نابین و نه‌ئێنى شه‌ریعه‌تى بکا {ثُمَّ} که‌جى پاشان له جیاتی سوپاس و سستایش کسردن و به‌ندایه‌تیکردن بۆ خودا {يَقُولُ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ} بانگه‌وازی ئاده‌میزادان بکا بۆ په‌رستنى خو‌ی له‌ باتى په‌رستنى خودا! دیاره شتى وا نابێ و ناگونجی! چونکه که‌سیک خودا پله‌و پایه‌ی پێغه‌مبه‌رایه‌تى بداتى، بانگه‌وازی خه‌لکى ده‌کا بۆ نه‌وه‌ی زانیاریان به‌و پێغه‌مبه‌رایه‌تیه‌ بێ و هه‌لێان ده‌نێ بۆ تیگه‌یشتن له یاسای نایینه‌که‌ی و داوایان ئى ده‌کا بینه پێشه‌نگ له تا‌عات و خودا‌په‌رستیدا، دیاره هه‌رگیز پێیان نا‌ئێ: له جیاتی خودا من بپه‌رستن {وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّائِينَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ} به‌لگوو نه‌و پێغه‌مبه‌ره‌ی که کتیبى بۆ نێردراوه هه‌میشه به‌ گه‌ل و نه‌ته‌وه‌که‌ی ده‌لێ: به‌نده‌ی خودا بن، خو‌تان به‌ ره‌مبانی (خوداویست) له‌فه‌لهم بدن، راسته‌وخۆ به‌بێ ناومند و وه‌سیله

وَأَنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلْوُونَ أَلْسِنَتَهُم بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ مِنْ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٨﴾ مَا كَانَ لِشَيْءٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولُ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّائِينَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿٧٩﴾ وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا لِلْمَلَائِكَةِ وَالنَّبِيِّينَ أَبْنَاءَ أَيُّكُمْ بِالْكَفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨٠﴾ وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨١﴾ فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٨٢﴾ أَفَعَمَّ وَجْهَ اللَّهِ يَبْعَثُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

له باره‌گای زاتى بێچوونى بپاړینه‌وه، هه‌میشه په‌نا بۆ ئاستانه‌ی نه‌و به‌رن، به‌هۆی تیفک‌رین و دیراسه‌کردنى هورنان و نامه‌ی ناسمانى، نامه‌ی خودایی، واته: له رێگه‌ی زانست و زانیاری و فێربوونى نامه‌ی خوداوه، مرۆف ده‌بێته ره‌مبانی و خوداویست! چونکه هه‌ر زانیارییه‌ک ئاده‌میزاد هه‌لنه‌ن بۆ گوشتارو کردارى چاک، به زانیاری له‌فه‌لهم نادری.

۸۰} وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا { هه‌رگیز ناگونجی بۆ که‌سیک خودا بیکاته پێغه‌مبه‌ر داوا له گه‌ل و هۆزمه‌ی بکا که به خودای بزائن! هه‌رگیز فه‌رمانى واتان بێ نا‌کا، هه‌روه‌ها فه‌رمانى نه‌وه‌شتان بێ نا‌کا که فریشته‌و پێغه‌مبه‌ران بکه‌ن به نه‌رباب و په‌رستراو، نه‌م بیرباومره بى بنه‌مایه‌و راستى تێدا نیه!

۸۱} {أَيُّكُمْ بِالْكَفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ} ئایا نه‌و پێغه‌مبه‌ره فه‌رمانتان پێ ده‌کا به فریشته په‌رستى یان پێغه‌مبه‌ر په‌رستى؟ بێگومان پێغه‌مبه‌ران هه‌لوێستى وا ناوێنن، چۆن پێغه‌مبه‌ر شتى وا ده‌کا؟ هه‌ر پێغه‌مبه‌رى شتى وا بکا په‌کسه‌ر

پیغمبرایه‌تی ئی دمه‌ندریته‌وه و کافر دمی و باومری نامینی...! که سیک خودا نامه‌ی ناسمانی بو بنیری و حکمه‌ت و پایه‌ی پیغمبرایه‌تی پی ببه‌خشی، له هه‌موو کهس زیاتر خودا دمناسی؟

{^{۸۱} وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُم مِّنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ لَّمْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُّصَدِّقٌ لِّمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ} ئه‌ی موحه‌مه‌دا باسی ئه‌ومیان بو بکه، ئه‌ومیان بخه‌روه یاد: که خودای تو به‌یمانی له پیغمبران و مرگرت و پیی فهرموون، هه‌رکاتیک پیغمبریک دوی ئیوه هات و بر‌وای به نایینه‌که‌ی پیش خوی هه‌بوو، پالپشتی کتیبه ناسمانیه‌کانی پیشووی دمکرد، ئیوه ئیمانی پی به‌ینن و یارمه‌تی بدن، ئیوه له‌سه‌ر هه‌ر نایین و مه‌زه‌به‌یک بن، هه‌ر کتیب و حکمه‌تیکتان بو نیردرا پی دمی بر‌وای به و پیغمبره‌ تازه بکه‌ن! چونکه مه‌به‌ست له ناردنی پیغمبران یه‌ک مه‌به‌سته، کاره‌کانیان ته‌واوکه‌ری یه‌کترین، هه‌موویان له بنه‌ما و نوصولدا یه‌ک هه‌لوئستن، جوداوازیان - ئه‌که‌ر له فروعا هه‌ی - ئه‌وه بو خوشبه‌ختی ناده‌میزاده، پیویسته پیغمبران هه‌موویان هاریکاری یه‌کتری بکه‌ن و یارمه‌تیدهری یه‌کدی بن! ئه‌که‌ر پیغمبریک له‌سه‌رده‌می پیغمبریک تری هات پیویسته پیغمبره‌که‌ی پیشو ئیمانی پی به‌ینی و یارمه‌تی بدا و به گوهری توانا هاریکاری پی.

{^{۸۲} أَفَرَأَيْتُمْ عَلَىٰ ذَلِكُمْ إِصْرِي} په‌رومردگار فهرمووی به و پیغمبرانه‌ی که عه‌ده و به‌یمانی ئی و مرگرتوون، نایا دانتان به‌ودا نا که ئیمان به‌ینن به و پیغمبره‌ له ناخر زه‌ماندا په‌یدا دمی؟ به‌ئین دمه‌ن که یارمه‌تی بدن و هاریکاری بکه‌ن؟ به‌یمان دمه‌ن که بر‌وای به و پیغمبره‌ بکه‌ن که له ناخر زه‌ماندا دی و ئه‌و بر‌وای به به‌یمانی ئیوه هه‌یه؟ ئه‌م په‌یامه‌تان قبوئه؟ {قَالُوا أَفَرَأَيْنَا} وتیان: به‌ئ: دانی پيدا دمنین و ئیعتیراف به‌وه دمه‌ین، {قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ} ئه‌مجار په‌رومردگار فهرمووی: ده بریکتان شایه‌د بن له‌سه‌ر بریکتان، منیش شایه‌دم به‌سه‌رتانه‌وه و ناگاداری ئه‌م دان بیانان و به‌ئینه‌تانم و هه‌موو شتیک دهرباره‌ی ئیوه دمه‌زانم و هه‌چم ئی هون ناب!

{^{۸۳} فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ} که سیک دوی ئه‌م دان پیدانانه‌و به‌ئین و مرگرتنه پشت هه‌ل بکا و نایین بکاته هوکاری جوداوازی و دزایه‌تی خسته‌وه و ئیمان به پیغمبره‌ی ناخر زه‌مان نه‌هینی، که ئه‌و بر‌وای به پیغمبرایه‌تی پیغمبرانی پیش خوی هه‌یه و ته‌صدیقیان

قُلْ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ عَلَىٰ نَبِيِّهِمْ وَلَا سَمْعِيلَ وَلَا إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِن رَّبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُم مُّسْلِمُونَ ﴿٨١﴾ وَمَن يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَن يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٨٢﴾ كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوا أَنَّ الرُّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٣﴾ أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ أَنَّا عَلَيْهِمُ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿٨٤﴾ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَخْفَىٰ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٨٥﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن بَعْدِ ذَلِكَ وَأَسْلَمُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٨٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ أَزَادُوا كُفْرًا لَّنْ نَّقْبَلْ تَوْبَتَهُمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٨٧﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَن يُغْفَلَ مِن أَحَدِهِمْ قُلْ لَّأَرْضُ ذَهَبًا وَلَوْ أَفْتَدَىٰ بِذِهِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُم مِّن نَّاصِرِينَ ﴿٨٨﴾

ده‌کا، نایینه‌که‌ی نایینیکی گشتیه‌و سه‌رتاسه‌ریه، که سیک دزایه‌تی ئه‌م پیغمبره‌ بکا و به‌دروی بخاته‌وه و ه‌کو و ئه‌لی کیتابی هاوچه‌رخ‌ی پیغمبره‌ی ئیسلام کردیان، ئه‌وه یاخی بوو کافرو پی واده و به‌ئینه، له به‌یمانی به‌سه‌رتویان له‌گه‌ل خودادا دمرجوون و پابه‌ندی عه‌ده و به‌یمانی خویان نه‌بوون.

{^{۸۳} أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْتَغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَن فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا} نایا جگه له نایینی په‌سه‌نکراوی خودا نایینیکی ترتان دمی؟ پشت له نایینی په‌سه‌نکراوی خودا دمه‌ن؟ له کاتیک چا له ناسمان و زه‌یدا هه‌یه، هه‌موویان گه‌ردنکه‌ج و پابه‌ندی ئه‌لقه‌له‌گوئی خودا و نندن. جا یان به ویستی خویان له رووی ئی‌نصاف و تتی‌فکرین له به‌لگه‌و ده‌لیل، یان به‌زمه‌ری شم‌شیر و نیشاندانی روودای ودها که ریگیان نه‌می‌ن و نه‌توانن ئیمان نه‌هینن و ه‌کو و هه‌لستانی کیو به‌سه‌ر به‌نو ئیسرائیلی، یان ویکه‌اته‌وه‌ی دهریای نیل به‌سه‌ر فیرعه‌ون و له‌شکره‌که‌ی داو خنکانیان، که له‌پیش ئه‌وه‌ی بخنکین که زانیان مردن یه‌خه‌ی پی گرتوون و تازه جاریان نه‌ماوه، یه‌که‌سه‌ر ئیمانیان هی‌نا! به‌لام تازه چ سوود!

{وَالَّذِي يُرْجَعُونَ} هەر بۆلای خودا دەگمڕێنەوه هەرکەسێک لە جولهکەو مەسیحی و گرووهکانی تر جگە لە ئیسلام نایینی تر هەلبژێرێ بەگوێرەى ئەو هەلوێستەیان سزایان دەدرێتەوه.

{قُلْ آمَنَّا بِاللَّهِ} ئەى موحەممەد! بێ: من و ئەوانەى لەگەڵمەدان لە موسوڵمانان ئیمانێ پتەویان هەیه بە هەبوونی خودای تاک و تەنیاو بێ هاوێ و هاوتایە، تاقە دەست روێشتوو لە بوونەومردا {وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا} هەروەها بپروایان بە قورئان هەیه کە بە نیکا لە خوداوه نێردراوه بۆ من و منیش بە ئومەتەکەم راگەیانندوو. {وَمَا أُنْزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ} هەروەها بپروایان بەوه هەیه کە خودا نیکای کردوو بە بۆ ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسحاق؛ بۆ ئەوەى گەلەکانیان لە گومرایی رزگار بکەن و، بیانخەنە سەر رێگای راست و خوداپەرستی! ئەو نیکایەى بۆ ئەوان کراوه لەگەڵ پەیمانی ئێمەدا لە ناوڕۆک و ئووصلدا یەک نامانج و یەک مەبەستن، بۆیەش ناوی ئەم پێغەمبەرانیەى هێنا چونکە ئەهلى کیتاب بپروایان بە پێغەمبەرایەتى و کتێبەکانیان هەیه.

{وَمَا أَوْتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ} هەروەها بپروایان بە پێغەمبەرایەتى موسا و عیسا هەیه، بپروایان بە تەورات و ئینجیل و باقی موعجیزەکانیان هەیه، بۆیەش بەتایبەتى باسی ئەم دوو پێغەمبەرەى هێنا چونکە گوشت و گوێهەکەى پێغەمبەر (دروودی خوای لەسەر بێ) لەگەڵ جولهکەو هەلەکان بووه {وَالَّذِينَ مِنْ رَبِّهِمْ} هەروەها بپروایان بەوه پێغەمبەرانیەى تریش هەیه؛ کە لە خوداوه نێردراون وەکوو داود و سولهیمان و ئەییوب و هى تریش کە پەرۆمردگار چیرۆک و بەسەرھاتەکانیانى بۆمان گێڕاوتەوه، وەهى هەندیکیانى هەر نەگێڕاوتەوه؟

{لَا تَفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ} ئێمە جوداوازیی ناخەینە ناو پێغەمبەرانیەوه ناچین بپروایان بە هەندیکیان هەبێ و هەندیکیان بە پێغەمبەر نەزانین! وەکوو جولهکەو نەصرانى دمیکن کە بپروایان بەهەندێ پێغەمبەر هەیه و بپروایان بە برهکەى تریان نیە! {وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ} ئێمە گەردنکەجی پەرۆمردگارین، فەرمانبەردارى فەرمانینى، مەبەستمان نزیک بوونەومیه لە خودا، دەمانەوئ ئیصلاحی دڵ و دەروونمان بکەین و لە چلکی گوناھ پاکى بکەینەوه.. نایەتەکە بە وشەى ئیمان (امنا) دەستى پێ کردو بە وشەى ئیسلام؛ (مسلمون)

کۆتای پێ هات تا نامازە بێ بۆ ئەوه کە بەروبوومى هەموو ئایین و نیکاو ئاردنى پێغەمبەریک ئیمان و ئیسلامە..

نەمجار فەرمووی: {وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ} هەرکەسێک جگە لە ئایینی پاکى ئیسلام – کە پوختەى هەموو ئایینەکانەو بریتییه لە ئیمان و ئیسلام – هەول بدا ئایینیکی تر بنیته کایهوه. ئەوه لێ وەرناگیرێ و جی بکا لای خودا بەتال و بێ هودەیه، چونکە ئەگەر ئایین وا لە ئادەمیزادەکان نەکا کە خضوع و گەردنکەجی بۆ خودا ئەنجام بدەن بە ئایین حسیب ناکرێ و بریتی دەبێ لەچەند کردار و گوشتاریکی بێ مەبەست و لاسای کردنەومیهکە کوێرانە دەبێ و هیچ سوودیکیان ئی نابینرێ؛ بەلکوو زیاتر دڵ و دەروون رەش دەکا، فیتنەى و ناشووب بەرپا دەکا و سەرچاوەى خەسارەتەندى دەبێ، {وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ} لە قیامەتدا لە خۆشى بەهەشت بێ بەرى و تووشى سزای دۆزەخ دەبێ.

{كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ} چۆن خودا گەل و هۆزێکی وەکوو جولهکەو نەصارا دەخاتە سەر رێگای راست و وایان ئی دەکا شیایى پاداش و خۆشەختی و بپاھەلەدان بێ؟! کە ئەوانە لە روانگەى تەورات و ئینجیلەوه بپروایان بە پێغەمبەرى ئاخى زەمان کردو {وَشَهِدُوا أَنَّ الرُّسُولَ حَقٌّ} شایەدییان دا کە ئەو پێغەمبەرە کە (محمەد)ى ناو و پێغەمبەرى ئاخى زەمانە پێغەمبەریکی راست و حەقە و پێویستە هەموو کەس شوێنى بکەوئ {وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ} بەلگەى زۆرو بەهێزیان بۆ هات لە نایەتى قورئان و دەقەکانى تەورات و ئینجیل و باقی ئەو موعجیزانە کە پێغەمبەرایەتى پێغەمبەر دەچەسپێن.

{وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ} پەرۆمردگار گەل و هۆزى وا ستمەکارو بێ وادەو بەلێن ناخاتە سەر رێگای راست و بەحەقیان ئاشنا ناکا! چونکە ئەوان بۆ خۆیان ستمەیان لە خودى خۆیان کرد، پاش ئەوەى بە گوێرەى تەورات و ئینجیل ئیمانینان پێ هێنا بوو، بەلام دواى هاتنى ئەو پێغەمبەرەو پەیدا بوونى نوورى پێغەمبەرایەتى هەلگەرانەوه و لەوادەو بەلێنى پێشوویان پاشگەز بوونەوه!

{أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ أَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ} سزای ئەو گومرپا و سەر رەقانە ئەومیه؛ کە خودا رەقێ لێیان بێ و نەفرینیان ئی بکا و لە رحەمەتى خۆى بێ بەشیان بکا، هەروەها فریشتە و ئادەمیزادیش نەفرینیان ئی

{ ۹۲ } لَنْ تَسْأَلُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ { نَبُوہ ناگہانہ

رمز مهنديي خوداو به نه‌هلی طاعتو گهرنکه‌ج بؤ خودا
حسین ناگرین و شیاوی پاداشی باش نابن، هه‌تا نه‌به‌خشن
له‌و مالیه‌ی خوش‌تان دموی و که له‌مالی چاکو باشی نیومیه،
نیتر له‌ روانگی نهم نایه‌ته‌ پیرۆزموه موسولمانانی راستالی
پیشوو نه‌گهر مالیکیان خوش بویستایه‌ له‌ریگی خودادا
سهرقیان دمکرد!

{وَمَا تُقْفُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ} همزشتك لهزنگه
خودادا به خشن، چاك يان خراب بى، كه م بى يان زورى،
دلشايان خودا پيى دهمانى و پاداشى گونجاوتان دمدايهوه
لهسرى و به گويهرى نييمت و مهبهستان حسابتان بؤدهكرى.

{ ۹۴ } كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حَلَالًا لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَائِيلُ عَلَى نَفْسِهِ { هه موو خواردمهه نپيهك بؤ نه ته وهى ئيسرائيل حه لال و رهوا بووه، دواى بېړئ خواردمهه نى به گوڼړه تهورات له جووله كه كان ياساغ كړا، وهكوو سزايهك و ته مېئ كړدنيك بؤيان، چونكه نهوان سته ميان له خؤيان كړدو شياوى ئهو ته مېئ كړدنه بوون.

که دمه رموی: {مَنْ قَبْلَ أَنْ تَنْزَلَ السَّورَةُ} واته؛ پیش هاتنه خوارموی تهورات بۆ موسا هموو جۆره خواردمه نییه ک حه لال بووه، بۆ نه ته وهی ئیسرا ئیل به لام پاش نازل بوونی تهورات و نه جامدانی ئه وان بۆ جه ند تاوانیک ئیتر جۆر هه خواردمه نییان ئ قه دهغه کراو هوی هه رامکردنه کهشی روون کردۆته وه،

{قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرَةِ فَاتْلُوهَا إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ} ئەي موحەممەد! پەيەن بۆ ئەگەر ئۆيە دۇنيان كە راست دەكەن! دە تەورات بەيەن و بېخوینەنە سەیری بکەن بزەن ئاخۆ ئەوي تەیدایە كە دەلێن: ئەو خواردەمەنیانەي لەئۆيە حەرام كراوون لە ئیبراھیمیش حەرام بوون؟! دە بیەن دەقەکانی تەورات سەیر بکەن و بیکەن بە حەكەم با راست و درۆی قەسەگەنتان دەرەكەوئ! خو تەورات كەتیبی خۆتەنە و برۆاتان پەتەتی.. دۇنيابن ئەگەر سەیری تەورات بکەن بۆتان دەرەكەوئ كە ئەو شتانەي لە نەتەوي ئیسرائیل قەدەغەكران ھۆیەكەي نەتەجامدانى چەند تاوانێكى بەنو ئیسرائیلییەكان خۆیان بوو، ئەو حەرامكردنەش تەمبەي كردن و سزادانیان بوو، كە وابێ كەسێك ئەو جۆرە تاوانانەي نەكردبەن ئەو خواردەمەنیانەي بەشیۆوي حەلال بۆ دەمێنیتەو! چونكە ئەصل لە خواردەمەنیدا حەلالییە نەك حەرامی.

لَنْ نَأْتِيَهُمْ حَتَّى تَسْأَلُوهُمْ وَمَا تُحِثُّونَ ۖ وَمَا تُؤْفِكُونَ مِنْ شَيْءٍ
فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿١٢﴾ كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حَلَالًا لِّبَنِي
إِسْرَءِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَءِيلُ عَلَى نَفْسِهِ مِن قَبْلِ أَنْ نُزِّلَ
التَّوْرَةُ ۚ قُلْ فَأْتُوا بِالتَّورَةِ فَاتْلَوْهَا إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ
﴿١٣﴾ فَمَنْ أَفْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ
هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١٤﴾ قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا
وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٥﴾ إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي
بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾ فِيهِ ءَايَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ
إِبْرَاهِيمَ ۖ وَمِنْ دَخَلَهُ كَانَ ءَامِنًا ۗ وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ جَمِيعُ
الْبَيْتِ ۚ مَنْ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا ۚ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ
عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿١٧﴾ قُلْ يَتَّخِذُ الْكُفَّاءُ لِلْكِتَابِ ۚ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ شَهِيدٌ
عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾ قُلْ يَتَّخِذُ الْكُفَّاءُ لِلْكِتَابِ ۚ تَصُدُّونَ عَنِ
سَبِيلِ اللَّهِ ۖ مَنْ ءَامَنَ تَبِعُونَهَا ءَوْجًا وَانْتُمُ شُهَدَاءُ ۚ وَمَا اللَّهُ
بِفَاعِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ يَتَّخِذُ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَطْيَعُوا
فِرْقَانًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرْدُّكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كَافِرِينَ ﴿٢٠﴾

﴿فَمَنْ أَمَرَنِ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾ كه سيك دروؤ دهلسه بهدم خوداوه هه ئه ستي و پيى وابي كه ياساغبووني ئه و خواردمه نييانه - گوشتي وشتر و شيره كه ي - له سهر پيغه مبه راني پيشوو گه له كانيان له پيش هاتنه خوارموه تهوراتدا بووه، له م هه ئويستميان په شيمان نه بنه وه و توبه نه كهمن ﴿مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ﴾ دواي ئه وه ي كه بويان روون كرايه وه كه حه رامبوونه كه به هوي گوناوه تاواني خو يانه وه بووه دواي هاتنه خوارموه تهورات بووه، يان دواي ئه وه ي داوايان ئي كرا تهورات به ئنن و سه يري بكهمن، نه وانيش له ترسي ئه وه كه دروكه يان دهر كه وي نه وي ران تهورات بي ن ﴿فَأَرْسَلَكَ هُمْ الظَّالِمُونَ﴾ ئه وانه سته م له خو يان ده كهمن و شي اوي سزاي دوزمه خن و خودا نه فرم تيان ئي ده كا، چونكه ئه وان راستي پيشل ده كهمن و دروؤ دهلسه ده خنه روو. ده گير نه وه ده ئنن: كه پيغه مبه ر (دروودي خواي له سهر بي) ئه م ته حه دايه ي ئي كردن، ئي تر نه وي ران تهورات بي ننه پيشه وه بو ي ران خوارد، ئه مهش به لگه بوو، له سهر ئه وه: كه پيغه مبه ر (دروودي خواي له سهر بي) به نيگا ئه و زانيار يانه ي تهوراتي

{^{۹۷}فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ إِبْرَاهِيمَ} لهو مالهدا نیشانهی ناشکرای تیدا همن، یهکی لهو نیشانه شوینی راوستانی ئیبراهیمه تیدا (مقام ابراهیم) که بۆ نویژ لیی راوستاوه له خودا پاراوتتهوه، وهکوو موعجیزیهکی میژووش شوین قاجی پیروزی لهسهر تاته بهردهکه ماوه، عهرمهکان به تهواتور چین له دواي چین لهم چیرۆکهیان بۆ یهکتری گیراوتتهوه. {وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا} ههرکهسیک تینی بۆ هاتبی و خوی خستیته ناوی تا لهناویدا مابووپیتهوه پاریزراو بووه، کهس دمستدریزی بۆسهر خوی و مالی نهکردوه، تهناوت پیاوگوژیش که خوی خستیته ناو کهعبهوه ههرچهنده موستهحهقی تۆله لی ستاندن بووی تا لهویدا بووی خوی پاریزراوه. {وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا} پیویسته ههرکهسیک توانای دارایی و جهستهیی ههبوو له موسولمانان له ماوهی تهمنیدا جاریک دیدنی مالی خودا بکا بهمهبهستی ههچ کردن بۆ خودا، نههمش ریژلینانیک تابهته بۆ نهو خانه پیروژه، ههر له رۆژگاری ئیبراهیمهوه تا سهردهمی پیغهمبهری ئیسلام نادهمیزادان سالانه دیدنی لهم خانووهدیان کردوه چین لهدواي چین و نهوه لهپاش نهوه - تهناوت نهوانهی بتههرست و موشریکیش بوون - لهم رئاو رسمهیان پهپرهو کردوهو بهشیومیهکه له شیومکانی ههچ کردن لهم دابو نهپیتهمیان دریزه پیداوه، نههمش بهلگهیهکی (متواتر) و گیرانهوی کۆ له کۆیه بۆ چهساندن دروستکردنی لهو خانوو لهلایه ئیبراهیمهوه (علیه السلام) ههر لهروژگاری هاتنی نایینی ئیسلامیشهوه تا ئیستا سالانه کۆمهلیک له موسولمانان لهههر چوار لاه له کاتی دیاری کراودا بهرهو مالی خودا بهرئ دهکهنو لهم نههرکه پیروژه (نههرکی ههچکردن) نههناج دهمدن! نیشانهللاتا کۆتایی تهمنه جیهان لهم نههرکه پیروژه ئیسلامیه لهگهشهکردندا دهبی. {وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ} ههرکهسیک ئینکاری نهوه بکا که کهعبه یهکهم خانویکه که ئیبراهیم بهفهرمانی خودا بۆ خودا تیداپهرستن دروستی کردوه - گهردنکهج نهبی بۆ فهرمانی خودا و ههچ کردن و رووتیکردنی لهکاتی نویژداو به رۆگهی نهزانی، نهوه خوا بی ناتاجه و هیج پیویستی به نادهمیزادان نیهو له خودایهتی خوی ناکهوی!

{^{۹۸}قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ} نهی موحهممه! به خاومن نامهکان بلی: بۆچی برواتان به خودایهتی خودا نیهو سهرپیچی فرمانهکانی دهکهن و ئیمان

زانیهوه، چونکه نهوه نهخویندهوار بووهو نهخویندهواریه کهشی مهشهور بووه، جا که راستی و ههق دهرکهوتن و بهتال تیکشکاو ناکام زاندره.

{^{۹۹}قُلْ صَدَقَ اللَّهُ} نهی موحهممه! بلی: بهرومردگار راستی لهگهه کردم لهویدا که ههوالی پیدام که ههموو خواردمهنییه کههلال بووه. {فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا} پتیا بلی: شوین نایینی ئیبراهیم بکهون نایینکی پاک و خاوین و بی خهوشه، دهق وهکوو لهم نایینه وایه که من بانگهوازیتان بۆ دهکهم بۆی، ههزرمی ئیبراهیم بههیج جوړئ گوشتی و شتر و شیر و شتری ههرام نهکردوه، نایینکی مامناومندییه، تونرهوی و زیادهروی تیدا نیه، قورئان ناوینه بالانومایهتی، ئیبراهیم خوداپهرستیکی ههقئاس بوو، وازی له ههموو نایینک هینا بوو ریگای راستی ئیسلامی گرتبوو: که لهسهر بنهمای یهکتاپهرستی و به ههلال زانیی خواردمهنی پاک و خاوین سهرچاوهی ههلگرتبوو {وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ} ئیبراهیم ههرگیز هاوهلی بۆ خودا قهرار نهداوه، نه وهکوو قوریهشییهکان بتههرستی کردوه، نه وهکوو جوولهکه و فهله خوی به کوری خودا زانیوه.

{^{۱۰۰}إِنْ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ} بیگومان نهو خانوو که رۆگهی موسولمانانه له نویژو پارانهوه، نهوه یهکهم خانویکه بۆ خوداپهرستی دروست کراوه، نهو خانومیه که ئیبراهیم و ئیسماعیل دروستیان کرد بۆ خوداپهرستی.

بهکورتی: یهکهم پههرستگایهکی راست و دروست که پیغهمبهران دروستیان کردبی کهعبه پیروژه و لهخاکی مهککهدا بنیات نراوه لهسهر زهوی پێش کهعبه پههرستگایهکی تر دروست نهکراوه، دپژ زهمانی دهبیته مایه زۆر ریژی. لهم خانوو پیروژه چهند تابهتهندییهکی ههیه:

- ۱- پیروژو بههرکهت نامیزه خیر و فهری زۆره.
- ۲- {وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ} نهو ناستانه سهرچاوهی شارمزیی کردنی خهله، نویژکههرکهکان له کاتی نویژو پارانهوه رووی تی دهکهن و دلی موسولمانانی پتوه بهنده، سالانه به سواری و به پیادهی ملیونهها خهلی بۆ دهکشین، دهچن بۆ دیدنی لهم ماله پیروژه، له ههموو لایهکهوه موسولمانان دهرژینه لهو بهسته (ههرمه)وه بۆ نههنامدانی نههرکهکانی ههچ و عهره.

به پیام و نشانی راستی پسه‌سندو نی‌ردراوی ناکه‌ن؟؟ هوی
چیه و به‌لگه‌تان چیه که‌وا هه‌لو‌یستی واتان گرتووه بانگه‌وازی
نی‌سلامی رمت ده‌کهنه‌وه؟؟ {وَاللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ}
خودا ناگاداره و دزمانی چی ده‌کهنه و سزای شیایو نه‌و
هه‌لو‌یستی و کردارانه‌تان دمه‌اته‌وه.

{قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ} بپیان بلی: نهی خاوم‌ن نامه‌کان! {لِمَ
تَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ} بوجی و له‌پای چی هه‌میشه
هه‌ولی نه‌وه دمه‌ن که موسولمانان له ریگای راست و دروستی
نی‌سلام لابدم؟؟ ریگای نیمان و زانستیان بی بشیوینن؟
هه‌میشه کۆسپ و ته‌گهره ده‌خه‌نه به‌رده‌م بلا‌و بوونه‌وه‌ی
نابین!! ناهیلن به دلی هۆشیار و جاوی وردبیینیه‌وه له
بوونه‌ور بپروانن و دل و دموونی خویان به ره‌وشتی به‌رز
نارایشت بدمن؟ ناستی مرو‌فایه‌تی خویان به‌رز بکه‌نه‌وه؟؟
نی‌وه به‌م هه‌لو‌یسته دزایه‌تیکردنه‌تان که له‌سمر بنه‌مای
حه‌سوودی و لوت‌به‌رزی و جه‌واشه‌کاری بنجی به‌ستووه.
{تَبْعُوهَا عِوَجًا} دمه‌انه‌وی ناده‌میزاد له ری‌بازی حه‌ق لابدم‌و
بیانخه‌نه سمر ریگای گوم‌رایی و ده‌شرانن که موچه‌مه‌مه‌د
پیغه‌مه‌به‌ره و راست‌گۆیه له پی‌امه‌که‌ی داو، له کتییی نی‌وه —
ته‌هورات و نینجیل — دا مزگینی به هاتنی دراوه، نیشانه‌و
نه‌خلاق و ره‌وشتی دیاری کراوه، به‌لام نی‌وه ده‌قه‌کانتان
گۆریون و به‌دم خوداوه درۆ و ده‌له‌سه‌تان هه‌له‌ستووه {وَمَا
اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ} خودا بئ ناگا نیه له کرده‌وه و هرتو
فیلتان، تۆله‌تان بی دمستینی!!

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَطِيعُوا فَرِيقًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِعَانِكُمْ كَافِرِينَ} نی‌وه نه‌ی گرو‌هی موسولمانان!
نه‌ی نه‌وانه‌ی که باوم‌رتان هی‌ناوه، نه‌گهر گوی بۆ نه‌و قسه
فیتنه نامیزو ژمه‌راوی‌پانه‌ی جووله‌که‌کان بگرن و دلیان بۆ
بکه‌نه‌وه به گوی‌رمی ویستی نه‌وان هه‌لس و که‌وت بکه‌ن،
دل‌نیابن له موسولمانییه‌وه دمه‌تانگێرنه‌وه بۆ سه‌رده‌می
نه‌فامی و خودانه‌ناسی! و‌کوو له نایه‌تیکی تردا نه‌م مانایه
دوو‌پات دمه‌کاته‌وه و دمه‌رم‌وی: {وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ
يَرُدُّوكُمْ مِّنْ بَعْدِ إِعَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ}
ناشکراشه خودانه‌ناسی و گه‌رانه‌وه بۆ دابو نه‌ریتی سه‌رده‌می
نه‌زانی دم‌بیته هوی به‌دبه‌ختی هه‌ردوو جیهان؛ له دوونیادا
دم‌بیته هوی دروست‌بوونی دزایه‌تی و دو‌زمنایه‌تی و خوین
رشتن، له قیامه‌تیشدا دم‌بیته هوی چوونه ناو دۆزه‌خ و سزای
به ئیش!

وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُنْفِلُ عَلَيْهِمْ آيَاتِ اللَّهِ وَفِيكُمْ
رُسُلُهُ. وَمَنْ يَعْصِمْ بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٠٩﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ. وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ
مُسْلِمُونَ ﴿١١٠﴾ وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا
وَأَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ
فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ
فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ
{وَلَسْتُ بِمَعْلُومٍ} أَنَّهُ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١١١﴾ وَلَا
تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَقَرَّوْا وَاتَّخَفَعُوا مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِمْ الْبَيْتَ
وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١٢﴾ يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ
وُجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ
فَقُورُوا أَلْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿١١٣﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ
وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١٤﴾ تِلْكَ آيَاتُ
اللَّهِ تَنْزِلُهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعَالَمِينَ ﴿١١٥﴾

{وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ} چۆن نی‌وه کافر دمه‌نه‌وه و مل له
خودانه‌ناسی دمه‌ینه‌وه؟؟ خو {وَأَنْتُمْ تَلِيٰ عَلَيْكُمْ آيَاتُ اللَّهِ}
نی‌وه نایاتی خوداتان به‌سه‌ردا ده‌خویندریته‌وه؟ هه‌ر ساته
ناساتیک به‌شیک له‌و پی‌امه پیرۆزه خوداییه‌تان بۆ دمه‌ن‌دری
{وَفِيكُمْ رَسُولُهُ} هاوکات له‌گه‌ل نه‌ومدا پیغه‌مه‌به‌ری خوداتان
له ناوادیه و هه‌میشه نامۆزگاری‌تان ده‌کاو نایه‌ته‌کانی
قورنانتان بۆ شی دمه‌کاته‌وه، بیروباوم‌رتان پته‌و دمه‌کاو ریگای
راست و خو‌شبه‌ختی و کامه‌رانیتان بئ ده‌لی: جا نی‌وه له‌گه‌ل
هه‌بوونی نه‌م ره‌به‌ره دلسۆزه له ناوتاندا، نابئ گوی بۆ نه‌و
تاقمه سه‌رلی‌شی‌واوه گوم‌رایانه بگرن و به فیتی نه‌وان
هه‌لبخه‌له‌تین. {وَمَنْ يَعْصِمْ بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ} که‌سیک دمست به نایینی خوداوه بگری و په‌یره‌ی
قورشان بکاو شوین پیغه‌مه‌به‌ر (دروودی خوی له‌سمر بئ)
بکه‌وی، بی‌گومان ریگای راستیان پیشان دراوه، که‌وتوونه
سهر شه‌قامه ریگای راست.

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ} نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی
خاوم‌ن باوم‌رن و نیمانتان هی‌ناوه، ته‌قوای خودا بکه‌ن به
ته‌قوا کردنیکی وا که به‌گوی‌رمی توانا واجبات نه‌نجام بدم‌ن و

له ئیوه کۆمه ئێک هه بێ پشپۆرو لیهاتوو تیکۆشمر تایبەت بن به بانگهوازی کردنی خەلک بۆ خێرو چاکه و فەرمان کردن به چاکه و نهی کردن له خراپه، **{وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ}** ئەوانه کۆمه ئی رزگار بووی دونیاو قیامهت، ناشکراشه تایبەتکردنی ئەم کۆمه له بهو ئەرکه نابێته له مەپەر و هۆی ئەوهی که ئەمر به چاکه و نهی له خراپه ئەرکی سەرشارنی هه موو کهس نه بێ! به لکۆو فەرمان به چاکه و نهی له خراپه ئەرکی سەرشارنی هه موو کهسیکه و هەر کهسه له عاست خۆیهوه دمبێ رۆلی خۆی بگێڕێ و له م کاره پیرۆزه دا هاوبهشی بکا.

{وَلَا تُكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا} ئەم موسولمانان! و مکوو خاوهن نامهکان مەبێ ناکۆکیان تی بکهوئ و پارچه پارچه ببێ! **{وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ}** کێشه یان تیکهوت به تایبەتی دواي ئەوهی به لگه ی ئاشکراو به هیزیان پێ درا، نه گهر شوینی ئەو به لگه و نیشانانه بکهوتنایه ده گه یشتنه مراد، به لām ئەوان له به ئێن و پهیمانی خۆیان پاشگهز بوونهوه، که پێغه مبه ر (دروودی خواي له سهر بێ) بانگهوازی کردن پشتیان هه لکرد، وازیان له فەرمان به چاکه و نهی له خراپه هێنا **{وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ}** ئەوانه سزای گه و ره و به ئێشیان بۆ ناماده کراوه، شیاوی سزادانی به ئێش و ریسواکهرن له دونیاو قیامهتدا، له دونیادا دزایهتی نیوانیان توند دمبێ ریسواو به د ناو دمبێ، له قیامهتیشدا ده خڕینه دۆزهخه وه بۆ هه تا هه تایه!

{يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ} ئەو سزایه له رۆژێک دایه هه ندئ دهم و چاو له گه شه و بزمدان و خۆشی و کامه رانیان پێوه دیاره، که یف خۆش و روو گه شو گوشادن. **{وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ}** هه ندئ دهم و چاوی تریش شه ره مزارو ته له خو رهش داده گرین، ئەمانه ئەو کهسانه که له بنه مای ناییندا ناکۆکی و دووبه ره مکیان به رپا کردووه، ئەو خاوهن نامانه که له ژبانی دونیا یاندا فەرمانیان به چاکه و نهی له خراپه نه کردووه، هه روه مایا ئەو دوو رووانه ی که ژبانیان به دوو پرووی به سه ر به ردووه، ئەو روو ره شان به سزای بۆ ناماده کراویان دهبین، له تر سا ره نگیان رهش داده گه رێ! **{فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ}** جا ئەوانه ی که روویان رهش دمبێ به هۆی نانه وه ی دووبه ره مکی له بنه مای ناییندا، له ژبانی دونیا یاندا کێشه و نیزاعیان به رپا کردووه، په رومردگار تان ووتیان ئی دها و لۆمه یان ده کاو پێیان ده فهرموئ، ده بچێژن! ئاری! پێغه مبه ری ئیسلام موحه ممه د به درۆ ده خه نه وه! پێی کافر

خۆ له شته نه ی ئی کراوه کان به رپا ریزن. **{وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا بِمَا نُنَزِّلُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَلَّوْا بِنُفْسِهِمْ وَأَلَّوْا بِالْهَوَىٰ وَنُفْسِ الْفَاسِقِ}** و له خۆتان مه کهن به کافری به مرن، هه میشه هه وێ بدن به موسولمانی دونیا به جێ به ئێن، هه رگیز هاوه ل بۆ خودا دامه نێن و به شیوه ی موسولمانی پێشوازی له مردن بکه ن!

{وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا} هه مووتان ده ست به کتیبی خوداوه — که قورئان — بگرن و پابه ندی ئەو پهیمانه بن که له و قورئانه دا بۆی نار دوون، له ویدا فەرمانی پێ کردوون به یه کیه تی و ته بایی و گه ردنکه چی بۆ خودا و گوێرپه لی پێغه مبه رکه ی! **{وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ}** ئەم موسولمانان! یاد ی نيعمه تی خودا بکه ن به سه رتانه وه. که **{إِذْ كُنْتُمْ أَغْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ فُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا}** ئەو کاته ی ئیوه دوژمنی یه کتری بوون، خودا یه کیه تی و براهی تی و ته بایی خسته ناوتانه وه، دواي ئەوه ی که دزایه تی یه کتریان ده کردو په رته وازه بوون، ئەم ئەوه ی ده کوشت، به هیز بێ هیزی ده چه و سانه وه! به لām به هۆی نيعمه تی خوداوه — که ئایینی ئیسلامه — هه مووتان بوون به برای گیانی به گیانی یه کتری، ته بایی و خۆشه و یستیان له ناودا بلا و بوومه وه. **{وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا}** به هۆی نه مای و خودانه ناسیه وه، ئیوه له سه ر لیواری چاله ناگریکی سوتمان بوون و خه ریکبوو به هیلاک بچن و، په رومردگار رزگاری کردن و له هه وتان و له ناو چووون و قوتار بوون! **{كَذَٰلِكَ}** نا به و شیوه روونکردنه وه ی که خودا بۆ ئیوه روون کرده وه له م نایه تانه دا ده رباره ی ئەو رق و کینه په ی جووله که کان به رامبه ر به ئیوه هه یانه هه روه مایا ئەو شتانه ی که فەرمانتان پێ ده کاو ئەو شتانه ی نه هیان ئی ده کا هه روه مایا بۆ ئەو حالته ی که له سه ری بوون له چاخ ی نه مای تاندا، ئەو حالته ی له ژێر سایه ی ئیسلام دا بۆتان ره مخوا وه **{يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ}** هه ر به و شیوه نایه ته کانی ترو به لگه و فەرمانه کانی ده نیرئ بۆ پێغه مبه ر (دروودی خواي له سهر بێ) بۆ ئەوه ی شارمزا بکرین و سات دواي سات شارمزیی کردنه که تان په ره مپسینی! بۆ ئەوه ی نه گه رپێنه وه سه ر بارودۆخی په رته وازه یی و دزایه تی کردنی یه کتری و بته به رستی و هاوه ل دانان بۆ خودا و گو مراهی له عه قیده و ره وشت و مامه له دا.

{وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ} په رومردگار فەرمان ده کاو ده فهرموئ، با

وَلَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۗ وَاِلٰى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ﴿١٠٩﴾ كُنْتُمْ خَيْرَ اُمَّةٍ اُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ وَنَهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ ۗ وَتُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَلَوْ ءَامَنَ اَهْلُ الْكِتٰبِ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ مِّنْهُمْ الْمُؤْمِنُوْنَ وَاَكْثَرُهُمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿١١٠﴾ لَنْ يَضُرَّكُمْ وَلَا اَذَىٰ وَلَٰنْ يُغْنِيَكُمْ يَتْلُوْكُمْ اَلَّذِيْ هٰذَا ثُمَّ لَا يُمْسِرُوْنَ ﴿١١١﴾ ضَرِيَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلٰلَةُ اَنَّهُمْ مَّا فَعَلُوْا اِلَّا يَحْسِلُوْنَ ۗ مِنَ النَّاسِ وَاَيُّوْا وَيَقْصِبُوْنَ مِنَ اللّٰهِ وَضَرِيَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ۚ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ بِآيٰتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُوْنَ الْاَنْبِيَاۡءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ۚ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَاَكَانُوْا يَتَّبِعُوْنَ ﴿١١٢﴾ لَيْسَ اَسْوَاۤهُ مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ اُمَّةٌ قَالِمَةً يَتْلُوْنَ اٰيٰتِ اللّٰهِ اَلَّا يَلِيْلُ وَهُمْ يَسْتَبْجِدُوْنَ ﴿١١٣﴾ يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَاَيُّمُرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ وَنَهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسْرِعُوْنَ فِي الْخَيْرٰتِ وَاُولٰٓئِكَ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿١١٤﴾ وَمَا يَفْعَلُوْا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفِّرُوْهُ ۗ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ بِالْمُتَّقِيْنَ ﴿١١٥﴾

پریکاتهوه، سهرمنجای هه موو کاروباریک بۆ لای خودایه و هه موو شتیک بۆ بهر دیوانی نهو دهگه پیتتهوه.

﴿١١٠﴾ كُنْتُمْ خَيْرَ اُمَّةٍ اُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ وَنَهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ ﴿١١٠﴾ ئیوه نهی کۆمهلی موسولمانان! باشترین گهل و نهته ویههکن ئیستا هیئراونه ناو گۆرهبانی ژبانیه وه! که رهوشتان وایه: فهрман به چاکه و نههی له خرابه دهکهن. ﴿وَتُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ﴾ بروای پتهو راستان له دهر ووندا ههیه، که له شهرو فهساد دوورتان دهخاتهوه، بۆلای خیرهو چاکه کیشتان دهکا! ﴿وَلَوْ ءَامَنَ اَهْلُ الْكِتٰبِ﴾ نهگهر خاومن نامهکان - لهگهل هه بوونی ئیمان به خودا که ئیدیعی دهکهن - ئیمانئیکی راست و دروستیان هه بوایه که دل و دهر وونی رهوشه ن بکردنایه وه جلهوی نهفسیانی بکیشایه بۆ ریبازی راست. ﴿لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ﴾ ئهوه بیگومان ئهوه ئیمانیهان باش دهبوو سوودیان ئی وهردهگرت و بهخته وهری دونیا و هیامهت دهبوون، ئهوه مههستهی که به کهچه ئیمانیهکیان دهبانهوئ وه دهستی بیئن به ئیمانیه تهواوو راستهکیان باشتر بۆیان دهسته بهر دهبوو؟! چونکه ئهوه خاومن نامانه نایینی خۆیان بۆیه بهلاوه پهسهنده تاسهروکایهتی دهسته بهر بکهن و رهشه

دهمین؟ دواى ئهوه له پێشدا ئیمانێتان پێ هێنا بوو، باشگهز دهبهوه؟ ئیوه دهتانهزانی کهی پێغه مبههری ئیسلام پهیدا دهبی، نیشانه و رهوشتهکانی له کتیبی ئیوهدا روون کرابوونهوه! کهچی که نێردراو بانگهوازی ئیسلامی دهست پێ کرد، له بهر ههسوودی و دهمارگیری خۆتان، له بهر دلرهقی و دهر وون تاریکی خۆتان، پهشیمان بوونهوه دهستان کرد به دژایهتی کردنی و له بهر دانان له بهر دهه په یامه کهیدا، ئیتر پاداشتان ئهوه پێ که سزای به ئیشی جۆراو جۆر بجێزن! ﴿١٠٧﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ ابْطَؤَتْ وُجُوهُهُمْ فِی رَحْمَةِ اللّٰهِ هُمْ فِیْهَا خَالِدُوْنَ ﴿١٠٧﴾ ئهوانی روو گهشو روو سپین بههوی ئهوهی که له ژبانی دونیا یاندا پهکیهتی و تهبا ییان بهرجهسته دهکرد، جیاوازیان له ناییندا نهدهکرد، ئهوانه ههتا ههتا په دهکهونه ژیر رهحهتهتی خوداوه، له بههههشتا دهبهینهوه ئهوهنده میان بهلاوه خۆشو دلگیره نایانهوئ لێ دهر بجن.

﴿١٠٨﴾ تِلْكَ آيٰتُ اللّٰهِ تَنْزِلُهَا عَلَیْكَ بِالْحَقِّ ﴿١٠٨﴾ ئهم ئایهتانهی به سههرتا دهخویندریتتهوه ئایهتی خودان، به سههرتا دهخوینینهوه، ههق سهپێن، شک و گومان و شه بهیهان تیدا نیه، ئیتر دوای پێراگه یاندن و خویندنهوهی ئهم ئایهتانه، کهس عوزری نامینێ که له ناییندا دووبهرمکی بهرپا بکا و هورنسان باشگوئ بخواو پابهندی فهрман و نههی و نامۆزگارییهکانی نهبی! ﴿وَمَا اللّٰهُ يُرِیدُ ظُلْمًا لِّلْعٰلَمِیْنَ﴾ ئهوه بزانی: ههرچی خودا فهرمانتان پێ دهکا و نههیتان ئی دهکا، ئهوه بۆ ئهوهیه که رێگای راست بگرنه بهر، شارمزا بن بۆ ئهوه شتانهی که سروشتان تهواو دهکا، یاسای کۆمه لایهتییان رێک دهخا، بۆ ئهوهی سهرمۆ دهرنهجن، راستال و خودا په رست بن، خۆشه ختی دونیا و هیامهتدان بۆ دهسته بهر ببی! کهوابن ئهوانه ی له رێگای راست لایان داوه تووشی بهلاو نههامهتی بوون، ئهوه بۆخۆیان سته میان له خۆیان کردووه، به دهستی خۆیان خۆیان خستۆته ناو نا پهحه تیهوه، پهرومردگار ههرگیز ستهمی بۆ نادهمیزاد ناوی، بۆخۆی ستهمکار نیه! ناشیهوئ کهس ستهم له خودی خۆی و خه لکانی تر بکا.

﴿١٠٩﴾ وَلِلّٰهِ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ ۗ وَاِلٰى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ﴿١٠٩﴾ چی له ئاسمانهکان و زهویدا ههیه، مو لکی خودایه، زاتی پاکی خاومنی بوونه وهر و نادهمیزاده، بهگویره ی و یست و ئیراده ی خۆی کارگیر و هه ل سو پێ نهری کاروباریانه، سونه تهی خودا ههرگیز گۆرانکاری تیدا نیه، خودا بۆخۆی له هیچ شتیکی کهم نیه، تا بۆ قهرمبوو کردنهوهی ئهوه کهم و کورپیه بیهوئ ستهم له نادهمیزادان بکا و نهقصی خۆی پێ

نیببو عه‌بباسه‌وه ده‌گپ‌یت‌ه‌وه - نه‌و کۆمه‌له‌ جووله‌کانه‌ن که موسولمان بوون وه‌کووو عه‌بدو‌ل‌لای کوری سه‌لام و سه‌عله‌به‌ی کوری سه‌عه‌نه (یان سه‌عه‌به‌) و ئوسه‌یدی کوری عوبه‌یدو هاوه‌لانیان.

۲. ۳. {يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ آتَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ} شه‌وانه قورئان ده‌خوینن و خه‌ریکی شه‌و نوێزو خودا‌په‌رستین.

۴. ۵. {يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ} بیروبا‌وه‌پێکی پته‌وو راستیان به‌ خودا و رۆژی قیامت هه‌یه‌، به‌ جو‌رێک که کاریگه‌ریی نه‌و ئیمانه‌ توکمه‌و پته‌وه‌، ترس له‌ خودا و خۆ ناماده‌کردن بۆ رۆژی قیامه‌تی تێدا رسکاندوون!

۶. {وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ} نه‌وانه‌ زیاد له‌ومش، قورئان خوینن و نوێزکه‌رن و ئیمانی پته‌ویان به‌ خودا و رۆژی قیامت هه‌یه‌، فه‌رمان به‌ چاکه‌و نه‌ه‌ی له‌ خراپه‌ ده‌که‌ن، ده‌یان‌ه‌وێ و هه‌ول دمدن وه‌کوو نه‌وه‌ی بۆخۆیان باشن خه‌لکی تریش باش بن!

۷. {وَيَسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ} ئیشی باش ده‌که‌ن، له‌ش سووک و چوست و چاپوکن بۆ نه‌نجامدانی کاری خێر، هه‌رکاریکیان به‌لاوه‌ باش بێ پێش‌په‌رکیی تێدا ده‌که‌ن و ته‌مه‌لی ناکه‌ن؛ چونکه‌ ته‌مه‌لی کردن له‌ کاری خێردا نیشانه‌ی دوور‌وه‌ه‌مانه‌؛ ۸. {وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ} نه‌وانه‌ی که نه‌و ره‌وشته‌

به‌رزانه‌یان هه‌یه‌ له‌و که‌سانه‌ن حائیان باشه‌، کرده‌وه‌یان چاکه‌، خودایان ئی رازییه‌، گۆتایی هێنایی نایه‌ته‌که‌ به‌م رسته‌یه‌ بۆ به‌ره‌رچدانه‌وه‌ی نه‌و جووله‌کانه‌یه‌ که ده‌یانگوت: به‌ش شه‌فاوه‌ و پیاو خراپه‌کانمان به‌روایان به‌ موحه‌مه‌د هێناوه‌، نه‌گه‌ر نه‌وانه‌ باش بوونایه‌ ده‌ستیان له‌ نایینی باوک و باپیری خۆیان هه‌لنه‌ده‌گرت. له‌لایه‌کی ترمه‌وه‌ وه‌سفدار کردنی نه‌و کۆمه‌له‌ی ئیمانیان هێناوه‌، به‌ (سه‌لاح) نه‌وه‌په‌ری پێدا هه‌ل‌دان و رێزلێتانه‌ بۆیان، چونکه‌ صیغه‌تی (سه‌لاح) په‌رومردگار له‌ قورئانه‌دا بۆ پێغه‌مبه‌ره‌ پایه‌ به‌رمزمکاتی چه‌سپاندووه‌.

{وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوهُ} نه‌و خاوه‌ن نامانه‌ی موسولمان بوون و به‌راستی به‌روایان هێناوه‌، هه‌ر کرده‌وه‌و خودا په‌رستیه‌که‌ بکه‌ن له‌ پاداشتی باش بێ به‌ش نابن، پاداشتی که‌ش فه‌رامۆش نا‌کری؛ چونکه‌ {وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ} خودا ناگادارو زانایه‌ به‌ هه‌لوێستی ته‌ه‌واکاران و خودا په‌رستان، هه‌موو که‌سه‌یک به‌گۆیره‌ی کرده‌وه‌کانی پاداشتی ده‌درێته‌وه‌، هه‌رکه‌سه‌یک بیرو با‌وه‌ری صه‌حیح بێ و ته‌ه‌وای خودا بکا به‌مو‌راد ده‌گا!

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُفْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ
مِنْ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٦﴾
مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا
صِرٌّ أَصَابَتْ مَرْجَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَأَمْلَكَتْهُمْ وَمَا
ظَلَمَهُمْ اللَّهُ وَلَكِنْ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣٧﴾ يَتَأْتِيَ الَّذِينَ
آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةً مِنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا
وَدُورًا مَا عَيْنُكُمْ قَدْ بَدَتْ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي
صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٣٨﴾
هَآأَنْتُمْ أَوْلَاءُ عُيُوذِكُمْ وَلَا يُجِئُوكُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ
وَإِذَا الْقَوْمُ كَالُوا أَمَانًا وَإِذَا خَلَا عَصْرًا عَلَيْكُمْ أَلَّا نَمِلَ
مِنَ الْقَيْطِ قُلْ مُؤْتُوا بِمِثْلِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٣٩﴾
إِنْ تَمَسَّكْتُمْ حَسَنَةً سَوْفَ تَسُومُوهَا وَإِنْ تُصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا
بِهَا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا
إِنَّ اللَّهَ يَمَّا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٤٠﴾ وَإِذْ غَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ
تَبُوؤُا الْمُؤْمِنِينَ مَقْبُوحَاتٍ لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ وَأَلَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٤١﴾

{إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا} نه‌وانه‌ی کافرن و وه‌کوو پێویست خودا ناناسن له‌خاوه‌ن نامه‌کان و موشریه‌که‌کانی مه‌که‌و خه‌لکی تریش له‌و گروپانه‌ی که ره‌خنه‌یان له‌ پێغه‌مبه‌ر ده‌گرت و تانوو‌تیان له‌خۆی و هاوه‌لانی دمداد ده‌یانگوت؛ نه‌گه‌ر موحه‌مه‌د له‌سه‌ر حه‌ق بوایه‌و خۆشه‌ویستی خودا بوایه‌، خودا ناوا هه‌زارو نه‌بوونی نه‌ده‌کردو به‌م شیوه‌ به‌بێ کۆرو به‌هه‌زاری نه‌یده‌هێشته‌وه‌! هه‌میشه‌ نه‌و کافرا‌نه‌ خۆیان به‌هۆی ده‌وله‌مه‌ندی و مندالی زۆرمه‌وه‌ هه‌ل‌دنایه‌وه‌و له‌خۆیان بایی بوو بوونو، پێیان وابوو زۆریی مال و دارایی کۆرو نه‌وه‌ی زۆر له‌سزای خودا ده‌یانپاریزی!

{لَنْ تُفْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا} نه‌و مال و منداله‌ی نه‌وان پێی دمنازن و پێیان وایه‌، له‌رۆژی قیامه‌تدا له‌ ناگه‌ری دۆزه‌خ ده‌یانپاریزن، هه‌یج سوودیان بێ نایه‌خشن و فره‌یایان ناکه‌ون و له‌سزای ناگر رزگاریان ناکه‌ن! {وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ} نه‌وانه‌ دارو ده‌سته‌ی دۆزه‌خن و ده‌خرینه‌ ناو ناگره‌وه‌و هه‌تا هه‌تایه‌ تێدا ده‌مینه‌وه‌، چونکه‌ دل ره‌شی و خراپه‌کاری و چه‌واشه‌کارییان

رابگرن، پابه‌نديان بن، شارم‌زاتان دم‌كەن بۆ خېرو رېگاي راستو رموانتان بۆ دستنیشان دم‌كەن، كە چۆن جياوازي بخەنە نىوان دۆستو دوژمنەو، كى باشە بكرىتە كارىبە دەستو نەينى لەلا بدركىندرى، كى بەكارنايە - ئەگەر ئىوہ ھەست بەو ھەقىقەتەنە بکەن كە دستنیشانی دۆستو دوژمنتان بۆ دم‌كا!!

{^{۱۱۹} مَا أَنتُمْ إِلَّا لَجُورُهُمْ وَلَا يَجُونُكُمْ} ئىوہ ئەو كافەرە خودانەناسانەتاتان خۆش دەوين كە ئەوان ئىويمان خۆش ناوئۆ لە ھەموو كەس زياتر رەيان لىتانە، ھىچ كەمتەرخەمى ناكەن لە شىواندنى ئايين و ئابوورى و دەسلەتات و ولاتان، ئاواتە خوازي ئەوم تەوشى ناخۆشى ببن و بە ئاشكرا دژايەتى و دوژمنايەتتاتان دم‌كەن، چاومروانى ئەوم بکەونە گىژاويكەوہ و ئەوانيش لە پشتموہ دستان ئى بوشين! دەى ئىوہ چۆن تاقەو دارو دەستەى ئاواتان خۆش دەوين!؟

{وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ} ئىوہ بپرواتان بەھەموو نامە ئاسمانىيەكان ھەيە و نىنكارى ھىچ كىتەبىكى ئاسمانى ناكەن، بپرواتان بە ھەموو پىغەمبەر و رموانەكراوان ھەيە، كە بپرى لەو نامە و پىغەمبەرە تەورات و ئىنجىلە، مووسا و عىسايە! دەى ئەوان بپروايان بەيەشى لە نامە ئاسمانىيەكان نىە، بپروا بە بپرى پىغەمبەر دم‌كەن و ھەندىكى تر بە پىغەمبەر نازانن. {وَإِذَا لَقَرُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا عَصَوْا عَنْكُمْ الْأَمْلَ مِنْ الْغَيْظِ} ئەگەر لە رېگە و بان و شوپنى كۆر و كۆبوونەومدا تەوشى موسولمانان دەين لەترسى خۆيان مەرامىيتان لەبەردا دم‌كەن و بە زمانى لووس دلى ترساوموہ دەلن: ئىمەش موسولمانين و بپروامان بە ئايينى ئىسلام ھەيە، ئىمانمان بە پىغەمبەرايەتى موھەممەد ھىناوہ، كە دەپۆنەوہ مال و لاى دارو دەستەى خۆيان و دلنەدەين كە موسولمانان ئاگايان ئى نين دوژمنايەتى و رقو كىنى خۆيان دژى ئىوہ ھەلدەپژن! تەنەت كار دەگاتە ئەوہ كە لەبەر پەشىمانى يان لە قىنان پەنجەى خۆيانتان ئى بگەزن.

{قُلْ مَثَلُ مَا بَغِظُكُمْ} ئەى موھەممەد! پىيان بلى: بەو داخو خەفەتەوہ بتلنەوہ تا لەناو دەچن، چەندىك پىتان ناخۆش بى و خەفەتى پى بخۆن! ئەوہ بزائن خودا ئايينى خۆى تەواو دم‌كا و سەرى دەخا، گەشەى پى دم‌كا، پەپروكارانى زۆرو بەھىز دم‌كا، بەراستى ئەمە پەندو ئامۆزگارىيە بۆ موسولمانان بەلگەو و مەھۆش خۆ بىنەوہ و بەخۆياندا بچنەوہ، بزائن ئەو نەھامەتيەى بەسەر شانياندا دى

لەزىانى دونياندا بەجۆرىك بووہ كە شياوى ئەو سزايەين كە سووتەمەنيەكەى ئادەمیزادو بەردە!!
{^{۱۱۷} مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَأَمْلَكَتْهُ} ئەو مال و داراييەى دەيبەخشن بۆ ناوو شوژەتو رىيايازي و پشت گرتن، ئەوہ ھىچ سوودىكى ئى نايين و وەكوو زريان و رەشەبايەكى بەھىز وايە، كە سەرمایەكى زۆرى پىومبى و لەكشتوكالى ھەومىك بدا كە ستەميان كەردوہ لەناوى بەرى!

{وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ} خودا ستەمى ئى نەكەردوون بەوہى كە سووديان لە بەخشىنەكانيان نەبىنى و بەخشىنەكانى ئى وەرنەگرتوون. پاداشى كەردوہ خراپەكانيانى بەسزا دانەوہ {وَلَكِنْ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ} بەلگەو بۆ خۆيان زولەميان لەخۆيان كەرد كە مال و دارايى خۆيانيان لەرېگەيەكەوہ بەخشى كە سوود بەخش نەبى، بۆخۆيان تەوشى ناوئۆدى و زيان ببن!
{^{۱۱۸} يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بَطَانَةً مِّنْ دُونِكُمْ} ئەى ئەوانەى موسولمان بوون و باومرتان ھىناوہ! ھەرگىز دوژمنانتان بەسەر نەينى خۆتاندا ئاگادار مەكەن، نەچن دۆستايەتى لەگەل خودا نەناساندا بگرن و چى پلان و نەينى موسولمانان ھەيە پىيان رايگەيەن! چونكە ئەوان دۆستى ئىوہ نين خۆشەختى و سەربەرزى ئىويمان ناوئۆ، ئەوانە ھەميشە لە سەنگەردان بۆ ئىوہ!

۱- {لَا يَأْتِيَنَّكُمْ جَبَالًا} كەمتەرخەمى ناكەن لەزىان پىگەياندنەت، ئەومەندەى بتوان ھەول دەمدن كارو بارتان بشووين!

۲- {وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ} ئاواتەخوازي ئەوم ئىوہ تەوشى ئەوبەپرى زەمر و زيان ببن لە دىن و دونيادا.

۳- {قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْرَاهِمٍ} رقو كىنەيان دەرحەق بەئىوہ ئەومەندە زۆر ناتوانن لە دەرووندا بىشارنەوہ، بەدەم ئاشكراى دم‌كەن، بى پەردە پىغەمبەر و ھورنەكەى بەدرۆ دەخەنەوہ، بە گىل و نەزان و كەم ئەزموونتان لە ھەلەم دەمدن!

۴- {وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ} ئەوہى بەدەم ئاشكراى دم‌كەن لە قىن و ناخۆشەويستى بەرامبەرتان زۆر كەمترە لەوہى لە دلدا شاردوويانەتەوہ.

{قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِن كُنتُمْ تَعْقِلُونَ} بىگومان بۆمان روون كەردوونەوہ و رىگامان پىشان داو، بەلگە و پەندو ئامۆزگارىمان بۆ شىكردوونەوہ، كە ئەگەر گوپيان بۆ

ھۆيەكەي دەگەرپتەھە بۇ ئەھە كە لەناو خۇياندا يەكەيتى و تەبايىيان نىھە لىك ترازون و گىرۇ گىرۇ بوون!

{إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ} بىگومان خودا ئاگادارەو دىزانى دىل و دىروونتان چ حىقدو رقى كىنەيەكى تىدايە، ئەھەمى بە نەينى لەناو خۇتاندا دىزى موسولمانان دىيلىن، ئەھە پىلان و ھىرت و ئىلانە دىزان ئەنجامى دەمدەن لەخودا بىزى نەبى! ھەروھە ئەھە خۇشەويستى و دىنەرمى و خىرخوازييە موسولمانان بەرامبەر ئىوھ ھەيانە لىي گوم نەبى، پاداش و سىزى كوفرو ئىمانى ھەردوولاتان ھەر يەكەتان بەگويىرى خۇي چاكە بە چاكە و خراپە بە خراپە دەداتەھە!

ئەھە خاومەن باومەن! ئەھە خودا نەناسانە دوزمنى راستەقىنەي ئىوھەن چەنكە {۱۲۰} {إِنْ تَسْأَلْهُمْ حَسَنَةً تَسْأَلْهُمْ} ئەگەر سەربەرمى و سەركەوتوويى و سەرومىيەكتەن بەدەست ھىنا، وەكەو: ئەھە بەسەر دوزمەن زالى بىن، يان خەلگ روو بىكەتە ئىسلام پالتان ئى بدا يان ھەرزانى و خىرو ھەرتان لەناودا بىلاويىتەھە! ئەھەن پىي نەرحەمت دەبن غەم و خەفەت دايان دەگىرى — دەبنە پىرە ۋنى دوزراۋ! —

{وَإِنْ تُصِيبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا} ئەگەر ناخۇشەيەكتەن بىتە پىش وەكەو تىكەشكانىك لەشەردا، يان ھاتنى بەلەيەك بەسەرتاندا، يان كەوتنەھەمى دووبەھەكى و ناكۆكى لەنىوانتەندا، ئەھە ئەھەن پىي كەيف خۇش دەبن و تووگەي سەيلىان دى.

{وَإِنْ تُصِيبُوا وَتَقُوا لَا يَفْزَعُكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا} ئەگەر ئارام بگىر لەسەر ناخۇشى زىان و خۇپاگرىن لەبەرامبەر پىلاننى دوزمەننى ئايىن و پابەندى ھەرمەنى خودابىن و، ھەرجى نەھىتان ئى گراۋە لىي دوورە پەرىزىن كە يەككى لەھە شتەنەي نەھىتان ئى گراۋە دۇستايەتى كەردنى خودا نەناسانە — ئەھە ھىرت و ئىللى ئەھەن زىانتان پىي ناگەيەننى، چەنكە ئىوھ پەيمەنى بەندايەتى خۇتان بەرامبەر بەخودا بەجى ھىناۋە، خوداش پەيمەنى خودايەتى خۇي دىربارەي ئىوھ ئەنجام دەدا، لەداۋو نەخشە و پىلاننى گىلاۋى ئەھەن دىتەنپارەزى! {إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ} بىگومان خودا ئاگادارە بەھەلويست و كەردەھەنەي ھەردوولا ئەنجامى دەمدەن، دىزانى ھۆكەرى كەردارەكان چىن و پىشەكى و ئاكام و ئامانجى كەردەھەكانتەن چىيە.

{وَإِذْ عَدَّتْ مِنْ أَهْلِكَ تَبَوُّى الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ} ئەھە موحەممەد! ئەھە بۇ ھەۋەلەنت باس بىكە كە لە مالى خۇت ھاتىە دەرەھە رۆزى شەھەمە ھەوتى شەھەۋالى سالى سىيەمى

كۆچى بەرەھە كىيى ئوھود كەوتىتە پىي و لەھە پىلاننى شەرت دادەنا، موسولمانان دابەش دىگەردەن سەنگەرە شويىنى جەنگەكەت بۇ دىيارى دىگەردەن، بەسەر شويىنەكاندا دابەشت دىگەردەن، ئامۇزگەرى جەنگامەنت دەگەردەن، ورتە بەرەز دىگەردەن، كۆمەللىك تىرەھەۋىزىت لەسەر كەزەكە دامەزەندە، تاقىمىك جەنگامەنت لەھە راست و دەستەيەك لەھە جەپەھە دامەزەندەن، شويىنى تايىبەتەت بۇ سوارەكان دىيارى دىگەردە {وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ} خودا شەھەۋەو بۇ ئەھە رەۋىزى لەگەل ھەۋەلەنتە كەردەن لە مەدىنە، كە كۆمەللىك و تىان: لەشار دەرەجەن تا دىنە سەرمەن و تاقىمىكىشتەن و تەن: با بىرۋىنە دەرەھە لە دەرەھە شەر بەرەنگارىان بىبىن، خودا زانايە بە ھەمەو نىيەت و مەبەستە كەردەھەيەك، دىزانى كى راستە بەدەل قەسە دىگەردە دىسۆزى ئايىن بوو، كى ھەلە بوو، كى دوورەو بوو — با رايەكەشى راست بووبى وەكەو ەمەدەۋللى كۆرى ئوبەي و ھەۋەلەنى دوورەۋى.

ھەروھە خودا ئاگادارى ئەھەمەش بوو {۱۲۲} {إِذْ هَمَّتْ طَائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيَهُمَا} ئەھە كاتەي كە دوو تاقەم لە يارىدەمەردەن كە دەستەي بەھە سەلەمە لە ھۆزى ئەھەس و دەستەي بەھەو ھارىشە لە ھۆزى خەزەرەك كە دوو بالى لەشكەرى موسولمانان بوون، سىيەكى سەپاكەش بوون وىستىان لاۋازى بىنويىن ترەسنىۋى پىشان بىدەن، خۇپاش دەن و ھەۋەشى جەنگەكە نەكەن، ئەھەمەش لە كاتىكى زۆر ھەساس و ناسكەدا بوو لەھە كاتەي بىنەن دوورەۋەكان گەپانەھە، بەلام خودا يارمەتيدەن، چەنكە ئەھەن دوورەو نەبوون، ئىمانىيان راست بوو، ئەھە رىسۋايەيە بەسەردا نەھىتان و لە ترەس و ھەلەتن و گەپانەھە پاراستىنى ئەھە خەتەرەي بە دلىاندا ھات بە تاۋان بۇي ھىسەپ نەكەردەن، چەنكە وىستى خراپەكەردەن تا بە كەردەھە ئەنجام نەدەي بە تاۋان دانەنرى، ئامازە بەھە كە خودا دەفەرمەي: {وَاللَّهُ وَلِيَهُمَا} خودا پىشتىۋان و پەنايانە.

{وَعَلَى اللَّهِ فَالْتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ} با موسولمانان ھەر بە خودا پىشت ئەستور بىن و تەۋەككوليان ھەر لەسەر زاتى پاكى بى، ھەرگىز بە ھىز و بازوى خۇيان نەنازەن، بەكەو دوى — دەستەبەر كەردەنى ھۆكەرىكان و ئامادەكەردەنى پىيۋىستىيەكان و پىكەۋەمەنى سەپاۋ دابىن كەردەنى چەك و تەقەمەنى پىيۋىست بە كۆپەرى رۆزگار — دەيى پىشت بەستىيان بە خودا بى، نەك بەتۋانەي خۇيان و كۆمەكىكارانىيان بىنازەن و پىشت ئەستور بىن! چەنكە ئەھە لەسەر ئادەمىزاد پىيۋىستە كە ھۆكەر بەدەست بىيىن و ئەمجار ئاكام و ئامانجەكان بەداتە دەست خودا!

إِذْ هَمَّتْ طَائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيُّهُمَا وَعَلَى
 اللَّهُ قَوْلُ الْغَالِبِينَ ﴿٣١﴾ وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ
 أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُشْكُرُونَ ﴿٣٢﴾ إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ
 أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُبَدِّلَكُمْ رُبُّكُمْ بَلْ لَا تَفْقَهُوا الصَّلَاةَ وَالْأَنْعَامَ وَالْمَلَائِكَةَ
 مُزِيلِينَ ﴿٣٣﴾ بَلْ أَنْ تَنْصِبُوا وَتَقُولُوا بِأَتَانَا اللَّهُ مِنْ قَبْلِهِمْ
 هَذَا يَمْدُكُمْ رَبُّكُمْ بِحَسَنَةِ مَا أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ
 ﴿٣٤﴾ وَمَا جَعَلَ اللَّهُ إِلَّا بَشْرًا لَكُمْ وَلِطَافٍ لَكُمْ بِهِ وَمَا
 النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿٣٥﴾ لِيَقْطَعَ طَرَفًا
 مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْتَسِبَ غَلَبًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا يَكْثُرَ
 مِنَ الْآخِرِينَ أَوْ يَنْتَوِيذَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبَهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ
 ﴿٣٦﴾ وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ وَالْغَالِبُ أَلَمْ يَكُنْ
 يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو جَبَرٍ ﴿٣٧﴾ يَتْلُوهَا الَّذِينَ
 آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بَعْضٌ مِمَّا كَسَبَ بَعْضٌ وَلِئِنْ
 لَمَلَّكُمْ تَمَلُّحُونَ ﴿٣٨﴾ وَأَتَقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ
 ﴿٣٩﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٠﴾

{يُبَدِّلُكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ}

پهرومردگارتان کۆمه‌کیتان بئ ده‌کا به پینج هزار فریشته‌ی
 نیشانه‌کراو.

{وَمَا جَعَلَ اللَّهُ إِلَّا بَشْرًا لَكُمْ}

کردنی ئیوه‌ی به فریشته کرده مرگینی بۆتان به‌وه‌ی که ئیوه
 سه‌رکه‌وتوو ده‌بن! {وَلِطَافٍ لَكُمْ بِهِ} هه‌روه‌ها بۆ ئیوه‌ی
 صه‌برو ئارامی به‌جیته دلتانه‌وه‌و بزانه که یارمه‌تی و کۆمه‌کی
 خودا هه‌ر بۆ ئیوه‌یه، واته: کۆمه‌کی پیکردن به فریشته دوو
 مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی له خو گرتوووه.

۱- مرگینی به سه‌رکه‌وتن به‌سه‌ر دوزمه‌ندا،
 دلخۆشبوونتان به‌و مرگینییه.

ب- دلنیاکردنی موسولمانان به‌وه‌ی که خودا
 له‌گه‌لایانه و یارمه‌تیان ده‌داو نیتر له‌شه‌رکردن نه‌ترسن {وَمَا
 النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ} سه‌رکه‌وتنی راسته‌هینه
 هه‌ر لای خودای به‌توانا و بالا ده‌سته، که هه‌رگیز کهس
 به‌سه‌ره‌یدا زالی نابئ، داناو کارسازیکی وایه، هه‌موو کاریک
 به‌باشترین شیوه‌و نه‌خشه‌کی‌شان و هوکار ئه‌نجام ده‌دا،

په‌رومردگار به ویستی خو‌ی هه‌میشه یارمه‌تیده‌ری کۆمه‌لی
 که‌مو باومرداره، زانیان ده‌کا به‌سه‌ر کۆمه‌لی زۆری بئ برودا،
 وه‌کوو چۆن له جه‌نگی به‌دردا موسولمانانی بئ جه‌کو
 که‌لوپه‌لی جه‌نگی - به‌لام خاوه‌ن بره‌وا و به‌ره‌زی به‌سه‌ر
 سوپای کوه‌ری قوره‌شیدا زالی کردا! وه‌کوو ده‌فه‌رموئ:
 {وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ} واته: نه‌گه‌ر ئیوه
 خۆراگر بن ته‌قوای خودا بکه‌ن و پشت به‌هه‌یزی بئ سنووری
 ئه‌و به‌هه‌ستن! ئه‌وه پیلان و تیکۆشانی بئ دینان بۆ
 له‌ناویردنتان چ نرخیکی نیه و هه‌ج ترسیکی له‌سه‌ر ئیوه
 نابئ، خودا یارمه‌تیتان ده‌دا، وه‌کوو چۆن له به‌دردا
 سه‌رکه‌وتوو کردن به‌سه‌ر دوزمه‌ندا، له حالیکدا ئیوه ئه‌و
 رۆژه که‌مو بئ جه‌کو و سلاخی پپیوست بوون و که‌س کۆمه‌کی
 بئ نه‌ده‌کردن! که‌جی خودا زالی کردن به‌سه‌ر ئه‌و دوزمه‌نه
 سه‌ر سه‌خته‌ی که خۆیان بۆ له‌ناو بردنتان ته‌یارو ناماده‌باش
 کردبوو، به ژماره له ئیوه زۆرترو له جه‌کو و نه‌سبابی شه‌ر
 زۆر له ئیوه پۆشته‌ترو به توانا تر بوون. جا که ئیوه
 خۆگر بن بۆ فه‌رمانی خودا و پابه‌ندی فه‌رمان و نه‌هیه‌کانی
 بن، ئه‌وه یارمه‌تیتان ده‌داو سه‌رکه‌وتووتان ده‌کا، وه‌کوو چۆن
 له جه‌نگی به‌دردا یارمه‌تی دان و سه‌رکه‌وتوو کردن {فَاتَّقُوا
 اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُشْكُرُونَ} ته‌قوای خودا بکه‌ن، له خودا به‌ترسن
 به‌وه پابه‌ندی فه‌رمانه‌کانی بن و خو له نه‌هیه‌کانی به‌باریزن،
 بۆ ئه‌وه‌ی دل و ده‌روونتان رام بکه‌ن بۆ سوپاسگوزاری له‌سه‌ر
 یارمه‌تیدانتان به‌سه‌ر دوزمه‌ندا، سه‌رخه‌ستی نایینه‌که‌تان و
 شاره‌زیی کردنتان بۆ ره‌بازیکی په‌روژ که ناحه‌زانتان لییان
 گوم بووه، چونکه که‌سیک خو‌ی رام نه‌کا بۆ ته‌قواکاری، ئه‌وه
 هه‌واو هه‌وه‌س به‌سه‌ره‌یدا زالی ده‌بن و ئومیدی سوپاسکردنی
 نیعه‌ته‌کانی خودای ئی ره‌جاو نا‌کری!
 بی‌گومان خودا یارمه‌تی دان {إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ}
 ئه‌وکاته‌ی ورمی موسولمانان به‌ره‌زکرده‌وه‌و پیت ده‌گوتن
 {أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُبَدِّلَكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُزِيلِينَ}
 ئایا به‌ستان نیه که په‌رومردگارتان به سئ هه‌زار فریشته
 یارمه‌تیتان بدا؟ به‌ستان نیه سئ هه‌زار فریشته بنی‌ری‌ته
 خوارئ بۆ کۆمه‌کی بئ کردنتان؟
 {بَلَىٰ إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا} به‌ئ: نه‌گه‌ر خۆراگر بن و
 ئارامتان هه‌بن، له‌سه‌ر به‌رمنگاربوونه‌وه‌ی دوزمه‌ن و خۆپاریز
 بن له تاوان و سه‌ره‌بیچی فه‌رمانی خودا و پیغه‌مبه‌ری خودا
 نه‌که‌ن {وَيَأْتُواكُمْ مِنْ قُدْرِهِمْ هَذَا} کافه‌رمان بینه سه‌رتان و
 شه‌رتان له‌گه‌ل بکه‌ن.

﴿۱۳۰﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا أَضْعَافًا مُّضَاعَفَةً وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ. **و**اته: ئەى بېرواداران! خۆتان بېارىزن لە خواردنى ريبا، وەكوو ئەوەى ئادەمیزادان لەسەردەمى نەزائیدا دەیانکرد؛ ئەمە نەهییەکی ئاشکراو روونە ئاراستەى موسوڵمانان کراوە: کە نابێ ريبا خۆرى بکەن، سەودا و مامەڵەى ريبا نامیز ئەنجام بەدەن و دووچەندەنە و چەن چەندەنە زیاد وەربگرن وەكوو لەسەردەمى نەزائیدا دەیانکرد؛ کە وەختى قەرەزەکە دەهات خاوەن قەرەزەکە بەقەرەزدارەکەى دەگوت: یان قەرەزەکەم بەدەو، یان ماوەکە درێژ بکەرەو و پارەکە زیاد دەکەم، جا ئەگەر کابرای قەرەزدار قەرەزەکەى دابایەو، ئەو بەش بوو ئەگینا قەرەزدار چەند قەرەزەنەووەکەى بوو غەراندایە خاوەن قەرەزەکە ئەومەندە سوودی قەرەزەکەى زیاد دەکرد!

زۆرجار قەرەزى کەم بەم شیومیە زۆر بوو تا وای ئى ھاتوو قەرەزدار لە بنى دەرئەھاتوو و نەیتوانیو بیداتەو و بەقەرەزدارى سەرى ناوئەتەو. ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ لە خودا بترسن، تەقواى خودا بکەن، واز لە سەودا و مامەڵەى ريبا نامیز بێن بەئکوو سەرھەزى دونیا و قیامەت ببن؛ لە دونیا دا تووشى گێشە و عەداوت ببن، لە قیامەتیشدا تووشى سزای ناگرىن نەبن!!

﴿۱۳۱﴾ وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ﴾ خۆتان بېارىزن لە سزای ئەو ناگرەى بۆ بى بېروایان نامادەکراوە، واتە: ئەگەر ئێو ريباخۆر بن شیاوێ ئەو دەبن کە مامەڵەى کافرانان لەگەڵ بکړی!!

﴿۱۳۲﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ پابەندى قەرمانى خودا بن، بە گوێى نامۆزگارییەکانى پێغەمبەر بکەن، مامەڵە و سەوداى ريبا نامیز مەکەن، سوود مەخۆن، بە گوێرەى پەيامى پیرۆزى خودا رەفتار بکەن، بەئکوو رحمتان بێ بکړی، خودا بەزەى پێتاننا بێتەو!!

﴿۱۳۳﴾ وَسَارِعُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُسْلِمِينَ﴾ پەلە بکەن بۆ وەدەستەتەیانى لێخۆشبوونى خودایى و چوونە ناو بەھەشتىک کە تا بێتێ، فراوان و گوشارە، پانتایی بە ئەندازەى ئاسمانەکان و زەویەو نامادەکراوە بۆ خاوەن بېروایان!

۱- ﴿الَّذِينَ يَبْذُلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالضَّرَّاءِ﴾ ئەوانەى مال و دارایی خۆیان دەبەخشن لە خۆش و ناخۆشیدا، لە ھەرزانى و گرانیدا، لە ساغی و نەخۆشیدا، بە گەنجی و بە پیری، بە شەو و بەرۆژ، بە نەیتى و بە ئاشکرا!

سەرکەوتن دەبەخشن، کاتیکیش پێویست بوو لێیان بگرتەو و لێیان دەگرتەو، وەكوو زللەییەکی میھرەمبانی و تەمبى کردنیکی یەزدانى بۆ ئەوێ بە خۆیاندا بچنەو!

ئەى موسوڵمانینە! سەیر بکەن پەرورەدگار لە جەنگى بەدردا سەرکەوتن و زالبوونى بۆ دەستەبەر کردن، کۆمەلەى فریشتەى ئاردنە خوارى بۆ کۆمەلەى پێکەردناتان ﴿لَيَقْطَعَ طَرَفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بۆ ئەوێ قەلاجۆى کۆمەلەى لەسەرانى کوھر بکا و دوابراوایان بکا، بە کوشتن یان بە دیل کردنیان، ئەو مەتا لە جەنگى بەدردا حەفتایەت ئى کوژرا، حەفتاشیان ئى بەدیل گیرا، زۆربەشیان لەسەران و پالەوانەکانیان بوون! ﴿أَوْ يَكْبِتُهُمْ فَيَنقَلِبُوا خَائِبِينَ﴾ یان ریسوايان بکا، بەھۆى تێکشکانەو دڵ پر داخ و خەفەت بن، بە دۆراوى و شکاوى بگەڕێنەو، نەیتوانیى نامانجى خۆیان بەجێ بێن و بە مراد بگەن.

﴿۱۳۴﴾ لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ﴾ ئەى موحەممەد! لەبارەى موسوڵمانان و ئیمان نەھێنانى ئەو ئادەمیزادانەو ئەتۆ ھیچ بەدەست نیە! ئەوێ لەسەر تۆ پێویستە ئەوێ؛ قەرمانى پەرورەدگار جێبەجێ بکەى، پابەند و ملکەجى قەرمانى ئێمە بى!! تۆ تەنها راگەیانندن لەسەر، ئێمە خۆمان حیساب بۆ ئەوانە دەکەین و تۆلەیان ئى دەستین، بە ھەلوێستى سەر رەقائەیان دلگران مەبە! دوعاى لەناوچوونیان ئى مەکە، بەئکوو ھەیان بى تۆبە بکا، موسوڵمان بێ!!

﴿أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبْهُمُ فَأُولَٰئِكَ ظَالِمُونَ﴾ یان تۆبەیان ئى وەردەگړی، ئەگەر موسوڵمان بوون و گەرانبەو بۆلای خودا، یان سزایان دەدا ئەگەر لەسەر ھەلوێستى سەر رەقائە و دۆزەنکارى خۆیان بەردەوام بن، ئەو کاتە سەتەم لە خۆیان دەکەن!

﴿۱۳۵﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ ھەر بۆ خودایە جى لە ئاسمانەکان و زوى دا ھەیە، ھەموو بەندە و دروستکراوى خودان، چۆنى بوئ ئاوا ھەلێان دەسورێنێ، ئەوێ بیهوئ لێى خۆش بى لێخۆش بوون دەکاتە خەلاتى، ئەوێ بێشەوئ سزای بەدا، بە دانایی و دادومرانبە سزای دەدا، پەرورەدگار خودایەکی ئەومەندە بە رحەم و خاوەن لێخۆشبوونە، تاوانى خۆشەویستانى خۆى دادەپۆشێ، رحەم و سۆزى ھەیە بۆ ئەو کەسانەى قەرمانبەردار و ملکەجى قەرمانەکاننى، لە گوناھ خۆش دەبێ، چاوپۆشى لە تاوان دەکا، سزا دوا دەخا!

۲- {وَالْكَافِرِينَ الْفِطْرَ} که رقیان ههئساو سوور بوونهوه رقه که بیان دمخونهوه، همرچهنده دمه لاتیان ههیه رقه که بیان بریزن، به لایم دان به خویندا دهگرن و بهرمنگاری نهفسو شهیتان دهنهوه.

۳- {وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ} نهوانه ی له خرابه ی خرابه کاران دمیوورن، که سیک خرابه بیان له گهل دکاو رقیان ههئدمستین، نهک همر رقه که بیان دمخونهوه و بهس! بهلکوو لیشیان خویش دهن، نه ممش پلهیه کی مروفایه تییه، نیشانه ی پر عه قلی و برورا راستی و به هیزی ویست و ئیراده و توند و تولی که سایه تییه! نه م پلهیه له ژوور پله ی پیش خواردنه و میه، چونکه ژورجار رق خواردنه وه کینه و یو غزانندن له دل و دمروندا دروست دهکا.

۴- {وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ} خودا چاکه کارانی خویش دمیوین، نه و کهسه نه ی به چاکه و لایم خرابه ی خه لک دهمنهوه، چاکه کردنه که بیان به گه یاندنی سوود بی به خرابه کار، یان به دوورخستنه وه ی زیان دمیو لی، له دنیا دا به وه دمیو که له هه موو مافیکی که لای خه لک هه بیی خویش بی، نه ممش پلهیه که له پله کانی پیشو بهرتره!

۵- {وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً} نهوانه ی که کردمه و میه کی ناشیرین نه منجام دمدن و مکوو غه بیهت کردن {أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ} یان تاوانیک دهکن که زیانه که ی همر بوخوینانه و مکوو خواردنه وه ی عمره ق {ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ} خیرا یادی خودا دهکنه وه و بهشیمان دهنهوه، بولای خودا دهگه رینه وه و داوی لیخویشبوونی ئی دهکن، دلنیا که بهس خودا له تاوان خویش دمیو و همر نه و که ریمی کارسازه، به گوهره ی دانایی و زانایی خو ی بوونه و ههئدمسورپینی. {وَمَنْ يَغْفِرِ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ} کی جگه له خودا - له تاوان خویش دمیو؟

{وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا} له سمر تاوانه کانیان بهر دموام نه بن، واته، توبه بیان له تاوانه کانیان کردوه، بولای خودا که رانه وه، بهر دموام نه بوون له سمر تاوانه کانیان نه و گونا هه ی توبه بیان ئی کردوه جاریکی تر بو ی نه گه رانه وه.

{وَهُمْ يَعْلَمُونَ} نهوانه بزائن نه مه ی که دمیکن تاوانه، نه گهر نه یان زانی نه وه گونا هیان ناگاتی!!

{أُولَٰئِكَ} نه و موسولمانانه ی که نه و رهوستانه بیان تیدایه و بهو شیوه ههئسو کهوت دهکن {جَزَاءُ هُمْ مَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنَّاتُ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا}

وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٣٧﴾ الَّذِينَ يُؤْتُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكُفْرِ وَالْإِيمَانِ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَن يَغْفِرِ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾ أُولَٰئِكَ جَزَاءُ هُمْ مَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنَّاتُ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٤٠﴾ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْكَافِرِينَ ﴿٤١﴾ هَٰذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٢﴾ وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٤٣﴾ إِنْ يَمَسُّكُمْ فَرَحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ فَرَحٌ مِّثْلُهُ وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٤٤﴾

پاداشیان لیخویشبوونی بهر و مردگاره بو یان، و ئیرای چهند باخ و باختیک که به ژیر داره کانیاندا جوگه و جو بار دهکشین هه تا هه تابه تیدایه دمیینه وه! {وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ} نه م پاداشه باشترین پاداشه بو چاکه کاران که بریتیه له لیخویشبوونی خودا و دلنیا بوونیان له سزا نه دانیان و به مراد گه ییشتن به به ههشتی بهرین و رازاوه به هه موو جو ریکی ژور رابواردن، به هه موو جو ریکی خواردن و خواردنه وه، ته نانهت خویشی و له زمته ی وای تیدایه: نه چاو بینوییه تی و، نه گو یچکه بیستویه تی، نه به سمر دلی هیه که سدا رابووردوه؟! {قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ} واته، پیش نیوه ژور جار دابو و نه ریتی خودا دووباره بوته وه، گهل و نه ته وه ی جو را و جو ر هاتوونه ته کو ری زیانه وه و رویشتون.

ده به سمر زه ویدا گهشت و گوزار بکهن، له شوینه وارو پاشما وه ی کو یینه بر و ان، سهیری رابووردی گهل و نه ته وه پیشینه کان بکهن، له میژوی ژباریان تی یفکرین، رو واده کان بخویننه وه نه و کاته راستیه تی ته رازووی خودا بیتان بو ناشکرا دمیو، دابو و نه ریتی تاییه تی خو بیتان بو دهمده که و ی

دوژماناندا دمریخا، بؤ ئهوهی خه لک جیاوازییان بزانی و لیکیان جیا بکاتهوه.. بؤ ئهوهی راستی ئیمانی ئیمانداران بجه سپینئ.

{وَيَخِجِدْ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ} بؤ ئهوش پهرومردگار تاقمیک نامادماش بکا بؤ شهید بوون و له ریگهی خودادا بکوژرین، له پیناو رمزامهندیی خودادا گیانی خویان بهخت بکه، چونکه برئ موسولمان به شداری و نامادموونی جهنگی بهدریان له کیس چوو بوو ئاواته خوازی ئهوه بوون هه لیکیان بؤ هه لیکه وئ و پلهی شهید بوون و گیان بهخت کردن له ریگی خودادا بهدمست بپنن!!

{وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ} پهرومردگار ستمکارانی خوشناوین، سزایان دمد، چونکه ستمیان له خویان کردوو نازاومیان له زمویدا ناوتهوه، سمریان له خه لکی تیک داوه؛ له پاساوی نهومدا پهرومردگار په له دمکا له سمرنگون گردنیان، له و مرگی پانی تهخت و بهختیان! له کاتی پیویست و ماوهی دیاری کراودا سمرنگرییان دهکا، له روومهیه؛ که ستمکاریی پایهدار نابو و ناکامی فهوتان و و مرگه پانه!!

{وَلِيْمَحْصَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا} ههرومه بؤ هه لیزاردن و جیاکردنهوهی پرواداران راستال له دوو پرووهکان، واته: رۆژگار و شانس و نگین ئال و گوژر پئ دهکین بؤ ئهوهی خاوهن باومرانی پالفته کراو دیاری بکهین، له موسولمانانی دموون زمعیف هه لیان هاویرین، موسولمانانی راستال له موسولمانانی برپا لیل و لمرزۆک جیا بکهینهوه! بؤ ئهوهی نهو موسولمانه پالفته کراوه بییته پارچه زیریکی پالفته و له بؤ ته دراو، خه لکی تر بیناسئ و بییته دموونه و هی تریش شوینی بکهون، بؤ خوشی خوی بناسئ! چونکه زۆرجار ئاده میزاد بؤخوی خوی نانسئ و حهقیقهتی راستی خوی نازانی!! نهزموون و تافیکردنهوهی وهکوو جهنگی ئوحوود نامیز، پالفتهی دهکاو راستی و پیاویتی دمردهکوهی!!

{وَيَمْحَقُ الْكَافِرِينَ} ههرومه نهو تافیکردنهوهیه بؤ ئهوه بوو که نا ئومئیدی و نهمانی هیوا روو بکاته دل و دموونی خودانه ناسان، هیچ بنهماو ماکی نازایهتی و هه لمه تیان تییدا نه مینئ! چونکه نهوان نهگه سهریکهون ئاوا زیادهوهی دهکهن، سهرباری کوشتن و برین؛ کوژراوهکان نه تک دهکهن، نه مهش دمبیته هوی فهوتان و نهمانیان، نهوان له ئاست موسولمانانی راسته قینه دا هیچ وجود پیکیان نیه، پیر و باومرپی بهتال و پووچی نهوان کاتی دیاره، که حهق و راستی موسولمانان دیار نه بی!

که بریتییه له بهمراد گه یاندنی چاکه کار و خهسارتمهندی خراپه کار {فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ} تیبفکرن سهرمنجایی نهمانه چۆن بوو که پیغه مبه رانیان به درۆ خستهوه، چۆن تهمرو توونا کران و له ناو بران!!

{۱۳۸} هَذَا يَوْمَ النَّاسِ وَهْدَى وَمَوْعِظَةٌ لِلْمُتَّقِينَ} نه مهی که له مه و پیتش گوتهرا؛ له هورئان و نهوهی که له وه دوا دئ، هه مووی روونکردنهوهیه بؤ ئاده میزدان به گشتی و رینموویی و نامۆژگاری کردنه بؤ خودا په رستان و ته فواکاران به تایبهتی، چونکه هه نه مان سوود له هورئان و مردهگرن.

{۱۳۹} وَلَا تَهْتُوا} ئیوه خۆتان به زموون و لاواز ترو ترساو له شه پیشان مدم، {وَلَا تَحْزَنُوا} خه م و خه فمت بؤ کوژراوان مه خۆن، نهوانه نه مرن و میوانی خودان {وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ} ئیوه سهر به رزو سهر فزان، دوا رۆژو سهر کهوتن هه بؤ ئیومیه نهی کۆمه لی موسولمانان! {إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ} به مهرجیک ئیوه خاوهن باومرپی راست و دروست بن!

{۱۴۰} إِنْ يَمْسَسْكُمْ قَرْحٌ} نهگه ره له جهنگه دا ناره حه تیه کتان تووش بووبئ؛ بریندار بووبن، سهرتان شکابی، لیتان کوژرا بی، نهوه {فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ} نهوه دوژمانانیشان؛ کافر مهکانی هورمیش هه مان زمبرو زمگیان بهر که و توهه؛ نهوانیش لییان کوژراوه، لییان بریندار بووه، به لکوو زیاتریش، نهو تا له جهنگی به دردا زیاتریان ل کوژرا زیاتر تیشکان. کۆلیان نه داو خویان بؤ شه پیتی تر ته یار کردموه! جا که ئیوه له شه پی ئوحو دا تیشکان نهوه له پیتشدا له جهنگی به دردا سهر که و توه بوون، رۆژگاریش وه هایه، هه ر رۆژه سهر که و تن بؤ دسته یه که، رۆژیک بؤ ئیومیه و رۆژیک بؤ نهوان، هه مووشی له بهر حیکمه تیکی خوداییه، دمه سلات دمرئ به دسته یه کی بی برپا و رۆژیک بهتال فهرمان پموا دمبی، چهند رۆژیکیش حهق بالادست دمبی و حوگمرانی دهکا {وَبَلَكَ الْآيَامُ لَدَاوْلَهَا بَيْنَ النَّاسِ} نهو رۆژگارانهی ناوا دمهتاو دست پئ دهکین له نیوان ئاده میزداندا هه ر رۆژهی شانس و نگین به تاقمیک دمدین، به لام دوا رۆژو سهر که و تنی سهرمنجام بؤ پابه ندانی ریبازی خوداییه!

بۆیهش ئاوا هه ر رۆژه نگین دمدین به تاقمیک {وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا} بؤ ئهوهی پهرومردگار عه دل و داد پهرومری خوی دمریخا، یاسای بوونه و مر بجه سپینئ، بؤ ئهوهی پهرومردگار زانیاری خوی به موسولمانان بزانیینی بهوهی که ئاگاداری چۆنیتهی برپا و پرواداران، بؤ ئهوهی خۆپاگران له بهرام بهر

{^{۱۴۲} أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخَلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَلْعَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمِ الصَّابِرِينَ} نایا وا گومان دهبه نه که بچه به ههشته وه بهی نه وهی له ریگای خودادا تیگوشان بکه نه وه له پیئاو بهرنامه وه ناییه نه کهیدا خوتان بهخت بکه نه؟ بهته مای نه وه من بهی تافیکردنه وه تووشبوونتان به جورهما گیر وگرفتای تال و ناسوری سامناک به ههشتان دمست که وهی؟ هیشتا خودا گیانی خو بهخت کردن و تیگوشانی نیوهی بو خه لکی دهرنه خستیی؟ تیگوشهری و خوږاگری نیوه دهرنه که وتبی! چون ههروا به ههوانته وه به هسه بهته مای به ههشتن!!

{^{۱۴۳} وَلَقَدْ كُنتُمْ تَمْتِنُونَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُلْقَوَهُ فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنتُمْ تَنْظُرُونَ} بیگومان نیوه بوون، ناواته خوازی شهیدبوون بوون، له پیش نه وهدا که شهرکه ببینن، به لام کاتیگ جهنگ بهرپا بوو له گهل دوزمن له نو خوداو چاوتان به لیک دان و تیک رزان که وت، بریسک و بریقی شمشیرو سهره پمتان بینن، پیزی خوږاگری و راوستاوی جهنگا ورافتان بینن، نیر ترسان و دل له مرزمتان پی که وت و پیغه مبهرتان له کاتیکی زور ناسکدا به جیهیشت و ههلاتن، له هه موو لایه که وه پیغه مبهر (دروودی خوی له سهر بی) تیره باران دمکراو بهردی بو دهاویژرا، کافرهکان دموریان دابوو؛ نالو کاتهدا نیوه دهورتان چول کردو ههلاتن!! نه و بانگی نیوهی دهکرد که دموری چول نه که نه و دزی دوزمن بجهنگین و شهر بکه نه و خوږاگر بن و وره بهرزو دل هایمو گورج و گول بن و مهیدان چول نه که نه، بانگی دهکردن بو خودا بهرستی و خوږاگری و وره بهرزایی! بهل به چاوی خوتان هوکاری مردنتان بینن، دیتان براو خزم و هاوهلاتن کوژران و لاشه یان که وته سهر زهوی، نیوش خهریک بوو بکوژرین! نه مه لومه کردنیکی به هیزه، بو نهوانه ی که له پیش جهنگه کهدا خویان دهخوارد وه و ناواته خوازی بهرپا بوونی شهریکی و دهکوو شهر ی بهر بوون و نیلحاحیان له پیغه مبهر (دروودی خوی له سهر بی) کرد که خوبهستی و بجیته دمزی بو شهر، که چی که تهنگانه هات بایدوستیان لی کردو ههلاتن و که میکیان نه بی که سیان له گهل پیغه مبهر (دروودی خوی له سهر بی) نه مانه وه!

{^{۱۴۴} وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ} موحه ممد که هیه پیغه مبهری که ئاده میزاده، نه خوشی و کوژران و بریندار بوون و مردنیشی به سهردا دی، و دهکوو چون نه و ستانه به سهر پیغه مبهرانی پیش خویدا هاتوون، نه و متا

وَلِيُخَصَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَتَمَتَّعَ الْكَافِرِينَ ﴿١٤٢﴾ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخَلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَلْعَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمِ الصَّابِرِينَ ﴿١٤٣﴾ وَلَقَدْ كُنتُمْ تَمْتِنُونَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُلْقَوَهُ فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿١٤٤﴾ وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبِهِ فَلَنْ يَصُرَ اللَّهُ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٥﴾ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كَتَبْنَا مُوَدَّلًا وَمَنْ يَرِدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِيهِ مِنْهَا وَمَنْ يَرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِيهِ مِنْهَا وَسَيَجْزِي الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٦﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ نَجْوَى قَتَلَ مَعَهُ رِيثُونَ كَيْفَ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ ﴿١٤٧﴾ وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١٤٨﴾ فَكَانَتْ لَهُمْ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَخَسَنَ ثَوَابَ الْآخِرَةِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤٩﴾

پیش نه و موسا و عیسا هاتوونه ته زیانه وه و دواپی مردوون، زهکه ریبا و یه حیا کوژران، له گهل نه وهشا نایینه کانیا هه ماون، به پرده که رانیان هه، که وایی پیویسته له سهرتان که له سهر نایین بهردهوام بن، ته ناهت نه گهر پیغه مبهر بهر یان بکوژری، نابی نیوه هه لیک بهرینه وه و له نایین به شیمان ببینه وه. پیغه مبهر ئاده میزادی که و دهکوو باقی پیغه مبهران، نه رکی پیویستی خوی له سهرشانه، نه رکه گی کۆتایی دی بهله دنیا دهرچوونی، جا که سیک موحه ممد بهرستی نه وه بابزانی نه و دهری، که سیکیش خودا بهرستی، نه وه خودا زیندو وه نامری. {أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ} نایا نه گهر موحه ممد مرد یان کوژرا!! نیوه پاشگهز دهبه وه؟! دهچنه وه سهر حاله تی نه فامی و گومرایی؟! نابی نیوه هه رگیز بیر له شتی و بکه نه وه و هه لویستی ناوا نه فامانه بنویتن، خو نه گهر پاشگهز ببینه وه، زیانه که ی بوخوتانه، چونکه {وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبِهِ فَلَنْ يَصُرَ اللَّهُ شَيْئًا} که سیک دواپی موسولمان بوونی پاشگهز بیته وه و له نایین به شیمان بیته وه، واز له تیگوشان و بهرنگاری دوزمن بهینی، نه وه با

الله! خدا شهریان کردوه، نموونه و ره‌نومایی که‌ری رؤشن‌بیر و شار‌مزیی که‌ر بوون.

{فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا} ته‌وانه زم‌بوونی و لا‌وازیان نیشان نه‌ئدا له‌برام‌بهر شهر و شۆرو ک‌وژرانی خ‌ویان و پی‌غه‌م‌بهره‌کانیان، دم‌ست‌ه‌وئه‌ژنۆ دان‌ه‌نیش‌توون ورمیان نه‌روو‌خواوه مل که‌چی دوژمن نه‌بوون. **{وَمَا اسْتَكَانُوا} دونیا‌پهرست و خ‌وپهرست نه‌بوون، پشتیان له** دوژمن نه‌کردوه، به‌ل‌کوو خ‌وپا‌گرو به‌ئارام بوون. **{وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ} په‌روم‌ردگار خ‌وپا‌گرانی خوش ده‌وین؛** ته‌وانه‌ی خ‌ویان خ‌وپا‌گر‌بوون و وره‌ی هاوه‌لانی‌شیان به‌رز‌کردۆته‌وه، ته‌وانه‌ی خودا ر‌ینوماییان ده‌کاو پاداشی باشیان ده‌داته‌وه! ته‌مه‌ سه‌ر‌کۆنه‌کردنی موس‌ولمانانی ئو‌حو‌دی ت‌یدا‌یه! که‌ له‌و رۆژ‌ده‌ا ورمیان رو‌خاو دله‌له‌رم‌زمان پی‌که‌وت، به‌ه‌والی ک‌وژرانی پی‌غه‌م‌بهر (درو‌دی خ‌وی له‌سهر ب‌ئ) دم‌ستیان له‌ ک‌راسی هاته‌ د‌رو، توانای به‌رام‌بهری کردنی کافر‌ه‌کانیان نه‌ماو بیران له‌وه‌ کرده‌وه چۆن په‌یوم‌ندی به‌ نه‌بو سو‌فیان‌ه‌وه ب‌که‌ن لی‌بور‌دنیان بۆ دم‌ست‌بهر ب‌ئ!

ده‌ی نه‌وه ک‌رده‌وه‌ی و ه‌لو‌ئ‌ستی زۆر‌به‌ی هاوه‌لانی پی‌غه‌م‌بهره‌کانی پی‌شوو بوو، **{^{۱۴۷} وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ}** له‌کاتی تی‌ک‌رژان و رو‌وبه‌روو بوونه‌وه‌ی خودا نه‌ناس‌ندا ج‌گه‌ له‌نزاو پا‌رانه‌وه له‌خوا هی‌چی تریان نه‌ده‌گوت، ه‌مر ده‌یان‌گوت: په‌روم‌ردگار! له‌ گونا‌هو که‌م‌ته‌رخه‌م‌یمان خ‌وش‌به، عه‌پ‌و عارو سه‌ر‌پ‌ی‌چی کردنی فه‌رمانی خ‌وت‌مان داپ‌وش‌ه، نه‌ژنۆمان به‌ه‌یز ب‌که، نزاو پا‌رانه‌وه‌و دا‌وی لی‌خ‌وش‌بوونیان له‌خودا له‌گه‌ل نه‌ودا که‌ ره‌بانی و خودا‌ویست بوون! ته‌مه‌ نام‌ژمه‌ به‌ه‌ست کردنیان به‌ ته‌ق‌ص‌یر و که‌م‌ته‌رخه‌می، دا‌وا‌کردنی لی‌خ‌وش‌بوون له‌پ‌یش دا‌وی ورمه‌رز‌ی و خ‌وپا‌گری، به‌و مه‌به‌سته‌یه که‌ د‌ل و د‌روونیان پاک ب‌ئ و د‌وعا‌که‌یان گیراب‌ئ.

{^{۱۴۸} فَاتَّخِذُوا اللَّهَ تَوَكُّلاً وَالدُّنْيَا حَسَنَ ثَوَابٍ الْآخِرَةِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ} ئیتر خودا له‌ پاداشتی خ‌وپا‌گری و نزاو پا‌رانه‌وه‌م‌ی‌اندا سه‌ر‌که‌وتن و زالی‌بوونیانی به‌سهر دوژمن‌دا پ‌ئ به‌خ‌شین. نا‌وو شۆرم‌تی پ‌یا‌ومتی دونیایان ده‌ست که‌وت، و‌پ‌رای پاداشی باشی ق‌یامه‌تیان که‌ رم‌زامه‌ندی خودا و ره‌حه‌مت و شاد‌بوونیانه به‌ بینینی په‌روم‌ردگار له‌ به‌ه‌شت‌دا، چون‌که‌ نه‌وان له‌ دونیادا ک‌ردار و ه‌لو‌ئ‌ستیان به‌گو‌یردی ویستی خودا

ب‌زانی هی‌ج زانی‌ک به‌ خودا نا‌گه‌یه‌نی، به‌ل‌کوو زیان به‌ خودی خ‌وی ده‌گه‌یه‌نی و بۆ‌خ‌وی س‌زای دۆزه‌خ ده‌سته‌بهر ده‌کا. که‌سی‌کی‌ش خودا‌پهرست ب‌ئ به‌ مردن و ک‌وژرانی پی‌غه‌م‌بهر واز له‌ نایین نه‌ه‌ینی و سو‌پاس‌گوزاری نی‌عه‌مه‌ته‌کانی خودا ب‌ئ، له‌ پ‌ئناو نایینی‌دا شهر ب‌کا، له‌ حالی ژیان و مردن‌دا په‌یره‌وی په‌یامی پی‌غه‌م‌بهر (درو‌دی خ‌وی له‌سهر ب‌ئ) ب‌کا، نه‌وه شو‌کرانه ژمی‌ره **{وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ}** خودا پاداشی شو‌کرانه ژمی‌ران ده‌داته‌وه، به‌ گو‌یردی ک‌ردار و ه‌لو‌ئ‌ستیان به‌هره‌مند د‌بن! ته‌مه‌ نایه‌ته ری‌خ‌وش‌که‌ر بوو، بۆ له‌ دونیا د‌مر‌چوونی پی‌غه‌م‌بهر (درو‌دی خ‌وی له‌سهر ب‌ئ)، یاد‌خه‌ره‌وه بوو، بۆ ته‌وانه‌ی و‌م‌کوو ئی‌مامی ع‌وم‌هر بیران له‌ مردنی پی‌غه‌م‌بهر نه‌ک‌رد‌بو‌وه، ته‌نانت ع‌وم‌هر (رضی‌ الله‌ عنه) که‌ ه‌والی له‌ دونیا د‌مر‌چوونی پی‌غه‌م‌بهری بیست، تاساو سه‌رسام بوو، تو‌وشی سه‌دمه‌ بوو، وت‌ئ: ه‌هر‌که‌س‌ئ ب‌ئ، مو‌حه‌مه‌د مردوه د‌می‌ک‌وژم، به‌م ش‌مش‌یره دو‌وله‌تی ده‌که‌م!

{^{۱۴۵} وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كِتَابًا مُّجَلًّا} هی‌ج که‌سی‌ک نام‌رئ مه‌گه‌ر به‌ ویستی خودا نه‌ب‌ئ، ه‌ه‌تا نه‌و ما‌وه‌یه‌ی بۆی دان‌راوه ته‌وا‌وی نه‌کا له‌ ژیان د‌مر‌نا‌چ‌ئ، ده‌بی خودا ئیزن بدا ویست و ئیراده‌ی له‌سهر مردنه‌که‌ی ب‌ئ نه‌م‌جار ده‌مرئ!

{وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ} که‌سی‌ک ه‌ه‌ول بدا بۆ دونیا و نامان‌ج و مه‌به‌ستی به‌ دم‌سته‌نیانی دونیا ب‌ئ، نه‌وه به‌ گو‌یردی خ‌وی به‌شی د‌مد‌مین و له‌ ق‌یامه‌ت ب‌ئ به‌شه! که‌سی‌کی‌ش ه‌ه‌ول بۆ د‌وارۆژ بدا، نامان‌جی پ‌له‌و پایه‌ی ق‌یامه‌ت ب‌ئ ب‌ی‌به‌شی نا‌که‌ین! **{سَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ}** وات‌ه: ئی‌مه‌ پاداشی شو‌کرانه‌ژمی‌ران د‌مد‌ینه‌وه، به‌فه‌زل و گ‌ه‌ورمی خ‌ۆمان له‌ دونیا و ق‌یامه‌ت به‌ گو‌یردی شو‌ک‌رو ک‌رده‌م‌یان له‌ پاداشی نه‌ودا که‌له‌ شه‌ردا ه‌له‌نه‌هاتوون پاداشی نه‌بر‌ا‌وم‌یان د‌مد‌ینه‌وه. به‌لام ئی‌وه نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی ه‌ه‌له‌پ‌ی دونیا‌تانه، له‌ رۆژی جه‌نگی ئو‌حو‌دا واز‌تان له‌سه‌نگه‌ری به‌ر‌گری ه‌یناو سه‌ر‌پ‌ی‌چی فه‌رمانی پی‌غه‌م‌بهر‌تان ک‌رد، نه‌و دم‌سته‌ک‌وته‌ی که‌ پی‌غه‌م‌بهر بان‌گه‌وازی بۆ ده‌کردن له‌ کیس خ‌ۆتان دا؛ که‌ خ‌وش‌به‌ختی دونیا و ق‌یامه‌ته!

{^{۱۴۶} وَكَانَ مِنْ نَبِيِّ قَاتِلٍ مَعَهُ رَبُّونَ كَثِيرٌ} زۆر له‌ پی‌غه‌م‌بهران له‌ ری‌گای خودادا جه‌نگاون، تی‌ک‌ۆشاون، په‌یره‌و‌که‌ران‌یشیان شان به‌شانی نه‌وان له‌ پ‌ئناو به‌رز‌کردنه‌وه‌ی شی‌عار (لا‌ إله‌ إلا

بووه، ویستوویانه سوننه‌تی خودا له‌سهر زهوی بهر قه‌رار بکهن، خوداش چاکه‌کاری ناوای خوش دهوین، پاداشی باشی نهو کرداره چاکانه‌یان دمه‌تیه‌وه!

{^{۱۴۹} يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا يُرْذِلْكُمُ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ } نهی نهو که‌سانه‌ی که بیرواتان هیناوه موسولمان بوون، نه‌گهر گویندایه‌لی نه‌وانه بکهن که بیروایان به نایینی نیوه نیه و پیغه‌مبه‌رایه‌تی پیغه‌مبه‌رکه‌تان رمت ده‌کهنه‌وه، و‌ه‌کوو نه‌بو سوفیان و هاوه‌لانی، عه‌بدوللای کوری نوبه‌ی سه‌رؤکی دوو‌روو‌مکان و شوینکه‌وتووانی، هه‌رومه‌ا سه‌رانی جووله‌که و گاوردکان، نه‌وه بزانن دوا‌ی موسولمان بوونتان دمه‌تان‌گیرنه‌وه بو کوفرو خه‌سارمه‌ندی دونیاو قیامت ده‌بن، له دونیادا زیلله‌تی کوفرو بی‌دینی به‌سهر شانتاندا دی، عیزمتی نی‌سلامتان له کیس ده‌چی! دوژمن له ولاتاندا جی‌گیر ده‌بی، له‌زمتی سه‌رکه‌وتن و قه‌رمانه‌وایی و بالاد‌مستی‌تان نام‌ینی.

{^{۱۵۰} بَلِ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ } نیوه پشت به‌وانه مه‌به‌ستن، به هیوای یارمه‌تی بی باوم‌ران مه‌بن، به‌لکوو خودا سه‌ر‌به‌رشتیکاری نیومیه، نهو یارمه‌تیدرو و پشتیوانتانه، نهو باشترین یارمه‌تیدره؛

{^{۱۵۱} سَتَلْقَىٰ فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَا أَشْرَكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا } ترسو له‌رز ده‌خه‌ینه دل و دموونی نه‌وانه‌ی که خوه‌نه‌ناسن و گو‌م‌راو کافرن، چونکه نه‌وان شه‌ریک بو خودا داد‌ه‌نین، به‌ردو داریک ده‌کهنه هاوبه‌شی خودا، که هیچ به‌لگه‌و ده‌لیلیک نه عه‌قلی و نه هه‌ستی (حسی)‌یان به‌دمسته‌وه نیه، که شیاوی به‌رستن بن! تاکه به‌لگه‌یان له‌به‌رستنی نهو بتانه‌دا لاسایی کردنه‌وه‌ی باوک و بابیر‌یانه و ده‌لین: نی‌مه بیستو‌ومانه نه‌وانه نهو بتانه‌یان به‌رستوه، نی‌مه‌ش شوین نه‌وان ده‌که‌وین {بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ آثَمٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِم مُّهْتَدُونَ - الزخرف/۲۲}.

دامه‌زانی بیروباوم‌ریان له‌سهر نهو بنه‌ما پر‌وپو‌و‌چانه سه‌ردم‌کیشی بو پشیوی دل و دموونیان، شیوانی عه‌قل و هوشیان، تیک‌جوونی بیرو و بۆ‌چوونیان، په‌یدا‌بوونی ترسو له‌رز له دلیاندا ویرای نهو به‌دبه‌ختیه‌ی جیهانیان {وَمَا وَاهُمْ النَّارُ} له قیامه‌تا جینگایان دۆزه‌خه، به‌هوی سته‌مکاریان له خودی خویان، به‌هوی کوفرو بی‌دینی و سه‌ر‌پی‌چی کردنیانه‌وه. {وَيَسْئَلُ الظَّالِمِينَ} دۆزه‌خ خراپ‌ترین په‌ناگه و شوینی مانه‌وه‌ی سته‌مکارانه.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا يُرْذِلْكُمُ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿١٤٩﴾ بَلِ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ ﴿١٥٠﴾ سَتَلْقَىٰ فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَا أَشْرَكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَا لَهُمْ لِنَزْلِهِ مِن شَيْءٍ مِّنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا لَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحُسُّونَهُم بِإِذْنِهِ ۖ حَتَّىٰ إِذَا فَشِلْتُمْ وَتَنَزَّعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُم مِّن بَعْدِ مَا أَرَاكُمْ مَا تُحِبُّونَ مِنْكُمْ مَّن يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَّن يُرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ ۗ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥١﴾ إِذْ تَضَرَّعْتُمْ وَلَا تَلُوبُوت ۚ وَلَٰكُلٌّ عَلَىٰ أَكْثَرِ الرُّسُلِ يَدْعُوكُمْ فِي خُرُوجِكُمْ وَأُتْبِعَكُمْ عَمَّالًا يُنَمُّوْا لِكَيْلَا تَحْزَنُوا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَا أَصَابَكُمْ ۗ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٥٢﴾

{^{۱۵۲} وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ} سویند به خودا بی‌گومان به‌روم‌دگارتان به‌لینی خوی به‌سهرکه‌وتنتان به‌سهر دۆژمندا هینایه دی {إِذْ تَحُسُّونَهُم بِإِذْنِهِ} نه‌وکاته‌ی دمستان کرد به لی‌دان و کوشتیان و هه‌لا‌جوتان ده‌کردن به پشتیوانی خودا و یارمه‌تیدانی {حَتَّىٰ إِذَا فَشِلْتُمْ} تا نه‌وکاته‌ی ترسو و خوف دای‌گرتن، له‌شه‌ر ترسان و نه‌زوتان شکا {وَتَنَزَّعْتُمْ فِي الْأَمْرِ} کی‌شه‌تان تیکه‌وت دهر‌باری جی‌به‌جی کردنی قه‌رمانی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوی له‌سهر بی) لی‌تان بوو به مقو مقو له‌سهر که‌زی نوحود، هه‌ندی‌کتان و تتان، با شوینی خۆمان به‌جی بی‌لین و فریای تالان بکه‌وین، هه‌ندی‌کی‌شتان و تتان: بی نه‌مری پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوی له‌سهر بی) ناکه‌ین، له سه‌نگه‌ره‌کاندا ته‌نها عه‌بدوللای کوری جو‌به‌یر (که سه‌ر‌کرده‌ی تیر‌هاو‌یز‌مکان بوو) له‌گه‌ل جه‌ند هاوه‌لی‌کی‌دا مانه‌وه و نه‌وانی تر شوینه‌کانی خویان چۆل کرد {وَعَصَيْتُمْ مِّن بَعْدِ مَا أَرَاكُمْ مَا تُحِبُّونَ} سه‌ر‌پی‌چی قه‌رمانی پیغه‌مبه‌رتان کرد دوا‌ی نه‌وه‌ی پیتان خوش بوو نه‌وه‌ی دیتان! که بریتی بوو له تیکشکانی سو‌پای کوفرو سه‌رکه‌وتنی موسولمانان و

هه‌بوونی دمستکه‌وتو غنیمت، ئیتر واده‌ی په‌رومردگار به یارمه‌تیدانتان دوا که‌وت.

{مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا} هه‌تان بوو هه‌لپه‌ی دونیای بوو؛ دمیویست دمستکه‌وتو غنیمه‌تی دمست بکه‌وئ! ئیبنو مه‌سعود ده‌فهرموئ: هیچ که‌س له‌ هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر هه‌ستی به‌وه نه‌دمکرد که دونیاویستیان تیدابن! تا روژی جه‌نگی ئو‌خود هاتا! نه‌وانه‌ نه‌و که‌سانه‌ بوون که له‌سهر که‌زمکه سه‌نگه‌ره‌کانی خو‌یان جو‌ل کردو به‌هیوای گرتنی تالان هاتنه‌ خواری. {وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ} هه‌شتان بوو، پاداشی روژی قیامه‌تی دمیوست، پابه‌ندی فه‌رمانی پیغه‌مبه‌ر بوون و شوینی خو‌یان جی نه‌هیشت و له‌گه‌ل سه‌رگرده‌مکه‌یان؛ عه‌بدو‌ل‌لای کو‌ری جو‌به‌ر مانه‌وه، خالیدی کو‌ری وه‌لیدو عه‌کرده‌می کو‌ری نه‌بو جه‌هل — که نه‌وسا کافر بوون — هه‌لهمه‌تیاں بۆ بردن دموریان گرتن نه‌وانه‌ی مابوونه‌وه له‌سهر که‌زمکه شه‌هیدیاں کردن! لۆمه‌که روو ده‌کاته نه‌وانه‌ی سه‌رپیچیاں کردو شوینی خو‌یان به‌جی هیشت و هه‌لاتن، روو ناکاته نه‌وانه‌ی که له‌ شوینی خو‌یان مانه‌ودو تا شه‌هید بوون به‌رگرییاں کرد، {لَمْ يَرْفَعْ عَنْهُمْ} دوا‌ی نه‌وه که له‌سه‌رمتاوه سه‌رکه‌وتن، به‌هوی شکاندنی فه‌رمانی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سهر بئ) شکان و کو‌ژران و هه‌لاتنی به‌سه‌ردا هینان {لِيَتْلِيَكُمْ} بۆ نه‌وه‌ی بیروباومرتان تاقی بکاته‌وه، بۆ خو‌تان بزائن، تا ج رادیه‌که خو‌راگرن — چونکه خودا بۆ‌خوی پېش نه‌ومش نه‌وه‌ی دهمانی — {وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ} دلنیا بن خودا له‌و تاوانه‌تان خو‌ش بووه، به‌و ژېرکه‌وتن و تافیک‌ردنه‌ومتان شوینه‌واری تاوانه‌کانتانی سرپییه‌وه، تۆبه‌ی ئی قیوول کردن، په‌شیمانیتان و مرگیا، {وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ} خودا خاوه‌ن فه‌زل و به‌زمیه‌ی بۆ موسولمانان، چونکه به‌هوی تاوانه‌کانیا نه‌وه له‌ بیخ دمری نه‌هینان! وئ ده‌جی هۆیه‌که له‌ هۆیه‌کانی به‌زمی هاتنه‌وه‌ی خودا پېیان زۆری ژماره‌و هه‌بوونی جه‌ک و پېویستیاتی جه‌نگ له‌لای کافره‌کان، له‌هه‌مان کات دا که‌میی موسولمانان و نه‌بوونی پېویستیاتی جه‌نگ لایان.

{إِذْ تُصْعِدُونَ وَلَا تَلْوُونَ عَلَى أَحَدٍ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي أُخْرَاكُمْ} یاد‌ی نه‌وه بکه‌نه‌وه که کافره‌کان بۆ سه‌ر کیوه‌که هه‌لیان برین و راویان نان، ئیوه به‌ شکاوی راتان دمکردو ناو‌رتان له‌که‌س نه‌دمداده‌یه‌وه، له‌به‌ر ترسو و له‌رزو په‌شو‌کاوی خو‌تان دمتان هوجاند، پیغه‌مبه‌رتان به‌جی هیشت بوو، له‌ دواوه بانگی دمکرد دمیگوت: هه‌لهمه‌یه‌ن و وهرنه‌وه بۆ‌لای من و

له‌ دمورم کۆبینه‌وه‌و خو‌راگرن و به‌رگری بکه‌ن و هه‌لمه‌ت به‌رن؛ نه‌وه من پیغه‌مبه‌رم ماوم، نه‌کو‌ژراوم، که‌سیک بکه‌رپته‌وه‌و هه‌لمه‌ت به‌رئ به‌هه‌شت بۆ‌خوی حه‌لال ده‌کا.

به‌لام ئیوه گو‌یتان بئ نه‌داو نه‌گه‌رانه‌وه بۆ‌لای پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سهر بئ). {فَأَنبَأَكُمْ عِمَّا بَيْنَكُمْ} په‌رومردگار سزای دانه‌وه به‌ غه‌م و نارحه‌تی و تیشکان به‌هوی نه‌و غه‌م و نارحه‌تییه‌ی خه‌ستانه‌ دلی پیغه‌مبه‌ره‌وه که سه‌رپیچی فه‌رمانتان کرد. که‌وابئ (خه‌م) ی په‌که‌م تیشکانی موسولمانان و له‌ کیس جوونی دمستکه‌وتو کو‌ژرانی هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ره (دروودی خوای له‌سهر بئ)، (خه‌م) ی دووه‌م که هوی خه‌می په‌که‌مه، نه‌و نارحه‌تییه‌یه که تووشی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سهر بئ) بوو به‌هوی سه‌رپیچی کردنی ئیوه‌وه بۆ فه‌رمانه‌که‌ی! خودا تووشی نه‌و ناخو‌شی و جه‌رمه‌سه‌رییه‌ی کردن بۆ نه‌وه‌ی ئارام بگرن و له‌سهر نارحه‌تی و خو‌ بۆ ناخو‌شی رابگرن، له‌ ناو رووداو ده‌کاندا قال بین! {لَكَيْلًا تَحْزَنُوا عَلَى مَا فَاتَكُمْ} تا خه‌فمت بۆ نه‌وه نه‌ خو‌ن که له‌ کیستان جووه له‌ سوودو تالانی جه‌نگ. {وَلَا مَا أَصَابَكُمْ} هه‌رومه‌ا خه‌فمت نه‌خو‌ن بۆ نه‌و زمررو زیانه‌ی تووشتان بووه، نه‌و ئیش و ئازاری پیتان گه‌یشتووه له‌ دو‌ژمنه‌وه و مکوو کو‌ژران و برینداری و ماندوبوون و برسیایه‌تی و تینوایه‌تی! {وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ} خودا ناگاداری کردار و هه‌لو‌یست و مه‌به‌ستانه له‌سهر چا‌که و خراپه‌ پاداشتان دمداته‌وه! چونکه کردوه‌وه هۆکاره‌ بۆ سه‌رکه‌وتن و، هه‌ل به‌دمست هینانه‌ بۆ ته‌واوبوونی ئیمان و خو‌رازانده‌وه‌یه به‌ ره‌وشتی به‌رز.

{^{۱۵۴}لَمْ أَنزَلْ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْإِقْمِ أَمْنَةً نُفَاسًا} نه‌مجاره‌ خودا دوا‌ی نه‌و غه‌م و نارحه‌تییه‌ تووشیان هات، پاش نه‌و ترسو و له‌رزی پیتان گه‌یی، نه‌من و ناسایش و ئارامی ناردنه‌ سه‌ر دل‌تان، ته‌نانه‌ت نه‌ومنده‌ له‌ دو‌ژمنتان بئ باک بوون و منه‌وز دایگرتن، و منه‌وزیش له‌کاتی وادا نیشانه‌ی بئ باکی و نه‌هه‌میه‌ت پئ نه‌دانه، بۆ نه‌وه‌ی نه‌و سه‌رشو‌رییه‌ بشو‌نه‌وه، رم‌دی ئیعتیبار بکه‌نه‌وه، نه‌و زه‌بوونی و لاوازییه‌ تووشی هاتوون نه‌مین.

{يَغْشَى طَائِفَةٌ مِّنْكُمْ} به‌لئ، و منه‌وز (خه‌ومنو‌جکه) کۆمه‌لکی داپۆشین که بریتی بوون له‌ کۆچکه‌ران و زۆریه‌ی یاریده‌مد‌ران واته: نه‌وانه‌ی بر‌وا قایم و گه‌شبین بوون، یان کۆمه‌لی په‌قین و خو‌راگرو پشت به‌ستوو به‌ خودا بوون، نه‌وانه‌ی که

دنيا بون له وېی پهر و مردگار یارمه تی پیغه مېرکه ی دمدوا
ناو اته کانی بؤ دینیت ه جی.

{وَلَا تَقْعُدُوا عَنْ صَلَاتِكُمْ مِنْ دُونِهَا} کومه لیکیش خه می خوځیان
هه موو شتیکی له بیر بردبوونه وه، ترس دل و دموونی داگیر
کردبوون، چونکه بتمان هیان به یارمه تیدانی خودا نه بوو،
بروایان به پیغه مېر ایه تی پیغه مېر (دروودی خوی له سهر
بی) نه بوو نه وانه کومه لی دووړووه کان بوون، وده کوو
عه بدولای کورې نوبه ی و معته بی کورې قوشه یرو
هاوه لانیان، نه وانه ومنه وزیان نه ده هاتی و له ترسو دله
راوکه و هله قدا بوون، هیج کولیکیان به پیغه مېرو نایینه وه
هه له نه گرتبوو!!

{يُظَنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ} گومانیان به خودا دمبرد
به شیومیه کی نارېوا، دمیانگوت: نه گمر راست بوایه موحه ممد
پیغه مېره کافره کان ناوا زال نه دمدبوون به سهرید!! نه م
جوړه وتانه جگه له کافرو موشریک که سی تر نایلی:
{يَقُولُونَ هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ} بریکیان به بریکیانیان
دهگوت: نایا نیمه له سهرکه وتن و سهرفرازی به شمان هه یه؟
پرسیارمه کیان به شیومیه کی نینکاری نامیز بوو، مه به ستیان
نموبوو که هیج سهر و بریکیان دمست ناکه وئ، نه وان وا له
نایین تیگه یشتبوون که هه دمب خاوه ن نیمان سهرکه ون،
پیان وابوو نایین و سهرکه وتن دوو شتی لیک جیا
نه بوو و مون به پراستی گومان ه کیان هه له بوو، چونکه
یارمه تیدانی خودا بؤ پیغه مېرانی نه وه ناگه یه تی که دمب
هه موو کاتیک په پره وانی پیغه مېرانی سهرکه ون، به لگوو ری
دهکه وئ ژیر دهکه ون، کاتیک په پره وی یاسای سروشتیان
نه کردی، به لام هه موو کاتی کوتای ژیرین و سهرفرازی دوا
روژی بؤ ته قواکارانه.

{قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ} پیان بلی: هه رکاریک نه نجام ددری،
نه وه به گویره دی دابو نه ریتی خودایه و به پیی یاسای نه و
هه له دسورې!! له ناکامی په یومندی هؤو هوکار (عله معلول) وه
دیت ه جی.

سهرکه وتن و هه لاسورانی کاروبار هه مووی به دمستی
پهر و مردگار، که س رایه ی ناکه وئ به هی خوی بزانی، خودا
یارمه تی به بنده موخلیصه باومر داره کانی دمدوا.

نه و کومه له خودانه ناس و دووړو وانه {يُخَفُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ مَا لَا
يُبْدُونَ لَكَ} له دلی خویندا بیر و باومر پکیان شاردو ته وه که
ناویرن بو تو ی نا شکر ا بکن، نه وان که پرسیار تی دهکه ون
دهلین: {يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَا قُتِلْنَا هَاهُنَا}

ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُم مِّن بَدَأَ الْفِتْنَةِ أَمْنَةً مَّاسًا يَتَشَوَّطُ لَهَا يَكْفُ
مِنْكُمْ وَمَا يَكْفُ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ
ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ قُلْ إِنَّ
الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ يُخَفُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ مَا لَا يَبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ
لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَا قُتِلْنَا هَاهُنَا قُلْ لَوْ كُنْتُمْ
فِي يَدَيْكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى مَضَاجِعِهِمْ
وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحَّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ
يَوْمَ الْتَمَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا
كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٤﴾ يَأَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ كَفَرُوا قُلُوبًا وَلَا خُبْرًا إِذَا
خَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُرُبًا أَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا تَأْتُوا وَمَا
قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يُخَيِّمُ
وَاللَّهُ بِمَا تَصْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٥﴾ وَلَكِنْ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
أَوْ مِتُمْ لَمَنَفِرَةً مِّنَ اللَّهِ وَرَحْمَةً خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٦﴾

دهلین: که سهرکه وتن و زال بوون به دمست خودا و بنده
راستگو کانی بوایه وده کوو موحه ممد دمیلی: که کاروبار
به دمست خودایه و سهرکه وتن بؤ خوشه ویستایه تی، نیمه ناوا
ژیر نه دهکه وتین؟! نه و هه موو موسولمانه نه ده کوژران، نه گمر
موحه ممد به پراستی پیغه مېر بوایه، ناوا ژیر نه دهکه وت؟

{قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فِي يَدَيْكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى
مَضَاجِعِهِمْ} پیان بلی: نه گمر نیو له مالی خوشتان بوونایه
نه وانه ی کوژرانیان له زانستی خودا د دیاری کراوه، ده هاتنه
نه م شوینی کوژران هیان و گیانیان دمرده چوو، نه م ده شته
دمبووه شوینی له خویندا گه وزانیان.

به کورتی ترس، قهزا و قه دمر ناگیر پته وه، ته گبر
به رامبه ری ته قدیرو نه خشه کی شانی خودا ناکا، نه وانه ی
کوژرانیان بؤ نوو سراوه دمب بکوژرین نه گینا زانیاری خودا
دمب ته نه زانی!! نه وانه ی کوژران، بویه کوژران چونکه
نه جه لیان هاتبوو! به گویره ی نه خشه ی (لوح المحفوظ) بوو.
{وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ} پهر و مردگار نه و تی شکانه ی
تووشی موسولمانان کرد بؤ تافیکر د نه وه ی وره ی خاوه ن

دمروونی خۇتان دمرېكەن، ئەو سەرلېشېوانە بەرامبەر بە ئايىن و گومراپىيە لە بېر وياومېدا، چونكە زيان و مردن بە دەست پەرومردگارن.

{لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ} بۇ ئەو سەرمەنجامى ئەو جۆرە قسانە بېيىتە داخ و كەسەر لە دليانداو زياتر بۇيان بە پەرۇش بن، ورميان بېروخى و پەشىمانى بنوئىن ئەگەر ئىو پەپرەوى ئەو خوا ئەناسانە بکەن وەكوو ئەوان تووشى حەسرەت دەبن وەكوو ئەوان لە تېكۆشان و بەرنگارى كول دەبن!

پەرومردگار ئەو بېر وياومېدى لەلای ئەو بى بېروايانە پەيدا کرد، بۇ ئەو زياتر حەسرەتبار بن، پتر خەم بۇ مردو و کوزراويان بخون! بەلام ئەوان ئەزان و تېنەگەشتوون و بەهەلە چوون، چونكە {وَاللَّهُ يُخَيِّ وَيُمِيتُ} خودا دەژىنى و دەمرېنى.. واتە: دروستکردن و بەدیھێنان بە دەست خۆیەتى، لەناوبردن و مراندن بە ویست و فەرمانى ئەو دەبى! کەس ناژى و کەس نامرئ بە ویست و ئیرادى ئەو نەبى! تەمەنى کەس بەبى ئیرادە و رمزامەندى ئەو لى زىادە کەم نابى {وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ} خودا ناگادار و بینایە بەو کردار و گوشتارەى ئەنجامیان دەمدن! هەرچى لە دلتاندا شاردوتانەتەو: لەو بېر وياومېنەى کە کاریگەرییان هەمە لە گفتار و کردارتاندا، لای خودا نمایانە! هەول بدەن دل و دموونتان پاك بکەنەو لە وەسومەى شەیتان و دوورووەکان، تا ئەو هەلویستانەى لە کافرەکان دەرەكەوئ لە ئیو دیارى نەدا.

{وَلَنْ قُلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مِمَّنْ لَمَغْفِرَةً مِّنَ اللَّهِ وَرَحْمَةً خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ} ئەگەر ئیو لە رىگای خودادا بکوزرېن یان بمرن، ئەو لىخۆشبوونی خودا بە دەست دېن، لىخۆشبوونی خودا و رحمەت و بەزمى ئەو باشترە لەو مال و داراییەى کافرەکان تییدا رادەبوېرن، چونكە دنیا سېبەرى بى بەقايە و پایەدار نابى. گەواى جىگای خۆیەتى موسولمانان لىخۆشبوونی خودا بۇ خۇيان بە دەست بېنن، حەسرەتبار نەبن بۇ ئەوانەى لە رىگای خودادا دەمرن و دموورېن چونكە ئەو لە دنیا دەستیان دەكەوئ زۆر باشترە لەو کە لە دنیا دا تییدان.

{وَلَنْ مِّمَّنْ أَوْ قُلْتُمْ لِإِلَهِ تَحْشُرُونَ} ئیو ئەگەر بە ھەر ھۆیەك بمرن و لەناو بچن، بىگومان ھەر بۇلای خودا دەرپنەدرنەو و حەشرتان بۇلای ئەو، ھەرکەسە بە گوێرەى کردەوى خۆى پاداش و سزای دەدریتەو؛ چاکە بە

باومېران و دەرخستنى رېژەى ئىخلاص و خۇراگريان. {وَلِيَمْحَضَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ} بۇ لىك جیاکردنەو و لىك ھەلاوردنى ئەو لە دليانداپە لە نەخۆشى و ختوگەدانى شەیتان و پاك کردنەوى دل، تا بېروا ئیمانتان بگاتە ترۇپكى پەقین.

{وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ} خودا بېویستی بە تافیکردنەو نە، ھىچ شتىكى ئى و ن نابى، لە ئاسمان و زمویدا شتىك نە خودا بى ئەزان! خودا زانایە بە نەئى دل و دموون، دەزانى جیيان تىداپە. ئەو بۆیە کرد، تا چۆنیەتى ئەو خەلگە دمرىخا، ھەلویستی موسولمانانى خۇراگرو راستال لە ھەلویستی دوورو و فیلباز جیا بکاتەو..

{إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْاِجْمَاعِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا} ئەو تیرھاوېزانەى پېقەمبەر (دروودى خۆى لەسەر بى) لە جەنگى ئو خودا فەرمانى پى کردن کە لەشوینى خۇياندا جىگىر بن و نەجولېن بۇ ئەو پاریزگارى پشتمەوى سوپای ئىسلام بکەن، شوینى خۇيان بەجى نەهیشت مەگەر بە ختوگەى شەیتان نەبى بۇيان، شەیتان ئەو کارەى پیکردن و ھەلى خەلەتاندن، چونكە بېر تانوانیان کردبوو.

{وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ} بىگومان خودا لە تاوانى ھەلاتەكەتان خۆش بوو، لە قیامەتدا سزاتان نادا لەسەرى! سزای دونیاشیان کە ئاوا تیشکان و تووشى دمرى سەرى ھاتن ئەو تافیکردنەو و پالفتەکردن و لە بۆتەدان بوو بۇيان ئەمەش دمرگای ھومیدیان ئى دەکاتەو و ناھیلئ ناھومیدى دل و دموونیان داگرئ {إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ} بىگومان خودا زۆر بە بەزمیە، دواى تۆبەکردن لە تاوانى گەورە و بچووکی بەندەکانى خۆش دەبى، زۆر لەسەرخۆ و ھىدیە، تۆلەى دەس بەجى ناسىنئ! بەلگوو مۆلەتى بەندەى دەدا بۇ ئەو بە خۇیدا بچیتەو، ھەلەکانى خۆى راست بکاتەو چارەسەرى کەم و کورتیەکانى بکا.

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُزًى لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا} ئەى خاومەن باومېران! نەچن وەكوو ئەو بى بېروايانە بکەن: کە ھەرکاتى براو خزم و کەس و کاریان بچوونایە بۇ سەفەرک، یان بۇ غەزایەك و بمردناپە؛ یان شەھید بکرانایە، دەیانگوت: ئەگەر نەچوونایە و لەلای ئیمە بمانایەو نەدەمردن و شەھید نەدەکران! ئەى خاومەن بېروايان ئیو! بېر وياومېرى و پەپرە مەكەن، بېر و بچوونى و لە دل و

چاکه و خرابه به خرابه.. جگه له زاتی یهزدان داوا له کەس ناکرئ بۆ پاداش و لەکەسی تریش نو میدی لابر دنی سزا ناکرئ!

{فَمَا رَحْمَةٌ مِّنَ اللَّهِ إِنَّتَ لَهُمْ} ئەو پیغه مبهرا به هوی

رحمهتی یهزدانه وه بوو، تۆ له گهڵ هاوه له کانتدا نهومنده نهرو و نیان و له سه رخۆ و لیبوره بوو! هه لئس و کهوت له گه لئاندا هورانی بوو. {وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ} ئەگه تۆ ئەو پیغه مبهرا (دروودی خوای له سه

بێ) توندو تیز بوی تابه، قسه رهق و توره و هه لئس و کهوت ناشیرین بوو تابه له گه ل هاوه لئاندا، دهوریان چۆل ده کردی! لیت دوور ده کهوتنه وه، ناوا نا پووریان نه ده دای، نهومنده مل

که چ و پابه ندی فه رمانت نه ده بوون، نه ته ده توانی ریگای هیدایه تیان نیشان بدهی و قسه ت له ناویاندا کاریگهر نه ده بوو!! {فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ} ئەو پیغه مبهرا لێیان

خۆش ببه و داوی لیخۆش بوونیان له خودا بۆ بکه! {وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ} هه لئس و کهوت له گه لئاندا هه لئس و کهوتی

راویژکارانه بێ، به رده وام به له سه ر په یه و کردنی راویژ بۆ نه و کاروبارانه ی که پێویستیان به راویژ هیه، چونکه رام

کردنی موسولمانان له سه ر راویژ سوودی گرنگی ده بێ بۆ پاشه پوژی فه رمانه پوایی موسولمانان، له م رووه وه که رای

گه ل و کۆمه ل زۆر جار له هه له وه دووره! نه و ته نگزه و ئاسته نگانه ی تووشی نه ته وه ده بێ و خه تر ده خاته سه ر

په وره وه ی به ریوه جوون و هه لئسورانی کاروباری، نه گهر بدریته ده ست تاکه کهس - هه رچهنده عاقل و کارامه ش بێ -

له وانه یه نه توانی خۆی و گه ل رزگار بکات، ولات تووشی کارماتی سامناک ده کا! جا له به ره نه و ی که راویژ واده بێ را

حبایی تیدا بێ - به تابه ته ی که راویژکارمه کان زۆر بوون - په رومر دگار فه رمانی به پیغه مبهری خۆی کردووه که به

کردووه نه م دیارمه یه په یه وه بکا له واقعی عه مه لی ژیا نی خۆیدا نه تنجامی بدا، نه و بوو پیغه مبهرا (دروودی خوای

له سه ر بێ) مه شۆرته ی به هاوه لانی ده کرد به نه و په ری له سه رخۆیی و ئارامیه وه گوێی بۆ رای هه موو که سیك

ده گرت، رایه کی به سه ر رایه ک هه لئه بزاردو نه و ی بیزارنایه که به رژه ومندی گه ل و کۆمه لی تیدایه په سه ندی ده کردو به گوێره ی توانا کاری بۆ ده کرد!! {فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ}

ئەو پیغه مبهرا! نه گهر دوا ی راویژو راگوێزینه وه دلت هاته سه ر جبه جی کردنی کاریک، نه وه پشت به خودا ببه سه ته و شانی بهر بده، به لām بۆ هه موو کاریک پێویسته هۆکارمه کانی

وَلَيْنَ مُتَمَّ أَوْ قَاتِلْتُمْ لَآلِيَ اللَّهِ تُعَذِّبُونَ ﴿١٣٨﴾ فَمَا رَحْمَةٌ مِّنَ اللَّهِ إِنَّتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿١٣٩﴾ إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرْكُم مِّنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٤٠﴾ وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُلَّ وَمَنْ يَكُلَّ يَأْتِ بِمَا عَلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ تُوفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٤١﴾ أَفَمَنِ أَتَمَّ رِضْوَانُ اللَّهِ كَمَنِ بَاءَ يَسْحَطُ مِنَ اللَّهِ وَمَا وَهُ جَهَنَّمَ وَفِيهَا الْكَاذِبُ ﴿١٤٢﴾ هُمْ دَرَجَتٌ عِندَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٣﴾ لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَرُكُوعِهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِسَابَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ لَيْلٍ ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿١٤٤﴾ أَوَلَمَّْا أَصْبَحْتُمْ مُمْسِكِينَ قَدْ أَصْبَحْتُمْ مَتَّاعِينَ قُلْتُمْ إِنَّ هَذَا قُلٌّ مِّنْ عِندِ أَنْفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٤٥﴾

له بهر جاو بگرئ. {إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ} بێگومان په رومر دگار نه و که سانه ی خۆش ده ویت که پشتی بێ دمه ستن و هیوایان پێیه تی، یارمه تیان ده داو شارمه زیان ده کا بۆ هه ر شتێک سوودمه ند بێ بۆیان.

{إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ} ئەگهر خودا بیهوئ یارمه تیان بدا له جهنگی ئو خودا و هکوو له جهنگی به دردا

یارمه تیدان نه وه هه یج که سیکی تر ناتوانی به سه رتاندا زāl بێ! خو {وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرْكُم مِّنْ بَعْدِهِ} ئەگهر

بیهوئ ریسواتان بکاو بتان شکینی و یارمه تی خۆی به ری لێتان به هوی سه ریچی کردنی خۆتان و دوو به ره کی نیوانتان و

به گوئ نه کردنتان بۆ پێشه واکه تان و هکوو له رۆژی ئو خودا به سه رتاندا هات، نه وه هه یج کهس له ئاده میزاد ناتوانی

سه رکه و تنتان بۆ ده سه ته بهر بکا. {وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ} ده ی با موسولمانان هه ر پشت به خودا ببه ستن و

وێرای ده سه ته بهر کردنی نه سباب، ته و مگولیشان به خودا بێ.

هه‌موو ئاده‌میزادو جنۆکه! فروستادهی خودا ئەم ره‌وشتانه‌ی تێدایه‌و ئەم کاره‌ گرنگانه‌شی له‌ ئەستۆدایه‌:

یه‌که‌م: ئەو زاته‌ له‌ جوۆری ئاده‌میزاده‌و له‌ نه‌وه‌ی ئیبراهیمه‌و به‌ره‌ی ئیسماعیله‌، ئەمه‌ش زیاتر پال به‌ گه‌ل و نه‌ته‌وه‌که‌یه‌وه‌ دمۆی که‌ شوینی بکه‌ون و ئیمانی پێ به‌ین! بتمان به‌ په‌یامه‌که‌ی بکه‌ن، زیاد له‌ وه‌ش به‌هۆی ئەو زاته‌وه‌ گه‌ل و نه‌ته‌وه‌ی قورمیش فەزل و رێزیان به‌دمست هێناوه‌.

{يُظَلُّوْنَ عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ} نیشانه‌و به‌لگه‌ی ده‌سلاته‌و به‌ توانایی خودایان بۆ ده‌خوینیته‌وه‌، تاكو تهنیایی خودایان بۆ ده‌چه‌سپینی! زانیی و صیفاته‌کانی په‌رومردگاریان بۆ روون ده‌کاته‌وه‌.

{وَيُرَكِّبُهُمْ} پاکیان ده‌کاته‌وه‌ له‌ پۆخلاواتی بته‌پرستی، له‌ پشێوی بیروباومپی سه‌رده‌می نه‌زانی، بیروباومپی ئەوه‌: که‌ گوايه‌ بته‌گانیان روۆی خوێان هه‌یه‌ له‌ بوونه‌ومردا، پیغه‌مبه‌ری دڵسوۆز هال گرته‌وه‌و بیروباومپی پرپووج و نه‌شازیان له‌ کۆل ده‌کاته‌وه‌، ده‌یانخاته‌ سه‌ر بیروباومپی راست و فیکری روۆشن و شارستانیه‌ت و زیاری پیشکه‌وتوو، دامه‌زراندنی ده‌ولته‌ت و کارگیرپی و رامیاری له‌و جوۆری که‌ نه‌مرو جیهانی پیشکه‌وتوو شانازی پێوه‌ ده‌کا. فه‌رمانیان پێ ده‌کا به‌ چاکه‌و نه‌هیان ئی ده‌کا له‌ خراپه‌، بۆ ئەوه‌ی دڵ و ده‌روونیان پاک بکاته‌وه‌ له‌ پیس و پۆخه‌لی بیروبووچوونی کوهر نامیز.

{وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ} قورئان و فه‌رمووده‌ی خوێیان قیر ده‌کا، زاناو نووسه‌رو پزیشک و سه‌رکرده‌و مامۆستای زانست و زانیاریان تێدا هه‌لده‌که‌وئ. {وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ} هه‌رچه‌نده‌ پێش هاتنی ئەم پیغه‌مبه‌ره‌ (دروودی خوای له‌سه‌ر بێ) له‌ گوهرایی و نه‌زانی و سه‌رلێشیواویدا بوون، گه‌ل و نه‌ته‌وه‌یه‌کی نه‌خوینده‌وار بوون، به‌ هۆی نووری ئیسلام و زانستی قورئان و عه‌قل و هۆشی راستالانه‌ گه‌ل و نه‌ته‌وه‌یه‌کی شارستانی و پیشکه‌وتووخوازیان ئی به‌یدا بوو. پێشپڕکییان له‌گه‌ل گه‌له‌ خاوه‌ن ژیاړه‌کاندا کردو پێشیان که‌وتن!

{أَوَلَمْ أَصَابَكُم مَّصِيبَةٌ قَدْ أَصَبْتُكُمْ مَّثَالُهَا} واته‌: ئیوه‌ بۆخۆتان هۆی ئەو به‌لا و تیشکانه‌ن که‌ تووشتان هاتوو، چونکه‌ ئیوه‌ پێکیشیتان له‌ پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سه‌ر بێ) کرد که‌ له‌ شاری مه‌دینه‌ ده‌رچێ بۆ شه‌ر، یان بۆخۆتان سه‌ه‌نگه‌رگانی سه‌رشاخ‌تان چۆل ک‌ردو شوینه‌ ستراتیجیه‌که‌تان به‌جی هێشت. ئیمامی عه‌ل ده‌فه‌رموئ:

{وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَغُلَّ} ناشی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سه‌ر بێ) که‌ خیانه‌ت بکا! چونکه‌ خودا پیغه‌مبه‌رانی به‌ دوور گرتوو له‌ گوناھ کردن، ناھێلی شتێک شایه‌نی پله‌و پایه‌ی ئەوان نه‌بێ لێیان روو بدا، چونکه‌ پیغه‌مبه‌رایه‌تی پله‌و پایه‌یه‌کی به‌رزو به‌رێزه‌ له‌گه‌ل نه‌ه‌جامدانی تاوان و کاری پرپووجدا ناگونجی. {وَمَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ} که‌شێک خیانه‌ت بکا شتێک له‌ غه‌نیمه‌ت و ده‌ستکه‌وته‌کانی جه‌نگ پاشقوول بدا، روۆی قیامه‌ت کیشی ده‌شتی مه‌حشه‌ری ده‌که‌ین و ئەو شته‌ که‌ پاشقوول داوه‌ به‌سه‌ر شانیه‌وه‌یه‌و ته‌حه‌ممولی به‌رپرسیاریی کردموه‌کانی خۆی ده‌کا!! {ثُمَّ تُرْفَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ} نه‌مجار هه‌موو ئاده‌میزادێک پاداشی کردموه‌کانی خۆی و مرده‌گریته‌وه‌، نه‌مجار په‌رومردگار ئەوه‌ روون ده‌کاته‌وه‌: که‌ چاکه‌کارو خراپه‌کار جوون یه‌ک نین و ده‌فه‌رموئ: {أَفَمَنْ أَتَّبَعَ رِضْوَانُ اللَّهِ كَمَنْ بَاءَ بِسَخَطٍ مِنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ وَبَشِّرِ الْمَصِيرَ} نایا که‌شێک ته‌ه‌واکار بێ عه‌ودالی ره‌زامه‌ندی خوا بێ و ده‌کوو ئەو که‌سه‌ وایه‌: که‌ خراپه‌کاره‌و خودا لێی نارازییه‌؟! دیاره‌ ئەم دوو جوۆره‌ ئاده‌میه‌یه‌ جوون یه‌ک نین، ئەوه‌ی شوین ره‌زامه‌ندی خودا ده‌که‌وئ و کردار چاکه‌، ئەوه‌ شیایو ره‌زامه‌ندی خودا پاداشی باش و نه‌مین بوون له‌سه‌رای دۆزه‌خه‌، که‌شێکیش شیایو غه‌زه‌می خودابوو، که‌س ناتوانی رزگاری بکا لێی و روۆی قیامه‌ت جیگا و شوینی هه‌وانه‌وه‌ی ناگری دۆزه‌خه‌.

{هُم دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللَّهِ} بۆ هه‌موو که‌سه‌شێک، چاک یان خراپ، پله‌و پایه‌ی تایبه‌تی هه‌یه‌، به‌هه‌شتیه‌کان له‌ به‌هه‌شتدا هه‌رکه‌سه‌ شوینی جیای خۆی هه‌یه‌. دۆزه‌خییه‌کان له‌ جه‌ه‌نمه‌م دا هه‌رکه‌سه‌ شیوو چالی خۆی هه‌یه‌، هه‌رکه‌سه‌ به‌ گوێهری کردموه‌ی خۆی سه‌زاو پاداشی ده‌دریته‌وه‌! به‌رزترین پله‌و پایه‌ی به‌هه‌شت جیگا و مه‌کانی پیغه‌مبه‌ری ئیسلامه‌ (دروودی خوای له‌سه‌ر بێ)، نزمترین و ناخۆشترین شوین له‌ دۆزه‌خدا شوینی دووروه‌وه‌گانه‌. {وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ} په‌رومردگار بێناو ناگاداره‌ به‌ کردموه‌ی ئاده‌میزادان، هه‌یج شتێکی ئی هون نابێ، به‌ هه‌موو کردموه‌یه‌کیان ده‌زانێ.

{لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ} بێگومان خودا منه‌تی کرد به‌سه‌ر موسوڵماناندا فەزل و گه‌وره‌یی خۆی بۆ ئاده‌میزاد نواند: که‌ فروستاده‌ی خۆی موحه‌ممه‌د (دروودی خوای له‌سه‌ر بێ) نارد بۆ سه‌ر

چونکه فیدیه تان له دیله کانی بهر وهرگرت پیښ نهو دی
 نیزن بدرین! همزه له (أُولَئِكَ) بۆ تهقریرو تهقریرعه؛ واته،
 ناشیئ بۆ نیوه ئه ی کومه لی دووړو کومه لی جهنگامرا که
 نیعتیزار بگرن {فَلْتُمْ إِلَى هَذَا} به سهرسامیه وه بلین هم
 تیشکانه له پای چی و بؤچی تووشی ئیمه بوو، له کویه هم
 به لایه مان هاته سهر و هفتا کهسمان ئی شهید بوو؟ پیتان
 وانه یی چونکه موسولمانان - ته نانت سهرپیچی فهرمانی
 خوداش بکه من خودا ههر سهرتان ددخا، له گهل نهو میشا نیوه
 له رؤزی به دردا دوو نهو منده تان زیان به نه وان که یاند.
 هفتا کهستان ئی کوشتن، هفتای تر تان ئی به دیل گرتن،
 نه و جا له جهنگی ئو حوودا نهو هه موو دهر دسهریه تان تووش
 هات. {قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ} نه ی موحه ممه دا پتیا بلئ؛
 نهو دی به سهرتان هات به هو ی تاوانی خوتانه وه بوو، به هو ی
 دهرچوونتان بوو له فهرمانی پیغه مبر (دروودی خوی
 له سهر بئ)؛ کاتیک پی گوتن؛ شوینی خوتان چی مه هیلن!
 نیوه ی تیر نه نداز سهر پیچیتان کرد.

جوړه کانی سهر پیچی زور بوون:

{إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ} بیگومان په رومردگار به توانایه
 بۆ یارمه تیدانتان نه گهر خوگر بن و صهرتان بئ، دمتوانی
 یارمه تیتان ئی بگریته وه نه گهر سهر پیچی فهرمانی بکه من و
 لی یخی بن، که وایی نهو دی تووشتان هات له نار هه تی و
 کوژران و بریندار بوون، سوچی خوتان بوو!

همجار په رومردگار دلخو شى موسولمانان دمداته وه و
 دمفرموی: {وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ فِإِذَنْ اللَّهُ
 وَلِغَلَمِ الْمُؤْمِنِينَ} نه ی کومه لی موسولمانان! نهو دی که رؤزی
 پیک گه یشتی نهو دوو سوپایه؛ سوپای موسولمانان و سوپای
 کوفر به سهرتان هات هه مووی به نیزن و ویست و قهزا و
 قهدهری په رومردگار، له نه مه شدا حیکمه تیکی په زدانی هیه،
 هیچ شتیک نیه له بوونه و مرده گهر دنکه چی ویست و
 حیکمه تی خودا نه یی.

{وَلِغَلَمِ الْمُؤْمِنِينَ} به شیکیش له دیارده ی حیکمه تی خودا
 نهو دیه؛ که زانست و عیلمی خوی و چو نیه تی بۆ موسولمانان
 دمبغا، پتیا رابگه یه نی؛ که هیرو لاوازی نیمانیان،
 خوړاگری و صهبر و بئ صهبری یان دزمان!

{وَلِغَلَمِ الَّذِينَ تَأَقَفُوا} تا دمری بخا که ناگاداری هه لویستی
 دووړو و مکه، کومه لی عید و لای کوری ئوبه ی کوری سه لول
 که سی سهد که س بوون له ریگای گه رانه وه.

وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ فِإِذَنْ اللَّهُ وَلِغَلَمِ الْمُؤْمِنِينَ
 (۱۶۶) وَلِغَلَمِ الَّذِينَ تَأَقَفُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 أَوْ ادْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَأَتَّبَعْنَاهُمْ هُمْ لِلْكَافِرِ
 يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ
 فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ (۱۶۷) الَّذِينَ قَالُوا لَا خِزْيَ
 وَقَعْدُوا لَوْ أَطَاعُونَا مَا قُتِلُوا قُلْ فَادْرَأُوا عَنْ أَنْفُسِكُمُ
 الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (۱۶۸) وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي
 سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزُقُونَ (۱۶۹) فَرِحِينَ
 بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَكَسَبَتْشُرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا
 بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ (۱۷۰)
 يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةِ رَبِّهِمْ وَاللَّهُ وَفَّيْلٌ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ
 الْمُؤْمِنِينَ (۱۷۱) الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا
 أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ (۱۷۲)
 الَّذِينَ قَالُوا لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ
 فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ (۱۷۳)

{وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ ادْفَعُوا} نهو
 مونافيقانه نه گهر پتیا بگوتی؛ وهرن له ریگای خودا
 شمر بکه من، یان بهرگری له خوتان و مال و مندال و نیشتمانان
 بکه من، {قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَأَتَّبَعْنَاهُمْ} دمیانگوت؛ نه گهر بزانی
 نیوه له غمزه یه دا تووشی شمر دین شوینتان دکه و تین و
 له گه تان دمبووین! به لام ئیمه دنیاین که تووشی شمر نابن،
 که وایی بؤچی خومان ماندوو بکه یی؟ نه مه نهو یسته یان
 به لگه یه له سهر نوغرو بوونیان له دووړووی دا مه به ستیان
 جهواشه کردنی راستیه و فیل و ته له که و ون کردنی
 راستیه گانه، چونکه هاتنی سوپای کافر مکه بۆ ئو حوود و
 دهرچوونی موسولمانه کان له مه دینه و رؤیشتیان بهر و
 ئو حوود بۆ بهر مکه گاری و روپه پروو بوونه وه، به لگه ی
 حاشاهه لته گرن له سهر بهر بابوونی شمر و کوشت و کوشتر.

{هُمْ لِلْكَافِرِ يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ} نه مانه به گوتنی نه
 قسه یه یان که دمیانگوت؛ نه گهر بمانزانیایه شمر بهر بابو
 شوینتان دکه و تین!؛ نه وان بهم قسه یان له دووړیانی کوفر و

نیمان دان، به‌لام له کوفرده نزیکتړن، چونکه نه‌وان به گمراڼه‌ومیان له ریگا به مهبه‌ستی رووخاندنی وره موسولمانان خویان ده‌خنه خانۍ کوفرده به خاوم باومر حلیب نین، که وایی که‌سیک خو له جیهادو شه‌رکردن له ریگۍ خدا بدزیت‌هوه به‌رگری نه‌کا له ولاتو به‌رمنگاری دوژمن نه‌بیته‌وه! به موسولمان حسیب ناکړئ!

{يَقُولُونَ بِأَفْوَهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ} به‌دهم شتیک ده‌لین: پیچ‌هوانه‌ی نه‌ومیه که له دل‌اندایه.. جا خو و‌هنه‌بې خدا به‌م حه‌قیقه‌ت‌ه‌یان نه‌زانی! به‌لکوو {وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ} خدا زور زاناره له خویان به‌و هه‌لو‌یستو مهبه‌ستانه‌ی که دیشی‌رنه‌وه. نه‌مه هه‌ر‌شه‌یه‌کی تونده لی‌یان و جار‌دان‌یکۍ ناشکرایه که دو‌رووی دانیان ناداو سوودی‌ان بې ناگه‌یه‌نۍ و دوی کل‌وی بابردو که‌وتوون!

{الَّذِينَ قَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُوا مَا قَبِلُوا} نه‌وانه‌ی دووی ته‌واو‌بوونی جه‌نگی ئو‌حوود دهر‌بارۍ نه‌وانه‌ی کو‌زرا بوون ده‌یان‌گوت: نه‌گه‌ر په‌یره‌ی ئام‌وژ‌گاری نی‌مه‌یان بکر‌دایه و قسه‌ی نی‌مه‌یان بی‌ستایه که پی‌مان گوتن: دانی‌شن، مه‌چن بؤ شه‌رو له‌گه‌ل پی‌غه‌م‌بر دهر‌نه‌چو‌نایه؛ ئاوا نه‌ده‌کو‌ژران و له ناو نه‌ده‌چوون! نه‌مه‌ش به‌لگه‌یه له‌سمر نه‌وه که نه‌وان ئام‌وژ‌گاری ها‌وه‌له‌کانیان کردووه که بگه‌ر‌ینه‌وه و نه‌چن بؤ شه‌ر.

{قُلْ فَادْرَأُوا عَنْ أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ} نه‌ی مو‌حه‌مه‌ده! پی‌یان بلۍ: نه‌گه‌ر له مال‌ه‌وه دانی‌شتن پی‌او له کو‌ژران و مردن دم‌بار‌یزۍ، نی‌وه ئازا بن مردن له خوتان دوور بخه‌نه‌وه؛ واته: دم‌بۍ نی‌وه نه‌مرن! دل‌نیا بن مردنتان بؤ دۍ، ته‌مانه‌ت نه‌گه‌ر له ناو هه‌صرو باله‌خانه‌شدا بن! ده نه‌گه‌ر راست ده‌کن مردن له خوتان مه‌نع بکه‌ن..!

{وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْثًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزُقُونَ} پی‌تان وانه‌بی که نه‌و که‌سانه‌ی له پی‌ناو نایی‌نی خودادا کو‌ژراون و مردوون و له ریزی نه‌بوانن، چونکه نه‌و شه‌یدانه هه‌رچه‌نده به روا‌نه‌ت له دونیادا کو‌ژراون؛ به‌لام له راستیدا گیانه‌کانیان زیندووه، له‌و دونیا رزق و ر‌وژی ده‌چیزن و به له‌زمت و خو‌شی ده‌گوزم‌رین خیتابه‌که له‌گه‌ل پی‌غه‌م‌بره (دروودی خوی له‌سمر بن) یان رووی خیتاب له هه‌موو که‌سه! واته: نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی قسه‌ی دو‌رو‌وه‌کان ده‌بیسن! پی‌تان وانه‌بۍ که نه‌وانه‌ی له ری‌گای خودادا کو‌ژراون، مردوون و پاداشۍ نه‌و کرد‌ه‌وانه‌یان ناد‌ریت‌ه‌وه که کرد‌ویانن؟ به‌لکوو نه‌وانه‌ی زیندوون و له جیهانی‌کی تردان و له خدا

نزیکن و رزق و ر‌وژی و مرده‌گرن و ده‌کوو چوون زیندووانی دونیا خواردن و خوار‌دنه‌ومیان هه‌یه، نه‌وانیش ده‌خوون و ده‌خو‌نه‌وه، نه‌مه جه‌خت کردنه له‌سمر نه‌وه که نه‌وانه زیندوون و نه‌مردوون، لای خودای خویانن و له خو‌شیدان!

{فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ} خو‌شحال و ته‌ر‌ده‌ماخن به‌و پاداشۍ خدا پی‌ی داون، خو‌شحال به‌وه که سات دوی سات نه‌و نی‌عه‌تانه تازه دم‌به‌وه، له نی‌و نازو نی‌عه‌مت و ر‌یزی خودای دا ده‌گوزم‌رینن، مز‌گینی دهم‌دن به‌وانه‌ی له دویانه‌ومن و هی‌شتا پی‌یان نه‌گه‌یش‌توون و له ژیان‌دان، مز‌گینی نازو نی‌عه‌متی خودایان بې دهم‌دن و به‌وه دل‌خو‌شن که هه‌مان نازو نی‌عه‌مت بؤ نه‌وانیش ئاماده‌کراوه نه‌ومشیان بې ده‌لین: {أَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ} که نه‌وانه تر‌سی ناخو‌شی داهاتوویان نی‌وه خه‌می شتی له کیس چووی رابوردوویان نی‌ه.

{يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةِ اللَّهِ وَفَضْلِهِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ} مز‌گینی به ر‌یز‌لی‌گرتنی خدا دهم‌دن، نه‌ومشیان بې راده‌گه‌یه‌نن که په‌روم‌ردگار به هی‌ج جو‌ری پاداشۍ چاکه‌ی چاکه‌کاران به فی‌رؤ ناداتا هه‌ر‌گیز موسولمانان کر‌ی کرد‌ه‌و‌ه‌کانیان پاش‌گوئ ناخړۍ.

{الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ} نه‌و موسولمانانه‌ی به‌پیر بانگه‌وازی خوداو پی‌غه‌م‌بره‌وه (دروودی خوی له‌سمر بن) هاتن و ئاماده‌باشی خویان دهر‌بزی بؤ رو‌وبه‌روو بو‌ونه‌وه‌ی دوژمن، و‌یرای نه‌و هه‌موو نار‌حه‌تی‌ه‌ی تووشیان بوو بوو له جه‌نگی ئو‌حوودا، سه‌رباری نه‌و هه‌موو بر‌ین‌داری و مان‌دو‌بوون و شه‌که‌تی‌ه‌ی جه‌شتوویانه و هی‌شتا مان‌دوویان نه‌حه‌سابووه‌وه خیرا بؤ غه‌زای (حه‌م‌رائ‌وله سه‌د) که دوابه‌دوی غه‌زای ئو‌حوود بوو، خویان حازر کردو هه‌لیان کوتایه سمر دوژمن، نه‌بو سوفیان که به‌مه‌ی زانی به خو‌ی و له‌شکر‌مه‌که‌یه‌وه هه‌ل‌هات و به‌ره‌و مه‌که‌که گه‌رایه‌وه!

{لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ} جا بؤ نه‌وانه‌ی که خیرا به پیر بانگه‌وازم‌که‌یه‌وه هاتن و خوداپه‌رست بوون پاداشۍ گه‌وره هه‌یه، که شی‌اوۍ نه‌و خو‌به‌خت کردن و تی‌کو‌شانه‌یان بۍ، به وشه‌ی (من‌ه‌م) ئاماژه بؤ نه‌وه ده‌کا که نه‌وانه‌ی به پیر بانگه‌وازی‌به‌که‌یه‌وه هاتن ر‌یزو پاداشه‌که‌یان

دست گهوت، نهوانی تر عوزریان هه‌بوو عوزرکه‌یان به‌سهند بوو.

{^{۱۷۳} الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ} ئهو موسولمانانه‌ی که له پاش غمزای ئوحوودو سالی دواپی واته: له پيش غمزای به‌دری بجووک نه‌عیمی کوری مه‌سه‌وودی نه‌شجعه‌ی که ئهو‌کاته کافر بوو، پیی گوتن: {إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ} ئهی موسولمانه‌کان! ئه‌وه ئه‌بو سوفیان و جه‌ماعه‌ته‌که‌ی له‌شکریان له ئیوه کۆکردۆته‌وه، دمیانه‌وی له ناوتان به‌رن، لییان بترسن و شه‌ریان له‌گه‌ل مه‌که‌ن، خۆتان تووشی فه‌وتان و له‌ناوچوون مه‌که‌ن، مه‌چه‌نه دهرمه‌و بۆیان، به‌لکوو به‌زمییان پيدا بینمه‌وه، ئه‌گه‌ر پشیمان بگرن ئه‌تان کوژن.

ئیتیر موسولمانه‌کان به‌ بیستنی ئهو هه‌واله نه‌ک بترسین و ورمیان بروخی به‌لکوو {فَرَادَهُمْ إِيمَانًا} جه‌ماسیان هه‌ستاو بیروباوهریان به‌هیز بوو، خۆپاگری و سه‌بر و ئارام و جه‌ربه‌زمییان زیادی کردو پشتیان به‌ خودا به‌ستو {وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ} وتیان: ئیمه خودامان هه‌یه، خودا پشتیوانمه‌وه و باشترین که‌سیکه که پشتی پی به‌ستری، ئیتیر ئه‌ومنده‌ی تر عه‌زیمه‌ت و نازیه‌تیان زیادی کردو خۆیان ناماده کرد بۆ به‌رمه‌نگاری دوژمن و بیریان له ناگامه‌که‌ی نه‌کردمه‌وه، وتیان: خودامان به‌سه، هیچ باکمان له زۆری له‌شکری دوژمن نه‌یه، خودا سه‌روکاری ئیمه ده‌کا، باشترین پشت پی به‌ستراو و یارمه‌تیدهرمانه.

{^{۱۷۴} فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَّمْ يَمَسَّهِنَّ سُوءٌ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانِ اللَّهِ} گه‌رانه‌وه به‌ جوار ده‌ستکه‌وت: نازو نیه‌مه‌تی خودایی، فه‌زل و ریزی خودا، زیان پی نه‌گه‌یشتیان، شوینکه‌وتنی ریبازی که ره‌زامه‌ندی خودای تیدایی و خوداش لییان رازییه. کاتی که پشتیان به‌ خودا به‌ستو چوونه دهر بۆ به‌رمه‌نگاری دوژمن، به‌رومردگار رازو مرازی بۆ به‌جی هیان، نه‌زیه‌تدانی پیلانگیرانی ئی دوور خسته‌وه، قازانجیان کردو کوژران و برینداریان نه‌بینی، شایانی ئه‌ومن که به‌ گوپراپه‌لی فه‌رمانی خودا و پیغه‌مه‌به‌ر له‌قه‌له‌م بدرین. که ده‌سته‌به‌ر بوونی ئه‌م ره‌وشته بناغه‌ی سه‌ره‌که‌وتن و خۆشه‌ختی دنیاو قیامه‌ته {وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ} خودا خاومنی فه‌زل و گه‌ورمی زیدمه‌یه! چونکه به‌ گه‌ورمی خۆی بیروپروای پته‌وکردن، توفیقی دان بۆ جیهاد کردن، له پیلانی دوژمن پاراستنی، خیروبیرو قازانجی‌شی به‌سه‌ردا رشتن.

فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَّمْ يَمَسَّهِنَّ سُوءٌ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿١٧٣﴾ إِنَّمَا ذَلِكَ الشَّيْطَانُ يَخَوْفُ أَوْلِيَاءَهُ، فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٧٤﴾ وَلَا يَخْزُوكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَنَبَصَرُوا اللَّهَ شَيْئًا يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حِطْلًا فِي الْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَنَبَصَرُوا اللَّهَ شَيْئًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٦﴾ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُطِلُّ لَهُمْ كَيْدًا نَّفْسِهِمْ إِنَّمَا نُمِلُّ لَهُمْ لِيَزَادُوا إِيمَانًا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٧٧﴾ مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّى يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِي مَن يُّرْسِلُهُ مَن يَشَاءُ فَيُطَاوِلُوا فِيهِ وَرُسُلُهُ، وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٨﴾ يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا أَنْهَمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرٌ لَّهُمْ بَلْ هُمْ مَّرْهُمُ سَيُطَوَّقُونَ مَا يَخْلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَاللَّهُ مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٧٩﴾

{^{۱۷۵} إِنَّمَا ذَلِكَ الشَّيْطَانُ يَخَوْفُ أَوْلِيَاءَهُ} ئهو ترسانده‌ی ئیوه له شه‌یتانه‌وه بوو، ئیوه‌ی ترساند له گرو‌هه‌کانی خۆی وای خسته دل و دهر و نوتانه‌وه که ئه‌وان واته: (کافره‌کان) خاومن چه‌ک و جه‌نگاومری زۆرن، به‌هه‌له‌مه‌ت و مه‌ردو نه‌به‌ردن و، نه‌جین بچن به‌ره‌و رویان بینمه‌وه! {فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ} به‌لام ئیوه‌ی موسولمان پیویسته له ه‌رو‌فیلی شه‌یتان ناگادار بن و، هیچی به‌گوئ نه‌که‌ن. ئه‌گه‌ر شه‌یتان شتیکی وای خسته دلتانه‌وه، هیچ لییان مه‌ترسن و پشتیان به‌ من قایم بۆ خۆ به‌خه‌نه په‌نامه‌وه، من یارمه‌تیدهر و په‌نا‌دهر‌تانم.

{^{۱۷۶} وَلَا يَخْزُوكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ} با هه‌لویستی ئهو کافرانه تۆ غه‌مه‌ناک نه‌کا، ئهی پیغه‌مه‌به‌را با سه‌رپیچی کردن و کیشه‌و به‌ره‌و یارمه‌تیدانی خاونه‌ناسان بۆ کوهر، تۆ دلگران نه‌کا، ئهو هاش و هوشه‌ی ئه‌بو سوفیان و دانیش‌توانی مه‌که‌وه دو‌رو‌و‌مه‌کان نه‌نجامی دهم‌ن با کار له‌دلی تۆ نه‌کا.

{إِنَّهُمْ لَن يَصْرِوْاَ اللَّهَ شَيْئًا} بیگومان نهوان ناتوانن زیان به خوښه‌ویستانی خودا بگه‌یهنن، زیان به پیغه‌مبهرو هاوه‌لانی ناگه‌یهنن!
 {يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حَقًّا فِي الْآخِرَةِ} نهوانه زیان به خوښان دمگه‌یهنن، جهنگ له‌گهل خوداو پیغه‌مبهردمه‌کن، خودا دمیه‌وئ کهریسوایان بکا، بئ به‌شی نازو نیعمه‌تی روژی قیامت بئ، له‌ویدا هیچ به‌شو باریان نه‌دریئت؛ سه‌رباری نه‌ومش {وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ} سزای گه‌وره سامناکیان دمه‌رئ چه‌ندییه‌تو چو‌نیه‌تی نه‌و سزایه — خودا نه‌بی — که‌س نایزانی، په‌رومردگار له‌سهر کرده‌وی خرابی خوښان سزایان دمداو سته‌میان ئ ناکا. به‌لکوو نه‌وان بوخوښان زولمیان له خوښان کرده‌وه، به‌وه که‌ریبازی کوفریان هه‌لبزاردووه خوښان گومرا کرده‌وه، یارمه‌تی گرو‌هانی کوفر دمه‌ن‌و، دژی موسولمانان ده‌جه‌نگین.

{۱۷۷} إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَن يَصْرِوْاَ اللَّهَ شَيْئًا وَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ} نه‌وانی کوفر به‌ نیمان ده‌گو‌رنه‌وه، له‌ شوینی نیمان به‌ خوداو شوینکه‌وتنی پیغه‌مبهرد (دروودی خوی له‌سهر بئ) ری‌بازی کوفریان هه‌لبزاردووه، نه‌وان زیان به خودا ناگه‌یهنن! به‌لکوو زیان به‌ خوښان دمگه‌یهنن، نه‌وان له‌ دونیاو قیامتدا سزای به‌ نیشو کوشندمیان دمه‌رئو خو‌شیی له‌ ژبانی دونیاو قیامت نابین.

{۱۷۸} وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا أُمِّلِيَ لَهُمْ خَيْرٌ لَّأَنفُسِهِمْ} با نه‌و کافرانه وانه‌زانن که‌ نیمه‌ مؤله‌تیا دمه‌دین و ته‌مه‌نیا دریز دمبی، مؤله‌تدانه‌که‌مان بو‌یان سوودی هه‌یه و قازانجی ئ دمه‌کن! با گومانی وا نه‌به‌ن، به‌لکوو {إِنَّمَا أُمِّلِيَ لَهُمْ لِيُزَادُوا إِلْمًا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ} نیمه‌ که‌ مؤله‌تیا دمه‌دین بو‌ نه‌وه نیه‌ توبه‌ بکه‌ن و بگه‌رنه‌وه موسولمان ببن، به‌لکوو مؤله‌تدانه‌که‌مان بو‌یان بو‌ نه‌ومیه: زیاتر گونا‌ه بکه‌ن و له‌ گومرای دا نغرو بئ! جا که‌ نه‌وان توبه‌ نه‌که‌ن و نه‌گه‌رنه‌وه، نه‌وه مؤله‌تدانه‌که‌مان بو‌یان دمبیته‌ هاندر بو‌ زنده‌ رموی له‌ گونا‌ه کردن داو گومرا‌وونی زیاترا!

{۱۷۹} مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّى يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ} عادم‌تی خودا وا نه‌هاتووه واز له‌ کو‌مه‌لی موسولمانان به‌ینی که‌ به‌و شیوه‌ تیکه‌لی و پیکه‌لییه‌ که‌ له‌پیش روودانی جه‌نگی ئو‌خودا له‌سهری بوون بیانیه‌لیته‌وه، دوورووه‌کان بتوانن بیرو باوم‌ری پیسی خوښان بشارنه‌وه و

بنکو‌لی قه‌لای نی‌سلام بکه‌ن. به‌لکوو خودای میهره‌بان وازنا‌هیئ، هه‌تا موسولمان و دووروو لیک حیا نه‌کاته‌وه!
 {وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ} عادم‌تی خودا وا دانه‌هاتووه که‌ هه‌موو موسولمانان به‌سهر غه‌ییدا ناگادار بکا، به‌لکوو خودا ناده‌میزادی دروستکردووه، ریگای چاک و خرابی بو‌ دیاری کرده‌وه، هی‌زو تواناو عه‌قل و هو‌شی پیداو، بو‌نه‌وه‌ی هه‌ول بداو تی بکو‌شی و نامانجی خوی به‌ده‌ست بیئ، به‌کرده‌وی سرووشت خوازو شارمزایی گردنی پیغه‌مبه‌ران به‌ مرادی خوی بگا! هه‌رگیز عادم‌تی خودا وا نه‌هاتووه که‌ هه‌موو که‌س به‌سهر غه‌ییدا ناگادار بکا، {وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِي مِنْ رُسُلِهِ مَنْ يَشَاءُ} به‌لکوو په‌رومردگار له‌ پیغه‌مبه‌رانی خوی هه‌ندیکیان هه‌لدمه‌ب‌ریئ بو‌ نه‌م کارمو به‌نیگا نه‌و جو‌ره نه‌ینیانه‌یان بی راده‌گه‌یه‌نی.

{قَامُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ} که‌وابی ئیوه‌ نه‌ی گرو‌هی ناده‌میزاد! نیمان به‌خودایه‌تی خوداو پیغه‌مبه‌رایه‌تی پیغه‌مبه‌ر به‌ینن، شوین شه‌ریعت و یاسای ناسمانی بکه‌ن، بپرواتان وابی که‌ پیغه‌مبه‌ران له‌خو‌وه هه‌وال نادمن و چی خوا ناگاداری نه‌گردین نه‌وانیش به‌خه‌لکی راناگه‌یه‌نن، نه‌مه‌ رمتدانه‌وه‌ی کافره‌کانه که‌ دمیانگو‌وت: نه‌گه‌ر (موحه‌مه‌د) راست دمکا با خه‌به‌رمان بداتی و بی‌مان بلئ: کی له‌ نیمه‌ نیمان ده‌یئو و کی نیمان نا‌هیئ! نیتر نه‌م نایه‌ته‌هاته‌ خواره‌وه که‌ ده‌فرموی: {وَأَن تَوَمَّنْ وَأَن تُخَلِّقَ أَجْرَ عَظِيمٍ} نه‌گه‌ر ئیوه‌ نیمان بی‌نن به‌و هه‌واله‌ غه‌یبیانه‌ی پیغه‌مبه‌ر بی‌تان راده‌گه‌یه‌نی و خو‌تان له‌سزای به‌نی‌شی خودا بی‌ری‌زن، به‌هو‌ی په‌یروگردنی فهرمانه‌کانی و دوورکه‌وتنه‌وه له‌و شتانه‌ی نه‌هی ئ کرده‌وه، نه‌وه بو‌ ئیوه‌ پاداشی گه‌وره‌و زورو زمبه‌نده‌ی وا هه‌یه که‌ که‌س ناتوانی نه‌ندازمی دیاری بکا.

{۱۸۰} وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَتَّخِلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرًا لَّهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ} با که‌س وا گومان نه‌یا، که‌ به‌خیلی و جروکی مال کو‌کردنه‌وه، گرته‌وه‌ی مال و داراییه‌ک که‌ خودا داویه‌ پی‌یان له‌ خه‌لک، کاریکی باشه‌و سوود نامیزه.

{سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخِلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ} ئاکامی به‌خیلیه‌که‌یان و مال په‌رستییه‌که‌یان ده‌گریته‌ تۆقه‌ی ئاگرین و له‌میان ده‌گریو هه‌رجی بکه‌ن خوښان بو‌ رزگار ناکریو تووشی ئۆمه‌و پرسیارو سزای رژی‌یه‌که‌ی خوښان دمه‌ن.

{وَلِلَّهِ مِيرَاتُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ} سامانی ئاسمان و زموی هی خودایه‌، هه‌ر مال و داراییه‌ک که‌ نه‌و خه‌لقه‌ به‌میرات و‌مری ده‌گرن هی خودایه‌ و به‌س، نیتر

چون دگونجی که نادمیزادان رزدی و چروکی بکهن له و مال و داراییه که خودا پیی داوون له پیکای خودادا سهرفی نه کهن ۹۹۱ دلتیابن که له سهر هه موو شتیک لیکولینه و متان له گهل ده کری، که وایی پیش هاتنی قیامت و له دونیا دهرچوونتان له مال و دارایی خوستان ببه خشن و یارمه تی هه ژارو نه دارایان بدن، خودا ناگادارو زانیه به نییته و کرده و متان، هیچی ئی هوون نابی.

{^{۱۸۱} لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنَاءُ}

بیگومان خودا قسهی نهو که سانهی بیست که گوتیان: خودا هه ژارو نییه دمو له مهن دین! به راستی قسهیه کی نارپه ووا ناحه قیان گوت، خودا له سهر نهو بوختانه یان سزایان دمداد و توله یان ئی ده ستیئ.

{^{۱۸۲} سَكَنُ مَا قَالُوا}

نه مه هه مرشهیه کی توندو تیزه، له سهر نهو بوختانه کی که خودا به هه ژار دهمان و خو یان به دمو له مهند حسیب ده کهن، به لام با بزنان که خودا له سهر نهو و ته یان سزایان دمداد، چونکه په رومردگار دمفه رموی، و ته که یان دمنووسین و هه لی ده گرین، نه مهن نهو ده که یه نی که سزادانی له سهر بی، جا نه و ان هه نه تاونه یان نیه به لک و و تاوانیکی تریان {وَقَتْلُهُمُ الْاَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقِّ} نهو مبوو که پیغه مبه رانیان به نارپه و کوشتووه، به شیوهیه کی درندمی له ناویان بردوون، نیسه تانی پیغه مبه ر کوشتن بو جووله که کانی سهرده می پیغه مبه ر (دروودی خوی له سهر بی) هه رجهنده باوک و باپیری نه و ان نه نجامیان داوه، له روه و دیه: که نه مان رازی بوون به کرده و ده کی نه و ان پیی ئی دمنین و هاوسوزی خو یان له که ئی اندا پیشان دمدن، جا له به ر نه م هه لو یسته یان و رمزه مندی یان به کرده و ده که یان په رومردگار دمفه رموی، {وَقَوْلُ دُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ} پی یان بلین: سزای ناگری سووتی نه ر بجیزن! واته: خودا له سهر کرده و ده کانیان به سه خترین سزا توله یان ئی ده ستیئ، پی یان ده لئین: {^{۱۸۲} ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ اَيْدِيَكُمْ}

نه م سزا سووتی نه ر متان به هو ی تاوانه جوړاو جوړه کانتان هه میه، وه کوشتنی پیغه مبه ران و خودا به هه ژار زانین و یارمه تیدانی کوفرو بی دینان. {وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ}

خودا به هیج جوړیک ستم له بمنده کانی ناکا، کهس به نارپه و سزا نداد.

{^{۱۸۳} الَّذِينَ}

نهو جووله کانه که سانیکن که {قَالُوا} و تیان: {إِنَّ اللَّهَ عَهْدٌ اِلَيْنَا اَلَّا نُوْمِنَ لِرُسُولٍ حَتَّىٰ يَأْتِنَا بُرْهَانٌ تَاْكُلُهُ النَّارُ}

بیگومان خودا هه رمانی پیکردو وین و به لئینی لی مان

لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنَاءُ سَكَنُ مَا قَالُوا وَقَتْلُهُمُ الْاَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقِّ وَقَوْلُ دُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ {^{۱۸۱} ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ اَيْدِيَكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ}

{^{۱۸۲} سَكَنُ مَا قَالُوا}

{^{۱۸۳} الَّذِينَ}

{إِنَّ اللَّهَ عَهْدٌ اِلَيْنَا اَلَّا نُوْمِنَ لِرُسُولٍ حَتَّىٰ يَأْتِنَا بُرْهَانٌ تَاْكُلُهُ النَّارُ قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِي بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالْذِي قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ}

{^{۱۸۴} فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ جَاءُوا بِالْبَيِّنَاتِ وَالْزُبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ}

{^{۱۸۵} كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْعَذَابِ اِلَّا مَنْ تَوَقَّاتِ اُجُورَكُمْ يَوْمَ الْفَيْصَمَةِ فَمَنْ زُحِرَ عَنِ النَّارِ وَاَدْخَلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا اِلَّا مَتَاعُ الْفُرُورِ}

{^{۱۸۶} تَسْبُلُوْكُمْ فِيْ اَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذِينَ اَوْثَرُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ اَشْرَكُوا اَذَىٰ كَثِيْرًا وَاِنْ تَصْبِرُوْا وَتَتَمُوْا اِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْاُمُوْرِ}

سهندووه که برپا به هیج پیغه مبه ریک نه که یان، هه تاوه کوو برپیک له موعجیزاته کانی نهو نه بی: که یه کی که له نومه ته که ی قوربانی بکا و ناگریک بیسو تیئ، واته: موعجیزه ی پیغه مبه ر که نهو بی: نه گهر یه کی که قوربانییه کی کرد یان خیریکی کرد، نیشانه ی قبول بوونه که ی نهو بی شته که دابنن و ناگریک بیته خواری بیسو تیئ! مبه ستیان نهو بوو: لی مان به پیغه مبه ر نه هیئین، بویه: نهو جوړه درو یه یان هه لبه ستووه.

{قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِي بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالْذِي قُلْتُمْ}

هاتنه خو ارده ی ناگر موعجیزیه و موعجیزه ش بو چه سپاندنی پیغه مبه ریه تی پیغه مبه ر روه وانه کراوه که یه، ده ی خو زور پیغه مبه ری خاوهن موعجیزه هاتوونه سهرتان و ده کوو یه حیوا و ده که ریبا و هی تریش موعجیزه ی راست و حه قیان نیشان داوه، لهو جوړه موعجیزه ی که نیوه ده لئین نیشانیان داوه، نه دی {فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ}

بوچی کوشتان و به شیوه ی درندمی له ناوتان بردن؟ بوچی برپواتان بی نه کردن؟ {إِنْ

كُنْتُمْ صَادِقِينَ} نه گهر ئیوه راست دهكهن شوین حهق و راستی دهكهن و پابهندی ههرمانی پیغه مبهرا ن دمبن!!
 {۱۸۴} فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ رَسُولُكَ جَاؤُوا بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ} نه گهر كاڤرو خوانه ناسانی هاوچه رخت به درو یان کردیه وه و بر وایان پی نه کردی و موعجیزه و به لگهی راستی پیغه مبهرا یه تیت کاری تی نه کردن؛ نه وه دلگران مبه. چونکه زور پیغه مبهری پیش تو به موعجیزه و به لگهی راستی پیغه مبهرا یه تیه وه هاتوونه ناو گهل و هوزه گانیانه وه، کتیبی ناسمانییان له گهلدا بووه، و مکوو نه و پهراوانه ی که بۆ پیغه مبهرا ن نیردراونه ته خوارئ، کتیبی و مکوو ته ورات و نینجیل و زمووریان پی بووه که چی بر وایان پی نه کردوون و به درو یان خستوونه وه.

{۱۸۵} كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ} هه موو نه فسیک تامی جودا بوونه وه له لاشه ده چیژی و روژی که له روژان نه م حالته ی به سهردا دی، کهس رزگاری نابئ. هه موو کهس دمبی کاسه ی مردن بچیژی؟!}

{وَالْمَا تُوقِنُونَ أَجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ} پاداشی کردموه گانتان به سهرجه می و ته وای له روژی قیامه تدا و مردمگر نه وه، هه موو نه فسیک پاداش و سزای کردموه گانی - خیر و چاکه، تاوان و خراپه - به ته وای و به شیومیه کی دادو مرانه و مردمگر نه وه، کهس تو زهالیک سته می لی نا کرئ!
 {فَمَنْ زُحِرَ عَنْ الثَّارِ وَأَذْجَلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ} کهسیک له ناگر دوور خراپه وه و رزگاری بوو خراپه به هه شته وه به مراد گه یشت، نه وه به خته و مرو خوشنووه، گه یشتو ته نه و په ری پله ی خوشی و کامه رانی و داخوای ههره به رزی خو ی به دهمست هی ناوه.

{وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ} ژیا نی دنیا که هه یه به هه موو خوشی و له زم تیکه وه بریتیه له هوکاری له خو بایی بوون و هه لئه تاندن، خوشیه جه سته ییه کان؛ و مکوو خواردن و خو اردنه وه، هه روه ها خوشیه مهنه و ییه کان و مکوو پله و پایه و ریزداری و مکوو کالایه کی هه لئه تاندن وان و پاش ماومیه ک دمردمکه وئ هیچ و پووچ که م پایه خن و، نادمیزاد له ژیا ندا پیان هه لئه ده ته و، به باشیان دمزان و، هه لیان دمبزی رئ.

{۱۸۶} تَتَّبِعُونَ فِي أُمُورِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ وَتَسْمَعُونَ مِنَ الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَدَّى كَثِيرًا} نه ی پیغه مبهرو کۆمه لی موسولمانان! بزنان: دنیا خانووی

تافیکردنه وه و کارکردن و تی کۆشانه، ئیوه ده خرینه بو ته ی تافیکردنه وه و نیم تیجانه وه، تووشی جو ره ها به لا و موصیبه ت دمبن، له مال و دارایی دا تافی ده کری نه وه، مال و دارایی تان ده فیه وئ، له ده و له مهن دییه وه هه ژار ده که ون، یان هه رمانتان پی ده کری مال و سامانتان بیه خشن و له ریگای خیردا سهر فی بکه ن، له جه سته و لاشه ی خو تان و مندال و خزم و کهس و کاردا نیم تیجانه ده کری ن، تووشی کوشتن و برینداری و نه خوشی و ترس و له رز دمبن، جو ره ها نه خوشی و به لا و ئافات روو ده گاته خو تان و مندال و کهس و کارتانه.

{وَأِنْ تَصَبَّرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ} نه گهر صه بر بگرن و ته قوای خودا بکه ن، چیتان هه رمان پی کراوه، نه نجامی بدن، چیتان لی قه دمه گراوه خو تانی لی دوور بجه نه وه؛ نه وه کار دروستیه و راستاییه، شایانی نه وه دوو چه ندانه پاداش بدری نه وه و پیویسته هه ریبه کی له ئیوه به و شیوه ره فطار بکا.

{۱۸۷} وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْفُمُونَهُ} یاد ی نه و کاته بکه نه وه که په رومردگار به میمان و به لئنی له خاوه ن نامه کان - جووله که و هه له و مرگرت: که - ته ورات و نینجیل - به بی دهمست لی دان به خه لگی رابگه یه نن و هیچیان لی نه شارنه وه، ناومرؤک و حه قیه تیان جو نه ناوا بۆ خه لکیان شی بکه نه وه، نامه ی خودا نابئ که م و زیاد ی تیدا بکری، به لکوو دمبی چۆن هاتووه ناوا بۆ نادمیزادان روون بکری نه وه، گوژانکاری و پیچ و په نای تیدا نه که ن، مبه سته گانی جو نه و بۆچی هاتووه شی بکری نه وه، به تایبه تی باس و خواسی پیغه مبهری ئیسلام جو نه و ره وشت و نیشانه ی بۆ خه لگی ناشرکا بکه ن و ئیمانی شی پی بیئن و بانگه وازی ئایینه که ی بکه ن و، خو ئاماده بکه ن:

هه رکاتی ره وانه کرا، خیرا ئیمانی پی بیئن!
 {فَتَبَيَّنُوا بَيْنَهُمْ وَأَشْرَوْا بِهِ لِمَا كَلِبًا} به لئ نه و عالمه جووله که و قه شه مه سیحییانه هیچ پابه ندی ته ورات و نینجیل نه بوون و پاش گوئیان خستن. کۆمه لکیان ته ورات و نینجیل ده خوینن بی تیگه یشتن و نازانن مبه سته گانیان چین و چی نین! کۆمه لکیان به نه نقه ست ده که کان ده گوژن و له خو یانه وه زیاد و که می تیدا ده که ن، به جو ریک لایاندا ون و گوژانکاریان تیدا کردوون، بۆ پروپی تالی دنیا ی بی بایه خ گوژانکاریان له ده که گانیان کردووه، هه نیکیان شار دۆته وه، هه ندیکان گوژیوه بۆ پله و پایه یه کی کاتی و دنیا یی، یان ناوبانگو و شو رمتی قه لب، یان بۆ دهمسته وتنی مال و دارایی بی

کۆمه‌لی صالح و خوداپەرستان حسیبمان بکه، شهرمه‌زاری
رؤزی قیامه‌تمان مه‌که.

{^{۱۹۴} رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ } خودایه! نه‌وی
که‌له‌سهر زوبانی پیغه‌مبهر (دروودی خوی له‌سهر بی)
به‌ئینت بی داوین له‌ پاداشی باش، و‌مکوو سهرکه‌وتن له‌ ژبانی
جیهانداو، جوونه ناو به‌هه‌شت له‌ قیامه‌تدا به‌ماندهری و بۆمان
چی‌به‌چی بکه! ئیمه تاوانبارین و که‌مته‌رخه‌مین، یارمه‌تی و
توفیقی تۆ نه‌بی هیچمان بۆ ناکری، خودایه! {وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ
الْقِيَامَةِ} لیقه‌وماو شهرمه‌زاری به‌رجاوی خه‌لکی ده‌ستی
مه‌حشرمان مه‌که، ئیمانمان به‌ هیژ بکه‌و، کرده‌ومه‌مان چاک
بکه‌و، پاداشی باشمان له‌سهریان به‌درمه‌وه، تۆ واده راست و
به‌ئین دروستی، له‌ دونیادا پیشکه‌وتوو سهرکه‌وتوویمان بکه.

{إِنَّكَ لَا تَخْلِفُ الْوَعْدَ} بیگومان تۆ واده راست و به‌ئین
دروستی، ههرگیز و‌معه‌ده به‌ خیلاف نه‌بووی و ناب.

{^{۱۹۵} فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِنْكُمْ مِّمَّنْ ذُكِّرَ
أَوْ نُسِيَ} به‌رومردگاریان نزاو پارانوه‌مه‌کیانی ئی و‌مرگرتن،
چونکه پارانوه‌مه‌کیان به‌ دل بوو، له‌ دل و‌ده‌روونیکی پر له
نیمان و‌نیخلاسه‌وه سهرچاوه‌ی گرتبوو! پیی ههرموون، که
من کرده‌وه‌ی هیچ که‌سیک به‌ هیرۆ نادم پاداشی نیرو می؛
ههرکه‌سه به‌ گویره‌ی خۆی دمه‌مه‌وه! نیرو می شان به‌شانی
یه‌کتری له‌ مافو نه‌رکدا یه‌کسان. پاداشیان له‌سهر کرده‌وه‌ی
چاک و‌سزا له‌سهر خراپه‌رکاریان و‌مکوو یه‌ک وایه. {بَعْضُكُمْ
مِّنْ بَعْضٍ} برپیکتان له‌ برپیکتان په‌یدا دهن، نه‌مه‌ش شتیکی
غهریب نیه؛ نیرو می له‌یه‌ک ره‌گه‌زن و ره‌چه‌له‌کیان یه‌که.
می له‌ نیرو په‌یدا ده‌بی و‌نیرو له‌ می ده‌بی! جا {فَالَّذِينَ
هَاجَرُوا} نه‌و نادمه‌یزادانه‌ی له‌ پیناو نایینی خودادا کۆچیان
کردوو، زی‌دو نیشتمانی خۆیان به‌چی هیشته‌وو {وَأَخْرَجُوا
مِّن دِيَارِهِمْ} له‌ مال و‌حالی خۆیان دهرکراون، له‌ نیشتمانی
دلگیری خۆیان و‌دمه‌رنراون {وَأُودُوا فِي سَبِيلِي} له‌ پیناو
ریبازی مندا سزایان چه‌شته‌وو {وَقَاتِلُوا وَقَاتِلُوا} کوژراون و
گیانیان به‌خت کرده‌وه! له‌ ریگای خودادا تیکۆشاوان، نه‌وانه
هه‌موویان چاکه‌کارن و خودا پاداشی باشیان دمه‌ته‌وه، له
پاداشی کۆششی دلسۆزانه‌یاند {لَا تَكْفُرْنَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ}
تاوانه‌کانیان به‌رده‌پۆش ده‌که‌مو له‌ گوناهیان خۆش ده‌م
{وَلَا دَخَلَتْهُمْ جَنَاتُ نَجْرٍ مِّنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ} ده‌یانخه‌مه
به‌هه‌شتیکه‌وه که به‌ ژیر دارو دره‌خته‌کانیدا جوگه‌ی ناوی
صاف ده‌کشین، هه‌تا هه‌تایه‌ له‌و له‌زمت و خۆشییه‌دا

بهر، و‌پرای نه‌و یاده هه‌مه‌شیه‌یه {وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ} له‌ بوونه‌موه ورد دمه‌نه‌وه، له‌ دیاردمه‌کانی
ناسمان و زه‌وی ده‌فکرن، نه‌ئینی و ده‌ستی قودرمتی خودایان
تیدا ده‌مین، له‌ هه‌موو شوینیکیدا گه‌ورمی خوداو به
توانایی و زانیاری فراوان و به‌زمی به‌رومردگار به‌دی ده‌که‌ن...
{رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا} خودایه! نه‌م بوونه‌موه به
خۆپایی دروست نه‌کردوو، نه‌م که‌ون و کانیاته‌ت به‌ هه‌وانته
و‌مگه‌ر نه‌خسته‌وو، زاتی تۆ زۆر له‌وه به‌رزتره‌ کاری ناب‌ه‌چی
بکا، هه‌موو دروستکراویک له‌ شوینی خۆیدایه، حیکمه‌ت و
نه‌ئینییه‌کی یه‌زدانی تیدایه.

{سُبْحَانَكَ يَا عَذَابُ النَّارِ} نیش و کارت هه‌مووی پاک و بی
عه‌یه، بۆخۆت پاک و بی خه‌وشی، تاک و ته‌نیا و که‌رمی
کارسازی، خودایه! په‌نامان به‌ده له‌ سزای ناگر به‌مانپاریژما
یارمه‌تیمان به‌دی بۆ کردنی کاری چاک، بیروباومرمان راست و
دامه‌زراو بکه، تووشی پشیوی بیروباومر و گومرایی و سهری
تیگجیون نه‌بین!

{^{۱۹۲} رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ} به‌رومردگارا!
ههرکه‌سیک به‌ دادومری خۆت و به‌هۆی سهرپیتی کردن و
گومرایی و لادانی خۆی له‌ ریگای راست، بیخه‌یه دۆزه‌خه‌وه
بیگومان ریسوات کرده‌وه، زه‌لیل و داماو کرده‌وه.

{وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ} نه‌وانه سته‌مکارن، سته‌مکارانیش
که‌س نیه بتوانی یارمه‌تییان به‌داو له‌ سزای دۆزه‌خ رزگاریان
بکا، سزادانیان به‌ ناگری دۆزه‌خ تۆله‌ستاندنیکێ دادومره‌انه‌یه و
ناکامی سته‌مکاری و سنوور به‌زینی خۆیان!

{^{۱۹۳} رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا}
خودایه! ئیمه گویمان ئی بوو؛ بانگه‌وازیکه‌ریک که پیغه‌مبهره
(دروودی خوی له‌سهر بی) بانگی ده‌کردو داوی ئی کردین بۆ
موسولمان بوون و بره‌هه‌تیا به‌ خودا، بانگی کردین که ئیمان
به‌ خودای خۆمان بی‌نین، ئیمه‌ش بره‌وامان پی کردو
موسولمان بووین و شوینی که‌وتین، بره‌وامان به‌ تاک و ته‌نایی
خوداو دمه‌سه‌لاتی ره‌ها و بی سنووری هینا، هه‌روه‌ها ئیمانمان
هینا به‌ هه‌موو نه‌و حوکه‌و شه‌ریعه‌ت و داب و نه‌ریت و
ره‌وشتانه‌ی پیغه‌مبهر بۆی هیناوین، هه‌موویمان و‌مرگرت و
قبوولمان بوو! {رَبَّنَا فَاعْفُ عَنَّا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ
الْأَبْرَارِ} خودایه! له‌ تاوانه گه‌ورمه‌کانمان خۆش ببه، تاوانی
بجووکه‌مان ببۆشه، گوناهی گه‌وره‌و بجووکه‌مان ره‌ش بکه‌رمه‌وه،
به‌مانخه‌ره ریزی پیاوچاگانه‌وه، له‌گه‌ل راستالان به‌مانه‌رینه، له‌

دهمیندهوه {ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ} پاداشیکه خودا دمیداتهوه به برواداران له بری کردمووی باشی دونیا یان {وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ} خودا همره پاداشی باشی لایه بؤ کردار باشان نهویش بههسته.

{^{۱۹۶} لَا يَغْرُلُكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ} نهی نهو کهسهی که نهو جوړه بیروپایه به دلتاندا گوزمر دهکمن! یان نهی پیغهمبهر (دروودی خوی لهسمر بی) تو نه مهیان پی رابگه یمنه بلخ: با نهو حالتو و چوڼیه تیبهی کافرهکان تئیدان له لهزمت و خوځی رابواردن؛ تو هله نه خه له تئین، واقعیت ئی چه واشه نهکا، چونکه نهو خوځی و کامه رانییه کاتیبهی نهوان تئیدان دریځ خایه نیهو، زور نامینیتیهوه راده گویندیزین بؤ کوشندهترین سزا! پیویسته موسولمان چاو برپته نهو پاداشهی که خودا بؤی داناوه که خوځی و کامه رانییه کی هه میسهی و بهرده واهه له ژبانی بههسته.

{^{۱۹۷} مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَا لَهُمْ جَهَنَّمَ وَبَسَّ الْمِهَادُ} نهو بهرده لای و هاتوو چوو رابواردنه یان خوځیبه کی کاتی و ماوه کورته، زور نابا کوځای پی دئ پاشان گه پانه وه و هوانه و مهیان له دوزخدا دمب، که خراپترین شوینی هوانه و مهیه!

{^{۱۹۸} لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا} بهلام نهوانهی تهقوای خودایان کردووه، پابهندی همرمانه کانی بوون و خوځیان له نهه لیکنراوه کانی پاراستووه، نهوه له پاداشی نهومدا چهند باخیکی بههشتیان دهریتئ که به ژیر دارمکانیدا جوگای ناوی صاف دهکشین و به نارمزووی خوځیان لهزمت و مردهگرن و خوځی دهچیزن و لهم نیعمهت و لهزمتهدا ههتا ههتایه دمپننهوه.

{ثُمَّ لَا مَن عِنْدَ اللَّهِ} میوانی ریښلیکیرای پهر و مردهگرن، به لوتفو که رهمی خوځی دایان دمپوځی، له که رهم و به خششی خوځی بههرمه نندیان دهکا، نهو شوین و مه نزلگا و بههسته رازاوه لهزمتیکی جهستهی ئی و مردهگرن.

{وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلْأَبْرَارِ} نهومی لای خودایه له ریږو تهقدیر، زیاد لهو خوځیانهی باسکران، نهوه بؤ پیاو چاکان و هه لوښت پاکان زور چاکره لهومی که خوانه ناسان تئیدا رادمپوین... بویه پییان دهگوتری: (ابرار) چونکه لهگه ل باوک و دایک و کور و کچیان چاکه کار بوون.

{^{۱۹۹} وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ} بیگومان لهو خاومن نامانه ههیه: که پروای به خودا هیناوه، موحه ممد به پیغهمبهر دزمان و نیمانی پی هیناوه، پروای

فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَمِلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتُمْ بَعْضُكُم مِّنْ بَعْضٍ فَأَلَّيْنِ مَا جُرُوا وَخَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَوَدُّوا فِي سَبِيلِي وَقَتَلُوا وَقُتِلُوا لَا كُفْرًا عَنْهُمْ سِقَاتِهِمْ وَلَا دَخَلْنَاهُمْ جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ﴿١٩٦﴾ لَا يَغْرُلُكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ ﴿١٩٧﴾ مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَا لَهُمْ جَهَنَّمَ وَبَسَّ الْمِهَادُ ﴿١٩٨﴾ لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نَزَّلَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلْأَبْرَارِ ﴿١٩٩﴾ وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ خَشِيعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتُرُونَ بِعَاقِبَتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠٠﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَاضُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٢٠١﴾

سُورَةُ آلِ الْاِنْمَانِ

بهو قورثانه کردووه که بؤ ئیوه نیږدراوته خورای {وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ} همرهوها نیمانیان بهو نامانهش هیناوه که بؤ خوځیان نیږدراوه - که تهوراتو ئینجیله - نهوانه چهند رهوشتیکي ناوازمیان ههیه.

{خَاشِعِينَ لِلَّهِ} ترسو و خوځیکي تهواویان له خودا ههیه که بهروبومی پروای راستو پتهوه، چونکه ههرکاتی دل له خودا ترسا، ههموو جهسته نهو ترسهی تیدا رنگ دمدا تهوه.

{لَا يَشْتُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا} کالای پروپوچی دونیایی به نایین و بیرو باومر ناکړن... پاریزگاری نیگای خودایی دهکمن و هیچی ئی ناشیرنهوه، نهو موزدمیهی که له تهوراتو ئینجیلدا دراوه به هاتنی موحه ممد (پیغهمبهری ناخر زهمن) و رهوشتو پیغهمبهرایه تی نیشانه کانی خوځی و نیشانهی نومه ته کهی چوڼ پییان گه یشتووه ناوا بلای دی دهکمنهوه و به خه لکی تری دهگه یمن.

{أُولَٰئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ} نهوانه: که نهو رهوشتانه یان تئیدایه - جووله که بن یان گاور - پاداشی تهواوی کردمووی

لەسزای ئەو پەرەزدارى ئىوى دروست کردوو لەیهک تاکە کەس، کە باوە ئادەمە ھەمووتان لە ئادەم کەوتونەتەووە ئەویش لەگەڵ دروستکراوە.

{وَلَخْلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا} ھەر لەو رەجەئەک و رەگەزەى باوە ئادەمى ئى دروستکرد، دایکە (ھەوا) شى دروستکردوو، کە خیزانى ئادەمە! یان وەکوو دەلێن: لە پەراسووی جەپى ئادەم دایکە (ھەوا) ى دروستکرد! {وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً} لەو ژن و مێردە کە (ئادەم و ھەوا) ن ئادەمیزاد کەوتۆتەووە، پیاوی زۆرو ئافرەتى فرمیان ئى کەوتونەووە، ئەمجار لەو وەجەو ئەوانەى لە ئادەم و ھەوا کەوتونەووە پەيوەندى خزمایەتى و خیزانى تێدا رسکاندون؛ بۆئەو بەزمییان بە یەکترا بێتەووە، ھاریکاری یەکتەى بکەن و زەوى ئاومدان بکەنەووە کۆمەلگای بەختەومرو خودا پەرست پێکەووە بنێن، بۆیە جارىکى تر جەختى لەسەر تەقواو خۆپاراستن لەسزای پەرەزدار کردەووە ھەرمووى: {وَأَقْرَأُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ} خۆتان بپارێزن لەسزای ئەو خودایەى کە بەناوى ئەووە داواى شت لەیەکتەى دەکەن – وەکوو دەلێى بۆ خاترى خودا وایکە، یان توخودا وامەکە.... ھتە! –

{وَالْأَرْحَامُ} ھەر وەھا خۆتان بپارێزن، لە پەچراندنى پەيوەندى خزمایەتى، چونکە ھەبوونی خزمایەتى نیعمەتەو داخوازى وەقاو ئەرکە دەبێ سوپاسى خودا لەسەر بکە! خزمایەتى پەيوەندى و خۆشەويستى و ھاریکارییە، مەروۇ لەژێر سایەیدا ھەست بە خۆشەختى و کامەرانى دەکا، ھەست بە پشت و قوووت و ھیزی مەعنەوى دەکا، لەناو کۆمەلدا کەیف خۆش دەبێ بە کامەرانى خیزان و خزمانى، خەمناک دەبێ بە ناخۆشییان.

{إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا} بێگومان خودا بەسەر ھەموو کردەومەیکى ئیوودا چاودێرو ئاگادارە، بناغەى ھەموو ھەلوێست و بیرو باوەرێکتان دەزانى وە زانایە بە ئەندازەو جۆنیەتى کاریگەرى ئەو کردارو ھەلوێستانەتان لەسەر دێ و دەروونتان و ھیچى ئى ون نابێ، ھیچ حوکم و یاسایەکتان بۆ دانانى ئەگەر بەرژمەندى و خۆشەختى دنیاو قیامەتتانى تێدا بەدى نەکە! –

{وَأَتُوا إِلَهَكُمْ أَمْراً لَهُمْ وَلَا تَبَدَّلُوا الْخَيْثَ بِالطَّيِّبِ} ئەى سەرپەرشتیاری ھەتیوان! ھەركاتى ھەتیو بائە بوو، پێگەشت، مەل و دارایی خۆیان کە لەژێر دەستی ئیوودایە بیان دەنەووە ھیچى ئى گل مەدەنەووە، لەسەردەمى مندالێشیدا لە مەل و دارایی خۆى نەفەقەى بۆ دابین بکەن، ھیچ

خۆیان و مەردمگرنەووە، لەسەر ھەموو کردەومەیکى چاکیان پاداشى تەواویان لای خودایەو پەزمەندە کراوە بۆیان، {إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ} خودا زۆر خێرایانە لێکۆلینەووەو حیسابو سەرژمێرى کردەومى ئادەمیزادان دەکا، لەماومەیکى زۆر کورت و کەمدا حیسابو لێکۆلینەوى بێ ھەلە و بێ ستەم بۆ بەندەکانى خۆى دەکا، حوکم و ھەرمانى خودا پێداچوونەووە ھەلومشانندنەوى تێدا نییە.

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا} ئەى ئەو کەسانەى کە بپرواتان ھەبەو ئیمانتان ھێناو، خۆپاگرو بەردەوام بن لەسەر بەجێ ھێنانى ئەرکە پێویستەکانى ئایین، وەکوو ئەنجامدانى پێنج نوێژە ھەرزەمان.

ھەر وەھا خۆپاگربین لەبەرانبەر بەلاو نەخۆشى و ناخۆشى و ھەزارى و نەدارى، {وَصَابِرُوا} پێشپێکى صەبرو ئارامگرتن بکەن لەگەڵ دۆژمندا، بەرامبەرى نەفس و ئارمژو بکەن.. {وَرَابِطُوا} لە سەنگەردابن بۆ دۆژم؛ ھەموو کاتى خەریكى خۆ ئامادەکردن بن بۆ جیھادو بەرگری لە مەل و نامووسو نیشتمان و ئایین، ھەموو کاتى حازرو ئامادە باش و گۆی لەمست بن بۆ ھەرمانى ھەرمانی موسولمان!!

{وَأَقْرَأُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ} تەقواى خودا بکەن، بترسن لە تۆلەو سزای، بەنھێنى و بە ئاشکرا خوداتان لەبەرچا و بێ! پابەندى ھەرمەن بن و خۆپارێزبن لە نەھییەکانى، بەلگوو سەرفراز بن، ئاشکراشە کەسێک پابەندى ئەم ئامۆزگارییانە بێ بە موراو دەگا و لەناخۆشى رۆژى قیامەت رزگارى دەبێ! سەرفرازى دنیاو قیامەت دەبێ!

کۆتایی سورەتى آل عمران



سورەتى (النساء)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

{يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ} ئەى ئادەمیزادانى ھۆشمەندا! خۆتان لەسزای پەرەزدارتان بپارێزن بەو کە پابەندى ھەرمەنەکانى بن و لە نەیلێکراوەکان دوور بکەونەووە، لەھەموو شتێکدا کە پەيوەندى بەخودا پەرستى و مافى بەندەکانى خوداوە ھەبە، بەگوێرەى بەرنامەى خودا رەفتار بکەن، خۆتان بپارێزن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَجَعَلَ مِنْهَا
 زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنَسَاءً ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ
 بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴿١﴾ وَآتُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ
 وَلَا تَبْدِلُوا الصَّغِيرَاتِ بِالْكُبَرَىٰ ۚ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ ۚ إِنَّهُ
 كَانَ حُوبًا كَبِيرًا ﴿٢﴾ وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانكِسُوا
 مِطَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مَثْوًى ۚ وَكُنْتُمْ تُرِيدُونَ ۚ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا
 فَوَاحِدَةٌ أَوْ مَآ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ۚ ذَلِكَ أَذَىٰ ۚ وَلَا تَعْمَلُوا ﴿٣﴾ وَآتُوا
 النِّسَاءَ صَدُقَاتِهِنَّ ۚ فَمِمَّا فَرَّغْتُمْ مِنْ شَيْءٍ مِنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ
 هَنِيئًا مَعِيًا ﴿٤﴾ وَلَا تُوْثَقُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمْ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ
 قِيَامًا ۚ وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٥﴾ وَابْتَلُوا
 الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا
 إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَنْ يَكْبَرُوا ۚ وَمَنْ كَانَ
 غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ ۚ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ ۚ فَإِذَا
 دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿٦﴾

نهند از میه کیش له مالی همتیوه که تیکه له به مالی خوتان
 نه کهن، مال و سامانی چه لالی خوتان بیس و حرام نه کهن،
 به هوی تیکه لاوو بوونی مالی همتیوان. {وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ
 إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ} مالی همتیوان له کهن مالی خوتان مه خون،
 بویهش له جباتی هه موو ته صهره و فیک که له مالدا دهری
 وشه (اکل - خواردن) ی به کارهینا چونکه زور بهی
 ته صهره و فو هه لئس و کهوتی مال و دارایی به مه بهستی
 خوار دنه. وشه (الی) به مانا (مع) هاتوو واته؛ مال و دارایی
 همتیوان مه خه نه پال مال و دارایی خوتان به مه بهستی
 خوار دن! نیوه نه کهن واکه مالی چه لالی خوتان
 گوهریوه ته به مالی حرام کهه همتیوه کهانه، نه مهش
 تاوانیکی که لیک که وره و خوتانی لی بهاریزن و توخنی
 مه کهون، و مکوو دهره موی، {إِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَبِيرًا} بیگومان
 خوار دنی مالی همتی تاوانیکی که وره!

{وَأِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانكِسُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ
 النِّسَاءِ مَثْوًى وَثَلَاثَ وَرُبَاعَ} نه کهن له دلی خوتاندا ههستان
 کردو ترسان له و دی که مالی ژنی چه تیوه بخون و مافی پیشیل
 بکهن؛ نه وه نابی ماریان بکهن، چونکه خودا له باتی
 ماره کردنی نه وان بوی چه لال کردوون که ژنی تر ماره بکهن
 دوو، سی، چوار.

مه بهستی نایه ته که به گوهری هوی هاتنه خوار و مکه دیاری
 دهری، جا یان دهر باره ماره کردنی نافرمتی ناچه تیوه،
 واته؛ نه کهن چه تیویکتان له لاوو ترسان له و دی که ماری
 هاوشانی خوی نه دمی، واز لهو بیتنه و ههول بده نافرمتیکی
 تر ماره بکه، نافرمتی تر زورن، ده توان ماریان بکهن، دوو،
 سی، چوار، واته؛ زیاد له ژنیک تا چوار دروسته، به لام
 به مه رجیک دادپهرومرانه هه لئس و کهوتیان له کهن بکهن و
 مافیان پیشیل نه کهن.

{فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُعْدِلُوا فَوَاحِدَةٌ} نه کهن ترسی نه و متان هه بوو
 داد و مرانه له که لئاندا نه جوو لئنه وه ته نه به یه ک ژن دابین
 ببن و قه نیات بکهن!

{أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ} یان که ویستان زیاد له نافرمتیکتان
 هه بی، نه وه نافرمتی کویله پهیدا بکهن، چونکه نه و نافرمته
 کهنیزه کهانه نه کهن زوریش بن ره وایه! {ذَلِكَ أَذَىٰ ۚ لَا تَعْمَلُوا}
 نه مه گونجاوتره بونه و دی سته نه کهن.

{وَأَلُوا النِّسَاءَ صَدُقَاتِهِنَّ نِحْلَةً} به دل خوشی و دل
 فراوانییه وه ماری بدم به خیزانه کانتان، هیچ گیری و

منجه منجی تیدا مه کهن.. چونکه ماری نی شانیه
 خوشه ویستی نیوان ژن و میرده.

{فَإِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنِيئًا مَرِيًا} نه کهن
 نافرمته کان به ویست و نارمزوی خویان به بی فرت و فیل و
 هه ره شه، بریکیان لهو مارییه پیدان، نه وه چه لاله و به
 نه وشی گیانی بیخون و هیچ گوناھی تیدا نیه و چه لال و
 زولاله.

{وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ} خطابه که بو کومه لی
 موسولمانانه، یان بو سهره رشتیارانه نه هییه که گشتیه به
 هه موو مال و سامانیک که دهریته مروفی گیل و نهزان.

{الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَامًا} نه و مال و داراییه که پهرومردگار
 بو نیوی کردووه به هوی دریزه پیدانی ژبان و هوکاری خوش
 گوزمران و ریک و پیک کردنی کاروبار، چونکه مال و سامان
 رمگی ژبان، به هوی مال و داراییه وه کهل و نیشتان پیش
 ده کهوئ چه لالی ژبان و شارهستانی بینا دهری، تا کو کومه ل

خوشبخت و کامران دین به مال و سامان دمتوانین به سمر دوزمندا زال ببین.

{وَأَرْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ} واته: مال و سامانه که یان بکهنه شوینی و دمهسته یانی رزق و رۆزی و بۆشاک و پیدایستی زیان بۆیان، مال و داراییه که یان بۆ بخه نه نیش و بازگانیان بۆ پیوه بکهن و بزیوو پیدایستیان له بهرو بووم و قازانجی ماله که یان بۆ دابین بکهن، نه که له خودی ماله که نهغهقه و پیدایستیان بۆ دابین بکهن!

{وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَّعْرُوفًا} با هه موو سهرپرشتیاریک بهو سهغهیهو گیل و (حیجر) له سمر دانراوی ژیر دمهستی خۆی فسهی باش و هیوا به خش بلن: نه گهر مندال بوو بلن رۆله: مال مالی خۆته و من وهکیل و سهرپرشتیاریم به سمر ماله که ته وه، ههر که بێ گهیشتی ماله که مت دهخه مه وه ژیر دمست، نه گهر گیل و نه قام بوو نامۆزگاری بکا و هه لی بنی بۆ نه وهی مالی خۆی به هه یۆ نه داو تی ی بگه یه نه که سهرمنجای مال به هه یۆ دان هه زاری و نه داراییه، هه میسه ریگی راستی نیشان بدا، گه شبینی فیریکا، دلخۆشی بداته وه، هه لی بنی بۆ کارکردن و بۆ راستایی.

{وَابْتَالُوا أَيْتَامِي حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ} هه تیوه کهان تاقی بکهنه وه پێش بالغ بوون، یان دوی بالغ بوون، چونکه به لای نه بو حه نهغه وه شافعییه وه پێش بالغ بوون به لای مالیکه وه دوی بالغ بوون تاقیکردنه وه که نه نجام ددری.

به مبه مستی تاقیکردنه وه به شی که له ماله که یان بدمنه وه بۆ نه وهی ئال و ویری پیوه بکهن، چاودیریان بکهن یزانن هه ئس و کهوتیان چۆنه، جا {فَإِنْ آتَمْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ} نه گهر عاقل و لیزانینتان تیدا به دی کردن و، زانیتان سه و داو مامه له یان ریک و پیکه، هه ئس و کهوتیان هۆشمندانیه، نه وه ماله که یان وئ بدمنه وه با بۆ خۆیان کاروباری خۆیان هه ئسورپینن.

{وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالًا يَرَسًا وَلَا يَكْبُرُوا} مال و سامانه که یان به هه وانته و بێ جی و رێ مه خۆن بتانه وئ پێشپرکی بکهن و پێش نه وهی بالغ ببین ماله که یان بخۆن و دمست پێش خه ری بکهن و بلین تا لیان نه ستاندووینه وه، باده مستی خۆمان بوومشین، واته: به هه یج جۆریک خواردنی مالی هه تیوو ره وای نییه و نزیکه مه که ونه وه..

{وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ} که سیک دمه له مهنه بوو پیویستی بێ نه بوو، با دمست دریزی نه کاته سمر ماله که ی و هه یجی ئ هه له نه گری به لام {وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ} که سیک

هه زار بوو، سهرپرشتی کردنه که ش دمهستی دمه گرت و ریگی بری نیش و کاری ئ دمه گرت، با له مالی هه تیوه که به نه ندازه ی پیویستییه که ی هه لبرگری و پیدایستی خۆی بێ دابین بکا، زیدمه روی تیدا نه کا!

{فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا} نه ی سهرپرشتیاریان! که ماله کهانتان دایه وه به هه تیوه کهان، شایه تیایان ئ بگرن به وهی که ماله کهانتان داونه وه و هه یجتان له نه ستۆدا نه ماوه، چونکه نه م شایه ت گرته - دوی به رچاو گرتهی دوو مه رجی پێشو که بالغی و زیریه - گومان دوو خه رمه میه و کێشه لابه ره، چه سپینه ره بۆ نه مانه ته که! خودای مه زن و زانا باشترین شایه ت و چاودیره، ناگی له چۆنیه تی سهرپرشتی کردن و مال پیدانه وه که یان هه یه، حه سابه و لی کۆلینه وه له گه ئ هه موو که س ده کا، پاداشت و سزای هه موو کردمه میه که دمه داته وه.

{لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ} پیاوان به شی خۆیان هه میه له و که له پووری باوک و دایک و خزم به جی دین، هه ره وها ئافرمتان به شی خۆیان هه میه له و که له پووری دایک و باوک و خزم به جی دین، واته: نه گهر هه تیوه کهان مالیان هه بوو له و که له پووری باوک و دایک و خزم به جی دین! نه وه هه موویان تیدا هاوبه شن، جیاوازی نیوان نیر و مئ نیه، ماله به جی ماوه که زۆر بێ یان که م بێ، هه رکه سه به پێی خۆی به شه که له پووری دمه ری تی.

{النِّسَاءِ مَقْرُوءًا} نه وه به شیکی دیاری کراو و حه قیقی چه سپاو و دانراوه، که س بۆی نیه لیی که م بکاته وه یان مه نی بکا.

نه مجار قورنان لایه نیکی دمه روونی چاره سمر ده کا، نه ویش ئاماده بوونی نه و خزمه نیه - که له بهر خزمه نزیکه کهان میرات نابهن - نه وانه بۆ کۆری میرات به شکردنه که دینه پێشه وه، داوی میرات ده کهن، وه کوو برای باوکی له گه ئ هه بوونی برای دایک و باوکیدا، یان مام له گه ئ هه بوونی باوک... هتد بۆیه دمه رموی: {وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينُ فَارْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَّعْرُوفًا} نه گهر خزمه میرات ئ زموت کراوه کهان ئاماده ی کۆری دابه شکردنی میرات بوون و، داویان کرد به شیان بدری، شتیکیان بدنه ی، ته نانته نه گهر که میسه بێ بێ به شیان مه کهن، با به دل شکاوی نه گه رپنه وه و دلیان نه ئیشی و دزایه تی له ناو بنه ماله دا په یدانیه ی! فسه ی نه رم و نیانیان

لهگه ئادا بکەن، بۆ ئەوەی ئەو ماله کهمەى دەیاندریتى به زۆرى بزنان و خزمایەتى دۆستایەتى زیاتر بى پتەو بى.

{^۹ وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعَافًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا } با ئەو سەرپەرشتیاری هەتیوانە بترسین، ریزى هەتیوان بگرن؛ قسەى خۆشیان لهگه ئادا بکەن، به رۆله و کورە بجووکه کهم بانگیان بکەن. واتە، وەکوو چۆن به نەرم و نایى به خۆشەویستی بانگی مندالى خۆیان دەکەن با بهو شیوه بانگی ئەوانیش بکەن، با ئەوه بخەنە یادى خۆیان که ئەوانیش لهوانەیه بمرن و منداله کانیان به هەتیوى بکەونه ژیر دەستى خەلکى تر، مندالى ئەوانیش پاشگوى بخرین و زەبرو زەنگیان لهگه ئادا به کار بهینری! جا با ئەو سەرپەرشتیارانە له خوا بترسن و تەقواى خودا بکەن و خۆ بپارێزن له وهى که به خرابى هەلس و کەوت لهگه هەتیوى ژیر دەستیان بکەن، با بهشیومیهک مامە ئەیان لهگه ئادا بکەن که پێیان خۆشە لهگه مندالى خۆیان پاش مردنیان بکری.

{^{۱۰} إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَى ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا } دانیان، ئەوانەى مالى هەتیوان به ناپەواو بى جى دەخۆن، ئەوه با بزنان، ئەوانە ناگر دەخەنە ورگی خۆیانەوه، ورگی خۆیان پى دەکەن له ناگر، واتە، شتیک دەخۆن که دەبیته هۆی چوونه ناو ناگر و سووتاندیان!

{^{۱۱} وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ إِنَّكَ أَنتَ عِنْدَ عَيْنِ رَبِّكَ وَسَوَّوْتَيْنْدَرِيْن؛ ناگریكى سووتینەر: که (وقود) و کەرسەکهى ئادەمیزادو بەردە.

{^{۱۲} اَيُّوَصِيْكُمُ اللّٰهُ فِيْ اَوْلَادِكُمْ } بهرورەدگار دەربارەى میراتگرتنى منداله کانتان بەم شیومیه هەرمانتان پى دەکاو بەشەکانیان دیاری دەکا {^{۱۳} لِلَّذِيْ كَانَ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثٰیَيْنِ } ئەگەر یەکیک مرد کور و کچی له دوا بەجیمان، ئەوه بۆ هەر نێرینهیهک دووچەندانەى مێینه هەیه! چونکه پیاو بەرپرسیارە به بژیوى و خێزانى و کارکردن و چەشتنى جوړەها ناپەهەتى و مارمى پێدانى خێزانى.

بەلام ئافەرت داواى دابین کردنى بژیوى کەسى ئى ناگرى، کچ بى، خوشک بى، دایک بى، خێزان بى یان پوور بى، بژیوى کەسى لەسەر نیه مارمى بەکەس نادا، جا {^{۱۴} فَإِنْ كُنْ نِسَاءً فَوْقَ الْاُنثٰیَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ } ئەگەر میراتگرەکان هەموویان ئافەرت بوون دوو یان زیاتر، ئەوه دوو بەش له سى بەشى ماله که بۆخۆیان دەبەن.

لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ﴿٧﴾ وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقَرْبَى وَالْيَتَامَى وَالْمَسْكِينُ فَارْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٨﴾ وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعَافًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَى ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا ﴿١٠﴾ اَيُّوَصِيْكُمُ اللّٰهُ فِيْ اَوْلَادِكُمْ لِلَّذِيْ كَانَ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثٰیَيْنِ فَإِنْ كُنْ نِسَاءً فَوْقَ الْاُنثٰیَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا الشُّدُّ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبَوَاهُ فَلِلْأُمِّهِ الثُّلُثُ فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِلْأُمِّهِ الشُّدُّ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِيْ بِهَا أَوْ دِيْنٍ أَبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا فَرِيضَةٌ مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١﴾

{^{۱۲} وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ } ئەگەر میراتگر تەنها مێینهیهک بوو، ئەوه نیوهى ماله که دەبا. دەربارەى بەشە میراتى دوو کچ ئەگەر نێرینهیان لهگه ئادا نەبوو، چەند واتایەک هەیه، ئیبنو عەبباس دەفەرموی: حوکمی دوو کچ حوکمی کچیەکە واتە نیوهى ماله که دەبەن! چونکه ناپەتەکه دەفەرموی: {^{۱۳} فَإِنْ كُنْ نِسَاءً فَوْقَ الْاُنثٰیَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ } واتە، له دوو زیاتر نەبن هەر نیومیان دەکەوێ. جەماومری زانیان دەفەرموون: حوکمی دوو کچ حوکمی دوو خوشکە، واتە، دوو بەش له سى بەش دەبەن، چونکه قورئان دەربارەى دوو خوشک دەفەرموی: {^{۱۴} فَإِنْ كُنْ نِسَاءً فَوْقَ الْاُنثٰیَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ } هەر وەها چونکه خوشک لهگه ل براکەیدا سێیهک دەبا دەى دەبێ لهگه ل خوشکیشیدا سێیهکی بەرکەوێ. هەر وەها چونکه ئیبنو مەسعود بۆ دابەشکردنى میراتى کابرایەک که کچی و کچی کور و خوشکیکی له پاش بەجى مابوون، بەم شیومیه دابەشى کرد، شەش یەک بۆ کچی کورەکه و نیوه بۆ کچەکه بۆ ئەوهى بەشى هەردووکیان بکاتە دوو بەش له سى

دانه‌وی قهرزه‌کانیه‌تی! واته: دوی مردنی نادمیزاد نه‌گهر مال و دارایی له پاش به‌جی ما، پیش هه‌موو شتیک حه‌قی کفن و دفنی ئی دهری، نه‌مجار قهرزیک که په‌یومندی به ژیمه‌ی مردوو‌مکه‌وه هه‌بی ئی دهری‌ته‌وه، دوا‌ی نه‌گهر و‌مسیه‌تی کردبوو، تا نه‌ندازی سی یه‌کی مال و‌مسیه‌ته‌کی نه‌نجام دهری، نه‌مجار نه‌وی مایه‌وه به‌سهر میراتگره‌کاندا به گویره‌ی شهرع دایه‌ش ده‌کری!

{أَبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا} نه‌وانه‌ی میراتیان بو دیاری کراوه‌ی خودا دهریاره‌یان و‌مسیه‌تو نامۆزگاری کردن، دایک و باوک و کوپرو کچی خوتانن له کاتی به‌شکردنی میراتدا سته‌میان ئی مه‌کن؛ هه‌رکه‌سه به‌شه میراتی خوی بدمنی، نه‌چن و‌کوو سهرده‌می پیش نی‌سلام نافرمتو مندال بی به‌ش بکه‌ن! نیوه نازانن کامه‌یان زیاتر سوودی دنیاو قیامه‌تان بی ده‌گه‌یه‌نی، نه‌م به‌ش کردنه به‌شکردنیکه خودا دیاری کردوه، که‌س بو‌ی نیه گۆزانتکاری تیدا بکا، خودا بو‌خوی دهرانی چی له به‌رژه‌ومندی به‌ندمه‌کانیده‌ی، هه‌موو شتیک له شوینی شیای خوی دادهنی، میراتی له نیو نیومدا به‌ش کردوه به‌شیومیه‌کی عادلانه‌و به‌رژه‌ومندی هه‌موو که‌سی له‌به‌رچاو گرتوو {إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا} به‌راستی خودا زاناو دایه‌ی، هه‌موو کاریکی له جیی خۆیدایه‌ی، نیوش به‌گویره‌ی نه‌و یاسایه میرات به‌شبه‌ش بکه‌ن، سته‌مکاری تیدا مه‌کن.

{وَلَكُمْ نَصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُن لَّهُنَّ وَلَدٌ} بو نیوه‌ی می‌رد هه‌یه نیوه‌ی نه‌و مال و داراییه‌ی که‌ژنه‌کانتان به‌جیی دینن به‌مه‌رجی مندالیان له دوا به‌جی نه‌مین، جا نه‌و منداله له‌م می‌رده‌ی بی‌یان له می‌ریکی تری بی، نه‌و منداله نی‌ر بی‌یان می، یه‌ک بی‌یان زیاتر، مندالی خوی بی‌یان مندالی مندالی بی، مه‌رجیش نیه نه‌و ژنه گواسترایته‌وه به‌لکوو ته‌نها ماره‌ی کرابی به‌سه؛ {فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَنَّ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوَصِّينَ بِهَا أَوْ ذِينَ} نه‌گهر نافرمته‌که‌ی مندالی هه‌بوون، نه‌وه می‌رده‌که‌ی چواریه‌کی هه‌یه نه‌وی تری بو خزم و که‌سو کاریه‌تی، نه‌گهر که‌سی تری نه‌بوو دهری به (بیت المال).

نه‌مه دوی دانه‌وی قهرزو جی‌به‌جی کردن و‌مسیه‌ته‌که‌ی {وَلَهُنَّ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَنَّ إِنْ لَمْ يَكُن لَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكَنَّ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوَصِّينَ بِهَا أَوْ ذِينَ} نه‌م چواریه‌کی مالی به‌جیما‌وی می‌ردی دایه‌ی، نه‌گهر می‌رده‌که‌ی مندالی به‌جی نه‌ه‌یشتبوو، هه‌شت یه‌کی ده‌که‌وی، نه‌گهر

به‌ش، جا نه‌گهر کچ له‌گه‌ل کچی براکه‌یدا دوو له سییان به‌رکه‌وی، دمی له‌گه‌ل خوشکی خۆیدا هه‌مان به‌ش به‌رن؛ به‌کورتی نه‌گهر منداله‌کان نی‌رو می‌بوون نه‌وه هه‌موو نی‌رینه‌یه‌ک دوو هینده‌ی مینه‌ی دایه‌ی، نه‌گهر یه‌ک کچ بوو نیوه‌ی ماله‌که‌ی دایه‌ی، نه‌گهر دوو کچ یان زیاتر بوون، نه‌وه به‌رای جه‌ما‌ومری زانیان دوو به‌ش له سی به‌ش دایه‌ی، نه‌گهر یه‌ک کوپ بوو هه‌موو ماله‌که‌ی دایه‌ی، نه‌گهر چه‌ند برایه‌ک بوون، به‌یه‌کسانی ماله‌که‌ی له ناویاندا دایه‌ش ده‌کری!

{وَلَا يُوْرِيهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ} باوک و دایکی مردوو هه‌ریه‌که‌یان شه‌ش یه‌کی ده‌که‌وی له‌و که‌له‌پوووری له‌مردوو‌مکه‌ی جی‌ما‌وه، به‌مه‌رجی مردوو‌مکه‌ی مندالی له پاش جی‌ما‌وی!

{فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ} نه‌گهر مردوو‌مکه‌ی مندالی نه‌بوون {وَوَرِثَةُ آبَوَاهُ} باوک و دایکی هه‌بوون {فَلِلَّامَةِ الثَّلَاثُ} نه‌وه سییه‌کی میراته‌که‌ی بو دایکیه‌تی.

{فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِلَّامَةِ السُّدُسُ} نه‌گه‌ی مردوو‌مکه‌ی و‌پرای باوک و دایکی خوشک و برای هه‌بوون، نه‌وه دایکه‌که‌ی شه‌ش یه‌کی ماله‌که‌ی دایه‌ی.

به‌کورتی دایک سی یه‌ک دایه‌ی، نه‌گهر نه‌وی میراتگر نه‌بوو، یان دوو یان زیاتر له خوشک و برا نه‌بوون. نه‌گهر نه‌وی میراتگر هه‌بوو، یان ژماره‌یه‌ک له خوشک و برا هه‌بوون، نه‌وکاته شه‌ش یه‌ک دایه‌ی.

باوک شه‌ش یه‌ک دایه‌ی نه‌گهر نه‌وی میراتگر هه‌بوون، جا نه‌گهر نه‌وه‌که‌ی کچی‌ک بوو، نه‌وه نیوه‌ی دایه‌ی، نیوه‌که‌ی تر باوک‌که‌ی به‌فهرج و به‌ته‌عصیب دایه‌ی.

دایک نه‌گهر یه‌کی له ژن و می‌ردی له‌گه‌لدا بوو، سی یه‌کی باقی مانده‌ی دایه‌ی، و‌کوو نه‌وه ژنیک به‌می‌رد و دایک و باوک هه‌ین، ماله‌که‌ی ده‌کری به‌شه‌ش به‌ش، سی به‌شی بو می‌رده‌که‌یه‌ی، سییه‌کی باقی مانده‌ی که‌ی به‌شیکه‌ی له‌شه‌ش به‌شه‌که‌ی بو دایکه‌که‌یه‌ی، دوو به‌شه‌که‌ی تر باوک‌که‌ی به‌شیوه‌ی عه‌سه‌به‌یی دایه‌ی. یان نه‌گهر پیاو‌یک به‌می‌رد و ژنیک و باوک و دایکی له دوا به‌جی به‌مین! ماله‌که‌ی ده‌کری به‌دوانزه به‌ش، ژنه‌که‌ی چواریه‌ک دایه‌ی، دایک سی یه‌کی باقی مانده‌ی دایه‌ی تری که‌ی شه‌ش به‌شه‌ی بو باوک‌که‌یه‌ی به‌شیوه‌ی عه‌سه‌به‌یی دایه‌ی، نه‌م دوو مه‌سه‌له‌ی پی‌یان ده‌گوتری (العمریه) یان (الفراوین) ..

نه‌م میراتگرتن و به‌ش کردنه {مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوَصِّينَ بِهَا أَوْ ذِينَ} له دوی جی‌به‌جی کردن و‌مسیه‌تی مردوو‌مکه‌و

میردهکهای مندائی له پاش بهجی مابی، تهنانهت نهگهر کابرای میرد زیاد له ژنیکی ههیی، ههر ههموویان هاوبهشن له جواریهک، یان ههشت یهکهکهدها، نهمه دوی دانهوهی قهرزو جیبهجی کردنی نهو وهصیهتانهی دهیانکه:

{وَأِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَالَةً أَوْ امْرَأَةٌ وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتُ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا الشُّدُسُ} پهرومردگار لهم نایهتانهدا میراتگرانی کردوون به سئ تاقم. تاقمیک راستهوخو پهیومستن به مردووکهوه نهوانیش باوک و دایک و کوپو کچن، تاقمیک پهیومندیان به مردووکهوه ههیه، بههوی عهقدی مارمی، نهوانیش ژنو میردن.

تاقمیک پهیومندیان به مردووکهوه ههیه بههوی ناومندی (واسیط) وه نهمهیان پټیان دهگوتری (کَلَالَةً) کهوابی (کهلاله) خزمیکه جگه له باوک و دایک و کوپو کچه، چا چونکه تاقمی یهکه خزمایهتیان بو مردووکه زور به هیزه و قمت له میراتگرتن ناکهون پټش ههموانی خست، نههمجار باسی تاقمی دووهمی کرد.

نههمجار هاته سهر باسی تاقمی سیهم به (کَلَالَةً) ناو دمیرین و خزمی جگه له باوک و دایک و کوپو کچن.

حوکمی میراتگرتنی (کلاله) نهومیه: نهگهر مردووکه خوشک و برای دایکی ههبوون ههریهکهیان شهبش یهکی ههیه. {فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ} نهگهر زیاد له یهکیک بوون نهوه له سییهکدا هاوبهشن، بهلگه لهسهر نهوهی که مهبهست به خوشک و برا له نایهتی (کلاله) دا خوشک و برای دایکین، قیرانهتی سهعدی کوپی نهبی وهققاصه که دههمرموی: (وله أخ أو أخت من أم). ههروها چونکه لیرمدا بهشهکهیان شهبش یهکه، یان سئ یهکه، نههم دوو بهشانهش بهشی دایکن کهوابی دهشی کهسیک بههوی دایکهوه بگاته مردوو ههمان بهشی بهریکهوئ.

بهگورتی براو خوشکی دایکی دوو حالهتیان ههیه:

۱- نهگهر برا، یان خوشک، بهتهنها بوو، ههریهکهیان شهبش یهکی ههیه.

۲- نهگهر زیاد له یهکیک بوون، هاوبهشن له سئ یهکدا، ههرقی نیرو مییان نیه.

نهمانه ههموو {مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ} دوی جیبهجی کردنی وهصیهت و دانهوی قهرزماکان {غَيْرِ مُضَارٍّ} بهمهرجیک دانهوی قهرزو جیبهجی کردنی وهصیهتهکهی زیان به میراتگرو خاومن قهرزماکان نهگهیهنی!

﴿وَلَكُمْ نَصَبٌ مِّمَّا تَرَكَ آزَوْاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْنَ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَلَهُنَّ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكَنَّ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكَنَّ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَالَةً أَوْ امْرَأَةٌ وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتُ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا الشُّدُسُ إِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ غَيْرِ مُضَارٍّ وَصِيَّةً مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَلِيمٌ ﴿١٧﴾ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٨﴾ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٩﴾﴾

ههلبهته زیان گهیاندن له وهصیهت و قهرزدا چهند جوړیکی ههیه.

۱- کابرا دان به قهرزداریدا بنی بو بیگانهیهک به جوړیک قهرزکه ههموو مالهکه، داگیر بکات، یان ههنیکی! مهبهستی دان پیااننهکه نهوه بی زیان به میراتگرمان بگهیهنی.

۲- دان بهومدا بنی نهو قهرزوی که لهلای فلانهکس ههیهتی و مری گرتوتهوه.

۳- زیاد له سئ یهکی مال بکا به وهصیهت.

۴- سییهکی مال بکا به وهصیهت بهلام مهبهستی خپرو رمزاهندی خودا نهبن. بهلکوو مهبهستی کهم بوونهوهی بهشی میراتگرمان بی.

{وَصِيَّةً مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَلِيمٌ} نهمه وهصیهت و قهرمانی خودایه قهرمانتان پی دهکا کار بهم یاسایه بکهن و جیبهجی بکهن، خودا زاناو ناگاداره به بهرژموندی بهندهکانی و زیان پیگهیاندنیان، دهمانی کئ شیایو میراتگرتنه و کئ شیایو نیه،

ههركهسه جهندی دهكوهی! وپرای نهوه ههلیم و لهسهرخویه، بهله ناکا له سزادانی نهوانی سهریچی ههرومانهکانی دهکهن! {تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ} نهو یاسایانهی باسکران دهربارهی مال و سامانی ههتیوان، یاسای ژن و میردایهتی، شیوهی میراتگرتن و بهشه جۆراوجۆرهکانی میرات، ههموو سنوورو فهرز کراوو نهندازمدار کراوو حوکمی خودان، که کردوونی به یاساو ههرمانی کردووو کاروباری خیزان و پهپوهندی ژن و میردو بهشکردنی میرات نهندازمی بهشهکانی لهو سنوورهدا جیبهجی بکری! ههگیز سنووربهزیی مهکهن و یاساشکین مهبن و ناگاداری ههرومانهکانی شهریعت بن و پییشیلیان مهکهن.

{وَمَنْ يَطْعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يَدْخُلْهُ جَنَّاتُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا} کهسێک پابهندی ههرمانی خوداو پیغهمهبر بی، به گویری فورشان پهپهرو بکا، شوین شهریعتی ئیسلام بکهوی، نهوه خودا له پاداشی ههلوستی باشیدا دهیخاته ناو باخ و باخاتی بهههشتهوه، که به ژیر باخهکاندا جۆگهی ناوی صاف و بی گهرد دهکشین و بۆ ههتا ههتایه تییدا دهمیینهوه {وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ} نهوه به مراد کهیشتنیکی کهلیک ممزنه و سههرهزای و رزگارپوونه له ههموو ناخوشیهک، لهزمت و خوخی بهههشت لهزمتی جهستهیی و گیانییه.

{وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ} کهسێک له خوداو پیغهمهبری خودا یاخی بی، سنوور بههزیی و یاسای خودا پییشیل بکا {يَدْخُلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ} خودا دهیخاته ناو ناگریکهوه کهرسهی سووتاندنهکهی نادهمییزاد و بهررد، بۆ ههتا ههتایه تییدا دهمیینیتهوه، وپرای نهوهش سزایهکی سووکانه پیکردنی دهرئ و سههریاری ئازار و بهردهوامی سووکاپهتیشی تییدایه!

{وَاللَّيِّ يَأْتِيَنَّ الْفَاحِشَةَ مِنْ نَسَائِكُمْ} نهو ژنانهی تاوانیان ئی روو دهدا له خیزانی شیوه {فَاسْتَشْهَدُوا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةٌ مِّنْكُمْ} جوار شایهتی پیاویان ئی به شایهت بگرن، جا {فَإِنْ شَهِدُوا فَاَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّى يَتَوَفَّاهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا} نهگهر جوار شایهته پیاومکان شایهتیان لهسهردان نهوه له مالدی بهندیان بکهو و مههیلن له مال دهریجن، تا دهرن، یان خوا چارهسهریکی تریان بۆ دیاری دهکا.

{وَالَّذَانِ يَأْتِيَانِيَا مِنْكُم فَادْهُمَا فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَّحِيمًا} نهو دوو پیاوهی نیربازی دهکهن، یان نهو کوپو کهجی زینا دهکهن، به جنیوو تانهو

وَالَّذِي يَأْتِيَنَّ الْفَاحِشَةَ مِنْ نَسَائِكُمْ فَاَسْتَشْهَدُوا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةٌ مِّنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَاَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّى يَتَوَفَّاهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا ﴿١٥﴾ وَالَّذَانِ يَأْتِيَانِيَا مِنْكُم فَادْهُمَا فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَّحِيمًا ﴿١٦﴾ إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧﴾ وَلَيْسَ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّى إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْفَنِّ وَلَا الَّذِينَ يَتُوبُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٨﴾ يَأْتِيَانِيَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا وَلَا تَتَصَلَّوهُنَّ لِيَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَالِ أَتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَمَسِّحِ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْعًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ﴿١٩﴾

تهشه سزایان بدن، جا نهگهر تۆبهیان کردو صالح بوون و سروشتی خوێان گوړی و وازیان لهو کردموه ناشیرینه هیئا، نیتر تانهو تهشهریان ئی مهدن، چونکه کهسێک له تاوان کردن تۆبه بکا وکوو کهسێک وایه: تاوانی نهکردبی، بیگومان پهرومردگار تۆبه گیرایه و تۆبه قبوول دهکا و بهرحم و سۆزه بۆ بهندهکانی.

{إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ} واته: خودا بهگهرومی و ههجل و ئیجسانی خوێ تۆبه لهو کهسانه وهردهگری که به نهزانی تووشی کردنی تاوانیک دهن و نازانن ناکام و سههرمنجای جی دهبی، واته، ههلهیهکه پێیان دهگری و دواپی لهسهری سوور نابن و وازی ئی دینن زوو پهشیمان دهبنهوه و تۆبه دهکهن، تهنانهت نهگهر تۆبه کردنهکهیان پییش غهغههری سهره مهرگ بی ههر تۆبهکه گیرایه! مهبهست به نهزانی نهوه نیه نهزانی کهوا جهرامه، چونکه ههموو موسوئمانیک پیویسته جهرام و جهلال بزانی، بهلکوو مهبهست نهوهیه ههواو ههوهس و

{إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبَيَّنَةٍ} مهگمر نهو نافرمتانه تاوانیکی
 حهیا بهره نهنجام بدن، به ناشکرا تاوانیکی وهکوو زینا، دزی،
 هه لگه پانه وه له میردو نهو جوړه شتانهی که شهرع به
 ناپه سهندیان دادمنی بیکه، نا لهم حاله دا سزادان و تهنگ پی
 هه لچینی نافرمت رهوایه به مه بهستی نهو هی نهو ماله ی که
 پیتان داو لپیان بستینه وه، جا مارمی بی، یان مالی تر بی.
 {وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ} بؤ راستکردنه و دی نهو هه له وه
 تاوانانه یه: که له سرده می پپش نیسلامدا بهرام بهر نافرمت
 دهکرا، نهو موبو پیاوان خراپه یان له گهل نافرمتدا دهکرا،
 قسه ی ناشیرین و رفقیان له گهلدا دهکرا، نازاریان دمدان،
 بویه بهر و مردگار فره مان به موسولمانان کرد، که هه نس و
 کهوتیان له گهل ژاندا چاکه کاری بی، ته نانت {فَإِنْ
 كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَى أَنْ تَكْرَهُنَّ شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا}
 نهگهر شتیکتان لهوان پی ناخوش بوو: بهم جوړه عه پیکتان
 له رهوشتیان به دل نه بوو، یان شیوه و روخساریانتان به دل
 نه بوو، یان هه نسوران و کاروباری ناو مالیانتان به دل نه بوو،
 یان جهزتان له نافرمتیکی تر بوو: نهو هه صهر بگرن و په له
 مه که له جوو دابونه وه لپیان، یان له تهنگ پی هه لچینیان؛
 چونکه لهوانه یه خودا مانه و میان بکاته خپرو بیر بوتان،
 وایان لی بکا بینه جیگای رمزامندی نیوه، رهوشتی خویان
 باش بکه، یان مندالی ریک و پیک و صالح و خیر ناو مرتان
 لپیان بی و بوتان بهر و مرده بکه.

{وَأِنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَّكَانَ زَوْجٍ وَآتَيْتُمْ إِحْدَاهُنَّ قِطْرًا
 فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا} نهگهر ویستان ژنی نابهدلتان بگوړن به
 ژنیکی ترو ته لاقی بدن، به ناره و بوختان و پروپاگه ندمیان
 بؤ بهرپا مه که و مارمیپشیان لی مهستی نه وه ته نانت نهگهر
 مالیکی ژوربشتان پی دابوون همر هیچیان لی مهستی نه وه،
 {أَتَأْخُذُونَ بُهْتَانًا وَإِلْمًا مُّبِينًا} نایا نیوه ماله که یان لی
 و مرده گرنه وه به هیو بوختان و درؤ هه لپه ستنه وه؟
 به سته مکاریه کی ناشکرا... مارمییه که یان لی و مرده گرنه وه؟
 شتی و مه که و هه لوپستی و مه نوین، {وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ
 وَقَدْ أَفْضَى بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ} نهو هه موو پیکه وه نووستن و
 جووت بوونه تان پیکه وه نهنجام داو، خوشتیان له یه کتری
 بینیم و مندالتان له بهیندا په یدابووه، دی چو نهو
 هه لوپسته و مرده گرن و نهو په یومندییه دمپچرین، هه تکی
 نامووسی نافرمت که دهکرا، سومعه ی خراب دهکرا، تهماع
 له مالی نهو بی دمه لاته دهکرا؟ خو نیوه توانای کارکردن و
 مال په یداکردنتان هه یه؛ چو نیوه هه لوپستی ناو

شهومت و نارمزوو به سهریدا زال بین و تاوانه که ی بی بکه و
 دواپی په شیمان ببیته وه!
 {فَأُولَٰئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا} نهوانه ی به
 نهزانی تاوانیان لی روو دراه دوا ماومیه کی کهم توبه دهکرا
 نهو خودا توبه یان لی و مرده گری و عه وویان دمکا، چونکه
 بهر دهوام و سوور نه بوون له سهر گونا گون، بهر و مردگار
 زانیه به زعیفی به ندمکانی له بهرام بهر شهومت و
 نارمزوو، دانو و حه کیمه له و مرگرتنی توبه که یان، له دوا
 به یان کردنی حال و چونیته ی نهوانه توبه یان لی و مرده گری،
 نه مچار حال و چونیته ی نهوانه ی که توبه یان لی و مرنا گری
 به یان دمکا و دمه رموی: {وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ
 السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْإِن} توبه
 بؤ نهوانه نیه که خراپه کاری دهکرا دمست له تاوانکردن
 هه لنگرن هه تا مردن یه خه یان پی دهگری و دمران کار له کار
 ترازوو نهو کاته به ناچاری دهلی: من نیستا توبه دهکرا و
 په شیمانم له کردار دکانم، نهو کاته توبه کردن هیچ سوو دیکی
 نیه و هیچ هومیدیکی لی ناکری.
 {وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ} همر و هه توبه لهوانه ش
 و مرنا گری که به بی بروای دمرن {أُولَٰئِكَ أَصْحَابُهَا
 أَلِيمًا} نهو دوو تاقمه که توبه یان لی و مرنا گری سزای به
 نیس و کوشنده مان بؤ ناماده کردوون، له توله ی تاوان کردن و
 بهر دهوام بوونیان له سهر خراپه کاری و بی برواییان هه تا
 مردن.
 {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَجِدْ لَكُمْ أَنْ تَرْتُوا النِّسَاءَ كَرْهًا} نهی
 نهو که سانه ی پرواتان هی ناو! رهوا نیه بؤ نیوه که نافرمت به
 که له پوور داگیر بکه، رهوا نیه که چاو له سرده می نهزانی
 بکه، نافرمت به کالو شتومه ک حسیب بکه، به ناوی
 میراته وه داگیری بکه و به نارمزوو خوتان ته صهر و فیان تیدا
 بکه و بؤ خوشیان نارازی بن، ویستان مارمیان بکه، یان له
 خه لکی تریان ماره بکه و شیرباییان بخون، یان شوگردنیان لی
 قه ددغه بکه و ناچاریان بکه خویان بکرنه وه یان به
 ناره حه تی ژبانی کوله مهرگی به سهر بهرن {وَلَا تَعْصِلُوهُنَّ
 لَئِذَا مَبُوءَ بَعْضٍ مَّا آتَيْتُمُوهُنَّ} نهچن شوو گردنیان لی قه ددغه
 بکه و تهنگیان پی هه لچن بؤ نهو هی نافرمت که ناچار بی
 نهو میرات و مارمییه ی وری گرتووه بتاندا ته وه و خوی رزگار
 بکا و خوی بکریته وه.

بهرامبهریان دمنوینن؟ خو {وَأَخَذَ مِنْكُمْ مِّثْقًا غَلِيظًا} عهدهو پهیمانان لی و مرگرتوون بهودی که به پیک و پیتی میزدایه تیپان له گه لدا بکه و هه لاس و کهوتان له گه لیاندا راستالانه بئ و هه رکاتیکیش بهیه کهوه نه گونجان به شیومیه کی عادلانه و مرو فانه.

{وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ} نه و نافرمتانه ماره مه کهن که باوکه کانتان مارمیان کردوون! واته: زپ دایکی خو تان ماره مه که نه وه، نه وه کردووهیه کی ناشیرین و قیز لیکراوه ته بیعه تی ساغ بئ لی نامویه، چونکه زپ دایک و مکوو دایک وایه، مه گهر نه وانه ی که له مویش مارمیان کردین، نه وه گونا هیان ناگاتی و سزایان له سهر نییه {إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ سَبِيلًا} ماره گردنه وادی زپ دایک کاریکی نارموایه و ستم و قیز لیکراوه و ریبازیکی خرابه و هه رکه سیک له وه به ولوه بیکا تاوانه و شیای سزادانه.

نیما می رازی دمه رموی: گردووی خراب و بیس سئ جو ره: یان قوبی عه قلییه، یان قوبی شهرعییه یان قوبی عورفییه، په رومردگار ماره گردنه وادی زپ دایکی و احسب کرد: که هه رس ناپه سه ندیه که ی تیدان. چونکه هه رموی: (فاحشه) که ناشیرینییه که لای هه موو زیرو هوشه ندیک ناشکرایه، هه رموی: (و مقف) که بی زراوی لای خودایه واته: قوبی شهرعییه، هه رموی: (وساء سبیل) که نه ویش بی زراوی ناو بیوانه واته: قوبی عورفییه، نه مجار دپته سهر دستنیشان کردنی نه و نافرمتانه ی که ماره گردنیان هه رماه، چونکه ماره گردنیان پیچه وانه ی نه و په یومندییه که له نیکاح کردنی نیرو مئ چاو مروان دمکری، نه و نافرمتانه ش هه ش تاقمن و په رومردگار بهم شیویه دیاری کردوون که دمه رموی: {حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ} یاساغ و هه دمه غیه له سهرتان ماره گردنی دایک و نه نکتان با به ره و ژووریش بجئ! {وَبَنَاتُكُمْ} که چه کانتان با داکه وئ واته که چی که چی.. {وَأَخْوَالُكُمْ} هه ره وها هه رماه لی تان ماره گردنی خوشک جا خوشکی دایک و باوکی، یان خوشکی باوکی یان خوشکی دایکی بئ. {وَعَمَّاتُكُمْ} پوور: خوشکی باوک {وَأَخَالَئُكُمْ} پوور: خوشکی دایک. {وَبَنَاتُ الْأَخِ} که چی برا. {وَبَنَاتُ الْأَخْتِ} که چی خوشک. نه م سئ تاقمه به هو ی نه سه به وه هه رامن واته: (اصول) بنه چه (فروع) نه وه (حواشی) نزیک و دور.

تاقمی چوارم: ماره گردنیان به هو ی شیر خواردنه وه هه رام دمن، و مکوو دمه رموی:

وَأِنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَّكَاتٍ زَوْجٍ وَآتَيْتُمْ إِحْدَهُنَّ قِنْطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا أَتَأْخُذُونَهُ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا ﴿۲۰﴾ وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَى بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ وَأَخَذْتُ مِنْكُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ﴿۲۱﴾ وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ سَبِيلًا ﴿۲۲﴾ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأَخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُمُ مِنَ الرَّضْعَةِ وَأُمَّهُنَّ نِسَاءُكُمْ وَرَبِّبُكُمْ اللَّاتِي فِي حُجُورِكُمْ مِنْ نِسَائِكُمْ اللَّاتِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلِيلُ آبَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿۲۳﴾

{وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُمُ مِنَ الرَّضَاعَةِ} دایکی شیردرو خوشکی شیری! واته: هه موو خزمی ژنه شیردهرکه دمنه خزمی شیر خوره که: ژنه که دمنیته دایکی، که چی ژنه که دمنیته خوشکی شیر خوره که، میزدی ژنه شیردهرکه دمنیته باوکی شیر خوره که، کوره کانی دمنه برای شیر خور.

{وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ} هه رماه له سهرتان ماره گردنی دایکی ژنتان و نه نکئ ژنتان.. مه رجیش نیه نافرته که گواسترایته وه، به لکوو ته نها به مارمیرینی نافرته که، دایکی و دایکی دایکی و به ره و ژوور، له بیواوه که هه رام دمن.

دووم که چی ژن که له میزدیکی تری بئ به مه رجئ نافرته که گواسترایته وه و میزدیکی له گه لی جووت بوو بی، نیتر نه وکاته که چی نه و ژنه و که چی که چی.. هتد له بیواوه که هه رام دمن، و مکوو دمه رموی: {وَرَبَائِبُكُمُ اللَّاتِي فِي حُجُورِكُمْ مِّنْ نِّسَائِكُمُ اللَّاتِي دَخَلْتُم بِهِنَّ} هه رماه لی تان ماره گردنی (کوله بهس) که چی ژنه کانتان که له میزدی تریان بئ و له ژیر چاو دیری و سهر په رشتیاری نیو دابن، به مه رجئ چووبنه لای

نیسلام رھاندنی ژنی نه به واجب داناو، نه حهرامی کردوو، زۆرجاری وا همیه سهیبی کردنی نافرتهکان و رھاندنیان دمبیته خیر بۆ خودی نافرتهکان، وککوو ئەووە که شەرمکه لهگەڵ ھۆزیکێ دیاری کراو بێ و ھەموو پیاوھکانیان بکوژرێن. مەرجە دەبێ ئەو شەرم شەرمی ئایینی بێ لە نیوان موسولمان و کوفردا بێ. بۆ بەرگری لە ئایین بێ، شەرمی داگیر کردن و ئیستغلال نەبێ.

{کِتَابُ اللَّهِ عَلَیْکُمْ} خودا ئەووی لەسەر چەسپاندوون و ھەرزێ کردوو، ئەو نافرتمانی مەرە کردنیانی ئی قەدەغە کردوون، شتیکی چەسپاوو جەخت ئی کراوو لەگەڵ بەرژموندی تاک و کۆمەڵدا گونجاوو، گۆرانکاری تێدا ناکرێ، شک و گومانیشی تێدا نیە.

{وَأَجَلٌ لَّکُمْ مَا وَرَاءَ ذَٰلِکُمْ} رەوایە بۆتان جگە لەو نافرتمانی لێتان قەدەغە کراو: {أَنْ تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِکُمْ مُحْصِیْنَ غَیْرِ مُسَافِحِیْنَ} نافرتمانی تر بخوازن، لە مالی خۆتان مارییان بدمنی بەمەرجی لە رێگای شەرعییەو بیانکەن بە حەلالی خۆتان، بەشیوێ داوین پیسی نەچە لایان و مال و دارایی خۆتان بە زینا کردن بە فەرۆ مەدەن.

{فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ} ھەر نافرتمانی لەو نافرتمانی مەرە کردنیان بۆتان رەوایە، مارتان کردن و لەزەمتان ئی بینین، ماریی خۆیان بدمنی {فَرِیضَةٌ} ئەم حوکمە، لە لایەن خوداوە دانراوو، دیاری کراو فەرزی کراو، ئەو مارییە خودا دایناوو لە حیاتی خۆ تەسلیم کردنەو، بە چوونە لا واجب دەبێ.

{وَلَا جُنَاحَ عَلَیْکُمْ فِيمَا تَرَاغَبْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِیضَةِ} ھیچ گوناھیکتان ناگاتی و خراپەیک لەسەر ئیوێ مێرد نیە، لە ناگامی ئەو رێک کەوتن و گەردن نازادی کردنی که لە نیوان ژن و مێردکەدا روو دەدات، وککوو ئەووە: نافرتمەکه لە ھەموو مارییەکە یان لە ھەندیکێ خۆش ببی، یان پیاوھە زیاد لە مارییەکە یەداتی، واتە: کەم کردن و زیاد کردن بە رەزامەندی خۆیان، شتیکی رەوایە و ناشرەعی تێدا نیە، {إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِیْمًا حَکِیْمًا} پەرورەدگار زانیە و دزانی چ لە دای بەندەکانی دایە و چ کارو ھەلوێستی بەرژموندی ئەوانی لە خۆ گرتوو، حکیم و دانایە، لەو حوکمانی بۆیان دادەپێژێ، ھەر حوکمیک که بۆیان دادەنێ خێروبێری نادەمیزادی تێدایە.

{وَمَنْ لَّمْ یَسْتَطِعْ مِنْکُمْ طَوْلًا أَنْ یَنْکِحَ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَا مَلَکَتْ أَيْمَانُکُمْ مِنْ قَبْلِکُمْ الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ

{إِنَّمَا لَکُمْ} ئەو گرۆھی موسولمانان! ئیووە لەسەرتانە که فاهییری شتەکان بزانی و بەس، بەرپرسیاری ئەووە نیی: که نەینییەکان بزانی، زانیی چۆنیەتی و نەینی ھەموو کاریک تایبەتە بە خوداوە، ئیووە کار بە ظاہیرەکە بکەن، بیروباومری رۆالەتی لە نافرتمی کۆیلەدا بەسەو، پیویست ناکا بچە ناومرۆکی چۆنیەتی ئیمانەکیان؛ چونکە ئەووە: لە توانای ئیوودا نیە، {بَعْضُکُمْ مِّنْ بَعْضٍ} ئیووە لەگەڵ نافرتمە کۆیلەکان یەک رەجەلەکن که ئادەمیزادیەتی و گەڕانەومتانە بۆ یەک بنەچە و باوە گەورە که ئادەمە، یان ئیووە نافرتمە کۆیلەکان ھاوبەشن لە بیروباومردا، بیروباومریش گەورەترین ریزو پلەو پایە، کەوابی لە کاتی پیویستدا کۆ لە مەرە کردنی نافرتمی کۆیلە مەکەن! {فَإِنْکُمْ حُرٌّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ} بە ئیزن و رەزامەندی خاومەکانیان ماریان بکەن.

{وَأَتَوْهُنَّ أُجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ} بەشیوێکی رێک و پێک ماریی خۆیان بدمنی بە رەزامەندی خاومەکانیان چونکە مارییەکیان مافی خاومەکانیانە، لەم روووە که کۆیلەکە ملکی خاومەکە یە و دەیدا بە یەکیکی ترو بە مەرکردن لێی بۆی حەلال دەکا، کەوابی دەبێ مارییەکە یەداری بەو.

{مُحْصَنَاتٍ غَیْرِ مُسَافِحَاتٍ وَلَا مُتَّخِذَاتِ أَخْدَانٍ} واتە: مارییان بدمنی ئەگەر مارتان کردبوون ئەک بەبێ مەرە کردن بەکرێ بچە لایان و بە ئاشکرا خۆفروشی و داوین پیسی بکەن و ھەرکەسی داوایان ئی بکا مەکیان نەبێ، یان بە نەینی دۆستیان گرتبێ و رێگیان پێ بدمن بە نەینی بچە لایان بیگومان لەسەردەمی پیش نیسلامدا دوو جۆر زینا ھەبوو: ئاشکراو نەینی:

{فَإِذَا أَحْصَيْنَ فَإِنَّ أَتَيْنَ بِفَاحِشَةٍ} جا ئەگەر ئەو نافرتمە کۆیلانە دوا شووکردن و مەرکردن و گواستەنەویان زینایان ئی رووداو داوین پیسیان لەسەر چەسپا {فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ} نیووی سزای نافرتمی نازادیان لەسەرە، ئەگەر داری حەددی نافرتمی نازاد سەد دار بێ ھی کۆیلە پەنجە دارە بەردەمبارانیشت ناکرێ.

{ذَٰلِکَ} ئەووی یاس کرا لەووی که دەشیی کەسیک مەرکردنی نافرتمی نازادی بۆ ھەلنەسوورا نافرتمی کۆیلە مەرە بکا {لِمَنْ حَبِی الْعَنْتَ مِنْکُمْ} بۆ کەسیک ترسی ئەووی ھەبێ ئەگەر نافرتمی کۆیلە مەرە نەکا نەتوانی خۆراپگری و سەرمەنجام تووشی زینا بێ، یان ترسی ئەووی ھەبێ ئەگەر بەرمەنگاری داخوایە جەسیەکانی بکا، تووشی نەخۆشی توورمیی و

نه خوشی تر ببی، {وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَّكُمْ} نه گهر خوراکرن و دان به خوتاندا بگرن و ئافرمتی که نیزه که هه رجه نده ماره گردنیاں حه لاله - مارمیان نه کهن نه وه باشتره چونکه له ماره گردنه که یاندا وا دمبی زیان هه بی، وه کوو نه وهی که مندالیان دمبی منداله که یان دمبیته کویله، یان رموشتی نرمی لیوه فیتر دمبی، هه روه ها چونکه مافی خاوهن که نیزه که که به هیتره له مافی میتره که ی، خاوهنه که ی هه رگاتی بیهوی دمتوانی که نیزه که که له گهل خوی به ری بۆ سهقه ریان بیفروشی نه مهش بۆ میتره که یان شتیکی ناخوشه.

{وَاللَّهُ عَفْوٌ رَّحِيمٌ} خودا لیخوشیوونی زوره، لهو که سانه خوش دمبی که ناتوانن خوراکرن و که نیزه که ماره ده کهن، هه روه ها لهو که سانهش خوش دمبی که ورده تاوانی لی روو دابن و وه کوو نه وه سوو کایه تی کردبی به که نیزه که موسولمان، خودا به زمبی زوره؛ که ریگای داوه بۆ نیوه که که نیزه که ماره بکهن و، حوکم و یاسای جونیته هه لئس و کهوتی نیوهی له گهل نه واندا روون کردوته وه.

{يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذِيبَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ} پهرومردگار به ناردنه خوارموی نهو نایه تانه دمیهوی نه رکی سه رشاننان بۆ دیاری بکا و حوکمی شه رعیتان بۆ روون دمکاته وه، حه لال و حهرامتان بۆ لیك جیا دمکاته وه، باش و خراپتان بۆ دمست نیشان دهکا، شارمزاتان دهکا بۆ نهو شتانه ی به رزموندی نیوهی تی دیاه.

{وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ} هه روه ها دمیهوی که به هوی کارکردن بهو حوکمانه ی، بتانکاته تۆبه کارو گهراوه بۆلای خودا و وازیبنن لهو جوړه ماره گردنانه که زیان به کۆمه ل دمگه یه نی و لادانه له سروشت و رموره ی مرو فایه تی تیك دمه، {وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ} پهرومردگار خاوهنی زانیاری گشتی ره هایه، دهمانی چی بۆ کردوون به یاساو چی سوودی بۆ کۆمه لگای موسولمانان هه یه و، چی زیانبه خشه، پهرومردگار دانایه له شه رعو یاسایدا، له کردار و گوشتاریدا له هه موو شتی کدا موراعاتی به رزموندی ئاده میزاد دهکا؛ شه رکیك ناخاته سه ریان که زبانی بۆیان هه بی. هه ر له ژیر رؤشنای نهو زانیای و داناییه دا تۆبه له به نده کهانی و مرده گری و له تاوانه کهانیان خوش دمبی؟

{وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ} پهرومردگار بهو نه رک خسته سه رشاننه تان دمیهوی لی تان خوش بی، پاکتان دهکاته وه تۆبه تان لی و مرده گری؟

وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ أَنْ يُكْفِلُوا مِثْلًا عَظِيمًا ﴿٧﴾ يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا ﴿٨﴾ يَكَايُهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونِ بَحْرَةً عَنْ قَرَارٍ مِنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٩﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ ذَلِكَ عُدْوَانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصْلِيهِ نَارًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿١٠﴾ إِنْ تَحْتَسِبُوا كِبَارًا مَّا تُنْهَوْنَ عَنْهُ تُكْفِرُ عَنْكُمْ سَعْيَكُمْ وَتَدْخُلُكُمْ مَدْخَلًا كَرِيمًا ﴿١١﴾ وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِمَّا اكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِمَّا اكْتَسَبْنَ وَسَأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿١٢﴾ وَلِكُلِّ جَمَلًا مَوْلًى مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَانُكُمْ فَاتُواهُمْ نَصِيبُهُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿١٣﴾

{وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ أَنْ يُكْفِلُوا مِثْلًا عَظِيمًا} نه وانیه هه موسبازن و شوین هه واو هه موسی خویان که وتوون، له کوئ و چون نامانجیان به ناکام بگا لهوی ده کیلن، هه ی به لایانه وه گرنگ نیه صیله ی رحم دمپچری، جه مسه ری خیزان تیك ده چی، ئازاوه به ریا دمبی، نه وانه هه ر مه به ست و هه ول و تهقه لایان بۆ دابین کردنی شه هومت و نارمزوبازی خویانه و هوگری تاوان و زینا بوون.

نهو تاقه سه سه رلیشیواوه دمیانه وی ئایین له گهل هه واو هه موسی نه وان هه لئسوری و ناویته ی به تال ببی و له حه ق لابه دی.

{يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ} پهرومردگار به ناردن و دانانی نهو حوکمانه، بهو فه رمان و نه هی و ناموزگاریانه، دمیهوی نه رکی سه رشاننان سووک بکا؛ له کاتی ناتاجی و پیویستیدا ماره گردنی که نیزه کی بۆ حه لال کردوون، هه ندیک ده لئین؛ مانای نایه ته که نه ومیه؛ که پهرومردگار هه موو نه رکیکی بۆ سووک کردوون و له ئاییندا شتی قورسی لی داوا نه کردون، {وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا} ئاده میزاد دروست کراوه به جوړیکی واکه زمبوون و لاوازه له بهرامبه ر هه واو هه موسدا خورانه گره،

به تايبه تي له بهرامبهر نافرمتدا زوو دمست له خو بهردهدا،
عهقلی له لای خوئی نامینو دلی ئی دمستیندرئو ناتوانی
بهرنگاری ههواو هه موسی خوئی بکا!!
{^{۲۹} يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ} نهی

نهو کهسانه ی برپواتان به نایینی ئیسلام هیناوه! مالی کهس
به ناپهوا مهخون! ههروهه مال و سامانی خوستان له
کاروباری نهشیاودا خهرج مهکه نه.. که دهغه رموی: {**أَمْوَالَكُمْ**}
مالی خودی خوئی و مالی خه لکی تریش دهگرپتهوه چونکه له
روانگهی ئیسلامهوه مال و دارایی مولکی گهله و نهندامانی
گهل تییدا هاوبهشن، خواردنی مالی خوئی بهشیوهی بهتال
نهومیه: که له کاری ناپهوادا خهرجی بکا. خواردنی مالی
خه لک به بهتال هه موو جوړه دمست بهسهرا گرتن و مامه له
ناپهواگان دهگرپتهوه! وهکوو ریب، هومار، داگیرکردن و
هه لکه تاندن، بهتال واته شیوهی ناشهرعی .

{**إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِّنْكُمْ**} واته: بهلام پهواپه مالی
یهکتری بخون، که بهشیوهی بازرگانی و رمزنامهندی یهکتر نال و
ویری پیوه دهکه نه، له چوارچیوهی پاساو شهرعی خودادا
کرپن و فروشتنی تییدا دهکه نه، بازرگانی هه موو مامه لهیه که
دهگرپتهوه که گوړپنهوهی کالای تییدا بی به پاره، بویهش
باسی بازرگانی کرد چونکه زوړبهی مال و دارایی لهو ریگهوه
و دمست دی، ههروهه چونکه پاکترین بهرپزترین کاسبیه.

{**وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ**} خو کوژی مهکه نه، مانای رسته که به
روالمت نهوه دهگپه نه: که مهنی موسولمانان دهکا لهوه له
حاله تی رق هه لسان و نارهحه تییدا خو ئینتیجار بکا، وهکوو
شه یخان: موسلیم و بخاری له نهو هورمیرهوه دهگپه نهوه که
پیغه مبهر قهرموویه تی: که سی که به ناسنیک خوئی بکوژی
روژی قیامت نهو ناسنه ی به دهستهوه دمبی له ناو ناگری
دوژه خدا زگی خوئی پی هه لدمدرئو هه تا هه تابه له ناو
دوژه خدا دهمینیتیهوه! بهلام زوړبهی راهه که رانی هورن
پیان وایه مانای نایه ته که نهومیه: دهلی! برپیکتان برپیکتان
مه کوژن بویهش وتی: {**أَنْفُسَكُمْ**} بو نهوهی زیاتر یاساغ
کردنه که کاریگهر بی و واته: موسولمان دمی گیانی
موسولمانی تر به گیانی خوئی حسیب بکا، که سی که که سی که
بکوژی وهکوو خوئی کوشتن وایه، {**إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا**}
پاساو دانهومیه بو نه هییه گانی پیشو، واته: پهرومردگار که
نهی ئی کردن له خواردنی مالی هه رام و خو کوژی له بهر
نهومیه چونکه خدا بهرحم و به بهزمیه بو ئیوه نایهوی
تووشی تهنگ و چه لمه بب!!

به داخهوه داوین پیسی روژ له دوی روژ له ناو کومه لگای
موسولماناندا په رده مستین، هه تاکوو خه لکی له نایین دوور
بکه ونهوه نهو دیارده دزی و سامناکه زیاتر بلا و ده بیتیهوه، له
روژگاری نه مپوډا برسیتی و نافرمت زوری وای کردوه که
پیاوی داوین پیس زور به ناسانی نیچیری خوئی دمست
بکهوی، له لایه کهوه پیاوی داوین پیس و چا وچنوک و بی
ویزدان دمست درپزی دهکاته سهر نافرمتی خامن میرو به
هوی پاره و پولی زورمهوه هلی دهخه له تی و له که زاوهی
میردی خوئی دهری دین، له لایه کی ترموه به ره لالی
نافرمت و بلا و بوونهوهی بی رهوشتی و بانگه شهی مافی
نافرمت و برساییه تی زوړبهی خیزانه هه زارمکان ریگا بو
دمست درپزی کردنه سهر نامووس خویش دهکا، به ره لالی
بلا و دهکاتهوه. خودا له بیدمنی و بهد رهوشتی و داوین پیسی
دوورمان خاتهوه!

نهمجار سزای سه پیچیکه ران دیاری دهکا و دهغه رموی: {^{۳۰} وَمَنْ
يَفْعَلْ ذَلِكَ غَدَاً أَوْ ظُلْمًا فُسُوفَ نُصْلِهِ نَارًا} هه رکه سی که به
ناحق ئاده میزادیک بکوژی و هیچ حقهی له سهر نه بی و به
سته مکاری و دمست درپزی نهو کاره نه نجام بدا، نهوا خودا
دهیخاته ناو ناگریکی سوتینه رمووه له سهر تاوانه گانی سزای
دهدا.

{**وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا**} نهو خسته ناو ناگرو سزادانه
بو خودا کاریکی ناسانه و نه رکی تییدا نیه، کهس نیه بتوانی
ببیته بهر بهست و له مپه له بهر دم و یست و ئیرا دمیدا!
{^{۳۱} إِنْ تَحْتَبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ لَكُمْ لَكُمْ سَيِّئَاتُكُمْ
وَلَنْدُخِلْكُمْ مُذْخَلًا كَرِيمًا} نه گهر خو بیاریزن و دوور بکه ونهوه
لهو تاوانه گه و رانه ی نه هییان ئی کراوه له تاوانه
بجوو که گانتان خویش دمی و ده تانخه پینه به هه شتهوه.

{^{۳۲} وَلَا تَتَّبِعُوا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ} ناواته خوازی
نهوه مه بن که نهو مال و سامانه ی خودا داویه تی به هه ندی
کهس بدرایه به ئیوه، چونکه نهوه هه سوودی و به خیلیه،
نهو مال و ریژه که دراوه به بری کهس دابه شکردنیکی
خوداییه به دانایی و زانایی خوئی دایناوه بوهر که سی که

بهشی شیایوی خوی بؤ داناو، همرکسه به گویره شیان و شکوی خوی مال و سامان و ریزو شکومندی داومتی.

{لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبْنَ}

پیاوان بهشی خویان همیه لهوه که بهرمنجی شان و عمرهقی ناوجهوان پهیدای دمکه، نافرمتانیش به گویره شیان و تیکوشانیان بهشی دیاری خویان همیه، همدوولایان له بهروبوومی خبات و تیکوشانی خویان دهخون.

{وَأَسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ}

داوا له بهرومردگار بکه نایحسان و نیعمهتی خویتان بهسهردا بریزئی، چیتان دهوی داوی لی بکه، نهگهر مهیلی لی بین دمتاندائی، گهنجینهی خودا پرده هیچ کاتی خالی نابی، ناواتهخوازی نهوه مهبین بهشو و باری خه لکی تر بدرئی به نیوه و همسوودی بهکس مهبین.

{إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا}

بیگومان بهرومردگار زانوا ناگاداره بهسهر همموو شتیکدا، دمزانئ کئ شیایوی نهومیه مال و سامان و پله و پایهی دونیای بدریتی، کئ شیایوی نهومیه همزار بی، کئ شیایوی نهومیه که پله و پایهی قیامهتی بدریتی رام بکری بؤ کارکردن بؤ بهدست هینانی پله و پایهی قیامت، کئ شیایوی نهومیه ریسوا بکری و همول و تهقه لای کاری خیر نهدا.

{وَلِكُلٍّ جَعَلْنَا مَوَالِي مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ}

بؤ همر یهکی له ژن و پیاو میراتگرمال بؤ دیاری کردون، خرم و کس و کاری نهومی که جیی دپلئ به میرات دمیبهن.

{وَالَّذِينَ عَقَدْتَ أَيْمَانُكُمْ فَأَوْهَهُمْ نَصِيْبَهُمْ}

نهوانهی سویند خوریان بوون و پیش هاتنی نیسلام لهگه لیاندا پهیماننان بهستوه که میرات لهیه کتری بگرن، نهوه بهشی خویان بدمنی چونتان پهیمان لهگه ل بهستون نهنجامی بدن.

{إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا}

دلیابین خودا ناگاداری نهو پهیمان و به لیاننهی نیومیه و چاودیرتانه.

{الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ}

پیاوان بالا دمستن بهسهر ژناندا، پیاو لیپرسراوی نافرمته، سهرۆک و بهرپوه بهریهتی، سهرپهرشتیار و پاریزمرو بهخیوکه ریتهتی، تیکوشان و جیهاد لهسهر پیاوه، لهسهر نافرمت نیه، پیاو دووجهندانهی نافرمت میرات دمبا، چونکه پیاو بهرپرسیاری بهخیوکردن و بزوی نافرمته. هوی نهو لیپرسراوییه دوو شتی سهرمکییه:

{بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ}

یهکه میان نهو زیده ریزو ههچلهی که خودا خوی داویتهتی به پیاو، که له باری هسیؤلوجیهوه، له پیکهاتنی جهسته و لهشو لاردا، زیددی بهسهر نافرمتدا همیه، تنه قایم و دهمار گشت و ماسه لکه

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ ۚ فَالَّذِينَ حَسِبْتَ أَنَّ هَٰؤُلَاءِ قَدْ أَخَذُوا مِنَ الْأَمْوَالِ الَّتِي نَحْنُ بِهَا نَحْمِلُ ۖ قَدْ أَخَذُوا مِنْهُمَا وَلَٰكِن لَّا يَعْلَمُونَ ۚ وَبِمَا كَسَبَتْ يَدَاكَ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ۚ وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَأَنْبِئُوا بَيْنَهُمَا مِنْ أَمْلِهِمْ ۚ وَكَمَا مِنْ أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدَ إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا ۚ

وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ ۚ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ السَّبِيلِ ۚ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا ۚ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِأَمْوَالِهِمُ الَّتِي آتَاهُمُ اللَّهُ لِيُزِيلَ بِهَا عَنْهُمُ الرِّجْسَ أَتَاهُمْ ۚ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ ۚ وَأَعَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ۚ

قهوی و بیر تیزه، خوراکرو عاقل ترو لهش ساغ تره، له سۆزو عاکیفهدا مامناومندی و له بهرام بهر کاره ساتی رۆزگاردای به بشوتره.

له باری و مره بهرزی و هوشمندی و هیزو تواناوه، پیاو زیددی همیه، بویه جهند پله و پاییه که همیه، تایبه ته به پیاو، و هکسو پیغه مبه رایه تی و همرمانده وایی موسولمانان و قازییه تی و بانگ دان و قامت کردن و ووتار خویندنهومی رۆزی جومعه، ته لاقیش بهدست پیاوه، پیاو بوی همیه نهگهر مهرجی خوی تیدا هاتنه جی. زیاد له ژنیک ماره بکا تا چوار، شایه تیدانی قهزییه جینایات و توله ستاندن تایبه ته به پیاو، بهشه میراتیشی له ژن زیاتره.

دووم: {وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ} بههوی نهومی که پیویسته پیاو بزوی خیزانی خوی و ناتاجی که سو کاری خوی و هکسو باوک و مام و بابیره و دایک و خوشک و پورو نهک بدا، ههروما پیویسته پیاو مارمیی بدا به ژن، و هکسو ریز لیانیک بؤ نافرمت.

{فَالصَّالِحَاتُ قَانِتَاتٌ حَافِظَاتٌ لِّلْغَيْبِ} چاکانی ژنان نهوانه
که خودا پهرست و فرمانبردار و پاریزمردار و ناموس و حه‌ای
خویانن. کاتی می‌ردمکانیان له مال نه‌بن پاریزگاری خویان و
مال و مندالیان بهو پهری دلسوزیه‌وه دمکن، کاتیکیش
می‌ردمکانیان له مال بن دیاره باشر نه‌رکی ژنیه‌تی خویان
نمنجام دمدن نهم پاریزگاری کردنه‌یان له دیار و نادیار {بِمَا
حَفِظَ اللَّهُ} به‌هوی نه‌ومویه که خودا نه‌وانی پاراستووه،
به‌هوی نه‌وموه: که ته‌وفیقی پیداون که فرمانه‌کانی خودا
له‌م بارمیه‌وه جی‌به‌جی بکه‌ن! جا له‌بهر نهم فیداکاری و
پاریزگاری و خزمه‌تکردنه‌ی نافرمت بۆ می‌ردی، پی‌ویسته
می‌ردمکه‌ی نه‌فه‌قه‌ی بکیشی، مارمی بداتی، هه‌ئس و که‌وتی
باشی له‌گه‌لدا بکا و ریژی لی بگریو، مافی پی‌شیل نه‌کا!
خوداش مزگینی داوه به‌ نافرمتی پاریزگارو به‌حه‌یا، وه
هه‌رشه‌ی له نافرمتی داوین پیس و خیانه‌تکار کردووه!!

{وَاللَّاتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَاجْزُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ
وَاجْزِبُوهُنَّ} نه‌و ژنانه‌ی له می‌ردمکانیان هه‌لده‌گه‌رینه‌وه و
ناچیزه‌ دمن، یان دیارده‌ی ناچیزه‌ بوونیان لی دیاری دده‌ا،
نه‌وه دمن به‌ گوپری پی‌ویست به‌چند قوناغی مامه‌له‌یان
له‌گه‌لدا بکری:

۱- نامۆزگاری کردن و پەند دادن: وەگۆو ئەووە نەصیحەتی
بکا و پێی بلێ: نافرمت له خودا بترسه، من مافم بەسەرته‌وه
هه‌یه، واز له که‌له‌ره‌قی خۆت بینه، پی‌ویسته به‌ گوپی من
بکه‌ی، خۆت گونا‌ه‌باری دیوانی خوا نه‌که‌ی.

۲- له‌گه‌ل نه‌نووستن جی لی جیا‌کردنه‌وه:
بهم جۆره له‌گه‌لی نه‌خه‌وئو، له‌سه‌ر سه‌رینێک له‌گه‌لیدا
نمئوئ! به‌لام زیاد له‌ سئ رۆژ دروست نیه‌ دمنگی لی دابهرئ!
نهم هه‌ئسو که‌وته زۆر کاریگه‌ره له‌ ده‌روونی ژندا، له‌وانه‌یه
هه‌لوپستی خۆی بگۆرئ و به‌ر له‌ دوارۆژی خۆی بکاته‌وه،
نهمجار نه‌گه‌ر نه‌وش دادی نه‌دا، په‌نا دمه‌اته به‌ر ریگا چاره‌ی
سێیه‌م.

۳- لێدان که نازاری پێ نه‌گه‌یه‌نی: لێدانی به‌ نه‌سپایی وەگۆو
نه‌وه سووک سووک به‌دمست له‌سه‌ر شانی بدا، یان به‌ سیواک،
یان به‌ شولک بۆ ته‌ممن کردن لیی بدا، نه‌ک بۆ ئیش
پێگه‌یانندن و داخی دل پێ رشتن.

جا هه‌رحه‌نده له‌کاتی ناچیزبوون دا لێدان له نافرمت له‌سه‌ر
نهم شیویه‌ دروسته، به‌لام زانیان پێیان وایه‌ ته‌ره‌ کردنی
باشتره.

۴- جا نه‌گه‌ر نهم ریگا چارانه کاریگه‌ر نه‌بوون؛ په‌نا ده‌برئ
بۆ ریگا چاره‌ی چواره‌م که ده‌مه‌رموئ: {وَأَن حَفِظْتُمْ شِقَاقَ
بَيْنِهِمَا فَأَبْغَتْ أَحَکَمًا مِّنْ أَهْلِهَا وَحَکَمًا مِّنْ أَهْلِهَا} نه‌گه‌ر زانیان
که کیشه‌و ناخۆشی له‌ نیوان ژن و می‌رده‌که‌دا هه‌یه و گه‌یوته
پله‌یه‌ک که له‌ناو خویاندا بۆیان هه‌ل ناکرئ، نه‌وا دادوومرێک
له‌ خزمی می‌رد و دادوومرێک له‌ خزمی ژنه‌که‌ بنێرنه‌ لایان، بۆ
نه‌وه‌ی له‌ نزیکه‌وه له‌ کیشه‌که‌یان بکۆلنه‌وه، هۆی
ناکۆکیه‌که‌یان ده‌ست نیشان بکه‌ن {إِن يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُّوقِي اللَّهُ
بَيْنَهُمَا} نه‌گه‌ر ویست و نیازیان پاک بئ و به‌ دلسۆزی به‌ به‌ر
کیشه‌که‌وه به‌چن و نامۆزگاری کردنیان بۆ خودا بئ، خودا
کۆششیان به‌ به‌رۆز ده‌گێرئ، یارمه‌تیان دده‌ا، ئاکامی باش
به‌دمست دین و ریکیان ده‌خه‌نه‌وه و خۆشه‌ویستی ده‌که‌ویته‌وه
نیوانیان {إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا} بیگومان خودا هه‌میشه
زانیه‌و ده‌زانی چۆن و به‌ چی ناشت ده‌بنه‌وه و خۆشه‌ویستی
ده‌که‌ویته‌وه ناویانه‌وه!

{وَأَعِظُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا} پاش نه‌وه‌ی په‌رومردگار
ژن و می‌ردی نامۆزگاری کردن که له‌گه‌ل په‌کتری مامه‌له‌یان
باش بئ، فرمانی به‌ حه‌که‌مه‌کان کرد که هه‌وئ
ریکخستنه‌وه‌ی ژن و می‌ردی لێک زویر بوو بدن و کیشه‌که‌یان
بۆ هه‌ل بکه‌ن، نهمجار دئ رینوومایی ئاده‌میزادان به‌ گشتی
ده‌کا بۆ په‌یره‌وکردنی چهند ره‌فتاریکی جوان که له‌کاتی
مامه‌له‌و په‌یومندی کردن به‌یه‌کتره‌وه پابه‌ندی بن و خویانی
پێ نارایشتن بدن، وه‌ یه‌که‌ یه‌که‌ باسیان ده‌که‌ین:

۱- {وَأَعِظُوا اللَّهَ} به‌ندایه‌تی خودا بکه‌ن، ده‌سته‌ گوئی
هه‌موو کاریکی باش خودا پهرستییه، واته: نه‌وپه‌ری
گه‌ردنکه‌چی بۆ خودای گه‌وره‌ نیشان بدن، هه‌رچی
فرمانیکی پێمان کردووه به‌جوانی نه‌نجامی بدین، وه‌ نه‌ی
له‌ هه‌رچی کردووه لیی دوور بکه‌وینه‌وه.

۲- {وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا} دووه‌میش په‌رومردگار
فرمانمان پێ ده‌کا: که که‌س مه‌که‌ن به‌ هاوه‌ل و هاوتای و
جگه‌ له‌ خودا که‌سی تر به‌ خودا نه‌زانین.

۳- {وَبِالَّذِينَ إِحْسَانًا} چاکه‌ کردن له‌گه‌ل باوک و دایکه‌دا،
په‌رومردگار له‌چهند شویندا چاکه‌ کردنی له‌گه‌ل باوک و دایک
جوت کردووه به‌ عیبادت کردنی خۆی و په‌کته‌پهرستی،
وه‌گۆو نهم نایه‌ته‌ی ئێره‌ نایه‌تی {وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا
إِيَّاهُ وَبِالَّذِينَ إِحْسَانًا - الإسراء/ ۲۳} یان نایه‌تی {أَن اٰشْكُرَ
لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَٰهِيَ الْمَصِيرُ - لقمان/ ۱۴}.

موسولمانان کرد که له گهڻ کڙيله کائدا مامه لهو رهتاريان جوان بڼ، به گشتي ناموزگاري پيغه مېهر (دروودی خواي له سهر بڼ) له سهره مهرگا نهوه بوو همرمووی: «الصَّلَاةُ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ» ((ناگاداري نويز بکهن و چاوی خيتران له ژير دسته کانتان بڼ)).

۱۲، ۱۳ - حهرامي خو به زلزانو خو هه ټانه وهو له خويايي بوون {إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا} بيگومان خودا که سيکی خو ش ناوئ که دمعيه کهرو خو بادرو خو به زلزانو خود په سهند بڼ.

{^{۲۷} الَّذِينَ يَخْلَوْنَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبَخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ} نهوانه به خيلي له مال و دارايي خوياندا ده که نو وکوو خودا همرماني پڼ کردوون لڼي نابه خشن، چاکه ي پڼ له گهڻ دايک و باوکدا ناکهن، يارمه تي خرم و هه تي و هه ژارو هاوسياني پڼ نادن زه کاتي شهرعي لڼ دمرنا کهن سهرمري نهوميش ناموزگاري خه لکي تر ده کهن که رږدو چرووک بن. نهو مال و سامانه ي هه يانه دميشر نه وهو نيشانه ي نيعمه تي خودايان له سهر دمرنا کهوئ، دلان نايي بڼ خوشيان خهرجي بکهن، هه ميشه خويان به هه ژار ده خنه بهر چاو، هه روا هه موو به هرو چاکه ي که خودا داویتی پڼيان دهارنه وه، وهک زانستو دمه لاتو توانايي و شتي تري وا.

{وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا} ناماده مان کردوه بڼ نهوانه به هوئ لوتبه رزي و به خيلي و ناشکوري کردنيان سزايي که سهرباري نيش و نازاري زوري - سووکايه تي پڼ کردنيشي تيديايه، نهو سزايه پراوپري کردهو ناپه سنده گانيانه، خودا نهو له خو رازي و به خيلانه ي به کافر ناو بردوه، چونکه کردهو مگانيان کردهو کافرانه، نهک هي موسولمان،

{^{۲۸} وَالَّذِينَ يُفْقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ} نهوانه ي مال و دارايي خويان دمه خشن بڼ رييا بازي و ناوو شوړت، مبه ستيان به مال به خشي نه که، رمزانه ندي خودا نيه، باومريان به حيساب و ليکولنه وهو روژي قيامت نيه.

{وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا} که سيک شهيتان ري پيشاندهرو هاوپري بڼ نهوه هاوپريه کی خرابي هه يه، واته: نهوه ي که نهواني هه ټاوه بڼ به خيلي و رږدي، بڼ خرابه کردن و رييا بازي شهيتانه و شهيتانيش هاوپري و ماموستايه کی خرابه و نهوانه ي به گوئي ده کهن، له شهرو نه گبه تيدا حاليان له حالي شهيتان خراپه ده!

چاکه له گهڻ دايک و باوک بريتيه له به گوئ کردنيان و خرمه ت کردنيان و هه وئ دان بڼ دابين کردني پيداويستيان و خويارستن له هه شتيک که زيانيان پڼ بگه يه نڼ!

۴ - {وَبِذِي الْقُرْبَى} چاکه کردن له گهڻ خرم و کهس و کاردا به جي هيتاني صيله ي رحم له گهڻ براو خوشک و مامو خال و پورو منداله گانياندا. په يومندي و هامشو کردن و دلدانه وميان له کاتي ناخوشيدا، يارمه تيدان و به پيره وه چوونيان له کاتي پيوستيدا،

۵ - {وَالْيَتَامَى} چاکه کردن له گهڻ هه تيوان و بڼ باوکان.. په رومردگار له سهرمناي نهو سوورتموه له شويني تريشا همرماني پڼ کردووين که چاومان له هه تيوان بڼ و چاکه يان له گهڻدا بکهن، چونکه نهوان باوک که پشتيوان و يارمه تيدمری نينسانه له زيانياندا - نه يان ماوه، دمبي و هه لس و که وتيان له گهڻدا بکهن که ليني بڼ باوکيان بڼ پر بکهنه وه!!

۶ - {وَالْمَسَاكِينَ} چاکه کردن له گهڻ هه ژاراندا نهوانه ي که ناتوانن بڼوئ خويان دابين بکهن، چاکه کردن له گهڻ نهواندا به وه دمبي خيريان پڼ بکهي، يان به شيو ميه کی جوان به پڼيان بکهي.

۷ - {وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَى} چاکه کردن له گهڻ دراوسي نزيک يان دراوسي خرم يان هاوساي هاويناين (هاوسي و هه يه هه رس جوره که ي تي دا کو دمبيته وه) چاکه کردن له گهڻ هاوسي دا بناغه ي يارمه تيدان و به ستنی په يومندي و دروست بووني خو شه ويستي و هه ست کردن به کامه رانيه.

۸ - {وَالْجَارِ الْجُنُبِ} چاکه کردن له گهڻ هاوسي دوور يان هاوسي يه که خرم نه بڼ..

۹ - {وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ} چاکه کردن له گهڻ هاوپري، هاوپريش جوړي زوره، وکوو هاوپري خویندن و هاوپري سهرمرو کارو پيشه، هاوپري مزگه وتو کوږو کوښه، نيمامي عهلي دمه رموي: مبه ست به {وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ} هه لال و هاوسهره که وا له پالنا.

۱۰ - {وَأَنِ السَّبِيلِ} چاکه کردن له گهڻ ريپوار، واته: که له مال و نيشتماني خوئ دوور که وتبيته وه يارمه تي بده ي بگاته وه ولاتي خوئ، يان يارمه تي بدرئ بگاته مبه ستي خوئ.

۱۱ - {وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ} چاکه کردن له گهڻ کڙيله کان چ ميينه بن چ نيړينه، نهوه بوو پيغه مېهر (دروودی خواي له سهر بڼ) له سهره مهرگا له دوا ناموزگاريه که يدا، داواي له

۴۹} وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ} نهوانه چ زیانیکیان تووش دمبوو نهگهر بهراستی پروایان بهخودا بکردایه و روژی قیامتیه تیان به حق بزانیایه و کاریان بو نهو روژه سامناکه بکردایه، لهو مال و داراییه که خودا پیی داوون بهخشنده بوونایه و لهبه رختاری خودا و بهدمست هیئانی رمزامهنندی نهو کاریان بکردایه، ناوا خهسارتمهنندی دونیاو قیامت نهدمبوون!! {وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا} خودا ناگاداری نیازو نیهتی باش و خرابی نهوانهیه، دهمانی کی شیایو تهو فیکو و یارمتهی دانه دمیخته سهر ریگای راست؛ کی شیایو نهفرت لی کردنه وازی لی دینو و بهری بو بهردللا دمکا،

۴۰} إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكْ حَسَنَةٌ يَضَاعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا} دلتیابن: که خودا همت زورو ستم لهکس ناکا، نهگهر چی بهفهد دهنکه خهرته لهیه کیش بی، یا لهو میش که متر بی، ته نانهت بهفهد سهنگی گهر دیله بی ناههقی لهکس ناکا، وهکی تریش نهگهر چاکه بهفهد تو سقا لیکش بی، خودا بهرکه ته تی دهخاو پاداشی خاومنه کهی دووچه ندانه و چه ند چه ندانه دهماته وه، به لکوو پاداشی بی بهرام بهریش دهماته؛ پاداشی تریش دهماته به بی نهو می کابرا چاکه له بهرام بهریش دهماته هه بی! خودا خه زینهی زحمتهی فراوان و پر، چه ندیک لی ببه خشی لی کی که نابیته وه.

۴۱} فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا} واته: نهو بی پروا و جووله که و گاورو خوا نهسانه کی که سهر پیچییان له فهرمانه کانی بهروردگاری به رحمو دادپهرموری خوین کردوو، دمی حالیان چوون بی لهو روژده که هه لهی خوین بو دهمده که وئ و روو بهرووی سزاو تو لهی سهختی تاوانی خوین دهمنه وه بهتایبه تی پاش نهو که پیغه مبهری هه موو نهته و می، به فهرمانی نیمه دئ و دمی به شایهت له سهریان، نهو جا تویش دینن نهی موحه ممه دا دمی به شایهت بو پیغه مبهران که نهوان نه رکی سهرشانی خوین به جئ هیئاوه، جا نهته و مکه چیان کردوو و پیغه مبهر مکه یان شایهت تیان له سهر دهم و مکوو له سهر زوبانی عیسا دهمرموی: {وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ} — المائدة/۱۱۷}.

نه مچار نهی موحه ممه دا تو دینن و دمتکه یان به شایهت به سهر نهو خوا نهسانه وه.. جا نهو روژه که نیمه نهوان راپیچی دهمتی مه حشر دهمه کی، پیغه مبهران دهمنه شایهت

وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِيقَةً النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا سَاءَ قَرِينًا ۝۳۸ وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ۝۳۹ إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكْ حَسَنَةٌ يَضَاعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا ۝۴۰ فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا ۝۴۱ يَوْمَ يُؤْذَى الَّذِينَ كَفَرُوا وَأَعْوَسُوا الرَّسُولَ لَوْ تُسَوَّى بِهِمُ الْأَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا ۝۴۲ يٰ أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ حَتَّى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِ سَبِيلٍ حَتَّى تَغْتَسِلُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرَضَىٰ أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ يَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا ۝۴۳ أَلَمْ تَرَىٰ إِلَى الَّذِينَ أَوْتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يَشْرُونَ الصَّلَاةَ وَيُرِيدُونَ أَنْ تَتَّخِذُوا السَّبِيلَ ۝۴۴

به سهر که له کانیانه وه، موسولمانان دهمنه شایهت به سهر نهته وه و پیشینه کانه وه.

پیغه مبهری نیسلام دمیته شایهت به سهر نهوانه کی له پیازی نهو لایان داوه، {يَوْمَئِذٍ رُؤْيَاكُمْ} {يَوْمَئِذٍ كَفَرُوا} و عَصَا الرَّسُولِ لَوْ تُسَوَّى بِهِمُ الْأَرْضُ} نهوانه کی کافر بوون و سهر پیچی فهرمانی پیغه مبهر مکه یان کردوو و جا لهو روژده به شیمان دهمنه وه، حالی شری خوینیان بو ناشکرا دمی، کافرو بی پروا سهر پیچی که ران له فهرمانی خواو پیغه مبهران خوژگه دهخوازن که وه مردوی ناو گوپ بنیژرین و ببنه وه به خاک، هه تا لهو روژه رهش رزگاریان بی، {وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا} ناتوان تاوانه کانیان له خودا بشارنه وه، چونکه نهندامه کانیان شایهت تیان له سهر دهم، ناتوان درو بکه، خو نهگهر درو بکه خودا دهمیان مؤر دهکا و نهو کاته نهندام و دست و هاجیان دینه هه و شایهت تیان لی دهم و به درو یان دهمنه وه، جا له بهر سامناکی نهو ویستگهیه ناواته خوازی نهو من که ببنه وه به خاک و خو و دوو جاری نهو زحمته و مهینه ته نه بن.

{ ۴۳ } يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَىٰ { نهی

نهو که سانهی بپرواتان به په یامی نیسلام کردووه! له حالتی سهرخوښیدا نزیك نویژ کردن مه بڼه وه، واته: له پېش نویژدا خوټان له عمره قی خوار دڼه وه بپاریژن، وا مه کهن کاتی کاتی نویژ دای نیوه سهرخوښ بن، چونکه به سهرخوښی نیوه ناگاتان له خوټان نیوه نازانن دهلین چی، نویژیش رازو گفتوگوئی به ندمیه له گهل خوی خویدا، دمی بهی بمبشی دلی له لای بی، که واته: همر له پېش کاتی نویژوه خوټان له سهرخوښی بپاریژن { حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ } تا بزنان له ناو نویژده که چی دهلین { وَلَا جُنَا إِلَّا عَاطِرٍ سَبِيلٍ } به لهش پیسی نزیك شوینی نویژ کردن که مزگه وته مه که ونه وه مه گهر وهک ریږوار به سهر پیوه به ناویا، بهی راوستان گوزمر بکهن، سهرمریگاتان بی و له دم درگاوه تی بیچن و لهو درگاوه دمرجن! واته: چوونه ناو مزگه وتو مانه وه تییدا به لهشی پیسه وه لیټان همدغه به، تا خوټان دمشون و غوسل له خوټان دمرده کهن. { حَتَّىٰ تَغْتَسِلُوا } ههتا لهش پیسی له سهر خوټان لادمېن.

{ وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ } نه گهر نه ساغ بوون، نه خوښییه گتان پیوه بوو، به به کارهینانی ناو ترسی نه و متان هه بوو زیاد بکا؛ وه کوو نه خوښی پیست و خروپلکه و ناوه لهو سوریزه وه نهو جوړه نه خوښیانه! { أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ } یان له سهرده را بوون و له مال و شوینی خوټان دوور که تېوونه وه { أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ } یان که سیکتان له سهر او گهر پیوه، له پیښه وه یان له پاشه وه دست نویژی شکابوو { أَوْ لَأَسْتُمْ النِّسَاءَ } یان له گهل خیزانه کانتان جووت بوون { فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً } ناوتان دست نه که وت { فَيَمْسَحُوا بِوُجُوهِهِمْ } نهو ههستی گل و خوټیکی پاک بکهن و له باتی دست نویژ تهیه موموی پی بکهن واته: هوی رهوا بوونی تهیه موموم چوار شتن: نه خوښی، سهر، دمرچوونی شت له پاش و پېش، جووت بوون.

همرکاتی په کیلک له هویانه یان زیاتر هه بوون نهو به گل و خوټی پاکي رووی زمو تهیه موم بکهن: دم و چاو همر دوو دستتان تا نه نیشک به گل و خوټی پاک مسح بکهن و نه مجار نویژ بکهن.

نهم ناسان کردن و روخصه ته بو نیوه له بهر نه مویه ته نگه تاو نه بن، که واپوو { فَأَمْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ } بهو خوټه پاکه مه سحی دم و چاوو دستتان بکهن تا نه نیشک، { إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا } بیگومان بهروردگار خاوم عفو و

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَلِيًّا وَكَفَىٰ بِاللَّهِ نَصِيرًا ﴿١٥﴾
مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ
سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمِعْ غَيْرَ مُسْمِعٍ وَرَاعِنَا لَيْئًا بِالسِّنِّهِمْ
وَطَعْنًا فِي الدِّينِ وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاسْمِعْ وَانْظُرْنَا
لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَقْوَمَ وَلَئِنْ لَّمْ يَكْفُرْهُمْ اللَّهُ يَكْفُرْهُمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ
إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ آمِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا
مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَطْمِسَ وُجُوهًا فَنَرُدَّهَا
عَلَىٰ أَدْبَارِهَا أَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ النَّبِيِّ وَكَانَ أَمْرُ
اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿١٧﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ لِمَنْ يُشْرِكْ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ
ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا
﴿١٨﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُزَكُّونَ أَنْفُسَهُمْ بَلِ اللَّهُ يُزَكِّي مَن يَشَاءُ
وَلَا يُلْظَمُونَ فِتْنًا ﴿١٩﴾ أَنْظِرْ كَيْفَ يَقْرَوْنَ عَلَى اللَّهِ الْكِتَابَ
وَكَفَىٰ بِهِ إِثْمًا مُّبِينًا ﴿٢٠﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا
مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجَنَّةِ وَالْطَّعُوتِ وَيَقُولُونَ
لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَذِهِ لَآءُ أَهْلِ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا سَبِيلًا ﴿٢١﴾

لیخوښبوون و لیږووردنه، گونا ه دادمېوشی، زورچار و دمی سزای گونا هبار نادا له سهر گونا هه کانیان!

{ ۴۴ } أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ { نهتو نهی محمد! ناروانی بو نه وانهی که به شکیان له کتبی ناسمان دراوتی { یَشْتَرُونَ الصَّلَاةَ } گومرایی ده کړن و کوهر هه لدمېژنر نیمان و هیدا یهت پاشگوئی ده دخن، روو و مرده گېرن لهو په یامه ی که خودا بو پیغه مبهری خوئی ناروویه تی، نهو حوکه و یاسایانه ی لایانه پاشگوئی ده دخن، همرمانیان پی کراوه درو نه کهن، نه زیه تی خه لکی نه دمن، سوود نه خون، به لام نه وان پابه ندی نهو حوکه مانه نابن، زانیاریان دمرباری ره وشت و نایینی پیغه مبهر هیه، دمی شیرنه وه بو نه وهی پری کالای پروپوچی دونیایی پی بکړن { وَیُرِيدُونَ أَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَ } دمیانه وهی نیومش له گه لیانا گومرا بېن و ریگه ی راستان لی هون بی، کافر بېن به و نامه پیروزی که بوټان نیردراوه که قورنانه، نهو زانیاری و شارمزیی و به خته و مریبه ی هه تانه له کیستان بیچ و سهرتان لی بشیوی.

۴۵} وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِاَعْدَانِكُمْ وَكَفٰی بِاللّٰهِ وَلٰیًّا وَكَفٰی بِاللّٰهِ نَصِیْرًا} نهی گروهی موسولمانان! خودا له ئیوه باشتر دوزمناستان دمناسی و دمتانترسین لئیان، ئیوه خوداتان بهسه و پاریزگاری نهوتان هه بی پیوستان به هیچی تر نیه.

پاریزگاری خودا قه لایه بۆ کهسیک په نای بۆ بهری، کهسیک خودا یارمه تیدهر و هاریکاری بی بهسیهتی! {مَنْ الذِّیْنَ هَادُوا} لهوانه کی جووله کهمن {يُخَرِّقُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ} نهوانه گهل و نهتومیهکن ئال و گۆر به و وشه و رسته نیردراوانه ده کهمن که خودا له تهوراتدا ناردوونی، له شوینی خۆیان لایان دمدن، جا لادانه کهیان بهوه دمبی که مانای مه بهست له رسته و وشه کان بشیرنهوه و مانای ناقولا و نادرووستیان بۆ دیاری بکه، و هکوو لادانی نه و مزگینی و به لئین و دیاردانه کی دهرباره کی پیغه مبهری ئیسلام هاتوون، یان لادانی نه و دهفانه کی دهرباره کی عیسی کورپی مهربه هاتوون و دهربرن بهسه کهسیکی ترداو، به قسه کی خۆیان ده لئین، گوايه هه تا ئیستاش نه و پیغه مبهره رهوانه نهکراوه و تا ئیستاش هه چاومپروانی هاتننی! یان لادانه که بهوه دمبی که وشمیه که یان رستهیه که له شوینی خۆی هه لبرگئی و بیبهیته شوینیکی تر، و هکوو نهوه کی نه و نووسراوانه کی له مووسا به جئ مابوو تیکه لا و به و نووسراوانه یان کردن که زۆر دوای حه زرمتی مووسا نووسرابوونهوه، ههروهکوو قسه کی نووسهرانی تهوراتیان تیکه ل به فهرمایشتهکانی خودی تهورات کردووه! که به ئیعتزافی خۆیان له باتی تهوراتی فهوتا و نووسیویانه تهوه.

جووله کهکانی سه رده می تو ش نهی محمد! یاری به وشه ده کهمن و ده که پیشینانیان و دژ به تو، رووبه پروو به تو ده لئین، {وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا} قسه کهتمان بیست و سه ریچی فهرمانه کهمت ده کهمین.

موجاهید ده لئ: به پیغه مبهریان گوت: قسه کهتمان بیست به لām به گویت ناکه مین. ههروهه له مان روانگه یه وه و له روانگه کی حه سوودی و رقی ئی بوونیانه له پیغه مبهر دهیانگوت: {وَأَسْمِعْ غَيْرَ مُسْمِعٍ} واته: خودا قسه مت ئی نه بیست و دوعات گیرا نهکا. ههروهه له هه مان روانگه و سۆنگه وه {وَرَاعِنَا} له کاتی گوتنی نه و وشه یه دا زمانیان بۆ خوار ده کردوه به جوړیک دهاته بهر گویچکه که به زمانی عیری جنیو بگه یه نی، چونکه وشه ی (راعنا) و مرگراوه له (رعونه) که به مانا گیلی و گهوجیه، نه مانه مردانه به ناپاکی نه مان جوړه وشانه یان به کار دهینا، که به دیمه ن قسه یه کی ناسایی باشه،

به لām به مه بهست و مه عنا جنیو و ناماقولیه، {لَبَّا بِأَلْسِنَتِهِمْ} زمانیان خوار ده کردوه و، وشه که یان دهگورین، بۆ نهوه کی له مانای خیر و ریژی لایه دن و مانای شهرو جنیو بگه یه نی.. واته: نهوان به زمان یادانه که یان وشه که یان و لای ده کرد، مانا جنیو نامیزه که بگه یه نی: که له دلدا نه و میان مه بهست بوو {وَرَعْنَا فِي الدِّينِ} بۆ نهوه کی تانه له ئایینی پیروزی ئیسلام بدهن و سوکایه تی بی بکه، به رواله تیش گوايه مانای ریژو ئیعتزانه که یان مه بهسته، هه ر به مانیه نیازه پیسه له کاتی سلو کردنیشا له حه زرمته زمانیان لار ده کردوه و له جیاتی (السلام علیکم) دهیانگوت (السلام علیکم) واته: مردن له سه ر ئیوه بی بۆیه پیغه مبه ریش (دروودی خوی له سه ر بی) له ولایماندا ده یفه رموو: (وعلیکم) و بهس، واته: (نهوه کی دهیلئین له سه ر خۆیشان بی).

نیبوو عه گیه ده لئ: تا ئیستاش جووله کهکان منداله کانیان فیری نه و وشانه ده کهمن که دوو مانایان هه یه، مانایه کی ریژو باش، مانایه کی جنیو و شهرو، بۆنه وه کی وتو و ریژان له گهل موسولمانان بی نه نجام بدهن و له په نا نه و وشه دوو مانایانه دا تانه و ته شه ر له موسولمانان بدهن، په رومردگار نه مانیه یه هه ل ده زانی و شیوه و شیوازی گفتوگو و وتو و ریژی په له ریژو سۆز فیری موسولمانان ده کا و ده فهرموی:

{وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأَسْمِعْ وَانْظُرْنَا} نه گهر نهوان بیانگوتایه بیستمان و فهرمان بهر دارین، گوی بگره بو مان جیت بی ده لئین و مؤلتمان بده و په له مان ئی مه که با تیت بگه یین و بزانیان ده لئنی چی {لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَقْوَمَ} نهوه نه و گوته رده خیر نامیز بوو بۆیان و هه نکاو پکی راست و دروست ده بوو سوود و نه دمبیشی تیدا ده بوو {وَلَكِنْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا} به لām به هوی به رده و امیان له سه ر کوفرو بی باومپی که له پیشینانه سه رکه شه کانیا نه وه به میراتی بۆیان ماوته وه، نایه نه سه ر ریگه ی راست و دینی ئیسلام قبوول ناکه من له بهر نه وه شایه نی نه فرمت و له عه تن و ریسوای دونیا و قیامه تن! چونکه نهوان کافرن و کوفریش ده بیته له مبه ر له بهر دم ناده میزادا و ناهیلئ بیر بکاته وه و فیری نه دمبو رهوشی باش و قسه کردنی ژیرانه بی. نهوان به روایه کی که م و بی بایه خ نه بی و مدهستی ناهین، دئیان له خیر و چاکه بیزاره و لئی دووره په ریژان بیروباومپیکی باشی سوود به خشیان ناچیتته ناو ده وه که بیروباومپیکی باشیان نه بوو هیوای کرده وه کی چاکیان ئی ناکری و عه قلیان مشت و

خوښ دهبی، که سیک هاوډل بډ خدا دابنې تاوانی گهوری
نه نجام داوه و نه گمر له سر نهو حالته بهرې خدا لئی
خوښ نابې.

{وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدْ اَفْتَرٰى اِثْمًا عَظِيْمًا} همرکه سیک هاوډل بډ
خودا دابنې، پئی وایی جگه له خودا که سیک تریښ
به دیهینه، یاسا دانه، حرام و حلال دسټ نیشان دمکا،
نهو تاوانیکې گهوری نه نجام داوه تاوانه کانی تر له ناستیا
خو به بچوک دمنوین.

{۴۹} اَلَمْ تَرَ اِلٰى الَّذِيْنَ يُزَكُّوْنَ اَنْفُسَهُمْ} نایا نابینی تډ نهی
محمد! سهری حال و جونیته نه وانه ناکه؟ که مدهی
خویان دمکه و لای رموشت و ریزیک بډ خویان لئ دمدن که
تیاپاندا نیه، دلین: نیمه کورې خوداین، خوښه ویستی
خوداین، دلین نیمه گهل و نه توهی هه لیزدراوی خوداین،
دلین: که سیک جووله که یان مه سیحی نه بی ناچیته
به هه شتهوه، دلین کورکه گاهان مردوون بومان بوونه
قوریانی، باوک و باپیرمان شفاعت مان بډ دمکه و پاکنه مان
بډ دمکه، چونکه لای خودا ریزدارن و قسه یان و مرده گری!
په رومردگار رمدیان دمدا تهوه و دمفرموی: {بَلِ اللّٰهُ يَزَكِيْ مَنْ
يَّشَاءُ} پاکانه کردن بډ خویان هیچ نرخ و بهایه کی نیه،
پاکانه کردن به قسه نابې، دهبی به کردهه بی، خودا
که سیک بوی پاکې دمکاتهوه، یارمه تی دمدا بډ نه نجامدانی
کردهوهی باش هیدایه تی دمدا بډ بیروباومری راستو
نه خلاق و رموشتی بهرزی فیّر دمکا {وَلَا يَظْلُمُوْنَ فِیْلًا}
په رومردگار هیچ شتیک له پاداشی کردهوهی باشی نهو پاکانه
که رانه کهم ناکاتهوه پاداشی خویان به ته وای دمدا تهوه.

{۵۰} اَنْظُرْ كَيْفَ يَقْتُرُوْنَ عَلٰى اللّٰهِ الْكَذِبَ} سهری بکه: چوڼ
به دم خوداوه درؤ هه لده به ستون و پاکانه بډ خویان دمکه!
پیان وایه زیده ریزیان به سر خه لکی ترموه هیه. {وَكَفٰى
بِهٖ اِثْمًا مُّبِيْنًا} بهسه بډ تاوانباری و خونه ناسییان هم درؤ
قسه هه لده ستنه ناشکرایه یان، چونکه خودا هیچ کاتیک
عادمی وایه که گهل و نه توه میه کی تایبه تی مامه لیه کی
تایبه تی بډ بکا، به لکوو خودا پاداش و سزا به گویرمی کردهوه
دمدا تهوه هه رگیز سهری نهوه ناکا ناخو له ج گهل و
نه توه میه که و کورې کییه و کچی کییه!

{۵۱} اَلَمْ تَرَ اِلٰى الَّذِيْنَ اُوْتُوا نَصِيْبًا مِّنَ الْكِتٰبِ يُؤْمِنُوْنَ بِالْجَنّٰتِ
وَالطَّاغُوْتِ} پروانه نه وانه کی به شیکیان له کتیبی ناسمانی
بی دراوه و تهورات دموین چوڼ ماستاو بډ کافره کانی

مال نابې و می شکیان زاخاو نادرې و دل و دروونیان پاک
نابیتهوه!

{۴۷} يَا أَيُّهَا الَّذِينَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ} نهی نهو که سانه نامی
ناسمانیان بډ نیردراوه! که تهورات و نیجیله، هه رچه نده له
جیاتی هیدایه ت گومرایه تان هه لیزاردوهه برې له نایاتی
نامی خوتان هه وتاندوهه و بریکتان گوریوه، نیستاش دمرکای
توبه و گه رانه و متان بډ وایه هه بوونی نیمانتان به تهورات و
نیجیل دهبی سهریکش بډ پروا هیان به و کتیبی که
پشتگریان لئ دمکا، که قورنانه و بډ محمد نیردراوه، که وایو
{اٰمِنُوْا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ} نیمان بین به و کتیبی که
ناردوومانه بډ محمد و پشتگری کتیبی نیوه و کتیبی
ناسمانیه کانی پش خوی دمکا و له بهمه سهره کییه کاند
له گهل نه وانه یه که دمریتهوه،

{مَنْ قَبْلَ اَنْ تُطْمِسَ وُجُوْهُا فَرَدًّا عَلٰى اَذْبَارِهَا} نیمان بهین
پش نهوهی دم و چاویان بگورین، نیشانهی دم و لیو چاو و
لوتیان بگورین نهوه و دکوو پشته ملیان ساف و بی نیشانه بی،
هیچ شوینه واری دم و لوت و گوچکه یان نه مین! {اَوْ لَعْنَهُمْ
کَمَا لَعْنَا اَصْحٰبَ السَّبْتِ} یان به هیلاکیان به رین و بیان
فهوتین، یان سزایان بدمین به مهسح کردن و گورینیان به
بهراز و میمون، و دکوو چوڼ کاتی خوی نه ییمان له جووله که
کرد که له رژی شه مده راوه ماسی نه که، که چی نه وانه
پنچیان لئ داو له جومعه دا دچوون گوماویان پر دمرکدن و
که دمیا شه پوی دهمینان و دمردن گولاوه کان ماسییان تی
دچوو، دواپی که ناوه که دمکشایهوه ماسیه کان له
گولاوه کاند دهمانهوه، نه مچار رژی یه که شه مدهی دچوون
ماسیه کانیان راو دمرکدن! نیمه ش له تولهی هم
لاساریانه اندا مهسحمان کردن و گردمان به میمون و
بهراز و نه فرینمان لئ کردن {وَكَانَ اَمْرُ اللّٰهِ مَفْعُوْلًا} فهرمانی
خودا که به وشه {کن فیکون}، (به و دهبی) دپته کایهوه
جی به جی کراو نه نجام دراوه و کهس ناتوانی ببیته له مپهرو
پیشگری لئ بکا. که فهرمانی کرد به بوونی شتیک کهس نیه
بلئ نابې بی! یان مهرچی بډ دان!

{۴۸} اِنَّ اللّٰهَ لَا يَغْفِرُ اَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُوْنَ ذٰلِكَ لِمَنْ يَّشَاءُ}
بیگومان په رومردگار خوښ نابې له که سیک شهریک بډ خودا
دابنې، خودا خوښ نابې له به نده یه که به موشریکی مرد بی،
مه به ست به شریک کوفری گشتیه که شیوهی کوفری
جووله که کانیښ دمریتهوه، جگه له تاوانی شریک بهم
مه به سته گشتیه نه گمر خوا مهیلی لئ بی له تاوانه کانی تر

قورمیش دمکه‌نو نیمان به بت و صه‌نهم دینن، یارمه‌تی کافر مکان دمدن، دژی موسولمانان، هم‌موو پیداو یستییه‌کیان بؤ دابین دمکه‌ن، شایه‌تی به درو یان بؤ دمدن.

{وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ أَهْدَى مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا سَبِيلًا} ده‌لین: کافرو موشریکه‌کان نایینه‌که‌یان راسته و حقه‌ تره‌ له‌ نایین و ری‌بازی نه‌وانه‌ی نیمان‌یان به‌ په‌یامی محمد هیناوه، به‌راستی نه‌و خاومن نامانه، نه‌و مالم و خو به‌ زانا زانانه‌ له‌ رینومای عه‌قل بی به‌ش بوون، بناغه‌ی نایینی خو یان روخاند له‌ حقه‌ لایان داوه، بانگی ستم‌کاریان هه‌لدا کاتیک بوونه‌ پالپشت و یارمه‌تی دهری شریک و بت‌په‌رستی و خوداو پیغه‌مبریان به‌ درؤ خسته‌وه و نه‌هاتنه‌ سهر نایینی راست و خوا یان به‌ حقه‌ نه‌ناسی!!

{۵۲} {وَلَيْكُمُ الدِّينُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَنُجِدَّ لَهُ نَصِيرًا} نه‌وانه‌ نه‌و تاقه‌و کۆمه‌لەن که‌ خودا نه‌فرینی ئی کردوون و له‌ رحمه‌ت و به‌خششی خو ی دووری خستوونه‌وه، که‌سی‌کیش خودا نه‌فرینی ئی بکا که‌سی دمست ناکه‌و ی یارمه‌تی بدا، بی پشتیوان و پشتگیر دهمینیت‌ه‌وه!

{۵۳} {أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّنَ الْمُلْكِ فَإِذَا لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا} نه‌وان ه‌یج به‌ش و باریکیان له‌ پادشایی و فه‌رمان‌په‌وایی دا نیه‌ چونکه‌ ستم‌کارو مله‌ورو رژدو چروکن، خود په‌سه‌ند و خو خۆشه‌ویستن، به‌ سروشت خو په‌رست و ماده‌ په‌رستن، له‌ خو رازی و درۆزن و به‌خیل! خو نه‌گه‌ر شتیکیان به‌دمست بی به‌ نه‌ندازی (نه‌فریک) تو یکی ناوکی دهنکه‌ خورمایه‌کی ئی نادمن به‌ که‌س، ده‌ی خو فه‌رمان‌په‌وایی و پادشایی پی‌ویستی به‌ نه‌فس به‌رزی و خو به‌خت کردن و یارمه‌تیدانی خه‌لک و جی‌به‌جی کردنی کاری لیقه‌و مامان و ناتاجان هه‌یه‌و ده‌بی گیانی ته‌ج‌یه‌و فیداکاری و جوامیری تیدا بی!

{۵۴} {أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ} حه‌سوودی به‌ پیغه‌مبه‌ری ئیسلام (محمد) دمه‌ن که‌ خودا ری‌زی پیغه‌مبه‌رایه‌تی و زانست و فه‌رمان‌په‌وایی و دۆست و یارو یاموری زۆر داوون. جا باش بزانن که‌ دمه‌سه‌لات و فه‌رمان‌په‌وایی، مال و دارایی و ری‌زو پله‌وپایه‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تی تایه‌ت نیه‌ به‌ نه‌وانه‌وه و په‌رومردگار به‌ نارم‌زووی خو ی دمیدا به‌ همرکه‌سێک شایانی بی.

{فَلَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُم مَّا لَمْ يَرْجُوا} نه‌وانه‌ به‌ هه‌له‌ چوون ناشی حه‌سوودی به‌ محمد به‌رن، چونکه‌ وینه‌ی محمد زۆرن، بیگومان په‌رومردگار پله‌وپایه‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تی و ری‌زو نرخ‌ی داوه به‌ خانه‌واده‌ی ئیبراهیم

{وَلَيْكُمُ الدِّينُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَنُجِدَّ لَهُ نَصِيرًا} ۵۲
{أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّنَ الْمُلْكِ فَإِذَا لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا} ۵۳
{يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُم مَّا لَمْ يَرْجُوا} ۵۴
{فَمِنْهُمْ مَّنْ آمَنَ بِهِ وَمِنْهُمْ مَّنْ صَدَّ عَنْهُ وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا} ۵۵
{إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّا بَيْنَكَ سَوفَ نُصَلِّيهِمْ نَارًا كَلَّمَا تَبَحَّتْ جُلُودُهُمْ فِي سَعِيرِهِمْ} ۵۶
{وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا} ۵۷
{لَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا ضَلَالِيلًا} ۵۸
{وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّا سَنُغْلِقُ أَبْوَابَهُمْ فِي النَّارِ} ۵۹
{وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّا سَنُغْلِقُ أَبْوَابَهُمْ فِي النَّارِ} ۶۰
{وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّا سَنُغْلِقُ أَبْوَابَهُمْ فِي النَّارِ} ۶۱
{وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّا سَنُغْلِقُ أَبْوَابَهُمْ فِي النَّارِ} ۶۲
{وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّا سَنُغْلِقُ أَبْوَابَهُمْ فِي النَّارِ} ۶۳
{وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّا سَنُغْلِقُ أَبْوَابَهُمْ فِي النَّارِ} ۶۴
{وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّا سَنُغْلِقُ أَبْوَابَهُمْ فِي النَّارِ} ۶۵
{وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّا سَنُغْلِقُ أَبْوَابَهُمْ فِي النَّارِ} ۶۶
{وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّا سَنُغْلِقُ أَبْوَابَهُمْ فِي النَّارِ} ۶۷
{وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّا سَنُغْلِقُ أَبْوَابَهُمْ فِي النَّارِ} ۶۸
{وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّا سَنُغْلِقُ أَبْوَابَهُمْ فِي النَّارِ} ۶۹
{وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّا سَنُغْلِقُ أَبْوَابَهُمْ فِي النَّارِ} ۷۰
{وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّا سَنُغْلِقُ أَبْوَابَهُمْ فِي النَّارِ} ۷۱
{وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّا سَنُغْلِقُ أَبْوَابَهُمْ فِي النَّارِ} ۷۲
{وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّا سَنُغْلِقُ أَبْوَابَهُمْ فِي النَّارِ} ۷۳
{وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّا سَنُغْلِقُ أَبْوَابَهُمْ فِي النَّارِ} ۷۴
{وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّا سَنُغْلِقُ أَبْوَابَهُمْ فِي النَّارِ} ۷۵
{وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّا سَنُغْلِقُ أَبْوَابَهُمْ فِي النَّارِ} ۷۶
{وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّا سَنُغْلِقُ أَبْوَابَهُمْ فِي النَّارِ} ۷۷
{وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّا سَنُغْلِقُ أَبْوَابَهُمْ فِي النَّارِ} ۷۸
{وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّا سَنُغْلِقُ أَبْوَابَهُمْ فِي النَّارِ} ۷۹
{وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّا سَنُغْلِقُ أَبْوَابَهُمْ فِي النَّارِ} ۸۰
{وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّا سَنُغْلِقُ أَبْوَابَهُمْ فِي النَّارِ} ۸۱
{وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّا سَنُغْلِقُ أَبْوَابَهُمْ فِي النَّارِ} ۸۲
{وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّا سَنُغْلِقُ أَبْوَابَهُمْ فِي النَّارِ} ۸۳
{وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّا سَنُغْلِقُ أَبْوَابَهُمْ فِي النَّارِ} ۸۴
{وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّا سَنُغْلِقُ أَبْوَابَهُمْ فِي النَّارِ} ۸۵
{وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّا سَنُغْلِقُ أَبْوَابَهُمْ فِي النَّارِ} ۸۶
{وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّا سَنُغْلِقُ أَبْوَابَهُمْ فِي النَّارِ} ۸۷
{وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّا سَنُغْلِقُ أَبْوَابَهُمْ فِي النَّارِ} ۸۸
{وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّا سَنُغْلِقُ أَبْوَابَهُمْ فِي النَّارِ} ۸۹
{وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّا سَنُغْلِقُ أَبْوَابَهُمْ فِي النَّارِ} ۹۰
{وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّا سَنُغْلِقُ أَبْوَابَهُمْ فِي النَّارِ} ۹۱
{وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّا سَنُغْلِقُ أَبْوَابَهُمْ فِي النَّارِ} ۹۲
{وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّا سَنُغْلِقُ أَبْوَابَهُمْ فِي النَّارِ} ۹۳
{وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّا سَنُغْلِقُ أَبْوَابَهُمْ فِي النَّارِ} ۹۴
{وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّا سَنُغْلِقُ أَبْوَابَهُمْ فِي النَّارِ} ۹۵
{وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّا سَنُغْلِقُ أَبْوَابَهُمْ فِي النَّارِ} ۹۶
{وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّا سَنُغْلِقُ أَبْوَابَهُمْ فِي النَّارِ} ۹۷
{وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّا سَنُغْلِقُ أَبْوَابَهُمْ فِي النَّارِ} ۹۸
{وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّا سَنُغْلِقُ أَبْوَابَهُمْ فِي النَّارِ} ۹۹
{وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّا سَنُغْلِقُ أَبْوَابَهُمْ فِي النَّارِ} ۱۰۰

که‌ عه‌ربه‌ قورمیشیه‌کان له‌ نه‌وه‌ی نه‌ون، په‌رومردگار کتییی ناسمانی داوه به‌ ئیبراهیم که‌ شه‌ریعت و یاسای تیدا بوو، حیکمه‌ت و تیگه‌یشتنی ته‌شریعی، پیغه‌مبه‌رایه‌تی بؤ خو ی و کور و نه‌وه‌کانی، ملک و سه‌لته‌نه‌تی به‌رفراوان بؤ کور و نه‌وه‌کانی تیدا شی کرایه‌وه! نه‌مه‌ش نامازه‌ بؤ نه‌وه‌ دمکا که‌ موسولمانان مولک و دمه‌سه‌لات و سه‌لته‌نه‌تیکی گه‌ورمیان دمست دمکه‌و! نه‌مه‌ جگه‌ له‌وه‌ی که‌ به‌رزترین پله‌ و پایه‌ و به‌هره‌ که‌ پیغه‌مبه‌رایه‌تی و قورنان و حیکمه‌ته‌ دراوه به‌ پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان!

{فَمِنْهُمْ مَّنْ آمَنَ بِهِ وَمِنْهُمْ مَّنْ صَدَّ عَنْهُ وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا} ۵۵
نه‌و پیغه‌مبه‌ره‌ پېشینانه‌ و مکوو ئیبراهیم و نه‌وه‌کانی له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا که‌ خانه‌واده‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تی بوون و مولک و سه‌لته‌نه‌تیاں درابوو به‌ که‌چی گه‌له‌کانیاں هه‌موویان بری‌ویان به‌ پیغه‌مبه‌رایه‌تییه‌که‌یان نه‌هیناوه، به‌لکوو هه‌یان بوو نیمانیاں پی‌ هینان و هه‌یان بوو پشتیان هه‌لگرد و له‌سهر کوفرو بی دینی خو یان مانه‌وه، که‌وابی سهرت سورنه‌مینئ نه‌ی (محمد!) له‌ هه‌لو یستی قه‌ومه‌که‌ت، نه‌مه‌ داب و نه‌ریتی

به نگو {خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا} به همیشگی تپیدا دمیتنهوه، به جی ناهیلن و ناگویننهوه، دلیان پی خۆشه ههولی گواستننهوه ئی دهرچوون لیی نادن، ئی وهرز بوون و دۆش دامانی تپیدا نابین.

ئهمه پاداشی باومرو کردهوهی چاکیانه وپرای ئهو جی و شوینه رازاوه ههبوونی ئهو کهشه خۆش و ههوا سازگار و نیمه نه دلرفینانه، {لَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ} خیرانی بی عهیب و نهنگیان ههیه، پاکن له نهنگی جهستهیی و بهدوورن له خهوشی رهوشتی و سروشتی، شتیک نیه حالهتی کهیف خۆشیان لایهه، کۆنترۆلی تهنروسستی تیک بدا، {وَلَدُجُلْهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا} دهپانهینه شوینکی سیبهری فینکی دلرفین و خۆش و سازگاری وا که نهسهرمای ئی بی نه گهرما، ئهمهش نهوپهری خۆش رابواردن و نازو نیعمهتی رازاومیه!

{إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا} پهروهردگار فهرمانتان پی دهکا که ئهمانهتهکان بگپرنهوه بۆ خاومنهکانیان، ههر سپاردهیهکت له ژیر دهستدا بوو دهرحق به خودی خۆت، دهرحق به بهندهکانی خودا، دهرحق به پهروهردگار پیویسته بیگهپرنهوه بۆ خاومنهکهی!

{وَإِذَا حُكِمَ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ} ئهگهر له نیوان ئادهمیزاداندا دادومریتان کردو فهرمانرما بوون با بریاردان و حوکم کردنتان دادومرانه بی.

{إِنَّ اللَّهَ يَعْظُمُكُمْ بِهِ} بیگومان ئهو شتانهی خودا ئامۆزگاریتان پی دهکا و ههلتان دهنی بۆ دهستهبهر کردنی باشرین شته و ههمیشه ههول بدن بۆ دهستهبهر کردنی چونکه خودا شتیکتان پی نالی: که سوودی دونیا و قیامهتی نیوهی تپیدا نهی، {إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا} واته: پیویسته پابهندی فهرمانی خودا بن به گوپهری ئامۆزگاری ئهو ههلس و کهوت بکهن، چونکه خودا له نیوه زانتره به ههموو شتیک، ئهگهر دادپهرومرانه حوکمتان کرد خودا ئاگاداره و دهیستی، ئهگهر سپاردهتان گپرایهوه بۆ خاومنی خودا دهیپینی! که واپوو ئهمه و معدو به لینی خودای مهزنه بۆ ئهوانه پابهندی فهرمانی خودان و ههرشهیهکی گهورشه بۆ ئهوانه سهرپجی دهکهن، {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ} ئهی ئهو کهسانهی ئیمانتان هیناوه فهرمانبهرداری یهزدان بن! پهپهروی پهیامی پرۆزو قورنانی مهزنی بکهن و بیکهنه پرۆگرامی ژبانتان، {وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ} گوئ بیستی پیغهمبهر بن، چی پی گوتن پابهندی بن، چونکه پیغهمبهر

گهل و نهتمومکانه لهگهل پیغهمبهرمکانیاندا! ئهمهش دلدانهومیه بۆ پیغهمبهر (دروودی خوی لهسهر بی) بۆ ئهوهی صهبر و نارامی به هیز تر بی بهرامبهر به نازاردانی کهلهکهی و ناویمید نهبی له ئیمان هینانیا.

جا ئهو گومرپانهی که نایمه سهر ریگای راست نهگهر لهم دونیاپهشدا سزایان وئ نهکهوئ ئهوا سزای قیامهتیان بهسه و ناگری دۆزهخ کیفایته.

{إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا} ئهوانهی کافر بوون بهو نایات و بهلگانهی ناردووومه بۆ سهر پیغهمبهران به تاییهتی ئهوانهی بروایان به قورنانه کردو گوینان بۆ ئهحکام و ئامۆزگارییهکانی شل نهکرد، که دوا کتییی تهواوو بی خهوش و نیردراوی خوداییه بۆ سهر ئادهمیزاد، له نایندمدا دهپانهزیننه ناو ناگری سوتینهری دۆزهخهوه، ئهو سزاو سوتاندنهیان ههمیشهیی و بهردومه {كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ بِدَلَّتُهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا} ههرکات پیستیان سوتا و وای ئی هات ههستی نازار نهگویننهوه بۆ دماغ، ئهوا پیستی تازمیان بۆ دروست دهکهینهوه که ههست به نازار بکهن.

گوپین و تازه کردنهوهی پیستهکان {لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ} بۆ ئهومیه نازارمهکیان بهردومه بی و کوتایی پی نهیه، بهمهش ئهو ومهم و خهپالهی لایرد که بگوئری: ئهوانه لهگهل نازارمهکا رادین و نازارمهکیان بهلاوه ناسایی دهبی.

{إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا} دلیانن که خودا بالادهست و زال و به توانایه بهسهر نهجامدانی ههر سزایهک که بیهوی بیسهپینی بهسهر تاوانباراندا، دادومرو دانایه دادومرانه سزای تاوانباران دهمدا. به گوپهری حیکمهت و دانایی نهبی سزای کهس نادا، عهدل و دادیش ئهوه دهمخوژی که کوهر و تاوان ببنه هوی تۆله و سزای دۆزهخ؛ ئیمان و کردهوهی چاکیش ببنه هوی دهستهبهرکردنی نازو نیعمهتی خودایی و چوونه ناو بهههشت، ههموو کردهومیهک سزاو پاداشی شیای ههیه، بۆیه لیرهدا پاداشی کردهوهی باشی موسوئمانانی خسته پهنا سزای کردهوهی کافران بۆ جیاوازی خسته نیوانیان و فهرمووی، {وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ} ئهوانهی ئیمانیا هیناوه بروایان ههیه و کردهوهی چاک دهکهن {سَنُدْجِلْهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ} به زوویی دهپانهینه ناو باغو و باغاتی بهههشتهوه که به ژیر دارمکانیاندا جوگه و جۆبار دهکشین و جوانی پر له نهفسوناوی دمهخشن، خۆشی و لهززهت و رابواردنهکیان بۆ هههنگ دهبی، ئهم نازو نیعمهته کاتی و دهمدهمی نیه

روونکه ره‌وهی نی‌گای خودایه و نه حکام و یاسای قورئانان بۆ شی ده‌کاته‌وه، سوننه‌تی خودا وا داهاتوو ه که پیغه مبه‌ران شهریه‌تی خودا به خه‌لکی رابه‌یه‌ن و پیویستی سهرشانی نیمه‌ش نه‌ومیه ملکه‌چ و پابه‌ندی نامۆزگارییه‌کانیان بین. **{وَأُولَى الْأَمْرِ مِنْكُمْ}** گوپرایه‌ل و فه‌رمانبه‌رداری خاوه‌ن بریار بن که بریتین له فه‌رمانه‌روایان و حاکم و زاناو لیپرسراوی له‌شکرو باقی سهرکرده و فه‌رمانده‌گانی تر، نه‌وانه‌ی کاروباری خه‌لکیان به‌دهسته، ئاده‌میزادان ده‌چنه لایان بۆ به‌جی هینانی کار و باریان، نهم لیپرسراوانه نه‌گهر له‌سهر رایه‌ک، له‌سهر حوکم و بریاریک یه‌کدیگر بوون و حوکیان کرد، پیویسته فه‌رمانبه‌رداریان بکری به‌مه‌رجی دلسۆزو نه‌مین بن و سهرپیچی فه‌رمانی خودا و ری‌بازی پیغه‌مبه‌ر نه‌کهن و سهره‌رازو نازاد بن له و مرگرتنی هه‌لو‌یست و بریار دان!

جا **{إِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ}** واته: نه‌گهر دهرباری نه‌و حوکه له قورئان و حه‌دیپدا ده‌فتیک نه‌بوو نه‌هلی حیل و عه‌قد تی ده‌فکر نه‌گهر له‌سهر شتی‌ک پیک هاتن و نی‌جماعیان به‌ست پیویسته کار به‌و حوکه بکه‌ن که نه‌وان له‌سهری پیکهاتوون، نه‌گهر کی‌شه‌یان تی که‌وت پیویسته نه‌و حوکه رانویتن به‌سهر قورئان و حه‌دیپداو حوکه گشتیه‌کانیاندا ههرچی له‌گه‌ل نه‌وان یه‌کی گرته‌وه، نه‌وه و مرده‌گیری و کاری پئ ده‌کری، نه‌و حوکه‌ی له‌گه‌ل نه‌واندا نه‌گونجا پاشگوئ ده‌کری، به‌مه‌ش کی‌شه‌ی ناو موسو‌لمانان بنه‌ر ده‌کری، یه‌کیه‌تی و یه‌کپایی موسو‌لمانان ده‌چه‌سپ!

{إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ} نه‌گهر ئیوه به‌راستی باومرتان به خودا و به رۆژی دوی هه‌یه و پیتان وایه زیندوبوونه‌وه و لیپرسینه‌وهی رۆژی قیامت دپته ریتان. **{ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا}** نه‌و رانوانده‌و په‌پرمو کردنه‌ی کیتابو سوننه‌ته باشره بۆ ئیوه و ئاکامی باشر به‌ده‌ست دپتی...

{أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا نَزَّلَ إِلَيْكَ وَمَا نَزَّلَ مِنْ قَبْلِكَ} نهمه نارمزیی دهربرینی په‌رومردگاره به‌رامبه‌ر که‌ستیک لاهی نه‌وه ئی دها که بریای هه‌یه به قورئان و نه‌و نامه ناسمانیانه‌ی پیش نه‌و بۆ پیغه‌مبه‌ره پیشینه‌کان نیردراون که‌چی له‌گه‌ل نه‌ودا دهمه‌وی بۆ برپه‌نه‌وهی کی‌شه و به‌ره په‌نا بۆ غه‌یری کیتابی خودا سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی به‌ری!

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا نَزَّلَ إِلَيْكَ وَمَا نَزَّلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَن يَتَخَكَّمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ. وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتُ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا ﴿١١﴾ فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ثُمَّ جَاءُوكَ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا إِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا ﴿١٢﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا ﴿١٣﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿١٤﴾ فَلَا وَرَيْكَ لَا يُوْمِئُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِي مَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿١٥﴾

{يُرِيدُونَ أَن يَتَخَكَّمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ} که رازی نابن بۆ حوکم و بریار بچنه لای پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوی له‌سهر بئ) ده‌چن دادگایی خویان دمه‌نه لای گاغووت و گومرایانی و مکوو نه‌بو به‌رزهی نه‌سله‌می کاهین، یان که‌عبی کوری نه‌سهرمی جووله‌که، که له‌به‌ر زییادپه‌وی له گومرایی و لادان له ری‌بازی راست و دزایه‌تی کردنی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوی له‌سهر بئ) نازناوی گاغووتی به‌سهردا بری **{وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ}** و له‌حال له قورئاندا فه‌رمانیان پیکراوه که‌خۆ له گاغووت به‌پاریزن و هه‌یج شتی‌کی به‌قه‌سه نه‌کهن، جا نه‌وان نه‌گهر نه‌و فه‌رمانه و مرنه‌گرن و پابه‌ندی نه‌بن، نی‌شانه‌ی نه‌ومیه باومریان نییه، به‌ده‌م لاهی نی‌مانداری ئی دهمه‌ن و به‌کرده‌وه کافرن، ده‌لین، بروامان به‌خودا و به پیغه‌مبه‌ره، که‌چی حوکم و بریار له گاغووت و مرده‌گرن، نه‌مه‌ش نی‌شانه‌ی ئاشکراو روونه که نه‌وانه موسو‌لمان نین:

نه‌وانه که‌وا پابه‌ندی حوکم و بریاری گاغووتن، دمه‌بن به‌قوتابی شه‌یتان و **{وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا}** شه‌یتانیش دهمه‌وی ری‌گیان ئی هوون بکاو گومرایان بکاو له‌خسته‌یان به‌ری و مه‌سافه‌یه‌کی دوورو درێژ له‌ری‌گی راست

دووریان بخاتمه به جوریک نه توانن بگه پینه وه سهر راسته ریگا.

به لگه له سهر نه وه لوئسته یان نه وه به {^{۶۱} وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتُ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا } نه گهر به به ناو نیماندارانه بگوتری: ورنه با حوکم به قورئان و سوننه تی پیغه مبه بکه ی، نه وه بهرنامه و پرؤگرامی بی خهوش و ریگه راست و رهوانه! نهی محمد! نه وه دوو رووانه دمبینی رووت لی و مردمگیرن و گوچکجه یان له ناستی بانگه وازییه کهت ده هاخن و حوکمی تویان ناوی و سوورن له سهر گومرایی و بی دینی، به نه نقه ست خو یانی لی لادمه دن!

{^{۶۲} فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ} حال و مزعی نه وه دوو رووانه چۆن دمبینی نه گهر خودا به سهر هه لوئسته یاندا ناگادارت بکا و پشت هه لکردن و روو و مرگ پریان یان له حوکمی خودا و پیغه مبه ریانت پی رابگه یه تی و نه مجار له ناکامی تاوانه کان یان تووشی ناسته نگ و ناخوشی ببن، به هو ی کرداری ناشیرین و هه لوئستی پی شهرمانه و ناله باریان بکه ونه گیژاوی رووداوی ناخوشه وه و ناچارین بگه پینه وه بولا ی تۆو سکالا ی خو یانت بۆ بکه ن {^{۶۳} ثُمَّ جَاءُوكَ يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا إِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا} نه مجار سویند ده خۆن و ده لئین: نیمه به و به نابردنه مان بۆ حوکمی طاغوت مه به ستمان چاکه و رازی کردنی دلی دوژمنه کانمان بووه، ویستو و مانه ناشتی و ته بایی له نیوان خو مان و نه واندا بچه سی پنین!

یان عوزر خواهی ده که ن و سویند ده خۆن و ده لئین: نیمه به چوونمان بولا ی نه وان مه به ستمان مه دارا و لا واندنه وه بووه، نه گینا به دل بر و امان به حوکم و بریاری نه وان نییه چوونه که مان بولا ی نه وان کاریکی رواله تکاری و سیاست نامیزه.

{^{۶۴} أُولَئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ} نه م جوژه نادمه یزادانه که تاقمی دوو رووه کانن خودا دهمزانی چییان له دلنایه و سزایان دمه تاته وه، بیگومان هیچ شتی که له خودا گووم ناب، نه و زانا ناگاداره به ناشکرا و نه نییان! نه تۆ نهی موحه ممه د! {^{۶۵} فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا} گو ییان مده ری، گرنگ یان پی مه ده، له سهر نه و بیرو باومر دی که له دلنایه قسه ی ره قیان له گه ل مه که، ناموژگاریان بکه و لایه نی دوو رووی و نیاز خراب یان لی بیر، به ناخاوتنی ره وان و کاریگه رو دل ته زین قسه یان له گه لدا

بکه، نه وه یان تی بگه یه نه نه وه ی که له دلنایه لایه له دوو رووی و نیاز پیسی له په روو مردگار شارا وه نییه، نه وان ه یج جیا وازییه کیان له گه ل کافردا نییه، نه وان که شهر یان له گه لدا ناکری له بهر نه وه یه که بهر و اهت نیمانیان هینا وه، جا نه گهر نه وان ههر له سهر هه لوئستی خو یان بهر ده وام بن و زبان به کۆمه لگای نیسلام بگه یه نن و ده ولته تی نیسلامی به خه نه خه ته ره وه نه وه دوو نییه که به شم شیر هه ل سوکه و تیان له گه لدا بکری و له ملیان بدری.

{^{۶۶} وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ} نیمه ههر پیغه مبه ریکی نار دو و مانه بۆ سهر گه ل و نه ته و میه که به پیو یستمان دانا وه له سهر نه و گه ل و نه ته و مانه که گو ی پریه لی فه رمانی پیغه مبه ره که یان بکه ن و شوینی بکه ون، نه و پیغه مبه ره بۆیه ره وانه کرا وه که قسه ی و مر بگری و گاعه تی بکری، له م رو و ده که په روو مردگار نیرنی دا وه که به گو ی بکری یان که خودا توفیقی دا وه بۆ گاعه ت کردن..

{^{۶۷} وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا} نه گهر نه وان له وکاته دا نه گهر هه ل و تاوان یان کردو روویان له حوکمی تۆ و مرگ پریا په نیان برده بهر گا غووت، به اتنا یه لای تۆ و بپارانیه وه له خودا دا وایان بکریا یه له پیغه مبه ره که دوعایان بۆ بکا، بۆیان له خودا بپاریته وه که لی یان خو ش بی، نه وان نه گهر نه وه یان بکریا یه خودا لی یان خو ش دمو و ره حمی پی ده کردن و دمیانزانی په روو مردگار چه ند تۆ به و مرگرو لی بور دمی!

{^{۶۸} فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ} نهی پیغه مبه ره سویند به خودای تۆ نه و دوو رووه سهر لی شی و اوانه ی که بۆ بریار و حوکم نایه نه لای تۆ و په نا بۆ تا غووت دمی نه نیمانی ته و اویان نیه و به موسو لمانی راستال حسیب ناکرین، هه تا سی مه ر جیان تیدا نه یه ته جی:

۱- پیغه مبه ره بکه ن به حاکم و داد و مر بۆ حهل کردنی نیراع و کیشه ی نیوان یان، که سی نیمانی نیه و به موسو لمان حسیب ناکری هه تا له هه موو کار و باریکی دا پیغه مبه ره نه کا به حاکم و ری بازی نه و نه کاته بهر نامه ی ژیا نی.

۲- {^{۶۹} ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ} نه مجار هیچ دل ه را و کنی و شک و گومان یکیان نه بی دمر بار دی نه و بریار دی تۆ بۆت دا ون، به دل ملکه چی فه رمانه کانت ببن و رمزه مندی ته و او و قبو ل کردنی بی مه رج و مو طله قیان لا په یدا بی.

۲- {وَيْسَلَمُوا تَسْلِيمًا} گهردنکهچی تهواوو به پیرموه
چوون و تسلیم بوون بۆ نهو حوکم و برپارانهی بهسهریاندای
دهدری، به نهینسی و به ناشکرا، بهین منجه منج و خو
گرتنهوه، بهین بهرهه‌لستی و دزایه‌تی کردن! نه‌مه پلهی
تمن‌فیزو جی‌به‌جی کردنه ده‌بی به کردموه بیسه‌لینن که
پابه‌ندو ملکه‌جن،

{وَلَوْ آلا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنْ اقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ أَوْ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِكُمْ
مَا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ} نه‌گهر نی‌مه له‌سهر نه‌وانه‌مان
پیویست بکردایه که واز لهو کردارو هه‌لو‌یستانه‌یان بهینن که
لییان یاساغ کراوه گو‌یپرایه‌ل نه‌دمبوون و وازیان ئی نه‌ده‌هینا،
چونکه سروشتیان وایه: حه‌ز به سه‌رپیچی ده‌کهن، نه‌گهر
په‌رومردگاریان له‌سه‌ری پیویست بکردایه که خو بکوژن
وه‌کوو فه‌رمانی به نه‌ته‌وه‌ی ئیسه‌رائیل کرد که بۆ
پاساودانه‌وه‌ی په‌رستنی گو‌یمرکه تی‌ک به‌ربن و لی‌ک راکیشن و
خو‌یان بکوژن بۆ نه‌وه‌ی تۆبه‌یان ئی و مرگ‌گیری! نه‌گهر
له‌سه‌رمان پیویست بکردایه که زیدی خو‌یان جی بیلن و له
ری‌گای خودا کو‌چ بکه‌ن، کو‌مه‌لیکی که‌م نه‌بی، نهو نه‌رکه
نه‌نجام ناده‌ن و پابه‌ندی فه‌رمانه‌که نابن!

{وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَشَدَّ ثَبَاتًا}
نه‌گهر نه‌وان پابه‌ندی نهو نه‌صیحه‌ت و نامۆزگاریانه بوونایه:
که ئاراسته‌یان ده‌کری و فه‌رمانه‌کانیان جی‌به‌جی بکردایه و له
شته یاساغ کراوه‌کان دوور بکه‌وتنایه‌وه نه‌وه بۆ نه‌وانه باشتر
بوو، شیوا تر بوو، چاکتر له‌سه‌ر نایین و بیروباوهر راگری
ده‌کرن، چونکه کرده‌ویه‌که: ره‌وشت ده‌چه‌سپینتی..

{وَإِذَا لَأَتَيْنَاهُمْ مِنْ لَدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا} واته: نه‌گهر نه‌وانه نه‌م
کاره باشانه‌یان نه‌نجام بدانایه، پابه‌ندی فه‌رمانی خودا
بوونایه، به ئیخلاص و لی‌بووردوویی کاریان بکردایه، بی‌گومان
پاداشی باش و نازو نی‌عه‌ته‌ی زۆرو زه‌به‌نده‌یان ده‌دانی، نهو
پاداشه باشه‌ش به‌هه‌شتی پان و به‌ربن و رازاوه وه‌شه‌نگه.

{وَلَهَدَيْنَاهُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا} شارمه‌زمان ده‌کردن بۆ ری‌گه‌ی
راست له دنیاو قیامه‌تدا نه‌ویش بریتیه له کرده‌ویه‌که که
سه‌ر ده‌کیشی بۆ خو‌شبه‌ختی دنیاو قیامه‌ت و چوونه ناو
به‌هه‌شت و کامه‌رائی هه‌تا هه‌تایی!

{وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ}
هه‌رکه‌سی‌ک ئیتاعه‌ی فه‌رمانی خودا و پی‌غه‌مه‌به‌ر بکاو
پابه‌ندی فه‌رمان و نه‌هیه‌کانیان بی، نه‌وه خودا ده‌یخاته ناو
به‌هه‌شتی به‌ربنه‌وه‌و ده‌یکاته هاوه‌لی ریزلینراوانی خو‌ی،

وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنْ اقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ أَوْ أُخْرِجُوا مِنْ
دِيَارِكُمْ مَا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ
بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَشَدَّ ثَبَاتًا ﴿٦٦﴾ وَإِذَا لَأَتَيْنَاهُمْ مِنْ
لَدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٦٧﴾ وَلَهَدَيْنَاهُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٦٨﴾
وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ
أُولَئِكَ رَفِيقًا ﴿٦٩﴾ ذَلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَى
بِاللَّهِ عِلْمًا ﴿٧٠﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَخْذًا وَحْزَرَكُمْ
فَانْفِرُوا ثَبَاتٍ أَوْ أَنْفِرُوا جَمِيعًا ﴿٧١﴾ وَإِنَّ مِنْكُمْ لَمَنْ لَيُبَدِّلُ
فَإِنْ أَصَبْتُمْ مَعْصِيَةَ اللَّهِ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْ إِذْ لَمْ أَكُنْ مِنْهُمْ
شَهِيدًا ﴿٧٢﴾ وَلَئِنْ أَصَبَكُمْ فَضْلٌ مِنَ اللَّهِ لَيَقُولُنَّ كَأَن
لَمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَلَيْسَ كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ
فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧٣﴾ فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ
يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٧٤﴾

نه‌وانه‌ی نازو نی‌عه‌ته‌ی به‌سه‌ردا رشتوون و پله‌و پایه‌ی
به‌رزیان دراوه‌تی نه‌وانیش جوار تاقمن {مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ
وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ} پی‌غه‌مه‌به‌ران، راستگو‌یان، شه‌هیدان،
راستالان، که‌سی‌ک له جیهاندا ملکه‌چی فه‌رمانی خودا و
پی‌غه‌مه‌به‌ر بی له قیامه‌تدا له به‌هه‌شتی رازاوه وه‌شه‌نگدا
له‌گه‌ل نهو جوار جو‌ره خودا پیداوانه زیان به‌سه‌ر ده‌با، به
بینینیان شادمان ده‌بی، به‌لام له پله‌و پایه‌دا یه‌کسان نابن،
چونکه گومان له‌وه‌دا نیه پله‌و پایه‌ی به‌هه‌شتیان جیا
جیا، به‌رزو نزمی هه‌یه، هه‌رکه‌سه‌و به گو‌یمری کردار و
بیروباوهر و تی‌کو‌شانی خو‌ی پله‌و پایه‌ی ده‌دریتی، به‌لام
یه‌کتر بینین و دیدنه‌ی کردنی یه‌کتریان هه‌یه و هه‌رکه‌سه‌ش
به پله‌و پایه‌ی خو‌ی رازییه. {وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا} به‌راستی
نه‌وان باش هاوه‌ل و هاو‌پین، هه‌ریه‌که‌یان هاو‌پنی باش و بی
خه‌وشه!

{ذَلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ عِلْمًا} نه‌م پاداشه
که‌وره‌و به نرخه که دانراوه بۆ نه‌وانه‌ی که پابه‌ندی

بدن، یارمەتی کوفرو بئیدینی بدن، یان دمیانهوی تالان و برۆ بەدەست بئین، یان بۆ شانازی و ھۆھەئنانەوہ و بە خۆنازین و بزەو نەشەیی سەرکەوتن و بە نازایی و دەرکردنی ناوو شۆرمەت لە ناو ھۆزو گەلاندا.

{فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا} ئەی کۆمەڵی موسولمانان! شەر لەگەڵ کافرو پەڕموانی شەیتان بکەن؛ ئەوانەیی شەیتان ھەڵخ خەتاندوون و وای تێگەیاندوون کە زۆلم و ستەم و وێران کردنی ولات سەروورییە و پلەو پایە دەمات بە ئادەمیزاد!!

فیل و تەلەکەیی شەیتانیش لای ھۆشمەندان و رووناکییان و خاوەن باوەڕان لاواز و بێ نرخە، شەیتان پیلانی ھاوێل و پیرموانی ھەمیشە تیشکاو ژێر کەوتوون.

{أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كَفَرُوا أَيُّكُمْ} ئەتۆ سەیر ناکەیی بۆ ئەو کەسانەیی لە مەککە لە سەرھەتای ئیسلامدا پێیان گوترا: ناشتی بپاریزن، خۆتان لە تێوگەلانی شەر بپاریزن. لەبەر جەند ھۆیک بارودۆخ لەبار نەبوو بۆ شەر کردن کە ھۆیک لەوانە کەمی موسولمانان و زۆری کافرمان بوو، ھەروەھا شۆپنەکەشی شاری مەککە بوو: کە (بلد الحرام) رێزدارترین شوینی سەر زەویە، شەر کردن تێیدا قەدەغەییە! لەبەر ئەوە فەرمانیان بە جیھاد پێ نەکرابوو تا کۆجیان نەکرد بۆ مەدینە رێگای شەر کردیان پێ نەدرا، کەچی کە فەرمانیان پێ کراو جیھادیان لەسەر فەرز کرا ترس دایگرتن و لیوہ لەرمیان پی کەوت!! بۆیە خوا بەو شیوہ سەرزەشت کردنە ھەلۆستەکیان دەگێرێتەوہ، دەفەرموێ، ئەو کاتە پێیان گوترا: ناشتی بپاریزن و خۆتان لەشەر دوور بگرن {وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ} نوێژ بەجێ بێن بە پێک و پێکی نەنجامیان بدن {وَأَتُوا الزَّكَاةَ} زەکاتی مالاو داراییتان دەرێکەن کە سەردەکێش بۆ پەیدا بوونی خۆشەویستی لە نیوان خەڵکدا، {فَلَمَّا كَبَبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً} کە لە دواي کۆچ کردن بۆ مەدینە شەریان لەسەر پێویست کرا کۆمەڵێک لە دوور و دوکان و موسولمانە ترسنۆکەکان بوون پێیان ناخۆش بوو، ترسان لەوہ کە کافرمان شەریان لەگەڵ بکەن و بکوژێن، وەکوو چۆن لە سزای خودا دەرستێن بەئێکوو زیاتر لەوان دەرستان. تەنانت ترسانەکیان بە پێژمەیک بوو؛ کە خۆیان پێ نەگراو بانگیان ئی بەرز بووہو {وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ} گوتیان: پەرورەدگار! بۆچی شەرکردنت لەسەر پێویست کردین؟ بۆ ئیمان ناگەڕایی بۆخۆمان بە مردنی

لە پێناو ئایینداو لە رێگای خودادا، دوژمن بەسەریدا زال بێ یان ئەو بەسەر دوژمندا سەربکەوێ، ئەوہ بێگومان خودا لە ھەردوو حالەتەکەدا پاداشی گەورەو زۆرو نەبەراوی پێ دەبەخشی؛ کە بریتییە: لە بەھەشت و پاداشی باش.

{وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ} چی دەپێتە کۆسپ و تەگەرە ناھێلێ ئێوہ جیھاد بکەن؟ چ عوزرو بەھانەپەکتان بەدەستەومیە؟ کە ناچن لە پێناو ئایینی خودادا بجەنگێن؟ بۆچی ھەول نادەن یەکتاپەرستی لە شوێن ھاوێل دانان بۆ خودا بجەسپێن؟

چی دەستی ئێوہی بەستوہ؟ بچن ھەزارو لیقەوماوان؛ ژن و مندال و پیاوہ موسولمان و ژێر دەستە بە جێماوەکانی مەککە لە چنگی کافرمانی قورپیش رزگار بکەن، کە ناھێلن کۆچ بکەن، ھەمیشە زەختیان ئی دەکەن لە ئیسلام ژێوان ببنەوہ، {الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أُمَّلُهَا} ئەو لیقەماو لاوازانە یارمەتیدەر و پشتیوانیان لە کیس چووہ، ئەوان لە ژێر زەختی چەوساندنەوہمان، لەبەر ئازار و نەشکەنجە دەلێن: خودایە! لەم شارە رزگارمان بکە کە مەککەییەو دانیشتوانی کافرن، ستەم لە بەندە بێ دەستەلاتەکان دەکەن و گەردن بۆ زاتی پاکت کەچ ناکەن و ھاوێل بۆ دادەنێن {وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا} خودایە! سەرگەردمەیکمان بۆ پەرەخسێنە سەرپەرشتیمان بکاو کاروبارمان بەدەستەوہ بگڕێ؛ لەم جەورو ستەمە رزگارمان بکا، گیان و نامووسمان بپاریژێ، یارمەتیدەریکمان بۆ بنێرە ستەم و زۆرمان لەسەر لابەریو بەسەریاندا سەرمان بخا، کۆمەکیان بکا بۆ کۆچ کردن و رزگاربوونمان لەم ناخۆشیە. تەنھا قاپی تۆمان ھەییە و ھەر تۆ فریادرسمانی پشت و پەنای لیقەوماو ھەزارانی. {الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ} ئەوانەیی خواناس و موسولمانن لە پێناو ئایینی خودادا شەر دەکەن، بۆ بەرز کردنەوہی وشەیی (لا إله إلا الله) جیھاد دەکەن و تێدەکوێشن، بۆ چەسپاندنی عەدل و دادپەروری خەبات دەکەن، دمیانهوی گەل و نەتەوہکان لە چەوساندنەوہ ژێردەستەیی رزگار بکەن مەبەستیان تالان و داگیر کردن و چەوساندنەوہی گەلان نیە،

{وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ} بەلام ئەوانەیی کافرو خوانەناسن شەر دەکەن لە پێناو تاغووتدا بۆ مەبەستی خەیاڵی و بێ سەرویرە، بۆ بەدەستەینانی شتی ماددی کاتی و پڕوپووج کۆشش دەکەن، دمیانهوی بە پێی وستی شەیتان ھەلس وکەوت بکەن، بت پەرستی پەرە پێ

سروشتی بمرین {لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ} بوج پیوست
کردنی شهر له سمرمان بؤ ماومیه کی تر دوات نه خست، شهر
کاریکی خرابه، خوین رشتنی تیدایه، مندا ل هه تیو دمبن،
دایک و باوک جهرگ سوتاو دمبن.

{قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقَىٰ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا} ^{۷۸}
داواگردنتان بؤ دواخستنی شهر و خو پاشدان و خوشاردن و متان
له جوون بؤ شهر له ترسی مردن له ووده سهرچاودی گرتووه
که حهزتان له کالای دونیاییه و دنیا پهرستن! له کاتیکیدا
هه موو له زمت و خو شی دنیا هیج و پووج و براوه و روو له
نه مانه و له ناست نیعمه و له زمتی قیامه تدا به هیج و بی
باهه خ دهمیزدری، {أَيُّهَا تَكُونُوا يَذَرُكُمْ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ
فِي بُرُوجٍ مُّشِيدَةٍ} له ههر شوینیک بن مردن دهستی بیتان
دهگا و په خه تان دهگری! ته نانه ت نه گهر له هه لاو باله خانه ی
هایم و پته ویشدا بن،

{وَإِنْ تُصِيبُهُمْ حَسَۃٌ يَقُولُوا هَٰذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ} نه گهر خو شی و
کامه رانییه کیان پی بگا، غنیمه و هه رزانی و رزق و
روزییه کیان دهست بکه وی، کشت و کال و بهروبوو میان باش
بی، کوو و گچیان بیی ده لئین: نه مانه له خوداوه دهستمان
که ووتووه، دهستی که سی تیدا نیه و خودا پیی به خشیوین
{وَإِنْ تُصِيبُهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَٰذِهِ مِنْ عِنْدِكَ} نه گهر به لاو
نه خو شی روویان تی بکا، تی شکانیان به سهردا بی، گرانی و
نهبوونی ژیانان به سهردا بی، بهروبوو و کشت و کالیان که م
بی، بهری رمزیان بهر لافا و تهرزه بکه وی، مندالیان نه بی، یان
بمرن، ده لئین: نهی محمد! به هوی شوین که ووتمان بؤ
نایینه که سی تو توو شی نه م هه موو نه هاهمه تییه هاتووین، {قُلْ
كُلُّ مَنْ عِنْدَ اللَّهِ} نهی محمد! بییان بلن: نه و بؤ چوونه تان
هه لیه، نه و رووداوانه له لایمن خوداومیه، هه موو شتی به
هه زاو هه دمری خودایه، هه زاو هه دمری خودا له هه موو
شتیکدا کاریگهره، چاکه و خرابه، خو شی و ناخو شی بؤ
موسولمان، بؤ کافر، به پیی هه زاو هه دهره.

{فَمَا لَهُمْ لَا يُكَادُونَ يَفْقَهُونَ خَبِيرًا} نه و نه و خه لکه
جیان لی هه و ماوه؟ هه ق و هوشیان توو شی چ شله ژانی بووه؟
بؤ چی تینا گهن و به هوش خو یانه وه نایه نه وه؟ بؤ له و
ناخاوتن و توو ژر حالی نابن که ناراسته میان ده گری؟ بؤ
نه و منده که و دمن و نه مقام و نه زانن؟!

{مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَۃٍ فَمِنَ اللَّهِ} نهی محمد: مه به سستیش
هه موو ناده میزاده ههر چاکه و خیر و خو شی و هه رزانی و

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّىٰ فَمَا أَرْسَلْنَاكَ
عَلَيْهِمْ حَافِظًا ﴿٨٠﴾ وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَأُوا مِنَ
عِنْدِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ يَكْتُبُ
مَا يُبَيِّتُونَ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَقُلْ عَلَى اللَّهِ وَكُنْ بِاللَّهِ وَكِيلًا
﴿٨١﴾ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ أَلَمْ يَكُنْ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لَوْجَدُوا
فِيهِ أَخْلَافًا كَثِيرًا ﴿٨٢﴾ وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ
أَوْ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَىٰ أُولَى
الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَ الَّذِينَ يَسْتَنبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْلَا فَضْلُ
اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَتَمَعَّطُ الشَّيْطَانُ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٣﴾
فَقِنِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تَكْلَفُ إِلَّا نَفْسَكَ وَحَرِضَ الْمُؤْمِنِينَ
عَنِ اللَّهِ أَنْ يَكُفَّ بَأْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا
وَأَشَدُّ تَنكِيلًا ﴿٨٤﴾ مَنْ يَشْفَعْ شَفَعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ
نَصِيبٌ مِّنْهَا وَمَنْ يَشْفَعْ شَفَعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِّنْهَا
وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقِيبًا ﴿٨٥﴾ وَإِذَا حُيِّيتُمْ بِحِجَابٍ فَقَبُولًا
بِأَحْسَنِ مِنْهَا أَوْ رَدُّوْهَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا ﴿٨٦﴾

لهش ساغییه ک تووشتان دی نه وه له خوداومیه، نه وه له
فهضل و گه ورمی و رحمه تی خوداومیه بؤ نیوهی ناده میزاد
به هوی نه و مومیه: که تو فیقی داوون بؤ نه وهی ریگی
سهرکه و تن و خیر و خو شی بگرنه بهر {وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ
فَمِنْ نَّفْسِكَ} نه و به لاو تهنگ و جه له مانه ی تووشت دین نه وه
به هوی هه لو یست و کرداری خو ته و میه، له م روووه که
ریبازی هه ق و حکمه ت نه گرتو ته بهرو به گویره یاسای
یهزدانی و به گویری زانیاری و تافی کردنه وهی زانستی
ههنگاوت نه ناوه! {وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا} نیه تو مان
ناردووه نهی موحه ممه دا! بؤ سهر ناده میزاد به پیغه مبهر،
پیغه مبه ریش بهس راگه یانندن و بانگه وازی له سهره، نه وه
به دهست تو نیه که خه لک توو شی خو شی و ناخو شی دمبن!
نه تو چ دهسه لاتیکت له و دنا نیه، که نه وان توو شی باشه دمبن!
یان توو شی ناخو شی دین نه تو ره بهری و شهرعی خودا به و
مهر دموگه له راده گه یه نی، نه و میان تی ده گه یه نی که خودا
پیی خو شه یان پیی ناخو شه {وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا} بهسه بؤ
تؤ که خودا شایه دو گه و اهیدمره که تو پیغه مبهرو ره وانه
کراوی زاتی پاکی نه وی، ناگاداره به وهی که روو دها له نیوان

پروگرامیان {وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا} نهگهر نهم قورئانه دروست کراوو دمست کردو دمست ههلبهست بوايه، وهکوو دووړوو خوانهناسهگان وا دهلنن، جهواشهییو جوداوازییهکی زوړیان تیدا دمدوژییهو! دهی خو قورئان نهو جوداوازیو دژایهتییهی تیدا نیه، که وایی کهلامی خودایه کهلامی یهکیکی تر نیه.

نهگهر قورئان کهلامی خودا نهبوايه، دمبوو دیاردهی جهواشهییو دژایهتی له ریزبهندی وشهگانیدا، یان له مهبهستو ماناکانیاندا ببوايه.

{وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوْ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ} که ههوالیکیان دمربارهی ناسایش و شهرو رووداوهگان پی دهگهیش خیرا بلاویان دمکردهو!

{وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَ الَّذِينَ يَسْتَبْطِنُ عَنْهُمْ} نهگهر نهوانه ههوالهگان وا به سادمی ودرنهگرنو بیگیرنهوه بو لای پیغهمبهر (دروودی خوی لهسر بی) و بو لای فرمانبردارو کاربهدمستانی تایبعت، نهوه نهوان ددیانتوانی ههوالهکه به راستی و به گوږهی پیویست بلاو بکهنهوه، وای ناراسته بکهن که سوودی نیسلامی تیدا بی و زیان به کارو باری دولتی نیسلامی نهگهیهنی، چونکه پیویسته ههوالهگان کهو بیژنگ بکړین و لیک ههئاویردرین، کورد گوتهنی (هموو قسهیهک قسهی کردن نیه!!)

چونکه گیرانهوهو بلاو کردنهوهی همر ههوالیک که دمبیسرئ بهبی لیکولینهوهو لی ورد بوونهوه زیانیکي گهوره به دولعت دهگهیهنی! بویه نیستا دولتی هاوچهرخ چاودیری جوړاو جوړ دهخنه سر ههوالو روژنامه و رادیو و تلهفزیون، بو نهوهی شتیک بلاو نهکړیتهوه زیان به بهرزهوندی گهل و نیشتمانهکهیان بگهیهنی.

{وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكَبِغْتُمْ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا} نهگهر بههوی فضل و گهورمی خودا نهبوايه که به زمی پیتاندا هاتوتهوهو شارمزی ریگای راستی کردوون و توفیقی داون بو بهگوئ کردنی خودا پیغهمبهر و رنومایی کردوون بو نهوهی بگهړینهوه بو سهرچاوهی زانستی راست که پیغهمبهری نیسلامو عقل مندو زاناو دانای موسولمانان؛ نهگینا لهوانه بوو شوین وسومسهی شهیتان بکهون، یان همر لهسر بیروبامری نهزانی و خوانهناسی بهردهوام بوونایه.

{فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ} پهرومردگار فرمان به بهندهو رموانه کراوی خوئی حزمزمتی محمد دمکا که به خودی خوئی شهر بکا، لهگهل کافراندا بجهنگی! دمفرموی نهی محمد! له

نمتوو نهواندا، زانایه بهوهی پتیاان رادمگهیهنی و به ههلوئستی بهرامبهری نهوان و سمر رمقی و دژایهتی کردنی نهوان بو پهیامهکمت.

{مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ} لهم نایهته پیروژدها پهرومردگار دمربارهی بهندهو رموانه کراوی خوئی حزمزمتی (محمد) دمفرموی همرکهسیک به قسهی بکا مانای وایه به قسهی خودای کردووه. کهسیک لی یاهی بی نهوه له خودا یاهی بووه، چونکه (محمد) پیغهمبهری خودایه، قسهی له ههواو نارمزوو خهیال سهرچاوه ههئناگرئ بهلگوو همرچی دمیلن به نیگا و سروشتی خودایه،

{وَمَنْ تَوَلَّى فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا} همرکهسیک روو و مرگړئ له فرمانهکانی تو نهی (محمد!) خهسارتمهمنو مال ویرانه، تو بهرپرسیاری تاوانی نهوان نی، ریگای نهومشت نیه که بهزور ویستی خوئی بهسهردا بهسپینی، تو بهس پی راگهیانندن لهسهره زوره ملیت نیه.

{وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ} لهلای خوئی دهلنن، فرمانت بهجپیه، قسمت بیسراو لهسر چاوه، که نههمش دهلنن، به راستیان نیه و به دووړوویی و نیفاقهوه {فَإِذَا بَرِزُوا مِنْ عِنْدِكَ} که لهلای تو رویشتنو له تو هون بوون {يَبْتَ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ} شهو له ناو خویناندا رایهکی ترو، جیاواز دمدرکینن و ههلوئستیکی تر ودرمهگرن پابهندی وادهو پهیمانی خوینانن.

{وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّنُونَ} خودا دهزانی به شهو چ قسهو باسیک دهکن و چ پیلان و ههلوئستیکیان ههیه، لهسهریان تومار دمکا به فرمانی خودا فریشتهی چاودیر ههموو ههئسو کهوتیان تومار دمکه. {فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ} گرنگیان پی مهده، لهبهرامبهر نهو ههلوئسته و ههئسو کهوتهیاندا به نارام و خوږاگرو لهسر خوږبه، سزایان مهده، گرنگی به پیلانهکهیان مهده، نهو حهقیقهتهیان بو خهئگی ناشکرا مهکهو هیچ لیان مهترسی، {وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا} پشت به خودا ببهسته، نیسی خوئی به نهو بسپیره، له ههموو کاروباریکدا ثیقته به نهو بی، خودات بهسهو پیویستت بهکهسی تر نیه، نهو له سروبیلانی نهو دووړووانه دمتباریزئ، کهسیک پشت به خودا ببهستئ خودای بهسه بو یارمهتیدان و بههانا جوونی!!

{أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ} نهوه بوچی له قورئان ورد نابتهوه؟ بو له مانا بهرزو وشه رموانهکانی تن نافکرین؟؟ قورئان به سیانه بو راست کردنهوهی بیروبوچوون و بهرنامهو

پيناو ناپيني خودا شمر له گهل خوانه ناسان بکه ههتا تو ببی به سهرمه شق و پيشهوا بو موسولمانان و نهوانيش چاو له تو بکه و بلين؛ نهی پيغه مبهري خوا به سهر و مال يارمه تيت دهمين، نيغه له تو زياتر نين، به لکوو تو بميني باشر ههتا نيغه.

{ لَا تُكَلِّفُ إِلَّا نَفْسَكَ } بزنان کارمه زور گرانه، نهی موحه مههتا نهوی له سهر تو به راگه ياندنه و بهس، تو بهس بهرپرسياری له خودی خووت که نه کاره به جی بهیني نه گهر دنيا بوو کهس هاو بهشی نه کردی، به ته نیا خووت مایته وه تو به ته نیا خووت خهباتی خووت بگيردو شمر له گهل دوزمنانی خودادا بکه، به لام به زوره ملی کهس مه به بو شمر، خودا يارمه تیدمرت، نهک جهنگاوهران.

{ وَحَرَضَ الْمُؤْمِنِينَ } موسولمانان هه بلين بو شمر کردن تو همر هه لنان و ته شجیع کردن له سهره، زوره ملی و زهختیان ئی مه که { عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكْفِيَ بَأْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا } نومیده که خودا شمر و خراپی قورمیش ئی دوور بخاته وه، { وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنْكِيلًا } خودا له قورمیش و هه موو دوزمنیکی نیسلام به هیزتره.

{ ۸۵ } مَنْ يَشْفَعُ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِنْهَا } ههر که سیك له کاریکی باشدا کوشش بکاو به هووی نه وه وه خه لک تووشی خیر و خووشی ببین، حق به سهر به تالدا سهر بکه وی نهوا نهو ری پيشاندره به شیکی لهو خیر و بیره ههیه، لای خودا پله و پایه ی پى بهر ز دمبیت وه، بهشی لهو ریزو پله و پایه دونیا یه ههیه که نهوان به دهمستی دین هاو بهشی دمستکه وت و غنیمه تیان، بهشی له پاداش و دمستکه وتی قیامه تیشدا ههیه، ههروها { وَمَنْ يَشْفَعُ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِنْهَا } که سیك ههول بدا له کاریکی خراپدا، خه لکی بو بانگه شه بکاو هه لیان ئی بو نهو کاره، نا کامی تاوانی کوشش و هه لدا نه که ی له سهریه تی و له دنیا و قیامه تدا بهشی خو ی له سزای پئویست و مرده گری!

{ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُقِيًّا } پهرو مردگار به سهر هه موو شتی کدا ناگاداره، یان به تواناو دمه لاته، یان له سهر هه موو شتی کد حیساب له گهل خه لک دهکا، واته: پهرو مردگار زاناو ناگاداره به سهر مه بهستی شه قاعه تکاراندا، هه ریه که به گویره مه بهستی خو ی پاداشیان دمهاته وه، تواناو دمه لاتی ههیه بو نهوی ههر که سه به نه ندازه ی خو ی سزاو پاداشی بداته وه.

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا ﴿٨٧﴾ ﴿٨٨﴾ وَمَنْ أَضَلُّ لَكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ سَبِيلًا ﴿٨٩﴾ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ حَتَّى يُهَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوا مِنْهُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٩٠﴾ إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ أَوْ جَاءَكُمْ حَصْرَتٌ مِنْهُمُ أَنْ يَقْتُلُوكُمْ أَوْ يَقْبَلُوا قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَاطَهُمْ عَلَيْهِمْ قُلُوبُهُمْ فَلَقَاتِلُوكُمْ فَإِنْ اعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يَقْتُلُوكُمْ وَالْقُوا إِلَيْكُمُ السَّلَامَ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ﴿٩١﴾ سَتَجِدُونَ آخَرِينَ يُرِيدُونَ أَنْ يَأْمَنُوكُمْ وَيَأْمَنُوا قَوْمَهُمْ كُلٌّ مَا رَدُّوا إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكِسُوا فِيهَا فَإِنْ لَمْ يَعْرِزُوا لَكُمْ فَانْقَرُوا إِلَيْكُمُ السَّلَامَ وَيَكْفُرُوا أَنْ يَدَّيَهُمْ فَخُذُوا مِنْهُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ تَقْبَلُهُمْ وَأُولَئِكَ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ﴿٩٢﴾

{ ۸۶ } وَإِذَا حُيِّتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا } نه گهر موسولمانیک سهلامی ئی کردن، ئیوهش وهلامی سهلامه که ی بدمه وه به باشر، یان که هه چکه نه بی به نه ندازه ی خو ی، زیده وه لام دانه وه باشره، به نه ندازه ی سهلام کهر وه لام دانه وه پئویست و فه زره، نه گهر یه کی ک گوتی (السلام علیکم) سهلام ئی کراو دمی بلین (وعلیکم السلام) یان (وعلیکم السلام ورحمة الله) نه گهر زیادی کردو گوتی (وبرکاته) نهوه باشره و به هه موو وشه یه که ده چاکه ی بو دمنووسری، وا باشه به روویه کی خو شه وه وه لامه که ی بدمه وه.

{ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا } دنیا بن خودا له سهر هه موو شتی ک - سهلام کردن و شتی تر - خیسابتان له گهل دهکا: نه مه جهخت کردن و پی له سهر داگرتنی پئویستی وه لام دانه وه ی سهلامه.

{ ۸۷ } اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ } پهرو مردگار ته نیا خو ی خودایه، جکه له زاتی پاکی هه چ خودای تر نین، گه رانه وه ی هه موو ناده میراد بو لای خودای تاک و ته نیایه، زیندوو بوونه وه و سزاو پاداش و مرگرتنه وه له قیامه تدا

شتتیکى چه سپاوو حاشا هه ئه گره، پهر و مردگار له رۆژى قیامه تدا ئاده میزادان زیندوو دمکاته وه، بۆ حیساب و تۆله ستاندنه وه و پاداش و مرگرتنه وه {لَا رَيْبَ فِيهِ} هاتنى رۆژى قیامت شک و گومانى تیدا نیه و راستیه کی حاشا هه ئه گره، {وَمَنْ أَضَدُّ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا} کى به ئه ندازه ی خودا واده و به ئین و قسه راسته؟ واته: کس به ئه ندازه ی پهر و مردگار هه وائی راست نین، واده و به ئین و هه پشه ی کس و هکوو هی خودا نایه ته جی! هیچ خودا نین جگه له زاتى پاکى، پهر و مردگار هه خۆیه تی و بهس! زانست و زانیاری به سهر هه موو بوونه و مرده هه یه، رابوورد و داهاتووی ناگا لییه و هیچی ئی هون نابێ.

{فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ وَاللَّهُ أَرَكْسَهُمْ} ئه وه جیهه بۆ ئیوه؟ ئه ی موسولمانینه! جیتان ئی قه و ماوه؟ دوو هه ئویست و راتان بهرامبه ر به کوفرو دوو و پوه و ده کانه هه یه، خۆ به ئگه ی کوفرو خودانه ناسینیان روون و ناشکرایه، ئه وه جیتانه دمر بارمیان بوون به دوو کۆمه ل؛ کۆمه ئیکتان پاکانه یان بۆ دمکه ن و شایه دی خیر و باشه یان بۆ دمده ن کۆمه ئیکشیتان تانه یان ئی دمده ن و شایه دی ئه ومیان له سهر دمده ن که کافرن! ئه م دوو به رمکیه جیهه که وتۆته نیوان تانه وه؟ خۆ ئه وانه به ناشکرا کوفره که یان دیاره، خودا له رێگای حه ق لای داوون و خستوونه گومرا یه وه ئه وانه به هۆی یاخی بوون و سه رپێچی کردنی نامۆزگاری پێغه مبه رو شوین که وتنیان بۆ رێبازی به تال و هیچ و پووچ و دزایه تی کردنیان بۆ موسولمانان و پیلان گێران لییان و خۆباشدان و کۆچ نه کردنیان بۆ مه دینه ده لئی له سهر روو به کیشیان دمکه ن و سه ر شۆڕ و ریسوا و به د سه رووشتن...

{أَتْرِيدُونَ أَنْ تُهَدُّوا مَن أَضَلَّ اللَّهُ؟} نایا ده تانه وئ ئه وانه بگێر نه وه بۆ سه ر شه قومه رێگای نیسلام؟ له کاتی که ئه وانه به ئه نقه ست و به ده ستی خۆیان خۆیان گومرا کردووه، {وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا} که سی که خودا به هۆی کرده وه هه ئویستی خۆی رێگای ئی هون بکا و گومرا بووبی، تازه نایه ته وه سه ر رێبازی نیسلام و رێگای هیدایه ت نادۆزنه وه و که سیشیان ده ست ناکه وئ له م گومرا یه رزگاریان بکا، چونکه رێگای حه ق ناشکرا و نمایانه، پابه ند بوونه به پرۆگرامی سه روشت و رێنوما یی کردنی عه قلی ته و او کامل و به ر کردنه وه ی زانستی و بێ لایه ن و حه ق خوازی، ده ی که ئه وان ئه و هۆیانه به کار نه هێنن و پابه ند نه بن پێیانه وه هه رگیز له گومرا یی رزگاریان نابێ.

{وَأُولَٰئِكَ لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً} ئاواته خوازی ئه وه ن که ئیومه ش گومرا ببن و سه رتان ئی بشی و ئ و بچه خانه ی ئه وانه وه له کوفرو بیدینیدا یه کسان ببن و نایینی نیسلام له ناو بچی، ئه م ئاواته شیان له ومومیه: که زۆر ره قیان لی تانه و دوژمنی بابه کوشته تان و به ته و او متیش له گومرا یی و کوفردا رۆچوون! ئه وه هه ر به وه رازی نابن که بۆ خۆیان کافرن و گومرا ن ده یانه وئ خه لکی ته ریش و هکوو خۆیان مال و وێران بن! بۆیه پهر و مردگار موسولمانانی وریا کرده وه ترساندن له فیل و ته له که ی ئه وانه له هه وئ و تیکۆشانیان بۆ ئه و کاره ناپه سه نده.

{فَلَا تَخْذَرُوا مِنْهُمْ أُولَٰئِكَ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ} که وای تا له به رو و باو مرپان دلتیا نه بن دۆستایه تیان له گه لدا مه گرن، تا به لگه ی بی گومان و ساختان ده ست نه که وئ له سه ر موسولمانه تیان و کۆچ نه که ن بۆ مه دینه و بۆ خزمه تی نیسلام ئی نه برین، ئیوه پێیان باو مر مه که ن و هاوکاریان له گه لدا مه که ن. {فَبِأَن تَوَلَّوْا فَعَدُوهُمْ وَأَقْبَلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ} ئه گه ر به ناشکرا بشتیان له نایین هه لکردو له پێناو نایینی خودادا کۆچیان نه کرد بۆ مه دینه و له شوینی خۆیان مانه وه ئه وه بیانگرن و لییان بده ن و بیانکۆزن، له هه ر کات و شوینی که دمستان گه یشتن کۆیان ئی مه که ن و ده ستیان ئی مه پارێزن، له حه ره مدا بن یان له دهره وه ی حه ره م بن، هیچ کارگێری و لیپه سه راو متیان مه ده نی و به سه ر کاروباری ده و له تدا ناگاداریان مه که ن {وَلَا تَخْذَرُوا مِنْهُمْ وَلَٰكِنَّا نَصِيرٌ} مه یانکه نه یارمه تیدماری خۆتان بۆ لی دانی دوژمنی ترتان؛ بشتیان پێ مه به سه ن و به روایان پێ مه که ن! ئه مه جار پهر و مردگار دوو جوړ ئاده میزادی له وانه نیستنا کردووه.

{فَهَرَمَوْا:} {إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّثَاقٌ} یه که م: ئه وانه ی په یومندیان به گرۆه و تاقه میکه وه هه یه، که له گه ل موسولماناندا هاو په یمان و سویند خۆرن! په نا دیننه به ر ئه و که سانه ی له گه ل ئیومه دا عه ده و په یمانیان هه یه، ئه وانه حوکه میان و هکوو حوکه ی په یمان له گه ل به سه تووه کانتان.

{أَوْ جَاؤُكُمْ حَصِرَتْ صُدُورُهُمْ أَنْ يَقَابِلُوكُمْ أَوْ يَقَاتِلُوكُمْ قَوْمُهُمْ}. دووهم: که س و تاهه و گرۆی بێ لایه ن، ئه وانه ی پێیان ناخۆشه شه پرتان له گه ل بکه ن، بۆشیان ناکرێ یارمه تی ئیوه بده ن و له گه ل تاندا شه پ دژی ئه وان بکه ن! واته: به گوێره ی په یمان و به ئین، شه پ له گه ل موسولمانان ناکه ن له به ر په یومندی خزمایه تی و ره گه زایه تی و هۆزایه تیش شه پ له گه ل

نهوان ناکه ن عوزريان هميه!! { وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَاتِلُوكُمْ } نه گهر خودا بيويستايه به سهر ئيودا زالى دمکردن و نارمزوي شهر و شهرخوazy دمخسته دليانه وه و نهوانيش پاليان دمدايه پال دوژمنه گاني ترتان و سهنگهريان لي دمگرتن. { فَإِنْ اعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يَقَاتِلُوكُمْ } جا نه گهر نهوانه و هي تري واش گۆشه گير بوون و شهرريان له گهل نهکردن { وَالْقُوا إِلَيْكُمُ السَّلَامَ } دمستي ناشتيان بو دريژ کردن و زيانيان بي نه دمگه ياندن نه وه { فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا } نيوه بو تان نيه كه شهرريان له گهلدا بکهن، خودا ريگهي نهومتان نادا كه به ختو خوړايي دمست دريژي بکهنه سهرريان، همتا نهوان له سهر حالي خوړيان ناوا به گۆشه گيري به ردهوام بنو شهرتان له گهل نهکهن ئيوش نابي شهرريان له گهلدا بکهن!

{ سَتَجِدُونَ آخِرِينَ يُرِيدُونَ أَنْ يَأْمَنُوكُمْ وَيَأْمَنُوا قَوْمَهُمْ } تاقمو كۆرو كۆمه ليكي تريش همن موناقيق و دووړوون، لاي بيغه مبهرو هاوه لاني به روالهت لافي موسولمانيه تي لي دممن، بو نه وه ي پاريزگاري له گيان و مال و مندالي خوړيان بکهن، له ژيروهه له گهل كافره گاندان و چييان بي خوش بي نهوانه نه وه دمکهن، كافره گان چ بپهرستن نه وه دمپهرستن، لاي موسولمانه گان خودا بپهرستن و دكوو تريش خوانه ناسن. { كُلُّ مَا رَدُّوا إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكِسُوا فِيهَا } همرکاتي قه و مو هۆزه گانيان بانگيان بکهن بو شهر کردن له گهل موسولماناندا زوو ناماد مياشي پيشان دممن و پال له دوژمن دممن و دژي موسولمانان شهر دمکهن، له هه موو دوژمنيک دوژمن ترن.

{ فَإِنْ لَمْ يَعْتَزِلُوكُمْ } نه گهر وازيان له هه لويستي دوژمنكاري و دژايه تي نه هينا و گۆشه گير نه بوون { وَيُلْقُوا إِلَيْكُمُ السَّلَامَ } دمستي ناشتيان بو دريژ نهکردن و، به ملکه چي ناشتيان نه خسته روو { وَيُكْفَرُوا بِآيَاتِهِمْ } دمستيان له شهر کردن نه کيشايه وه ههر سوور بوون له سهر جهنگ کردن له گهل تان نه وه { فَخَذَرُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ } بيانگرن، لييان بدن، بيانگوزن، له ههر شوينيک دمستان کهوتن، دمستيان لي مه پاريزن و گويان لي مه که نه وه.

{ وَأُولَئِكَ } نهوانه ي ناوا هه لويستيان دوژمنكاري و دووړوويي و بي واده يي و به لئين شکيني و دژايه تي کردني نيسلامه.

{ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا } گيپراومانه بو نيوه به سهر يانه وه به لگهي به هيژو ناشکرا، به هانه ي رهواتان به دمسته و ميه بو کوشتن و برين و گرتنيان.

وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا أَنْ يَقْتُلُوا مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاؤًا وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَى أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَدَّقُوا فَإِنْ كَانُوا مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ وَهُمْ مُؤْمِنُونَ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَى أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٢﴾ وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِّدًا فَجَزَاءُ مِثْلِهِ بِحَيَاةٍ يَحْيَىٰ لَهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا ﴿١٣﴾ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّا صَرَّفْنَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فِتْنَةً أُولَٰئِكَ يَلْعَنُونَ لِمَنْ أَلْفَىٰ إِلَيْكُمْ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَوَسَدَ اللَّهُ مَكَانَهُمْ كَثِيرَةً كَذَٰلِكَ كُنْتُمْ مِّن قَبْلُ فَمَنْ أَلْفَىٰ اللَّهُ عَلَيْهِمْ فِتْنَةً أُولَٰئِكَ اللَّهُ كَانُوا يَمَاقِلُونَ خَبِيرًا ﴿١٤﴾

{ وَمَا كَانَ لِيُؤْمِنُوا أَنْ يَقْتُلُوا مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاً } رهوا نيه و ناگونجي به هيچ جوړيک ريگا نادري و نه دراوه كه موسولمان موسولمان بكوژي! چونكه په يومندي موسولمان به موسولمان په يوهندي برياه تي و روحيه، په يوهندي عه قيده و هه لويست و مهبهسته! كه وايي زور ناسروشتيه، زور نه گونجاو و نارده وايه، تاوانيكي گه وره و دمستريزيه كي بي وينه يه، كه موسولمان موسولمان بكوژي! مه گهر به هه له موسولمانيك موسولمانيكي له دمست بكوژي، كوشتني به هه له نه وميه بكوژ نه و كرده وميه كه سهر دهكيشي بو كوشتنه كه به نه نقه ست نه يكاو مهبهستي نه بي، يان مهبهستي به كرده وه كه كوشتني كوژراوه كه نه بي يان مهبهستي كرده وه كه گيان له دمست داني ئاده ميزاد نه بي (ومن) نه گهر موسولمانيك نه و كارساته ي له دمست قه و ما «قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاً» موسولمانيكي به هه له كوشت «فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُّسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ» نه بي كويله يهك - نيرينه يان ميينه - نازاد بكاو خوښيښ بدا به كه س و كاري كوژراو.

واته: سزای کوشتنی به هه‌له دوو شته: یه‌که‌م دهبی کۆیله‌یه‌کی موسولمان نازاد بکا. دوو‌م خوین و به‌هاش بدا به کەس و کاری کوژراو!

{إِلَّا أَنْ يَصُدَّقُوا} مه‌گەر کەس و کاری کوژراو بکوژ عه‌فوو بکەن و گەردنی نازاد بکەن، ئەو کاتە لەسەری لادەجێ چونکە ئەو خوینە بۆیە پێویست کراو بۆ دلدانە‌وه‌ی ئەوان و کە‌لێن پەر کردنە‌وه‌ی کوژراو بۆ ئە‌وه‌ی دۆژمانیەتی نە‌که‌وێتە نیوان کەس و کاری کوژراو و بکوژ‌موه، ئە‌گەر کەس و کاری کوژراو بۆ خوێان عه‌فووی بکەن و وازی ئی بێن دەسه‌لات و سه‌لاحییه‌تی خوێانه!

جا {إِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ وَهُمْ مُمْرِنٌ} ئە‌گەر ئەو کوژراو له خێل و هۆزێکی دۆژمن بوو، کوژراو‌که بۆ‌خۆی موسولمان بوو، {وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ} پێ‌ویسته بکوژ کۆیله‌یه‌کی موسولمان نازاد بکا بۆ کە‌فەر‌تی گونا‌هه‌که‌ی. به‌لام {وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ يَتِيكُم وَيَتَّهِمُ مِثْلَ} ئە‌گەر کوژراو‌که له خێل و هۆزێک بوو، له نیوان ئێ‌وه‌و ئە‌واندا پیمان و به‌لێن هه‌بوو کەس و کاره‌که‌ی ئە‌هلی زیممه‌ بوون، یان ئا‌گر په‌رست و حه‌ریی بوون به‌لام ئا‌گر به‌ست هه‌بوو له نیوان ئە‌وان و موسولماناندا ئە‌وه {فَلْيَبِئْهُ سَلَامَةً إِلَىٰ أَهْلِهِ} دهبی خوینی کوژراو‌که بدن به کەس و کاری، جا کوژراو‌که بۆ‌خۆی کافر بێ یان موسولمان بێ دهبی بکوژ خۆی، یان خزمه‌کانی به‌پێی جو‌ری کوشتنه‌که خوینی ته‌واو بدن به کەس و کاری کوژراو‌که، وێ‌رای ئە‌وه‌ش {وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ} دهبی بکوژ کۆیله‌یه‌کی موسولمانیش نازاد بکا...

{فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامَ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ} کە‌سیک کۆیله‌ی دەست نە‌که‌وت به‌م جو‌ره کۆیله هه‌ر نە‌ما‌بوو، کۆیله‌یی بنه‌پر بوو‌بوو، وە‌کوو سه‌رده‌می ئیستا که سه‌رده‌می مافی مرو‌قه‌و گواپه له سه‌رانسه‌ری جیهاندا کۆیلا‌یه‌تی و به کۆیله کردن قه‌ده‌غه‌یه، یان دەسه‌لات و دارایی نه‌بوو و به‌نده نازاد بکا، ئە‌وا دهبی دوو مانگ به‌بێ ناوه‌ند تی خست به رۆ‌ژوو بێ {تَوْبَةً مِّنَ اللَّهِ} په‌روم‌دگار، ئە‌م یاسایه‌ی بۆ داناون کردویه‌تی به تۆ‌به ئی قه‌بوول کردن بۆ‌تان و رە‌حه‌مه‌ت و به‌زە‌یی و پاک کردنه‌وه‌ی د‌ل و د‌ه‌روونت‌ان له ئاکام و ئە‌نجامی کە‌مه‌ره‌خه‌می و گوێ بێ نە‌دان و کە‌م تیفک‌رینتان که سه‌ری کێ‌شا به وە‌دی هاتنی تاوانی ئاده‌میزاد کوشتن به‌هه‌له {وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا} په‌روم‌دگار هه‌موو کات ئا‌گاداره به‌سه‌ر نیاز و هه‌ست و خوستی د‌ل و د‌ه‌روون دا و د‌م‌زانی به جی له چ‌ل‌گی تاوان پاک ده‌بیته‌وه، د‌م‌زانی که بکوژی به هه‌له دەستی ئە‌نقه‌ستی له

تاوانه‌که‌دا نیه، تۆ‌له‌ی کوشتنه‌وه‌ی له‌سه‌ر دانە‌ناوه {حَكِيمًا} داناو حە‌کیمه له دانانی شه‌ریعه‌ت و یاسادا، پێ‌گومان دیاری کردنی خوین له کوژرانی به هه‌له‌دا بۆ کە‌لێن پەر کردنه‌وه‌ی کوژراو، ئە‌وه‌په‌ری حە‌کمه‌ت و به‌رژه‌ومندی تێ‌دا‌یه بۆ کە‌س و کاری کوژراو بۆ بکو‌ژی‌ش.

{وَمَنْ يَقْتُلْ مُّؤْمِنًا مُّتَعَمَدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا} کە‌سیک به ئە‌نقه‌ست موسولمانێک بکو‌ژی سزای تاوانی ئە‌و کوشتنه‌ی ئا‌گری دۆ‌ژه‌وه هه‌تا هه‌تایه، یان (ما‌وه‌یه‌کی دو‌ورو درێ‌ژ) تێ‌دا ده‌می‌نێته‌وه، {وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا} خودا خه‌شم و غه‌زبه‌ی لێ‌یه‌تی و تۆ‌له‌ی ئە‌و تاوانه گه‌وره‌ی ئی دە‌ستێ‌نی و ریس‌وای ده‌کا و له رە‌حه‌مه‌ت و به‌زە‌می خۆی دو‌وری ده‌خاته‌وه و نه‌فرینی ئی ده‌کا و سزای گه‌وره‌و به‌ئێ‌شی بۆ داناوه.

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا} ئە‌ی ئە‌و کە‌سانه‌ی ئیمان‌تان هێ‌نا‌وه‌و موسولمان بوون {إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ} ئە‌گەر رۆ‌یشتن بۆ جه‌نگ له‌گه‌ڵ دۆ‌ژمنان له‌و ده‌قه‌رو هه‌ر‌یمان‌ه‌ی تێ‌ی ده‌جن، کە‌سانێ‌کتان بینی لێ‌یان که‌وتنه گومان‌ه‌وه ئاخۆ موسولمانه یان نا؟ ناشتی خوا‌زه یان شه‌ر‌خوا‌زه؟ {تَقْتُلُوا} لێ‌کۆ‌لێنه‌وه‌ی تێ‌دا بکە‌ن، هه‌ول بدن بزانن چی‌یه‌و جی نیه‌، کێ‌یه‌و چ کە‌سه، موسولمانه یان کافره؟ {وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْقَى إِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتَ مُّؤْمِنًا} به‌و کە‌سه مه‌لێن که خۆی ته‌سلیمی ئێ‌وه کردو سه‌لامی خ‌وای ئی کردن و ئە‌وه‌ی د‌ه‌رخست که موسولمانه پێ‌ی مه‌لێن، تۆ موسولمان نی و به‌ قیل خ‌وت به موسولمان نیشان ده‌ده‌ی! ئە‌وه کاری ئێ‌وه نیه‌، ئێ‌وه له‌سه‌رتانه کار به‌ ظاهیری ح‌ال‌یان بکە‌ن نه‌ک بیا‌نوویان پێ بگرن به‌وه‌ش {تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا} بتانه‌وئ مال و سامانی د‌و‌نیاتان ده‌ست که‌وئ! تالانی بگرن {فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَانِمٌ كَثِيرَةٌ} لای خودا رزق و رۆ‌زی زۆ‌رو زه‌به‌نده هه‌یه، نیه‌مه‌ت و مال و سامانی بێ ئە‌ندازه‌ی هه‌یه گه‌نجینه‌ی ئاسمان و زه‌وی لای ئە‌وه، هه‌ول بدن به‌ رێ‌گه‌ی خودا په‌رستی به‌ده‌ستی بێن، ئە‌وه باش‌تره بۆ ئێ‌وه، نابێ به‌ هه‌ج جو‌ریک کارێک له‌و شێ‌وه کاره‌ی کرد‌وتانه بیکه‌نه‌وه، نابێ له‌خ‌وتانه‌وه ح‌وکم بدن به‌سه‌ر خه‌ل‌ک‌دا به‌ کوف‌رو خوینی به‌ حه‌للان بزانن، به‌بێ به‌ل‌گه پێ‌تان وابێ ئە‌و هه‌ل‌س و که‌وته‌ی نواندی به‌رامبه‌رتان بۆ خ‌و‌پاراستن و مال پاراستن بوو! {كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِّن قَبْلُ} ئێ‌وه‌ش له‌وه‌پێ‌ش وە‌کوو ئە‌و وابوون، به‌نه‌ی‌تی ئیمان‌تان هێ‌نا‌بوو موسولمان بوونی خ‌وتان له‌ موشریکه‌کانی

مه‌ککه دهماردموه، دواپی موسولمان بوونی خوتان ناشکرا کرد، نهم کابرایه نیوه کوشتان نه‌ویش نیمانی خوی له کافرمان شاردبوووه و له‌ومپیش نه‌ویراوه لای قه‌ومه‌که‌ی نیمانه‌که‌ی ناشکرا بکا که نیوه‌ی بینوه بیرو باومری خوی دمرخستووه {فَمَنْ اللَّهُ عَلَيْكُمْ} خودا منه‌تی خوی به‌سمر نیوه‌دا باراند، ریگای کۆچکردنی پیدان، به‌هیزی کردن توانیتان بانگه‌وازی نیسلامی به ناشکرا هه‌لبدن.

یان مانای وایه نیوه‌ش و مکوو نه‌و کابرایه‌ی که به‌تۆمه‌تی کوفر کوشتوو‌تانه نیوه‌ش ناوا کافر بوون، خودا منه‌تی خوی به‌سهردا کردن هیدایه‌تی دان بۆ موسولمان بوون هی واتان هه‌بوو همر له‌یه‌که‌م جارموه به ریک و پیک و له‌ناخه‌وه نیمانی هی‌ناو موسولمان بوو، هی واشتان هه‌بوو له‌سهرم‌تاوه له‌ترسان و بۆ پاراستنی مال و منداڵ و گیانی، موسولمان بوو، دواپی ورده ورده له نیسلام تیگه‌یشتن و نیمانه‌که‌یان جینگیر بوو!

نهم‌جار په‌رومردگار جاریکی تر جه‌ختی له‌سهر توپژینه‌وه و لی‌کۆلینه‌وه و وردبوونه‌وه کردموه و سه‌رمووی: {فَتَيَسِّرْ} روونی بکه‌نه‌وه بئ لی‌کۆلینه‌وه و وردبوونه‌وه پرکیشی هیچ کاریک مه‌که‌ن، هه‌رکاریک تاوی دمه‌نی به‌لگه و نیشانه‌کانی بزنان پاش بچه‌ بنج و بنه‌وانی، به گومانی سه‌رپیتی و بئ به‌لگه کار مه‌که‌ن هه‌تا شته‌که روون نه‌بیته‌وه بریار مه‌دن! چونکه بۆ حوکم کردن به نیمانی ئاده‌میزاد شیوه و روخساری دهرکی کیفایه‌ته. {إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا} دلتیابن که‌خودا ناگاداری کردموگانتانه، ناگای له حال و چۆنیه‌تیتان هه‌یه، به نیه‌ت و مه‌به‌ستتان ده‌زان، پاداش و سزاتان دمه‌تاه‌وه له‌سهر نیه‌ت و هه‌لو‌یست و کردموستان حیسانتان له‌گه‌ل ده‌کا.

{لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ} یه‌کسان نین نه‌و موسولمانانه‌ی به‌هانه‌ی نه‌چوون بۆ غه‌زایان نیه و که‌م نه‌ندان نین له‌گه‌ل نه‌و موسولمانه جه‌نگاوهرانه‌ی به مال و گیان تیده‌کۆشن و خویان له ریگه‌ی خودادا به‌خت ده‌که‌ن! ده‌چن بۆ به‌رمنگاری کافران و هه‌میشه سه‌ریان له ری دایه بۆ جه‌نگان له پینا و بلا و کردنه‌وه‌ی نایینی نیسلام و به‌رز کردنه‌وه‌ی نالای «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ»، چۆن نه‌وانه‌ی له غه‌زای به‌در خویان پاش داو به‌بج بیانوی ره‌وا ناماده‌ی غه‌زایه‌که نه‌بوون ده‌چنه ریزی نه‌و جه‌نگاوهرانه‌ی که به جه‌ماس و سه‌رگه‌رمییه‌وه به‌شداری جه‌نگه‌که‌یان کردو

لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٥﴾ دَرَجَتَيْنِ وَهُوَ وَعْدُهُ وَرَحْمَةً وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ طَالِمًا أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضَ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا قَالُوا لَكَ مَاؤُهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٧﴾ إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَمْتَدُونَ سَبِيلًا ﴿٨﴾ قَالُوا لَكَ عَسَىٰ أَنْ يَغْفُوَ عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٩﴾ وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَمِثْ فِي الْأَرْضِ مُرْعًا كَبِيرًا وَسَعَةً وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٠﴾ وَإِذَا ضَرَأْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا أَعْدَاؤُمْ يُبِينًا ﴿١١﴾

به‌وپه‌ری جه‌ماس و لی‌بوورده‌مییه‌وه جه‌نگان و دوژمنیان شکاند؟ به‌لام په‌رومردگار کۆمه‌لیکی جه‌رت کرد له چوون بۆ غه‌زا، که به‌هانه‌ی ره‌ویان هه‌یه بۆ نه‌چوون، و مکوو نه‌خۆش و کوپرو شهل و سه‌قه‌ت، نه‌مانه هه‌رچه‌نده ناماده‌ی غه‌زاکه نه‌بوون به‌لام چونکه به دل پینان خۆش بوو ساغ بوونایه و به‌شدارییان بکردایه، هه‌مان پاداشتی بۆ به‌شدار بوومکان هه‌یه بۆ نه‌وانیش هه‌یه.

{فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً} په‌رومردگار پله و پایه‌ی جه‌نگاوهرانی زۆر به‌رز کردۆته‌وه به‌سهر نه‌وانه‌دا که به‌بج عوزر خویان پاش داوه له جیهاندا به‌گه‌شه‌و به‌زی سه‌رکه‌وتن و ده‌ستکه‌وتی تالان و ناوبانگی مه‌ردی و نازیه‌تی، له قیامه‌تیشدا به پله و پایه‌ی به‌رزى بئ ویتنه‌ی به‌هه‌شت و پاداشی زۆر گه‌وره فراوان.

{وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ} په‌رومردگار به‌لینی چاکه و پاداشتی باشی داوه به نه‌وانه‌ی ناماده‌ی غه‌زاکه بوون و نه‌وانه‌ی له‌به‌ر عوزرو بیانوی ره‌وا نه‌یان‌توانیوه ناماده‌ی ببن و به‌دل ناواته‌خواز بوون بچوونایه و بۆیان نه‌لواوه بچن. نهم دوو

تاقمه همدوو لایان له بهر بیر و باومری ته و اوایان، بههوی ئیخلاص و نیهتی راستیان و پری کردموه و ههلوئستیان شایانی پاداشی باشی پهرومردگارن.

{وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا} خودا پله و پایه جهنگاوران و خۆبهخت گهرانی بهرز کردوتهوه بهسهر نهوانه که بهه عوزری رموا خویان له چوون بۆ غمزا پاش داوه، پاداش و بهخششیک زۆرو گهوهی بۆ داناون که بریتیه له **{دَرَجَاتٍ مِّنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً}** پله و پایه بهرزو شکدار، خانوو بالهخانهی دلگیرو بهرزو رازوه، که زانین نهندازو ریژهی خۆشی و باشیان له توانای ئادهمیزاددا نیه!!

همروهه ئهجوو پاداشی تریشیان ددهات و هککو لیخوش بوون و جاوبۆشی کردن له تاوانیان، رزاندنی رحمت و بهرهکهتی خۆی بهسهریاندا.

{إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ} نهوانه فریشته له کاتی تهواو بوونی تهمنیان گیانیان دهکیشن و له بارو زروفتیکدا بوون ستهمیان له خویان کردوه، بهوه که له مهککه کۆچیان نهکردوه، بهه عوزرو بههانهی رموا رازی بوون که له ولاتی کوفردا بهمیننهوه و پهیومندیان به پیغهمبهرو هاوهلانی نه کردوه **{قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ}** فریشتهکان به شیوهی تانه و توانج و تهشهر لیدان پێیان دهئین، دهربارهی نایین و مزعتان چۆن بووه ههلوئستان چی بووه؟ چۆنتان رۆژگار بهسهر دبهرد؟ واته: ئیوه هیچ ههلوئستیکی مهردانهتان نهبووه ریگای کۆچ کردن و دهرباز بوونتان ههبوو که چی کۆچتان نهکرد **{قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ}** نهوانیش له کاتی گیانهلاودا وهلامیک ددهنهوه ریسواییه پێیان وایه عوزره، بهه عوزر دپننهوه و پاساوی کۆچ نهکردنهکهیان ددهنهوه بهلام عوزر هینانهوهکهیان بێ بنج و بنهوانه، دهئین: ئیمه له مهککهدا بێ دمهسلات و زهبوون بووین، نهمانتوانی و نهمانوئیرا رپورسمی ئایینی بهجی پێنین، ههمیشه له ژیر زهبرو زهنگی نهواندا بووین، کهس نهبوو لهسهرمان به جهواب بێ، دهمستی ستهمکارمان ئی دوور بخاتهوه، یارمهتیمان بدا!!

ئیت فریشتهکان که ئهم عوزرو پاساوی نهوانیان بهلاوه بێ بنج و بنهوانه زیاتر سهزمهنتیان دهکهن **{قَالُوا: أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا}** پێیان دهئین: ئایا زموی خودا پان و پۆر نهبوو؟ ریگای کۆچ کردن و ههلهاتنتان نهبوو؟! نهتاندتوانی ئهو شوینه بهجی بێل و کۆچ بکه؟! کهوا بوو

هوی راستههینه که ئیوه کۆچتان نهکردوه، بهو زهلیلی و ژیر دهمستی و ماف پێشیل گراویه مانهوه، بێ دمهسلاتیتان نهبوو بهلکوو خۆشهویستی مال و سامان و خۆپهرستی و بهرزمووندی تایبهتیتان ئیوهی له ولاتی کوفردا هیشتبوومه، نهگینا دمانتوانی کۆچ بکهن بۆ ولاتیک که ولاتی ئیسلامه، بهسهر بهرز و ئازادی ژانی تیدا بهسهر بهرن، خواپهرستی تیدا بکهن؛ دمانتوانی کۆچ بکهن بۆ مهینه و پهیومندی بکهن به پیغهمبهروه ژماره موسولمانان زۆر بکهن و ترس بخهنه دلی کافرانوه، که نهومتان نهکردوه خهتابارن، ستهمکارن، ستهمتان له خۆتان کردوه. **{فَأُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ}** ئهو ستهمکارانه، ئهو کهمهترخهم و گیل کهزابانه، شوینی حهوانهومیان دۆزهخه، چونکه کۆچ کردن لهسهریان ههرزی عهین بووه و نهیانکردوه، ههلاتن له ولاتی کوفر پێویست بووه نهجامیان نهداوه **{وَسَاءَتْ مَصِيرًا}** دۆزهخ خراپ شوینیکه ههرچی تێیدا به بۆیان خراپه و نهزیهتیاں ددها، ناگر دمیانسووتینی ناوو ههوی ههمووی دوکهل و هاله و گرو ههلقرجانه، دنگو و سهدا ههرناله و دادو فیغان و هاوار هاوار!

{إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ} مهگهر زهبوون و بێ دهرمتان و پهک کهوتهکان نهه بێ له بیاوو ژن و مندال که **{لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً}** توانای دهرباز بوونیان نیه، ناتوانن کۆچ بکهن، **{وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا}** شارمزانین، له ریگا ترسی تیدا چوون و به هیلاک چوونیان ههیه، نهوانه عوزریان ههیه.

{فَأُولَٰئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَغْفِرَ عَنْهُمْ} نهوانه هومید ههیه که خودا لێیان خۆش بێ و له تاوانی کۆچ نهکردن عهفوویان بکا، ئهمه ئهوه دهگهیهنێ که کۆچ کردن له ولاتی کوفرموه بۆ ولاتی ئیسلام کاریکی چهسپاوو جهخت لهسهر گراو بووه، تهناوت نهوانه که عوزری کۆچ نهکردنیشیان ههیه تهگهر کۆچ نهکهن لیخوش بوون لێیان له نیوان خۆف و رهجا دایه!! **{وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا غَفُورًا}** پهرومردگار ههمیشه خاومنی عهفوی زۆرو بێ سنووره لیخوشبوو لیبووردوه، لهو تاوان و سهپێجیانهی که عوزرو بههانهیان ههیه، گوناهاکانیان دادمپۆشو و خاومنهکانان ریسوا ناکا!!

{وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ} کهسیک کۆچ بکا له پێناو سهرخستنی ئایینی خواداو مهبهستی رهزامهندی خودا بێ، پایهندی بهرنامه و مهنههجي خودا بێ، خهریکی نهجامدانی

نەمرکە ئایینییهکان بئى وەككو پئویسته ئەمە {يَجِدُ فِي الْأَرْضِ مُرَاعِمًا كَثِيرًا} شوینی کۆچ کردنی باشی دەست دەکەوی، بەکی ناکەوی، زەوی خودا فراوان و پان و پۆره جیگای حەوانەوی وەهای دەست دەکەوی کوپرای دوزمانی دابی، خەفەتی پئى بخۆن {وَسَمَةً} وپرای رزگاری و نازادی و سەرفرازی شوینی پئى خێرو بەرەمەکتی دەستگیر دەبی، دوور دەبی لەو شتانەى که نازاری دەمدن تووشی خێرو خۆشی دەبی!

{وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكُهُ الْمَوْتُ} کەسێک لە جیگا و شوینی خۆی دەریجی و کۆچ بکا مال و مندال و کەس و کار و زیدی بەجی بئێ! پێش ئەوی بگاتە مەدینەى (مەمورە) یان ولاتی ئیسلام - بمرئ ئەو {فَقَدْ وَفَّعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ} خودا پاداشی باشی بۆ ئەو لەسەر خۆی پئویست کردوو، خودا بۆخۆی دەزانی چۆن پاداشی دەماتەو، تەنانت ئەگەر هەر لە دەرگا چوو دەری و مردو تووشی هیچ دەردی سەری و گیرمە کێشەش نەبی! چونکە نیەتی راست و نیازی پاک بەسە بۆ دەست کەوتنی ئەو پاداشە گەورەى که خوا لەسەر خۆی بۆ ئەوی پئویست کردوو. {وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا} بەرومردگار هەمیشە لیخۆشبوو بە بەزمیە بۆ ئەو کۆچکارانەى ولاتی خۆیان بەجی دێن.

{^{۱۰۱}وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ} کاتی لە ناو ولاتا کۆچ و کۆچبارتان دەکردو دەچوون بۆ سەفەر {فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ} گوناھتان ناگات و چ خراپیهکی تێدا نیە: که لە نوێژە حەوار رکاکییهکان کورت بکەنەو، لە حیاتی حەوار رکات دوو رکات بکەن! {إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْشِكُمْ الْإِنْسَانُ كَفَرًا} ئەى پێغەمبەرى خودا! گەر ترسی ئەومەتان هەبوو کافرەکان تووشی فیتنەتان بکەن: بتان گرن، یان بتانکوژن، یان هەر شتیکی که دوزمن لەگەڵ دوزمنی دەکا، یان ترستان لە جەتە و رێگر هەبوو، بەم شیوە دوزمن، خەریک بوونتەن بە نوێژەو بە هەل بزانى بۆ ئەوی بەسەرتاندا زال ببەن، ئەو ئەو هەلەیان بۆ مەرەخسێن، بەلکوو نوێژەکانتان کورت بکەنەو بە جۆریک که ماوەی نوێژ کردنەکانتان ئەومەندە نەبی دوزمن بتوانی تێیدا لێتان نزیک بێتەو و پەلامارتان بدا! {إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا أَعْدَاؤُكُمْ مُبِينًا} چاک بزانن که کافرەکان دوزمنی سەر سەخت و راستەقینەى ئیون، هەرکاتى هەلیان بۆ هەلبکەوئى دەمقۆزنەو دەستتان لێ دەومەشێن، پەلامارتان دەمدن و بەسەرتاندا زال دەبن کەوابوو: هەلیان بۆ مەرەخسێن و مەهێلن بە مەبەستی پیسی خۆیان بکەن!

وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا بَأْسِلِحَتِهِمْ فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِنْ وَرَائِكُمْ وَلْتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَى لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ وَذَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ مَيْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ أَذًى مِنْ مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ وَخُذُوا حِذْرَكُمْ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ^(۱۰۲) فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَادْكُرُوا اللَّهَ عِيمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْفُورًا ^(۱۰۳) وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ إِنْ تَكُونُوا تَأْلُمُونَ فَلِئِنَّهُمْ يَأْلُمُونَ كَمَا تَأْلُمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ^(۱۰۴) إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ بِالْحَقِّ لِنَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَبَكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَالِيفَيْنِ حَصِيمًا ^(۱۰۵)

{^{۱۰۲}وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ} ئەگەر تۆ ئەى

محمد! یان ئەو کەسەى جیگری تۆیە لە پێشەوایانى موسولمان، لە ناو کۆمەڵیک موسولماندا بوویت و لە بەرامبەر سوپای کوفردا وەستا بوون، ویستت نوێژیان پئى بکەى، کاتى نوێژ ھاتبوو، بانگو قامەت درا بوو، سوپای موسولمانان بکە بە دوو تاقە {فَلْتَقُمْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ مَعَكَ} با کۆمەڵیکیان لەگەڵ تۆ رکاتى یەکەم بە جەماعەت بکەن {وَلْيَأْخُذُوا بَأْسِلِحَتِهِمْ} با جەك و پئویستیاتی شەپ و بەرگری خۆیان پئى! بۆ ئەوی دواى تەواو بوونی نوێژ یەكسەر بچنە بەرامبەر دوزمن که لەوانەى پەلاماریان بدا!

{فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِنْ وَرَائِكُمْ} ئەگەر ئەم تاقە (تاقەى یەكەم) چوونە سوژدە با تاقەى دووهم لە پاشەوە پارێزگارییان بکەن، چونکە نوێژکەرى نوێژی ترس بە زۆرى لە کاتى چوونە سوژدەدا پئویستی بە حەرس و پارێزەر هەیه، چونکە لەو کاتەدا دوزمنى بەرامبەر نابینی! ئەمجار که هەلسانەو بە رکاتى دووهم ئەتۆ لەسەرماى رکاتەکەو

راپووهسته با دهمسته یه کمه بؤ خویان رکاتی دووهم و ته حیات نه منجم بدمن و سه لام بدمنه وه به چه که وه بچن بؤ بهرامبر دوزمن و ناماده ی بهرگری بن! **{وَلَقَاتِ طَائِفَةً أُخْرَىٰ لَمْ يَصْلُوا}** با دهمسته که ی تر که نویژیان نه کردووه بین له پاش تووه نویژ دابهستن بؤ جه ماعت **{فَلْيَصْلُوا مَعَكَ}** با رکاتی که له گهل تودا بکه که بؤ تو دهمیته رکاتی دووهم و بؤ نهوان رکاتی یه که مه، نه مجار تو له ته حیاتدا چاومروانی نهوان بکه با بؤ خویان هه لسه وه رکاتی دووهم تهواو بکه و نه مجار ته حیات له گهل تو بخوینن و سه لامیان بین بدمروه، بهم جوړه دهمسته یه کمه شهرمی (الله اکبر) نویژ دابهستیان بین بپا، دهمسته ی دووهمیش شهرمی سه لام دانه وه له گهل تو یان بین بپا، **{وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ}** با نه دهمسته ی دووهمیش وریابن و خه زمری خویان و مربرگرن و چه که کانیاں بین و له کاتی نویژ کردندا دایان نه نین! **{وَدَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْعِيَّتِكُمْ}** دوژمنی کافرو سهرسه ختتان ناواته خوازی نهومیه: که نیوه به هو ی نویژوه ناگاتان له چه که و پیوستیه کانی جهنگ نه مینی و غافل بن **{فَيَمْلِكُونَ عَلَيْكُمْ مِثْلَةً وَاحِدَةً}** هه لسه تتان بؤ بینن و غافل گیری په لامارتان بدمن و هه لکوتنه سهرتان و سهر بکیشی بؤ کوشتن و برینی خوتان و تالان و برؤ کردنی شت و مه که کانتان. **{وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ أَذًى مِّن مَّطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ}** گونا هتان له سهر نیه نه گهر هه لگرتنی چه که تووشی نارده تیه کی زوری دهمکردن، یان له شو و لارتان به باران ته پ بوو بوو، یان نه خووش بوون، تاوانبار نابن نه گهر چه که کانتان دابننن و خوتان وشک بکه نه وه، یان تیماری برینتان بکه، یان خوتان بکه نه وه بؤ نه وه ی پزیشک فه حصتان بکاو نه م جوړه عوزرانه! **{وَاخْذُوا حِذْرَكُمْ}** خه زمر و مربرگرن و وریا و ناگادار بن **{إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا}** دلتیا بن پهرومردگار سزای به نیش و ریسوا که ری بؤ کافره کان ناماده کردووه، له جیهاندا زال بوونی موسولمانان به سه ریاند او ژیر دهمسته کردنیان که ژیر دهمسته یی و تیشکان شتیکی زور ناخو شه، له قیامه تیشدا سزای هه میشه یی و نه پراوه له ناو دوزه خدا...

{فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَادْكُرُوا اللَّهَ} هه رکاتی نویژی ترستان بهو شیوه ی باسکرا نه منجم داو سه لامتان دابه وه، نه مجار له بهر خوتانه وه له دلی خوتاندا یادی خودا بکه به هه موو شیومیه که **{قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ}** به

راپووهسته به دانیشتنه وه به پراکشانه وه، له هه موو کاتو شویننیکدا یادی نیعمه تو به خوش و به لنین و یارمه تی دانتان له دونیاداو دهمسته کی پاداشی قیامه تو به مراد گه یشتنتان بکه. **{فَإِذَا أَطْمَأْنَنْتُمْ}** نه گهر دلتیا بوون و ترستان نه ما بهم جوړه شهر کوتای هات، گهرانه وه بؤ زیدو نیشتمانی خوتان نه وه **{فَاقِيمُوا الصَّلَاةَ}** نویژه کانتان به تهواوی و به ناسایی بکه، روکن و شهرته کانیاں به ریک و پیک نه منجم بدمن.

{وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ} زمعیضو لاواز مه بن له ناست شهر کردن له گهل دوزمندا، که له نویژ بوونه وه هه میشه چوست و چالاک و پیشمهرگه بن، ناماده ی شهر کردن و هیرش بردن و بهرگری کردن بن، دوو دل مه بن له چوونه گورمپانی شهر یه که لا که مروه (حاسم) له گهل دوزمن، به بیانوی نه وه ی ماندوو دمبن بریندار دمبن، دهموزرین، نه وانیش و همکو نیوه گؤشت و خوینن **{إِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ}** نه گهر نه وه بکه نه بیانوو که نیش و نازارتان پیدمگا، نه وه بیگومان نه وانیش نیشیان بین دمگا و همکو نیوه نیشتان بین دمگا، نه وانیش نادمه یزادن و خورادمگرن نه دی بوجی نیوه خوراناگرن؟؟ **{وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ}** نیوه نومیده وارن که خودا نایینی حه ق و راست و ریک و پیکتان به سهر هه موو نایینیکدا سهریخا، چاومروانی پاداش و به هه شتی بهرین و رازاون، خوداش به لنین یه کی له دوو شته باشه کانی پیداون، یان سهرکه و تن و سهره رازی و نازادی یان شهید بوون و چوونه ناو به هه شت!!

{وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا} پهرومردگار ناگادارو زانایه به حالی نیوه **{حَكِيمًا}** دانایه لهو شتانه دا هه رمانتان بین دمگا، یان نه هیتان لی دمگا، شتی که ناخاته سهر شانتان بهرژه وه مندی دونیاو قیامه تی نیوه تی دا نه بن، ههرچی پیتان ده لی: به گویره ی دانایی و زانایی خوی سوودی نیوه تی دا یه بؤ بهرژه وه مندی نیومیه!

{إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ} نه ی پیغمبر! نیمه فورنانه مان بؤ ناردووی که بریتیه له پرؤگرام و یاساو شهریه تی حه ق و عدل: لایه نگیری و مامه حه مه یی بؤ هیچ لایه که قبول ناگا، نایه وی ستم له هیچ کهس بکری ته نانه ت نه گهر نه وه که سه موسولمانیش نه بن! نیمه نه وه فورنانه مان بؤ ناردوویته خوار: که بریتیه له حه ق و راستی: هه موو شتیکی حه ق و راسته، هه والی راسته، هه رمانی دروسته، حوکی ره وایه، حه ق بیژه راستی خوازه **{لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ}**

بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ} بُوَ شهوی دادورانه له نیوان نادمیزاداندا
 حوکم بکمی، یهو شیوه نیگات بُو دمنیرم و فیرت دهکم
 کیشی خه لک حمل بکمی، تهر ازوی عه دالمت خوار مه که،
 به گویره نیگا حوکم بکه، نه گهر لهو بارهوه نیگات بُو
 کرابوو... یان به لیکو لینه وه و تویرینه وه و ردبوونه وه
 خوَت (اجتهاد) به شهر یعتی خودا حوکم بکه! {وَلَا تَكُنْ
 لِلْخَائِبِينَ خَصِيمًا} نه چی بیه یارمه تیدری خائیان و دیضاع
 لهو دهر وون زمانه مه که، نه گهر که سیک داوی ماهیکی خو ی
 لی کردنه وه تُو بهر بهر چی مه دهر وه سستی مه که له گهران
 به دوی حه قدا دم لووسی و هسه زانی نهوان با کارت تی
 نه که نه له حه ق لات نه دهن!

{^{۱۰۶} وَاسْتَغْفِرِ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا} داوی لی
 خوشبوون بکه لهو هه لو یسته ی که خهریک بوو بینوینی
 دهر باره ی طوعمه و پاگانه بُو کردنی له شتی که به وردی
 لیت نه کولیو و وه دمه و یست به هموانته کابرای جووله که
 تاوانبار بکری و سزای بدری، بیگومان خودا لیبو و وردو
 لی خوشبووه، له تاوان خوش دمی، به سوزو بهزمیه دهر باره ی
 بهنده گانی.

{^{۱۰۷} وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَلُونَ أَنفُسَهُمْ} نهی محمد! تُو
 بهرگری و دیضاع مه که لهو کومه له گومرپایانه ی که خیانه تیان
 له خو یان کردووه! به وه که دمست دریزیان کردوته سمر مالی
 خه لک و مالی خه لکیان دزیوه دهیانه وی به ناحق بیخه نه
 سمر په کیکی تر لایه نگیری نهو خائینانه مه که له کاتی کیشو
 نیزاعدا یارمه تیان مه ده!

{إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ خَوَالًا أَلِيمًا} بیگومان خودا
 دمه و غزینی که سیک زور خیانت بکا و تاوان کردنی لی بووبیته
 خو و سروشت و خراپه و خراپکاری لی بووبیته عادت و
 داب و نه ریت!

{^{۱۰۸} يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ} رموشتی ناشیرینی نهو خائینانه
 نهومیه: که تاوان دهکن له خه لکی دمه شیرنه وه، تاوانه کانیان
 به مدزی نه نجام دهن، جا یان له ترسانه یان پییان شهرمه
 که چی {وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ} له خودای ناشیرنه وه، شهرم له
 بهر و مردگار ناکه، که نهو زانا و ناگاداری هه موو نهینی و
 ناشکراییکه، چ له زه وی و ناسماندا هه بی گه ورمو بجووک و
 کون و نوی... هتد هه مووی له لای خودا نمایانه و ناشکرا و
 عه یانه {وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّنُونَ مَا لَا يَرْضَى مِنَ الْقَوْلِ}
 خودایه کی و مه یه له گه لایانه که نه خشه خیانه تکراریه که یان

وَاسْتَغْفِرِ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا {۱۰۶} وَلَا تُجَادِلْ
 عَنِ الَّذِينَ يَخْتَلُونَ أَنفُسَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ
 خَوَالًا أَلِيمًا {۱۰۷} يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ
 مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّنُونَ مَا لَا يَرْضَى مِنَ الْقَوْلِ وَكَانَ
 اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا {۱۰۸} هَآأَنْتُمْ هَؤُلَاءِ جَدَلْتُمْ
 عَنْهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَمَنْ يُجَادِلِ اللَّهُ عَنْهُمْ يَوْمَ
 الْقِيَمَةِ أَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا {۱۰۹} وَمَنْ يَعْمَلْ
 سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا
 رَحِيمًا {۱۱۰} وَمَنْ يَكْسِبْ ثَمَنًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَى نَفْسِهِ
 وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا {۱۱۱} وَمَنْ يَكْسِبْ خَوَالَةً أَوْ إِثْمًا
 ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيئًا فَقَدْ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا {۱۱۲} وَلَا
 فَضْلَ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَمْ تَكُنْ طَائِفَةً مِنْهُمْ إِنْ
 يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّوكَ إِلَّا أَنفُسُهُمْ وَمَا يَضُرُّوكَ مِنْ
 شَيْءٍ وَأَنزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ
 مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا {۱۱۳}

دهکیش... واته: ناگادارو خه بهر داره به سهر کاره که یاندا، هیچ
 شتی که له نهینی نهوانی لی ون نابی، {وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ
 مُحِيطًا} بهر و مردگار هه میشه ناگاداری کردار و گوشتاریانه،
 چییان کردووه و چییان گوتووه له سهر یان نوسراوه و
 حیسابیان له گهل دما، هیچ هیوا و نومیدیکی رزگار بوونیان له
 جنگی سزای خودا نه بی! هیچ تاوانباریک له دمستی رزگاری
 نابی! چونکه خاومنی هه ردو و دنیایه و زانا و به توانا و بالا
 دمستی بی نه ندازه و بی سنووره.

{^{۱۰۹} هَآأَنْتُمْ هَؤُلَاءِ جَدَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا} نهی نهو
 که سانه ی دیضاع له خائیان دهکن و ویستان ته بریه یان
 بکه و راستییه کان هه لگیرنه وه، نهوا گرمیانه له دنیادا
 نه مه تان بُو سهر جوو بهروالمت تاوانه کان یانتان بُو بهر دمپوش
 کردن {فَمَنْ يُجَادِلِ اللَّهُ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ} کی رژی قیامت
 دیضاعیان لی دما؟ کی دمتوانی بی نیزنی خودا شه قاعه تیان
 بُو بکا؟ کی رژی قیامت دمیته داکو کی کهرو پاریزمریان
 نه و کاته ی که دادور خودای زانا و داناو خه بهر داره به کردار و

گوشتاریان؟ {أَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا} کی ذاتی نهوه دمکا ببیته محامی نهوان و بهرگریان بی بکا؟؟

{وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا} کهسیک تاوانیکی کرد زیانی به کهسیک که یاند؛ دزی بی کرد لی دا، پاش مله به خرابه باسی کرد {أَوْ يَظْلِمُ نَفْسًا} یان تاوانیکی کرد زیانی به خوی که یاند و ستمی له خودی خوی کرد، و مگوو نهوه سوینی به دروی خوارد، {ثُمَّ يَسْتَفْرِ اللَّهَ} دواپی به شیمان ببیته وه و توبه بکا و داوی لیخوشبوون له خودا بکا {يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَحِيمًا} دمیینی خودا له گوناهاگانی خوش دمی، به به زمی و بهرهمه تی خوی عمیب و له کهگانی دادمپوشی! نه ممش له پرووی ههضل و نیجسانی بی شماری نهک واجب بی له سهری.

{وَمَنْ يَكْسِبْ إِلَّا مَالًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَى نَفْسِهِ} همرکه سی تاوان بکا به کارو پیشی خوی و بیهوی له ریگه یهوه سوودو هازانج بکا نهوا تاوانه که ی باره به سهر خوی وه و زیانی بۆ خودی خوی ته و هیچ سوودو هازانجیکی بی وه گیر ناکه وی، له دونیا و قیامه تدا پی زهرمره مند دمی، {وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا} ههمیشه بهروردگار زانو ناگاداره، به زانیاری فراوانی شهریه تی بۆ نادمیزادان داناوه، پاسا و سنووری بۆ دیاری کردوون، پی راگه یاندوون که تی بهرپوون له و سنووره و لادان له و شهریه ته زیانیان پی ده که یه منی {حَكِيمًا} دانایه به و حیکمهت و داناییه ی سزای شیای داناوه بۆ نهوانی سنوور بهرینی ده کهن،

{وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيئًا} له تاوانی گهره به که نادمیزاد به نهقهست یان به هه له تاوانیک بکا، نه مچار کابریه کی بی خه تا پیومبکا و تاوانه که بخاته ملی نهو، کهسیک هه لویستی ناوا بنویتی {فَقَدْ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا} نهوه بیگومان دوو تاوانی نه جامداوه تاوانی خودی تاوانه که و تاوانی بوختان و خسته ملی یه کیکی بی تاوان و بی ناگا!

{وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ} نه گهر خودا به رهحه تی خوی چاودیری تو ی نه کردایه، نهی موحه ممه دا! بهوه که نیگای بۆ ناردی و نهینی پیلانه که یانی بۆ ناشکرا کردی، حهقیقه تی رووداو مکه ی تیگه یاندی {لَهُمْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ أَنْ يُضْلَوْكَ} نهوه کۆمه لیک له هۆزی به نو ظوفر (خزم و که سوکاری طوعمه) دمیانویست له دادگایی کردن به حهق لات بدن و ریگای داد بهروریت بی هوون بکهن، له کاتی که دا دمیانزانی تاوانبار طوعمه یه و کابری جووله که نییه.

{وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ} نهوانه له حهقیقه تدا بهوه که له ریگای حهق لایانداوه ته نها خویان گو مپرا ده کهن و سهر له خویان ده شیوین و مالی خویان ویران ده کهن، خویان تووشی تو له و سزای دونیا و قیامهت دمی و خودا له خویان دهرمنجین! {وَمَا يَضُرُّكَ مِنْ شَيْءٍ} زیانیان به تو نه ده که یاند چونکه تو که بریارت دما به گویری ظاهیری حال و شایه تیدانی خزمه گانی طوعمه حوکهت دهرده کرد، به خه یاندا نه ده هات که رووداو مکه به پیچه وانه و میه، واقع شتیکی تره! {وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ} بهروردگار قورنای بۆ ناردوی حیکمهت و نهینی شهریه تی نیسلامی تیگه یاندووی، قورنان و شهریه تی فیگر دووی {وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ} حهقیقه ت و راستی خسته تده لته وه که له وه و پیش پی ناشنا نه بووی،

{وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا} ههضل و بهخششی خودا به سهر تو وه زۆرو گهره وه هه مه جهشنه یه، کردوی تی به پیغه مبهرو ناردوی تی بۆ سهر گشت نادمیزادان، کۆتایی پیغه مبهرانی و هیچ پیغه مبهر نابن له داوی تو، رۆزی قیامهت دمی ته شایه به سهر یانه وه، له خرابه کاری مهر دوومان دمتپاریزی، نومه ته کهت گه لیک مامنا و مندی و میانه مره وه، جهنده ها پله و پایه ی جوړاو جوړی تری بی به خشیوی؛

{لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّنْ نُّجْوَاهُمْ} نه نایه ته دمرباری چه چی شهوانی خزم و که سوکاری طوعمه ی کوپی توبه ی ریق هاتوته خوار، که پیلانیان دارشت و به نهینی و سرت سرت قسه ی خویان کرد به یه ک و ویستیان طوعمه رزگار بکهن و زری دزینه که ی بخه نه نه ستوی کابری جووله که، دیاره چه چه که یان بۆ کاری خیر نه بووه نیتر لیرمه دا بهروردگار حوکه می قسه ی سرت سرت دیاری ده کا و دمه رموی؛ قسه کردنی نادمیزاد و چه چپ کردنیان خیر و هازانجی تیدا نیه و زۆریه ی کات سرت سرت کانیان بی خیر و بیر سوودو هازانجی دونیا و قیامه تیان بی ده ست ناکه وی، مه گهر له سی شندا نه بی.

۱- {إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ} کهسیک به نه سپایی و چه به کهسیک بلای هان کهس نه بووه و پیوستی به باربووی کردن هیه به لکوو یارمه تی بدن، نه مه نه گهر به نهینی بی باشته، چونکه له روپامایی و خوړانواندن دووره،

۲- {أَوْ مَعْرُوفٍ} یان همرمان به چاکه بکا له شوینیک به چه نه بی کارمکه ی سمرناگری، یان و مگوو به نادانی سته بی

کراوو ههلاتوو له دمستی ستهمکارو شهو جوړه شتانه واته: ههر چیههک سوودی گشتی تیدا بئ شمرع به کاری باشی دابنئ، وشهئ (معروف) وشهیهکی گشتیه ههموو کاریکی خیر دمگریتهوه.

۳- {أَوْ إِصْلَاحِ بَيْنِ النَّاسِ} یان وتو ویزئ نیوان دوو کهس دوو کومهل که ناکوکیانه، به چیه وتو ویزئ نهسپایی و پهنامهکی نهیئ نهتوانئ ریکیان پختهوه.

{وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا} کهسیک بهمهبهستی رازی کردنی خوداو ههرمانبهرداری ههرمانهکانی و به هیوای پاداشی کردمدهوکانی لای یهزدانی مهزن بهو جوړه رفقتار بکا! نهوه با دلتیا بئ که خودا پاداشی زوړو ههمه جوړو فراوان و باشی دمداتی!

{وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ} کهسیک دوزمنایهتی پیغهمبهر بکاو پیچهوانهئ شهو ریوازو شهریمتهئ نیسلام هیناویهتی رفقتار بکا، دوی نهوهی که ریگای راستی پیشان دراو شارمزی نایینی نیسلام بوو، نههمجار پهشیمان ببیتهوه و له نایین هه لکهگریتهوه و هککو (طوعمهئ کوری ثوبهیریق) کردی، دزایهتی پیغهمبهرو کومهلی موسولمانان بکا، پیلان دابریزئ و کومهل و گروهی دز به نیسلام پیکهوه بئی، له کومهلی موسولمانان جودابیتهوه، بوخوی به نیختیاری خوی نهه هه لویستانه و مربرگري و رهچاوی نهه کردموانه بکا، نهوه {وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ} {نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّى} شوپن بهرنامه و ریبازی ناموسولمانان بکهوئ نهوه دمست به کاری دهکین له کارهکهداو دمهلاتو توانای نهنجام دانی بئ دمدین. بو زیده گومرا یوون ریبازی جهوتی لهه لا خوشهویست دهکین نههمجار بهرهلالای دهکین له زه لکاو گومرا بووندا بوخوی ههنگای کویرانه هه لئینی و سهری ئی بشیوئ و نهزانی چی دهکا!!! وپرای نهومش {وَلْيُصْلِحْ جَهَنَّمَ} {وَسَاءَتْ مَصِيرًا} روژی قیامت هرپی دمدینه ناو دوزمخهوه و شهو شوپنه ناخوشهئ بو دهکین به جیگای ههوانهوه و خانووی ههتا ههتایی، بهراستی نههمش خراپترین سهرمنجام و ناکامه که تووشی دمدین و بوخوی به ویستی خوی و به دمستی خوی بوخوی خولقاندوه و کهسیش ههسوودی بئ نایا.

{إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ} دلتیابن خودا خوش نایئ که هاوبهشی بو دابنری، کهسیک شمیرک بو خودا دابنئ خودا لئی خوش نایئ، واته: کهسیک بهیئ توبه کردن لهسهر شهو

﴿لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِنْ نَجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحِ بَيْنِ النَّاسِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّى وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿١٧﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١٨﴾ إِنَّ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا إِنْسَانًا وَإِنْ يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَرِيدًا ﴿١٩﴾ لَعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَا أُخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَفْسِيًّا مَفْرُوضًا ﴿٢٠﴾ وَلَا ضَلَّتْهُمْ وَلَا مُنِيَّتْهُمْ وَلَا مَرْئَهُمْ فَلْيَحْضَرِكْ خَلْقَ اللَّهِ وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرًا ثَمِينًا ﴿٢١﴾ يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيهِمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ﴿٢٢﴾ أُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا ﴿٢٣﴾

گوناهه بهرئ، رهممت و لیخوشبوونی خودا نایگریتهوه، بهلام {وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ} بهرومردگار نهگهر مهیلی ئی بئ له تاوانهکانی تر خوش دمیئ - کهسیک تاوانی جکه له شیرک -ی ئی روودابی نهوه دهکویهته بهر ویست و نارمزوی خودا نارمزوی ئی بوو لئی خوش دمیئ نارمزوی ئی نهبوو لئی خوش نایئ.

{وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا} کهسیک هاوبهشی بو خودا به رهوا ببینی نهوه ریگای راستی ئی گوم بووه، زور له حهق و راستی دوور کهوتوتهوه، کهوتوته زه لکاو گومراپیهوه، روشتایی ئی وون بووه، خوی به فهارت داوه خهسارتمهندی دنیاو قیامت بووه، خوشبهختی و کامهرانی ههردوو جیهانی له کیس چووه،

{إِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا إِنْسَانًا} نهوانه که تاعمت دهکین، که داوای نهنجامدانی کاریک دهکین، یان هاوار دهکین، روو ناکهنه خودای بالا دمستو به تواناو دمهلاتا به لکوو روو دهکینه گوری مردووئیک که تازه دمهلاتی زمروو زیانی

هېچې نه ماوړا يان په نا دمه نه بهر بته مټينه ی وهکوو (لات) و (عوزا) و (مقات) و هم جوړه بتانه.

{وَإِنْ يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَّرِيدًا} نه وانه عيبادمت و پهرستش نه انجام نادم بؤ کهس جگه له شهيتانیکي بهد رفتارو راهاتوو له سهر له خشته بردنی نادميزادان. که نه و ماکی هه موو شهيتانه گانه و سهر چاوهی هه موو خراپه و خراپه کاریکه، نه و او له نادميزادان دهکا بته پهرستی بکه، فریشته گان به خدا بزان! که وایوو: له حهقیقه تدا نه و خه لکه شهيتان دمپهرستن و فهرانبه رداری نه و، نه و شهيتانه ی {لَعَنَهُ اللَّهُ} خدا نه فرینی ئی کردوو و له رحمت و بهزمی خوی دووری خستوته وه، {وَقَالَ لَلْكَلْبِذْنِ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا} وتی: پیمان بی له بهنده گانت بهشی خوم دابروم هه لیان خه له تینم بیان کهمه قوتابی و نه لقه له گوئی خوم، {وَلَا ضِلَّيْهُمْ} پیمان بی دمبی ریگی راستیان ئی گوم بکه، نه هیلیم بیروباومری حهق بجیته دل و دموونیانه وه به هیوای پروپوچ و بیروباومری ناراسته وه خهریکیان بکه {وَلَا مَنِيْهُمْ} له زمت رابواردنی دنیایان له پیش چاو شیرین دهکم، ریگی گهرانه وه و توبه کردنیان ئی دهگرم و هه لیان دمخه له تینم، پیان دمه له تینم که جارئ زوو و وختی توبه کردنیان نه هاتوو، تا له کیسیان ددهم و دهمانگه یمنه حالمتی غمر غمره و نه و کاته ی که دمرگی توبه یان ئی دمه ستری.

هېچې نه ماوړا يان په نا دمه نه بهر بته مټينه ی وهکوو (لات) و (عوزا) و (مقات) و هم جوړه بتانه.

{وَإِنْ يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَّرِيدًا} نه وانه عيبادمت و پهرستش نه انجام نادم بؤ کهس جگه له شهيتانیکي بهد رفتارو راهاتوو له سهر له خشته بردنی نادميزادان. که نه و ماکی هه موو شهيتانه گانه و سهر چاوهی هه موو خراپه و خراپه کاریکه، نه و او له نادميزادان دهکا بته پهرستی بکه، فریشته گان به خدا بزان! که وایوو: له حهقیقه تدا نه و خه لکه شهيتان دمپهرستن و فهرانبه رداری نه و، نه و شهيتانه ی {لَعَنَهُ اللَّهُ} خدا نه فرینی ئی کردوو و له رحمت و بهزمی خوی دووری خستوته وه، {وَقَالَ لَلْكَلْبِذْنِ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا} وتی: پیمان بی له بهنده گانت بهشی خوم دابروم هه لیان خه له تینم بیان کهمه قوتابی و نه لقه له گوئی خوم، {وَلَا ضِلَّيْهُمْ} پیمان بی دمبی ریگی راستیان ئی گوم بکه، نه هیلیم بیروباومری حهق بجیته دل و دموونیانه وه به هیوای پروپوچ و بیروباومری ناراسته وه خهریکیان بکه {وَلَا مَنِيْهُمْ} له زمت رابواردنی دنیایان له پیش چاو شیرین دهکم، ریگی گهرانه وه و توبه کردنیان ئی دهگرم و هه لیان دمخه له تینم، پیان دمه له تینم که جارئ زوو و وختی توبه کردنیان نه هاتوو، تا له کیسیان ددهم و دهمانگه یمنه حالمتی غمر غمره و نه و کاته ی که دمرگی توبه یان ئی دمه ستری.

{وَلَا تُرْهِمُهُمْ فَلْيَفْزِرْهُ خَلْقَ اللَّهِ} فهرانیان پی دهکم که دروستکراوی خودا بگوړن، نازه لیان بهه سینن جهسته ی خویان بکوئن به تابه تی دمست و پهل و دم و چاویان که جوړه وینه و نیشانه ی ئی دروست دهکن بهه وی کوتانه وه، دیاره نه مهش گوړانکاریه له دروست کراوانی خوداداو کاریکی حرامه!

{وَمَنْ يَتَخَلَّى الشَّيْطَانُ وَلِيًّا مِّنْ دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرًا مُّبِينًا} که سیک شهيتان بکاته وهل و گه ورو و خوشه ویستی خوی، به پی شهنگ و رابهری خوی بزانی و شوینی بکه وی، بیگومان خه سارتمه ندی دنیوا و قیامه ته، له هه موو حالیکدا بهد بهخت و مال و ترانه، {يَعِدُهُمْ} به ئینی پروپوچ و بی

{وَلَا يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَّرِيدًا} نه وانه عيبادمت و پهرستش نه انجام نادم بؤ کهس جگه له شهيتانیکي بهد رفتارو راهاتوو له سهر له خشته بردنی نادميزادان. که نه و ماکی هه موو شهيتانه گانه و سهر چاوهی هه موو خراپه و خراپه کاریکه، نه و او له نادميزادان دهکا بته پهرستی بکه، فریشته گان به خدا بزان! که وایوو: له حهقیقه تدا نه و خه لکه شهيتان دمپهرستن و فهرانبه رداری نه و، نه و شهيتانه ی {لَعَنَهُ اللَّهُ} خدا نه فرینی ئی کردوو و له رحمت و بهزمی خوی دووری خستوته وه، {وَقَالَ لَلْكَلْبِذْنِ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا} وتی: پیمان بی له بهنده گانت بهشی خوم دابروم هه لیان خه له تینم بیان کهمه قوتابی و نه لقه له گوئی خوم، {وَلَا ضِلَّيْهُمْ} پیمان بی دمبی ریگی راستیان ئی گوم بکه، نه هیلیم بیروباومری حهق بجیته دل و دموونیانه وه به هیوای پروپوچ و بیروباومری ناراسته وه خهریکیان بکه {وَلَا مَنِيْهُمْ} له زمت رابواردنی دنیایان له پیش چاو شیرین دهکم، ریگی گهرانه وه و توبه کردنیان ئی دهگرم و هه لیان دمخه له تینم، پیان دمه له تینم که جارئ زوو و وختی توبه کردنیان نه هاتوو، تا له کیسیان ددهم و دهمانگه یمنه حالمتی غمر غمره و نه و کاته ی که دمرگی توبه یان ئی دمه ستری.

{وَلَا تُرْهِمُهُمْ فَلْيَفْزِرْهُ خَلْقَ اللَّهِ} فهرانیان پی دهکم که دروستکراوی خودا بگوړن، نازه لیان بهه سینن جهسته ی خویان بکوئن به تابه تی دمست و پهل و دم و چاویان که جوړه وینه و نیشانه ی ئی دروست دهکن بهه وی کوتانه وه، دیاره نه مهش گوړانکاریه له دروست کراوانی خوداداو کاریکی حرامه!

{وَمَنْ يَتَخَلَّى الشَّيْطَانُ وَلِيًّا مِّنْ دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرًا مُّبِينًا} که سیک شهيتان بکاته وهل و گه ورو و خوشه ویستی خوی، به پی شهنگ و رابهری خوی بزانی و شوینی بکه وی، بیگومان خه سارتمه ندی دنیوا و قیامه ته، له هه موو حالیکدا بهد بهخت و مال و ترانه، {يَعِدُهُمْ} به ئینی پروپوچ و بی

اللَّهُ قِيْلًا} کي له خدا راست بهائين تره؟! کي وهکوو خودا واده دروستو کارسازه؟! بيگومان کهس هيندهی خودا بهائين دروستو واده دروست نيه،

{لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ} پاداشو چوونه ناو بههشتو بهخته و مری دونياو قيامت به گویری بی خوش بوون و هیواو ناواتی نیوه نيه، {وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ} به گویری هیواو ناواتی جووله کهو مهسیحیه کانیس نيه، بهم جوړه نهو قاعیده توکه نه گوړی نیسلام دوویات دهکاته وه، پاداشو خوشبهختی دواروژ به گوړی هیواو نارزووی نیوه نيه، پاداشو چوونه ناو بههشت به گوړی بنه مایه کی دامه زراوو قانونو یاسایه کی نه گوړ بهیره دکرئ، قانونو یاسایه که موو گهل و نه ته ویه که له بهرام بهریدا یه کسان لهو یاسایه دا، کهس خرمی خودا نيه، به لکوو هه موو کهسیک بهندهی خودایه، کي زیاتر به نندایه تی بکا، نه وه ریزي زیاتره، {مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ} هه کهسیک خرابیه کی بکا تو لهی لی دمستیندریته وه، چونکه سزا به گوړی دابو نه ریتی خودای ناگامیکی سروشتیه بؤ کرده وه له سوئگی کردار وه پهیدا دمبی، جا کهسیک خرابه بکاو شیاوی سزا بی {وَلَا يَجِدُ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا} جگه له خدا کهس تر نيه بتوانی نهو سزایه له سهر لابیو لی خوش بی، کهس نيه یارمه تی بدو لهو سزایه رزگاری بکا، {وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنَّى} کهسیک کرده وی چاک بکاو دل و دمروونی خو ی باش بکا، جا نهو کهسه نیرینه بی یان میینه بی، به لام به مهرجیک {وَهُوَ مُؤْمِنٌ} نهو خاومن کرده ویه خاومن بیرو باومر بی، موسولمانی راستال بی، {فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا} نهوانه ددخړنه ناو بههشته وه و پاداشی خو یان دمدریته وه به بی نه وهی به نه ندازه ی نهو خاله چاله بچکوله یه کی کهوا له سهر ناوکی دمنکه خورما هیه سته میان لی بکری لیان که مبریته وه!

واته، که مترین شت له پاداشیان کهم ناکریته وه {وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا} کي نایین و بیرو باومر جواناترو راستره؟ {مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ} لهو کهسه که به ته وایو روی له خودای دل و دمروونی جگه له خوشه ویستی خودا نایینی خودا هیچی تری تیدانه بی، جگه له خودا داوی نزا له کهسی تر نه کا، جگه له خودا کهسی تر به شیاوی خودایه تی نه زانی، {وَهُوَ مُخْسِنٌ} کردار چاک و گوشتار راستو شیرین رهتاری بی، له خرابه و خرابه کاری دوور بی! رهتارو رهوشی قورثانی بی

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا {۱۳} لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا {۱۴} وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنَّى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا {۱۵} أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا {۱۶} وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطًا {۱۷} وَيسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ يفتيكم فِيهِنَّ وَمَا يُنْزَلُ عَلَيْكُمُ فِي الْكِتَابِ فِي نِسَاءِ النَّسَاءِ الَّتِي لَا تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ آلِ الْوَلَدَانِ وَأَنْ تَقُومُوا لِلنِّسَاءِ بِالْقِسْطِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا

{وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا} پهیره وی نایینی پاک و پیروزی نیراهیم (علیه السلام) بکا که بناغی نایینی نیسلامه و نایینیکی میانر وه دوور له هاو دل دیاریکردن بؤ خودایه {وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا} پهرومردگار نیراهیمی هه نیراردوه ریرو پله و پاییه کی داومتی دشوبه ی به خوشه ویستی دوست بؤ دوست! جا کهسیک نه و منده لای خودا ریزارد بی، نه و منده نریک و خوشه ویستی بی، خودا کردبیتی به دوستی خو ی شیاوی نه ویه که نایینه کی پهیره بکری و شوین ریباری بکهون، {وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطًا} هه رچی له ناسمانه کان و زهویدا هیه مولکی خودایه، وهه موو کهسی، له هه رکوئی به بی، وهکوو له نایه تیکی تر دا دمفرموی، هه ر پله و پاییه کی هیه به نده و دروستکراوی خودایه، هه ر خودا بؤ خو ی کارگیر و هه لسورینه ری هه موو بوونه و مده، هه رچی بریاریدا چی به چی دکرئ و کهس نییه بهرگری بکا، کهس نییه بتوانی حوکی نهو، بریاری نهو، پووجه ل

ترسا که می‌رمد که می‌نهد و می‌وازی بی‌نی و له دلی می‌رمد که می‌شیرین نهی، یان ترسا له وه که پشتی تی بکا و رووی بی و مرگیر بی و خوی بی بدزیت هودا ترسانه که می به خورایی نه بوو، به لگوو له ناکامی هه لئو و کهوت و نیشانه و به لگی حاشا هه لئه گر پیدا بوو بوو؛

{فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا} هیچ خرابیه کیان له سر نیه که له نیوان خویاندا ریک کهون بهم جوړه ژنه که دهست له هه ندی مافی خوی که له سر می‌رمد که می ته هه لگر و له لانه ی زن و می‌رمد که می ته به ریز لیکر وای بمینیت هه.

{وَالصُّلْحُ خَيْرٌ} واته: صلح کردن یان بهم جوړه ژن که له هه ندی مافی خوی دهست هه لگر و پیاوکه ش نه و بی بی بکا نه وه باشتره له دهست لی به رددان یان ریکه و تنه و میان چاکره، له لیک جیا بوونه و هه تهلان، یان ریکه و تن و پیکه و ژیان به ته بیی باشتره له ناشیزم و ونو پشت لیکر دنیان، {وَأُخْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ} دروونی نادمیزاد چرووکی و رژی پیسکه می تیلا چیراوه، واته: سرووشتی نادمیزاد و دروستکراوه حزی له مال و دارایی و کور دنده و می ته مال خو شه و پیست و رژی چرووکه؛ که واته: نه گر ژنه که دهست هه لگر له هه ندی له مال و دارایی له سر می‌رمد که می ته دلی نهرم دبی و واز له ته لاندانی دهیته له بهر خاتری ماله که، {وَأِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا} نه گر به شیومی که چاک و ریک و پیک له گه ژنه کانتاندا ژیان به سر بهرن، و پرای نه و بی که ناخو شیشتان بوین له گه لاندانی هه لیکه و خوراکرین له بهر امیر حمزو نارمزوی خوتاندا، مافی هاوسه ری و پیکه و ژیانان له بهر چا و بی، چا و پو ش له هه ندی که و کوری په کتری بکه و هه و لبدن به کامه رانی ژیان به سر بهرن، خوراکرین له ناچیزم و ونو پشت تیکردن و هر شتیک که سر بیکش بی زیان پیکه یانندن و کیش و دو بهر مکی!!

{إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا} بیگومان خودا بهو چاکه و نیحسانه که له گه ل خیزانه کانتاندا دهی که ناگادار و زانایه، هیچ بی گووم ناب و پاداشی باشتان دمداته وه!

{وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ} ناتوانی که عدالت ته و او له هه مو روویه که وه نه انجام بدن له نیوان ژنه کانتاندا، ته نانت نه گر سووریشین له سر نه انجام دانی هه ناتوان. چونکه عدالت کاری له گه ل خیزاندا شتی مادی و نامادی ده گریته وه، له شته مادیه کاند دمتوانی به

بکاته وه؛ {وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ} نهی پیغه بهر! داوی فهتوات بی دکه من دهر باره ی نافرمتان و مافی گشتیان، مافی ژن و می‌رمد که می تیان، مافی دارایی و مافی رفعتار کردن له گه لاندانی به په کسان و به په ک چا و له کار و باره کاند ته ماشا بکرین له گه ل پیاوند، په کسان کردن له گه لاندانی به لئو و کهوت و پیکه و ژیان و چاره سه ری و لیک زویر بوون و کیش و سر بیچی نافرمت و نه جوړه شتانه {قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ} بل: خودا فهتواتان بو دمد، نه بابته تانته تان بو روون دمه کاته وه، بریاری راست و دروستان له باره ی نافرمت وه بو دیاری دمه! هه روه! {وَمَا يَتْلَى عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتَأَمَّى النِّسَاءَ الْأَلْبَنِي لَا تُؤْخِرُهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ} لهم هورنانه که به سر تاندا ده خویندر ته وه حوکم و بریاری تریشتان فیر دمه کین و ریگای راستان بو روون دمه کینه وه، دهر باره ی نه و نافرمت هه تیو چه تیوانه که نیوه میراتی دیاری کراوی خویان بی نادن، نه و به شه میراته که بو یان دیاری کراوه، نیوه جله و گریان بی دمه کین و نایان دمن، مافی شو و کردنی به نارمزوی خویان بی هه دمه دمه کین و ناهین به و پیست و خواهیشتی خویان شو و بکه!

{وَكُرْهُنَّ أَنْ تُكَلِّهِنَّ} دمه تانه و نه گر جوان بن مالیان هه بی ماریان بکه، نه گر ناشیرین بوون خوتان ماریان نه کین و له بهر خاتری ماله کیان به شووشیان نه دمن!! {وَالْمُسْتَظْعَيْنَ مِنَ الْوِلْدَانِ} هه روه! لهم هورنانه که به سر تاندا ده خویندر ته وه حوکم و بریاری حه ق و راستان بو دیاری دمه دهر باره ی نه و منداله بی دمه لاندانی که مافی خویان له میرات نادمی که له نایه تی {يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ...} دا بو یان دیاری کراوه!

{وَأَنْ تَقْرَءُوا لِلْيَتَامَى بِالْقِسْطِ} هه روه! بهر و مر دگار فهتواتان بو دمد و حوکم و بریاری حه ق و راستان بو دهر دمه، که هه لئو و کهوتان له گه ل هه تیواندا داد نامیز بی، گرنگیه کی ته و او بدن به سر بهر شتی کردنیان و به شیومی که ریک و پیک و دابه رومرانه و دلسوزانه به خویان بکه و پیان بکه یمن...

{وَمَا تَعْمَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا} هه کردم و می که خیر نامیز بکه که بی یان زور بی - به گویره ی حوکم و یاسای خودا بی، نه وه بهر و مر دگار ناگای لی ته و پی دمنانی و باشترین پاداشیان له سر نه وه دمداته وه، {وَأَنَّ امْرَأَةً خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُورًا أَوْ إِعْرَاضًا} نه گر ژنیک له وه

عهدالمت لهگه ٿياندا ههئس وگهوت بکاو وککو ومانه وى شهو
له لايان و بزيو و پوڻاڪ و نه مجوره شتانه! به لام له شته
نامادييه کاني وککو و خوشه و پستي دل و مهيل پيدان و
نه مجوره شتانه که په يومنديان به ههستي دمرو و نبييه وه
ههيه نهوا عهدالمتکاري تيياندا مه حاله و ناتواني نه نجامي
بدا!

{ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمِيلِ } مهيل و سوزي خوٽان به ته و اوى ممدن
به ڙنه خوشه و پسته که و ڙنه کهى تر پاشگوئى بڅمى به هيچ
شيئو ميهک مافى ڙن و خيرانيټى نه درټي و { فَتَدْرُوهَا
كَالْمُعْلَقَةِ } لاي خوٽان به پيټنه وه وککو (معلق)، نه
بهره لا کراو نه ته لاهندراوئى پوڅوى بجي شوو بکاته وه، نه
له لاي ميردمکشى مافى خيرانيټى بدرټي، واته: له پرووى
دمرو و نبييه وه که نه تان تواني به يه کسانى لهگه ٿياندا
بجو و پيټنه وه له پرووى شته کاني ترمه به گوږي توانا سته ميان
لى مکه، به لکوو له بارى له لا نوستن و لهگه ل رابواردن و
ههئس و کهوتى جوان لهگه لدا کردن دمبى رازيان بکه و
مافيان بپاريزن.

{ وَإِنْ تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا } نه گمر ټپوه کاروبارى خوٽان ريک
بڅمن و به عهدالمت ههئس وگهوت لهگه ل ڙنه کان تان بکه و
واز له سته و سته مکاری بينن، ته قواکارو خوټا ريز بن
له هه موو نيش و کار ټکتاندا { فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا } نه وه
بيگومان خودا له هه موو مهيل کردن و سته ميک که له وه پيش
له ڙنه کان تان گردوه خوش دمبى، دابو نه ريتى خودا
هه ميشه نه و ميه: که ليخوښوونى ههيه بو هه لاهکاران و
رحممت و به زمبى ههيه بو توبه کاران نه وانه لى له دواى تاوان
کردن په شيمان ده بته وه.

{ وَإِنْ يَتَفَرَّقَا } نه گمر ليک جيا بوونه وه، نه نافرته که وازى
له بري مال و دارايى خوئى هيٺا نه پياوه کهش له هه ټويستي
خوئى ڙپوان بو و مو وه کار گهيشته نه وى دمست ليک به ردمن
نه وه دنيا بن هيچ لايان پهکى ناکه وى به لکوو { يَغْنِ اللَّهُ كَلًّا
مَنْ سَعَتْ } په رومردگار هه ر په کهيان له وى تريان بى ناتاج
دمکا، به لوظ و گهرمى خوئى بو پياوه که نافرمتيکى باشت
دمره خستى، بو ڙنه کهش ميرديکى چاکر پهيدا دمبى،
له بارى بزيو مال و دارايي شه وه خودا هه ردو لايان بى
نيحاج دمکا!

{ وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا } په رومردگار رزق و روژى دمرى
هه موو گيانله بهر يکه گه نجينه لى فراوانه و همرگيز کوټايى
نايه. دانايه له نيش و کارمکانيدا، له هه موو روويه که وه

وَإِنْ أَمْرُهُ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُورًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ
عَلَيْهَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُحْضِرَتِ
الْأَنْفُسُ الشُّحَّ وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ
بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٢٨﴾ وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا
بَيْنَ الْوَسِيلَةِ وَكُلِّ حَرَضْتُمْ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمِيلِ
فَتَذَرُوهَا كَالْمُعْلَقَةِ وَإِنْ تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ
كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٢٩﴾ وَإِنْ يَتَفَرَّقَا يَغْنِ اللَّهُ كَلًّا
مَنْ سَعَتْ. وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا ﴿١٣٠﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي
السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ
مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا ﴿١٣١﴾
وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿١٣٢﴾
إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخَرِينَ وَكَانَ
اللَّهُ عَلَى ذَلِكَ قَدِيرًا ﴿١٣٣﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَوَسِّدَ
اللَّهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿١٣٤﴾

له بارى دروست کردن و دمست رمنگيڼى و شهريعت دانان و
ههئسوراندنى بوونه و مورو پاداش دانه وه و ټوله سهندنه وه.

{ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ } هه ر بو خودايه
مولک و دارايى و سه لته نه تي ناسمانه کان و زموى هه ر خودا
خوئى حاکم و ههئسور پندمرى کاروباره تيياندا، هه رچى تيياندا
ههيه له رووى مولکايه تي و خولقاندن و هيټانه دى و
ههئسوران و به نديايه تي کردنى به ندمکان هه ر بو خودايه!
فه رمانه واپهکى ره هاو بالادستى ههيه!

{ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ } بيگومان
فه رمانان به خاوه نامه کان (جووله که و مهسيحي و گهلانى
تريش) گردوه، هه روه ها فه رمانان به ټپوش گردوه؛ که
{ أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ } به نديايه تي خودا بکه و کار به به رنامه لى
خودا بکه و! هه ميشه هه ولى چه سپاندنى بدن و بيکه نه
ياساو پرؤگرامى خوٽان، بو نه وى به خته و مرى دونيا و
قيامت بين، خو { وَإِنْ تَكْفُرُوا } نه گمر سه رپيڅى فه رمانى
يهزدان بکه و کافر بين { فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي

دەتوانن ھەموو پاداشەکان دەستەبەر بکەن، ھەر بە پاداشی دۇنیای بئی بەقا رازای نەبن، **{وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا}** پەرورەدگار ھەمیشە قسەو گەفتوگۆی بەندەکانی بیستوو دەبیسێ، بیناو زاناو ئاگادارە بە ھەموو مەبەستو کردووەیەکیان.

{۱۳۵} يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ} ئەو ئەو کەسانەو برۆتان ھێناو! زیادە رموی و موبالغە بکەن لە چەسپاندنی عەدالەتدا، روشتی دادپەرورەو لەخۆتاندا روشتیکی سرووشتی و بنچینەیی بئی بە لێپراوی پابەندی بن!!

{شَهَدَاءٌ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ} شایەتی حەق و راستی بن بۆ خودا واتە: ھەوێ چەسپاندنی حەق بەدەن و مەبەستی خودا لە خۆپرازی کردنتان ھەبێ، شایەتی بەراستی بەدەن، خۆتان لە شایەتیدانی بەدرۆ بپاریزن، لە شایەتیداندا لایەنگیری رەچاو مەکەن، شایەتی راست و بئی پێنج و پەنا بەدەن، یا لەدزی خۆشتان بئی.

{أَوِ الْوَالِدَيْنِ} یان زیانی بۆ دایک و باوکتان ھەبێ **{وَالْأَقْرَبِينَ}** یان زیانی بۆ خەزم و کەسو کار و دۆست و ناشنا ھەبێ! حەق چۆنەو رووداوێکە چۆنتان ئاگا لێیە ئاوا بیگێرنەو، لە شایەتیداندا جگە لەلایەنی خودا و حەق - ھیچ شتیکی تر لەبەرچاو مەگرن! **{إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا}** لە شایەتیداندا لایەنگیری دەوڵەمەند لەبەر دەوڵەمەندییەکی مەکەن بەزەمیستان بە ھەزاردا لەبەر ھەزاری نەیتەو، ئەو ھەوالەو خودا بکەن خودا بۆ خۆی باش باش دەزانێ بەرژمەندییان لەجیدایە!!

{فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا} شوێن ھەواو ھەوس مەکەون! نەوێکوو لەحەق لابەدەن بۆ بەتال، چونکە ھەرکەسێ شوێن ھەواو ھەوسێ بکەوێ ھەلەخەسکی و تووشی ھەلە دەبێ، یان با ھەواو ھەوس و دەمارگیری و خۆشەویستی بۆ ھەندێ کەسو رق و کینەتان لە ھەندیکی تر واتان ئی نەکا عەدالەتو دادپەرورەو پاشگوێ بڤەن! **{وَإِنْ تَلَوُا أَوْ تَعْرَضُوا}** ئەگەر بە ئەنقەست خوار بپۆن و شایەتی بگۆرن و درۆی تێداکەن و لەراستی لابەدەن، یان شایەدیەکی بەشێرنەو و ئەدای نەکەن و وێکوو پێویست نەری سەر شانی خۆتان ئەنجام نەدەن ئەو **{فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا}** دانیابن خودا ئاگای لە ھەلوێستو کردارو رەفتارتانەو سزاتان دەداتەو، ئاگادارو زانیە بەھەموو وردەکارییەکان و ھیچی ئی ھوون نابێ

{الْأَرْضِ} ئەو بێگومان بۆ خودایە ھەرچی لە ئاسمانەکان و زەویدا ھەبێ، چی لە بوونەو مردایە مۆلک و سامانی خودایە، بۆخۆی خاوەنیانە، کافر بوون و یاخی بوونتان چ زیانیکی بە خودایەتی و بالا دەستی ئەو ناگەینێ، ھەر وێکوو چۆن سوپاسگوزاری و خوداپەرستیتان چ لە خودایەتی ئەو زیاد ناکا! کە ھەرمانیسی بئی کردوون سوپاس گوزاری بن و بەندایەتی بکەن، ئەو لەبەر سۆزو رەحەمتی بئی پایانیەتی!

{وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا} خودا لە زاتی خۆیدا بئی ئاتاجە لە دروست کراوانی خۆی و پێویستی بە ھیچ کەس نیەو بئی ئیحتیاجە لە عیبادەت کردنیان **{خَمِيدًا}** شیاو لایەق و مۆستەحەقی سوپاس و رێزلێنانە چونکە زاتیکی پاک و بئی خەوشە، صیفاتێ تەواو بئی نەقەص بەخەش و نەعمەتی زۆرن، تەنانەت ئەگەر کەسیش بەندایەتی بۆ نەکا ئەو لە خواپەتی کەم نابێتەو، واتە: خودا پێویستی بە تاعەت و شوکرو سوپاسی ئێوە نیە بۆ ئەوێ خودایەتی خۆی پئی تەواو بکا! **{وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ}** ھەر بۆ خودایە چی لە ئاسمانەکان و زەویدا ھەبێ لە بارەو دروست کردن و خۆلقاندن و خاوەنیەتیەو، بە ئارەزووی خۆی چۆنی بوێ، ئاوا ھەتیان دەسوڕێنێ، بە دییان دێنێ و دەیانفەوتێنێ، دەیانژێنێ و دەیانمرێنێ **{وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا}** بەسە کە خودا بۆخۆی سەرپەرشتیارو پارێزگار بئی بۆ کاروباری بەندەکانی رزق و رۆژی ھەموو کاروباریکی تریان لە ئەستۆ گرتبێ!!

{۱۳۳} إِنْ يَشَأْ يُدْهِنَكُمْ آبَهَا النَّاسُ وَيَأْتِ الْآخِرِينَ} ئەو نەدەمیزادا ئەگەر خودا بیهوێ بتانفەوتێنێ و لە بێختان دەریبێنێ تاقەو کۆمەلێکی تر لە نەدەمیزاد بێنێتە کایەو دەیکاو کەس نیە ببێتە لەمبەر و نەھێلێ ئەو کارە ئەنجام بدا، چونکە ھەموو شتیکی لە ئاسمان و زەویدا لە ژێر دەسلەلاتی ئەوایەو لە جوارچێوێ دەسلەلاتی دەرنای **{وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ قَدِيرًا}** پەرورەدگار لەسەر ئەو لە ناو بردن و بەدیھێنانە ئەو پەری دەسلەلاتی ھەبێ و ھیچ ھیزیک نیە بتوانی بەرەنگاری بکا!! بەلام کە نایکا ئەو لەبەر ئەوێ: کە ئیرادەو نەکردووە.

{۱۳۴} مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا} ھەرکەسێک لە ئێوە لە رێگەو ھەولەدان و کۆشش و جیھادەو بیهوێ دەستکەوتی جیھانی دەست کەوێ، مال و نەعمەت و پلەو پایەو دۇنیای بەدەست دێنێ! ئەو **{فَعِنْدَ اللَّهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ}** پاداشی باشی دۇنیاو قیامەت لای خودایە، پەرورەدگار ھیزو ھەست و عەقل و شارەزایی ئەوێ داو پێتان کە ئەگەر بەکاریان بێن

بهمه مو نهی و په نامه کییه کی شایه تییه که دزمانی، {۱۴۶} يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ { نهی کومه لی موسولمانان! بهر دموامین له سمر بر وای راستان به خوداو به پیغمه مبهری خوداو بهو نامه یی نارد ویه تییه خوارئ بوسمر پیغمه مبهر که ی و {وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ مِنْ قَبْلُ} هر وها بر و اتان هبئ بهو نامه یی که له پیش هورئاندا نیر دراو بؤ پیغمه مبهر که ی پئشو، پئتان وایی که نهو نامه له خوداو نیر دراو بؤ سمر پیغمه مبهر ان.. {وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا} هر که سینک بر وای به خوا یان فرشته که یی یان نامه نیر دراو که یی یان پیغمه مبهر که یی یان روژی قیامت نه بی یان بر وای به هندیکیان نه بی نهو گومرایی و ریگای لی هوون بوو و له ریگای حق لایداو، زور له ریگای مبهست و حقیقت دور که و توتوه، که سینک جیا وازی بخاته نیوان نامه ناسمانییه کان و پیغمه مبهر ان بر وای به هندیکیان بکاو بر وای به بریکیان نه کا و کوو جووله که و مسیحییه کان نهو بر واکه یان بایه خی نییه!

{۱۴۷} إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا} نهو که سانه ی موسولمان بوونی خو یان را که یاندا، دوا یی په شیمان بوونه ووه و گهرانه ووه بؤ کوفرو گومرایی {ثُمَّ آمَنُوا} نه مجار هه لو یستیان گوړی و به روالمت موسولمان بوونه ووه {ثُمَّ كَفَرُوا} نه مجار هه لکه پرانه ووه دوو باره کافر بوونه ووه {ثُمَّ إِذَا دُوا كَفَرُوا} نه مجار زیدمرد و یان کرد له گومرایی و کافر بوونداو دریزمیان به کافر بوونی خو یان داو له سمر گومرایی مانه ووه تا مردن، نه وانه {لَمْ يَكُنِ اللَّهُ يَغْفِرْ لَهُمْ} لیخوشبوونی خودا نایانگریته ووه {وَلَا يَهْدِيَهُمْ سَبِيلًا} شارمزیی ناکرین بؤ چاکه و خیر، واته: نه وانه که نه وونده راپروون به روالمت موسولمان بوون و به ناشکرا له نایین هه لکه پرانه ووه زیدمرد و ی له سمر کافر بوون و گومراییان لی بیندراو سوور بوون له سمر کافر بوون و نامه نه بوون به باشی له نیسلام حالی بین و هوئیان نه دا بهر دموام بن له سمر دینداری مانه ووه له سمر ریگای راستا نهو هه رگیز لیخوشبوونی خودایان دمست ناکه و، رحمت و چاکه و رزمه بندی په رومردگار نایانگریته ووه،

{۱۴۸} بَشِّرِ الْمُتَافِقِينَ} نهی محمد! مرگینی بده به دوو پروو کهان له هر تافم و کومه نیک بن، هر وها نه وانه ی که لایه نگیری

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِمَا تَعْمَلُونَ الْهُوَ أَنْ تَعْدِلُوا وَإِنْ تَلَوْا أَوْ نَعَرَضُوا فَلَا تَعْمَلُونَ حَبِيرًا ﴿١٤٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١٤٧﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ إِذَا دُوا كَفَرُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ يَغْفِرْ لَهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا ﴿١٤٨﴾ بَشِّرِ الْمُتَفِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٤٩﴾ الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَبِئْتُمْ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ﴿١٥٠﴾ وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتَ اللَّهِ يَكْفُرُ بِهَا وَيَسْتَهْزِئُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّىٰ يَخْرُجُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ وَإِذَا إِذَا مَثَلُهُمْ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُتَفِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ﴿١٥١﴾

کافر کهان ده کهن {بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا} به ووه که ناگری دوزخ نامادیه بویان و له ناو دوزخ خدا سزای سخت ده چیژن! نه مجار پیناسه ی دوو پروو کهان ده کاو دهمرموی، {۱۴۹} الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ}.

نه وانه ی کافر کهان ده کهنه دؤست و برادرو راوئز پیکراو و یارمه تیدرو پشت و په نا، دؤستایه تی موسولمانان بهر راستی ناکه و له ژیر دمه لاتی موسولمانان دمرده چن و خو یان لی جیا ده کهنه ووه، بهو هیوایه و پینان وایه که له ناکاما سمر کهوتن بؤ کافر کهان دمی! نازان: که سهر منجام سهر کهوتن بؤ موسولمانانه، چونکه خودایان له که له!

{أَبِئْتُمْ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ} نایا نه وانه که دؤستایه تی کافر کهان ده کهن دمیانه و ی لای نه وان هیزو پشتیوانی بؤ خو یان پهیدا بکهن؟ نه گهر به ته ما بن به ووه به هیز بن و پشت و قومتیان زیاد بکا، نه ووه به هه له جوون {فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا} هیزو توانا و پشت و قومت له دونیا و له قیامتدا هر بؤ خودایه، هر نه ویش هیزو توانا و پشت و په نا دمه خشی، سهر کهوتن

سەرمىنجام بۇ خۇشەويستانى خۇدايەو ئەوان بالا دەستو زال دىمىن بەسەر جوولەكەو خوانەناسانى تر.. ﴿۱۴۰﴾ وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ { بېگومان ئىزدراوہ بۇ ئىوہ ئەى كۆمەلى موسولمانان! ئەوانەتان بە راستى موسولمان بوونو ئەوانەشتان مونافىقو دوورپوون - لە قورئاندا پېتان راگىمەندراوہ فەرمانتان پى گراوہ ﴿أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتَ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا﴾ ھەركاتى بىستانو زانىتانو بىنىتان كە قورئانو ئايىنى خودا رەت دەكرىتەوہو گالتەى پى دەكرىو دەكرىتە ھۆى رابواردنى كۆمەلى خوانەناسان ﴿فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّىٰ يَخْرُجُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ﴾ ئامادەى كۆرۈ كۆبوونەو مەينو لەگەلئاندا دامەنىش تا دەكەونە سەر قسەو باسكى ترو واز لە گالتە كردنەكە دەھىن!

﴿إِنَّكُمْ إِذَا مَثَلْتُمْ﴾ ئىوہ ئەگەر ھاوبەشى دانىشتن و قسەو باسى ئەو كۆرانەيان بكەن، ئەوا وەكوو ئەوان تاوانبارو ھاوبەشى كوفەكەيان! چونكە دانىشتن لەگەلئان و گوى راگرتن بۇ گالتە كردنەكەيان نىشانەى رەزامەندىيە بە ھەلوپستان، رازى بوون بە كوفەر بە ئىختىيار كوفەر، ﴿إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا﴾ دلتايان كە خودا دوورپوومكان و كافەركان لە ناو ناگرى دۆزەخدا كۆدەكەتەوہ، بەيەكەوہ سزايان دەدا چونكە كەسكە رازى بى بە كارىك حوكمى ئەو كەسەى ھەيە كە كارەكەى كردوہ.

ئەمجار پەرومەردگار بېرى رەوشت و نىشانەى مونافىقەكان دەستنىشان دەكاو دەفەرموى: ﴿۱۴۱﴾ الَّذِينَ يَتَرَبَّصُونَ بِكُمْ { ئەو دوورپووانە ئەوانەن كە خۇيان بەلایەكەدا ساغ ناكەنەوہ چاومروان ناخۇ جىيان دېتە رى ﴿فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِّنَ اللَّهِ﴾ ئەگەر ئىوہ موسولمان لە خوداوە يارمەتى دراوون و بەسەر دوورمندا زال بوون و سەرگەوتنتان بەدەست ھىناو، غەنىمەتتان دەست كەوت زمان درىژ دەكەن و گەزاف دەكىشن و دەلئىن: ئىمەش لەگەلئان بووين و بەشە تالانىمان بدمىن، مافەن پېشېل مەكەن! بە شىویمەكى پرسىار ئامىز ﴿قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ﴾ دەلئىن: ئايا ئىمە لە جەنگەكەدا لەگەلئان نەبووين؟! وەكوو ئىوہ بەشداری جەنگمان نەكرد؟! ﴿وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ﴾ ئەگەر كافەركان سەرگەوتنىك بەدەست بېنن و بەسەر موسولماناندا زال بېن وەكوو رۆزى جەنگى ئوحوود ﴿قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحِزْ بِكُمْ؟﴾ بە كافەركانى مەككە دەلئىن: ئايا ئىمە يارمەتىمان نەدان بۇ سەرگەوتنتان! نەمان دەتوانى بتان كۆزىن دىلتان بكەين؟

نەھىلن سەربكەون؟! ئايا ئىمە نەبووينە يارمەتيدەر بۇتان؟! لەم رووہو كە دلى موسولمانەكانمان سارد دەكرەوہ؟! ترسمان دەخستە دلتانەو مېو ئەوہى پىشتيان سارد بېتەوہو بەلامارتان نەدىن! ﴿وَلَتَمَنَّيَنَّ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ كارى سەرەكىمان ئەوہ بوو: نەمانھېشت موسولمانان ھەلەمەتتان بۇ بېنن، دلمان سارد دەكرەوہ، بەو شىویمە ئىوہمان پاراست لە بەلاماردانى ئەوان، كەواتە بەشىكىمان لە دەستكەوتەكانتان بدمىن! چونكە ئىمەش ھاوخەباتتان بووين. ئىتر پەرومەردگار ھەسى مەقىقەكە دەكاو دەفەرموى: ﴿قَالَ اللَّهُ يَخُكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ خودا دادگايى ئىوانتان دەكا ئەى خاومن پىروايان و موسولمانانى پىراستى و ئەى كۆمەلى دوورپووا لە رۆزى قىامەتدا پەرومەردگار حىسابتان بۇ دەكاو ھەر يەكەتان بە گۆرەى كردەوہى خۇى سزاو پاداشتان دەداتەوہ: ﴿وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا﴾ ئەى كۆمەلى دوورپووا دلتا بىن، دەستى ئانومىدى بىخەنە ژىر سەرتان! ھەرگىز خودا ماوہ نادا كافەركان بەسەر موسولماناندا بەتەواوى زال بېن و لە بېخيان دمرېنن بەمەرچى موسولمان دەست بە شەرىعەتى خوداوە بگرن و پايەندى فەرمان و جەلەوگىرىيەكانى پەرومەردگاريان بىن، ئەگەر لە شەرىكدا، لە چاخ و سەردەمىكدا كافەركان سەرگەوتنى بەدەست بېنن، ئەوہ شتىكى كاتىيەو پايەدار نابى، سەرمىنجام سەرگەوتن بۇ خواپەرستانە.

﴿۱۴۲﴾ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ { بېگومان ئەو دوورپووانە لەبەر نەزانى و بى عەقلى و دىروون نەخۇشيان بەھۆى تېنەگەشتن و بىرەسكىيان پەنا بۇ فرت و فېل دىمىن كارىك دەكەن بە روالەت وەكوو ئەوہ واپە فېل لە خودا بكەن، دەچن خۇيان بە موسولمان دەخەنە بەرچاوى موسولمانان و لە دلتىشا بى پروان، ﴿وَهُوَ خَادِعُهُمْ﴾ خوداش تۆلەى ئەو فرت و ھېلەيان ئى دەستىن.

يان ماناى واپە: ئەوہى خودا لەگەلئان دەكا لە فېل دەچى، لەم رووہو كە لە دونىادا وازى ئى ھىناون، ئەھكامى شەرىعەتيان بەسەردا جىبەجى دەكرى، خوین و مالىيان بارىزراو دىمىن، بەلام لە قىامەتدا ژىرخانى دۆزەخى بۇ ئامادە كىروون و دىيان كاتە بىكلى دۆزەخ،

﴿وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالًا﴾ كە ھەلدەستن بۇ نوپژ بە تەمبەلى و لەش گرانى ئەنجامى دەدىن، چونكە ئىمانى پتەويان پى نىە بەرغەبەتەوہ نايكەن، ھاندەرىكى دىروونى پالىان پىوہ نائى بۇ ئەنجام دانى، نىازى پاكىيان نىە، لە ماناى نوپژ ناگەن، بە ھىواى پاداشى پاشەرۆژ نىن، ترسى دۆزەخيان

نیه، به لگوو له ترسی خه لگه که نویژ دمکه، {يُرَآوُنَ النَّاسَ} به لگوو بۆ ئەوه دمی که موسولمانان بیان بینن و رییابازی دمکه و نویژمهکیان بۆ ناو شۆرمته نه که بۆ خودا! بۆیه زۆرجار له نویژ دوا دمکه و نامادهی کردنی نویژی خهوتنان و بهیانی نابن، {وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا} ئەوانه که وادبهی نویژ بکه یان له نویژمهکیاندا کهم یادی خودا دمکه نازانن چی دهلێن، به لگوو له نویژمهکیاندا بی ناگاو بی نیازن، ته نانهت ئەوان له واقیعدا زۆرکات ههر نویژ ناکهن، ئەگهر خه لگ نهیانی بینن و بۆ رووپامایی نه بی ههر نویژ ناکهن. {مُذَبِّحِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَى هَؤُلَاءِ} ئەوانه سهریان ئی تیکجوو به هیج لایه کدا خۆیان بۆ ساغ ناگریتهوه، نه له گهل موسولمانه کانن به راستی، نه له گهل کافر مهکانن به راستی، به لگوو به پوائت له گهل موسولمانه کانن له دلێشدا له گهل کافر مهکانن، هی واشیان ههیه شک و گومانێ دههێنێ و دهیبا، جارێک مهیلی لای موسولمانه کان دهکا و جاری واش ههیه مهیلی لای کافر مهکانیان ههیه {وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَهُوَ بِغَيْرِ مُبَارَاةٍ} که سێک خودا به هوی کردهوه و هه لویستی ناله بارییه وه له ریگی راست لای بداو سه رلیشیواو گومرا بی {فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا} ئەتۆ نهی پیغه مبهرا نهی بیسهرا! ناتوانی ریگای حهق و راستی بۆ بدۆزیته وه، چی ههول بدهی و تیبکۆشی بۆ خسته سهرا ریگای باش، هه ولدانه کهت بی هودهیه! چونکه سوننهت و داب و نه ریتی خودا ناگۆری و هه لئاو شهیته وه!

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ} نهی ئەو که سانهی بپرواتان هینا و به خودا و به پیغه مبهری خودا، به هیج شیوهیه که کافر مهکان مه کهن به دۆست و گه وره ی خۆتان و موسولمانان پاشگۆی بجهن!

خوانه ناسان مه کهن به دۆست و یارمه تیدرو هاوهل، دۆستایه تیایان له گهلدا مه بهستن، نه صیحهت و نامۆزگارییان ئی و مره مگرن، دژی موسولمانان دهستی خۆشه و یستیایان بۆ درێژ مه کهن و نهیتی و حال و مزع و حالی موسولمانان یان پی مه لێن، سیخوړی و چاوساگی بۆ خوانه ناسان مه کهن! {اتْرِبُونِ أَنْ تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُبِينًا} واته: ئایا دهتانه وئ به یارمه تیدانه ی کافران و کردنیان به گه وره و لیپرسراوی خۆتان به لگه ی ته و او بدن به دهست خودا بۆ ئەوه ی سزاتان بدا و تۆلەتان ئی بستی ئی؟؟ مه بهست ئەوه یه:

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ بِكُم مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَنفَعُونَ بَيْنَكُمْ وَمَن يَفْعَلْ لَّكُمْ نَصِيحَةً مِّنْهُمْ فَهُوَ مِنْكُمْ وَلَا قَوْلُ اللَّهِ بِالَّذِينَ قَاتَلُوا الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّهُمْ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١٤١﴾

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ بِكُم مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَنفَعُونَ بَيْنَكُمْ وَمَن يَفْعَلْ لَّكُمْ نَصِيحَةً مِّنْهُمْ فَهُوَ مِنْكُمْ وَلَا قَوْلُ اللَّهِ بِالَّذِينَ قَاتَلُوا الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّهُمْ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١٤٢﴾

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ بِكُم مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَنفَعُونَ بَيْنَكُمْ وَمَن يَفْعَلْ لَّكُمْ نَصِيحَةً مِّنْهُمْ فَهُوَ مِنْكُمْ وَلَا قَوْلُ اللَّهِ بِالَّذِينَ قَاتَلُوا الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّهُمْ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١٤٣﴾

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ بِكُم مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَنفَعُونَ بَيْنَكُمْ وَمَن يَفْعَلْ لَّكُمْ نَصِيحَةً مِّنْهُمْ فَهُوَ مِنْكُمْ وَلَا قَوْلُ اللَّهِ بِالَّذِينَ قَاتَلُوا الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّهُمْ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١٤٤﴾

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ بِكُم مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَنفَعُونَ بَيْنَكُمْ وَمَن يَفْعَلْ لَّكُمْ نَصِيحَةً مِّنْهُمْ فَهُوَ مِنْكُمْ وَلَا قَوْلُ اللَّهِ بِالَّذِينَ قَاتَلُوا الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّهُمْ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١٤٥﴾

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ بِكُم مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَنفَعُونَ بَيْنَكُمْ وَمَن يَفْعَلْ لَّكُمْ نَصِيحَةً مِّنْهُمْ فَهُوَ مِنْكُمْ وَلَا قَوْلُ اللَّهِ بِالَّذِينَ قَاتَلُوا الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّهُمْ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١٤٦﴾

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ بِكُم مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَنفَعُونَ بَيْنَكُمْ وَمَن يَفْعَلْ لَّكُمْ نَصِيحَةً مِّنْهُمْ فَهُوَ مِنْكُمْ وَلَا قَوْلُ اللَّهِ بِالَّذِينَ قَاتَلُوا الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّهُمْ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١٤٧﴾

که یارمه تیدان و هاریکاری کافران دژی موسولمانان رهوشتی دوو پرووانه و به لگه به له سهرا مونافیقی!

{إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ} بیگومان روژی قیامهت دوو پرووهکان دهخړینه چینی ژیره و دی دۆزه خه وه له بتکلیدا دهسو تیرین! ئەمه نامازه یه بۆ ئەوه که دۆزهخ، چین جین و قات قته، حهوت ته به قه و ناخۆشترین شوینی قاتی ههره خوارویه تی، که جیگای دوو پرووانه.

{وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا} کهس نهی ئەو سزایه له سهرا دوو پرووهکان لابه ری، یان بۆیان سووک بکا کهس نهی یارمه تیایان بدا و به هانایانه وه بجی!! {إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا} مه گهر ئەوانه یان که له هه لویستی دوو پروووی خۆیان به شیما ن ده بنه وه {وَأَصْلَحُوا} هه ول تیکۆشانی ته و او دهخه نه کار بۆ کردنی کرداری چاک و سپینه وه ی تاوانی روژگاری دوو پرووویان و شته وه ی چلکی نیفاق {وَأَخْلَصُوا} بالله دهست ده گرن به بهرنامه ی خودا که قورئان و شوین نامۆزگارییه کانی پیغه مبهرا دمکه و {وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ}

تهنها خودا دمبه‌رستن و به‌ندایه‌تی همر بۆ نهو ده‌کهن و سهری به‌ندایه‌تی همر بۆ نهو نهوی ده‌کهن به‌نا بۆ که‌سی تر نابهن نه‌بۆ لاپردنی زیان و ناخو‌شی و نه‌بۆ دمستکه‌وتنی سوود و قازانج {فَاُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ} نهو دوورووانه که به‌و شیومیه باس کرا نه‌گهر ته‌وبه بکه‌ن و بکه‌رینه‌وه واز له دوورووی بی‌تن، نه‌وه دمبه‌نه هاو‌لی موسولمانان و له ههر دوو دنیادا له کۆمه‌ل و گرو‌هی خاومن باوم‌ران حسیب ده‌کرین.

{وَسَوْفَ يُؤْتِي اللّٰهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا} له‌وه به‌ولاوه به‌رومردگار پاداشی زۆرو زه‌به‌نده دمه‌اته‌وه به‌ خاومن باوم‌ران که خودا نه‌بی که‌س نه‌ندازه‌ی نازانی، نه‌و ته‌وبه‌کارانه‌ش دمبه‌نه هاو‌به‌شی نه‌و موسولمانانه.

{۱۴۷} مَا يَفْعَلُ اللّٰهُ بِعِبَادِكُمْ إِن شَكَرْتُمْ وَآمَنْتُمْ} خودا چ مه‌به‌ستیکی هه‌یه به‌ سزادانی ئیوه نه‌ی ناده‌میزاد؟ نه‌گهر ئیوه به‌رواتان هه‌بی و به‌ندایه‌تی بکه‌ن و سوپاس گوزار بن بۆچی سزاتان دمه‌ا؟ واته: به‌رومردگار که سزاتان دمه‌ا و له دۆزه‌خدا به‌ ناگر دمه‌تانسووتین له‌به‌ر نه‌وه نیه زیانتان ئی دابی و نه‌ویش تۆله‌ی زیانه‌که‌تان ئی به‌ستینیته‌وه، یان له‌به‌ر نه‌وه نیه: که زیان له‌ خو‌ی دوور به‌خاته‌وه یان سوودیکی دمستکه‌وی!! هیچ نا‌کامی له‌م مه‌به‌ستانه‌ی نیه، چونکه خودا بی‌ ئاتاجه له‌ هه‌موو بوونه‌ومر هیچ پێویستییه‌کی به‌ ناده‌میزاد نیه، خودایه‌تی خودا زۆر له‌وه به‌رزتره که نه‌و مه‌به‌ستانه‌ی هه‌بن، به‌لام خودا عادل و دانایه، ناگادار و زانیه، هه‌رگیز چاک و خراپ و ده‌کیه‌ک سه‌یر نا‌کا، کافرو موسولمان له‌ ته‌رازووی نه‌ودا به‌رامبه‌رو یه‌کسان نین! {وَكَانَ اللّٰهُ شَاقِرًا عَلِيمًا} هه‌میشه خودا پاداشی سوپاسگوزاران به‌ چاکه و سوپاس دمه‌اته‌وه، پاداشی باشی داناوه بۆ نه‌وانه‌ی به‌ندایه‌تی ده‌کهن و فه‌رمانبه‌ردار! زانیه به‌ حالی به‌نده‌کانی و ناگاداری دروست گراوانی خو‌یه‌تی، هه‌چی ئی گوم نابێ که‌سیک به‌روای به‌ خودای خو‌ی هه‌بی، به‌نده‌ی سوپاسگوزار و راستال بی، خودا پێی دمه‌زانی و ناگای لێیه‌تی و به‌ باشترین پاداش پاداشی دمه‌اته‌وه.

کۆتایی جزئی پینجه‌م



﴿لَا يَجِبُ عَلَى اللَّهِ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا﴾ (۱۴۷) إِن تَبْدُوا خَيْرًا أَوْ تُخَفُّوهُ أَوْ تُعَفُّوهُ أَوْ تَعْفُوا عَنْ سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفْوًا قَدِيرًا (۱۴۸) إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَن يُعْرِضُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُوا نَحْنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَن يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا (۱۴۹) أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْدَانَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا (۱۵۰) وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُعْرِضُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَٰئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجْرُهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَفْوًا رَّحِيمًا (۱۵۱) يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَن تَنزِلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَىٰ أَكْبَرًا مِن ذَٰلِكَ فَقَالُوا أَرِنَا اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ثُمَّ اتَّخَذُوا آلَ هَارُونَ مِن بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْآيَاتُ فَعَفَوْنَا عَنْ ذَٰلِكَ وَآتَيْنَا مُوسَىٰ سُلْطَانًا مُّبِينًا (۱۵۲) وَرَفَعْنَا هَرَمَهُمُ الطُّورَ بِمِثْقَتِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمُ ادْخُلُوا الْبَابَ مُجْتَدًا وَقُلْنَا لَهُمُ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِثْقًا عَظِيمًا (۱۵۳)

{۱۴۸} لَا يَجِبُ عَلَى اللَّهِ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ} خودا نایه‌وی تانه و ته‌شهر به‌ ناشکرا و ده‌نگی به‌رز ناراسته‌ی یه‌که‌تر بکه‌ن، واته که‌سیک به‌ ناشکرا قسه‌ی ناشیرین ناراسته‌ی یه‌کیکی تر بکا خودا سزای دمه‌ا، که‌سیک شوورمیی و نه‌نگی که‌سانی تر دیاری بکا و بلاویان بکاته‌وه خودا تۆله‌ی ئی دمستین، {إِلَّا مَنْ ظَلَمَ} واته باسی خراپه‌ی موسولمانان هه‌موو کاتیکی به‌ هه‌موو شیویه‌که‌ حه‌رامه‌و خودا پێی نارازییه، مه‌گهر که‌سیک سته‌می ئی کرابی و سکا‌لای حالی خو‌ی بکا، و ده‌کوو نه‌وه‌ی لای قازی و دادومر، یان ههر که‌سیک که‌ هه‌یوای یارمه‌تیدان و کۆمه‌کی پێ کردنی ئی بکا، دمه‌دی دلی خو‌ی له‌ ده‌ستی سته‌مکار هه‌ل‌پێژی و خراپه‌کانی روون بکاته‌وه داوای ئی بکا ده‌ستی سته‌مکار بگری و زولم و زۆری له‌سه‌ر لابه‌ری و مافی خو‌ی بۆ و به‌رگریته‌وه، نه‌ک ههر نه‌ومنده به‌لکوو شکات کردن له‌ زولم به‌ فه‌رمانی شه‌رع کاریکی پێویسته، چونکه خودا نایه‌وی به‌نده‌کانی له‌ ئاست زولمی زالمدا بی ده‌نگ بن و ده‌سته‌و نه‌ژنۆ دابینش و ملی خو‌یان بۆ سته‌مکار شو‌ر بکه‌ن و سوکایه‌تی پی کردن و ژیر ده‌سته‌یی قبوول بکه‌ن، {وَكَانَ اللّٰهُ

سَمِيعًا عَلِيمًا} له همدووو حالته کهدا حالته تی رهای باسکردنی خرابه ی زۆردارو حالته ی ناڕه وایی، نه وه خودا بیسه ره و چی بگوتری ده بیسی و زاناو ناگاداره به هه موو نه و مه به ستو نیازانه ی که ده بنه هو ی بلاو کردنه وه ی سکالانامه.

{^{۱۴۹} إِنْ تَبْذُوهَا خَيْرًا أَوْ تُخَفُّوهَا أَوْ تُعَفُّوهَا عَنْ سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا قَدِيرًا} نه گهر کردارو گوشتارتان به ناشکرا نه نجامی بدن یان به په نامه کی، هه ره وها نه گهر لیبوردنتان هه بی بهرام بهر نه و که سه ی خرابه تان له گهل ده کا، نه وه کاریکی باشه و خودا پاداشی خیرتان دمداته وه، نه ک هه ره نه وه منده به لگوو خودا نافه رین له و کارانه ده کاو ناده میزادیان بو هه لده نی! خودا بو خو ی کاری خیری پی خو شه، له تاوان خو ش ده بی و نه و به ری ده سه لاتیشی هه یه بو سزادانی خرابه کار، که وایی چاولیکه ری خودا له م جو ره کارانه دا شتیکی په سه نده و چی گای ره زامه ندی خودایه.

{^{۱۵۰} إِنْ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ} بیگومان نه وانه ی کافرن به خودا و بر واییان به پیغه مبه رانی خودا نیه و ده کوو بیرو با و مری جووله که و مه سیحی که بر واییان به هه ندی پیغه مبه ر هه یه و بر واییان به هه ندیکیان نیه {وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ} جو داوازی ده خه نه نیوان خودا و پیغه مبه رانییه وه له م رو ووه که {وَيَقُولُونَ نُوْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ} ده لێن بر وامان به هه ندی پیغه مبه ر هه یه و هه ندیکیشیان به پیغه مبه ر نازانین، هیج به لگه شیان به ده سه ته وه نیه، جگه له ده مارگیری و شوین که و تنی پێشیان و پابه ند بوونیان به هه واه و هه وه سی خو یانه وه!

{وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ ذَلِكَ وَسَبِيلًا} نه وانه ده یانه وه ی که نایینیکی مام ناوه ندی له نیوان کو هرو نیماندا دابینن، نایینیکی له نیوان نیسلام و جووله که دا په یدا بکه ن {^{۱۵۱} أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا} نه وانه کو فره که میان ناشکرایه و هیج شک و گومان ی تیدا نیه، چونکه نیمانه که یان نیمانیکی شه رعی نیه، چونکه نه گهر نیمانیان به پیغه مبه ریک بوایه ده بوایه نیمانیان به پیغه مبه ر که کی تریش هه بوایه {وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا} ناماده مان کردوه بو بی بر واییان به گشتی — یان بو نه وانه ی که بر واییان به هه ندی پیغه مبه ر هه یه و بر واییان به هه ندیکیان نیه — سزایه کی ریسوا که رو شه رم ناو مر.

{^{۱۵۲} وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ} نه وانه ی نیمانیان به خودا و پیغه مبه ر که کی هه یه، کار به شه ریه تی دوا پیغه مبه ر ده که ن و پێشیان وایه: که هه موویان له خودا وه نیب دراون و هه ریه که یان له سه رده می خو ی نایینه که یان راست و دروست بووه و پێویست بووه خه لکی پابه ندی بن و جو داوازییان نه خه ستوته نیوانیان و نه یان گو توه وه نه و میان پیغه مبه ر وه نه و میان پیغه مبه ر نیه، به لگوو پێیان وایوو: هه موویان نیب درای خودان و نیگای خوداییان بو هاتوو {أُولَٰئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجْرُهُمْ} نه وانه له قیامه تدا خودا پاداشی خو یان دمداته وه، له پاداشتی نه و بر واه راسته یاندا به هه شتیان دمداتی {وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا} خودا زۆر لیبورد و وه له گونا هیان خو ش ده بی، به ره حم و به سوژه بهرام به ریان به چاکه مامه له یان له گهلدا ده کا و چاکه کانیان بو زیاد ده کا.

{^{۱۵۳} يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ} خا و من نامه کان (جووله که کان) داوات لی ده که ن {أَنْ تُنْزِلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِّنَ السَّمَاءِ} که نامه یه کی نوو سرا و به خه تی ناسمانی بیته سه ریان شایه دی نه وه بدا، که تو پیغه مبه ری خودا و نیب درای بو سه ر نه واه و خه لکی تریش، کتیه که ناو زه د بکری بو لای نه واه بو به نو نیسرائیل بنیبردی، یان بو لای چه ند که سیکی تابه تی نه واه که مالم و سه روک خو ینده واره کانیان — بنیبردی! {فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَىٰ أَكْبَرَ مِنْ ذَلِكَ} پێشینیان نه واه زۆر له وه گه و ره تریان له مووسا داوا کرد {فَقَالُوا أَرَأَىٰ اللَّهُ جَهْرَةً} وتیان نه ی مووسا:

به ناشکرا خودامان نیشان بده با به چاوی خو مان بیبینین! له ناکامی نه و داوا ناڕه وایه یاندا که گالته نامیزو فره و فیللای بوو په ره و مر دگار سزای ده ست به جیی بو ناردوون {فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ} هه و ره تریشقه یه ک لئی دان و هه موویان خپ که و تن {بِظُلْمِهِمْ} به هو ی سه ر رمقی و سه مکاری خو یان و مل نه دانیان بو حه ق و راستی، خوداییان به خو یان شو به اند، پله و پایه ی خو یان به رز کردوه بو زوور پله و پایه ی خودا، ریزی خوداییان و ده کوو پێویست به گویره ی توانایان نه گرت. بو یه ناوا خودا کردنی به په ندی زمانه! {ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ} که چی پاش زیندو بوونه وه به ناگا هاتنه وه ده ستیان کرد به گویره که په رستن و نامۆژگاری مووسایان له بیر جو ووه وه! وێرای نه و هه موو به لگه و نیشانه نه ی که له سه ر ده ستی مووسا بینییان و ده کوو له ناو چوونی فیره و نه و هه موو دارو

دمسته‌کهی له ناو نیلی میسردا، وەکوو یەدی بەیضا، که بریتی بوو لەووە که دەستی له باخەلی دەرھێنا دەستی وەک چرا دەرەوشایەووە وەصاکەیی که دەبوو بە ئەژدەیاھەکی راستی و مارە درۆزنەکانی سیحربازەکانی دەخوارد... هتد پاشگەز بوونەووە....

{فَعَفَوْنا عَنْ ذَٰلِكَ} که تۆبەیان کردو بەشیمان بوونەووە، له تاوانی گوێرمکە پەرستیان خوێش بووین، تۆبە کردنەکەیان بریتی بوو له یەکتر کوشتن (وەکوو له سورەتی بەقەرە نایەتی ۵۱ - ۵۴ بە درێژی باس کراوە). {وَآتَنا مُوسى سُلطاناً مُّبِیناً} دەسەلاتی ئاشکراو بەلگەیی بە ھێزمان بە موسا بەخشی، جوولەکەکان بۆی رام بوون، لەگەڵ ئەو ھەموو سەرکەشی و سەر رەقی و یاخی بوونەیان ملیان شوێر کردو بە فەرمانی خوا کەوتنە وێزەیی یەکتری و مەرجی قبوول کردنی تۆبە لییان ئەووە بوو که ھەندیکیان ھەندیکیان بکۆژن، تا پێیان دەگوترێ بەسە، که پێیان گوترا بەس ئەوانەیی کۆژراوان بە شەھید حلیب بوون و ئەوانیش که مابوونەووە تۆبەیان ئی وەرگیرا بوو!

{وَرَفَعنا قُلُوبَهُمُ الطُّورَ بِمِثاقِهِمُ} بەرزمان کردەووە بەسەریاندا کێوی طورێ سەینا وەکوو ھەور ھێنامان له ئاستی سەر سەریان رامانگرت، ئەویش بە ھۆی ئەو عەھدو پەیمانەیی لیان وەرگرتبوون که پابەندی شەریعەتی تەورات بن و کاری پێ بکەن کەچی سەرپێچیان دەکرد، دواپی ملیان کەچ کردو ھاتنە خەتەووە {وَقُلنا لَهُمُ ادْخُلُوا البابَ سَجْداً} پێمان گوتن بڕۆنە ناو شارەووە بچنە ناو بەیتولەقدیسەووە بە ملکہ‌چی و سەر کزی، فەرمانبەرداری فەرمانەکانمان بن و بکەونە سوژدە ئەوانیش بە ناچاری و له ترسان چوونە سوژدە له سوژدەکەیاندا بە تیلەیی چا و سەیری کێووەکەیان دەکرد دەرسان بەسەریاندا بکەوێ. {وَقُلنا لَهُمُ لا تَعْدُوا فِی السَّبْتِ} لەسەر زمانی داود پێمان گوتن، له رۆژی شەممەدا سنووری خودا مەبەزێنن و راوەماسی تێدا مەکەن، بەلام ئەوان سەرپێچیان کردو فێلیان بەکار ھێنا، بڕیکیان ئەم فێل کردنەیان پێ ناخوێش بوو ناپەزایان دەربری، ھەندیکیشیان بی دەنگ بوون. {وَآخَذنا مِنْهُمْ مِثاقاً غَیْطاً} پەیمان و بەئێتیکێ پتەوو جەخت لەسەر کراومان ئی وەرگرتن، که بە گوێرەیی تەورات کار بکەن و پابەندی فەرمان و جەلەوگیرییەکانی بن، مزگێنی بدن بە ھاتنی ھەزرمەتی عیسا (علیہ السلام) و ھاتنی ھەزرمەتی موحەممەد (صلی اللہ علیہ وسلم) ناو نیشانیانە مەشارنەووە بە خەتکی رابگەھەن...

فَما نَقَضَھُمْ مِثْقَهُمْ وَكَفَرَھِمْ بآیاتِ اللّٰهِ وَقَتْلَھِمْ الْاَنْبِیاءَ بِغَیْرِ حَقٍّ وَقَوْلَھُمْ قُلُوبُنا غُلْفٌ بَلْ طَعَّ اللّٰهُ عَلَیْنا بِكَفَرِھِمْ فَلَا یُؤْمِنُونَ اِلَّا قَلِیلاً ﴿۱۵۵﴾ وَكَفَرَھِمْ وَقَوْلَھِمْ عَلٰی مَرْیَمَ بُهْتَنًا عَظِیماً ﴿۱۵۶﴾ وَقَوْلَھِمْ اِنَّا قَتَلُنا الْمَسِیحَ عِیْسٰی ابْنَ مَرْیَمَ رَسُوْلَ اللّٰهِ وَمَا قَتَلُوْهُ وَمَا صَلَّوْهُ وَلٰكِنْ شُبِّھَھُمْ وَلِیْنَ الْاَیْمَنِ اَخْلَفُوا فِیوْا لَی سَوَّاهُ مَا لَھُمْ بِوَعْدٍ مِنْ عِلمٍ اِلَّا اَنْبِیاءُ الظُّلُمٰتِ وَمَا قَتَلُوْهُ یَقِیْنًا ﴿۱۵۷﴾ بَلْ رَفَعَ اللّٰهُ اِلَیْھِ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِیْزًا حَكِیماً ﴿۱۵۸﴾ وَلِیْنَ اَهْلِ الْكِتٰبِ اِلَّا لَیُؤْمِنَنَّ بِوَعْدِ مَوْءِدٍ وَیَوْمَ الْاِیْمَةِ یَكُوْنُ عَلَیْھِمْ شَھِداً ﴿۱۵۹﴾ فِیْطَلُبُ مِنَ الَّذِیْنَ هَادَوْا حَرَمًا عَلَیْھِمْ طَیِّبَتٌ اُحِلَّتْ لَھُمْ وَیَصَدِّھُمْ عَنْ سَبِیلِ اللّٰهِ كَثِیْرًا ﴿۱۶۰﴾ وَآخَذَھِمْ الزَّبُرَ وَقَدْ نَبَّأُوْاھُ عَنْھُ وَآخَذَھِمْ اَمْرًا لِّلنَّاسِ بِالْبَیْطِیْلِ وَاعْتَدَنا لِلْكَافِرِیْنَ مِنْھُمْ عَذابًا اَلِیْماً ﴿۱۶۱﴾ لَنْكُنِ الرَّسَّخُوْنَ فِی الْعِلْمِ مِنْھُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ یُؤْمِنُونَ بِما اُنْزِلَ اِلَیْكَ وَمَا اُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُؤْمِنِیْنَ الصَّالِّوْنَ وَالْمُؤْتِرِیْنَ الزَّكٰوَةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْیَوْمِ الْاٰخِرِ اُولٰٓئِكَ سَنُؤْتِیْھِمْ اَجْرًا عَظِیماً ﴿۱۶۲﴾

{فَما نَقَضَھُمْ مِثْقَهُمُ} بە ھۆی ھەلومشاندنەووی جوولەکەکان بۆ بەئێن و پەیمانەکانیان و بڕوا نەکردنیان بەو نایەت و بەلگانەیی که راستی پیغەمبەراییەیی پیغەمبەرەکان دەچەسپێنن، {وَكَفَرَھِمْ بآیاتِ اللّٰهِ} کافر بوونیان بە نیشانەکانی خودا و بە نامە ئاسمانییەکانی {وَقَتْلَھِمْ الْاَنْبِیاءَ بِغَیْرِ حَقٍّ} ھەروەھا بە ھۆی کوشتنی پیغەمبەران وەکوو زەمکەریبا و یەحیا بەبێ ئەوێ تاوانیکیان کردبێ و مافیکیان بەسەرمووە بن شیایو ئەووە بن! {وَقَوْلَھِمْ قُلُوبُنا غُلْفٌ} ئەو و تەیان که دیمانگوت: دلمان پەرمیەکی قایم و پتەوی تیووە پیچراوە ئەو بانگەوازی و نامۆزگارییەیی ئێوێ تی ناچێ، ھیچ قسەو بەلگە یەکتان، ھیچ پەند و نامۆزگاریتان کارمان تی ناکاو ناچیتە دلمانەووە.

{بَلْ طَعَّ اللّٰهُ عَلَیْھِا بِكَفَرِھِمْ} وەکوو بۆخۆیان باسی دلیان دەکەن وانیەو بۆچوونەکەیان ھەلەبەو جابەستەکی له خەلک دەکەن، بەلکوو ئەوان بە ھۆی کوفر و گومراپیانەووە پەرورەدگار دلی مۆر کردوون و کەوتونە زەلکاوی گومراپییەووە و رەنگ دانەووی ناشرینی ئەو گومراپییەیان

لهسر کردارو گوشتارو رهوشتياندا دياره، **{فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا}** بپروای تهواويان نيه تهنها بپروايان به مووساو تهورات ههيه، نهوميش به بپروا حليب ناکړی، يان کهميکیان نهبي ودهکوو عهبدوللای کورې سهلامو هاوهلانی تهواني تريان بپروايان نيه! **{١٥٦ وَيَكْفُرْهُمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ بُهْتَانًا عَظِيمًا}** ههروهه به هوای بپروا نهکردنيان به عيساو به نينجيلو بوختان کردنيان به مهربم که گوايه دهستی تيکهل کردوه، له ژېرموه لهگهل يوسفی (النجار) دا داوین پيسی نهنجام داوه! که نهوه بوختانيکه موچرکه به جهستهی خاومن ويزداندا دهينی و ههستو شعور دهتاسين! بوختانيکی گهل گهوره و نارېوايه، جگه له جوولهکهکان کهسی تر زات ناکا بوختانی وا بکا.

{١٥٧ وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ} ههروا گومانی نهوميان که گوايه عيسای کورې مهربمیان کوشتووه، به گالتهوه — نهک به راستی پيی دهلین: (رسول الله) رهوانه کراوی خودا هورنانش که به (ابن مريم) تواماری کردوه بۆ رمتدانهوهی نهو مهسيحيانیه که دهلین: کورې خودايه!!

{وَمَا قَتَلُوهُ} نهوان درؤ دهکن عيسايان نهکوشتووه، **{وَمَا صَلَبُوهُ}** ههليان نهواسيووه له خاجيان نهداوه ودهکوو خوځيان نهو نيديعايه دهکن. **{وَلَكِنْ شَبَّهُ لَهُمْ}** بهلکوو خودا شيوهی عيسای خسته سر پياويکی ترو نهويان گرتو کوشتيان و ههليانواسی! کهوابوو: نهوان به يهقين عيسايان نهکوشتووه، چونکه نهو تيرورستانهی که چوون بۆ کوشتنی عيسا، عيسايان نهدهناسی، که کابرايان کوشت له ناو خوځيانهوه کهتنه گومانهوه **{وَأَنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ}** نهوانهی کهوتوونه گومانهوه له بارهی ههلواسینی عيسا، نایا ههلواسراوهکه عيسا بووه يان يهکيکی تر بووه؟ **{لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ}** له گومان و پاراييدان دهربارهی راستی رووداوهکه، **{مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ}** زانياريهکی تهواويان لهو بارهوه نيه، بهلکوو نهوان شوین گومان و نيشانهی وا کهوتوون که زانياری راستيان بۆ دهستهبهر ناکا. **{وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا}** نهوان به يهقيني عيسايان نهکوشتووه!

{١٥٨ بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ} بهلکوو خودا له دهستی نهو کومهله جوولهکه تيرورستانه رزگاری کردو بهرزی کردوه بۆ لای خوځی.

{وَصَدَّهِمْ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا} بههوای نهوه که خوځيان شوین حق و راستی نهکهوتن و نيشان دهيتشت خهلکانی تريش شوینی بکهون! فهريانيان به خراپه دهکردو جلهوگريان له چاکه دهکرد، موزدهی هاتنی پيغهمبهرو رهوشت و نيشانهکانی له کتيبهکانياندا توامار کرابوون دميان شاردهوه و نهياندهيتشت خهک پيی بزانی!

{١٥٩ وَأَخَذَهُمُ الرَّبُّ} ههروهه به هوای ريبا و مرگرتن و مامهله کردنيان به شيوهی ريبا ناميز **{وَقَدْ نُفِرَ عَنْهُ}** له کاتيکدا که لهسر زبانی پيغهمبهران جلهوگرييان لې کرابوو، راگهيهنرابوو که ريبا ورنهگرن، **{وَأَكَلِهِمْ أَمْوَالُ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ}** ههروهه به هوای ودهست هينانی مال و سامان و خواردنی مالی خهک به شيوهی نارېواو له رپی بهرتيل و

نیگای یهزدانی یهك توخمه و گۆرانی بهسهردا نایه و بۆ ههموو پیغه مبهرمكان چوون یهكه.

{وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَأَسْحَقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَىٰ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ وَآدَمَ} نینگامان بۆ ئیبراهیم کردوو که به باوکی پیغه مبهرمكان ناسراوه، پیتی دهئین (خلیل الله) ههروهه بۆ ئیسماعیل که کورپه گهورهی ئیبراهیمه و باوکی هۆزی عهرمه و باپیره گهورهی پیغه مبهرمكان نیسلامه و له مهککه له دنیا دمرچوو، ههروهه نینگامان بۆ (ئیسحاق) کردوو که کورپه ئیبراهیمه و باوکی یهعقوبه که به ئیسرائیل بهناوبانگه و نهژادی جووله که بۆ نه و دمگه پیتتهوه، له شام له دنیا دمرچوو، ئهمجار بۆ لوط که برازی ئیبراهیمه، ئهمجار بۆ یهعقوب ئهمجار بۆ (اسباط) که بریتین له (۱۰) کورپهکانی یهعقوب و دوو کورپهکانی که کورپه یوسف بوون و کۆی (سبط)ه دوانزه کورپه بوون، ئهسباط له نهومی ئیسحاقه.

ئهمجار نینگامان نارد بۆ عیسا و هارون و ئهییوب و داود و سولهیمان و یونس، له نایه ته کهدا عیسا پیتش نه و پیغه مبهره نه خراوه چونکه جووله کهکان تانهی ئی دهمدن و پروپاگهندهی دهرباره بڵاودمکه نهوه، نه و کۆمه له پیغه مبهرمكان ناوهم کردن بۆ ریزلینان.

{وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ} ژیان نامه و بهسهراتی ههندیك لهو پیغه مبهره نه مان بۆ گپراو پیتتهوه له پیتش نازل کردنی ئهم سورمه ده.

{وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ} ژیان نامه و بهسهراتی ههندی پیغه مبهرمكان بۆ نه گپراو پیتتهوه، له قورئاندا باسمان نه کردوو و مگوو نه و پیغه مبهره نهی که ئیبرادراون بۆ سهر نه و گهل و نه تهوانه ی که میژوو بهسهراتیان له لایه نه گه له که تهوه نه زانراوه و خاوه نه نامه کانیش (جووله که و مهسیحی) ناگادارییان نین؛ و مگوو نه و پیغه مبهره نهی که ئیبرادراون بۆ سهر گهل و نه تهوهکانی صین و یابان و هیند و خۆرشاوی نه فریقا.

پتویسته نهوه بزانیان: پهرومردگار بۆ سهر ههموو گهل و نه تهومیه که چهند پیغه مبهرمكانی رهوانه کردوو، رحمهت و بهزمی خودا بۆ سهر جهه ئاده میزاد گشتی بووه، پیغه مبهرایهتی تایبته نه بووه به گهل و نه تهومیه کی تایبته و دیاری گراو؛ و مگوو جووله کهکان پینان وایه و دهئین: پیغه مبهرمكان ههر دمی بهنو ئیسرائیلی بی، به لکوو و قورئان به روونی نهوه ناشکرا دهکا که ههموو گهل و نه تهومیه که

دزی و داگیر کردن و هه له ته تانیدن و فرت و فیل و کاسبی نادرستهوه، {وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا} ناماده مان کردوو بۆ بی برهوانگیان سزای کوشنده و به ئیش له ناو دۆزمخدا ههروهه بۆ ههموو بی برهوامه کی و مگوو نهوان سزای به ئیشی دۆزمخمان نامادهیه!

{لَكِنَّ الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ} به لام نه و جووله که نهی خاومنی زانیاری راست و دروستن و له زانیاریدا قوول بوونهوه، نایینیان به به لگه وه و مرگرتوو و برهوامه پیر و مگوو کیوی نه لبرورده، نایینیان به مال و سامانی دنیا ناگۆر نه وه {وَالْمُؤْمِنُونَ} موسولمانان به گشتی یان موسولمانی نوممه تی (محمد) (صلی الله علیه وسلم) نهوانه ی برهوامه پیران دامه زراوه و ئیمان هه کیان هه لیان دهنی بۆ چاکه کاری و خودا په رستی، ئیمان هه کیان ره گه ز په رستی و دهمارگیری تیدا نیه، روا ته تازی و چاولیکه ری نیه {يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ} برهوان هه یه به و قورئانه ی که بۆتۆ ئیبرادراوه نه ی پیغه مبهرمكان نیسلام! {وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ} ههروهه ئیمانان به و نامه ئاسمانی و نیگا یهزدانیانه هه یه که بۆ مووسا و عیسا و پیغه مبهرمكانی تر ئیبرادراوه، ئیمانان به خودا و ههموو پیغه مبهرمكان هه یه، خوداوازی ناخه نه نیوانیانه وه، ئیمان پته و یان به خودا و به رۆزی قیامهت و به زیند و بوونه وه و پاداشی کرد و مگوکانیان هه یه.

{وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ} به تایبه تی نهوانه ی که به ریک و پیک نوێزمگانیان نه نجام دهمدن، رووکن و مه رجه کانیان به تهواوی به جی دینن.

{وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ} نهوانه ی زمکاتی مال و سامانی خۆیان دهمدمکه نه و دهمدمنه ناتاجان {وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ} نهوانه ی برهوان به خودا هه یه و به ندایه تی بۆ دمه کن {وَالْيَوْمِ الْآخِرِ} نهوانه ی برهوان به رۆزی قیامهت هه یه {أُولَئِكَ} نهوانه ی خاومنی نه و رهوشتانه نه که باس کران {سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا} له مه و دوا له رۆزی قیامهتدا پاداشی گه و ره و باشیان دهمدینن پاداشیک که ههر خودا چۆنیه تی و چهنییه تی دهمزانن.

{إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَىٰ نُوحٍ وَالتَّيِّبِينَ مِنْ بَعْدِهِ} نه ی محمدا! ئیمه نینگامان بۆ تۆ ناردوو و مگوو چۆن نینگامان بۆ نوح و نه و پیغه مبهره نه ی دوا نه و کردوو، خوداوازی له نیوان نیگا کردن بۆ تۆ و بۆ نهوان نیه، تۆ نه ی محمدا پیغه مبهرمكانی نه ساز نیت، ئه گه ره نهوان به راستی ئیمانان به پیغه مبهرمكانی تر هه بویه ئیمانان به تۆش دهمینا

پیغمبره‌ی بؤ نیردراره، هه‌موو گهل و نه‌ته‌وه‌یه‌ک
پیغمبره‌ی تیدا نیردراره شه‌وه‌تا قورئان دمه‌رموی: {وَإِنْ
مِّنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ - فاطر/ ۲۴} یان دمه‌رموی: {وَلَقَدْ
بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ -
الحل/ ۳۶}.

{وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا} په‌روم‌دگار به‌تایبه‌تی له‌گهل
مووسادا ناخاوتنی کرد ناخاوتنیک بی ناومند، ناخاوتنیک
راست‌و‌حه‌قیقمت.

{رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ} شه‌و پیغمبرانه‌ی ناردوو‌مان
هه‌موویان موژده‌در بوون بؤ چاکه‌کاران و ترسینه‌ر بوون بؤ
خراپه‌کاران بۆیه‌ش شه‌و پیغمبرانه‌مان ره‌وانه‌ گردوون
{لَنَلَّا يَكُونُ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ} بۆنه‌وه‌ی
ئاده‌میزادان به‌لگه‌یان به‌ده‌سته‌وه‌ نه‌بی له‌سهر خودا، دوا
هاتنی پیغمبره‌مان بؤ ناویان و پی‌ راگه‌یانندی هه‌رمانی
خودا ئیتیر روژی قیامت به‌ هانه‌یان به‌ده‌سته‌وه‌ نابو و
ناتوان داکۆکی له‌ خو‌یان بکه‌ن و بلین: نه‌مان زانیوه‌ جیمان
له‌سهر بووه‌ جیمان ئی قه‌ده‌غه‌ بووه‌و که‌س ناگاداری
نه‌کردووینه‌وه‌و ئیمه‌ بی ناگا بووین و هیچمان نه‌زانیوه‌.

{وَكَانَ اللَّهُ غَظِيبًا حَكِيمًا} په‌روم‌دگار بالا‌ ده‌سته‌وه‌ هه‌ر
شتیکی بوئ هیج که‌س نیه‌ بتوانی به‌رم‌نگاری بکا، داناو
حه‌کیمه‌ له‌ کارم‌کانیداو که‌ریمی کارساز!

{لَكِنِ اللَّهُ يَشْهَدُ بِمَا أَنزَلَ إِلَيْكَ} واته: به‌لام خودا شایه‌دی
بؤ تو دها که‌ ره‌وانه‌ کراوی په‌زدانی شه‌و پیغمبره‌ی
قورئان بؤ نیردراره: شه‌و قورئانه‌ی که‌ته‌لوکی بوونه‌ومرو
به‌رنامه‌ی ژيانه‌و یاسای په‌سه‌ندو شاکاری په‌روم‌دگاره.

{أَنزَلَهُ بِعِلْمِهِ} په‌روم‌دگار قورئانی ناردۆته‌ خواری پهره‌ له‌
زانستی په‌زدانی، نه‌ شه‌تۆو نه‌ نه‌ته‌وه‌که‌مت ناگاتان له‌
ناوم‌رۆک و شیوه‌ی شاکاری نه‌بوو، نه‌تان‌ده‌زانی که‌ پهره‌ له‌وه‌
هه‌موو زانستیه‌ په‌زدانییه‌و شه‌و هه‌موو زانیاریه‌ نه‌دم‌بی و
رامیاری و کۆمه‌لایه‌تی و سه‌رگۆزشته‌و به‌سه‌ره‌اتی پیغمبره‌
پیشینه‌کان و نه‌ته‌وه‌م‌کانیانی تیدایه‌! په‌روم‌دگار وستی و
بوو که‌ به‌نده‌م‌کانی ناگادار بکا به‌سهر شه‌و هه‌موو به‌لگه‌و
رینوما‌ییه‌ په‌زدانییه‌دا که‌ قورئان له‌ خو‌ی گرتوون، وستی
به‌به‌نده‌م‌کانی رابگه‌یه‌نی خودا چی خو‌ش ده‌وی و له‌ چی
رازیه‌، چی پی‌ ناخۆشه‌و نایه‌وی، وستی زانیاری غه‌یبی
رابوردو دها‌توو به‌ ئاده‌میزاد رابگه‌یه‌نی، ناوه‌ پیرۆزم‌کانی
خودا ره‌وشته‌ به‌رم‌م‌کانی بناسین: {وَالْمَلَائِكَةُ يَشْهَدُونَ}

﴿ إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ
وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ
وَأَتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ﴿٣٧﴾ وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ
مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى
تَكْلِيمًا ﴿٣٨﴾ رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ
لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ غَظِيبًا حَكِيمًا
﴿٣٩﴾ لَكِنِ اللَّهُ يَشْهَدُ بِمَا أَنزَلَ إِلَيْكَ أَنزَلَهُ بِعِلْمِهِ
وَالْمَلَائِكَةُ يَشْهَدُونَ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٤٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ
كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا
﴿٤١﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرْ لَهُمْ وَلَا
لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا ﴿٤٢﴾ إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٤٣﴾ يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَهُمْ
الرُّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكَمْ فَجَاءُوا خَيْرًا لَّكُمْ وَإِنْ تَكْفُرُوا
فَإِنَّ اللَّهَ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٤٤﴾

فریشته‌کانیش شایه‌دیت بؤ دمه‌ن و به‌ پیغمبره‌رو ره‌به‌ری
ئاده‌میزادو نه‌جنده‌کانت دمه‌زان، شایه‌دیت بؤ دمه‌ن که
سه‌رداری پیغمبرانه‌ی! جو‌رائیل که‌ په‌کیکه‌ له‌ فریشته‌کان
خو‌ی قورئانی بؤ هیناوی و بؤی خو‌پندوو‌یه‌وه‌و فیری کردی،
{وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا} به‌سه‌ که‌ خودا شایه‌دیت بؤ دهاو
شایه‌دی شه‌و کیفایه‌ته‌و راستین و کاریگه‌رتین شایه‌دیه‌و
هیج شایه‌تیدانیکی ناگاتی!

{إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ} بیگومان نه‌وانه‌ی
باوم‌ریان به‌ خوداو قورئان نیه‌، ناهیلن خه‌لکی تریش
موسولمان بین و شوین پیغمبره‌ر بکه‌ون، شک و گومان فری
ده‌ده‌نه‌ ناو دلیانه‌وه‌و بؤ شه‌وه‌ی ئاده‌میزادان له‌ ثابینی ئیسلام
دوو‌ر که‌ونه‌وه‌و، درۆ بوختان هه‌لده‌به‌ستن: {قَدْ ضَلُّوا
ضَلَالًا بَعِيدًا} ریکایان ئی گوم بووه‌، له‌ جاده‌ی حه‌ق و راستی
دوو‌ر که‌وتوو‌نه‌ته‌وه‌، به‌ ته‌واوی له‌ رێبازو به‌رنامه‌ی خودا
لایان داوه‌، سه‌ریان ئی شیواوه‌و خه‌سارتمه‌ندی دونیاو
قیامت بوون!!

گفتاردا له تهشريع و بهرنامه‌دا پاداشی کەس نافه‌وتیښ و هه‌رکەسه به گوێره‌ی خوێ سزاو پاداشی کردموه‌کانی و مردم‌گریتیه‌وه، هه‌رگیز چاکه‌کارو خراپه‌کار به‌یه‌ک چاو ته‌ماشنا ناکا!

{^{۱۷۱} يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ } ئه‌ی کۆمه‌لی نه‌صاراو ئه‌و کەسانه‌ی شوێن عیسا گه‌وتوون زینده‌ ره‌وی دهرباره‌ی عیسا مه‌که‌ن ئه‌ومنده به‌رزى مه‌که‌نه‌وه به‌یگه‌یه‌ننه‌ پله‌ی خودایه‌تی؛ ئه‌و ئاده‌میزادیه‌که‌ کراوه به‌ پیغه‌مبه‌ر، به‌ گوێره‌ی به‌رنامه‌ی خوداو نیگای ئاسمانی هه‌لس و گه‌وت بکه‌ن و بیروباومرێتان دابه‌زرێن؛ په‌رومردگار ئه‌م خیطابه‌ی ئاراسته‌ی نه‌صاراکان کرد، چونکه‌ دهرباره‌ی عیسا زینده‌ ره‌ویان دمکردو گه‌یاندبوویانه‌ پله‌ی خودایه‌تی و له‌ پله‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تییه‌وه‌ بردبوویانه‌ پله‌ی خودایه‌تی و کردبوویانه‌ هاوبه‌شی په‌رومردگار، نه‌ک هه‌ر ئه‌ومنده به‌لکوو زیاده‌ ره‌ویان دهرباره‌ی شوێنکه‌وتوانیشی کردبوو پێیان وابوو: کەبى گوناھن و هه‌رگیز تاوانیان ئی رونا‌داو هه‌رچی گوتووویانه‌ دمبى په‌په‌رو بکړئ، ئه‌و راهیبو دپرنشینانه‌ چی بلێن راست یان درۆ، حق یان به‌تال — ئه‌وه‌ که‌لامی خودایه‌ دمبى په‌په‌رو بکړئ.

{^{۱۷۲} وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ } جگه‌ له‌ حه‌ق و راستی چه‌سپاو برپا به‌ هیچی تر مه‌که‌ن، ده‌قیکی نایینی متواتر یان به‌لگه‌یه‌کی عه‌قلى چه‌سپاو نه‌بى برپاى پى مه‌که‌ن! شتێك راست نه‌بى دهرباره‌ی خودا مه‌یلتن! وریا بن خو له‌و بیروبوچوونه‌تان دوور بخه‌نه‌وه‌ که‌ گوايه مه‌ریه‌م خه‌یزانی خودایه‌و عیسا کوپی خودایه‌، {^{۱۷۳} إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ } له‌ راستیدا عیسا نه‌ کوپی خودایه‌و نه‌ خودایه‌، به‌لکوو ئاده‌میزاده‌و کوپی خاتوو مه‌ریه‌می داوین پاک و خواپه‌رستو ریزداره‌ پیغه‌مبه‌ریکی ره‌وانه‌ کراوه‌ بۆ سه‌ر به‌نو ئیسرائیل، فه‌رمانی پى کردوون خوداپه‌رستی بکه‌ن، گه‌ردن که‌چ و فه‌رمانبه‌رداری بن، جله‌وگیری ئی کردوون له‌ هاوبه‌ش په‌یدا کردن بۆ خوداو برپاردانی هه‌بوونی (تثلیث) سى خودایی!!! عیسا به‌ فه‌رمانی خودا به‌ وشه‌ی (کن) به‌ه، هاتۆته‌ وجود، دروست کردنی عیسا ره‌نگدانه‌وه‌ی فه‌رمانی خودا بوو، ئاکامی موژده‌ی نێردراوی خودا که‌ جوهرائیل بوو موژده‌ی به‌ مه‌ریه‌م داو وتی: من نێردراوم که‌ مندالیه‌کی زیره‌ک و وریات پى به‌خشم {^{۱۷۴} وَرَوْحُ مِّنْهُ } ئه‌م رسته‌یه‌ دوو مانای هه‌یه‌:

{^{۱۷۵} إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا} بێگومان ئه‌وانه‌ی بۆخۆیان کافر بوون و کردارو گفتاریان کافره‌یه‌ {^{۱۷۶} وَظَلَمُوا} سته‌میان له‌ کەسانی دیکه‌ کردووه‌ که‌به‌ قسه‌ی لووس هه‌لیان خه‌له‌تاندوون و به‌ هه‌موو شیوه‌یه‌ک کاریان تی کردوون {^{۱۷۷} لَمْ يَكُنِ اللَّهُ يَغْفِرْ لَهُمْ} ئه‌وه‌ دابو نه‌ریتی خودا وانیه‌ لیان خوش ببی، قانون و یاسای خوێ وا ره‌سا نه‌کردووه‌ له‌و شیوه‌ کوڤرو شته‌مکارییه‌ چاوپۆشی بکا له‌ رۆژی قیامه‌تدا تۆله‌و سزایان ئی ده‌ستێن.

{^{۱۷۸} وَلَا يَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ} شارمزیایان ناکا بۆ رێگه‌ی خێرو چاکه‌، دواى ئه‌وه‌ی بۆخۆیان به‌ ویستو ئیراده‌ی خۆیان رێگه‌ی کوڤرو سته‌مکاریان هه‌لبژارد ئیتر خودا توه‌یقێان نادا بۆ گه‌یشتن به‌ رێگه‌ی راست؛ دابو نه‌ریتی خودا وایه‌ که‌ ئه‌وانه‌ تۆله‌ی کردموه‌کانیان ئی و مرگه‌یریتیه‌وه‌، جگه‌ له‌ رێگه‌ی دۆزه‌خ رێگه‌ی تر نه‌دۆزه‌وه‌، ته‌نها بۆ رێگه‌ی دۆزه‌خ شارمزا بکړین {^{۱۷۹} خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا} هه‌تا هه‌تایه‌ تێیدا ده‌میننه‌وه‌، له‌ ویدا مردن و له‌ ناوچوونیان به‌سه‌ردا نایه‌، ژيانیان له‌ ناو ئه‌و سزا سه‌خت و سامناکه‌دا به‌رمه‌وامه‌و برانه‌وه‌ی نیه‌ {^{۱۸۰} وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا} ئه‌و سزادان و عه‌زابه‌ بۆ خودا ماندوو بوونی تێدا نیه‌.

{^{۱۸۱} يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ} ئه‌ی ئاده‌میزادینه‌! پیغه‌مبه‌رو ره‌وانه‌کراوی ئیبه‌ هاتوووه‌ بۆ سه‌رتان نایینیکی راست و دروست و بى غه‌ل و غه‌شی له‌ خوداوه‌ بۆ هێناون {^{۱۸۲} فَأَمِنُوا خَيْرًا لَّكُمْ} برپا بکه‌ن به‌و به‌رنامه‌ی بۆی هێناون و شوینی بکه‌ن ئه‌و برپا هێنانه‌ بۆ ئیوه‌ باشه‌، چونکه‌ له‌ چلک و پۆخه‌لی کوڤرو بێدینی پاکتان ده‌گاته‌وه‌، رێگه‌ی خوشبه‌ختی و گه‌مه‌رائی دونیاو قیامه‌تتان نیشان دده‌ا.

{^{۱۸۳} وَإِنْ تَكْفُرُوا} نه‌گه‌ر برپاى پى نه‌که‌ن، ئه‌وه‌ خودا پێویستی به‌ ئیمانی ئیوه‌ نیه‌و ئیمان بێنن یان نه‌ی هێنن له‌ خودایه‌تی خودا زیاده‌ که‌م ناکا چونکه‌ {^{۱۸۴} فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ} هه‌رچی له‌ بوونه‌ومردا هه‌یه‌ موئکی خودایه‌، هه‌موویان دروستکراو و به‌نده‌ی خودا و ملکه‌چی خودایه‌تی خودان.

{^{۱۸۵} وَكَانَ اللَّهُ غَلِيمًا} هه‌میشه‌ خودا زانایه‌ به‌و کەسانه‌ی شیاوی شارمزیایی کردن و شارمزیایان ده‌کا بۆ رێگه‌ی راست و ده‌زانی کى شیاوی گومرا بوونه‌ گومراى ده‌کا و هه‌یج کردارو گفتاریکی به‌نده‌کانی ئی گوم نابن {^{۱۸۶} حَكِيمًا} دانایه‌ له‌ کردارو

۱- یارمه تداوه به روحی خودا، فریشتهی خودا هاریکاریان کردوو.

۲- دروست گراوه بهووه تیگردنیک له لایهن گیانی خوداوه که جو برانیله.

عیسا نادمیزاده و پیغمبر یکی رهوانه گراوه، پالېشت گراوه به گیانیک له خوداوه، به شیک نیه له خودا.

{قَامُوا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهِ} نئوه بر وای راست و دروست و پتهوتان هه بی به خودا و به پیغمبرانی، زیده رهوی مهکن و بهرزو نزمی له پلهی خودایهتی و پیغمبرایهتی پیغمبراندا مهکن {وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةً} به هیج جوړیک بریاری نهوه مه دهن که سی خودا هه (باوک و کوپو روح القدس) یان بلین خودا سی به شه هه به شیک عهینی به شه که تره، هه ریه که یان به خودا حلیب ده کری و کوی هه سی به شه که ش یه که خودایه، مه لین عیساو دایکی هاو به شی یهزدان، {انتهوا خیراً لکم} نهی کومه لی مه سیحی واز له بر وای سی خودایی بیتن؛ بر وایه کی تر تان هه بی نهوه باشتره بو نئوه نهویش بر و باوهری سه رجهم پیغمبرانه که بریتییه له یه که تاپه رستی.

{إِنَّمَا إِلَهُ الْوَاحِدُ} یهزدان بو خووی خودایه کی تا کو ته نیایه، پارچه و به شی نهام لاو نهو لای نیه، له هیج شتیک دروستکراوان ناچ {سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ} زور پاک و بی خهوش و دووره له وهی که مندالی هه بی مندال بهو مانایه کی که پیک بی له مو تر به بوونی تووی پیاو له گه ل هی ژندا — جا نه گهر مندالی (مجازی) بی نهوه تاییهت نییه به عیساوه، که و ابو خودا مندالی حه قیقی نیه به لام {لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ} هه رچی له ناسمانه کان و زه ویدا هه یه ج به مو لگیه تی ج به دروست کردن (عیسا) ش له گه ل دابی، هه موو هی خودایه.

{وَكَفَى بِاللّٰهِ وَكِيلًا} کیفایه ته که خودا پاریزمرو پشت پی به ستر و بی، نیامی رازی دهه رموی، واته؛ خودا به سه بو هه ل سورانی نیش و کاری دروستکراوانی و پاریزگاری کردنی بوونه و مر.

{لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ} مه سیح بو خووی لاری له وه نیه که بهندهی خودا بی، هیج نهنگی له بهندایه تی کردنی بو خودا نابینی، هه روه ها فریشته نزیکه گانی باره گای (نه قدس) یش به لایانه وه نهنگی نیه که بهندایه تی خودا بکن، هه موو ریزو

يَتَّاهِلَ الْكَتَبَ لَا تَقُولُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةً انْتَهُوا خَيْرًا لَكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهٌ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿١٧١﴾ لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرْهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا ﴿١٧٢﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنكَفُوا وَاسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا يَخْدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٧٣﴾ يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَهُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكَ وَأُنزِلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا ﴿١٧٤﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسُخِّدْ لَهُمْ فِي رَحْمَةِ اللَّهِ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٧٥﴾

حورمهت و نرخیک له بهندایه تی کردن بو خودا دمهینه وه هه موویان خو یان به بهندهی خودا دمران.

{وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ} که سی لاری هه بی له بهندایه تی کردن بو خودا لوتبه رزی بکا {لَسَيَحْشُرْهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا} نهوه خودا له رژی قیامه تدا هه موو نادمیزان له دهشتی مه حشه ردا کؤده کاته وه حیسابو لیکو لینه و میان له گه ل دهکا، هه رکه سه به پیی خووی و به گوهری کرده و مکانی پاداش و سزای دهریته وه.

{فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ} جا نه وانه ی بر وایان به خودا هه یه و کرده و می باشیان نه نجام داو {فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ} نهوا پاداشی ته و اویشیان دمه تده وه، نه مجار به فضل و گهر می خو ی زیده پاداشی تریشیان دمه تاتی {وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنكَفُوا وَاسْتَكْبَرُوا} به لام نه وانه ی که لاریان له بهندایه تی کردن بو خودا هه یه ته که به ورو لوتبه رزی دهکن و نه رکی سه رشان ی خو یان بهرامبر یهزدان به جی ناهین {فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا} نهوه بهرومردگار سزای به نه نیشیان ددها،

{يَسْتَفْتُونَكَ} واته: نهی پیغمبر را داوات لی دمکن فتوایان بؤ بدهی دمرباری که سیک - دمرباری (که لاله) که بریتیه له میراتگر جگه له باوک و دایک - میراتی لی بگری وکوو جابیری کوری عهبدوللا که له کاتی مردنیدا نه باوکی هه بوو نه مندالی هه بوون چهند خوشکیکی باوک و دایکی هه بوو له وه پیش به شه میراتیان دیاری نه کرابوو، نه وهی تا نه وکاته به شه میراتی دیاری کرابوو خوشکی دایکی بوو که به تنهنا شه شه یه کی بؤ دیاری کرابوو بؤ زیاتر له یه کیش سیه ک دیاری کرابوو.

{قُلِ اللَّهُ يَفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ} بلن پهروردگار فتواتان بؤ ددواو باسی که لاله تان بؤ روون دمکاته وه و دمه رموی: {إِنْ أَمْرٌ هَلْكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ} نه گهر کابرایه ک مردو مندالی له پاش به جی نه مابوو باوکیشی نه مابوو {وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ} خوشکیکی باوک و دایکی هه بوو، یان خوشکیکی باوکی هه بوو، نه وه نیوهی میراته که ی دگری {وَهُوَ يَرِثُهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ} نه گهر خوشکه که به ری میراتی لی دگری نه گهر کور و کچی له پاش به جی نه مابن و باوکیشی نه مابن ریگی میراتگری لی بگری!

واته: نه گهر برای باوک و دایکی یان باوکی هه بوو مال و سامانی خوشکه مردوو که ی به میرات و مرد دگری به مهر جیک مردوو که مندالی له پاش به جی نه مابن، باوکیشی نه مابن چونکه نه گهر باوک هه بوو برای ریگی میراتگری نابن. {فَإِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الشُّكْلَانِ مِمَّا تَرَكَ} نه گهر برا مردوو که دوو خوشکی باوک و دایکی یان باوکی یان زیاتری له پاش به جی مابوون نه و س یه کی ماله به جی مابوو که دمه بن. {وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً} نه گهر میراتگره کان ژماریه ک خوشک و برا بوون {فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيْنِ} بؤ هر نیرینه یه ک به شی دوو مینه هه یه.

{يَسِّرُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَصَلُّوا} پهروردگار کاروباری ثابین و هه موو حوکیکی جه لال و حهرامتان بؤ روون دمکاته وه بؤ نه وهی ریگاتان لی تیک نه چی و بزنان چون میرات بهش بهش دهکن و هر که سه به شه میراتی شیای خوی بدریتی! {وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ} پهروردگار ناگاداری هه موو شتی که هر حوگم و یاسایه ک بؤ تان مردمکا بهرزه و مندی نیوهی تی دیاه له ژیر زانست و ناگاداری پهروردگارا هاتوته دی و

به گویری بیروباومرو کرده وی خویان سزایان ددواو هیجی لی زیاد ناگا، چونکه خودا رحمت و بهرمی له رق و غه زمی زیاتره. {وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا} نادمیزادان جگه له خودا که سیک تریان دست ناگه وی کاروبار و بهرزه و مندیان به ریوه به ری، که س نیه بتوانی به ندمیه ک له سزای خودا رزگار بکا و یارمه تی بداء سزای له سر هه لگری. {يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِّن رَّبِّكُمْ} نهی کومه لانی نادمیزادا نهی خه لکینه! بیگومان له لایه ن یه زدانوه به لگه و نیشانه یه کی زور ناشکراتان بؤ هاتوو، حه قیه تی پروا به خودا و نظام و یاسای ژیانی کومه لتان بؤ ناشکرا دهکا، نه ویش نه و پیغمبره نه خوینده وارمه که به هه لس و که وتی ریگ و پیکی به ژیانی عه مای و بانگه وازی کردنی شهرع نامیز به لگه یه کی به هیزو رؤشه له سر راستی بانگه وازی کردنه که ی، {وَأَنزَلْنَا إِلَيْكُمْ لُورًا مُّبِينًا} ناردوو مانه بؤ ناو نیوه نهی کومه لی نادمیزادا نامه یه ک که وه ک رؤز روناکی دمه خشی، ریگی حه ق و راست نیشان خه لگی ددوا، چاک و خراب لیگ جیاده کاته وه که نه ویش قورنانی پیروزه و هاتوو بیروباومری نادمیزاد راست بکاته وه، بهرنامه ی راست و حه ق نیشان مهردومگه ل بداء.

{قَالُوا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ} جا نه وانه ی پروایان به خودا هی ناوه و بهرپه وی قهرمانی نه ویان کردوو {وَاعْتَصِمُوا بِهِ} دست به قورنانه وه دهگرن و نیسلام دهکنه بهرنامه ی خویان {فَسَيُخْلِفُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِّنْهُ} له رژی دوا پیدا پهروردگار دمی ناخاته به هه شتی رازوهی خویه وه دمی ناخاته بهر رحمتی تایبه تی خوی و که سی تر ناخاته نیو نه و رحمت وه {وَفَضْلٍ} فضل و به خشیکی تایبه تی خوی دمرژی به سه ریاند، نه وانه له دونیا و قیامه تدا به خته و مرو کامه رانن. {وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمًا} شارمزی ریگی یه کی راستیان دهکا بؤ نه وهی بگم به پاداشتی باشی نه برپاوهی خوی، شارمزی ریگی یه کیان دهکا که کامه رانی دونیا و قیامه تیان دست دهکه وی، ژیانی دونیا به سه ر بهرزی و ریژداری به سه ر بهرن و له قیامه تیشدا به به هه شتی رازوه شادبن، نه م ریگه راسته ش به وهی دست به قورنات گرتن و شوینکه وتنی قهرموده کانی پیغمبر دست بهر دمی.

کوتایی سوره تی النساء

سوره تی (المائدة)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}



ناکامی زانست فراوانی خودایه، که وایی روونکردنه و دهکی
حهق و راسته و پیناسه کی له جیی خۆدایه!!

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا} ئه ی ئه و که سانه ی بپرواتان به خودا
هیناوه و رهوشتی موسولمانیتان تیدایه! {أَوْفُوا بِالْعُقُودِ}
پابهندی واده و به ئینی خۆتان بن، به سمر راستی پهیمانی
نیوان خۆتان و ئاده میزادی تر ئه و پهیمانه ی بۆ خۆتان
به خۆتان داوه به جیی بهینن، ئه و ئهرکانه ی خراوته سمر
شانان به ریک و پیک ئه نجامیان بدن، ئه و ئهرکانه ی
پهر و مردگار خستویه تیه سهرشانان و ئیومش به ئینی
جی به جی کردنیتان داوه، ئه و شتانه ی خودا حه لالی کردوه
یان ههرامی کردوه، ئه و عه هده و پهیمانه ی له بپرواداران
و مرگراوه که بپرواتان به پیغه مبهرو قورئان هه بی پابهندی
فه رمان و جله و گریه کانیان بن.

{أَحَلَّتْ لَكُمْ بَيْعَةَ الْأَنْعَامِ} حه لال کراوه بۆ ئیوه سوود
و مرگرتن له ئاژه ل که وشتر و ره شه و لاغ و بز و مه رو گاکووی و
حه یوانه کئوی و ناسک و ئه و جوژه شتانه یه که ده توان به
هوی سهر برینی شه رعییه وه گوشته که بیان بخۆن، شیریان
بدۆشن و جوژه ها خواره ده منی ئی دروست ده کری، سوود له
خوری و موویان و مرگی ری، {إِلَّا مَا يُقْلَى عَلَيْكُمْ} جگه له و
گیانه به رو ئاژه لانه ی لی ره به و لاوه له ئایه تی داهاتوو دا
به سه رتاندا ده خویندری ته وه به لام به مه رجیک سوود و مرگرتن
له و جوژه ئاژه لانه تان بۆ ره وایه {غَيْرَ مُجْلَى الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ
حُرْمٌ} که له به سستی مه که ده له کاتی ئی حرام به ستن به
حه ج و عه مه رده راوی نیچیر نه که ن چونکه راو کردن له
حه ره مه دا حه رامه ته نانه ت با ئی حرامیشی نه به سستی،
که سیکیش ئی حرامی به سستی له دهره و می حه ره می ش بئ هه ر
راو کردنی ئی حه رامه، حه ره می ش دوو شوینه حه ره می
مه که و حه ره می مه دینه له هه ردووکیاندا راو کردن یاساغه،
{حُرْمٌ} کو ی حه رامه مه به ست ئی حرام به ستن به حه ج یان
به عه مه ره یان هه ردووکیانه {إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ} دلنیا بن
که خودا جی بو ئت برپاری له سه ر ده دا، جی بو ئ حه لالی
ده کا و جی بو ئ حه رامی ده کا به گویره ی حیکمه ت و دانایی
خوی و به رزه و مندی ئاده میزاد برپار ده دا و حوکم دهره کا
ئیومش ئه ی ئاده میزاد پابهندی فه رمان و برپاره کانی بن و
واده و به ئینی خۆتان به نه سه ر، هیج په ایمانیکتان
هه له مه و مشینه وه.

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ إِنِ امْرُؤٌ هَلَكَ
لِيسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِيهَا
إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ فَإِنْ كَانَتَا أُتْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الشُّلْثَانُ مِمَّا تَرَكَ
وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً فَلِلَّذَكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيْنِ
يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ يَكُلُّ شَيْءٍ عَالِمٌ ﴿١٧﴾

سُورَةُ الْمَائِدَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ أُحِلَّتْ لَكُمْ بَيْعَةُ
الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُكَلِّ عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُجْلَى الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ إِنَّ اللَّهَ
يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ﴿١٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْلُوا شَعَائِرَ اللَّهِ
وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا أَيْمِينَ الْبَيْتِ
الْحَرَامِ يَتَّبِعُونَ فَضْلًا مِنْ رَبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا
وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نًا قَوْمٍ أَنْ صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ أَنْ تَعْتَدُوا وَتَمَآوُوا عَلَى الْآلِ وَالنَّقْوَى وَلَا تَمَآوُوا
عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَنِ وَآتَقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٠﴾

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْلُوا شَعَائِرَ اللَّهِ} ئه ی ئه و که سانه ی
بپرواتان هه یه دیارده (مهعالمه) نایینه کانی خودا به بی ریز
سه ر مه که ن، ته گه ره مه خه نه به رده م نه وانه ی دمیانه وی
جی به جی بکه ن، سنوور به زینی و یاسا شکی نی مه که ن،
مه جی له خۆتانه وه ئال و گویریان تیدا بکه ن و ده ستکاریان
بکه ن به لکوو به گویره ی نایین و چۆنتان پئ گو تراره ناوا
ئه نجامیان بدن و ریزیان ئی بگرن {وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ} ریزی
مانگه حه رامه کان بگرن ئه و مانگانه ی شه ریان تیدا حه رامه،
که مانگی (ذولقه عیده و ذولحیجه و موحه رده و ره جبه) له و
مانگانه دا جه نگ له گه ل کافره کاندای مه که ن، ئه و مانگانه
مه گوژن به مانگی تر وه کوو له وه پێش عه ره به کان دمیان
کردو به ئاره زووی خۆیان (مانگه حه رامه) کانیان ده گوژین.
له و مانگانه دا حه جیان تیدا ده کری شتیک مه که ن که ببیته
به ریه ستو له مه ر ریگه ی حه ج کردن له موسولمانان بگری
{وَلَا الْهَدْيَ} ریگه مه گرن له کوشتی و قوربانی که بۆ که عیه
دمبری به و جوژه لی داگیر بکه ن و لی بستی ن، یان نه هیلن

بیگمیه نیتش شوینی خوئی به که عبه نهگا {وَلَا الْقَلْبِدُ} هر ووها دمست دریژی مه که نه سهر نهو نازده لانهی که دیاری کراون بؤ دیاری که عبه، ملوانکهی هوربانیان له ملی کراوه، نیشانهی دیاری و هه دیه یان پیومه، {وَلَا آمِنَ الْيَتِ الْحَرَامِ} ریگه له وانه مه گرن که دمیانه وی بچن بؤ دیدنی که عبه، شهریان له که لدا مه کهن، مال و سامانیان داگیر مه کهن، نه وانه بهو دیدنی هیه یان بؤ که عبه {يَتَغَوْنَ فُلُكًا مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَانًا} مه بهستیان به دمست هینیانی سوود و قازانجی بازارگانیه و له خودایان داوایه خیریان به توشه وه بی و رمزامه ندی خودا به دمست بینن.

{وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا} که له نه حرام بهستن بوونه وه و نه حرامتان شانکند و له ناخی بهست دمر جوون نه وه نه وهی له ویدا لیقان یاساغ بوو بۆتان رهوایه، له دمر وهی حهرم به نارهزووی خۆتان راو بکه و نیچیر بگرن، هیچ تاوانتان له سهر نیه راو بکه و گوشته کهی بخۆن، سوود له نیچیر و مر بگرن. به لام {وَلَا يَجْرِمُكُمْ شَتَاءُ قَوْمٍ أَنْ صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَنْ تَعْتَدُوا} با رق و کینه تان له گروهو که سانیک که له وه پیش ریگه که عبه یان لی گرتبوون هه لتان نه نی دمست دریژی بکه نه سهریان و سنور به زینی بکه و تۆله یان لی بکه نه وه.

{وَتَقَاتُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى وَلَا تَقَاتُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ} هاریکاری یه کتری بکه له سهر خیر و چاکه. (بر) له لوغه تدا زۆرکردنی کاری خیره؛ نهو کارمیه شهرع په سه ندی ده کاو فهرمانی پی دمکا (تقوی) بریتیه له همر کاریک خاوم کار که له زیانی دین و دنیا بهاریژی، که وابوو تا بۆتان دمکری هاریکاری یه کتری بکه له سهر کاری چاکه، به لام به هیچ جوړیک هاریکاری یه کتری مه کهن له سهر تاوان و دمست دریژی و کاری ناپه سه ندا!

{وَأَقْرَأُوا اللَّهَ} خۆتان له سزای خودا بهاریزن به هوی په یرو کردنی فهرمانه کانی په رومردگار که له قورنانه بؤی روون کردونه وه بؤ نه وهی به هوی پشت هه لکردنتان له فهرمانی خودا تووشی سزا نه بین {إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ} بیگومان په رومردگار سزای به ئیش و به سزایه، تۆله له تاوانباران دهستیانی!

{حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ} یاساغه لیقان خواردنی گوشتی مردارمه بوو، مردارمه بوو: بریتیه لهو نازده لای به بی سهر برینی شهرعی، یان نیچیر کردنی گیانی دمر ده چی، خواردنی گوشتی مردارمه بوو حهرامه، چونکه پیسه، هرووها چونکه هه ندی ماددهی زیانبه خش له لاشه ی

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخَنَازِيرِ وَمَا أِهْلَ لَيْتِ اللَّهِ بِهِ. وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَمِ ذَلِكُمْ فَنَقُ إِلَيْكُمْ فَتَقُولُ يَوْمَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنْ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٦﴾ يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أُحِلَّ لَكُمْ قُلْ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ يَعْلَمُونَهَا مِمَّا عَلَّمَكُمْ اللَّهُ فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَانْقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٧﴾ الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا مَاتَتْهُنَّ أَجُورُهُنَّ مُحْصَنِينَ غَيْرَ مُسَفَحِينَ وَلَا مُتَحَدِّينَ أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِسْلَامِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ ﴿٨﴾

مردار بوو مه که دا ده مینیتیه وه، که به هوی نه خوئی نازده که، یان مانه وهی خوین تییدا پهیدا بووه، نه گهر سهر بری به هوی رهوان بوونی خودینه که نهو مادده زیانبه خشه، نامینی، زیادله وهش ته بیعه تی بهرز و خاوین قیز له خواردنی نهو جوړه گوشته مردارمه بووه ده کاته وه، ته بیاتی تی ناچی! {وَالْدَّمُ} هرووها یاساغه لیقان خوینی رهوان نهو خوینی روونه و دمرژی نه که خوینی تۆبه ل بوو (متجمد) و مگوو جهرگو و سبل، یان نهو خوینهی که له گهل گوشته که دا ده مینیتیه وه؛

{وَلَحْمُ الْخَنَازِيرِ} هرووها حهرامه لیقان خواردنی پیست و گوشت و پیوی بهراز، بویهش همر ناوی گوشته کهی هیناوه چونکه نهو مه بهستی گرنگه!

{وَمَا أِهْلَ لَيْتِ اللَّهِ بِهِ} هرووها حهرامه لیقان همر سهر برایی که ناوی غهیری خوی له سهر برایی، له کاتی سهر بریندا ناوی شتی تری له سهر بهرز کرابیتیه وه و مگوو

ئەووی ناوی پیغمبەر، مەسیح، شیخی گەیلانی، مەولانا خالید و کاک ئەحمەدی شیخ و..... هتد لەسەر بێرئ.

یان ویپرای ناوی خودا ناوی کەسیکی تری لەسەر بێرئ وەکوو ئەو بەلئ (بەناوی خودا و پیغمبەر ئەو نازەڵە سەردەبەرم!) بەلام ئەگەر بەلئ بە ناوی خودا ئەم نازەڵە سەردەبەرم، (محمد پیغمبەری خودایە) قەیناکا، واتە: ئەگەر ناوی غەیری خودا بە عەطف بۆسەر ناوی خودا یان پێش ناوی خودا خرا ئەووە حەرامی دەکا، ئەگەر بە شیوەی عەطف نەبوو حەرام نابێ بەلام مەکروه دمی.

{وَالْمُنْحِفَةُ} هەر نازەڵێک بخنکێندرئ، جا خنکانهکە بە نەنقەست بێ یان بە سودفە بێ، بە هەر شیوەیەک و بەهۆی هەر شتیەکەو بخنکێ گۆشتەکە حەرام دمی.

{وَالْمَوْقُودَةُ} ئەو حەیانە بە شتیکی گۆشندە لێ دەدرئ تا گیانی دەردهچێ بەبێ سەرپرینی شەرعی، جا ئەو شتە پێی ئێ دەدرئ قۆچەقانی بێ یان هەر داروبەردێک و شتێک بێ چوون یەکەو ئەو گیان دەرچوووە مردارەووە بوووە خواردنی گۆشتەکە حەرامە.

{وَالْمَرْدِيَةُ} هەر نازەڵێک هەڵدێرئ و بەربێتەووە گیانی دەرچێ گۆشتەکە حەرام دمی! ئەگەر پێش گیان دەرچوونی فریا بکەوئ سەر بێردرئ ئەووە حەلالە!

{وَالطَّيْحَةُ} هەر حەیانێک لە ئاکامی شەر کردن لەگەڵ حەیانێکی تردا گیانی دەرچێ مردارەووەووە خواردنی حەرامە، تەنانەت با شاخی بشکێ لوتی بپژئ و خوێنیشی ئێ بێ!

{وَمَا أَكَلَ السَّبْعُ} هەر حەیانێک دڕندە برینداری بکا یان هەندێکی ئێ بخواو گیانی دەرچێ خواردنی گۆشتەکە حەرامە هەرچەندە خوێنیشی ئێ بپروا.

{إِلَّا مَا ذَكَيْتُمْ} مەگەر ئەو جۆرە حەیانانە کە گوتران بە زیندوووی فریایان بکەون و سەریان بپرن بە شیوەیەک شەرعی. بەلام مردارەووە بوو، خوێن و گۆشتی بەراز بە هیچ شتێک حەلال نابن. مەگەر ناعیلاجی؟!

{وَمَا ذُبَحَ عَلَى النَّصَبِ} (نصب) چەند بەردێک بوون بە دەوری کەعبەووە ژمارمیان سێ سەد و شەست بەرد بوون عەرمبەکان لە سەردەمی ئەزانیدا نازەڵیان لەسەر سەردەبەرم بە مەبەستی نزیک بوونەووە لە بتهکان کە دمیانبەرستن. خوێنەکەیان لە دیواری کەعبە هەڵدەسوو، گۆشتەکەیان بەسەر بەردەکان (نصب) هەڵدەخست ئەم بەردانە جوودا

بوون لە بتهکانیان، بتهکانیان نەقش و نیکاریان لەسەر بوو ئەم (نصب) و بەردانە لووس و پووس بوون.

{وَأَنْ تَسْقُوا بِالْأَزْلَامِ} حەرامە لێتان بەخت گرتنەووە رەمڵ هاوێشتن بە هۆی تیرمدارینەووە.

أَزْلَام: بریتی بوو لەچەند دارێک لە شیوەی تیر، بەلام بێ ئەووی سەرمتری پێووە بێ، ئەم پارچە دارانە سێ پارچە بوون لەسەر یەکیان نووسرا بوو (امرنی ربی) لەسەر دووهمیان نووسرا بوو (نھانی ربی) سێیەمی هێجی لەسەر نەنووسرا بوو.

جا کە کەسێک دمیویست ئیشیک بکا؛ بچێ بۆ سەفەرێک ئەم تیرە دارانە دمجوولاندن و دواوی یەکیکیانی رادەکێشا ئەگەر ئەووە بەهاتایە دەستی، کە لەسەری نووسرا بوو (امرنی ربی) ئەووە ئیشەکە دکردو پێی وا بوو بەخت هاوڕێیەتی ئەگەر ئەووە بەهاتایە پێشەووە کە لێی نووسرا بوو (نھانی ربی) وازی ئێ دەهێناو دەستی ئێ هەڵدەگرت! ئەگەر ئەووە بەهاتایە دەستی کە هێجی لەسەر نەنووسرا بوونەووە تاقی کردنەووەکە دووبارە دکردەووە.

{ذَلِكُمْ فِسْقٌ} هەموو ئەو شتە حەرامانە باسکران پێویستە خۆیان ئێ دوور بخەینەووە، چونکە دەرچوون لە سنووری خودا، سەرپێچی کردنی فەرمانەکانیەتی، هەلس وکەوت کردنە بە شیوەی نامەعقول و ناسروشتی.

{الْيَوْمَ يَأْسُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ} ئەمڕۆ کە روژی عەرمفەیه و سالی دمیەمی کۆچیە رێکەوتی روژی جومعهیە، ئەو روژی کە ئەم نایەتە تیدا هاتۆتە خوارئ، ئەمڕۆ کافرەکان ناھومید بوون لە پووجەل کردنەووە نایینەکەتان و ناتوانن ئیتەر بەسەرتاندا زال بپن و بتانگێرنەووە بۆ سەر بتهپرستی و نایینی خۆیان، هەروەها شەیتان ناھومید بوو کە لە ناخی ئێویدا بە قسە بکری!

ئێبنو عەباس دەلئ: واتە: دانیشتوانی مەککە ناھومید بوون لەووی کە ئێو بەگەرێنەووە بۆ سەر نایینی ئەوان و بتهپرستی دەست پێ بکەنەووە.

{فَلَا تَخْشَوْهُمْ} لێیان مەترسین، ترسی ئەوتمان نەبێ کە سەرپێچیان بکەن، زیانتان پێ بگەینن **{وَإِخْشَوْنَ}** لە من بترسین، خۆتان بپارێزن لەو شتانە دمیە هۆی نارمزامەندی من، ئەمەن یارمەتیتان ددەم و سەرتان دەخەم، لە دنیاو لە قیامەتدا دمتانخەینە ژوور ئەوانەووە. **{الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ}** ئەمڕۆ ئەحکامی نایینمان بۆ چەسپاندن، حەلال و حەراممان بۆ لێک جیا کردنەووە، هەموو حوکمیکی

ئەووی ناوی پیغمبەر، مەسیح، شیخی گەیلانی، مەولانا خالید و کاک ئەحمەدی شیخ و..... هتد لەسەر بێرئ.

یان ویپرای ناوی خودا ناوی کەسیکی تری لەسەر بێرئ وەکوو ئەو بەلئ (بەناوی خودا و پیغمبەر ئەو نازەڵە سەردەبەرم!) بەلام ئەگەر بەلئ بە ناوی خودا ئەم نازەڵە سەردەبەرم، (محمد پیغمبەری خودایە) قەیناکا، واتە: ئەگەر ناوی غەیری خودا بە عەطف بۆسەر ناوی خودا یان پێش ناوی خودا خرا ئەووە حەرامی دەکا، ئەگەر بە شیوەی عەطف نەبوو حەرام نابێ بەلام مەکروه دمی.

{وَالْمُنْحِفَةُ} هەر نازەڵێک بخنکێندرئ، جا خنکانهکە بە نەنقەست بێ یان بە سودفە بێ، بە هەر شیوەیەک و بەهۆی هەر شتیەکەو بخنکێ گۆشتەکە حەرام دمی.

{وَالْمَوْقُودَةُ} ئەو حەیانە بە شتیکی گۆشندە لێ دەدرئ تا گیانی دەردهچێ بەبێ سەرپرینی شەرعی، جا ئەو شتە پێی ئێ دەدرئ قۆچەقانی بێ یان هەر داروبەردێک و شتێک بێ چوون یەکەو ئەو گیان دەرچوووە مردارەووە بوووە خواردنی گۆشتەکە حەرامە.

{وَالْمَرْدِيَةُ} هەر نازەڵێک هەڵدێرئ و بەربێتەووە گیانی دەرچێ گۆشتەکە حەرام دمی! ئەگەر پێش گیان دەرچوونی فریا بکەوئ سەر بێردرئ ئەووە حەلالە!

{وَالطَّيْحَةُ} هەر حەیانێک لە ئاکامی شەر کردن لەگەڵ حەیانێکی تردا گیانی دەرچێ مردارەووەووە خواردنی حەرامە، تەنانەت با شاخی بشکێ لوتی بپژئ و خوێنیشی ئێ بێ!

{وَمَا أَكَلَ السَّبْعُ} هەر حەیانێک دڕندە برینداری بکا یان هەندێکی ئێ بخواو گیانی دەرچێ خواردنی گۆشتەکە حەرامە هەرچەندە خوێنیشی ئێ بپروا.

{إِلَّا مَا ذَكَيْتُمْ} مەگەر ئەو جۆرە حەیانانە کە گوتران بە زیندوووی فریایان بکەون و سەریان بپرن بە شیوەیەک شەرعی. بەلام مردارەووە بوو، خوێن و گۆشتی بەراز بە هیچ شتێک حەلال نابن. مەگەر ناعیلاجی؟!

{وَمَا ذُبَحَ عَلَى النَّصَبِ} (نصب) چەند بەردێک بوون بە دەوری کەعبەووە ژمارمیان سێ سەد و شەست بەرد بوون عەرمبەکان لە سەردەمی ئەزانیدا نازەڵیان لەسەر سەردەبەرم بە مەبەستی نزیک بوونەووە لە بتهکان کە دمیانبەرستن. خوێنەکەیان لە دیواری کەعبە هەڵدەسوو، گۆشتەکەیان بەسەر بەردەکان (نصب) هەڵدەخست ئەم بەردانە جوودا

{إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ} دلتیابن خودا خیرا حیسابو لیکۆلینه و متان له گهڵ دهکا، هیچی ئی گوم نابێ، ماندوو بوون و مرزبوونی به سهردا نایه، به لکۆو زۆر به خیرایی و لێهاتوویی لیکۆلینه وه له گهڵ نادهمیزاد دهکا و هه رکه سه به گوێرهی خۆی سزاو پاداشی دهداته و ها.

{الْيَوْمَ أَجِلُّ لَكُمْ الطَّيَّاتُ} ئهمرۆ ئهو خواردمه نینیا نهی که له وه و پێش به ئیجمال بۆتان هه لال کرابوو، به شیۆمهیه کی به رفراوان و ته فصیل ئامیز هه لالییه که یان چیگر کراو خواردنیان بۆتان ره وایه و حوکمی هه لالییه ته که یان چه سپاوو بهرده وامه.

{وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ لَكُمْ} ههروهها گوشت و سه ربپراوی ئه وانهی خاوهن نامه ی ئاسمانین هه لاله بۆتان، هه مر ئازده لیک جووله که یان مه سیحی سه ربی به ربی له و گیانه به رانه بی که گوشتیان ده خوری بۆ ئیوهی موسولمان هه لال و ره وایه! به لام سه ربپراوی ئاگر په رست و شه یان په رست... هتد هه لال نیه، نابێ ئافرمه تیشیان ئی به خوازن و سه ربپراوو ئافرمه تیان بۆ ئیوه هه لال نیه.

{وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَّهُمْ} گوشتی سه ربپراوی ئیوهش بۆ ئه وان هه لاله هیج گونا هتات ناگاتی ئه گه مر له گوشتی سه ربپراوی خۆتان به شیان بدن، یان پێیان به رفۆشن. ئه مه ئامازه یه بۆ ئه وه: که سه ربپراوی ئه هلی کیتاب بۆ ئیمه و هی ئیمه بۆ ئه وان هه لاله، به لام ژن و ژنخوازی وانیه، بۆیه هه رمووی {وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ} هه لال و ره وایه ئافرمه ی موسولمان ماره بکه ن ههروهها {وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ} هه لال و ره وایه بۆ ئیوهی موسولمان که ئافرمه ی ئازادی سه ربهستی داوین پاکی جووله که و مه سیحی ماره بکه ن، ئه وانهی که نامه ی ئاسمانیان پێش ئیوه بۆ نێردراوه، به لام به مه رجی:

{إِذَا اتَّيَمُّوهُنَّ أَجُورُهُنَّ} که ماره ییان به دهنی واته: ماره یی واحبه و ده بی بدری، ئه م مه رجه بۆ جه خت کردنه له سه ر واحبی نه ک مه رجهی هه لال بوون! ههروهها دروسته ئافرمه ی کۆپله ی ئه هلی کیتاب ماره بکری به لام که باسی ئافرمه ته ئازاده کانی کردوو ئامازه یه بۆ ئه وه: که ماره کردنی ئافرمه ی ئازاد له ی کۆپله باشته.

{مُحْصِنِينَ غَيْرِ مُسَافِحِينَ} داوین پاک بن زیناکارو داوین پیس نه بن {وَلَا مُتَحَلِّدِي أَخْدَانٍ} ههروهها به نه ئینی په یومندی ناره واهه لگه ل ئافرمه تدا نه به ستن، واته: نه به ناشکراو نه به نه ئینی داوین پیسی نه که ن و ئاوی خۆتان نه پێژنه شوینی

پێویستمان بۆ دیاری کردوون، هه موو شتی که دمه رباره ی ئایین روون و ناشکرایه و په رده پۆش نین. هه موو یاساو نیظامیکمان بۆ داناو و که مو گوپی تیدا نیه.

{وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي} منهت و به خششی خۆمانمان به سه رتاندا ته واه کرد ولات بۆ ئیوه هه رخوا کراوه، هیج له موشریکه کان بۆی نیه هاو به شیتان بکا له جه ج کردندا، مه که که رزگار کرا، ئه و واده یه ی پێتان درابوو به جی هینرا، خه لکی کۆمه ل کۆمه ل و دهسته دهسته دینه ژیر به یداخی ئیسلامه وه و سه رکه و تنتان به ده ست هینا {وَرَضِيتُ لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ} رازیه که ئیسلام ئاینتان بی و بیکه نه به رنامه ی ژیا نتان و روژی قیامه تیش به گوێره ی ئه م ئایینه دادگایی ده کرین، جگه له ئیسلام نابێ هیج ئایینیکی تر په ره و بکه ن.

{يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أُجِلُّ لَهُمْ} موسولمانان په رسیارت ئی ده که ن ئه ی (محمد)! چ گوشت و خواردنیکیان بۆ ره وایه؟؟

{قُلْ أَجِلُّ لَكُمْ الطَّيَّاتُ} پێیان بلی: ره واه هه لاله بۆ ئیوه خواردمه نه ی پاک و خاوین، هه مر گوشت و خواردنیک که ئاده میزاد به لایه وه پاک و خاوین بی، هه مر خواردنیک طه بیعه ته و سه روستی پاک و به پاکی بزانی هه لاله! {وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُوهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ} ههروهها هه لاله بۆتان نیچیری سه گ و تاژی ته ربییه دادرار، واته: هه مر نیچیری که ئه و جو ره سه گ و تاژییه فی ر کرا وانه بیگرن خواردنی هه لاله، به مه رجه ی که ئه و سه گ و تاژیانه له لایه ن ئاده میزاده وه فی ری راو کرابن و مه شق دادرابن.

{فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ} به خۆن له گوشتی ئه و نیچیرانه ی که ئه و بازو سه گ و تاژییه راوکه رانه بۆ ئیوهی ده گرن، پاسی ده کا تا خاومه نه که ی ده گاته سه ربی و هیچی ئی ناخوا! خۆ ئه گه مر لێی بخوا به لای زۆربه ی زانایانه وه نیچیره که حه رام ده بی چونکه ده شو به یته به رماوه ی درنده.

{وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ} له کاتی تی به ردانی سه گه راوکه ره که دا ناوی خودا پێن و بیسمیلا ی له سه ر بکه ن.

{وَأَقْرَأُوا اللَّهَ} ته قوای خودا بکه ن، خۆتان به پاریزن له و شتانه ی که ده بینه هۆی سزای خودا، پاریزگاری سنووره کانی په زدان بکه ن، به هیج شیۆمه یه که سه ربیچی هه رمانه کانی خودا مه که ن.

حرامه ودا نه مجار په رومردگار شاده میزاد د هترسین
له سهر پیچی کردن و د هترموی: {وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ
عَمَلُهُ} هر که سیك ټینکاری شهریه تی نیسلام بکا و
نهر که گانی جن به جی نه کا، ټینکاری بنه ما نیسلامیه کان و
فروعه گانی بکا هه موو کرده و گانی پووجهل دهنه ووه
خه سارتمه ندی دنیاو قیامت دهنی، له دونیادا کرده و گانی
بی سوودو بی بایه خه و {وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ} له
قیامتیشدا سوود له کرده و گانی جیهانی نابینی و مایه پووج
دهمینیت هوه.

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا} ئه ی نه و که سانه ی پرواتان به خودا
هیناوه و به پرهوی همرمانی خودا و پیغه مبه ر ده گن {إِذَا
قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ} نه گهر ویستان نوپژ بکه ن و بی دستنویژ
بوون پیش نه و دی دست بکه ن به نوپژ دستنویژ بگرن به م
شپوهیه: {فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ} پټویسته دهم و چاوتان بشون.
سنووری دهم و چا و له باری دریزیه و له تووکی سهر ووه بو
دامینی چه ناگهیه، له باری پانیشه ووه نیوان دوو گوچکه یه،
که سیك ریشی ته نکى هه بوو پټویسته پټیستی ژیره ووه بشوری،
نه گهر ریشی پرېوو دهنی په نجه گانی تی بخا.
{وَأَيْدِيكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ} شتنی همردوو دهسته له سهره
په نجه گانه ووه تا ژوور نانیشک.

{وَأَمْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ} دهستی تهر به بری له سهر تاندا بهینن.
به لای شافیه یه ووه پټویست مهسح کردنی بری له مووی سهره
له جیگای خوئی، ته نانهت با مویه کیش بی.

مالیک و نه حمده د هترموی: پټویسته مهسحی هه موو
سهریکا، له بهر نیحتیاط، نه بوو حنیفه د هترموی: پټویسته
مهسحی جواریه کی سهریکا.

{وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ} پټویسته همردوو قاجی له گهل قوله
قابی بشوا، به لکه له سهر شتنی قاج و قوله پی وپرای نه م
نایه ته، کرده و دی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) و کرده و دی
هاوه لانی و چینی دوا هاوه لانه، که هه موویان بو دستنویژ
قاجیان شتووه، نیجماعی زانایانیشی له سهر دامه زراوه.

{وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا} نه گهر له شتان گران بوو بوو خوستان
پاک بکه نه ووه، هه موو نه ندانه گانی جهسته تان بشون؟
پټویسته ناو به سهر به دهندا پروا، (جونوب = له سگرانی)
مانایه کی شهرعییه، که سیك له شی پیس بوو نابی نوپژ بکا،
نابی فورئان پخوینی، نابی دهستی لیدا، نابی بجپته
مزگه و ته ووه.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا
وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ
وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا
وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُم مِّنَ الْمَآطِ
أَوْ لَسْتُمْ عَلَى النِّسَاءِ فَلَمْ يَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا
فَأَمْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ إِنَّهُ يَأْتِيكُمُ اللَّهُ
لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ حَرَجٍ وَلَٰكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ
وَلِيُثَبِّتَ بِفِعْلِهِ عَلَى كُمُ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٦﴾
وَأَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِثْلَهُ الَّذِي وَاتَّقُوا اللَّهَ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ
شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَى
أَلَّا تَعْدِلُوا أَعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ
اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٧﴾ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٨﴾

{وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى} نه گهر نیوه نه خوشیبه کی واتان له گهل
دابوو، که نه تان دهتوانی ناو به کاربینن، {أَوْ عَلَى سَفَرٍ} یان
له سه فهدا بوون و ناو نه بوو، {أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُم مِّنَ الْمَآطِ}
یان له سهر پیشاوو ته والیت دهاتنه ووه دستستان به ناو
که یاندو پټویستان به دستنویژ هه لگرتن بوو {أَوْ لَسْتُمْ
النِّسَاءُ} یان پټستان له پټیستی نافرمت که ووتن یان چوونه لای
نافرمت و کاری شهرعیتان له گهلدا کردن {فَلَمْ يَجِدُوا مَاءً}
ناوتان دهست نه که ووت بو دستنویژ یان غوسل، نه ووه له م
حالانه دا.

{فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا} نه ووه قهصدی خوئیکی پاک و خاوین
بکه ن و ته به موم بکه ن به خوئیکی خاوین، {فَأَمْسَحُوا
بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ} مهسحی دهم و چاوو دستستان بکه ن
به نه م خوئله.

{مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ} خودا نایه وئی له و یاساو
شهریه ته ی بو تان دادمنی فورسای بیخاته سهر شانتان،

خوداو به گوپردی بهرنامهی نیسلام نه‌نجام بدن، دهست دریزئی مه‌کهنه سهر کس، فهرمان به چاکهو جلّه‌وگیری له خراپه بکهن، **{ شَهْدَاءُ بِالْقِسْطِ }** حه‌ق و راستی بۆ دادومر دهست‌نیشان بکهن، چۆن حه‌ق و راسته ناوا شایه‌تی له په‌کتری بدن، له‌بهر خاتری به‌رژموندی هیج کس شایه‌تی له په‌کتری مه‌دن! له هه‌موو شتیکدا عه‌دالته خواز بن، چونکه عه‌دالته ته‌رازوی مافه بۆ هه‌موو کس.

{ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ اَلَّا تَعْدِلُوْا } با رق لی‌بوونتان به‌گه‌ل و هۆزێک هه‌ل‌تان نه‌ن بۆ به‌ره‌ره‌ر نه‌کردنی عه‌دالته‌تکاری دهر‌بارمیان، به‌لکوو پی‌ویسته عه‌دالته به‌کار بێن له‌گه‌ل هه‌موو کس، دۆست بۆ یان دۆژمن **{ اَغْدِلُوْا هُوَ اَقْرَبُ لِلْقَوٰی }** عه‌دالته‌تکار بن عه‌دالته‌تکاریتان له مامه‌له کردندا نزیک و هۆکاره بۆ خواره‌ستان له گونا، پارێزگارتان ده‌کا، له نارم‌زایی خودا، وازه‌یتان له عه‌دالته‌تکاری تاوانی گه‌ورمه، **{ وَاتَّقُوا اللّٰهَ }** خۆتان له سزای خودا بپاریزن له ناگری دۆژه‌خ بترسن، سهر‌بیچی فهرمانه‌کانی مه‌کهن.

{ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ } دل‌نایان خودا هیچی ئۆ گوم نابن ناگادارو زانیه به کرده‌وه‌گانتان، بترسن له‌وهی سزاتان بدا له‌سهر گۆی پێنه‌دانتان به عه‌دالته؛ می‌ژووش شایه‌ته؛ که خودا چی به سته‌مکاران کردووه، هه‌رکه‌سیک وازی له عه‌دالته‌تکاری هێنا بۆ، له دونیادا سووک و ریسوای کردووه، له قیامه‌تیشدا سزای به ئیشی بۆ داناوه، وێ‌پرای ئه‌موش ریسوای هه‌تا هه‌تایی ده‌کا.

{ وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا } په‌رومردگار واده‌ی به‌خته‌ومری هه‌ردوو جیهانی داوه به وان‌ه‌ی بر‌وایان به خوداو پی‌غه‌مبه‌ر هێناوه **{ وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ }** کرده‌وه‌ی باشیان نه‌نجام داوه، هه‌میشه خه‌ریکی نه‌نجامدانی کاری مه‌سه‌له‌ت ئامیزن، حه‌ق‌خوازو عه‌دالته‌تکارن، له هه‌موو حال و بارێکدا ته‌قوای خودا ده‌گه‌ن خۆ دپاریزن له نافه‌رمانی خودا!

{ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَّاجْرٌ عَظِيْمٌ } ئه‌وانه له خوداو له‌خۆش‌بوونیان بۆ هه‌یه و پاداشی گه‌ورمیان ده‌دریت، که به‌هه‌شتی رازاو‌میه و زێده‌کردنی پاداشه له به‌رامبه‌ر بر‌وای راست و کرده‌وه‌ی باشیان!

{ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا } ئه‌وان‌ه‌ی بر‌وایان به خوداو هه‌موو پی‌غه‌مبه‌ران نیه، نیشانه‌کانی خودایه‌تی خودا له بوونه‌ومرو خودی ئاده‌میزاده‌کانیدا رمت ده‌کهنه‌وه **{ وَكَذٰلِكَ يَآتِيْنَا }** به‌لگه‌ی تاک و ته‌نایی خوداو به‌ره‌راوانی ده‌سه‌لات و به

چونکه بۆ ناتاچه له نه‌زیه‌تدانتان، هه‌ر یاساو شه‌ریعه‌تیکتان بۆ دابن سوودی ئی‌وه‌ی تێدایه، شتیک هازانجی ئی‌وه‌ی تێدا نه‌بن فهرمانتان بۆ نا‌کا، **{ وَلٰكِنْ يُرِيْدُ لِيُظْهِرْكُمْ }** به‌لکوو ده‌یه‌وی ئی‌وه‌ی پاک بکاته‌وه له‌هه‌موو پی‌سییه‌کی ناوه‌وه و ده‌روه.

{ وَلِيَعْلَمَ نِعْمَتُهُ عَلَیْكُمْ } بۆ‌ئه‌وه‌ی نيعمه‌تی خۆی بۆ ئی‌وه ته‌واوبکا، پاکی جه‌سته و پاکی گیان به‌یه‌که‌وه بۆتان دابن بکا چونکه ئاده‌میزاد له ماده‌و گیان پێک هاتووه، نوێژ دۆ و ده‌روون پاک ده‌کاته‌وه، نوێژ ئاده‌میزاد له خراپه‌و خراپه‌کاری ده‌گێرته‌وه، و له نوێژ‌که‌ر ده‌کا رۆژانه جه‌ند جار خۆ له‌به‌رده‌م خودادا رانوی‌ن و به نه‌ینی و به ئاشکرا مورافه‌یه‌ی خۆی بکا، **{ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ }** بۆ‌ئه‌وه‌ی ئی‌وه سوپاسی خودا بکهن و به‌رده‌وام بن له‌سهر سوپاس و به‌ندایه‌تی کردن بۆ په‌رومردگار.

{ وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَیْكُمْ } یادى ئه‌و نيعمه‌تانه‌ی خودا بکه‌نه‌وه، که له عاله‌می نه‌رواحدا واده‌ی ئۆ و مرگرتوون **{ وَمِنَافَةِ الَّذِيْ وَاَقْرَبَكُمْ بِهِ }** پابه‌ندی ئه‌و عه‌ده‌و پهمانه‌ی خودا بن که به‌لێنی پۆ ئۆ و مرگرتوون. یان یادى ئه‌و نيعمه‌تانه‌ی خودا بکه‌نه‌وه ئه‌ی کۆمه‌لی موسو‌لمانان! که ئی‌وه له‌و‌مپێش خودا نه‌ناس و نا‌کۆک بوون به‌هۆی نووری نی‌سلامه‌وه بوون به‌برای په‌کتری و خۆشه‌ویستی له ناوتاندا بلا‌ویوته‌وه! هه‌روه‌ها بیرى ئه‌و عه‌ده‌و پهمانه بکه‌نه‌وه که به پی‌غه‌مبه‌رتان داوه!

{ اِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا } که و‌تتان: به‌لێ پابه‌ندی فهرمانه‌کانی خوداو پی‌غه‌مبه‌ر ده‌بین، گوێ‌رایه‌لێان ده‌بین له خۆشی و له ناخۆشیدا، له ته‌نگانه‌و فهره‌حیدا، جیمان پۆ به‌هرمۆی فهرمانبه‌ردارین، جلّه‌وگیری جیمان ئۆ بکه‌ی نایکه‌ین **{ وَاتَّقُوا اللّٰهَ }** خۆتان له سزای خودا بپاریزن، چی جلّه‌وگیری ئۆ کردوون توخنی مه‌کهن! **{ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌۢ بِذٰتِ الصُّدُوْرِ }** دل‌نایان په‌رومردگار زانا و خه‌به‌رداره به‌وه‌ی که له ده‌روونتان دایه، ده‌زانن کێ به‌راستی دلسۆزی نایینه‌و کێ دو‌وروو ریا‌بازه هیج شتیک! نه‌ینی و ئاشکرا له‌خودا گوم نابن.

{ يَا اَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُوْنُوْا قَوَّامِيْنَ لِلّٰهِ } ئه‌ی کۆمه‌لی موسو‌لمانان! هه‌موو هه‌لس و که‌وتیکتان، هه‌موو کار و کرده‌ویه‌کتان حه‌ق ئامیز بۆ، عه‌دالته‌ت کاری بۆ، داب و نه‌ریتان م‌رو‌فانه‌و حه‌ق‌خوازی بۆ، به‌رامبه‌ر به په‌رومردگار دلسۆزو موخلیص کار بن، هه‌موو کاریک له‌به‌ر رم‌زانه‌ندی

توانایی خودا به درو دمه‌نمود، برپا به نامه ناسمانیه‌کان و پیغمبره‌کان ناکه‌ن {أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْحَجِیمِ} نه‌وانه تاقمو گروی دوزمه‌خین، سزای سهرپیچی و بی‌دینی و خرابه‌کاریان ناگری دوزمه‌خو و تیی فری دهرین.

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا} نه‌ی خاومن باومران نه‌ی نه‌وانه‌ی برواتان به خوداو به پیغمبره‌هیناوه؛ {اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ} یادی نیعمه‌تی خودا بکه‌ن به‌سهرتانه‌ود، شه‌رو به‌لای له‌سهر لابرین پیغمبره‌که‌تانی له‌تیرور رزگار کرد {إِذْ هُمْ قَوْمٌ أَنْ يَسْطُورَ إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ} که‌کۆمه‌ئیک ویستیان دمست دریژی بکه‌نه سهرتان و پیغمبره‌ له‌ناو به‌رن {فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ} به‌لام خودا له‌بالی دان و نیو‌ی پاراست و پیلانه‌که‌یان بو‌جی‌به‌جی نه‌کراو نه‌یانتوانی پیغمبره‌ تیرور بکه‌ن و رزگاری بو‌و! نایینی خو‌ی سهرخست و نووری نی‌سلام بلا‌وبوووه... {وَاتَّقُوا اللَّهَ} بترسن له‌و په‌رومردگاری که‌به‌ توانایی و دمه‌لاتی به‌ره‌راوانی خو‌ی نیشان دان، له‌کاتی بی‌هیزیدا به‌سهر دوزمندا زالی کردن، {وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ} پشت ههر به‌خودا به‌هستن ته‌وه‌کولتان ههر له‌سهر نه‌و بی، ههر له‌نه‌و داوای یارمه‌تی و سهرکه‌وتن به‌سهر دوزمندا بکه‌ن.

{وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَآئِيلَ} بیگومان: په‌رومردگار به‌هوی موسا پیغمبره‌مود په‌یمان و واده‌و به‌لینی له‌به‌نو نی‌سرائیل و مرگرت، بو‌نه‌ودی پابه‌ندی فه‌رمان و جله‌وگریه‌کانی ته‌ورات بن، نه‌و ته‌وراتی که‌یاساو شه‌ریعه‌تی بو‌نه‌وان تیدا ناردبووه! نه‌و ته‌وراتی که‌خودا بو‌ی هه‌ل‌باردن و به‌نیگا بو‌موسای ناردوو! {وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا} فه‌رمانمان به‌(موسا) کرد: که‌دوازده نه‌هیب هه‌ل‌ب‌زیرئ بو‌نه‌ودی بیان نیرئ بو‌شه‌ر کردن له‌گه‌ل جه‌بابیرمکان...

{وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ} په‌رومردگار نیگای بو‌(موسا) کرد: که‌من یارمه‌تیدمرتانه‌م پشتان ده‌گرم، به‌مه‌رجی پابه‌ندی واده‌و به‌لینه‌کانتان بن، ناگاداری کرده‌و‌مکانتانم، گویم له‌هسه‌و گفت و گو‌تانه، دزمان دل‌تان چی تیدایه.

{لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ} نه‌گه‌ر نیوه‌ نویژه‌کانتان به‌ریک و پیکی نه‌نجام دا، {وَأَتَيْتُمُ الزَّكَاةَ} زه‌کاتی مال و سامانی خو‌تان دا به‌ناتاجان {وَأَمَنْتُمْ بِرُسُلِي} برواتان به‌پیغمبره‌که‌نم کردوپابه‌ندی فه‌رمانه‌کانیان بوون {وَعَزَّزْتُمُوهُمْ} یارمه‌تیتان دان و دزی خوانه‌ناسان له‌گه‌ل‌یاندا جه‌نگان،

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١٠﴾ يَتَأْتِيَ الَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْطُورَ إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾ وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١٢﴾ فِيمَا نَقُصُّهُمْ مِنْهُمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَآفَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَأَعَقَّ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣﴾

{وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا} له‌ریگای خودا زیاد له‌واجب مال و سامانتان به‌خشی، جگه له‌زه‌کاتی واجب مال و سامانی تریشان به‌خشی، که‌نهم نه‌رکانه به‌جی بیتن {لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ} تاوانه‌کانتان داده‌پوشین و لی‌تان خوش دم‌بین و توله‌تان لی‌ناسین!

{وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ} دمه‌نخه‌ینه به‌هه‌شتیکی رازاو و پان و به‌رین که‌به‌زیر دارو دره‌خته‌کانیدا جو‌گای ناوی جوان و سهرنج راکیش ده‌کشین و نه‌مونده‌ی تر به‌هه‌شت دمه‌زانی‌نه‌ود و جوانی پی‌دمه‌خشین!!!

جا {فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ} ههرکه‌سێک دوی و مرگرتنی واده‌و به‌لین لی‌سهرپیچی نه‌و فه‌رمانانه‌ بکا که‌ناراسته‌ی کراون و پابه‌ندی فه‌رمانه‌کانی خودا نه‌بی، نه‌ودی پی‌گو‌ترابوو نه‌یکردوو نه‌ودی جله‌وگریی لی‌کراوو کردی، نه‌وه {فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ} بیگومان ریگای راستی لی‌هه‌له‌بووه و

{إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ} بېگومان خدا چاکه کارانی خوښ دموين، نهو چاکه کارانهی له کاتی دمه لاتو توانادا عهفو دهکهنه رفتاری خوښانو له خراپه‌ی خراپه کاران خوښ دهبڼ، پاداشی چاکه کاران دمداتوه، نه‌مه‌ش تر وېږکی سهرکه‌وتن و سهر فرازی و زالبوونه.

{وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصَارَى أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ} هه‌روه‌ا عه‌دو په‌یمانان له مه‌سیحیه‌کانیش و مرگرت؛ که هه‌رکاتی پیغه‌مبه‌ری ناخر زمان ره‌وانه کړا شوینی بکه‌ون و یارمه‌تی بدن و پستی بگرن، هه‌روه‌ا به‌لیمانان ټی و مرگرتن که پروا به هه‌موو پیغه‌مبه‌رانی خدا بکه‌ن، که‌چی نه‌موانیش هه‌مان هه‌لوئېستی جووله‌که‌کانیان نواند، نایینی خوښان ټیکدا، گورانکاریان ټیدا کړد، {فَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ} کاریان به بڼه‌مای نایینه‌که‌ی خوښان نه‌کړد، پابه‌ندی هه‌رمان و جلّه‌وگری ټینجیل نه‌بوون، هه‌موو واده‌و به‌لیمانی خوښان هه‌لومشاندوه {فَاغْرَبْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ} ټیمه‌ش له ټول‌ه‌ی نه‌ودا ټووی دوژمنایه‌تی و رقو کینه‌مان خسته‌ناوایانه‌وه، هه‌ریه‌که‌یان رقی له‌وی تره، هه‌ر به‌و شیومیه‌ش دهمیننه‌وه هه‌تا روژی قیامت! گو‌مه‌ل‌ه‌ی مه‌سیحی و نړای جوداوازی رگو و رگه‌زیان له نیوان خوښاندا دوژمنایه‌تی و دزایه‌تییان هه‌یه، هه‌ریه‌که‌ نه‌وه‌ی تر به کافر حسېب ده‌کا، هه‌ریه‌که‌یان نه‌فرین له‌وی تر ده‌کا!

{وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ} له‌وه به‌لاوه روژی قیامت خدا له کاتی حیساب و لیکولینه‌وه له‌گه‌ل کړندا پېیان ده‌لئ؛ له دنیا‌دا چپیان کردوه، یه‌که یه‌که تاوانه‌کانیان بیر دمخاته‌وه و سزایان دده‌ا له‌سهری، تاوانی په‌یمان شکینی و پابه‌ند نه‌بوون به واده‌و به‌لیمانی جه‌خت له‌سهر کراو و گورینی ټینجیل و گورانکاری له‌و هه‌رمان و جلّه‌وگریانه‌ی که له خوی گرتوون.

{يَا أَهْلَ الْكِتَابِ} نه‌ی گو‌مه‌لی جووله‌که‌و نه‌صارا! {قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِّمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ} بېگومان پیغه‌مبه‌ری ټیمه (صلی الله علیه وسلم) هاتووه بؤ سهرتان، ټیمه نارودو‌ومانه بؤ ناوتان، بؤ نه‌وه‌ی زور له‌و حوکمانه‌ی که شاردووتانه‌وه و له ته‌وراتدا چه‌سپاون بؤتانی روون بکه‌ینه‌وه (وه‌کوو حوکمی زیناکه‌ر که به‌ردباران کردنیه‌تی، نه‌م حوکمه له‌و حوکمانه‌یه که له سیفری (التثنیه) دا ټومار کراوه، به‌لام نیوه پابه‌ندی نه‌بوون و کاری پی‌ناکه‌ن، عالمه‌کشتان (ټیبنو‌صوری) لای پیغه‌مبه‌ر ټینکاری هه‌بوونی نه‌و حوکمه‌ی کړد، دواپی که پیغه‌مبه‌ر

گومرا‌بووه، ټیتر دل و دمروونی پاک نایته‌وه، شایانی نه‌وه نیه بجینه به‌هسته‌وه.

{فَبِمَا نَقَضْتُمْ مِيثَاقَهُمْ} جا به‌هوی هه‌لومشاندنه‌ومیان بؤ واده‌و به‌لیمانه‌ی خوښان، به‌هوی پاشگه‌زبوونه‌ومیان له‌و عه‌دو په‌یماننه‌ی لیمان و مرگیرا بوو — که به‌شیک له‌و عه‌دو په‌یماننه‌ی نه‌وه بوو لیمان به‌و پیغه‌مبه‌رانه بېن که دمنیردرینه سهریان و یارمه‌تییان بدن و ریزیان ټی بگرن {لَعْنَاهُمْ} نه‌فرمتان ټی کړدن، شیاوی رقو غه‌زمی ټیمه بوون، له ریگه‌ی حقه لادران و، گومرا بوون {وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً} دلایمان رقو کردوه، به‌زمی و مرو‌فایه‌تییان ټیدا نه‌ماوه، به هیج جوړیک حقه و مرناگرن په‌ندو ناموژگاری ناچینه گو‌چکه‌یانه‌وه، هه‌لومشاندنه‌وه‌ی واده‌و به‌لیمانی دلی رمش کردوون، سروشتی ټیک داون دمروونی پیس کردوون، {يُخَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ} دمستکاری رسته‌کانی ته‌ورات ده‌کهن، ماناکه‌ی وا ناراسته ده‌کهن که پېچه‌وانه‌ی مه‌به‌ست بڼ، پاش و پینش له وشه‌کانیدا ده‌کهن.

{وَسُوا حَظًّا} واته؛ کاریان به ته‌ورات نه‌کړد، ټیتر تووشی به‌دبه‌ختی بوون، نه دل و دمروونیان به ساخی مایه‌وه نه سروشت و هه‌ل‌سو که‌وتیان مرو‌فانه بوون، نه کردوه‌و‌کانیان ریک و پیک بوون، هه‌موو شتیکیان درنده ناسا بوو.

{وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ} نه‌ی (محمد) تا ټیستاش له‌و جووله‌کانه خیانت دواي خیانت دهمیندری! هه‌رگیز نه‌ی (محمد) وا مه‌زانه که ټو نایینه‌که‌شت له خیانه‌تی نه‌وان دووره په‌ریز دهبڼ، قمت له پیلان و گیره‌شیوینیان دلنیا مه‌به، نه‌وانه گه‌ل و نه‌ته‌وه‌یه‌کن خاومنی ومفاو واده‌و به‌لیمانی نین لیمان نه‌مین مه‌بڼ، که‌سیک عه‌دو په‌یمان له‌گه‌ل خدا نه‌باته سهر و به‌لیمانی خوی هه‌لومشینینه‌وه! که‌ی هی نه‌وه‌یه پستی بڼ بېه‌ستری؟!!

{إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ} مه‌گه‌ر که‌میکیان نه‌بڼ، وه‌کوو عه‌بدو‌ل‌لای کوری سه‌لام و هاو‌ده‌کانه‌ی؛ نه‌وانه‌ی که لیمانان به پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) هی‌ناوه خودا به ټاک و ته‌نیا دمپه‌رستن، نه‌وانه گومانی خراپه‌یان ټی مه‌که، له پیلان و خیانه‌تکارپیان مه‌ترسئ.

{فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ} چاوپووشی بکه له‌و هه‌ل‌و تاوانه‌ی له‌ومپیش لیمان روی داوه، له خراپه‌یان خوښ به، مامه‌ل‌ه‌یان له‌گه‌ل‌دا بکه به شیومیه‌کی باش و چاکه‌کاری.

سویندی دا، دانی پیا، زۆر لهو شتانهی که له تهوراتدا ههیه و شار دوویانه تهوه و بۆیان روون دهکاتهوه، ئیبنو عهسباس دهفه رموی: نیشانه و رهوشتی پیغه مبهریان شار دۆتهوه، حوکمی زیناکهر که بهردباران کردنه شار دوویانه تهوه به لām خودا چاوپۆشی لێ کردن و پهردهی له سههر هه ئه مائین، جا که پیغه مبههر له گهڵ نهوه شدا که خوینده واری نه بووه - ئهم نه ئینیانی نهی ناشکرا کردن و حوکمه شار دراوه کانی تهوراتی خستنه روو، نهوه نیشانهی راستی پیغه مبهرا یه تییه که یه تی، نه گینا پیغه مبههر یکی نه خودینده واره چۆن نهو حوکمانه ی زانی!!؟

رهوشتی دووه: بێدهنگی له زۆر حوکمی شار دراوه ی تر کردوه که دهر خستیان بۆ بۆ بانگه وازییه که ی پیو یست نیه و سوودی نیسلام له روون کردنه و میاندا نیه و هکوه دهفه رموی: **{وَيَغْفِرُ عَنْ كَثِيرٍ}** رهوشتیکی تری پیغه مبههر نهوه یه: که زۆر شت لهو حوکمانه ی شار دوویانه تهوه له تهوراتدا هه ن نهو چاوپۆشی لێ دهکا و پهرده له سههر تان هه ئه مائێ چونکه بۆ نه خشی بانگه وازییه که ی پیو یست نیه، به لām پیو یسته نه و ان بۆ خویان واز لهو گۆرانکاری و حوکم شار دهنه وه بێنن بۆ نهوه ی حه یایان نه چی!!

{قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ} له خوداوه (نوور) بۆ ئیوه هاتوه پیغه مبههر ی که مه شخه لی نوورو رووناکییه، نه گهر نهو پیغه مبههره نه بوا یه هه ی که سیک شار مزای نیایی حه ق و راست نه ده بوو، خه لکی له گومرایی و سه رلی شیا ویدا ده مانه وه، برێ له رافه که ران ده ئێن: مه به ست به (نوور) نیایی نیسلامه.

{وَكِتَابٌ مُبِينٌ} بۆ تان هاتوه کتیب یکی رێگا نیشاندهر و حه ق ناشکرا که رو راست و دروست، ههر چی ئاده میزاد پیو یستیان بێ بێ نهو روونی کردۆته وه، به رنامه ی ژیا نه وه، که ته لۆکی بوونه و مره، قانون و یاسای خودایه بۆ به نده کانی: **{يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ}** په رومردگار به هۆی نهو قورئانه وه که سانی ک شار مزدا دهکا که بیانه وئ له سههر نیایی حه ق و راست بن و شوین په ندو نامۆزگاری یه زدان بکه و ن! شار مزایان دهکا بۆ رێگای رزگاری و سه ره فرازی و پرۆگرامی راست و دروست! **{وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ}** له گومرایی و چاره په شی رزگاریان دهکا، له باومشی کوهرو بیدینی دهریان دێن، ده یان خاته ناو دونیای نوورو نیمان و کامه رانییه وه، **{وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ}** شار مزایان دهکا بۆ راسترین رێگه که نه ویش نیایی حه ق و راستی نیسلامه.

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِيكَ أَخَذْنَا مِيثَقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا فَمَا بُدَّ لَكُمْ فَعَزَّيْنَا بَيْنَهُمُ الْغَدَاةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١٤﴾ يٰٓأَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِّمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ﴿١٥﴾ يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٦﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَأُمُّهُ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧﴾

{١٤} لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَأُمُّهُ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا هه ر بۆ خودایه پادشایه تی و خاومنیه تی ئاسمانه کان و زموی نهوه ی له ناویاندا هه یه، چی له بوونه و مردا هه یه ملکی خودایه! چی ئاده میزاد و جنۆکه و فریشته هه ن دروستکراوی خودا! **{يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ}** ههر ساتیک بیه وئ شتیک بێنێته دی دمی پێنێته دی، چۆنی بوئ له نه بوونه وه دروستی دهکا، **{وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ}** خودا به سههر هه موو شتیکدا ده سه لاتێ هه یه جاری و ده بی به بی دایک و باوک ئاده میزاد دروست دهکا، جاری و ده بی به بی باوک ئاده میزاد دروست دهکا! وه کوو (عیسا) که ئیوه به خودای ده زان! به کورتی ههر شتیک و یست و ئیراده ی خودا په یومندی پێوه به سه ستی به ده سه لات و توانای بێ سنووری دێته دی، جا که بره شتیک به سههر سوپه یته ر دێته به رجا و نهوه ههر به نیسه به ت

نادهمیزاد هومیه نهک به نیسبت خوداومیه، ههموو کاریک بو
خودا و هکوو یهک وایه.

۱۸} وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ {

جوهله کهکان و مهسیحیهکان دهلین: ئیمه خو شه ویستی
خوداین سهر به پیغه مبهرمکانینی و پیزو قه درمان لای خودا
همیه، چاودیریمان دهکا، قسه مان لای خودا به سه نده و
شانس و به ختمان هیه، که دهلین: **{ نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ }**
مه بهستان نه وه نیه که کوری به راستی خودا بن، به لکوو
مه بهستان نه وه: که لای خودا خو شه ویست و قسه
رو یشتوو!

{ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُم بِذُنُوبِكُمْ } نهی محمد! بیان بلن: دهی نه گهر
وایه بوچی خودا له دونیادا له سهر تاوانه کانتان سزاتان دمد،
و هکوو نه وه به پهرسته کان مزگه وتی گه وره ی ئیومیان
روو خاند، شاری پیروزی قودسیان ویران کرد، هه رمانه وایان
لی ستاندنه وه له قیامه تیشدا ناگری دوزه خی بو ناماده
کردوون له توله ی کوفرو دروو بوختان هه لبه سستان، خو وا
باوه باوک روله ی خو ی خو ش دهوی زمره رو زیانی پی
ناگه یه نی!

{ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّثْلُ خَلْقٍ } به لکوو ئیه وه نادهمیزادن و وه کوو
ههموو نادهمیزادیکی ترو به نده ی به روه رداگان، خودا
مه رای ی له بهر کهس نا کا و منه تی له کهس نیه **{ يُغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ }** که سیك
شیای و ئیخو شبوون بی لیی خو ش ده بی و
کاممرانی دونیا و قیامه تی دمداتی، **{ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ }** که سیك
شیای و سزادان بی سزای دمداد و توله ی لی ده ستینی، خودا چی
بوئی و چونی بوئی ناوا نه نجامی دمداد کهس ناتوانی به رگری
بکا، که وایی له لوتبه رزی خو تان دابه زن و به خو تاندا
بچنه وه، نه و بانگه شه و فروفیشاله سوودتان پی ناگه یه نی،
نه وه ی که سوود به خشه بو تان پیرو باومری راسته قینه و
پروا هینانه به په یامی ئیسلام و کردنی کرده وی چاکه!

{ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ } ههر
بو خودایه خاومنیه تی و ده سه لات و هه رمانه وایی
ناسمانه کان و زهوی و نه وه ی تی یاندایه، له ناویاندایه، ههموو
بوونه وهر دروست کراو و به ندی نه لقه له گوئی خودان و له
ژیر دده سه لات و هه رمانه وایی نه ودان، گه رانه وه ههر بو لای
خودایه، ههموو به نده کان زیندوو ده کری نه وه و ده چنه وه بهر
قایی یه زدان، به شیوه مه یه کی دادپه روه رانه دادگایی ههموو
نادهمیزادن ده کاو، ههر که سه به پیی کردار و گو فتاری
پاداش و سزای دمداته وه.

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُم بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّثْلُ خَلْقٍ يُغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ۝١٨ يٰٓأَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَى فَتْرَةٍ مِّنَ الرَّسْلِ أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِن بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝١٩ وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يٰٓقَوْمِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا وَءَاتَاكُمْ مَّا لَمْ يُوْت أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ۝٢٠ يٰٓقَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْدُوا عَلَىٰ أَعْبَادِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ۝٢١ قَالُوا يٰٓمُوسَىٰ إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَارِينَ وَإِنَّا لَنَدْخُلُهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنهَا فَإِن يَخْرُجُوا مِنهَا فَإِنَّا لَنَدْخُلُوكَ ۝٢٢ قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَاوُونَ أَنعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمُ عَلَيْهِمُ غَلِيُونَ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ۝٢٣

۱۸} يٰٓأَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَى فَتْرَةٍ مِّنَ الرَّسْلِ { نهی نه هلی کیتاب! باش بزانن که نه و پیغه مبه رمه ی
که له سهر زمانی پیغه مبه رده کانتاندا مزگینیتان پی دراوه و له
نامه ناسمانیه کاندایاسی کراوه هاتوو بو ناوتان، نه ویش
ره وانه کراوی خودای مه زن (محمد) ه (صلی الله علیه وسلم)
دوا پیغه مبه ره و هیچ پیغه مبه ر نایه ن له دوا ی نه و، به لکوو
نه و پشتگری په یامی نه وان ده کا و پروای به ههموویان
هه یه و ههموویان به حقه دمرانی! (محمد) نه و
پیغه مبه ریه: که له نامه ناسمانیه کانتاندا مزگینیتان
دهرباره ی دراوته ی، پیغه مبه رده کانتان نیشانه کانی نه و یان به
ئیوه راگه یاندوه، نه و پیغه مبه ره پاش تیپه ربوونی
ماوه یه کی ژور به سهر بچران و لیپانی پیغه مبه راندا نه و
هاتوته سهرتان، ماوه یه کی دوورو دریز تیپه ربووه به سهر له
دونیا دمرجوونی عیسادا نه مجار نه نیردراوه، بو نه وه ی
پیویستیاتی نایینیتان بو روون بکاته وه، ره وره وه ی ژیانان بو
دیاری بکا.

{^{۲۱} يَا قَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ } ئەى ئەتموئى ئىسرائىل ئەى گەل و ھۆزەكم خودا له كۆيلايهتى و ژېر دەستەيى رزگارى كردن! سەر به ستى و نازاديتان بە دەست هينا! پېويسته پاريزگارى ئەو دەستكەوتە به نرخەى خوتان بكەن! بچنە ناو ئەو خاكە پېرۆزەوہ كه له بتهپرستى پاك كراوتەوہو بوومته زېدو مەلەبەندى پيغەمبەران، خودا بۆ ئيوى داناوو و كروويەتى به خاكى نيشتمانى ئيوه؛ كه خاكى فەلەستين و شامە، بچنە ناويەوہو دام و دزگاي خوتانى تيدا دابەمزېنن و كافرو خودا نەناسانى ئى و مەدەرنين و خوتان تيدا نيشتهجى بن!!

{^{۲۲} وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَى أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ } نەكەن ھەلگەپنەوہو واز له يەكتاپەرستى و دادپەرورى و رڭگاي بەختەومرى بهيئن و روبەكەنە بتهپرستى و گيرە شيوينى و ستەمكارى و ناشوب گېران، شوين ھەواو ھەموس بكەون، چونكە لەم ھەلگەرانەوھتاندا خەسارتمەندى دونياو قيامەتتانی تيدا، ئەو نيعمەت و بەخششەى پيتان دراوہ له كيستان دەجى ئەو خاكە پېرۆزەى پيتان دراوہ؛ كه بيكەنە زېدو نيشتمانى خوتان له پاساوى شوكر و خوداپەرستيتاندا، لپتان دەسپندريتەوہ له خيرو بەرەكەتى بى بەرى دەين.

{^{۲۳} قَالُوا يَا مُوسَى إِن فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ } وتیان، ئەى موسا ئەو ولات و ھەريەى كه ھەلمان دەنيى بچينە ناويەوہ، گەل و ھۆزىكى جەربەزەو كەتەى تيدان، نادەمیزادەكانيان بالا بەرزو به ھيزو به تواناو سامناكن، ھەموو پالەوان و گورز بەدەست بەھەلمەت و نەبەردن، ئيمە دەرەقتيان نايەين {^{۲۴} وَإِنَّا لَنَدْخُلُهَا حَتَّى يَخْرُجُوا مِنْهَا } ئيمە ناچينە ناو ئەو شارەوہ ھەتا ئەوان چۆلى نەكەن، ئەگەر ئەوان لپى چوونە دەرەوہ ئەوكاتە ئيمە دەچينە ناوى!

{^{۲۵} فَإِن يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ } ئەگەر ئەوان لپى دەرەچن ئيمە دەچينە ناوى.

{^{۲۶} قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَعَمَّ اللَّهُ عَلَيْهِمَا } دوو پياو له نەقەبەكان كه ترسى خودايان له دلدا بوو، پەرورەدگار نيعمەتى ھيدايتە و ئيمانى تەواوى پى بەخشى بوون و تەوھىقى دابوون، وتیان: {^{۲۷} ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ } تا دەرگاي شار لپيان بچينە پيشەوہ ورمەدەنە خوتان و ھەلمەت بەرن {^{۲۸} فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ غَائِبُونَ } ئەگەر ئيوه تا دەرگاي شار بۆيان چوون و خوتان نيشان دان و نامادەبوون شەريان لگەلدا بكەن، ئەوہ خودا يارمەتيتان دەداو بەسەر دوزمەنەكانتاندا

{^{۲۹} أَن تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِن بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ } ئەوھتا پيغەمبەرمان بۆ ناردن بۆ ئەوئى نەلپن ھيج موزدەدمرو ترسینەرېكمان نەھاتۆتە ناو، بى ناگا بووين ئەوھتا ئيستا {^{۳۰} فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ } ھاتۆتە ناوتان پيغەمبەريك ناوى (محمد) و دوا پيغەمبەرە، مزگينى دەدا بەوانەى خوداپەرستى دەكەن بە بەھەشت و رمزامەندى خودا بەتەمايان دەكا سەرپنجى كەران له دۆزەخ دەرستين و رڭگاي راست و دروست نيشان نادەمیزاد دەدا. {^{۳۱} وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ } پەرورەدگار بەسەر ھەموو شتيكدا بە تواناو دەسلالەتە.

{^{۳۲} وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ } ئەى پيغەمبەر! ئەوہ بۆ ئەتموئى ئىسرائىل و ھەموو ئەوانەى كه بانگەوازی تۆيان دەگاتى بگيرەوہ كه موسا بە نەتموہكەى خۆى گوت: ئەى خەلگينە! يادى نيعمەت و بەخششى خودا بكەنەوہ بەسەرتانەوہ: كه خيرو خۆشى دونياو قيامەتى پى بەخشىون، لەدەست فيرەون رزگارى كردن و له ولاتى زولم و ستەمكارى رەوى پى كردن، سەر به ستى و نازادى پى بەخشين و له چەوساندنەوہو كۆيلايهتى دەرەبازى كردن!

{^{۳۳} إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءً } كه زنجيرەى پيغەمبەرانى يەك له دواى يەكى تيدا رەوانە كردون، ھەر له ئيراييمەوہ زنجيرەى پيغەمبەران له ناو ئەواندا نەپچراوہ، وەكوو موسا و ھارون و ئەوانەى له پيش ئەوان و دواى ئەوان ھاتون ھەموو پيغەمبەرەكانى بەنو ئيسرائىلى دواى موسا بە گوپەرەى تەورات رەقتاريان كرووہو كتيى ناسمانى ھەموانيان بوو! {^{۳۴} وَجَعَلَكُمْ مَلُوكًا } له دواى كۆيلەيەتى و ژېر دەستەيى كروونى بە خاومنى خوتان، له بەند و كوۆتى چەوساندنەوہ رزگارى كروون، ھەر كەسە بۆخۆى خاومنى مولك و مال و خيزانى خۆيەتى..!

{^{۳۵} وَأَتَاكُم مَّا لَمْ يُوْت أَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ } نازو نيعمەتتيكى واى پى بەخشوون كه نەيداوہ بە كەسى تر لەو رۆزگارەدا، بە تايبەتى ريزو نرخى پى داو، دەرپاي بۆ شەق كردن و چەن رڭگايەكى بۆ تيداكرەنەوہ پيدا رويشتن و لە دەستى فيرەون رزگارتان بوو.

گەزۆو گوشتى پەلەومرى شىلاقەى بۆ داباراندن ھەورى لەسەر سەر راگرتن؛ بۆ ئەوئى سيبەريان ئى بكا، ئەمجار كه ھەزەرتى موسا (سەلامى خوداى ئى بى) ئەو نازو نيعمەتانەى خوداى وەبىر ھينانەوہ، ھەرمانى پى كردن كه جيهاد بكەن و دزى دوزمەن بچەنگين، بەلپنى ئەوھشى پى دان كه خودا يارمەتيسان دەداو پشتگريان ئى دەكاو پى گوتن:

زالتان دمکا. {وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ} ته و مگولتان
هر به خودا بی و پشت به نه و بیهستن نه گمر نیوه پرواتان
به خودا هه یه و موسولمانان!

{قَالُوا يَا مُوسَى إِنَّا لَنَدْخُلُهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا} وتیان: نهی
موسا! نیمه هرگیز لهو شاره نزیك ناکه وینه وه، ههتا نه وانه
له ویدابن نیمه زات ناکه یه بچینه ناوی {فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ
فَقَاتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ} نهی موسا! نه گمر راست ده که ی و
خودا هه رمانی پی کردووی که جیهادی بو بکه ی نه وه توو
خوداکهت بچن بو شهر کردن له گهل نه و عیملا قانه دا، له گهل
نه و زهلام و زه به لاج و شانبان و که ته و پاله وانانده دا، نیمه لی ره
داده نیشین و جاومرپی ناکامی شهر که تانین!

{قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي} وتی: په رومردگارم!
من ته نه دهسلاتی خووم و براکه م هه یه، ناتوانم به زور جکه
له خووم و براکه م که سی تر هه لئیم بو هه رمان به رداریت له
خووش و ناخووشیدا. {فَاْفَرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ} خودایه!
من و براکه م له م هه موه فاسق و سه ربیچی که ره جیا بکه ره موه،
نه وانه به م سه ربیچی کردنه نه یان بوون به دوژمنی نیمه،
دهی په رومردگار حوکم بکه له نیوانماندا و هر که سه شیای و
جیه له پاداش و سزا با و مری بگری!

{قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَيَهُونَ فِي الْأَرْضِ}
هه رمووی: به هوی نه و سه ربیچی کردنه یان، نه و خاکه
پیرۆزهیان لی یاساغ و هه دهغه یه؛ بو ماوهی چل سال دهبی له
بیایان و جو له وانیدا سه رگهردان و سه ر لی شیوا و بن، نه زانن
له کوپوه هاتوون و بو کوئی دهجن. {فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ
الْفَاسِقِينَ} نهی موسا! تو خه ههت بو گهل و نه ته موهی
سته مکار و سه ربیچی که ره موه، دل نارحمهت مه به بو یان؛
نیتر ماوهی نه و چل ساله نه وانه ی نه و سه ربیچی به یان کرد،
له ماوهی نه م چل ساله دا، یان له زیاندا نامینن، یان پیرو
که نه ههت دهبن به کاری جیهاد نایه.

{وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنِي آدَمَ بِالْحَقِّ} زۆربه ی زانیانی نیسلام
ده لئین: نه م دوو کوره کوری ئاده م بوون، له پشتی نه و پهیدا
بوون.. له سفری ته کویندا ده لئین: نه م دوو کوره په که م کوری
ئاده م بوون په کیان ناوی قاین یان قابیل بووه.

به لام راهه که رانی قورئان میژوو نووسه موسولمانانه کان به
قابیل و هابیل ناویان بر دوون، قابیل بکوژه و هابیل
کوژراوه که بووه واته: نهی محمدا! به سه ره هه لی کیتاب و هی
که شدا نه و هه واله گرنگه بخویننه وه، هه والی دوو کوره که ی

قَالُوا يَمْوَسَىٰ إِنَّا لَنَدْخُلُهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا فَاذْهَبْ
أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ ﴿٥﴾ قَالَ رَبِّ
إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافَرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ
الْفَاسِقِينَ ﴿٦﴾ قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً
يَيَهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ
﴿٧﴾ وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنِي آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا
فَتَقَبَّلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ
قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٨﴾ لَئِن بَسَطْتَ إِلَيَّ يَدَكَ
لَتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسِطٍ يَدِيَ إِلَيْكَ لَأَقْتُلَنَّكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ
رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٩﴾ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ نَبُوءَ بِإِثْمِي وَإِثْمِكَ فَتَكُونَ
مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾ فَطَوَعَتْ
لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١١﴾
فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُورَثُ
سَوْءَةَ أَخِيهِ قَالَ يُوتَلَقَّ نَعَجَرْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا
الْغُرَابِ فَأُورَثُ سَوْءَةَ أَخِي فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ ﴿١٢﴾

ئاده م به شیومه کی راست و دروست بگپه موه و هه قیه ته و
راستی نه و روداومیان بو شی بکه ره موه، بو یان شی بکه ره موه که
ئاده میزاد سروشت و ته به یه ته ی جو نه، چه ند به یه که تر ی
حه سه وودی دهبن و به رژه مهن دی تابه ته ی خو یان دهبه رستن!!
{إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا} که هه ریه که یان قووربانیه کیان ئاماده کرد،
بو قبوول بوون {فَتَقَبَّلَ مِنْ أَحَدِهِمَا} قوربان ی په کیکیان که
(هابیل) بو و مرگیرا، به م جوژه ئاگریک له ئاسمانه وه هات
قوربانیه که ی هابیلی له گهل خویدا برد به ئاسمانا که
به رانیکی هه وه بوو، قبوول کرا {وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ} له و ی
تریان که قابیل بو و مرنه گیرا، که قوربانیه که ی بریتی بوو:
له هه ندی گو له گهنه و پوش و په لاش. {قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ} قابیل
ره قی هه لسا وتی، مه رج بی دمه کوژم؛ نیتر ئاسنیکی به رز
کرده وه و پی کیشاو کوشتی! جا که قابیل هه ره شه ی له
هابیل کرد، هابیل زور به هیواشی وتی {قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ
مِنَ الْمُتَّقِينَ} په رومردگار خیر و خیرات له ته قوا که ره
ومرده گری، له که سیکی قوربان ی قبوول دمکا که خو له تاوان

بیاریزی، واته: من تاوانیکم نه کردوه شیایو نهوه به
بمکوژی، نه گمر خودا قوربانیه‌کی و مرنه‌گرتووی نهوه به
خوتدا بجوره‌وه، بزانه هویه‌کی چیه و خوت باش بکه و از
له سهریچی کردنی خودا بینه و ههول بده ته‌قوای خودا
بکه و هه‌رمانیهررداری هه‌رمان و جله‌وگریه‌کانی به.

{^{۲۸} لَنْ يَسْطُرَ إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي} خو نه‌گمر ده‌ستدریزی
بکه‌یه سهرم و بته‌وئ بمکوژی {مَا أَنَا بِبَاسِطِ يَدَيَّ إِلَيْكَ
لَأَقْتُلَنَّكَ} من ده‌ستمت بو دریز ناکهم بو نه‌وهی بتکوژم!
هه‌رگیز وه‌لامی نهو کرده‌وه خرابه‌ت ناده‌مه‌وه، چونکه نهو
کاره ناشیرینه له‌گه‌ل ره‌وشتی من ناگونجی، ریکا به خوم
ناده‌م تاوانی ناوا گه‌وردم له‌ده‌ست بقه‌ومئ، بویه هه‌رگیز
کاری ناوا ناکهم چونکه {إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ} من
ده‌ترسم له خودای بوونه‌ومر، نامه‌وئ به خوئن پیژو تاوانبار
به بینی! به‌لکوو خو راده‌گرم و پاداشی صه‌برو خوراک‌گرم له
خودا داوا ده‌که‌م!

{^{۲۹} إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبُوءَ بِإِثْمِي وَإِثْمِكَ} من ده‌مه‌وئ به‌م
خوپاریزییه‌م له ده‌ست دریزی کردنه‌وه بو سهرت، نه‌گمر نهو
تاوانه‌ت نه‌نجام دا - بکه‌پیتیته‌وه به گونا‌هی کوشتنی من و
گونا‌هی تایبه‌تی خوت، که قوربانییه‌که‌مت لی و مرنه‌گیر، نهو
کاته، له ناکامی نهو دوو تاوانانه‌دا {تَتَكُونُ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ
وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ} تو ده‌خرییه‌ ناو دۆزه‌خه‌وه، دۆزه‌خیش
سزای هه‌موو سته‌مکاریکه.

{^{۳۰} فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ} ئینجا پاش نهو هه‌موو په‌ندو
ناموژگارییه‌ی هابیل بو قابیلی برای و به‌هیوای نه‌وه له
نه‌نجامدانی نهو تاوانه‌ پاشگه‌ز بیته‌وه، به‌لام نه‌فسی
سهرکه‌شی قابیل رۆلی خوئی گیراو هانیدا بو کوشتنی
براکه‌ی و نه‌نجام دانی نهو تاوانه سامناکه‌ی له پی‌ش چاو
جوان و له دلیدا شیرین کرد، ده‌ستی تاوانی بو دریز کردو
هه‌لمه‌تی بئ ویزدانانه‌ی بو برد {فَقَتَلَهُ} هابیلی کوشت و
تاوانی سامناکی نه‌نجام دا {فَأَصْحَبَ مِنَ الْخَاسِرِينَ} جووه‌ریزی
نه‌وانه‌ی خه‌سارتمه‌ندی دونیا و قیامه‌ت بوون! له دونیادا به
سهرکۆنه‌ کراوی و خه‌فه‌تباری و بئ هیوایی ژیا، له قیامه‌ت‌یشا
له تۆله‌ی نهو تاوانه گه‌ورده‌دا ده‌خریته دۆزه‌خه‌وه و به
توندترین سزا تۆله‌ی لی ده‌ستیندرئ، چونکه له‌گه‌ل هه‌موو
بکوژیک هاویه‌شه.

ئیتیر که نه‌م کارساته‌ی له‌ده‌ست هه‌وما، نهو دیمه‌نه
سامناکه‌ی به چاوی خوئی بینی، به تایبه‌تی که دیمه‌نی

مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنَّهُ مَنْ قَتَلَ
نَفْسًا يَغْتَرِبُ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ
النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ
جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا
مِّنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ ﴿٣١﴾ إِنَّمَا
جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ
فَسَادًا أَن يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ
وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ
لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٣٢﴾
إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن قَبْلِ أَن تَقْرَأُ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنَ
أَن اللَّهَ عَفْوٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٣﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
اتَّقُوا اللَّهَ وَاتَّبِعُوا الْوَسِيلَةَ لِيُخْرِجَكُم مِّنْ سَبِيلِهِ
لَمَلِكُمْ تَقْلُحُونَ ﴿٣٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَآتَيْنَهُم
مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ
عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَا نَقِيلُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٣٥﴾

ناده‌میزادی کوژراو زۆر قیز لی کراوو سامناکه - سهری لی
تیک جوو، نه‌پزانی چی له جه‌سته‌ی برای کوژراوی بکاو نهو
دیمه‌نه له‌به‌رچاوی خوئی لابه‌رئ!

{^{۳۱} قَتَلَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ} خودا قه‌له‌ر‌مه‌یه‌کی
نارد، له پی‌ش چاوی قابیل ده‌ستی کرد به هه‌لکه‌ندنی زه‌وی و
چالیک هه‌لکۆلی، جا وه‌کوو ده‌لین: نهو قه‌له‌ر‌شه
قه‌له‌ر‌مه‌یه‌کی تری کوشت و خسته‌ی ناو چاله‌که‌وه، یان
لاشه‌ی قه‌له‌ر‌مشیک بئ گیانی بئ بوو، یان لهو شوینه
لاشه‌یه‌کی بالنده‌ی بئ گیانی بینی خسته‌یه ناو چاله‌که‌وه و
خۆله‌که‌ی به‌سه‌ردا کرد، تا به ته‌واوی ژیر خاکی کرد {لِيُرِيَهُ
كَيْفَ يُؤَارِي سَوْءَ أَخِيهِ} بو نه‌وه‌ی پیشان قابیلی بدا: که
چۆن جه‌سته‌ی بئ گیانی براکه‌ی بشاریته‌وه، که نه‌مه‌ی بینی
هاواری کردو: {قَالَ يَا وَلَدَنِي} وتی، ئای هاوار بو خوم قور
به‌سهر خوم! داماو هیج نه‌دیوو لیقه‌وماو خوم!!

{أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ}؟؟ ئایا من نه‌متوانی
وه‌کوو نه‌م قه‌له‌ر‌مه‌یه‌یه بکه‌م؟ زانست و هیزو توانای عه‌قلیم
نه‌گه‌یشه‌ ناستی عه‌قل و هۆشی نهو قه‌له‌ر‌مه‌یه‌یه؟؟ هینده

له سهرخۆو ميانه پړو بن، که چی پیاو کوژو توند پویشن له کوشند، سنور شکین و دلر مځن، له نه نجامدانی تاواندا.

﴿۲۳﴾ **إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا** {درباری هاتنه خواره وی نه نایه ته نیمامی موسلیم و بوخاری له نه نه سه وه ده گپړ نه وه ده لی: چمند که سیک له خلی عوکل و عورپنه، هاتنه خزمهت پیغه مبر (صلی الله علیه و سلم) درباری نیسلام هسه و ناخاوتنیان نه نجام داو ویستیان فیتری تعالیمی نایین بن، به لام پاش ماو میه که ناوو هه وی مه دینه یان پی نه که موت پیغه مبر (صلی الله علیه و سلم) بریک و شترو شوانیکی و ده گن خستن و ناردنی بو دشت بو نه وی له وی شیری و شتر مکان بخونه وه و تندرستیان باش بی: که چوونه دمری مه دینه و گه یشتینه نه و خره بهرداوییه که پی ده گوتری: نه لحه ره له نیسلام په شیمان بوونه وه و شوانه که یان کوشت و هتکیشیان کردو و شتر مکانیشیان بردن، نه هه واته به پیغه مبر (صلی الله علیه و سلم) گه یشته وه، مه فرمزه یه کی بو دمر کردن و دمستگیر کران و هیانانیان نه وه خزمهت پیغه مبر (صلی الله علیه و سلم) فمرانیدا چاویان هه لکولین، دمست و فاجیان راست و چه پ برین و فرپیان دانه ناو خره بهرداوییه که وه له دمر وه شار که پی ده گوتری نه لحه ره نیتر نه نایه ته هاته خورای.

بریکش ده لین: نه نایه ته درباری که سو و کاری هیلالی کوری عووه میری نه لنه سه می هاتوته خورای که له نیوان هیلال و پیغه مبردا په یان و به لین هه بوو: که هر که سیک به هه ری می نه واند هات بو خزمهت پیغه مبر ریگه ی لی نه گرن، که چی روژیک گرو هیک له هوزی (که نانه) به مه بهستی موسولمان بوون ده هاتن بو خزمهت پیغه مبر و بهو ناوچه یه دا تیپه دمیوون و (هیلال) یش له مال نه بوو خزمه کانی هیلال ریگایان لی گرتن و کوشتینیان و مال و سامانه که شیان بردن.

بریکش ده لین: نه نایه ته درباری هوزیکی نه هلی کیتاب هاتوته خورای که له نیوان نه وان و پیغه مبردا عه ه دو په یان هه بووه، به لام نه و هوزه نامهر دیان کردو په یمانه که یان هه لومشانده وه ریگه یان له موسولمانان گرت... به هر حال ده گونجی هؤکاری هاتنه خواره وی نایه ته که چمند هؤکاریک بن، هر که سیک رموشتی دزایه متی کردنی خودا و پیغه مبر ی تیدا بی بیگریته وه جا نه و که سانه کافر بن یا موسولمان بن، نه گهر نایه ته که درباری کافر مکان

بی می شکم نه مزانی و ده کوو نه و هه لئو که موت بکه م؟؟ **﴿فَأُولَٰئِكَ سَوْءٌ أَجْرٌ﴾** جهسته ی شیویندراوو و قیزمون و سامناکی برا که م داپوشم؟ نیتر نه می ش هات چالیکی هه لکه ندو جهسته ی برا که ی تی خست و گله که ی به سه ردا دایه وه و ژیر خاکی کردو **﴿فَأَصْحَابُ الْمَادِیْنِ﴾** نیتر به ته وای له کوشتنی برا که ی په شیمان بوو وه؛ به لام تازه چ سوود؟ نه په شیمان بوو نه وه هه لو یستی هه موو تاوانباریکه: که تاوانیک نه نجام دمداو پاشان په شیمان ده بیته وه؛ به لام دیاره قابیل تویه ی لی و مر نه گیراوه.

﴿مِنْ أَجْلِ ذَٰلِكَ﴾ به هو ی نه نجامدانی نه تاوانه سامناکه: که قابیل بهرامبر برای خوی کردی، به نار و او سته مکارانه هابیلی برای کوشت **﴿كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَٰئِيلَ أَنَّهُ مَن قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا﴾** یاسای تو له ستاننده وی کوشتنمان داناوه، له سهر نه ته وه ی نیسرائیل مان فرمز کرد، که هر که سه نادمیزادیک به بی حق بکوژی به بی نه وی تاوانیکی کرد بی که شیاوی کوشتن بی، به بی نه وی ناژاوه و ناشوبی له سهر زمو ی بهرپا کرد بی بیکوژی نه وه تاوانی زور گه ور میه، و ده کوو نه وه وایه: هه موو نادمیزادی سهر زمو ی کوشتن، چونکه لای خودا جیاوازی نیه له نیوان نه م روفا تا نه و مروفا دمست دریزی کردن بو سهر نادمیزادیک دمست دریزی کردنه بو سهر هه موو کو مبه لگای نادمیزاد، چونکه که سیک پر کیش نه وه بکا نادمیزادیک بکوژی و بهر وای بزانی، و ده کوو نه وه وایه: کوشتنی هه موو نادمیزاد به ره وای بزانی!

﴿وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا﴾ واته: که سیک ببیته هوی دمر باز بوونی گیانی نادمیزادیک له مردن، و ده کوو نه وه وایه: هه موو نادمیزادی له مردن رزگار کرد بی، چونکه نه و شته ی پالی پیوه ناوه نادمیزادیک له مردن رزگار بکا، دلسوزی و رحم و ریترگرتنی گیانی نادمیزاده و پابه ندیوونه به فرمان و جله و گریه کانی شم ریعت، **﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولُنَا بِالْبَيِّنَاتِ﴾** بیگومان پیغه مبرانی نی مبه به به لگه ی ناشکراوه هاتوونه ناویان و بانگه وازیان کردوون و ریگه ی راست و جهوتیان بو دیاری کردوون، **﴿ثُمَّ إِنَّا كَثَّرْنَا مُنْهُم بَعْدَ ذَٰلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ﴾** که چی زور به ی زوریان و پرای نه و هه موو بانگه وازی و پی راگه یان دانه، پاش نه و هه موو به لگه و نیشانانه، سمرباری نه و هه موو په ندو ناموزگاری کردنه، له باتی نه وی رموشتیان بهر ز بی و دل نه رم و هی دی و

ئەنجامیان داوۋە بىناخەى كۆمەلئان بىۋە لەرزە خستووۋە
ئەمەن و ئاسايىشى ھاۋلا تىيانىان شلەقاندووۋە كارو كاسپيان لە
خەلكى تىك داوۋە بازىرگانىيان راگرتووۋە.

{^{۴۴} إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ} مەگەر ئەوانە
نەبى كە لە پىش ئەوۋدا دەستگىر بىكرىن تۆبە دەكەن و لە
كارەكەمەيان پەشەيمان دەبنەوۋە وازدىنن؛ ئەوانە
تۆلەستاندىيان لەسەر لا دەچى، بەمەرجى تۆبەكردنەكەمەيان
بەراست بىۋە فرتو فىلى تىدا نەبىۋە بۆ خۆ دەرباز كىردن
نەبى، {فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ} باش بزانن كە خودا
لىخوشبىوۋە، ئەگەر تۆبە بكەن خودا لىتان خۆش دەبىۋە
تاوانەكانىيان دەسپىتەوۋە، خودا بە رەحمەت مېھربانە.

{^{۴۵} يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ} ئەى ئەو كەسانەى بىرواتان
هېناوۋە بە خودايەتى خوداۋە پىغەمبەرايەتى (مەھمەد) خۇتان
بىپارىزن لە سزى خودا، شتىك مەكەن خودا لە خۇتان
بىرەنجىنن، پابەندى فەرمان و جەلەگىرپەكانى بن {وَاتَّقُوا إِلَهَ
الرَّسُولِ} ھەول بىدن لە پەزدان نىزىك بىنەوۋە بە تاعەت و
خودا پەرسىتى، شتىك بكەن جىگەى رەزامەندى پەرۋەردگار
بىۋە بە مرادتان بگەيەنىۋە بە بەھەشت شادمانتان بكا!

{وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ} لە رىگەى خودادا جىھاد بكەن، تىبىكۆش
بەرگى لە ئايىن بكەن، خەلك ھەلبىنن بۆ خوداپەرسىتى،
جىھاد لەگەل نەفسى خۇتاندا بكەن، مەھىلن سەرەكەشانە پەل
بھاۋى، راي بىنن لەسەر وىژدان و دادپەرۋەرىۋە لە ھەموو
شۈيۋە كاتىكدا جاۋدىرى بكەن، جىھاد بكەن لەگەل دۈشمەن
مەن و خۇتاندا، خۇتان مەندوۋە بكەن لە جەنگان لەگەلئانداۋە
مەھىلن بىنە كۆسپ لەبەردەم بانگەۋازى ئىسلامىدا {لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ} بەلكوۋ رىزگارتان بىۋە بە مراد بكەن، كامەرانى
دونىاۋە قىيامەت بەدەست بىنن.

{^{۴۶} إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِثْلَ مَا
لَيْفَتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ}
بىگومان ئەوانەى ئىنكارى خودايەتى خودا دەكەن، جگە لە
خودا شتى تر دەپەرستى؛ ۋەكوۋ گۆيرەكەۋە بىۋە لەسەر ئەو
حالىتە گومراپىيە دەمرن ئەگەر ھەرچى لەسەر زەمى ھەيە
ملىكى ئەوان بىۋە ئەۋەندەى تىرىشى لەگەلئاندا بىۋە بىيانەۋى
بىكەن بە سوپەرۋە خۇيانى بىۋە لە سزى رۆزى قىيامەت رىزگار
بكەن و خۇيانى بىۋە بىكرنەوۋە، ئەۋە لىيان ۋەرنەگىرئەۋ لىيان
ھېۋول ناكى، بەلكوۋ خودا سزى بە ئىشيان دەداۋ تۆلەى
دادپەرۋەرانەيان لى دەستىنن.

ھاتىبىتە خوارئ ئەۋە عىرەت بە گشتى وشەكەيە نەك بە
تايبەتى ھۆكارەكە. ئەم ئايەتە ئايەتى (مىھاربە) بىۋە دەللىن:
ۋاتە: دژايەتى كىردن و سەرپىچىكىردن بە جۈرىك كە تاۋانى
كوۋر رىگە گىرتن و رىبۋار ترساندن و ئازاۋەگىرئان و ئاشوب
بەربا كىردن بگىرتەۋە، چونكە ئەم تاۋانە (تاۋانى دژايەتى
كىردنى خوداۋە پىغەمبەر) تاۋانىكە ئاشتى كۆمەلگا
دەشپۈيۋىنن و لەرزە بە پايدەكانى كۆمەلگا دەخاۋە ترس و لەرزە
دەراۋىكە لە ناۋ خەلكىدا بالەۋ دەكاتەۋە بۆيە پەرۋەردگار
سزى توندى بۆ ئەنجامدەرانى دانائە، ئەۋەتە: سزى ئەۋە دژە
ياساينە (المىھاربىن) بىۋە تەرتىپ و تەۋزىع دانائەۋە
دەفەرۋە: {إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ} ۋاتە:
سزاۋ تۆلەيى كە بە پىۋى تاۋانى ئەۋە كەسانە بىۋە كەلگەل
خودادا شەپ دەكەن و بە گز پىغەمبەرى خودادا دەچن و شەپى
لەگەل دەكەن و ھىزۋە تاۋانى بەرگىريان لە خۇيان بۆ دەكرى
چەك و تەقەمەنى پىۋىستىيان ھەيە، رىگە لە رىبۋاران دەگىرن،
دەست دىژى دەكەنە سەر مال و گىانى موسولمانان {وَيَسْعَوْنَ
فِي الْأَرْضِ فَسَادًا} ھەول دەمدن ئاشوب و ئازاۋە يگىرن، لە ناۋ
ۋلاتدا ئاشوب و خراپە بەربا بكەن، لەسەر روۋى زەمى
چەتەيى ئەنجام دەمدن، خەلك دەكوۋن، رىبۋاران روۋى
دەكەنەۋە ئەوانە سزاۋ تۆلەيان ئەۋەيە {أَنْ يُقْتَلُوا} ۋاتە:
سزايەكى ۋا كە شاپستەى ئەمانە بىۋە، ئەۋەيە: كە بكوۋرىن.
ۋاتە: ئەگەر خەلكيان كوشت دەكوۋرىنەۋە، تەنەمەت ئەگەر
كەس و كارى كوۋراۋەكەش لىۋى خۆش بىن يان بە خۈيۋن رازى
بن ھەردەمى بكوۋرىتەۋە {أَوْ يُصَلُّوا} ئەگەر ۋىپراى كوشتن
سامانىيان لە خەلكى ستاندىۋە، ۋىپراى كوشتنەۋەيان دەمىۋە بۆ
عىرەت بىكرىن بە داراۋ ھەل بۋاسرىن {أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ
وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلَافٍ} ئەگەر ھەر مال و سامانىيان لە خەلكى
ستاندىۋە دەست و قاچيان راست و چەپ دەبىردىن {أَوْ يُقْفَرُوا
مِنَ الْأَرْضِ} ئەگەر ھەر خەلكيان ترساندىۋە، ھىچ كام لە
تاۋانى كوشتن و مال ستاندىيان ئەنجام نەداۋە، ئەۋە لەم
شارەۋە بۆ ئەۋە شار دەربەدەر بىكرىن.

{ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا} ئەۋە سزاۋ تۆلەۋە ھەلۋاسىن و
دەركردنە رىسۋاكىردن و تۆلەۋە سزادانىيان لە دونىادا بۆ ئەۋەى
كەسى تر بىر لەۋ جۆرە تاۋانە نەكاتەۋەۋە بىترسىن و زەندەقىيان
بچى، ۋىپراى ئەۋە سزا توندو سامناكەى دونىا {وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ
عَذَابٌ عَظِيمٌ} لە قىيامەتىشدا سزى بە ئىش و ترسانكى
دۆزەخيان بۆ نامادە گراۋە لە تۆلەى ئەۋە تاۋانە خەتەرناكەى

{۴۷} يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرِجُوا مِنَ النَّارِ {ثَاوَاتِهِ خَوَازِي نُهُومَن كِه لِه دُوزَخ دهریجن و رزگاریان بئی بهلام {وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا} نهُوانه دهرناجن، بویان ناکرئ له ناو دُوزَخ دهریجن، ثاواته خوازی و هاوارو ههولدانیان بؤ دهرجئون له ناو ناگر بئ سوودو ههر تییدا دهمیننهوه {وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ} نهُوانه له ویدا سزای بهردموام و نهبرامیان ههیه، نه لهسهریان لا دهچی نه نهُوانیش لیئ دهردهجن، بؤ ههتا ههتایه دُوزَخ مال و شوینی جهوانهئ نهُوانه.

{۴۸} {وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ} بیاوی دزو نافرمتی دز حوکه کهمیان نهُومیه که بۆتان دهخویندریتتهوه، سزای تاوانه کانینانتان بؤ دیاری دمکهین، {فَاقْطِعُوا أَيْدِيَهُمَا} دستیان بپرن، وککوو چۆن دستێ ناژاوگپرو چته و رِگَر دهرپن! بهبیئ حوکهئ نهم نایهته ههرکهسئ - بیاو بئ یان نافرمت - دزی بکاو لهسهری بجهسبئ مهرجی دزیتهئ تییدا بیتته چی، دهستی راستی له جوموزگهوه دهرپدرئ، نهمگر دزییهکهئ دووباره کردموه قاجی چهبی دهرپدرئ، له قاپهرهقهیهوه! نهمجار دهستی چهبی، نهمجار قاجی راستی، نهمگر ههر وازی له دزی نههیناو تهمن نهبوو بهند دهکری!

{جَزَاءُ بِمَا كَسَبَا} برینی دهستی بیاو و نافرمتی دز، تۆله و سزای کردموه که یانه، چونکه دهستدریزیان کردوته سهر مالی خهک، {لَكَالَا مِنَ اللَّهِ} ریسوا کردن و بهند پیدان و تهمن کردنه له خوداو بویان، بؤ نهُومی جاریکی تر ههول نهدمن نهو تاوانه دووباره بکه نهوه؛ ههرومهها پهندو ناموزگارییه بؤ خهکئ تریش که خؤ لهو تاوانه بپاریزن.

{وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ} پهرومردگار به تواناو بالا دهسته بؤ جبهجئ کردنی ههرمانهکانی، چۆنی بوئ ناوا یاسا دهردهکا، به هیزو توانایه بؤ تۆله سهندنهوه لهوانهئ تاوانی دزی نهنجام دهمن، دانایه له یاسا داناندا، شهرع و یاسایهک دانانی که بهرژموندی گهل و ولاتی تییدا نهبی.

{۴۹} {فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ} جا کهسئک دواي نهنجامدانی تاوانی دزی پهشیمان بوودموه تۆبهئ کردو ماله دزراوهکه، یان نرخهکهئ گپراهیهوه بؤ خاونهکهئ، ههلوئیستی خؤی گۆری و رهوشی خؤی پاک کردموه به خۆیدا جوووهوه، بپاریدا جاریکی تر نهگهریتتهوه بؤ سهر نهو تاوانه نهُوه {فَإِنَّ اللَّهَ يُتْرَبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ} بیگومان خودا تۆبهکهئ ئی ورمدهگری و لیئ خۆش دهبئ، چونکه پهرومردگار لیخۆش بوونی زۆره و بهرحم و بهزییه.

يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرِجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٤٧﴾ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءُ بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٨﴾ فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٤٩﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ يُكْفُرُونَ فِي الْكُفْرِ مِنْ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَقْوَامِهِمْ وَأَتَّوَمِنَ قُلُوبُهُمْ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا سَكَّعُوتَ لِلْكَذِبِ سَكَّعُوتَ لِقَوْمٍ آخَرِينَ لَمْ يَأْتُواكَ بِتُورٍ مَحْفُوفٍ ﴿٥١﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِنْ لَمْ تُؤْتُواهُ فَاحْذَرُوا وَمَنْ يَرِدِ اللَّهُ فِتْنَتُهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِ لَهُمْ وَلَوْ كَانُوا يُدْعُونَ بِأَسْمَاءِ مَا يَدْعُونَ بِهَا لَكَلَّا يَرْجَوْا فَتَأْتِيهِمْ سَرًّا لَمْ يَشْعُرُوا وَبِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا ﴿٥٢﴾

{۵۰} {أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ} بۆتۆ نازانی نهُی پیغه مبهه؟ یان نهُی نهو کهسهئ بانگهوازی ئیسلام بلاو دهکهیتتهوه! بؤ تۆ نازانی؛ که خودا خاومنی ههرچی له ناسمان و زمویدایه؟ ههمووی موئکی نهُوه به ویست و حیکمهتی خؤی ههلیان دهورپینئ، بهو پهري عهدالهتکاری و رحم و بهزیی کاروباریان تییدا نهنجام دهدا، کهس نیه بتوانئ رهخنهئ ئی بگری و بییته له مپهر له بهردهم ویست و نیرادهدا.

{يَعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ} ههرکهسئک شیای سزا بئ نهمگر ویستی سزای دهدا و کهس نیه بلئ نابئ سزای بددهئ، نارموشی ئی بئ لیئ خۆش دهبئ، کهس نیه بتوانئ بلئ نابئ لیئ خۆش بی!!

{وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ} پهرومردگار بهسهر ههموو شتییدا به تواناو خاومن دهسهلاته، دهتوانئ سزای تاوانباران بدا دهتوانئ لییان خۆش بی.

{۵۱} {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ يُكْفُرُونَ} نهُی رهوانه کراو بؤ سهر گشت ناده میزادا {لَا يَخْزَنُكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ} تۆ خهقهتبار ناکا،

واته: خەم مەخۆ گوی مەدە بەوانەى که بێ پروان، بۆ کوفەر
شانیان دەخوری و ئەلقە لەگۆی کوفرن و نامادەن هەنگاو
بەهەنگاو بەپرەمى بەرنامەکەى بکەن، بە دلخۆشییەوه بەپیر
بانگەوازەکیەوه دەجن، هەر هەلیان بۆ هەلبەکەوى کوفری
خۆیان دەرەخەن و پال دەدەن بە دوژمنانی ئیسلامەوه، {مِنَ
الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِالْقُرْآنِ} لەوانەن که دوورپوون، بەدەم دەلێن،
ئیمە برۆمان بە پەيامی ئیسلام هەیه، بەلام {وَلَمْ يُؤْمِنُوا
قُلُوبُهُمْ} دلێان برۆای نەکردووه؛ ئەو ئیمانەى بە زوبان
ئیدیەى دەکەن لەدلێاندا نییه، هەروەها {وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا} ئەوانەش که جوولەکەن، هەردوو تاقەمەکه دوژمنی
راستەقینەى ئیسلام و موسوڵمانان، ئەوانە {سَمَاعُونَ
لِلْكَذِبِ} زۆر گوی گرن بۆ درۆ و دەلسەو برۆیان بەو
درۆیانە هەیه؛ که مالم و سەرۆکەکانیان هەلیان دەبەستن
دەربارەى پیغەمبەر و لەبارەى ئەحکامی نایینی خۆیانەوه، که
بەئارەزووی خۆیان گۆرانکارییان تێدا دەکەن. {سَمَاعُونَ لِقَوْمٍ
آخِرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ} قەسە زۆر دەبیستن لەتۆ ئەى پیغەمبەر!
لەبەر خاتری کۆمەڵێکی ترو بۆنەوهى قەسەکانت بۆ ئەوان
بگێڕنەوه؛ که بەفەرت و فیل و پیلان بۆ خۆیان، واتە: ئەو
سەرۆک و پیلان گێڕانە نایەنە کۆرو مەجلیسی تۆوه جا یان
ناوێرن یان بێزیان نایە، بەلام هەواگرو جاسوس لەخەڵکی
تر دەنێرن، که {يُخْرِقُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ} گۆرانکاری لە
وشە و رستەکانی تەوراتدا دەکەن، دواى ئەوهى پەرورەدگار
هەموو ئەو وشە و رستانەى لەشوێنى خۆى داناوو و حەرامی
بە حەرام دەستنیشان کردووه و حەلالی ئی بە حەلال داناوو،
کەچی ئەوان بە ئەنقەست دەستکارییان کردووه و گۆرانکاری
تێدا دەکەن، {يَقُولُونَ} دەلێن: بەوانەى که دەیانێرن بۆلای
پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) که پرسباری حوکمی
زیناکەری موحەسەنى ئی بکەن، پێیان دەلێن: {إِنْ أُرِيتُمْ هَذَا}
ئەگەر لەلایەن (مەحمەد)وه فتوایان پێدا بە جەلدە لێدان و
روو رەشکردن لەباتی رەجەم، ئەوه {فَخَذُوهُ} ئەوه وەری
بگرن و پێى رازی بن، {وَإِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا} ئەگەر ئەو
فتوایەى بۆ نەدان و رەجەم کردنى بۆ بریاردان، ئەوه بترسن لە
قبوول کردنى و پێى رازی مەبن و رەتی بکەنەوما {وَمَنْ يُرِدِ
اللَّهُ فِتْنَةً} کەسێک ویستی خودا وابوو: کە تاقی بکاتەوه؛
تاقیکردنەوه کەش کوفرو گومراییەکەى دەرخیست، وەکوو
چۆن ناگرو بۆتە غەل و غەشی ئالتوون دیاری دەکەن، ئەویش
ئاوا کوفرو گومراییەکەى دەرکەوت.

سَمِعْتُمْ لِلْكَذِبِ أَكْثَرُونَ لِلْحَقِّ فَإِنْ جَاءَكُمْ
فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ
يَضُرَّكَ شَيْئًا وَإِنْ حَكَمْتَ فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ
إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿١٢﴾ وَكَيْفَ يُحْكِمُكَ وَعِنْدَهُ
الْتَّوْرَةُ فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا
هُدًى وَنُورٌ يُحْكَمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ
هَادُوا وَالرَّبَّنَا يُؤْنِ وَأَلْخَبَارُ بِمَا أَسْتَحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ
اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ
وَأَخْشَوْنِي وَلَا تَشْتَرُوا بِإِيتَانِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ
بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿١٤﴾ وَكُنَّا عَلَيْهِمْ
فِيهَا أَنْ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْمِيتَ بِالْمِيتِ وَالْأَنفَ
بِالْأَنفِ وَالْأَذْنَ بِالْأَذْنِ وَاللِّسْنَ بِاللِّسَنِ وَالْجُرُوحَ
بِقِصَاصٍ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَنْ
لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١٥﴾

{فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا} ئەتۆ ئەى پیغەمبەر! هیچ
دەسلاتیکت نییه بتوانی ئەو حالەى بگۆڕی لە گومراییەوه
ببخەیه سەر حالى هیدایەت، وەکوو چۆن ناتوانى مس بگۆڕی
بە ئالتوون، چونکە سوننەتى خودا دەربارەى کونەى
نێنسانەکە نەگۆڕە، وەکوو چۆن کانهکانى زەمى نەگۆرن.
{أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ} بێگومان ئەوانە
ئەو کەسانەن کە فیتنەى و ناژاوگێریان گەشتۆتە
ئەندازمەک گومرایی بووتە سروشت و تیکەلاوى خوێن و
گۆشتیان بووه، بە جۆریک کە ئیرادەى خودا پەيوەندى
بەموه نەبەستوو کە پاکیان بکاتەوه و بیانخاتە سەر رێگای
هیدایەت، {لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ} لە دونیادا بەشیان ریسواییە،
بەوه کە نامەردى و درۆزنییان دەرەکەوى، هەمیشە سەر
شۆڕ و چاو بەرمو ژێرن، ریسوایی دوورپووەکان لەم رووهوه کە
درۆزنیەکیان لای پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) ناشکرا
بووه و ترسی کوشتن و تۆلە ئی سەندنەوهیان هەیه، ریسوایی
جوولەکەکانیش لەوهدایە: کە شارەنەوهى دەقەکەى تەوراتیان
ئى ناشکرا بووه دەربارەى حەددى زیناکەرى موحەسەن کە

لەویدا رەجەم کردنە بەلام ئەوان کردبوویانە جەلدەو روورەش کردن {وَأَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ} لە قیامەتیشا سزای گەورەو ترسناک و بە ئێشیان هەیه، کە ناگری دۆزەخەو سوتەمەنیەکی ئادەمیزادو بت و صەنەمەکانیان.

{سَمَاعُونَ لِلْكَذِبِ} زۆر گوێیان بۆ درۆ رادەگرت و بڕوایان پێ دەرکردو بڵاویان دەرکردموه {أَكَاوُنَ لِلْسُّخْتِ} زۆریان مالی حەرام دەخوارد کۆیان لە خواردنی هیچ حەرامێک نەدەرکردموه، بەرتیلیان وەردەگرت، پارە گەوادێ و نامووس فرۆشییان وەردەگرت، حەقی ئەسپ پەڕینی و جوانەگا پەڕینی و نیژی پەڕینیان وەردەگرت، بەهای عەرەق و گوشتی مردارەبوویان دەخوارد لەهیج کاریکی حەرام سەلیان نەدەرکردموه! {فَإِنْ جَاؤُكَ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ} ئەگەر جوولەکەکان هاتنە لات بۆ حوکم کردن لەناویاندا، تۆ بۆخۆت سەرپشک بە بڕیاریان بۆ بدەو حوکمیان بۆ دەرکە، یان پشیمان ئێ هەل بکەو وەلامیان مەدەرمو، بابچن لای مالم و سەرۆکەکانی خۆیان حوکم وەرەگرن، شایانی باسە، کە ئەم سەرپشکیە بۆ ئەوانەیه: کە ئەهلی نێمەن، ئەهلی نێمە ئەگەر حوکمیان هێنا بۆ لای موسولمانان پێویستە بڕیاری شەریعیان بۆ بدرێ. {وَأَنْ أَحْكُم بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ} ئەوەتا: لەسەر پیغەمبەری پێویست کردوو کە حوکم و بڕیاریان بۆ بدا بەگوێرەی قورئان؟! لە وەلامدا دەلێن: ئەم نایەتە ئێرە کە پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) تێیدا سەرپشکە، تایبەتە بە ئەوانە کە عەقدو پەیمانی نێمەیان لەگەڵ نەبەسترا. {وَأَنْ تَعْرِضَ عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرَّوكَ شَيْئًا} ئەو پیغەمبەر! ئەگەر ئەو لایەنەت هەلبژارد کە حوکمیان بۆ نەدەو و بڕیاریان بۆ دەرکە، ئەو دلتایبە کە ناتوان هیچ زیانیکت پێ بگەیهنن و خودا لە پیلان و دەست درێژی ئەوان دەرپارێزی! {وَأِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ} ئەگەر ئەوەت هەلبژارد کە حوکم و بڕیاریان بۆ دەرکە بڕیاری عادلانەیان بۆ دەرکە، بەپێی قورئان حوکمیان بکە {إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ} بێگومان خودا دادپەرورەو رێڕەوانی شەریعەتی ئیسلامیی خوش دەوێ.

{وَكَيْفَ يُحْكُمُ لَكُمْ} ئەو چۆنە تۆ دەرکەن بە دادپەرورەو بڕیار بەدەست لە روداوێکدا وەک رووداوی دوو زیناکەرە جوولەکەکە {وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ} خۆ لای خۆیان تەوراتیان لەبەر دەستدایەو شەریعەت و حوکمی خودا دەربارە ئێ و روداوە ناشکراو نمایانە، {ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ

ذَلِكَ} پاشان پشەت هەل دەرکەن و روو لە حوکمی تۆ وەردەگێرن، لەگەڵ ئەوەشدا کە دەزانن حوکمەکی تۆش وەک و بڕیارەکی تەورات وایە، {وَمَا أَوْلَيْكَ بِالْمُؤْمِنِينَ} ئەوانە هەرگیز موسولمان نابن، یان ئەوانە بڕوایان بە تەورات نیە، کە کتیی خۆیانەو لافێ ئەو ئێ دەدەن کە گواپە پەندەن.

{إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ} ئێمە تەوراتمان ناردە خواری بۆ سەر موسا رێنمویی و شارەزایی کردنی تێدا بوو بۆ نەتەوێ ئیسرائیل، هەموو حوکم و ئەرک و پێویستیەکانی سەر شانیان تێدا روون کراوەتەو یەکتاپەرستی و ئەرکی پیغەمبەرایەتی و چۆنیەتی رۆژی قیامەتی تێدا شی کراوەتەو، تەوراتمان بۆ ناردنە خواری، {يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا} بۆ ئەوێ ئەو پیغەمبەرانی کە گەردنەچی فەرمانی خودان و موسولمانان حوکمی پێ بکەن، ئەو پیغەمبەرانی کە بە پاک و خاویێ نایینی خودایان بە گەلەکانیان گەیان، بە دلسۆزی و لێڕانەو تێکۆشان، راستانە خودا پەرستیان کردوو، مەبەست ئەو پیغەمبەرانیە: کە لە رۆژگاری حەزەرتی موسا داوای ئەو تا حەزەرتی عیسا رەوانە کراو(اسەلامی خودا لە پیغەمبەری خۆمان و لەوانیش پێ). ئێبۆلئەنباری دەلێ: (الَّذِينَ أَسْلَمُوا) سیفەتی کاشیفەیه، بۆ بەیانی حالە، واتە: بە سروشت هەموو پیغەمبەری! موسولمانە، ئەک صیفەتی ئاسایی، کە بۆ جیاکردنەوێ کەسێکە لە کەسێکی تر، کە لەم شوێنەدا مەفھومە مەخالیفەکی ناوای ئێ دێ کە هەندێ پیغەمبەر موسولمان نین، چونکە ناگونجی پیغەمبەر هەبن موسولمان نەبن؛ {لِلَّذِينَ هَادُوا} پیغەمبەران حوکم بە تەورات بکەن بۆ بەرژموندی جوولەکەکان، تەورات یاساو شەریعەتیکی تایبەتە بە نەتەوێ ئیسرائیل و گشتی نیە بۆ هەموو کەسو گشت کات و شوێنێک، داوود و سولەیمان و عیسا حوکمیان بە تەورات کردوو، {وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَنْبِيَاءُ} هەروەها بۆ ئەوێ رەبەن و پیاو چاکەکانیان کە ئەوێ هاروون حوکمی پێ بکەن.. مەبەست بە (وَالرَّبَّانِيُّونَ) زاناو داناکانیان کە زێرەو لێزانن لە سیاسەت و بەرپەرستی کاروباری خەلکی و پاراستنی بەرژموندییەکانیان! مەبەستیش بە (الْأَنْبِيَاءُ) زاناو خواپەرست و راستالەکانیان! ئەوانە حوکمیان بە تەورات کردوو {بِمَا اسْتَحْفَظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ} حوکمیان بە تەورات کردوو بەهۆی ئەوێ: کە زانیاری تەوراتیان پێ سپێردراو و بە ئەمین دانراو و لەسەری داوایان ئێ کراو: پارێزگاری

بکهن.. {وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ} پیشینه صالحه کانیان پاریزگاری تهوراتیان دمکردو و چاودیری نهوانه بوون که دستکاری تهوراتیان دمکردو رهنه یان لی دمگرتن شایه تیان دما که حوکمه کانی حقی و راستن.

{فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَاخْشَوُا} واته: که حال و رووداو نهوه بی که باس کراو نیوش ددانی پیندا دمنین و ینکاری ناکهن، دهی له گروی جووله که کان مهترسین، له بهر خاتری بنه ماله و پیاو ماقوله کانیان حوکمی تهورات مهشارنهوه، بؤ مه بهستی تابهتی خوتان و دستک هوتی ماددی لهو خه لکه، گورانکاری له دمه کانیان مه کهن؛ ته نیا له من بترسین؛ که په رومردگارو به دیهینه رتانه، ومفا به عه هودو به لینی خوتان بکهن که به منتان داوه، شوین هه لسو که هوتی زانا پیشینه کانتان بکهن و پاریزگاری تهورات بکهن و پایه ندی فهران و چله و گریه کانی بن؛ که پیتان ده لی؛ شوین پیغه مبهری نیسلام بکهن و نیمانی پی بینن باش بزانن هه موو سوودو زیانیک به دمست منه، چلهوی هه موو شتیک به دمستی قودر هتی منه {وَلَا تُشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا} واز له شیکردنه وه و گه یاندن و کار پیگردنی تهورات مه هینن، حوکمه کانی مهشارنه وه و گورانکاری تیدا مه کهن، بؤ به دمست هینانی دستک هوتیکی دونیایی بی بایه خ و هکوو به رتیل و پله و پایه و نافه رین کردن لیتان، له پاسای گورین و ژیر لیو خستنی حوکمه کانی تهوراتدا {وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ} هه رکه سیک حوکم و بریار له شهریه تی خودا و مرنه گری و به پیی کتیبی نیردراو له خوداوه بؤ سمر پیغه مبه ر کار نه کا؛ و هکوو نه وهی جووله که کان دهیان کرد له جیاتی رهمج جه لده و روورمش کردنیان دانابوو، نیشانه و رهوشتی پیغه مبه ر، که له تهورات دیاری کرا بوون، دمیان شارده وه، له بری کورزاویاندا نیوه خوینیان و مرده مگرتو له بریکیشیاندا خوینی تهواو، بؤ هه ندیکیش هه ر توله یان نه دمستاند، نهوانه هه موویان کاهرن، حقی و راستی دمهشارنه وه، سته مکارو مل هور و له سنووری خودا دمرچوون، سوو کایه تی به کتیبی خودا دمکهن.

{وَكُتِبَ عَلَيْهِمْ فِيهَا} نیمه به پیویستمان داناوه و له سهر جووله که کانمان چه سپاند له تهوراتدا؛ که توله یه کسانیه و له توله دا کهس له کهس زیاتر نیه {أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ} نادمیزادی بکوژ له توله ی کورزاودا دمکوژریته وه {وَالْعَيْنُ بِالْعَيْنِ} که سیک چاوی که سیک کویر بکا چاوی کویر دمکریته وه {وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ} که سیک لووتی که سیک بری

وَقَفَيْنَا عَلَىٰ آثَرِهِمْ يَعْنِي أَيْنَ مَرِّمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَمَا آتَيْنَاهُ إِلَّا نَجِيلٌ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿١٦﴾ وَلِيَحْكُمَ أَهْلُ الْأَجَائِلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١٧﴾ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا بَيْنَكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿١٨﴾ وَأِنْ أَحْكَمْتُمْ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَأَحْذَرْتُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ﴿١٩﴾ أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْتَغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٢٠﴾

لووتی دمپر دیریته وه، {وَالْأَذُنَ بِالْأَذُنِ} گوینچه له باتی گوینچه دمپر دیریته وه {وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ} ددان له جیاتی ددان دمردمه یندری {وَالْخُرُوجَ قِصَاصٌ} له برینیشدا توله دمستیندری، هه ول دمدری به نه ندازه ی نهو بریندار بکریته وه!! نایه ته که به روونی نه وه ده گیه نی که توله دمستیندریته وه لهو شتانه ی باسی کرد.

{فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ} که سیک خویش بی لهو مافه ی بؤی ده چه سپی له تاوانکار، نه وه نهو لیخویش بوونه دمبیته که فارمهی تاوانه کانی و گونا هه کانی پی دمپر دیریته وه، {وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ} هه رکه سیک پشت هه لکا له شهریه تی خودا دمرباری توله و خوین و مرگرتن و لیخویشوون یاسای خودا په میره و نه کا، نه وه سته مکارو مل هور و بی ویزدانن سته م له خوین و غهیری خوین دمکهن، دمست دریزی دمکهنه سمر سنووری خوداوه هیج شتیک له شوینی خویدا ناهیلته وه.

﴿٦﴾ وَقَفَّيْنَا عَلَى آثَارِهِم بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ **التَّوْرَةِ** { له دواى ئەو پیغه مبه رانهى نه ته وهى ئیسرا ئیل هه موویان به پئی ته ورات کاریان کردوو، عیسا ش له سهر ریبازی بووه که وایی شه ریعه تی عیسا بریتی بوو له ته ورات، ته نانه ت له ئینجیله کانیاندا هاتوو که عیسا وتوو یه تی: بویه نه هاتوو شه ریعه تی ته ورات بکوژینمه وه، به لکوو بویه هاتوو ته وای بکه م نه وهى خودا ریگام بداو بۆم بنیئری له حوکم و نامۆزگاری لئی زیاد بکه م، به لام له دوا یی دا نه صرانییه کان وازیان له کارکردن به ته ورات هیئا و شوین رایه که ی (پۆلس) که و تن.

﴿وَأَتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى﴾ به خشیمان به عیسا ئینجیل: که هیدایه ت و شارمزیی کردنی ئاده میزادی تیدایه، له گومرایی و بیروباومرپی پروبووچ رزگاریان دهکا، فیئری یه کتاپه رستی و راستاتیان دمکا {**وَالسُّور**} رووناکییه بۆ رپه وانی خوداپه رستی و ریگای حه قیان نیشان دهکا {**وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ**} ته صدیق که رو پشتگیری کاره بۆ ئەو نامه ئاسمانیانه ی که له پێشدا هاتوو که ته و راته.

﴿وَمَرْعَظَةً لِّلْمُتَّقِينَ﴾ په ندو نامۆزگاریی تیدایه بۆ خۆپاریزان و له خوا ترسان، چونکه ههر ئەوان سوودی ئی دهبینن، که سیك خۆپاریزو له خوا ترس نه بی سوود له نیگای ئاسمانی نابینی. ﴿٧﴾ **وَلْيَحْكُمْ أَهْلُ الْإِنجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ** { گوتمان با ئەوانه ی گروهی ئینجیل و خۆیان به په یروکارانی ئینجیل دمرانن با حوکم به و یاسایانه بکه ن که خودا له ئینجیلدا ئاردونیه خوارئ! { **وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ** } که سیك حوکم به و شه ریعه ته نهکا که خودا ئاردویه بۆ سهر پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ئەوانه فاسق و له رئ لادمرن، له جواچیوه ی ئیسلام ده چنه دهرئ پێشلی ئه حکامی ده که ن.

﴿٨﴾ **وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ** { ئاردوو مانه ته خوارئ بۆ ئەو پیغه مبه ر! **الْكِتَابِ** { هورئانی پیرۆز: که ته و او که ری هه موو کتیبه ئاسمانیه کانه {**بِالْحَقِّ**} به حه ق و راستی، ههرچی تیدایه هه ق و راسته و شک و گومانى تیدا نیه که له خوداو ده بۆت نیئردراوه {**مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ**} ته صدیق و پشتگیری کتیبه ئاسمانیه کانی پێشوو دهکا، {**وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ**} چاودێرو شایه ته به سهر باقی کتیبه کانی تر دا، شایه تی راستی و چه سپاوی بناغه که یانه.

﴿٩﴾ **فَأَحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ** { ئەو (محمد)! حوکم بکه ن نه تۆو غه یری تۆش، له نیوان ئەهلی کیتاب و هه موو خه لکی تریشدا به و حوکم و یاساو شه ریعه ته ی له م قورئانه پیرۆزدا هه یه هه روه ا به و شه ریعه ت و یاسای پیغه مبه رانه ی پێشوو: که هه لئه و شینراوه ته وه، به لام {**وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ**} شوین بیرو پای دهرئ کردی ئەهلی کیتاب مه که وه، که وازیان له بریاره ئاسمانیه که هیئا وه، به ئارمۆزی خۆیان شه ریعه تی تریان هه لبه ستوو، لاهه ده له و شه ریعه ته حه قه ی خودا بۆی ئاردوو، فه رمانی پێ کردوو که پابه ندی پێ، لاهه ده بۆ هه و او هه موسی ئەو سهر سه ری بازانه ی له نه زانی دا گو مراهوون.

﴿١٠﴾ **لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا** { بۆ هه موو گه ل و نه ته وه یه ک له ئیوه یاساو شه ریعه تی که م بۆ دانا وه، له سه رمان پێویست کردوون په یرو ی بکه ن، حوکمه کانی جی به جی بکه ن، بۆ ههر گه ل و نه ته وه یه ک پرۆگرام و به رنامه یه که م بۆ دیاری کردوون، فه رضمان کردوو له سه ریان که پابه ندی بن و لئی لانه دن، ئەو شه ریعه ت و یاسایانه ش که بۆیان دانا وه به گوێره ی رۆزگار و سروشتی کۆمه لگای ئاده میزادی ئەو سه رده مانه بووه، له گه ل کۆمه لگا کاند شه ریعه ته کانی شیان بۆ گوێدرا وه.

﴿١١﴾ **وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً** { ئەگه ر خودا بیویستایه هه موو ئیوه ی ئاده میزادی ده خسته سه ر یه ک بیروباومر له ژیر خیمه ی یه ک ئاییندا کۆی دهر دمه وه یه ک شه ریعه تان په یرو ده کردو ئەو شه ریعه ته به رده و ام ده بوو، وه هیجی ئی نه دهر سپراهو وه گوێرانی به سه ردا نه ده هیئا.

﴿١٢﴾ **وَلَكِنْ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ** { به لام بویه ئاوا شه ریعه تی جیاوازی بۆ پیغه مبه ران دانا وه ههر پیغه مبه ریکی ره وانه کردی به گوێره ی رۆزگار شه ریعه تیکی تایبه تی بۆ ئاردوو، چونکه هه میشه کۆمه لگای ئاده میزاد له گوێراندایه، شه ریعه ت و یاسای ئەم سه رده م بۆ سه رده میکی تر نه گونجا وه. ﴿١٣﴾ **فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ** { که وایی ئەو گروهی موسو لمانان! هه مووتان پێشپه رکی و دهرئ پێشخه ری بکه ن، بۆ خوداپه رستی و پابه ندبوون به فه رمانه کانی، بۆ شوینکه و تنی ئەو شه ریعه ته ی که هه موو شه ریعه ته کانی پێش خو ی سه رپوه ته وه، {**إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا**} سه رمه جام گه رانه و متان بۆ لای خودایه، هه مووتان رۆزی قیامه ت له به ر قاپی دیوانی ئەودا کۆ ده مینه وه؛ {**فَلْيَنْبَغْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ**} هه وائان دهرئ به و شته حه فانه ی که تیدا که وتوو نه کی شه وه، پیتان

دهمه رموی: کی راستی کردووه و کی خوار رؤیشتووه،
همرکسه به گویره کردار و گوشتاری خوئی پاداش و سزای
دمدیتووه؛

{^{۴۹} وَأَن اخْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ} لهسر تۆمان به پیویست
داناوه؛ که حوکم به قورئان بکهی که بۆت نیردراوه، پابهندی
همرمان و جله و گریه کانی به، {وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ} شوین
بیروباویری نارمزوبازی نهو جووله کانه مهکهوه، {وَاحْذَرَهُمْ}
له هرت و فیلان بترس و ناگات له خوئ بی {أَن يَفْتِنُوكَ}
نه بادا تووشی فیتنهت بکمن، له ریگای حهق لات بدمن {عَن
بَعْضِ مَا أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ} لهو حوکمانهی خودا بوی نازل
کردووی، {فَإِن تَوَلَّوْا} نهگهر پشتیان هه لگرد لهو قورئانهی
تۆ حوکمی پی دهکهی له ناویاندا به راست و دروستی،
سهرپیچی شهریهتی خودایان کرد، نهوه لهسر شانت گران
نه بی و گوئی مدهری و {فَاعْلَمْ أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَن يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ
ذُنُوبِهِمْ} بزانه که نهوه له دمه لاتی خودادایه و حکمهتی
وایه؛ که له ریگای هیدایهت لایان بدا، به هوئی نهو هه موو
تاوانانهیان که لهوه پیئش نهنجامیان داوه، به رادمیهک که
شیاو ی نهوه بوون؛ خودا ریگیان لی گوم بکا و تووشی دمری
سهری و سزاو تۆله ببین.

{وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ} بیگومان زۆربهی ئاده میزادان
لادرو یاخی بوون، سهرپیچی حهق و راستی دهکهن، له
ریگهی راست لایان داوه.

{^{۵۰} أَلْحَكُمُ الْجَاهِلِيَّةَ يَبْغُونَ} ئایا نهوانه (ئهی محمد) پشت له
حوکمی تۆ هه لدهکهن که حوکمی قورئانه، حهق و راست و
دروسته، حوکم و بریاری سهردهمی نه زانیان دهوئ که لهسر
بناغهی نه زانی و سته و نارمزوبازی دامه زراوه؟ {وَمَنْ أَحْسَنُ
مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ} کی حوکمی له حوکمی خودا
چاکتر و باستره؟ واته؛ کهس حوکمی له حوکمی خودا جوانتر
نیه بۆ کهسانیک هۆشه مند و خاوهن برپا بن، گهر دنکه چی
شهریه ته که ی بن، چونکه حوکمی خودا کامه رانی دونیا و
قیامهتی له خو گرتووه، نهو بهری دادوهری و پابه ند بوون به
حهق و راستی تیدا به دی دمری!

{^{۵۱} يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ} ئه ی
نهو کهسانه ی پرواتان به ئایینی ئیسلام کردووه جووله که و
مهسیحیه کان مه کهن به هاوپه یمان و دۆست و پشت پی
بهستووی خۆتان، مه یانکهن به یارمه تیدرو سویند خووری
خۆتان بهسر موسولماناندا پاساویان مدهنی نهینی

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ
أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ فإِنَّهُ مِنَّهُم إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ ﴿٥١﴾ فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ
يَقُولُونَ خَشِئَ أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ فَعَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ
مِّنْ عِندِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ تَدْمِينًا ﴿٥٢﴾
وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَتَيْنَاهُم بِآلِهِ جَاهِدْ أَيْمَنَهُمْ
إِنَّهُمْ لَكُمُّكَ حَيَّطَ أَعْمَلَهُمْ فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ ﴿٥٣﴾ يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا مَن يَرْتَدَّ مِنكُم مِّنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِيَ اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ
وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ
وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٤﴾ إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ
يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ﴿٥٥﴾ وَمَن يَتَوَلَّ اللَّهَ
وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٥٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُؤًا وَلَمَّا مَنِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا
الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ وَالْكَافِرَ أَوْلِيَاءَ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُفْرَكُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾

خۆتانیان لامه درکینن له دۆستایهتی و خۆشه و یستیان دُنیا
مهبن؛ {بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ} جووله که کان هه ندیکیان
یارمه تیدرو پشت و په نای یه گرن، مهسیحیه کانیش
بریکیان پشت و په نای یه گرن، هیچیان بۆ موسولمانان نابنه
یارمه تیدرو پشت و په نای راسته قینه،
{وَمَن يَتَوَلَّهُمْ مِّنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ} کهسێک یارمه تیان بدا و
هاریکاریان بکا، یان داوای یارمه تیان لی بکا، نهوه له راستیدا
لهوانه و له کۆمه لی نهوان حسێب دمری و دکوو نهوان وایه و
له تاقمی موسولمانان نیه {إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ}
بیگومان خودا هیدایهتی قهومی سته مکار نادا بۆ ریگهی
خیر و حهق و راستی، نهودتا {فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ
يُسَارِعُونَ فِيهِمْ} واقیعی حال و روودا و نهویه؛ که دهبینی
نهوانه ی له دایاندا شک و گومان هیه دوورو و مونا فیقن
و دکوو عه بدوللای کوری نوبه ی په یوهندی به جووله که کانه وه
دهکهن، په له په لیانه بۆ دۆستایهتی له گه ل بهست و په یوهندی
پیوه کردنیان به ناشکرا و به نهینی، همر هه لیکیان بۆ
هه لکه وه ی ده ی قۆزنه وه و بۆ پته و کردنی خۆشه و یستی و

له نایینی خوئی پەشیمان ببیتەوه له نایینی حەق و راست هەلگەریتەوه بۆ نایینی بەتال و بێ بناغە، ئەوه باش بزانی خۆدا زیانی پێ ناگاو دەرستەوتەژنۆ دانانیشت **{فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ}** پەرورەدگار کۆمەڵیک دینیتە شوینیان و جیگیریان دەگا، کە ئەم رەوستانەیان تێدا بەدی دەرژن **{يُجِبُّهُمْ وَيَجْزِيهِ أَدْلَةً عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعْرَءَ عَلَى الْكَافِرِينَ}**.

۱- خۆدا خوئی دەوین، پاداشی باشیان دەدات و مەدح و ئەنایان دەگا، لییان رازییە.

۲- ئەوانیش خۆدایان خویش دەوێ، پابەندی فەرمان و جلەوگیرییەکانی و تاعەتی دەکەن هەول دەدەن رەزنامەندی ئەو بەدەست بێنن، لە هەر شتیک خۆدا پێی ناخویش بێ دوورە پەرێز دەوێستن.

۳- سۆزو رەحمیان بۆ موسوڵمانان هەیە، یارمەتیاں دەدەن بە هانایانەوه دین.

۴- توندوتیژی بەتەوێژەن بەرامبەر کافرەکان، لە ئاستیاندا، خۆ سەر بەرزو بالادەست دەزانن.

۵- رەوشتی پێنجەمیان **{يَجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ}** لە رێگەی خۆدادا جیهاد دەکەن و تێ دموکۆش لە پێناو بەرز کردنەوهی وشە **{لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ}** هەول و تەهەلا دەدەن!

۶- رەوشتی شەشەمیان **{وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ}** لە پێناوی رمزی خۆدا لە سەرزەنش و لۆمە کەس ناترسن، چونکە دل فایم و وەر بەرز و چاو نەترس و خاوەنی بیروباوەری پۆلایین، **{ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ}** ئەو رەوشتە بەرزو نایابانەیی باس کران؛ بەخشش و فەضلی خۆدایە دەیبەخشێ بەو کەسانەیی بیهوێ ئەو بەهرو و رێزو فەضلەیان بدات **{وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ}** خۆدا خێرو بەرەمەتی زۆرو فراوانە، دەرانی کێ شیای ئەو رێزو بەهرەمەندییە.

{إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا} جوولەکەو گاور دۆستی ئێوه نین، بەلکوو دۆستی راستەقینەیی ئێوه تەنیا خۆداو پیغەمبەر و ئەو گرۆهەنەن کە بە راستی برۆیان هێناوه بە ئیسلام **{الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ}** ئەوانە نوێژەکانیان بەباشی بەجێ دێنن **{وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ}** زەکاتی مال و سامانی خوێیان بە تەواوی رێک و پێکی دەرەمەکان، بە دڵکی فراوان و روخۆشییەوه دەیدەن بەوانەیی کە شیای زەکات پێدانن.

{وَهُمْ رَاكِعُونَ} هەموو کاتی گەردنکەچی فەرمانی خۆدان و نامادەیی جێبەجێ کردنی هەموو تەکلیفیکی شرعین.

پەيوهندی نێوانیان و چەسپاندنی دۆستایەتی بەردەوامیان دژی موسوڵمانان.

{يَقُولُونَ لَوْ أَن لَّحَبِيبًا ذَاتَ رُءُوسٍ} دەرستین، کە موشریکەکان یان جوولەکەکان، لە ناگامدا سەرکەوتوو بن بەسەر موسوڵماناندا، ئەوکاتە گورزیکیش لە ئێمە بدەن و سزایان بدەن، دەرستین کە بەلایەکی رۆژگار تووشمان ببێ پتووستیمان بە یارمەتی جوولەکەو مەسیحییەکان ببێ.. بۆیە دەمانهوێ دەستیکمان هەبێ لایان، لە کاتی فەرەحیدا دۆستایەتیاں بکەین بۆ ئەوهی لە کاتی تەنگانەدا فریامان بکەون؟!

{فَعَسَى اللَّهُ أَن يَأْتِي بِالْفَتْحِ} ئومێد وایە خۆدا سەرکەوتن و زāl بوون بێنێ بۆ پەیرەوکارانی نایینەکەیی، کێشەیی نێوان موسوڵمانان و کافران یەک لا بکاتەوه، وەکوو ئەوهی لە رۆژگار کردنی مەحکەو شوینەکانی تردا روویدا، **{أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِندِهِ}** یان کاریک بسازینێ لەلایەن خۆیەوه دەربارە کافرەکان، دەستی ئادەمیزادانی تێدا نەبێ؛ وەکوو ئەوهی ترسی خستە دلی جوولەکەکانی بەنو نەضرەوه، یان ئەو هۆکارانەیی کە سازاندنی بۆ سەرکەوتنی موسوڵمانان بەسەر کافرەکاندا، **{فَيُضْحِكُوا عَلَى مَا أَسْرَوْا فِي أَنفُسِهِمْ نَادِمِينَ}** ئەو دوورپووانەیی کە دۆستایەتی جوولەکەو گاورەکانیان کردووەپەشیمان ببەنەوه بۆیان دەرکەوێ، کە دۆستایەتی و فەسەفەسکیان لەگەڵ جوولەکەو مەسیحییەکان بێ سوودە، بەلکوو زیانی پێ گەیانەن و پەردەیی سربۆشیان لەسەر لادرا، کلکایەتی و خیانتیان بۆ موسوڵمانان دەرکەوت، کە لەو مەپیش پەردەپۆش کرابوون و لە ریزی خۆدایەرستان حسیب دەرکان!

{وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا} برێ ئەو موسوڵمانان بە برێکی تریان یان بە جوولەکەکان، لە شێوازی سەرسۆرمان و گاتە پێ کردن و پێ خویش بوون پێیان - دەلێن: **{أَمْوَالُ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ}** ئانەم خوێری و هیچ و پووجانە بوون، کە سویندیان بۆ دەخواردن و جەختیان لەسەر سویندەکانیان دەرکەوهوه دمیان گوت، ئێمە لەگەڵتان داین و یارمەتیتان دەدەین و بۆ زالبوون بەسەر جوولەکەکاندا هاوکاریتان دەکەین، بەلام دواویی حەقیقەت و ناوڕۆکیان دەرکەوت، دزایەتیاں بۆ موسوڵمانان ناشکرا بوو.

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا} ئەو ئەو کەسانەیی برۆتان هێناوهو خۆدایەرستان! **{مَنْ يَرْكُدْ مِنْكُم عَنْ دِينِهِ}** هەر کەسێ لە ئێوه

ناشکرانه {^{۵۶} وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا } که سبک خوداو پیغمبر بکا به دوستو پهنای خوئی و پشتیان بی بهستی و یارمهی نایینی خودا بداو موسولمانان بکا به دوستو ناشنای خوئی، نهوه سهرکهوتوو به مراد گمیشتووه، چونکه نهو گاته دمیته حیزی خودا دلنیش بن: که {فَبِأَن جَزَبَ اللَّهُ هُمَ الْغَالِبُونَ} بهراستی همر لایهنگرو گروئی پابه‌ند به نایینی خودا سهرکهوتوو رزگار بوو بالا دستن.

{^{۵۷} يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُؤًا وَلَعِبًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ وَالْكَافِرَ أَوْلِيَاءَ} نهی گروهی خواناسان! نه‌چن خوانه‌ناسان له جووله‌که و مه‌سیحی و هابه‌ش په‌یداکمران و دووړووه‌کان بکه‌ن به دوستی خوټان! هانا مه‌ینه بهر نه‌وانه‌ی گالته و هه‌شمه‌ری به نایینه‌که‌تان ده‌که‌ن و شه‌ریعت و یاسای نایینه‌که‌تان یان بکا گالته و گه‌مه‌یه.

{وَاتَّقُوا اللَّهَ إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ} نهی کومه‌ی موسولمانان! خوټان بپاریزن له سزای خودا، دوستایه‌تی نه‌وانه مه‌که‌ن که بیروباومرتانیان به‌لاوه گالته و گه‌مه‌یه، مه‌یانکه‌ن به په‌ناگا و پشتیوانی خوټان، نه‌گهر نیوه به راستی بیروباومر دامه‌زراوو ریژی برپاره‌کانی نی‌سلام ده‌گرن و پابه‌ندی سنووره‌کانی به‌زدان و نیمانتان پته‌وه بهو نایینه‌ی که نه‌وان گالته‌ی بی

ده‌که‌ن! پشت بهو کومه‌له له خودا یاخی بووه مه‌به‌ستن!! {^{۵۸} وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوا هُزُؤًا وَلَعِبًا} همرکاتی بانگبیز بانگی موسولمانانی کرد بو نویز نهو که‌سانه‌ی دوستایه‌تییان لې هه‌ده‌غه کراوه که نه‌هلی کیتاب و کافرکه‌کانی عمرمین گالته به بانگدهرکه‌و بانگه‌که ده‌که‌ن {ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ} نهو گالته کردنه‌یان به نایین و بانگه‌وازی بوو کردنی به‌هوئی نه‌وه‌ومیه: که مانای نایین و خوداپه‌رستی نازان، بی عه‌قل و هوئن، له‌شه‌ریعت و یاسای خودا تی ناگه‌ن.

{^{۵۹} قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَقِيمُونَ مِنَّا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِاللَّهِ} به نه‌وانه‌ی گالته به نایینه‌که‌تان ده‌که‌ن بلن: نایا نیوه نه‌وه له نی‌مه ده‌که‌ن به عه‌یب و له‌که؟ که بروای راست و پته‌ومان به خودا هی‌ناوه؟! ره‌خنه‌ی نه‌وه‌مان لې ده‌گرن که بروامان به خوداو پیغمبرانه‌ی هه‌یه؟! {وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا} همروده‌ا نه‌وه‌مان لې ده‌که‌ن به له‌که که نیمانمان بهو قورنانه هه‌یه، که نی‌ردراوه بوو سهرمان {وَمَا أُنْزِلَ مِن قَبْلُ} همروده‌ا نه‌و نامه‌ ناسمانیانه‌ش که له‌وه پیش نی‌ردراون بوو سهر گه‌له‌کانی

وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوا هُزُؤًا وَلَعِبًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٥٨﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَقِيمُونَ مِنَّا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ مِن قَبْلُ وَأَنْ أَكْثَرُ كُفْرًا فَيَقُولُونَ ﴿٥٩﴾ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِّنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْفِرَّةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ أُولَئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٦٠﴾ وَإِذَا جَاءَهُمْ قَالُوا آمَنَّا وَقَدْ خَلَوْنَا بِالْكَفَرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٦١﴾ وَرَبِّ كَثِيرًا مِنْهُمْ يُسْرِعُونَ فِي الْأَثَرِ وَالْعُدُونِ وَأَكْثِلَهُمُ الشُّعْتُ لَيْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٢﴾ لَوْلَا يَنْتَهُمُ الرَّبَّيْنُونَ وَالْأَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْإِنَّمَا أَكْبَهُمُ الشُّعْتُ لَيْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿٦٣﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِخُ فِي شَفَاةٍ وَلْيُزِدْكَ كِبْرًا مِنْهُمْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طَعْفَةً وَقُفْرًا وَالْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعِدَّةُ وَالْعَصَّةُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ لَمَفَاها اللَّهُ وَسَعَوْا فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٦٤﴾

تر، دهی نه‌م بیروباومرهمان نابیته عه‌یه لیمان و شایانی ره‌خنه‌گرتن نیه {وَأَنْ أَكْثَرُكُمْ فَاسِقُونَ} واته، ره‌خنه‌گرتنتان لیمان له‌بهر نیمان هی‌نانه‌وه له‌بهر نه‌وه‌شه که نی‌وه زوړبه‌تان له نایین دوورن و حه‌قیقه‌تی نایین ناگدار نین، {قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِّنْ ذَلِكَ} بی‌یان بلن: نایا بی‌تان بلیم: نهی گالته‌که‌ران و فیتنه‌جو‌یان، که ده‌لین: بی‌مان وانیه نایین له نایینی نی‌وه خرابتر هه‌بی! بی‌تان بلیم ج کاریک له‌وه خرابتره؟ هه‌والتان بده‌می گن خرابتره له خامنی نه‌و نایینه‌ی که نی‌وه ره‌تان لی‌یه و گالته‌ی بی ده‌که‌ن؟ {مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ} له‌باری تو‌له و سزای خرابه‌وه لای خودا {مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ} نه‌وه خرابه‌ی نه‌و که‌سه‌یه که خودا نه‌فرینی لې کردووه و له ره‌حه‌تی خوئی دووری خستوونه‌وه و رقو خه‌شمی لی‌یانه، {وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْفِرَّةَ وَالْخَنَازِيرَ} گپ‌رای له‌و نامه‌ردانه‌ه‌ند مه‌موون و به‌رازیک چه‌ندی‌کیانی لې گو‌یرن، له روخساری ناده‌میزادی‌یه‌وه کردنی به مه‌موون و به‌راز {وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ} هه‌ندی‌کیانی لې کردن به گو‌یره‌که په‌رست و شه‌یتان په‌رست و بت په‌رست و ملهوړ په‌رست... هتد {أُولَئِكَ

شَرُّ مَكَانًا وَأَضَلُّ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ} ئەوانەى كە ئەو رەموشتە نەشەرىنەنەيان ھەمەو ئەو ھەلۆيەستو بىرو باومەريانە، ئەوانە جىگەيان خراپەو ناکاميان شەرمو رىگەيان ئى گوم بوووە گومراو سەرگەردانن.

{^{٦١} وَإِذَا جَاؤُكُمْ قَالُوا آمَنَّا} ئەو دوورپووە جوولەكانە كەدەين بۆ لاى ئىيەو بە روالەتو بۆ سياسەت دەلەين: بېروامان بە پىغەمبەر و بەو قورئانەش ھەمە كە بۆى نەردراو پابەندى فەرمان و جەلەوگىريەكانى ئەو شەرىعەتەين! لەكاتىكا ئەوان {وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ} بە كافىرى ھاتوون بۆ لاى ئىيەو ھەر بە بىروباومەرى كافىرىەتییەووە چوونە دەرەو، نەمىچەتو نامۆژگارى ئىيەو بۆيان تەفكەرىن و سەركەردىيان لە ھەلسو كەوتى ئىيەو ھىچ كارى تى نەكردوون، بىروباومەرى كوفرو خیانەتەيان نەگۆراو، وا ئاوتەتەى كوفرو گومراپى بوون ئەو كاتەى ھاتوونە لاى تۆو ئەو كاتەى چوونە دەرەو بىروباومەريان تۆزقائىك نەگۆراو، لە كوفرو گومراپى خۆيان نەھاتوونە خواری، {وَاللَّهُ أَغْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ} خودا لەخۆيان زاناترە بەنەينى ناو دلەيان، زاناو خەبەردارە بەوھى لەدلەياندا ھەشاريان داو، جا با ئەوان بە روالەت بە پىچەوانەى راستییەووە خۆ دەرەن و چاوبەست لە خەلك بکەن، دلەيان خودا زانایە بەھەموو نەينىيەك و لە خۆيان باشتەر ئادەمیزادەكان دەناسن.

{^{٦٢} وَتَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ} ئەتۆ دەبينى (ئەى محمد!) يان ئەى بيسەر! زۆرىيەى ئەو جوولەكەو دوورپووانەى: كە گائە بە ئايپنەكەى تۆ دەكەن و ھەشەرىيان بە بانگو بانگەوازی ئىسلام دى {يُسَارِعُونَ فِي الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ} پەلە دەكەن لە ئەنجامدانى ئەو تاوانەى كە تەياندا نوغرو بوون، ھەمىشە بە كەردەووە بە گوتە خەرىكى ئەنجامدانى سەتم كەردن و سنوور بەزانەن و زيانگەيانەن بە مەردووم و رەبازى ئىسلامى، دەست درەزى دەكەن بۆ سەر خەلك، ئازارى ھەزاران دەدەن، دزى ئايپنى خودا و پەپرەوکارانى دەدوين {وَأَكْلِهِمُ السُّخْتِ} ھەروھا پەلە دەكەن بۆ خواردنى شتى حەرام و نامەردانە، كۆ لە ھىچ شتىكى حەرام – كەردەووە بى يان گوتە – ناكەنەو، ھەرشەتىك زىانى دىن و دونىاي تەدەبەن ئەوان نەنجامى دەدەن، تا بىنە قاقايان لە تاواندا نوغروبوون، {لَيْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ} بەراستى خراپ كەردەووەكە، ئەو ئىشەى: كە ئەوان دەيكەن! ھەرشەتىك رەموش تەك بەداو زيان تال بكەو كۆمەلگا بشىوینى ئەوان تەيدا دەست رەنگەين،

{^{٦٣} لَوْلَا يَنْهَاهُمْ رَبِّي لَوَلَّى السُّبُلِ وَالْأَحْبَارُ} بۆجى رەبەن و پياو چاك و مەلاكەيان نەھىيان ئى ناكەن و ئەو خراپەكارىيەيان قىوون دەكەن؟ بۆجى زاناو رۆشەنرەكانيان جەلەوگىرييان ئى ناكەن {عَنِ قَوْلِهِمُ الْإِثْمُ} لەوتەى درۆو بوختان و گائەكەردن بە ئايپنى ئىسلام ئاوا جەلەو خراپەكارىيان بۆ شل دەكەن؟ {وَأَكْلِهِمُ السُّخْتِ} بۆ رىگەيان دەدەن ئاوا حەرام خۆرى و بەرتەل كارى لەناويناو بلاوبەيتەووە؟ بۆجى ناپەزەى خۆيان بەرامبەر ئەو كەردەو نەشەرىنەنەيان دەرنابەن؟ بۆجى فەرمان بە چاكەو جەلەوگىرى لەخراپەيان پاشگۆى خستووە؟ {لَيْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ} بەراستى كارىكى خراپە ئەوھى كە ئەو بەناو زاناو پياو چاك و رۆشەنرەكان دەيكەن! ھەلۆيەستىكى نا مەسئولانەيان ھەمە كە ئەوئەدە بە كارامەى و لێزانى و ساخەتەچىيەتى خۆيان لەكارى پىروۆزى فەرمان بە چاكەو نەھى لە خراپە دزىوئەووە!

{^{٦٤} وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ} جوولەكەكان دەلەين: خودا دەستى وا لە كۆت و كەلەپچەدايە، بەھۆى ئەو تووشى دەست فوجاوى و چروكى بوو! كاتىك بە ھۆى بېروا نەكەردەيان بە پەيامى پىغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) تووشى دەست كورتى و كەشەى سامانى بوون ھەندىكيان (ئەم شەكرەيان شكاند) نەك ھەموويان بەلام وتەكە و مەپال ھەموو گەلەكە دراو، چونكە نەتەو ھارىكارى و تەكافولى ئىجتىماعى ھەمە لە ناويناو ئەم جۆرە قسانە سەرچاوە لە بىروباومەرى گشتى ناويان ھەل دەگرى، بۆيە ئەگەر پەكەيكەيان كەردەووەيەكى كەرد پال ھەموو نەتەوئەكە دەدري! {غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلَعْنُوا بِمَا قَالُوا} دەستى خۆيان كەلەپچە كرى و خەير لە دەستيان نەبەيتەووە، خۆيان رۆدو چروك بەھۆى ئەو قسە نابەجەيەيان: مەزرووش دەرى خست كە تا ئىستە ھىچ نەتەوئەمەك نەبوو بە ئەندازەى جوولەكە بەخەيل و چروك بىن.

{بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ} بەلگەو يەزدان دەستى بەخشەى ھەمىشە كراووە پەخشاينەمە، دەركاى خەزىنەى رەحمەتى فراوان و كراومە {يُنْفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ} دەبەخشە چۆنى بوو، كەنجىنەى ھەموو شەتىك لاى خۆيەتى، ھەموو نەعمەتەك دروستكراوى ئەووە لە ئەوئەمەو بەس.

{وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا} دلەتياو بەزانە: ئەو قورئانەى بۆتۆ نەردراو، ئەو نەعمەت و فەضلى بە تۆ بەخشاو، گومراپى و كوفىر بۆ ئەوان زىاد دەكا! لە كاتىكدا موسولمانان بېروايان پىيە پتەو دەبىو

کرداری باشی پی زیاد دهگهن، زانستی به سوودی ئی ورمهگرن، کافرو جوولهگهکان حهسوودانی خۆتو گهلهکهت، گومرایی و کوفری پی زیاد دهگهن و پتر سهرن شیواوو یاخی دمبن، **{وَأَلْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ}** خستوو مانهته نیوان کۆمه لانی جوولهگه و گاورانه وه دوژمنایهتی و دژایهتی کردنی یه کتری، ههر کۆمه لیکیان دژی کۆمه لیکێ تریان، ههر گیز دانویان پیکه وه ناکولێ و به یومندی دۆستایهتیان له نیواندا نیه.

{كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْخَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ} ههر کاتی بیانهوی هرت و فیل له پیغه مبهرو موسولمانان بکهن، فیتنه بهرپا بکهن و شهر هه لگرسین، دوژمنایهتی بخه نه نیوان گهل و نه ته وه دکانی ترمه، ناگری شهر خۆش بکهن، له دهرمه وه ناومه وه خودا ریسوایان ده کاو هرت و فیله کانیان بۆخویان ده گهر پته وه، جا یان هه ول و تهقه لاکانیان بی سوود دمبن، یاخود موسولمانانیان به سه ردا زال دهکا!

{وَيَسْفُونَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا} واته: ئه وه جووله گانه که دژایهتی پیغه مبهرو هاوه لانی دهگهن، ناگری شهر و فیتنه یی هه ل ده گرسین، و نه بهی مه به ستیان راست کردنه وهی ئه خلاق و رهوش بی، یان بۆ بهرزه وهندی ولات و ناوه دان کردنه وهی بی، به لگوو مه به ستیان دژایهتی کردن و بلا و کردنه وهی هه سادو به درمهوشتییه، دمیانه وی موسولمانان یه که نه گرن و له نه زانیه وه نه گوێزنه وه بۆ ژیر رۆشنایی عیلم و زانست له بت په رستییه وه نه بنه یه کتاپه رست، هه ول دهمدن فیل و ته له که له موسولمانان بکهن، گومان بخه نه بیروباومرپانه وه، **{وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ}** په رومردگار ههر گیز هه سادکاری خۆش ناوین، کردمه و دکانیان باش نا کاو هه ول و کۆشه کانیان سه رکه وتوو ناکا.

{۶۵} وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا} نه گهر ئه هلی کیتاب بریوی ریک و پیکیان به خودا به پیغه مبه ر بکردایه و پابه ندی هه رمان و جله و گریه کانی قورئان بوونایه، خۆیان به راستایه له و تاوانانه ی که ناویته ی بوو بوون وازیان ئی به یینانایه **{لَكُنَّا عَنْهُمْ سَبِيلًا}** تاوانه کانیانمان رهش ده کرده وه له تۆله ی ئه وه گونا هانه ی نه نجامیان داوون خۆش دمیووین **{وَلَا دَخَلْنَاهُمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ}** دهمان خستنه ناو به هه شتی رازا وه و خۆشه وه! بۆخویان تییدا خۆشیان به ییشتایه! ناخۆشیان له سه ر لادمبردن و خۆشی و کامه رانیان دهمانی! خو **{۶۶} وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ}**

نه گهر ئه هلی کیتاب گۆرانکارییان له ته ورات و ئینجیلدا

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَكُنَّا عَنْهُمْ سَبِيلًا ۖ وَلَا دَخَلْنَاهُمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ ۖ وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَأَكْمَلُوا مِنْ قَوْلِهِمْ ۖ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ مِثْنُ أُمَّةٍ مُّقْتَصِدَةٍ ۖ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ سَلَمٌ مَّا يَتَّبِعُونَ ﴿٦٥﴾ يَأْتِيهَا الرُّسُولُ يَلْعَلُ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَّمْ تَفْعَلْ مَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ ۖ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٦٦﴾ قُلْ يَأْهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُ عَلَىٰ شَيْءٍ حَتَّىٰ تُقِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ ۖ وَلَيَذَّكَّرَ أُولَٰئِكَ ۚ يَأْتِيهِمْ مَّا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُفَيْنًا ۖ وَكُفْرًا ۖ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٦٧﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِقُونَ وَالْآخِرُونَ ۖ أَمْرٌ بِاللَّهِ ۖ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٨﴾ لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ۖ وَآرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ رَسُولًا ۖ قَالُوا جَاءَ هُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُهُمْ ۖ فَرِيقًا كَذَّبُوا ۖ وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ﴿٦٩﴾

نه کردایه و چۆن له خودا وه بۆیان هاتوون ئاوا بیان پاراستنایه و کاریان پی بکردنایه و پابه ندی هه رمان و جله و گریه کانیان بوونایه که هه ندی له دهقه کانیان جه خت کردنه له سه ر یه کتاپه رستی و موزه ددانه به هاتنی پیغه مبه ری ناخر زهمان **{وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ}** هه روه ها بریویان به قورئان بێنایه و کاریان پی بکردایه و شوین ریبازی پیغه مبه ر بکه وتنایه **{لَا كَلُوا مِنْ لَحْمِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ}** په رومردگار رزق و رۆزی بۆ گوشاد ده کردن و له ئاسمانه وه باران و به ره که تی بۆ دهماراندن و زه ویش خیر و خیراتی بۆ هه راهه م ده ییان، به تیرو ته سه لی له به ربووومی جۆراو جۆریان ده خوارد، له هه موو لایه که وه رزق و رۆزیان به سه ردا دهماری!

{مِّنْهُمْ أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ} تاقمیکیان هه یه میانمه روو راستال و خوداپه رستن، وه کوو عه بدوللای کوری سه لام و هاوه لانی له جووله که، یان وه کوو نه جاشی و هاوه لانی له مه سیحیه کان **{وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ}** زۆریه ی زۆریشیان له سنووری

دهخستوهو و پشتيان ئی هه لدهکردن، {وَقَرِيبًا يَقْتُلُونَ} یان کۆمه ئێکیان ئی تیرۆر دهکردن و به درندهترین شیوه شههیدیان دهکردن.

{وَحَسِبُوا أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةً} پێیان وابوو: که لهسهر نهو کردهوه خراپانهیان هیچ فیتنهیی و ناشووبێک هه ئناستی! به لایانهوه کاریکی ناسایی بوو پێیان وابوو، تۆ لهیان ئی ناسیندری، چونکه تهوان خۆیان به خۆشه و یستی خودا و کۆری خودا حسیب دهکردو برۆیان وابوو: پیغه مبه رایهتی پێشینانیان و پیاو چاکی باوک و باپیرانیان له تۆ له و سزای نهو کوشتن و به درۆخستنه وهیه دهیان پارێزی، به لام ئاکامی نهو خراپه کارییهیان نه گبهتی بوو بۆیان {فَعَمْرُوا} له ئاستی حهق کوێر بوون و حهق و راستییان نه بینی {وَصَمُّوا} گوێجکهی خۆیان له ئاست حهق و بیستنی نایهتی خودا ناخنی بوون و حهق و راستییان نه دبیسست و په ندو نامۆزگاری پیغه مبه ره گانیان به گوێدا نه چوو ترساندن و هه ره شه کردنی پیغه مبه ره گانیان کاری تی نه دهکردن، {ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ} نه مجار خودا به زمیی پێدا هاتنه وه و تۆ به و په شیمان بوونه و ئی قبوول کردن، کاتیکی وازیان له فه ساد هیناو به خۆیاندا چوونه وه، سه لته نه تی لهسهر دهستی پاشایهکی فارس زوبان، پێیدانه وه، نه م پاشایه هات بهیتوله قیدی بۆ ئاومدان کردنه وه، نه و جووله گانهی به دیلی لای به ختو نه صهر مابوونه وه به ره لای کردن و گیرانی وه بۆ خاکی و نیشتیما نی خۆیان و ئاهێکیان به به ردا هاته وه و ژماره یان زۆر بووه وه، و مزعی ماددی و ته ندروستی کۆمه لایه تییان له پێشو و چاکتر بۆ سازایه وه، به لام دووباره سه ر له نوێ دهستیان کرده وه به سه رپێچی کردن {ثُمَّ عَمُوا وَصَمُّوا كَثِيرٌ مِنْهُمْ} پاشان زۆربه ی زۆریان له ئاستی حه قدا کوێر بوون و راستی حه قیه تیان نه بینی، گوێجکهی خۆیان له ئاست په ندو نامۆزگاری پیغه مبه رانیان ناخنی و جاریکی تر دهستیان کرده وه به سه رپێچی کردن و نه زیه تدانی پیغه مبه رانیان و پتر پێیان ئی هه ئێری و زیاتر زیده ره و ییان کرد، ته نانته به نا ره و او بی هۆ چه ند پیغه مبه ریان تیرۆر کرد!

{وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ} خودا بینایه به و هه مو و پیلان و هرت و فیلانیه که نه انجامیان دهن دزی پیغه مبه ری ناخر زه مان.

{لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ} به ره و ره دگار له روانگی به کافر حسیب کردنی هه مو و

وَحَسِبُوا أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةً فَعَمُوا وَصَمُّوا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُّوا كَثِيرٌ مِنْهُمْ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٧٦﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَبْنِي لَكُمْ أَسْوَاقَ اللَّهِ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مِنْ يُشْرِكُ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٧٧﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ وَلَهُ مَكَانٌ إِلَيْنَا إِلَّا إِلَهُ وَاحِدٌ وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٨﴾ أَفَلَا يَتُحَوَّنَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لَهُ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧٩﴾ مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأَمَّةٌ مِمَّنْ بَيْنَ يَدَيْهِ كَآنَا يَا كُفُلًا لَآ أَنظُرَ كَيْفَ بُنِيَ لَهُمُ الْأَلْبَتُّ ثُمَّ أَنْظَرُ أَفَنُؤْفِكُوتُ ﴿٨٠﴾ قُلْ أَعْبُدُوا مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٨١﴾

گرۆ هه مه سیحیه گان مه لکیه - په عقوبیه، نه سگوریه پێشینیه گان، کاپولیک، نه ره بودکس، به رۆتستانی ئیستا که نه و گرۆ هانه هه تا ئیستا باوهریان به وه ههیه؛ که خوا سی توخمی ههیه، دهفه رموی؛ سویند به یهزدان کافرو گوهریان هه مو و نه وانه ی که ده لێن و برۆیان وایه؛ که خودا عیسی کۆری مه ریه مه، به راستی نه وانه گوهریا بوون و رینگایان ئی تیکچووه؛ که پێیان وایه خودا له سی ئوقنوم پێکهاتووه، واته؛ له سی نهصل (باوک، کوپ، روحول قودس) ده لێن (الله) باوکه (مه سیح) کۆره کهیه و نه لالا له مه سیحدا تواوته وه و بوون بهیه ک و (روحول قودسی) یان پێک هیناو، هه ره یه کیکی له خودا و له مه سیح بریتیه له وێ تریان، پوخته ی قسه یان نه ویه؛ که ده لێن؛ خودا مه سیحه و مه سیح خودایه، واته؛ دوو ناو بۆ یه ک شت!! {وَقَالَ الْمَسِيحُ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ} مه سیح بانگی که له که ی کردو گوئی؛ نه ی نه ته وه ی ئیسرائیل! خودا به ره رستن، به تالو ته نیای بناسن، بۆ تاعه تکردن روو بکه نه نه و، هه ره نه و به خودا به زانن، نه و خودای من و خودای ئیومه شه، {إِنَّهُ مِنْ يُشْرِكُ بِاللَّهِ} هه ره که سیکی

يَقُولُونَ { نه گهر واز لهو هه لویستو باورمیان نه هیئن، له بپروا به سئ خودایی دهست هه لئه گرنو بپروا به په کتایی و بئ شریکی خودا نه کهن **{ لَيَمَسَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ }** وه للاهئ سزایه کی توندو به ئیش له قیامته تدا تووشی کافره کانی ئه وه نه ته وه نه صرانیانه دمبئ، خه سارقمه ندی دونیاو قیامت دمبئ و ده که ونه بهر نه فرین و غه زمبی خودا! نایه ته که نامازه بؤ نه وه ده کا که سزاکه ته نها تووشی نه وانیه یان دمبئ که کافرو شهریک بؤ خودا به رپوا دوزانن! نه که نه وانیه یان که تۆبه ده کهن و بؤلای خودا ده که رپنه وه واز له بیروباومرئ فره خودایی ده هیئن و تاوانی تر نه نجام نادن! **{ أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ؟ }** ئه ری نه وانیه له بپروای نابیه جیپیان په شیمان نابنه وه و تۆبه ناکه و بؤلای خودا نا که رپنه وه و داوی ئ خۆش بوونی ئ ناکه ن؟ **{ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ }** په رومردگاریان رحمت و به زمبی فراوانه و لیخۆشبوونی زۆرو زه به نده یه، تۆبه له به نده کانی قبول و ده کا، له تاوانی رابردویان خۆش دمبئ، نه گهر ئیمان بیئن و بیروباومرئ خۆیان و ئ بکه ن جیگای رهزامه ندی خودا بئ و خۆیان له و شتانه بیاریزن که ده بنه هوئ سزای خودا و کرده وئ چاکیش نه نجام بدن!

{ ۷۵ مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ } عیسی کورئ مریه م پیغه مبه ری که له و پیغه مبه رانه ی که خودا ناردوونی بؤ شارمزیی کردنی ئاده میزاد، بؤ خۆشی ئاده مییه که و به نده ی خودایه، نه که بؤخوئ خودا بئ، په کی که وه کوو نه و پیغه مبه رانه ی که خودا پله و پایه ی پیغه مبه رانه ی پی به خشیون و به نیشانه و به لگه و مه عجزدی جؤرا و جوؤر پشتگیری کردوون **{ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ }** دایکیشی که مریه مه ئافرمتیکی خودا په رستی راستگو و راستال بوو.

{ كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ } هه رییه که یان له مەسیح و له دایکی له ره که زی ئاده میزاد بوون و خؤراکیان ده خوارد بؤ نه وه ی درئزه به ژانیان بدن، و ده کوو ئاده میزادی تری ئاسایی پیسایان ده کرد، پئویستیان به ئیستراحه حت و خه و هه بوو، که سیک نه مه حالی بئ پئویستی به خه و خواردن و رینه وه هه بئ، جهسته ی مورده که ب بئ ناگونجی خودا بئ.

{ انْظُرْ كَيْفَ بُيِّنَ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ انْظُرْ إِلَىٰ يُفَكِّكُونَ } به راستی جیگای سه رسورمانه ئه ی بیسه را سهیر بکه به بیر و وردو فکری تیژوه بپروانه، ئیمه چؤن به لگه ی به هیژو حاشا

هاوبه ش بؤ خودا دابنئ، جا نه و هاوبه شه فریشته، یان ئاده می، ئان نه ستیره یان بت و صه نه م بئ یان هه ر شتیکی تر بئ، نه وه **{ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ }** بیگومان خودا به هه شتی ئ جهرام کردووه و بؤنی به هه شت ناکا، په رومردگار نه م بپارمئ له زانستی خۆیدا له نه زه لدا جه سپاندووه و له شه ریعه تی پیغه مبه رکانیدا تۆماری کردووه، نه وانیش به ئاده میزادانیان را که یاندووه، **{ وَمَأْوَاهُ النَّارُ }** دوا خانوو مه نزلگای قیامته ی ناگری دۆزه خه که پپروا پر سزای خراپه کاری و بیروباومرئ جه واشه و بئ بناغه یانه **{ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ }** بؤ نه و سته مکارانه ی که سته میان له خۆیان کردووه، شه ریکیان بؤ خودا قهرار داوه، یارمه تیدمرو په نا نیه و که س به هانایانه وه نایئ و که س ناتوانئ له سزای خودا رزگاریان بکا هه رومه ا **{ ۷۲ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ }** بیگومان کافر بوون و نه فرین ئ کراون نه وانیه ی پییان وایه، که به ده هیئنه ری ئاسمان و زه وئ و هه موو بوونه مور سییه می سئ خودایه کانه، که نه مه ش قسه ی مه سیحیه کانه و ده لئین، مه سیح کورئ خودایه، یان ده لئین: خودا پیک هاتووه له سئ ئو قنوم؛ باوک که خودایه، کور که عیسیایه، دایک که مریه مه، واته: هه موو تاقه و گرو هه کانی مه سیحی کافرن؛ ج نه وانیه ی ده لئین: مه سیح په کی که له سئ خواگان، یان نه وانیه ی که ده لئین: مه سیح کورئ خودایه، یان نه وانیه ی که ده لئین: خودا بریتیه له مه سیحی کورئ مریه م، نه صرانیه تازمکان بپروایان به سئ خودایی هه یه، ده لئین: (الله، عیسا، مریه م) هه رسیکیان خودان، له لایه کی تره وه پییان وایه: که هه رییه کی له م سیانه عه مینی په کترن، واته: هه رسیکیان په ک خودان! په رومردگار بؤچوونه که یانی رمت کرده وه و فهرمووی: **{ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهٌ وَاحِدٌ }** هیچ خودایه ک نیه له بوونه و مرده شیای خودایه تی و په رستن بیت بیجکه له (الله) که خودایه کی تا کو ته نیاو بی شه ریک و بئ هاوه لئه، خودای که ون و کانیاته، به ده هیئنه ری بوونه و مرده، خودایه که سیفه تی تا کو ته نه های تایبه تی خۆیه تی و هیچ ره وشتیکی ئاده میزادی تیدا نیه، زاتی پیرؤزی پیکهاته ی به شو که رت نیه، نه زات و نه سیفاتی مورده که ب نیه، زاتیک نیه پیکهاتبئ له نه عیان و نه جزاوو نه نوع! له هیچ شتیک نا کا و هیچ شتیکیش له و نا کا، و ده کوو ده فهرموئ: **{ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ - الشوری ۱۶ }**، نه مجار په رومردگار هه رشه له مه سیحیه کان ده کا و ده فهرموئ: **{ وَإِنْ لَمْ يَنْتَهَرُوا عَمَّا**

بوون و پابه‌ندی فه‌رمان و جله و گریه‌ه‌کانی نه‌بوون،
حه‌زرم‌تی عیسا‌ش نه‌فرینی له‌ جووله‌که یاخی بووه‌مکان کرد
به‌ه‌وی سه‌رپیچی کردن و پشت هه‌ل کردنیان له‌ فه‌رمانه‌کانی
یه‌زدان.

{ذَلِكَ بِمَا عَصَا وَكَانُوا يَقْتُلُونَ} ه‌وی ئەم نه‌فرین ئی
کردنه‌یان به‌ به‌رده‌وامی و بی‌ پسانه‌وه درێژه پێدان‌یان بوو به
سه‌رپیچی کردن و یاخی بوونیان له‌خودا، به‌بی‌ پسانه‌وه،
وه‌کو وه‌فرم‌وی: {وَكَانُوا يَقْتُلُونَ} که رسته‌که خ‌وی مانای
به‌رده‌وامی و درێژه پێدان ده‌گه‌یه‌نی!

ئه‌مجار په‌روم‌ردگار ه‌ۆکاری ئەم به‌رده‌وامیه‌یان له‌سه‌ر یاخی
بوون و سه‌رپیچی کردن و سنوور به‌زێنه‌یان دیاری ده‌کاو
ده‌فرم‌وی: {كَانُوا لَا يَتَّاهَوْنَ عَنْ مُكْرِمٍ فَعْلُوهُ} دابو
نه‌ریتیان وابوو: کهس جله‌وگ‌ری له‌که‌س نه‌ده‌کرد، له‌و
خرابه‌کاریانه‌ی ئه‌ه‌ه‌نجامیان ده‌دا، چه‌مه‌ندیک ئه‌و
خرابه‌کاریانه‌یان گه‌وره‌و سامناک و زیان ئامێز بوونا‌یه که‌س
نه‌بوو جله‌وگ‌ری ئی بکا.

{لَيْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ} خراب کرده‌ویه که ئەو کرداره‌ی
ئه‌وان ده‌یان کرد، هه‌لوێستیکی ناشیرین بوو: که هه‌ندیکیان
تاوانیان ئه‌ه‌نجام ده‌دا به‌رده‌وام ده‌بوون له‌سه‌ر ئه‌ه‌نجام‌دان،
ئه‌وانی تریش پێی رازی بوون و لێیان بی‌ دنگ بوون!!

{كَبُرَ كَيْدًا مِنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا} ئەوی پیغه‌مبه‌ری
خ‌ۆشه‌ویست! ئه‌تۆ ده‌بینی زۆر له‌وانه‌ی ئه‌ه‌لی کیتابن،
دۆستایه‌تی موشریکه‌کانی مه‌ککه ده‌که‌ن و هاوپه‌یمانیان
له‌گه‌لدا ده‌به‌ستن و ده‌بنه‌ سوێند خ‌ۆرو پشتگیری که‌ری
یه‌کتری له‌دژی تۆ و هاوه‌لانت، دژی په‌یامی پ‌ر‌و‌رت بۆ
له‌ناوبردنت، کافره‌کان هه‌لده‌مین بۆئه‌وه‌ی شه‌رتان له‌گه‌لدا
بکه‌ن و له‌شکر کێشی بکه‌نه‌ سه‌رتان! {وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ
مِنْ هَادٍ} ر‌ی‌و‌ایه‌ت ک‌را‌وه: که که‌عیی کو‌ری ئه‌شه‌رف‌و
هاوه‌لانی چوون بۆ مه‌ککه په‌یوه‌ندیان به‌ کافره‌کانی
ه‌ورمه‌شه‌وه کرد: که له‌شکر کێشی بکه‌ن بۆسه‌ر پیغه‌مبه‌رو
موسولمانان له‌ مه‌دینه به‌لام بۆیان سه‌رنه‌چوو، کافره‌کان
ترسان و به‌پ‌ر بانگه‌وازییه‌که‌یان‌وه نه‌هاتن {لَيْسَ مَا قَدَّمْتَ
لَهُمْ أَنْفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ}
به‌راستی خراب هه‌لوێست و کرده‌ویه‌که: که ئەوان بۆ ر‌ۆ‌ژی
ه‌یامه‌تیان په‌ز مه‌نده‌ کرده‌وه؛ ئەو کرده‌وانه‌یان که بۆته ه‌وی
نا‌رم‌ز مه‌ندی خودا لێیان، ئەوانه به‌خرابه‌ترین شیوه تۆنه‌یان
ئ‌ی ده‌ست‌پ‌ن‌د‌ر‌پ‌ته‌وه‌و ر‌ۆ‌ژی ق‌یام‌ت له‌هه‌موو لایه‌که‌وه
عه‌زایی خودا ده‌وریان ده‌دا و ر‌زگار بوونیان نییه‌و هه‌تا

هه‌ته‌گر بۆ ئەو گر‌وه‌انه‌ی خ‌ۆیان به‌نه‌صرانی ناو‌زه
کرده‌وه ده‌ه‌یینه‌وه به‌لگه‌ی روون و ئاشکرا له‌سه‌ر به‌تالی و
پووجی ئ‌ید‌ی‌عی ئەو گر‌وه‌انه‌و بیروبو‌چ‌وونیان ده‌رباره‌ی
حه‌قیقه‌تی عیسا و دایکی ده‌خه‌ینه‌ روو، که‌چی ئەوان پشت
هه‌لده‌که‌ن و یاخی ده‌بن، ه‌یچ تی‌ نا‌ف‌کر‌ن و ورد نا‌بنه‌وه ئەم
هه‌موو به‌لگه‌و ده‌لایانه کاریان تی‌ نا‌که‌ن!

{قُلْ} ئەوی محمدا! به‌و جووله‌که‌و گا‌ورانه بلێ: {أَتَعْبُدُونَ
مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا} ئایا ئ‌ی‌وه جگه‌ له
خودا که‌سیک ده‌به‌رستن که نه‌ده‌تو‌نی زیانتان ئ‌ی
دو‌ور‌بخاته‌وه له‌ زیان به‌تا‌ن‌پ‌ار‌یز‌ی نه‌ ده‌توان‌ی سوودتان
وه‌ده‌ست بخا!! {وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ} په‌روم‌ردگار قسه‌و
گفتو گ‌ۆ‌ی به‌نده‌کانی ده‌ب‌ی‌س‌ و نا‌گاداره به‌ هه‌موو ش‌ت‌یک،
هه‌موو بوونه‌ومر به‌ده‌ست ئەوه ت‌وان‌ای به‌سه‌ر هه‌موو ش‌ت‌یکدا
هه‌یه، ده‌ی ئ‌یتر ب‌ۆ‌چی روو له‌ په‌رستن و به‌ندایه‌تی کردن بۆ
ئ‌ه‌و زاته و مرده‌گ‌پ‌رن؟

{قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ} ئەوی
محمدا! به‌ ئه‌ه‌لی کیتاب بلێ: له‌ شوێنکه‌وتنی ئاییندا سنوور
به‌زێنی مه‌که‌ن، ز‌ێ‌ده‌مه‌وی له‌ به‌گه‌وره زانینی ع‌وزمه‌ردا
مه‌که‌ن، هه‌روه‌ها له‌ به‌گه‌وره زانینی عیسا‌شدا ز‌ێ‌ده‌مه‌وی
مه‌که‌ن.

{وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ} شوێن هه‌واو ئاره‌زوو
بازی که‌سانیک مه‌که‌ون که بیرو ب‌ۆ‌چ‌وونه‌که‌یان هه‌لق‌ولا‌وی
هه‌واو هه‌وه‌سه، ئەوانه پ‌ر‌ی ک‌ۆ‌نه سا‌ل و گو‌م‌را و سه‌ر ئ‌ی
ش‌ی‌وا‌ون! له‌م‌ێ‌ژه نو‌ع‌ر‌ۆ‌ی گو‌م‌رای بوون.

{وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ} ئەوانه زۆر تاقم و
گر‌ۆ‌ی ئاده‌م‌یزاد‌یان گو‌م‌را کرده‌وه بۆ خ‌ۆشیان له‌ ر‌یگه‌ی
راست و دروست لایان داوه‌و چ‌و‌ونه سه‌ر ر‌یگای گو‌م‌رای و
سه‌ر ئ‌ی ش‌ی‌وا‌ن!

{لَعَنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى
ابْنِ مَرْيَمَ} له‌ ک‌ۆ‌نه‌وه په‌روم‌ردگار له‌سه‌ر زوبانی داوود له
زه‌بو‌ورداو عیسا له‌ ئ‌ینجیلا نه‌فرینی کرده‌وه له‌وانه‌ی کافرو
گو‌م‌را‌بوون له‌ نه‌ته‌وه‌ی ئ‌یسرائیل به‌ه‌وی سه‌رپیچی کردن و
لادانیان له‌ر‌یگه‌ی خودا و سنوور به‌زێنیان، به‌ه‌وی ده‌ست
در‌ێ‌ژی کردنیان بۆ سه‌ر خه‌لک، داوود نه‌فرینی کرد له‌وانه‌ی
که له‌ر‌ۆ‌ژی شه‌مه‌دا سنووریان به‌زاندو به‌ف‌ی‌ل راوه‌ ماس‌ییان
ئه‌ه‌نجام‌دا، هه‌روه‌ها نه‌فرینی له‌وانه کرد: که له‌خودا یاخی

حزمرمتی عیسا‌ش نهم‌فرینی له جووله‌که یاخی بوومگان کرد
به‌هوی سهرپچی کردن و پشت هه‌ل کردنیان له فه‌رمانه‌کانی
یه‌زدان.

هەتايە لە دۆزەخدا دەمێننەو، { ^{۸۱}وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَاءَ } ئەگەر ئەو جوولەکانەى دۆستایەتى کافرەکان دەکەن و دەبنە سۆیندخۆرو هاوڕێکیان و دژی موسوڵمانان پەیمان دەبەستن! ئەگەر ئەوانە بمراستى و بەتەواوى پرۆیان بە موسا ھەبوايە و پابەندى ئەو پەيام و نىگايە بوونايە؛ کە بۆى نێردراوە کە تەوراتە؛ ھەرگیز ئەو عەرەبە کافرە بت پەرستانەيان نەدەکردنە هاو پەيمان و دۆست و لایەنگى و پشت و پەناى خۆيان!

{لَكِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ} بەلام زۆربەى زۆريان لە دوورپوویی و نیفاقدان نغزو بوون، لە چوارچۆمى ئایین دەرچوون، ھەر ھەتپەى پلەو پایەى دونیایى و ناوو شۆرمەتیانە، بەھەموو شیومیەك خەرىكى دونیا خۆرىن و دمیانەوئ پلەو پایەى بئ بايەخى دونیای بئ بەھا دەستەبەر کەن!

{ ۷۷ } قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ } ئەى محمد! بە ئەھلى كىتاب بۆل: ئە شۇئىنكە وتنى ئاينىدا سنوور بەزىنى مەكەن، زىدەرەوى ئە بەگەرە زانىنى عوزمىردا مەكەن، ھەرەمھا ئە بەگەرە زانىنى عىساشدا زىدەرەوى مەكەن.

{وَلَا تَتَّبِعُوا أَفْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ} شوین هه‌واو ئارمزوو
بازی که‌سانیک مه‌که‌ون که بیرو بۆ‌چوونه‌که‌یان هه‌ئوقولاوی
هه‌واو هه‌ووسه، ئه‌وانه پیری کۆنه سالو گومراو سهر ئی
شیواون! له‌میزه نوغری گومراییی بوون.

{وَأَصْلُواْ كَثِيْرًا وَاصْلُواْ عَنِ سَوَاءِ السَّبِيْلِ} ئەوانە زۆر تاقەم و گروى ئادەمىزادىيان گومرا كىردووه بۆ خوشيان لە رىگەى راست و دروست لايان داوه و چوونه سەر رىگەى گومرايى و سەر ئى شيوان!

{ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ} هؤى ئەم نەفرین ئی
 كردهیان به بهردەوامی و بی پسانەوه درێژه پێدانیان بوو به
 سەرپێچی كردن و یاخی بوونیان لەخودا، بەبی پسانەوه،
 وەكوو دمهفرموی، {وَكَانُوا يَعْتَدُونَ} كه رستهكه خۆی مانای
 بهردەوامی و درێژه پێدان دهگهیهێت!

ئەمما پەروردگار ھۆكاری ئەم بەردەوامییەیان لەسەر یاخی
 بوون و سەربەجی کردن و سنوور بەزیتییەیان دیاری دەکا و
 دەفەرموی: ﴿كَانُوا لَا يَتَّاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعْلُوهُ﴾ دابو
 نەریتیان وابوو: كەس جەڵوگەری لەكەس نەدەكرد، لەو
 خراپەكاریانەى ئەنجامیان دەدا، چەندىك ئەو
 خراپەكارییانەیان گەورەو سامناك و زیان نامیز بوونایە كەس
 نەبوو جەڵوگەری ئی بكا.

{لَيْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ} خراب کردمویه که نهو کرداری
 نهوان دمیان کرد، ههلوئستیکی ناشیرین بوو؛ که ههندیکیان
 تاوانیان نهنجام دمداو بهردموام دمیوون لهسهه نهجمادانی،
 نهوانی تریش پی رازی بوونو لییان بی دنگ بوون!!

{^{۸۰}كُتِرَ كَثِيرًا مِنْهُمْ يَقُولُونَ الَّذِينَ كَفَرُوا} ئەي پيغەمبەرى
خۆشەويست! ئەتۆ دىمىنى زۆر لەوانەي ئەهلى كىتابن،
دۇستايەتى مۇشرىكەكانى مەككە دەگەن ۋا پەيمانىيان
لەگەلدا دىمەستىن ۋە دىمە سۆيىند خۆرۈ پىشتىگىرى كەرى
يەكترى لەدزى تۆۋ ھاۋەلانت، دزى پەيامى پىرۈزت بۆ
لەناۋىردىنت، كافىرەكان ھەلدىمىن بۆئەۋى شەرتان لەگەلدا
بەگەن ۋە لەشكر كىشى بەگەنە سەرتان! {وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ
مِنْ هَادٍ} رىۋايەت كراۋە: كە كەعبى كۆرۈ ئەشەرفى
ھاۋەلانى چوون بۆ مەككە پەيۋەندىيان بە كافىرەكانى

قورپىشەۋە گرد: كە لەشكر كېشى بىكەن بۇسەر پېغەمبەر و
موسولمانان لە مەدىنە بەلام بۇيان سەرنەچو، كاھرمان
ترسان و بەپىر يانگە ۋازىيە كە يانە ۋە نەھاتىن {لَيْسَ مَا قَدَمْتُ
لَهُمْ أَنْفُسَهُمْ أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ لَهُمْ خَالِدُونَ}
بەراستى خراپ ھەلۋىست و كرده مويەكە: كە ئەوان بۇ رۇزى
قيامەتيان پەزەندە كرده ۋە: ئەو كرده وانەيان كە بۇتە ھۆى
نارەزەندى خودا لىيان، ئەوانە بە خراپترىن شىۋە تۆلەيان
ئى دەستىندىر تەۋە ۋە رۇزى قيامەت ئەھەمو ۋە لايەكە ۋە
غەزەبى خودا دەورىان دەۋا ۋە رزگار بوونيان نىيە ۋە ھەتا

وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَى أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ
الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْ مَعَ
الشَّاهِدِينَ ﴿٨٦﴾ وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ
وَنَطْمَعُ أَنْ يَدْخُلَنَا رَبَّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ﴿٨٧﴾ فَأَنْبِئُهُم
اللَّهُ يَمَّا قَالُوا جَنَّتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٨﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٨٩﴾ يَتَأْتِيهِمُ الَّذِينَ آمَنُوا
لَا تَحَرَّيْمُوا طَبِيعَتَ مَا آتَى اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَمْنُوا أَنْ يَأْتِي
لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٩٠﴾ وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمْ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا
وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٩١﴾ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ
بِالْعُقُوبِ إِنْ آمَنْتُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ
فَكَفَرْتُمْ، أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ عَشْرَةَ مَسْكِينَ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ
أَهْلِيكُمْ أَوْ كَسَوْتُمْهُمُ أَوْ خَرَّيْرُ رَقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَوَسِيَامُ
ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَٰلِكَ كَفَرَةٌ إِنْ آمَنْتُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا
أَيْمَانَكُمْ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٩٢﴾

ریزداره دهگیریت هوه؟ چ شتیک هیه نیمه له قبوولکردنی
نهو نامه ناسمانیه حقه بهشیمان بکاتهوه؟ به تایبتهی که
بۆمان دمرکوت نهو پیغمبهره نهو گیانه حقهیه که
مهسیح موژدهی به هاتنی داوه، وه نیشانهکانی دیاری
کردوه!!

{ وَنَطْمَعُ أَنْ يَدْخُلَنَا رَبَّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ } بهتتهمای نهومین
که پهرومردگار بمانخاته ریزی گروهی صالح و راستانهوه
نهوانه به هوی بیروبامری راست و درستهوه، بههوی
فهضیله و رموشتی جوانهوه دل و دموونیان سافو بی گهره
بوون، نهوانه شوینکهوتووی نهو پیغمبهره ریزدارن؛ که
شوین دستباشی و ناکار چاکو و لیها توویان له لمان ناشکرا
بوو، به چاوی خویمان بینیمان چ ناشوب و نازاومیه که لهپیش
هاتنی ئایینی ئیسلامدا بلاوبوبووهوه موسولمانان چۆن
جیهانیان هیمن و ناسایش کردهوه. نههمجار پهرومردگار
پاداشتی باشیان لهسهر نهو ههلوئیست و بیروبامریان دیاری

موسولمانان بۆ روون دهکاتهوه، دهفهرموی: { ذَٰلِكَ } نهو
دلتهرموی و خوشهویستییه مهسیحیهکان بهرامبهر
موسولمانهکان { يَأْتِي مِنْهُمْ قَبَسِينَ } . بههوی نهو دهمیه؛ که نهو
مهسیحیانه زانیان تیدان، { وَرَهْبَانًا } خوداپه رست و
تاعهتکهریان تیدان، که ههمیشه بانگهوازی خه که دهکهن بۆ
رموشت بهرزی و خوئهویستی و دنیا نهویستی { وَاللَّهُمَّ لَا
يَسْتَكْبِرُونَ } نهوان له ناستی هه قدا ملکهچ و فهرومانبهردارن،
له بیستنی هه ق و ویزدان بهکارهتینان لووتبهرزی نانوینن،
ههمیشه ترسی خودایان له دلدا جیگیر بووه، بی فیزو بی
دمعیه و تهکهبوورن، ملکهچی هه ق و راستین، بهشیک له
فهضیلهی ئایینهکهیان بۆخو بهکه مزانین و فهرومانبهرداری و
گهردنگهچیانه بۆ ههموو فهرومانپهوایه، بهلکوو فهرومانیان
پن گراوه که تهناهت دوژمنیشیان خووش بو، به هیچ
شیوهیه که شهرونگیزیان تیدا نهی، نهگهر له روومهتی
راستیان دان خیرا لا روومهتی چهپیان بۆ ناماده بکهن.

{ وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَى أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ
الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ } نهوانه به که دهلین، ئیمه
مهسحین که گوئیان لهو قورئانه دمبیت که بۆ پیغمبهر
نیزدراوه، دمبینی چاویان پر دمبیت له گریان و هۆن هۆن
هرمیسک دمبارینن بههوی نهو هه ق و راستیهی که قورئان
بۆیان بهیان دهکات و نهوانیش نهو حقه دزمان، لووتبهرزی و
دمعیه زلی نابیتته لهمپهر لهبهردهم قبوول کردنی هه قدا،
دزمان که محمد نهو پیغمبهریه که له ئینجیلدا مزگینن
به هاتنی دراوه، نههمجار بی س و دوو قبوولی بانگهوازییه که
دهکهن { يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْ مَعَ الشَّاهِدِينَ } دهلین، خودایه!
ئیمه ئیمانمان هیناوه بروامان به پهیامی پیغمبهره کهت
کرد، شوین شهریعهتی (محمد) دهکهوین، له گروهو تاقمی
نهوانه حلییمان بکه، که شایه دی دهمن به راستی
هاتنه خوارموهی قورئان بۆسهر پیغمبهر؛ شایه دی دهمین
که خودا تا که تهنیا به.

{ وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ } بۆچی چی
لهمپهریک هیه بتوانن ئیمه له موسولمان بوون مهنع بکا؟
چ بهلگهیه کهمان بهدمستهومیه برپا به خودای تا که تهنیا
نهکهین؟ چ شتیک ئیمه له شوین کهوتنی نهو پیغمبهره

^{۸۸} { وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا } بخون و بخونهوه لهو رزق و رۆزییهی که خدا بپی داو و بوی حلال کردوون و به خاوینی داناوه بۆتان، توخنی خواردن و خواردنهوهی حهرام مهکهون؛ جا چ نهو شته حهرامه خودی خوی حهرام بی و مکوو مردارهوه بوو خوینی رهوان و گوشتی بهراز..... یان له ریگی دمست تیخستن و کار پی کردنهوه حهرام بی و مکوو سوود و قومارو دزی و بهرتیل هتد.

^{۸۹} { وَاقْرَأُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ } خۆتان له تۆله و سزای نهو خودایه بپاریژن که برواتان پییهتی، له ههموو کاروباریکی ژیاندا پاریزگاریی سنوورهکانی بکهن؛ خواردن و خواردنهوهتان، پۆشاک و پهیوهندیان له گهل ناهرمتان له جوارچیوهی سنووری خودا بی، ههموو کاتی بترسن له سه ریچی کردنی فهرمانی خودا.

^{۹۰} { لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ.... } خودا نیوه ناگری له سه سر سویندخواردنیک که به بی مه بهست له دهمتان دمردهچی؛ سزا نادرین له سه سر نهو سویندانهی که له دهمی سویندخۆران دمردهچی، عایشه دهلی؛ پیغه مبه (دروودی خوی له سه سر بی) فهرموویهتی؛ (له غوو نهیمان) نهو میه کابرا له ناوهندی ناخاوتندا دهلی؛ نه به خوا به لی به خوا؛ فلان شت وایه، یان وانیه، { وَلَٰكِنْ يُؤَاخِذُكُم بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ } به لگوو سزاتان دها له سه سر سویندیک که به سووربوونهوه جهختی له سه سر بکهی و بلتی سویندم وایی فلان شت دهکم یان نایکه؛ نه مه نه گهر سویندهکهی له خوخت، لیبرسینهوهی له سه ره... جۆره سویندیکی تر ههیه؛ سویندی (غهمموس) (سویندی به درۆی پی دهگوتری، نهویش سویندیکه به مه بهست و سووربوونهوه نهنجامی بدات و درۆش بی، جا بۆ رابوردو بی، یان بۆ حالی حازر بی، که وایوو جۆری سویند سیان { سویندی له غوو، سویندی دامه زراو، سویندی غهمموس }.

^{۹۱} { فَكْفَارُهُ إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسَاكِينَ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ } کهفارمت و هه رمبوو کردنهوهی نهو تاوانه، خۆراکدانه به ده کهسی هه ژار له خۆراکیکی مامناومندی که خۆتان دمیدن به مال و مندالی خۆتان { أَوْ كَسْوَتُهُمْ } یان پۆشته کردنی ده هه ژار { أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ } یان نازاد کردنی کۆپلهیهک. واته؛

دهکاو دمه رموی؛ ^{۹۰} { فَأَنَابَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا فَجَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ } . خودا له پاساوی نهو نیمانه پته ومیانداد و دانانیان به حق و راستیدا پاداشتی دانهوه به باشترین پاداش که بریتییه له باخ و باخاتی به ههشتی بهرین و بهر فراوان و رازوه، نهو به ههشتهی که به ژیر دارهکانیدا جۆگه له و جۆبار دهکشین و جوانی و رازاوهیی و پۆشته و په رداخی زیاتر به باخهکان دمبه خشن، نهوانه له ناو نهو به ههشتهدا بۆ ههتا ههتایه دهمینهوه، نهوه پاداشتی چاکه کارانه؛ نهوانه له شوینکهوتنی حق و راستیدا به جوانی دینه دمست و منجه منج ناکهن، له ههر جیگایهک حق ببینن شوینی دهکهون، له ههر کهسیکهوه حق ببیستن گهردمنکهچی دمبن.

^{۹۱} { وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ } نهوانه ی کافرن و نایه تهکانی خودا به درۆ دهخنهوه، نینکاری تاو و ته نهایی خودا دهکهو و پیغه مبه رایهتی (محمد) رمت دهکهنهوه، نایه تهکانی هورنن به درۆ دهخنهوه نهوانه دمبه جهه ندهمی و تییدا دهمینهوه و لیی دمرناچن، له زمانی عهره بیدا (جحیم) به ناگریک دهلین که زۆر گهرم بییت.

^{۹۲} { يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْرُمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا } . نهی کۆمهالی موسولمانان! شت له خۆتان حهرام مه کهن و خواردنی خۆشی حه لال و ههرشتیک حه لال بی و له زهمتی تیدایی و به بی فهرمانی شهرع له خۆتانیه دهغه مه کهن؛ بهم جۆره به مه بهستی خودا په رستی خودا له خۆ رازی کردن نهو شته حه لالانه له خۆتان فهدهغه بکهن ههروهها زیدمپویش مه کهن له به کارهینانی شتی حه لال، ته جاومزکاری مه کهن، بهم جۆره حه لال حهرام بکهن، یان زیدمپوهی بکهن له به کارهینانی حه لال { إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ } خودا کهسانیکی خۆش ناوی که سنوور به زینی دهکهو له جوارچیوهی شهریعت دمردهچن، جا زیدمپوهی دمرچوونه که یان به نیازی خودا په رستی بییت، یان به نیازی تر بی، ههروهها شت له خۆ حهرام کردنه که یان به سویندو هۆتۆ بی، یان بی سویندو نه زر بی چوون یه که.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ
 مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٠﴾ إِنَّمَا يُرِيدُ
 الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ
 وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ ﴿١١﴾ وَأَطِيعُوا
 اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأَحْذَرُوا فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا إِنَّمَا عَلَى
 رَسُولِنَا الْبَلْغُ الْمُبِينُ ﴿١٢﴾ لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعُمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَآمَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ
 ﴿١٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَبْلُغُوا إِلَى اللَّهِ يُتَى وَمِنْ الصَّيْدِ تَنَالُهُ
 أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ فَمَنْ أَعَدَّى بَعْدَ
 ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ
 وَأَنْتُمْ حُرْمٌ وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ مِمَّا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ
 يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ هَدْيًا بَالِغَ الْكَعْبَةِ أَوْ كَفَّرَهُ طَعَامًا
 مُسْكِنًا أَوْ عَدْلٌ ذَلِكَ صِيَامًا لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهِ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا
 لِسُلْطَانٍ وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمْ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿١٥﴾

که سبک سوئندی خوارد دواپی سوئنده که ی هه لو مشایه وه، یان به نه نهقه ست هه لی وه شانده وه، یان له بیرى چوو دهبی که فارمتی سوئنده که ی بدا به مهر چی دوه له مه ند بی، له م سی شیومه سهر پشک دهبی کامه یان دهکا باشه:-

{فَمَنْ لَمْ يَجِدْ لَصِيَامَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ} که سبک توانای نه نجامدانى یه کی له م سی جوړه که فارمته ی نه بوو، پیویسته سی رۆژ به رۆژوو بی به لای حه نه فهیه کان و حه نه بلییه کانه وه دهبی سی رۆژمه که به شوین یه که وه بن، شافیه ییه کان و مالیکیه کان ده لئین: مهرج نیه به شوین یه کدا بین.

{ذَلِكَ كَفَّارَةٌ لَكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ} نه وهی گوترا: که فارمت و قهرمبوو کردنه وهی سوئنده کانتانه که سوئندوخوارد، به گویره ی شهرع، ههرکاتى سوئندتان به خودا، یان به ناویکی، یان به سیفه تیکی خواردو سوئنده که تان لی که وت، بهو جوړی که یومان شی کردنه وه که فارمت بدمن.

{وَاحْظُوا أَيْمَانَكُمْ} پاریزگاری سوئنده که تان بکه ن، پابه ندی سوئنده که تان بن و همول بدمن سوئند له خو تان مه خه ن! یان پاریزگاری بکه ن بهم جوړه که سوئنده که تان لی که وت که فارمته که ی بدمن، یان پاریزگاری سوئنده که تان بکه ن بو ههر شتیکی هیچ و پووج سوئندیک مه خو ن، له شتی راستیشدا سوئند زور مه خو ن، چ جای سوئندی دروا! که سوئندیشتان خوارد له بهر پیویستی و بهر ژموندی نه بیت سوئنده که له خو تان مه خه ن! {كَذَلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ} بهم شیوه روون کردنه وه یه په رومردگار نه حکامی نایینه که تان بو شی دهکاته وه {لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ} بو نه وهی ناماده باش و گونجاو بن بو سوپاس کردنی خودا بهو شیومه ی که پیی خو شه و لی رازییه دهبیته هوی زیاد بوونی هزل و نیحسانى و جیگای رزمه ندی زاتی پاکى.

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا} نهی نهو که سانه ی ثیمانتان هینا وه و موسولمان بوون {إِنَّمَا الْخَمْرُ} بیگومان نهو شهرابه ی دمیخونه وه و هموو شتیک که سهرخوشتان بکا {وَالْمَيْسِرُ} قومار به هه موو جوړمه کانی وه {وَالْأَنْصَابُ} نهو به رده تاپه تیانه ی که حه یوانیان له لا سهر دمبرن، نهو بتانه ی قوربانیان له کن سهر دمبرن {وَالْأَزْلَامُ} نهو پارچه دارانه ی که له شیوه ی تیردا بوون له سهر دمی نه زانیدا شتیان پی

دابهش دهکردن و بهخت و شانصی خو یان پی تاقی دهکردنه وه، نه مانه هه موویان {رِجْسٌ} پیسن، خودا پیی خرابن، پیی ناخو و شه توخنیان بکه ون {مَنْ عَمِلَ الشَّيْطَانُ} نه وه شه یان کردمیه و نهو بو تان جووان دهکا و له پیش چاوتان دمیرازینیتیه وه! لهو شتانه نین خودا پیی رازی بی و نافه رینتان لی بکا له سهر نه نجامدانى! دهی که وایی {فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ} واز لهو خواردن و کاره پیسانه بین و خو تانی لی دوور بخه نه وه به لکوو به مرز بکه ن و دموونتان پاک و خاوین ببی و رزگارتان ببی له کرداری پیس و جهسته تان ساغلم بی و خو شه ویستی بکه ویته ناوتانه وه.

نه مچار په رومردگار دوو مه فسه دهی قومار و شهراب ده ست نشان دهکا مه فسه دمییه کی دنیایی و مه فسه دمییه کی نایینی و دمهرموی: {إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ} نه وهی که شه یان دمییه ی نه وه یه: که رقی و کینه بخاته نیوانتانه وه له ریگه ی شهراب و

بوون و گردهودی باشیان نه‌نجام داوه. واته: نه‌و که‌سانه‌ی باوم‌پریان به‌خوداو پیغه‌مبهر هه‌بووه و پیش یاساغ کردنی مه‌ی. له‌دوینا دهر‌چوون، و‌ه‌کوو هه‌زرم‌تی (هه‌مزه) هه‌روه‌ها له‌سهر نه‌وانه‌ی که‌له‌زیان دا‌ماون و پیش یاساغ کردنی مه‌ی و قومار مه‌ینۆش بوون و قوماریان کردووه و‌ه‌کوو عه‌بدو‌ل‌لای کوری مه‌سعوود؛ نه‌وانه‌هیچ گونا‌ه‌ی‌کیان له‌سهر نیه، چونکه‌شهریعت‌و یاسا کار‌دانه‌و‌میان بۆ دواوه‌نیه، گرنگ نه‌ومیه‌دوای هاتنه‌خوار‌وه‌ی نایه‌تی یاساغ کردن نه‌یخۆنه‌وه! پیش هاتنه‌خوار‌وه‌ی نایه‌ته‌که‌هه‌لال بووه! به‌مه‌رج‌یک {إِذَا مَا أَقْبَرُوا وَآمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ} ته‌فوا‌کار بووین، بر‌وایان به‌و حو‌کمانه‌هه‌بووین خودا ناردوونیه‌خوار‌ئ و گردهودی باشیان نه‌نجام دابن، نه‌و نه‌ر‌ک و واجباته‌ی له‌سهریان بووه و‌ه‌کوو نو‌یزو رۆزو به‌ر‌یک و پ‌یک‌ی ج‌به‌ج‌ییان کردب.

{لَمَّ أَقْبَرُوا وَآمَنُوا} نه‌مجار خۆیان پاراستن له‌و شتانه‌ی لی‌یان هه‌ده‌غه‌کراوه و بر‌وایان هه‌بووین به‌و په‌یامه‌ی بۆ پیغه‌مبهر (دروودی خ‌وای له‌سهر بئ) ن‌یر‌دراوه {لَمَّ أَقْبَرُوا وَآمَنُوا} نه‌مجار به‌رده‌وام بووین له‌سهر خۆپار‌یز‌ئ و چاکه‌کاری‌و گردهودی چاک، سه‌ر‌پ‌ی‌چی فه‌رمانی خودایان نه‌کردب، {وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ} به‌روم‌رد‌گار چاکه‌کارانی خۆش ده‌و‌ین و پاداشی چاکه‌کاری‌هه‌که‌یان ده‌داته‌وه، چاکه‌ی راستی و کار در‌و‌ستیان پاش‌گو‌ئ ناخ‌تا.

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا} نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی تیمانتان به‌خودایه‌تی خوداو پیغه‌مبهرایه‌تی (محمد) هه‌یه {يَلْبِسْكُمْ اللَّهُ بَشِيرٍ مِّنَ الصِّدِّيقَاتِ تِلْكَ أَيْدِيكُمْ وَرَمَحُكُمْ} سو‌یند به‌خودا، د‌نیاب‌ن به‌روم‌رد‌گار، ئیوه‌تا‌هی ده‌کاته‌وه به‌ناردنی نی‌چ‌یری‌کی زۆرو لی‌تان نزیک ده‌بنه‌وه و بۆتان به‌یده‌ست دم‌بن، ده‌توانن نی‌چ‌یره‌ب‌چ‌وو‌که‌کان به‌ده‌ست ب‌گرن، نی‌چ‌یره‌گه‌ور‌ه‌کان به‌شم‌ش‌یر ب‌کو‌زن. وشه‌ی (ب‌ش‌ئ) که‌به‌(نه‌ک‌یره) نه‌ناس‌را‌وی ه‌ین‌دراوه، ته‌حق‌یر و ه‌ی‌چ و بو‌و‌چی ده‌گه‌یه‌ن‌ئ بۆیه‌ش به‌و شته‌که‌م بایه‌خه‌تاف‌یک‌رانه‌وه بۆ نه‌وه‌ی نامازه‌ی ب‌ئ که‌سه‌یک نه‌توان‌ئ خۆ له‌به‌ر نه‌و ته‌ماعه‌راب‌گ‌ری‌ئ و فه‌رمانی خودا بش‌ک‌ین‌ئ و نی‌چ‌یری ب‌کا، دیاره‌له‌کاتی تر‌دا‌و له‌شو‌ینی ته‌نگانه‌و ته‌ماعی زۆردا هه‌ر خۆ رانا‌گری‌ئ و فه‌رمانی خودا

قومار‌موه‌هه‌لتان ئی به‌ده‌ست ب‌ئ‌ئ‌ئ‌ئ و نه‌من و ناسا‌یش و ته‌باب‌ی و بر‌اییتان له‌ناودا نه‌م‌ین‌ئ! {وَصَلُّوا عَلَى النَّبِيِّ وَسَلِّمُوا} ده‌یه‌و‌ئ ئیوه‌لاب‌دا له‌یادی خوداو هۆشتان به‌سهر خودا په‌رستی و یادی خوداو نه‌م‌ین‌ئ، یادی خودا که‌هۆی د‌ل‌ئارام‌ی و د‌ل‌خۆش‌یه‌له‌دوونیا و له‌قیامه‌ت‌دا له‌ب‌یر‌تان ب‌چ‌یت‌ه‌وه و هۆشتان به‌سهریه‌وه نه‌م‌ین‌ئ، هه‌روه‌ها لاتان بدا له‌نه‌نجام‌دانی کاری چاک و به‌سوود. نو‌یز ناده‌م‌یزاد ده‌گ‌یر‌یت‌ه‌وه له‌خرابه‌و خرابه‌کاری و د‌ل‌و در‌و‌ونی ناده‌م‌یزاد پاک ده‌کاته‌وه له‌چ‌ل‌کی گونا‌ه.

{قُلْ أَنتُمْ مُتَهَنُونَ}؟ ئایا ئیوه‌واز ده‌ه‌ین‌ئ؟ کو‌لتان ئی دا؟ واته: له‌گه‌ل نه‌و هه‌موو زیان و خرابیه‌ی که‌مه‌ی و قومار له‌خۆیان گرتووه و شایانی نه‌من که‌ده‌ست‌به‌رداریان ب‌ن؛ ئایا ئیوه‌وازتان ئی ه‌ینان؟ ئایا و‌ه‌کوو خۆتان ماونه‌وه و ه‌ی‌چ نه‌گۆ‌را‌ون و هه‌ر ده‌ئ‌ئ‌ئ په‌ندو نامۆ‌ز‌گاری‌تان نه‌ب‌یستووه؟

{وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ} فه‌رمان‌به‌رداری فه‌رمانی خودا ب‌ن، گو‌ئ ب‌یستی نامۆ‌ز‌گاری‌هه‌کانی پیغه‌مبهر (دروودی خ‌وای له‌سهر ب‌ئ) ب‌ن، چیتان پ‌ئ را‌گه‌یه‌ندراوه له‌خوداو پیغه‌مبهر‌وه‌ده‌رباره‌ی خۆپاراستن له‌مه‌ی خوار‌دنه‌وه و قومار کردن و باقی شته‌هه‌رامه‌کانی تر‌پابه‌ندی ب‌ن و به‌موو لی‌ئ‌ی لانه‌ده‌ن! {وَاخْلُزُوا} ب‌ترسن له‌و نار‌ه‌حه‌تی و به‌خت ره‌ش‌یه‌ی که‌تووشتان د‌ئ نه‌گه‌ر سه‌ر‌پ‌ی‌چی فه‌رمانی خوداو پیغه‌مبهر ب‌که‌ن؛ ب‌ترسن له‌به‌ر‌پا‌بو‌ونی فیتنه‌و نازا‌وه و ت‌یدا‌و چوونی مال‌و گیان له‌دو‌نیادا، سزای سه‌خت و کو‌شنده‌له‌قیامه‌ت‌دا، چونکه‌خودا ه‌ی‌چ شتی‌کی هه‌رام نه‌کردووه ئی‌لا‌زیانی ت‌یدا‌یه‌و له‌به‌ر زه‌رم‌رو زیانه‌کانی یاساغی کردووه.

جا {فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ} نه‌گه‌ر ئیوه‌پشتان هه‌ل‌گ‌رد و پابه‌ندی فه‌رمانه‌کانی خوداو پیغه‌مبهر نه‌بوون {فَاعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ} نه‌وه‌ب‌زانن پیغه‌مبهری ئی‌مه‌را‌گه‌یان‌دنی له‌سهره، نه‌وا ره‌وانه‌کرا‌وی ئی‌مه‌په‌یامی خۆی پ‌ئ گه‌یان‌دن، نه‌ر‌کی سه‌رشانی خۆی نه‌نجام دا، ئی‌تر ئیوه‌تازه‌بیانووتان به‌ده‌سته‌وه نام‌ین‌ئ و عوز‌رو به‌هانه‌تان ده‌ب‌ری‌ئ.

که‌سه‌یک تر‌س‌ین‌درا عوز‌ری نام‌ین‌ئ!!

{لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعُمُوا} تاوان و تۆله‌سه‌ندنه‌وه نیه‌له‌سهر نه‌وانه‌ی خاوه‌ن بر‌وا

دمشكىنى؛ دياره خۇگرتنەۋە خۇپاراستن لە شتىك كە نەھس
 ھەزى لىيەتى و بە ئاسانى بە دەستەۋە بى، زياتر نىشانەى
 تەقواۋ لە خوا ترسىيە، تا خۇپاراستن و خۇگرتنەۋە لە شتىك
 كە بە ناخۇشى دىتە دەست!!

{لَيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ} بۇ ئەۋەى خودا دەرى بخاۋ بۇ
 خەلقى روون بىكاتەۋە؛ كى لە خودا ترس و پابەندى
 ھەرمانەكانىيەتى، ئەۋەى كە خودا لە ئەزەلدا زانىۋىيەتى لاي
 ئادەمىزادانىش زانداراۋىي، بزانن كى ھەرمانبەردارە، كى
 سەرپىچى كەرە بېرا پتەۋى وا لە ئىنسان دەكات بە نەيىنى و
 ئاشكرا لە خودا بترس و پابەندى ھەرمان و جەلەۋگىرىيەكانى
 بى.

{فَمَنْ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ} كەسكىك دواى ئەم
 روون كىرەنەۋە چىرۋىرە، سنوور بەزىنى بىكا لە كاتى ئىحرامدا
 لە ئاخى ھەرەمدا ئىچىرەۋانى بىكا، ئەۋە لە قىيامەتدا سزاي
 توندى دەدرى و دەخىتە ئاگرى دۆزەخەۋە، چونكە ئەگەر
 دواى ئەم روون كىرەنەۋە پى راگەيانەنە سەرپىچى ھەرمانى
 خودا بىكا، ماناى ئەۋە دەگەيەننى كە گوى بە تاقى كىرەنەۋە
 ھەرمانى خودا نادا، سەرپىچى كىرەن دواى پى راگەيانەندى و
 تىگەيانەندى لووت بەرزىي و رەبەرىي دەگەيەننى!

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيِّدَ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ} نەچن ئىچىر
 راۋىكەن لەۋكاتەدا كە ئىۋە لەئىحرامدا بوون ئايەتەكە ئىچىر
 گرتن و كوشتنى لە ئىحرام بەستوۋان قەدەغە كىرەۋە، نەك
 خواردنى گۆشتى ئىچىر، كە كەسكىكى ترى ئىحرام نەبەستوۋ
 گرتىيەتى يان كوشتىيەتى!!

ئەمجار پەرۋەردگار قەرمبوۋ كىرەنەۋە ئىچىر گرتن و ئىچىر
 كوشتنى ئىحرام بەستوۋ دىارى دەكاۋ دەقەرموئى؛ {وَمَنْ قَتَلَ
 مِنْكُمْ مَّتَعْمَدًا} ھەرگەسكىك لە ئىۋە لە كاتى ئىحرام بەستىدا
 بە ئەنقەست ئىچىر بىكوزى و راۋى بىكا {فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ
 النَّعْمِ} تۆلەۋ قەرمبوۋ كىرەنەۋەكەى دەبى كوشتىيەك سەر
 بىرئ بە ئەندازەى ئىچىر كىراۋەكەۋ وەكوۋ ئەۋ بىچى، ئەگەر
 كەمىياري راۋ كىرە دەبىت بەرائىك بىكا بە قوربانى، لە جىياتى
 ئاسك مەر سەرپىرئ.

{يَحْكُمَ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ} دوو كەسى عادىل و لىزان و
 موسولمان ھاۋ وىنەيى يان نىرخەكەى دىارى بىكەن، چونكە

يەكسانى لە نىۋان نىچىر و وىنەكەيدا پىۋىستى بە دىارى
 كىرەنى دوو كەسى شارمزاۋ لىزان ھەيە، لەم روۋەۋە كە
 يەكسانىيەكەيان لاي زۆر كەس نادىارە!

جا كە بىريارى سەبىپىنى ئاۋەللىكى مالى ھاۋۋىنە درا بۇ
 قەرمبوۋ كىرەنەۋەى نىچىرەكە، دەبى لە ھەرەمى مەككەدا
 سەرى بىرئ، چونكە خودا دەقەرموئى؛ {هَدْيًا بَالِغَ الْكَعْبَةِ}
 تۆلەۋ قەرمبوۋ كىرەنەۋەكە دەبى كوشتىيەك بى لە پەنا
 كەعبە سەرپىرئ و گۆشتەكەى بەسەر ھەزارانى بەستى
 كەعبەدا دابەش بىرئ. {أَوْ كَفَّارَةً طَعَامٍ مِّسَاكِينَ} يان
 دەتوانى كەفارىت بدا، ئەۋىش خۇراگدانە بە ھەزاران بۇ ھەر
 ھەزارىك موددىك خواردەمەنى، يان لەبارتەقاي
 خواردەمەنىيەكەدا بەرۋۆزۋوبى.

ئەۋ شتانەمان لەسەر سنوور بەزىن پىۋىست كىرە {لَيَذُوقَ
 وَبَالَ أَمْرِه} بۇ ئەۋەى سزاي سەرپىچىيەكەى خۇى بىچىزئ،
 چونكە سنوورى خوداى شكاندوۋە دەبى تۆلەى ئى
 بىسىندىرتەۋە يان بە مال، يان بە كىرەۋەى بەدمەنى!!

{عَفَا اللَّهُ عَنْكَ سَلَفٌ} خودا خۇش بوۋە لەۋەى كە پىش پىرس
 كىرەن بە پىغەمبەر (دروۋدى خۋاى لەسەر بى) لە كاتى
 ئىحرامدا ئىچىرتان گرتوۋن و كوشتوۋن، ئەۋە خودا لەسەر
 ئەۋ كارەتان سزاتان نادا.

{وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللَّهُ مِنْهُ} كەسكىك دواى ئەم نەھىيە ئاشكرايە
 بگەرپتەۋە بۇ عادەتى پىشۋوى، ئىچىر بگىرئ و سەرپىچى
 ھەرمانى خودا بىكا؛ ئەۋە دلتيا بن خودا تۆلەى ئى دەكاتەۋە
 باش باش سزاي دەداۋ كەسكىش نىيە بەرگىرى ئى بىكا. {وَاللَّهُ
 عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ} خودا بالا دەستەۋ ھەرگارىكى بوئ دەمىكات.
 خاۋمنى تۆلەۋ سزاي سەختە بۇ ئەۋ كەسانەى كە سوۋرن
 لەسەر ئەنجامدانى تاۋان.

بەلام {أَجَلٌ لَّكُمْ صَبْرٌ الْبَحْرِ} ھەلالۋ رەۋايە بۇ ئىۋە
 ئىچىرى دەريا، واتە؛ راۋ كىرەنى گىيانلەبەرانى دەريا بۇتان
 ھەلالە {وَطَعَامُهُ} ھەرۋەھا ئەۋ گىيانلەبەرانەى كە
 شەپۆلەكانى دەريا فرپىيان دەدا بۇ قەراخى؛ دروستە بۇ
 مرقۇقى ئىحرام بەستوۋ خواردنى گۆشتى گىيانلەبەرانى دەريا،
 زىندوۋىن يان مردوۋ بىن، شەپۆل فرپى دابى، يان بۇخۇى

سمر ناو که تبن یان له گولاوو دیراودا گیریان خواردیی، یان شه پؤل فریی دابن و ناویان لی برایی.

{مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِلْآيَةِ} واته: گیانله بهرانی دمریامان بو حه لال کردوون تا سوودی لی و مرگرن، له مائه وه بن یان له سه فهدا بن، که سیک له مائه وه بوو، با له نیجیری دمریا بخوا به تازمی، که سیک له سه فهدا بوو با له گوشتی هه لگراو له سه لاجه دا بخوا نه گهر سه فهدا که له به حرا نه بوو، نیجیری دمریا سوودو له زمتی تی دیاه له سه فهدا له حه فهدا ج به خواردن بی یان به هه لگرتن و پهمهنده کردن (ادخار) بی، یان به سوود لی و مرگرتن به غهیری لی خواردن وه کوو دمره یانی لوتلوو مرواری، یان زمیت لی و مرگرتن، یان نهو سوودی لی دمی بندری له نیسقان و ددان و عه نیه لی پهیدا کردن...

{وَحَرَّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدَ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا} به لام نیجیری وشکانی، ناژهل یان په له مور، که به شیوهیه کی سروشتی دروست بووی زاوزیان له وشکانیدا دمیبتو به شیوهیه کی سروشتی کیوین و نامون، تا له نیحرامدا بن نیچیر کردنی نهو گیانله بهرانه یاساغه لی تان!

{وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ} واته: خوتان بپاریزن لهو شتانه ی که خودا نه هی لی کردوون، وه کوو نیچیر کردن له کاتی نیحرام به ستن و هه موو تاوانیکی تری وه کوو مهینوشی و قومار کردن... هتد. بترسن له خودا بهو رهنه گه پابه ندی فه رمان و جله و گیریه کانی بن، دنیا بن نیوه له نا کاما هه مووتان ده چنه وه لای خودا و بو لای نهو ده گه پانه وه، حیسابی توندو تی زتان له گهل ده کا، سزای پاخی بووان دمداته وه دمیان خاته ناو دوزده وه، پاداشی نه وانه دمداته وه که فه رمان به ردارن به به هه شتو رهامه ندی خوی لیان!

{جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْآبِيَّتَ الْحَرَامَ قِيَامًا لِلنَّاسِ} په رومردگار که عبه که (بهیتولجه رماه) کردوویه تی به هوکاری نه وه که خه لکی کاروباری نایینی و دونیایان چاک بکن، هوکاریکی سهرمکیه بو دابین کردنی بهرزه و هندی نهو خه لکانه ی که له دهوروبه ریدا نیسته جی بوون، چونکه ولاتی مه که و لاتی که نه کشتو کالی تی دا ده کری نه ناژهل تی دا به خوی ده کری، به ده گمه ن نه بی پیو یستیاتی دانیش توانی تی دا دابین ناکری،

أَحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِلْآيَةِ وَحَرَّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدَ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿١٦﴾ جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْآبِيَّتَ الْحَرَامَ قِيَامًا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلْبَةَ ذَلِكَ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٧﴾ أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨﴾ مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿١٩﴾ قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَتَأُولَى الْأَتْبَسُ لَعَلَّكُمْ تَقْلِقُونَ ﴿٢٠﴾ يٰ أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَسْتَلُوا عَنِ أَمْشِيَةٍ إِن تُبَدِّلْ لَكُمْ قَسْوَكُمْ وَإِن تَسْتَلُوا عَنْهَا لَن يُوَضَّحْ لَكُمُ الْفَرْءُ إِن تُبَدِّلْ لَكُمْ عَمَّا ءَلَفْتُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢١﴾ قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّن قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ ﴿٢٢﴾ مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامِرٍ وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَقْتُرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَآكَرَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٣﴾

نیتر په رومردگار که عبه ی له دلی ناده میزاداندا خوشه ویست و ریزدار کردوه، حه زیان له دیدنی کردنی هه یه وه له هه موو لایه که وه خه لکی بو دی ده چن و بو دی ده کشین؛ نه م هاتن و کو بوونه وه ناده میزادان له دهوری که عبه دمیبتو هوی نازو نیعمه ت بو خه لکه که ی دهوروبه ری؛ سوودی نابوری و کو مه لایه تی و روشنبیری لی و مرگرن، هه ر وه کوو چو ن دانیش توانی نهو هه ریمه له سایه ی که عبه وه له نه من و ناسایدا ده زین و که س ده ستدریزی ناکاته سه ریان {وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ} هه روه ها په رومردگار نهو مانگانه ی که شه ر کردن تی یاندا یاساغ گراوه که مانگی (ذولقه عیده و ذولحجه و موحه پرهم و رهجه ب)ن، کردوونی به هوی دابین کردنی پیو یستیاتی خه لکی، که له مانگانه دا ناده میزادان به رگی شه ر داهمنین و ترسو خو فیان نامینی، ده توان هاتو چوی بازرگانی بکن، به دنیا ییه وه هاتو چوی شاره و شار بکن و

ترسی لهدمستدانی مال و سامانی خوین و گیان لهدمست
دانیان نهیی، لهو مانگانهدا زۆربهیان دهیانتوانی بژیوی
سائه که میان پیکه وه بنین {وَالْهٰذِي وَالْقَالِئِد} ههروهه
پهرومردگار نهو کوشتیانیهی که دمکرین به دیاری بۆ
کهعبه و نهو چهوانانهی که ملوانکهیان له ملی دمکری له
کاتی بردنیان بۆ دیاری کهعبه و سهبرپینیان لهوئ کردوونی
بههوی دابین کردنی بژیو بۆ دانیشتوانی دهووبهیری، چونکه
نهو کوشتیانه لهوئ سهردمپرین و گۆشتهکهیان بهسه
ههزارانی نهو دهمهمردا دابهش دمکری و پیوستیاتیان
جی بهجی دمی.

{ذٰلِكَ} نهو ریز پیدانه به کهعبه و مانگهکانی ههراو
کوشتی و دیاری نیشانه گراو بۆ کابه و دابین کردنی نهمن و
ناسایش له ناوچهی بهستی کهعبه داو له رۆزگاری مانگهکانی
که شهریان تیدا ههدهغهیه، ههموویان سوودبهخشن و بۆ
ئادهمیزادو بهرژومندیان تییاندا دابین دمکری {لَتَعْلَمُوْا اَنَّ
اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ} بۆ نهوهی
بهسهرنج و تیفکرینه وه بزنان که خودا زانیه، ههرجی له
ناسمان و زمویدا ههیه پهرومردگار ناگای لیتهتی و دهزانی
بهرژومندیان له جیدایه {وَاَنَّ اللّٰهَ بِکُلِّ شَیْءٍ عَلِیْمٌ} ههروهه
بۆ نهوهی تیگه که پهرومردگار زاناو ناگاداره بهسه
ههموو شتیگداو هیچ شتیکی ئی گوم نابیت!

{اٰغْلُوْا اَنَّ اللّٰهَ شَدِیْدُ الْعِقَابِ} دلتیا بن و بزنان که خودا
تۆله و سزادانهوهی سهخت و به ئیش و تونده، بزنان خودا
هیج شتیکی ئی گوم نابیی، ههمرکه سیک له خودا یاخی بی سزای
به ئیشی دهمدیته وه {وَاَنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِیْمٌ} بزنان که خودا
لیخۆشبوو به بهزییه بۆ نهو کهسانهی به کردار و گفتاری
چاک دل و دهروونی خوین پاک دمهکنه وه، برپای پتهویان
ههیه و تهنها خودا دهمهستن، نهو تاوانانهی پیش موسولمان
بوونیان نهنجامیان داو هیچ لیپرسینه وه میهکیان لهسه نهیه،
ههروهه نهو تاوانانهی که به نهزانی نهنجامیان داو
به ممرجیک خیرا تۆبه بکه و پهشیمان ببنه وه خودا لییان
خۆش دمی، ههروهه خودا لهسه تاوانی بچووک سزایان نادا
به ممرجیک خوین له تاوان کردنی گهوره بپاریزن، به لکوو

تاوانه بچکولهکانیان دادمپۆشی و له ناو کرداره چاکهکانیان
دمتۆینه وه!

{مَا عَلٰی الرَّسُوْلِ اِلَّا الْبَلٰغُ} پیغه مبه (دروودی خوی
لهسه بری) جگه له پی راگه یاندن به ولاده هیجی تری له
هستۆ نهیه، نهو ناتوانی به تۆپزی خه لک بخته سه ریگی
هیدایهت و تهو فقیان بدا بۆ ئیمان هینان، نهوهی نهمرکی
سهرشانی پیغه مبه ره تهنها پی راگه یاندن و نامۆزگاری کردنه.
{وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُوْنَ وَمَا تَكْتُمُوْنَ} خودا زاناو ناگاداره بهسه
ههموو شتیگدا، نهو شتانهی ئاشکرایان دمهکن نهوانه
دمپشارنه وه، خودا دمیزانی و هیجی ئی گوم نابیی، نهو شیای
حیساب کردنه له گه ل ئادهمیزادان و لیکنۆلینه و میان له گه ل
دمکاو سزاو پاداشیان بۆ دهمستنیان دمکا!

{قُلْ} نهی پیغه مبه به ههموو ئادهمیزادیک راگهیه نه که
{قُلْ لَا یَسْتَوِی الْخَیْثُ وَالطَّیْبُ} ههمرگیز بیس و پاک
چوون یه که نین، کرداری باش و خراپ و مکوو یه که حیسانیان
بۆناکری. زیان بهخش و سوود بهخش نابین به یه که، هه لال و
حهرام، سته مکارو دادپهروم، زاناو نهزان، چاک و خراپ،
موسولمان و کافر..... هتد. چوون یه که نین، ههریه کهیان
پاداش و سزای تایبهتی خۆی ههیه! حیکمهت و دادپهرومیش
نیه که یه کسان یخریته نیوان چاک و خراپه وه.

نهی پیغه مبه برپیان بلی: به هیچ شیوهیه که بیس و پاک
یه کسان نین {وَلَوْ اَعْجَبَكَ کَثْرَةُ الْخَیْثِ} با زۆری بیسییه که
سه رسامت بکاو سه رنجت را بکیشی!

{فَاتَّقُوا اللّٰهَ یَا اُولِی الْاَلْبَابِ لَعَلَّکُمْ تُفْلِحُوْنَ} خۆتان له
سه ربیجی کردنی فهرمانهکانی خودا بپاریزن نهی
هۆشمه ندان! مه هیلن شهیتان به سه رتاند زالی بیی، زۆری
نههلی به تال و ئازاومگیر، زۆری مالی حهرام و دارو دهمستی
له ری دهرچووان هه لتان نه خه له تینی، چونکه هۆشمه ند نهو
که سهیه په ند و مر بگری و تی بگا و بیر بکاته وه، له سزای خودا
بترسی، به لکوو نیوه بهم تهقواو خۆپاریزییه رزگارتان ببی،
ریگی سه رهرازی و سه رهکوتن و به خته و مری بگرنه بهر،
خیر و خۆشی دونیا و هیامهت دهمسته بهر بکه.

{يَا اَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا لَا تَسْأَلُوْا عَنْ اَشْیَاءٍ اِنْ بُدِّلَ لَکُمْ
تَسْوُکُمْ} نهی نهو کهسانهی ئیمانتان به خودا

نه قامی دا گوینچه کیهان دهقلیشیانده وه کاتیک که پینج سک دهگرد ناخیره که بیان میینه دمبی، نیتر نهو وشتره گوشتو شیر ی لهسمر نافرمتان هه دمهغه دمبوو، نهگهر ناخر سکی نیرینه بوایه سهردمپر او گوشته کهی دهخورا له لایهن پیاوو نافرمتانه وه.

(سائبة) وشتریکه مهره خهس دهکراو نهزر دهکرا بۆ بهتکهانیان له کوئ بله و مپرایه نارمزوی خوئی بوو، باری ئی نهدمنرا، کولکه کهی له شیر نهدمپرایه وه، شیر کهی بۆ میوان نه بوایه نه ده دوشرا.

(وصيلة) خوشتریکه دهسک بکا دوانکه دوانکه، یان مهر جهوت سک بکا دوانکه دوانکه، جا که له جاری جهوته مدا یان دهیه مدا نیرو می ببن نیرمه سهرنابرن له بهر خاتری مییه که، شیر ی دایکه کهشیان نه دمبوو نافرمت بیخونه وه تایبتهت بوو به پیاوان.

(حام) وشتره نیریک که لای خاومنه کهی ده جار په ریپی ده و مرز میینه ی ئی چاک کرابی، نیتر نهو خوشتره باری ئی نهدمنرا له هیچ پاونیک نه ده گهر پندرایه وه، له کوئ حمزی ئی بوایه له وئ دهله و مپرا.

واته: پهرومردگار هه رگیزا وه رگیزا یاساوه شه ریعه تی حه رام بوونی (به حیره و سانییه و وصیله و حامی) دانه ناوه {وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَقْتُرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ} به لکوو خه لکانی سهردمی نه قامی به حه رام کردنی بهروبووم و گوشتی نهو جۆره ناژه لانه درۆ بهدم خوداوه هه لده بهستن.

چونکه بۆخویان یاساوه دابو نه ریتیان دادمنان و پال خودایان دمدان و دهیانگوت، نه مه خودا وای دانه ناوه {وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَقْلُرُونَ} زۆربه یان عهقلیان به وه ناشکی که نهو هه لده بهستن لهسمر خودا بی عهقلی و بیهوشییه، کوفرو بته رستییه، خودا رازی نیه بهنده کانی کافر ببن و فهران به کافر بوون ناکا.

{وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا اِلَى مَا اَنْزَلَ اللَّهُ وَاِلَى الرَّسُولِ} نهگهر بهو موشریکانه بگوتری، واز لهو دابو نه ریته پوکاوانه بینن، و مرن موسولمان ببن و به گویردی خورنانه هه لسو کهوت بکهن، نه حکامی نهو کتیبه نیردراوه جی به جی بکهن، که هه موو حوکمیکی به به لکهی به هیزمه پشنگیری دهگری،

پیغه مبه ره کهی هیناوه! پرسیار له شتی غه بیی و په نامه کی و نهو شتانه ی پرسیار گردن لیان بی هودیه مه کهن، ههرومه ها پرسیار له کاروباری نایینی و وردو نهینی مه کهن، لهو شتانه مه کۆلنه وه که خورنانه باسی نه کردوون و نیگای بی نه هاتوو! نهو مکوو نه رکی سه رشان ی نیوو باقی موسولمانانیش خورس بی و پرسیار کردن و لی کۆلینه وه که تان ببیته هوی خورس کردنی باری سه رشان تان و، نهو جار نه توانن نه نجامی بدهن و ببیته نه هاهمه تی و خراپه بۆتان و په شیامی بهدمست بهینن. {وَإِنْ تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنْزَلُ الْقُرْآنُ تَلْمِذَ لَكُمْ} نهگهر پرسیار لهو شتانه بکهن که نیگای ناسمانی لیان بی دمنگ بووه، یان پرسیار له شتی زۆر وردو په نامه کی و په ی بی نه براو، یان پرسیار له باره ی نه رکی خورس و له توانادا نه بوو بکهن لهو کاتانه دا که نیگا دیته خورای پهرومردگار لهسهر زوبانی پیغه مبه ره کهی ناشکرای بکاو بیکاته نه رکی سه رشان تان و نهو کاته نه توانن نه نجامی بدهن و ببیته هوی چاره مشیتان!!

{عَفَا اللَّهُ عَنْهَا} پهرومردگار بری شت ههیه چاوپوشی ئی کردوو له خورنانه باسی نه کردوو و لی بی دمنگ بووه، نیومش لی بی دمنگ بن {وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ} پهرومردگار لیخوشبووه بۆ نهو که سانه ی به هه لده پرسیار ی نا به جتیان کردوو و دواپی په شیمان بوونه وه، تۆبه یان کردوو. حه کیم و لهسهر خوئی به له له سزادانتان ناکا لهسهر نهو سه رپیچی و هه لانه ی کردووتان!!

{قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّن قَبْلِكَ} بیگومان نهو پرسیاره نابه جیانه هه ر نیشی گهل و نه ته وهی تۆ نیه نهی پیغه مبه را! نهو جۆره پرسیاره هه دمه گانه پیش نیوه گهل و نه ته وهی تریش کردوویان. که حوکمه کهیان بی راگه یاندره نه مچار بر وایان بی نه کردو پاشگو ییان خستن {ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ} نیتر بیی کافر بوون! واته: که پرسیاره کهیان کرد نیمه پیش حوکمه کهمان بۆ روون کردنه وه، به لام سوودیان ئی و مرنه گرت، چونکه نهوان پرسیار کردنه کهیان بۆ تیگه یشتن و هتیربوون نه بوو، به لکوو بهمه بهستی گالته بی کردن و لاهرتی بوو دهیانویست نه زیه تی پیغه مبه ره کهیان بدهن.

{مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ}. (بحیره) نهو خوشتره به بوو که عه رمه کانه له سه رده می

و مرن گوی له ناموژگاری پیغه مبه (دروودی خوی له سهر
 بڼ) بگرن که راگه یه نه ری فورنانه و حوکمه موجه له کانی
 شی دمکاته وه، له ولامدا {قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا}
 ده لښ: نه وده مان به سه که له باوک و باپیر اتمان بو مان
 ما وده وه، نه وان بو نښه پی شه و او ماموستان و نښه
 شو ښکه و تووی نه واین. نیر بهر و مردگار هسه کانیان رمت
 دمکاته وه و دمفرموی: {أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا
 يَهْتَدُونَ} بوجی نازانن که باوک و باپریان هیج له شهر یعت و
 یاسایان نه زانی وه و هر گیز نازانن ریگهی راست و خیر له
 کوږ وه یه، همت بهر ژدهندی دین و دونیا یان نه زانی وه!!

به لگوو نه وان له گومرایی و قورولیتهی بته رستیدا، له ناو
 گیزاوی بیرو باومری پر و پو و جدا نو غرو بوون، نه وان به
 نارمزو و هوانته شهر یعت بوخویان دادمنښ، نه ومان یاسای
 کج زنده به چال کردن، عمره و خوار دنه وه، ستم کردن له
 نافرمت و هه تیو، تاوان کردنی گه و ده و هه مه جوړ،
 هه لگړ ساندنی شهر و شوړ به بی هوی ره و، خو شکردنی ناگری
 دوژمنایه تی هتد، په پره و یان کردو وه و دمی که ن.

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا} نهی نه و که سانهی که بروتان به
 خودا و پیغه مبه رکه ی هینا وه {عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ} پاریزگاری
 نه فسی خو تان بکه و خو تان له تاوان و سهر پیچی کردنی
 هه رمانه کانی خودا بپاریزن، هه ول بدن خو تان له خودا
 نزیک بکه نه وه، کرده و ی چاک بکه ن، گو فتار و کردارتان باش
 بڼ! خو تان له سزای خودا رزگار بکه ن. نه گهر نیوه بوخو تان
 خودا پهرست و هه رمان به ردار بن، {لَا يَصْرُكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا
 اهْتَدَيْتُمْ} گومرایی خه لکی تر زیانتان پی ناگه یه نی، نه گهر
 نیوه ریگای هی دایه ت و راستی بگرنه بهر و حه فخوازو به
 حه ق گه یشتو و بن، گومرایی که سانی تر نزیک بن لیتان یان
 دوور بن زیانتان پی ناگه یه نی! {إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا
 فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ} هه ر بولای خودایه گه پرانه ومان،
 هه مووتان ده گه پر نه وه بولای قاپی په زدان، نه و کاته هه والی
 کردار و گو فتارتان ددهاتی و پیتان ده لښ: چیتان کردو و
 چیتان گوتو وه، هه ر که سته تان به گو یردی کرده و کانی سزاو
 پاداشی دمه ریته وه! چاکه به چاکه و خراپه به خراپه!.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا
 حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
 شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٠١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ
 لَا يَصْرُكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا
 فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٢﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةُ
 بَيْنِكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا
 عَدْلٍ مِنْكُمْ أَوْ آخَرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنتُمْ صَرَيْتُمْ فِي الْأَرْضِ
 فَاصْبِرْكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْسِبُوهُمَا مِنْ بَعْدِ الْعَصَاةِ
 فَيَقْسِمَانِ بِاللَّهِ إِنِ ارْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِي بِهِ شَيْئًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَى
 وَلَا تَكُنْ مِنْ شُهَدَاءِ اللَّهِ إِنَّمَا إِذَا لَمِنَ الْأَلْيَمِينَ ﴿١٠٣﴾ فَإِنْ عُرِضَ
 عَنْهُمَا اسْتَحْقَقَا إِنَّمَا فَاخِرَانِ يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ
 اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأُولَوَيْنِ فَيَقْسِمَانِ بِاللَّهِ لَشَهِدْنَا لَاحِقَ
 مِنَ شَهَادَتِهِمَا وَمَا اعْتَدَيْنَا إِنَّمَا إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٤﴾ ذَلِكَ
 آدِفٌ أَنْ يَأْتُوا بِالْشَّهَادَةِ عَلَى وَجْهِهَا أَوْ يَخَافُوا أَنْ تُرَدَّ أَيْمَانُ بَعْدَ
 آيَتِهِمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاسْمِعُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٠٥﴾

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةُ بَيْنِكُمْ} نهی نه و که سانهی
 بروتان به خودا و به پیغه مبه ری خودا کردو و شایه تیدانی
 راست و دروست له نیوانتاندا {إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ} کاتی
 مردن په خه ی هه ربه کڼ له نیوه ی گرت، واته: که تووشی
 دمه ری و بوون گومانی نه ومان لی دمکرد پی دمه رن {حِينَ
 الْوَصِيَّةِ} له کاتی و مسیه ت کردندا دوو شایه ت بگرن
 شایه ته کان دمه تی بریتی بن له {اثنان ذوا عدل منكم} دوو
 شایه تی عادل له موسولمانان یان له خزم و خویشی خو تان
 {أو آخرا من غيركم} یان دوو شایه تی غه یری موسولمان
 یان غه یری خزم و خویش نه گهر موسولمان یان خزم ده ست
 نه که و ت {إِنْ أَنتُمْ صَرَيْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَاصْبِرْكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ}
 نه گهر نیوه له سهر مه رگدا بوون و به لای مردن په خه ی پی
 گرتن و نیوه و مسیه تنامه تان نوو سیبوو، دوو که س که
 پیتان و ابوو عادلن، چی مال و سامان پیتان بوو ته سلیم به
 نه ومانت کردو دواپی مردن، دوو شایه ته که شتومه که کانیان

ناشاریتیهوه خودا چۆن فهرمانی پئ کردوون ئاوا ئهرکی
 سهرشانی خۆیان ئه نجام دهمدن. جا {^{۱۰۷} فَإِنْ غَرَّ عَلَىٰ آلِهَمَا
 اسْتَحَقَّا إِنَّمَا} ئه گهر دهرکهوت که شایه ته کان درۆیان کردووه،
 خیانه تیان له شایه تیدانه که یاندا کردووه، شایه تیه که یان
 شاردۆتهوه کارپکیان کردووه که پئی تاوانبار بوون ئه وه
 {فَأَخْرَأَ بِقُرْمَانٍ مَّقَامَهُمَا} سوینده که رعت دهرکیتیهوه بۆ
 میراتگرمکان دوو پیاو له خزمی مردووه که سویند دهمدن له
 شوینی شایه ته کان {مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَرْثَانِ} له وانیه
 کهوا نریکن له مردووه کهو شیاوترین کهسانیکن بۆ میرات
 گرتن {فَيَقْسِمَانِ بِاللَّهِ لَشَهَادَتُنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا} سویند
 دهمدن به خودا ده لئین: سویند خواردن و شایه دی ئیمه
 راستره له شایه تیدانی ئه وان، ده لئین: ئه وان خیانه تیان له
 شایه تیه که ی خۆیاندا کردووه، ئهرکی سهرشانی خۆیان به
 ریک و پیک ئه نجام نه داوه سویندیان به درۆ خواردووه {وَمَا
 اعْتَدَيْنَا} ده لئین: ئیمه دستدریزیمان نه کردۆته سهر نه و دوو
 شایه ته وه به هه وانته به خیانه تکاریان حلیب ناکه ی، به لکوو
 به لگه مان هه یه له سهر داواکه مان {إِنَّا إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ} واته:
 ده بی له سوینده که یاندا بلین: ئیمه ئه گهر دستدریزی
 بکهینه سهر حه ق و به درۆ سویند بخوین ئه وه ئیمه
 سته مکارین ستم له خۆمان ده که ی، به وه که خۆمان
 ده خهینه بهر نارمزه مندی خودا و تۆله ستاندنه وه! ئه مچار
 پهرومردگار حیکمه تی دانانی ئه م جۆره شایه تیدان و سویند
 خواردنه دیاری ده کا ده فه رموی، {^{۱۰۸} ذَلِكَ أَذَىٰ أَنْ يَأْتُوا
 بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ وَجْهٍ أَوْ يَخَالُفُوا أَنْ تُرَدَّ أَيْمَانٌ بَعْدَ أَيْمَانِهِمْ} نه و
 یاسایه ی که بۆ ئیوه مان داناوه که ده بی ئه مانته لادانراوه که؛
 وه صیه ت له لا کراوه که، له به رامبه ر خه لکدا له پاش نوێزو له
 مه شه دیکی سامناکدا سویند بخوا، ئه مه نریکترین ریگه یه که
 شایه ته کان شاهیدییه که ی خۆیان به ریک و پیک ئه دا بکه ن،
 به بی گۆرانکاری و که م و زیاد تیدا کردن.

{وَأَتَقُوا اللَّهَ} خوداتان له یاد بی، له سزاو تۆله ی بترسن! له
 سویند خواردندا خیانه ت نه که ن، به هۆی سویندی به درۆ
 مائ و سامان کۆمه که نه وه، {وَأَسْمَعُوا} ئه م هوکمانه بیستن
 به بیستنی تیفکیرین و وه رگرتن کاری پئ بکه ن، نه گهر وا

هینایه وه بۆلای میراتگرمکان و ئه وانیش لئیان که و تنه
 گومانه وه و پئیان وابوو خیانه تیان کردووه، به م شیوه
 شایه تیه که یان ئی وه رگرن {تَخْسِرُهُمَا مِنَ بَعْدِ الصَّلَاةِ} رایان
 بگرن له دوا نوێزی عه صر چونکه دوا نوێزی عه صر کاتی
 دادگای کردن و هوکم دان بووه له ولاتی حیجازدا، له و کاته دا
 هازی و دادوهر ئهرکی خۆیان ئه نجام داوه، هه ندیکیش ده لئین:
 مه به ست دوا نوێزی نیومرۆیه، به ریکیش ده لئین: دوا ههر
 نوێزیک بی ده بی، ئه مچار سویند خواردن و شایه تی دان و
 ته منین کردن به و شیوه، له ناو کۆمه لیک خه لک و له دوا
 نوێز بۆ وروژاندنی هه ستی ئایینی و شه رمه زار کردنه له
 حاله تیکدا که درۆ خیانه تی ئی دهرکه وئ بۆ ئه وه ی خۆیان
 به یاریزن!!

{فَيَقْسِمَانِ بِاللَّهِ إِنْ اَرْتَبْتُمْ} ئه گهر له راستگویی شایه ته کان
 که و تنه شکه وه، سویندیان دهمدن به خودا، واته: داوایان ئی
 بکه ن که سویندتان بۆ بخۆن به خودا، که {لَا نَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا
 بَلَّيْنِ} ئیمه به م سویند خواردنه مان نامانه وئ مائ و سامانی
 دونیا مان ده ست بکه وئ، به م جۆره سویند به درۆ بخوین،
 نه خهیر سویند به درۆ ناخوین و چی ده لئین راست ده که ی،
 به سوینده که مان مه به ستمان ده ست که و تنی مالی دنیا نیه.
 {وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ} ته نانته ئه گهر سویند بۆ خوراوه که مان
 یان شایه دی بۆ دراوه که خزم و خویشی خوشمان بی!

واته: ئیمه بۆ مالی دنیا سویند به درۆ ناخوین {وَلَا نَكْتُمُ
 شَهَادَةَ اللَّهِ} ده بی له سوینده که شایاندا بلین: ئیمه
 شایه تیدانی که ناشارینه وه که خودا فه رمانی کردووه به
 ئه نجامدانی، چیمان لایه به راست و ره وانیه دیگپرینه وه،
 چۆن خودا فه رمانی کردووه به هه لگرتن و به یاریگاری کردن و
 ئه دا کردن ئیمه ئاوا ئه نجامی دهمدن، خو ئه گهر وا نه که ی
 {إِنَّا إِذَا لَمِنَ الْأَيْمِينِ} واته: ئه گهر ئیمه سویند به درۆ بخوین
 یان لایه نی خزمایه تی له به رچاو بگرن، درۆ له
 شایه تیدانه که ماندا بکه ی، شایه تییه که مان به شارینه وه، ئه وه
 ئیمه تاوانبارین و شیاوی سزای تۆله ئی ستاندنین.

به کورتی ده بی شاهیده که سویند بخوا که حه ق و راستی
 ده لئ: دادوهرانه شایه دییه که ی ئه دا ده کا، لایه نی سوود و
 هازانجی دونیایی کاری تی ناکه ن، نه که م نه زۆر شایه تییه که ی

نه‌کهن دهبین به فاسقو یاخی بوو له جوارچیوهی حوکمی خوداو شهریهتی خودا ده‌چنه دهریو له ژیر خیمه‌ی هیدایهتی خودا نامیننه‌وه، شیایو سزاو تو‌له دهبین، {وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ} په‌رومردگار یارمه‌تی گهل و نه‌ته‌وهی فاسیقو له ریگا دمرچوو نادا.

{يَوْمَ يَجْمَعُ اللّٰهُ الرُّسُلَ} نهی بیغه‌مبهر (دروودی خوی له‌سمر بڼ) یادی نهو روژه بکه‌رموه که روژی قیامته، نهو روژه‌ی که په‌رومردگار هه‌موو پیغه‌مبهران کو ده‌کاته‌وه، له رووی سهرزمنشتو لومه‌کردنی که له‌کانیان‌ه‌وه روو ده‌کاته پیغه‌مبهران و {فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ} دمه‌رموی، که نیه‌وه بانگه‌وازی نه‌ته‌وه‌کانی خوتان کرد به چ شیومیه‌ک به پیر بانگه‌وازییه‌که تانه‌وه هاتن؟ نایا بریویان پی‌کردن و گوی بیستی ناموزگار ییه‌کانتان بوون؟ نایا سهر‌پی‌چیان کردو روویان لی و مرگی‌ران؟ {قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا} وتیان (ده‌لین)، خودایه! نیه‌ه هیچ زانیاریه‌کمان نیه جگه لهو بره زانیاریه‌ی که تو له نیه‌ه باشر لی‌ی دهرانی، زانیاری نیه‌ه له ناست زانیاری ره‌هاو موطله‌قی تو‌دا دهبڼ چی بی؟ نه‌تو ناگاداری هه‌موو شتیکی، زانیاری نیه‌ه له ناقار زانستی تو‌دا و مگوو نه‌بوو وایه. {إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ} بیگومان زاتی تو‌ی په‌رومردگار زاناو ناگادار به هه‌موو نه‌لینی و شته په‌نامه‌کیه‌کان، نه‌وهی له ئاده‌میزادان نادیار بی، یان له‌بهر ترسو بیمی ته‌نگو چه‌له‌مه‌ی روژی قیامت له یادیان بچن لای تو‌ی په‌زدانی زاناو ناگادار ناشکرو نمایانه.

{إِذْ قَالَ اللّٰهُ يَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ} نهی پیغه‌مبهر! نهو دیمه‌نه بو گهل و نه‌ته‌وه‌که‌ت باس بکه؛ که خودا عیسا لهو مه‌شه‌ده سامناکه‌دا راده‌گری، خیطابی خو‌ی ئاراسته ده‌گاو، دمه‌رموی، نهی عیسا‌ی کوری مه‌ریه‌ما! {اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ} یادی نیعمه‌تی من بکه‌رموه که به‌سهر خو‌تو دایکتدا رشتن! به‌بی باوک له دایک دروستم کردی، کردم‌ی به موعجیزه و نیشانه‌ی بالادستی و به توانایی خو‌م، نیعمه‌تم به‌سهر دایکتدا رشت به‌وه که تو‌م کرد به به‌لگه‌و شایعت له‌سهر داوین پاک‌ی لهو تاوانه‌ی که سته‌مکاران و مپالیان دابوو نه‌فام و گه‌وج بوختانیا بو ده‌کرد، که له‌سهر بی‌شکه تو‌مان هی‌نایه زوبان و شایعتیت دا به داوین پاک‌ی و بی تاوانی دایکت

﴿يَوْمَ يَجْمَعُ اللّٰهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ﴾ (۱۸) إِذْ قَالَ اللّٰهُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ إِذْ أَنْتُنَاكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْنَاكَ الْمَكْتَبَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ خَلَقْنَا مِنَ الطِّينِ كَهْنَتَهُ الطَّيْرِ بِإِذْنِ فَتَنفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ وَثَرَيَّ الْأَصْحَمَةِ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِ وَإِذْ أَخْرَجَ الْمُتَوَكِّ بِإِذْنِ وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنْكَ إِذْ جُنَّتْهُمْ بِالْبَيْتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿۱۹﴾ وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْعَوَارِثِ مِنْ أَنْ آمَنُوا بِ وَرَسُولِي قَالُوا آمَنَّا وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿۲۰﴾ إِذْ قَالَ الْعَوَارِثُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ زُلْفَىٰ أَنْ يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ﴿۲۱﴾ قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَنَقَطِعَ مِنْ قُلُوبِنَا وَلَعَلَّكُمْ أَنْ قَدْ صَدَّقْتَنَا وَتَكُونُ عَلَيْهَا مِنَ الشَّكَّاهِينَ ﴿۲۲﴾

{إِذْ أَيْدُتُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ} تو‌م به‌هیز کرد به‌وه‌ی ناردنی فریشته‌ی سرووش که جوهر‌منیله، کردم‌ی به پیغه‌مبهر، نیگامان بو ناردی و پلهو پایه‌ی پیغه‌مبهریت پی‌درا، له ته‌مه‌نی مندالی و گه‌ورمه‌یتدا بانگه‌وازی خه‌لکت کرد بو خوداپه‌رستی، موعجیزه‌ی سهر‌سور‌ه‌پنه‌رمان پی‌به‌خشی بو پشتگیری کردن له راستی پیغه‌مبهرایه‌تی‌ه‌که‌ت به‌م جو‌ره که {تَكَلَّمَ النَّاسُ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا} ئاده‌میزادانت بانگ ده‌کرد بو خوداپه‌رستی و ناخوتنت له‌گه‌لدا ده‌کردن له ته‌مه‌نی ساواییتدا که له‌سهر بی‌شکه بووی له ته‌مه‌نی گه‌ورمه‌یشدا داوین پاک‌ی دایکت راده‌گه‌یاند

هه‌رومه‌ها {وَإِذْ عَلَّمْنَاكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ} یادی نهو نیعمه‌ته بکه‌رموه که فی‌ری نووسین و خویندنه‌وه‌م کردی، دمتوانی کتیب بخوینیته‌وه‌و زانستی به سوود بو دین و دونیات فی‌ر ببیت، وشه‌ی {الْحِكْمَةُ} زانستی نه‌ظه‌ری و عه‌مه‌ل ده‌گریته‌وه {وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ} فی‌ری ته‌وراتم کردی، نهو

پیغمبره یاریه تی عیسا؛ بۆ ئه وهی بینه هاوړی و یارمه تیدمرت
 ئه وانیش {قَالُوا آمَنَّا وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ} وتیان: خودایه
 نیمانمان هینا و پرومان به خودایه تی تۆ هیه و عیسا به
 پیغمبر و رهوانه کراوی تۆ دهزانین، خودایه! تۆ به شایه
 به ئیمه موسولمانین!!

ناشکرایه وشه {أَوْحَيْتُ} لیرمه به مانا نیلهام و خسته
 دله، نهک ئه و سروس و نیگایه بۆ پیغمبران کراوه.
 مه بهست له هینانی موعجزاتی عیسا لیرمه ناگادار
 کردنه وهی مه سیجیه کانه، که بیروباومرپه کیهان به تاله و
 پیویسته واز له و بیروباومرپه بینن، چی دیکه ناده میزادیکی
 ناسایی و له دایکبووی وهکوو عیسا نه کهن به خودا،
 ناده میزادیک که وهکوو ناده میزادیکی تر دهخوا و دهخوا ته وه و
 سه رئا و دهکا و خهوی لئ دهکوهی..... هتد.

{^{۱۲} إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ} ئه ی محمد! یادی
 ئه و کاته بکه رمه و ئه و چیرۆکه بۆ ناده میزادان بگیرمه وه، که
 هاوه له راستاله کانی عیسا؛ چه وار ییه کان، به عیسا یان گوت:
 ئه ی عیسا ی کوری مه ریهم! {هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنْزِلَ عَلَيْنَا
 مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ} ئایا په رومردگاری تۆ رازی ده بی به وه که له
 ناسمانه وه سفره و خوانمان بۆ بنیریته خوارئ ئایا شتی و امان
 بۆ دهکا؟

رافه که رانی خورنانه له سه رسته ی {هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ} چه ند
 رایه کیهان هیه:

۱- ده لئین: چونکه پرسیار و رووداوه که له چه وار ییه کانه وه
 بووه، ئه وانیش برودار بوون و پییان و ابووه: که خودا به سه ر
 هه موو شتی که دالاده سته، که واته: مانای {يَسْتَطِيعُ} له سه ر
 شیوه ی خوی نیه، به لکوو به مانای {يَفْعَلُ} وه، واته:
 پرسیاره که له توانا و دهسه لات نیه به لکوو پرسیاره که له ومیه
 ئایا دمی کهات یان نا؟! ئایا نه که ره داوای شتی واکه ی وه لامت
 ده داته وه یان نا؟! واته: ئه وان هه رچه نده برپای ته و او یان
 هه بوو به دهسه لات و توانای خودا به سه ر هه موو شتی که دالاده
 و یستیان به چه وای خویان ببینن بۆ زیده دلنیایی و
 به هیزیوونی باومرپه کیهان!

به هه ر حال چه زهره تی عیسا پرسیاره کیهانی پی خوش نه بوو
 بۆیه وه لامي دانه وه که واز له و داوایه بینن {قَالَ اقْرَأُوا اللَّهَ}

ته وراته ی که له پیش تۆدا به نیگا بۆ موسامان نار دبوو،
 هه روه ها (ئینجیل) مان بۆ نار دی که په ندو نامۆزگاری تیدی هه،
 باس کردنی ئه م دوو کتیبه دووا به دوا ی وشه ی (الکتاب) بۆ
 زیده ری زو هه در زانییانه! نه گینا وشه که ئه وانیش
 ده گریته وه!

هه روه ها {وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنفُخُ فِيهَا
 فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي} یادی ئه و موعجزه بکه رمه وه که پیمان
 به خشیوی؛ به ویست و ئیراده ی ئیمه ده تهینا له قور لاشه یه که ت
 دروست ده کرد له شیوه ی بالنده دا نه مجار قووت به و لاشه یه دا
 ده کرد، به ویست و ئیراده ی ئیمه ده بوو به بالنده یه کی خاوه ن
 گیان. ئه تۆ لاشه یه که ت ری که ده خست و قووت پندا ده کرد
 په رومردگار ده یکرده بالنده و گیانی به به ردا ده کرد {وَتُبْرِئُ
 الْأَعْمَى وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي} هه روه ها به شیوه ی موعجزه کویری
 ماد مرزادو به لکه ت چاک ده کرد وه، به ویست و ئیراده ی ئیمه!
 هه روه ها ئه و نیعمه ته بی نه وه یادی خۆت؛ که موعجزه ی
 مردوو زیندوو کردنه وه مان پی به خشی بووی، مردوو ی چه ند
 سال له وه پیش مردوو له گۆرا، بانگت لئ ده کرد به ئیزن و
 ئیراده ی ئیمه گۆری هه لده ته کاندو زیندوو ده بوو وه و
 هه لده ستایه وه.

هه روه ها {وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَنْكَ} یادی ئه وه بکه رمه وه
 که له شه ر و مه به سته ی به نو ئیسرائیلی پاراستمی و نه مه یشت
 فرسه ت لئ بینن {إِذْ جِئْتَهُم بِالْبَيِّنَاتِ} ئه و کاته ی کرای به
 پیغمبر و به به لگه و موعجزه وه هاتیه لایان و په یامی
 خۆت پی را که یانندن و به لگه ت له سه ر راستی په یامه که ت
 نشان دان، به لاه گه له که ت برپایان پی نه کردی و سه ر پیچیان
 کرد {قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ} ئه وانیه
 له گه له که ت کافر بوون و برپایان پی نه کردی، وتیان: ئه م
 دیاردانه ی عیسا ده یانو پنی سیجرو جادوو یه کی ناشکرایه،
 فری به سه ر موعجزه وه نیه، په رومردگار هه موو
 نیعمه ته کانی به شیوه ی کرداری رابوردو هینان، بۆ ئه وه ی
 نامازه بی له سه ر روودانیان.

هه روه ها {^{۱۳} وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ} یادی ئه و نیعمه ته
 بکه رمه وه که نیلهام خسته دلی چه وار ییه کانه وه {أَنْ آمِنُوا بِي
 وَبِرُسُولِي} که نیمان بینن به خودایه تی خۆم و

وتی: ته‌قوای خودا بکه‌نو له سزای بترسنو واز لهم داواکارییه بیئن که له داوا نا‌قولا‌گانی بهنی ئیسرائیلی ده‌جی که داوایان له مووسا کردو داواکه‌یان رعت کرایه‌وه، چونکه داواکه‌یان په‌لپو بیانوو بوو ئی‌ومش په‌لپو بیانوو و مه‌گرن **{إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ}** نه‌گهر ئی‌وه راست ده‌کهن له داوای نیمان پته‌ویتاندا، چونکه نه‌و جو‌ره په‌لپو بیانوو له‌گهل ئیمانی راستو پته‌ودا کونا‌بیته‌وه.

نه‌مجار حه‌واریه‌کان عوزر ده‌هیننه‌وه و هو‌ی سه‌رمکی داواکه‌یان روون ده‌کهنه‌وه **{قَالُوا لَرَبِّدَا أَنْ تَأْكُلَ مِنْهَا}** داواکردنه‌که‌مان په‌لپو بیانوو نیه به‌لکوو ده‌مانه‌وئ لی‌ی بخوین، برسیمانه و پیوستیمان به خو‌راک هه‌یه، سه‌رباره‌ی نه‌وش **{وَتَطْمِئِنُّ قُلُوبُنَا}** ده‌مانه‌وئ دلنیا بین و بروامان به هیز ببی **{وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَقْتَ}** یه‌قین و زانیاریمان بو زیاد ببی له‌سه‌ر تواناو ده‌سه‌لاتی خوداو راستی پیغه‌مبه‌رایه‌تی تو‌و هیچ گومان و دل‌ه‌راوکیمان نه‌مینئ!! چونکه زانیاریه‌ک که له ری‌گه‌ی بینینه‌و ده‌مست بکه‌وئ به هیز‌تره بو دابین کردنی مه‌به‌ست له زانیاریه‌ک که له ری‌گه‌ی به‌لگه‌وه به شی‌وه‌ی نه‌ظه‌ری په‌یدا ببی **{وَلَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ}** نه‌گهر نه‌و سفره‌و خونه‌مان بو بیته خواری ئیمه‌ دمبین به شایه‌د له‌سه‌ر نه‌و موعجیزه‌و لای نه‌و به‌نو ئیسرائیلی‌یانه‌ی که حازر نین بو‌یان باس ده‌کهن، یان نه‌و کاته ئیمه‌ شایه‌دی ده‌دمین به تا‌کو ته‌نهایی خوداو، به تواناو ده‌سه‌لاتی بی سنووری، بالادستی به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا، شایه‌تیش ده‌دمین که تو‌ش به راستی پیغه‌مبه‌ری و له خوداو ره‌وانه گراوی، به‌مه‌ش نیمانمان زیاد ده‌گا و ده‌شبیته‌ هو‌ی موسولمان بوونی خه‌لکی تر.

جا که حه‌زهرتی عیسا له نیازه‌که‌یان گه‌یشته‌و زانی مه‌به‌سته‌که‌یان په‌لپو بیانوو نیه، نه‌م نزایه‌ی له خودا کرد: که فهرمووی: **{قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ}** عیسای کو‌ری مه‌ریه‌م ده‌ستی نزا‌و پارانه‌وه‌ی به‌رز کرده‌وه فهرمووی: په‌روم‌دگار! نه‌ی نه‌و که‌سه‌ی هه‌موو ئیش و کاریکی ئیمه‌ت به ده‌سته؛ سفره‌و خوانی‌کمان له ناسمانه وه بو بنی‌ره خواری، به شی‌ومه‌یه‌ک نه‌مانه به ج‌وای خو‌یان بی‌بینن **{تَكُونُ لَنَا عِيدًا}** نه‌و رو‌ژه‌ی

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿١٣٠﴾ قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدَ مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١٣١﴾ وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ أَمَنْتَ لِلنَّاسِ فَأَخِذُْوْنِي وَأُخِي إِلَهِتَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَنَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمَ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿١٣٢﴾ قُلْتُ لَهُمْ إِلا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ عِبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مِمَّا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١٣٣﴾ إِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِن تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الْكَرِيمُ ﴿١٣٤﴾ قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّالِحِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْغُورُ الْعَظِيمُ ﴿١٣٥﴾ لِلَّهِ الْمُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٣٦﴾

سفره‌و خونه‌که‌ی تیدا دیته خواری بیته جه‌ژن و رو‌ژی شادی و خو‌شی بو ئیمه‌ی خاومن باوم‌رو خودا‌په‌رست، یان نه‌و سفره‌و خونه‌ی بیته بز‌یو نیشانه‌ی ریز‌لێنان له ئیمه‌ له رو‌ژی جه‌ژندا! **{لَاؤَلْنَا}** بیته جه‌ژن بو یه‌که‌م گرو‌هی ئیمه‌ی موسولمان بو‌وی حا‌لی حازر که نه‌م نزا‌و پارانه‌وه‌یه ده‌کهن، واته ئیمه‌ی خاومن باوم‌رو **{وَأَخِرْنَا}** هه‌روه‌ها بیته جه‌ژن بو نه‌وانه‌ی که دوا‌ی هاته‌نه‌ خواره‌وه‌ی سفره‌و خونه‌که ئیمان دینن.

هه‌ندی‌ک ده‌لێن، واته: نه‌و سفره‌و خونه‌ به‌شی هه‌موویان بکا، واته: ئاخ‌ر که‌س و ده‌کوو یه‌که‌م که‌س لی‌ی تی‌ر بخوا! **{وَايَةُ مِنْكَ}** نه‌و سفره‌و خونه‌ بکه به نیشانه‌ له‌سه‌ر راستی بانگه‌وازی‌یه‌که‌م و راستی پیغه‌مبه‌رایه‌تی‌یه‌که‌م و بیته هو‌ی شاره‌زایی بوونی هه‌ومه‌که‌م بو ری‌گه‌ی راستو خودا‌په‌رستی **{وَارْزُقْنَا}** له‌و سفره‌و خونه‌ رزق و رو‌ژیمان بده‌ری، رزق و رو‌ژیمان له شتی تریش بو دابین بکه، که بیکه‌ینه‌ غیذا و

پئیوستی به ئیزنی خودا ههیه، چوون یهکهو به موشریک حلیب دهکری.

{قَالَ سُبْحَانُكَ} دهلی: خوایه! تۆ پاک و بی عهیبی، بهرزو بی هاوهلی، تاکو تهنیاو بالادست و پهرومردگاری، کهه بهندمهیهکی و مکوو من رایه ی دهکهوی نامافوولی واکا؟! {مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ} من رایهم ناکهوی و ناگونجی بۆ من شتیک بلیم که بۆ زاتی پاکت نهشی، ناگونجی بۆ من قسهیهک بکهه که مافی کردنی نهو هسهیهه نهبی، چۆن بهندمهیهکی و مکوو من ری به خوی دها لافی خودایهتی لی بد؟! ئهمجار دهکهویته بهلکه هینانهوه لهسهه نهوهی که نهو کاره نهبووه و هرگیز بانگهوازی بۆ نهوه نهکردوو و زاتی پهرومردگار دهکاته شایهه لهسهه بی تاوانیی و بهراستهی لهو تاوانه گهوره دهلی: پهرومردگار! ئهمن هرگیز شتی وام نهگوتوو {إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ} خو نهگهر شتی وام گوتبی بیگومان تۆ زانیوته و ناگاداری، تۆ تاکو تهنیاو زاناو داناو پهرومردگاری {تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي} تۆ ههموو ناشکراو نهینیی و پهنامهکی ناو دلی من دهزانی {وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ} بهلام من نهو شتانهی له زانستی تایبهتی خووت دمیشاریهوه به هیچ جوړیک په ی بی نابهم و لئی بی ناگام، نهوهی فیرم نهکهی نابزانم، وا دهبی فیری دهم له بیرم دهجیتهوه {إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ} بیگومان تۆی پهرومردگار ههموو نهینیی و پهنامهکیهکت ناگا لییه و دهزانی چی دهبی چۆن بووه و چی لی دی!

ئهمه ولامی عیسا بوو، نهیگوت من نهووم گوتوو یان نهه گوتوو، بهلکوو زانیینی نهوهی حهواله ی زانیاری بهرفراوان و بی سنووری خودا کرد که ههموو شتیکی لی ناشکراو نوماپانه و هیچی لی ون ناب، نهوه بوو وتی: نهگهر من نهووم گوتبی نهوه تۆ دهیزانی و ناگاداری پیی، ئهمهش ئهوپهری ریز گرتن و نهدهب دهکهیهنی، ئهوپهری زهلیلی و گهردنکهچی خوی بۆ خودا دهردهبرئ!!

ئهمجار پهرومردگار قسهی عیسامان بۆ دهگپریتهوه که چی به گهلهکهی گوتوووه فهرمانی به چی پی کردوون، حهقیقهت و راستی نهوهی به گهلهکهی راگهیانندوو ناشکرای دهکاو دهفرموئ، {مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ} ئهمن

خوړاکی جهستهه مان {وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ} تۆی پهرومردگار چاکترین رزق و رۆزی دهری، رزق و رۆزی دهمی به کهسانیک مهیلت لی بی، بهبی نهندازه، گهنجینهی رحمهتت بی سنوورو فراوانه.

تیبینی نهوه دهکری: که ههزهرتی عیسا له دوعاو پارانهوهکهیدا سوودو فائیده ماددیهکانی سفره و خوانهکهی خسته دوا سوودمکانی نابینی و سووده گۆمه لایهتیبهکانی، به پیچهوانه ی داوی ههواریهکان که سووده ماددیهکانیان پیش خسته

دوعاکه ی ههزهرتی عیسا گهرا بوو {^{۱۵} قَالَ اللَّهُ إِنِّي مَنَزَلُهَا عَلَيْكُمْ} پهرومردگار واده ی به عیسا داو فهرمووی: نهو سفره و خوانه ی داوات کرد، بۆتان دهنیرمه خواری، جاریک یان چهند جاریک! واده ی خودا حهقه و تهی راسته و بهلینی خوی به جی هینا، سفره و خوانی له ناسمانهوه بۆ ناردنه خواری بهلام ئهم وادهیه مهرجیکی لهگهلا بوو فهرمووی: {فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ} ههر کهسیک له ئیوه دوا هاتنه خوارهوهی ئهم سفره و خوانه کافر بیی و پروا به تاکو تهنیا ی خودا نهکا {فَبِأَيِّ آعْدَابَةٍ عَذَابًا لَا أَعْدَابُهُ أَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ} بیگومان من سزای دهم سزایهکی ودها کهسی ترم له کافرهکانی جیهانی نهو سهردهمه بهو شیوه سزا نهداب! چونکه دوا ی بینینی نهو بهلکهیه به چاوی خوین، هیچ بریوبیانووویهکیان نامین بۆ نهوهی به کافری بمیننهوه، یان گالته به نیشانهکانی خودایهتی خودا و دهسهلات و توانای بی سنووری بکهن!!

{^{۱۶} وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ} ئهی محمدا! نهو رۆژه بۆ گهلهکمت یاس بکه، که پهرومردگار پرسیاریکی گرنگ له مهشهیدیکی ترسناکدا ئاراسته ی عیسا دهکاو دهفرموئ: ئهی عیسا ی کوپی مهریم {أَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي إِلَهَيْنِ مِن دُونِ اللَّهِ}؟ نهوه تۆ به ئادمیزادانت گوتوو من و دایکم به خودا بزاند و له جیاتی خودا ئیمه بههرستن؟ واته: له یهکتاپههستییهوه ببه موشریک و هاوهل پهیداگهر بۆ خودا و له تهک خودادا خودایهکی تر، یان چهند خودایهک قهرار بدن، جا بییان واین که نهو هاوهله سوود و زیان دهکهیهنی یان نا، بۆ خوی سهریهخو کاری پی نهنجام دهرین یان

هیچ شتیکم دمرباری بیروباومری خودا پهرستی پی نهگوتون جگه لهوی فهرمانت پی کردووم به گه یاندنی که بریتی بوو لهوی تهنیا خودا بپهرستن که پهرومردگاری منو پهرومردگاری نیوشه و منیش وکوو نیوه بهندهی بی دمهسلات و دروستکراوی نمو پهرومردگارمه! تهنیا جیاوازی من لهگه! نیوه نهومیه: خودا کردوومی به فروستادهی خوئی و بۆلای نیومی ناردووم بانگه وازیتان بکهه بۆ خودا پهرستی و بهندابهتی کردنی! **{وَكُنْتَ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتَ فِيهِمْ}** تا له ناویاندا بووم چاودیریم دهکردن و ناگام له کردار و گوفتاریان بوو، نهم دمهیشته قسهی نابهجی بکهه! همیشه داوام ئی دهکردن که قسهی حهق بلین و خوئیان له کردار و گوفتاری نابهجی بپاریزن، **{فَلَمَّا تَرَوُنَّ يُثْرِي كُنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ}** کاتیکیش منت مراندو بردمهوه بۆلای خوئی نیتر من ناگام لیان نهماوه و نازانم چییان کردووه و چییان گوتووه، تۆ بۆخوئی چاودیری کردار و گوفتاریان بوویت و ناگات له ههلس و کهوتیان بووه **{وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ}** تۆ بهسهر ههموو شتیکیدا ناگاداری و هیچت ئی گوم نابئی، ناگات لییه و شاهیدی.

{١١٨} إِنْ تَعْلَمُهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ} ههموو شتیکی بهدمست خوئیته، نهگهر لهسهر تاوانه که یان سزایان بدهی نهوه دادپهرومری خوئیته و نهوان بهندهی خوئیته. **{وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الْحَكِيمُ}** خوئیته که لهگه! نهومشدا که موشریک و تاوانبارن لییان خوئی ببی، نهوه دمهسلات و صهلاحیهتی خوئیته و کهس رایهی ناکهوی رمخنهت ئی بگری، تۆ بههیز و خاومن تواناو دمهسلاتی، دمتوانی پاداش یان سزایان بۆ دمست نیشان بکهی، حهکیم و دانای ههرچی بکهی حیکمهته و له حیئی خویدایه و کاری بی رئی و جی ناکه!

{١١٩} قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ} جهماومری هورئان خوئیان وشه (یوم) یان به (مضمومی) خوئیتهوه لهسهر نهم شیوه خوئیته و میه مانای نایهته که بهم جوژه دمبی: پهرومردگار له کۆتایی پرسیار و وهلامه کهدا فهرمووی: نهمرۆ نمو رۆزمیه که راستگۆیان سوود له راستگۆیی خوئیان دمبین، راستگۆیی له بیروباومردا، راستگۆیی له شایه ددانیا، راستگۆیی له قسه و ههلس و کهوتیا، نیامی

نافیع وشه (یوم) ی به (مهمنصوبی) خوئیتهوه، نهوکاته مانای نایهته که بهم جوژه دمبی: پهرومردگار فهرمووی: نهودی که عیسا گوتی: له رۆژیک دایه: که راستگۆیان سوود له راستیهکانیان دمبین. نهمجار پهرومردگار شیوه و جوژی نمو سووده دیاری دهکا و دمهفرموی: **{لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ}** بۆ نمو راستگۆیان ههیه باخ و سهیرانگای بهههشت که به ژیر دارهکانیا، جوگه و جوبار دهکشین، ژیا نیان تیدا خوشرت دمبی! **{خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا}** ههتا ههتایه نمو بهههشتهدا دهمیننهوه و پیرای نمو لهزمت و خویشیه جهسته ییانه **{رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ}** پهرومردگاریش لیان رازییه، نهوانیش رازین نمو پاداشتهی پهرومردگاریان، نهمهش لهزمتیکی گیانیه و خوئبهختی و کامه رانییهکی وههایه که به نووسین و گوتن پیناسه ناکرین و ههر خودا بۆخوئی دهمانی جهند دلوخوئکه رمن و فهرح بهخشن به دل و دهر وون، چ به مرار گهیشتن و ناوات بهدیتهانی که! بۆیه پهرومردگار دمهفرموی: **{ذَلِكَ الْقَرُورُ الْعَظِيمُ}** ناهه و خوئی و لهزمت و به مرار گهیشتن به مرار گهیشتن مهزن و گه ورمیه و نهوپهیری خوئبهختی و کامه رانییه! چونکه رزگار بوون له دۆزهخ و دوور کهوتنهوه لی نهوپهیری به مرار گهیشتن و خوئبهختیه، خوئی و لهزمت جهسته یی و گیانیهکانی ناو بهههشتیش سهربار!!

نهمجار پهرومردگار شتیکی دینیته پیشهوه که زۆر گونجاوه لهگه! ئیدیعی مهسیحیهکان که به خودا زانیی عیسا به تا به شیومیهکی نا راسته و خو بهرپهرچی ئیدیعا که یان بداتهوه، نهومتا له کۆتایی باسه کهداو له دواوای مهشهده سامناک و ترسناکه کهدا جاری دمهسلاتداری و خاومنیتهی خودا ههلهداو دمهفرموی: **{لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ}** ههر بۆ خودایه خاومنیتهی ناسمانهکان و زموی **{وَمَا فِيهِنَّ}** نمو شت و ههشاماتهی تیا یاندا به ههمووی دروست کراو و موکی خودان نهک هی عیسا یان پهکیکی تر **{وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ}** خودای بالادهمست تواناو دمهسلاتی بهسهر ههموو شتیکی ههیه ههر شتیکیش خودا دمهسلاتی بهسهردا ههبی دروستکراوی نهوه به ویست و نیرادهی نمو هاتوته کایهوه، پهکیکیش لهو بهنده و دروستکراوانه عیسا و مهریه می

دایکبیهتی؛ ئەدی ئیوهی مهسیحی چۆن ئیدیعیای خودایهتیا
بۆ دهکهن و دهیانبهنه پله و پایهی خودایهتیهوه؟ چۆن ئەو
مافه به خۆتان دهمن ئەم دستدریزییه له خودا بکهن؟

کوتایی سورەتی المائدة



سورەتی (الانعام)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

{الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ} هه‌موو جو‌ره
ستایشێک به هه‌موو زوبانی‌ک و له هه‌موو کات و شوێنێکدا بۆ
په‌رومردگاری تاک و ته‌نیا‌یه، بۆ به‌دهینه‌ری ناسانه‌کان و
زه‌وییه، هه‌ر ئەو شیاوی سوپاس و ستایشه، چونکه به‌خشش و
نیعمه‌ته‌کانی به‌سه‌ر ئاده‌میزادا زۆرو هه‌مه‌ جو‌رن، یه‌کی‌ک
له‌و نیعمه‌ته‌کانه‌ دروستکردنی ناسانه‌کانه، که ئەو هه‌موو
ئه‌ستیره‌ کاکه‌شانه‌و مانگ و رۆژی تێدان که بۆمان بوون به
چراو رووناکی، هۆی گه‌شه‌و نه‌شوو‌ن‌مای ئاده‌میزاد و ئازەل و
روومکن، هه‌روه‌ها بۆشایی فراوان که برێکی هه‌وای تێدا‌یه‌و
دریژه، پێدەری ژیا‌نه، هه‌روه‌ها مادده‌ی ئه‌ثیر که هۆی
گواستنه‌وه‌ی ده‌نگه‌ له‌ شوێنێکه‌وه‌ بۆ شوێنێکی تر، هه‌روه‌ها
برێ له‌ نیعمه‌ته‌کانی یه‌زدان، هه‌بوونی زه‌وییه؛ که قه‌رارگای
مه‌خلوقاته‌و سه‌رچاوه‌ی رزق و رۆژییه، هه‌موو ئەم بوونه‌ومه‌
بۆ به‌رژه‌ومندی ئاده‌میزاده‌و له‌ خزمه‌تی ئینساندا‌یه، {وَجَعَلَ
الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ} هه‌روه‌ها تاریکی و رووناکی دروست کردووه،
شه‌و و رۆژی داهیناوه‌ بۆ ئەوه‌ی به‌نده‌مکانی سوودیان ئی
ومر بگرن، شه‌و بۆ چه‌سانه‌وه‌و نووستن و رۆژ بۆ هه‌ول‌دان و
کو‌ششکردن و ده‌سته‌به‌رکردنی بژی‌و پێدا‌ویستی ژیا‌ن.

{ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ} واته: ئەمجار ئەوانه‌ی کافرو
هاوبه‌ش په‌یدا‌کهرن و ئینکاری نیعمه‌ته‌کانی خودای گردکار
ده‌کهن و هاوبه‌ش بۆ خودا دادنه‌ن! شتی تر ده‌کهن به
هاوشانی په‌رومردگار و دیه‌رستن، هاواری ئی ده‌کهن بۆ دابین
کردنی پێ‌ویسته‌یه‌کانیان، دا‌وای دوور‌خستنه‌وه‌ی زه‌مر و
زیا‌ن و هی‌ناتی خێرو‌بێر له‌ خودا درۆزنا‌نه‌ ده‌کهن! له

سورة الانعام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ
وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ۝۱ هُوَ الَّذِي
خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ
تَعْمُرُونَ ۝۲ وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ
وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ ۝۳ وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِهِ
عَدَاوَةٌ بَيْنَهُمْ لَا كَانُوا عَنْهَا مُعْمِئِينَ ۝۴ فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ
لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ۝۵ أَلَمْ
رَوَوْا كَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ
نُمَكِّنْ لَهُمْ وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِطْرًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ
تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأْنَا مِنْ عَدِهِمْ قَرْنًا
آخَرِينَ ۝۶ وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ
لَقَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا أَسْخَرٌ مُّؤْمِنِينَ ۝۷ وَقَالُوا لَوْلَا أَنْزَلْ
عَلَيْهِ مَلَكٌ وَلَوْ أَنْزَلْنَا مَلَكًا لَفُضِيَ الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يَنْظُرُونَ ۝۸

کاتی‌کدا ئەم خودا درۆزنا‌نه‌ ناتوانن بۆ خودی خۆیان سوودیان
هه‌بن، پێیان ناکرێ زیا‌ن له‌ خۆیان دوور بخه‌نه‌وه‌ چ جایی بۆ
خه‌لکی تر! ئەمجار په‌رومردگار رووی خیطاب ده‌کاته
هاوبه‌ش په‌یدا‌کهران؛ ئەوانه‌ی هاوشانیان بۆ په‌رومردگار
داناوه، به‌لگه‌یان بۆ دینیتیه‌وه‌ له‌سه‌ر تاک و ته‌نیا‌یی خۆی و
زیندو‌بوونه‌وه‌ی رۆژی قیامه‌ت و ده‌فه‌رمو‌ی: {هُوَ الَّذِي
خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ} په‌رومردگار خودایه‌کی وه‌ایه‌ ئیوه‌ی له‌ گل
دروست کردووه، واته: باوکی ئیوه‌ که ئاده‌مه‌و هه‌موو
رمگه‌زی ئاده‌میزاد له‌ ئەو که‌وتۆته‌وه‌ له‌ گل دروستمان
کردووه، دا‌وایی نه‌وه‌ی زۆری ئی که‌وتۆته‌وه‌و هه‌موو کون و
قوو‌ژبێکی زه‌وییان گرتۆته‌وه‌.

{ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا} پاشان ته‌مه‌نی ژیا‌نی ئاده‌میزادی ده‌ست‌نیشان
کردووه، له‌ رۆژی له‌ دایک‌بوونه‌وه‌ تا رۆژی مردنی، {وَأَجَلٌ
مُّسَمًّى عِنْدَهُ} ته‌مه‌ن و ما‌وه‌ی به‌رقه‌ره‌رار‌بوونی ژیا‌نی هه‌موو
ئاده‌میزادێک لای خودا خۆیه‌تی، ئەم ته‌مه‌نه‌ ناو‌براه‌و له

زیندوبووننه‌وه‌ی ناو گۆږموه د‌مست پئ د‌مکا، تا رۆزى زیندوبووننه‌وه‌ی قیامت، ژيانى ئەم ماومیه پئی ده‌ئین: ژيانى به‌رزەخیی.

ئیب‌نو عەبباس و موحاهید ده‌ئین: مانای **{قَضَىٰ أَجَلًا}** واتە: تەمەنى ژيانى دونیا، کە بە مردن کۆتایی دئ **{وَأَجَلَ مُّسْمًى}** تەمەنى ژيانى قیامتە. واتە: نایەتەکە نامازە بۆ ئەوه د‌مکا کە پەرورم‌دگار دوو جۆر ئەجەل بۆ بە‌ندەکانى دان‌اوه، ئەجەلێک بۆ ژيانى هەموو کەسێک کە بە مردن کۆتایی دئ، ئەجەلێکیش دواى مردنى دونیا د‌مست پئ د‌مکا کە بە زیندوبووننه‌وه د‌مست پئ د‌مکا!

{ثُمَّ أَنْتُمْ تُمْتَرُونَ} کەچى ئیوه ئەى کۆمەلێ کافرو هابەشەپیداکەران؛ د‌مک‌هونە شک و گومان‌ه‌وه و پ‌رواتان بە زیندوبووننه‌وه نیه، پ‌یتان وایە ژيان تەن‌ها بریتییە لە ژيانى دونیا و بەس، پاش لە دنیا د‌مرچوون ئیتر ژيانى تر نیه؟

{وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَاوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ} ئەو پەرورم‌دگارە کە ناوی **{اللَّهُ}** یە هەر ئەو خودایە و شایانى پەرستنه‌ لە ئاسمانەکان و زەویدا و ناسراوه بە خودایەتی و هەرچى لە ئاسمانەکان و زەویدا هەیه گەردنکەچى فەرمان و د‌مسه‌لاتى ئەو خودایەیه: کە ناوی **{اللَّهُ}** یە... لە ر‌ووی خۆشە‌ویستی و ئی ترسانه‌وه — جگە لە کافران و بێ باوم‌رانی نادە‌میزاد و جنۆکە — هەموو شتێک و هەموو کەسێک دەپەرستن و بە‌ندایەتی ده‌کەن!

{يَعْلَمُ سِرُّكُمْ وَجَهْرُكُمْ} شتى نه‌ئینی و ئاشکراتان وەکوو یەک د‌مزانی، لە زانستی خودادا پە‌نامە‌کی و نو‌مایان چوون یەکە، بە‌سەر هەموو شتێکدا بە تە‌واوی ئاگادارە، ه‌یچى ئی گوم نیه، هەرچى پە‌نامە‌کی و شار‌دراوه‌ی ئاسمانەکان و زەوى هەیه لە ژێر تیشکی زانستی ئە‌ودا ئاشکرا و نو‌مایانە! **{وَيَعْلَمُ مَا تُكْسِبُونَ}** هەر کردار و گو‌فتاریک ئە‌نجامی د‌ه‌دن، چاک و خراپ و خێرو شەڕ، کە‌م و زۆر خودا پئی د‌مزانی و ئاشکرا و عەیانە لای، پاداش و سزاتان لە‌سەریان د‌م‌داتە‌وه!

{وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ} ئەى پی‌غە‌م‌بەر! بزانه ئەو مو‌شریکانه هەر نیشانه‌یه‌کی خودایان بووبێ و بە‌لگە‌بێ لە‌سەر راستی پە‌یامت و پی‌غە‌م‌برایەتی تۆ ب‌سە‌لمێنی، ئە‌وان پ‌شتی ئی هە‌ل‌ده‌کەن و تیی

ناه‌ک‌رن، ئە‌وان هەرگیز بیر لە قورئان ناکە‌نه‌وه و لێى ورد ناب‌نه‌وه، ئەو قورئانه‌ی لە پەرورم‌دگاریان‌ه‌وه بۆیان ن‌ی‌ردراوه، ه‌یچ بیر لە در‌وستکراوی د‌مستکردی ئەو خودایە ناکە‌نه‌وه، کە پەرورم‌ده‌ی کردوون، لە کاتى ز‌م‌بوونی و بە‌ه‌یزیدا بزۆی پئ دا‌ون، نازو ن‌ی‌عمە‌تى بە‌سە‌را ر‌شتوون، ئاسمان و زەوى بۆ رام کردوون و سو‌ودى ئی و‌م‌رده‌گ‌رن، لە خودی خۆیاندا و لە ئاسمان و زەویدا بە‌لگە‌ی چە‌سپ‌نەر هەن، لە‌سەر د‌مست ر‌ه‌نگ‌ینیی و کار‌سازى خودا، کە‌چى ئە‌وان لە ئاست هە‌بوونی ئەم هە‌موو بە‌لگە‌و دە‌ل‌یلانە‌دا جاوى خۆیان د‌م‌ق‌ون‌ج‌ین و گو‌یى خۆیان د‌م‌خ‌ا‌خ‌ن و پ‌شتی ئی هە‌ل‌ده‌کەن، تە‌نانە‌ت گ‌ال‌تە‌شیان پئ دئ و بە‌لا‌ق‌رتی و گ‌ال‌تە‌بازییە‌وه ر‌و‌ویان ئی و‌م‌رده‌گ‌یرن.

{فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ} هۆى ئەو ر‌وو و‌م‌رگ‌یران و پ‌شت هە‌ل‌ک‌ردنه‌شیان لە نایەتەکانى خودا بە دۆ‌رخ‌ستنه‌وه‌ی ئەو نایینه‌ حە‌ق و راستیە کە سە‌ردارى پی‌غە‌م‌بە‌ران بۆى ه‌ین‌اون ئە‌و‌یش نایینی پاک و خا‌و‌ینی ئی‌سلامە! ئە‌م‌جار پەرورم‌دگار لە‌سەر ئەو پ‌شت هە‌ل‌ک‌ردن و ر‌وو و‌م‌رگ‌یرانه‌یان هە‌م‌ر‌شه‌ی توندیان ئا‌را‌سته د‌م‌کا و د‌م‌فە‌رم‌وئ: **{فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ}** د‌ن‌یاب‌ین ئە‌وم‌یان بە‌سەر‌م‌وه نا‌چێ، ئە‌وه‌د‌و‌وا هە‌والی ئەو بە درۆ‌خ‌ستنه‌وم‌یان د‌مزانی و ئاکامى ئەو هە‌ل‌و‌ی‌سته ناد‌روسته‌یان و ر‌وو و‌م‌رگ‌یران و گ‌ال‌تە‌کردنه‌یان تووش د‌م‌ب‌یتە‌وه بە گوشتن و ف‌ر‌اندن و د‌مر‌کردن لە ول‌ات تۆ‌ل‌ه‌یان ئی د‌م‌س‌ین‌در‌یتە‌وه!

{أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ لَمْ كُنْ لَكُمْ} نایا ئەو بە‌درۆ‌خ‌ه‌رم‌وانه‌ی نایینی ئی‌سلام، ئەو ر‌وو و‌م‌رگ‌یرانه‌ لە قورئان و موع‌ج‌یزەکانى پی‌غە‌م‌بەر (ص‌ل‌ی الل‌ه‌ علی‌ه و‌س‌ل‌م)، نە‌یان‌ب‌ی‌ست‌و‌وه و نە‌یان‌زان‌ی‌وه ئی‌مه‌ چە‌ند گە‌ل و نە‌تە‌وه‌مان لە پ‌یش ئە‌وان بە ه‌ی‌لاک برد‌و‌وه، چە‌ندان گە‌ل و نە‌تە‌وه‌ی وە‌کوو گە‌ل ع‌ادو ئە‌م‌ودو گە‌ل ف‌یر‌عه‌ون و گە‌ل (ل‌و‌وط) مان بە‌ف‌ه‌تارە دا‌وه و لە ب‌ی‌خ د‌م‌رمان ه‌ین‌اون، ئە‌وانه‌ی پی‌غە‌م‌بە‌رانى خۆیان بە درۆ‌خ‌ستنه‌وه، هەرچە‌نده ئە‌وانه ه‌یزو توانامان پئ دابوون، ر‌زق و رۆ‌ژیمان پئ دابوون، د‌م‌سه‌لات و فەرمان‌پ‌رو‌اییمان پئ بە‌خ‌ش‌ی‌بوون بە جۆ‌رێک کە

ئەو دەسلەتاتو چەسپان لە زەمیدادو رزقو رۆژییەممان نەداوە

بە ئێوەی هاوچەرخی پیغمەمبەری ئیسلام!

{وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَارًا} ئاسمانمان بۆ رام کردن بۆ

ئەووی بە گوێرە پێویست بارانیان بۆ ببارینئ {وَجَعَلْنَا

الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ} جۆگەو جۆبارمان بە ژێر

نیشتەمەنیەکانیاندا دەرپۆیاند، واتە ئەوان لە کافرەکانی

قورەیش ساماندارتر بوون، بارانیان بۆ دەباری بە شیومیەکی

رێک و پێک، جۆگەو جۆبار بە ژێر خانووکانیاندا دەکشان!

ژیانیکی بەختەومرو کامەرانیان هەبوو! بەلام کە کوفرانیان

بەرامبەر نیعمەتەکانی خودا کردو تاوانیان ئەنجام دان،

پیغمەمبەرەکانیان بە درۆخستەو {فَأَمَلْنَاكُمْ بَدُلِهِمْ}

بەهۆی ئەو تاوانانەیانەو لە ناومان بردن، تەفرو تونامان

کردن و لە بیخمان دەرھێنان! {وَأَنشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ}

دوای ئەوان نەتەوومیەکی ترمان ھێنا بە گوێرە ژیانەو،

چینیکی ترمان خستەسەر زەوی و ئەرکی ئاوەدان

کردنەومان خستە ئەستۆ، بۆ ئەووی زەوی ئاوەدان

بکەنەو سوپاسی پەروردگار بکەن!

{وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قُرْطَاسٍ فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ لَقَالَ الَّذِينَ

كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ}. ئەگەر بمانناردایە بۆسەر تۆ

پەراوێک لە کاغەزدا بۆ خوێان دەستیان ئی بدایە، کافرە بی

برواکان دەیانگوت: ئەمە جگە لە سێحرو جادو هیچی تر نیە.

{وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ} واتە، کافرەکان پێشنیاری

ئەو میان کرد، وتیان: بۆ فریشتە نانێرددرێتە سەری؟ ئەگەر

(محمد) راست دەکا پیغمەمبەرە بۆ فریشتە لەگەڵدا نییە!

پشتگیری بکاو یارمەتی بدە؟ وەکوو ئەوە بلێی و

تێگەشتبوون کە پیغمەمبەرایەتی و ئادەمیزادی پێکەو

ناگونج!! دەشیانزانی کە پیغمەمبەر (دروودی خۆی لەسەر

بی) ئادەمیزادە، ئیتر نەدەجوووە عەقڵیانەو پیغمەمبەر

ئادەمیزاد بی.

{وَلَوْ أَنزَلْنَا مَلَكًا لَّقُضِيَ الْأَمْرُ لَمْ لَا يَنْظُرُونَ} ئەگەر بەگوێرە

پێشنیاری ئەوان فریشتەمان بناردایە خوارو سەرپێچییان

بکردایە یەكسەر بریاری لەناوچونیانمان دەدان و مۆلتەمان

نەدەمان بۆ ماومیەك و بە کالەخۆ موسولمان بوونایە، بەلکوو

یەكسەر لەخوداوە سزایان بۆ دەهات.

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِ مَا

يَلْبَسُونَ ① وَلَقَدْ أَسْتَهْزِئُ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ

بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ②

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ أَنْظِرُوا كَيْفَ كَانَ عَنَقِبَةُ

الْمُكَذِّبِينَ ③ قُلْ لِمَنْ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ لِلَّهِ

كُتِبَ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةُ لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْاِيقَمَةِ

لَا رَيْبَ فِيهِ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

④ وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي الْآلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

⑤ قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ اتَّخَذُ رِبًّا فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُعَلِّمُ

وَلَا يُعَلِّمُ قُلْ إِنِّي أَرَأْتُ أَنْ آكُونَ أَوَّلَ مَنْ أُنشَأَ وَلَا

تَكُونَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ⑥ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ

رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ⑦ مَنْ يُضَرَفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ

رَحِمَهُ وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَمِيمُ ⑧ وَإِنْ يَمَسَّكَ اللَّهُ يَضْرِبْ

فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يَمَسَّكَ يَخْصِفْهُ عَنْ قُلُوبِ

قَدِيرٍ ⑨ وَهُوَ الْغَاثُ فَوقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ⑩

① {وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا} ئەگەر لەتەك ئادەمیزاد

سرووشتدا فریشتەمان بناردایەتە خوارو، دەبوایە ئەو

فریشتەییەش لەشیوەی ئادەمیزادا بووایە تا بیاننوانیایە

ناخاوتنی لەگەڵدا بکەن و شتی لێوە فێرببن، ئیتر ئەوکاتەش

دەکووتنە هەمان سەر ئی تێکچوون و سەر ئی شیواوییهو،

چونکە ئەویش لەشیوەو روخساری ئادەمیزادا دەبوو پێی

دەگوتن: من رهوانه کراوی خودام بۆ لای ئێوە، وەکوو چۆن

ئێستا پیغمەمبەر (محمد) (دروودی خۆی لەسەر بی) پێتان

دەن: ئێووش دەتانگوت ئێمە داوای پیغمەمبەری فریشتەمان

کردووە ئەمە ئادەمییه!

واتە: ئامانجەکیان نەدەهاتە دی، چونکە ئەگەر فریشتەکە

لەشیوەی خۆیدا بووایە، ئەوان نەیاندمتوانی ببیین، ئەگەر

لەشیوەی پیاویشدا بووایە ئەوکاتە دەیانگوت تۆ فریشتەنی و

ئادەمیزادی کەوابوو هەمان هەلۆیستی ئێستایان دمناندهو!

{وَلَلْبَاسُ عَلَيْهِمْ مَّا يَلْبِسُونَ} دهمانکرده گری کوپرمکه و چاوبهست لهسهریان و لیمان دهمیانندن نهومی بوخویان لهخویان شیواندوهو و کردوویانه بهگری کوپرمکه و بهلپ و بیانوو! واته ههمان بهزمکهی خویان دهماتهوه کایهوه و دهمانگوت؛ ئیمه داوی فریشتهمان کردوو، نهمهی بۆمان نیردراوه ئادهمیزاده!!؟

بهکورتی داواکردنی هاتنی فریشته به نهکی پیغمبهرایهتی بهلپ و بیانوویهکی نابهجیه، لهبهر دوو هو؛ یهکهه؛ نهگهر فریشته بنیترین یهکسهر ئیمانی پی نههینن هیچ مؤلتهیان نادمین دستبهجی لهناویان دهمهین.

دووه؛ نهگهر لهقهرزی مهالدا لهناویان نههین نهو فریشتهیهی به نهکی پیغمبهرایهتی دهمینترین دمی لهشیوه و روخساری ئادهمیزادا پی و نیتر پهلهکهیان ههر دهمایهوه و دهمکوت نهدهکران..

پیغمبهر (دروودی خوی لهسهر پی) به بیستنی نه داوا نابهجیهیان زۆر دلتهنگ بوو، نیتر پهرومردگار نه دوو نایهتهی دواپی نارد خوارئ، بۆ دلدانهوهی پیغمبهر و سووگکردنی نهو نیش و نازارانیهی له کافرمانهوه پیی دمکهیشتن... وپرای دلدانهوهکesh وادهو بهلئینیشی تیدایه بۆ موسولمانان به سهکرههوتن و بهختهومری دونیاو قیامهت و دهمهرموی؛ {^{۱۰}وَلَقَدْ اسْتَهْزَئَ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ} سویند به زاتی خودا بنگومان زۆر گالتهو لاهرتئ کراوه بهو پیغمبهرانهی پیش تۆ، گهل و نهتهوه پیشینهکانیش وکوو نهتهوهکهی تۆ گالتهیان به پیغمبهرمانیان کردوو؛ نهمه داب و نه ریتی ههمو گهل و نهتهوهیهک بوو که پیغمبهریان بۆ نیردراوه، به درویان خستوتهوه و گالتهیان پی کردوون، دژی بانگهوازی حهق و پهکتابهرستی و مستاون، نهو ههلویستی دژ به حهق و مستانه تایبعت نیه به کافرمانی هورمیشهوه؛ بهلام با نهوان و ههمو کهسیکی وکوو نهوان باش بزائن که نهو گالته کردن و پهلهپ گرتهیان بۆ سهر ناجی و هک بهرزهکی بانان بۆی دمرناچن؛ چونکه گله پیشینهکان سهرپیچی کردنیان بۆ سهر نهجوو، بهلکوو {فَخَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤْنَ} دهموری نهو کافرانیهی دا که گالتهو لاهرتیان به پیغمبهرمانیان دمکرد، نهو سزاو تۆلهیهی که

گالتهیان پی دمهات، سزاو عهزایی پی ئامانی خودا دهموری دان و تیکیهوه پیچان و بهرو توونی نهمان گلوری کردنهوه و له ناوی بردن، نهو سزاو تۆلهیهی پیغمبهرمان ههرشهیان پی له گهل و نهتهوهکانیان کرد که نهگهر برپا نههینن له ناو دهچن، نهوانیش گالتهیان پی دمهات، هاته سهریان و دهموری دان و له ناوی بردن! یان سزاو تۆلهی برپا نهکردنیان بهو شته ههق و راستانهی که پیغمبهرمانیان پییان راگهیاندن و گالتهکردنیان به پیغمبهرمان دهموری دان و تیکی شکاندن و له ناوی بردن!

{^{۱۱}قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ}

ئهی محمدا! به موشریکهکان بلی؛ بهوانه بلی؛ که ئینکاری راستی نهو پهپامیهی تۆ دهکهن، بلی ده برۆن گهشت و گوزار بکهن و بهگری پی به ناو شوینهوازی نهو گهل و نهتهوانیهی که له پیش ئیوهدا له زهویدا جیگرمان کردبوون و هیزو توانا و دهمهلاتی ماددی زۆرمان پی دابوون؛ نهجار له کاتی گهران و هاتووچۆتاندا ورد بینهوه له شوینهوارو پاشماوهی نهو نهتهوانیهی کهوا بهر سزای خودا کهوتوون و به هیلک چوون، تیپفکر نهوان چییان بهسهر هاتوووه سهرمنجامیان به چی کهیشتوو، سهپری شوینهوازی نهتهوهی فیرعهون و نهتهوهی لوط و هی تریش بکهن، برپوان و بهند و مربرگن، بترسن لهوهی ئیومش بهدمردی نهوان بچن، خۆتان بهپاریزن لهو بهدبهختی و چارمهرشییهی که تووشی نهوان هاتوووه، نهوه جگه له سزای قیامهت و سووتاندنیان به ئاگری دۆزهخ؛ ههرومهها برپوان چۆن یهزدان پیغمبهرمان و بهنده موسولمانهکانی بهسهر موشریک و بتپهرستهکاندا زال کردوو خوداپهرستانی له مهینهتی رزگاری کردن.

{^{۱۲}قُلْ لِّسَنِي مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ} ئهی محمدا! ئهی

فروستاده! بهو موشریکهانی نهتهوهکمت بلی؛ نهو ئاسمانانهو نهو زهوییهو نهوهی تیاندایه هی کییه؟ کی خولقاندوونی؟ کی ههلسورپنهرو راگرو خاومنیانه؟ نهو بوونهومره هی کییهو کی خاومنیهتی؟

{قُلْ لِلَّهِ} ئهی محمدا! بلی؛ ئاسمانهکان و زهوی و ههرچی تیاندایه و ههمو بوونهومر هی خودایه و نهو راگرو ههلسورپنهرو بهدیپهنه ریمته! نهو وهلامه له حیاتی

خۆيان قەرز بىكەن و خاۋەن كەسايەتى و بىر و باۋمىرى خۆيان نىن! ئەوان ھەرگىز ئيمان ناھىتىن! بەگورتى سەرگەوتەن و بەمراز گەيىشتەن لەدۇنيا و قىيامەتدا بەبى زانستى راست و ۋەرى بەرزو ھەلئەز بۆ كارگەردن بەگۈيرە زانىيارىيەگە دەستەبەر نابى! كەسەك يەككى لەم دوو رەۋىشتە سەرگەيەي لەدەست بىچەن، خۆشى بەخەسار داۋە مالى خۆى ويران كىردۈۋە كەسايەتى خۆى لەدەست داۋە، ھۆى خەسارەت مەندىيەگەيان ئەۋمىيە: كە ئيمان ناھىتىن بىرۋا بە زىندوبوۋنەۋە لىكۆلىنەۋە حىساب و كىتاب ناكەن، ترسى سزاي ئەو رۆزىميان نىيە!! {^{۱۳} وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ} ھەرۋەھا ھەر بۆ خۇدايە ھەرچى لە شەۋو رۆزدا ئارام دەگىرى و خۇ ھەشاردەدا، پەرۋەردگار ھەموو شەيخ دەبىستى و پىي دەزانى! ھەرشتەك شىۋى بىستى بى ئەو دەبىستى! گۈيى لەدەنگى قاچى مېروولەيە كە بەشەو بەسەر بەردى لوس دا تى دەپەر، ئاگى لەھەموو جۈۋلەو خەشپە و ھاتۇچۈيەگەيتى، بەپىچەۋانەي بىسەرى ترمە كە ناتوانى گۈيى لەدەنگى نەزىم بى و دەنگى گەۋرەش كەرى دەكا و سىستەمى بىستى تىك دەدا زانا و ئاگادارى ھەموو شەيخە، ھىچ شەيخ نىيە لەژىر زانستى ئەو دەرجى ئاگى لەھەموو ھەست و نەستىكى بەندەكانىيەتى و ھەموو جەو جۈۋلەيەكان كۆنترۆل دەكا!

{^{۱۴} قُلْ أَغْيَرَ اللَّهُ وَجْهًا} ئەي (مەھمەد)! پىيان بلى: ئايا دەشى جگە لەخۇداي مەزەن كەسەككى تر بىكەم بە ۋەلى سەرپەرشتىارى خۇم؟؟ واتە: بلى: مەن جگە لەخۇدا كەسەككى تر ناكەم بە پىشتىۋان و سەرپەرشتىار و سوۋم پى بگەيەننى يا زىانم ئى دوورخاتەۋە! جگە لەزاتى مەزەن كەسەككى تر شىۋى ئەۋە نىيە: بىگومان زاتى بىچۈۋ {فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ} بەدەيىنەرى ئاسمانەكان و زەۋىيە، لە نەبۈۋە ھىناۋىيە وجود و رەخساندۋىنى، ئاسمانەكان و زەۋى يەكپارچە بوۋن، كۈتەلەيەكى دوۋكەلى بوۋن، پەرۋەردگار لىكى جىاگەندەۋە.

{وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ} رزق و رۆزىي ئەدا بە گىانلەبەرەن و بىرۋىيەن دەداتى و بۆخۇ پىۋىستى بە رزق و رۆزىي كەس نىيە و موحتاجى ھىچ شەيخ نىيە! ھەموو بەندەكان

كافەرەكان دەدەيتەۋە، چۈنكە ئەۋان بۆخۇيان دان بەۋەدا دەننىن يان لەم رۈۋەۋىيە: كە تىيان بگەيەننى! كە ھەر ئەۋ جۆرە ۋەلامە راستەۋ، پىۋىستە ددان بەۋەدا بىننى كە ھەموو بوۋنەۋەر مۈلكى خۇدايە! ھىچ خىلاۋ و راجىيەك نىيە لە نىۋان مەن و نىۋەدا ناتوانن رايەكى تر بىننە كايەۋە كەسەككى تر بىكەنە خاۋىنى بوۋنەۋەر! خاۋەن دەسەلات و قەرىمان رەۋا ھەر خۇيەتى، خۆى خاۋىنى ھەموو شەيخە، ھەموو شەيخ بەدەست خۇيەتى، خۇدايەكى ۋەھايە {كُتِبَ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةُ} لەسەر خۆى پىۋىست كىردۈۋە بەرامبەر بەندەكانى خاۋەن رەھىم و بەزمىي بى! بەگۈيرە رەھىم و شەفەقەتى خۆى حىساب لەگەل بەندەكانى بكا.

{لَجَمْعَتُكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ} ئەم رەستىيە ۋەلامە بۆ پەرسىيەكى مەزەندە كراۋ، واتە: ۋى دەجى كە قەرمۈۋى: {كُتِبَ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةُ} پەرسىيە كىرى بلىن: ئەم رەھىم و بەزمىيە جىيە؟ ئەۋىش قەرمۈۋى: بەشەك لە رەھىم و بەزمىي پەرۋەردگار بۆ بەندەكانى ئەۋمىيە: لە رۆزى قىيامەتدا زىندۋوتان دەكاتەۋە كۆتان دەكاتەۋە، بۆ لىكۆلىنەۋە پاداش و سزا، كۆكردنەۋەتەن لەو رۆزدا بۆ حىساب و لىكۆلىنەۋە سزا و پاداش ۋەرگرتنەۋە شەيخى ھەمىيە ھىچ شەك و گۈمانى تىدا نىيە. خۇ ئەگەر ترسى سزاي ئەو رۆزە نەبى سەرزەۋى پەردەبى لە ئاشۋوب و خراپەكارى، ياساى كۆمەلەيەتى تىك دەجى، بەھىز زەبۈۋن دەخۋا ھىچ شەيخ نابى دەستى زۆردار بگىرى، سەرزەۋى دەبىتە جەنگەلستان! ئەم سەرزەۋىشتە ۋەلەۋە يادخستەۋىيە لەناۋ ئەۋانەي كە رۆزى قىيامەت كۆدەگىرەۋە بەتايبەتى ئاراستەي {الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ} و ئەۋانە دەگىرى كە سىۋىتى خۇيان تىكداۋە پەنجەرە دىدەۋانى ھىدايەتەن لەسەر خۇيان پىۋە داۋە، پەيۋە ھىچ جۆرە ھىدايەتەك ناكەن، چۈنكە ئەۋان لەبەرئەۋى لەدۇنيادا سەريان لەخۇيان تىكداۋە خۇيان بەفەرۋ داۋە، ئىمانىيان بەرۋزى قىيامەت نىيە و بەراستى نازانن، ئەۋان كەم بىرەدەكەنەۋە كەم ھەۋلى بەلگە ھىنانەۋە دەدەن لەسەر بىنەما سەرگەيەكانى ئىسلام، ئەگەر ھەۋلىش بىدەن ناكەنە نامانچ، چۈنكە بەھۋى زەبۈۋنى وىست و ئىرادىيان خۇ لەبەرەدەم لۆمەي لۆمەكاران ناگىرەن ناتوانن راي

پیوستیان به رزق و رؤیای خودا همیه، پیوسته هموویان بهرستش و بهندایهتی بؤ نهنجام بدن.

{قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ} پییان بلئ: من لهخودای زاناو داناو بهرهم و بالا دستهوه فرمانم پیکراوه: که لئناو ئهم نهتهوهدا یهکه م کهسیم، که گهردن کهچ بم بؤ فرمانی یهزدان، بؤ همموو کاریکی باش و پهسهند پیشهنگو سهردهسته بم، همرشتیک بانگهوازی بؤ بکه م بؤخوم یهکه م کهس بم بروای پی بینم و لهپیناویا تیکؤشم خهباتی بؤ بکه م {وَلَا تُكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ} دواى نهوهی گهردن کهچ و پابهندی فرمانی خودا بووم، پی م گوتراوه: که لهگرووی موشریکهکان نمبم و همرگیز هاوشان بؤ خودا بهرهمو لهبینم و کهس نهکه م به شهریکی یهزدان، ئهمن پی بهریم لهخوتان و ناپینتان؛ همرگیز من ناپینی ئیوم پی قبول ناکری!!.

بهگورتی من فرمانم پیکراوه به پابهندبوون به ناپینی نیسلام و یهکتا بهرستی، نههم لیکراوه لهقره خودایی و پی دینی، پی بهریم له شیرک و هموا خواهانی!.

نهمجار بهرومردگار فرمانی به پیغمبههر (دروودی خوی لهسهر پی) کرد که سزای ئهوانه دیاری بکا که سهرپیچی فرمان و نههییهکانی بهرومردگار دمکه ن و پیی همرموو: {قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ} نهی فروستاده! بهو موشریک و خوا نهناسانه بلئ: من دمترسم نهگهر سهرپیچی فرمانی بهرومردگار بکه م و لیی یاخی بم، که سزاو تولهی رؤییکی گهورمتر و ترسناک و پی نامانم تووش بی، که رؤیای قیامته، رؤییکی سامناک و خهتهرناک، نهو رؤیهی بهرومردگار مهخلووقاتی تیدا کؤدهکاتهوه و بهوردی حساب و لیکؤلینهومیان لهگهئدا دهکا، رؤمهکی و مصفدار کردوه به گهوره، چونکه کاری گهوره تیدا روودهدا، بهرومردگار تیدا دمردمکهوی، دیوانی لیکؤلینهوه و توله و پاداش دادمن، رؤییکه کهس و مسهر کهسی ناپهپڑی و رؤیای نهغسی نهغسییه، رؤییکه گرین و فروشتنی تیدا نییه، خزمایهتی و دؤستایهتی و تکاراری بؤ یهکتر لهگؤری نییه، جگه لهخودا کهس خاوهن دمسهلات نییه، همموو شتی بهدمستی خودا خویهتی، تهرازووی خیر و شهر، وردبین و

ورد خوینهرمومیه و گهردیله و بچوکتریش حلیب دهکا!! جا که ئهم همرشهیه بهم جؤره ناراستی پیغمبههر کرابی! نهی دمبی خهکی تر بلئن جی و حال و مزعی ئهوان جؤن پی!! بهراستی {مَنْ يُصْرِفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ} کهسیک لهورؤژدها نهو سزاو ترس و عذابهی لی دوور بخیرتهوه و رزگاری بی، یان کهسیک لهو سزاو عذابه لاسدری و نهیگریتهوه و لیی کهنارگیر بکری و دواپش بجیته ناو بههستهوه، نهوه بیگومان خودا رهمی پی کردووه و بهزمی پیدا هاتؤتهوه، {وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ} ئانهو رزگاریبونه لهسزاو عذاب و بهمراز گهیشتن به بههشت و نیعمهتهکانی سهرکهوتن و بهمراز گهیشتنیکی گئی مهن و گهورمیه و هیچ سهرکهوتن و بهمراز گهیشتنیکی تری ناگاتی.

{وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بَصْرًا فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ} بهرومردگار ههوالمان دداتی: که همر خوی خاوهنی همموو شتیکه، زمرو زیان و سوود و قازانج هممووی بهدمستی خویهتی، گؤرانکاری دهکا له ناو دروستکراوانیدا بهو شیومیهی که دمیوهی و مبهستییهتی، کهس ناتوانی حوکم و برپاری ههئومشینیتهوه، یان نههیئن نهنجام بدری، لهم روانگهوه رووی خیطاب دهکاته همموو نادمیزادیک و دمفرموی، نهی نادمیزاد نهگهر زیان و تنگو چهئهمیهکت تووش هات، نیش و نازار و نهخوشی و هزاری و دلتهنگیهکت تووش بوو، کهس نیه بتوانی نهو ناخوشییهت لهسهر لاسدری نازارت لهسهر سووک بکا، جگه له بهرومردگارت کهس نهو دمسهلاتهی نیه، همر نهو به توانا و بهدمسهلاته بهسهر همموو شتیکی {وَإِنْ يَمْسَسْكَ بَخِيرٌ فَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ} نهگهر خیر و خوشییهکت بؤ دستبههر بوو، لهش ساغی و دهولهمنندی و دمسهلات و ریزو نرخیکت پی درا نهوه بزانه له خوداومیه و نهو بؤی رهخساندوی، چونکه خودا دمسهلاتی تهواوی بهسهر همموو شتیکی هیه، همر زاتی نهو بالادست و خاوهن هیزو توانا و فرمانبروایه، همر نهوه همموو شتیکی گهردنکهچیتهتی، همموو لووت بهرزو ملهورو خاوهن دمسهلات و هیزو توانا له ناستی دمسهلاتی نهودا نمودیان نیه! همموو قانگهلاشی بهردم رمشهبای سهختن! {وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ} زاتی بیجوونی بهرومردگار خاوهن

قارو دمه‌للاتو هیزو توانای بی وینه‌یه له ژوور بهنده‌کانه‌یه، بالادستو زاله بهسه‌ریانه‌وه، هه‌موو که‌سو گشت شتیک له ناست دمه‌للاتی یه‌زداندا هیچو زمی‌بونه. **{وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ}** په‌رومردگار زاناو دانایه له هه‌موو کارو کردومیه‌کید، له هه‌موو بریارو حوکه‌مکید، خه‌به‌ردارو لی‌زانه به دانانی هه‌موو شتیک له شوینی خویدا، که‌سیک شیایو شتیک نه‌بی‌ت نایداتی، که‌سیک شیایو نه‌بی‌ت بو ئی ستاندنه‌وه‌ی خیر، خیرو بیری ئی ناسینیته‌وه!

{قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً} نه‌ی موحه‌مه‌دا! بی‌یان بلی: ج شتیک له رووی شایه‌تیدانه‌وه مه‌زن‌تره؟ کی شایه‌تیدانی راست و دروست و حی‌گای متمانه‌یه؟ که ولامیان نه‌بوو، دلتیابه ناشیان بی **{قُلِ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ}** بلی: شایه‌تیدانی یه‌زدان له شایه‌تی هه‌موو که‌سو که‌هورم‌ترو راست ترو دروست تره، خودا شایه‌ده له نیوان من و ئی‌وهدا! جا که خودا شایه‌د بی له نیوان پیغه‌مبه‌رو موشریکه‌کان، نه‌وه که‌هورم‌ترین که‌سو شایه‌تی ده‌دا! شه‌مجار شه‌رکی شه‌رشانی پیغه‌مبه‌ر ده‌ست نیشان ده‌کاو ده‌فه‌رموی: **{وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ لَأُنذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ}** نه‌ی محمد! بلی: په‌رومردگار شه‌م هورنانه‌ی بو ناردووم بو نه‌وه‌ی ئی‌وه‌ی پی‌ترسینم له سزاو خه‌شم و قاری خودا نه‌گه‌ر به کافری بمیننه‌وه‌و ئیمان نه‌هین! مرگی‌نی شه‌ره‌ریازی و دنیاو هیامه‌تتان ده‌ده‌می، موژده‌ی چوونه به‌هه‌شتتان پی راده‌گه‌یه‌تم، نه‌گه‌ر ئیمان بی‌ینو به قسم بکه‌ن! هه‌روه‌ها هه‌مان هه‌ره‌شه‌و موژده ناراسته‌ی هه‌موو گه‌ل و نه‌ته‌ومیه‌ک بکه‌م که شه‌م هورنانه‌ی پی ده‌گا، له عه‌رمبو ناعه‌رمب! هورنات ترسینه‌رو موژده‌مه‌ره بو هه‌ر که‌سیک بیگاتی.

ئیتیر پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سه‌ر بی) مه‌ره‌خه‌سی کردن و پاشان نایه‌تی **{وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ لَأُنذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ}** ی خوینده‌وه شه‌مجار فه‌رموی: ریگه‌یان بو به‌ره‌لا بکه‌ن، تا ده‌گه‌نه شوینی خو‌یان، چونکه بانگه‌وازی‌یان پی نه‌گه‌یشتووه!

شه‌مجار په‌رومردگار ئی‌علانی به‌رائه‌تی خو‌ی له هاوبه‌ش په‌یدا‌که‌ران کردو، فه‌رمانی به پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سه‌ر بی) کرد که شایه‌دی به تا‌ک و ته‌نها‌ی خودا بداو

قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ لَأُنذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ أَلَيْسَ لَكُمْ لَتَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ إِلَهٌ آخَرُ قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ اللَّهُ وَاحِدٌ وَإِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ^(۱) الَّذِينَ آمَنُوا أَتَيْتَهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ^(۲) وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ^(۳) وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جِجَاعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّا فُتْرًا لَكُمْ الَّذِينَ كُنتُمْ تَزْعُمُونَ ^(۴) ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فَتَنْهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا لِلَّهِ شَيْءًا مِثْلًا مِثْلَ كَذِبِ آبَائِهِمْ وَنَحْنُ عَنْ أَنْفُسِهِمْ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ^(۵) وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَنْ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِمَّنْ يَأْتِي لَا يُؤْمِنُوا بِهَا حَتَّى إِذَا جَاءَهُمْ لَيُجَادِلُنَّكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ ^(۶) وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْهَوْنَ عَنْهُ وَإِنْ يُهْلِكُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ^(۷) وَتَوَرَّى إِذْ وَقَعُوا عَلَى الْأَنْبَاءِ فَقَالُوا تِلْكَ نَارُ كَذِبٍ وَإِنَّا بِرَبِّكَ وَكَوْنُوا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ^(۸)

به‌رائه‌تی خو‌ی له هاوبه‌ش په‌یدا‌که‌ران را بگه‌یه‌نی، یه‌خه‌ی خو‌ی لی‌یان دادری و فه‌رموی: **{أَتُنْكُمُ لَتَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ إِلَهٌ آخَرُ؟}** بی‌یان بلی: ئایا ئی‌وه شایه‌دی ده‌دم که له ته‌ک خودای مه‌زندا خودای تر هه‌ن شیایو په‌رستن بن؟! زانیان ده‌لین شه‌م شی‌وه ناخواتنه ته‌فه‌ریر ده‌گه‌یه‌نی و مه‌به‌ست ئینکارو دووری له وایه‌ه! شه‌مجار فه‌رمان به فره‌ستاده‌ی خو‌ی ده‌گا که وه‌لام بداته‌وه، ده‌فه‌رموی: **{قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ}** بلی من شایه‌دی وا ناده‌م، نه‌وه‌ی شیایو په‌رستن و خودایه‌تییه ته‌نها یه‌ک خودایه‌و به‌س، که‌سی تر شیایو به‌ندایه‌تی بو کردن نیه! **{وَإِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ}** من بی به‌ریم له شه‌و بتو سه‌نه‌مانه‌ی ئی‌وه به خودایان ده‌زان، جگه له خودای بی هاوتا، که‌سی تر به خودا نازانم.

{الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ} شه‌و گه‌ل و نه‌ته‌وانه‌ی له‌وه پی‌ش نامه‌مان بو ره‌وانه کردوون که جووله‌که‌و فه‌لن، پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سه‌ر بی)

خودایان نَزِیک بکه نه و ده شفاعه تیان بۆ بکهمن {أَوْ كَذَبَ بَاتَاتِهِ} ههروهه کەس لهو کەسه سته مکار تر نیه که نایه ته کانی خودا به درۆ ده خاته وه، به لگه و نیشانه ی هه بوونی خودا رعت ده کاته وه.

وه کوو تیبینی ده کری: موشریکه کانی مه کهه هه ردوو تاوانه که یان نه نجام ددان، نه و مبووه به دهم خودا وه درۆ یان هه لده به ست له هه مان کاتیشدا نیشانه ی تاک و ته نیایی خودایان رعت ده کردووه، بر وایان به پیغه مبه رایه تی جه زرمی موحه ممه د (دروودی خوی له سهر بی) نه بوو، ئاشکراشه {إِنَّهُ لَا يَفْلِحُ الظَّالِمُونَ} که سته مکاران رزگار یان نابی، درۆ هه لده ستو به درۆ خه رموه هه رگیز به مراد ناگهن، هیچیان به ئاوات ناگهن و به سه رایانه وه ناچی، به لگوو سزاو تۆله ی سته مکاریان ئی ده ستی ندری {وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا} ئه ی محمه د! نه و رۆژ میان بۆ باس بکه که هه موانیان کۆده که ی نه وه بۆ حیسابو لی کۆلینه وه، نه وانه ی سته میان له خۆیان کردووه نه وانه ی سته میان له خه لگی کردووه و ئکرا راهیچی ده ستی مه حشه ریان ده که ی: {لَمْ نَقُولْ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا} ئه مچار روو دو که ی نه نه وانه ی که هاوه لیان بۆ خودا داناوه به ته و سه وه به شیومیه کی لافرتی و گالته بی کردن و سه رزم نه شته وه، بییان ده لئین: {أَيْنَ شُرَكَاءُكُمْ الَّذِينَ كُنتُمْ تَرْغُمُونَ؟} کوان له کوین نه و خودا درۆ زنه ی بی تان وابوو شه ریکی خودان و له دونیادا ده تانه پرستن، هانا تان بۆ ده بردن و به تان بی ده به ستن! نه وه چیان ئی ها تووه؟ بۆ لی تان گوو بوون؟

{لَمْ تَكُنْ فَتَنَّهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ رَبَّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ} پاشان ئاگام و سه رمجامی شه ریک بۆ خودا دانانیان، یان ئاگامی کوفر و خودا نه ناسییان، یان به لگه و ده لیلیان له کاتی لی کۆلینه وه و توێژینه وه مان له گه لیاندا عوزر هینانه وه نیه له و هه لویست و کردارانه یان، به لگوو ده ست ده کهن به سویند خواردن و ده لئین: سویند مان به خودا ئیمه شه ریکمان بۆ خودا دانه ناوه!!

{انْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ} سه یر بکه و تی بفره، چه ند بی ئابروون، چۆن خۆیان به درۆ ده خه نه وه و؟ ئاوا درۆی شاخدار هه لده به ستن، ئینکاری شه ریک دانانی خۆیان

ده ناسن و ناسینه که یان هه ره مه کی نیه، به لگوو چۆن کورده کانی خۆیان ده ناسن ئاواش پیغه مبه ر ده ناسن. به هوی نه و هه وال و سه رگوز مه شته و پێناسانه ی له پیغه مبه ره پێشینه کانیانه وه بییان گه یشته وه! نیشانه کانی پیغه مبه ر (دروودی خوی له سهر بی) له کتیه کانیاندا ئاشکرا و نوما یانه وه هه موو پیغه مبه ریک مزگینی به هاتنی جه زرمی موحه ممه د (دروودی خوی له سهر بی) داوه، پێناسه و ره وشت و زید و نیشتمان و شیوه ی کۆچ کردن و نیشانه ی گه ل و هۆز مه کیان باس کردووه...! بۆیه ئینکاری کردنیان بۆ پیغه مبه رایه تی موحه ممه د (دروودی خوی له سهر بی) حیجای سه رسو پرمانه و ده فهر موی: {الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ} ئینکاری کردنیان بۆ پیغه مبه رایه تی موحه ممه د (دروودی خوی له سهر بی) له و ده وه سه رچاوه ی گرتووه که نه وانه خۆیان له ده ست داوه، به ده ستی خۆیان خۆیان تووشی نه گبه تی و چاره رشی کردووه، ئینکاری کردنه که یان له هی موشریکه کان ده چی که نه وانه ی نه گه ل هه بوونی نه و هه موو به لگه حاشا هه لده گرانه ئینکاری پیغه مبه رایه تییه که یان ده کرد، که وایی هه ردوولا موشریکه کان و خاوهن نامه کان داخوازییه کانی عه قل و ئاوه زو زانست و میژوو یان باشگوئی خستوو و په ندیان ئی و مر نه گرتووه! موشریکه کانی عه رب و مالوم و هه شه کانی جووله که و نه صارا به رزمه مندی ماددی و په و پایه ی دونیایان به لاوه گرنگ تره له ئیمان هینان به پیغه مبه ریک که نیشانه و پێناسه ی له ته ورات و ئینجیلدا نوو سرا وه ده یخویننه وه، نه وان بییان وایه: نه گه ر ئیمان به پیغه مبه ر (دروودی خوی له سهر بی) بینن، په و پایه ی لی پر سراوی و سه رکر ده ییان له کیس ده چی و ده بنه موسو لمانی کی ئاسایی و ده کوو باقی موسو لمانانی تر.

{وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا} کی له و کەسه تاوانبار تره که به دهم خودا وه قسه هه لده به ستی؟ واته: هیچ کهس له و کەسه سته مکار تر نیه که له سهر خودا شت هه لده به ستی و لافی نه وه ئی دما که ره وانه کراوی خودایه و له کاتیکدا خودا نه یکردووه به پیغه مبه رو ره وانه ی نه کردووه، یان بییان وایه: که خودا هاوه لی هه یه، مندالی هه یه، یان به ته پرستی ده کهن به و هیوا یه که به ته کان له

ناكەن و كاريان تى ناكەن! نە تىدەگەن و نەويزدانىيان ھەيە دان بە راستىدا بىنن.

{حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ} تەنانت كار دەگاتە ئەو ھەيە ئەوانە دېنە لاتو دەمەدەمىت لەگەلدا دەكەن، دىيانەوئى بىر و باومىرى پووج و بەتالى خۇيان بە ئايىنى راست و ھەق بىخەنە بەر جاوو ئايىنى راستى تۆ بە درۆ بىخەنەو! {يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِن هَٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ} ئەو خودانەناسانە كە گوييان لە قورئان دەبى دەللىن: ئەمە جگە لە چىرۆكە ھەلەبەستراو ھەلەبەستراو كۆنەكانى گەلە پىشەنەكان بەولاولە ھىچى تر نىيە! ئەمە لەو چىرۆكە درۆ تورەھاتانەيە! كە مېشكى رەشە خەلەكەكەي پى بەنج دەكەن! {وَهُمْ} ئەوانە وپراي بە درۆ خستەنەوئى پىغەمبەر {يَنْهَوْنَ عَنْهُ} داکۆكى لەو دەكەن خەلەك بىر و بە پىغەمبەر بىكەن و گەردنكەجى ھەرمانى قورئان بن {وَيَأْتُونَ عَنْهُ} بۇخۇشيان لىتى دوور دەكەنەو... واتە: ئەوانە دوو تاوان بە يەكەو ئەنجام دەدەن، نە بۇخۇيان سوود لە قورئان و مردەگرن نە دەھىلن كەسانى دىكە سوودى ئى و مەگرن!.

ھاكەم ھى تىرىش لە ئىبنو عەبباسەو دەگىرنەو دەللىن: ئەم ئايەتە دەربارى ئەبو طالېب ھاتۆتە خوارى! داکۆكى لە پىغەمبەر (دروودى خوارى لەسەر بى) دەكرد نەيدەھىشت كافرەكانى قورمېش نازارى بىدن! بۇخۇشى ئىمانى پى نەدەھىتاو لە پەيامەكەي رەتدەگەردەو.

{وَإِنْ يُلَٰكُونَ إِلَّا أَنفُسُهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ} سەرمەنجامىش ئەوانە ھەر خۇيان بە ھەتارەو ھەوتانەن دەدەن، خۇيان تووشى چارمېشى و بەدبەختى دەكەن، كەجى ھەست بەو بەدبەختىيەى خۇيان ناكەن.

{وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَى النَّارِ} ئەگەر تۆ ئەو كافرو خوانەناسانە بىنى لەو كات و ساتە سامناكەدا كە فرىشتەى سزاو تۆلە، دۆزەخيان پىشان دەدەن و دوايى راپىچى ئەو دەريا سوتمانەيان دەكەن و تىن و گەرمایى ئاگريان پى دەگا و ھالۆى گەرم و شالۆى بلىسى بى ئامانيان بۆ دئ و دزانن كار لە كار ترازاو و سەرمەنجامى بەدبەختى و چارمېشى خۇيان دەبىنن، سەرت سوپ دەمىنى و سام و دەھشەت دەتگىرى، ھال و

دەكەن و بەو جۆرە سوپەن دەخۆن و دەللىن: ئىمە ھەرگىز شەرىك و ھاوھەلەمان بۆ خودا دانەناو و ھەلۆىستى وامان نەنەندەو!

{وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يَقْتُرُونَ} ئەمجارمىش وردبەمەرو و تىبفەرە، چۆن ئەو شەرىكانەى بۇخودايان ھەلەمەستى لىيان گوم دەبىن گردارى شەرىك دانانيان بۆ خودا لە بىر نامىنى، تەنانت ھاشا ئى دەكەن و دانى پىا نانن و ناچنە ژىرى!

{وَمِنْهُمْ مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ} ئەو موشرىك و كافرانە كۆمەللىك ھەن دېنە لاتو بۆ ئەوئى گوى لە خویندەنەوئى قورئانت بگرن، بانگەوازي و ئامۇزگارى تۆ بىبىستن! وەلھال ئەو سووديان پى ناگەيەنەى و قازانجى ئى ناكەن، چونكە {وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِم أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا} ئىمە دلىانمان پەردەپۇش كەردوون و لە نايەتەكانى قورئان و ئامۇزگارىيەكانت ھالى نابىن، گويچەكانەمان ئاخىيون و قەسو ئامۇزگارى بە سوود نابىستن! واتە: دروست كەردنى لەمپەرو پەردە كە ناھىلن ئەوانە لە قورئان ھالى بىن و پابەندى بىن و ماناكانى قىوول بىكەن بەھۆى ھەلۆىستى لاساكەرمەوئى خۇيانە، بەھۆى پىشت ھەلگەردن و روو و مەگىرپانى دەست ئەنقەستى خۇيان و سوور بوونيان لەسەر مل نەدان بە ھەق! ئەوان بە وىستى خۇيان وورد نابنەو لەو نايەت و ئامۇزگارىيەنى دەبىبىستن بە وردى بىرى ئى ناكەنەو بۆ ئەوئى جىاوازي بىخەنە نىوان ھەق و بەتالەو!

ئايەتەكە تەشەببھو لىكەجواندىنى پەردەو لەمپەرە مەنەويەكان بە پەردەو لەمپەرە ھىسسىيەكانى تىدايە، واتە: دل كە پەردەپۇش كرايى و ھىچ شتىكى پال نەكەوئى، گويچەكە كە ئامۇزگارى بەسوود و مەنەگىرى و پەندو ئامۇزگارى كارى ئى نەكەن بىستن و نەبىستى چۆن يەكە، گوى ئى بوون بەبى كار پى كەردن ھىچ سوودى نىيە، ئەو كەسەى ئايەتى قورئان دەبىبىستى و كارى پى ناكە وەكوو ئەو وايە: گويچەكە بە قورقوشم ئاخندرابى.

بۆيە بۆ چەسپاندىنى ئەم راستىيە دەفەرموى: {وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا} چەندىك بەلگەو دەلىل و نىشانەى ئاشكراو روون بىبىن لەسەر ھەبوونى خوداى تاك و تەنياو بى ھاوھەل، لەسەر راستى پىغەمبەرايەتى و پەيامەت، ئەوانە بىر وايان پى

ومزعیکت چاو پی دهکموئ به وشه و رسته دمرنابردی و ناتوانی به هلهمو به زویان بایسی بکهی!!!

تۆ دهبینی ئەو کاتە ئەوان پەشیمان دەبنهوه بهلام پەشیمانی بی سووده، ناواتهخوازن جاریکی دی بگێردێنهوه بۆ دنیا!! هاوریان ئی ههلهدستی و **{فَقَالُوا}** دهلێن: **{يَا لَيْتَا لَرُدَّ}** خۆزگا بگێرداینایهوه بۆ جیهان و بچووینایهوه بۆ سهر حالی سروشتی رابردوومان **{وَلَا نَكْذِبُ آيَاتِ رَبِّنَا}** نایهت و نیشانهکانی تاكو تهنهایی خودامان به درۆ نهخستایهتهوه، به پێك و پێکی پروامان پێ بگردنایهوه پابهندی فهрман و نههیهکانی پهرومردگارمان بوینایهوه **{وَتَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ}** له تاقم و گروهی موسوڵمانان بووینایهوه پروامان به خودا و تاكو تهنایی و بالادستی زاتی پاکی ههبویه، پروامان به روژی قیامهت و ههبوونی هریشته و راستی و پیرۆزی کتیبه ئاسمانیهکان و پیغهمبهران ببویه، له تاوانهکانی لهوه پێشمان پەشیمان بووینایهوه، کردار و رهفتارمان باش بویه و خودامان له خۆمان رازی بکردایه!!

پهرومردگار رعتی دانهوه و فهرمووی: **{بَلْ بَدَا لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ}** واته: نهخهیرا ئەوان لهم ناوات خواستنهیان راست ناکه و نهگهر راستیش بکهن ئەو حمزو ناواتانهیان نایهته دی، چونکه نهگهر بيشبرێنهوه بۆ جیهان و ئەوان لهسهر کوفری خۆیان بهردموام دهن، حال و ومزعیان گۆرانی بهسهردا نایهتهوه، له بیروبامری پرپووجی خۆیان پاشگەز نابنهوه!

{وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا لَّهُؤا} ئەگهر بشگهڕێندێنهوه بۆ دنیا، ئەوه دهگهڕێنهوه بۆسهر خراپهکارییهکانیان و دهمست دهکهنهوه به سهرپێچی کردن و دووڕوویی و تاوانکاری و کوفرو بێدینی، چونکه سروشتی تاوانکاری لهگهڵ خۆینیان تیکهلاو بووه، سهرپێچی کردن و درۆ دووڕوویی و تاوانکاری شتیکی سروشتیه له جهستهیاندا رهگی داکووتاوه، نهگهر — له فهرزێکدا — بگێردێنهوه بۆ دنیا سهر له نوێ ئینکاری زیندووبوونهوه دهکهن و برپا به حیساب و تۆله و سزاو پاداشتی قیامت ناکهن! ئەگهر بگهڕێندێنهوه بۆ جیهان برپا به ژبانی جیهان دهکهن و برپا به ژبانی قیامت ناکهن! دهلێن: ژبان ههر ژبانی دونیایه و دهژین ژبان بهسهر دهبهین و زمانه

له ناومان دهبا، پاداش و سزای قیامت نیه و بی بناغهیه... زیندووبوونهوه نیه، ژبان ههر بریتیه له ژبانی جیهان، ئەمه ههلوێستی مادده پهرستهکانه؛ ئەوانه ی که برپایان به غهیب نیه! **{وَأَنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ}** ئەوانه له تهمهننا کردن و وادهدان بهوهی ئەگهر بگهڕێندێنهوه بۆ جیهان کاری چاک دهکهن و ئیمان دههینن، درۆ دهکهن و درۆزن و راست ناکهن ئەگهر بگهڕێنهوه بۆ دنیا ههمان ههلوێستی لهوه پێشیان دهنوێنهوه **{^{۳۹}وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا}** دهلێن: ئەم ژبان به ههیه تهنها بریتیه له ژبانی جیهان و بهس، ژبانی تر نیه و **{وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ}** ئیبه که مریدین جاریکی تر زیندوو ناکرێنهوه دواي ژبانی دنیا ژبانی تر نیه!! ههر بهو جۆره ههموو گروهه ماددیهکان برپایان به غهیب نیه و ههرگیز چاوهروانی خێرو چاکهیان ئی ناکرێ!

{^{۴۰}وَلَوْ كَرِهَىٰ إِبْرَاهِيمَ إِذْ وَقَفُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ} ئەتۆ ئەی پیغهمبهرا یان ئەی بیسهرا ئەگهر ببینی ئەو کاتهی کافرهکان؛ ئەوانه ی هاوهلیان بۆ خودا دانهوه، پیغهمبهرهکانی خودایان به درۆ خستۆتهوه، که تۆ ببینی لهو کاتهیدا که هریشتهی تایبهت ئەوانه را دهگرێ بۆ حیساب و لیکوێنهوه، بۆ پرسیار و وهلام دادگایی کردنیان دهمست نیشان کردنی ئاکامیان دهبینی ومزعیان شپړتۆ، دیمهیان چرزاو و بزرکاوه به جۆریک که زمان کۆله و پینووس کوله له دهربرینی ئەو دیمهنهو تهعبیریک نیه بتوانی ئەو وهصفه بگهیهنی! جا وهکوو یهکیک پرسیار بکا بلی: ئەمانه لهم حال و ومزهدا چییان ئاراسته دهکری و چ قسهیهکیان پی دهگوتری؟؟

{قَالَ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ} ئەوکاته پهرومردگار پێیان دهفهرموئ: ئەری ئەم زیندووبوونهوه و ههشرو نهشرو بهههشت و دۆزمخ و بالادستی من و تاكو تهنایی و بی باکیم حهقیقهت نین؟ ئەوهی له دنیایدا لهسهر زمانی پیغهمبهرمهکانم لهم بارهوه پێتان راگهیاندرا راست نهبوو؟ هیچ شک و گومانێکی تێدایه؟ ئەوهتا چۆنتان پێ راگهیاندراوه، ئاوا هاتۆته دی، کهچی ئیوه به درۆتان خستوونهتهوه! ئیتیر کافرمهکان له وهلامی ئەم پرسیاره ریسواکهردها **{قَالُوا بَلَىٰ وَرَبَّنَا}** دهلێن: بهلێ، سوێند به پهرومردگار ئەمه حهقیقهت و چهسپاوه هیچ شک و گومانی تێدا نیه، سهیره بهم جۆره دان به تاوانباری خۆیاندا

دمنین و سویند له سمر کافری و خوانه ناسی خوځیان دمخون و شایه دی له سمر کوفرو خرابه کاری خوځیان دمدن! نیتعرف بهو دمهکن که له دنیادا کافر بوون و سهرپیچی همرمانی خودایان کردو و! نیت پرهمردگار و دلامیان دمداته و هو بریاری یهزدانی دمرده چی، { قَالَ قَدْ وَقُرْنَا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ } پرهمردگار دمه رموی، دی که نهوه کردارو هه لوځستان بووبی و ناوا بو خوستان ددان به تاوانه کانتاندا بنین، دی سزای به نیش بچیژن به هو ی کوفرو بی دینی و به درو خستنه و ی پیغه مبهرمگان، به هو ی نهوه هه لوځسته ی که له دنیادا له سمری به رده و ام بوون و تا مردن له سمری سوور بوون.

نهمجار پرهمردگار به شیومیه کی گشتی هه والی نهوه رادمه کی نه که همرکه سیک زیندو بوونه و هو هه شرو گه یشتن به خودا به درو بزانی خه سارتمه نده و سهرمنجای چارمیشیه و دمه رموی، { قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ } بیگومان خه سارتمه مند بوون نهوه کافرو خوانه ناسانه ی بره وایان به قیامت نه بوو، بره وایان به زیندو بوونه و نه بوو حیساب و لی کو لینه و ی خودا له گه لیاندا به درو دزانی و پتیان وا بوو شتی و نابو و نایه ته دی، همرچی پرهمردگار له سمر زوبانی پیغه مبه رانی وادی دابو و نه و ان به درو حلییان دمکردو گالته یان پی دمه اتو به خه یال پلاویان دمزانی!

{ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً } هه تا له نا کاویک و له پر قیامت یان هاته سهر و روژی دنیایا خراب بوونیان پی گه یشت و مردن یه خه ی پی گرتن توژ قالیک یواری نه دان، پیغه مبه ر (دروودی خوی له سمر بی) همرموویه تی: { مَنْ مَاتَ قَامَتْ قِيَامَتُهُ } که سی مرد نهوه به نیسبت نه و هو د قیامت رابوو. جا نهوه کاته ی رووبه پرووی سهرمنجای چارمیشی خوځیان دمبه نه و هو نا کام و مه صیری خوځیان یان بو روون دمبیته و هو، هاواریان لی هه لدمستی و { قَالُوا يَا حَسْرَتَنَا عَلَىٰ مَا فَرَطْنَا فِيهَا } ده لین، نه ی خه هه تبارو خه سارتمه مند خوځان له و سه و داو مامه له ی نیمه کردو و مانه، چه ند رمنج به خه سارو مایه بوو چین شتی کمان نه کردو و پاداشی تیدا بی بومان! همرچی کردو و مانه بریتییه له تاوانباری و گونا هی گران کردو وین.

بَلْ يَدَاهُم مَّا كَانُوا يُمْشُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٢٨﴾ وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٢٩﴾ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ يَقُولُ عَلَىٰ رَبِّهِمْ قَالَ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٠﴾ فَخَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِقَوْلِ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَحْسِرُنَا عَلَىٰ مَا فَرَطْنَا فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ أَلَا سَاءَ مَا يَزِينُونَ ﴿٣١﴾ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهْوٌ وَلَهُوَ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٣٢﴾ قَدْ عَلِمَ إِنَّهُ لَيَحْزَنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يَكْذِبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ فَصَبْرًا عَلَٰی مَا كُذِّبُوا وَأَوْدُوا حَتَّىٰ أَنَّهُمْ نَصَرْنَا وَلَا مَبْدَلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبِيِّ الْأَمْرُسَلِينَ ﴿٣٤﴾ وَإِنْ كَانَ كِبَرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهَدْيِ فَلَا تَكُونُ مِنَ الْخَالِئِينَ ﴿٣٥﴾

جا نه وانه په لکیش دمکرین بو حیساب و لی کو لینه و هو، هیج بره وایه کیان به خوځیان نیه، دزمان که تاوانبارن { وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ } حال و وزعیان به و جوړمیه که تاوانه کانیان له کو ل داوه و له ژیر باری گونا هدا نقه یان دی { أَلَا سَاءَ مَا يَزِينُونَ } ناگادار به و بزانه که نه و ان کو لیک خرابیان له کو ل داوه و به دبه خت و چاره رهن!.

{ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهْوٌ وَلَهُوَ } حالی دنیایا جگه له گالته و گه پ زیاتر هیچی تر نیه، واته، کرده و ی ئادمیزاد له جیهاندا دوو جوړه: جوړیکیان هیج سوود و قازانجی تیدا نیه نه و مش کرده و ی دنیایی روته؛ کرده و یه که دنیایی بی و بهس، که زوړیه ی کرده و ی خه لک له و جوړمیه. { وَلِلذَّارِ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ } بیگومان مالی قیامت باشرین مال له بو خودا پرستان و نه وانه ی ترسی خودایان له دل و دمو و نندایه، به پیچه وانه ی دنیایاوه کاری قیامت هه ووی پر بایه خو باش و سوودمهنن، گالته و گه پی تیدا

پەيام دەپ ئىزىتىش ۋە ناخۇشى بېيىنى، توۋشى جۇرەھا جۈرتىمۇ نارەھەتلى بېي! سەبىر بىگىرە ۋە كۈچ جۈن پېغەمبەرە ئولولعەزمەكان سەبىرىيەن گىرتا! دۇنيابە خۇدا داگۇكى لە خاۋەن بىرۋاكان دەكا، ئەمە بىرپارى خۇدايە ۋە بىرپارى خۇدا باشكەزىۋونەۋە تىدا نىيە ۋادە ۋە ئىنى دېنە جى ۋە ھەرگىز گۇرانيان تىدا ناكى!

{وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبِيِّ الْأُرْسَلِينَ} بىگومان ئىمە سەرگۈرشتە پېغەمبەرەكانى پىشۋومان بۇ گىرپايتەۋە، باسى ھەلۋىستى گەل ۋە ئەتەۋەكان بەرامبەر پېغەمبەرەكانى ۋە خۇگىرتى پېغەمبەرەكان لەسەر ئەم بە درۇخستەۋە ۋە ئازاردانە گەلەكانى ۋە كۆمەكى خۇدا بۇ پېغەمبەرەكان ۋە زال بوونىيان بەسەر دۈزۈمەكانىندا ۋە دۈۋرۈ درىزى شى كراۋتەۋە.

{وَأَنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ} ئەگەر روۋ ۋە مەگىرپانى ئەۋات لەسەر شان قورسە ۋە زۇرت بى ناخۇشە كە بىرۋات بى ناكەن دىگىرپانى بەۋە كە داۋى موعجىزە جۇراۋ جۇرت ئى دەكەن پەلپەت بى دەگىر، جارىك دەلپىن، {أَنْ تُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنُوعًا} جارىكى تر دەلپىن، دەپى بەجاۋى خۇمان بېيىنىن ھىرپىشە لە ئاسمانەۋە كىتپ بۇ ئىمە بىنپىتە خوارى ھەروەھا ئەۋ پەلپە ۋە بىانوۋە كە خۇدا لە سورمى (الأسرى) ئايەتى (۹۰ - ۹۳) باسى كىرۋە... ھەتد. ئەۋە {فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ} ئەگەر دىتۋانى تونىلەك لە زەۋىدا ئى بىدە زەۋى كۈن بىكە ۋە پىيدا بىگىرپا {أَوْ سُلْمًا فِي السَّمَاءِ} يان پەيزە ۋە قالدەرمە ھەلپەستە بەردە ئاسمان پىيدا سەر بىكەۋە بۇ ھەۋت تەبەقەۋى ئاسمان ۋە پىيدا بىگىرپا {فَتَأْتِيهِمْ بَأْيَةٌ} موعجىزەمەك لەۋ موعجىزەتەۋى ئەۋان داۋى دەكەن بۇيان بىنە! بەلام تۇ تەنھا پېغەمبەرە ۋە ۋەنە كراۋى بۇسەر ئادەمىزادە راگەياندىنت لەسەرە، ئاتۋانى بەپى ۋەستى ئىمە ھىچ شىتەك ئەنجام بەدى، ھىچ پېغەمبەرەك ئاتۋانى موعجىزە بىۋىنى، ئەگەر يارمەتى خۇدا لەگەل نەپى. ئەتۇ پەيامى خۇت بىگەپەنە، بە دىسۋى ئەركى سەرشانى خۇت ئەنجام بەدە، كارىگەرى پەيامەكەت لە دل ۋە دىروونىياندا بەدەست خۇدايە ۋە دەسلەتلى تۇى تىدا نىيە، {وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهَدْيِ فَلَا تَكُونُ مِنَ الْجَاهِلِينَ} ئەگەر خۇدا بىۋىستايە ھەموۋىيانى دەخستە سەر رىبازى نىسلام ۋە

نىيە، ئەرى ئەۋە بۇ ھۇشتان بەخۇتاندە نايەتەۋە ۋە بۇ تىناگەن ئەۋ راستىنە ھەزم ناكەن؟

{قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزَنُكَ الَّذِي يَقُولُ} ئىمە زانىۋمانە دىزانىن كە ئەۋ كافر ۋە خاۋەناسانە تۇ بە درۇ دەخەنەۋە ۋە پەيامەكەت رەت دەكەنەۋە، ئەتۇش بەۋ ھەلۋىستەيان دىتەنگ دەپى ۋە ۋە پەزەرە داندەگىر، چۈنكە تۇ دىسۋى ئەۋانى ۋە بەرۋەندى ئەۋات مەبەستە، بەلام ئەۋان نەقام گىل ۋە ئەگەپىشتۋەن.

سەرچاۋى ئەم ھەلۋىست ۋە بەدرۇ خستەۋە كافرەكان بۇ تۇ شىكى دەست ئەنقەستە ۋە سەرپىچى كىرپى بىنەماۋ بى بىناغەپە ۋە بەلگەيان بە دەستەۋە نىيە، {فَبِأَنَّهُمْ لَا يَكْذِبُونَ} ئەۋانە لە راستىدا تۇ بە درۇن نازان، ئەتۇ لە دىدى ئەۋانەۋە راستگۇ ۋە مەمانە بى كراۋى، ئەۋە پىش درۇيان ئى نەپىستۋى ۋە خىانەتەيان ئى نەپىنىۋى، ھەموۋ كىرۋارە گۇفتارىكت لە ئاۋىندا ئەمانەت ۋە راستى بوۋە، {وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ} بەلگۈ ئەۋانى ستەمكار ۋە سەر رەق بەرپەرەكانى ھەق ۋە راستى دەكەن، ئىنكارى نىشانەكانى نايەتەكانى خۇدا دەكەن ۋە بەلگە تەك ۋە تەنپاۋى خۇداۋ راستى پەيامەكەت رەت دەكەنەۋە! لەبەر كورە ناموسى ۋە لەدەست ئەۋانى بەرۋەندىيە تايەتە تەسكەكە خۇيان بىرۋات بى ناكەن ۋە بەرپەرەكانىت دەكەن! ئەگىنا دىزان كە پېغەمبەرە ۋە راست دەكە!.

تۇش ئەۋ پېغەمبەر خەفەت بەۋ ھەلۋىستەۋى ئەۋان مەخۇ، پەرۋى ئەۋات نەپى، سەبىر ۋە ئارام بەدە بە دلى خۇت ۋە چاۋ لە پېغەمبەرەكانى پىش خۇت بىكە! ئەۋە سۈشتى ئادەمىزادە لە سەردەمى كۆن ۋە نۇيدا {وَلَقَدْ كَذَّبْتَ رَسُولًا مِنْ قَبْلِكَ} دۇنيابە كە لە پىش تۇدا چەند پېغەمبەرەك - بە تايەتە ئولولعەزمەكان - بە درۇ خراۋەۋە ۋە ئازار دراۋ، {فَصَبْرًا عَلَى مَا كُذِّبُوا وَأَوْذُوا} ئەۋانىش خۇيان راگىرۋەۋە سۈۋر بوۋن لەسەر ھەلۋىستى خۇيان ۋە كۆلىان ئەدا {حَتَّى أَتَاهُمْ نَصْرًا} تا خۇدا يارمەتى بۇ ئارۋون ۋە بە مراد گەپىشتۋەن.

{وَلَا مَبْدَلُ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ} ئەمە داب ۋە نەپىتى خۇدايە بۇ ھەلۋىستى گەل ۋە ئەتەۋەكان بەرامبەر پېغەمبەرەكانىيان، سۈننەت ۋە داب ۋە نەپىتى خۇدا گۇرپانى بەسەردە نايە، خاۋەن

هیدایه‌تی دمدان و نیمانی له دِلدا دروست دمکردن و ومکوو فریشته هه‌موویان خودا په‌رست دهبوون، یان وای دروست دمکردن که نامادمباشیان تیدا بئ بۆ نه‌وهی مل بۆ حق نه‌وهی بکه‌ن و به قسه‌ی پیغه‌مبه‌ران بکه‌ن، به‌لام خودای په‌رومردگار ویست و ئیراده‌ی وایه؛ نادمیزاد جوداوازیان هه‌بئ، هه‌ر که‌سه بۆخۆی و به ویستی خۆی ریبازی حق یان ناحق هه‌لبژیږئ، هه‌ر که‌سه به‌رپرسیاری کرده‌وهی خۆیه‌تی، پاداش و سزا به گوێره‌ی کرده‌ومکانی و مردم‌گریته‌وه، سروشتی نادمیزاد و دروست کراوه که بیروباومری جیاوازیان هه‌بئ، ویستی خودا وایه.

{إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ} روو و مرگی‌پانی نه‌وانه‌ت له‌سه‌ر دِل گران نه‌بئ، پیت ناخۆش نه‌بئ که نه‌و کافرا نه‌و روو له خۆت و بانگه‌وازییه‌که‌ت و مردم‌گیږن برپا به تا‌ک و ته‌نیایی خودا ناکه‌ن و تۆ به پیغه‌مبه‌ر نازانن، چونکه که‌سانیک گوێبیستی بانگه‌وازی تۆ دهبن، که که‌لامی خودا بییستن به بیستنیکی ژیرانه‌وه تئ بکه‌ن و، گوێیان له حق بئ و ریگی هیدایه‌ت بگرن، سروشتیان پاک بئ و حه‌ق‌خواز بن، دِل و دموونیان پالفته کراو و بئ غه‌ل و غه‌ش بئ، راستی و مر‌بگرن؛ به‌لام کافرو خوانه‌ناسه‌کان نه‌وانه روو له خۆت و بانگه‌وازییه‌که‌ت و مردم‌گیږن و تۆ پیکیشی نه‌ومیان ئ دمکه‌ی که بپروات پئ بکه‌ن و موسولمان ببن، نه‌وانه له ریزی مردوواندان و، دمنگی حه‌ق نابیستن، له بانگه‌وازی تۆ تئ ناگه‌ن و له قسه‌ی باش و به سوود حالی نابن، چونکه نه‌وان له به‌لگه و نیشانه‌کانی خودا ورد نابنه‌وه، په‌ند و نامۆژگاری له نایه‌ته‌کانی قورئان و مر‌ناگرن و بیریک له خۆیان ناکه‌نه‌وه! هۆی نیمان نه‌هینان و واز نه‌هینانیان له کوفرو بیدینی نه‌ومیه؛ که به ریک و پیکی فکر له قورئان ناکه‌نه‌وه و له نایه‌ته‌کانی ورد نابنه‌وه و مکوو مردوویه‌کی بئ گیان و هه‌ست و خوست وان، نه‌وانه دل‌یان مردووه و مکوو مردووی حه‌قیقی وان و به تۆ زیندوو نابنه‌وه، وازیان ئ بینه {وَالْمَوْتِ يَنْعَثُهُمُ اللَّهُ} مردوو خودا زیندوو یان دمکاته‌وه {لَمْ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ} نه‌مجار بۆلای په‌رومردگار ده‌گرپنه‌وه، له باش مردن، سه‌رله‌نوئ زیندوو یان دمکاته‌وه و راپیچی ده‌شتی

﴿إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتِ يَنْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ﴾ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ لَيْتَ اللَّهُ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُنْزِلَ آيَةً وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾ وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَلُكُمْ مَا فَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ وَنُفِثَ لَكُمْ فِيهِمْ يَمْشُرُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمُّوا وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ مَنْ يَشَأِ اللَّهُ يُضِلَّهُ وَمَنْ يَشَأْ يَجْعَلْهُ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٣٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَاكُمْ السَّاعَةُ أَغَيْرَ اللَّهِ تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٠﴾ بَلْ إِنَّمَا تَدْعُونَ مُنْكَشِفَ مَا تَدْعُونَ إِلَهُ إِنْ شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ﴿٤١﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَى أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَآخَذْتَهُمْ بِالْأَسْبَاطِ وَالضَّرِبِ لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ ﴿٤٢﴾ فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾ فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ ثَوْرٍ حَتَّى إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴿٤٤﴾

مه‌حشه‌ریان ده‌کا و دادپه‌رومرا نه‌ه حیساب و لیکۆلینه‌وه‌یان له‌گه‌ل ده‌کا و سزا و تۆله‌یان ئ دمستین.

{﴿٣٧﴾ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ} کافره‌کان و تیان؛ بۆچی موعجیزمیه‌ک له‌و موعجیزانه‌ی ئیمه‌ پێشنیارمان کردن بۆی نه‌هاته دی و هیچ کامی له‌و نایه‌تانه‌ی بۆ نه‌نجام نه‌دران؟ و مکوو و شتره‌که‌ی صالح و عه‌صای مووسا سفرو و خوانی نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل و هه‌لقۆلانی سه‌رچاوه‌ و دروست کردنی باغ و بیستانی به دارخورما و دارو میوه‌ دموه‌ دراو، که‌وتنه‌ خواره‌وه‌ی پارچه‌ پارچه‌ی ئاسمان بۆ سه‌ریان، هاتنی کۆمه‌لێک فریشته‌ و شایه‌تیدانیان به راستیه‌تی په‌یامه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر، دروست کردنی خانوویه‌ک له زو‌خروف، هاتنه‌ خواره‌وه‌ی نامیه‌ک له ئاسمانه‌وه‌ و نه‌مانه‌ به‌ چاوی خۆمان ببینن!.....هتد.

په‌رومردگار به‌رپه‌رچی دانه‌وه‌ و هه‌رمووی: {قُلْ إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُنْزِلَ آيَةً} نه‌ی پیغه‌مبه‌ر! پێیان بلئ؛ په‌رومردگار

{وَمَا فَرْطُنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ} هیچ شتیک نیه له له وحواله حقوظدا باسمان نه کردین و نه خشه و بیلانمان بۆ دیاری نه کردین. {ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُخْشَرُونَ} نهمجار هه موویان پاش مردن سهرله نوئ بۆلای خودا راپیچ ده کرینه وه وه دهرینه گۆرهمپانی مه حشر بۆ حیساب و لی کوئینه وه وه هر کهسه به پیی کرده وه خوی سزای پاداشی دمهاته وه، ته نامت تۆله ی نازه لی بی شاخ له نازه لی شاخدار دستین! {۴۹} وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمٌّ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ مَنْ يَشَأْ اللَّهُ يُضْلِلْهُ وَمَنْ يَشَأْ يُغْلِبْهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ} کهسیکیش خودا بیهوی هیدایه تی بدا ده یخاته سمر ریگای راست و رهوان به خته وه ری دونیا و قیامت دمی.

{۴۰} قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ} نهی محمد! بهو موشریک و خوانه ناسانه بلن، و مرن پیم بلین و تیم بگه یه نن؛ نه گر سزای سه ختی خودا هاته سهرتان و به لای سامناکی و مکوو نهو به لایانه ی تووشی گهل و نه ته وه گانی پیش نیوه هات؛ تووشی نیوه بیی، نه گهر و مکوو نهوان زموی ژیرتان رۆچن، باوو بۆرانیکی غه زمبتان به سهردا بباری، گیزمه لۆکه و ومیشوومه و زیران و رمشه باو لافاو راتان مالن و تیکتانه و مپیچن، هه وره بروسکه لی تان بدا، نایا نیوه جگه له خودا له وگاتانه دا هانا بۆ کی دمه نه؟ نه گهر قیامت له سهرتان رابی و دیارده و نیشانه ترسناکه گانی به دی بی ن جگه له خودا، داوا له کی ده کهن رزگاتان بکاو نهو به لایانه تان له سهر لایه ری! نایا په نا بۆ بته کانتان دمه نه و داوا لهوان ده کهن فریاتان بکه ون؟ یان داوا له خودا ده کهن؟ {أَغَيْرَ اللَّهِ تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ} نایابۆ رزگار بوونتان لهو ته نگ و چه له مانه جگه له خودا داوا له که سی تر ده کهن؟ نه گهر راست ده کهن بته کانتان هاوه ل و هاوبه شی خودان ده داوا لهوان بکه ن و هانا بۆ نهوان به رن!! نه خهیر ناشکرایه له کاتی ته نگانه دا هاوار ناکه نه بته کانیان {۴۱} بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ} به لکوو هه ر داوا له خودا ده کهن و په نا بۆ نهو دمه نه و له باره گای نهو دمه پرتنه وه {فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ} په رومردگار به گویره ی حکمه ت و دانایی خوی، نهو ناخۆشییه تان له سهر لاده با، لهو ته نگ و چه له مه یه رزگارتان ده کا! {وَنَسُوءُنَّ مَا

دمتوانی هه رگامی لهو موعجیزانه بنیریته خورای که نهوان پیشنیاریان کردوه، به لام خودا و ده خورای که دوایان بخاو به دیان نه هیئی، چونکه نه گهر به گویره ی پیشنیاری نهوان موعجیزه مکان بنوینی و نهو جار برپای پی نه کهن ده ست له عاست له ناویان دمه باو سزای توندیان دمه دا، و مکوو چۆن له گهل گهل و نه ته وه پیشینه کاندای نهو جۆره هه لویسته ی نواندوه، چه ند گهل و نه ته وه پیش نهوان پیشنیاری موعجیزه میان کردوه و په لپیان له پیغه مبه ره که یان گرتوه دواپی که موعجیزه که هاتوته دی و برپایان پی نه کردوه خودا له ناوی بردوون.

{وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ} مه بهستی نهومیه؛ خودا دمتوانی نهو موعجیزه میه نهوان داوی ده کهن بیهینیته دی، ولی حکمه ت و دانایی خوی داخوای نهومیه؛ موعجیزه که به دی نه هیئی، به لام زۆریه ی نهوان نه قامن و نازانن که نهوان کاتیک له رووی بیانوو و په لپه وه داوی نهو جۆره موعجیزانه بکه ن خودا بۆیان نه نجام نادا، نه گهر زاناو ژیر بوونایه له رووی سوود به خشی و دوور له په لپ گرتن داوی نهو جۆره موعجیزانه یان ده گرد، نهو کاته په رومردگار به باشرین شیوه داخواییه که ی بۆ جی به جی ده گرن، چونکه نارده نه خواره وه ی موعجیزه که به هوی په لپ گرتنه وه بنیردری نه گهر په کسه ر نیمانی پی نه هیئن دمیته هوی له ناوچوونیان.

{۴۸} وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ} نیه هیچ گیانه به ری که به سهر زمویدا برپوات {وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ} یان بالندمه یه که به دوو بالی بقری {إِلَّا أَمَمٌ أَمَّاكُمْ} مه گهر گرۆه و گهل و نه ته وه میه کن له چه شنی نیوه، نهوانیش چین و تویر و کۆمه ل کۆمه ل و گرۆه گرۆه ن، و مکوو نیوه ی ناده میزاد، رزق و رۆزیان، ته مه ن و کاتی له ناوچوونیان، سروشت و رهوشت و داب و نه ری تیان دیاری گراوه، په رومردگار به پیمویان دمه باو جاودیری کاروباریان ده کاو به رژه و مهن دیان دمه پاریزی، بۆیه ش ته نها ناوی بالنده و پیرو ی سهر زموی هیئا، چونکه کاهره کان ته نها هه ر نهوانه یان به چاو دمیینی، نه گینا مه له کوئی ناسمانه کان گهل شتی وای تیدایه که هه ر خودا بۆخوی عیلمی پییه تی و که سی تر پیمان نازانی.

نُشْرِكُونَ { له کاتی به لاو ناخوښیدا نهو بتانهی دمیانکهنه هاوبهشی خودا له بیرتان دهجنه وهو به خه یالتاندا نایه هاواریان بکه نه! جگه له خودا کهستان به بیردا نایه! }
۴۳ { وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ } نهی محمد! دلتیابه و باش بزانه که نیمه ناردو و مانه بؤ سمر گهل و نه ته و مکانی پیښ تو چهند پیغه مبهرو فروستاده و ره وانه کراوی خوځمان بؤ نه وهی گهل و نه ته و مکانیان پترسینن له سزاو عه زابی خودا نه گهر سهر پیچی بکه نه، موژدهی به ههشت و پاداشی باشیان بدمنن نه گهر پابه ند بن به همرمانی خودا وه! به لام نهو گهل و نه ته وانه په ندو ناموژگاری کاری تی نه کردن و پشستیان هه لکردو پیغه مبهرو مکانیان به دروخته وه و یاخی بوون سهر کیشیان کرد **{ فَأَخَذْنَا هُمْ بِأَنْفُسِهِمْ وَالضَّرَاءُ }** نیمه به لاو سزای به نیشمان بؤ ناردن، تووشی جوړمه ها ته نگو چه له مهمان کردن، **{ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ }** به لکوو نه وان ته مبین خواردو بین و واز له سهر کهشی و بی دینی بهینن! چونکه به لاو ته نگو چه له مهمو ناخوښی دل و دمروونی ناده میزاد مشو مال دمکاو خاوینی دمکاته وه، وا له ناده میزادی لووت بهرزو له خوځازی دمکا که چاویک به خویدا بگپړیته وه و بیریک له رابردو داهاتووی خوۍ بکاته وه، خو بغاته په نای خودا وه.

۴۴ { فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا } دهی بؤچی که به لاو کاره ساتی دل ته زینی نیمه یان بی گه یشته نه که و تنه پارانه وه و لا نه وه؟ کاشکی نهو ته نگو چه له مانه کاریان تی بکردنایه و وهوښ خو به اتیانیه وه، به لام کوا نه وانه نه و مند خاومن هوښ و فامن ته مبین خواردو و بین؟ نه خیر ته نگانه و به لاۍ سهخت و سامناک کاری تی نه کردن و دلیان نمرم نه بوو **{ وَلَٰكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ }** به لکوو دلیان په قتر بوو زیاتر گومرا بوون و سهر کهشیان کرد **{ وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ }** شهیتانیش ریگای گومرا بوونی بؤ جوان کردن و زیاتر بی دینی له دل دا شیرین کردن به راستی کاریکی ناشیرینیان کردو ریگایه کی سامناکیان گرت بهر که سهر منجمه کهی سووتانیانه به ناگری دوزخ! نه مجار بهزدانی مهن ناکامی سهر کهشیان دیاری دمکا و دهفرموی: **۴۵** { فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ } کاتیکی روویان و مرگپرا لهو هه رپشه و ترساندنهی پیغه مبهرو مکان

فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٥﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِن أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَخَمَّ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرِ اللَّهِ يَأْتِيَكُمْ بِهِ أَنْظَرُ كَيْفَ نَصْرُوفُ الْأَيْتِ ثُمَّ هُمْ يَصْذَقُونَ ﴿٤٦﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِن أَنُتَّكُم عَذَابُ اللَّهِ بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الظَّالِمُونَ ﴿٤٧﴾ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ فَمَنْ مَّا مَن وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٤٨﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٤٩﴾ قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ إِن أَتَيْتُ إِلَّا مَا يَوْحَىٰ إِلَيَّ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ﴿٥٠﴾ وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَن يُحْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٥١﴾ وَلَا تَنْظُرُوا الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُم بِالْعَدْوَىٰ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٢﴾

ناراسته یان کردن، گوځیان بؤ موژده پیدانی به ههشتیان نه گرت و لاساریان نواند، ناموژگاری پیغه مبهرو مکانیان له بیر خو بردوه، زانرا که نه وانه به هیچ کلوچیک نیمان ناهینن، نه وهی که له عیلمی نیمه دا چه سپاوه دمرحق نه وان هاته دی **{ فَفَتَحْنَا عَلَيْهِمُ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ }** نیمه یش بؤ زیاتر هه لځه له تانندیان و روچوونیان له گومرا پیدای دمرگای رزق و روژیان بؤ کردنه وه، هه رزانی و خپرو خوښی کاتی دونیا بیمان به سهردا رشتن، لهش ساغی و نه من و ناسایشمان بؤ دابین کردن **{ حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا }** نه و منده زیان و گوزمرانمان بؤ خوښ و ناسان کردن، مال و مندالی ززوړمان پیدان و تا که یف خوښ بوون پیو نه و مندهی تر خوځیان له خو گوراو لوتبه رزیان نواند **{ أَخَذْنَا هُمْ بِغَتَّةٍ }** له نا کاویک گرتمانن، به سزای به نیش له بیخمان دمرهینان و ناسه وارمان برپینه وه **{ فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ }** کاتیکی به خوځیان زانی که تازه ریگای رزگار بوونیان نیه و له هه موو خپرو خوښیه کی بی

به‌شنو و سمرمنجای سامناک و سزای سه‌ختی جه‌هه‌ننه‌م
چاومرئیانه!

{^{۴۵}فَقُطِعَ ذَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا} ئەو گەل و نەتەوانەیی کە
ستەمیان لە خۆیان کرد بە‌وه‌ی کە پیغه‌مبەرەکانیان بە‌درۆ
خستە‌وه‌و سوور بوون لە‌سەر ب‌تپەرستی و ب‌ی‌دینی دواب‌راو
کران و ریشە و ره‌چه‌له‌کیان لە ب‌یخ دهره‌ین‌راو لە ناوبران و
کەسیان ئی دمرنه‌جوو {وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ} سوپاس و
ستایش هەر بۆ خودای مەزن و پەرورەدگاری بوونه‌ومره، لە
پاساوی ئەو نیعمەتە گەورانه‌ی کە پەرورەدگار بە‌سەر
پیغه‌مبەرەکانی و خوداپەرستاندا رشتی کە بەو جۆره‌ گرۆی
کوفر و ئیلحاد و ب‌تپەرستی سزادان و تۆله‌ی ستەمکاریی ئی
ستاندن و جیهانی ئی پاك کردنه‌وه.

{^{۴۶}قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ} ئەو پیغه‌مبەر!
بەو هاوبەش پەیدا‌کەرە بە درۆخ‌هم‌وه ناپه‌سه‌ندانه ب‌لێ،
ومرئ پێم ب‌لێن ئەو کارە کە ئێ‌وه دەیکەن چیە؟ بە‌راستی
جیگای سمرسورمانه، چۆن ئاوا لە خودا غافل و
کە‌متەر‌خە‌من! باشه پێم ب‌لێن: ئەگەر خودا ئامیری بیستن و
دیتنتان ئی و مر‌ب‌گرتنه‌وه، واتان ئی ب‌کات کەر و کوێر ب‌بن نه
هیچ ببیستن و نه هیچ ببینن {وَحَتَمَ عَلَى قُلُوبِكُمْ} دل‌تان مۆر
ب‌کا و دەرگای تیگه‌یشتن و هەست کردنی داب‌خات، ئەگەر خودا
ئەم هەستانه‌تان لە کار ب‌خا، ئەم ئامیرانه لە ئاده‌میزاد
ب‌س‌یت‌یتنه‌وه {مَنْ إِلَهَ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِكُمْ بِهِ} کێ هه‌یه جگه لە خودا
ئەو ئامیرانه‌تان پێ ب‌ه‌خ‌ش‌یتنه‌وه؟ دیاره هەر خودا ئەم
ئامیرانه‌ی پێ ب‌ه‌خ‌شیوون و هەر ئە‌وه‌یش ئەگەر لە کار کە‌وتن
و مەر‌پ‌یان د‌خ‌اتنه‌وه، ساکە‌واب‌ی پ‌ی‌ویسته کە‌سی تر به‌ شیاوی
پەرستن و به‌ندایه‌تی بۆ کردن نه‌زان‌داری، جگه لە خودا، هەر
ئەو شایه‌نی پەرستن و مل بۆ کە‌ج کردنه، کە‌سی تر رایه‌ی
ناکە‌وئ ئەو پله و پایه‌یه‌ی ب‌در‌یت‌ئ!

{انْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ} ئەو محمدا! سه‌یر ب‌که چۆن
نایه‌ته‌کان شی د‌ه‌که‌ینه‌وه و رافه‌یان د‌ه‌که‌ین، مە‌به‌سته‌کان
دووباره و س‌ئ باره د‌ه‌که‌ینه‌وه، چ‌م‌ک و ش‌ی‌وه و ش‌ی‌وازی
د‌ه‌قه‌کان د‌ه‌گۆر‌پ‌ن و جۆراو جۆر ریان د‌ه‌نوێ‌ن‌ن، جارئ هوم‌ید
بەر‌نانه و د‌ه‌م‌ئ هەر‌شه کردنه، ل‌یرە تەر‌غیب و ت‌ه‌ماع
بەر‌نانه، له‌وئ ترساندن و هەر‌شه کردنه، هە‌موو به‌لگه‌کان

ئە‌وه د‌ه‌گه‌یه‌نن جگه لە خودای بالا د‌ه‌ست و تا‌ک و ته‌نیا و زانا
خودای تر نین، هەر‌چی جگه لەو پەرورەدگارە ب‌پەرستی به
تال و تاوانه‌و لە ر‌ه‌ور‌ه‌وی ئاده‌میزاد لای داوه‌و خۆی چاره
پەش کرد‌وه‌و گوم‌راو سه‌رئ ش‌ی‌واو بووه {لَمْ هُمْ يَصْدُقُونَ}
پاشان پ‌روانه! ئە‌وانه چۆن رووی خۆیان و مر‌د‌ه‌گ‌پ‌رن و پ‌شت
هە‌ل‌د‌ه‌کن؟!!

{^{۴۷}قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ بَغْتَةً} ئەو محمدا! پ‌ی‌یان
ب‌لێ، و مرئ ت‌یم ب‌گه‌یه‌نن و هە‌وا‌لم پێ ب‌دن، ئەگەر لە پ‌ر‌یکا
ب‌ه‌ی ئە‌وه‌ی ئ‌ی‌وه ناگاتان ئی ب‌یت عە‌زابی خودا ب‌یت‌ه
سه‌رتان و به‌ خۆتان نه‌زانن تا ت‌یک‌تانه‌وه د‌ه‌پ‌ی‌ج {أَوْ جَهْرَةً}
یان پ‌یشه‌کی ناگادار ب‌ن و چاوتان لە عە‌زابه‌که ب‌ی کە بە‌رم‌و
رووی ئ‌ی‌وه د‌ئ به‌ ئاشکرا بب‌ی‌نن! پ‌ی‌م ب‌لێن: ئ‌ی‌وه لەو کات‌ه‌دا
چی د‌ه‌کن و هە‌ل‌و‌ی‌ستان چی د‌ه‌ی؟ خۆ ئەگەر ئەو عە‌زابه
هات {هَلْ يَهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمُ الظَّالِمُونَ؟} جگه لە تاق‌م و گرۆ‌هی
ستەم‌کار و کافر کە‌سی تری ت‌یدا نا‌ج‌ئ و ناهه‌وت‌ئ، سزاکه هەر
ئە‌وانه د‌ه‌قه‌وت‌یت‌ئ کە هاوبه‌شیان بۆ خودا داناوه‌و سوورن
لە‌سەر کوفر و ب‌ی‌دینی خۆیان، واته: داب و نه‌ریتی خودا وایه
لەو جۆره سزایانه‌دا پیغه‌مب‌ه‌ران و شوێن کە‌وت‌وانیان رزگار
د‌م‌بن، سزاکه ئە‌وانه د‌ه‌گرتنه‌وه کە ستەم‌کار و سمر ر‌ه‌ق و دل
ره‌شن!

ئە‌م‌جار ئەرکی سهر‌شانی پیغه‌مب‌ه‌ران دیاری د‌ه‌کا و د‌ه‌قه‌رم‌وئ:
{^{۴۸}وَمَا يُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ} ئ‌یمه‌ که
پیغه‌مب‌ه‌ران د‌ه‌ن‌ی‌ر‌ین و نارد‌وو‌مانن بۆ دوو مە‌به‌ست
نارد‌وو‌مانن و کاره‌که‌یان لە دوو ش‌تی سمر‌ه‌کیدا کورت
هە‌ل‌ی‌ندر‌اوه، م‌و‌ژده ب‌دن به‌ موس‌ول‌مانان به‌ به‌ه‌شت و
خ‌یر و خۆشی، هەر‌وه‌ها کافر ب‌ی‌دینه‌کان لە سزای خودا که
ناگری د‌ۆ‌زه‌خه ب‌تر‌س‌ین، ئەرکی پیغه‌مب‌ه‌ر پێ راگه‌یان‌دن و
بانگه‌وازی کردنه {فَمَنْ آمَنَ وَأَصْلَحَ} کە‌س‌یک به‌ پ‌یر
بانگه‌وازی‌یه‌که‌یه‌وه ب‌ج‌ئ و ئ‌یمان ب‌ی‌ئ و گرداری باش و چاک
ب‌کا و شوێن ر‌ی‌بازی پیغه‌مب‌ه‌ران ب‌که‌وئ ئە‌وه {فَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ} ترسی سزای دوا ر‌ۆ‌زیان لە‌سەر نیه، لە سزای
داها‌ت‌وو‌ی د‌و‌ن‌یا و قیامه‌ت ناترس‌ین، دل‌یان لە ر‌ه‌حمه‌ت و
به‌خ‌شی خودا {وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ} هەر‌وه‌ها پەر‌و‌شی
ئە‌وه‌شیان نیه کە لە د‌و‌ن‌یادا لە پاش خۆیان به‌ ج‌ی‌یان

لهمه شدا من تاكه كهس نيمو له پيش من زور پيغهمبر رهوانه كراون و نهركى سهرشاني خويان نهجام داوه، نهركى پيغهمبر كاركردنه به گوځيرى نهو نيگاو سروشهى بوى دئ و هكوو دهفهرموئ، **{إِنْ أَتَيْتُمْ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيْ}** من تنهنا شوين نهو نيگايه دهكهوم كه بوم دئ، چيم پي بگوځيرى نهوه نهجام دهمو به موو ليى لا نادم! بهلگهى زور زمينهدهشم بؤ هيتاون لهسهر راستى نهوهى كه دميلىم، شتيك ناليم كه عهقلى ئيوه قيوولى نهكا، يان بوونى مهحال بئ، دى بؤچى نينكارى دهكهمن؟.

نهمجار پهرومردگار سهرزمنشتيان دمكاو نهوميان بؤ روون دمكاتهوه كه گومراو شارمزا چون يهك نين و فهرمووى، **{قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ}** نهى محمد! بهو هاوبه شپهيداكهرد به دروخهرهوانه بلئ، نايا چونيهك و يهكسانن نهوانهى شوين حهق و راستى كهوتوون و شارمزاى ريگاي حهق كراون لهگهال كهسانيكدا كه ريگايان ئى گوم بووه له شهقامه رپى حهق لايمان داوه! چؤن كوځيرو چاو ساغ و هكوو يهكن؟ **{أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ}** نهوه بؤچى بير ناكهتهوه؟ بؤچى به وردى و تيبينيهوه سهيرى رووداوو شتهكان ناكهن تا بتوانن جوداووازي بخهن له نيوان گومرايى هاوبهش پهيدا كردن و شارمزاى بوون له نيسلامدا، له قورنان و بهلگهكانى تاك و تهنيايى خودا تيگهن و شوين ريبازى پيغهمبرى نيسلام بكهون و سهرفيزاى و بهختهومري ههردوو جيهان دسته بهر بكهن!

{وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُخْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ} نهى محمد! بههوى نيگاو سروشهوه له ريگهى نايهتهكانى قورنانهوه، نهوانه بترسيته كه بروايان به خودا ههيه و ترسى روژى ههشرو ليكولينهوهى نهو روژميان ههيه، ترسو بيمى نهوميان ههيه كه بيريتهوه بهرهپى خوداو بهو تهرازووه ورد خوځين و وردبينه حيساب و ليكولينهوميان لهگهال بكا، نهوانه بترسيته كه پتيان وايه **{لَيْسَ لَهُمْ مِّنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ}** جگه له پهرومردگار كهسى تر چاوځيرو سهرپهرشتيارو يارمهتيدريان نيه، كهس فريايان ناكهوى و به هاناپانهوه نايه، بيانترسيته **{لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ}** بهلكوو خوځيان له سزاو توئهى نهو روژه بپاريژن! كارو كرداريك بكهن كه ببيته

هيشتووه، چونكه خودا له ههموو ترسو بيميك دميانپاريژى و چاوځيريان دمكا. موسولمانان له دونيادا وهكوو موشريك و خوانهناسهكان خهمو خهفمت دايان ناگريئ و بيئ نوميد نابن، چونكه خاومن باومر صهپرو نارام دهگريئ و هوميدي پاداشى لاي خوداى ههيه و به هيو دميئ خودا بوى پريكاتهوه، پهرومردگار شارمزاى كردووه بؤ نهوهى لهسهر نيعمهت و بهخشى سوپاس گوزار بئ، له كاتى بهلاو موصيبيهتيشدا خوځرو به نارام بئ و خوى بداته دست خودا **{وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ}** نهوانهى ناياتى خودا به درؤ دزمان و پيغهمبران به درؤ دهخنهوه و گوئ بؤ ناموزگاربيسهكانى راناگرن و پشتيان ئى ههلهكهون و له فهرمان و ريبازى خودا دمردهچن و تاوان نهنجام دهمن، نهوانه سزاى به ئيشيان تووش دميئ، سزاى كوهر و بيدنيهكهيان له دونيادا جؤرهما بهلاو موصيبيهته، سزاى قيامهتيشيان سهربارى رق و غهزمى خودا لييان، ناگري دؤزمخه!

{قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِندِي خَزَائِنُ اللَّهِ} نهى محمد! بهو موشريكانه بلئ، كه داواى موعجيزاتى جؤراو جؤرت ئى دمكهون و نازانن پيغهمبرايهتى چيه و چى نيه، بلئ، گهنجينهى خودا له ژير دهسهلاتى مندا نيه، تواناي دابهش كردن و تهصهروف تيدا كردنم نيه، نهوه بهدهست خودا خوځيهتى، چؤنى دمهخشى و به كيى دمدا پهيوهندي به زاتى بيچوونهوه ههيه، من هيجم بهدهست نيه، **{وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبُ}** ههرهوه غهيب زان نيم و دمربارى نهينى هيج نازانم، نهوه تاييهته به خوداووه هيجى ئى نازانم، جگه لهوهى كه خودا بؤخوى بهسهر پريكيذا ناگادارم دمكا.

{وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ} ههرهوه ناليم و لافى نهوه ئى نادم كه فريشتهم، بهلكوو من يهكيكم له ئادهميزادو نيگام بؤ دئ لهلايىن خوداووه، نهمن ناتوانم شتيك بيئم كه ئادهميزاد دهسهلاتى بهسهردا نهبي.

بهكورتى من لافى خوداياهتى ئى نادم، نهينى نازانم، فريشته نيم كه وابى داواى شتيكم ئى مهكهن كه له تواناما نهبي، من بهندميهكم له ئادهميزاد وهكوو ئيوه وام له سروشتى ئادهميدا، به نيگا قورئانم بؤ دئ و رافه و مانايم فير دهكري،

مایه رزگاری و سهر فرازیان له روژی قیامتداو پاداشتیان بۆ دوو جهندانو جهند چندانه بکاتهوه.

{ وَلَا تَطْرُدُ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ } ئەى پیغمبەر ئەو موسولمانانەى دەورووبەرت مەرئىنجینه، نهجى بۆ دل رازى کردنى ملهورمکانى قورمیش و به هیواى ئەوهى ئەوان دوات کەون و موسولمان بن ئەو تاقم و کۆمهله موسولمانەى که له گەلێدان دەرمان بکەى و له خۆتیان دوور بخەیهوه، نهکەى ئەو موسولمانه ههزارانهى خوداپهرستى دمهکن و بهیانی و ئیواره بهندیایهتى خۆیان بۆ خودا تازه دمهکنهوه پاشگوئیان بخەى و دەرمان بکەى، نهکەى ئەو موسولمانانەى ههمیشه خواپهرست و پروو له خوان له خۆتیان برهئىنجى.

مهبهست به وشەى { يَدْعُونَ } ؛ { يَصْلُونَ } ميه، واته: له بهیانی و ئیواردا نوێژ دمهکن، چونکه له سهرمتای هاتنى ئایینی نیسلامدا دووجار نوێژیان دهکرد؛ نوێژیکیان بهیانی و ئەوى تریان ئیواره، یان مهبهستهکه گشتیهوه به مانا { یعبدون } ميه، واته: خوداپهرستى به ههموو جۆرهکانیهوه، نوێژ کردن، پارانهوه، قورئان خوێندن، یادکردنى خودا، کردار و گوشتارى باش... هتد. ئەو موسولمانەى که له بهیانی و ئیواردا، یان له ههموو کاتهکاندا خوداپهرستى دمهکن و هانای بۆ دهبن و لێى دهپارێنهوه { یُریدون وَجْهَهُ } مهبهستیان بهو خوداپهرستیه و پارانهومیه رازى کردنى پهروردهگار، تهنها بهندیایهتى و ملکهچى بۆ ئەو نههجام دهمن و طاعهت و پارانهومیان بۆ ئەوهو بهس، مهبهستیان رهزامهندى خودایه، ههموو دوعاو بانگ کردن و داوايهکیان ئاراستهى زاتى بیجیوون دهکەن، چونکه ههر ئەو زاته شیایى پهرستن و بهندیایهتى بۆ کردن و هاوار لێ کردنه!!

{ وَمَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مَنْ شِئْ } پاش ئەوهى خودا بۆخۆى شایهدى بۆ دان که ئەوان موخلیص و راستان، رهزامهندیى خودایان مهبهسته له کردار و گوشتاریاندا، جا که وهکوو دهلێن: ئاوابن، ئەوه ئەى پیغمبەر! تۆ ههر ئەوهندهت لهسهر که ظاهر بین بى و لهم پروموه ههلس و کهوتیان لهگهڵدا بکەى، خۆ نهگەر له حهقیقهت و ناوهرۆکدا وانهب، بهم جۆره موخلیص و راستان نهبن، ئەوه حیسابو

لێکۆلینهوه و لێپرسینهوه لهسهر خۆیانە و زیانی بۆ تۆ نیه { وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مَنْ شِئْ } ههر و مکوو چۆن تۆش حیسابی خۆت لهسهر خۆته له بیروباومری خۆت بهرپرسیاری، ئەوان له کارى تۆ بهرپرسیار نین، ههر کهسه بۆخۆى بهرپرسیاره له کارى خۆى.

کهوابن بۆچى { فَتَطْرُدُهُمْ } دەرمان دمهکەى و له خۆتیان دوور دهخهیهتهوه؟ وامهکه، ئەوه ئیشى تۆ نیه، چونکه دمرکردن سزادانه سزادانیشت دواى حیسابو دادگایى کردن لهسهر خودایه لهسهر تۆ نیه، تۆ بهس راگهیاندنت لهسهر! { فَتَكُونُ مِنَ الظَّالِمِينَ } ئەوه تۆ بهو کارهت دهچیته ریزی ستهمکاران، ئەو زۆردارانەى که ستهمیان له خۆیان کردووه، بهدیهختى و چارمەشى سهرمنجامیان بۆخۆیان هیناوه!

{ وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ } ئاوا ههر بهو جۆره برێ ئادهمیزادمان کردووه به تاقیگه و هۆى ئیمتیحان بۆ برێکی تریان، واته: ئیمه بهگوێهرى دابو نهیىتى خۆمان که له سروشتى ئادهمیزادا دامان ناوه، ههندیکیان دمهکەین به هۆکار و بۆتهى تاقیکردنهوه بۆ ئەوهى حهقیقهت و جوههرى برێکی تریان دمر بکهوئ! و مکوو چۆن زمهرنگەر ئالتون و زیو دهخاته بۆتهوهو له ناو ئاگردا جۆشى دما تا حهقیقهت و جوههرهکهیان دمر بکهوئ! بۆ ئەوهى لهسهرمنجامدا به شیوهى پرسیارى ئینکار نامیز پروو بکهنه یهکترو لهبهر خۆیانەوه بلێن: ئایا ئەمانه خودا له ناو ئیمهدا ههلیبزاردوون و نیعمهتى ئایینی پێ بهخشیوون؟ وهکوو دمهفرموى: { لَيَقُولُوا } بۆ ئەوهى لهسهرمنجام و ئاکام دا کافره ملهوره موشریکهکان بلێن: { أَهَؤُلَاءِ مَنْ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَنْ بَيْنَا؟ } ئایا ئەم ههزارو لاکهوتەو کۆیلهو بۆره پیاوانه که خودا له ناو ئیمهدا نیعمهتى ئیسلامى پێ بهخشیوون؟ چۆن ئەوانه شایهنى ئەو ریزمن که خودا لێى ناو؟!

{ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ } واته: ئایا پهروردهگار نازانى کى سوپاس گوزارهو شیایى ئەوهیه که نیعمهتى ئیمانى پێ ببهخشى، بهلێ خودا له ههموو کەس باشتر دهرزانى کى شیایى ئەو نیعمهتهیه و توفیقى دما بۆ ئیمان هینان و موسولمانیهتى، ههر وها زاناو ئاگاداره و دهرزانى کى سووره

لهسهر کوفرو بیدینی، پړسوی دمکاو توفیقو سهرکهوتنی ئی
دمگریتهوه...

{^{۵۴} وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا } واته: نهگمر گهل و
هوژیکي موسولمان هاتنه لات، پروای تهواویان به قورئان و به
نیشانهکانی خودایهتی نیمه ههبوو، به کردار و گوشتار دانیان
بهو راستیهدا دمن، هاتنه لات پرسیاریان دکرد له تاوانیک
که نهجامیان داوهو هوکاریکي به هیز پالی پیوه ناوان بو نهو
تاوانه، پرسیار دمکهن ئاخو ریگای تۆبهو پهشیمان
بوونهومیان همیه یان نا؟ نهوه تۆ ناوومیديان مهکه {فَقُلْ
سَلَامٌ عَلَيْكُمْ} بییان بلی: سهلامو نهمان و دنیاییتان لهسهر
بی، دوی تۆبه کردن و پهشیمان بوونهومتان لیخوشبوونی
خواتان بو همیه، ئهمجار هوکاری نهه لیخوشبوون و دنیا
کردنهموی دیاری کردو همرمووی: {كُتِبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ
الرَّحْمَةُ} بییان رابگهینه که خوی نیوه له پرووی ههضل و
چاکه و ئیحسانهوه رحممت و بهزمی به خهکی لهسهر زاتی
پاکي بالادهستی خوی پیویست کردوه!

{أَلَمْ يَكُنْ مِنْكُمْ رَجُلٌ شَاهِدٌ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ} برپاری خودا وایه:
همرکهسیک له نیوه کردهمویهکی زیان ئامیزی نهجامدا،
شتیکي کرد که سهرمنجای زبانهخش بوو، نهزانی پالی پیوه
نابوو بو کردنی نهو تاوانه، رق ههئسان و توورمی پیی
کردبوو، یان ههموس و ئارمزوی له رادمبهدمر تینی بو
هینابوو، وای ئی هاتبوو ههتکی ناموس بکاو سنووری ئایین
ببهزینی {ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ} پاشان که ههستی به
خوی کرد تاوانی نهجام داوه پهشیمان بووهوهو تۆبهی کردو
کردار و گوشتاری خوی راستال کردن و پاشماوهی نهو تاوانه
له دلی خوی دمرهاویشو، دل و دهرونی خوی مشت و مال
کردو، له جلکی تاوان پاک و خاوینی کردوه، وای ئی کرد بشی
له خودا نزیک ببیتهوه، سیما موسولمان و رهفتار چاک و
گوشتار باش و دل پر له ئیمان بوو، نهو کاته ههئویستی خودا
بهرامبهری ههئویستیکی میهرمانانه دمی، {فَأَلْهَهُ غُفُورٌ
رَحِيمٌ} پهرومردگار لیخوشبوو به بهزییه، بهم دوو صیفته
که لیخوشبوونی بهفراوان و رحم و بهزمی بی نهاندازهیه،
مامهلهی لهگهل دمکا، لهو تاوانانهی خوش دمی که تۆبهی

وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ
عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ﴿٥٥﴾ وَإِذَا
جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ
رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ أَنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا
بِجَهْلَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غُفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٦﴾
وَكَذَلِكَ نَقُصُّ الْأَيَّاتِ وَلِتَسْتَتِينَ سَبِيلَ الْمُجْرِمِينَ ﴿٥٧﴾
قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلْ لَا آتِئُهُ
أَهْوَاءَكُمْ قَدْ ضَلَلْتُ إِذَا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿٥٨﴾
قُلْ إِنِّي عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَكَذَّبْتُ بِرَبِّ مَا عِنْدِي مَا
تَسْتَعِجِلُونَ بِرَبِّ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ يَقُصُّ الْحَقَّ وَهُوَ خَبِيرٌ
الْفَصِيلِينَ ﴿٥٩﴾ قُلْ لَوْ أَنِّي عِنْدِي مَا تَسْتَعِجِلُونَ بِهِ لَفُضِّنَ
أَلْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ ﴿٦٠﴾
وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ يَعْلَمُ مَا فِي
الْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ رَدَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ
فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٦١﴾

راست و دروستی ئی کردوون، به رحممت و بهزمی خوی
دايدمپوش و چاکه لهگهل دمکا.

{^{۵۵} وَكَذَلِكَ نَقُصُّ الْأَيَّاتِ وَلِتَسْتَتِينَ سَبِيلَ الْمُجْرِمِينَ} ناوا همر
بهو جوژه شی کردنهوهو پروونکردنهوانه نهجامان دا بو
بهلگه هینانهوه لهسهر تاک و تهنیایی پهرومردگار و راستی
پیغهمبهرایهتی و همزاو قهدمرو و پژی دواوی و زیندوبوونهوه؛
نایهتهکانی قورئان درژه بی دهمین و پرونیان دمکهینهوهو
حهقیقهتی شهریعت و یاسا روون دمکهینهوه، ههموو حهق و
راستییهک دهچسپینین که گرۆهی بهتالخواز بییان ناخوشه،
بو نهوهی پیناسهی ریبازی تاوانباران بکهین و بو
موسولمانانی پروون بکهینهوه، جا که ریبازو نیشانهی
تاوانبارانمان دمستنیشان کرد، نهو کاته ههرشتیک لهو جوړانه
نهبوو، نهوه ریبازی موسولمانانه.

{^{۵۶} قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أُعْبِدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ} نهي پیغمبر! بهو موشریکه خوانه ناسانه بلئ: من نهیم ئی کراوه هر شهه ئی کراوه نهو خودا دروژنانه ی که ئیوه له جیاتی خودا دمیانه رستن بیان پرستم؛ لیم یاساغو قهدهغه یه که هانا ببهمه بهر نهو بتو صه نامانه ی ئیوه هاواریان دهکهنی و هیوای هیئانی خیر و بهر پر جردانه و ی شهریان ئی دهکهن! پیم گوتراوه: که جگه له خودای مهزن بتو صه نهه یان بهنده و فریشته نه پرستم و هاواریان نه که می و لییان نه پاریمه وه، بیگومان هه موو نه وانه پاشگوئی دهخه و پیم پرورز نین و به خودایان نازانم له مه شدا پشتم به به لگهی حیسی هه ستیارمکان و نایه تهکانی قورئان بهستوه، که هه موویان داکوکی له وه دهکهن و نه وه دهجه سپینن که نابئ جگه له خودا که سی تر به خودا بزانی، جگه له خودا که سی تر نه پرستین {قُلْ لَا أَتَّبِعُ أَهْوَاءَكُمْ} نهي محمد! پییان بلئ: من شوین هه واه و نارمزووی ئیوه ناکه و پر یبازی نارمزوویازی ئیوه ناگره بهر، به بی به لگه شوین هیچ که سی ناکه و، نه گهر شوین هه واه و هه و سی ئیوه بکه و {قَدْ ضَلَلْتُ إِذَا} نه وکاته من سه ر ئی شیوا و گومرام {وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ} من له گروهی حه قخوازو هه قهرست و شارمزا به نایینی راست نیم، هیچ به شیکم له هه ق و راست و شارمزا به نایین نیه.

{^{۵۷} قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّنْ رَبِّي} نهي پیغمبر! بهو کافرو موشریکانه بلئ: من که بیرو با ورم پیچه وانه ی ئیویه و به پیچه وانه ی ئیوه ده جوئیته وه، من له خودا وه شارمزیی کرا و بؤ پر یبازی راست، به نیگا و سه روش بؤم ده ستیشان کرا وه، به عه ق و هوش بهیم پی برد وه، به لگه و ده لیلی عه قلی، نیشان وه به لگهی هه ست نامیز، و پرای قورئان که پر ه له به لگهی زؤرو هه مه جوژی عه قلی و که ونی – ته نانه ت پیغمبریش وه کوو خه لکی تر ناتوانی وینه ی بهینئ – نهو قورئانه ی که به به لگه و بهینه ی چه سپا و پشتگیری ئی دهکری و له هه موو بواریکی پیویست بؤ دین و دنیا دوا وه؛ که چی له باتی نه وه ی بیکه نه بهرنامه ی ژیا نی خو تان و به پر وه ی فرمان و نه هییهکانی بکه ن {وَكَذَّبْتُمْ بِهِ} ئیوه نهو قورئانه ی که به لگهی به هیزی منه و له خودا وه بؤم هاتوه و،

به دروی ده خه نه وه، جاریک یه زن سیحرو جادو یازییه، ده میک ده لئین: سه رگوزشته ی پی شینانه، ها و به ش بؤ خودا داد نه ئین و یه کتا به رستی نا که ن، سه رباری نه ووش ته ما ی نه ووم ئی دهکهن که من له گه ل نهو هه موو به لگه و راستیا نه ی که هه من شوین ئیوه ی گومرا و سه ر ئی شیوا و بکه و، که هیچ به لگه و ده لیلان به دهسته وه نیه، جگه له لاسایی کردنه وه ی باب و با پیرانتان، لاسایی کردنه ووش به به لگه حلیب نیه، به لکو و رازی بوونه به نه زانی و نه قامی باب و با پیران!!

{مَا عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ} نهو سزایه ی که په له م ئی دهکهن بؤتان بی، به ده ست من نیه، هیئانی له ده سه لاتی مندا نیه.

{يَقْصُ الْحَقُّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَاصِلِينَ} بهر و مر دگار چیر و ک و سه رگوزشته ی حه ق و راست بؤ پیغمبر مه ر که ی ده گپر یته وه، هه موو واده و به لئین و هر شه ی راست و به جییه، زاتی پاکی نهو چا کترین داد و مره به و به پری ریک و پیکی و داد بهر و مر ییه وه دادگایی نیوان بهندهکانی دهکا، حوکی ره وایه، هه ر کاتی ویستی جوئی بوئ ناوا ویستی خوئی دینیته دی و که س نیه ببیته له مه ر!!

{^{۵۸} قُلْ لَوْ أَنِّي عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَفُضِّي الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ} نهي پیغمبر! پییان بلئ: نه گهر من ده سه لاتی هیئانی نهو عه زابه م هه بوایه له میژی و بؤم ده هیئان و تۆله م ئی ده ستان دن و کی شه ی نیوانی خو م و ئیوه دم بر یه وه کو تایی بی ده هیئا و له و کی شه یه رزگار م دمیو، به لام نه وه ده سه لاتی منی تی دا نیه و له و بار وه هیچ به ده ست نیه، بر پاری نه وه لای خودایه، {وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ} خودا بؤ خوئی له هه موو که س زان اتره به سه مکاران و ده زانی کی سه ر پیچی کار و دل ره ق و سه مکار و مله وره، ده زانی کی به ته وای گومرا بو وه و تازه هیوای نه وه ی ئی نا کری بگه پر یته وه بؤ نیمان و موسو لمان ببئ، جا که نهو کاره به ده ست من نه بی به ده ست خودا بی، هه لبه ته خودا بؤ خوئی ده زانی و ده توانی چؤن سزایان ده دا و به چ شیویه ک تۆله ی نه م مله ور یه یان ئی ده ستینئ، دیاره هیشتا کاتی نه وه نه هاتوه و، هه ر کاتی وه ختی هات ئیتر به چر که قوتاریان نادا و به بست به سه ریانه وه نا چی.

{^{۵۹} وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ} که منجینه ی هه موو نه یینه کان لای خودایه، هر نهو ده توانی گؤر انکاریان تی دا

بکا، ههرومها کلیل و ئامپرو هوکاری گه‌یشتن به گهنج و خه‌زینه‌کانی لای خو‌یه‌تی و جگه له زاتی بی‌چوونی که‌سی تر رای‌هی ناکه‌وئ ناگاداری به‌سهر ئهو نه‌ینیان‌ه‌دا په‌یدا بکا، ههر ئهو به ته‌واوی زانستی هه‌یه دهرباری غه‌یب و جگه له زاتی پاک‌ی ئهو هیچ که‌سی تر ناگاداریه‌کی له‌و غه‌یبه‌ نیه مه‌گهر خودا بو‌خو‌ی به‌سهر هه‌ندی نه‌ینیدا ناگاداری بکا، که‌واته بی‌ویسته جی‌به‌جی کردنی به‌ئینه‌کانی بو‌ پیغه‌مبه‌ران و هه‌ره‌شه و ترساندنی دو‌ژمنه‌کانیان به‌ عه‌زاب و هار ئی گرتن حه‌واله‌ی زاتی بی‌چوونی بکه‌ین و بر‌وا‌ی ته‌واویشمان هه‌بی که‌ په‌رومردگار خیل‌لاف واده دهرنا‌جی و جی به‌ئینی به‌ پیغه‌مبه‌ر‌ه‌کانی دابی دمه‌یان‌ه‌ئینه‌تی جی، به‌لام که‌ جی‌به‌جی کردنه‌که‌ دواده‌که‌وئ ئهو له‌بهر حیکمه‌تیکی په‌زدانییه‌!

{وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ} په‌رومردگار زاناو ناگاداره به‌ ههر‌جی شتی که‌ له‌ وشکانی و دهریادا هه‌یه، چه‌ند نه‌ینی بی‌ چه‌ند وردو په‌نامه‌کی بی‌ خودا ناگای لی‌یه، هیچی ئی نادیار نیه، ته‌نانه‌ت گه‌ردیله‌یه‌کیش بی‌ چ له‌ زه‌وی و چ له‌ ناسمان‌دا بی‌ خودا پی‌ی دمرانی، واته: وه‌کوو چو‌ن شته نه‌ینی‌ه‌کان دمرانی ئهو شتانه‌ش که‌ ئیوه به‌ چاو دمه‌یان بینن لی‌یان ناگاداره، به‌لام زانین و بینینی ئیوه بو‌ شته بینراوه‌کان زانین‌نیکی سهر سه‌ره‌کیه، زانین و بینینی خودا به‌هه‌رتی و گشتی و حه‌قیقه‌ {وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا} له‌ ههر شو‌یننک و له‌ ههر کاتی‌ک‌دا په‌لکه‌ گه‌لایه‌ک له‌ دارێک هه‌لومرئ خودا پی‌ی دمرانی ناگای لی‌یه‌تی، ته‌نانه‌ت ناگای له‌ جولان و له‌رینه‌وه‌ی هه‌موو لاشه‌ و هه‌باریه‌که‌، به‌رد بی‌ یان دار بی‌، بی‌ گیان بی‌ یان گیان‌دار بی‌، به‌لکوو بو‌ گیان‌داران زی‌اتر ناگادار و چاو‌دپیری هه‌یه به‌ تابه‌تی بو‌ ئه‌وانه‌ی که‌ موکه‌له‌ف و به‌ر‌ه‌سیارن له‌ ئه‌جنده‌وه‌ له‌ ناده‌میزاد هه‌موو حال و چو‌نیه‌تی‌ه‌کی په‌یوه‌ند پی‌یان‌ه‌وه‌ به‌وپه‌ری زانینه‌وه‌ دمرانی.

{وَلَا حَبَّةٌ فِي ظِلْمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ} نه‌گهر دانه‌و‌یله‌یه‌ک، دمنکه‌ میومیه‌ک، به‌ره‌ دارێک، بکه‌و‌یته‌ ناو کونی درزی زمویه‌وه، کشتیار ژیر خاکی بکا، یان بو‌خو‌ی بکه‌و‌یته‌ خواری؛ خودا ناگای لی‌یه‌تی و پی‌ی دمرانی و لی‌ی بی‌ ناگا نیه، وشک بی‌ یان ته‌ر بی‌، گیان‌دار بی‌

وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنْفِخُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٦٠﴾ وَهُوَ الْغَافِرُ فَوقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفْرِطُونَ ﴿٦١﴾ ثُمَّ رُدُّوا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ أَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ الْحُسُوبِ ﴿٦٢﴾ قُلْ مَنْ يُنْفِخُكُمْ مِنْ طَلْمِثِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ تَدْعُوهُ نَصْرًا وَخُفْيَةً لِّئِنْ أَجَعْنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٣﴾ قُلْ اللَّهُ يُنْفِخُكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ مُنْقَرُونَ ﴿٦٤﴾ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْسَنَكُمْ شِعَابًا وَيُضِلَّ بَعْضَكُمْ بِأَسْ بَعْضٍ أَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٥﴾ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْسَنَكُمْ شِعَابًا وَيُضِلَّ بَعْضَكُمْ بِأَسْ بَعْضٍ أَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْسَنَكُمْ شِعَابًا وَيُضِلَّ بَعْضَكُمْ بِأَسْ بَعْضٍ أَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْسَنَكُمْ شِعَابًا وَيُضِلَّ بَعْضَكُمْ بِأَسْ بَعْضٍ أَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْسَنَكُمْ شِعَابًا وَيُضِلَّ بَعْضَكُمْ بِأَسْ بَعْضٍ أَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٩﴾ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْسَنَكُمْ شِعَابًا وَيُضِلَّ بَعْضَكُمْ بِأَسْ بَعْضٍ أَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧٠﴾ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْسَنَكُمْ شِعَابًا وَيُضِلَّ بَعْضَكُمْ بِأَسْ بَعْضٍ أَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧١﴾ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْسَنَكُمْ شِعَابًا وَيُضِلَّ بَعْضَكُمْ بِأَسْ بَعْضٍ أَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧٢﴾ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْسَنَكُمْ شِعَابًا وَيُضِلَّ بَعْضَكُمْ بِأَسْ بَعْضٍ أَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧٣﴾ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْسَنَكُمْ شِعَابًا وَيُضِلَّ بَعْضَكُمْ بِأَسْ بَعْضٍ أَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧٤﴾ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْسَنَكُمْ شِعَابًا وَيُضِلَّ بَعْضَكُمْ بِأَسْ بَعْضٍ أَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْسَنَكُمْ شِعَابًا وَيُضِلَّ بَعْضَكُمْ بِأَسْ بَعْضٍ أَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧٦﴾ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْسَنَكُمْ شِعَابًا وَيُضِلَّ بَعْضَكُمْ بِأَسْ بَعْضٍ أَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧٧﴾ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْسَنَكُمْ شِعَابًا وَيُضِلَّ بَعْضَكُمْ بِأَسْ بَعْضٍ أَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧٨﴾ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْسَنَكُمْ شِعَابًا وَيُضِلَّ بَعْضَكُمْ بِأَسْ بَعْضٍ أَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧٩﴾ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْسَنَكُمْ شِعَابًا وَيُضِلَّ بَعْضَكُمْ بِأَسْ بَعْضٍ أَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٠﴾ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْسَنَكُمْ شِعَابًا وَيُضِلَّ بَعْضَكُمْ بِأَسْ بَعْضٍ أَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨١﴾ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْسَنَكُمْ شِعَابًا وَيُضِلَّ بَعْضَكُمْ بِأَسْ بَعْضٍ أَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٢﴾ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْسَنَكُمْ شِعَابًا وَيُضِلَّ بَعْضَكُمْ بِأَسْ بَعْضٍ أَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٣﴾ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْسَنَكُمْ شِعَابًا وَيُضِلَّ بَعْضَكُمْ بِأَسْ بَعْضٍ أَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٤﴾ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْسَنَكُمْ شِعَابًا وَيُضِلَّ بَعْضَكُمْ بِأَسْ بَعْضٍ أَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٥﴾ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْسَنَكُمْ شِعَابًا وَيُضِلَّ بَعْضَكُمْ بِأَسْ بَعْضٍ أَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْسَنَكُمْ شِعَابًا وَيُضِلَّ بَعْضَكُمْ بِأَسْ بَعْضٍ أَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٧﴾ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْسَنَكُمْ شِعَابًا وَيُضِلَّ بَعْضَكُمْ بِأَسْ بَعْضٍ أَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٨﴾ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْسَنَكُمْ شِعَابًا وَيُضِلَّ بَعْضَكُمْ بِأَسْ بَعْضٍ أَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْسَنَكُمْ شِعَابًا وَيُضِلَّ بَعْضَكُمْ بِأَسْ بَعْضٍ أَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩٠﴾ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْسَنَكُمْ شِعَابًا وَيُضِلَّ بَعْضَكُمْ بِأَسْ بَعْضٍ أَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩١﴾ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْسَنَكُمْ شِعَابًا وَيُضِلَّ بَعْضَكُمْ بِأَسْ بَعْضٍ أَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩٢﴾ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْسَنَكُمْ شِعَابًا وَيُضِلَّ بَعْضَكُمْ بِأَسْ بَعْضٍ أَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩٣﴾ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْسَنَكُمْ شِعَابًا وَيُضِلَّ بَعْضَكُمْ بِأَسْ بَعْضٍ أَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩٤﴾ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْسَنَكُمْ شِعَابًا وَيُضِلَّ بَعْضَكُمْ بِأَسْ بَعْضٍ أَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩٥﴾ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْسَنَكُمْ شِعَابًا وَيُضِلَّ بَعْضَكُمْ بِأَسْ بَعْضٍ أَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْسَنَكُمْ شِعَابًا وَيُضِلَّ بَعْضَكُمْ بِأَسْ بَعْضٍ أَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩٧﴾ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْسَنَكُمْ شِعَابًا وَيُضِلَّ بَعْضَكُمْ بِأَسْ بَعْضٍ أَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩٨﴾ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْسَنَكُمْ شِعَابًا وَيُضِلَّ بَعْضَكُمْ بِأَسْ بَعْضٍ أَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩٩﴾ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْسَنَكُمْ شِعَابًا وَيُضِلَّ بَعْضَكُمْ بِأَسْ بَعْضٍ أَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٠٠﴾

یان بی‌ گیان بی‌، بچووک بی‌ یان گه‌وره بی‌، به‌ نیسه‌ت زانیاری خوداوه‌ چوون په‌که‌و په‌کسانه‌! ههر به‌و جو‌ره زانیاری ته‌واوی هه‌یه دهرباری هه‌موو بو‌ونه‌ومر، هه‌موو ئهو زانست و زانیاریانه‌ی که‌ هه‌یه‌تی به‌رده‌وام و گشتی و نه‌گۆره، هه‌موو له‌په‌راوی په‌زدانییدا که‌ له‌حووله‌حفوظه‌ چه‌سپاوه‌ ده‌ست نیشان کراوه؛ ئهو له‌حووله‌حفوظه‌ی زانیاری دهرباری هه‌موو شتی‌ک تی‌دا پروون کراوته‌وه، ته‌مه‌ن و کات و شو‌ین و حال و چو‌نیه‌تی هه‌موو شتی‌کی تی‌دا شی کراوته‌وه.

{وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ} واته: په‌رومردگار خودایه‌کی ومه‌ایه، له‌ شه‌ودا گیانی به‌نده‌کانی ومرده‌گر‌یته‌وه له‌ کاتی نو‌ستندا ناده‌میزاد وه‌کوو نیمچه‌ مردوویه‌کی ئی دئ و هه‌ست و خوستی ئی دمه‌ری، ئه‌مه‌ پی‌ی ده‌گوترئ مردنه‌ بچکۆله‌ نیمچه‌ مردن.

{وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ} خودا ناگاداره‌و دمرانی به‌ رۆژ جی ده‌که‌ن و جی ده‌لین: ئه‌م رسته‌یه‌ رسته‌یه‌کی تی‌خ‌زینراوه‌و

بردن، یان وەکوو ئەو لێزمە باران و لاهاوێ بەسەر گەل نووچی هێنا {أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ} یان عەزابتان بۆ بنیڕی لە ژێر قاچتانەوه وەکوو بومەلەرزەو بۆرکان و پۆچوون بەزەویدا، وەکوو چۆن قاروونی بە مال و سامانەوه بە زەویدا برده خوارێ {أَوْ يَلْسِكُمْ سُيُوعًا وَيَذِقُكُمْ بِغَضَبٍ} یان وا سەرتان ئی دمیوینی و دمتان کاته چەند گروپ و تاقمیک و هەر یەکەمی بۆخۆی راو بۆچوونیکێ جیای هەبێ و هەر فیرقە و کۆمەڵە رابەرێکی هەبێ و دزایەتی و شەڕ و ئازاوه بکەوێتە ناوتانەوه و تێک بەر ببن و لێک رابکێشن هەر یەکەتان نازار یەوی تەرتان بگەیهنێ!

{انْظُرْ كَيْفَ نَصَرَفَ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ} ئەو پیغمبەر! بڕوانە ئێمە چۆن بە شیۆمی جۆراو جۆر بەلگەیان بۆ دینینەوه، جارێک لە رێگەیی هەستەکانەوه، دەمی لە رێگەیی عەقڵ ئاوازمەوه، چەلێک لە رێگەیی هەوالی پەنامەکی و غەیبییەوه، نیشانەیی خودایەتی و تاک و تەنیاپی خۆمیان بۆ دووپات دەکەمەوه، بۆ ئەوێ هۆشیان بەبەر خۆدا بیتەوه و بە وردی لە نیشانەکانی خودا و بەلگەیی خودایەتی تێفکرن و پەند و نامۆزگاری و مەریگرن و خۆیان باش بکەن و بەختەومری هەردوو جیهان بە دەست بێنن!

{وَكَذَّبَ بِقَوْلِكَ} بەلکوو زۆربەیی گەلەکەت کە هۆرمیشییەکان قورئانەکەتیان بەلاوه درۆیە، پەند و نامۆزگاریەکان تەم دەکەنەوه، گالتهیان بەو عەزابه دێ کە تۆ هەرمشەیان پێ ئی دەکەیی {وَهُوَ الْحَقُّ} وەلحال ئەو قورئانە حەق و راست و بێ شک و شوبهەییە، چی تێدایە راست و دروستە، لە هیج پڕوویەکەوه پەتالی و ناراستی پڕوی تێ ناکا، هەروەها ئەو سزایە کە هەرمشەتان پێ ئی کراوه، هەر دەبی بیگەنێ و تووشتان دەبی و ئیوه لە دەستی قوتارتان نابێ، راستی قورئان و هاتنی عەزاب بۆ سەرتان دوو شتی حاشا هەلنەگرن و هەست و عەقڵ و وێژدان دەیسەلینن.

ئەمجار پێیان بۆی، مەن دەسلاتی ئەووم نیە، بە زۆر موسولمانتان بکەم {قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ} بۆی مەن پارێزەر و خاوەن دەسلات و خۆسەپینەر نیم بەسەر ئیوهوه، ئەووم پێ نەسپێردراوه کە بە زۆر ئیمانمان پێ بێنم، ئەرکی

خوارێ و لە هەموو لایەکەوه ترسی مەرگ و سەرتیدا چوون دەوری دان و ناسۆی رزگار بوونتان ئی دیار نەبوو، یان لە بەحرەدا بە سواری بەلەم و گەمێ کەوتنە ناو گێژاو و شەپۆلی سامناکی دەریای بێ نامانەوه، مۆتەکەیی مەرگ لە هەر چوارلاوه لێتان نزیک بوووەوه و کەلەبی دێندانەیی لێتان گیر کرد! کێ ئیوه رزگار دەکا لەو سەخەلتی و تەنگو و چەلەمەوه کارساتانە!! بە ئی ئەوکاتە جگە لە پەتای خودا هیچ پەنایەکتان دەست ناکەوێ! نالەو کاتەدا بە ئاشکراو بە نەهینی بە دەنگی بەرز و هاوار هاوارەوه بە ورتە ورتە ورتە و لەبەر خۆتانەوه هاواری ئی دەکەن و لێی دەپارێنەوه و دەلالینەوه دەنۆزینەوه، بە شیۆمی ملکەچی و بێ دەسلاتی دەپارێنەوه وادەو بە ئین دەمدن، سویند دەخۆن و دەلین: {لَئِنْ أَجَأْنَا مِنْ هَذِهِ لَنُكَرِّنَنَّ مِنَ الشَّكْرَيْنِ} ئەگەر خودا ئەم جارە لەم تەنگو و چەلەمە رزگارمان بکاو ترسی مەرگمان ئی بپروینینەوه، دەبینە پیاوچاک و سوپاسگوزاری نیعمەتەکانی پەرورەدگار دەکەین، دان بە تاک و تەنهایی خودادا دەنێن، بە دلسۆزی دەپەرستین و شەریکی بۆ دانانین.

{قُلِ اللَّهُ يُجَبِّحُكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ مُشْرِكُونَ} بۆی خودای بالادەست چەند جار لەم تەنگو و چەلەمانەوهی تریش پزگاری کردن و پزگارتان دەکا، کەچی لەگەڵ ئەووشدا سەرباری ئەو هەموو چاکە و پەحم و بەزمییەیی خودا، ئیوه کە پزگارتان بوو هەلەدەگەرینەوه و شەریک بۆ خودا دادەنێن و وادەو بە ئینی خۆتان نابەنە سەر، خیانتە لە عەهەد و پەیمانی خۆتان دەکەن، سویندی جەخت لەسەر کراوی خۆتان لە بێر دەچیتەوه و پاشگەز دەبنەوه هەر وەک نە باتان دێبێ و نە باران!! بەمەش سێلەیی و ناکەس بەچەیی خۆتان دووپات دەکەنەوه...

{قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَى أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ} ئەو پیغمبەر! بەو کافرو موشریکە سەرپەقانه بۆی، پەرورەدگار بالادەستە، دەتوانی جۆرەها سزاتان بۆ بنیڕی، جارێک لە زوور سەرتانەوه سزاتان بەسەردا ببارینێ وەکوو ئەو بەردەمباران کردنی بەسەر ئەتەومی لوط و ئەصحابولفیلی هینا، یان وەکوو ئەو نالەو گرم و هورپی بەسەر گەلی ئەموودی هینا کە بەهۆی گرمی لە پادەبەدەرەوه لە ناوی

سهرشانی من پیراگه یاندنه، ریگاتان پیشان دمدمو و ته ماعی بهمهشتان بهرنیمو له ناگری دۆزهخ بتان ترسینم.

{^{۶۷} تَكُلْ لَبًا مُسْتَقَرًّا} هەر ههوائیک قورئان رایدهگهیهنی راسته و کاتو شوینی پهیدابوونی ههیه، هه موو ههوائیکی چهقیقهتو راستی خوی ههیه، ههردمبی روو بدات ته نانهت با پاش ماومه کیش بی؛ ئهمجار به شوین ئهو ههرشهیه دا ههرشهیهکی تری ناراسته کردو ههرمووی: {وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ} لهوه پاش راستی ئهو ههوائانه چهقیقهتی بهلین و ههرشهکان دهزانن، پهله مهکه وادهو بهلین به زال بوونی پیغه مبههر (دروودی خوی لهسهر بی) سهرکهوتنی بهسهر دوزمنهکانیدا، هاتنی عهزاب بۆسهر ئیوهی موشریک و له خوا یاخی بوو دیته دیو رۆژیک له رۆژان له جیهانی واهیهدا دهبیندرین!

{^{۶۸} وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ} ئهی پیغه مبههر! ههرکاتی تۆو هاوهلانت یان ههر کهسکی تر که موسولمان بی، بینیتان و بیستان که موشریکهکان گالتهو قهشمهری به قورئان دهکن، روویان ئی وهرگیرن، کۆرو کۆمهلیان بهجی بهلن، لهگهلیان دامه نیشن {حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ} تاوهکوو دهچنه سهرباس و خواسیکی ترو لهباری شتیکی ترموه ئاخاوتن ئه نجام دمدن... شیایو یاسه ههرکهسیکیش ئایهتهکانی قورئان به شیوهی ناراستو بهتال تهویل بکا، مانایهک بهسهر وشه و رستهکانیدا دابیرئ که ههلی ناگرن نابج گویی ئی بگیری و لهگهلی دانیشن، پتویسته کۆرو مهجلیسه کهی بهجی بهیلدرئ، مهگهر کابرا توانای بهرپرچدانهوه و دهمکوت کردنی ئهوانی ههبی، ئهوکاته کارمهکی دهبیته جیهادو کۆشش کردن له ریگای خودادا!

{وَأَمَّا يُنْسِيكَ الشَّيْطَانُ} ئهی خاوهن برؤا! ئهگهر وا پیکهوت شهیتان ئهوهی له بیر بردیتهوه که دانیشن لهگهلی ئهو جنیودمرو گالتهبازانه قهدهغهیه و دانیشتی و کهوتیه قسه کردن و گوی گرتن لهگهلیاندا پاشان بیرت کهوتهوه که دانیشن لهگهلیان یاساغه، ئهوه {فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِى مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ} دواپی بیرت کهوتهوه دامه نیشه لهگهلی ئهو تاقم و کۆمهله ستهمکاره که ستهم له خۆیان دهکن بهوهی گالته به قورئان و پهیا مهکمت دهکن و بهدرۆت دهخه نهوه!

وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَلَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٦٧﴾ وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لِبَآءًا وَلَهُمْ أَعْرَضَتْهُمُ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا وَذَكَّرَ بِهِمْ أَنْ يُبَسِّلَ نَفْسًا يَمَّا كَسَبَتْ لَيْسَ لِمَنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ وَإِنْ تَعِدْ كُلَّ عَدْلٍ لَّا يُؤْخَذُ بِهَا وَلَئِنَّكَ الَّذِينَ أُنْزِلُوا يَمَّا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ يَمَّا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٦٨﴾ قُلْ أَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلَى أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَانَا اللَّهُ كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانٌ لَهُ أَصْحَابٌ يَدْعُونَهُ إِلَى الْهُدَى أَتَيْنَا قُلُوبَكَ هُدَى اللَّهُ هُوَ الْهُدَى وَأَمَّا الْإِسْلَامُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٩﴾ وَأَنْ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٠﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَكُوتَ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنفَخُ فِي الصُّورِ عَنَّا الْغَيْبُ وَالشَّهَادَةُ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿٧١﴾

{^{۶۹} وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ} چ تاوانیک لهسهر ئهوانه نیه که خو دهبازیزن له دانیشن لهگهلی گالته بازو جنیودهران و موخاسه به ناگرین، ئه مانه که خۆیان بهبازیزن له کۆبوونهوه لهگهلی ئهوانه کی قهشمهری به قورئان و پهیاپی پیغه مبههر (دروودی خوی لهسهر بی) دهکن، سزاو تۆلهی قهشمهری کهرانیان لهسهر نیه، ئهوان که خۆیان له تیکهلی بوون و دانیشن لهگهلی گالته کهراندادا بهبازیزن و لییان دووره بهریز بن، ههرمانی خودایان بهجی هیناوه {وَلَكِنْ ذَكَّرُوا لَهُمْ يَتَّقُونَ} به لکوو ههر ئه موندیهان لهسهره که نامۆزگارییان بکه و خودایان بیر بخه نهوه، ئیتر بهسه، له خودا بترسو واز له جنیودان و گالته کردن بپن... جاریکی تر بهروردگار ههرمانی به پیغه مبههر (صلی الله علیه وسلم) و هاوهلانی کرد؛ که خۆیان له گالته کهران بهبازیزن و لییان دوور بکه ونهوه و ههرمووی: {^{۷۰} وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لِبَآءًا وَلَهُمْ أَعْرَضَتْهُمُ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا وَذَكَّرَ بِهِمْ أَنْ يُبَسِّلَ نَفْسًا يَمَّا كَسَبَتْ لَيْسَ لِمَنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ وَإِنْ تَعِدْ كُلَّ عَدْلٍ لَّا يُؤْخَذُ بِهَا وَلَئِنَّكَ الَّذِينَ أُنْزِلُوا يَمَّا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ يَمَّا كَانُوا يَكْفُرُونَ}

{**اُولَٰئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا**} ئەوانەى كە ئایىنيان كىردوو بە گالته‌بازارو بە ژيانى دونىاي بى بايه‌خ له‌ خۆيان بايى بوون، ئەوانه‌ بۆخۆيان پاداشى باشيان له‌ خۆيان ياساغ كىردو خۆيان سپارد بە‌ سزاو بە‌هه‌شتى رازاوه‌ فراوانيان ئى قەدەغە كرا، ئەوانه‌ بە‌هۆى ئەنجامدانى كىردەموى خىراپو ناپەسەند تووشى ئەو چارە‌پشيه‌ بوون! ئەوانه‌ له‌ پاداشتى ئەو خۆ گومرايى كىردنە ئەو خۆ كىردنە‌وميان بە‌ بارمته‌ له‌ دۆزەخدا {**لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ**} ئاوى كولاوى تام ناخۆشيان دەدرىتتى بۆ خواردنە‌وه‌، ئاوى گەرم و ناسازو بۆن ناخۆشيان درخوارد دەدرى، كە ناوسكيان دادە‌ومشيتتى، رېخۆله‌كانيان لە‌تەتە‌ ده‌كا! {**وَعَذَابٌ أَلِيمٌ**} هەروە‌ها سزاي بە‌ نيشيان دەدرى، بە‌ ئاگرى سوتينەر كە بە‌ جه‌ستەى ئەوان هە‌لە‌گىرسيندرى، ئەم سزاو نازارانە‌يان {**بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ**} بە‌هۆى ئەو كوفرو بى‌دينىيەى كە بە‌ درىژايى تە‌مە‌نيان لە‌سە‌رى بە‌ردە‌وام بوون، بە‌ جۆريك سوور بوون لە‌سە‌ر كوفرو بى‌دينىيەى بە‌تە‌واوى له‌ رېبازى سە‌فرازى و كامە‌رانى لاىان داوه‌، واتە‌: قولىوونە‌وميان له‌ كوفرو گومراييدا گە‌يشتۆتە‌ پله‌و ئەندازمە‌يك كە نامادە‌باشى ئە‌وميان تيدا نيه‌ كە روو بكە‌نه‌ رېگە‌ى هە‌ق و راست!

{**قُلْ أَتَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَفْعَلُ وَلَا يَبْصُرُ وَلَا رُدُّ عَلَىٰ أَغْقَابًا**} ئەى محمە‌دا پتيان بلى: ئايا ئيمە‌ جگە‌ له‌ خوداي بالا‌دە‌ست و خاوه‌ن نە‌فع و سوود گە‌يە‌نەر، شتيك بپە‌رستين كە نە‌تواناي سوود گە‌يانە‌ندى هە‌ي، نە‌بتوانى زيانمان پى بگە‌يە‌ن! ئايا دە‌تانە‌وى بە‌رمو دواوه‌ بگە‌رپينە‌وه‌ بۆ كوفرو بى‌ دينى؟! پاش ئە‌موى نوورى ئيمان بە‌ ئيسلام دۆ و دە‌روونى رە‌وشە‌ن كىردووينە‌وه‌و رزگارمان بوو له‌ گومرايى، ئايا گونجاوو پە‌سە‌ندە‌ ئيمە‌ سەرلە‌نوئى كا‌هر ببيە‌وه‌و رېگاي بە‌دە‌ختى بگريە‌وه‌ بە‌ر؟!}

{**كَالَّذِي اسْتَهْزَأَهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانٌ**} واتە‌: بى‌ ئاگا پاشە‌و پاش بگە‌رپينە‌وه‌ وە‌كوو ئەو كە‌سە‌مان ئى بى‌ كە‌ شە‌يتان لە‌سە‌ر هە‌وا و ئارە‌زووى نە‌فس بە‌ گيژو وري بە‌ردوو‌يه‌تى بە‌زە‌ويداو بى‌ عە‌قل و نە‌قام بە‌ بيايانو چۆ‌لە‌وانيدا دە‌سورپيتە‌وه‌، نازانى له‌ كۆ‌يه‌و بۆ كۆى دە‌جى! شە‌يتان له‌ زە‌وييدا سەرگە‌ردانى كىردوو، وە‌لحال ئەو سە‌رلى

شوئىن پيغە‌مبەر (دروودى خواى لە‌سە‌ر بى) كە‌وتوون! پشت هە‌لە‌گە‌ن و روو وەرگيژىن دووره‌ بە‌ريز بن لە‌و موشرىكانە‌ى كە‌ ئايىنى خۆيان كىردوو بە‌ گالته‌بازار! قە‌شمە‌رى بە‌ ئايىنى خۆيان دە‌كە‌ن بە‌موى كە‌ بپە‌رستى دە‌كە‌ن، بۆخۆيان بته‌كە‌ دروست دە‌كە‌ن و ديخۆن، تە‌مە‌نى خۆيان له‌ شتيكدا بە‌سە‌ر دە‌بە‌ن كە‌ سوودى ئى نابين، ئە‌مە‌ گالته‌و خۆ خە‌ريك كىردنى بى‌ سووده‌، خۆيان هە‌لە‌و گير كىردوو، روو ناكە‌نه‌ نيش و كارى باش، ئە‌مە‌ش ئە‌وپە‌رى لە‌هو خۆ خە‌لافانە‌!

{**وَعَرَّيْهُمْ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا**} خۆشى ژيانى دونىاي بى بايه‌خ باى تىكرە‌وون و له‌ خۆيان بايى بوون، ژيانى قىامە‌ت و خۆشى دوا‌پۆ‌زيان فە‌رامۆش كىردوو، ژيانى دونىايان بە‌سە‌ر ژيانى قىامە‌تدا هە‌ل‌بژاردوو، خە‌ريكى لە‌زە‌مت و خۆشى دونىاي بى بايه‌خ! له‌ جياتى ئە‌موى له‌ ئايە‌تى قورئان ورد بپنە‌وه‌و تىي بڤكرن و لىي تىبگە‌ن و پابە‌ندى فە‌رمان و نە‌هيە‌كانى بن، گالته‌ بە‌ ئايە‌تە‌كانى دە‌كە‌ن و جنيو بە‌ پيغە‌مبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) و هاو‌ە‌لانى دە‌مدن و سوکايە‌تيان پى دە‌كە‌ن و كىردوويانن بە‌ هۆكاري پىكە‌نين و رابواردن و كۆ‌رو كۆ‌مە‌ليان پى گە‌رم دە‌كە‌ن!

{**وَذَكَّرَ بِهِ أَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ**} تۆ بە‌ ئايە‌تە‌كانى قورئان ئامۆ‌ژگارى خە‌لك بكە‌، خودايان بڤە‌رمە‌وه‌ ياد له‌ سزاو تۆ‌لە‌ى بى نامانى بيان‌ترسيئە‌، تا له‌ خيرو خۆشى و بە‌ختە‌ومرى دانە‌ب‌رپن و له‌ ئاكاما بە‌هۆى كىردە‌موى دونىايان له‌ دۆ‌زە‌خدا گير نە‌خۆن و نە‌بنە‌ سوتماكى ئاگرى بى نامان، تا تە‌سليم بە‌ هىلاكە‌ت نە‌بن و نە‌بنە‌ بارمته‌ى كىردە‌وه‌كانى ژيانى دونىايان و بە‌دە‌ختى و چارە‌پش بۆ هە‌تا هە‌تايە‌ له‌ ئاميزيان نە‌گرئ، وە‌لحال ئەو جۆ‌ره‌ كە‌سانە‌؛ ئەو نە‌فسە‌ پيسانە‌ {**لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ**} جگە‌ له‌ خودا خە‌رم و دۆ‌ستىكيان نيه‌؛ كە‌ شە‌فاعە‌تيان بۆ بكا له‌ تە‌نگانە‌ رزگارايان بكا، يارمە‌تيدە‌رو پشتيوانيكيان نيه‌ كۆ‌مە‌كيان پى بكا، ئە‌وانه‌ سته‌مكارن سته‌ميان له‌ خۆيان كىردوو، كە‌سيكيش بۆخۆى سته‌م له‌ خۆى بكا، بە‌دە‌ستى خۆى خۆى چارە‌پش بكا، خودا شە‌فاعە‌تى كە‌سى بۆ قە‌بوول ناكا.

{**وَإِنْ تُعَذِّبْ كُلَّ عَذَلٍ لَا يُوَخِّدَنَّهَا**} ئە‌گەر ئەو بە‌ قە‌سه‌ هە‌ر شتيك بپە‌خشى لىي وەرناگيرئ.

شیواوه {لَهُ أَصْحَابٌ يَدْعُونَهُ إِلَى الْهُدَىٰ انِّبَا} جهند دؤست و برادر یکی همیه، له سهر ږنگای راست و دروست له دوورموه بانگی ئی دمهکن و دهلئین: ومړه لای نیمه، ږنگای راست نیشان دمدین له گومرایی و سمرئی شیواوی ږزگار بی!

پوخته ی پهنډو مهنه له که نهومیه: که سیک دوی ایمان هینان له نیسلام هه لگه ږیته وه، وکوهو که سیک وایه که عشق و شیتی وای ئی کردبی ږوی له چول و بیابان کردبی، همیران و سمرئی شیواو ملی ږنگای هاتوو نه هاتی گرتبی و نه زانی بؤ کوئ دمی و چی دمکا، له کاتیکدا، هاوه لانی له سهر ږنگای راست جیی هیشتبن و هه میسه بانگی ئی بکه و بیی بلئین: ومړموه بولای نیمه وه لامیان نه داته وه.

نه ی پیغه مبهرا! بانگه وازی نه وانه بکه، بؤ سهر ږنگه ی راست و {قُلْ: إِنَّ هُدَى اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ} پییان بلئ: نه و هیدایه و رمهنومایه ی خدا که له فوراندا نار دویه تیه خورای نه وه هیدایه و شارمزای کردنی راسته قینه یه، ږیبازی نیسلام ږیبازی حق و راسته، نه که نه و ږیبازی نیوی کافر له سهری دمړون و په پرموی دمهکن و کوپرانه لاسایی باوک و باپیرانتان دمهکنه وه!

نهمجار پییان بلئ: {وَأَمَرْنَا لِسُلَيْمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ} فرمانمان پی کراوه که پابه ندو گهر دنکه چ بین بؤ په رومردگاری بوونه ومړو نیمه یس پابه ندو گهر دنکه چ بووین {وَأَن أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ} هه رومها فرمانمان پی کراوه: به په پرمو کردنی بهرنامه ی نیسلام و به جیهنیانی نوپزو ته قوا کردن: به جیهنیانی نوپزه کان له کاتی خویندا و به و شیومیه که خدا فرمانی به کردنیان کردوه، نوپز کردنیک که دل و دمرون پاک بکاته وه، ناده میزاد له خراپه و خراپه کاری بیگپریته وه، ته قواش بریتیه له خو پاراستن له هه شتیک که له ناکامی سهر پیچی کردنی ثایینی خوداوه شه ریعه تی پیروزی پهیدا دمی.

واته: پییان بلئ: نیمه به سی شت فرمانمان پی کراوه به نیخلاص بؤ خودا و شهریکی بؤ قهرار نهدمین، نوپز مگانمان به ږنک و پیکی نه انجام بدمین و خودا په رستی بکه ی و جگه له زاتی پاکی که سی تر به خدا نه زانین، له هه موو حالیکیدا ته قوا ی خدا بکه ی به نهینی و به ناشکرا خو مان له و شتانه

دوور بگرین که لئی یاساغ کردو وین و سهر پیچی فرمانه کانی نه که یین. {وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ} خودایه کی و مهایه! هه بولای نه و ده گه ږیندریته وه، روضی قیامت هه مووتان دمجنه بهر قاپیه که ی نه و، حیساب و کیتابان له گهل دمکا، له سهر کردار و گوشتارتان، سزا و پاداشتان دمه داته وه، جا که واته ناگونجی و نابی جگه له و خدا خاوهن دمه لاته، که سی تر به خدا حلیب بکری!

{وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ} په رومردگار دروست کار و به دیه نیهری ناسمانه کان و زمویه، خاوهن و هه لپور نیهری کار و بار یانه، چیان تیدایه دروست کراوی زاتی په رومردگارن، هه موو شتیک له کات و شوینی خویدا به دیه نیواوه و حکمه و دانایی خدا ده گه یه نن!

{وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ قَوْلُهُ الْحَقُّ} (وشه ی (یوم) که مهنوویه یان عطفه بؤ سهر وشه ی (تقوی) ی پیشه وه یان بؤ سهر وشه ی (خلق) یان له پیشه وه فیعلیکی وکوهو (اذکر) مه زنده دمکری). خو بیاریزن له سزا و توله ی نه و ږوژمی که خدا به هه رشتیک به فرمووی ببه دمی، هیچ هیزو توانایه نی بهر هه لستی بی و نه هیلی ممرامی خو ی بی نیته جی!

{قَوْلُهُ الْحَقُّ} هه موو فرمان و ته ی نه و راست و حقه، هه رشتی بیه وی دروستی بکا و به دی بیین، له کاتی خویدا به بی دواکه و تن چونی بوی ناوا دپته دی و، ناتاجی به که س نی و، رمزه مندی که سی ناوی، هه ر ویت و نیراده ی خو ی په یومندی به و شته وه کرد، فرمانی ته کوینی ناراسته کرد، دمست به جی به بی دواکه و تن نه و شته پهیدا دمی!

{وَلَهُ الْمُلْكُ} خاوه نیه تی راستی، سه لته نمت و دمه لاتی ته و او هه ر بؤ نه وه که خودایه کی بی هاوه ل و بی هاوسه رو بی باوک و دایک و کورو کچه، تاک و ته نیا و فمردو صه مه ده، واته: که له جیهاندا به روا لته به شیوی مه جازی ده لئین: نه وه مولکی فلانه و نه مه مولکی هیساره له قیامتدا نه و دوش نامینی، به لکوه مولکایه تی ته و او هی هه موو شتیک بؤ خودایه {يَوْمَ يُفْخَخُ فِي السُّورِ} له و ږوژمدا که فو و دمکری به که په نای صووردا جگه له مولکایه تی خدا هیچ خاوه نیه ک نیه، ته نانه ت بی پروا کانیش بویان دمردمه کوئ که هه ر خدا خاوه نه و که سی تر خاوه نیه تی نیه.

ئەو خودايە خودايەكە {عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ} زاناو ئاگاداره بهسەر نهينى و ئاشكرادا.

عالمى غەيب: ئەو عالمەمەيە كە لە ئيمە ناديار بى، عالمى شەهادە ئەو عالمەمەيە كە بە جاو ئيمە دەيبينىن. ئيبىنو عەبباس دەلى: غەيب واتە: نهينى، شەهادە واتە: ئاشكرا {وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ} پەرورەدگار دانايە لە بەدەيەنان و دروست كردندا هيچ شتيك دروست ناكا، هيچ ياسايەك دانانى ئيلا حيكەمت و بەرژمومندى تىدايە خەبىر و ئاگاداره بهسەر نيمت و مەبەستى ناو دلو دموون و هەموو قسەو باسليك.

{وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ أَرَزَرَأْتَنِي أَتَعْبُدُ آلِهَةً؟} ئەى محمدا يادى ئەو بەكەرەوه، ئەو جەرۆكە بۆ گەلەكەت بگيرەوه كە ئيراهيم بە ئازمى^(۱) باوكى گوت: سەرمەشتى كردو، رەخنەى ئى گرت، لە شيوەيەكى ئازمى دەرپرېندا وتى: ئايا تۆ بە چ عەقلىك چەند بتيك دەكەيە خودا و دەيان پەرستى؟! جگە لە خودا طاعت و بەندايەتى بۆ ئەوان دەكەى؟! لە كاتيكدا خوداى حەق و راست (الله) يە ئەو كەسمەيە كە بەدەيەنەرى تۆو ئەوانيشە، هەر ئەو شياوى پەرست و بەندايەتى بۆ كردنە، كەسى تر مافى ئەوى نيه بە خودا حەيب بگرى و بەندايەتى بۆ ئەنجام بدىرئ!!

{إِنِّي أَرَاكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ} بېگومان، من خۆت و گەلەكەت دەبينم لە گومرايى ئاشكرادان، خۆت و ئەوانەى وەك تۆ بتهپرستى دەكەن، ئەم هەيكەلە داتاشراو و دروست گراوانە بە خودا دەزان و بەندايەتبان بۆ دەكەن، سەرى شيووو ئەفامن سەريان ئى تيك چوو، رېبازى راست و حەق نادۆزنەوه، لە زەلکاوى ئەفامى و ئەزانيدا كوېرانە دېن و دمجەن، هەلس و كەوت و بېروباومرپان بى بناغە و پووچ بەتالە، هەموو خاومەن هۆش و فامليك هەست بە سەرى شيووى ئيوە دەكا، چونكە زۆر ئاشكرا و نمايانە! دەى كى ئەو كەسە گومراترە چ گومرايەك لەو ئاشكراترە پەيكەرليك بپەرستى كە لە دار، يان بەرد، يان لە مەعدەنيك دروست

(۱) - لە بارەى زۆر و بێجەى حەزەرمەتى ئيراهيم و ئەو سەردەم و رۆژگارە تىيدا ژياوه سەيرى تەفسىرى مەنار ج ۵۲۴/۷ - ۵۲۴ دەكرى.

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ أَرَزَرَأْتَنِي أَتَعْبُدُ آلِهَةً؟ إِيَّاكَ أَرَاكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۖ وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمٰوٰتِ وَالأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ ۖ فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأٰ أَكُوكِبًا قَالِ هٰذَا رَبِّى فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أَحِبُّ الْآلِهَاتِ ۖ فَلَمَّا رَأٰ الْقَمَرَ بَازِعًا قَالِ هٰذَا رَبِّى فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَيْنَ لَمْ يَهْدِنِ رَبِّى لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ ۖ فَلَمَّا رَأٰ الشَّمْسَ بَازِعَةً قَالِ هٰذَا رَبِّى هٰذَا أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالِ يَقُومُ لِى بَرٌّ وَمِمَّا يُشْرِكُونَ ۖ إِنِّى وَجَّهْتُ وَجْهَى لِذِى فَطَرِ السَّمٰوٰتِ وَالأَرْضِ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۖ وَحَاجَّتْهُ قَوْمُهُ قَالِ أَتُحْكُمُونِى فِى آلِهَةٍ وَقَدْ هَدٰنِى ۖ وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ ۖ بَوِّءُ إِلَّا أَن يَشَاءَ رَبِّى شَيْئًا وَسِعَ رَبِّى كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ۚ وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُمْ بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطٰنًا فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ۝

كرابى؟ بىى بەدەستى خۆت پەيكەرليك داتاشى، ئەمجار پەلو پايەى خودايەتى بەدەيتى و بپەرستى و بە پىرۆزى بزانى!! {وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمٰوٰتِ وَالأَرْضِ} واتە: هەر بەو جۆرە، جار دواى جار گەورەيى و فراوانى و ريك و پيكى بوونە و مەردمان پيشانى ئيراهيم دا، وامان ئى كرد بە هەستى روون و تىفكرينى وردو بىرى بەرفراوانەوه سەيرى مەلەكوتى ئاسمانەكان و زەوى بكا، لە ئەستىرەو رۆزو مانگ سەرنج بەدا، لە جۆگەو چۆم و دەرياو كيو دەشت و بيايان رامينى، خودايەتى خودايان تيدا بدۆزيتەوه، بە ديهينەرى بە راستى بناسى و بەندايەتى خۆى بۆ رابگەيەنى و ببیتە ئەو پيغەمبەرە ئولولەزمەى كە ئەموانەى پياوچاكان و خوداپەرستانە، ئەو پيغەمبەرەى بە دووربينى خودايى بەهەستى پاكى، بەدلى رەوشەن و دموونى بى خەوشى بوونەومرى بينى، بەسەر ورديات و شاراوەى ئاسمان و زەويدا ئاگادار بوو، بۆ ئەوى لەم رىگەوه بەلگە لەسەر تاك و

تەنپایی و بالادەستى خودا بېيىتىمۇ! مەلەكۈوتى بەرزايى و زەويىمان پيشان دا، گەلى شتمان بىن ناساند، دەرۋونىمان گوشاد کرد، تيفكرينيمان راست ناميز کرد، بەرچاومان روون کرد، شارمزايمان کرد بۇ رېيازى بەلگە ھىنانەمۇە بۇردانى بەرامبەر و دۇ ھەلۋىست، كۆمەكىمان بىن کرد، بوونەمۇرو مەلەكۈوتمان و مكوو پەراپىك خستە بەردەم و خويندىيەمۇە تىي گەيشت، **{وَلْيَكُونَ مِنَ الْمُرْقِينَ}** بۇ ئەمۇى دلىيا بى، قەناعەتى تەواو پەيدا بكا، كە ھىچ كامىك لە بتو ئەستىرەو رۇز ناشى ببن بە خودا، ناگونجى بە خودا بزاندرىن.

{فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْكَبًا} كاتىك ئىبراھىم شەوى بەسەر ھات ئەستىرەيەكى گەمورى پىرشنگدارى بىنى، لە ئەستىرەكانى تر ورشەدارتر بوو، رووناكى و دەرۋشانەمۇى لە ئەستىرەكانى تر جودا بوو، ئەويش يان ئەستىرە (موشترى) يان (زۈھرە) بوو، جا وەكوو دەلن: بىرئ لە گەل و نەتەمۇى ئىبراھىم ئەستىرە پەرست بوون، ئەستىرە موشترى گەورەترىن و ناسراوترىن خودا درۋزەنەيەك بوون كە بىرئ ئەستىرە پەرست لە رۇمان و يۇنانە كۆنەكان دىيانەپرست! گەل و نەتەمۇى ئىبراھىمىش لەو سەردەمەدا مامۇستاو پىشەمۇى ئەستىرە پەرستان بوون، ئىبراھىمىش بەمەبەستى بناغەدانان بۇ موناغەشمۇ قسە لەگەل كردنيان و لە ئاكاما بۇردانيان **{قَالَ هَذَا رَبِّي}** وتى: ئەو ئەستىرەيە خوداى منە، كە دروست كراوى ئادەمىزاد نىە و كەس دەستى بىن ئاگا و رووناك و پىرشنگدارىشە! خۇى خستە پىرى ئەوان و بەدلى ئەوان دەدوا، بۇ ئەمۇى بيانخاتە ھەلۋىستىكەمۇە كە دوايى بەلگەى ھىنانەمۇە، يەكسەر بۇرپان بدا، لەسەرتاود واى خستە دلىانەمۇە كە لەسەر بىروباومرى ئەوانەمۇە ئەو ئەستىرەيە بەلاوہ خودايە، پاشان بە بەلگەى ھەست ناميزو عەقلى، گەراپەمۇە سەريان و بىروباومرى جەسپا و لە دلىاندا ھەلۋەشانەمۇە و مكوو دەفەرمۇى: **{فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أَحِبُّ الْآفِلِينَ}** كاتىك ئەو ئەستىرەيە جوولاد و ئاوابو لە پىش چا و ون نەبوو، وتى: من شتى بىن دەوامى زو و لاجو و ئاوابو و ناوئ و خۇشم ناوئ و ناپەپرستم.

نەمجار لە شەوئىكى تردا و بۇ ھەمان مەبەست و بەھەمان ھەلۋىستى نەگۆرى خۇيەمۇە سەيرى مەلەكۈوتى ئاسمانى کرد **{فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِغًا قَالَ هَذَا رَبِّي}** كاتى بىنى لە ئاسۋە مانگ ھەلات و بە رووناكى خۇى سەر زەوى رەوشەن كەردەمۇە، وتى: ئەمۇە پەرۋەردگارى منە، ئەمەيان ورشەو رووناكى زۇرتەرە جا **{فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ: لَيْن لَّمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ}** كە ئەمەيش و مكوو ئەستىرەكە ئاوابو ئىبراھىم بەدەنگى بەرز بۇ ئەمۇى گەلەكەى گۇنيان ئى بى وتى: ئەمەش خودانيە! خۇنەگەر پەرۋەردگارم شارمزايم نەكا و ھىدايەتم نەدا بۇ رىگەى ھەق و يەكتاپەرستى ئەمن لە رىزى گومراو سەرنى شىواواندا دەمى: ئەوانەى رىگەيان ئى گوم بوو، ھىدايەتيان نەدۋزىيەتەمۇە جگە لە خودا شتى تىران پەرستوۋە، بەمەش جارىكى تر بە گۇچكەى گەل و نەتەمۇەكەى داياەمۇە كە ئەوان لەسەر رېيازى پوچ و بەتالان، ھەر كەسەك پىي واپى مانگ شىاوى پەرستەمۇە بە خودا حلىب دەكرى، ئەمۇە گومراپە! لە ھەمان كاتدا ئەمۇى پى راگەياندن كە زانىنى عەقىدەى راست و بىن غەوش پىويستى بە سىروشتى خودايى ھەيە، بۇيە لە جارى سىيەمدا ئىبراھىم بە ئاشكرا بەرائەتو دوورە پەريزى خۇى لە شەرىك دانان بۇخودا راگەياندو و مكوو دەفەرمۇى: **{فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِغَةً قَالَ هَذَا رَبِّي}** كاتى خۇر لە ئاسۋ بەدەركەوت رووناكىي بەسەر زەويدا پەخش کرد، لە ئەستىرەو مانگ گەورەتر و رووناكترو بە سوودتر بوو؛ وتى: ئەمە خوداى منە **{هَذَا أَكْبَرُ}** ئەمە گەورەترىن ئەستىرەيە كە بە ئاسمانەمۇە ئىمە دىيىنين، نوورو رووناكىي لە ھەمووان زۇرترو بەھىزترە، شىاوترە بۇ ئەمۇى بە خوداى خۇمى حلىب بىكەم **{فَلَمَّا أَلْسَتْ}** كە ئەويش و مكوو ئەستىرەو مانگ ئاوا بوو، ئىتر ھەزەرتى ئىبراھىم داشى سوار بوو؛ كاتى ئەمۇى بۇ رەخسا كە بىروپرواى خۇى بۇ قەومەكەى ئاشكرا بكا و خۇى لە موشرىكەكان دوورە پەريز بگرى **{قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ}** وتى ئەى گەل و نەتەمۇەكە! دلىابن من دوورە پەريز لە بت پەرستى و ئەستىرەو مانگ و خۇر پەرستەن، ھىچيان بە خودا نازانەم و نايانكەمە گەورەو خۇشەويست و

وہ کوو ئیوہ گومرا دمکہم؟ چۆن شوین لاسایی کردنہووی ئیوہ بکہوم؟ ئیوہ بہیئ بہلگہ لاسایی باولک و باپیرانتان دمکہنہوہ من چۆن شوین ئیوہ دمکہوم؟!

بہلگہ لەسەر بئ بناغہیی و پروبووچی بیروبامری ئیوہ ئەوہیہ: ئەم خوا درۆزانہی ئیوہ دمیانبہرستن ہیچیان بئ ناكری! چ کاریگہرییہ کیان لە بوونہ و مردا نیہ دەی چۆن بە خودایان بزانم؟! دُنیا بن من بە خودایان نازانم و **{وَلَا آخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ}** ناترسم کہ لە عیلمی خودادا هاتنہ خواریوہی بہلاو موصیبتیک لەو شتانہوہ بۆ من بہووی ھۆکاریکەوہ چہسپایی و من تووشی ئەو نارەحتییہ بہم و زیانم وئ بکہووی! **{إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ}** نایا ئیوہ دواي ئەو روون کردنہوہ و شی کردنہوہ میہش تینافکرن و ورد نابنہوہ و بیرناکەنہوہ: کہ خوداکانتان ہیچیان بەدەست نیہ؟ نہ دمتوانن زیان بگہیہنن نہ دەسلاتی سوود بەخشینیان ھەیہ!! دەی کەوابئ ئیوہ بۆچی بیرناکەنہوہ ھەتا بزانن کہ ئەوانہ ناتوانن زیان بە من بگہیہنن یان سوودم بئ بگہیہنن، دەسلاتی بالا بۆ خودا خۆیہتی، جگہ لە زاتی پاکی کەسی تر ہیچی بەدەست نیہ، جا ئەگەر پەروەردگار برئ سوودی بەخشی بە دروستکراویکی یان دوورخستنہوہ و بەرگری کردنی زانیی بئ دہبەخشی، ئەوہ نابیتہ ھۆی ئەوہ: کہ ئەو دروستکراوہ لە پلہی دروستکراوہوہ بہرز بکریتہوہ بۆ پلہ و پایہی خودایہتی و پەرستن.

{۸۱} وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُ وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا} چۆن من دمترسم لەو خودا درۆزانہی ئیوہ گردووتانن بە ھاوبەشی خودا و پیتان وایہ سوود و زیانیان بەدەستہ، لە حالیکدا ئیوہ ناترسن لەوہی ھاوہل بۆ خودا دادەنن، ناترسن لەوہی دروستکراویک دمکہنہ ھاوتای خودای زاناو داناو بەدییہنەر کہ ہیچ بەلگہیہک نیہ لەسەر بەخودا زانیی ئەو شتانہی ئیوہ بە خودایان حسیب دمکہن، عەقل و ھۆشیش ناتوانن ھاوہل بۆ خودا بە رموا بزانن، عەقلی تەواو رینگہ نادا برپاری ئەوہ بدرئ کہ خودا ھاوہلی ھەبئ لە بوونہ و مردا ھاوبەشی کارەکانی بکا، بئگومان بەلگہی عەقلی و نەقلی ئەوہ

پەرستراوی خۆم **{۷۹} إِنِّي وَجْهَتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ خِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ}** ئەمن لە کاتی پارانہوہ و نزاکردندا لە نوێژو خوداپەرستیدا، روو دمکہمہ ئەو خودا کردگاری کہ ناسمانہکان و زموی بەدی ھیناون، رووی خۆم و مردەگێرم لە گومرایی و روو لەحەق دمکہم، بە لیبراوی و راستالانہ نایینی راست پەیرەو دمکہم، نایینیک بریتی بئیت لە یەکتاپەرستی، بئ بہریم لە کۆمەلی موشریکەکان؛ ئەوانہی لەگەل خودادا خودای تر دہبەرستن. بەلکوو من بە دیہینہری ئەستیرەو مانگو خۆرو ناسمانہکان و زموی دہبەرستم؛ ئەو کەسە ھەلیان دەسوڕین و دمیانبہین و دمیانبنا، ئەو خودایہی بەدیہینہری ھەموو شتیکہ، خاوم و خودای ھەموو شتیکہ.

{۸۰} وَحَاجَّةُ قَوْمَةٍ} نہتہوہکە ی ئیراہیم دەستیان کرد بە موحادملہ کردن لەگەلیدا، لەبەر امبەر بہلگہ بەھیزمکانی ئیراہیمدا بہلگہی لاوازیان دەھینانہوہ!! سەیرہ ئەو بە بہلگہی حاشا ھەلنەگرو بەگۆپەری ناستی ھۆش و بیران تاک و تەنیای خودای بۆ دہچەسپاندن و پئی دەسلاندن کہ بەندایہتی کردن و طاعت ھەر دہبئ بەتەنیا بۆ خودایی! ئەوانیش بہلگہی گومانای و لاوازیان دہخستہ روو؛ دمیانگوت ھەبوونی چەند خودایہک و بە خودا زانیی ئەستیرەو مانگو خۆر ج دزایہتی لەگەل برۆا بە خودا نیہ، چونکہ ئەو خودایانہ لای خودا شەفاعەتمان بۆ دمکہن؛ کوێرانہ لاسایی باولک و باپیری خۆیان دمکردہوہ، ئیتر ئیراہیم ئەوہی بئ راگہیانندن کہ سوورہ لەسەر ھەلوێستی خۆی و ئەو بہلگہ لاوازانہی ئەوان کاری تئ ناکن **{قَالَ أَتَحَاجُّونِي فِي اللَّهِ}** نایا ئیوہ دەربارە خودا کیشم لەگەل دمکہن و دمتانہوئ بیروبامری پروبووچی ئیوہ پەسەند بکہم و جگہ لە خودا شتی تر بە شیای خودایہتی بزانم؟! ئەومتان بەلاوہ سەیرہ کہ من دەلیم؛ جگہ لە خودا خودای تر نین؟ دمتانہوئ لەو برپارہ لەو بیروبامرہ ژێوان ببمہوہ؟ **{وَقَدْ هَدَانِ}** وەلحال ئەو خودایہ رینگای ھیدایہتی نیشانی من داوہ، بیروبامری حەق و راستی خستۆتہ دل و دەر و نەمہوہ، من دُنیا م لە راستی بیروبامری خۆم، دزمانم کہ من لەسەر حەق و راستیم! دەی چۆن گوئ بۆ بیروبامری بئ بناغہی ئیوہ دہگرم، چۆن خۆم

دەگمەینن که خودا خودایه‌کی تاک و تەنیا و فەردو و سەمەدە،
 کەوابوو شەریک دانان بۆ خودا کە ئیوە پەیرەوی دەگەن ئەو
 شیای ئەوێ و جیگای ئەوێ: کە ترسی ئی بکری؟ نەک من
 بترسم لە بێمەکانی ئیوە، من چۆن لە مردووی بێ گیان
 بترسم، ئیوە لە خودای خاوەن دەسلەلات و توانا ناترسن؟! جا
 کە ئەمە حەقیقەت و راستی بێ {فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ إِنْ
 كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ} چ تاقە و گروپیكتان شیای ئەوێ کە لە سزای
 خودا ئەمین بێ، کۆمەڵی یەکتاپەرستان، یان کۆمەڵی
 موشریکەکان؟ کام تاقە و کۆمەڵیان لایەقی ئەوێ: کە لە
 ناکامی بیروباوەری خۆی دنیایی؟! کام دەستەبەیان رێبازی
 راستی پەیرە و گردوود و لەسەر حەقە؟ نایا ئەو کەسە
 بەندایەتی بۆ خودایە دەکا؟ کە خاوەنی هەموو شتیکە و
 سوود و زیانی بەدەستە، لەسەر حەقە؟ یان ئەو کەسە شتیک
 دەبەرستی کە هیچی بەدەست نیە؟! کام لەم دوو کۆمەڵە
 شیاوترە بە دنیایی و ناسایش، کۆمەڵی یەکتاپەرست یان
 کۆمەڵی موشریک و ناراست، ئەگەر ئیوە خاوەنی زانست و
 تیفکیرین و شت دزانن؟! بۆیەش لە شوینی {أَيُّهَا أَحَقُّ
 بِالْأَمْنِ} رستە {أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ} ی هیئا تا نامازە بێ
 کە ئەم بەرامبەری گردنە گشتیە و هەموو یەکتاپەرستی و
 موشریکی لە هەموو کات و سات و شوینی دەگریتەو، نەک
 هەر تاییەتی بێ بەو کۆمەڵە سەردەمی حەزەرتی ئیبراھیم،
 هەروەها بۆ ئەوێ راستەوخۆ پانەوپان هەلەیان نەخاتە
 ئەستۆ و تاوەکوو باش گوێی بۆ بگرن و پەنا بۆ رەبەری
 نەین!!

ئەمجار پەروردگار بە شیومیکی روون و ناشکرا کۆمەڵی شیای
 بە ئەمن و ناسایش دیاری دەکا و دەفرموی: {الَّذِينَ آمَنُوا
 وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ}
 ئەوانە شیای دنیایی و ئەمن و ناسایش لە دۆنیایە و
 قیامەتدا کە برۆیان بە هەبوون و تاک و تەنیا خودا هەیه،
 بە لێپران و دلسۆزیە و بەندایەتی خودا دەگەن، هیچ شتیک
 ناکەن بە هاوبەش و هاوێ، بیروباوەریان تیکەل بە سەم و
 تاوانباری ناکەن، برۆیان بە خودا برۆیەکی تۆکمە و
 دامەزرادە، هاوبەشی بۆ دانانن.

الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ
 وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٨٢﴾ وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَى
 قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَّن نَّشَاءُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٨٣﴾
 وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا
 هَدَيْنَا مِن قَبْلُ وَمِن ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ
 وَيُوسُفَ وَمُوسَى وَهَارُونَ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٤﴾
 وَذَكَرْنَا فِي الْحَقِّ بِالنَّبِيِّينَ وَالنَّبَاتِ كُلِّ مِنَ الْمَوْجِبَاتِ
 وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُوسُفَ وَلُوطًا وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى
 الْعَالَمِينَ ﴿٨٥﴾ وَمِن آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ
 وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٨٦﴾ ذَٰلِكَ هُدَى اللَّهِ يَتْلُو
 بِهِ مَن يَشَاءُ مِنَ عِبَادِهِ وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
 يَعْمَلُونَ ﴿٨٧﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنَّبُوءَ
 فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا هَؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ
 ﴿٨٨﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِدَّتْهُمْ أَفْتَدَتْهُ قُلُوبُهُ
 أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٨٩﴾

{وَتِلْكَ حُجَّتُنَا} ئەو بەلگە بەهیزانەکی کە ئیبراھیم
 (سەلامی خودای لەسەر بێ) هیئانیەو بە گەلەکە.

{آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ} بە ئیبراھیممان بەخشین و ھێرمان کرد بۆ
 ئەوێ بیکات بە رابەر و بەلگە {عَلَى قَوْمِهِ} بەسەر
 گەلەکەیدا و قەناعەتیا بێ بکا و واز لە رێبازی پووچی
 خۆیان بێن و بێنە سەر رێگای حەق و خواپەسەندا {نَرْفَعُ
 دَرَجَاتٍ مِّن نَّشَاءٍ} ھەرکەسێک لە بەندەکانی خۆمان بمانەوێ
 بەرزێ بکەینەو، پلەوپایەکی بەدینێ دێدین، لە دۆنیا
 پلە زانست و دانایی بێ دەبەخشین و پلە ئیمان و باوەری
 دەدین، پلە زانیاری و دانایی، پلە پیغەمبەرایی و
 رابەری دەدین بە کەسانێک پەسەندیان بکەن و ھەلێرۆی
 خۆمان بن.

{إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ} دنیابە خودای تۆ، دانایە لە گوشتار و
 کرداردا، هەموو وتەیکە لە شوینی خۆیەتی و هەموو

نیسماعیل جگه له هه زمرتێ موحه ممد هیج پیغه مبه رێکی تری ئی نهکه وتووتموه.

هه زمرتێ ئیبراهیم له نهوهی هه زمرتێ نووحه، جا و مکوو چون هیدایهتی ئیبراهیممان دا {وَلَوْحًا هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ} له پێش نهودا هیدایهتی نووحمان دا که باپیری بوو، خودا نیعمهتی پیغه مبه ریهتی و دانایی له کارو گوشتاریدا پێ به خشی؛ ئهمهش نیعمهتیکی گهوره و مهزنه، پله و پایهی هه زمرتێ ئیبراهیم دهست نیشان دهکا! مه بهست نهومیه: که بنهجهی ئیبراهیم رێدارترین و پاک و خاویترین بنهجهیه، چونکه پهرومردگار کۆری و مکوو ئیسحاقی پێ به خشی، کۆرمزای و مکوو یهعقوبی دای، ههموو پیغه مبه رمانی نهوهی ئیسرائیل له وهجهی ئهم دوو پیغه مبه رانهن، ئیبراهیم بۆخۆشی له پستی پیغه مبه رانی بهرێزو پاک و خاوی و مکوو نووح و ئیدریس و شیت پهیدا بووه، باوک و باپیرانی پیغه مبه ر بوون و کۆر و کۆرمزای و هه میان پیغه مبه ر بوون، {وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاوُودُ وَسُلَيْمَانُ وَإِسْحَاقُ وَيُوسُفُ وَمُوسَى وَهَارُونُ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ} هه زمرتێ داوود و سولیمان و ئهییوب و یونس و مووسا و هارون هه موویان له نهوه و وهجهی هه زمرتێ ئیبراهیم، ئیمه بهو چهشنه پاداشی پیاوچاکان ددهینهوه و پله و پایهی پیغه مبه ریهتی و حیکمهت و زانست دهبه خشین به وهجه و نهو مگانان.

هه ندیک دهلێن: راناو له {وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ} دهجێتهوه بۆ هه زمرتێ نووح نهک هه زمرتێ ئیبراهیم چونکه قاعیدهیهکی نه حویبان ههیه دهلێ که راناو دوو مه رجعی هه بوون، بهکیکیان دوورو بهکیان نزیک، بۆ نزیکه که میان بگه رێتهوه باشتره، ههروهها چونکه لوط و یونس به وهجهی ئیبراهیم حلیب ناگرێن ههروهها کۆر به (ذریه - وهجه) ناژمێردرێ، ناگونجی بگوترێ ئیسماعیل وهجهی ئیبراهیمه؛ بهلام ئهم قسهی دواپی و مرناگرێ چونکه زانیانی زمان دهلێن (ذریه) واته: نهوه، ئیتیر کۆر و کچی خۆی پێ یان له وان بهره و خوارتر پێ!

{وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِلْيَاسَ كُلٌّ مِّنَ الصَّالِحِينَ} ^{۸۵}
{وِإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُوسُفَ وَلُوطًا وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ} ^{۸۶}
نهوهی تیبینی دهگرێ له م سێ نایهتهدا جواره پیغه مبه ری

کردهومیهکی له کاتی خۆیدا نهجام دهدا {عَلِيمٌ} زاناو ناگاداره به کاروباری دروستکراوانی، دزمانی کچی شیاوی هیدایهت دانه، شارمزی دمکا، کچی شیاوی گومراییه سه ری ئی دمشیوینێ، چونکه کابرا به ویستی خۆی رێگای ناراست دهگرێ و گومرایی هه لدهبژێرێ، خوداش داخوازیه که ی بۆ دینێته جێ! نهوانه له زانستی خودادا وا تۆمار کراون که ریبازی گومرایی دهگرنه بهرو نایمه سه ر رێگای هیدایهت.
{وَرَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا} ئیسحاق و یهعقوبمان به ئیبراهیم به خشی، واته: پهرومردگار ریزی له ئیبراهیم گرت (سهلامی خودای ئی پێ) دوا ی نهوهی کهوته سه لهوه و پیری پێوه دیار بوو، خۆی و خیزانی به هیوای نهوه نه بوون تازه مندالێان پێ، کهچی فریشته هاتنه لای و مزگینی نهومیان پێ دا؛ که کۆری دهبی، فریشتهکان له کاتی چوونیان بۆ سه ر گه لی لوط بۆ له ناو بردنیان لایندایه لای هه زمرتێ ئیبراهیم و مزگینی به خشی کۆرێکیان پێدا، ناوی ئیسحاق دهبی.

ئهم کۆر پێ به خشین له کاتی پیریدا پاداش و موکافهته بوو بۆ ئیبراهیم (سهلامی خودای ئی پێ) له پاساوی نهوهدا؛ که له نهتهوه که ی گۆشه گیر بووه، وازی ئی هیان و زید و نیشتمانی به جێ هێشت و بهره و ئهو ولات و شوینهی خودا فه رمانی پێ کردبوو کهوته رێ، ئیتیر پهرومردگار قهرمبووی دووره ولاتی و گۆشه گیری له خزم و کس و کاری بهوه بۆ کردهوه؛ که مندالی صالح و خواناس و به وهفای پێ به خشین، بۆ نهوهی بینه فینکایی چاوی و بیرۆشی پێ بێن! ئیسحاق و یهعقوبمان پێ به خشین، چونکه کۆری کۆریش به کۆر حلیب دهگرێ، ههردووکیانمان هیدایهت دان و شارمزان کردن، و مکوو چون ئیبراهیممان هیدایهت داو پله و پایهی پیغه مبه ریهتی و حیکمهت و زیرمکی و بههیزی به لگه هیان نهوهمان پێ به خشی! خودا له حالهتی پیریدا ئیسحاقی پێ به خشی. هۆیهکی تریش ههیه: بۆ نهوهی که هه ر باسی ئیسحاقی کردو باسی ئیسماعیلی نه کرد، هۆیه کهش نهومیه، لێره دا مه بهست بهم باس کردنه پیغه مبه رانی بهنو ئیسرائیلین نهوانیش هه موویان له نهوهی ئیسحاق و یهعقوبین! هه زمرتێ

تۆمار کردوون بەلام نەھاتووہ بہ گوێرە میژوو ریزبەندیان بکا، یان بہ گوێرە پلەو پایەو مەناقیب تۆماریان بکا، چونکہ قورئان کتیبیککی میژووی نیہ رووداو تۆمار بکا، ھەر وھا پەرایی پێدا ھەلدان و مەناقیب نیہ، بەلکوو کتیبی ھیدایەتدان و پەندو نامۆژگاری و رەھنومایی کردنە.

برێ لە زانیانی تەفسیر دەلێن: ھیکمەتی ئەو شیوہ ریز کردنە قورئان ئەومێ: پەروردگار پیغەمبەرەکانی کردوون بە سێ بەش ھەر بەشەیان و تایبەتمەندییەکیان ھەیە و لە شتێکدا ھاوبەشن.

بەشی یەکەم: کە رێزداران ھەزەرتی (داوود و سولەیمان و ئەییوب و یوسف و موسا و ھاروون)ن، ئەمانە پەروردگار دەسلەتات و ھەرمانرەوایی و پیغەمبەرایەتی و رابەری پێ بەخشیوون، ھەزەرتی داوود و سولەیمان و پێرایی پیغەمبەرایەتی پاشا و ھاوون دەسلەتات و ھاوون سامان بوون، ھەزەرتی ئەییوب و پێرایی پیغەمبەرایەتی ھەرمانرەوای ھاوون سامان بوو، ھەزەرتی یوسف سەرباری پیغەمبەرایەتی و مزیری و ھەرمانرەوای پارێزگار بوو، بەلام ئەم دوو بە رێزە تووشی بەلا و موصیبت بوون سەریان گرت، کەوتنە خۆشی و بەختەومرپیەو سوپاسگوزار بوون. ھەزەرتی موسا و ھاروونیش و پێرایی پیغەمبەرایەتی ھەرمانرەوای بوون؛ بەلام نەگەشتنە پلە پاشایەتی، ھەردوو پیغەمبەرێک لەم بەرێزانە تایبەتمەندییەکیان ھەیە، تەرتیب لە نێوان ئەو جووت جووتانەدا ئەومێ: لە پلەو پایە دنیاییدا لە پلەو پایە بەرزەو بەرمو نزمی دێتە خوار؟؛ لە پلەو پایە نایینیدا رەنگە لە نزمیەو بەرمو بەرزەو بپۆن! داوود و سولەیمان بەختەومری ژانی دنیاییان و دەسلەتات و ھەرمانرەواییان زۆرو بەرھراوان بوو، ھەزەرتی ئەییوب و یوسف بەو رێژمە نەیان بوو، ھەزەرتی موسا و ھاروون لە ئەییوب و یوسفیش کەمتریان بۆ گوونجاو، بەلام لە رووی نایینیەو و دیارە ھەزەرتی موسا و ھاروون پلەو پایە پیغەمبەرایەتی و ماندووبوون و بەری ماندووبوونەکیان زۆرتر سوودبەخش بوو، ھەزەرتی ئەییوب و یوسف لەم بارەو نەگەشتوونە ئەوان و ئەو پلەو پایەیان بەو جۆرە پێ نەدراو، بەلام ئەمان واتە: ئەییوب و یوسف چونکہ لە کاتی

بەلا و موصیبتدا خۆراگر بوون و لە ئاکامی ژیاکی کامەران و خۆشگوزەرانیدا سوپاسگوزار بوون، لە ھەزەرتی داوود و سولەیمان پلەیان بەرزتر بوو؛

{^{۸۷} وَمِنْ آيَاتِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْرَانِهِمْ وَاجْتِنَانَهُمْ وَهَدْيَانَهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ} بێنک لە باوک و باپیری ئەوانمان ھیدایەت داو شارەزاییان کردن و گەیاندمان بە رێگە ھەق و ھیزو توانای بەردەوام بوون لەسەر ئەو رێبازمان پێ بەخشین. ھەر وھا ھەمان نەعمەت و رێزداریمان بەخشی بە ھەندێ لە کۆر و وەجەو نەویان، لە براو برازایان، نەک بە ھەمووانیان، چونکہ وەک و ناشرایە ھەموو باوک و باپیر و ئەو و براو برازایان ئەم نەعمەتی ھیدایەتەیان پێ نەبەخشاو... ئەومت: باوکی ھەزەرتی ئیبراھیم کافر بوو، کۆری ھەزەرتی نوح کافر بوو!!

{^{۸۸} ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ} ئەو ھیدایەتی خودایە دەیبەخشێت بە کەسانێک لە بەندەکانی کە بیھوێ پێیان بەخشی، ئەم جۆرە ھیدایەت و شارەزاییە کە بەو پیغەمبەرانە بەخشاو بۆ ئەومێ بگەنە نایینی راست و دروست و بەردەوام بێ لەسەری، ھیدایەتێکی خودایی و تەوھیقێکی تایبەتی، لە ھیدایەت و شارەزایی بوونی خەلکانی دیکە جیاوازن.

{^{۸۹} وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبَطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ} تەنانت ئەو پیغەمبەرە ھیدایەت دراوانە، و پێرایی ئەو ھەموو فەضل و رێزە ھەیانە، ئەگەر ھاوبەش بۆ خودا دابنن و بە رەوای بزانی پاداشیان بوو دەرکێتەو ھەو و تیکۆشانیان بە فیرۆ دەج و وکوو کەسانی دیکە خودا ئی رەنجاو کردەو کانیان دەبوکێتەو سوودیان ئی نابین.

{^{۸۹} أُولَئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ} ئەو پیغەمبەرانە یاسمان کردن پەیمانەکیان یەک پەیمانە، بۆ یەک مەبەست نێردراون، ھەموویان بانگەوازییان بۆ خودا پەرسی و بە تاک و تەنیا ناسینی خودایە، ئەو پیغەمبەرانە فەضل و نەعمەتان بەسەردا رشتوون، کتیبی ناسمانیان بۆ ناردوون ھیکمەت و داناییان فیر کردوون، زانستی بە سوود و تیکەشتن لە ناییمان پێ بەخشیوون،

{فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا هَؤُلَاءُ} نه گهر نهو موشريك و خودانه ناسانهی مهككه برپوا به كتيبه ناسمانيه كان و همرمان پرهوايي پيغه مبهرايه تبيان نهكهن نهو {فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ} نيمه ناماد مباسيمان خولقاندووه بو گوپرايه لي و همرمان بهرداري و پابه ند بوون به همرمان و نه هيبه كاني قورنانه وه له نيو دل و درووني دهمته و تاهميكا كه هه رگيز روو و مرگيران و پشت هه لكرديان له حوكم و ياساي كتيبه ناسمانيه كان نيه و به تمواوي برپوايان پي دمهكهن و هيچ شك و گومانيان له راستي و دروستي نهو نيكاو سروشه نيه و نابي.

{أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ} نهو هه زده پيغه مبهره ي باسكران له گهل و دجه و نهووه بر او خزم و كهسو و كاريان كه خودا هيدايه تي خو ي به خشيوون، نهوانه نهو پيغه مبهرايه نه كه خودا نامه ي ناسماني و حيكه مت و زانياري و دمه سلات و همرمان پرهوايي و پله ي پيغه مبهرايه تي پي به خشيوون {فِيهِدَاهُمْ أَفْئِدَةً} نه ي محمد! له سهر ريبازي نهوان برپون، و دكوو نهوان بانگه وازي بو په كتاپهرستي بكه، به ندايه تي و خوداپهرستي راست نه نجام بدن، نه خلاق و رهوشتي جوان بلا و بكه رهووه!!

{قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا} نه ي پيغه مبهرا بهو كه سانه بلئ كه بو لايان رهوانه گراوي، بلئ: من له پاساوي گهيانندي قورنانه به نيوه داوي كړئ و سوپاس و مال و سامان و سوودي تايبه تي ناكه م، ههرومكوو چو ن هه موو پيغه مبهرايه كاني پيش من له سهر بانگه وازي و راگهيانندي په يامي خودايي داوي كړئ و سوپاسيان نه كړدووه.

{إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ} نه م قورنانه كه هه يه بير خه رهووه ناموزگاري و ري پيشاندمره بو هه موو جيهانييان، په رپاوي هيدايه تي و بهرنامه ي ژيان و كه ته لوكي بوونه و مره.

{وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ} بيگومان نهوانه ي نينكاري نيگايي خودايي دمهكهن بو نادميزاد - كه موشريكه كاني قورميشن يان دهمته و تاهميكي جوولهكهن - به راستي نهوانه ي خودايان و دكوو پيويست نه ناسيوه، و دكوو پيويسته ريزيان لي نه گرتووه و به پيروزيان نه زانيوه كه پيغه مبهرايه كيان به درو خستو ته ووه برپوايان پي نه كړدووه، {إِذْ قَالُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ عَلَى بَشَرٍ مِّن شَيْءٍ} كاتي و تيان: خودا

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ عَلَى بَشَرٍ مِّن شَيْءٍ قُلْ مَنْ أَنزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَى نُورًا وَهُدًى لِّلنَّاسِ تَجْعَلُونَهُ قُرْآنًا طَبِيسٌ يُبْدُونَهَا وَتُخْفُونَ كَثِيرًا وَعُلِّمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ قُلِ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ ﴿١١﴾ وَهَذَا كِتَابٌ أَنزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُّصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَى وَمَنْ حَوْلَهَا وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَهُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿١٢﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأُنْزِلُ مِثْلَ مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَى إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنفُسَكُمُ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٣﴾ وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرْدًا كَمَا خَلَقْنَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرْكُنتُمْ مَا خَوَّلْنَكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ وَمَا نَرَى مَعَكُمْ شُفَعَاءَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿١٤﴾

هيچ كتيبيكي له ناسمانه وه نه نارود ته خوراي بوسه نادميزاد.

{قُلْ مَنْ أَنزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَى نُورًا وَهُدًى لِّلنَّاسِ تَجْعَلُونَهُ قُرْآنًا طَبِيسٌ يُبْدُونَهَا وَتُخْفُونَ كَثِيرًا} نه ي محمد! پييان بلئ: كي ته وراتي نارده خوراي بو سهر موساي كوري عيبران؛ نهو ته ورا ته ي كه بريتي بوو له نوورو رووناكييه كي پرشننگدارو تاريخايي رامالي، هيدايه تي بوو بو نهوانه ي پابه ندي بوون و شوييني كه و تن. هه بهو جوړه ته ورات كاريگه ري هه بوو له ژيان و هه لس و كه و تي نه ته و دي نيسراييلدا، هه تا گوړانكاريان تي دا كړد، دمهكانيان تي كيدان، زور له حوكمه كانيان شاردموه.

{وَعُلِّمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ} پهرومردگار به هو ي قورنانه وه هه وائي رابوردووان و داهاتواني هير كردوون، هه وائي سهرگوزشته يه كه نه نيوه زانيوتانه نه باوك و باپيرتان زانيويانه، نه دهمتانزاني.

قورئان دابنیم، بلن من دمتوانم کتیبیکى وەکوو قورئان که خودا ناردوو یه تیه خوارى واتە: نامەیه کی وەکوو قورئان به لیغ و هەصیح و رهوان بخەمه روو.

{رَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ} خیطابه که بۆ پیغمبەر (دروودی خوارى لەسەر بێ) هەروها بۆ هەموو بیسەر و خوینەرێکه، واتە: ئەگەر تۆ ئەى محمد هەروها ئەى بیسەر و خوینەر! ئەگەر تۆ ببینی ئەوکاتەى ستهمکاران دمهکونه حالى مردنەوه، نیش و نازارى گيانکیشان له هەموو لایهکەوه دەوریان دەدا، شتێک دەبینی کهباسى ناکرێ و نایهتە گوشتارو نووسین و چۆنیەتی حەقیقهتەکهى به خوا نهیب بهیان ناکرێ، ئەگەر بهیانیش بکړی کەس ناتوانی گوێی ئی بگرێ. {وَالْمَلَائِكَةُ سَاطِرًا أَيْدِيَهُمْ} حال و مزعمیت وایه فریشتەکان دەستیان بۆ درێژ دەکەن بۆ وەرگرتهوهی گیانیان به ئەوهی پەری گزێ و تورمیی و مپروموجی و توندتیزی و لیدان تیەلدا نهوه؛

بێیان دەلێن {أَخْرِجُوا أَفْسُكُم} دەى خیراو بێ راوهستان گیانەکانتانمان پێ بدەن! یان ئەگەر نازان گیانەکانتان لەم حالهتە رزگار بکەن!

{الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ} ئەمڕۆ ئەوهی سووکایەتیتان پێ دەکړی! وەکوو چۆن ئێوه درۆتان لەسەر خودا هەلەمبەست، لوتبەرزیتان دەنواند له شوین کهوتنی نیگا و سروشی ئاسمانی و پەپەرە کردنی رێبازی پیغمبەرمانی، برواتان به نیشانهکانی خودا نەدەکرد و پیغمبەرمانیتان به درۆ دەخستەوه، شتی نابەجێ و ناحەقتان بەدەم خوداوه بڵاو دەکردەوه؛ یان ئەوانەى گەلاهی پیغمبەراییەتیا ئی دەدا و دەیانگوت نیگامان بۆ کراوه له راستیشدا هیچ نیگایان بۆ نهکراوه، یان ئەوانەى که ئینکاری کۆمەڵێک صیفاتى خودایان دەکرد یان خیزان و کور و کچیان بۆ دادمان!

{وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادَىٰ كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ} بێ شک و گومان ئێوه ئیستا هاتوون بۆ لای ئێمه به تەنیا و رووت و قووت و (بێ ناوێشانی دونهیاپیتان، بێ دار و دەسته و پاساو و خزمەتکار و خزم و کەس و کار، بێ مال و سامان و چەك و تەقەمەنى و پۆشاک و نامپیری خو سەپاندن و هۆکاری خەلك

{قُلِ: اللَّهُ} ئەى محمد! بلن خودا ئەو کتیبەى ناردۆته خوارى بۆسەر موسا، هەروها ئەم قورئانەى بۆ من ناردوو، یان بلن: خودا ئێوهى فێرى قورئان کردوو.

{ثُمَّ ذَرَهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ} پاشان ئەى محمد! وازیان ئی بێنه و لێیان گەپێ، با له نهزانی و گومپایی خۆیاندا یاری بکەن تا مردن یهخەیان پێ دەکړی و جنگیان ئی قایم دەکا و دەیانجەپێن، جا ئەو کاته دەزانن سەرمنجامی باش بۆ ئەوانه، یان بۆ بهنده خودا پەرستهکانه!!

{وَهَذَا كِتَابُ أَنْزَلْنَاهُ} ئەم قورئانە کتیبیکه ناردومانەته خوارى بۆسەر تۆ، شارمزیی ئادەمیزاد دما بۆ نایینی حەق و رێبازی راست، هەر وەکوو چۆن لهوهپیش تهوراتمان ناردۆته خوارى بۆ سەر موسا، ئەم قورئانە {مُبَارَكٌ} خێرو بەرکهتی زۆرو زمه‌ندمیه، لههه‌موو روویه‌که‌وه بەرکه‌تى تێدايه، موبارەك و پیرۆزه له بنه‌مادا چونکه پەروەردگار لەلای خۆیهوه ناردویه تیه خوارى.

{مُصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ} ئەم قورئانە ته‌صديقى ئەو مانایانە دما که لهپیش خۆیهوه لهلایەن خوداوه ناردراوه خوارى، باومر دمرده‌پێ بهو کتیبانه لهو شیومیه‌ياندا که گۆرانکارییان تێدا نهکراوه.

{وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ} هەر کهسێک برۆای به زیندوو بوونهوه و روژی قیامەت هەبێ برۆا بهم کتیبە پیرۆزه — که قورئانە — دمه‌کن به‌مه‌رجێ بانگه‌وازیان بگاتێ، چونکه ته‌واوترین هیدایه‌تى تێدا ده‌ست ده‌کەوێ.

{وَهُمْ عَلَىٰ صَلَاحِهِمْ يُحَافِظُونَ} ئەو موسولمانانەى که برۆایان به روژی دواى و قورئان هەیه، ناگاداری نوێژمکانیشیان دەکەن له‌کاتی خۆیاندا نه‌نجامیان دمه‌ن روکن و مه‌رج و هه‌ینه‌ته‌کانیان به رێک و پێکی به‌جێ دێن!

{وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا} کێ لهو کهسه سته‌مکارتره که درۆ به‌ده‌م خوودا هه‌لەمبەستێ؟ واتە: کهس له‌وانه سته‌مکارتر نه‌یه که له‌سەر خودا درۆ هه‌لەمبەستن {أَوْ قَالَ أَوْحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ} یان بلن: نیگام بۆ کراوه و سرووشم بۆ هاتوو له‌کاتێکدا هیچ نیگا و سرووشی بۆ نه‌هاتوو. {وَمَنْ قَالَ سَأُنْزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ} هەروها کێ لهو کهسه سته‌مکارتره بلن: منیش دمتوانم کتیبیکى وەکوو

چه‌وسانندنه‌وه، که‌سیکتان له‌وانه له‌گهل نیه که به‌هاوئل و
هابه‌شی خوداتان ده‌زانین، بیان پیتان وابوو له‌م روژمدا
شه‌فاعه‌تتان بو‌ دمکه‌ن و تکاکارتان دهب‌ن له‌ سزای خودا
رزگارتان دمکه‌ن! له‌سه‌م‌ق‌تادا چۆن‌مان دروست کردوون و چۆن
له‌ دایک بوون به‌ رووتو قووتی، ئاوا هاتوونه‌وه بو‌ لامان
ته‌نانه‌ت سوننه‌تیش نه‌کراون!!

{وَتَرْكُم مَّا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ} نه‌و مال و منداله‌ی پیمان
به‌خشی بوون هه‌موو پیمان به‌جئ هیش‌تووه، چی مال و سامانی
خودا پیتی به‌خشیبوون، چی مندال و خیزان و خزمه‌تکارو
دارو ده‌سته‌ی له‌گه‌لتان بوو له‌ دونیادا هه‌مووتان جئ
هیش‌تووه و سوودی ئی و مرناگرن به‌لکوو زیانتان پی
ده‌گه‌یه‌نن و سزاتان له‌سه‌ر سه‌ختر ده‌که‌ن!

{وَمَا تَرَىٰ مَعَكُمْ شُفَعَاءَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءَ}
نابینین شه‌فاعه‌تکارمکانتان له‌گه‌لتان بن. نه‌و بت و
سه‌نه‌مانه‌ی ده‌تانپه‌رستن و پیتان وابوو شه‌فاعه‌تتان بو‌
ده‌که‌ن، نه‌و بت و سه‌نه‌مانه‌ی که پیتان وابوو هابو‌ه‌شی
خودان له‌ په‌رستشی نیو‌ده‌او شی‌او تاعه‌ت بو‌ کردن و مکوو
خودا. {لَقَدْ نَقَطُوعَ بَيْنَكُمْ} بی‌گومان له‌م روژمدا که روژی
قیامه‌ته هه‌موو په‌یومندییه‌کی دونیاتان بچرا! هیچ
په‌یومندییه‌کی دو‌ستایه‌تی، خزمایه‌تی، لی‌په‌رس‌راویه‌تی،
به‌رژه‌موندیتان له‌گه‌ل یه‌کتر نه‌ماوه کار له‌ کار تراز‌او‌وه هه‌ر
که‌سه خه‌می خودی خو‌یه‌تی که‌س و هه‌ری‌ای که‌س ناکه‌وئ
{وَضَلَّ عَنْكُمْ مَّا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ} نه‌و بت و سه‌نه‌مانه‌ی که له
جیهاندا پیتان وابوو شه‌فاعه‌تتان بو‌ ده‌که‌ن لی‌تان ون بوون و
نایان دو‌زنه‌وه و (حیسانتان بیتی بووه).

{إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْخَبِّ وَالنَّوَى} بی‌گومان په‌رومردگار دهنکه
تۆم و دانه‌وێله له‌ ناو زه‌ویدا لی‌ک ده‌کاته‌وه و چه‌که‌رمی پی
ده‌کا و ده‌پروینی و سه‌وز دمی و نه‌شوونما ده‌کا و دوونیا ده‌کاته
گول و گولزارو سه‌وزایی و شیناومردا جو‌ره‌ها گزو‌گیاو
رووه‌ک و دانه‌وێله و میوه و به‌روبووم له‌ هه‌موو ره‌نگ و
روخسار و تام و بو‌نیک به‌ره‌م دی‌نئ. {يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ
الْمَيِّتِ} گزو‌گیاو دارو دره‌ختی نه‌شونما که‌ری شی‌وه زیندوو
له‌ دهنکه تۆم و دانه‌وێله‌یه‌کی ره‌ق و ته‌قی نیمچه مردوو
دەردی‌نئ!

{إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْخَبِّ وَالنَّوَى} يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ
الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ ذَلِكُمْ اللَّهُ فَالِقُ الْإِصْبَاحِ
وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ
الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿١٦﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا
بِهَا فِي ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالْبَحْرِ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ
﴿١٧﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ
قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ﴿١٨﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنزَلَ
مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ بَنَاتٍ كُلِّ ثَمَرٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ
خَضِرًا نُّخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِن طَلْعِهَا
قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا
وَغَيْرَ مُتَشَبِهٍ انظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَرَوِّدْهُ فِي ذَلِكُمْ
لَا يَنْتَبِهُ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٩﴾ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْيَهُنَّ وَخَلَقَهُمْ
وَحَرَّفُوا لَّهُ بَيْنَ وَبَيْنٍ يُبْغِي عَنْهُمْ صُحُفَهُمْ وَنَحْلَسُوا عَنْهَا
يَصِفُونَ ﴿٢٠﴾ يُدْعِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنِّي يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ
وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ فَخَلَقَ كُلُّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢١﴾

{وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ} هه‌روه‌ها په‌رومردگار دانه‌وێله و
دهنکه تۆم ره‌ق و ته‌ق و بی گیان له‌ گزو‌گیاو دارو دره‌ختی
نه‌شونما که‌ر دەر‌دی‌نئ، هه‌ندی‌ک ده‌لێن: مه‌به‌ست به‌ مردوو
نی‌فرزاتی جه‌سته‌یه و مکوو: شیرو ئاره‌ق و شتی تر که له
جه‌سته‌ی ئاده‌می یا گیان‌داری تر دی‌ته‌ ده‌ری! {ذَلِكُمُ اللَّهُ فَالِقُ
النُّجُومِ؟} به‌دی‌هێنه‌ری ئه‌م شتانه نه‌و که‌سه‌یه که نه‌وپه‌ری
ده‌سه‌لات و حیکمه‌ت و لی‌زانی هه‌یه نه‌ویش په‌رومردگاری
تا‌ک و ته‌نیا و بالاده‌ست و کار ره‌نگین و بی هه‌متایه‌! ده‌ی نی‌وه
چۆن له‌ جه‌ق لاده‌دن و روو ده‌که‌نه به‌تال؟ به‌ ج عه‌ق‌لی‌ک له
ته‌ک خودادا شتی تر به‌ خودا ده‌زان و ده‌په‌رستن؟ چۆن
شتیک ده‌که‌نه هابو‌ه‌ش بو‌ خودا که ده‌سه‌لاتی هه‌چی نیه؟
ته‌نانه‌ت شتی و ده‌په‌رستن مردوو بی گیانه‌!

{فَالِقُ الْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا} په‌رومردگار به‌دی‌هێنه‌ری
رووناکییه، در به‌ تاریکی‌ای ده‌دا و رووناکی‌ی به‌یانی
دەردەکه‌وئ دونیا رووناک دمی و ره‌وش ده‌بێته‌وه و تاریکی‌ی

دمپوئتهوه، شهو به خوی و تاریکی را دمپو و پوژ دیته شوینی، رووناکایی پرشنگی خوی به جیهاندا پهخش دهکا. **{وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ حُسْبَانًا}** خورو مانگ دین و دهچن به نهندازه و به حیسابو به ژماره بۆ گهیشتن به ئاکامی خویمان و تهواوکردنی پړپړوی دیاری کراو بۆیان، خورو مانگ ههلهسوپړن بۆ نهجامدانی بهرژومندی مهخووقات، ههلاتن و ئاوابوونیان و شهو گۆرانکارییهی روودمدا له گواستنهوه و دیمهنیان ههموو به حیسابه و دیاری کراوه و نهخشهی دارپژراوه و نهوان نهجامی دمدن، بۆ ههریهکهیان قۆناغی دیاری کراو و پړپړوی تایبهتی و شوینی ههلاتن و ئاوا بوونی خوی ههیه.

{ذٰلِكَ} شهو دمستکردو بهدییهنیانه، شهو کار دروستی و کردموه بهمرزانه، شهو ریک و پیک و هاتووچۆ و ههلسوپرانه، شهو گۆرانکاری مردن و ژیانه **{تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ}** نهندازه کردن و نهخشهکیشانی بهرومردگاری بالادهست و زاناو کارسازه، که به دمهلاتی بالا و زانستی هراوان و رههاو توانای له بن نههاتوو و حیکممت و لیزانی خوی بوونهومری بهدییهناوه و لیک داوه و ههلی دسوپړن، هیچ کام لهمانهی بئ هوده دروست نهکردوه.

{وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الثَّجُومَ لِيَتَّقُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ} بهرومردگار خودایهکی وهایه نهستیره پرشنگدارمکانی بۆ نیوه کردوه به نیشانه، بۆ شهوی له ناو تاریکایی و شکانی و دمریادا ریگهوبانی خوتان بدۆزنهوه، جا شهو تاریکاییه تاریکایی ناشکرا بئ وککوو تاریکایی شهو یان تاریکایی سهرگهردانی و ویل بوونی ناو بیابان و دمریا گهرمکان بئ!

{قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ} مهبهست به نایهتهکان لیرمدا یان نایهتی هورنایی پیرۆزه، یان مهبهست به نایات نیشانه و دیاردمکانی بوونهومره...

{وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ} بهرومردگار خودایهکی وایه: نیوهی له یهک نهفس درووست کردوه که ئادهمیزادی یهکهمه به بابیه ئادهم مهشهووره له ریگهی زاوو زیوه نیوهی لئ کهوتوتهوه!

{فَمُسْتَقَرٍّ وَمُسْتَوْدَعٍ} واته: بۆ نیوه ههیه شوینی مانهوه له منداالداندا که به نوظفهیی دهخړینه شهویوه، ههرومها شوینی مانهوهی کاتی که له پشتی باوکتاندا بۆ ماومیهکی کاتی دمهیننهوه. یان **{مُسْتَقَرٍّ}** واته: مانهومتان لهسهر زموی **{مُسْتَوْدَعٍ}** واته: مانهوهی کاتی له ژیر زمویداو له گۆردا^(۱). یان به پیچهوانهوه **{مُسْتَقَرٍّ}** واته: شوینی مانهومتان له پشتی باوکتاندا، **{مُسْتَوْدَعٍ}** واته: شوینی کاتی مانهومتان له منداالدانی دایکتاندا بۆیه پشتی پیاو کراوه به شوینی مانهوهی تۆو منداالدان کراوه به شوینی به نهمانمت و کاتی دانراوی تۆم، چونکه تۆم له پشتی پیاودا پهیدا دمپو و به شوینی قهرارو مانهوهی حلیب دمری، بهلام منداالدان وککوو زمریکی کاتی وککوو شوینیکی کاتی شهو نوظفهیهی تیدا دادمیری.

{قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُفْقَهُونَ} بیگومان نییه شهو نایهتانهی که دابو نهیری نییه له بوونهومردا شی دهکهنهوه دریزهمن پیداون، ویست و ئیرادی له بن نههاتووومان، زانستی هراوان و دانایی و لیزانینمان، بهخشش و رحمو و بهزمی بئ نهندازمان شی دهکهینهوه بۆ کهسانیک تیگهن و بزانن مهبهستهکان چین و پهی به وردیات و نهینی نایهتهکان بهرن. **{وَهُوَ الَّذِي أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ}** بهرومردگار خودایهکی وهایه که به دمهلات و تواناو حیکممت به نهندازه گۆرانکاری له بوونهومردا دهکا، له بهرزاییهوه باران دبارینن، بیت و بهرمکمت و رزق و رۆزی بۆ بهندمکانی له زموی بئ پیک دینن، بهو بارانه زموی مردو و ئاودیر دمکاو زیندووی دمکاتهوه، دانهویل و تۆمی وشک و رهق و تهق سهرلهنوئ لیک دمکاتهوه و جهکهمره دهکاو دمژیتهوه و سهوز دمبیتهوه، جوړمها گزوگیاو روومکی جیاچیا له رنگو و روخسارو تام و بۆن و گهلی تایبهتمندی تردا له زموی دمرینن! له کاتیکدا به یهک ئا و ئاودمیرین و له یهک ناخ دمپوین.

جا **{فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا}** بههوی شهو بارانهوه کشتوکال و دارستانی سهوزمان ودمرهیناوه، ساق و پهل و پۆپ و تهرزهو

﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ﴾^{۱۰۰} ئەو ھاوبەش پەيدا كەرانە ھاوەلیان بۆ خودا دانائە لە ئەجندە، فەرمانبەردارییان دەکردن لەو شتانە كە فەرمانیان پێ دەکردن. لێرمدا مەبەست بە جنۆكە فریشتەییە، چونكە ئەوان ھیان بوو فریشتەیان دەپەرستن.

سەپەر! ئەو موشریكانەى جنۆكەیان كردوون بە ھاوبەشى خودا بە قەسەى ئەوان بته‌كانیان دەپەرستن ﴿وَخَلَقَهُمْ﴾ وەلحال پەرورمردگار ئەوانیش و بته‌كانیشی دروست كردوون غەیری ئەوانیشی بەدى هێناوە، دەى چۆن دروست كراو دىنبە شەرىك و ھاوەل؟ چۆن لەگەڵ خودادا شتى تر دەپەرستن؟!

﴿وَحَرِّقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ لەبەر نەزانى و نەقامى، لەبەر ئەحمەقى و گەمژمى ئەو موشرىكانە ھاتوون كۆر و كچیان بۆ خودا دانائە بەبێ ئەوى بزانی چى دەلێن، نازانی لەسەر حەقن یان ھەلەن، بەلگوو و تەبەكە كۆترانە و نەزانانە لە دەمیان دەردەچێ بەبێ ئەوى لێى ورد ببەنەو و تێى بفكرن فرێى دەمدن و وشەى ﴿بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ تەئكیدی مانای ﴿وَحَرِّقُوا﴾ دەكاتەو، موشرىكە عەرمبەكان دەیانگوت فریشتە كچى خودان، جوولەكە دەیانگوت عوزمیر كۆرى خودایە، نەصرانییەكان دەیانگوت عیسا كۆرى خودایە ﴿سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُصِفُونَ﴾ پاك و بێ عەیب و خەوشە خودا دوورە لەو شتانەى پێیەو دەلێن: نە ھاوەلى ھەبە، نە كۆر و نەكچى ھەبە! ئەو بۆخۆى بە دەپێنەرى ھەموو شتێكە و ھەلسۆرپێنەرى بوونەومرەو ھاو و پێنەى نییە و كەس لێى ناچێ و لەكەس ناچێ!

پەرورمردگار ﴿بِأَرْبَعِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ بەدەپێنەرو ئەندازیارى ئاسمانەكان و زەویە، دروستى كردوون بەبێ ئەوى لەومپیش و پێنەیان ھەبووب، ﴿أَلَيْسَ لَكَ وَلَدٌ وَلَمْ تُكُنْ لَهُ صَاحِبَةً﴾ چۆن خودا مندالى ھەبە؟ بە چ عەقل و ھۆشێك ئەوانە مندال و نەو بە بۆ خودا دادەنێن؟؟ خۆ پەرورمردگار خێزانى نەو ناشى خێزانى ھەبێ. ﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ ھەموو شتێكى دروست كردوو بە دروست كردن! نەك لێى بوو و لێى كەوتۆتەو، ئەى پێغەمبەر! پێیان بلى: ئەوى

توولەمان ئى پەیدا كردوون، ئەمجار ئەو گزۆگیاو دارو درەختانە بەروبووم دەگرن و پێ دەگەن ﴿تُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا﴾ دانەویڵەى بە مل یەكاجوو چين لەسەر چینیان ئى دەردینین، ﴿وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ﴾ دەردینین لە دارخورما لە پڕژەو چل و پۆپەى سەرى ھیشووہ خورما كە شۆرپوونەتەو، كەسێ بیهوى دەستی پێیان دەگا و دەتوانێ بیان چنێ، ﴿وَجَنَّاتٍ مِنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانُ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ﴾ ھەروەھا لەو سەوزاییە، رمز و باغى ترى پێك دینین ھەروەھا باغى زەیتوون و باغى ھەنار رێك دەخەین كە لە رەنگو شكلا لێك نزیك، بەلام لە بەروبوومدا زۆر لێك جیاوازن! ھەیانە بەرمەكەى شیرینە، ھەبە مزرە، ھەبە تالە، ھەبە تامەكەى ترشە، ھەبە تامێكى ترى ھەبە، رەنگى بەروبوومەكەش جیاواز و جۆراوجۆرە، رەنگاو رەنگو ھەمەچەشنەبە!

﴿انظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ﴾ بە جاویكى وردبینییەو سەبرى بەروبوومى ئەو باغانە بكەن، لە دانەویڵەو بەرى گزۆگیاو بێستان و باغى جۆراو جۆرى بپوانن، چۆن سەر دەردینى و پێ دەگا و كامڵ دەبێ! چۆن لە وشكیەو تەر دەبیتەو و پەر دەبێ لە ئاو و خێرو بەرمەكت و جۆرەھا فیتامینات! ھەموو بەروبووم و میوەیەك تامى خۆى ھەبە بۆن و قەبارەو شیوہ روخسار و رەنگى خۆى ھەبە، بەراوردێك لە نێوان میوەكاندا بكە، بێر لە تواناو دەسلالتى خودای كردگار بكەرەو، سەبرى بكە بپوانە ئەو درەختە چۆن لە كاتى زستاندا رمش و رووت و وشك و برینگە، چۆن لە بەھاردا چرۆ دەكا و دەژیتەو و بەو گەلا تەرپى تازمیە خۆى دەراژینیتەو و پۆشتەو پەرداخ دەنوێنێ.

﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بێگومان لەو شتانەى كە فەرمانمان پێ كردن تێیان بفكرن چەند نیشانەو بەلگەى جۆراو جۆر ھەن، لەسەر دەسلالت و توانای بەدەپێنەرمەكەیان رەحم و بەزەمى و ھىكەتى ئەو زاتە دەچەسپێن، موسوڵمانانى خاوم بپوا بە خودا و شوێنكەوتوانى پێغەمبەرانى سوود لەو تیفكرین و ورد بوونەومیە دەمین و ئیمانیان پێ بەھێز دەبێ و دلایان ئارام دەگرن.

که نیوه به کورو کچی خودایان دهمانن نهوانه دروست کراوی
خودان نهک مندالی خودان.

{ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ } پهروردگار زانیه به ههموو شتیك،
زانیهكهی هی خودی خوئیتهی، كهس زانینی نهوهی نیه،
نهگمر خودا مندالی ههباویه بوخوی له ههموو كهس پیی
زانتر دهوو، ناماژهی بو دهگرد، بهلام نهوه دروئیكهی
ههلبهستراوو بی بناغهیه نه بهلگهی عهقلی نه بهلگهی
نهقلی نه نیگا، هیچ چهسپینهریکی نیه!

{ ۱۰۲ } { دَلِكُمْ اللّٰهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ }
نهی موشریكهكان! نهوه بزانی نهو خودایهی كه نهوه
صیفاتو چوئیتهیهی، زاتی (الله) یهو خودای نیوهیهو جگه
له نهو خودای تر نین، بهدیتهیهی ههموو شتیكه، نه
خیزانی ههیه نه مندال، هیچ چارهو ریگاتان نیه جگه لهوهی
كه بیپهرستنو به تاكو تهنهای بزانیو كهسی تر مهكمن به
هاوشانی، زاتی پاکی بی خوشو بی وینهیه، نه هاوهلو نه
هاوشانی ههیه، جگه له زاتی خوئی ههموو شتیك دروست
کراوی خوئیتهی، دروست کراویش پیوئیسته دروستکهری
بپهرستی.

{ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ } پهروردگار وپرای ههبوونی نهو
صیفاتو بهرزانیه، ههلسورپینهری ههموو کاروباریكه،
بوونهومر دینیو دها به زانستو دانایی بی نهندازه
رایگرتووه، بزوی ههموو بهندهکانی دها، بهشهوو به روژ
پاریزگارییان دها، جگه له زاتی خودا كهسی تر پاریزگاری
بی ناکری، جگه له خودا كهسی تر پیوئیساتی بهندهکانی پی
دابین ناکری، كهوابوو پیوئیسته نیمه جگه له پهروردگارمان
هیوامان بهكهس نهبی، بو ههموو کاریك داوای یارمهتی لهو
بكهین. { ۱۰۳ } { لَا تَذَرُهُ الْاَبْصَارُ } پهروردگار چاو نایبینی به
بینینیکی وا چوئیتهیهكهی بزاندری.

{ وَهُوَ يُدْرِكُ الْاَبْصَارَ } پهروردگار چاوهكان دمبینی به
بینینیکی تهواو هیچ چوئیتهیهکی لی هون ناب.

{ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ } پهروردگار بوخوی زاتیکی لهطیفو
نامادیه، به جوړیك چاو کوپرو کوله له بینینیو چوئیتهی
نانانی، بهلام زاتی پاکی ههموو وردیاتو چوئیتهی شتهكان
دزمانو هیچ زانیاریهکی لی گوم ناب!

دَلِكُمْ اللّٰهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ
فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿۱۰۲﴾ لَا تَذَرُهُ
الْاَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْاَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿۱۰۳﴾
فَدَجَاءَكُمْ بِصَآئِرٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَمَنْ اَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ عَمِيَ
فَعَلَيْهَا وَمَا اَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيفٍ ﴿۱۰۴﴾ وَكَذَلِكَ نَصْرَفُ
الْاَيَاتِ وَلِيَقُولُوا اَدْرَسَتْ وَلَنُيَبِّئَنَّهُمْ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿۱۰۵﴾
اَتَّبِعْ مَا اَوْحٰى اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَأَعْرِضْ عَنِ
الْمُشْرِكِينَ ﴿۱۰۶﴾ وَلَوْ شَاءَ اللّٰهُ مَا اشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ
حَفِيفًا وَمَا اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿۱۰۷﴾ وَلَا تَسْبُوا الْاَزْوَاجَ
يَذَعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ فَيَسْبُوا اللّٰهَ عَدُوًّا بِغَيْرِ عِلْمٍ كَذَلِكَ زَيَّنَّا
لِكُلِّ اُمَّةٍ عَمَلَهُمْ ثُمَّ اِلٰى رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿۱۰۸﴾ وَاَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَتْهُمْ اٰيَةٌ
لَّيُؤْمِنُنَّ بِهَا قُلْ اِنَّمَا الْاَيَاتُ عِنْدَ اللّٰهِ وَمَا يُشِيرُكُمْ اَنْهَا اِذَا
جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۱۰۹﴾ وَتَقَلَّبَ اَقْبَادُهُمْ وَابْصَرَهُمْ كَمَا لَوْ
يُؤْمِنُوْنَ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرَهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿۱۱۰﴾

{ ۱۰۴ } { فَدَجَاءَكُمْ بِصَآئِرٍ مِّن رَّبِّكُمْ } نهی نادهمیزادینه! بهراستی
لهلایه پهروردگار تانهوه رههنوماییو ری پیشاندهرتان بو
هاتووه، نهو بهلگهو دهلیلانهی كه قورنانه خوئی گرتوونو
پیغهمبه (دروودی خوی لهسر بی) له فهرموودهكانیدا شی
کردوونهوه؛ بهلگهی عهقلیو نهقلی وا كه چهسپینهری
بیروباومری راستو دروستنو پروگرامی زیانی كامهرانینو
یاسای گشتی كومهلنو بنهمای سهرچاوهی نهخلاقو رهوشتن!
جا { فَمَنْ اَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا } كهسیك له رهوانگهی
نهو بهلگهو دهلیلانهوه حهقو راستی بینی نهوه سوودو
هازانجی بو خودی خوئیتهی، كهسیكیش له ناستی حهقدا
كوپرو گومرا بوو له ریباری حهق لایدا نهوه ستهمی له
خودی خوئی کردووو زیانی به خوئی گهیانددو!

{ وَمَا اَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيفٍ } نهی محمد! پییان بلی؛ من رهقیبو
چاودیر نیم بهسهرتانهوه، من راگهیهنهر و ترسینهرم ههر

نەومەندەم لەسەر پەيامی خوداتان پێ رابگەيەنم ئێتر
هیدایەت و گومرایی بە دەست خودا خۆیەتی.

{^{۱۰۵} وَكَذَلِكَ لُصِرَفَ الْآيَاتِ } وەكوو چۆن لەم سورمەدا
چەند ئایەتێكمان هێنان بۆ شی کردنەوهو چەسپاندنی تالكو
تەنهایی خوداو جەخت كردنەوه لەسەر ئەوه كە جگە لە
پەرۆمردگار هیچ خودای تر نین، هەر بەو شیۆمە، لە هەموو
شوێنێكدا ئایەتەكان دەگۆڕێن و شییان دەكەینەوهو
ئاراستەیان دەكەین، بە شیوازی جۆراو جۆر ئایینیان بۆ روون
دەكەینەوه لەبەر ئەوهی ئەو كافرانە نەقام و نەزان و بە
ناسانی دەست بەرداری بیروباومری پر و پووجی خۆیان نابن.

هەروەها {وَلْيَقُولُوا فَرَسَتْ} بۆ ئەوهی موشریكە خۆیانەناسە
بە درۆخەرموكان لە ئاكامدا بڵێن: ئەی محمد! تۆ راست
ناكەی ئەمە نیگای ئاسمانی نیە بۆت هاتوو بەلكوو تۆ
ئەمەت خۆیندوو و هێر كراوی! واتە: گۆرانكاری لە شیۆه
شیوازی ئایەتەكاندا هەر جارەو بە گۆیەری پێویست
ئوسلوبەكەیان دەگۆڕێن و ئاراستەیان دەكەین بۆ ئەم
مەبەستانەیه:

{وَلْيَنْتَبِهْ الْقَوْمُ يَغْلُمُونَ} بۆ ئەوهی ئەم قورئانی كە ئەم هەموو
ئایەتە جۆراو جۆرانە لە خۆ گرتوو بۆ ئەو كەسانە شی
بەكەینەوه كە حەقناس و حەقخوازن، راستی دەدۆزنەوهو
شوێنی دەكەون، باطل و پووج پێناسە دەكەن و خۆی ئی
دەپارێزن؛ شیکردنەوهو روونکردنەوهی تەنها سوود بەخشە
بۆ ئەوانە خاوەن زانست و هەست و عەقل و ھۆشیان
دەخەنە كار، لە ماناكانی قورئان ورد دەبنەوه و تێیان
دەفكرن، ئەوانە لە ناكامی ئی ورد بوونەوه و تێفكرین،
حەقیقەت و بەلگەكانی قورئانیان بۆ دەرەكەوی... بەلام
نەقام و نەزانەكان كە لە ئایەتەكانی قورئان تی ناگەن و هیچ
كەلێکیان ئی وەرنانگرن پێیان سوودمەند نابن!

{^{۱۰۶} اَلَيْسَ مَا اَوْحِيَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ } شوین ئەو پەيامە بەكەوه
كە لە پەرۆمردگاری خۆتەوه بۆت نێردراوه، پابەندی ببەو
لێی لامەدە، چونكە ئەوهی لە خوداو بۆت نێردراوه حەق و
راست و دروستەو هیچ گومان لە راستییەكەیدا نیە {لَا اِلَهَ اِلَّا
هُوَ} ئەو خودایە ئەو پەيامی بۆ ناردووی خودایەکی تالكو
تەنیا و بالادەستەو هیچ خودا نین جگە لە خۆی، كە وابێ

شوین پەيامەكە بەكەوهو خۆت نامادە بكە بۆ ئەوهی ببیە
پێشەوا و رابەری ئادەمیزادان و لە گومرایی رزگاریان ببی
{وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ} روو لە موشریكەكان وەرگیرەو
گوێیان پێ مەدەو بەوه خەفەتبار مەبە كە سوورن لەسەر
كوفر و بێدینی، بە قەسەكانیان كە دەلێن: تۆ قورئانت لای
كەسانی تر خۆیندوو و نیگا نیە دڵتەنگ مەبە، لەبەرەمبەر
قەسەكانیاندا خۆگریو و صەبر و ئارام بگرە، هەتا خودا دەرۆی
رحمەت ئی دەكاتەوهو بە سەریاندا زالت دەكا!

{^{۱۰۷} وَلَوْ شَاءَ اللّٰهُ مَا أَشْرَكُوا } خۆ ئەگەر پەرۆمردگار
بیویستایە ئەوانە كافەر نەدەبوون، وەكوو فریشتە هەموویان
خودا پەرست دەبوون، بەلام ویستی خۆیەتی و بۆخۆی
حەكیم و دانایە، چی بكاو چی بپار بەدا كەس نیە بتوانی
بڵێ بۆ! پرسیاری ئی ناكړی، ئادەمیزاد مافی ئەویان نیە بڵێن
بۆچی ئەوه وایە؛ بەلام ئەوان پرسیاریان ئی دەكړی! خودا
بۆخۆی دزمانی حەكیمەت چیە؛ كە ئەوانە بە گومرایی
دەهێلێتەوه! ئەگەر بیویستایە هەموو ئادەمیزادانی دەخستە
سەر رێگای راست، بەم جۆرە وای دروست بكرناپە كە
ئادەمباشیان تێدا هەبایە بۆ ئیمان هێنان، بەلام وای
دروست كردوون كە ئادەمباشی هیدایەت و گومرایشیان
تێدایە و نازادی و هەلبژاردنیشی بۆ رەخساندوون، بۆخۆیان
سەربەستن لە هەلبژاردنی گومرایی و هیدایەت.

{وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا وَمَا أَنتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ} ئەی محمد!
تۆ پیغەمبەری و راگەیانندن لەسەر، ئێمە تۆمان نەكردوو
بە جاوێر بەسەریانەوه گوشتارو كردموكانیان تۆمار بكە،
تۆ وەكێل و فەرمانبەری رزق و رۆزی ئەوان نیت! هیچ
كارێگەرێكەكت نیە لە هەلس و كەوتی ئەواندا! تۆ بەسەر
ئەواندا بالا دەست نیت.

{^{۱۰۸} وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ فَيَسُبُّوا اللّٰهَ عَدْوًا بِغَيْرِ
عِلْمٍ} پەرۆمردگار ئەهی لە پیغەمبەر و موسوڵمانان دەكا
لەوهی كە جێی بە بتی موشریكەكان بدەن! جا هەرچەندە
جێیوانەكە بەرژموندییەکی تێدایە بەلام چونكە سەر
دەكێش بۆ ئەوهی موشریكەكانیش جێی بە خودا بدەن كە
ئەمە تاوانێکی كە ئی گەورەو سامناكە، جێیوانەكەیان ئی
قەدەغە كراو فەرمووی: ئەی موسوڵمانان! جێی بە خودای

موشریکه‌کان مەدەن؛ ئەو پتانیەى دەمبەرسەن! چونکە لەوانەىە سەر بکێشێ بۆ ئەوێ کە ئەوانیش بە ناحەق و ناپەوا بۆ توورە کردنی موسوڵمانان جێئۆ بە خودا بدم، لەم روودووە کە نازانن خودا چەند گەورەو بەرپزۆ پیرۆزە!

{كَذَلِكَ زَيَّنَّا لِكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلَهُمْ} هەر بەو جۆرە بۆ هەموو گەل و نەتەوێهێک کردووە کانیانمان لەلا شیرین کردوون و لە پێش چاویان رازاندوماننەو، هەر کەسە بیروباومپرو گوشتارو کرداری خۆی پێ باشە! هەلبەتە ئەم جوان کردن و رازاندنەوێه بە شوێن ئیختیارو هەلبزاردنێ نادەمیزادەکان خۆیان بۆ کردووە کانیاندا پەیدا دەبێ، واتە: ئەوان بە ویست و سەربەستی خۆیان نازادانە کردووەو بیروباومپرومکانیان هەلدەبێژن، ئەمجار خودا لە دڵیاندا شیرینی دەکا، ئەمە عادتو سوننەتی پەرورەدگارە لەگەڵ بەندەکانیدا.

{ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مُّرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ} ئەمجار پاش ئەوێ کە خودا لێیان دەگەرێ هەرکەسە بۆخۆی نازادانە رێبازی ژێانی خۆی هەلدەبێژێ، دواى مردن و زیندووبوونەوێ روژی قیامت دەچنەو بەرقاڤی پەرورەدگاری خۆیان و هەر بۆلای ئەو دەگەرێنەو، سزاو پاداشی کردووە کانیان دەداوە، چاکە بە چاکەو خراپە بە خراپە!

{۱۰۹} {وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَتْهُمْ آيَةٌ لِّيُؤْمِنُوا بِهَا} ئەو کافرە موشریکەنە سوێندی جەخت لەسەر کراو دەخۆن؛ دەتێن، ئەگەر موەجیزەىەکی ماددی، نیشانەىەکی لە توانای ناسای بەدەرمان پێشان بەدەى؛ ئێمە ئیمانێ پێ دەهێنین، بپروا دەکەین کە تۆ پیغەمبەر و رەوانە کراوی خودای ئەو موەجیزەىەش لە خوداوە بۆ تۆ ئەنجام دراوە!

{قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ} ئەى محمەد! بەو کەسانە بلێ: کە بەشیوێ هەوانتەو رەقەمبەری و گالتەجاری داواى موەجیزەت لێ دەکەن؛ مەبەستیان فێربوون و شارەزایی و ھیدایەت نیە، بەلکۆو ئامانجیان ئەزەتدان و بەرەنگاری کردنە! پێیان بلێ: سەرچاوەو دەسەلاتی ھێنانی ئەو موەجیزانە لای خودایە، ئەو دەتوانێ ئەو دیاردە نااساییانە لەسەر دەستی من دەربخا، جا ئەگەر مەیلی بوو دەیانکاو مەیلیشی نەبوو نایانکا، ئەو بە

گوێزەى دانایی و زانایی خۆی کار دەکا، بەبێ رەزامەندی خۆی ھیچ پیغەمبەرێک ناتوانێ ھیچ موەجیزەىەک بنوێنێ...

{وَمَا يُشْعِرُكُمْ} چی ئێوێ ناگادار کردووە؟ ئەى پیغەمبەر و کۆمەڵی موسوڵمانان! کە ناواتەخوازن ئەو داواکریانە جێبەجێ بکرین بەلکۆو ئەوان موسوڵمان ببن کێ بە ئێوێ زاناندووە کە ئەو موەجیزانە ھاتن ئەوان ئیمان دەهێنن؟ {أَلَمْ يَأْتِ إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ}. لەوانەىە ئەگەر ئەو ئایات و موەجیزانە ھاتن ئەوانە ئیمان نەهێنن، چونکە من دەزانم ئەو موەجیزانە ئەگەر بەشێن ئەوانە ئیمان ناھێنن بەلا ئێوێ نازانن.

{۱۱۰} {وَلَقَدْ أَفْنَدْتَهُمْ وَأَبْصَرْتَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِرُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ} چی بە ئێوێ زاناندووە کە داواکریانەکیان جێبەجێ کراوە موەجیزەکانیان بۆ ئەنجام درا ئێمە دڵیان لاندەمین لە تێگەشتنی حەق و راستی و چاوی دڵیان کوێر ناکەین لە بێنین؟ کێ دەلی لەمبەر ناخەینە ئێوان ئەوان و حەق و راستی! بە جۆرێک کە حەق بەدی ناکەن!

{وَلَدَرْتَهُمْ فِي طَعْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ} چی ئێوێ فێر کردووە کە ئێمە لە گومرایی خۆیاندا نایانھێلینەووە ھەتا سەرگەردان ببن؟ واتە: لە توغیان و سنوور بەزێنیدا دەیان ھێلینەو، وازیان لێ دەهێنین لە گومرایی خۆیاندا بەسەرگەردانی بەمێننەو! بێگومان دڵێک کە ئیمان بە نایمەتی زۆرو زەبەندەى قورئان نەهێنێ؛ بپروا بەو هەموو نیشانە جۆراو جۆرانەنەکا کە لە گەوندا بلأوبوونەووە قورئان سەرمەنجیان بۆ رادەکێشی، ئەو دڵێکی قەلب و ھەلگەراوێه، هەر ئەو دڵیە: کە یەکەمجار بانگەوازی بۆ کراو بە پیر بانگەوازییەکەو نەھات و حەقی وەرنەگرت! هەر ئەو دڵیە: کە بانگەوازی قورئانی رەت کردووە!

کۆتایی جرمی حەوتەم



{^{۱۱۱} وَلَوْ اَنَّا نَزَّلْنَاهُ اِلَيْهِمُ الْمَلٰٓئِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتٰى وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا} نهگەر ئییمه ولامی نهو کافرانه بدمینهوه که به سووربوونهوه سویندیان دمخواردو دمیانگوت: نهگەر ئییمه موعجیزه و نیشانهیهکی مادیمان بۆ بی لهو موعجیزه و نیشانانهی بۆ پیغه مبه رهکانی بیشو و هاتوو یه کسهر ئیمان دههینن.

نهگەر پیشنیار و داواکارییهکی نهوان جی به جی بکهین؛ فریشته بنیرینه سهریان پییان بلین: نهه پهیامه له خوداومیه، راستی پیغه مبه رایهتی تۆ بچه سپین و شایه دی له سهر پیغه مبه رایه تیه کهت بدن نهوانه ئیمان ناهین و بپروا به پیغه مبه ر ناکهن. یان مانای نایه ته که بهم جوړمیه: نهگەر ئییمه فریشته بنیرینه لای نهو کافرانه، به چاوی خویان جار دواي جار بیان بینن، یه گوینچهکی خویان شایه دی دانی فریشته یان له سهر راستی و پیغه مبه رایه تی تۆ بیستن، نهگەر مردوو هکان زیندوو بکهینه وه هه والیان بی بدن له سهر راستی پیغه مبه رایه تیه:

{مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا اِلَّا اَنْ يَشَاءَ اللّٰهُ} لهوانه نین که ئیمان بینن، ناماد مباحشیان تیدا نیه بۆ بپرواکردن، چونکه به چاوی وردبینی و تی فکرینه وه سهیری نایه ته هکان ناکهن! به لکوو به چاوی گالته چیپانه و دزایه تی کردن سهریان دهگهن، ئیمان ناهین مهگەر خودا مهیلی ئی بی که ئیمان بینن.

{وَلٰكِنْ اَكْثَرُهُمْ يَجْهَلُونَ} به لام زۆربهی نهو موشریکانه نهفام و نهزان، پییان وایه: ههرکاتی وستیان ئیمان دههین و ههرکاتی ئارمزوویان ئی بوو کافر دمبن! نه خهیر وایه گومانه که یان هه له یه که سیك ئییمه هیدایه تی نه دمین ئیمان ناهین، که سیك ئییمه ریسواي نه که یان و ریگای ئی هون نهگهین کافر نابی!

{^{۱۱۲} وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شٰٓيَاطِیْنَ الْاِنْسِ وَالْجِنِّ} وهکوو چۆن نهو موشریکانه مان کردوون به دوزمنی تۆ و دزایه تی دهگهن، بهو جوړه بۆ هه موو پیغه مبه ریک که له پیش تۆوه رهوانه کرابی دوزمنمان بۆ داناوه له شه یاتینی ناده میزاد و شه یاتینی جندۆکه، دمتواندری بگوتری مانای وایه: ئییمه شه یاتینی ناده می و جندۆکه مان کردوو به دوزمن بۆ هه ر پیغه مبه ریک که رهوانه کرابی.

{^{۱۱۳} وَلَوْ اَنَّا نَزَّلْنَاهُ اِلَيْهِمُ الْمَلٰٓئِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتٰى وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوْا اِلَّا اَنْ يَشَاءَ اللّٰهُ وَلٰكِنْ اَكْثَرُهُمْ يَجْهَلُونَ} وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شٰٓيَاطِیْنَ الْاِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ اِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُوْرًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوْهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُوْنَ} {^{۱۱۴} وَلَيَصْبَحُنَّ اِلَيْهِ اَفْعَادُ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْآخِرَةِ وَلَيَرَوْنَّوْهُ وَلَيَقْتَرِفُوْا مَا هُمْ مُقْتَرِفُوْنَ} {^{۱۱۵} اَفَتَعْبٰرُ اللّٰهُ اَبْتٰغٰى حَكَمًا وَهُوَ الَّذِیْ اَنْزَلَ اِلَيْكُمْ الْكِتٰبَ مُفَصَّلًا وَالَّذِيْنَ ءَاتَيْنٰهُمْ الْكِتٰبَ يَعْلَمُوْنَ اَنَّهُ مُنْزَلٌ مِّنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِيْنَ} {^{۱۱۶} وَتَمَّتْ لِكُلِّتَّوْبَةٍ صِدْقًا وَعَدًا لَا مُبْدِلَ لِكَلِمٰتِيْهِ وَهُوَ السَّمِیْعُ الْعَلِیْمُ} {^{۱۱۷} وَلَنْ تُطِيعَ اَكْثَرُ مَنْ فِی الْاَرْضِ بِضُلُوْكَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اِنْ يَبْتَغُوْنَ اِلَّا الظَّنَّ وَاِنْ هُمْ اِلَّا يَخْرُصُوْنَ} {^{۱۱۸} اِنْ رَبُّكَ هُوَ اَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيْلِهِ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِيْنَ} {^{۱۱۹} فَكُلُوْا مِمَّا ذَكَرَ اَسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ اِنْ كُنْتُمْ بِآيٰتِيْهِ مُؤْمِنِيْنَ}

{يُوحِي بَعْضُهُمْ اِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُوْرًا} هه نديکیان بۆ هه نديکیان قسه ی رازوو و روو کهش بۆیه کتر دهاوێژن، بۆ نهو دی هه لیان بجه له تینن؛ پییان وایه: بهو روو کهش کردنه بوو چه ئی و گهنده ئی ناوهرۆکی قسه کانیان داده پۆشن و کهس ههست به مه بهستی پیسیان ناکات.

{وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوْهُ} ئه ی پیغه مبه ر! نهگەر خودای تۆ مهیلی ئی بوايه نهوه نه کهن و بیویستایه نه هیل نهو هه لئه تاندنه نه نجام بدن، دمی توانی ریگیان ئی بگری! به لام سونهت و داب و نه ریتی خودا و نه هاتوو سهروشتی ناده میزاده هکان و بگوێژی، زۆره ملی و تۆبزیان ئی بکا به پیچه وانیه هه وای ئارمزووی خویان بجوئینه وه! به لکوو ویستی په ر و مر دگار وایه: که هه ر یه که یك له ناده میزاد و جندۆکه ناماد مباحشیان تیدا بی بۆ وهرگرتنی حه ق و ناحه ق، خیر و شه ر، بۆ خویان سه ر به ست و نازاد بن له هه لبه زاردنی هه ر ریبازیك لهو دوو ریبازه.

هرچی بیروباومرو شهریهتو یاساو زانستی پیویسته تییدا
روون کراومهوه!

{وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنْزَلٌ مِّن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ} **۱۴**
نهگه نهو موشریکانه نینکاری حهقو راستی قورئان بکهو
به درؤی بخنهوه؛ نهوه با بزائن که نههلی کیتاب -
جوولهکهو نهصرانی - دزمان که نهو قورئانه له خوداوه
نیردراوه بؤ تو؛ چونکه نیشانهو رموشتهکانی تو له کتیبی
نهواندا روون کراومهوه، لهسمر زوبانی پیغهمبهرهکانی
پیشوو مزگینی به هاتنی تو دراوه!

{فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُتَكِبِينَ} **۱۵** نهی محمدا! تو هرگیز نهچی
ریزی گروپی نهوانی گومانیان ههیهو به عزمو جهزمهوه
کاری خویان نهنجام نادن، چونکه ماتول خودا نهو نامهیهی
بؤ ناردووی حهقو راسته، خاوم نامهکانیش نهوه به باشی
دزمانو یاسی راستی پیغهمبهرایهتی توو قورئان له تهوراتو
نینجیلدا شی کراومهوه کهواته تو لهو کهسانه مبه که دوو
دلنو گومانیان له قورئان و پیغهمبهرایهتییهکمت ههیه!

{وَلَمَّا كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ} **۱۶**
کهلامی پهرومردگار که قورئانه تهواوو بی کهمو کورپیه،
پیویست به ئی زیادکردن ناکا، کتیبیکی گشتی و موعجیزه و
رهوان و بی زیادهو بی خهوش و لهنگیه، چی دهلی راسته و چ
حوکمیک دما عدل و رمویه، راسته له ههواله غهپییهکاندا،
عادل له داواکارییهکانیدا، هرچی ههوالی ئی داوهو یاسی
کردووو راسته و شک و گومانی تییدا نیه، هرچی فهرمانی پی
کردوووو عدل و دادپهرومیرییه، هرچی نههلی ئی کردووو
بهتال و پووچ و زیان بهخشه، بویه پهرومردگار داکوکی ئی
کردووو، قورئان شتیک خیر و سودبهخش نهبیته فهرمانی پی
ناکا، شتیک فهسادو شمر نهبی نههلی ئی ناکا. {وَهُوَ السَّمِيعُ}
پهرومردگار شنهوايه، گوفتاری بهندهکانی دهبیسی {الْعَلِيمُ}
زاناو ناگاداره به ههئس و کهوتو جم و جوتی بهندهکانی ههر
کهسه به گویرهی کردار و گوفتاری خوی پاداشی دهریتتهوه.

{وَإِنْ لُّطِعَ أَكْثَرُ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُطْلَوْكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ} **۱۷**
به هیچ شیومیهک له شهریهتی حهقو قورئان لابدهی و روو
بکهیه ریبازی گومرپیان و سهرئی شیواوان، چونکه نهوانیش
شوین گومان و بیروباومری فاسید کهوتوو! نهی محمدا! نهتوو

{فَلَا تَزِرُ وَهُمْ} **۱۸** نهی پیغهمبهرا! لییان گهرئ
بهرنگارییان مهکه، وازیان ئی بیتنه با درؤو بوختان
ههلهستن، با خهئکی به قسهی رووکهشو چاوو راو
ههئخهلهتین و له ریبازی حهق لایان بدنه، گرنگیان پی
مهده، تو لهسمر بانگهوازی خوت بهردوام به، نههرکی
سهرشانی خوت نهنجام بده، پشت به خودا بهسته، خودا
بهسته، یارمهتیدمرت بهسهریانا، نهوهی لهسمر شانی تویه
راگهیندنه، حیساب لهگهل کردن و لیکولینهوهو پاداش و
سزادانهویان لهسمر نیمیه {وَلَتَصْنَعِيَ إِلَهِهِ أَفْئِدَةً الَّذِينَ لَا
يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ} **۱۹** واته: ههئدی لهو شهپاتینییانه قسهی
رووکهشو بؤ ههئدیکی تریان دهاویژن، قسهی رازوه بؤ
یهکتری دهگه، بؤ نهوهی شوینکهوتووانی پیغهمبهرهکان
ههئخهلهتین، ههروهها بؤ نهوهی دلی کافرو خوانهناسهکان
نهوانی برپایان به قیامت نیه بهو قسه لووس و پووسانه
کهمهئدکیش بکه، چونکه لهگهل ههواو نارمزوی نهواندا
دهگونجی، بهلام موسولمانانی خاوم ههست و بیر: که
دووربین و وردبین، بهو قسه رووکهشو پوپووچانه
ههئناخهلهتین.

{وَلَيَرْضَوْنَهُ وَيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ} **۲۰** بؤ نهوهی له سهرمنجامدا
بهبی لیکولینهوهو توژینهوه، بهبی نهوهی بزائن نهو قسانه
راستن یان نا، رهامهئدی خویان بهرامبهردمردمپرن و
برپایان پی بکه، رازی ببین به قسهکانیان و کهسبی نهوه
بکه که حمزیان لییهتی و دلخوازیانه، تا کاتی خوی دی، نیت
نهو کاته حهقی نهوهل و ناخریان ئی دهستینم و تولهی
سهرپنجی کردن و چهواشهکاری و له خشته بردنی خهئکیان
ئی دهکهمهوه.

{أَفَغَيْرَ اللَّهِ أَبْتَغِي حَكْمًا} **۲۱** نایا من جکه له پهرومردگار
دادومریکی تر دهستینشان دهکه؟ واته: ناگونجی بؤ من جکه
له خودا کهسیکی تر پهیدا بکه، بؤ نهوهی له نیوان من و
نیوهدا حوکم بدا، چونکه هیچ حوکمیک له حوکمی خودا
دادومری تر نیه، کهس له خودا راستگو تر نیه {وَهُوَ الَّذِي
أَنزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا} **۲۲** خودایهکی وههایه قورئانی
ناردوته خوارئ بؤ نیوه، ههموو شتیک تییدا شی کراومهوه،

دمېرېن، **{وَإِنَّهُ لَفَسَقٌ}** حەيوان سەربېرېن بۆ غەيرى خودا و خواردنى گۆشتى مردارەومېوو لەخودا ياخى بوون و تاوانە... ئەوەى لەم شوێنە و مردەگىرئ ئەومەيە گە مەبەست بە **{مِمَّا لَمْ يَذْكُرِ اسْمُ اللَّهِ}** ئەو حەيوانە بى مردار بوويەتەوه، يان ناوى غەيرى خوداى لەسەر هاتبى.

{وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَكُودُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَآئِهِمْ لِيَجْأِدُوا لَهُمْ} بېگومان شەياتينى ئادەمیزاد و جندۆكە ختوكەى دلى هاوەلان و دۆستانى خۆيان لە موشرىكەكان دەمدەن بۆئەوهى دەمى دەمى لەگەل پىغەمبەر و هاوەلانى بکەن دمبارەى خواردنى گۆشتى مردارەومېوو **{وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ}** ئەگەر ئیوه بەگوێى ئەو موشرىكانە بکەن و بىرو بۆجوونى ئەوانتان بەلاوه راستبى و پىتان وابى مردارەومېوو حەللە؛ ئیوش و مكوو ئەوان موشرىك و تاوانبارن، چونكە لە شەرىعەتى خودا لاتان داوه و بىروباومرى پووجى موشرىكەكانتان و مرگرتووه، ئەمەش بە شەرىك دانان حلیب دەكرئ؛

{۲۲} أَوْ مَنْ كَانَ مِنَّا فَأَحْبَبْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا} واتە، ئایا ئیوه ئەى موسولمانان! وەكوو ئەو شەياتینییانە وان؟ یان وەكوو ئەولیایکانى ئەوان وان؟ كە بە قەسەى پرپووج و بى بناغە دمیانهوى خەلكى هەلخەلەتین؟ ئایا كەسێك بەهوى كوفرو نەزانییهوه مردوو بى و ئیمە بەهوى ئیمان و باومرپوه زیندوى بكەینهوه چرای رۆشنكەرموه كە هورنانى پیرۆزه بیدەینى بۆ ئەوهى كاروبارى دونیایى و ئایینى خۆى پى ئەنجام بدا وەكوو ئەو كەسە وایە: كە بەناو تاریكى جۆراو جۆردا دمروا؟! تاریكى شەو، تاریكى هەور، تاریكى باران، بە هیچ جۆرىك ناتوانى لەو تاریکیانە سەر دمركا و رزگارى ببى! سەرگەردان دەمینیتهوه و رىگای رزگار بوون نازانى.

{كَذَلِكَ زَيْنٌ لِّلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَغْمُرُونَ} وەكوو چۆن بۆ موسولمانان ئایینى ئیسلام و پرا بە خودا لە دانیاندا شیرین كراوه و لە پىش چاویان رازیندراوتمهوه، هەر بەو جۆره كوفرو تاوانمان بۆ كافەرەكان رازاندۆتهوه، واتە، بۆ هەر كۆمەلێك كردهوكانیانمان لە پىش چا و جوان كردوون.

{۲۳} وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ آكَابِرَ مُجْرِمِيهَا} واتە، وەكوو چۆن دانیشتوانى مەككە كردهوكانیان لە پىش چا و جوان

خۆى لە مردن رزگار بكا! **{وَإِنَّ كَثِيرًا لِّيُضِلُّونَ بِأَهْوَاءِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ}** واتە، بېگومان زۆربەى ئادەمیزاد و مكوو بۆ خۆيان گومرپوون و سەریان ئى شیواوه رىگەش لە خەلكى گوم دەكەن، لە رىگەى خواردنى گۆشتى ئەو حەيوانانەى كە بۆ غەيرى خودا سەردمېردېن رىگا لە خەلكى گوم دەكەن؛ بەوه كە حەللایان ئى حەرام دەكەن و حەرامیان ئى حەلل دەكەن، ئەم رى ئى گوم بوون و رى ئى گوم كردنە بە ئارەزو و هەوا و هەموسى خۆيان ئەنجامى دمدەن، نەك لە رىگەى زانیاریهكهوه كە لە وەحى ئاسمان سەرچاوهى گرتبى بى.

{إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ} خوداى تۆ ئەى محمد! كە ئەم هەموو ریتەموونى و هیدایەتەى لەسەر زوبانى تۆ بە خەلكى راگەیان، لە تۆش و باقى خەلكى تریش زانترە بەوانەى دەستدریژی دەكەن و لە حەللەوه لادمدەن بۆ ئەو شتانەى خودا لى حەرام كردوون، یان لە ئەندازەى پىویست لە كاتى زمرورەت و ناعیلاجیدا تى دمېرېن، خودا باش باش ناگادارى تەجاومزكارى و درۆ و دەلهسە و خیيانەتكاریه، سزای پراوپریان دمداتەوه و تۆلەیان ئى دەستینى.

{۲۴} وَذُرُوا ظَاهِرَ الْإِلَهِ وَبَاطِنَهُ} واز لە هەموو تاوانێك بێن، لە هەموو حەرامێك دووربكەونهوه بە ناشكرا و نهینى، لە كەم و زۆرى، جا ئەو تاوانە تاوانێك بى بە ئەندامى ناشكرا ئەنجام بدرېن و مكوو دەست و قاچ و زوبان و نامیرى داوین بىسى، یان كردهوهى دل و مروون بى وەكوو دلپىسى و حەسوودى و لووتبەرزى و خۆبەزلزانی.

{إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْإِلْمَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ} بېگوما ئەوانەى تاوان دەكەن بە ناشكرا، یان بە نهینى كەم بى یان زۆر بى سزای خۆيان دەمیتەوه، چەندێك زینە رموى بكەن لە تاوان كردندا سزایان توندتر دمبى، چەندێك ئەوان سروشتى خۆيان تىك بدەن و سووربى لە دووبارە كردنەوه و سى بارە كردنەوهى تاوانەكانیان تۆلە و سزایان سەختەر دمبى.

{۲۵} وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يَذْكُرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ} ئەى كۆمەلێ موسولمانان! گۆشتى حەيوانێك مەخۆن كە مردار بوويەتەوه سەرنەبەردا بى، یان سەربېرې و ناوى خوداى لەسەر نەهیندرا بى! یان بۆ غەيرى خودا سەربېرې وەكوو ئەو حەيوانانەى كە موشرىكەكان بۆ بتهكانیان سەریان

کراوه، وپړای شهومی که فاسق و خوانه ناسن، خودا کردوونی به پیاو ماقوول و ریش سپی مهککه! هر بهو جوړه له ههموو شارو شاروچکه و نیشته مهنیه کدا خاومن دمه لاتو پیاو ماقوول و دمست رویشتو و مکانمان کردوون به گه ورمی تاوانباران و کادرو بانگه وازیکمر بؤ کوفرو گومپایی و له مېهر له بمردهم بانگه وازیکمرانی نایینی خودا {يَمْكُرُوا فِيهَا} تا له ناکامدا فرتو و فیل و چاوو راو بکمن لهو شویناندها بؤ بهر به ست کردنی نایینی پیروزی خودا، دژی حه فخوازان بومستن، چونکه نهوان به هوۍ دمه لاتو دمست رویشتو و پیاوه زیاتر دمتوانن رمواج به گومپایی و بییدینی بدن و خه لکی له خسته بهرن و پیلانی جوړاو جوړ دژی بانگه وازیکمرانی ریگای خودا دابرېژن!

{وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا أَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ} به لام سهرمنجام سهرکه وتن هر بؤ خودا بهرستان و پیاو چاکانه، تیشکان و له ناوچوون و ریسو بوون بؤ کافرو گیره شیوین و چه واهه کارانه. نهو گه ووره تاوانبارانه که فرتو و فیل دمکه و دژی پیغه مېهران و شوینکه و تووانیان پیلان دادرېژن، زیانی پیلان و فیله کانیان بؤ خویان دمکه پرتوه و خویان زمر مهنه دمن! به لام نهوان دووربین نین و دوا روظیان له بهر چاو نیه و له رابردو و پهن دیان و مرنه گرتووه و هست و شعوریان نیه، هستی شار مزایان نیه بزائن ناکامی کرده و کانیان چونه و چون نیه، نازائن چون هه نس و کهوت بکمن!

{۱۲۴} وَإِذَا جَاءَهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّى نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ}. نه گهر بؤ سهر نهو موشریکانه نیشانه یه کی ناشکراو به لگه یه کی به هیزان له قورئاندا بؤ بی، راستی پیغه مېهرایه تی موحه ممد (دروودی خوی له سهر بی) بچه سپین، یه کتا پهرستی و هیدایه تی تیدا بی، راستگوئی پیغه مېهر له گه یاندنی په یامه که یدا دووپات بکاته وه، له حیاتی شهومی یه کسهر پروای بی بکمن، له رووی حه سوودی و سهر پمقی و لووت بهرزی و له خوبایی بوونه وه، هه روه ها لهو روانگه وه که پیان وایه: پیغه مېهرایه تی پله و پایه یه کی دونه یایه، ده لئین: نیمه برپا ناکه یین و نیمان ناهینین، هه تا نیمه ییش و مگوو موحه ممد پله و پایه یی پیغه مېهرایه تیمان نه دریت، موعجیزه و نیشانه یی کهونی له سهر دستان دیاری

فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصْعَقُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢٥﴾ وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٢٦﴾ لَمْ يَأْرَ السَّكْرَ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٧﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا يَمْعَشَرُ الْيَمِينَ قَدْ اسْتَكْبَرُوا مِنَ الْإِنْسِ وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُمْ مِنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَّغْنَا آجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوٍ لَكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٢٨﴾ وَكَذَلِكَ نُفِي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٢٩﴾ يَمْعَشَرُ الْيَمِينَ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُذَكِّرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَعَظَّمْتُمْ لِحَيَاتِهِ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿١٣٠﴾ ذَلِكَ أَنْ لَمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا غَافِلُونَ ﴿١٣١﴾

نهدمن؛ واته، دمن و مگوو پیغه مېهرانی پيشو موعجیزه مان له سهر دمست دمر بکه وئ وک لیک حیا بوونه و می ناوی دمریا بؤ مووسا، چاک کردنه و می لال و به لکه و زیندو و کردنه و می مردو بؤ عیسا.

{اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ} واته: خودا باشر دهرانی پله و پایه یی پیغه مېهرایه تی به کی دمه خشی و کی شیای و نهو ریز لئانه یه، پیغه مېهرایه تی پله و پایه یه کی نایینه مخرج و پیویستیاتی تایبه تی خوی هیه، هه ضل و به خشی که له خوداوه دهری بهو به ندانه یی که بؤ نهو نهر که هه لئان دمبریژ، پله و پایه یه کی نیه به تیکوشان و ماندو بوون په یدا بکری؛ یان به هوۍ ره گزو بنه ماله وه بدری، یان به هوۍ شته تایبه تمه ندیه دونه یایه کانی روا له تی و مگوو مالداری و هه بوونی که س و کارو مندالی زورو سهر و کایه تی هوژو نه ته وه به نینسان بدری. {سَمِيعُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ} لهو به ولاره سوکایه تی و زه لیلی تووشی نهو تاوانبارانه

نهی! نیتر شهیتان زهفیری پی دمباو گومپای دهکاو له ږنگای
حق لای دمدادو سرگرگردان دمبی!

{ ۱۲۶ } وَهَذَا } نهم نایینی نیسلامه‌ی که خودا دلای هندی له
بهندهکانی بؤ گوشاد دهکا { صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا } ږبازی
خودا په‌سهنده، نهو ږبازمه‌یه که خودا بؤ بهندهکانی
په‌سندی کردووه، ږبازیکی راستو دروستو بی هورتو
پیچه، چونکه ږبازی خودایه، ږبازی خوداش نابی خوارو
خیچی تیدا بی، ږبازدهکانی تر خوارو نارپک و پیکن.

{ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ } بیگومان نایه‌ته‌کانی
هورن‌انمان شی کردوونه‌وهو روونمان کردوونه‌وه بؤ که‌سانیک
که بیر لهو په‌یامه بکه‌نه‌وه که پیان گه‌یشتووه، بؤ هه‌موو
کاروباریک په‌نای بؤ بهرنو بیکه‌نه به‌رنامه‌ی زیانیان،
بهمه‌ش زیدتر دلنیا دمبن، بیروباومپیان پته‌وتر دمبی.

{ ۱۲۷ } لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ } همیه بؤ نهو که‌سانه‌ی
پابه‌ندی ږبازی راستی خودان، مه‌نزلگای ناشتی و نارامی و
دلنیاپی له به‌هه‌شتدا لای پهرومردگاری خوځیان { وَهُوَ وَلِيُّهُمْ
بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ } خودا بؤ‌خوی جاودپرو سرپرشتیارانه،
له پاداشتی نهو کرده‌وه چا‌کانه‌ی له دونیادا نه‌نجامیان داوون.

{ ۱۲۸ } وَيَوْمَ يَخْشَرُهُمْ جَمِيعًا } نهی محمد! یادای نهو چیروک و
رووداوانه بکه‌رموه که بؤتی دمگیرپینه‌وه، نهو خه‌لکه بترسینه
له روژنیک که پهرومردگار هه‌موو ناده‌میزادو جنوکه‌و
شه‌یاتی‌نی له دهشتی مه‌حشرده‌کا کؤ ده‌کاته‌وه، نه‌مجار
خیطابیان ناراسته ده‌کمین و ده‌لین: { يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ قَدِ اسْتَكْبَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ } نهی گرو‌هی شه‌یاتی‌نی و جنوکه! نیوه
زورتان له ناده‌میزاد گومپا کردو سهرتان لی تیکدان و
سرگرگردان بوون! { وَقَالَ أُولِيَاؤُهُمْ مِّنَ الْإِنْسِ } نهو
ناده‌میزادانه‌ی که به‌گوئی شه‌یتانه‌کانیان کردووه به‌قسه‌ی
نه‌وان هه‌نخه‌له‌تاوون وه‌لامی پهرومردگار دمدنه‌وهو ده‌لین:
{ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ } نهی پهرومردگار! همر په‌کیک له
نیمه‌و جنوکه‌کان سوودمان له په‌کتر بینیوه؛ ناده‌میزاده‌کان
سوودیان له جنوکه‌ بینیوه، له‌م پرووه‌وه که جنوکه‌کان
ناده‌میزاده‌کانیان شارمزا کردووه بؤ ږنگای گومپایی و
رپ‌واردن و نارم‌زووب‌بازی، جنوکه‌کانیش سوودیان له

دمبن، بؤ هه‌تا هه‌تای له ناو نهو ریسوایی و سوکایه‌تیبه‌دا
دمیننه‌وه { وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ } هه‌رومه‌ا سزای
به‌نیشان دمدری له توله‌ی نهو هه‌موو هرتو فیل و پیلان
دارشته‌وه سزای نه‌وه‌ی که لووتبه‌رزریان کرد له شوینکه‌وتنی
پیغه‌مبه‌ران و گهردن که‌چ نه‌بوون بؤ په‌یره‌وکردنی
په‌یامه‌که‌یان، بؤیه له توله‌ی نهو لووتبه‌رزای و
خوبه‌زلزانیه‌یان زه‌لیل و ریسوایان ده‌کین.

{ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ } له توله‌ی نهو مه‌کرو
فیل و ته‌له‌که‌بازیبه‌یاند سزای به‌نیشان له‌لایمن خودا
به‌سهردا دمدری و پراوپر توله‌یان لی ده‌سیندریته‌وه...

{ ۱۲۹ } فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَن يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ } که‌سیک
خودا بیه‌وی توفیقی بدا بؤ ږنگای حق و خیر و موسولمان
بوون؛ که‌سیک به‌ویستی خودا شی‌وی نه‌وه بی که بانگه‌وازی
هورنان و مربرگری، نه‌وه خودا دلای به‌نوورو رووناک‌ی خوی
ده‌کاته‌وهو نایینی پیروزی نیسلامی تیدا جیگیر دمبی و
یارمه‌تی دمدری بؤ و مرگرتن و گه‌شه‌سهندنی بیروباوم له
دمروونیدا، پهرومردگار دلای ده‌کاته‌وهو نیمانی له‌لا
خوشه‌ویست ده‌کاو نارامی پی ده‌گری.

{ وَمَنْ يُرِدْ أَن يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَمَّا يَصْعَدُ فِي
السَّمَاءِ } که‌سیک به‌هوی شهریک بؤ خودا دانانه‌وه سروشتی
پیس بووبی به‌تاوان دل و دمروونی پیس بووبی خودا بیه‌وی
ږنگای لی گوم بکا، وای لی ده‌کا سینگی ته‌نگ بی، نیمانی تی
نه‌چی، نه‌و ته‌نگیبه‌ ناهیللی خیر و چاکه پرو له دل و
دمروونی بکا، نه‌وونه‌ی نهو که‌سه و مکوو که‌سیک وایه که
بهره‌و هموا به‌رز ببیته‌وه هه‌ست ده‌کا به‌ته‌نگه‌نه‌فه‌سی و
هه‌نانه‌ سواری؛ ده‌للی کاریکی له‌تاوانا به‌دمر نه‌نجام دمداد،
چونکه به‌رز بوونه‌وه‌ی بهره‌و هموا کاریکی له‌تاوانا به‌دمره‌و
ناده‌میزاد به‌وزمی خوی ناتوانی نه‌نجامی بداو به‌روالمت
نموونه‌ی نیشه مه‌حاله‌کانه! جا پهرومردگار ناواو به‌وجوره
سینگی نه‌وانه‌ی دمی‌ه‌وی گومپایان بکا ته‌نگ ده‌کا.

{ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ } همر به‌و
جورمش شه‌یتان ده‌ست رویشتوو ده‌کا به‌سهر نه‌و جوره
که‌سانه‌و هه‌موو که‌سیکی تر که بر‌وای به‌خودا پیغه‌مبه‌ر

ناوتان؟ ناشکرایه پیغمبران هر له رهگهزی ئادهمیزاد دمن، له جنۆکه پیغمبر نابن!

جه ماوهری سه لهفو خه لهفی زانیانی ئیسلام له سهر نه مه کۆکن که وای له وشه {مَنْكُمْ} دا تهغلیب بهرجاو گیراوه.

دمتوانی بگوتی مهبست به پیغمبره ئادهمیزاد نهو پیغمبرانن که ناویان له قورئان و فهرمووده پیغمبر (دروودی خوی له سهر بێ) دا هاتوو، مهبست به پیغمبره جنۆکه نهو جنۆکانه بن که گویان له پیغمبر (دروودی خوی له سهر بێ) دهگرت و دواپی دهچوونهوه بۆ ناو گهل و نهتهوهکانیان دمیانترساندن و ئامۆزگاریان دهکردن و پهیامی پیغمبره ئیسلامیان پێ پادهگهیانندن!

{قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا} له رۆزی قیامهتدا له حوزووری پهرومردگارا دهئین، بهئێ شایهتی دهمین که پیغمبران هاتوونه لامان پهیامی پهرومردگاریان پێ راگهیاندووین، له پۆرمیان ترساندووین و پێیان راگهیاندووین که ئهم رۆژهمان دیته پێ، بهلام ئیعه به درۆمان خستوونهتهوه و بروامان پێ نهکردوون.

{وَعَرَّيْتُمُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ} خۆشهویستی ژيانی دنیاو جوانی نامیرهکانی ژیان و شههوت و ئارموزوبازی و مال و سامان و منداڵ و خزم و کهس و کار ئارموزوی پلهو پایهی شان و شهوکهت؛ ئهوانی ههلهخه له تاندوووه و سهرگهردان بوون، زیندیهوییان له ههلهوگیر بوون به ژيانهوه کردوو، بههوی به درۆخستنهوهی پیغمبرانیان و ئینکاری کردنی موعجیزهکانیان بهقهتاره چوون و خهسارتمهندی دنیاو قیامت بوون، بهدبهخت و چارمیش کهوتوون، له قیامهتدا بۆخویان شایهیدی له خویان دهمن که کافرو خوانه ناس بوون و له جیهاندا پابهندی فرمان و ئامۆزگاری پیغمبرانیان نهبوون.

{ذَلِكَ} ئهم ناردنی پیغمبرانه و ههولدانیان بۆ شارما کردنی ئادهمیزادو ناردنه خواریوهی نامهی ئاسمانی بۆ سهر پیغمبرهکان بههوی ئهوهومیه {أَنْ لَّمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا غَافِلُونَ} که سوتنهت و داب و نهیری خودا وهایه: هیچ کهسێک سزا نادات تا بانگهوازی حهقی پێ رانهگهیهنێ، هیچ گهل و نهتهومیهک ریشهکێش ناکا تا

ئادهمیزادمان وهرگرتوووه له پوووه به قسهیان کردوون و یارمهتییان داوون بگهن به مرازی خویان که گومرایی کردنی ئادهمیزادمان {وَبَلَّغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي أَجَّلْنَا لَنَا} گهیشینه ئهوه ماوهیه بۆت دیاری کردبووین که مردنه، یان رۆزی زیندبوونهومیه! ئهم وهلامهی ئادهمیزاد ئیعتیراف و دان پێدانانه بهوهی که ئهوان گویبستی شهیاتینییهکان بوون، شوین فرمان و رهفتاریان کهوتوون و خودا پیغمبره زیندبوونهومیان به درۆ زانیوه.

{قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا} ئاگری دۆزهخ جێگای ئیوه و نهوانه شه که گومراییان کردوون و رێگایان ئێ تێک داوون بۆ ههتا ههتایی تێیدا دهمینهوه لێی دهرناچن مهگهر خودا حمز بکاو بیهوی له شوینیکهوه بگوێزرینهوه بۆ شوینیکی تر، بۆ خواردنهوهی ئاوی کوڵاو تر، یان گواستنهومیان له ئاگری دۆزهخهوه بۆ سزای زهمههیر، له ههردوو حالهکهدا گواستنهومیه له سزایهکهوه بۆ سزایهکی تر و رزگار بوونیان له سزا نایهته دی.

{إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ} بێگومان خودای تۆ حهکیم و دانایه له پاداشت دانهموی بهندهکانیدا و دزمانی کێ شیای چیه و ج سزایهک ههلهدگری!

{وَكَذَلِكَ نُوَلِّي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ} و ههکوو چۆن ئادهمیزادو جنۆکه ههندیکیان و دۆست و سههرهشتیاری یهکترین برێ ستهمکاریشان کردوو به دۆست و سههرهشتیاری ههندی ستهمکاری تر؛ یارمهتی یهکتری دهکهن، به گوێهری نهخشه و سوتنهتی پهزدانی له بوونهومردا ستهمکاران ههندیکیان کۆمهکی به ههندیکیان دهکهن، ههرومکوو چۆن ههندی موسولمان پشتگیری یهکتری دهکهن له روانگهی ئهوه کردهوانه یانهوه که ئهنجای دهمن...

ئهمجار پهرومردگار درێژه به ههلهههههکانی دهم، کافرو خوانه ناسانی ئادهمیزادو جنۆکه دهرستینی و حال و چۆنیهتی رۆزی قیامهتیا ناشرکا، پهسیاریان ئێ دهکاو بۆ خۆشی باشر لهوان وهلامی پهسیارمه دزمانی و ئاگی لێیهتی؛ دهفرموی: {يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا} ئهوهی گروهی جنۆکه و ئادهمیزادا ئایا پیغمبران له خۆتان نههاتنه

بهشی خودایان بؤ میوان و مندال و ههزاران و خمرج دهکرد، بهشی بتهکانیشیان بهسهر پاسهوان و خزمهتچی و دارو دهستهی بتخانهکانیان دابهش دهکرد، نهگهر شتی لهبهشه دیاریکراومهکی خودا بکهوتایه گهل بهشی بتهکان، نهوه ههلیان نهدهگرتیهوهو نهیان دهخته گهل بهشهکی خودا، دیانگوت خودا دهولهمندهو بیویستی پیی نیه، بهلام نهگهر شتیک لهبهشی بتهکانیان بکهوتایه پال بهشهکی خودا دهیانخستهوه پال بهشی بتهکانیان! {سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ} بهراستی حوکهو بریارو ههلسوکهوتیان خراب و ناپهسهنده دابهش کردن و کردهوهکانیان نهگونجاو و نهشیان و دروستکراویکی مردووی بی دهسلات، دارو بهردیکی رهق و تهق و بی گیان دهکهنه هاوهلی خودا و مکوو نهو بهشی بؤ دیاری دهکهن و بهلگوو زیاتریش، بهراستی نهو دابهش کردنهیان دابهش کردنیکی ستهمکارانهیه.

{۱۲۷} وَكَذَلِكَ زَيْنٌ لِّكَثِيرٍ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ قَتَلَ أَوْلَادَهُمْ شُرَكَاءُهُمْ} ههه بهو جوړه ئادهمییه شهیتانهکان و کاهین و زیوان پاسهوانهکانی بتخانهکان و جنوکهی شهیاتینیهکان، کوشتنی منداله بی تاوانهکانیان له پیش جوی زوړبهی بتهپرستهکان جوان کردووه له دلایندا شیرینیان کردووه، به جوړیک پییان وابوو کاریکی مهردانه نهنجام ددهن!

{لِيُرَوْهُمْ} بؤ نهوهی گومرپایان بکهو و سهریان تیدا بجی و سروشتیان تیک بجی و بکهه نهوپهری درندهیی به جوړیک باوک بهدمستی خوئی جهرگی خوئی سهربری، یان کچوله بچکولانهی خوئی به زیندووی ژیر خاک بکا... {وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ} یان بؤ نهوهی نایینهکهیان ئی بشیوینن - مهبهست نایینی جهزرتی ئیبراهیم و ئیسماعیل - چاک و خراپیان ئی تیکهل بی! هوئی نهو جوانکردن و پازاندنهومییه نهو میوو شهیاتینیهکان موشریک و بتهپرستهکانیان دهنترساند، که ئیستا یان لهوه دوا، تووشی ههزاری دهن و ناتوان مال و مندال بهختیو بکهو. ههروهه دهیانترساندن به لهکهمدار کردن و نهنگی بهسهردا هاتن، بویه نهوانیش که کچیان دمیوو له ترسی پسوایی و ههزاری و ماره کردنیان له ناهاو کووف دهیانکوشتن، زیندمیهچالیان دهکردن. {وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ} نهگهر خودا بیویستایه نهو جوړه کرداره ناپهسهنده

من لهسهر نایینی ئیسلام و بانگهوازی کردن بؤ نهو نایینه و صهبر و نارامگرتن لهسهر نهزیهتدانی ئیوه بهردموام دمیو و سوور دمیو لهسهر تیکووشان و ههولندان بؤ بلاوکردنهوهی {فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَن تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ} لهوه بهولاده دوزان کی سهرمنجایی باش وهدمست دین و کرداری بهسهند دمیو و خانووی رازاوهی بهههشتی چنگ دهکهوی! لهوه بهولاده دوزان ئییه یان ئیوه بهختهومرو سوودمهندن دمیو؟

{إِنَّهُ لَا يَفْلَحُ الظَّالِمُونَ} بیگومان ستهمکاران و بی باومرپان ناگهنه نامانجی باش و سهرمنجاییان باش ناب، ههگریز بهرومردگار ستهمکاران سهرناخوا و ناهیلی به مرز بگهن و سهرکهوتن بهدمست ناهینن، نهوان پشت به غهیری خودا دمهستن و به هیوان بتهکانیان یارمهتیا بدهن، جکه له خوداش کهس هیچی بهدمست نیه، نهو ستهمکاره ملهورانه ههچهنده له جیهاندا بؤ ماومیههک دلشاد و دمست پویشتوو بن و گوزهرانیان خویش بی و باش رابوینن و خو بلیسنهوه بهختهومریهکهیان پایهدار نیه و دریزخایه ناب و زوړی بی ناجی له کیسیان دهچی!

{۱۲۸} وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا} لهو بهروبووم و کشت و کالهی کهوا پیکی دینن لهو ئاژهل و زیندموره مائیانهی بهختیوان دهکهن بهشیک دیاری دهکهن بؤ خودا و بهشیکی تریشی دیاری دهکهن بؤ بت و صهنههمهکانیان، واته: دوو بهش جیا دهکهنهوه دیاری دهکهن {فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ} بهم رهنکه دهیانگوت: نهو بهشه بؤ خودایه و بؤ نهو تهرخان کراوه، که نههمشیان دهگوت: {بِزَغْمِهِمْ} بهپیی بیروبووچوونی پووجی خویمان بوو، هیچ بهلگهیهکی زانستی و نایینی راست و خوداپهرسیان نهبوو! {وَهَذَا لَشُرَكَائِنَا} دهستیان بؤ بهشهکی تریشیان رادمداشت و دهیانگوت: نههمش بؤ بتهکامانه، تایبهته بهوانهوه، لهپیی نهو بهخشینهوه خویمان له پهرسراوهکامان نزیک دهکهینهوه.

{فَمَا كَانَ لَشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَى شُرَكَائِهِمْ} نهو بهشهی بؤ بتهکانیان دیاری دهکرد هیچیان ئی نههدا به خودا، بهلام نهو بهشهی بؤ خودایان دیاری دهکرد و دمیوو بؤ بتهکانیان صهرهف دهکردا دههاتن

نەكەن، نەیاندمەكردا كردهومەكانیان بەگوێرەى ویستو ئیرادەى پەرورمەردگارە! حیکمەت و دانایی خودا داخوایانە!

{فَتَرَهُمْ وَمَا يَفْقَرُونَ} ئەى پیغمبەر! وازیان ئی بیئە خۆیان و بیروباومرێ خۆیان! تۆ تەنھا ڕاگەیانندت لەسەرەو بەس! حیساب و لیکۆلینەووە سزاو تۆلە لەسەر ئیەمەیه و جاریان دەکەین... جۆرێکی تر لە کارە ناپەسەند و جاهیلیەت ئاساکانیان ئەومبوو ئازەل و بەروبووم و کشتوکالەکانیان دەکردە سێ جۆر و بۆ هەر جۆرێکیان بڕیاری تایبەتیان بۆ دەدا، وەکوو دەفەرموئ: {۱۳۸} وَقَالُوا هَذِهِ الْأَعْمَامُ وَحَرَّتْ حَجَرَ لَا يَنْفَعُهُمَا إِلَّا مَنْ نَشَاءُ.

۱- دەیانگوت ئەم ئازەل و خواردەمەنى و بزێو پەوانە و تایبەتە، بۆ کەس نە سوودیان ئی وەربگرێ، بەلکۆو تایبەتە بە بتهکانمان و لە پێناو خوداکانماندا خەرج دەکری، نابێ کەس لێیان بخوا، جگە لە پاسەوان و خەمەتجی بتهخانهکان و پیاوکانمان نابێ بە هیچ جۆرێ ئافەرت لێیان بخوا! ئەم بڕیار و حوکمەیان دەدا {بَزَغَمَهُمْ} بە بیروبووچوونی خۆیان بوو بەلگە و دەلیلیان بەدەستەو نەبوو.

۲- {وَالْأَعْمَامُ حُرِّمَتْ ظُهُورُهُمْ} جۆرێک لە ئازەلەکانیان بەرەللا دەکرد وەکوو فیلەکەى خاوەن شکۆ بەلەومرێ و کەس لە هیچ شتێک نەیانگێرێتەو، کەس باریان ئی نەئێ و کەس سواریان نەبێ، واتە: بڕێ لە ئازەلەکانیان دەکردە (بەحیرە و سانیبە و حامی) دایان دەبەستن و هیچیان پێ نەدەکردن، هەر دەلەومرێ و خۆیان دەلەستەو، کەس بۆی نەبوو نە باریان ئی بێ نە سواریان بێ!

۳- {وَالْأَعْمَامُ لَا يَذْكُرُونَ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا} بڕێ لە ئازەلەکانیان سەردەبڕی ناوی خودایان لە کاتی سەربڕینەکەدا ئی نەدەهێنا، بەلکۆو ناوی بتهکانیان لەسەر دەبرد و بۆ رێزلێنانی ئەوان سەریان دەبڕین کە دەچوون بۆ حەج کردن سواریان نەدەبوون و لەسەر پشتی ئەو ئازەلە (لبیک) میان نەدەگوت.

{افْتَرَاءَ عَلَيْهِ} بەدەم خوداوە شتیان هەڵدەبەست، ئەم بیروباومرێ حوکمەیان بە درۆ پال خودا دەدا، خودا لێیان بەریه، شەرع و یاسای وای بۆ ئەوان دانەناوە.

{سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا يَفْقَرُونَ} پەرورمەردگار تۆلەى ئەم درۆ بەدەم هەلبەستەنیان ئی دەکاتەو، سزای ئەم سەربڕیجی

کردنەو دانانی حوکم و یاسا و حەلال کردن و حەرام کردنەى کە لە خۆیانەووە ئەنجامی دەدەن ئاگرێ دۆزەخەو تییدا دەسوتێندری.

ئەمجار پەرورمەردگار جۆرێکی تر لە تەشریع و یاساکانیان! لە حەلال کردن و حەرام کردنەکەیان باس دەکا و دەفەرموئ: {۱۳۹} وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَعْمَامِ خَالِصَةً لِّذُكُورِنَا وَمَحَرَّمٌ عَلَى أَزْوَاجِنَا} دەیانگوت ئەو بیچووە شیرى لە سکی ئەم ئازەلەدا هەیه کە بەحیرە و سانیبەن تایبەتن بۆ پیاوکانمان و حەلال و زواللی ئەوانەو لە مێینەکانمان قەدەغەیه ئەگەر ئازەلەکە بەجگەیهکی نیی بپوايه، تەرخانیان دەکرد بۆ پیاوکانیان و نەدەبوو ئافەرتەکانیان لێی بخۆن! ئەگەر ئازەلەکە بەجگەیهکی مێینەى بپوايه مەرخەسیان دەکرد بۆ زاوژی و سەریان نەدەبڕی.

{وَإِنْ يَكُنْ مِثْقَةٌ فُهِمَ فِيهِ شُرَكَاءُ} ئەگەر بیچوومکە بە مردارەومبوویی لە دایک بوايه ئەو پیاو ئافەرت تییدا هاوبەش دەبوون، ئاوا بەو جۆرە ئەو بڕیارانەیان دەدا، ئاوا بەدەم خوداوە شتیان حەلال و حەرام دەکرد، هیچ بەلگەو چەسپێنەر و سەلێنەریان نەدەبوو، تەنھا بە هەوانتە و خەیاڵ پلاوی خۆیان ئەم حوکمانەیان دەدا، {سَيَجْزِيهِمْ وَصْفَهُمْ} ئەو بەولەو پەرورمەردگار تۆلەى ئەو درۆ و دەلەسەو بوختان و بەدەم هەلبەستەنیان ئی دەکاتەو {إِنَّ حِكْمَ عَلِيمٍ} بیگومان خودا داناو لێزانە لە کارەکانیدا، ئیشی نابەجی ناکا، زاناو ئاگادارە بەسەر هەموو شتیکداو هیچی ئی گوم نابێ، ئەو بوختانکەرانیە لە دەستی رزگاریان نابێ!

{۱۴۰} قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ} بیگومان خەسارتمەند و بەدبەخت و چارەڕەش بوون ئەو کەسانەى کە مندالی خۆیان دەکوژن، کچیان زیندەبەچال دەکەن، ئەو نیعمەتەى کە خودا پێی داوون لە خۆیان دەبڕن، ئاوا بەبێ عەقلى و ئەقامی و درندمی جەرگی خۆیان لە ناو دەبەن، هەئس و گەوتی نەزانانە دەنوێن... ئەوانە بە شیۆمیهکی نەزانی و ئەحمەقانە مندالەکانی خۆیان دەکوژن، بەخەیاڵ پلاوی خۆیان لە ترسی هەژاری و عەیب و لەکەدار بوون پڕکێشی جەرگی خۆیان دەکەن، بەو شیۆ دەندەنەیه لە ناویان دەبەن لەبەر نەزانی و ئەقامییان جیاوازی نیوان

قازانچو زیانی خویشان ناکمن، خراپه و چاکه لیک حیا ناکمنهوه!

{وَحَرِّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ} ههروهه له هیج و خوږایی نهو ږزقو ږوژیه پاک و خاویښه ی خودا پیی بهخشیوون و بوی حلال ږدبوون لهسهر خویشان حهرام ږدبوو، هیج بهلگهشیان بهدمستهوه نهبوو، به درؤو دلهسه نههم حلال کردن و حهرام کردنهیان بهدهم خوداوه ههئدمبهستو به نایینیان حلیب دمکردو پییان و ابوو خوداپهرستی دمکمن!

{قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ} بهراستی ږیگیان لی تیک جووه و گومر ابوون و سمریان لی شیواوه و هیدایمت و ږیبازی حهقیان نه دؤزیهوه و همرگیز لهو گومراییه ږزگاریان نهبوو. {۴۱} وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَّعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ} پهرومردگار نهوه روون دمکاتهوه که بوخوی بهدیپینهرو خالیقی ههموو شتیکه له کشتوکال و بهروبووم و دانهوینله و نازهل... هتد.

هر نهو باغو و دارستانی بهرداری دروستکردوه، داری بهرداری وای بهدی هیناوه لکهکانی دمخرینه سهر کهپرو بهسهر کهپرمکهدا پهخش دمبی، میوه و بهروبووممهکی پییهوه دهلاژیتهوه، ههرومکوو داری بهرداری وایی بهدی هیناوه که پیویست به کهپر بؤکردن ناکاو بوخوی بهسهر زمویدا پهخش دمبی، یان قمدو لقهکانی و دروست کردوون که دمتوانن بوخویان قورسایی بهرمکه ههلبگرن و پیویست به کهپر بؤ کردن و کؤلهکه بهردان نهکا!

{وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أَكْلُهُ} ههروهه پهرومردگار دارخورمای دروست کردوه کشتوکالی جوړاو جوړی هیناومته کایهوه که شیوه و روخسارو رنگو تامو بؤنی هر پهکمیان لهوی تر حیایه، خوړاکو بژیوه بؤ نادهمیاز، زیانی نادهمیاز پهیومسته بهو بهروبووم و دانهوینله و خواردمه نیانهی که لهو باغو و دارستان و زموی زاره بهرهم دهیندری... وشه ی (زرع) ههموو بهروبووم و دانهوینله و میومیهک دمگریتهوه که له و مرزمکانی ساډا بهرهم دهیندری...

وَقَالُوا هَذِهِ أَمْعَدٌ وَحَرَّتْ جَنَّتُ لَا يَطْعَمُهَا إِلَّا مَنْ نَشَأَ بِرَعِيهِمْ وَأَنْعَمَ حَرَمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَمَ لَا يَذْكُرُونَ أَسَدَ اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءً عَلَيْهِ سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿۳۸﴾ وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَمِ خَالِصَةً لَا ذِكُورَ لَهَا وَمُحَرَّمٌ عَلَيْهِ أَنْ يُوَاجِعَ وَإِنْ يَكُنْ مَيْتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ وَصْفَهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿۳۹﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿۴۰﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أَكْلُهُ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَانَ مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَآمِنُوا أَجْمَعُ يَوْمَ حَصَادِهِ وَلَا تُشِرُّوا إِلَيْهِ لَا يَحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿۴۱﴾ وَمِنَ الْأَنْعَمِ حَمُولَةٌ وَفَرَسَاتٌ كُلُوا مِنَّمَا رَزَقَكُمُ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿۴۲﴾

{وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَانَ مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ} ههروهه پهرومردگار داری زمیتون و ههناو بهروبوومیانی دروست کردوه، ههندیکیانی لیک دمچن و ههندیکیانی له تامو چیژدا جیواوزن، ههریمکی لهم دارو درختو بهروبووم و کشتوکال و دانهوینله و نازهل و پهلهومرانه تایبهمندی خوی هیه، تامو چیژو شیوه و روخسارو بؤن و بهرامیان لیک جیواوزن، ږږوتینی تایبهمتیان تیدایه و سروشتی جودایه! له کاتیکدا ههموو پهک ناو دهخونهوه پهک ههوا ههئدمزن و لهپهک زمویدا دمپولن و پهرومردم دمن! پهرومردم بوون و پیگه یشتنیان گونجاوو لهباره بؤ پیویستی نادهمیاز، ږږیکیان بهسمرماو ههندیکیان به گمرماو جوړیکیان به ههوا ی مامناومندی بهروبووم میوه ی ږږ دمگا!...

{كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ} بخون له میوه ی نهو دارو درختو باغانه ی که باس کران هر کاتی بهدمرکهوت و پیگه ی، با شیرین و تام گرتوو نهبووبی بهتهواوی! نهومتا تری به

بۆ ئىيۈە باشەو چى خراپە، گەسى تر راپەى ناکەوئ ئەوہ
 حەلّال بکاو ئەوہ ھەرام بکا.

{إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ} بىگومان شەيتان دۆڭمى ئىيۈەيەو
 بەرژەومەندى ئىيۈەى ناوئ، دۆڭمەنەپەتەكەى بۆ ئىيۈە ناشىراو
 نومايانە، ھەرگىز ھەرمەنتان بە چاكە پى ناك، لە خراپە
 بەولادە پىگەى تەرتان پىشان نادا.

{۱۴۳} لَمَّا يَآءُزَّاجُ} ئەو نازەلەنەى كە بۆ ئىيۈە رام كراون و
 گۆشتيان دەخوئ ھەشت جۆرن. ئەمجار دى دياريان دەكاو
 دەھەرموئ، {مَنْ الصَّانِ الثَّانِي} لە مەردا دوو جۆرى ھەيە،
 بەران و مەر. {وَمِنْ الْمَغْزِ الثَّانِي} لە بۆندا دوو جۆر ھەيە
 نىرى و بۆن. {قُلِ الذَّكْرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ الْأُنثَيَيْنِ} ئەى محمد! بەو
 موشىرىكە ھەرمەنە بلى كە بە ھەوانتە نازەلەيان دابەش

كردووە بۆ جۆرى — بەھىرەو سائىبەو ھامى — و جۆرى
 تەرىش، بلى ئايا نىرەكانيان كە بەران و نىرىيە خودا ھەرامى
 كەردوون يان مەينەيان كە مەر و بۆنە؟ {أَمَّا اسْتَمَلَتْ عَلَيْهِ
 أَرْحَامُ الْأُنثَيَيْنِ} يان ئەو بىجەوئى كە لە مەندەلەنى مەر و
 بۆنەكاندەيە خودا ھەرامى كەردووە؟ واتە: مەندەلەنى
 مەينەى نازەل يان نىرى تەدەيە يان مە؟ دەى بۆچى بىرىكان
 بە ھەوانتە لە خۆتان ھەرام دەكەن و ھەندىكان ھەلّال
 دەكەن، بە چ ياساو داب و نەرىتەك ئەم ھەلّال و ھەرامە
 ديارى دەكەن... {تَبَوَّءُوا لَكُمْ عِلْمٌ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ} بەلگەى

بەھىزو ھەوالى زانستانەم پى بلىن، پىم بلىن: چۆن
 پەرومەردگار ئەو نازەلەنەى كە پىتان واپە لىتان ھەرام كراو:
 وەكوو — بەھىرەو سائىبەو وەسەيلەو ھامى — لىئى ھەرام
 كەردوون، بەلگەيى بىننەو ھەرام كەردن بگەيەنئ، بەلگەكە
 دەبى لە نامەى خودادا ھەيئ، يان پىغەمبەرىك ھەوالى پى
 دابى {إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ} ئەگە ئىيۈە راست دەكەن و راستگۆن
 لە ئىدىيەكەتەندا پەرومەردگار ئەو جۆرە نازەلەنەى ئى ھەدەغە
 كەردوون، دەبى يان راستەوخۆ ئەم ھۆكەمەتان لە خودا
 وەرگرتىن ئەمەيان نەبوو ھەو بۆخۇيان لافى ئەو ئى دەمەن،
 يان بەھۆى پىغەمبەرمەو پىتان گەيشتەي، ديارە بىرواتان بە
 پىغەمبەر نىە تاكوو ھۆكەمى ئى وەرگەرن؟

{۱۴۴} وَمِنْ الْإِبِلِ الثَّانِي وَمِنْ الْبَقَرِ الثَّانِي قُلِ الذَّكْرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ الْأُنثَيَيْنِ أَمَّا اسْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيَيْنِ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ

بەرسەيلەيى و بە تەرىو بە مەيۈزى دەخوئ، خورما بە
 مەزىيە و بەتەپى و بە خورمايى دەخوئ، گەنەم بە ھەرىكى و
 بە گەنەمى و بە شىۋەى تەرىش دەخوئ.

{وَأَنزَلْنَا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ} كە كاتى دەرۋىنە و چەنىنى زەمەت و
 مەيۈە ھات بەشى ديارى كراوى خاۋەن مەھەكانى ئى دەردەكەن؛
 بەشى خەزم و ھەتىۋ و ھەژار و نەدارى ئى بەدەن، واتە: دواى
 ئەوئى پى دەگا و دەردەپەتەو ھەگىرە دەكەئ و بەشەن دەكەئ،
 بەشە زەمەت ديارى كراو و پىۋىستى ئى بەدەن بە نەتاجان.

{وَلَا تُسْرِفُوا} بۆن و بۆنەو لە رەزق و رۆزى ھەلّال و
 زەدەپەئى مەكەن، ھەروەھا لە خەير كەردن و مال بەخەشىنىشدا
 زەدەپەئى مەكەن و مەنەپەمە بن، {إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ}
 بىگومان خودا زەدەپەئى خۆش ناوئ...

{۱۴۵} وَمِنَ الْأَنْعَامِ} ھەر لە تەواو كەردنى نەعمەتى خودايە
 بەسەر ئىيۈەى ئادەمەزاددا كە وشتەو گا و مەر و بۆنى بۆ
 دروست كەردوون {حُمُولُهُ} ھەيانە گەورەو بار بەرە، سەربارى
 ئەوئى كە گۆشتى دەخوئ و شىرو ماستى ھەيە، بارىشى پى
 ھەلەمگەرن و جوتى پى دەكەن و گالىسكەى پى رادەكەيشن
 {وَفَرَسًا} ھەيان بچكۆلەو بەيدەست پالى دەخەن بۆ
 سەربەرن، لە خورى كوئەك مووگەيان رەخەرو پۆشاك
 دروست دەكەن و رەشمال و جەوال و ھۆرى ئى پەيدا دەكەن،
 خۆتانى پى لە گەرمەو سەرمەو باو باران دەپارىزن!

{كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ} بۆن و بۆنەو لە گۆشت و شىرو
 ماستى ئەم نازەلەنە وەكوو چۆن لە بەروبوومى كەشتوكال و
 مەيۈە دارو درەخت دەخۆن، ھەموويان دروستكراوى خودان و
 بۆ بەرژەومەندى ئىيۈە دروستى كەردوون، بە ھەموو شىۋەيەكى
 رەوا سووديان ئى بىنن و بۆ بەرژەومەندى خۆتان بەكارىان
 بىنن!

{وَلَا تَتَّبِعُوا خُطَوَاتِ الشَّيْطَانِ} بە ھىچ جۆرىك شوئەن پىبازو
 ھەرمەنى شەيتان مەكەون، مەچن وەكوو موشىرىكەكان رەزق و
 رۆزىيەك كە خودا بۆى ھەلّال كەردوون بە ھەوانتە لە
 خۆتانى ھەرام بەكەن؛ ئەو ھەتخەلەتەندى شەيتانەو
 گومەراتان دەكا، پەرومەردگار ئەو شەيتانەى بۆ ئىيۈە ھەلّال
 كەردووە، ھەلّال كەردن و ھەرام كەردن بەدەست ئەو، ئەو
 دروستكەرو بەدەپەنەرى ھەموو بوونەومەرە، ئەو دەزانى چى

وَصَاكُمُ اللَّهُ بِهِدًا؟} نایا ئیوه ئه‌ی گرو‌هی موشریک و ستمکار! خودای خو‌تان جاو‌پیکه‌وت و ئه‌م حوکمی حه‌رام و حه‌لاله‌ی پی راگه‌یاندن؟؟ ئه‌و هه‌رمانی پی کردن که ئه‌م جو‌ره یاسایانه داب‌نین؟ ئه‌و هه‌رمانی پی کردن که به‌ده‌م خوداو در‌وو بوختان هه‌لبه‌ستن و شتیک که بو‌خوی حه‌رامی نه‌کردوو ئیوه حه‌رامی بکه‌ن!

{فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا} ده‌ی کی له‌و که‌سه ستمکار تره که به‌ده‌م خوداو شت هه‌لبه‌ستی {يُضِلُّ النَّاسَ} بو ئه‌وه‌ی ئاده‌میزاد گو‌مرا بکا، کاره گو‌مرا ئامیزه‌کشی نه‌نجام ده‌دا {بَغْيٍ عِلْمٍ} به‌بی ئه‌وه‌ی به‌لگه‌ی به‌ده‌سته‌وه پی، به‌لکوو به‌ نه‌زانی و نه‌قامی ئه‌م حه‌رام و حه‌لاله دیاری ده‌کا ستم له‌ خودا ده‌کا، کاریک که تایبه‌ته به‌ خوداو که حه‌رام کردن و حه‌لال کردنه ئه‌وان ده‌یان‌ه‌وی لی‌ی زمو‌ت بکه‌ن، لافی شه‌ریعت دانان لی‌ ده‌دن! {إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ} بی‌گومان به‌رو‌مردگار هه‌رگیز هیدایه‌تی گرو‌هی ستمکاران نادا، حه‌ق و عه‌داله‌تیان پی نیشان نادا، ریگای راست و به‌ر‌ژه‌مندی ئامیزیان لی‌ گو‌م ده‌کا.

{۱۴۵} قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ} ئه‌ی محمدا! پ‌ی‌یان بلی: من له‌و سرو‌شه‌ی بو‌م کراوه؛ که خو‌رنانی پی‌رو‌زه، شتیک‌ی تیدا نابینم که بو‌ بخو‌ر حه‌رام پی {إِلَّا أَنْ يَكُونَ مِثْلَهُ} مه‌گه‌ر مرداره‌وه بوو پی. {أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا} یان خو‌ینیک‌ی شلی ره‌وان، نه‌ک خو‌ینی توندی تو‌به‌ل به‌ستوو؛ و‌ه‌کوو جه‌رگوو سپ‌ن. {أَوْ لَحْمَ خَنزِيرٍ} یان گو‌شتی به‌راز {فَالَهُ رَجَسٌ} بی‌گومان ئه‌وه پیسه، {أَوْ فَسَقًا أَهْلٌ لِّغَيْرِ اللَّهِ بِهِ} یان سه‌ر‌پراو‌یک پی ناوی غه‌یری خودای له‌سه‌ر برا‌بی.

{فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ} که‌س‌یک که‌وته حاله‌تی ته‌نگانه و برسایه‌تی ته‌نگی پی هه‌لچنی و به‌ هه‌ج شی‌ومه‌ک خو‌اردنی حه‌لالی ده‌ست نه‌که‌وت به‌ ناچار‌ی و به‌ گو‌یری پی‌ویست هه‌ندیکی له‌و حه‌رامه خو‌ارد، ئه‌وه خودا لی‌خو‌شبوو به‌ به‌زمییه‌و به‌ تاوان بو‌ی حلیب نا‌کا، چونکه ئه‌وه بو‌ رزگار کردنی ژیان‌ه و داب‌ین کردنی پی‌ویستی زه‌روورییه‌و به‌و حه‌رام خو‌اردنه خو‌ی له‌ مردن رزگار ده‌کا!

تَمَيِّنَةً أَرْوَجَ مِنْ النَّاسِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْرِ اثْنَيْنِ قُلْ مَا لَذَكَّرْتَنِي حَرَّمَ أَمْ الْأَنْبِيَاءُ أَمَّا اسْتَحْلَمْتُ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأَنْبِيَاءِ نَبُوءِي بِعَلِيٍّ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۱۴۳﴾ وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلْ مَا لَذَكَّرْتَنِي حَرَّمَ أَمْ الْأَنْبِيَاءُ أَمَّا اسْتَحْلَمْتُ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأَنْبِيَاءِ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّيْتُكُمْ اللَّهُ بِهِدًا فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا يُضِلُّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنْ أَهْلَ الْغُفْرِ الْقَوْمُ الظَّالِمِينَ ﴿۱۴۴﴾ قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مِثْلَهُ أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خَنزِيرٍ فَإِنَّهُ رَجَسٌ أَوْ فِسْقًا أُهْلٌ لِّغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۱۴۵﴾ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفُرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُرُهُمَا أَوْ الْحَوَائِ أَوْ مَا

{۱۴۱} وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفُرٍ} به‌ تایبه‌تی له‌سه‌ر نه‌ته‌وه‌ی جووله‌که — نه‌ک گه‌ل و نه‌ته‌وه‌کانی دیکه — هه‌موو خاو‌ن ناخونیک له‌ ئاژه‌ل و په‌له‌وه‌رمان حه‌رام کرد، واته: ئه‌وانه‌ی یه‌ک سمیان هه‌یه و قاجیان دووفاق و س‌ی فاق نیه و‌ه‌کوو حو‌شترو مورغو و قازو مراوی...هتد. به‌مه‌به‌ستی س‌زادان و تو‌له له‌سه‌ر جووله‌که حه‌رامان کردن و خو‌اردنیانمان لی‌ یاساغ کردن^(۱)

{وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا} هه‌روه‌ها له‌ ئاژه‌لی ره‌شه‌ولاغ و مه‌رو بزندا به‌س ئه‌و به‌زو پیوه‌ی به‌ ناسانی جیا ده‌کر‌یته‌وه‌و که‌وتو‌ته سه‌ر ورگو گورجیله‌یان و تیکه‌لاو گو‌شت و ئیسقانیان نه‌بووه لی‌مان حه‌رام کردن، {إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُرُهُمَا} به‌لام به‌زو پیوی پشتیان و کلکیان {أَوْ الْحَوَائِ}

(۱) — ئیبنو عه‌بباس و مو‌جاهیدو هه‌تاده‌و سه‌عه‌یدی کو‌ری

یان بهزو پیوی ریخو له کانیان {أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ} یان نهو بهزو پیوهی که لکاو به نیسقانه وه هه موو نهو جوړه بهزو پیوانه مان بو حه لال کردبون {ذَلِكَ جَزَائُهُمْ بِغِيهِمْ} نهو حه رام کردن و خوار دمه نهی یاساغ کردنه ی دهر بار میان نه انجاماندا به هو ی سنوور شکینی و سهر پیچی کردنی خو یانه وه بوو، سزاو تو له بوو لیمان ستاندن سزای کوشتنی پیغه مهران و بهرگری کردن له بلا و بوونه وهی ناپینی خودا و ربا و هرگرتن و خوار دنی مالی خه لک به ناره و او پیشیان حه لال بوو! نه مه رمتدانه وهی جووله که کانه که دمیانگوت، خودا هیچی لی حه رام نه کردوین، نیمه بو خومان نهو خوار دمه نییانه ی ئیسرائیل له خو ی حه رام کردبون نیمه ش له خومان حه رام کردن نیتر بهر و مردگار بهم شیوه به درو ی خستنه وه و دمه رموی: {وَأِنَّا لَصَادِقُونَ} نیمه راستگوین له گیرانه وهی نه مه هه و الانه داو نیمه به مه بهستی ته مین کردنیان نهو خوار دمه نییانه مان لی حه رام کردن نهک و مکوو جووله که کان ده لئین، گوايه ئیسرائیل نهو خوار دنانه ی له خو حه رام کردبون و نیمه ش له خومان حه رام کردن.

{فَإِنْ كَذَّبُوكَ} نهی محمد! نه گهر دوزمه کانت له موشریک و جووله که و هاو وینه کانیان بهر وایان پی نه کردی و به درو یان خستیه وه به پیغه مهران نه زانی و حوکم و یاسای ئیسلامیان رمت کرده وه {فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ} بلئ: خودای ئیوه خودایه کی خاومن به زمی فراوانه، هه رکه سیک بیهوئ نهو رحمه ته ی بهر که هوئ و شوین پیغه مهران که ی بکه هوئ له رحمه تی خودا بی بهش نابئ! {وَلَا يَرُدُّ بَأْسَهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ} تو له و سزای خودا که هات بو گهل و نه ته وهی تاوانبار و یاخی بوو سهر پیچیکار ناگیر در یته وه کهس نیه بتوانی بهر منگاری بکاو نه هیلئ نهو سزایه به نه انجام بگه یه نری. نه مهشیان ترساندن و هه رشه لی کردنیان به بو نه وهی که سهر پیچی هه رمانی پیغه مهران (دروودی خوی له سهر بی) نه کهن! نه مه به ته ما کردن و هه رشه لی کردنه (الترغیب والترهیب) ه شیواز و ئوسلوبیکی هه ره دیاری قورنانه، زور جار ناوا ناده میزادان به ته مای به ههشت دمکا به ناگری دوزخ خیش هه رشه یان لی دمکاو.

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَلَا يَرُدُّ
بَأْسَهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٤٧﴾ سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا
لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ
كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّى ذَاقُوا بَأْسَنَا
قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا
الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿١٤٨﴾ قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ
فَلَوْ شَاءَ لَهْدَنَكُمْ أَرْجَمِينَ ﴿١٤٩﴾ قُلْ هَلَمْ شَهِدَ أَنْ لَكُمْ
شُحُودٌ أَنْ اللَّهُ حَرَّمَ هَذَا إِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدُ
مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَغْدِلُونَ ﴿١٥٠﴾ قُلْ
تَمَكَّنُوا أَنْتُمْ وَمَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ
شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ
إِمْلاقٍ تَحْنُ نَزَقُكُمْ وَإِنْسَانُهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ
مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطُنَ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَ الَّتِي
حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكُمْ وَصَّيْتُكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٥١﴾

{١٤٧} سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا} له وه به و لاه نه وانه ی موشریک و خوانه ناسن ده لئین: نه گهر خودا بیویستایه نیمه موشریک نه بین نه خومان و نه باوک و نه باپیرمان موشریک نه دمیوین {وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ} هیج کامیک لهو شتانه ی خودا حه لالی کردوو حه رامیان نه ده کرد، واته: نه گهر بیویستایه نیمه کافر نه بین نه یده هیش کافر بین، که مه نی نه کردوین مانای وایه ویستی خودا وایه نیمه کافر بین و نهو شتانه له خومان حه رام بکهین که واین نیمه عوزرمان هیه!

{كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ} و مکوو نهو به درو خستنه وهی موشریکه عه ره به کان و دانیش توانی مه که وه دور و بهری که به یی به لکه بانگه وازی پیغه مهران رمت کرده وه، یه کتا بهرستی و بهر و مردگاریه تی خودایان نه سه لماندو نه هاتن مافی دانانی شه ریعه تی حه رام کردن و حه لال کردن هه ر بو خودا به ره واز بزانن؛ هه ر بهو شیوه گهل و نه ته وه

نامیز هه لدموشینیتوهه {فَلَوْ شَاءَ لَهَذَا كُمْ أَجْمَعِينَ} نه گهر خودا بیویستایه ئیوه کافر نه بن نه یخستنه سمر ریگای راستو به زور ئیمانی پی دهینان و ناجاری دمکردن که واز له شهریک دانان بینن، له خۆتانوه شت حهرام و حه لال نه کهن، هه مووتانی هیدایمت دمد، ئیستا که وای نه کردووه، دیاره ئیوه به مهیل و نارمزوی خۆتان نه و تاوانانه نه نجام دمدن؛ که واته جیگای خۆیهتی خودا داواتان لی بکا واز نه و بیروباومره پروبووچانه بینن! چونکه ئیوه خاوم و یستو ئیرادهی خۆتانن به زور پیتان ناکری و ناجار نین بۆ نه نجام دانی.

{قُلْ} نهی محمد! پێیان بلی: {هَلُمَّ شُهَدَاءَ كُمْ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا} نه و شایهتانه ناماده بکه که به ناشکرا شایهتیتان بۆ دمدن که نه و شتانهی پیتان وایه حهرامه، خودا لی حهرام کردوون، دیاره شایهتیان دمست ناکه ویت و بی به لکه دمسته و مسان دمبن، {فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْ} نه گهر وای دابننن له فهرزی مه حالدا شایه دیان هینان و شایهتیان بۆ دان؛ نه تو پێیان برپا مه که و شایهتیه که یان لی و مرمه گره و ته سلیمیان مه به، به لکو و دژیان بوسته و به ره برکاننن بکه و هه ول بده بوپیان بده، چونکه دلنیا به شایهتیدانه که یان درۆ بوختانه و نه وانه شایهتی درۆن {وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا} نه تو نهی محمد! به هیچ شیومیه که شوین هه وای نارمزویازی نه و که سانه مه که وه که نیشانه کانی تاک و ته نیایی خودا به درۆ ده خه نه وه و برپایان به په رومردگاریه تی یه زدان نیه و به خاومنی بوونه و مرزی نازانن، پێیان وایه دمسه لاتن یاسا دارشتن و حه لال کردن و حهرام کردن تابهت نیه به خوداوه {وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ} هه روه ها شوین بیروباومری نه و نه فامانه مه که وه که دوی خه یال پلاوی خۆیان که و توون و برپایان به هاتنی رۆزی قیامت نیه، نه و مندیان برپا به زیندو بوونه و مرزی قیامت نیه که نه و برپایه پالان پێوه بنی کاتی به لکه و ده لیلیان بۆ هیندرانه وه گوئی لی رابگرن {وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يُعَدِّلُونَ} نه وانه شهریک بۆ خودای خۆیان دادمنن، شتی تر ده که نه به هاوتای و هینانی خیر و لابر دنی شهر و مه پال نه و شهریکه دمدن، و مکوو خودا دمسه لاتن

پیشینه کانیش به بی به لکه ی عه قلی و زانستی، پیغه مبه راپه تی پیغه مبه رمانی خۆیان به درۆ خستوونه وه. به درۆ خستنه و مه که یان به هه وانه و له خۆوه بووه، له ناکامی تی فکرین و وردبوونه وه نه بووه.

{حَتَّىٰ ذَاقُوا بَاسًا} نه و گه ل و نه ته وه به دبه ختانه به رومردام بوون له سمر به درۆ خستنه و مرزی پیغه مبه رمانی هه تا سزای پر او پری سهر پیچی کردنه که انیامان به سمر دارشتن و تۆ له مان لی ستانن، نه مه نه وه ده که یه نی که کافر بوون و حهرام کردنی حه لال و حه لال کردنی حهرام به یستو ئیرادهی خۆیان بووه و دمیانتوانی وانه که نه! هه رچه نده په رومردگار دمیانتوانی هه لو یستیان بگوژی به م جوړه بیروباومری راستو دروستی بخستایه دلنیا نه وه و له مبه ری دروست بکرا یه له نیوان نه وانه و کوفر دا! به لام نه و هه لو یسته شیان هه ر به یستی خودایه، چونکه هیچ شتی که له بوونه و مرزا به بی و یستو ئیرادهی خودا نایه ته دی.

{قُلْ} نهی محمد! به و موشریکانه بلی: {هَلْ عِنْدَكُمْ مِّنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا؟} نایا لای ئیوه زانیاری و به لکه یه کی واهیه که بتوانن به شتی پی به به ستن بۆ چه سپاندنی بیروباومره که تان؟ نه گهر لاتان هه به ده بیخه نه روو پیشانمان بدهن با بزانیان جو نه!!

{إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ} ئیوه دمر باره ی نه م بیروباومره بووچه ی هه تانه و له سمر نه م هه لو یسته ناشیرینه نهی دمیانتوینن هیچ به لکه یه کی زانستی و ناییننیتان به دمسته وه نیه، جکه له و ی شوین گومان که و توون و به دهم هسه هری دمدن و شوین خه یال پلا و بیروبووای گهنده ل که و توون و به دهم خودا وه درۆ هه لدمه به ستن و داوا که تان بی بنج و بنا وانه و بی به لکه و ده لیله! هیچ تان به دمسته وه نیه.

{قُلْ} نهی محمد! به و موشریکه نه فامانه بلی: {فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ} به لکه ی ته وای به هیز و بی وینه له سمر چه سپاندنی راستی و بووچه ل کردنه و مرزی به تال هه ر بۆ خودایه، هه ر که یستی حه ق بچه سپینن و به تال ترپ بکا بنه مای بیروباومری راست دابه مزینن، نه حکامی راست و پته و دابریزی به نه و مبه ری ریک و پیک نه نجامیان دمد، هه موو بیروبووونه کانی نه وانه به به لکه و نیشانه ی پته و زانست

خرمەتيان بکەن و گوێ رايڤري فەرمانەکانيان بن،
بەمەرجيک فەرمانەکانيان دژی ئايين نەبێ.

زۆرجار لە قورئاندا پەرۆمردگار بەندايهتی کردن بۆ زاتی
پاکي خۆي و چاکە کردن لەگەڵ دايک و باوکدا بەپەکەوه باس
دەکا! چونکە پەرۆمردگار بۆخۆي سەرچاوي دروست کردنی
ئادەمیزاد و پزق و رۆژی دەريهتی، باوک و دايکيش هۆکاری
ئەو پەيدا بوون و بەخێو کردن و پارێزگاري کردنەن.

۳- کچ زيندمەبەچان کردن ياساغە...! لەم رووهوه پەرۆمردگار
دەفەرموي: **{وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِمَّنْ إِهْلَاقٍ}** ئەو پيش يەزدان
وسيهتی بۆ کردین! کە چاکە لەگەڵ باوک و دايک و باپير و
نەنکدا بکەين، ئەمجار گەرپەيهوه فەرمانی کرد بە باوک و دايک
کە چاکە لەگەڵ منداڵ بکړئ و فەرمووي: بەشيک لەو
وسيهت و فەرمان و نامۆزگاريانەي کە خودا ئاراستەي ئێوه
کردوو، ئەويە: کە لە ترسي هەزاري يان شتی تر منداڵی
خۆتان لەناو نەبن، چونکە **{لَخْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ}** ئيمە
رزق و رۆژی ئێوه و ئەوانيش دەدەين، بزوي ئەوان بەهۆي
ئێوهوه دابين دەکەين، نە لە هەزاري ئیستاه نە لە هەزاري
داهاوو مەترسن - سەري بێ رزق لە ژيەر گلدایە -
پەرۆمردگار بۆخۆي بەر عۆدەي رزق و رۆژی بەندەکانی بوو.

۴- ئەنجامدانی هەموو تاوانی حەرامە و پێويستە خۆي لێ
بپارێزين وەکوو دەفەرموي: **{وَلَا تَقْرُبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا}**
{وَمَا بَطْنٌ} هەرگيز نزيك تاوانی فاحيشە مەبنەوه، فاحيشە بە
تاوانێك دەگوترێ: گوناھەكەي گەورە بێ! چا کردار بێ يان
گوفتار بێ وەکوو زيناو بوختان کردن بە ناھرمی داوین پاکي
بێ ناگا، چا زينا کردنەكە بە ناشکرا بێ يان بە نەيتی بێ.

۵- لە ناو بردنی نەفسی ئادەمیزاد بەناڕەوا! دەفەرموي: **{وَلَا**
تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ} بەھيچ جۆريک ئەو
نەفسی خودا کوشتنی حەرام کردوو بەهۆي ئیسلامەتيەوه
يان بەهۆي وادەو پەيمانەوه وەکوو ئەھلی کيتاب کە لە ناو
ئيمەي موسولماندا نيشتەجین و لە زيممەي ئيمەدان
مەیکۆزن، مەگەر شياوی کوشتن بێ، بەم رەنگە بکۆژ بێ
بەناڕەوا کەسيکی کوشتن يان موحصەن بێ و زینای کردبێ،
يان لە ئايين هەلگەراپيتمەوه. **{ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ**
تَتَّقُونَ} ئەو کارە ياساگراوانە لیتان لەو کارانەن کە خودا

حساب و لیکۆلینەوهي قيامەت و تۆلە ستانندن و پاشاتدانەوهي
بۆ دیاری دەکەن!

{۱۵۱} قُلْ تَعَالَوْا أَكُلْ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ} ئەي محمەد! بێ: بەو
موشريکانەي غەيري خودا دەپەرستن، رزق و رۆزييەك خودا
بۆي حەلال کردوون بۆ لە خۆيانی حەرام دەکەن! لە ترسي
هەزاري و سەرزەنشت و لۆمە کردن منداڵی خۆيان دەکوژن،
بەناڕەزوو بە هەوانتەو راسپاردەي شەياتینی حەلال حەرام
دەکەن و حەرام حەلال دەکەن پێيان بێ: وەرن بۆلام لێم
کۆبينەوه، بۆتان دەخوينمەوه بۆتان دەگيرمەوه، ئەو شتانەي
خودا بەراستی لێي حەرام کردوون و فەرمانی داوه بە حەرام
بوونیان و نيگای پي ناردوو - نەك وەکوو ئێوه بەدەمپير و
گۆترە کاری - وەرن پێتان بێم و بۆتان روون بکەمەوه،
چونکە هەر خودا مافی دارشتنی ياسا و شەريەتي هەيە، هەر
ئەو بۆي هەيە شت حەرام بکا و شتە حەلال بکا، ئەمنيش
پيغەمبەر و رهوانەکراوي ئەوم چي بۆ ناردوو پي تانی
رادەگەيەنم، وەرن با ئەم دە وسيهتنامەتان پي رابگەيەنم
پينجيتان بەشيوهي جەلەوگيري و پينجيان بە شيوهي فەرمان.

بەتايبەتي باسی شتە حەرامەکانی کرد، هەرچەندە
وسيهتەکان گشتی ترن چونکە دیاري کردنی شتە
حەرامەکان ئەوه دەگەيەنێ کە جگە لەوان ئەوانی تر
حەلالن.

۱- سەرمتا بە جەلەوگيري کردن لە هاوەلدانان بۆ خودا دەست
پي دەکا و دەفەرموي: **{أَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا}** نامۆزگاريان دەکا
کە هيچ کەسيک و هيچ شتيک نەکەنە هاوەلی خودا، با ئەو
شتە لە بارەي قەبارەوه گەورەي! وەکوو مانگ و خۆرو
ئەستيرەي کاکەشان بێ، يان لە بارەي ريزو نرخەوه بەرزو
پيرۆز بێ وەکوو فريشتە و پيغەمبەران و پياوچاکان، چونکە
ئەوانە هەموويان دروست کراوي خودان و بەندەي خودان.

ئەي کۆمەلەي ئادەمیزاد! پێويستە پەرستن و بەندايهتی
تايبەت بکەن بە پەرۆمردگارەوه و بەس! واز لە پەرستن و
بەندايهتی کردن هەموو شتيک بپن.

۲- چاکە کردن لەگەڵ دايک و باوکدا **{وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا}**
واتە: چاکە لەگەڵ باوک و دايکتاندا بکەن بەدڵ و بە گيان

ناموژگاریتان دهکا بهوهی لئی دوور بکهونهوهو وهرمان و
جله وگرییه کانی خودا وهربرگرن، بهو جوړه ناموژگاری و
وسیه مت کردنه بۆتان پهرومردمتان دهکا، بۆ نهوهی راستال و
هوشمه ندبن، بهرژموندی خۆتان بزانی، نهوهی همرمانی پی
کردوون نهنجامی بدمن نهوهی جلّه وگری لّ کردوون توخنی
نهکهن.

۶- پاریزگاری مالی همتیو. ووسیه مت و ناموژگاری شهشم
پاراستنی مالی همتیوه... دمهرموی، {^{۱۵۲} وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ
الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ} به هیج جوړیک توخنی مالی
همتیو مهکهن و لئی نریک مهبنهوه، هیج نهاندازمیهک له
مال و سامانی نهو همتیوانه لّ ره ژیر سهرپهرشتیکاری
نیودان ههلمه گرن، دستکاری مال و داراییان مهکهن، مهگر
به شیومیهک بی که سوود و قازانجی بۆ نهوان تیدا بی، وکوو
نهوه ماله که بیان بخمنه بازارگانییهوه و گهشهی پی بدرئ و له
ناوچوون بهاریزری و به گوپهری پیویست له قازانجی
ماله که بیان بژویان بۆ دابین بکری.

ههلمهته جلّه وگری کردن له نریک کهوتنهوه له مالی همتیو
بهردمواوم دمی {حَتَّى يَبْلُغَ أَشُدَّهُ} همتا نهو همتیوه پی دهکا و
رسیده دمی و له ریزی پیوان دمژمیردی، مهله کهی عاقل و
هوشی کامل دمی و دمتوانی بهریک و پیکی سهرپهرشتی مال و
سامانی خوی بکا و گهشهی پی بکا، بۆیه شهعی و مالیک و
کۆمه لیک له زانیانی سهلف رستهی {حَتَّى يَبْلُغَ أَشُدَّهُ} یان
به {حَتَّى يَحْتَلِمَ} مانا کردووه، واته: همتا نیحتیلامی دمی،
کاتی نیحتیلام بوونیش به عادت له نیوان تهمهنی پانزه
سالی و ههژده سالیادیه، همرکاتی همتیو گهشته نهو
تهمه نهو دیاردی پیاو متی و هوشمه ندی و زیرمکی لّ
دهرکهوت نهو کاته مال و سامانه کهی خوی دمژمیرتهوه.

۷ - ۸- ووسیه متی حهوتهم و ههشتم کیشانه و پیوانه تهاو
له کاتی کرپن و فروشتندایه دمهرموی: {وَأَوْفُوا الْكَيْلَ
وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ} نهگر شتی پیوانه کراو و کیشانه کراوتان
فروشت به خه لک بهتھاو متی بۆیان پیوانه و کیشانه بکهن،
کهو و کوری تیدا مهکهن، نهگر نهو شتانه تان کرپن له کاتی
پیوانه و کیشانه کردندا زیادهی مهخمنه سهری به کورتی ج
بفرۆشن و ج بکرن له پیوانه و کیشانه دا زیادهو کهمی تیدا

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّى يَبْلُغَ أَشُدَّهُ
وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا تَكْلَفُ نَفْسًا إِلَّا
وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَصَدَقَ
اللَّهُ أَوْفُوا ذَلِكُمْ وَصْنَكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٢﴾
وَأَنَّ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ
فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصْنُكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُونَ ﴿١٥٣﴾ ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي
أَحْسَنَ وَتَفَصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّعَالَمٍ يَلْقَاهُ
رَبُّهُمْ فُؤَادُونَ ﴿١٥٤﴾ وَهَذَا كِتَابُنَا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا فَاتَّبِعُوهُ
وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٥٥﴾ أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَنْزَلَ الْكِتَابَ
عَلَى طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا وَإِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَفَنَافِلِينَ
﴿١٥٦﴾ أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَى مِنْهُمْ
فَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةً فَمَنْ
أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ بِعَايَةِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَعِيرَى الَّذِينَ
يَصُدُّونَ عَنْ آيَاتِنَا سُوهُ الْعَذَابِ يَمَّا كَانُوا يَصُدُّونَ ﴿١٥٧﴾

مهکهن! به لکوو دادپهرومرانه کار بکهن و تهرزوو بازی و
حوقه بازی مهکهن، به گوپهری توانا وریا بن ربه و قسناغ و
نامیری پیوانه و کیشانه تان کهو و کوری تیدا نه بی
بهنه نقه ست فرت و فیل و تهله که بازی مهکهن {لَا تُكْلِفُ نَفْسًا
إِلَّا وُسْعَهَا} پهرومردگار له هیج کهسیک زیاد له توانای خوی
نهرکی ناخاته سهری، جا نهگر کهسیک له کاتی پیوانه و
کیشانه دا ههلهی کردو کهمی دا، یان زیادی وهرگرت، نهوه
تاوانبار نابی همرکاتی ههستی کرد دمی ههله کهی راست
بکاتهوه!

۹- دادپهرومری له قسه و برپاردا. وکوو دمهرموی: {وَإِذَا
قُلْتُمْ فَاعْدُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَى} نهی گروهی موسولمانان! که
شایه تیتاندا یان برپارو حوکمتان دهرگرد، دادپهرومرانه
نهنجامی بدمن، یا نهو کهسهی شایه تییه کهی له دژ دمدن یان
برپاری دژ دهردهکهن خرم و خویشیش بی، چونکه هر
له ریگهی دادپهرومریهوه کاروباری ولات ریگده خری و

ناسایش بهرپا دمبئو دانیشتون مافیان پئیشل ناکړئ، تاکو کومهل ټوڅه له گیانی خوږان دمکهن!

۱۰- ودها به وادهو بهلئو پابه‌ند بوون پېانمهوه! نه‌مه په‌کېکه له وسپه‌ته‌کانی که په‌رومردگار ناراسته‌ی نادمیزادی کردووهو دمفهرموئ: **{وَبَعْدَ اللَّهِ أَوْفُوا}** ودها به‌عه‌دهو پمپمانی خودا بکهن، نه‌و شتانه‌ی همرمانی پی کردوون، نه‌نجامی بدن، نه‌وه‌ی جله‌وگیری ئی کردوون توڅنی مه‌کهن، به‌گوږه‌ نامه‌ی خودا که هورانه‌ کار بکهن، سوننه‌ی پیغه‌مبهر (دروودی خوای له‌سهر بئ) په‌پړه‌و بکهن، همرودها سروشتی پاکو عه‌قلی ساغ به‌کار بئین، نه‌م رسته‌یه له‌ نایه‌ته‌که‌دا هه‌موو وادهو به‌لئنه‌کان دمگړتیه‌وه:

نهمجار پئش کوټایی هیټان به‌ وسپه‌تو ناموژگاریه‌کان دمفهرموئ: **{ذَلِكُمْ وَصَّاكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ}** نه‌و شتانه‌ی باس کران؛ نه‌و شتانه‌ن که ناموژگاری پی کردوون، به‌لکوو په‌ندیان ئی ورمبگرن بیربکه‌نه‌وه ته‌مبئ بین، واز له‌و کردارو گوډتاره‌ خرابانه‌یان بئین که له‌وه پئش نه‌نجامتان داوون، با ئیوه له‌ ناو خوټاندا نه‌و وسپه‌تو ناموژگاریه‌ی که خودا ناراسته‌ی کردوون بیر په‌کتری بڅه‌نه‌وه، ناموژگاری په‌کتری پی بکهن.

{۱۰۳ وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ} جا له‌بهر نه‌وه‌ی همر نه‌مه ریټبازی خودا په‌سه‌ندو راستو دروسته‌و ریټگای حه‌ق همر نه‌مه‌یه شوین نه‌و ریټبازه‌ بکه‌ونو به‌ موو لی‌ لانه‌دن، **{وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصَّاكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ}** نه‌چن شوین ریټبازه‌ حیاجیاکانی نه‌م و نه‌و بکه‌ون؛ ریټبازه‌ گومرپایه‌کانی و قوړتو پیچ پیچه‌کان، له‌ ناکامدا سمرتات پی دمکیشی بؤ په‌رته‌وازه‌ بوون و دووبه‌ره‌کی و لادان له‌ ریټبازی نایینی ئیسلام و به‌رنامه‌و پروگرامه‌ نمونه‌پیه‌کی!

بروپیانووی موشریکه‌کانی رح‌ت کردموه که گهردنکه‌چی همرمانی نه‌دمبوون، نه‌وه‌ی چه‌سپاند که بروپیانوومکانیان به‌که‌لکی عوزر خواهی نایمن و بؤ نه‌وه ناشیمن بیانکه‌نه‌ عوزر بؤ پابه‌ند نه‌بوونیان و دمفهرموئ: **{۱۰۴ ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ}**

زانایانی ته‌فسیر دمفهرموون لی‌ردا له‌ پئش نایه‌ته‌که‌دا وشه‌ی **{قُلْ}** مه‌زنده‌ ده‌کړئ، واته: نه‌ی محمدا به‌و خه‌لکه‌ بلئ؛ ئی‌مه نامه‌ی ته‌وراتمان به‌ موسا به‌خشیوه! نایه‌ته‌که‌ی ئی‌ره به‌ وشه‌ی **{ثُمَّ}** عه‌طف کراوته‌وه بؤ سهر سهرمتای نایه‌تی وسپه‌تنامه‌کان، واته: پېان بلئ؛ گهورتر له‌و (ده) وسپه‌ته‌ نه‌وه‌یه: که ئی‌مه نامه‌ی ته‌وراتمان به‌ موسا به‌خشیوه؛ که‌وابی کؤی نه‌و هسانه‌ی که په‌رومردگار همرمان به‌ پیغه‌مبهر دمکا به‌ خه‌لکه‌کی بلئ؛ بریتین له‌مانه **{قُلْ تَعَالَوْا...}** ورن نه‌وه‌ی خودا لی‌ی یاساغ کردوون بؤتان بخوینمه‌وهو پېتان بلیم؛ خودا وسپه‌تی بؤ کردوون که فلان شت و فلان شت بکهن، فلان شت و فلان شت نه‌کهن! نهمجار پېان بلئ و فیریان بکهن؛ که ئی‌مه کتیبمان به‌ موسا به‌خشیوه؛ ته‌وراتمان بؤ ناردووه، نهمجار هه‌والیان بدرئ به‌و نیگایه‌ی بؤ تۆ هاتووه و به‌و نیگایه‌ی بؤ موسامان ناردووه.

بیگومان زوړجار باسی ته‌ورات له‌ قورئاندا دووباره‌ بؤته‌وه، چونکه‌ ته‌ورات - زیاتر له‌ ئینجیل و زمبور - له‌ قورئان ده‌جئ، له‌م رووه‌وه که وکوو قورئان هه‌موو حوکمیکی ته‌شرعی له‌ خو گرتووه و هره‌یه‌که‌یان له‌ ته‌ورات و قورئان حوکم و یاساو شه‌ریعه‌تیکی ته‌واون، به‌ پیچه‌وانه‌ی ئینجیل که بریتیه‌ له‌ په‌ندو ناموژگاری و می‌زوو، زمبوریش ناومړؤکه‌که‌ی بریتیه‌ له‌ لاواندنه‌وه و پیاه‌ل‌دان و ته‌نانت زوړبه‌ی عاقلمه‌ندانی عهرپ ناواته‌خوازی نه‌وه بوون که نامه‌یه‌کی وکوو ته‌وراتیان هه‌بئ و ده‌یانگوت؛ نه‌گمر ئی‌مه نامه‌یه‌کی ناوامان بؤ بی زوړ باشر له‌ جووله‌که‌کان پابه‌ندی ناومړؤکی دمبووین و سوودمان ئی دمبینی، چونکه‌ پېان و ابوو؛ نه‌وان له‌ جووله‌که‌ زیرمکترو عاقل‌ترو تیگه‌یشتووترن.

{ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ} واته: ئی‌مه ته‌وراتمان به‌ موسا به‌خشی بؤ نه‌وه‌ی نیعمه‌ت و به‌هرمه‌ندی و ری‌زو نرخ ته‌واو بکه‌ین بؤ نه‌و که‌سه‌ی که به‌باشی پابه‌ندی ری‌نمونوییه‌کانی بی‌و په‌پړه‌وی همرمایشته‌کانی بکا، به‌ هیدایه‌ت و ناموژگاریه‌کانی به‌خته‌ومری به‌ده‌ست بئین.

ده‌شپ‌ مانای **{تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ}** له‌ نایه‌ته‌که‌دا به‌م جوړه‌ بئ؛ ئی‌مه کتیبی ته‌وراتمان به‌ موسا به‌خشی

پایانی پەرومردگارو له دونیاو قیامهتدا بهخته و مرو کامهران بن.

بەرپراستی ئەمە بانگەوازییەکی بێ پەردەو پیچ و پەنایە، پەرومردگار ناراستە نادەمی زادی کردووە، کەشوی ن پەیا می قورئان بکەن له مانای نایەتەکانی بفرکن و کاری بێ بکەن! قورئان کتیبیکە ناردوو مانەتە خواری {^{۱۵۶} اَنْ تَقُولُوا اِلٰمًا اُنْزِلَ الْكِتَابُ عَلٰی طَافَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا} - خیطایە کە لە گەڵ دانێشتوانی مەککە یە - واتە: بۆ ئەوەی ئەلێن تەنیا کتیبی ناسمانی بۆ سەر نەتەوێ جوولە کە مەسیحی نێردراو و ئێمە نامە ی ناسمانیمان بۆ نەهاتوو، واتە: بۆ ئەوەی بەهائەتەان بپەڕین، بیانووتان نەمێنێ، بۆ ئەوەی ئەلێن ئێمە له زانیاری کتیبە پێشینەکان بێ ناگا بووین و جییان ئی نازانین، چونکە بە زوبانی ئێمە نەهاتوو نە خواری {وَاِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ} هەروەها بۆ ئەوەی ئەلێن: ئێمە گەل و نەتەو مە یەکی نەخوێندەوارین ئەوێ گەل و نەتەو مەکانی دیکە دمیخوێنن و دەیزانن ئێمە نایزانین و لێی بێ ناگاین.

{^{۱۵۷} اَوْ تَقُولُوا لَوْ اَنَّ اُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا اَهْلًا مِنْهُمْ} هەروەها بۆ ئەوەی ئەلێن: ئەگەر ئەو نیگا و کتیبە ی بۆ جوولە کە مەسیحییەکان نێردراو تە خواری بۆ ئێمە بەهاتایە ئێمە باشتەر هیدایەتەمان ئی وەرمەگرت و چاکتر فێری دمیووین و زووتر تێی دەگە یشتین! چونکە ئێمە زیەرەکترو تێگە یشتوو ترین، بەبەرپراو پشوو درێژترین.

جا پەرومردگار بەرپەرچی دانەو و بەشیۆمە کە هەموو عوزرو بپرو بیانووی بپین و فەرمووی: {فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ} نا نا، بپرو بیانو و مەهینتەو ئەو لە سەر زوبانی پیغەمبەری ئێمە کە موخەمەدە قورمیشی رەگەزو زمان عەرمیە، قورئان تان بە زمانی خۆتان بۆ نێردراو، هەموو جۆرە حوکم و یاسایەکی تێدا روون کراو تەو، حەلّال و حەرامی تێدا ئاشکرا کراو، دەرمانی دەرمانە، شیفای دلّ و دەررو نە، رەحمەتی پەرومردگارە بۆ ئەو بەندانە ی شوین فەرمان و جەلەگیرییەکانی دەرمان، پابەندی دەبن له ئە حکام و بیروباو مرو و موشتدا.

ئەمجار پەرومردگار سەرمەنجام و ناکامی سەرپێچیکاران و سەتمکاران دیاری دەکا و بە تەعبیڕێکی پرسیار ئامێز

بەتەواوی و بێ گەم و کورێ، هەرچی نادەمی زادانی ئەو پۆژگارە لەبارە ی تەشریعە و پێویستیان پێی بوو ی تێیدا بوو، له جوانترین شیوەی کتیبدا رەنگی دابوو و وە باشتە ی رێباز و شیوەی له خۆ گرتبوو، بەلام ئەوێ ئەم مانایە بە نەگونجا و دادەنێ ئەم رستە ی دواو مە یەتی کە دەفەرموێ: {وَتَفْصِيْلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ} واتە: ئێمە ئەو کتیبە مان پێ بەخشی کە بۆمان ناردبوو تەواوو کاملاً بوو هەرچی خە ئە پێویستیان پێ بوو دەربارە ی شەرعیەت تێیدا بوو! جا کە مانای رستە ی پێشوو بەو جۆرە بکەین لە گەڵ رستە ی دوا ییدا دووبارە بوونەوێ تێدا دێتە جێ؛ بۆیە ئەو مانا دوو دەمە بە نەگونجا و دێتە بەرچاو.

{وَهٰدٰى وَرَحْمَةً} ئەو کتیبە ی ئێمە دابوو مان بە موسا کتیبی شارمزیی کردن بوو بۆ رێگای حەق و راستی؛ هۆی رەحمەت و کامەرانى بوو بۆ کەسێک پەیرەوێ بکە دایە و پابەندی فەرمان و جەلەوگیرییەکانی بووایە!

ئێمە ئەو کتیبە بەفەرە باشەمان دابوو بە موسا {لَعَلَّهُمْ يَلْقَآءَ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ} بەلکوو گەل و نەتەو مەکی بپرو بی ن بە گەرانهو بۆلای خودا و وەدی هاتنی ئەو وادەو بەلێنانە ی کە خودا پێی داو ن له پاداش و سزا.

{^{۱۵۸} وَهٰذَا كِتَابٌ} ئەم قورئانە، کتیبیکى بەرپێزو پایە بەرزو سەرسوڕهینەرە، سوود و هازانجی بۆ دین و دونیا زۆرو زەبەندە یە، بەرنامە یەکی چەسپاو و خودا بەسەندە، هانونیکی بەردەوامە و ناسرپێتەو و کۆن نابێ و لەکار ناکەوێ، زیندوو و هەست و وێژدانى شوین کەو تووانی دەجولێنێ و هیزو وزمیان پێ دمیەخشێ، {اَنْزَلْنَاهُ} ئێمە ناردوو مانەتە خواری بۆ رەنەمومایى کردنی نادەمی زاد، {مُبَارَكٌ} کتیبیکى بەفەر و پیرۆزە، هەموو هۆیەکانی شارمزیی و رێنموونی لهخۆ گرتوو، هۆی سەرفرازی و سەرکەوتنی هەمیشە ییە، کەوابێ {فَاسْئَلُوهُ} شوین رێنموونی ییەکانی بکەن، پابەندی فەرمان و جەلەوگیرییەکانی بن {وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ} خۆ بپارێزن له بێدینی و کوفرو ئیلحاد، خۆ بپارێزن له ناکامی کوفرو ئیلحاد کە ناگری دۆزەخە، هەرچی قورئان نەه ی ئی کردوو و توخنی مەکەن بەلکوو بە مراز بگەن و بکەنە ژێر رەحمەتی بێ

بویه پهر و مردگار هر پشه‌ی کوتایی ناراسته‌ی کافر مکانی مه‌ککه و هم‌موو نه‌وانه‌ی هه‌ئس و کهوتیان و مگوو نه‌وانه ده‌کا و دمفرموی: {يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ} نه‌و رۆژه‌ی بری له‌ ئایات و نیشانه‌کانی پهر و مردگار په‌یدا دم‌بن و کافر مکان ناچار ده‌کا که ئیمان بێن و دم‌هتانیان نامی‌ن، نا له‌و کاته ناچار یه‌دا ئیمان هینان هیج سوودیکیان بێ ناگه‌یه‌نی چونکه ئیمان هینانه‌که به‌ ئیختیار و خواهی‌شی خۆیان نیه، ئیمانیش کاتیک که‌لگی هه‌یه که به‌ خواهی‌ش و نارم‌زوو ئیختیار نه‌نجام بدری، ئیمانیک که‌لگی نیه که له‌ پێش نه‌و حاله‌ته ناچار یه‌دا ئیمانی نه‌هینایی {أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا} یان له‌و مپیش ئیمانی هینایی به‌لام چ کردموه‌یه‌کی چاکی له‌گه‌لدا نه‌کردنی پاش هاتنی نه‌م نیشانه‌ نه‌گهر کردموه‌یه‌کی چاکیش بکا بێ سووده‌و که‌لگی ئی و مرناگری.

{قُلِ انْظُرُوا} نه‌ی محمد! به‌و کافر سه‌ر سه‌ختانه بلێ: ده‌ ئیوه چاو مروانی نه‌و شتانه بن که به‌ هیوان روو بدن، هه‌روه‌ها چاو مروانی نه‌وه بن که پیتان وایه: ئیسلام له‌ناو ده‌چێ، پیغه‌مبه‌ر ده‌کوژری ناسه‌واری ئایین نامی‌نی {إِنَّا مُنْتَظِرُونَ} ئیغه‌میش چاو مروانی نه‌و واده‌و به‌ئینانه‌مین که خودا پێی داوین و هیج شک و گومانمان نیه له‌ راستی‌ندا، ئیغه‌مه سه‌رده‌خاو به‌ مرز ده‌گه‌یه‌نی و دوژمنانه‌مان له‌ناو ده‌باو ده‌یانفه‌وتی‌نی.

{إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا} واته، نه‌وانه‌ی ئایینی خۆیان لیک جیا کردوته‌وه‌و ئیمانیا‌ن به‌برێکی هه‌یه‌و کاری بێ ده‌کمن هه‌ندیکی‌شی پاشگوێ ده‌خه‌ن و کاری بێ ناکه‌ن، به‌گوێره‌ی هه‌وا و هه‌موسی خۆیان ده‌قه‌کانی ده‌گوێرن و مانای نافه‌ل و نه‌گونج‌اوایان بۆ دیاری ده‌کهن، کۆمه‌ل کۆمه‌ل و گرۆ گرۆ بوون، هه‌ر تاقه‌م کۆمه‌لێک رێباز و بێر و بۆچوونیکی هه‌یه‌و لایه‌نگری مه‌ذهبه‌بێکه‌و کوێرانه‌ داکوکی ئی ده‌کا...

نایمه‌که هه‌موو نه‌وانه‌ ده‌گریته‌وه که له‌ ئایین هه‌لگه‌را به‌نه‌وه‌و دژی ئایین هه‌ئس و کهوت بکه‌ن.

{لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ} نه‌ی محمد! تۆ له‌ هیج شتی‌کدا له‌وان نیت، تۆ له‌ خراپه‌کاری نه‌وان به‌رپرسیار نی و توخنیان مه‌که‌وه‌و وازیان ئی بێنه، شه‌ریان له‌گه‌ل مه‌که، تۆ به‌س

نارم‌زانه‌ندی خۆی به‌رامبه‌ر نه‌وانه‌ ده‌رمبه‌ری که‌ قورئان به‌درۆ ده‌خه‌نه‌وه‌و ده‌فه‌رموی: {فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ بِآيَاتِ اللَّهِ} کێ له‌و که‌سه سته‌مکارتره‌؟ واته: که‌س له‌و که‌سه سته‌مکارتر نیه که ئایاتی قورئان به‌درۆ ده‌خاته‌وه، برۆی به‌ نیشانه‌کانی هه‌بوونی خودا نیه، پاش نه‌وه‌ی راستی بۆ ده‌رکه‌وت و حه‌قیقه‌تی بۆ روون بۆوه.

{سَخَّرَ الَّذِينَ يَصْدَفُونَ عَنْ آيَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ} ئیغه‌مه له‌وه به‌ولاده به‌ کوشنده‌ترین سزا سزای نه‌وانه‌ ده‌مه‌ین که رۆو له‌ ئایاتی قورئان و مرده‌گی‌رن، په‌رده به‌سه‌ر چاو و هۆش و بیر خۆیاندا ده‌دن، له‌ نیشانه‌کانی خودا ورد نابنه‌وه، رێبازی حه‌ق جه‌واشه‌ ده‌کهن و ده‌ینه له‌مه‌پ له‌ به‌رده‌م بانگه‌وازی که‌رانی ئایینی خودادا، خه‌لک له‌ ئایین لاده‌دن، نه‌وانه‌ تاوانی خۆیان و تاوانی له‌ خسته‌ بردنی خه‌لکی دیکه‌شیان له‌سه‌ره. بۆ خۆیان له‌ رێبازی خودا لایان داوه‌و خه‌لکی تریش لاده‌دن، بۆیه سزایان دووچه‌نده‌یه...

{هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ} جگه‌ له‌یه‌کێ له‌م سێ شته چاو مروان ناکه‌ن! واته: به‌گوێره‌ی سونه‌تی خودا نه‌وه‌ی لایان چاو مروان ده‌کری به‌کێ له‌م سێ ناکام و سه‌رمناه‌مه‌یه، فریشته‌ی گیان کێشان تاک تاک بێته سه‌ریان و گیانیان بکێشێ! یان فریشته‌ی سزا بێته سه‌ریان و به‌کۆمه‌ل له‌ ناویان به‌ری، {أَوْ يَأْتِي رَبُّكَ} یان خودای تۆ واده‌و به‌ئینی خۆی بێنێته‌ دی، به‌وه‌ی خۆشه‌ویستانی خۆی سه‌ره‌بخاو هه‌رمشه‌کانی بۆ دوژمنانی ئایین جێبه‌جێ بکا، به‌وه‌ی له‌ دنیادا سزایان بدا و به‌دبه‌ختی و چاره‌ره‌شی هه‌تا هه‌تایی له‌ خۆیان بگری! هیج شتی‌ک نه‌بێ بیانپاریزی! و مگوو نه‌وه‌ی که‌ ده‌رباره‌ی نه‌وانه‌ی پێیان وابوو قه‌لاو شوراکیان له‌ سزای خودا ده‌یانپاریزی.

{أَوْ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ} یان بری رووداوی وا رووبدن که وایان ئی بکا به‌ ناچار ی ئیمان بێن و مگوو ئیمان هینانی فیرعه‌ون، هه‌له‌به‌ته نه‌م جوژه ئیمان هینانه چ سوودیکی نیه‌و نایبێ، چونکه ئیمان هینانی ناوا له‌ حاله‌تی غه‌ره‌مه‌دا به‌ ئیمان هینانی ئیختیاری و ناسایی حلیب ناگری، کابرا زمه‌ده‌ی ده‌چێ و چ ئیعتیباریک به‌ ئیمانه‌که‌ی ناگری!!

راگه یاندنی نایبنت له سهره، کۆمهکی به دروشمی نایینی
 حهق بکه که نیسلامو بهرێک و بیکێ بهو خه لکهی
 رابگهیهنه، تو له پیرێ نهوان نی له کردموه گوفتارو ریبازی
 نهوان بهرپرسیار نیت {إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا
 يَفْعَلُونَ} ئیشی نهوان؛ حیسابو لیکۆلینهوه لهگه یاندا
 بهیوهندی به خوداو ههیه، پاشان له قیامهتدا ئیشه
 خراپهکانیان دهخاتهوه بهرچاوو ههوالی کردموهکانیان یهکه
 یهکه بهبی زیادو کهم بێ دمهاتهوهو لهسهر نهو دوو بهرمکی
 نانهوه کیشه پهیدا کردنه له ناییندا سزایان ددا.

{^{۱۶۰} مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَلِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا
 يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا} ههر کهسێک روژی قیامهت بێته دهستی
 مهحشرهوه تیشووی باشی بێ بێ، کردموهی چاکێ کردبێ،
 تواماری ژبانی دونیای خوداپهرستی و بهندایهتی کردنو
 ههرمانبهرداری بووبێ، نهوه پاداشی ده چهندانهی دمهتریهوه،
 نهوه له رووی دادپهروروی و زنده پیدانی سنوور دارهومیه،
 نهگینا جاری وا ههیه چاکه به جهوت سهه نهوهندهو
 زیاتریش پاداش دمهتریهوه.

{وَمَنْ لَا يُظْلَمُونَ} هیچ کهس له چاکهکارو خراپهکار
 ستهمیان نی ناکرێ، له کردموهی کهسدا زیادو کهمی ناکرێ،
 له پاداشتی چاکهکاران کهم ناکرێتهوه له سزای
 خراپهکارانیش زیاد ناکرێ!

{^{۱۶۱} قُلْ إِنِّي هَدَانِي رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ} ئهێ محمد! به
 گهل و نهتمه و کهمت و ههموو ئادهمیزاد را بگهیهنهو پێیان بلێ:
 خودای خۆم رێنموونی کردووم و تهوئیقی داوم بۆ ریبازیکی
 راستو بێ قورت و پێچ، که بریتیه له نایینی تۆکهمو و رێک و
 پێک، که پابهند بوون پێیهوه خۆشبهختی دونیاو قیامهت
 دهسته بهر دهکا، نایینیکه لهسهر حهق و راستی دامهزراوه
 بنه ماکانی چهسپاوه لهگهل سروشتی ئادهمیزادا گونجاو،
 {قِيمًا} نایینیکه راستو رهوانه، خوارو خێچی تیدا نیه {مِلَّةَ
 إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا} ئهویش نایینی ئیبراهیمی خهلیله که له
 ههموو نایینیکی بهتال و پووج پشتی هه لکردو رووی کرده
 نایینی حهق و خودا پهسهند که نایینی نیسلامه، ده ئیوه
 ئهێ ئادهمیزادا ههمووتان پابهند بن بهو نایینه پاکه بێ
 خهوشهوهو لێی لامهدهن؛ چونکه نایینی حهق و

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ
 بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا
 لَمْ تَكُنْ ءَامِنْتِ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلْ انظُرُوا
 إِنَّا مُنْظَرُونَ ﴿١٥٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ قَرَأُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا يَشِيعًا كُنْتُمْ
 مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ وَإِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ
 ﴿١٥٩﴾ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَلِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ
 فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦٠﴾ قُلْ إِنِّي هَدَانِي رَبِّي
 إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيَمًا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ
 الْمُشْرِكِينَ ﴿١٦١﴾ قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ
 رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٢﴾ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ
 ﴿١٦٣﴾ قُلْ أَغْنِيَ اللَّهُ عَنِّي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ
 نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم مَّرْجِعُكُمْ
 فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْلِفُونَ ﴿١٦٤﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ
 خَلْقَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَبْلُوَكُمْ
 فِي مَا آتَاكُمْ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٦٥﴾

یه کهتاپه رستیه! نایینی هه لباردهی ئیبراهیمه؛ که له هه موو
 نایینیکی رووی وهرگێراو ئهم نایینهی هه لبارد {وَمَا كَانَ مِنَ
 الْمُشْرِكِينَ} ههرگیز ئیبراهیم هاوێلی بۆ خودا دانه ناوه،
 برۆی به فره خودایی نه بووه، یه کهتاپه رستیکی راستال بووه.
 {^{۱۶۲} قُلْ} ئهێ محمد! پێیان بلێ: {إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ
 وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ} بێگومان هه موو جوړه
 خوداپه رستیه کهم؛ نوێزو پارانه وهو قوربانی و جه و
 عه مره هه موو کردارو گوفتاری کهم له ژبانه، نهو
 بیروباوهری له سهری دهمرم هه مووی بۆ خودای
 په رومردگاره و مه بهستم له نهجامدانیان بهندایهتی کردنی
 زاتی پاکی کردگاره، هه موو کارو مه بهستو نییه تم بۆ رازی
 کردنی خودای مهزن و بێ هاو ده!
 بێگومان ئهم نایه ته کۆکه رهوهی هه موو کرداریکی چاکه یه،
 هه موو کردارو گوفتاریکی باشی له خۆ گرتووه!

{^{۱۶۳} لَا شَرِيكَ لَهُ} پەروەردگار ھاوەڵ و ھاوشانی نیە، نە لەزات و نە لە صیفاتدا، کەس نیە لە خودایەتی و پەروەردگاریەتیدا وەکوو ئەو بێ، پەرستش و بەندایەتی کردن ھەر بۆ ئەوە، ھەر ئەو مافی تەشریع و یاسادانانی ھەیە {وَبِذَلِكَ أَمَرْتُ} من بەو بیروباوەڕە فەرمانم پێ کراوە بە موو لێی لانەم، {وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ} من یەکەم موسوڵمانی گەردنکەچەم بۆ بە جێھێنانی فەرمانی پەروەردگارم بۆ خۆپاراستن لە جلە و گریبەکانی، ھەر شتێک ئەو نەھێ ێ کردبێ ھەرگیز توخنی ناکەم!

جا کە لە نایەتی پێشوو دا تەنھایی یەزدانی لە بارە خودایەتیە و ھاوێش و ئەمجار تەنھایی ئەو زاتە لە (ربوبیەت) دا رادەگەییەتی و دەفەرموێ: {^{۱۶۴} قُلْ} ئەو محمدا بەو موشریکانە بێ: {أَغْيَرُ اللَّهُ أَبْيَغِي رَبًّا؟} ئایا دەشی من جگە لە خودا پەروەردگاریکی تر داوا بکەم؟ لە کاتی کە ئەو زاتە پاک و بەرزە خاموێ ھەموو شتێکە، چی لە بوونە و مردا ھەیە دروستکراوی ئەوە ئەو بەدییەتێکە و ھەلی دەسوڕێت، ھەر ئەو زاتە کان و سەرچاوەی خێر و بێرە و سوود گەییەنەر و زیان دوورخەرموویە! دەم چۆن دەگونجێ من جگە لە ئەو کەسیکی تر بە پەروەردگار بزانم؟

{وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا} ھەر کردەویەك ئادەمیزاد ئەنجامی بەدا، چاک بێ یان خراپ بێ، پاداش و سزای لەسەر ئەو ئادەمیزادە خۆیەتی و کەسیکی تر لێی بەرپرسیار نیە {وَلَا تَرْرُ وَازِرَةً وَرَزَّ أُخْرَى} نەفسێک ھیچ تاوانی نەفسیکی تر ھەڵناگرێ، ھەر کەسە سزاو پاداشی لەسەر کردەوی خۆی دەدرێتەو.

ھەموو ئادەمیزادێک بەرپرسیاری کردار و گوشتاری خۆیەتی، چاکە بە چاکە و خراپە بە خراپە. {ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ} ئەمجار ئەو ئەو تاقە و کۆمەڵانە خۆتان بە حوڵەھاو ئایین پەسەند دەزانن! باش بزانن لە کۆتایی دا گەڕانەوشتان بۆ لای پەروەردگاری خۆتانە، نەك بۆ لای کەسانی تر، ھەر ئەو ئاکامی دووبەرەکی نائەوشتان لە ئاییندا پێی رادەگەییەتی و بە گوێرە زانست و ویستی خۆی سزاتان لەسەر کردەوگانەتان دەداتەو!

{^{۱۶۵} وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ} پەروەردگار خودایەکی وەھایە ئادەمیزادەکانی کردوون بە جێگرو جێنشینی یەکتری، ھەندیکیان شوێنی ھەندیکیان دەرگرنەو، گەلە پێشینەکانی لەناو بردوون، گەل و نەتەوێ تری خستە شوێنیان بۆ ئەوێ زەوی ئاوەدان بکەنەو، پۆلی خۆیانێ تێدا بگێرن، پێشپێکی بکەن بۆ بەکارھێنان و سوود بینین لە بەروبوومەکانی.

{وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ} ھەندیکیانێ خستۆتە ژوور ھەندیکیانەو، جوداوازی خستۆتە ئیوانتانەو؛ لە دەوڵەمەندی و ھەزاریدا، لە پلە و پایە دەست روشتویدا، لە زانین و نەزانیدا، لە شیوە و شێل و سەر و سیمادا، لە جوانی ناشرینیدا، لە عەقڵ و ژیریدا، لە رزق و روژیدا، ئەم جوداوازی و خوار و ژووریە لەبەر نەتوانین و نەزانی خودا نیە، بەئکوو {لِيَلْبِزَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ} بۆ ئەوێ بە تاقیتان بکاتەو لەو مال و داراییە پێی بەخشیوون، یان لەو کەم و کورپیەکی کە تووشی دەبن لە ژياندا، بۆ تاقیکردنەو و ئەزموونە، تا دەرپێکەوێ چۆن ھەلس و کەوت لەگەڵ ئەو بەش و بارەدا دەکەن کە خوا پێی داو، واتە: پەروەردگار ھەرچەندە بۆخۆی پێویستی بە تاقیکردنەو نیە و ھەموو شتێک لای ئەو نومایانە. بەلام وەک تاقیکەرەو ھەلس و کەوتتان لەگەڵ دەکا؛ دەوڵەمەند بە تاقی دەکاتەو، مال و سامانی دەدات، تا دەرپێکەوێ تا چ ئەندازمیەك شوکرانە ژمیری لەسەر دەکا و بەشی فەقیر و ھەزارانی ێ دەدا! ھەزار بە تاقی دەکاتەو مال و سامانی ناداتێ ژيانی پێ ناستەنگ و دەست کورتی دەدات؛ تا دەرپێکەوێ چەند شوکر و صابیرە بەو بەشە خودا بۆی دانائەو چۆن ھەلس و کەوت لەگەڵ ھەزارییەکەیدا دەکا. ئەمجار خودا پاداش و سزا لەسەر کردەوگانێان دەداتەو ھەر کەسە بەپێی کردەو و ھەلس و کەوتی خۆی لە دونیادا پاداشت و سزای پۆزی قیامەت وەردەگرێ!

{إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ} دانیابە خودای تۆ زوو تۆلە دەسێت، کەسیک سەرپێچی فەرمانەکانی بکا دژی رێبازی پیغەمبەرەکی بھوێتەو زوو سزای دەدا و پاشگوێی ناخا، ھەرچەندە بۆ ماومەك مۆلەتی بەدا، وەصفدار کردنی

تۆلەو سزا به زوو ئەنجامدانی لەم ڕوودۆمییە کە هەموو داها توویەک نزیكە، عەرمب و تەنی (كُلُّ مَا هُوَ آتٍ قَرِيبٌ) .. ئەو تۆلەو سزایە یان لە دونیادا دەبێ بەزیان ئی کەوتن لە گیان و مال و نامووسدا یان لە هەندیکیاندا، یان لە قیامەتدا دەبێ بە ناگری دۆزەخ! دەشێ بە هەموو سزاکان سزا بدری.

کۆتایی سورەتی الانعام



سورەتی (الاعراف)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

{المص} هەندئ لە زانیان پێیان وایە ئەم جوۆرە پیتە بچر بچرانە ناون بۆ سورمەکان و جوۆریک لە عەلەمی مورتمەجەل. برێکی تر لە زانیان پێیان وایە حیکمەت لە هێنانی ئەم جوۆرە پیتانە دەستنیشان کردنی سەرئاسایی قورئانەو نامازمییە بە ئەو کە قورئان لەم پیتانە پێکەاتوو، قەسو ناخاوتنی عەرمبەکانیش لەم پیتانە پێک دێ کەچی لەگەڵ ئەو شەدا عەرمبو و ناعەرمب ناتوانن لەو پیتانە نامەپەکی ئاوا بخەنە ڕوو، بۆ ئەوی سەرمنجیان ڕابکێشێ بۆ ئەو کە قورئان ناخاوتنی ئادەمیزاد نیە و شاکاری دەستی پەروەردگارە:

{كِتَابٌ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ} ئەم قورئانە کتیبێکی گەورەو بەفەرپو بەنرخە، ئەو محمدا! لەلایەن خوداو بە تۆ نێردراوە، بۆ ئەوی خەلکی پێ شارمزا بکە و ڕێگای ئایینی ڕاست پێشان ئادەمیزاد بدە و لە گومراپی و سەر ئی شیواوی ڕزگاریان بکە.

{فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِّنْهُ} بە سینگێکی فراوانووە ئەرکی سەرشاری خۆت ئەنجام بدە، دلت تەنگ نەبێ بەرپاگەیانندی قورئان و ترساندنی مەردووم پێ و گەیانندی بەو کەسانە کە فەرمانت پێ کراوە پێیان بگەیهنی، خۆراگر بە بۆ فەرمانی ئێمە، ئەرکی پیغەمبەریمتی خۆت جێبەجێ بکە؛ وەکوو چۆن پیغەمبەرە خاوەن هەلوێست و عەزیمەکان خۆراگر بوون!

سورة الاعراف

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْعَص ١ كَتَبْنَا إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِّنْهُ لَتُنذِرَنَّهُ وَذِكْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ٢ أَتَّبِعُوا مَا أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ مِّنْ ذِكْرٍ وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ٣ وَكَمْ مِنْ قَرِيبٍ أَعْرَضْنَا عَنْ آيَاتِنَا أَوْ هُمْ قَائِلُونَ ٤ فَمَا كَانَ دَعْوَانَهُ إِذْ جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ٥ فَلَنَسْتَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْتَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ ٦ فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِم بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ ٧ وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ مَن قُلْتُ مَوْزَنُ فَاوْزَنِك فَمُ الْمُفْلِسُونَ ٨ وَمَنْ حَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ ٩ وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعْيِشًا قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ١٠ وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ١١

{تُنذِرُ بِهِ ذِكْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ} بۆ ئەوی نەتەووەکەت و باقی ئادەمیزادی پێ بترسێنی، هەروەها بۆ ئەوی ببیتە بیردۆری و یادخەروە بۆ ئەو کەسانە لە زانستی خودادا بە موسوڵمان حلیب گراون، یادکردنەویمەکی سوودبەخش و کاریگەر بێ لە دلایندا.

{أَتَّبِعُوا مَا أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ مِّنْ ذِكْرٍ} ئەو محمدا! بەو خەلکە بلی: هەمووتان تێکرا شوین ئەو قورئانە بکەون کە لە خوداوە بۆتان نێردراوەتە خواری، لەلایەن پەروەردگار و بەدیپێنەر و هەلسۆپێنەری کاروبارتانەو بۆتان نێردراوە. هەر ئەو بە تەنیا شیواو ئەویمە مافی ئەوی هەپە کە شەریعەت دابن و یاساتان بۆ دابڕێژێ و عیبادات و خوداپەرستیتان بۆ دیاری بکا، شتی بە سوودتان بۆ حەلال بکا و شتی زیانبەخشان ئی یاساغ بکا چونکە هەر ئەو کرۆک و ماهیەتی شتەکان دەزانێ، دەزانێ جی بە سوود و جی زیانبەخشە.

{وَلَا تَعْمُرُوا مِنْ دُونِهِ أُولَئَئِكَ} نپوه جگه له خودا کهسی تر مهکن به وهل و سهرپهرشتیاری خوتان، نه له ئادهمی و نه له شهیاتینی، نهوانه ختوکه و وسوسه دهخه نه دلتانهوه، مهیانکه به گه ورو لپرسراوی خوتان، کاروباری خوتانیان بئ مهسپرن؛ پابهندی فهرمانهکانیان مهبن بؤ نهنجامدانی کاری زیان نامیزو خهترناک، بؤ و مرگرتنی بیروباوهری پروپووج و گومرایی شوینیان مهکهون و شهر و بهدبهختی بؤخوتان دهمتهبهر مهکن؛

بهلام نپوه {قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ} زور بهکهمی نهو شتانهی نهکی سهرشانتانه بهرامبهر به خودا دیتوه بیرتان و بیی ناشنا دمبن، کهتر پهندو ناموزگاری له قورنانه و مرددگرن و واز له لاسایی کردنهوهی کوپرانه و نارموزو بهرستی دههینن و دهگهپنهوه بؤلای خودا و موسولمان دمبن.

{وَكَمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا} زور له شارو شاروچکهمان ژپرو زمهر کردن و دانیشتوانیمان لهناو بردن، بههوی سهرپیچی کردنیان بؤ پیغهمبهرهکانیان و بهدرؤخستنهومیان، نهو گهل و نهتهوانه پیغهمبهرمان بؤ ناردن و سهرپیچیان کرد {فَجَاءَهَا بِأَسَافًا} نپتر عزاب و تۆلهی نیمهیان بؤ هات، له کاتیکا که نهوان له شهودا بوون و له شیرینی خهودا غافلگیرمان کردن! {أَوْ هُمْ قَاتِلُونَ} یان له کاتی قهیلوله و پشوودانی پیش نیومرؤدا بوون. ههر دوو کاتهکه کاتی بئ ناگایی و نیستیراحهت و پالدا نهومیه.

{فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بِأَسَافًا إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ} لهکاتی هاتنی تۆله و سزای نیمه بهسهر نهو گهل و نهتهوه ستهمکارانه ههر نهومندهیان بئ گوترا که دان به تاوانهکانیاندا بنین و بهدهمی خویان بلین نیمه شایانی نهو سزایهین و ستهمکار بووین، پهشیمان دمبنهوه بهلام تازه پهشیمانی سوودی نابئ.

{فَلْتَسْأَلْهُمُ الْذِّينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ} دلتیا بن و هیچ شک و گوماننتان نهبن نیمه له رؤزی قیامهتدا پرسیار له گهل و نهتهوهکان دهکهین دهربارهی شیوهی وهلامدانهومیان بؤ پیغهمبهرهکانیان، لییان دهرسین چؤن وهلامی پیغهمبهرهکانیان داوتهوه، واته: پهرومردگار له رؤزی قیامهتدا یهکه یهکه پرسیار له ئادهمیزادهمکان دهکا دهربارهی

نهو پیغهمبهرهی که پنیوست بوو شوینی بکهوی! چؤنی بانگهوازی بی گهیشتووهو چؤن وهلامی داوتهوه! ههردها {وَلْتَسْأَلْهُمُ الْمُرْسَلِينَ} پرسیار له پیغهمبهرهکانیش دهکهین، ئاخو چؤن چؤنی پهیامی نیمهیان بهخهکهکه گهیاندووهو چؤنیان وهلام داوتهوه؟ برپایان بئ کردوون یان لهسهر کوفر و بییدنی خویان بهردهوام بوون؟

{فَلْتَقْصُصْ عَلَيْهِمْ بَعْلَمٌ} دلتیابه نیمه زور بهوردی و لیزانی رووداو ههلویست و کارو کردهوهکانیان بهسهر پیغهمبهر و نهتهوهکانیاندا دهخوینینهوه خویندنهومیهکی زانستیانه، تا نهوپهری زانستی! بهبن نهوهی تهناست بهنهاندازی گهردیلهیهک و بچووکتیشمان ئی هون نابئ، چونکه زانستی نیمه ههموو شتیکی وردو ههراش دهرگرتیهوهو ناگاداری ههموو ههلویست و کردار و گوشتاریکیان بووین {وَمَا كُنَّا غَافِينَ} هیچ کات و ساتیک له هیچ پهناگه و کون و کهلهبهریکدا نیمه له نهوان بئ ناگا نهبووین، بهلکوو لهگهلان بووین و نهوهی گوتوویانه بیستوومانه، نهوهی کردوویانه بینیومانه، ناگاداری ههست و مههست و خهیالی ناو دلیشان بووین، خیانهتی چاوشیانمان ناگا ئی بووه، له رؤزی قیامهتدا ههوال به ئادهمیزادهمکان دهمدین به کردموهکانیان، ههرچی کردوویانه کهم بئ یان زور، گرنگ بئ یان پروپووج دمیخهینه بهرحاویان، چونکه نیمه ناگاداری ههموو شتیکی، گهلایهک که له درخت دهکهوئته خواری، دمکه دانهوئلهیهک که دهکهوئته درزی زموییهوه خودا ناگای لییهو پئی دمزانئ.

{وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ} کیشان و نهندازمدار کردن کردهوهکان بؤ پیغهمبهران و گهل و نهتهوهکان و سهنگ و سووکیان و باش و خراپیان نهو رؤزه لهسهر بنهمای حهق و دادپهرومری نهنجام دمدری، کهس ستهمی ئی ناگری، ماوهی بهههله بردن و تهرازوویازی و خؤ دزینهوهو دهمدهمی نیه.

{فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ} کهسیک تای تهرازووی کردهوه باشهکانی قورس بوو بهسهر تای تهرازووی کردهوه خراپهکانیدا زال بوو، نهوه نهوانه به مرز گهیشتون و دچنه ناو بهههشتهوهو له سزای ناگری دؤزهخ رزگاریان دمبن! چ رزگار بوون و به مرزگهیشتنیک لهوه

خوشره ئادەمیزاد لە ئاگرى دۆزەخ رزگارى بىي و بگەرپتەوه
بۆ بەهەشت؟ بۆ ئەو بەهەشتى لەسەرمەتای پەيدا بوونی
ئادەمیزاددا ژيانى تیدا بەسەر بردو! زیدو نیشتمەنى خۆى
بوو، دواى ئەو دابراىە دوورو درێژە گەرانیەوه بۆ ئەو
بەهەشتە، گەورەترین بە مراز گەشتە.

بەلام {وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلُمُونَ} كەسێك تاي تەرازووی كردهوه باشەكانى
سوك بى، چاكەى كەم بى و كوڤرو خراپەكارى زۆر بى، ئەوانە
خودى خۆيان خەسارتمەند بوون، خودى خۆيان لە دەست
داوه، خۆشەختى و بە مراز گەشتنى هەتا هەتايان لە كەس
خۆيان داوه و بەرەو دۆزەخ و بەدبەختى و چارمەشى
هەمیشەى بردووانە! ئەوان دەردیان گرانی، خودى خۆيان
لە دەست داوه، كەسێكیش خۆى لە دەست دا خۆى لە كەس
بجئ نیتى جى بۆ دەمیێتەوه!!

{وَلَقَدْ مَكَنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ} سویند بى ئیمە ئیوهى
ئادەمیزادمان لەسەر زەوى جیگر كردووه، ئەو هەسارەیه مان
گونجاندووه بۆ تیدا ژيانى ئیوه، زەویمان كردووه بە شوینی
حهوانەوه تیدا ژيان، تايبەتمەندی و امان تیدا داناوه كە
لەگەڵ پێویستیایى ئادەمیزاد و ئازەل و پەلهومرو خشۆكدا
بگونجی، {وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَاشٍ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ} رزق و
رۆزى زۆرو هەمە جوړمان بۆ ئیوه تیدا بەدى هیناوه، سوود
بینین و كەك و مرگرتن لە زەویمان بۆ حەلال كردوون، دەریاو
هەورو بارانمان بۆ رام كردوون، بە گوێرەى پێویست زەوى
ئاوێر بگەن و رزق و رۆزى هەمە جوړ ئى بەدى بینن!
کیوانمان تیدا كردوون بە لەنگەرو شیوو دۆل و چۆم و زیمان
تیدا بەدى هیناون و ئاو و هەواى سازگارمان بۆ دابین
كردوون...

{وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ} ئەى ئادەمیزادینە! ئیمە باوکی ئیوه كە
ئادەمە لە هور دروستمان كردو نىگارمان كیشا {ثُمَّ
صَوَّرْنَاكُمْ} پاشان وینەمان كیشا و ئادەمیزادیكى
پێك و پێك و لە گیان و رۆحى خۆمان فوومان پێدا كردو
گیانى بەبەردا كرا، زانیارى تەواومان ڤیر كرد، ناوى شتەكانما
پى گوت و ڤیران بوو، ریزو عیلم و زانستى بە دەستەپێنان {ثُمَّ
قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ} دواى ئەو هەستەیمان

قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّمَّنْ خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ
وَخَلَقْتَهُ مِن طِينٍ ﴿١٢﴾ قَالَ فَاهْبِطْ مِنهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَن تَتَكَبَّرَ
فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ ﴿١٣﴾ قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ
﴿١٤﴾ قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿١٥﴾ قَالَ فِيمَا أُغْوِيَنِي لِأَقْعُدَ لَكُمْ
صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١٦﴾ ثُمَّ لَا يَنصُرُهُم مِّنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ
وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ﴿١٧﴾ قَالَ
اخْرُجْ مِنهَا مَذْهُومًا مَّدْحُورًا لَّنْ نَّعَمَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمُ
أَجْمَعِينَ ﴿١٨﴾ وَيَعَادُ أُنثَىٰ أَنْتَ وَرَبُّكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ
شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾ فَوَسَّوَسَ
لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِن سَوْءِ تَيْهَمَا وَقَالَ
مَا نَهَيْكُمَا بِهَذِهِ الشَّجَرَةَ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَتَيْنِ أَوْ تَكُونَا
مِنَ الْخَالِدِينَ ﴿٢٠﴾ وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَنَاصِرٌ حَسِبْتُمَا
قَدْ لَبَّيْتُمَا يُغْوِيَنِي فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْءُ تَيْهَمَا وَطُفِقَا
بِخِصْفَانٍ عَلَيْهِمَا مِنْ رَّوْقِ الْجَنَّةِ فَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا
عَنِ تِلْكَ الشَّجَرَةِ وَأَقُلْ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٢١﴾

پێكخست و گیانمان بەبەردا كردو وای ئى هات بەكەلكى ئەوه
بى ببیتە جینشین و ئاوه دانكەرمەوى زەوى و ئامادەباشى ئەو
ئەرکەى تیدا بەدى كرا و ڤیری ناوى هەموو شتەكانمان كردو
رەوشتى زانایی بە دەست هینا، ئەمجار فەرمانمان بە
فریشتەكان كرد كە سوژەدى ریزلینانى بۆ بەرن {فَسَجَدُوا إِلَّا
إِبْلِيسَ لَمْ يَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ} هەموو فریشتەكان جگە لە
شەیتانى نەفرین ئى كرا، سوژەیان بۆ ئادەم بردو فەرمانى
خودایان بەجئ هینا، شەیتان لوتبەرزی نواندو ملی ئەدا بە
سوژەمەردن و خۆى بەزلزانى و فەرمانى خودای شکاندو خۆى
لە پێرى سوژەمەران هەلئاوردو لە خوا یاخى بوو، ئەو لە
بناغەدا لە رەگەزى جنۆكە بوو، ئەك لە رەگەزى فریشتە.

ئەم سوژەمەردنە سوژەدى ریزو بە گەورە زانین بووه ئەك
سوژەدى پەرستن و تەقدیس، چونکە بەلگەى حاشا هەلئەگر
هەن لەسەر ئەوهى كە هیچ پەرستراو و خودای بەحق نین

شەیتان خیرا مەقیفە کەى ھۆستەھو داواى مۆلەت و تەمەن
 دىژی کردو {^{۱۴} قَالَ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ} وتى: خودایە!
 مەم مریئە مۆلەتم بەدە تا ئەو رۆژى ئادەم و نەوھەکانى زیندو
 دىکریئەھو، مەن و نەوھەکانم زیندو بین، ئاگامان لە ژيان و
 مردن و زیندو بوونەھەمیان بێ. پەرورەدگار وەلامى دایەھو و
 فەرمووی: {^{۱۵} قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ} تۆ لەمۆلەتدراوانى تا
 رۆژى دونیا و یران بوون و ھوو کردن بە کەرمانى سوورو
 داچلەکاندن ئادەمیزادو باقى گيانداران و خپ کردنیان و
 مراندنى ھەموو زیندومریک و تیکچوونى جیھان.

ئەمجار کە شەیتان دلتیا بوو تا رۆژى دونیا و یرا بوون نامری
 {^{۱۶} قَالَ فِيمَا أُغْرِيتَنِي لِأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ} وتى
 بەھوى ئەوھو کە مەنت لەبەر خاترى ئادەم گومرا کردو
 نەفرینت ئى کردم، سوین بى لەسەر پێگای راستى تۆ
 دابنیشم و نەھێلم ئادەمیزادەکان پێیدا برۆن و لە رێگایان
 لابەدەم، پێگای تری خوارو خێجیان لە پێش چاو شیرین
 بکەم و سەریان ئى تیک بەدەم، گومرايان بکەم. ئەمجار شیۆھى
 گومرا کردنە کەى دیارى دەکا و دەلێ: {^{۱۷} ثُمَّ لَا يَنْفَعُهُمْ مِّنْ بَيْنِ
 أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ} پاشان لە
 ھەموو لایە کەھو ھێرشیان بۆ دینم لە ھەر چوارلاوہ دیمە
 و یرەمیان، لە پێشیانەھو لە دوايانەھو لای راستانەھو، لای
 چەپیانەھو، بە ھەموو جۆرێک تى دەکوشم بۆ لەخستەبردن و
 ھەلخەلەتاندنیان و گومرا کردنیان، لێیان لە پارێزدا دەبم و
 ھەر ھەلەم بۆ ھەلکەوئ بە قورتاریان ئادەم! {وَلَا تَجِدُ
 أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ} زۆربەیان وا ئى دەکەم سوپاسى تۆ نەکەن،
 دەبینى زۆربەیان کوھرانى نیعمەتى تۆ دەکەن، سوپاسگوزارى
 ئەو نەبەن کە تۆ عەقل و ھۆشت پى بەخشیون، پزق و پزۆزى
 ھەمە جۆرت بۆ دابین کردوون، لەشى ساغ و تەندروستیت
 داوون. بەلگوو کەمیکیان شوین ئایینی پەسەند کراوى تۆ
 دەکەون.

{^{۱۸} قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْخُورًا} فەرمووی لەو بەھەشتە
 دەرچۆ دەرەھو ترو ببە؛ برۆ دەرەھو بە سەرزەنش کراوى و
 ریسواکراوى نەفرین ئى کراوى، نەفرینی پەرورەدگار و
 فریشتەکانت ئى بى، تۆ بى بەرى لەپەحمەتى ئیمە!

شیواى سوژدەمەردن بن جگە لە پەرورەدگار... جا کە شەیتان
 فەرمانى خودای شکاندو سوژدەى نەبرد.

{^{۱۲} قَالَ مَا مَنَّكَ إِلَّا نَسْجِدَ إِذْ أَمَرْتُكَ}، پەرورەدگار پى
 فەرموو چى پێگەى لە تۆ گرتو بوو لەمەپەر لەبەردەمتا کە
 سوژدە بۆ ئادەم نەبەیت؟؟ کە فەرمانم پى کردى بە
 سوژدەمەردن بۆ فەرمانەکەت شکاندو لەگەڵ سوژدەبەراندە
 سوژدەت نەبرد؟

{^{۱۳} قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ} شەیتان لە وەلامدا وتى: ئەوھى کە پالى
 پێومانم ئەم ھەلوئىستە ھەلگرم و سوژدە نەبەم ئەوھى: مەن لە
 ئادەم بەرپزترم! پەگەزى مەن لە پەگەزى ئەو چاکترە، چونکە
 {خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِن طِينٍ} تۆ مەنت لە ناگر دروست
 کردووە، ئادەمت لە ھور بەدى ھیناوە، ناگر کە تايبەتمەندى
 پروناکى بەرزبوونەھوى تىدایە زۆر بەرپزترە لە ھور کە
 تايبەتمەندى بى خوست و پەستى تىدایە... کەسێک بەرزو
 بەرپز بێت سوژدە بۆ خوار خۆى نابا با فەرمانى خوداش بى،
 ئەمە قیاس و بەرامبەر کردنى ئیبلیس بوو، بەلا قیاسىکى
 ھەئەو بى بناغەھى.

{^{۱۴} قَالَ فَأَغْبُطْ مِنْهَا} پەرورەدگار فەرمانى بە شەیتان کردو
 فەرمووی: دابەزە خوارى. لەم بەھەشتەى کە خودا تۆى تىدا
 دروست کردووە برۆ خوارووە، بەھەشتەکە بەسەر
 تەپۆلکەھەکى بەرزووە بوو؛ یان مەبەست ئەو بەھەشتەھى کە
 دوواى دروست کردنى ئادەم لە زەوى خراوەتە ئەو
 بەھەشتەھو تىیدا نیشتەجێ کراوە، ئەویش بەھەشتى
 پاداشتدائەوھى.

{فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا} ئەمى شەیتانى نەفرین ئى کراوا
 بۆت نەه رێگات پى نادری کە لوتبەرزى بنوئینیت لەم شوینەدا
 کە بۆ ریزو نرخ نامادە کراوە {فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ}
 لەم شوینە برۆ دەرەھو تۆ لەوانەیت سوکایەتیت پى دەکری و
 بەچاوى بى نرخ و پزەھو سەیرت دەکری، بەپێچەوانەى
 بیروبوچوونى خۆت کە لە خۆت رازى و خۆت پى گەورەو
 بەرپز و نرخدارە، تۆ ھىچ و پووج و کەم بایەخى، لە تاقى
 کردنەھو سەرگەوتوو نەبوویت و ئەزموونەکە حەقیقەتى تۆى
 دەرخست و ھىچ پزۆر و پلە و پایەھەکت بۆ دانانری، نەفرین ئى
 کراوى و لەپەحمەتى پەرورەدگار بى بەرى!

بههشتهدا نه‌مینهوه؛ نه‌گهر له‌م دره‌خته بخۆن نه‌وه ئه‌م مرادمتان دیته‌ جی، یان دهبه‌ فریشته‌و تایبته‌مندی فریشته‌تان بێ دمدری، یان وه‌گوه‌ ئه‌وان هی‌زو تواناو ته‌مه‌ن درێژیتان ده‌ست ده‌که‌وێ و واتان ئی دێ هی‌ج دیاردیه‌کی که‌ون کارتان ئی نا‌کا، یان ده‌ج‌نه‌ ریزی نه‌وانه‌وه؛ که‌ هه‌تا هه‌تایه‌ له‌ به‌هه‌شتدا ده‌مینه‌وه‌و مردنتان به‌سه‌ردا نایه‌! به‌م جو‌ره‌ له‌ ته‌ومری هه‌ستیاریدا به‌م حمزو ئارمزووینایه‌ که‌ له‌ سروشتی ئاده‌میزادا شاردرانه‌وه‌ سه‌رنجی راکیشان، ئاده‌میزاد پێی خۆشه‌ نه‌مر بێ، یان ته‌مه‌نی درێژ بێ.

{ ۲۱ وَاسْمُهُمَا } سویندی بۆ خواردن و پێی گوتن: { اِنِّي لَكُمْ لَمِنْ التَّامِیْحِیْنِ } دلتیا بن من ئامۆزگاریکه‌ریکی متمانه‌ پی کراوم بۆ ئیوه‌و دلم پیتان ده‌سوێ و بۆتان به‌ په‌رۆشم، مه‌به‌ستم سوود و قازانجی ئیوه‌یه‌و ده‌مه‌وێ به‌خته‌ومریتان هه‌تا هه‌تایه‌ به‌رده‌وام بێ و ئه‌م ژیا‌نه‌ کامه‌رانییه‌تان ئی نه‌شیوێ...

{ ۲۲ فَذَلَّا هُما بِغُرُورٍ } به‌ره‌ به‌ره‌ به‌ فرت و فیل له‌ ناستی به‌رزی خودا په‌رستی و هه‌رمانبه‌رداری بۆ خودا هی‌نانییه‌ خواره‌وه‌و له‌و پله‌و پایه‌ دایه‌ب‌ه‌زاندن و به‌ره‌و نه‌جامدانی تاوان په‌لکێشی کردن و له‌ نا‌کاما تاوانیان هه‌ماندو له‌ دره‌خته‌که‌یان خوارد!! { فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْءُ الْهُمَا } که‌ له‌ داره‌که‌یان خوارد، شه‌رمگای په‌کتریان چاو پێ که‌وت هه‌ریه‌که‌یان چاوی به‌ هینی ئه‌وی تریان که‌وت که‌ له‌وه‌پێش داپۆشراو بوو! ئیتر به‌هۆی ئه‌و خواردنه‌وه‌ ئارمزویی زاوژی و حمزی مندال بوون و نه‌وه‌ ئی که‌وته‌ومیان تیدا وروژا، وپرای ئه‌ومش ئاده‌م به‌ بینینی هینه‌که‌ی خۆی و بیلامانه‌که‌ی هه‌واش شه‌رمی به‌ خودا هاته‌وه‌، هه‌واش به‌هه‌مان شیوه‌ به‌ بینی بیلامانه‌که‌ی خۆی و هینه‌که‌ی ئاده‌م ته‌ریق بووه‌وه‌، هه‌ستیان به‌ پێویست بوونی پۆشاک کرد، { وَطَقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ } ئیتر هه‌ریه‌که‌یان په‌لاماری په‌لکه‌ گه‌لای پانی دره‌خته‌کانی به‌هه‌شتیان دا به‌ جه‌سته‌ی خۆیان‌ه‌وه‌ دهنووسان و شه‌رمگای خۆیانیان پێ داده‌پۆشی!!

{ وَكَادَاهُمَا رُبُّهُمَا اَلَمْ اَنْهٰكُمَا عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ وَاَقُلْ لَكُمْ اِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِیْنٌ } له‌و کاتی ته‌نگ و جه‌له‌مه‌یه‌ی که‌

ئهمجار په‌رومردگار سویندی خواردو هه‌رمووی: **{ لَمَنْ نَعَكَ مِنْهُمْ لَاْمَلَانٌ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ اَجْمَعِیْنِ }** مه‌رج بێ هه‌رکه‌سه‌یک له‌ ئاده‌میزاد شوین تو بکه‌وێ و به‌و فرت و فیلانه‌ی تو هه‌لبه‌خته‌متی رێگای راست هون بکاو رێگای گومرایی بگریته‌ به‌رو گومانی توی تیدا به‌جی بێ، من دۆزه‌خ په‌ر ده‌که‌م له‌ تو و له‌ هه‌ندی له‌و ئاده‌میزادانه‌ی که‌ شوین تو ده‌که‌ون.

{ ۱۹ وَآدَمُ اسْكُنْ اَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ } نه‌ی ئاده‌م تو خۆت و خیزانت له‌و به‌هه‌شته‌دا نیشته‌جی ببو و تیدا رابوێرن، نه‌و به‌هه‌شته‌ به‌پرای زۆریه‌ی زانیان به‌هه‌شتی هه‌تا هه‌تایی و باداشتدانه‌وه‌یه‌، هه‌ندیک پێیان وایه‌ به‌هه‌شتیکه‌ له‌ به‌هه‌شته‌کانی ناسمان، یان باغیکه‌ له‌ باغه‌کانی زه‌وی.

{ فَكَلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا } له‌هه‌ر شوینیک هه‌رچه‌یه‌کتان حمز لێیه‌ بیخۆن و بخۆنه‌وه‌، به‌ ئارمزویی خۆتان، به‌روبووم و میوه‌ بخۆن! به‌لام { وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِیْنِ } به‌ هی‌ج جو‌ریک نزیك نه‌و داره‌ تایبه‌ته‌ مه‌که‌ونه‌وه‌، له‌به‌روبوومی مه‌خۆن... - قورئان جو‌ری داره‌که‌ی دیاری نه‌کردوه‌ - ئهمجار هۆی جله‌وگیری له‌ نزیك بوونه‌وه‌ له‌ داره‌که‌ دیاری ده‌کاو ده‌فه‌رموێ: نه‌گه‌ر لێ نزیك بکه‌ونه‌وه‌و لێ بخۆن ده‌ج‌نه‌ پیزی سه‌تمکارانه‌وه‌و، شیای ئه‌وه‌ ده‌بن سزا بدرین.

{ ۲۰ فَوَسَّسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ } شه‌یتان وه‌سوسه‌ی خسته‌ دلتیا‌ه‌وه‌و تاوان و سه‌رپێچی کردنی له‌ پێش چاو جوان کردن، ته‌فه‌رمی دان بۆ ئه‌وه‌ی به‌روبوومی دره‌ختی ئی قه‌ده‌غه‌ کراو بخۆن، { لِيُبَيِّنَ لَهُمَا مَا وَرِیَّ عَنْهُمَا مِنْ سَوْءِ اٰتِهِمَا } هه‌تا له‌ نا‌کاما به‌هۆی خواردنه‌که‌وه‌ پێویستیان به‌سه‌ر ئاو ببی، شه‌رمگیان - که‌ له‌وه‌پێش به‌ په‌رده‌ی سه‌رپۆشی یه‌زدانی داپۆشراوو - به‌ده‌ر بکه‌وێ، چونکه‌ سونه‌تی خودا وایه‌: که‌ نیعه‌مه‌تیکی به‌خشی به‌ که‌سه‌یک؛ به‌گه‌ل و هۆزیک هه‌تا نه‌و نیعه‌مه‌ت پێدراوه‌ له‌ خۆی تیک نه‌داو نه‌بیته‌ هۆی لا‌بردنی، خودا نیعه‌مه‌ته‌که‌ی خۆی هه‌لناگری!

ئهمجار شه‌یتان که‌وته‌ چاو و راو **{ وَقَالَ مَا لَهَا كُما رَبُّكُما عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ اِلَّا اَنْ تَكُونَا مَلَكِیْنِ اَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِیْنِ } وتی بۆیه‌ خواردنی به‌روبوومی ئه‌و داره‌تان ئی قه‌ده‌غه‌ کراوه‌ بۆ ئه‌وه‌ی نه‌به‌نه‌ فریشته‌ یان بۆ ئه‌وه‌ی هه‌تا هه‌تایه‌ له‌م**

ناده و هموا تیی که وتبوون پهرومردگاریان بانگی ئی کردن و
سهرزمنشی کردن به شیوهیه کی گلهیی نامیز بیی همرموون؛
نهری من له خواردنی نهو درمخته جلوه گیریم ئی نه کردن؟
پییم نه گوتن توخنی نهو درمخته مه که ون و لپی نزیك
نه بنه وه؟ بوجی همرمانه که ی منتان شکاند؟ به قسه ی
شهیتان لهو دارم تان خوارد؟ نهری من پییم نه گوتن؛ شهیتان
دوژمنی راسته قینه ی نیومیه و نه خه له تابن به قسه ی بکه ن؟
من پییم نه گوتن نه گهر نیوه به قسه ی شهیتان بکه ن له
به هشت و دمدرتان دمنی و له خوشی له زومت و رابواردنی
به هشت دمدرتان ده کاو دمتان خاته تنگو چه له مه ی ژیا نی
کولله مهرگی و نارمحتی دنیا، نهری من پییم نه گوتن؛ وریا
بن و له شهیتان همزمر بکه ن و نه که ونه داوی گلاوی؟

{^{۲۲} قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا} و تیان پهرومردگارا نیمه سته ممان
له خودی خویمان کردو هه لئه له تاین و قاجمان هه لخلیسا
به وهی که به قسه ی شهیتان همرمانی تویمان شکاند، سهرباری
ناگادار کردنه و ممان که به قسه ی شهیتان نه که ی، که چی نیمه
به فرت و فیلی شهیتان تیکه و تین و تاوانمان نه انجام دا {وَأَن
لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ} نه گهر به لوتفو
رحمته ی خو ت لیمان خوش نه بی و به زمییت پیماندا
نه به ته وه و ته و فیه ممان نه ده ی بو په پرومردگاری ریگی
راست و خودا په رستی و وازه تیان له سته مکاری و توبه مان ئی
ومرنه گری و په شیمانیمان لات قبول نه بی و رمزامه ندیت
نه بی بهرام به رمان نه وه نیمه له پیرو تاقمی خه سارتمه ندان
دمبین خویمان له دمست داوه تازه له به دبختی و چارمهرشی
رزگارمان نابی!

{^{۲۴} قَالَ أَفَبَطُلُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ} پهرومردگار خیطابی
ناراسته ی ناده و هموا شهیتان کردو همرمووی؛ هه مووتا
برونه خواری و له به هه شته دمرچن هه ندیکتان دوژمنی
هه ندیکتان بن (شهیتان دوژمنی ناده میزاده و به
پیچه وانه شهوه) بویه پیویسته ناده میزاد هیچ کاتی له
دوژمنایه تی شهیتان بی خه م نه بی، له و سوسه و گومرایی
کردنی نه مین نه بی، هه میشه به دوژمنی خو ی بزانی و دلتیا
بی که نه و کافره نه فرین ئی کراوه هه میشه بو ی له
که لیندایه!

قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِن لَّارْتَفَعْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ
الْخَاسِرِينَ {^{۲۳} قَالَ أَفَبَطُلُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي
الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَى حِينٍ} قَالَ فِيهَا عَجْوَنٌ وَفِيهَا
تَمْرٌ وَفِيهَا زُجْجٌ وَفِيهَا لَبَنٌ أَدَمٌ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ لُبَاسًا
يُؤَارِي سَوْآتَكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسُ الثَّقَوِي ذَلِكَ خَيْرٌ ذَلِكَ مِنْ
آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ يَذْكُرُونَ {^{۲۴} يَبْقَى آدَمُ لَا يَفْقِنُكُمْ
الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا
لِيُرِيَهُمَا سَوْآتَهُمَا إِنَّهُ يَبْرِيكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ
إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ {^{۲۵} وَإِذَا قَالُوا
فَلْيَسْئَلُوا رَبَّهُمْ إِنَّا بَرَأْنَاهُمْ وَأَنزَلْنَاهُمْ رِيشًا قُلْ إِنَّ اللَّهَ
لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ} قُلْ
أَسْرَرْتُكُمْ وَأَمْسِكُوا وُجُوهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ
وَأَذَعُوهُ نَخْوَةً لَهُ الَّذِينَ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ {^{۲۶} فَرِيقًا
هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ
أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُنْتَصِرُونَ}

{وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَى حِينٍ} بو نیوه هه یه نه ی
ناده میزادینه! له زویدا مانه وه و ته مهنی دیاری کرا و که
ماوه ی ژیا تان ته واو بوو نه جه لی مردنتان دی، هه موو نه مانه
له له و حوله حفوظدا دمست نیشان کراون و نووسراون {^{۲۵} قَالَ
فِيهَا تَخِيْرٌ وَفِيهَا تَمْرٌ وَفِيهَا زُجْجٌ وَفِيهَا لَبَنٌ أَدَمٌ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ لُبَاسًا يُّؤَارِي سَوْآتَكُمْ وَرِيشًا} پهرومردگار
همرمووی؛ نه ی ناده میزادینه! نیوه له سهر زموی ژیا ن به سهر
بهرن، له سهر (زموی) یش دمهرن و ده خرینه باخه لی خاکه وه،
هر له زموی دمردمه ندرینه وه و زیندو ده کرینه وه و راپنجی
دهشتی مه حشر ده کرین و گو ده کرینه وه بو لی کولینه وه و
پاداشدانه وه و توله ئی ستاندن.

{^{۲۶} يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُؤَارِي سَوْآتَكُمْ وَرِيشًا}
نه ی نه وه ی ناده و یادی نازو نیعمه تی خودا بکه نه وه
که به خشیونی به نیوه نیستا و به باوه ناده و به دایه جه و
له وه پیش، به و جوړه که پیویستیاتی ناپین و ژیا نی دونیای

بۆ دابین کردوون، وەکوو ئەو پۆشاکەى شەرمگای پى دادەپۆشنو ئەو بەرگ و ئامپەرە جوانانەى خۆتانى پى دەرەزىننەو، لە سەرماو گەرما خۆتانى پى دەپارێزن.

{وَلِبَاسُ الْقَوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ} بەگوتەى کۆمەلى تابەین، پۆشاکى تەقوا پۆشاکى مەعنەویەى ئەک حیسى!

ئەینو عەبباس دەفەرەمۆ: پۆشاکى تەقوا بریتىیە لە ئیمان و کردەوێ باش لە پۆشاکى روالەتەى چاکترە.

{ذَٰلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ} ئەوێ باس کرا لە دروست کردن و بەدى ھىنانى ماددە خامەکانى پۆشاک، لە دانانى یاساو شەریعەتە پۆشەینى پۆشاک نیشانەى بە دەسەلاتى خودایەو فەضلو گەورەى زاتى پەرورەدگار دەچەسپێن، نیشانەى رحەم و بەزەبى یەزدانە بۆ بەندەکانى، پەرورەدگار ئەم نەعمەتانەى پى بەخشیوون بۆ ئەوێ رامیان بکا بۆ سوپاسگوزارى و شوکرانە ژمیری زاتى پەرورەدگار و ناسینى نەعمەتە گەورەکانى بەسەر بەندەکانیداو دوورگەوتنەو لە ھیتنەى شەیتان و بەدرخستنى شەرمگاو و خۆ رووت کردنەوێ ناشەرعى.

{يَا بَنِي آدَمَ لَا يَفْتِنَكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم مِّنَ الْجَنَّةِ} ئەى ئەوێ ئادەم بى ئاگا مەبە لە نەفسى خۆتان و ھەمیشە ئاگادارى بکەن و مەھیلان شەیتان فرسەتان ئى بێن و بە وەسوەسەو فرتو فیل تووشى ئەنجامدانى تاوانتان بکا وەکوو لەو پێش باوکە ئادەم و دایکە حەواتانى بەھەمان فرتو فیل ھەتھەسکاندو تاوانى پى ئەنجام دان و لە بەھەشت دەرکران و تووشى جۆرەھا ناپەھەتەى و ماندوبوون ھاتن، ھەر شەیتان بوو: کە بوو بەھۆى دەرگەوتنى شەرمگایان!! کە لەو پێش لایان شاراوو بوو {يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْآتِهِمَا} لە بەھەشت وەدمەرى نان و بوو بە ھۆکارى داپنەى پۆشاکیان؛ ئەو پۆشاکەى کە لە پەلکە گەلای بەھەشت پێکیان ھىنا بوو، پۆشاکیان ئى داپندرا بۆ ئەوێ شەرمگای یەکترى ببینن!!

{لام} لە وشەى {لیرىھما} {لام}ى عاقىبەتەى پى دەگوترى واتە: بۆ ئەوێ لە ئاکاما شەرمگای یەکترى ببینن، ئەمەش ئامازمە بۆ ئەوێ کە ئادەم و حەوا لەسەر زەوى بە رووتو ھووتى ژیاون چونکە ئەو کاتە لەسەر زەوى پۆشاک نەبوو!!

خۆتان بپارێزن لە شەیتان و جەندەرمەکانى {إِنَّهُ يَرَاكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ} شەیتان و سەربازانى، ئیو دەبینن بەلام ئیو ئەوان نابینن، زیان پى گەشتن لە دوزمێکەو کە نەیبینى زۆرترو کوشندەترە لە دوزمێک کە ببینى.

خۆپاراستن لە شەیتان بە پەناگرتن بە خودا دەستەبەر دەبى بە بەھیز کردنى ئیمان بە خودا و پێوەندى کردن پێوەى و بە جەنگان لەگەڵ نەفس و گوێ رانەگرتن بۆ وەسوەسەو دەرەزەى شەیتان و ھەولدان بۆ پاک کردنەوێ نەفس و مشت و مال کردنى دۆ و دەروون دیتە کایەو!

ئەمجار ترساندنەکەمانى لە شەیتان دووبارە کردەوێ فەرەمۆ: {إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ} ئیمە شەیتانەکانمان کردوون بە یارمەتیدەر و پشتگیریکەرى کافرو بى پرواگان، بەم جۆرە ئامادەباشیان تێدا بە بۆ قبوول کردنى وەسوەسەى شەیتان وەکوو چۆن جەستەى لاواز ئامادەباشى تێدا بە بۆ خۆش کەوتن و وەرگرتنى میکروپ.

{وَإِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً} ئەو موشرىک و گومراپانە کە تاوانىکى گەورەو ناشیرین ئەنجام دەدن، تاوانىکى وا دەکەن کە شەرعو عەقل و سروشتى ساغو سەلیم بە ھىچ شىوہىک وەرى نەگرن وەکوو: تەواف کردنى ژن و پیاو بە رووتو ھووتو و ھەموو تاوانىکى تری گەورەو فاحیشە ئاسا، پێیان بگوترى بۆچىو بە چ یاسایەک ئیو ئەو تاوانانە دەکەن و بە رەوايان دەزانن؟ ئەگەر لەسەر کردەوەکانیان خەلکى سەرزەشتیان بکەن، {قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا} دەلێن: ئیمە لاسایى باوک و باپیری خۆمان دەکەینەوێ شوین داب و نەرىتى ئەوان دەکەوین، چا و لە رێبازیان دەکەین، جگە لەوێش خودا فەرمانى پى کردوون و ئیمە فەرمانى خودا جى بەجى دەکەین!!

{قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ} ئەى پێغەمبەر پێیان بلێ ئیو راست ناکەن، ئەم پاساو دانەوہىەتان درۆیە، چونکە خودا فەرمان بە کردەوێ فاحیشە ئامیز ناکا، ئەم کارانەى ئیو وئ نەچوو و نەگونجاوو ھیزەوون، ھەموو پێغەمبەرەکان بە خراب و نەشیاویان حلیب کردوون، خودای مەزن و بالادەست ھەرگیز فەرمان بە کردنى کارى ناوہا ناشیرین ناکا!

{ أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ } ئەرئ ئىۋە بە چ روويه كهوه

شتى ئاوا پال خودا دهم؟ شهرم و حهيا ناتانگري بوختانى
ئاوا بهدم خوداوه هه لدمبه ستن؟ شتيك كه حه قيه هت و
راستيه كهى نازانن بۆ ده لئين: خودا فهرمانى پىي كرووين؟
خۆ شهره هت و فهرمانى خودا به نيگا كردن بۆ پيغه مبه ران
نمىي نازاندري، له ريگه ي نيگاي خوداوه بۆ پيغه مبه رانى
نمىي ئادهميزاد له شهره هت يه زدان تى ناگهن! ده ي خۆ
ئىۋه به ختوكه و دهنه دهنه ي شهيتان رهفتار ده كه ن درۆ
له سهر خودا هه لدمبه ستن!

{ قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ } ئه ي محمد! به و موشره كانه بلئ:
به رومردگارى من فهرمان به فاحيشه و خراپه ركارى ناكا،
به لكوو فهرمان به دادپه رومري و كاري چاك و سوودمه ند ده كا،
داوا ده كا ئادهميزادان كاري چاك نه نجام بدن و ميانه پره و
به رده وام بن له سهر كاري چاك و زىدمه رموى نه كه ن. فهرمانتان
پىي ده كا كه: نه خۆتان رووت و قووت بكه نه وه، نه به رگو
پۆشاكي حهرام و زىده دريژو زىده پان و گرانبه ها له به ر
بكه ن.

{ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ } هه روه ها ئه ي محمد!
پىيان بلئ: له ناو هه موو مزگه وتيك كه خودا به رستى تيدا
ده كه ن مافى روو تى كردنتان بۆلاى خودا بدن، به ته واوى
روو تى كردنه كه نه نجام بدن؛ نيته ي ساغو دئاگايى و ليپران
بۆ روو تى كردن له به رومردگارتان هه يئ، چ ئه و عيبادمه تى
كه له مزگه وته كه يان لاي مزگه وته كه نه نجامى دهم ن نوپژ
بىي يان ته واف بىي يان زيكر و خودا به رستيه كي تر بىي، دمبىي
ساغ بۆ خودا بىي!

{ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ } هاوارو پارانه وه عيبادمه تان
ته نها بۆ خودا بىي، هه ر ئه و به رستن و روو له بارمگاي زاتى
ئه و بكه ن، روو مه كه نه غميرى خودا كه سى تر جگه له
به رومردگار به شايسته ي به رستش مه زانن، هاوارو پارانه وه
مه كه نه فرشته و پياوچاك و پيغه مبه ران و پىيان وابىي
پارانه وه له وان و گوڤه كانيان له خواتان نزىك ده كاته وه وا
مه زانن پارانه وه له شىخ و پياوچاك و گوڤه كانيان به شيكه له
ئاين و سوود به خشه!!

{ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ }^{۲۰} فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ {

وهكوو چۆن له سه رمه تاوه خودا ئىۋه ي دروست كرووه ئاواش
بۆلاى خودا ده گه رپننه وه، واته: هه ر به و ده سه لاته زين دووتان
ده كاته وه كه سه رمه تا كاروانى ژيان تانى ده ست پىي كرد...

دوو پىپرو تاقم بوون؛ ئاده م و خىزانى، شه يتان و
جه ندرمه كاني، كه ده سگه رپننه وه بۆلاى خودا كۆمه لىكتان
له گه ل ئاده م و دايكه حه واو موسوئمانان و راستالانى خاوه ن
باومرو شوپنكه وتووانى پيغه مبه ران و گه ردنكه چ بۆ فهرمان و
جله وگيريه كاني به رومردگار، كۆمه لىكيشتان سه رپىچيكارو
تاوانبار له گه ل شه يتان و جه ندرمه كاني ده گه رپننه وه بۆلاى
خودا ريسواو شه رمه زارا كۆمه لىكتان خودا هيدايه تى داو و
ريپازى خوداتان گرتووه، يا پابه ندى فهرمان و
جله وگيريه كاني بوون.

كۆمه لىكيشتان گو مپايان به سه ردا ده چه سپى و چه سپيه،
ئه وانه شه يتانيان كرووه به پيشه واو شوپنى كه وتوون،
ئەویش به ره و دۆزه خ راپىچيان ده كا، به راستى شه يتان رابه رو
پيشه وايه كي خراپ و گو مپا كه ره.

{ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ } واته: ئه وانه كه گوپرايه لى ئاموژگارى شه يتان
بوون و ئه و تاوان و خراپه كارييه ي له پيش چاوان حوان كرو
له دئيان شيرين بوو ماناي وايه كاروبارى خۆيان داومه ده ست
شه يتان و ئه ويان كرووه به فهرمانده و گه وره ي خۆيان و
وازيان له به رومردگارى زاناو داناو به رهم و به خشنده
هيناوه؛ روويان له ئه و خودا به و مرگىراوه كه فهرمان به
دادپه رومري و چاكه كاري ده كا جلّه وگيرى له خراپه و فاحيشه
ده كا!

كه چى وىپراي ئه م به هه له چوون و تاوانكارييه يان پىيان وايه
ئه وان رينموونى كراون و هيدايمه ت دراو و وادمه زان ئه وى كه
شه يتان به گوپياندا ده دا راسته و پىويسته به پره وى بكه ن!

{ يَا بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ } ئه ي كۆمه لى
ئاده ميزادا! جوانى و شوخ و شه نكي خۆتان له كاتى نه نجامدانى
هه موو تاعه تيك بنويئن له كاتى نوپژ يان له كاتى ته وافدا
پۆشاكي خۆتان له به ر بكه ن. مه به ست به (زينه) پۆشاكي
جوانه، كه مترین پۆشاك ئه و به شه رمگا دابپۆشى، دابپۆشىنى

شهرمگا له نویژو ته واهدا واجب و پټوېسته! جگه له داپوشینی شهرمگا داپوشینی شوینه کانی تری جهسته سوننه ته، شهرمگای پیاو - وهکوو له پیښه وه گوترا: نیوان ناووک و نه ژنویه. جهسته ی نافرمت همووی شهرمگایه جگه له دوو دمستو دهم و چاو.

{وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ} نهی کومه لی ناده میزاد! بؤ همر په کیلک له نیوه رمویه خواردن و خواردنه وهی پاک و خاویڼ بخاو و بخواته وه، دهی نیوه له خواردن و خواردنه وهی پاک و به تام و له زمرت بخون و بخونه وه و زیډمړه وی مه کمن، به لکوو به شیوهمیه کی مام ناومندی و میانه رموی که لکیان لی و مربرگرن، نه نه ومنده کم بخون که پیداوېستی جهسته تان دابین نه کا، نه نه ومندهش زور بخون که زیان به جهسته و بیرو هوشتان بگه یه نی، رزو به خیل مهبین به جوړیک دلان نه یه به گویره ی پټوېست له مالی خوتان بخون، نه ومندهش دمست بلاوو موسرېف مهبین زیاد له پټوېست مال و دارایی خوتان خه رج بکه نه! دلنیا بن خدا نه وانه ی خوش ناوی که زیډمړه وی ده که له خواردن و خواردنه ومدا واته: سزایان دمداو توله یان لی دمستی!

{قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ} پټیان بلئ: کی نه و که ل و پهل و نامیرو کالایانه ی دمېنه هو ی جوانی نیوه یان نه و رزق و روژییه ی خدا بؤ بهرژموندی نیوه دروستی کردوه، به حرام داناهه؟ کی پوښاک و نامیری رابواردن و خوشگوزمرانی همدغه کردوه؟! کی ماده خامه کانی نه و هوکارو نامیرانه ی بهدی هیانوان که دمېنه مایه ی خوشگوزمرانی نیوه؟ کی عه قل و زانیاری و شیوه ی به کارهیان و سوود بینین له و ماددانه ی فیتری نیوه کردوه؟ واته: خواردن و خواردنه وهی حه لال و پاک و خاویڼ، هه روا له بهر کردنی پوښاک و خوړازاندنه وه و ریک و پټکی حه لال و رمویه و خدا بؤ بهرژموندی نیوه ماده خامه کانی بهدی هیانواه و عه قل و زانیاری به کارهیان و سوود لی بینینیان فیتر کردون و خیطابی ناراسته کردون که به میانه رموی به کاریان بینن و سوودیان لی و مربرگرن! جا نه گهر کافره کان و لایمیان نه بوو، یان و لایمیه کیان و هکوو پټوېست نه بوو {قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ}

يٰۤاَيُّهَا اٰدَمُ خُذْ زَيْنَتَكَ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَشَرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا اِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِيْنَ ﴿۳۱﴾ قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَذٰلِكَ نَفْصِلُ الْاَيٰتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُوْنَ ﴿۳۲﴾ قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنْزِلْ بِهِ سُلْطٰنًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا نَعْلَمُوْنَ ﴿۳۳﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُوْنَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُوْنَ ﴿۳۴﴾ يٰۤاَيُّهَا اٰدَمُ اِمَّا يَنْتَحِبْكَ رُسُلُ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ مَا يَنْبَغُ فَمَنِ اتَّقَىٰ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿۳۵﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولٰٓئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُوْنَ ﴿۳۶﴾ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افترى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ أُولٰٓئِكَ يَتْلَوْنَ نَجْمَهُمْ فِي سَعِيٍّ مِّنَ الْكُتُبِ وَخَلَّاهُمُ إِذَا جَاءَهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوا آيِنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُوْنَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿۳۷﴾

بلئ نه و خواردن و خواردنه وه به تام و خوشانه، پوښاکي جوان و نامیری خوړازاندنه وه تايبه ته بؤ بروداران، له راستیدا خدا بؤ نه وانی دروست کردون و ناموسولمان به هو ی نه وانه وه سوودیان لی دمبین، جا نه گهر له ژيانی دونیادا کافره کان هاوبه شی خاومن بروداکان ده که له خوښی و رابواردن و خواردن و خواردنه ومیه دا نه و با بزائن له روژی قیامه تدا نه و رابواردن و خوړازاندنه ومیه تايبه ته به بروداران وه، کهس له کافره کان هاوبه شیان ناکا، چونکه به هه شت له بی برودیان همدغه یه {كَذٰلِكَ نَفْصِلُ الْاَيٰتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُوْنَ} بهم جوړه شیکردنه وه و روونکردنه ومیه که دمرباره ی رزق و روژی و پوښاک و نامیری خوړازاندنه وه نه نجامان دا هر ناواش نیشانه و به لگه کانی راستی نایین و ته وامتی شهرع و راستگو ی پیغمبه رو ریک و پټکی یاساو شهریه شت شی ده که یه نه و بؤ که سانیک زانستی کومه لئاسی و دمروونئاسی و تهن دروستی و... هتد. دمران، بهرژموندی

ئادەمىزاد دەست نىشان بىكەن و ھەول بىدەن بۆ دەستەبەر
کردنى مافەكانيان، لە بوونەمور ورد بىنەو دە پەندى لى
ومر بگرن، گوى بۆ قسەو ئاخاوتن را بگرن چاك و خراپى لىك
جيا بىكەنەو دە شوين قسە باش و بە سوودەكان بىكەون.

{^{۳۴} قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ، وَالْإِثْمَ
وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ
تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ} ئەى محمد! بەو موشرىكانەو
خەلكى تىرىش بلى: كە ئەوشتانەى خودا خەلالى كردوون
ئەوان بەبى ھۆو بەلگە حەراميان كردوون، پىيان بلى:
پەروردگارى من تەنھا ئەم پىنج شتانەى حەرام كردوون كە
بىنەماى ھەموو شتە حەرامەكانن، حەرامىيەكەيان
بەشيو مەكى بەردەوام و ھەمە كاتىيە لەسەر ھەموو مىللەت
پىويستە كە بزەنن: ئەمانە بەھىچ جۆرىك و لەھىچ شوپىنىكدا
خەلال نىن و نابن. ئەو شتە حەرامانەش ئەمانەن:

۱- ھاحىشە ج بە ئاشكرابى يان بە نەيتى. ھاحىشە: برىتيە
لە كردار و گوشتارىك كە لەخراپىدا تىيان پەراندبى واتە
تاوانى گەورەبىن وەكوو زىنا و دزى و ياخى بوون لە
فەرمانرەوى موسولمان.... ھتد.

۲- تاوانى بچووك (ائەم) برىتيە لەھەر شتىك بەتاوان حلىب
بكرىت نەگاتە پلەى تاوانى گەورە وەكوو تەماشاكردنى
نافرەتى نامەحرم بەجاوى خیانەتكارىيەو. ھەندىك پىيان
واپە (ائەم) بەمانا تاوانە بەگشتى ج تاوانى گەورە بىت ج
تاوانى بچوك بى ئەوكاتە عەطفى (عام)ە بۆ سەر (خاص).

۳- ستەمكارى و سنوور بەزىنى لەخراپە كارى و پىشپىل كردنى
مافى كەسانى تر، لە نايەتەكەدا سنوور بەزىنى پەيوست
كرد بە وشەى {بَغْيُ الْحَقِّ} دەو واتە: سنوور بەزىنيەكەى
بەناحەق بى ئەگەر لەبەر بەرژەومندى گشتى پوو بە
رمزەمەندى ناھەقى لىكرابوو ئەو بەسنوور بەزىنى حلىب
ناكرى و ناھەقى نىيە.

۴- شەرىك دانان بۆ خودا ئەمە گەورەترىن تاوانەو
لىخۆشبوونى نىيە ھاوئەلەدانان بۆ خودا ئەوئە: وپراى
بەرستنى خودا بىتىك يان كەسىكى تر بپەرستى، بەبى
بەلگەو نىشانەى راست و دروست، بەبى ئەوئە لەپىنگاى
نىگاوە بەلگەى خوداپەتەى ئەو شتەى پى گەشتى.

{^{۳۴} وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ} بۆ ھەموو گەل و نەتەومەكە، بۆ ھەموو
چىن و توپىزىك، بۆ ھەموو ھۆزو بىنەمالەو بەرمباب
ئادەمىزادىك، بەلكوو بۆ ھەموو شتىك لە بوونەموردا
ئەجەلىكى ديارىكرەو ھەيە، كاتىك ھەيە دىنە سەر شانۆى
ژيان و ماوئەى تەواو بوونى تەمەنى ھەريەكەك دەستنىشان
كراوە، كە ماوەكە تەواو بوو ساتىك دواناخرىت!

جا ئەم ماومە ج ماوئەى ژيان بى يان ماوئەى دەسەلاتدارى و
بەخت و ئىقبالى بى! يان ماوئەى ژىردەستەيى و چەوساندنەو
بى!

جا {فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ} ئەگەر كاتى ديارى كراو ھاتو ماوئەى
دەستنىشان كراو بۆيان كۆتاي ھات {لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً}
ساتەوختىك دوا ناخرىن، بگرە كەمترىن كات دواناخرىن
{وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ} ھەروەكوو چۆن پىش ناخرىن.

دەربارەى مەبەست بە ئەجەل دوو را ھەن:

۱- ئىبنو عەبباس و ھەسەنى بەصرى و موقتەيل دەلەين:
مەبەست ئەومەيە پەروردگار مۆلەتى ھەموو گەل و
نەتەومەيەكى سەرپىچىكەرو بەدرۆخەرەمەى
پىغەمبەرەكەيانى داو بۆ ماومەيەكى ديارى كراو كە نەھاتنە
سەر رىبازى راست و نىمانيان نەھىناو كاتى لەناوچوون و
رىشەكپش كردنيان ھات! ئىتر ئەو سزاو تۆلەيە دىو ھىچ
دواناگەوئ. وەكوو ئەو عەزابو لەناو بردنەى تووشى
نەتەومەى نووح و عادو ئەموودو فیرعەون و ئىخوانى لووطو
ھى تىرىش ھات.

۲- راي دووم ئەومەيە مەبەست بە ئەجەل تەمەنى ئادەمىزاد
بى، ھەركاتى ئەو تەمەنە تەواو بوو ئىتر پاشو پىشى تىدا
ناكرى!

{^{۳۵} يَا بَنِي آدَمَ إِنَّمَا يَأْتِيَكُمْ رَسُولٌ مِّنْكُمْ يَصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي}
ئەى نەوئەى ئادەمىزادا ئەگەر پىغەمبەرىك لە رەگەزى
خۆتان و نەتەومەى خۆتان ھاتە ناوتان و ھەوالى ئەو ئەركو
فەرمانانەى ئىمەيان پى راگەياندن، شەرىعەتو ياساى
ئىمەيان بۆ روون كردنەو، دەربارەى خوداپەرستى و
جۆرەكانى مامەلەو بازرگانى، ئەخلاق، رىو شوپىيان پى
گوتن، فەرمان و جەلەوگىرىيەكانى ئىمەيان پى راگەياندن ئەو
ئىو لەبەردەم دوو ھەلوپىستدان و لەيەكئ لەو دوو ھالەتەدا

دەمین، حالەتیکیان موزدەبەخس و ئەوی تریان ترسینەر. جا
{لَمَنْ أَتَى وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ} کەسێک لە خودا بترسێ و
 خۆ لەو کردارە بپارێزێ کە دەبنە هۆی سزای دۆزەخ و
 پەيوەندی خۆی بە خوداوە بەهێز کرد وازی لە خراپەکاری
 هێنا و ئە ماوەی ژيانیدا سەرگەرمی تاعەت کرد و
 خوداپەرستی بوو لەسەر ئەو حالە گیانی سپارد، ئەو هەج
 ترس و بیمیکی داهاووی نیو و دلتیایە لە ئاکامی خۆی و هەج
 ترسیکی لە سزای دۆزەخ نیو **{وَلَا هُمْ يَخْزَوْنَ}** هەر وەها
 پەرۆشی ژيانی دونیایان نیو، لە کردەوێ رابوردوویان
 بەشیمان نین.

{وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا} ئەوانەى نیشانە و
 نایاتی خودا وەرناگرن و بەدڵ بپروایان بپێ نیو و لوتبەرزی
 دەنوێنن و پابەندی نامۆزگاری و فەرمان و جلە و گیریەکانی
 قورئان نابن، بە ئەنقەست و سەرپەقی بانگەوازی پیغەمبەر
 (دروودی خۆی لەسەر بێ) رەت دەکەنەو **{أُولَئِكَ أَصْحَابُ
 النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ}** ئەوانە گرۆ و تاقمی دۆزەخن، جیگای
 نیشتمەنیان ناگری دۆزەخە و بۆ هەتا هەتایی تێیدا
 دەمیئەنەو و لێ دەرناچن!

{فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا} کێ لە ئەو کەسە
 ستمەکارترە، تاوانبارترە؟ واتە: کەس لەو کەسە ستمەکارتر
 نیو کە بەدەم خوداوە درۆ هەلبەستێ بەم جوۆرە شتێک
 بەواجب بزانی کە خودا واجبێ نەکردوو، شتێک حەرام بکا
 کە خودا بە حەرامی دانەناو! یان حوکمێک پال پەرورەدگار
 بدا کە ئەى ناردبێ! یان هاوێ و مندال و خیزان پال خودا
 بدا!

{أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ} یان ناردنە خوارووی نامە ناسمانییەکان
 بەدرۆ بزانی، پێی وابێ قورئان کەلامی خودا نیو لە خوداوە
 نەپێردراوێتە خواری، وەکوو ئەوێ کە کافرەکانی عەرەب
 نەیان دەسەلاند کە قورئان نیگای خودایە!

{أُولَئِكَ يَتْلُوهُمْ نُصِيُّهُمْ مِنَ الْكِتَابِ} ئەوانە هەموویان بەشی
 خۆیان لە رزق و روژی کە لە کتیبی مەزەندەگراوان (کتاب
 المقدرات) دا چەسپاوە بەردەکەوئ، ئەوێ بۆیان تەرخان گراو
 لە رزق و روژی و تەمەن و خووشی و ناخۆشی ژیان پێیان
 دەدرێ، ئەوانە وێپایی ستمەکاری و سێلەییان، وێپای ئەو

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ
 فِي النَّارِ كَمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ آخِثًا حَتَّى إِذَا آذَرَكُوا فِيهَا
 جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرِبُهُمْ وَلَا لَئِنْ رَمَيْنَا هَؤُلَاءِ أَضَلُّوْنَا فَتَاتِهِمْ
 عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٌ وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾
 وَقَالَتْ أُولَئِهِمْ الْأُخْرِبَةُ فَمَا كَانَتْ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ
 فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٣٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا
 بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفْلِحُ لَهُمْ أَوْثَابُ السَّمَاءِ وَلَا يُدْخِلُونَ
 الْجَنَّةَ حَتَّى يُلَاحِظَ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي
 الْمُجْرِمِينَ ﴿٤٠﴾ لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ
 وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْفَاطِلِينَ ﴿٤١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ
 الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٢﴾ وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ
 فَخَرَّجْنَاهُمْ مِنْ ظُلُمَاتِهِمْ إِلَى نُورٍ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا
 وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رَسُولُنَا بِالْحَقِّ
 وَتُودُوا أَنْ تُلَكُمُ الْجَنَّةَ أَوْ رُتُمُوها بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾

هەموو درۆ و بوختانەى بەدەم خوداوە هەلى دەبەستن
 بپەش ناکرێن لەو ناز و نەعمەتەى کە لە تۆمارگەى
 بوونەمەردا بۆیان دیاری گراو، هەتا تەمەنیان تەواو دەبێ و
 لە دنیا دەردەچن بەشی خۆیان دەدرێت و لێی بەهرەمەند
 دەبن! **{حَتَّى إِذَا جَاءَهُمْ رَسُولُنَا يُخَبِّرُهُمْ}** هەتا رەوانەگراوى
 نێمە کە فریشتەى گیانکێشانە دەچێ بۆ لایان و گیانیان
 دەکێشێ و تالای مردنیان پێ دەجێژن **{قَالُوا أَيْنَ مَا كُنْتُمْ
 تُدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ}** فریشتەى گیانکێشان بەمەبەستى
 سەرزەنشت کردن و ئی توورەبوونیان پێیان دەلێن: کوان
 ئەوانەى گرەبووتان بە هاوشانى خودا و لە ژيانى دونیاتاندا
 لە جیاتی خودا بەندایەتیتان بۆ دەکردن؟ داوى دەستەبەر
 کردنى سوود و دوورخستنهوێ سزاتان ئی دەکردن، هاناتان بۆ
 دەبردن و لێیان دەپارێنەو؟ دە بانگیان بکەن با لەم حالە
 ناخۆش و تالە رزگارتان بکەن! ئەم سزاو ئێش و نازارەتان ئی
 دوور بخەنەو! **{قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا}** وەلام دەدەنەو و دەلێن:

لیمان هوون بوون و شوینه کانیان نازانین، هیوامان پیان نیه،
نومیدی نهوهمیان لی ناکهین سوودیان بۆمان ههیی و زیانمان لی
دوور بخهنهوه!

{وَشْهَدُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَافِرِينَ} شایه تیاندا لهسه
خۆیان و دانیان پیدانا که نهوان به پارانهوه و هانابردن بۆ
نهو بت و صهنهوه و خودا درۆژنانه و به ندایهتی کردن بۆیان
کافرن و گومرا بوون.

{^{۳۸} قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ فِي
النَّارِ} رۆژی قیامت هریشته به فهرمانی پهرومردگار پیان
دهلی ده برۆنه پیری نهو گهل و گرۆهانهی وهکوو خۆتان،
وهکوو خۆتان بوون له ههلوئیس و رهوشتدا، نهوانه پيش
نیوه کافر بوون له جندۆکه و ئاده میزاد، رۆژگاریان پيش
رۆژگاری نیوه بوو، بیژمرکه یان مالیکی دۆزخه، یان
پهرومردگار نه نایهته ناماژهی نهوهی تیدایه که
پهرومردگار به یهک وهجه کافرهکان ناخاته دۆزخهوه،
بهلگوو کۆمهله کۆمهله و تاقم تاقم دمیانخاته ناو دۆزخهوه،
ههپانه ماوهیه که خراوته دۆزخهوه و سزا دهری ههپانه
هیشتا نه خراوته ناو ئاگردهوه بهرهو نهوی پهلکیشی
دهکن و لهه حالتهدا پیشکوتووایی پيش خوی دهبینی له
ناو دۆزخدا سزا دهرین!! {كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَّعْنَتْ أُخْتَهَا}
ههراکتی تاقم و کۆمهلهیک دهچنه ناو دۆزخهوه و دهبینی چی
بهسه هاتوو و بهسه ری دی؛ نهفرین له هاوهلانی خۆیان
دهکن چونکه بههوی شوینکوتونی نهوانهوه تووشی نهو
چارههشییه هاتوون و بهسونگی نهوان نهه ناگام و
سه رنجامانهی تووش هاتوون.

{حَتَّىٰ إِذَا دَارَکُوا فِيهَا جَمِيعًا} ههتا هه موویان خزیندرانه
دۆزخهوه و لهویدا پهکتریان گرتوهوه و کۆبوونهوه و پهکتریان
ناسیهوه {قَالَتْ أَخْرَاهُمُ الْأُولَاهُمْ} پاشهتایان که لهجوونه ناو
دۆزخ دواکهوتبوون یان پله و مهقامیان پایینه و بۆره پیاوو
کاسه لیس و خزمهتچی بوون به نهوانه دهلین که له
پیشیانوه چوونه ناو دۆزخهوه، یان که پیشهواو
کاربهدمست و دهراسه بوون و بههوی تاوانی گومرا بوونی
خۆیان و گومرا کردنی خه لکانی دیکهوه پیشتر خراونه
دۆزخهوه، دهلین: {رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَضَلُّوا فَاتَّهَمُوا عِدَابًا ضِعْفًا مِّنْ

التار} پهرومردگارا! نهو ملهورو فیلبازو زمان لووس و
لهخشته بهرانه بوون نیمه یان گومرا کردو سهریان لی
تیکداین و نهپانهیشت شوین پهیامی پیغه مبه رهگانت بکهوین و
بهخته وهری بهدهست بینین! نهوانه سه رگرده و پیشه و امان
بوون له ریبازی بیدینیدا، نیمه چاومان له نهوان کردوو و
کهوابی خودایه! سزای دووجه ندانه و دووقاتیان له ئاگر
بهسه ردا بده، تۆلهی گومراپی خۆیان و گومرا کردنی
نیمهشیان لی بستینه.

پهرومردگار وهلامی دانهوه {قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٍ} فهرمووی: بۆ
ههریهکی له نیوه و نهوان سزای دووچوندانه ههیه، نهوه مان
بریارداوه و نهجامان داوه، ههریه که سزای شیاوی خۆیمان
داوتهی، سزای گومراکردن و لهخشته بردن، یان سزای
شوینکوتن و لاسایی کردنهوه، چونکه ههریه که له
فهرمانهروا و کاربهدمست و شوینکوتوواییان گومرا و
گومراکهرن، {وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ} بهلام نیوه چۆنیهتی و
حهقیقهتی سزاگان نازان.

{^{۳۹} وَقَالَتْ أُولَاهُمْ لِأَخْرَاهُمْ} پیشهواو کۆمهله رۆ جووهکان بۆ
ناو ئاگر یان پیشهواو ملهورو گومراکهرهکان به
شوینکوتووایی خۆیان دهلین: {فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ}
نهگهر نیمه نیوه مان گومرا کردی، نهوه له مبارده نیوه ههچ
حهقیکتان بهسهر نیمهوه نیه تا داوی زیده سزا بۆ نیمه
بکهن، بیگومان نیوهش وهکوو نیمه گومرا بوون! بۆخۆتان
دانتان پیدانا، نیمه و نیوه لهوهدا که شیاوی نهوهین سزا
بدرین چوون یهکین، نیوهش وهکوو نیمه کافریوون و
خراپه کاریتان کردوو، نه نیوه شیاوی نهوهن سزاتان لهسه
سووک بکری، نه نیمهش شیاوی نهوهین سزیمان لهسه
دووجه ندانه بکری، جا کهوابی {فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ
تَكْسِبُونَ} بچیرن سزای دۆزخ بههوی نهو ههلوئیس و
کردهوانهتان که بووته هوی نهو سزایه، نهوه وهلامی
پیشهواو و فهرمانهروا و سهروکهکانه، یان فهرموودهی
پهرومردگار ناراسته ههردو تاقم و کۆمهلهکان دهکری!

{^{۴۰} إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ
السَّمَاءِ} نهو گرۆه و کهسانهی نیشانهی راستی تاو ته نهایی
نیمه و نایاتی هورشان و راستی پیغه مبه رایهتی و ههبوونی

{^{۴۲}وَالَّذِينَ آمَنُوا} نهوانی ئیمانیان هیئانوه، بریویان به تاک و تهنایی خوداو پیغمه مبرایه تی پیغمه مبرو زیندوبوونه ووی روژی قیامت هیئانوه {وَعَمَلُوا الصَّالِحَاتِ} کرده ووی چاکیان کردووه و دهکن، پایه ندی فه رمان و جله و گریه گانی په رومردگان و به گویره شیعه تی نه و رفطار دهکن، هر نهوانه دمسته و تاقمی به ههشتین و دهچنه ناوی و لیی دمرناچن و بو ههتا ههتایه تییدا دهمینه ووه و به نیعمه ته گانی به خته وهر دمن...

جا و نه بی گه یشتن به نه م به ههشته جوان و هه شنگه زور گران و له تاقمت به دمری، به لکو و هه مو و نادمیزادیك دهنوانی به دهمستی بیئی، هر که سی ئیمانی هه بی و په یرموی قورئان بکا پیی دهگا {لَا تَكْفُلُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعُهَا} ئیمه هرگیز هیچ که سیك زیاد له توانای خوئی نه رکی ناخهینه سهر، به ههشت و پیرای نه و هه مو و گه ورمی و خوئی و له زمرته تییدایه به کرده ووی ئاسان و له جوارچیوهی توانای نادمیزادا دهنوانی پیی بگهی، نه و کرده وانه دهمینه ووی چوونه ناو به ههشت کرداری ئاسان و له توانادان، نه و کردارانه زهمهت و له تاقمت به دمر نین، به لکو و هه مو و نادمیزادیك بیروبا ورمی ته وای هه بی دهنوانی نه انجامیان بدو و پییان ههستی {أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ} هر نهوانه گرؤهو تاقمی به ههشتین و بو ههتا ههتایه تییدا دهمینه ووه له زمرت و خوئی تییدا دهچیژن و زیانی به خته ورمی تییدا به سهر دهمینه، ئازار و مهینه تییدا نابین و ناخوئی روویان تی ناکا، دلخویش و تهر دماخ و له شساغ و به نه شاطن {^{۴۳}وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِّنْ غَلٍ ثَجْرِي مِّنْ خَشْيَتِهِمُ الْآلِهَارِ} بریك له نیعمه ته گانی په رومردگار به سهر به ههشتیاندان نه ویه که رژی و به خلی و هه سوودی له دلیاندان نا هیلی، دل و دمر و نیان سافو بی گهر د دهگا، لیلی و خه م و نارحه تی و تهنگ و چه له مهیان تووش نابی، شمر و ههرا و دزایه تی و کی شه و دوو به رکی و دوزمنایه تییان له نیواندا نامینی، چونکه په رومردگار هه سوودی و رق و کینه ی له دل دمرها ویشتون و، له هه مو و نه خوئی جهسته بی و دمر وونی و ساخله می کردوون و هه موویان به چاوی برایه تی و دلسوزی ته ماشایی په کتری دهکن، نهوان له حالیکدان جوگه و

روژی دواپی به درؤ دمه نه ووه دمرگای ئاسمانیان بو ناکریته ووه؛ واته: کرده ووی چاک و نزا و پارانه و دیان به رز ناکریته ووه بو ئاسمان و لییان و مرناگری، هه روه ها گیانه گانیان به رز ناکریته ووه به ههشت نابین. چی کرده ووی چاک بکه ن و بپارینه ووه بی هودمه.

{وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ} نهوانه ناچنه به ههشته ووه، نهوانه له رحمت و به زمی په رومردگار بی بهشن، چوونه ناو به ههشت بو نهوان مهاله و هه رگیز نایه ته چی؛ چونکه په رومردگار چوونه ناو به ههشتی بو نهوان به ستوته ووه به شتیکی مهاله ووه که ئاودیو بوونی ووشره له کونی دمرزییه ووه، دیاره ئاودیو بوونی وشر له کونی دمرزییه ووه شتیکی مهاله ووه به روا له نایه ته دی، که وابه و چوونه ناو به ههشت بو نه و کافران هه شتیکی مهاله و نایه ته دی!!

{وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ} وکو و نه و سزا گوشنده یه سامناکه، سزای هه مو و که سیکی تاوانبار دهمینه، هر که سیك دمرحق به خودا تاوان بکا و گهر دنکه چی فه رمان و نه هییه گانی نه بی، سته م له خودی خوئی کا و به رام بهر برا موسولمانه گانی سته مکار بی؛ به و شیوه سزای گوشنده ی دهمینه، هر که سیك تاوان و سته مکاری لی بوو بیته خو و پیشه ی هه می شه یی، ئیمه به ناگری دوزخ سزای دهمین و هه رگیز له و سزایه قوتاری نابی و چاوی به به ههشت ناکه ووی و بوئی ناکا، نه م نایه ته ئامازیه بو نه ووه که تاوان و سته م هوکاری سهره کین بو سزادان به ناگری دوزخ و هه رکه سیك تاوان بکا سزا دهری! بویه له کوتایی نایه ته که دا نه ووی دوو باره کرده ووه و هه رمووی: {^{۴۴}لَهُمْ مِّنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ} نه و تاوانبارانه فه رش و راخه ریان له ناگر بو تهرخان دهری، له لای سهریشیانه ووه به ناگر دادمه ویشری، مه به ست نه ویه که ناگری دوزخ له هه مو و لایه که ووه دهری داوان و له خوئی گرتوون!

{وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ} واته: هر به و شیوه یه ش ئیمه سزای سته مکاران دهمینه، چونکه هه مو و تاوانکاریك سته مکاره و سته م له خودی خوئی دهگا.

بووه، نه مه نه گهر پيش چوونه ناو بههشتیان بئ، نه گهر دواى چوونه ناو بههشت بئ نهوه ههر سلام كردنه و بهس! **{لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ}** هيشتا نه چوونه ناو بههشتهوه بهلام بهتهماى چوونه ناو بههشتن چونكه حيسابو ليكولينهوهيان به ناسانى له گهل كراوه، لههه مان كاتدا بر وايان به فراوانى رحمهتى خودا زوره. هسهه نى بهصرى كه هم نايهتهى خوينهوه وتي، سويند به خودا هم هيو او بهتهما بوونهى بويه خسته دليانهوه تا ريزيان لى بئو ديههوى تهكريميان بكا، خهلكى لهو روژدها له نيوان ترسو هيوادا دهزين.

{۴۷} **وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ}** نه عرافيهكان كه چاويان بهرهو لاي دوزهخييهكان ومرددگيردرئو نهو حالو ههزيهتهى نهوان دهينن چاويان لى ههلدنگوئ، دهست دهكهن به پارانهوهو لالانهوه له پهرومردگارو دهئين: پهرومردگار! هاوار! نه مانخهيه ريزى ستهمكارو كافرانوهو، خودايه! دهخيل هانات بو دينين مه مانخهيه پيرى نهوانهى ستهميان له خودى خويان كردوهو، گوپرايه لى فهريمانو جلهوگيرييهكانى تو نه بوون، بر وايان به يهكتاپهرستى و راستى پيغه مبهيرانو زيندوبوونهوه نه بووه.

{۴۸} **وَنَادَى أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رَجُلًا يَعْرِفُونَهُمْ بِسِمَاهُمْ}** نه مه بانگه وازييهكى تره نه عرافيهكان ناراستهى برئ لوتبهرزو ملهوپرهكانى دونيايان دهكهن كه له ناو ناگرى دوزهخدا سزيان دهرئو نهو ملهوپرانهى كه له دونيادا پشتيان بههيزو تواناى خويان دهبهست موسولمانهكانيان بههيج نه دهزانيو به چاوى سووكايهتى سهيرى موسولمانه ههزارو بئ نهواكانيان دهكرد، هم بانگكردنهى نه عرافيهكان بهمهستى سهركونه كردنو دلناخوش كردنى ملهوپره موشريكهكانو سهراى كو فرو ئيلحاده، كه به شيوهو روخسارو نيشانهى تايبهتتيان دميانسانهوه.

واته: برئ له نه عرافيهكان بانگى چهند كه سىكى موشريكو ملهوپره دهكهن كه له ناو دوزهخ سزا دهرين، نه عرافيهكان نهو ملهوپرانه دهناسنهوه به شيوهو روخسارى رهشو خهلوزاوىو تهپو توزاوىو چاوشينو شيوه شيواو! له خهلكانى تر

خودى خويان كردوهو بهوه كه ئيمانبيان نههيناوهو ملكهچى فهريمانو جلهوگيرييهكانى نه بوون.

{۴۹} **الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَنْهَوْنَهَا عِوَجًا}** ستهمكار نهوانهن ئادهميزاد له ريگهى خودا لادهدهنو خهلكى له ريگهى راستى دوور دهخه نهوه، دميانهوى نهو ريگايه خوارو خيچ بئ، پر له قورتو پيچ بئ بو نهوهى كهس پييدا نهرواو نهيكاته رييازى خوئ!

{وَهُم بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ} نهوانه وپراى نهو ههموو گومرايىو گومراكردنه بر وايان به روژى قيامهت نيه، بئ بر وايىو كافربوونيان به روژى قيامهت له ناخياندا رهگى داكوتاوه كه تاوانيك دهكهن ترسى توله لى ستاندنى روژى قيامهتيان نيه، كه ئينكارى روژى قيامهت دهكهن ترسى سه رزمشتو تانهى روژى قيامهتيان نيه!

{۴۹} **وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ}** له نيوان بههشتييهكانو دوزهخييهكان شوورهو له مبهريك ههيه، ناهيلى دوزهخييهكان بگه نه بههشت.

توپه لاکو سه رانسهرى هم شوورايه برىتييه له نه عراف، دهربارهى چوئيهتى نه عراف زور راى جياجيا ههن، راى بهسهندو راست نهويه: كه نه عراف نهو شوورهو په رديهيه كه له نيوان بههشتو دوزهخو دانىشتهوكانيان دايه، يان توپه لاکو لوتكهى نهو شوورميهيه كه كومه ئيكى ئادهميزاد لهسهرن، له وپوه چاويان له بههشتييهكانو دوزهخييهكانه وهكوو دههروموى: **{وَعَلَى الْأَعْرَافِ رَجُلٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِمَاهُمْ}** لهسهر نهو شوورايه بههشتو دوزهخ كومه ئيك ههن چاويان له بههشتو دوزهخه دانىشتوانى بههشت، دوزهخييهكان دهينن، به شيوهو روخسارو سهرو سيما بههشتىو دوزهخييهكان دهناسن، نيشانهكانيان دهناسن، نيشانهيك له نيشانهى بههشتييهكان رووناكىو درهوشانهوهو سپييهتى دهمو چاويانه، هى دوزهخييهكانيش تهلخىو رهشى دهمو چاويانه!

{وَنَادُوا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ} تاقمى سه ر نه عراف بانگى بههشتييهكان دهكهنو پتيان دهئين: سهلامى خوداتان لهسهر، هم سهلامكردنه يان برىتييه له دوعاو پارانهوه له خودا بويان، يان ههوال پيدانيان كه له ناخوشى رزگاريان

جیایان دههگه نه وه، **{قَالُوا مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تُسْتَكْبِرُونَ}** پئیان دهلین: مال و سامان کۆکردنه وه تان چ سوودیکی پئی گه یانندن یان کۆمه ل و کۆرو زۆری و دهسه لاتی ره واته دنیاتان چ قازانجیکی بۆتان نه بوو، ههروهه لووتبه رزیو و پشت هه لکردنتان له ئیمان هیئان به په یامی بیغه مبه ری ئیسلام هیچ سوودی بۆ ئیوه نه بوو! واته: کۆمه ل و زۆری و لووتبه رزیتان له ئیمان هیئان له سزای دۆرخ رزگاری نه کردن، به لکو و نه وه تا که وتوونه ناو نه و سزاو تهنگ و چه له مهیه وه که ناتوانن خۆتانن ل قوتار بکه ن! ههروهه لووتبه رزیو و به زلزانیتان به سهر موسولمانه هه ژارو بئی نه واکاندا چ سوودیکی پئی نه گه یانندن!

{۴۹} أَهْلَاءَ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ} نایا ئه مانه بوون ئه وانسه له دنیا دا سویندتان ده خواردو جهختان له سهر ده کرده وه ده تانگوت: ئه مانه هه رگیز خودا رهحمیان پئی ناکاسه رکه وتوو یان ناکا، چونکه هه ژارو بئی نه و او بئی که س و کارن! دهی خو بۆچوونه گانتان وا دمر نه چوون و نه وه تا نه و موسولمانه هه ژارو بئی نه وایانه له ناو خوشی و له زمره تی به هه شتدا راده بویرن و له به ر و بووم و میوه ی به هه شت دهخۆن و دهخۆنه وه، دل خوش و له شساغو به مر ازگه یشتوو ته ر دهماغ و دم به پیکه نین و شادمانن! ئیوه ی کافرو مله ورو لووتبه رزیو له ناو ناگری بئی ئامانی دۆزه خدا ده تلینه وه!

{ادْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ} برۆنه ناو به هه شته وه، له نیعمه ت و خوشیه کانی له زمرت و مر بگرن، هیچ ترسی داها توتان نه بئی، مه ترسن له وه به ولاره هیچ ئاستهنگ و ناخوشیه ک نایه ته ریگاتان، تووشی تهنگ و چه له مه نابن، ههروهه غه م و په ژاره بۆ رابردووتان ناخۆن، په رۆشی شتی به جیماوی دنیا تان نیه و هیچ شتیک نیه ژیا نی گامه رانی و رابواردنی به هه شتان ل تال بکا.

{۵۰} وَنَادَىٰ أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ} ئه مه مه شه ده دیکه له مه شاهیده ترسناکه کانی رۆزی قیامه ت که حال و چۆنیه تی دۆزه خیه کان دیاری دهکا، له م نایه ته دا په رومردگار هه وائی زه لیلی و چاره مره شی دۆزه خیه گانه مان پئی راده گه یه نی که چۆن

دۆزه خیه کان داوی ناو و خواردنه مه نی له به هه شتییه کان دهکه ن و نه وانیش گو ییان پئی ناده ن.

واته: دۆزه خیه کان داوا له به هه شتییه کان دهکه ن که بری له و نیعمه تانه ی پئیان دراوه له خواردن و خواردنه وه له به هه شتدا بنیرنه خوارئ بۆ دۆزه و فریایان بکه ن، لییان ده پارینه وه که هه رچۆنیک بئی بری له ناویان بۆ بریژنه خوارئ، هه ندی خۆراکیان بۆ بنیرنه خوارئ به لام وه لامیان نادریته وه. لییان ده پارینه وه هانا یان بۆ ده بن ده شرانن که وه لامیان نادریته وه، به لام له به ر سه ری شیان و تینوایه تی زۆرو برسیایه تی له نه ندازه به دمر ده شرانن که داواکه یان جی به جی ناکری ئه وان داواکه یان هه ر دهکه ن!

{قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهَا عَلَى الْكَافِرِينَ} دهلین: بیگومان په رومردگار خواردن و خواردنه وه ی به هه شتی له سهر کافران حه رام کردووه!

{۵۱} الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعَابًا} ئه و کافرا نه ی که بۆخۆیان هۆکاری سه ره کی بوون له وه ی که خواردن و خواردنه وه ی به هه شتیان ل قه ده مغه بکری، چونکه ئایینی خۆیان کردبووه گالته و گه پ، یان گالته و کاری پر و پوو چیان کردبووه ئایین، به ژیا نی دنیا و جوانی و زه رق و به رقی ژیا ن له خۆیان با یی بوو بوون، وازیان له کار و کرده وه ی به سوود هی نا بوو.

واته: ئه و کافرا نه گالته یان به ئایین دههات و به گرنگیان نه ده زانی، یان گالته و گالته جار ییان کردبوو به ئایین بۆخۆیان، هه می شه خه ریکی نه نجامدانی کاری پر و پوو ج بوون، کاریکیان نه کردووه که مش ت و مالی دل و ده روونیان بکا و سوو د به خش بئی، به لکو و کرده وه گانیان بریتی بوو له و کارانه ی که ئاده می زاد له کاری گرنگ بئی ناگا دهکا، یان کاره گانیان بئی مه به ست و نا کامی باشه، وه کوو کاری مندا لانه که هه ر بریتیه له خو خافلانن!

{وَعَرَّيْتُهُمُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا} له ژیا نی دنیا دا له خۆیان با یی بوو بوون، به جوانی و له زمره ت و خوشیه کانی گیرۆده بوو بوون! به ته مای ته مه نی در یژو خوشگوزم رانی و زۆر کردنی مال و سامان و و دهسته ئیانی پله و پایه، ناگیا ن له قیامه ت و ئیش بۆ کردنی نه بووه!

{فَالْيَوْمَ نَسَاهُمْ كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا} نه مړو مامه له یان له گهڼ ده که یان به شیوهی مامه له کردنی که سیک که شت له بیر خوی به ریته وه، واته: لیان ده که ریښ با له ناو دوزخ خدا بسوتین؛ هه ر لیان ناپرسینه وه، مامه له شتی له بیر چوو و میان له گهڼ ده که یان، نه گینا په رومردگار هیج شتیکی له بیر ناچی و هیج شتیکی نیه له زانیاری خودا ون یی.

{فَالْيَوْمَ نَسَاهُمْ} نه مړو مامه له شتی له بیر چوو و میان له گهڼ ده که یان دوعاو پارانه و میان لی و مرناگرین، به خیر و چاکه باسیان ناکه یان، له ناو ناگردا ده یان هیلی نه وه و لیان ده که ریښ {کَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا} و مکوو چوڼ نه وان له دونیادا هم روژ میان له بیر خو بردبووه هه رگیز و میر خویان نه ده ده یان یه وه و گرنگیان پی نه ده د، {وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ} هه ر و مکوو چوڼ ښکاری نایاتی خودایان ده کړدو، بر و یان به پیغه مبه ران نه ده کړدو به درو یان ده خسته نه وه به رده و ام دزی په یامه که یان ده وستان!

{وَلَقَدْ جِئَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ} بیگو مان په راویکمان بو نه و موشریک و بته پرستانه ی عه ر مپو خه لکانی تریش هی ناوه که نه حکام و ده که کانی روون و ناشکران و چه و اهه کاربی تی دا نیه، نایه ته کانیمان به و ته ی پر مانا و په ندانامیزو ناموژگاری و چیروک و دیروک و نه حکام و به لئین و هه ر شه، شی گردو ته وه، به زانیاری مه عریضه تیکی ته و او ده را گه یان دراون؛ بو نه وهی ناده میزاده کانی سه رده می پیغه مبه رو دو و اییش بیرو و او مری خویان راست بکه نه وه، دل و دموونی خویان پاک بکه نه وه.

{هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ} بو نه وهی بیته ره نوم او مایه ی رحمت بو نه وانه ی پروای پی ده که و ده یکه نه په یرو و پروگرامی خویان له ژیاندا و پابه ندی حوکه مه کانی د مین! خو ینه ری موسو لمانی هیژا! پروانه قورثان چوڼ بناغه ی نایینی روون گردو ته وه، هه ر شه ی توندی له بته پرستی و هاو ل دانان بو خودا کردو و، یاسا و نیظامی رسا و له باری بو مرو فایه تی دانا و، ناده میزادانی هه لثان بو بینا کړد و بی شکه و تن و شارس تانیه ت و گه شه کړدنی هه ردو و لایه نی ماددی و گیانی، نه ویش له ریگه ی تی فکرین و وردبونه وه و

وَلَقَدْ جِئْتَهُم بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ هُدًى وَرَحْمَةٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِنْ شُفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلْ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٥٣﴾ إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشَىٰ السَّمَاءَ أَكْثِلُ النَّهَارِ تَطْلُبُهُ حَبِثَاتُ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٤﴾ ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٥٥﴾ وَلَا تَقْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾ وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَّحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ حَتَّىٰ إِذَا أَقْلَّتْ سَحَابًا طَقَّ لَا سَفْنُهُ لِبَدِهِ فَوُتِنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٧﴾

هه لثانی ناده میزاد بو لیکو لینه وه و تو یزینه وه، له زور نایه تداره خنه ی له لاساییکه ره وه و شو ینکه و تنی کو یرانه گرتو و، مه دحی عه ل و عه قکاری کردو و.

{هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ} نه و کافرو خودانه ناسانه چاو مروانی نا که ن له م کتیبه جگه له سه رمنجامی نه وهی که له سه ر زوبانی پیغه مبه ران پیان را گه یان دراو له سزا و پاداش!

{يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا بِالْحَقِّ} نه و روژه ی هه و اهه کانی قورثان کو تاییان پی دی واده و به لئین و هه ر شه کانی دی نه جی، راستی نه و شتانه ی خه به ری پی دا و ده ناشکرا د مین، هه مو و شک و گومان ینک د مپو ته وه، نه وانه ی په یرو و نه و قورثانه یان نه کړدو و له دونیادا له بیر خویان بردبو و ده رو یان لی و مرگیرا بو و ده لئین: بیگو مان نه وهی پیغه مبه رانی په رومردگارمان پیان ده وتین هه مو و

راست بوو، نهوانه ی به حهق هاتبوون و په یامه که یان ههق و راست بوو، ناشکرا بوو نهوان له سهر حهق بوون و نیمه به نه قامی پشتمان لهو په یامه راسته کردو روومان لی و مرگړا، بویه بهم شیوه سزمان درایه وه! خه تاي خو مانه و خو مان به خو مان کرد!

{فَهَلْ لَنَا مِنْ شُفْعَاءٍ فَيُشْفَعُوا لَنَا} ئایا نیمه تکاکاریک، شه فاعه تخوازی دلسوزیکمان ههیه شه فاعه تمان بو بکاو لهم به دبه ختی و چارمېشیه رزگارمان ببی {أَوْ لَرْدُ فَنَعْمَلْ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلْ} یان دهکړی بگړدړینه وه بو دنیاو ژیان دمست پی بکهینه وه جا لهوئ هه لویستی خو ما بگورپن و کردهوی چاک بکهین و په پرهوی ئایین و ربازیک بکهین که خودا پی رازی ببی و شیواو چوونه ناو به هه شت ببی؟؟

{قَدْ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ} نهوانه خودی خو یان له کیس داوه به وه که خراونه ناو دوزخه وه و بو هه تاهه تایی تییدا ده مینه وه و لی قوتار نابن، نهو خودا دروژن و پهرستراونه یان که پیان وابوو لای خودا تکایان بو دهکمن هیچ رولیکیان نیه و ناتوان هیچیان بو بکهین و ناسه واریان دیار نیه، نه شه فاعه تیان بو دهکمن نه یارمه تییان دهمن، نه لهو سزایه ساته وه ختیکیش رزگاریان دهکمن!

{إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ} بیگو مان په رومردگاری ئیوه نهی ئاده میزادینه! که ناوی (الله) یه خودایه کی نهوتویه که ناسمانه کان و زمو له شهنش روژدا بهدی هیان، نه مجار کونترولی عهرشی کردو کاروباری بوونه وهری لیوه هه لده سوړپن، که وابوو پیو یستی سهرشانی ئیومیه که بهته نها هه نهو بهرستن، چونکه جگه له زاتی پاکي نهو هیچ خودایه کی تر نین شیواو بهرستن بن.

{يُعْطِي اللَّيْلَ التَّهَارَاطُ يَطْلُبُهُ حَيْثًا} په رومردگار به تاریکایی شهو رووناکي خوړ داده پوښی، واته: تاریکی ده که ویتنه شوینی رووناکي و به سهریا دهکشی و دایده پوښی، هه شوینی تاریکی شهوی که یشتبیت رووناکي خوړی لی نامین، به پیچه وانه شه وه هه شوینی رووناکي خوړی که یشتی تاریکی شهوی لی نامینی! هه ریه که یان به شوین نهوی

تریانه وه راوی دمنی و رهدوی که وتووه! به بست بواری نادا، نه مړی که زانستی تازه له باره ماددیه کاندا پی شکو تنی به دهست هیانوه زانست هیلکه یی زمو زیاتر چه سپاندو بووته شتیکی به لگه نهویست، نه راوان و شوین که وتنه خیرایه ی شهو روژ بو په کتری زیاتر روون دمیته وه، چونکه هه موو کاتی نیوه ی زمو رووناکه و نیوه که ی تری تاریکه، هه موو کاتی له نه نجامی هه لخوا نی زمو له ته وهری خویدا به دهوری خوژدا تاریکایی له شوینی که دپروا رووناکي دیتنه شوینی، له شوینی تریش رووناکایی دپروا تاریکایی دیتنه شوینی، نه گهر له خوړه لاتی ناومرست روژ ببی و دنیا رووناک ببی، نه وه له نه مریکای باشوورو یابان و دهور به ریان دنیا شه وه تاریکایی ههیه، زوربه ی زانایانی ئیسلام و دهکوو غه زالی و رازی و ئیبنو ته مییه و ئیبنو لقهیم (الجوزیه) ناماژمیان بو نه راستیه کردوه له نووسینه کاندا و دهکوو حقیقه تیکی زانستی چه سپاندو و یانه.

{وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالتَّجُومُ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ} خوړو مانگو نه ستیره و هه ساره و کاکه شانه زبه للاحه کانی بهدی هیان و هه موویان به گوپره ی و یست و ئیرادی نهو دین و دهچن، هه موویان ملکه چ و پابه ندی فهرمانی زاتی پاکي کردگارن، چونی بوئ و هه لده سوړپن، ملیونه ها ساله نهم گهردوونه له هاتو و چودایه، نهم قه باره گه وهره و زبه للاحه به بی و چان هه لده سوړپن، نه له کار دهکمون و نه به نرین و گازیان پیو یسته و نه لیان دمېرئ، نه بورغویان سلاک دهب و دموین، هه ریه که یان له ته وهری خو ی به خیراییه کی دیاری کراو تایبته هه لده سوړپن و هیچیان له هیچیان ناخشین و ریگه له په کتر ناگرن و پیکه وه دهم ناکه. {أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ} هو شیر ببنه وه! هه بو په رومردگار بهدی هیان و دروستکردن، کارگړی و هه لده سوړاندن هه به دهست نه وه، هه خودا خاوه نی بوونه وهره، هه نهو کارگړی و هه لده سوړپنه ره {تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ} خودای بوونه وهر پاک و بی گهرده، بهرزو بی وینه و هاتایه، هه نهو خودا و په رومردگار، هه رچی خیر و بیرو بوونه وهر ههیه، هه مووی له خودا و هیه، پیو یسته بهنده کانی سوپاسی خودا بکهین له سهر نهو هه موو نیعمته و خیر و خوشیه ی بو ئاده میزادانی دابین کردوه،

بهرزو دادپهرومیری و یاسای مه‌شۆرمته و هاریکاری...هتد -
کاریان کردوو.

{ **وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا** } وا له خوودا بپارینه‌وه ترسی سزاو
تۆله‌ی خوداتان هه‌بێ، به‌ته‌مای پاداش و به‌خششی نه‌براوێ
بن، بیگومان دوعاو پارانه‌وه‌ی شه‌ری مؤخی خوداپه‌رستن و
کاگله‌ی به‌ندایه‌تی گردنه‌ بۆ خودا، هه‌رکاتێ دوعاو پارانه‌وه
مه‌رج و پێداویستییه‌کانی هاتنه‌ حی گیرابوونی چاوهروان
کراوه، بۆیه‌ فه‌رمووی: { **إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ** }
رحمه‌ت و به‌خششی په‌رومردگار نزیك و به‌یدسته‌ بۆ
ئه‌وانه‌ی کرده‌وه‌کانیان به‌ رێك و پێکی ئه‌نجام دهن و شوین
فه‌رمان و نه‌هیه‌کانی خودا ده‌که‌ون..

{ **وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ** } په‌رومردگار
خودایه‌کی وه‌هایه‌ له‌پێش باران باریندا یا هه‌لده‌گا، ئه‌و بایه
ده‌نێرێ تابییته‌ مزگینی به‌هاتنی رحمه‌تی خۆی که‌ بارانه‌.
{ **حَتَّىٰ إِذَا أَقْلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا** } جا که‌ بایه‌که‌ هه‌وره
باراناوییه‌که‌ی هه‌لگرت { **سَفَّاهُ لَبَدٍ مِّمَّتْ** } ئه‌و هه‌وره
باراناوییه‌ به‌هۆی بایه‌که‌وه‌ راده‌قێنین بۆ ولاتیکی پێویستی
به‌ باران بێ، { **فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ** } به‌هۆی هه‌وره‌که‌وه‌ له‌وێ
بارانه‌که‌ ده‌بارین و زه‌وییه‌که‌ زیندوو ده‌که‌ینه‌وه‌.
{ **فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ** } به‌هۆی ئه‌و
بارانه‌وه‌ جوړه‌ها گزوگیا و به‌روبووم له‌زه‌وی ده‌روینین، که‌
هه‌ریه‌که‌یان ره‌نگ و قه‌بار و شیوه‌ روخسار و تام و بۆن و
به‌رامی تایبه‌تی خۆی هه‌یه‌ و هه‌یجان له‌ هه‌یجان ناچن، ئه‌مه
به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر به‌توانایی خودا رحمه‌ت و به‌خششی بی
پایانی.

{ **كَذَٰلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ** } وه‌کوو چۆن ئه‌و زه‌وییه‌ مردوو به‌و
بارانه‌ زیندوو ده‌که‌ینه‌وه‌ و هه‌موو سائێ سه‌ره‌له‌نوێ ئه‌و
هه‌موو گزوگیا و دار و دره‌خته‌ زیندوو ده‌که‌ینه‌وه‌، هه‌ر به‌و
جوړه‌ ناوا به‌ناسانی و بێ ماندوبوون ئاده‌میزاده‌ مردوو ده‌کان
له‌کاتی خۆیدا زیندوو ده‌که‌ینه‌وه‌ و گیانیان به‌به‌ردا
ده‌که‌ینه‌وه‌، ئه‌م لێکچواندن و ته‌شبهه‌مان بۆ نیوه‌ روون
کرده‌وه‌ { **لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ** } به‌لکوو ئیوه‌ به‌خۆتاندا بچنه‌وه‌ و
بیرێک له‌خۆتان بکه‌نه‌وه‌ و په‌ندنامه‌یز ببن و بپروا به‌ رۆژی
قیامه‌ت و زیندوبوونه‌وه‌ بکه‌ن و بزائن ئه‌و خودایه‌ی

جگه‌ له‌خودا که‌سی تر شایانی خودایه‌تی و په‌رومردگاریه‌تی
نیه‌، که‌سی تر خودایه‌تی پێ ناگرێ، که‌س رایه‌ی ناکه‌وێ
لاهی خودایه‌تی ئێ بدا.

ماومه‌وه‌ ئه‌وه‌ بگوترێ: که‌ نه‌مه‌رو ئیراده‌ لێک جیاوازن،
چونکه‌ په‌رومردگار جاری واهیه‌ ئه‌مه‌ ده‌کا به‌شتیک نایه‌وێ
ئه‌نجام بدرێ! ئه‌ی ئه‌وه‌ نیه‌ فه‌رمانی کرد ئیبراهیم که‌
کوچه‌که‌ی سه‌ره‌بێرێ! ئیراده‌ی سه‌ره‌په‌نه‌که‌شی نه‌کردبوو،
فه‌رمانی به‌ پیغه‌مه‌به‌ر کرد که‌ په‌نجا نوێژ بکا و هه‌ر ئیراده‌ی
پێنج نوێژی‌شی کردبوو، ئیراده‌ی شه‌هید بوونی حه‌مه‌زی
کردبوو نه‌هی له‌ کافره‌کانیش کردبوو که‌ بیکوژن.

{ **ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً** } په‌رومردگار به‌نده‌کانی شاره‌زا
ده‌کا بۆ ئه‌وه‌ی لێی بپارینه‌وه‌، چونکه‌ نزاو پارانه‌وه‌ له‌خودا
مایه‌ی خۆشه‌ختی دونیا و قیامه‌ته‌ و ده‌فه‌رموێ: ئه‌ی
به‌نده‌کان! دوعاو پارانه‌وه‌ ناراسته‌ی په‌رومردگارتان بکه‌ن،
به‌شیوه‌یه‌کی ملکه‌چی و به‌سۆزو په‌رۆشه‌وه‌ له‌ خودا
بپارینه‌وه‌، یا پارانه‌وه‌که‌تان وێرای ئه‌وه‌ی که‌ به‌زه‌لیلی و
ملکه‌چی ده‌بێ یا به‌ده‌نگی نزم و له‌سه‌رخۆ بێ، پارانه‌وه‌
مؤخی خوداپه‌رستییه‌، به‌تایبه‌تی له‌کاتی ته‌نگانه‌دا، یان به‌
زه‌لیلی و ملکه‌چی نزاو پارانه‌وه‌ ئه‌نجام بدهن و هاوار بکه‌نه‌
په‌رومردگارتان.

{ **إِنَّهُ لَا يَجِبُ الْمُتَعِدِينَ** } بیگومان په‌رومردگار ئه‌و که‌سانه‌ی
خۆشناوین که‌ له‌ دوعاکردن و پارانه‌وه‌ له‌خودا له‌ شتی
تیریش زینده‌رویی ده‌که‌ن، زینده‌رویی له‌ دوعادا ئه‌وه‌یه‌
که‌ به‌شیوه‌ی ملکه‌چی و زه‌لیلی و ده‌نگ نزمی ئه‌نجام نه‌درێ و
خۆشه‌ویستی خودای تێدا نه‌بێ، واته‌: دوعاو
پارانه‌وه‌ به‌شیوه‌ی (تضرع) و په‌نامه‌کی نه‌بوو، خودا وه‌لامی
ناداته‌وه‌ دوعاکه‌ گیرا نابێ.

{ **وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا** } ئه‌ی نه‌وه‌ی
ئاده‌میزاد! خراپه‌کاری و ناشووبگێری له‌سه‌ر زه‌وی به‌رپا
مه‌که‌ن، دوا ئه‌وه‌ی پیغه‌مه‌به‌ران و شوینکه‌وتووaniان
کاروباری سه‌ر زه‌وییان رێک خستوو، عاقله‌ندان و دلسۆزان
له‌بازه‌ی ماددی و مه‌عنه‌وییه‌وه‌ هۆکاری ژیانی به‌خته‌ومیری و
کامه‌رانیان ده‌سته‌به‌ر کردوو، له‌بوازی بئه‌ماکانی ژیاندا -
کشتوکال، پیشه‌سازی، بازرگانی، بلاوکردنه‌وه‌ی ئه‌خلاقی

له سه رها تاهو نيو دی له نه بووه ووه دروست کردووه، ده توانی پاش مردن سه رله نو دی دروستان بکاته ووه.

﴿۵۸﴾ وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرِجُ نَبَاَهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ {واته: زهوی پاک و خاوین و گونجاو بو کشتوکال به فهرمان و ویستی خودا گزوگیاو رووه و کشتوکال به باشی و به ریک و پیکی دهری و شین ده بی و زوو پی ده گاو دیته به رهم، **﴿وَالَّذِي خَبَتْ لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكْدا﴾** نهو زهوییه گلو خو له که ی پیس بی و نه گونجاو بی بو کشتوکال، بارانی شی لی بباری گزوگیا ی شین ناب، نه گهر لی شی شین بی به که مو کوپی و به ناخوشی: بی به رهم و بی خیر و بیر!

﴿كَذَلِكَ نَصْرَفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ﴾ {واته: وه کوو نهو روونکردنه ووه گوړانکارییه ی که له بوونه و مرده نه نجامی دهمین، ناواش نایه ته کان دووباره ده که ی نه وه نهو نایه تانه ی که ده سه لاته و توانای نیمه دیاری ده که نه و به لگن له سه ر هه بوونی توانای ره او بی سنوورمان، نه م نایه تانه دووباره ده که ی نه وه بو نه وانه ی سوپاسگوزاری نیعمه ته گانی نیمه نه و نیعمه ته گانی نیمه که پیمان به خشیون له شوینی خو یاندا به کاریان دینن، بویه نه وانه شی او ی نه و نه نیمه زیاتر نیعمه ته گانمانیان بو زیاد بکه ی نه و پاداشی باشیان بده دینه وه.

﴿۵۹﴾ لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ {نه ی دانیشتوانی مه که که! نه ی هه موو ناده میزاد! سویند بی: نیمه (نوح) مان بو سه ر که له که ی ره وانه کرد، بو نه وه ی گهل و هوزه که ی له سزای خودا بترسینی به ته مای به هه شتو به خشی پهر و مردگاریان بکا، بو نه وه ی بانگه وازیان ناراسته بکا واز له بته پرستی بهینن، خودای تا کو ته نیاو بی هاوتا بپهرستن، یه کتا پهرستی ره چاو بکه نه، جگه له پهر و مردگار که سی تر به خودا نه زانن و به ندایه تی زاتی پاک ی نه و بکه نه و به س.

نه ویش په یامی خو ی راگه یاندا **﴿فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾** پی گو تن: نه ی گهل و هوزه که! خودا بپهرستن واز له پهرستن نه و بتانه بهینن! به ندایه تی و خودا پهرستی هه ر بو خودا بکه نه، هه موو عیباده تی کتان بو زاتی پاک ی نه و نه نجام بدن، چونکه جگه له خودای پهر و مردگار و کردگار و زانا و دانا، نیوه خودای تر تان نین، که سی تر شی او ی پهرستن و به ندایه تی بو کردن نیه، نزاو

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرِجُ نَبَاَهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَالَّذِي خَبَتْ لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكْدا كَذَلِكَ نَصْرَفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ﴿۵۸﴾ لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ فَقَالَ يَتَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿۵۹﴾ قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿۶۰﴾ يَتَقَوْمِ لَيْسَ فِي ضَلَالَةٍ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۶۱﴾ أُنَبِّئُكُمْ رَسُولَتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿۶۲﴾ أَوْ عَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿۶۳﴾ فَاعْبُدْهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْعَالَمِ وَأَعْرِضْنَا الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ ﴿۶۴﴾ وَإِلَى عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَتَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿۶۵﴾ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنُظُنُّكَ مِنَ الْكَذِبِينَ ﴿۶۶﴾ قَالَ يَتَقَوْمِ لَيْسَ فِي سَفَاهَةٍ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۶۷﴾

پارانه وه، داوای خیر و خوشی هه ر ناراسته ی خودا ده کری، هه ر پهر و مردگار به دی هی نه رو هه ل سو پر نه ره، ملک و ده سه لاتی بوونه و مر به ده ست خو یه تی چونی بوی ناوا هه لیده سو پر نی و وه گهر ی ده خا، هه ر نه و خودای حه ق و خاوه نه ده سه لاته و توانایه به سه ر بوونه و مرده، هه ر نه و شی او ی پهرستن و به پیرو ز زانین و ری ز لی گر تنه.

﴿إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ {من دترسم توو شی سزای سه ختی رو زی قیامه ت بین، نه گهر نیوه له سه ر بته پرستی خو تان به رده و ام بن رو زی قیامه ت که ده چنه به ر قاپی خودا سزای سه ختتان بدا و تو له ی نه م سه ر پیچی کردنه تان لی بستینی.

﴿۶۰﴾ قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ {پی او ما قول و قسه رو یشتوو سه رو ک و کار به ده سه ته گانی که له که ی به حه زره تی (نوح) یان گوت: نیمه تو به گومړ او سه ر لی تی کچوو دهمانین، پیمان سهیره تو نه ومنده گومړ او سه ر لی شی او بی

{ تَرْحَمُونَ } بۆ ئەوئى شىاوى رەحمەتى خودا بنو بەزمى پېتاندا بېتەو، ئەو رەحمەتەى بۆ تەقواکاران و خوداپەرستانى داناو ئیوئەش بگرتەو.

{ فَكُتِبُوا } بەدرۆیان خستەو و روویان ئى وەرگىرا، كەمىكىان نەبى برۆیان پى نەکرد.

{ فَأَنجَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلْكَ } نووحو ئەوانەى برۆیان پى كەربوو لە كەشتیەكەدا رزگارمان كردن، **{ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا }** ئەوانەى ئایاتى ئیمەیان بە درۆ خستەو و ئینکاری تۆفانیان كرد، بە تۆفان خنکاندمان، چونكە كافر بوون و درۆیان بە گومراپى و هاوئندانان بۆ خودا **{ إِنْهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ }** بیگومان ئەوانە گەل و نەتەوئەیهكى حەق نەبین بوون؛ لە ئاستى بینینی حەقدا کویر بوون، بەچاوى دلیان حەق و راستیان نەبینى و شارەزای نەبوون.

{ وَإِلَى عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا } واتە: هوودمان بۆ سەر ھۆزى عاد كە لەرەگەزدا یەكێك بوو لەو ھۆزە - نەك براى ئایینیان بوو - واتە: لە رەگەزى خۆیان بوو لە رەگەزى فریشتە نەبوو، بۆئەوئى لە ئاخوتنى تیبگەن و ھەئسو كەوتى کاریان تى بكا، ئەخلاق و رەشتى جوانى بپیتە پالپۆئەنەر بۆ ئیمان ھینانى ئەوان پى.

حەزەرتى ھوود كە رەوانەكرا بۆ سەریان و دەستى بە بانگەوازیی كرد **{ قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ }** وتى: ئەى گەل و ھۆزەكەم! تەنھا خودا بپەرستن، ھەر پەرورەدگار بەشیاوى بەندایەتى بۆ كردن بزائن، ھىج شتىكى تر مەكەن بە خودا بە ھاوشانى پەرورەدگار، جگە لەخودای تاكو تەنیاو بى وینە ئیوئە خودای تەرتان نیه، لەخۆراپى ئەو بتو صەنەمانە بەخودا مەزائن **{ أَفَلَا تَتَّقُونَ }** ئەرى ئیوئە بۆ لەخودا ناترسىن؟ بۆ بەندایەتى و ملكەجى بۆ ئەو ناكەن؟ بۆ واز لە پەرستنى ئەو بتو صەنەمانە ناھینن؟ بۆ خۆتان لە سزای دۆزەخ ناپارێزن؟

{ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ } پیاو ماقول و سەرۆك و ھەسە رۆیشتووەكانیان ئەوانەى ئیمانیان پى نەھینا لە گەلەكەى وتیان: **{ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي سَفَاهَةٍ }** بەراستى ئیمە تۆ بە

بە ئیمە بلێى واز لە بتپەرستى ئەو بتانە بەینن! تۆ چۆن بەخۆت رادەپەرمووى ئەو داوايەمان ئى بكەى؟

{ قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ } حەزەرتى نوح فەرمووى: ئەى گەل و نەتەوئەكەم! من گومراو سەرئى شىواو نيم، من كە فەرمانتان پى دەكەم بەیەكتاپەرستى وازھینان لە بتپەرستى و بە سەرئى شىواو حلیب ناكریم، بەلكوو من رەوانە كراوى پەرورەدگارم و پیغەمبەرى فەرمان پیکراوم كە ئامۆزگارى ئیوئە بكەم، رێگای راستو سەرفرازیتان نیشان بدەم، بتانخەمە سەر رێبازیك بەختەومرى دنیاو قیامەتى ئیوئە تیدا بى، لە فەوتان و چارە ڕەشى ھەمیشەى بتانپارێزم.

{ أَتَأْتِكُمْ رِسَالَاتٍ مِّنِّي } بەیامى پەرورەدگارى خۆم و خۆتان پى رادەگەيەنم، ئەوئى پیم گوتراو بەیگەيەنم بە ئیوئە، بۆیە رەوانە كراوم یەكتاپەرستى و خوداناسیتان فیربەكەم، برۆا بە رۆزى قیامەت و راستى پیغەمبەرایەتى و ھەبوونی فریشتە و بەھەشت و جەھەننەم بكەن.

{ وَأَنصَحْ لَكُمْ } ئامۆزگارییەكى دلسۆزانە و خالصتان دەكەم، ئامۆزگارییەكى بى فیل و دوور لە بەرژمەندى تاییەتى خۆتان دەكەم، دمتانترسینم لە سزاو تۆئەى خودا، **{ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ }** شتىك دمتانم زانست و زانیارییەكم لەخوداوە بۆ ھاتووە دمربارەى ئاكام و سەرنجامى ئەم بوونەومرە ئیوئە ھىجى ئى نازان.

من دمتانم سەرنجامى گوڤرو بیدینی چۆن دەبى، ئامۆزگارییەكانم بۆ ئیوئە لە زانست و سەرچاویەكى یەقینەو و سەرچاوى بەستوو و ئیوئە بى ئاگان و ھىجى ئى نازان!

{ أَوْعَجِبْتُمْ أَن جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِّنكُمْ لِنَذِيرِكُمْ } ئەرى ئیوئە من بە درۆدەخەنەو و برۆام پى ناكەن و بەلاتانەو و سەيرو عەجایبە كە لە خوداوە پیغەمبەرتان بۆسەر نیردراو و پەيامى بۆ ھیناون؛ پیتان سەیرە پەيامى یادخەرمەوتان لەسەر زوبانى مۆیەكى لەخۆتان بۆ ناردوون؟ بۆ ئەوئى بتانترسین ئى لە ئاكام و سەرنجامى سەركیشى و گوڤرو بیدینی **{ وَلِتَقْوُوا }** بۆ ئەوئى ئامادەباشیتان تیدا بخوئینى بۆ تەقواکاری و پابەندبوون بە جىبەجى كردنى فەرمان و جەلەوگرییەكانى **{ وَلَعَلَّكُمْ }**

گیل و نهقام دزمانین که واز له نایینی خۆت دههینی و نایینیکی تر و مردمگری!

{وَأَنَّا لَنُنَكِّلُ مَنَ الْكَافِرِينَ} نێمه پیمان وایه تۆ لهم ناخاوتن و بانگهوازییهتدا، له ئیدیعی ئهوهدا که دهلێ من پیغه مبهرم و لهخوداوه بۆ سهر ئیوه نێردراوم یهکیکی لهو درۆژنانه ی که بهدرۆ لافی پیغه مبهرایهتی ئی دمه، درۆ بهدهم خوداوه ههله بهستن.

{^{۶۷} قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ} نهمیش و مگوو چه زهرتی نووح پاکانه ی بۆ خۆی کردو وتی: ئه ی گهل و هۆزه که! من هیچ دیاردمیهکی گیلی و نهقامیم پیوه نیه، هه رگیز گو مپراو ئه حمه ق نیم و سهر ئی شیواو نه بووم، {وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ} به لگوو من پیغه مبهرم و له لایه ن پهرو مردگاری بوونه و مهروه رهوانه کراوم، خودا منی بۆ سهر ئیوه ناردوو به ئه وه ی ئه رکه گانی سه ر شانتان به رامبه ر پهرو مردگار بۆتان روون بکه مه وه، په یامی پهرو مردگارتان پی رابگه یه نه و ریباری ژیا نی به خته مه ری هه ردو دونه یاتان نیشان بده!

کاری سه ره کی {^{۶۸} أَبْلَغْكُمْ رَسُولَاتِ رَبِّي} په یام و نامۆزگاریه گانی خوداتان پی راده گه یه تم، نایینی په سه ندو خودا ویستان هێرده که م {وَأَنَّا لَكُمْ ناصِحٌ أَمِينٌ} من له راگه یاندنی په یامی پهرو مردگارو نامۆزگاری کردم دا بۆ ئیوه نامۆزگاریکه ریکی دلسۆزم و هه رتو فیلتان ئی نا که م، درۆ هه لبه ست و خیا نه تکار نیم!

{^{۶۹} أَوْعَجِبْتُمْ أَن جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِّنكُمْ لِنُنذِرَكُمْ} ئه وه پی تان عه جایه به که له خودای خۆتان ه وه په یامتان بۆ نێردراوه به وه ی پیاو یێ که له هۆزی خۆتان بوئه وه ی بتانه رسی نی له سزای سه ختی خودا!

پیویسته ئیوه سه یری واقعی حالی خۆتان بکه ن {وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِن بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ} بیر ی به خشش و نیعه ته ی خودا بکه نه وه که ئیوه ی کردوو به جینی شینی گهل نووح ئه وان له م زیدو نیشته مانه ی ئیوه دا ده ژیا ن به وه ی بته په رستی و یاخی بووونیان له خودا گو ئی نه دان به نامۆزگاری چه زهرتی نووح و په یامه که ی، پهرو مردگار به توفان له ناوی بردن و فهوتاندنی، ئیوه ی له شوینی ئه وان هی ناو ته و جوو دو

کردوونی به میراتگری ئه وان، و پرا ی ئه وه {وَرَزَّادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بِسُطَّةٍ} هیزو توانای زۆری پی به خشیون، جه سه ته و نه ندای ری ک و پی ک و به شان و شه و که ته و که له گه ته و چوار شانه و تیک سه رپرا و دروستی کردوون، {فَاذْكُرُوا آلاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ} یاد ی نیعه ته جه ورا و جه ره گانی خودا بکه نه وه، شو کرو سوپاسی پهرو مردگار بکه ن له سه ر نیعه ته گانی به نیخلا سه وه خودا په رستی بکه ن، خودا به یه ک بناسن و یه کتا په رست بن و واز له بته په رستی و شه ری ک دانان بۆ خودا به ی نی ن، بۆ ته وه ی به مر از بگه ن و سه ره فرا ز بن و به هه شتی رازاو متان به نیسب پی، ژیا نی خو شی و کامه رانی تی دا به سه ر بهرن!

{^{۷۰} قَالُوا أَجئتنا لِنُعْبِدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا} به ئوسلووی بیکی لافرتی پی کرد نه وه و تیا ن: ئه وه تۆ بۆ ئه وه ها تووی ته نیا خودا به په رستی و واز له په رستی ئه و شتانه به ی نی ن که باوک و با پیر مان ده یان په رستن؟؟ دا وای ئه وه مان ئی ده که ی نێمه واز له خودا گانی باوک و با پیر انمان به ی نی ن و ته نیا یه ک خودا به په رستن!

{^{۷۱} فَأَنَّا بَمَا تَعْبُدُونَ إِن كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ} ده بی منه ت به! ئه وه ی هه ره شه مان پی ئی ده که ی بۆ مان بی نه، ئه گه ر راست ده که ی نێمه بر ومان به په یامه که ت نه که ی ن عه زابمان بۆ ده ی نی ده لێ ن: بۆ مان بی نه!

{^{۷۲} قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِّن رَّبِّكُمْ رَجْسٌ وَغَضَبٌ} چه زهرتی هوود فه رمووی، دلنیا بن که سزا و نارمه زمانه ندی خودا و دوور له رحمه ته و به زمی پهرو مردگارتان که وته سه ر! ئه و عه زابه ی ئیوه پی ترساندو ئیوه ش په له تانه بی ته سه رتان، دی ته سه رتان.

عه زابه که بریتی بوو له ره شه بایه کی توندی به گه رمه گرمی سامناکی ریشه کیش که ر! ئه و زه لامه به هیزو چوار شانه و زه به للاحانه ی لال و پا ل خستن، شیوه ی ئه و زه لامه لال و پا ل که وتووانه ده تگوت: گو ته ره دار خو رمای هه لکه نه درا ون تار و مار کرا و!

{^{۷۳} أَتَجَادَلُونِي فِي أَسْمَاءٍ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ} ئایا ئیوه جه و کیشم له گهل ده که ن ده رباره ی ئه م بت و سه نه مانه ی ئیوه و باوک و با پیر انتان ناوتان نا و ن خودا و به خودایان

دەزان، که لەراستیدا هیچیان پێ ناکرێ، نە زیان دەگەیەنن و نە سوودیان هەیە، بەلگوو تەنها چەند ناوو نیشانیکی ئێوەو بابو و پاپیرانتان بەسەر ئەو دارو بەردە پرۆبوو چانەتاندا داوە {مَا تَزَلُ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ} دەربارەى خودایەتى ئەو بتو سەنەمانە پەرورەدگار هیچ بەلگەو دەلیلیکی نەناردۆتە خواری پالێشتی بۆچوونی بێ بناغەتان بکا، هەرگیز خودا رازی نابێ و نەبوووە که ئەو دارو بەردە بەخودا دانراوانەتان ببێ ناونەد لەنیوان ئێوەو پەرورەدگارا، هەرودەها رازی نێو نابێ کەئێوە ئەو دارو بەردە بێ گیانانە بەخودا بزانن و بیانپەرستن.

{فَانظُرُوا إِلَيَّ مَعَكُمْ مِنَ الْمُنتَظِرِينَ} ئێوە چاومروانی هاتنی عەزابەکە بن که بۆ خۆتان پەلەى هاتنی دەکەن و دەلێن، دە بۆمان بێنە، منیش لەگەڵتان چاومروانی دەکەم ئەمەن دانیام لە هاتنی و ئێوە گومانتان دەربارەى هەیە.

بەئێ عەزابەکە لەکاتی خۆیدا هاتە سەریان و {فَأَنجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا} هۆودو ئەوانەى ئێمانیان پێ هێناو بو بە رحەمەت و بەزمی خۆمان رزگارمان کردن و عەزابەکە نەگرتنەو. {وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بآيَاتِنَا، وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ} ئاسەواری ئەوانەى ئایەتى ئێمەیان بەدرۆخستەو برپەووە لەناومان بردن و لەبیخمان دەرھێنان و تاقمان ئی برین!

{وَالِى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا} بێگومان بۆ سەر هۆزى ئەموود (صالح)ى هاوزمان و هاوچینس و هاووعەشیرەتمان بۆ ناردن بە پیغەمبەرى چوو ناویان و بە فەرمانى ئێمە بانگەوازی دەست پى کرد، {قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ} وتی: ئەى گەلەگەم! خوداپەرستى بکەن، بەتەنیا ئەو بپەرستن و کەس مەکەن بەهاوێ.

{هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ} واتە: بەلگەیهکی حاشا هەژنەگرد لەسەر راستی پیغەمبەرایەتى من! کە دەفەر موێ ئەمە حوشتری خودایە، واتە: حوشترەکه پال خودا دراود، ئەو بۆ ریزو قەدر زانین و گرنگی پێدانە، چونکە ئەو حوشترە بەشیوەیهکی موعجیزە ئاسا وەدى هاتوو، بەبێ باوک و دایک لە بەردیكى رەق پەیدا بوو.

أَتُفْسِحُكُمْ رَسُولَتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ ﴿٦٨﴾ أَوْ عَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ فَسَبَّحْتُمْ لَسْبَاحَكُمْ وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَضْطَةً فَأَذْكُرُوا ءَالَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٦٩﴾ قَالُوا أَجِئْنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأَيْنَا يِمَّا نَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِينَ ﴿٧٠﴾ قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ وَعَصَبٌ أَتَجِدَلُونَنِي فِي أَسْمَاءِ سَمَيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَءَابَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ فَانظُرُوا إِلَيَّ مَعَكُمْ مِنَ الْمُنتَظِرِينَ ﴿٧١﴾ فَأَنجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٧٢﴾ وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَنْقُورُ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ ءَايَةٌ فَادْرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا سُبُوءً فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ إِلَهٍ ﴿٧٣﴾

{فَادْرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا سُبُوءً فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ إِلَهٍ} واتە: حوشتر حوشتری خودایە، زەوى زەوى خودایە، لێ بگەرێن با بۆخۆى لە زەوى خودا چى دەخوا با بیخوا، ئێوە بۆتان نێە دەستی بەر دەستی بهینن و شتى ئی قەدەغە بکەن! بەهیچ جوړیک دەستی بۆ درێژ مەکەن و خراپە لەگەل خۆى و خوێراکی مەکەن! وازی ئی بهینن چى دەخوا و دەخواوە با بیخوا و بیخواوە.

{وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبُرْءَاكُمْ فِي الْأَرْضِ تَتَخَذُونَ مِنْ سَهْلِهَا قُصُورًا وَتَتَحَنُّونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا} یادی نازو نیعمەتەکانی خودا بکەنەو کە پێی بەخشوون، سەیری چاکە و بەرەحمی خودا بکەن بەسەر تانەو، ئەوەتا کردوونی بە جێنشین و میراتگری قەومى عادو لە ژیارو شارستانیەت و ئاوەدانى و هیزو توانادا. زەوى و لاتى ئەوانى بە ئێوە بەخشووە، ئێوەى لە شوێنى ئەوان نیشتهجێ کردوو، لە دەشتایى و پێتەختیدا بالەخانەى بەرزو رازاو دەروست

دهکهن، سوود له گل و دارو بهردی دهبینن بؤ دروست کردنی خانوو باله خانه کانتان، له کیوه کان بهرد دهاشن شوراو قه لای قایم و هوئی پی دهکهن، له زستاندا تییدا دهحه وینه وه.

{ فَادْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ وَلَا تَعْبُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ } واته، ئەم هه موو نیعمه تانهی خودا یاد بکه نه وه، سوپاس و ستایشی زاتی پاکی خودا بکه، عیبادت هه بؤ نه و بکه به تاكو ته نهایی بناسن، له بهرام بهر نیعمه ته کانی خودادا هه لئو که وتی ناجوامیرانه مه نویزن، ئازاوه و ئاشووب له زه ویدا به رپا مه که، شتیک مه که خودا له حوتان برهنجین و خودا پیی رازی نه بی!

{ ٧٥ } قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ { بياوما قوول و سه روک و دمست رویشتووه کانیان نه وانهی خویمان به زلزلانی و له ناو قه و مه کهیدا لووت به رزیان نواندو روویان له بانگه وازی چه زهرتی صالح و هرگیز و ویرای ئیمان نه هینیانی خویمان وتیان: { لِلَّذِينَ اسْتَغْفَرُوا لِمَنْ آمَنَ مِنْهُمْ } به وانهی بۆره پیاوو مسکین و هه ژارو نه دارا بوون - که به روا له تهم تویره ی کۆمه ل له هه موو چه رخ و رۆزگار یکدا زوو به پیر بانگه وازی پیغه مبه رانه وه هاتوون و موسولمان بوون - که ئیمانیان به چه زهرتی صالح هینابوو { اتعلمون ان صالحا مرسل من ربه ؟ } نه وه ئیوه بیتان وایه صالح پیغه مبه ره وه له خوداوه نیردراوه؟

هه ئیه ته ئەم پرسیاره مه به ستیان گاته پی کردن و لافرتی پی کردن بوو، بۆره پیاو مسکینه کان که ئیمانیان هینابوو { قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِل بِهِ مُؤْمِنُونَ } وه لامی مله ورو خاوه ده سه لاته کافره کانیان دایه وه؛ وتیان: ئیمه بروامان وایه و دلتیاین که چه زهرتی صالح له خوداوه نیردراوه، هیچ شک و گومانمان له پیغه مبه رایه تی نه ودا نیه، ئیمه ئیمانمان به و به یامه هیناوه که چه زهرتی صالح هیناویه تی؛

{ ٧٦ } قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي آمَنْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ { نه وانهی کافرو لووت به رز بوون وتیان: ده سا ئیمه هه رگیز برپا به و که سه و به و به یامه ناکهین که ئیوه ئیمانتان پی هیناوه، ئیمه کافرو بی برواین به پیغه مبه رایه تی صالح و هه رگیز برپا پی ناکهین.

وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ تَتَخَذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَجْعَلُونَ الْجِبَالَ يُوقِفًا فَادْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ وَلَا تَعْبُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٧٦﴾ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتَغْفَرُوا لِمَنْ آمَنَ مِنْهُمْ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ صَالِحًا مُرْسَلٌ مِنْ رَبِّهِ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٧٧﴾ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي آمَنْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٧٨﴾ فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يُصْلِحُ أَقْنَابًا بَعْدَنَا إِنْ كُنْتُمْ آلَ مُرْسَلِينَ ﴿٧٩﴾ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَنِينَ ﴿٨٠﴾ فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَاقَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّصِيحَ ﴿٨١﴾ وَلَوْ طَإِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفِتْنَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَمَلٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٨٢﴾ إِنَّكُمْ لَأَتَأْتُونَ الرَّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ الْإِنْسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿٨٣﴾

{ ٧٧ } فَعَقَرُوا النَّاقَةَ { نه و حوشتره ی که خودا به موعجیزه له به ردیکی رهق بؤ راستی پیغه مبه رایه تی صالح به شیوه یه کی ناناسایی دروستی کردبوو سه ریان بری، هیچ گوئیان به نامۆزگاری چه زهرتی صالح نه دا که پیی گوتن: ئەم حوشتره موعجیزه ی خودایه، وازی ئی بهین و دمست دریزی مه که نه سه ر { وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ } پشتیان له فه رمانی خودا هه لکرد، که له سه ر زمانی صالح پییان راگه یاندرابوو دهر باره ی حوشتره که، یان پشتیان له نایینی خودا هه لکرد و یاخی بوون؛ به مه ندهش وازیان نه هینا، به لکوو به ته چه دداوه { وَقَالُوا يَا صَالِحُ إِنَّا بِمَا نَعْبُدُنَا إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الْمُرْسَلِينَ } وتیان: ئەی صالح! دلتیابه ئیمه برپا پی ناکهین و نایه یه سه ر ریبازی تو، بی منه ت به! نه و عه زابه ی تو هه ره شه مان پی ئی ده که ی بۆمان بی نه، نه گهر راست ده که ی تو له پییری پیغه مبه رانی و نه گهر ئیمه ئیمانت پی نه هینیان عه زایمان بؤ دئو خودا تو له مان ئی ده ستیئن! ده خیراگه بۆمان بی نه! ئیتر

﴿فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ﴾

بوممه له زمیه کی بههیز لی دان و رای ته کاندن و زنده می بردن، بوومه له رزه می زموی و گرمه می زنده می بری ناسمان تیکه لاو بوون و لی دان، هه ریه که یان له عاست خویمه به ره و دهم هونگه و لتور که وت و خپ بوو گیانی تیدا نه ماو مرد!

﴿فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ﴾ له سورمتی (الذاریات/ ۴۴) دا دمفه رموی:

﴿فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ﴾ له هه موویاندا مه بهسته که په یدابوونی دنگتکی که وره و گرمه و ناله یه کی سامناکی ودها که بوومه له رزه می له زه ویدا به ریا کردو زنده می بردن و هه ناوی برین و خپی کردن!

﴿فَنَرَى عَنْهُمْ﴾ پاشان پستی تی کردن و خه هه تی نیمان

نه هینانی نه وانی خواردو پی ناخو شبوو که ناوا خو یان به هه تاره داو به دبه ختو چارمه شی هه ردوو دنیا بوون! به غه مبارییه وه خیطابی خو ی ناراسته ی نه و که لا که که وتو وانه کردو ﴿وَقَالَ يَا قَوْمِ﴾ وتی: نه ی که ل و هوز که م! بوچی واتان له خو تان کردو نه م دهم ده تان به سمر خو تان هینا!:

﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَاكُمْ رَسُولًا مِنْ بَيْنِ أَمْمِمْ﴾ بیگومان من به یامی په رومردگاری

خو م پی را که یان دن، نه و په ری هه ول و تیکو شانم نه انجامدا نیوه نیمانم پی بین، ﴿وَنَصَحْتُ لَكُمْ﴾ زورم ناموزگاری کردن، ته ماعم به رن، هه رهمه تی کردن، به هه موو جوړیک نه صیحه تم کردن ﴿وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّاصِحِينَ﴾ به لام به داخه وه نیوه ناموزگاری که رتان خو ش ناوین و به هه سیان نا که ن! هه تا ناوا چارمه شی و به دبه ختی بو خو تان ده سته بهر ده که ن! به لی به و شیوه لاهه ریه کی تر له میژووی مله ورو سه ریچیکاران پیچراه وه.

﴿وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ﴾ نه ی پیغه مبه را داستان لوط بو

هه ومه که ت بگیړه وه کاتی به شیوه یه کی سه رزم نشت و گله یی به که له که ی خو ت گوت: ﴿أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ؟ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ﴾ نه ری نیوه داناو شین کرده ومیه کی ودها نه انجام دهم دن پی ش نیوه که س نه ی کرده وه؟ به لگوو بو خو تان داتان هینا وه، تا وانی خو تان و تا وانی نه وانه ی چاوتان تی ده که ن له سمر نیوه یه! کرداری ناشیرین و قیز تی کراوی

وَمَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَنْظُرُونَ ﴿٨٢﴾ فَأَنجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا أَمْرًا أَنَّهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٨٣﴾ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَأَنْظَرُوا كَيْفَ كَانَتْ عَقِيبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٨٤﴾ وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَبْقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهِ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَوْفُوا بِالْكَيْلِ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَقْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٨٥﴾ وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ ءَامَنَ بِهِ وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا وَأَذْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا نَكَّرَكُمْ وَأَنْظَرُوا كَيْفَ كَانَتْ عَقِيبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨٦﴾ وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِنْكُمْ ءَامَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٧﴾

نیوه پیچه وانه ی سروشتی ناده میزاد! تا نیستا هیچ که س له ناده میزادان پی ش نیوه نه و کاره ناشیرینه ی نه کرده وه! ﴿إِنَّكُمْ لَأَتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ﴾ نیوه له ری بازی سروشتی ناده میزاد لاتان داوه، نیوه له پاشه ورا ده چنه لای پیاوو کاری سیکی خو تان به و شیوه ناشیرینه نه انجام دهم دن، وازتان له جوونه لای نافرمت هینا وه، له پی شه ورا ناچنه لایان، جوونه لای نافرمت له پی شه ورا که کاریکی سروشتیه و جیگای هیوا ی مندالبوونه و خودا بو نه وه ی دروست کرده وه نیوه پاشگویتان خستو وه و ماته لتان کرده وه، شتیک که هوی دریزه پیدانی زیانه و مانه وه ی رجه له کی ناده میزاده بریتیه له جوونه لای نافرمت له پی شه ورا، نیوه وازتان تی هینا وه، تو ماوی خو تان ده خه نه شوینیک که بو نه و ناشی!

دهسه لاتو توانای زۆرو زهبنده! دهگونجی بلتین: مانای بهم جوړمیه: ئیوه ههزارو نه داراو بی هیزو توانا بوون: خودا بههیزی کردن و مال و سامانی زۆری پیدان. لهخودا بترسن، سه ریچی مهکنه! **{وَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ}** سهیری ئاگامو سه رمنجای ناشووبگپرو موفسیدهکانی رابوردو بکهو په ندو عیبه رتیان ئی وهریگرن، بیر له ئاگامو سه رمنجای قهومی نوح و عادو شه موودو قهومی لوط بکه نه وه، بروان خودا چون بهفه تاره ی بردن، چون بههوی فه سادو ناشووبگپری له سه ر زهوی و جوړنه تکردن بو لهخودا یاخی بوون و به درؤ خسته وهی پیغه مبه رمانی دوابراوی کردن و بنبری کردن.

{۷۷} وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِّنْكُمْ آمَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلَتْ بِهِ هَرَجَهِنَّه کۆمه ئیک له ئیوه برواتان کردوه بهو په یامه ی که من پتی نیردراوم، موسولمان بوون **{وَطَائِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا}** کۆمه ئیکیشان ئیمانان نه هیناوه، **{فَاصْبِرُوا}** چاوهروان بن، بزائن خودا چون نیوانی نه دوو تاقمه دهکا و ئاگامو سه رمنجای چون ده بی، چاوهروان بن **{حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا}** ههتا خودا حوکمی نیوان ئیمه ی خوداپه رستو ئیوه ی خودانه ناس دهکا، بزائن په رومردگار چون حق به سه ر به تالدا سه رده خا، چون موسولمان و خوداپه رست به سه ر کوفر و بیدینیدا زال دهکا. **{وَهُوَ خَيْرُ الْخَاكِمِينَ}** خودا باشترین دادومه، دلتیا بن سه رفرازیو سه رکه وتن بو خوداپه رستانه، فه وتان و تیشکان بو کافرو موشریکانه، چونکه حوکمی خودا هه مووی حهق و عه داله ته و زوئو سته می تییدا نیه! مه به ست له م چیرۆک و فه رمان و جله وگپریانه ی تیاندا هاتوون: به ته ماکردنی خه لکه بو به هه شت و ترساندنیانه له ناگری دۆزه خ بو هه ئنان و دهنه دهنه دانیانه بو ئیمان هینان و کرده وه ی چاک هه رکه سیکیش نه م نایه تانه بخوینیته وه یان بیان بیسی پیویسته فه رمان به ردارای بی و پایه ندی فه رمان و جله وگپریه کانی بی.

کوتایی جزمی هه شتم

پیشکوه تیان به ده ست هیناوه، ئیوه ربه سه که یان مه که نه وه به خوری و ولاتو یاساو نیظام تیک مه ده من و ناشووب به ریا مه که نه! **{ذَلِكُمْ}** نه نجامدانی نه م پینج نه رکانه - خوداپه رستی و یه کتاپه رستی، برپا کردن به پیغه مبه ریه تی من، ریک و پیک کردنی نامیری پیوانه و کیشان، واز هینان له به سووک زانینی کالای خه لک، واز هینان له ناشووب و فیتنه گپری له سه ر زهوی به هه موو جوړه کانیه وه **{خَيْرَ لَّكُمْ}** بوئیه باشترو به سوودتره. **{إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ}** نه گه ر ئیوه ئیمانان به تاک و ته نیایی خودا و به راستی پیغه مبه رانی و به شه رع و یاسای تۆکه و بی خه وشرو به زیندو بوونه وهی رۆزی قیامهت و پاداش و تۆله ی عادلانه هیه!

ده توانین بلتین: **{ذَلِكُمْ}** نامازه بی بو پایه ندبوون به فه رمان و جله وگپریه کانی په رومردگار، چونکه ناشکریه په رومردگار، جگه له چاکه، فه رمان ناکا به هیچی تر، جله وگپریش هه ر له خراپه دهکا.

نه مجار حه زه رته شوعه یب جله وگپری له گه له که ی کرد که واز له ریگری و چه ته یی به یین، جا چ ریگری حیسسی بی، یان ریگری مه عنه وهی. پیی فه رموون: **{۷۸} وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ}** له سه ر ریگا دامه نیشن، هه ره شه له ریواران بکه ن گومرگ و باج له کاسبکاران بستیین، هه ره شه ی کوشتن له وانه بکه ن که مال و کالای خو یانتان ناده نی: یان هه ره شه له وانه بکه ن که دین بۆلای شوعه یب بو ئیمان هینان! مه به نه له مپهرو به ربه ست له به رده م هاتووچوی ریواران و نه وانه ی دین بو ئیمان هینان که ئیمانان هیناوه یان ده یانه وئ ئیمان بیین به خودا و به پیغه مبه رکه ی ئیوه زیوانیان بکه نه وه و له ریبازی حهق و راستی لایان بدهن! **{وَتَبَغْوْنَهَا عِوَجًا}** پیتان خو شه و ریبازی خودا خوار و خنج بکه ن! چاو و راو و پرپاگه نده بکه ن بو هه لگپرا نه وه ی راستیه کان. **{وَأَذْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَثَرْتُمْ}** نیعمهت و فه ضلی خودا بیینه وه یادی خۆتان که پیی به خشیوون، بو نه وه ی له روانگه ی نه و نیعمه تانه وه روو بکه نه خوداپه رستی له تاوانکردن دور بکه ونه وه، به شیک له و نیعمه تانه ی دراوه پیتان ئیوه ژماره تان که م بی هیزو توانا بوون، خودا ژماره ی زۆر کردن و وه چه و نه و هتاتان زۆر ئی که و ته وه، بوون به خاوه نی

﴿۸۸﴾ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَا شُعَيْبُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا أَوْ لَنَعُودَنَّ فِي مَلْئِنَا ۚ نَهْشِرَافُو بِپاوماقوولی گهله‌ک‌ی، نه‌وانه‌ی لوتبه‌رزیمان کرد له‌ئیمان هیتان و پایه‌ند نه‌بوون به‌فه‌رمان و جله‌وگیری لی کردن له‌ناشووبگیری و فیتنه‌جویی! نه‌و پیاو ماقوون و نه‌شرافانه هه‌ره‌شه‌یان له‌حه‌زهرتی شو‌عه‌پیو شوینکه‌وتوانی کردو وتیان: سویندیی نه‌گهر واز نه‌هیتی. نه‌ی شو‌عیب! له‌م هه‌لوئسته‌ت پاشگه‌ز نه‌بی‌ه‌وه، خو‌تو شوینکه‌وتوانت له‌ولآت دهرده‌ک‌ه‌ین و ناهیتلین تیی دا دانیشن! ﴿قَالَ أُولُو كُنَا كَاهِنَ؟﴾ پیی گوتن: نایا ئیوه داوای نه‌وه‌مان لیده‌ک‌ه‌ن بگه‌رپینه‌وه سه‌ر نایینی ئیوه له‌نایینی خودا په‌سندی خو‌مان پاشگه‌ز ببینه‌وه ته‌نانه‌ت نه‌گهر پشمان ناخو‌ش بی ئیوه له‌سه‌ر هه‌لوئستی خو‌تان سوورنو پیکیشیمان لیده‌ک‌ه‌ن که‌ ده‌بی بگه‌رپینه‌وه بو سه‌ر نایینی ئیوه؟ نه‌گینا دهرمان ده‌ک‌ه‌ن؟؟ ده‌تانه‌وئ به‌توپزی و زوره‌ملی ئیمه‌ پاشگه‌ز ببینه‌وه و ببینه‌وه سه‌ر نایینی ئیوه؟!

﴿۸۹﴾ قَدْ أَفْرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنَّ عَدْنَا فِي مَلْئِكُمْ بَعْدَ إِذْ نَجَّانَا اللَّهُ مِنْهَا ۚ نه‌وه بی‌گومان بوختانمان بو خودا هه‌له‌به‌ستوووه، به‌دروو بی به‌لگه‌ هاوه‌لمان بو خودا بریار داوه، نه‌گهر ئیمه‌ دوای نه‌وه‌ی خودا له‌ شیرکو بیروباومره‌ به‌تال زوگاری کردوین بگه‌رپینه‌وه بو سه‌ر نه‌و بیروباومره‌ به‌تال و پوچه، نه‌وه ئیمه‌ به‌ ده‌ستی نه‌نقه‌ستو له‌گه‌ل نه‌وه دا که‌ ده‌زانین نایینی خو‌مان راسته‌و نایینی ئیوه پوچه نیفتیرا له‌ سه‌ر خودا ده‌ک‌ه‌ین و به‌ ناحه‌ق و بی به‌لگه‌ی عه‌قلی و نه‌قلی هاوه‌لی بو داده‌نین!

﴿وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا﴾ هه‌رگیز بو ئیمه‌ نابو له‌ شانی ئیمه‌ ناوه‌شیتیه‌وه که‌ له‌ نایینی خو‌مان پاشگه‌ز ببینه‌وه و بگه‌رپینه‌وه بو سه‌ر نایینی پرپو‌پو‌چی ئیوه، هیچ هیزیک نیه‌ بتوانی ئیمه‌ له‌ بیروباومره‌ی خو‌مان په‌شیمان بکاته‌وه، چونکه‌ ئیمه‌ دنایین که‌ نایینی خو‌مان حه‌قه‌و نایینی ئیوه به‌تاله‌ ﴿إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا﴾ مه‌گهر خودا بی‌ه‌وئ ئیمه‌ ببینه‌وه سه‌ر نایینی ئیوه! چونکه‌ بر‌وای پته‌ومان به‌ مه‌شینه‌ت و ئیراده‌ی خودا و امان لی ده‌کات که‌ هه‌موو شتیک حه‌واله‌ی په‌روه‌ردگار بکه‌ین، خودا هه‌موو شتیک ده‌زانی و حکمه‌تو دانایی له‌ هه‌موو شتیک دا ره‌هاو موته‌له‌قه‌.

﴿۹۰﴾ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَا شُعَيْبُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا أَوْ لَنَعُودَنَّ فِي مَلْئِنَا ۚ قَالَ أُولُو كُنَا كَاهِنَ ۚ قَدْ أَفْرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنَّ عَدْنَا فِي مَلْئِكُمْ بَعْدَ إِذْ نَجَّانَا اللَّهُ مِنْهَا ۚ وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ۚ عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبُّنَا أَفْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَصِيحِينَ ۚ ﴿۹۱﴾ وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنْ أَتَيْتُمْ شُعَيْبًا إِنَّكُمْ إِذًا لَخَسِرُونَ ۚ ﴿۹۲﴾ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَنِينَ ۚ ﴿۹۳﴾ الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ ۚ ﴿۹۴﴾ فَنَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَ قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رَسُولِي رَبِّي وَفَصَحْتُ لَكُمُ فَكَيْفَ عَاسَىٰ عَلَىٰ قَوْمٍ كَافِرِينَ ۚ ﴿۹۵﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْأَسَاءَةِ وَالنَّسَاءِ لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ ۚ ﴿۹۶﴾ ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَفَوا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ آبَاءَنَا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْنَةً وَهُمْ لَا يُشْعُرُونَ ۚ ﴿۹۷﴾

نه‌گهر ویستی شتیک نه‌نجامیدا نه‌وه عانی‌د به‌خویه‌تی چونکه‌ هه‌ر زاتی پاکی هه‌ل‌سو‌رپنه‌ری کاروباری ئیمه‌یه‌! ﴿وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾ په‌روه‌ردگار هه‌موو حکمه‌تو به‌رزه‌م‌ه‌ندییه‌ک ده‌زانی، زانیاری ره‌هاو موطلقه، فه‌ض‌لو به‌خششی زورو زه‌به‌نده‌یه، هه‌موو کاروکرده‌وه‌یه‌کی حکمه‌تو داناییه، ویستو ئیراده‌ی هه‌موو حکمه‌تو خیرو بیره‌ بو مرو‌فا ئیراده‌ی به‌ گویره‌ی حکمه‌تی له‌ کاردایه‌. ﴿فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ﴾ ئیمه‌ ویرای نه‌وه‌ی که‌ هه‌رجی خودا له‌ سه‌ری پیویست کردوین پایه‌ندی ده‌بین و به‌لی‌بور‌دوییه‌وه پارێزگاری شه‌رع‌و نایینه‌ک‌ه‌ی ده‌ک‌ه‌ین ﴿عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا﴾ له‌ هه‌موو کارو بارێک‌مان دا پشتمان به‌خودا به‌ستوووه، پشتی پی ده‌به‌ستین که‌ له‌سه‌ر بیروباومره‌ی راست راگیرمان بکا، توفیق‌مان بدا بو زیده‌یه‌قین و بر‌وا دامه‌زران، پشتگیری نه‌ومان به‌سه‌ بو به‌ره‌نگار بوونه‌وه‌ی هه‌ره‌شه‌ی ئیوه. مه‌رجی ته‌وه‌ک‌ک‌ولی راستو دروستیش نه‌وه‌یه‌: به‌گویره‌ی شه‌رع‌و به‌ به‌رچاو‌گر‌تنی سونه‌تی

شوعه یبو شوینکه وتوانی لهو ناوچه یه چونه دهری و
عه زابه که نه یگر تنه وه، نهمجار به دلیکی ناخو شه وه {وقال یا
قوم لقد ابلغتکم رسالات ربی ونصحت لکم} نهی گهل و
هوزه که ده! نه من به دلسؤزییه وه به یامی خودای خوّم پی
راگه یاندن، نه و نه رکه ی پیّم سپړا بوو پیتان بگه یه نم
نه نجام دا، زورم ناموژگاری کردن و هه و لم له گهل دان، به لام
به داخه وه گویتان ئی نه گرتو به قسه تان نه کردم، تا به و
دهرده چوون که پیی چوون!! {فکیف آسى على قوم کافرین}
چون من غم بؤ قهومی کافرو خوانه ناس دده خوم؟ واته: من
خفه ت بؤ له ناوچوونی گهل و هوزیک ناخوم که ئینکاری
تاکو ته نهایی خودایان ده کردو پیغه مبه ره که یان به درؤ
خسته وه و پروایان پی نه کرد!!

{^{۹۴} وما ارسلنا في قرية من نبي الا اخذنا اهلها بالابساء والضراء
لعلمهم بضرعون} واته: سوننه تی نیمه له بونه وهر دا ناگوړی و
نه گوړاوه، نیمه هه رکا تی پیغه مبه ریکمان بؤ سه ر گهل و
نه ته و مبه ک ناریدی و به درؤ یان خسته پیته وه به کسه ر عه زامان
بؤ نه نارودنو له ناومان نه بردون، به لگوو بؤ ماو مبه ک
موله تمان داوون و به لاو موصیه ت و گرو گره تمان تووش
کردون، توشی گرانی و هه ژاری و نه خو ش جؤراو جوړ بوون،
بؤ نه وه ی به خو یان دا بچنه وه دلیان نه رم بی و به نندایه تی و
ملکه چی و زه لیلی خو یان رایگه یه نن و هاوارمان ئی بکه ن نه و
ناخو شیا نه یان له سه ر لابه رین!

{^{۹۵} ثم بدلنا مکان السیئة الحسنة حتی عفوا} پاشان له شوین
نه و حاله ناخو شه ی تیی که و توبوون، له جیاتی نه و ته نگو
چه له مه ی تووشیان بو بوو، خپرو خو شیمان پی داوون، له باتی
هه ژاری و نه خو ش و قاتو قری و کیشه و شه رو هه رای ناویان
هه رزانی و ته ندروستی و مال و سامانی زور و برایه تی و ناشتی و
ته باییمان خسته ناویان {حتی عفوا} هه تا ژماره یان زور بوو،
له شساغو ته رده ماغ بوون، مال و مندالیان په رهی ساندو و ده چه و
نه وه ی زوریان ئی که و ته وه، زه ویان ناوهدان کرده وه، خان و
باله خانه یان هه لچنین.

{وقالوا} به بی نه وه ی نه و روداونه کاریان تی بکه ن، وتیان:
{قد مس آباءنا الضراء والسراء} بیگومان باوک بابیرانی شمان
ناوا توشی ناخو ش و خو ش هاتوون، ده میک هه ژارو له ش
به بارو دهر به دهر و بی لانه و خانه بوون، کاتیکیش له نازو
نیعمه ت دا گوزم راندویانه، خاوه ن مال و ساماندارو له شساغو
ته رده ماخ له ژیر بالی ناشتی و ته بابی دا زیاون، نه وه

بونه و مری، که سیک هؤکاره مادییه کان به بهرچا و نه گری و
سوننه ته که ونییه کان پاشگوئ بجا نه وه نه زانیکی له خو بابی
بووه، نه ک خاوه ن ته وه ککولیکی خاوه ن پاداش لای خودا!!
{رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ}
په رومردگارا! نه تو به حقه و راستی حوکم بکه له نیوان نیمه و
گه له که مان دا، خوايه! به گویره سوننه تی نه گوړاوی خو ت له
بونه و مر دا که دادگایی نیوان پیغه مبه ران و کافران ده که ی،
له نیوان خاوه ن به رنامه ی حقه و خاوه ن بروای پوچ دا بریار
دده دی، خودایه! به و قانوونه دادوهرانه ی خو ت کیشه ی
نیوانمان کو تایی پی نه ی نه و، له نیوانمان دا حوکم بده!
بیگومان زاتی پاکي تو باشرین دادوهر و چاکترین حاکمه بؤ
یه کالاکردنه وه ی کیشه ی نیوانمان، چونکه تو زانی به هؤکاری
کیشه و نیزاعی هه موو تاقه و گرو هه کان هه رگیز حوکی
سته مکارانه ناده ی.

{^{۹۰} وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لئنِ اتَّعْتُمْ شُعَيْبًا إِنْكُمُ إِذَا
لَخَاسِرُونَ} نه شرافو پیاو ماقوله کانی گه له که ی شوعه یب،
نه وانه ی ئینکاری نیایتی خودایان ده کردو پیغه مبه ره که یان به
درؤ ده خسته وه و روچووبوون له گومرای دا، به هه ژارو
شوینکه وتوانی شوعه ی بیان گوت: نه گهر نیوه شوین شوعه یب
بکه ون و جیتان پی ده ئی: به قسه ی بکه ن و خودا به یه ک بناسنو
شوعه یب به پیغه مبه ری نه و بزائن، نه وه بیگومان نیوه
خه سارتمه نندن و مایه پوچ خو تان!

{^{۹۱} فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ} بوومه له رزه
لیی دان و هه رییه که یان له مالی خو ی دا سه رهنگری و قونگه و
تلور که و تن و له ناوچوون و مردن..

{^{۹۲} الَّذِينَ كَذَبُوا شُعَيْبًا كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا} نه وانه ی حه زره تی
شوعه ی بیان به درؤ خسته وه، هه ر نه وان خه سارتمه ندو چاره
رهش بوون! نه وانه ریشه کیش کران و له ناوبران هه ر ده تگوت:
قهقه ت نه وانه له و شارو هه رییه دا هاتوچو یان نه بووه له و
خان و به رهی خو یان دا نیشته جی نه بوون و پشوویان نه داوه!!
{الَّذِينَ كَذَبُوا شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ} واته: نه وانه ی
شوعه ی بیان به درؤ خسته وه پیان و ابو هه رکه سانیک شوین
شوعه یب بکه وئ خه سارتمه ندو چاره مرش و به دبه ختن!
دو نیا و قیامه تیان له کیس چوو... شوین که وتوانی حه زره تی
(شوعه یب) یش سه رفرازو سه رکه و توو به مرز گه شتوون!
{^{۹۳} فَوَلَّى عَنْهُمْ} پیش هاتنی عه زابه که، حه زره تی

هه لویستی روژگاره، له گهڼ ناده میزاد دا، که وایی نه تنگو چه له هه و ناخوښی سزاو تولهی تاوانه، نه هه رزانی و ناشتی و له شسای پاداشی کرده و دی چاکه یه!!

{ فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ } له نکاویتو به ناگه هان عه زایمان به سهر دا دانو تیکمانه وه پیچان به یی نه وهی هه ست به نه وه بکه که سزایان یو نازل دهی.
{ ۹۶ وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَى آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ }

نه گهر دانیشتوانی مه ککه و ده و روبه ری، هه ودها دانیشتووی هه موو شارو شارو چکه یه ک تیمانیان به خودا به ینایه و بر وایان به فریشته گانی، به کتیبه گانی، به پیغه مبه رانی خودا به ینایه و روژی قیامه تیان به راست بزانیایه، خویمان به راستیایه له و شتانهی خودا نهی لی کرده و ده و ده ک هاوه لدانان بو خودا و به رپا گردنی فیتنه و ناشووب له سهر زه و، نه وه په وهر دگار خپرو بیړی زوری له ناسمانه وه به سهر دا ده باراندن، بارانی پرپیټو به ره که تی له کاتی پیویست دا بو دهرژاندن، له زه و خپرو خپراتی بو دهرده ینان، کانو گهنج و خه زینه ی نشان ددهان، زانستو زانیاری فیره دکردن، بو نه وهی له سوننه تی بونه وهر حالی ببی!

{ وَلَكِنْ كَذَّبُوا } به لاه دانیشتووی نه و شارانه له جیاتی نه وهی تیمان به ینن و بر وایان به پیغه مبه ره گانیان بکه به درویمان خستنه وه و تیمانیان پی نه هیان، خویمان له نه هییه کانی خودا نه پراستو ته قوای په وهر دگاریان نه کرد، **{ فَأَخَذْنَاهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ }** توله مان لی ستاندن به له ناویردن، به هووی نه و هه لویستو بی گوتیبیه ی که به رامبه ره په یامی پیغه مبه ره که یان نواندیان، له سهر شهریک دانان بو خودا و نه نجامدانی تاوانی و که یاسای کومه لی ناده میزاد تیک ددها، زیانی دانیشتوان تال دهکا!

{ ۹۷ أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَى أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَاتِئًا وَهُمْ نَائِمُونَ } نایا دانیشتوانی مه ککه و دانیشتوانی شارو کومه لگای تریش، نه وانه ی بانگه وازی نیسلامیان پیگه یشتووه؟! که مته ر خه می ده که و ناترسین له وهی عه زابی کوشنده و ریشه گیش که ری نیمه یان بو بی له کاتی بی ناگیی و پالده و میاندا، له کاتیک دا که نه وانه له شیرین خه و دابن! نایا دانیشتوانی شارو گونده کان نه مین و دلنیان له وهی که عه زابی خودایان بو نایه؟ نه وه دابونه ریتی خودایه له بوونه وهر دا، ناده میزاد تاقي ده کاته وه به خوښی و ناخوښی نه وه پاشماوه شوینی سهر پیچی کارانو به در و خه و ده کانه نه وانه ی که له پیش نیوه دا له و شارو

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَى آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنْ كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٦﴾ أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَى أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَاتِئًا وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿٩٧﴾ أَوَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَى أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يُلْعَبُونَ ﴿٩٨﴾ أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩٩﴾ أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرْتُوبُ أَلْأَرْضُ مِنْ بَعْدِ أُولَئِكَ أَنْ لَوْ نَشَاءُ أَصَبْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَنَطْبَعُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠٠﴾ يَذَّكَّرُ أَهْلُ الْقُرَى نَقْصُ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِهَا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الْكَافِرِينَ ﴿١٠١﴾ وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ وَإِنْ وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَتَقِينَ ﴿١٠٢﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُوسَى بَاتِلِينَآ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَظَلَمُوا بِهَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٠٣﴾ وَقَالَ مُوسَى يُفِرُّونَ مِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٤﴾

گوندانه دا نیشته جی بوون و تیای دا هاتو جویمان ده کردو کاروباری روژانه ی خویمان نه نجام ددهان، دواپی به جییان هیشتو و چوونه زبلدانی میژو و ده نایه نه و خه لکه دلنیان و ناترسن له وهی که خودا له نکاویت غافل گیر یان بکاو، عه زابی له ناویردنیان بو بنیړی؟! عه زابی کوشنده ی زنده ق بهر، خویمان له ناویردن و شارو گوندیان ژپرو زه بهر بکری له کاتیک دا نه وانه له شیرین خه و دابن.

{ ۹۸ أَوَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَى أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يُلْعَبُونَ } یان نه وه دانیشتوی نه و شارو گوندانه ناترسن له وهی عه زابی نیمه یان بو بی له جیشته ناگودا، له کاتیک دا نه وانه خه ریکی گالته و گهن، سهر قالی نه نجامدانی کاروباری خویمان که وه کوو گالته ی مندالان وایه که چ سودیکی لی په یدا نابی.

{ ۹۹ أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ } نایا هووی نه وهی که نه مین له عه زاب، نه وه یه که نه مین عه زابی نیمه یان به شه و یان جیشته ناگو له کاتی غه فله ت دا بو بی، یان هو که ی نه وه یه له مه کری خودا نه مین و له گرتن و توله ستاندنه وهی ناترسن؟ بی ناگان له وهی که خودا ده توانی سزایان بو بنیړی به جوړیک که به خویمان

خوځيان بوون لټی پاشگهز نه بوونه وه، به لگه مو عجيزه گان
کاريان تې نه کړدن.

يان مانای { **فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ** } بهم جوړميه:
نهو گروځوانه له وانه نه بوون نيمان بښن، تاته مه نيان ته و او
بوو به کافري مردن، به هوځي نهو هه لويسته ي که په که م جار
له کاتي هاتنی پيغه مبه ر بؤ سهر يان نوانديان که بريتي بوو،
له وه پيغه مبه ر مکه يان به درؤ خسته وهو بر وايان پې نه کړد.

{ **كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الْكَافِرِينَ** } هر بهو شي وهی که
خودا د درگای دلی کافره گاني گه له پيشينه گاني مؤر کړدوه،
دلی هه موو کافريک که خودا له عیلمی خوځي دا به کافري
داناوه د دزاني که هه رگيز نيمان ناهي ني مؤر ده کاو هيچ
نه صيحه ت و ناموژگاري بهک و مرناگرن و ليکوځي نه وهو باس کړدن
له گه لتيان بي سوده و جي لي شين نابي: نه وانه وه کوو پارچه
دراويک وان که له کاتي ت وانه وه له بوته ي خوځي دا نوسراويکي
تاي به تي خوځي لي دراوه و نيتر له وه به ولاوه نهو نوسراوه
ناسرپته وهو قبولي هه لوه شانه وه ناکا!!

{ **وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ** } نيمه له زور به ي زوري نهو
گه لو نه ته وانه نه مان بيني ومفا به عه ه دو پيمياني خوځيان
بکهن، جا نهو عه ه دو پيميانه عه ه دو پيمياني فيرت به ي،
نهو عه ه دو پيميانه ي که له پشتي باوه ناده ميان دا لټي
وهرگرتوون، يان نهو عه ه دي که خودا سروشتي ناده ميزادي
وا دارشته وه: که هه ست به دمه سه لاتيکي نه يني بکهن که
له زوور هه موو دمه سه لاته کانه وميه، هه روه ها هه ستي نه وه ي
تي دا خولقاندون: که شتي باش هه لېژيرون خو له خراپه
بپاريژن، حمزيان له شتي کامل و ته و او يي و که م و کوپريان
پيناخو ش بي....

{ **وَإِنْ وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ** } بيگومان ني مه زور به ي
نه وانه مان به سنور به زين و درجوو له عه ه دو پيمياني
سروشتي و شهرعي و عورفي ده ست که وت، نه وانه پهيان
شکين و سنوور به زين و تاوانبارن!

{ **ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمُ مُوسَى بَايَاتًا إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَأْنَاهُ فَظَلَمُوا** }
به! واته: ثم مجار پاش ناردني نهو پيغه مبه رانه ي که له وه
پيش باس گران (موسا) مان کړده پيغه مبه رو به به لگه و
مو عجيزه ي راستو دروسته وه نارد مان بؤ سهر فيرعه ون و
داروده سته که ي، به لام نه وانه به پير بانگه وازي به که يه وه
نه هاتو و نينگاريان کړدو، بر وايان به په يامه که ي موسا
نه کړد، سته ميان له خوځيان کړد، سته ميان له په يامه که کړدو
مافي شياوي خوځيان نه دايه، به لگوو سته ميان له هه موو

نه زانن؟! نه گهر هوځيه که نه وه بي نه وه بابزانن که خوځيان
خه سارتمه ندی دوني او قيامت کړدوه، چونکه { **فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ**
اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ } کهس له مه گري خودا نه مين نابي
مه گهر قه ومي خه سارتمه ندو به دبه ختو چار مې دش،

{ **أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ أَهْلِهَا** } ناپا ناشکرا
نه بوو بؤ نه وانه ي جيگري و ميراتگرتني زه ويان پير او وه
دواي له ناوچووني دانيشته وه سته مکاره گاني پيش نه مان،
ناو دانه کړدنه وه ي زه ويان پي سپير او به تاي به تي نهو
قوره پشيانه ي که زيډو نيشتماني گه لو نه ته وه
له ناوچووه گانيان پير او وه له شويني نه وانه نيشته جي بوون؟!
ناپا بويان معلوم نه بووه { **أَنْ لَوْ نَشَاءُ أَصَبْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ**
وَنَطْبَعُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ }؟ که دابو نه رپتي ني مه
له گه ل نه مانيش هه مان سوننه ت و ياسيه که له گه ل نه وانه دا
به گارمان هي نا؟ نه گهر مه يل مان هه بي و به مانه وي ده يانگري و
عه زابيان به سهر دا دمه مين، توله ي تاوان و کړداره
خراپه گانيان لي دمه ستين!

{ **تِلْكَ الْقُرَى نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِهَا** } نه وه ي باسکرا
به سهر هاتي شارو شاروچکه ي نهو پينچ نه ته وانه يه که دواي
له ناوچوون و ويران بوون و روژگاريکي دورو دريژيان به سهر دا
تي به رپوه، بري له به سهر هاته گانيان به سهر ت و دا (نه ي محمد!)
ده خوځي نه وه، بؤ نه وه ي بيته به ندو عي به رت بؤ خو ت بؤ
قه ومه که ت، بؤ نه وه ي ت و زياتر له سهر بانگه وازي خو ت
خوځر اگري ت و سوربي، قه ومه که شت به خوځيان دا بچنه وه و
به ندو عي به رت له و نه ته وه له ناو بر وانه وهر بگرن، سه يري
شوينه وارو پاشماوه ي شارو گونده گانيان بکهن و هام بکهنه وه.

{ **وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ** } بيگومان نهو نه ته وانه يه ک
به دواي يه ک دا هه رنه ته وه يه ک پيغه مبه ريکيان بؤ سهر
هاتوه، به لگه ي به هيرو پيزيان پيوه له سهر راستي
په يامه که يان، به هه موو جوړيک به به لگه و ده ليل گه له گانيان
بوړداوه، به لام نهو مله ورو نه قامانه { **فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا**
كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ } له و گروځوانه نه بوون که بر و او به په يامي
پيغه مبه ر مکه يان بکهن به هوځي حه ق به درؤ خسته وه يان و
سوور بوون له سهر نهو باوړه به تاله ي که پيش هاتني
پيغه مبه ر مکه يان له سهر ي بوون، واته: به رده وام بوون له سهر
ناييني خوځيان و هه رله سهر هاتي ناراسته کړدني بانگه وازي
بويان که يه که تاپه رستي نه نجام بده و به دل عي باده تي خودا
بکهن و پيش هاتني مو عجيزه گان نه وانه له سهر بر واي پو و جي

مسکین و بۆره‌پیاوه‌کانی ژیر دهمه‌لای خویان کرد، چونکه نه‌گهر فیرعه‌ون و داروده‌سته‌که‌ی ئیمانیان به‌ینایه هه‌موو میسرینه‌کان ئیمانیان ده‌هینا،

{فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ} نه‌ی موحه‌مه‌دا! سه‌یر بکه‌و بره‌وانه نا‌کامو سه‌رنج‌امی ناشوب‌گه‌یران و فیتنه‌ جو‌یان له‌سه‌ر زه‌وی چۆن بوو؟ جیهان ئی هات؟؟ نه‌وانه‌ی خه‌لکیان له‌ریگی خودا مه‌نع کردو نه‌یان‌ه‌یشت موسو‌لمان ببن، پتیه‌مه‌بری خودایان به‌درۆ خسته‌وه!!

{^{۱۰۴} وَقَالَ مُوسَىٰ يَا فِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ، حَقِيقٌ عَلَىٰ أَنْ لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ} واته: حه‌زهره‌تی مووسا ﷺ به‌یامی خو‌ی به‌فیرعه‌ون گه‌یان‌دو وتی: نه‌ی فیرعه‌ون! من ره‌وانه‌که‌راوم بۆ سه‌ر ئیوه له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاری بونه‌وه‌ره‌وه، له‌لایه‌ن خودای هه‌موو که‌سه‌وه، له‌لایه‌ن به‌دییه‌نه‌رو هه‌لسورپه‌نه‌ری هه‌موو کاروباریکی بونه‌وه‌ره‌وه. نه‌وه‌ی له‌سه‌ر من بیویسته‌و ناب‌ی لای‌دده‌م. نه‌وه‌یه: که‌ دهر‌باری په‌روه‌ردگار ناب‌ی جگه له‌حه‌قو راستی هیج شتیکی تر بلێم: ناب‌ی به‌ده‌م خوداوه درۆ هه‌لپه‌سته‌م، چی حه‌قه‌وه چی راسته‌ دمب‌ی نه‌وه بلێم.

{قَدْ جَنَّكَم بَيْنَهُ مِنْ رَبِّكُمْ} نه‌من هاتووم بۆ سه‌ر ئیوه به‌صیغه‌تی پتیه‌مه‌بری و به‌لگه‌ی به‌هه‌یزم پتیه له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاری ئیوه‌وه له‌سه‌ر راستی به‌یامه‌که‌مو راستی نه‌وه‌ی که‌ پیتانی ده‌لێم. که‌واته: نه‌ی فیرعه‌ون {فَارْسِلْ نَبِيَّيْ إِسْرَائِيلَ} هیچی تر نه‌ته‌وه‌ی به‌نی ئیسرا‌ئیل مه‌چه‌وستینه‌وه‌و به‌ندیان مه‌که‌و مه‌یان‌که‌ره‌ کو‌پله‌و ژێرده‌سته، وازیان ئی بینه‌ باله‌گه‌ل خۆم دا بیان‌به‌مه‌وه بۆ خاکی پیرو‌ز: بۆ فه‌له‌ستین که‌ زێدو نیشتمانی خۆیان‌ه‌و شوینی له‌دایک بوونی باوک و باپه‌رانه.

{^{۱۰۶} قَالَ إِنْ كُنْتَ جَنَّتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ} وتی: نه‌گهر نه‌تۆ به‌نیشانه‌و مو‌عجیزه‌وه هاتووی و له‌لایه‌ن نه‌و که‌سه‌ی که‌ تۆ ناردوه به‌لگه‌ی به‌هه‌یزت هه‌یناوه وه‌کوو ده‌لێی: ده‌مو‌عجیزه‌کانت بنو‌ینه‌و نیشانه‌م بده: به‌زانم چینه‌و چۆن؟ نه‌گهر تۆ راستگو‌ی و له‌په‌یری راستانی و حه‌ق بپ‌یری!!

حه‌زهره‌تی مووسا ده‌ست به‌ج‌ی به‌کردوه وه‌لامی دانه‌وه‌نه‌ک به‌قه‌سه. {^{۱۰۷} فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُبِينٌ} عه‌صا‌که‌ی (گو‌چانه‌که‌ی) که‌به‌ده‌ستی راستیه‌وه بوو له‌به‌رده‌م فیرعه‌ون دا هاو‌یشتییه سه‌ر زه‌وی ئیتر خه‌یرا له‌نکاویک بوو به‌نێرینه‌ماریکی زه‌به‌للاج و به‌ناشکرا هه‌موو خه‌لکه‌که

حَقِيقٌ عَلَىٰ أَنْ لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ قَدْ جَنَّكَم بَيْنَهُ مِنْ رَبِّكُمْ فَارْسِلْ مَعِيَ نَبِيًّا مِنْ آلِ مِثْرَئِيلَ ^(۱۰۵) قَالَ إِنْ كُنْتَ جَنَّتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ^(۱۰۶) فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُبِينٌ ^(۱۰۷) وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّظِيرِينَ ^(۱۰۸) قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ ^(۱۰۹) يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ فَأَمَّا أَتُمْرُون ^(۱۱۰) قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ^(۱۱۱) يَا تَوَكُّ بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ^(۱۱۲) وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ كُنَّا لَمُفْرِينَ ^(۱۱۳) قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ غَنَى الْمُلْكِ ^(۱۱۴) قَالُوا قَلَمَّا أَتَيْنَا سَاحِرًا ^(۱۱۵) أَعَيْنَ النَّاسِ وَأَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ^(۱۱۶) وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُبِينٌ ^(۱۱۷) فَنَقَلَ مَا كَانَ لَمُفْرِينَ ^(۱۱۸) فَأَقْبَلُوا هُنَالِكَ وَتَنَفَّسُوا ^(۱۱۹) وَأَقْبَلُوا صَاحِبَهُ ^(۱۲۰) وَأَلْقَى السَّحَرَةُ سَجْدِينَ ^(۱۲۱)

به‌چاوی خویان بینیان ده‌جولایه‌وه له‌گو‌ره‌پانه‌که‌ دا ده‌هات و ده‌چوو وه‌کوو نه‌ژدیهایه‌کی راستی لهم شوینه‌وه ده‌کشا بۆ شوینیکی تر.

{^{۱۰۸} وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّظِيرِينَ} نه‌مه‌جار ده‌ستی خسته‌ باخه‌لیه‌وه‌وه ده‌ری هه‌ینایه‌وه سه‌ی بو‌بوو به‌جو‌ریکی و ده‌ره‌وشایه‌وه‌وه چاوی بینه‌رانی له‌به‌ره‌له‌نه‌ده‌هات، له‌به‌ر ورشه‌و بریسه‌کانه‌وه‌ی ده‌تگوت: خو‌ره‌و روناکی ئی هه‌لده‌قوتی، به‌بی نه‌وه‌ی سه‌ی بو‌ونه‌که‌ی له‌به‌ر نه‌خو‌شی و به‌له‌کی بو‌بی! {^{۱۰۹} قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ} داروده‌سته‌ی فیرعه‌ون و هه‌وادارانی وتیان: نه‌م کابرایه‌ سی‌حربازیکی شاره‌زاو لێزانه، هه‌موو جو‌ره‌ سی‌حریک ده‌زانی و خه‌ته‌ره له‌سه‌ر ئی‌مه، به‌ه‌وی نه‌م سی‌حرو جادو‌گه‌ریه‌وه خه‌لک هه‌لده‌گه‌رپه‌ته‌وه لێمان و له‌نا‌کاما {^{۱۱۰} يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ فَأَمَّا أَتُمْرُون} ده‌یه‌وی به‌ه‌وی نه‌م سی‌حربازییه‌وه به‌سه‌رمان دا زال بب‌ی و ده‌سه‌لآتو فرمان‌په‌وا‌ییمان ئی دا‌گیر بکا‌و له‌خا‌لتو زێدی خو‌مان وه‌ده‌رمان ده‌نی!!! فه‌رمان‌تان به‌چه‌یه‌و چی بکه‌ین باشه‌؟؟

چاوی که حبلو گۆچانه‌کان بوونه ماری راستی و ترسیکی له‌دل دا پهیدا بوو.

﴿۱۱۷﴾ وَأَوْحِنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ { به‌رومردگار نیگای بۆ مووسا کردو فەرمانی پێکرد، به‌هاویشتنی عه‌صاکه‌ی دستێ و فەرمو: عه‌صاکه‌ت به‌اوێژه! } **﴿فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ﴾** له‌پێکا ئەو عه‌صایه‌ بووه ماره‌نێزینه‌یه‌کی زه‌به‌لاحی واکه ماره‌ درۆزنه‌کانی ساحیره‌کانی قوت‌دا، ئەو شتانه‌ی روکه‌شیان کردبوو، به‌حه‌قو راستیان حلیب کردبوو هه‌مووی تیکه‌وه پێچان و قووتی دان.

﴿تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ﴾ مانای ئەوه‌یه: یه‌که یه‌که سیحیره‌که‌یانی ناشکرا کرد، حه‌قیقه‌تی سیحیره‌که‌یانی بۆ بینه‌ران روون کرده‌وه، چاوبه‌سته‌کی و فێله‌که‌یانی پوچ کرده‌وه، ئیتر ساحیره‌کان بۆیان دهرکه‌وت که ئەمه شتی‌که له‌ناسمانه‌وه‌یه‌و سیحرو چاوبه‌ست نیه، بۆیه یه‌کسه‌ر سیحیرازه‌کان چوونه سوجدو وتیان ئیمانمان به‌خودای بوونه‌ور هێناو پابه‌ندی فەرمان و جله‌و‌گیریه‌کانی ده‌یین.

به‌ئێ **﴿۱۱۸﴾** فَرَقَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ { حه‌قو راستی چه‌سپا وه‌کوو خۆر ناشکراو نمایان بوو، فێلو چاوبه‌سته‌کی ساحیره‌کان پوچایه‌وه‌و، کاریگه‌ری نه‌ما، بۆیان دهرکه‌وت موعجیزه‌ی مووسا له‌ژووور سیحیره‌وه‌یه‌و، شتیکی خودا کرده‌!

﴿۱۱۹﴾ فَاقْبَلُوا هَٰذَا مِنِّي وَاقْبَلُوا صَٰغِرِينَ { ساحیره‌کان بۆ‌پێ‌دران، له‌پێش چاوی ئەو جه‌ماومه‌ زۆرو بینه‌ره، سیحیرازه‌کان به‌زین و به‌زه‌لیل و تیشکاوی فیرعه‌ون و قه‌ومه‌که‌ی له‌مه‌یدانی روبه‌روبوونه‌وه‌ دا خۆیان دزیه‌وه‌و پاشه‌کشه‌یان کردو بۆ‌پێ‌دران و هیچیان به‌ده‌سته‌وه‌ نه‌ما خۆی پێ‌پێ‌انوێن. به‌لام نیمه‌نی گرنگو رودای چاومروان نه‌گراو بۆ فیرعه‌ون و دارده‌سته‌که‌ی ئەوه‌ بوو، که **﴿۱۲۰﴾** وَأَلْقَى السَّحْرَةَ سَٰجِدِينَ { ساحیره‌کان به‌سوجده‌ دا که‌وتن و ئیمانیان هێنا، چونکه حه‌قو راستی، ئەوانی سه‌رسام کردو هه‌لێان بۆ سوجده‌ بۆ خودا بردن و **﴿۱۲۱﴾** قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ { وتیان، پێروامان هه‌یه‌و ئیمانمان به‌خودای بونه‌ور هێنا، } **﴿۱۲۲﴾** رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ { خودای مووسا و هارون، خودای هه‌موو شتی‌ک له‌دروستکراوان، خودای ئاده‌میزادو جندۆکه‌و شتی‌ تریش.

﴿۱۲۳﴾ قَالَ فِرْعَوْنُ آمَنَ بِمَا قِيلَ أَنْ أَدْنَىٰ لَكُمْ { فیرعه‌ون ئیمانیه‌تیانی ساحیره‌کانی زۆر له‌سه‌ر شان گران بوو، ئەو کۆمه‌له‌ی که له‌م روبه‌روبوونه‌وه‌یه‌ دا پشتی پێ به‌ستبوون له‌کیسی چوون، پێی واک بوو ئەوان هه‌رگیز له‌فه‌رمانی

﴿۱۱۱﴾ قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَٰشِرِينَ {

داروده‌سته‌که‌ی به‌فیرعه‌ونیان گوت: جارێ بپیری خۆت دهرباری مووسا و براکه‌ی دوا بخره، بنێره بۆ شارو ولاته‌کانی ژێر ده‌ستت با کاربه‌ده‌ستو پۆلیسو یاسوله‌کانیان هه‌ول بده‌ن چی سیحیرازو جادوگر هه‌یه، گۆیان بکه‌نه‌وه، **﴿۱۱۲﴾** يَا تُؤَكُّ بِكُلِّ سَٰجِرٍ عَلِيمٍ { هه‌رچی سیحیرازی لێزان و لێهاتوو هه‌یه له‌ولات دا گۆیان ده‌که‌نه‌وه‌و، ده‌یانیه‌ین بۆ ئیتره‌و، به‌ئاسانی به‌ره‌رچی مووسا ده‌ده‌نه‌وه‌و، راستی ئەوه‌ی مووسا هێناوه‌تی ناشکرای ده‌که‌نو ئیتر که‌سی پێ هه‌لناخه‌ئه‌تی!!

﴿۱۱۳﴾ وَجَاءَ السَّحْرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا سَٰحِرِ هَٰؤُلَاءِ وَتِيَان: { ئێ لێنا لَاجَرًا إِنَّ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ } ئایا ئیعه‌ پاداشمان ده‌دریته‌وه‌ نه‌گه‌ر سه‌ره‌که‌وتین و مووسامان بۆ‌دا؟

﴿۱۱۴﴾ قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ { فیرعه‌ون وتی: به‌ئێ: ئیوه پاداشی گه‌ورمه‌و به‌نرخ و مرده‌گرن له‌پاساوی ئەو کاره‌ گرنه‌تان‌دا، وپێ‌ای پاداشی ئەوانه‌ی که هه‌میشه‌ لێم نزیک له‌دهرباری من دا رێزدار ده‌بن و پله‌وپایه‌ی به‌رزتان پێ دهری، ئیوه هه‌م مال و داراییتان پێ دهری هه‌م پله‌وپایه‌ی کاربه‌ده‌ستی و رێزداریتان ده‌ده‌می! به‌مه‌ش خۆشبه‌ختی دونیاتان ده‌ست ده‌که‌وی!

﴿۱۱۵﴾ قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ نَحْنُ الْمُلْقِينَ { وتیان، ئەو مووسا! سه‌رپشکبه، یان تۆ له‌پێش دا ماره‌که‌ی خۆت به‌اوێژمو موعجیزه‌که‌ی خۆت بنوێنه، یان ئیعه‌ ماره‌کانی خۆمان ده‌هاوێژین!

حه‌زهرتی مووسا وه‌لامێکی زیره‌كانه‌ی دانه‌وه‌، **﴿۱۱۶﴾** قَالَ أَلْقُوا { فەرمو: ئیوه له‌یه‌که‌م جار دا گوریسو حه‌بله‌کانی خۆتان به‌اوێژن، هه‌لبه‌ته‌ حه‌زهرتی مووسا بۆیه ئەوه‌ی هه‌لبێزارد که خۆی دوا بکه‌وی، چونکه ئەو که‌سه‌ی دوا ده‌که‌وی له‌کاری ئاوا‌دا به‌ته‌واوی ئاگاداری هه‌ول و ته‌قه‌للای به‌رامبه‌ره‌که‌ی ده‌بی و، ده‌بینی چۆن کاره‌که‌ی نه‌نجام ده‌دا، له‌هه‌مان گات دا حه‌زهرتی مووسا بپروای ته‌واوی به‌موعجیزه‌که‌ی خۆی هه‌بوو ده‌یزانی سه‌د دهر سه‌د بۆ‌پێ‌ان ده‌دا، **﴿فَلَمَّا أَلْقُوا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَاءُوا بِسَحَرٍ عَظِيمٍ﴾** که ساحیره‌کان گوریسو حه‌بله‌کانی خۆیان هاویشته‌و وه‌کوو مار ده‌جولانه‌وه‌، چاوبه‌سته‌کیان له‌خه‌لکه‌که‌ کرد، بینه‌ران وایان هاته‌ پێش چاو که‌کاره‌که‌یان حه‌قیقه‌تی هه‌یه‌و شتیکی راسته‌! ته‌نانه‌ت حه‌زهرتی مووساش واک هاته‌ پێش

دهرناچن، وهیدمه زانی شهوان کویرانه نیگاعه ی دهکهن،
ته نانه ت نه گهر نیمانیس بهینن ده بی شهو ریگیان بدو
فهرمانیان پی بکا!!

بویه به سه رسورمانه وه وتی: شهوه نیوه نیمانتان هیئا پیش
شهوه ی روخصه ت له من بخوازنو منیش ریگاتان پی بدهم؟!
{ **إِنَّ هَذَا لَمَكْرٌ مَّكْرْتُمُوهُ فِي الْمَدِينَةِ لِتُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا** } شه
سیحر کردنه تان و زالبونی مووسا به سه رتان دا له م روژمداو
سه رنجام نیمانه تانان به موسا نه خشه و پلانیکه له وه پیش
له سه ری ریگ که وتوون و خوتان پی رازی بون!! نیوه خوتان
شه پیلانه تان داریشتووه بو شهوه ی به م سیحره تان
میصریه کان له م شاره و دهرنیو، خوتان له گهل
به نوئیسراییلیه کان تی دا نیشته جی بن، { **فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ** }
له وه به وه لاوه دهرانن چیتان لی دهکهن، دهینن ج سزاو
توله یه کتان توش دی له سه ر شه پیلانه و چون عه زابتان
ددهم!!

شه مچار شیوه ی عه زابو سزاکیان بو شی دهکاته وه ده لی:
{ **لَا قَطْعَنَ أَيْدِيكُمْ وَأُزْجِلْكُمْ مِنْ خِلَافٍ** } سویند بی من
راستو چه پ ده ستو قاجتان ده برم، ده ستی راستو قاجی
چه پتان ده برمه وه به پیچه وانه شه وه. { **لَمْ أَصْلَبْكُمْ**
أَجْمَعِينَ } پاشان به ده ستو قاج قرتاوی هه لتان ده هاوهم،
نهک یهک و دو به لگوو یه که یه که هه موانتان به سه ر دار
خورماوه هه لده هاوهم!!

ساحیره کان که گوئیان له م هه رشه یه ی فیرعه ون بوو زور
نه ترسانه و بویرانه { **قَالُوا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ** } وتیان،
نیمه گوی به کوشتن نادهین و له مردن ناترسین! چونکه نیمه
دنیایان له وه که ده گه پینه وه بو لای خودای خومان و پاش
له دونیا دهرچونمان زیندو ده کرتینه وه له روژی قیامه ت دا
پاداشی ده ستو قاجی براومان و کوشتنمان له لایه ن تووه
له خودا و مرده گرینه وه.

{ **وَمَا تَقْصُ مِنْهُ إِلَّا أَنَّ أَمْثًا بَآيَاتٍ** } شه مچار ساحیره کان پاش
نیمانه تانیان- شهومیان درکانه ده زورانبازی نیوان شهوان و
فیرعه ون و دارودمسته که ی زورانبازی عه قیده و بیروباومره،
بویه ره ی لی هه لگرتون چونکه نیمانیان به خودای بونه و مر
هیئاوه، وتیان، تو هیچ خرابیه که له نیمه دا نابینی جکه
له باومر هیئانه مان به نایاتی خودای خومان، که بریتیه
له په یامی حه زرمی مووسا بو مان هات که له راستی دا شه
نیمان هیئانه مان باشترین کردمه وه هه لوسته، بنه مای هه موو
چاکه و خیرو بیریکه، جیگای هه خرو شانازیمانه، به مه ش

قَالُوا أَمْثَلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢١﴾ رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ﴿١٢٢﴾ قَالَ
فِرْعَوْنُ مَا مَنَّمُ بِهِ قَبْلَ أَنْ مَآذَنَ لَكَ إِنَّ هَذَا لَمَكْرٌ مَّكْرْتُمُوهُ
فِي الْمَدِينَةِ لِتُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿١٢٣﴾ لَا قَطْعَنَ
أَيْدِيكُمْ وَأُزْجِلْكُمْ مِنْ خِلَافٍ ثُمَّ لَأَصْلَبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٢٤﴾
قَالُوا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿١٢٥﴾ وَمَا نَقِمْ مِنْهَا إِلَّا أَنْتَ أَمْثَلُ
رَبَّنَا لَمَّا جَاءَنَا رَبَّنَا فَأُفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوْفَنَّا مُسْلِمِينَ
﴿١٢٦﴾ وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَنْتَرُونَ مُوسَى وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا
فِي الْأَرْضِ وَيَذُرْكُمُ الْهَلَكَ قَالَ سَنَقْبُلُ أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي
نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ ﴿١٢٧﴾ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ
اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَأَصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ
يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٢٨﴾ قَالُوا أَوْدَيْنَا
مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا قَالَ عَنِ رَبِّكُمْ
أَنْ يُهْلِكَ عَذُوكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ
فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٢٩﴾ وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ
بِالْيَمِينِ وَنَقَصَ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ ﴿١٣٠﴾

نیعلانی بریاریکیان کرد که گه پانه وه ی تیدا نیه و له ناخی
دلیانه وه به بر وایه کی پته وه وه شه ریازمان هه لباردوه.
{ **رَبَّنَا لَمَّا جَاءَنَا رَبَّنَا فَأُفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا** } په رومردگارا هیزو
توانای خورآگریمان پی ببه خشه، سه برو خوگری فراوانمان
به سه ر دا بریزه، له سه ر بیروباومری خودا ناسی و نایینی خوت
به رده واممان بکه، به سه برو شرام دامان بیوشه! { **وَتَوَفَّنَا**
مُسْلِمِينَ } به موسولمانی بمان مرینه، له حالیک دا گیانه مان
بکیشه که به رده وامبین له سه ر نیسلامه تی، پابه ندی په یامی
پیغه مبه ره که ت بین که حه زرمی مووسایه.

{ **وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَنْتَرُونَ مُوسَى وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي**
الْأَرْضِ وَيَذُرْكُمُ الْهَلَكَ } واته، پیاو ماقول و دارودمسته که ی
قهومی فیرعه ون وتیان: شهوه تو ی خاومن شکو ریگه دده ی
مووسا و شوینکه وتوانی ناوا به نازادی بی ترس په یامی خو یان
بلاوبکه نه وه و به و جوژه مسکین و رمعیه ت تیک بده و
له نایینی تو ژیاوانیان بکه نه وه و بیانخه نه سه ر نایینی
خو یان؟! یان بیانخه نه ژیر رکیزی خو یانه وه و له ژیر
دهسه لاتی تو دهریان بهینن؟ نایا لیمان ده گه ری ناوا بانگیان

بکن بؤ پهرستنی خودای خوځوان و واز له پهرستنی تو بهین! نایا دهیلې نهوان واز له خوټو خواکانت بهین و عیبادهت نه کهن و سهرپیچی همرمانه کانت بکن؟؟

فیرعون له وهلامی پرسپاری دارودهسته کهی خوۍ دا {قال سَفَقِلْ أَبْنَاءُ هُمُ وَنَسْتَحْيِ نِسَاءَهُمْ} وتی: له نیستا به ولاده کورپه کانیان ده کوژین، نیرینه کانی نه ته وهی نیسرا ئیل له ناو دمه یو مینه کانیان به زیندوی دهیلینه وه وده کوو له وه پیش په پره ومان ده کرد، ناهیلین ژماره یان زیاد بکا، ناوا هه لس وکه وتیان له گهل ده که یان هه تا به یه کجاری ناسه واریان نامینی و به ته واوی دمه وتین. {وَأَنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ} نیمه بالاده ستیمان به سهر نهوان دا هه یه، ده توانین سهر کوتیان بکه یان، ناتوان هه ساد له خاکی نیمه دا بلا و بکه نه وه، توانای نه وه یان نیه زیانمان پی بگه یه نن، دهسه لاتی نه وه یان نیه له ژیر دهسه لاتی نیمه بچه دمر وه.

{۱۲۸} قال مُوسَى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا { چه زره تی مووسا دلته وایی هه ومه کهی کردو ناموژگاری کردن، وتی: پشت به خودا بهه ستو داوای کومه گی و یارمه تی له ذاتی پاکی نهو بکن، لی بیارینه وه که فیرعون نه هه ره شه یه ی بؤ نه جام نه درئ، خوړاگرو وره به رزین! خودا پشتو په نای بی دهسه لاتانه و یارمه تی دمر یانه له کاتی تهنگو چه له مه دا، بهه به رو نارام بن، چونکه صبر چه کی به کاری موسولمانانه کیلی دمر گای خوشیه. دلنایان که {إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ} به راستی زمو هه له ستین، یان هه موو زمو ملگی خودایه، به نارم زوی خوۍ به میرات دهیدا به به بنده کانی خوۍ، نه هه ولاته ده که ویته ژیر دهستی نیوهی خاوم باورم وه، نه مهش واده پیدانیان بوو به سهر که وتن.

{وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ} دلنایان که سهر نه جام ژپانی به خته و مری سهر فرازی بؤ که سانیکه که ته قواکارو له خوا ترسن، سهر که وتن بؤ خودا په رستانه نه که بؤ فیرعون و دارودهسته که یه تی!

{۱۲۹} قَالُوا أَوْزَيْنَا مِنْ قَبْلُ أَنْ تَأْتِنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا { وتیان، نیمه پیش له دایک بوونی توو پیش هاتنی تو به ناوی پیغه مبهری و دوا هاتنیش تووشی جوړه ها نازارو نه شه که نه بویوین، نه وهی پی کردین که تو به چاوی خوټ دته بین، کورپه کانی ده کوشتین، نازارو نه شه که نه بویوین، دپندانه له گه لمان ده جولایه وه به وپه ری دلره قی و سته مکاریه وه هه لس و که وتی له گه لمان ده کرد، وا نه مړوش دمه ووی هه مان کارماتو چه وساندنه وه ره شه کوژی و گه را برینه و هه مان

فَإِذَا جَاءَ تَهُمْ أَلْحَسَهُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِيبِهِمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَى وَمَنْ مَعَهُ أَلَا إِنَّمَا طَّيَّرَهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٢٨﴾ وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِنُحَرِّثَهَا بِهَا فَمَا عَنَّا لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٩﴾ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَاللَّمَاءَ آيَاتٍ مُفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ ﴿١٣٠﴾ وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَمْوَسَىٰ أَدْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ لَئِنْ كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿١٣١﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ إِذْ أَجَلِ هُمْ بَلَغُوا إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ ﴿١٣٢﴾ فَانقَضَ عَنْهُمْ فَاغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٣٣﴾ وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضَعُونَ مَشْرِقَ الْأَرْضِ وَمَغْرِبَهَا الَّتِي بَنَرُكُنَا فِيهَا وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْخُسْفَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ بِمَا صَبَرُوا وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ ﴿١٣٤﴾

دهست پی بکاته وه! که نه مه یان به موسا گوت: له وه لام دا {قال عسى ربكم أن يهلك غداؤكم ويستخلفكم في الأرض فينظر كيف تعملون}. چه زره تی مووسا وه لامی دانه وه، دلنای کردن که کومه گی خودایان بوئی، لهو تهنگو چه له مه و چه وساندنه وه به رزگاریان دهی و فیرعون له ناده چی! وتی: نو می دم به خودا وایه داواکارم له په رومردگاری خوټ که دوژمنی سهر سه ختتان له ناو به ری، فیرعون و دارودهسته و رژیمی سهرنگون بکا! نیوه بکاته جیگرو جینشینی نهوان له خاکی میسر دا، هه رمانپه وایی نه هه ولاته به نیوه بهه خشی، نه مجار سهیری کار وکرده وهی هه لویستان بکا چی ده کهن و چی ناکهن! سوپاسگوزار دهن، یان سپله و پی نه زان! به گویره ی کردارو گوشتارتان پاداش ددرینه وه، چاکه به چاکه و خرابه به خرابه.

{۱۳۰} وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِّ وَنَقَصَ مِنَ الثَّمَرَاتِ { دارودهسته کهی فیرعونمان گرتن به کهم بارانی و گرانی و برسیایه تی، به که مبوونه وهی به رو بووم میوه، له لادیکان دا کشت وکال کهم بو بووم به رو بوومی نه ده دا، له شاره کان دا میوه به رو بووم کهم بوو وه، بهم تهنگو چه له مانه

بانگه‌وازییه‌گه‌ت راسته‌و بته‌وئ ئیمه ئیقناع بکه‌ی و له‌ئایینی خۆمان لابده‌مین و بیینه‌ سه‌ر ئایینی تۆ، ئیمه‌ رمتی ده‌که‌ینه‌وه‌و قه‌وئمان نیه‌و بروات پی‌ ناکه‌ین، به‌هیج جۆریک برۆا به‌قسه‌و په‌یامه‌که‌ت ناکه‌ین و شوینت ناکه‌وین!

﴿فَارْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ﴾ له‌سزای نه‌و تاوانکارییه‌یان دا (تۆفان)مان بۆ ناردن، واته‌: نه‌وه‌نده‌مان باران بۆ باراندن که‌ کشتوکالی له‌ناوبردن، زه‌وی و زاری تێک دان، گژوگیاو به‌روبویمان هه‌موو به‌ئاو که‌وتو رزی و پۆلگا،

﴿وَالْجَرَادَ﴾ کولله‌مان ناردنه‌ سه‌ر، هه‌رجی کشتوکالیان هه‌به‌و هه‌موویان خوارد، ته‌نانه‌ت ده‌رگا و هه‌لاشی خانوه‌کانیشیان خواردن، ته‌نانه‌ت پۆشاکیشیان خواردن، به‌لام هه‌یج کامی له‌م کوللانه‌ نه‌چوونه‌ مالی نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیلییه‌که‌نه‌وه‌. ئه‌مجار داویان له‌حه‌زه‌رتی مووسا کرد که‌ داوا بکا ئه‌م به‌لایه‌یان له‌سه‌ر هه‌لگرئ، ئه‌ویش بۆیان له‌خودا پارایه‌وه‌و ئه‌و به‌لایه‌یان له‌سه‌ر لاجوو له‌واده‌ی خۆیان په‌شیمان بونه‌وه‌و وتیان ئیمه‌ له‌ئایینی خۆمان لانه‌ده‌ین!

﴿وَالْقُمَّلَ﴾ ئه‌مجار په‌رومردگار ئه‌سپیی به‌سه‌ر دا زāl کردن هه‌رجی مابوه‌وه‌ له‌خواردنه‌یه‌ی و کولله‌ نه‌یگه‌یه‌شیتبویه، ئه‌وان خواردیان، ئه‌م ئه‌سپیی جۆریک بووه‌ هه‌رجی شیناومردو کشتوکالیک مابوه‌وه‌ کولله‌کان نه‌یانخواردبوو ئه‌وان روتاندیانه‌وه‌وه‌ قه‌لاجۆیان کرد، دوباره‌ هانایان بۆ هه‌زه‌رتی مووسا برده‌وه‌ داویان ئی کرد له‌خودا بپاریته‌وه‌ ئه‌م به‌لایانه‌یان له‌سه‌ر لابه‌هرئ! ئه‌ویش نزای بۆ کردن و به‌لایان له‌کۆل بومه‌وه‌. که‌چی دووباره‌ ژێوان بوونه‌وه‌و واده‌ی خۆیان نه‌برده‌ سه‌ر، ئه‌مجار یه‌زدان ویستی به‌به‌لایه‌کی تر به‌تاقیان بکاته‌وه‌، وه‌کوو ده‌هرموئ: ﴿وَالصَّفَادَ﴾ واته‌: بۆقمان ناردنه‌سه‌ر، هه‌موو ماله‌کانیان پربون گۆزه‌و دیزه‌و قاپو مه‌نجه‌لیان پربوون له‌بۆق. ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر په‌که‌کیان بیویستایه‌ قسه‌ بکا خیرا بۆقیک بازی ده‌دایه‌ ناوده‌مییه‌وه‌و ده‌می ده‌گرت! که‌ بۆق هه‌راسانیان ئی هه‌لگرتن، مه‌نجه‌لیان له‌سه‌ر ناگر ده‌کولا، ته‌نووریان له‌کلی ناگر دا بوو بۆقه‌کان خۆیان تی فری ده‌دان و به‌هه‌موو جۆریک تینیان بۆ هینان ئه‌وانیش هانایان بۆ هه‌زه‌رتی مووسا بردو وتیان: ئه‌گه‌ر ئه‌مجار ره‌حمان پی‌ بکه‌ی، ئیتر تۆبه‌یه‌کی راستالانه‌ ده‌که‌ین و ژێوان نابینه‌وه‌، ئه‌ویش واده‌و به‌ئینی ئی وهرگرتن و بۆیان له‌خودا پارایه‌وه‌، خودا به‌لا‌ی له‌سه‌ر لابرده‌ن، که‌چی سه‌ر له‌نوئ په‌یمانی خۆیان شکاندو پابه‌ندی به‌ئینه‌کانیان نه‌بوون!! ئه‌مجار یه‌زدان به‌خوین سزای دان وه‌کوو

به‌تاقیمان کردنه‌وه‌ ﴿لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ﴾ به‌لکوو به‌خۆیان دا بچنه‌وه‌، په‌ندو عیبه‌ت وهریگرن، له‌کوفر و سه‌رپیچی کردن پاشگه‌ز ببنه‌وه‌، پیغه‌مبه‌رو نایه‌ته‌که‌انی خودا به‌درۆ نه‌خه‌نه‌وه‌، واز له‌سته‌مکاری و چه‌وساندنه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل به‌ئین، برۆا به‌خودایه‌تی په‌رومردگار بکه‌ن و به‌پیر بانگه‌وازی مووساوه‌ بچن.

﴿إِذَا جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ﴾ ئه‌گه‌ر هه‌رزانیان بۆ ده‌هاتو رزق و رۆژیان زۆر ده‌بوو، ئازده‌لیان زاووزیایان باش ده‌بوو له‌نه‌خۆشی و به‌لا‌و موصیبه‌ت پارێزراو ده‌بوون، ده‌یانگوت: ئه‌مه‌ مافی خۆمانه‌و به‌کرده‌وه‌و زانیاری خۆمان به‌ده‌ستمان هیناوه‌، شانمان هه‌لی ده‌گرئ، ﴿وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ﴾ ئه‌گه‌ر به‌لا‌و ناخۆشییه‌ک روی تیبکردنایه‌، گرانی و هه‌ژاریان تووش بوایه‌، ﴿يَطْرُؤْا بِنُوحَىٰ وَمَنْ مَعَهُ﴾ ره‌شبینییان به‌مووسا شوینکه‌وتوانی ده‌کردو وایانده‌زانی سوچی موسایه‌، واته‌: ده‌یانگوت: ئه‌مه‌ شومی مووسا داروده‌سته‌که‌یه‌تی، ئه‌مه‌ پی‌و قدومی ئه‌وانه‌ ئیمه‌ تووشی ئه‌م هه‌موو به‌دبه‌ختی و نه‌گه‌تیانه‌ بووین!

﴿أَلَا إِنَّمَا طَارَهُمْ عِنْدَ اللَّهِ﴾ ناگادار ببنه‌وه‌ هه‌رجی که‌ توشیان دی له‌خیر و شه‌ر ئه‌وه‌ به‌قه‌زاو قه‌ده‌ری خودایه‌، په‌رومردگار خیر و خۆشی که‌ ده‌ دا به‌به‌نده‌کانی بۆ نه‌وه‌یه‌ ده‌ری بخا کی سوپاسگوزاره‌و کی سیله‌و پینه‌زانه‌، که‌ به‌لا‌و ناخۆشی به‌سه‌ر به‌نده‌کانی دا دینی بۆ تاقیکردنه‌وه‌و نیمتیحانه‌ بۆ نه‌وه‌یه‌: ده‌ری بخا کی خۆگرو به‌صه‌بر و ئارامه‌، کی نارازی و گله‌یی بازه‌، بۆ نه‌وه‌یه‌تی سه‌رپیچیکاران له‌گومرایی و هه‌سادو سه‌رلێشیواوی خۆیان پاشگه‌ز ببنه‌وه‌، واز له‌کرداری چه‌وتو ناخۆلا بینن، به‌خۆیان دا بچنه‌وه‌و روبکه‌نه‌ خودا و پابه‌ندی فه‌رمان و نه‌هییه‌کانی بین.

﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام زوربه‌ی زۆری ئه‌وان حیکمه‌ت و نه‌تی کاره‌کانی په‌رومردگار له‌بوونه‌وه‌ر دا نازانن، هۆکاری خیر و شه‌ر نادۆژنه‌وه‌، ئه‌وه‌ نازانن که‌ هه‌موو شتیک له‌بوونه‌وه‌ر دا به‌ویست و ئیراده‌ی خودا دیته‌ حی. که‌وابی ئه‌و به‌لا‌و ناخۆشیانه‌ی تووشی قه‌ومی فیرعه‌ون هاتوو به‌هۆی شومی مووسا و قه‌ومه‌که‌ی نیه‌، هۆکاره‌که‌ی خراپه‌کاری و سیله‌یی خۆیان،

﴿قَالُوا﴾ به‌حه‌زه‌رتی مووسایان گوت: ﴿مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِّتَسْحَرَنَا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ﴾ چه‌ندیک تۆ به‌لکه‌و نیشانه‌و نایه‌تمان بۆ بینئ! هه‌رجی به‌لکه‌و نیشانه‌ هه‌یه‌ به‌یئینی بۆ سه‌لماندنی ئه‌وه‌ی که‌ تۆ له‌سه‌ر حه‌قی و

۱۴} وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَا مُوسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ} که سزای به نیش و نار دحه تیان هاته سهر، ئهو جوړه عهزابانه ی که له نایه ته گانی پیښو دا نامازمیان بو کرا یه ک به دوا ی یه ک دا هاتنه سهریان، ئیتر ژیانیان لی دمشیواو ترسیان لی دمنیشتو به ته واومتی تینیان بو دمهاتو هه موو جارئ هانایان بو چه زرمتی موسا دمبردو دمیانگوت: ئهی موسا بؤمان له خودا بپارپړوه، به هو ی ئهو وادمو به لیئانه ی پی داوا ی، به هو ی ئهو ئهرکه ی خستویه تیه سهر شانت که پیغه مبرایه تی و رابه رایه تییه، له بهر ئهو ریزو پله وپایه ی پی داوی، له بهر ئه وه تو خؤشه ویستی لای خودا، بؤمان بپارپړوه که ئهم ته نگو چه ئه وه به لاو ناخؤشیانه مان له سهر لایه ری. سویندیان بو خوارد وتیان: {لَنْ كُشِفَتْ عَنَّا الرِّجْزُ لَنُؤْمِنَ لَكَ} ئه گهر ئهم سزاو نار دحه تیه مان له سهر لایه ری، برپوا به پیامه که ته ده که ی، ئیمانته پی ده هینین و شوین ریبازی توه ده که وین. {وَلَنُرْسِلَنَّ مُعَاكِبَنا مِن بَنِي إِسْرَٰئِيلَ} وپرای ئه ووش نه ته وه ی ئیسرائیلته له گهل دا دمنیر ین بو

کردن، چونکه له بهرام بهر ستمکاری فیرعهون دا خوځيان گرتو به صهبرو نارام بون، زوړيان نه زيه تو چه رمه سهری له دمستی فیرعهون و داروده ستم که یی بینی! به لام نه وان خوځيان راگرتو گوی بیسی چه زرمی موسا بوون.

{وَدَمَرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَفْرُسُونَ} نه ووی فیرعهون و داروده ستم که یی بنیتان نابوو روخاندان تیکمان دا هه چی باله خانه و خانوو بهر دی دروستیان کردبوو، هه چی باغو داری بهرداری بهرورده یان کردبوو، هه چی که پرو ساباتی دروستیان کردبوو بو داره بهر داره گانیان، بو باغه گانیان داره کان لقو پوی خوځيان به سهر نه و که پرانه دا په خش کردبوو. هه مومان تیک روخاندن! هه رومها هه چی فرتو فیلو سیحربازی به یی به کاریان هیئا هه مومان پوچه ل کرده وو له ناومان بردن!

{وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ} له ته که چه زرمی موسا دا نه ته ووی ئیسرایلمان له دمریا نه و بهر خستن، به سه لامه تی و بی دمردی سهری له دمریا تی به رین، زور نیشانه ی گه وری خودایان به چاوی خوځيان بینی، دمریا بو یان شق بوو ری بازی تیکه و تن، به وشکانی دا رویشتن، به چاوی خوځيان بینیان فیرعهون و له شکره که یی له ناو دمریا دا خنکان. پاش به رینه و میان له دمریا، **{فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَى أَصْنَامٍ لَهُمْ}** به لای گه لو نه ته و میه که دا تی به رین که بتیان ده په رستن.

ده لئین: نه و نه ته و به بت په رسته عه ربه که نه انیه کان بوون جا که دیتیان نه و قه و مه به که انیان ده په رستن نه وانیش یادی بت په رستی کونی خوځيان کرده و، دا وایان له چه زرمی موسا کردو **{قَالُوا يَا مُوسَى اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ}** وتیان: نه ی موسا! بتو صه نه ممان بو په یی داکه بو نه ووی بت په رستی بکه یی! وککوو چو نه وگه له بتیان هه و دمیانه رستن!

{قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ} وتی: به راستی ئیوه گه لو نه ته و میه کی نه قامو تی نه گه یشتوون پله و پایه ی خودایه تی و یه که تپه رستی نازان، به ته وای گیل و گه وچن، تانیستا فی ری نه و نه بوون که ته نیا خودا شیای په رستن و هه نه و عیباد ته ی بو ده کری. نه مچار چه زرمی دریزه بهر تکرده ووی دا واکاریه که یان دمد او زیاتر نه زانی و گه و جیان دستنیشان ده کاو هه ول ده دا وده ووش خوځيان بی نه و له هه لوی ستیان ژیان بینه و نه و وک به دبه ختو چاره رهشی دنیا و قیامت ببن و فهرموی: **{إِنَّ هَؤُلَاءِ مُتَّبِعُونَ مَا هُمْ فِيهِ وَبِاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ}** بیگومان نه و بت په رسته نه ی که له دموری به که انیان

وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَى أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يَا مُوسَى اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿١٣٨﴾ إِنَّ هَؤُلَاءِ مُتَّبِعُونَ مَا هُمْ فِيهِ وَبِاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٩﴾ قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِيكُمْ إِلَهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٤٠﴾ وَإِذْ أَخْبَرْنَا نِسْمَ الْجِنِّ وَهُمْ قَدْ خَلَوْا مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يَفْقَهُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسَخِطُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَٰلِكُمْ بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿١٤١﴾ وَلَٰعَنَ مُوسَىٰ ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتَمَمْتَهَا بِعَشْرِ قَتْمٍ مِّمَقْتٍ رَبِّهِ أَزْبَعَتْ لَيْلَةً وَمُوسَىٰ لِأَخِيهِ هَارُونَ أَخْلَفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلَحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤٢﴾ وَلَمَّا جَاءَ مُوسَىٰ لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنظُرَ إِلَيْكَ قَالَ لَنُورِنِي وَلَٰكِنِ انظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ نَرِيهِ فَلَمَّا بَلَغَ لَبَّاسًا لِّلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَىٰ صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَنَكَ ثُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤٣﴾

کوبوونه و ده بت په رستی ده کهن، بریاری له ناوچوونیان دراوه سهر نه نجام بهر و هه وتان دمرو و کرده و گانیان پو وچو به تاله و هیچ سوودی لی نابین، نه و دیارده ی بت په رسته ی که نه وانه نه نجامی دمد و نه و فره خودای و شهریک دانان و لادان له یه که تپه رستی و په پهرو کردنی رای پو وچو هه نه هه موویان به تال و دمه و تین و بهر قه رار نابن .

{قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِيكُمْ إِلَهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ} فهرموی ئایا چو نه دگونجی من جکه له خودای په رومردگار په رستراویکی تر تان بو دیاری بکه و ریگه بده و رازی به ئیوه بت په رستی بکه ن، له حالیک دا که په رومردگار به دیهینه ری ناسمانه کان و زهوی به، نه م هه مو نازو نیعمه تانه ی به نیوه به خشیون، له دمستی دوزمن و ستمکار و مله وری و وککوو فیرعهون رزگاری کردن، به هو ی یه که تپه رستی و خودا ناسینه و به سهر هه موو ناده میزادانی ها وچه رخی خو تان دا ری زرداری کردون، **{وَإِذْ أَخْبَرْنَا نِسْمَ الْجِنِّ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ}** نه ی نه ته ووی ئیسرایلی! یادی نه و نیعمه ته گه ورمیه ی ئیمه بکه نه و ده که به هو ی ناردنی موسا و

ناوهندو واسیتەى ھریشتە لەگەڵى دواو بەشیوەیەك ئاھاوتنى لەگەڵ دا کرد کە بەرپێك و پێكى لەھەموو لایەكەو دەنگەكەى دەبیست ئیتر نەفسى ھەزەرتى مووسا ھێمن بوو بەتەواوى ئولفەتى بەخوداوە گەرتو ئارامى گەرت! ئەمجار ئارمژوى ئەوێ کرد کە پەرورەدگار خۆشى نیشان بەدا، بۆیە ھەرزى بارەگای بى نیازی کردو **{ قَالَ رَبِّ ارْنِي نَظْرَ إِلَيْكَ }** وتى: پەرورەدگار! خۆتەم نیشان بەدە، با بۆت بپروانم بەدیدارت شاد یم، زاتى پەرۆزت بینم، ھیزو توانام بەدرى بتوانم تبت بپروانم! **{ قَالَ لَنْ تَرَانِي }** پەرورەدگار ھەرموى: ئەتۆ ئیستائو لەرۆژگارى داھاتۆش من نابینی، چونکە ئادەمیزاد لەدوئیا دا توانای ئەوھیان نیە بپرواننە من و یم بین! **{ وَلَكِنْ نَظُرُ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنَّ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَانِي }** وەلى: ئەتۆ بپرواننە بۆ ئەو کێو، پرتەوى زاتى خۆمى نیشان دەدەم ئەگەر لەگاتى دەرکەوتنى زاتى من دا بۆى لەشوینی خۆى مایەو و خۆى راگرت، ئەو تۆیش لەو بەولاو دەمبىنى، جا ئەگەر کێوگە بەو ھەموو پتەوى سەختیەو خۆى رانەگرت ئەو تۆ چۆن خۆرادەگرى بۆ پرتەوى زاتى من!! **{ فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًا }** جا کاتیک پەرورەدگار کەمێك لەجلوێ نوورى خۆى نیشانى کێوگەدا، کێوگەى وردو خاش کردو بوو بەخۆلەمبیش وەکوو سورمەى چاوە نەرم بوو! **{ وَخَرَّ مُوسَى صَعَقًا }** ھەزەرتى مووسا کە ئەمەى بینى لەھەبەتا لەرزەگرتى و لەھۆش خۆى چوو بەرەو دەم کەوتو بى ناگابوو! **{ فَلَمَّا أَفَاقَ }** کاتى مووسا وەھۆش خۆى ھاتەو و بەخۆى دا روانى و ھیزو توانای خۆى بۆ دەرکەوتو زانى کە ئەو لەو پەرسىار کردنەكە دا زیدە رەوى کردو و لەسنورى تپەیانندو **{ قَالَ سُبْحَانَكَ رَبِّىَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ }** وتى: پەرورەدگار! ئەتۆ پاك و بى باك و گەرەو بى ھاو و بى وینەى. ئەمەن تۆبەم کردو بەشیمانم لەداواکردنى بینى زاتى پاك، ھەرگیز شتێك داوا ناکەم کە نەگونجى ببتەجى! ئەمەن یەكەم کەسەم لەنەتەو و ئیسرائیل لەسەر دەمى خۆم دا کە بپروام ھەبە بەگەرەمى و بەرزى و شکۆمەندى زاتى پاك.

{ ۱۴۴ } قَالَ يَا مُوسَى إِنِّى اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرْسَالَتِي وَبِكَلامِي } ھەرموى ئەى مووسا! من تۆم ھەلبژاردو بەسەر ئادەمیزادانى سەردەمى خۆت دا زیدە لەھەموو کەس بەبى ناوهندو ھریشتە گەتوگۆم لەگەڵ دا کردى، پلەو پایەى پیغەمبەرایەتیم پى بەخشیوى شەریعەتو یاسام پى داو

پالپشتى گەردنەمان بوو، ئیوھەمان رزگار کرد لەچنگى فیرەوون و دارودەستەكەى گەسزای بەنیشیان پى دەچەشتو دەیانچەوساندنەو بەم جۆرە دپندانە کە **{ يَقْتُلُونَ أَبْنَاءَكُمْ }** ھەر مندالێكى نپرینە لە دایك بوايە ختیرا دەیانكوشتو لەناویان دەبەرد **{ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ }** مندالێ مێیینە یان دەھێشتەو بۆ ئەوێ زیاتر ھیزو تواناتان کەم ببتەو بەشتر ئامادە باشیتان تپدایى بۆ خەزەمەکردن، **{ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِّنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ }** لەوسزاو ئازار دانەتان بەوشیو دپندانەو نامرۆفانە، ئەمجار رزگاربونتان لە چنگى ئەو ملھورە ستەمكارو ریزدارکردنتان بەسەر ھەموو ئادەمیزانى ھاوچەرخى خۆتان و جیگەر بونتان لەسەر خاكى پەرۆز، تاقیکردنەو ھەبە بۆ ئەو، پەرورەدگار بەو ئالو گۆرە تاقیتان دەكاتەو، بەراستى بەتاقیکردنەو ھەبە مەزنو بەسوودە لەلایەن خودای خۆتانەو!

{ ۱۴۵ } وَوَعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأْتَمَمْنَا بَعَثَ فِتْمَ مِيقَاتِ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً } واتە: پەرورەدگار وادەى گەتوگۆ کردنى لەگەڵ مووسا دا دواى تەواو بوونى (سى) شەو، ھەرمانى پى کرد کە ئەو سى رۆژە بەرۆژوو پى، ئەویش بەرۆژوو بوو، سى رۆژەكە لەمانگى (ذیلقة عیدە) دا بوو، کە تەواو بوو مووسا بۆنى دەمى خۆى پى ناخۆش بوو بەلقەدارێك سیواكى کرد، پەرورەدگار ھەرمانى پى کرد کە دە رۆژى تر لەمانگى (ذیلحیجە) بەرۆژوو پى، کاتى ئاھاوتن و گەتوگۆ کردن لەگەڵ پەرورەدگار دا بەرۆژوو پى. ئیتر کاتى گەتوگۆکە کەوتە کوئایى تەواو بوونى چل شەوگە.

{ وَقَالَ مُوسَى لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلَحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ } واتە: ھەزەرتى مووسا کاتیک وستی بۆ گەتوگۆ کردنى پەيام بپروا بۆ سەر کێوى (طور) بەھەزەرتى ھارونى براى گوت کە لەتەمەن دا بالاتر بوو، ئەى براى خۆشەو یستم ببە بەجێنشینەو تا دیمەو لەشوینی من کاروبارى قەومەكەم بەرپۆبەرە، ھەر پەرسىارو کاروبارىكى ئایینى ھاتە پێشتان بۆیان رون بکەرەو و شتى ناپێك و پێكیان بۆ راست بکەرەو، ئاگات لەخۆت بى و ریا بە شوین ریبازى ئاشوبگێران مەكەو لەخراپەكارى و ھیتنە جۆبى دا ھاوبەشیان مەكە.

{ ۱۴۶ } وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ } کاتیک مووسا ھات بۆ ئەو شوینەى بۆى دیارى گرابوو، بۆ ئەوێ ئاھاوتن لەگەڵ خودای خۆى بكاو شەریعەتى بەداتى، پەرورەدگارى خۆى بەبى

{فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ} نهو شهریه‌تو یاسایه ی پیم داوی که ته‌وراته به‌باشی وهری بگره‌و جی به‌جیان بکه‌و کاریان پی بکه، له‌تاقم و کومه‌لی سوپاسگوزاران به: سوپاسی نیعمه‌ته‌کانی من بکه که داومه به‌توو به‌گه‌له‌که‌ت، چاکه‌و فه‌جلی من به‌سهرخوته‌وه ببینه‌و یادیان بکه‌ره‌وه!

{^{۱۴۵} وَكُنَّا لَهُ فِي الْأُلُوحِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَرْعَظَةً وَتَفْصِيلاً لِّكُلِّ شَيْءٍ} واته: چهند پارچه ته‌خته‌یه‌کمان پید، له‌هه‌موو جوړیک حوکه‌و ناموژگاری کاریگه‌رمان بو تیدا نوسی‌بوو، کاروباری نایینمان له‌حلال و حرام و بنه‌مای عه‌قیده‌و ناداب بو رون گردبوه‌وه، به‌دورو دریژی نه‌صیحه‌تو ناموژگاری پیویستمان تی دا بو شی گردبوه‌وه، هه‌رشتیک ناده‌میزاد هه‌لبنی بو گاهه‌تو له‌تاوان دووری بخاته‌وه، تی دا بوو. نه‌م پارچه ته‌ختانه ته‌وراتیان تیدا نووسراو بوو، یه‌که‌م شهریه‌تو یاسا بوو. درا به‌موسا!

{فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ} پیمان گوت: نه‌مه وده‌سییه‌تو بنه‌مای شهریه‌تی نیمه‌یه به‌هیزی دل و نیشاگی جه‌سته‌وه وهری بگره، به‌عزم نییه‌تیکی راسته‌قینه‌وه په‌یره‌وی بکه! {وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا} فه‌رمان به‌گه‌له‌که‌شت بکه فه‌رمانو نه‌هییه‌کانی په‌یره‌و بکه‌ن، له‌په‌ندو ناموژگارییه‌کانی ورد ببینه‌وه، شته‌جوانه‌کانی وهری‌بگرن هه‌رجی تیدیا‌یه جوانو به‌گه‌لکه. په‌یره‌وی فه‌رمانه‌کانی وده‌کو قیصاص، لی‌یوردن، یارمه‌تیدان، خو‌راگرتن...هتد. بکه‌ن. به‌راستالی خودا په‌رستی بکه‌ن، چونکه خودا‌په‌رستی راستی عه‌قل جوان ده‌کاو نه‌فس مشت‌وما‌ل ده‌کا. {سَأُرِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ} واته: نه‌گه‌ر ئیوه پابه‌ندی نه‌و په‌یامه نه‌بن که بومان ناردوون، شوین یاسا جوانه‌کان نه‌که‌ون، نه‌وه ده‌چنه پی‌ری سهری‌چیکاران و لادهران له‌ریبازی خودا و فاسقانه‌وه، نه‌و سزایه به‌سهر فاسقان دا درا که داروده‌سته‌ی فیرعه‌ون بوون، ده‌که‌وینه سهر ئیوه‌ش.

{^{۱۴۶} سَأَصْرَفُ عَنْ آيَاتِي الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ} له‌وه به‌هولاوه وده‌کو له‌وه‌پی‌شه‌وه دلی لوتبه‌رزو خو‌یه‌زلزانه‌کان: نه‌وانه‌ی لوتبه‌رزی ده‌که‌ن له‌په‌ندیا‌یه‌تی کردن بو من و خو‌یان به‌زل دزمان له‌ناستی ناده‌میزادان دلیان لاده‌مدین له‌تیگه‌یشتنی به‌لگه‌و ده‌لیلی جو‌راو جو‌ر له‌سهر گه‌وره‌یی و به‌ده‌سه‌لاتی و خودایه‌تی خو‌م، چاوی دلیان کو‌یر ده‌که‌ین به‌جو‌ریک که‌هیدایه‌تی ناو شهریه‌تی نیمه نابین، سوود له‌ناموژگاری پی‌غه‌مبه‌ر وهرناگرن.

قَالَ يٰمُوسَىٰ اِنِّیْ اَصْطَفٰیْتُكَ عَلٰی النَّاسِ بِرِسَالَتِیْ وَبِکَلِمٰی فَاخُذْ مَا آتٰیْتُكَ وَکُنْ مِنَ الشَّاکِرِیْنَ ﴿۱۴۵﴾ وَکُنَّا لَہٗ فِی الْاُلُوْحِ مِنْ کُلِّ شَیْءٍ مَّرْعَظَۃٌ وَتَفْصِیْلًا لِّکُلِّ شَیْءٍ فَخُذْہَا بِقُوَّةٍ وَاْمُرْ قَوْمَکَ یَاخُذُوْا بِاَحْسَنِہَا سَاُوْرِبْکُمْ دَارَ الْفٰسِقِیْنَ ﴿۱۴۶﴾ سَاَصْرَفُ عَنْ آیٰتِی الَّذِیْنَ یَتَکَبَّرُوْنَ فِی الْاَرْضِ بِغَیْرِ الْحَقِّ وَاِنْ یَرَوْا کُلَّ آیَۃٍ لَا یُؤْمِنُوْا بِہَا وَاِنْ یَرَوْا سَبِیْلَ الرُّشْدِ لَا یَتَّخِذُوْہُ سَبِیْلًا وَاِنْ یَرَوْا سَبِیْلَ الْغٰی یَتَّخِذُوْہُ سَبِیْلًا ذٰلِکَ بِاَنَّهُمْ کَذَّبُوْا بِآیٰتِنَا وَاِذَا کَانُوْا عَلٰی اَرْضٍ غٰفِلِیْنَ ﴿۱۴۷﴾ وَالَّذِیْنَ کَذَّبُوْا بِآیٰتِنَا وَلِقَاءِ الْاٰخِرَةِ حَبِطَتْ اَعْمَالُہُمْ ہَلْ یُجْزَوْنَ اِلَّا مَا کَانُوْا یَعْمَلُوْنَ ﴿۱۴۸﴾ وَاَتَّخِذَ قَوْمُ مُوسٰی مِنْۢ بَعْدِہٖ مِنْ حُلِیْہِمۡ عِجْلًا جَسَدًا لَّهُ خُوَارٌ اَلَمْ یَرَوْا اَنَّهُ لَا یُکَلِّمُہُمْ وَلَا یُہْدِیہِمۡ سَبِیْلًا اَتَّخِذُوْہُ وَکَانُوْا ظٰلِمِیْنَ ﴿۱۴۹﴾ وَلَمَّا سَقَطَ فِیْ اَیْدِیْہِمۡ وَرَاَوْا اَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوْا قَالُوْا لَیْن لَّمْ یَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَیَغْفِرْ لَنَا لَنَکُوْنَنَّ مِنَ الْخٰسِرِیْنَ ﴿۱۵۰﴾

{وَاِنْ یَرَوْا کُلَّ آیَۃٍ لَا یُؤْمِنُوْا بِہَا} نهو لوتبه‌رزو له‌خوبایی بوانه ره‌وشتیان وایه هه‌ر نایه‌تو موعجزیه‌ک ببینن که به‌لگه بی له‌سهر حه‌ق و حه‌ق سه‌پین بی نه‌وان بر‌وای پی‌ناکه‌ن، چونکه موعجزیه سوود به‌که‌سیک ناب‌ه‌خشی که‌ناماده‌باشی تیدا نه‌بی بو تیگه‌یشتن و تی‌فکرین و وهرگرتنی حه‌ق و راستی! {وَاِنْ یَرَوْا سَبِیْلَ الرُّشْدِ لَا یَتَّخِذُوْہُ سَبِیْلًا} نه‌وانه نه‌گه‌ر ری‌بازی هیدایه‌تو سهر‌فرازی به‌دی بکه‌ن لی‌ی لاده‌مدن و لی‌ی دوور ده‌که‌ونه‌وه، نایکه‌نه ری‌بازی خو‌یان، شه‌قامه‌ری‌ی سهر‌فرازی و رزگار‌بون واز لی‌ی دین، {وَاِنْ یَرَوْا سَبِیْلَ الْغٰی یَتَّخِذُوْہُ سَبِیْلًا}، هه‌ندیکیان به‌نه‌نقه‌ستو هه‌ندیکیان به‌نه‌زانی ری‌گای گومرایی ده‌گرنه به‌ر، نه‌وانه‌ی ره‌وشتیان به‌و جو‌ریه‌و نه‌وه هه‌ل‌س و که‌وتیان، نه‌وانه خودا دهر‌گای دلی داخستوون و گو‌یچکه‌ی هاخنیون و مؤزی گردون، په‌رده‌ی به‌سهر چاو دا هیناون، ری‌بازی حه‌ق لایان ناخو‌ش و قیزه‌ونه، روی تی‌ی ناکه‌ن و پی‌ی دا نارو‌ن و رقیان لی‌یه‌تی. بو‌یه هه‌ر له‌گه‌ل ری‌بازی گومرایی و هه‌سادیان چاو پی‌ی ده‌که‌وی خیرا ده‌یگرنه‌به‌رو پی‌ی دا دهر‌ون، شوین هه‌واو هه‌وه‌سی خو‌یان ده‌که‌ون، شه‌مجار هو‌کاری نه‌م حال و جو‌نیه‌ته‌ی تی‌ی که‌وتوون

دیاری ده‌گاو دهم‌رموی: { **ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ** } نه‌ وازه‌ینانه‌یان له‌ریگه‌ی حه‌ق و گرته‌به‌ریان بۆ ریبازی گومرایی و هیدایه‌ت نه‌دانی ئیمه‌ بۆیان و دل لادانیان له‌حه‌ق، به‌هوی نه‌وه‌وه که به‌لگه‌و نیشانه‌گانی خودایه‌تی ئیمه‌و راستی پیغه‌مبه‌رایه‌تی پیغه‌مبه‌ر به‌درۆ ده‌خه‌نه‌وه، بێ ناگان له‌تتفکیرین و وردبوونه‌وه له‌نایه‌ته‌گانی خودا!

{ **۱۴۷ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ** } نه‌وانه‌ی نایه‌ته‌ نیردراوه‌گانی ئیمه‌ به‌درۆ خسته‌وه‌وه ده‌خه‌نه‌وه نه‌و نایه‌تانه‌ی به‌حه‌ق و راستی ناردومانن بۆ سه‌ر پیغه‌مبه‌رانمان و نه‌وان رمتیان کردۆته‌وه‌وه پابه‌ندی نامۆژگاری و سه‌رمان و نه‌هیه‌گانی په‌یامی پیغه‌مبه‌ران نه‌بوون و سه‌ره‌نجام زیندووبوونه‌وه‌وه سزاو یاداشی رۆژی قیامه‌تیشیان به‌درۆ له‌قه‌له‌مدا، نه‌وانه { **حَبَطَتْ أَعْمَالُهُمْ** } کرده‌وه‌گانیان پوچه‌ن کراونه‌وه‌وه ماندووبوونیان به‌فیرۆ ده‌چی چونکه نه‌وان کرده‌وه‌گانیان بۆ غه‌یری خودا بوون، خۆیان له‌شتیک دا ماندو کردو که خودا پێی رازی نه‌بوو، کرده‌وه‌گانیان ده‌بینه هوی سزاو نارمه‌تی بۆیان. { **هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ** } نایا نه‌وانه پاداشیان دهریته‌وه‌وه جگه له‌وه‌ی له‌دوینیا دا ده‌یکه‌ن؟ واته نه‌وانه سزاو پاداشیان نادریته‌وه‌وه جگه له‌و کارانه‌ی به‌رده‌وامن له‌سه‌ره‌نه‌نجامدانیان، نه‌وانه به‌رده‌وامن له‌سه‌ر کوفرو سه‌رپیچی کردنی فه‌رمانی خودا که‌وابی هه‌ر سزای خراپه‌کاری خۆیان و مرده‌گره‌وه‌وه، کوفرو بێ دینی دل و دهروون و روحی پیس کردون و تیکی داوه، سونه‌تی خوداش و هه‌ها هاتوووه‌وه و ده‌بی سزاو پاداش له‌قیامه‌ت دا به‌گویره‌ی کرده‌وه‌ی دونیا ده‌بی، چاکه به‌چاکه‌وه خراپه به‌خراپه خودا. ته‌نانه‌ت به‌نه‌ندازه‌ی گه‌ردیله‌یه‌کیش سته‌م له‌که‌س ناکا!!

{ **۱۴۸ وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَى مِنْ بَعْدِهِ مِنْ خَلْقِهِمْ عِجْلًا جِسدًا لَهُ خَوَارٍ** } واته: نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل دوا‌ی نه‌وه‌ی هه‌زهرتی مووسا له‌سه‌ر واده‌ی په‌رومردگار چوو بۆ سه‌ر کۆی (طور) بۆ گفتو گو کردن له‌گه‌ل خودای مه‌زن دا له‌خشلی زیرو زیوی قیبطیه‌کان که به‌ئه‌مات لێیان و مرگرتبوون لاشه‌ گویره‌که‌یه‌کیان دروست کرد بۆره‌ بۆری لێوه ده‌هات ده‌نگو رمنگی له‌گویره‌که ده‌جوو! ده‌ستیان کرد به‌په‌رستنی! وه‌کوو ده‌لێن: نه‌و خشه‌ له‌ی قیبطیه‌کان بوو دوا‌ی نه‌وه‌ی په‌رومردگار هیرعه‌ون و قیبطیه‌گانی خنکاند له‌لای نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل مایووبوه‌وه!

{ **أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يَكْلَمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا** } نایا نه‌وانه له‌وه

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَى إِلَى قَوْمِهِ غَضْبَنَ أَسِفًا قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِي مِنْ بَعْدِي أَعْمِلْتُمْ أَمْرًا رِيبَكُمْ وَأَلْقَى الْأَلْوَابَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ قَالَ ابْنَ أُمِّ الْقَوْمِ اسْتَصْعَفُونِي وَكَادُوا يَقْتُلُونَنِي فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْأَعْدَاءَ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ { **۱۴۹** } قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخِي وَادْخُلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ { **۱۵۰** } إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَذَلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُفْسِدِينَ { **۱۵۱** } وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَآمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَعَفُورٌ رَحِيمٌ { **۱۵۲** } وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبُ أَخَذَ الْأَلْوَابَ وَفِي سُجَّتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْتَدُّونَ { **۱۵۳** } وَأَخْبَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِمِيقَاتِنَا فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُمْ مِنْ قَبْلَ وَإِنِّي أَتْلُوكَ بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا إِنَّ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَنْ تَشَاءُ وَتَهْدِي مَنْ تَشَاءُ أَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ { **۱۵۴** }

وردنه‌بوونه‌وه که نه‌و گویره‌که هه‌ج صیفه‌تیکی خودایه‌تی تیدا نیه، زمانی ناخاوتنی نیه، ناتوانی قسه‌یان له‌گه‌ل بکا، شاره‌زایان ناکا بۆ ریبازی خێرو چاکه، ناتوانی خوشبه‌ختی دونیاو قیامه‌تیان بۆ دابین بکا، { **اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ** } نه‌وان نه‌و گویره‌که‌یه‌یان له‌روی به‌لگه‌وه ده‌لیله‌وه به‌خودا نه‌زانی، به‌لگه‌وه له‌روی لاسایی کردنه‌وه‌ی میصریه‌ کۆنه‌کان که له‌وه‌پێش گویره‌که په‌رست بوون هه‌روه‌ها لاسایی کردنه‌وه‌ی نه‌و قه‌ومه‌ی که بینیان بتیان ده‌په‌رستن له‌فه‌له‌ستینا! که‌وابی نه‌وان که نه‌و گویره‌که‌یان به‌خودا داناو په‌رستیان سته‌میان له‌خودی خۆیان کرد.

{ **۱۴۹ وَلَمَّا سَقَطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا** } کاتیک به‌هۆش خو هاتنه‌وه‌وه حه‌قیقه‌تیان بۆ روون بووه‌وه، زانیان هه‌له‌یان کردوه‌وه گومرایوون. ئه‌مه‌جار نۆره‌ی په‌شیمانی و په‌نجه‌ شکانده‌وه هات، په‌شیمان بوونه‌وه‌وه شه‌رمه‌زارو خه‌فه‌تبار بوون و نه‌یانده‌زانی چۆن نه‌م هه‌له‌یه‌یان چاک بکه‌نه‌وه، دانیان به‌هه‌لخلیسکانی خۆیان داناو { **قَالُوا لَنْ لَمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لِنَكُونَ مِنَ الْخَاسِرِينَ** } وتیان: نه‌گه‌ر

سهرزمنشتی بگردنایه و گویره که که ی له ناو بپردایه:

{ قَالَ ابْنُ أُمِّ إِيْسَ الْقَوْمِ اسْتَغْفِرُونِي وَكَادُوا يَقْتُلُونَنِي }
 هارون له وهلام دا وتی: نهی کورې دایکم! تو مؤلتم بده با روداو دکهت بؤ روون بکه مه وه، په له مه که له سهر زمنشت کردنو، لیم تووړه مه به، وا مه زانه که مته رخه م بووم نه نجامدانی نه رکی سهر شاتم بهرام بهر خوداو ناپینی خودا، چونکه من دژیان وه ستام بهرنگاری کاره که یانم کرد، ناموژگاریم کردن، به لام نه م گله چه قاهو سووه هیچ بایه خیان به ناموژگاریه کانم نه دا، به تهنیا بووم و درمه تیان نه هاتم، گوئیان به قسه کانم نه دا، به بی هیزو توانو بی پالپشتو که سو کاریان زانیم، ته نانهت نه وه مندم کیشمه کیشم له گهل دا کردن نریک بوو دهستم بؤ دریژ بکه ن بمکوژن، ئیتر من له بهر بی دهسلاتی و ناته وانی خو م وازم ئی هیان!!

نهی برای شیرینم: { فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْأَعْدَاءَ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ }
 کاریکی وهام له گهل مه که دوژمن پیم خوش بی، هیوا و ناوتیان مه هینه دی، مه مخره ریزی سته مکارانه وه نه وانه گویره که یان په رستو له پیړی نه وان حلیم مه که، رقت له من هه نه ستی وکوو له وان رقت هه لساوه، من له هیچ شتی دا له گهل نه وان نیمو لیان بهریم!!

نهمجار په رومردگار کاریگری نه م سکا لایه ی حه زرمتی هارون له دلی مووسا دا دیاری ده کاو دمه رموی: { ^{۱۵۱} قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِأَخِي وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ }
 مووسا وتی: که مووسا له واقعیه که حالی بوو، گه پرایه وه بؤ سهر حالی سروشتی خو ی، له خودا پرایه وه وتی: په رومردگار! له من خوشبه و چاوپو شتی بکه له و کردارو گوفتارانه م که دلشکانی هارونی برامی تیدا بوو، نازارم به دل و دروونی گه یاند، هه روه ها له هارونی براشم خوشبه نه گهر له کاتی جیگری من دا که مته رخه مییه کی کردبی و وکوو پیویست بهرنگاری گه له که ی نه بو ته وه و ترساوه که نه گهر زیاتر بیکیشیان ئی بکا بیکوژن! هه ردو کمان بخه ره نیو رحه مته و به زهی خو ته وه. که به شی هه موو که س ده کا، به فچه ل و گه وری خو ت، به رحه مته خو ت، دامن پو شه! زاتی پاکت له هه موو خاوه ن رحه مته به رحه م تره بؤ به نده گانی. په رومردگار! او بکه، رحه مته و به زهی خو ت هه میسه

به سهرمان دا برژی و له دونیا و قیامهت دا ئی بیبه ش نه بین!
 { ^{۱۵۲} إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَلَهُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا }
 بیگومان نه وانه ی دوا ی رؤیشتنی

په رومردگارمان به زهی پیمان دا نه یه ته وه و لیمان خو ش نه بی و توبه مان ئی و مر نه گری نه وه ئیمه مالویرانی دونیا و قیامهت بووین، ده چینه پیړی نه وانه ی خوشبه ختی و کامه رانی دونیا و قیامه تیان له ده ست داوه، له دونیا دا سهر به خو ی و سهر فرازی و نازادی واده پی دراومان له خاکی پیروژ دا له کیس ده چی، له قیامه تیشا نازو نیعمه تی به هه شتمان نادریتی!

{ ^{۱۵۰} وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَى إِلَى قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا }
 کاتی حه زرمتی مووسا، له کیوی گووړه وه به غه مباری گه پرایه وه بؤ ناو قه و مه که ی، به رقی هه لساو له هارونی برای، چونکه هیشتا هه ر له میقات دا بوو، خه ریکی گفتو گو بوو، له خزمهت په رومردگار دا، زاتی حه ق هه والی پی دا که قه و مه که ت پاشگه ز بوو نه وه و ده ستیان کردوه به گویره که په رستی! به و حال ته توړه یی و غه مباریه وه گه یشته وه ناو قه و مه که ی، که نه و واقعیه تالهی پاشگه ز بوو نه وه ی به چاوی خو ی بین، نه وه منده ی تر رقی هه لساو تووړه مونی زیاد بوو، ده هری بوو و توړه یی له گفتارو کرداری دا دیاری دا، حه زرمتی مووسا، مافی خو ی بوو که توړه یی، روداو که سامنا که، گوړانکاریه که زور کاریگری، بویه: روی کرده گه له که یی و { قَالَ بَيْنَمَا خَلَفْتُمُونِي مِنْ بَغْدِي }
 وتی: به راستی به ناشیرنتر شپوه، به خرابترین کار، دوا ی چونم بؤ خزمهت باره گای خودا جیگای منتان گرتوه، که من لیړه نه بوم کاری ناشیرینتان کردو، جیگری خراب بوون! من به جیم هیشتن هی دایه تدر اوو ناپین په رومربوون که چی دوا ی من گومرابون، سهرتان ئی شیوا، من به خودا په رستی جیم هیشتن، ئیوه جیگری منتان به گویره که په رستی نه نجام دا،

{ ^{۱۵۱} أَعْجَلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ }
 واته: نایا په له تان له هاتنی واده ی خودا کرد خو تان رانه گرت؟ چونکه نه وان که حه زرمتی مووسا له سهری سییه مین شه و نه هاته وه، وایان مه زنده کرد مردوه، به و هیان نه زانی بوو که ماوه ی مانه وه ی مووسا له میا قاتا ده شمو ی تری ئی زیاد کراوه و بووه به چل شه!!

{ وَأَلْقَى الْأُلُوحَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ }
 نه و له و حانه ی که په رومردگار پی دابوون و نادابی ناپینیان تیدا بوو فری دان و په رتو بلاوی کردنه وه، په لاماری حه زرمتی هارونی داو، فزی سهری گرتو، بولای خو ی راپکیشا! چونکه پی و ابو: حه زرمتی هارون که مته رخه می کردو وه، نه رکی پیویستی سهرشانی خو ی نه نجام نه داوه، به رگری له قه و مه که ی نه کردو وه: به م جوړه نه هیلی گویره که په رستی بکه ن!

بهندهگانی نومیان بووتییدا، ثم رینموونی و رحمته به
 نهو کهسانهیه که بهدل له پهروردگاری خوین دهرسن،
 خوین دهمارین لهو بیروباومرو کردموهنالهبارو نهگونجوانه
 که خودا له نادمیزادنی قهدهغهکردون!

۱۵۵} وَ اخْتَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا مِمِّ قَاتِنَا } واته:

پهروردگار نیگای بو مووسا کرد که حهفتا کس
 لهقهومهکهی ههلبزیری بو میقات، نهویش لهناو قهومهکهی
 دا حهفتا کهی پیوا ماقوول و ریزدار ههلبزارد بو نهو
 میقاتهی که خودا بو دیاری کردبوو، هینانی بو کیوی گوور،
 لهوئ حهرهتی مووسا گفتوگوی لهگهل خودا دا کرد،
 فهرمانی پی کردن که رزوو بگرن، خوین پاکو خاوین
 رابگرن، پوشاکیان خاوین بی! بهگویره زنجیره نایهتهکان
 و پی دهچی ههلبزاردنی نهو ژمارهیهو چوونیان لهگهل
 حهرهتی مووسا بو میقات لهو سهرو بهندانیه دا بووه که
 مووسا داوای بینینی پهروردگاری کرد، واته: پیش گویرهکه
 پهرستنهکیان بووه، بویهش لهگهل خوی دا بردونی بو
 نهوهی گویان لی بی که مووسا لهگهل یهزدان دا ناخاوین
 دهگا، لییان یهقینبی که مووسا راست دهگاو پیغهمبهره،
 بیستنی ناخاوینهکه بهلگهبی لهسهو راستگوی حهرهتی
 مووسا، گاتی هاتن بو میقات وتیان: نهی مووسا! نیمه ههتا
 خودا بهچاوی خومان نهبینین پروات پی ناکهینو نیمانت
 پیناهنین، نهتو ناخاوینت لهگهل دا کرد، وه پیشانمان بده!
 نیتر زور پیکیشیان لی کردو داوای بینینی پهروردگاریان
 کرد، تا کیوهکه لهرزه پیکهوتو رایتهکاندنو ههموویان له
 هوش خوین چوون! **{ فَلَمَّا اخَذْتُهُمُ الرِّجْفَةَ } که نهو لهرزهو**
راتلهقاندنی کیوهکه گرتنی و ههموو له هوش خوین چوونو
لالو پال کهوتن، { قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُمُ مِنْ قَبْلُ
وایای } موسا وتی: پهروردگارا! ناواته خوازی نهوهم: که
نهگهر لهوهپیشو پیش هاتنیان لهگهل من دا ئیرادهو
مهشیئتهت وای ویستوهو وات بریار داوه لهناویان بهری،
نهگهر خواستت ببویه نهوانیشو منیشت لهناو دهرد له
پیش نهودها بیین بو میقاتو من گیرودهی نهو نهو ریسوایه
نهدهبوو! نیسته من کهوتوومه حالهتیکی به خوداشکانهوهو
ههزار سویندیان بو بخووم هسهیان بو بکهه گلهکهه بروام
بی ناکهون دهئین: مووسا فیلی لی کردینو به پیلان نهو
حهفتاکهسهی که پیوا ماقوئی نهتهودهکمان بوون بردنی بو
کیوی و لهناوی بردن،

پیغهمبهرهکیان (حهرهتی مووسا) بو سهو کیوی گوور
 گویرهکیان کرد بهخودای خوینو، لهسهو گویرهکه پهرستی
 بهردهوام بوون، وهگوو سامیری و دارودهستهکهی، نهوانه
 لهلایه خوداوه سزایهکی کوشندهیان پی دهگا!

{ وَ كَذَلِكَ نُجْزِي الْمُفْتَرِينَ } وگوو نهو سزایه کی لهدونیا دا
بهسهو ستهمکارهکانی نهتهوهی ئیسرائیلیمان دادا، سزای
ههموو گهل و نهتهوهیهکی بوختانکهرو هاوهلدانهو بو خودا
دهدهین، لهههموو چهرخ و رزوگاریکدا، واته: ههر کهسیک
لهنایینی خودا دا بهدرؤ شت ههلبهستی و هاوهل بو خودا
دانی، راستی لهتادهمیزادان بشاریتهوه، خهکی گومرا بکا،
سزای تاوانهکانی غهزهبی خودایه بو زهلیلی و ژیردهستهیه
له دونیادا. وگوو چوون سامیری و ههوادارانی ریسوابوونو
درؤکهیان دهرکهوت، ههرکهسیک بوختانو درؤ له نایین دا
ههلبهستی بهوجوره ریسواو قهض دهبی!

{ ۱۵۶ } وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَآمَنُوا } نهوانه
لهوه پیش کردهوی خراپیان نهنجام داوه، تاوانی گهرهیان
کردوه، تاوانی گوهر و شیرکیان لی رودراوه، پاشان لهو
کردارانهیان پهشیمان بوونهوهو، بولای خودا گهرانهوه، نهگهر
کافر بووبی ئیمانی هینابی، نهگهر خراپهکار بووبی وازی
لهخرابهکهی خوی هینابی، بهشیومهکی ریکو پیک پابهندی
شهریعتی خودا بی، ئیمانیکی راستالانهی هینابیو، وپرای
برواکهی کردهوی چاکیشی هبی، نهوه { إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا
لَعَفُورٌ رَحِيمٌ } بیگومان پهروردگاری تو نهی موحهمهده!
داوای توبهکردن لهو تاوانانه لیخویشبوو لیبوردهیه، تاوانیان
دادهپویشی بهرحم و بهزدهیه، پاداشی چاکهیان دمهاتهوه
بهچند چهندانهو ده چهندانه،

{ ۱۵۷ } وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضُّ اخَذَ الْأُلُوحَ } کاتیکی مووسا
رهقهکهی نیشتهوهو بههوی عوزر هینانهوهی هارونی برای و
توبهکردنی زوریه قهومهکهی و زیوان بوونهوویان له
گویرهکه پهرستی، نههمجار گهرایهوه بولای
لهوچهفریدراوهکانو ههلی گرتنهوه، نهو لهو حانهی که
گهرایهوهو قهومهکهی بینی گویرهکه دمهپرستن له عهیهبتان
چاوی عهرزی نهبینی و فریسی دان! که لهوچهکانی
ههلگرتنهوهو گهرایهوه سهرباری ناسایی و رینموونی
قهومهکهی، { وَفِي لُسْخِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ
یرهبون } لهنووسراوی سهو نهو لهوحنانه، یان له ههر
نووسخهیهک که لهبر نهولهوحنانه بنووسریتهوه رینموونی و
شارمزیی کردنی تییدا ههبوو، رحمتهو بهزهیی خودا بو

نههمجار حهرهتی مووسا دریره بهتکاو پارانهوهو هسهکانی

داو وتی: **{ أَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا }** په رومردگار! نه تو به هوی کردهوی نه فامه کانمان نیمه له ناومه به.

پارانه وده داوا کردنه که به شیوهی نیستی قهام هیندراوه، بو نهوی زیاتر داواي له ناونه بردنه که جهخت بکاته وه، واته خودایه! له ررحمه تو عه داله تکاری تو دووره که به هوی کردهوی خرابی نه فامه کانمان هه لسو که وتی بی نه دهبو ناشیرینان نیمه له ناو بهری.

{ إِنْ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَنِ نَشَاءُ وَتَهْدِي مَنِ نَشَاءُ } نه وکرده وده هه لوئسته ی که بوو به هوکاری نه م له رزه و راتله قانندن له هووش خوچونی نه م حه فتا که سه هه لئیراوهی قه ومه که م، جگه له تافیکردنه وده نیمه تی جانکردنی زاتی پاکت بو نه وان هیچی ترنیه. نه م کاره ساته ده خولقینی بو نه وده به ننده کانت به تاقی بکه یه وه، دمری بخه ی که تا ج نه نده زیه ک ناماده بشیان بو هیدایه تو گومرایی تیدایه، چی له دلایان دا شیرداو ته وه، کامیان شیایو سزاو توله یه، کامیان شیایو یاداشو به خشیشه! نه مانه هه موویان به گویره ی سوننه تی خو ت له بوونه وده دا نه نجام دهرین نه م روداوانه ده خولقینی بو تافیکردنه وده به ننده کانت.

{ تُضِلُّ بِهَا مَنِ نَشَاءُ وَتَهْدِي مَنِ نَشَاءُ } که سینک به وئ گومرایی بکه ی، گومرایی ده که ی، که سینکیش به وئ رینمونی بکه ی و هیدایه تی بده ی هیدایه تی دده ی! چونکه تافیکردنه وده میجنه ته خودایه که بو یان هوکاری گومرایی بوون، یان هیدایه تدانیانه. نیر به شیوه ی مه جاز گومرایی بوون و هیدایه ته که ی پال خودا دا.

{ أَلَمْ وَلَّيْنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَلَمْ خَيْرُ الْغَافِرِينَ } په رومردگار! نه تو سه ربه رشتیاریو چاودیری کاروباری نیمه ی، ناگاداری کردارو گوشتارمانی، دزمانی نه فسو دمر ومان چونه و چی تیدایه، خودایه! خوشبیه له و تاوانه ی له ناکامی کردارو گوشتارمان دینه کایه وده دهبیته سه ریچی کردنی سوننه تی تو له گه ل به ننده کانتدا، یان که مته رخمه ی ده که یان له ژیکرو سوپاسگوزاری به نندایه تی بو کردنت.

{ ۱۵۶ } وَ اَكْتُبْ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ } په رومردگار! به ررحمه تو فحجلو که ره می خو ت ژیانیکي خوشو پر کامه رانیو سه رفرازیمان بدمرئ، رزقو روژیمن گو شاد بکه، توفیقمان بده بو خودا په رستی له دونیادا، پاداشتو په وایی چاکمان له قیامت دا بدمرئ، بمانخه ره به هه شته وه، بمانگه یه نه به رمز مانه ندی خو ت. **{ اِنَّا هَذَا اِلَيْكَ }** خودایه! نیمه توبه مان کرده وده گه راینه وه بو قایی ررحمه ت،

په شیمانین له وده ی که قه ومه که مان داواي نه و هیان کرد که ریگیان بده و بتيك دیاری بکه م بو یان بی په رستن، نه مجار نه قامو بی عه قله کانی قه ومه که م گویره که یان په رستو عاقله مه نده کانیان که مته رخمه میان کردو ریگه یان لی نه گرتن، هه روه ها پیاو ماقولانی قه ومه که م داواي نه و هیان کرد به چاوی خو یان خودا بیینن، چه نده ها هه له و تاوانی تریش. **{ قَالَ عَدَايُ اُصِيبُ بِهِ مَنْ اَشَاءُ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ }** قهرمووی: سزای من تاییه ته به و که سانه ی دمه وئ سزایان بده م له کافرو یاخی بووان، هه رکه سی بمه وئ سزای بده م سزای منی ده گاتی! به لام ررحمه تم به شی هه موو که س ده کا له بوونه وده وداو لیان زیاده، بیگومان ررحمه ت صیفه تیکي نه زه لی منه و کاروباری بوونه وده به و صیفه ته به نده، عه زاب صیفه تی من نیه به لگوو له و کرده وانه مه، که له صیفه تی عادلیمه وه په یدا دهبی و سه رچاوه ده گری، ررحمه تم گشتیه و بو هه موو که سه، نه و ررحمه ته گشتیه نه بوایه هه موو کافرو خودا نه ناسیک دوا به دوا بی دینییه که ی یه که سه له ناوم دم برد! **{ فَسَاكُنْهَا }** له وده به و لاوه نه و ررحمه تم تاییه ت ده که م ده یچه سپینم بو:

۱- **{ لِلَّذِينَ يَقُولُونَ }** بو نه و ناده میزادانه ی خو یان له هاوه لندانان بو خودا و تاوانکردن ده پارین، سه ریچی قهرمانی په رومردگار ناکه ن.

۲- **{ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ }** زمکاتی مال و سامانی خو یان دمرده که ن دل و دمر وونی خو یان له رزدی و به خیلی پاک ده که نه وه، بو یه به تاییه تی له نیو عیبادته کاند. باسی زمکاتی کرد، بو نه وده ی نه خو شی دمر وونی مادییه سوود خو رده کانی جوله که چاره سه ر بکا، هه روه ها چونکه به گشتی دمر وونی ناده میزاد رزدی و به خیلی تیدایه.

۳- **{ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ }** هه روه ها بو نه وانه یه که بروایان به هه موو نه و نایه تانه هیه، که نیشانه ی تاکو نه نهای نیمه یه، به لگه ن له سه ر نه وه که شه ریعت و یاسای نیمه بی عه یبو بی که م کورپیه و گونجاوه بو کارپیکردن و به که لکی هه موو نه ته وده یه دی و بو هه موو روژگاریک دهبی. بروایان به پیغه مبه رایه تی پیغه مبه رانمان هه یه.

نه و ناده میزادانه ی نه و سی رده و شتانه یان تیدان، نه وانه، **{ ۱۵۷ } الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ }** که سانیکن شوینکه وتوو پیغه مبه ریکی نه خوینده وارن، نه م صیفه ته نیشانه یه که تاییه ته به حه زره تی موحه مبه دمه وده هیه چی کامی له پیغه مبه رانی تر نه و رده و شته یان نه بو، نه خوینه واری

نیشاندهیهک بووه له نیشانهکانی پیغه مبهرایهتی چه زرمته موحه ممهده. ئەم زاته پیرۆزه و پرای ئەودی که نو سین و خویندنه و دی نه زانیوه، په یامیکی هیناوه به سوود ترین و باشرین زانیاری له خو گرتووه، کاملترین زانیاری له باره عه قیده و خودا په رستی و رامیاری و گو مه لایهتی نابووری و نه خلاق و رهوشته و دی تیدایه، به و شهریهت و یاسایه هیناویانه دمتوانی بیروبا و مری ناده میزاد راست بگریته و نه خلاق و رهوشتی جوان هیر بگری، کرده و میان به سوود بی ژانیان پر کامه رانی و به ختم و مری بی! (الذی یجذونه مکتوبا عندهم فی التوراة والإنجیل) ئەو پیغه مبهرایه که نه ته و دی ئیسرائیل رهوشته کانی له ناو ته و رات و ئینجیل دا به نو سراوی دمبین و هیچ گومانیان له و دا نیه که ئەو و وصفانه هی ئەم زاتن که ناوی موحه ممهده و پیغه مبهرای ئیسلامه، چون کوری خویمان دمناسن ناوا ئەو پیغه مبهیره دمناسن. به لکوو زیاتریش دمناسن. (یا مرمهم بالمعروف وینهاهم عن المنکر) ئەو زاته پیغه مبهرایکه فه رمان دهکا به چاکه و نه هی دهکا له خراپه، همر شتیک عه قلی ساغو سه لیم به باشی بزانی، طبعیهتی ساغ بی چاک بی، ئەو پیغه مبهیره فه رمانی بی دهکا و هه ولی چه سپاندنی دمه، همر شتیک دموونی صافو بی گهرد قیزی ئی بکاته و ده، عه قلی به باشی نه زانی ئەو پیغه مبهیره نه هی ئی دهکا! به کورتی ئەو پیغه مبهیره که فه رمان دهکا ته نه فه رمان به چاکه دهکا، که نه هی دهکا ته نه نه هی له خراپه دهکا. (ویجعل لهم الطیبات) همر خواردن و خواردنه مهنیهک ته بیعهتی میانه به پاک و خاوی بی بزانی ئەو بویان چه لال دهکا. (ویحرم علیهم الخبائث) هه روه ها همر خواردن و خواردنه و هیهک که ته بیعهتی میانه، به نابار و ناشیرینی بزانی و لئی نه بان بی، و دهکو: (مرداره و بوو گوشتی به رازو خوینی ره و ان و همر مال و سامانیک که به ناحق و مرده گیر و مکوو ره با و به رتیل و داگیر کردن و خیانه تکردن) لییان یاساغ دهکا و نه هیان ئی دهکا که نزیکه بکه و نه و ده. (ویضع عنهم اصرهم والأغلال الی کانت علیهم) ئەو نه رکه قورسانه ی که له سه ر شانیان بووه و دهکو: قیصاصی قه تل، که بکوژ به نه نه قه ست یان به هه له ئەو کاره ی له ده ست بقه و مایه ده کوژرایه و ده، خوین و همر گرتن له یاسای نه و ان دا نه بووه، یان خو کوژی بو توبه کردن، یان نه گهر یه کیکیان تاوانیکی بکر دایه، دمه و ئەو نه ندامه ی تاوانه که ی بی کراوه بپر دئ. نه گهر پو شاکیان پیس بویه دمه و بی پر چه ند ه ها نه رکی قورسی تریش.) ئەم نه رکانه یان له سه ر لاده برئ!

وَكَتَبْنَا لَهُ فِي هَذِهِ الدِّينِ حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هَذَا إِلَيْكَ قَال عَذَابٌ أَصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءَ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُمُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ۝١٨٠ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْنُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ ۚ فَاَلَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝١٨١ قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ ۚ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۝١٨٢ وَمِنْ قَوْمِ مُوسَى أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ۝١٨٣

ا فالدین آمنا به و عززوه و نصروه و اتبعوا النور الذي انزل معه اولئك هم المفلحون} جا ئەو ناده میزادانه ی ئیمانیان هیناوه به و پیغه مبهرای که خاوهنی ئەم رهوشتانهیه، له قه و می مووسا و قه و مهکانی تریش، و پرای ئیمان هینانیان بی به چاوی ریزه و سهیری ده که و له دوزمن و ناحه زانی ده ی پاریزگاری ئی ده که و، به زوبان و به شم شیر یارمهتی دمه و، به پیره و ئەو نوو و روناکیه ده که و که بوی نیردرا و ته خوار، شوین ئەو قورنانه ده که و که له گه ل پیغه مبهرایه تیه که ی دا بوی نیردرا و ده. ئەو ناده میزادانه روژی قیامت سه رفراز و به مرز گه ییش تو و، هه ر نه و ان رزگاریان ده بی و رهحه ته و ره زامه ندی خودایان ده ست ده که و.

{ ۱۸۰ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا } ئەی موحه ممهده! به هه موو ناده میزاد رابگه یه نه، به هه موو عه رمه و غهیری عه رمه، به رهش پیست و سه ی پیستیان به هه موو چین و تو یزو گه ل و نه ته و میهک بلئ: من ره و انه کراوی خودام بۆلای هه مو ان تان، پیغه مبهرای خودام بۆ

هه موو کاتو شوینیک تاروژی قیامت، رهوانه گراوم بۆ سهر هه موو ئاده میزاد به گشتی!

{الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ} که ههرچی ملک و سه لته نه تی ناسمانه کان و زهوی ههیه هی نه وه، هیچ خودا نین جگه له زاتی پاک، ده مرینی و ده زینی، واته: مردن و ژیان به دهستی خو به تی، دواى مردن روژی قیامت هه موو مردوان زیندو ده گاته وه.

{فَأَمَّا بِاللَّهِ} ئەى ئاده میزادینه هه موتان! ئیمان بێن به خودای تالو ته نیاو بى شهریک له ربووبیه تو نولو هییه تا، ئەو خودایه که ههرچی شیاوی ژیان بى ده زینی، ههرچی شیاوی مردن بى ده مرینی {وَرَسُولُهُ النَّبِيُّ الْأُمِّيُّ} ئیمان بێن به رهوانه گراوو پیغه مبه ره نه خوینه وارده که که رهوانه کردوه بۆ سهر هه موو ئاده میزاد به گشتی بۆ نه وهی فیرى قورئان و حیکمه تیان بکا، له بیر و باوه ری پر و پوچ و شهریک دانان بۆ خودا، له بیر و باوه ری نه قامی و دوژمنکاری پاکیان بکاته وه، بۆ نه وهی به هوی شارمزاری کردنی پیغه مبه ره بۆیان بینه یه ک ئوممه تی پته وی خودا په رست و هاریکار له ناو خو یان داو، هه موویان به جاوی برایه تی سه یری یه کتر بکه ن، {الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ} ئەو پیغه مبه ره ی بۆخوی پیش هه موو که سی ک بر وای ته وای به تا ک و ته نها یی خودا ههیه، هه روه ها ئیمانی به و که لیماته ته شریعانه ههیه که نیردراونه خوارئ بۆ هیدایه تدانی ئاده میزاد و دیارده یه ک له دیارده کانی عیله و رحمه تی په رومردگار بۆ ئاده میزاد. هه روه ها بر وای به که لیماتی ته کوینی خودا ههیه، که نیشانه ی ده سه لات و ویست و حیکمه تی یه زدانن، بر وای ته وایشی به و نیگایه ههیه که بۆ سهر خوی نیردراوه له لایه ن په رومردگار وه.

{وَأَنبَعُوهَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ} ئەى خه لکینه! شوین رێبازی پیغه مبه ره بکه ون، پابه ندی فه رمان و نه هیه کانی بن. ههرچی پیتان ده لی و بۆتان دینی، وهری بگرن، به لگوو هیدایه ت بدرین بۆ شه قامه ریی خودا په رستی، که هیچ که ندو له ندی تیدا نیه! یان به لگوو هیدایه ت بدرین به هوی ئیمان و شوینکه وتنی شه ریعه ته وه بۆ رێبازی که خو شبه ختی دونیاو قیامه تی نیوهی تیدا یه.

{۱۵۹} وَمَنْ قَوْمٌ مُّوسَىٰ أَمَةً يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَهْدُلُونَ} کۆمه لیک له نه ته وهی ئیسرائیل له سه رده می مووسا داو پاش له دنیا دهرچوونی شی شوین حه ق که وتن و به حه ق و عه داله ت حوکمیان کردوه، پابه ندی فه رمان و نه هیه کانی ئایینی خودا

بوون، نه وانه خا وەن با وەرە تۆبە کارەکان بوون لە نه ته وهی ئیسرائیل، ئیمانیان به موسا هینا و... بۆ عوزر هینانه وه دواى لیخو شبوون له په رومردگار، بۆ نه وهی له گو یه رکه به په رستی نه ته وه که یان خو ش ببی له گه ل چه زرمی مووسا دا چون بۆ میقات.... نه وانه کۆمه لیک بوون دل و دهر وونی خو یان به نیمان به هیز کردبوو، خه لکیان شارمزا کرد بۆ ئایین، له پینا و ئایینه که یان دا تیده کو شان، پابه ندی ئامۆزگاریه کانی ته ورات بوون، به گو یه ری نه و کتبه ناسمانیه له ناو نه ته وه که یان دا حوکمیان ده کرد.

{۱۶۰} وَقَطَعْنَاهُمْ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا} نه ته وهی ئیسرائیل مان کرد به دوا زده کۆمه ل، حال و چو نیه تی نه مانه وابوو له نه ته وهی دوا زده کۆمه ل ئیسرائیل بوون، ههر کۆمه لیکیان ئوممه تی بوون له ناو خو یان دا، ههر کۆمه له و دابو نه ریتیکی تایبه تی هه بوو، له بهر نه وه له و جیگه دا له یه کمان جو دا کرد نه وه، بۆ نه وهی نه وهی ههر کۆمیک له وانه خزمه تی خو یان بکه ن، له ناو خو یان دا گه وهر و بچوکی خو یان دیاری بکه ن، گه ره لاوژی و ههرچی و په رچی له ناویان دا پهیدا نه بی و، فیتنه و ئاشوبیان تی نه که وئ! بۆ ههر قه بیل و هۆزیکیان چه زرمی مووسا رابه رو پی شه وایی دابنی، چا و دیری یاسای دین و دنیا یان بکا.

{وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ إِذْ اسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُ أَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ} فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عِزًّا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ} نیگامان بۆ مووسا کرد له و کاته دا که قه ومه که ی له دهشتی فه له ستین دوا ی ناوی خو ش و گواریان ئی کرد، پیمان گوت: به عه صاکه ت له و به رده گه وره بده که و له کیوی (حور یب) ی شیوی سینا دایه!

چه زرمی مووسا به فه رمانی خودا به عه صاکه ی دای له به رده که، دوا نزه سه رچا وهی ئی هه لقو لا، هه ریه کی له م سه رچا وانه ی بۆ به ره باب و هۆزیکیان دیاری کرد، بۆ نه وهی له سه ر ناو تیک به رنه بن و ئاشو بو ئا زا و میان تیدا پهیدا نه بی، ههر به ره باب و هۆزیکیان ده یان زانی سه رچا وهی تایبه تی خو یان کامه یه و لیان تیک نه ده چوو!

{وَوَهَبْنَا عَلَيْهِمُ الْأَنْعَامَ} هه رمان کرد به چه ترو سی به ره به سه ریان دا، له گه رمای خو ر ده یاراستن، نه گه ر سی به ری هه وره که نه بوایه، گه رمای خو ر ده یوستان دن! چونکه له و ده شته گه رمه دا دار و دره خت نه بوو سی به ریان ئی بکا....!

سه رباری نه و نیعه تانه -هه لقو لانی ناو و سی به ری هه و- {وَأَوْرَثْنَا لَهُمُ السَّيِّئَاتِ} خوار دن و خوار دنه وه مان بۆ

ناسان کردن، لهباتی نان گهزومان بهسهر دا باراندن، لهجیاتی گوشت پهلهومری (شهلاقه) مان بو ناردن بهناسانی بویان دهگیران و، سهریان دهبرین و، گوشتهکهایان دهخواردن، نه م خواردن و خواردنهوهمان بو دابین کردن و لهسهر زمانی مووسا پیمان گوتن: **{ كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ }** بخون و بخونهوه لهو رزق و روژییه خاوینه که پیمان داون نهوه نیعمهتی نیمهیه و بهتایبهتی بهئیوهمان بهخشیوه، پیویسته نیوه سوپاسگوزارو شوکرانه ژمیر بن!

کهچی وپرای نهو ههموو رزق و روژییه که پیمان دابوون، نهو نهتهوه بهدبهخته، کوفرائی نیعمهتی نیمهیان کردو، پهرهیان بهسهرپیچیکردن و نافهرمانی نیمه دا **{ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ }** نهوان بهوهی که کوفرائی نیعمهتی نیمهیان کرد ستهمیان لهنیمه نهکردو زیانیان پی نهگهیاندین بهلکوو ستهمیان لهخودی خویمان کرد.

{ ۱۶۱ } وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ نهی موحهمه! باسی نهوه بو گهلهکعت بکه، که لهلایمن مووساوه بهنهتهوهی ئیسرائیل گوترا: برؤن نیشتهجی بن لهو شاره ناوهدانیه که شاری بهیتولهقدیسه، **{ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ }** بهنارمزی خوٲان لههر شوینی ویستان لهرزق و روژی نهو شاره بخون و بخونهوه سوودی ئی ودریگرن **{ وَقُولُوا حِطَّةٌ }** بلین خودایه! تاوانمان ئی بهتکینهو لهگوناهمان خوش ببه، **{ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا }** بهشیوهی خو بهکهم زانین و سوپاسگوزاری بو پهرومردگارو سهر نهوی کردن و کرنووش بردن و لالانهوه پارانهوهو بچه دهرگای بارهگای نهو شاره پیروژهوه، بهجاری هاوار لهپهرومردگار بکهن لیٲان خوش بیو، کامهرانی و بهختهومریتان پیداو، تیٲی دا بجهسیٲنهوه، دهست بکهن بهکارو کاسپی و ههولدان بو دابین کردنی پیداویستی ژیان، ههرودها پیویسته جهیاد بکهن بو نهوهی نیشتمانهکعتان لهدوژمن ودریگرنهوهو بهسهربهستی و نازادی تیٲی دا ژیان بهسهربهرن!!

نهگهر وا بکهن **{ تَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَاتِكُمْ }** لهپاداشی پابه‌ند بوونتان بهفهرمانی نیمه و لهپاداشی نهو جهیادهٲان دا لهتاوانهکانتان خوش دهبین و چاو بوٲشیتان ئی دهکهن، زیاد لهوهش **{ سَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ }** پلهو پایه زیاد دهکهن بو نهوانی بهدٲسوژی و ئیخلاصهوه نه‌رکی سهرشانیان نه‌نجام دده‌ن و چاکه‌کارن!

{ ۱۶۲ } قَبِلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ } بهلام

وَقَطَعْنَهُمْ أَثْنَى عَشَرَ آسَابًا أَمْشَاءً وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ إِذِ اسْتَسْقَمَ قَوْمُهُ أَنِّي أَخْرَبُ بِعَصَاكَ الْحَاجِرَ فَأَنْجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشَرَ عِثًّا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرِبَهُمْ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَمَ وَأَنزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّاتِ السَّلَوى كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ **{ ۱۶۱ }** وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ سَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ **{ ۱۶۲ }** قَبِلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ يَمَّا كَانُوا يَظْلِمُونَ **{ ۱۶۳ }** وَسَلَّمْنَاهُ مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِثَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَعًا وَيَوْمَ لَا تَسْبُتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ بَلَّوْنَهُمْ يَمَّا كَانُوا يَعْسِفُونَ **{ ۱۶۴ }**

نهوانی ستهمکار بوون لهنهتهوهی ئیسرائیل نهوهی پٲیان گوتراوو گورٲیان، لهجیاتی (حطه) دهیانگوت(جه)، لهجیاتی نهوهی ملکهج بکهن و کرنووش بهرن و بهسهردانه‌واندنهوه بچه ناو قودسهوه بهقنگه خشکی جوونه ناو قودسهوه.سروشٲی جووله‌که ههمیشه بریتی بووه لهسهرپیچیکردن و یاخی بوون و هه‌لگه‌پانهوه لهیاسای خوداو نافهرمانی کردن و سیله‌یی و هه‌لپه‌کردن بو سهرپیچیکردنی فهرمانی خودا به‌گوفتارو کردار. نهوه بوو لهجیاتی نهوه بلین: (حطه) دهیانگوت: (جه فی شعرة) لهجیاتی نهوهی به ملکه‌چی و خوشوع و خجوعهوه برؤنه ناو بهیتوله‌قدیسهوه بهقنگه‌خشکی و چاو له‌حه‌وا جوونه ژوورهوه روٲشته ناو شاره‌که‌وه. دهی بابزانین ناکام چون بوو سهرمنجام جییان بهسهرهات...؟ **{ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ يَمَّا كَانُوا يَظْلِمُونَ }** لهسزای نهو سهرپیچی و سهرسه‌ختی و بیگوٲییان دا عه‌زابیکی ژورمان بو سهر ناردن، نهو ناسمانه‌ی که لهوه‌پٲش نییه‌وه گه‌زوو گوٲشی په‌له‌ومری (شهلاقه)‌یان بو دهنٲردرایه خواری، ههور سیٲهری ئی ده‌کردن، نیستا به‌هوی سهرپیچی و

دەبوونو رینگای چوونەو بۆ ناو دەریایان نەدەبوو، ئەمجار روژی یەکشەممە ئەو فیلبارانە، دەهاتن دەیانگرتن و راویان دەکردن! {كَذَلِكَ نُلْهِمُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ} وەكوو ئەو تاقیکردنەوێی گە ئەنجامیان دا؛ بەوێی گە ماسییەکان لەروژی شەممە دا گەراوکردنیان تییی دا ئی قەدەغە کرابوو بەدەرگەوتن و لەروژانی تر دا گە بۆیان رەوا بوو راوە ماسی بکەن. ماسییەکان خۆیان گۆم دەکردو دیار نەدەمان!! ئاوا بەو جوړە جوولەگە پێشینەکان و جوولەگە هاوچەرەکان و خەلگانی تریش بەتاقی دەگەینەو، واتە: وایان مامەلە لەگەڵ دەگەین وەكوو ئەو بلیی بەتاقیان دەگەینەو ئەگینا خودا بۆخۆی پێویستی بەتاقیکردنەو نیه، پەرورەدگار بۆخۆی دەزانێ سەرەنجام و ناگام چۆن دەبی

کاتیگ فیلەگەیان کردو تاوانەگەیان ئەنجام دا، دانیشتوانی شارەگە بوون بەسێ گروھو تاقەو سێ هەلۆیست وەرگیران، کۆمەلێکیان تاوانکارو کۆمەلێک ئامۆژگاریکەر و کۆمەلێک بێلایەن.

وەكوو دمهەرموئ: {۱۶۴} وَإِذْ قَالَتْ أُمَةٌ مِنْهُمْ لِمَ تُعْطُونَ قُرْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعْطِيهِمْ غَذًا شَدِيدًا} ئەو موخەممەدا پرسایاریان ئی بکە دەربارە حال و چۆنیەتی دانیشتوانی ئەو شارە، کاتیگ: کۆمەلێک لەو دانیشتوانە، گە بێلایەن بوون و بێیان وابوو ئامۆژگاری کردنی سەرپێچیکاران چ سوودی تێدا نیه و سەرزنەشتی ئامۆژگاریکارانیان کردو بێیان وتن: ئەو ئەو بۆچی ئامۆژگاری کۆمەلێک دەکەن گە پەرورەدگار برپاری لەناوبردنی داو؟ ئەو دەزانن گە خودا لەدوینا دا بەهیلایان دەباو لەقیامەت دا سزای سەختیان دەدا، دی گەوابی بۆچی خۆتانیان پێ هەلەوگێر دەکەن و سەری خۆتانیان پێ دەهیشینن؟

کۆمەلێ ئامۆژگاریکەر و ئەلامیان دەدەنەو: {قَالُوا مَعَذَرَةٌ إِلَى رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ} دەلێن: بۆیە ئامۆژگاریان دەکەین، بۆ ئەوێ لای خودا عوززمان هەبێ و بلیین: ئیمە ئەرکی سەرشاری خۆمان ئەنجام داو و بەزوبان بەرەلەستی کاری خراپمان کردو و لەعاستی کاری خراپ بێدەنگ نەبووین، وێرێ ئەوێ ئیمە ناھومید نابین لەگەڵ ئەوێ بۆ لای حەق و ھاتنەوێیان بۆ سەر رێبازی راست بەلکوو بەم ئامۆژگاری کردن و نارەزایی دەرپرێنەمان واز لەو خراپەکاری و سەرپێچی کردنەیان بەین و بگەڕێنەو بۆ لای خودا تۆبە بکەن، ئەو کاتە پەرورەدگار تۆبەیان ئی قەوول بکاو رەحمیان پێ بکاو لێیان خوش ببی!!

ستەمکاریانەو عەزاییان لێیەو بۆ دەنێردرێ! عەزاییک دل و دەروون بەلەرزە دینی و، کاروباری ژانیان ئی دشیوینی! {۱۶۳} وَأَسْأَلُهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ} ئەو موخەممەدا! لەجوولەگەکانی هاوچەرەخت پرسایار بکە، دەربارە چیرۆک و بەسەرھاتی دانیشتوانی ئەو شارە گە لەقەرەغ دەریا هەلکەوتبوو، سەرپێچی فەرمانی پەرورەدگاریان کرد، ئەویش لەتۆلەو سزای ئەو کردەو ناسرینانەیان دا، عەزایی سەختی خۆی بەسەر دا دان، تۆلەو کردەو نالەبارو فیل و تەلەگەبازیانی ئی سەندن. پرسایارگە بۆ لۆمەکردن و سەرزنەشت کردنیان، بێیان کردن و روون کردنەو ئەوێ: گە کوو سەرپێچی کردنی جوولەگە هاوچەرەختەکانی روژگاری حەزەرتی موخەممەد، شتیکی تازە بابەت و تازە قەللای نیه، بەلکوو دابو نەریت و سروشتی باوک و باپیرانیانە بەمیرات بۆیان ماوەتەو، بێگومان پێشینەکانیان تاوانی گەورەیان ئەنجام داو و بەناشکرا سەرپێچی فەرمانی خودایان کردەو.....

ئەو جوولەگەکانی هاوچەرەخت و ئەوانە لێدوا ئەوانیش دین بیا نترسینە ئەوێ سەرپێچی فەرمان و نەھیەکانی پەیا مەگەت بکەن، بۆ ئەوێ ئەو سزای عەزایی تووشی پێشینەکانیان بوو، تووشی ئەمانیش نیه.

پرسایار لەجوولەگەکانی هاوچەرەخت بکە دەربارە دانیشتوانی ئەو شارە قەرەغ دەریای سوور گە کەوتوبو ئەوان مەدیەن و گوور، {إِذْ يَغْدُونَ فِي السَّبْتِ} کاتیگ سنوور بەزینیان کردو، لەروژی شەممە دا گە بەلایانەو پێرۆز بوو، گاریان تێدا نەدەکردو کردبوویانە روژی خودا پەرستی نالەو روژە دا سەرپێچی فەرمانی خودایان کردو، فیلان لەراو ماسی دا کردو، ماسیان تێدا گرتن و فەرمانی خودایان شکاند! {إِذْ نَأْتِيهِمْ جِثَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرْعًا} ئەوێان بۆ بگێرەو گە بەقودرتی خودا بۆ تاقیکردنەوێ نەتەوێ ئیسرائیل لەروژی شەممە دا گە راو ماسیان ئی یاساغ کرابوو تێدا، ماسییەکی زۆر دەهاتنە قەرەغ دەریا، بۆیان بەیدەست دەبوون و، گرتیان زۆر بەناسانی دەبوو، {وَيَوْمَ لَا يَسْتُرُونَ لَا نَأْتِيهِمْ} لەروژەکانی تر دا جگە لەشەممە، ماسییەکان گۆم دەبوون و دەرەدەگەوتن وەكوو روژی شەممە سەرناو نەدەبوون و نەدەهاتنە قەرەغ دەریا!

ئەوانیش ھاتن فیلان کرد بەو لەقەرەغ دەریا ئەستێراویان دروست کردن گە شەپۆل دەریا روژی شەممەو دەهات لەگەڵ خۆی دا ماسی دەهینان دەگەوتنە حەزەگەنەو و ناخی

جا ^{۱۶۵} { فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ } کاتیک راوکه رهکان گوئیان به ناموژگاری گردنه که نه داو، رویان ئی و مرگی راو، هیچ سوودیان له نه صیحه ته که یان نه بیئی و هیچ کاریگر نه بوو بویان { الْجَنَّةَ الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ } نهوانه ی نه هیان له خراپه و سه ریچی گردن کرد، که کومه ئی ناموژگاری گردن هر چه نده کومه ئی ناموژگاری که برپا پته و ترو خاوهن هه لو یستر بوون، چونکه نهوان به گوفتارو به کردار به ره لهستیان کردو دژی سنوور به زینیه که ی سه ریچی کاران و هستان، بویه قورناتی پیروز ده ستیشانی رزگار بوونی نهو کومه ئی کردو به صهرامحت رزگار بوونیانی راگه یاندا کومه ئی دووم هه به دل دژی سنوور به زینیه که و هستان، بویه قورناتی لیان بی دنگ بووه، نهوان شیای مه دح نین تا مه دح بکری، تاوانیشیان نه کردوه تا زهم بکری.

{ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَدَابِ بَيْسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ } تاقمی سییم که کومه ئی سه ریچی کاران سزامان دان به سزایه کی به ئیش، به هوی به رده و امبوونیان له سه ر فیسق و سه ریچی گردن و سنوور شکندن.

^{۱۶۶} { فَلَمَّا عَتَا عَنْ مَا لَهَا غِنَّ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ } کاتیک نهو کومه ئی سنوور به زینه سته مکاره یاخی بوون و گوئیان به ناموژگاریه که نه داو، فیزو لوتبه رزیان نواند ناماده نه بوون واز له کاره خراپه کانیا بهین و به قسه ی ناموژگاری که رانیان نه کرد، ئیمه ش قارمان ئی گرتن و پیمان وتن: ببنه مهیموونی زه لیل و قیز لیکارو سووک و گالته پیکارو، واته: ویستو ئیراده مان وای خواست که نهو کومه ئی سه ریچی کاره ببنه مهیموونی قیز لیکارو ناشیرین و دوور خراوه له کومه لگای ئاده میزاد واته: شیوه ی ئاده میزادمان لهوانه گۆری به شیوه ی مهیموون!

^{۱۶۷} { وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَنَ عَلَيْهِمُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ } نهی موحه ممه د! یادی نهوه بکه و باسی نهوه بکه، کاتیک په رومردگاری تو به پیشینانی یه هوودی راگه یاندا له سه ر زوبانی پیغه مبه رانیان یه که به دوا ی یه که دا نه وه ی بو رون گردنه وه: که له زانستی خو ی دا وای بریار داوه و عه زمی نه وه ی کردوه که له هه موو سه رده مو روژگاریک دا تاروژی قیامت که سانیکیان به سه ر دا زال بکا، که به ناهه مواری و ناله باری مامه له یان له گه ل دا بکه و، سزای به ئیشیان پی بجیزن و، ژیر ده سته یی و گو یلایه تییان بو به ره و ما بران، سه رانه یان ئی بستین، بیگاریان پی بکه، مال و سامانیان ئی زهوت بکه، یه کیه تی ریزه کانیا تیک بده و زه لیل و بی لانه

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ تَعْبُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعذَرَةٌ إِنْ رَبُّكَ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ^{۱۶۵} فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَجْبَنَّا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَدَابِ بَيْسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ^{۱۶۶} فَلَمَّا عَتَا عَنْ مَا لَهَا غِنَّ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ^{۱۶۷} وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَنَ عَلَيْهِمُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ^{۱۶۸} وَقَطَعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَمًا إِنَّهُمْ الصَّالِحُونَ وَمِنْهُمْ دُونَ ذَلِكَ وَبَلَوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ^{۱۶۹} فَخَلَفَ مِنْ بَعدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَذَى وَيَقُولُونَ سِيعْفَرْنَا وَإِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِثْلَهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَالْأَفْرَافُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ^{۱۷۰} وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نَضِيعُ أَجْرَ الصَّالِحِينَ ^{۱۷۱}

ژیان به سه ره بره ن! { إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ } بیگومان خودای تو نهی موحه ممه د! زور زوو تو له سستینه بو نهو گه لو نه ته وانه ی که سه ریچی هه رمانی ده که و هه سادو ئازاوه له سه ر زهوی به رپا ده که ن، نهو سزادانه ی بو گه لو نه ته وه یاخی بووه دکان دوانا که وئ، وه کوو هه ندئ جار سزای په رومردگار به و سزا حازر به ده سته ی نه وانه ده گری: که بریاری سزادانیان دمه د، وه کوو چو ن تاقمیکی له دانیشتوانی شاری هه راغ ده ریاکه به سزا گه یاندا، سزایه کی عا دلانه. { وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ } بیگومان زاتی په رومردگار لیخو شبووه بو نه وانه ی له خراپه کاری ده گه ری نه وه و تو به ده که و واز له تاوان ده یین، به ره حم و به زمییه بو نه وانه ی یابه ندی هه رمانی خودان و تو به کارو راستان.

^{۱۶۸} { وَقَطَعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَمًا } به نو ئیسرائیلییه کانمان په رته وازه گردن به ناو زهوی دا، گردمانن به گرو گرو و هوزو خیلئ جیا جیا، هه ر کومه ئیک له وانه مان خسته ناو ولاتی که وه، هه ری میک نیه جووله که ی تیدا نه بی، به لام ده سله اتو شه وکه تیان نیه، نه مه ش مو عجز میه کی قورنانه { مِنْهُمْ الصَّالِحُونَ } نهو به نو ئیسرائیلییه کومه ئی وایان

خهريكى بازارگانی كردن به‌نايین و گۆرانکاری كردن
له‌دهقه‌كانی ته‌ورات دا بوون، هر قازانچ و سوودێکی
دونیاوییان به‌دی بگردایه په‌لاماریان دداو هه‌له‌په‌یان بۆ
ده‌کردو ده‌یانقۆژته‌وه، ئهمجار ته‌نۆیلیان ده‌کردو **{وَيَقُولُونَ}**؛
ده‌یانگوت: **{سَيُفْقَرُ لَنَا}** رزگارمان ده‌بی و سزا نادرێن،
ده‌یانگوت: ئێمه‌ كۆری خودایین و خۆشه‌ویستی نه‌وین،
نه‌ته‌وه‌ی هه‌له‌بژاردوی په‌زدانین، نه‌وه‌ی پێغه‌مبه‌رانی
په‌رومردگارین له‌سه‌ر كرده‌وه‌ی خراپ عه‌زاب نادرێن، ئه‌مه
له‌حائیک دا كه دان به‌تاوانی خۆیان دا ده‌نێن و به‌هومییدی
لێخۆشبوون. **{وَإِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِّثْلُ يَأْخُذُوهُ}** ئه‌گه‌ر
ئه‌ندازه‌یه‌کی تر له‌كالای حه‌رامی دونیاو به‌رتیلیان له‌لایه‌ن
گه‌وره‌كانیان هه‌و بۆ بێ وری ده‌گرن و هیچ گۆی به‌وه ناده‌ن كه
به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ر تاوانکاری ده‌بیته‌ مایه‌ی شه‌رمه‌زاریی!
ئه‌وانه به‌هیوان، خودا لێیان خۆش بێ، كه‌چی به‌رده‌وامان
له‌سه‌ر تاوانكردن و سوورن له‌سه‌ر یاخی بوون و سه‌ربه‌یچی
كردن. كۆ له‌وه ناكه‌ن كه حه‌رام بخره‌ پال حه‌رام! له‌حائیک
دا ئه‌وان ده‌زانن واده‌و به‌لێنی خودا به‌لێخۆشبوون تابه‌ته
به‌و كه‌سانه‌ی كه تۆبه ده‌كه‌ن و واز له‌خراپه‌كارییه‌كه‌یان
ده‌هێنن!

ئهمجار په‌رومردگار په‌رسیاریکی ئینكار نامێز ده‌كاو
ده‌فه‌رموی: **{أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَىٰ**
اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ} چۆن واده‌كه‌ن؟ به‌ج عه‌قڵیک
هه‌له‌وێستی ناوا ده‌نویتن؟ ئایا واده‌و به‌لێنیان له‌ته‌ورات دا لێ
وه‌رنه‌گیراوه: كه نابێ جگه له‌حه‌ق و راستی به‌ولاوه هیچی تر
له‌سه‌ر خودا بلێن: ئایا به‌لێنیان لێ وهرنه‌گیراوه كه نابێ
ده‌قه‌كانی ته‌نویل بکه‌ن، ده‌بی حيله شه‌رع و فرت و فیل به‌كار
نه‌هێنن بۆ قوتار بوون له‌ئه‌ركه‌كانی ئایین.
{وَالذَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ} واته: ئایا نازانن: كه
خانووی قیامه‌ت و ئه‌و خۆشی و له‌زه‌ته‌ی له به‌هه‌شت دا
هه‌یه، زۆر باش‌تره له‌ په‌روپیتایی دونیا بۆ ئه‌و كه‌سانه‌ی
خۆیان له‌تاوان ده‌پاریزن به‌گۆیی هه‌واو هه‌وه‌سی خۆیان
ناكه‌ن و، رووده‌كه‌نه خودا په‌رستی و، ناچن له‌ریگه‌ی به‌رتیل و
ریباو سووده‌وه مائی حه‌رام كۆ بکه‌نه‌وه، **{أَفَلَا تَعْقِلُونَ}** ئایا
عه‌قڵیان به‌وه ناشکی؟ نازانن كه ژيانى به‌خته‌ومری قیامه‌ت
زۆر باش‌تره له‌وه‌ده‌سته‌پێنانی كالای بێ بايه‌خی دونیا؟ خۆ
ئه‌گه‌ر ئه‌وه شتێکی ئاشكراو نه‌ماينه‌و هه‌ركه‌سى عه‌قڵ و
هۆشێکی هه‌بی ئه‌و راستیه‌ ده‌زانێ!! ئه‌دی ئیوه بۆچی
نایزانن؟

تێدان صالح و خودا په‌رست و چاكه‌كاره، په‌روایان به‌و
پێغه‌مبه‌رانه‌ی دوا مووسا هێناوه، ئیمانیان به‌موحه‌مه‌ده‌
هێناوه، به‌خته‌ومری قیامه‌ت به‌سه‌ر دونیا دا هه‌له‌بژێرن،
وه‌كوو ئه‌و ده‌سته و تاقمه‌ی كه نه‌هه‌یان له‌راوکردنی ماسی
له‌شه‌مه‌ دا كرد، هه‌روه‌ها وه‌كوو عه‌بدوللای كۆری سه‌لام و
ئه‌و هاوه‌لانیه‌ی كه موسولمان بوون **{وَمِنْهُمْ ذُنْ ذٰلِكَ}** هێ
وایان هه‌یه له‌باره‌ی سه‌لاح و نایین په‌رومیرییه‌وه له‌خوار پله‌ی
كۆمه‌لی پێشون و به‌ئه‌ندازه‌ی ئه‌وان پابه‌ندی هه‌رمانی خودا
نین. هێ وایان هه‌یه بێدین و سه‌ر ره‌ق و توند‌ره‌و و فاسق و
بێ واده‌و به‌لێنن! وه‌كوو ئه‌وانه‌ی به‌ناحه‌ق پێغه‌مبه‌رانیان
شه‌هید كردن، هێ وایان هه‌ن درۆ و ده‌له‌سه‌ ده‌بیس و بلاوی
ده‌كه‌نه‌وه، سوودخۆرو به‌رتیل خۆرن! هه‌ول و ته‌قه‌لایان داوه
ئه‌حكامی خودا بگۆرن، حوكم به‌غه‌پیری یاسای خودا بكړی!!
{وَيَلُونَهُمْ بِالْحَسَنَات} ئه‌و گروهو تاقه‌و كۆمه‌لانیه‌ی نه‌ته‌وه‌ی
ئیسرائیلیمان به‌تافیکردنه‌وه: نيعمه‌ت و خۆشیمان پێبه‌خشین،
تا ده‌ریكه‌وئ ئاخۆ ئاماده‌باشی گه‌رانه‌وه‌و خودا په‌رستیان
تێدایه‌و شوكرانه ژمیری ده‌كه‌ن؟ **{وَالسَّيِّئَات}** ئهمجار به‌لاو
موصیبه‌تمان به‌سه‌ر دا باراندن ئاخۆ به‌سه‌بر و خۆراگرن؟
{لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ} ئه‌م تافیکردنه‌وانه‌مان به‌سه‌ر دا هێنان بۆ
ئه‌وه‌ی له‌تاوانکاری بگه‌ڕێنه‌وه، واز له‌خراپه‌کاری بێنن،
شوكرانه ژمیری نيعمه‌ته‌كانمان بکه‌ن و سه‌بر له‌سه‌ر ناخۆسی
بگرن و لێخۆشبون و ره‌حم و به‌زمی خودا بۆخۆیان ده‌سته‌به‌ر
بکه‌ن!
١٦٩ **{فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هٰذَا**
الَّذُنَى} پاشان له‌و كۆمه‌له‌ صالح و باشانه‌ی نه‌ته‌وه‌ی
ئیسرائیل و ئه‌وانه‌ی له‌صالح و باشی دا له‌خوار
ئه‌وانه‌وه‌ن، نه‌وه‌و و ده‌جه‌یه‌کیان له‌پاش به‌جیما،
له‌پێشینه‌كانیان ته‌وراتیان به‌میرات كه‌وته‌ لا، خوێندیان و
دیراسه‌تیان كرد، به‌لام له‌گه‌ل یاساكانی دا نه‌گونجان کاریان
پێ نه‌كردو کاریگه‌ر نه‌بوو له‌سلوكیان دا، به‌سه‌ر سه‌ره‌کی
ده‌قه‌كانی ته‌وراتیان توتی ئاسا ده‌خوێنده‌وه، حوكم
یاساكانیان ده‌زانین ئه‌مانه ئه‌و جوله‌كانه‌ بوون كه له‌سه‌ر
ده‌می پێغه‌مبه‌ری ئیسلام دا بوون!! وێرای زانیارییان
به‌ته‌ورات، حوكمه‌كانیان پاشگۆی خستبوون، ژيانى دونیاو
په‌روپیتایی ئه‌و ژيانه‌یان به‌سه‌ر ژيانى قیامه‌ت دا
هه‌له‌بژاردبوو، زۆر به‌لێراوی هه‌له‌په‌ی وه‌ده‌سته‌پێنانی كالای
دونیاوییان ده‌کرد، گۆیان به‌حه‌رام و حه‌لال نه‌ده‌دا، كۆیان
له‌سوود و مرگرتن و به‌رتیل خواردن نه‌كرده‌وه، هه‌رده‌م

{^{۱۷۰} وَالَّذِينَ يُسْكُنُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نَضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ} نهوانی پابهندی فەرمانو نههییهکانی کتیبی یهزدانیو دهستیان بهدهستیهندی نهو کتیبیهوه گرتوووه، رهفتاری بی دهگن برپا بهپیغه مبهری ناخر زهمان دهگنوه، نویژهکانیان بهریکو بیکی نهنجام ددهن، نهوانه له پیروی راستالو خیرخواهو پیاو چاکان، نیمه پاداشی چاکه کاران زایه ناکهینو بهزیادهوه پاداشیان ددهمینوه.

{^{۱۷۱} وَإِذْ نَفَقْنَا الْجَبَلُ فَوْقَهُمْ كَالْهُ ظُلَّةٌ وَظَنُوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ} نهی موحه ممهده! یاسی نهوهش بو جوله کهکان بکهو، بیریان بهخهروه که بهراستی نهوان گهلیکی سهر رهقو دل سهختو سیلهو سه ریچیکار بوون! لهکاتی خویمان بو نهوه بهتواناییو بهدهسهلاتی خویمان نیشان بدهم! کیوی گووورم له بیخ هه لکه نندو بهرزم کردهوه بو سهریان وهکوو چهتر له سهر سهریان رمان گرتو، گومانیان بردو ترسان له وهی به سهریان دا بکهوی و بیانفه وتینی!

له سهر زوبانی مووسا پیمان گوته: {خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ} نهو کیتابهی بوم ناردوون بههموو هیزی دلتان و بهتهواوی چوستو چالاکیانهوه و مری بگرنو رهفتاری بیبکهن، چی لهو کتیبیه دا ههیه: له بیرو باوهرو کردارو گوفتارو بهندیتهتی و خوو رهوشت و مری بگرنو بهددرس بیخویننو، به خه لکی رایگه یه ننو، فیری مال و مندالتانی بکهن، له ژیر روشنایی نهو کتیبیه پیروژه دا مندالو نهوه کانتان پهروهرده بکهن، {وَأَذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ} بیر لهو شتانه بکه نهوه که لهو کتیبیه دا هه ن له فەرمانو نههی و له بیر خوتانی مه به نهوه، هه میسه خووفو ره جاتان هه بی، به تهمای پاداشی گه و رهو زوو زمه بندهی بن، بترسین له سزای به نیش و سامناکی، به لکوو گیانو دلتان رووناک بییتهوه، ترسی خودا له دلتان جیی خووی بکاتهوه، له کردارو گوفتارتان دا له چوار جیوهی نایین دهر نه جن، سهر فرازی ههردوو جیهانتان دهست بکهوی!!

{^{۱۷۲} وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ؟} نهی موحه ممهده! نهوه بو ناده میزادان باس بکه که پهرومردگار لهعالمهی زورییهت دا بهلینیکی گشتی له ناده میزادان وهر گرتوووه خوایانی کرده بهشایهت به سهر خویمان داو پی فهرموون نایا من خودای نیوه نیم؟ زورییهتو رهچه لهکی ناده میزادان به گشتی و تیکرا {قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا} وتیان، بهلئ، شایهتی ددهمین تو خودای نیمهی، تو شیایو خودایه تی و شایانی نهوهی نیمه

{^{۱۷۰} وَإِذْ نَفَقْنَا الْجَبَلُ فَوْقَهُمْ كَالْهُ ظُلَّةٌ وَظَنُوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَأَذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ} وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَتَىٰ نَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ} أَوْ نَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ} وَكَذَلِكَ نَقُصُّ الْأَنْبِيَاءَ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ} وَأَتَىٰ عَلَيْهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ آمَنُوا أَن بَيْنَنَا فَأَنْسَلَخَ مِنْهَا فَأَتْبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ} وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَنُكَلِّمَهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَسَلَهُ كَمِثْلَ الْعُكْلِ إِنْ تَحْمِلُ عَلَيْهِ يَلْهَثُ أَوْ تَتْرُكُهُ يَلْهَثُ ذَلِكَ مِثْلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصُصْ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ} سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنْفُسُهُمْ كَانُوا بِظُلُمٍ} مِنْ يَدِ اللَّهِ فَهُوَ السَّامِعُ وَمَنْ يَضِلِّ فَلْيَضِلَّ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ}

بهندیتهت بو بکهین، نهه نیعترافو دان پیدانانیهان بهزوبانی حال بوو، بهزوبانی ناخاوتن نه بوو واته: نهه نیعترافه لهعالمهی ته مییل دا بووه نهه لهعالمهی حهقیقهتو بپراودا، بویهش نهه نیعترافه مان لی وهر گرتنو نهه شایهتیه پیدان {أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ} بو نهوهی نهگهر شهریکتان بو خودا دانا: روژی قیامت بههانهتان نه مینی و نه لئین: نیمه لهشیوهی یهکتاپه رستی بی ناگا بووینو نه مانزانیهو پیویستی یهکتاپه رستی چونهو چوون نه نجامی بدهین؟ {أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ} یان لهو روژه دا بلئین: باولوو باپیرمان موشریک بوونو نهوان هاوه لیان بو خودا داناوه نیمه نه مانزانیهو که ریباره که یان هه لهیه بهناچاری و کویرانه شوین ریباری باولوو باپیری خویمان که وتوین و شارهزای ریباری یهکتاپه رستی نه بووین. {أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ؟} نایا بهتاوانبارمان دهرانی و بههیلاکمان دهیهی و سزیمان ددهی بههوی داهینانی هاوه لدانان بو خودا له لایه ن باولوو باپیرانی گومرمانه وهو

نیمه‌ش وه‌کوو ئه‌وان سزا دده‌دی له‌کاتیک دا ئیمه حوسنی فه‌نمان به‌نه‌وان هه‌بووه؟!

{^{۱۷۴} وَكَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ}

به‌م شیوه شیکردنه‌وه ره‌وانه، به‌لگه‌و نیشانه‌ی خۆمان بۆ کۆمه‌لی ئاده‌میزاد شی ده‌که‌ینه‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی عه‌قل و هۆشی خۆیان به‌کار بێنن، واز له‌لاسیی کردنه‌وه‌ی کۆیرانه بێنن، خۆیان له‌کۆتو زنجیری نه‌زانی رزگار بکه‌ن.

{^{۱۷۵} وَائِلَ عَلَيْهِمْ نَبَأُ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا} ئه‌ی موحه‌مه‌د! به‌ سه‌ر جوله‌که‌کانی مه‌دینه‌دا، یان به‌سه‌ر قه‌ومه‌که‌ت دا ده‌نگو باسی ئه‌و زانییه بخوێنه‌ره‌وه: که‌ نایاتی خۆمانمان فێرکردبوو، عیلمو ماریفه‌تمان پێ به‌خشبوو، فێری نایه‌ته‌کانی خۆمانمان کردبوو، بۆ ئه‌وه‌ی ره‌فتاریان پێبکا، رێگه‌ی سه‌ره‌فرازی بگرێ، که‌چی ئه‌و {فانسلخ منها} له‌و عیلمو زانسته دارنرا، کاری پێنه‌کرد، واته‌: ئه‌و زانستو ماریفه‌ته‌ی که‌ وه‌ک پۆشاک دایبۆشیوو، لێی دارنرا، بۆ هه‌تاهه‌تایه‌له‌و ئیمان، له‌وه‌عیلمو زانسته رووت بوو، ئه‌و عیلمو ماریفه‌ته‌ی وازلێهێناو خسته‌ پاش خۆیه‌وه‌و ناوړی ئی نه‌دایه‌وه، له‌به‌ر به‌دبه‌ختی و چاره‌ره‌شی بووبه ئاده‌میزادیکی خراپی واکه {فَاتَّبِعْ الشَّيْطَانَ} شه‌یتان شوینی که‌وتو قۆزتییه‌وه‌و، کردی به‌ مامۆستای خۆی. واته‌: ئه‌وه‌نده کرده‌وه‌ی خراپی ئه‌نجام دا پێی ده‌گوترا: مامۆستای شه‌یتانه‌و ده‌رس به‌شه‌یتان ده‌لی. یان ده‌توانین بڵێین: پاش ئه‌وه‌ی له‌ رێگه‌ی هیدایه‌ت لای‌داو شه‌یتان کافری کرد، ئه‌مجار شه‌یتان که‌وته شوینی، توانی به‌وه‌سه‌سه‌ کاری تی بکا، ئه‌م کابرایه بۆ هه‌ر شوینییک برۆیشته‌یه شه‌یتان به‌شوینییه‌وه‌ بوو، ده‌نگو باسی خراپی ده‌خسته شوینی و ناوی زړاندو {فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ} به‌پیاوێکی گومراوسه‌ر ئی شیواو ده‌رجوو، جوه‌ پێری گومرایانه‌وه. خه‌سارتمه‌ندی دنیاو قیامه‌ت بوو!

{^{۱۷۶} وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا}

ئه‌گه‌ر خواستمان ببوایه، ئه‌و کابرایه‌مان به‌هۆی ئه‌و نایه‌تانه‌ی که‌پێمان دابوو له‌ پله‌وپایه‌ی خوداناسی دا به‌رزمان ده‌کرده‌وه، یله‌وپایه‌ی شاره‌زاو پابه‌ند به‌نایمان پێ ده‌به‌خشی! هیدایه‌تمان ده‌ دا که‌ کار به‌و نایه‌تانه بکا که‌ پێمان داو! {وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ} به‌لام ئه‌و به‌دبه‌خته مه‌یلی په‌ستی کردو جه‌زی له‌نزم بوونه‌وه‌ بوو، خۆی دایه‌ لای زه‌وی و سوکی و ریسوایی هه‌لبێژاردو، که‌وته شوین هه‌واو هه‌وه‌سی دنیا په‌رستی خۆی.... کاری بۆ سه‌ره‌فرازی قیامه‌ت نه‌کردو به‌نایه‌ته‌که‌مان

هیدایه‌تی به‌ده‌ست نه‌هێنا، به‌ره‌و ناسۆی به‌هرزی به‌خته‌وه‌ری ملی نه‌ناو کوفرانی نیعه‌ته‌کانی خودای کردو بۆ ره‌زامه‌ندی خودا به‌کاری نه‌هێنا. {فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِذَا تَحَمَّلَ عَلَيْهِ يَلْهَثُ أَوْ تَرَكَهُ يَلْهَثُ} حال و ره‌وشت و یتنه‌ی ئه‌و کابرا په‌ستی خوازه له‌ره‌وشتی خوێریه‌تی و زه‌لیلی دا وه‌کوو هی سه‌گ وایه له‌په‌ست ترین ره‌وشتو سووکایه‌تی‌دا، که‌ حاله‌تی هانکه هانکو زمان ده‌رکێشانه‌تی: ئه‌گه‌ر هێرش به‌یه‌ته سه‌ری زمانی له‌ده‌م ده‌ردی‌نی و ده‌ست ده‌کات به‌هانکه هانک، ئه‌گه‌ر وازی‌شی ئی بێنی له‌به‌ر حیرص و ته‌ماعی خۆی ئه‌و هه‌ر زمان ده‌ردی‌نی و هانکه هانکی خۆی ده‌کا.

{ذَلِك} ئه‌و مه‌ثه‌ل هێنانه‌وه سه‌هیر و سه‌مه‌ره‌یه، ئه‌وه‌ی باس‌مان کرد له‌حال و جۆنیه‌تی سه‌گ، ئه‌وه {مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا} مه‌ثه‌ل و نمونه‌و حالێ ئه‌وانه‌یه، که‌ نایاتی نێردراوی من و موعه‌جیزه‌ی پێغه‌مبه‌ره‌که‌مان به‌درۆ ده‌خه‌نه‌وه، له‌ناستی نایاتی خودا لوتبه‌هرزی ده‌نوین، به‌نامۆژگاری ده‌رس دادان ته‌میی خواردو نابن، ئه‌وانه هه‌میشه هه‌لپه‌ی دنیا خواردنیانه ئاره‌زووی شان و پله‌و پایه‌ی دنیا‌یی ده‌که‌نو هه‌میشه له‌هانکه هانکو ده‌مه‌لاسیکی دان به‌دوا‌ی ئاره‌زووی خۆیان‌دا.

{إِنَّا قُضِيَ الْقُصَصُ} ئه‌ی پێغه‌مبه‌ره! چیرۆکی ئه‌و کابرایه بگێرپه‌وه که‌ حال و ره‌وشتی ده‌شوبه‌یه‌یه حال و ره‌وشتی ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ نایینی ئیمه به‌درۆ ده‌خه‌نه‌وه، چونکه نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل، ئه‌وانه‌ی ئاگاداریان به‌سه‌ر حال و جۆنیه‌تی به‌لعمی کورێ باعو‌راو دا هه‌یه، ده‌زانن چی به‌سه‌ر هاتو جۆن خودا گومرای کرد ئه‌و به‌دبه‌خته به‌هۆی ئه‌وه‌وه، که‌ ئه‌و نیعه‌ته‌ی خودا پێی به‌خشبوو، که‌ زانی‌نی ئیسمی ئه‌عقهم بوو، هه‌ر داوایه‌کی پێ بکردایه‌ جی به‌جی ده‌بوو له‌غه‌یری گاعه‌تی خودا دا به‌کاری هێنا، خودا له‌رحمه‌تی خۆی دووری خسته‌وه. جا تۆ ئه‌م سه‌رگورشته‌یان بۆ بگێرپه‌وه {لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ} به‌لکوو ئه‌و جوله‌که‌نه بیریک له‌دوا رۆزی خۆیان بکه‌نه‌وه، هه‌ول بده‌ن به‌ده‌ردی به‌لعمی کورێ باعو‌را نه‌چن و وه‌کوو ئه‌و به‌دبه‌ختی دنیاو قیامه‌ت نه‌بن. چونکه په‌روه‌ردگار له‌ته‌ورات دا به‌ره‌وشتو نیشانه‌کانی پێغه‌مبه‌ری ئیسلام، موحه‌مه‌د ﷺ ناشنای کردوون. که‌وابوو: ئه‌وان سیاوترین ئاده‌میزادن بۆ ئه‌وه‌ی شوینی بکه‌ون و یارمه‌تی بده‌ن و پشته بگرن.

{^{۱۷۷} سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنْفُسُهُمْ كَانُوا بِظُلْمٍ}

خراب نمونه‌یه‌که، نمونه‌ی ئه‌و گرۆهانه‌ی نایاتی

نیردراوی نئمه‌یان به‌درؤ خسته‌وه، ئەوانه به‌هوی بی باومری و بی موبالاتی به‌نایاتی نئمه، سته‌میان له‌خویان کردو، ئەوانه سته‌میان له‌نئمه نه‌کرد، چونکه نئمه سته‌ممان لی ناگرێ زیانمان لی ناگه‌وی، ئاده‌میزادان هه‌موویان خواناس بن نئمه سوودمان پی ناگا، نه‌گهر هه‌موویان سته‌مکارو کافر بن هیچ له‌خودایه‌تی نئمه که‌م ناکا..

(۱۷۸) مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ} که‌سیک خودا هیدایه‌تی بدا بو نیمان هینان و خیرو شوینکه‌وتنی شرعو قورئان به‌هوی به‌کاره‌ینانی عقل و جه‌واسی به‌ریک و پیکی، ئەوه هه‌ر ئەو به‌راستی هیدایه‌ت دراوه‌و که‌سی تر هیدایه‌ت دراو‌نیه. **(وَمَنْ يُضَلِّ فَإِنَّكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ}** که‌سیکیش خودا ریسوای بکاو توفیقی نه‌داو، شارمزی نه‌کا بو خیرو شوینکه‌وتنی قورئان، به‌هوی له‌کارخستنی عقل و شعوری له‌تفکیرینی نیشانه‌کانی بونه‌ورو تیگه‌یشتن له‌نایه‌ته‌ شه‌ریه‌کان، ئەوه ئەو جو‌ره که‌سانه خه‌ساره‌تمه‌ندن و دوورن له‌ریبازی هیدایه‌ت و به‌خته‌ومری دونیاو قیامه‌تیان له‌کیس چووه، گومراو سه‌رلی شیواون.

ئهمجار به‌رومردگار ئەو مه‌فهومی که‌ له‌نایه‌تی پێشو دا به‌کورتی هینای لی‌ره دا شی ده‌کاته‌وه‌و درێژه‌ی پێده‌داو ده‌قه‌رموی: **(۱۷۹) وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ}**

سویندبێ! نئمه زۆرمان له‌ئاده‌میزادو جندۆکه‌ دروست کردون، که ئاماده‌باشی ئه‌ومیان تێدایه کرداریک بکه‌ن شیایو چونه‌ دۆزه‌خ بن و تیی دا بمێنه‌وه. هه‌روه‌ها ئاده‌میزادو جندۆکه‌ی تریشمان دروست کردوه که ئاماده‌باشی ئه‌ومیان تێدایه کرده‌وه‌ی واته‌نجام بدن بچه‌ ناوبه‌هه‌شته‌وه، چونکه ئاده‌میزاد به‌ سروشت ئاماده‌باشی نه‌نجامدانی کاری خیرو کاری شه‌ری تێدایه.

(لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا} ئەوانه: دلایان هه‌یه به‌لام بو تیگه‌یشتن به‌کاری ناهین، عقل و هۆشیان به‌شیوه‌ی ریکو پیک به‌کار ناخه‌ن تا‌بگه‌نه حه‌قیقه‌تی نیمان و دل و ده‌روونیان له‌ژه‌نگی گومرایی پاك بپته‌وه، هه‌ست به‌خۆشی و به‌خته‌ومری ژبانی دونیاو قیامه‌ت بکه‌ن.

(لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا} ئەوانه چاویان هه‌یه پێی نابین، واته: به‌چاوی وردبینی و تیفکیرینه‌وه سه‌یری شته‌گان ناگه‌ن، له‌نایاتی که‌ونی و نایاتی قورئانی وردنا‌بنه‌وه، تا شارمزی ریبازی خۆشه‌ختی ببن. **(وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا}** گوێچکه‌یان هه‌یه پێی نابین، گوێ ناگرن بو نایاتی خودا که

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَسْمَاعٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَٰئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٧٨﴾ وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٧٩﴾ وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةً يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٨٠﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُم مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨١﴾ وَأُمْلِ لَهُمْ آيَاتٍ كَثِيرًا مَّيِّنٌ ﴿١٨٢﴾ أَوَلَمْ يَنْفَكُوا مَا يَصَاحِبُهُمْ مِّنْ جُنَّةٍ إِنَّ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١٨٣﴾ أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٤﴾ مَن يُضِلِلِ اللَّهُ فَسَلَا هَادِيًا لَهُ، وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٨٥﴾ يَسْتَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا لِوَقَيْهَا إِلَّا هُوَ يُنْقَلِتُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمُ إِلَّا بَغْتَةً يَسْتَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِن أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٦﴾

بو پێغه‌مبه‌رانی ناردوه، هه‌وال و به‌سه‌ره‌اتی گه‌له پێشینه‌گان نابین.

(أُولَٰئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ} ئەوانه وه‌کوو حوش‌ترو ره‌شه و لاخ و مه‌رو بز ن هه‌ر خه‌می خواردن و خواردنه‌وه‌یانه، به‌لکوو گومرا‌تریشن، چونکه ئەو نازده‌لانه هه‌ولێ ئەو شتانه ده‌ده‌ن که سوودیان پێ ده‌گه‌یه‌نی و خۆ ده‌پاریزن له‌و شتانه‌ی زیانیان پێ ده‌گه‌یه‌نن. زێده‌ ره‌وی ناگه‌ن له‌خواردن و خواردنه‌وه‌دا، که‌چی ئەو ئاده‌میزاده به‌دبه‌ختانه، به‌ئه‌نقه‌ست و ره‌قه‌به‌ری ئەو کارانه ده‌که‌ن که به‌ره‌و دۆزه‌خیان ده‌با، زێده‌ ره‌وی له‌هه‌موو خواردن و خواردنه‌وه‌یه‌ک دا ده‌که‌ن چی زیان به‌خش بێ بو ژبانی دونیاو قیامه‌تیان ئەوه ره‌چاو ده‌که‌ن. **(أُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ}** ئەوانه به‌ته‌واوی بێ ناگان له‌نایاتی خودا، نازان چۆن هه‌ست و شعور و عه‌قلیان ب‌خه‌نه‌کار، ئەوانه نه‌زان و گیل و نه‌قام و ده‌ندن. به‌ته‌واوی رویان له‌دونیا په‌رستی کردوه، خه‌ریکی خواردن و خواردنه‌وه‌ن، وازیان له‌هه‌ولدان بو ژبانی قیامه‌ت و خۆشی هه‌تاهه‌تایی هیناوه، چ باکیان له‌به‌هه‌شته‌و

دۆزهخ نیه....

{^{۸۰} وَلِلّٰهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنٰی فَادْعُوْهُ بِهَا} هەر بۆ خودایه و بۆ کهسی تر نیه چهند ناویک که جوانترین مانایان لهخۆ گرتوون. بهو ناوه جوانانه بانگی بکه و هاواری ئی بکه یان بۆ پهسنی و موصفو ستایش بۆ زاتی پاکی بهکاریان بینن، یان بۆ داواکاری و دابینکردنی پیویستی و لابردنی بهلا و موصیبت..

بیگومان ناوه جوانهکانی خودا (اسماء الله الحسنى) لهجوار سورته دا باس کراو لهسههرمتای ئهم سورمه‌دا.

لهکۆتایی سورتهی (الاسراء) دا که دهفهرموئ: {قُلْ ادْعُوا اللّٰهَ اَوْ ادْعُوا الرَّحْمٰنَ اَيّٰ مَا تَدْعُوا فَلِلّٰهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنٰی} {الاسراء/ ۱۱۰}

لهسههرمتای سورتهی (طه) دا که دهفهرموئ: {اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنٰی} طه ۷

لهکۆتایی سورتهی (الحشر) دا که دهفهرموئ: {هُوَ اللّٰهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنٰی} {الحشر ۲۴}

ناوه جوانهکانی خودا نهوه‌دوو نۆ ناو، لهصحیحی موسیلم و بوخاری دا هاتوو که ئه‌بو هوریره (رمزای خوای ئی بیته) ریاویه‌تی ده‌کا، ده‌ئ: پیغه‌مبهر فهرمویه‌تی: (ان الله تسعا وتسعين اسما، مائة الا واحدا، من احصاها دخل الجنة، وهو وتر بحب الوتر) واته: خودای گه‌وره بالادست نه‌وه‌دو نۆ ناوی هه‌یه، سه‌د ناو یه‌ک که‌م، که‌سێک بیان ژمێرێ، له‌به‌ریان بکا، بیر له‌مانا‌که‌یان بکا‌ته‌وه، ده‌جێته به‌هه‌شته‌وه ئه‌و تاکه، جیوت نیه، تاکی خۆش ده‌وێ.

ناوه جوانه‌کانی خودا به‌گۆیره‌ی ریاویه‌تی تیرمیژی له‌ گه‌ریقی (الولید) ی کۆری موسیلم له‌شوعه‌بیبه‌وه ئه‌مانه‌ن:

(هو الله الذي لا اله الا هو الرحمن الرحيم، الملك، القدوس، السلام، المؤمن، المهيمن، العزيز، الجبار، المتكبر، الخالق، البارئ، المصور، الغفار، القهار، الوهاب، الرزاق، الفتاح، العليم، القابض، الباسط، الخافض، الرافع، المعز، المذل، السميع، البصير، الحكيم، العدل، اللطيف، الخبير، العظيم، الشكور، العلي، الكبير، الحفيظ، المقيت، الحسيب، الجليل، الكريم، الرقيب، المجيب، الواسع، الخليم، الودود، المجيد، الباحث، الشهيد، الحق، الوكيل، القوي، المتين، الولي، الحميد، المحصي، المبدي، المعيد، المحي، القيوم، الواجد، الماجد، الواحد، الصمد، القادر، المقتدر، المقدم، المؤخر، الاول، الاخر، الظاهر، الباطن، الوالي، المتعالي، البر، التواب، المنتقم، العفو، الرؤوف، مالك الملك، ذو الجلال و الاكرام،

المقسط، الجامع، الغني، المانع، الضار، النافع، النور، الهادي، البديع، الوارث، الرشيد، الصبور).

{وَذُرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِيْ اَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ} واز له‌وانه بینن که گۆرانکاری له‌ناوه جوانه‌کانی دا ده‌که‌ن، وشه‌کانیان یان مانا‌کانیان له‌راستی خۆیان لاده‌دن ته‌حریض و گۆرانکاریان تیدا ده‌که‌ن، زیاده‌میان تیدا نه‌نجام ده‌دن.

{^{۸۱} وَمَنْ خَلَقْنَا اُمَّةً يَهْدُوْنَ بِالْحَقِّ وَبِهٖ يَعْدِلُوْنَ} له‌و ئاده‌میزاده‌ی ئی‌مه‌ دروستمان کردو، له‌ناو ئه‌و گه‌لو نه‌ته‌وانه‌ی که به‌دیمان هێناو، گه‌لو نه‌ته‌ومیه‌ک هه‌یه، که پێک هاتوو له‌چه‌ند هۆزو خێل و نژاد و ره‌گه‌زو نه‌ته‌وه‌ی جیا رینوما‌یی رێبازی حه‌ق ده‌که‌ن و به‌کرده‌وه به‌قسه‌و ئامۆژگاری ئاده‌میزادان هه‌لده‌نێ بۆ یابه‌ندبوون به‌ح‌ه‌ق و عه‌داله‌تکاری، بانگه‌وازی خه‌لکی ده‌که‌ن بۆ خودا‌په‌رستی و گۆپرا‌یه‌لی فهرمانه‌کانی یه‌زدان، کردار و هه‌ل‌ئۆیستیان حه‌قه‌و حوکه‌و بریاریان عه‌داله‌تو دادپه‌روهریه‌، لادان و سه‌تمکاری له‌گوفتار و کرداریان دا نیه، رێبازیان یه‌که، چونکه حه‌ق یه‌که‌و نابێ به‌دوو، ئه‌و گه‌له هه‌ل‌ئۆیست په‌سنده کردار باشه ئۆمه‌تی موحه‌ممه‌ده‌.

{وَمِنْ قَوْمِ مُوسٰی اُمَّةٌ يَّهْدُوْنَ بِالْحَقِّ وَبِهٖ يَعْدِلُوْنَ} پاشان لی‌ره‌ دا هه‌مان رسته‌ی دووباره‌ کرده‌وه، زوربه‌ی راهه‌که‌رانی قورئان ده‌ئ: مه‌به‌ست به‌و ئۆمه‌ته، ئۆمه‌تی موحه‌ممه‌ده‌.

ئه‌مجار دوا‌ی ده‌ست‌نیشان‌کردنی تاقمی یه‌که‌م، با‌سی تاقمی دووه‌م ده‌کا و ده‌فهرموئ: {^{۸۲} وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِآيٰتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُوْنَ} ئه‌وانه‌ی قورئان به‌درۆ

ده‌خه‌نه‌وه - که قورمیشیه‌ بێ باوه‌رگان- له‌گومپایی و سه‌رگه‌ردانی خۆیان دا ده‌یان‌هێڵینه‌وه، ئیستدراجیان ده‌که‌ین وازیان ئی دینین له‌گومپایی و سه‌رگه‌ردانی دا زیاتر رۆب‌ج‌ن و نه‌زان سه‌ره‌نجامی کاریان به‌چی ده‌گا و ئاکامیان چی ده‌بی.

ئیس‌تیدراجیان ده‌که‌ین بۆ سزادان، به‌جۆرێک که به‌خۆیان نازانن و بێ ئاگان له‌وه‌ی بۆ‌چی وایان ئی ده‌کرێ، نزیک ده‌خ‌رینه‌وه له‌و شتانه‌ی دینه‌ هۆی به‌هیل‌اک چوون و فه‌وتانیان، نیعه‌ت و خۆشیان ده‌دری‌ت، رزق و رۆژیان به‌سه‌ر دا ده‌رژینی، هۆکاری ژیا‌نیان بۆ خۆش ده‌کرێ، هه‌ر کاتێ تاوانیک بکه‌ن، گرده‌ومیه‌کی خراپ نه‌نجام به‌دن زیاتر ژیا‌نی دونه‌یا‌ن بۆ خۆش ده‌کرێ، ئیتر خۆیان له‌خۆ ده‌گۆرێ و زیاتر له‌زه‌لکا‌وی گومپایی دا رۆده‌چ‌ن و روو ده‌که‌نه‌ تاوان و تاوانکاری، چونکه تا ئه‌وان پێی ئی هه‌ل‌پ‌رن و درێژه به‌تاوان و یاخی بوون به‌دن زیاتر نیعه‌ت و خۆشیان به‌سه‌ر دا ده‌رژێ،

نازانن که ئەو پشی پشی کردنیانە بۆ ئەوێ بەداوەکەووە ببن.

{^{۱۸۳} وَأَمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ} مۆلەتی ئەو گروھە بەدرۆخەرەوانە دەدەم، تەمەنیان درێژ دەکەم، ھۆکاری ژانیان بۆ زۆر دەکەم، مالو سامانیان دەدەم، بەلام بێگومان نەخشەو تەگبیری من بۆ لەناو بردن و تۆلە ئی ستانندیان بەھێزو تۆکمەییە!

{^{۱۸۴} أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِنْ حِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ} نایا ئەو گۆمەر و تاقمە بەدرۆخەرەوانە کە نایاتی ئێمە بەدرۆ دەخەنەو، بیریان لەو نەکردووەوە کە ھەقائەکیان کە موخەممەد ﷺ ھیچ جوۆرە شیتێکی لەگەڵ نیە؟! بۆ فکر لەحالی رابووردووناکەنەو ھەر لەسەرەتای ژانیەو! خوێش ناگاداری سەردەمەکانی پێش ئیستاینی، لەسەردەمی مەدائو گەنجی و پیاوھتی دا باش باش دەیناسن، حەقیقەتی بانگەوازەکەشی دەزانن، بەلگە پێغەمبەراییەتی ئەویان لەلا ناشکراو نومایانە، ئەو پێغەمبەری خودایە بەراستی، بانگەواز بۆ حەق دەکا، ئەوان ئەگەر بیر لەرابردووی بکەنەو، خۆیان لەدەمانگیری و ئارەزوۆ بازی دوور بخەنەو، حەقو راستیان بۆ دەرەکەوێ راستی پێغەمبەراییەتی ئەویان لەلا ناشکراو عەیان دەبی! دەزانن کە شاعیر نیە، دیاردە شیتی پێو دیار نیە، ھیچ جوۆرە شیتی و بێ ناگییەکی پێو نیە.

{^{۱۸۵} إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ} بەلگەو ترسینەرەو ئامۆژگاری کەرە، بەئەمانەتەو پەيامی خوێ دەگەینی و ئەرکی سەرشاری ئەنجام دەدا، ئەو لەسزای دنیاو قیامەت دەتاترسین، پێتان رادەگەینی: کە ئەگەر بەپیر بانگەوازییەکیەو نەین تووشی سزای دنیاو قیامەت دەبن!

{^{۱۸۶} أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ} نایا سەیری جیھانی ئاسمانەکانو زەوی ناکن؟ لەمەلەگوتی ئاسمانەکانو زەوی دا، بەلگە بەھێزو زۆرو زەبەندە ھەن لەسەر ھەبونی بەدیھێنەرێکی داناو بەتواناو زاناو بەناگا. ئەگەر ئەو موشریکە بەدرۆخەرەوانە، سەیری نایاتی ئێمە بکەن، بپواننە مەلک و سەلتەنەتی خوداو کاردرۆستی و رێکو پێکی لەھەموو دروستکراویکی دا، ئەو بەبێ شک و گومان ئەو سەیر کردنەیان کیشی دەرکردن بۆ ئیمان ھێنان بە ھەبونی خودایەکی تاکو تەنیاو بێ ھاوێل، دەیانزانی کە ھیچ شتی لەم بونەومرە دا بە ھەوانتە دروست نەکراو، ھەر لەزەرە تامەجەرە بەلگەن لەسەر ھەبونی خودایەکی بالا دەستو زاناو دانا.

{^{۱۸۷} وَأَنْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ} نایا بیریان لەو نەکردووەوە کە لەوانەییە مردنیان نزیک بیو بەم زووانە دنیا بەجێ بهێلن؟! با پەلە بکەن بۆ تیفکرین لەو حالەتەیان و ھەوێ و دەست ھێنای حەق بدم، پێش ھاتنی مەرگی ناوەختو لەنکاو با پڕوا بە پێغەمبەر بکەن و پابەندی فەرمان و نەھیەکانی بن و بترسن لەسزای بە ئیش و نەپراوی دۆزەخ!!

بەکورتی: لەوانەییە مەرگیان نزیک بیو کاتی ھەوتانیان ھاتبی! دەی بەتەمای چینو بۆ خیرا ئیمان ناھێن؟! {^{۱۸۸} فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ} دەی ئەوانە ئەگەر ئیمان بەم قورئانە ناھێن بەج کتیبیکی تر یاش قورئان ئیمان دەھێن؟ کەسێک بە قورئان موسوڵمان نەبی کە تەواو ترین و بەھێزترین کتیبە، بە جی موسوڵمان دەبی؟!

{^{۱۸۹} مَنْ يُضِلُّ اللَّهُ فَلَآ هَادِيَ لَهُ} کەسێک خودا گومرای بکا کەس نیە بتوانی ھیدایەتی بدا، واتە: پەرورەدگار قورئانی کردووە بە گەورەترین ھۆکاری ھیدایەت بۆ تەقواکاران، پێغەمبەریشی کردووە بە گەورە ترین پێغەمبەر و تەواو ترین عاقل مەند و خاوەنی جوانترین رەوشت، جا کەسێک ئامادەباشی تێدانەبی ئیمان بەو قورئانە بهێنی و پڕوا بەو پێغەمبەرە بکا ئەو خودا گومرای کردو، ھیچ کەس نیە بتوانی ئەو دابو نەپێتە بگۆری.

{^{۱۹۰} وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ} واتە: پەرورەدگار ئەو گومرایانە لەزەلکاوی گومرایی خۆیان دا فەرامۆش دەکاو سەرگەردان و سەر ئی شیواو، رێگای رزگار بوون نادۆزنەو لەزەلکاوی سەر ئی شیواوی دا دێن و دەچن.

{^{۱۹۱} يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا} ئەی موخەممەد! موشریکەکان پرسن یارت ئی دەکەن دەربارە کاتی قیامەت، کە رادەبی و کە دێ؟ کە دەقەومی و کە جیگیر دەبی؟ وشە (ارساء) واتە: راوەستان و جیگیر بوون و پەیدا بوون. (مرسی): ئیسمی زەمانە واتە: کاتی راوەستانی بوونەومر. گەمی و بەلەم لەقەرەاغ دەریابە حەبل دەبەستریئەو بۆ ئەوێ لەجوولە بکەوی و راوەستی! جا کە لێرە دا پەرورەدگار وشە (مرسا)ی بۆ قیامەت بەکارھێنا، ئاماژە بە ئەوێ ھەلسانی قیامەت بریتییە لەکوێتایی ھاتنی جەم و جوێ بوونەومر و کوێتای ھاتنی تەمەنی زەوی.

{^{۱۹۲} أَقُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي} ئەی موخەممەد! لەوێ لای پرسیارەکیان دا پێیان بلی: زانینی کاتی ھاتنی قیامەت

تایبته به زانینه، زوربه یان نهی نی و حکمته تی نه و
تایبتمندی به نازان، دابو نه پیتی پرسیار کردن نازان.
تهنها که میکیان نه وه ده زان: که زانینی کاتی هاتنی قیامت
تایبته به پهر وهر دگار وه، نه وانهش نه و که سانه که پروایان
به قورنان هی ناوه له پیغه مبهروه فیری نه و نه دمبو زانینه
بوون.

﴿۱۸۸﴾ قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ { نهی
موحه ممه! به گروهی نادمیزاد بلی: من نه بو خوم و نه بو
غیری خوم دسه لاتی نه وه من نه خیر و خوشی، سوود و
هازانج بو خوم بینم یان زیان و ناخوشی له خوم دوور
بخه موه، مه گهر خودا مهیلی لی و بیه وی له م باره وه
شتیکم بخاته دله وه و توفیقم بدا بو نه نجامدانی، هه روا
له خومه وه هیچ شتیکی په نامه کی نازانه و ناگاداری
رودا وه کانی داهاتو نیم، مه گهر خودا به توانا و ویستی خوی
شتیکم تی بگهی نه و نیشانه بدا.

﴿وَلَوْ كُنْتَ أَعْلَمُ الْغَيْبُ لَا سَكَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَى السُّوءُ﴾
نه گهر من به قامی خوم شتی په نامه کیم بزانیایه و بزانیایه
چ شتی بوم به سوود، چ شتی زیانم پی ده گهی نه و زور شتی
به سوودم بو خوم پهیدا ده کرد و هه رگیز زیانم پی نه ده گهی!
واته: پیس و مخت خوم له و شتانه دمپاراست که شهرو
زانیان لی ده که ویته وه، که چی نه و متا: وانیم و گه لی شتی
به سوودم له کیس ده چی و، زور جار زیانم پی ده گاو تووشی
تهنگو چه له م مه دم!

﴿إِنَّا أَنَا الْإِنذِيرُ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ { من هیچ زیده توانا و
نیمتیا زیکم له نادمیزادانی تر نه، مه گهر نه وه دنده نه بی که
من نادمیزادیکم نه رکی پیغه مبهرایه تی و راگه یاندم
خراوته نه ستو و ترسینه و موزده دمرم بو نه و گرو هانه ی
نیمانیان پیم هی ناوه و باومرم پی ده که ن.

من به نده به کم کراوم به پیغه مبهرو له خودا وه ره وانه کراوم:
بو نه وهی نادمیزادانی خراپه کار بترسیتم له سزای دوزخ و
مژده ی به هشت بدم به موسولمانان!!

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا﴾ { پهر وهر دگار خودایه کی و هه یه نیوهی له بنه رت
دا له تاکه نه فسیک دروست کرد وه، زوربه ی رافه که رانی
قورنان ده لی: مه به ست به و تاکه نه فسه چه زره تی نادمه.
پاشان هه ره له و نه فسه یان له گروپی نه و نه فسه چه وای
هاوسه ری بو دروست کرد وه له گه ل نادم دا بوون به جوتیکی
نیرو می تا له گه ل یه کتر دا نارام بگرن و پیکه مه زیان

تهنها لای خودایه و هه ره نه و ده زانی که ی هه لده ستی! که س
له به نده کانی خودا - نادمیزاد، فریشته، جندو که ناگاداریان
به سه ر کاتی هاتنه که ی دا نه، به ته حدید که ی پهیدا ده بی،
﴿لَا يُجَلِّيهَا لَوْفُهَا إِلَّا هُوَ﴾ { که س نه به توانی که قیامت
له کاتی دیاریکراوی خوی دا بخاته روو به یی نیته نارا وه جگه
له خودای خاوم دسه لاتی، که س به وه ختی هه لسانی قیامت
نازانی، ته نانه ت فریشته کانی نزیک باره گای نه قدسه و
پیغه مبه رانیس هیچ زانیاریکیان له و بواره دا نه و نازان
قیامت که ی راده بری؟!

﴿ثُقُلَتْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ { کاتی هاتنی نادیار و نه زانرا وه
گرنکه له سه ر نه هلی ناسمانه کان و زهوی، هیچ که سیك
له فریشته نزیکه کانی باره گای نه قدسه و پیغه مبه ره خاوم
پله و پایه کانیس نازان که ی پهیدا ده بی و دیته نارا وه، هه ره
شتیکش نه زانراوی له سه ر دل و دروون قورس و گرانه.
یان ده گوتی: هاتنه که ی له سه ر نه هلی ناسمانه کان و زهوی
گه ورو به سامو هه یبه ته، نازان که ی غافل گریان ده کا و
پهیدا ده بی، هه مو کاتی ته وه قوعی هاتنی ده که ن و ترس
تهنگو چه له م مه نه و روژمه یان هه یه.

﴿لَا تَأْتِيَكُمْ إِلَّا بَغْةٌ﴾ { پهر وهر دگار وای بریار دا وه که قیامت
به ناگه هانی و غافل گیر نه بی نه یه، له کاتی که دا پهیدا ده بی
نادمیزادان سه رگه رمی کاروباری روژانه یان بن، هه ولی جی
به جی کردن و دابین گردنی پیویستیاتی روژانه ی خویان
بدن.

﴿يَسْأَلُونَكَ كَاتِلَ حَفِيَّ عَنْهَا﴾ { نهی پیغه مبه ر! پرسیار تی
ده که ن دمرباره ی قیامت چون و چو ن نه و ده کو نه وه زور
گرنگی تی دابی و بزانی که ی دی و زور پرسیار و سوراخت لی
کردی، یان زور لی ناگاداری و ده زانی، **﴿قُلْ إِنَّمَا عَلَّمَهَا عِنْدَ
اللَّهِ﴾** { بیان بلی: من هیچ دمرباره ی کاتی هاتنی قیامت
نازانه، زانیاری نه وه لای پهر وهر دگار، هه ره نه و نه یی
ناسمانه کان و زهوی ده زانی. هه ره نه و له نه بوونه وه
به دیه یان و هه ره نه و ده توانی ویرانیان بکا، هه ره نه و ده زانی
که ی کو تایی دنیا دی! دووباره بوونه وهی وه لام **﴿عَلَّمَهَا عِنْدَ
اللَّهِ﴾** { پاش دووباره بوونه وهی پرسیار، بو زیده موباله غه و
جهخت کردنه که زانیاری، دمرباره ی کاتی هاتنی قیامت و
چونیته ی هاتنه که ی تهنها لای خودایه و به س!

﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ { واته: زانینی کاتی هاتنی
قیامت لای خودایه و به س! به لام زوربه ی نه و نادمیزادانه
نه وه نازان که هه ره خودا به و نه یی نه ده زانی و هه ره نه و

به سهر بهرن. نه مجار ناده ميزاديان ئي كهوته وه. **{ فَلَمَّا تَغَشَّاهَا حَمَلٌ خَفِيفٌ }** واته: كاتيک ره گهزه نيرينه که سوارى ره گهزه مييه که بوو، کارى جينسى و سهر جيبيان نه انجام داو ناويان تیکه لاو بوو، کۆرپه له له ناو مندالدانى نافرته که دا دروست بوو، سکی بوو، نه م سک بوونهى له سهرتا دا سووکو بى نه رکه، له وانه به ههستى پى نه کاو به خوى نه زانى، مه گهر به وه بزانى سکی هه به که عادهتى مانگانهى ناميئى. نه م کۆرپه له سهرتا دلۆپه ناوه و دوایى ده بى به خوینبار وه نه مجار ده بته گۆشتبار وه.... **{ فَمَرَّتْ بِهِ }** به م جوړه نافرته که له گهال حمله کهى دا کات به سهر ده با و نه رکی سهرشانى خوى نه انجام ده داو، به بى نه وهى ههست به ماندو بوون بکا، کاروبارى خوى به پړوه ده با!! **{ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ }** چاکه نافرته که قورس بوو سکه کهى گه وه بوو، کاتى مندالبوونى نزیک به وه **{ دَعَوَا اللَّهَ رَبُّهَا }** هه ردوک ژنو ميړده که له خودای خويان پارانه وه و هانايان بۆ بردو سوينديان خوارد: **{ لَبْنٍ آتَيْنَا صَالِحًا لَنُكَوِّنَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ }** وتيان: پهروهر دگار!! نه گهر مندالبكى صالح و باشمان به ديتى ريك و پيك و ته واو بى ني مه به کردار و گوشتار و بيروبا و پر وه سوپاسى نيحه ته و ميهره بانيت ده کهين! **{ فَلَمَّا آتَاهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا آتَاهُمَا }** چاکه پهروهر دگار ناواته کهى هيتانه دى و داوا که يانى بۆ جى به جى کردن، مندالبكى صالح و نه ندام ته واو و جهسته ساغى پيدان، نه و ژنو ميړده هاوه لو شهريکيان بۆ خودا برپار دا، گومانى نه وه يان برد که جگه له خودا هوى تر هه به بۆ به يدابوونى منداله که يان. **{ فَتَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ }** خودا پاک و به رزو دووره له وهى هاوه لى هه بى، مونه زه هه له وهى که سانى تر هه بن يارمه تيدمى بنو، هاو به شى بکه نه له کارمکانى دا!!

{ ۱۹۱ } { أَبَشْرُكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا } ؟ نايان شتيك ده که نه به شهريک و هاوشانى خودا که له راستى دا ناتوانى هيج شتيك به دى بيئى؟ په رستراويک ده که نه به شهريکى خودا که هيج دروست ناكاو ناتوانى دروستى بکا! **{ وَهُمْ يَخْلُقُونَ }** به لگوو نه و بتانه خويان دروستکراون و تاشراون. نه که ههر نه وهنده به لگوو ههر پهروهر دگار به ديهينه ره بۆ خويان و بۆ منداله کانيشيان و بۆ هه موو موخوفا تيکى تريس.

{ ۱۹۲ } { وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ } نه و بتانه دهسه لات و تواناي نه وديان نيه يارمهتى نه وانه بدن که عيبادميان بۆ ده کهن، ههر کاتى نه و بتپه رستانه به لايه ک

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَا سْتَعْتَرْتُ مِنَ الْغَيْبِ وَمَا مَسَّنِيَ الشُّوْبُ إِنَّا إِلَّا أَنْذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿ ۱۸۸ ﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّاهَا حَمَلٌ خَفِيفٌ فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَوَا اللَّهَ رَبُّهَا لِيَنْزِلَ صَالِحًا لَنُكَوِّنَنَّ مِنَ الشَّكْرِيِّينَ ﴿ ۱۸۹ ﴾ فَلَمَّا آتَاهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا آتَاهُمَا فَتَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿ ۱۹۰ ﴾ أَبَشْرُكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلِقُونَ ﴿ ۱۹۱ ﴾ وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿ ۱۹۲ ﴾ وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَسْتَعْبِقُكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ أَدَعَوْتُوهُمْ أَمْ أَنْتُمْ صَامِتُونَ ﴿ ۱۹۳ ﴾ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ أَمْثَلُكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿ ۱۹۴ ﴾ أَلَمْ أَنْزِلْ بِمَشُونِهَا أَمْ لَمْ أَنْزِلْ بِبَطْشُونِهَا أَمْ لَمْ أَنْزِلْ بِبَصُرُونِهَا أَمْ لَمْ أَنْزِلْ بِسَمْعُونِهَا قُلْ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُوا فَلَا تُنْظَرُونَ ﴿ ۱۹۵ ﴾

روى تى کردن يه کيک دهستدریژى کردنه سهر بته کانيان ناتوان هيج بهرگريه کيان ئي بکهن، نه که ههر نه وه به لگوو نه گهر دهستدریژيه که بکريته سهر خودى بته کان خویشان، ناتوان بهرگري له خويان بکهن، يارمهتى خودى خویشان پى نادرى!

{ ۱۹۳ } { وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَتَّبِعُكُمْ } واته: نه گهر نيوه بانگه وازى خویشان ناراستهى نه و بتانه بکهن بۆ ريگه ي هيدايه ته و خودا په رستى، يان نه گهر داوايان ئي بکهن شاره زاتان بکهن: بۆ شتيك که مه به ستانه، وه لامتان ناده نه وه، سودتان پى ناگه يه نن، نه وانه له هه ردوو حاله ته که دا سوودتان پى ناگه يه نن، نه گهر داوايان ئي بکهن وه کو داوا له خودا ده کهن بۆ خيرو هيدايه ته، نه وه بيگومان ناتانگه يه نه مه به ستو داوا که تان بۆ جى به جى ناکه ن! نه گهر داوايان ئي بکهن به لايه کتان له سهر لابه رن و به هاناتانه وه بتي نه وه هيجيان پى ناکرى و به هاناتانه وه نايه ن!

{ سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ أَدَعَوْتُوهُمْ أَمْ أَنْتُمْ صَامِتُونَ } يه که سانه بۆ نيوه

له دوعاو پارانه وديان بئى!! دهى كه نهو بتانه نهوه حالو
ومزعيانه نهوه تواناو دمه لآتيانه، نهدي چؤن نهوانه
دهيانكه نه خوداو دهيانپهرستن؟!

{ اَمْ لَهُمْ اَذَانٌ يَسْمَعُونَ } ۱۹۵ **بها قل ادعوا شركاءكم ثم كيدون فلا
تظنرون** نهى موحه ممه دا بهو بته رستانه بلئى: ده ئيوه
بانگى نهو شتانه بكه نه كردوتانن به هاوه لو هاوشانى
خوداو، به خودايان دمرانن! داوايان ئى بكه نه دزى من
يارمه تيتان بدن، كو مه كيتان بئى بكه نه بؤ زيان گه يانندن
به من، بئى منه ت بن جاو تروكاندنك مؤلهم مدهنو هه موو
هيزو تواناتان بخه نه گهر، چيتان له دهست دى و چؤنتان بؤ
دهلو، ناوا زيانم بئى بگه يه نه دمه رمون! نه مه عه رزو نه مه
گه ز! منه تان نه بئى ساته وه ختيك دواى مه خه نه چيتان
بيده كرى ته خسرى مه كه نه!!

{ ۱۹۶ } اِنْ وَلِيَ اللَّهُ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَرَلَّى الصَّالِحِينَ
بيگومان سه ربه رشتيارو يارمه تيدمرى من به رزو پيروزو بالا
دهسته، نهو خودايه نامهى ناسمانى بؤ ناردووم كه
بانگه وازى نادمه ميزادان دهكا بؤ يه كتاپه رستى و عيباده تكدن
بؤ خودايه كه شياوى په رستن و به ندياه تى بؤ كردنه، هه ر
زاتى پاكي شياوى هاوار ليكرده له كاتى ته نگانه و ناخوشى دا،
هه ر زاتى پاكي سه ربه رشتيارو چاودپرى به نده صالحه كانى
خويه تى. به ندهى صالح كه سيكه بيرو باومرى پاك و خاوين بئى،
خه رافاتو خه يالى پروپو وچى تيدانه بئى، كردارو گوشتارى
رئكو پئك بن. دابو نه ريتو سونه تى خودا وا هاتووه كه
يارمه تى به نده راستاله كانى بداو ريسوايان نهكا، به سه ر
به رزى و مه رده نه بزين، كه لآنه و سه رفرزان به رن.

{ ۱۹۷ } وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْمَعُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا أَنْفُسَهُمْ
يَصْرُونَ نهو بت صه نه مانه ئيوه دهيانپهرستن و
عيباده تيان بؤ دهكه نه، جگه له خوداو، هاواريان ئى دهكه نه بؤ
يارمه تيدان و زيان ئى دوورخستنه و مه تان، دلتيا بن هيچيان
له دهست نايه و ناتوانن يارمه تيتان بدن، ته نانه ت ناتوانن
يارمه تى خوشيان بدن دزى نهو كه سانه سوكا يه تيان
بيده كه نه، يان نهو شتانه پيانه و ميه له خشل و بؤنى خوش
ليان دمه رپنن. نه و مه ت جه زرم تى ئيراهيم بته كانى شكاندنو
نه و په رى سوكا يه تى بئى كردن، نه يان توانى به رگرى له خويان
بكه نه.

{ ۱۹۸ } اِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَسْمَعُوا } ۱۹۸ نه گه ر هاوار لهو
بتانه بكه نه و لئيان بپارپنه وه كه هيدا يه تان بدنو، رښگاي
واتان نيشان بدن كه سه ركه و تنو به خته ومرى تيدا به دهست

بانگيان ئى بكه نه و هاواريان بؤ به رن، يان بيده نگ بزو
هاواريان نه كه نه! له هه ردوو حالته كه دا ئيوه هيچان دهست
ناكه وئى، چونكه نهوان دهنگى ئيوه نابيستو له پارانه وهو
هاوارو لآنه وهى ئيوه حالى نابزو، نازانن چييان بئى
دهگوترى و چييان ناراسته ده كرى!

{ ۱۹۹ } اِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادًا أُمْلَأُوا بِهِمْ
صه نه مانه جگه له خودا ئيوه دهيانپهرستن و به خودايان
حليب دهكه نه و ناوى خودايه تيتان به سه ر دا بريون، بؤ
لا بردنى ناخوشى و كيش كردنى سوودو هازانچ هاواريان
دهكه نه و هانايان بؤ ده به نه، له راستى دا نه و انيش به نده و
دروستكراويكن وهكوو ئيوه، نه و انيش وهكوو ئيوه گه رده كه ج و
بئى دمه لآتن له ناست دمه لآتو ويستى په رومردگاردا، به لكوو
عيباده تكه ران له عيباده ت بؤ كراوان به دمه لآتن چونكه
به لانى كه موه عيباده تكه ركان بيستن و ديستن هه لمه ت و
تيكوشانيكيان هه يه، به لآم بته كان هه ر هيچيان له دهست نايه،
جكه و ابئى ئيوه به ج عه قليك داوا لهو دارو به رده نه دهكه نه
ئيشتان بؤ جئى بكه نه و به هانانانه وه بئى؟ چؤن رښگا
به خو تان دمه دن دروستكراويكى په ست تر له خو تان به پيرو ز
تر بزانن و به ندياه تيان بؤ بكه نه؟ ئيوه چؤن داوا لهو بتانه
دهكه نه كاريكتان بؤ نه نجام بدن كه به خو تان و وي نهى خو تان
نه نجام نادرى؟ له كاتيك دا ئيوه لهو شته بئى گيانانه
به دمه لآت ترن و ته و او ترن...

{ فادعوههم } ۱۹۹ ده بانگيان ئى بكه نه، هانايان بؤ به رن و داوايان ئى
بكه نه. **{ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَهُمْ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ } ۱۹۹** باوه لام تان
بدنه وه و به هانانانه وه بئى، نه وهى ئيوه به هيزو تواناى
ناده ميزاديتانه وه بؤ تان نه نجام نادرى بانه وان بؤ خويان
بؤ تان دهسته به ر بكه نه، يان كار له په رومردگار بكه نه و نهو
بؤ تان بكا!

جكه بؤ هه موو هوشمه ندى دمه كه وت: كه نهوان دمه لآتو
تواناى وه لامدانه و ميان نيه، دياره كه به كه لكى عيباده ت بؤ
كردن نايه و شياوى خودايه تى نين.

{ ۱۹۵ } اَللّٰهُمَّ اَرْجُلُ يَمْشُونَ بِهَا اَمْ لَهُمْ اَيْدٍ يَبْطِشُونَ بِهَا اَمْ لَهُمْ اَعْيُنٌ
يُبْصِرُونَ بِهَا } ۱۹۵ نايا نهوان قاچيان هه ن پييان برؤن؟ ده ستيان
هه ن په لامارى شتى بئى بدن.... واته: نهوان قاچيان نين
پييان برؤن بؤ لا بردنى زيان و هي نانى سوود، ده ستيان نين
په لامارى بئى بدن بؤ دابن كردنى خير بؤيان، لا بردنى زيان
ليان، چاويان نين شتى بئى ببينن و حال و مزعى نهوان
(واته: عيباده تكه ركه انيان) بزانن، گو يچكه شيان نين گو ييان

بینن، گویان له نزاو پارانه و ده کی ئیوه نیه، چ جای بتوانن یارمه تیان بدن. { وَثَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ } نهی موخا گهبا! تو ده بینن نهو بتانه بهروالمت سهیرت ده کهن، بههوی نهو چاوه له شوشه و مهعدن دروستکراوه دیا نهو و دهزانی بوټ دمروان، بهلام له راسی دا نهو بتانه هیچ نابین چونکه نهوانه بی گیان، نهوان شکلی چاویان ههیه نهک چاوی بینن،

۱۹۹ { خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ } نهی پیغه مبهرا! تو به گویره یاسای رهسای بهرو مردگارت بژی، هر ریگهیی ئاسانه بو بهردهوام بوونت له سهر نهو یاسایه، پیی دا برو، نهو هنده خوټ ماندو مه که که نه توانی پهره به نه رکی سهرشانت بدهی، بهرام بهر پهیره و کارانت چاوپوشی و لیبور دنت هه بی، هر خزمه تی که ئاسایی و ئاسانه بهوان ده کری، لییان و مر بگروه. داوی نهجماندنی کاری قورسو ناباریان لی مه که، فه رمانیان پی بکه به چاکه کردن و نهجماندنی کردهوی سوود ئامیز. روو له نه فام و نه زانان: و مر گیره بهم جوړه خوټیان لی دووره په ریز بگروه. تی که لاویان مبه، سه رمه نیره سهریان و خوټیان له گه ل ماندو مه که.

۲۰۰ { وَإِنَّمَا يَنْزِعُكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نُزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ } هر کاتی

بههوی کاره ساتی روژگار، یان بههوی گیر و ده بوون به ناده می ناهه موار، نه که یشتیه مبهستی خوټو شهیتان فرسه تی لی هیئای و ختو که و داغی خسته دلته وه، ناگری شهرو فه سادی له دهروونتا هه لگیرساند، رغو نارمزوټ جوټان، نزیک بوو له ریازی راست لات بداو بتخاته زلکاوی تاوانه وه یان وای لی کردی رو له نه فام و مر نه گپری و وهلامی بدهیه وه، رقی هه ئساندی و ویستت توله بکهیه وه! نهو جورج په نابهره بو خودا، په نای نه مان داوا بکه لهو زاته خاوهن ده سه لاته ی که ناوی (الله) یه. به دل رو بکه ره خودا بو نه وهی لهو شه ره بتپاریزی و نه کهویه زلکاوی سه ریچیکر د نه وه، نهک هر به دل به لگوو به زو بانیش نهو په نابردنه بدرکینه و بلی (اعوذ بالله من الشیطان الرجیم) په ناده گرم به پهرو مردگار له شهیتانی نه قرین لیکراو، { إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ } بیگومان پهرو مردگار نهوهی داوی لی ده که دی بیسی و گوپی لییه، زانو ناگاداره بهوهی که له دهروونت دا دیتو ده چی، بریاری نهوهی داوه فریای ره به رانی خوټی بکهوی.

إِنَّ وَلِيَ اللَّهِ الَّذِي نَزَلَ الْكِتَابَ وَهُوَ تَوَكَّلِ الصَّالِحِينَ ۝
وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ نَدْعَكُمْ وَلَا
أَنْفُسُهُمْ يَصُورُونَ ۝ وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَسْمَعُوا
وَيَرْجِعُهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ۝ خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ
بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ۝ وَإِنَّمَا يَنْزِعُكَ مِنَ
الشَّيْطَانِ نُزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ إِنَّ
الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا
فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ۝ وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ
لَا يُفْصِرُونَ ۝ وَإِذَا لَمْ تَأْتِيَهُمْ بَأْيَةٌ قَالُوا لَوْلَا جِئْنَاهُمْ
قُلْ إِنَّمَا آتَيْتُكُمْ بِرَأْيٍ وَإِنِّي أَنَا بَصِيرٌ مِنْ رَبِّكُمْ
وَهَذِي وَرَحْمَةٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝ وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ
فَأَسْمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۝ وَادْكُرْ لَكُمْ
فِي نَفْسِكَ نَضْرَعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ
وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ
لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ ۝

۲۰۱ { إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ } واته: بیگومان نهوانه ی بهنده ی له خودا ترسنو، پایه ندی فه رمانی پهرو مردگارن، په یوه ندی راستیان له گه ل دا ههیه، هر کاتی و هسو هسو ختو که یه کی شهیتان لییان بداو هه لیان نی بو کردنی تاوانیک، یان به ربابوونی فیتنه یی و ناخوټی له ناو خوټیان دا، یه کسه ر بیریان ده که ویتنه وه: که نهو ختو که و گو مپرای شهیتانه، ده زانن خودا فه رمانی چی پی کردون و له چی نه هی لی کردون، ریگای حه ق و خیر ئامیز ده دوزنه وه، و هسو هسو شهیتان له دلی خوټیان ده رده هاوون، نیتر شوین هه و او نارمزوی خوټیان ناکه ون، هانا بو خودا ده بن و په نا به نه و ده گرن، پهرو مردگاریش به هانایانه وه دی لهو په ری شان حالیه رزگاریان ده کاو ده ی ناخاته حاله تی دئارامی و شادمانیه وه، لهو سه رگه ردانی و نه فامیه هوتاریان ده بی و ده که ونه وه سه ر حالی ئاسایی خوټیان، نیتر چاویان ده کریته وه ریگه ی راست ده بینن.

۲۰۲ { وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ لَا يُفْصِرُونَ } برایانی

{وَلَهُ يَسْجُدُونَ} هەر بۆ خودا نوێژ دهکهن و هەر بۆ زاتی پاکي سوژده دهبن و کهس ناکهن به شهريکو هاوهلی، هه موو عیبادمتو به ندايه تیکيان خالص بۆ خودايه.

کوتايی سورهتی الاعراف



سورهتی (الأنفال)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

{يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ} ئەي موحه ممه دا! هاوه لانت پرسيارت ئی دهکهن دهربارهی حوکمی دمسکه وتی شهر، کئ حوکمی تیدا دهکا و چۆن دابهش دهکری؟ ئایا دهرئ به گه نه گه کان، یان به پیره کان؟ یان دهرئ به گۆچکه ران یان به یار مه تیدهران، یان دهرئ به هه موانیان؟ {قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ} ئەي پیغه مبه را بیان بئی: حوکمو بریار دهربارهی دمسکه وت هەر بۆ خودايه و، چۆنی بوی ئاوا بریار دهردهکا، ئەمجار بۆ پیغه مبه ره، به گویرهی فهرمانی خودا دابهشی دهکا به سه رتان دا، بریارو حوکم دهربارهی دمسکه وتی جهنگو شتی تریش عاثید به خودايه و پیغه مبه ره به گویرهی حوکمی خودا رهفتاری تیدا دهکا!!!

{فَاتَّقُوا اللَّهَ} ئیوه ترسی خوداتان هه بی له گوفتارو کردارتان دا، خو بپایزن له کیشه و نیراعو ذرایه تیکردنی یه کتری، وا مه کهن خودا ئیتان برهنجی، راجیایی و کیشه و دوبه رهگی هه موو دم زیانتان پی دهگه یه نی و ده بیته هوی تیشکان و ژیرکه وتنتان له بهرامبه ره هیزی دوژمن.

{وَأَصْلَحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ} به یه مهن دی نیوان خوژان ریک و پیک بکهن، هه موو حال و مزعتان یه کیتی و ته بیایی و خو شه ویستی بی، یه کیتی و برایه تی له ناو خوژان دا بلا و بکه نه وه، مه هیلن بناغه ی برایه تی و هاریکاریتان تیک بجی.

{وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ} له باره ی چۆنیه تی دابه شکردنی دمسکه وت پابه ندی فهرمانی خودا و پیغه مبه رب و، به لگوو بۆ هه موو فهرمان و نه هیه کی خودا گهردنکه ج بن، فهرمان به رداری هه موو حوکم و بریاریکی خودا و پیغه مبه ری خودا بن. ئەم پابه ندبوون و فهرمان به رداری به بناغه ی هه موو به مرازگه یشتن و سه ره رازی به کی دونیا و قیامه تتان ه! خوش به ختی و گامه رانی گۆمه لگای ئیسلامی پیوه به نده.

سورة الأنفال

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ فَأَتَقُوا اللَّهَ وَأَصْلَحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۚ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ۚ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۚ كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَاذِبُونَ ۚ يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا بَيَّنَّ كَانَمَا يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ۚ وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ اللَّهُ أَن يُحَقِّقَ الْحَقَّ يَكْفِيَهُمْ وَيَقْطَعَ دَائِرَ الْكَافِرِينَ ۚ لِيُحَقِّقَ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلِتُكْذِرَ الْمُجْرِمُونَ ۚ

{إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ} ئەگه ر ئیوه برواتان به نامه ی خودا هه یه و ئیمانان ته واوو کامله، پابه ندی ئەو فهرمانانه بن، چونکه برپا به خودا و به نامه ی خودا داخوازی ئەو پابه ند بوونه یه، ئیمانی کامل ئەم رهوشتانه به دی دینی.

{إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ} موسولمان و خاوهن باوه رانی هه قانی و راستال ئەوانه ن که ئەم پینج رهوشتانه یان تیدا بن: {الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ} به ته واوی له خودا بترسن، ئەوانه ی هەر کاتی یادی خودایان به دل دا هات، له به ره گه ره و ده سه لات و به توانایی ئەو په ره مردگاره و ترسان لئی موجور که یان پیدا بی، بیرى هه ره شه و به ئینه کانی بکه نه وه، به ته واوی ترسیان ئی بنیشی و پیستیان گرژ بی و دیارده ی ترسانیان پیوه دیار بی.

{وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا} هەر کاتی ئایاتی په ره مردگار که نیردراون بۆ سه ره پیغه مبه ری خو ی به سه ریان دا ده خویندریته وه، ئیمانیان زیاد دهکا و به هیز ده بی، بۆ ئەنجامدانی کاری په سندن چوستو چالاک ده بن،

بېننه وه يادی خوټان، که پهروردگار له سهر زویانی پیغهمبر به لینی نه وهی پیدان که به سهر یه کیک لهو دوانه - کاروانه که، یان له شکره که دا زالتان ده کاو ده بیته ده سکه وتی نیوه به نارم زوی خوټان ته صهررووی تیدا ده کهن. واته یا کاروانه که به هه موو کالاکه یه وه ده بیته ده سکه وتان، یان به سهر له شکره که دا زال ده بن، به هم شیوه زور له پالوانه کانیاں ده کوژنو زوریشیان به دیل ده گرن وه ل حال **{وَتَذَرُونَ أَنْ غَيْرِ ذَاتِ الشُّرْكَ تَكُونُ لَكُمْ}** نیوه داخوازی نه وه بوون که کاروانه بی درکه که بو نیوه بی و ده سکه وتان بی، چونکه بی نارحه تی و بی ماندونو شهر له گهل دا کردن بوټان ده سته بهر ده بوو، ته نیا جل قه تارچی شمشیر به ده سته له گهل بوو، نه وانیش بهرامبر هیزی سیسه دو نه وه نده که سی موسولمانان چ نه بوون! به لام: نه وهی لای ناده میزاد خه یاله، لای خودا به تاله!

{وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُحَقِّقَ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ} پهروردگار بهم به لینی که بیی داون ده یه وی شتیک بیته ناراه که جو داوازه له ویستی نیوه، خودا ده یه وی حقه بچه سپینی و به ویی نایاتی نازلگراوی خویه وه به رزی بکاته وه، خواستی خودا وایه نایینی نیسلام دایمه زړینی و رگو ریشه ی کافر ده کان له بیخ دهر بینی به گورتی نیوه ویستان مالو سامانتان به بی جهنگ ده ست بکه وی، ویستی پهروردگاریش نه وه بوو، که کوهر بروخی و نیسلام سه ریکه وی، به تال برواو حقه بچه سپی! ناشکراشه که جهنگی به در کلیلی سه رکه وتنی نیسلام بوو به سهر کوهر دا، خالی وه چه رخان بوو له میژووی پرشانازی و سه روه ری هاوه لانی پیغهمبر دا.. پهروردگار نه وهی کرد که کردی، به لینی نه وهی پیدان که بیی دان، موسولمانانی زال کردو سه رفرازی کردن **{لِيُحَقِّقَ الْحَقَّ وَيُطْلِ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ}** بو نه وهی حقه بچه سپینی، نیسلام دایمه زړینی و، بلاوی بکاته وه، شیرکو کوهر و بی دینی له ناو به ری و پوجه لیان بکاته وه، هه رچه نده کافرو سه ریچیکاران پیان ناخوشی!!

{إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ} نهی گروهی موسولمانان! یادی نه وه کاته بکه نه وه که هاناو په ناتان بو پهروردگاری خوټان برد، کاتیک زانیان جگه له روبه رو بوونه وهی دوژمنو شهر له گهل دا کردنی هیچ ریگا چاره یه کی تر تان نیه، هاوارتان کرده خوداو لیی پارانه وهو، وتان: خودایه! به سهر دوژمن دا زالمان بکه، نهی پشتو په نای بی نه وایان! هریامان بکه وه، بیه به فریاد پرسمان و به هانامانه وه ودره!!

زده لاهه ی خوړه ییش دا بکه یین که سی بهرامبره ی هیزی نیمه یه. به گورتی سه ره نجامی هه ردوو حالته که نه وه بوو به گو یکردنی هه رمانی پیغهمبر ﷺ خپرو ده سکه وتو ته بایی و شکو مه ندی بوو بو موسولمانان!!

بیگومان پیان خو شبوونی کو مه لیک له هاوه لان دهر باره ی روبه رو بوونه وهی کافره کان به زه قی دیار بوو، هه رچه نده کاتیک پیغهمبر ﷺ راویژی پیکردن، هه زرم تی نه بو به گرو هه زرم تی عومه رو میقدادو سه عدی کوری مه عازو کو مه لیک تریش هسه ی باشو گونجاویان کردن، نازی به تی وچاو نه ترسییان نواندو پابه ند بوونی خو یان بو هه رمانی پیغهمبر ﷺ نیشان دا! به لام دیارده ی نار هزایی و پیان خو شبوون له دل و دهر وونی زور به ی هاوه لان دا به ته و او ی په ره ی سه ندو که وته ناستیک که قورن ان دهر باره ی ده ره رموی: **{يُجَادِلُكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ}** نهی موچه ممه دا! هاوه لان ت کی شه ت له گهل ده کهن دهر باره ی روبه رو بوونه وهی سو یای خوړه ییش، باش نه وهی بو یان ناشکرا بوو، زانیان که پهروردگار به لینی یه کیک له دوو ده سکه وتی پیدان، جاکه نیستا کاروانه که له کیس چوو، ته نیا جهنگان له گهل له شکره که یان له به رده م دایه، پیویسته روبه رووی دوژمن بینه وه، نیتر پیویست ناکا ده مه وده می بکه و بیانو به یینه وه، پیویست ناکا بلین: نیمه ژماره مان که مه و پیداو یستی جهنگمان وه کوو نه وان نابی، هیچ مافی نه وه یان نیه جه دهل به ریا بکه ن به تابه تی پاش نه وهی که حه ق و راستیان بو دهر که وت، نه وه حه ق هه ش بریتی بوو له وهی که پیغهمبر ﷺ هه والی پیدان به سه رکه وتو و زالبوون به سهر دوژمن دا که وایی هیچ بیانو به لگه یان به ده سته وه نیه جگه له ترسانو بی وره یی بهرامبر دوژمن. ته نانه ت نه وانه له کاتیک دا که به ره و جهنگی سه رفرازی ده چن نه وه نده ترسو له رزیان پیوه دیار، **{كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ}** ده لئی به ره و مردنی راستی رایان ده کیشنو کیشیان ده کهن و هوکاری مردن به جاوی خو یان ده بینو و خه ریکه زنده قیان بجی!! چونکه نه وان که سه ری هیرو تواناو ژماره ی خو یان ده کهن و له گهل ژماره و هیرو توانای دوژمن دا به راوردی ده کهن نه وه حه ق یقه ته یان بو دهر ده که وی.

{وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ} نهی موسولمانینه! له گهل پیغهمبر دا بیر له وه بکه نه وه نه وه

{فَاسْتَجَابَ لَكُمْ} و هلامی دوعاو یارانه و دهکی دانه وه، به وه که {إِنِّي مُمَدِّدُكُمْ بِأَلْفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُرَدِّفِينَ} من کومه کی به نیوه ده که مو یارمه تیتان ددهم به هزار فریشته ی بزاردمو ناودارو پیروزو یه کی... که به ریز به شوین یه که دا دین و بازیکیان به شوین بازیکیان دا داده وزن، بریکیان ده که نه جی و هی تریشیان به شوین دا دین! ثم هزار فریشته پیشهنگو پیشه تابوون، نه مجار هی تریان به شوین دا هاتن، ژماره یان بوو به سی هزار فریشته، پاشان بوون به پینج هزار!!

{وَمَا جَعَلَ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ} په رومردگار ناردنی نه فریشتانه کی که ناردنی بو کومه کی، کردی به مزگینی بو نیوه، له سر زمانی پیغه مبه هاتنی فریشته ی پی راگه یاندن، بو نه وهی موژده بی به سرکه و تنان، وه بو نه وهی دلتان دایمه زری و نارام بگری، ترسی زوری و به هیزی دوژمنتان نه مینی، به دلیکی دامه زراوو پشت نه ستوره وه به رهننگاری دوژمن بینه وه، دلیابن له سرکه و تن و تیکشاندنی دوژمن!

{وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ} سرکه و تنی راستی و حه قیقی له جهنگ دا هر لای په رومردگار، کهس ناتوانی سرخستن دابین بکاو کومه کی فراهم بیی جگه له خودا، نه فریشته و نه غهیری فریشته له هوکاره روا ته یه کان به بی رزمه نندی خودا یارمه تیدان و سرکه و تنیان پی نه نجام نادری، هه موو کاریک و یارمه تیدانیک له راستی دا خودا دهیکاتو دهیخولقینی! {إِنَّ اللَّهَ غَزِيرٌ حَكِيمٌ} بیگومان په رومردگار به سر هه موو شتی که دا بالا دهسته و هیچی ئی عاسی نابو و هرچی بیهوی دهیکا، داناو کار دروسته، هرچی دیکا راستو به جیی، هه موو شتی له کاتی خوئی دا نه نجام ددها، کاری بی جی ناکا!!

{إِذْ يُغَشِّكُمُ الْغُصَا أَمَةً مِنْهُ} واته: بیر له نیعمه ته گانی خودا بکه نه وه که به سهری دا رشتن، که یه کی که له نیعمه تانه هینانی و نه وزو خه و نهو جکه بوو به سهرتان دا، به جوړیک خه وه نو جکه دایگرتن و ده کوو په رده دایپوشین بو نه وهی نه مینی و دلیابی له سرکه و تن بکه و پته دلتانه وه، نه و ترسو بیمه کی که له بینینی ژماره زوری دوژمن و که می خو یانه وه که وتبوه دلتانه وه په و پته وه، ماندویه تی و شه که تی ریگیان نه مینی.

{وَيُنْزِلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِيُطَهِّرَكُمْ بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رَجْزَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ} واته:

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمَدِّدُكُمْ بِأَلْفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُرَدِّفِينَ ۚ وَمَا جَعَلَ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّا عَرِضُ حَكِيمٌ ۚ إِذْ يُغَشِّكُمُ الْغُصَا أَمَةً مِنْهُ وَيُنْزِلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِيُطَهِّرَكُمْ بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رَجْزَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ ۚ إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِينَ آمَنُوا سَأُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَاضْرِبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ۚ ذَٰلِكَ يَأْتِيهِمْ سَأْفَاؤُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ ۚ وَمَنْ يَشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَمَا يَسُبُّ اللَّهَ شَيْدُ الْعُقَابِ ۖ ذَٰلِكُمْ فَذُوقُوهُ وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابَ النَّارِ ۖ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحَفًا فَلَا تُلُوهُمُ الْأَذْبَارَ ۚ وَمَنْ يُؤْلَمْ يَوْمَئِذٍ دُبُرُهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِقَبَالٍ أَوْ مُتَحَيِّيًا إِلَيْنَا فَذَٰلِكَ فَذَرْبَاءُ يَفْضَحُ مِنَ اللَّهِ وَمَا وَنُهُ جَهَنَّمَ وَيَسُ الْمَصِيرُ ۚ

په رومردگار باراندی به سهرتان دا له ئاسمانه وه بارانیکي زور پر خیر، بویهش ثم بارانه کی به سر دا باراندن تاله چلک و چه په ئی و له بی ده ستونیزو و له سپیسی پاکتان بکاته وه و رزگارتان بکا. هه روه ها بو نه وهی ختوکه و وده وهی شهیتان له دل در به اوئی که له وه پیس له بی ناوی و تینوایه تی دهیترساندن و هه روه ها بو نه وهی دلتان قایم بکاو صه برو نارامی تی بجی، نازیاهه تی و فیداکاریتان تیدا بخولقینی، قاجتان له زمو قایم بی و وره تان به رز بی.

{إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِينَ آمَنُوا} واته: په رومردگار هیزی نه ژنوتان ددهاتی و قاجتان له زمو قایم دهکا به هوئی باران بارین و په ستاوتنی لمبه لانه که، له کاتی شهرو به رهننگار بونه وهی دوژمن، که له و شهرو جهنگه دا په رومردگار نیگی بو فریشته کرد که من وام له گه ل نیوه دا، به یارمه تی و کومه کی کردن بو موسولمانه کان نیوهش نهی فریشته! دلی موسولمانه کان قایم بکه و له سر جهیاد کردن و تیکوشان دایان به زرینن!

{سَأَلْتَنِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ} که مانای {منی معکم} می‌باشد دهکاته‌وه و دهفهرموی: من له‌گهل ئیوهم نه‌ی فریشته‌کان! ترسو و بیم دخمه ناو دلی نه‌وانه‌ی کافرن، نه‌مجار ئیوهم نه‌ی خاوه‌ن باومرآن! یان نه‌ی فریشته‌کان! به‌لام خیطابه‌که روبکاته خاوه‌ن باومرآن باشتره. {فَاضْرِبُوا فَرْقَ الْأَغْصَانِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ} له‌سهریان بده‌ن به‌شمشیر سهریان برن، بده‌ن له‌گیزمره‌ی ملیان و سهریان لی بکه‌نه‌وه! له‌په‌نجه‌کانیان بده‌ن دست و قاجیان به‌پرینن.

نه‌مجار به‌رومردگار هو‌ی یارمه‌تیدانی موسولمانه‌کان به‌یان ده‌کاو دهفهرموی: {ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ} نه‌م یارمه‌تی و کۆمه‌کی کردنه به‌موسولمانان، نه‌م کوشتن و برینه، نه‌و هه‌موو نازار و برینه بۆ کافره‌کان به‌هو‌ی نه‌وه‌وه بوو که نه‌و بی بروایانه زۆر دوژمنایه‌تی خوداو پیغه‌مبه‌ریان کرد، پابه‌ندی فه‌رمانی خودا نه‌بوون، شوین پیغه‌مبه‌ر نه‌که‌وتن، زیاد له‌وه دژایه‌تیشیان کردن. ناشکراشه {وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ} هه‌ر که‌سی سهرپیچی فه‌رمانی خوداو پیغه‌مبه‌ر بکا، دوژمنایه‌تی و دژایه‌تی نه‌وان بکا، نه‌وه خودا به‌رامبه‌ر به‌نه‌وان سزای سه‌خت و بی‌ئامانه...

کۆ له‌و که‌سه شیاو تره به‌سزا که شیرکو عیباده‌تکردن بۆ گاغووت بۆخو‌ی هه‌لبژیری و واز له‌یه‌کتا به‌رستی و به‌ندایه‌تیکردن بۆ خودا بی‌نی؟ ده‌ستدریژی بکاته سهر خو‌شه‌ویستانی خوداو به‌ره‌رحی په‌یامه‌که‌یان بداته‌وه، له‌سهر مال و سامانی خو‌یان و ده‌دریان نی؟

{ذَلِكُمْ} نه‌و سزا به‌په‌له‌یه‌ی که پی‌م نو‌شین نه‌ی گرو‌هی کافرو سهرپیچیکاران! نه‌و تیشکان و ریسوابوونه‌ی به‌سهرم هینان له‌سهر ده‌ستی کۆمه‌لیکی که‌م بی چه‌کو و بی نامیری شهر {فَذَرْهُمْ} له‌دو‌نیا دا نه‌و سزایه‌ بجیزن و نه‌م هیشت به‌سهرتانه‌وه بجی و مؤله‌تم نه‌دان، {وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابَ النَّارِ} دن‌یابن که له‌قیامه‌ت دا سزای دوژمخم هه‌یه، نه‌گه‌ر به‌رده‌وام بن له‌سهر کو‌فرو بی‌دینی، له‌قیامه‌ت دا نه‌و سزایه‌تان دده‌م که سزایه‌کی کوشنده و نه‌براو‌میه!

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحًّا فَلَا تُولُوهُمْ الْأَدْبَارَ} نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی برواتان به‌خوداو به‌پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی هیناوه هه‌رکاتیک ئیوه له‌دوژمن نزیک بوونه‌وه بینیتان نه‌وان له‌شیوه‌ی له‌شکو سوپایه‌ک دا بۆ لای ئیوه ده‌جمین و هه‌له‌تیا بۆ ده‌هینان ئیوه له‌به‌ریان هه‌له‌میه‌ن! هه‌رچه‌نده نه‌وان زۆربن و ئیوه که‌م لیان

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ وَلِئَلَّيْكَ الْمُؤْمِنُونَ مِنْهُ بَلَاءٌ حَسْبًا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٧﴾ ذَلِكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنٌ كَرِيمٌ الْكَافِرِينَ ﴿١٨﴾ إِنْ تَسْتَفِيدُوا فَقَدْ جَاءَكُمْ الْفَتْحُ وَإِنْ تَنْتَهُوا فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَإِنْ تَعُدُّوا نَعْدُو لَنْ نَقِيَّ عَنْكُمْ فَنَجِّكُمْ شَيْئًا وَلَوْ كَثُرَتْ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٩﴾ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنَّهُ وَتَوَلَّوْا سَمْعُونَ ﴿٢٠﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٢١﴾ إِنْ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الضُّمُّ إِلَيْكُمْ وَالَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَأَسْمَعَهُمْ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَهٌُ مُّخَشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَأَتَقُوا فِتْنَةَ الْأَنْصَارِ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٥﴾

مه‌ترسن و له‌به‌ریان رامه‌که‌ن! به‌لکو و خو‌بگرن و شه‌ریان له‌گهل دا بکه‌ن و لیان دهن و بیانکوژن، خوداتان له‌گه‌له.

{وَمَنْ يُؤْلَمْ يَوْمَئِذٍ إِلَّا مُتَحَرِّقًا لِّقَالٍ أَوْ مُتَحَيِّرًا إِلَىٰ فِتْنَةٍ} که‌سیک له‌روژی جه‌نگ دا هه‌لبی، کاریکی خراپ ده‌کاو تاوانه غه‌زهبی خودا بۆخو‌ی دینی و شوینی حه‌وانه‌ی قیامه‌تی دوژمخه!

{إِذْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ} نه‌وه به‌خه‌شم و غه‌زهبی خوداو ده‌گه‌رینه‌وه، خودا لی نارا‌زییه، {وَمَا وَاهُ جَهَنَّمَ وَبُئْسَ الْمَصِيرُ} شوینی حه‌وانه‌وه‌ی روژی قیامه‌تی دوژمخه، دوژمخیش خراپ‌ترین شوینی حه‌وانه‌وه‌یه.

{فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ} نه‌ی کۆمه‌لی موسولمانان! ئیوه به‌هیچ جو‌ریک له‌شهر دا پشت له‌دوژمن مه‌که‌ن، ئیوه شیواترن به‌خو‌راگری و به‌سهرکه‌وتن و پاشان به‌یارمه‌تیدانی خودا بۆتان، سه‌یر بکه‌ن خودا چ سهرکه‌وتنیک پێ به‌خشین؟ جو‌ن له‌گهل نه‌وه دا خو‌تان بۆ شهر ناماده‌نه‌کردبو و زمارو که‌لوپه‌لی شه‌رتان زۆر له‌ی کافره‌کان که‌مه‌تر بوو، که‌چی

موسولمانه‌کان دا ده‌کهنه، که هاتن بۆ جه‌نگ چوونه ناو که‌عبه‌و له‌خودا پارانه‌وه‌و په‌رده‌ی که‌عبه‌تان راته‌کاندو داواتان کرد سهرکه‌وتن بدا به‌لایه‌نی حه‌ق‌خوازو خاومن هیدایه‌ت، ئە‌وا سهرکه‌وتن و نه‌صره‌تی خودایی هات بۆ لاتان، به‌لام نه‌بوو به‌مالی ئیوه به‌لکوو بوو به‌مالی خوداناسان، بوو به‌نسیمی شوینکه‌وتوانی پیغه‌مبه‌ر.

ئهمجار هه‌رشه‌یان ئی ده‌کاو ده‌قه‌رموی: **{وَإِنْ تَنْهَوْا}** ئە‌گه‌ر واز له‌به‌تپه‌رستی و به‌درۆ‌خستنه‌وه‌ی خودا و پیغه‌مبه‌ر به‌یئن، جیدی دزایه‌تی و به‌ره‌هه‌ستکاری پیغه‌مبه‌ری خودا نه‌که‌ن، نه‌وه **{فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ}** ئە‌و ره‌فاره‌تان باش‌تره بۆ ئیوه له‌دونیاو قیامه‌ت دا، ئە‌و باش‌تره له‌و شه‌ره‌ سامناکه‌ی هه‌لتان گیرساند، که ناکامی ئە‌و هه‌موو کوژراو دیل و برینداره‌ی ئی که‌ته‌وه.

{وَإِنْ تَعُدُّوا نَعْدُ} ئە‌گه‌ر به‌م تیشکانه عار نه‌ئین و جارێکی تر شه‌ر له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌رو هاوه‌لانی دا بکه‌نه‌وه، دژی نایینی خودا بوه‌ستن و بکه‌پینه‌وه بۆ سهر ئە‌م حاله‌ته گومرایی و بی‌دینییه‌ی ئیستا تیی‌دان، ئە‌وه ئیمه‌ش دووباره یارمه‌تی پیغه‌مبه‌رو هاوه‌لانی ده‌ده‌ینه‌وه، وه‌کوو ئە‌وه‌ی به‌جاوی خۆتان بینیتان و زانیان، به‌و جو‌ره یارمه‌تی موسولمانان ده‌ده‌ینه‌وه و ئیوه ده‌شکینینه‌وه، **{وَلَنْ تُغْنِي عَنْكُمْ قِتْلُكُمْ شَيْئًا وَلَكُمْ كَثْرَتٌ}** وه‌لحال ئە‌و کاته‌ی ئیمه‌ بکه‌پینه‌وه بۆ کۆمه‌کی کردن به‌موسولمانان، قه‌ره‌بانگی و زۆری هی‌زی هه‌وا خواهانی ئیوه هیچ سوود و قازانجتان بی‌ناکه‌یه‌ن، یارمه‌تیدانی تاقه‌و کۆمه‌لی هه‌واخواهانتان له‌ناست ده‌سه‌لات و توانای خودا دا هیچ دادتان ناداو چ به‌رگریه‌گتان بی‌ناکرێ، هه‌رچه‌نده زۆریش بن.

{وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ} باش بزائن خودا یارمه‌تیده‌ری موسولمانانه‌و کۆمه‌کیان بی‌ده‌کا، ئە‌گه‌ر جارێکی‌ش له‌به‌ر که‌مه‌ترخه‌می و هه‌له‌یه‌کی خۆیان نزم ببنه‌وه، ئە‌وه هه‌ر به‌رز ده‌بنه‌وه و به‌مرازی خۆیان ده‌گه‌ن.

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا} ئە‌ی ئە‌و که‌سانه‌ی بپرواتان به‌نایینی حه‌ق و راست کردوه، ملکه‌جی خۆتان بۆ قه‌رمانه‌کانی خودا و پیغه‌مبه‌ر ﷺ راگه‌یانده‌وه، زانیوتانه‌و ده‌زانن که هه‌موو یارمه‌تییه‌ک به‌پیشتیوانی خودا و گوێپرایه‌لی پیغه‌مبه‌ر ده‌سته‌به‌ر ده‌بی، به‌هیچ شیوه‌یه‌ک ره‌فتاری کافرو خودانه‌سان ره‌چاو مه‌که‌ن! ئە‌ی خاومن بپروا ئیمانداران! **{أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنَّهُ}** به‌رده‌وام بن له‌سهر گوێپرایه‌لی بۆ قه‌رمانی خودا و پیغه‌مبه‌ری خودا کاتیک بانگتان ده‌که‌ن بۆ جیهاد و مائه‌خشین له‌پینا و نایینی پیرۆزی ئیسلام دا،

خودا سهری خستن، بی‌گومان ئە‌وه یارمه‌تیدانی خودایه‌ بۆ ئیوه شانازی به‌کوشتنی ئە‌و کوژراوانه مه‌که‌ن، چونکه ئیوه به‌هیزو بازوی خۆتان نه‌تان‌کوشتن، به‌لکوو به‌ده‌ستی ئیوه له‌ناوی بردن، به‌ئیوه‌ی به‌کوژ دان!

{وَمَا رَمَيْتُ إِذْ رَمَيْتُ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَى} ئە‌ی پیغه‌مبه‌ر! ئە‌و کاته‌ی که به‌رواله‌ت چنگه‌ خۆل و زیخ و ورده به‌رده‌گانت گرته موشریکه‌کان و هه‌ریه‌که‌یان شستیکی له‌و گۆل و خۆل و ورده به‌ردانه به‌رکه‌وتو کاریگه‌ری ته‌واویان له‌سوپای دوژمن کرد، ئە‌وه له‌حەقیقه‌تو راستی دا تۆ نه‌ته‌واویش‌ت، چونکه هاویشتی تۆ کاریگه‌ری وه‌کوو هی ناده‌میزادانی تر وایه‌و ئە‌و کاریگه‌رییه‌ی نیه، به‌لکوو هاویشته‌که له‌لایه‌ن خوداوه بوو، واته: خودا ئە‌و کاریگه‌رییه‌ به‌هیزه‌ی تیدا خولقاندو گۆل خۆله‌که‌ی گه‌یانده‌ چاوی شه‌رکه‌رانی دوژمن و وره‌ی روخاندن، شیوه‌ی هاویشته‌ رواله‌تییه‌که له‌پیغه‌مبه‌ره‌وه بوو، به‌لام کاریگه‌رییه‌که خودا خولقاندی گرنگیش کارتی‌کردنه!

{وَلِيْلِي الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءٌ حَسَنٌ} بۆ ئە‌وه‌ی نیعمه‌ت و فەضلی خۆی به‌خوداناسان بناسینی، نیعمه‌تی سهرکه‌وتن به‌سهر دوژمن دا، نیعمه‌تی بلا و بوونه‌وه‌ی نایین و شکاندنی دوژمنی سهرسه‌ختیان سهرمپرای زۆری دوژمن و که‌می ئە‌وان، بۆ ئە‌وه‌ی فەضلو نیعمه‌تی خودا به‌سهر خۆیان‌وه به‌یئن، سوپاسی نیعمه‌ته‌ زۆرو هه‌مه‌جو‌ره‌کانی بکه‌ن **{إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ}** په‌روه‌ردگار هه‌موو قسه‌و باسی‌ک ده‌بیس، که‌پێی له‌و قسانه پارانه‌وه‌و دوعا و نزای پیغه‌مبه‌رو هاوه‌لانی بوو که له‌و رۆژه دا پیش هه‌لگیرسانی شه‌ر له‌خودا ده‌پارانه‌وه‌و داوای سهرکه‌وتن و زالبوونیان ده‌کرد به‌سهر دوژمن دا، زاناو ناگاداره به‌هه‌موو هه‌ست و راز و مه‌به‌ستی‌ک هیجی ئی گوم نابێ،

ئهمجار په‌روه‌ردگار مزگینیه‌کی تر ده‌ دا به‌موسولمانه‌کان، ده‌قه‌رموی: **{^{۱۸}ذَلِكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مَرُّهُنَّ كَيْدُ الْكَافِرِينَ}** ئە‌و به‌تاقی‌کردنه‌وه پیرۆزو به‌قه‌ره‌ ئە‌وه بوو: که زانیان و گویتان ئی بوو، سهرمپرای ئە‌وه‌ش پیتان راده‌گه‌یه‌نین که په‌روه‌ردگار له‌داهاتوو دا مه‌کرو فرت و فیلی کافره‌کان هه‌لده‌وشینیته‌وه، پوچه‌لیان ده‌کاته‌وه، ریکه‌یان پینا دا پیغه‌مبه‌رو موسولمانان بفه‌وتین، له‌مپه‌ر له‌به‌رده‌م بلا و بوونه‌وه‌ی نایین دا دروست بکه‌ن!

دوای ئە‌وه په‌روه‌ردگار رووی خیطاب ده‌کاته کافره‌کانی مه‌که‌هه‌و له‌روی سهرزه‌نش‌تو ته‌حقیر و لاقرتی پیکردنه‌وه ده‌قه‌رموی: **{^{۱۹}إِنْ تَسْتَفْتَحُوا فَقَدْ جَاءَكُمْ الْفَتْحُ}** ئە‌ی خه‌لکی مه‌که‌هه‌! ئە‌گه‌ر ئیوه داوای سهرکه‌وتن و زالبوون به‌سهر

تیکردن و رو و مرگیرانه لهحق و راستی. بهکورتی نهوانه، نهگه ر ناماده بوونایه بۆ نهووی ریگای راستو حق بگرنه بهرو بهدوای نایینی حق دا بگه رانایه خودا شارمزای دهکردن و هیدایه تی ددان. نهوانه نهوونده سوورن لهسهر پشت هه لگرن له نایین ته نانهت نهگه ر بهرو مردگار بیخستنایه ته سهر ریگای حق و شارمزای بگردنایه بۆ پیدارویشتن. بهویستو خواهیشی خویان لهو ریگایه لایان دهداو ریبارزی گومراییان دهگرت بهر!!!

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئه ی نهو کهسانه ی پرواتان بهحق کردوه و گهرندکه چی بوون ﴿اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ﴾ بهدلسوزی و لیبروانه وه وهلامی بانگه وازی خودا بدهنه وه، چیتان فه رمان پی دهکا نهنجامی بدن و یابهندی بن. ﴿وَلِلرَّسُولِ﴾ ههروهه وهلامی بانگه وازی پیغه مبه ریش بدهنه وه، نهووی لهخودا وه فه رمانتان پی دهکا جی بهجیی بکه ن! ﴿إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ﴾ هه رکاتی بانگی کردن بۆ بهرنامه و نایینی که ژیانیکی بهخته وه ری و هه تاهه تاییتان پی دهبه خشی، کامه رانی دونیا و قیامه تان بۆ دهسته بهر دهکا، هه موو خۆشی و سهره رازی و خیر و بیریکتان تیی دا دهست دهکوه ی. ﴿وَاعْلَمُوا أَن اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ﴾ بزنان که خودای خاوه ن دهسه لات دهنوانی بهزور بتانخاته سهر ریگای راستو گویرایه لی فه رمانه کانی بن، دهنوانی بکه ویته نیوان مروؤفو دله که یه وه، دله که له مروؤف داگیر دهکا و چۆنی بوئ ناوا هه لیده سوورینی و، خاوه نه که ی هیچ دهسه لاتیکی بهسهر دا نیه.

﴿وَأَنَّهُ إِلَهُ تَحْشُرُونَ﴾ واته، په له بکه ن لهچاکه کردن و تیشوو ناماده بکه ن بۆ روژی قیامهت، چونکه نیوه دلتان لهنیو پهنجه ی خودا دایه، پاشانیش گه رانه وه و کۆبونه وه تان لای پهرومردگار، پاداش و سزای کرده وه کانتان ده داده وه. چارتان ناچاره هه ربۆ لای نهو دهگه رینه وه دهراوی روونی ترتان نیه. ﴿وَاقْفُوا فَتَنَةً لَا تُصِيبُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً﴾ ئه ی کۆمه لی موسولمانان! وریابن، خۆبیاریزن لههۆکاری سته مو تاوانیک که تۆله و سزاکه ی بهتایبه تی دووچار ی نهوانه تان نابیی که سته مو تاوانه که ی کرده، به لکوو سزاو تۆله که گشتی دهبی و ته روپوش پیکه وه دهسووتینی، چا کو خراب دهگریته وه و بهر هه مووتان دهکوه ی. لههه موو تاوانیکیش گه وره تر که نارگیر کردنی شه ریه تی خودایه و کار پی نهکردنیه تی.

فه رمان و نامۆزگاریه کانی خودا و پیغه مبه ری خودا پاشگۆی مه خه ن، هه ر کاتی پیغه مبه ر فه رمانی پی کردن بهتیکوشان و مالبه خشین له ریگای شکۆمه ندی نایین دا بهقه سی بکه ن و گوئ بیسی فه رمانه کانی بن. و دلحال ﴿وَأَن تُمْ تَسْمَعُونَ﴾ نیوه نامۆزگاریه کانی ده بیسن و دهران بۆچی بانگتان دهکا و، له مه به ستو مانای په یامه که ی تیگه یشتوو و دهران چیتان پی ده ئی، قورنانتان گوئ لییه فه رمانتان پی دهکا به فه رمان به ردار ی بۆ فه رمانی پیغه مبه ر. ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ﴾ خو بیاریزن لهووی وهکوو نهو کافرو دوو رووانه بن که رهوشتیان وایه بهقه سه و سه رزاره کی ده ئین: نایینی هه قمان بیستو لی حالی بووین و فه رمان به ردارین و په پره وی فه رمانه کانی ده که ی، به لام له راستی داو به کرده وه په پره وی ناکه ن و پروایان پی نیه و. یابه ندی فه رمان و نه هیه کانی نابن، ههروهکوو هیچیان نه بیستی و گوئیان لی نه بووی!

﴿إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الصَّمُّ الَّذِينَ لَا يَفْقَهُونَ﴾ بیگومان خرابترین و بی فه ر ترین گیانه بهرو چوار پی لای پهرومردگار نهو ناژه لانه ن که که رن نامۆزگاری حق نابیسن تا په پره وی بکه ن، لالن ناتوان حق بلین و تیی بکه ن، ناتوان جودا وازی نیوان حق و بهتال بکه ن، خیر و شه ر لیک جیا بکه نه وه.

﴿وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَأَسْمَعَهُمْ﴾ نهگه ر نهمانه حالیان وابویه: پهرومردگار مه به ست و نیازیکی باشی لهدهروونیان دا بهدی بگردایه، بیزانیایه که ناماده باشیان تیدایه بۆ خیر و نیمانه نیان و شوینکه و تنی په یامی ئیسلامی پیروژ. نهوه نامۆزگاری و نایاتی خو ی دهخسته دلیانه وه، ته و فقی ددان که که لامی پهرومردگار تی بکه ن، بهجوړیک که سوودی ههردو جیهانی لی و مر بگرن، بهلام نهوانه خیریان تیدا نیه، چاکه و نیمانیان لی چاوه پروان ناکری، جا خوداش نهو جوړه دهرس و بیستنه یان فی ر ناکو تییان ناگه یه نی، ته نانهت نهگه ر فی ریشیان بکا فی ری بیستیکی ناسایان دهکا. چاکه نهوانه بهو جوړه بن نیاز ی خیریان نه بی خودایش پییان نابیسینی چونکه ﴿وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَبُلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ﴾ خودا بۆخوی دهرانی نهگه ر دهرزکی عاده تیشیان دابداو تییان بکه یه نی دوا ی تیگه یشتنیش نهوان به نه نقه ستو هینه بهری پشتی لی هه لده که ن و گوئی پی ناده ن، نهوانه لهوه پیش به دل پشتیان لهو مرگرتنی نهو نامۆزگاری و دهرزو ته میی کردنه هه لگروه و برپاریان داوه کاری پی نه که ن، نهوانه دابو نه ریپیتان پشت

به تাকে گانی کۆمه ل دهگریته وه. نابئ رینگا بدهن دوزمن به سهر نهیئنی گهل و لات دا ناگادار بئ، ههروهه نابئ بهیئنی نهیئنی تাকে گان به ناو خه لک دا بلا و بیته وه. **{ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ }** وه ل حال ئیوه که نهو خییا نه ته نه نجام دمه دن ده زانن: که خییا نه ته ده که نه و ده زانن سزاکه ی به ئیش و سامنا که، ئیوه جیا وازی چاک و خراپ ده که نه و ده زانن: ئاکامی خییا نه ته چۆنه، واته: ئیوه که خییا نه ته ده که نه به نه نقه ست دهی که نه نه که به نه زانی.

{ ۲۸ } وَاَعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ } واته: باش بزنان که بیگومان مال و سامانتان نه زمون و تافی کردنه وهن بۆ ئیوه، پهروهردگار به تاقیتان دهکاته وه، بۆ نه وهی بۆ تانی دهر بخا چۆن پارێزگاری سنووره گانی خودا ده که نه و رهفتارتان چۆن ده بی، که سی لک له تافی کردنه وه دا سهر که وتوو نه بی، تووشی تاوان و سزا ئی ستان دن ده بی، چونکه مال و مندا ل و له ناده میزاد ده که به ته وای هه له و گری دنیا بئ و، واز له هه و ئدان بۆ قیامهت بیئ. **{ وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ }** خودا خۆی مال و مندا ل ده به خشی به ناده میزاد، هه ره نه و خودایه ی مال و مندا ل به ناده میزاد ده به خشی، پاداش و نه جریکی گهروه فره مه زنی لایه بۆ نه و که سانه ی که به وه ی مال و مندا له وه تووشی کاری خراپ نابن و له تافی که وه نه زموونی مال و مندا ل به سهر به رزیی دهر ده چن و سهر که وتوو ده بن، مال و مندا ل یان نابیته کۆ سپ و ته گهره له به رده م به جیه یانی نه رکی سهر شانیان و له خۆ به خت کردن و جیهاد ساردیان ناکه نه وه.

{ ۲۹ } يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ تَقْوَا اللَّهَ يُجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا } نهی نه و که سانه ی برواتان به په یامی ئیسلام کردوه! نه گهر له خودا بترسن، پابه ندی فه رمانه گانی بن و خۆ بیاریزن له جله و گری به گانی، به گویره ی یاسای پهروهردگار رهفتار بکهن، له ناو دهر وونی خۆ تان دا، زانیاری و مه له که یه کتان بۆ دهره خسی ئی ده توانن به وه ی وه حه ق و به تال لیک جیا بکه نه وه، قازانج و زیانی خۆ تان بزنان، نه م زانیاری و مه له که و رو ناکیه به بی ته قوا و له خودا ترسان ده سته بهر نابئ، که وا بوو زانیاری به که له ته قوا وه سهر چا وه بگری بریتی به له حیکمهت و دانایی، که سی یکیش حیکمهت ی بدری ئی خوش به خت و کامه رانه، **{ وَكَفَّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ }** ههروهه ئیوه نه گهر ته قوا ی خوداتان هه بی، تاوانه کانتان داده پۆشی و لی تان خۆش ده بی، له سهر تاوانی له وه پیشتان سزاتان نادا و تۆ له تان ئی ناسی ئی: **{ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ }**

{ وَاَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ } بزنان: که خودای پهروهردگار و بالادست سزای توندو به ئیش له دونیا و قیامهت دا بۆ نه و گهل و نه ته وه و تا کو کۆمه لانه ی سهر پی جی فه رمانه گانی ده که نه و به گویره ئایینی خودا و شهرعو یاسای بی خهوشی رهفتار ناکه ن!.

{ ۳۰ } وَادْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَآوَاكُمْ وَأَيَّدَكُمْ بِنَصْرِهِ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ } بیرى نه و سهر ده م و روژگارانه بکه نه وه که ئیوه ژماره تان که م بوو خودا زۆری کردن، بی ده سه لات و نه دارا بوون، ترسی دوزمنتان هه بوو، له مه دینه هه واندینه وه، له جهنگی به درو جهنگه گانی تر دا خودا به هیزی کردن و یارمه تی دان، هه زار و نه بوو بوون، خودا ده وه له مه ندی کردن، رزق و روژی به سهر دا رشتن.. یان نه ی گره ی موسو له مانان! یادى نه و سهر ده م و روژگار به که نه وه، که ئیوه که م و بی نه وا و بی ده سه لات و هه زار بوون له مه که که دا، موشریکه گان زۆرو به هیزو خا وهن ده سه لات بوون، سزایان ده دان، به هه موو جوړیک نار هه تیان ده کردن، ئیوه ده ترسان دل ه را وکی تان بوو، له خۆ تان دل نیا نه بوون، ده ترسان که له نا کاو موشریکه گان بتان فری ن، بتان بهن بۆ کوشتن، یان بی نه سهر تان بۆ رو تکر دنه وه مال تالان کردن تان، وه کوو چۆن له دهر وه ی شاری مه که که وا باو بوو خیل ه عه ره به گان به غافلگری یه کتریان تالان ده کرد، له یه کتریان ده فراند، شه و کو تی کور تی یه کتریان ده کرد.

{ ۳۱ } يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا } نهی نه و که سانه ی برواتان به خودا و پیغه مبه رایه تی پیغه مبه ره و به قورئان هی ناوه: **{ لَا تَخُونُوا اللَّهَ }** خییا نه ته له گهل خودا مه که ن، به م جوړه نه و نه رکانه ی خستویه تی ه سهر شانتان نه نجامیان نه ده ن، یان سنووره گانی بشکی ن و سنوور به زی ئی بکه ن، **{ وَالرَّسُولُ }** ههروهه خییا نه ته له گهل پیغه مبه ره مه که ن، به م جوړه شو ی ن نامۆزگاری به گانی نه که م و پابه ندی فه رمان و نه هیه گانی نه بن و شو ی ن هه وا و نار هه زوی خۆ تان بکه م و لاسای باو کوو با پیرانتان بکه نه وه. **{ وَتَخُونُوا أَمَانَاتِكُمْ }** ههروهه خییا نه ته له سپارده ی ناو خۆ یشتان مه که ن، به م جوړه پارێزگاری سپارده و شتی له لا دانرا و تان نه که نه و گرنگی پی نه ده ن، به لکو و پیویسته و پرای خییا نه ته نه کردن له گهل خودا و پیغه مبه ره ناگاداری سپارده ی نیوان خۆ شتان بن و خییا نه ته له نه مانه ته مه که ن. نه مه ش سپارده و (وه دیعه) ی مادی و هه والی نهی ئی گشتی په یوه ند به گهل و ولاته وه و نهی ئی تاییه ت

په روږدگار که نه هم موو چا که یه تان له گهل ده کا، فه چلو نیعمه تی گه وړه گه وړدی به سهر نیووه غه یری نیووه ش دا هه یه، نیعمه تو به خشه گانی هینده زوړو به فراوان به شی هم موو که س ده کا، { **وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا** } نه ی پیغه مبهری خوشه ویست نهو نیعمه ته گرنگه یاد بکه روه که خودا پیی دای، یری نهو کاته بکه روه که موشریکه کان کو بوونه وه بو داریشتی پیلانیکی خه تهره سامناک دژی شه خصی خو تو په یامه که ت، بیگومان پوجه لگردنه وه نهو پیلانه نیعمه تیکی نه و نه ده گرنگه شیاوی نه و هیه: تو هه میسه سوپاسگوزار بی، روداو یک بوو په ندو عیره تی لی و مرده گری، به لگه یه له سهر راستی بانگه وازی په یامه که ت، نیشانه ی نه و بوو خودا له کاتی ته نگانو ناخو شی دا پشتگیری ده کا، ناهیلی دوزمن فرسه ت لی بینن بیگومان موشریکه کان نه خشه و پیلانیان له دژ داریشتی، هه موویان له سهر نه و ریکه و تنو به نه ینی له ناو خو یان دا بریاریان دا { **يُنْفِرُكَ أَوْ يَقْتُلُكَ أَوْ يُخْرِجُكَ** } که به یه کیک له س ی جوړه زیانت پی بگه یه نن، یان بتخه نه به ندیخانه وه نه هیلن په یامه که ت به خه لکی بگه یه نی، یان گه له کو مه کیت لی بکه و بتکوژن، یان له وه لات دمرت بکه و نه هیلن له زیدی خو ت دابنیشی. { **وَيَمْكُرُونَ** } نه و ان به نه ینی پیلانیان له دژ دادرشتی به جوړیک که تو ناگات لی نه بوو، { **وَيَمْكُرُ اللَّهُ** } به لام په روږدگار پیلانه که یانی پووج ده گردنه وه فرتو فیله گانیانی هه لوه شانده وه، ج پیلان و نه خشه کیشابوویان به هیر و چوون چونکه کوچکردنی بو مه دینه به ساغو سه لامه تی بو ره خساندی به ناو نه و ان دا له مال هاتی هدری و پیان نه زانی و له ده ستیان رزگارت بوو، له مه که وه کوچت کرد بو مه دینه. { **وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ** } پیلانی خودا باشر جی ده گری و کاریگه رتره به لگوو هه رنه خشه ی خودا جی به جی ده بی و هه ر پیلانی نهو سهر که و تنو ده بی!

{ **وَإِذَا ثَلَّى عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا!** } نه گه ر نایاتی قورثانی پیروژ به سهر نهو موشریکه ده بخویند ریته وه، هه رچه نه ده نایه ته کان وه کوو خوړی روناک وان، ئاشکراو نوما یان- نه وانه له بهر نه فامی و سهر ده قی و بی هو شی و لوتبه رزی خو یان ده لئین: گویمان لی بوو بیستمان، جا نه و ده جیه و گرنگی له چی دایه؟ { **لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَذَا** } نه گه ر نارزو مان لی بی، نیمه یش کتبی و هک نه و قورثانه داهنیین، ده توانین نایاتی ناوا بلینین!! نه مجار بابیسی و ته که ی خو یان ده مده نه وه ده لئین: { **إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ** } نه و قورثانه

وَأَذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَنْ يَخطفَكُمُ النَّاسُ فَتَأْتِيَكُمُ الْيَدُ مِنْ بَيْنِهِمْ وَرَزَقَكُمُ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمْنَكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩﴾ وَأَعْلَمُوا أَنَّ أَمْوَالَكُمْ وَأَوْلَادَكُمْ فَتَنَةٌ وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَنَفَّوْا أَنْ يَجْعَلَ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرَ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١١﴾ وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِينَ ﴿١٢﴾ وَإِذَا ثَلَّى عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَذَا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾ وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَابًا مِنَ السَّمَاءِ أَوْ أَرْسِلْ أَعْدَابَ إِلَهِنَا ﴿١٤﴾ وَمَا كُنَّا اللَّهُ لِنُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كُنَّا اللَّهُ لِنُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿١٥﴾

بریتیه له کو مه لیک درو و ده له سه و چیروک و داستانی پیشینان، جکه له مه هیچی تری تیدا نیه.

{ **قَالُوا اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ** } نه ی پیغه مبهری خوشه ویست! یادی نه و بکه روه، نه و کاته ی قورده شییه کان و تیان: په روږدگار! نه گه ر راسته هه ر نه و قورثانه خه قه و له تو وه هاتوو، { **فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَابًا مِنَ السَّمَاءِ أَوْ أَرْسِلْ أَعْدَابَ إِلَهِنَا** } ده سزمان بده به به رده بارانکردن و له ناسمانه وه به ردمبارانمان بکه، وه کوو چوون له شکری (نه بره هه) ت به ردمباران کرد، یان عه زابیکی ترمان به سهر دا بده، به سزایه کی کوشنده له ناومان به رده.

{ **وَمَا كُنَّا اللَّهُ لِنُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ** } نه ی پیغه مبهه ر! دابو نه ری تی خودا و نه هاتوو، باوی وانیه، ره خمه تو دانایی داخوازی نه و نه یه که عه زاب بو نه وانه بنیری، به به ردمباران، یان به سزای تر له ناویان به ری له کاتی که دا نه تو پیغه مبهریان بی و بانگه وازیان ده که ی بو نیمان هینان، مادام پیغه مبهه ر له ناویان دا بی و بانگه وازیان بکا بو نیمان هینان، هو میدی نه و هه یه: بریکیان نیمان به ینن، نه و ان که مؤله ت ده دریو

له دونیا دا عهزایی ریشه کیش که ریان نانیردریته سهر، له بهر خاتری پیغه مبهره ﴿ و بؤ ریز لیان لهو خوشه ویسته یه، نه گینا له ناومان ده بردن. چونکه پیغه مبهره ﴿ مایه رحمه ته بؤ ناده میزاد به گستی و نابیته هوکاری زده حمت..

﴿ و ما کان الله معذبهم وهم يستغفرون ﴾ پهرومردگار له روی رحمه ته و فوچلو به خششی خو یه وه مامه ته له گهل نومه تی پیغه مبهره ﴿ بهو شیوه ناکا که له گهل که له پیشیننه کان دا کردی و له بیخی دهره ینان، له حالیک دا نهوان داوی لیخوشبوون و چاوپوشیکردن له تاوان ده کهن.

﴿ و ما لهم الا يعذبهم الله وهم يصدون عن المسجد الحرام ﴾ ج شتیک همیه ببیته کو سپ و ته گهره که خودا به جوړه سزایه کی تر سزایان نه دا؟؟ کی همیه بتوانی نه هیلی: خودا نهو جوړه عهزابه یان به سهر بدا؟ له حالیک دا نهوان موسولمانان منع ده کهن له مالی خودا و نه هیلن بچنه ناوی شه عانی ری خودا په رستی تیدا نه نجام بدن!

﴿ و ما كانوا اولیاءه ﴾ نهوانه خاوهن، سهر په ریشتیاری که عبه نین، نهوانه شیایو نه وه نین. کافره کان ده یان گوت: نیمه خاوهن و سهر په ریشتیاری حهره مین، ههر که سیک حه زمان لی بی ناهیلن بیته ناوی، حه زیشمان لی بی ده هیلن، نیتر خودا رهدی دانه وه و فهرمووی: نهوانه شیایو نه وه نین کاروباری که عبه یان به ده سته وه بی و خاوهن حهره مین، له کاتیک دا نهوان شهریک بؤ خودا دانه نین و دزایه تی پیغه مبهره ده کهن.

نهوانه دوژمنی که عبه ن دوژمنی خاوهنی که عبه ن، داگیر که ری که عبه ن. خانه ی خودا که له پوور نیه به میراتی و مر بگری، داهاتو و له رابوردوان به میرات وهری بگرن ﴿ ان اولیاءه الا المتقون ﴾ که عبه خانه ی خودایه، خانه ی خوداش ههر خودا په رستو ته قواکار خاوهن و سهر په رشتیاری نی.

﴿ ولكن اکثرهم لا یعلمون ﴾ به لام زور به یان نازانن که نهوان خاوهن و سهر په ریشتیاری مالی خودا نین، نازانن که ته قواکاران خاوهنی که عبه ن و خوشه ویستی خاوهنی که عبه ن که خودایه، نهوان له سزاو عهزایی خودا نه مین و نهو خودا په رستانه شیایو نه وهن سهر په رشتیاری که عبه ن!

﴿ و ما کان صلاتهم عند البیت الا مکاء و تصدیه فذوقوا العذاب بما کُنتُمْ تَکْفُرُونَ ﴾ ده چیژن سزای کوشتن و دیل کردن و ریسوا بوون، و هکوو نه وهی روژی جهنگی به در تووشیان هات به ده سستی کومه لیک موسولمان. به هو ی کو فرو کرداری و اهر له کافران په یدا ده بی، به لام عهزایی ریشه کیش که رو له بیخ

وَمَا لَهُمْ اَلَّا يَعْذِبَهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا اَوْلِيَآءَهُۥٓ اِنْ اَوْلِيَآؤُهُۥٓ اِلَّا الْمُنٰفِقُونَ وَلٰكِنْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾ وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ اِلَّا مُكَاةً وَتَصَدِيَةً فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٧﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُوْنَهَا ثُمَّ تَكُوْنُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةٌ ثُمَّ يُغْلَبُوْنَ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا اِلَىٰ جَهَنَّمَ يُخْشَرُوْنَ ﴿٣٨﴾ لِيَجْزِيَ اللَّهُ الْخَبِيْثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيْثَ بَعْضُهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمُهُ جَمِيْعًا فَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿٣٩﴾ قُلْ لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا اِنْ يَنْتَهُوْا يُغْفَرْ لَهُمْ مَّا قَدْ سَلَفَ وَاِنْ يَّوَدُّوْا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿٤٠﴾ وَقَالُوْهُمْ حَقٌّ لَا تَكُوْنُ فِتْنَةٌ وَيَكُوْنُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا اِلَىٰ جَهَنَّمَ اَنْتَهُوَ اَقْبَرُ اِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿٤١﴾ وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاَعْلَمُوْا اَنَّ اللَّهَ مَوْلٰكُمْ يَغْنَمْ الْمَوْلٰى وَيَغْنَمْ النَّصِيْرُ ﴿٤٢﴾

دهره ینهر نه وه دوا خراوه لییان و رحمه تی خودایه بییان و له بهر ریزی پیغه مبهره ﴿

﴿ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللَّهِ ﴾ نهوانه کافرو خودا نه ناسن و پیغه مبهره به درو دهنه وه، مال و دارایی خو یان دبه خشن بؤ نه وهی خه لک له ری بازی خودا منع بکهن، نه هیلن نایینی خودا بلا و بیته وه، کو سپ بخه نه به رده م نهوانه ی که ده یانه وئ شوین پیغه مبهره بکه ون! ههر چو نیک بویان بکری ناده میزادان له ری بازی خودا لای بدن.

جا نهوانه که نه مه رهفتار و کرده مویانه ﴿ اَفَسَيُنْفِقُوْنَهَا ثُمَّ تَكُوْنُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةٌ ﴾ ماله که یان دبه خشن، سهر نه جامی مال به خشیننه که یان بؤ دزایه تیکردنی پیغه مبهرو خه لک لادان له نایین دبه یته په شیمانی و خه م خه فته بویان، هیچیان ده ست ناکه وهی و مبه سستان نایه ته دی، به لکوو پیچه وانه ی مبه سستان دیته دی و په نجه ی په شیمانی ده گه زن! مالی خو یان له پینا و شه یان دا دبه خشن و مال به خشیننه که شیان سهر که وتنیان بؤ وهی ناهینی، به لکوو

به پیچیده وانهوه {لَمْ يَغْلِبُون} ناکامی مآلبه خشینه که یان تیکشکان و ژیر که وتنه، نه مه سزای دونیایانه، مال له کیس چوون و تیشکان. {وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُخْشَرُونَ} جا نه وانهی له سهر کوفرو بی دینی دهمینه وه و موسولمان نابن له روژی قیامت دا راکیشی دۆزهخ ده کرینو فری دهدرینه ناو ناگره وه.

{لَيَمِزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضَهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمُهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ}. بۆ نه وهی کۆمه لو تافقی پیس له کۆمه لی پاک جیا بکاته وه، کافره کان له خوداناسه کان هه لئاویری، گرووی خوشبهختو کامه ران له گرووی بهدبهخت جیا بکاته وه، نه مجار پیسه کان هه موو یهک ده خاو ده یان خاته سه ریبه کو له دۆزه خیان ده خزینی، نا نه وانه خه سارتمه ندو مالویرانی دونیاو قیامه تن، رهنج به خه سارو مایه پووچن!!

{قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ} نهی پیغه مبهری خوشه ویست! له ژیر رۆشنایی بریاری په روه ردگار که له نایه ته کانی پيشو دا رایگه یاند، دهرباره مالویرانی کافره کان و خه سارتمه ندی و خه فته تباری و بیهو ووده یی مآلبه خشینیان، ویرای ریسوایی و تۆپه لکردنی کاره پیسه کانیاو فری دانیان بۆ ناو دۆزهخ به خوځیان و کرده و دیانه وه، له ژیر رۆشنایی نه م بریاره دا به و کافرو خودانه ناسانه بلئ: نه گهر واز له کوفرو بی دینی خوځیان بیئن، چی دی دژیا به تی پیغه مبه ر ښه که ونه بینه ژیر نالای نیسلام و موسولمان بینو گهر دنکه چی خوځیان رابگه یه نن، نه وه گونا ه و تاوانی رابوردوویان رهش ده کرینه وه، له گونا هه کانیاو خوش ده بین. نیسلام تاوان و گونا هی رابوردووی پاک ده کاته وه وه کوو: نه و رۆژهی که له دایک ده بی ناوا بی تاوانه، به لام {وَإِنْ يَغُرُّوْا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ} نه گهر دواي نه م رونه رنده وه بگه رینه وه بۆ سهر کوفرو بی دینی واته: له سهر کوفر به رده وام بن، نه وه دابو نه ریتی خودا دهرباره ی پشینان به موو پاشو پیشی نه کرده، با نه وانیش دلتیا بن که هه مان دابو نه ریتی خو مانیاو به سهر دا جی به جی ده که یان، دواي پیراگه یانندن و رونه رنده وه، به درو خه ره وه و سهر پیچیکاران له ناو ده به یین و ده یانفه وتینین. نه مه دابو نه ریتی خودایه، هیچ گورانکاری به سهر دا نه هاتو وه نایه.

{وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ} نهی کۆمه لی موسولمانان! دژی دۆزمنه موشریکو خودانه ناسه کان بجه نگیان، بۆ نه وهی بته رستی و شه ریک بۆ خودا دانان نه مینئ، جگه له خودا هیچ شتیکی تر نه په رستری، هیچ موسولمانیک تووشی فیتنه نه بی، ته نها خودا په رستری و به س.

نالای (لا اله الا الله، محمد رسول الله) به رز بکریته وه، هه موو شیعارو په یرو و پروگرامی تر بپو وچینه وه، نایینه به تال و ده س لیدرا وه کان نه مین: جگه له نایینی نیسلام هیچ نایینیکی تر په یرو نه کری. به تایبه تی نه مه له که عبه و ده ورو به ری دا، له نیوه دو ورگه ی عهره ب ده بی نه نجام بدری. {إِذَا نَنتَهُوا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَفْعَلُونَ بَصِيرٌ} جا نه گهر نه و کافرا نه وازیان له کوفرو بی دینی خوځیان هینا و دژی موسولمانان نه جبه نگان و گهر دنکه چی خوځیان بۆ نایین راگه یاند، نه وه نیوه ش وازیان لی بیئن و شه ریان دژ مه که ن، له نیه تو مه به ستیان مه کولنه وه، پیویست ناکا بزنان چی له دلیان دایه، نه وه حه والیهی خودا بکه ن، چونکه خودا ناگادارو بینا و بیسه ره به وهی له دلیان دایه، پراو پر سزاو پاداشیان له سهر نه وه ده داته وه، هیچی لی گوم نابو هیچی لی تیک ناچی.

{وَإِنْ تَوَلَّوْا فاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلَاكُمْ نِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ} نه گهر پشتیان هه لکردو رویان وهرگی را له بیستنی بانگه وازی نیوه و وازیان له کوفرو بی دینی خوځیان نه هینا، نه وه بایه خیان پی مه دن، بزنان: که خودا سه ره رشتیاری نیوه یه و یارمه تیده رتانه، که سیکیش خودا سه ره رشتیاری و یارمه تیدمری بی، له هیچ ناترسی. بیگومان خودا با شترین سه ره رشتیاری و یارمه تیدمر و پشتیوانه. هه رکه سیکی پشی پی به ستی رهنجه رۆ نابی. که سیکی خودا یارمه تیدمری بی که س به سهر یا زال نابی!

کوتایی جزمی نوییم

بسم الله الرحمن الرحيم

۱} وَاَعْلَمُوا اَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَانَ لِلَّهِ خُمُسُهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ ۚ بَرَان: نهوهی لهجهنگ دا دهبیته دهستهوتتان، دهگریته پینج بهش؛ بهشیک لهپینج بهشهکه ددری بهوانه ی نایهتهکه باسی کردون، بهلام شتیک ههیهو پرسیار دهگری بۆ نایهتهکه شهش لایهنی باس کردوون که پینج یهکهکه یان بهسهردا دابهش دهگری؟ لهوهلام دا دهگوتری رای راستو صهحیح نهوهیه: که هینانی ناوی خودا بۆ پیروزی و ته بهرپرکهو پینج یهکهکه ههر بهسهر پینج لایه ن دا دابهش دهگری.

۱- بهشیک بۆ پیغه مبهره، بهنارهزوی خوی دهیدا بهکی دهیدا.
۲- بهشی خزمهکانی پیغه مبهره ۷ که بریتین: له بهنوهاشمو بهنوموطه لیب نه مه رای شافیعو نه حمه دو هی تریشه، بهلگهشیان نهو فهرموودهیهیه که بوخاری و نه سائی دهریان هیناوه دهلین: کاتی پیغه مبهره ۷ بهشی (ذوی القربی)ی دابهش کرد ته نیا له نیوان بهنوهاشمو بهنوموطه لیب دا بهشی کردو فهرمووی: (انهم لم یفارقونی فی جاهلیة ولا اسلام، انما بنوهاشم وبنوالمطلب شیء واحد). که نه مه ی فهرموو: په نجهکانیشی تیکنان.

۳- بۆ ههتیوان: زاروک و مندالی موسولمانان که باوکهکانیان نه مابن.

۴ بۆ ههژاران: نهو موسولمانانه ی ههژارانو بیویستییان ههیه.

۵ ریبوار: نهو موسولمانانه ی له مال و ولاتی خوی دوور که وتونه وهو پارهیان پی نه ماوه.

نهمجار دهمرموی: { اِنْ كُنْتُمْ اٰمَنُمْ بِاللّٰهِ } واته: پابهندی نهو شه ریعتو یاسایه بن که بۆمان داناوون دهرباره ی پینج یهکی دهستهکوتو لئی دهرمهجن، نه گهر نیوه نیمانتان به خودا ههیه و خوتان به موسولمان دهران. { وَاَمَّا اَنْزَلْنَا عَلٰی عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ } ههروهه نه گهر راست دهکه ن پرواتان بهو په یامه ههیه که نارودومانه بۆ سهر بهنده ی خو شه ویستمان که پیغه مبهره یان: بزان: نهو مال و کالایه ی دستتان دهکهوی له جهنگ دا پینج یهکی ددری بهو پینج لایه نانه ی باسکران. نیوه ته ماعتان تییدا نه بی، به چوار به شه که ی تری قینیات بکه ن، نه گهر نیوه نیمانتان به خودا

۱} وَاَعْلَمُوا اَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَانَ لِلَّهِ خُمُسُهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ ۚ اِنْ كُنْتُمْ اٰمَنُمْ بِاللّٰهِ وَمَا اَنْزَلْنَا عَلٰی عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ وَاللّٰهُ عَلٰی كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝۱۱ اِذْ اَنْتُمْ بِالْعُدُوِّ الدِّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدُوِّ الْقُصْوٰی وَالرَّكْبُ اَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لَخَالَفْتُمْ فِی الْمِيعَادِ وَلٰكِنْ لَيَقْضِیَ اللّٰهُ اَمْرًا كَانَ مَفْعُوْلًا لَّيْهَلِكَ مِنْ هٰلِكَ عَنْ يَمِيْنٍ وَيَحْيٰی مِنْ حَيٍّ عَنْ يَمِيْنٍ ۚ وَاِنَّ اللّٰهَ لَسَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ۝۱۲ اِذْ يُرِيكُهُمُ اللّٰهُ فِی مَمَازِيْكَ قَلِيْلًا وَلَوْ اَرٰسَكُهُمْ كَثِيْرًا لَّفَشِلْتُمْ وَلَتَنَزَعْتُمْ فِی الْاٰثَرِ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ سَلَّمَ اِنَّهٗ عَلِيْمٌ بِذٰتِ الضُّوْرِ ۝۱۳ وَاِذْ يُرِيكُمُوْهُمْ اِذْ تَتَّقِيْهُمْ فِیْ اَعْيُنِكُمْ قَلِيْلًا وَيُقَلِّلُكُمْ فِیْ اَعْيُنِهِمْ لَيَقْضِیَ اللّٰهُ اَمْرًا كَانَ مَفْعُوْلًا وَاِلٰی اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ۝۱۴ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاَشْبِهُوْا اَوْ اَذْكُرُوْا اللّٰهَ كَثِيْرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ۝۱۵

هیناوهو پرواتان بهو په یامه ههیه که لهروزی بهدردا خودا ناردویه بۆ پیغه مبهری خوی، نهو روژی بهدری که حهقو بهتالی تییدا جیا گرایه وه، موسولمانانی بهسهر کافردهکان دا زال کردن، نهو روژدی سویای موسولمانو سویای کوفر بهیهک گه یشتن و لیکیان دا، نهو جهنگه یهکه م جهنگ بوو که پیغه مبهره ۷ تهریفی به شداری تییدا کرد، { وَاللّٰهُ عَلٰی كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ } پهروهردگار بهسهر هه موو شتیک دا خاوهن دهسه لاتو توانایه، دهتوانی نیوه موسولمانی که مو بی چهک و نامیری جهنگ بهسهر لهشکری زوری کافران دا زال بکاو هیج شتیک نیه بییته کۆسبو ته گهره له بهردهم نهجمادانی ویستو ئیراده ی دا!

۲} اِذْ اَنْتُمْ بِالْعُدُوِّ الدِّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدُوِّ الْقُصْوٰی } نه ی گروهی موسولمانان! یادی نهو بهیهک گه یشتن و تیکرژان و لیكدانه یه کالاکهره وه بکه ن که روی دا له نیوان نیوهو کافردهکان دا،

گوم نابی، همه موو بیرو باو و پرو کردارو گوشتاریکی کافرو موسولمان دزمانی و شنه وایه به گوشتاری کافره کانو زانو ناگدار بوو به هه لئس و که و تو رهفتاریان، شنه وایه به دوعاو نرای موسولمانانو ناگداره به ووی که شیایو نه وون به سهر دوژمن دا زالیان بکاو سهریان بخا! ههر که سهران له کافرو موسولمان به گویره کرد و ده وایان پاداش و سزایان دمهاته وه.

{^{۴۳} اِذْ يُرِيكُهُمُ اللَّهُ فِي مِائِكَ قَلِيلًا} نهی پیغه مبهری خوشه ویست! بیری نهو کاته بکهره وه، که پهرو مردگار له خه ودا کافره کانی به که مو بی هیژ نیشان دای، نه توش نه مهت به هاوه لانت راگه یاندو بروایان پی کردی و دلیان دامه زرا و وریان بهرز بو ووه، هیوایان به سهر که و تن به هیژ بوو {وَلَوْ اَرَاكُمْ كَثِيرًا لَفَشَلْتُمْ وَتَنَزَّعْتُمْ فِي الْأُمْرِ} نه گهر پهرو مردگار کافره کانی به زوړو خا و من هیژ، نیشان بدایه، هاوه لانت لیان دترسانو له ناو خو یان دا لیان دمبوو به مقو مقو، هه ندیکیان ناماده باشی خو یان پیشان ددهاو هه ندیکیان خو یان ده گرت ووه ناماده نه ددهوون، چونکه برپیکیان بروای پته وایان هه یه و ورم بهرزو دل قایم و خوبه خت که رن، پابه ندی فهرمانی خوداو پیغه مبهری خودان، هه یانه ترسنو و وره روخاوه: تا ههنگاو یک دهاو و ههزار حیساب ده کاو جوړه ها بیان وویان ده یانیه وه، بو نه ووی ناماده شهر نه بوو به شداری نه که ن. {وَلَكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ} به لام خودا نیووی له و دوو بهر مکی و ترسانو راجیای یه پاراستو، تووشی نهو شکانو نوشوستییه نه گردن و ریسوا نه بوون! {اِنَّ عَلِيْمًا بِذَاتِ الصُّدُوْر} بیگومان پهرو مردگار زانو ناگداره به و هه ستو ترسانو لاوازییه که له ناو دموونتان دا شیردرا و ته وه، ناگای له و ههسته شیردرا و ده: که جهنگاو مر له چوون بو جهنگ پاش ددها، ههروها زانو ناگداره به و ورم ایمانییه که پال به جهنگاو مری خوداناسه وه دهی بو چوونه پیشه ووه خوبه خت گردن ناگای له نه ندازهی ته و هه ککولو دئارامی و خوگری هه ریبه کی له نیو هه یه، بو هه مو که سییک هوکاری پیویستی ره خساندوه بو گه ییشتن به و مبهستهی هه ولی بو ددها.

{^{۴۴} وَاِذْ يُرِيكُمُوهُمْ اِذْ تَقِيْتُمْ فِي اَعْيُنِكُمْ قَلِيْلًا} نهی پیغه مبهری خوشه ویستو نهی کومه لی موسولمانان! بیری

هه میسه شوگری پهرو مردگار بکه ن که له و جهنگه دا نیووی به سهر نه و ان زال کرد! له کاتیک دا نیووی له بهر دهم جهنگیکی ترسناک دا بوون له گه ل دوژمن دا، نهو کاته ی نیووی له لایه کی دۆله که ووه بوون، به لای مه دینه وه، نهو شوینه ش زه و ییه کی له لان بوو، حاجتان رو دده چوو، به ناخو شتی جم و جو لتان بو دمهرا، له شگری کافره کانیش له بهر یکی تری دۆله که ووه - دوور له مه دینه - به لای مه که ووه هه لیان دا بوو، ناویشیان لی نزیک بوو، {وَالرَّكْبُ اَسْفَلَ مِنْكُمْ} کاروانی قورمیشییه کان که به سهر و کایه تی نه بو سو فیان بوو، به هه موو مال و کالای بیان بوو، له خوار تانه وه بوون، به لای دهریا وه، یان که ناری دهریا که ووه. له و کاته دا کاروانه که له شامه وه ده گه پرایه وه به چل که سی قورمیشییه وه، نه و ان له گه ل مه که ییه کان دا ده یانه ویست به هه موو جوړیک بهرگری له و کاروانو کالایه بکه ن و نه هیلن که س دمس بی نیته ریگای. {وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لِاخْتَلَقْتُمْ فِي الْمِيعَادِ} خو نه گهر له و پش نیووی کافره کان وادهی شهرتان به یه کتر بدایه و شوینی جهنگه که تان دیاری بگردایه، بتانزاناییه ژماره یان جهنده، وا ده که تان نه دده برده سهر، له ترسی جهنگ له کاتی دیاریکراو دا ناماده نه دده بوون، له بهر که می و که متفاقی خو تان و زوری به هیژی دوژمن. ههروها له لایه کی ترموه کافره کانیش دترسان شهر له گه ل پیغه مبهر بکه ن، که و بوو: هیچ لایه کتان ناماده نه دده بوون بو جهنگ. به لام به یه که گه ییشتن تان به بی پیش واده یی و به بی نه ووی هیچ لایه کتان پیش وخت هه زتان له شهر بی، {وَلَكِنْ لِّيَقْضِيَ اللَّهُ اَمْرًا كَانَ مَفْعُوْلًا} بو نه نجامدانی کاریک بوو: که پهرو مردگار برپاری دابوو. {لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ} تا بمری نه ووی دهری له کافره کان پاش بینینی به لگه ییه کی ناشکرا که راستی ثابینی نیسلام ده سه لی نی، بری نه ووی ده زنی له موسولمانان پاش نه ووی به لگه ی به هیژی بینی که خودا ثابینی خو ی زال ده کاو کومه گی به موسولمانان ده کا. بو نه ووی که س بیانوی نه می نی! چونکه جهنگی (به در) به لگه ییه کی به هیژ بوو: بو چه سپاندنی بیرو باو و له دلی موسولمانان داو خه لکی هه لئا بو کرداری چاک و راستالی له خودا په رستیدا! {وَيَخِيَا مَنْ خِيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ وَاِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيْمٌ} بیگومان پهرو مردگار شنه و او زانایه به هه موو شتییک، هیچی لی

ئەو كاتە بىكەرەوه كە پېش بەرپا بونى جەنگ پەرورمردگار
 كافرەكانى لەچاوى ئیوودا بەكەم و لاواز نیشان دا، بۆ ئەو
 بەخۆتان رابەپەر موون و ورتەن بەرز بێتەوود پەلاماریان
 بدم، پرواتان بەیارمەتیدانى خودا بەهیزبوو فریشتەش گورو
 تینیکی تایبەتى خستە ناو دلتانەوود بەبى ئەھمىەت
 كافرەكانتەن ھاتنە بەرچا، لەھەمان كات دا **{وَيَقُلُّكُمْ فِي**
أَعْيُنِهِمْ} ئیووشى بەكەم و لاواز خستە پېش چاوى كافرەكان،
 بۆ ئەو زياتر لەخۆيان بايى ببن و پيداويستى زۆر بۆ
 جەنگ نامادە نەكەن و بەبى ئەھمىەت سەیرتان بكەن،
 تەنەت كار گەيشتە ئەو نەبو جەھل بلى، جا ھاوولانى
 موھەمەد ئەوودە كەمن رۆزانە بېجۆ و شەركيان بەسەو،
 پىي تېر دەخۆن. پەرورمردگار ئەم ھۆكارانەى رەخساندن
{وَيَقُلُّكُمْ فِي أَعْيُنِهِمْ لَيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا} بۆ ئەو
 ھەردوولاتان سووربىن لەسەر بەرپاكردى جەنگ ئەوان
 بەھوى لەخۆبايى بوون و خۆبەزۆر زانىن و خاوەن ھیزو
 دەسلەت، ئەمانىش بەھوى پشت بەستیان بەخودا و بەراست
 زانىنى بەئىن و وادەكانى خودا!! تا لەسەر نجام دا ئەو
 نەخشەى كە لەزانستى خوى دا كېشاويەتى ئەنجامى بدا، كە
 برىتيە لەزال كردنى ئىووشى موسولمان بەسەر ئەوانى
 كافردا. **{وَاللَّهُ تَرْجِعُ الْأُمُور}** ھەر بۆ لاى خودايە
 گەرانەوود يەكالا كردنەووشى ھەموو كارىك و ھەموو شتىك
 بەدەستى خۆيەتى.

{۴۵} يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا نەى خاوەن
 باومرەن! ھەركاتى روبەر وى كۆمەللىك جەنگاوورى دوژمن
 بوونەوود، خۆراگرىن لەبەرەيان ھەلمەيەن؛ **{وَاذْكُرُوا اللَّهَ**
كَثِيرًا} لەكاتى جەنگ دا دژى دوژمن، زۆر ذىكرى خودا بكەن،
 بەدو بەزوبان يادى خودا بكەن، بىر لەتوانا و دەسلەلاتى
 بكەنەوود، يارمەتیدانى بى سنوورى بۆ خودا پەرستان
 بخەنەوود يادى خۆتان، بەزوبان (الله أكبر) بكەن و بەدو يادى
 بكەن و پرواتان ھەبى كە ھىچ شتىك لى عاسى نابى. **{لَعَلَّكُمْ**
تَفْلَحُونَ} ئەم خۆراگرى و يادكردنى خودا بىر كردنەوود
 لەتوانا و دەسلەلاتى پەرورمردگار ھۆكارى بەمراد گەيشتن و
 دەستكەوتنى پاداش و، سەرگەوتن بەسەر دوژمن دايە. كەوابى
 پىويستە ئادەمیزاد لەھىچ كاتىك دا لەيادى خودا نەبى و

خوداى لەياد نەچیتەوود. لەكاتى شەرو ناشتى، بەلەشساغى و
 بەنەخۆشى لەمال بى يا لەسەفەر بى دەبى ھەميشە خوداى
 لەبىر بى.

{۴۶} وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ} فەرمانبەردارى فەرمانى خودا و
 پېغەمبەرى خودابىن لەھەرشتىك دا كە فەرمانى بى دەكەن يا
 نەھى لى دەكەن.. پەرورمردگار ھەر فەرمانىكەمان بى بكا دەبى
 پابەندى بىن. لەھەر شتىك نەھىمان لى دەكا دەبى لى دوور
 بكەوينەوود. **{وَلَا تَنَازَعُوا فَعَلًا وَتَذَهَبَ رِجَالُكُمْ}** واتە:
 كېشەو دووبەرەكى لەناو خۆتان دا پەيدا مەكەن، يەكەيتى و
 تەبايى خۆتان مەشويىن، چونكە ئەگەر وا بكەن ناگەنە
 ئاوات و بەمراز ناگەن و لەژيان دا ھاشىل دەبن، باى بەختان
 دەر و و نەگىنتان دەفەوتى، شانس و بەخت يارتان نابى.
{وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ} خۆراگر و ورنە بەرزبىن
 لەكاتى ھىرش و ھەلمەتەينانى دوژمن دا، چونكە صەبر و
 خۆگرى چەكى كارىگەرى جەماوورى موسولمانانە، بۆيە
 گوتراو ئەزايەتى و بەجەرگى خۆگرى تاويكە، تاويك دان
 بەخودا گرتنى جەند پېشمەرگەيەك لەجەنگىك دا رەوودەى
 ژيانى گەلەكەيان دەگۆر، سەرفرازى و ئازادى و ناوو شۆرت
 بۆ خۆيان و نەتەوودەكەيان تۆمار دەكەن،

{۴۷} وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَرَأَى النَّاسُ
وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ} ئەى موسولمانىنە! خۆتان
 مەشوبەين بەكافرەكانى مەكەو ئەتواری ئەوان رەچا و
 مەكەن، وەكوو ئەوانە مەبن كە لەمالى خۆيان دەرچوون بۆ
 پارىزگارى كاروانەكەيان بەلوتبەرزى و لەخۆبايى بوون و
 بەخۆنازىن، بەشەيوەى تەكەبورو خۆبەزلزانىن خۆيان
 رادەنواندو مەنتيان بەسەر زەوى دا دەكرد كە بەسەرى دا
 دەرۆشتن بەلوتبەرزى و فیزەوود خۆيان نیشانى خەلك دەدا،
 پتيان خۆش بوو خەلك ببيان بىنن. **{وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ**
نَحِيط} پەرورمردگار زاناو ئاگادارە بەسەر ھەموو شتىك دا،
 دەزانى ئەوانە بۆجى لەشكرىيان كۆكردۆتەوود بۆجى ھاتوون
 بۆ بەدر. بەخراپترىن سزا تۆلەيان لى دەستينيتەوود لەدونيا و
 قىامەت دا، لەدونيا دا بەدىلى و كوشتن و ريسوا بوون،
 لەقيامەتیش دا بەناگرى دۆرەخ.

﴿۴۸﴾ **وَإِذْ زَيْنُ لَهْمُ الشَّيْطَانِ أَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَكُمْ**! نهی پیغمبره! نهوه وهبیر هاوه لانت بینهوهو یادی بکهرهوه که شهیتان بههوی دهنهدهنهو ختوکهوه ههلوئیستو کردهوهی موشریکهکانی لهپیش چاویان جوان کردو لهدئیان دا شیرینی کردن. وای خسته زهینو دئیانهوه که نهوان بههوی زوری و ژمارهیان و ههبوونی پیداویستی جهنگیان، هیچ کاتئ تی ناشکین و ژیر ناکهون، کهس ناتوانئ بهسهریان دا زال ببئ، شوینکهوتوانی ریبازی شهیتان و شهیتان و فهرانبهردارانی، داکوکیان ئی دهکهو یارمهتییان ددهن، نهو ترسهی ههیانوو لهدوژمنی سهسهختی خوئیان: که خیلئ بهنی بهکر بوو رهواندیهوهو وتئ: من پهنادمرو یارمهتدمرتانم، ناهیلئم خیلئ بهنی بهکری بهنی کهنانه لهپاشهوهپا خهنتههرتان ئی بوهشین و فرسههتان ئی بینن، نهوهبوو، شهیتانی نهفرین لیکراو خوئ برده سهر شیوهو روخساری سوراقهی کوری مالیکی کوری جوعشوم که سهروئو ریش سپی خیلئ بهرهبابی مودلیج بوو. که دهئئ: **﴿وَإِنِّي جَارٌ لَكُمْ﴾** واته من داکوکیکهرم لیئان، دهتانپاریزم، ناهیلئم تووشی زیان و دهردیسهری بین نابهو جوړه زور وادهی ههشهنگو رازاوهی پیدان و ههلیخههتاندن! **﴿فَلَمَّا تَرَأَتِ الْفِتْنَانَ لَكَصَ عَلَى عَقِبِهِ﴾** کاتیک ههردوو سوپا لیئک ناشکرا بوون و بهرامبهر یهک راوهستان شهیتان که لهشیوهی سوراقهی کوری مالیک دا بوو پاشهو پاش کشایهوهو قوچاندی و ههلاتو **﴿وَقَالَ إِنِّي بريءٌ مِنْكُمْ﴾** وتئ: من لهئیوه بهریمو لهپیری ئیوه نیمو هاوکارو هاوپهیمان و یارمهتیدمرتان نیم. ئیتر وازی لهههلیخههتاندن و لهخشته بردنیان هیناو خوئ کیشایه دواوه. واته: فیئلو تهلهکهبازییهکهی بووچهل بووهوه، کاتیک بینی فریشته دابهزین و بینی فریشته یارمهتی موسولمانان ددهن لهسهرکهوتنی سوپای گوهر نانومید بوو، وتئ: **﴿إِنِّي أرى مَا لَا تَرَوْنَ﴾** من شتیک دهبینم ئیوه نایبینن **﴿إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾** من لهخودا دهرترم. پهرومردگار سزاو توئهی توندو بهئیشه بو تاونباران لهدونیاو هیامهت دا...

﴿۴۹﴾ **إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ غَرَّ هَؤُلَاءِ دِينَهُمْ**! نهی پیغمبره! نهوه بینهوهو یادی خوئو بو

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَسْرِعُوا فَنَفْسُلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ وَأَصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿۴۹﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَرِثَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ يَمَّا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿۵۰﴾ وَإِذْ زَيْنُ لَهْمُ الشَّيْطَانِ أَعْمَالُهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَكُمْ فَلَمَّا تَرَأَتِ الْفِتْنَانَ تَكَصَّ عَلَى عَقِبِهِ وَقَالَ إِنِّي بريءٌ مِنْكُمْ إِنِّي أرى مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿۵۱﴾ إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ غَرَّ هَؤُلَاءِ دِينَهُمْ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿۵۲﴾ وَلَوْ تَرَى إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَذْهَبْنَاهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿۵۳﴾ ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيَكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلْمٍ غَلِيظٍ ﴿۵۴﴾ كَذَابُ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿۵۵﴾

موسولمانانی بگیړهوه: کاتیک دووړووهکانو دل نهخوشهکانو نیمان سستو بپروا لهرزوکهکان. کهکهمی موسولمانانو زوری کافرهکانیان بینئ، وتیان: وا دیاره نهو موسولمانانه بهنایینهکهیان ههلیخههتاونو بهنایینهکهیان لهخوبایی بوون، وا دمازن نهوان لهبهر خاتری نایینهکهیان یارمهتی دهرین. بویه نهوانه بهسئ سهدو چهند کهسیکهوه هاتوونه بهرهنگاری نریکهی ههزار کهسی پر چهئو تهیاری قورهیش!! **﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾** کهسیک پشت بهخودا ببهستی و کاری خوئ حهوالهئ دههلاتو توانای بی سنووری نهو بکا، نهوه خودای بهسهو پیویستی بهکهسی تر نیه، نهو یارمهتدمرو کوهمگیکاریهتی و سهری دهخا، پهرومردگار بالا دهستو خاومن هیرو توانایهوه کهس بهسهری دا زال نابئ، داناو لیزانه لهکارو کردهوهی دا.

﴿۵۰﴾ **لَوْ تَرَى إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَذْهَبْنَاهُمْ**! نهی پیغمبره! نهوه بینهوهو یادی خوئو بو

چونیه تهی کافره کان ببینی که فریشتهی تایبته به گیانکیشان گیانان دهکیشی، شتیکی گهوره و سامناکت دمبینی و لهوانه نیه بتوانری باس بکری، ناده میزاد لهناستی باسکردنی دا زمان و قه لهم کؤل و کولن، نهو فریشتانه به قامچی و مقاشی ناسنین لهدمو چاوو پشیمان ددهن و تییان دسره وینن و به زهبرو زهنگ گیانان لهجه سته کانیان دهردهینن و پییان دهلین: **{وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ}** برؤن و بجیزن سزاو نازاری ناگری دوزخ له قیامت دا، نه مه هره شه و ترساندن پش و هختیانه بهو سزا سامناکه که لهروژی قیامت دا دهرینه ناوی و بویان ناماده کراومو چاومروانیانه.

{۵۱} ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيَكُمْ} نهو عه زابو سزایهی تووشتان دی، نهو لیدان و سزادانهی کاتی گیانکیشانان بههوی نهو کرده وانه تانه که کردوتان، سهره نجامی خراپه کاری خوتانه، تولهی کوفرو سته مکاری ژیانی دونیا تانه، به دهستی خوتان خوتان خستوته ناو نهو ناگره سوتمانه وه. **{وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَالَمٍ لِلْعَبِيدِ}** پهرووردگار نهو سزایه تان ددها و توله تان ئی دمستینی لهرووی دادیه رومری به وه نهک به سته مکاری، چونکه پهرووردگار ستم له هیچ بهندهیه کی خوی ناکا، به لکوو نهو حاکمیکی دادومری وه هایه که ههر گیز ستم ناکا!

{۵۲} كَذَابُ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَاحْذَرُوا اللَّهَ بِذُنُوبِهِمْ} واته: پهرووردگار ناوای بهو کافره موشریکانه کرد که پیغمبهری ئیسلامیان به درؤ خسته وهو بر وایان پی نه کرد، وهکوو چؤن له وه پش ناوا گه له پیشیننه کانی له سر هه مان هه لویستو کردار له ناو برد، کردار و رفتاری نهو قورده شیه موشریکانه وهکوو کردار و رفتاری گه لی فیرعه ونو گه له سته مکاره کانی پیشوو وه هایه. له به درؤ خسته وهی پیغمبهری خوداو سهره وهی دل رمقیان لهناستی په یامی پهرووردگار، بویه نهو کافره قورده شیه به کوشتن و به دیل گرتن و ریسوا بوون سزایان درایه وه، وهکوو چؤن فیرعه ونو گه له که ی به خنکاندن له ناوبران. **{إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ}** بیگومان پهرووردگار به هیزو توانا و دهسه لاته، کهس ناتوانی به سهری دا زال بیی، کهس له دهستی دهرناچی، سزاو تولهی به ئیشه بو که سانیک

شیایو سزاین و ئایه ته کانی به درؤ بخه نه وه، بو هه موو شتیک ماومو نه ندازدی داناوه، له گه ل و دختی هات به سهریه وه ناچی! **{۵۳} ذَلِكَ بَأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِعْمَةً أَلْعَمَهَا عَلَى قَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ}** نهو سزاو تولهیهی که له ناگامی خراپه کاری کافره کان پهیدا بوو، فهوتاندنی کافره قورده شیه کان بههوی کوفرائی نيعمه تی خوداو به درؤ خسته وهی پیغمبه ر **ﷺ** هه موو نه مانه له چوار چپوهی نهو دابو نه رپیتو سوننه ته خوداییه دان که حکمه تو دانایی زاتی خوی داخوای ده کاو ههر گیز گووانی به سر دا نایه، نهویش بریتیه لهو یاسا نه گوهری خوی که نازو نيعمه تی خوی له سر هیچ گه ل و نه ته وهیه که هه لته گری هه تا نهو گه ل و نه ته وه حال و مزعی خویان نه گوین. **{وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ}** واته: پهرووردگار شنه وایه بو ناخاوتنی نهوانه ی پیغمبه ران به درؤ دهخه ونه وه گوپی لییه چی دهلین. زاناو ناگاداره به وهی دهیکه ن، سزاو پادشایان له سر کرده وکانیان ددهاته وه، چاکه به چاکه و خراپه به خراپه.

{۵۴} كَذَابُ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ فَاهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَكُلَّ كَاثِرٍ ظَالِمٍ} واته: وهکوو چؤن دابو نه رپیتی نهو موشریکانه له باره ی ئینکاریکردنی ئایاتی خوداو نازو نيعمه ته کانی ده شو بهیته دابو نه رپیتی نه ته وهی فیرعه ونو گه له سته مکاره پیشیننه کان. ههر بهو چؤره دابو نه رپیتان له باره ی به رده وام بوون له سر به درؤ خسته وهی پیغمبه ران و ره تکرده وهی نیشانه ی پیغمبه رایه تییان ده شو بهیته دابو نه رپیتی گه لی فیرعه ونو نهو نه ته وانه ی پش نهوان، لی کچوونه که له نیوانیان دا له دوو بوار دایه، یه کهم له بواری کافریوونیان به نیشانه کانی پهرووردگارو ئینکاریکردنی پیغمبه رایه تی پیغمبه ران، دووم له بواری به درؤ خسته وهی پیغمبه ران و به رده وام بونیان له سر نهو هه لویسته ناپه سنده یان. ههریه کی لهم گه ل و نه ته وانه به سزای خوی گه یشت، پهرووردگار به گوهری دابو سوننه تی خوی ههریه که یانی له سر تاوانی خوی گرتو له ناوی بردن: برپکیان به گرمه ی هه ورو هه وره تریشقه، هه ندیکیان به رشه باو زریان، نه ته وهی فیرعه ون به خنکان له ناو دهریا دا..... هتد، هه موویان سته مکار بوون و سته میان

له خودی خوځيان كرد، كهوا بوو هره په كه يان شياوى تهو سزاو
توله به زمبره بوون كه توشيان هات.

{^{۵۵} اِنْ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ} واته:
خراپترين پيړوى سهر زهوى له حوكمو ياساى خودادا نهو
كافره خودانه ناسانه كه په يمانى خوځيان شكاندوه وادهو
به لئنى خوځيان نه برده سهر، نهوانه خراپترين دروستكراوى
خودان و پيسترين شاده ميزادن، چونكه دوو رهوشتيان تيدان،
په كه م بهر د هوم بوونيان له سهر كوفرو بيدينى و ياخى بوون،
نهوان به هيچ كلوچيك ئيمان ناهين.

{^{۵۶} الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا
يَتَّقُونَ} نهو خودانه ناسه كافره جووله كانه كه تو نهى
موحه ممه! په يمانت ئى و مرگرتوون و پاشان و همموو جاريك
په يمانه كه يان شكاندوه به لئنى خوځيان هه لوه شانده وه،
هر چه نده به جه ختو سويند خواردن بريارى پابه نده
بوونيان بهو په يمانه دا بوو. سهر بارى نهو دوو رهوشته
رهوشتيكى سيه ميشيان هه يه: نهو يش نهو ديه ته قواى خودا
ناكهن و لئى ناترسن، كو له هيچ تاوانيك ناكهن و بهي منهت
چ تاوانيك يان بوئ نه نجامى دده نو هيچ ترسى ئاگرى
دوزه خيان نيه.

{^{۵۷} فَإِذَا تَلَفْتُهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرَّدَ بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ} نهى
پيغه مبهرا! هر كاتيك له جهنگ دا تو ظهف هرت بهو په يمان
شكيتانه بردو به سهر يان دا زال بووى، زه برو زهنگى وايان
له گهل دا بنويينه نهوانه ي پشتگريشيان ئى كردون لئيك
بترازين و پهرته وازه ببن. وايان ئى بده نهوان و
كومه كي كارانيشيان و لئيت بترسن، وايان بيروينه نهوان و
يارمه تيدهرانيان و غه يري نهوانيش له دوژمنان: عمره بو نا
عهرمب لئتان بترسو و په ندو عيرمت و مر بگرو كه سيكى تر
نهو يري هه لويستى ئاوا بنويين!! په يمانتان له گهل ببه ستى و
دوايى بيشكيتنى! بويه په رومردگار همرمانى پى كرد كه زه برو
زهنگ بنويين و بيان پروينى بيان توقيتنى، {لَعَلَّهُمْ يَدْذَكَّرُونَ}
به لكوو نهوانه ي له پشتيانه وه نو يارمه تيدمريان، به خوځيان دا
بچه نومو ترسيان ئى بنيشو بير له په يمان شكيتنى نه كه نه وه و
خه يالى شهر كردن له دژى پيغه مبهرا نه كه ن!

ذَلِكَ يَأْتِ اللَّهُ لَمْ يَكْ مُغِيرًا نِعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَى قَوْمٍ حَتَّى يُغِيرُوا
مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ {^{۵۸} كَذَابٌ أَل
فِرْعَوْنُ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ
يَذُوبُهُمْ وَآغْرَقْنَاهُ أَل فِرْعَوْنَ وَكُلَّ كَاثِبٍ أَطْلَعْنَاهُمْ
إِنْ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ {^{۵۹}
الَّذِينَ عَاهَدْتَ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ
وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ {^{۶۰} فَإِذَا تَلَفْتُهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرَّدَ بِهِمْ
مَنْ خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَدْذَكَّرُونَ {^{۶۱} وَإِذَا تَخَافَتْ مِنْ
قَوْمٍ خِيَانَةً فَأَنْذِرْهُمْ عَلَى سَوَاءٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِبِينَ
{^{۶۲} وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ {^{۶۳}
وَأَعِدُوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ
تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ
لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ يُوَفِّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَظْلَمُونَ {^{۶۴} وَإِنْ جَنَحُوا
لِلْسَّلَامِ فَأَجْزَعْ لَمْ أَتَوْكُلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ {^{۶۵}

{^{۵۸} وَإِذَا تَخَافَتْ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةً فَأَنْذِرْهُمْ عَلَى سَوَاءٍ} واته:
نه گهر په يمانت له گهل تا قهو و گرو هيك به ستو پاشان گومانى
نهومت ئى كردن كه په يمانه كه يان نابه نه سهر و وادهو
به لئنه كانيان هه لده وشيننه وه، بهم رنگه نيشانه و بهلگه
وا هه بوون ئامازهيان به وه ده كردو ترسى نهوه لا دروست
كردن، كه په يمانه كه يان نابه نه سهر نهوه تو نهى پيغه مبهرا!
نهو ريگهيان ئى ببه ستو و پيش نهوه ي نهو خيانه ته يان ئى رو
بدا، پييان بلئ: كه تو پابه ندى په يمانه به ستراوه كه نيت و
به لئنه كه ت، هه لوه شانده وه، به شيومه كي ناشكراو نومايان
به بى خيل و ژير به ژيرى نه مه يان پى رابگه يمه. {إِنَّ اللَّهَ لَا
يُحِبُّ الْخَائِبِينَ} بيگومان خودا هه رگيز خائينانى خوش
ناوين، ته نانهت خيانه ت كردن له كافرانيش نارواهيه.

{^{۵۹} وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا} با نهوانه ي كافرو بى
پروان و گومان نه بهن كه له ده ست ئيمه رزگاريان بووه و
سهر منجامى خيانه ته كه يان نايه ته وه ريگيان و ئيتر بوئ

د مردد چن و سزاو تۆلەيان ئى ناسىندىر! بەلكو ئەوانو ھەموو بىوونەھەر لەژىر دەسلەلاتى ئىمە دانو دەستى ئىمەيان دەگاتىو تۆلەيان ئى دەستىنن. **{إِنَّهُمْ لَا يَعْزُونَ}** بىگومان ئەوانە خودا دەستە بەستە ناكەن، لەچنگى قارو تۆلەى قوتار نابن، سزاو تۆلەى كافىر بونيان ئى دەسىندىر. پىغەمبەر و موسولمانانيان بەسەر دا زال دەكرين و تۆلەى پەيمان شكىنى و ھرتو ھىل و خراپەكارىيان ئى دەستىنن.

{وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ}. ئەى كۆمەلى موسولمانان! خۆتان نامادەو تەيار بكەن بۆ شەرى دوژمنان و پىداويستى جەنگ بەگوپرى تواناو بارودۆخى رۆژگار دابىن بكەن، بۆ ئەوھى بەرمەنگارى دوژمن ببنەوھ نەفس و مال و نامووسى خۆتان بپارىزن و نەھىلن دوژمن دەستدرىژتان بكاتە سەر، ئەمەش لەدوو خال دا رەنگ دەداتەوھ.

۱- نامادەكردنى ھىزو دەسلەلات بەگوپرى رۆژگارو شوپىن و پىداويستى.

۲- دامەزراندن و دانايى سوار چالكو تىر ئەندازە لەسەر سنوورى ولاتو ھايىم كردنى بەندەن و سەنگەر لىدان و دابىنكردنى ئامپىرى چاودپىرى و بەرگرى.

بەگورتى پىويستە موسولمانان سوپايەكى بەھىزى ھەمىشەيان ھەبى ھەمىشە نامادەباشى بەرگرىكردن بى لەولات مال و دارايى پىويستى بۆ دابىن بكى و بەگوپرى رۆژگار بەجەكو ئامپىرى شەرى دەولەمەند بكى. پەرورەدگار لەناپەتەكە دا كە بەتايبەتى باسى ئەسپ دەكا ھەرچەندە وشەى (من قوة) ئەويش دەگرىتەوھ. بۆ زىدە رىزلان و گرنگىيەتى، چونكە ئەو كاتە ئەسپ گرنگرتىن ئامپىر و پىداويستى جەنگ بوو. بەئى پىويستە موسولمانان ھەمىشە لەنامادەباشى دابىن و كەرەسەى جەنگ دابىن بكەن، بەئەوپەرى ھىزو تواناوە خۆيان تەيار بكەن، بۆ ئەوھى ھەمىشە ھىزى خوداپەرست ھىزى بالادەست بى لەسەر زەوى، ھەموو ھىزەكانى تر لىي بترسو و نەوېرن ھىرش بكەنە سەر ولاتى ئىسلام و ھەموو جىھان گەردنكەجى دەسلەلاتى خودابىن و نەتوانن كۆسپو تەگەرە بخەنە بەردەم بانگەوازيگەرەن و خەلك لەموسولمان بپوون ژىوان نەكەنەوھ،

ھەرورەھا كەس نەتوانى مافى خودايى و حاكمىيەت بەخۆى بداو لافى خودايەتى ئى بدا. بۆ ئەوھى ھەموو ئايىن و پەرستشيك ھەر بۆ خودا بى و بەس. ئەمجار ئايەتەكە ھۆى خۆ نامادە كردن و خۆتەيار كردن و خۆ ھىز و ھىزو تونا دابىن كردنەكە دەست نیشان دەكاو دەفەر موى: **{ثُمَّ يُبْذِرُ اللَّهُ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخِرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ}** بۆ ئەوھى دوژمنانى خودا و دوژمنانى موسولمانان بترسىن ئەو كافرانەى كە دوژمنايەتايان بۆ ئىوھ ئاشكراو نمايانە وەكوو موشرىكەكانى مەككە، ھەرورەھا بۆ ترساندن ئى ئەو دوژمنە نەئىيانەى كە ھاوپەيمانن لەگەل ئەو دوژمنە ئاشكرايانە دا، جا ئىمە ئەو دوژمنانە بناسين يان نەيانناسين. خودا بۆ خۆى دەيانناسى، چونكە زاتى پاكى ئەو زاناو ئاگادارە بەسەر ھەموو نەئىيەكدا. **{وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ}** ھەر شتىك لەرپگەى خودادا ببەخشن پاداشتان دەدرىتەوھ، ئىوھ ھىچ ستەمتان ئى ناكرى مافتان پاشگوئى ناخرى.

{وَإِنْ جَحُوا لِلْإِسْلَامِ فَاجْتَحِ لَهَا} ئەگەر دوژمن لەحالەتى جەنگەوھ مەيليان بۆ ناشتى كردو داواى ناشتيان كرد، ئەوھ تۆش ئەى پىغەمبەر! مەيل بۆ لای ناشتى بكەو ناشتەوايى پەسند بكەو پابەندى حالەتى ناشتى بە! چونكە جەنگ خۆى لەخۆى دا مەبەستى سەرەكى نى، **{وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ}** پشت بەخودا ببەستەو كارى خۆت بەخودا بسپىرە، لەمەكرو پىلانەكانيان مەترسە، خودا پشتىوانتەو لەپىلانى ئەوان دەتپارىزى **{إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ}** بىگومان خودا شنەوايە بەو راوېزو گەفتو گۆيانەى لەناو خۆيان ئەنجامى دەدەن، زاناو ئاگادارە بەو پىلان و نەخشە جوړاو جوړانە كە دژى تىوھ دايدەدرېژن. خودا ھىچى ئى گوم نابى.

{وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ الَّذِي آتَاكَ بِصُورِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ} ئەگەر بىانەوئى لەرپگەى بانگەوازي بۆ ناشتييەوھ ھىلن ئى بكەن و خۆيان بەھىز بكەن و خۆيان نامادەو تەيار بكەن بۆ لىدانن ئەوھ تۆ ئەى پىغەمبەر! خودات بەسەو چاودپىريت دەكاو يارمەتيت دەداو زالت دەكا بەسەريان دا، ھەر خودا بوو كە لەوھىپش يارمەتى داى و ھۆكارى مەدەى مەعنەوئى بۆ خولقاندى بۆ ئەوھى

موسولمانان به‌گۆچکارو یاریده‌دەرانەوه دێیان هاقیم بۆ یەك
بگرن و لەژێر ئالای ئیسلام داو لەژێر هەرمەندەیی تۆدا جیهاد
بکەن!

﴿وَأَلْفَ بَيْنٍ قُلُوبِهِمْ﴾ په روږدگار موسو ثمانه گانی له سره
خوښه ویستی کوږد موه هم موویانی کردنه کوښه لیکي یه ک
ریزو یه ک هه لویستو یه ک ئامانج، هم موویان تیڅرا هاریکاری
یه کتر بوون بؤ یارمه تیدانی په یامی تۆو بؤ بلا وگردنه ووی
نایینی تۆ. ﴿لَرَأَيْنَا أَفْقًا مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَّا أَفْقَتَ بَيْنَ
قُلُوبِهِمْ﴾ نه گهر تۆ ههرچی مالو سامانی له زموږ دا هه یه
همه موویت ببه خوشیایه نه تده توانی به و شیوه دلیان
یه کخه ی و ناوښته ی یه کتری ببن و ناوا یه کده م و یه ککه لویستو
یه کئامانج بن ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلْفَ بَيْنَهُمْ﴾ به لکوو په روږدگار
به هوږی نیعمه تی ئیمان هوه، به هوږی کوږدنه و دیان له سره
ریښازی راستو هیډایه ت به قودرمتو تواناو دانایي خوږ
کردنی به یه کنه ته ووه و یه کیه تی و برایه تی و ته پایي و
خوښه ویستی خسته نیوانیان هوه گردنی به نمووننه ی
هه ربه رزی برایه تی و خوښه ویستی و کوښه لگایه کی ئی دروست
کردن میژوو به خوښه ووه نه دیووو، بؤ هه تا هه تایي میژوو
شانازیان پیوه دهکا. ﴿إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ بیگومان خودای بالا
دهست به هیژو تواناو دمه لاته، ده توانی ههرچی به هوږی
نه نجامی بدا، داناو لیژانه، ههرچی دهیکا په سنده و رخنه ی
لن ناگړی..

{ ٦٤ } يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حُبِّبَ اللَّهُ وَمَنْ أَغْبَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ { نەى پيغەمبەرى خۆشەويست! يارمەتيدانى پەرورەردگار بەستە بۆ خۆتو ئەوانەى شوينت گەوتوون، خودا يارمەتدەرو پىشتيوانتە بۆ ھەموو گاتو شوينيك، زالت دەكا بەسەر دوژمنانت دا، ھەرچەندىك دوژمن زۆرو موسولمانان كەم بن، خودا ئيوە سەردەخاو دواروژ ھەر بۆ خودايە رستانە.

٦٥ } يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ { ئەى پيغمبەر
موسولمانان هه ئى بۆ جهنگان و دابىنگردنى ئاميرى جهنگ
بهه موو شيوه كانيه وه، واين ئى بکه هه ميشه سوور بن
له سهر خه بات و تىکۆشان و بهر خودان و بهر گرى له نيشتمان و
ئاين و مال و سامان، واته: ده بى موسولمانان بۆ خويان
ئهوپه رى توانا و هيژى خويان بخه نه کار بۆ ريکخستنى سويابو

وَأَن يُرِيدُوا أَن يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ الَّذِي أَتَاكَ
بِصَرِّهِ. وَيَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾ وَأَلْفَ بَيْتٍ فَلَوْ بِهِمْ لَوْ لَأَفْقَتْ
سَافِيَ الْأَرْضِ جَمِيعًا مَّا أَلْفَتْ بَيْتَ فَلَوْ بِهِمْ وَلَئِكَ
اللَّهُ أَلْفَ بَيْتِهِمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١٤﴾ يَتَأْتِيهَا النَّاسُ حَرَصَ
اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥﴾ يَتَأْتِيهَا النَّاسُ حَرَصَ
الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْفِتَالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عَشْرُونَ صَابِرُونَ
يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِنَ
الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٦﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ
عَسَاةٌ مِنْكُمْ وَأَنَّ فِيكُمْ صُفْعًا فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ
صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ
يُؤْذِنُ اللَّهُ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿١٧﴾ مَا كَانَتْ لِيَنِيَ أَن يَكُونَ
لَهُ أَسْرَى حَتَّى يَشْخِطَ فِي الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَصَ الدُّنْيَا
وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١٨﴾ لَوْ لَا كُتِبَ مِنَّا
اللَّهُ سَبَقَ لِمَسْكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٩﴾ تَكُلُّوْا مِمَّا
عَمِلْتُمْ حُلَالًا طَيِّبًا وَأَتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٠﴾

چه‌کدارکردنی و ناماده‌کردنی بؤ جه‌نگ نهمجار پشت به‌خودا
ببه‌ستزو داوای سهرکه‌وتنو سهرفرازی له‌خودا بکه‌ن. جا نه‌و
کاته **إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عَشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مَائَتِينَ وَإِنْ يَكُنْ**
مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا { نه‌گهر بیست
جه‌نگاوهری موسولمانی خاوه‌ن صه‌برو خوگر تووشیان بوو
به‌تووشی دوو صه‌د شه‌رکه‌ری کافر ده‌بی خو‌یان رابگرنو
جیه‌اد بکه‌ن تا به‌سهریان دا زَالْ دهب‌ن. واته: نه‌گهر بیست
موسولمانی خاوه‌ن صه‌بر هه‌بوون به‌هو‌ی لی‌زانی و نیم‌انو
خو‌پ‌اگریانه‌وه سهرکه‌وتوو دهب‌ن به‌سهر دوو صه‌د کافری وادا
که نه‌و ره‌وستانه‌یان تی‌دا دهب‌ن. نه‌گهر له‌نی‌وه سه‌د که‌س
هه‌بی به‌سهر هزار کافردا زَالْ دهب‌ن. بؤیه دوا به‌داوای نه‌وه
فه‌م‌ووی: **إِنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ** { واته: هو‌ی تی‌شکانی
کافره‌کان نه‌وه‌یه: نه‌وان نه‌ته‌وه‌یه‌کی نه‌فام‌ن وه‌کوو نی‌وه
له‌حیکمه‌تی جه‌نگ نازان‌ن. نه‌وان که شه‌ر ده‌که‌ن ته‌نیا
مه‌به‌ستیان سهرکه‌وتنو داگیر کردنه، نی‌وه ده‌جه‌نگن بؤ به‌رز
کردنه‌وه‌ی رسته‌ی **(لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ)** بؤ

راستکردنه و هی بیرو باومر، بۆ خوپاککردنه وه له بته پرستی و خوتارایش دان به ره و شتی به رزو نیتهاری به ندایه تی کردن بۆ خوداو نه نجامدانی نویترو زهکات دان و فه رمان به چاکه و نه هی له خراپه.

﴿۶۶﴾ **إِنَّا خَفَّفْنَا اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ**. واته: ئەى کۆمه ئی موسولمان! له کاتیکا له سه ر ئیوه پیویست بوو که له حالی به هیزی و قوومت دا به رهنگاری چه ند هیندهی خوتان بینه وه و خوتان رابگرن و بجهنگن، نه وه تان له سه ر شان گران بوو، نه وه په رومردگار نه وهی بۆ که م گردنه وه و روخصه تی پیدان که له حاله تی غه یری به هیزی دا به رامبه ر دوو هیندهی خوتان خوراگربن.

﴿۶۷﴾ **مَا كَانَ لَنَبِيٍّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يُفْخِنَ فِي الْأَرْضِ** دروست نیه و ناگونجی و ره وایه بۆ هیچ پیغه مبه ریک له پیغه مبه ران: که دیلی هه بن گلیان بداته وه و به ندیان بکا، یان فیدییه یان ئی وهریگری، یان به منه ته و پیاوه تی مه ره خه سیان بکا. مه گه ر پاش نه وهی به ته واوی بالا ده ست ده بی و دوژمنان ده شکینی، دوژمنانی له خوین دا ده گه وزینی و زوریان ئی ده کوژی و نیتر توانای شه رکردیان نامینی، بالا ده ستی و سه رکه وتن بۆ موعه سه که ری ئیسلامی و موسولمانان به رقه رار ده بی، ترسو و خوف ده چیته دلی کافرا نه وه و که سیان زات نه کا جاریکی تر هیرش بۆ سه ر موسولمانان بکا، هه روه ها بۆ نه وهی هیچ کامیک له و دیلانه هه ولئ زه عیف بوونی موسولمانان نه دا و نه چی جاسووسیان به سه ره وه بکا، که به ره لا کرا و گه رایه وه بۆ ولاتی خو ی زانیاری ده رباره ی هیزو توانای موسولمانان بگه یه نی به هیزی کافران. ﴿تْرِیْدُونَ عَرْضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ﴾ ئیوه به م فیدییه وهرگرته ده تانه وئ کالای دونیای فانیان چنگ بکه وئ، په رومردگاریش ده یه وئ ئیوه پاداشی قیامه تان ده سه که وئ و پله و پایه ی به هه شت بۆ خوتان په زمهنده بکه ن، خودا ده یه وئ وشه ی حه ق سه ربکه وه ی ئیوه به شتی مادی پووچه وه هه له وگه رنه بن، حوکه و یاسایه کتان بۆ داده ریژی که ببیته هۆی چوونه ناو به هه شتو سه رفرازی دونیاو قیامه تان،

نه مه ش له ریگه ی خوین رشتنی دوژمنان و سه رخستنی وشه ی حه ق و چه سپاندنی عه داله ت و یاسای گونجاو بۆ ئاده میزاد و عیززه ت په یدا کردن بۆ ئایین و قه لاجۆ کردنی دوژمنان ده سه ته به ر ده بی. ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ په رومردگار به هیزو ده سه لاته و خو شه ویستانی خو ی زال ده کا به سه ر دوژمنان دا لیان بکوژن و لیان به دیل بگرن، داناو حه کیمه له فه رمان و کرداره کانی دا، بۆ هه موو شتیک یاسای مونا سیبو حوکی گونجاو ده رده کا.

﴿۶۸﴾ **لَوْلَا كِتَابٌ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ** خو نه گه ر په رومردگار له وه پیش له له و حوله حفوظ دا برپاری نه وهی نه دایه که لیبور دنی هه یه بۆ که سیك ئیجه تاد بکاو به هه له بچی، نه گه ر حوکی لیخوشبوونی له وانه ده رنه کردایه، نه وه به هۆی نه و فیدییه که به په له له دیله کانتان وهرگرت، سزایه کی گه وره و به ئیشتان تووش ده بوو، چونکه نه وانه ی ئیجه تادیان کردو تیفکرین و وایان به په سه ند زانی که بیان هیلنه وه و نه یانکوژن، پیان وا بوو: هیلشه نه و دیان له وانه یه ببیته هۆی ئیسلام بوونیان و تۆبه کردنیان، فیدییه ئی وهرگر تیشیان ده بیته هۆکاری به هیز بوونیان بۆ تیکۆشان و جیهاد له ریگه ی خودادا، نه وه یان له بیر چوبوو که کوشتنی دیله کان شکۆمه ندی بۆ موسولمانان ده سه ته به ر ده کاو سام و هه یبه تیان ده خاته دلی کافره کانه وه. هه ندیک له رافه گه رانی قورئان ده لئین: نه و برپاره ی په رومردگار له له و حوله حفوظ دا نوو سیوییه تی و چه سپاوه بریتییه له وه که نه هلی به در سزا نه دا، نه وان خودا لیان خو ش بوو، یان برپارو حوکه که ی نه وه یه: که هیچ نه ته وه یه ک سزا نه دا مه گه ر پاش پی راگه یانندن و جه خت له سه ر گردنه وه، ده ی خو نه صحابی به در له وه پیش نه وه یان پی رانه گه یه ندرا بوو که فیدییه له دیل وهرنه گرن که وایی نه مان به ر نه و حوکه ده که ون سزا نادرین..

﴿۶۹﴾ **فَكُلُوا مِمَّا غَنَمْتُمْ خَلَالًا طَيِّبًا** ئەى کۆمه ئی موسولمانان ده سه تکه وتی جهنگتان بۆ حه لال کرا، وهرگر تنی فیدییه شتان بۆ ره وایه و ده کوو ده سه تکه وتی جهنگ وایه. که وایی له و فیدییه ومرتان گرتوو و بخۆن و به کاری بئین له حالیك دا که بۆتان ره وایه، مائیکی پاکو خاوینه و له زاتی خو ی دا حه رام

نیه، هاوکات له گهمل خواردنو به کار هینانی فیدیه، ته قوای خودا بکه نو له ناگری دۆزهخ بترسین، له هه موو کاروباریکتان دا لایه نی خودا پاشگوئی مه خه ن، **{ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ }** بیگومان په رومردگار لیخو شبوونو لیبور دنی زۆرو هراوانه بۆ ئه و که سانه ی دمی هوی رحمه ته و لیخو شبوونی بیانگریته وه.

{ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَسْرِ إِنَّ اللَّهَ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أُخِذَ مِنْكُمْ } ئه ی پیغه مبه را به و ئاده میزاده موشریکانه بلی: که به دیلی که وتوونه ده ست ئیوه و فیدیه تان ئی و مرگرتوون پێیان بلی: ئه گهر له دلتان دا خیریکی تیدا بی و زانیاری خودا پییه وه په یوه ست بی و ئیوه ئیستایان له داهاتوو دا ئیمان و ئیخلاص و مه به ست و نیازتان پاک بی و سوورین له سه ر تا عه تی خودا و شوینکه وتنی پیغه مبه ره له هه موو کرده ویه کتان دا، تۆبه بکه ن له کوفرو بی دینی رابووردووتان و واز له هه موو تاوانیک بپنن، عه زمتان جه زم بی له سه ر یار مه تیدانی پیغه مبه ره و په یامه که ی و به خه یانیش دزایه تی نه که ن، ئه وه دنیابن په رومردگار زۆرترو باشترتان له وه ی لیتان و مرگریاره و دهاته وه، زمره و زیانی پێشووتان بۆ قهرمبو و دهکاته وه، سه رباری ئه وه ش **{ وَبَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ }** له تاوانی شیرک و بی دینیتان خو ش ده بی، په رومردگار خو شبو و لیبور دووه بۆ ئه و که سانه ی تۆبه له تاوان ده که ن، به رهحم و به به زه ییه بۆ خودا په رستان به جاودپیری خو ی و توفیق و ره نه مایه ی کردنی کۆمه کیان پێ دهکا!

{ وَإِنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ } ئه ی پیغه مبه ره ی خو شه و یست! ئه گهر ئه و دیلانه به ته مه ئه وه بن که خیا نه ته ئی بکه ن له م روه وه به رواله ت موسو لمان بن و لاف ی ناشتی و ناشته وای ئی بدن، پاشان په یمان شکینی بکه ن و واده به خیلاف دره بچن، ئه وه لیتان مه تر سه و ج با به ختیکیان نیه و جییان پێ ناگری و به مراد ناگه ن وه کوو له مو پێش ناوتیان به دی نه هاتوو. ئه و مه تا **{ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ }** بیگومان ئه وان له پێش رو دا ی جهنگی به دردا خیا نه تیان له خودا کرده به وه که کافر بوون و په یمانی روژی **{ قَالُوا بَلَى }** یان شکانده و؟! **{ فَأَمْكِنَ مِنْهُمْ }** په رومردگار له شه ری به دردا ئیوه ی به سه ر یان زال

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَسْرِ إِنَّ اللَّهَ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أُخِذَ مِنْكُمْ وَبَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ وَإِنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ فَأَمْكِنَ مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلَيْهِ حَكِيمٌ **{ ٧١ }** إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا أُولَئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِنْ وَلايَتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ حَتَّى يُهَاجِرُوا وَإِنْ أَسْنَصِرْكُمْ فِي الَّذِينَ فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ إِلَّا عَلَى قَوْمٍ يَبِينَكُمْ وَيَبِينُ مَيْشِقُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ **{ ٧٢ }** وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةً فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ **{ ٧٣ }** وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ **{ ٧٤ }** وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدِ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ فَأُولَئِكَ مِنْكُمْ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَى بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ **{ ٧٥ }**

کردو به و ده رده ی بردن که دیتان، خو ئه گهر سه ره له نو ی رو له خیا نه تکاری بکه نه وه و به ته مابن فیلت ئی بکه ن ئه وه خودا تۆ به سه ره ئه وان دا زال دهکاته وه و تیکیان ده شکینی! **{ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ }** په رومردگار ناگاداری نیاز و مه به ستی ئه وانه یه و دانا و لیژانه له دانانی پیلان و نه خشه ی داو خا و من ده سه لاته له نه نجامدانی هه موو کاریکی دا، موسو لمانان به سه ر کافران دا سه ر ده خا.

{ ٧٢ } إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا أُولَئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِنْ وَلايَتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ حَتَّى يُهَاجِرُوا! نایه ته که موسو لمانان دهکا به جوار کۆمه ل و گرو ه و تا قم:

۱- ئه و موسو لمانانه ی پێش جهنگی به در کۆجیان کردوه. واته: کۆچکر نه که یان پێش په یمانی ناشتی خوده یبیه بووه.

بەگيان دژى دوژمانان. چوارەم: دەست پىشخەرى و رەجەشكاندن بۆ ئەم كىردارو ھەئوستانە.
تاقىمى دوووم:

ئەوانەن كە بە {وَالَّذِينَ آمَنُوا وَتَضَرُّوا} پېناسە كراون. واتە: ئەو يارمەتيدەرانەى كە داللىدى پېغەمبەريان داو كۆچكەرانىان ھەواندەو ھە خۇيان گرتن و لە مالى خۇياندا كىردىانن بە بەشە برا، مەدىنە بوو بە پايتەختى دەولەتى نىسلامو بلاۋبونەو ھەى بانگەوازي ئايىنى نىسلام بە ھەموو كۈن و قوژبنى سەر زەوىدا، بوو بە پەناو پەناگى كۆچكەرانو قەلاى مەحكەمى موسولمانان. {أُولَئِكَ يَفْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضُ} ئەوانە: ھەندىكىان يارمەتيدەرو ھەم ئاھەنگى ھەندىكى تىريانن، دۆستو پىشتو پەناى يەكترىن بۆ پىشتىگىرى كىردى ھەقو بلاۋكردنەو ھەى ئايىن، ھەريەكەيان لەباتى ئەويترىان كارى يەكترى ئەنجام دەمدەن، بەجۆرىك ھەريەكەيان دەلتى كار بۆ خودى خۇى دەكا. ھەريەكەيان بۆ ئەويترىان لەھەموو كەسى تر شىاوترە. چونكە مافو بەرژەو ھەندىيان ھاوبەشە، بۆيە پېغەمبەر ﷺ براپەتى لەنىۋان كۆچكاران و يارمەتيدەران دا چەسپاند، لەنىۋان ھەر كۆچكەرىك و يارمەتيدەرىك دا براپەتى دامەزراند، بەجۆرىك كە لەپىش خىزماپەتى دا مىراتيان لەيەكترى دەگرت، ئەم دابو نەپىتە بەردەوام بوو، ھەتا كۆچكاران بەھۇى بازىرگانى و شتى ترمەو دەولەمەند بوون و بوژانەو، ئەمجار پەرومردگار ئەم ياساپەى ھەئەشانەو. {وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَهِجَرُوا، مَالِكُمْ مِنْ وَلَايَتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ حَتَّى يَهِجَرُوا} ئەوانەى برۋايان بەپەيامى پېغەمبەر ﷺ كىردو، بەلام لەمەككەو بۆ مەدىنە كۆچيان نەكىردو، لەخاكى كوفىدا مانەو ھەئەزىر دەسلەلاتى موشرىكەكان دان، واتە: لە (دار الحرب) ماون، ئەوانە ھىچ وەلاپەتتىكى يارمەتيدان و ھارىكارى موسولمانانى (دار الاسلام) يان بۆ ناچەسپى. {وَإِنْ اسْتَضَرُّوْكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ} ئەگەر داواى يارمەتيدان لەئىۋە كىرد دژى ئەوانەى دىيانچەوسىنەو ھەسەر ئايىن، ئەو پىۋىستە كۆمەكىيان پى بىكەن و بەھانىانەو بچن. {إِلَّا عَلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِثَاقٌ} مەگەر داواكىردنى يارمەتى و كۆمەكىيەكەيان لەدژى گەلو نەتەو ھەك بى كە لەنىۋان ئىۋە ئەو گەلو نەتەو ھەدا عەھدو

۲ ئەنصارەكان: دانىشتوانى شارى مەدىنە كە موسولمان بوون و كۆچكارە موسولمانەكانيان لەخۇگرتن و ھەواندىيانەو.

۳ ئەو موسولمانانەى كە كۆچيان نەكىردو لەولەتى كوفىدا مانەو.

۴ ئەو موسولمانانەى پاش پەيمانى ھودەبىيە كۆچيان كىردو.
تاقىمى يەكەم:

ئەو موسولمانانەن كە لەسەرتاى ئايەتەكەو بەس كراون و رەوشتەكانيان دىارى كراو، بە {إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ} پېناسە كراون، ئەوانەى برۋايان بەخودا بەپېغەمبەرى خودا ھىناو، دەستەى يەكەى كۆچكارانن، لەپىش جەنگى بەدردا تا پەيمانى ئاشتى ھودەبىيە سالى شەشەمى كۆچى كۆچيان كىردو، ئەو تاقە موسولمانانەن زىندو نىشتمانى خۇيان بەجى ھىشتو وازيان لەمال و دارايى خۇيان ھىناو ھاتن بۆ يارمەتى ئايىنى خودا بلاۋكردنەو ھەى برۋا برۋى نىسلامى. خۇيان و مال و سامانىان لەپىناو ئايىنى خودا بەخت كىرد، ئەم تاقە بەتەواو لىبران و ئەوپەرى فىداكارى و تىكۆشانىان ئەنجام دا، ئەمانە لاي خودا لەتەرازووى خودا دەستەيەكى كامل و رىزدارن، خاۋەنى قەضلو فىداكارىن لەرىگى نىسلام دا، پەرومردگار بەخاۋەن ئيمان و برۋا بتەو نامازى بۆ كىردو، بەو وەصفى كىردو كە برۋايان بەھەموو پەيامى پېغەمبەر ﷺ ھەيە. ھەروا وەصفى بەو كىردو كە لەپىناو ئايىنى خودا نىشتمانى خۇيان بەجى ھىشتو و وازيان لەمال و سامانى خۇيان ھىناو، لەبەر خاترى ئايىنى نىسلام كۆچيان كىردو بۆ رەزامەندى خودا يارمەتيدانى پېغەمبەر ﷺ بوونە ئاوارە و لاتيان جى ھىشتو، ھەروەھا وەصفى بەو كىردو كە لەرىگى خودا گيان و مالى خۇيان بەخت كىردو جىھادىان كىردو.

بەگورتى پەرومردگار دەستەى يەكەمى كۆچكارانى بەچوار رەوشت پېناسە كىردو: يەكەم ئيمان بەخودا بەفرىشتەو بەنامە ئاسمانىيەكان و پېغەمبەران و رۆزى دوايى. دوووم: كۆچكىردن لەپىناو ئايىن دا. سىيەم: جىھادو تىكۆشان بەمال و

۷۴ {وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ} ئەو
موسولمانانەى ئىمانیان بەپەيامى ئىسلام ھىناوەو لەپیناو
ئایینی ھەق داکوچیان کردووە وازیان لەمال و سامان و زیدی
خۆیان ھىناوەو، تیکۆشاوون بەمال و گیانی خۆیان لەپیناو
بیرو باوەرپیان جیھادیان کردووە جەنگاون، ھەروەھا {وَالَّذِينَ
آوُوا وَنَصَرُوا} ئەو موسولمانانەى کوچکارانیان لەخوگرتنو
جەواندنیاننەووە یارمەتی ئایینی ھەقیان داو و شەى {لَا إِلَهَ
إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ} یان بەرز کردووە {أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ}

سوره تى (التوبة)

سُورَةُ التَّوْبَةِ

۱ اِبْرَاءَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ واته: خوداو پیغهمبهری خودا بهرین له موشریکه کان، نه وانیهی پهیمانان له گه ل دا به ستبوون و یابه ندی نه بوون و هه لیان وه شان دوته وه.

۲ اَفْسِخُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ نهی موسولمانینه! به موشریکه کان بلین: نیوه له یه که م روژی نیعلانی بهرائته وه بو ماوهی چوار مانگ دلیاو بی خه م بن، بو کوئ دهجن بچن و چی دهکن بیکن، کهس چی به سه رتانه وه نیه و له هیج مه ترسن! دواى چوار مانگه که نیتر پهیمان هه لوه شاته وه و ناشتی نه ماوه. ۳ وَاَعْلَمُوا أَنكُمُ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ واته: باش بزانن و دلیابن که نیوه له هه رشوینیک بن له چنگی سزای خودا رزگارتان نابی ناتوانن خودا داماو بکن، نه گهر له سه ر حالتهی موشریکی خوتان بمیننه وه نه هه لاتن و نه خو قایم گردن رزگارتان ناکه ن، ته نانه ت نه گهر بو ماوه یه کیش مؤله تان بدا نه و یاشگویتان ناخا. ۴ وَإِنَّ اللَّهَ لَمُخْزِي الْكَافِرِينَ هه روه ها باش بزانن که په روه رددگار موشریک و کافره کان ریسوا دهکا، له دونیادا به تی شکان و کوشتن و له قیامه ت دا به سزای دۆزه خ.

۵ وَأَذَانٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ نه مه جار داند و راگه یاندنه له خوداو پیغهمبهری خوداو به بهرائته ت و ده ستبه ردار بوونیان له پهیمان و به لینی موشریکه کان، بو نه وهی بگاته هه موو ناده میزادن به گشتی له روژی حه جی گه وردها: که روژی جه زنی قوربانیه: نه و روژدی که نه رکه کانی حه جی تیدا ته و او ده کری، گه وره ترین روژی نه نجامدانی کاروباری حه جه، نه و روژیه که حاجیه کان له مینا دا کو ده بینه وه بو ته و او گردنی کاره کانی حه ج. ۶ فَإِنْ تَبَتُّمْ فَهِيَ خَيْرٌ لَّكُمْ به و کافرو موشریکانه بلین: نه گهر توبه بکه ن و واز له ها وه لدانان بو خودا بینن، نه وه بو نیوه باشترو به سوود تره، له دونیا و قیامه ت دا سوود مه مند ده بن، ۷ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَهِيَ خَيْرٌ لَّكُمْ نه گهر توبه نه که ن و نه گهر پینه وه بو لای خودا، پشت له نیمانه یان

بِرَاءَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۱ فَمَسِخُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَاعْلَمُوا أَنكُمُ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ ۲ وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ ۳ وَأَذَانٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ ۴ فَإِنْ تَبَتُّمْ فَهِيَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوا أَنكُمُ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ ۵ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۶ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتُوا إِلَيْهِمْ عَهْدُهُمْ إِلَىٰ مَدَّتِهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ۷ فَإِذَا أَسْلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرُمَ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوا زُهْرًا وَاحْصُرُوهُمْ وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۸ وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّىٰ يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ ابْلِغْهُ مَأْمَنَهُ ۹ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ يَعْلَمُونَ ۱۰

هه لکه ن، رو له نایینی نیسلام وهرگیرن، له سه ر کو فرو بی دینی خوتان به رده و ام بن، نه وه ۱ فَاَعْلَمُوا أَنكُمُ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ باش بزانن نیوه خودا دهسته وه سان ناکه ن، سزاو عه زابی بو نیوه دی و له چنگی قارو غه زه بی رزگارتان نابی، چونکه نه و ده سه لاتى به سه ر هه موو شتیک دا بالایه. ۲ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ نهی پیغهمبهری! موژده به و که سانه بده که نینکاری پیغهمبهرایه تیه که ت ده که ن و بپروا به خوداو به فریشته ی خودا ناهینن به سزایه کی به نیشر و کوشنده له قیامه ت دا، هه لیه ته به کارهینانی موژده له شوینی هه ر شه و ترساندن نوسولوبیکی گالته نامیزو لاقرتی بیکردنه بو زیده سوکایه تی بیکردن به و موشریکه مله ورانه.

۴ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ واته: هه والی هه لوه شان دهنه وهی پهیمان هه موو موشریکه کان ده گریته وه جگه له وانیهی پهیمانان

ههتا دل و دهر و نیاں پر بکهن له ترسو له زرو زندهمقیان بجئ و نهویرن بهر بهر دکانیان بکهن.

{ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ } نه گهر توبه یان له کوفرو هاوه لاندان کردو هاتنه ژیر ئالای ئیسلامه و مو سولمانبوونی خو یان راگه یاندو نه رکه گانی ئیسلامیان جی به جی کردن؛ نو یژده گانیان بهر پک و پیکي نه نجامدان و زه کاتی مال و سامانی خو یان دهر کرد، نه وه ریگه یان بو ناچوو غ بکهن و ازیان ئی بینن با ئیتر کارو باری خو یان نه نجام بدن **{ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ }** بزنان، که خودا لیخو شبوو لیبور دوه بو نه وه که سانه ی داوای لیخو شبوونی ئی ده کهن، بهر رحمو بهر زه ییبه به وانه ی توبه ده کهن و ده گهرینه وه بو لای.

{ وَإِنْ أَخَذَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ سِتْجَارَكَ فَاجْرُهُ } نه گهر کابرایه ک له مو شریکه کان پاش هه لوه شان دهنه وه ی په یمان و تی بهر پوونی چوار مانگه که هاته لای نیوه په نای بو هیان ویستی گوئی له نایه ته کانی قورئان بی، له بوخته ی ئیسلام حالی بی، به لگه و ده لیل بیستی، نه وه په نای بد، پاریزگاری بکه، هوکاری بیستی قورئانی بو ناسان بکه، یا به دل گوئی له قورئان بی نه سیحه ت و ناموژگاری بیستی.

{ حَتَّى يَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ أَبْلَغَهُ مَأْمَنَهُ } هه ر کاتی ویستی بگه ریته وه بو ولاتی خو ی، پیویسته پاریزگاری بو دابین بکری تا ده گاته وه ولاتی خو ی، پاشان نه گهر ویست شهریان له گه ل بکه ی به بی غه درو خیانه ت ده توانی شهریان له گه ل بکه ی.

{ ذَلِكَ } نه وه ته ساموح و لیبور ده یی و ناشتی خوازییه ی ئیسلام که له په نادان و حه وانه وه ی نه وه مو شریکانه دا خو ی دهنوینی و له پاریزگاری گه راندنه وه یان بو ولاتی خو یان دا رنگ ده داته وه.

{ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ } به هو ی نه وه ویه: که نه وه مو شریکانه تا هه و گرو هیک ی نه فام و تی نه گه ییشتوون، ناگایان له حه قیقه تی ئیسلام نیه و، نازان پوخته و کاکله ی نه و نایینه چی وه جی نیه، ناده میزادیش دزیه تی نه و شته ده کا که نایزانی، که و ابو پیویسته نه مانیان بدری بو نه وه ی که لامی خودا بیسی و له حق حالی بن.

له گه ل به ستوون و پابه ندی په یمانه که بوون و هیج خالیکی په یمانه که یان پی شیل نه کردوه، یارمه تی هیج دوژمنیکیان دزی مو سولمانان نه داوه، وکوو خلی به نو ضه مره و خلی به نو کینانه، که پابه ندی په یمانه که ی خو یان بوون. نه وانه **{ أَحَدًا فَأَتِمُوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَى مُدَّتِهِمْ }** پابه ندی په یمانه که یان بن و تاکاتی دیاریکراو ته و او بوونی په یمانه که یان له گه ل یان دا هه لگه ن، به مر جی نه وه په یمان له گه ل به سرا وانه په یمانه که یان نه شکینن، کو مه کی دوژمنی مو سولمانان بکه ن، نه وانه و هه به عه ده و نهمه یان ده کری، **{ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ }** بیگومان بهر و مر دگار نه وانه ی خو ش ده وین که و هه به عه ده و په یمانی خو یان ده کهن.

{ فَإِذَا اسْلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرُمَ } نه م نایه ته به نایه تی شم شیر به ناوبانگه، واته: هه ر کاتی مانگه ریزار ده کان ته و او بوون، نه و مانگانه ی شهریان تی دا یاساغ کراوه به ری بوون، که به لای زور به ی موفه سی ره کانه وه له روژی جه ژنی قوربان وه ده ست پی ده کا تا ده گاته روژی ده یه می ره بیعول ناخیر، نه وه جی بهر ژه و مندی تی دایه له م شتانه ی دوا یی نه وه یان له گه ل دا بکه ن:

۱- **{ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ }** مو شریک و کافره کان بکوژن له هه ر شوینی ک بهر ده ستان که و تن: له ناو به ستی که عبه دابن یان له دهره وه ی حه رم بن، چو نتان فرسه ت ئی هیان به سه ریانه وه مه چن و کو یان ئی مه کهن.

۲- **{ وَخُذُوهُمْ }** یان نه گهر ویستان به دیل بیان گرن بو نه وه ی دوا یی یان بیان کوژن یان به فیدی به ره لایان بکه ن، یان به مننه ت و پیاو ته ی مه ره خه سیان بکه ن.

۳- **{ وَأَخْضِرُوا }** یان له ناو هه ل و با له خانه ی خو یان دا دهر میان بگرن تا مو سولمان بن، مه هیلن دهر چن، هه تا گه ر دنکه چو سه ر شوړ نه بن و چی یان پی ده ل یی نه نجامی نه دن گه مار و دانه که یان له سه ر هه لمه گرن، مه گهر ئیزنیان بدن به نامان و زمان بی نه ژیر سایه ی نیوه وه.

۴- **{ وَأَقْعِدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ }** یان له هه موو سه نگره و به ندنیک بو یان دانیشن و چاو دیری یان بکه ن و بیان خه نه ژیر چاو ده دری و موره به وه، هه تا ناچار یان ده کهن ئیمان به یینن،

{^۷ كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ؟} چوں بهیمانی ریزن گیارو لای خوداو پیغهمبهری خودا دهبی بؤ نهو موشریکانهی بهیمانیان پیشیل کردوه؟ نهو رسته پرسیار نامیزه مانای نینکارو پی رازی نهوونی خودای له خوگرتووه، واته: بهعههدو بهیمانی نهو کافرو موشریکانه برپوا مهکهو بایهخیان پی مهدهن نهوانه شیایو نهو نین بهیمانیان له گهل دا ببهستری و بهری پی بدری. {إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقَامُوا لَكُمْ} واته: جگه لهو خیله عهرمانهی که لهلای کهعبه واته: لهناخی ههرهه دا بهیمانتان له گهل بهستووو پابهندی بهیمانی بهلینی خویمان بوون نهوانه حوکهمهکهیان بهم جوهریه: {فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ} ههتا نهوان پابهندی وادهو بهیمانی خویمان بن، نیوهش پابهندی بهیمانهکه ببو بهیمانشکینی مهکهو، {إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ} بیگومان بهرومردگار ههموو نهو موسولمانانهی خوش دهوین که ومفا بهبهیمان و بهلینی خویمان دهکهو گهردنکهچی فهرمانی خودان، خویمان لهغهدرو خیانهتکاری دهپاریزن.

{^۸ كَيْفَ} چوں عههدو بهیمان بؤ نهو موشریکه بهیمانشکینانه دهبی: کهی نهوان شیایو نهوهن که بهیمانی ریزدارو ومفا پیکراویان لای خوداو پیغهمبهه بهبی؟ وهلحال خودا بؤ خوئی دهمزانی و ناگاداره که نهوانه ههمیشه بؤ نیوه لهکهمین دانو {وَأِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَقْبَلُوا فِيكُمْ إِلَّا وَلَا ذِمَّةٌ} نهگهر هرسهتیان دهسکهوی و بهسهرتان دا زال ببو و بزائن که دهمانویرنی، نهوه بیگومان هیچ موراعاتی سویندو بهیمان و خزمایهتی و سویند خوری ناکهه. {يَرْضَوْنَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ} فیلبازو دووړووو بهزوبان قسهی شیرین دهلین دلیان پره لهکینهو دوژمنایهتی و ههسوودی. نهوانه بهدهم قسهی خوش و دوستانهتان بؤ دهکهو {وَتَأْبَىٰ قُلُوبُهُمْ} دلیان بهو قسهانی خویمان دهیانکهه رازی نیه!! {وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ} زوربهیان لهریبازی حقه لایان داوهو بهیمانشکینن.

{^۹ اشْتَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمًّا قَلِيلًا فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِهِ} نهوانه لهجیاتی پابهند بوون بهنایهتی خوداو پهیرهو گردنی بهیامی نیسلامو شوینکهوتنی پیغهمبهه (ﷺ) که دهبنه هوی

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ؟ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقَامُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ۝ ۷ كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَقْبَلُوا فِيكُمْ إِلَّا وَلَا ذِمَّةٌ يَُرْضَوْنَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَىٰ قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ ۝ ۸ اشْتَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمًّا قَلِيلًا فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِهِ وَإِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ ۹ لَا يَقْبَلُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةٌ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ ۝ ۱۰ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَفَخَّزْنَكُمْ فِي الدِّينِ وَفَضَّلُوا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝ ۱۱ وَإِنْ لَكَؤُوا أَيْمَنَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعْنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَبِلُوا أَيْمَةَ الْكَافِرِ إِنَّهُمْ لَا أَيْمَنَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ ۝ ۱۲ أَلَا تَقْبَلُونَ قَوْمًا نَكَتُوا أَيْمَنَهُمْ وَهَكُمَا بِأُخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ بَدَّوْكُمْ أُولَٰئِكَ مَرَّةً آمَنَوا ثُمَّ قَالُوا لَا نَحْشَوُهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ ۱۳

شارهزابوون بؤ حقهو خیرو بهختهومری ههردوو دونیا. نهوانه لهجیاتی ههلبزاردن ریبازی نیسلامو خوداپههستی، شوینکهوتنی ههواو ههوهسی خویمان ههلبزاردوو، خویمان بهدونیا ههلهوگیر کردوه، خهریکی دونیا خواردن بهشیویهکی نارهوا، نیت سهرباری خویمان خهلکی تریش لهریگا لادهدهن و ناهیلن بجهه ژیر نالای نیسلامهوه، بؤ خویمان موسولمان نابو و ناهیلن خهلکانی تریش موسولمان بن، {إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ} بیگومان نهو کارهی نهوان دهیکهه زور خراپه خراپکرداریکه کرداری نهوان. نهوهی نهوان بؤ خویمانان ههلبزاردووو پی رازی بوون تا بلنی شتیکی ناشیرین و قیزونه.

{^{۱۰} لَا يَقْبَلُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةٌ} نهوانه له بهر نهوهی کافرو خودا نهناسن دهربارهی هیچ موسولمانیک که دهسهلاتیان به سهری دا بشکی، موراعاتی هیچ سویندو بهیمان و خزمایهتیهک ناکهه {وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ} نهوانه

دهستدریژی کهرن و نهو پهری ستمکاری و شهرخوازیان پهیره و کردوه جگه له شمشیر له هیچی تر حالتی نابین، نهوانه به زور نهی چارمیان ناگری، نهوانه ههرگیز پابهندی پهمیان و بهلئیان نابین، زمانی حیوار و وتو ویزنازان بهکوردی و هکوه ماری شیخ هومهر وان دهی به دار شهرعیان بکری!

﴿**۱۱** فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ﴾ نهگهر توبهیهکی راستو دروستیان کردو وازیان لهکوفرو پهمیانشکینی و ههلهتهتاندن و گومراکردنی کهسانی دیکه هینا. ﴿**فَاِخْرَاكُمُ فِي الدِّينِ**﴾ نهوان برای نایینیتان، چی مافیک بو ئیوه ههیی بو وایش ههیه. چ ئهریک لهسهر ئیوه بی لهسهر نهوانیش دهی. که دهههرموئ: ﴿**فَاِخْرَاكُمُ فِي الدِّينِ**﴾ بهلگهیهکی بههیزه که برایهتی نایینی زور لهبرایهتی رهگهز پیرۆزترو کاریگهتره، دیاره هم هاوهلئاوهیان بههوی نهو سی شتهوه ودهست هیناوه، که لهپیشهوه باسکران و بریتی بوون لهتوبه کردن لهکوفرو پهمیانشکینی و گهراوه بو لای خودا؛ نویژ کردن و زهکات دان. ﴿**وَلَفْصَلِ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ**﴾ ئیمه بهلگه و نیشانه دههینه رو، شییان دهکهینهوه بو سهلانندی بون و تالو تهنیایی خومان بو گرۆهو تاقهو کهسانیک داناو زانابین، لهبهلگه و نیشانه تیگه و وردینهوه...

﴿**۱۲** وَإِنْ نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعْنُوا فِي دِينِكُمْ﴾ نهگهر پهمیانی خویمان ههلوهمشاندوهو پابهندی وادهو بهلئیی خویمان نهبوون، تانهیان لهنایینهکتهان دا، رمخهیان لهقورئان و پیغهمبهر گرت، گالتهو لاقرتییان بهموسولمانان کرد، وکوه نهوهی شاعیرهکانیان دهیانکردو بهشیر ههجو پیغهمبهرو موسولمانانان دهکرد، سهروکهکانیان تانهو تهشهریان لهپیغهمبهرو قورئان ددها، نهوه مانای نهوهیه: نهوانه پیشهواو رابهری کوفرن و سهروکو فهرماندهی موشریکانن ﴿**فَقَاتِلُوا أَمَّةَ الْكُفْرِ**﴾ شهریکی دژوار دژی سهرانی کوفر نهنجام بدن، بهههموو جوژیک دزیان بجهنگن ﴿**إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ لَهُمْ**﴾ نهوانه پهمیان و سویندیان بی بایهخه، وادهو بهلئیان نیه، واته؛ چونکه نهوانه وهفایان بهعههدو پهمیانی خویمان نهکردوه، وکوه نهوه وایه؛ که ههر پهمیانان نهی!! بویه ناوا (نهفی) پهمیانی ئی کردن. شهریان لهگه بکه

﴿**لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ**﴾ بو نهوهی واز لهکوفرو بییدینی خویمان بینن، جیدیکه نهزیهتی موسولمانان نهدهن. ﴿**۱۳** أَلَا تَقَاتِلُونَ قَوْمًا﴾ ئهری موسولمانینه! نهوه بوچی بهپهله خویمان کوئناکهنهوهو دهست ناگه نهشهر دژی نهو نهتهوهو هوزو خیلا نهی که موشریک و خودانهاسن چهند جار پهمیانشکینیان کردوه، نهو وادهو بهلئیانیه بهئیومیان دابوو پابهندی نهبوون وهفایان پی نهکردن، ههر ههلیان بو ههلهوتبی دهستی خویمان وهشاندوه. نهمه ههلتانی موسولمانانه بو جهنگان دژی موشریکه پهمیانشکینهکان، نهومش لهبهر سی هوی سهردهکی.

۱- ﴿**انْكَثَرُوا أَيْمَانَهُمْ**﴾ نهو پهمیانانه بهسویند جهختیان لهسهر کردبوونهوه ههلیان وهشاندونهوه، پشیلان کردن. ئیبنو عهباس و سوودی و کولهی فهرموویانه هم نایهته دهربارهی کافرهکانی مهککه هاتوته خواری که پاش ناشتینامه (خودهیبیه) پهمیانی خویمان شکاند، یارمهتی هوزی بهنی بهکریان دا دژی هوزی خوزاعه که هاوپهیمانی پیغهمبهر بوون نهمهش ناماژدی نهوهی تیدایه، که جهنگان دژی پهمیانشکینان زور لهیشتره لهجهنگان دژی کافری دی، بو نهوهی بیته پهندو عیرهت کهس نهویژ پهمیانشکینی بکا.

۲- ﴿**وَهُمْ يُخْرَجُ الرَّسُولُ**﴾ نهوه پیشیش ههولی دهرکردنی پیغهمبهریان داوه، ویستووینه لهمهککه دهی بکهن، یان بهندی بکهن و بیخهنه شوینیکهوه کهس نهیبینی، یان بهدهستی کومهئیک پیاوکوژ لهناوی بهرن. ۳- ﴿**وَهُمْ يَدْءُوكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ**﴾ نهوانن که یهکههمجار شهریان ههلهگیرساند، نهوه بوو لهجهنگی بهدردا پاش نهوهی دنیا بوون که کاروانهکه رزگاری بووه، وتیان؛ نهخهیر ئیمه ناگهپینهوه ههتا موحهمهدهو هاوهلانی بههر نهکهین. ههروهها لهجهنگی نوحودو جهنگی خندههو شوینی تریش دا چهند جار هم ههلوستهی خویمان دووباره کردوتهوه. ﴿**اتَّخِذْنَاهُمْ**﴾ نایا ئیوه لییان دهترسن و ناویرن لهگهلیان دا بجهنگن؟ جا خو نهگهر هوی شهر نهکردنتان لهگهلیان ترسانی ئیوه بی لیان، نهوه ﴿**إِنَّ اللَّهَ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ**﴾ خوا شیواتره بو نهوهی لی بترسن، نهگهر ئیوه بهراستی ئیماننان ههیی، چونکه موسولمانی راستو بپروا

یتهو، له خودا نهی له کس ناترسی. که سیک نیمانی ساغی
هه بی دهرانی که دهسه لاتی هه موو شتیک به ویستی خودایه،
جه مسهری هه موو بونه و هرو هه سورانی به دهستی خودرته
زاتی بیچوونه.

{ ۱۴ قَاتِلُوهُمْ } نهی موسولمانینه! دهست بکه نه به شهر دزی
نهو کافران، له گهلان بجه نگین، هه له کبس خوتان مه ده،
نیوه نه گهر شهریان له گهل بکه نه دزیان بجه نگین **{ اِعْزَبْهُمْ }**
{ اَللّٰهُ بِاَیْدِيْكُمْ } خودا به دهستی نیوه سزایان ددها، **{ وَاِنْ خَرَجْتُمْ }**
ریسویان دهکا به هووی گوشتن و به دیل گرتنیان و تیشکاندنیان،
{ وَاِنْ خَرَجْتُمْ عَلَيْهِمْ } نیوهی خاوهن باوه زان بکا به سهر نهو
موشریکانه دا **{ وَاِنْ شَفِ صُدُّوا عَنْكُمْ }** داخی دلی خیل و
هوژیکی موسولمان ساریژ بکا: که بریتی بوون له هوژی
خوزاعه: که هاویمهانی پیغمبر بوون، زوریان خهفته و
زوخوا له موشریکهکانی مهککه خواردبوو، گهل نازارو
نه شکه نه بیان ئی بینیبوون..

{ ۱۵ وَيَذْهَبْ غِيْظُ قُلُوْبِهِمْ } موحاهید دهفه رموی: خه مو
خهفته دلی نهو موسولمانانه لابه ری که له موشریکهکانه وه
پتیا گهیشتبوو، غه دریان ئی دهکردن، خیانه تیان دهرحهق
نه نجام ددهان، نازاریان ددهان، یان کینه و جه خاری دلتان
لابه ری، نهو داخو که سهری ناو دلتان که به هووی خرابه کاری
موشریکهکان پهیدا بوبوو ساریژ بکا، خوشی و گه شه بکه ویته
ناو دهر و نتانه وه. **{ وَيَتُوبُ اِلَى اللَّهِ عَلَىٰ مَن يَّشَاءُ }** نه مه
رسته یه کی سهر به خویه و عهطف نیه، واته که سانی که
بیهوئ هیدایه تیان بدو رینموییان بکا یو نیمان هیان، به م
رهنگه بری له دانیشتوانی مهککه توبه بکه نه واز له کوفرو
بی دینی بینن، بیگومان سهر که وتنی موسولمانان و له بری
موشریک و کافر دهکا که نیمان بهینن، چاوی دلیان بگریته وه
به تاییه تی که ده بینن موسولمانان به هووی کومه کی خودا وه
سهر که وتن به دهست دینن. **{ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ }** خودا زانیه و
دهزانی چی بو به رژه وه ندی بهندهکانی به سووده، دهزانی
سهر نه جامی کارهکان به چی دهگا سهره تا شاردراوهکان چییان
ئو و دی دی. لیزان و دانایه، نه خشه بو ناکامی کردار و جه
جولهکانی دهکیشو له هه موو کردار گوشتاریکی دا جه کیه و
لیزانه.

قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِيَهُمْ وَيُصْرِكُمْ
عَلَيْهِمْ وَيُشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾ وَيَذْهَبْ
غِيْظُ قُلُوْبِهِمْ وَيَتُوبُ اِلَى اللَّهِ عَلَىٰ مَن يَّشَاءُ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ
﴿١٥﴾ اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تُتْرَكُوْا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللّٰهُ الَّذِيْنَ جَهِدُوْا
مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلَا رَسُوْلِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِيْنَ
وَلِيْجَةً وَاللّٰهُ خَيْرٌ يَّمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٦﴾ مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِيْنَ
اَنْ يَعْمُرُوْا مَسْجِدَ اللّٰهِ شَاهِدِيْنَ عَلَىٰ اَنْفُسِهِمْ بِالْكُفْرِ
اُولٰٓئِكَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فِي النَّارِ هُمْ خٰلِدُوْنَ ﴿١٧﴾
اِنَّمَا يَعْمُرُ مَسْجِدَ اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ
وَقَامَ الصَّلٰوةَ وَءَاتَى الزَّكٰوةَ وَلَمْ يَخْشَ اِلَّا اللّٰهَ فَعَسَىٰ
اُولٰٓئِكَ اَنْ يَكُوْنُوْا مِنَ الْمُهْتَدِيْنَ ﴿١٨﴾ اَحْمَلْتُمْ سَفَايَةَ
الْحٰجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ
وَجَهِدَ فِي سَبِيْلِ اللّٰهِ لَا يَسْتَوِيْنَ عِنْدَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظٰلِمِيْنَ ﴿١٩﴾ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَهَاجَرُوا وَجَهِدُوْا فِي سَبِيْلِ اللّٰهِ
بِأَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ اَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللّٰهِ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفَارِزُوْنَ ﴿٢٠﴾

{ ۱۶ اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تُتْرَكُوْا؟ } واته: نه ری موسولمانینه! نه وه
بوچی شهر له گهل نهو موشریکانه ناکه نه که پهیمانیان
شکاندو ده ستریزیان کرده سهرتان و پابه ندی وادهو به لینی
خویان نه بوون، بوچی پیتان وایه نهی موسولمانینه! که نیوه
هه ناوا وازتان ئی بیندیری و باشگوئ بخیرن و هیچ
تافیکردنه وهو بوته دان و نه زمونیکتان له گهل دا نه نجام
نه دری؟ ده لی به ته مانین که له ریگی جیهادو تیکوشانه وه
به تافی بگرینه وه، که له راستی دا جیهادو جهنگان دزی
موشریکهکان باشرین تافیکه و بوته یه بو لیک جیاکردنه وه
راست و درو، بو دهر خستنی موسولمانی راستال و دوروی به ناو
موسولمان. **{ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللّٰهُ الَّذِيْنَ جَهِدُوا مِنْكُمْ }** واته: وه لحال
له نیوه شتیکی وای نه خستوته رو که موحاهیدی راست و
دلسوز له چه کرداری دوروو دهر وون نه خوش جیا بکاته وه، که
هیشتا خودا له نیوه کومه لیک نه هیناوه ته سهرمه سره چی
زیان که جیهاد دهکن و به خه لکی نه ناساندون؟! هیشتا

{^{۱۸} إِنَّمَا يَغْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ} نه وهکوو شیایو ناوهدانکردنه وهو سه بره رشتیکردنی مزگه وته کانن نیلا که سانیک که بروایان به تانک و تنهای خودا بی، بروایان به زیندو بوونه وهو هاتنی روژی قیامت هه بی، که سیک چاودیریکردنی کابه و مالی خودایه که بروای ته وای به تانک و تنهای خودا بی، نیمانی به روژی قیامت هه بی، {وَأَقَامِ الصَّلَاةَ} نویژدگانی به ریک و پیک نه نجام بدا، {وَأَتَى الزَّكَاةَ} زهکاتی مال و سامانی به گویردی شهرعی خودا دمریکو بیدا به و که سانهی که شیایو زهکات پیدانن. {وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ} جگه له خودا له که سسی تر نه ترسی، هیچ مه خلوقاتیک گیانله بهر بی، یان بی گیان بی به خودا نه زانی و به ندایه تی بو نه کاو لی نه ترسی. {فَعَسَىٰ أُولَٰئِكَ أَن يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ} نه مجار نه وانهی که نه و رهوشانه یان تیدان و خاومنی نه و کاره په سه ندانه نه وانه له پیری هیدایه تدراده کانن، رینمونویان و مرگرتووه، ریبازی خودایان گرتوته بهرو، شیایو پاداشی باش و به هه شتن.

{^{۱۹} أَجْعَلْتُمْ سَقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهِدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ} واته: نایا نیوه نه وانهی ناو دایهش ده کهن به سه ر حاجیان داو که عبه ناوهدان ده که نه وه وکوو نه وانه یان حلیب ده کهن که بروایان به خودا هی ناوه، بروایان به هاتنی روژی قیامت هه یه و له پینا و نایینی خودادا جیهادو تیکوشان ده کهن؟ نایا نه و دوو تاقمه له فاضل و ریزدا چون یه کن؟ بیگومان ناودان به حاجیان و ناوهدانکردنه وهی که عبه هه رچه نده کاری په سه ندان به لام خاومنی نه و نیشانه له پله و پایه و به رزی دا لای خودا ناچنه ریزی نه هلی نیمانه وه. {لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ} نه وانه لای خودا وکوو یه ک نین و له یه ک ناست دا نین. نه له ره وشتو نه له کرده وودا نه له دونیاو نه له قیامت دا هاوتا نین. {وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ} په رومردگار گهل و نه ته وه یه ک هیدایه ت نادا: که بهرده وام بن له سه ر سته م کردن له خوایان به م جوړه دریزه به کوفری خوایان بده و سته م له غهیری خوشیان ده کهن.

{^{۲۰} الَّذِينَ آمَنُوا} نه وانهی بروای ته وایان به تانک و تنهای خودا هه یه {وَهَاجَرُوا} له بهر خاتری ره زامه ندی خودا

جیهادکه رو تیکوشه ری دل سوژ له نیوه په یدا نه بو، {وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِجَةً} هه رووها جگه له خودا و پیغه مبه ری خودا و موسولمانان که سی تریان نه گرتووه به دو ست، نه بوونه چلکا و خوژی موشریکه کان و ناچن هه واول نه یینی موسولمانان بگه یه نن به کافره کان، {وَاللَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ} خودا هه موو کاتی ناگادارو زانایه به کردارو گوشتارتان و سزاو پاداشان دمداته وه. پیویسته نه وه بزانی که مه به ست به {وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ} نه وه نیه نه فیه زانیاری خودا بکه ین، نه جین وه کوو هیشامی کوری عه بدولحه که م بلین: خودا تاشته که نه یه ته بازنه ی بوونه وه نایزانی و وه کوو نه و ظاهری نایه ته که و مربرگین.. به لکوو مه به ست له نایه ته که نه فیه کردنی زانیاریه که له واقع دا وجودی هه یه به لام هیشتا نه هیتراوته سه ر گوژدپانی زانی ناده میزادو خودا بو ی رانه نواندون بو نه وهی ببیته به لگه له سه ریان له روژی قیامت دا.

{^{۲۱} مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَغْمُرُوا مَسَاجِدَ اللَّهِ} نابی و ناگونجی و ره و نیه بو نه وانه ی بته رستن و هاوول بو خودا به ره و دمازن، مزگه وته گانی خودا که که عبه یه کیکیانه- ناوهدان بکه نه وه، نابی ریگه یان بی بدری عیباده تی بوچی خوایانی تیدا نه نجام بدن، مافی نه و میان نیه سه روکاری که عبه بکه ن و مجبور و دمرکه وان و ناودمری بن، نابی بو حه ج و عه مرش بچه ناوی و ته وافی بکه ن، چونکه نه وان {شاهدین علی أنفسهم بالكفر} بو خوایان شایه دی کافریتی خوایان دمدن: به م جوړه بت دمه رستن، به روتو قوتی ته وافی که عبه ده کهن، هه ر که سوړیک به ده وری که عبه دا دمدن سوژده بو بته کانیان دمه بن. {أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ} نه و خودانه ناسه هاو به شپه یدا که رانه، به هو ی شریک و کوفره که یانه وه، کرده و دکانیان پوچ کراوته وه، روژی قیامت ج سوود و قازانجی لی نابین، نه وان له ناو دوزخ دا بو هه تا هه تایه دمه یینه وه، کردارو هه لو یستیان هی نده ناجوامیرانه یه، تاوانه که یان هی نده گه وره و به سامه سزای دادو مرانه بو یان نه وه یه له ناو ناگری دوزخ دا بمینه وه و لی دمرنه چن.

له ولاتی کوفرموه کۆجیان کردوه بۆ ولاتی ئیمان و ئیسلام
 {وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ} له پێناو ئایینی
 خودادا جیهادیان کردوه و تیکۆشاوان، گیان و مالی خۆیان
 بهخت کردوه، تالو سوپریانان جهشتوه، جۆرها تهنگو
 جه له مه و دمری سه رریان توش هاتوه، بێگومان نه وانه
 {أَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ} پله و پایه یان زۆر گه ورتره له و
 موشریکانه ی نه رکی ئاو دابه شکردنیان له نه ستۆ گرتوه،
 مجبوری که عبه ده که نه و روخاوی چاک ده که نه وه جوداوازی
 نیوانیان عاسمان و رێسمانه. {وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ} نه وانه،
 هه ر نه وانه به مرز ده که نه و به به خته مور حلیب ده کرین. هه ر
 نه و موسولمانه کۆچکاره تیکۆشه رانه به فه ضلو که ره می
 خودا به خته مور دمبن و به مرز ده که نه و پاداشی کرده و ی
 باشیان و مرده گرنه وه. نه م به خته مور ی و به مرز گه ییشتنه
 نه وه یه: که {يُسِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَّاتٍ لَهُمْ
 فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ} په رومردگاریان مزگینی به خته و مرریان
 ده داتی به وه ی که له رحمه تی خۆی ده بارینن به سه رریان دا،
 هه موانیان ده خاته ژیر نه و رحمه ته بێ پایانه وه، سه رباری
 نه وه رمزه مندی خۆ ده کاته سیبه ری کامه رانی و
 دایاندمپۆشی، نه مه ش گه ورترین و نایابترین خه لاته بۆیان،
 له روژی قیامه ت دا ده یانخاته نیو باغو باغات به هه شتی
 جوان و رازاوه ی که بۆ نه وانی ته رخان کرده، له و به هه شته
 دا نازو نیعمه تی به رده وام و نه براوه هه یه و په کیان له هه یج
 ناکه و ی و چیان بوی بۆیان دابین کراوه ئاماده یه، بۆ هه تا
 هه تایه و بێ برانه وه کۆتایی هاتن له م نازو نیعمه ته دا
 ده گوزمرینن! {خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ} به
 هه تا هه تاییش له و ی دمبن، بێگومان خوا پاداشی زۆر گه وره ی
 لایه بۆ به واداران.

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ} نه ی
 نه و که سانه ی به وواتان به تاکو ته نهایی خودا هه یه و ئیماننان
 به پیغه مبه ر هیناوه، نه چن باوک و براو خزمی موشریکتان
 بکه نه له پسرراوی خۆتان و پابه مندی هه رمان و نامۆزگارییان
 ببو و له شه ردا یارمه تییان بدن، بۆ خاتری نه وان کۆمه گی
 به کافره کان بکه ن، به سه ر نه ینی موسولمانان دا ئاگاداریان
 بکه ن، نابێ له خزم که سوکارو بنه ماله و خاوو خیزانتان

يُسِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَّاتٍ لَهُمْ فِيهَا
 نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ﴿٩﴾ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ
 عَظِيمٌ ﴿١٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ
 وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ
 وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَاُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١١﴾ قُلْ إِنْ
 كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ
 وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ
 تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ
 فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
 الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٢﴾ لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ
 كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبْتَكُمْ كَثَرَتُكُمْ فَلَمْ
 تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَصَافَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ
 بِمَارْحَبٍ ثُمَّ نَجَّيْتُمْ مَذْيَبِ ﴿١٣﴾ ثُمَّ أَرْسَلَ اللَّهُ سَيِّدَتَهُ
 عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ حُدُودَ لَهُ تَرْوَهَا
 وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿١٤﴾

که سانی که کافرو خودا نه ناسن بیانکه نه دوستو
 سه رپه ریشتیاری خۆتان و به رزه و مندی نه وان پێش
 به رزه و مندی موسولمانان بکه ن. {إِنْ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى
 الْإِيمَانِ} نه گه ر نه وان کوفریان هه لبه ژاردو شیرکیان به باشت
 زانی له ئیسلامو له سه ر کوفرو بیدینی خۆیان به رده وام
 بوون. {وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَاُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ} که سی که له
 ئیوه کۆمه گی له کافران داوا بکاو پشتیان بێ به سه ستی، نه وه
 نه وانه له و گرو هانه ن که له رێبازی راست لایان داوه.

{قُلْ} نه ی موحه مه د پێیان بلی، {إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ} نه گه ر
 باوک و باپیرانتان {وَأَبْنَاؤُكُمْ} کورو کچ و نه ته و متان
 {وَأِخْوَانُكُمْ} برا و نامۆزاو مام و خالتان {وَأَزْوَاجُكُمْ} خیزان و
 هاوسه رتان {وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا} مال و سامانی که
 کۆتان کرده ته وه {وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا} بازرگانی و
 مامه له کردنتان که ترسی بازاڕ و هه ستان و نه رخ شکانی
 کالاکانتان هه یه، {وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا} خانوو باله خانه کانتان
 که تییان دا ده وه وینه وه و ئیستراحه تیان تیدا ده که ن. پێیان

بلى نه گهر نهم ههشت شتانه تان { **أَحَبُّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ** } له خوداو پیغه مبهری خوداو جهاد له بیئاو نایین دا خوشتر دهوئ، به جوړیک نهو خو شه ویستییه بیته کو سپو ته گهره له بهردهم یارمه تیدانی پیغه مبهر نهوه { **فَتَرْتَضُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ** } چا وروان بن تا نه وکاته ی خودا بریاری خوئ دهر باره ی نیوه دهرده کاو سزای بی نامانی خوئ دهنیری بو تان و نه وکاته رزگارتان نابی، { **وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ** } خودا هر گیز هیدایه تی گهل و هوژی سنوور به زین ناداو، هر که کاتی سزادانتان هات به قوتارتان نادا.

{ **لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ** } نهی موسولمانینه! بیگومان په روه ردگار له زور شهر و جهنگ دا نیوهی سرخستووه به سر دوزمنه کانتان دا، له زور شوین و شهر گه ی وه کوو به درو حوده بیبییه و مه که و شهر ی به نو قوریظه و به نو نه ضیر دا خودا یارمه تی نیوهی داوه، به هوئ به هیزی بیرو با ومرتان و صه برو خورا گریتان. { **وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُهُمْ** } له روژی حونه ینیش دا هر کومه گی پی کردن و یارمه تیدان. له کاتیک دا زوری و ته یاریتان سر سورمانی به سر هیان و هه لیخه له تاندن و له خوتان بای بوون و تان نه مرؤ تی ناشکین، نیر په روه ردگار له سه ره تاوه خوتانی به خوتان سپارد، { **فَلَمْ تَغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا** } زوریتان چ سوودیکی پی نه گه یاندن، دوزمن به سه رتان دا زال بوو، { **وَضَاقَتْ عَلَيْكُمْ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ** } له ترسان و له په شوکاویتان (کونه مشکتان لی بوونه قه یصه ری) سه ر زهوی پان و پورتان لی ودهنگ هاتبوو، ریگای ده سترک د نه وه شهر کردن یان خوتار کردن شهرمه ندانه تان نه دوزییه وه، ریگا چار هتان نه ما جگه له هه لاتن { **لَمْ وَلَيْسَ مُدْبِرِينَ** } نیر به تیشکاوی هه لاتن و قوجاندتان و پیغه مبهرتان له گوړه پانی شهر دا له گهل کومه لیکي کهم له هاوه لان دا به جی هیشت.

{ **ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ** } نه مجار عینایه و کومه گی خودا فریاتان کهوت، دل نارامی و خوگری به سه ر پیغه مبهرو نهو هاوه لانه ی له خزمه تیا مابوونه وه باراند، دلی پر کردن له هیواو ناواتی سه ر کهوتن، نهو غم و په زاره ی که تووشی پیغه مبهرو بوو به هوئ تیشکان و هه لاتنی

ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٧﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بِمَدْعَائِهِمْ هَذَا وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنْ شَاءَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢٨﴾ قِيلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٢٩﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرُ ابْنِ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهِئُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ قَنَلَهُمُ اللَّهُ أَنْ يُولَاقَهُمْ بِرِجَالٍ لَمْ يَأْمُرُوا بِالْعِبَادَةِ إِلَهًا وَجِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُسَبِّحُ لَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣٠﴾

زور به ی موسولمانه کانه وه لاجوو نه ما، هه لاتنی نهوان زیده و ربه رزی و نازایه تی به پیغه مبهرو به خشی و زیاتر سوور بوو له سه ر هیرش بردن و په لاماردانی دوزمن. { **وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا** } بو به هیر کردن دلی موسولمانه کان فریشته ی نارنده خورئ بو کومه گی پیکردنیان که نیوه به چاو نه تان بینین، به لکوو ناسه وار که یان له دلی خوتان دا بینو و هه ستان پی کرد، که بریتی بوو له وره به رزی و به خودا چوونه وه و سه رله نوئ هه لمت بردن و په لامار دانی دوزمن و شکاندنی لی کوشتن و به دیل گرتنی زور لییان. { **وَعَذَابُ الَّذِينَ كَفَرُوا** } سزای نهوانه ی دا که کافر بوون به کوشتن و به دیل گرتن و تیشکان و راوانان و ریسوا بوونیان { **وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ** } نانه و دیه: سزای نهوانه ی کافرن له دونیا دا، هه تا نهوان کوفر به سه ر نیسلام دا هه لیزیرن و دزایه تی موسولمانان بکه ن و شهریان له دژ بکه ن نه وه حالیان ده بی.

﴿ ۲۷ 〉 ثُمَّ يُوبِ اللَّهُ مَنْ بَعْدَ ذَلِكَ عَلَىٰ مِنْ يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۚ
 ئەمجار خودا پاش ئەو سزادانەى موشرىكەكان لەدونیادا،
 ئەگەر مەبلى ئى بى تۆبەى ئەوانە قىوول دەكا كە تۆبە
 دەكەن و واز لەكوفرو بێدینى دەهینن، هیدایەتیان دەدا بۆ
 موسولمان بوون و لەتاوانى لەو پېشیان خۆش دەبى ئەگەر
 بەراستى و لەناخەو تۆبەیان کردبى، خودا لىخۆشبوو
 لىبوردەى بۆ ئەو كەسانەى تۆبە دەكەن و كردهوى باش
 ئەنجام دەدەن.

﴿ ۲۸ 〉 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْفُتْرُونَ نَجَسٌ ۚ تُهَىٰ تَهُو
 كەسانەى بېرواتان بەخودا بەپێغەمبەرى خودا هیناوه، بزانن
 كە موشرىكەكان بەهۆى هاوهدانانان بۆ خودا دل و
 دەرویان پىس بووه، ئەوان لەبارەى بىرو باوهرهوه گومران،
 عەقیدەیان فاسیدە، لەدەروون پىسى دا رۆجون، ئەوانە پىسن
 ﴿ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا ۖ مَهْطِلِينَ نَزِيكٍ
 بەمەسجیدولحەرام بکەونەوه، لەدواى ئەم سائەوه (سالى
 نۆیەمى كۆچى) رێگایان مەدەن بچنە ناو مالى خوداوه، ئیتر
 ئەو شۆینە پیرۆزە لەو كافرو خودا نەناسانە یاساغەو لىیان
 قەدەغەىە. ﴿ وَإِنْ خِفْتُمْ عِيلَةً فَسَوْفَ يَغْنِيْكُمْ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۖ إِنَّ
 شاء ۚ ئەگەر ترسى هەزارىتان هەیه، ئەى كۆمەلى
 موسولمانان! بەهۆى نەهینانى بزیو كالاى بازرگانى كە
 لەو پېش موشرىكەكان دەیانھیناوه ئەم سائەوه مەنەن كران و
 ناهیلدرى نزیك ئەو بەستە بکەونەوه، ئەو دلتیان خودا
 بەفەضل و گەورەى لەلایەكى تەرەوه ئەو كەلنەتەن بۆ پېر
 دەكاتەوه، هۆكارى ژيانەتەن باشتر بۆ دابین دەكاو كارو
 كاسبیتان زۆر دەبى و پەكتان ناكەوى. ﴿ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۚ
 بێگومان پەرەردگار زاناو ناگادارە بەحال و چۆنەتى ئیوه؛
 هى ئیستاهى داهاووشتان، دەزانى چۆن هەزار دەكەون و
 بەجى دەولەمەند دەبن! حەكیم و دانایە لەو شەریعەت و
 یاسایە بۆۆتان دادەنى، لەو فەرمان و نەهییانەى ئاراستەتەن
 دەكا، كە فەرمانتەن پى دەكا بەجەنگان دزى موشرىكەكان
 پاش تەواو بوونى پەیمان و ناگرەست، یان كە جەلەگیریتان ئى
 دەكا لەنزیكبوونەوى موشرىكەكان لەمەسجیدولحەرام دواى
 سالى نۆیەمى كۆچى، بى حىكەت نیه و بەرژوهندى دونیاو

نایینی ئیوهى تێدایە. هەروەها پەرەردگار حەكیم و دانایە
 لەهەرچى كە دەیداو هەرچى دەگیریتەوه.

۱- ﴿ قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ ۚ تُهَىٰ تَهُو
 بکەن دزى ئەو جولهكەو نەصرانیانەى ئیمانیان بەخودا
 نیه، بێگومان ئەوان بەراستى بېروایان بەخودا نیه، چونکە
 زۆریەى جولهکە پێیان وایە: خودا جەستەى هەیه و لەشتى
 مادى تر دەجى، ئەوان بېروایان بەهەبوونى خودا و تالو
 تەنهایى نیه، نەصرانییەكان بېروایان وایە: سى خودا هەن،
 لەسەرەتاوه سى خودا بېرار دەدەن، ئەمجار دەیانکەنەوه
 بەیهك، بەمچۆرە دەلێن: باوك هەیه، كۆر هەیه، روحولقودس
 هەیه. ئەم سییانە بەخودا حلیب دەكەن، پاشان دەلێن: باوك
 لەعیسا دا تاووتهوه ئیتر عیسا بوته خودای تالو تەنیا.

۲- ﴿ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ بِهراستى بېروایان بەپۆزى قیامەت و
 زیندووبوونەوى ئادەمیزاد و زیندوهرانى تر نیه. ئەوان پێیان
 وایە كە تەنها گیانەكان زیندو دەكرێنەوه نەك جەستەكان،
 وەكوو فریشتەیان ئى دى جەستەیان نابى، پێیان وایە: ئەهلى
 بەهەشت خواردن و خواردنەویان نابى، هیچ لەزەمت و خۆشى
 مادى لەقیامەت دا نیه، پێیان وایە نازو نەیمەتى بەهەشت و
 سزای ناگر بریتین لەچەند مانایەكى گیانى وەكوو كەیف
 خۆشى و دلتەنگى و بەس! ئەوان بېروایان بەژیانكى پىك
 هاتو لەمادەو گیان لەقیامەت دا نیه.

۳ ﴿ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ ۚ ئەو شتانەى قورئان و
 فەرموودهى پێغەمبەر حەرامیان كردوون ئەوان بەحەرامى
 نازانن، تەنانەت ئەو شتانەى تەورات و ئینجیلی دەستكارى
 نەكراو حەرامیان كردون ئەوان بە حەرامى نازانن، بۆخۆیان
 شەریعەت و یاسایەکیان بۆ خۆیان داھیناوه پێچەوانەى نایینە
 ئەصلیەكەى خۆیانە كە نەسخ بۆتەوه بەنایینی ئیسلام.
 ئەوشتا: جوولهكە خواردنى مالى خەلك بەناڕەوا لەرێگەى
 رىباو و بەرتیل و دەسپێنى خەلك....هتد بەرەوا دەزانن،
 نەصرانییەكانیش ئەو شتانەى لەتەورات دا لىیان یاساغ
 كراوه: وەكوو پىوو عەرەق.....هتد بەحەلالى دەزانن.

۴- ﴿ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ ۚ ئەوان
 بېروایان بەنایینی حەق كە نایینی ئیسلامە نیه و پابەندى
 فەرمان و جله و گىرى و نامۆزگارىیەكانى نابن. بەلگوو

به گوییدری نهو به پرهوو پرۆگرامه‌ی پیاوه نایینه‌کانیان به‌هه‌واو هه‌وه‌سی خۆیان بۆیان داناون هه‌ئس و گه‌وت ده‌گهن. ته‌وراتو ئینجیلیان ده‌ستکاری کردوون، بنه‌ما سه‌ره‌کیه‌کانی نایینه‌کانیان که له‌که‌ئ نایینی ئیسلام دا یه‌ک ده‌گرنه‌وه‌و به‌نیگا بۆ هه‌زره‌تی موساو هه‌زره‌تی عیسا نێردراون گۆرانیان به‌سه‌ردا هێناون و وه‌کوو خۆیان نه‌ماون و له‌کاریان خستوون جا که‌وا بی و نه‌مه‌ ره‌وشتو هه‌ئس و که‌وتی نه‌و خاوم نامانه‌ بی، ئیوه‌ نه‌ی موسولمانینه‌! شه‌ر بکه‌ن و بجه‌نگن دژی نه‌وانه‌ی که‌ نه‌و چوار ره‌وشته‌یان تێدان له‌خاوم نامه‌کان. {حَتَّى يُطْوَ الْجَزَاءُ عَنْ يَدِ وَهُمْ صَاغِرُونَ} تا ناچار ده‌بن: یان موسولمان بن، یان سه‌رانه‌ ده‌دن به‌شیومه‌کی وا: که‌ به‌ته‌واوی گه‌ردنکه‌چی و پابه‌ندبوونیان به‌ئه‌حکامی ئیسلام پێوه‌ دیار بی به‌بی سه‌رپێچی و منجه‌ منج کردن سه‌رانه‌ی خۆیان له‌کاتی دیاریکراودا ته‌سلیم بکه‌ن.

{وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ} بری له‌جوله‌که‌کان ده‌یانگوت عوزمیر کۆری خودایه، عوزمیر گاهینیکی یه‌هوودی بوو ده‌ورو به‌ری سالی (۴۵۷ پێش زایین) له‌ولا‌تی بابل نیشته‌جی بووبوو، له‌نه‌وه‌ی هه‌زره‌تی هاروون بوو، نووسه‌ریکی به‌ناوبانگ بوو، هه‌موو پارچه‌کانی ته‌وراتی کۆکرده‌وه، له‌جیاتی عیبرانی کۆن پیتی گلدانی به‌کار هێنا، (ئه‌سفاری، الايام، عزرا، نعمیا)ی دانا سه‌رده‌می نه‌و به‌به‌هاری نایینی جوله‌که‌ حلیب ده‌کری، شیاوی نه‌وه‌یه: به‌بلا‌وه‌که‌رمه‌وه‌ دامه‌زرێنه‌ری شه‌ریعه‌تی یه‌هوودی بناسری، پاش نه‌وه‌ی شه‌ریعه‌تی ته‌ورات خه‌ریک بوو له‌ناو بجی نه‌و زیندوی کرده‌وه، بۆیه‌ جوله‌که‌ ری‌زی لی ده‌نێن و ته‌قدیسی ده‌گهن، ته‌نانه‌ت بری یه‌هوود نازناوی (کۆری خودا)یان داوه‌تی. {وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ} نه‌صرانی‌ش وازیان له‌یه‌ک‌تاپه‌رستی هێناوه‌ ده‌ئین: مه‌سیح کۆری خودایه، بێگومان پێشینه‌کانی نه‌صرانی مه‌به‌ستیان به‌کۆریه‌تی عیسا بۆ خودا هه‌قیقه‌ت نه‌بوو به‌لکوو به‌مه‌جازبوو مه‌به‌ستیان خۆشه‌ویستی و ری‌زدارای لای خودا بوو، دوا‌یی به‌هۆی تێپه‌ر‌بوونی رۆژگاریکی زۆرو به‌هۆی هه‌وتانی ئینجیله‌ نه‌صله‌که‌و کاریگه‌ری هیندییه‌ بته‌هرسته‌کان له‌سه‌ریان وایان

لی هات عیسا به‌کۆری هه‌قیقی خودا بزائن. {ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْواهِهِمْ} نه‌وه‌ی ده‌ئین: له‌باره‌ی عوزمیر و عیساوه، قه‌سه‌یه‌کی ده‌مه‌هه‌ته‌ستی خۆیان‌ه‌و ج به‌لگه‌یه‌کی زانستی و سه‌رچاوه‌یه‌کی باوه‌ر پیکراویان به‌ده‌سته‌وه‌ نیه، جگه‌ له‌هه‌رو فیشالی خۆیان و درۆ و ده‌له‌سه‌و هه‌له‌سه‌ترای مال‌ه‌و قه‌شه‌کانیان. جوله‌که‌و مه‌سیحییه‌کان له‌م قه‌سه‌ بی بناغانه‌یان داو به‌م کوفره‌ ئاشکراو بیرو باوه‌رمیان {يُضَاهَوْنَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ} ده‌شوبه‌ینه‌ قه‌سه‌و کوفرو بیرو باوه‌ری موشریک و کافره‌کانی پێش خۆیان که‌ بته‌هرست و به‌ره‌مه‌یه‌کان و بو‌دیه‌کانی هیند و چین و یابان و نه‌ته‌وه‌ کۆنه‌کانی میصرو ئێران و یۆنان و رۆمان بوون، که‌وابی جوله‌که‌و مه‌سیحی بیرو باوه‌ری نه‌و موشریک و کافره‌ کۆنینه‌یه‌ گاوپیژی ده‌گه‌نه‌وه‌و به‌ناوی ته‌واپاتو ئینجیله‌وه‌ بلا‌وی ده‌گه‌نه‌وه‌. هه‌رومه‌کوو موشریکه‌کانی عه‌ره‌ب هه‌ندیکیان بر‌وایان وایوو که‌ فریشته‌ کچی خودان. {قَاتَلَهُمُ اللَّهُ اَنَّى يُؤْفَكُونَ} ده‌ک نه‌فرینی خودایان لی بی، خودا نه‌م کافرو موشریکانه‌ بخاته‌ به‌ر نه‌فرینی خۆی و له‌ناویان به‌ری، سه‌یرو سه‌مه‌رمیه‌ نه‌وانه‌ چۆن له‌ری‌بازی هه‌ق لایان داوه، چۆن و به‌ج عه‌ق‌لیک له‌و هه‌قه‌ ئاشکراو نوما‌یانه‌ لایان داوه‌ که‌وتونه‌ ناو زلکاو گوم‌رایی و کوفره‌وه‌؟؟ مه‌سیح و عوزمیر دو به‌نده‌ی خودان و خودا دروستی کردون، قه‌تیش دروستکراو ناکری به‌دروسته‌که‌رو به‌ده‌یه‌نه‌ر، نابی مه‌خلوق به‌خالق حلیب بکری! عیساو عوزمیر وه‌کوو هه‌موو ئاده‌میزادیکی تر خواردن و خواردنه‌ومیان هه‌یه، ماندوبوون و هه‌سانه‌ومیان هه‌یه‌ ده‌ی نه‌وان که‌ی به‌که‌لکی خودایه‌تی دین؟!

{اتَّخَذُوا آخْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ} جوله‌که‌و مه‌سیحییه‌کان مال‌ه‌و قه‌شه‌کانیان کردبوون به‌خودای خۆیان، له‌جیاتی په‌روم‌دگاری به‌رزو پی‌رۆز، پیاوه‌ نایینه‌کانیان شه‌ریعه‌ت و یاسایان بۆ داده‌نان و هه‌لال‌ه‌و هه‌رامیان بۆ ده‌ست نیشان ده‌کردن نه‌وانیش پابه‌ندی هه‌رمان و جله‌و‌گرییه‌کانیان ده‌بوون، هه‌روه‌ها عیسا‌ی کۆری مه‌ریه‌میشیان به‌خودا ده‌زانی. جوله‌که‌کان یاساو شه‌ریعه‌تی ده‌سه‌له‌به‌ستی پیاوه‌ نایینییه‌کانی خۆیان پال ته‌ورات دا بوو،

مه‌سیحیه‌کانیش نه‌حکامی ته‌وړاتیان گوړی و شه‌ریعه‌تی ده‌سته‌لبه‌ستی خوږیان له‌بواری عیبادتو مامه‌له‌کردن دا خسته کارو گوړانکار بیان له‌حوکه‌مه‌کانی ته‌ورات دا کردو به‌نارمزی خوږیان حه‌رامو حه‌لالیان بو ده‌ست نیشان‌کردن، رمشه خه‌لکه‌گه‌ش شوینیان که‌وتن. {وَمَا أَمْرُو إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا} نه‌وان له‌سهر زمانی موساو عیسا فه‌رمانیان پی نه‌کراوه که جگه له‌خودا خودایه‌کی تر به‌رستن، نه‌وه‌ی فه‌رمانیان پی کراوه بریتی بووه له‌وه که ته‌نها خودا به‌رستن و هاو‌لی بو دانه‌نین. نه‌و خودایه به‌رستن که نه‌حکامی نایینی بو داناون، نه‌و خودایه خودای نه‌وان و خودای هه‌موو شتیکی تریشه، زانو دانایه، بی هاو‌لو بی من‌دال و تا‌کو ته‌نهایه، هه‌ر شتیکی حه‌رام کرد حه‌رامه‌و به‌که‌س حه‌لال ناکړی، هه‌ر شتیکی نه‌و حه‌لالی بکا، حه‌لاله‌و به‌که‌س حه‌رام ناکړی. هه‌ر شه‌ریعه‌تو یاسایه‌ک دابنی شوینکه‌وتنی واجب و فه‌رضه، هه‌ر فه‌رمانیکی فه‌رموو ده‌بی جی به‌جی بکړی، زاتی پاکی به‌گوړه‌ی شه‌رع و عه‌قل شیاوې په‌رسته {لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ} به‌پی شه‌ریعه‌تو عه‌قلی سه‌لیم جگه له‌په‌رومردگار خودای ترنین، هیج خودانین جگه له‌زاتی پاکی {سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ} په‌رومردگار پا‌کو به‌رزو په‌روژه له‌هاو‌لو ژنو من‌دال یارمه‌تدرو شه‌ریک، هه‌ر خو‌ی شیاوې په‌رسته، بی وینه‌و بی نه‌ظیره له‌زاتو له‌صیقات دا، له‌تولو‌هییه‌تو له‌ربووبییه‌ت دا تا‌کو ته‌نها و فه‌ردی موظله‌قه.

{يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ} نه‌و کافرو موشریکانه ده‌یانه‌وئ به‌و بیرو بو‌چوونه شیاوو پوچه‌ی خوږیان نوری نیسلام بکوژینه‌وه، هه‌ول دده‌ن نه‌و نایینه‌ی پیغه‌مبه‌ری نیمه موحه‌مه‌د هی‌ناویه‌تی له‌ناوې به‌رن، بلنسه‌ی حق و چرای هیدایه‌ت بکوژینه‌وه، بو نه‌وه‌ی هه‌موو ناده‌میزاد گومر‌ابین. {وَيَأْتِي اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُتِمَّ نُورُهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ} په‌رومردگاریش هه‌رگیز ناهیلې مرادیان بیته‌جی و هه‌ر ده‌یه‌وئ رونا‌کایی نایینی خو‌ی ته‌واو دره‌خشان بکاو به‌دونیا د بلا و بیته‌وه. هه‌ر چه‌نده کافره‌کان پی‌شیان ناخو‌ش بی و به‌زیاد بوون و بلا و بوونه‌وه‌ی نایینی نیسلام ته‌نگه‌تاو

يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُتِمَّ نُورُهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٢٣﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٢٤﴾ يَتَأْتِيَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ وَالْأَخْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لِيَآكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا ينفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٥﴾ يَوْمَ يُخَمَّنُ عَلَيْهِمْ بِنَارٍ جَهَنَّمَ فَتُكْوَى بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَأُخْرُؤُهُمْ هَذَا مَا كَنْزْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كَنْزْتُمْ تَكْنِزُونَ ﴿٢٦﴾ إِنَّ عَذَابَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرْمٌ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ فَلَا تَقْلِبُوا فِيهِ مِنْ أَنْفُسِكُمْ وَفَلْيَلْزِمُوا الْفِتْرَةَ كَافَّةً كَمَا يُقْلِبُونَ كُفْرَكُمْ كَافَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٧﴾

ببن، خودا هه‌ر نایینی خو‌ی سه‌رده‌خاو یارمه‌تی پیغه‌مبه‌ری خو‌ی دده‌ا.

{هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ} په‌رومردگار خودایه‌کی وه‌هایه پیغه‌مبه‌ری خو‌ی که موحه‌مه‌ده، ناردویه بو سهر هه‌موو ناده‌میزاد به هیدایه‌تو به‌لگه‌و نیشانه‌وه. نایینی که حه‌قی پیدا ره‌وانه کردوه، که هه‌تا ده‌ونیا دونیایه نه‌سخ نابیته‌وه، گوړانی به‌سهردا نایه، هیج نایینیکی تر هه‌لی ناو‌شینیته‌وه، هه‌ر هه‌والیکی تیدایه راست و درسته، بیرو باوم‌ری صه‌حیح و زانیاری به‌سودی له خو‌ گرتووه، نایینیکه هه‌موو کرده‌مه‌کانی که تیددا نه‌نجام دده‌رین کرده‌وی باش و به سوودن بو دونیاو قیامت... {لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ} بو نه‌وه‌ی نه‌م نایینه بی خه‌وشه: که نایینی نیسلامه، به‌رزی بکاته‌وه‌و سهری بخا به‌سهر هه‌موو نایینه‌کانی تر‌دا به‌ه‌وی به‌لگه‌و بوره‌انی جوړاو جوړه‌وه، به‌ه‌وی نه‌و زانیاری و زانسته‌ی له‌خو‌ی

گرتووه، بیکاته نایینیکی بالآدهستی خاوهن ددهسه لاتی مادی معنهوی. ناشکراشه هیچ نایینیک وهکوو نیسلام کاریگری گیانی و عهقلی و مادی و کۆمه لایه تی و رامیاری له سهر ناده میزاد نه بووه نابیی. تاکه نایینیکه که به که لگی هه موو سهردهو کاتو شوینیک دی.. بۆ هه موو کۆمه لگاوه ته وهیه ک له بارو گونجاوه.

{^{۲۴} يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْأَخْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لِبَاطِلُونَ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ } ئه ی ئه وه که سانه ی بروتان به تانک و ته نهایی خوداو به پیغه مبه رایه تی موحه ممه د هیه، دلنیابن و باش بزانن؛ که زۆر له مالو هه شه کانی خاوهن نامه کان به ناحه ق و ناره و مال و سامانی خه لک ده خۆن، هیچ ریباریزی شه رعی و نایینیان به دهسته وه نیه، به لکوو به هه وانته وه به نارمه زوبازی خۆیان ئه وه خه لکه ده سخه رۆ ده که نه وه لیان ده خه لته تین و ده ستیان دمپرن، ئایه ته که ئه وه ده سخه رۆ کردن و مال خواردنه ی پال زور به یانی دا بۆ هه موانی نه چه سپاند، چونکه که مینه یه کیان خۆیان له وه کاره ناشیرینه ده پاراست. { وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ } خه لگی له ریباریزی خودا لاده دن و ناهیلن که سانی دیکه موسو لمان بن، واته: ئه وانه وێپای خواردنی مال و سامانی بۆره پیاو و مسکینه کان، ناشیان هیلن موسو لمان بن و مه نعیان ده که نه له ریباریزی حه ق و راست، جا یان په یامی نیسلام رهنده که نه وه به درۆی ده زانن، یان شک و گومان ده خه نه ناو بنه ماو حوکه مانه کانی نایینه وه له بواری عه قیده عیبادت و مامه له وه ئه حکامه کانی تری شه رعو بیرو باومر دا ئال و گوڤ ده که نه، یان تانه و ته شه ر له خودی پیغه مبه ر ده دن و هورئان به درۆ ده زانن. { وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِصَّةَ } ئه وانه ی مال و سامان کۆده که نه وه، پارو پول و زیرو زیو سه هته ده که نه و ده یخه نه قاسه و گه نجینه وه { وَلَا يُفْقَرُوهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ } زه کاتی شه رعی دهرناکه نه، له پێناو ئایین دا مال نابه خشن بۆ به رژه وهندی گشتی و تایبه تی موسو لمانان، یارمه تی لیقه و ماوان ناده نه، جا ئه وانه ی که ئه مه هه لویست و ره وشتیانه خاوهن نامه و مالو هه شه بن، یان مه لاو حاجی و موسو لمان بن، ئه وه { فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ } مژدمیان بدمری به سزای کوشنده و به ئیش له ناو ناگری دۆزه خ دا. ئه م هه ره شه یه وه کوو رو ده کاته خاوهن

نامه کان و ئاراسته ی مالو هه شه که نه کان کراوه، له هه مان کات دا موسو لمانانیش ده گریته وه. واته: هه ر که سیك زیرو زیو کۆبکاته وه و سهریه کی بنی زه کاتی شه رعی و مافی هه ژارانی ئی نه دا به ناگری دۆزه خ سزا ده دری و تۆله ی ئی ده ستیندری.

{^{۲۵} يَوْمَ يُحْمَى عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ } ئه ی موحه ممه دا هه واییان به درۆ به سزایه کی به ئیشی سامناک که تووشیان دمبی له و رۆژه دا که ئه وه زه کات نه دهره سوور ده گریته وه له ناو ناگری دۆزه خ دا له سهر ئه و مال و سامانه ی کۆی کردۆته وه و زه کاتی ئی نه داوه، واته: مال و سامانه که ی داده نری و ناگری گه رمی له سهر ده گریته وه نه ویش وه کوو ناگره که ی ئی دی. چۆنیه تی ئه م سوور کردنه وه و، گێرانی مال و سامانه که به ناگر، کاروباریکی قیامه تیه و نه ئینی و غه یبه، ئیمه چۆنیه تی و دیارده کانی نازانین، وا باشه حه واله ی عیلمی خودای بکه یین. { فَتَكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ } روخسارو لاته نیشت و پشتیان به و پلێته ناگرینه داخ ده گری. که به تایبه تی باسی ئه و نه ندامانه ی چه سه ده کا؛ چونکه ئه وانه له دونیادا به روخسار پێشوازی له خه لک ده که نه و نیشانه ی که یف خۆشییه که یان به ده و چاوه و دیاره، به روخسار خۆیان گرژ ده که نه که داوای هه ژاران رهنده که نه وه ناو مییدیان ده که نه، که له ناو نازو نیعمه ت دا ده تلینه وه به سهر ته نیشت و پشتیان دا ته پاتل ده دن، له لایه کی ترمه و داخکردنی ده و چا و باشر دیاره و نه نگی ترم، له پشت و لاته نیشت قه برغه یان به ناژارتیه، ئه مجار له لایه نه فریشتانه وه که به ره برسن له داخکردنیان پێیان ده گوتری: { هَذَا مَا كَنْزُكُمْ لَأَنْفُسَكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ } ئه مه ئه و مال و سامانه تانه که به خه یالی خۆتان بۆ سود و قازانجی خۆتان کۆتان کردبووه، ئه و بوو به هۆی زیان و سزادانتان. یان ده توانین بلێین: ئه و ئامیری داخکردنه تان که پێی داخ ده گرین ئه و مال و سامانه یه کۆتان کردبووه بۆ خوشی و رابواردن!!

{^{۲۶} إِنَّ عَذَابَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ } بیگومان هه ر له و رۆژه وه که خودا ناسمانه کان و زه و دیارده یان کردو پێکها ته ی سال و ژماره ی مانگه کانی چوار و مرزی سال له برپارو نه ندازه کیشی و زانیاری په رومردگار دا که فه رمانی کردوه به کار پیکردن پێیان

له یاسای هاتوچۆی مانگ دا چه سپاندویهتی دوازه مانگی بی زیادو کهمن، بهو جوړدی که نه مړؤ ثولفتمان پیوه گرتووه. مه بهست به مانگه کان نهو ماوهمیه که له روانگه ی بینینی یه کهم روژی مانگه وه هموو کوټایی بیستو نو روژ یان سی روژ دهسته بهر دهبی. **{ مِنْهَا أَرْبَعَةُ حُرْمٍ }** چوار مانگ له دوازه مانگه مانگی ریژدارو تایبه تینو شهر و ناژاوه یان تیدا قه دهغه گراوه، سی مانگیان به ریز به شوین یه که وهن (ذولقعدة، ذولحجة، المحرم) مانگیکیان به تاکه وهیه نهویش مانگی رهجه به. **{ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَیْمُ }** نهوهی باسکرا، هر نهوهمیه نایینی راستو دروستو نایینی نیراهیمو نیسماعیلش بهو شیوه هاتووه. که وایی **{ فَلَا تَظْلَمُوا فِیْهِنَّ أَنْفُسَکُمْ }** لهو چوار مانگه دا ستهم له خوتان مهکن، نه چن ریژی نه مانگه ریژدارانه بشکین، شتی قه دهغه کراویان تیدا نه انجام مه دن. خودا بو خوی که ونی به دیهیناوهو خویشی یاسای هه نسورانو به رده و امبوونی له سر نهو شیوه هه نسورانو دارشته. **{ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِکِیْنَ کَافَّةً کَمَا یَقَاتِلُوْکُمْ کَافَّةً }** به کۆمهلو به تیکرا شهر بکهن دژی موشریکهکان، وهکوو چون نهوان به کۆمهلو هه مئا ههنگی شهرتان له گهل دهکن، نیوه دژی هه موانیان بجهنگو کهسیان لی مه بویرن، دهس له هیج خیل و تاقمیکیان مه پاریزن، وهکوو چون نهوان دژی هه موانتان شهر دهکن و کهستان لی نابویرن، له راستی دا جهنگه که له نیوان موشریکانو خودا به رستانه، له نیوان کوفرو نیمان دایه، شهر ی هیدایه ته دژی گومرایی، شهر ی دوو موعه سکه ری لیکن جیباوزن، ناگونجی به ناشتی هه لکه نو ناشتی بکه ویته نیوانیان، **{ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِیْنَ }** بزنان یارمه تی خودا بو نهوانیه؛ که خو له سنوور به ده زین دده پاریزن، خویان دمه پاریزن لهوهی که حه رام حه لال بکهن یان حه لال حه رام بکهن، یان قانوونی خودا ته حریف بکهن، هه رگیز له جیهاد کردن پال ناده نه وه، ترسان له جهنگان دژی موشریکهکان نیه، سه رکه وتن بو نهوانه، چونکه خودایان له گهل، که سیکیش خودای له گهل بی هر نهو سه رکه وتووه!! **{ إِنَّمَا النَّسِیءُ زِیَادَةٌ فِی الْکُفْرِ }** بیگومان دواختنی ریژو حورمه تی مانگیکی ریژدار بو مانگیکی تر که نهو ریژه نه بی، هه لگی پانه وهی حه رامو حه لال زیاد کردنی کوفرو

بی دینی ترمو دهیخه نه پال کوفرو شیرکی بی شوویان که بتبه رسته، گۆرانکاریه له نایینی نیراهیمو بیرو بو چونیک خراپه چونکه کافرو بی دین هه رکاتی تاوانیک زیاد بکا مانای وایه کوفر زیاد دهکا. **{ يُضِلُّ بِهِ الْاَذِیْنَ کَفَرُوا }** نهوانه ی کافرن زیاد له کوفر دهکیان پیی گومرا دهبن. واته: زیاد له کوفری بی شوویان گومراش دهبن. نه مه نه گهر وشه ی (یضل) به شیوه ی (مبني للمجهول) بخویندریته وه. نه گهر به شیوه ی (مبني للمعلوم) بخویندریته وه ماناکه ی بهم جوړه دهبی، خودا نهو کافرا نه گومرا دهکا، بهم جوړه **{ يُجِلُّوْهُ عَامًا یُجِلُّوْهُ عَامًا }** مانگیکی تایبه تی سالتیک دهیکه نه مانگی ریژدارو سالتیکی تر نایکه نه ریژدار. **{ وَیُحَرِّمُوْهُ عَامًا لِیُؤَاطُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ }** بو نهوهی ژماره ی مانگه شهر تیدا قه دهغه کراوه کان له ژماره دا کهم نه کهن واته: له سالتیک دا چوار مانگ شهر یان تیدا قه دهغه بی. **{ فِیْجِلُّوْا مَا حَرَّمَ اللَّهُ }** نهو شیوه گۆرانکاری و گواسته وهی ریژه له مانگ بو نهو مانگ له گهل هیشتنه وهی ژماره ی مانگه ریژداره کان، بو نهوه و دهکن نهو شتانه ی خودا حه رامی کردوه نهوان حه لالی بکهن. **{ زُرْنَ لَهُمْ سَوَاءُ اَعْمَالِهِمْ }** کرده وه خراپه کانیان له پیش چاو جوان کراوه، شهیتان له خشته ی بردون کرده وهی خراپیان له لا جوان بووه، پیان وایه: بیرو باومری پووجو به تالان نایینی راستو دروسته. **{ وَاللَّهُ لَا یَهْدِی الْقَوْمَ الْاَکْفَرِیْنَ }** په رومردگار گهل و نه ته وهی کافرو گومرا هیدایه ت ناداو شارمزیان ناکا بو ریبازی راست. نهوانه ی بوخویان ریبازی گومرایی هه لده بیژرن، خودا هیدایه تیان نادا بو ریگای حکمه ت نامیزو خیر و چاکه و پابه ند بوون به نه حکامی شهرعی خوداوه، به لکوو ریسوایان دهکاو ره میان پی ناکا، چونکه به گویره ی دهقی قورئان شارمزیی کردن بو ریبازی خوشبه ختی دنیاو قیامت ره نگدانه وهی بیرو باومری راستو کرده وهی چاکو په سنده.

{۴۸} يَا أَيُّهَا الَّذِیْنَ آمَنُوا مَا لَکُمْ إِذَا قِیلَ لَکُمْ انْفِرُوا فِی سَبِیلِ اللَّهِ ائْتِیْتُمْ اِلَی الْاَرْضِ؟ } نهی نهو که سانه ی برواتان به خوداو پیغه مبه ری خودا هیناوه، نهوه چیتانه، بو که پیتان دهگوتری به گشتی خوتان ناماده بکهن و برؤن بو شهر دژی رومه کان که خویان ناماده کرده بو په لاماردانی شاری

مهدينه و لاتى موسولمانانو لهناوبردنتان كه چى نيوه بهزمويييه نووساونو جولتهان نيهو هيچ دياردميهكى بهپيرهو چوونى بانگهوازييهكهى پيغهمبهرتان پيوه ديار نيه تهملهلو تهومزل پالتان لى داومتهوه، چاوتان لهرابواردنو ميوه خواردنو لهسيبهر دانيشتنه؟ چ شتيك بومته كوَسپو تهگهره لهبهردهمتان دا بهو جوَره قهلبتان داهيزاوه سهرى خوَتان كز كردوه (شانتان كردوه كومهو لهخوتان گرتووه لوَمه) وا ومگرى پالदानهوه بوون تهنانهت بهنوئيلش راست نابنهوه؟ چيه؟ بو نهومنده جهستهى خوَتان خوَش دهوى، بو نهومنده خوِپهرستو بى ههستو دونيا خوِشهويستن؟ **{أَرْضَيْتُم بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ}** نايا نيوه رازى دمبن بهرابواردنى ژيانى دونيا لهجياتى خوِشبهختى ژيانى قيامتهو لهزرمستو خوشيهكانى. نهگهر نهوه بكهو بهوه رازى بن نهوه ماناى وايه وازتان لهخيرو خوِشى نهپراوه هيئاوه لهپيتاو وهدمست هيئانى شتيكى كهو پروپووج **{فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ}** نهو ژيانهى دونياتان كه زوربهى غهمو خهفتهه، نهگهر بهرامبهرى بهخوِشىو لهزرمتى ژيانى نهپراوهى قيامت بكرى جگه لهشتيكي كهو بى نرخ هيچى ترنيهو ناشى بكرى بهباربههاى نهو ژيانه خوِشهى قيامت.

{۲۹} إِلَّا تَتَفَرَّوْا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ} نهگهر لهگهل پيغهمبههر دهرنهچن بو جيهادو بهپير بانگهوازييهكهيهوه نهچن نهوه خودا لهدونيا دا سزاي بهئيستان بى دهگهيهئى ومكوو نهوه گراني وقاتو قري بخاته ناوتانهوه، دوژمن بهسهرتان دا زال ببى، بههيلاكتان بهرى، لهپاش ههوتاندنى نيوه، لهباتى نيوه كومهليكى راستال دينيته پيشهوه گهل و نهتهوميهكى تر بينيته شوئى نيوه بو نهوهى يارمهتى پيغهمبهرى خودا بدهنو پابهندى ههرمانو جلّهوگيرى نايينهكهى بن. **{وَلَا تَصْرُوهُ شَيْئًا}** نيوه نهگهر لهجيهاد كردن خوِبدزنهوهو تهملهلو تهومزله بنوينن نهوه زيان بهخودا ناگهيهنن، چونكه خودا بالادسته بهسهر ههموو بهندهكاني دا. ههنديك دهلين: راناو له(تضرره) دا بو پيغهمبههر دهگهرپيتهوه. واته: نيوه ناتوانن زيان بهپيغهمبههر بگهيهنن، چونكه خودا وادهى داوه كه بپياريزى لهدهستى

إِنَّمَا إِلَهُ الْبَنِيَّةِ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُحْلِلُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ عَمَّا يُوْطِئُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيُحْلِلُوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ زَيْنَ لَهُمْ سُوءُ أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٢٧﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَنَصُّرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَتَأْذَنُونَ إِلَى الْأَرْضِ أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَّعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٢٨﴾ إِلَّا تَتَفَرَّوْا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾ إِلَّا تَصْرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَمْرُقْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْغَالِبَةُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٠﴾

چهپهل، **{وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ}** پهرومردگار بهبى نهوهى نيوه كومهكى بى بكهو دهتوانى بهسهر دوژمنانى دا زال ببى!! **{۳۰} إِلَّا تَصْرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ}** نهگهر نيوه يارمهتى پيغهمبهرى خودا نهدهن، لهگهل دا نهچن بو جيهاد، نهوه خودا كومهكى بى دهكاو يارمهتدري دمبى، كهسيكيش خودا يارمهتدري بى بهسيهتىو ههويجهى بهكهسى ترنيه. خودا يارمهتى دهداو ومكوو چوَن سالى كوچ يارمهتى دا **{إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا}** كاتيكَ كافرهكان تهنگيان بى ههلچنىو بيلانيان بو دادرشتن بهكوشتن، بهبهندكردن، بهدمرکردن. پيغهمبههر **{۳۱}** بهفهرماني خودا كوچى كرد لهگهل هاوهلى خوِشهويستى دا نهبو بهكرى صديق **{ثَانِي الثَّانِينَ}** حالى پيغهمبههر بهم جوَره بوو يهكى بوو لهدوو كهس، نهسوپاي كوچكههرانو نهسوپاي يارمهتيدمرانى لهگهل دا بوو، بهلگوو تهنيا دوو كهس بوون؛ خوِىو نهبو بهكرى ههوالى **{إِذْ هُمَا}**

فِي الْغَارِ { لهو کاته‌دا که له‌ناو غاری حیرا دا بوون، که نه‌شکه‌وتیکه له‌کږی (شهر) سه‌عاته ریږی له‌مه‌ککه دووره. **{إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا}** { لهو کاته‌دا که نه‌بو به‌کری هاورځی چاوی به‌کافره‌کان که‌وت که هاتبوونه دمرگای نه‌شکه‌وته‌که ترسی ڼی نیشته له‌وه که بیان بینو بیانگرنو بیانکوژن، به‌پیغه‌مبه‌ری وت: نه‌گهر ته‌ماشای به‌رقاچی خویان بکه‌ن نیمه ده‌بینن. پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بو دلدانه‌وه‌ی نه‌بو به‌کر فهرمووی: مه‌ترسه خودا له‌گه‌لمان، یارمه‌تیمان دده‌او دهمان پاریزځی. **{فَأَنزَلَ اللَّهُ سُكُوتَهُ عَلَيْهِ}** { نه‌مجار په‌رومردگار نارامی خوی نارد د خوارځی بو سهر دلی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) یان بو سهر دلی نه‌بو به‌کر، نیب‌نو عه‌بباس و هی تریش دمه‌رمون: مه‌به‌ست نه‌بو به‌کر بی باشره چونکه پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هم‌وو کاتی دل‌نارام بو‌وو ترسی نه‌بو. **{وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَّمْ تَرَوْهَا}** { کومه‌گی پیغه‌مبه‌ری خوی کرد به‌سهر‌بازو له‌شکرک که نیوه نه‌تان بیني، که بریتی بوو له‌فریشته روژۍ جه‌نگی به‌درو روژۍ جه‌نگی نه‌حزابو روژۍ جه‌نگی نو‌خود یارمه‌تیاں دا. **{وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى}** { په‌رومردگار وای کرد دروشمی کافراڼی ژیر خستو ناواتو هو‌میدیان نه‌هاته دی و تیشکانو زه‌لیلو ریسوا بوون. **{وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا}** { رسته‌ی (لا اله الا الله، محمد رسول الله) سهر‌خست بانگه‌وازی بو نیسلا می پئش خستو وده‌ر‌خست. نه‌مه نه‌گهر **{كَلِمَةُ اللَّهِ}** به (مه‌نصوبی) بخویندریته‌وه. نه‌گهر **{كَلِمَةُ اللَّهِ}** به‌مه‌رفووعی بخویندریته‌وه نه‌و کاته مانا‌ک‌ی به‌هیزتر دمی واته: هر دروشمی خودا، رسته‌ی (لا اله الا الله) له‌سهر‌مو‌میه و پایه‌دارو هر نه‌و سهر‌که‌وتوو. **{وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ}** { خودا عه‌زیزو بالا دمه‌سته، هر که‌س‌یک په‌نا به‌نه‌و به‌ری پاریزراوو سهر‌که‌وتوو، حه‌کیم و دانایه له‌کردارو گو‌فتاری دا، هم‌وو گو‌فتارو کاریکی له‌ج‌ی خوی دایه‌وه هیچ شتیکی بی حکمه‌ت نیه.

{۴۱} انْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالاً { نه‌ی موسو‌لمانینه! ههر‌کاتی بانگی جه‌یاد درا، بانگ کران بو چوون بو جه‌یاد وده‌لامی بده‌نه‌وه و به‌پیر بانگه‌وازی جه‌یاده‌وه بر‌ون تاکتاکو کومه‌ل کومه‌ل، ههر‌که‌سه به‌گو‌یر‌ی حال و توانای خوی. دمه‌له‌مه‌ند بن یان

هه‌زار، نه‌خو‌ش بن یاساغ، پیر بن یان جوان، نیشتان هه‌بوو یان بی‌کار بوون **{وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ}** { جه‌یاد بکه‌ن، تی‌بکو‌شنو به‌مال و گیان له‌پینا و نایینی خودادا، بو به‌رز کردنه‌وه‌ی ئالای (لا اله الا الله، محمد رسول الله) **{ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ}** { نه‌وه بو نیوه سهر به‌رزی و خیر و شکو‌مه‌ندی‌به، هو‌ی پاریزگاری مال و ولاتو ناموس و سهر‌ومریتانه. نه‌گهر نیوه له‌ئه‌هلی زانیاری راستو مه‌عریفه‌تی حه‌قن، چا‌که نیوه نه‌وه دمران‌و هه‌ست به‌باشی نه‌وه دمه‌کن نه‌وه راپه‌رن بو جه‌یادو ته‌مه‌لی مه‌که‌ن. نه‌گهر نیستا نه‌م نایه‌ته مانا‌بکه‌ین دمی بل‌یین: نه‌ی موسو‌لمانینه! راپه‌رن بو جه‌یاد بو شهر به‌سواری به‌پیا‌دمی به‌چه‌کی سوکو به‌چه‌کی قورس به‌زری‌بو‌ش و به‌فر‌و‌که‌و نه‌رزنه‌رزو تو‌پو به‌قه‌له‌مو به‌زوبان به‌شیر‌و به‌وتارو هه‌موو جو‌ره چالاکی‌ه‌ک هر که‌سه به‌گو‌یر‌ی دمه‌سه‌لاتو توانای خوی.

{۴۲} لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَّا تَبُكُوا { نه‌ی پیغه‌مبه‌ر! نه‌گهر نه‌وه‌ی تو بانگه‌وازی خه‌لکه‌که‌ت بو کرد سو‌ودو قازانج‌یکي به‌یده‌ست بوا‌یه به‌ناسانی به‌ده‌سته‌وه به‌اتایه، پی‌گه‌ی‌بش‌تنو وده‌سته‌ینانی ماندو‌وبوونی زو‌رو چه‌رمه‌سه‌ری که‌ره‌ک نه‌بوا‌یه، سه‌فه‌ریکی کورتو بی ترسو بی ناره‌حه‌تی بوا‌یه هه‌موویان شو‌ینت ده‌که‌وتن و به‌پیر بانگه‌وازی‌به‌که‌ته‌وه دمه‌هاتن، چونکه خو‌شوی‌ستنی مادده‌و هه‌ول‌دان بو وده‌سته‌ینانی، شتیکی سروشتیه له‌ئاده‌میزاددا، به‌تایه‌تی نه‌گهر نه‌و شته خو‌ش و ناسان به‌ده‌سته‌وه بی و نا‌کامو سهر‌منج‌امی بی ترس بی، کورد و ته‌نی (خو‌ره‌ی لیوه نه‌یه) هه‌روه‌ها نه‌وانه‌ی هه‌ولی بو دمه‌ند بر‌ویان به‌رو‌ژۍ دوا‌یی نه‌بی و چاو‌مروانی پاداشی قیامه‌ت نه‌بن وده‌کو و نه‌ونه‌ی نه‌و دو‌رو‌وانه. **{وَلَكِنْ بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ}** { به‌لام تو نه‌ی پیغه‌مبه‌ر! دا‌وای نه‌فیری عامت له‌وانه‌کرد بو شو‌ینتیکی دو‌ورو سه‌فه‌ریکی سامنا‌ک و پر دمر‌دی‌سه‌ری و نا‌کام ترسو خو‌ف و گیان‌بازی و خو‌ف‌یدا‌کرن، نه‌تو دا‌وات ڼی کردن که راپه‌رن بو جه‌یاد له‌ومر‌زیکی گهر‌مو پر‌ئیش‌و کارو کاتی گو‌دکردنه‌وه‌ی به‌رو‌بو‌ومو میوه‌جات، چا و نه‌بی شهرم بیان‌گری‌و سهری خویان کز بکه‌نو دم در‌ی‌زی نه‌که‌ن به‌لگوو **{وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ}** { که له‌غه‌زای ته‌بو‌وک گه‌رایه‌وه

سویندت بۆ دهخون، سویندی بهدرؤ. سویند دهخون دهلین: نهگهر بمانتوانیایه لهگهل ئیوهدا دهردهجووین بۆ غهزا، نهگهر بیانووی وهرگیراومان نهبویاه، کۆسپو تهگهرهمان نههاتیاه پییش، ئیمهش لهگهل ئیوه دههاتین بۆ غهزا، دواکهوتنمان لهبهرا ناچاری بوو، نهوانه بهم سویند خواردنه بهدرؤیهیان {يَهْلِكُونَ اَنْفُسُهُمْ} خویان بهفتاره دهمدن، خویان شیای سزای سهختی خودا دهکهن، چونکه سویندی بهدرؤ دهخون، ناوی خودا بهکهه تهماش دهکهن، بویه بهدرؤ سویندی پی دهخونو دمیکنه بهردهی درؤ دووړوویان، {وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ} پهرومردگار دهزانی که نهمانه لهسویند خواردنیان بهخودا درؤ دهکهن، که دهلین: نهگهر بمانتوانیایه و کۆسپو تهگهرهمان لهپییش نهبویاه لهگهلتن دهردهجووین، راست ناکهن، توانایان ههبوو: جهستهیان ساغو مالو سامانیان ههبوو، هیچ بیانوویان نهبوون. جگه لهتهمهلی و خوویستی.

{عفا الله عنك} خودا لیت نهگری، خودا عهفووت بکا لهسه نهوهی که بهنجیتهیادی خۆت کاتییک داوای روخصهتیان ئی کردی ئیزنت دان نهوان بیانوووهکیان درؤو دهلهسه بوو {لَمْ اُذْنِتْ لَهُمْ} بۆچی ئیزنت دان، بۆ ماومیهک چاوهروان نهبووی و خۆت نهگرت تا حهقیقهتت بۆ دهریکهوی، تاقمی راستالو تاقمی درؤزنت بۆ دهریکهوتنایه! بۆ خیرا ئیزنت دانو ماومیهک سهبرت نهگرت؟ {حَتّٰی يَتَّبِعَ لَكَ الَّذِيْنَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِيْنَ} ههتا بهتهواوی ههلوئیسست بۆ روون دهبیتهوه نهوانه راستگون ناشکرا ببنو بزانی کی درؤ دهکا، نهو کاته که ههر دوولات بۆ دهرکهوتن نههمجار لهروانگهی نهوهوه ههلوئیسست بنواندایه، چونکه نهگهر تو خۆت بگرتایه و خیرا ئیزنت نهدانایه، نهوان بهبی نهوهی ئیزنیشیان بدهی ههرخویان پاش ددها، نهو کاته حهقیقهتیان دهردهکهوت.

{لَا يَسْتَاْذِنُكَ الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ اَنْ يُجَاهِدُوْا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ} نهوانهی پروایان بهخوداو بهروژی دواپی ههیه داوای ئیزنی نهچوون بۆ غهزات ئی ناکهن، ههرگیر خویان لهچوون بۆ غهزا بهمالو گیان پاش نادهن. بهلکوو بهبی منجه منجو داوای روخصهت کردن بهرهو جیهاد

اَنْفِرُوْا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجِهْدُوْا بِاَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿١١﴾ لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيْبًا وَسَفَرًا قٰصِيْدًا لَّا تَّبِعُوْكَ وَلٰكِنْ بَعْدَتْ عَنْهُمْ الشَّقَّةُ وَرَسَخَتْ فُؤَادُهُمْ اَلَا لَوْ اَسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُوْنَ اَنْفُسُهُمْ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اِنَّهُمْ لَكَذِبُوْنَ ﴿١٢﴾ عَفَا اللّٰهُ عَنْكَ لِمَ اُذْنِتْ لَهُمْ حَتّٰی يَتَّبِعَ لَكَ الَّذِيْنَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِيْنَ ﴿١٣﴾ لَا يَسْتَاْذِنُكَ الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ اَنْ يُجَاهِدُوْا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ بِالْمُتَّقِيْنَ ﴿١٤﴾ اِنَّمَا يَسْتَاْذِنُكَ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَاَرْتَابَتْ قُلُوْبُهُمْ فَهُمْ فِيْ رَيْبٍ يَّرْتَدُّوْنَ ﴿١٥﴾ وَلَوْ اَرَادُوا الْخُرُوْجَ لَعَدُوْا لَهٗ عَدُوًّا وَلٰكِنْ كَرِهَ اللّٰهُ اُنْعَاثَهُمْ فَتَبَطَّوْهُمْ وَقِيْلَ اَقْعُدُوْا مَعَ الْفٰسِقِيْنَ ﴿١٦﴾ لَوْ خَرَجُوا فِىْكُمْ مَّا رَاَدُوْكُمْ اِلَّا جَبَالًا وَّلَا وُصْعُوْا خِلَالَكُمْ يَبْغُوْنَكُمْ الْفِتْنَةَ وَفِىْكُمْ سَمْعُوْنَ لَهُمْ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ بِالظّٰلِمِيْنَ ﴿١٧﴾

رادهجمن و نامادهو تهیارن. {وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ بِالْمُتَّقِيْنَ} خودا زانیاه بهو کهسانهی که لینی دهرسنو خۆدهپاریزن لهو شتانهی که دهبنه هوی نارمزیی خودا، ههول دهمدن نهو کردهوانهی خودا بیی خۆشه نهنجامیان بدهن، بۆ رهمهندی خودا ههمیشه نامادن بهمالو بهگیان خویان بهخت بکهو دژی دوژمنانی خودا بهجنگن.

{اِنَّمَا يَسْتَاْذِنُكَ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَاَرْتَابَتْ قُلُوْبُهُمْ فَهُمْ فِيْ رَيْبٍ يَّرْتَدُّوْنَ} بهلکو نهوانه، داوای ئیزنت ئی دهکهن و روخصهتی نهچوون بۆ غهزات ئی دهخوازن که ئیمانیان بهخوداو بهروژی دواپی نیه، نهوانه ئیزنت ئی دهخوازن که دلایان یهقینی تیدا نیه، خویان دهخافلین، ههولی دوزینهوهی پروبیانوو دهمدن بۆ نهوهی کۆسپیک دروست بکهو بیته پهڕژین لهنیوان نهوانو نهنجامدانی نهو که نهو عهقیدهیهی که خویان بهپهیرهوی نیشان دهمدن و بهروالهت خویان بهههلهگری نهو بیرو باومره دهزانن. نهوان

لهشکو گومانی خوځيان دا دينو دهجن، نهوان شکو گومانيان دمبارهي نايين ههيه، دليان دانه مزراره، راپړاو دوو دتن لهکارو گوډتاريان دا، لهکردهوه ناسانهکانی خوداپهرستی وهکوو نوځړو رڼو دا، هاوکاری موسولمانهکان دهکمن، ههول ددهن خوځيان لهئهرکه قورسهکان بشارنهوه، پرې بيانووی جوړاو جوړ ددهوزنهوه بڼو خوړزگار کردن لهنهنجام دانيان.

{^{۴۶} وَلَوْ أَزَاذُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً} تهگەر مهبهستيان بوايه لهگهل پيغه مبهرو موسولمانان هاوبهشي غهزاکهيان بکردياه، خوځيان بڼو ناماده دهکرد: جهکو تفاقو ولاغی سوارۍ شتی تری پيويستيان دابين دهکردو، ههشيان بوو، دهياتواني، {وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ ابْعَازَهُمْ فَبَطَلَهُمْ} بهلام پهروهردگار دمرچوونهکهيانی بڼو هاوبهشيکردن پي ناخوش بوو، چونکه زيانی بڼو موسولمانان تيدابوو، خودا دهيزانی مهبهستيان جيهو سروشتيان چونه، دووړوويبيان چندهو چهند چهزيان لهتیشکانی موسولمانه، بويه پهروهردگار ترسو لهرزۍ خسته ناو دموړونيانهوهو کهوتنه پرې بيانوو دوزينهوه بڼو خوځزينهوه، بههيج جوړۍ زاتی نهوهيان نهکرد رمگهل بکهونو هاوبهشي غهزاکه بکهن {وَقِيلَ اَفْعُدُوا مَعَ

الْقَاعِدِينَ} پتيان گوترا: دهلهگهل پيرمژنو پهککهوتهو مندالو بي دمهلاتهکان بوخوتان بميننهوه، نهوه شويی شياوی نيوپهه رايهتان ناکهوي لهريزی پياوانی جهنگاومردا پرېون بڼو غهزا، نهوه شويی ترسنوځو بي هيمهتو دل راپړاو دموړون نزمو خويړۍ و حيزه پياوانه، ده بوخوتان لهگهل نهو پرې پيرژنانه بميننهوه!!

{^{۴۷} لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا} تهگەر نهوانه لهناو نيوده هاوبهشييان بکردياه هيج هيرو توانايهکیان بڼو نيود زياد نهدهکرد، بهلکو سهربارۍ نهوهی که هيج سووديان نهدهبوو، نههم سي زيانه سهرکيهشييان بهنيوه دهگهياند! {وَلَا تُضِعُوا خَلَالَكُمْ يَفْعَلُوكُمُ الْفِتْنَةَ} دووبهههکی و ناشووبيان دهخسته نا ريزهکانتانهوه، دهيانهويست فیتنههي و ترسو دلهراوکی لهناوتان دا بلاو بيتهوه. {وَفِيكُمْ سَمَاعُونَ لَهُمْ} تاههو گرځوی و اتان تيدايه عهقل سووکو سافيلکه، پرېوا لاوازو ترسنوځو وره نزمو عهزيمهت روخواو لهبهرامبهرو جيهاد، جا تهگەر نيوه حال و چونيتهی نهوانه ناگادار نهبن،

لَقَدْ ابْتَغُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَبُوا لَكَ الْأُمُورَ حَتَّى جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَرِهُونَ ﴿٤٨﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ أَشُدَّنَّ لِي وَلَا تَفْتِنِّي أَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٤٩﴾ إِنْ تُصِيبَكَ حَسَنَةٌ فَسُوءُهُمْ وَإِنْ تُصِيبَكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرَنَا مِنْ قَبْلُ وَيَكُولُوا وَهُمْ فَارْحُوكَ ﴿٥٠﴾ قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾ قُلْ هَلْ تَرْتَضُونَ إِنَّا لَا أَحَدَی الْحَسَنَيْنِ وَغَنُ تَرَبَّصُ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمْ اللَّهُ بِعَذَابٍ مِنْ عِنْدِهِ أَوْ يَأْتِيَنَا فَرِيصًا إِنْ مَعَكُمْ مُتَرَبِّصُونَ ﴿٥٢﴾ قُلْ أَنْفِقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَنْ يَقْبَلَ مِنْكُمْ إِنَّكُمْ كُنْتُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٣﴾ وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَتُهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ كُسَالَى وَلَا يُفْقَهُونَ إِلَّا وَهُمْ كَرِهُونَ ﴿٥٤﴾

نهو ناگادارنهبوونهتان شهر دهکيشي بڼو بهرپابوونی شهر و هساد لهنيو موسولمانان دا! {وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ} خودا ناگادارو زانايه بهحال و چونيتهی ستمکاران دهرانی چ بووه چ دهی و چ نابي، لهسر ههموو کردارو ههلوپستیکيان سزاو ياداشی شياوی خوځيان دمهاتهوه.

{^{۴۸} لَقَدْ ابْتَغُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ} بيگومان نهو دووړووانه لهوهپيش لهريگهي چوون بڼو غهزای نوحوودا ويستيان دووبهههکی و فیتنههي بخهنه ناو ريزی موسولمانانهوه، نهو کاتهی که عهبدوللای کورۍ نوبهی سهرؤکی دووړووهکان لهنيوان مهدينه نوحوودا گهرايهوهو ستيهکی سواپاکه لهگهل دا گهرايهوه، بهخهلهکهی دهگوت: پيغه مبهرو شويی قسهی مندالو پال کهوتووهو هيجی بهپای نييمه نهکرد، دهی کهوابي لهپيناو چی دا نييمه خوځمان بهکوشت بدهين. {وَقَلَّبُوا لَكَ الْأُمُورَ حَتَّى جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَارِهُونَ} نهو دووړووانه جوړهها فرتو فيليان نهنجام دا دزی پيغه مبهرو

{^{۵۰} اِنْ تُصِيبْكَ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ} نهگەر ئیوهی موسولمانو خودا په رست تووشی خوښی و خیرو بیریک ببن؛ لهغه زایه که دا سهرکه وتن به ده ست بئین و ده کوو جهنگی به در نه وان دلته نگ ده بن و پیان ناخوښه، چونکه نه وان خیرو خوښیان بو پیغه مبهرو بو موسولمانان ناوی. له لایه کی تره وه {وَ اِنْ تُصِيبْكَ مُصِیْبَةٌ یَقُولُوا قَدْ اَخَذْنَا اَمْرًا مِنْ قَبْلُ} نهگەر به لاو ناخوښییه کتان تووش بی، تیشکان و هلا تن و پاشه کسه گردن و کوشتن و بریندار بوونیان تووش ببی و ده کوو نه وهی روژی جهنگی ئو خود به سهرتان هات؛ نه وه دلنن؛ نیمه زوو بوخومان نه وه مان ده زانی و هرزو حیسابی نه وه مان گردبوو خومان لی پاراستو خومان نه خسته ناو نه و گیزا و ده وه خومان له شه رکه پاش داو که نارگریمان کردو خومان به قناره نه دا، نیمه بوخومان پیش بینی نه وه مان گردبوو نه و تیشکانه مان له پیش جاو بوو {و یَتَوَلَّوْا وَهُمْ فَرَحُونَ} نه مجار له شوینی نه و ناخاوتنه یان هه لده ستن و بهر و مال و مندالی خو یان ده گهرینه وه، که یف خوښ و تهرده ماخن به نا کامی له بهر چاوی هه نوو که یی رودا و ده وه، دلخوښ به وهی که موسولمانان تووشی نه و نارده حه تی و تنگو جه لمه یه بوون و بوخوښیان رزگاریان بووه.

{^{۵۱} قُلْ لَنْ یُصِیْبَنَا اِلَّا مَا کَتَبَ اللّٰهُ لَنَا} نهی پیغه مبهری خوښه ویست؛ پیان بلی؛ نه وهی که خودا له له و حوله حفظ دا بوی نه نوو سیبین نایه ته ریمان تووشمان نابی. نیمه له ژیر چاودی ری مه شینه ته و قهزا و قه ده ری خودا داین. نه و سهر به ریشتیارو یارمه تیدرو رهنگریژی کارو بارمانه. {هُرْمُلَانَا وَ عَلٰی اللّٰهِ فلیتَوَكَّلْ الْمُؤْمِنُونَ} با موسولمانان ته وه گولیان هر به خودا بی، پشتیان هر به و بهه ستن، واته؛ بلی؛ نیمه هر به خودا پشت دمه به ستین و نه و مان به سه، نابی موسولمانان جگه له خودا پشت به هیج که سی تر بهه ستن، نه مجار بر و به قهزا و قه ده ری خودا و پشت به ستن به خودا نابی ببنه له مبهر بو دابینکردنی پیویستیاتی زیان له شهرو ناشتی دا به گویره ی توانا، چونکه نه وه قهرمانی خودایه بهرون و ناشکرا قهرمان به موسولمانان دهکا؛ که هرچی له توانایان دا هیه له چه کو و تفاق بو بهرامبه ری کافران دابینی بکه ن.

په یامه که ی، بیران له وه ده کرده وه؛ چون بهرگری په یامی ئیسلام بکه ن، له لایه که وه په یوه ندیان به جووله که کانه وه هه بوو له لایه کی تره وه په یوه ندیان به موشریکه کانه وه هه بوو، هرچی دزایه تییه کی نه و دوو لایه نه دزی موسولمانان نه انجامیان ده دا نه و دوو روانه ده ستیان تیدا هه بوو، هاوکارو هه م ناههنگیان بوون، هه تا یارمه تی خودا گه ییشتو نایینی ئیسلام سهرکه و تو شهرعو یاسای بالا ده ست بوو قه لاچوی جووله که کان کراو به نو نه ضیرو به نو قوره یظه به و ده رده چون که پیی چون سهرچاوه ی بته رستی و شریک به گرتنی مه که له ناو چوو، نه و دوو روانه پیان ناخوښ بوو.

{^{۵۲} وَمِنْهُمْ مَنْ یَقُولُ الذَّنْ لِي وَلَا تَفْتِنِي} له و گو مه له مونا فیقانه هی و اهیه پی ت ده لی؛ نهی موحه ممه دا؛ روخصه تم بده بو خوم دانیشم و نه یه م بو غه زای ته بووک، به هو ی جوونه دمرم له گه ل خو ت دا ممه خه ره گو می تاوانه وه، لی م گه ری با نه یه م تووشی داوی ژنه رو مییان نه بم، نه گهر چاوم پیان بکه و ی زور زه حمه ته خوم بی رابگری. به لی به و جوړه بر و بیانووی پر و پو وچ دمدوزنه وه، خو یان به خاوه ن شهره فو نامووس نیشان ده دن. ئیر بهر و مردگار رمدیان ده داته وه و به درو یان ده خاته وه، چو نیه تی و حه قیه ته یان دمردخا و دمفه رموی: {اَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا} واته؛ نه وان به م بر و بیانووه بی سهر و بهرمدیان، به م خو هه لکی شان، خو به خاوه ن شهره ف نیشاندانه یان، که و توونه نیو ده ریای تاوانی جوړا و جوړمه وه، نه وان کاتی نه م بر و بیانووه درو یانه دمدوزنه وه، خو یان له جیهاد دوا ده خه و له جوون بو غهزا خو یان ده شان وه به بیانووی نه وهی گوا یه چاویان به نافر ته ی رو می نه که و ی و به خه یالی خو یان ته ماشای نافر ته ی نامه حرم نه که ن! {وَ اِنْ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْکَافِرِیْنَ} بیگو مان دوزخ چوارده وری کافران داوه له چنگی رزگاریان نابی، ته عبیره قورئانییه که وینه ی دیمه نه که و ده کی شی، و ده کوو نه و بلی فیتنه چالیک بی و ده کوو بیر فیتنه خوازان تی ده که ون؛ له ولشه وه دوزخ دموره ی داو، هه موو کون و که له بهری کی لی گرتوون و چی بکه ن رزگاریان نابی، ریگای هه لاتنیان نیه.

مائبه‌خشیانیان ئی وەر بگیری و خیر و خیراتیان لای خودا په‌سند بی بیجگه له‌وهی: که نه‌وانه ئهم سی رموشته‌یان تیدا کۆبوونه‌وه.

یه‌که‌میان ئه‌وه‌یه: بریایان به‌خودا و به‌پیغه‌مبه‌ری خودا نیه. دووهم: **{وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ كُسَالَى}** نوێژه‌کانیان نه‌نجام نادن مه‌گه‌ر له‌حالی ته‌مبه‌لی و ته‌مزه‌لی دا، که نوێژه‌کانیان ده‌که‌ن بۆ ریا‌بازی و خۆپاریزییه، نه‌ک له‌به‌ر ئه‌وه ده‌یکه‌ن که بریایان به‌واجبی نوێژه‌یه. بۆیه‌ی ناکه‌ن خودا پاداشیان بداته‌وه، له‌به‌ر ئه‌وه نوێژه‌کانیان نه‌نجام نادن که فهرمانی خودایه‌و به‌جی هیئانی ئه‌رکی سه‌رشانیانه. بۆیه له‌کاتی نه‌نجامدانی نوێژه‌کانیان له‌شگران و جه‌سته‌ هورسن ده‌لیی بێگاریان پی ده‌کری، هیچ دلو دهر وونیان به‌نوێژه‌که روناک نابیته‌وه‌و جه‌سته‌یان چوستو چالاک نابی.

سییم: **{وَلَا يَنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَارِهُونَ}** مال و سامانیان نابەخشن له‌به‌ر ژه‌ه‌مندی جیهاد و بواری خیر و چاکه‌ی تردا مه‌گه‌ر به‌شیوه‌یه‌کی پیناخۆشبوون و نابە‌دلو ده‌لیی به‌زۆر لایان ده‌سیندری، چونکه نه‌وان ئهم جوړه مائبه‌خشیانه‌یان به‌لاوه سه‌رانه‌و جه‌ریمه‌یه‌و موسوڵمانان سوودی ئی و مرده‌گرن، نه‌ک خۆیان، چونکه خۆیان به‌موسوڵمان حلیب ناکه‌ن، که‌وابی هیچ سوود و هازانجی قیامه‌تی ئی ناکه‌ن، چونکه بری‌او ئیمانی له‌گه‌ل دا نیه، له‌دونیاش دا سوودی ئی نابین.

{فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ} ئه‌ی هروستاده‌! یان ئه‌ی بیسه‌ر! با مال و سامانی ئه‌و دوور و وانه سه‌رنجی ئیوه رانه‌کیشی، من‌دال و که‌سو کاریان ئیوه نه‌خاته‌ حاله‌تی سه‌رسو‌مانه‌وه با ناز و نیعمه‌تی که پیمان داو ئیوه سه‌رسام نه‌کا، هه‌موو ئه‌و شتانه که به‌ر‌ال‌ه‌ت به‌نیعمه‌ت دینه به‌رچاو له‌راستی دا هۆکاری به‌دیه‌ختی و چاره‌ره‌شییه بۆ ئه‌وان، **{إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا}** په‌روم‌ردگار دمه‌وی به‌و مال و سامانه له‌ژیانی دونیایان دا سزایان بدا، ئه‌وه‌تا به‌ماندوبوونیکی زۆرو جه‌رمه‌سه‌ری کۆی ده‌که‌نه‌وه، له‌پیناو و ده‌سته‌پینانی دا چه‌ند تووشی گیر و گه‌رت و دله‌راوکی ده‌بن، پاشانیش به‌خۆشی و ناخۆشی به‌نابە‌دلی و پیناخۆشبوونه‌وه ده‌بی له‌جیهاددا خه‌رجی بکه‌ن، به‌زه‌کاتو کۆمه‌گی کردنی موسوڵمانان و به‌هیزکردنی ده‌وله‌تی ئیسلام به‌شیکی ئی

{قُلْ هَلْ تَرْتَضُونَ بِنَا إِلَّا إِحْدَى الْحُسَيْنِ} ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خۆشه‌ویستا به‌و دوور و وانه بلی: ئایا ئیوه جگه له‌یه‌کی له‌دوو ناکامی باش جی تر بۆ ئیمه چاوهر و وان ده‌که‌ن؟ ئایا جگه له‌سه‌ر که‌وتن و ظه‌فه‌ر، یان شه‌هید بوون و پاداشی باشی قیامه‌ت جی تر بۆ ئیمه چاوهر و وان؟ ئیمه نه‌گه‌ر بژیین به‌سه‌ر به‌رزی و ژیا‌نی شکۆمه‌ندی و خوداپه‌رستی ژیا‌ن به‌سه‌ر ده‌به‌ین، نه‌گه‌ر به‌مرین به‌شه‌هیدی ده‌مرین، سه‌ر به‌رزو پیا‌وانه ده‌جینه ده‌شتی مه‌حشر. **{وَنَحْنُ نَرْتَبِصُ بَكُم أَنْ يُصِيبَكُمْ اللَّهُ بِمَذَابٍ مِنْ عِنْدِهِ أَوْ بَأْسٍ دِينَا}** و له‌حال ئیمه چاوهر وانی یه‌کی له‌دوو ناکامی خراپین که تووشی ئیوه ببی: یه‌که‌میان ئه‌وه‌یه: خودا له‌لایه‌ن خۆیه‌وه سزایه‌کتان بۆ دینی، له‌ناسمانه‌وه گرمه‌و هه‌ورمه‌روسکه‌و زریانی‌کتان بۆ بنیری، یان بوومه‌له‌رزو و بو‌رکانی‌کتان له‌ژیروه‌و ئی هه‌لسینی و غافلگیرتان بکا و له‌ناوتان به‌ری، دووهمیان ئه‌وه‌یه: که به‌ده‌ستی ئیمه تووشی سزای کوشتن و لیدان و بریندار کردن و رفاندن و جوړه‌ها ناره‌حه‌تی تر بین، **{فَتَرَبَّصُوا إِنَّا مَعَكُمْ مُتَرَبِّصُونَ}** ئیوه چاوهر وانی ناکامی ئیمه‌بن و ئیمه‌ش چاوهر وانی سه‌ره‌نجام و ناکامی ئیوه‌بن، هیچ گومانیش له‌وه‌دا نیه هه‌ردوک لاما‌ن ده‌گه‌ینه سه‌ره‌نجام و ناکامی خۆمان و ناتوانین خۆمانی ئی لاده‌بن.

{قُلْ أَنْفِقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَنْ يُتَقَبَلَ مِنْكُمْ} ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر! به‌و دوور و وانه بلی: چه‌ندی‌ک مال و سامان به‌خشن له‌ری‌گه‌ی خودادا و بۆ جیهاد و له‌بواری کاری خیردا به‌خۆشی و به‌ناخۆشی لیتان و مرناگیری و هیچ پاداشتان بۆ حیساب ناکری؛ چونکه ئیوه تاقه‌و پی‌ریکی کافرو بی بری‌وان، بری‌واتان به‌خودا و به‌پیغه‌مبه‌ری خودا نیه، شک و گومان‌تان هه‌یه ده‌ریاره‌ی په‌یامی پیغه‌مبه‌رو ناوهرۆکی نایین و پیتان و نیه رۆژی قیامه‌ت پاداش له‌سه‌ر کرده‌وه‌ی چاک و سزا له‌سه‌ر خراپه‌کاری هه‌بی.. **{إِنَّكُمْ كُنْتُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ}** چونکه ئیوه تاقه‌گه‌لیکی فاسق و له‌پری ده‌رجوون، له‌خودا یاخی بوون بی بری‌او ئیمان، کرده‌وه‌ش کاتیکی په‌سند که ئیمانی له‌گه‌ل بی.

{وَمَا مِنْهُمْ أَنْ يُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَاتُهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ} هیچ شتی نیه مه‌نعی ئه‌وه‌ی ئی کردین که

بیه‌خشن، هه‌روه‌ها منداڵ و کەس و کاریان وا دەبێ لەجه‌نگو رو به‌روبوونه‌وه دا گیان له‌ده‌ست دده‌ن و نه‌مانیش بۆیان به‌په‌رۆشن و چ پاداشیشیان نادریتی (واته: فاسق و مه‌حرور و من) {وَتَرْهَقْ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ} بۆ ئه‌وه‌ی گیانیان ده‌رجی به‌کافری! له‌قیامه‌ت دا سزا بدرێن به‌سزای دۆزه‌خ، چونکه به‌کافری ده‌مرن و کرده‌وی باشیان هه‌مووی پووچ کراوته‌وه. واته: ئه‌م مال پێدان و منداڵ پێدان و له‌شساغ و نیعمه‌ته‌ جۆراو جۆرانه‌ی پێیان دراوه، هه‌مووی له‌خسته‌ بردن و نیستیدراجه، بۆ زنده گومرا بوونیانه.

{وَيَخْلَفُونَ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمُنْكَم} سویند به‌خودا ده‌خۆن و جه‌خت ده‌که‌ن که ئه‌وانه به‌راستی له‌پێری نیوه‌ن و موسوڵمانن و به‌دل نایینی ئیسلامیان وه‌رگرتوه، له‌کاتیک دا {وَمَا هُمْ بِمِنْكُمْ} ئه‌وان له‌تاقی نیوه‌ن، {وَلَكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرَقُونَ} به‌ئکوو ئه‌وانه ده‌سته و تاقمێکن ترسنۆکن و چاوچنووک، له‌ترسو ناچارێ دا خۆیان تیکه‌ل به‌ئیه‌ ده‌که‌ن، خۆ به‌پێری ئیه‌ ده‌که‌ن. ئه‌وانه که ئه‌و هه‌موو سویندانه ده‌خۆن و خۆیان له‌کۆمه‌لی ئیه‌ حسێب ده‌که‌ن.

{لَوْ يَجِدُونَ مَلْجَأً أَوْ مَفَارِجَ أَوْ مُدْخَلًا} ئه‌گه‌ر قه‌لاو به‌ناگایه‌کیان چنگ بکه‌وێ، یان ئه‌شکه‌وتو کونه شاخیکیان بدۆزیایه‌وه، یان کون و نه‌فه‌قیکیان له‌زه‌وی ده‌ست بکه‌وتایه‌و بیانزانیایه‌ تێیدا ئارام ده‌گرن و پارێزراو ده‌بن {لَوْ لَوْ إِلَهَ} خۆیان بۆ ده‌کوئاو په‌نایان بۆ ده‌بردو خۆیان تی ده‌خزانده‌و له‌ئیه‌ حیا ده‌بوونه‌وه. {وَهُمْ يَجْمَعُونَ} ئه‌وانه به‌راکاردن و هه‌له‌یه‌ کردن بۆ یه‌کێ له‌م کون و که‌له‌به‌رانه رایان ده‌کردو راده‌جمین، به‌شیوه‌یه‌ک هه‌یج شتێ نه‌ده‌بوو بیانگریته‌وه، و ده‌کوو و لاخی چه‌مووش و سه‌رکه‌ش غاریان بۆ لاده‌داو واته: ئه‌و ناپاکانه هه‌نده له‌تیکه‌لی ئیه‌ بێزارن، هه‌ر روناگایه‌کیان شک به‌ردایه‌ خۆیان له‌ئیه‌ حیا ده‌کردوه.... یان له‌به‌ر ئه‌وه‌ی زۆر ده‌ترسن په‌رده له‌سه‌ر ناپاکییه‌که‌یان هه‌لبدریته‌وه ئاواته خوازن شوینیکیان ده‌ست بکه‌وی بۆ لای به‌غارو هه‌له‌داوان بچن، جا با ئه‌و شوینه ته‌نگو تاریکو هه‌لبدێرو ناخۆشیش بێ.

{وَمِنْهُمْ مَنْ يَلْمُكَ فِي الصَّدَقَاتِ} هه‌ندێ که‌س له‌ناو ناپاکان هه‌یه: که ره‌خنه‌ت ئی ده‌گری ده‌رباره‌ی دابه‌شکردنی

فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَرْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٥٥﴾ وَخَلَعُوا بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ وَمَا هُمْ بِمِنْكُمْ وَلَكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرَقُونَ ﴿٥٦﴾ لَوْ يَجِدُونَ مَلْجَأً أَوْ مَفَارِجَ أَوْ مُدْخَلًا لَّوَلُوا إِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَعُونَ ﴿٥٧﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَلْمُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ ﴿٥٨﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ ﴿٥٩﴾ إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغُرَمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦٠﴾ وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أُذُنٌ قُلْ أُذُنُ خَيْرٍ لَكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦١﴾

ده‌ستکه‌وتی جه‌نگو زه‌کاتی مال و سامانی ده‌وله‌مه‌ندان که لییان وه‌رده‌گری، تانه‌و ته‌شه‌رت ئی ده‌دن، په‌روپاگه‌نده‌ی ناشیرینه‌ت ده‌رباره‌ بلا و ده‌که‌نه‌وه، گوايه: تۆ فه‌رق و حیاوازی و لایه‌نگیری ده‌که‌ی له‌دابه‌شکردنی ئه‌و مال و سامانه‌ دا که ده‌که‌ویته ژێر ده‌ست! ئه‌وانه که ئه‌و په‌روپاگه‌ندانه بلا و ده‌که‌نه‌وه له‌به‌ر دئسۆزیان نیه بۆ عه‌دالله‌تکاری، نیازیان پاک نیه و بۆ دادو نایین هاوار ناکه‌ن، به‌ئکوو ئه‌وانه بۆ به‌رژه‌وه‌ندی خۆیان هاواریان ئی هه‌لساوه، بۆ ته‌ماغ و چاوچنوکی خۆیان شاته شاتیانه. (به‌گوردی شینه‌که‌یان بۆ حسین نیه بۆ هه‌ریسه‌یه!). {إِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا} ئه‌وانه ئه‌گه‌ر له‌و مال و سامانه به‌شیان بدری، زۆر رازین و گوێیان له‌هیج که‌سیکی تر نیه و گرنگی به‌حه‌ق و عه‌دالله‌تو نایین نادهن چ نیازو مه‌به‌ستیکیان به‌و زاراوانه نیه و باسیان ناکه‌ن. {وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا} ئه‌گه‌ر له‌و مال و سامانه به‌شیان نه‌دری {إِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ} ئیتر دسه‌جی شیتگری ده‌بن و بێ

واجبی کردوه. **{وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ}** خودا زاناو دانایه له حوکمو برپاری دا، هج ئیشیکی بی حکمهت نیه.

{۱۱} وَمِنْهُمْ الَّذِيْنَ يُؤْذُوْنَ النَّبِيَّ} لهو تاقه و گرو دووروانه که سانی که هه به قسه و گاته پیکردن نه زیه تی پیغه مبهه ددهن، رهخه تی ده گرن، **{وَيَقُولُوْنَ هُوَ اَدْنٰی}** ده لئین، موحه ممه د گوپرا دیره، چی بی بگوتری، برپا دهکا، چی بو باس بکری پروای بی دهکا، هه کاتی بیته لای و سویندی بو بخوین یه کسه بروامان بی دهکا، مه به ستیان نه مویه: دلأسافو خوشباوهره، زوو برپا دهکا و تی فکرینی نیه و له شت ورد نابیته وه. نه م بیرو بوچوونه یان له وه وه سه ری هه لدا بو، چونکه پیغه مبهه **{بِهَٰذَا هِيَ حَالٌ مَّامُهٗلَیْ}** له گه ل ده کردن و نه نییه کانی ئاشکرا نه ده کردن. ئیتر په رومردگار ره دی دانه وه و فه رمووی: **{قُلْ اَدْنٰی خَيْرٌ لَّكُمْ}** ئه ی موحه ممه د! پیان بلئ: نه و که سه ی ئیوه پاشمله نه و تومه تانه ی ئاراسته ده که ن، وه کوو ده لئین و بو ی چوون: وانیه ئیوه به هه له چوون، چونکه نه و که سه ی ئیوه نه م جوهره تومه تانه ی پال ده دن گوچکه ی خیره، هه رراستی ده بیسی و به به تال هه ئناخه له تی نه و گوئ بیسی خیره **{يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِيْنَ}** برپا به خودا و سروشتی خودا دهکا، برپا به موسولمانان دهکا، چونکه موسولمانانی راستال ئیمان هه کیان ناهیلئ درو بکه ن نه و گوچکه ی بیستی درو و فیتنه یی و ده مه ده می نیه، نه و ده زانی راستگو و درو زن کین و کین، به باشی لیکیان جیا ده کاته وه، وه لئ نه و له گه ل دووروه که ن دا به گویره نه حکامی شه ریعه ت و نادابی ئیسلام مامه له ده کاو سوپان هه ئنامالی: نه و پیغه مبه ره خاوه ن ره وشتی به رزو مرو قایه تییه و ئاده میزادیکی نموونه ییه. له راستی دا نه و برپا به دووروه که ن نا کاو هه وال و بیرو بوچوونیان به راست نازانی! **{وَرَحْمَةً لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْكُمْ}** نه و پیغه مبه ره ره حمه ت و سوزه بو نه وانه ی ئیمانیان هیناوه له نیوه، ره حمه ته بو نیوه دووروه که برپا روا له تی هه کی ی وهر گرتوون و نه نییه کانتان بلا و ناکاته وه و فه زحان نا کا، نه و هه لئس و که و ته ی به رامبه ره مشریکه که ن ده نیوینئ به رامبه ره نیوه ناینوینئ. موراعاتی به رزه وندی ئیسلام و موسولمانان ده کا که نه و کاره خراپانه له نیوه قبوول ده کا! **{وَالَّذِيْنَ يُؤْذُوْنَ رَسُوْلَ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ**

سئ وودوو نارمه زامه ندی خو یان نی شان ده دن. چه ند ریوایه تی که هه ن ده رباره ی نه وانه ی پیغه مبه ره **{بِهٰشٰی}** دان و نه وانه ی ره خه تیان لی گرت:

{۹} وَلَوْ اَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهُ} نه گه ر نه وانه به وه رازی بوونایه که پیغه مبه ره **{بِهٰشٰی}** بو ی دیاری ده کردن و ده دانی له ده سته که وه ت و زه کات نه فسیان پیی دابمرکایه و هه رچه نده به شه که یان که میش بوایه فنیاتیان پی بکر دایه، **{وَقَالُوا حَسْبُنَا اللّٰهُ}** بیان گوتایه: فه ضلو نیعه ته ی خودامان به سه و رازین به و به شه ی پیان دراوه، **{سَيُؤْتِنَا اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُوْلُهُ}** له وه به دوا خودا رزو و روژییمان ده دانی و له ده سه که وه تیکی تر دا به شمان زیاد ده کا، پیغه مبه ره **{بِهٰشٰی}** به شی زیاترمان ده داتی **{اِنَّا اِلَى اللّٰهِ رَاغِبُوْنَ}** ئیمه ئومیدمان وایه: که خودا له فه ضلو نیعه ته ی خو ی بی به شمان نه کا، ئیمه هه زمان لییه خودا به شمان بداو، جکه له خودا له که سی تر داوای هج ناکه یین. ئیمه هه ر بو لای خودا مه یلو سو زمان هه یه و هه زمان هه ر له نیعه ته ی نه وه.

{۱۰} اِنَّمَا الصَّدَقَاتُ} نه وه کوو زه کات ده دی و حه قه بیاندری تی ئیلا که ده دی: **{لِلْفُقَرَاءِ}** بو فه قیرانه: نه وانه ی نه کاسبیان هه یه، نه مال و سامان. **{وَالْمَسٰكِيْنَ}** بو هه ژاران: نه وانه ی که می که مال و سامانیان هه یه به لام پیی به ریوه ناجین. **{وَالْعَامِلِيْنَ عَلَیْهَا}** نه وانه ی ئیش و کاری زه کات کوگر د نه وه نه نجام ده دن. **{وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوْبُهُمْ}** نه وانه ی تازه موسولمان بوون و هیشتا دلیان له سه ر ئیسلام دانه مه زراوه، **{وَفِي الرِّقَابِ}** بو کویله نازاد کردن نه وانه ی کویله ن، پارهمان ده دری تی بو نه وه ی خو یان نازاد بکه ن! **{وَالْفَارِمِيْنَ}** نه وانه ی قه رزدارن، به مه رچیک پار هه رز کردنه که یان بو پرژه ی بی دینی نه بووی و له قه رز کردنی دا زی ده ره ویان نه کردی. **{وَفِي سَبِيْلِ اللّٰهِ}** هه روا ده دری به وانه ی له ریگه ی خودا دا تی ده کو شن، جا تی کو شانه که یان جهنگان در ی کافران بی، یان قوتابی ئایینی بن، یان بانگه وازی ئیسلامی بلا و بکه نه وه. **{وَاِنَّ السَّبِيْلَ فَرِيْضَةٌ مِّنْ اللّٰهِ}** نه م زه کاته فه رزیکه خودا پیویستی کردوه، نه رکیکی سه رشان ی ده و له مه ندانه خودا

اَلَيْمُ} نهوانه‌ی به‌کردارو گوشتار نه‌زیه‌تی پیغهمبه‌ری خودا
 دده‌دن سزایان ناگری دۆزه‌خه، خودا به‌عه‌زایی به‌رده‌وامو
 به‌نیش تۆله‌یان لئ دستینی!
{۱۲} يَخْلِفُونَ بِاللّٰهِ لَكُمْ لِيَرْضَوْكُمْ} هەر که دوورپوویی و
 نیفافیان دهرکه‌وتو هه‌ستیان به‌هه‌لۆیستی هه‌ره‌ج و
 هه‌یابه‌ره‌ی خۆیان کرد، خیرا په‌لاماری سویند خواردن
 دده‌دن، ده‌ست ده‌که‌ن به‌عوزر هینانه‌وه بو ئه‌و کردارو
 گوشتاران‌ه‌ی لییان رودراوه، بو ئه‌وه‌ی ئیوه‌ رازی بکه‌ن و دلتان
 لییان نه‌رمجی، وه‌لحال **{وَاللّٰهُ وَرَسُولُهُ اَحَقُّ اَنْ يَرْضَوْهُ}** خودا و
 پیغهمبه‌ری خودا شیواترین به‌وه‌ی ئه‌و دوورپووانه هه‌ول بدن
 رازیان بکه‌ن، پابه‌ندی هه‌رمان و نه‌هیه‌کانیان بن، نیمانی
 راسته‌قینه به‌ین و کرده‌وه‌ی چاک بکه‌ن. واز له‌دوورپوویی و
 روپامایی بیتن و بینه موسولمانی راستا! **{اِنْ كَانُوا مُّزْمِنِ}**
 واته: نه‌گهر نه‌وان لافی بر‌واداری لئ دده‌دن و به‌سویند جه‌خت
 له‌سه‌ر نیمانداری خۆیان ده‌که‌ن دم‌بوايه خودا و پیغهمبه‌ری
 خودا رازی بکه‌ن، که‌سیک خۆبه‌موسولمان و خاوه‌ن باوهر
 دهمزانی باخودا و پیغهمبه‌ره‌که‌ی رازی بکه‌ن، چونکه به‌ده‌ست
 هینانی رهمانه‌ندی نه‌وان نرخ و سوودی هه‌یه، رازی‌کردنی
 خه‌لکی تر به‌ته‌نیا هیچ سود و نرخیکی نیه.

{۱۳} اَلَمْ يَعْلَمُوا اَنَّهٗ مِنْ يٰحٰدِثِ اللّٰهِ وَرَسُولُهُ} نایا نه‌ دوورپووه
 ناپاکانه نازان و دلتیانین له‌وه‌ی که‌سیک دۆزمنایه‌تی خودا و
 پیغهمبه‌ر بکا و سنوور به‌زینی بکا، یان گالت‌ه‌و هه‌شمه‌ری
 به‌پیغهمبه‌ر بکا، ره‌خنه له‌کردار و گوشتار و ره‌وستی بگری،
 وه‌کوو ئه‌وه: که‌ دهرباره‌ی دابه‌شکردنی (صدقات) ره‌خنه‌یان
 لئ گرت، دهرباره‌ی ره‌وست و هه‌لس و که‌وتی پیغهمبه‌ر ﷺ
 له‌گه‌لیان دا گالت‌ه‌یان پی ده‌کرد و ده‌یانگوت گوپ‌ادپرو
 خوشباوهره.....هتد. نایا نازان که‌سیک به‌م جوۆره دزایه‌تی
 خودا و پیغهمبه‌ر بکا **{فَاَنْ لَّهٗ نَارُ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيْهَا}** ئه‌وه سزا و
 تۆله لئ ستاندنیان ناگری دۆزه‌خه‌و بو هه‌تا هه‌تایه‌ تپیدا
 ده‌مینیت‌ه‌وه‌و رزگارپوونی نابێ. **{ذٰلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيْمُ}** ئه‌و
 سزا به‌نیش و هه‌میشه‌یه‌یه ریسوا کردنیکی گه‌وره‌و سامناکه،
 هیچ نازار و ریسوا کردنیکی دونیایی نایگاتی!

{۱۴} يٰحٰذِرُ الْمُنٰفِقُوْنَ اَنْ تُنٰزِلَ عَلَيْهِمْ سُوْرَةٌ تَنْبَلْهُمْ بِمَا فِيْ قُلُوْبِهِمْ}
 دوورپووه‌کان ترسی نه‌وه‌یان هه‌یه: که‌ سووره‌تیکی قورئان

يَخْلِفُونَ بِاللّٰهِ لَكُمْ لِيَرْضَوْكُمْ وَاللّٰهُ وَرَسُولُهُ اَحَقُّ
 اَنْ يَرْضَوْهُ اِنْ كَانُوا مُّؤْمِنِيْنَ ﴿۱۲﴾ اَلَمْ يَعْلَمُوا اَنَّهٗ
 مِنْ يٰحٰدِثِ اللّٰهِ وَرَسُولُهُ فَاَنْ لَّهٗ نَارُ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيْهَا
 ذٰلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيْمُ ﴿۱۳﴾ يٰحٰذِرُ الْمُنٰفِقُوْنَ
 اَنْ تُنٰزِلَ عَلَيْهِمْ سُوْرَةٌ تَنْبَلْهُمْ بِمَا فِيْ قُلُوْبِهِمْ قُلِ اسْتَهْزِئُوْا
 اِنَّ اللّٰهَ مُخْرِجٌ مَّا تَحْذَرُوْنَ ﴿۱۴﴾ وَلٰكِنْ سَاَلْتَهُمْ
 لَيَقُوْلُنَّ اِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ اَيُّ اللّٰهِ وَآيٰتِهٖ
 وَرَسُوْلِهٖ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُوْنَ ﴿۱۵﴾ لَا تَعْتَذِرُوْا فَاَذْكُرْتُمْ
 بَعْدَ اِيْمَانِكُمْ اِنْ نَعَفَ عَنْ مَا يَفْعُوْنَكُمْ نَعَدْتُكُمْ مَا وَعَدَ
 بِاللّٰهِ اَنْتُمْ كَانُوْا مُّجْرِمِيْنَ ﴿۱۶﴾ الْمُنٰفِقُوْنَ وَالْمُنٰفِقٰتُ
 بِبَعْضِهِمْ مِنْ بَعْضٍ يٰمُؤْمِنُوْنَ بِالْمُنْكَرِ وَيَتَّبِعُوْنَ
 عَنِ الْمَعْرُوْفِ وَيَقْضُوْنَ اٰيٰتِهٖمْ نَسُوْا اللّٰهَ فَسَيَبْهَتُهُمْ
 اِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿۱۷﴾ وَعَدَ اللّٰهُ
 الْمُنٰفِقِيْنَ وَالْمُنٰفِقٰتِ وَالْكُفٰرَ نَارَ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ
 فِيْهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعَنَهُمُ اللّٰهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيْمٌ ﴿۱۸﴾

دابه‌زیت‌ه سه‌ر موسولمانه‌کان و نه‌ینی دوورپووه‌کان دهرخا و
 په‌رده‌یان له‌سه‌ر لابدا و دوورپوویه‌که‌یان ناشکرا بکا. بۆیه
 په‌رومردگار هه‌ره‌شه‌ی لئ کردن و هه‌رمووی: **{قُلِ اسْتَهْزِئُوْا}**
 نه‌ی موحه‌مه‌ه! پێیان بلی: به‌که‌یفی خۆتان گالت‌ه‌و
 هه‌شمه‌ری به‌نایه‌ته‌کانی خودا بکه‌ن، دلتیا بن: که **{اِنَّ اللّٰهَ**
مُخْرِجٌ مَّا تَحْذَرُوْنَ} بێگومان خودا نیگا بو پیغهمبه‌ره‌که‌ی
 ده‌نیرو سوهرتی قورئانی بو سه‌ر نازل ده‌کا، نه‌ینی و شته
 په‌نامه‌کیه‌کانتان دهرده‌خا، هه‌قیقه‌تو چۆنیه‌تی ئیوه
 به‌پیغهمبه‌ر راده‌گه‌یه‌نی و هه‌ضخ ده‌بن.

{۱۵} وَلٰكِنْ سَاَلْتَهُمْ} نه‌ی هه‌روستاده: نه‌ی پیغهمبه‌ر! سویند بی
 نه‌گهر تۆ لییان به‌رسی: نه‌ری ئیوه‌ بۆچی گالت‌ه‌ به‌قورئان
 ده‌که‌ن؟ بۆچی ره‌خنه له‌پیغهمبه‌ر ده‌گرن؟ بۆچی به‌نه‌ینی و
 په‌نامه‌کی دزی پیغهمبه‌رو په‌یامه‌که‌ی ده‌دوین؟ خیرا ده‌ست
 ده‌که‌ن به‌عوزر هینانه‌وه‌و **{لَيَقُوْلُنَّ اِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ}**
 سویند ده‌خۆن له‌سه‌ر نه‌وه: که‌ نه‌وان له‌و قسانه‌یان دا

جیددی نین، بۆ سوحبەتو گالتە کردنو کات بەسەر بردنو
بۆ پیکەنین ئەو قسانە دەکەن، پێیان وا بوو: ئەم عوزرمیان
نی و مردەگیری و ئەم درۆیەیان بۆ بەسەر دەچێ، چونکە ئەوان
نەیاندمزانی کە قەشمەری و لاقرتی کردن بەنایین کوفریکی
ناشکرایە و تاوانیکی گەورەو بەفتارەبەرە! ئەمجار پەرورەدگار
سەرژەنشتیان دەکاو دەقەرموێ: **{قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا رَسُولَهُ كُنْتُمْ**
تَشْهَرُونَ} پێیان بلێ ئایا ئێوە گالتەو قەشمەری بەخوداو
بەقورئان و بەپیغەمبەر دەکەن؟ هیچتان دەست نەکەوتوو
گالتە پێ بکەن خوداو پیغەمبەر نەبێ؟! بەراستی کاریکی
خراب دەکەن و تاوانیکی گەورە ئەنجام دەدەن.

{لَا تَعْتَدُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ} ئەم جوۆرە عوزرانە
مەهیننەو، بەو جوۆرە بیانوانە پاساوی ئەو تاوانانەتان
مەدەنەو، چونکە ئەنجامدانی کاری کوفرو ناپەسند
بەمەبەستی سوحبەت، پیکەنین و رابواردن شتیکی زۆر بێ
جێیە و ناماقولییە و نابێ بکری، عوزر هاوردنەو متان دانانە
بەتاوانو، عوزر لەقەباحەت خراپتر!! **{إِنَّ نَعْفَ عَنْ طَائِفَةٍ**
مِّنْكُمْ} خۆ ئەگەر ئێمە خوش ببین لەتاقمیکتان بەهۆی تۆبە
کردنو گەرانبەو متان لەتاوان و وازەینانتان لەو کارە کوفر
نامیزانە ئەو **{لَعَذَابُ طَائِفَةٍ بِالْآيَةِ كَأَنَّهُمْ مُّجْرِمِينَ}** کۆمەلێکی
تر سزا دەدەین بەهۆی تاوانبارییان و سووربوونیان لەسەر
هەلویستی کوفر نامیزیان. واتە: ئەگەر ئێمە خوش ببین لەو
دووڕوانەیی کە تۆبە دەکەن و واز لەقەسەیی بەدو بەدرفتاری
دین، نابێ بەو کەسانی دیکە هەتخەلەتین، چونکە بیگومان
ئێمە سزای ئەوانە دەدەین: کە تۆبەناکەن و لەهەلویستی
تاوانبارییان پەشیمان نابنەو، سوور دەبن لەسەر تاوانی
کوفر نامیزیان!

{الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِّنْ بَعْضٍ} واتە: دووڕووەکان
پیاو و ئافرەتیان، لەئەخلاقو رەوشتو کردارو گوشتاریان دا
دەشوبهینە یەگرتی و لەخراپەکاری دا چون یەکن. **{يَاْمُرُونَ**
بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ} واتە: هەندێ
لەو دووڕووانە فەرمان بەهەندێکی تریان دەکەن
بەخراپەکاری و فیتنەو ناشووب، وەکوو درۆو خییانەتو
پەیمانشکینی و پابەند نەبوون بەوادی بەلێن، هەر شتیک
خودا پێی ناخۆش بێ ئەوان ئەو پەیرەو دەکەن، هەول

دەدەن خەلک لەجیهاد کردن سارد بکەنەو، تێدەکوژن
موسولمانان لەرێگەیی خودا مالو سامانی خۆیان خەرج
نەکەن، تا بلێ دەست قووچاوو رژدن، بەهیچ جوۆری
روناکەنە مالبەخشین. **{لَسُوا لِلَّهِ فَاسِقِينَ}** ئەو موناڤقانە
نەومیان لەبیر چوووتەو کە بەطاعەتو پابەندبوون
بەفەرمانی خوداو وازەینان لەو شتانەیی جەوگیری ئی کردو،
خۆیان لەخودا نزیک بکەنەو، رۆژیک لەرۆژان بەدلیان دا
نەهاتوو: کە ئەرکی سەرشانیانە طاعەتی خودا بکەن و
سوپاسگوزاری نێمەتەکانی بن، شوین هەواو هەمووسی
شەیتانی خۆیان کەوتوون و خودایان لەبیر چۆتەو، بۆیە
خوداش جەزای دانەو، واتە: سزای دان، بەو: لەدونیدا
لەرەحمەتو لوطفی خۆی بێ بەشی کردن و تۆقیقی نەدان،
لەقیامەتیش دا پاداشی باشیان ناداتی. **{إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ**
الْفَاسِقُونَ} واتە: بیگومان ئەو موناڤقە بەدبەختانەیی
لەریبازی راست لایان داو و ریبازی شەیتانیان گرتۆتە بەر
ئەوان لەهەموو کەس زیاتر گومراو فاسق و سەر ئی شیوان،
لەهەموو ئەخلاقو فەضیلەتیک رووت بوونو، هیچ خێرو
چاکەییەکیان ئی جاوەرپوان ناکری.

{وَعَدَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ
فِيهَا} پەرورەدگار وادی داو بەدووڕووەکان بەپیاو
ئافرەتیانەو، وێرای کافرەکانی تریش بەناگری دۆزەخ،
بریاری داو: کە ئەوانە هەموویان بخاتە نیو دۆزەخەو بۆ
هەتاهەتایە تێیدا دەمێننەو. **{هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعْنَهُمُ اللَّهُ وَلَهُمْ**
عَذَابٌ مُّقِيمٌ} ناگری دۆزەخ ئەومەندی ئازار تێدایە کە بەسیان
بێ و سزای کردەو مەکانیان پێ بکاتەو، خودا نەفرینی ئی
کردوون و لەرەحمەتی خۆی دووری خستوونەو، ئەو
بەدبەختانە سزای هەمیشەییان هەیە، جگە لەسزای سوتان
بەناگری دۆزەخ، سزای هەمیشەیی وەکوو هەلپروسانی دەو
چاویان بەبای سەموم و داپلۆخانە هەناویان بەناوی کولتوو،
قەدەغەبوونی بینینی خودا لێیان و مەحرورومبوونیان لەو
بەهرەو نێمەتە گەورەییە.

{كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَكَثُرَ أَمْوَالُهُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ
فَاسْتَفْتَوْا بِخِلَاقِهِمْ} واتە: ئێوە ئەی ئەو دووڕووانەیی ئەزەیتی
خوداو پیغەمبەری خوداو موسولمانان دەدەن! دەشوبهینە ئەو

دووړووانه‌ی گه‌له‌پیشینه‌کانی پیغهمبه‌رانی رابوردوو، که له‌پیش نیوه‌وه هاتوونه گوره‌پانی ژبانه‌وه له‌ناوچوون. نیوهمش وه‌کوو نه‌وان به‌مالو سامان و مندالو که‌سو کار له‌خوتان بایی بوون به‌ژبانی دنیا هه‌لخه‌له‌تاونو بوغرا بوون. وه‌لی نه‌وان له‌نیوه به‌هیزتر بوون، مال و مندالو که‌سو کاریان له‌نیوه زورت‌ر بوو، هه‌موو هه‌ولو ته‌قه‌لایه‌کیان له‌ژبان دا بو له‌زمت وهرگرتن و خوش رابواردن و مال و مندال زور کردن بوو، به‌ژبانی که‌مخایه‌نی دنیا له‌خویان بایی بوون، خوشییه‌کانی جیهان له‌خشته‌ی بردن. { فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخُلَاقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخُلَاقِهِمْ } نیوه‌ی مونا‌فیکو گومرا ری‌بازی دووړووه‌کانی رابوردووتان گرتوته به‌رو هه‌مان هه‌لس‌وه‌کو‌تی نه‌وان دووباره ده‌که‌نه‌وه، نه‌وه له‌لویست خراپه‌کاریانه‌ی دووړووه‌کانی پیشینان به‌رامبه‌ر نایینی حه‌قو راست نواندیان و گردیان، نیوهمش نه‌وه نه‌نجام دهمدن، هه‌ول ناددن هی‌دایه‌ت له‌ه‌فورئان وهر‌بگرن و شوین په‌یامی پیغهمبه‌ر بکه‌ه‌ون و دل و دهر‌وونی خوتان پالغه‌ته بکه‌ن و بچه‌ی پی‌ری به‌خته‌وه‌رانه‌وه. نیوه دووړووی سه‌رده‌می نایینی نی‌سلام شی‌ای سزاو توله‌ی زیاترو به‌نیش‌ترن! چونکه نه‌وان له‌نیوه به‌هیز‌تر و مال و سامان زورت‌ر بوون، نه‌وه نایات و موع‌جیزانه‌ی خودا نیشانی نیوه‌ی داوه، نه‌وان نه‌پان بینیه‌وه. { وَخُضِّمْتُ كَالَّذِي خَاضُوا } واته: نیوه‌ی دووړووی سه‌رده‌می هاتنی نی‌سلام وپ‌رای نه‌وه‌ی که‌ دمب‌وایه واز‌تان له‌خرابه‌کاری و درو و فیل‌بازی به‌نیایه، که‌جی نیوهمش وه‌کوو دووړووه پیشینه‌کان له‌درو و فرتو فیل‌بازی دا روچوون و ملتان له‌خرابه‌کاری نا!! { أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ } واته: نه‌وه مونا‌فیکو کافرانه هه‌موویان هه‌ولو تی‌کوشانیان به‌هیر و چوو، نه‌وه کردارانه‌پان که پی‌یان و بوو، کرداری چاک و باشن بووجه‌ل بوون به‌که‌لکی هی‌چیان نه‌هاتن، چونکه هه‌رجی کردوپیانه بو ری‌بازی و ناودهر‌کردن بوون، مبه‌ستیان خزمه‌ت گه‌یاندن و سوود به‌خشین نه‌بوو، له‌قیامه‌تیش دا پاداشو نه‌وابیان نادری‌تی.

{ أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ } نه‌وه هه‌والی

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَكَثَرُوا
أَمْوَالَهُمْ وَأَوْلَدُوا فَأَسْتَمْتَعُوا بِخُلُقِهِمْ فَأَسْتَمْتَعْتُمْ بِخُلُقِكُمْ
كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخُلُقِهِمْ وَخُضِّمْتُ
كَالَّذِي خَاضُوا أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٦٦﴾ أَلَمْ يَأْتِهِمْ
نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَقَوْمِ
إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ أَتَنْتُمْ
رُسُلَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ
كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٦٧﴾ وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ
أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ
وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٨﴾
وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسْكَنٍ طَيِّبَةٍ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ
وَرِضْوَانٍ مِنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦٩﴾

به‌سه‌رهاتی گه‌له‌پیشینه‌کان به‌وه مونا‌فیکانه نه‌گه‌یش‌تووه؟ نه‌وه سزاو کاره‌ساته‌ی به‌سه‌ر شه‌ش گه‌له به‌در و خه‌ره‌وه‌کان هات به‌نه‌وه دووړو کافرانه‌ی سه‌رده‌می نی‌سلام نه‌گه‌یش‌تووه: بئ ناگان له‌هه‌والی نه‌وه گه‌لانه‌ی پیش نه‌وان: که له‌پیغهمبه‌ره‌کانیان یاخی بوون و سه‌ری‌چی فه‌رمانی خودایان کرد و خوداش به‌سزای سه‌خت و بئ نامانی خوی گرتنی و له‌ناوی بردن؟ بئ ناگان له‌سه‌ره‌نجامی گه‌لی نوح که به‌توفان خنکان و جگه له‌وانه‌ی نیمانیان به‌حه‌زه‌رتی نوح هی‌نابوو که‌سی تریان لی دهر‌نه‌چوو، یان نه‌وه ره‌شه‌باو زریانه‌ی که عادی گه‌لی حه‌زه‌رتی هودی له‌ناوبرد، یان نه‌وه گرمه‌و ناله‌وه شریخه‌ی گه‌لی نه‌موودی دوا بر‌او کرد، یان نه‌وه عه‌زابه‌ی مله‌وړی وه‌کوو نه‌موودی له‌ناوبرد، نه‌وه مله‌وړی هه‌ولی دا حه‌زه‌رتی نی‌براهیم بسوتینی، یان نه‌وه بوومه‌له‌رزده زه‌وی راتله‌فاندنه‌وه عه‌زابی (یوم الظله‌)ی توشی گه‌لی شوعه‌یب پیغهمبه‌ر هات، یان نه‌وه روچون و به‌ه‌ورا بردنی توشی گونده‌کانی هوزی لووط هات، که به‌دانیشتوانه‌کانیانه‌وه

ژيرو زهبر کرانو خاکه که یان هه لگير درايه وه وه نه مجار بهردمباران کران، نایا نه وه کافرو دووړوانه ی سهرده می نیسلام نه وه به سهر هاتو رووداوانه یان پی نه گه یشتوه وه نه یان بیستوه؟ واته: بیستویانه وه پیان گه یشتوه وه. نه وه گهل و نه ته وانه {**أَتَنَّهُمْ رَسُولُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ**} پیغه مبهردگان یان به به لگه وه نیشانه ی ناشکراوه هاتونه ناویان وه وانیش له جیاتی نه وه ی پروایان پی بکه نه به درویان خستونه وه، پهرومردگار یش په له ی له ناویردنیان کردو له بیخی دهره یان، خودا که له ناوی بردن سته می ئی نه کردوون به لگوو نه وان بوخویان سته میان له خودی خویان کردوه. هوی له ناوچوونیان کرده وه ناپه سنده کانی خویان بوو، به درو خستنه وه ی پیغه مبهردگان یان بوو، دزایه تیکردنی حه قو حه خوازان بوو.

۷۱ {**وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ**} پیاوانی موسولمانو نافرتهانی موسولمان هه ندیکیان یارمه تیدرو کومه کیاری په کترن، له په کیه تی بیرو باومردا، له یارمه تیدانی په کتری له سهر چاکه و دزی دوژمنان پشی په کتری ده گرن و په کتری ته و او ده که نه.

۱ {**يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ**} فهران به په کتری ده که نه به چاکه کردن به لام مونا فیک جله وگیری ده که نه له فهران به چاکه.

۲ {**وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ**} موسولمانان جله وگیری ده که نه له خراپه به پیچه وانه ی دووړووه کان فهران ده که نه به خراپه کاری.

۳ {**وَيَقِيمُونَ الصَّلَاةَ**} موسولمانان به ریک وپیکی نویره گانیان به خوشوعو خوضوعوه نه نجام ددهنو له بهر خاتری خودا دمی که نه، به لام دووړووه کان.

۴ {**وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ**} موسولمانان زه کاتی مالو سامانی خویان به ریک وپیکی ددهنو خیرو صه ده قه ی تریش ده به خشن به ناتاجان. به پیچه وانه وه دووړووه کان به خیلی ده که نه و دهستی خویان ده قوچینن.

۵ {**وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ**} موسولمانان فهران به ردار ی فهرانی خودا پیغه مبهری خودان، جیان فهران پی بکری نه نجامی ددهن، جله وگیری جیان ئی بکری ئی دووړ ده که ونه وه، به لام مونا فیکه کان هه می شه یاخی و سنوور

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ جَاهِدُوا الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاعْلَمُوا أَنَّهُمْ جَاهِدُوا بِأَلْسِنَتِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ جِهَتَهُمْ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَوْمِ الَّذِي يَأْتِيهِمْ قَوْلُ اللَّهِ حَقًّا يُنْفِذُ بِهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهُمْ يُرِيدُونَ أَن يَتَالُوا وَمَا نَقَمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ فَإِنْ يَتُوبُوا يَكْ خَيْرًا لَكُمْ وَإِنْ يَتَوَلَّوْا يَكْ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ مِنْ دِينٍ وَلَا نَصِيرٍ ۖ وَمِنْهُمْ مَن عَاهَدَ اللَّهُ لَئِنْ آتَيْنَاهُم مِّن فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ ۖ فَلَمَّا آتَاهُم مِّن فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ۖ فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ۖ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ۖ الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۖ

به زینن و پابه ندی فهرانی خودا و پیغه مبهری خودا نین!!
{**أُولَئِكَ سِирُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ**} به هوی نه وه روشته جوانو په سنده وانه وه، نه وه موسولمانانه شیاوی رحه متو به زه یی پهرومردگان، خودا به ئینی رحه متی خویان پی ددها له دنیا و قیامت دا. بیگومان پهرومردگار عه زیزو بالاده سته هه رشتیکی بوئی دهیکا، هه واده و به ئینیکی بدا، هه ره ره شه یه ک بکا ده یه نیته جی، حه کیم و دانایه، کاروباری بوونه و مر به گویره ی عه داله تکاری و دانایی خوی ریک و پیک هه لده سورینن.

۷۲ {**وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ**} پهرومردگار به ئینی به پیاوانی موسولمانو نافرتهانی موسولمان داوه، که شادیان بکا به باغو باغاتی به هه شت که به ژیر دارو دره خته کانی دا جوگه و جو بار ده کشین، {**خَالِدِينَ فِيهَا**} بو هه تا هه تابه له ناو نه وه به هه شته راز وده دا ده می ننه وه، له زومتو خوشی ئی و مرده گرن، {**وَمَسَاكِينٌ طَيِّبَةٌ فِي**

﴿يُحْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا﴾ سویند بهخودا دهخون، که نهو وشه کوفرانه‌ی پالیان دراوه نه‌یانگوتووه، ﴿وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ﴾ بیگومان نه‌وان وشه‌ی کوفریان وتووه، که ده‌لین: نه‌مان وتووه درؤ ده‌کهن، شتی وایان گوتووه کوفری ناشکرایه، نه‌وان پاش نه‌وه‌ی به‌موسولمان خو‌یان پیشان دابوو نیعلانی نیسلامه‌تی خو‌یان کردبوو، نیظهاری کوفرو بی‌دینی خو‌یان نه‌نجام دا. دوا‌ی نه‌وه‌ی کوفره‌که‌یان شاروامبوو ناشکریان کرد! ﴿وَهُمْ أَرْسَلْنَا بِمَا لَمْ يَنْتَلُوا﴾ برئ لهو مونافیقانه هه‌ولئ تیرۆر کردنی پیغه‌مبه‌ریان داو بو‌یان نه‌کرا، ﴿وَمَا تَقْمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ﴾ نهو مونافیقانه له‌نیسلامو ناردنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ شتیکیان نه‌بینیوه شیای رق لی بوونه‌وو هه‌ولدانئ تۆله‌کردنه‌وه بی بیجگه له‌وه‌ی: که خودا به‌فه‌ضلو گه‌ورمی خوی به‌هوی ده‌ستکه‌وتی جه‌نگه‌وه نه‌وان و پیغه‌مبه‌ریشی بی ناتاج کردوه. ﴿إِنْ يَتُوبَا يَكُنْ خَيْرًا لَهُمْ﴾ نه‌گهر نهو دوو‌رووه تاوانکارانه تۆبه بکه‌نو واز له‌دوو‌رووی خو‌یان بئن، چیدی کرداری ناپه‌سند نه‌کهن و گوشتاری ناشیرین نه‌لین، نه‌وه نهو تۆبه‌و گه‌رانه‌وه ده‌بیته خیر و به‌هره‌مندی دونیاو قیامت بو‌یان: خودا تۆبه‌یان لی و مرده‌گری و به‌مراز ده‌کهن، له‌دونیا‌دا ده‌چنه پی‌ری موسولمانانه‌وو ره‌وشتی نه‌وان هه‌ل‌ده‌گرن، پشت به‌خودا ده‌به‌ستن و رازی ده‌بن به‌فه‌زاو قه‌دمری خودا، خۆراگر ده‌بن له‌به‌رامبه‌ر ته‌نگو جه‌له‌مه‌دا، تیده‌کۆشن بو و ده‌سته‌نیانی به‌خته‌ومری قیامت و به‌راستی ده‌بنه هه‌والئ پیغه‌مبه‌رو سوود له‌ره‌وشته‌کانی و مرده‌گرن، ﴿وَإِنْ يَتُوبَا يُعَذِّبْهُمُ اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ نه‌گهر پشت هه‌لکه‌نو روو و مرگین له‌م بانگه‌وازیه‌و تۆبه نه‌کهن و سوور بن له‌سهر دوو‌رووی و خراپه‌کاری نه‌وه په‌رومردگار له‌دونیاو قیامت سزای به‌نازاریان ده‌دا، له‌دونیا‌دا به‌جۆرده‌ها سزا تۆله‌یان لی ده‌ستینئ: به‌کۆشتن و برین، به‌ره‌فاندنی ژنو مندالیان، به‌ده‌ست به‌سه‌راگرتنی مال و سامانیان، به‌ژیانی راپایی و دل‌ه‌راوکی و ترسو خه‌مو خه‌فه‌تاوی. به‌جۆریک که (کوونه مشکیان لی ببنه قه‌یصه‌ری) و عه‌رز له‌خو‌یان نه‌گری. ﴿وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾ له‌هه‌موو سهر زه‌وی دا

جَنَاتِ عَدْنٍ} خانووبه‌ره‌ی دلگرو رازاوه‌ی بو ناماده‌کردون، له‌ناو به‌هه‌شتی نه‌به‌دی دا، وێر‌ای نهو خانوو باله‌خانه دلگیرانه، سه‌رباری نهو هه‌موو نامیرو هۆکاری خۆشگوزمرانی و به‌خته‌ومرینه: که نه‌چاو بینوییه‌تی و نه‌به‌سهر دلی که‌س دا به‌خه‌یال رابوردوه، نهو خودا پیداونه‌ نازو نیعمه‌تیکی تریان هه‌یه: که له‌هه‌موو نیعمه‌ته‌کانی تری به‌هه‌شت خۆشترو به‌له‌ززمت تره نه‌ویش رم‌زانه‌ندی خودایه بو‌یان، بۆیه ده‌فه‌رموئ: ﴿وَرِضْوَانٍ مِنَ اللَّهِ أَكْبَرُ﴾ هه‌یه بو موسولمانان رم‌زانه‌ندی خودا که زۆر له‌به‌هشت گه‌ورمه‌ترو، زۆر له‌به‌هه‌شت مایه‌ی شادمانی تره. شتیکی به‌لگه نه‌ویستیشه که کامه‌رانی گیانی خۆشترو پی‌رۆزتره له‌له‌ززمتی جه‌سته‌یی. ﴿ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ واته: نهو واده‌و به‌لینه‌ی خودا، یان نهو رم‌زانه‌ندی، یان نهو خۆشی و له‌ززته‌مادی و مه‌عنه‌وییانه به‌یه‌که‌وه به‌مراز گه‌ییشتنیکی فره‌گه‌وره‌یه‌و هیچ خۆشییه‌کی تری ناگاتئ.

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ﴾ نه‌ی پیغه‌مبه‌ر! تیبکۆشه‌و به‌رده‌وام به‌ له‌سهر تیکۆشان له‌سهر به‌رم‌نگاربوونه‌وه‌ی تاقمی کافرو دوو‌روو، هه‌ول بده بو نه‌وه‌ی له‌هه‌لۆیستی خو‌یان په‌شیمانان بکه‌یه‌وه، توندو تی‌زبه له‌دزیان و نه‌رمو نیانی له‌به‌رامبه‌ریان دا مه‌نۆینه، و ه‌ک‌وو چۆن نه‌وان نه‌وپه‌ری هیزو توانای خو‌یان دزی تو به‌کار ده‌هین. توانای خۆت بخه‌کارو به‌رم‌نگاریان به‌وه: به‌به‌لگه‌و ده‌لیل بۆریان بده، به‌شمشیر و گورزو تیر شه‌ریان له‌گه‌ل بکه. هه‌لبه‌ته نه‌م جه‌کو نامی‌رانه به‌گو‌یرمی رۆزگار ده‌گو‌رین و ده‌بی موسولمانان هه‌ول بده‌ن له‌گه‌ل بارودۆخ دا جه‌کی پی‌ویستیان هه‌بی. ﴿وَمَا أَرْأَاهُمْ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ﴾ دل‌نیابه سه‌رم‌نجامیان و شوینی حه‌وانه‌ومیان دۆزه‌خه، شوینی تریان نیه جگه له‌و شوینه ناخۆشه، به‌راستی خراپ ئاکامیکه نهو ئاکامه‌ی نه‌وان، خراپ مه‌نزل و نیشته‌مه‌نییه‌که، هه‌ره‌که‌سی بجپته ناوی نامرئ و له‌و سزایه رزگاری بی، ژیان‌ه‌که‌شی ج ژیانیک نیه. پئی بگو‌یرئ ژیان! به‌کورتی نهو دوو‌رووانه دوو عه‌زابیان ده‌درئ: سزای دونیا‌یان له‌سهر ده‌ستی موسولمانان که جیهادیان له‌گه‌ل ده‌کرئ، سزای قیامه‌تیشیان به‌ئاگری دۆزه‌خه...

که سیکیان نیه سه ره پریشاریان بیو یارمه تیایان بداو
داکوکیان بی بکا.

﴿^{۷۵} وَمَنْهُمْ مَنْ عَاهَدَ اللَّهُ لَنْ آتَانَا مِنْ فَضْلِهِ ۚ وَاتَّخَذَ لَهُمْ مَوَافِقَانَهُ هَاهُنَا بِهَيْمَانِيَانِ بِهْ خُودَا بِیَغْه مَبْهَرِی خُودَا دَاوَهُ دَمْدَمَن، دَهْلَیْن: نَهْ گَهر خُودَا بِهْ فَهْ ضَلُو گَهر مَبْهَرِی خُوی دَهْوَلَه مَهْ نَدَمَان بَکَاو مَالُو سَامَانَمَان بَدَاتُو ﴿لِنَصَّدَّقَنَّ وَلِنَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ بِهْ تَهْ تَکْیِدَه وَه دَهْلَیْن: نَیْمَه زَهْ کَاتی مَالُو سَامَانَمَان بِهْ رَیْکُو بِیْکِ دَهْدَمِیْن، خَیْرُو خَیْرَات دَهْ کَهِیْن، مَالْ دَمَبَه خَشِیْن لَهْ پَیْناو رَهْ زَا مَهْ نَدی خُودَا دَا، بِهْ نَدَهْ رَاسْتَالُو گَوَیْرَا یَه لَی فَهْ رَمَانی خُودَاو بِیَغْه مَبْهَرِی دَهْبِیْن.

﴿^{۷۶} فَلَمَّا آتَاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ﴾ کَهِ چی کَاتی رَزَقُو رُؤْزِی رُؤْزِی پَیْدَانُو مَالُو سَامَانِیَان زُور بُوو، رُؤْدی و چِرُو کِیَان نَوَانْدُو زَهْ کَاتی وَاجِبِیَان لَهْ مَالُو سَامَانی خُویَان دَمْرَنه کَرْد، لَهْ پَیْناو نَهْ نَجَامَدَانی کَاری چَاکَهو خَیْرُو خُوشی و بَار بُووی جَهْ نَگَاوَمَرَانُو بِهْ هَا نَاوَه چُوونی لَیْقَه و مَاوَان هَیْچِیَان نَهْ بَهْ خَشی، پَشْتِیَان هَه لَکَرْدُو خُویَان لَهْ کُومَهْ گِی کَرْدَنی هَه زَارَان گَرْتَه وَه.

﴿^{۷۷} فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ﴾ نَهو رُؤْدی و بِهْ خَیْلِیْه دَوای نَهو هَه مَوو سوْیَنْدُو وَا دَهو بِهْ لَیْئَانَهْ یَان، بُوو بِهْ نِیْفَاقُو لَهْ دَلِیَان دَا خُوی دَا کُوتَا، نَهو نَپَاکِی و دُوو رُوو یِیَهْ یَان بِهْ رَدَمَوَام دَهْ بی تا دَمْرَنُو دَهْ جَهْ نَهْ بَهْ رَقَابِی پَهْ رَهْ رَدْگَارِیَان، چُونکَه دِیَارَه چَاوَمَرَوَانی تَوْبَهْ یَان بی نَاکَرِی و سوورن لَهْ سَهْ ر نَپَاکِی خُویَان، ﴿بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ﴾ وَا تَه: نَهو دُوو رُوو یِیَهْ یَان بِهْ هُوی نَهو دَهْ یَه: کَه پَا بَهْ نَدی وَا دَهو بِهْ لَیْئِنی خُویَان نِیْن لَهو تَهو سوْیَنْدَهْ کَانِیَان دَا دَرُو دَهْ کَهْن. چُونکَه دَابُو نَهْ رَیْتی خُودَا لَهْ نَادَهْ مِیْزَاد دَا وَا هَاتُوو هَه رَکَرْدَهْ دَهْ یَهْ کَه نِیْفَاق دَا خَوَازِی بی زِیَاتَر نِیْفَاق لَهْ دَلْ دَا دَهْ چَهْ سَیْئِنی و بِهْ هَیْزِی دَهْ کَا، و دَکُوو چُون کَرْدَهْ دَهْی چَاکُو پَهْ سَنَد نِیْمَان لَهْ دَلْ دَا بِهْ هَیْزِی دَهْ کَا زِیَاتَر دَهْ یَهْ سَیْئِنی! ﴿^{۷۸} أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ﴾ نَا یَا نَهو دُوو رُوو وَا نَهْ نَازَانَن کَه پَهْ رَهْ رَدْگَار هَه مَوو نَهْ یِنی و پَهْ نَامَهْ کِیْکِیَان دَهْ زَانی؟! نَازَانَن کَه خُودَا نَا گَا دَا رَهْ بِهْ سَهْ ر نَهو پَهْ یِمَان شَکِیْئِنِیْهْ لَهْ دَلِی خُویَان دَا دَهْ یَشِیْرَنَهْ و هُو

نَهو سَرْتَهو نَا خَاوْتَنَه نَهْ یِنِیَانَهْ ی کَه بِهْ پَهْ نَامَهْ کِی نَهْ نَجَامِی دَمْدَمَن و تَانَهو تَهْ شَهْ ر نَا رَاسْتَهْ ی نَا یِنی خُودَاو بِیَغْه مَبْهَرِی دَهْ کَهْن و پِیْلَانُو نَهْ خَشَهْ ی گِلَاو دُزِی مَوُوسُوْلَمَانَان دَا دَمْرِیْژَن نَازَانَن کَه پَهْ رَهْ رَدْگَار {عَلَامُ الْغُيُوبِ} و هُو نَهْ یِنی شِیْر دَاوَهْ ی نَاو قَوَلَا یِی دَلْ دَهْ زَانی و هَیْچِی بی گُوم نَابِی!!!

﴿^{۷۹} الَّذِينَ يَلْمُزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ﴾ نَهو کَه سَا نَهْ ی تَانَهو تَهْ شَهْ ر لَهو مَوُوسُوْلَمَانَانَه دَمْدَمَن کَه بِهْ نَا رَهْ زُوْی خُویَان زِیَاد لَهْ زَهْ کَاتی وَاجِبُو پَیْوِیْسْت مَالُو سَامَانی خُویَان دَمَبَه خَشَن، گَالْتَه بِهْ سَامَانَدَا رَه مَوُوسُوْلَمَانَهْ کَان دَهْ کَهْن دَهْلَیْن: بُو رِیْبَا بَازِی بِهْ لَیْشَاو مَالْ دَمَبَه خَشَن، لَاقَرْتِی بِهْ هَه زَارَهْ کَان دَهْ کَهْن کَه شْتِی کَه م دَمَبَه خَشَن، دَهْلَیْن: هَهْ ر بُوْیَه نَهو شْتَه کَه مَه دَمَبَه خَشَن بُو نَهو دَی نَاوِیَان لَهْ گَهْلْ مَالِیَهْ خَشَهْ کَانی تَر تَوْمَار بَکَرِی، نَهْ گِیْنَا خُودَا چ پَیْوِیْسْتِیَهْ کِی بِهْو تَوْزَه مَالَهْ نِیَه. نَهو مَوَافِیْقَانَهْ ی کَه بِهْو جَوْرَه گَالْتَه بِهْ مَوُوسُوْلَمَانَان دَهْ کَهْن، {سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ} خُودَا تَوْلَهْ ی نَهْم گَالْتَه کَرْدَنَهو هَه مَوو کَرْدَارو گُوفْتَارو هَه لَوِیْسْتِیْکِیَان بی دَهْ سَیْئِنی و دَمِیَان کَاتَه جِیْگَا ی گَالْتَهْ ی مَوُوسُوْلَمَانَان و رِیْسَوِیَان دَهْ کَا، بِهْم جَوْرَه نِیَا زُو مَهْ بَهْ سَیْی گِلَاوِیَان دَمْرَدَهْ خَا تُو و تَارُو کَرْدَارِی بِهْ دِیَان نَاشْکَرَا دَهْ کَاو دَمِیَان کَاتَه پَهْ نَدی زَمَانَهو نَپَرُووِیَان دَهْ بَا. سَهْ رِبَارِی نَهو دَهْ ش {وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ} لَهْ قِیَامَهْ تِیْش دَا سَزَا ی تَوْنَدُو بِهْ نِیْشِیَان بُو نَامَادَهْ کَرَاوَه..

نَهْمَجَار پَهْ رَهْ رَدْگَار سَزَاو تَوْلَهْ ی خُوی بُو دُوو رُوو هَکَان دِیَارِی دَهْ کَاتُو دَمِیَان خَا تَه پَیْری کَا فَرَهْ کَانَهْ و هُو دَمْفَهْ رَمُوْی: ﴿^{۸۰} اسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ﴾ نَهْ ی مَوْحَهْ مَمَهْدَا نَهْ گَهْ ر تُو بَپَارِیْیَهْ و هُو دَاوای لَیْخُوشْ بُوون بَکَی بُو مَوَافِیْقَهْ کَان و دَاوَا بَکَی تَاوَانَهْ کَانِیَان پَهْ رَدَهْ پُوش بَکَرِیْن و لَیْیَان خُوش بَیْن و فَهْ ضَحِیَان نَهْ کَهْ یِن، یَان بُوْیَان نَهْ پَارِیْیَهْ و هُو دَاوای لَیْخُوشْ بُوونِیَان بُو نَهْ کَهْ ی یَهْ کَسَانَه، نَهْ گَهْ ر هَهْ زَار جَار دَاوای لَیْخُوشْ بُوونِیَان بُو بَکَی نَهو دَهْ بَزَانَهْ خُودَا تَاوَانَهْ کَانِیَان پَهْ رَدَهْ پُوش نَاکَاو لَیْیَان خُوش نَابِی، بِهْ لَکُوو رُؤْزِی قِیَامَهْ ت لَهْ پَیْش چَاوِی خَهْ لَک رِیْسَوِیَان دَهْ کَا. {ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ} بُوْیَه دَاوای لَیْخُوشْ بُوونَهْ کَهْ ت و مَرَنَا گِیْری چُونکَه نَهوَان نِیْن کَارِی تَاکُو تَهْ نَهْ یَا یِی خُودَا دَهْ کَهْن،

بروایان به‌وه نیه که خودا ناگادارو زانیه به‌سهر هه‌موو نه‌ئیی و سرت‌ه و په‌نامه‌کی و شته نادیاره‌کان دا. ئینکاری پیغه‌مبه‌رایه‌تی پیغه‌مبه‌ری ئیسلام ده‌که‌ن و بروایان به‌زیندو بوونه‌وه نیه و سوورن له‌سهر ئینکارییه‌که‌یان! دل و دموونیان ناماده‌باشی نه‌وه‌ی تیدا نیه هیدایه‌تو نووری ئایین و مرگرن و موسولمان ببن. **{ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ }** دابو نه‌پیتی خودا وا جاری بووه: که هیدایه‌تی گروو تاقمی یاخ‌ی بوو کافر نه‌داو نه‌یانخته سهر ریباری حقه.

{ فِرَاحَ الْمُخَلَّفُوْنَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلَافَ رَّسُوْلِ اللّٰهِ } واته: نه‌و دوو‌رووانه که یفخو‌شن به‌وه‌ی که له‌مه‌دینه دا پاش دراو‌ن و نه‌براون بۆ غه‌زاو نه‌و به‌هره‌مه‌ندییه‌یان به‌نسب نه‌بووه. که یفخو‌شن به‌وه که له‌ماله‌وه دانیشتوون و پیغه‌مبه‌ر **{ وَكَرِهُوا اَنْ يُجَاهِدُوا بِاَمْوَالِهِمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ }** واته: پیان ناخو‌ش بوو که جهاد بکه‌ن به‌مال و گیانیان له‌پینا و ئایینی خودادا. هاوبه‌شی غه‌زا بکه‌ن! جا و نه‌بی هه‌ر به‌پیخو‌شبوونی مانه‌ومیان له‌ماله‌وه واز بینن به‌لکوو خه‌لکی تریش دهرسین له‌هاوبه‌شی کردن و هه‌لیان دهریوین بۆ خو‌پاشدان و پال‌دانه‌وه! به‌جو‌ریک هه‌ندیکیان نامو‌زگاری هه‌ندیکیان ده‌کرد: **{ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ }** پینان گو‌تن: مه‌چن بۆ جهاد، له‌م وهرزه گه‌رمایه‌دا هاوبه‌شی نه‌و غه‌زایه مه‌که‌ن، گاته‌که‌ی ناسکه‌و سی‌به‌ر خو‌شن و میوه‌گه‌نانه‌و به‌روبووم پیگه‌یشتوو! مال و حال و باغو باغاتی خو‌تان به‌جی مه‌هین، نه‌م گه‌رمایه ته‌حه‌ممول نا‌کری! په‌روم‌دگار رهدیان ده‌داته‌وه و ده‌فه‌رمو‌ی: **{ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ اَشَدُّ حَرًّا }** نه‌ی مو‌حه‌مه‌د! پیان بلی: نا‌گری دوزه‌خ که ناماده‌گراوه بۆ سه‌ری‌چیکاران، ئیو‌ش سه‌ره‌نجام‌تان به‌هوی پابه‌ند نه‌بوون‌تان به‌فه‌رمانی خوداو پیغه‌مبه‌ری خوداو بۆ

اَسْتَغْفِرَ لَهُمْ اَوْ لَا تَسْتَغْفِرَ لَهُمْ اِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِيْنَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ وَاَللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ﴿٨٠﴾ فِرَاحَ الْمُخَلَّفُوْنَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلَافَ رَّسُوْلِ اللّٰهِ وَكَرِهُوا اَنْ يُجَاهِدُوا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ اَشَدُّ حَرًّا اَلَا تَاْمَنُوْنَ ﴿٨١﴾ فَلْيَضْحَكُوا قَلِيْلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيْرًا جَزَاءً لِّمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿٨٢﴾ فَاِنْ رَجَعْتَ اللّٰهُ اِلٰى طَائِفَةٍ مِّنْهُمْ فَاسْتَغْنَوْكَ لِلْخُرُوْجِ قُلْ لَنْ تَخْرُجُوْا مَعِيَ اَبَدًا وَلَنْ نُّعْقِلُوْا مَعِيَ عَدُوًّا اِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُوْدِ اَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوْا مَعَ الْخٰلِفِيْنَ ﴿٨٣﴾ وَلَا تُصَلِّ عَلَىٰ اَحَدٍ مِّنْهُمْ مَّا تَابَ اَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَيْهِ قَبْرًا اِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ وَاَمَّاُوْا وَهُمْ فَاسْقُوْتَ ﴿٨٤﴾ وَلَا تَعْلِيْجُكَ اَمْوَالُهُمْ وَاَوْلٰدُهُمْ اِنَّمَا يُرِيْدُ اللّٰهُ اَنْ يُعَذِّبَهُمْ فِيْهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ اَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كٰفِرُوْنَ ﴿٨٥﴾ وَاِذَا اُنْزِلَتْ سُوْرَةٌ اَنْ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَجَاهِدُوْا مَعَ رَّسُوْلِهِ اسْتَغْنٰكَ اَوْ لَوْ اَلَطَوْلُ مِنْهُمْ وَقَالُوْا اِذْ رَاْنَا نَكُنْ مَعَ الْفٰعِيْدِيْنَ ﴿٨٦﴾

نه‌و شوینه ناخو‌شه‌یه زۆر له‌و گه‌رمایه گه‌رم‌تره: که نیوه خو‌ی ئی ده‌شیرنه‌وه: **{ لَوْ كَانُوا يَفْقَهُوْنَ }** نه‌گه‌ر عه‌قل و تیفکرینیان ببوایه، سه‌ری‌چی فه‌رمانی پیغه‌مبه‌ریان نه‌ده‌کردو له‌ماله‌وه پالیان نه‌ده‌دایه‌وه، به‌هاوبه‌شی نه‌کردنه‌که‌یان که یفخو‌ش نه‌ده‌بوون به‌لکوو خه‌فه‌تبار ده‌بوون، خو‌یان نه‌ده‌کرده سوته‌مه‌نی نه‌و نا‌گه‌ر بی نامانه. **{ فَلْيَضْحَكُوا قَلِيْلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيْرًا }** با‌که‌م پی بکه‌ن و زۆر بگرین! واته: ده‌بوایه نه‌وان پی‌که‌نینیان که‌مو گریانیان زۆر بوایه، بۆ حالی خو‌یان بگریانیه‌و به‌زه‌بیان به‌حالی خو‌یان دا بیته‌وه، له‌پای نه‌و به‌هره‌مه‌ندییه‌ی له‌گیسیان جووه‌و نه‌و سزاو تو‌له‌یه‌ی بو‌یان ناماده‌گراوه! ده‌شتوانین نا‌وا مانای نه‌م رسته‌یه بکه‌ین: با ماوه‌یه‌کی که‌م که یفخو‌ش بن به‌پال‌دانه‌وه‌و نه‌چوون بۆ غه‌زا، با پی بکه‌ن!! بی‌گو‌مان ماوه‌ی پی‌که‌نینه‌که‌یان که‌مه، چون‌که به‌گو‌تایی هاتنی زیانیان گو‌تایی که یفخو‌شی و پی‌که‌نینیان دی! به‌شوین نه‌و پی‌که‌نین و شادییه‌یان دا گریانی درێز‌خایه‌ن و نه‌پراوه‌ی قیامه‌تیان بۆ

پهیدا دهی، سزاو تولهی بی نامانی ناو ناگری دۆزدهیان توش دی { جزاء بما كانوا یُکْسِبُونَ } نهو سزادانو عهزابهی قیامهتیاں پاداش تۆلهستاندهوی نهو کردهوانهیانه، که لهژیانی دونیادا نهجامیان داوه.

{ فَإِنْ رَجَعْتَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِنْهُمْ فَاسْتَأْذَنُوكَ لِلْخُرُوجِ } نهی پیغهمبهری خوشهویست! نهگهر خودای تۆ لهغهزای تهبووک تۆی گهیاندهوه بۆ مهدينهوه نهو کۆمهله مونافقهته چاوپیکهوتنهوه که خوڤیان پاش داوهو نامادهی غهزا نهبوون، وهکوو قهتاده دهئ: دوانزه پیاو بوون- داوایان ئی کردی بۆ غهزایهکی تر رهگهلت کهون، ویستیان هاوبهشی بکهن نهتۆ لهروانگهی تهمی کردنو سزادانیانهوه { فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا } پییان بلی: ئیوه ئیتر بههیج شیوهیهک جاریکی تر هاوپیهتی من ناکهنو لهگهلم نایهنو لهسهنگهری ئیمه دا ئیوه شهر لهدژی دوزمنان ناکهن. ئیوه نهو پیاوه نین شهرهفو ریزی جیهادتان بهریکهوی. { وَلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْفَقْدِ أَوَّلَ مَرَّةٍ } ئیوه پهکهمعجار پالدانهوهو خوشاردنهوه لهجیهادتان ههلبژاردو بهبی عوزوو بیانووی رهوا خوڤتان پاش داو نههاتن بۆ غهزا، سویندی بهدرۆتان خواردو راستگو نهبوون، دلخۆشو تهردهماغ بوون بهخوپاشدانو هاوبهشی نهکردن، بهلکو بهوهشهوه نهدهومستان خهلکانی تریشتان ههلهدهنا بۆ خوپاشدانو هاوبهشی نهکردن، کهوابی { فاقْعُدُوا مَعَ الْخَالِفِينَ } دانیشنو پالی ئی بدهنهوه لهگهل نهو مونافقانهی خوڤیان پاش داوهو لهجیهاد خوڤیان شاردۆتهوه، یان دانیشن لهگهل پیرمژنو ئافرمتو مندالو پهککهوتهکان، ئیوه پیاوی جیهاد نینو نهو شهرهفتان پی نادری! نهوکی پاریزگاریکردن لهناینی خودا شکۆمهنیدییهکه شانی ئیوه ههلی ناگری!!

{ وَلَا تَصَلَّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ } بههیج شیوهیهک نوپژ لهسهر مردوویان مهکهو نامادهی بهخاکسپاردنیاں مهبهو لهسهر گۆریان رامهوهستهو دوعای ئارامی و خۆراگرییان لهسهر وهلامی فریشته بۆ مهکه! { إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ } چونکه بیگومان نهوانه برپایان بهههبوونی خودای تالو تهنیا نیهو، ئینکاری پیغهمبهرایهتی پیغهمبهر دهکهنو سووربون لهسهر نهو بی

برپایههیانو بهکافری مردوونو که دونیاپان بهجی هیشتهوه بی ئیمان بوون، لهحالهتی یاخی بوونو سنوور شکینی دا بوون که مهرگ پهخه پی گرتوون. ههروهها چونکه نوپژ کردن لهسهر مردو شهفاعةت بۆ کردنهو راوهستان لهسهر گۆری ریز لیگرتنه بۆی. دهی کافرو فاسق شایانی ریزو تهقدیر نین.

{ وَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ } با مالو سامانی فرمیان مندالی زۆریان سهرهنجی تۆ رانهکیشی و تۆ سههسام نهکا. نهوه خیرو خۆشی و بهختهومری نیه پییاندراره، { إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا } بیگومان پهرومردگار دمیوهی بهو مالو مندالهی که پیی داو لهدونیادا سزایان بدا، مالو سامانیان هوی سزاو عهزابانه لهدونیادا، ماندو دهبین بهکۆکردنهوهو پاریزگاریکردنی، ههمیشه لهدهراوکی دانو غهمی بهدهستهتیاو لهکیس جوونیانه، دواپی موسولمانان لهشیوهی زهکات باربوو کردنی جهنگ دا لییان دهستینن، موسولمانان پی بههیز دهبین نهوان پییان ناخۆشه، مندالو خرمو کهسیان لهشهره جهنگ دا دهکۆژرینو بهپهرۆشن. { وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ } گیانیان دهرجی نهوان لهحالی کوفرو بیدینی دابن، خهسارتمهندی دونیاو قیامهت دهبینو نهوهش گهورمترین خهسارتمهندیو مالتویرانییه.

{ وَإِذَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ أَنْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَأْذَنُوا أُولُوا الطُّولِ مِنْهُمْ } ههرکاتی سورتهیکی قورئان یان هندیکی نازل بی، فرمانیان پی بکا بهئیمانیهیان بهخوداو بهپیغهمبهرو بهزیندوبوونهوهو داویان ئی بکا لهگهل پیغهمبهر دا بچن بۆ جیهادو تیکۆشان، خاوهن سامانو بهتواناکان داوی روخصهت ئی دهکهن که وازیان ئی بیی هاوبهشی جیهادو تیکۆشان نهکهنو خوپاش دهن { وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ } دهئین: نهی پیغهمبهر! وازمان ئی بینه با ئیمه لهگهل ئافرمتو پهککهوتهو مندالو بی هیزمهکان بمینینهوه!!

{ رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ } رازی بوون بهوه: که لهگهل ژنو ژال دا بمیننهوه، رازی بوون که وهکوو پیرمژنو بهککهوتهکان که نهوکی جیهادیان لهئستهو دا نیه مامهلهیان لهگهل بکری، ئهمهش نهوپهپی ترسنۆکیو زهلیلییهو نهفسی

بهرز قیزی لی دهکاتهوه! هوی ئەم ترسنوکی و ناپیاوییهیان نهقامی و نهزانییه {وَطَعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ} دلیان مؤر کراوه، پهرومردگار دلی مؤر کردوون بههوی نهجوونیان بو غهزاو خوڤاشدانیان لهجیهاد، دلیان داخراوه هیج نووری عیلمو زانیاری و هیدایمت و مرناگری، وایان لی هاتوو لههیج حالی نابین، نازانن چ بهرزهوهندی و سوودی نهوانی تیدایه. نهجامی بدهن، نازانن چ شتیک زیانی بو نهوان ههیه خوی لی بپاریزن، حیکمهت و نهینی نهوه نازانن بوچی خودا ههرمانی بهجیهاد کردن کردوه!

{لَٰكِنَ الرَّسُولَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ} بهلام پیغهمبهرو موسولمانانی شوینکهوتوو، جیهان دهکهنو خوڤاشیرنهوه، بهمالو بهگیان نامادهی جهنگو بهرگریکردن لهنایین و ولاتو مالو گیان، نامادن لهریبازی نایین دا خوڤیان بهخت بکهن، ئهرکی سهرسانی خوڤیان جی بهجی دهکهن. لهدونیا دا بهمراز گهیشتون و سهرکهوتنی خوڤیان و تیشکانی دوژمنانیان دهستکهوت بوو {وَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ} ئەو موچاهیده تیکۆشهرانه خیر و بیری دونیاو قیامهتیان دهستگیر بوو، خویشی و کامهراوی و سهررومری ههردو جیهانیان دهسکهوت، سهرهرازو بهمراد گهیشتونو خوڤیان، بهپیچهوانهی دوو پرووهکانهوه که خهسارتمهندی ههردوو جیهاد بوون!!

{أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ} پهرومردگار نامادهی کردوه بو ئەو موسولمانه خودا پیدوانه باغو باخاتی واکه بهژیڕ درهختهکانیان دا جوگهو جوڤار دهکشین و بو ههتا ههتایی لهو خویشی و لهزومه دا دهگوزمرین!

{وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ} ئەو عهرهیه دهشتهکیانه هاتنه لای پیغهمبهرو داوا ئیزنی لی دهکهن ریگهیان بدا نهچن بو غهزای تهبووک، پیغهمبهر ﷺ ههرمووی: خودا بهسهر ههوالی ئیوه دا ئاگاداری کردووم و دمازم مه بهستتان چیهو خودا بی ئاتاجی کردوم لهیارمهتی ئیوهو پیو یستیم پیتان نیه. {وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ} خوڤیان لهجیهاد پاش دا ئەو تاقمهی خودا و پیغهمبهریان بهدرۆخستهوه، بهروگهش خوڤیان بهخاوهن باوهی دادهناو

رَضُوا بِأَن يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَمَعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٨٧﴾ لَٰكِنَ الرَّسُولَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٨٨﴾ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٨٩﴾ وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٠﴾ لَيْسَ عَلَى الضَّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يُنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ عَزِيزٌ رَحِيمٌ ﴿٩١﴾ وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَقُولَ لِيَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَحِذْ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَأَعْيَيْنُهُمْ تَفِيضٌ مِنَ الدَّنِيعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ ﴿٩٢﴾ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءُ رَضُوا بِأَن يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَمَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٩٣﴾

لهدل دا کافر بوون، ئەمانه وەکوو بو غهزا نهجوون نههاتن عوزریش بپننهوه. ئەوانه ئەو مونا فیه عهرهیه دهشتهکیانه که عوزریان نههینایهوه، بهبی عوزرو بههانه خوڤیان پاش داو نهجوون بو جیهاد. {سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ} ئەو بهولاه ئەوانه کافرو مونا فیقن، ئەوانه خودا و پیغهمبهریان بهدرۆ خستهوه بهدرۆ عوزریان هینایهوه، یان ئەوانه عوزریان نههینایهوه، سزای بهنیش و توندیان توش دی، لهدونیا دا بهکوشتن و برپین لهقیامهتیش دا بهناگری دۆزهخ!!

{لَيْسَ عَلَى الضَّعَفَاءِ} جوون بو غهزا واجب نیه لهسهر بی هیرو پیر و کهفتهکار {وَلَا عَلَى الْمَرْضَى} ههرودها لهسهر نهخۆش و کهم ئەندام و کویریش جیهاد فهرز نیه، {وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يُنْفِقُونَ حَرَجٌ} ههرودها جیهاد لهسهر ئەوانه واجب نیه که پیداو یستی جیهادیان بو دابین ناکری. {إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ} بهمهرجی ئیمانی تهواوو پتهویان

به خودا هه‌بی، شوین نامۆزگاری پیغه‌مبەر بکه‌ون، به‌نه‌ینۆی
 ناشکرا پابه‌ندی فه‌رمانی خودا بن، حه‌ق‌ناس بن و
 حه‌ق‌خو‌ازانیان خو‌ش بو‌ی، به‌رژه‌مهن‌دی گهل و ولات به‌اریژن،
 جاسووسی و خیانت له‌ولات نه‌که‌ن، پ‌رو پاگه‌نده‌ی دژ
 به‌ئیسلا‌م بلا‌و نه‌که‌نه‌وه. { مَا عَلَى الْمُخْبِرِينَ مِنْ سَبِيلٍ } هیچ
 رێبازو بیانیۆک نیه‌ چاکه‌کاران سزا بدرین، لۆمه‌یان بکری،
 که‌ بیانی‌و شه‌رعیان هه‌بی بۆ نه‌چوون بۆ غه‌زاو له‌ماله‌وه
 دانیشن، تاوانبار نابن و گونا‌هیان ناگاتی! بۆ که‌س نیه‌
 تاوانیان پال بدا به‌گورتی و پوختی هه‌موو نه‌صیحه‌تکارو
 راستال‌و موخلیصێک بۆ خوداو بۆ پیغه‌مبهری خودا
 مو‌حسینو چاکه‌کاره، که‌س رایه‌ی ناکه‌و‌ی چاکه‌کار به‌گیر
 بیتی و بیخاته به‌ر لێ‌پرسینه‌وه‌و سه‌رزه‌نش‌ت کردن! { وَاللَّهُ
 غَفُورٌ } به‌روم‌ردگار لێ‌خۆش‌بوونی زۆره‌ بۆ نه‌و خاوه‌ن عوزرو
 چاکه‌کارانه‌و بۆ که‌سانی ت‌ریش که‌ وه‌ک نه‌وان بن. { رَحِيمٌ }
 خاوه‌ن سۆزو به‌زمیی زۆره‌، هه‌رگیز زیاد له‌تواناو ده‌سه‌لات
 نه‌رک ناخاته سه‌ر که‌س. به‌لام یاخی بوو مو‌نافیقه‌که‌ن تا
 تۆبه‌ نه‌که‌ن و واز له‌تاوان و دو‌روویی نه‌ه‌ینن خودا ئیان
 خو‌ش ناب‌ی.

{ وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ
 عَلَيْهِ } هه‌روه‌ها تاوان و حه‌ره‌ج له‌سه‌ر نه‌و که‌سانه‌ نیه‌ که
 ناماده‌باشی چوون بۆ جیهادیان ت‌ی‌دایه‌و به‌لام و لاخی سواری و
 تیشوو چه‌کیان ده‌ست ناکه‌و‌ی، بزۆی مال‌و مندالیان دابین
 نه‌کردوه، به‌تایبه‌تی نه‌وانه‌ی هاتنه‌ لای تۆ نه‌ی پیغه‌مبهر!
 بۆ نه‌وه‌ی و لاخی سواری و تیشوویان بۆ دابین بکه‌ی و له‌گه‌لتا
 ب‌ین بۆ جیهادو پ‌یت گوتن: تیشوو و لاخی سواریم ده‌ست
 ناکه‌و‌ی بتانده‌م‌ی، به‌مه‌ دل‌یان ته‌نگ بوو ده‌ستیان کرد
 به‌گریان و زۆریان پ‌ی ناخۆش بوو: که‌ شه‌ره‌فی به‌شداری
 کردنی جیهادیان له‌کیس ده‌چی و ناتوانن له‌گه‌ل سوپای
 ئیسلا‌م و م‌ری بکه‌ون. ناماده‌ی جه‌نگ بن. { تَوَلَّوْا وَأَعْيِبُهُمْ
 قِصْفُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ } کۆ‌رو مه‌جلیسی
 پیغه‌مبهریان به‌ج‌ی ه‌یشت، چاویان فره‌می‌سکی د‌م‌رشت و
 به‌کۆل د‌م‌گریان و دل‌ته‌نگ بوون و خه‌م و په‌ژاره‌ دای‌گرت‌بوون،
 چونکه‌ توی‌شو و پ‌یداو‌یستی جه‌نگیان ده‌ست ناکه‌و‌ی.

{ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُوكَ وَهُمْ أَغْيَاءٌ } واته‌:
 د‌م‌رگای لۆمه‌و سه‌رزه‌نش‌ت له‌سه‌ر چاکه‌کاران نیه‌، به‌ل‌گۆو
 رێگای لۆمه‌و لێ‌پرسینه‌وه‌و سه‌رزه‌نش‌ت‌کردن به‌رووی نه‌و
 که‌سانه‌دا ئا‌جوو‌غه‌ که‌ ده‌وله‌مه‌ندو خاوه‌ن تواناو له‌ش‌سا‌غن،
 ده‌توانن و لا‌غی سواری و تیشوو چه‌کی پ‌ی‌و‌یست دابین بکه‌ن،
 که‌چی داوای ئیزن ده‌که‌ن و ده‌یان‌ه‌و‌ی پیغه‌مبهر ﷺ عوزری
 نا‌په‌روایان به‌په‌روا بزانی و ئیزنیان بدا. نه‌وانه‌ عوزریان نیه‌و
 بیانی‌و‌یان نا‌حه‌قه‌وه‌و ج‌ی‌گای سه‌رزه‌نش‌ت و لێ‌پرسنه‌وه‌و
 تاوانبارن، چونکه‌ { رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ } رێگایان
 به‌خۆیان داوه‌ له‌گه‌ل ئا‌فرمتو مندال‌و شه‌ل و سه‌قه‌تو
 په‌که‌که‌وته‌کان‌دا بم‌یننه‌وه، رازین له‌پ‌یری نه‌و ب‌ی ده‌سه‌لاتو
 که‌م نه‌ندامانه‌ ب‌زم‌ی‌رد‌رین، ق‌بوولی زه‌لیلی و سه‌رشو‌ری
 ده‌که‌ن و پ‌یاو‌متی و مه‌ردایه‌تیان ت‌یدا نیه‌، ح‌یزو
 سه‌لامه‌تیان هه‌لب‌زاردوه، چاوشو‌رو و ره‌ رو‌خاو و ده‌ته‌پ‌تیانه‌،
 ئ‌ی‌تر له‌ناکامی ئه‌م هه‌لو‌یستو نامه‌ردییه‌یان‌دا خه‌سارتمه‌ندی
 هه‌ردوو جیهان بوون { وَطَّعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ }
 خودا د‌لی م‌ؤر کردوون خ‌یری ت‌ی نا‌چی و رووناکی رووی ت‌ی
 نا‌کا، سه‌ریان ل‌ی ش‌ی‌واوه‌و نازانن به‌رژه‌مهن‌دیان له‌چی‌دایه‌،
 نازانن جیهاد چه‌ند سوودمه‌نده‌ بۆ د‌ونی‌او ق‌یامه‌تیان، نه‌وان
 له‌تاوان‌دا نقووم بوون و خۆیان ل‌ی گۆم بووه، هه‌ست به‌خ‌راپی
 ناکامی خۆیان ناکه‌ن.

کۆتایی جزمی ده‌یه‌م



{ يَغْذِرُونَ إِلَيْنَ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ } نه‌ی کۆمه‌لی
 موسو‌ل‌مانان! بزانی: که‌ ئ‌ی‌وه له‌غه‌زای ته‌بووک گه‌پ‌انه‌وه، نه‌و
 مو‌نافیقانه‌ د‌ینه‌ لاتان و پا‌کانه‌تان بۆ ده‌که‌ن و عوزرتان بۆ
 د‌یننه‌وه، چه‌ندان ب‌رو بیانو و د‌م‌دۆزنه‌وه‌ بۆ پاساودانه‌وه‌ی
 نه‌چوونیان بۆ غه‌زای ته‌بووک! { قُلْ لَا تَغْذِرُوا لَنْ تُؤْمِنَ لَكُمْ }
 نه‌ی مو‌حه‌مه‌د! پ‌تیان ب‌لی: عوزر مه‌ه‌یننه‌وه، بیانو و
 مه‌دۆزنه‌وه، ئ‌یمه‌ هه‌رگ‌یزاو هه‌رگ‌یز ب‌رواتان پ‌ی نا‌که‌ین و
 عوزرتان ق‌بوول نیه‌و نه‌وه‌ی ده‌یل‌ین: راست نا‌که‌ن! که‌

به خودا هه‌بی، شوین نامۆزگاری پیغه‌مبه‌ر بکه‌ون، به‌نه‌نیو
 ناشکرا پابه‌ندی فه‌رمانی خودا بن، حه‌ق‌ناس بن و
 حه‌ق‌خ‌وا‌زانیان خو‌ش بو‌ی، به‌رژه‌م‌ه‌ندی گه‌لو و‌لات به‌اری‌زن،
 جاسووسی و خیانت له‌ولات نه‌که‌ن، پ‌رو پاگه‌نده‌ی دژ
 به‌ئیسلا‌م بلا‌و نه‌که‌نه‌وه. { **مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ** } هیچ
 ر‌ی‌بازو بیانی‌ک نیه چاکه‌کاران سزا بدر‌ین، لۆمه‌یان بک‌ری،
 که بیانوی شه‌رعیان هه‌بی بۆ نه‌چوون بۆ غه‌زاو له‌ماله‌وه
 دان‌یشتن، تاوانبار نابن و گونا‌هی‌ان ناگات‌ی! بۆ که‌س نیه
 تاوانیان پال بدا به‌گورت‌ی و پوخت‌ی هه‌موو نه‌صیحه‌تکارو
 راستال و موخ‌لیص‌یک بۆ خوداو بۆ پیغه‌مبه‌ری خودا
 موح‌سین و چاکه‌کاره، که‌س رایه‌ی ناکه‌و‌ی چاکه‌کار به‌گیر
 بی‌تی و بی‌خاته به‌ر ل‌ی‌پ‌رس‌ینه‌وه و سه‌رژه‌نش‌ت کرد‌ن! { **وَاللَّهُ**
غَفُورٌ } به‌روم‌ردگار ل‌ی‌خ‌و‌ش‌بوونی زۆره بۆ نه‌و خاوه‌ن عوزرو
 چاکه‌کارانه‌و بۆ که‌سانی ت‌ری‌ش که وه‌ک نه‌وان بن. { **رَحِيمٌ** }
 خاوه‌ن سو‌زو به‌زم‌یی زۆره، هه‌رگ‌یز زیاد له‌تواناو ده‌سه‌لات
 نه‌رک ناخاته سه‌ر که‌س. به‌لام یاخی بوو مونا‌فیقه‌که‌ن تا
 تۆبه نه‌که‌ن و واز له‌تاوان و دو‌رو‌ویی نه‌ه‌ینن خودا ئ‌یان
 خو‌ش ناب‌ی.

{ **۹۲ وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ**
عَلَيْهِ } هه‌روه‌ها تاوان و حه‌ره‌ج له‌سه‌ر نه‌و که‌سانه نیه که
 ناماده‌باشی چوون بۆ جیهادیان ت‌ی‌دایه‌و به‌لام و‌لا‌خی سواری و
 ت‌ی‌شوو چه‌کیان ده‌ست ناکه‌و‌ی، بز‌ی‌وی مال و مندالیان داب‌ین
 نه‌کردوه، به‌تایبه‌تی نه‌وانه‌ی هاتنه‌ لای تۆ نه‌ی پیغه‌مبه‌ر!
 بۆ نه‌وه‌ی و‌لا‌خی سواری و ت‌ی‌شوویان بۆ داب‌ین بکه‌ی و له‌گه‌لتا
 ب‌ین بۆ جیهاد و پ‌یت گوت‌ن: ت‌ی‌شو و‌لا‌خی سواریم ده‌ست
 ناکه‌و‌ی بتانده‌م‌ی، به‌مه‌ دل‌یان ته‌نگ بوو ده‌ستیان کرد
 به‌گریان و زۆریان پ‌ی ناخ‌و‌ش بوو: که شه‌ره‌فی به‌شداری
 کردنی جیهادیان له‌کیس ده‌چی و ناتوان له‌گه‌ل سوپای
 ئ‌یسلا‌م و‌م‌ری بکه‌ون. ناماده‌ی جه‌نگ بن. { **تَوَلَّوْا وَأَعْيَتُهُمُ**
ثَبِثُ مِنَ الدِّمِ حَرًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ } کۆ‌رو مه‌ج‌لیسی
 پیغه‌مبه‌ریان به‌ج‌ی ه‌یشت، چاویان فره‌می‌سکی دمه‌رشت و
 به‌کول دمه‌گریان و دل ته‌نگ بوون و خه‌مو په‌ژاره دای‌گرت‌بوون،
 چونکه ت‌و‌ی‌شو و پ‌یدا‌ویستی جه‌نگیان ده‌ست ناکه‌و‌ی.

{ **۹۳ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُوكَ وَهُمْ أَغْيَاءٌ** } واته:
 دمه‌رگای لۆمه‌و سه‌رژه‌نش‌ت له‌سه‌ر چاکه‌کاران نیه، به‌ل‌گ‌وو
 ر‌ی‌گای لۆمه‌و ل‌ی‌پ‌رس‌ینه‌وه و سه‌رژه‌نش‌ت‌کردن به‌رووی نه‌و
 که‌سانه‌دا ئا‌جو‌و‌غه که ده‌وله‌مه‌ند و خاوه‌ن تواناو له‌ش‌سا‌غن،
 ده‌توانن و‌لا‌خی سواری و ت‌ی‌شوو چه‌کی پ‌ی‌ویست داب‌ین بکه‌ن،
 که‌چی داوای ئ‌یزن ده‌که‌ن و ده‌یان‌ه‌و‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ عوزری
 ناره‌وایان به‌ر‌ه‌وا بزانی و ئ‌یزنیان بدا. نه‌وانه عوزریان نیه و
 بیان‌و‌ویان نا‌حه‌قه‌و ج‌ی‌گای سه‌رژه‌نش‌ت و ل‌ی‌پ‌رس‌نه‌وه‌و
 تاوانبارن، چونکه { **رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ** } ر‌ی‌گایان
 به‌خ‌و‌یان داوه له‌گه‌ل ئا‌فرمت و مندال و شه‌لو سه‌قه‌ت و
 په‌که‌که‌وته‌کان‌دا بم‌ی‌ننه‌وه، راز‌ین له‌پ‌یری نه‌و ب‌ی ده‌سه‌لات و
 که‌م نه‌ندامانه بز‌م‌ی‌رد‌ر‌ین، ق‌بو‌ولی زه‌لیلی و سه‌رش‌و‌ری
 ده‌که‌ن و پ‌یا‌ومت‌ی و مه‌ردایه‌تیان ت‌ی‌دا نیه، ح‌یز‌ی و
 سه‌لامه‌تیان هه‌ل‌ب‌زاردوه، چاوش‌و‌رو و‌ره روخاوو دل‌ته‌پ‌ییانه،
 ئ‌ی‌تر له‌ناکامی ئه‌م هه‌ل‌و‌یست و نامه‌رد‌یی‌ه‌یان‌دا خه‌سارتمه‌ندی
 هه‌ردوو جیهان بوون { **وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ** }
 خودا د‌لی مۆر کردوون خ‌ی‌ری ت‌ی نا‌چی و رووناکی رووی ت‌ی
 نا‌کا، سه‌ریان ئ‌ی ش‌ی‌واوه‌و نازانن به‌رژه‌م‌ه‌ندیان له‌چی‌دایه،
 نازانن جیهاد چه‌ند سوودمه‌نده بۆ دونیا و ق‌یا‌مه‌تیان، نه‌وان
 له‌تاوان‌دا نق‌ووم بوون و خ‌و‌یان ئ‌ی گوم بووه، هه‌ست به‌خرابی
 ناکامی خ‌و‌یان ناکه‌ن.

کۆتایی جزمی ده‌یه‌م



{ **۹۴ يَغْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ** } نه‌ی کۆمه‌لی
 موسولمانان! بزانی: که ئ‌ی‌وه له‌غه‌زای ته‌بووک گه‌رانه‌وه، نه‌و
 مونا‌فیقانه د‌ینه لاتان و پاکانه‌تان بۆ ده‌که‌ن و عوزرتان بۆ
 د‌ی‌ننه‌وه، چه‌ندان ب‌رو بیان‌وو دمه‌ژنه‌وه بۆ پاساودانه‌وه‌ی
 نه‌چوونیان بۆ غه‌زای ته‌بووک! { **قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا لَنْ تُؤْمِنَ لَكُمْ** }
 نه‌ی موحه‌مه‌د! پ‌ی‌یان ب‌ل‌ی: عوزر مه‌ه‌یننه‌وه، بیان‌وو
 مه‌دۆزنه‌وه، ئ‌ی‌مه هه‌رگ‌یزاو هه‌رگ‌یز ب‌رواتان پ‌ی نا‌که‌ین و
 عوزرتان ق‌بو‌ول نیه‌و نه‌وه‌ی ده‌ی‌ل‌ین: راست نا‌که‌ن! که

برواشتان پښ ناکه پښ هر بهه واته نیه به لکوو {قَدْ تَبَاكَ اللَّهُ
 مِنْ أَخْبَارِكُمْ} پېش وخت له رېځه ی سر و شه و په و مردگار
 برې نه پښ و حال و چو نیه تی نیوه ی به پیغه مبهری خوی
 راگه یانده، نیازو مبهستی گلاوتان، سهر پېچی و نافه رمانی و
 دزایه تیکردنتان بؤ حق له لایه ن خوداوه به نېمه گه یشتووه.
 {وَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ} له وه به و لواه خودا و
 پیغه مبهری خودا کرده و د کانتان دمبین؛ واته: کرده و د کانتان
 له دونیادا بؤ خه لک دمرده که وی، دوار و ژتان: له به رده و امیوون
 له سهر نیفاق، یان توبه کردن و وازه نینان له دوو رووی
 د مزاندری و بؤ خه لک دمرده که وی، واته: کرده و گرنه،
 سویند خواردن و قسه ی بڼ کرده و هیچ بایه ختیکی نیه. {لَمْ
 تُرْثُوا إِلَى عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ}
 پاشان روژی قیامت ده گه پښ ندرینه وه بؤ لای په و مردگاری
 ناگادارو زانا به هه موو شتیکی نه پښی و ناشکرا،
 ده گه پښ ندرینه وه بؤ لای خودایه کی و د مزانن چی له دلی
 خوتان دا ده شیرنه وه چی ناشکرا ده کن، ناشکرا په نامه کی
 بؤ نه و چوون یه که، جا نه و کاته هه و اتان دمداتی: چیتان
 کرده و چ هه لویستیکتان نوانده، به گویره ی نیازو مبهستی
 کرده و د کانتان توله تان لږ ده ستینی و پاداشتان دمداته وه.

{^{۹۵} سَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لَتَعْرِضُوا عَنْهُمْ} که
 گه رانه وه بؤ مدهینه، نه و مونا فیکانه ی خویان له هاتن بؤ
 غه ز پاش داوه، دینه لاتان و عوزو بیانوی نه هاتن
 به سویندی به درؤ جهخت ده که نه وه بؤ نه وه ی چاوپو شیان لږ
 بکه ن و لومه و سهر زه نشیان نه که ن له سهر ناماده نه بوون و
 خوپاشدانیان و رژدی گردنیان له مالبه خشین دا. {فَاعْرِضُوا
 عَنْهُمْ} نیوه رویان لږ و مرگ پرن، سهر کونه یان مه که ن،
 بایه خیان پښ مده ن و به هیچیان بزانی، چونکه نه و ان دلو
 د مروونیان پیسو ژمنگ گرتووه، بیرو باومریان پوچ و به تاله،
 دلو د مروونیان مشو مال ناگری و بیرو باومریان راست
 ناکه نه وه، که و ابڼ هیچ حیسابیکیان بؤ مه که ن {إِنَّهُمْ رَجَسٌ}
 نه و ان دلو پیسو ناله بارن، پتویسته خویان لږ دوو ره پریز
 بگرن، و هکوو چوون خوتان له گول د پاریزن ناوا پاریزیان لږ
 بکه ن، {وَمَا وَهُمْ جَهَنَّمَ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ} له کو تایی دا
 جینگایان دوزمه خه، له توله ی نه و کرده و انده ی له دونیادا

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا لَنْ
 تُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ تَبَاكَ اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ وَسَيَرَى
 اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تَرَدُّونَ إِلَىٰ عِلِّيِّ الْغَيْبِ
 وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٥﴾ سَيَخْلِفُونَ
 بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لَتَعْرِضُوا عَنْهُمْ فَاَعْرِضُوا
 عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رَجَسٌ وَمَا وَهُمْ جَهَنَّمَ جَزَاءً بِمَا كَانُوا
 يَكْسِبُونَ ﴿٩٦﴾ يَخْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنْ
 تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ
 ﴿٩٧﴾ الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا
 حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٩٨﴾ وَمِنَ
 الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُّ بِكُمُ الدَّوَابُّ
 عَلَيْهِمْ ذَا بَرَةِ السَّوَةِ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٩٩﴾ وَمِنَ
 الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ
 مَا يُنْفِقُ قُرْبًا إِلَىٰ اللَّهِ وَعَلَىٰ رَسُولِهِ ۚ وَالرَّسُولُ الْأَمْتَارُ ۚ
 لَهُمْ سَبْعُ خُفٍّ ۗ وَاللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ ۖ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٠٠﴾

کردویان و بوونه هو ی پیسو و زیاد بوونی پیسو و ژمنگ
 گرتی دلو د مروونیان!
 {^{۹۵} يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لَتَعْرِضُوا عَنْهُمْ} به درؤ سویندنتان بؤ ده خون
 بؤ نه وه ی لیان رازی بن و بهروالت مامه له ی موسولمانیان
 له گه ل بکه ن، واته: بؤ نه وه ی مامه له کردنه که تان به و شیوه
 بویان به رده و ام بڼ، به موسولمانیان حسیب بکه ن. نه مه
 مبهستی سهره کی و هه ره گرنگی نه و انده و هیچی تریان
 مبهستی نیه. نه گینا نه گهر نه و ان له ناخه وه موسولمان
 بوونایه مبهستی سهره کیان به دمه ستینانی رزمه مندی خودا
 دمه بوو. {فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ}
 نه گهر نیوه لیان رازی بن، رزمه مندی نیوه چ سوو دیکیان پښ
 ناگه پښی، چونکه نه و ان به هو ی فیسقه وه له نیو رتو قاری
 خودادان و خودا سزای دوزخ ی بؤ ناماده گردون.

{^{۹۷} الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ
 اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ} واته: عه ره به ده شته کییه کان کوفرو

نیفایان له عمره ربی تر به هیتره، شیوترن به وهی که سنووری شهریهت نه زانو و پابه ندی په یامی پیغمبهری خودا نه بن. چونکه ده شته کی سروش تیان توندترو دلیان ره قتره، نه قامو نه زانترن! **{ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ }** په روه ردگار زانو ناگاداره به حال و وزعی به ندهدگانی به سارانشین و شارنشینانه وه، چه کیم و دانیاه له دنانی شهریهت و یاسا بویانو له پاداشدانه وهی چا که کاران و توله ستاندنه وه له خراپه کاران.

{ ۹۸ وَمِنَ الْاَغْرَابِ مَنْ يُتَخَذُ مَا يُفْقُ مَغْرَمًا } هه ندیک هه له عمره به ده شته کیانه بری مال و سامانی خو یان دهبه خشن بوی جهاد به ریابازی و به مبه سستی خو پاراستن و خونریز کردنه وه له موسولمانان، پیان وایه: نه وهی دهبه خشن سه رانه ئی ستاندن و خه سارتمه ندیه و گتچهل له خو دوور خسته وهیه و هر کی که له سه ر شانیان پیان خو ش بی و پیان ناخو ش بی و دهبی نه نجامی بدن. **{ وَيَتَرَبَّصُّ بَكُمْ الدَّوَابُّ }** نه م تاقمه عمره به ده شته کی به مونا فیه چه چا و پروانی نه وهن ئی وه تووشی به لاه و موصیه تیک بن، هیزو تواناتان نه مینی، ئی بکه ون و دوژمن به سه رتان دا زال ببی، ئیتر ئی وه نه و انتان له بیر بجیته وه و نه تانپرژیته سه ریان، داوای هاوبه شی کردن و مالبه خشینیان ئی نه که ن، ئیتر نه و انیش نه م مالبه خشینه ریابازی به یان له کوئل بکه وی! **{ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ }** به لاه و موصیه ت و تهنگو چه له مه و ناخو ش به سه ر خو یاندا بخولیته وه و یه خه ی خو یان بگری! نه وهی چا و پروانی ده که ن تووشی پیغمبه ره و موسولمانان بن، تووشی خو یان بی. رسته ی **{ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ }** ده گونجی هه والدان و خبه ره بن، ده گونجی دوعا لیکردن بی. واته: (انشاء) بی. ئیمه به شیوهی دوعا رافه مان کرد... بیگومان نه م هه وال هاته دی، یان بلین: نه م دوعا به گیرا بوو، به لاه و موصیه ت و تهنگو چه له مه یه خه ی خو یانی گرتو تووشی تی شکان و ریسوایی بوون، ناواتیان نه هاته دی و به مرز نه گه یشتن! **{ وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيْمٌ }** په روه ردگار شه وایه بوی نه و هسانه ی له ناو خو یان دا ده یلین: که ره نگدانه وه و دهر برینی هه ستو شعور و بیرو با و مرپانه دهر باره ی مالبه خشینیان، زانو ناگاداره به و نیازو مبه ستانه ی: که له ناو دلی خو یان دا ده ی شیرنه وه، بابازان:

له و مبه ولاره خودا حیسانیان له گهل ده کاو له سه ر نه و کردار و گو فتار و نیازو مبه ستانه یان توله یان ئی ده ستینی.

{ ۹۹ وَمِنَ الْاَغْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ } هه روه ها له و عمره به لادی و ده شته کیانه که سانیک هه ن، بر وایان به خودا هه یه، پیان وایه: هه ر نه و خا و نی بو و نه و مره و ده سه لاتی ته و او و رده های هه یه و به ویستی خو ی بو و نه و مره ه لده سو ریئن، بر وایان به هاتنی روژی قیامت هه یه: که پاداش و سزای تیدا دهر یته وه، بر وایان به خودا و به پیغمبه ره و به روژی دوا یی ری ک و پی که و راستو دروسته. **{ وَيَتَّخِذُ مَا يُفْقُ قُرْبَاتٍ عِنْدَ اللّٰهِ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ }** نه وانه مال و سامانی خو یان دهبه خشن له پیانو رمزه مندی خودا و دوو مبه ستیان هه ن:

۱- نریکبو و نه وه له خودا و به ده ستیه یانی رمزه مندی زاتی بیجونی.

۲- دوعا کردنی پیغمبه ره ﷺ بویان، چونکه پیغمبه ره ﷺ دوعا ی بوی نه وانه ده کرد که زه کاتی مالی خو یان ددها و مال و سامانی خو یان دهبه خشی داوای لیخو شبوونی خودا ی بوی ده کردن، داوای خیر و به ره که تی بوی ده کردن، نه و انیش به م دوعا یانه دلیان دده مرکا و نارامی ده گرت. **{ اَلَا اِنَّهَا قُرْبَةٌ لَّهُمْ }** ناگادار ببینه وه و بزنان: مالبه خشینه که یان له ره حمه ت و به خششی خودایان نریک ده کاته وه و ده که ونه ژیر ریژنه ی بارانی ره حمه تی تایبه تی خو یه وه و رمزه مندی خو ی دهبه خشی پیان و هی دایه تیان ددها بوی به رده وام بوون له سه ر ری بازی راستو دروست: که ده یانگه یه نی به به هه شتی به رین و نه بر او و راز او. **{ سَيَدْخُلُهُمُ اللّٰهُ فِي رَحْمَتِهِ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ }** بیگومان په روه ردگار لیخو شبوون و ره حمه ت و به زمی به ره را و ان و بی سنو ورو بی سه رو بنه، ره حمه ت و لیخو شبوونی خو ی دهبه خشی به و به ندانه ی له کردار و گو فتاریان دا مو خلیص و دل سو زن، له گونا هو که مته ر خه مییان خو ش دهبی.

ده ره رموی، **{ ۱۰۰ وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْاَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِاِحْسَانٍ }** په روه ردگار له م نایه ته دا رمزه مندی خو ی: نه و په ری رمزه مندی خو ی راده گه یه نی بوی کو مه لیک له موسولمانان و پاساوی ری زو پله و پایه یان به سه ر موسولمانی دیکه دا ددهاته وه، که نمونه و پی شهنگو ده ست پی شخر بوون

بۆ موسولمانبوون و جيهادو تېكۆشان، ئەوانەش سى جينو تويزن:

يەكەم: موسولمانە دېرىنەكان ئەوانەى يەكەمجار كۆچيان کرد: كە بریتين: ئەو كۆمەلە موسولمانانەى پېش پەيمانى ناشتى (خودەيبىيە) دەست پېشخەربوون لەهيجرەتکردن و يارمەتيداندا. ريزدارترین ئەم كۆمەلە پەسەندە چوار خەلیفەكانى پېغەمبەر (ابو بكر، عمر، عثمان، علي) ئەمجار ئەو دە ھاوئە ريزدارەن كە پېغەمبەر ﷺ لەدونيادا موژدەى بەهەشتى پېداون و بە (العشرة المبشرة) بەناوبانگن. ريزدارترینى ئەم كۆمەلە جنيشینی يەكەم حەزرىتى ئەبوبەكرە ﷺ ھاوار بۆ ئەو كۆمەلەى كە خۆيان بەموسولمان دەزانن و دزايەتى ئەم خەلیفە ريزدارە دەكەن و جويىنى پى دەمدن، پەنا بەخوئا بەراستى ئەوانە كۆمەلئىكى گومراو سەرلى شيواون. عەقل و ھوشيان تېكچوو، دليان رەش بوو، چۆن زات دەكەن لەگەل ھەبوونی ئەو ھەموو ئاياتى قورئان و ھەرموودەى پېغەمبەردا: كە دەربارەى فەضلو ريزى ئەو چينە بەريزەى صەحابە ھاتوون، چۆن زات دەكەن ناماقولى بەرامبەر پياوى وەكو حەزرىتى ئەبوبەكر بکەن؟ دزايەتى كەسانىك دەكەن كە خودا رەزامەندى خۆى لايان راگەياندو.

بەج عەقل و بىرو ھۆشيك دزى زاتى وەكوو حەزرىتى ئەبوبەكر و حەزرىتى عومەر و حەزرىتى عوسمان، دەدوين و جنيويان ناراستە دەكەن و بوختان و قەسو باسيان بۆ ھەلەدەيەستن؟ خودا لەشەرى ئەو كۆمەلە گومرايەى ئەمە ھەلەدەيەستیانە بەرامبەر صەحابەى خودا لى رازى بوو، بمانپاريزى!!!

دووھەم: دەستەى يەكەمى يارمەتيداران: ئەو كۆمەلە ھاوئە يارمەتيدەرەى نامادەى پەيمانى (عەقەبەى يەكەم بوون) كە ژمارەيان ھەوت كەس بوو لەمينا سالى يازدەھەمى پېغەمبەرايەتى پېغەمبەر واتە: دوو سال پېش ھيجرەتى پېغەمبەر ﷺ پەيمانيان لەگەل پېغەمبەردا بەست. ئەمجار ھاوئەلانى (پەيمانى عەقەبەى دوھەم) كە ژمارەيان ھەفتا پياوو دوو ئافەرت بوون.

سپيەم: ئەو موسولمانانەى كە شوپن ئەو موسولمانە دېرىنانە كەوتوون بەچاكەكارى و نيمان و گەردنكەجيەو شوپن ئەو

وَالسَّيْفُكَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩٠﴾ وَمَنْ حَوْلَكُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ مُنْفِقُونَ وَمِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى الْإِنْفَاقِ لَا يَعْلَمُهُمْ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ سَعَدَ لَهُمْ مَرْتَبَتَيْنِ ثُمَّ يَرُدُّونَ إِلَى عَذَابٍ عَظِيمٍ ﴿٩١﴾ وَآخَرُونَ أَعْرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَآخَرَ سَيِّئًا عَسَى اللَّهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٢﴾ خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٩٣﴾ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٩٤﴾ وَقُلْ أَعْمَلُوا فَيَسِّرَ اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَرُدُّوكَ إِلَى عِلِّيِّ الْقَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيَسْئَلُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٥﴾ وَآخَرُونَ مَرْجُونَ لِأَمْرِ اللَّهِ إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَإِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٩٦﴾

صەحابە خوا لى رازيوانە كەوتوون، كردارو گوڤتاريان چاكەو چاكەكاريە، ئەم سى تاقەو دەستەيە {رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ} خودا لەبىرو باوەرو كردارو گوڤتاريان رازيپە و طاعەت و خودا پەرستيان قبوئەو لەتاوان و زەللەو خرابەيان خۆش بوو، بەئەوان نىسلام گەشەى كردو و بلاوبۆتەو، ئەوان بوون بەگيان و بەمال خۆيان ھيدايى کرد: ئەوانيش لەخودا رازين سوپاسگوزارى نىعمەتەكانى دەكەن، رازين بەو نىعمەتانەى خودا لەدونيائو قيامەتدا بەسەرىدا رشتوون، لەشیركو گومرايى رزگارى كردوون، توفيقى داون بەرەو ريبازى خيرو چاكە ھەنگاو بنين، ھيدايەتى داون بۆ ھەق و ريبازى راست، سەربلندى دونياو قيامەتى كردون، {وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا} باغى بەھەشتى بۆ داناون كە بەژىردارو درەختەكانىدا جۇگای ناو دەكشين و ئەوئەندەى تر جوانو رازاوھىي بەباغەكانى بەھەشت

دەبەخشن، بۆ ھەتا ھەتايە تێیدا دەمێننەو. **{ذَلِكَ الْفُرُزُ الْعَظِيمُ}** ئەو بە مرز گەشتنێکی گەورە پیرۆزە.

{وَمِنْ خَوْلِكُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ مُنَافِقُونَ وَمِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى النِّفَاق} ئەو عەرەبانەى ئەدەورەبەرى مەدینەن، کە خێلى جوھەینەو ئەسلەم و غەففارو ئەشجەعن موناڤیقو دوورپوون، ھەرودھا ھەندیکى تریان دانیشتووی ناو شارى مەدینەن دوورپوون؛ ئەک ھەر دوورپوو بەس! بەلکو **{مَرَدُوا عَلَى النِّفَاق}** لەسەر دوورپووی راھاتوونو تێیدا ماھىرو کارامەن **{لَا تَعْلَمُهُمْ}** ئەتۆ ئەى موحەممەد! وێرای زىرەکی و لێزانیت نایانناسی و ناتوانى دەست نیشانیان بکەى. ئەومەندە وریاو بیسو و ھێلبازو خۆپارتیزن ناھێلن ھەستیان پى بکەى. **{نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ}** ئێمە دەیانناسین و بەسەر نھینى و بەنامەکیەکانیاندا ئاگادارین و پێیان دزانین، ئەوان کوفرو دژایەتى لەنیو دلیان ھەشار دەدەن و بەروائەت و روکەش خۆیان وەکوو موسوئەمانى موخلیصو راستال پیشان دەدەن **{سَعَدَبَهُمْ مَرَّتَيْنِ}** بەسەریانەو ھاو و بۆیان سەرنەچى لەو بەولاولو دوو جار سزایان دەدەین بەریسوابوونو مائەھوتاندنیان و منداڵ مردنیان، ئەمجار بەئازارى کاتى گیانکێشانو عەزەبى ناوگۆر، یان بەمال ئى ستاندن و ماندوکردنى جەستەیان. **{ثُمَّ يُرَدُّونَ إِلَى عَذَابٍ عَظِيمٍ}** پاشان دەگەرێندریتەو بۆ ناو سزای دۆزەخ کە بەئیش و ئازارتین سزایە. مەبەست ئەوہیە: سزایان دوو جەندانەو چەند جەندانە دەبێ!

{وَأَخْرُوجُوا اعْتَرِفُوا بِذُنُوبِهِمْ} کۆمەلێکی تر ھەن کە خۆیان پاشاوە، نەھاتن بەدرۆو بیانوو بەیننەو و عوزر خواھى بکەن، بەلکوو دان بەتاوانى خۆیاندا دەنێن و دەلێن کارێکی خراپمان ئەنجام داو پەشیمانین، ئەوانە **{خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَآخَرَ سَيِّئًا}** کردارى چاکیان تێکەڵ بەکردەوہیەکی تری خراپ کردووە، جارێک چوون بۆ جیھادو جارێک خۆیان ئى پاشاوە، تۆبەو تاوانیان تێکەڵ بەیەک کردو، ئەوانە **{عَسَى اللَّهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ}** ھومێد وایە؛ خودا تۆبەیان ئى وەربگرێ و لێیان خۆش بێ **{إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ}** بێگومان خودا

لێبوردو و لێخۆشبوو، بەرحم و بەزەییە بۆ ئەو کەسانەى تۆبە دەکەن و لەکردارى خۆیان پەشیمانن.

{خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً} ئەى پێغەمبەر! ھەرودھا ھەموو حاکم و فەرمانرەوایەکی دواى پێغەمبەر، وەربگرە لەمالو سامانى ئەو تۆبەکارانەو لەکەسانى تریش بەشێک لەمالو سامانیان کە زەکاتى دیاریکراو و واجبە لەسەریان دەری بکەن **{تُطَهَّرُهُمْ}** بەو زەکات ئى وەرگرتنە لەدەردى بەخىلى و تەماع پاکیان دەکەیتەو **{وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا}** دل و دەروونیان پالشتە دەکەى، لەنەخۆشى رۆدى و چروکی پاکیان دەکەیتەو، گەشەو نەشو و نما بەچاکەو ھەسەنەیان دەدەى، بەرزیان دەکەیتەو بۆ پلەو پایەى راستالان، بەو زەکات ئى وەرگرتنە مالو سامانیان گەشە دەکاو زۆر دەبى و خاوین دەبیتەو. **{وَصَلِّ عَلَيْهِمْ}** ئەى پێغەمبەر! دوعا بۆ ئەوانە بکە زەکات دەردەکەن و داواى رحم و بەزەبى خودایان بۆ بکە. بۆیە سوننەت وایە: کە جابى زەکات زەکاتەکە وەردەگرێ دوعا بۆ زەکاتدەر بکا، **{إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ}** بێگومان دوعاگردنى تۆ ئەى پێغەمبەر بۆ زەکاتدەرەکان ئارامى دەبەخشى بەدل و دەروونیان و ھیچ پەرۆشى ئەو مائەیان نابێ کە دەبەخشن. **{وَاللَّهُ سَمِيعٌ}** پەرورەگار شنەوایە بۆ دوعا و پارانەوہى تۆ بۆیان و شنەوایە بەداننانى ئەو خۆپاشدەرەنە بەتاوانى خۆیانداو تۆبەگردنیان و پارانەوہیان. **{عَلِيمٌ}** زاناو ئاگادارە بەو ھەستو شعورەى لەناو دل و دەروونیاندا شاردراوہتەو بەو پەشیمانبوونەو ئەو غەم و پەژاری تووشیان بووہ لەناکامى تاوانى خۆپاشدانیان لەچوون بۆ غەزا! **{أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الثَّوَابُ الرَّحِيمُ}** ئایا ئەزانن؟ واتە: با بزائن؛ کە ھەر خودا تۆبە لەبەندەکانى وەردەگرێ و زەکاتو صەدەقە قبوول دەکا، ھەر خودایە تۆبەو پەشیمانى ئاراستە دەگرێ و ھەر ئەویش مافى ئەوہى ھەبە تۆبە وەرگرێ و رحم و بەزەبى بەتۆبەکاران بەخشی، کەسى تر مافى ئەوہى نیە. تەنانت پێغەمبەرى خودا کاتێک ھاوئە خۆپاشدەرەکانى لەکۆلەکەکان گردنەو، صەدەقەکەیانى ئى وەرگرتن بەفەرمان و بەئیزنى خودابوو، تا خودا ئیزنى ئەداو نیگای بۆ نەنارد ئەو نەیتوانى ھیچ بکا!

{^{۱۰۵} وَقُلْ اغْمِلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ} نهی

پیغمبره! بهو توبه کارانه و به خه لکانی تریش بلی: تییکوشن و کار بکه، بیگومان کرده و هی ئیوه چاک بی یان خراب، ده بینری؛ خودا ناگای لئییه و پیغمبر ده بینری و موسولمانان بیی دهران. کرده و گرنگییه کی تاییه تی هیه و بناغی خوشبه ختی و کامه رانییه، یان مایه به دبیه ختی و چاره ریشیه، هه رچی ئیوه بیکه: له چاکه و له خرابه خودا ده بینری و ناگاداریه تی، پیغمبره و موسولمانانیش به سه ر کرده و کانتان دا ناگادار دهکا، پاداش و سزاتان به گویره کرده و کانتان ده دریته وه...

{وَسْتَغْفِرُونَ إِلَىٰ عَالِمِ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ} رۆزی قیامت

دهکه ریتدرینه وه بۆ لای په روه ردگاری زانا و ناگادار به سه ر هه موو نهینی و ناشکراییه کدا، ده برینه وه بهر دادگای کردنی خودایه ک دیار و نادیار له لا چوون یه که، ناشکرا و نهینی له لا ناشکرا و نو مایانه، کرده و کانتان ده خاته وه بهر چاوو {فَيَبْتِكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ} هه والتان ده داتی بهو کرده وانه له دونیادا نه نجامتان داوون، نه مجار سزا و پاداشتان به گویره کرده و کانتان ده داته وه چاکه به چاکه و خرابه به خرابه!!

{^{۱۰۶} وَأَخْرُوجُونَ مُرْجُونَ لِأَمْرِ اللَّهِ} تاقمیکی تر له خو پاشد هه ران و

هاوبه شی نه که رانی غه زای ته بووک، مه و سوعه که یان له بهر نه وه خودا بریاری یه کال کهره و دیه بریارمان دهرنه بریوه دوا خراوه، موسولمانان نازان چیان دهر باره نازل ده بی نایا خوا توبه یان ئی قبوول دهکا یان نا؟!

پیغمبر ﷺ هه رمانی به موسولمانان کرد که ده نگیان ئی دابر و هاو نشینی و هاو رتییه تی یان نه که، هه رمانی کرد خیزانه کانیان پیانه وه دانه نشین و بچه وه ماله باوانیان تا نا کام دیاری ده کری! {إِنَّمَا يُعَذِّبُهُمْ} یان خودا سزایان ده دا {وَأَمَّا يُتُوبُ عَلَيْهِمْ} یان توبه یان ئی قبوول دهکا.

{وَاللَّهُ عَلِيمٌ} په روه ردگار زانا و ناگاداره دهرانی ک شیای سزادانه و ک شیای لیخوشبوونه، چ شتی که له بهر رژه و هندی بهنده کانی دایه. {حَكِيمٌ} دانا و هه کیمه له کردار و گوشتاری دا، له دانانی شه ریعت و یاسایه که به خته و هری هه ردو و دنیا بۆ بهنده کانی ده سته بهر بکا.

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِلْزَادًا لِّلَّذِينَ هَارَبُوا أَنَّهُمُ رَسُولٌ مِّن قَبْلُ وَلَيَحْلِفْنَ إِن أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ وَآلَهُ يَنْهَدُهُمْ إِنَّمَا لَكُم مِّنْهُ لَاقَةٌ فِيهِ أَبَدًا لَّسَجْدًا أَتَيْتُمْ عَلَىٰ التَّقْوَىٰ مِن لَّدُنِّي أَمْ أَن تَقُومُوا فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحْشَرُونَ أَن يَسْأَلُوهَا وَآلَهُ حِجْبُ الْمَطْهَرِينَ ﴿١٠٥﴾ أَفَمَن أَسْسَ بُيُوتَهُ عَلَىٰ تَقْوَىٰ مِّنْ أَهْلِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَن أَسْسَ بُيُوتَهُ عَلَىٰ شِقَاجِرٍ هَٰذَا قُلُوبُهُمْ فِي نَارِ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٦﴾ لَا يَرْزَأُ الْمُتَّقِينَ الَّذِينَ يَتَوَارَبُونَ فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَن تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠٧﴾ إِنَّمَا أَشْرَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسُهُمْ وَأَمْرُهُمْ بَأَن لَّهُمُ الْجَنَّةُ يُقَالُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعَدَا عَلَيْهِمْ حَقَافِ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْفُرْقَانِ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَشِيرُوا بِرَأْيِكُمُ الَّذِينَ بَايَعْتُمْ بِهِ. وَذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٠٨﴾

{^{۱۰۷} وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا} نه وانه میزگه و تی (الضرار) یان بنیات نا، کۆمه لیک دوورو بوون لهو دوورو وانه یاسکران، دوازه پیاو بوون له دوورو و ده کانی هۆزی نه و سو هۆزی خه زره ج. نه میزگه و ته یان بنیات نا بۆ جوار مه بهستی سه ره کی.

۱- بۆ زیانگه یانیدن به موسولمان و نو یژ که رانی میزگه و تی قوبا که پیغمبر ﷺ به گه ییشتی بۆ شاری مه دینه دروستی کرد بوو.

۲- بۆ ره تکردنه و هی په یامی پیغمبره و کافر بوون به خوی و پیغمبره رایه تی و تانه و ته شهردان له خوی و په یامه که تی ته رخانکردنی نه و میزگه و ته بۆ شوینی پیلانگی ران و ناشوب نانه وه دۆ پیغمبره و هاوه لانی و هه روه ها بۆ خۆ دزینه وه ی مونا فیه کان له به جی هی نانی نو یژ که رانیان.

بیان وایه: پاک و خاوینی جهسته و گیان که مائی مروّقیه‌تی دسته‌بهر ده‌کن بۆیان.

{۹۰} اَمَّنْ اَسْسَ بُنْيَانَهُ عَلٰی تَقْوٰی مِنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ اَمْ مَنْ اَسْسَ بُنْيَانَهُ عَلٰی شَفَا جُرُفٍ هَارٍ فَالْهَارَ بِهٖ فِی سَارِ جَهَنَّمَ} نایا که‌سیک بناغهی مزگه‌وته‌که‌ی له‌سهر ته‌قواو هه‌ولدان بۆ وده‌سته‌تییانی ره‌زامه‌ندی خودا دانایی، چاک‌تره، یان که‌سیک بناغهی مزگه‌وته‌که‌ی له‌سهر لیواری شیوئکی بن هه‌لۆلی وا دانایی که نزیکه داروخ؟ واته: یه‌کسان نیه که‌سیک بناغهی مزگه‌وته‌ی دار‌شتبۆ له‌سهر ته‌قواو خوداپه‌رستی و وده‌سته‌تییانی ره‌زامه‌ندی خودا، بناغهی مزگه‌وته‌ی دانایی له‌سهر بناغهی‌یه‌کی قایم و قۆلی سوود به‌خش بۆ دونیاو قیامت. له‌گه‌ل که‌سیک‌دا؛ که مزگه‌وته‌ی ضیاری دروست‌کردبۆ به‌نیازی زیان‌گه‌یاندن و کوفرو بیدینی و لیک ترازاندنی کۆمه‌لی موسولمانان و چاوه‌روانی هاتنی سوپای دوژمن؟! **{وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ}** په‌رومردگار هیدایه‌تی گرووی سته‌مکاران ناداو شاره‌زی ریبازی حه‌ق و عه‌داله‌تیا ناکاو پ‌شتگیریا ناکاو سه‌ره‌رازو به‌مرازگه‌یی‌شتوو سه‌رکه‌وتوو یان ناکا.

{۹۱} لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِی قُلُوْبِهِمْ اِلَّا اَنْ تَقَطَّعَ قُلُوْبُهُمْ} به‌رده‌وامو هه‌میشه دروست‌کردن و بنیاتنایی ئه‌و مزگه‌وته درۆینه‌ی بنیاتیا نوا دواپی روخیندرا، بوته‌هوی شک و گومانئ ئه‌و مونا‌فیکانه دهرباره‌ی نایین و زیادبوونی نی‌فایان و ناخ و که‌سه‌ره له‌دلایان‌داو ناسپ‌تیه‌وه، به‌رده‌وامو هه‌میشه گری و ژانه له‌دلایان‌داو ناسۆری جه‌رگو هه‌ناویانه، مه‌گه‌ر دل‌ه‌کانیا ن پارچه‌پارچه بکری‌ن و بمرن و هه‌ستو خۆستیانه‌مین، **{وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ}** په‌رومردگار ناگاداری کرداری به‌نده‌کانیه‌تی **{حَكِيْمٌ}** خاومن حیکمه‌ت و دانایی به‌پاداش و سزادانه‌وه‌یان به‌چاکه‌یان به‌خرابه، به‌شیکیش له‌حیکمه‌ت و دانایی په‌رومردگار رونکردنه‌وه‌ی حال و چۆنیه‌تی مونا‌فیکه‌کانه و دهرخستنی شته‌په‌نامه‌کی و نه‌نییه‌کانیانه.

{۹۲} اِنَّ اللّٰهَ اشْتَرٰی مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ اَنْفُسَهُمْ وَاَمْوَالَهُمْ بِاَنْ لَّهُمْ الْجَنَّةَ} واته: په‌رومردگار گیان و مال و سامانی له‌موسولمانان کړیوه به‌وه که به‌هه‌شتیان دده‌اتی، له‌پای گیان و سامانه‌خشین به‌هه‌شتیان پ‌شکه‌ش ده‌کا. **{يُقَاتِلُوْنَ فِی سَبِيْلِ}**

۳. **{وَتَقْرِیْبًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِيْنَ}** بۆ لیک دابرا‌نی موسولمانان و په‌رته‌وازمبوونیان، چونکه له‌وه‌پ‌یش موسولمانان هه‌موویان له‌دوا پیغه‌مبه‌ره‌وه له‌مزگه‌وته‌ی قوبادا نو‌یزیان ده‌کرد. ۴. **{وَارِصَادًا لِّمَنْ حَارَبَ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهُ مِنْ قَبْلُ}** بۆ چاوه‌روانی و به‌ته‌ماهاتنی که‌سانیک که ب‌ین دژی نایینی خودا و پیغه‌مبه‌ر ﷺ شه‌ر بکه‌ن و ئه‌و به‌ناو مزگه‌وته بکه‌نه بنکه‌ی خۆیان و ت‌ییدا کۆب‌بنه‌وه و ناماده‌باش بن بۆ جه‌نگ که سوپای خه‌یال‌لوی ئه‌بو عامیری راهیب هات ره‌گه‌لی بکه‌ون!! **{وَلْيَخْلَفُنْ اِنْ اَرَدْنَا اِلَّا الْخُسْرٰی}** ئه‌و مونا‌فیکانه‌ی مزگه‌وته‌ی (الضرار) یان بنیات ناوه سویند ده‌خۆن و ده‌ل‌ین: ئیمه ئه‌م مزگه‌وته‌مان به‌نیازی چاکه‌کاری و پاک بنیات ناوه، بۆ ئه‌وه دروستمان کردوه که نه‌خۆشو پ‌رو په‌که‌که‌وته شه‌وی ساردو سه‌رما نو‌یژی ت‌یدا بکه‌ن، تووشی ناره‌حه‌تی نه‌بن، ئه‌م سویند خواردن و ماستاو گردنه‌یان بۆیه بوو، بۆ خاتری پیغه‌مبه‌ر ب‌رویا‌ن پ‌ئ بکاو بچ‌ئ نو‌یژ له‌مزگه‌وته‌که‌دا بکاو به‌وه شه‌رعییه‌ت بده‌ن به‌مزگه‌وته‌که‌و ن‌یتر موسولمانانی پ‌ئ هه‌ل‌خه‌له‌ت‌ین، **{وَاللّٰهُ يَشْهَدُ اِنَّهُمْ لَكَٰذِبُوْنَ}** خودا دمه‌زانی و شایه‌دی ده‌دا، که ئه‌وانه درۆ ده‌که‌ن.

{۹۳} لَا تَقُمْ فِیْهِ اَبَدًا} ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر! به‌هیچ جو‌ریک نه‌تۆ نو‌یژ له‌و مزگه‌وته‌دا مه‌که. **{لَمَسْجِدًا اَسَّسَ عَلٰی التَّقْوٰی مِنْ اَوَّلِ یَوْمٍ اَحَقُّ اَنْ تَقُومَ فِیْهِ}** بیگومان مزگه‌وتیک که له‌سهر ته‌قواو خوداپه‌رستی بنیات نراب‌ی و له‌یه‌که‌م روژی دروست‌کردنی‌وه بۆ نیازی پاک و مه‌به‌ستی پ‌روژ دروست‌کرا‌ی و موسولمانان ت‌ییدا کۆب‌بنه‌وه خودا په‌رستی ت‌یدا بکه‌ن و یه‌کتر بناسن و یه‌کیه‌تی و ته‌بابی و برایه‌تی ت‌یدا په‌ر پ‌ئ بده‌ن، ئه‌وه شیاوی ئه‌وه‌یه: که تۆ ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر نو‌یژی ت‌یدا بکه‌ی و پ‌یش‌نو‌یژی بۆ موسولمانان ت‌یدا ئه‌نجام بده‌ی **{فِیْهِ رِجَالٌ يُحِبُّوْنَ اَنْ يَنْظُرُوْا}** له‌و مزگه‌وته‌دا جه‌ند پ‌یاویکی موسولمانی ت‌یدان، به‌نو‌یژ ت‌یدا‌کردن و ذیکرو سوپانه‌لل کردن ئاوه‌دانی ده‌که‌نه‌وه، به‌یانی و نی‌واران خه‌ریکی خوداپه‌رستی گردن ت‌ییدا! هه‌زیان له‌پاک و خاوینی جه‌سته و دل و دهر و نیانه، **{وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُطْهَرِيْنَ}** په‌رومردگار ئه‌وانه‌ی خۆش ده‌و‌ین که زی‌ده‌ره‌وی ده‌که‌ن له‌پاک‌کردنه‌وه و به‌پاک را‌گرتنی گیان و جه‌سته‌یان، چونکه

اللَّهُ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ { له ریگهی خودادا شهر دهکهن، له پیناو بهرز کردنه وهی نایین دا دهجهنگن، دوژمنان دمکوژن، یان بو خویان شههید دمن، جا چ بکوژن یان شههید بکریئن یان بکوژن و شههیدیش بن، نه وه بههشتیان بو ناماده کراوه. **{وَعْدًا عَلَيْهِ حَقٌّ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ}** په رومردگار وادهی بههشتی پینداون، له سهر خوی پیویست کردو وه کردویه تی به مافیکی جه سباو بویان و له تهورات و نینجیل و قورئان دا نه م وادیهی داوه نه م حقیقه تهی جه سپاندوه. **{وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ؟}** کی له خودا باشر و هفا به به لینی خوی دهگا و زیاتر پابهندی به لینه کانیته، واته: کهس به نه ندازهی خودا له واددا راستگو نیه، کهس نه وه مندهی خودا پابهندی به لینه کانی نیه، ههر گیزاو ههر گیز په رومردگار خیلاف واده نابی. **{فَأَنبِشِرُوا بِبِعْكُمْ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ}** مزگینی بدن، که یفخوشی دمر بپن: به وهی که نه فس و مالی خوتان به خودا به خشیومه له شویندا بههشتان و مرگرتووه، نیوه سوودمه نندن، چیتان له کیس چوو؟ موسولمان نه گهر گیان و مال له پیناو نایینی خودادا بههشتی و بههشت و مر بگری، چی له کیس چوو؟ هیچی له دست نه چوو، گیان ههر دهری و مال دمه وتی، خاومه که یان له پیناو نایینی خودادا بیان به خشی، یان له پیناو شتیکی دیدا بیان به خشی ههر دمه وتی. **{وَذَلِكَ هُوَ الْقَوْلُ الْعَظِيمُ}** نه به مرز گه یشتنه به مرز گه یشتنیکی گهر و مه زنه و نازو نیعمه تیکی هه تا هه تایو و نه پراومیه و هیچ به مرز گه یشتنیکی تری ناگاتی!!

{التَّائِبُونَ} { نه و کهسانه: که توبه یان له تاوانی رابوردویان کردوه، به راستی بو لای خودا گه پراونه وه، وازیان له تاوان هیناوه و به شیمانن له هه لویستی رابردوویان، کرده و یان باشه و پابهندی فرمان و جله و گریه کانی نایینن، خویان له تاوان پاک کردو ته وه، رویان له په رومردگار و راستالو صالحن! **{الْعَابِدُونَ}** { به ندایه تی و روتیکردن و گهر دنکه چییان ههر بو په رومردگار و، دان به خودایه تی و په رومردگاریه تی زاتی حه قدا دمنین، هه مو کردار و گوشتاریکیان بو خودایه و مه به ستیان رمزه مندی نه وه. **{الْحَامِدُونَ}** { به دل و زوبان

التَّائِبُونَ الْعَبِيدُونَ الْحَمِيدُونَ الْمُخْلِصُونَ
الرَّكَعُونَ السَّاجِدُونَ الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣١﴾ مَا كَانَتْ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ
يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولَىٰ قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ
مَا بَيَّنَّ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَعِيمِ ﴿١٣٢﴾ وَمَا كَانَتْ
أَسْتَغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ
فَلَمَّا بَيَّنَّ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ
﴿١٣٣﴾ وَمَا كَانَتْ اللَّهُ يُخْلِلْ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَيْنَهُمْ حَتَّى
يَبَيَّنَ لَهُمْ مَا يَتَّبِعُونَ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٣٤﴾ إِنَّ اللَّهَ
لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَمَا لَكُمْ مِنْ
دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٣٥﴾ لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى
النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي
سَاعَةِ الْمُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبَ فَرِيقٍ
مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٣٦﴾

سوپاسگوزاری په رومردگارن، له خوشی و ناخوشی دا شوکرانه زمیرن و سوپاسگوزارن: **{السَّابِقُونَ}** { دهر باره مانای نه م وشهیه رافه که رانی قوران تهفسیری جیابجایان ههیه: ریوایه تی و ههیه، دهلی: نه وانه کوچکارانن، ههیه دهلی: مانای تیکوشهرو مواجهید دهگهیه تی، ریوایه تی واش ههیه دهلی: مه به ست نه و هتایی و ههقیاننه که به شوپن عیله و زانیاری دا ویلی هه ندرمان دمن. هه شه دهلی: مه به ست روژوانه کانه. **{الرَّاكِعُونَ السَّاجِدُونَ}** { نه و موسولمانانهی که نوپژدگانیان نه انجام ددهن و نوپژکردن بووته رهوشتیکی سروشتی و رکوع و سوژده بردن لیان بووته دیار دمه کی تایبه تی و جیا که رهومیان له خه لکی تر. **{الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ}** { فرمان دهکهن به جاکه و نه هی دهکهن له خراپه..! **{وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ}** { نه وانهی پاریزکاری سنوورمه کانی خودا دهکهن، هه ول ددهن یاسای خودا له خویان داو له خه لکی تر دا تهنفید بکهن. **{وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ}** { نهی پیغه مبهرا! مزگینی بده به و موسولمانانهی نه وه

رهوشتو هه‌ئو‌یستو کردارو گوشتاریانه، موزدمیان بدمری
به‌خیرو خو‌شی دونیاو قیامت!

{^{۱۲} مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ شَيْو
نیه بۆ پیغه‌مبه‌رو موسولمانان که داوای لیخو‌شبوون بۆ
موشریکو کافر بکه‌ن.. واته: ئەو‌ه ئیشی ئەوان نیه که داوای
لیبوردن بۆ موشریکه‌کان بکه‌ن واته: شتی وا ناکه‌ن. ئەمه
نه‌گه‌ر رسته‌ی (ما‌کان) مانای نه‌فی ئی بده‌ینه‌وه. نه‌گه‌ر
رسته‌ی (مَا كَانَ) بۆ نه‌هی بی، ئەو کاته ماناکه‌ی به‌م جو‌ره
دمبی، ره‌وا نیه‌و نابی پیغه‌مبه‌رو موسولمانان داوای
لیخو‌شبوون بۆ موشریک بکه‌ن، چونکه پیغه‌مبه‌ریتی و ئیمان
ریگه‌ نادهن داوای لیخو‌شبوون بۆ موشریک بکری، {وَلَوْ كَانُوا
أُولَئِی قُرْبَى} با ئەو کافرو مونا‌فیکانه خزمو که‌سو کاری
نزیکی‌ش بن بۆ دوعا گو‌یه‌کان؟! ئەمجار هۆی نه‌هی له‌داوای
لیخو‌شبوونه‌که روون ده‌کاته‌وه ده‌فه‌رموی: {مَنْ بَعْدَ مَا نَبَيْن
لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ} واته: داوای لیخو‌شبوون بۆ کافرو
موشریکه‌کان ناکه‌ن، یا با داوای لیخو‌شبوونیان بۆ نه‌که‌ن
پاش ئەوه‌ی بۆیان ده‌رکه‌وت، که ئەو موشریکانه پی‌رو تاقمی
دۆزه‌خنو به‌موشریکی دونیایان جی هیشتوو‌وه به‌کافری
سه‌ریان ناوته‌وه.

{^{۱۳} وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ}
داوای لیخو‌شبوونی ئیبراهیم بۆ باوکی له‌به‌ر واده‌و به‌ئینیک
بوو: که پی‌دا بوو، وت‌بووی: داوای لیخو‌شبوونو هیدایه‌تت
بۆ ده‌که‌م، له‌په‌رومردگار ده‌پا‌ی‌مه‌وه هیدایه‌تت بدا؟! به‌لام
{فَلَمَّا بَيَّنَّ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ} که بۆ ئیبراهیم ده‌رکه‌وت
که باوکی دوزمنی خودایه، به‌م جو‌ره به‌کافری مردبی، یان
خودا نیگای بۆ کرد‌بی و پی‌ی راگه‌یان‌د‌بی که باوکی ئیمان
ناهی‌تی و به‌کافری ده‌مری، خو‌ی ئی بی به‌ری کردو یه‌خه‌ی
خو‌ی ئی هه‌لته‌کاند، داوای لیخو‌شبوونی بۆ نه‌کردو وازی ئی
هینا، {إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ} بیگومان ئیبراهیم زۆر دل
نه‌رمو به‌به‌زمیی و دوعاگو‌و له‌خودا ترسو خو‌را‌گرو به‌صه‌بر
بوو. ویرای ئەوه‌ی باوکی نه‌زیه‌تی‌داو دوزمنایه‌تی کردو
هه‌پ‌شه‌ی ئی کرد.

ئهمجار په‌رومردگار ئەوه‌ی راگه‌یان‌د: که ئەوانه‌ی له‌وه‌پ‌ش
داوای لیخو‌شبوونیان بۆ موشریکه‌کان کردوو به‌تاوان‌باریان

حلیب نا‌کاو لی‌ی‌جینه‌وه‌یان له‌گه‌ل‌دا نا‌کا له‌سه‌ر ئەو کاره‌و
فه‌رموی: {^{۱۵} وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ} دابو
نه‌پ‌یتی خودا وا جاری نه‌بووه له‌بوونه‌ومردا، حیکمه‌تو
دانایی خودا وا نیه: که گه‌لو هۆزیک به‌گومرا داب‌نی‌و
حوکمی تاوان‌بارو خراپه‌کاریان به‌سه‌ردا بدا، سزاو عیقا‌بی
گومرا‌یان‌یان به‌سه‌ردا بدا پاش ئەوه‌ی خودا به‌رحمه‌تی خو‌ی
هیدایه‌تی دان بۆ ئی‌سلامو خودا‌ناسین، هه‌تا پی‌یان
رانه‌گه‌یه‌نی که فلان کار حه‌رامو یاسا‌غه‌و پی‌ویسته‌ خو‌ی ئی
بپا‌ریزنو جله‌و‌گی‌ریان ئی نه‌کا، له‌سه‌ر کردنه‌که‌ی سزایان نادا،
دابو نه‌پ‌یتی خودا وا باوه که‌س سزا نه‌دا {حَتَّىٰ يَبَيِّنَ لَهُم مَّا
يَتَّقُونَ} هه‌تا ئەوه‌ی پی‌ویسته‌ خو‌ی ئی بپا‌ریزن بۆیان روون
نه‌کاته‌وه و پی‌یان رانه‌گه‌یه‌نی که فلان گوشتار یاسا‌غه‌و فلان
هه‌ئو‌یستو فلان کردار مه‌منوعه. {إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ}
دل‌نیابن په‌رومردگار زانیه به‌هه‌موو شتی‌کو ئاگاداره به‌سه‌ر
هه‌موو شتی‌ک‌دا، حالو چۆنیه‌تی به‌نده‌کانی دزمانی، دزمانی
پی‌ویستیان به‌ج روون کردنه‌وه‌یه‌ک هه‌یه‌و، هه‌ر شتی‌ک
پی‌ویستی به‌روون کردنه‌وه‌و شیکردنه‌وه‌ی بی به‌ده‌قی‌کی
ناشکراو بی پی‌ج و په‌نا روونی ده‌کاته‌وه تی‌یان ده‌گه‌یه‌نی بۆ
ئەوه‌ی هه‌رکه‌سه‌و به‌ئارزووی خو‌ی حوکم ده‌رنه‌کاو
هه‌ئو‌یست نه‌نو‌ینی!

{^{۱۶} إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ} بیگومان
په‌رومردگار خا‌وه‌نی هه‌موو بوونه‌ومرد، هه‌رجی مل‌کو
سه‌لته‌نه‌تی ئاسمانه‌کانو زه‌وی هه‌یه، هه‌ر هی خودایه، هه‌ر
ئەو هه‌ئسورپ‌نه‌رو راگری بوونه‌ومرد، هه‌موو شتی‌ک به‌ده‌ست
خۆیه‌تی؛ ده‌ژین‌ئو ده‌مرین‌ئ، هه‌رجی بیه‌وئ ده‌یکا، هه‌ر
ویستی ئەو دیته‌ج‌ئو که‌س ناتوان‌ئ حوکمی ئەو
هه‌ئو‌مشین‌ئیه‌وه {وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ}
پشت‌گی‌ری و گو‌مه‌کی‌تان هه‌ر له‌خوداوه بۆ دئ، که‌واب‌ئ یه‌خه‌ی
خۆتان له‌و کافرو خا‌وه‌نا‌سانه هه‌لته‌کین‌ئو ده‌ست‌به‌رداریان
بین، هیچ هی‌واو هوم‌یدیک‌تان به‌وان نه‌بی، خزمایه‌تی و
په‌یوه‌ندی ئەوان وه‌لاب‌نین‌ئو ئیهمالیان بکه‌ن، ئی‌وه‌ جگه
له‌خودا که‌سی تر یارمه‌تید‌رو فریاد‌رستان نیه!!

{^{۱۷} لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ} بیگومان
په‌رومردگار ره‌حمه‌تو فه‌ضلو ئی‌حسان‌ی خو‌ی به‌سه‌ر

پیغمبر و کوفکاران و یارمه تیدمران دا به خش کرد، توبه ی
له و هاوه له موسولمانانه و مرگرت: که له گه لیا ناماده ی جهنگی
ته بووک نه بیون، له هه نه و که مته رخه مییان چاویوشی کرد،
چونکه له غم زایه دا هاوه لآن تووشی تهنگو جه له مه و دمردی
سه ری بیون، زوریان نارمه ته و برسیایه تی و تینوایه تی
چه شتو خورگرو به صبر و نارام بیون. **{الَّذِينَ اتَّعَوْهُ فِي
سَاعَةِ الْمُسْرَةِ}** واته: خودا رمزه مندی خو ی به خش به و
هاوه لانه ی پیغمبر ﷺ که له کاتی تهنگانه و سه غله تی دا
شوین پیغمبر که وتن و سلیمان له ماندوبیون و برسیایه تی و
توینایه تی نه کرده و، له و بارو دۆخه سه غله تییه دا، له و بارو
دۆخه دا که کۆتایی و مرزی هاوین بوو، بژیوو به روبو میان
له خورمای سالی پیشوو که بویه و، سه رته ی و مرزی پاییز
بوو، خورمای تازه ته پیا بۆ هه نه ده گرا، هه بوو چه ند
دهنکه خورمایه کی کۆنی له گه ل خو ی دمبرد، هه بوو هه ندی
جو ی پلو پوشاوی ده کرده تی شوو، هه بوو که میک پیوی
له گه ل خو ی برد. له باره ی ناوی خوار دنه و مش دا له و په ری بی
ناوی دا بیون. ته نانمت له گه ل نه و هه موو پیویستسته ی
به و شتریان هه بوو له و سه ره رده هی وایان هه بوو و شتره که ی
سه ر دمبری بۆ نه وه ی به ناوی ناو گه ده ی و شتره که ده میان
ته پ بکه ن، و پرای نه م برسیایه تی و تینوایه تییه که رما و گره ی
هاوینیش سه ربار بوو! جابیری کوری عه بدوللا ده ره رموی:
{فِي سَاعَةِ الْمُسْرَةِ} له سی لاوه بوو، تهنگانه ی بی و لاخی واته:
که و کوری و لاخی سواری، نه بوونی تی شوو، نه بوونی ناوی
خوار دنه و. نه م توبه قبول کرده له موسولمانان **{مِنْ بَعْدِ مَا
كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِنْهُمْ}** کاتی که بوو: که نزیک بوو دلی
هه ندیکیان له حه ق لابدا، له ریبازی موسولمانان دمریجن،
نه و میوو: بریک له و موسولمانانه له چوون بۆ غه زاکه
دواکه وتن، به لام دواکه و تنه که یان له بهر دوو پرووی نه بوو،
به لگوو هوکاری تری هه بوو، نه مانه نه وانه بیون: که کرداری
باش و خراپیان تیکه ل به یه ک کردبوو، دانیان به تاوانی
خو یان دا نا **{لَمْ تَأْبَ عَلَيْهِمْ}** پاشان خودا توبه ی لی و مرگرتن و
رمزه مندی خو ی بی به خشین، دلایانی له سه ر

وَمَنْ أَتْلَفَنَ الَّذِينَ خَلَفُوا حَتَّى إِذَا ضَافَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ
بِمَارْحَبٍ وَضَافَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَنْ لَا مَلْجَأَ
مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ
الرَّحِيمُ ﴿١١٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ
الصَّادِقِينَ ﴿١١٩﴾ مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُ
مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ
عَنْ نَفْسِهِ ذَٰلِكُمْ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ
وَلَا مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطْغُونَ مِنْ جُلَا يَنْحِبِ
الْكُفَّارَ وَلَا يَتَالَوْنَ مِنْ عَذَابٍ نِئْلًا إِلَّا أَلْقَبَ لَهُمُ
بِهِ عَمَلٌ صُلِحَ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢٠﴾
وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ
وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٢١﴾ وَمَا كَانِ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً
فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ
وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ﴿١٢٢﴾

نایینی خو ی دامه زراند **{إِنَّهُمْ رُءُوفٌ رَّحِيمٌ}** بیگومان
پهرومردگار دلسوزو به به زمییه بۆ بهنده توبه کارهکانی، پاش
نه وه ی خورگریان نواندو له پیناو نایین دا جیهادیان کرد
پاشگو یان ناخا! غه و ناخوشییان له سه ر لادمباو سودو
قازانجیان پی ده گه یه نی! دوو باره کرده ی توبه و مرگرتن
لایان که ده ره رموی: **{لَمْ تَأْبَ عَلَيْهِمْ}** بۆ ریز لایان و گرنگی
دانه به و موسولمانانه و لبردنی شکو گومانه له ناو دلو
دمروونیان و دلایا کردنیانه له قبول و بیونی توبه که یان.
{وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا} ههروه ها پهرومردگار توبه ی
و مرگرت له و سی که سه ی له غه زاکه و توبوون.. نه ک به هو ی
دوو پرووی و نیفاق به لگوو به هو ی ته میله ی و راحت ویستی و
دانیشتن خوازی. نه مانه نه و سی که سه ن که له چوون بۆ
غه زای ته بووک دواکه و توبوون مه و زوعی توبه لی و مرگرتنیان
دواخرابوو، هیچ برپاریک دمر باره یان دمر نه چوو بوو،
یه کیکیان که عبی کوری مالیک (شاعیری به ناو بانگ) و هیلالی

کۆرى ئۆمىيەى واقىفىى و سىيەمىيان مورارەى كۆرى رەبىعى عامىرىيە، ھەمووشىيان لەيارمەتيدەرانن.

ليرەدا پەرورەدگار نەو موسولمانانەى بەسنى صيفەت وەصفدار کرد:

صيفەتى يەكەم: ئەو يە دەفەرموى: **{ حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ }** واتە: ئەوانە تۆبە ئى وەرگرتنىيان دواخرا وەغرا ھەتا وایان ئى ھات دونىايان ئى تەنگ بوو (كونە مشكىان ئى بوو بەقەيسەرى) و تەنگەتاو بوون، ترسى سەرئىجامى ھالى خۆيان ھەبوو، زۆر بەو ناپەحەت بوون: كە پىغەمبەر و موسولمانان دەنگيان ئى داپرىبوون و قسەيان لەگەل نەدەکردن، كۆرۈ كۆمەلئان لەگەل دانەدەبەستىن، خىزانەكانيان جىگيان ئى جياكردبوونەو، پەنجا رۆژ بەم شىو و لەم ھالەدا مانەو.

صيفەتى دووھم: ئەو يە: كە دەفەرموى: **{ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمُ أَنْفُسُهُمْ }** بەھۆى خەم و ناپەحەتى زۆر ئائومىدى دلىان تەنگ بوو، كە دەياندى خۇشەويستانيان دەنگيان ئى داپرىون و خەلگى بەجاوى سووك سەيرىيان دەكەن..

صيفەتى سىيەم: ئەو بوو **{ وَظَنُوا أَن لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ }** دلىا بوون لەو يە: كە ھىچ پەنانىن لەقارى خودا بىناپارىزى جگە لەتۆبەو گەرانەو بۆ لای خودا و داواى لىخۇشبون و ھىواى رەھمەت و بەزمى پەرورەدگار، كەوتبوونە ھالەتىكى زۆر دژوارەو: پىغەمبەر روى ئى وەرگىراون، موسولمانان دەنگيان ئى داپرىون، نەياندەزانى ھانا بۆ كى بەرن و داواى دوعا و شەفاعەتى لەكى بەكەن! **{ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ }** پاشان پەرورەدگار بەزمى پىدا ھاتنەو برىارى تۆبە ئى وەرگرتنى ناردەخوارى. **{ لِيَتُوبُوا }** بۆ ئەو تۆبە بەكەن و بۆ لای خودا بگەرپنەو، شوپن پەيامى پىغەمبەر ﷺ بەكون! **{ إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ }** بىگومان پەرورەدگار بەزۆرى و بەلىشاو تۆبەى تۆبەكاران قىوول دەكا، رەھمەت و بەزمى بەرفراوانە بۆ چاكەكاران، بەفەضل و بەخشتى خۆى (ھەرچەندە شىاوى سزادانن) جۆرەھا نىعمەتى خۆى پى بەخشيون!

{ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ } ئەى ئەوانەى ئيمانئان ھىناو و برىوادارن، لەخوا بترسن و خۇبارىزن لەو شتانەى دەبنە ھۆى نارازى بوونى خودا

لىتان، بەھىچ شىو يەك سەرپىچى پەيامى پىغەمبەر مەكەن، نەركى سەرشانى خۇتان ئەنجام بەدن، لەھەموو غەزاو گۆرەپانى جىھاد و تىكۇشاندا لەگەل پىغەمبەر و موسولماناندا بن، نەچن لەپىغەمبەر و موسولمانان ھەلپرىن و خۇتان پاش بەدن لەگەل موناقيق و گومپاياندا لەمال دانىشن! لەدونىادا لەگەل راستگۇيان بن لەبىرو باوەر و وادەو بەلئىدا، بەگوفتار و کردار و ھەلوىست لەپىرى راستگۇيان بن، نەچن خۇتان بخەنە پىرى ئەو موناقيق و گومپايانەى تاوان دەكەن و دەيانەوى بەدرۆو سويندى درۆ خۇيان رزگار بەكەن.

{ "مَا كَانَ لِلْأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ } ناشى و نابى و ناگونجى بۆ دانىشتوانى شارى مەدينە كە پايتەختى دەولەتى ئىسلامەو بارەگای پىغەمبەرى لىيە، ھەر و ھەا دانىشتوانى دەوروبەرى مەدينە، كە برىتين لەھۆزى موزەينەو جوھەينەو ئەشجەعو غىضارو ئەسەلم، نابى و ناگونجى لەپىغەمبەر دواكەون و لەتەكيا نەچن بۆ غەزا، وەكوو ئەو يە ھەندى كەس لەغەزای تەبووك خۇيان پاش داو لەخزمەت پىغەمبەر ﷺ دا نەچوون؟ ھەر و ھەا نابى لەھىچ كار و بارىكى ترى دەولەتدا لەپىغەمبەر داپرىن و خۇيان كلا بەكەن، ھەر و ھەا نابى بەھىچ جۆرىك گيان و جەستەى خۇيان لەھى پىغەمبەر خۇشتر بوئ، نابى ئەوان لەسای سىيەر دانىشن و لەنازو نىعمەتدا بتلئىنەو پىغەمبەرىش لەتەنگو جەلەمەدا بى. **{ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطْلُونَ مَوْطَأًا يَعْطُرُ الْكُفَّارَ وَلَا يَتَأَلَوْنَ مِنْ عَذْوٍ نِئْلًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ }** چونكە ئەوانە كە دەچن بۆ جىھاد، ھەر ناخۇشى و ناپەحەتىيەكيان تووش دى لەتىنوايەتى و ماندوبون و برىسيايەتى لەرىگەى خودادا، ھەر و ھەا كە برىك خاكى كوفر داگىر دەكەن و پىيان دەخەنەسەرى و كافەرەكان ناپەحەت دەكەن، ھەر و ھەا كە فرسەت لەكافەرەكان دەبين و دەست لەدوژمن دەوھشىئن، بەدەل دەيانگرن، يان لىيان دەكوژن، يان تالانىان ئى دەگرن، شكستيان بەسەر دىئن، ئىللا بەھەر يەكى لەم شتانە چاكەيان بۆ دەنووسرى، يا پاداشتى باشيان دەدرپتەو. بەھەر جەم و جوول و ھەلوىست و خۇپاگرى و بەرگرى و پەلاماردان و ھىرش بردنىك كە ئەوانە

لهکاتی جیهاد دا نهنجامی دمدن خیرو چاکه یان بو دهنوسری، ههموو شتیکیان طاعهتو خودابه رستییهو خودا پاداشیان لهسهری دمداته وه، چونکه

{إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ} بئگومان پهرومردگار پاداشی چاکه کارن به فیرو نادا، هرکه سیک کرده وی چاک بی پابه ندی فه رمانو جله و گریه کانی پهرومردگار بی پاداشی شیایو خوئی دمدریته وه.

{۱۱} وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيُخْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ} نهو مواهیدو تیکو شه رانه شتیک نابه خشن؛ کهم بی یان زور بی، پچووک بی یان گه وره بی، شیوو دوتیک نابرنو هاتوو چوئی پیدا ناکنه نیلا خودا پاداشیان بو دهنوسری و لهسهری چاکه یان دمداته وه، هیچی پاشقول ناداو هیچی له بیر ناجی و هیج کاریکیان به فیرو ناجی.

{۱۲} وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً} ناگونجی و شیوو نیه بو موسولمانان که ههموویان تیکرا راجمن بو غه زاو شاری مه دینه چوئل بکه نو پیغه مبه ر به ته نیا بمینیتیه وه، چونکه وه کوو وتمان؛ جیهادو چوون بو غه زا فه رضی کیفاییه، هرکاتی کو مه تیک له موسولمانان پی هه نسان بری ههموویان ده که وی و تاوان لهسهر گشتیان لاده چی.

{فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ لِيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ} نهوه بوچی له ههموو تاقه و کو مه تیک له موسولمانان بریکیان ناچن بو خویندنو فیروبوون؟ بوچی له ههموو کو مه تیک زور به شتیکیان خویان ته رخا ناکنه بو تیگه یشتن له نایین؟ بو تیکو شان و ماندوو بوون له پیناو به ده سته نانی عیلمو زانستدا. بو زانیی نه حکامی شه ریعتو نه یتیه کانی.

{وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ} بو نهوهی که مواهید ده کان له به ره ده کانی جه نگو رو به رو بوونه وه دا گه رانه وه بو ناو شارو گونده کان، نه وانه ی فیرو نه حکامی نایین بوون جه نگاوه ره کان له فرتو فیلی دوژمنان بترسینن، ترسی فارو غه زه بی خودایان بخه نه دل و دهر و نه وه.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا الَّذِينَ الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ
وَلِيُحْذِرُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿۱۳﴾
وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَن يَقُولُ آتَيْنَا بِهِ نَبَأَ
إِمْنًا قَالُوا الَّذِينَ آمَنُوا فَرَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ
﴿۱۴﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَرَادَتْهُمْ رِجْسًا
إِلَى رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿۱۵﴾ أُولَٰئِكَ
أَنَّهُمْ يَقْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ
لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذْكُرُونَ ﴿۱۶﴾ وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ
سُورَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ مِّمَّنْ يَرْتَنكُم مِّنْ أَحَدٍ
ثُمَّ انْصَرَفُوا صَرَفًا اللَّهُ قُلُوبُهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ
﴿۱۷﴾ لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ
عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ
رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿۱۸﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ حَسِبَ اللَّهُ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿۱۹﴾

سُورَةُ التَّوْبَةِ

نه حکامی نایینیان فیرو بکه ن، بو نهوهی له خودا بترسنو خویان لهسهرنجامی سه ریچی کردن بهاریزنو بی نه مری نه که ن!

{۱۳} يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ} نهی نهو که سانه ی پرواتان به تائو ته نیایی خوداو به پیغه مبه رایه تی (محمد) و به روژی قیامت هه یه، به نه گن له گه ل کافران، کامه یان لی تان نزیک تره و هاوسی (دار الإسلام) له وه وه دس بی بکه ن، تا هاوسی و نزیکه کانتان نه خه نه ژیر رکیفی نیسلامه وه پهل بو دوور مه هاویژن! چونکه نیسلام رحمه ته، هاوسی و خزم و که سوکارو نزیک شیاوتره، نیوه هه ول بدن سهره تا شه وان نهو رحمه ته یان به ربکه وی. {وَلِيُحْذِرُوا فِيكُمْ غِلْظَةً} باکافران و ریگرانی بلاووونه وهی نیسلام توندو تیژی له نیوه ببینن، نازیه تی و مه رایه تی و خوراگری و چاونه ته رسی نیوه یان بو دهر بکه وی، بزنان نیوه چه ند سوورن لهسهر گه یاندنی روناکی نووری نیسلام به ههموو جیهان، چه ند فیداکارو نازاو خو نه ویستو جه نگاومرن {وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ} باش بزنان: که

بەتال بكا، كەچى ئەوانە وپراي ئەم ھەموو تاقىكردنەوانەى
كە تووشيان دىن، تۆبە ناكەن و لەتاوانى پېشوويان پەشيمان
نابنەو، پەند وەرناگرن و رام نابن، بەسەررەھى دەمىنەو وە
بەھىچ جوړى نامادەباشى ئەوھيان تېدا نىە قېوولئ ئيمان
بكەن؛ پەندو نامۆژگارى كاريان تئ ناكە!

{ ۱۲۷ } وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ
سورەتيكى قورئان نازل ببئ بؤ سەر پېغەمبەر ﷺ و ئەم
موناقيقانه لاي دانىشتبن سەپرى يەكترى دەكەن، بەجاو
ناماژە بؤ يەكدى دەكەن، لىچ دادەگرن و گالتەيان پئ دئ،
لەبەر دل نەخۆشى و بئ بېروايى يان چ گرنگى بەنيگاي تازه
ھاتوو نادەن، خۆساز دەكەن بؤ ھەلاتو خۆدزىنەو وەميانەوئ
ھەليان بؤ ھەلبكەوى و دەرچن، بەيەكدى دەلئىن: **{ هَلْ يَرَأُكُمْ**
مِنْ أَحَدٍ } ئەرئ كە دەرچوون پېغەمبەر و موسولمانان ئيوھيان
ببئى؟ ئاگايان ئ بوو كە خۇتان دزىيەو؟ **{ لَمْ أَنْصُرُوا }**
ئەمجار ھەموويان كۆرۈ يانەى پېغەمبەر ﷺ جئ دئئو پشت
لەحق و راستى ھەلدەكەن، ئەمە حالو چۆنيەتى ژيانى
رۆژانەيانە، ھەلس و كەوتو كردارو رەفتاريانە، لەسەر حەق
بەردەوام نابن، حەق وەرناگرن و لئى تېناگەن، نايانەوئ
لەحق و راستى حالى ببئ. **{ صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا**
يَفْقَهُونَ } خودا دل و دەرۋونى لاداون لەحق و ئيمان و خيرو
نوورو روناكى، ھىچ نابيستن و حەق ناببئن. يان دوعايە
لئيان، واتە: خودا دل و دەرۋونيان لەحق و راستى و نوورى
ئيمان لابدا، حەق و راستى نەبيسن و توخنى نەكەون و ھەرگىز
شتىك نەكەن ھازانچو بەرژدەندى خۇيانى تېدا ببئ! **{ بِأَنَّهُمْ**
قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ } چونكە ئەو بەدبەختانە گەلو نەتەوھيەكن
لەو ناياتانە حالى نابن كە دەيانبيستن، نايانەوئ لئيان حالى
ببئ، دئيان نادەنئ تا لئيان تئ بگەن، بەلكوو ئەوان خەريكى
خۇ ئ گئل كردن و گوى پئ نەدانن، پەرۋەردگار ش دئيانى
لاداو وەندەى تر گومراي كردن!

{ ۱۲۸ } لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ } ئەى موسولمانينە!
بزائو دئنيا بن ھاتوو بؤ سەر ئيوھ پېغەمبەرئك لەخودى

پەرۋەردگار لەگەل خوداپەرستان و خۇپاريزمران و لەخودا
ترساوانە، يارمەتيان دەدا پاريزگاريان دەكاو پشتو پەنايانە!
{ ۱۲۹ } وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ أَإِئْتَنَّا هَٰذِهِ
إِيمَانًا؟ } ھەر كە سورەتيك لەسوورەتەكانى قورئان دئتە
خوارى و بەدوورپووەكان دەكاو دەبييسن، ھەيانە
بەبرادەرەكانى دەلئى: واتە ھەندىكيان بەھەندىكيان دەلئىن:
ئەرئ كوپنە! كئ بەنەم سورەتە بېرواي كردو پئى وايە،
لەخوداو ھاتۆتە خوارى و موخەمەد راستگوئيە لەودا دەلئى:
مَنْ يَنْفَعُهُمْ بِهِ؟ } فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فزَادَتْهُمْ إِيمَانًا } بەلام
موسولمانان وەكوو دوورپووەكان نئىن، دەربارەى قورئان
پرسيارى گالتەناميز ئاراستەى يەكترى بگەن، بەلكوو ئەمانە
بەھاتنە خوارموى سوورەتى قورئان بېروايان زياد دەكاو دئيان
زياتر دامەزراو دەبئ لەسەر ئايين و ئيمانى بەھيزبوويان
پائيان پئوھ دەنئ بؤ ئەوھى رەفتار بەناومرؤكى قورئان بگەن و
پابەندى ھەرمان و جئەوگيريەكانى بن **{ وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ }**
حائيشيان وايە: كە كەيفخۇشن بەھاتنە خوارموى سوورەتى
تر، چونكە بەلگەيەكى تريان لەسەر بېروابوې بؤ زياد بوو،
دئيان بەيادى خودا كەوتۆتە جم و جۆل و ھەلەرزەكەوتوو،
ھەستيان بەجاودېرى پەرۋەردگار كردوھ.

{ ۱۳۰ } وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَى رِجْسِهِمْ
وَمَا تَأْوُوا لَهُمْ كَافِرُونَ } بەلام ئەوانەى دل و دەرۋونيان پيسى و
پۇخەلئى دوورپوويى تېدايە، سەربارى كوفرى پېشوويان كوفرو
نيفاق و شك و گومانى تريش دەخەنە پائى، ئەوھ پيسى
دەخەنە پال پيسى و كوفرو دوورپوويان زياد دەكاو توكمەو
دامەزراو دەبئ، بەو كوفرو نيفاقەوھ دەمرن و سەر دەنيئەوھ،
بەم حالە ناسروشتيە سلاز دەبنەوھ، دونيا بەجئ دئئن
بېروايان بەخوداو بەقورئان و بەپېغەمبەر نىە!

{ ۱۳۱ } أُولَٰئِكَ يَرْوَنَ أَنَّهُمْ يَفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا
يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَكَّرُونَ } ئايا ئەو دوورپووانە نازانن: كە ھەموو
سالىك جاريك يان دوو جار بەتاقى دەرگيتەوھ، تووشى
جۆرەھا تەنگ و چەلەمە دەبن، گرانى و نەخۆشى و زەرەرو
زيانيان تووش دئ، ئەم جۆرە شتانەش بەرھوالەت خودا
دەخەنەوھ يادى ئادەمیزادو وا ئ دەكا مەيلى ئيمان ھيئانى
ببئ و واز لەكوفرو بيدينى ببئى، جوداوازي نئوان حەق و

خوتانه، له ره گهزو نه ته وهی خوتانه و سه زمانى خوتان ناخاوتن دهگا، لاتان ناسراو و رابوردو و زانراوه، هوزو بنه مالهى ده ناسنو له زمانى حالى دهبن. {عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ} زور له سهر شانى هورسو به لايه وه ناخوشه نيوه تووشى تهنگو چه لهماه بين، زور به تهنگه وهيه: كه له دونياو قيامه تا تووشى ناخوشى نهبن. چونكه له ره گهزى خوتانه و خوشى نيوه خوشى نه وه، ناخوشيتان ناخوشى نه وه. {حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ} زور سووره له سهر نه وهى شارمزاى ريگاي خه قو هيديا هتتان بكا، به دل دهيه وئ له دونياو قيامه تا له خوشى و به خته وه ريدا بن. {بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ} زور به به زهيه و دلسوزه بو موسولمانانو مه به ستيه تى ريگاي هيديا هت بگرنو له ناگرى دوزه خ رزگار تان بن.

{فَبِأَن تَوَلَّوْا} نه گهر نه و موشريكانه پشتيان هه لكردو روويان وهر گيڤا، گوڤيان بو په يامه كه ت نه گرتو نيمانيان نه هيناو برويان به پيغه مبه ريه تى تو نه كردو نه يانويست به گوڤره شهر ريه تى خودايى هه لئس و كهوت بكهن، نه وه {قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ} تو بلئ: من خودام به سه، نه و پشتيوانم بئ، به سهر دوژمنان دا سهر ده كه ووم و پئويستيم به كه سى تر نيه. هه موو هيرو تواناو دمه لاتيك هى نه وه و كه سيك پشت به نه و ببه ستئ هم ويجه ي به كه سى تر نيه. {لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ} هيچ خودايه كى خه قو شياو بو په رستن نيه جگه له زاتى په رومردگار، هيچ خودايه ك نيه شياوى نه وه بئ هاناي بو بئرى و به نديا هت بئ بكرئ جگه له خودا، من پشتم به نه و به ستوه و كاري خوم به نه و سپاردوه و پشت به كه سى تر جگه له نه و نابه ستم!

{عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ} نه و خوداو خاوه نى عهرشى به رينه، گه وهره ترين دروستكراو: كه عهرشه، له ژير دمه لاتى نه ودايه.

كوتايى سوره تى التوبه



سوره تى (يونس)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّحْمَنُ مَلِكٌ أَلْقَى الْقُرْآنَ بِالْحِكْمِ ۝ آكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا ۚ أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَى رَجُلٍ مِنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا ۚ أَنْ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۚ قَالَ الْكَافِرُونَ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُبِينٌ ۚ ۝ إِذْ ذَكَرْنَا أَنَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ أَهْوَى عَلَى الْعَرْشِ يُدِيرُ الْأُمُورَ مَا مِنْ شَيْءٍ إِلَّا أَمِنْ بَعْدَ إِذْنِهِ ۚ ذَلِكُمْ أَنَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۚ ۝ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا إِنَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ۚ ۝ هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيكًا وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ الْيَمِينِ ۚ وَالْحِجَابُ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۚ ۝ إِنَّ فِي خُلُوفِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۚ ۝

{الر} نه م سئ وشهيه دهبن بهم شيوهيه بخويندري نه وه: الف، لام، را. مه به ستيش له هينانى نه م وشانه: ناگادار كردنه وه و چاوهر و وانكرده بو نه و شته ي له وودوا دهخويندري ته وه بو نه وهى گرنگى پئ بدري و هه وئ بدري بيسهرو خوينهر ليئ حالى ببن. {تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ} نه و نيگايه ي بو ت نيردراوه، نه وه ناياتى هورناني پر حيكمه تن، يان ناياتى هورناني دامه زراو و هه لئنه و هشاوون، يان ناياتى هورناني خاومن حيكمه تن، يان ناياتى سوورمى پر حيكمه ت و دانايين، ناياتى راستو خه قن په رومردگار بو به نده گاننى روونيان دهكاته وه، خه لال و حهراميان تيذا ئاشكرا دهگا، نه حكامو سنوره گاننى شه ريه تى خودايان تيذا روون دهكرپته وه.

{آكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَى رَجُلٍ مِنْهُمْ} په رومردگار ناره زايى خوى دمردميرئ به رامبه ر نه و كافرانه ي كه پييان سهيره و ده لئين: نابئ پيغه مبه ر له ناده ميزاد بئ، واته: هه لويسى نه و بره خه لكه سهيره: كه ئينكارى نيگاناردنى

نیمه ده‌کهن بۆ ئادهمیزادیک لهرمه‌گزی خویانه‌و ده‌لین؛
 نابو و ناگونجی پهرومردگار نیگا بۆ ئادهمیزاد بنیرئ، پییان
 وایه هاورمه‌گزی نه‌و پیغه‌مبه‌ره له‌گه‌ل نه‌وان ده‌بیته‌ مانیع و
 کۆسپ له‌بهرده‌م پیغه‌مبه‌رایه‌تیه‌که‌ی دا. **{أَنْ أُنْذِرَ النَّاسَ}**
 واته: نیگامان بۆ کردوه که خه‌لگی بترسیئن له‌سزای دۆزه‌خ
 نه‌گهر له‌سه‌ر کوفرو بیدینی بمیننه‌وه، فیری یه‌کتاپه‌رستی و
 خوداناسیان بکا، مه‌به‌سته‌کانی نایینیان بۆ روون بکاته‌وه.
{وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ} مرگی‌نی بده
 به‌و که‌سانه‌ی ئیمانیان هی‌ناوه‌و کرده‌وی باش نه‌نجام دده‌ن،
 که لای پهرومردگاری خویان پله‌و پایه‌ی به‌رزو شکۆداریان
 هه‌یه له‌به‌هه‌شتی رازاوه‌و به‌رین‌دا، پاداشی کرده‌وه‌کانیان
 ومردمه‌گر نه‌وه، نوێزو رۆژوو خیر و خیراتیان په‌سه‌ندو
 وم‌گیراوه... **{قَالَ الْكَافِرُونَ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ مُّبِينٌ}** نه‌و کافرانه،
 که نه‌و پیغه‌مبه‌ره ره‌وشت جوان و رابووردوو پاکه‌ هاته
 سه‌ریان له‌جیاتی نه‌وه‌ی ئیمانی پی به‌ینن، وتیان: نه‌م
 موحه‌ممه‌ده جادوبازیکی ناشکراو نمایانه!

{إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ}
 بیگومان خودای نیوه نه‌لایه؛ نه‌و خودایه‌ی ئاسمانه‌کان و
 زموی له‌شه‌ش رۆژ یان شه‌ش کاتدا به‌دییه‌یان، نه‌م
 بوونه‌ومره به‌ره‌راوانه که خه‌یالیش په‌ی به‌نه‌مه‌ره‌و
 نه‌وپه‌ری نابا، به‌ئاسمان و زه‌وییه‌وه، به‌مانگو رۆژو نه‌شتیره‌و
 مه‌جه‌ره‌و شاره‌ نه‌ستیره‌گانه‌وه، به‌شه‌وو رۆژو ئاو و هه‌ویه‌وه،
 به‌هه‌موو نه‌و ستانه‌ی وان له‌ئاسمانه‌کان‌دا، به‌هه‌موو چۆم
 دم‌ریا و کی‌وودمه‌شت و دۆل و زینده‌ومری سه‌رمزوی و ناو خا‌کو
 ناو دم‌ریاگانه‌وه هه‌موویان دروستکراو و به‌دییه‌نراوی خودای
 کردگار، پهرومردگار له‌ماوه‌و کاتی‌که‌دا دروستی کردون و
 به‌دییه‌یان، که هه‌ر خۆی دزمانی چه‌ند بووه‌و چه‌ندی
 خایاندوه! **{لَمْ اسْتَرْزِ عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْأُمُورَ}** نه‌مجار
 کۆنترۆلی عه‌رش کرد، کۆنترۆلکردن و به‌سه‌ردا راگه‌یشتنیک
 که شیای زاتی پاک‌ی بی. له‌گه‌ل گه‌ورمی و شکۆمه‌ندی
 نه‌ودا بگونجی، جگه له‌خودا خۆی که‌سی تر نازانی نه‌و
 کۆنترۆلکردنه‌ چۆنه‌و چۆن نه‌... عه‌رش: کورسی یان
 مه‌لپه‌ندی به‌رپه‌م‌بردنی بوونه‌ومره، گه‌ورمه‌ترین دروستکراوی
 بوونه‌ومره، جگه له‌خودا که‌سی تر چۆنیه‌تی عه‌رش

نازانی... پهرومردگار که کۆنترۆلی عه‌رش کردوه و
 فه‌رمانه‌وایی بوونه‌ومره ده‌کا و کاروباری مه‌خلوقات و
 مه‌له‌کووت به‌حیکمه‌ت و زانیی خۆی هه‌له‌سه‌وو پینی و
 به‌گوێهری نه‌خشه‌و پلانی نه‌زه‌لی خۆی و داخوازی حیکمه‌ت و
 ئیراده‌و مه‌شیته‌ت ئیش و کاری بوونه‌ومره تاوو توئ ده‌کا.
{مَا مِنْ شَيْءٍ إِلَّا مِنْ عِنْدِنَا} هیج تکا کار و شه‌فاعه‌تخوازیک نه‌یه، بتوانی
 شه‌فاعه‌ت بۆ یه‌کێک بکا مه‌گه‌ر خودا بۆ خۆی رێگه‌ به‌و
 تکا‌کاره‌ بدات! **{ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ}** نه‌و خودایه‌ی نه‌وه
 صیفه‌ته‌کانی: که له‌راستی‌دا صیفه‌ته‌کانی که صیفه‌تی
 خودایه‌تی و پهرومردگاریه‌تییه، هه‌موویان صیفاتی که‌مال و
 جه‌مالن، صیفه‌تی خه‌لق‌نهمی و مه‌زنه‌کردن و دانایی و
 نه‌خشه‌کی‌شان و هه‌له‌سه‌واندن بوونه‌ومره و بریاردان
 له‌شه‌فاعه‌ت کردن‌دان، هه‌ر نه‌و خودایه‌ سه‌روکاری
 ئیشه‌کانتان ده‌کا و که‌سی تر رایه‌ی ناگه‌وئ هه‌و به‌شی بی
 له‌خودایه‌تی‌دا، له‌هه‌موو نه‌و صیفه‌تانه‌ی که بۆ زاتی پاک‌ی
 ده‌شیین و تابه‌تن به‌نه‌و! **{فَاعْبُدُوهُ}** یه‌کتاپه‌رستی و
 به‌ندایه‌تی هه‌ر بۆ نه‌و بکه‌ن، عیباده‌ت بۆ نه‌و نه‌نجام بدن
{أَفَلَا تَذَكَّرُونَ} نه‌وه بۆ بیر له‌ئیش و سه‌رمجای خۆتان
 ناگه‌نه‌وه، نه‌ی گرۆهی موشریکه‌کان! بۆ نه‌وه‌ی له‌روانگه‌ی بیر
 کردنه‌وه‌تانه‌وه هۆش خۆتان بینه‌وه و بزانی، که هه‌ر خودا
 شیای پهرومردگاریه‌تی و په‌رستش بۆ کردنه، نه‌ک نه‌و خودا
 درۆزانه‌ی نیوه به‌خودایان دزمان و گرینووشیان بۆ ده‌به‌ن و
 به‌هیوان شه‌فاعه‌تتان بۆ بکه‌ن و له‌خوداتان نزیک بکه‌نه‌وه،
 له‌کاتی‌که‌دا نیوه دزمان: هه‌ر خودا به‌دییه‌نه‌رو دروستکاره.
{إِنَّ إِلَهَكُمْ جَمِيعًا} هه‌ر بۆ لای خودایه‌ گه‌رانه‌وه‌تان،
 دوا‌ی مردن زیندو ده‌کرینه‌وه، هه‌مووتان دچنه‌وه به‌ره‌قایی
 خودا، یه‌ک که‌ستان پاشگوئ ناخ‌ری و له‌بیر ناچیته‌وه، **{وَعَدَ**
اللَّهُ حَقًّا} خودا بۆ خۆی نه‌م واده‌و به‌ئینه‌ی داوه‌و واده‌و
 به‌ئینن خوداش پاشگه‌ز بوونه‌وه‌ی تیدا نه‌یه و هه‌ر دیته‌ جی،
 هه‌موو که‌س ناگامی کره‌وه‌کانی خۆی دیته‌وه ری و پاداش و
 سزای خۆی ومردمه‌گریته‌وه. **{إِنَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ}** بیگومان
 خودا سه‌رمه‌تا مه‌خلوقات به‌دییه‌ناوه‌و پاشان جاریکی تر
 دروستیان ده‌کاته‌وه، دروستکردنی ئاده‌میزاد و زینده‌ومره

بەسەردا نایە!! پەرەمردگار خۆرو مانگی بەو شیوە بەدیھێناون و ھەریەکەیان لەتەومرەى خۆیدا ھاتووچۆ دەکا **{ تَعْلَمُوا عَذَابَ السَّيْنِ وَالْحَسَابِ }** بۆ ئەوەى بەھۆى ھاتووچۆى خۆرو مانگو گۆرانکاری تیئاندا ئیوەى ئادەمیزاد فیئى ژمارەى سالى و مانگو ھەفتەو رۆژەکان ببن، ئەو ماوە کاتانەى بەھۆى خۆرو مانگ دیاریی دەکرین فیئیان ببن، و مرزەکانى سالى بناسن، کاتى ھەج و عومرەو مانگی رەمەزان و ھیساب و گیتابی بازەرگانی و کارکردنى جۇراو جۇرتان ئى تىک نەجى! بەھۆى خۆرەو رۆژەکان دیاریی دەکرین، بەھۆى مانگەو مانگو سالى دەراندەرین، ھەرەوھا بەھۆى خۆرەو سالى خۆریو بەھۆى مانگەو سالى مانگی دیاری دەکرین، لەھەردوو ھیسابەکەشدا سوود و قازانجى ئادەمیزاد ھەبە. ھیسابى سالى خۆری یەک شیوەیەو گۆرانى بەسەردا نایە، ھیسابى سالى مانگی بەناسانى دەراندەرئ، خوێندەوارو نەخوێندەوار دەتوانن لى حالى ببن و کارى پى بکەن، بۆیە ھەرچى ئەحکامى شەرعى و کاتى عیبادەتو خودا پەرستى ھەبە بەگۆیرەى سالى مانگی ئەنجام دەدرین! **{ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ }** خودا مانگو خۆرى بیئودە بەدى نەھێناون، خۆر کە تیشک دەدا بەھەموو ئەو ئەستێرەنەى کە لەتەومرەى ئەودان و بەکۆمەلەى ئەو حسیب دەکرین و گەرماى دەگاتە ھەموو زیندەموران و بەھۆى ئەووە ئادەمیزادو گیانلەبەرانی تریش شت دەبینن کارو بارى ژانیان رىک دەخەن. ھەروا مانگ کە روناکایى خۆى لەخۆرەو و مەردەگرى و ریبوارو کاروانجى رىگای پى دەردەکەن و گەل سوودى تری تىدایە ئەمانە بەبى ھودە دروست نەکراون. بەلکوو ھیکمەتو مەبەستىكى ھەرەبەرز لەدروستکردنیدا ھەبە، دروستکردنیاں ھەقەو بەحەق ھێنراونە دى و بۆ مەبەستى حەق دروستکراون! **{ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ }** پەرەمردگار نیشانەکانى بوونەو مەر دياردەکانى خۆرو مانگو شتەکانى تر دەگاتە بەلگە لەسەر دەسەلاتى ھراوان و دانایى و زانایى خۆى بۆ گەل و نەتەوہیەک کە بزائن سوود لەو دیاردانە و مەرگرن و ھەق و بەتال لىک جیا بکەنەوہ.

{ إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ } بیگومان لەبەدیھێنانى شەوو رۆژ: کە بەشوین یەکتردا دین، ئەویان دى و ئەمیان دەروا،

ناشکرایەو رۆژانە دەبیندرئ و دەراندەرئ کە ھەند زارۆک و بیچوو لەھادىک دەبن و دینە کۆرى ژیانەووەو پىش ماوہیەک ئەوانە نەبوون، وەل ئادەمیزاد تا ئىستا نازانى و رەنگە لەمە دواش ھەر نەزانی سەرمتای دروستبوون چۆنەو چۆن مادە گیانى تى دەجئ و وەگەر دەکەوئ و دەکەوئیتە جەو جوول. **{ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ }** بۆ ئەوەى پاداش بداتەو بەئەو موسولمانانەى ئیمانیاں ھێناوہ بەخودا و بەپیغەمبەرانیو بەو نامانەى بۆیان نیردراوہو کردارى باشیاں ئەنجام داوہ **{ بِالْقِسْطِ }** بەعەدالەتکاری و پاداشى تەواو؛ بۆ ئەوەى ھەموو گەسىک پاداشو سزای شیاوى خۆیاں و مەرگرنەوہ. **{ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ }** ئەوانەى کافرن و پڕواياں بەخودا و پیغەمبەرانی نەو ئینکاری زیندو بوونەوہ دەکەن، سەریان سوور دەمینئ لەوہ: کە خودا نیگای بۆ بەندەبەکى ھەلباردەى خۆى کردوہ، بۆ ئەوەى لەناگرى دۆزەخ بیانترسىنى و موژدەى بەھەشتیاں بداتى.

{ هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيَاءً } واتە: (الله) کە خودای ئیوہیە، خودایەکى وەھایە: ئاسمان و زەوى بەدیھێناون، خۆرى و دروست کردوہ کە تیشکو روناکی دەدا بەبوونەو مەر، سەرچاوەیە بۆ ژيانى گیانداران و گەشەکردنى رومو و درەخت، ئەگەر تیشكى خۆر نەبوايە ھۆکاری ژيان و گەشەو نما دەستەبەر نەدەبوو، سەر زەوى بەکەلکى ژيان نەدەھات **{ وَالْقَمَرُ نُوراً }** مانگی و بەدیھێناوہ کە بەروناکایى خۆى تارىکایى شەو دپ دەداو ھۆکاریکە بۆ نەشو نەماکردنى درەختو گزوگیاو ژيانى گیانداران! **{ وَقَدَرَهُ مَازَلٌ }** مانگی و رەخساندوہ: کە ھۆناغ ھۆناغ ھاتوچۆ دەکا ھەر شەوہ لەمەنزىکدايە، بەبىستو ھەشت رۆژ جارێک تازە دەبیتەوہ، سەرمتا: کە دەردەکەوئ پچوک و بى نمودە، وردە وردە گەورە دەبئ کە دەبیتە مانگی شەوى چاردە، ئەمجار وردە وردە دەبووکیتەوہ کە تاواى ئى دئ وەکوو لاسکى ھیشووى خورما چرچ دەبیتەوہو نموودى نامینئ. ھەلەبەتە ئەو گۆرانەى بەسەر مانگدا دئ، لەپىش چاوى ئیمە وایەو بەھۆى ئەوہیە: کە تیشكى خۆر ھەر لەو بەشەى دەدا کە بەرامبەرەیتى، ئەگینا قەبارەى مانگ خۆى گەورە بوون و بچووک بوونەوہى

همیشه به‌دوای یه‌کتریدا وِیَلَن، هه‌روا له‌کورتی و درِیژی شه‌وو روژدا؛ که به‌گویره‌ی گوڤانی شوینه‌لاتی خوږه‌وه گوڤانیان به‌سه‌ردا دی، وِی‌رای نه‌و یاساو نیظامه‌ پر حیکمه‌ت و مرده‌کارییه‌ی که له‌سوورانه‌وی خوږدا هه‌یه، هه‌روا نه‌و تایبمه‌ندییه‌ی که له‌خودی شه‌وو روژدا هه‌یه؛ نه‌ویان بۆ نووستن و حه‌سانه‌وه‌و نه‌میان بۆ نیش‌وکارا {وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ} هه‌روه‌ها نه‌و حه‌شاماته‌ی خودا له‌ناسمانه‌کان و زه‌وی دا دروستی کردوون و حال و چۆنیه‌تی و تایبمه‌ندیان، بگره‌ هه‌ر ئازهل و بیروو خشوکه‌و چۆنیه‌تی هه‌وره‌ بروسکه‌و تریشقه‌و گرمه‌و ناله‌ی سه‌رسووڤه‌ینه‌ریان، باران و سه‌رما و گه‌رما و لافاو و ره‌شه‌باو زریان و بومه‌له‌رزو و بوڤکان و نه‌م جوږه‌ شتانه، چۆنیه‌تی دم‌ریا و شه‌پۆل و زینده‌ومرانی ناوی، چۆنیه‌تی کان و کانراو پیکهاته‌ی سه‌پرو سه‌مه‌رمیان و هه‌موو نه‌مانه‌و گه‌ل شتی تریش {آيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَّتَّقُونَ} نه‌مانه‌ هه‌موویان به‌لگه‌ی به‌هیز و گه‌ورن له‌سه‌ر هه‌بوونی به‌دییه‌نه‌ریکی تا‌کو ته‌نهاو خاوه‌ن حیکمه‌ت و ده‌ست ره‌نگین و کاراما له‌دروستکردن و هه‌لسوڤان و به‌ریو‌م‌بردن و یاسادانان دا بۆ گه‌ل و نه‌ته‌وه‌یه‌ک خوڤان له‌سه‌رپیچی هه‌رمانی خودا بپاریزن و پیچه‌وانه‌ی سونه‌تی خودا له‌بوونه‌ومردا هه‌لس و که‌وت نه‌که‌ن.

{إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا} نه‌وانه‌ی به‌ته‌مانین زیندو بکرینه‌وه‌و بچنه‌وه‌ به‌ره‌قابی خودا بۆ لیکۆلینه‌وه‌و حیساب و سزاو پاداش و پیان وایه: ژیان هه‌ر ژیا‌نی دونیا‌یه‌و به‌س! {وَرَّضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنُّوا بِهَا} له‌جیا‌تی ژیا‌نی قیا‌مه‌ت و هه‌ولدان بۆ به‌خته‌ومری ژیا‌نی نه‌پراوه‌ی نه‌و دونیا‌یه، رازین به‌ژیا‌نی که‌مخایه‌نی دونیا‌ی بـی به‌قاو غافلن و بـی ناگان له‌ژیا‌نی حه‌قیقی و نه‌پراوه‌ی قیا‌مه‌ت، به‌ژیا‌نی جیهانی بـی به‌قا رازین و پالیا‌ن ئی داوته‌وه‌و باوه‌شیان به‌له‌زرم‌ت و نیعه‌ته‌ رواله‌تیه‌کانی دا کردوه‌و خوڤان پی‌وه‌ هه‌له‌و گیر کردوه. هه‌روه‌ها {وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ} نه‌وانه‌ی بـی ناگان له‌نیشانه‌کانی خودا له‌بوونه‌ومردا، هه‌روا بـی ناگان له‌نایاته‌ شه‌رعییه‌کانی، بـیر له‌نیشانه‌کانی بوونه‌ومر ناکه‌نه‌وه‌و لی‌یان وردنابنه‌وه، پابه‌ندی هه‌رمانه‌کانی نابن.

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَّضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنُّوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ ﴿٧﴾ أُولَٰئِكَ مَا لَهُمْ مِنَ النَّارِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِإِيمَانِهِمْ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٩﴾ دَعْوَهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَتَحِيَّاتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ ۚ وَآخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾ وَلَوْ يُعَجِّلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ لَفَضَحْهُمُ إِلَىٰ النَّارِ ۚ فَأَمَّا الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١﴾ وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ كَأَن لَّمْ يَدْعُنَا إِلَىٰ ضُرِّهِ مَسَّهُ كَذَٰلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢﴾ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ مِن قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَاءَهُم رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا ۚ كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٣﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ مِن بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

{أُولَٰئِكَ مَا لَهُمْ مِنَ النَّارِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ} نه‌وانه‌ سه‌ره‌نجامو شوینی حه‌وانه‌وه‌یان ئاگری دۆڤه‌خه، نه‌مه‌ش له‌تۆله‌ی نه‌و تاوان و کاره‌ خرابانه‌ی که له‌دونیا‌دا نه‌نجامیان داوه، سزا‌ی بـی بـروایییان بـه‌خودا و پیچه‌مبـه‌رو روژی دوا‌یـی و زیندو‌بوونه‌وه‌یه.

{إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ} نه‌وانه‌ی بـروایان به‌خودا و به‌پیغه‌مبه‌ریه‌تی هی‌ناوه، له‌نیشانه‌کانی بوونه‌ومر غافل نه‌بوون و به‌ته‌ما لی‌قای په‌روم‌ردگارن و ترسی لیکۆلینه‌وه‌میان هه‌یه‌و به‌ته‌ما به‌هه‌شت و به‌خششی په‌روم‌ردگارن، له‌نیشانه‌کانی ورد ده‌بنه‌وه‌و پابه‌ندی نایه‌ته‌ شه‌رعییه‌کانینی، خودا‌په‌رست و له‌خودا ترسن، نه‌وانه‌ {يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِإِيمَانِهِمْ} په‌روم‌ردگار به‌هۆی هه‌بوونی ئی‌مانه‌که‌پانه‌وه‌ شارم‌زایان ده‌کا بۆ ری‌گای راست و دروست؛ که ده‌یانگه‌یه‌نـی به‌به‌هه‌شتی رازاوه؛ که به‌ژی‌ر دره‌خته‌کانیدا جو‌گه‌و جو‌بار ده‌کشین و هه‌میشه‌ له‌ژیا‌نی کامه‌رانی و خو‌شی

بینه وه بهر وروی ئیمه بکرینه وه لییان ده گهریین له گومرایی و کوفرو بئ باومری خویان دا بتلینه وه، بۆ ریزنان له پیغه مبه ر عه زایی کۆکوزیان بۆ نانیرین و به کۆمه ل له ناویان نابهن. که چی که به لایه ک یه خه ی ده گری ده ست ده کا به پارانه وه، که به لاکه ی له سه ر لاجوو، ده گهریته وه سه ر

حالی جاران و (وه کوو نه بای دیبو و نه باران) ده فهرموی: **{وَإِذَا نَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرَّ دَعَا لِحَبِّهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَانِمًا}** هه ر کاتی ئاده میزادی کافرو بئ بر وادر و به لایه کی تووش هات: نه خوش که وت، هه ژار بوو، به ند کرا... هاوارمان ده کاتی، لیمان ده پارینه وه، به پالکه وتنه وه، به دانیشته وه، به راوه ستانه وه، به به رده وای له هه موو کاته کان و حاله کان دا، به ئیلحاحه وه له خودا ده پارینه وه بۆ ئه وه ی له وه به لایه رزگاری بکا، دریزه به پارانه وه که ی ده داو قسه ی قه له و قه له و هه لده ریژی و ده لایته وه و دهنوو زیته وه... **{فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ صُرَّةَ}** کاتی که به لاو ناخوشیه که مان له سه ر هه لگرتو که وته وه خوشی و فهره حییه وه **{مَرَّ كَأَن لَّمْ يَدْغْنَا إِلَى صُرَّةِ مَسَّةَ}** پشت هه لده کاو رو له خوداناسی و مرده گیرئ و وا خوی نشان ده دا: که هه ر هیج ناخوشی نه دیوو نه پارا وه ته وه و هاواری پر ئیلحاحی له خودا نه کردوه! هه ر ده ئیی: کوردی وته نی (نه بای دیوو نه باران). **{كَذَلِكَ زَيْنٌ لِّلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ}** ئاوا به و جوړه ریگای گومرایی و هه لده ر بۆ کافران جوان ده گری و پییدا ده رۆن و تووشی ده بن. به راستی ئه مه تابلۆ کیشانیکی رهنگینه بۆ نموونه ی ئاده میزاد: که له ژیانیدا هه له ده کا، تاوان نه نجام ده دا، سه رکه شو بوغرا ده بی، زیده ره ی ده کا، له شی ساغو بارو دۆخی بۆ گونجاوه، دنیا به که یفی ئه وه، مه گه ر که سی که خودا ره حمی پئ بکاو پاریزراو بئ، ئه گینا که س له هه رمتی له شساغو و هه بوونی مال و سامان و هیزو توانادا بیر له وه ناکاته وه که دهرده داری هه یه، هه ژاری هه یه. به هه رزانی و زۆر سامانی و تهن دروستی و له شساغو بوغرا ده بی و خودای بیر ناکه ویتته وه. کاتی که ش دهرده و به لا یه خه ی ده گرن، ناخ و ئۆف که رو به هاتو هاواری، زۆر ده پارینه وه دریزه به ده وعاو پارانه وه و هه لئوزان ده دا، ته نگه تاوو نه فه س کورتو بئ حه وسه له یه، کاتی که ش دوعای گیرا بوو به لای له سه ر لاجوو پشت هه لده کا، خودای له بیر

به رده وادا ده یگوزهریین. ده خرینه به هه شتی که وه که **{تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ}** به ژیر خانوو باله خانه کانیا ن دا جوگه و جو بار ده کشین، له به هه شتی پر له ززمت و خوشی دا، له به هه شتی که که به راستی شوینی خوشی و رابواردنه. جا موسو ئمان که ده خرینه به هه شته وه. **{ادْعُواهُمْ فِيهَا}** یه که م وته و هوتافیان له به هه شته دا **{سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ}** پاکو بئ عه بی هه ر بۆ تۆیه نه ی خودای ئیمه، به پاکو پرۆزی و که مالت ئیعتراف ده که ی، خودایه کی تاکو ته نها و بئ شه ریکی، ئیمه سو پاست ده که ی، به ذیکرو ته قدیسی تۆ له ززمت و مرده گری و خوشیمان پئ ده کا. **{وَتَجِيهَتْ فِيهَا سَلَامٌ}** چاکو چۆنی و لی که پرسینیان له ناو یه کتری دا سه لام کردنه له یه کتری و هه وائی رزگار بوونیان به یه کتری راده گه یه نن. **{وَأَخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ}** کۆتایی هه موو حال و چۆنیته ی رابواردنیان هه روه ها داوایه ک که له خودای بکه ن و هه ر مه به سته ی بیان هوی بیته دی، به سو پاس و ستایشی خودای بوونه و مر به دوو باره کردنه وه ی رسته ی **{الحمد لله رب العالمين}** نه نجامی دمه دن. به مه زیاتر خوشی و له ززمتی به هه شتیان پیده که وئ و گیانیان پیی شاد ده بی.

{وَلَوْ يَعْجَلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ} واته: ئه گه ر په ر و مر دگار به په له وه لای ئاده میزاد بداته وه و دوعای شه ر له خو گردنیان قبو ل بکا، وه کوو ئه و په له کردنه ی کافره کانی مه که که له پیغه مبه ریان ده کرد: که خیرا ئه و سه ر یه ی هه ره شه ی پئ ئ کردون بۆیان بیئ، وه کوو چۆن په له ی ده سته وتنی خیر و سوودو هازانج ده که ن.. ئه گه ر خودا بۆ هه موو په له په له داوا کار یکیان به په له وه لایمان بداته وه و داوا کار یه که یان بیئته جئ، ئه وه **{لَقَضَى إِلَهُمْ أَجَلَهُمْ}** له ناو دمه ران و ده فه وتان و له ناو ده چوون، به لام خودا به ره حم و به به زه مییه، خیرا سه راو تۆله یان ئی ناستیئ و، دوا یان ده خا بۆ کاتی که خوی دیاری کردوه و حیکمه ت و به رزه وندی ئه وان له م دوا خسته نه ی سه راو تۆله یه دایه، له وانه یه هه ندیکیان موسو ئمان بب، هه ندیکیان وه چه و نه وه ی وایان ئی بکه ویتته وه دوا یی ببه سه ربازی ئیسلام. **{قَتَرُ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ}** واته: ئه وانه ی که به ته ما نین زیندوو

دهچیته وه تیفکرینی نیه. دهست دهکاته وه به سه رکه شی و سه ریچی!! مه بهست به (انسان) له نایه تی {وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ} ناده میزادی کافره، چونکه نه وه هه لویست و کرداره هه لویستی موسولمانان نیه و شیای نیه وان نیه، قورطوبی دمفه رموی: کافرو غهیری کافریش دهگریته وه. مه بهست به وه که سهی ریگای گومرایی بۆ کافرهکان جوان دهکا، شهیتانه یان نه فسه، یان خودایه. چونکه فیعله که له رستهی {زَيْنَ الْمُسْرِفِينَ} (مبني للمجهول) ه بکه ر باس نه گراوه.

کافر به موسریف ناوبراوه، چونکه خوی و مال و سامانی خوی به فیرۆ دمه: نه فسی خوی کردوه به بهندهی بت و خودا درۆزنهکان، مال و سامانی خوی له شتی پر و پووچ دا خه رج دهکا.

{وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا} نهی موشریکهکانی عه رما: به خو تاندا بچنه وه، واز له سه ریچی و سته مکاری بیئن، بزنان: که ئیمه له پیش نیوه دا زۆر گهل و نه ته وه مان له ناو بردوون به هوی سته مکاری و به درۆ خسته وهی په یامی پیغه مبه رانیان.. کاتی که به به لگه ی به هیژو موعجیزه ی ناشکراوه هاتنه سه ریان و نه وانیش به درۆیان خسته وه و ئیمه ش له تۆله ی سه ریچییان دا ریشه کی شمان کردن و له ناومان بردن. {وَجَاءَتْهُمْ بِالْبَيِّنَات} پیغه مبه رهکانیان هاتنه ناویان به به لگه وه به موعجیزه و نیشانه ی راسته وه، که چی نه وان به درۆیان خسته وه بر وایان پی نه کردن، {وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا} نه وان ناماده باشی نه وه یان تیدا نه بوو ئیمان بیئن، بۆ بر واکردن و موسولمان بوون نه ده گونجان، خودا بۆ خوی دهیزانی ئیمان ناهینن، چونکه به کوفرو بییدنی راهاتبوون، هه موو هیواو ناواتیان رابواردن و دنیا خوری و سته مکاری و فیسق و فجور بوو، ئیمانه یان له وان دوور بوو، خودا بۆ خوی دهیزانی: که چ سوود و به رزه وهندی له موئه تدانیان دا نیه، تا بمیننه وه زیاتر گومرا ده بن و سته و نا زاوه بلا و ده که نه وه، بۆیه ئیمه ش له ناومان بردن {كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ} به وینه ی نه وه له ناوبردن و به فتاره بردنه تۆله له هه موو تاوانباریک دهستینن، به و شیومه گهل و نه ته وهی تاوانکارو له خودا یاخی سزا ده دهین!

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا آتِنَا بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَذَا أَوْ بَدِّلْهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَائِي بِقُرْآنٍ آخَرَ إِنْ أَتَيْتُ إِلَّا بِمِثْلِهِ لَخَافُ أَنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾ قُلْ نُوْشَاءُ اللَّهَ مَا تَلَوْتُمْ عَلَيْهِمْ قُلُوبَكُمْ وَلَا أَدْرِيكُمْ بِهِ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِنْ قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦﴾ فَزِنْ أَلْفَهُ مِنْ مِّثْلِهِ عَلَىٰ أَلْفِهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٧﴾ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَنْتَبِتُ اللَّهَ يَمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٨﴾ وَمَا كَانَ لِلنَّاسِ إِلَّا أَمَةٌ وَاحِدَةٌ فَأَخْلَفُوا وَكَلَّوْا كَلِمَةً سَكَّتْ مِنْ رَبِّكَ لَقَضَىٰ إِلَيْهِمْ فِيهِمْ يَتَخَلَّفُونَ ﴿١٩﴾ وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿٢٠﴾

{لَمَّا جَعَلْنَاكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ} نهی نه وانیه ی پیغه مبه ری نیسلام نی درداوه بۆ سه رتان! بزنان که له پاش له ناوبردن گهل و نه ته وه پی شینه کان نیوه مان کردوه به جیگرو جینشین له زه مودا، {لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ} ئیمه نیوه مان کردوه به جینشینی نه وه نه ته وان به نیوه ببینن نیوه چۆن هه لئسو که وت ده که نا چۆن جینشینییه که تان نه نجام ده ده نا بۆ نه وهی به گویره ی کرده وه کانتان سزاو پاداشتان بدهینه وه.

{وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا} هه رکاتی نایاتی قورنانیان به سه ردا بخویند رایه وه، واته: هه رکاتی پیغه مبه ره قورنانی به سه ر موشریکهکان دا بخویند رایه وه {بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا} نه وانیه ی موشریکو بۆ بر ووان به ته ما زیند و بوونه وه نین ده لئین: {الْبَقْرَةَ غَيْرَ هَذَا أَوْ بَدِّلْهُ} نه م قورنانه بگی ره وه بۆ شوینی خوی و قورنانیکی ترمان بۆ بیته

ئەم قورئانە لەشیوازو زانیاری و رەوانی و وێژمی، **{ أَفَلَا تَعْقِلُونَ؟ }** ئەری ئیوه بۆچی بیر ناکەنەوهو تینافکرن: کەسیک چل سال ژبانی بەسەر بردبێ، لەو ماوه دورو درێژەدا پەراویکی نەخویندبیتەوه، لای کەس وشەیهکی نەخویندبێ، دێرێکی نەنووسی، نەخویندەوار بووبی و بەنەخویندەواری مابیتەوه. شوین ئایین و رێبازیک نەکەوتبێ، خەریکی شیعو ئەدەب و بەلاغەو بەیان نەبووبی، چۆن توانی ئەم نامە سەرئاسایە بێ وێنەیه بختەرپوا؟

کەواتە: **{ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ؟ }** کێ لەو دوو کەسە ستەمکارترو بێدین تره؟

یەکەمیان: ئەو کەسەیه کە بەدرۆ شت بۆ خودا هەڵدەبەستێ، هاوێڵی بۆ دادەنێ خێزان و مال و مندالی پال دەدا، یان کەلامی خودا دەگۆڕێ، یان لەسەر خودا شت هەڵدەبەستێ ئیدیعی ئێوه دەکا کە نیگای بۆ دێ و پیغەمبەرەو واش نیە.

دووهمیان: ئەو کەسەیه ئایاتی خودا بەدرۆ دەخاتەوه، پڕوا بەنیشانەو ئایەتی خودا ناکا. **{ إِنَّهُ لَا يَفْلَحُ الْمُجْرِمُونَ }** شەئو حال ئەومیه: کە بێگومان پەرورەدگار لەروژی قیامەتدا کافرو تاوانباران رزگار ناکا، لەچنگ سزای خودا قوتاریان نابێ، سەرنجامیان سزاو عەزابی بەنیشو سوتماکە.

{ ۱۸ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ } ئەو نەفامانە عیبادەت بۆ چەند بت و صەنەمیەک دەکەن، لەجیاتی ئێوه خودا بپەرستن و بەندایەتی پاکێ بۆ بکەن، کەچی بەردو دار دەپەرستن و شتێک دەپەرستن کە ناتوانن زیان و هازانجیان بێ بکەن: **{ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ }** دەئێن: ئەو بت و صەنەمانە لای خودا شەفاعەتکارمان، لای خودا تکامان بۆ دەکەن. **{ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى }** واتە: دەیانگوت: ئێمە بۆیە عیبادەت بۆ بتهکان دەکەین بۆ ئەوهی لەخودامان نزیک بکەنەوه... نیتەر خودا بیرو باومرەمەکی رەتکردنەوهو هەرمووی: **{ قُلْ أَتُبْنُونَ لِلَّهِ بَمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ؟ }** ئەی پیغەمبەر! پێیان بلێ: هیچ بەلگەیهکتان لەسەر داواکەتان بەدەستەوه نیە، ئایا ئیوه هەواڵ دەدەن بەخودا بەشتیەک کە لەئاسمانەکان و زەویدا هەبوونی نیە و نازانی کێ ئەو شەفاعەتە دەکا؟! واتە: پێیان

لەشیوهی ئەم قورئانە نەبێ، شتیکی وای تێدا نەبێ پێمان ناخۆش بێ، رەخنە لەخوێکانمان نەگرێ، شتیکی وای تێدا نەبێ ئێمە بزویمان پێی نەبێ، باسی زیندو بوونەوهو سزاو پاداشی تێدا نەبێ. یان کە هیچکەنەبێ هەندیکی ئی بگۆرە: ئەو ئایەتانە هەرەشەو رەخنەیان تێدا یە لاینەرمەو ئایەتی تر بخە جێگەیان. **{ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَبْذُلَهُ مِنْ تِلْقَاءِ نَفْسِي }** ئەی پیغەمبەر! بەو موشریکانە بلێ: من رایەم ناکەوهی و ناگونجی بۆ من: کە بەخودی خۆم ئەم قورئانە بگۆرم، چونکە من تەنیا شوین ئەو نیگایە دەکەوم کە بۆم دێ بەسروش ئاراستەم دەکری، ئەویش ئەومیه: کە پێتان رادەگەیهنم، منیش هەر راگەیانندم لەسەرە، ئەم قورئانە نامە خودایە من بەپێی ئەم نامە هەلسو کەوت دەکەم، بەهیچ شیومیهک بۆم نیە دەسکاری بکەم و گۆرانکاری تێدا بکەم! **{ إِنْ أَتَيْتُ إِلَّا مَا يَوْحَى إِلَيَّ }** پێیان بلێ: من تەنیا شوین ئەو پەيامە دەکەوم کە بەسروش بۆم نێردراوه، هیچی ئی ناگۆرم، هەر گۆرانکارییهکی تێدا بکەم تاوانەو سەرنجامی سزای دۆزەخە. **{ إِنْ أَحَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابٌ يَوْمَ عَظِيمٍ }** من دوترسم ئەگەر لەخودای خۆم یاخی بم، هەر تاوانێک ئەنجام بدەم دوترسم لەسزای رۆژیکی گەورەو سامناک کە رۆژی قیامەتە! دەی کەوابێ من چۆن زات دەکەم کەلامی خودا بگۆرم و یستی ئیوه بێنمە دی! حاشا من شتی وای ناکەم و ناشی بێکەم و رایەم ناکەوهی.

{ ۱۹ قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرَاكُمْ بِهِ } ئەی موخەممەد! پێیان بلێ: ئەگەر خودا مەیلی ببوایە ئەم قورئانە بەسەرتاندا نەخوینمە نەم دەخویندەوه، ئەگەر خودا بیویستایە من ئەو قورئانە فیتری ئیوه نەکەم فیترم نەدەکردن! کارەکە هەمووی بەدەست خودایە، ناردنە خواریوهی قورئان، راگەیانندنی بەئادەمیزاد هەمووی بەهەرمان و یستی خودا خۆیەتی. **{ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِنْ قَبْلِهِ }** ئەم ماومیهکی زۆر ژبانم لەناو ئیوهدا بەسەر بردوه، پێش ئەوهی ئەم قورئانەم بۆ بێ، چل سال لەناو ئیوهدا ژیاوم، سوورەتیکم لەم جوۆرە سوورەتانە بۆ ئیوه نەخویندۆتەوه، تەنانەت ئایەتیکیشم لەم جوۆرە ئایەتانە لەدەم دەرەنجووه، شتیکم بۆ ئیوه نەخویندۆتەوه بەشوبهیتە

وايه: خودا نازانی کی شه فاعه تی لا دهکا؟ نایا نیوه شتیک دمرانن که خودا نایزانی؟ هه والی دمدنی به شتیک که نازانی له ناسمان و زمویدا هه یه؟ نه مه شیوازیکی گالته پیکردنه شیایو نهو نه فامانه یه: که نهو بهیرو بوجوونیانه، نهو عهقل و هوشیانه، نه مجار به شوین نه قه شمهری پیکردنه، پالکو بی عهیی خودا راده گه یه نی و دمه رموی: {سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ} واته: پالکو بی عه یه، به رزو پیروزه، دووره له وهی: که شهریکی بو دادنه یین، خودا پالکو پیروزه له وهی که شهریکو هاوه لی هه یی. هه روه ها پالکو بی عه یه وه دووره لهو شتانه ی بو ی هه لده به ستن که گوايه هه ندی شت دمتوانن کار له خودا بکه نو به نده کانی له خودا نزیک بکه نه وه لای خودا تکاکاریان بن!

{وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً} ناده میزاد له هه موو روژگارو سه رده مه کانی رابووردودا نه ته و میه کی یه کپارچه بوون و پابه ندی ئایینیکی پالکو خاوین بوون نه ویش ئایینی خودا به رستی و یه کتاپه رستی و ئایینی سروشتی ناده میزاده که ئایینی ئیسلامه، {فاختلفوا} پاشان کی شه یان تی که و تو بوون به گرو و تاقم تاقم به وهی هه وه سبازی و شوینکه و تنی بیرو باوهری پروبو و چه وه، دوو به رده کی و جوداوازی که وه ته نیوانیانه وه. بیرو باوهری جیا حیایان تیدا په یدابوو... یان کاتیک پیغه مبه ران هاتنه سه ریان دوو به رده کیه که په یدا بوو: بهم رمنگه هه ندی له خه لکه که شوین پیغه مبه رده کان که و تن و هه ندی کی شیان له سه ر گومرایو هه واپه رستی و بیرو باوهری پوچیان مانه وه سوور بوون له سه ر بتپه رستی و ریبازی چه وتی خو یان. {وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ} نه گهر له بهر نهو که لیمه حه ق و راسته نه بوایه.. که له وه پیش و له نه زهلدا خودا برپاری داوه: که سزاو پاداش بخاته روژی قیامه تو له وه یدا دادگای به نده کانی بکاو حه ق و به تالی لیک جیا بکاته وه، {لَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ} نه وه له دونیادا کافرو برپا پووجه کانی له ناو دمبرد. نهو شته ی تیدا که و توونه کی شه وه یه کالای دمکرده وه حه ق و به تالی لیک جیا دمکرده وه.

{وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ} موشریکه کانی عه رب

دهلین: نهو بوجی موعجیزه کی که ونی ناسایی نایته

وَإِذَا أَدْقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ صَرَاءٍ مَسْتَهْمٍ إِذَا لَهُمْ مَكْرٌ فِي آيَاتِنَا قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا إِنْ رُسُلَنَا يَكْفُرُونَ مَا تَمَكُرُونَ ﴿١٠﴾ هُوَ الَّذِي يُسِرُّكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلِكِ وَجَرْنَ بِيَمٍ يَبْرِجُ طَيْفٌ وَفَرَحُوا بِهَا جَلَّةَ ثَمَارٍ رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ لَئِنْ أَجَبْنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١١﴾ فَلَمَّا أَجَسْنَاهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ بِأَيِّهَا النَّاسُ إِنَّمَا بَغْيُكُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٢﴾ إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدِرُوا عَلَىٰهَا أُنْزِلْنَا أَطْرَافًا لَيلاً أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَغْنَبْ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ لِقَوْمٍ يَفْكُرُونَ ﴿١٣﴾ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَىٰ دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٤﴾

سه ر موحه ممه د، وه کوو نهو موعجیزه ناسایی یانه ی بو نووح و شوعه یبو هه وودو صالح و موساو عیسا ده سته بهر بوون. یان کیوی صه فا بکاته نالتون، یان کی وه کانی مه که لا برین و شوینه کانیان ببیته ده شتاییه کی فراوان و کشتو کالی تیدا بکری. {قُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ} نهی موحه ممه د! بهو موشریکو بی برپایانه بلای: جی به جی گردنی پیشیازمه کانی نیوه کارو باری غه یین، ته نها خودا زانیاری غه یب دمرانی و نهو نیشه نه یینی و په نامه کی یانه تایبه تن به خو یه وه و هه خوی ناکامو سه ر ده نجامی هه موو شتیک دمرانی و هه موو کارو باریک به ده سته خو یه تی و به ویستی نهو دیته کایه وه. {فَانظُرُوا إِلَيَّ مِنْكُمْ مِنَ الْمُتَنظِّرِينَ} چاوه پروان بن با بزانی خودا جی برپار داوه بو من و بو نیوه منیش له گه لتان چاوه روانم.

{وَإِذَا أَدْقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ صَرَاءٍ مَسْتَهْمٍ إِذَا لَهُمْ مَكْرٌ فِي آيَاتِنَا} هه رکاتی به خشیمان به موشریکه کان خو شوی

هه‌رزانی و ئاسایش پاش ته‌نگو چه‌له‌مه‌یه‌ک که له‌وه‌پیش
 یه‌خه‌ی گرت‌بوون، له‌جیاتی نه‌وه‌ی سوپاسی په‌روم‌ردگار
 بکه‌ن، سه‌ری به‌ندایه‌تی بۆ نه‌وی بکه‌ن... گالته‌ی پی ده‌که‌ن
 تانه‌و ته‌شه‌ری ناراسته‌ ده‌که‌ن، ده‌یانه‌وی کاریه‌گری ده‌سه‌لاتی
 خودا له‌و شتانه‌دا بشپړنه‌وه، واقع‌ه‌ه‌ئ‌ب‌گ‌پ‌نه‌وه، گرنگی به‌و
 روداو ده‌ده‌ن... **{قُلْ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا}** نه‌ی موحه‌مه‌دا! پیان
 بلی: خودا به‌ده‌ستو بردتره‌بۆ سزا دان و تۆله‌ ئی ستاندنتان
 له‌سه‌ر کرده‌وه‌گانتان، نه‌و سزایه‌ یه‌خه‌تان ده‌گری پیش
 نه‌وه‌ی نه‌خشه‌ی کوژاندنه‌وه‌ی چرای ئیسلام جی به‌جی
 بکه‌ن. په‌روم‌ردگار زاناترو به‌تواناتره‌ بۆ (استدراج)
 راکی‌ش‌کردنتان و مۆله‌تدانتان به‌جوړیک تاوانباران وا ده‌زانن:
 سزایان نادری و قوتاریان ده‌بی، به‌لام باوا نه‌زانن: که
 رزگاریان ده‌بی، نه‌وان مۆله‌تدراون و له‌نکاوی‌کو له‌پ‌پ‌کا
 عه‌زاب یه‌خه‌یان ده‌گری و تا تیکیانه‌وه‌ نه‌پ‌ی‌چی به‌خو‌یان
 نازانن! باوا نه‌زانن ئیمه‌ لیان بی ناگاین **{إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا
 نَمْكُرُونَ}** ب‌ی‌گومان فریسته‌ چاودپ‌رو کرده‌وه‌نووسه‌گان: که بۆ
 تۆمارکردنی کرده‌وه‌ی ئاده‌میزاد ته‌رخان کراون، هه‌موو
 هه‌ئ‌س و که‌وتی نه‌وان ناگادارن و هه‌موو فرتو فی‌ل و نه‌خشه‌و
 بی‌لان و کارو کرده‌وه‌یان تۆمار ده‌که‌ن و سه‌رژمیری ده‌که‌ن و
 عه‌رزی ده‌که‌ن بۆ په‌روم‌ردگاری ناگادار به‌سه‌ر هه‌موو نه‌ینی و
 به‌نامه‌کیه‌ئ‌دا، نه‌ویش سزاو پاداشی پ‌راو پ‌رتان ده‌داته‌وه.
{هُوَ الَّذِي يُسِرُّكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ} په‌روم‌ردگار خودایه‌کی
 وه‌هایه‌ هی‌زو توانای پی به‌خشیون: که بتوانن له‌وشکانی و
 له‌ناو ده‌ریادا هاتوجۆ بکه‌ن، خو‌تان و مال و سامان و گالاتان له‌م
 ولات بۆ نه‌و ولات ب‌گو‌ی‌زنه‌وه، له‌وشکانی‌دا به‌ه‌وی ولا‌غو
 قه‌تارو تروم‌بیل و گالیسکه‌وه، له‌ده‌ریادا به‌ه‌وی که‌شتی و
 که‌می‌وه‌ له‌هه‌وادا به‌ه‌وی فروکه‌وه. **{حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلِكِ
 وَجَرْنَ بِيَمٍ بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ
 الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ
 الدِّينَ}** هه‌تا کاتی‌ک وا ری‌ده‌که‌وی ئی‌وه له‌که‌شتی‌دان و به‌ه‌وی
 بای گونجاو بۆ رو‌ی‌ش‌تنی که‌می‌که‌ به‌سه‌ر روی ده‌ریادا
 به‌ه‌یدی و به‌نه‌رمی به‌ه‌یزی نه‌و بایه‌ خو‌ش‌وه‌زه در‌ی‌زه
 به‌رو‌ی‌شتن ده‌ده‌ن، که‌یف‌خو‌ش و شادمانن به‌و بایه‌ موافقه‌
 خو‌ش‌وه‌زه گونجاوه، پاشان کو‌توپ‌ر بایه‌کی ناموافیق و

ره‌شه‌بایه‌کی ناهه‌موارو گ‌ی‌زه‌لوکه‌و زریان له‌که‌شتیه‌که‌یانی
 داو ده‌ریا شی‌واو شه‌پۆل هاتن و جوون و له‌هه‌موو لایه‌که‌وه
 شه‌پۆل ترسناک ده‌وه‌ی دان و گومانیان وا برد: که ئی‌تر
 رزگاربوونیان نی‌وه‌ مردن و له‌ناو‌جوون یه‌خه‌ی گرت‌ووون و
 کو‌تایی‌پانه... نا له‌و کاته‌ ترسناکه‌دا هی‌چ به‌نایان چنگ
 نه‌که‌وتن جگه‌ له‌هانا بردن بۆ خودا، ئی‌تر به‌دل له‌خودا
 پارانه‌وه، ده‌ستیان کرد به‌هاوارو سکا‌لو لاله‌و پاله‌ له‌باره‌گای
 خودا و به‌نیازی راستالی و د‌ل‌سو‌زی‌یه‌وه عه‌رزی باره‌گای
 په‌روم‌ردگارتان کردو و تان: **{لَيْسَ الْجِنَّا مِنْ هَٰذِهِ}**
 په‌روم‌ردگار! نه‌گه‌ر نه‌مجاره‌ له‌م مه‌رگو مه‌ینه‌ته‌ رزگارت
 کردین **{لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ}** ئی‌تر به‌گیان و به‌دل و به‌زمان
 سوپاس‌گوزارین و سه‌ری به‌ندایه‌تی بۆ نعیمه‌ته‌کانت شو‌پ‌ر
 ده‌که‌ین و فه‌رمانیه‌ردارو یه‌کتاپه‌رست ده‌بین.
{فَلَمَّا أَجَاهُمْ} که‌جی کاتی‌ خودا به‌مه‌هره‌بانی خو‌ی
 رزگاری کردن و له‌و مه‌رگه‌ساتو مه‌ینه‌ته‌ ره‌هابوون و له‌ده‌ریا
 ده‌رجوون، له‌جیاتی نه‌وه‌ی به‌ئینی خو‌یان به‌نه‌ سه‌رو
 سوپاس‌گوزارو یه‌کتاپه‌رست بن **{إِذَا هُمْ يَنْفُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ
 الْحَقِّ}** ده‌ستیان کرده‌وه‌ به‌سته‌مکاری له‌سه‌ر زه‌وی و گه‌رانه‌وه
 بۆ سه‌ر بارو د‌خ‌سی پ‌ش‌شو‌یان! ده‌ستیان کرده‌وه
 به‌سته‌مکاری و یاخی بوون و سه‌ری‌چی کردن. **{يَا أَيُّهَا النَّاسُ
 إِنَّمَا بَغْيُكُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا}** نه‌ی ئاده‌میزادینه!
 بزنان: نه‌م سه‌سته‌مکاری و یاخی بوونه‌تان تاوانه‌و سزاو
 تۆله‌که‌شی یه‌خه‌ی خو‌تان ده‌گری‌ته‌وه، له‌دونی‌او قیامه‌ت‌دا بۆ
 خو‌تان سزای نه‌و تاوانانه‌ ده‌چی‌زن، خو‌تان پی‌ی زه‌رمه‌مند
 ده‌بن، له‌دونی‌ادا نه‌و له‌زه‌متو خو‌شییه‌ی ده‌چی‌زن کورت
 خایه‌نه‌و به‌رده‌وام ناب‌ی، و‌ی‌زدانتان لۆمه‌تان ده‌کاو هه‌میشه
 هه‌ست ده‌که‌ن به‌سزایه‌کی و‌ی‌زدانی، زۆر جاریش وا ده‌بی
 کاب‌رای یاخی بوو هه‌ر له‌دونی‌ادا سزای یاخی بوونی توش
 د‌ئ‌و سه‌رباری سزای قیامه‌ت سزای د‌نی‌اش ده‌چی‌زی! **{إِنَّمَا الْإِنْسَانُ
 مَرَجِعُكُمْ فَتَبَيَّنْكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ}** پاشان سه‌ره‌نجامو
 گه‌رانه‌وه‌تان رو‌ژی قیامه‌ت بۆ لای ئیمه‌یه، واته: د‌وای ژیا‌نی
 کورت خایه‌نی د‌نی‌اتان زین‌دو ده‌گری‌نه‌وه بۆ داد‌گای و سزاو
 پاداش و مه‌رگرتنه‌وه، نه‌و کاته‌ هه‌وا‌لتان ده‌ده‌می به‌هه‌موو
 کردارو هه‌لو‌ی‌ستی‌کی د‌نی‌اتان.

{ ۴۴ } إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أُنْزِلَتْ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ } نمونهو شیوهی ژیانی دونیا له رازو میو گهنجی و دمه لآتو هیژو تواناو دارایی و هو ی پیکه اتنی کامه رانی ژیان له هه موو رویکه وه، ده شو بهیته ناوی نارامی به هارن که له ناسمانی به خشنده می خو مانه وه ده یبارینین به سهر زهوی تینووی نه رمانو به پیتدا، جا به هو ی نهو بارانه وه زهوی زیندو دمیته وه، گژو گیای جوړاو جوړ دهری و سهر له خاک دهر دینئ دارو درمخت چرو دکه نو شین دمیته وه، هه موو نه مانه نه شو نما دکه نو تیک دمه رژین و تیکه ل به یه کتر دمبن، بوونه و مر دهر اژیننه وه، سپی و سه وزو سورو شین و زمر دو ئالو په مه یی و... باوهش له یه کتری و مر دینن، گیایو گژی و اهیه نهاده می ده یخواو سوودی ئی و مر دگرئ، به رو بوومی و اهیه، پیخورو برژیوی نهاده میزاده هی واش هیه خوراکی ئازهل و گیانه به رانی تره. { حَتَّى إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَادِرُونَ عَلَيْهَا } هه تا کاتی زهوی به هو ی نه رینه بارانه به هاریانه وه به شی خوی له جوانی و رازو میو و زینه تو زیبا و مر دگرئ، برئ دار هه ئه چی و بازی دانه چی و له بهر میوه زور گران له کانی شور دمیته وه، هه ندئ به سهر زهوی دا بلا و دمیته وه، گژو گیای کامل دمی و دانه ویله پیده گاو میوه دپته بهر، هه موو به رو بووم دانه ویله کاتی نه وهی دئ دروینه بکری و بچیندرین و بهیندرینه وه بو مال و عه مبار بکری، خاومنه گانیان دپنه سهر نهو باومر که کاتی دروینه و رین و چنین هاتوه هه موو شتیک کاتی سوود ئی و مر گرتنیان هاتوه، ده توان سوودیان ئی و مر گرن! نا لهو سهر و بهنده دا { أَتَاهَا أَمْرًا لَّيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَنْ لَّمْ تَغْنِ بِالْأَمْسِ } کوتوپر هه زاو هه دمری ئیمه بو له نابردنی روی کرده نهو باخ و بیستان و کشتو کاله زور و هه مو جوړه به شه و یان بهر ژ به قاری خو مان لیمان داو هه موو نهو گیایو گژو دارو دروخت و دانه ویله و به رو بوومه جه لال و پیگه یشتوه مان کرده سوتهمه رو و له که لکی خواردن و سوود ئی و مر گرتن که وت! هه روه کوو له دوینئ دا نه بووبی و نه بیندرا بی، که سیك شارمزا نه بووبی نازانی نهو شوینه شوینی کشتو کال بووه یان نا، هه ر ده ئی له موه پیش سه وزایی ئی نه بووه و شینایی ئی شین

﴿ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْفَتْحَ وَزِيَادَةً وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهُهُمْ قَدَرٌ وَلَا ذُلٌّ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴾ ۴۶ ﴿ وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ يَمْثِلُهَا وَيَرْهَقُهُمْ ذُلٌّ مَّا لَهُم مِّنَ اللَّهِ مِنَ عَاصِرٍ كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطْعًا مِّنَ آيَلٍ مُّظْلِمًا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴾ ۴۷ ﴿ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جِجَمًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنتُمْ وَشُرَّكَاؤُكُمْ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ شُرَّكَاؤُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِلَّا نَا عِبِدُونَ ﴾ ۴۸ ﴿ فَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِن كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغَوِيًّا ﴾ ۴۹ ﴿ هَٰذَا الَّذِي تَبْلَوْنَ كُلَّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ وَرُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴾ ۵۰ ﴿ قُلْ مَن يَرْزُقُكُم مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّن يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَمَن يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَن يُدِيرُ الْأَمْرَ فَيَقُولُوا اللَّهُ فَعَلْ أَفَلَا نُنْفِقُونَ ﴾ ۵۱ ﴿ فَذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ فَمَآذَا عِندَ الْحَقِّ إِلَّا الصَّلَٰةُ فَآفَ تَصْرُفُ ﴾ ۵۲ ﴿ كَذَٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴾ ۵۳

نه بووه! { كَذَٰلِكَ لَفُصِّلَ الْآيَاتُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ } وده کوو نه مه ته له ناشکرایه و بهو جوړه ناوا ئیمه نیشانه کانی دمه لاتی خو مان شی دکه ینه وه بو گهل و نه ته وه یه که که بیر له حالی دونیا بکه نه وه، که له گهل نه وه دا زوو به سهر ده چی، که چی نهاده میزاد ناوا خو یانی پیوه هه له وگر دکه نه!! به ئی بهو جوړه ئیمه به لگسه و نیشانه ی سه لینه ری تا کو ته نهایی خو مان و هه بوونی سزاو پاداش له روژی قیامه تداو هه رچی بهر ژوه ندی نهاده میزادی تیدابی شی دکه ینه وه بو که سانی که بیر له نایاتی خودا بکه نه وه، عه قل و بیرو هو شی خو یان ده خه نه کار بو په ند و مر گرتن بهم په ندو مه ته لانه دهر باره ی ژیا نی دونیا: که زوو له کیس خه لک ده چی و گوړانی به سه ردا دئ.

{ ۴۵ } وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى دَارِ السَّلَامِ } په رو مردگار بانگه وازی هه موو بهنده کانی ده کا بو لیمان هیان و نه نجامدانی کرده وهی چاک: که دمیته هو ی چوونه به هه شت و سه سانه وه له ناو خانووی

۲۷} وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا } ئەوانەى خراپەكارنو لەدونیا دا تاوان ئەنجام دەدەن كافر و موشرىكو ستمكارن، سزای پراو پر و مرده گرنه و هو هیچ لەتاوانه كانیان زیاد ناكړئ، به نه ندازى تاوانه كانیان سزایان ئى دەستىندړئ! {وَتَرْهَقُهُمْ ذُلَّةٌ} چاو بهر و ژىرى و ریسوایی و زهلیلی دایان دمپووش، ترسو و خوڤو ریسوایی دهوریان دداو لهعه یبه تان و له ترسان خه ریکه زنده دهیان بجو و واقیان ورده میئى، كه ده بین نامه ی کرده و كانیان ئەو هه موو شیركو ستم مکاری و بوختان و تاوانانه ی له خو گرتوو، په نجه ی په شیمانی ده گه زن و هیوا براو د مین، {مَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ غَاصِمٍ} هیچ شتىك نیه بتوانى لهعه زابى خودا بیان پارێژى، هیچ كهس نیه قارو تۆله ی خودایان له كوول بكاته و ده. {كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطْعًا مِنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا} هه ر ده لئى دهمو چاویان به پارچه یه ك له تارىكى شه داپو شرا و ده رش و برش د مین و هیچ روناكایى

{^{۴۰}هَذَاكَ تَبْلُو كُلُّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ} نالهو مهوقیضه ترسناکهداو لهو کاتی لیکوئینهوهو حیساب لهگهل کردنهدها ههموو نهفسیک لهعابیدو مهعبوود، موسولمانو کافر، تیدهگاو دزمانی: چی کردهوهو چی نهکردوه، کردهوهی باشی نهنجام داوه یان خراب، شیایو چوونه ناو بههشته یان دۆزهخ!! {وَرُدُّوْا اِلَى اللّٰهِ مَرَلَهُمُ الْحَقُّ} ههموو بهندهگان گیردرانهوه بو لای پهرومردگار، ههموو نیشو کاریک گهپنندرایهوه بو لای خودای حاکمو دادوهر، خودای حهقو ههموو ههمیشه زیندوو ناگادار. {وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يَقْرَءُونَ} گوم بوو لهو کاهرانه نهو شهریکو خودا درۆزنانهه بهخودایان دانابوونو پییان وا بوو: هاوهلو هاویهشی خودان، هیچ یارمهتیدرو تکاکارییان نهماو بوپیان دمرکهوت ههموو شتیک بهدمست خودایه، کهسی تر هیچی بهدمست نیه.

{^{۴۱}قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ} نهی موحهممهدها بهو کافرو موشریکانه بلئی: کی رزقو روژی نیوه دمهدها لهناسمان بههوی نهو بارانهی لهبهرزاییبهوه دمیبارینیته خواری، ههروا لهزهویدا بههوی نهو گیاو گزو دارو درمختهی تیییدا دمروپینی، خوستانو نازهلهکانتان لییان دهخون؟ {أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ؟} نهی موحهممهدها پییان بلئی: کی نامیری بیستو دیتو ههستهکانی تر بو نیوه دابین کردوه؟ کی بهدی هیانوان؟ کی لهنافات دهیانپاریزی؟ کی ناوا بهو جوړه هیزی بیستو دیتو لهمسو بوئکردو تامکردنی پی بهخشیون؟ خو نهگهر بیهوئی لیتان دمستینیتهوهو بی ههستو شعورتان دمکا. {وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ؟} کی دمتوانی بهتواناو دمهسلاتی لهبن نههاتووی کاروباری پهیومند بهمردن و زیانهوه نهنجام بدا؟ دمروپینی و دمزینی، زیندوو لهمردوو پهیدا دهکاو مردوو لهزیندوو دمروپینی، وککوو رسکانی دارخورما لهدمنکه خورماو دروستکردنی پهلهومرو گیانلهبهری تر لههیلکهو دلۆپه ناو، بهپیچهوانهشهوه دمنکی میوهو هیلکهو تووماو لهدرختهو بالندمو گیانلهبهرائی تر دمروپینی. {وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ} نهی موحهممهدها پییان بلئی: کی کاروباری مهخلوقات ههلهدمسورپینی، کی سهروکاری نهو ههموو یاساو تایبتمهندیانهی بونهومر دمکا؟

بیگومان لهوهلامی نهه پینج پرسیارانهدا موشریکهکان هیچ وهلامیکی گونجاویان بهدمستهوه نیه، ناچار {فَسَقُولُونَ لِلّٰهِ} بهبی منجهمنجو راوستان دهلین: بکهری حهقیقی و بهدییهنهری راستی خودای پهرومردگار، ههر نهو بوونهومر ههلهدمسورپینی و سهروکاری مهخلوقات دمکا. ناچارن ههردمبی بلین: خودا چونکه هیچ وهلامیکی تریان بهدمستهوه نیه. دهی کهوايه: {قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ؟} نهی پیغهمبهرا پییان بلئی: نهدی بوچی خوستان لهسزای خودا ناپاریزن؟ بوچی هاوهلی بو دادمنینو لهتهک زاتی پاکیدا خودا درۆزهی تر دهمپرستنو خوستان وا لی دهگن شیایو سزای دۆزهخ بن؟

{^{۴۲}قَدْ لَكُمْ اللّٰهُ رَبُّكُمْ الْحَقُّ} نهو زاتهی کهوا نهو تواناو دمهسلاته بی سنورمو نهو ویستو نیراده داهینهرائهه هییه، نهوه (الله)یه، خوداو پهرومردگاری حهقو راستی نیویه، بهدییهنهری نیویه، ههلهدمسورپینهری کاروباری نیویه، ههر نهو شیایو پهرومردگاری عیبادت بو کردنه. جا نهگهر (الله) خودای حهقو راستی نیوه بی حهفیش یهکهو نابی بهدوو {فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ فَأَلَّا تَصْزُرُونَ؟} لهپاش حهق جگه لهگومرایی چی تر ههیه؟ بوچی لهحقه لادمدن بو گومرایی؟ ناشکرایه دواي گوتهی حهقو کرداری حهق جگه لهگومرایی و بهتال هیچی تر نیه، شتیک نیه ناومند بی لهنیوان حهقو بهتالدا، ههرکهسی لهحقه لایداو وازی لهپهرومردگاری عیبادتکردن بو خودای حهق هیئا، دهکهویته چالی گومراییبهوه، دهی نیوه بوچی لهخودا پهرومردگاری لادمدن و رودهکانه بتهپرستی؟ چون لهحقه لادمدن بو بهتال، پشت لههیدایهت دهکهن و رودهکهنه گومرایی؟

{^{۴۳}كَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا} واته: وککوو چون بهحقه ربوبییهت ههر بو (الله)یه، نولوهییهت ههر بو (الله)یه نهه شتیک چهسپاوو سهلیندراوه، ههر بهو جوړه وشه خوداو برپاری خوداو حوکمو ههرهشهی خودا چهسپا بهسهر نهو کهسانهی فاسقن و روچون لهکوفرو بییدینیداو سوورن لهسهر مانهوه لهگومراییداو لهجوار چیوهی حهقو چاکهکاری و یهکتاپهرومردگاری چوونه دمروه، چهسپا لهسهریان {أَلَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ} که نهوانه نیمان ناهینن.

{^{۳۴} قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَدْعُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ؟} نهي

پیغمبره! بهو موشریکانه بلئ: نایا کئ لهو شهریکانهی نیوه عیبادهتیان بؤ دهکهنو بههاوئلی خودایان دهمانن لهبتو صهنه مو نهستیرهو جندوکهو فریشته... هتد. بییان بلئ: کئ ومکوو خودا لهنه بوموه مه خلوقاتی بهدی هیئاوه؟ کئ ناسمانهکانو زهوی و نهوهی تییان دایه دروست کردوه؟ کئ دهتوانی پاش لهناوچون جاریکی تر سهرله نوئ دروستیان بکاتهوه؟ {^{۳۵} قُلْ اللَّهُ يَدْعُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ} نهي پیغمبره! بلئ (الله) دهتوانی. ههر خودای من دمسه لاتی نهوهی ههیه سهرمتا مه خلوقات دروست بکاو دواپیش سهرله نوئ جاریکی تر دروستیان بکاتهوه، چونکه کهسیک بتوانی سهرمتا لهنه بوموه شتیک دروست بکا، جاریکی تر دروست کردنهوهی بهلاوه ناسانتره. ههر خودا دمتوانی نهوه بکاو کهسی تر نهو توانایه نیه. {^{۳۶} فَأَنَّا تَوْفَكُونَ؟} بییان بلئ: چؤن نیوه لهریگای حهق لادهمن بؤ ریگای بهتال؟ چؤن لهحقو یه کتاپهرستی وازدینو رودهکهنه هاوهدانان بؤ خوداو بتههرستی!

{^{۳۷} قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ} نهي پیغمبره! بهو موشریکانه بلئ: نایا یهکیک ههیه لهو شتانهی بههاوئلی خودایان دهمانن، بتوانی هیدایهتی گومراو سهرلیشیواو بدا؟ کییان دمتوانی بهسروشستو غهریزه یان بههوی ههستو عهقلو تیفکرینهوه، یان بههوی ناردنی کتیبی ناسمانی و پیغمبرانهوه، گومراو سهرلیشیواویک هیدایهت بدا؟ {^{۳۸} قُلْ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ} نهي پیغمبره! بییان بلئ: ههر خودا دمتوانی هیدایهتی بهندهکانی بدا بؤ ریبازی حهقو راست. ههر نهو دمتوانی نامه ناسمانی بنیری، پیغمبرهراو بنیری، یاسا دانئ، خه لک روو خیر رهها بکا، نیشانهو نایاتی خوئی لهبوونهومرو خودی ئادهمیزاددا رانویئنی، دلنهکان بهئاگا بینیتیهوه، ههسته لهکارکههوتووهدکان وه جموجؤل بختاهوه. {^{۳۹} أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ أَمْ لَا يَهْدِي إِلَّا أَنْ يَهْدِي} نایا کهسیک هیدایهتی بهندهکانی بدا بؤ ریگای حهقو راست، نهو شیاوتره بهشوینکتهوتن، نهو شیاوی نهوهیه: که بهندهکانی پهیرهوی ههرمانو جلهوگرییهکانی بکهن؟ یان کهسیک توانای هیدایهتدانی خودی خوئی نیه و نازانی هیدایهتی خوئی بدا، مهگهر غهیری خوئی: که خودایه نهو

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَدْعُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ قُلْ اللَّهُ يَسْبُدُّ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ فَأَنَّا تَوْفَكُونَ {^{۳۴} قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلْ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ أَمْ لَا يَهْدِي إِلَّا أَنْ يَهْدِي فَأَنَّا تَوْفَكُونَ} {^{۳۵} وَمَا يَتَّبِعْ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ} {^{۳۶} وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَى مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ} {^{۳۷} أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ} {^{۳۸} بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ كَذَّابٌ أَذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَتْ عِقَابَةُ الظَّالِمِينَ} {^{۳۹} وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ} {^{۴۰} وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلٌ وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ أَنْتُمْ بَرِيغُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ} {^{۴۱} وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَسْمِعُ السَّمْعَ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ} {^{۴۲}

هیدایهتی بدا؟ {^{۴۳} فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ؟} چی وای لهنیوه کردوهو پالی پیوه ناوون بؤ رهچاو کردنی ریبازی ناوا جهوت؟ چؤن یهکسانیتان خستوته نیوان خوداوهندو بهندهکانی و حوکمتان کردوه بهوهی: که رهوایه عیبادمتی غهیری خودا بکری؟ نیوه چؤن مهزندهی شتهکان دهکهن، چؤن ناوا لهحقو راستی دوور دهکهنهوه؟ روو دهکهنه ریبازی بهتالو بووج؟

{^{۴۴} وَمَا يَتَّبِعْ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا} نهوانهی لهو بیرو باومردا، که شهریک بؤ خودا بهرهوا دهمانن و عیبادمتی غهیری خودا دهکهن هیج بهلگهو دهلیلی راستیان بهدهستهوه نیه، بهلکوو ههموویان شوین گومانی لاواز کههوتوون، لهوههمو خهیا لپلاو زیاتر هیچی تر نیه. {^{۴۵} إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا} بیگومان نهو گومانو خهیا لپلاوانه دادی هیجیان نادا، چونکه گومانی بئ بناغه هیج کاتیکو لههیج شتیکدا لهشوینی بههقیندا

دانابی. ده ئیوه بتوان سورەتیکى ئەم قورئانە بخەنە پ،
تەنەت ئەگەر کورتترین سورەتیش ب، ئەمە عەرزو ئەمە
گەز! ئەمە مووتان خەریک بن بتوان سورەتیکى وەکوو قورئان
لەشیوازو دەستەواژمە خوشخوانی و رموانبیزی و بەپیزی و
سفتو لووسی و پتەویدا بین. جەندیکى دەتوان بۆ ئەم
کارە داواى یارمەتى لەئادەمیزادو جندۆکە بکەن! **{وَادْعُوا مَنْ**
اسْتَطَعْتُمْ مِنْ ذُنِ اللَّهِ} داواى کۆمەگى لەکى دەکەن بیکەن،
جگە لەخودا. **{إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ}** ئەگەر ئیوه راستگۆن
لەئیدعاکەتاندا کە دەلێن: قورئان دانراوى موحەممەد، دە
نیوه بەهەمووتان: بەئادەمیزادو جندۆکەتانەوه ویئەى ئەم
قورئانە دابیئن.

{بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِطُوا بِغَيْبِهِ} واتە: بەلگۆو ئەوانە
بەخیرایی و بى ئوردبوونەوه قورئانیان بەدرۆ لەقەلەمداو
بەبى ئەوهى لێى وردبینەوه بزائن: جى تێدایەو بەلگەو
نیشانەکانى چین، پێش ئەوهى بزائن: کە قورئان لەو کتیبانە
نیە بتوانی لەلایەن غەیری خوداوه ویئەى بەپێرئ
بەدرۆیان خستەوه. **{وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ}** هێشتا ئەو هەوالە
غەیبیانەى قورئان هەوالی بى داو نەهاتوون و کاتى هاتنیان
نەهاتووه، تا بۆیان روون ببیتەوه ئاخۆ راستن یان درۆن!
{كَذَلِكَ} وەکوو ئەم بەدرۆخستەوهى قورەیش بۆ قورئان
پیش لیوردبوونەوه بەهوى لاسایى کردنەوهى پیشینانیان و
دوا تیفکرین و دەرکەوتنى ئیعیجازى لەهەموو رویکەوه
بەهوى سەررقمى و لاساییانەوه **{كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ}** گەلە
پیشینەکانى پیش ئەوانیش پیغەمبەرەکانیان بەدرۆ
خستۆتەوه. ئەوانیش وەکوو ئەمان بەبى ئى وردبوونەوه
تیفکرین، لاسایى باوک و باپیرانى خۆیان کردەوه بەبى
ویژدانانە پەيامى نێردراوانى خودایان بەدرۆ خستەوه.
{فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ} ئەى پیغەمبەر! سەیر بکەو
بزانه: سەرئىجامى ستمکاران چۆن بوو چیان بەسەرھات،
چۆن لەتۆلەى بەدرۆخستەوهیان بۆ پیغەمبەرەکانیان و دنیا
ویستیان و ازھینانیان لەئیش کردن بۆ قیامەت بەھیلاکمان
بردن و لەناوچوون: ئیووش ئەى گرۆھى موشریک و کافران!
بەخۆتاندا بچنەوه، واز لەسەر رمقى و ستمکاری و بەدرۆ
خستەوهى پیغەمبەرى ئیسلام بیئن، بترسن لەوهى ئیووش

دانانیشى و بى سوودو قازانجە! **{إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ}**
بیگومان خودا زاناو ئاگادارە بەو کارو کردەوانەى ئەنجامى
دەدن، بەگوێرەى بیرو باومرو گوشتارو کرداریان سزایان
دەداتەوه: لەسەر هەموو کردەویەکیان.

{وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَى مِنْ ذُنِ اللَّهِ} راست نیەو
ناگونجی و عەقل نایگرئ: کە ئەم قورئانە لەسەر خودا
هەلبەستری، کەس رایەى ناکەوئ و ناتوانی بۆخۆى کتیبیکى
ئاوا دا بینى و پال خودای بدا، چونکە قورئان بەو هەموو
رموانبیزی و قەصاحەتەى تێدایە، ئەو هەموو کورتبیری و
شیرینکەلامییەى لەخۆى گرتووه، ئەو هەموو هەوالو روداو
غەیبیانەى باسیان دەکا، ئەو شەریعەتو یاسا رێکو پێکەى
هیناویەتى، ئەو هەموو ئامۆژگاری و نەسیحەتە بەسوودانەى
کە ئاراستەیان دەکا، گەواھى ئەومن: کە ئەم کتیبە هەر دەبى
لەخوداوه هاتبى و کەسى تر توانای دانان و هینانى کتیبى
ئاواى نیە. **{وَلَكِنْ تَصْبِقُ الْاَلَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ}** بەلگۆو ئەم قورئانە
گەواھیدەرى راستى ئەو کتیبە ئاسمانیانەیه: کە لەوهپیش
بۆ پیغەمبەران نێردراون. بیگومان زانیاری قورئان لەگەل
زانیاری کتیبە ئاسمانیەکانى تر: کە لەوه پیش بۆ
پیغەمبەران نێردراون یەکدەگرەوه موافیقی ئەوانە
لەبانگەوازیکردنى دا بۆ بنەمای ئاین لەیەکتایەرسى دا،
لەبروا بەخوداوه بەروژى قیامەتو هەلئان بۆ کارى چاکو
رموشتى بەرز. **{وَتَفْصِيلِ الْكِتَابِ}** قورئان روونکەرەوهى
ئەحکامى شەریعەتە حەلالو حەرام لێک جیا دەکاتەوه،
پەندو ئامۆژگارى تێدایە، ئادابو ئەخلاقی کۆمەلایەتى فیرى
ئادەمیزاد دەکا، دەرمانى هەموو دەرديکە، رى پیشاندەر و
چاوونکەرەویە. **{لَا رَيْبَ فِيهِ}** هیچ شک و گومانى تێدانیه،
ناگونجى ئادەمیزادى عاقل و ھوشمەند گومان لەقورئاندا
پەیدا بکا، چونکە بەلگەکانى ئاشکراو حەق و راستن **{مِنْ رَبِّ**
الْعَالَمِينَ} لەلایەن خوداوه بەنیگاو سروش نێردراوه بۆ
پیغەمبەر ﷺ کەلامى پەروردگارەو دانراوى ئادەمیزاد نیە.

{أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ} واتە: بەلگۆو ئایا ئەوان دەلێن:
موحەممەد بۆخۆى ئەم قورئانەى هەلبەستووه؟! **{قُلْ فَأْتُوا**
بِسُورَةٍ مِثْلِهِ} ئەى پیغەمبەر! پێیان بلێ: منیش وەکوو ئیوه
ئادەمیزاد، جا کە بەقسەى ئیوه من خۆم ئەم قورئانەم

به‌دردی نه‌وان بچن، هاکا سزای ناگه‌هانی ریشه کیش
کردنمان بۆ ناردن...

{^{۴۰} وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ } نهو کافرانه هی وایان هه‌یه له‌ناو دل و
ده‌روونی خۆی دا بپروا ده‌کا: که قورئان که‌لامی خودایه، به‌لام
به‌ئه‌نقه‌ست به‌درۆی ده‌خاته‌وهو سهر ره‌قی ده‌نوینی. {وَمِنْهُمْ
مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ} هی واشیان هه‌یه به‌هه‌یج جوړی بپروا نا‌کاو
گومانی له‌وه هه‌یه: که قورئان که‌لامی خودا بی و به‌نیگا بۆ
موحه‌مه‌د هاتبێ! {وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ} خودای تو
له‌هه‌موو که‌س زاناته‌ به‌وانه‌ی شی‌او‌ی هه‌دایه‌تو شار‌مزایی
کردن، به‌ئه‌وانه‌ی شی‌او‌ی گومرایی و سه‌رگه‌ردان بو‌ن،
نه‌مانه‌ش سه‌ر‌په‌یجیکارو یاخی بو‌وه‌کانن.

{^{۴۱} وَإِنْ كَذَّبُوكَ } نه‌گه‌ر به‌رده‌وام بو‌ون له‌سه‌ر
به‌درۆ‌خسته‌وه‌تو نا‌ئومید بو‌وی له‌ئیمان‌هه‌یان و به‌هه‌یج
کلۆجی بپروایان پێ نه‌کردی، نه‌وه به‌رائه‌تو دو‌وره‌په‌ریزی
خۆت له‌خۆیان و کرده‌وه‌یان رابگه‌یه‌نه. {فَقُلْ لِيْ عَمَلِيْ وَلَكُمْ
عَمَلُكُمْ} پێیان بلێ: کرده‌وه‌ی خۆم بۆ خۆم، کرده‌وه‌ی خۆتان
بۆ خۆتان، من راگه‌یان‌دنی په‌یامی خودا بۆ ئێ‌وه و ترسان‌دنتان
له‌دو‌زه‌خ و مو‌ژده پێ‌دانتان به‌به‌هه‌شت بۆ خۆم و خودا پاداشه
ده‌داته‌وه، ئێ‌وه‌ش سه‌ته‌مکاری و شه‌ریک دانانتان و
ناشووبگه‌یرتان بۆ خۆتان و خودا سزاتان پراو پر ده‌داته‌وه
له‌سه‌ر کرده‌وه‌کانتان! {أَنْتُمْ بَرِيْتُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِّمَّا
تَعْمَلُونَ} ئێ‌وه له‌کرده‌وه‌ی من به‌رپر‌سیار نین، منیش
به‌رپر‌سیار نیم له‌کرده‌وه‌ی ئێ‌وه، نه‌مه جو‌ژه جولاندن و
خوراندنیکه بۆ وێ‌ژدانیان، به‌وه که جی‌ایان ده‌کاته‌وه خۆیان و
کرده‌وه‌یان، وازیان ئێ‌و دێ‌نێ خۆیان و سه‌ره‌نجامی ره‌شیان،
مه‌به‌سته‌که ترساندن و گه‌ی‌رانه‌وه‌یانه له‌وه هه‌ل‌ئۆ‌سته‌و
کرده‌وانه‌یان. له‌هه‌مان کات‌دا راگه‌یان‌دنی به‌رپر‌سیاریتی
هه‌موو ناده‌میزادیکه به‌رامبه‌ر خودی خۆی و چه‌سپاندنی نه‌وه
مه‌به‌دنه ئی‌سلامیه‌یه: که که‌س له‌سه‌ر تا‌وانی په‌کیکی تر
سزا نادی. قورئانی پیرۆز چه‌ند جار نه‌وه مه‌به‌دنه پیرۆزه‌ی
دو‌وباره کردۆته‌وه.

{^{۴۲} وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ} له‌وه مو‌ش‌ریک و به‌دبه‌خته
نه‌قامانه، که‌سانیک هه‌ن گوێ ده‌گرن بۆ تو، کاتی قورئان
ده‌خوێنه‌وهو رافه‌ی ده‌که‌ی و بنه‌مای ئایین رو‌ون ده‌که‌یه‌وه،

وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْأَعْمَى وَلَوْ كَانُوا
لَا يَصْزُرُونَ ﴿٤٣﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ
النَّاسَ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٤﴾ وَيَوْمَ يُخْشَرُهُمْ كَأَن لَّوْ يَلْبَسُوا إِلَّا
سَاعَةً مِنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ
وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿٤٥﴾ وَإِنَّا نُرِيتُكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَقَّعُكَ
فَالْيَنَّا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ ﴿٤٦﴾ وَلِكُلِّ
أُمَّةٍ رَّسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رُسُلَهُمْ فُتِنُ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ
لَا يَظْلِمُونَ ﴿٤٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٨﴾
قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي شَيْئًا وَلَا لِقَائِ اللَّهِ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ
أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَعِذُّونَ ﴿٤٩﴾
قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنِّي أَنْتُمْ عَذَابُهُ بَيْنَنَا أَوْ نَهَارًا مَاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ
الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٠﴾ أَمْ إِذَا مَا وَقَعَ مَأْسَمُكُمْ بِهِ مَا لَكُنْ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ
تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٥١﴾ ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْغُلَّادِ
هَلْ يُخْرَجُونَ إِلَّا إِمَّا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٥٢﴾ وَتَسْتَعِذُّونَكَ
أَحْقَ هُوَ قُلْ إِي وَرَقَ إِنَّهُ لَحَقٌّ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥٣﴾

ئه‌وانه گوێ‌چکه‌یان بۆ کلۆر کردووی، به‌لام نه‌وه کاته‌ی گوێیان
راگرت‌وهو نابیس‌ن چونکه گوێ‌چکه‌ی دل‌یان داخراوه، ئه‌وانه
بیری ئێ‌و ناگه‌نه‌وهو تیناگه‌ن جی‌یان ئێ‌و داوا ده‌کری و مه‌به‌ست
جیه. {أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ وَلَوْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ} نه‌ی
په‌یغه‌مبه‌ر! تو ته‌ماعی نه‌وه‌ت هه‌یه: به‌توانی بیستن به‌گه‌ر
نه‌نجام ده‌ی؟ ته‌ناه‌ت نه‌گه‌ر وێ‌رای که‌په‌یه‌که‌یان بێ عه‌قل و
هۆشیش بێ؟ واته: نه‌تۆ نا‌توانی بیستنی به‌سوود بگه‌یه
گوێ‌چکه‌ی که‌سانیکه‌وه که گوێ‌چکه‌یان که‌ره له‌ناست ناخاوتنی
تۆو نایانه‌وی گوێیان له‌تۆ بێ، وێ‌رای نه‌وه‌ش عه‌قلیان به‌وه
شته ناشکی که ده‌بیست‌ن و تێی ناگه‌ن تا سوودی ئێ‌و به‌رگرن!
{^{۴۳} وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ} نه‌ی په‌یغه‌مبه‌ر! که‌سانیک هه‌ن له‌وه
کاته‌دا تو قورئان ده‌خوێنی به‌سه‌ر سامیه‌وه سه‌هیرت ده‌که‌ن،
به‌لام نو‌وری ئیمان و قورئان و هه‌دایه‌تی ئایین و ئه‌خلاقی
جو‌ان نابین‌ن و فێر نابن، سه‌یری شی‌وه رو‌خسارت ده‌که‌ن،

سهرنج ددهمن لههیدی و هیمنی و بهلگهی پیغه مبهرایهتیت،
 نهوانه و هککو باقی کهسانی تر سهیرت دهکهن، بهلام لهو
 سهیرکردنه هیچ سوودیان پئ ناگا. **{ أَفَأَنْتَ تُهْدِي الْعَمَىٰ وَلَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ }** نایا تۆ پیت وایه: که دمهتوانی هیدایهتی
 کهسانیک بدهی که چاوی دلیان کویره؟ ته نانهت نهگهر ویرای
 کویری چاویان چاوی دلشیان کویر بی؟ چونکه کهسیک
 چاوی سهری کویر بی ههستی دهرک کردنی ههیه و لهوانهیه
 لهزۆر شت حاتی بی. بهلام کویری ویرای نهحمهقی نهوه
 گهورمترین بهلاو موصیبهته.
{ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الضَّالِّينَ } بیگومان پهرومردگار
 ههرگیزاو ههرگیز ستهمی نهکردوه و ناگا، ههستو شعور
 لهکس ناستیتیتهوه، قهت ریگای هیدایهت و راست لهکس
 ناگرئ، **{ وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنْفُسُهُمْ يَظْلُمُونَ }** وهی ئادهمیزادان بۆ
 خویان ستهمکارن، بۆخویان خویان وای ئی دهکهن که شیایو
 سزاو عیقاب بن. بۆخویان نیعمهتی عهقل و هوش فهراموش
 دهکهن، دان بهگرنگی هیدایهتی ناییندا نایین.

{ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِنَ النَّهَارِ } نهی
 پیغه مبهرا! نهوه بۆ ئادهمیزادان باس بکهو لهو رۆژدیان
 بترسینه که پهرومردگار دواى مردن ههموویان لهگۆرپهانی
 مهحشرهرا کۆدهکاتهوه بۆ حیسابو لیکۆلینهوه، نهو کاته
 ئادهمیزادان ههموویان سهرنج ددهمن و بیر لهرابوردویان
 دهکهنهوه، وای دزمانن: لهدونیا دا ماوهیهکی زۆر کورت
 ماونهوه ژیاىی دونهیاان ماوهیهکی کهم بووهو تیپهپریوه.
{ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ } که لهگۆرپهکانیان دینه دهرهوه یهکتر
 دمناسنهوه پاشان لهترسانو لهعهیبهتان یهکتریان لهبیر
 دهچیتهوهو کهس و هسهر کهسی ناپرژئ و کهس کهس نانا سئ!
{ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ } بیگومان نهو موشریکو
 کافرا نه: که برهویان بهزیندو بوونهوه نیه، هاتنی رۆژی
 قیامهتیان بهدرؤ دزمانی خهسارتمه نندبوون و پاداشی گهورهی
 بهههشتیان لهکیس خۆدا، برهواو ئیمانیان بهکوفر گۆرپییهوه،
 زهرمریان کرد، **{ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ }** نهوان ریگای قازانچو
 سوودی خویان نهزانی، رویان نهکرده ئههجامدانی کردهوهی
 چاک. نای چهند خهسارتمه نندن؟ نای چهند بهدبهختو
 ناکام رهشن؟ نهوانه ژیاىی کهمخایهنی خهسیسیان بهژیاىی
 نهبرهوهی نهفیس گۆریودهتهوه. **{ وَإِنَّا لُرَبُّنَا بَعْضُ الَّذِي نَعْبُدُهُمْ }** نهگهر ئیمه برئ لهو ههرهشانهی لیمان کردوون
 بهدیایان بهئین و پیشانی تۆیان بدهین نهوه سزایه که شیایو
 خویانه. **{ أَوْ تَقُولُ لَوْ أَنَّا رَأَيْنَا مَرْجِعَهُمْ }** یان تۆ بمرئین پیش
 نهوهی نهو سزایه بۆمان داناون بییینی، نهوه لهههردوو
 حالهکهدا سهرنجام دهگهرینهوه بۆ لای ئیمه، نهو کاته سزای
 وادهپێدراویان توش دئ و بۆیان دهردهکهوئ: که
 ههرهشهکانمان راست و چییان پئ گوتراوه: دهق دیته جئ.
 لهههمان کاتدا سزادانی نهوان پیشانی تۆش ددهمین و دمبینی
 چۆن سزایان ددهمین. **{ ثُمَّ اللَّهُ شَهِدَ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ }** پاش
 مردنی تۆ خودا ناگاداره بهکردهوه گوشتاریان و بهپئی
 کرداریان سزایان ددهاتهوه، بهگویرم زانیاری و ناگاداری خۆی
 بهحهق و دادپهرومردی سزایان ددهاتهوه.
{ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَسُولٌ } پهرومردگار لهروانگی لوطضو بهزهیی
 خۆیهوه، ههرهوهها بۆ نههیشتنی بهلگهو بیانو و بهدهست
 ئادهمیزادهوه بۆ ههموو گهل و نهتهوهیهک لهو گهل و
 نهتهوانهیی پێشو و لهکاتی پێوستدا پیغه مبهرا نی بۆ
 ناردوون، بۆ نهوهی ریبازی نایینیان بۆ روون بکهنهوه، باسو
 خواسی قیامهتیان پئ رابگهیهنن، ههلیان بنیئ بۆ
 ئیمانیهتیان و نههجامدانی کردهوهی چاک بهجۆریک
 خۆشبهختی دنیاو قیامهت بهدهست بیئن! **{ فَإِذَا جَاءَ }**
{ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ } جا ههر کاتی
 پیغه مبهریک دههاته سهرگهل و نهتهوهیهکو نهوهی لهسهر
 شانی پێوست بوو پئی رادهگهیاندن، ئیتر عوززو بیانوویان
 بۆ نهدهمایهوه، بهلام نهو گهل و نهتهوانه بهدرؤیان
 دهخستنهوه، پهیامهکهیانیان رمت دهکردنهوه. جا لهروژی
 قیامهتدا خودا دادگایییان دهکا، دادپهروهرانه حیسابو
 لیکۆلینهومیان لهگهل ئههجام ددها، تۆزقالتیک ستهمیان ئی
 ناگرئ، چهند سزادان ههلهدگر نهو منده سزا دهرئین.. ئهمه
 نهگهر راناوی **{ بَيْنَهُمْ }** بگهرپتهوه بۆ گهل و نهتهوهکان. نهگهر
 راناوهکه بگهرپتهوه بۆ پیغه مبهرهکان و گهلهکان نهو کاته ئاوا
 مانا دهکرئ: **{ قُضِيَ اللَّهُ بَيْنَهُمْ }** خودا برپارو دادگایی دهردهکا
 لهنیوان پیغه مبهرو گهل و نهتهوهکهی دا، واته: دهدگایی
 لهنیوان ههموو پیغه مبهریکو گهلهکهی دا دهکا، پیغه مبهرو

سهرنج ددهمن لههیدی و هیمنی و بهلگهی پیغه مبهرایهتیت،
 نهوانه و هککو باقی کهسانی تر سهیرت دهکهن، بهلام لهو
 سهیرکردنه هیچ سوودیان پئ ناگا. **{ أَفَأَنْتَ تُهْدِي الْعَمَىٰ وَلَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ }** نایا تۆ پیت وایه: که دمهتوانی هیدایهتی
 کهسانیک بدهی که چاوی دلیان کویره؟ ته نانهت نهگهر ویرای
 کویری چاویان چاوی دلشیان کویر بی؟ چونکه کهسیک
 چاوی سهری کویر بی ههستی دهرک کردنی ههیه و لهوانهیه
 لهزۆر شت حاتی بی. بهلام کویری ویرای نهحمهقی نهوه
 گهورمترین بهلاو موصیبهته.
{ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الضَّالِّينَ } بیگومان پهرومردگار
 ههرگیزاو ههرگیز ستهمی نهکردوه و ناگا، ههستو شعور
 لهکس ناستیتیتهوه، قهت ریگای هیدایهت و راست لهکس
 ناگرئ، **{ وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنْفُسُهُمْ يَظْلُمُونَ }** وهی ئادهمیزادان بۆ
 خویان ستهمکارن، بۆخویان خویان وای ئی دهکهن که شیایو
 سزاو عیقاب بن. بۆخویان نیعمهتی عهقل و هوش فهراموش
 دهکهن، دان بهگرنگی هیدایهتی ناییندا نایین.
{ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِنَ النَّهَارِ } نهی
 پیغه مبهرا! نهوه بۆ ئادهمیزادان باس بکهو لهو رۆژدیان
 بترسینه که پهرومردگار دواى مردن ههموویان لهگۆرپهانی
 مهحشرهرا کۆدهکاتهوه بۆ حیسابو لیکۆلینهوه، نهو کاته
 ئادهمیزادان ههموویان سهرنج ددهمن و بیر لهرابوردویان
 دهکهنهوه، وای دزمانن: لهدونیا دا ماوهیهکی زۆر کورت
 ماونهوه ژیاىی دونهیاان ماوهیهکی کهم بووهو تیپهپریوه.
{ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ } که لهگۆرپهکانیان دینه دهرهوه یهکتر
 دمناسنهوه پاشان لهترسانو لهعهیبهتان یهکتریان لهبیر
 دهچیتهوهو کهس و هسهر کهسی ناپرژئ و کهس کهس نانا سئ!
{ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ } بیگومان نهو موشریکو
 کافرا نه: که برهویان بهزیندو بوونهوه نیه، هاتنی رۆژی
 قیامهتیان بهدرؤ دزمانی خهسارتمه نندبوون و پاداشی گهورهی
 بهههشتیان لهکیس خۆدا، برهواو ئیمانیان بهکوفر گۆرپییهوه،
 زهرمریان کرد، **{ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ }** نهوان ریگای قازانچو
 سوودی خویان نهزانی، رویان نهکرده ئههجامدانی کردهوهی
 چاک. نای چهند خهسارتمه نندن؟ نای چهند بهدبهختو
 ناکام رهشن؟ نهوانه ژیاىی کهمخایهنی خهسیسیان بهژیاىی

په له یان له هاتنی، بئ نیشانه ی نه قامی و نه حمه قیانه، چ سوو دیکي ئی دهبین؟

{^{۵۱} اَلَمْ اِذَا مَا وَقَعَ آتُنَا بِهْ؟} خو نه گهر بلین: کاتی هاتنی عه زابه که نیمان دهینین، نه وه به هه له جوون، چونکه نیمانه یانی کاتی هاتنی عه زاب و ناهومید بون له زیان، بئ سوو ده. سزای نزیك سزای دونیایه، به دوا سزای دونیادا سزای قیامت هه یه زور له سزای دنیا به شیدمت تره. {اَلَا اِنَّ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهْ تَسْتَعْجِلُوْنَ؟} نه وه تازه نیمان به خوداو به پیغه مبه ر دهین و به ناچار ی و له ترسان و به زور بر و ده که نه؟ له کاتی که نیوه له وه پش به شیوه ی گالته چاری و به به به سستی به درو خسته وه خو به زلزان په له ی هاتنی سزاتان ده کرد، ده تانگوت کوانی و که ی نه وه سزاو عیقاب دهین؟

{^{۵۲} قُلْ لِلَّذِيْنَ ظَلَمُوا ذُرْوُفَا عَذَابِ الْخُلْدِ} پاشان به وانه ده گوتری: که سته میان له خودی خو یان کردوه به کوفرو یاخی بوون، سته میان له خو یان کردوه له م روه وه: که بر وایان به پیغه مبه رایه تی و واده و هه رده گانی په رومردگار نه کردوه، پشیمان دهلین: ده بیژن سزای خودا بو هه تا هه تایه، سزایه ک بیژن که برانه وه ی نه و کوتایی نایه. {هَلْ تُجْزَوْنَ اِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُوْنَ؟} نایا سزا ده درینه وه نیلا به گویره ی کرده و گانتان؟ نیوه به ویستی خو تان کوفرو سته مکر دنتان هه ئبراردوه، سوور بوون له سهر به رده وام بوون له سهر کوفرو سته مکاری، که وایی نه م عیقابو سزایه هیج جوړه سته مکاری به کی تیدا نیه، به لگوو سزایه کی پراو په ر.

{^{۵۳} وَ يَسْتَنْبُوكَ اَحَقُّ هُوَ؟} نه ی پیغه مبه ر نه و موشریکانه داوای خه به رو هه والت ئی ده که نه، داوات ئی ده که نه خه به ریان ده رباره ی عه زابی دونیاو قیامت پی بدی، نایا حه قو راسته؟ دیته دی؟ یان چاوو راوو هه رده شو ترساندنه؟ {قُلْ اِي رَبِّيْ اِنَّهٗ لَحَقُّ} نه ی موحه مبه د! پشیمان بلن: به ئ سویندم به خودا نه وه عه زابه ی هه رده شه تان پیی ئی کراوه حه قو راسته و په یدا ده بی، که هات که نه نیه بیگیریته وه، که نه ناتوانی به رگری بکاو نه هیلن نه یه {وَمَا اَلْتُمْ بِمُعْجِزٍ} نیوه ناتوانن خو تان له چنگ نه م سزایه قوتار بکه نه، نیوه خودا ده سه وه سان نا که نه، بونتان به گل و خو ل نابیته کوسپو ته گهره له به رده م خودادا که نه توانی دروستتان بکاته وه،

په په ر و کارانی رزگار ده کاو سه ریچی کاران سزا دده، له م دادگایی کردنه دا که سیان سته می ئی نا کری، به بی تاوان که نه سزا نادرئ.

{^{۵۴} وَيَقُولُوْنَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِيْنَ} واته: کافره گانی قوره یش له روی به درو خسته وه و گالته پی کردنه وه به پیغه مبه رو موسولمانان دهلین: نه و هه رده شانه ی موحه مبه د نیمان ده کا، نه گهر راست ده کا: که ی دیته دی؟ که ی خودا سزاو عیقاب بو نیمه ده نیری و تو له مان ئی ده سستی و موحه مبه د شوینکه و توانی به سهر نیمه دا زال ده کا؟

{^{۵۵} قُلْ} نه ی پیغه مبه ر! به و موشریکانه بلن: که په له له هاتنی سزا ده که نه. {اَلَا اَمْلِكُ لِنَفْسِيْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا اِلَّا مَا شَاءَ اللّٰهُ} من ناده میزادی که و نیگام بو کراوه، به ننده یه کی خودام و کراوم به پیغه مبه ر. بو خودی خو م (چ جای بو که سانی دیکه) توانای لا بردنی سزاو هیانی سوو دم نیه، ناتوانم قازانچو زهرمر به خو م و غه یری خو م بگه یه نم، به لام نه وه ی خودا نارزو ی بکا له ناردنی سزا بو سهر موشریکه کان و سهر خستنی موسولمانان، هه ر کاتی نارزو ی کرد دیته دی نه من نازانم که ی دی! {لِكُلِّ اُمَّةٍ اَجَلٌ اِذَا جَاءَ اَجَلُهَا فَلَا يَسْتَاخِرُوْنَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِرُوْنَ} هه موو گهل و نه ته وه یه ک له وانه ی سوورن له سهر به درو خسته وه ی پیغه مبه ر ده که یان، ماوه یه کی دیاریکراو هه یه بو هاتنی عه زاب بو سهر یان، نه و عه زابه دیته سهر یان و گهل و نه ته وه یه کی تر ناگریته وه، چا که نه و عه زابه نازل بوو، نیتر نه پیغه مبه ر ده که یان و نه غه یری پیغه مبه ر، هیچیان توانای نه وه ی نیه ساته وده تیک دوا ی بخه یان پیشی بخه ن!

{^{۵۶} قُلْ} نه ی موحه مبه د! پشیمان بلن: {اَرَاَيْتُمْ اِنْ اَنَّا كُمْ عَذَابُهُ بَيَاتًا اَوْ نَهَارًا} هه والت پی بدی و پی بلین: حال و وده عتات چو ن ده بی و چی ده توانن بکه نه نه گهر عه زابی خوداتان بو هات به شه وو له کاتی نو ستندا، یان به روژو له کاتی ئیش کردنتان دا، له و کاتانه دا: که سهر گهر می کارو کاسبی یان رابواردن و گالته و سهرانن!! {مَاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُوْنَ؟} چ جوړه سزاو عیقابیک داوا ده که نه و په له یان بو هاتنی کامه یانه؟ داوای سزای دنیا یان سزای قیامت ده که نه؟ هه ردوو سزاکه دین و به نازاریشن، هه ر کامیکیان داوا بکه نه و

به لکوی چون له سه ره تادا له نه بیوونه وه ئیوهی هیئاووته
گۆره پانی ژیانه وه، ئاواش دوای مردنتان و دای بوونتان
به گل و خۆل جاریکی تر زیندوتان دهکاته وه و نه سزایه تان
به سهرا ددا و دمتانجه پینئ! ئه مه بۆ خودا کاریکی ناسانه.

{^{۴۴} وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ } نه گهر
له هه رزی مه حال دا، بۆ هه ر نه هه سیك كه سته می له خوی
كرد وه نیمانێ نه هیئاو وه بر وای به په یامی پیغه مبه ر
نه كرده، چی له زه وی دا هه یه له مال و سامان و توانا و دهسه لات
هه مووی هی نه و بئ، بتوانی بیكاته فیدی هه قوربانێ بۆ
خوی و رزگار بوونی له سزای به ئیش، نه وه بیگومان به بئ سو
دو و هه ر هه مووی ده كرده فیدی هه هیچی ئی نه ده هیشه وه،
خۆشی به سو و دمه ند ده زانی! {وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوْا
الْعَذَابَ} جا نه و گاته ی سزای به ئیش ده بینن به شیمانی
خویان ده شان وه، سه رگه ردان و سه رسامو لال و پال ده بن،
ده تاسین و كه رو كاس هیچیان پئ ناگوتری، نازانن بلین چی،
چاویان به ملوق ده و مستی و رهنگیان رهش داده گیرسی! {وَفُصِي
بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ} په رو مردگار دادگایی نیوان
ئاده میزادان داد په رومرانه نه نجام ددا، برپاری عادلان ه
ده رده كا، دادگایی نیوان پیغه مبه ران و گه له سته مكارو
كافر مگانیان نه نجام ددا، دادگایی نیوان گومرپا كه ران و
گومرپا كراوان ده كا، به م دادگایی كرده ش توژی سزای
گومرپا كه ران زیاد ده بئ و سزای گومرپا كراوانیش سووك ده كری!
{^{۴۵} أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ} ناگادار ببه وه:
بیگومان هه ر بۆ خودایه چی له ناسمانه كان و زه وی دا هه یه،
هه مووی ملكی خودایه، كه وایی كافر مه كان له و رۆژدا هیچیان
ده ست ناكه وئ بیكه نه فیدی هه قوربانێ و خویانی پئ له ناگری
دۆزه خ رزگار بكه ن! {أَلَا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ} ناگادار ببه وه و بزانی: كه بیگومان واده و هه ره شه ی
خودا حه ق و راستن و دینه جئ، وه ئی زور به ی نه و
ئاده میزادانه، زور به ی نه و موشریكانه ی بر وایان
به زیندو بیوونه وه نیه، له به ر بئ ناگایی و نه قامی و كورتبینی و
نه زانیان كاروباری قیامه ت نازانن: نازانن رودا وه گانی
چۆن!!

{^{۴۶} وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ وَأَسْرُوا
النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ وَفُصِي بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ وَهُمْ
لَا يُظْلَمُونَ} {^{۴۷} أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْإِن
وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ} {^{۴۸} هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ
وَالِلَّهِ تُرْجَعُونَ} {^{۴۹} يَأَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ
مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ
{^{۵۰} قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا
يَجْمَعُونَ} {^{۵۱} قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ
فَجَعَلْتُمْ بَيْنَهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ اللَّهُ أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ
تَفَرُّوتُمْ} {^{۵۲} وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ
لَا يَشْكُرُونَ} {^{۵۳} وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ
وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ
فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي
السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ}

{^{۴۶} هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَالِلَّهِ تُرْجَعُونَ} هه ر خودا خوی ژیان
ده به خشی و دمه رینئ، هه ر چی به وئ زیندوی بكا یان مردنی
به سه ردا بدا هه رمانی ره وایه و كه س نیه به رگری بكاو ببیته
كۆسپو ته گه ره، پاش مردن زیندوتان دهكاته وه و راپیچی
دهشتی مه حشه رتان ده كا بۆ حیسابو لیكۆلینه وه و سزادان و
پاداش دانه وه تان له سه ر كرده و گوته رتان!!

{^{۴۷} يَأَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ} نه ی پیغه مبه ری
خۆشه و یست! به و خه لکه رابگه یه نه، بلئ: نه ی ئاده میزادینه!
دنیا بن نامه یه کی ناسمانی گرنگتان بۆ هاتووه، هه موو
نامۆژگاری و راسپارده ی جوانی له خۆ گرتوون، فیری ره وشتی
به رزو کرداری چاك و گفتاری باشتان ده كا، جله و گیریتان ئی
ده كا له خراپه كاری ده تانگیریته وه، دهرمانی دهردی دل و
ده روون ده كا.

۱ {مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ} قورئان نامۆژگاریكه ریکی باشه
له خودا وه نیڕدراوه بۆ سه ر ئاده میزاد ترساندن له سه رازو

حاکمییه ته تان به خوتان داود! **{قُلْ}** ئەوی پیغمبەر پێیان بلێ: هه وائەم پێ بدن دەربارە ئەو رزقو رۆژییه حەلّالە ئی خدا بۆی ناردوونە خوارێ بۆ ئەوێ سوودی ئی ببینن، کەچی ئێو بە شەشتان کردوو دەلێن: ئەم بەشە حەلّالو ئەو بەشە حەرامە، هه وائەم پێ بدن: **{اللَّهُ أَذِنَ لَكُمْ}** ئایا خودا ئیزنی داو کە هەندیک لەو رزقو رۆزی و ئازەلانی حەرام بکەن و هەندیک حەلّال بکەن؟ ئێو ئەو تەشریع و یاسایە بە ئیزنو رەزامەندی خودا دادەنێن: **{أَمْ عَلَى اللَّهِ نَفْرُونَ}** یان ئێو درۆ بە دەم خوداوە هەڵمبەستن و پێتان وایە: ئەوێ حەرامی دیکەن حەرامەو ئەوێ حەلّالی دیکەن حەلّالە؟

{وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ؟} ئەوانە کە درۆ بە دەم خوداوە هەڵمبەستن دەبێ گومانیان چۆن بێ؟ دەبێ بە خەپالی خۆیان رۆزی قیامت بە چ شێوەیک هەلس و کەوتیان لە گەڵ بکری؟ ئایا پێیان وایە: ئەوان ئاوا بەبێ سزاو عیقاب لەسەر تاوانی درۆ هەڵمبەستن لەسەر خودا رزگاریان دەبێ؟ ئایا وادەزانن: خودا لەسەر ئەو تاوانە گەورمە سزایان نادا؟ **{إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ}** بێگومان خودا خاوەنی فەضلو بەخششی زۆرو زەبەندەییە بەسەر ئادەمیزاداندا؛ نێعمەتی عەقڵو ئاومزی پێ بەخشوون، نیگای بۆ پیغمبەر کردو پێیان رابگەیەنن، حەلّالو حەرامی بۆ دیاری کردوون، یاسای ژبانی بۆ داناون، بەفەضلو رحەمەتی خۆی رزقو رۆزی بەسەردا رشتوون، سوود ئی ببینی بۆ حەلّال کردوون، مافی حەلّالکردن و حەرام کردنی تایبەتە کردو بەخۆیەو، بۆ ئەوێ کەسانی هەلپەرسن نەپۆزەنەو، وەکوو مالم و شەهکان: کە بەنارمزۆو هەمووێ خۆیان شتیان حەرام حەلّال دیکرد، خۆیان دیکردە هاوێلی خودا! **{وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَشْكُرُونَ}** وە ئی زۆربە ئی زۆری ئەو خەڵکە سوپاسی ئەم نێعمەتانە ئی خودا ناکەن.

{وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ} ئەوی پیغمبەر! ئەوێ روودەدا لە کاروباری خۆت تایبەتی بێ یان گشتی بێ، پەيوەندی بەخودی خۆتەو هەبێ، یان پەيوەندی بەبانگەوازی و بەرژمومەندی پەيوەندی رێبازی ئیسلام و کاروباری گشتییەو هەبێ، مۆدەو وادەپێدان بێ، یان ترساندن و هەرشە کردن

بەتەماکردنی پاداشی لەخۆگرتووە، ئادەمیزاد هەڵدەنێ بۆ ئەنجامدانی کاری باش و وازەینان لەکاری خراب.

۲- **{وَهَيْئَةً لِّمَا فِي الصُّدُورِ}** دەرمانی دەرێ دلو دەرۆنە، شوبهەو گومان و دووڕوویی و کوفرو ئیلهاد لادەما.

۳- **{وَهَذَى}** شارەزایی دیکا بۆ رێبازی حەق و یەقین، رێبازی ژبانی خۆشەختی و کامەرانی هەردوو جیهان دیاری دیکا.

۴- **{وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ}** بەخشش و رحەمەتیکی تایبەتییه بۆ برێواداران، لەتاریکی گومرایی رزگاریان دیکاو بەرەو نووری ئیمان رەهایان دیکا، ئاگری دۆزەخیان ئی دوور دەخاتەو و پەلو پایە بەهەشتی بەرینیان دەدات. بۆیەش رحەمەتەکی تایبەت کرد بە برێوادارانەو چونکە هەر ئەوان سوود لە ئیمان و مەردەگرن.

{قُلْ} ئەوی موحەممەد! پێیان بلێ: **{بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا}** بەبەخشش و فەضلو رحەمەتی خودا کەیف خۆش بن، واتە: ئەگەر شتیک هەبێ لە جیهاندا شیای دلی بێ خۆش بوون بێ، ئەو رحەمەت و فەضلو بەخششی خودایە! **{هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ}** واتە: دلی خۆش بوون بەفەضلو رحەمەتی خودا باشتر و بەسوودترە لەهەموو ئەو زیرو زیو ئازەلو مالو سامانە جوړاو جوړی کوێ دیکەنەو.

{قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَلَزَّ اللَّهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ فَجَعَلْنَاهُ حَرَامًا وَحَلَالًا} ئەوی پیغمبەر! بەو موشریکو بێ برێوانە بلێ: بەو ئەفامانە بلێ: کە برێوان بەنیگا و پیغمبەرایەتی نیە، پێیان بلێ: ئێو بیرو راتان دەربارە ئەو رزقو رۆژییه ئی خودا بۆی ناردوونە خوارێ چۆنەو چیە؟ (ناشکرایە هەموو رزقو رۆژییهک لەخوداوە) پێیان بلێ: راتان چیە دەربارە ئەو رزقو رۆژییه، کە خودا پێی بەخشوون بۆ ئەوێ بەگوێرە شەریعەت و یاسای ئەو هەلس و کەوتی تێدا بکەن، کەچی ئێو بەپێچەوانەو لەخۆتانەو بەهەوانتە، بەبێ ئیزنو شەری خودا، هەندیکتان حەرام کردو هەندیکتان بەحەلّال داناو، هەڵبەتە حەرامکردن و حەلّالکردن تەشریع و یاسا دانانە، تەشریع و یاسادانان فەرمانڕەوایی و حاکمییهتە، حاکمییهتیش رێوپییهتەو تایبەتە بەخوداوە هیچ کەسی تر مافی ئەوێ نیە، دە ئێو بۆ خۆتان سەلاحییەتی ئەو تەشریع دانان و

بئ، کردار بئ یان گوشتار بئ! **{وَمَا تَقْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ}**
 ههرومها نهومی ددیخوینیوه بو نهجامدانی نهو شته گرنگه
 لهو هورثانهی نیردراومه سمرت بو پهپرموی کردنو
 راگهیانسدنو بلاوکردنهومی بانگهوازی ئیسلامی بهناو
 مهردومدا ئیمه ناگامان لییهو پئی دزمانین. **{وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ**
عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِضُونَ فِيهِ} ئیوه نهی
 نادمیزادینه؛ نهی ئوممهتی پیغهمبر! هیچ کردودهیهک
 نهجام نادمه گموره بئ یان بچووک بئ، خیر بئ یان شهر،
 شوکرو سوپاس بئ یان سپلهییو کوفرانی نیعمهت بئ،
 ههرچهنده بچووکو بئ بایهخیش بئ، ئیلا ئیمه چاودپیریو
 شاهیدین بهسمرتانهوه ناگامان لییهو چونی نهجام دمدن
 مهبهستان لهنهجامدانی دا چیه، لهسمرتانی دمنووسینو
 سزاو پاداشتانی لهسمر دمدینهوه. **{وَمَا يَغْزِبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ**
مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ} هیچ شتیک لهژیر
 زانستی خودا دمرناچی تمنانته نهگمر بهنهاندازی
 گهردیلهیهکیش بئ لهزمو و ناسمان دا یان بچووکتر بئ، خودا
 پئی دزمانیو ناگای لییه. **{وَلَا أَصْفَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي**
كِتَابٍ مُبِينٍ} هیچ شتیک لهژیر تیشکی زانیاری خودا
 دمرناچی، تمنانته نهگمر لهگهردیله بچووکتر یان زلتر بئ،
 دیار بئ یان نادیار بئ، لهعالمی بالا بئ، یان لهعالمی
 سوغلا بئ، ببیندرئ یان نهبیندرئ، ئیلا لای پهرومردگار
 سهرژمیرکراونو نهاندازمو چونیتهو چهنایهتیا نمانهوه
 لهدهفتهری تایبهتی خویدا توهمار کراون؛ له
 لهوحولهحقوظدا چهسپیندراون!
{إِنَّا إِنَّا أَوْلِيَاءُ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ} ناگادار ببنهوه؛ که
 خوشهویستانی خودا؛ نهوانهی بهندایهتیکردنو تاعمت همر
 بو خودا نهجام دمدن، خودایش ریزو نرخیان دمداتی،
 نهوانهی بهدلسوژیی بهندایهتی بو خودا دمکهنو تهوهکولیان
 همر لهسمر خودایه، هاوهدلی بو دانانین، پابهندی فهرمانو
 جلموگرییهکانی دمن، بهموو لهریبازی خودا لانادمه؛ نهوانه
 خوشهویستو وهل خودان، ئیمانی راستو تهقوایان ههیه،
 نهوانه لهجهان دا جگه لهخودا لههیج شتیک ناترسن، باکیان
 لههیج ناخوشتیو تهنگو چهلهمهیهک نیه، ترسیان
 لهقوتابیانی شهیتانو ملهوران نیه. همر لهخودا دمترسن.

ههرومها لهقیامهتیشدا ترسیان لهسمر نیه، نهومی کافرو
 لهخودا یاخی بوومکان ترسیان لییهتی نهوان لیی ناترسین،
 لهقوناغو ویتگاگانی قیامت باکیان نیه. **{وَلَا هُمْ يَخْزَوْنَ}**
 ههرومها لهدونیا دا خهمو خهفتهی لهکیس چوونی شتیکیان
 نیه بههیوای بووبن، یان ناخوشتیهکیان بئ بگا، یان
 خوشهویستیکیان لهدمسدا بئ.
{الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ} خوشهویستانی خودا نهو
 کهسانه؛ که برپوایان هیناومو تهقواکار بوون. برپوایان
 بهتاکو تهناهی خوداو پیغهمبرایهتی پیغهمبران و هاتنی
 رۆژی قیامت هیناوه، خوایان لهههموو سهربییچییهک
 پاراستووه، همر شتیک خودا پئی ناخوشتی خوایان لی
 پاراستووه، ئیمانی راستو تهقوای تهوایان تیدا کۆبۆتهوه،
 بهگوپهری دابو نهپیتی باوی خودا ههلسو کهوت دمکهن.
{لَهُمْ النَّبِيُّ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ} لهدونیا دا
 مزگینیی سهمرکهوتنو ناگام باشیان بئ دراوه لهههموو
 کاروباریکیان دا. خودا مزگینیی داوئی که دمیانکاته جیگری
 خوئی و خامنیهتی زهویان بئ دمهخشی بهمهرجی
 بابهندی شهریهتی خودا بنو بهگوپهری سونهو دابو
 نهپیتی خودا لهبوونهومردا ههلسو کهوت بکهن؛ ههرومها
 بهشتیک لهمزگینیی دونیا یان مژده پیدانیانه لهلایه
 فریشتهکانهوه لهکاتی گیانکیشان دا. ههرومها مزگینیان
 لهژیانی قیامتدا بهوه بئ دمدری؛ که ناگام باشو پاداش
 چاکن، نهوابو لهزرمو مانهومی ههتا ههتایان لهبهههشتدا
 بو دهمتهمبر دمی؛ **{لَا تُدْبِلُ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ}** گۆرانو خیلاف
 وادمی لهوادمو بهلینی خودادا نیه. که موژدی بهههشتی
 بهموسولمانان داوه وادهی خوئی بهجئ دینیو گۆران لهوادمو
 بهلینی دا نیه. **{ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ}** نهومی باس کرا
 لهموژده پیدانو واده پیدانی خوشتیو کامهپانی
 لهدونیاو قیامتدا بهمرازگهپیشتنیکی گهورمو فره مهرنه،
 خوشی لهوه گهوره تر نیه؛؛
{وَلَا يَخْزِيكَ قَوْلُهُمْ} با قسهو ههرشمو هاشو هۆشی نهوان
 تو غهمناک نهکا، گوی مهردمه نهو قسهو قسهلۆکانهیان؛ که
 دهلین؛ تو پیغهمبر نی، بهدرۆت ددخهنهوه، ههرشمهت لی
 دمکهن بهوه که نهوان خاوهن مالو داراییو دمهسلاتن، هیچ

باکت لیان نه‌بئ، پشت به‌خودا به‌ستهو ته‌وه‌کولت له‌سه‌ر نه‌وبئ، {إِنَّ الْمَرْءَ لِلَّهِ جَمِيعًا} چونکه هه‌موو هی‌زو توانایه‌کی راستی و سه‌رکه‌وتن و دمه‌لات بۆ خودایه‌و به‌س، که‌سی تر دارایی هی‌زو توانا نیه، هه‌ر خودا خاومنی دمه‌لاته، سه‌رکه‌وتن دمدا به‌که‌سانیک بیه‌وی بیانداتی، هه‌ر به‌ویستی خۆیشی سه‌رکه‌وتن و مال و دارایی له‌که‌سیکی تر ده‌گرێته‌وه، سه‌رکه‌وتن و زالبوون به‌زۆری ژماره‌ نیه، به‌لکوو زۆر جار تاقمی که‌م (به‌لام پشت به‌ستوو به‌خودا) به‌سه‌ر تاقه‌و کۆمه‌لی زۆری کافرو خوانه‌ناساندا زال ده‌کا. {هُوَ السَّمِيعُ} په‌رومردگار شه‌واهیه بۆ هه‌سو وته‌ی به‌نده‌کانی، که به‌شیک له‌و قسانه‌یان به‌مدرۆ خسته‌وه‌ی چه‌قو پی‌غه‌مبه‌رایه‌تییه‌و هاوه‌لدانه‌ بۆ خودا، {الْعَلِیمُ} زاناو ناگاداره به‌حال و چۆنیه‌تی به‌نده‌کانی و ناگاداره به‌و هه‌لس و که‌وتو کرده‌وانه‌ی ده‌یکه‌ن؛ له‌ئه‌زه‌تدان و هه‌رتو فیل کردن، سزاو تۆله‌یان ئی ده‌ستین،

{أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ} ناگاداربهنه‌وه هه‌ر بۆ خودایه‌ چی له‌ناسمانه‌کان و زمویدا هه‌یه، هه‌موویان به‌نده‌و ملکی خودان، که‌سی تر خاومنیه‌تی راسته‌قینه‌ی نیه، ده‌ی که‌ه‌وابی چۆن شه‌و بتو سه‌نه‌مانه به‌خودا حسێب ده‌گرێن؟ له‌کاتیکدا شه‌وان بۆخۆیان ملکی عیبادت‌که‌ره‌کان، هه‌ر بتیک له‌و بتانه ملکی یه‌کیکه‌! {وَمَا يَتَّبِعِ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ} شه‌و موشریکانه له‌حه‌قیقه‌تو راستیدا عیبادت بۆ هاوه‌لی خودا ناکه‌ن، چونکه خودا شه‌ریکی چه‌قیقی نیه، شه‌و بتو سه‌نه‌مانه‌ی؛ که شه‌و نه‌فامانه به‌هاوه‌لی خودایان دزمانن هی‌چیان پێ ناکرێ، هی‌چ دمه‌لاتیکیان نیه، به‌لکوو شه‌وانه ناتوانن زیان له‌خۆیان دوور بخه‌نه‌وه، دارایی شه‌ویان نیه سوود به‌خودی خۆیان بگه‌یه‌نن. {إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ} شه‌و نه‌فامانه له‌حه‌قیقه‌تدا جگه له‌شکو گومان شوین هی‌چی تر نه‌که‌وتوون. هه‌ر به‌خه‌یال و گومان لافی شه‌و ئی ده‌دن؛ که شه‌و بتانه خۆشه‌ویستی خودان و تکاکارن بۆیان لای خودا، شه‌وانه پێیان وایه: په‌رومردگار (جل جلاله) وه‌کوو پاشا مله‌وره‌کانی دنیا وه‌هایه، به‌بێ واسیته‌و ناوه‌ند و تکاکار و وه‌زیرو ده‌ستو پی‌وهند نه‌بئ، که‌س نایگاتی، شه‌وان له‌م

أَلَا إِنَّ أَوْلَىٰ آلَ اللَّهِ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿١١﴾ لَهُمُ الْفَتْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا يَبْدِلُ لِكَلِمَاتِهِمُ الْقُوَّةَ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾ وَلَا يَحْزَنكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ آلَ الْمَرْءِ لِلَّهِ جَمِيعًا ۚ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٣﴾ أَلَا إِنَّ هُوَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَشْعُرُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۖ شُرَكَاءُ إِنْ يَخْلَعُونَ إِلَّا الظَّنَّ ۖ وَإِنَّ هُوَ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿١٤﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿١٥﴾ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ۚ سُبْحَنَهُ ۚ هُوَ الْغَنِيُّ ۚ لَعَنَافِ السَّمَنَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ إِنَّ عِنْدَكُمْ مِنْ شُلَطَنِ يَبْدَأُ تَقُولُونَ عَلَىٰ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾ قُلْ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَىٰ اللَّهِ الْكِبْرَ لَا يَتْلَحُونَ ﴿١٧﴾ مَتَّعَ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نُذِيقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا لِكُفْرِهِمْ ﴿١٨﴾

بۆچوونه‌دا شوین گومانی پووچ و چه‌واشه که‌وتوون، که‌وتوونه هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌وه.

{هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا} شه‌و خودایه‌کی وه‌هایه، به‌بێ یارمه‌تیده‌رو تکاکار، کاتی ئیوه‌ی دابه‌ش کردوه، به‌شیک له‌کاتی ئیوه‌ی کردوه به‌شه‌وو تاریکی داهێناوه؛ بۆ شه‌وی نارامی تێدا بگرن، دوا مانده‌بوون و هه‌ولدان بۆ ده‌سته‌به‌رکردنی پێویستیاتی ژیان تێدا به‌سه‌ینه‌وه، به‌شیکیشی کردوه به‌روزی روناکو شتی تێدا ده‌بینن، بۆ شه‌وی له‌م کاته‌دا به‌ناو زمویدا بلاو ببه‌نه‌وه، کاروباری خۆتان نه‌جام بده‌ن، کارو کاسبی تێدا رهدام بێنن، شوکرو سوپاسی خودای په‌رومردگاری تێدا بکه‌ن! {إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ} بێگومان له‌م گۆڕانی شه‌وو روژدا؛ که به‌و شیوه‌ ئالو گۆڕیان پێ ده‌که‌ین، حال و چۆنیه‌تی زینده‌موران له‌شه‌وو روژداو، دیارده‌و هه‌لس و که‌وتیان له‌و

﴿قُلْ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ﴾ ئەى پېغەمبەر! پێیان بڵێ: ئەوانەى بە دەم خوداوە شت ھەڵدەبەستن و ھاوێلى بۆ دادەنێن، کۆر و کچى و مېال دەدەن، درۆ بە دەم خوداوە دەکەن سەرکەوتوو نابن، قەت بە مەراز ناگەن و لەدو نیاو قیامەتدا ئۆخەى لەگىانی خۆیان ناگەن، سەرنى شیواو و ماڵوێران و ئاکام نەگبەتن. لەسزای قیامەت رزگاریان نابێ.

﴿مَتَاعٌ فِي الدُّنْيَا﴾ ئەوانە لەدو نیادا مەتاع و خوشییەکی کەم و بێ باوە خیان ھەبە، لەزانیکی کورت و تەمەنیکی کەمدا پێوێ رادەبۆ پێرن و لە پێرێکا دەبێتە وەم بەرمو سزای سەخت کێش دەکێن، ﴿ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ﴾ پاشان گەڕانە و میان بۆلای ئێمە، لە قیامەتدا زیندوێان دەکەینە وەم و راپێچی دەشتی مەحشەریان دەکەین، حیسابو لیکۆلێنە و میان لەگەڵ ئەنجام دەدەین ﴿ثُمَّ لَنَبْلُقَهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾ پاشان سزای بەئێشى دۆزەخیان بێ دەچێزێن، لەناو ئاگردا جۆرەھا سزای سەختیان دەدەین، بەھۆی کافر بوونیان و درۆ ھەلبەستن بە دەم خوداوە.

﴿وَاللَّ عَلَيْهِمْ نَبَأُ لُوحٍ﴾ ئەى پېغەمبەر! خوشە و یەست! چیرۆک و بەسەرھاتی نوح لەگەڵ نەتە وەکەیدا بەسەر کافرەکانی مەککە و ھەموو ئەوانەدا کە سەرپێچیت دەکەن، بخوێنەو، بۆیان شی بکەرەو: چۆن خودا بەھىلاکى بردن و بەتۆفان خنکاندنى و لەپێخى دەرھێنان، بۆ ئەوێ ئەو موشریک و خودا نەناسانە بترسن لە ئاکامى خۆیان؛ بترسن: کە ئەگەر ئەوانیش واز لەسەر رمقى خۆیان نەھێنن بە دەردى ئەوان دەچن. ئەو میان بۆ باس بکە ﴿إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِنْ كُنْتُمْ كُبَّرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذَكَّرِي بِآيَاتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ﴾ کە نوح بە نەتە وەکەیدا و ت: ئەى نەتە وەکەم! ئەگەر مانە وەم لەناو ئیوودا، ئامۆژگارى کردنم بۆتان، بانگەوازیکردنتان لەلایەن منەو بۆ برۆھێنان و موسوڵمانبوون لەسەر شان قورسە و بەلاتانەو ناخۆشە: کە من ئایاتى خوداتان بۆ شی بکەمەو، بەلگە و نیشانەى تاكو تەنھایی خوداتان بۆ رون بکەمەو، پێتان رابگەیمەت: کە پەرستەن و بەندایەتى کردنتان بۆ خودا پێویستە و فەرزە لەسەرتان، ئەگەر ئەم شتانەتان پێ ناخۆشە و لەسەر شانتان قورسە، ئەو بزانن: کە من باکم نە،

دوو کاتەدا، لەھەموو ئەمانەدا بەلگە و نیشانەى پەھێز ھەن لەسەر ھەبوون و بەتوانایی و خاوەنیەتى و تاكو تەنھایی خودایەکی زاناو بالادەست و ھەمیشە زیندو، گۆرانی شەو و رۆژ بەلگەن لەسەر ئەوێ: کە پەرستراوى حەق و راست ئەو کەسە: شەو و رۆژی داھێناون جوو داوازی خستۆتە نیاوانیانەو، گۆرانی شەو و رۆژ بەلگە و نیشانەن بۆ کەسانێک بێسە و پەند و عیبرت و مەبگرن و تەفکرن لەو بەلگە و نیشانەى دەیانبێسن!

﴿قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ﴾ موشریکەکان دەلێن و وتوویانە فریشتەکان کچی خودان، جۆلە کەکان دەلێن و وتوویانە: عوزمیر کۆری خودایە، مەسیحیەکانیش پێیان وابە عیسا کۆری خودایە!! خودا پاك و بەریە لەوێ و مېالی دەدەن، بۆچوونە کەیان سەپرو جیگای سەرسووڕمانە، چونکە و مېالداى منداڵ بۆ لای کەسێک دەبێ بگونجێ منداڵی ھەبێ، دەى خۆ پەرورەگار نەلە کەس بوو و نەکەسیشى ئی بوو، نەخۆی منداڵی کەسە نەمنداڵیشى بوو!! ﴿هُوَ الْغَنِيُّ﴾ خودا بۆ خۆی بێ ناتاجە، بۆ خۆی پێویستی بەکەس نیە و ھەموو کەسێک و ھەموو شتێک پێویستی بەئەو ھەبە، منداڵ بۆ کەسێکە پێویستی بێ بێ، دەى خودا پێویستی بەکەس نیە. ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ ھەر بۆ خودایە، چى لەناسمانەکان و زموىدا ھەبە، ھەموو شتێکی بوونە و مەملەکە و بەندى خودایە، خودا بەدییەنەر و دروستکاری ئاسمانەکان و زمویبە، چى تێیاندا ھەبە، ئەو دروستى کردون، خودا لەکەس ناجێ و ھىچ مەخلووقێک لەئەو ناجێ، ھىچ ناتاجى بەکەس نیە و ھەموو کەس ناتاجى بەئەو ھەبە، ھەرچى لەناسمانەکان و زموىدا ھەبە، ھى خودایە و ئەو بەدى ھێناون و ئەو خاوەنیانە و بەرپۆمیان دەبێ. ﴿إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بِهَذَا﴾ ھىچ بەلگە یەکتان بە دەستەو نەبە لەسەر ئەو ئییدیاو بۆچوونەتان، ھىچتان بە دەستەو نەبە، قەسو بۆچوونە کانتان بچەسپێنێ، ئەوێ کە دەلێن: درۆ و بوختان و ھەلبەستە. ﴿اتَّقُوا اللَّهَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ ئایا ئیو ئەسەر لەسەر خودا شتێک دەلێن: کە نابزانن، شتێک بە دەم خوداوە ھەڵدەبەستن کە ھىچ حەقیقەتێکی نەبە، شتێک و مېال خودا دەدەن کە عەقل نایەسەلێنى و وەرى ناگرێ!

پشتم به خودا بهستوووه ثیقهم لهسهر نهووه واز لهبانگهوازی
خوم ناهینمو پهیمای پیرۆزی خوم دمیهنو بیتان خوش بی
بیتان ناخوش بی من نه رکی سهرشانی خوم نه انجام ددهم!
بی منمت بن {فَاجْعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ} خوتان ناماده
بکهن و عهزمتان جهزم بی لهسهر نه انجام دانی نهو کارمی
دمتانهوی بیکهن بهرامبهر بهمن، خوتانو نهو شتانهی
بههاوهلی خودایان دمراننو بهندایهتییان بو دکهن بهکدیگر
بنو چیتان لهدهس دی بهرامبهر من نه انجامی بدن! {لَمْ لَا
يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةٌ} پاشان نهووی دمتانهوی دهرحق
بهمن نه انجامی بدن با ناشکرا بیو مهیشیرنهوه، رهپو
رهوان بی پیچو پهنا چیتان دهوی بیخمنه روو، کاری خوتان
لهگهل من پهکالا بکهنهوه، بهوردی پیلانی خوتان داریزنو
بهرو مههستی خوتان ههنگاو ههلین! {لَمْ أَفْضُوا إِلَيَّ وَلَا
نُنْظَرُونَ} جا نهگهر بیتان وایه نیوه لهسهر ههقن، نهو کارمی
عهزمتان لهسهر جهزم بهووه نه انجامی بدن، ساته وهختیک
پاشی مههخن، هیچ مؤلتم مهدهن، بی منمت بن!

{فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ} نهگهر نیوه پشتان
هه لکردوو روتان وهرگیرا لهپهیمای منو بهدرۆتان خستمهوهوه
بهردهوام بوون لهسهر بهدرۆخستنمهوهوه برواتان
بهپیغه مبهرایهتی من نه کردو پابهندی نامۆزگارییهکانم
نه بوونو نایینی حهقو راستان وهرنهگرت، نهوه بزنان من
لهپیناو بانگهوازییه کهدا داوای کرئو شوکرو سوپاستان ئی
ناکهم، بهتمهای پاداشو چاکه دانهوی نیوه نیم. {إِنْ أَجْرِي
إِلَّا عَلَى اللَّهِ} پاداشو کرئی من تهنها لای خودایمو نهو
پاداشم ددهاتهوه، نهو منی کردوه بهپیغه مبهرو رهوانهی
کردوم بو سهر نیوه، ههر نهویش پاداشو جهزای کردهوهکانم
ددهاتهوه، {وَأَمَرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ} ههروهها خودا
فرمانی پی کردوم، که من لهتاقمو پیری موسولمانان بم،
گهر دنکهچو فرمانبهرداریم بو ههر فرمانیک که پیم
دکرئ، ههر شتیک پهیوههندی بهبانگهوازییه کهمهوه هه بی
بهوپهیری لیبرانو لیبور دوییهوه نه انجامی ددهم. گهر دنکهچو
گوپراهلی فرمانی بهرومردگارم.

{فَكَتَبُوهُ} ههر سوور بوون لهسهر بهدرۆ خستنمهوی
حهزرتی نوح گوئ پی نه دانی پهیمه کهی.

﴿وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَتَقَوْمِ إِن كَانُ كِبَرُ عَلَيْكُمْ
مَعَايِ وَتَذَكَّرِي بِآيَاتِ اللَّهِ فَعَلِ اللَّهُ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمَعُوا
أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ أَفْضُوا
إِلَيَّ وَلَا تَنْظُرُونَ ﴿١٦﴾ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ إِنْ
أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَأَمَرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٧﴾
فَكَتَبُوهُ فَتَجَسَّوْهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِ وَجَعَلْنَاهُ خَلْفَهُ
وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُتَكِبِينَ
﴿١٨﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَأَخَذَهُمُ بِالْأَيْمِ
فَمَا كَانُوا يَنْصَرِفُونَ إِلَّا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ نَطْبَعُ عَلَى قُلُوبِ
الْمُتَكِبِينَ ﴿١٩﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمُ مُوسَى وَهَارُونَ إِلَى
فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ ﴿٢٠﴾
فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا لَيَسْرِتٌ يُبَيِّنُ
قَالَ مُوسَى أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ أَيْسَرُ هَذَا وَلَا يُفْلِحُ
الْمُتَكِبُونَ ﴿٢١﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا بِآيَاتِنَا وَمَا وَجَدْنَا عَلَيْكَ مِلَّةَ
وَتَكُونُ لَكُمْ أَلِكْرِيَّةٌ فِي الْأَرْضِ وَمَلَئَتْ لَكُمْ أَيْمُونِي ﴿٢٢﴾

{فَتَجَسَّوْهُ وَمَنْ مَعَهُ لِي الْفُلِك} نوح نهوانهی لهگهلدا بوون،
لهکهشتی دا رزگارمان کردن، فرمانمان پی کرد گهمی دروست
بکاو ههر کاتئ توهان ههلسا خووی و بروادارانو لههه موو
رمگهزیک نیرو مییهک بخاته ناو کهشتیه کهموه {وَجَعَلْنَاهُمْ
خَلَائِفَ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا} نهوانهی لهتهک نوح دا
لهکهشتیه کهدا رزگارمان کردن، کردمانن بهجینشینو
جیگری نهوانهی لهناومان بردن، کردمانن بهناوه دانه کهرموهوه
سهروکاری کردنی زمووی لهشوینی لهناوچوووهکان جینشینمان
کردن، سهرپیچیکارانو بهدرۆ خهرووهکانمان خنکاندن!
{فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُتَكِبِينَ} نهی پیغه مبهری
خوشهویست بهجاوی دل برهوانه، بهعهقل تییفکرموه سهرنج
بده سهرمنجامی نهو نهتهوه چۆن بوو: که پیغه مبهرهکیان
ترساندنو و ههرهشی بههاتنی عهزاب ئی کردنو نهوان پهند
نامیز نه بوونو سوور بوون لهسهر ههلوئستی ناراستی
خویانو وازیان لهبهدرۆخستنمهوی پیغه مبهره نههینا!

ساحیر مکان له گۆرهبانی روبهرو بوونهوهی حه قانیقدا سه رکه وتوو نابن.

{^{۷۸} قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْلَمَ مَا جَدَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا} وتیان: نهی موسا! ئایا تۆ بۆ نهوه هاتووی ئیمه له ئایینی باوکو باپیر انمان لابدهی؟ دمهوی ئیمه واز له ئایینی باوکو باپیر انمان بینین؟ {وَتَكُونُ لَكُمْ الْكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ} ههروهها دمهانهوی نهتوو هارونی برات ببه گاربهدمستو خاوهن دمهلات له سه ر زهوی؟ دمهانهوی سه ر و کایه تی ئایینی دونیایی بۆخوتان دمه ته بهر بکه ن؟ دمهانهوی شان و شکوو پله و پایه و ملکو دمه لات بۆخوتان پهیدا بکه ن؟ {وَمَا نَحْنُ لَكُمْ بِمُؤْمِنِينَ} باش بزائن ئیمه هه رگیزاو هه رگیز برواتان پێ ناکه ی نو نایهینه سه ر ئایینی ئیوه: که جیاوازه له ئایینی باوکو باپیر و پێشینه کانه مان.

{^{۷۹} وَقَالَ فِرْعَوْنُ الثُّلُوثِي بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ} فیرعه ون به دارو دمه ته که ی دمباری خۆی گوت: هه وڵ بدن له هه موو لایه که وه ساحیره زاناو لیها ته و کانه بۆ ئاماده بکه ن.. فیرعه ون کاتی که نه مه ی گوت: که عه صاو دمه تی نوورانی موسای بی نی و پێی وابوو: که موسا و هاروون دوو که له ساحیری لیها ته و شارمزان له به واری سیحربازی دا. {^{۸۰} فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ} کاتی که

ساحیر مکان هاتنه شوینی گۆبوونه وه له گه ل هه زه رمه تی موسادا روبهرو بوونه وه، موسا پاش نه وه ی ساحیر مکانی سه ر پشک کردن له نیوان نه ودا سه ره تا نه و عه صای خۆی بها و یژێ یان نه وان گوری سی جیوه تی کرای خۆیان بهاون {قَالَ لَهُمْ مُوسَى أَقْبُوا مَا أَتَمُّ مَلْفُونٌ} موسا پێیانی گوت: ئیوه نه وه ی دمهانهوی بیهاون بیهاون، چیتان له دمه س دێ نه نه جانی بدن، ئیوه دمه ست پێش خه ر بن.

جا {^{۸۱} فَلَمَّا أَقْبُوا} کاتی که ساحیر مکان دمه ست پێش خه ریان کردو گوری سه کانه یان هاو یشت، موسا دنیایا کرابوو ترسی لێ ره و ی ندرابوه وه، به تمانه ی ته وای به راستی په یامی خۆی و یارمه تی خودایی هه بوو {قَالَ مُوسَى مَا جِئْتُ بِالسَّحَرِ} موسا پێی گوتن نه وه ی ئیوه دمه که ن سیحرو جادو با زییه و چا به سه ستو هرتو فیل، نه ک نه وه ی من هی ناومه له خودا وه. نه وه ی من مو عجیز میه وه له خودا وه هاتوو. {إِنَّ اللَّهَ سَيُعْطِيهِ} بێگومان خودا نه و سیحره ی ئیوه ده ی نو ی ن به تالی ده کاته وه و

وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتَأْتُونِي بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمْ مُوسَى أَقْبُوا مَا أَتَمُّ مَلْفُونٌ ﴿٨٠﴾ فَلَمَّا أَقْبُوا قَالَ مُوسَى مَا جِئْتُ بِالسَّحَرِ إِنَّ اللَّهَ سَيُعْطِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨١﴾ وَيُحْيِي اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُعْرِضُونَ ﴿٨٢﴾ فَمَا آمَنَ لِمُوسَى إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِنْ قَوْمِهِ عَلَى خَوْفٍ مِنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَنْ يَفْتِنَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَكَالِي فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ لِلْمُتَشَفِّينَ ﴿٨٣﴾ وَقَالَ مُوسَى يَقُولُونَ كُنْمْ ءَامِنْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا وَإِنْ كُنْتُمْ تُسْلِبِينَ ﴿٨٤﴾ فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٨٥﴾ وَنَحْنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى وَأَلْيَمُو أَنْ تَبْعُوا الْقَوْمَ بِمَا بَعْضَ يَوْمًا وَاجْعَلُوا يُيُوتُكُمْ قِسْلُكُمْ وَأَقْبِمُوا الصَّلَاةَ وَنَبِّئِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٧﴾ وَقَالَ مُوسَى رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَئَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَى أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٨٨﴾

بێ بناغه یی و به وچی سیحره که تان بۆ خه لکی دهرده خاو پێیان دمه سه لینی که کارمه که تان چا به سه ته و فیری به سه ر راستیه وه نه یه. چونکه {إِنَّ اللَّهَ لَا يَصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ} بێگومان خودا کارو کرده وه ی ئاشو بگێران به ره ره رار نا کاو هیزو پێزیان ناداتی و نا کا کارمه که یان به که لکی مانه وه بێ. {^{۸۲} وَيُحْيِي اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ} وستی خودا وه ها به: که حه ق و راستی به رده وام بکا، نه و حه قه به جه سه پینی که به رزه وه مندی مه خلوه قاتی تی دایه، به هیزی بکاو به سه ر به تالدا زالی بکا. {وَلَوْ كَرِهَ الْمُعْرِضُونَ} با تاوانبارانی وه کوو فیرعه ون و دارو دمه ته که ی سه ر خه ستنی حه ق و راستی یان به سه ر به تالدا پێ ناخۆش بێ.

{^{۸۳} فَلَمَّا آمَنَ لِمُوسَى إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِنْ قَوْمِهِ عَلَى خَوْفٍ مِنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَنْ يَفْتِنَهُمْ} به روه رده گار نه وه مان بۆ روون دمه کاته وه: که له سه رمه تا وه تا فتمیکی که م نه بی له که نه ج و لا وه کانی به نو

{^{۸۶} وَتَجَنَّبْ رَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ } ئەى پەروردگار! بەرەحمەت و چاکەکاری خۆت بە لوتف و گەرەمی خۆت رزگارمان بکە لەبەلای دەستی ئەوانەى کافرن، بزوایان بەتاکو تەنهایی زاتی پاکت نیه، ستمکارو ملهپورن.

{^{۸۷} وَأَوْحِنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ أَنْ تَبَوَّأَ لِقَوْمِكَ مِمَّنْ يَبْغُونَ } نیکامان بۆ موساو هارونی برای کرد؛ که لەمیسردا شوینی حەوانەوو خۆحەشاردان بنیات بنین. یان لەمیسردا مزگەوت و شوینی بەجێهێنانی نوێزو خوداوەرستی دروست بکەن! واتە: پاش ئیمانیهێنانی ئەو کۆمەڵە گەنج و نەورەسیدانەو جیاپوونەومیان لەکافرو ملهپورەکان پەروردگار نیگای بۆ موساو هارونی برای کرد؛ که خانووی تاییبەتی بۆ بەنۆئیسرائیلییهکان دیاری بکەن، بۆ ئەوەی جیاپان بکەنەوو رێکیان بخەن و نامادیمان بکەن بۆ بەرنگاربوونەوه، خۆنامادە بکەن بۆ رەوکردن لەمیسرو بەجێهێشتنی لەکاتی گونجاودا. {وَأَجْعَلُوا يُوتُكُم قِبْلَةً} خانووەکانتان روبکەنە قیبلەو لەمالی خۆتاندا بەرەو رۆگە نوێژ بکەن؛ چونکە دەرستان خوانەناسان زیانیان پێ بگەیەنن! {وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ} لەو مزگەوتانەدا، لەمالەکانتاندا نوێژمەکانتان ئەنجام بدەن و هەمووتان روبکەنە قودسو یەک رۆگەتان هەبێ، چونکە یەکیەتی لەقیبلەدا دەبێتە هۆی یەکیەتی دلو دەروون. {وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ} ئەى موسا! مزگینی بەخودا پەرستان بدە: بەوه؛ که خودا دەیانباریزێ و بەسەر دوژمندا زالیان دەکاو لەقیامەتیشدا دەیانخاتە بەهەشتی بەرینهوه.

دەفەرموی: {^{۸۸} وَقَالَ مُوسَىٰ رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَأْتَ زِينَةَ وَأَمْرًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا} واتە: دواى ئەوەى فیرعەون و کۆمەڵەکەى بانگەوازی حەزەرتى موسایان رەت کردۆوهو سوور بوون لەسەر کوفری خۆیان، موسا وتی: پەروردگار! ئەتۆ لەدوینادا ئەومەندەت نازو نەیمەت داوه بەفیرعەون و تاقەمەکی لەخۆیان بایی بوون، ئەومەندەت پۆشاکى جوان و خەش و زێڕ و زیوو ناوماڵ و مال و سامان و خوشی ژیاخت پێ بەخشوون، کشتو کال و باغو بیستان و نازەلت هێندە بۆ زۆر کردون، خۆیان لەخۆ گۆراوهو گۆی بەبانگەوازی ئیمە نادەن؛ {رَبَّنَا يُضَلُّوا عَنْ سَبِيلِكَ} خودایە! ئەو نازو نەیمەتەى پێت داوێ سەری بەوه کێشاو: که وێرەى گومرایی خۆیان کەسانی

ئیسرائیلی کەسى تر ئیمانی بەموسا نەهێنا؛ هەرچەندە حەزەرتى موسا بەلگەو نیشانەو موعجیزەى ناشکراو گرنگى نیشانی بەنو ئیسرائیل و فیرعەون و دارو دەستەگەى داو بانگەوازی کردن بۆ ئیمانیهێنان، کۆمەڵێکی کەم نەبێ لەگەنج و تازە رەسیدمەکانى نەتەوهى ئیسرائیل کەسیکە ئیمانی پێ نەهێنا، ئەوانیش کە ئیمانیاان هێنا ترسو بیمى ئەومیان هەبوو فیرعەون پێیان بزانی و بیانگێڕێتەوه بۆ سەر کوفرو بێدینی: {وَأَنَّ فِرْعَوْنَ لَئَالٍ فِي الْأَرْضِ وَإِلَهُ لَمِنْ الْمُتَسْرِفِينَ} بێگومان فیرعەون لوتبەرزو خۆبەزەزان و ستمکارو یاخو و سەرپرەق و سەرووبەزێن بوو لەخۆبەزەزانیدا، بەجۆرێک خۆی بەخودا دادەنا و پێی وابوو: کەس لەخۆی گەورەتر نیه، جگە لەخۆی کەس خاومنى ملکی میسر نیه.

{^{۸۹} وَقَالَ مُوسَىٰ يَا قَوْمِ إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ} موسا، کە بینی ئەو کۆمەڵەى ئیمانیاان پێ هێناوه ترسى زۆریان لەوه هەیه فیرعەون تووشى کێشه و سزایان بکا، وتی: ئەى نەتەوهکەم! ئەگەر ئێوه ئیمانتان بەخودا هێناوهو بپرواتان بەمناياتى پەروردگار پتەوه، ئەوه پەشت بەخودا ببەستن و ئیعتەداتان لەسەر زاتی پاکی بێ، بتمانەى پێ بکەن و دلنایان کە ئەو وادەو بەلێنانەى پێی داوین بەجیاپان دینی و سەرکەوتوویمان دەکا. ئەگەر ئێوه گەردنکەچو پابەندى فەرمانى خودان، ئەگەر خۆتان داوتمە دەس قەزاو قەدەمى خودا و گەردنکەچو دلسۆزی ئەون ئەوه بتمانەتان بەخودا هەبێ و ترسو بیمتان لەفیرعەون نەبێ.

{^{۹۰} فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا} دواى ئەم فەرموودانەى حەزەرتى موسا بزوادارەکان یەکسەر وتیان: ئیمە پەشت بەخودا دەبەستین و بتمانەمان هەر بەنەوه، ئەمجار دەستیان کرد بەنزاو بارانەوه لەخودا و تیان: {رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ} پەروردگار! ئەى خودای ئیمە! مەمانکەرە فیتنە بۆ گەل و نەتەوهى ستمکار، خودایە! وا مەکە ستمکاران بەسەرماندا زāl ببو و خەلکی پێ لەخەشتە بجێ و وا گومان بەرن ئەوان لەسەر حەقن، بۆیه بەسەر ئیمەى موسولماندا زāl بوون.

دیکهش گومرا بکهنا! {رَبَّنَا اطْمِسْ عَلٰی اَنْفُسِهِمْ} خودایه!
مالو سامانیان مهحوو کهرموه، شوینهواری مالو سامانیان
بهپیوه مههیله، ههرچی ههیانه لهمالو ملک و باغو بیستانو
نازمل لهناویان بهرمو بیفمهوتینه! {وَاشْدُدْ عَلٰی قُلُوبِهِمْ} دلیان
مؤربکهو دایخه و قهساومت دایگری {فَلَا يُؤْمِنُوا حَتّٰی يَرَوْا
الْعَذَابَ الْاَلِيمَ} ئیمان نههینن ههتا سزای بهئیشیان بؤ دئ،
جا لهو کاتهدا که چهزرمی موسا ئهم دوعایانهی دهکرد
چهزرمی هارونیش ئامین ئامینی بؤ دهکرد، نیت پرورمردگار
فهرمووی: {قَالَ لَمَّا اُحْيِيتْ دَعَوْتُكُمْ} نهوا دوعاکهتاهمان
قبوول کرد، چونتان داوا کردو چهزتان لی بوو ناوامان
برپاردا، ئالی فیرعهون بهخوینو مالو سامانیانهوه لهپیخ
دهریان دینین. {فَاسْتَقِمْ} ئیویش لهسهر گهیاندن پهیامی
خوتان بهردهوام بنو کهمترخه می مهکن، بانگهوازیی بؤ
حقو خودا پهرستی بهرئو پیتی نهمنجام بدن {وَلَا تَتَّبِعْ
سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ} شوین ریبازی نهوانه مهکهون: که
نازانن دابو نهپیتی خودا لهبوونهومردا چونه، ئیوه شوین
ریبازی نهو نهقامانه مهکهون که ههلهشهکارو چهواشهکارن،
بتمانهیان بهوادهی خودا نیه، پهله دهکهون پش وخت
داوای نهمنجامدانی کار دهکهنا!

{وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَآئِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَيْنَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا
وَعَدُوًّا} واته: بهنوئیسرائیلییهکاهمان لهدهریا پهراندهوه،
پهراندنهوهکهیان بهکۆمهکی و یارمهتی ئیمه بوو، دهریامان
بؤ شەق کردن، پهپینهوهکهیان بهو شیوه نااسایییه،
موعجیزیهکی تری موسا بوو، نیشانهیهکی تری راستی
بیفهمبرایهتی نهو بوو، فیرعهون و یاساولهکانی شوینیان
کههوتن، دمیانهویست ستمهیان لی بکهنو قهلاچوین
بکهنا. {حَتّٰی إِذَا أَذْرَكَهُ الْفَرَقُ} ههتا خنکان لی نزیك بودوهو
دلتیا بوو: تازه رزگار بوونی نیه {قَالَ آمَنْتُ لَهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي
آمَنْتُ بِهِ بَنُو إِسْرَآئِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ} وتی: بزوام هیئا: که
هیچ خودایهک نیه جگه لهو خودایهی: که نهتهوهی
ئیسرائیل ئیمانیا پئ هیئاوه، وه من لهپیرو موسولمانانم.
من پهکیکم لهوانه گهردنکهچی فهرمانی بهرومردگارن، من
که لهوهپش ئینکاری ئایهتهکانی خودام دهکردو
بهریهرهکانی پیفهمبرهکهیم دهکرد، ئیستا وا پهشیمان

قَالَ لَمَّا اُحْيِيتْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَقِمْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ
الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۹۸﴾ وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَآئِيلَ الْبَحْرَ
فَاتَيْنَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا حَتّٰی إِذَا أَذْرَكَهُ
الْفَرَقُ قَالَ آمَنْتُ لَهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتُ بِهِ بَنُو إِسْرَآئِيلَ
وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿۹۹﴾ فَأَتَيْنَهُمُ الْمُسْلِمُونَ مِنْ الْمُسْلِمِينَ ﴿۱۰۰﴾ قَالُوا تَتَّبِعُكَ يَدُوكَ لَكُنْتَ لِمَنْ
خَلَقَكَ مَائَةً وَإِنْ كُنَّا مِنْ النَّاسِ عَنْ مَائَتَا لَنَقُولَنَّ ﴿۱۰۱﴾
وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بِبَنِي إِسْرَآئِيلَ مَبَايِدَ وَوَرَقَتَهُمْ مِنَ الْعَقِيبِ
فَمَا اخْتَلَفُوا حَتّٰی جَاءَهُمُ الْوَلَدُ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿۱۰۲﴾ إِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِمَّا أَزْنَأْنَا إِلَيْكَ
فَتَلِ الَّذِينَ يَفْرُقُونَ الْكُتُبَ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ
الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿۱۰۳﴾ وَلَا تَكُونَنَّ
مِنَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَكَوَتْ مِنَ الْمُخْسِرِينَ ﴿۱۰۴﴾
إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۱۰۵﴾
وَلَوْ جَاءَهُمْ كُلُّ مَائَةٍ حَتّٰی يَرَوْا الْعَذَابَ الْاَلِيمَ ﴿۱۰۶﴾

بوومهوهو ئیمانم هیئاوه. سئ جار ئیمانیهانی خوێ راگهیاوند
بهتهمای نهوه بوو: ئیمانی لی وهریگری و لهخنکان رزگاری
ببی، بهلام تازه کار لهکار ترازاوو نهو سهردهمه تیپهری
ئیمانیهیان قبوول بی، ئیمانیهانهکهی کاتی ناوینیدی و دس
لهخوێمردان و غهغههری مردن بووهو لی وهرناگری.
{إِنَّا الْآنَ وَلَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ} ئایا ئیستا
ئیمان دههینی، تازه برپا بهدهسهلاتو خودایهتی خوداو
بهیامی موسا دهکهی؟ لهحالیکهدا تۆ لهوهپش لهخودا یاخی
بووی و خهریکی ناشوبگێران و هیتنه جووی بووی لهسهر
زموی، بؤ خۆت گومراو سهری شیواو بووی، ههمیشه خهریکی
گومراکردنی کهسانی دیکه بووی. ئیستا که لهزیان ناوینیدی
بوی و دهمانی کارلهکار ترازاوو نهمنجار ئیمان دینی؟ بؤچی
پش نهوهی دمرگای تۆبهو پهشیمانیت لهسهر دایخری
ئیمان نههینا؟

ئەو پېغەمبەر ھات ئىمە نىشانەو رموشتەكانى دھزانىن خېرا
پېش ھەموو كەس ئىمانى بى دەھىنن. **{إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ}** واتە: بېگومان خودای تۆ
ئەى موحەممەد! رۆزى قىامت ناوانيان دەگاو دەربارەى ئەو
مەسلەنەى تىياندا كەوتوونە كېشەو ھوگەو بېرىارى
عادلانەى خۆى دەرەدەكا، ھەقو بەتال لىك جيا دەكاتەو،
راستالان رزگار دەگاو دەيانخاتە بەھەشتەو گومراپانىش
دەخاتە ناو ناگرى دۆزدەخەو.

{قَالَ إِن كُنْتَ فِي شكٍ مِمَّا أَلْزَمْنَا إِلَيْكَ} ئەى پېغەمبەرى
خۆشەويست! ئەگەر لە (فەرزی مەھالدا) شك و گومانەت لا
پەيدا بوو دەربارەى راستى ئەو قورئانەى بەنىگا بۆت
نېردراو ھو چىرۆكى پېغەمبەرانى رابوردووى ھوگەو ھەزرىتى
ھوودو نوحو موساو ھارونو ھى تىرىشى لەخۆگرتوود،
لەفەرزىكدا گومانەت لەھەقىقەتو راستىدا ھەبوو، ئەو
{فَأَسْأَلُ الَّذِينَ يَفْرَءُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ} تۆ پىرسىار لەزاناکانى
ئەھلى كىتاب بكە، لەمالەكانى جولەكە بېرسە؛ لەئەوانە
پىرسىار بكە كە لەپېش تۆدا تەوراتيان خويندۆتەو، ئەوان
زانىارىيەكى تەواويان ھەيە دەربارەى راستى ئەو نىگايەى بۆ
تۆ نېردراو. **{لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ}**
سویند بى پەيامى ھەقو راستو ئاشكرات بۆ ھاتوود، ھىچ
شك و گومانى تىدا نىە، ئەو ھەوالانەى لەقورئاندا بۆت
ھاتوون راستو ھەقن، تۆ فروستادەو رەوانەكراوى
پەرورەدگارى، جولەكەو مەسىھىيەكان ئەو راستىيە دھزانى
چونكە لەكتىبە ئاسمانىيەكانى خۆياندا نىشانەو ھەقىقى
تۆيان خويندۆتەو دھزانن، كەوابى ھىچ گومانەت
لەپېغەمبەرايەتى خۆتدا نەبى، دلىابە ئەو ھەى بۆت نېردراو
راستو ھەقە.

{وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَكَوْنُوا مِنَ الْخَاسِرِينَ}
ئەى پېغەمبەر بەھىچ جۆرىك نەجى لەپېرى ئەوانەبى؛ كە
ئاياتى خدا بەدرۆدەخەنەو، بەلگەكانى تاكو تەنھايى خدا
رەت دەكەنەو، دەلىن: خودا ناتوانى ئادەمىزاد بكا تە
پېغەمبەر رەوانەى بكا بۆ سەر گەلو نەتەوكان، ئەگەر وا
بكەى دەجىە پېرى ئەوانەى خەسارەتمەندى دونىاو قىامت
بوون.

{قَالُوا نَحْنُ نَحْكُم بَيْنَكَ لِقَاؤُنَا لِمَنْ خَلَقَكَ آيَةً} ئەمەرى
لاشەكەت بەبى گيان بەرز دەكەنەو بۆ سەر بەرزايىيەك،
ئەوانەى بزوایان بەلەناوچوونى تۆ نىە بادلىيا بن لەمردنى
تۆ، بۆ ئەو ھى بېيتە پەندو عىرەت بۆ ئادەمىزادانى دوا
خۆت، بەتېفكرىن لەسەرەنجامو بەسەرھاتى تۆ تەمبى بىن،
واز لەسەرپېچى ھەرمانى خودا بىنن، واز لەكوفرو بىدىنى
بىنن، چىدى ئاشوبو ھىتە لەسەر زەوى بەرپا نەكەن.
شەرىك بۆ خودا دانەنن و لافى خودايەتى لى نەمدن. تەمبى
بىن و بزانن خودا وادەو بەلئىنى خۆى بەجى دىنن، ئەو وادەى
كە داویمەى بەپېغەمبەران ئەنجامى دەدا، ھەروا ھەپشەى بۆ
دوژمەنى ئەنجام دەدا! **{وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا
لَغَافِلُونَ}** واتە: زورى زۆرى ئادەمىزادان بى ناگان لەبەلگەو
دەلىلى جۆراو جۆرى ئىمە دەربارەى ئەو ھى كە عىبادەت
تەنبا بۆ خودايەو كەسى تر شىاوى خودايەتى نىە، بەو
نىشانەو بەلگانە پەند نامىز نابن، عىرەت و مەنەگەن، چونكە
بىر لەھۆكارو ئاكامى روداوەكان ناكەنەو!

{وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مُبْرَأً صِدْقٍ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ}
بېگومان دواى ھەوتان و لەناچوونى فەرەھون، نەتەو ھى
نىسرائىلمان لەشەوئىكى گونجاو و لەبار نىشتەجى كردن،
رزقو رۆزى زۆرو زەبەندەمان بەسەردا باراندن، لەولاتى شامو
فەلەستىندا نىشتەجىمان كردن، لەولاتىكى ئاودارو سازگارو
ئاوو ھەو گونجاو دا ئىيانىان بەسەر برد، خېرو بېرى زۆرمان
بەسەردا رشتن، ميوو دانەوئەو ئازەلو باخو بېستانو
جۆرەھا وسانىلى بەختەومەرى و زىنەتمان بۆ دابىن كردن!
{فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّى جَاءَهُمُ الْعِلْمُ} واتە: بەنوئىسرائىلىيەكان
نەكەوتنە دوبرەكى و راجىايىيەو دەربارەى ئايىنى خۆيان
ئىلا پاش ئەو ھى زانىارىيان دەستگىر بوو، تەوراتيان
خويندەو، ھوگەكانى ھىر بوون، يان ئەوان نەكەوتنە ناو
كېشەو دووبرەكى و ئىختلافەو دەربارەى ھەزرىتى
موھەممەد ﷺ ئىلا پاش ئەو ھى راستى ئەو زاتەيان بۆ
دەرەوت، رموشتو نىشانەو موعجىزەكانىان بىنن، چونكە
ئەوان پېش ھاتنى پېغەمبەرى ئىسلام دانيان دەنا
بەپېغەمبەرايەتى پېغەمبەرىك: كە ناوى موحەممەد، كۆك
بوون لەسەر راستى پېغەمبەرايەتى، دەيانگوت ھەر لەگەل

{۹۶} إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ } نهوانه‌ی

برپاری خودایان بؤ دمر جووه بهوه: که سزایان بدا، حوکمی خودایان به‌سهردا چه‌سپاوه به‌سزا به‌گویره‌ی سوننه‌تی به‌رومردگار له‌مه‌خلووقاتی خویدا له‌م روهوه: که نامادمباشی نه‌وه‌یان تیدا نیه هیدایه‌ت و مرگرن، نه‌وانه همرگیزاو همرگیز نیمان ناهین، چونکه له‌کوفرو یاخیووندا رۆچوون، له‌تاواندا نقوم بوون، پشتیان له‌نیشانه‌کانی خودا هه‌لک‌دوه، روو له‌و به‌لگانه و مرده‌گیرن که خودا له‌بوونه‌ومردا دایان.

{۹۷} وَلَوْ جَاءَهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ } ته‌نانه‌ت نه‌گهر هه‌موو نایاتو نیشانه که‌وونییه‌کانیان بؤ بی به‌چاوی خو‌یان بیانبینن، ههرچی نیشانه‌ی زانستی و قورنای هه‌یه بؤیان بی نه‌وانه نیمان ناهین.

{۹۸} فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ أَفْنَعًا لِغَائِلِهَا إِلَّا قَوْمُ يُونُسَ لَمَا آمَنُوا } کشفنا عنهم عذاب العزیز فی الحیاة الدنیا و متعاهم إلی حین } واته: دانیشتوانی هیچ شارو شارو چکه‌یه‌ک له‌و نه‌ته‌وانه‌ی پێشو له‌کاتی هاتنی عه‌زابدا نیمانیان به‌پێغه‌مبه‌ره‌که‌یان نه‌هیناوه‌و نیمانه‌ینانه‌که‌یان سودیه‌خش بووبی بؤیان جگه له‌نه‌ته‌وه‌ی یونس که دانیشتووی شاری نه‌ینه‌وا (موصل) بوون له‌گوردستانی عیراق. نه‌وان نیمانه‌ینانه‌که‌یان له‌ترسی هاتنی نه‌و عه‌زابه‌ بوو که پێغه‌مبه‌ره‌که‌یان هه‌ره‌شه‌ی پی ئی کردبوون، جا که نیشانه‌ی هاتنی سزاکه‌یان بینی، هۆکاره‌کانیان به‌دی کردن، له‌هه‌لۆیستی خو‌یان په‌شیمان بوونه‌وه‌و هاواریان کرده خوداو لی‌ی پارانه‌وه‌و نیمانیان هیناو خودا رحمی پی کردن و نیمانی ئی قبول کردن و. عه‌زایی لاه‌ردو خستیه‌ حاله‌تی ئاسایی‌یه‌وه خودا په‌رستانه ته‌مه‌نی خو‌یان به‌سهربرد.

{۹۹} وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا } نه‌گهر خودای تو نه‌ی موحه‌مه‌دا بیویستایه: که نیرن بدا بؤ هه‌موو دانیشتوانی سه‌رزمو‌ی برپا به‌په‌یامه‌که‌ت بکه‌ن و نیمانیان تیدا برسکی‌ن و هیدایه‌تیاں بدا، دمیکردو هه‌موویان نیمانیان ده‌ینا، وه‌ی که په‌رومردگار وای نه‌کردوه‌و وانا‌کا حیکه‌مه‌تیکی تیدا‌یه‌و بؤ‌خو‌ی زاناو دانا‌یه‌و دزمانی به‌رزمو‌وندی ناده‌میزادان له‌چی‌دایه‌و چۆنه‌و جیه‌؟ {أَفَأَلَيْتَ لَنُكَرَهُ النَّاسَ حَتَّى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ؟} نایا تو نه‌ی موحه‌مه‌دا:

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ أَمَنَتْ فَفَعَلَهَا لِغَائِلِهَا إِلَّا قَوْمُ يُونُسَ لَمَا آمَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْغَزِي فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَعَاهَمُ إِلَى حِينٍ {۹۷} وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَلَيْتَ لَنُكَرَهُ النَّاسَ حَتَّى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ {۹۸} وَمَا كَانَتْ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ {۹۹} قُلْ أَنْظِرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تُغْنِي الْآيَاتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ {۱۰۰} فَعَلَّ يَنْظُرُونَ إِلَّا مِثْلَ آبَارِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ قُلْ فَانظُرُوا إِلَى مَعَكُمْ مِنَ السَّمَنَطِرِينَ {۱۰۱} ثُمَّ تَنْبِئُ رُسُلًا وَالَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نَسْجَ الْمُؤْمِنِينَ {۱۰۲} قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ دِينِي فَلَا أَشْعُدُ الَّذِينَ قَبِضُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ أَشْعُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَفَّكُم وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ {۱۰۳} وَأَنْ أَقْدِرَ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ {۱۰۴} وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنَ الظَّالِمِينَ {۱۰۵}

زۆره‌ملی له‌ئاده‌میزادان ده‌که‌ی تا نیمان بینن و موسولمان ببن؟ تو ناتوانی زۆری له‌که‌س بکه‌ی، نابی به‌زۆره‌ملی ناده‌میزادان موسولمان بکه‌ی، نه‌وه‌ گاری تو نیه، نه‌رکی سه‌رشانی تو نیه. نه‌وه‌ عانیید به‌خودایه‌و نه‌و نه‌و کاره‌ ده‌کا، نیمان به‌زۆره‌ملی نابی و حسیب نیه، نیمانی راستو قبول نه‌وه‌یه: کابرا به‌ویستو ئیراده‌ی خو‌ی هه‌لپێژری.

{۱۰۰} وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ } ناگونجی بؤ هیچ ناده‌میزادیک، که نیمان به‌ینن مه‌گهر به‌ئیراده‌و مه‌شینه‌تی خودا نه‌بی، ده‌بی ناده‌میزاده‌که بؤ خو‌ی له‌ناخه‌وه‌ به‌ره‌و نیمانه‌ینان بجی، شه‌جار خودا هۆکاره‌کانی نیمانه‌ینانی بؤ بره‌خسین. به‌لام که‌سیک بؤ‌خو‌ی به‌ره‌و نیمانه‌ینان نه‌چی و هه‌ستو شه‌ووری خو‌ی به‌ره‌و نه‌و ئاسته‌ ناراسته‌ نه‌کا، نه‌وه‌ شیایو عه‌زایی خودایه، چونکه دابو نه‌پیتی خودا وایه: که {وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ} عه‌زایی و غه‌زبی خو‌ی

ههستو دَلْ و عهقَلْ بۇ ورد بوونەو و لەو حەشاماتەى
لەئاسمانەکان و زموى سدا هەن ھۆکارێکن لەھۆکارەکانى
مەنھەجى قورئان بۇ زىندوکردنەوى دالەکان، بەلگەو
بکەونەو و گەر و دەست بکەنەو و بەجەم و جۆلى سروشتى
خۆيان و بەپىر بانگەوازی پەيامى خوداو و بێن. بەلام ئەو
بەدرۆخەرمەو و نەقامە عەرمبەنەو ھاووینەکانیان لەبوونەو و
وردنابنەو، بەپىر بانگەوازی پەرورەدگارمەو نایەن، دەى
ئەوانە چاومپروانى چى دەمکەن؟! بېگومان دابو نەرپىتى خودا
ناگۆرئ، سەرمىجامى ياخى بوان و بەدرۆخەرمەوان ئاشکراو
نەمیانە، نابى چاومپروانى ئەو مەن دابو نەرپىتى خودا
گۆرپانکارى تیدا پەيدا بئ، وا دەبى خودا ئەو نەقامانە مۆلەت
دەداو عەزابى ریشەکیشیان بۇ نانیرئ، بەلام ئەوانەى سوورن
لەسەر بەدرۆخستەو و فروستادەکانى خودا و ئایىنى ئىسلام
رەت دەکەنەو و هەردەبى تۆلەیان ئى بستیئ.

{^{۱۰۲} أَفَلْ يَنْتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ آيَاتِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ} ئەى
موحەممەدا ئایا ئەو موشىریکانەى پەيامى تۆ بەدرۆ
دەخەنەو و چاومپروانى چى دەمکەن لەبەلاو عەزاب جگە لەو
جۆرە عەزابو ئافاتانەى تووشى نەتەو و بەدرۆخەرمەو و مەکانى
پیشو هات، ئەگەر ئەوان بەردەوام بىن لەسەر ھەلۆیستى
ناشیرىنى خۆيان با چاومپروانى ھەمان عەزابو بەسەرھاتى
گەلەپیشینەکانى پیش خۆيان بىن، با بزانن ئەو وى بەسەر
گەل نوح و نەتەو و عادو ئەموودو ھى تریش هات، ئەو
عەزابو روداوانەى ئەوانى ریشەکیش کرد دوورنە ئەمانیش
بگرتەو، چونکە دابو نەرپىتى خودا ناگۆرئ. {قُلْ} ئەى
موحەممەدا بەو موشىریکانە بلى: ھەر شەیان ئى بکە،
بیانتر سینه، پىیان بلى: {فَانتظروا} چاومپروانى عەزابى
سەختى پەرورەدگار بىن {إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ} منیش
لەگەلئاندا چاومپروانى لەناوچونتەم بەعەزابى ریشەکیشکەرى
پەرورەدگار. یان: ئیو چاومپروانى ھەوتانى مەن بىن، منیش
لەگەلئاندا چاومپروانى لەناوچوونى ئیو بەعەزابى سەختى
بى ئامان. یان چاومپروانى بەدى ھاتنى بەلئىنى خودام،
چاومپروانى ئەو وادەو بەلئانەم کە خودا بەمنى داو
دەربارەى لەناوچوونى ئەو کەسانەى سوورن لەسەر
سەرپىچى و ياخى بوون.

بغاتە سەر ئەو ئادەمیزادانەى لەنیشانەو بەلگەکان ورد
نابنەو، عەقَل و بىرى خۆيان ناخەنەکار بۇ ئەو وى رىبازى
حەق و خودا پەسەند بگرنەبەر و لەبەلگە عەقلى و
قورئانیەکان وردببنەو.

{^{۱۰۱} أَقُلْ الظُّرُوءَ مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ} ئەى پىغەمبەر!
بەو سەرمەق و ياخى بووانە بلى: سەیرى ئاسمانەکان و زموى
بکەن، بىر لەدروستکردنەکان بکەنەو، پىروان چەند بەلگەو
نیشانەى جۆراو جۆر و گرتە لەئاسمانەکان و زموى ئەو
شتانەى تىیاندايە، لەياسا و نىظامى سازاو و گونجاویان
وردببنەو، سەیرى مانگ و خۆر و ئەستێرەکانى تر بکەن، بىر
لەئەستێرەو کاکەشان بکەنەو، لەگۆرپانى شەو و رۆژو
درىژبوون و کورتىیان بکەن، سەیرى بەرزى ئاسمان و
ئەستێرەکان بکەن، لەجوانى و رازاو مەییان وردببنەو. {وَمَا
لُنَّيِ الْآيَاتِ وَالَّذِينَ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ} بەلام نیشانەو بەلگە
کەونىیەکان، قورئان و پىغەمبەر و ترسینەرەن چ سوودێک
نابەخش بەگەل و نەتەو مەیک کە ئومیدى ئیمانیان ئى
نەکرئ و نەقام و گەج بىن و لەبەلگەو نیشانە جۆراو جۆرەکان
وردنەبنەو. (ئەمە ئەگەر (ما) نافىە بئ). دەشگونج (ما)
ئىستفهامیە بئ. ئەو کاتە ماناکە بەم جۆرە دەبئ: چ نیشانەو
بەلگەپەکی ئاسمانى یان ھى سەر زموى چ پىغەمبەر و
رەھبەرێک بەموەجیزەو پەيامەکەو کەلکى دەبئ بۇ گەل و
نەتەو مەیک: کە پىروایان بەخودا نیەو پىروا بەپىغەمبەرەن
ناکەن و عەقَل و ھۆش و ھەستەکانیان ناخەنە گەر و وەکوو
پىوێست ئاراستەیان ناکەن؟! ھەر کائىنێکى بەشەرى
بەفطرەت و سروشتى خۆى ھەست بەم تەسبیح و ذیکرە نەکا،
ئامیرە فیطرى و ھەستەکانى باو و بۆ ئەو شەپۆلە ئیمانىیە
کەونىانە نەگرتەو و لەنامیزان نەگرئ، کائىنێکە نامیزى
پیشوازی و بەپىرەو ھاتنى بۇ شەپۆلە ئیمانىیەکان تیدا پەک
کەوتو و لەکارکەوتوون و ستۆکن بەکیشەو جەدەل دەرگای دَلْ و
عەقلى ناكریتەو، بۆیە پىوێستە رىگاچارەى تری بۇ
بدۆزیتەو، ھەول بەرئ ئامیزى پیشوازی و بەپىرەو چوونى
بانگى سروشتى تیدا بەئەگا بەندىریتەو، شاراو
سروشتیەکانى ناوکیان و ھەستیان وەجۆلە بخرئ بەلگەو
بکەوتە کار و شەحەن ببیتەو. کەواوو سەرنج راکیشانى

فهرمانم پی کراوه، که له پیری ئهو موسولمانانه یم که
بروایان پتهووو به تهوای خودا دهناسن.

{^{۱۰۵} وَأَنْ أَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا } فهرمانم پی کراوه که رو
بکه مه نایینی راست و دروست، نایینی حه قو خودا په سندن،
پا به ندی فهرمان و جله و گیریه کانی بهو به موو لئی لانه دهم،
دلسوزانه به ندایه تی خودا بکه هو هیچ شتیکی تر جگه
له خودای مه زن به شیایو په رستن نه زانم. **{^{۱۰۶} وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ }** ئهی موحه مه د! (ئهی بیسه را) نه خه له تابی لهو
پیرو تا هم کو مه لانه بی که هاو هل بۆ خودا دادمنین، هر گیز
له کو مه ئی موشریکان مه به. راسته و خو بیهی ناو مند
عیبادمتی خودا بکه، ناو مند و واسیته و تکاکار مه هینه کاپه وه،
نه چی له کاتی ته نگانه و به لاو موصیبه دتا هاوار بکه مه پیرو
موشایه خو داویان ئی بکه ی به هاوار ته و مپیرو کارت بۆ
جی به جی بکه ن، نه گهر وا بکه ی به فتهاره ده چی و ده فتهوتی.

{^{۱۰۷} وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ } نه چی
په نابهریه بهر هه لو یستی ناله بارو نه گونجاو، نه چی عیبادمت
بۆ غهیری خودا بکه ی، نه که ی دوعاو پارانه و مت ئاراسته ی
غهیری په روهردگار بکه ی! نه خه له تابی جگه له خودا
عیبادمت بۆ شتیک بکه ی له دونیا و قیامتدا سودو قازانجت
پی ناگه یه نی، ته نامت نه گهر هاواریشیان بکه ی تی به ها نا ته وه
نایه نو چ سودیک پی ناگه یه نن، خو نه گهر وازیشیان ئی
بی نی و عیبادمتیان بۆ نه که ی، ناتوان هیچ زیانیک پی
بکه یه نن!! **{^{۱۰۸} فَإِنْ فَعَلْتَ }** نه گهر خودانه خواسته وات کردو نزاو
پارانه و مت ئاراسته ی غهیری خودا کرد، ئهو کاته **{^{۱۰۹} فَإِنَّكَ إِذَا
مِنَ الظَّالِمِينَ }** ته تو ده چی به پیری سته مکارانه وه، نه م
جله و گیریه که له پیغه مبه ر کراوه جله و گیری کردنه
له نو مه ته که ی. چونکه جله و گیری له که سی که هه رکاتی که
نه گونجی و چاو مروان نه کری جله و گیری ئی بکری، نه وه
نیشانه ی موباله غه و زید مه رویه له جاله و گیریه که دا.

{^{۱۱۰} وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَافٍ لَهُ إِلَّا هُوَ } ئهی بیسه ر؛
ئهی ئاده میزادا هه ر کاتی جه سته ت تووشی نه خووشی و
زیانیک بوو، مال و سامانت تووشی زه مررو زیان بوو هه ژار
که وتی، نازاریکت تووش هات نه وه باش بزانه هیچ کهس نیه
بتوانی نه و زه مررو زیانمت له سه ر لابه ری جگه له خودا!!

{^{۱۰۲} لَمْ نُنَجِّ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا } پاشان پیغه مبه رانمان و
نه وانه ی ئیمانیان پی هینان و رزگاریان ده که ی. سونه ت و
دابو نه پریتمان ده رباره ی پیغه مبه ران له گهل نه ته وه کانیان که
بانگه وازیان کردون و په یامی خودایان پی گه یاندون و
ترساندویان له سه ر منجای هه لو یستی ناله باریان. جا هه ندی
له نه ته وه کانیان پی هینان و شو یینیان که وتوون،
هه ندیکشیان سوور بوون له سه ر به رده وام بوون له سه ر کو فر،
دابو نه پریتمان وابوو، که به درو خه رده و مکان له ناو به رین و
پیغه مبه رانمان و شو یینکه وتوانیان رزگار بکه ی. **{^{۱۰۳} كَذَلِكَ حَقًّا
عَلَيْنَا لِنُنَجِّ الْمُؤْمِنِينَ }** وه کوو نه و رزگار کردنه ی که له
موسولمانه پی شینه گانه مان پی رزگار کردن، به و شیوه
موسولمانه شو یینکه وتو و مکانی تو ش ئهی موحه مه د! رزگار
ده که ی، نه مه به لئینیکه و دا وانه و لئی پاشگه ز نابینه وه!
نه مه به لئین و وادی په روهردگاره له سه ر خو ی پیویست
کردوه، برپاری داوه نه منجای بدا، برپاری داوه که تووی
ئیمان و موسولمانان به رده وام بی و بروی و له هه موو
ناره حه تی و ناخو شیه که دا به سه ر به رزی رزگاری بی،
له هه موو خه ته رو ته نگو چه له مه یه که بیه پریته وه، دوی
هه موو به درو خه سته وه و سزاو نازاریک سه ر به رزو قالدوو
خوی بنو یی!

{^{۱۰۴} أَلَمْ يَأْتِهَا الْتَّاسُ } ئهی موحه مه د! به و خه لکه
رابگه یه نه و پیان بل، ئهی خه لکینه! **{^{۱۰۵} إِنْ كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ
دِينِي }** نه گهر ئیوه گومان تان هه یه ده رباره ی راستی نه و
نایینه پاکه ی من بۆم هینان و خودا به نیگا بۆی ناردوم **{^{۱۰۶} فَلَا
أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ }** نه من به ندایه تی و په رستش
بۆ نه و خودا درو زانه ناکه م که ئیوه له جیاتی خودا
به ندایه تیان بۆ ده که ن. نه و به ردو دارو بتو صه نه مانه ی
ئیوه به خودایان ده زان من نایان په رسته و به ندایه تیان بۆ
ناکه م، چونکه ناتوان زیان و قازانج پی بکه یه نن **{^{۱۰۷} وَلَكِنْ
أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَرَفَّعُكُمْ }** به لکوو من خودایه که ده په رستم
تاکو ته نیا و به توانا و زانا و دانا و به دیه ی نه ره خودایه که
ده په رستم ته مه نو زیان و مردنتان به ده ست نه وه، چۆن
ژیانتان پی ده به خشی ناو اش ده تانه رینی، پاشان هه مو و تان
ده که پریته وه بۆ لای نه و. **{^{۱۰۸} وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ }**

{وَإِنْ يُرْذَكْ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ}

نهگەر خودا خیرو بیریکت بهنسیب بکا، سهرورمیریکی نایینی یان دونیاییت پی بگهیمنی، سهرکهوتنیک، لهسساغی و خوشگوزمرانییهکت پی ببهخشی، نهوه باش بزانهو دئیابه کهم نیه بتوانی جگه لهخودا نهو خیرو بهرهمکتو سهرورمیریعت لی بستینیتهوه، چونکه کهم نیه بتوانی بهرمنگاری ویستی خودا بکا، کهم ناتوانی بهیاری خودا ههلبوهشینیتیهوه، ههضلو رهحمهتی خودا بگپرتیهوه، بهرورمدگار بالادهمستو خاومن دهمهلاتی رههایه بهسهر ههموو شتیکدا دهمهخشی و دمگرتیهوه، چی بوی و چۆنی بوی ناوا دیته کایهوه. {وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ} بهرورمدگار لیبورده لیخوشبووه بۆ نهوانهی تاوانبارنو توبه دهکهنو لهتاوانهکانیان پهمیمان دهمنهوه، واز لهشیرکو گومرایی دهمیننو رودمکهنه خوداپهرستی و بهندایهتی بۆ خودا. بهرهمه بهزمیییه بۆ نهو کهسانهی نیمانی پی دهمینن.

{^{۱۰۸}قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ} نهی موحهممه! بهئادهمیزادهکان بلج، نهی خهتکینه! نهومتا لهخوداوه نیگای ههقو راستان بۆ هاتووه، ناومرۆکی نایینتان بۆ شی دمکاتهوه، شهریهتتان بۆ دیاری دمکا، لهسهر زوبانی بیایوکی هاوزمانی خۆتانو لههۆزی خۆتان شهریهعتو یاساتان بۆ رون دمکاتهوه. جا {فَمَنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ} کهسیک بهو پهیامو نیگایه هیدایهتی ومرگرتو بهروای بهفورئانو بهپیغههمهر کردو شوینیان کهوت، نهوه سوودو قازانچی شوینکهوتنهکهی بۆ خۆیهتی و بۆخۆی پی بهختهومری دونیاو قیامت دمبی. {وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ غَلْبَهَا} کهسیکیش لهو ریپازه لابداو گوی بهو پهیامه نهداو نهو مهنهجو بهرۆگرامه پاشگۆی بخا نهوه بهدبهختیهکهی بۆخۆیهتی و خۆی تووشی نهگبهتی دونیاو قیامت دمبی، سزای بهئیشو ئازاری دۆزهخی تووش دمبی. {وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ} نهمن بهسهر ئیوموه و هکیلو بهرپرسیار نیم، ناتوانم بهتوبیزی و زۆرهملی موسولمانتان بکه، ناتوانم بهزۆر ریگای کوهرو یاخی بوونتان لی بگرم، ناتوانم زیانتان لی دووربخههموهو خیرو خوشیتان بۆ دستههمهر بکه، سوود پی کهیاندن و زیان لی دوورخستنهوه بهدهستی خودایهوه بهس!

وَإِنْ يَمَسُّنَكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرْذَكْ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٧﴾ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ غَلْبًا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿١٠٨﴾ وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿١٠٩﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّكُنْتُ أَحْكَمَ إِلَهَةٍ ثُمَّ قُلْتُ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَيْرٍ ﴿١﴾ أَلَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ إِنِّي لَكُرْسِيُّ نَذِيرٌ وَنَذِيرٌ ﴿٢﴾ وَأَن اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيَّ يَغْفِرْ لَكُمْ مَنَّا حَسَنًا إِلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى وَتُؤْتِ كُلُّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنِ اخَافَ عَلَيْكُمْ عَذَابُ يَوْمٍ كَبِيرٍ ﴿٣﴾ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿٤﴾ أَلَا إِنَّمَا يَلْتَوَنُ سُدُورُهُمْ لِيَسْتَخَفُوا مِنْهُ أَلَا جِنَّ يَسْتَفْشُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ يَدْعُونَ مَا يُغْنِي عَنْهُمْ وَمَا يَعْلَمُونَ إِنَّهُ عَلَيْهِمْ يَدَاتُ السُّدُورِ ﴿٥﴾

{^{۱۰۷}قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ} نهی موحهممه! شوین نهو نیگایه بکهوه که بۆت نیردراوه، بهتهواوی پابهندی بهو لئی لامهده، خۆگر بهو بهردهوامبه لهسهر بانگهوازی و بلاوکردنهوهی پهیامهکت، خۆراگره لهسهر نهزیهتدان و نارهتکردنت لهلایهن گهلهکهتهوه، گوی بهیاخی بوونو سهرپیچیکردنیان مهده، پهیامی خۆت رایگهیهنهو بانگهوازی خۆت بلاوبکهردهوه، ههتا خودا نیوان تۆو نهوان پهکالا دمکاتهوهو زالت دمکا بهسهریانداو یارمهتیت ددها، {وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ} چاکترین حاگهو دادومره، بهنهوپهری عهدالهتهوه کارهکانی نهنجام ددها، ههموو کاریکی عهدالمت ئامیزمو پره لهحیکمهتو دانایی.

کۆتایی سورهتی یونس



سورهتی (هود)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

{الر-الف، لام، را} موبته دایه و {كِتَابٌ أَحْكَمْتُ آيَاتُهُ...}

خه بهر ده که می ته. واته: نه م کتیبه ی که پیک هاتوه لهو پیتانه نهو کتیبه یه که ئیوه بر وای پی ناکه نو پشتی ئی هه لده که نو روی ئی و مردم گپرن، له هه مان کاتیش دا ناتوانن لهو پیتانه نمونم ی نه م کتیبه، یان ده نایه ت نه ناهت کورترین سورمه تیش بخه نه روو. دهشتوانین بلیین {كِتَابٌ أَحْكَمْتُ

آيَاتُهُ...} خه بهر ده بۆ موبته دایه کی مه حذف، واته: نه مه کتیبه یکی بهر زو به نرخه، نایه ته کانی ریک و پیک و پته وو بی که مو کورپن، نه نظم و معنای بی عه یبو نه نگیه، له هه موو رویه که وه ته و اوو پرمانایه، جوان دانراوه، ماناکانی وردو وشه کانی پته وو رسته کانی مه به سته کانیان پیک اووه جوان ناراسته کراون، هه موو وشه یه کی، هه موو رسته یه کی مه به سته یکی بهر زو مانایه کی قول و ورد ده که یه نی، هه موو مانایه کی، هه موو ناماز و وشه کانی پیکه وه گونجاوه، رسته کانی ده سته مالانی یه کتر یوون و چه مبهرمیان تیک و مرهیناوه، دزایه تی و ناکوکی له نیوان وشه و رسته کانی دا نابیندری و نیه، وشه و رسته کانی به و پهری کارامایی و ته نظیمه وه ریک خراون و لیک دراون، {لَمْ لُفِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ} پاشان شیکرا و ته وه مو به گوپره ی مه به سته کانی دابه شکراوه، به گوپره ی باسو مه واضیه کانی سورمه ت سورمه ت نایه ت نایه ت ته رتیب گراوه، هه م مه به سته و باسیک به نه ندازه ی خوی وشه و رسته ی بۆ ته رخا ن کراوه!

{أَلَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ} که جگه له خودای تالک و ته نیاو بالا

دهست که سی تر نه پهرستن، هیچ شتیک نه که نه به هاوه ل و هاوشانی. {إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ لَذِيرٌ وَبَشِيرٌ} من له خودا وه کراوم به پیغه مبهرو بۆ سه م ئیوه ره وانه کراوم، نه گهر سه رپچی په یامه که م بکه نه، نه وه له سزا و عه زابیکی به نه تیش ده تانتر سینم، نه گهر پابه ندی فه رمان و جله و گیرییه کانی قورئان بن، نه وه موزده تان ده دمه ی به به هه شته و ژبانی کامه رانی. نه مه نه رکی سه ره کی پیغه مبه ره (دروودی خودای له سه ر بی): که یاخی بووان بترسین له ناگری دوزخ و مزگینی به هه شت به و که سانه بدا: که شوینی ده که ون.

بیان بلی: {وَأَن اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ} من فه رماتنان پی ده که م به وه ی توبه و په شیمانی له تا وانه کانتان بکه نه، داوی ئی خو شبون و لیبوردن له تا وانی شیک و یاخی بوون رابگه یه نن. بگه پینه وه بۆ لای خودا و له کرداری له و می پستان په شیمان ببنه وه و عه زم تان جه زم بی که جاریکی دی نه گه پینه وه بۆ سه م نه و تاوانانه. نه گهر وا بکه نه و نه وه هه لویستان بی {يَمَتِّعْكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى} بهر و مردگار ژبانی کامه رانی و خیر و خو شیتان بۆ ما و میه کی دریز پی ده به خشی، هه تا ته مه نتان ته و او ده بی و کاتی مردنتان دی، به خو شی و سه ر فرازی و کامه رانی ده یگوز مرپن! {يَمَتِّعْكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ} روژی قیامه تیش هه م که سیک کرده و میه کی باشی هه بی پاداشه که ی و مردم گریته وه مو سته می ئی ناکری. {وَأَن تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ} نه ی موحه ممه د! بیان بلی: نه گهر ئیوه رو و مرگپرن له بانگه وازی یه که مو پشت هه لیکه نه له یه کتا په رستی و به ندایه تیکردن بۆ خودا، نه وه من ده ترسم ئیوه دو چاری سزایه کی کوشنده ببن، عه زابیکی گه و ره و سامناک له قیامه ت دا توشان بی، نه و کاته هیچ شتیک فریاتان ناکه وئو کار له کار ده ترازی.

{إِنِّي إِلَهُ رَبِّكُمْ وَأَن تُقِرُّهُ} دلتیابن گه پرانه و ه تان بۆ لای خودایه و روژی قیامه ت هه مووتان زیندو ده مگرینه وه و ده خرپنه بهر حیسابو لی کوئینه وه ی خودای بالا ده سته به توانا چی بوئ له گه تان نه نجامی ده دا، چۆن پاداشی باش به چاکه کاران ده داته وه توله ش له خراپه کاران ده سین، هیچی ئی عاسی نابو و که س ناتوانی بهر بهر ده کانی پکا، چونکه زاتی پاکی به سه ر هه موو شتیک دا به توانا و ده سه لاته!

{أَلَا إِنَّهُمْ يَثْنُونَ صُدُورَهُمْ لِيَسْتَخْفُوا مِنْهُ} ناگادار بهر ده و ده بزانه: که نه و کافرا نه کاتئ بانگه وازی ده بیسن بۆ خودا په رستی پشتی ئی هه ل ده که نو خو یان کۆم ده که نه وه و سه ری خو یان شوړ ده که نو خو یان باریک ده که نه وه بۆ نه وه ی پیغه مبه ر نه یان بین، که س چاوی بیان نه که وئ، واته: هیئنده کافرو سه ره ره قو بی بر و ان: که گو یان له نایه تی قورئانه خو یان باریک ده که نه وه و خو یان ده شیر نه وه.

{أَلَا حِينَ يَسْتَفْشُونَ بَابَهُمْ يَغْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُغْلِبُونَ} ناگادار
ببهرموده بزانه نهو خودایهی نهو قورئانهی نازل کردوه
همیشه لهگه لیانهو چاوی لییانه، نهو کاتهی سهری خویمان
دادمپوشن بهپوشاکه گانیان بو نهووی پیغه مبر نه بین،
نهو مندیمان رقی لییه چاویان بهرای نادا بیبین، یان بو
نهووی خویمان له پیغه مبر یان له خودا بشارنه وه، پییان وایه،
خودا ناپانبینی، به لام یا باش بزائن؛ خودا زاناو ناگاداره بهو
نهینی یانهی له دلیاندا حهشاریان داوونو نهووی بهدم
دمیدرکینن، ناگاداره بهو شته په نامه کییانهی به شو به نهینی
دمیکه نهو بهو کارو کرده وانهی بهرؤز به ناشکرا نه منجامیان
دمدن. {إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ} بهروردگار زاناو ناگاداره
بهو نهینی و په نامه کییانهی له ناوستگدا شاراوون نهو نهینی و
په نامه کییانهی له دلیاندا حهشار دراوون خودا ناگای لییانه و
پییان دزمانی. همرچی له بوونه و مرده هییه، همرچی شکو
گومانی ناو دلو دموون هییه، همرچی خه تهرمو خه یال،
خیانه تی چاو همیه خودا پیی دزمانی، پاداشو سزای هه موو
ناده میزادیک دمداته وه.

کوتایی جزئی یازدهیم



{وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا} واته، هیچ
پیرؤو خشوک و بالندمو نازهلک نیه له سهر زموی مه گهر
خودا رزقو رؤزی دمداو برئیوی له سهر بهروردگار، نه مه
وینه می تره له وینه کانی زانیاری بهروردگار؛ که عهقل
تییدا سهرسامو ههستو شعور له بهرامبری دا دماو ده نهو
هه موو پیرؤو زیندمورانه، همرچی له سهر زموی گیانی
تیدایه و دئو دمج؛ ناده میزاده، نازهله، خشوک، پهله و مره،
بالندمه، همرچی له زیندمورانه که سهرزده بیان پر کردوه،
له ناو سکی دایه زموی دا خویمان حهشار داوه، له کونو
که له بهری دا خویمان شاردوته وه، نهو هه موو زیندمورانهی؛ که
ههر خودا بوخوی ژماره و جوریان دزمانی و زانستی نییه
په بیان پی نابا، لای بهروردگار زانیاری ته و او وردو راست
دربارمیان هیه، رزقو رؤزیان له سهر نهو نهو بو برئیویان

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَسَعَىٰ مُنْقَرِفُهَا
وَمُسْتَوْدَعُهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿١﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ
عَلَى الْمَاءِ يَسْبُحُكُمْ أَنْتُمْ عَمَلَاءُ وَلَهُ قُلَّتْ
إِنَّكُمْ بِمِعْوَتِكُمْ مِنْ بَدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْحَرٌ مُبِينٌ ﴿٢﴾ وَلَهُنَّ آخِرَاتُهُنَّ الْمَذَابِ إِلَى
أَمْرٍ مَعْدُودٍ لَيَقُولَنَّ مَا يَجِبُ لَهُ أَلَا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ
مَعَهُمْ مَا عَنَّهُمْ وَخَالَفَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣﴾
وَلَكِنْ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ
لَيَكُونَنَّ كَافُورٌ ﴿٤﴾ وَلَكِنْ أَذَقْنَاهُ نِعْمَةً بِمَدْ ضَرَّاهُ
مَسَّتُهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتِ عَنِّي إِنَّهُ لَنَجِيٍّ فَخُورٌ ﴿٥﴾
إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ
وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٦﴾ فَلَمَّا كُنَّا بِأَرْبَعَةِ آيَاتٍ لَبِثَ الْبَاقِي
وَصَاحِبُكُمْ يَقُولَنَّ أَنْ يَقُولُوا أَلَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ آيَةً
مَعَهُ مَلَكٌ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿٧﴾

ددا، نهک ههر نهو منده به لکوو {وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرُّهَا وَمُسْتَوْدَعُهَا}
دزمانی له کوئی دمه و نه وه له کوئیو هاتوونو بو کوئی دهجن،
دزمانی تا له زیان دان جیگایان کوئیو و پاش مردنیان بو کوئی
دپرؤو و ههریه کی له زیندمورو گیانه بهرانه له نیو زانستی
ره و او بی سنووری بهروردگاردا تو مار کراونو کونترؤل
کراون. {كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ} هه موو زیندمورو گیانه بهرک
چونیته تی و جهندیته تی، ته مه نهو شیوازو روخساری، زیانو
مردنی به نه و بهری وردی و لیزانسی و ناگالیبوونه وه
له له و حوله حفظ دا چه سپیندراونو نوسراون!

{وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ} بهروردگار
ناسمانه کانو زموی دروستکردونو به دیه پیانوه له ماوهی شهش
رؤزدا، نهک وهک رؤزی ناسایی دونیا، به لکوو له رؤزه
تایبه تییه کانی خودا؛ که ههر بوخوی دزمانی نهو رؤزانه
چهندنو چوئن! زانیانی فهلهک و ناسمان شوناسی نهو هیان

له‌داهاتوو ناټومید دمی و هه‌روه‌ککو همت خیر و خوشی نه‌بینی!!

{^{۱۰} وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ نَعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَاءٍ مَسْتَهْ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي إِلَهُ لَفَرَحَ فُخُورٍ}

نه‌گهر ئیمه له‌روانگه‌ی رحمه‌تی خو‌مانه‌وه، دوا‌ی نه‌و ناخو‌شی و ته‌نگو چه‌له‌مانه‌ی تووشیان بووه نیعه‌تی خو‌مانی به‌سهردا بریزین، شیفای نه‌خو‌شی بده‌ین، دوا‌ی لاواز بوون و بی هیزی به‌هیزی بکه‌ین، پاش هه‌ژاری سامانداری بکه‌ین، ئیتر رابوردووی له‌برده‌جیته‌وه، ده‌لی: به‌لاو موصبیه‌ت یه‌خه‌ی به‌ردامو جارێکی تر تووشیان نابمه‌وه، ئیتر سه‌رله‌نوێ خۆی له‌خۆ ده‌گۆڕێ و که‌یف خو‌ش و ته‌رده‌ماخ و خو‌به‌زلزان، که‌س به‌پیاو نازانی و ناوڕ له‌هه‌ژارو بی نه‌وایان ناداته‌وه، له‌پاساوی نه‌و نیعه‌تانه‌دا سوپاسی خودا ناکا، به‌لکوو خۆ به‌سهر خه‌لک‌دا پادهداو خو‌هه‌لده‌نیته‌وه و هه‌خرو شانازی به‌سهر نه‌و نه‌ودا ده‌کا.

{^{۱۱} إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ}

مه‌گهر نه‌و ئاده‌میزاده موسو‌لمانانه‌ی که‌ له‌کاتی ته‌نگانه‌و ناخو‌شیدا خاوه‌ن سه‌بر و به‌ئارام، ئیمانیان پته‌وه‌و کرداری پاش ده‌که‌ن، پابه‌ندی به‌رمان و جله‌وگیریه‌کانی به‌رومه‌ردگان، له‌کاتی ناخو‌شیدا خو‌راگرو به‌ئارام، له‌کاتی خو‌شی و هه‌رحه‌ی سوپاسگوزارن، نه‌وانه‌ لیخو‌شبوون له‌تاوانیان خه‌لات ده‌کری و پاداشی گه‌وره‌و مه‌زن له‌سهر کرداری باشیان و مرده‌گرنه‌وه.

{^{۱۲} فَلَعَلَّكَ نَارُكَ بَضْءٌ مَّا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَصَاقٍ بِهِ صَدْرُكَ}

په‌غه‌مبه‌ر! تۆ هه‌ول و ته‌قه‌لا مده‌ه موشریکه‌کان رازی بکه‌ی، چونکه‌ نه‌وان ئیمان ناهینن، له‌وانه‌یه‌ نه‌گهر هه‌ول بده‌ی نه‌وان رازی بکه‌ی هه‌ندێک له‌و نیگایه‌ی بۆت ده‌نی‌ردری و له‌سهر شانی نه‌وان گرانه‌ ته‌رکی بکه‌ی و نه‌یگه‌یه‌نی، برێک له‌و شتانه‌ی پێیان ناخو‌شه‌ بیبیس و ده‌کوو به‌رمان به‌یه‌کته‌په‌رستی و نه‌ی کردن له‌به‌ته‌رستی و هه‌ره‌شه کردن لێیان و ده‌رخستنی نه‌مافی و گه‌وجییان پێ رانه‌گه‌یه‌نی و پیت ناخو‌ش بی بۆیان بخو‌ینیه‌وه، نه‌وه‌کوو به‌رپه‌رچه‌دانه‌وه‌میان توندو تیژ بی. به‌کورتی له‌وانه‌یه‌ تۆ برێ له‌و نیگایه‌ی بۆت نی‌ر‌دراوه، وازی ئی بێنی و پیت ناخو‌ش بی هه‌ندێ برکه‌

له‌هورنایان به‌سهردا بخو‌ینیه‌وه {^۱ أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا كَنْزٌ أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ}

له‌ترسی نه‌وه‌ی نه‌وه‌کوو بێن: نه‌ری بۆچی گه‌نج و خه‌زینه‌ی ناټونی بۆ نایه‌ته‌ خواری بی ناتاجی بکا له‌کاسبی و بازرگانی و بشبیه‌ نیشه‌نی راستی به‌یامه‌که‌ی؟ یان بۆچی فریشته له‌ته‌کیا نایه‌؟ بۆ نه‌وه پشگیری راستی په‌غه‌مبه‌رایه‌تییه‌که‌ی بکا. مه‌به‌ست به‌و ئیستیفهامه‌ ئینکارنا‌می‌زی که‌ {^۲ لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا}

ده‌یگه‌یه‌نی له‌ئایه‌ته‌که‌دا، نه‌غیه‌ یان نه‌هیه‌... {^۳ إِنْ أَلَمْنَا لَكِذِبٌ}

تۆ ته‌نها نه‌وه‌ندمت له‌سهره‌ بیانترسینی به‌و هورنانه‌ی بۆت نی‌ر‌دراوه، نه‌وه‌ی به‌رمانت پیکراوه‌ پێیان بکه‌یه‌نی و بیگه‌یه‌نی، ئیتر نه‌وان هه‌لو‌یستیان چۆن دمی و چۆن نابی که‌یفی خو‌یانه، نه‌وه‌ تۆ لێی به‌رپرسیار نی، {^۴ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ}

خودا به‌سهر هه‌موو شتی‌که‌دا ناگادارو چاودیره‌، له‌سهر کرده‌وه‌و گو‌فتاریان سزایان ده‌داته‌وه، چۆنی بوێ ناوا سزایان ده‌دا، تۆ پشت به‌خودا قایم بی و ئیشی خۆت به‌نه‌و بسپیره‌، به‌ده‌لێکی فراوان و به‌روایه‌کی پته‌وه‌وه‌ ته‌رکی سه‌رشانی خۆت نه‌ج‌ام بده‌، هه‌یج گرنگی به‌سهر ره‌قی و یاخی بوونیان مه‌ده‌، به‌گا‌شه‌ پیکردن و رته‌دانه‌وه‌ی ناب‌ه‌جییان ته‌نگه‌تاو مه‌به‌!

{^{۱۳} أَمْ يَقُولُونَ اقْرَأْ}

واته‌: به‌لکوو موشریکه‌کانی مه‌که‌ه پێیان وایه‌: موحه‌مه‌د نه‌م هورنانه‌ی داناه‌وه، ده‌لین: ده‌سه‌له‌به‌ستی خو‌یه‌تی و به‌ده‌م خوداوه‌ هه‌لی به‌ستوووه، {^{۱۴} قُلْ}

ئه‌ی موحه‌مه‌د! پێیان بلی: نه‌وه‌ی ئیوه‌ ده‌لین: نه‌گهر راست بی و ئاده‌میزاد به‌توانی که‌لامی ناوا دابن: ده‌ ئیوه‌ نازابن {^{۱۵} فَأَنشَأَ سُورًا مِّثْلَ مَقَرَّاتٍ}

ده‌ سوو‌رته‌ی ناوا هه‌له‌به‌سه‌را و به‌خه‌هه‌ روو! هاوشانی نه‌و هورنانه‌ی من بکا له‌فه‌صاحه‌ت و به‌لاغه‌ت‌دا، له‌رێک و پێکی و تۆکه‌یه‌ی و به‌هیزی و یاسا دروستی و شه‌ریعه‌ت ره‌وایی و له‌خو‌گرته‌ی زانیاریه‌ جیا جیا‌کانی و ده‌کوو رامیاری و کۆمه‌لناسی و نابوری و هه‌وال‌دروستی و چیرۆکی رابوردوان و غه‌یب زانی‌دا، پێیان بلی: نه‌مه‌ نه‌رزو نه‌مه‌ گه‌ز، خۆ ئیوه‌ شو‌ره‌ سواری ره‌وانی‌ژی و گو‌زاره‌کاری و زمان‌په‌وانی و قار بیزین. {^{۱۶} وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ}

داوا‌ی یارمه‌تی

له‌کێ ده‌که‌ن بیکه‌ن، کێ یارمه‌تیه‌تان ده‌دا بابیده‌، بانگی ئاده‌میزادو جندۆکه‌ بکه‌ن، بانگی ره‌وانبێژو زمانپاراوو هه‌ستیاری وێژوه‌وانانتان بکه‌ن، با یارمه‌تیه‌تان بده‌ن و که‌لامیه‌کی ئاوا به‌مه‌نده‌زی (ده‌) سوورمه‌تی دابینه‌ن ئه‌گه‌ر ئێوه‌ راست ده‌که‌ن ئه‌م قورئانه‌ که‌لامی ئاده‌میزاده‌!!

{۴} **فَإِنْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ** } ئەگەر بەدەنگتانەوه نەهاتن و
 نەیاننوانی (دە) سوورمەتی وەکوو هی قورئان دابینن، ئەوه
 {**فَاعْلَمُوا أَنَّمَا أُنْزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ**} بزانن: کە ئەوان عاجز نەهاتن
 بتوانن وێنە (دە) سوورمەتی قورئان بێخەنە رو، لەهەمان
 کاتدا ئەوەش بزانن: قورئان لەلایەن خوداوە نازل کراوە
 بەشیوەو شیواژێک نێردراوە جگە لەخودا کەسی تر ناتوانی
 کەلامی ئاوا سەرئاسا و موعجیز بنێری، کەسی تر ناتوانی
 نامە (ئاوا) پێر حکمەت و ئامۆژگاری و هەوالدەر لەنەین و
 بەنامەکیەکان دابن: {**وَأَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ**} دانیابن کە هیچ
 خودایەک نیە حەق و راست بێ و خاوەنی بۆونەوهرو شیای
 پەرستن بێ جگە لە (الله) هەر ئەو خودایە شیای بەندایەتی
 بۆ کردنەو توانای ناردنی قورئانی ئاوا هەیە: {**فَهَلْ أُلْهِمُ**
مُسْلِمُونَ؟} ئایا ئێوە ئەو گروهي کافرو موشریک دوا
 راستکردنەوهی ئەم هەموو بەلگەو دەلیلە بەهێزانە لەسەر
 ئەوهی: کە قورئان لەلایەن خوداوە هاتوو، موسوئمان دەبن و
 بپوا بەخودایەتی خودا راستی قورئان دیکەن؟ گەردنکەج
 دەبن بۆ هەرمەیان و جەلەوگیرییەکانی خودا کە لەقورئاندا
 ناپراستە کردوون پابەندی ئەو ئەحکام و شەریعەت و دابو
 یاسایانە دەبن کە لەخۆی گرتوون؟؟

{^{۱۵} مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوَفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ} كهسيك هموئی ژيانی دونیا بدا، بیهوئی خویشو لهزمتی دونیای دهست بکهوئی و جوانی و رازومیی دونیا بو خوئی دابین بکا، ئهوه بهروبوومی کردموهکانیان بهتیرو تهسهلی دهمینیو هیچی ئی کهم ناکهینهوه؛

{أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ} نهوانه کی
لهزیانی دونیا یاندا تهنه ههولی دونیا دمدنو بهسه نهوانه
لهقیامهتدا جگه لهناگری دۆزه لهبهرامبهر ههولی
تیکۆشانهکیاندا هیچی تریان بی نادی، چونکه نهوان

أَمْ يَقُولُونَ اقْرَأْهُ قُلْ فَأَنزِلْ بِعَشْرِ سُوْرٍ مُّشَابِهٍ. مُّغْتَرِبَتِ
وَأَدْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٣﴾
سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ لَكُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا أُنْزِلَ بِهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَأَنَّ لِلَّهِ
الْأَوَّلُ فَقُلْ إِنَّهُمْ مُّسْلِمُونَ ﴿١٤﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدِ الْحَيَاةَ
الدُّنْيَا وَرِزْقَهَا فَإِنِّي أَعْصِي لَكُمْ فِيهَا وَبِمَا لَا يَخْشَوْنَ
﴿١٥﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحَبِطَ
مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبَوَّالٌ مَا كَانَ يُعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ أَفَنْ كَانَ
عَلَى يَمِينِهِ مِنْ رَبِّهِ. وَقَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِنْهُ وَمِنْ قَبْلِهِ. كُتِبَ
مُوسَى إِمَامًا وَرَحْمَةً أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ. وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ.
مِنَ الْأَحْزَابِ فَإِنَّهُ يَمُوتُ مَوْتًا. فَلَا تَكُ فِي رَيْبٍ مِنْهُ إِنَّهُ الْحَقُّ
مِنْ رَبِّكَ وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٧﴾ وَمَنْ
أَطَاعَ مَنِ اتَّبَعَنِي عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَئِكَ يُعْرَضُونَ
عَلَى رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى
رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٨﴾ الَّذِينَ يَصْذَوْنَ
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَتَّبِعُونَ آيَاتِهِمْ وَالْآخِرَةَ مَكْفُورُونَ ﴿١٩﴾

لەدو نیا دا پاداشی گەردمەو چاکە گانیان وەرگرتوو، ئەوی
ماوەتەو بۆ قیامەتیان تەنھا گەردمەو خراپە گانیانە، چ
گەردمەو یەکێ باش و پەسەندی بۆ قیامەت نەگەردو، هیچ
حیسابی بۆ ژیا نی پاش مردنی بەرچا و نەگەرتوو. کەوا بێ
{وَحَبِطْ مَا صَنَعُوا فِيهَا} بێ سوود بوو ئەو گەردمەوانە
لەدو نیا دا ئەنجامیان دا بوون، هیچ کەل گیان ئی وەر نەگرتن بۆ
ژیا نی قیامەتیان. {وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ} بەتال و پوچ بوو
پاداشی گەردمەو گانیان لە قیامەت دا، چونکە ئەوان کە
گەردمەو گانیان ئەنجام دا و نەبەستیان رەزامەندی خۆ دا نەبو،
هەر گەردمەو تێگۆشانی ک خۆ شەختی هەمیشەیی ئی
نەکە و تەو پوچ و بێ با یەخەو و مکوو نەبوو وایە، تەرازووی
پاداشی قیامەت هەو لدا نە بۆ وەدەستە یانی رەزامەندی خۆ دا
ئێخ لا رو دلسۆزی یە بۆ پەر وەرد گارا

لهدونیادا بهسزا بیانگری، ولایتیان بهسهردا ویران بکا، بهزمویدا بیانباته خورای، بهردمبارانیان بکاو لهناویان بهری، ومکوو چۆن گهلهپیشینهکانی لهناوبردن! بهلکوو نهمانیش لهژیر دمهسلاتو قههرو غهزمی خویدان ههر کاتی بیهویو چۆنی بوی ناوا سزایان دمد، دهنوائی لهدونیادا پیش هاتنی قیامت سزایان بدا {وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ} نهو ستهمکارو موشریکانه جگه لهخودا خو، هیچ یارمهتیدرو پشتیوانیکیان نیه، کس نیه بتوائی عهزایی خودایان لی دوور بختاموه... {يُضَاعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ} رۆزی قیامت عهزاییان بۆ دوو چهندانه و چهند چهندانه دمکریتموه، بههوی نهوموه که ویرای گومراپوونی خویمان کهسانی دیکهشیان گومرا کردوون، ههروهها چونکه پیاان ناخویشبوو گوئیان لهقورئان بی، نهیاندمویست نیشانهکانی خودا لهبوونهومردا ببینن. نهوانه {مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ} بههیج جوړیک نهیاندمویست گوئیان لهقورئان بی، خویمان لهبیستنی حهقو راستی کهر کردبوو، نهیاندمویست شوین حهق بکهون و خویمان لهناستی دا کوپرو کوتر کردبوو!

{أُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَهُمْ كَانُوا يَفْتَرُونَ} نهوانهی خاومنی نهو رموشته نامهردانن که لهومپیش باس کران نهو ئادهمیزادانهن: که خودی خویمان بههپرو داوه، لهدونیادا خویمان فهوتاندوه، پاریزگاری کهرامهتو ریزو نرخه خویمان نهکردوه، بزویان بههاتنی قیامت نهبوو، بهدهم خوداوه درۆو دهلهسهپان ههلبهستن، خویمان بههپرو دا، چونکه نهوان رۆزی قیامت دهخزینه ناو ناگری دۆزهخهوه، سات دوی سات گهرماییهکهی لهزیادبوون دایه.

{لَا جَرَمَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْأَخْسَرُونَ} هیچ گومان نیهو شتیکی حهقو راسته: که نهوانه لهقیامهتدا لهههموو کس زیاتر خهسارتمهندن، چونکه خویشی و لهزرمتی بهههشتیان گۆپیومتهوه بهسزای دۆزهخ.

{إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ} بیگومان نهوانهی ئیمانیان هیناوه، خودا و پیغهمبهریان بهراستی ناسیون، خودایان

أُولَئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُفْجِرِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ يُضَاعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ﴿٢٠﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢١﴾ لَا جَرَمَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْأَخْسَرُونَ ﴿٢٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٣﴾ مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَغْمَى وَالْأَسْمِ وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا حُمْلَانَ إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فِي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٢٥﴾ أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمِ الْإِسْرِ ﴿٢٦﴾ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا تَرْنَكَ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا وَمَا تَرْنَكَ إِلَّا نَبِيٌّ إِنْ كُنْتَ بِرَأْيِكَ أَنَّكَ أَنْتَ الْبَارِئُ مِنَ الرَّأْيِ وَمَا نَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾ قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ يَدَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ رَحْمَةً مِّنْ عِندِهِ فَفُتِنْتُ عَلَيْكُمْ أَنْزِلْكُمْ هَا وَاتَّبِعُوا كَمَا كُنتُمْ مِنْ قَبْلُ

بهحەق ناسیوو بهندایهتییان بۆ کردوه، پیغهمبهریان بهراست زانیوو شوینی کهوتوون، لهدونیادا کرداری چاکیان نهنجام داوو پابهندی فهрман و جلهوگرییهکانی ئایین بوون، دلیان بهئیمان ئاومدان بووه، بهردهوام بوون لهسهر طاعهتکردن و دووره پهريزی لهتاوان، ههمیشه ترسی خودایان لهدلدا بووه، نهوانه هاوهلانی بهههشتن، بهههشتی رازاومو پر خیر و خوشییان دمدریتتی، نازو نیعمهتی وایان پین دهبهخشی که لهژماره نایه و بهجاو نهبیندراون بهگوچکه نهبیستراون بهخهیاایش بهسهر دلی هیج کهسدا رانهبردوون، نهوان لهو بهههشته خوشو رازاومدا بۆ ههتا ههتایه دهمیننهوه، نهپیر دهبن، نهدهمرن، نههههشتی دمهکهون، نهپیسایی و بۆنی ناخویشییان لیوه دمردهجن.

{مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَغْمَى وَالْأَسْمِ وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ} واته: مهشهل و نموونهی نهو دوو تافهو کۆمهلهی لهومپیش باسکران، ئاکامیان دیاری کرا، کاهرهکان بهبهد بهختی و

موسولمانه کان به کامه رانی، و مگوو نموونهی کوپرو که پرو
شنه و او بینهر وان، کافر و مگوو کوپر وایه، چونکه خوئی
له ناستی حه قو راستی دا کوپر ده کاو به جاوی ورد ته ماشای
نیشانه گانی خودا ناگا له بوونه و مریدا، شارمزی ریبازی خیر
نابی و نایدوزیتته وه، و مگوو که پرو وایه، چونکه به لگه و ده لیلی
راست نابیستی، شتیک سوودی هه بی به دل گوئی لی ناگری!
موسولمان و مگوو چاو ساغی گوینچه که گراوه وایه له وودا: که
سوود له و فورئانه دمبینی که دهیبسی، نیشانه گانی تا کو
ته نهایی خودا له بوونه و مریدا دهبینی نیمانی پته و ده بی، دل
دامه زراو بهر چاو روون ده بی. {هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا أَفَلَا
تَذَكَّرُونَ} نایا نه و تاقه و کومه نه له مروشتو حال و
سهرمنجامدا چون یه کن؟ نه ری بؤ بیر ناکه نه وه؟ بؤ په ند
و مرنا گرن؟

{^{۲۵} وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِلَىٰ لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ} واته: نهی
موحه ممه دا و مگوو چون تو مان کردوه به پیغه مبهرو
رموانه مان کردوی به ترسینهرو موژده دمر، بیگومان (نوح) مان
رموانه کردوه بؤ سهر گه له که ی و پی گوئن: من رموانه کراوی
بهرو مردگارم، ترسینه ریکی ناشکراو حه قو راستم بؤ نیوه.

من بؤ نیوه ترسینه ریکی ناشکراو شارمزا کارم به وهی: که
{^{۲۶} أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ} جگه له خودا به ندایه تی بؤ که سی
تر مه کن. داواتان لی ده که م: که یه کتا به رستی بکه نو واز
بینن له ها وه لدانان بؤ بهرو مردگار {إِلَىٰ أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ
يَوْمِ الْيَوْمِ} چونکه نه گهر به قسم نه که نو یه کتا به رستی
نه که نو واز له ها وه لدانان بؤ خودا نه هینن، نه وه من دمرسم
سزای روژیکی به شیدمت یه خه تان بگری و زرگار بوونتان
نه بی.

{^{۲۷} فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا لَكَ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا}
ریش سپی و پیوا مافوول و قسه رویشتو و مکانی گه له که ی:
نه وانیهی کافر بوون و پروایان به نوح نه ده کرد، و تیان: تو
ناده میزادیکی و مگوو نیه ی و هیجت له نیه یه زیاده نیه، تو
پاشاو مه لیک نی، ناده میزادیکی ناسایی و مگوو نیه ی و بهس!
نیتر بؤچی شوینت بکه وین. بؤچی زیده له هه موو که س نیگا
بؤ تو هاتووه؟ {وَمَا لَكَ لَكَ إِلَهَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا بِكَ

الرَّأْيِ} نیه نابینین شوینت و توانت نیلا که سانیکن: که
پلهی کومه لاتییان نزمه و جوتیارو و مرزیرو خوش باوهرن،
هیج بیران له سهرمنجامو ناکامی نه کردو ته وه.. نه گهر تو
راست ده که ی پیغه مبهری، پیوا مافوول و نه شرافو
عاقلمندان شوینت ده که و تن. {وَمَا لَكَ لَكَ إِلَهَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا بِكَ
نِیْه نابینین بؤ نیوه به سهر خومان دا هیج ریرو نرخیگ،
هیج شتیکتان له نیه زیاتر نیه؛ له نیه به هیرو توانتر نین،
ساماندارتر نین، زانیاری و عه قو و هامتان له نیه زیاتر نیه،
نیتر ج شتیک و له نیه ده کا: که شوینتان بکه وین. {بَلْ
نُظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ} به لکوو نیه نه و دمان به لاهو راسته که نیوه
درؤزنن و نه وهی ده بیلین: گوایه نیوه له دونیا و هیامه متدا
به خته و مر دمبن له راستییه وه دوورمو هیچی به سهر هیچه وه
نیه!

{^{۲۸} قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ} نوح له وه دلامیان دا وتی: نهی
نه ته وه که م! پیم بلین: من چی بکه مو نیوه چونی ده بینن؟
{إِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي} نه گهر من به لگه ی به هیرو
به ده سته وه بی، یه قینم هه بی که من رموانه کراوی
بهرو مردگارم و نه ری پیغه مبهرایه تیم خراوته سهرشان و
ده بی نه نجامی بدهم، دل نیام من له سهر حه قو راستیم و
له خودا وه نیرو دروام {وَأَتَانِي رَحْمَةً مِنْ عِنْدِهِ} بهرو مردگار
ره حه متو به هری پیغه مبهرایه تی له لایه ن خو یه وه پی داوم:
که گه و مرترین به هری بهرو مردگار، بهر زترین پله و پایه یه:
که خودا دمیدا به به ندهی خوئی ج ره حه متو به هریه که له وه
گه و مرتره که ناده میزاد خودا بناسیتو ریبازی یه کتا به رستی
بگریته بهرو نه ری هروستاده بی بخریته سهرشان؟ من چی
له نیوه بکه م؟ من کراوم به پیغه مبهرو له خودا وه نیگام بؤ
هاتووه {فَعَمِيَتْ عَلَيْكُمْ} نه م به هریه له نیوه شیردراوته وه،
هه ست به گرنگی ناکه ن، پیوی هیدایه مت نادرین، نیمانی پی
ناهینن به لکوو خیرا به درؤتان خسته وه، په یامه که متان
ره تکرده وه، {أَلَمْ نَكْمُمْوهَا} نایا ده توانم به زور نه م په یام و
ره حه مته تان پی هبوول بکه مو به تان خه مه سهری؟! و له حال
{وَأَنْتُمْ لَهَا كَاِرِهُونَ} نیوه پشتی لی هه لده که نو ناتانه و ی، دهی
خو ناگوین و عه قو په سهندی ناکا نایین به زور به سه پی!

لەتاوانبارو ستمەکارانم، چونکە بێغەمبەر دەبێ راستی نیشان
بدا نەك حەقو راستی ون بکا، هەر کەسێك حەق ون بکا
نەووە ستمی لەخۆی کردووە کە حەقیقەتو راستی ئی
شاردونەو!

{^{۲۲} قَالُوا يَا نُوحُ قَدْ جَادَلْتَنَا فَأَكْثَرْتَ جِدَالَنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ
كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ} هەموەكەى نوح پێیان گوت: ئەى نوح!
بێگومان زۆرت لەگەڵ گوتینو جەدەلو موناڤەشەى زۆرت
لەگەڵ کردین، لەسنوورت تێپەراند! بەلگەیهك نەمایەووە
نەبەیتى، شتێك نەما لامان پێت بڵێین، تاقەتمان چوو، کاس
بووین، وەرەز بووین لەبەلگە هیانەووەو بەرپرەجەنەووە!!

{^{۲۳} قَالَ إِمَّا يَأْتِيكُمْ بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ وَمَا أَلْتُم بِمُغْضِرِينَ}
هەرمووی: هاتنى ئەمزاب بەدەست خودایە، ئەو هەر کاتى
ویستى ئەمزابتان بدا دەیدا، ئێو ناتوانن لەجنگ ئەمزابى ئەو
خۆتان هۆتار بکەن، هەڵاتنتان بۆ ناکرێ، چونکە هەمووتان
لەژێر چنگو دەسەلاتى خودادان و لەملکی ئەودان.

{^{۲۴} وَلَا يَفْعَلُكُمْ نَجْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَمْحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ
أَنْ يُغْوِيَكُمْ} ئەگەر خودا بیهوێ گومراتان بکا نەصیحەتو
نامۆزگاری من سوودتان پێ ناگەیهنێ، ئەگەر بیهوێ
نامۆزگاریتان بکەم. بەلکوو سوود بپینن لەنامۆزگاری،
پایەندە بەویستو مەشینەتى خوداو، دابو نەرپیتی خوداش
لەبوونەومردا وا هاتوو: هەر کەسێك نامادەباشی تێدا بێ
نامۆزگاری وەردەگرێ سوودی لا دەبینێ: کەسێکیش گومراو
هاسید بێ رمی دەکاتەو. {هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ} خودا
بەخێوکاری ئێومیهو هەموو شتێكى ئێو بەدەست خۆیهتى،
بەگوێرەى دابو نەرپیتی خۆی لەبوونەومردا کاروباری ئێو
هەلەدسوڕێنێو کارەکان ئەنجام دەدا، هەموو شتیکیش لای
بەرومردگار سنوورو ئەندازەى خۆی هەیهو مەزەندەمکراو،
لەقیامەتیشدا هەر بۆ لای ئەو دەگەرێنەو، سزاو پاداشی
کردووەکانتان دەداتەو، چاکە بەچاکەو خراپە بەخراپەو
تۆزقائێك ستمەتان ئی ناکرێ!

{^{۲۵} أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ} بەلکوو ئایا ئەو کافرە سەرپرەقو
نەقامە قورمیشییانە دەلێن: موخەمەد بۆخۆی قورشان

هەلەدەبەستێو ئەم چیرۆکەى (نوح)یش کە بۆمان
دەگێرێتەووە بۆ خۆی دایناو! بەرومردگار هەرمەن دما
بەبێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) کە رەمدیان بداتەووە
دەفرموی: {قُلْ:} ئەى موخەمەد! پێیان بڵێ: {إِنْ أَفْتَرَيْتُهُ
فَعَلَىٰ إِجْرَامِي} ئەمن ئەگەر ئەم قورنەم هەلەبەستێ وەکوو
ئێو دەلێن، ئەووە ئێو هێچتان لەسەر نیەو چ زیانیکتان پێ
ناکا، بەلکوو سزای تاوانی خۆم خۆم دەبێژم و بۆخۆم
بەرپرەسپارم! {وَأَنَا بَرِيءٌ مِّمَّا تُجْرِمُونَ} منیش بەرپرەسپار نیم
لەتاوانی ئێو سزای تاوانی خۆتان لەسەر خۆتانە، حوکمی
خودا وایەو برپاری وا داووە هەموو کەسێك بەگوێرەى
کردەوێ خۆی پاداشو سزا وەربگرێتەو.

{^{۲۶} وَأَوْحِيَ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ آمَنَ فَلَا
تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ} واتە: نیگا بۆ نووح کرا: کە جگە
لەوانەى لەگەڵەکەمت ئیمانیان پێ هیناوێ کەسى تر پرۆات پێ
ناکا، کەوابێ تۆ ناپەرەخت مەبە بەوێ ئەنجامی دەدەن و
بەوێ لەناکاما بەسەریان دێ. کاتى ترساندن و بانگەوازی
بەسەر چوو، وەختى دەمە دەمێو موناڤەشەو جیدال نەما.

{^{۲۷} وَاصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْنَا} کەشتی رزگار بوون دروست
بکە، لەژێر چاودێرى ئێمەو ریعایەتو پارێزگاری ئێمە
بەگوێرەى نیگای ئێمە خەریکی دروستکردنى کەشتی بێ،
چۆنت پێ دەلێن: ئاوا دروستی بکە، ئاکامو سەرەنجامی
نەوان تەواو بوو، برپاری لەناوچونیان درا. {وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي
الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُّغْرَقُونَ} ئەى نووح! ئیتر دەربارەى ئەو
ستەمکارانە نزاو پارانەووم ئی نەکە! نەجی بپارێیەووە بۆ
ئەوێ ئەمزابیان لەسەر لایەرىن، شەفاعەتیان بۆ نەکە!
نەوان برپاری خنکانیان بەتۆفان دەرچوو، ئیتر شەفاعەت بۆ
کردنیان یاساغە!

{^{۲۸} وَيَصْنَعِ الْفُلْكَ} ئیتر حەزەرمی نووح دەستی کرد
بەدروستکردنى کەشتی {وَكَلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأَ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا
مِنْهُ} هەر کاتى کۆمەلێك لەئەشرافی گەلەكەى بەلایدا
تێپەربوونایە گالتەیان پێ دەهاتو پێ پێ دماکەنین و پێیان
وابوو شێت بوو! بەگالتەووە پێیان دەگوت: ئەو دواى ئەوێ
بێغەمبەر بووی ئەمجار بووی: بەدارتاش! {قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا

نەفرینیان ئی گراود، دووری بۆ ئەوان لەرەحمەتی خودا
ئەومتا لەناوچوون و شیاوی ئەوە نین ئەمانەت یادیشیان
بکری ئەوە!

{^{۴۵} وَكَادَىٰ لُوحٌ رَبُّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي مِنْ أَهْلِي} نووح بانگی
ناراستەیی پەروردگار کردو وتی: خودایە! بێگومان کۆرەکم
لەئەهلو کەسو کاری منە؛ کە وادەت دامی رزگاریان بکە
فەرمانت بێ کردم بیانخەمە ناو کەشتییەکەو. {وَإِنَّ وَعْدَكَ
الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ} بێگومان وادەتی تۆ بەجێیەو
دێتە دی، دەمی باشە ناکامی کۆرەکم بەجی گەیی؟ وەلحال تۆ
لەهەموو دادومرێک کاروبارت موحکەم ترو لەجی خۆیادیە،
حوکەو بپیری تۆ لەئەو پەری زانستو داناییەو دەرەجی،
ئەو پەری دادپەرورەو و صەوابی تێدایە، هەرگیز هەلەو
ستەمو نابەجیی تێدا نیە!

{^{۴۶} قَالَ يَا لُوحُ إِنَّكَ لَإِنَّ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ} پەروردگار فەرمووی: ئەو نووح! بێگومان ئەو کۆرە
لەکەسو کاری تۆ نیە، بێگومان ئەو کۆرە تۆ خاومنی
کرداری بەدبوو، خۆی لەچاکەکاری دیماراستو خەریکی
فەسادو ناشوبو کوفر و ستەمکاری بوو! ئەو لەتۆ داپرابوو،
تۆش لەئەو داپرابووی، ئەگەر بەروالەت لەپشتی تۆش بی،
بەپەندی بەهێز کە نایینە بچراود، هیچ بەپەندی بەتۆو
نەماو! {فَلَا تَسْأَلْنِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ} پرسیارم لەشتیک ئی
مەکە کە نازانی چۆنەو چۆن نیە، داوای شتیک مەکە: کە
نازانی نایا راستو دروستە، یان هەلەو ناھۆلایە؟! {إِنِّي أَعْطُكَ
أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ} ئەمن جەلەوگەریت ئی دەکم،
نامۆزگاریت دەکم لەوێ لەپیری نەزانان بی، نامۆزگاریت
دەکم ئەو مەکوو نەزانی بەپەندی و کەسایەتی راستی چیهو
چی نیە، یان ئەو مەکوو لەوادی خودا حالی نەبی و نەزانی
چۆن خودا وادەتی خۆی بەجی هێناو، وادەتی خودا ھاتە دی
کەسو کاری حەقیقی تۆ رزگاریان بوو! جاریکی تر پرسیار
ئەو ناھۆلایو نابەجی مەکوو دمتەرسێم کە لەنەزان و تاوانباران
بی!

{^{۴۷} قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ} وتی:
خودایە! من پەنا دەگرم بەزاتی پاکت: کە لەئێستا بەولایە

{^{۴۲} وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ} واتە: کەشتییەکە
دەروێشت بەناو شەپۆل گەورەو سامناکدا، کە وەک کێو
و مەهابوون لەبەرزی و گەورەیی و درێژی، جا کەشتیک ناگای ئی
بووبی و کەوتبێتە ناو شەپۆل دەرپای گەورە لەو کاتەدا کە
بای بەهێزە لەدەکاو شەپۆل وەکوو کێو دەخولقێنێو
دیمەنیکی سامناک نیشان دەدا، دەزانی کە ئەم زێدە رموی و
مویاڵەمە لەم تەشبیھو لێک چواندەدا شتیک ناساییە..
{وَكَادَىٰ لُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَغْرِبٍ} حەزەرتی نوح بانگی
کۆرەکی خۆی کرد وەلحال لێیان تەرمەبوو فەرمووی: {يَا
بُنَيَّ ارْكَبْ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ} ئەو کۆرە تۆ! وەرە
لەگەڵ ئێمە سواری کەشتییەکە ببەو لەتاقەو پیری کافرەکان
مەبە؛ کە خودا بپیری داو بەم تۆھانە لەناو بچن!

بەلام کۆرە گەنج و سەرکەشو لەخۆبایی بوو، نامۆزگاری
باوکی بەگۆندا نەچوو {^{۴۳} قَالَ سَأَوِي إِلَىٰ جَبَلٍ يَفْعَسُنِي مِنَ
الْمَاءِ} وتی: خۆم دەگەیمەمە سەر لوتکە کێوێک بۆ ئەوێ
لەخنکان بپاریزی! {قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ
رَحِمَ} نووح وەلامی کۆرەکی دایەو وتی: لەم رۆژدا هیچ
شتیک نیە بتوانی بەکێک لەخنکان بپاریزی هیچ شتیک نیە
ئەمەو بێتە لەمەپەر و نەهیلان عەزایی خودا بگاتە ئەوانە
یاخی بوون و بپیری لەناوچوونیان دراود، بەلام ئەوانە خوا
رەحمی بێ کردون و ئیمانیان هێناو سواری کەشتی بوون
ئەوانە رزگاریان دەبی. {وَحَالَ يَتَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ
الْمُغْرِقِينَ} شەپۆلیک ھاتو کۆرە یاخی بووی لێو داو گەفتو
گۆی باوکی کۆرە لێکدای و لێکی جیاکردنەو! ئەو کۆرە
یاخی بوو سەرکەشە لەپیری خنکاوان بوو.

{^{۴۴} وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكَ وَتَأَسَّاءِ أَقْلَعِي وَغِيضَ الْمَاءِ وَقُضِيَ
الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ} بانگی
لەمەلەنی سەرورەو ھات، خیطایی ناراستەیی ئاسمان و زەوی
کرد، گوترا زەمین ناوت ھەلقورینە، بەرزایی بەس بپارینە،
ئەو رۆچو بەناخی ناخاو کار سەری گرت، کەشتی لەسەر
کێوی جودی لەنگەری گرت، گوترا: تارن ئەوانە
ناحەقیکارن! دووری بۆ ئەوان لەزان ئەومتا ژيانی دۆنیایان
لەکیس چوو، دووری بۆ ئەوان لەرەحمەتی خودا ئەومتا

پرسیاریکت ناراسته بکه، نهزانم جی بهجی بوونه کهی
له گهل حکمتهی تودا یهک دهگرتیهود! **{وَالَا تَغْفِرْ لِي**
وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ} پهرومردگار! نهگمر لهتاوانم
خوش نهبی و رحمم پی نه کهی نهمن له پیچی
خهسارتمه ندانم، ههولهدا قازانجم دهست بکهوی، هه موو
منداله کانم رزگاریان بی و بکهونه خویشی و کامه رانییه وه
به هوی به ندایه تی و خودا په رستیانه وه، که جی به و جوړه
به سه رمدا شکایه وه، تو خوت باشر دزمانی و ناگاداری هه موو
شتیکی!

{قِيلَ يَا نُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَى أُمَمٍ مِمَّنْ
مَعَكَ وَأَمَّمْ سَمِيعَهُمْ ثُمَّ يَمْسُهُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ} واته، به زوبانی
نیگا و سروش به نوح گوته: له که شتی رزگاری دابهزه بو
سه زمو، به سه لامه تی و پی ومی، به دلنیایی و دلخویشی،
دابهزه سهلامی خودات له سهرو له نه مانی خودادا دهی. یان
له کیوی جودییه وه دابهزه بو پیده شتو دشتاییه کانی دهو رو
به ری.

به کورتی سهلامی نیمو و رزو و رژی و خیر و به ره که تی نیمه
له سهرو تو پی نهی نوح! ههروها له سهرو نهو موسو له مانانه ش
بی که له گهل تو پهرومردده بوونو دمن، جا لهوانه ی له گهل
تودان گهل و نه تهومیه که دینه کوری ژیان هوه، بی دین و
خوانه ناس دمن له زمتو خویشی دنیا به دهست دهی ننو
پاشان له قیامه تدا ده خیزن دینه ناو ناگری دوزه هوه.

{بَلِّغْكَ مِنَ الْآبَاءِ الْغَيْبِ لُوحِيهَا إِلَيْكَ} نهو هه والو
سه رگورستانه ی بومان گیرایته وه له یاس و جیروکی نوح و
که له که ی هه موویان هه والی نهی نی و په نامه کین بو ت
ده گیرینه وه له سهرو شیوه ی خویشی، ههرو دهلی بی به چاو دهی
بینی و لیت ناشکرایه. سروش و نیگایه له نیمه وه بو تو، فیرت
ده که ی... **{مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا}** پش
ناردنی نیگا و سروش بو تو، نه خوت دمتزانی و
نه نه ته وه که شت، که سیان زانیاریه کیان له بارموه نه بوو،
دهی چو نهوانه ی به درو ت ده خنه وه ده لین: تو له خه لکی
ترموه فیتری نه م جیروکی و سه رگورستانه بووی؟ بیرو
بوچوونه که بیان هه له یه، نه تو خودا فیتری کردوی! جا

قَالَ يَنْفُخُ الْنُفُوسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَتْلُو
مَائِسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعِطْتُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ (۱)
قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَلَا
تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ (۲) **قِيلَ يَنْفُخُ**
أَعْرَاضَ بَسْمِ وَتَأْوِيكَ طَائِفٌ مِّنْ أَمْرِ مِّنْ مَّعْلُومٍ
وَأَمَّمْ سَمِيعَهُمْ ثُمَّ يَمْسُهُمْ مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ (۳) **وَلَا تَك**
مِنَ الْآبَاءِ الْغَيْبِ لُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ
مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَذَابَ لِلْمُتَّقِينَ (۴) **وَلَا تَعْلُو**
أَعْرَاضَ هُونَ قَالَ يَتَقَوَّمُ عِبْدُ اللَّهِ مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَهٍ
غَيْرُهُمْ إِنَّمَا يُفْتَرُونَ (۵) **يَتَقَوَّمُ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ**
أَجْرًا إِن أُجِرْتُ إِلَّا عَلَى الَّذِي فَطَرَنِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ (۶)
وَيَتَقَوَّمُ أَسْتَغْفِرُكُمْ وَأَرْبَابُكُمْ ثُمَّ نُفُوتُ إِلَىٰ رَبِّ سَلَامَةٍ
عَلَيْكُمْ مِّنْ دَرَارٍ أَوْ يَرْزِقُكُمْ قُوَّةً أَمْ قُوَّتُكُمْ وَلَا تَتَوَكَّلُوا
مُجْرِمِينَ (۷) **قَالَ أَوَلَمْ تَعْلَمُوا مَا جِئْتُم بِنُفُوسِهِمْ وَمَا خُنْ**
بِتَارِكِي إِلَهِي هَذَا قَوْلَ كَرَمٍ مَا خُنْ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ (۸)

کهوابی نهی پیغه مبهرا **{فاصبر}** تو خوراکره، به نارام به،
صهبر بگره له سهرو به درو خستنه وهی کافر مگان بو
په یامه که ت، خوگرو پشوو درژی به له سهرو نه زیه ت دانی نهوان
بو تو، به ردموایه له سهرو که یان دنی په یامه که ت و باکت له هیج
شتیک نه بی، ههروموو چو نوح به صهبر و پشوو درژی بوو
له بهرام بهر نه زیه تی کافر مگانی سهرو دهی خویشی، **{إِنَّ الْعَاقِبَةَ**
لِلْمُتَّقِينَ} بیگومان سهرو منجاو سهرو که وتو به مرز که شت بو
ته فواکارانه، بو نهوانه ی به ندایه تی پهرومردگار ده که و
خویشی له تاوان دپاریزن. نیمه له وه به و لاوه که مه گیت پی
ده که ی و چاو دیرتین و سهرو منجاو سهرو که وتو به مرز که شت
بو تو و شوینکه وتوانی په یامه که ت، له دنیا و قیامه تدا،
و موو چو ن له وه پیش هه مان هه لئس و که وتان له گهل
پیغه مبهرا نی تر کردوه. به سهرو دوژمنانیان دا زالمان کردن!

دیاره نهو کاته نهوان زوریان پیویستی بهباران بووه، چونکه ومکوو ناماژهمان بۆ کرد نهوان خامونی ناژملو کشتو کائیکی زور بوونو سالهکهیان وشکه سال بووه، **{وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَىٰ قُوَّتِكُمْ}** نهگهر داوای لیخوئشبوون بکهنو لهتاوانهکانتان بهشیمان ببهنهوه، سهرباری هیزو توانای ئیستانان هیزو توانای ترو مالو سامانی کهشتان دمداتی! زیاتر بالادستو سهرکهوتووتان دمکا.

{۵۲ وَلَا تَقُولُوا مُجْرِمِينَ} ئیوه نهی گهلهکهه! پشتم ئی ههلهکهه، بانگهوازییهکهه رعت مهکهنهوه، سوور مهین لهسهر تاوانو جهریمه... **{قَالُوا يَا هَرُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ}** وتیان، نهی هود! تۆ لهسهر داواو پهیامهکهت بهلگهو نیشانهیهکی وات نیشان نهداين: که پیت برپا بکهینو دلتیا بین تۆ پیغهمهیریو لهخوداوه رهوانه کراوی! **{وَمَا نَحْنُ بِبَارِكِي آلِهَةٍ عَنْ قَوْلِكَ}** ئیمه واز لهخوداگانی خۆمان ناهینین بهقهسهی روتی تۆ، بهتهما نهوه مهیه ئیمه بهقهسهکانی تۆ ههلبخهلهتیین، واز لهرخنه گرتن لهخوداگانی ئیمه بیینه **{وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ}** ئیمه بپروات پی ناکهین.

{۵۴ إِنْ نَقُولُ إِلَّا اعْتَرَاكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسُوءٍ} ئیمه لهبهرامبهه ههلوئستی تۆدا هیچکه شک نابهن جگه لهوهی که بلین ههندئ لهخوداگانمان دمستیان ئی وشاندوی و شیتیان کردوی، چونکه رهخنهت ئی گرتن، داوات لهئیمه کرد واز لهعیبادمت بۆ کردنیان بینین، ئیت ئاویان ئی کردوی نهه قسه پروپووچانه دمکه! شیتو ویت بووی نازانی دهلیی چیو دهکه! **{قَالَ إِنِّي أَنشِئُ اللَّهَ وَاشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ}** وتی: من خودا دمکهه بهشایهت بهسهر خۆمهوه لهبابهت نهوهی دمیلتیم: ئیومش دمکهه بهشایهتو بزنان: که من بهریمو دوورم لهنهخوئشی هاوهلدانان بۆ خودا، من دووره پهريژم لهبتپهرستیو ههرگیز ریپازی ئاوام نهگرتومو پهپرموی ناکه! ئیوه نهخوئشن من لهو نهخوئشییهی ئیوه دووره پهريژم! نهمهش مانای وا نیه که چهزرمی هود نهوانی بهشیایوی نهوه زانییی بهکاری شایهتیدان هاتین، نهخهیر بهشیایوی شایهتیدانی نهزانیون، بهلام بۆ گاته پیکردن بهوانو دلتیا بوون لهراستی پهیامی خوئی نهوانی

{۵۰ وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هَرُودُ} ناردمان بۆ لای گهلی عادی یهکهه، برای خویان (هود) **هَرُودُ** لهپهچهلهکو هۆزایهتی دا نهک برای نایینیان پی چونکه هود یهکیک یوو لههۆزی عاد. **{قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ}** وتی: نهی نهتهوهکهه! تهنها خودا بهپهرستنو کهسی تر بهخودا مهزانن، جگه لهخودا بتو سهنهم مهپهرستن، کهس مهکهن بههاوهلو هاوشانی پهرومردگار، ئیوه جگه له نهو خودای ترتان نیه. **{إِنْ أَنتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ}** ئیوه که پهپرستش بۆ بتو سهنهم دهکهنو بهخودایان دهمزانن، لهخۆتانهوه شت ههلهدهبهستنو درۆ بهدهم خودای تاكو تهنیاوه ههلهدهبهستن لهخۆتانهوهو بهبی بهلگه نهو خودا درۆزنانهتان کردوون بههاوهلو تکاکار لای خودا؛ نهو خودایهی ئیوهی بهدییهنیاوهو بزوی پی داون، نیعمهتی زۆرو زهبندهی بهسهردا رشتوون...

{۵۱ يَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا} نهی نهتهوهکهه! نهمن لهپاسای بانگهوازی کردنم بۆتان داوای کرئو پاداشتان ئی ناکهه، لهبارتهقای نامۆزگاریو نهسیحهتهکانهدا پارمو مالهم مهبهست نیه، **{إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ الَّذِي فَطَرَنِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ؟}** کرئو پاداشی من لهسهر پهرومردگار؛ لهسهر نهو خودایهیه: که دروستی کردوم لهسهر فیطرمتی ساغو راست، فیطرمتی خوداپهرستیو پهکتاپهرستی! نهوه بۆ تیناگهن، بۆ حالی نابن لهقهسهی کهسیک: که دلسۆزتان ههلبانگتان دمکا بۆ ریپازی بهرژهومندی ئیوهی تیدایه لهدونیاو لهقیامهت، بهبی نهوهی داوای کرئو پاداشتان ئی بکا! نهوه بۆ ریزی نهوهی پیتان دهگوتری لهنهسیحهتو نامۆزگاری ناگرن؟ نهوه بۆ نازانن که من دلسۆزتانمو، که جلهوگیریتان ئی دمکهه لهبتپهرستی، راستیم پیکاره!

{۵۲ وَيَا قَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا} نهی گهلهکهه! ئیوه داوای لیخوئشبوون بکهن لهسهر بتپهرستیو کوفر و بییدینی رابووردوتان، تۆبهیهکی راستالانه بکهن، جا نهگهر داوای لیخوئشبوونتان لهخودا کردو تۆبهیهکی ریکو پیکتان کردو کهوتنه سهر ریپازی خوداپهرستی، نهوه خودا بارانی زۆرتان بۆ دهمارینئ، زهویو زارتان تیر ئاو دهپیو کشتو کانتان بهرهکهت نامیز دمی،

کرد به‌شاید بؤ نه‌وه بزائن: که نه‌وه بیرو باو ورو
هه‌لوئستیته‌و نه‌وان به‌هیج نازانی.

به‌ئێ من دوورم له‌پهرستش بؤ نه‌وه خودا درۆزانه‌ی ئیوه
به‌خودایان دمرائن، ^{۵۵}{مِنْ دُونِهِ} جگه له‌خوداو پیتان وایه
نه‌وه بتو صه‌نه‌مانه هاو‌لی پهر و مردگارن. دلتیا بن: که من
هیج موبالات به‌ئیه‌وه خودا کانتان ناکهم، چ گرنگی یه‌ک
به‌خودا کانتان ناده‌م: که ده‌ئێن: گوايه ده‌ستیان ئێ وه‌شاندوم.
ده‌بێ منته‌ بن {فَکَذِبُونِی جَمِیْعًا لَّمْ لَا تُنْظَرُونَ} هه‌مووتان
خه‌ریکی پیلان و نه‌خشه‌کی‌شان بن له‌دزی من، ئیوه
خودا کانتان هاو‌کاری یه‌ک‌تری بکه‌ن، دژم بو‌هستن و هه‌ولێ زیان
په‌یگه‌یانده‌م بده‌ن، چاو لێک‌نانیک مؤلتم مه‌ده‌ن، خودا کانتان:
که پیتان وایه: ده‌ستیان ئێ وه‌شاندوم عه‌ق‌لیان تیک داوم با
نه‌وانیش یارمه‌تیتان بده‌ن و ده‌سه‌وه‌سان رانه‌وه‌ستن!

^{۵۶}{إِنِّي لَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبَّكُمْ} من پشتم به‌خودای
خۆم ھایمه‌و ته‌وه‌م‌کولم له‌سه‌ر پهر و مردگار، نه‌وه خاومنی
ئیش و کاری من و ئیوه‌شه، ناگاداری هه‌لوئستی من و هه‌لوئستی
ئیه‌وه‌شه، نه‌وه به‌سه، پیلانی ئیوه ده‌په‌چینه‌ئیه‌وه‌وه هیج
شتیک نیه‌ بتوانی نه‌هێلێ خودا یارمه‌تیم بدا، خودا توانای
به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا هه‌یه. {مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ
بِنَاصِيَتِهَا} هیج گیانه‌به‌ریک نیه له‌سه‌ر زه‌وی و شوینی تریش
ئیللا جله‌وی هه‌ل‌سورپان و کاروباری به‌ده‌ست خودایه‌وه نه‌وه
خاومنیته‌ی، چۆنی بوئ ئاوا رهم‌امیان دیتێ. {إِن رَّبِّي عَلَى
صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ} بێگومان کرده‌وه‌کانی خودای من به‌گوێره‌ی
حه‌ق و دادپه‌روهری نه‌نجام ده‌درێن، سته‌مه‌و سته‌م‌کاری تیدا
نیه، دابه‌ نه‌ه‌ریتی خودا وا هاتوو ده‌سه‌وه‌ل‌مانانی راستال
یارمه‌تی ده‌دا و کافرانی ئاشوب‌گێڕ له‌ناو ده‌با.

جا ^{۵۷}{إِن تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أَرْسَلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ} نه‌ی
نه‌ته‌وه‌م‌که‌م! نه‌گه‌ر رو له‌په‌یامه‌که‌م و مر‌ب‌گێڕن و گوێ بؤ
نامۆزگاری و نه‌سیحه‌ته‌کانم نه‌گرن، پشت هه‌ل‌بکه‌ن له‌وه‌ نیگاو
سروش‌ه‌ی پیتان راده‌گه‌یه‌نم، هه‌لوئ‌یستان نه‌گۆڕن و هه‌ر
به‌درۆم بجه‌نه‌وه، نه‌وه من خه‌تا بارنا‌بم، چونکه نه‌وه په‌یام
سروش‌ه‌ی پێی نێردراوم گه‌یاندومه‌وه پێم راگه‌یاندوون،
که‌مه‌تر خه‌میه‌م نه‌کردوه له‌به‌جیه‌نیانی ئه‌رکی سه‌رشانه‌م،

إِنْ تَقُولُ إِلَّا اعْمَرْكَ بَعْضُ إِلَهِنَا يَسُرُّ قَالَ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّ
وَأَشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٥٥﴾ مِنْ دُونِهِ فَاكْذِبُونِی
جَمِیْعًا لَّمْ لَا تُنْظَرُونَ ﴿٥٦﴾ إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَقِ وَرَبِّكُمْ مَا
مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
﴿٥٧﴾ إِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أَرْسَلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ وَتَسْتَخْلِفُ
رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّهُمْ شَيْئًا إِنَّ رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِیظٌ
﴿٥٨﴾ وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَاهُمْ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُمْ رَحِمُوا
وَمِنَّا وَجَعَلْنَاهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٩﴾ وَتِلْكَ ءَادَاءُ جَعَلُوا يُبَاقِيَتِ
رَبِّهِمْ وَعَصَاوُا سُلَٰلَةً وَأَتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿٦٠﴾ وَأَتَّبَعُوا
فِي هَٰذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ ؕ أَلَا إِنَّ ءَادَاءُ كَفَرُوا رَبَّهُمْ ؕ أَلَا
بَعْدَ الْعَادِ قَوْمٌ ؕ هُمُ ﴿٦١﴾ وَلَٰكِنْ تَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ مَّسْلِحًا قَالَ
يَنْقُورُ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنَ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ هُوَ أَنشَأَكُمْ مِّنَ الْأَرْضِ
وَأَنْتُمْ كَرِهْتُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوا لَهُ ثُمَّ تَوَلَّوْا إِلَٰهِيْنَ ؕ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُّجِيبٌ
﴿٦٢﴾ قَالُوا يَنْصَلِحْ فَذَكَرْتُ فَمِنْ أَمْرٍ قَبْلَ هَٰذَا أَنْتُمْ تَعْبُدُونَ
فَعَبُدُوا مَا يَبْدُو لَكُمْ ؕ وَأَنَا لَیَّ شَكٍّ مِّنَ أَنْتُمْ عَلَٰی إِلَٰهِيْكُمْ مَّرِیْءٌ ﴿٦٣﴾

ئیه‌وش بۆخۆتان دانی پێدا ده‌نێن: که من بانگه‌وازی‌م
کردوون و داوام ئێ کردوون ته‌نها خودا بپه‌رستن و هاو‌لی بؤ
دامه‌نێن. نه‌وه من په‌یامی خۆم گه‌یاندو بوو به‌به‌لگه له‌سه‌ر
ئیه‌وه بیانووتان نه‌ما، موسته‌حه‌قی سزاو عه‌زاب بوون.
{وَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ} خودا به‌هیل‌ک‌تان ده‌با و گه‌لو
نه‌ته‌وه‌میه‌کی تر دینه‌ته‌ گۆڕی و ده‌بنه‌ جێ‌نشینی ئیه‌وه‌و مال‌و
نیشتمان‌تان به‌میراتی ده‌که‌وه‌یته‌ ده‌ست نه‌وان. {وَلَا تَضُرُّهُمْ
شَيْئًا} ئیوه به‌پشت هه‌ل‌کردنتان له‌په‌یامی خودا، به‌سوور
بوونتان له‌سه‌ر کو‌فرو بته‌هرستی هیج زیانی‌ک به‌خودا
ناگه‌یه‌نن، به‌ل‌کوو زیانی نه‌وه له‌سه‌ر خۆتانه‌وه بۆخۆتان
تووشی ده‌ردی سه‌ری و کێشه‌که‌شیم ده‌بن. {إِن رَّبِّي عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ حَفِیظٌ} بێگومان خودای من به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا
ناگادار و چاو‌دێره، هیج شتێ له‌کردمه‌وی ئیه‌وی ئێ هون نابێ و
غافل نیه له‌تۆله ئێ ستاندنتان! نه‌گه‌ر ماوه‌یه‌کی‌ش مؤلته‌تان
بدا دلتیا بن پاشگوێتیا ناخا.

ئەمجار پەرۋەردگار باسى غەزەبى نىڭدراۋ بۇ سەر گەلى عاد دەگاۋ سەرمەنجامى ھودو گەلەكەى دىارى دەگاۋ دەفەرمۇئ:
{وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا لَنَجِيَّتَا هُودًا وَلَئِيْنِ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَلَنَجِيَّتَهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ} كاتىك فەرمانى ئىمە ھات بۇ بەھىلاك بىردىنى گەلى ھود، خۇى ۋە ئوۋانەى لەگەئىا ئىمەنيان ھىنابوو، رزگارمان كردن لەروانگەى رەھمەتى خۇمانەۋە، رزگارمان كردن لەغەزەبىكى سەختى رىشەكەش گەر، گەلەكەيشمان لەناۋ بىردن، ھەرچى ئىمانى نەھىنابوو كەۋتنە بىر شالۋى غەزەبى سامناكو ناسەۋارمان بېرنەۋە.

{وَتِلْكَ آيَاتُ جَحْدُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَبِيدٍ} ھۇى ئەۋ سزا سامناكەى ھاتە سەريان ۋە لەناۋى بىردن، ئەۋە بوو: گەلى عاد نىشانەكانى خودايان رەتكردەۋەۋ ئىنكارىان كردن، لەپىغەمبەرەكان ياخى بوون (پىغەمبەرەكانى بەكۇ ھىنان ۋە مەبەستىش يەك پىغەمبەرە كە ھودە، بەلام چونكە كەسەك بىروى بەپىغەمبەرىك نەبوو ۋەكۇۋ ئەۋە ۋاپە بىروى بەھىچىان نەبى، بۇيە فەرمۇۋى (رسەلە نەپقەرمۇۋ: (رسولە).

{وَاتَّبَعُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ} لەم دۇنيادا نەفرىنى خودايان دۈكەۋتوۋ ھەروا نەفرىنى ئادەمىزادانىان بەركەۋت، ھەر كەسى بەھالۋ ۋە مەزەيان بزانى ۋە مېزۋو بەسەرھاتيان ئاگادار بى، نەفرىنيان ئى دەگا، ھەر پىغەمبەرىك ھاتىب، ھەۋالى ئەۋانى گىرپايتەۋە نەفرىنى ئى كردون، ھەروما رۇزى ھىامەتىش ئەۋ كاتەى شايەتەكان شايەتى لەخەك دەمدن نەفرىن لەستەمكاران دەكەن، نەفرىنى خۇيان ئاراستەى گەلى ھودىش دەكەن! لەپىش چاۋى مەخلۇقاتى دەشتى مەحشەر بانگەدەرىك بانگ ھەلەمەۋ دەلئ: **{أَلَا إِنَّ عَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلَا بُعْدًا لِعَادِ قَوْمِ هُودٍ}** ئاگادار بېنەۋەم بزانن: كە گەلى عاد بەنەمەتەكانى خودا كافر بوون، ئىنكارى ئايەتەكانى خودايان كرد، پىغەمبەرەنيان بەدرۇ خستەۋە، ئاگادار بېنەۋە دوور كەۋتنەۋە لەرەھمەتى خودا بۇ گەلى عاد: كە قەۋمى ھود بوون! لەغەتەتى خودايان ئى بى، بەشيان فەۋتان ۋە تىدا چوون بەدبەختى ۋە غەزەبى بەردەۋام بى!

{وَأَلَىٰ نُودٍ أَخَاهُمْ صَالِحًا} واتە: بېگومان نارەمان بۇ سەر قەۋمى ئەمۇد پىاۋىك لەھۇزو نەژادى خۇيان، پەيۋەندى نژادو خزمەيتى لەگەلدا ھەبوون، ئەۋىش سالتج بوو (عليه السلام) كە ھاتە سەريان فەرمانى بى كردن بەخودا پەرسىتى، **{قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ}** پى گوتن: ئەى نەتەۋەكە! تەنھا پەرسىتش بۇ خودا بىكەن، ھەر ئەۋ بەخودا بزانن، جگە لەزاتى پەرۋەردگار ھىچ خوداى تىرتان نىە شىاۋى بەندايەتى بۇ كردن بى!

ئەمجار دوو بەلگەى لەسەر تالو تەنھايى خودا ھىنایەۋە:

۱. بەلگەى يەكەم ئەۋمىيە: كە دەفەرمۇئ: **{هُوَ أَنشَأَكُمْ مِّنَ الْأَرْضِ}** واتە: سەرما ئىۋەى لەخاك دروست كردە، ئادەم كە باۋكى ئىۋمىيە لەخاك دروست كراۋە ئەۋىش باۋە گەۋرەى ئادەمىزادە، خۇل يەكەم ماددەيە كە ئادەمى ئى دروستكراۋە، ئەمجار ئىۋەى ئادەمىزادى لە(سولالە)ى قور بەجەند ھۆكارىك بەدەيىناۋە: ئىۋەى لەدۋپە ئاۋى (تۆماۋ) ئەمجار كىرۋىيەتى بە(عەلەقە) ئەمجار كىرۋىيەتى بەگۆشتپارە، پاشان كىردى بەئىسقان ۋە ئەمجار ئىسقانەكانى بەگۆشت داپۋىشۋە. بىنەماى تۆماۋ لەخۋىنەۋەيە، خۋىنىش لەخۇراگەۋە پەيدا دەبى، خۇراكىش يان لەدانەۋىلەۋ بەروبوۋمى دارو دروخت يان لەگۆشتو شىرو پەنىرو ئەم خۇرە شتانە پەيدا دەبى كە ئەمانىش دەچنەۋە سەر دانەۋىلەۋ بەروبوۋم.

ب. بەلگەى دوۋم ئەۋمىيە دەفەرمۇئ: **{وَأَسْتَغْفِرْكُمْ فِيهَا}** ئىۋەى كىرۋە بەئاۋەدانكەرمۇە ئىشى تىدا دەكەن، كشتو كالو پىشەسازى ۋە بىناسازى تىدا ئەنجام دەمدن. جا كە زەۋى بەكارى ئاۋەدانكردەۋە بى ۋە ئادەمىزادىش بىتۋانى ئاۋەدانى بىكاتەۋە، ئەۋە بەلگەيە لەسەر ھەبوۋنى خودايەكى بەدەيىنەرو دانا، كە نەخشەى ھەموو شىكى كىشاۋە، ئادەمىزادى شارەزا كىرۋە بۇ سوۋد ۋەرگرتن لەسروشت، عەقلى ۋە ھۇشى داۋە بەئادەمىزاد: كە بوۋنەۋەر بۇ سوۋدى خۇى بەكار بىنى، تواناى داۋمتى كە تەۋسەروفى تىدا بىكا. جا كە پەرۋەردگار ھەر خۇى شىاۋى پەرسىتن بى **{فَاسْتَغْفِرُوا}** داۋاى لىخۇشبوۋنى ئى بىكەن بۇ ئەۋەى لەتاۋانى لەۋمىششان خۇش بى، **{ثُمَّ تَوْبُوا إِلَيْهِ}** ئەمجار بگەپنەۋە بۇ لای خودا،

پهشیمان بښه‌وه له‌توانه‌کانتان ورویکه‌نه بښدایه‌تی یو
 کړدو و غم‌زتان جه‌زم یی له‌سهر نه‌گه‌رانه‌وه یو گونا‌ه
 له‌داهاتو‌ودا، {إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُّجِيبٌ} بی‌گومان خودای من
 له‌دروست‌کراوانی نزیکه به‌ره‌حمه‌تو فیه‌ضلی خو‌ی، شنه‌واو
 زانایه به‌مه‌خلو‌وقاتی خو‌ی.

هه‌ومه‌که‌ی به‌شیۆمه‌کی نه‌قامانه‌و سه‌ر ره‌فانه‌و ده‌لامی
حه‌زمرته‌ی (صالح) یان دایه‌وه: {^{٦٢} قَالُوا يَا صَالِحُ قَدْ كُنْتَ فِينَا
مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا} وتیان: ئە‌ی صالح! تۆ له‌و مێش له‌ناو ئێمه‌دا
شوێنی هومێد بووی! له‌ناو دێماندا رێزو ته‌قه‌دیرمان بو
دانابوو، هیوامان پێت بوو به‌ته‌ما بووین ببه‌ گه‌وره‌و
ته‌گه‌یر که‌رو ریش سپیمان، چونکه‌ زیره‌کی و بلیمه‌تی و
عاه‌ل مه‌ندی و بیر تیزی و ئیها توو ییمان پێوه‌ ده‌بینی، ئێستا تۆ
ئیمه‌ت نا هومێد کرد، هه‌موو ئاواتیکت برپن، سه‌مه‌خابن ئیمه
به‌ته‌ما بووین ببه‌ پاشا و گه‌وره‌مان به‌لام وا ئێستا هیوا
به‌راوت کردین. {أَتُنْهَئَانَا أَنْ نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا؟} ئە‌وه
جێمه‌ گیریمان له‌وه ئی ده‌که‌ی: که‌ ئە‌وه‌ی باوک و باپه‌ریمان
په‌رستویه‌ نه‌ ئیمه‌ش ببه‌ په‌رستین؟ ده‌ته‌وی واز له‌ په‌رستنی ئە‌وه
بتانه‌ بێنین که‌ باوک و باپه‌ریمان په‌رستویه‌ نن و له‌ سه‌ره‌ی
راهاتوون؟ {وَأِنَّا لَفِي شَكٍّ مِّمَّا كَذَبُوا إِلَيْهِ مُرِيبٍ} ئیمه
گومانی زۆرمان هه‌یه‌ ده‌ر به‌رادی بانگه‌وازییه‌ که‌ته‌: که‌ بانگمان
ده‌که‌ی بۆ یه‌ که‌تا په‌رستی، به‌راستی ئە‌مه‌ جێگای گومانه‌وه
دێمان ئی بیس کردوی.

{^{۱۲} قَالَ يَا قَوْمِ اَرَأَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيْتَةٍ مِّن رَّبِّي} چه زمرتی صالح وتی: نهی نه ته و مه که ما من چوَن له خودا یاخی دمبم؟ چوَن واز له پهایمی پیغه مبرایه تی خوُم دهینم؟ دمبیم بلین: من چی بکه و ئیوه جیم بؤ بهباش دهمانن: نه گهر من له سر ریباریکی حهق به و بهلگو و نیشانه ی راست و دروستم به دسته و بنو، دلنیا بم: که نه و پهایمی پی ی نیردراوم و بؤ ئیو دم هینا وه حهقه و راسته، {وَأَنبِئِي مِنْهُ رَحْمَةً} ئیوه ته قدیری نه وه بکه ن: که من له خودا وه هیدایه ت دراوم له سر به صیر متو بهر چا و روونی ههنگاو هه لدمنیم، پیغه مبرم به راستی و خودا به هه ضلو که وریمی خو ی پله و پایه ی پیغه مبرایه تی پی به خشیوم، سهیر بکه ن

قَالَ يَتَقَوْمِ آدَمَ يَتَعْلَمُونَ كُنْتُ عَلَى يَتَقَوْمِ آدَمَ يَتَعْلَمُونَ وَآتَمِ
يَتَقَوْمِ آدَمَ يَتَعْلَمُونَ مِنْ أَهْلِ الْوَيْلِ عَصِيَّتُهُ فَأَنْزَلْتُنِي
يَتَقَوْمِ آدَمَ يَتَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾ وَتَقَوْمِ هَذِهِ نَافَعُ آتَمِ لَكُمْ آتَمِ
فَقَرُّوْهَا تَاكُلُ فِي أَهْلِ آتَمِ وَلَا تَمْسُوْهَا يَتَقَوْمِ آدَمَ يَتَعْلَمُونَ
عَذَابُ قَوْمِ ﴿٣٨﴾ فَقَرُّوْهَا فَقَالَ تَمْسُوْهَا فِي دَارِكُمْ
فَلَمَّا جَاءَهُ ذَلِكَ وَعَذْبُهُ مَكْدُوبِ ﴿٣٩﴾ فَلَمَّا جَاءَهُ
أَتَمِ تَجِيَّتَا صَالِحًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا
وَمِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿٤٠﴾ وَأَخَذَ
الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جُثُوْمِ
﴿٤١﴾ كَأَن لَّمْ يَتَذَكَّرْ أَلَّا إِنَّهُمْ كَفَرُوا وَهُمْ أَهْلُ الْآبَادِ
يَتَقَوْمِ آدَمَ يَتَعْلَمُونَ ﴿٤٢﴾ وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِلَى الْبَشَرِ فَقَالُوا
سَلَامًا قَالُوا سَلَامٌ فَمَا لَبِثَ أَن جَاءَهُ بِعِجْلٍ حَمِيْلٍ ﴿٤٣﴾ فَلَمَّا
رَأَوْهُ أَتَمِ لَمْ لَا قَوْلَ لَهُ إِلَيْهِ نَكَرَهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً
قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أَزَلْنَاهُ إِلَى قَوْمِ لُوطٍ ﴿٤٤﴾ وَآمَرْنَا تُبَاقِيَةً
فَضَحِكَتْ فَتَرْتَابًا إِلَى سَحْقٍ وَمِنْ وَرَاءُ سَحْقٍ يَتَقَوْمِ آدَمَ يَتَعْلَمُونَ ﴿٤٥﴾

{فَمَنْ يَصْرِفْهُ مِنَ اللَّهِ؟} كَيِّ مَنْ لِعَهْزَابِي خُودَا دِهْپَارِيزِي؟
 {إِنْ عَصَيْتَهُ} نَهْگَر مَنْ لِهْخُودَا يَآخِي بَبِمُو شَوِيَن نِيَوَه
 بَكِهْوَمُو وَاز لِهْبانگَهْوَازِيهْکَهْم بَهِيَنِم، بَانْگِي نِيَوَه نَهْکَهْم بُو
 خُودَاپَهْرِسْتِي، جَلَّو گِيرِيَتَان لِي نَهْکَهْم لِهْبَتَهْرِسْتِي، دَلْنِيَام
 سُووَدَم پِي نَاگَهْيَهْنَن {فَمَا تَرِيذُونِي غَيْرَ تَخْسِيرٍ} جَگَه
 لِهْخَهْسَارْمَهْهَنْدِي هِيچِي تَرَم بُو زِيَاد نَاکَهْن، خَهْسَارْمَهْهَنْدِي
 لِهْگُورِيَنَهْوَدِي نَهْو پَهْيَاْمَهْي لَامَه، بَهْو بَهْروا پَرُوپُوچَهْي لَآي
 نِيَوَه، وَاز هِيَنَان لِهْپَهْيَاْمِي پِيغَهْمِهْبرَايهْتِيْمُو شَوِيَن کَهْوَتَنِي
 نِيَوَه.

۶۴} وَيَا قَوْمِ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ } نهی گاه له کهم! نه مه
وشریکه نیشانهی راستی پیغمبرایهتی منه، وشریکه خودا
به موعجزه دروستی کرده، له هه موو وشریکی تر جیاوازه
له خواردن و خوارندنه ویدا له زوری شیریدا. ﴿فَلَرَوْهَا تَاْكُلُ فِي
أَرْضِ اللَّهِ﴾ مه ره خه سی بکهن لیی بکه رین له کوئ ده له و مرئ یا

بله و پرئ، شیرو ماسته که ی بۆ ئیووه ئالفه که ی له سهر ئیووه نه بئ. **{وَلَا تَسْأَلْهَا سُؤًا}** به هیج شیومیه که خرابه ی له گهل مه که نه و دستدریژی مه که نه سهر و نه زیه تی مه ده ن، نه گهر نه زیه تی بده ن و دستدریژی بکه نه سهر **{فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ}** نه وه سزایه کی نزیک خیرا یه خه تان ده گریو له ناوتان ده با، سی روژ زیاتر نابا عه زابی خودا دیته سهر تان و نیت رزگار بوونتان نابئ!

به لام گه له که ی ئاموژگارییه که یان نه بیست، **{فَعَقَرُوهَا}** به رمه زامه ندی هه موویان قیداری کوری سالف هه لسا و شتره که ی سهر بری، خو به زلزانو و له خو بایی بون و گالته کردنیان به ئاموژگاری و هه رمه شه کانی حه زمرتی صالح گه بیشته ئاستیک نه که ههر نه زیه تدان، به لکو و و شتره که شیان سهر بری. **{فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ذَلِكَ وَعَذَابٌ غَيْرُ مَكْثُوبٍ}** حه زمرتی صالح پی گوته، سی روژی تر بگوزمرئین و له زمرته و خو شی ژیان و مر بگرن له جیو ریگی خو تان دا، تا سی روژی تر بژین و هه و هه لمزن، پاشان عه زابی به ئیشتان بۆ دئ، عه زابی به رومردگار له بیخه تان ده ردیئ، نه وه واده یه کی حه ق و راسته و درۆ تیدا نیه، هیج گومان تان له هاتنی دا نه بی!

{فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَمِن خِزْيِ يَوْمَئِذٍ} جا که کاتی هاتنی عه زابی ئیبه هاتو نه وی هه رمه شه یان پی لیکرابو و رووی دا، هه وه به روسکه و سزای ریشه که نیان به سهر دا درا، صالح و شوینکه و توانی له گهل بوون به رمه حمه تو میه ره بانی خو مان رزگارمان کردن، له و عه زابه به ئیشه قوتاریان بوو، له ریسوایی و نا په حه تی روژی قهرکردنی گهل شه موود رزگارمان کردن، نه و نه فرین و ناو زپان و سهر زمرته ی گهل شه موودی گرته وه نه وان لیئ ره با بوون! **{إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ}** خودای تو نه ی موحه ممه دا! نه و خودایه ی گهل شه موودی به و مه رمه بر د، خودایه کی به توانا بالا ده سته، ده توانی و ئینه ی نه و عه زابه و توند تریش به گهل تو بگه یه نی، نه گهر نه وان به رده وام بن له سهر ئینکاری و سهر رمقی!!

{وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَاثِمِينَ} نه وه بوو: ده نگی هریشته، یان گرمه و ناله ی عه زاب، گهل شه موودی گرتو دارو به ردی و له ره زه هینا و رایته کاندن و له ره زی خسته دل و ده روونیانه وه، چونکه نه وانه سته میان له خو یان کردو کافرو سهر رمق و ته جاوهر کار بوون، له نا کامی گرمه و ناله ی هه وه تریشقه و صاعیقه که دا هه موو نه وانه ی به روایان به حه زمرتی صالح نه کردبوو سلا ر بوونه وه و جو له یان ئی بر، بوون به لاکه تو بیوی هر ئی درا و له سهر زه وی.

{كَانَ لَمْ يَقْنُوا فِيهَا} نه وان به هوی خیرا له ناو جوونیان ده تگوت: ههر له دونه دا نه بوون و له مال و ولاتی خو یان دا ژیان یان به سهر نه به رده و. ئیشیان ته و او بوو، له کوری ژیان و ده ر نران، له ولات دا نه مان، به جو ریک ههر و هکو و نه بووبن، حال و وه زعیان هاتبو و زوبان به جو ریک به نندیان ئی و مر بگریو هه موو عاقله مندیك پیان ته مبی بیئ! **{أَلَا إِنَّ ثَمُودَ كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلَا بُعْدًا لِقَوْمٍ}** بزانه: که گهل شه موود به خودای خو یان کافر بوون و پابه ندی هه رمان و جله و گرییه کانی نه بوون، شوین په یامی پیغه مبه ره که یان نه که و ته، دووری له ره حمه تی خودا و نه فرینی خودا له گهل شه موود بی!

{وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى} واته: بیگومان هریشته مان ناردن بۆ لای ئیبراهیم به موژده و؛ مزگینیمان دا به ئیبراهیم و خیزانی به وه ی: که مندالیان ده بیئ! **{قَالُوا سَلَامًا}** وتیان: نه ی ئیبراهیم! سلاوت ئی بی. **{قَالَ سَلَامٌ}** (ئیبراهیم) یش و ده لامی دانه و و تی: هه میشه سه لام له سهر ئیووه بی. **{فَمَا لَبَسَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ خَمَلٍ}** په له ی کردو شه مند ی پی نه جوو که گو پره که یه کی قه له وی برژیندراوی هینا و خسته ی به ر ده میان بۆ نه وه ی لیئ به خۆن!

{فَلَمَّا رَأَى أَن يُدْبِهِمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ لَكِرَهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً} جا که بیئ میوانه کان ده ستیان بۆ خو اردنه که نابهن، و هکو میوانی ئاسایی ده ستیان بۆ خو اردنه که نه به ر د، حه زمرتی ئیبراهیم لیان به گومان که و ته پی وانه بوو نه وانه میوان بن! له دل دا لیان ترسا و بۆی ئاشکرا بوو نه وانه ئاده میزاد

باو بوو، نهو کردهوه ناشیرینه‌یان نه‌نجام دمد، نه‌م عادمته‌یان
 لئ بپوه خوو وازیان لئ نه‌ده‌هینا. **{ قَالَ يَا قَوْمِ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي هُنَّ
 أَطْهَرُ لَكُمْ }** لوط روی تیکردنو وتی: نه‌ی گهل و هوزده‌که‌م!
 نه‌وانه کچه‌کانمن، واته: نافرمتی گهل‌که‌ی مه‌به‌سته؛ چونکه
 پیغه‌مهر بؤ نه‌ته‌وه‌که‌ی و مکوو باوک وایه، نه‌وه کچه‌کانمن
 ماره‌یان بکه‌نو بچه‌ن لایان نه‌وانه بؤ نیوه پاکو خاوین ترو
 باشرن له‌وه‌ی خهریکی نه‌و کاره ناشیرنه بن، ماره کردنو
 خیزان پیکه‌وه‌نان سوودی زیاتره بؤ نیوه له‌دونیواو
 قیامتدا. **{ فَاتَّقُوا اللَّهَ }** له‌خودا بترسنو خۆتان له‌سزاو
 عه‌زابی بپاریزن، **{ وَلَا تَخْزُونِي فِي صَيْفِي }** حه‌یاو نابروم
 مه‌به‌ن، ده‌ستدریژی مه‌که‌نه سهر میوانه‌کانم، خه‌جالت‌ه‌تو
 چاو به‌رمو ژیرم مه‌که‌ن سوکایه‌تیکردن به‌میوانه‌کانم
 سوکایه‌تیکردنه به‌خودی خوځم. **{ أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ }** نایا
 له‌ناو نیوهدا پیاویکی داناو عاقل‌مه‌ندی تیدا نیه،
 نامۆزگارییه‌کانم و مرگریو به‌قسم بکاو واز له‌و شتانه بئین؛
 که جله‌و گیریتان لئ ده‌که‌مو شارم‌زاتان بکا بؤ ریگی راستو
 دروست. ۹۹

**{ ۷۹ قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا
 نُرِيدُ }** هه‌موویان رویان کرده حه‌زرمتی لوطو وتیان: بئگومان
 تۆ له‌وه پئش زانیوته: که نیمه کارمان به‌کچه‌کانت نیه‌و
 نارمۆژمان له‌نافرمت نیه، که‌ه‌وایی چ سوودیگ نیه له‌وه‌ی که
 ده‌ییلی: نیمه ته‌نها کارمان به‌نیره، تۆ بؤخۆشت ده‌زانی نیمه
 جیمان ده‌وی، ئیتر چ سودیگ هه‌یه له‌دوباره کردنه‌وه‌ی نه‌و
 جۆره قسانه ۹۹ واته: نیمه سوورین له‌سهر هه‌تیوبازی وازی
 لئ ناهینین!

{ ۸۰ قَالَ لَوْ أَنِّي لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أَوْ آوِي إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ } لوط به
 که‌له‌که‌ی وت: نه‌گهر من هیزو توانایه‌کی وه‌هام ببوایه
 به‌تواناییه به‌رگری بکه‌م، یان هۆزیک شه‌رکه‌رم ببوایه پشتم
 بگریو یارمه‌تیم بداو شه‌رو ناشوویی نیووی لئ دوور
 به‌خستمایه‌وه به‌ره‌نگاریم ده‌کردن نه‌م ده‌هیشتن به‌ناواتی
 خۆتان بگهن.

{ ۸۱ قَالُوا يَا لُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ } وتیان: نه‌ی لوط! مه‌ترسه‌و
 نه‌و غه‌مو په‌زارمیه له‌دل و ده‌روونی خۆت ده‌ربه‌اوئ نیمه

{ ۷۵ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ } بئگومان ئیبراهیم پیاویکی
 له‌سهره‌خۆو هیمن بوو، په‌له‌ی نه‌ده‌کرد له‌تۆله‌ستانده‌وه‌ی
 نه‌و که‌سانه‌ی خراپه‌یان له‌گهل دم‌کرد، زۆر به‌زمیی
 به‌خه‌لندا ده‌هاته‌وه، ناخو ئۆفی زۆر بوو، که بیداییه
 خه‌لکانی دیکه تووشی نارده‌هتی بوون، هه‌موو شتیکیشی
 ده‌که‌پرانده‌وه بؤ لای خودا، هه‌میشه تۆبه‌و ئیستیفغاری
 ده‌کردو ده‌یه‌یست نه‌و کارانه بکا که خودا پئی خۆشه، جا
 دلنه‌رمی و خۆشه‌ویستی بؤ خه‌لک پالی پتوه نا، که موحاده‌له
 له‌گهل فریشته‌کان بکا، به‌هیوای نه‌وه، که خودا عه‌زاب له‌سهر
 گهل لوط هه‌لبگریو نه‌وانیش تۆبه بکه‌نو ئیمان به‌ئین!

فریشته‌کان و ده‌لامیان دایه‌موو وتیان: **{ ۷۶ يَا إِبْرَاهِيمُ! أَغْرَضَ عَنْ
 هَذَا }** نه‌ی ئیبراهیم! واز له‌و جیدالو موناقه‌شه‌یه بئینه، چی
 دی ده‌رباره‌ی گهل لوط داکۆکی مه‌که **{ إِنَّهُ قَدْ جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ }**
 شه‌نن و حال وایه: بئگومان فهرمانی خودای تۆ هاتوومو بریار
 ده‌رجووه به‌له‌ناوبردنی گهل لوطو هاتنی عه‌زاب بؤ سه‌ریان،
{ وَإِنَّهُمْ آتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ } بئگومان گهل لوط سزایان
 بؤ دئو سزاکه‌ش که‌پرانده‌وه‌ی نیه.

{ ۷۷ وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سَيِّئًا بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذُرْعًا } که
 فریشته‌کانی نیمه له‌شیوه‌ی کوری تازه پئگه‌هیشتودا هاتنه لای
 لوط، زۆری پئی ناخۆش بوو، خه‌مو په‌زاره دایگرت، هه‌ستی
 کرد: که ناتوانی میوانداریان بکا، چونکه ترسا له‌وه‌ی: که
 که‌له‌که‌ی پئیان بزانن و په‌لاماریان بدمن، ده‌ستدریژیان
 بکه‌نه‌سهر. **{ وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ }** وتی: نه‌مه رۆژیکی
 سه‌ختو دزواره تی‌ی که‌وتووم، نه‌م‌پۆ ته‌نگانه‌یه‌و تووشی
 به‌لایه‌کی که‌وره بووم!

{ ۷۸ وَجَاءَتْ قَوْمُهُ يَهُرِّغُونَ لِإِيْهِ } جا که گهل لوط زانییان: که
 مالی لوط نه‌م کوپه تازه پئگه‌هیشتوانه‌ی تیدان و میوانی مالی
 (لوط‌ن)، به‌هه‌له‌داوان و راکردن به‌رمو مالی لوط راجمین،
 که‌یفخۆش و ته‌پرده‌ماخ بوون به‌و هه‌واله‌و ده‌یانه‌ویست زوو
 به‌ر په‌لانیان بکه‌ون سواریان بن، نه‌مه‌ش شتیکیشی ئاسایی و
 عادمتی بوو لایان، چونکه **{ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ }**
 له‌پئش هاتنی نه‌م میوانانه‌دا دابو نه‌پیتی هه‌تیوبازی لایان

فروستادهی خودای تۆین، نیمه فریشته‌یین و ره‌وانه کراوین بو
 نه‌وه‌ی تو زنگار بکه‌یین له‌شه‌پو خراپی نه‌مانه‌و له‌ناوین
 به‌یین.. هیچ مه‌ترسه‌و خه‌مت نه‌بی {أَنْ يَصِلُوا إِلَيْكَ}
 نه‌وانه ناتوانن خراپه‌و شه‌پو نه‌گبه‌تی خۆیان به‌تۆ بگه‌یه‌نن،
 سوکایه‌تیت پی بکه‌ن، ناب‌رۆو ناموست به‌رن، فیت‌ر له‌و کاته‌دا
 خودا جاوی نه‌و هه‌تی‌وبازانه‌ی کو‌یر کردو که‌سیان نه‌ده‌بی‌نی
 و‌مکو له‌سو‌ره‌ی (القمر)‌دا ده‌فه‌رموئ: {وَلَقَدْ رَاودُوهُ عَنْ ضَيْفَةِ
 فَطِمَسَا أَعْيُنُهُمْ}. {فَأَسْرَ بِأَهْلِكَ بِقَطْعِ مِنَ اللَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ
 أَحَدٌ إِلَّا أَمْرًا لَكَ} نه‌تۆ خۆ‌تو مال‌و خیزانت که‌ شه‌و راشکا‌و
 زوربه‌ی زۆری تی‌به‌پ‌ بوو پ‌یش به‌رمبه‌یان خۆتان زنگار
 بکه‌ن‌و له‌شار دهرچن‌و هه‌ل‌ئین: که‌ستان ئاو‌ر نه‌داته‌وه،
 نه‌و‌مکوو دیمه‌نی عه‌زابی سامناک ببینی‌و زهنده‌قی به‌چی،
 هه‌مووتان شار به‌چی ب‌یلن، جگه‌ له‌ژنه‌که‌مت: که‌ خیانه‌تی ئ‌
 کردی، نه‌و له‌گه‌ل دهرچوو‌مکان نه‌بی {إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ}
 به‌ته‌نکید نه‌و عه‌زابه‌ی تووشی گه‌له‌ سته‌مکاره‌که‌مت دمی،
 دمی ژنه‌که‌شت بگریته‌وه، دمی نه‌ویش نه‌و عه‌زابه‌ی به‌ج‌یزئ‌
 ئ‌یوه به‌شه‌و دهرچن چونکه‌ {إِنْ مَوْعِدُهُمُ الصُّبْحُ} ب‌یگومان
 کاتی له‌ناو بردنی نه‌وان به‌یان‌یی‌وه هه‌ر که‌سی له‌شاردا
 به‌م‌ین‌یت‌وه له‌ناو ده‌چی عه‌زابه‌که‌ دوا‌فه‌جر ده‌ست پی ده‌کا
 کاتی خۆ‌ره‌ه‌لاتن. ره‌وایه‌ت کراوه: که‌ به‌(لوط)‌یان گو‌ت: {إِنْ
 مَوْعِدُهُمُ الصُّبْحُ} لوط وتی، ده‌مه‌وئ عه‌زابه‌که‌ زووتر پی،
 پ‌یم خۆشه‌ پاش سه‌عات‌یک‌ی تر عه‌زابه‌که‌یان بو پی،
 فریشته‌کان وتیان: {أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ؟} راهه‌که‌رانی هورنان
 ده‌ل‌ئین: هه‌زرم‌تی لوط که‌ نه‌م هسانه‌ی بیستن به‌شه‌و له‌گه‌ل
 مال‌و مندال‌یا دهرچوون!

۸۲} **فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا** } جا کاتی که فرمانی نایم به سزادانیان
 هاتو و مختی نازل بوونی عذاب که هات له کاتی خوره لاتندا
 ویستو ئیرادی نایم هاته دی **{ جَعَلْنَا عَلَيْهِمَا سَافِلَهُمَا }**
 شاره که مان ژیرو ز بهر کرد لای سهروی که دانیش توانی
 له سهری دژیان خستمانه ژیره وه؛ واته: خاکه که مان
 هه لگیره و وه بهر و پیمان دا بر دنه خواری! **{ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا
 حِجَابًا مِّنْ سَجَلٍ مُّنْضُودٍ }** و پرای نهو هه له و گپری به بهر ده
 بارانمان کردن، بهر دی سواله تمان به سهردا باران دن، بهر دو گلی

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَاقِطَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا
جِبَارَةً مِّن سَیْجَلٍ مَّنْضُوبٍ ﴿٨٦﴾ نَسُوءَةً عِنْدَ رَبِّكَ
بِمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِعِيدٍ ﴿٨٧﴾ وَإِلَّا مَتِّعْنَا لَأَفْتَرِ
شُعْبًا قَالَتْ بَقُورُهُمْ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنَ الْوَعْدِ
وَلَا تَنْفَعُوكُمُ الْيَغْيَالُ وَالْيَبْرَانُ إِنِّي أُرْسِلُكُمْ بِخَيْرٍ
وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّجِيطٍ ﴿٨٨﴾ وَبَقُورُهُمْ
أَفْرَأُوا الْيَغْيَالُ وَالْيَبْرَانُ بِالْوَسْطِ وَلَا تَنْبَحُسُوا
النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَقْتُوا فِي الْأَرْضِ مُقْسِدِينَ ﴿٨٩﴾
يَقِيْتُ اللَّهُ خَيْرَ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ
بِخَبِيرٍ ﴿٩٠﴾ قَالُوا يَشْعِبُ أَصْلُوكَ تَأْمُرُكَ أَنْ
تُتْرَكَ مَا يَعْزُدُ مَا بَأُونَا أَوْ أَنْ تَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ
إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَكِيمُ الرَّشِيدُ ﴿٩١﴾ قَالَ بَقُورُهُمْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ
كُنْثَ عَلَى بَقَرَةٍ مِّن رَّبِّي وَرَزَقْنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ
أُخَالِفَكُمْ إِلَىٰ مَا أَنْتُمْ مِنْكُمْ عَنْهُ إِن أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ
مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿٩٢﴾

جۆشخواردومان به سهردا بارانن، هه ندى لهو بهردانه
لگابوون به هه ندى كيانوه، واته: يهك بهدواى يهكدا
ياراندمانن. واته: ئه وهندهمان بهرد به سهردا بارانن تا
بهردمگان كه له كه بوون.

﴿مُسْرَمَةٌ عِنْدَ رَبِّكَ﴾ ئەو بەردانە نیشانەدار گرابوون بۆ سزاو عەزاب، بەردەمکان نیشانەیهکی تاپەتیاں پێوە بوو ئەلەلایەن خوداوە، بۆ ئەو شوێنە دیاری کرا بوون، لەبەردی سەرزمەوی جودا بوون ﴿وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بَعِيدٌ﴾ ئەو جۆرە عەزابو بەردەمبارانە دوور نیه تووشی ستمکارانی گەلی تۆش بێی ئەو موحەممەد!

۸۴} **وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبٌ** { ناردمان بؤ سمر دانیشٲوانی
شاری مه‌دیمن برای خویان له‌نسه‌مبدا؛ شوعه‌یب. که
له‌به‌ریزترین بنه‌ماله‌و خانه‌وا‌دی نه‌و گه‌له‌بوو. کردمان
به‌پیغه‌مبه‌رو ره‌وانه‌مان کرد بؤ سهریان تا په‌یامی خودایان

فرۆشتنى كالاكانتان بھېيوانھو كېشانھى تھواوو رېك و پېك و
دادومرانھ ئھوھ زۆر باشترھ لھو مالھ حھرامھى بھھۆى
تھرازوبازى و گزى و فزى لھېيوانھو كېشانھدا يان كىردنى
فرتو فېلى تر لھو مالھدا دھستان دھكھوئ. { وَمَا أَلَا عَلَيْكُمْ
بِحَفِظِ } مەن چاودېر و رھقىب نېم بھسمر كىردم و مكانتانھوھ،
ناتوانم مھنعتان بېكھ لھكىردنى ئھو كارھ ناشرېنانھتان!
بھلكوو مەن ئامۇزگارېتان دھكھو نھسېھەتكارېكى ئھمېنم
بۇتان، كارى خېر نامېزو خۇدا پھسند بېكھ، دىلسۇزانھ بۇ
خۇدا ئھنجاميان بېدەن نھك بۇ رېيابازى و روپامايى!

{^{۸۷} قَالُوا يَا شُعَيْبُ أَصْلَاحَكَ تَأْمُرُكَ أَنْ تَتْرِكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا؟}

وتیان؛ ئەى شوەیب! ئەو نوێژمەکت فەرمانت پێ دەکا کە
ئیمە واز لەشیوە عیبادەتکردنى باوک و باپیری خۆمان ببنین و
چیدی بتپەرستی نەکەین؟ {أَرَأَنْتُمْ لِي أَمْوَالَنَا مِمَّا نَشَاءُ؟}
نایا نوێژمەکت فەرمانت پێ دەکا؛ کە ئیمە بەنازەوی خۆمان
لەمال و سامانی خۆماندا نەتوانین ئەوەی دهمانەوی بیکەین؟
ئەو نوێژمەکت فەرمانت پێ دەکا؛ کە ئیمە بەنازادی و
سەربەستى تەصەرووف لەمال و سامانى خۆماندا نەکەین.
{إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ} بەراستی ماشا ئەللا تو لەم
ولاتەدا پیاویکی خامن عەقڵ و هاسى! وا دیارە هەر تو
خامنی ماریفتو هیدایەتی! ماشا ئەللا پیاویکی زەریفو
هوشمنەندى، دەرەوى ئیصلاحى مەعنه‌ویاتو مادىاتى ئیمە
بکە! مەبەستیان ئەو بوو؛ وەصفى بکەن بەپێچه‌وانەى ئەو
رەمشانە. وگوى چۆن بەتەوسەو بەپیاوى بەخیل دەلیى
ماشا ئەللا ئەگەر حاتەمى طائى تۆی ببینیایە چاوى ئى
دەکردى و شوێنیت دەکووت!!

ئەمجار ھەزرەتى شوعەيب كەوتە گفتو گۆ لەگەڵياندا،
بەنەرمى مەوعىظەى ھەسەنەى كردن {^{٨٨} قَالَ يَا قَوْمِ اَرَأَيْتُمْ
اِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي} وتى: ئەى گەل و ھۆزەكم! شتێكى
ناشكراو بەلگە نەویستە: كە ھەر كەسێ بىھوئ قەسەى
ببىستری دەبێ بەلگەى راستى بەدەستەوہ بێو مەبەستى پاك
بى، دەى وەرن پێم بلێن: ئەگەر من لەم بانگەوازییەدا
لەخوداوە بەلگەو دەلىلى راستم بەدەستەوہ بێ، رێبازیكى
مەعقوول و خودا پەسەندم گرتبێ، نىگاو سروشەم لەخوداوە

بِئْسَ بَغْيَةً. که هاته سمریان بانگه‌وازی کردن: **{قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ}** وتی: نهی گهل و هوزه‌که‌ما عیبادم‌تی خودا بکه‌ن، به‌س نه‌و به‌پرستن، هاوه‌لی بو دامه‌نین، جگه له‌خودای په‌روم‌ردگار هیچ شتیکی تر نه‌ی شیایو خودایه‌تی بی، همر نه‌و خودای نیومیه‌و خودای ترتان نه‌ی. **{وَلَا تَقْصُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ}** که دمپتون و دمکیشن بو خه‌لک دزی تیدا مه‌که‌ن، به‌ته‌واوی حه‌قی خویان بدمنی، ته‌رازوبازی و قسناغ جووکی مه‌که‌ن، واز له‌م دابو نه‌رپ‌ته ناشیرنه‌تان بی‌نن، چ بفرۆشن چ بکرن نامیری پی‌وانه‌و کی‌شانه‌تان ته‌واو بو که‌جو کو‌ری تیدا مه‌که‌ن! **{إِنِّي أَرَاكُمْ بِخَيْرٍ}** نه‌وه دمتان بینم خاومن رزقو رۆزۆ زۆرو زمبه‌ندمن، هیچ پی‌ویستیتان به‌م دزی و گزییه نه‌ی، حه‌ویجه‌تان به‌خواردنی مالی خه‌لک نه‌ی به‌به‌تان! **{وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُحِيطٍ}** نه‌من ترسی نه‌وم هه‌یه که به‌هوی سهرپچی کردنتان بو قهرمانی خودا نه‌و نازو نیعمه‌ته‌تان بی به‌سندری‌ته‌وه، هه‌روه‌ها دم‌ترسم عه‌زابیکی سه‌ختو دژوار دمورمتان بداو تی‌کانه‌وه پی‌چی و که‌ستان رزگاری نه‌بی، یان عه‌زابی ریشه‌کی‌ستان دی‌ته سه‌رو دمورمتان دده‌ا، یان عه‌زابی دۆزه‌خ له‌قیامه‌تدا.

﴿وَيَا قَوْمِ أُولُوا الْمِكْيَالِ وَالْمِيزَانِ بِالْفِئْتِمْ﴾ نهي گملو هوزمهكه! پيوانهو گيشانه تان دادپه رومرانه بي، زيادو كه مي تيدا مه كه ن، به ته واوي مافي خه لكي بدن. ﴿وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ﴾ واته، خو تان بباريزن؛ كه ستمو ناحه قي بكن له مافي خه لكدا ره خنه له كالاي خه لك مه گرن له نرخی دامه شكين بؤ ئه موي به به هاي كه م لييان بكرن، ئه مەش دابو نهرتيكي ناشيرينو ناپه سه نده! ﴿وَلَا تَغْتَوُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾ ههول مه دن به نه نه هست به رژمو مندى دينو دونيائى نادميزدان تيک بدن، ئه خلاقو ره وشتي خه لك فاسيد مه كه ن، چه ته يي و ريگري مه كه ن، واته، كاروباري خه لك په ك مه خن به مەبه ستي ئيفسادو زيانگه ياننن به نادميزاد.

﴿بَقِيَّةُ اللَّهِ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ئەوەی بۆتان دەمینی ئەوە لەقازانج و سوودی حەلال، داوی گۆڕینەوهو

بۆ ھاتتى: ﴿وَرَزَقْنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا﴾ ئەو خۇدا گەورەم
بەرھەممە بەھەزلى خۇى رزقىكى جوانى گيانى پىدايەم، منى
كردىبى بەپىغەمبەر، ھىكمەتو زانىارى ھىر كىردىم،
ئەومندەشى رزقو روژىو بىزىو پى دايەم: كە پىر كىشى
تەرازوبازى ئەكەم مالى خەلك بەتالان نەخۇم داۋاى داراى
لەكەس ئەكەم. ﴿وَمَا أَرِيدُ أَنْ أَخَالِفُكُمْ إِلَىٰ مَا أَنهَاجُمْ﴾ ئەمەن
نامەۋى جەھوگىرىتان لەشتىك ئى بىكەم بۆ خۇم پابەندى
نەمىم، بەلكو ئەۋەى بەئىۋەى دەلىم: بۆ خۇم بەمەمەل
ئەنجامى دەمدەم. ﴿عَنهُ إِنْ أَرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ﴾ ئەمەن
بەم نەسەھەتو نامۇزگارىيانەم، بەم ھەرمەن بەچاكەو
جەھوگىرىيانەم لەخراپە، مەبەستەم ئەۋەى ئەۋەى نەسەھەت
بىكەم، چەندىك بىتوانم ئەۋەى بەمە ھەم رەبازى راستو
دروست، بەمەش نامازە بۆ ئەۋە دەكا: كە عاھل و لىزانو
كارامو دانو زانىيە، ئەۋە بەھەلە لىى تىگەشتىۋون: ﴿وَمَا
تُؤْفِقِي إِلَّا بِاللَّهِ﴾ تۇفلىقو سەركەۋىتەم ئەنەنجامدانى ئەركى
سەرشانەم بەپارمەتيدانى خۇدايەو ئەۋە ھىدايەتدەرو پىشتىۋانم
نەبى ھىچەم بۆ ناكىر، مەن لەھەموو كارىكەدا (كە پىر كىشى
راگەياندىنى پەيامەكەمە) پىشتىۋانم ھەم بەخۇدايەو بەس.
چونكە مەن ﴿عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ﴾ پىشتىۋانم ھەم
بەخۇدايەو بۆ ئەنەنجامدانى ھەموو كارىكەم بۆ گەياندىنى
پەيامى ئاسمانىم، ئەگەر يارمەتىو كۆمەكى خۇدا نەبى
ھىچەم بۆ ناكىر، ھەم بۆ لای ئەۋەش دەگەرپەمەۋە.

﴿وَيَا قَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ قَوْمَ
لُوطِ أَوْ قَوْمِ هُودِ أَوْ قَوْمِ صَالِحٍ﴾ ئەى گەلو نەتەۋەكەم! تەكام
لەتەن ئەۋەى: كە ئاكۆكىتان لەگەل مەن و ئاخەزەتەن بۆ مەن
ۋاتان ئى نەكا ئەۋە لەسەر كەفرى خۇتان سوورەن، با
دزايەتىكردەنتان بۆ مەن ھەلتان نەن بۆ ئەۋەى بەردەۋام مەن
لەسەر سەربىچى ھەرمەنى خۇداو دزىو تەرازوبازىو ئەمەجار
بەسۆنگەى ئەۋە سور بوۋنەتان لەسەر كۆفرو بىدىنى، ئەۋە
عەزابو بەلەيانەى بەسەر گەل نوۋو گەل ھودو گەل صالە
ھات بەسەر ئەۋەش بى: ئەۋەش ئاۋا رىشەكەش بىرەن: ﴿وَمَا
قَوْمُ لُوطٍ مِنْكُمْ بِبَعِيدٍ﴾ خۇ ئەۋەى بەسەر قەۋمى لوط ھات
لەئىۋە دوور نە: ئەمەزۋوۋەكەى زۆر كۆن بوۋە،

وَيَنْقُورِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ
قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِنْكُمْ
بِعَبِيدٍ ﴿٨٩﴾ وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي
رَحِيمٌ وَدُودٌ ﴿٩٠﴾ قَالُوا يَا شُعَيْبُ مَا نَفَقَةُ كَثِيرٍ أَمْ مَأْتِقُولُ
وإِنَّا لَنَرِيكَ فِتْنَةً صَاعِقًا وَلَا لَاحِقًا لَهُ لَعْنَتُكَ وَمَا أَنتَ
عَلَيْهَا بِمُعْزِزٍ ﴿٩١﴾ قَالَ يَنْقُورِ أَزْعَمُ عَلَيْكُمْ مِنْ
أَلَلِّهِ وَأَتَّخِذُ شُرَكَاءَ وَرَاءَكُمْ ظَهْرًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ
مُعِيطٌ ﴿٩٢﴾ وَيَنْقُورِ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَمِلٌ
سَوْفَ تَعْلَمُونَ مِنْ بَآئِنِهِ عَذَابٌ يُعْزِيذُ وَمَنْ هُوَ
كَذِبٌ وَآرْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ ﴿٩٣﴾ وَلَمَّا جَاءَهُ
أَمْرُنَا نَحْنُ شُعَبَاءٌ وَآلِئِنَّ مَا آمَنُوا مَعَهُ مِنْ جَمْعٍ مِمَّنَّا وَآلِئِنَّ
الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جِثِيمٌ ﴿٩٤﴾
كَانَ لَمْ يَتَوَفَّاهُمْ إِلَّا بَعْدَ الْمَدِينِ كَمَا بَدَأَ تِلْكَ الْأُمَّةَ قَدْ
أَرْسَلْنَا مَوْسَىٰ بِنَايَتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبينٍ ﴿٩٥﴾ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ
وَمَلَائِكَةٍ مَّا تَبَعُوا أَفْرَ فِرْعَوْنَ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ﴿٩٦﴾

نەشۋىنەكەشى لەنىشتەمانى ئەۋە دوورە، ئەگەر پەندو عىرەت
لەگەلە لەناۋچوۋە پەشەنەكان و مەنەگەن دە لەقەۋمى لوط
پەند و مەبگەن و تەمبى بىن!

﴿وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ﴾ داۋاى لىخۇشبوۋون لەخۇداى
خۇتان بىكەن لەۋ تاۋانانەى ئەنەنجامتان داۋمو تا ئىستاش
بەردەۋامو سوورن لەسەرى، ئەمەجار تۆبەيەكى نەسۋو
بىكەن و بگەرپەنەۋە بۆ لای خۇداو پابەندى ھەرمەن و
نەھىيەكانى مەن و خۇتان بەئەو بىسپىرن ﴿إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ﴾
بىگەمان خۇداى مەن بەرھەم و مەھەمەنە بۆ ئەۋەنى تۆبە
دەكەن و دەگەرپەنەۋە بۆ لای ئەۋە، ئەۋە كەسانەى خۇش دەۋىن
كە تۆبەكارن، رەھمەتو بەخشى زۆرە بۆ تەۋبەكاران.

﴿قَالُوا يَا شُعَيْبُ مَا نَفَقَةُ كَثِيرٍ أَمْ مَأْتِقُولُ﴾ ۋەتەن، ئەى
شۋەبە! بەراستى ئەمە لەزۆر لەۋ شتانەى دەيانلىى ھالى
نابىن، ھەرچەند ورد دەبىنەۋە، لەماناى يەكتاپەرستىو

خویاندا رۆژیک لەرۆژان نەبوون و نەژیان و بەخۆشی رایان نەبواردو، لەو مەپیش جمو جۆل و هەلبەی ژانیان نەبوو!!
{أَلَا بُعْدًا لِّمَدَيْنٍ كَمَا بُعِدَتْ ثَمُودُ} دەک بەفتارە بچن دووری
لەرەحمەتو میهرمانی خودا بۆ دانیشتوانی مەدیەن بی،
وەکوو جۆن لەو مەپیش گەلی ئەموود لەرەحمەتو میهرمانی
خودا دوور خراوەو بەهێلاک چوون و فەوتان!

{وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبينٍ^{۹۷} إلیٰ فِرْعَوْنَ وَآلِهِ} سویند بی ئیمە موسامان کردە پیغەمبەر و رهوانەمان کرد بەبەلگەو نیشانە ی ئاشکراوە بۆ سەر فیرعەون و دارو دەرستەکی، نایەتەکان نۆ موعجیزە ی ئاشکرا و نومایان بوون، نیشانە ی تالو تەنهایی خودا و راستی پیغەمبەراییەتی موسا بوون. جا هەر چەندە موسا بۆ سەر هەموو گەلی فیرعەون (بەقەبطلە بەنو ئیسرا ئیلییەو) نێردراوە بانگەوازییەکی بۆ هەموان بوو وەلی چونکە فیرعەون و تاقەمەکی ئەهلی حیل و عەقەد بوون، بۆیە لێرەدا بەتایبەتی ناوی ئەوان هێندراوە رهوانە کردنەکە بۆ لای ئەوان دیاری کراوە، {فَاتَّبِعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ} واتە: فیرعەون بۆ خۆی بپروای پی نەکردو پی کافر بوو، فەرمانیشی بەدارو دەرستەکی کرد کە بپروا بەموسا نەکەن و شوێن خۆی (واتە: فیرعەون) بکەون لەکوفر و سەرپێچی فەرمانی خودادا، ئەوانیش شوێن فەرمانی فیرعەون کەوتن، رێبازی ئەویان پەیرەو کرد. {وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَحْمَةٍ} نیشو کاری فیرعەون، پەیرەو و رێبازی و هەلسو کەوتو مەنەجی ژانی گونجاو و لەبار نەبوو، رێبازیکی عاقلانە و هیدایەت نامیز نەبوو، بەلکوو گومرایی و نەزانی و نەقامی و کوفر و سەرپێچی و ستەمو ئاشوب بوو!

{يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ} فیرعەون رۆژی قیامەت پێش گەلەکی دەرستەو، فیرعەون پێشەوا و ئەوانیش بەدوویدا، بۆ کوێ؟ {فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ} بەتەنکید دەیانباتە ناو ئاگرەو، داخلی دۆزەخ دەبن، نازاری ئەو عەزابه دەچێژن {وَبِئْسَ الْوَرْدُ الْمَوْرُودُ} خراپ شوێنیکە کە ئەوان دەچنە ناوی، دەچن لەجیاتی ناوی سارد و هینک کردنەوی ناو دەررونیان ناوی کولتەووی بۆگەن دەخۆنەو، لەجیاتی ئەوێ تینوێتییان بشکێ بەو ئاو و کولتەو و یخۆلەکانیان بچر بچر دەبن.

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَبِئْسَ الْوَرْدُ الْمَوْرُودُ ﴿٩٨﴾ وَأَتَّبِعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكُونُ أَلْفًا مِّنَ الْمَرْفُودِ ﴿٩٩﴾ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَرَىٰ نَقُصُّهُ عَلَيْكَ مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ ﴿١٠٠﴾ وَمَا ظَلَمْتَهُمْ وَلَكِن كَانُوا أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مِن شَىْءٍ وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُهُمْ عِزًّا نَّصِيبٌ ﴿١٠١﴾ وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَىٰ وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ أَلَمٌ شَدِيدٌ ﴿١٠٢﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمَن خَلَفَ عَذَابَ الْآخِرَةِ ذَلِكَ يَوْمَ تَجْمُوعٌ لِّلْكَافِرِ وَأَمَّا الْيَوْمَ مَشْهُودٌ ﴿١٠٣﴾ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا لِبِئْسَ مَعْدُودٍ ﴿١٠٤﴾ يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ فَمِنْهُمْ سُعَىٰ وَرَسِيدٌ ﴿١٠٥﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ شَقَّوْا فِئَافِي النَّارِ لَمْ يَهَازِفُوا فِيهَا وَنَجَّيْتُ ﴿١٠٦﴾ خَلْدِيَّتَ فِيمَا مَا دَامَتِ السَّمُوتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ قَدَالٌ لِّمَا يُرِيدُ ﴿١٠٧﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ سَوَّدَّوْا فِئَافِي اللَّيْلِ خَلْدِيَّتَ فِيمَا مَا دَامَتِ السَّمُوتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطْلَةٌ عِزٍّ مَّجْدُودٍ ﴿١٠٨﴾

{وَأَتَّبِعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ} سەرباری ئەو عەزابه سامناکی دۆزەخ، لەدو نیا دا نەفرینیان ئی دەرکری لەلایەن ئەو گەل و نەتەوانە ی کە دوا ئەوان دینە کۆری ژیانەو، هەر و هەر رۆژی قیامەتیش لەلایەن خوداو نەفرینیان ئی دەرکری، لەلایەن فریشتەکانەو، لەلایەن ئەهلی مەحشرەو نەفرینیان ئی دەرکری، {بِئْسَ الْوَرْدُ الْمَوْرُودُ} بەراستی خراپ خەلاتیکە ئەم نەفرین لێکردنە ی دنیای قیامەت کە پێشکەش ئەوان دەرکری، نەفرین لێکردن و دوور بوونیان لەرەحمەت ناوێراوە (رەفد) عەطا بەخەشش بۆ گالته پێکردن و قەشەری و سوکایەتی پێکردن!

{ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَرَىٰ نَقُصُّهُ عَلَيْكَ} ئەم جیرۆکانە ی بۆمان گێڕایەو ئەو ئەو موحەممەدا ئەو بەرێکن لەهەوالو سەرگورشتە ی ئەو گوندو شارانە ی: کە ژێرو زەبەرمان کردن، وێرانمان کردن، ئەمانە هەموویان هەوالی پەنامەکین و بۆت

﴿۱۰۲﴾ وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَىٰ وَهِيَ ظَالِمَةٌ ۖ وَكَوْثُهُمْ
 سزادان و غەزەب ئی گرتنە سامناکەیی کە خودای تۆ ئەیی
 موحەممەد! دانیشتوی ئەو شارو گوندانەیی ھێ گرتن، وەکوو
 ئەو وێرانیی و لەناوبردنەیی بەسەر گەل نوح و قەومی عادو
 ئەموودو غەیری ئەوانیشمان ھێنا کاتئ ستمەیان لەخۆیان
 کردو پەییامی پێغەمبەریانان رەتکردەو، ھەمان عەزابو سزا
 دەنێرین بۆ سەر گەلو نەتەووی تر ھەر کاتئ ستمەیان
 لەخۆیان کردو سەربێچی ھەرمانی خودایان کرد! چۆن گەلو
 نەتەو پێشینەکانمان لەناو بردن ئاواش گەلو نەتەووی تر
 لەناو دەبەین ھەر کاتئ رەجای ئەوان بکەن. **﴿إِنْ أَخَذَهُ إِلَيمٌ**
شَدِيدٌ﴾ بێگومان تۆڵەساندن و سزاو گرتننی خودا بۆ
 ستمکاران سامناک و بەئازارو پێ ئەندێشەییو رزگار بوونی ئی
 ناکرئ!!

﴿۱۰۳﴾ إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ لِّمَن خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ ۖ بَيْگومان ئەم
 جیرۆکانەیی باسماں کردن و بەھیلاکچوونی ستمکاران و رزگار
 بوونی برودارانیاں لەخۆ گرتبوو، بەلگەیی بەھێزو ئاشکرا
 ھەن لەسەر راستی وادەو بەلێنی خودا دەربارەیی پاداشو
 سزای قیامت؛ بۆ کەسانیک بریوان بەقیامت ھەییو لەسزاو
 ئازاری سامناکی دەترسن! **﴿ذَلِكَ يَوْمٌ مَّجْمُوعٌ لَّهُ النَّاسُ﴾** ئەو
 رۆژە رۆژی عەزابی قیامتە، ھەموو ئادەمیزادی تێدا
 کۆدەکرێنەو، لەیەک کەسەو تا دواکەس لەو رۆژەدا گرد
 دەکرێنەو، بۆ ئەووی حیسابیان لەگەل بکریئو لەسەر
 کردەوکانیان پاداشو سزا بدرێنەو. **﴿وَذَلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُودٌ﴾**
 ئەو رۆژە رۆژیکی گەورەو سامناکە، رۆژیکی گەورەیی؛ فریشتە
 نامادەیی دەبن، پێغەمبەران تێدا کۆدەبنەو، خودا تێدا
 حاکمەو پێغەمبەرانو شەھیدان و پیاوچاکان شایەتو
 گەواھیدەرن!!

﴿۱۰۴﴾ وَمَا لَكُمْ لَأَجَلٍ مُّعْتَدٍ ۖ نَّيْمە ھەئسانی قیامت
 دواناخەین مەگەر بۆ ماوەییکی دیاریکراو کە خۆمان
 لەزانستی خۆماندا دیاریمان کردو، ھیچ زیادو کەمیەکی
 تێدا ناکرئو پاشو پێش ناکا، ھەر کاتئ تەمەنی دنیا تەواو
 بوو قیامت رادەبێو کۆتایی بەژیان دی!!

دەگیرێنەو **﴿مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ﴾** ھەندئ لەو گوندو شارانەیی
 تا ئێستاش ئاسەواریان ماو و شوینەواریان دەبیندرئ.
 ھەندیکیشیان ئاسەواریان نەماو ئەو مەیدانی لەناوبردنی
 گەلە ستمکارمانە رادەنوێندرئ، نەفسو خەیاڵ تەنگە تاو
 دەکا!! ھەندئ لەو گەلو نەتەوانە لەنیو شەپۆل تۆفاندا
 نوغزو بوون، ھەندیکیان بەرەشەباو زریان خاڵو ولاتیان
 ژێرو زبەر گراو، ھەندیکیان بەگرمەو ئالەیی بێ نامانی
 دەنگی فریشتەیی ھێزو توانا پێدراوی لەووزە بەدەر شارو
 گوندیان وێران کران و خۆیان سەرمەگرئ کەوتن و خپ بوون.
 ھەندیکیان بەخۆیانو مالو حالیانەو بەزەویدا رۆچوون
 چوونە دەرایی نەمانەو، ھەندیکیان لەدەریادا خنکانو
 ھەمیشە نەفرینیان ئی دەگریئو فرەھون پێشەوایان بوو بۆ
 دۆزەخ!

﴿۱۰۵﴾ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ ۖ نَّيْمە کە لەناومان بردن و ولاتمان وێران
 کردن ستمەمان ئی نەکردن، بەھێ تاوان ئەوومان بەسەر
 نەھێنان **﴿وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾** بەلکوو ئەوان بۆ خۆیان
 ستمەیان لەخۆیان کرد... کە سوور بوون لەسەر کوفرو
 ستمکاری خۆیان، بەردەوام بوون لەسەر پەرسەنی غەیری
 پەرورەگار، وازیان لەناشوبو قیتنە جۆیی نەھینا، نامیری
 ھەستی خۆیان لەکار خست، پشتیان لەھیدایەت ھەلکردو
 روویان لەبانگەوازی پێغەمبەران وەرگیرا، **﴿فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ**
آلِهَتُهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مِن
شَيْءٍ لَّمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ﴾ ئەو کاتەیی ھەرمانی خودای مەزن
 دەرچوو بەلەناو بردنیاں خودا درۆزنەکانیان ھیچ سودو
 نەفعیکیان بۆیان نەبوو، ئەو بتو صەنەمانەیی کە لەجیاتی
 خودا بەندایەتیاں بۆ دەکردن دادیان نەدان و عەزابی
 ریشەکێشکەریان ئی دوور نەخستەو، بەلکوو زیانیان پێ
 گەیاندن و بوون بەمایەیی لەناوبردن و بەفتارە چوون بۆیان
﴿وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا تَتَابَعُ﴾ بەردەوامی و سوور بوونیان لەسەر
 بێپەرسەتی و بەندایەتی کردن بۆ غەیری خودا، وێرانییو
 فەوتانی بۆ زیاد کردن، جگە لەخەسارتمەندی و بەھیلاک
 بردنیاں ھیچ سوودیکێ تریان بۆیان نەبوو.

{^{۱۰۵} اَيَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلُمُ نَفْسٌ اِلَّا بِاِذْنِهِ} لهو کاتهی روژی

قیامت دی هیچ زبندومریکی خاومن نوتقو هسه، ناخاوتنی بؤ ناکری، مهگمر خودا ریگهی بدا، چونکه لهو روژمدا کهمس نیرادمو ئیختیاری نیه، بهبی ئیزن وهرگرتن کهمس هسه و کردمو ی بؤ ناکری! همر خودا خاومنی همرمان و جله وگریه، کهمسی تر دارای هیچ نیه. {فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ} لهو جهشاماتهی کؤبؤتهوه لهو روژمدا ههیانه بهدبهختو نهگبهته بههوی کوفرو بیدی نی لهژیانی دونیایدا، ههشیانه بهخته و مرو کامرانه، تاقه و کومه لی بهههشتی رازاومیه؛ چونکه لهژیانی دونیادا برپای راستی هه بومو بهردموام بووه لهسر خوداپه رستی.

{^{۱۰۶} اَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فَبِئْسَ النَّارُ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ} جا

نهوانه بهدبهختن لهژیانی دونیادا بههوی نهو کردموه ناشیرینانهی نهجامیان داوه، که لهناکامی بیرو باومری فاسیدو بوچی به جیمو بویان و شوینکهوتنی خراپه کاران له کردار و گوشتاردا ههتا وایان ئی هات لهتاوان و خراپه کاریدا نوغری بوون و روناکی بیرو باومری سروشتیان کوزایه و مو دلیان تاریک بوو گومرا بوون، موسته حقی چوونه ناو دۆزهخ بوون، ناگر بهشی نهوانه و جیگای جهوانه و مو پشودانیانه. نهوان لهناو نهو دۆزهخدا شین و شه پوریان ههیه و ههناسه سوارن و نرکه و هانکه هانکیان ئی دی، سینگیان تهنگ دمیج لرخه و پرخه و لره و دادو فیغانیان و شاته شاتیان جیهانیکی پر دمکا!!

{^{۱۰۷} خَالِدِينَ فِيهَا مَا ذَامَتْ السَّمَوَاتُ وَالْاَرْضُ} نهوانه لهناو

دۆزهخدا دهمیننهوه بؤ ههتا ههتایه، مانه و گهیا ن لهویدا بهردموام نه برپاومیه، تا نهو ناسمانه ی لهسمریانه و نهو زهوییه ی لهسمرنی بمیننهوه نهوانیش لهناو دۆزهخدا دهمیننهوه، مبهست بهم تهعبیره فورئانییه مانه و میانه لهناو ناگردا بؤ ههتا ههتایه. کۆتایی نههاتنی سزاکه یانه. {اِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ} واته: ئه مانه و میان له دۆزهخدا بهردموام نه برپاومیه؛ مهگمر خودای تۆ مهیلی بئنی، ئه یاسایه بگۆری لهشیومه که وه بؤ شیومیه کی ترا مبهست بهم تهعبیره بهردموام مانه و میانه یه، چونکه مانه و می موشریکان

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا يَتَّبِعُكَ هَؤُلَاءُ مَا يَتَّبِعُونَ اِلَّا كَمَا يَتَّبِعُ اَبَاؤُهُمْ مِنْ قَبْلُ وَاِنَّا لَمُوقِفُهُمْ نَصِيبُهُمْ غَيْرُ مَنْصُوبٍ (۱۰۵) وَلَقَدْ اَتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَفُتِنَ مِنْهُمْ وَاِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِمٍ (۱۰۶) وَاِنَّا لَنَّا يُوقِفَتُهُمْ رَبُّكَ اَعْمَلُهُمْ اِنَّهُمْ بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ (۱۰۷) فَاسْتَقِمْ كَمَا اُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطَلَّعْ اِلَّا بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ (۱۰۸) وَلَا تَرْكَبُوا اِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ اَوْلِيَاءٍ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ (۱۰۹) وَاَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفَيِ النَّهَارِ وَزُلَاقًا مِّنَ اللَّيْلِ اِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرٌ لِلَّذِينَ ارْتَبَتُوا (۱۱۰) وَاصْبِرْ لِحُكْمِ اللَّهِ لَا يَضِيعُ اَمْرُ الْمُحْسِنِينَ (۱۱۱) فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ اُولُوا بَقِيَّةٍ يَنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْاَرْضِ اِلَّا قَلِيلًا مِّمَّنْ اٰمَنَّا مِنْهُمْ وَاَتَّبَعَ الْاَذِينَ ظَلَمُوا مَا اُتُوا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ (۱۱۲) وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَاَهْلُهَا مُصْلِحُونَ (۱۱۳)

لهناو دۆزهخداو مانه و می بهههشتیهکان له بهههشتدا چهسپاوو سهلینراوه. {اِنَّ رَبَّكَ فَعَالٌ لِّمَا يُرِيدُ} بیگومان خودای تۆ همرچی بوئ دمیکا: بهگۆری زانیاری و دانایی خوئی چی بوئ لهگه لههلی دۆزهخی دهکا، ههرومکوو چۆن چی بوئ پیدا به بهههشتیهکان پێیان دمدا.

{^{۱۰۸} وَاَمَّا الَّذِينَ سَعِدُوا فَبِئْسَ الْجَنَّةُ خَالِدِينَ فِيهَا مَا ذَامَتْ السَّمَوَاتُ وَالْاَرْضُ} اِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ غَطَاءٌ غَيْرُ مَجْدُوذٍ واته: نههلی سهعادت: که شوینکه و تووی پیغه مبهران، نهوانه شوین و ماویان بهههشته بؤ ههتا ههتایه تییدا دهمیننهوه، ههتا ناسمانی بهههشتیان بهسهرمهو بیو زهوی بهههشتیان لهزیرهو بیو بهویستو ئیرادهی خودا تییدا دهمیننهوه، نهو بهههشته بؤ نهوان بهخششیکی نه برپاومو نایاساغه، بؤ ههتا ههتایه!

﴿۱۱﴾ **وَإِنْ كُنَّا لَمَّا كَرِهْنَا لَكُمْ أَتَمَّ** هَمَر تاقمه له موسولمانانو له کافر مکهان: که کیسه یان ههیه دهر باره نامی خودا، هه موو نهوانی، که جیاوازیان هه بوو له کتیبی تهوراتو هه ندیکیان بر وایان پی کردو زور بهشیان رهتیاں کردهو، خودای تو نهی موحه ممهده پاداش و سزای خویشان به تهواوی دمهاته وه، **{إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ}** بیگومان بهروردگار ناگدارو زانایه بههر شتیکی نهوانه نهنجامی دمدن. هیچی ئی هون نابی!!

﴿۱۲﴾ **فَاسْتَقِمْ كَمَا أَمَرْتَ وَمَنْ ثَابَ مَعَكَ** نهی موحه ممهده خوشتو نهوانی شویت کوهوتوون، ریبازی نیستیقامه بگر نه بهر، له بواری عه قیده کردهوو نه خلاقدا بهر دهوام بن لهسر ریبازی نیسلام؛ ریبازی مام ناومندی بهر دهو بکهن، بهی نیفراطو تهفریط. له ریگای راست لامه دمن، بهر دهوام بن لهسر ریبازی خودا پهسه ند، که بریتییه له به کتاپه رستی بهروا بوون بهوهی: که خودا تالکو ته نیایه لهزاتو له صیفاتدا، بهروا بوونه بهغه بهبو شته په نامه کییه کان: که بریتین له بهه شته و دۆزه خو زیندوبوونه وهو حیسابو لیکوئینه وهو فریشته و عهرشو هه موو نهو شتانهی نایین ناماژی پی کردون. **{وَلَا تَطْغَوْا}** سنور بهزینی مه کهن، گومراو یاخی مه بن، له خوشتان بایی مه بن، لوت بهرزی مه نوینن **{إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ}** بیگومان خودا بیناو زانوا شنه وایه بهو کردهوانی نهنجامیان دمدن، هیچی ئی هون نابی سزاو پاداشتان دمهاته وه لهسر هه موو گوفتارو کردهو میه کتان. کهوابی خوشتان بهار یزن له ناهرمانی خودا و شتیکی نهنجامی دمدن نهو پی ناخوشت بی!

﴿۱۳﴾ **وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا** بههیج شیوهیه که مترین مهیل مه کهن بۆ لای سته مکهاران، خوشتان نهوین، مه رایبیان مه کهن، داوی کۆمه گییان ئی مه کهن، بهشتیان پی مه بهستن، ریبازیان به جوانو په سندن مهزانتن **{فَمَسَّكُمْ النَّارُ}** نهگهر وا بکهن شیای نهوه دهن: که به ناگری دۆزه خ سزا بدرین، بهروردگار لهسر نهو مهیل و رمغه ته تان بۆ لای کافران سزای دۆزه تان دمه **{وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ}** نیه بۆ نیوه جگه له خودا کهسیکی تر یار مه تیتان بدا، کهس نیه

﴿۱۰۹﴾ **فَلَا تَكُنْ فِي مِرَّةٍ مِمَّا يَخْلُفُ** واته: نهی موحه ممهده نهگهر نهوهی باسکرا له چیرۆکو سهرگوزمه شتهی کهله سته مکهاره موشریکه کان له دونیا و قیامت سهر منجانی هه موو سته مکارو موشریکیک بی، نهوه تو نهی موحه ممهده هیچ شکو گومانیت نه بی له سهر منجانی نهوهی: که نهو موشریکانی کهله کهت، نهوانه بت بهرستن، شکو گومانیت لهغه سادی بیرو باومریان نه بی! هرچی دهی بهرستن بهتالو بوچو نه زانی و گومراییه، عهزابه کهیان مسوگهر و بویان دی. **{مَا يَخْلُدُونَ إِلَّا كَمَا يَخْلُدُ آبَاؤُهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِنَّا لَمُوقِفُهُمْ نَصِيبُهُمْ غَيْرَ مَنْقُوصٍ}** نهوان عیبادت نا کهن مهگهر وهکوو باوکو باپیرانیان دمی کهن! نیتمش پاداشیان دمه دینه وه به تهواوی. واته: نهوان وهکوو باوکو باپیرانیان بت بهرستی ده کهن بهروردگار روژی قیامت لهسر کردهو مکهانیان پراوپر پاداشیان دمهاته وه، سزایه کی بهنیشیان دمه او تۆله ی باشیان ئی دهستینن.

﴿۱۱۰﴾ **وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ** بیگومان نیتم تهوراتمان دا به موسا بۆ نهوهی کهله کهی بیکه نه بهرنامه و یاساو شه ریعهتی خویشانو به گوپرهی نهو کتیبه هه لسو کهوت بکهن! به لام نهوان لهراو بیرو بۆ چون و رافه کردنیان دا کیسه یان تیکهوت ههر کهسه به نارمزوی خوئی مانای له دمه کانی دمه دیه وه، بوونه تاقم تاقه و گرو گرو، بهر ته وازه بوون. **{وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ}** نهگهر له بهر نهوه نه بوایه: که هه زاو هه دهری خودای تو، داخوازی نهوه بووه: که بۆ ماومیه کی دیاریکراو که هاتنی روژی قیامت ته عهزاییان بۆ نه نیی، نهوه ههر له دونیادا ناوانمان دهکردن، ههر له دونیادا عهزایمان بۆ دهناردن، سهر پیچیکارانمان له ناو دمه بردن، خودا بهرستانمان رزگار دهکردن. **{وَاللَّهُمَّ}** بیگومان کهلو نه تهوهی موسا **{إِنِّي شَكُّ مِنْهُ مُرِيبٌ}** دهر باره تهورات له شکو گومانیککی زۆر جه و اهه کاردان، چونکه تهورات زۆری ئی گۆرپوه، زۆری ئی هه و تاهه، میژوو نووسان ده لئین، کاتیک بابلیه کان په یکهری سوله یمانیان سوتاند؛ تهوراتیش هه و تاهه له ناو چوو، ماومیه کی زۆری پی چوو نه معجار جوله که کان سهر له نوئی هه و لئان دا تهوراتیان نووسیه وه به لام به شیواوی و دهست لئدرای، چونکه نوسخه نه صلیه کهی نه ما بوو!

سوودتان پی بگهینه، عهزابتان لی دوور بخاتمهوه {لَمْ لَا تُنْصَرُونَ} پاشان ئیوه یارمهتیتان نادری، خودا پشتیوانیتان ناکا، چونکه پهره مردگار کۆمهکی بهسته مکاران ناکا.

{^{۱۴} وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفًا مِنَ اللَّيْلِ} نهی پیغه مبهرا نوێژ به تهواوی و رێک و پێکی نه منجم بده له ههردوو سهری رۆژدا، هه موو رۆژیک نوێژمکانت نه منجم بده له دوو ته رهفی رۆژدا؛ که نوێژی به یانی و نیومرۆو عهصر دهگرێتهوه، بهم رنگه له نیوهی نه مه لدا نوێژی به یانی دهکری، له نیوهی دووه مه دا نوێژی نیومرۆو نوێژی عهصر دهکری، له بهر نه وه نه م دوو نوێژه که وتونه ته یه، چونکه له کاتی جه مه دا یان نیومرۆو ده برێته لای عهصر، یان عهصر ده هیندری ته لای نیومرۆ، له غه یری جه مه عیشدا و مکوو دروسته نوێژی نیومرۆو پاش زموال بکری، دروستیشه له ناخرو ئۆخری وه ختا بکری، واته؛ کاتی کردنه که ی ده که وێته نزیک کاتی نوێژی عهصر. به کورتی پاش زموال کاتی نوێژی نیومرۆو عهصره، جا له م رومه که پاش زموال کاتی ئیوارمیه، نه م دوو نوێژه ده که ونه لایه کی رۆژوه، نوێژی به یانیش ده که وێته لایه کیه وه. نه و کاتانه ییش که نزیک شه ون به {زُلْفًا مِنَ اللَّيْلِ} نامازمیان بۆ کراوه بریتیتن له کاتی پاش رۆژ ئاوا بوون که وه ختی مه غریبه و ون بوونی روناکی که ناری ناسمانه که وه ختی نوێژی عیشایه، که وایی نایمه ته که نامازه ی بۆ هه ر پینچ نوێژمه کان تی دایه. {إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ} بێگومان کرداری چاکه و چاکه کاری (که نوێژ به شیکه له چاکه) تاوانی پێشو و رهش ده کاته وه، واته؛ تاوانی بچوک، چونکه تاوانی که و ره که هارمه تو تۆله و هه دی خۆیان هه یه!! پێویستیان به تۆبه ی نه صوو ح شتی تر هه یه! {ذَلِكَ ذِكْرِي لِلذَّاكِرِينَ} نه و نامۆزگاری یانه ی پێشو که بریتی بوون؛ له ئیستیقامه و کردنی کردمه و ی باش و په سنده و پابه ند بوون به مه ره مان و جله و گریه کانی په ره مردگار و سنوور نه به زاندن و مه یل نه دان به سه ته مکاران، په ندو عی ره من بۆ نه و که سانه ی په ند و مرگرن و شت ده بیسن و تی ده گهن و هه ست به گرنگی ده که ن، خۆیان له خه ته ری خراپه کاری ده پارێزن و ترسی خودایان هه یه و داوی لی بووردن له تاوانه کانیان ده گهن.

{^{۱۵} وَأَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ} صه بر بریتیه له پابه ندبوون له سه ر کردنی کاری چاک و ناره حه تی به جیه یانی، هه روا خۆگری له سه ر کردنی تاوان و داخوازی به کانی، خۆ به دوو ربگره له هه موو شتیکی خراپ و نابه سندو هه رام، له کاتی به لۆ ناخۆشی دا به صه بر و ئارام به، خۆگرو و ره به مرز به، بێگومان خودا نازو نعه مه تی به هه شتتان به نسیب ده کا.

{^{۱۶} فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةَ يَتَهُونَ عَنْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ} نه وه بۆچی له ناو نه و که لو نه ته وانه ی که له چه ره کانی پێش ئیومه دا به هۆی سه ته مکاری خۆیان له ناومان بردن، که سانی که نه بوون خاوه ن عه قلو قامو نایین، یان خاوه ن هه درو قیمه تو قسه بیستراو و نه هلی خه یڕ، جله و گری یان بکر دایه له و سه ته مکارو ناشوبگێڕو فیتنه جۆیان نه ی فه سادیان له سه ر زه و ی بلۆ کردمه و، نه وه بۆ کۆمه لیک نه بوون خاوه ن هه ضلو نایین و هۆشه مند مه نه ی جه مارمیان بکر دایه له فه سادو به د ره وشتی، له سه ته مکاری و ناشووبگێڕی له ولاته دا، ولاته که لیان له و عه زابه رزگار بکر دایه و بیانپاراستنایه!! نه وه نه بوو، نه وانه ده ست نه که و تن {إِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ} مه گه ر که می له وانه که رزگارمان کردن له قارو غه زمی خۆمان. واته؛ نه وه ی پێویست بوو بۆ نه بوو، به لکو و نه وه ی روی دا نه وه بوو؛ که که می که له موسو لمانان که م نه وودو قسه نه بیستراو بۆ نه وه ی کاری گه ریان هه یو شوینده ستیان دیار بۆ، که س به گوێی نه کردن، خودا له گه ل پێغه مبه ره کانیان دا رزگاری کردن، له کاتی که دا سه ته مکارو ناشوبگێڕمه کان سوور بوون له سه ر هه لویستی خۆیان و وازیان له ژبانی ته ره فو فه ساد نه هی نا، به لکو و {وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ} نه و سه ته مکارانه؛ که زۆرینه ی که لو نه ته وه کان بوون، شوین هه واه ئارمزی خۆیان که و تن هه ر خه ریکی ده سه ته به ر کردنی نازو نعه مه تو پله و پایه ی دونیای ی بوون، مه شغوولی رابواردن و تاوانکاری و فه ساد بوون، نه گه ر موصلیحیک نامۆزگاری بکر دایه گو ییان بۆ نه ده گرت، خۆش رابواردنی دونیایان به سه ر به خته وه ری قیامه تدا هه لپژاردبوو، {وَكَاَلُوا مُجْرِمِينَ} نه واه

لههه ئېزاردنى ئەم جۆره ژيانە بۆ خۇيانو سووربونيان لەسەر
فەسادو ئاشوبگىچران، لەناو تاوانو گوهرپايىدا نوغرى بويوون.

{^{۱۱۷} وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ } واتە:

ئەو دەبو نەرتىتى خودا نىيە، ئەدالەتكارى ئەو نىيە: كە سەم
لەگەلو نەتمەمىيەك بكا، بەناردەو لەناويان بەرى، لەكاتىكدا
ئەهەلو دانىشتوانى ئەو شارو گوندانە حەققەوازو حەق
بەرست بن، پابەندى ئەخلاقو رموشتى بەرزو پەسەند بن،
خەرىكى رىكخستنى كارو بارى خۇيان بن بەگوپرى
شەرىعتو ياساى خودا. چونكە پەرورەدگار سەمەكار نىيە
سەم ناك.

{^{۱۱۸} وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ }

ئەى موخەمەد! ئەگەر خوداى تۆ بيوستايە ھەموو
ئادەمىزادەگانی لەسەر يەك ئايىن كۆدەكرەدەو، واى ئى
دەكرەن بەسروشت ھەموويان خودا پەرست بوونايە وەكوو
فرىشتە، ئەو كاتە ئەم عالەمە عالەمىكى تر دەبوو! بەلام
ويستى خودا وا نەبوو كە ھەموويان لەسەر يەك ئايىن كۆ
بكاتەو، بەلكوو وازى ئى ھىناون بۆ خۇيان بەئىختىارى
خۇيان رىبازى ژيانان ھەئېزىرن، ئەوئا جوداوازيان
لەھەموو شتىكدا ھەيە، تەنانەت لەبنەماى عەقىدەو بىرو
باومریشدا راجىايىيان ھەيە، تەنانەت لەو شتانەشدا كە
نەدەبوو ئىختىلافيان ئىدا بېئ وەكوو بېرو بەرۇزى قىامەت:
بىرو رايان جوداوازه، ھەر كەسە بەگوپرى مەيلو ئارمەزو
بىرو بۆچوونى خۆى رايەكى تايبەتى ھەيە، ھەر تاقەمو
پشتگىرى عەقىدەو مەزھەبىك دەكاو داکۆكى ئى دەكا.

{^{۱۱۹} إِلَّا مَن رَّجِمَ رَجْمًا } مەگەر كەسانىك كە خودا

بەمىھەربانى خۆى ھىدايەتى دابن بۆ ھەئېزاردنى رىگەى
خودا پەسندو بەختىارى، ئەوانە شوپن پىغەمبەران كەوتن و
پابەندى فەرمانو جەلو گىرىيەكانيان بوون، لەسەر ئەو
رىبازەيان بەردەوام بوون تا دوا پىغەمبەر: كە پىغەمبەرى
ئىسلامە ھاتە سەريان شوپنى كەوتن، ئەوانە كۆمەلى رزگار
بووى ئادەمىزادن، فىرقەى ناجىيە ئەوانو بەس! {وَلِلَّذِينَ
خَلَقْنَاهُمْ} واتە: ھەر لەبەر ئەوئى بۆ خۇيان توانايان ھەبى
بەويستى خۇيان رىبازى چاك يان خراب ھەئېزىرن، بۆ

ئەوئى ئەو ئىختىارمىيەيان ھەبى كە سەر دەكىشى بۆ ئەو
ئىختىلافە، پەرورەدگار ئادەمىزادى دروستكرەون، بۆ ئەوئى
پاداشى باش بىداتەو بەئەوانەى رىبازى حەق ھەئەمبىزىرن و
پەپەروئى دەكەن، سزاي ئەوانە بىدا كە رىگەى خراب
ھەئەمبىزىرن و پەپەروئى دەكەن! {وَكَمُتْ كَلِمَةً رَبُّكَ} بېپارى
خوداى تۆ ئەى موخەمەد! دەرچوو قەزاو قەدەرى وا
ئاراستە گرا، دانايى و زانايى خودا وا داخواز بوو: كە بەشىك
لەئادەمىزادو جندۆكەى دروستيان دەكا شىاوى چوونە ناو
بەھەشت بن، بەشىكىشيان شىاوى چوونە ناو دۆزەخ بن، بۆيە
لەئەزەلدا ئەم بېپارى داوودو پراوتەوئە ئەوئىش برىتييە
لەئەوئە كە دەفەرموى: {الْمَلَأْنِ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ
أَجْمَعِينَ} وەئلاھى دەبى دۆزەخ پېر بكم لەجندۆكەو
ئادەمىزاد، دەبى لەگەراو جىنسى ئادەمىزادو جندۆكە دۆزەخ
بەاخەنم، لەوانەى شوپن پىغەمبەران ناكەونو پابەندى
فەرمانو جەلوگىرىيەكانە نابن پەيامى پىغەمبەركان بەدرۆ
دەخەنەو..

{^{۱۲۰} وَكَلَّا نَقْصُ عَلَيْكَ مِن آثَاءِ الرُّسُلِ} دەخوئىنەوئە بەسەر

تۆدا ئەى پىغەمبەر! ھەموو جۆرە ھەوائىكى پىغەمبەرانى
پېشوو لەگەل گەلەكانيان بۆ دوو مەبەستو قازانجى سەرەكى:
۱- {مَا نَكُتُ بِهِ فُؤَادَكَ} يەكەم بۆ ئەوئى دلت دابەمەزىرو پتەو
بېئ بۆ بەجىيەنەنى پەيامەكەتو صەبرو ئارامت بۆ پەيدا
بېئو لەبەرامبەر ئەزىتەتەنى موشرىكەكان خۆگرو پشوو
درېژ بى.

۲- {وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ} واتە:

سوودى دووم بۆ تۆ ئەوئە: كە لەم سورمەتەى چىرۆكى
پىغەمبەرانى تىدايە، يان لەو چىرۆكو نىشانانەدا كە بۆت
رون دەكەينەوئە: شتىك بۆ ھاتووە كە حەقو راستو پەقىنە:
ئەوئىش برىتييە لەتاكو تەنھايى خوداو عىبادەت بۆ كردنى
بەخالصى و چەسپاندنى زىندوو بوونەوئە تۆبەو گەپانەو بۆ
لاى خودا واز ھىنان لەفاحىشەو كارى خراب، لەو ھەوالانەدا
بەندو نامۆزگارى ھەيە بۆ كافران و يادخستەوئە بىرەومەرى
ھەيە بۆ موسولمانان، سوودى ئى وەردەگرنو ئىمانيان پى

خۆشەویستم! **{إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ}** من لەخەودا؛ یازدە ئەستێرمو خۆرو مانگم دیتن سوژدەیان بۆ بردم، واتە: سوژدەى ریزو تەقدیرو فەرمانبەردارى، ئەك سوژدەى عیبادەتو پەرستن..

{قَالَ يَا بُنَيَّ!} وتی: ئەى كۆرى پچكۆلەو خۆشەویستم! **{لَا تَقْصُصْ رُؤْيَاكَ عَلَىٰ إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا}** خەونەكەت بۆ براكانت مەگێرمو، نەوەكوو حەسوودیت پى بەرنو پیلانى وات بۆ دابریژن تووشى ناخۆشى و جەرمەسەرىت بگەن، چونكە **{إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ}** بیگومان شەیتان دوژمنى سەرسەختى ئادەمیزادە، بەناشكرا دوژمنایەتى خۆى لەگەڵ بەرهى ئادەمیزاددا راگەیاندو، ئەكەى باسى خەونەكەت لای براكانت بذكرینى، بترسە لەوێ شەیتان بجیتە بن كلیشەى براكانتەووە هەلیان خەلەتینى و دمنە دمنەیان بدا بۆ ئەوێ زیانت پى بگەیهنن، دابو نەپیتى شەیتان ئەوێ: كە ناكۆكى و دژایەتى بخاتە نىوان ئادەمیزادانەو.

{وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ} ئەى كۆرى خۆشەویستم! وەكوو چۆن پەرۆردگار لەخەودا ئاوا ئەستێرمو خۆرو مانگی نیشان داوى سوژدەیان بۆ بردوى، خودای خۆت هەلت دەبزیرو دەست نیشانەت دەكا بۆ پیغەمبەرایەتى و پلەو پایەى ریزو ئیجتراەت بەسەردا دەبزیرو جۆرەها بەهرمو سەرۆمەیت پى دەبەخشى: **{وَيُعَلِّمُكَ مِنَ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ}** لەلایەن خۆیەو زانیاری خەون لیدانەوت فیڕ دەكا، واتە: زانیاری تایبەتى خۆیت فیڕ دەكا، دەتوانى مانای خەون ئى بدەمەووە بزانی چۆن دیتە جى و ئاكام جى دەبى. **{وَيُؤَيِّدُ بِنِعْمَتِهِ عَلَيْنَا}** **{بِقُرْبٍ}** هەروەها پەرۆردگار نىعمەتى خۆى لەسەر تۆ تەواو دەكا، بەو جۆرە دەتکاتە پیغەمبەرو رەوانەت دەكا بۆ بانگەوازیکردن، هەروەها نىعمەتى خۆى بەسەر یەعقوبو بنەمالەكەشیدا تەواو دەكا، بەم جۆرە هەلیان بۆ دەرەخسینى كە لەلادیو بێنە ناو شارى میصرو جیگەو رێگەى باشیان بداتى و پاشان زنجیرەى پیغەمبەران لەم بنەمالەپەیدا بۆ ماویەكی زۆر بەردەوام بى. **{كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبْنَائِكَ مِنَ الْقُرْآنِ}** **{وَأَبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ}** هەروەكوو چۆن لەو پەش نىعمەتى خۆى

كە دەفەرموى: قورئان لەم پیتانە پێك هاتوو، ئیومش زوبانەكەتان لەم پیتانە پێك هاتوو، دە ئیوە بتوانن لەو پیتانە كەلامیكى ئاوا بخەنە رو! **{تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ}** ئەو نایەتەى لەم سورمەدا بۆ تۆ هاتوو ئەى موحەممەد! كە لەو جۆرە پیتانە پێك هاتوو نایەتى سورمەتىكى ئاشكراو نمایانە لەودا: كە عەرمەبەكانو غەیری ئەوانیش دەستەووسان دەكا. یان نایەتى قورئانیكە كە ئاشكراو نمایانە هیچ گومانى تیدا نیە، سەرئاسایەو عەرمەبەكان دەستەووسان دەكاو بۆرپان دەدا..

{إِنَّا أَنزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا} ئیئە قورئانیكەمان بەزوبانى عەرمەبى ناردوو بۆ سەر پیغەمبەرى خۆمان كە موحەممەد، ئەو قورئانە دەخویندەووە لەبەر دەكرى، بۆیەشمان بەزوبانى عەرمەبى ناردوو **{لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ}** بەلكوو بەهۆى ئەم قورئانەو عەقڵ و هۆش پەیدا بگەن، چیرۆكو سەرگۆرشتەى رابوردوان بزانی، فیڕى ئادابو ئەخلاقی جوانو ئەحكامو شەریعت ببن، رێبازی ژیاانتان بەگوێرەى بەرنامەى قورئان دیاری بگەن، بۆ ئەوێ قورئان بگەنە مەنەجى ژیاانتان لەرووى رامیاری و ئابوری و كۆمەڵایەتى و كاروبارى دەوڵەتەو.

{لَنَحْنُ نُقْصُ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ} ئیئە جوانترین چیرۆكو سەرگۆرشتەت بەسەردا دەخویننەو بەهۆى ئەووە: كە ئەم قورئانەمان بەنیگە بۆ ناردوو، قورئانیك كە تەواوو پى عەیبو شیکەرەموى هەموو شتیكە، چیرۆكى حەزەرەتى (یوسف)یش چیرۆكىكى تەواوو سەرنج راكێشە، مەبەستو ئەهەافى بەرزى لەخۆ گرتوون **{وَأَن كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الْغَافِلِينَ}** هەرچەندە تۆ ئەى موحەممەد! پێش ئەوێ ئەم قورئانەت بەنیگە بۆ بنیڕین لەپێرى بى ئاگایان بوو! تۆش وەكوو گەلەكەت لەو باسانەى لەقورئان دان بى ئاگابوو، چ زانیاریەكت دەرپارەى هەوالو سەرگۆرشتەى پیغەمبەرانى پێشوو نەبوو.

{إِذ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ} ئەى موحەممەد! چیرۆكى یوسف بۆ گەل و نەتەوەكەت بگێرمو. ئەو بۆ گەلەكەت باس بكە: كە یوسف بەباوکی (یەعقوب) گوت: **{يَا أَبَتِ}** ئەى باوکی

رژاند به سهر باپیرتو باوکی باپیرتدا. که نیسحاقو ئیبراهیم بوون.. له نایه ته که دا ئیبراهیمی پێش خست چونکه پلهو پایهی نهو بهرز تره و به باوکی پێغه مبه ران و (خلیل الله) ناسراوه. {إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ} بیگومان خودای تو زاناو دانایه به و که سانهی هه لیان دهبزیرئ بۆ پێغه مبه رایه تی و دهمزانی کئ شیواو هه ضلوو نیعمه تو ریزلینانه، هۆکاری بۆ دهره خستینئ بۆ نه وهی بگاته نامانجی خۆی و ناواته کانی به دی بێن. ههرچی دهیکا له زمانیارو داناییه وهیه، نیشی نابه جئ ناگا و کاری خرابی ئی ناویشته وه.

{لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٍ لِلْمُتَلَكِّينَ} سویند بئ به خودا له چیرۆکی یوسف و براکانی دا په ندو نامۆزگاری هه ن بۆ په رسیان، زۆر عیبره تو نیشانه هه ن له سهر قودرته و دمه لاتی ره های په ر و مر دگار و زانیو و دانایو و لوطضو که ره می بۆ به نده هه ئیزار ده کانی و په ر و مر ده کردنیان به په ر و مر ده میه کی خودایی، بۆ هه ر که سێک په رسیار بکا له ر و داوی چیرۆکه که و بیه وئ به راستی چۆنیه تی ر و دا و ده کانی نه م چیرۆکه بزانی و په ندیان ئی و مر بگرئ!

{إِذْ قَالُوا لْيُوسُفَ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيْنَا مِمَّا} کاتێک براکانی

یوسف و تیان، وه للاهی یوسف و براکه ی بونیامین لای باوکمان له ئیمه خو شه یست ترن، نه وان هه ر چه نده له ئیمه په چو کتر و کار و کاسبییان پئ نا کړئ که چی نه وانی له ئیمه خو شتر ده وئ، ئیمه هه موومان پیاوی به هیز و تاقه تو کار و کاسبی کار، چی پتیو یست بئ بۆ دابی نه کردنی باری ژیان و خه رچی ناو مال ئیمه دابی نی ده که ی که چی زیاتر گرنگی به نه وان ده دا! {وَلَمَّا حَسِبَ عُصْبَةُ أَنْ أَبْتَا لَهُمْ لَيْفِي صَلَاحٍ مُبِينٍ} بیگومان باوکمان له و هه لوی سه ته ی دا که نه وانی له ئیمه خو شتر ده وئ رێگای عه دا له تکار ی ئی هون بو و و به هه له چوو و به هه له چو و نه که ی نا شکرایه و هه موو که س دهبزانی، ده نا چۆن دوو من دالی بیکاره و هه ی له بارا نه بو و با سو ده دا ته وه به سهر کۆمه لێک کور ی گهنجی به ده سه تو بازو و کاسبکه رو خزمه تگزار و پارێزمر!!

{أَقْبَلُوا يُونُسَ أَرْضَهُ أَرْضًا} با یوسف بکوژین و له ناوی

به رین بۆ نه وهی باوکمان به روی بئ و هه ی هیوا یه کی پێک

قَالَ يَبْنَئُ لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ عَلَىٰ إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا ۚ إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٥﴾ وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ رُءْيَاكَ وَمَعْلَمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَرُمِمَتْ نِفْمَتُهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ مَالٍ يَغْتَرِبُكَ أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبْنَاءِكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ رَوْهَ وَاسْقُ ۖ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦﴾ لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ ءَايَاتٍ لِلْمُتَلَكِّينَ ﴿٧﴾ إِذْ قَالُوا لْيُوسُفَ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيْنَا مِمَّا نَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٨﴾ اقْتُلُوا يُوسُفَ أَوْ امْكُرُوا زَنْجًا يُجْلَلْ لَكُمْ وَجْهَ أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ ﴿٩﴾ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَأَلْقُوهُ فِي غَيَابَةِ الْجُبِّ يَلْقَاهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِن كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿١٠﴾ قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا آتَاكَ عَلَىٰ يُونُسَ وَإِنَّا لَهُ لَنَنصَحُونَ ﴿١١﴾ أَرْسَلْنَا مَعَادِيذَ رَجْعٍ وَيَلْعَبُ وَإِنَّا لَهُ لَنَحْظُورُونَ ﴿١٢﴾ قَالَ إِنِّي لَيَحْزَنُنِي أَنْ تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ ﴿١٣﴾ قَالُوا لَيْنَ أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَخَسِرُونَ ﴿١٤﴾

که بیهشتنه وهی نه وئ نه میئن، یان فره ی بد منه ولاتیک دوور بئ له ناو دهانی، ته نا نه ت نه گه ر نه ش مرئ رێگای ها تته وه نه زانی بیه وه بۆ لای باوکمان. {يَجْلَلْ لَكُمْ وَجْهَ أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ} ئیتر به رچاوی باوکتان چۆل ده بی و دل و دهر و ونی بۆ ئیمه خالی ده بی، هه موو گرنگی به که به ئیمه ده دا و عه طف و سوژی خۆی ده دا به ئیمه نه مجار ئی وه تۆ به بکه ن و ببه به نده ی صالح و راستال، کرده وهی باش نه نجام ده ده ی نو جار یکی تر تا وانی و نا که ی ن، به مه ش خودا له خو مان رازی ده که ی نو باوکی شمان لی مان رازی ده بی.

{قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَأَلْقُوهُ فِي غَيَابَةِ الْجُبِّ يَلْقَاهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِن كُنْتُمْ فَاعِلِينَ} یه کی له براکان، که ناوی به هو دا و برا گه ور میان بوو، هه ندیکش ده لێن، رو بیل بوو، وتی: یوسف مه کوژن، به رکی شی کو شتنی مه که ن؛ چونکه به ر ی خو تانه و کو شتن تا وانی کی گه ور میه، به لکو و فره ی ده نه

ئەگەر ئەومەن بۇ ئەكرى، نىشانى ئەومە: ئىمە ھىچ
پوچىن چمان لەدەست نايە، جىگى مەمانە نىن ھىچ
كارىكەمان بى ئەنجام نادىڭ چ خىرو بىرىكەمان تىدا نىە!

{^{۱۵} قَلَمًا ذَهَبًا بِهِ أَجْمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غِيَابَةِ الْجَبِّ} كَاتِيك

بەرى ئەوتىن يوسىيان لەباو كى دوور خستەو، ھەموو رايان
ھاتە سەر ئەو كە بىھاوئىزە ھولايى بىرى كەنەنەو ئەومە
بىرپاريان لەسەر دا بوو ئەنجامى بىدىن. جا لەم ھالە تەنگو
جەئەمەيەدا، لەم كاتە ناسكو ترسناكەدا كە مردن لىي نزيك
بۆتەو ھىچ فرىارس نىە كەس نىە فرىاي بكەوئە دادو
فوغان دادى نادا ئەم مىندالو بى دەسلەتو ئەوان دە كەسى

زەلامو زەبەللاھو بى وىژدان، ئا لەم ساتە ناسكەدا، كە يوسىف
لەزىيانى خۇي ئانومىد بوو، پەرورەدگار نىگى بۇ دەنئىرو
دەنئىي دەكا، كە ئەمە تەفكىردنەو، تەنگەنەيە ھەرھى
لەدوايە. دەفەرموى: {وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا
يَشْعُرُونَ} نىگامان بۇ كرد، دەنئىيان كرد لەومى، كە لەم
تەنگەنە رزگار تەبى نامرى تا ئەم كارە ناپىاوانەيان
بەجاودا دەمەيەو، تەرىقيان دەكەيەو، ئەوان لەسەرمتادا
نازان ئەومە ئەم تانوتەيان ئى دەدا ئەو يوسىفە مىندالەيە كە
خستوو پانەتە ناو بىرەو بەخەيالى خۇيان لەكۇليان بۆتەو!

{^{۱۶} وَجَاءُوا أَبَاهُمْ عِشَاءً يَبْكُونَ} ئىوارە درەنگانەك كاتى عىشا
ھاتنەو بۇ لاي باوكيان، خۇيان بەغەمبارو دلتەنگ نىشان
دەداو شىن و رۇرۇيان دەكرى دادو فىغانو برا رۇيان بوو!

{^{۱۷} قَالُوا يَا أَبَانَا} وتيان، ئەى باوكى بەرىزمان! چىت ئى
وشىرەن {إِنَّا ذَهَبْنَا لَسَبْقَ} ئىمە چوین بۇ يارى و پىشپىرەو
بازبازىن {وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا} يوسىفمان لاي كەلو
پەلەكانمان دانابوو {فَأَكَلَهُ الذِّئْبُ} گورك خواردى، ئىمە لىي

دوور بووین و سەرگەرمى يارى و رەبازى خۇمان بووین، {وَمَا
أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ} ئىمە دەزانىن: ئەتۇ بىرومان
بى ناكەى با ئىمە راستگۇو جىگى بتمەنى جەنابت بىن!
چۇن تۇ گومانى خراب بەئىمە دەبەيى و پىت وايە ئىمە
راست ناكەين؟ بەھەر ھال لەمەدا جەنابت بىانوت ھەيە
چونكە رودامكە ھىندە غەرىبە ناچىتە عەقەو شتى وا

ناو بىرىكەو، كاروانىك (كە ھاموشى بازىرگەنى دەكەن) بۇ
خۇيان ھەلەدەمگرنەو، لەكۇل ئىو دەبىتەو، بەمە
مەبەستەكەتان دىتە جىو لەباوكى دوور دەكەوئەو لىي
دەدار ناخىرەت دەي.

{^{۱۸} قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَى يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ لَنَاصِحُونَ}

وتيان، ئەى باوكى بەرىزمان! ئەو تۇ چىتە لەئىمە دەنئىيانى
دەربارەى يوسىف؟ دەترسى لىمان تووشى ئەزىتەى بكەين؟
ئىمە خۇشمان دەو، دلسۇزىن بۇ، دەمانەوئە لەخىرو
خۇشىدا بى، بەدلو بەگيان نەصىحەتو نامۇزگارى دەكەين،
وگەو چاوى خۇمان دەپپارىزىن!

{^{۱۹} أَرْسِلْهُ مَعًا غَدًا يَرْتَعْ وَيَلْعَبُ وَإِنَّا لَهُ لَنَحَافِظُونَ} جا وا ئىمە

وگەو دابو نەرىتى خۇمان بەياني دەچىن بۇ سەيران. بۇ
يارى و رابوارەن، جەنابىشت بەدەنئىيەو يوسىفمان لەگەن
بەنئىرە، با بۇخۇي بەنارمۇزى خۇي لەو دەشتو سارايە، لەو
كىو كەزە بەروبوو بخوا، لەگەن ئىمەشدا يارى بكوا
پىشپىرەو تۇپىن و سى بازىن ئەنجام بەدا، ئىمە پارىزگارى
دەكەين ناھىلەن تووشى ھىچ ناخۇشەيەك بىي، ھەر لەبەر
خاترى تۇ وگەو چاوى خۇمان دەپپارىزىن!

{^{۲۰} قَالَ إِنِّي لَبِخْرُؤٍ أَنْ تَذْهَبُوا بِهِ} وتى، ھەست دەكەم

بەغەم نەرەھەتى و دلتەنگ دەم ئەگەر يوسىف لىم دوور
كەوئەو، ئەگەر ئىو لەگەن خۇتان بىبەن بۇ دەشتو دەر
من بى ئەو ھەلەناكەم، {وَأَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ
غَافِلُونَ} دەترسم رىگا بەدەم لەگەن خۇتانى بەرنو لەبىبايان
لىي كەمتەرخەم بىن و گورك بىخوا، دەترسم ئىو سەرگەرمى
يارى كەردى خۇتان بىن و ناگاتان لەيوسىف نەمىنى و گورك
پەلامارى بەداو بىخوا!

{^{۲۱} قَالُوا لَيْنَ أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَخَاسِرُونَ}

وھلامى باوكيان دايەو و تيان، وھللاھى، ئەگەر ئىمە ئەومەندە
دەستەوسان بىن گورك بتوانى يوسىفمان ئى بىرپىرەو بىخوا،
ئەگەر ئىمە بەھەمەمانان ئەتوانىن يوسىف بىپارىزىن
(لەكاتىكەدا ئىمە دەستەيەكى خاومەن ھىزو توانا دەستو
بازوین و كورى تەنگەنەو پىاوى رۇزى ھەلەتەو ھوربەنەن)

روید! ۱۹! نهتو دوتن لږ کارساته ترساندنتینو ئیمه رمدمان دایموه، بهلام وا کارسات رویداو شتهکه هومامو!!

۱۸} **وَجَاءُوا عَلَى قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ** همر بو چهواشهکاری و چهساندنې ښهکههې خوځان، ئاسکیکیان سهرېری و بهدرو خوځنی ئاسکهکههېان لهکراسی یوسف ههلسو بهنارېکو پېکی کراسهکههېان خوځناوی کردو وایان نیشان دا: که نهه کراسه نهومیه: که گورگهکه یوسفی تیدا خواردوو، بهلام ویستی خودا وایو: که دمې شویندهستی تاوانهکههېان دمرېکهو، ښهکههېان ناشکرا بېی، نهومیان لهبیر جوو که ههنديک کراسهکه بشیوینن، بیدرېنن، بیههجنن، چونکه نهگمر گورک بیخواردایه دمبوايه کراسهکه بدرايه ونجر ونجر ببوايه: بهلام مهیدانی درو کورتهو زور ناخیهنې. **{قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْراً}** یمعقوبی باوکیان پېی گوتن بهتکوو نهوه دل و دموونی ناپاکتان نه مهی پې کردونو کاریکی وا ناپهسندی پې نهنجام داو، نهومی دمیلین لهراستییهوه دوورمو عهقل و مری ناگری! **{فَصَبْرٌ جَمِيلٌ}** صبر دگرم، صهری جوانو پهستند بزمان باشه نهوه چهکی خاومن باومړانهو نارام دگرم، پشت بهخودا دمهستم، چاومړوانی دمووی رحمت، **{وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ}** خودا پارمهتیدمرمه لهسر نهومی باسی دمکمن و بومی دهگړنهوه له هواله دلتهزینه.

۱۹} **وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَى دَلْوَةً** کاروانیکی بازرگانی پهپله لهولاتی مهديهنهوه بهرمو میصر دمویشو بهلای بیرمهکه دتیهپړین، پهکیکیان نارد ههول بدا ناویان بو پهیدا بکا، کابرا هاته سر بیرمهکهو دؤلچهی داهیشته بو ناو بیرمهکه بو نهومی پر بې لهناوو ههلیکیشیتهوه. جا که کابرای کاروانی دؤلچهکهی داهیشته ههزرمی یوسف خوی پیوه ههلواسی، کابراکه دؤلچهکهی ههلیکیشایهوه کوړیکی جوانکیلهی زور روح سووکو خنجیلانیهی بینی خوی بهدلچهکهوه ههلواسیوو، کابرا هاواری لی ههلساو موژدهی بهههفلانی دا **{قَالَ يَا بُشْرَى}** وتی: نای لهه خیرو بهرمکهته! نای لهه دستکهوته بهنرخه! مرگینی لهخومان **{هَذَا غُلَامٌ}** نه مه کوړیکی جوانو شوخو شهنکه، ورن سهر بکمن! بزائن ج دستکهوتیکمان دست کهوت! **{وَأَسْرُوهُ بَضَاعَةً}** لهخهگی

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِوَدِّهِمْ وَأَجْمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غَبَابٍ قَامَتْ وَجَارَتِ ابْنَتُهُمْ بِأَمْرِ مَوْلَا هُمَا لَا يَشْعُرُ ۝ ۱۵ وَجَاءَتْ أَبَاهُمْ عَشَاءً يُبْكُونَ ۝ ۱۶ قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَقِيقُ وَنَرْكَبُ نَافِثَةً نَبْذُرُكَ ۝ ۱۷ قَالُوا لَا تَفْهَمُ ۝ ۱۸ وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَى دَلْوَةً ۝ ۱۹ قَالُوا يَا بُشْرَىٰ هَذَا غُلَامٌ وَأَسْرُوهُ ۝ ۲۰ بَضَاعَةً بَايَعُوا بِهَا ۝ ۲۱ وَشَرَوْهُ بِحَبْنِ دَرَاهِمٍ مَعْدُودَةٍ ۝ ۲۲ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ ۝ ۲۳ وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لَا تَرْيَاهُ أَكْرِمِي مَثْوَاهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا ۝ ۲۴ وَكَذَلِكَ مَكَانًا يُوسُفَ فِي الْأَرْضِ ۝ ۲۵ وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ ۝ ۲۶ وَاللَّهُ عَلِيمٌ عَلِيمٌ ۝ ۲۷ وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝ ۲۸ وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ مَاتَتْهُ حُمَاهُ وَعِلْمَاؤُهُ كَذَبُوا فِيهِ فَجَرَىٰ الْمُحْسِنِينَ ۝ ۲۹

تريان شاردموو گردپانه کالایهکی نهپنیو لهناو شتو مهکهکانی خوځاندا شاردپانهوه، بو نهومی بیبهنهوه بو بازاری میصر بیفروشن، **{وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ}** خودا زانا بوو بهو کردموانهی دهمانکرد، ناگادار بوو بهکردموهی براکانی یوسفو کرپارو فروشیارمکانی.

۲۰} **وَشَرَوْهُ بِحَبْنِ دَرَاهِمٍ مَعْدُودَةٍ** بردپانه میصرو بهپارمیلهکی کم فروشتیان، نهو پارمی لهجیاتی یوسف و مریان گرت چهند دیرههمیکی کم بوو، بهژماره و مرگریان نهک بهکیشانه، چونکه دایو نهپړتیا وایو پارمی کهمیان بهژماره حیساب دمکردو پارمی زوریان بهکیشانهو تهرازو حیساب دمکرد. ههر پارمیلهکی لهجل دیرههم کهمتر بوايه دهمانهژمارد، نهگمر لهجل دیرههم زیاتر بوايه دهمانکیشا، نهوان یوسفیان بهبیست دیرههم یان بیستو دوو دیرههم

بمدسه لاته. {وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰ أَمْرِهِ} خدا به تواناو دمه لاته
 بۆ ته نفیذ کردنی هر کاریک بیهوئ نهنجامی بدا؛ هرچی
 دمرباری یوسف روی دا هر له دزایه تی براکانیه ووه
 دۆزینه ووی له لایه ن کاروانه که ووه به کۆیله کردن و فروشتنی
 له بازاری میصر دا، نه مجار نامۆژگاری عهزیزی میصر بۆ
 خیزانه که ی که ریزی بگریو دواپی حهزلیکردنی زوله یخا لی
 نه مجار روداو مگانی ناو به نندینه خانه هه موویان هۆکار بوون و
 خودا سازاندیوونی بۆ نه ووی یوسف له خاکی میصر دا بپیته
 نه و فهران پدوایه و به و پله و پایمه بگا {وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا
 يَعْلَمُونَ} به لام زوربه ی خه لک نه پی نی روداو مگان نازانن،
 ناگاداری حیکمه تو پیلانی خودا نین، ته ماشای ظاهیری
 روداو مگان ده که ن و به و پییه هه لئو که وت ده که ن.

{وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا} کاتیک گه پیشته
 ته مه نی ژیری و هیژو توانای جهسته یی و عه قلی ته و او بوو،
 زانیاری حوکه و بریارانی راست و دروست و زانی نی به ناکام
 گه پیشتن و سه رمه نجامی روداو مگان و مانای خه و نه مان پی
 به خشی، زانیاریمان فیژ کرد؛ چۆن ژیان به سه رم به ری و چۆن
 هه لئو که وت بگا، چۆن ریگی راست و دروست به پیرمو بکاو
 خۆ له ری بازی جه وت به یاریزی. {وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ} به و
 شیوه پاداش و نه مه کدانه وه پاداشی چاکه کاران دمه دینه وه.
 هر که سیک ره وشتی ناوا جوان و جوانمیرانه ی تیدا بن، دل و
 دموونی خۆیان به خراپه کاری و تاوان پیس نه کردین،
 له لایه ن خۆمانه وه به هره ی حوکه کردن به عه داله تو
 حه قخوازیان پی دمه به خشین.

{وَرَاوَدْنَاهُ إِلَىٰ هُوَ فِي يَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ} داوای ده ست
 تیکه لکردنی له یوسف کرد نه و خانمه ی که یوسف
 له ماله که ی دا ژیا نی به سه رمه برد، به لئ زوله یخا (ژنی عهزیز)
 که ناغا ژن و گه وری یوسف بوو داوای له یوسف کرد که
 ده ستی له که ل تیکه لاو بکا. {وَعَلَّقَتِ الْأَبْوَابُ} جه وت دهرگی
 باله خانه ی داخستن، فهرانی دابوو که نه یزه کو کارمه رو
 خزمه تچی له و ماله دا نه مینن، به گردمه هه موو شتیکی مادی
 ناماده کردو حه زو نارمۆی گه پیشته ناستیک په رده ی حه یا
 بدپی و به شیوه ی فهران روبکاته حه زره تی یوسف، به ناشکرا

فروشت {وَكَاثُرًا فِيهِ مِنَ الرَّاهِدِينَ} نه وانه ی فروشتیان
 خواخوایان بوو له کۆلیان بیته وه، زۆر لی و مپز بوون و لایان
 بی نرخ بوو، چونکه دمیانه و یست له به کۆیله کردن و فروشتنی
 زرگاریان بی. به مهش کۆتایی به ته ننگانه ی به که می حه زره تی
 یوسف هات!

{وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لِمِثْرَانِهِ أَكْرَمِي مَثْوَاهُ} نه و
 که سه ی له میصر حه زره تی یوسفی کری؛ که بر دیه وه بۆ
 ماله وه به خیزانه که ی خۆی وت؛ ریزی پله و مه قامی بگره
 {عَسَىٰ أَنْ يَفْعَلَنَا} ریزی لی بگره به لکوو سوودی لی و مر بگرین،
 یارمه تیمان بدا بۆ نیش و پیو یستی ژیان، مال و سامانی
 خۆمانی پی به مه نه کارو به رزمه و مند ی {أَوْ تَخْلُدْ وَالدَّ} یان
 بیکه ی به کۆری خۆمان و بپیته فینکایی چاومان و بۆ کاتی
 پیرمان فریامان بکه وئو دواپی میراتو که له پورمان لی بگری!
 وا دیاره عهزیزو خیزانه که ی مندالیان نه بوون، بۆیه عهزیز
 ته ماعی نه ووی لی کرد؛ که بیکا به کۆری خۆیان {وَكَذَلِكَ}
 واته؛ و ده کوو چۆن نیعه مه تی خۆمانمان پی به خشی
 به سه لامه تی له پیری قول و تاریک دهرمان هیئا، له ده ستی
 براکانی زرگاران کرد شوینی حه وانه وه ی باشمان بۆ دابین
 کرد، دلی عهزیزی میصرمان بۆ نه رم کردو سۆزیک تابییه تی
 هه بوو بۆی، هر به و شیوه {مَكَّنَا يُوسُفَ فِي الْأَرْضِ}
 له خاکی میصر دا جیگر بوونمان بۆ یوسف دابین کرد، پله و
 پایه و شان و شکۆ مه نندیمان پی دا، بوو به فهران پدو او
 کار به ده ستیک ی گه ورمو لی هاتوو، کاروباری گه نجینه و مال و
 سامانی ولاتیکی فراوانی که وته ژیر ده ست و زۆر به لی هاتووی
 به ریوه ی بردو بوو به مامۆستا و پی شه نگی نه وانه ی که ده بنه
 کارگری مال و سامانی گه لو ولات. به نه و په ری عه داله تکاری و
 شاره زایی و ده ست پاکیه وه نه رکی سه رشانی خۆی نه نجام
 دا. {وَلَعَلَّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ} واته؛ دمه لاته تو توانای
 فهران پدوایی و به ری و مبره نمان پی به خشی بۆ نه ووی
 بیکه ی نه حوکه دارو فییری مانا لیدانه وه ی خه و نی بکه ین،
 له روانگی ته فسیری خه و نه وه بزانی چ رو دماو داهاتوو
 چۆن ده بی؛ پیش و ده خت خۆ بۆ روداو مگان ناماده بکا، بتوانی
 له تی فکرین له هه ندی مه خلوه و قات به لکه له سه رم دمه لاتی
 خودا بدۆزیته وه، بزانی خودا چه ند به تواناو داناو

داوای لی بکا نارمزوی جینسی دایمرکینیتیه وه {وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ} پیی گوت: دمی خوت ناماده بکهو و مرد پیشهوهو دمس بهکاربهو دوامه کهوهو خیرابه! {قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ} حمزرمتی یوسف فهرمووی: پهنا دهگرم بهخودا هانای بو دمبهه لهومی: که من شتی ناوا بکهو! هر خودا دم پاریزی لهومی: که من بجهه پییری نهغامانهوه، من ههرگیز نهومی تو داوام لی دهکمی و دمهوئی نهنجامی بدم توخنی ناکهوم، نهوه خیانهتهو بی وهفاییهو ناکهس بهجهیییه من داوینپییسی لهگهل تودا بکهو، چونکه تو خیرانی عهزیزی میصری {إِنَّهُ رَبِّي} نهویش خاومنی منهو گهورمهو نهمن بهملکایهتی هی نهوم {أَحْسَنَ مَثْوًى} مامهلهی لهگهلدا زور پیاوانه بووه ریژی لی گرتووم، وهکوو کوری خوی حسیب کردووم، تهنانهت ناموزگاری توشی کرد: که ریزم بگری! {إِنَّهُ لَا يَفْلَحُ الظَّالِمُونَ} بیگومان ستهمکاران سهرکهوتوو نابن، خودا ستهمکاران سهرناخا: نهوانهی ستهم لهخویان دهگهنو ستهم لهخهلکی تر دهگهن خییانهتیان لی دهگهن، دستدریزی دهگهنه سهر نامووسیان، نهلهدونیا سهرکهوتوو دمبنو دهگهنه مهرامی خویان نهلهقیامهتدا رهمانهندی خودایان دست دهکهوئی دهچنه بههشتهوه!!

{وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ} بیگومان زولهیخا قهصدی یوسفی کرد بهوه پهلاماری بداو تولهی مل نهوانی بو فهرمانهکهی لی بستینی، نهو ناغا زنو گهورهو خاومنیهتی و داوای کاریکی وای لی دهکاو بهقهسهی ناکا، دمیوهی تهمیپی بکاو سزای نهو سهرپیچیکردنه لی بستینی! یان زولهیخا شالوی بو یوسف هیئاو پهلاماری داو باومشی پیدا کرد بو نهومی لهگهل تیکهلاو بی! {وَهُمْ بِهَا لَوْلَا أَنْ رَأَى بُرْهَانَ رَبِّهِ} حمزرمتی یوسفیش بهگویرهی سروشتی شادهمیزادو حالهتی گهنجی و بارودوخی روداوکه لهدلداو بهشیوه ختوکهدانی نهفسرو خمهترمی ناو دمروون مهیلی کرد، خو نهگهر نیشانهی خودای خوی نهبینیایه دهکوته ژیر کاریگهری زولهیخاوهو تاوان روی دمد، بهلام خودا پاراستی و خستیه دلپهوه که باشترین چاره بو نهو ههلاتنهو همول بدا خوی لهدست زولهیخا رزگار بکا. {كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ} ناوا بهو جوړه

وَرَوَدَتْهُ الْمَلَأَىٰ مُوَفٍ بِبَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ. وَعَلَّقَتْ الْأَلْبَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوًى إِنَّهُ لَا يَفْلَحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾ وَلَقَدْ هَمَّتْ بِوَيْهِمْ بِهَا لَوْلَا أَنْ رَأَى بُرْهَانَ رَبِّهِ كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴿٢٤﴾ وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَيْسَهُ مِنْ دُبُرٍ وَأَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٥﴾ قَالَ هِيَ رَوَدْتَنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ أَهْلِهَا إِنْ كَانَتْ قَيْسَهُ قَدْ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَذِبِينَ ﴿٢٦﴾ وَإِنْ كَانَتْ قَيْسَهُ قَدْ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٧﴾ فَلَمَّارَةً قَيْسَهُ قَدْ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾ يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنبِكِ إِنَّكِ كُنتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ ﴿٢٩﴾ وَقَالَ يَسُوفاً فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَوِّدُ فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرَاهَا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٣٠﴾

یوسف بهگوپی مهیلی دلی نهکردو پرکیشی تاوانو خییانهتی نهکردو بهداوینپاکی مایهوه، بهم جوړه یوسفمان لهسهر پالکو خاومنی و داوینپاکی پهرومرده کردو راممان کرد لهسهر بهردهوام بوون لهسهر نهو رهوشته بهرزانه، بو نهومی خراپه خییانهتو تاوانی زینا کردنی لی دوور بجهینهوه، بو نهومی لهپییری چاکهکاراندا بمینیتیهوهو نهچیته ناو تاقمی ستهمکارانهوه. {إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ} بیگومان یوسف یهکیک بوو لهبهنده راستالهکانی نیمه، دلسوز بوو بو نایینی خودا، ههلبزاردمبوو، شهیتان نهیتوانی لهخشتهی بهریاجا وککوو لهپیشهوه نامازهمان پین کرد زولهیخا که زانی یوسف مل نادا بو داواکهی ویستی پهلاماری بداو تولهی سهرپیچی لی بستینی، (یوسف) یش ویستی بهرگری لهخوی بکا بهلام که بورهانو بهلگهی خودایی بینین، یان مهوکیبو کهژاوهی عهزیزی میصری بینی بهرمو مال دههاتهوه برپاریدا ههلیو خوی دمرباز بکا، نیتیر {وَأَسْتَبَقَا الْبَابَ} ههردووکیان بهرمو

دەرگای دهرموه رایان کرد؛ یوسف له پېشهو مو زوله یخا به دواوه، یوسف دمیوه ویست بگاته دەرگای حهوشه و دمرچن، زوله یخا به دواویدا رادمی کرد دمیوه ویست نه هیلئ له دمرگا دمرچن، له کاتی یه کتر راوانه که دا زوله یخا له دواوه له یوسف نزیک کهوته وه {وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ} کراسی یوسفی گرتو دراندی، ویستی له دواوه یه خه ی کراسه که ی بگریو بو دواوه بیگری پته وه مو نه هیلئ دمر بارز بیی، یه خه ی کراس دراو له و کاته ناسکه داو به و حالته سمرنج راکیشه مو فاجه نه یه کی سهر قهوما چونکه {وَأَلْفَا سَيِّدَهَا لَدَى الْبَابِ} ههردوکیان؛ یوسفو زوله یخا لوتیان به لوتی عهزیزموه هه لته قیه وه مو له ناو دمرگا که دا بهر موروی بوونه وه انیر زوله یخا هه ولئ دا تاوان له خوئی دوور بخاته وه {قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا؟} وتی، نه وه سزای نه و کهسه چیه؛ که بیهوئ دهستدریژی بکاته سهر خیزانی تو؟ {إِلَّا أَنْ يُسَجَّنَ أَوْ عَذَابُ أَلِيمٍ} مه گهر بهند بکری، یان دارکاریه کی باش بکریو سزایه کی به نیش بدرئ.

{قَالَ هِيَ رَاوَدْتَنِي عَنْ نَفْسِي} حهزرمی یوسف فهرمووی، نه خیر وا نیه و من هیچ دهستدریژی به که نه کردو ته سهر نه م نافرته به لگوو نه و هه ولئ دا به مه کرو حیل بهازی له خسته م بهرئ، هه لم خه له تیئ نه و ویستی من که مه ندکیش بکاو من به قسم نه کرد، کیشه یان تیکه و تو هه ریه که یان نه وی تری تاوانبار ده کردو به لگی له سهر بی تاوانی خوئی دهیتا پیوه، هه تا کار گه یشته نه وه {وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ أَهْلِهَا} یه کیک له خزمه کانی زوله یخا شایه تی دا وتی، سهر بکه و بزانی {إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ} نه گهر کراسه که ی یوسف له پېشه وه دادراره، نه وه زوله یخا راست ده کاو یوسف له پیری دروژنانه.

{وَأِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ} نه گهر کراسه که ی له دواوه دادراره نه وه زوله یخا درو ده کاو یوسف له راستگو یانه.

{لَمَّا رَأَى قَمِيصَهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ} که عهزیزی میصر یان شایه ته که ته ماشای کرد، بیی، کراسه که ی له دواوه دراره، به م

پیه دهرکه و ت؛ که راستگو یوسفه و حهق به لای نه و مو میه، که له مه دلتیا بوو: {قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنْ إِنَّ كَيْدَكُنْ عَظِيمٌ} وتی، نه وه له مه کرو حیل ی تو یه نه ی زوله یخا! نه مه به شیکه له فیله کانت، به راستی حیل و فیلئ نیوه ی نافرته کاری گهرن له سهر دل و دهر و ون، زور سهر سوو رهینه رن و پیاوان که م وا هه یه زو و به یی یان بی بهرن.

{يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا} نه ی یوسف! نه و شته پاشگوئ یخه و گرنگی بی مه ده و باسی مه که و په رده پو شی بکه! نه مجار ناموژکاری خانم ده کا؛ که حهزی له کو یله ی خوئی کردوه، له دواوه کراسی کو یله ی خوئی دراندوه و به م تاوانه وه گیراوه ده لئ: {وَاسْتَغْفِرِي لِذَلِّكَ إِنَّكَ كُنْتَ مِنَ الْخَاطِئِينَ} نه ی زوله یخا! تو تاوانباری داوی ئی بوردن له تاوانه که م بکه، بیگومان تو له پیری تاوانبارانی!.

{وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ} کو مه لیک ژنی هاو و هاوشانی زوله یخا له ناو شاردا که و ته (ته حاو نه یه رۆ نه یه رۆ) وتیان، ژنه که ی عهزیز خه ریکی دل داری بووه له گه ل غولامه که ی، هه میسه خه ریکی له خسته بر دنیه تی و ده یه وئ رامی بکاو دهستی له گه ل تیکه لاو بکا، بهر دوماه له سهر هه ول و ته قه لا بو رام کردنی! {قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا} به راستی نه وین و خو شه ویستی نه و غولامه جو و ته نا بهر می دلی زوله یخا وه {إِنَّا نَرَاهَا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ} بیگومان نیه له م باره وه زوله یخا به گومراو سهر ئی شیواو دهرانین، چونکه چو ن ده بی شازنیک و ده کوو زوله یخا حهز له خزمه تکاری خوئی بکا؟ که ی کو یله و بهنده شیای نه و میه؛ ژنی عهزیز دل داری له گه ل بکا؟؟

{لَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ} کاتیک زوله یخا قسه و باسی ژنه کانی بیسته وه، به نا شکرا نه و هسانه یان بلا و ده کردوه بو نه وه زوله یخا بیان بیستیته وه ره ی هه لستی و بانگیان بکاو یوسفیان نیشان بدا، پیلانه که یان سهری گرتو ویسته که یان هاته دی، نه و م بوو: {أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكَأً وَآتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِنْهِنَّ سِكِّينًا} زوله یخا ش فیلئ خوئی ئی کردنه وه، بانگی کردن بو خوانیک له مالی خوئی دا، کورسی و سهرینی بو ناماده کردن خواردنیک ی بو ناماده کردن که پیویستی به و می

به کیدردو چه قوه له تی بکهن. که هاتنو کۆبوونه وه خواردنه که ی له بیره دم دانانو هه ره که یان کیردیکی پی دان، جا که ژنه کان خه ریکی قاش کردنی خواردنه که بوون، **{وَقَالَتْ اخْرِجْ عَلَيَّهِنَّ}** فه رمانی به یوسف کرد وتی: وهره بو ناو نه م ژنانه و خۆتیان نیشان بده! **{فَلَمَّا رَأَيْتُهُ أَكْبَرَتْهُ وَقَطَّعْنَ أَیْدِيَهُنَّ}** که یوسف هاته ناویانو چاویان پیکه وت، زۆر به شکۆمه ندی جوانو شوخ هاته بهر چاویانو سه رمیان له جوانی و پیاویتی یوسف سووپماو چاویان تی بری و به هو ی ته ماشا کردنیان بو نه و هۆشیان لای خۆیان نه ماو له جیاتی نه وه کیرده که له خواردنه مه نییه که بنین و پی قاشقاش بکهن دمستی خۆیان بری، دمستو په نجه ی خۆیانیان بریندار کردو به خۆیان نه زانی و هه ستیان به نازاری برینه که یان نه کرد. **{وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ}** هه موو وتیان: پاکو پی عه بیی بو خودا، خودا هه موو تواناو دمه لاتیکی هه یه، به راستی نه مه جیگای سه رسووپمانه، خودا توانای به سه ر هه موو شتی که د هه یه و ده توانی ناده میزادی ناوا شوخ و شه نگ دروست بکا، نه مه ناده میزاد نیه و فریشته یه کی ریزدارو خاوهن هه دره له شیوه ی ناده میزادا خۆی دمنوینی!!

{قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنِي فِيهِ} زوله یخا وتی: ناخر نا نه م جوانو دلپه ی نه یه: که خۆتان به چاوی خۆتان دیتانو له جوانی سه رسام بوونو گیرۆده ی نه وینی بوون، نه و غولامیه: که ئیوه سه رزم نشتی منی له سه ر ده که نو ره خنم ئی ده گرن، ده پروانن خۆتان جیتان به سه ر هاتو چۆن به بیینی شاگه شکو سه رسام بوونو دمستی خۆتان بریندار کردو هه ستان به نازاری برینداریه که تان نه کرد. **{وَلَقَدْ رَاودْنَاهُ عَنْ نَفْسِهِ فَوَسَّسَ}** بیگومان چۆن ئیوه ی سه رسام کرد، منیشی ناوا سه رسام کردو، به راستی من زۆرم پیکیشی ئی کردو، هه ولم داوه بو رامکردنی و که وی بوونی بۆم، به لام نه و خۆی به ده سته وه نه داومو خۆی گرتوو. **{وَلَئِنْ لَمْ يَفْعَلْ مَا أَمَرُهُ لَيَسْجَنَ وَلَيَكُونَ مِنَ الصَّاغِرِينَ}** سویند ده خۆمو عه هه و په یمان پی، نه گهر نه وه ی من له وم ده وئ نه نجامی نه دا، نه وه ی فه رمانی پی ده که م پابه ندی نه پی، به ته نکید

{فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكًا وَآتَتْ كُلَّ وَجْدٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتْ أَخْرِجْ عَلَيَّهِنَّ فَلَمَّا رَأَيْتُهُ أَكْبَرْتَهُ وَقَطَّعْنَ أَیْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ} **(۳۱)** قالت فذلکُنَّ الَّذی لُمتُنّی فیہ ولقد رَوَدُّنّه عن نفسِہ فاستعصم ولئن لم یفعل ما أمره لیسجنَّ ولیکونَا مِنَ الصّٰغِرِیْنَ **(۳۲)** قال ربّ السّجنّ أحبّ إلیّ ممّا یدعونی إلیه وَاکن منّ الجّٰہِلِیْنَ **(۳۳)** فاستجاب لہمّ ربّہ فصرّف عنہ کیدھنّ إنّہ هو السّمعُ العَلِیْمُ **(۳۴)** ثمّ بدّا لہمّ منّ بعدی ما رآوا الّٰیّاتِ لیسجنّنّہ حتّٰی جِیئ **(۳۵)** ودخل مَعہ السّجنّ فتَیّان قال أحدهما إني أرئی أعصرُ خمرًا وقال الآخرُ إني أرئی أحمل فوق رَاسی خبزًا نأكل الطّیر منه ینفنا بتا ویلّٰہ إنا نرئیک منّ الْمُحْسِنِیْنَ **(۳۶)** قال لایأتیکما طعمام تزوّقایہ إلابّا تئکما بتا ویلّٰہ قیل أن یأتیکما ذلکما ممّا علّٰمَی ربّی إني ترکْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا یُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ کٰفِرُونَ **(۳۷)**

دهخړیته به ندینخانه وه و ده چپته ریزی پیرو تاھی زه لیلو جه وساو مه کانو داماو ده کړی، چونکه میړده که م هه رچی پی بلیم به گویم ده کاو سه رب پیچی فه رمانم ناکا. چۆنم بوئ ناوا سزای ده دا.

{قَالَ رَبُّ السَّجْنِ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونِي إِلَيْهِ} وتی: خودایه! به ندینخانه له لای من زۆر خوشره له و کاره ناشیرینه ی: که نه و ژنانه داوام ئی ده که ن نه نجامی بده م! **{وَالْأَلَّا}** نه گینا خودایه! نه گهر تو پشتیوانم ئی نه که ی و فره و فیلئ نه و ژنانم ئی لانه دی **{تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُنْ مِنَ الْجَاهِلِينَ}** له وانه یه ی بکه ومه داویانه وه مه یلیان بده می، دمست بکه م به راو اردن له گه لیان دا، نه و کاته ده چه پیړی نارمزوبازانو نه مقامو گومرپا نه وه!!

{فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ} په رومردگار وه لامی دوعاو پارانه وه که ی دایه وه نزاو لالانه وه که ی ومرگرت **{فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ}** شهرو

ئەوئى خواردەمەننەيەكە بگاڭە لاتان، دىزانى چ خواردننەكەو دىتوانم ھەوالتان بىدەمى چ جۆرە خواردەمەننەيەكەو خواردنى سودى ھەيە بۇتان پان زىيان! **{ذَلِكُمْ مِمَّا عَلَّمَنِ رَبِّي}** ئەم زانىارىيەنە لەو زانىارىيەنەيەكە خۇداى خۇم فېرى كردوم. ۋەمىن بەھەۋاننە فېرى ئەم زانىستانە نەبووم، نەيىنى ئەم بەھەرو سەروەريەنە ئەمەيە: **كە {إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ}** مەن دەست بەردارى ئايىنى گەلۋ نەتەۋمەيەك بووم: كە بىروايان بەخۇداى تاكو تەنبا نىيەو پېيان ۋا نىيە رۇزى قىيامەت ھەبىو بىرۋا ناكەن زىندوو بوونەۋە ھەبىو پاداشو سزا لەسەر چاكەو خراپە بىدەيتەۋە.

{وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ} مەن شوئىنى ئايىنى باۋكو باپىرەكانى خۇم كەۋتووم: كە يەعقوبو ئىسحاق ۋ ئىبراھىم، ھەموويان پېغەمبەرى رەۋانەكراو بوون، بانگەۋازىيان بۇ يەكتاپەرستى كردەو... **{مَا كَانَ لَنَا أَنْ نُشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ}** ناگونجىۋ بۇ ئىمە رەۋا نىيەو نابى: كە شەرىكو ھاۋەل بۇ خۇدا دابىئىن، ھەرگىزاۋ ھەرگىز ھىچ شەتەك ناكەين بەشەرىك بۇ خۇدا. **{ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ}** ئەم رېبازو پەيپەرو پىرۋگرامە پىرۋزىيە ھەضلۋ بەخشى خۇدايە بەسەر ئىمەۋەو بەسەر ئەو كەسانەشەۋە كە ئىمە پېغەمبەريانىن **{وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ}** ۋەل زوربەي ئادەمىزاد نازان كە ئەم بەھەرىيە چەند بەرزو پىرۋزو پاكە، شوكر سوپاسى پەرومردگار ناكەن، كە ئەم ئايىنەي بۇ ناردون لەجىياتى شوكر شەرىكى بۇ دابىئىن، بىر لەداھاتوۋى خۇيان ناكەنەۋە. ھەست بەو نىعمەتە مەزنە ناكەن كە ناردنى پېغەمبەرانە بۇ سەريان!

{يَا صَاحِبِي السَّجْنِ أَرَبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ؟} ئەي دوو ھاۋرىكانم لەم بەندىنەنەيەدا! ئەي ھاۋەلانى زىندانە! ئايا پەرستى چەند خۇدايەكى جىيا جىيا لېرەو لەۋى، پەرستى چەند خۇدايەكى دژ بەيەكى جوداۋاز لەزاتو صىفاتدا: كە ئەم جوداۋازىيەيان سەردەكېش: بۇ كېشەو بىرەنگارىكرىنى يەكترى ۋ تىكچوۋنى بوونەۋەر لەناكامدا، ئايا ئەۋە باشرە بۇ ئىۋە غەيرى ئىۋەش لەبارەي

نەگبەتى ۋ ھەرتو ھىلى ژنەكانى لى لادا، پاراستى لەۋەي بىكەۋىتە ئىۋ داۋى ھەۋەسبازى ۋ شەھۋەتەۋە، ۋمىزىكى ۋاى رەخساند كە دلى ەمىزى ھاتە سەر ئەۋە يوسف لەو بالەخانە دوور بىخەنەۋە، **{إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ}** بىگومان خۇدا شەۋەيە بەدۋەۋا پارانەۋە ئەۋانەي پەناى بۇ دەبەن، زانايە بەراستى بىرو باۋەريان ۋ دىزانى ھال ۋ ۋمىزىيان چۇنەو جىيان بۇ باشەو بەرژۋەندىيان لەجىدايە!!

{ثُمَّ بَدَأْ لَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا رَأَوُا الْآيَاتِ لَيْسَجْنُهُ حَتَّىٰ حِينٍ} جاپاش ماۋمەيەكى كەم لەكېكرەنەۋە باسى ئەم روداۋە، داۋى ئەۋەي نىشانەي راستى ۋ داۋىنپاكى يوسفيان بۇ دەرگەۋەت، ەمىزىو زولەيخاۋ پەيۋەنداران ۋايان بەباش زانى: كە تا ماۋمەيەك يوسف بىخەنە بەندىنەنەۋە.

{وَدَخَلَ مَعَهُ السَّجْنُ فَبَيَّنَّ} ۋاتە: كاتى ۋىستىيان يوسف بەند بىكەنۋ بەندىيان كرد، ۋىپراى ھەمىس كردنى يوسف دوو خەزمەتكارى پاشاشيان بەند كردن. ئەمەش رىكەۋەت نەبوو بەلگۋو تەقدىرى خۇدا ۋا بوو. ئەم دوو خەزمەتچىيەنە بەتاۋانى ئەۋە زىندانى كران گوايە: ۋىستوۋيەنە پاشا دەرمانخواردو بىكەن! **{قَالَ أَحَدُهُمَا إِلَهِي أَرَانِي أَغَصِرُ خَمْراً}** يەككىيان ۋتى: لەخەۋما دىم تىرەم دەگوشى ۋ دەمكردە شەراب بۇ پاشا **{وَقَالَ الْآخَرُ إِلَهِي أَرَانِي أَخْمَلُ فَوْقَ رَأْسِي خُبْراً تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ}** ئەۋىترىيان ۋتى: لەخەۋما دىم نانم لەسەر سەرم داناوۋەو بالئەدە دائەبارىن بەسەرماۋ لەو نانەيان دەخوارد! **{ثَبَّتَا بِأَرْبِلَةٍ}** ۋتىيان: دەمانەۋى مەعنای ئەم خەۋنانەمان پى بىرەرموۋى، بىزانى جى دەگەيەنن **{إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ}** بىگومان ئىمە ۋا دىزانى جەنابت مەۋھىكى لىزان ۋ لەپىرى پىۋاچاكانى ۋ لەتەبىرى خەۋندا زۆر شارەزاۋ كارامەي. پىۋاۋىكى مەۋھ دۆستى ۋ خىرو چاكەي ئادەمىزادانت دەۋى.

{قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِهِ إِلَّا نَبَّأُكُمَا بِتَأْرِيلِهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا} پىي قەرموۋى: مەن نەك ھەر بۇ تەبىرى خەۋن پىرسم پى دەكرى، بەلگۋو خۇدا زانىارىيەكى ۋا پى بەخشىوم: ھەر خواردەمەننەيەك لەلايەن كاربەدەستو ئاشپەزى زىندانەۋە بۇ ئىۋە رەۋانە دەكرى بۇ خواردن، پىش

هینانی سودو گیرانه‌وهی زیانو ناگاداریکردنو چاودپیری کردن! یان خودایه‌کی تاكو تهنیاو خاومن دمه‌لاتو بی ناتاج له‌هه‌موو شتی، که هیچ شتیك نیه بتوانی به‌رامبه‌ری بووستیو نیشی لی تیک بدا، خودایه‌کی بالادستو زاله به‌سهر هه‌موو شتیك دا؛ نایا نه‌م خودایه باشتره یان نه‌و خودا دروزنانه‌ی نیوه که هیچیان بی ناکری؟؟

{ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ } نیوه که عیبادت بو نه‌و خودا دروزنانه ده‌کنو له‌جیاتی خودای مه‌زن ده‌یانپه‌رستن، له‌راستی‌دا عیبادت بو چه‌ند شتیك ده‌کن که شیایو عیبادت بو کردن نین چونکه خودا نین، بو خوتان ناوتان لی ناو، نیوه‌و باوکو باپیرانتان به‌ناپه‌روا به‌خوداتان داناون { مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ } خودای مه‌زن هیچ به‌لگه‌و نیشانه‌یه‌کی له‌سهر به‌خودا دانانیان نازل نه‌کردوه تا بیکه‌نه بیانوی عیبادت بو کردنیان. { إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ } حوکه‌و فه‌رمانیو خاومنیه‌تی هه‌مووی هه‌ر هی خودای تا‌قو تهنیاپه... { أَمَرَ الْأَنْعَادُوا إِلَّا إِلَهًا } نه‌و خودایه‌ی من ده‌په‌رستم فه‌رمانی به‌به‌نده‌کانی کردوه؛ که جگه له نه‌و عیبادت بو که‌سی تر نه‌کن، نه‌وه‌ی من بانگه‌وازی‌تان ده‌که‌م بو په‌رستنیو دلسۆزی بو جی به‌جی گردنی فه‌رمانه‌کانی، نه‌وه خودای حه‌قه‌و نایینی په‌سندو راستو به‌جییه، نه‌و نایینه‌یه خودا فه‌رمانی بی کردوین په‌په‌رووی بکه‌ینو به‌لگه‌و ده‌لیلی له‌سهر راستیو په‌سندی نازل کردو! { ذَلِكَ الدِّينُ الْقَیْمُ وَلَکِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا یَعْلَمُونَ } به‌لام زوربه‌ی زۆری ئاده‌میزاد نازانن؛ که نه‌وه نایینی حه‌قو خودا په‌سندمو ری‌بازیکی شه‌قامه ری‌په‌و هیچ خوارو خجییه‌کی تیدا نیه!

{ يَا صَاحِبِ السِّجْنِ أَمَّا أَحَدُكُمْ فَیَسْقِی رَبَّهُ خَمْرًا } نه‌ی دوو هاوپرپی زیندان! یه‌کیکتان، واته: نه‌ومتان: که له‌خه‌ویدا بینوییه‌تی تری ده‌گوشیو ده‌یکرده شه‌راب بو پاشاکه‌ی! نه‌وه ده‌که‌رپته‌وه بو سه‌ر کاری پیتشووی وده‌کوو جارن مه‌ی پیشکه‌ش پاشا ده‌کا. { وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُصْلَبُ فَتَأْكُلُ الطَّیْرُ مِنْ رَأْسِهِ } به‌لام نه‌و پترتان نه‌وه تاوانبار ده‌کریو حوکه‌ی ئیعدامی به‌سه‌ردا ده‌دریو ته‌نفیذ ده‌کریو هه‌لده‌هاوه‌سری به‌سه‌ر سیداره‌موو بو چاو ترساندنن خه‌لك به‌سیداره‌موو ده‌مینیتیه‌وه،

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ مَا كَانُوا لَنَا أَنْ نَشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلَکِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا یَشْکُرُونَ ﴿۳۸﴾ یَصْحَبِی السِّجْنِ أَرْيَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خِیرَ أَرَأَیْتَ اللَّهُ الْوَحْدَ الْقَهَّارُ ﴿۳۹﴾ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّینُ الْقَیْمُ وَلَکِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا یَعْلَمُونَ ﴿۴۰﴾ یَصْحَبِی السِّجْنِ أَمَّا أَحَدُكُمْ فَیَسْقِی رَبَّهُ خَمْرًا وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُصْلَبُ فَتَأْكُلُ الطَّیْرُ مِنْ رَأْسِهِ فَمِیْذُنٌ الْأَمْرِ الَّذِی فِیهِ تَسْتَفْتِیَانِ ﴿۴۱﴾ وَقَالَ لِلَّذِی ظَنَّ أَنْتَ لَاحِقٌ مِنْهُمَا أَذْکُرْنِی عِنْدَ رَبِّکَ فَإِنْ نَسِیْتُ الشَّیْطَانُ ذَکَرَ رَبِّی فَلَیْتَ فِی السِّجْنِ یَضَعُ سَیْرَی ﴿۴۲﴾ وَقَالَ الْمَلِکُ إِنْ أَرِیْ سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ یَأْكُلْنَ سَبْعَ عِجَافٍ وَسَبْعَ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخْرًا یَأْسَنَ یَأْتِیَہَا الْمَلَأُ أَفْتُونِی فِی رَبِّی إِنْ کُنْتُمْ لِلرَّءْفِیَّةِ یَا قَعْبُرُونَ ﴿۴۳﴾

بالندمو په‌له‌وه‌ری گوشت خۆر له‌گوشتی سه‌ری ده‌خۆن! { فُضِی الْأَمْرُ الَّذِی فِیهِ تَسْتَفْتِیَانِ } له‌سه‌ری مه‌رۆن کار له‌کار ترازاووه نه‌وه‌ی په‌رسیارتان ده‌رباره‌ی هه‌بوو هاته جیو برپاوه‌وه، واته: نا‌کامی زیندانی کردنتان له‌روانگه‌ی ته‌عبیری خه‌ونه‌کانتانه‌وه نه‌مه‌یه: که من بۆم شی گردنه‌وه..

{ وَقَالَ لِلَّذِی ظَنَّ أَنَّهُ لَاحِقٌ مِنْهُمَا أَذْکُرْنِی عِنْدَ رَبِّکَ } به‌دزییه‌وه به‌ویانی گوت: که پی‌ی وا بوو له‌زیندان رزگاری ده‌بی، واته: کابرای مه‌یگیر، پی‌ی فه‌رموو؛ کاتی جویته ده‌ریو گه‌راپه‌وه بو سه‌ر ومزیفه‌ی خۆت، لای پاشا باسی من بکه، بلن: یوسف به‌ناپه‌روا سته‌م له‌زیندان‌دا هیلراوته‌وه، تاوانی نه‌کردوه به‌تاوانبار له‌قه‌له‌م دراوه، به‌لکوو پاش لی‌کۆلینه‌وه‌و ده‌رکه‌وتنی بی تاوانیم به‌زمی پی‌دا بیته‌وه‌و له‌م کونه ره‌شه رزگارم بکا، به‌لام کابرا؛ که رزگاری بوو، گه‌راپه‌وه بو سه‌ر کاری پیتشووی تیکه‌ل به‌کۆرو مه‌جلیسی

پاشا بووه، راسپاردمکه یوسفی هه رامۆش کرد، چونکه {فَأَنسَأَ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ} شهیتان باسو خواسی یوسفی له لای پاشا له بیر کابرای رزگار بووی مهیگیر بردهوه، هه به خه یالیا نه هاته وهو بیر نه کهوته وه!! {فَلَبَثَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ} نیت یوسف له به ندینخانه دا نزیکه ی جهوت سالیکی تر مایه وه، به بی نه وهی که س باسی بکاو به خه یالی که س دا گوز مر بکا. هه له بیر جه وه.. زور به ی زوری راهه که رانی سه له ف پیا یان وایه: جه زرمتی یوسف دوی رزگار بونی کابرا جهوت سالی ته وای له به ندینخانه دا ماوته وه.

{وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَنَعُ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَنَعٌ عُجَافٌ} پاشای میصر وتی: من له خه وهدا شتی کم دی سه ر سو رهینه ر، خه ونی کم بینیه سه رسامی کردوم؛ له خه وهدا دیتم جهوت مانگای قه له وه له چه میکی وشک هاتنه دمه وه، جهوت مانگای لهرو لاواز خواردیان، {وَسَنَعُ سُتَلَاتٍ خُضِرٍ وَأُخْرٍ يَابَسَاتٍ} هه روه ها جهوت گوله گهنمی سه وزو که ش، جهوت گوله گهنمی وشکه ومبوو جهوت گوله گهنمی تری سه وز، گوله گهنمه وشکه ومبوو کهان به سه ریان دا زال بوونو به سه ریان دا که وتنو دایانپوشین، لهم خه وه م سه رم سوپ ماوه نازانم جیمان دیته ری وولاتمان توشی چی دمی؟ {يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتَرِي فِي رُؤْيَايَ إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّؤْيَا تَعْبُرُونَ} نه ی خه لکینه! نه ی زاناو هامیده ی ولات! نه ی پیوا ماقول کار به دهمستانی حکوومه! مانای نه م خه ونه م بۆ لیك بده نه وه، نه گهر نیوه لهو که سانه که شار مزای مه عنای خه ونن. پیم بلین: نامازه به چی دمکاو چی لی و مرده گیر؟!

{قَالُوا أَضَلَّاتِ أَخْلَامُ} هه موویان وتیان: نه مه جۆری که له خه ونو خه یالی تیکه لو پیکه لو بی سه رو بهرو پپو وچ، نو ستوو له لاشعووری خوی دا دمایان بینن و مانا نادمن به دهمسته وه، له ناکامی نارپکی هه زمکردن و تیک چوونی مه عیده و ماندو بوونی گیان پهیدا دمی. {وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَخْلَامِ بِعَالَمِينَ} نیمه مانای خه ونی ناوه ها بی بناغه و پپو وچ نازانین چونکه حه قیقه ته نیه! تا نیستا سی خه ون بینران و هه ولی مانا لیدانه ومیان درا؛ جا که خه ونی پاشا به مانا لی نه دراومی مایه وه بووه موشکیله ی ناو قه صرو

پاشا پیی ته نگه تاو بوو، دهمستو پیومند که وتنه هه ول ته قه لای ته معیری خه ونه که {وَقَالَ الَّذِي لَجَا مِنْهُمَا} نه و کاته کابرای که له زیندان دا هاوه لی یوسف بوو بوو خه ونی بینبوو یوسف مانای خه ونه که ی بۆ لی دابوه وه و رزگاری بووو شهیتان راسپاردمکه یوسفی له بیر برده وه، {وَأَذْكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ} پاش تیپه پوونی جهند سالیك نه و کابرا مهیگیر ی پاشا، یوسفی کهوته وه بیرو یادی نه وهی کرده وه که خوی خه ونی بینیه یوسف مانای بۆ لی دایه وه راست دمر چوو، راسپاردمکه ی (یوسف) یشی هاته وه بیرو وتی: {أَنَا أَنبُئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ} من خه به رتان دهمدی به مانای نه م خه ونه و هه رمان به هه رموون به نیرن بۆ لای یوسفی هاوه لم؛ که نیستا له زیندان دایه!

{يُوسُفُ أَيُّهَا الصَّادِقُ!} نه ی یوسف! نه ی هاوه لی دیرینم! نه ی ناده میزادی خودا پیدای قسه راستو کار دروست! نه ی راستگوی زور راستگو! له گوشتارو رهفتاردا {أَفْتَا فِي سَنَعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَنَعٌ عُجَافٌ وَسَنَعُ سُتَلَاتٍ خُضِرٍ وَأُخْرٍ يَابَسَاتٍ} ته معیری نه م خه ونه مان بۆ لیك بدمه وه، خه ونیکی گرنگه و پاشا دیویه تی به لکوو مانا لیدانه وه که بۆ تو بیته هو ی رزگار بونت له به ندینخانه. خه به رمان بدمی دهمباری خه ونی پاشا: که له خه ودا دیویه تی: جهوت گای لهرو لاواز جهوت گای قه له ویان خوارد، جهوت گوله گهنمی وشکی پووکاوه به سه ر جهوت گوله گهنمی سه وزی دانه ویله له خه م ره خسیوو پیگه هشتوو دا که وتنو دایانپوشین، مانای نه م خه ونه م بۆ شی بکه ره وه {لَعَلِّي أَرْجِعَ إِلَى النَّاسِ} به لکوو من بکه پیمه وه بۆ لای پاشا دهمستو پیومند کهانی و باسه که یان بۆ بکیر مه وه ته معیره که ی تویان پی رابگه یه تم {لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ} به لکوو نه وانیش له مانای خه ونه که حالی ببینو بزائن: ناکامی چی دمی و نامازه بۆ چی دهکا، له هه مان کاتدا زانین و هه ضلو هه نه ری توش بناسن و هه رمانی رزگار بوونت دمر بکه ن!

{قَالَ تَزْرَعُونَ سَنَعٌ سِنِينَ ذَابًا} جه زرمتی یوسف هه رمووی: مانای نه و خه ونه نه وه میه: نیوه جهوت سال کشتو کال ده که ن، به بی پسانه وه نیوه سه رگه رمی جانندن و دروینه دمی،

{فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سَبِيلِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ} همرچی دمیدروونهوه لهناو گوله که یدا بهیلتنه ووه به گوله که میوه عه مباری بکمن، مه گمر که می نه بی له و ی: که بیوستان دمی بؤ خواردن لهم سائه هاتانه دا. تا دمتوانن بهیرموی ثیقتیصاد بکمن و به بیو دان دانه ویله بؤ خواردن وه لا بنین و بهمه نندازه ی بیویست لئی خهرج بکمن!

{ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَخْتَصِنُونَ} پاش نهو حموت سائه پر پیتو بهر که ته حموت سالی گرانی دین، حموت سال قاتوقری دمی، همرچی نهو رزق و رژییه ی له سائه هاته کان دا عه مبارتان کردوه و هه لتان گرتووه بؤ سائه گرانییه کان دمیخون، مه گمر که می نه بی له و ی که هه لی دمگرن بؤ توو چاندن له سالی داهاتوودا واته: سالی دوا سائه قاتوقریه کان.

{ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعَصِرُونَ} پاش تیبه ریوونی سائه گرانییه کان، سالیکی هاتو بارانای دئ لهو سائه دا دانیشتوانی و لات کشتو کالیان تیرو دمی و بهرو بوو ووه دانه ویله یان زور دمی، لهو سائه دا خه لک تریو زمیتون و همر میوه یه که بگوشری دمیگوشن و شهریه تو بیخور بؤ خواردن دروست دمکه ن!

{وَقَالَ الْمَلِكُ الْتَرَى بِي} پاشا فهرمانی دمکردو {فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ} جا که کابرای فرستاده هاته لای حه زرمی یوسف و بهیامی رزگار بوونی پی راگه یاندو ویستی پاشای بؤ روون کردوه، حه زرمی یوسف هیچ خوی تیک نه داو هه والی رزگار بوون و موژده ی برپاری بهر للا کردنی له به نندینه خانه شاگه شکی نه کرد، به لگوو چوونه دمرومشی له به نندینه خانه رمت کردوه. {قَالَ ارْجِعْ إِلَى رَبِّكَ} به فروستاده که ی فهرموو: بگه پیره وه بؤ لای پاشاکه تو داوای ئی بکه با لیکیلینه وه لهو توومه بکا که ومپال من دراوه {فَأَسْأَلُهُ مَا بَالُ النَّسُوءِ الَّذِي قَطَعْنَ أَيْدِيَهُنَّ} برؤ عمرزی پاشا بکه! فهرمان بدا نهو ژنانه ی دمستی خویان بری له گهل ژنی عه زیزی میصردا کویان بکاته ووه پرسیاریان ئی بکا: حالی نهوان چون بووه و حالی من چون بووه؟ لییان بیرسی له سهر چی نهو ژنانه داوایان له من کرد فهرمانی شازن چی به چی بکه م؟ نه من له به نندینه خانه

قَالُوا أَضَعَتْ أَحْسَنُ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ بِعَالَمِينَ ﴿١١﴾ وَقَالَ الَّذِي نَجَّا مِنْهُمْ أَذْكَرَ بَعْدَ أَمْرِ أَنَا أَنْتُمْ كُمْ بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ ﴿١٢﴾ يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْنَانِي سَبِّحْ بِقُرْبَتِ سِمَانٍ يَا أَكْثَلَهُنَّ سَبِّحْ عَجَافَ وَسَبِّحْ شُبُلُكَيْ خَضِرٍ وَآخِرُكَ يَسْتَلِمُ لَعَلِّي أَرْجِعَ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾ قَالَ مَرْزُوقٌ سَبِّحْ سَبِّحْ سَبِّحْ دَابَا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سَبِيلِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ ﴿١٤﴾ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَخْتَصِنُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعَصِرُونَ ﴿١٦﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ الْتَرَى بِي وَفَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ إِلَى رَبِّكَ فَتَسْأَلْهُ مَا بَالُ النَّسُوءِ الَّذِي قَطَعْنَ أَيْدِيَهُنَّ إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ﴿١٧﴾ قَالَ مَا خَطْبُكُمْ إِذْ رَاوَدْتُنَّ يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهِ قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ الْقَنْزُ حَصْحَصَ الْحَقِّ أَنَا رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٨﴾ ذَلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِبِينَ ﴿١٩﴾

نایه مه دمروه تا نهو لیکیلینه وه نه نجام نه دری، چونکه بیع ناخوشه من بیمه لای پاشاو نهو توومه تم به دو ووه بی. {إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ} بیگومان خودای مه زن ناگاداری فیل و حیل بازی نهو ژنانه یه و بی تاوانی من ناشکرایه، داواکارم پاشا نهو ژنانه کوبکاته وه به لگوو دان به ناپاکی خویان و پاکی من دابین!

پاشا نهو ژنانه ی دمستی خویان بری بوو له گهل ژنی عه زیزدا کوی کردنه ووه رووی تن کردنو {قَالَ مَا خَطْبُكُمْ إِذْ رَاوَدْتُنَّ يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهِ} وتی: مه بهستان چی بوو نهو رژی: که دموری یوسفان دابو له مالی عه زیزی میصرو دمتانه ویست یوسف له خسته بهرن و رمی بکه بؤ ژنی عه زیز، نایا یوسف هاته سهر مه بهستی نیوو به لینی دا داخوازییه که تان چی به چی بکا! {قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ} نهوانیش هه مو و تیان: نهو للا حاشا نیمه هیچ رفعتارو هه لرو

که مویکی ناپه سه ندمان له یوسف نه دیوه، نه له سهرمتاوه نه له کوتایي دا هیچ خرابه په کمان ئی نه دیوه!! {قَالَتْ امْرَأَةُ الْعَزِيزِ} ژنی عزیز که مویته قسه وتی: {الآن حَصْحَصَ الْحَقُّ} نیستا حق د مردکه وئو خوی دمنوینی، جیتان ئی بشیرمه وه {أَنَا زَاوِيَةُ عَنْ نَفْسِي} هم ژنانه په یوسفندیان به قه زیه یوسف مه و نیه، من هه وئم له گه د داو و ویتوومه بؤ خومی رام بکه، زورم نه ملاو نه ولا له گه د داو و هه وئو ته قلا د بؤ نه وی سازی بکه و بؤ خومی بگونجینم، به لام نه و ملی نه داو به قسه ی نه کردم نه هاته سهرخت. به راستی یوسف داوینپاکه و {وَأِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ} بیگومان نه و له گوشتارو هه لویستا راستو راستخاوه. {ذَلِكَ} هم دان پیانانه ناوا به ناشکراو بی منجه منج و شایه تیدانم به راستگویی و بی تاوانی یوسف بؤ نه ویه: {لَيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْ بِالْغَيْبِ} که یوسف بزانی من له و کاتانه دا که نه و له به ندینخانه دا بومو خیانه تم ئی نه کرده، تانه و تهره م له شهره و داوینپاکو و نفس به رزی نه و نه داوه، تهنه تم که ژنه کانیشم بانگ کردن بؤ مالی خوم و خوارده مهنی و کیرد دانه دستو یوسفم هینایه سهریان و له عه به تاه و له تاوا دهنستی خویان بری، به ناگاداری نه و دانم به و دانا، که من هه وئم داوه له خشته ی بهرم بؤ خومی که و کولی دلی خومی بی دامرکینم! به لام یوسف به یدهنست نه بوو، خوی گرتو بوم رام نه بوو. زومه خشمی دهنرموئ: رسته ی {لَيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْ بِالْغَيْبِ} وئ ده چی له ناخاوتنی هه زه متی یوسف بی و په یوسف بی به مویته که پی شووی که هه رموی {إِنَّ رَبِّي بَكِيدٌ غَلِيمٌ}. نه و کاته مانای رسته ی {لَيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْ بِالْغَيْبِ} بهم جوړه دهن: من که داوای هم لیکوئینه و هم کردو ویستم پاشا نه نجامی بدا بؤ نه و بوو: که عزیز (میردی زوله یخا) بزانی و دلیا بی من خیانه تم ئی نه کرده، له مان نه بوونی نه و به هه ل نه زانیوه دهنست له گه د خیزانه که ی دا تیکه لاو بکه! {وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْغَايِبِينَ} با هه موو کهس بزانی و دلیا بی که خودا فرتو و فلی خانیان جی به چی نا کاو سهرکه و توویان نا کا به لگوو به تالیان ده کاته وه.

کوتایي جر می دوازه دیه م

﴿وَمَا أُبْرِئُ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (۵۳) وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُؤْتُونِي بِهِ أَسْتَخْلِصُ بِهِ نَفْسِي مِمَّا كَلَّمْتُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ ﴿۵۴﴾ قَالَ اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَوِيضٌ عَلَيْكَ ﴿۵۵﴾ وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُوا أَمْرًا وَنَهَا حَيْثُ يَنْشَأُ تُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مِنْ نَشَأَةٍ وَلَا تَصِيبُ عَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿۵۶﴾ وَلَا تَجْرُ الْأَخِرَةَ خَيْرَ لِّلَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿۵۷﴾ وَجَاءَ إِخْوَتُهُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿۵۸﴾ وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ قَالَ أَتُؤْتُونِي بِأَخٍ لَّكُمْ مِنْ آبَائِكُمُ الْأَتْرُونَ أَلَيْسَ فِي الْأُفْئِ الْكَيْدُ وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴿۵۹﴾ فَإِنْ لَمْ تَأْتُونِي بِهِ فَلَا كَيْدَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرَبُونِ ﴿۶۰﴾ قَالُوا سَتَرْنَا عَنْهُ آيَاتِنَا وَلَئِنَّا لَفَاعِلُونَ ﴿۶۱﴾ وَقَالَ لِفَتْنِيَنِهِ اجْعَلُوا بِصَنَمَتِهِمْ فِي رِحْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا انْقَلَبُوا إِلَى أَهْلِهِمْ لَعَلَّهم يَرْجِعُونَ ﴿۶۲﴾ فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَى أَبِيهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مُنِعَ مِنَّا الْكَيْدُ فَأَرْسِلْ مَعَنَا آخَنَانًا نَكْتَلُ وَإِنَّا لَمُحْضِطُونَ ﴿۶۳﴾

﴿وَمَا أُبْرِئُ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ﴾ هه لېته من پاکانه بؤ نه نفس خوم ناکه، من نالیم هه لې نه کرده و نه خلیسکاوه، چونکه نفس به سروشت نارمزوی شه هومت و خوش رابواردنی هه وه و هه رمان ده کا به خرابه و داخوازی کاری ناشیرینه، ﴿إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي﴾ جگه له که سانی که خودا رحمی بی کردون و له خرابه کاری و مهیل بؤ تاوانکردن به راستوونی! به لام من له رحمه متی خودا نا هو مید نیم و نابم چونکه ﴿إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ خودای من زور لیبوردو لیخوشبووه به زمی به به نده کانی دا دیته وه.

﴿وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُؤْتُونِي بِهِ أَسْتَخْلِصُ بِهِ نَفْسِي﴾ پاشا هه رمانی داو وتی: نه و پیاوه داناو زانایه له به ندینخانه وه بگه به ننه لام، ده که م به پیاوی تایبه تی خوم و راویزی بی ده که م و ده که م جیگای بته مانه ی خوم، پیاوانی پاشا دهنس به جی و به هه له داوان چوون یوسفیان له به ندینخانه دهره ی ناو

﴿۵۷﴾ **وَلَا جُزْءَ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ** ﴿بیگومان پاداشی قیامت زور پرورتر و باشتر و گه ورمتره، دمدری به نه و خودا ناسانهی بیرو باورمیان ته و اوو بی خه و شه و ته و اکارو له خودا ترسو و خوپارین.

﴿۵۸﴾ **وَجَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ** ﴿براکانی چه زرمتی یوسف له خاکی که نمانه و ده (که فه له ستینی نیستایه) هاتن بؤ میصر بؤ گمنم کرین، چونکه گرانى ولاتی فه له ستین و شامیشی گرتبوه و ده، نه و مشیان بیستبوه و ده که عه زیزی میصر خوارده مهنی به نرخى خوی دمفروشی و زیاده و مرناگری، ﴿فَدَخَلُوا عَلَيْهِ﴾ جیونه خزمهت یوسف و مواجهه هیان کرد، ﴿فَعَرَفَهُمْ﴾ که سهیری کردن ناسینی و ده، چونکه شیوه و روخساری نادمیزادی گه و ره و به ته مهن که متر گۆرانکاری تیذا رودمدا، ﴿وَهُمْ لَهُ مُكْرُونَ﴾ به لام نه و ان نه یان ناسیه و ده، چونکه نه و به مندالی لییان حیا بیوه و شیوه و روخساری مندالیش که گه و ره دمبی زور دمگۆری، هه و ره ها چونکه نه و ان وایان دانابوو: که یوسف له زیاندا نه ماوه، هه رگیز به خه یالیاندا نه ده هات نه و بگاته نه و پله و پایمه!

﴿۵۹﴾ **وَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَّازِهِمْ** ﴿که جه و الهکانی بؤ پر کردن و بؤ هه ریه که هیان باری حوشرتیکی دانه و یله پیدان، هه ندی شتی زیادمشی به دیاری پیشکش کردن و باره کانیان بؤ بارکردن ﴿قَالَ اَثْنَوْنِي بِأَخٍ لَّكُمْ مِنْ آبَائِكُمْ﴾ چه زرمتی یوسف پیی هه رموون: نه مجاره که هاتنه و ده برا باوکییه که تان له گه ل خۆتان بینن، و ا دیاره له ناومندی گفت و گۆکردنیان له گه ل یوسفدا به ته و اوای پیکهاته ی بنه ماله ی خۆپانیان بؤ یوسف روونکردوته و ده، دیاره گوتویانه: باوگمان پیره میردیکی کۆنه سال و په که که و ته یه، برایه کی ترمان هه یه دایکی جیا یه برا پچوکه مانه باوگمان نه و منده ی خوش دموى دلای نایه لیی جیا بیته و ده، نه و انیش پیویستیان به خواردن و خۆراک هه یه، نیتر چه زرمتی یوسف هه رمانی کردوه بؤ نه و انیش دوو باری حوشر داگرن و بۆیان به رن، نه مجار پیی گوتوون: که هاتنه و ده نه و برایه تان بینن با بی بینم، ﴿أَلَا تَرَوْنَ أَنِّي أُولِي الْأَكْبَالِ﴾ خیر المنزین. نابینن من چۆن دانه و یله بؤ کرپاران پیوانه ده که و هه ر که سه مافی خوی به ته و اوای دمه دمی؟ دیتان من

که یانندیانه لای پاشا، جا ﴿فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ﴾ که قسه ی له گه لدا کردو زانیاری و نه ده بو ره و شتی یوسفی بؤ دمرکه و ت، وتی: بیگومان نه تو نه مرپو لای نیمه بوی به جیگای بتمان و به پروا پیکراومان و هه موو کاروباریکی ولات عانید به تویه و به گویره ی عه قن و مه دارای خۆت ولات به رپوه به ره!!

﴿۶۰﴾ **قَالَ اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ** ﴿وتی: پاشا به که به لیپرسراوی عه مباری ده غل و دان، نه و عه مبار و سایلویانه ی که له حه و ت ساله هاته کانای داهاتوودا دانه و یله یان تیذا خه زن ده کری، پیش هاتنی حه و ت ساله گرانییه که، حه و ت سالی هات و پر پیت و به ره که تن، پیویسته به شیوه یه کی لیزانانه و کارامانه نه و کشت و کاله و به ره هه م به پندرئ و به شی پیویست بؤ خواردن سالا نه ی لی پاک بکری و نه و تری و هه بئری و خه زن بکری و هه لگیری بؤ ساله قات و قریه کان، نه مه ش پیویستی به لیزانی و به ته و انایی سه ره و به رکردن و سه رۆکاریکردن هه یه، چه زرمتی یوسف نه و توانا و لیزانییه ی له خویدا دمبینی و دمیزانی دمتوانی به و په ری لیها تووییه و ده نه و نه رکه نه نجام بدا، بویه هه رمووی ﴿إِنِّي حَفِظْتُ عَلَىٰ﴾ نه من نه مینداریکی له بارم و خاودن نه زموون و زانیاریم بؤ به رپوه بردنی نه و کاره له خۆم رادمبینم به ته و اوای نه نجامی بدهم!!

﴿۶۱﴾ **وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُوا مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ** ﴿و ده کوو نه و نیعمه ت و فه ضله ی به سه ر یوسفمان دارشت؛ که خستمانه به ردلی پاشا و له به ندینخانه رزگارمان کرد، هه ر به و شیوه له خاکی میصردا جیگرمان کرد، واته: توانا هیزمان پیدای بؤ هه ل سورانی نه و کاروبارانیه ی ویستی نه نجامیان بدا، ﴿لُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ يَشَاءُ﴾ دمه خشین ره حه متی خۆمان بؤ که سیک بمانه و ت تووشی ره حه م به زه می نیمه بی، ﴿وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾ پاداشی چا که کاران به قیر نادمین، هه ر له دونیادا چا که هیان دمه دینه و ده، خوشبه ختی و پله و پایمه و ریزو حورمه تیان دمه دین، له قیامه تیشدا دمیانه مینه به هه شته و ده زبانی به خته و مری هه تا هه تاییان پی دمه خشین.

چون ریزی میوان دهمرو پيشوازيان لي دمکهه، نههمجار که هاتنهوه لهگهل خوتان بهيئينو ترستان ليی نهبي.

﴿فَإِنْ لَّمْ تَأْتُونِي بِهِ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرَبُونِ﴾ نهگهر نههمجاره هاتنهوهو نهو برا پچوکهتانم بؤ نههيئن، نهوه نيوه لای من نازووتهتان نيهو هيچ خوارددمهنيهکتان نادريتيو بههيچ شيودهيك توخن نههم دهغه مهکهونهوه.

﴿قَالُوا سَرَّادُ عَنْهُ أَبَاهُ وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ﴾ وتیان، ههول دمدمين و ههموو توانای خویمان دهخهينه گهر بؤ رازيکردنی باوکمان بهلگوو بتوانين لهگهل خویمان برا پچوکهکهمان بهيئين و دلی تویمان لي نهرمنجي!

﴿وَقَالَ لِفَتَايَاهُ اجْعَلُوا بَضَاعَتَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا انْقَلَبُوا إِلَى أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ نههمجار ههزرمی یوسف فهرمانی بهدمست و پيوندمکانی کرد؛ که نهو بيضاعهی هيناويانه گهمی بي بکړن، بؤيان بخهنهوه ناو بارمگانينهوه بهبي نهوهی ناگيان لي بي، بهلگوو که گهرانهوه بؤ شويینی خویمان و بارمگانيان کردنهوه بيناسنهوهو بزائن؛ نيمه چهند ريزمان لي گرتوون، لهمهوه تهماعيان لي غالب بي جاريکی تر بينهوهو برا پچوکهکهمان لهگهل خویمان بهيئن.

﴿فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَى أَبِيهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مُنِعَ مِنَّا الْكَيْلُ﴾ واته؛ کاتيک کورمکانی ههزرمی يهعقوب گهرانهوه بؤ لای باوکيان، پيش نهوهی بارمگانيان بکهنهوهو خوراک و گهنم و جويهی هيناويانه دمری بکهن، چوونه لای باوکيان و وتیان؛

باوه گيان! بهداخهوه ههزری میصر لهمههوا خوارددمهني لي بريوين، برياری دا که نيتر گهنم و جویمان بي نهدهن، نهگهر نههمجاره چوينهوه بونياميني برامان لهگهل خویمان نهبهين، بؤيه داوات لي دمکهين؛ که لههم بارمده گويمان لي بگريو بهرمومندی بنهمالهکهمان لهبهر چاو بگري ﴿فَأَرْسِلْ مَعَنَا آخَانًا نَحْنُ﴾ نههمجار که چووينهوه بؤ میصر بونيامينمان لهگهل دا بنيره، بؤ نهوهی بهنهندازی ژمارهمان باره گهنم و جؤ وهربرگين، چونکه نيمه چهند کس بين نهومنده باره دانهوئلهمان دمدمنی، ﴿وَأَنَا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾ نيمه بهوپهري دلسوزی و وريابييهوه لهچون و هاتنهوهماندا پاريزگاری

دمکهين و ناهيئين هيچی بهسهر بي، هيچ مهترسه بهساغو سهليمی دهيهيئينهوه!

نيتر ههزرمی يهعقوب کونهبريني کولانهوهو سهر لهنوئ يوسفی بير کهوتهوه، ﴿قَالَ هَلْ آمَنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا أَمِنْتُكُمْ عَلَى أَخِيهِ مِنْ قَبْلُ﴾ فهرمووی؛ من نهگهر نههمهتان بهقسه بکهم شتيکی سهيره، دلتيابن حال و ومزی من نهو کاتهی ليتان نهمين دمهم دمرباری براکهتان و هکوو نهو حال و ومزعهم وایه؛ که کاتی خوی دمرباری يوسف ليتان نهمين بووم بردتان و نيواره گهرانهوه و تان؛ گورك خواردويهتی! دهی چؤن نيستا دمرباری بونيامين ليتان نهمين به؟! ﴿قَالَ لَهُ خَيْرَ حَافِظًا﴾ من خودام بهسه بؤ پاريزگاری کورمکهه! نهو باشرين پاريزمرو چاوديري کاره، ﴿وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾ خودا لههموو کس بهرحم تره، سؤزو بهزمی زؤر لهوه فراوانتره که پاش نهو ناخوشييهی بههوی يوسفهوه توشم بوو، تووشی ناخوشييهکی تری لهو جوړهم بکاتهوه، من تهواوی بتمانهم بهخودای خوّمه و پشت و پهنام ههر نهوهو کاری خوّم بهنهو دهسپيرم! ههر نهو بهزمی بهجهرگی ههلقرحاوم دادئ و رحمم بي دهکاو بهسهلامهتی بؤم دينيتهوه! نهمه نيشانهی نهوميه؛ که ههزرمی يهعقوب لهبهر ناعيلاجی و پيويستيان بهخوارددمهني رازی بوو بهناردنی بونيامين لهگهلاندا، بهتاييهتی که هيچ دياردهو نيشانهيهکی وای ههست بي نهکرد براکان رقو کينهيان لهگهل بونياميندا ههبي!

﴿وَأَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ﴾ که ماندويان ههسايهوهو بارمگانيان کردنهوه بؤ نهوهی دانهويلهکهی هينابوويان بيکهنه ههمباری خوَيانهوه ﴿وَجَدُوا بِضَاعَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ﴾ نهو بههايی بردبوويان بؤ گهنم کرين بؤيان گهريندرايووه، نيتر ونددی تر بؤيان دمرکهوت که يوسف چهند پياومتی لهگهل کردبوون، نههمهشيان کرده هوکاريک بؤ زيده دلتيا بوونی باوکيان و ثيقناعی بکهن بؤ نهوهی ((بونيامين)) يان لهگهلدا بنيړی، بهزمانیکی شيرين و پر لهريزو نيحتيرام ﴿قَالُوا يَا أَبَانَا مَا نَبْغِي هَذِهِ بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا﴾ وتیان؛ باوه گيان! چی ترمان لهمه جوانتر بوئ، چاوهروانی چی لهمه زياتر بکهين! نهمه

مال و سامانه که مانده که برد بومان بؤ دانه ویله کرین بؤمان
گیردراومتهوه، هیچیان لی گل نه داومتهوه، و مگوو خوی بؤیان
گیراوینه ودا خودا یاری بی له گهل بونیامینی برابچو که ماندا
سه فرده که بین **﴿وَنَمِيرُ أَهْلَنَا﴾** تیشوو بژیو بؤ خاوو خیزان
دهینین **﴿وَنَحْفَظُ أَخَانَا﴾** به دلسوزییه و چاومدیری براکه مان
دمکه بین، و مگوو جاوی خؤمان دهپاریزین، **﴿وَنَزِدُّكَ كَيْلَ
بَعِيرٍ﴾** باری حوشریکمان گنم زیاتر دمداتی، چونکه هر
کسه و باری حوشریکی دانه ویله دمدیتی، عهزیز بؤ خوشی
به لئینی نه وهی پیداوین که بونیامین بهرین باریکمان بؤ زیاد
بکا، **﴿ذَلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ﴾** نه و باره زیاددی دهمانداتی کاریکی
ناسان و ناسایییه، بؤ پیاویکی ناوا سه خی رموشت و خاومن
رمحم و بهزمی چ گرانیه کی تیدا نیه،

**﴿قَالَ لَنْ أَرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّى تُؤْتُونِي مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ لَتَأْتُنِي بِهِ
إِلَّا أَنْ يُحَاطَ بِكُمْ﴾** بیی همرموون: نه من بونیامینتان له گهلدا
نانیرم ههتا عهده و به لئینیکی سویند له سر خوراوم نه دمنی،
دمبی و معدیکی مهردانه م بدمنی که به سه لامه تی بؤم
دهیننه وه، دمبی به لئینیکی وام بدمنی که مه گمر خؤتان
له ناو بجن نه گینا هر بؤم دمگیرنه وه و هیچی به سر نایه!
نه وانیش به لئینی سویند له سر خوراویان پیدا واده و به لئینی
مهردانه یان دایه، جا **﴿فَلَمَّا آوَوْهُ مَوْثِقَهُمْ﴾** که و معدو
به میانه که یان دایه، دلنایان کرد: که پاریزگاری دمکه من و
و مگوو جاوی خؤیان دهپاریزین، نه و کاته: **﴿قَالَ اللَّهُ عَلَى مَا
نَقُولُ وَكِيلٌ﴾** وتی: خودا شاید بی له سر و معدو به میانی
نیوان من و نیوه، خودا ناگاداره بهم گوشت و گۆیه مان و من
نیشی خؤم به خودا ده سپیرم و کاری خؤم حه والهی نه و
دمکه م.

**﴿قَالَ يَا بَنِي لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ
مُتَفَرِّقَةٍ﴾** حمزرمی به عقوب له کاتی بهرپرکردنی کورمکانی دا
فرمانی پی کردن و پیی همرموون: نهی کوره
خؤشه ویسته کانه! هه مووتان به کؤمه ل له درگاهیه که وه مه چنه
ژوورمه، به لکوه له درگای جیا جیا بجنه ژوورمه! نه ووش
بزان: که من ناموزگار بیتان دمکه م، **﴿وَمَا أَغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ
مِنْ شَيْءٍ﴾** من بهم ناموزگار بیانه م هیچ شتیک له همزاو

قَالَ هَلْ آمَنْتُمْ عَلَيَّ إِلَّا كَمَا آمَنْتُمْ عَلَىٰ أَخِيهِ مِنْ
قَبْلُ قَالَ اللَّهُ خَيْرَ حَفِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿١١﴾ وَلَمَّا فَتَحُوا
مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضْعَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ قَالُوا يَا بَنِي
مَا نَبِغِي هَذِهِ بِضْعَتُنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا وَنَمِيرُ أَهْلَنَا وَنَحْفَظُ
أَخَانَا وَنَزِدُّكَ كَيْلَ بَعِيرٍ ذَلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ ﴿١٢﴾ قَالَ لَنْ
أَرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّى تُؤْتُونِي مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ لَتَأْتُنِي بِهِ
إِلَّا أَنْ يُحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّا آوَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ
﴿١٣﴾ وَقَالَ بَنِي لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ
مُتَفَرِّقَةٍ وَمَا أَغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ وَإِنْ الْحُكْمُ إِلَّا
لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿١٤﴾ وَلَمَّا
دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ مَا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ
مِنْ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةٌ فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضَاهَا وَإِنَّهُ
لَذُو عِلْمٍ لِمَا عَلَّمْنَاهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ
﴿١٥﴾ وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ آوَىٰ إِلَيْهِ أَخَاهُ قَالَ
إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾

هه دری خودا ناگیرمه وه، نهوی خودا نه خشه بؤ کیشابی و
ویستی له سر بوونی هه بی هر دمبی بیی و گه پرانه وهی نیه،
واته: خؤپارستن. **﴿إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ﴾** جی به جی کردنی
نه خشه بوونه به هه موو شتیکه وه به دست خودایه و،
هه موو بریاریک به دست خودا خویه تی، که سی تر هیچی
به دست نیه، **﴿عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ﴾** من هر به خودا پشت
دمبه ستم و هومیدم هر به نه وه، بتمانم به خودایه و بهس،
نیشی خؤم به زاتی پاکی ده سپیرم و بتمانم به که سی تر ناکه م،
﴿وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ﴾ خاومن ته و مگکوله کان هر
له سر خودا ته و مگکولیان ههیه، پشت هر به نه وه و دمبه ستن!

﴿وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ﴾ جا کاتیک کورمکانی
به عقوب جوونه ناو شارمه و به و شیومیهی باوکیان فرمانی
پی کردبوون، له و شوینمه که نه خشه بؤ کیشابوون، **﴿مَا
كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾** جا و نه بی رای به عقوب و

چوونه ناو شارپان به و شیوهیهی باوکیان فەرمانی پی
کردبوون ناخوشتیان لی دور بخاتهوه، چونکه ههرچهنده
بهگوئی باوکیان کردبوو جوئی جوئی چوونه ناو شارهوه
لهدمروازی جیا جیا چوونه ژوردهوه، کهچی تووشی نه و
هموو دمردی سهریه بوون و تۆمهتی دزی درایه پالپان و
بونپامینی برپان گرایه بارمته، چونکه ربهکه لهباری نهودا
دۆزرایهوه، نههمجار پهریشانی باوکیان و غهمبار بوون و
پهرۆشی بۆ یوسف و بونپامین سهربارا! ههزرتی یهعقوب
که نه و فەرمانه پی کردن شتیک نهبوو زیانیان لی دور
بخاتهوه ﴿إِلَّا حَاجَةً فِي نَفْسٍ يَقْنُوبُ قَضَاهَا﴾ بهلکوو
مههستیک بوو لهدی یهعقوب خویدا نهجامی دا، شتیک
بوو لهدی داو درکاندی، سوژی باوکیهتی پالی پیوه نا که
نه و نامۆزگارییهیان بکا، ﴿وَأَنَّهُ لَدُوْهُ عِلْمٌ لِّمَا عَلَّمْنَاهُ﴾ بیگومان
یهعقوب دمیزانی، که ویستی خودا دمی بیته جی، خودا
نهومی فیر کردبوو، نهویش باش فیری بوبوو، دمیزانی،
ههزمر قهدر ناگیرپتهوه چونکه بهنیگا و سروس نهوهمان
فیر کردبوو ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ وهلی زوربهی
خهک: که موشریک و کافرن وهکوو یهعقوب ناگادارنن، یان
زوربهی خهک نازان: که یهعقوب نه و ناگاداریهه هیه،
چونکه نازان: خودا چۆن خوشهویستانی خوئی فیری زانیاری
بهسوود بۆ دونیا و قیامهتیاں دهکا، برپیکیش له و زانیاریه
بهسوودانه دهستههر کردنی هۆکاره روالهتیهکانه و نههمجار
کارسپاردن بهخودا!!!

﴿وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُسُفَ آوَى إِلَيْهِ أَخَاهُ﴾ جا که کورپکانی
ههزرتی یهعقوب کهمیشتنه میصرو چوونه مهجلیسی
ههزرتی یوسفهوه، بونپامینی براشیان لهگهلا بوو، ریزی
لی گرتن و شوینی تایبهتی بۆ دابین کرد بونپامینی برای
برده بهنا خویهوه، ﴿قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ﴾ وتی: من یوسفی
براتم، ﴿فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ خهه لهوه مهخۆ که
کاتی خوئی خراپهیان دمبارهی من کردوه، نههمجار نامۆزگاری
کرد: که براکانی بهم حاله نهزائن و نهوهیان پی نهلی: که
نهمه یوسفه و یهکترمان ناسیوتمهوه، نههمجار لهگهلیدا
تهگبیری نهومشی کرد: که چۆن گلی بداتهوه.

﴿فَلَمَّا جَهَّزَهُم بِمَهَازِهِمْ جَعَلَ السَّقَايَةَ فِي رِجْلِ أَخِيهِ ثُمَّ
أَدْنَى مَوْزِنُ أَثَنَهَا الْعِيرُ إِنَّكُمْ لَسَرِقُونَ﴾ ﴿٧٠﴾ قَالُوا وَأَقْبَلُوا
عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقَدُونَ ﴿٧١﴾ قَالُوا نَفْقَدُ صَوَاعَ الْمَلِكِ
وَلِمَنْ جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ﴿٧٢﴾ قَالُوا تَاللَّهِ
لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْتُمْ لِتُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَرِقِينَ
﴿٧٣﴾ قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ﴿٧٤﴾ قَالُوا جَزَاؤُهُ
مَنْ وُجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ
﴿٧٥﴾ فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وَعَاةِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ
وَعَاةِ أَخِيهِ كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ
فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَن نَّشَاءُ
وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ﴿٧٦﴾ قَالُوا إِنْ يَسْرِقْ
فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَّهُ مِنْ قَبْلُ فَأَسْرَهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ
وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرٌّ مَّكَانًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا
تَعْمَلُونَ ﴿٧٧﴾ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْمُرِزُّ إِنَّ لَهُ أَبَا شَيْخًا كَبِيرًا
فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٧٨﴾

﴿فَلَمَّا جَهَّزَهُم بِمَهَازِهِمْ﴾ دوی ریزی لی گرتن و
پیشوازیکردنی جوان و ریک و پیک، فەرمانی دا بۆ
ههریهکهیان باری و شتیک دانهوێله دابگرن، جا که تهجهیزی
کردن و خوێان ناماده کرد بۆ گهپانهوه، ههزرتی یوسف
فەرمانی بهپیاومکانی کرد: ﴿جَعَلَ السَّقَايَةَ فِي رِجْلِ أَخِيهِ﴾
که نامیری پیوانهکه (ربه، قسناغ، مود، تهنهکه) وا دیاره زیر
یان زیو بووه یان شتیک بیخنه بووه بیخنه باری
بونپامینهوه، بهپی نهومی خوێان ههستی پی بکهن! ﴿ثُمَّ أَدْنَى
مَوْزِنُ أَثَنَهَا الْعِيرُ إِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ﴾ پاشان که بارپان بار کردو
ویستیان لهشار دمربجن بانگدمرک بانگی هیشتن و هاواری لی
کردن وتی: نهی کاروانیهکان! ئیوه قافلهمهکی دزن، ربهی
پاشا دزراوه، ئیوه دزیوتانه! راوستن دمتانپشکنین! نهوانیش
سهرپان سوپما بهشوکان، جۆش دامان نهپاندنهانی چییان
بهسهر هاتوو، چی بکهن باشه، چۆن بهرهنگاری نهه
مهوهقیفه ببنهوه، نهوان کورپی یهعقوبی کورپی نیسحاق و نهه
تاوانه (کوجا مهرهبا) ناچار بهریگادا گهپانهوه بۆ نهومی

بزانن چی روددا.

﴿۷۱﴾ قَالُوا وَقَبِلُوا عَلَيْهِمْ ۖ بهر ورووی کابرای بانگبیز هاتن و رویان تیکردو وتیان: ﴿مَاذَا تَفْقِدُونَ؟﴾ چ باسه و جیتان لی دزراوه؟ لهچی دهگه پین؟ ﴿۷۲﴾ قَالُوا تَفْقِدُ صَوَاعَ الْمَلِكِ ۖ وتیان: جامی ئاو خواردنه وی پاشامان لی هون بووه، یان نهو ربه یی پاشا، که گهنمی پی پیوانه دهگه یان لیمان دزراوه، هندیك دهلین: نامیره که له زیر بووه، بؤ ئاو خواردنه و به کار هیئراوه، له هه مان کاتدا دانه ویله شیان پی پیوانه کردو، نه مجار به کورمهکانی چه زرمی یعقوب بیان گوت: نهو نامیره دیار نیه و دزراوه ﴿وَلَمَنْ جَاءَ بِهِ﴾ هر که سیك بی نهوی بی پشکنین بؤ خوی بؤمان بینیته وه ﴿جَمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ﴾ باری حوشتیکی دانه ویله یی دهمین و من بهر عودی نه وه دهم که نهو خهلاته له پاشا و مرده گری. به لام کورمهکانی چه زرمی یعقوب دنیان: که دزیان نه کرده و لهو تاوانه بهرین، ربه یان نه دزیوه و ناگاشیان لی نیه، بؤ دزی نه هاتوون و به ته ما دزیکردنیش نین و نه بوون، نه وان نه هاتوون فساد دزیکردن نه انجام بدن، بتمانهی خویان بدورپین! بویه به و بهری له خورادیوی و بتمانیه به خوبوونه وه.

﴿۷۳﴾ قَالُوا تَاللّٰهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْتُمْ لِنَفْسٍ فِي الْأَرْضِ ۖ وتیان: سویندمان به خودا، نیوه بؤ خوتان دزمان و جاری په کهم تاقیتان کردو پینه وه، لهو کاته وه نیمه تان ناسیوه و هه لس و کهوتی نیمه تان بینیه، رهگه زو بنه ماله ی نیمه تان ناسیوه، بؤتان دمرکه وتوه که نیمه نه هاتووین بؤ دزی کردن و فساد بلا و کردنه وه، له که نه عانه وه نه هاتووین بؤ میصر بؤ نهوی کاری ناشیرین نه انجام بدمین: ﴿وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ﴾ نیمه دزنین و روژیک له روژان دزیمان لی واقع نه بووه دزیکردن و کاری ناشیرین رهوشتی نیمه نیه،

﴿۷۴﴾ قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ۖ وتیان: سزای نهو کهسه چی نه کهر دروتان کردو نیوه ربه که تان دزی بوو؟

﴿۷۵﴾ قَالُوا جَزَاؤُهُ مَنْ وَجَدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ ۖ وتیان: سزای نهو کهسه یی ربه که یی پاشای دزی بوو له باره که یی دا دوزرایه وه

بؤ خوی ببیته بارمه و نرخی دزیه که یی نهو میه بگریئ ﴿كَذٰلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ﴾ نیمه به شهریه تی خومان ئاوا سزای دزو سته مکاران دهمدینه وه!

هه موو نه م حیوارو گفت و گویه له پیش چاوی یوسف و به مانگاداری نه و نه انجام درا، نیتر فهرمانی دا به ته فتیش کردن و پشکنینی باره کانیان ﴿فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ آخِيهِ﴾ به سیومیه کی زیرانه و عاقل مهندی سهرتا دهمستی کرد به پشکنینی باری زبراکانی، هه لبه ته نهو فهرمانی کردو پیاوهکانی کاره که یان نه انجام دا په که په که باره کانیان پشکنین تا سهره گه پیشته سهر باری بونیامینی برای ﴿ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِعَاءِ آخِيهِ﴾ پاشان که باری حوشتی بونیامین پشکرا ربه که یی پاشایان لی دهره یی! له باری نهو دا دوزرایه وه، به ماهش پلان و نه خشه که یی یوسف بؤ گلدانه وی برا که یی سهر که وتو به گویره یی شهریه تی: که خویان پی رازی بوون ریگای بؤ خوش بوو: که بونیامین گل بداته وه. ﴿كَذٰلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ﴾ ئاوا به و شیوه وردو لیزانیه نهو پیلانه مان بؤ یوسف ریك خست، نیگامان بؤ کرد: که به و شیوه نه خشه که جی به جی بکا. ﴿مَا كَانَ لِأَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ﴾ نه کهر به گویره یی شهریه تی یعقوب هه لس و کهوتی له کهل نه کردنایه، نه یدمتوانی به گویره یی یاسای پاشای میصر بونیامین به بارمه و سزای دزی گل بداته وه و بیکاته کویله، چونکه له یاسای باوی نهو سهرده مه یی پاشای میصر ریگای نهو نه بوو دز بگریته کویله و به ند بگری! به لام خودا بارو دؤخیکی بؤ هه لسوراند براکانی به دهمی خویان خویان پابه ندی یاسایه ک کرد: که له بهر زموهندی چه زرمی یوسف بوو، بؤ پلانی گل دانه وی بونیامین گونجاو بوو! چه زرمی یوسف بؤ خویشی دهمزانی که شهریه تی نه وان نهوی تیادیه: که دز دهگریته کویله و دهگری، به لی نه کهر چه زرمی یوسف به شهریه تی یعقوب مامه له یی له کهل نه کردنایه، نه یدمتوانی برا که یی گل بداته وه ﴿إِلَّا أَنْ يَشَاءَ﴾ مه کهر خودا ویستی له سهر بوايه، بیگومان خوداش ویستی له سهر بوو، بویه نهو پلانه مان بؤ داناو ته و فیقمان دا بؤ نهوی هؤکاره کان ریك بخاو به هییدی و هیمنی نه خشه که

نهجام بدا، واته، نهو پلانه خودا فیری کردو فهرمانی پی
کرد ناوا نهجامی بدا، نهک لهدهاینان و پیلانی یوسف خوی
بی! ﴿اللَّهُ تَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مِّنْ لَّشَاءٍ﴾ کهسیک بمانهوی چهند
پلمیهک بهرزی دهکینهوه، زانستو زانیاری پی دمهخشین،
﴿وَرَفَّاقٌ كُلٌّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٍ﴾ لهژوور ههموو خاومن زانیاری و
زانایهکهوه زاناتریک ههیه، لهژوور ههموو زانایهکهوه کهسیک
ههیه لهو زاناره، تا دهگاته کهسیک، که زانیاری نهو ههموو
شتیک دهگریتهوه نهویش پهرومردگاری بوونهومره نیت
عیلمو زانیاری نهو سنووری نیه، رههاو فراوانه زاتی پاکي
لهژوور ههموو خاومن زانیاریهکهومیه. ﴿قَالُوا إِن يَسْرِقَ
فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَّهُ مِن قَبْلُ﴾ وتیان، شتیکی سهرسوپهینهر نیه
که نهام برا باوکییهمان دزی بکا چونکه دایکی جودایه، جا
نهگهر نهمرق نهام دزی کردبی و دزی بکا نهوه عهجاپب نیه
چونکه لهومپیش براییهکی تری ههبوو نهویش همر وا دزی
کرد، نهام سروشتهیان لهدایکییانهوه بۆ ماومتهوه، ﴿فَأَسْرَهَا
يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ﴾ ههزرمتی یوسف وهلامی نهام
قسه ناشیرینهی نهادهانهوه، لیانی نهگرتو پیئاخویشبوونی
خوی بهرامبهر دمرنهبری و بهدروی نهخستنهوه، لهکاتیکدا
لیی معلوم بوو که خویشیو بونیامینی برایشی لهتاوانی
دزی دوورن، نهوان بوختانیان پی دهکهن، بهلکوو لهدلی
خویدا ﴿قَالَ أَلَمْ نَسْرُ مَكَانًا﴾ بهلکوو نیوه بهم
دروژهلهبستو بوختانکردنهتان لای خودا پلهو پایه
خراپتان ههیه، بوختانکه زور لهبوختان پیکراو خراپتره،
نیوه خوشهویستترین جگهر گوشتهتان لهباوکتان دزی و
بهمهبهستی لهناو بردنی خستتانه بیرى کهنعانهوه، نهماجار
دروی نهومتان ههلهبست گوايه گورك خواردویهتی، ﴿وَاللَّهُ
أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ﴾ خودا لهههموو کهس زانا تره بهو تاوانه
بهناحقق ومپالی من و بونیامینی برامی دهمدن! ﴿لَتَأْتِيَ بِهِ
الْأُغْرِبُ إِن لَّهُ أَلْفُ شَيْخٍ كَبِيرٍ﴾ وتیان، نهی پاشا! نهی عهزیزی
میسرا! نهام کورپی کهوا تو گرتوته باوکیکی پیرو کهنهفتی
ههیه، باوکیکی بهسالاجوو کهفتهکاری ههیه، بیتو نیمه

بچینهوهو نهومان لهگهل نهبی بهتهواوی تیک دهچی، کاتی
خوی کورپکی خوشهویستی ههبوو ههوتاوه بیروشی نهو
کورپی بهنهم دی، بۆیه پیویسته ریعایهتی نهو باوکه پیرمان
بکهی بهزمییت پیمانا بیتهوه ﴿فَخَذَ أَخُودًا مَّكَانَهُ﴾ یهکیک
لهنیمه بگرمو بیخهره شوینی بونیامین ﴿إِنَّا نَرَاكَ مِنَ
الْمُحْسِنِينَ﴾ نیمه دمبینین جهنابت زور لهگهل نیمه
چاکهکاری و پیاموتیت بهسهرمانهومیه، که نازوقه و
بهشهخوارنمان پی دمدی زیادهمان دهمدیه و پیاموتیمان
لهگهل دهکهی، میوانداریمان دهکهی، بهریزو ههرووه
مامهلهمان لهگهل دهکهی، کهوابی چاکهکاری و پیاموتی
خوتمان لهسهر تهواو بکه. ﴿قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَن نَأْخُذَ إِلَّا مَن
وَجَدْنَا مَتَاعًا عِنْدَهُ﴾ ههزرمتی یوسف ههرووی: پهنا دهگرین
بهخودا که نیمه کاری نارها بکهین، پهنا دهگرین بهخودا که
نیمه کهسیک بگرین ربهکهی لهباردا نهووزراییتهوه، نیمه
کهسیک گل دهمدینهوه که ربهکهمان لهباردهکهی
دوژیومهوه، کهسی تر لهباتی نهو گل نادمینهوه، ﴿إِنَّا إِذَا
نَظَرْنَا لَهَا﴾ نیمه که جگه لهنهو کهسیکی تر گل بدمینهوه
نهوه بهگوپرهی شهریعهتی خوشتان ستهمکارییه و نیمه
دهچینه پیپی ستهمکارانهوه، دهی چوون داواي نهوه دهکهن
نیمه ستهمکاری بکهین لهجیاتی تومهتباریک بی تاوانیک
بگرین؟ ﴿فَلَمَّا اسْتَيْسَسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا﴾ که براکانی
یوسف ناهومیید بوون لهزرگار کردنی براکهیان،
لهمهجلیهکه چوونه دهمروه لهناو خوپیاندا دستیان کرد
بهراویزو گفتو گو: ﴿قَالَ كَبِيرُهُمْ﴾ برا گهورمکهیان
بهتهمن یان بهعهقل و هوش وتی: نهمه کاریکی گهورمیه و
نابی و ا بهناسانی سهیری بکهین: ﴿أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ آبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ
عَلَيْكُمْ مَوَاقِفًا مِنَ اللَّهِ﴾ نهوه نازانن و بیرتان نایهتهوه: که
باوکتان وادهو بهلینی لی وهرگرتین: که دمبی بهسهلامهتی
نهام کورپی بۆ بهرینهوه مهگهر سهرمان تیدابچی و هیچمان
نهمینین! ﴿وَمِن قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ﴾ نهی نهومتان ومیر
نایهتهوه لهرابردوودا جیتان لهگهل یوسف کرد؟ چوون بهو
شیوه نامهردانهیه لهبهر چاوی باوکتان هونتان کردو ناوا
بوو بههوی غهم و خهفت بوی و چاوهکانی کوپیر بون و ناوا

تووشی نهو حالته ناخوشه بوو!! دسا وه لاهی ﴿فَلَنُأْتِيَ
الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِي أَبِي﴾ نهمن نهو خاکی میصره به جی
ناهیلم و بونیامینی تئیدا بهینیتیه وه، همتا باوگم بۆ خوی
ئیزنی گهرانه وه نه دا، ﴿أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي﴾ یان خودا
برپاریک بدا دمرباری من و براهم به جوړیک بتوانم براهم
رزگار بکه، یان فهرمانی دمرجوونم له خاکی میصر دمر بکا
﴿رَهُوَ خَيْرٌ الْحَاكِمِينَ﴾ خودا باشرین دادومره، همر حوکمیک
بیدا حهق و عدالته، پیویسته پابه ندیم پییه وه، نه مه
برپاری شه خسی خومه و به نیسبت خودی خومه وه نه مه
هه لویتسه. ﴿أَرْجِعُوا إِلَى آبَائِكُمْ فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّ ابْنَكَ
سَرَقَ﴾ نیومش برونه وه بۆ لای باوگتان و بلین: بابیه گیان
بونیامینی کوپت ربهی پاشای دزی و عهزیزی میصر له تولهی
نهو تاوانه دا، کردی به کویله و گلی دایه وه، نهو حوکمه شی
له سر رؤشنای شهر بعتی باوی نیمه دمرکردو، نیمه بۆ
خومان پیمان گوت: سزای دزی له شهر بعتی نیمه دا ناوایه
﴿وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا﴾ نیمه ناگدار نه بووین به دزی به که
جگه له وهی: که زانیماو به چاوی خومان دیمان ربه که
پاشایان له باری نهو دمرهینا و به ناشکرا دزی به که له سر
چه سپا! نیمه نهو کاتهی که واده و به لئیمان پندای گوتمان:
به سه لامه تی دمی پینه وه چوزانین نه وه مان به سر دئ
نه گینا نه بونیامینمان دمرردو نه واده و به لئینی ناوا جهخت
له سر گراویشمان به جه نابت دما ﴿وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ﴾
نیمه خو ناگاداری زانیاری په نامه کی نین، کهی دهمان زانی: که
بونیامین دزی دما و دمگیرئ و دمکریته کویله؟ نیمه چوزانین
نه میش توشی کارمساتیکی ناوا دمبی و بۆ تو دمبیته غه و
ناره حه تی کی تر؟! ﴿وَأَسْأَلُ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا﴾ دمتوانی
یه کیك بنیری بۆ شاری میصرو شایه دی دانیش توانی شاری
میصرت بۆ بیئ، بنیره پرسیار له خه لکی نهو شاره بکه که
نیمه لی بوبین و نهو روداوه مان تئیدا به سه رهات، چونکه
دمنگو باسی دزی به که به ناو شاردا بلاوی کردو و هه موو
بیی زانی، ﴿وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا﴾ بۆ خو ت پرسیار لهو
کاروانچیانه بکه: که له گه لمان بون و شایه دی روداوه که
بوون، نه مه هه موو پاکانه یه بۆ خو یانی دمکه و دمیانه وئ
تؤممت له خو یان دوور بخه نه وه، چونکه گومان یان لی دمکری و

قَالَ مَكَادَ اللَّهُ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَّعَيْنًا عِنْدَهُ إِذَا
الظُّلُمُوتُ ﴿٧٦﴾ فَلَمَّا اسْتَفْتَسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا
قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ آبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ
مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنُبْرِجَ
الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ
﴿٧٧﴾ أَرْجِعُوا إِلَى آبَائِكُمْ فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ
وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ
﴿٧٨﴾ وَنَسِيَ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا
وَأِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٧٩﴾ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا
فَصَبِّرْ جِبِلًّا إِنَّ ابْنَكَ بِرِجْلِ يَدَيْهِ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ
الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٨٠﴾ وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا سَفْ عَلَى
يُوسُفَ وَابْنَتِ عِمَّانَ مِنَ الْحَزَنِ فَهُمْ كَاطِمُونَ ﴿٨١﴾
قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتَوْا تَذَكَّرُ يُوسُفَ حَتَّى تَكُونَ حَرَصًا
أَوْ تَكُونَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ ﴿٨٢﴾ قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَثْقَ
وَحُرْقٍ إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٣﴾

له رودای یوسفدا تؤمه تبارن! نه مجار جهختیان له سر
راستگویی خو یان کرده و وتیان، ﴿وَأَبَا لَصَادِقُونَ﴾ بیگومان
راستگویی لهو هه والانه ی پیمان دای و درومان له گه
نه کردوئ!

جا کاتی براهی یوسف گهرانه وه بۆ که نعان و نهو هه واله
ناخوشه یان بۆ باوکیان گیرایه وه باومری بی نه کردن ﴿قَالَ
بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا﴾ فهرمووی: نه خیر نه مه شتان
فرت و فیلیکی تره و بۆ خو تان ربه که تان خستوته ناو باری
بونیامینه وه بۆ نه وهی به گرتی بدن، به لگوو نه مه ش
پیلانیکه له نه فس و دمر و نستان دا داتان پشته وه بۆ نه وهی
بونیامینیش و مکوو یوسف له ناو به رن و خو تانی لی رزگار
بکه، نه گهر بۆ خو تان به دمی خو تان فتوا نه بدن بۆ
عهزیزی میصر: که همر که سیك ربه که ی له بارمکه ی دا
دو زرایه وه دمگیرئ و دمکریته کویله، عهزیزی میصر کوپی

يوسف دىمكى! ﴿حَتَّىٰ تَكُونَ حَرَضًا﴾ ھەتتا بەتمەۋاي نەخۇش دىمكەۋى و نىۋە مردو دىمى و لەدەست و دوو دىمكەۋى و دىمىيەۋە ﴿أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ﴾ يان ھەر بەيمەكجارى دىمىرو لەناو دەجى! بۇ بەزەيىت بەخۇتدا نايە و تاكەى ئەم ناخ و ئۇفە؟! يوسف مردو بىرايەۋە! تۆ تازە بەتمەۋى يوسفى بىتەۋە؟!

بىرەمىردى كۆنە سالى جەرگ بىراو رەددى دانەۋە و ﴿قَالَ﴾ بىيىنى قەرموۋ: ئىۋە ھەقتان چىيە بەسەرمەۋە، خۇمىن داۋا لەئىۋە ناكەم ھەندى غەم و پەژارەم لەگەل ھەلېگىن؟ نامەۋى ئىۋە بارى گرانىم لى سووك بىكەن! نەپۇيىشتوم لەناو ھەلگىدا ھات و ھاۋار بىكەم، ئىۋە پىيى لەكەدار بن، لىم گەپىن ﴿إِنَّمَا أَشْكُو بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ﴾ من: كە سىكالاۋ شىكاتى خۇم دىمكەم، تەنىيا بۇ لاي پەرومردىگارى خۇم بۇ لاي (اللہ) ھانا دىمەم، داۋاي لايىردى غەم و پەژارەى پەر نازارم ھەر لەخودا دىمكەم، دوعا و پارانەۋەم ھەر ئاراستەى ئەم دىمكەم، وازم لى بىيىن خۇم و خوداى خۇم! ﴿وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ ئەۋەى كە من دىمبارەى خودا دىمىزانم ئىۋە پەى پى ناپەن! من ھىۋا بىراۋنىم و ناھومىد نەبۋوم، چونكە من دىزانم: رەھمەت و ھەضل و بەخشى خودا چەند زۆرو زەبەندەيە، چەند دىمبارەى ئىحسان و چاكەكارى فراۋان و بى سنوۋرە.

ئەمجار تەۋجىھى كۆپەمكىنى دىكاۋا قەرمانىيان پى دىكا كەبە سۇراغى كۆپەمكىنىۋە بىچنەۋە بۇ مىصرو دىقەرەۋى: ﴿يَا يَسِيٰ اذْهَبْ اَفْتَحَسْرًا مِنْ يُّوسُفَ وَآخِيهِ﴾ ئەى كۆپە خۇشەۋىستەكانەم! بىچنەۋە بۇ ۋلاتى مىصرو لەگەل بىرا گەۋرەمكەتان يەككى بىگىنەۋە، بەھىدى و ھىمىنى بەۋەردى و كارامايىيەۋە لەيوسف و بونىامىنى بىراى بىگەپىن و ھەۋلى دۆزىنەۋە رىزگار كىردىيان بىدەن، مەھىلن كەس پىتەن بىزانى، بەشىۋمەكى نەپىنى و لەسەرخۇيى سۇراغىيان بىكەن ﴿وَلَا تَيْسُوا مِنْ رُّوحِ اللَّهِ﴾ لەدەرو لىكەندەۋەى خودا ناھومىد مەبىن، ھەمىشە گەشىبىن و دل پەر ھىۋا بن، بەتمەۋى رەھمەت و يارمەتى خودا بن، ھىۋا بىراو مەبىن ﴿إِنَّهُ لَا يَيْئَسُ مِنْ رُّوحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ﴾ بىگومان شەئىن و حال ۋايە:

منى نەدەگىرت و گلى نەدەدەپەۋە بىرا گەۋرەمكەشتان لەمىصىر ھەلەۋىگىر نەدەدەۋى! ﴿فَصَبِّرْ جَمِيلًا﴾ حال و ۋەزەى من لەمناكامى ئەم مۇسەببەتەندە خۇگىرى و دان بەخۇدا گىرتنە، نە ناخ و ئۇف دىمكەم، نەشكەپتە و سىكالاۋ بۇ لاي كەس دىمەم! رازىم بەھەزاۋ ھەدەرى پەرومردىگار، سىكالاۋ بەس بۇ بارمىگى خودا دىمەم، ھەروەھا ئەم كەسى بىكەسانە، ھەر ئەم پەنىياى بۇ دىمىرو و ھاۋارى لى دىمىرو، ھەرگىز لەرەھمەتى خودا ناھومىد ناپىم ﴿عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا﴾ ھومىدەۋارم خودا ھەرسىك كۆپەكانەم بۇ بىگىپىتەۋە (يوسف و بونىامىن و روبىل) چاۋمىروانى بىپارى خودا دىمكەم دىمبارەيان، ئاۋاتە خاۋازم خودا ھەرسىك كۆپەكانەم بۇ بىگىپىتەۋە (بەئىلھام ئەۋەى دىزانى كە يوسف نەمەردە). ﴿إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ بىگومان خودا بۇخۇى زاناۋ ناگادارە بەھالى تەنىياى من و ھەۋتەنى كۆپەكانەم غەم و ناپەھمەتى من بۇيان، داناۋ كارامايە لەكەدەۋەمكىنىدا، ھەرچى دىمىكا، ئەنجامى بى ھۆۋ ھىكەمەت نىيە.

﴿وَأَسْأَلُ عَنْهُمْ﴾ پىشتى لەكۆپەمكىنى ھەلگەرد و پىيى ناخۇشەۋە ئەم ھەۋالە ناخۇشەيان پىدا، بەدلى غەمبارەۋە رۇيىشتە كەنارىكەۋە، سەمبارى غەم و خەفەتى نەھاتنەۋەى بونىامىن و كۆپە گەۋرەمكەشى بىرى رۇزگارى رابەردى كىردەۋە، بىرىنى ونبوۋنى يوسفى كۆلانەۋە، بەئەۋە ھەسەرتەۋە ھەستى بەۋە كىرد: كەس ھاۋبەشى غەمى نىيە، سەمبارى پىرى و كۆپىرى و كەفتەكارى، كۆپەمكىنىشى لەدەس چوۋن و دەۋرۋەرىش ھەست بەناسۇرى پەر جەخارى ناكەن، بەتەنىيا لەكۆلەبى ئەھزاندا مات و غەمبارە ﴿وَقَالَ يَا أَسْفَىٰ عَلَىٰ يُّوسُفَ﴾ ۋتى: ئەى ئەسەف و خەسار بۇ تۆ ئەى يوسف! ئاى چۆن لىم ھونبۋى و لەدەستەم چوۋى؟! ﴿وَأَيُّسْتُ عِثَاءَ مِنَ الْحُزْنِ﴾ ھەردوۋ چاۋى كۆپەر بوبوۋن و سىپى ھەلگەپرابوۋن لەبەر غەم و ناپەھمەتى و فرمىسك رۇئەندىن، ﴿فَهُوَ كَظِيمٌ﴾ بىراستى دل و سىنەى پىرېۋىۋ لەنازار و ناسۇر.

﴿قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتًا تَذْكُرُ يُّوسُفَ﴾ ۋتىيان: سۆيىندەمان بەخودا تۆ خراپەت لى قەۋماۋە مال خراپەۋىۋ ئەۋە تۆ چىتە كەس بەشت نازانى يوسف نەبى، تاكەى تۆ ۋازناھىنى، ھەر باسى

کس لهدمرو ليکړدنه وهو بهانا هاتنی خودا ناهوميد نابي مهگه کهسانیک که لهگروهو تاقمی بی پروایان بن، جگه لهزیانکارانو و سهریچیکاران کهسی تر لهرحمهتی خودا هیوا براو نابي. ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ﴾ که کورمکانی یهعقوب بؤ جاری سییهم چوونه وه بؤ میصرو ههولیان دا بچنه لای عهزیزی میصر، جا که چوونه لای عهزیز ﴿قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسْنَا وَأَفْلَحْنَا الصُّرُ﴾ وتیان، ئهی خاومن شکو، ئهی عهزیزی میصر! تهنگو چه لهمهیهکی نیجگار کاریگه ر تووشی خویمان و خاوو خیزان و بنه ماله کهمان بووه! هاتو قری و گرانی تهنگی پی هه لچنیوین، نازارو بیزاری، بی نانی و بی گوزرهانی و برسیایهتی به ته وای تینی بؤ هینا وین و شه پرزی کردوین، ﴿وَجِئْنَا بِضَاعَةٍ مُّزَاجَةٍ فَأُفٍّ لَنَا الْكِيلُ﴾ هاتووینه وه بؤ باره گای بهر پرتان به کالایهکی بی نرخ و کهم بهما، به نه ندازه میه کی کهم و نارمواجه وه، بازارگان مامه لهی پیوه ناکهن و له بازاردا رمواجی نیه، به چاکه و پیامتی خوټ و دکو و چاره گانی پیشوو باره گانمان بؤ داگره و دانه ویلهی ته و او مان بدمری، ﴿وَتَصَدَّقَ عَلَيْنَا﴾ به خشندهی خوټ بنوینه به سهرمان دا، پارهی نارمواجی نه ندازه کهم و کهم نرخمان لهباتی دانه ویله لی و دربرگره، چاوپووشی له مالی کهم و خراپان بکه! یان به خشندهی خوټ بنوینه به سهرمان دا و چاوپووشی بکه له تا و اتمان و برا کهمان بؤ بهر بده! ﴿إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ﴾ بیگومان په رومردگار پاداشی چاکه کاران دمداته وه بهباشترین پاداش، چی دمه بخش بؤیان پر دمکاته وه، پاداشیان دوجه ندانه و چهند چهندانه دمداته وه، پاداشی نه وانه به فیرؤ نادا که دمستی داماوان دگرن، به هانای لیقه ما وانه وه دهچن، له تاوانی تاوانباران چاوپووشی دمکن، بهزمه یان به دل بیماران دا دیته وه،

﴿قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ يُّوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ؟﴾

وتی: نایا دمران کاتی خوټی چ کاریکی نامهر دانه تان بهرام بهر یوسف و بونیامینی برای کرد؟ له یاد تانه چؤن فریتان دایه بیرمه که وه و یستتان له ناوی بهرن، له بونیامینی براتان جیا کرده وه، براتان له برا دوور خسته وه؟؟ چهند به توندو تیژی ههئس و که و تان له گه ل یوسف و بونیامینی برای دا کرد،

يَبْقَى أَذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَ وَأَخِيهِ وَلَا تَأْتِسُوا مِنْ رَجْعِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَأْتِسُ مِنْ رَجْعِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٧﴾ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسْنَا وَأَفْلَحْنَا الصُّرُ وَجِئْنَا بِضَاعَةٍ مُّزَاجَةٍ فَأُفٍّ لَنَا الْكِيلُ وَتَصَدَّقَ عَلَيْنَا إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ ﴿٨٨﴾ قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ يُّوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ ﴿٨٩﴾ قَالُوا لَوْ أَنَّكَ لَأَنْتَ يُوسُفُ قَالَ أَنَا يُوسُفُ وَهَذَا أَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا إِنَّهُ مَن يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٠﴾ قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا وَإِنْ كُنَّا لَخَطِيلِينَ ﴿٩١﴾ قَالَ لَا تَرِيبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٩٢﴾ أَذْهَبُوا بِقَمِيصِي هَذَا فَأَلْقُوهُ عَلَى وَجْهِ أَبِي يَأْتِ بَصِيرًا وَأْتُونِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩٣﴾ وَلَمَّا فَصَلَ الْوَيْلُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَنْ تُفَنِّدُونِ ﴿٩٤﴾ قَالُوا تَاللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالٍ عَظِيمٍ ﴿٩٥﴾

ئهوتان خسته بیر وه، به شیومه کی توندو رهش ههئس و که و تان له گه ل بونیامین دا نه نجامه؟ ئیوه نه و کاره ناشیرینه تان نه نجام دان کاتیک نه تان دمرانی چهند کرده وه که تان ناشیرینه!! نه زیه تدانی باوک و دایک، پچراندنی خو شه و یست له خو شه و یست!! نای که کاریکی ناشیرینان نه نجام دا!! وهی که دل رهق و بی ویزدان بوون!! چؤنتان پرکیشی نه و کاره کردو چؤنتان نه نجامه!!

﴿قَالُوا: أَنْتَ لَا إِلَهَ إِلَّا يُّوسُفُ؟﴾ وتیان! ئه ری به راستی تۆ یوسفی کوری یه عقوقوبی؟! حه زمرتی یوسفی دلسوز و دل گه و ره و لیووردو ﴿قَالَ: أَنَا يُّوسُفُ﴾ هه رمووی: به لی بزانو دنیابن من یوسفم ﴿وَهَذَا أَخِي﴾ ئه م کورپش که لام دانیشتوه بونیامینی برامه، ﴿قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا﴾ بیگومان خودا نیعمهت و هه ضلی خوټی به سهر دا باراندوین به وه که دوی لیك دابران و په رته وازه بوون یه کترمان گرته وه،

بووینتهوه بهیهك خیزان و یهکتریمان ناسییهوه، بهروردگار
کهردم و بهخششیک وای لهگهڵ کردین ناتوانم بهیانی بکه!
﴿إِنَّهُ مَنْ يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾ شهن و
حال وایه: همر کهسێک تهقوای خودا بکاو خوڤباریزێ
لهنافهرمانی بهروردگار و پابهندی فهرمان و جلهوگرییهکانی
بێ، بهردوام بێ لهسهر طاعهتکردن و خوڤگر بێ لهبهرامبهر
بهلا و موصیبهتی روژگادا، نهوه بیگومان خودا بهسیهتی و
بههاناپهوه دێ و لهههموو ناخووشی و تهنگو چهلهمهیهك
دهپاریزێ و هرگیز خودا پاداشی چاکهکاران فهرامووش ناکا!

﴿قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ أَتَرَكْنَا اللَّهَ عَلَيْنَا وَإِنْ كُنَّا لَخَاطِئِينَ﴾ وتیان:
سویندمان بهخودا بهروردگار توێ بهسهر ئیمههه بهرز
کردهوه: زانیاری و حیل و رموشتی جوان و دمهسلات و
فهرمانروایی و پیغهمبرایهتی بێ بهخشی، دان بهههلهی
خۆمان دا دهنیین ئیمه تاوانبارین، ئیمه نهزان و بێ ویزدان
بووین بهرامبهرت، ههسوودی و نهزانی وای لێ کردین
رهفتاری نالهبارت دهرحەق بکهین، نهگینا تو پیاویکی
ههلهکهوتوو خاوم چهمال و شان و شهوکهت و بهومفاو نهمهك
پاك بووی!

﴿قَالَ لَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ أَيُّوْمٌ﴾ فهرمووی: هیچ جوړه لۆمه و
سهرزنهشتیکتان لهسهر نیه، من هیچ رهخنهیهکم لیتان نیه و
هیچم لهدلدا نیه بهرامبهر ئیوه! ﴿يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ
الرَّاحِمِينَ﴾ خودا لیتان خوڤبێ و لهتاوان و ستهمکاریتان
ببوری: خودا لهههموو کهس بهرحم ترو لیبوردو تره بۆ
کهسانیک تو به بکهن و بگهڕینهوه بۆ لای و ملکهچی فهرمان و
جلهوگرییهکانی بن!

﴿أَذْهَبُوا بِمِصْرِي هَذَا فَأَلْفَوْهُ عَلَىٰ رَجْهِ أَبِي يَاتٍ بَصِيرًا﴾ نهم
کراسهه بیهنهوه بۆ خزمهت باوکم با بهسهر دهم و چاوی
خۆیدا بهیئێ، چاوهکانی چاک دهنهوه، دلتیا دهبێ لهساغ و
سهلامهتی من و دلی خووشی تیدهکهوئ و جهستهی گهشهی تی
دمکهوێتهوه، ﴿وَأَتُونِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ ههمووتان بهخاو و
خیزانهوه کهنعان حی بیلن و باربکهن بۆ نیره، وهرن بۆ شاری
میسر بۆ لای خۆم.

﴿وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَن
تَفْتَدُون﴾ همر لهگهڵ کاروانی کوردهکانی یهعقوب لهسنووری
شاری میسر دهرچوون بهرد و ناخی کهنعان گهراپهوه،
حهزرمتی یهعقوب ههوالیک سهرسورپهینهی راگهیا! ههوالیک پهیومندی
بهحهزرمتی یوسفهوه ههیه، ههزرمتی یهعقوب: پیری
کفتهکار و کوێرو بێ روناکیی بهلام دل پر لهنووری ئیمان،
بهنهوه و خزم و کهس و کارهکانی دهوروبهیری فهرموو: نهم
بوئی یوسف دهکهه نهگهر پیم نهائین: خهرمفاوه و عهقی
تیک چووه؟! بهشیتیم مهزانن نهم ئیستا بوئی یوسف و
کراسهکهی دهکهه!

﴿قَالُوا تَاللَّهِ إِنْكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ﴾ وتیان: سویندمان
بهخودا، تو همر لهگومراپییه کۆنهکهی خۆت دای، همر
بهتهمای یوسف و چاومروانی هاتنهوهی نهوی، تازه یوسفی
چی و بوئی چی؟ تاکهی تو لهم ههلوێسته ههلهیهی خۆت
نایمه خواری؟! تاکهی یوسف لهیاد ناچی و برۆی نانێی؟

﴿فَلَمَّا أَن جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَىٰ وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا﴾ جا که
کاروانهکه گهیشت مرگینی دهر: که کورده گهورهی
یهعقوبه و یههوزای ناوه هاته لای باوکی و کراسی یوسفی
بهسهر دهم و چاوی باوکی دا هیئا پهکسهر چاومکانی لهخووشیا
روناکاییان تیکهوتهوه و موهاجهنهی چاومروان نهکرا و پهیدا
بوو، موهاجهنهی کراس! که نیشانهی مانی ههزرمتی یوسفه و
بهه زوانه بهیهکتر شاد دهنهوه موهاجهنهی چاکبوونهوهی
چاوه کوێر بوومکانی ههزرمتی یهعقوب که جهند سال بو و
سپی ههلهکهراپوون، ﴿قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَغْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا
تَعْلَمُونَ﴾ ههزرمتی یهعقوب بهکوړو نهوه و کهس و کارهکانی
فهرموو: ئه ئهوه نهبوو کاتی خوێ پیم گوتن لهرحمهتی
خودا ناویمید مهبن، بچهوه بۆ میسر سوړاغی یوسف و
بونیا مینی برای بکهن و لهرحمهت و بههانا هاتنی خودا
ناویمید مهبن، من بههوی نیگا و سروشهوه دهربارهی سونه و
داب و نهپیتی خودا شتی وا دزمان که ئیوه نایزان! نیت لهو
کاته دا کوردهکان تیکرا دمهت و دامانی باوکیان بوون و.

﴿قَالُوا يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ﴾ وتیان: بابیه

گیان! داوی لى خوشبونمان بؤ بکه، نیمه په شیمانین له کرده و گمانان، بهرام بهر جه نابت و یوسفی برامان و بونیامینی برابر چو گمان هه له مان کردوه و چا و پو شیمان لى بکه، سمد تاوان و یهک توبه! ﴿۹۸﴾ قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿۹۹﴾ فەرمووی: له وه دوا داوی لی خوشبونتان بؤ له خودای خۆم دمکه م لئی دپاریمه وه که لیتان خوشبئ بیگومان په رومردگاری من له تاوان خوش دمی و به سۆزو به زمییه بؤ به ندمکانی.

﴿۹۹﴾ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ آوَى إِلَيْهِ أَبْوَتِهِ ﴿۱۰۰﴾ جاکاتیک خیزانی په عقوب گه ییشتنه سنووری میصرو چه زمرت یوسف به نزیکی بونه و میانی زانی پيشوازی لى کردن، به فرمانی پاشا گار به دمست و گه وره پیاوانی میصر هاوبه شی پيشوازی به که یان کرد، چه زمرت یه عقوب به خوی و خاوو خیزانی وه گه ییشتنه میصر چه زمرت یوسف دمستی له ملی باوکی و دایکی کرد و ماچ و مۆج نه نجام دراو نه مجار فرمانی به هه موو خیزانه که کرد ﴿وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ﴾ فەرمووی: هه مووتان بچه ناو شاری میصر وه به پشٹیوانی خودا نه مین دمن له گیان و مالی خوتان و هیچ ترس و بیمیکتان له سمر نیه،

﴿۱۰۰﴾ وَرَفَعَ أَبْوَتِهِ عَلَى الْعَرْشِ ﴿۱۰۱﴾ باوک و دایکی بردنه لای خوی وه وه له سمر کورسی فرمان پر وایی له په ناخوی وه دای نشانندن بؤ ریز گرتن و گرنگی پیدان ﴿وَوَحَّرُوا لَهُ سُجْدًا﴾ باوک و دایک و هر یازده براکانی له ناست یوسفدا سهری خویان دانه واند، چونکه داب و نه پیتی نه و رۆژگاره وا بوو به و جوړه سهر دانه واندنه نیمچه شوژده بردنه ریزیان له پاشا و گه وره پیاوان دمگرت، ﴿وَقَالَ يَا أَيُّهَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلُ﴾ وتی: نهی باوکی خوشه ویستم! نه مه ناکام و مانای خه ونه که ی سهر دمی مندالیمه که بؤم گیرایمه وه. ﴿قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا﴾ بیگومان خودا خه ونه که می به راست گیراو هی نایه دی، ﴿وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ﴾ بیگومان په رومردگار چاکه ی له گهل کردم، به شیک نیعمه و فاضلی خوی به سهردا رستم: که له به نندینخانه رزگاری کردم، فرمان پر وایی و ده سلاتی پی به خشیوم کردومی

فَلَمَّا آتَتْ جَاءَ الْبَشِيرِ أَلْقَاهُ عَلَى وَجْهِهِ ۖ فَارْتَدَّ بَصِيرًا ۚ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿۹۸﴾ قَالُوا يَتَّبِعُنَا أَنْتُمْ وَلَنَا نُحْيِيكُمْ ۖ إِنَّكُمْ كُنَّا خُطُوبِينَ ﴿۹۹﴾ قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿۱۰۰﴾ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ ۖ آوَى إِلَيْهِ أَبْوَتُهُ وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ ۖ آمِنِينَ ﴿۱۰۱﴾ وَرَفَعَ أَبْوَتَهُ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَأْتِي هَذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا ۖ وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُم مِّنَ الْبَدْوِ مِن بَعْدِ أَنْ نَزَغَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي ۚ إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِّمَا يَشَاءُ ۚ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿۱۰۲﴾ قَدْ آتَيْنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمَنِي مِمَّا تَأْوِيلُ الْأَحَادِيثِ ۚ فَاطْرَ السَّمَكِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا ۖ وَأَلْحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ ﴿۱۰۳﴾ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ ۚ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ ﴿۱۰۴﴾ وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿۱۰۵﴾

به کار به دمستی قهر و یشتوو ﴿وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَغَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي﴾ نیوی له لادیوه هی نایه ناو شارو له زیانی لادی نشینی و کوله مرگی و نازه لاری و و مرزیری رزگاری کردن، هه موو نه نیعمه تانه به سهردا رزاون، پاش نه وهی شهیتان نیوان من و براکانی تیک داو، سۆزی برابته و خوشه ویستی له نیوانماندا نه هیشت و چه سوودی و ذایه تی خسته ناومان وه، ﴿إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِّمَا يَشَاءُ﴾ بیگومان خودای من زاناو ناگاداره به وورد و درستی هه موو کار و باریک، به لوط و مهرحه مه ته بهرام بهر به ندمکانی، هر کاتی ویستی شتی بکا و کاریک نه نجام بدا، هۆکاره کانی بؤ دهره خشی و وه کوو پیویست دبه یی نیتته دی! ﴿إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ بیگومان خودا زانی به بهر ژموندی به ندمکانی سهرمتا و ناکامی هیچ شتیکی لى هون نیه، داناو چه کیمه هر چی دیکا له شوینی خوی دایه و بؤ بهر ژموندی به ندمکانیه تی پاداشی چاکه کاران به چاکه دمداته وه، سهر نجام

موشریکانه نهو بهناو موسولمان و بهکردموه کافرانه دلتیان لهووی، که خودا عهزابیکی نیقلیم گپرو داگردهیان بۆ بئین، ههموانیان بگریتهوهو تیکیانهوه بیچی؟! ﴿أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْثَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ یان لهوه دلتیان و ناترسن که بهناکههان قیامت رابی و تایهخهیان نهگری بهخویان نهزانن؟

﴿١٠٨﴾ قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي ۖ نَهَىٰ مَوْحَمُودًا بهنادهمیزادو جندۆکه بلن، نهمه نهو ریگایهیه که من بانگهوازی بۆ دهکم، بانگهوازی دهکم بۆ نهوهی شایهتی بدمن که هیچ خودا نین جگه لهخودا، نهمن بهو بانگهوازییهه ﴿أَذْعُرْ إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَمَّا وَمَنْ اتَّبَعِيَ﴾ خهک بانگ دهکم بۆ بهپرومیکردنی نایینی خودا بهیهقین و پروایهکی تهواوهوه، بهبهلگه و نیشانهی ناشکراوه، نهمن بۆخۆم بانگهوازی دهکم بۆ نایینی خودا و ههموو نهوانهش که شوینم کهوتوون و پروایان بهپهپامی من کردوه بانگهوازی دهکم بۆ نایینی خودا، ﴿وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ نهمن خودا لهههموو عهیب و نهنگیهک بهدوور دهگرم بهپروزی دهمانم تهقدیسی دهکم، نهمن ههرگیز شهریکی بۆ دانانیم هاوهل و مندال و خیزانی نیه، وهزیرو راویژکاری نین و پتویستی بههیچ نیه، ههموو کهس محتاجی نهوهو نهو محتاجی بهکهس نیه.

﴿١٠٩﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ ۚ نَهَىٰ مَوْحَمُودًا ئَیْمَه پِیش تۆ هیچ پیغهمبهریکمان جگه لهپیاوان نهنااردوه، نهفریشتهمان کردوه بهپیغهمبهرو نهناهرمتیشمان کردوه بهپیغهمبهرا بهلکوو تمنها پیاومان کردون بهپیغهمبهرو رهوانهمان کردون ههمووشیان لهنههلی شاریوون دانیشتووی لادی و ساراو دهوارنشین نهبوون! نیگاو سروشمان بۆ ناردوون شهریمهت و یاسمان فیر کردون. ﴿أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ الْأُولَىٰ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ نهوه بۆ نهو موشریکه بهدرۆخهرهوانهکی که پهپامی تۆ بهدرۆ دهمانم بهناوزهویدا گهشت و گوزار ناکهنا بۆ نهوهی سهرمنجانی نهو گهل و نهتهوانه ببینن که پیغهمبهری خویان بهدرۆ خستنهوه چییان بهسهر هاتوو خودا چۆن لهناوی

وَمَا تَنْتَظِرُ عَلَيْهِمْ مِنْ آجَرٍ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿١١٠﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ آيَاتٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿١١١﴾ وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِآيَاتِنَا إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴿١١٢﴾ أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَشِيَةٌ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ أَنْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْثَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١١٣﴾ قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي ۖ أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعِيَ ۖ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١١٤﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ ۚ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ الْأُولَىٰ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ وَلَكَارِ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا أَمْ لَا تَعْقِلُونَ ﴿١١٥﴾ حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُفِثَ مِنْ سَحَابٍ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَلَى الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١١٦﴾ لَقَدْ كُنَّا فِي مَصْرٍ عَمِيرَةً ۚ الْأَوَّلَىٰ الْأَنْبِيَاءُ مَا كَانَ حَرِيصًا يُقَرَّرُ وَلَا كَانَ نَصِيرًا ۚ قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي ۖ أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعِيَ ۖ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١١٧﴾

بردن، بۆ لهشوینهواری قهومی نوح و هودو صالح و لوط و ردنابنهوه؟ بزائن نهوانه بههوی کوهرو سهرپنجی پهپامی پیغهمبهرمکانیانهوه چییان بهسهر هاتوو؟ چۆن ریشهکیش کراون و لهناو بران! دهپویه بهندیان وهبرگرتایه بترسانایه لهوهی که نهو عهزابهی نهو گهل و نهتهوانهکی پئ لهناو برا دیته سهر نهوانیش! ﴿وَلَكَارِ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ بئگومان پاداشی قیامت زۆر باشتره بۆ نهو کهسانهکی لهخودا دوترسن و هاوهلی بۆ دانانین، خوشگوزهرانی قیامت زۆر باشتره لهپاداش و بهروبوومی نهه جیهانهکی که موشریکهکان پیغهمبههرانی تیدا بهدرۆ دهخهنهوه، جا و مگوو چۆن لهدونیادا خودا پهستانمان سهرفراز کردون و رزگارمان کردون، ههر بهو جوژه لهقیامهتیشدا سهرفرازی و رزگاربوونمان بۆ دهست نیشان کردوون، بئگومان قیامت بۆ نهوان زۆر لهدونیا باشتره، چونکه نیعمهتی دونیا تهمن کورت و رو لهنهمانه، بهلام نیعمهتی قیامت تهواوو بهردهوام ههتا ههتایییه!! ﴿أَمْ لَا تَعْقِلُونَ﴾ نایا عهقتان پئ ناشکی،

عەقڵ و ھۆستان نەماوە؟ بۆ تێنەفکردن و بیر لەداھاتووی خۆتان ناکەنەمە؟ خۆ ئێوە ئەگەر تەفکەری و وردبوانە و مەتەن ھەبوابە ئیمانەتان دەھێنا!

﴿حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَرَ الرُّسُلُ﴾ ھەتا کار گەییشتە ئەوە پێغەمبەرەکان ناوێد بوون لەئیمانەتەکانی گەلەکانیان، یا لەسەر گەوتن بەسەریاندا؛ چونکە ئەوان بەتەواوی لەکوفرو بێدینی دا رۆجوو بوون، ﴿وَعُتِّرُوا آلَهُمْ قَدْ كُذِّبُوا﴾ گەل و نەتە و مەکان دلتیا بوون لەوە: کە پێغەمبەرەکانیان درۆیان لەگەڵ کراوە، ئەوەی لەخوداوە وادەیان پێداوە نایەتەدی، ئالەم سات و کاتە حەریجەکاندا کە پێغەمبەرەکان گەییشتوونە ئەو پەڕی ناپەچەتیی و تەنگانە، بەرمەنگاری کوفرو گومرایی دەکەن، رۆژگار دێن و دەرۆن پێغەمبەرەکان دەپارێنەووە دوعا دەکەن کەمێک نەبێ وەلامیان نادریتەووە، سالت تێمەر دەسوورێنەووە کوفرو بەتال لەھێزو توانای خۆیان دان و شوێنکەوتووێان زۆر موسوڵمانان کەم و بێ ھێز! بەراستی کات و ساتی ناسک و حەریجن و تەنگانەن، پێغەمبەر چاومروانی ھاتنی کۆمەکییە و نایەتی دی، کافرەکان پێیان وایە درۆیان لەگەڵ کراوە، ئا لەم کاتەدا کە تەنگانە دەکاتە ئەو پەڕی و پێغەمبەرەکان تەنگەتاو دەبن و لەپەل و پۆ دەکەون و ھێزی بەرگری و بەرمەنگارییان پێ نامیێ، ئا لەم کاتە حەریجەدا ﴿جَاءَهُمْ نَصْرُنَا﴾ لەنکاویک یارمەتی و کۆمەکی خودا ھات بۆیان و فریایان گەوت ﴿فَنَجَّىٰ مَنْ نَشَاءُ﴾ ئەوانەیی مەیلەمان لێ بوو رزگارێان بێ، رزگار کران ئەوانیش پێغەمبەر و موسوڵمانەکان بوون، سزا و تۆلەمان دابەزییە سەر بەدرۆخەرمەکان ﴿وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ﴾ عەزاب و تۆلەیی خودا لەتاوانباران ناگێردی تەووە، ئەو تاوانبارانە کافرە بەخودا و پێغەمبەریش بەدرۆ دەخەنەووە،

﴿لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ بێگومان لەچیرۆکی حەزەرتی یوسف و براکانی و باوکی دا پەند و عیرەت ھەیە بۆ ئەوانەیی خاوەن عەقڵ و ھەمان، لەرودا و ورد دەبنەووە سەیری سەرمەتا و ئاگامی روداو مەکان دەکەن و پەندیان لێ وەردەگرن! وەلی غافل و نەفامەکان: کە عەقڵی خۆیان بەکار ناھێنن و تێنەفکەن نەصیحەت و نامۆژگاری

کاریان تێ ناکا سوود لەچیرۆک و سەرگورشتە و مەناگرن، ﴿مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ﴾ ئەم قورئانە کە بەنیگە بۆ تۆمان ناردووە ئەو پێغەمبەر! قسە و باسیکی ھەلبەسترا و نیە، چیرۆک و سەرگورشتەیی دروستکرا و نیە. ﴿وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ بەئکو و پشگیری کتیبە ئاسمانییەکانی پێش خۆی دەکا: کە خودا بۆ پێغەمبەرانی پێشووی ناردوون، وەکوو تەورات و ئینجیل و زەبوور، ئەوەی: کە تێیان داوە و حەقە و دەستی لێ نەدراوە و نەگۆراوە قورئان پشگیری دەکا و بەراستی لەقەڵەم دەدا، ﴿وَنُفَصِّلُ كُلِّ شَيْءٍ﴾ ھەموو شتیکی پێویست بۆ ناوین تێیدا شی کراوەتەووە، ھەرچی پێویست بێ بۆ کاروباری ئایینی وەکوو ھەرمان و جەلەوگەرییەکانی پەر و مردگار، مزگینیی و ھەر شەیی رونکردنەووی صیفات و ناوە جوانەکانی، چیرۆک و سەرگورشتەیی پێغەمبەرەکان لە گەل و نەتە و مەکانیاندا، لەم قورئانەدا رون کراوەتەووە! ﴿وَهُدًى﴾ قورئان ھێدایەتدەرە بۆ کەسێک تێی بفرێ و لێی ورد بێتەووە، بەجوانی سەیری بکا و بیخوێنی تەووە، شارەزاییکەری رێگای راست و سەلاحە لەھەموو بوارێکی ژیاندا، ﴿وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ رحەمەت و بەخششێکی گشتییە بۆ ئەو موسوڵمانانەیی ئەحکامی قورئانیان لەناو دا جێبەجێ دەکری، ئەوانەیی موسوڵمانیش نین لەژێر سایەیی حوکمی قورئاندا لەسەر وەست و سامانی خۆیان دلتیان، ناموس و گبان و بیرو باوەرو شوێنی عیبادەتییان پارێزراوە، وەکوو موسوڵمانان مامەڵەیان لەگەڵ دەکری و لەکۆمەلگایەکی خالی لەقەساد و فاحیشە و تاوان ژیان بەسەردەبن!

کۆتایی سورەتی یوسف



سورەتی (الرعد)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

﴿الر﴾ لەو پێش ئامارەمان پێ کرد: کە ئەو پیتانە لەسەرەتای ھەندێ سورەتدا ھەن ئامیزی ئاگادار کردنەووە و دەبێ گرنکی بدرێ بەو پەيام و ئەحکامانەیی بەدوا ئەو پیتانەدا دێن، شیوەی خۆیندەنەووەشیان دەبێ بەشیوەی لێک

سورة الرعد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْقُرْآنَ يَلِكُ مَلَكٌ أَلَيْسَ بِذَلِكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ
وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١﴾ اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ
عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ أَسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لِيَجْزِيَ
بِأَجَلٍ مُسَمًّى يُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ بَلَّغُوا
رَبَّكُمْ تُقَرَّرُونَ ﴿٢﴾ وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رِجَالًا
وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الشَّجَرِ جَعَلَ فِيهَا رُجُوعًا لِيَنْبُتَ الْبَلَدُ
الْأَنْهَارُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣﴾ وَلِلَّهِ الْأَرْضُ
يُطْعِمُ مَنْ شَاءَ مِنْ دُونِ الْحَسَبِ وَذَرَعَ الْحَبْلَ حَيْثُ شَاءَ
وَعَبَّرَ نَهْرًا بَيْنَ يَدَيْهِ وَجَدَّ نَهْرًا لِيَنْبُتَ الْبَلَدُ
فِي الْأَسْجَلِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٤﴾
وَإِنْ تَقَعِبَ فَدُجِبَ قَوْلُهُمْ أَمْ نَا كُنَّا نَزَّلْنَا آيَاتِنَا عَلَى خَلْقٍ
جَدِيدٍ أَوْ لَتَأْتِيَكُمُ الْآيَاتُ كَمَا تَأْتِيكُمْ بِرَبِّكُمْ وَأُولَئِكَ الْأَغْلَابُ
فِي آغْيَاسِهِمْ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٥﴾

کردون قهرمانبهردار بن بؤ نهجامدانی نهو نه رکهی
له نهستویانه و سودی هیه بؤ نادمیزاد و نازل و رومک و
درخت، هر یه کی له خورو له مانگ بهرئ و شوینی خویدا تا
کاتی دباریکرا و هات و چؤ دهکا، هر یه که و لهجه مسهری
خویدا هه لدمسورئ، روناکایی و گهرمایی دمه خشن بهرموی
هؤکاری ژیان دمستمبر دهکمن. ﴿يُدَبِّرُ الْأَمْرَ﴾ بهروردگار
کاروباری بونهومر نه خشه کیش دهکا و بهو بهرئ ریک و
پیکیه وه به گویره و و یست و داخوازی حیکمهت و دانایی
خوی، بونهومر هه لدمسورئ گؤرانکاری تیدا دهکا، دمزیئنی و
دهمزیئنی، هه ندئ گهس بهرز دمکاته وه هه ندیک نهوئ،
هه ندیک بی هیز دهکا هه ندیک قهوی، بریک دهوله مهنه
دهکا و تاقمیک هه زار، نهم جوان دهکا و نهو ناشیرین، نهم
کورت و نهو دریز، هؤکار دمپرخسینئ بؤ به دیهینانی ناکام،
هه مو و شتیک له بونهومر دا یسا و هان و نیکی تایبهتی بؤ
داناوه و تایبهتمه ندی خوی هیه و حیکمهتی خودا داخوازی

دابیران بخویندریته وه واته: دمی بخویندریته وه: (الف، لام،
میم، را) هر سورمهتیک بهم جوړه پیتانه دهست پی بکا
به مبه سستی ته حه ددا کردنی قورئانه بؤ کافر مکان و
بؤردانیانه، هه روه ها ناماژی نه وهشی تیدایه: که نازل بوونی
قورئان له لایمن خودا و میه و گومانی تیدا نیه، ﴿تِلْكَ آيَاتُ
الْكِتَابِ﴾ نایه ته گانی نهم سورمهت بریتین له نایاتی قورئانی
پیروز: که گه بیشتوونه سهر تر و پکی که مال و بی عه بی،
شیای نهومن به ناوی ﴿الْكِتَابِ﴾ ناویرین، ﴿وَالَّذِي أَنْزَلَ
إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ﴾ هه مو و نهو قورئانه بی بؤ نازل کراوه
نهی مو حه مبه ددا له خوداوه بؤت نیردراوه و شک و گومانی تیدا
نیه، ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ وه لی زور بهی نهو
نادمیزادانه پروایان به وه نیه که نهم قورئانه له خوداوه بؤ
تؤ نیردراوه، دان بهودا نانین که نهم قورئانه شم ریعمت و
یاسای تا بلئی ریک و پیکه و گونجاوه بؤ هه مو و رۆزگار و
سهر دمهتیک.

﴿اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا﴾ بهروردگار
خودایه کی وهایه ناسمانه گانی دروست کردون و بهرزی
کردون وه وه بهی کؤله که رایگرتوون، به چاو دمیبن نهو
ناسمانه پان و بهرینانه که نهم سهر و سهریان نازاندی، بهی
کؤله که وه ستاون، جکه له قودرمت و دمه لاتی خودا هیچی تر
راینه گرتوون، ئیوه هه میسه ناسمانه کان دمیبن بهی کؤله که
وه ستاون و هیچیان له ژیردا نیه، ته نانهت نه گهر بشگوترئ،
راوه ستانه که یان به هوی ته رازو و کیشی جاذیبیهتی نیوان
نهستیرمه کان و قه باره زمه لاهه گانی ناو بؤشایییه! بیگومان
نه وهش هر به قودرمت و دمه لاتی خودایه و بهس! ﴿ثُمَّ
اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ﴾ پاشان نهو خودایه کی که ناسمانه گانی
بهی کؤله که و پایه راگرتوون، کؤنتر و ئی عمرشی کرد،
دمه لاتی به سهریا هیه، کردویهتی به مهر که زی
فرمانه وایی خوی، نهم کؤنتر و ئی کردون و داگیر کردنه
به شیویه که: که شیای زاتی پاک بی، ئیمه نازانین
نیستیواکه چؤنه و چؤن نیه عهرش: شتیکی دروست کراوه،
خودا به قودرمتی خوی به دیهیناوه. ﴿وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُسَمًّى﴾ خورو مانگی رام کردون، وای لی

پەيدا نابى. ﴿يُنْشِئُ اللَّيْلُ الْتَّهَارَ﴾ پەرومردگار بەتارىكى شەو روناكايى رۆژ دادەپۆشى، دەبينى دەمەو ئىوارە خۇرناوا دەبى، تارىكى بالى رەشى خۇى بەسەر بوونەومردا دەكىشى و بەرگىكى رەشى قەترانى بەبەر تەبىعەتدا دەكاو دۇنيا دەبىتە ئەنگۈستەجاو، ئىتر وردە وردە شەو رادەبىرئو دەگاتە دەمەو بەيان، ئەمجار شەو پۇشاكى رۆژ لەبەر خۇى دەكاو دۇنيا روناك دەبىتەو ئەم گۆرانكارىكرەنە لەبوونەومردا بۇ ئەومىيە بەرژەومەندى ئادەمىزادەمکان دەستەبەر بىي بەشەو نارام بگرن و ماندوبان بەسەيتەو، بەرۆژ ھەولى بژيوى خۇيان بدمەن و پىداوېستى ژيان دابىن بگەن. ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ بىگومان لەدروستىكرائوى خوداداو لەدياردە سەرسۈرپەنەرمەكانى دروستىكرائومەكانىدا كە نىشانەى بەتوانايى و دەسەلاتى رەھى زاتى ھەقن، بەلگەى جۇراو جۇر ھەن بۇ كەسانىك لىيان ورد بىنەو و پەندىان لى و مەبگرن، ئەگەر تىيان بىكرەن دەزانن: كە بەدېھىنەرى ئەم شتانە بەھەموو دياردەمەكىانەو خوداى بالادەست و خاومەن وېست و ئىرادەى رەھاو خاومەن دەسەلاتى بى سەنورە.

﴿وَفِي الْأَرْضِ قِطْعٌ مُّتَجَاوِرَاتٌ﴾ لەزمەىدا چەند پارچە زەمىنەك لەپەنا يەكەو ھەن، ئەم پارچە ھاسىي ئەو پارچەيەو ئەو پارچەيە لەتەك ئەم پارچەيەدايە، كەچى وپراى ھاسىيىي و لەپەنا يەكبوونىانەو بەسروشت و بەماھىيەت لىكىدى حىيان و ھەر يەكەيان بۇخۇى سەروشتىكى تايبەتى ھەيە، ھەيە خاكىكى نەرمانى پىر پىت و بەرمەكت، خاومەن بەرو بووم و سوود بەخش بۇ ئادەمىزادو گىانلەبەرانى تر، ھەيە گونجاو بۇ دارستان و باخ، ھەيە بۇ كشت و كال گونجاو و دارستانى بى ناكەو، بەشى و ھەشى ھەيە رەھەن و چەھەن و روتەن نەبەكارى كشت و كال دئ و نەدارو درەختى لى و مەبەر دئ، ھەيە زىخەلان و لەبەلانە، ھەيە كوستانەو ھەيە گەرمىيانە ھەيە ئاومەدان و ھەيە وپرانە، ھەيە ئاودارو ھەيە بىرونە، ھەيە ھەواسازو ھەيە دەرداوى! ئەمىيان خاكى رەشو ئەويان سورە خاكە، ئەمىيان گلە سورە ئەويان گلە زەردە!!!، ھەتد، ﴿وَجَنَّاتٌ مِّنْ أَعْنَابٍ﴾ لەزمەىدا ھەيە باخ و رمەزى تەرى جۇراو جۇر ﴿وَرَزْغٌ﴾ ھەروا كشت و كالى جۇراو جۇر كە بەروبوومىيان خۇراك و بژيوى ئادەمىزادو

ئەو بوو كە بەو جۇرە بى، جۇن عالەمى ئەجسام بەرپەو دەباو نەخشەو پەلانى تىدا ئەنجام دەدا ھەر بەو شىووش عالەمى ئەرواح سەرپەرشتى دەكاو وېست و ئىرادەى خۇى تىدا ئەنجام دەدا، جۇن چاودىرى مەجەپە دەكا ئاواش ئاگادارى زەمىيە، چاودىرىكرەندى ئەمىيان لەسەرپەرشتى كەندى ئەويان غافلى ناكە، ھىچ نىشەك لەنشىكى تەرى بى ئاكا ناكە! ﴿يُفَصِّلُ الْآيَاتِ﴾ نىشانەكانى دەسەلات و بەتوانايى خۇى رەن دەگاتەو، بەلگە لەسەر خودايەتى و تەك و تەنھايى و زانايى و دانايى خۇى دەھىنەيتەو. ﴿لَعَلَّكُمْ يَلْقَاءُ رَبَّكُمْ لَوْشُونَ﴾ بۇ ئەوئى ئىو پەرواى تەواو پەيدا بگەن بەھاتنى قىامەت و زىندو بوونەو، بزانن: كەسەك ئەو تەوانا و دەسەلاتى بى، ئەومەندە داناو لىزان بى، دەتوانى جارەكى تر ئادەمىزادو گىانلەبەرانى تەرىش سەر لەنەوئى زىندو بگاتەو، كەسەك بىتوانى لەنەبوو ئەم بوونەومە بەدى بەيئى دەتوانى جارەكى تر ئىوئى ئادەمىزاد پاش مەردن زىندو بگاتەو و سزاو پاداشيان لەسەر كەرمەمەكانتەن بىداتەو. ﴿وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ﴾ پەرومردگار خودايەكى و ھەيە زەمى ھراوان كەردەو، لەبارى دىرىزى و لەبارى پانى دىرىزى كەردەتەو، وا دىتە پىش چاودەلى بەرمەيە راخراو، بلاوى كەردەتەو بۇ ئەوئى ھاجى ئادەمىزادو ئازەلى لەسەر بەسەپى، بىتوان بەسەرىدا ھاتو جۇ بگەن، سود لەخىرو خىراتى و مەبگرن لەبەروبوومى دارو درەختى بخۇن، بەشىو دۆل و پىدەشت و لاپالى دا بگەپن.

﴿وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ﴾ پەرومردگار لەزمەىدا كىوى چەقاندون بۇ ئەوئى جەم و جۇل نەكا سەنتەرى خۇى تەك نەداو لەنگەرى خۇى رابگى، ﴿وَالنَّهَارَ﴾ جۇمى لەزمەى دروست كەردون، ئەم جۇم و جۇگەو جۇبارانە بەناو زەمىدا دەكشىن سود بەئادەمىزادو ئازەل و دارو درەخت و رەك دەگەمەن زەمى تىنو و ئاودەمەن، كشت و كال و بەروبووم بەھەو ئاوى ئەو جۇمانە و مەرەمە دىن، ﴿وَمِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ اثْنَيْنِ﴾ پەرومردگار لەھەموو جۇرە مەومەلەدا نىرو مەى داناو، رەك و درەخت بەروبووم مەومەيان لى پەيدا نابى ئەگەر نىرو مەيان تىدا نەبى! زانستى تازەش ئەوئى سەلمانەو، كە دارو درەخت و رەك، مەو و دانەوئەيان - بەبى ھەبوونى نىرو مەى لى

گیانله بهمرانی تره، ﴿وَلَنَجْزِيَنَّ عِبْرَانَ وَغَيْرُ عِبْرَانَ﴾ ههروهها لهزمویدا ههیه دار خورما، ههیه یهك بنکی ههیه لهسهر نهو بنكه چهند قههڤك ههلهچوون وهكوو داری ههناو دار ههنجیرو ههندیك دار خورما، داری وایش ههیه یهك بنك و یهك قههڤی ههیه وهكوو باقی درهختهكانی تر، ﴿يَسْقَى بِمَاءٍ وَاحِدٍ﴾ ئهمانه ههموویان بهیهك ئاو ئاو دمدرین، زموییهكهیان یهك زموییه، یهك ههویان ههیه، كهچی شیوهو روخسارو قهبارو و تامو بهرامیان جوداوازه، ﴿وَلَنُفَضِّلَ بَعْضَهَا عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الْأَكْلِ﴾ ههندیكئیمان لهههندیكیان باشترو بهسوود تر كردوه لهخواردن و تامو حیژدا، لهبۆن و بهرام و هیتامیناتا، لهشیرینی و مزریدا ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ بیگومان لهم جوداوازییهی نیوان دارو درهخت و روهك و بهروبوم و دانهویلهو شتی تریشدا نیشانهی جۆراو جۆرو بههیز همن لهسهر ههبوونی خودایهکی بالا دهستی بهتواناو زاناو کارساز، بهلگهی بههیزیان تیدان لهسهر تاك و تهنهاهی خودا بو كهسانیک بیر بکه نهوهو لهشتهكان وردبینهوه، خامن عهقل و قام بن!

﴿وَإِنْ تَعَجَّبَ فَعَجَبْ قَوْلَهُمْ أَئِنَّا لَمُفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ﴾
 نهی موحه مههدها نه گهر تو سهرت سورهمینی لههه لوئیستی
 موشریکه گان بهرام بهر به تو؛ که به دروټ دهخه نه وه، یان تو
 سهر سام ببی له وهی که عیباد هتی شتی وا ده که نه زیان
 ده که یه نه نه سوود، له گه ل نه وه شدا نه وه هموو به لکه
 که ونیانه ده بینن که نی شان هی هه بوونی خودایه کی خاومن
 دهسه لاتو زاناو دانایه، دانیش به ودها ده نین؛ که ههر نه وه
 خودایه له نه بوو شته گانی ومدی هی ناوه، جا نه گهر تو نهی
 موحه مههدها له هه لوئیستی و یرو باومر میان سهرت سورهمینی،
 نه وه سهر سورهمینه تر له وه به روا نه کردنیانه به زیندو
 بوونه وه، به درو خسته وه میانه بو هاتنی روژی قیامت، وتنی
 نه وه قسه یه یانه که ده لئین؛ نه ری نیمه که مر دین و بووینه وه
 به خاک و خوټ جار یکی دیکه چوټ زیندو ده کریینه وه؟
 ﴿أَوَلَيْكَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبِّهِمْ﴾ نه وانه نه وه که سانهن که به روا یان
 به خودای خو یان نیه؛ نه وه خودایه له سهر مهتا وه دروستی
 کردون بهر و مر د میان ده کا چاود پری یان ده کا رزو و روژی یان

وَيَسْتَعِظُونَكَ بِالسَّيْفَةِ قَبْلَ الْحَسَنِ وَقَدْ خَلَّتْ مِنْ
قَبْلِهِمُ الْمَثَلُثُ وَلَيْزَ رَبُّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ عَلَى ظُلْمِهِمْ
وَلَيْزَ رَبُّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ① وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَالْوَلَا
أَنْزِلْ عَلَيْهِ مَائِدَةً مِنْ رَبِّهِ إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ
② اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْفَى وَمَا تَحْضُرُ الْأَرْحَامُ
وَمَا تَزِدُّهُ وَقُلْ مَنْ عِنْدَهُ يَمْقُدُهَا ③ عَلَيْهِ الْقِيَمُ
وَالشَّهَادَةُ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالَى ④ سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسْرَ
الْقَوْلِ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخَفٍ بِالنَّبِيِّ وَسَارِبٍ
بِالنَّهَارِ ⑤ لَهُ الْمُعَقَّبَاتُ مِنْ أَيْنَ يَدْبُو وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ
مِنْ أَمْرِ الْعَوَائِدِ اللَّهُ لَا يُغَيِّرُ مَا يَقُومُ حَتَّى يَغْيُرَ مَا بَأْضَمُّ
وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءَ آفَلٍ أَمْزَلَهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ
وَالِي ⑥ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ الْآزِفَ خَوْفًا وَطَمَعًا
وَيُنشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ ⑦ وَيَسْجِعُ الرِّعْدُ بِحَمْدِهِ
وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا
مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي آفِهِ وَهُوَ شَدِيدُ اللَّعَالِ ⑧

دمداتى ئەوان بېنى كافىرو نايىناسن، نايانەوئى بىناسن!!
﴿وَأُولَٰئِكَ الْأَغْلَالُ فِي أَعْقَابِهِمْ﴾ ئەوانە وەپراي ئەمەوى كە
دەست و قاچيان بېۋەند گراون كۆت و زنجىرىشان لەمەلدايە،
ئەوانە رۆژى قىيامت زىنجىر دەكرىتە مليان و كېش دەكرىن
بۇ حىساب و لىكۆلىنەو، ﴿وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْأَنْحَارِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ﴾ ئەوانە تاقەم و بېرى دۆزمەن دەخرىنە ناوى،
شیاوى ئەو جىگا ناخۆش و پە نازارەن، بۇ ھەتا ھەتايى تىيدا
دەمىننەو و لىي دەرناچن!

﴿وَيَسْتَغْفِرُكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ﴾ واته: نهو کافره به درو
خهروانه پهله له هاتنی عهزاب دمکهن، به گالته پیکردنه وه
دهلین: دمبا نهو سزایه تو همرشه مان پی لی دمکهی با
بؤمان بیو دوانه کهوئ! نهوانه نهومنده نهامان داوی هاتنی
عهزاب دمکهن له پپش نهومدا داوی رحمت و نیعمه تی خودا

بکمن! ﴿وَقَدْ خَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثَلَاتُ﴾ وەلحال لەبیش ئەواندا چەندەها سزاو عەزابی ریشەگێشمان ناردە سەر گەل و نەتەو بەدرۆ خەرموگان، سزای توندمان نازل کردووە بۆ سەر گەل و نەتەو پێشینهکان و گردمان بەپەندو عیبرت بۆ کەسانیک پەند و مەبگرێ! دیارە ئەوانە بێ ناگان لەناکام و سەرمجافی گەل و نەتەو رابوردووەکان کە ریشەگێشمان کردن و بوونە پەند و عیبرەتی روژگار، ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ عَلَى ظُلْمِهِمْ﴾ بێگومان خودای تۆ ئەو موحەممەد! خاوەنی لیخۆشبون و داپۆشینه بۆ تاوانی بەندەکانی هەرچەندە بەندەکانی سەتمەکار و شەو روژ خەریکی ئەنجامدانی تاوان و سەرپێچیکردنی فەرمانی پەروەردگار، ئەگەر حیل و عەفووی بەرفراوانی نەبێ لەگەڵ ئەنجامدانی تاوان یەكسەر عەزابی بۆ نازل دەکردن و لەناوی دەبردن؛ ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ بێگومان خودای تۆ سزای توندو بەئێشی هەیه بۆ ئەوانە تاوانکار، بۆ یاخی بوون!

﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ﴾ ئەو کافرو موشریکە نەفامانە لەروی رەقەبەری و ئینکاریکردنەو دەلێن: ئەو بۆچی موحەممەد موعجیزەیهکی وەکوو عەصای موسا و شەرمەکی حەزەرتی صالح پێغەمبەرمان بۆ نانوێنێ، بۆ کێوی (الصفا) مان بۆ ناگا بەزێرو زیو، یان بۆچی کێوەکانی دەورو بەری مەککەمان بۆ لاناو و لەشوێنەکانیان باخ و باخات و جۆگەو جۆبارمان بۆ ناخولقیین؟ ﴿إِنَّمَا أَنتَ مُنذِرٌ﴾ ئەو موحەممەد! ئەتۆ پێغەمبەری، ئەرکی سەرشاری تۆ گەیانندی پەیمانی پەروەردگار، کاری تۆ ئەومێ، ئەو کافرانە بترسینی لەناکامی ئەو سەرپێچی و خراپەکارییهی ئەنجامی دەدەن، بەدیهێنانی ئەو موعجیزەو ئایاتانە داویان دەکەن ئێشی تۆ نیه، ئەو عاتید بەخودایە ﴿وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ﴾ بۆ هەموو گەل و نەتەومێهەک داعی و بانگەوازیکەرێک هەیه، بانگیان دەکا بۆ لای ئایینی خودا، بۆ رێبازی خێرو چاکە.

﴿اللَّهُ يَغْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَى﴾ پەروەردگار زانیاری تەواوی هەیه دەربارە ئەو گۆرپەلە لەسکی مێینەدا هەیه، نێرە یان مێیه، یەکیکە یان زیاتر، ساغە یان ناتەواو، جوانە یان ناشرینه، چ رەوشت و سروشتیکی تێدا هەیه، تەمەنی گورتە

یان درێژە، هتد. ﴿وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ﴾ هەروەها پەروەردگار دەزانی ئەوێ مندالدانی مێینە کەمی دەکا یان زۆری دەکا، دەزانی یەکە یان زیاتر. ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ﴾ هەموو شتێک لای پەروەردگار کاتی دیاریکراوی هەیه و ئەجەل خۆی بۆ دیاری کراوە، زیاد و کەم ناکا.

﴿عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ زانیایە بەو شتانە ئێوەی ئادەمیزاد نایبین و چاوتان دەرکی ناکا، ئەومتا ئەمڕۆ زانستی تازە ئەوێ دەرخواستوو کە چەندەها عەلم هەن بەچاو نابیندرین بەلکوو بەنامیری دووربین و وردبین (تەلیسکۆپ) دەبیندرین وەکوو میکروۆبی شێرپەنجەو سیل و زەهری و ئاوێلەو خڕۆلکەو دەیان و سەدان میکروۆبی تر، ئەمانە هێچیان بەچاو نابیندرین بەلکوو بەنامیری وردبین و پێشکەوتوو دەرک دەکړن، هەروەها زاناو ئاگادارە بەسەر شتی پەنامەکی و ناشرکرا لەوردو گەورە، هەر لەمژمە تا مەجرە هێچی لێ هون نیه، ئاگاداری هەموو شتێکە لەبوونەو مردا! ﴿الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِي﴾ خۆدایەکی وەهایە لەهەموو شتێک گەورەتر، هەموو شتێک بەنیسبەت خوداوە پچوک و بێ نمود، بەسەر هەموو شتێکدا بالادەستە، زانیاری رەهاو بەرفراوانی هەموو شتێکی کۆنترۆل کردووە، هەموو شتێکی ملکەچ کردووە، بەخۆشی و ناخۆشی پابەندی فەرمانی بوون!

﴿سَاءَ مِنْكُمْ مَنْ أَسْرَ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ﴾ یەكسانە لای پەروەردگار کەسێک قەسە بشاریتەووەو نەیدرکێنی یان بیلێ و ناشرکرای بکا، بەهەر شیۆمێهەکیان بێ خودا دەبیسی و ئاگای ئێهتی ﴿وَمَنْ هُوَ مُسْتَخَفٌّ بِاللَّيْلِ﴾ هەروەها خودا ئاگادارە بەسەر ئەو شتانەدا کە لەکون و کەلەبەردا لەتاریکی شەودا خۆیان حەشار داو، لەهەر شوێنێکدا بن، بەهەر شیۆمێهەک خۆیان بشارنەووەو پێیان وابێ کەس نابینێ، خودا ئاگای ئێهتەو چاودێریانە، ﴿وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ﴾ هەروەها ئاگادارە بەسەر ئەو شتانەدا، کە بەروناکایی روژ هاتوچووایە، ئەوێ لەتاریکایی شەودا خۆحەشار دەداو ئەوێ بەروناکایی روژ دێ و دەچێ لای خودا وەکوو یەك ناشرکان!

﴿لَهُ مُعَقَّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ﴾ هەمیشە بۆ ئادەمیزاد چەند فریشتەیهک هەن، کە بەنۆرە چاودێری دەکەن،

فریشته‌ی چاودیری شهوانه‌ی دینه شوینی فریشته‌ی
چاودیری رۆژانه‌ی، که فریشته‌ی رۆژ کاریان ته‌واو بوو
فریشته‌ی شهو جیگایان دمگرنه‌وه، نه‌م فریشتانه کردارو
گوفتاری ناده‌میزاد به‌چاک و خرابه‌وه تۆمار ده‌کهن و هه‌لی
ده‌گرن؛ جی ده‌کاو جی ده‌لی خیرا دمیقۆزنه‌وه و له‌سه‌ری
تۆمار ده‌کهن، ﴿يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ﴾ نه‌و فریشتانه‌ی که
خودا کردونی به‌چاودیرو مورا قییب به‌سه‌ر ناده‌میزاده‌وه،
ناده‌میزاد دمپاریزن به‌فه‌رمان و ئیزنی خودا، هه‌ر کاتی
ناده‌میزاد تاوانیکی کردو دوعای لیخۆشبوونی بۆ ده‌کهن، داوا
ده‌کهن خودا مؤله‌تی بداو خیرا سزای نه‌دا، به‌لکوو تۆبه بکا،
﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ مَا يُقْرَمُ حَتَّى يُغْفِرَ مَا بَأْنَفْسِهِمْ﴾ به‌رومردگار
هیچ کاتیک نیعمه‌ت و به‌خششی خۆی که به‌گه‌ل و
نه‌ته‌وه‌یه‌کی به‌خشیه‌وه ناگریته‌وه و لییان مه‌نع ناکا هه‌تا نه‌و
گه‌ل و نه‌ته‌وه رموتی خۆیان نه‌گۆزن، زو له‌م سته‌م له‌یه‌کتری
نه‌کهن، ناشووب و ئازاوه به‌رپانه‌کهن، شیرازی کۆمه‌لگای
خۆیان تیک نه‌دمن، هه‌ر کاتی گه‌ل و نه‌ته‌وه‌مه‌ک داب و نه‌ریتی
خۆیان گۆژی و وازیان له‌شوکر و سوپاسی خودا هینا، خوداش
نازو نیعمه‌تی خۆی که بپی به‌خشیون لییان ده‌گریته‌وه و
تووشی قات و قری و ته‌نگ و چه‌له‌مه‌یان ده‌کاو
نه‌من و ناساییشیان له‌ناودا هه‌لده‌گری، پشوی و ئازاوه
ده‌که‌وته ناویان، ﴿وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ﴾
هه‌روه‌ها کاتی خودا ویستی گه‌ل و نه‌ته‌وه‌یه‌ک تووشی
گیرمه‌و کیشه بکا، قات و قری و نه‌خۆشی و ئازاوه و
دوو به‌رمکی بخاته ناویانه‌وه، ژیر ده‌سته‌یی و ده‌ستکورتی و
نه‌ها مه‌تیان به‌سه‌ر بیئێ، کهس نیه بتوانی نه‌هیلێ ویستی
خودا بیته‌دی، ﴿وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ أَلٍ﴾ جگه له‌خوا کهسی
تر نیه سه‌روکاری به‌رژموندی ناده‌میزاد بکا، کهس نیه
بتوانی خیر و خۆشیان بۆ بیئێ و زمررو زیانیان لی دوور
بخاته‌وه.

﴿هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا﴾ خودایه‌کی و مه‌ایه
هه‌ورمه‌روسکه‌تان نیشان دده‌ا، هه‌وره بروسکه رامده‌کاو
ئه‌رمکی سه‌رشانی خۆی نه‌نجام دده‌ا، ریبوارو کاروانچی لیی
ده‌ترسین، خاوم خه‌له‌و خه‌رمان ترسی زیان لی که‌وتن و
ته‌ربوونی دانه‌ویله‌و توتن و مشتاغیان لی په‌یدا ده‌بی، ترسی

لَهُ دَعْوَةُ اللَّيْلِ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ إِلَّا
كَبْسِطٍ كَتَمَهُ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ مَاءٌ وَمَا هُوَ بِبَلِيٍّ وَمَا دَعَا الْكَافِرِينَ
إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿١١﴾ وَلَوْ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا
وَكَرْهًا وَظَلَّلْتُمْ بِالْقُدُورِ وَالْأَصَابِلِ ﴿١٢﴾ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ قُلْ اللَّهُ قُلْ أَفَاتَعْبُدُكُمْ مِنْ دُونِهِ أُولَئِكَ لَا يَمْلِكُونَ لِأَشْيَعٍ
شَيْئًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي
الظُّلُمَةُ وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَبَّهُ الْخَلْقُ
عَلَيْهِمْ قُلْ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿١٣﴾ أَنْزَلَ مِنَ
السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِعًا
وَمَا يَرَوْهُنَّ عَيْنُ فِي النَّارِ آبَعًا جَلِيلٌ أَوْ مَتَجَّ زَيْدٌ يَنْتَلُهُ كَذَلِكَ
يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً وَأَمَّا مَا
يَنْبَغُ النَّاسَ فَيَمْكُكُ فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ ﴿١٤﴾
لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ الْحُسْنَى وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ
لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ
أُولَئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَنُشِرَ لِلْهَادِ ﴿١٥﴾

چاو کویر بوون به‌شوعلی بروسکه‌کیان لی په‌یدا ده‌بی،
ترسی لافاوو زریانیان لی غالب ده‌بی! له‌هه‌مان کاتدا
ئه‌وانه‌ی پبویستیان به‌باران هه‌یه بۆ کشت و کاله‌کیان، بۆ
پاککردنه‌وه‌ی که‌ش و هه‌وای ولاتیان، بۆ ته‌قینی کانیاو و
بیریان خۆشی خۆشیان و ته‌ماعی خیر و به‌ره‌که‌تیان بۆ
په‌یدا ده‌بی، خوا خویانه هه‌ور بگرمینێ و بروسکه
چه‌خماخه بداو باران دابکا ئیقلیمگیر بیاری. ﴿وَيُنشِئُ
السَّحَابَ الثَّقَالَ﴾ به‌رومردگار خودایه‌کی و مه‌ایه هه‌وری
ناوسی پر باران به‌دی دینێ؛ هه‌وریک که‌له‌به‌ر فورسای
بارانی که تییدایه له‌زه‌وی نزیک بۆته‌وه، موچه‌ید ده‌لی،
﴿السَّحَابَ الثَّقَالَ﴾ نه‌و هه‌ورمه‌یه که بارانی پێیه!

﴿وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ﴾ واته: هه‌ور که ده‌گۆلینێ و
ده‌شریخینێ به‌زمانی حال ته‌سبیحاتی خودا ده‌کا، به‌رومردگار
به‌دوور ده‌گری له‌هاوه‌ل و مندال و خیزان و بی توانایی.

﴿وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ﴾ فریشته‌گان ته‌سیب‌حاتی خودا ده‌کهن له‌بهر هه‌یبه‌تو جه‌لالی، به‌دووری دم‌گرن له‌موی هاو‌ل و خیزان و مندالی هه‌بی، ﴿وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ﴾ خودایه‌کی وهایه هه‌وره بروسکه دم‌نیرئ، له‌و شتانه ده‌که‌وئ که ده‌یه‌وئ لئی ب‌داو به‌هیلاکی به‌رئ، ﴿وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ﴾ نه‌وانه وپ‌رای نه‌و هه‌موو به‌لگه‌و ده‌لیلانه له‌سهر به‌توانایی و زانایی و دانایی خودا، که‌چی کیش‌ه و جیدال ده‌کهن دم‌باردی تاک و ته‌نهایی و خودایه‌تی خودا. ﴿وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ﴾ به‌روم‌دگار هه‌لمه‌تی توند و تیزه بۆ دوزمنانی به‌ خۆیان نازانن تیکیان‌ه‌وه ده‌پ‌یچئ، خودا به‌ تواناو ده‌سه‌لاته که سزایان بۆ بن‌یری و نه‌توانن خۆیانی لئ رزگار بکه‌ن.

﴿لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ﴾ بانگ کردن و پ‌ارانه‌وه ههر له‌خودا دم‌کرئ، ههر خودا به‌تاک و ته‌نها بزائن به‌ندایه‌تیکردن و طاعت ههر بۆ خودا بکه‌ن، هاوار مه‌که‌نه بت و سه‌نه‌م و فریشته‌و ئاده‌میزاد، هاوار ههر له‌خودا بکه‌ن، ههر نه‌و هاواری لئ دم‌کرئ. ﴿وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ إِلَّا كَبَاسِطٌ كَفِّهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِيهِ﴾ نه‌و خودا درۆزنانه‌ی کاه‌ر‌م‌گان له‌جیاتی خودا دمیانه‌پرستن و دوعاو نزایان ناراسته ده‌کهن، به‌هوم‌یدی نه‌ومن وه‌لامیان بدمنه‌وه، با جاک بزائن که وه‌لامیان نادمه‌وه، دوعایان لئ ورم‌ناگرن بانگیان نابیسن، سودو قازانجیان بۆ ناهینن، زمررو زیانیان لئ دوور ناخه‌نه‌وه، به‌هیچ جو‌رئ و به‌هیچ شتیک جوابیان نادمه‌وه! مه‌گهر وه‌کوو وه‌لامدانه‌وه‌ی ئاو بۆ که‌سیک که تینووی بئ و دم‌ست راد‌یرئ بۆ لای ئاو داوای لئ بکا ناوکه‌ ب‌یته ناو مشتیه‌وه و نه‌مجار بگاته ده‌می، خو ئاو بئ هه‌ست و شعوره‌و ناگای له‌دم‌ست پان‌کردنه‌وه‌ی کاب‌رای تینوو نیه، ئیتر چۆن وه‌لامی دم‌داته‌وه. ﴿وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ﴾ عیباد‌مت‌کردن و پ‌ارانه‌وه‌ی کاه‌ر‌م‌گان بۆ بته‌کانیان جگه له‌گوم‌رایی و سه‌رلئ شیوان و کات به‌ف‌یرۆدان هیچی تری لئ شین نابئ و رهنج به‌خه‌سارو م‌الو‌یران خۆیانن، چونکه نه‌وانه نه‌گهر هاوار له‌خودا بکه‌ن وه‌لامیان ناداته‌وه نه‌گهر هاوار له‌بته‌کانیان بکه‌ن ناتوانن وه‌لامیان بدمنه‌وه!

﴿وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا﴾ ههر بۆ خودا گهر‌دنکه‌چ و سوژدم‌به‌ره ههر‌چی له‌ناسمانه‌گان و زه‌وی‌دا هه‌یه؛ فریشته‌و موسو‌ل‌مانان له‌حالی خو‌شی و ناخو‌شی‌دا به‌ویست و هه‌وم‌سی خۆیان سوژده بۆ به‌روم‌دگار دم‌به‌ن، کاه‌رو خودا نه‌ناس له‌کاتی ته‌نگانه‌داو به‌نا‌عیلا‌جی گهر‌دنکه‌چی خودا دم‌به‌ن؛ به‌لکوو ههر‌چی مه‌خلووقات هه‌یه له‌بوونه‌وم‌ردا به‌ئاده‌میزاد و ئازمه‌ل و روه‌ک و جه‌ماداته‌وه گهر‌دنکه‌چن بۆ نه‌و خودایه‌ی به‌دییه‌ن‌ان! ﴿وَعِبَادُكُمْ بِالْغَدْرِ وَالْأَصَالِ﴾ هه‌روم‌ها سی‌به‌ری نه‌وانه‌ی سی‌به‌ریان هه‌یه به‌یانی و ئیواره سوژده بۆ زاتی پاکی دم‌به‌ن، به‌تایبه‌تی با‌سی به‌یانی و ئیواره کرد؛ چونکه لهم دوو‌کاته‌دا در‌یژ بوونه‌وه‌و کورت بوونه‌وه‌ی سی‌به‌ری شت ئاشکرا و نمایانه، یان مه‌به‌ستی نه‌وم‌یه به‌هر‌م‌وئ؛ هه‌موو کاتیک نه‌م شتانه سو‌جده دم‌به‌ن و گهر‌دنکه‌چی‌ه‌که‌یان بۆ خودا هه‌میشه‌یییه‌!

﴿قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ؟﴾ نه‌ی پ‌یغه‌م‌به‌ر! به‌موشریکه‌گان بلئ؛ کئ به‌دییه‌ن‌ه‌ری ناسمانه‌گان و زه‌وییه؟ کئ خاومن و هه‌ل‌سو‌ر‌پ‌نه‌ریانه؟ کئ رایگرتوون؟ جا نه‌گهر له‌بهر عه‌نادی و سه‌هر‌ره‌قیان ب‌ید‌م‌نگ بوون، تۆ نه‌ی پ‌یغه‌م‌به‌ر! بۆخو‌ت وه‌لامه‌که بدم‌روه ﴿قُلْ اللَّهُ﴾ بلئ؛ به‌دییه‌ن‌ه‌رو خاومن و هه‌ل‌سو‌ر‌پ‌نه‌ری ناسمانه‌گان و زه‌وی خودای تاک و ته‌نهایه. ﴿قُلْ أَفَأَتَّخِذُكُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ﴾ بلئ؛ نه‌دی بۆچی جگه له‌خودا جه‌ند به‌ر‌ست‌راویکتان بۆ خو‌تان به‌ر‌یار داوه له‌جیاتی خودا به‌ندایه‌تیان بۆ ده‌کهن؟ بۆچی و به‌ج عه‌ق‌لیک عیباد‌مت بۆ خودا ناکهن و خودا ناپه‌رستن له‌جیاتی خودای مه‌زن جه‌ند خودا درۆزنه‌یه‌کتان به‌ر‌یار داوه دمیانه‌پرستن، له‌کاتیک‌دا نه‌و خودا درۆزنانه ﴿لَا يَمْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا﴾ توانای نه‌ومیان نیه سوود به‌خودی خۆیان بگه‌یه‌نن، زیان له‌خۆیان دوور به‌خه‌نه‌وه، نه‌دی چۆن ئیوه هیواتان پ‌یانه سوودتان بئ بگه‌یه‌نن و زیانتان لئ دوور به‌خه‌نه‌وه؟ ﴿قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ؟﴾ ب‌ییان بلئ؛ کو‌یر و بی‌نا وه‌کوو یه‌ک وان؟؟ که‌سیک کو‌یر و سه‌رلئ شیواو و بته‌پرست بئ وه‌کوو موسو‌ل‌مانی خودا به‌رست وایه؟ حاشا حاشا هه‌ر‌گیز نه‌م دووانه وه‌کوو یه‌ک نین و ناخ‌ر‌ینه‌ی ت‌ای

تهرازوی په کتر موه! ﴿أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ؟﴾ یان نایا تاریکۍه کان و روناکی و مگوو په کتر وان؟ نه خهیر همرگیز نه مانه و مگوو په کتر نین و نابینا! ﴿أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ؟﴾ به لکوو گټراویانه بؤ خودا جهند هاو هئیک که و مگوو خودا مه خلوقاتیان به دیهیناوه، جا نه و کاته دروستکراوی نه وان و دروستکراوی خودایان لئ ټیکه لاو بوون و بویان لیک جیا نا کریننه وه؟؟ ﴿قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ﴾ نهی موحه ممه! پییان بلئ: خودا به دیهینسهری هه موو شټیکه، نیومش و بته کانتان و هه موو مه خلوقاتیکی تریشی به دیهیناوه، نه گهر ټوژنیک جوان بیر بکه نه وه بؤتان دمردکه ئ: که خودا تا کو ته نه یاه له نولوهییه و ربوبیه تدا، همر نه و شیاوی عیبادت بؤ کردنه، همر نه و شیاوی خودایه تییه، همر خوی بالادست و خاومن دمسه لاته به سهر هه موو شټیکدا، نیر نیوه به چ عه قلیک جهند بت و صه نه میک دمپرستن که دارای سوودو زیانیان بؤ خویان نیه چ جایی بؤ نیوه!

﴿أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ اَوْدِيَةً بِقُدَرِهَا﴾ واته: په رومردگار له هه ورموه باران دمبارینئ، هه موو شیوو دؤلیک به نه ندازهی خوی لاهای تیدا هه لدمستئ، به گویردی که م و زوری ناوی همر شیوئیک لاهو دئ! جا ﴿فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِعًا﴾ نه و لاهوه به گویردی نه و شوینهی پییدا تیده پرئ خهوش و چیلکه و چه ویل و کهفو خشت و خال راده او به سهر خویه وه هه لی دگرئ و به سهر ناوه که وه به رز دمبیتنه وه، ﴿وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ اَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلُ﴾ هه رومها نموونهی هه ق و نیمان و مگوو کانزای به سوودو به نرخ و مگوو هی زپرو زیوو ناسن و مس و نه و جوړه شتانه و هه یه که دمخرینه بؤته و مه نجهل و کورم وه بؤ نه و می پالته بکرین و خشت و خؤل و چلک و ژنگیان پیوه نه میئ زپرو زیوئیک پالته کراوی بی خهوشیان لئ جیا بکریتنه وه بؤ خشل و پیاله و په رداخ، یان نامیری پیداویستی بؤ کاروباری زیانیان لئ به رهم بیئرئ له ناسن و مس و فافؤن و نه و جوړه شتانه، چونکه به هوی ناگره که وه چلک و پیسییه که جیا دمبیتنه وه و ماده که به پاک و پالته

کراوی دمبیتنه وه، جا له کاتی توانه وه و له بؤته داندا ژنگ و خشت و خؤل و پیسیای سهر دکه وئ و ماده که دادمپوشن، نه مهش نموونهی شتی به تال و پووجه، شته نه صله که دمشاریتنه وه و دایدمپوشئ به لام به رقه رار نابئ و زوو و هلا دمخرئ و فرئ دمدرئ! ماده نه صله که ش دمهی لدریتنه وه و سوودی لئ دمبیندرئ! ته نامت جاری وا دمبی وا گومان دمبری: که ماده نه صلییه که همر نه ماوه و هه و تاوه و روجود، به لام له راستی دا باهییه و همر نه و سوود دمبه خشی و مگوو نه و ناومی مایه ی ژیا نه بؤ زموی و بؤ گیانله به ران، یان و مگوو نه و کانزایه ی سوود دمبه خشی به نادمیزاد! ﴿كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ﴾ ناوا و به و جوړه خودای زانا و دانا په ندو نموونه دمبیتنه وه، نموونهی هه ق و به تال دختا نه رو، هه ق و راستی له جیگیر بوون و سوود به خشی دا و مگوو ناو وایه که به ناخی زموی دا دمرواته خوارئ و کانیاو و جوگه و جو بار پیک دینی و دمبیتنه مایه ی زیند و بوونه و می ته بیعه و هوی ژیا نی گیانله به ران، یان و مگوو مه عدمنیکی پالته کراوی بی خهوش وایه: که نادمیزاد سوودی لئ دمبین، به تالیش له زوو به سهر چون و بی سوودی دا و مگوو نه و چلک و کهفو خشت و خاله و هه یه که لافا و به م لاو به ولای خوی دا دمپپرژینئ، هه رومها و مگوو چلک و ژنگ و خهوشه و هه یه که له کاتی له بؤته دانی کانزادا سهر دکه وئ و ماده نه صله که دادمپوشئ، که وایی به تال له به رده م هه ق دا خؤناگرئ و به رده وام نابئ! ﴿فَأَمَّا الزُّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً﴾ نه و کهفو خشت و خؤلئ وا به سهر ناومکه و میه یان کانزاکه ی داپوشیوه نه وه دمپوکیته وه و به م لاو به ولای راپروی لاهوه که دا دمپرژئ و له ناودمچئ، بادمیبا، کون و که له به ر دمیانگر نه وه! ﴿وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ﴾ نه و می سوود ده که یه نی به نادمیزاد له ناو و کانزاکه نه وه دمبیتنه وه؛ ناومکه به کار دمبیندرئ بؤ خوار دنه وه و پیداویستی تری گیانله به ران، کشت و کالی پی ناو دمدرئ ناشی پی و مگپر دکه وئ، کارمبای لئ دروست دمکری، هتد، کانزاکه ش سوودی لئ و مردمگیرئ یا دمکریته خشل و نامیری جوانی و خؤرازان دنه وه، یان نامیری پیداویستی بؤ ژیا نی لئ دروست دمکری. ﴿كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ﴾ و مگوو چؤن نه م نموونه و په ندانه مان هینانه وه، که

نه و شتانهی نادمه‌میزاد لییان جه‌واشه بووه بویان روون دمکه‌ینه‌وه، جوداوازی نیوان حقو به‌تالیان بۆ ده‌کمین، نیمان و کوفریان بۆ لیک جیا دمکه‌ینه‌وه، همر به و شیوه له‌هه‌موو بوارو لایه‌نیکه‌وه نموونه بۆ نادمه‌میزاد ده‌هینینه‌وه همتا رینگه‌ی هیدایه‌تیا بۆ رون بیت‌ه‌وه و پئیدا بپۆن، رینگه‌ی جهوت و به‌تال بناسن و لئی دوور بکه‌ونه‌وه.

﴿لِّلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ الْخُسْطَى﴾ هه‌یه بۆ نه‌وانه‌ی فهرمانبهردارى فهرمانى خودان و شوین په‌یامی پیغه‌مبهره‌که‌ی ده‌که‌ون، بپروا به‌ناپینه‌که‌ی ده‌که‌ن، پاداشتی به‌هه‌شتیان دهریت، پاداشی به‌خته‌ومری و دوور له‌هه‌موو ناخوشی و ته‌نگو جه‌له‌مه‌یه‌ک پاداشی به‌هه‌شتی رازاوه و به‌ردوام و نه‌براو. ﴿وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّثْلَ مَعَا لَفَقَدُوا بِهِ﴾ نه‌وانه‌ی فهرمانبهردارى خودا نابن بابه‌ندی فهرمان و نه‌یه‌کانی نین، شوین په‌یامی پیغه‌مبهر ناکه‌ون نه‌گهر نه‌وه‌ی له‌جه‌هان دایه روژی قیامت ملکی نه‌وان بۆ و نه‌ومنده‌ی تریشی له‌گه‌لدا بۆ ده‌یکه‌نه فیدیو و به‌ده‌لی سزای قیامت، به‌لام هیج سودیان بۆ ناگاو که‌لکی لى و مرناگرن و لییان و مرناگیرى ﴿أُولَٰئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ﴾ نه‌وانه‌ی، که‌ ئیطاعه‌ی خودایان نه‌کردوه و ده‌لامی په‌یامی پیغه‌مبهریان نه‌داوخته‌وه، له‌قیامته‌دا سزای سه‌ختیان دهری و له‌سهر هه‌موو خراپه‌یه‌کیان که‌م بۆ یا زۆر حیسابیان له‌گه‌ل دهری، له‌هیج شتیکیان خو‌شبوون نیه، که‌سیکیش موناقه‌شه‌ی له‌گه‌ل بکری و لیخو‌شبوونی خودا نه‌یگریته‌وه، سزا دهری ﴿وَمَا لَهُمْ بِهِمْ رَبُّهُمْ أَلَسَ الْأَعْمَاءُ﴾ سه‌رمجامیان سزای ناگری دۆزه‌خه، دۆزه‌خیش خراپترین جینگه‌یه بۆ جه‌وانه‌وه.

﴿أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَى﴾ واته: ئایا که‌سیک بزانی و بپروای وا بۆ نه و په‌یامه‌ی بۆ تو نازل کراوه له‌لایه‌ن خودای خو‌ته‌وه حقو راسته و گومانى تیدا نیه جه‌واشه‌کاری تیدا نیه، هه‌موو حقو راسته، هه‌ندیکی پشتگیری هه‌ندیکی تری ده‌کا، هه‌واله‌کانی هه‌موو حه‌قن، فهرمان و نه‌یه‌کانی دادپه‌روهرانه‌یه، ئایا که‌سیک نه‌وه بپروا و هه‌لو‌یستی بۆ و ده‌کوو که‌سیک وایه که‌ شارمزی

﴿أَفَمَنْ صَلَّى أَمَّا أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَى﴾
﴿أُولَٰئِكَ الْأَنْبِيَاءُ﴾ الَّذِينَ يُؤْتُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْعَيْثَ
﴿وَالَّذِينَ يَعْلَمُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِمْ أَنْ يُصَلُّوا وَيُحْشَرُوا رُحْمًا
وَيُحْفَظُونَ سُوَّةَ الْحِسَابِ﴾ وَالَّذِينَ صَبَرُوا بِالْغَنَةِ وَجُورٍ
وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْقَضُوا مِمَّا رَفَعْتُمْ مِرَاوَعَانِيَةً وَيَذَرُونَ
الْحَسَنَةَ السَّيِّئَةَ وَلَوْ لَكُمْ مِمَّا عَقِبَى الدَّارِ ﴿حَتَّىٰ تَصِلَ إِلَىٰ
وَمِنْ صَلَاحٍ مِنْ آيَاتِهِمْ وَأَنْزَالِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ
عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ﴿سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ
﴿وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا
أَمَرَ اللَّهُ بِهِمْ أَنْ يُصَلُّوا وَيُقِيمُوا فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْقَسَّةُ
وَمِمَّا سُوَّةَ الدَّارِ ﴿أَفَمَنْ يَسْكُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ فَرِحَ
بِالْكِبَرِ وَالَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الْآخِرَةَ وَالْأُولَىٰ مَتَّعَ ﴿وَقَوْلُ
الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ
مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أَرَادَ ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ
قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ﴿

خیر نه‌بۆ و تیی نه‌گا ته‌نانته‌ نه‌گهر تیشی بگا گهردنه‌که‌جی نابۆ و تیی ناگاو شوینی ناکه‌وی ئایا نه‌م که‌سه و ده‌کوو نه‌وی تر وایه؟! ﴿إِنَّمَا يَسْتَدَكُرُ أُولَٰئِكَ الْأَنْبِيَاءُ﴾ نه‌وه‌کوو په‌ندنامیز ده‌بۆ و عیبرت و مرده‌گری و بیر ده‌کاته‌وه مه‌گهر که‌سانیک، که‌ خاومنی عه‌قلى ساغو بیرى وردو تیقکرینی راستن؛ نه‌وانه‌ی زیرانه‌ بیر ده‌که‌نه‌وه و دانا‌پانه‌ و زانا‌پانه‌ هه‌لس و که‌وت ده‌که‌ن.

﴿الَّذِينَ يُؤْتُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْعَيْثَ﴾ نه‌وانه‌ی هه‌رجی خودا فهرمانی کردوه به‌په‌یوستبوون پئی‌ه‌وه و نه‌ی کردوه له‌دابرینی نه‌نجامی ده‌دن؛ و ده‌کوو یارمه‌تیدانی ئایینی خودا و پشتگیریکردن له‌پیغه‌مبهر ﷺ له‌جه‌هاد و بانگه‌وازی‌دا، هه‌ولندان بۆ بلاوکردنه‌وه و شیکردنه‌وه‌ی ئایینی ئیسلام، هه‌روه‌ها نه‌نجامدانی صیله‌ی رحه‌م و ها‌تو‌جو‌ی خزم و که‌س و کار و هه‌واله‌پرسیان.

هەرگیز لێی دەرناچن، خۆیان دمجنه ئەو بەههشتهوه و
﴿وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ﴾ هەروەها باوک و
 باپەرە صالحەکانیان و خێزان و ئەو میان؛ ئەوانەى لەدو نیا دا
 کردار باش و خاوەن باوەڕ و رفقار پەسەند بوون بەمەش
 زیاتر کەمیفیان خۆش دەبێ و مالا و خێزانیان یەکدیگر
 دەبنەوه **﴿وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ﴾** لەهەموو
 لایەکەوه فریشتە دیدمینیان دیکەن و پیرۆزبایی چوونە ناو
 بەههشت و مانەوهی هەتا هەتایی لەتەك راستگۆیان و
 پیغەمبەران دا لەو بەههشته رازاو مێدا، جا فریشتەگان پێیان
 دەلێن: **﴿سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ﴾** ناشتی و دانیایی
 لەرزگار بوون لەسەر ئێوه بێ، بەهۆی ئەوهی لەدو نیا دا
 خۆپەرێ بوون، بەردەوام بوون لەسەر طاعت و خوداپەرستی،
 بەلا و موصیبت و تەنگ و چەلەمە کاری لەخۆگری ئێوه
 نەکرد، **﴿فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ﴾** بەراستی ئەم بەههشته پاداش و
 سەرمنجامیکی فرەخاسە و پیرۆزتان بێ و شوێنێکی زۆر باشە
 بۆ حەوانەوه و ژیان تێدا بەسەر بردن.

﴿وَالَّذِينَ يَقْضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ﴾ ئەوانەى پەیمانی
 خودا هەڵدەموهێننەوه، ئەو عەهدهو پەیمانی خودا فەرمانی
 پێ کردوون پابەندی بن کە بریتییه لەئیمان بەخودا و پڕوا
 بەقودرەت و باقی سیفەتەکانی، هەروا ئیمان بەپیغەمبەران و
 کتێبە ئاسمانییەکان و ئەو پەیمان و بەلێنانەى کە لەگەڵ
 ئادەمیزادا دەیانەستن و خۆیانی پێوه پابەند دیکەن، کەچی
 دواى لێیان پاشگەزدەبنەوه پابەندیان نابن! **﴿وَيَقْطَعُونَ مَا
 أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ﴾** هەرچی خودا فەرمانی کردووە
 بەئەنجامدانى ئەوان نایکەن، هەرچی خودا ئەى لى کردووە
 ئەوان دیکەن. **﴿وَيَفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ﴾** فەساد و ناشووب
 لەسەر زەوى پلاودەکەنەوه، کردەوهی پیس و ناشیرین ئەنجام
 دەدەن، ستم لەخۆشیان و خەلکی تریش دیکەن، بانگەوازی
 بۆ غەیری بەرنامەى خودا دیکەن، ستمکاری دەرەق
 بەگیان و مالی ئادەمیزادان ئەنجام دەدەن، هەر شتێک ببێتە
 هۆی وێرانبوونی ولات ئەوان هەولێ بۆ دەدەن و بانگەشەى بۆ
 دیکەن، فیتنە جوو شەپانی و شووم و یست و خرابەکاران
﴿أُولَئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ﴾ ئەوانە نەفرینی خودا و پیغەمبەران و

﴿وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ﴾
 ترسی سزای خودای خۆیان هەیه، هەرچی دیکەن و دەمێن
 لایەنى خودای تێدا رەچاو دیکەن، دان دەمێن بەگەورەیی
 خودا و تاكو تەنهایى زاتی پێچوونی دا، چونکە ئەوان خودا
 ناسن دەزانن خودا دەبێ چۆن بێ، دیاریشە هەتا ئادەمیزاد
 زانیاتر بێ دەبێ لەخودا ترس تر بێ **﴿وَيَخَافُونَ سُوءَ
 الْحِسَابِ﴾** دەترسن لەچەند و چون لەگەڵ دا کردنى حیسابی
 قیامەت، دەترسن لەموناخەشەى کاتی لیکۆلێنەوهی رۆژی
 رەستاخیز، چونکە وەکوو لەمەوپێش وتمان: کەسێک
 لەحیساب لەگەڵ کردن دا موناخەشەى لەگەڵ بکری سزا
 دەدری.

﴿وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ﴾ ئەوانەى خۆپەرێ
 لەکاتی بەلا و تەنگ و چەلەمەدا، بەردەوامن لەسەر طاعت و
 خوداپەرستی، دوورە پەرێزن لەتاوان و تاوانکاری، هەرچی
 تاعەت و خودا پەرستییه ئەنجامی دەدەن، خۆ دەپارێزن
 لەهەر شتێک ناهەرمانی خودای تێدا بێ، رازین بەقەزاو
 قەدەری خودا، خۆپەرێیان لەبەرامبەر بەلا و موصیبتەدا
 لەبەر خاتری رەزنامەندى خودایە، بۆ بەدەست هێنانی پاداشی
 باشی پەرورەدگارە. **﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾** ئەوانەى نوێژەکانیان
 بەڕێک و پێکی ئەنجام دەدەن. **﴿وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا
 وَعَلَانِيَةً﴾** لە برێ ئەو رزق و رۆژییهی پێمان داوە بەگوێرەى
 پێویست بەناشکراو بەنهینى دیکەش! **﴿وَيَنْزِعُونَ بِالْحَسَنَةِ
 السَّيِّئَةَ﴾** بەچاکە خرابە رەت دیکەنەوه لەهەلس و کەوتی
 رۆژانەیان دا (نەك لەنایینی خودادا) بەچاکە بەرمەنگاری
 خرابە دەبنەوه، بەحیل و لەسەرەخۆیی روبەرپرووی نەقامی
 دەبنەوه، بەصەبر و خۆپەرێی بەرمەنگاری ئەزیمەتدانی
 خرابەکاران دیکەن! **﴿أُولَئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ﴾** ئەوانەى ئەوه
 رەوشتیانە و ئاوا هەلس و کەوت دیکەن سەرمنجامی باشیان
 هەیه، خۆشەختی دۇنیاو قیامەتیان دەست دیکەوئ؛
 لەدو نیا دا زالیان دیکەین بەسەر دوژمن داو لەقیامەتیش دا
 بەههشتیان بەخەلات دەدەین.

﴿جَاءَتْ عَذَابُ يَدْخُلُونَهَا﴾ ئەو سەرمنجامە باشە بریتییه
 لەچەند باخ و باخاتیك کە شوێنی مانەوهی هەتا هەتاییانە و

فریستمیان لهسره، شیاوی نهفرین لیکردن. ﴿وَلَهُمْ سُوءُ
الذَّارِ﴾ نهوانه سهرمنجای خرابیان هیه، دوا رۆزیان
سامناکه و شوینی ههوانهیان دۆزهخه، ههرچی تووشیان دئ
خرابه و سزاو تۆلهیه..

﴿۲۶﴾ **اللَّهُ يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ** پهرومردگار رزق و
رۆژی دهرپۆزی پهسهر کهسانیکدا که مهیلی لێیه بیانداتی،
بۆ ههندی کهسیش کهمی دهکاتهوه، نههش حیکمهت و
دادپهرورمی یهزدانه، چ پهیومندییهکی بهکوفرو نیمانی
ئادهمیزادکهوه نیه، ﴿وَقَرِّحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ واته:
موشریکهکانی مهکهکه بهژیانی دنیا کهیف خوش و تهپردهماخ
بوون و پێیهوه پهیومست بوون و وا دزمان جگه لهژیانی
دنیا و لهزمتهکانی هیچی تر نیه، پێیان وایه: زیان ههر
ژیانی دنیایه و بهس! ﴿وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَاعٌ﴾
بهلام لهراستی دا خوشی و ژانی دنیا لهبرامبههر ژانی
هیامهتا و مکوو مهتاعیکی بئ بهقاو کهم بایهخ وایه، شتیکی
کهو و هیج و هووچ و خیراتواومه.

﴿۲۷﴾ **وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ**
يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أُنَابَ؟ واته، کافرمانی
هورمیش هی وهک عهبدوئلائی کوری نوبهیی و هاوهلانی دهلێن:
نهوه بۆچی موعجزیهیهکی وهکوو مهعجزیه
پێغهمبهرمکانی پێشو و دانابهزئ بۆ سهر موحهممهد! بۆ
پارچهیهک لهناسمان بهرنابیتهوه بۆ سهرمان؟ بۆچی کیوی
سهفا ناکا بهزێر؟ بۆچی کیومکانی دهوور بهری مهکهکه
رانامالئ و شوینهکهیان ببیته باخ و باخات و شوینی سهیرانگا و
کانیاوی لئ ههلقولێن و جۆگه و جۆباری تیدا بکشین. ﴿قُلْ
إِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أُنَابَ؟ واته: چ سوودیک

لهموعجزیه هاتنه خوارمهتا نیه بۆ ئیوه نهگهر خودا
ئیرادهی هیدایهتدانی ئیوهی نهکردبئ، ههر کهسیک و مکوو
ئیهوه سهررهق و ئینکار بئ، لهکوفرو گومرایی دا رۆجو بئ،
نهگهر موعجزیهی تریش بۆ بێن ههر نیمان ناهیتئ، چونکه
هیدایهت و گومرایی بهدمست خودایه، بۆیه پێویسته ئیوه
لهجیات داوا کردنی موعجزیهی تر، لهخودا بپارێنهوه هانای
بۆ بهرن، دمستی دوعا بهرز بکهنهوه و بنووژینهوه داوی لئ

بکهن هیدایهتتان بدا، چونکه خودا کهسیک مهیلی لئ بئ
گومرایی دهکا، وکوو چۆن ئیوهی گومرایی کرد داوی ئهوهی
موعجزیهی وهکوو قورئانی بۆ ناردن، نهگهر موعجزیهی
تریشتان بۆ بنێرئ ههر لهگومرایی خۆتان دهرناجن، ههرومه
کهسیک هیدایهت دهتا که بۆلای خودا بگهپێتهوه و هانای بۆ
بههرئ، واز لهسهر رهقی خۆی بێنئ و روبکاته نیسلام و
گهردنگهچی فهرمان و نههیهکانی خودایی،

﴿۲۸﴾ **الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ** نهوانهی برهوان
بهتاك و تهناهی خودا هیه و شوین پهیامی پێغهمبهر
کهوتوون، دلێان ئارامی گرتووه و دلێان لهتاك و تهناهی
پهرومردگار و هاتنی واده و بهئینهکانی، پشیمان بهخودا
بههیزه و ههیشه چاومروانی رحمهتی بهرفراوانی یهزدان،
نهگهر شك و گومانیکیان بۆ پهیدا ببی، خیرا بهبهلگه و
نیشانهی جۆرا و جۆر گومانهکهیان دهرهویینهوه، لهنیشانه و
دیاردهکانی کائینات ورد دهنهوه، دان بهخودایهتی خودا و
تاك و تهناهی دا دهنن، بهیارمهتیدرو چاودێری خۆیانی
دزمان ﴿أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ ناگادار ببهوه
ههیشه بهیادی خودا و خو تهسلیم کردنی و پابهند بوون
بهفهرمان و نههیهکانی دلهکان ئارام دهگرن و ختوکه و
ههلهق و راپایی و چهواشهپییان تیدا نامینئ.

﴿۲۹﴾ **الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَى لَهُمْ وَحَسَنُ مَا أَجَبَ**
نهوانهی برهوان بهخودا گردوه و شوین پهیامی پێغهمبهر
کهوتوون، کردوهی چاک و پهسندیان ئههجام داوه، نهوانه
کهیفخوشی و تهپردهماخی و چا و فیئکیان لای خودا بۆ
تهرخان گراوه، ژانی خوش و نازو نیعمهت و پاداشی باش و
سهرمنجای چاکیان دمست دهکهوی.

﴿۳۰﴾ **كَذَلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَا أُمَمٌ لَبِئْسَ مَا كَانُوا**
الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وکوو پێغهمبهرمان ناردوون بۆ سهر
گهل و نهتهوه پێشینهکان و بهدرۆیان خستوونهوه و پهتپ و
بیانوویان بئ گرتوون، تۆشمان کردوه بهپێغهمبهرو
رهوانهمان کردوی بۆ سهر ئهم گهل و نهتهوهیه بۆ ئهوهی
پهیامی خودایان پئ بگهیهنی و نیمانت پئ بهینن. ﴿وَهُمْ
يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ﴾ وهلحال ئهم هۆزی تۆمان بۆسهر ناردوون

نهى موحه ممد! برويان به خودا نيه، نهو په مرو مردگاره
 رهمانه ناناسن که رهمهتو وه چلى بهشى هموو شتيك
 دهكا. ﴿قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ نهى فروستادهى
 خوښه ويستا به وكافرانه بلى، نهو (رهمانه)ى ئيوه پرواتان
 بىي نيه، من بروى ته واوم بييهتى، نهو به ديپهنه رى منه،
 چاودنرو پاريزمرمه، هر نهو خودامه خودى ترم نين، هيچ
 خودى تر نين شياوى په رستن بن! ﴿عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ﴾ له هموو
 نيشو كار كېدا پست به نهو دمبه ستمو كار هكانم حه والهى
 نهو دهكمو و بتمانهم هر به خودايه! ﴿وَاللَّهُ مَتَابُ﴾
 گه پانه وم هر بؤ لای خودايه، توبه هر بؤ لای نهو دهكم،
 كه سى تر شياوى نهو نيه من بؤ لای بگه پنه وم، نه نايه ته
 وه چلو گه وره يى توبه ديارى دهكاو هه ناني كافر هكانه بؤ واز
 هينان له كردارو هه لويستيان به ناسك ترين شيوه، چونكه
 همرمان به پيغه مېهر كراوه به توبه كردن، له كاتيكدا نهو
 دووره له تاوان كردن، كه وايي توبه كردنى كافر هكان: كه سوورن
 له سر كوفرو بيدينى زور پيوست تره!

﴿وَلَوْ أَنَّ قُرْآنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ﴾ نه گهر بجهسپى كه
 كتبيك هه بوه به خو پندنه وهى كيو ومگه ركه وتووه شوينى
 خوى به چي هيشتووه. ﴿أَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ﴾ يان زهوى
 به هويوه شق بكري. ﴿أَوْ كُلَّمْ بِهِ الْمَوْتَى﴾ يان به هويوه
 قسه له گهل مردو بكري. به لى نه گهر شتيك له مانه بؤ
 نامه يكي ناسمانى دهسته بهر بووي و دهسته بهر بوايه، نهو
 به ته نكيد بؤ قورنان دهاته دى نهو قورنانه ي: كه به هيچ
 جوړيك به تالى تيدا نيهو همووى حهق و بى خه وشه،
 به كورتى نه گهر هينانه دى نهو ناياتو موعجيزانه ي كافر هكان
 داوايان دهكنه حيكهتو دانايى خودا داخوايان بوايه و
 بفرژموندى ناده ميزادى تيدا هه بوايه، نهو بېگومان
 له قورناندا رنگى دمايه وم: نهو قورنانه ي كه نهوان
 به موعجيزه ي نازانو په لپى نيشانه و موعجيزه ي تر دهگرن.
 ﴿بَلْ لِلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا﴾ به لكوو جه مسهرى هموو كاروباريك،
 سر منجامى هموو شتيك، به دهست خودايه و له لای خودايه،
 هه رچى بيهوى بىي دمبى، نهوى نه يهوى بىي نابى! ﴿أَلَمْ
 يَتَسَّ الَّذِينَ آمَنُوا أَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَهْدَى النَّاسَ جَمِيعًا؟﴾ نايان

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَى لَهُمْ وَحَسُنَ
 مَا تَابَ ﴿١٢﴾ كَذَلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمَا أُمَمٌ
 لَتَنَلُوا عَلَيْهِمُ الْأَذَى أَوْ يَكُونُوا لَكَ وَالِئِنَّهُمْ لَنَالُوا
 بِقَوْلِ مُورِقٍ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابُ ﴿١٣﴾
 وَلَوْ أَنَّ قُرْآنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كُلِّمَ
 بِهِ الْمَوْتَى بَلْ لِلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا أَفَلَمْ يَتَسَّ الَّذِينَ آمَنُوا
 أَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَهْدَى النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا
 تُصِيبُهُمُ بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِنْ دَارِهِمْ حَتَّى يَأْتِيَ
 وَعْدُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْوَعْدَ ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ أَسْتَشِرْتُ بِرَسُولِي
 مِنْ قَبْلِكَ فَأَمَلْتُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ
 عِقَابُ ﴿١٥﴾ أَفَمَنْ هُوَ قَائِمٌ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلُوا
 لِلَّهِ شُرَكَاءَ قُلْ سَمُّوهُمْ أَمْ تُنَبِّئُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ أَمْ
 يَبْطِئُ مِنَ الْقَوْلِ بَلْ زَيْنٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرُهُمْ وَصُدُّوا عَنِ
 السَّبِيلِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿١٦﴾ لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ وَمَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ﴿١٧﴾

موسولمانان نه يانزانيوه و نازانو تا ئيستا بويان ناشكرا
 نه بوه: نه گهر خودا بويستايه هموو ناده ميزادى ده خسته
 سر ريبازى هيدايتو دميگه ياندنه مبه ستا؟ ﴿وَلَا يَزَالُ
 الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُمْ بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ﴾ به ردهوام
 به شيوه يه يكي گشتى به لاو موصي بهتى جوړاو جوړ تووشى نهو
 كافرانه دمبى كه نيمان به په يامى تو ناكمن، كوژرانو ديلو
 تالان و برؤو نه خوښى و دلته نكي و دلته راوكيو تهنگو
 چه لاهه بالى رهميان به سر نهواندا دهكيشن، چونكه په يامى
 تو رمتده كه نه ومو تو يان له زيډو نيشتمانى خوت و مدمرناوه..
 ﴿أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِنْ دَارِهِمْ﴾ يان نهو به لاو نه خوښى و
 بوومه له رزه و (قاريغانه) له دورو به ريان په يدا دمبنو
 پريشك و سه لبياتى نهو روداونه له سر نهوانيش كاريگهر
 دمبن، هه والى روداوهكان دميسن، به چاوى خو يان دميان بينن
 بؤ نهوى په ندى لى و مر بگرن و له هه لويستى نادروستى
 خو يان په شيمان بېنه وم، نه مه خوى له خوىدا نايهت و

موعجیزه‌یه‌کی به‌رده‌وامه بۆ که‌سانیک خاومن عه‌قل و هام بنا دی که‌وابی بۆچی په‌لپ و بیانوی موعجیزه‌ی تر ده‌گرن! ﴿حَتَّى يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ﴾ هه‌تا خودا نه‌و واده‌و به‌لینه‌ی پی داوی دمیانه‌ینیه‌ جی و نه‌تۆ موسولمانانیان به‌سه‌ردا زال ده‌کا و نه‌وان به‌ناچار دیته ژیر رکیزی ئیوموه‌و گه‌ردنکه‌ج و فه‌رمانبه‌ردار ده‌بن، به‌زه‌بری شمشی‌ر سه‌ریان پی شۆر ده‌که‌ی! وه‌کوو له‌روژی رزگار کردنی مه‌که‌دا هاته‌ دی... ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْلِفُ الْمِيعَادَ﴾ بیگومان په‌رومردگار واده‌و به‌لینی خوی به‌جی دینی و لییان په‌شیمان نابیته‌وه، نه‌و واده‌و به‌لینه‌ی به‌پیغه‌مبه‌رانی خوی داو، دمیانه‌ینیه‌ جی و پیغه‌مبه‌رو موسولمانان زال ده‌کا به‌سه‌ر کافره‌کان‌دا له‌دونیا و قیامه‌ت.

﴿وَلَقَدْ اسْتَهْزَىٰ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ﴾ نه‌ی پیغه‌مبه‌ر! نه‌گه‌ر نه‌و کافرو موشریکانه‌ی گه‌ل و هۆزمکه‌ت گالته‌و لاقرتیت پی ده‌که‌ن و داوی موعجیزه‌ی سه‌یرو سه‌مه‌ره ده‌که‌ن و په‌لپ و بیانوت پی ده‌گرن و به‌دروت ده‌خه‌نه‌وه، نه‌وه تۆ خۆگر به‌و سه‌برو نارامت هه‌بی و به‌ردوام به‌ له‌سه‌ر نه‌نجامدانی نه‌رکی سه‌رسانت، چونکه‌ بیگومان هه‌مان گالته‌و لاقرتی به‌پیغه‌مبه‌رانی پیش تۆ کراوه‌و، له‌لایه‌ن گه‌ل و نه‌ته‌وه‌کانیان په‌یامه‌که‌یان به‌درو خراوته‌وه، ﴿فَأَمَلْتُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ مؤلمتی نه‌وانه‌م دا که‌ کافرو موشریک بۆ ماومیه‌کو ﴿ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ﴾ نه‌مجار که‌ زی‌ده‌رموییان له‌گومرایی و بی‌دینی دا کرد، عه‌زایی سه‌ختی خۆمانمان به‌سه‌ردا دان و تیکمانه‌وه پی‌چان، ده‌ی وردبه‌روه‌وه بر‌وانه‌: چۆن تۆله‌م لی ستاندن و چۆن عه‌زایی سه‌ختم به‌سه‌ردا دان.

﴿أَلَمْ يَأْتِ هُوَ قَائِمٌ عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ﴾ ئایا خودایه‌ک ناگادارو جاودیرو به‌ره‌رسی هه‌موو رزق و رۆزی گیانه‌به‌ریک بی، کاروباریان هه‌لسوپینی ناگاداری هه‌لس و که‌وتیان بی، هه‌رچی ده‌یکه‌ن له‌کاری خیر و کاری خراپه‌ له‌سه‌ریان تۆمار بکا، هه‌ر له‌زه‌ره‌ تا مه‌جه‌ره‌ هیچی لی گوم نه‌بی! وه‌کوو که‌سیک وایه‌ که‌ نه‌و ره‌وشته‌نه‌ی تیدا نه‌بن؟ ﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ﴾ نه‌وانه‌ هاوه‌ل و شه‌ریکیان بۆ خودا داناوه‌، له‌ته‌ک په‌رومردگارا چه‌ند بت و سه‌نه‌میکیان قوت کردۆته‌وه‌و

به‌نده‌یه‌تیان بۆ ده‌که‌ن، هاواریان لی ده‌که‌ن، هانایان بۆ ده‌یمن، ﴿قُلْ سَمُّوهُمْ﴾ نه‌ی موحه‌مه‌دا پییان بلی! نه‌و خودایانه‌م بۆ پیناسه‌ بکه‌ن، پیم بلین! نه‌و هاوه‌لانه‌ی بۆ په‌رومردگارتان دیاری کردون کامانه‌ن و چین و کین بابازندرین، چونکه‌ نه‌وانه‌ هیچ به‌نه‌مایه‌کیان نیه‌، شیایو به‌نده‌یه‌تی بۆ کردن نین، چونکه‌ ناتوانن زیان له‌که‌س دوور بخه‌نه‌وه‌، ناتوانن خیر و خۆشی بۆ که‌س بپین! ﴿أَمْ تُنَبِّئُوهُ بِمَا لَا يَغْلِبُ فِي الْأَرْضِ﴾ یان هه‌وال ده‌دن به‌په‌رومردگار به‌وه‌ی چه‌ند هاوه‌ل و شه‌ریکیکی هه‌یه‌: که‌ وجوودیان نیه‌ و خودا پییان نازانی له‌کوین؟ چونکه‌ نه‌گه‌ر وجوودیان هه‌بویه‌ پیی دمرانین و دمیانسین و چونکه‌ خودا هیچ شتیکی لا په‌نه‌ان نیه‌، ﴿أَمْ يَطَّاهِرُونَ مِنَ الْقَوْلِ﴾ یان هه‌ر به‌هه‌وانته‌و به‌قه‌سه‌ ناوی خودایان لی دهنین و به‌قه‌سه‌ دمیانه‌نه‌ هاوه‌لی خودا و پییان وایه‌: سوودو زیانیان به‌ده‌سته‌؟ به‌بی نه‌وه هیچ حه‌قیقه‌تیک بۆ نه‌م بۆچه‌نه‌تان هه‌بی، ئای له‌و بی عه‌قل و نه‌فامیه‌ی ناویکی گه‌وره‌و پیروژ بدمیه‌ شتیک که‌ وجوودی نیه‌، به‌هه‌وانته‌و بی په‌لگه‌ سیقه‌تی خودایه‌تی بدمیه‌ شتیکی نه‌بوو، نه‌مجار مامه‌له‌ی نه‌وه‌ی له‌گه‌ل بکه‌ی که‌ حه‌قیقه‌ته‌؟ ﴿تِلْكَ رُزْنٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرُهُمْ وَصُدُّوا عَنِ السَّبِيلِ﴾ کی‌شه‌و دان و سان له‌گه‌ل نه‌وان بخه‌ره‌ لاوه‌، ماندو بوون له‌گه‌لیان‌دا بی‌هودیه‌، به‌لکوو نه‌وان گه‌ل و نه‌ته‌ومیه‌کن کوفرو فره‌و فیلیان ریگای گومراییونی بۆ جوان کردون و له‌ریبازی حه‌ق لادراو! که‌وابی مه‌سه‌له‌که‌ نه‌ومیه‌: نه‌وانه‌ کافرن. ﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾ که‌سیک خودا گومرای بکا له‌بهر بیرو باوه‌ری چه‌واشه‌یی و کردموه‌ی خراپی و تاوانکردن و لادان له‌ریبازی حه‌ق.

﴿لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ نه‌وانه‌ له‌دونیا‌دا سزای سه‌ختیان دمه‌ری به‌کوشتن و به‌دیل گرتن و باقی نه‌و به‌لاو موصبیه‌تانه‌ی تووشیان دین، ﴿وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ﴾ بیگومان سزای قیامت زۆر به‌ئیش ترو سامناکتره‌... ﴿وَمَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِن وَّاقٍ﴾ نیه‌ بۆ نه‌و کافرانه‌ له‌مه‌په‌ریک بیانپاریزی و له‌سزای دۆزه‌خ رزگاریان بکا، به‌بی ئیزنی خودا که‌س ناتوانی شه‌فاعه‌ت بۆ که‌س بکا.

الْعَلَمُ ﴿۴۰﴾ ئەى موحەممەد! ئەگەر تۆ شوۋىن ھەۋاۋ ئارموزبازى ئەۋانە بىكەۋى كە ئىنكارى ھەندى ئەقورئان دەكەن و موحامەلەيان بىكەى، وەكۈۋ ئەۋە رۈبىكەيتە بەيتولەقدىس پاش قىبلە گۆران، يان بەگۈپرەى بىرو باومرې ئەۋان ھەئس و كەۋت بىكەى، ئەۋە دلتىبابە ﴿مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ﴾ نىيە بۆ تۆ لەغەبرىى خودا بەۋلاۋە ھىچ ۋەلى و يارمەتيدىرىك، كەس نىيە بىتۈانى تۆ لەغەزابىى خودا بېارېزى، كەۋابى بىترسە لەۋەى شوۋىن بىرو باومرې ئەۋان بىكەۋى، وەكۈۋ ئەۋان ھەئس و كەۋت بىكەى!

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً﴾
۴۱ واتە: ئەى موحەممەد! وەكۈۋ چۆن تۆمان كىردۈە بەپېغەمبەر و ئادەمىزادمان كىردۈن بەپېغەمبەر، ھەموۋيان خۋاردن و خۋاردنەۋمىيان ھەبۈە بەناۋ بازاردا رۇيشتۈۋن، خىزانىيان ھەبوۋن، مىندال و نەۋمىيان لى كەۋتۈۋنەۋە. ﴿وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ ناگونجى و لەتۈۋاناي ھىچ پېغەمبەرىك دا نىيە: كە موعجىزەۋ ناياتى داۋالىكراۋ لەلايەن گەل و نەتەۋەمگانىيان بىخەنەرۈ، مەگەر خودا مەيلى لى بىۋ و بزانى، كە لەھىنانى ئەۋ موعجىزانەدا ھىكمەتى خودايى ھەيەۋ بەرژمۈمىندى ئادەمىزادانى تىيدا بەرچاۋ بگىرئ! ﴿لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ﴾ بۆ ھەموۋ روداۋ ھەرمانىك كە خودا نوۋسىۋنى تەمەن و كاتى دىارىكراۋ ھەيە، ھىچ موعجىزەۋ نايەتلىك پېش ۋەخت نايە، ھىچ ەزەب و سزايەك لەكاتى خۆى پېش ناكەۋى.

﴿يَحْمُرُوا اللَّهَ مَا يَشَاءُ وَيُسْتَعْصَمُ﴾ پەرۋەردگار ئەۋەى بىھۋى دىمىضەۋتىۋ ئەۋەى بىھۋى دىمىھىلەيتەۋە، ئەۋ شەرىعەت و ياسايەى بىھۋى بىسپىتەۋە دىمىسپىتەۋە، ھەر ياساۋ شەرىعەتلىكش ھىكمەتى خودا داخۋازى بىۋ بەرژمۈمىندى ئادەمىزادانى تىيدا بىۋ دىمىچەسپىۋى نەسخى ناكاتەۋە! ﴿وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ﴾ بىنەماۋ سەرچاۋەى ھەموۋ كىتەبەكانى لايە: كە (لەۋحولەحفوظە) ھەموۋ شىتلىكى تىيدا تۆمار كراۋە.

يان ماناي ﴿وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ﴾ لاي خودايە ئەۋ كىتەبەى: كە ھىچ گۆرانكارىيەك روۋى تىۋ ناكە، يان مەبەست: زانىستى

خودايە واتە: ھەرچى روۋ دەداۋ لەدەفتەرى فرىشتەكاندا دىمىۋسرىۋ دىمىۋ موۋافىقى ئەۋە بىۋ كە لەزانستى خودادايە، چۈنكە زانىيارى پەرۋەردگار، كان و سەرچاۋەى ھەموۋ شىتەكە ﴿وَإِنْ مَا لِرَبِّكَ بَعْضُ الَّذِي نَعْلَمُ أَوْ تَتَوَقَّعُكَ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَعَلَيْتَا الْحِسَابُ﴾ ئەى پېغەمبەر! ئەگەر لەماۋەى ژيانىدا بىرئ لەۋ ھەمەشەۋ گۆرەشانەى لەدوژمانانەكانىمان كىردۈە بىلانھىيەنە دىۋ پىشانىت بىدەين چۆن كافرۋ موشرىكەكان رىسۋا دەكەين و سزايان دەدەين و لەناۋيان دىمەين، يان پېش ئەۋەى ئەۋمىيان بەسەر بىيىن ئەتۋ بىرىنىن ھەر لايەكەمان بېيار دابى، ئەۋەى لەسەر تۆ پىۋىستە ئەنجامى بىدەى راگەيانىدن و بلاۋكرنەۋەى پەيامى ئىسلامە،

﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَأْتِي الْأَرْضَ تَغْفُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا﴾ نايە ئەۋ موشرىكانەى شارى مەككە لەبىريان چۆتەۋە؟ يان گۈمانىيان ھەيە؟ نايىنن ئىمە ھەر كاتى گەل و نەتەۋە لەخۆيان بايى بوۋن و كافر بوۋن، ئىمە لەھىزۋ تۈۋانايان كەم دەكەينەۋە، ژىارۋ دەسەلاتيان كەم دەكەينەۋە، لەرۈبەرىكى تەسكى زەۋىدا خىريان دەكەينەۋە، بەپېچەۋانەى حال و ۋەزىى پېشۋويان كە خاۋەن دەسەلات و ھىزۋ تۈۋان بوۋن، دەسەلاتيان بەسەر رۈبەرىكى فراۋانى زەۋىدا ھەبوۋ، ﴿وَاللَّهُ يَخْكُمُ لَا نَعْقِبُ لِحُكْمِهِ﴾ خوداي بالا دەست بېيار دەداۋ كەس نىيە بېيارى ئەۋ ھەلۈمىشەيتەۋە، ﴿وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ پەرۋەردگار بەم زۈۋانە لەقىامەتدا ھىساب و لىكۈلەينەۋە لەگەل بەندەكانىدا دەكە، تۆلەى تاۋان و، ستەمكارىيان لى دەستىۋى، ەزەب و سزايى خودا دىۋ گۈمان لەھاتنىدا نىيە.

﴿وَلَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ زۆر لەكافرمانى گەلە پېشىنەكان فرت و ھىللىيان لەپېغەمبەرمانىيان كىرد، بەدرۋيان خستەۋە ئەزىيەتايان دان، لەۋلات دىريان كىردن؛ ﴿فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا﴾ پىلانى پىلانگىرپان بەبى نىزنى خودا چ رۆلىكى نىيە، بەگۈپرەى قەزاۋ قەدەرى خودا نەبى مەكرى كافرمان ھىچ كارىگەرىمەكى نىيە، ﴿يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ خودا دىزانى ھەموۋ ئادەمىزادىك چ دەكاۋ جى كىردۈە، خۆشەۋىستانى خۆى پارىزگارى دەكاۋ پىلانگىرپان سزا دەدا، ھەر كەسە بەنەندازەى كىردەۋمەكانى پاداش و سزا ۋەردەگىرەتەۋە،

﴿وَسَيَعْلَمُ الْكُفَّارُ لِمَنْ عَقَبَى الدَّار﴾ لهومبهمولاده روژی قیامت که کافرمان حسابو لیقولینهومیان لهگهل دا کرا، پیغهمبهمو موسولمانان چونه بههشتهوهو کافرمان بؤ دوزخ بهری کران: نهو کاته دهمزان کی سهرمنجامو ناکامی پیروژهو بهختهومریو سهرفرازی کی وهدهستی دهیئی.

﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا﴾ نهوانهی کافرن دهلین: نهتو رهوانهکراوی خودا نیت، نهتو پیغهمبهمریک نیت لهخوداوه نیردرابی بؤ نهومی نادهمیزاد بانگ بکهی بؤ خودا بهرستی و یهکتاپهرستهی، ﴿قُلْ كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ﴾ نهی موحههمهدها پییان بلی: من خودام بهسه بؤ نهومی شایهیم بؤ بدا که من پیغهمبهمرو پشگیریم بکا! نهومتا بهیامی بؤ ناردووم، سروشم بؤ دهکا، نهو قورنانه سهرناسایهی بؤ نازل کردوم، ههموو نادهمیزادو جندوکه ناتوانن وینهی سورمتیکی وهکوو نهو بخهنه رو، جا که من نهو خودا زاناو بهدهسهلاته پشگیریم بکا نیت چ هویجهم بهنیوه ههی، بهپیغهمبهمرم بناسن؟!

﴿وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ﴾ ههموما نهوانهی خاومن نامهنو بروایان پییم کردوه، وهکوو عهبدولای کوری سهلامو هاوهلانیو تهیمی (الداری)و سهلمانی فارسیو هاوهلانیان.

کوتایی سورهتی الرعد



سورهتی (ابراهيم)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

﴿الر﴾ الف، لام، را ﴿كِتَابُ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ﴾ نهو نامه پیروژه که پیک هاتووه لهم پیتانه، نامهیهکی ناسمانییه نازلمان کردوه بؤ سمر تو، نهتو بوخوت ههلت نهبهستووه، نیمه بؤمان ناردووی بؤ مهبهستیک: ﴿لَتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ بؤ نهومی نادهمیزاد بهگشتی لهتاریکی گومپایی رزگار بکهی: تاریکی خهیالاتو وههم، تاریکی دابو نهپیت، تاریکی سهرگهردانیو فره خوداییو بتهپرستی، ﴿بِإِذْنِ رَبِّهِمْ﴾ قورنانهان بؤ ناردووی بؤ نهومی نادهمیزاد لهگومپایی رزگار بکهی بؤ روناکایی نیمان بههوی تهوفیقی خودایی

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الر كَتَبَ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿١﴾ اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٢﴾ الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَمُؤْنُوا عِوَجًا أُولَئِكَ فِي صُلَالٍ عَسِيرٍ ﴿٣﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلَّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِيَ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَذَكِّرْهُمْ بِآيَاتِنَا اللَّهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٥﴾

بههوی لوطفو بهخششی خودای خویمان، بههوی ناردنی نووری هیدایمت بؤ ناو دل و دهررونیان، ﴿إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ﴾ قورنانهان بؤ ناردووی بؤ نهومی نادهمیزادان شارمزا بکهی بؤ ریپازی راست، ریپازی خودایهکی ومها که بالادهستی ههموو کهسه، ههموو شتیک لهزیر دهسهلاتی خویدایه، لهسر ههموو کردارو گوفتاریکی سوپاسکراوه، ههموو کاریکی پرحیکمتهو عهدهاته، ههموو ههوالیکی راستو دروسته.

﴿اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ پهرومردگاریکی ومهایه؛ ههرچی لهناسمانهکانو زهویدا ههی، بهدرووسکردن و خاومنیهتیو ههلسوراندن و نالو گوړتیداکردن ههمووی بهدهستی پهرومردگاروه هی نهوده ههر نهو خاومنی ناسمانهکانو زهویو نهومی تیپاندایه، ههویجهی بهکهس نیه، بالادهستیو خاومن دهسهلاته بهسر بوونهومرو

١٤ **الْحَكِيمُ** ﴿پهرومردگار بالاډهسته و هیچ شتیک نیه بتوانی بهرمنگاری ویستی خودا بکا، داناو لیژانه لهکارهکانیدا، شتیک ناکا بی حکیمت بی پیچهوانه یاساو سونهنی خودا بی لهبوونه و مردا، چونکه خودا لهبوونه و مردا یاساو نیظامی خوی ههیه و هه موو کاتیک بهگویره سونهنی خوی کار دهکا.

١٥ **وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ** ﴿واته، وهکوو چۆن تۆمان رهوانه کردوه نهی موحهممه! نامه مان بۆ ناردوی بۆ نهوی خه لک لهگومرایی رزگار بکهی بۆ روناکی! همر بهو شیومیه موسامان کرده پیغه مبهرو رهوانه مان کرد بۆ سرر گهل جولکه و نو موعجیزه مان پیداو همرمانان پی کردو پیمان گوت: که گه لهکمت له تاریکی گومرایی بهوه رزگار بکه بۆ روناکی، واته: بانگیان بکه بۆ ریبازی خیر و چاکه، بۆ نهوی لهو گومرایی و سررلی شیواوییه دا نه میننه وه، بکه ونه سرر ریبازی خودا بهرستی و هیدایهت و روناکی نیمان و باومر به پهیامی خودا! **وَذَكِّرْهُمْ بِآيَاتِ اللَّهِ** ﴿نامۆزگاریان بکه بهو روداوانه ی لهروژانی خودا هاتوونه چی، هه موو رۆژیک رۆزی خودان، وهلی لیرمه دا مه بهست نهومیه: نامۆزگاریان بکا بهو رۆژانه ی که به نیسه بت شاده میزادموه یان به نیسه بت هه ندیکیشانه وه رۆزی تایبه تین: لهم روموه که روداوی گهرمه ناوازمیان تیدا روداوه، نهو روداوه سررنج راکیشانه ی به سرر گهل و نه ته وهکان و پیغه مبه رهکانیان دا تیپه ریوه، جا روداوه کان نیعمهت و خۆشی بووون یان نیعمهت و عه زاب و نه گبه تی بووین، **إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ** ﴿بیگومان لهم یادخسته وهمو و مبرر هیئانه وه دا به لگهی زۆرو زه بنده همن له سرر تاک و ته نهایی خودا و مه سلات و توانایی سنووری بۆ که سانیک لهکاتی به لاو ناخۆشی دا خوگرو بشوو دریزن، لهکاتی نیعمهت و خۆشی دا سوپاسگوزارو شوکرانه زمیرن.

١٦ **وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ أَنجَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ وَيَذُبُّونَ آبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ** ﴿نه ی پیغه مبهری خۆشه ویست! نه وه بۆ گهل و نه ته وهکمت بگیره وه، کاتیک موسا به گه لهکهی خوی وت: نه ی نه ته وهکمه! یادی نهو نیعمه ته ی خودا بکه نه وه به سرر

نهوی تیدیایه، **وَوَيْلٌ لِّلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ** ﴿شیوی دۆزهخ، یان سزای به نیش لهروژی قیامهت دا بۆ نهوانه یه که برپا به پهیامی تۆ ناکهمن و نینکاری تاک و ته نهایی خودا دهکهن!

١٧ **الَّذِينَ يَسْتَحْيُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ** ﴿نهوانه ی ژیا نی دنیا هه لده بریزن به سرر قیامهت دا، گرنگی به ژیا نی دنیا دهمدن و پش ژیا نی قیامه تی دهمدن، کار بۆ جیهان دهکهن و وازیان لهکار کردن بۆ قیامهت هیئا وه، **وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ** ﴿مه نی نهوانه دهکهن: که دمیانه وی روبکه نه خودا نیمان به پیغه مبه ر بهینن، کۆسپ و له مبه ر دروست دهکهن له مبه رده م نهوانه دا که خه ریکن بیته سرر ریبازی راست و خودا به سندن، همر که سی روبکاته نیسلام نهوان ژیا نی دهکهن وه، **وَيَقُولُهَا عِوَجًا** ﴿پیان خۆشه ریبازی خودا خوار و خلیج بی، دمیانه وی ریبازی شاده میزادان دوور له حق بی، بۆ نهوی له گهل هه واو مه بهستی نهوان دا بگونجی، **أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ عَمِيدٍ** ﴿نهو کاهرو موشریکانه ی نه وه رهوشتیانه لهگومرایی به کی دوور له حقه دان، له نه زانی و نه قامی دا ده ژین، هومی دی نهومیان لی نا کرئ بیته سرر ریگی راست و به سندا!

١٨ **وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُنْذِرَ لِقَوْمِهِ** ﴿واته، ئیمه هیچ پیغه مبه ریکمان له پیغه مبه ران نه ناروده نیلا که نارودمانه به زمانی نه ته وهکهی خوی نارودمانه و به یامه که ی به زوبانی نهوان بووه، بۆ نهوی تی بگهن و بزائن جییان پی دمگوتری، له مفرمان و نه می و نامۆزگاریهکانی حالی ببن و به لگهیان به دهسته وه نه مینی، رۆزی قیامهت نه لئین، لیی حالی نه بووین و نه مانزانی وه! **فَيُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ** ﴿واته: دوی گهیاندنی پیغه مبه ر بۆ به یامه که ی شاده میزاد دمیانه دوو تاقم، به شیکیان خودا هیدایه تیان دهاو دلایان به نووری نیسلام رۆشن دهکا و شوین حقه دهکهن و ریبازی راست دهمدۆزنه وه، کۆمه ئیکیشیان به هوی تاوان و بی دینی دلایان به پهرده ی گومرایی داده پۆشرئ و حقه ناناسن، نه مانه هه موویان به هه زاو قه دمری خودا دینه چی و ههرچی خودا برپاری له سره دابی گهرانه وه ی نه، **وَهُوَ الْعَزِيزُ**

خوتاندا، که لهفیرعمون و دارو دهمستهکهای رزگاری کردن،
یادی نهو روژگارده بکه نهوه که فیرعمون نهوپهړی سزاو
عمرابی پی دهچیزتن، نهړکی قورس و کاری لهتوانادا نهبووی
لی داوا دمکردن، نیرینهکانی سهردمبرین، میینهکانتانی بو
دههیشتهوه، ﴿وَلِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ﴾ لهووی بۆتان
باسکراو خویندراپهوه تاهیکردنهوهمیهکی خودایی بوو؛ چ
لهحالی ناخوښی و تهنگانه داو چ لهحالی نیعمت و خوښی،
بو لهووی نادمیزاد بزانئ ناخو شوکرانه ژمیره یان کوغران
دمکا،

﴿وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ﴾ نهی نهمتهووی نیسرائیل! یادی نهو روژه
بکه نهوه که خودا پی راگهیاندن و همرمووی، ﴿لَئِنْ شَكَرْتُمْ
لَأَزِيدَنَّكُمْ﴾ نهگهر شوکرانه ژمیری نیعمتهکانم بن، سوپاسم
بکهن، زیاتر نیعمتهی خومتان بهسهردا دهرژینم، ﴿وَلَئِنْ
كَفَرْتُمْ﴾ خو نهگهر کوغران نیعمتهکانم بکهن، سپلهیی
دمبرین لهجیاتی شوکر، ﴿إِنْ عَذَابِي لَشَدِيدٌ﴾ سزای من زور
بهئیش و نازاره؛ لهدونیا دا بهلی ستاندنهووی نیعمتهکان و
لهقیامتدا بهنازاردانی توندو تیژ لهسر سپلهییبهکهیان.

﴿وَقَالَ مُوسَىٰ إِنَّ تَكْفُرُوا أَنتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا فَأِنَّ اللَّهَ
لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ﴾ جا کاتیک همرمزی موسا دیاردهی کوغرو
عینادی لهگهلهکهای بیی، مهبدمتیکی بنهرمتی لهنایین دا
راگهیاندو وتی؛ نهگهر نیوه ئینکاری نیعمتهکانی خودا بکهن
تهنانت نیومش و هرچی لهزموی دا هیه بهنادهمیزاد و
جندوکهوه کوغران نیعمتهکانی خودا بکهن، نهوه بیگومان
چ زیانیک بهخودا ناگهیهنن، چونکه خودا بی نیحتیاجه
لهسوپاسی بمندهکانی، خودا بوخوی سوپاسکراوه با خه لکان
کافرو سپله بن،

﴿أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ
مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ﴾ نایا بۆتان نههاتووه ههوال و
سهرگورشتهی نهو گهل و نهتهوانه لی لهپیش نیومدا هاتوونه
گوږهپانی زیانهوه؛ که نهوانیش گهل نوح و عاد و ثمود و
هی تریش بوون لهو نهتهوانه لی پیغمبرانیان
بهدرؤختهوه، خودا نهبی کهس نازانی ژمارمیان چهنده؟ جا

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
إِذْ أَنْجَاكُمْ مِنْ مَالِ فِرْعَوْنَ يَسُومُكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ
وَيَذْخَبُكُمْ أَنْتَاهُكُمْ وَيَسْتَحْيِيكُمْ إِنَّكُمْ كُنْتُمْ فِي
ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ① وَإِذْ تَأَذَّنَ
رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ
عَذَابِي لَشَدِيدٌ ② وَقَالَ مُوسَىٰ إِنَّ تَكْفُرُوا أَنتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
جَمِيعًا فَإِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ ③ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ
بَنِي إِسْرَءِيلَ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
فَرَدُّوا أَعْيُنَهُمْ فِي آفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ
بِهِمْ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٌ ④ قَالَتْ
رُسُلُهُمْ أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَأَطِيعُوا أَمْرَ اللَّهِ وَالْأَرْضِ بِدْعُوهُمْ
لِيغْفَرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى
النُّورِ قَالُوا إِنَّا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ أَنْ تَصَدُّقُنَا
عَمَّا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ⑤ فَأَنذَرْنَا يُسُلْطَنٌ مُبِينٌ ⑥

نهو گهل و نهتهوانه ﴿جَاءَهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾
پیغمبرمکانیان هاتوونه ناویان بهموعجزه و بهلگهی
جوړاو جوړهوه، موعجزه ی ناشرکراو سهرمنج راکیښیان
نیشانی گهل و نهتهومکانیان داوه، ﴿فَرَدُّوا أَعْيُنَهُمْ فِي آفْوَاهِهِمْ﴾
بهلام نهو گهل و نهتهوانه، پهنجهی رقو کینهیان لی گهستن،
دزیهتیا ن کردن، بهپه ندو ناموژگارپههکانیان پهست بوون،
﴿وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا﴾ به پیغمبرمکانیان گوت؛ ئیمه بپروا
بهپه یامه کهتان ناکهین، پیمان وایه نهو موعجزاتانه ی
نیشانی دمدن بهلگهی راستی پیغمبرمهرایه تی نیوه بی، ﴿بِمَا
أُرْسِلْتُمْ بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٌ﴾ ئیمه شک و
گومانمان هیه دمرباردی نهو په یامه ی بانگهوازیمان دمکن
بو لای؛ که ئیمان بهخودایه، بپروا بهتاک و تهنهای
بهرومردگاره، شوینکهوتنی نهو شهریمت و یاسایه ی
هیئاوتانه؛ هرچهند بیر دمکهینهوه ناتوانین دمس بهرداری
بیرو باومړی خومان بین و شوین نایینی نیوه بکهوین.

جوړه معجزانه‌دا نيه، هر معجزه‌و نيشانه‌يه‌گي داوامان
لې ده‌كهن ته‌گهر يوويستو نيراده‌ي خودا نه‌بې نايه‌ته جې!
﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ با هر له‌سهر خودايې
ته‌وه‌ككولي خاومن باوهران، پيوسته هه‌موو موسولمانايك
بشت به‌خودا ببه‌ستې، له‌هه‌موو كارو كرده‌وميه‌كي‌دا هانا بو
نه‌و به‌ري!

﴿وَمَا لَنَا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا سُبُلَنَا﴾ چۆن ئىيمە
پىشت بەخودا نابەستىن ولھال ئىيمەى ھىدايەت داوھ بۆ
رەببازى زانست و زانىارى، لەسەر پىويىست کردوين؛ گە رەببازى
راستى ئەو بگريئە بەر، رەببازى سەرھرازى و رزگار بوونى
نیشان داوين، ﴿وَلَتَصْبِرَنَّ عَلَى مَا آذَيْتُمُونا﴾ دلتياين ئىيمە
لەبەرامبەر سەرھەرقى و پەلەپ و بيانووى جۆراو جۆرتان
خۆراگرو پشوو درىژ دەبين، بەردەوام دەبين لەسەر
بانگەوازى کردنتان! ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ﴾ با
خاوەن تەوھەككولەكان بەردەوام بن لەسەر پىشت بەستن لەسەر
خودا، با بتمانەيان ھەر بەخودا بى، لەپيناو ئاپىنى خودا
ھەموو نارەھەتى و ناخۆشەيك بچيژن و تەھەموولى بکەن!

﴿۱۲﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُوذُنَّ فِى مِلَّتِنَا﴾ ئەوانەى كافرو بى پروا بوون و گوئ بىسى نامۆزگارى پيغه مېهرمەكانيان نەبوون، پەنايان بۆ ھەر ھەشە کردن بردو وتیان؛ ئەگەر واز لەھەتوێستو بانگەوازی خۆتان نەھێنن، لەزێدو نیشتمانى خۆمان دەرمان دەکەین، ناھێلێین ئاوا بەناسوودمى دانیشن یان دەبى بگەرێنەوھ بۆ سەر ئایىنى بپەرستى و بەمیرات بۆ بەجیامان، ﴿فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ الظَّالِمِينَ﴾ پەرورەدگار نىگای بۆ پيغه مېھەرانى کردو پێيانى ھەرمو؛ دێنايان ئیھە سەمکارو موشریکەکان لەناو دەبەین، خاک و ولاتی ئەوان دەخەینە ژېړ دەستى ئیوھ، پاش بەھىلاکېردنى ئەوان ئیوھ لەشوێنى ئەواندا جیگىر دەکەین،

﴿١٤﴾ وَلَنَسْكُنَنَّكُمُ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ ذَلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي ۖ ثُمَّ نِيغَا كُودُنُهُ بِلَهُ نَابِرْدُنِي سَتَهْمَكَرَانِ وَنِي شَتَهْجِي كُودُنِي مُوسُولْمَانَانِ لَهْ شَوِيْتِي نُهْوَانِ، ثُمَّ كَارِهْ حَقُّ وَرَاسْتَهْ بُو كَهْ سَيِّكْ لَهْ حِسَابِي وَ لِيَكُوْلِيْنَهْ وَهِي مِنْ بِيْرَسِي، هَهْ وَايِي

﴿قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِى اللَّهِ شَكٌّ؟﴾ پیغمبەرمانیان بئیان
گوتن: ئایا ئیوۋە لەھەبوونی خودادا گومانتان ھەیە! سەیرە
ئىوۋە چۆن گومانتان لەھەبوونی خودادا ھەيە، خۆ فیطرەتى
ئادەمیزاد خۆی شایەتە لەسەر بوونی خودا، دان بەھەبوونی
خودادا دەنێ ھەرکەسێک تۆزیک عەقڵ و ھامى ھەبێ دان
بەھەبوونی خودادا دەنێ، ﴿فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ خودای
مەزن بەدەھینەرى ئاسمانەکان و زمویيە، واتە: ئیوۋە چۆن
گومانتان لەھوچودى خودادا ھەيە؟ لەکاتیکیدا ئەو زاتە
بەدەھینەرى ئاسمانەکان و زمویيە، لەنەبوو ھەم بوونە وەرەى
بەو شیوہ رێک و بێکییە ھیناوتە دى، ﴿يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ
مِنْ ذُنُوبِكُمْ﴾ بانگەوازی ئیوۋە ئادەمیزاد دەکا ئیمانی پێ
بھێنن شوێن پەيامى پیغمبەرەکی بەکەون، بۆ ئەوێ
لەقیامەتدا لەپێ تانانتان خۆش بێ، ﴿وَيُرْخَرُوكُمْ إِلَىٰ آجَلٍ
مُّسَمًّى﴾ دواتان دەخا بۆ کاتیکی دیاریکراو واتە: بانگەوازیتان
دەکا کە ئیمانی پێ بھێنن، بۆ ئەوێ لەپێ تانانتان خۆش
بێ کە لەپیش ئیمانھینانتان ئەنجامتان داو ھەر وھا دواتان
بخا بۆ کاتیکی دیاریکراو لەزانبارى خۆی دا کە کۆتایی ھاتنى
تەمەنتانە ﴿قَالُوا إِنَّا نَأْتُمُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا﴾ وتیان: چۆن ھەروا
بەھەوانتە شویتان بەکەوین، ھیشتا ئیئە موعجیزمەکان لێ
نەبینیون، ئیوۋەش وەکوو ئیئە ئادەمیزادن، چ زێدە فەضل و
رێزیکتان بەسەر ئیئەو ھە نە، ئەدى چۆن ئیوۋە بوونە
ھروستادى خودا ئیئە نەبووین؟! ﴿ثَرِيدُونَ أَن تَصْدُونَا عَمَا
كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأَلُونَا بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ﴾ دە بەلگەو موعجیزەى
ئاشکرمان بۆ بێنن، راستى داواکەتان بچەسپێن! ئیئە
بەشتى حیسى نەبێ بڕوا ناکەین!

﴿أَقَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ پیغمبر مکان به گهلو نمته و مکانیان فرموو؛ راسته نیتمه ئاده میزادیکین و مکوو نیوه ده خوئینه وه، ده خه وین و دیین و دروئین به بازاردا، هه ولی رزق و روژی زیان دمدمین، به لام خودا فهضل و نیعمه تی خوئی دروژینی به سهر که سانلیکدا که مه یلی لی بی ریژی پیغمبر ایه تی بداتی، ﴿وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ لَايَكُمُ سُلْطَانٌ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ نیتمه هیج دمه لا تیکمان له هینانی نه و

به دمه سته پښتانی رمزانه ندی بدا ﴿وَحَافٍ وَعِیدٍ﴾ بترسی له هر پشه و عه زابو توله ستانده نوم لیان، بترسی له رۆزی رویه و یونه وه له گهل مندا، به باشی به ندایه تیم بکاو خوښبار پزی له غه زموو رقی هه لسانم.

﴿وَأَسْتَفْتُوا﴾ پیغه مبه ران داوای یار مه تی و کومه کیان له خودا کرد بو سهر که وتن به سهر گهل و نه ته وه سته مکاره کانیاں دا، واته: داوای سهر که وتن و پیروزیان له خودا کرد به سهر دوژمنه کانیاں دا یان دادگایی کردن و یه کالاً کردنه وی نیوان نه وان و دوژمنه کانیاں، وی ده چی راناوکه بو کافر مگان بگه ریته وه نه و کاته مانای ﴿وَأَسْتَفْتُوا﴾ واته: کافر مگان داوای سهر که وتن له خودا ده که ن به سهر پیغه مبه رمان دا، له روه وه که پیان وایه خوښان له سهر حه قن و پیغه مبه رمان له سهر به تالان، ﴿وَحَافٍ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِیدٍ﴾ ناکامی نه م کئ برکینه نه وه بوو: سهر که وتن و پیروزی بو ته هوا کاران بوو، خه سارتمه ندی و له ناوچوون بو موشریکه کان بوو، خه سارتمه مندو گوږ به گوږ بوون هه موو نه وانسه له خوښان بایی بوون و لوتبه رزیان نواند، رویان له خودا پرستی و مرگ پرا.

﴿مِنْ زُرَّاهِ جَهَنَّمَ﴾ به لگوو له پیش نه م لوتبه رزه سهر رهانه دا عه زابی دوزخ هیه، ناگری دوزخ بزیان له یوسه دایه و چاو پر پیانه بو نه وهی له ناوی دا بمینه وه بو هه تا هه تایی، ﴿وَيُسْقَى مِنْ مَاءٍ صَدِيدٍ﴾ ناوی خواردنه ومیان بریتیه له کیم و زوخاوی هه لچوړاوی پیست و گوشتی دوزخ خیه کان، نه و کیم و زوخاوی له جهسته ی نه هلی دوزخ ده چوړیته وه دمکریته ناوی خواردنه ومیان.

﴿يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيفُهُ﴾ به نابهلای قوم قوم قوتی ددا، به لام نه ومنده تامی ناخوښه نه ومنده بونی ناخوښه نه ومنده رنگی ناشیرینه، خه ریکه نه یخواته وه، به لام به زوړ دمر خواردی دمری و نه و پهری نازاری پی دهگا، ﴿وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ﴾ له هه موو لایه که وه هوکاری مردن دموریان دداو تهنگیان پی هه لده چی، جوړه ها عه زابو نیش و نازار لیان کؤدمبیته وه، ههر جوړه سزایه کیان بگری، کوشنده یه، نه گهر یواری مردنیاں ببوایه دهمردن،

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِن نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ بِطَلْطَنِ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَىٰ اللَّهِ قَيْدُوكَ لِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾ وَمَا لَنَا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا سُبُلَنَا وَلَنَصِيرَنَّ عَلَىٰ مَا مَاذَبْتُمُونَا وَعَلَى اللَّهِ قَيْدُوكَ لِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّسُلُهُمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا مَا أَوْحَى إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَكُلُّكُمْ أَلْفُلُيْمٌ ﴿١٣﴾ وَلَنَسُكِّنَنَّكُمْ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ ذَلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدٍ ﴿١٤﴾ وَأَسْتَفْتُوا وَحَافٍ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِیدٍ ﴿١٥﴾ يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيفُهُ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ وَمِنْ زُرَّاهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ ﴿١٦﴾ مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَالُهُمْ كَرَمَادٍ اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ ﴿١٧﴾ مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَالُهُمْ كَرَمَادٍ اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ ﴿١٨﴾ مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَالُهُمْ كَرَمَادٍ اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ ﴿١٩﴾ مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَالُهُمْ كَرَمَادٍ اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ ﴿٢٠﴾

به لام بریاری په رومردگاره نابی بمرن ﴿وَمِنْ زُرَّاهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ﴾ هیه بو نه و سته مکارو لوتبه رزانه ی دنیا سزایه کی تری به نیش تر؛ زوړ له سزاو عه زابه کانی پیشو و به نازار تره، به رده وام و نه پراو میه.

﴿مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَالُهُمْ كَرَمَادٍ اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ﴾ واته: نمونه ی کردم وه باشه کانی کافر مگان که بریتیه له ماله خشین به نانا جان و به جیه پښتانی صیله ی رحم و چاکه کردن له گهل باوک و دایک، نه م کردم وه باشانه یان رۆزی قیامت که داوای پاداشه کانیاں له خودا ده که ن و پیان وایه سوودیان لی دهبین و ده کوو ته پو تو زیک وایه رشه با هلی بگری و کهس نه زانی بو کوئی دهباو کهس نه توانی سوودی لی و مر بگری و هیچی و هگیر بکه وی، نه وانه ناتوان هیج سویدی که کردم وه باشه کانی جیه پښتانی و مر بگر و ده کوو چو ن ناتوان نه و ته پو تو زه کؤبکه نه وه و سوودی لی

و مریگرن، ﴿لَا يَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُوا عَلَى شَيْءٍ ذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ
الْبَعِيدُ﴾ ههول و تیکوشانی نهوانه، کرداری باشو
مالبه خشینیان لهسهر بیرو باومری ناراستو بی بناغه،
نوغر و بوونه لهگومراییه کدا که زور لهحق و راستی
دووره، چونکه ئیمانیان نیه هیجیان لی و مرناگیری،
کارمکانیان بی سوودو بی بایه خه.

﴿۱۹﴾ أَلَمْ تَرَى أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ نَايَا
نازانی نهی بیسهرا! که پهر و مردگار ناسمانه کان و زهوی
به دیهینان به شیو میه کی ریک و پیک و حهق و راست؟ به و
شیوهی پیویسته ناوا بهدی هیان و رهخساندونی، جا
که سیل بتوانی ناسمانه کان و زهوی دروست بکا و ناوا به و
شیوه به دیعه به دییان بی نی نایا ناتوانی ئیوه زیندو بکاته وه؟
بیگومان دمتوانی و هیج بیی ماندو و نابی، ﴿إِنْ يَشَاءُ يُدْبِرْكُمْ
وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ﴾ خو نهگهر مهیلی لی بی ئیوه لهنا و دماو
گهل و نهتومیه کی دی دروست دمکا و لهشوی ئیوه نیشته جییان
دمکا.

﴿۲۰﴾ وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ نه و کاره بو خودا هیج نه ریکی
تیدا نیه و پیوهی ماندو و نابی، به لگوو زور لای ناسانه و هر کاتی
بیهوی و جونی بوئی ناوا دیته جی!!

﴿۲۱﴾ وَبَرِّزُوا لِلَّهِ جَمِيعاً هه موو ناده میزاد به چاک و
خراپانه وه، به موسولمان و کافریانه وه لهساری مه حشر دا
دمردمکه ون! نهوان هه موو کاتی له خودا و مدیارن، خودا هه موو
نان و ساتیک ناگای لیئانه، به لام بو خویان نه و کاته هه ست
دمکه ن، که له خودا دیارن و هیج پهرده و داپوشهریک نیه
له خودایان نه دی و بکا، دمردمکه ون، ساری مه حشر پر
دمکه ن، هه موویان دمرانن، که خودا دمیانبینی، به پیچموانه ی
حالی دنیا یان، که کافرو یاخی بووان و دمرانن خودا ناگای
له هه لس و کهوتیان نیه، پهرده هه لدمردیته وه و حیوار دست
بی دمکا، دمیته دمه دمی و مونا فشه و جیدال ﴿فَقَالَ
الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُعْتَدُونَ عَنَّا مِنْ
عَذَابِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ؟﴾ زیر دسته و شوینکه وتوو و رمشه
خه لکه که رو دمکه نه مله ورو دمر به گه کانی دونیا یان و پیان
دهلین: ئیمه شوینکه وتوو ئیوه بووین و به گوئی ئیوه مان

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنْ يَشَاءُ
يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿۱۹﴾ وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ
﴿۲۰﴾ وَبَرِّزُوا لِلَّهِ جَمِيعاً فَقَالَ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا
إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُعْتَدُونَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ
مِنْ شَيْءٍ قَالُوا لَوْ هَدَّنا اللَّهُ لَهْدَيْتُكُمْ سَوَاءَ عَلَيْنَا
أَجْرُ عَنَّا أَمْ صَبْرًا مَا لَنَا مِنْ مَحْصٍ ﴿۲۱﴾ وَقَالَ الشُّعْرَبُ
لَمَّا فُصِّلَ الْأَمْثَلُ رَبُّنَا اللَّهُ وَعْدَكُمْ وَعَدَ لَنَا وَعَدَكُمْ
فَخَلَقْتُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ شَيْءٍ لَأَن دَعَوْتُمْ
فَأَسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُومُونِي وَلُومُوا أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا
بِمُفْرِخِكُمْ وَمَا أَنَا بِمُفْرِخَتِكُمْ إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا
أَنْتُمْ كُفْتُونَ مِنْ قَوْلِ إِنْ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
﴿۲۲﴾ وَأَدْخِلَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ
تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا يَذُنُّ رِيحٌ فَيُمْسِكُ
فِيهَا سَلْمٌ ﴿۲۳﴾ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً
كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَلَاثٌ وَفُرْعُهَا فِ السَّكَّةِ ﴿۲۴﴾

کردوه و پابهندی هه رمان و جله و گریه کانی ئیوه بووین،
به هسهی ئیوه بروامان به خودا نه کردو پیغه مبرامان به درو
خستنه وه، نایا ئیوه نه مر و دمتوان بری سزای خودامان لی
دوور بخه نه وه؟ وه کوو به ئینتان پی دابووین و هه لتان
خه له تاندین، ده نه مر و بهر گریان لی بکه ن و مهیلان ناگری
دوزه خ بمانسوتین! نه مجار سه روک و هه رمان نه و او مله و ده کان
ولامیان دهمدنه وه، خویان له نه رکی بهر گریکردن لیان
دمدزنه وه ﴿قَالُوا لَوْ هَدَّنا اللَّهُ﴾ دهلین: نهگهر خودا ئیمه ی
هیدایهت بدایا بو ئایینی خوی و ته و فیقی بدایانه بو پابه ند
بوون به ئایینی هه وه، شار هزای بکردینایه بو خیر،
﴿لَهْدَيْتُكُمْ﴾ ئیمه ش هیدایه تی ئیوه مان دها، شار هزمان
دمکردن بو ربابازی حهق و راست به لام بلین جی، خودا
ئیمه ی هیدایهت نه داوه، ئیتر بریاری سزادان چه سپا له سه ر
بی بروایان، ﴿سَوَاءَ عَلَيْنَا أَجْرُ عَنَّا أَمْ صَبْرًا مَا لَنَا مِنْ مَحْصٍ﴾
هیج جارمان نیه، ریگای رزگار بوونمان دست ناکه وی، هاتو

هاوار بکهین یان خۇراگربین ومکوو یمک وایه، له چنگ
عهزابی خودا رزگاریمان نابی!

﴿وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ ﴿۲۲﴾ وَاْتَهُ: پاش نهوی
پهرومردگار حوکم و برپاری عادلانهی خوئی له نیو
نادمهزادان دا نه نجام دا، موسولمانان جوونه ناو بههشته وه
کافر مکهان خزیندرانه بنکلی دۆزه خه وه، شهیتان روده کاته
دۆزه خیه مکهان و بیان ده لی: ﴿إِنَّ اللَّهَ وَعْدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ﴾
پهرومردگار له سر زویانی پیغه مبه رانی واده و به لی نی حقه و
راستی پیدان، ﴿وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ﴾ منیش واده م پیدان: که
زیندو بوونه وه نیه و حساب و لی کو لی نه وه درو یه و نابی،
نه من درؤم له گهل کردن و هه لم خه له تاندن، هرچی پیغ
گوئن درؤ بوو، من تاوانم چیه نیوه بوخوتان واده و به لی نی
خوداتان پاشگوئی خست و شوین پروپاگهندهی پووجی من
که و تن!! ﴿وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ﴾ نه من له بانگه شه
کردنه که م بو تان هیچ به لگه و نیشانه م به ده سته وه نه بوو،
زورمه لی و زهخت و زوریم لی نه کردون، ﴿إِلَّا أَنْ دَعَرْتُكُمْ
فَاسْتَجَبْتُ لِي﴾ به لگوو هر له گهل بانگم لی کردن و ریگای
به تالم له پیش چاو جوان کردن و، و موسمه ره نوماییم
کردن، خیرا بی سی و دوو به پیرمه وه هاتن و شوین شه هومت و
نارمه زوبازی خوتان که و تن و پابه ندی هه رمانه کاتم بون و
ریبازی تیدا چوونتان گرتنه بهر! ﴿فَلَا تُلْهُمُونِي وَلَوْ مِرَا
أَلْفَ سَنَةٍ﴾ نه مرؤ رخنه و سمرزمنشتم ناراسته مکهان!
چونکه من ته نها بانگه وازیم کردون و موسومه خستوته
دل تانه وه، نیوه به ویست و نیرادهی خوتان به بی نهوی من
به لگه و ده لی لی کم پی بی، ناماده باشی خوتان نیشان داو شوینم
که و تن، خراپه م له دل شیرین کردن، ریبازی لارو لویرم
له پیش چاو جوان کردن، بی سی و دو ملتان لینا، بانگه وازی
پهرومردگارتان پشت گوئی خست، هرچهن بانگه وازی به که ی
خودا نه و هه موو به لگه و نیشانه به هیزانه ی له ته ک دابوون،
بؤ خوتان به خوتان کردا دل تیان ﴿مَا آتَا بِمُصْرِحِكُمْ وَمَا أَلْتَم
بِمُصْرِحِي﴾ من ناتوانم رزگارتان بکه م و هیچ کومه کیه کی
نیوه م پی ناکری، سزای دۆزه خم له سر نیوه بؤ سوک ناکری،
نیوه م ناتوانم هیچ یارمه تیه کی من بدم و بو تان ناکری

تَوْقُ أَكُلَهَا كُلَّ حِينٍ يَأْذِنُ رَبُّهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ
لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿۲۵﴾ وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ
كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ
﴿۲۶﴾ يَتَّبِعُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَضِلُّ
اللَّهُ مَا يَشَاءُ ﴿۲۷﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا
وَأَحْلَوْا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ ﴿۲۸﴾ جَهَنَّمَ يَصَلَوْنَهَا وَيَنْسَوْنَ
الْقَرَارَ ﴿۲۹﴾ وَجَعَلُوا أَوْلَادًا لِلْغُلَاظِ عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ
تَمَتَّعُوا فَإِن مَصِيبَكُمْ إِلَى النَّارِ ﴿۳۰﴾ قُلْ لِمَ بَدَىٰ لِلَّذِينَ
آمَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً
مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَئِغَ فِيهِ وَلَا خِلَالٌ ﴿۳۱﴾ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ
بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ
فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ ﴿۳۲﴾ وَسَخَّرَ لَكُمُ
الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبَيْنِ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ﴿۳۳﴾

عهزابم له سر سوک بکهان! ﴿إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِي مِنْ
قَبْلِ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ نه من نه وه رمت دمکه مه وه
که هاوشان و هاوه لی خودایم، نهوی له دونیادا بؤ منتان
دانابوو به شه ریکی خوداتان حساب کرد بوم، نه مرؤ رمتی
دمکه مه وه پروام پی نیه و لی بی به ریم!!

﴿وَأَدْخِلِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا﴾ نه وانه ی خاومن باومر بوون و
له دونیادا کردمه وی باشیان نه نجام داوه ده خرینه ناو
باغه کانی به هه شته وه له له زهت و خوشی دا زیان به سر
دمبهن، باغه کانی به شیومیه کن به زیر دره خته کانیان دا جوگه و
جو بار دمکشین و ونددی تر باخه کان دمرزیننه وه، بؤ هه تا
هه تابه نه و خودا پیداونه له ناو به هه شت دا دمیننه وه و
ومغری لی ناکه ن، ﴿يَأْذِنُ رَبُّهُمْ﴾ به توفیق و هیدایه تی خودایه
چنگیان دمکه وی: به هوئی نه وومیه که خودا له دونیادا

ریتومیایی کردون بۆ چاکه کردن و روکردنه کاریک خوداو
پښه ممبر پټیان خوښ بووه، ﴿لَجِئْتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ﴾ فریسته
بهسه لامکردن لیان هه والیان دمپرسن، خوښان له ناو خوښاندا
سه لاو له بهکتری دمکهن.

﴿٢٤﴾ أَلَمْ تَرَىٰ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ ﴿٢٥﴾ تُؤْتِي أُكْلَهَا كُلَّ حِينٍ ﴿٢٦﴾ نَاقِيَةٌ تَأْتِي الْبَايِعَاتُ وَرَأْسُهَا شَأْبٌ لَا يُصْلِحُنَّ عَادَتُهُنَّ فَأَنَّ يَكْفُلَهُ اللَّهُ بِطَوْلٍ فَالْمَثَلُ الْقَوْلُ بِخَلْفِهِمْ وَأَنْ يَخْلِقَ مَا يُرِيدُ ۚ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمُجِيرُ فِي السَّمَاءِ الْمُكَرَّمِ ﴿٢٧﴾

۱- دارخورما، درهختیکی روخسار جوان و بۇنخۇش و ميوه و بهروبوومهكهى بهسووده تامى خۇشه،

۲- قەدەمكەى چەسپاۋەدە رەك و رېشالى بەزمىدا رۇچون و قايىم و یتەدەو بىناسانى ھەئناكەندىرى،

۳- لقو پږه‌کاني به‌رز بوونه‌مو به‌روبوومه‌کهي پاک و
خاوينه و پوخته و يافته‌يه،

۴- هه‌موو سائیک بئیزی ئی خودا به‌روبوومی خوئی ددما! ﴿يَا ذَا
رَبِّهَا وَيَعِزُّبُ اللَّهُ الْأَمْتَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ هه‌ر به‌و
جووره به‌روم‌دگار به‌ندو مه‌ئهل بو ئاده‌میزادان ده‌هینیته‌وه،
بو ئه‌وه‌ی بیر بکه‌نه‌وه رییازی حه‌ق بگرته به‌رو بییدا برۆن،
له‌هیتانه‌وه‌ی به‌ندو مه‌ئهل زی‌ده تیگه‌یه‌شتن و بیر خسته‌نه‌وه
هه‌یه، ته‌شبییه‌ی مه‌عانی مه‌عقوول و نامادی به‌شتی مادی
ماناکان له‌دلی بیسه‌ران ده‌چه‌سپینی، شک و گومان ته‌مو و مژ
ده‌روینیته‌وه، شتی نامادی و مکوو شتی مه‌لووس ده‌خاته
به‌ر ده‌ستا!

﴿وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ﴾ رموستی که لیمه‌ی پیس؛ که وشه‌ی کوفرو نیشراکه وکوو رموستی دره‌ختیکی پیس وایه؛ نه‌ویش دره‌ختی گوژاله یان دره‌ختیک که وکوو نه‌و بجی.

﴿يُبْتَ اللّٰهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي
الْآخِرَةِ﴾ واته: بهروردگار نهوانه‌ی نیمانیان هیناوه راگیران
دماکه لهسهر نهو گهفتو برپاره‌ی: که له‌زیانی دونیادا لهسهر
بوون: که نه‌ویش نیمان‌ی چه‌سپاوه له‌دل و دهوروونیاندا؛ نه‌و
نیمان‌ه‌ی که به‌لگه‌و دهلیل له‌دلیان‌دا ره‌گی داکوتاوه، مه‌به‌ست
نه‌ومیه: جی‌گیر بوون و به‌ردم‌وام بوون له‌سهر خوداناسی و
طاعت، پاداشی مسوگه‌رو ری‌زو فه‌ضلو و به‌خششی
به‌روردگاری لی و مده‌ست دی، ﴿وَيُضِلُّ اللّٰهُ الظَّالِمِينَ﴾
به‌روردگار ناهیلی کافرو سته‌مکاره‌کان به‌مراز بگه‌ن، لی‌یان
ده‌گه‌ری له‌گوم‌پرای خویان‌دا به‌میننه‌وه، چونکه ناماد‌مباشی
نه‌ومیان تی‌دا نیه نیمان به‌ینن، قاچیان هه‌تخلیس‌کاوه و
که‌وتوونه ناو قور‌ه‌لیته‌ی شه‌هومت و ئارمزو بازییه‌وه، ﴿وَيَفْعَلُ
اللّٰهُ مَا يَشَاءُ﴾ واته: به‌گویره‌ی مه‌شینت و ویستی خوی یاسای
بوونه‌ور داد‌منی و پی‌ی رازی ده‌بی، تا نه‌و گاته‌ی حکمه‌ت و
دانایی خوی داخ‌وازی نه‌وه ده‌بی بی‌گو‌ری نه‌وکاته‌ش
له‌جوار چی‌وه‌ی مه‌شینت و ده‌سه‌لاتی خوی‌دا یاساکه ده‌گو‌ری،
جی بوی جونی بوی نه‌وه دماکه.

﴿أَلَمْ تَرَى إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَةَ اللَّهِ كُفْرًا وَأَحَلُّوا قَوْمَهُمْ دَارَ
النَّارِ﴾ نایا تۆ سهیری حال و مزعی سهیرو سهمهردی نه و
به دبه ختانه ناگهی؟! سه رنج نادمیه حالی نهوانی نیعمهتی
زۆرو زهیه ندهی خودا و مندییان پئیدراوه: که هه ندی له و
نیعمه تانه ناردنی پیغه مبه ره بۆ سهریان؛ بانگه وازیان دهکا
بۆ نیمان، سهرو گایه تیان دهکا بۆ رێبازی لیخۆشبوون و بۆ
سه رهنجام و ناکامی که به هه شته! که چی واز له هه موو نه و
نیعمه تانه دهه یین و له جیاتی نهوان کوفر و مرده گرن! نه و
نه فامانه پیا و مافۆ و ریش سپی گه له گهی تۆن نهی
موحه ممه! هه ئس و که وتی نه مانیش و مکوو هه ئس و که وتی
هه موو پیا و مافۆ و ریش سپی گه ل و نه ته و هکانی تر وایه،
به م هه ئس و که وته ناشیرین و نابه جیه یان گه ل و هۆزه که ی
خۆیان به ره و دۆزه خ رهوانه ده که ن! له نا و دۆزه خدا شوپن و
جیگایان بۆ دانا و!! به ئی خانووی هیلا که تیان بۆ ناماده
کردون، نه و خانه و شومه ش

گرنگتره، پېرې له نعيمه تی جوړاو جوړ بؤ سوودو قازانجی
نیوه، ههست بهه نديکیان دمکه نو بهه نديکیان نازانن،
﴿وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ﴾
دمباری نی له بهر زاییه وه ناو، بهه وی نه و ناووه زموی وشک و
برینگ سمر له نوی زیندو دمکاته وه، درخت و روکی جوړاو
جوړی تیډا دمرویی، کشت و کالی لی بهرهم دهینن،
هرچی پیویست بی بؤ بریوی نادمیزادو نازل و
گیانله بهرانی تر له زموی دمری دهینن، جوړها میوه و
بهروبوومی رنگاو رنگو خاومن تام و بؤن و سوودی جودا
جودا دمخولقینن، ﴿وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفَلَکَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ
بِأَمْرِهِ﴾ کهشتی و گهمیکانی بؤ نیوه رام کردون، واته عقل و
دمسه لاتی دروستکردن و بهکارهینانی پیداون، وای لی کردون
بهسر ناووه دین و دهجن له شار بؤ نهوشارو له و لات بؤ
نه و لات بهنیزن و رمزاهندی جودا، خوتان و کالای خوتانی
پې دمگویندوه، ﴿وَسَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ﴾ سهرچاوهی ناوی بؤ
ههلقولاندون کانیاو و جؤگا و جؤمی بؤ بهدیپینان، زموی بؤ
شعق کردون بؤ نهوهی جؤم و روبارمکان له و لات بؤ نه و
ولات بکشین سوودو قازانجی ژیان له و جؤمانه و مردهگرن،
جؤگا و نیرویان لی هه لدمبهستن بؤ ناو خوارندنه وه و
ناویدرکردنی گشت و کال و پیویستیاتی تریش،

﴿وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَلِيلَيْنِ﴾ خورو مانگی بؤ رام
کردون وای راهینان بهر دموام له هاتوچؤدا بن، شهو و روژ لی
براین بؤ گه شه پیدان و ریک و پیک کردنی ژیان نادمیزادو
گیانله بهرانی تر و درخت و روک و شتی تریش، خورو
مانگو و نه ستیرمکانی تر هه موویان بی راوستان
له هاتوچؤدان هیچیان ری له ویتریان ناگری و نابیته له میهر
له بهر دم نه ویترا، ﴿وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ﴾ شهو و روژ
راهینان وای لی کردون بهر ریک و پیک به شوین یه کتردا دین و
دهجن، جاریک شه و دریژ دمبن و روژ کورت، وکوو له زستاندا
رودمدا، جاریکی تر روژ دریژ دمبن شه و کورت، وکوو
له و مرزی هاویندا دیته جی، روژ کاتی هه ولدانه بؤ
دهسته بهر کردنی پیویستی ژیان و شه و کاتی حسانه وه و
نارامگرتنه.

﴿جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا وَبِئْسَ الْقَرَارُ﴾ دؤزه خه دهجنه ناوی و
دهخړینه ناوی، بهراستی خراب هه رارگایه که نهوان دهجنه
ناوی.

﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا لِّيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ﴾ نهوانه چهند
هاول و هاوشانیان بؤ خودا داناه، وکوو خودا دمیانه مرستن،
به ندایه تییان بؤ دمکه، وکوو به ندایه تیکردن بؤ خودا،
تایبه تمه ندی وایان بؤ بهر دمو دزانن، که هه بؤ خودا
دهشیه و بؤ کهسی تر نابن، نه خودا درؤزنانه یان کردون
به هاوه لی خودا بؤ نهوهی ناگامی کارمکانیان گومرا کردنی
نادمیزادان بی له ریگای یه کتاپه مرستی، هه که سیک
به هسه یان بکا دهجته خانه ی گومراپانه وه، نهی پیغه مبه
هه و الیان بدمری و پییان رابگه یه نه ﴿قُلْ﴾ به و گهل و نه تمه وه
نمطامه بلن: ﴿تَتَّبِعُوا﴾ له زمت و خوشی که م و بی به قای نه م
ژیان جیهانه تان بچیزن، تا نه و کاته ی خودا بؤی داناون
﴿فَإِنْ مِمَّنْ كُمُ إِلَى الثَّارِ﴾ پاداش و گهرانه و متان و حه وانه و متان
بؤ لای دؤزه خه و بؤ ناو دؤزه خه.

نه ی فروستاده! ﴿قُلْ لِّعِبَادِي الَّذِينَ آمَنُوا﴾ هه رمان به بهنده
خاومن باومر مگانه بکه به نه و به ندانه ی نیمانیان هیناه
به تاتک و ته نهایی خودا و پیغه مبه رایه تی و هاتنی روژ
قیامت، پییان بلن: با شوکرو سوپاسی خودای خویان بکه ن:
﴿يُقِيمُوا الصَّلَاةَ﴾ به به جیهینانی نوپژمکانیان بهر ریک و پیک،
﴿وَيُفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا يَنْجُ
فِيهِ وَلَا خِلَالٌ﴾ هه رومها پییان بلن: ببه خشن له و مال و
داراییه ی پیمان به خشیون، به نهین و به ناشکرا ببه خشن،
سهر فیره له مالی خویان دمر بکه ن بؤ نهوهی رمصیدی
سامانه گه یان گه شه بکا، با په له بکه ن بؤ مالبه خشین پش
نهوهی روژ قیامت بی: که له و روژمدا فیدی و کرین و
فروشتنی تیډا نهی دؤستایه تی و خزمايه تی نامین بؤ
یارمیتیدان و زرگار بوون له سزا.

﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ﴾ بهر و مردگار خودایه کی و ههایه
ناسمانه گانی به دیپینان و بهرزی کردونه وه و به نه ستیره
رازان دونه وه، ﴿وَالْأَرْضِ﴾ زموی دروست کردوه و رایخستوه،
دروستکردنی ناسمانه گان و زموی زور له دروستکردنی نیوه

﴿۴۴﴾ **وَأَنَّا كُمْ مِنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ** به خشويوهتی به نئووه نهی کۆمه لی ئاده میزاد همر شتیک داواتان کردبی و بۆ داواکردن بشی و پئویستان پئی بی و سوودی هه بی، جا چون یه که داواتان کردبی یان پیتان نهمزانبیی و داواتان نه کردبی، ﴿وَأَن تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا﴾ نه گهر بتانه وی نیعمه ته جؤراو جؤرمکانی که خودا به نئووه داوه بیان زمیر، ناتوانن ژمارمیان بکهن چونکه هینده زؤرو جؤراو جؤرن له ژماره نایه، به نئووه سه رزمیر ناکرین، دهی که نئووه نه توانن سه رزمیریان بکهن به ته نکید ناتوانن شوکرانه ی پئویستیشیان له سر بکهن، ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لَقَلْهُمَ كَفَارًا﴾ به راستی ئاده میزاد سته مکارو سپله و بی و مفایه.

﴿۴۵﴾ **وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا** نه مه یاد خستنه وهی بهروردگار به ئاده میزاد، به لکه هینانه وهی میژووپییه بۆ موشریکه کانی فورمیش به وه: که مه کهه شاری خودا بهرستییه، همر له کۆنه وه دامه زراوه بۆ خودا بهرستی و یه کتاپه رستی، همر له کۆنه وه حمزرفتی نېبراهیم له وانه بهری بووه: که جگه له خودا شتی تر دمپهرستن، همر نه ویش بوو له خودا پارایه وه: که شاری مه کهه بکاته شاری ناشتی و ته بابی، واته: نهی موحه ممه! یادى نه وه بکه ره وه، نه م راستیه بۆ گه له کمیت بگپر وه: نه و کاته ی نېبراهیم له خودا پارایه وه: وتی: خودایه! نه م شاری مه کههیه بکه ره شاریکی وا نه من و ناسایشی تیدا بهر قهرار بی، کهس خوینی کهسی تیدا نه پرژی، کهس تیدا ستم له کهس نه کا، ﴿وَاجْتَنِبْنِي وَبَنِيَّ أَن نَّعْبُدَ الْأَصْنَامَ﴾ خودایه! خۆم و کور و نه و مگانم بهاریزه له وهی بهرستی بکهن، دوورمان بخه ره وه له و کاره ناشیرینه مالمویرانکه ره، هیدایه متمان بده و وامان لی بکه: که یه کتاپه رسته ی بکهین و عیبادتمتان خالص بۆ تۆ بی و کهس نه کهین به هاوه ل و شهریکت!!

﴿۴۶﴾ **رَبِّ إِلَهُنَّ أَضَلَّلْنَ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ** خودایه! به راستی نه وبتانه بوونه هوی گومرا بوونی زوربه ی زؤری ئاده میزاد له ریگه ی حه ق و هیدایه م، به جؤریک کردویانن به خودا و دهیانپه رستن، هه لبه ته و مپالدانی گومراکردن بۆ بته کان له روی مه جازمویه، نه گینا بتو سه نه م بی گیانن و

دهسه لاتى هیجیان نیه، ﴿فَمَنْ تَعْبَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي﴾ جا کهسیک برپا به من بکا و له سر بیرو باومری من بی له سر مه نه ج و ریبازی من نیمانی به تۆ هه بی و راستالانه یه کتاپه رستی بکا، نه وه له منه و له سر ریبازی منه و له پیری منه، ﴿وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَافِرٌ رَّحِيمٌ﴾ کهسیکیش بیچه وانه ی قهرمانی من بکا، وه لامی بانگه وازییه کهم نه دهنه وه، یه کتاپه رستی نه نجام نه دن، نه وه عانید به تۆیه و بۆ خۆت زاناو ناگاداری، ده توانی لییان خۆش بی و تۆبه یان لی و مر بگری و هیدایه تیان بده ی بۆ ریگای راست.

﴿۴۷﴾ **رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ** بهروردگار! خۆت ناگادارو زانی به وهی من پرئ له مندال و خیزانی خۆم (که نیسماعیل و نه وانه ی له و ده که ونه وه) جینشینم کردوون له شیوو دۆلکی رقه ن و چه قه ندا که شیوی مه کههیه، لای خانووی حه ره می تۆ که کابه یه و سوگایه تی پیکردنی نه و ماله ت یاساغ کردوه، ده ورو بهر مه کهیت کردوه به حه ره م و نابی کهس دهستی بۆ دریز بکا به بی ریزی سهیری بکا! ﴿رَبَّنَا اقْبَلُوا الصَّلَاةَ﴾ خودایه بۆیه نه و خانوو ده ورو بهر مه ت کردوه به خاکی حه ره م ریزت داوه تی بۆ نه وهی دانیشتوانی بتوانن نوپزی تیدا بکهن و روی تیبکهن و به یادی خودا بهرستی ئاومدانی بکه نه وه، یه کتاپه رستی تیدا نه نجام بدهن، ﴿فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِّنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ﴾ خودایه! وا بکه دل و دهروونی ئاده میزادان و مگری بن و به حه زو ئارمزووه بۆ بی و به هه له داوان و په له پهل سه قهری بۆ بکهن، دلیان بۆ زیارته ی بکورکین و حه زیان له دیدمنی بی، خودایه خۆشه وستی نه م خا ک و زیده بخه یه دلی به نده مگانته وه به تاسوخه وه له همر چوارلاوه بکه ونه ری بۆ دیدمنی مالی خۆت که که عبه یه و بینینی دانیشتوانی ده ورو بهری، که نه و مکانی من، ﴿وَارْزُقْهُمْ مِّنَ الثَّمَرَاتِ﴾ خودایه! نه و مگانم، نه وانه ی لای مالی خۆت جینشینم کردون رزق و رۆزیان بده له جؤرها میوه و بهر و بوومی ولاتانی دنیا، له همر چوارلای جیهانه وه خواردمه نی بۆ کیش بگری، بۆ نه وهی بتوانن به و په ری دلسۆزی و لیپرانه وه تاعه تی تۆ بکهن، ﴿لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ﴾

بؤ ناکرئ لمترسان و لهجه بهتان دمهله ژین و چاویان بزبز
دمروانن و بیلویان ویک نایه نه وه.

﴿^{۴۳} مُهْطِعِينَ مُقْبِعِي رُءُوسِهِمْ﴾ سهریان بهرز کردۆته وه
به ترس و له زموه دمروانن، بهم لاو نه ولادا ناوړ نادنه وه،
﴿^{۴۴} لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ﴾ چاویان به ملوق و مستاوه و بیلووی
چاویان ویک ناکه و یته وه، به لکوو چاویان کراوه و مستاوه و
لمترسان و لهمله ژاویان چاویان بؤ لیک نانری، تا چاویان
ههتر بکا همرچی دهبینن همر دهبانتر سینن و جهسته یان
وه له مرزه دینن، ﴿^{۴۵} وَأَلْقَيْدَهُمْ فَوَاقٍ﴾ دل و دمرونیان خالی و
بۆشه، هیچ و مرناگرئ هیچیان له بیر نه ماوه، له ترسان
به شوکاوه و شلم ژاون، سهرسام و وړو جهیرانن، همرچی
هومیدو هیوا همیه له دلیان دا نیه، هیچ خویشی و
کامه رانییه کیان له دل دا نیه.

﴿^{۴۶} وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ﴾ ئاده میزادان بترسینه
له ناخویشی و نارجه متی رۆژیک که له و رۆژده عه زاب
به خه یان دمگرئ و تیکیانه وه دمپچن، ﴿^{۴۷} يَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾
جا نه وانهی، که سته مکار بوون گوئیان به په یامی پیغه مبه
نه داوه که نه و عه زابه دهبینن دهست دهکن به دادو فیغان،
به ناله و هاوار، روده که نه خوداو لئی دمپاړینه وه و ده لئین،
﴿^{۴۸} رَبَّنَا أَخْرِنا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ لَّحِبِّ دَعْوَتِكَ وَتَتَّبِعِ الرَّسُولَ﴾
خودایه به مانگی پرموه بؤ دنیا بؤ ماومیه کی که م مؤلتمان بده،
با هه له کانی خویمان راست بکهینه وه که مته رخه میمان پر
بکهینه وه، به بیر بانگه وازی پیغه مبه ره کانتیه وه بجین، پروایان
بی بکهین، ببینه په گتا په رست و به دل سوژی به ندایه تیت بؤ
بکهین و شوین په یامی پیغه مبه رانت بکهوین، ئه مچار
به مانینه وه بؤ ساری مه حشر، ﴿^{۴۹} أَوَلَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِنْ قَبْلِ﴾
ما لکم من زوال، نه وه ئیوه نه بوون له دونیادا پیش ئه م
حاله تان سویند تان ده خواردو دمتانگوت، که ئیمه مردین
جاریکی تر زیندوو ناکرئینه وه؟ به رواتان وابوو قیامت نیه و
حیساب و لیکو لینه وه نیه له ژیانی دونیاوه بؤ ژیانی قیامت
گواستنه وه نیه، دمتانگوت ژیان همر ژیانی دونیاوه که
مردین تازه زیندوو نابینه وه؟

مُهْطِعِينَ مُقْبِعِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ وَأَنْذِرِ
هَوَاءَ ﴿^{۴۷} وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ﴾ يَقُولُ الَّذِينَ
ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخْرِنا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ لَّحِبِّ دَعْوَتِكَ وَتَتَّبِعِ
الرَّسُولَ أَوَلَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِنْ قَبْلِ مَا لَكُم
مِنْ زَوَالٍ ﴿^{۴۸} وَسَكَنتُمْ فِي مَسَاكِنِ الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾
أَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا
لَكُمْ الْأَمْثَالَ ﴿^{۴۹} وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ﴾
مَكْرُهُمْ وَإِنْ كَانَتْ مَكْرُهُمْ لَئِنْزِلَ مِنْهُ الْغَمَامُ
﴿^{۵۰} فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخَلَّفًا وَعِْدُهُ﴾ رُسُلُهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
ذُو انْتِقَامٍ ﴿^{۵۱} يَوْمَ يُبْدِلُ الْأَرْضَ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ﴾
وَيَبْرَزُوا فِيهَا الْجُودِ الْقَهَّارِ ﴿^{۵۲} وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ﴾
مُقَرَّبِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿^{۵۳} سَرَّابِلُهُمْ مِنْ طَبَارِقٍ﴾ وَتَقَشُّ
وُجُوهُهُمْ النَّارُ ﴿^{۵۴} لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ﴾
إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿^{۵۵} هَذَا بَلَّغُ لِّلنَّاسِ وَلِيُنذِرُوا﴾
بِهِ وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ وَلِيَذَّكَّرَ أُولُوا الْأَلْبَابِ ﴿^{۵۶}

﴿^{۵۰} وَسَكَنتُمْ فِي مَسَاكِنِ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ﴾
فَعَلْنَا بِهِمْ﴾ ئیوه جینشین بوون له شوینی نه وانهی، که
سته میان له خویمان کردوه، هاوه لی سته مکارانیان کرد، به رن و
شوینی نه وانه دا رۆیشتن چاوتان له وان کردو لاسایی نه وانه تان
کردموه، ههر چه نده بۆتان ناشکرا بوو جیمان به و
سته مکارانه کرد، چۆن له ناومان بردن له تو لهی ره مته کردنه وهی
په یامی پیغه مبه ران و به رمنگار بوونه وهی بانگه وازی حق،
به چاوی خویشان شوینه واری له ناوچوانتان بینن و بۆتان
دمرکهوت ئاکامیان ره سوایی و له ناو چوون بوو، ﴿^{۵۵} وَضَرَبْنَا لَكُمْ﴾
الْأَمْثَالَ﴾ نامۆزگاریمان کردن، مه هه لمان بؤ هینانه وه
له فورئان داو پیمان گوتن، که سیک بتوانی له سه رتاوه شتیک
دروست بکا زۆر به ئاسانی تر ده توانی دواي له ناوچونی
دروستی بکاته وه.

ئىستا دىيىتە تۇزو خۇل و دوو كەل بلا و دىيىتە، پاشان دىيىتە ھە زەبىيەكى ترا ﴿وَبَرِّزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾ ھەرچى مەخلووقات ھەيە ھەموويان لەگۇرەكانيان دىنە دەرە، چاومروانى بېرىارى پەرورەدگارن، ھەموويان لەپىش دوو دەستى خودای تاكو تەنهاو بالادەستدا دەوستن.

﴿وَكَرَى الْمُخْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُّقَرَّرِينَ فِي الْأَصْفَادِ﴾ نەى موھەممەدا تۆ لەو رۇژەدا تاوانباران دىبىنى كۆمەل كۆمەل بەزنجىرو پېومەند بەيەكترە ھەستراونە ھەو شەتەك دراون، ئەوانەى مولھىدو بى باومرەن پېكە ھەو شەتەك دراون، ئەوانەى موشرىكن، يا پياوگۇژن، يا خيانەتكارو دزو سودخۇرن ھەر كۆمەلەو بەجيا پېومەند كراون و تېكخراون، ﴿سَرَابِلُهُمْ مِنْ نَظْرَانٍ﴾ كراسەكانيان لەقەترانە: كە زۆر زوو ناگر دەگرى، ﴿وَنَعَشَىٰ وَجُوهَهُمُ النَّارُ﴾ ناگرى دۆزەخ روويان دادەپۇشى، سەرتاپاى جەستەيان بەھۇى ئەو قەترانەى لەجەستەيان ھەنسوراو گر دەگرى.

﴿لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ﴾ پەرورەدگار ئەو كارانە دەكا بۆ ئەھەى ھەموو نادەمىزادىك بەگۇيرەى كەردەوكانى سزای شياوى خۇى و مەرىگىتە ھەو، چاكە بەچاكە و خراپە بەخراپە سزای كاھرو تاوانباران دەدا لەسەر گوھرو تاوانيان، پاداشى موسولمان و خوداپەرستانىش بداتە ھەو لەپاساوى ئيمان و باومرەو كەردەھى باشيان! ﴿إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ بېگومان خودا زۆر بەخىرايى حىسابو لىكۆلېنە ھەو لەگەل بەندەكاندا دەكا، حىسابكرەن لەگەل ئەم غافلى ناكا لەحىسابكرەنى ئەو، وەكوو چۆن رزقو رۇژىدان بەخدر بى ناگای ناكا لەرزقو رۇژىدانى بەمەمەندا

﴿فَإِذَا بَلَغَ لِّئْسًا﴾ ئەم ھورنانە راگەيانەندە بۆ نادەمىزادان و بۆ پەندو نامۇزگارى بەسيانە، بەلگەيەكى بەھىزەو ئەگەر بەگۇيرەى رىئوكايبىيەكانى ھەنس و كەوت بكەن سەرھەزى دۇنياو قىامەت دەبن، ﴿وَلْيَسِّرُوا بِهِ﴾ ھەر ھەو ھە بۆ ئەھەى پىي بىرسىندىن لەسزاو تۆلەى خودا ﴿وَلْيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ﴾ بېكەنە بەلگەو بزانن كە خودا تاكو تەنھايەو ھىچ خودای تر نىن جگە لەنەو ﴿وَلْيَذْكُرْ

﴿وَلَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ﴾ واتە: ئەوانەى جېنشېن بوون لەشۇيى سەمەكارە پېشېنەكان، ھەلۇيەست و حال و مەزەيان لەستەمكارە رابوردوومكان جيانەبە، ھەمان ھەول و تەقەللاى پېشېنەكانيان داويانە بۆ رەتكردنەھەى حەق و بەدۇخستەھەى پېغەمبەران و چەسپاندنى بەتال، ئەمانىش ھەموو ھىزو تواناى خۇيان لەم بوارەدا خستۆتە گەپو چىيان پېكرا كەرديان، بەھەموو جۆرىك دۆى ئايىنى حەق و مستان! ﴿وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ﴾ ھەرتو قىل و مەكرەكانيان لاى خودا نووسراو، بېگومان سزای عادلانەيان دەداتە ھەو، ھەموو شتەك لاى خودا نووسراو و تۆمار كراو و بەگۇيرەى كەردەھەو ھەلۇيەستيان تۆلەيان لى دەستىن، ﴿وَإِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ﴾ سەرمەنجامى مەكرى ئەوان خەسارەتمەندى و بەھتارە چوونە، مەكرى ئەوان ئەومەندە بەھىز نىە بتوانى كۆو لەشۇيى خۇى بجوئىنى، مەكرى ئەوان ناتوانى ئاياتى خودا، شەرىعەتى خودا، موعجىزەى پېغەمبەران: كە وەكوو كۆو دامەزراون بېوجىنەھەو، كەى مەكرى ئەوان دەتوانى كۆو، يان شتەك: كە بەئەندازەى كۆو دامەزراو و چەسپاوە لابەرى و بېگۇيرەىتەھەو بەرمەنگارى بكا، مەكرى ئەوان لەزىر ھىزى ھودرەتى خودادايە چۆنى بوئى ناواى لەگەل دەكا!

﴿فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخَلَّفًا وَعَدْدُهُ رُسُلًا﴾ نەى موھەممەدا! وا مەزانە خودا وادەو بەئىنى كە داويەتى بەپېغەمبەرانى ناپھىنەتە دى، دۇنيابە جى بەئىنى داويەتى بەپېغەمبەران ھەموان دىنەتە دى، ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ﴾ بېگومان پەرورەدگار بالادەستەو بەتوانايە، ناھىلئى سەمەكار لەسزا رزگارى بى، ناھىلئى مەكرىاز بى سزا بۆى دەرچى! ھەر شتەك بېھوئى بېكا دەيكاو كەس نىە بتوانى بېتە لەمبەر لەبەردەم وىستى خودادا، ھەر كەسىكى بوئى سزای بدا لەجنگى رزگارى نابى و كەس ناتوانى لەدەست خودا راكا، پەرورەدگار خاومنى سزاو تۆلەيە بۆ ئەوانەى پەيامى پېغەمبەرمەكانيان رەت كەردۆتەھەو شەرىكان بۆ خودا داناو،

﴿يَوْمَ يُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ﴾ واتە: پەرورەدگار خاومنى تۆلەستانەھەو سزادانە لەرۇژىكدا: كە زەمى دەگۇيرەى بەزەبىيەكى تر بەم جۆرە ئەم زەبىيەى

اُولُوا الْاُتْبَابِ ھەروھە بۇ ئەھەى خاۋەن ەھەل ھۆشەكان بىر بىكەنەھە ەھەندو نامۆزگارى لى ۋەربىگرن.

كُتَابِي جِزْي سِيَرْدِيه



سورەتى (الحجر)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

الر ەھەى ئەم جۆرە پىتانە بەھىا ھىا بھۆئندىرئەھە (الف، لام، راء) دەربارەى ماناۋ مەھەست بەھىئانى ئەم جۆرە پىتانە ھەند رايەك ھەيە، لەسەرھەتاي سورمەتى (البقرة) دا نامازەمان پى ەردوون. يەكەك لەو مانايانە ئاگادار ەردنەھەى ەھەمبەكانە بەئىعجازو سەرئاسايى قورئان لەرووى بەلاغەتو ەھەصاھەتەھەو تەھەددا ەردنى ئەوانو ئادەمىزادانى تەرىشە كە ناتوانن ۋەئەى كورترەين سورمەتى بىئىن. بەھەمبەكان دەرھەرمۇئ؛ قورئان بەزمانى ئىۋە نازل بوو، وشەكانى لەو جۆرە پىتانە پىك ھاتوون، دە ئىۋە ئەگەر دەلئىن؛ ئەمە لەخوداۋە ئەھاتوۋە (ئەھە ەھەرزو ئەھە گەز) دەرئوانن ۋەئەى سورمەتەى ئەم قورئانە بھەنە روو. **بَلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْآنِ** **سِين** ئەم نايمەئانەى لەم سورمەتەدان، ئاياتى نامەيەكى ئاسمانى كامل ۋەتەاون لەھەموو روپەكەھە، ئاياتى قورئانىكى رونكەرەھەو مانا ئاشكراۋ ەيدايەت نامىزە. كە ئەوپەرى بەلاغەتو ەھەصاھەتەى تەدا كۆبۆتەھە. لەناۋ نامە ئاسمانىيەكاندا تافە كەتتەيە، لەھەموو روپەكەھە پەسەندە، ەھەندو نامۆزگارىۋ ھەكەم ۋەياساى ژيانى لەخۆگرتوۋە. بەھەردىۋ كورتنى كەتتەيى خودايەۋ قورئانەۋ سەرچاۋەكەى لەھەۋھەلە ھەفۇظدايە!!

رَبِّمَا يَوْمَ الْاٰلِئِن كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِيْنَ ئەمە ھەۋالى

يەزدانە دەربارەى كافرو موشرىكەكان، كە لەرۆزى قىيامەتدا لەھەلۋىستى خۇيان پەشىمان دەرئەھەو ئاۋاتەخۋازى ئەھە دەرئەن دەلئىن؛ خۆزگە ئىمەش موسولمان بوۋىنايە. جا ئەم پەشىمان بوۋنەھە ئايا لەكاتى گيان دەرچووندايە؟ يان رۆزى قىيامەت كە ھال ۋەمزعى خۇيانو موسولمانان دەرئەن؟ يان

ئەو كاتە دەرئەى كە دەرئەن موسولمانان بەسەلامەتى بەسەر پردى سىراطدا تەدەرپەن؟ يان ئەو كاتە دەرئەى كە موسولمانە تاۋانبارەكان دواى سزادانىان لەسەر تاۋانەكانيان پزگارىيان دەرئەى؟ ئەمانە راۋ بۆچونى زانايانى ئىسلامن.

ذُرُّهُمْ يَأْكُلُوا وَيَتَمَتَّعُوا وَيُلْهِمِ الْأَمَلُ ئەى موحەممەدا! ۋاز لەكافەرەكان بىئە، لىيان بگەرئ با لەبى ئاگايى خۇياندا بەمىئەنەھە، لەزەمت لەژيان ۋەربىگرن، ەكەو ئازەل بھۆن ۋە بھۆنەھە، ھىۋاۋ ئارمۆزى تەمەندىرئىۋ دەرئەكەھەتى مال ۋە سامان ۋەلەۋ پايە مەردنىان لەبىر بەرئەھە. **فَسَوْفَ يَغْلَبُونَ** لەھە بەۋلاۋە ئاكام ۋەھەزاي ەردمەھە ھەلۋىستەكانيان دەرئەن، بۆيان مەھەلوم دەرئەى ھەند خەسەرتمەندو مال كاۋلن.

وَمَا أَفْلَحْنَا مِنْ قَرِيْبَةٍ إِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَّعْلُومٌ ۋاتە، دابو نەرئىتى خودا بۇ ھەموو گەل ۋەتەمەيەك، يەك جۆرە، دانىشتوۋى ھىچ گەندو شارىك ئافەۋتەن، ھەتا بەلگەيان لەسەر راست نەكاتەھەۋ بىانۋىيان نەرئەى. ھەموو گەل ۋەتەمەيەك رەھنومايى دەكا، رىگەى راست ۋەھەيان نىشان دەدا، جا كە كاتى لەناۋچونيان ھاتو ئەھەلىيان ھات لەناۋيان دەرئەى.

مَا نَسْبُقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ لەناۋچوونى ھىچ گەل ۋەتەمەيەك پىش ھاتنى ئەھەل خۆى نايەتەدى. ھەر كاتەكىش ئەھەلىيان ھات دوا ناخىر!!

وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ كافەرە قورەشىيەكان لەرووى كاتتەپىكردن ۋەئەزىتەدانى پىغەمبەرەھە دەرئەگوت؛ ئەى ئەو كەسەى لافى ئەھە لى دەدەى گۋايە پىغەمبەرەىۋ نىگات بۇ دىۋ قورئانت بۇ نازلەكراۋ؛ تۆ شىتتى، بەراستى نەقامى لەھەدا؛ كە بانگمان دەكەى بۇ ئەھەى ۋاز لەئايىنى باۋك ۋەباپىرى خۇمان بەئىن ۋە شوپن تۆ بگەۋىن، ۋەزمان لىبىئە ۋەئە شوپن شىتتى ۋەكەو تۆ ناكەۋىن!!

لَوْ مَا تَأْتِيْنَا بِالْمَلٰٓئِكَةِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ئەگەر تۆ راست دەكەى پىغەمبەرەى؟ بۆجى فرىشتەمان بۇ ناھىنى

شایه‌دی بدن له‌سەر راستی پیغه‌مبه‌رایه‌کته‌تو پشت‌گیریت
بکهن له‌هه‌ره‌شه‌کانت‌دا.

﴿مَا نَزَّلَ الْمَلَكُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا إِذَا مُنْظَرِينَ﴾ نێمه
فریشته نانی‌رینه خوار بۆ سه‌ریان، ئیلا که ده‌یان‌نێ‌رینه
خواری به‌شی‌ومه‌یه‌کی حه‌ق و به‌مه‌به‌ستی حیکمه‌ت و
به‌رژه‌موند‌بیه‌که خۆمان ده‌یان‌ن. فریشته نانی‌رد‌رین بۆ
سه‌ر پیغه‌مبه‌ریک له‌پیغه‌مبه‌ران مه‌گه‌ر بۆ له‌ناو‌بردنی
به‌درۆ‌خه‌ره‌وه‌کانی گه‌له‌که‌ی، بۆ هه‌تواندنی نه‌وانه‌ی به‌په‌ر
بانگه‌وازی پیغه‌مبه‌ره‌که‌وه نه‌چوون، نه‌مه‌ش له‌کاتێک‌دا‌یه،
که ته‌مه‌نی نه‌و گه‌له‌ کو‌تایی هات‌بێ و کاتی له‌ناو‌بردنیان بێ!
نێ‌ر پاش و پێش تێدا کردن ناکرێ. مۆله‌تدان و دوا‌خستنی
عه‌زابه‌که نیه.

﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾ نێوه گه‌لیکی گومراو
سه‌ر‌لێ‌شی‌واون، گات‌ته به‌پیغه‌مبه‌ری نێمه ده‌که‌ن،
گات‌ته‌پێ‌کردنه‌که‌تان زیانی بێ ناگه‌یه‌نی، چونکه نێمه نه‌و
قور‌نانه‌مان نازل کردوه، نێمه پارێزگاری ده‌که‌ین نا‌هێل‌ن
زیاد و که‌می تێدا بکری، گو‌رانکاری تێدا بکری، که‌س نا‌توانی
به‌ره‌نگاری بکا. نه‌مه تابه‌تمه‌ندی‌یه‌کی قور‌نانه‌و هه‌یج
نامه‌یه‌کی تر نه‌م تابه‌تمه‌ندی‌یه‌ی نیه، خودا بۆ خۆی
به‌ره‌وه‌دی پارێزگاری کردنی بووه و ده‌پارێزی!

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شَيْعِ الْأَوَّلِينَ﴾ بێگومان نێمه
له‌پێش ره‌وانه‌کردنی تۆدا چه‌ند پیغه‌مبه‌ری ترمان ره‌وانه
کردوون بۆ سه‌ر نه‌ته‌وه پێشینه‌کان، بۆ سه‌ر هۆزو تاقه‌و
گو‌پو کو‌مه‌لی جیا‌جیای ناده‌میزاد، داوی په‌ک‌تاه‌رستی و
به‌روا‌هێ‌نان به‌زیندوبوونه‌وه و هاتنی روژی قیامه‌تیان
لێ‌کردوون، به‌لگه‌ و ده‌لیلی نا‌شکرا و رو‌نیان له‌سه‌ر راستی
په‌یامه‌که‌یان نواندوه، ﴿وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِئُونَ﴾ به‌لام هه‌ر پیغه‌مبه‌ریک هات‌بێ‌ته سه‌ریان و داوی
نێمانه‌نیانی لێ‌کرد بن ئیلا گات‌ته‌یان بێ کردوه، په‌یامه‌که‌یان
ره‌تکردو‌ته‌وه.

﴿كَذَلِكَ نَسْلُكُهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ، لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ
خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ﴾ هه‌ر به‌و جو‌ره قور‌نان ده‌خه‌ینه دلی

سورة الججر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرُّبُّكَ مَا يَنْتُ الْكِتَابُ وَقُرْآنُ ثَبِينٍ ① رُبَّمَا يَوَدُّ
الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ ② ذَرْنُمْ يَأْكُلُوا
وَيَسْتَمْتَعُوا وَيُلْهِمُ الْأَمَلُ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ③ وَمَا أَفْلَحْنَا
مِنْ قُرْبَىٰ وَلَا أَلَمْنَا مِنْ كُفْرٍ ④ مَا تَسْبِقُ مِنْ أَمْرٍ
أَجَلًا وَمَا يَسْتَفْخِرُونَ ⑤ وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ
الذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ ⑥ لَوْ مَا تَأْتِينَا بِالْمَلَكِ كَوْنٍ كُنْتَ
مِنَ الصَّادِقِينَ ⑦ مَا نَزَّلَ الْمَلَكُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا
إِذَا مُنْظَرِينَ ⑧ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَنَافِعُونَ ⑨
وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شَيْعِ الْأَوَّلِينَ ⑩ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ
رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ⑪ كَذَلِكَ نَسْلُكُهُ فِي
قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ⑫ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ
⑬ وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ
⑭ لَقَالُوا إِنَّمَا سُكَّرَتْ أَنْصُرُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَسْحُورُونَ ⑮

تاوا‌زنا‌رانه‌وه، حا‌لیان وایه نێمانی بێ نا‌هێ‌ن و به‌لایانه‌وه
کتی‌بێ‌کی په‌سند نیه، چونکه له‌دلیان‌دا ناماد‌مب‌اشی وهر‌گر‌تنی
که‌لامی حه‌ق نیه، به‌رو‌نا‌کایی جرای هیدایه‌ت دلیان رو‌ناک
نا‌بێ‌ته‌وه، وه‌کوو چۆن حا‌ل و مزعی گه‌له‌پێشینه‌کانیش نا‌وا
بوو، هه‌مان هه‌لو‌ستیان نواند به‌رام‌به‌ر نه‌و په‌یامه‌ی
له‌خودا‌وه بۆیان نێ‌ردرا. نه‌مه نه‌گه‌ر رانا‌وی (نس‌لکه)
بگه‌رێ‌ته‌وه بۆ قور‌نان، ده‌ش‌گونج بگه‌رێ‌ته‌وه بۆ شێ‌رک نه‌و
کاته‌ مانا‌که‌ی به‌م جو‌ره ده‌بی، ده‌فه‌رمو‌ی، نێمه
به‌درۆ‌خ‌س‌تنه‌وه‌ی په‌یامی یه‌زدانی ده‌خه‌ینه دلی
تا‌وان‌بارانه‌وه، نه‌وانه‌ی شو‌ین هیدایه‌تی خودا نا‌که‌ون،
بێگومان نه‌و به‌درۆ‌خ‌س‌تنه‌وه‌و کو‌فه‌رو شه‌ریک دانا‌نه‌ی
خرا‌به‌ دلی تا‌ون‌بارانی رابو‌ردو‌وه‌وه، ده‌یخه‌ینه دلی تا‌ون‌بارانی
سه‌رده‌می تۆ و نه‌وانه‌ی له‌وه‌دوا دێ‌نه گو‌ره‌پانی ژینه‌وه!
سو‌نمه‌ت و دا‌ب و نه‌رێ‌تی خودا ده‌رباره‌ی گه‌له‌پێشینه‌کان،
نه‌وانه‌ی پیغه‌مبه‌ریان بۆ سه‌ره‌نێ‌ردرا‌ون رو‌و و نا‌شکرایه،

بریتی بووه لهو، که ریسوایان بکا، کوهر و گالته کردن به په یامی خودای خستوته ناو دلپانه و ده پاشان له ناوی بردون، سهرکه و تنو پیروژی بهش و باری پیغه مبه ران و موسولمانان بووه، تاوانبارانی له ناو بردون و پیغه مبه ران و شوینکه و توانیانی سهر فرازی دونیا و قیامت کردن.

﴿۱۴﴾ وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا مِّنَ السَّمَاءِ لَفَلَّطُوا فِيهِ يَمْرُوجًا، ۱۵ لَقَالُوا إِنَّمَا سُكَّرَتْ أَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَسْخُورُونَ﴾ نه گهر نیمه دمرگایه که له ناسمان له سهر نه و کاهره سهر په قانه بکهینه و ده، وایان لیبی به و دمرگایه دا سهر بکه و نه، یان ببینن فریشته پییدا سهر بکه وئ، هیشتا پروا ناکه، به لگو و ده لیب، چاوبه سته کیمان لیکراوه، چاومان شته کان و ده کوو خو یان نابینن، روداو ده کانمان لیچه و اشه بوون، و امان لیها تووه جگه له شته خه میالیه کان چی تر نابینن، سیجرمان لیکراوه و موحه ممد به نایه ته کاننی سهری لیثیواندین.

﴿۱۶﴾ وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا﴾ بیگومان نیمه له ناسمانه کان دا چهند نه سستیره ی گهر و ده و گهر و ده و راوستا و مان به دی هیناون ﴿وَرَزَيْنَاهَا لِلنَّاطِرِينَ﴾ نه م نه سستیرانه و نه سستیره کاننی تریشمان کردونه نیشانه ی جوانی و رازا و می بونه و مر بو هر که سیک تیایان بفکروئ و لیایان وردبیته و ده، هر کاتئ سهری ناسمانی به رزو به رین بکه ی، تا تیی رامینی و لیایان وردبیه و ده شتی عه چایه و سهر سوپه نینر دهبینی، دمست رنگینی و ده سه لاتی خودای گردگاریان تییدا به دی ده که ی!

﴿۱۷﴾ وَحَفَظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَّجِيمٍ﴾ پاراز سستومانه و دهباریزین له هه موو شهیتانیکی دوور خراوه له رحه مته ی خودا.

﴿۱۸﴾ إِلَّا مَن اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَاتَّبَعَهُ﴾ مه گهر که سی بیه وئ و ته می له عالمی نهینی و هسه و باسی فریشته کان بدزی نه و کاته شووله ناگریک دمرده چی و به ناسکرا شوینی ده که وئ و راوی دمنی!

﴿۱۹﴾ وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا﴾ نیشانه یه کی تر له نیشانه کاننی خودایه تی و تا و ته نیاییمان نه و میه: که نیمه زه ویمان

راخستوه، له باری پانی و دریژی و قوئی تا پروانی دریژ کرا و ته و ده، و امان لیکردوه گیانه به ران به ناسانی تییدا هه لیکه و نه و ژباوری خو یانی لیو ده مست بپنن؛ ئیتر له حه قیقه تا زه و ی بو خو ی خپ بی یان هیلکه یی بی، یان هه رجوړیکی تربی، له گهل مانای نایه ته که دژنا و مستی؛ چونکه زه و ی کور په یه کی زور گهر و میه، هه موو نه ندازه میه کی و ده کوو ساریه کی پان و به رین دپته به رچاو. ﴿وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ﴾ چهند کیو یکی به رزو زه به للاح و دامه زرا و مان له زه و ی دا دروست کردوه، بو نه و ی له رزه به دانیشتوانی سهری نه کا، گیانه به ران به ناسانی و به ناسایی بتوانن له سهری بژین. ﴿وَأَلْقَيْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّزُورٍ﴾ رواندو و مانه له زه و ی دا له هه موو جوړه روک و دارو درختیک به نه ندازه و ته رازو! هه موو گزو گیایو روک و درختیک پیکاته کاننی نه ندازه دار گراون، حیکمه ت و به رزه و مندی ه کی تییدا ره چاو کراوه، هه موو روکیک هه موو درختیک عونسورمه کاننی پیکاته کاننی و ده کوو یه ک نین، هه رچهنده له یه ک زه و ی دان به یه ک ناو ناو ددرین، دهبینی عونسوریکی تایبه تی له م روک بو نه و ی تر جودا وازی هه یه، به هو ی هه لمزینی غیذا له ره که کانیه و ده بو هه دو لک و گه لا و گول و به رو بو و مه که ی. نه و ی کوئرتوئی نه م جودا وازی به ده کا نه و کونه پچکوله زور پچکولانه، که به عهرمی بیایان ده لیب، (الفتحات الشعرية) به دیوی دمره و ی ره که کانیه و ده! سو بچانه لا نه و بو ریه پچکولانه هه نه و منده ریگا به هه لمزینی غیذا که دمدن که رو ده که پتویستی بی بی، نه و ی تر رمتده کاته و ده، چونکه وا دروست کراوه: که جگه له خوراکی پتویست زیاتر هه لنه مژئ. بو نه و ی عونسوری (بو تاس) به نه ندازه ی ۳۰٪ ده چپته ناو نه و زوراته ی نیمه دمیخوین. ۴۲،۳٪ ده چپته ناو قامیشی شه کره و ده. ۶۱،۵٪ ده چپته ناو په تاته و ده. ۲۴،۶٪ ده چپته ناو به رسیمه و ده، به هو ی نه م جودا وازی به و میه قامیش ده گونجی بکریته شه کر، به رسیم بکری به بژیوی ناژم، زورات و په تاته بیته بژیوی ناده میزاد!!! که و ابو و مانای ﴿مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّزُورٍ﴾ هه موو نه ندازه دار گراون به ته رازو و یه کی به زدانی، کیشران، به ته رازو و ی حیکمه ت و به گو پره ی به رزه و مندی ناده میزاد و گیانه به ران.

﴿وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ﴾ نامادهمان کردوه بۆ ئیومى

ئادهمیزاد لزمویدا هوکارهکانى ژيان هەر لهناوو ههواو خواردمههنى تا پۆشاک و جىگای هموانهوهو پشوووان. ﴿وَمَنْ لَّسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ﴾ ههرومها بۆ ئیوممان رهخساندوه لزمویدا کهسانیک و چهند شتیک که ئیوه رزق و رۆزپیان نادهن و ئیمه دهیان ژینین، ومکوو خیزان و مندال و خزمهتچى و کارهکهر ههروا ئازهل و نامیرى خوڤ رابواردن. پهرومردگار منهتى خوى بهسهر بهندهکانىدا دهکا: بهوه: که لزمویدا ئازهل بۆ رام کردون ههنديکیان بهکار دههینن بۆ سواری و بارگواستنوه، ههنديکیان بۆ سود بینین لهشیر و گوشتیان، ههنديکیان بۆ جوانى و رازاندنهوه، ئهمانه ههموویان سودبهخشن بۆ ئیوه و رزق و رۆزپیشان لهسهر پهرومردگار. ماسى لهدمریادا ئیوه بهخویى ناکهن، باندده بهئاسمانهوه ئیوه بژوی دابین ناکهن، دارو درهخت و ئازهل ئیوه دروستتان نهکردون خودا بهدهیئاون و ئیوه سودیان لیدمبینن!

﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنْزِلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ﴾

هەر شتیک لهبوونهومردا ههیه و سوودی ئادهمیزادانى تیدایه ههموویان بهدهیئراوى ئیمه و ئیمه دمتوانین وایان لیبکهین سودیان لیبینرى، ههمو و شتیک بهئندازه دهبهخشین و چهند پیویست بى و بهرژمومندى ئادهمیزادى تیدا بى نهومندهى دهمینى.

ئهمجار پهرومردگار هوکارهکانى رهخساندنى نيعمهته جوړاو جوړمکانى رادمنوینى و دهفرموى: ﴿وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوَاحٍ﴾ بریک لهفصل و نيعمهتى خودا بهسهر بهندهکانىدا نهومیه: باى رحمت دمنیرى ههوى باراناوى ههلههگرى و لهو شوینهى بیهوى زموى تیرا و بکا باران دمبارینى و دهبیته هوى ژياندهوى روهک و دارو درهخت!

ههرومها باى رحمتمان کردوه بههوکارى لابرندى تهپ و تۆز لهگهلاو گۆلى روهک و درهخت بۆ نهوى غیذای پیویست ههلمزن و بهتۆوى نیرهکه یان، مینهکان متوربه بکرین و بهروبووم میوه بى بگههینن! لههمان کاتدا ئهم شهکانهوى دارو درهخت و روهکه بههوى باوه جوړه ورزشیکه بۆ نهو جهسته نامییانه و گهشه بى دهکهن، ومکوو چۆن جهستهى

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّظِيرِينَ ﴿١٥﴾ وَحَافِظَتْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ﴿١٦﴾ إِلَّا مَنْ أَصْرَقَ السَّعَ فَاَنْعَمَ رِشَابًا مُبِينٌ ﴿١٧﴾ وَالْأَرْضُ مَدَدْنَاهَا وَالْقَيْنَا فِيهَا رُوسًا وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَرْوُوفٍ ﴿١٨﴾ وَجَعَلْنَا الْكُرْفِيَّاهَا مَعِيْشًا وَمَنْ لَّسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ ﴿١٩﴾ وَلَنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنْزِلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ ﴿٢٠﴾ وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوَاحٍ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَا كُنُوزَهُ وَمَا أَنْشَدْنَاهُ بِخَمْرَيْنِ ﴿٢١﴾ وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِيهِ وَنُحْيِيهِ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ ﴿٢٣﴾ وَإِنْ رَيْتُمْ مُجْتَرِمِينَ إِنَّهُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَمَلٌ عَمِيمٌ ﴿٢٤﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَلٍ مُسْتَوْفٍ ﴿٢٥﴾ وَاللَّهُ خَلَقْتَهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السُّمُورِ ﴿٢٦﴾ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَكَةِ إِنِّي خَلَقْتُ بَشَرًا مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَلٍ مُسْتَوْفٍ ﴿٢٧﴾ فَوَذا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٢٨﴾ فَسَجَدَ الْمَلَكَةُ كُلُّهُمْ أَسْجُودًا ﴿٢٩﴾ إِلَّا إِبْلِيسَ ابْنُكَ أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٣٠﴾

گیانلهبهران بهورزش گهشه دهکا. ﴿فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَا كُنُوزَهُ﴾ لهبهرزاییهوه بارانمان باراند، بهو بارانه خۆتان و ئازهل و کشت و کالتان تیر ناو دهکهن، پیداوپستی ژيانتان بۆ دابین دهکهن، دمتوان بههوى ئاوهوه دریزه بهژيان بدمن! ﴿وَمَا أَلَمْ لَهُمْ بَخَائِرِينَ﴾ ئیوه ناتوان نهو ئاوهى ئیمه دمبارین کوی بکهنهوهو کۆنترۆلى بکهن و نههیلن بهگویره وپستی خۆمان دابهشى بکهین بهسهر زموىدا، باران باراندن بهدمست ئیمهیه و چۆنمان بوئ ئاوا دمبارینن، نهگهر چهزمان لیبى لهسهر روى زموى دهبهیلینهوه، نهگهر بمانهوى بهناو زگى زموىدا دمبهینه خوارى و نوغروى دهکهن و ناهیلین کهس سوودی لیومرگرى و ناتوان کشت و کالتانى بى باراو بکهن!

﴿وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِيهِ وَنُحْيِيهِ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ﴾ ئیمه لهنهبوومه مهخلوقات بهدى دههینین و گیانى بى دهبهخشین پاشان

کردوون، واته: له مادمییه کی ئاگرینی زۆر گهرم! که گهری ههیه و ریی ههر که سیک بکهوئ دیکوژی.

﴿۲۸﴾ **وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ** ئەی موحهمهدا ئەوه بۆ گهل و هۆزه کهت باس بکه: کاتی پهرومردگاری تۆ به فریشتهکانی راگهیاندا: که ویستی وایه ئادهمیزادیک له قور دروست بکا فهرمووی: ﴿إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِّنْ صَلْصَالٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْتُونٍ﴾ ئەمن دهمهوئ ئادهمیزادیک له قور سورگراوه دروست بکه. له ئیستاهه فهرمانتان پێ دهکهه ﴿فَإِذَا سَوَّيْتُهُ﴾ ههر کاتی ئەو ئادهمیزادهم دروست کردو هینامه گۆرمپانی ژبانیهوه.

﴿۲۹﴾ **وَلَقَخْتُ فِيهِ مِنْ رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ** یهکسهر بهیه سێ و دوو سوژدهی ریزی بۆ بهرن.

﴿۳۰﴾ **فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ** فریشتهکان ههموویان کړنووشی ریزیان بۆ ئادهم برد.

﴿۳۱﴾ **إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ** جگه له شهیتان: که دوژمنی بوو، نهوسهر پێچی فهرمانی پهرومردگاری کردو هاوبهشی کړنووش بردنه کهی نهکرد، زیده له ههموو فهرمان پیکراوهکان تهنیا ئیبلیس پابهندی فهرمانه که نهبوو، خوی بهزلزانی و نینکاری کردو پێی ناخۆش بوو که خودا ئەو ریزی به ئادهم بهخشی!

﴿۳۲﴾ **قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا لَكَ أَلَّا تَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ** فهرمووی: ئەی شهیتان! جیه بۆ تۆ نهچوینه پێی کړنووش بهرانهوه و دهکوو فریشتهکان فهرمانی منت بهجێ نههیناوه؟

شهیتان پاساوی بۆ ههلوێستهکانی هینایهوه و داکۆکی لهخوی کردو ﴿قَالَ لَمْ أَكُنْ لَأَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَالٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْتُونٍ﴾ وتی: من هینده پله نزم نیم کړنووش بهرم بۆ ئادهمیزادیک: که له قور ترشاویکی لنج و بۆگهنی دواهی بوو بهسوالهت، دروست کرد، من زۆر لهو بهرزو بهرێز ترم!

﴿۳۴﴾ **قَالَ فَاعْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ** فهرمووی: لهه جیگا و پله و پایهت برێ دهرهوه، تۆ نهفرین لیکراوی، له رهحهتهی من دوور خراوییهوه. ﴿وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ﴾ بێگومان تا

دیهانمرتین و دواهی زیندووایان دهکهینهوه بۆ پاداش و سزا، ئیمه ههموو کاتی بمانهوئ گیان بهیهر مردوودا دهکهین، ههموو زیندویهکیش لهناو دهبهین و کهس ناهێلینهوه، پاشان ههموایان بۆ حساب و لیکۆلینهوه زیندو دهکهینهوه، ههموو ئادهمیزادیک پاداش و سزای کردووهکانی و مردمگرتیهوه، چاکه بهچاکه و خراپه بهخراپه.

ئهمجار پهرومردگار ههوالی نهوهمان پێ ددها: که زانیاری تهواوی ههیه دهرباری مهخلووقات بهپیشینه و باشینهوهمیان دهمهرموئ: ﴿وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ﴾ بێگومان زانیاری تهواومان ههیه دهرباری نهوئادهمیزادانهی هاتوونه گۆرمپانی ژبانیهوه و مردوون و دونهیاپان جێ هیشتهوه سههرز میری وردو تهواومان لایه دهرباری خویان و کردووهکانیان دهرباری نهوانهی ئیستا لهژباندان و نهوانهی لهو بهههلاوه دینه گۆرمپانی ژبانیهوه. هیچ شتیکیان دهرباری خویان و حال و مزعیان، دهرباری کردار و گوشتاریان لیکوم نهبوو نابێ!

﴿۲۵﴾ **وَإِنَّ رَبَّكَ لَمَوْ يَحْشُرُهُمْ** بێگومان خودای تۆ ئەی موحهمهدا ههموایان زیندو دهکاتهوه و کیشیان دهکا بۆ حساب و لیکۆلینهوه، کافرو موسولمان، چاک و خراپ، گهوره و پچووک، کهسی لهیه ناچێ و کهس ناتوانێ نامادهی رۆژی حهشر نهبن، دهبی ههموویان خۆشیان بێ و ترشیان بێ گۆر پهتهکین و حساب و لیکۆلینهوهیان لهگهل دا بکری. ﴿إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ﴾ بێگومان پهرومردگار زانا و ئاگاداره، دانا و لیزانه، ههرچی بوئ و چۆنی بوئ ئاوا دمیكاو دمیرهخسینی!

﴿۲۶﴾ **وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْتُونٍ** بێگومان ئیمه ئادهمیزادی یهکهه: که ئادهمه و بابه گهورهی بهرهی ئادهمیزاده، له قوریک و شکه و مبوو دروستمان کرد. صلصال: قوری وشک که بهشتیک لێی بدهی ترینگه ترینگی لیبی. حمأ: واته: قور. مسنون: لووس و بێ گری و گۆل. واته: قوره رمشیکی ترشاوی لهقالب داپێژراوی وشکه و مبوو!

﴿۲۷﴾ **وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَّارِ السُّمُومِ** باوهگهورهی جندۆکهمان لهو مپیش لهبلیسهی ئاگری بای گهرم دروست

روژی قیامت نهتو له عنه ت له سهره و نه و نه فرینت له کول
ناکه و. جا بؤ زیده گومرا کردن و هولبوونه و له فرت و فیل و
هه لئه تانندن ئاده میزاد و درختنی هم سوودی خوئی بؤ
ئاده و وچه کانی داوای ته مه ندریژی خوئی کردو ﴿قَالَ
رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾ وئی: خودایه مؤلتم بده تا
روژی قیامت لیم گهری به نارمزی خویم ئاده میزاد
له خسته بهرم ﴿قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ﴾ ۳۸. إلی یوم الوت
المعلوم ﴿فهرموی: نهتو مؤلتم دراوی هه تا روژی قیامت،
چی دهکی بیکه!

جا که شهیتان داخوازییه کی و مرگرا و مؤلتم درا ﴿قَالَ رَبِّ
بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأَزِيَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَا غَرِيبُهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ ۴۰. إلی
عبادک منهم المخلصین ﴿وئی: خودایه! به هوئی نه وئی: که
منت گومرا کردو نه فرینت لی کردم، دمی خرابه کاریان بؤ
جوان بکه، تاوان و سهریچی کردنان له دل دا شیرین بکه،
هه لیان بنیم بؤ خرابه، دمی گومرا بکه و هکوو چون تو
منت گومرا کرد! منیش هه موویان گومرا بکه جکه له بهنده
راستاله کانت، نه وانه ی به دل سوژی به ندهی ته تو ده که و
هیدایه ت داون، نه وانه من دهسه لاتم به سهریان دا نیه و نایان
ویرمی! شهیتان بؤ خوئی زانیویه تی: که فرت و فیلی نه و، کار
له وان ناکا و بهنده موخلیسه کانی خودا به و سو سه ی شهیتان
هه لئاخه له تین!

نهمجار په رومردگار هه ره شه ی خوئی راگه یاندو ﴿قَالَ هَذَا
مِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ﴾ فهرموی: نه مه داب و نه پیتی منه،
نه و ریگایه که و خویم دامناوه، برپار و واده مه: هه موو
ئاده میزادی که به گوهری کرده و مگانی سزاو پاداشی دهمه مه و.
چاکه به چاکه و خرابه به خرابه! کهس ناتوانی له چنگم
دهرچی و کهس له سزاو توله قوتار نابی!

﴿إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنْ أَمَرَكَ مِنَ
الْغَاوِينَ﴾ بیگومان نهتو هیچ دهسه لاتی که به سهر بهنده کانی
من دا نیه، موخلیص بن یان ناموخلیص بن، ولسی نه گهر
یه کی که به ویستی خوئی شوین تو کهوت نه و ده میته پیری
تو به شوینکه و تووی تو دهر میردری! دهسه لاتی به سهر

قَالَ يٰٓإِبْرٰهٖمَ مَا لَكَ اَلَّا تَكُوْنَ مَعَ السَّجِدِيْنَ ﴿٣٩﴾ قَالَ لَمَ اَكُنْ
لِلسَّجِدِ لِیْسَ خَلْقَتُهُ مِن مَّعْلُوْمٍ مِّنْ حَمَلٍ مَّسْنُوْنٍ ﴿٤٠﴾ قَالَ
فَاَخْرِجْ مِنْهَا فَاِنَّكَ رَجِیْمٌ ﴿٤١﴾ وَاِنَّ عَلَیْكَ الْلَعْنَۃَ اِنْ یَّوْمَ
الَّذِیْنَ ﴿٤٢﴾ قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِیْ اِلَیْ یَّوْمِ یُّبْعَثُوْنَ ﴿٤٣﴾ قَالَ فَاِنَّكَ
مِنَ الْمُنْظَرِیْنَ ﴿٤٤﴾ اِنْ یَّوْمَ الْوَقْتِ الْمَعْلُوْمِ ﴿٤٥﴾ قَالَ رَبِّ بِمَا
اَغْوٰیْتَنِیْ لَازِیَنَّ لَهُمْ فِی الْاَرْضِ وَلَا غَرِیْبُهُمْ اَجْمَعِیْنَ ﴿٤٦﴾
اِلَّا عِبَادَکَ مِنْهُمْ الْمَخْلَصِیْنَ ﴿٤٧﴾ قَالَ هٰذَا صِرَاطٌ عَلَیَّ
مُسْتَقِیْمٌ ﴿٤٨﴾ اِنَّ عِبَادِیْ لَیْسَ لَکَ عَلَیْهِمْ سُلْطٰنٌ اِلَّا مَنْ
اَمَرَکَ مِنَ الْغَاوِیْنَ ﴿٤٩﴾ وَاِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ اَجْمَعِیْنَ ﴿٥٠﴾
لَمَّا سَبَعُ اَبْوَابٍ لِّکُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُوْمٌ ﴿٥١﴾ اِنَّ
الْمُتَّقِیْنَ فِیْ جَنَّٰتٍ وَعِیْنُوْنَ ﴿٥٢﴾ اَدْخُلُوْهَا بِسَلٰمٍ ؕ اٰمِیْنٌ ﴿٥٣﴾
وَنَزَعْنَا مَا فِیْ صُدُوْرِهِمْ مِّنْ غِلٍّ اِخْرٰجًا عَلٰی سُرُرٍ مُّتَقٰبِلِیْنَ
﴿٥٤﴾ لَا یَمَسُّهُمْ فِیْهَا نَحْسٌ وَمَا هُمْ بِمُخْرَجِیْنَ ﴿٥٥﴾
﴿نَقِیْ عِبَادِیْ اِنِّیْ اَنَا الْعَلْمُورُ الرَّحِیْمُ ﴿٥٦﴾ وَاَنْ عَذٰبِیْ
هُوَ الْعَذٰبُ الْاَلِیْمُ ﴿٥٧﴾ وَیَبْتَغُوْنَ عَنْ ضِیَافَةِ رَبِّهِمْ ﴿٥٨﴾﴾

نه وان دا دمی، چونکه بؤ خوئیان به نیختیاری خوئیان ملکه چی
تو بوون و گوپرایه لی فهرمان و نه هیه کانت دمی! ﴿وَاِنَّ
جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ اَجْمَعِیْنَ﴾ باباش بزنان: که دژه خ جیگی
حه وانه وئی هه موو نه وانه یه، هر که سی به نیختیاری خوئی
شوین شهیتان بکه وئ به ناگری دژه خ سزای دهمه!

﴿لَهَا سَبْعَةُ اَبْوَابٍ﴾ دژه خ ههوت دمرگای هه یه، ﴿لِّکُلِّ بَابٍ
مِّنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُوْمٌ﴾ بؤ هه موو دمرگایه کی به شیکی
له شوینکه و توانی شهیتان بؤ دیاری کراوه و قوتار بوونیان نیه
دابه شکردنیان به سهر دمرگا کانی دا به گوهری کرده و مگانیانه.
شوین و جیگاشیان له ناو دژه خدا هر به گوهری
کرده و مگانیانه! دمرباری رافه کردنی (سبعة ابواب) لی رفا
دو و تفسیر هه یه:

۱- مه بهست به ههوت دمرگا ههوت قات و طه به قه بی یه که
له سهر یه که، نه قات و طه به قه پئیان ده گوتری (الدرکات)

۲- رایه‌کی تر هه‌یه ده‌لی: مه‌یه‌ست به (سبعة ابواب) حموت به‌شه بۆ هه‌موو به‌شیک له‌دۆزه‌خ دهرگای تایبه‌تی هه‌یه. نیببو جورهیج به‌م جۆره به‌شه‌کانی دۆزه‌خی بۆلین کردوون: (جهنم، لظى، الحطمة، السعیر، سقر، الجحیم، الهاویه) نیببو شمبی حاتم له‌نیببو عه‌یباسه‌وه به‌م شیوه به‌شه‌کانی دۆزه‌خی ریز کردوون: (جهنم، السعیر، لظى، الحطمة، سقر، الجحیم، الهاویه). ﴿قَالَ: مَا مَعَكَ إِلَّا تَسْجِدُ إِذْ أُمِرْتُ؟﴾ نهم نایمه‌ی سورمتی (الأعراف) ده‌قی نهم ده‌گه‌یه‌نی که فهرمانی تایبه‌تی ناراسته‌ی شه‌یتان کراوه، مه‌رجیش نیه نهم فهرمانه‌ی ناراسته‌ی شه‌یتان کراوه هه‌مان فهرمان بی: که ناراسته‌ی فریشته‌کان کراوه. وئ ده‌جئ فهرمانه‌که له‌ته‌ک فریشته‌کان دا ناراسته‌ی نه‌ویش کرابئ چونکه نه‌و کاته له‌ناو فریشته‌کان دا بووه. وئ ده‌جئ به‌ته‌نیا فهرمانی پیکرابئ و له‌بهر بی ترخی و بی ریزی ناو نه‌براه.

﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ﴾ بیگومان نه‌و خودا به‌رستانه‌ی خۆیان له‌سزای خودا ده‌باریزن و توخن تاوان ناکه‌ون و ملکه‌جی فهرمان و نه‌یه‌ه‌کانی په‌رومردگاری، ختوکه‌و و سوسه‌ی شه‌یتان کاریان تیناکاو به‌ووسه‌یه‌ی نه‌و هه‌لناخه‌له‌تین! نه‌وانه ده‌خزینه ناو به‌هه‌شته‌وه؛ ناو باغوبیستانی خاوم به‌رو میوه‌ی جۆراو جۆرو سیبه‌ری خوش و هه‌واساز، له‌م لاو له‌و لایانه‌وه جوار کانیاو سه‌رجاوه هه‌له‌ده‌قولین. سه‌رجاوه‌ی ناو و شیرو مه‌ی سه‌رخۆشنه‌که‌رو هه‌نگوینی صاف و پالته، نهم چوار سه‌رجاوه تایبه‌تن به‌ته‌ه‌واکارانه‌وه که‌سیان له‌گه‌ل که‌سیان کیشه‌و نیزاعیان له‌سهر ناکه‌ن!

پێیان ده‌گوترئ، ﴿ادْخُلُوا بِسَلَامٍ آمِينَ﴾ بچه‌ ناو نه‌و باغو سه‌میرانگایانه‌وه به‌له‌شی ساغو ته‌ندروستی ته‌واوه‌وه، سه‌لامتان لێی، دلتیا بن له‌هه‌موو ترسو خۆفیک، هه‌رگیز مه‌ترسن له‌وه‌ی نهم خۆشییه‌تان گۆتایی بی و به‌سهر بچه‌.

﴿وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ إِخْوَانًا عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ﴾ هه‌رجی رق و کینه و دژایه‌تی هه‌یه له‌ناو دلیان دهری ده‌هینین دل و دهر و نیان له‌حیقد و سه‌سوودی پاک ده‌که‌ینه‌وه، هه‌موویان ده‌بنه‌ برائ یه‌کترئ و خوشه‌ویسته‌کی

﴿إِنَّ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجَلُونَ﴾ ﴿١٥﴾ قَالُوا لَا تَوحَلْ إِنَّا نَحْنُ الْمَشْكُونُونَ ﴿١٦﴾ قَالَ أَمْ تُنْتَهُمُونِ عَلَىٰ أَنْ مَسَّيَ الْكُفْرَ فِيمَ تَبْشُرُونَ ﴿١٧﴾ قَالُوا بِشْرُكَكَ بِالْحَقِّ فَمَا تُنَبِّحُ مِنَ الْقَنَاطِيطِ ﴿١٨﴾ قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ ﴿١٩﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٢٠﴾ قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿٢١﴾ إِلَّا آدَمَ آلَ لُوطَ إِنَّا أَلَمْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٢٢﴾ إِلَّا أَمْرَانَهُ قَدَرْنَا إِنَّا لَنَاقِلُونَ الْفَجِيرِينَ ﴿٢٣﴾ فَلَمَّا جَاءَ آدَمَ لُوطُ الْمُرْسَلُونَ ﴿٢٤﴾ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّشْكِرُونَ ﴿٢٥﴾ قَالُوا بَلْ جِئْنَاكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٢٦﴾ وَأَنْتَ بِالْحَقِّ وَآلَا لَمَسِدُورُكَ ﴿٢٧﴾ فَأَنْسِرْ بِأَمْلِكَ بِقَطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَأَنْتَ لَدُنْهُمْ وَلَا يَلْتَفِتُونَ ﴿٢٨﴾ وَأَنْصُرُوا حَيْثُ تَوَمَّرُونَ ﴿٢٩﴾ وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ فَاكِرَ هَؤُلَاءِ مَقْطُوعٌ مُّصْبِرِينَ ﴿٣٠﴾ وَجَاءَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٣١﴾ قَالَ إِنَّ هَؤُلَاءِ ضَرَفٌ لَا تَضَعُونَ ﴿٣٢﴾ وَاقْتَرُوا اللَّهَ وَلَا تَفْزَرُونِ ﴿٣٣﴾ قَالُوا أَرْأَيْتَ تَهْلِكُ عَنِ الْكَلْبِ ﴿٣٤﴾

بی وینه له‌ناویان دا دروست ده‌که‌ین، دلیان له‌ناست یه‌کترئ صاف و بیگه‌رد ده‌بی. له‌سهر کورسی و بالیف دادنه‌یشن روده‌که‌نه یه‌کترئ و هه‌ریه‌که‌یان ته‌ماشای نیوجاوانی نه‌وی تر ده‌کا.

﴿لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ﴾ له‌و باغو سه‌میرانگایانه‌دا هیج جۆره نارحه‌تی و ناخۆشییه‌کیان نایمه‌ته پێش، نه‌زیه‌تیان تووش نابئ، چونکه پێویستیان به‌هه‌ول و تیکۆشان نیه بۆ و ده‌سته‌پێنانی داخوازییه‌کانیان هه‌رجی نارمزوی بکه‌ن به‌بی ماندوبوون بۆیان ده‌سته‌بهر ده‌بی! ﴿وَمَا هُمْ بِمُخْرَجِينَ﴾ نه‌و خودا پێداوانه له‌و به‌هه‌شته‌دا ده‌مێنه‌وه بۆ هه‌تا هه‌تایی لێی دهرناکرین و لێی ناگوێزنه‌وه.

﴿كُنِّي عِبَادِي أَلَيْ أَلَا الْقَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ نه‌ی موحه‌مه‌دا هه‌وال به‌یه‌نده‌مکانم بده، پێیان بلئ: من خاومنی لیخۆشیوون و ره‌حه‌تی به‌ره‌راوانم، هه‌رکه‌سئ به‌وه‌ی لێی خوش به‌م لێی

فریشته‌کان وەلامیان دایه‌وه: ﴿قَالُوا بَشَرٌ مِّثْلُكَ بِأَلْحَقْ فَلَا تُكُنْ مِنَ الْقَاطِئِينَ﴾ وتیان: ئیমে مۆژدەمان پێ داوی بەشتیکی حەق و واقع و چەسپاو، ئەوی مەزگینیمان پێ دای وستی خودایە بەئێنی خودایە و پاشگەزیوونەوی نیە، ئەتۆ ئەی ئیبراهیم! لەپێری ئەوانە مەبە: کە لەمەزل و رحەمتی خودا ناھومێد دەبن.

﴿قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ﴾ وتی: کێ لەرحەمتی خودا ناھومێد دەبێ؟ کەس لەرحەمتی خودا ناھومێد نابێ جگە لەوانە ی رێبازی راست و حەقیان گوم کردو، ئەمەن یەقینی تەواوم بەو هەیه هەر شتێک خودا بیهوێ بێتە دی دێتە دی، هیچ شتێک لەخودا پاخی نابێ، جی بوێ و چۆنی بوێ و کە ی بیهوێ ناوا دێتە دی!

﴿قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ؟﴾ وتی: ئەو کارە گرنگە ی ئیو بەی هاتوون جگە لەم مەزگینیە چیە؟ وا دیارە حەزرتی ئیبراهیم لەناوێندی گشت و گۆکەداو بەگوێرە قەرینە ی حال و وزعی فریشتەکان بۆی دەرکەوت ئەو کارە ئەوانی بۆ نێردراو جگە لەمۆژدە پێدانە کە شتێکی ترەو کارە سەرەکیەکیان غەیری مەزگینیەکیە، چونکە عادەتەن بۆ مەزگینی پێدان یەک فریشتە بەسە، ئەمانە ژمارەیک بوون. وەکوو چۆن بۆ مژدە پێدانی حەزرتی زەکەریا و خات و مەریم مۆژدەمەرکە یەک فریشتە بوو.

فریشتەکان وەلامیان دایه‌وه ﴿قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ مُجْرِمِينَ﴾ وتیان: ئیমে نێردراوین بۆ لای گەل و نەتەویەکی تاوانکار: کە گەل لوطە.

﴿إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَمَنجُوهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ جگە لەلوط و خاوی خیزانی ئیমে ئەوان رزگار دەکەین هەموانیان، ئەوان لەناو نابەین ﴿إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَرْنَا إِنَّمَا لَمِنَ الْغَابِرِينَ﴾ جگە لەژنەکی لوط، ئەو خودا بڕیاری داو لەگەڵ کافرەکان دەمێنێتەو لەگەڵ ئەوان لەناو دەبێ، ئەورزگاریوون نایگرێتەو، چونکە ئەو یارمەتی کافرەکانی دما بۆ ئەنجامدانی کردووە خراپەکانیان!

خۆش دەبم کەس نیە بتوانی بەرھەتستیم بکا. سۆزو بەزەیم زۆرە، بەشی هەموویان دەکا و زیاتریش! لەهەمان کاتدا.

﴿وَأَنْ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ﴾ سزاو تۆلەم ئەو سزا بەئێشە: کە چەند جار بۆتان باس کراو، بترسن لەسزاو تۆلەم! خەبەریان بدەرێ کە تۆلەو عەزایی من بۆ ئەوانە ی سورن لەسەر کوڤرو تاوێکاری و تۆبەناکەن و ناگەرێنەو، عەزاییکی بەئێش و کوشندەیه بەو سزایە تۆلەیان لێدەستێنم، با خۆیانی لێبارێن!

﴿وَلَبِئْهُمْ عَن صَيْفٍ إِبْرَاهِيمَ﴾ ئەو موحەممەد! هەوال! بدەرە گەلەکەت دەربارە ی میوانە بەرێزەکانی ئیبراهیم، کە بریتی بوون لەچەند فریشتەیک خودا ناردیوونی بۆ لەناوێدی گەل لوط ﴿إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا﴾ کاتێک هاتنە لای ئیبراهیم و سلاویان لێکرد، وتیان: سلاوت لێبێ و دووربێ لەبەلاو ناخۆشی، لەهەموو گێرو گرتێک بارێزراو بێ! ﴿قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجَلُونَ﴾ ئیبراهیم بەمیوانەکانی گوت ئیমে لەئێو دەرستین، چونکە بەبێ ئیزن هاتبوونە ژوێ! یان کاتێک ئەو گوت: کە بێنی دەست بۆ خواردنە کە نابەن، ئیبراهیم گۆلکە ئەیمەکی بۆ سوور کردبوونەو و خستبویە بەردەمیان کەچی ئەوان دەستیان بۆ نەبرد، ئەمەش نیشانە ی ئەو بوو کە خەیاڵیان خراپەو بەتەما شتێکن!

﴿قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَالِمٍ﴾ وتیان: هیچ مەترسە، ئیमे هاتوین مەزگینیت پێ بدەین بەکوێکی زاناو زێرەک و تیگەییشتوو لەناوێنی خودا: کە لەناکاوا دەکرێتە پیغەمبەر و فروستادە ی خودا ئەویش ئیسحاقە.

﴿قَالَ أَبَشَّرْتُمُونِي عَلَى أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فَبِمَ تُبَشِّرُونَ﴾ حەزرتی ئیبراهیم بەسەرسامییەو وتی: ئایا مەزگینی جیم پێ دەدەن؟ مۆژدە ئەو دەم پێ دەدەن: کە کوێم دەبێ لەکاتێکدا خۆم و خیزانم بێرو کەنەفتین و لەو دەرچووین تازە منداڵمان بێ. مەزگینی شتێک دەدەن: کە بەخەیاڵ دا نایە! ئیو چۆن مۆژدە ی سەیر و دوور لەواھێم پێ دەدەن؟!

فهرمانتان پی دهکا، بهیج نهوهی ئاور بدمنهوهو خه می
نیشتان جی هیشتنتان بی! برۆن بۆ ولاتی شام.

﴿وَقَضَّيْنَا إِلَيْهِ ذَٰلِكَ الْأَمْرَ﴾ نیکامان بۆ لوط کرد که
لهناوبردنی نهو سته مکارانه برپاری لهسهر دراوهو برپاوتمهوه،
پاشگهز بوونهوهی تیدا نیه، کاری نهوان تهواوهو حیسابیان
بیستی بووه. ﴿أَنْ ذَاكَ هَٰؤُلَاءِ مَقْطُوعٌ مُّصْحِفٍ﴾ نهو ول و ناخری
نهو نهتمهوه سته مکاره له بیخ دهر دینین، لهکاتی بهیانی دا
ئاسه واریان دمپرینهوه.

﴿وَجَاءَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ﴾ دانیشتوانی شاری (سه دوم)
کاتی بیستیان مالی حهزرمتی لووط چه ند کورپکی
تازمپگه ییشتوو یان میوان، بههه له داوان و بهکه یفخوشی و
تهرده ماخییه وه بهره و مالی حهزرمتی لووط رویشتن بۆ
نهوهی کاری ناشیرین و بهدره وشتیان له گهل بکه ن.

﴿قَالَ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ ضَيْفِي فَلَا تَفْضَحُونِ﴾ وتی: پیاوی خاس بن،
تۆزیک پیاوتی و مور و و متتان تیدا بی، نهوانه میوانی من و
شتیکی وایان له گهل دا مه که ن حه یام بچی، هه ر کار و
هه لو یستیکی ناشیرینیان له گهل دا بکه ن سوکاسه تیکردنه
بهمن!

﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ﴾ لهخودا بترسن ریسوام مه که ن و
ناموس مه شکینن بهوهی خرابه له گهل میوانه کانه دا بکه ن،
وهلامیان دایه وه: ﴿قَالُوا أَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ﴾ وتیان:
نهوه پیمان نهگوتی جاریکی تر بههیج جوړی جله وگیری نهو
کاره مان لی مه که، هه ر کاتی ویستمان نهو کاره له گهل هه ر
که سیك بکه ی ن تۆ دهمی خۆت مه هی نه پێشه وه و خۆتمان
لیمه که ره ریش سپی، دیاره سه رچاوهی ئه م جوړه
جله وگیریانه نهتۆی؟!

﴿قَالَ هَٰؤُلَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ﴾ فهرمووی: نهوه ئافرمت هه ن مارمیان بکه ن و
خودا بۆی هه لاکردون، واز له نیربازی بپنن، نهگه ر ئیوه
بهگووی من ده که ن. مه بهست به (بناتی) ئافرمتی گه له که بهی تی
چونکه پیغه مبه ری هه ر گهل و نه ته وه مه یه که وه کوو باوک وایه
بۆ نه ته وه مه کی. ئه م قسه و باسانه رویان دا نهوان بی ناگا

﴿فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطِ الْمُرْسَلُونَ﴾ واته: کاتیک فریشته کان لای
ئیبراهیم ئیشیان تهواو بوو، مزگینی کورپان پی دا، هه وایی
نهوه شیان پی دا که نه رکی لهناوبردنی گهل لوطیان پی
سپهر دراوه، ئه مجار له شتیهی کورپی گهنجی تازه پێگه ییشتودا
رویشتن بۆ شاری (سدم) که نیشتمانی گهل لوط بوو! لوط و
گه له که ی نهیانزانی: که نهوانه فریشته ی خودان.

﴿قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّنْكَرُونَ﴾ لوط پپی گوته ن: به راستی ئیوه
کهسانیکی نهناسراون بۆ من، ناتاناسم، دهرسم تووشی
گیرم و مزیکم بکه ن، ئیوه له ج گهل و هۆزیکن و ئیوه کین؟

﴿قَالُوا بَلْ جِنَّاتِكَ بَمَا كَانُوا فِيهِ يَمْشَرُونَ﴾ وتیان: ئیمه
هاتووین تۆ دلخۆش بکه ی ن، هاتووین نهو عه زاب و
لهناوبردنی گه له که ت گومانیان دهر باره هه یه به سه ریان دا
بلمین و لهناویان به رین، نهو عه زابه ی نهوان برپاویان پی
نه ده کرد پتیا ن بچی زین.

﴿وَأَتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ﴾ ئیمه به فه رمانیکی حه ق و
بۆ کاریکی حه ق هاتووین بۆ لای تۆ: نهویش لهناوبردنی گه له
سته مکاره بی ره و شته که ته، دلنیا به ئیمه راستگو ی ن له وهی
پیمان راگه یان دی، گومان ت نه بی نهوان له ناو دمه ی ن و نه تۆ و
شوینکه و توان ت رزگار ده که ی ن!

﴿فَاسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ﴾ که به شیکی شه و رابورد
پیش نهوهی شه و کو تایی پی بی، بهخۆت و خاوو خیزانته وه
(جگه له ژنه که ت) له شار دهرجن و برۆن، ﴿وَالْبُحُّ أَذْبَارَهُمْ﴾
بۆخۆت له داویانه وه برۆ بۆ نهوهی دهنه دهنه یان بدهی و
به به له بیان رو یینی و چاوت لییان بی، نه هیلی که سیان دوا
بکه وئ، نه وه کوو عه زاب بیگری ته وه، ﴿وَلَا يُلْقِفْ مِنْكُمْ أَحَدٌ﴾
که گویتان له گرمه ی عه زاب بوو که س له ئیوه ئاور بۆ پاشه وه
نه دا ته وه، نه وه کوو عه زابه که بیینی و دلی بۆ قه وه مه که ی
بسوتی و به زمی پیدا بپنه وه، هه روه ها بۆ نه وهی چاوی
له داوه ی ن بۆ نیشتمانه که ی و به عه زم و جه زمه وه به دلنیا یی و
ره زامه ندی خۆی بۆ نیشتمانی تازه ی هه نگاو هه لئینی.
﴿وَأَمْسُوا حَتَّى تُلَمُّوا﴾ برۆن بۆ نهو شوینه ی خودا

بوون لهووی ج عهزاییک بۆیان لهکه مین دایه و نازانن بهیانی
چییان بهسمر دی. بۆیه پهرووردگار به پیغه مبهری خووی
(محمد) دمه رموی: یان فریشته کان به لووط ده لاین:
﴿لَعْمَرُکَ اِنَّهُمْ لَفِی سَکْرَتِهِمْ بِعَمَهُوْنٌ﴾ سویند به ته مهنی تو
نه وانه له بی ناگایی دان و نازانن بهیانی چییان بهسمر دی.

﴿فَاَخَذْنَهُمُ الصَّیْحَةُ مُشْرِقِیْنَ﴾ لهکاتی ههتاو که وتندا گرمه و
نهری فریشته لی دان، عهزایی چاو مروان گراو و هه رشه بی
لیکراویان بو هات، سه رمقای هاتنی عهزابه که یان لهکاتی
به ره به یاندا بوو تا ههتاو که وت، بۆیه به که مچار هه رمووی:
(مصبیحین) دوا یی هه رمووی: (مشرقیین) چۆنی هتی
له ناو بردن و عهزابه که یان بهم جوړه بوو ﴿فَجَعَلْنَا عَلَیْهَا
سَافِلَهَا﴾ به خو یان و خانوو باله خانه و زموی و دارو
به رد یانه وه، به شارو گوندو ملک و مالیانه وه، هه موویمان
له زموی به چراندو به رزمان کرده وه بو ناسمان، نه مچار هه لمان
گیرایه وه و له حه وارا به زموویمان کیشانه وه هه پروون
به هه پروون بوون، ناداریان بهسمر پاداریانه وه نه ما:
﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَیْهِمْ حِجَارَةً مِّن سِجِّیْلِ﴾ نه مچار به به ردی
سورکراوه (به رده سوالهت) به رده بارانمان کردن، واته: به سی
جوړ عهزاب سزای دان:

۱- گرمه و ناله و نهریه کی وا که هه موویان زنده مکیان چوو.

۲- خاک و نیشتمانی ژیره و زمبه رکردن به هه موو شتیکیانه وه.

۳- به رد مبارانی کردن به به ردی سورکراوه.

﴿اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ لَاٰیٰتٍ لِّلْمُتَوَسِّمِیْنَ﴾ بیگومان له و روداوو
کارساتانه ی بهسمر گهل لووطمان هینا، په ندو نامۆزگاری
ههیه بو که سانییک تبیفکرن، له روداو مگان، وردبینه وه،
وردبین و خاومن هیراسهت بن.

﴿وَالْهٰی لَیْسَیْلٌ مُّقِیْمٌ﴾ بیگومان شاری (سدوم) که ناوا ویران
بوو نه و عهزابه ی تووش هات، لهسمر ریگهیه کی ناشکرایه،
هه ر که سی به و دمه ردها گوزمر بکا شوینه وار که ی دهبینی،
تا نیستاش شوینه وار که ی ماوه، کاروانی نیوه که ده چی بو
شام لهسمر ریگایانه و دهبیین.

قَالَ هٰذَا لَآءُ بَنَاتِیْ اِنْ کُنْتُمْ فٰعِلِیْنَ ﴿۷۱﴾ لَعْمَرُکَ اِنَّهُمْ لَفِی سَکْرَتِهِمْ
یَعْمَهُوْنٌ ﴿۷۲﴾ فَاَخَذْنَهُمُ الصَّیْحَةُ مُشْرِقِیْنَ ﴿۷۳﴾ فَجَعَلْنَا عَلَیْهَا
سَافِلَهَا وَاَمْطَرْنَا عَلَیْهِمْ حِجَارَةً مِّن سِجِّیْلِ ﴿۷۴﴾ اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ
لَاٰیٰتٍ لِّلْمُتَوَسِّمِیْنَ ﴿۷۵﴾ وَاِلٰهَا لَیْسَیْلٌ مُّقِیْمٌ ﴿۷۶﴾ اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ
لَاٰیَةً لِّلْمُؤْمِنِیْنَ ﴿۷۷﴾ وَاِنْ کَانَ اَصْحٰبُ الْاُیْکَةِ لَظٰلِمِیْنَ ﴿۷۸﴾
فَاَنفَقْنَا مِنْهُمْ وَاِلٰهَا لَیْمَارٌ مُّبِیْنٌ ﴿۷۹﴾ وَلَقَدْ کَذَّبَ اَصْحٰبُ
الْحِجْرِ الْمُرْسَلِیْنَ ﴿۸۰﴾ وَاِیْنِیْنَهُمْ مَا یَنْتَظِرُوْنَ فَکَانُوْا عَنْهَا مُعْرِضِیْنَ
﴿۸۱﴾ وَکَانُوْا یَحْتَوِنَ مِنَ الْجِبَالِ مِبْیُوتًا مَّامِیْنٌ ﴿۸۲﴾ فَاَخَذْنَهُمُ
الصَّیْحَةُ مُصْبِحِیْنَ ﴿۸۳﴾ فَاَنْفَقْنَاهُمْ مَا کَانُوْا یَکْسِبُوْنَ ﴿۸۴﴾
وَمَا خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَیْنَهُمَا اِلَّا بِالْحَقِّ وَاِنَّ
السَّاعَةَ لَآتِیَةٌ فَاَصْفَحَ الصَّفْحَ الْجَمِیْلَ ﴿۸۵﴾ اِنَّ رَبَّکَ هُوَ
الْخَلِیْقُ الْعَلِیْمُ ﴿۸۶﴾ وَلَقَدْ مَّا یَسْتَک سَمَآءَیْنِ الْمَآثِیْنَ وَالْقُرْءَانَ
الْعَظِیْمَ ﴿۸۷﴾ لَا تَمْدَنَّ عَیْنُکَ اِلٰی مَا مَعْنٰی هٰٓؤُلَآءِ اَرْجَا مِنْهُمْ
وَلَا تُحْزَنْ عَلَیْهِمْ وَاخْفِضْ جَنَاحَکَ لِّلْمُؤْمِنِیْنَ ﴿۸۸﴾ وَقُلْ اِیَّتِی
اَنَا النَّذِیْرُ الْمُبِیْتُ ﴿۸۹﴾ کَمَا اَرْسَلْنَا طٰلِ الْمُتَفَسِّمِیْنَ ﴿۹۰﴾

﴿اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ لَاٰیَةً لِّلْمُؤْمِنِیْنَ﴾ له و زمعه ی بهسمر گهل
لووطدا هات په ندو عیمرت بو نه وانه ههیه که خاومن
باومرن، موسولمانن.

﴿وَاِنْ کَانَ اَصْحٰبُ الْاُیْکَةِ لَظٰلِمِیْنَ﴾ بیگومان
نه صاحبولنهیه که (گهل شوعه یب) نه ته و میه کی سته مکارو
تاوانکار بوون، چونکه هاوه لیان بو خودا دمدانا، چه ته بییان
ده کرد، ته رازو بیان نه نجام دمد، نامیری بیوانه و کیشانه یان
که م و کورتی تیدا بوو، نیر خودا توله ی لیستاندن به سی جوړ
عهزاب (صیحه، رجفة، عذاب یوم الظلة) له ناوی بردن.

﴿فَاَنفَقْنَا مِنْهُمْ﴾ توله مان لیستاندن لهسمر نه و کوفرو
سته مکارییه ی نه نجامیان دا، گهل (نهیه که) مان به عهزایی (یوم
الظلة) سزا دا؛ نه وه بوو حهوت روژ گهرماییه کی زور
توندمان خسته سهریان، هه رچی دارو درهختیان هه بوو

هه لپروکا، سیبهریان نهما، نهمجار هه وریکمان نارد هه سهریان زۆر پیی خوشحال بوون وایان زانی سیبهریان لیدمگا، هه موویان له زۆر سیبهرمه کهیدا کۆبوونهوه، نهمجار ناگریکمان نارد هه سهریان هه موویانی سوتاند، نههلی (مدین) پشمان به صهیحه و گرمی توند زه ندق بردن ﴿وَاِنَّهُمَا لَبِإِمَامٍ مُّبِينٍ﴾ هه ره که له و شاره ی گه لی لووطی تیدا نیشته جی بوون شاری نه صاحبولنه که له سهر ریگایه کی کاروان سهران و خه لگی رۆژانه پییدا تیدمهرن، که کاروان و قهتار له حیجاز موه ده چن بۆ شام به لایان دا تیدمهرن و نه و شوینانه ده که نه نیشانه ی هۆناغ و نیشانه ی ریگا...!!

﴿وَلَقَدْ كَذَّبَ اصْحَابُ الْحِجْرِ الْمُرْسَلِينَ﴾ بیگومان نه صاحبول حیجر که گه لی نه مووده پیغه مبه ره که یان (که) هه زرمتی صالح بوو) به دروخسته وه، که سیکیش پیغه مبه ریگ به درو بیخاته وه مانای وایه هه موو پیغه مبه ره کهانی به دروخسته وه.

﴿وَآتَيْنَاهُمْ آيَاتِنَا فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ﴾ به لگه و نیشانه ی جۆراو جۆرمان پیدان له سهر راستی پیغه مبه رایه تی هه زرمتی صالح؛ وکوو نه و حوشتره ی که له به ردیکی ره قو تهق به دوعاو پارانه وه ی صالح بهیدا بوو، که چی که حوشتره که بهیدا بوو له جیاتی نه وه به موعجیزه ی بزنان، پشیمان لییه لگردد حوشتره که یان سهر بری و له ناویان برد.

﴿وَكَانُوا يَنْحُسِرُونَ مِنَ الْجِبَالِ يَأْتُونَ آمِينَ﴾ گه لی نه موود به هیزو توانا بوون، خانوه کهانیان له شاخ و کیوه کهان دادمه تاشین، خانوه کهانیان وا دروست ده کرد که تییان دا دنیا بن له دزو جهرده، له روخان و تیک رمان، تا نیستاش شوینه واریان ماوه...

﴿فَاَخَذْنَاهُمُ الصَّيْحَةَ مُصْبِحِينَ﴾ گرمه و دمنگی زۆر به هیزو زنده مقبه ره ی له ناو بردن له به یانی رۆژی چواره می واده پیدراودا گرتنی و تیکمه وه پیچان و له ناوی بردن، ﴿لَمَّا اَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ مال و سامانیان هه رایان نه که وهتو عه زابه که ی نه گپراپه وه، خانوو به ره ی قایم و قۆل و له شاخ داتراشاو و زۆری نه فهره و که رهسته ی به ره گری دادی نه دان و

عه زابی لیته گپراپه وه، به لگوو هه موویانی لال و پال خستن و دوا براری کردن!

﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ ئیمه ناسمانه گان و زهوی و نه وه ی له ناویان دا هه به به حه ق نه بی دروستمان نه کردوون. که به دیمان هیناون به حه ق و راستی دروستمان کردون، به عه دالهت و حکمهت و زانایی و دانایی هیناومانسه گۆرهمانی بوونه وهره وه، به شیوه ی سته مکارو به تال و بیته وه نه مان خسته وونه رپوو! بۆیه مان دروست کردوون خه لکه که سهر که رمی عیبادمهت و ته قواو به کتاپهرستی بن. ﴿وَإِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ﴾ بیگومان رۆزی قیامت دئ و هه یج شک و گومان له هاته نه که ی دا نیه، جا نه و کاته خودا تۆله له وانه ده ستیئ که شیایو سزاو تۆلنه، پاداش و به خشی خۆی دمه دا به و که سانه ی شیایو پاداشی به هه شتی رازاوهن. ﴿فَاَمْضِ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ﴾ نه ی پیغه مبه ره ی خۆشه و یست! نه تۆ رو له و موشریکانه وهر گپره، گویان پی مه ده، له ناست نه زیهت و به دروخسته و میان پشو و دریز به، خۆگر به، به ره و شتی جوان و به رز تیکه تیان به و هه ئس و که وتیان له گه ل دا بکه، نامۆزگاریان بکه، بیانترسینه به لگوو به خۆیان دا بچنه وه و بینه سهر ریگای راست و واز له کوفر بینن!!

﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ﴾ بیگومان خودای تۆ نه و خودایه یه: که نه و نادامیزدانه ی دروست کردوه، به لگوو هه موو شتیکی دروست کردوه، دزمانی چی دروست کردوه بۆچی دروستی کردون. ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَكَائِي وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ﴾ بیگومان ئیمه به تۆمان به خشیوه هه وت نایه تی پیرۆز؛ که رۆژانه له نوێژدا دووباره ده کرینه وه، نه ویش سورمه تی فاتیه یه هه روا هورنانی گه وهره و پیرۆزیشمان بۆ ناردی. جا که سیک (السبع المثانی) و هورنانی گه وهره ی پی درابن، که له لایهن حه قی موطله قه وه هاتوه، په یومندی به حه قی موطله قه وه هه بی، کالای دونیایی کاری تن ناکا، ئاوا ته خوازی حال و ومزعی دنیا به رستان نابن.

﴿لَا تُدْنِ عَيْنُكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعَا بِهِٰٓ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ﴾ نه ی پیغه مبه را! چاومه بره نه و له زرمت و خۆشی و مال و سامانه ی

داومانه به کۆمهلی کافرو دمو له مهندهکان و کالای دونیاییمان
بێ به خشیون، و مکوو دمیینی بهروا لهت ههندیك لهجوله که و
دیيان و موشریکهکان لهژبانیکی خوشدان، نهتۆ جات لهوه
نهین، چونکه لهناکامدا تووشی سزایهکی بهئیش دهبین،
عهزابی دۆزهخ چاوهر وانیانه، تۆ لهجیاتی ئه و کالاو
خۆشییهی ئهوان، (السبع المثاني) و قورئانی پیرۆزت بۆ
هاتوو... ﴿وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ﴾ تۆ ئه ی پیغه مبهری
خۆشهویست! خه م بۆ ناکام و سه رهنجامی سامناکی ئهوانه
مهخۆ، ئه وه یاسایه که عه دالهتکاری خودا داخوازیهتی. لییان
بگهڕێ با به ره و ئاکامی خۆیان ههنگاو هه لئین، ئهوانه
بهویستی خۆیان ئه و رێبازمیان هه لپێزاده خۆیان
به ره پرسیاران! ﴿وَإِخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ بایی میهرمبانی
خۆت بۆ موسولمانان رابه، لهگه لئاندا به نه رم و نیانی
هه لئو کهوت بکه، روگرزو دلره ق مه به لهناستیان. ئه گه ر
هه لهیه کیان کرد جاو پو شیان لیبه که، داوی لیبور دنیان بۆ
له خودا بکه، بۆ کاری گرنگ راویزیان بێ بکه.

﴿وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ﴾ ئه ی موحه ممه د! به و کافرا نه
بلی، هه ر من ترسی نه ری ئیوه م به جۆریك ترسان ده که م
به نا شکر به ئیوه بگات. ده تا ترسی نه م له عه زاییکی به ئیش و
ترسناک ئه گه ر به ره دوام بن له سه ر گو مرایی و
سه ر پیچکردنا ت.

﴿كَمَا أَرْزَأْنَا عَلَى الْمُتَّقِينَ﴾ لی ره دا دوو مانا هه یه:

۱- ئه گه ر ﴿كَمَا أَرْزَأْنَا﴾ مو ته عه له ق بێ به ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ﴾ وه
مانای ئایه ته که به م جۆریه: واته، ئی مه داومانه به تۆ جهوت
نایاتی قورئان له و ئایه تانه ی له شه وو رۆژدا جه ند جار
له نوێژدا دووباره دمکر ئه وه و مکوو جۆن له وه مپیش
(تهورات) و (ئینجیل) مان داوه به جوله که و دیانه کان، که
دابه شکر بوون: ﴿الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ﴾ ئه و
جوله که و دیانانه ی ئیستا قورئانیان به شبه ش کردوه، بر وایان
به هه ندیکی کرد و هه ندیکیان ره تکر دوه، ئه وه ی له گه ل
کتیبی ئه واندا بگو نه چی بر وایان پییه تی، ئه وه ی وا نه بێ ره تی
ده که نه وه.

الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ ﴿١٠﴾ قَوْلِكَ لَسْتُمْ لَهُمْ
أَعْمِينَ ﴿١١﴾ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢﴾ فَأَصْدَعُوا ثَوْرًا وَعَرِضَ
عَنِ الْمَشْرِكِينَ ﴿١٣﴾ إِنَّا كُنْهَكَ السَّنْهَرُونَ ﴿١٤﴾ الَّذِينَ
يَعْمَلُونَ مَعَ آهْوِئَهُمْ مَا هُمْ فَسُوفَ يَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾ وَلَقَدْ نَزَّلَ
أَمَّاكَ بِضُرٍّ مِّنَّا يَقُولُونَ ﴿١٦﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ
مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿١٧﴾ وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴿١٨﴾

سورة النحل

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَنَّا أَنزَلْنَاهُ فَلَا تَسْمَعُ لَوْهٌ سُبْحَتَهُ وَقَعْلٌ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١﴾
يُزِيلُ إِلَهَكَ بِالرُّوحِ مِّنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ مَّاءٍ وَهَـوَ
لَن نَّذِرُهُ أَنَّه لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ ﴿٢﴾ خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ تَعْلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣﴾ خَلَقَ
الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَوَّسِمٌ شَدِيدٌ ﴿٤﴾ وَالْأَنفُسَ
خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا وَفَاءٌ وَمَنْ نَفَعُ وَمَنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٥﴾
وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرْجَعُونَ وَحِينَ تَقْرَحُونَ ﴿٦﴾

۲- ئه گه ر ﴿كَمَا أَرْزَأْنَا﴾ په یوه ند بێ به ﴿وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ
الْمُبِينُ﴾ ئه و کاته مانا که به م جۆریه: ئه ی موحه ممه د ئه و
کافرو موشریکانه به ترسی نه به وێنه ی عه زابو سزایه ک، که
ناردمان ﴿عَلَى الْمُتَّقِينَ﴾ بۆ سه ر ئه و کافرا نه ی له کاتی
جه جدا پێش رزگار کردنی مه که که رێگای حاجیانیان ده گرت،
بۆ ئه وه ی نه چن ئیمان به پیغه مبه ر بێن. و مکوو ده لئین:
عه رمبه کان به فهرمانی وه لیدی کۆری موغه ی ره له ناو خۆیاندا
رێگاکیانیان دابه ش کردبوو هه ر کۆمه له و ده چوو رێگایه کیانی
ده گرت. بۆیه ناوئران (مقتسمون) ژمارمیان جل که س یان
شانزه که س بوون. یان (مقتسمین) ئه و موشریکانه م که
قورئانیان به شبه ش کردبوو به یازیکیان ده گوت: شیعه ر،
به هه ندیکیان ده گوت: سیحرو جادو بازیه، هه ندیکیان
به خه یالات و گۆتره کاری هه ندیکی تریان به نه فسانه و قسه ی
کۆنی نه ته وه پێشینه کان دادنا. یاخود (مقتسمین) ئه و

جولهكه و ديانانمن كه همرچى له قورئاندا موافيقى كتيبى
نهوان نه بوايه بر وايان پى نه ده كرد.

همرچونيك بى نه و كافرانى قورئانيان وا دابهش كردبوو
همر يه كه يان به دهرديك گيروده بوو، ههنديكيان له شهرى
به درداو ههنديكيان له شهرى حونه ياندا، ههنديكيان له روداوى
به نهوقورمىظهدا به سزاي خويان گه پيشتن، نه مه سزاي
دونيايان بوو، سزاي قيامه تيشيان له وى بوستى. همر خودا
بو خوى دزمانى چونه.

﴿لَوْ رَّبُّكَ لَسَأَلْتَهُمْ أَجْمَعِينَ، ۹۲ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ سويند
به خوداي تو نهى موحه ممهدا نيمه پرسيار له هه موو كافران
دهكهين، پرسيارى سهر زمناشت ناميز، دهر بارى هه موو
كرداريكيان، له سهر هه موو گوشتاريكيان پرسياريان ئى
دهكهين، پرسياريان ليد دهكهين، ئاخو وهلامى تو يان داوخته وه،
چون به پير به يامى نيمه وه هاتوون، پراو پر پاداشيان
دهدمينه وه.

﴿فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ﴾ بانگه وازى خوت
ناشكرا بكه، نه وى فهرمانت پى دهكرى به ناشكرا بيگهينه،
بانگه وازيه كه كه به هه موو كهس به ناشكرا رابگهينه
به رهنكاري موشرىكهكان به روه وه، گوئ به هه پرشه وه هاشوو
هوشيان مه ده.

﴿إِنَّا كَفَّيْنَاكَ الْمُتَهَيِّرِينَ﴾ نيمه بوته له عودى گالته كه رهكان
ديين، نهوانى به ربه ركهانى تو دهكهين، گالتهت پى دهكهين،
قورئانه كه به درو دهخه نه وه، نيمه له عودميان دييين!
خومان دزمانى جيبان پى دهكهين، چونيان دهقه وتييين!

﴿الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ نهوانى له تهك
به رومردگاردا چهند خوداي تر دهرستن! به مهش تهسه للاي
پيغه مبه ر دمهاته وه، واته، نهى موحه ممهدا تو دلت به خوت
نهميتى، بى وى نه و كافران همر به و منده نه و مستا گالته
به پله و پايه پيغه مبه رايهتى تو بكهين، به لكوو شالاويان بو
پله و پايه خودايه تيش برده وه، چهند بتيكى له دارو به ر
تاشراويان كرده به شهرىكى خوداو به ندياه تيبان بو دهكهين!
﴿فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾ له وه به ولوه سهر منجامى خويان دزمانى!

بو يان دهر دهكه وى جيبان پى دهكهين، چون راييچى
دوزه خان دهكهين!

نهمجار به شيويهكى تر تهسه للاي دلى پيغه مبه ر
دهمهاته وه دهقه رموى: ﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا
يُقْرَأُونَ﴾ بيگومان نيمه دزمانى تو دلت تهنگ دهبى به و
قسانى نه و موشرىكهكان به رامبه ر توو نايينه كه كه دهكهين.
نه تو همر كاتى دلت تهنگ به سه ردا هات به نا به ره بو خودا
به رستى: ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ﴾ خودا
به دوور بگره له وهى موشرىكهكان دهليين: هه مدو سوپاسى
خودا بكه له سه ر نه وه كه هيدايمتى داوى بو نايينى هه ق، بو
ريگه راسه، له سه رمه تاي شه وو نه سه سه ره و سه رى روژدا
خودا به رستى نه نجام بده، له خودا بيار پر وه، چونكه
پارانه وهت به و جوژه له بارمگاي به رومردگار نزيك دهكاته وه،
نه فسو وهستو شعور به رز دهكاته وه بو عالمى بالا.

﴿وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ﴾ سه ركه رمى خودا به رستى
به و خه ريكى هه مدو سوپاسى به رومردگار به، به رده وام به
له سه ر نه نجامدانى نويز، هه تا گيان تيدايه، خودا به رستى
بكه تا مردن به خهت پى دهكرى!

كوتايى سوره تى الحجر



سوره تى (النحل)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

﴿أَيُّ أَمْرٍ أَلَّا تَسْتَعِزَّ لَهُ﴾ نزيكه عه زابى خودا به خه
موشرىكهكان بگرى و به هيلاكىان به رى، نه مه سه رمانى
خودايه و جى به جى بوو، حوكمى خودايه و پاشكه زبوونه وهى
تيدا نيه، بريارى خودايه له نه زله وه تا نه به د دهبى بپته
جى و نه نجام بدرى، به لام: كه تا ئيستا نه هاتوته دى و ته نفيد
نه كراوه، نه وه له به ر نه و ميه به رومردگار كاتيكى ديارى كراوى
بو داناوه، تا نه و كاته نيمه عه زابه كه نايه، كه وابه ﴿فَلَا
تَسْتَعِزَّ لَهُ﴾ پله مه كهين و پيش وهت داواى هاتنى مه كهين!
واته: بريارمكه دراوه به لام ته نفيد دهكهى دوا خراوه. نه وهى كه
موشرىكهكان به دوورى دزمانى نزيكه، به له له به يدا

ماستيان دەخۇن و دەخۇنەو، سەريان دىمىر و گۆشتيان دىمەنە خۇراكى جۇراو جۇرتان!

﴿وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرْجَعُونَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ﴾ بۇ ئىيۈە ھەيە لەنازەلدا جوانى و رازاندەو، دىمەنىكى زۇر جوان بەدى دەھىن لەكاتى گەپانەمدا بۇ ھەشەو ئاغەلەكانيان، ھەروھە لەو كاتەدا بەنيان كە ليان دەخوپ بۇ لەومرگا، دىمەنىكى رازاود ھەشەنگ دروست دەكە! بۇيە دىمەنى گەپانەمى پېش دىمەنى ليخوپ بۇ لەومرگا خست، چونكە دىمەنى ھاتنەو ئازەل لەلەومرگاۈە بۇ كۆزۈ لاندەو ئاغەلەكانيان جوانرو رازاودترە! تىرو تەسلەو گوان پە لەشەرو گەدە پە لەلەومر، زياتر خۇشى دەمدەن بەدى خاۋنەكەيان چاۋيان پېيان گەش دەبنەو، بۇيان دەبنە مايە ئىعتىبارو ھۆكارى بەروبووم و مىسەلە دەستكەوت! جوانى ئەم ئازەل و ھەيوانانە جوانىيەكى سىروشتىيە، پېك دى لەجوانى تاكەكان و دىمەنە كۆيەكەيان.

ھەروھە ئەو ولاخانە ئىمە بۇ ئىۈەمان دروست كىردوون، ئامىرى ئىش كىردن، سواريان دىمىن، شتو مەكى خۇتانيان پە دىگۆزىنەو، ﴿وَتَحْمِلُ أَقْلَامُكُم إِلَىٰ بَلَدٍ لَّمْ تَكُونُوا بِالْغَيْهِ إِلَّا بِشِقِّ الْأَنْفُسِ﴾ بارو بارگەنە گرانى خۇتانيان پە ھەلدەگىر، كالاو شتو مەكى بازىرگانى و پېۋىستىياتى خۇتانيان پە دىگۆزىنەو لەولاتىكەو بۇ ولاتىكى تر، كە ئەگەر ئەو ولاغەبارە بەرانە نەبن ئىۈە ئەو شتو مەكانەتان بۇ ناگۆزىنەو، لەو ولاتەو ناتوان بچنە ولاتىكى تر مەگەر بەنارەھەتى و ماندوبوونىكى زۇر! ﴿إِنَّ رَبَّكُم لَّرَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ بېگومان خۇدا ئىۈە زۇر بەسۆزۈ مېھەبانە، ئەم ئازەلاندە بۇ رام كىردوون، كىردونى بەسەرچاۋە رىزق و رۇزى و خىرو بەرەكەت، لەزۇر لايەنەو سووديان ليۈمەردەگىر! گەلى بەرۈمەندى جۇراو جۇرتان بۇ دابىن دەكەن.

﴿وَالْخَيْلِ وَالْبِغَالِ وَالْخَيْرِ لِرَبِّكُمَا وَزِينَةٌ﴾ پەرومەردگار بۇ ئىۈە دروست كىردوون رام كىردوون ئەسپ و ھىسترو گۆيدىرپۇ بۇ ئەو بەكارىان بىن بۇ سوارى و بۇ خۇرازاننەو پېيان، ھەروھە بۇ گەلى مەبەستى تىرش! خۇيەنەرى ھىزا! كاتىك گىرنگى و سودبەخشى و جوانى ئازەلت بۇ دەرەكەو! مانا

نايەتەكەت لەدل دا شىرىنتر دىمى: كە تۇ لەبىنەو كۆمەلگايەكى وەكوو ئەو كۆمەلگايەدا بى كە يەكەمجار قورنانى تىدا نازل بوو، ھەلبەتە ئىستاش ئەو جۇرە بىنەو كۆمەلگايە زۇر، لەھەموو كۆمەلگايەكى كشتو كالى دا! كۆمەلگاي كشتو كالىش تا ئەمىر لەجىھاندا زۇرىنەن.. ئا ئەم بىنەو كۆمەلگايەدا نىعمەتى ئازەل و بەسوودى و گىرنگى ئەم جۇرە ھەيوانانەت بۇ دەرەكەو! لەو جۇرە بىنەو كۆمەلگايەدا! كە زىانى ئادەمىزاد بەبى ئەو ئازەلاندە بەرپۇە ناچى، يان وەكوو پېۋىست دەستەبەر نابى، گىرنگى نىعمەتى ئازەلت جوانتر بۇ دەرەكەو! ھەلبەتە ئەو ئازەلاندە لەرۈزگارى ھاتنە خاۋرەمى قورناندا لەنىۈە دوورگەى عەرمەدا باو بوون: ھوشتر و رەشەولاخ و مەرو بىزى بوون. ئەسپ و ھىسترو گۆيدىرپۇ بۇ سوارى و جوانى بەكار ھىنراون، ئەم سى جۇرە ھەيوانە گۆشتيان ناخوړى. قورنانى پېرۇز: كە راياندەنۇنى نامازمە بۇ ئەو: كە ھۆكارىكى سەرمەكىن بۇ ئەنجامدانى پېۋىستىياتى ئادەمىزاد دابىنكردىنى ھەزو ئارمۇكانيان! لەھوشتر و رەشەولاخ و بىزى مەردا وەكوو نامازمىان پى كرا گەلى سوودو بەرۈمەندى جىا جىا ھەن، سوود لەپىست و كۆك و موو خورى و مەرمىزان وەردەگىر، شىرو گۆشتيان دىخوړى، بەھەندىكىان بارو بارگەنەو كالاكانتان دىگۆزىنەو، دىمەنە مايە جوانى و دىخۇشبون: كە ئىۋاران لەلەومرگاۈە دىگۆزىنەو بۇ كۆزۈ ئاغەلى خۇيان و بەنيان ليان دەخوپ بۇ كىۋو كەز. ھەلبەتە گوند نشىن و ئازەلدەكان زۇر باشترو جوانتر لەشارمەستانىەكان لەم مانايە ھالى دىمىن و كارىان تى دەكا! ﴿وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ پەرومەردگار بۇ ئىۈە دروست دەكا غەپرى ئەم ئازەل و بارمەرو ولاغى سوارىيانە، ئامىرو ھۆكارى گواستەنەو خۇتان و كالاو بەروبوتمان لەھەتارو ئوتومۇبىل و كەشتى و فرۆكەو ئەم جۇرە شتانە، شتى واتان بۇ دروست دەكا، عەقلى دروستكردىنى ئامىرى واتان پى دەبەخشى: كە ئىستا بەخەيالىستاندا نايە، ھىرى دروستكردىنى شتى واتان دەكا كە ئىستا نايزان..

﴿وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ﴾ پەرومەردگار بەھەضل و كەرمى خۇ رىگاي راست و پەيوەست بەخىرو خۇشى و بەختەومرى

له زاتی په روهدرگار. به لگه ی به هیژ هه بؤ که سانیک په ندو
ناموژگاری و مر بگرن، بیر له و تیکه ولتیکه یه ی سروشست
بکه نه وه، بؤ نه وهی دلیان به نیمان نارام بگری، دلیان به باومر
رونك بیته وه، نه فسو دموونیان مشتو مال بکری! که سیک
بیر بکاته وه، که دمنکه تۆم دمکه ویته ژیر گله وه، شی و ته پایی
پی ده گاو کاری لیدمکا، لای خوارووی قه نش دمدادو رمدو
ریشالی ئی په یدا دمبن، به زمویدا رۆدمجی و، لاسک و قه دمکه ی
له زموی دیته دمرو گه شه دمکاو لقو پوپ دمردمکا، گول و
دانه ویله و به روبووم به جوره ها قه باره و شیوه و شکل و رمنگو
بؤن و به رام و تایبه تی و سروشستی ئی په یدا دمبی، دزمانی
خودایه ک نه مه ئاثارو دروستکراوی بن، نابی و ناگونجی
خودایه کی تر هه بی له و بجی له زاتو صیفاتدا. چ جایی
له تایبه تمه ندی ترین صیفات دا که ئولو هییه ته!

﴿وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ
مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ﴾ به شیکه له نیعمه تی خودا به سهر ئیوه دا
ویپای نیعمه ته کانی تری که شه وو رۆزی بؤ ئیوه رام کردوه،
به شوین په کتردا دین و دهجن، بؤ نه وهی شه و بکه نه کاتی
نوستن و پشوو دان، به رۆژیش هه ولی دابینکردنی بژیو و
به دمسته یانی به رژه و مندی به کانتان بدن، خۆرو مانگی بؤ رام
کردوون، به شوین په کتردا دین و دمپۆن بؤ نه وهی روناکی و
گهرمی بدن به زموی، ئیوه و دارو درمخت و گزوکیاو
گیانله به رانی تر که لکیان ئی و مر بگرن، گه شه یان پی بکه ن،
به روبوومیان هه لپیچن و پی ی بگه یه نن، ژماره ی رۆزو
مانگو سال بزائن، ئاسمان برازینیته وه به نه ستیره جه سپاو و
گه رۆکه کان نوورو روناکی خویان به خشن به نه دمیزاد
له تاریکی شه ودا بیانکاته نیشانه ی ریگاوبانی له دمریاو سارادا.
هه موو نه م خۆرو مانگو نه ستیرانه له جه مسهری خویاندا
دین و دهجن به گویره ی یاساو نیظامیکی وردو جم و جولتیکي
نه ندازمدارو نه خشه بؤ کیشراو، زیادو که م ناکه ن، هه موویان
گهردنگه چی ده سه لاتی به رفراوان و بی سنووری په رومردگارن!
﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ بیگومان له رامکردنی
هه موو نه و شتانه ی باسکران به لگه و نیشانه ی ناشکراو رون
هه ن بؤ که سانیک عه قلی بیرکردنه وه و تیگه ییشتن له نیشانه و
نایه ته کانی خودایان هه بی.

هه مردو جیهانه وهی رون کردوته وه. به لگه ی جؤراو جؤری
له بوونه و مریدا له سهر نمایش کردون، نامه ی ئاسمانی له و
بارموه و بؤ نه و مه به سه ته ناروونه خوار، پیغه مبه رانی
رموانه کردون بؤ دۆزینه وهی ریگی راست و په پره و کردنی
ناسینی ریگا ناراسته کان و خۆ دوور خسته وه لییان! ﴿وَمِنْهَا
جَانٌّ﴾ ریگا هه یه ریگی خوارو ناراسته، نه دمیزاد به ره و
هه لدر دما، له ربازی حه ق دووری دمخاته وه! ﴿وَلَوْ شَاءَ
لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ نه گهر خودا بیویستایه هه مووتانی هی دایه ت
دما، به لام نه و ویسته ی نه بوه. به لکو و ویستی وابوه
نه دمیزاد و دروست بکا، نامادمایشی هی دایه ت و مرگرتن و
گومرپبوونی تیدایی، توانای نه وهی داومتی بتوانی ریگی
هی دایه ت یان گومرپبوون هه لبریزی، جا هی وایان هه یه
ریگی راست و خودا په سند دگریته بهر، هی واشیان هه یه
ریگی جه وت دگریته بهر، هه ردو و کیشیان له چوارچیوه ی
ویستی خودادا کارمکانیان نه نه جام دمدن!

﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ
لَسِيمٌ﴾ نه و خودایه ی ئاسمانه کان و زموی و نه دمیزاد و
ناژهل و ولاخی سواری و گیانله به ری تری دروست کردوه هه ر
نه و خودایه یه: که بارودوخی ژیان بؤ ئیوه نه دمیزاد
فه راهم هی ناوه: له به رزایییه وه بارانی باراندوه، کردویه تی
به ناویکی شیرینی گوارا به خوشی دمپخونه وه، نه یکردوه
به ناویکی تفت و تال و سوپرو بی خیر، هه ر به و ناوه دارو
درمخت و کشت و کالتان ناو دمدن، یان به بی دمستکاری ئیوه
بارانه که خوی ناوی دما، که ژو کیو و دمشت و ساراتان بؤ
شین و زموپر دمبی، ناژهل ئی دله و مپنن دمبیته خیر و
به ره که ت و بؤ خوتان و ناژهل و گیانله به رانی تر.

﴿إِنِّي بُنِيتُ لَكُمْ فِي الزَّرْعِ وَالزَّيْتُونِ وَالنَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ وَمِنْ كُلِّ
النَّمْرَاتِ﴾ هه ر به و باران و ناوه بؤ ئیوه دمپوینی کشت و کال
به هه موو جۆریکیه وه، داری زمیتون و داری خورماو میوو
هه موو درمختیکی تری به ردارتان بؤ دمپوینی، بؤ نه وهی
رزق و رۆزی و به روبووم میومتان بؤ دابین بکا. ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَايَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ بیگومان له و شتانه ی باسکران به لگه و
نیشانه ی به هیژ هه ن: له سهر نه وهی: که هیج خودا نین جگه

﴿وَمَا ذَرَأَا لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ﴾ ھەروھەا بەلگەيەکی تر لەسەر ھەبوونی خودا ئەو شتانەيە: کە خودا لەزمویدا بەدیھێنان، بەکان و کانیاو و گزوگیاو گیانلەبەر و درەخت و دیاردەو دیمەن و تاییبەتمەندی ھەر جۆرە شتێک، رەنگ و روخسار و سودبەخشیان بۆ ژيان، کە ھەر یەكەو رەنگی جیايە، تامی جیايە سوودی جیايە... ھتد. ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ بێگومان لەو شتانەدا کە باس کران بەلگەو نیشانەي بەھیز ھەن لەسەر بەدەسەلاتی پەرورەدگار بۆ کەسانێک بێر لەنیعمەتەکانی پەرورەدگار بکەنەو، سوپاسی بێ پایانی زاتی پاکي بەدیھێنەر بکەن لەسەر ئەو نیعمەتە جۆراو جۆرو زۆرو گرنگانە!

﴿وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا﴾ پەرورەدگار خودایەکی وھایە دەریای بۆ نیوھ رام کردو، وای بەدیھێناوھ دەتوانن بەھۆی بەلەم و کەشتییەوھ بەناویدا گەشت و گوزار بکەن، شت و مەکی خۆتان بەناویدا بگۆڕنەوھ. ھەولێ راوکردن و ماسی گرتنی تێدا بدم، بۆ ئەوھ گۆشتی تەپرو تازمی ئی بخۆن، گۆشتی ماسی بۆ ھەلال کردوون بەزیندویی و بەمردویی گۆشتەکەي دمحورئ و سەربەپنی ناوئ! ﴿وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حَبْلًا حَلِيقًا تَلْبَسُونَ﴾ دەرئین ئی خشل و ئامیری رازاندنەوھ کە خۆتان و خیزانەکانتان بێ دەپازینەوھ. لوللوئو مەرجان دەرئین. ﴿وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَاجِرَ فِيهِ﴾ دەریامان رام کردو بۆ ھاتوچۆی نیوھ نادەمیزاد، ئەتۆ دەبینی کەشتی بەناو ئەو دەریا قول و پان و پۆردا دەپوا، بەگەردن و لووتی ناوگە شەق دەکا، لەولاتیکەوھ بۆ ولاتیکی ترو لەکیشومریکەوھ بۆ کیشومریکی تر، بۆ گواستنەوھ ئەو کالائو شت و مەکانەي لەوئ ھەن و لێرە پێویستیمان پێیە، یان لێرە ھەن و لەوئ پێویستیان پێیە! بۆیە ھەرمووی ﴿وَلْتَتَّبِعُوا مِنْ فَضْلِهِ﴾ بۆ ئەوھ ھەول بدمن ھەضل و رزق و رۆزی کە خودا بۆ دیاری کردو بەدەستی بێنن! ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ بۆ ئەوھ سوپاسی خودای خۆتان بکەن لەپاساوی ئەو نیعمەتانەي بێ بەخشیون، ئاوا بەسەر دەریادا بالادەستی کردو، دەتوانن سوودی ئی وەرگیرن، وای کردو دەریا: کە

شوئنی تێدا بەھیلاکچوونە بۆی کردوون بەسەرچاوی سودو بازرگانی و رزق و رۆزی!

﴿وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَن تَمِيدَ بِكُمْ﴾ دایناوھ لەسەر زموی چەند کیویکی دامەزراو و چەسپا و بۆ ئەوھ زموی ھەتەک و داتەک بەنیوھ نەکا، ژيان لەزیندەمورانی سەری تێک نەدا، چونکە زموی وەکوو گەمییەك وایە بەسەر ناوھوھ نەگەر گەمییەك ھەبارەي قورسو سەنگینی لەسەر نەبێ جۆلەجۆل دەکا بەکەمترین ھیز ئەملا و ئەولا دەکا، ئەگەر شتی قورسی تێخرا ئیتەر دادەسەکن، زەویش ھەروایە، ئەگەر کیوی لەسەر نەبێ و نەبێ لەنگەر بۆ ھەتەک و داتەك دەکا.. ﴿وَأَنْهَارًا﴾ پەرورەدگار بەدی ھێناوھ لەزمویدا چۆم و روبار لەشوئینیکەوھ دەکشین بۆ شوئینیکی تر، کە دەبنە ھۆی ژيان و گەشەکردنی ئادەمیزادو گیانلەبەرانی ترو درەخت و روھ. بەئاوی ئەو چۆمانە زموی زاری دەموربەرانی ئاو دەدرئ، جۆگا و جۆباریان لێو ھەلەدەگیرئ بۆ شوئنی ترا ئەم چۆمانە ھەندیکیان لەخۆر ئاواوھ بۆ خۆرەلاتو ھەندیکیان بەپێچەوانەوھ ھەندیکیان لەباکورموھ بۆ باشوورو ھەندیکیان بەپێچەوانەوھ رەوان دەبن تا دەگەن بەدەریاکان. ﴿وَسُبُلًا﴾ ھەروھەا پەرورەدگار رەخساندویەتی لەزموی دا چەند رێگەوبانیك کە ئیمە پێیاندا دەپۆین لەولاتیکەوھ بۆ ولاتیکی تر. وا رێ دەکەوئ لەناوھندی رێگەو بانەکاندا تووشی کیویك دئین کەلیکی تێدەکەوئ و پێی دەگوترئ، دەرەبن. ﴿لَعَلَّكُمْ يَهْتَدُونَ﴾ بۆ ئەوھ شارمەزاین و سەرتان ئی تێک نەچن و بگەنە قۆناغی مەبەستان!

﴿وَعَلَامَاتٍ﴾ ھەروھەا پەرورەدگار لەزمویدا رەخساندویەتی چەند نیشانەو دیاردمیەك وەکوو گرد و کیو و شیو و دۆل بۆ ئەوھ ئەگەر رێبوار سەری ئی تێک چوو ئەم تەپۆلکەو گرد و کیو و شیو دۆلانە ببنە یارمەتیدەری و رێگای خۆی بدۆزیتەوھ چ لەدەریادا بێ چ لەوشکانی دا بێ! ﴿وَبِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ﴾ ھەروھەا پەرورەدگار ئەستیرەي کردوون بەنیشانە بۆ رێگەو بان، رێبوار بەھۆیانەوھ رێ دەردەکا، ھەروھەا نیشانەو دیاردەن بۆ وەرزی کشت و کال، بۆ گەردەنەوھ بەروبووم و تاقەتکردنی ژیاواری ئادەمیزادو

باقی گیانله بهران، به هوئی دهرکه ورتنی هندیئ نه ستیره وه یان به هوئی ناوابوونیانه وه، یان به هوئی دهرکه ورتنیان له ناسمان دا به شیوه یه کی تایبه تی ئاده میزاد ریو شوینی کارمکانیان دهمزان، گورانی وهرزه کانی سالیان بؤ ناشکرا دمبی.

﴿۱۷﴾ **أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ؟** نایا که سئیک بتوانی نه وه هه موو شتانه ی باسکران به دی بیئی، نه وه هه موو ته صه رو فاته سه رنج راکی شانه بکا؟ نایا خودایه که بؤ خوئی بهر و مردگاری بوونه و مره راگرو هه لئو پئنه رو بهر یو مبه ره، و مکوو شتیک وایه: که هیچ کاریکی پی نه کری و توانای دروستکردنی هیچ شتیکی نه بی؟ ﴿**أَفَلَا تَذَكَّرُونَ؟**﴾ نایا نیوه هیشتا بیر ناکه نه وه وه ولی نه وه نادمن راست و ناراست لیک جیا بکه نه وه؟ خو بهس پیو یستیتان به بیر کردنه وه هه یه، شته که نه وه منده رون و ناشکرایه ته نیا بیر کردنه وهی گهرمه که!

﴿۱۸﴾ **وَأَنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا** نه گهر بتانه وئی نیعمه ته کانی بهر و مردگار بزمیرن و کؤنر و لیان بکه، ناتوانن سه رزمیریان بکه، چونکه نیعمه ته کانی خودا زورو هه مه جؤرن، ئاده میزاد ناتوانی کؤنر و لیان بکا. نیوه ناتوانن نیعمه ته کان بزمیرن چ جایی سوپاسی پیو یست له سه ره نه وه نیعمه تانه بکه، زور به ی نیعمه ته کان ئاده میزاد بؤ خوئی هه ستیان پی ناکا، مه گهر کاتی که نیعمه ته که ی له کیس ده چی، هه ره له پیکیاته ی جهسته ی ئاده میزاد خویدا، نه وه منده نیعمه ت هه: که ناتوانن سه رزمیریان بکه؛ له شی ساغو رو خساری جوان، چاوو گو یچکه و لووت و جهرگو سی و گورجیله... هتد. ته نانه ت و مکوو سه عدی شیرازی دمه ره موی؛ هه ره هه ناسه یه که هه لی ده کی شی و ده یدمیته وه، دوو نیعمه ته و پیو یستی به دوو شوکر هه یه، چونکه هه ناسه هه لمزینه که ده بیته هوئی دریزمدان به زیان و، هه ناسه دانه و ده که ده بیته هوئی راحه تی جان! ﴿**إِنَّ اللَّهَ لَعَفُورٌ**﴾ بیگو مان بهر و مردگار لیخوشبوونی زوره بؤ نیوه، چاو پو شیتان لیده کا، له وهی: که به نه ندازمی نیعمه ته کانی داوی شوکرو سوپاستان لی ناکا، نه گهر داوی لی بگردنایه بؤتان نه انجام نه ده در، نه وه کاته شیای سزا ده بوون، ﴿**رَحِيمٌ**﴾ بهر هه م و بهر مبییه بؤتان، که وا که مته ره خه میتانی داپوشیوه،

وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوًى أَنْ يَحْيِي بِكُمْ وَيُمْرَأَ وَأَنْهَزَ وَشَبَّلاً
لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿۱۵﴾ وَعَلَّمَهُمْ مَا تَجِبُ لَهُمْ يَخْلُقُونَ
﴿۱۶﴾ أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿۱۷﴾ وَإِنْ
تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ لَعَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۱۸﴾
وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿۱۹﴾ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ
مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئاً وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿۲۰﴾ أَمْ أُولَئِكَ
أَتَخِفُّونَ مَا يُسْعَرُونَ أَيْبَانُ يَعْشَوْنَ ﴿۲۱﴾ إِنَّ الْهَكَرَ لَهُ زَيْدٌ
فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكَرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ
﴿۲۲﴾ لَأَجْرَمَ أُولَئِكَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُمْ
لَا يُحِبُّونَ الْمُسْتَكْبِرِينَ ﴿۲۳﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَاذَا أُنْزِلَ مِنْ رَبِّكُمْ
قَالُوا أَسْطِطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿۲۴﴾ لِيُحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً
يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ أَلَا
سَاءَ مَا يَزُرُونَ ﴿۲۵﴾ قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
فَأَنَّ اللَّهَ بُلَيَّغُهُمْ مِنَ الْقَوَائِدِ فَحَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ
مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَنْتَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿۲۶﴾

هه ره چهنده شیای نه وه من نیعمه ته کانی خویتان لی قه ده ده
بکا، که چی نه وه هه موو نیعمه ت و به خششی به سه ره دا
رشتوون.

﴿۱۹﴾ **وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ** بهر و مردگار دهمزانی
چیتان له دلادایه و چوئی دهشارنه وه و له کی دهشارنه وه،
هه ره و هه دهمزانی به زمان چی ده لئین و به نه ندانه کانی
جهسته تان چی نه انجام دهمن، هه مووتان له سه ره ده بیژی ری!
روژی هیامه ت پاداش و سزاتان ده داته وه، چاکه به چاکه و
خرابه به خرابه.

۱- ﴿**وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئاً وَهُمْ يُخْلَقُونَ**﴾ نه وه بت و سه نه مانه ی نیوه له جیاتی خودا
دمیان په رستن ناتوانن هیچ دروست بکه به لگوو بؤ خویان
دروستکراون.

كەلەمەى بەسەرماندا دەخویندیریتەو ۋەفسانەو چىرۆك و سەرگورشتەى درۆینەو پېروپووجى پېشینهكانە، لەو داستان و چىرۆكە خەيالبلاوانەو ۋەمرگىراو ۋەموحەممەد ئىدىيەى ئەو دەگا، كە لەخوداوە بۆى نېردراو ۋەنىگا و سروشە!

﴿لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّوهُمْ بَغِيرٍ عِلْمٍ﴾ تا لەناكاما رۆزى قىامت تاوانى خۆيان بەتەواوى ھەلبىگرن و برى لەتاوانى ئەوانىش: كە گومرايان دەكەن بەئەندازەى گومراکردنەكەيان تاوانى ئەوانىش بخەنە سەر ئەستۆى خۆيان، گوناھى ئەوانەى: كە بەنەزانى شوین ئەمانە كەوتوون دەكەوتە ئەستۆى ئەمانە. ﴿أَلَا سَاءَ مَا يَزُرُونَ﴾ ھۆشيار ببەنەو، زۆر ناپەسەندو نابارە ئەو تاوانەى ئەوان پېكىشى ئى دەكەن و ئەو تاوانەى ئەوان دىخەنە ئەستۆى خۆيان!

﴿قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ بىگومان كەلەپېشینهكانى پېش ئەو موشرىكانە جۆرەھا فرت و فېل و ھەجەريان دژى پەيامى پېغەمبەران ئەنجام دا، نەخشەو پېلانيان دژى فروستادەكانى خودا دارشتن، بۆ ئەو نەھىل ئايىنى خودا بلا و بێتەو. ﴿فَأَنذَرْتُهُمْ لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِوا عَنْ الْقَوَاعِدِ لَفَنَ عَذَابُ السَّعِيرِ﴾ پەرورەدگار لەناوى بردن، بەشېومبەك خانوو بالەخانەكانى لەبناخەو ڕوخاندن و سەقزو ھەلاشى بەسەردا خست، فرت و فېل پوچەل كەرنەو، ھەول و تەقەللايان بېھودە دەرچوو، لەژېر دارو پەردووى خانومەكانياندا سلاز بوونەو، ئەو كۆلەكەو پاھەو ستونانەى پېيان وا بوو خانومەكانيانى پى پتەو بەھیز بوو، بوو بەھوىلەناوبردنيان، ﴿وَأَنذَرْتُهُمْ الْعَذَابَ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ﴾ سزاو عەزابيان لەلایەكەو بۆ ھات كە پېيان نەزانى، ھەرگیز بەخەيالياندا نەدەھات ديارو پاھەو ستوونى خانومەكانيان بېتە ھۆكارى لەناچونيان، ئەوان ئەو خانوو ھەلاو بالەخانەيان بۆيە بىيات نابوو خۆيانى تېدا بپاريزن، كەچى لەنكاويك ئەو خانوہى بىياتيان نابوو، زۆر ھايەكارىيان تېدا كەردبوو، پشتيان پى بەستبوو بۆ خۆپاريزى تېيدا بۆ بەگۆر و چاى مەرگيان! دە ئیومش ئەى دانىشتوانى مەككەو دەروربەرى ئەى ھەموو ئەوانەى ئەم قورئانەتان پى دەگا و دىخویننەو تى دەكەن! لەناكام و سەرمەنجامى

﴿أَمَوَاتٌ غَيْرُ أَحْيَاءٍ﴾ ئەو بتانە قەبارمەكى پى گيان، پى ھەست و پى شعورن، نابېسن، نابېن، پى عەقل و ئەفام، ھىچ سودىكەيان ئى نابېن! لەھاھاووشدا گيانيان بەبەردا ناكړى.

﴿وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُنْعَمُونَ﴾ ئەو بتانە نازانن كەى عىبادەتەكانيان زیندو دەرکړنەو، نازانن كەى قىامت رادەبى؟ دەى چۆن ئیو بەھىواى ئەو ۋە شەفاعةتتان بۆ بکەن، سودو خېرتان لېيان دەست بکەو؟ ئەو ھى خېر لیدەستكەوتنى ئى چاوپروان دەرکړ، كەسێكە ھەموو شتێك دەزانى و بەدیھیتەرى ھەم و شتێكە، ئەویش پەرورەدگارى بوونەومرە!

﴿إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ﴾ ئەى خەلکێنە خودای بەھەق و راستى ئیو تەنیا خودایەكە، جگە لەئەو خودای تر نین، ھەر ئەو خودایە شیاوى پەرستش و عىبادەت بۆ كردن و بەندایەتى بۆ كەرنە، ھەر ئەو ھەقەو شیاوى خودایەتیە! ﴿قَالِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكَرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ﴾ ئەوانەى برپايان بەم ھەقیقەتە نە، قىامت بەدرو دەزان، ئىنكارى زیندو بوونەو دەكەن، برپايان بەپەكتاپەرستى نە، دلیان ئىنكارى تاك و تەنھایى خودا دەگا، لەناستى ھەقدا لوتبەرزو خۆبەزلزان و سەرمەقن.

﴿لَا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُغْلِبُونَ﴾ گومانى تېدا نەو شتێكى ھەق و راستە: كە خودای تۆ دەزانى ئەو موشرىكانە لەدلیاندا چ ھەشار دەدەن و چ ناشكرا دەكەن، ناگادارە بەسوربوونيان لەسەر كوفرو بېدینى و پراو پى تۆلەيان لیدەستېنى ﴿إِنَّهُ لَا يَجِبُ الْمُسْتَكْبِرِينَ﴾ بىگومان پەرورەدگار خۆبەزلزان و لوتبەرزو موشرىكەكانى خۆش ناوین، بەلكوو ھىچ خۆبەزلزانێكى خۆش ناوى تۆلەى لوتبەرزی و خۆبەزلزانیان ئى دەستېنى!

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَاذَا أُنْزِلَ لَكُمْ مِنْ أَسَاطِيرِ الْأَوَّلِينَ﴾ ئەگەر بەو خۆبەزلزان و لوتبەرزانەى برپايان بەھاتنى رۆزى قىامت نەو ھاوێل بۆ خودا دادەنن، ئەگەر پېيان بگوتړ: ئەو خودای ئیو چى ناردۆتە خواری، خۆيان لەو ھەلامدانەو ھەلە دەكەن و دەلن: كوا؟ خودا ھىچى نەناردۆتە خواری، ئەم

بهره‌لستکاری ثایینی خودا به‌ندوم‌برگرو به‌خوتان‌دا
بچنه‌وه، واز له‌سهر‌پیچی و سته‌مکاری بی‌نن! با ئیومش
به‌دمردی نه‌وان نه‌جن!

﴿ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْزِيهِمْ﴾ پاشان روژی قیامت خودا
ریس‌وایان ده‌کا، هه‌موو نه‌ینی و نیازو مه‌به‌ستی پیسیان
ده‌خاته‌رو، به‌عه‌زایی دۆزه‌خ زه‌لیلیان ده‌کا، ﴿وَيَقُولُ أَيْنَ
شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تُشَاقِقُونَ فِيهِمْ﴾ به‌رومردگار به‌شیوه‌ی
گالته‌پیکردن و بۆ زیاتر سزادانیان پییان ده‌فرموی: کوان
نه‌وانه‌ی له‌دونیا‌دا پی‌تان وا بوو هاوه‌ل و شه‌ریکی منن،
کردبو‌تان‌نه‌ پهرستراوی خوتان و له‌پی‌ناویان‌دا دزاییه‌تی
موسولمانانتان ده‌کردو کی‌شه‌و نیزاعتان له‌سهر ده‌کردن!
﴿قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾
نه‌وانه‌ی زانیاری و به‌لگه‌ی یه‌کتابه‌رستیان پی دراوه: که
پی‌غه‌مبه‌ران و شوینکه‌وتوانیان له‌دونیا‌دا، بانگه‌وازی نه‌و
کافرانه‌یان ده‌کرد بۆ خودا‌په‌رستی و نه‌وانیش گالته‌یان پی
ده‌کردن، دینه‌هسه‌و ده‌لین: بی‌گومان نه‌م‌پۆ ریس‌وایی و
به‌دنه‌نجایی له‌سهر کافرانه‌ به‌گشتی!

نه‌و کافرانه‌ی موسه‌سته‌حه‌قی نه‌و سزاو ریس‌وا کردنه‌ن
﴿الَّذِينَ تَتَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ﴾ نه‌و کافرانه‌ن: که
له‌سهر کو‌فر به‌ردم‌وام بوون تا کاتی مردن، که فریشته
گیانیان ده‌کیشنه‌وان کافرو بی‌پروان سته‌م له‌خودی خۆیان
ده‌که‌ن، چونکه‌ خۆیان ده‌که‌نه‌ شی‌اوی عه‌زایی سه‌ختی
دۆزه‌خ. به‌راستی نه‌وانه‌ سته‌م‌کارن. ﴿فَأَلْقُوا السَّلَامَ مَا كُنَّا
نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ﴾ به‌یده‌ست ده‌بن و گهردنکه‌چی پیشان ده‌دن،
ده‌لین: سویندمان وا بی ئیمه‌ خراپه‌مان نه‌کردوه، که‌سمان
نه‌کردوه به‌هاوه‌لی خودا.. ئه‌م‌جار په‌رومردگار به‌درؤیان
ده‌خاته‌وه‌و ده‌فرموی: ﴿بَلَىٰ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾
به‌لین: ئیوه‌ گه‌ورترین خراپه‌تان کردوه، ناشیرینتر تاوانتان
نه‌نجام داوه، خودا ناگادارو زانییه، که ئیستا ئینکاری کرده‌وه
ناهه‌مواره‌کانتان بکه‌ن، خودا له‌پاساوی کرده‌وه‌کانتان‌دا سزای
عادله‌تانه‌ دمه‌داته‌وه.

﴿فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَلَيْسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ﴾

برۆنه‌ ناو دۆزه‌خه‌وه، بچنه‌ ناو (طبقات) چینه‌کانی

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ
كُنْتُمْ تَشْكُرُونَ فِيهِمْ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ
الْيَوْمَ وَالسُّوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٢٧﴾ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ
ظَالِمِينَ أَنْفُسِهِمْ فَأَلْقَوْا السَّلَامَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلَىٰ
إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ
خَالِدِينَ فِيهَا فَلَيْسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٢٩﴾ وَقِيلَ
لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرٌ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي
هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٠﴾
جَنَّاتٌ مِّنْ دُونِهَا يَدْخُلُونَهَا مَجْرًى مِّنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثُمَّ فِيهَا
مَائِدَاتٌ مِّنْ ثَمَرَاتٍ كَذَلِكَ يَجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ ﴿٣١﴾ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ
الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٢﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ
أَوْ يَأْتِيَ أَمْرٌ رَبِّكَ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَمَا ظَنَّهُمْ
أَنَّ اللَّهَ وَلَيْكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣٣﴾ فَأَصَابَهُمْ
سَيِّئَاتٌ مَّا عَمِلُوا وَخَافَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهٖ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٤﴾

دۆزه‌خه‌وه، جوهره‌ها سزای ناخۆش و به‌ئیش بچیزن، تۆله‌ی
هاوه‌لدانان بۆ خوداو سته‌مکاری وهر‌برگنه‌وه، نه‌وه سزایه‌کی
عادله‌نه‌ی خودایه‌ بۆ ئیوه‌ له‌سهر تاوانه‌ جو‌راو جوهره‌کانتان،
بۆ هه‌تا هه‌تایه‌ تییدا به‌ینه‌وه، خراپ جی‌گا و شوین
حه‌وانه‌ومه‌که: که بۆ لوتبه‌رزو خۆبه‌زلزانان دانراوه: بۆ
نه‌وانه‌ی لوتبه‌رزیان نواند له‌ناست پی‌غه‌مبه‌ران، خۆیان له‌وه
زلترزانی که شوین په‌یامی پی‌غه‌مبه‌ران بکه‌ون! بی‌زیان
نهمه‌هات بلین: (لا اله الا الله).

﴿وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ﴾ گوترا به‌وانه‌ی
خودا‌په‌رست و خۆپاریزن: نه‌ری خودای ئیوه‌ چی نازل کرده‌؟
فه‌رمان و نه‌هی و ئامۆزگاریه‌کانی چۆنن؟ ته‌شریع و یاسای
گونجاوه‌ به‌که‌لکی کار‌پیکردن دی یان نا؟ نه‌وا وه‌لامی‌کی
کورت و پوخت ده‌دمنه‌وه‌و ﴿قَالُوا خَيْرٌ﴾ ده‌لین: خودا خیری
بۆ ناردوین، به‌ره‌که‌ت و ره‌حه‌مه‌ته‌ بۆ که‌سیک شوینی بکه‌وئ و
نیمان به‌پی‌غه‌مبه‌ر بی‌نن!! ئه‌م‌جار ئه‌م خیر و به‌ره‌که‌ته‌ رون

دهکاته وه دمفهرموی: ﴿لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ﴾^{۴۱} پاداشی باش و نیعمه تو به خوشش همیه بؤ نهوانه ی لهم دونیا په دا چاکه کار و نیماندار و خودا پهرستن، پاداشی زوړ و پیروز بریار دراوه بؤ همر که سی بروای به تا که و ته نیایی خودا همی و شوین په یامی پیغه مبر بکه وی. ﴿وَلَذَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ﴾ بیگومان پاداشی روژی هیامه تیان زوړ باشتر و به نرختره، قیامت له دونیا باشتره، پاداشی قیامت لهی دونیا باشتره، ژبانی قیامت خوشتر و باشتره له ژبانی دونیا. نه و جیگا و شوین هموانه وه باشمیان بریتیه له ﴿جَاءَتْ عَذَابٌ يَدْخُلُوهَا نَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ چهند باغو وه صرو باله خانه یه که تا بلیی جوان و خوشو دلگیرن، به ژیریان دا جوگه و جواری ناو ده کشین و منده ی ترجوانی و خوشی و رازاومیی به باله خانه و باغه کان دمه خوش! ﴿لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ﴾ همیه له به هه شتدا بؤ نهوانه ی له دونیا دا چاکه کار و خاوم باومرو کردار باشن، هرچی هه زیان لیبی و به خه یالیان دا بی. ﴿كَذَلِكَ يَجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ﴾ و ده کوو نه و پاداشه پیروز و پاک و خاوینه، په رومردگار پاداشی هه موو که سی که دمه اته وه، که خاوم بروا بی و خو له بی فهرمانی خودا بیاریزی، کوفرو تاوانی نه بی، کرداری چاک و رهوشی جوان بی.

نه و ته فواکارانه؛ که نه وه پاداش و ناکامیانه ﴿الَّذِينَ تَتَرَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ﴾ نهوانه؛ که فریشته گیانیان ده کشین، پاک و خاوین له پیسای شیرک و تاوان، په کتابهرست و دل پر له نووری نیمان، جا بؤ د دنیا بونیان له ناکام و پاداشیان فریشته کان ﴿يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ﴾ پییان ده لئین؛ سه لامی خوداتان له سر بی، ناشتی و نه زیمت نه بینین بؤ نیومیه، له رؤ به و لاوه ناخوشی نایمه ریگاتان. ﴿ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ مزگینی بؤ نیوه به به هه شتی که ده چنه ناوی و خودا بؤ نیوه داناه به هو ی نه و کرده وه باشانه ی له ژبانی دونیا دا نه نجامتان داو!

نه و ته فواکارانه؛ که نه وه پاداش و ناکامیانه ﴿الَّذِينَ تَتَرَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ﴾ نهوانه؛ که فریشته گیانیان ده کشین، پاک و خاوین له پیسای شیرک و تاوان، په کتابهرست و دل پر له نووری نیمان، جا بؤ د دنیا بونیان له ناکام و پاداشیان فریشته کان ﴿يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ﴾ پییان ده لئین؛ سه لامی خوداتان له سر بی، ناشتی و نه زیمت نه بینین بؤ نیومیه، له رؤ به و لاوه ناخوشی نایمه ریگاتان. ﴿ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ مزگینی بؤ نیوه به به هه شتی که ده چنه ناوی و خودا بؤ نیوه داناه به هو ی نه و کرده وه باشانه ی له ژبانی دونیا دا نه نجامتان داو!

نه و ته فواکارانه؛ که نه وه پاداش و ناکامیانه ﴿الَّذِينَ تَتَرَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ﴾ نهوانه؛ که فریشته گیانیان ده کشین، پاک و خاوین له پیسای شیرک و تاوان، په کتابهرست و دل پر له نووری نیمان، جا بؤ د دنیا بونیان له ناکام و پاداشیان فریشته کان ﴿يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ﴾ پییان ده لئین؛ سه لامی خوداتان له سر بی، ناشتی و نه زیمت نه بینین بؤ نیومیه، له رؤ به و لاوه ناخوشی نایمه ریگاتان. ﴿ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ مزگینی بؤ نیوه به به هه شتی که ده چنه ناوی و خودا بؤ نیوه داناه به هو ی نه و کرده وه باشانه ی له ژبانی دونیا دا نه نجامتان داو!

﴿فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا﴾ نیت سزای کرده وه کانیاں هاته وه پیش و ناکام و سهرمنجامی هه لو یست و کرده وه کانیاں عه زابی سهخت و توله ی دژوار بوو ﴿وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ نه و عه زابه ی گالته یان پی دمکردو به لایانه وه نه فسانه بوو دهوری دان و تیکیه وه پیچان و کردنیه په ندی روژگار و بؤ هه تا هه تابه خو یان تووشی به دبه ختی و چاره رمشی کردا روژی هیامه تیش که ده خرینه ناو دوزده خه وه پییان ده گوتری؛ نه مه نه و دوزده خه یه؛ که له دونیا دا گالته تان پی دمکردا!

﴿وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ موشریکه کان دمه یانگوت؛ نه گهر خودا بیویستایه نیمه خودا په رست بین جگه له نه و نه نیمه و نه باوک و باپیری نیمه که سی ترمان نه ده په رست نیمه هه کرده وه یه که به یین، هه بیرو

باوهریکمان هه بێ، هه مووی به خواستی خودایه و رهزامه ندی
 نهوی له سهره. ﴿كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ ههر به شیوه
 هه لویست و ناکارانه کافرو بیدینه کانی پێش نه مان
 هه لویستیان نواندوه و هه مان بیرو بۆ جونیان هه بوه. واته:
 نه و عوزرو بیانوانه ی موشریکه کانی مه کهه و هاو وینه کانیان
 دیهیننه وه عوزرو به هانه یه کی بووچ و ده لیکی بێ بناغه یه،
 له رووی عه قل و تیفکرینه وه نیه به لکوو لاسای کردنه وه ی
 کافره پێشینه کانه، نه وانیش نه م جوژه بیانوو ده لیلا نه یان
 ده میناپه وه و پشیمان بێ ده به ست. ﴿فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا
 الْبَلَاغُ الْمُبِينُ﴾ ئایا پیغه مبه ران جگه له که یاندنی هه رمانی
 خودا جی تریان له سهره؟ بیگومان پیغه مبه ران ته نیا
 را که یاندنیان له سهره، که وابێ نه ی پیغه مبه ران تو ههر
 را که یاندنت له سهره، په یامی خو ت بگه یه نه، مزده ی به هه شت
 بده به خودا په رستان و سه ریچه یکاران بترسینه له ناگری
 دۆزه خ. نه مه نه رکی سه رشانی تو یه، حیسابو لیکو لینه وه و
 سزا عانی ده بئیمه یه و خو مان ده زانی چونیان تو له ئی
 ده ستینی نه وه!!

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا

الطَّاغُوتَ﴾ بیگومان ئیمه بۆ سه ر ههر گه ل و نه ته وه یه کی
 پێش ئیوه، پیغه مبه ریکمان ره مانه کردوه، وه کوو چۆن بۆ
 ئیوه ش پیغه مبه رمان ناردوه، نه مه داب و نه ری تی خودا بووه
 له گه ل به نده کانی و هه یج گه ل و نه ته وه یه کی له م سه رو مه رییه
 بێ به ش نه کردوه، هه موو نه م پیغه مبه رانه په یامی نه وه میان
 را که یاندوه و هه رمانیان به گه له کانیان کردوه: که عیباد ته ی
 خودا بکه ن و خو یان له به ته په رستی و به ندایه تیکردن بۆ طاغوت
 به ریژن خودا به تا کو و ته نها بناسن و هاوه لی بۆ دانه نین،
 نا گایان له خو یان بێ شه یتان گو مریان نه کا و له ری باز ی حمق
 لایان نه دا! ﴿فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ
 الضَّلَالَةُ﴾ پاش ناردنی پیغه مبه ران بۆ سه ر ئاده میزاد و
 بانگه وازی کردنیان بۆ یه کتا په رستی و پا به ند بوون به هه رمان و
 نه هیه کانی په رو مر دگار هه یانبوو خودا هیداتی دان و تو فیقی
 دان بۆ نه وه ی ئیمان به فرو ستاده کانی خودا بپنن و پا به ندی
 نامۆزگایه کانیان بن و په یرو ی په یامه که یان بکه ن نه وانه
 به مر از گه ییشتن و له سزای دۆزه خ رز گاریان بوو. ه ی وایشیان

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَنَحْنُ وَنَحْنُ وَلَا مَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ
 فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَهْلَ عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ
 ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ
 وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ
 حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسَبِّحُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ
 كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٦﴾ إِنَّ تَحْرِصَ عَلَى هُدَاهُمْ
 فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٢٧﴾
 وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَنْ يَمُوتُ بَلَى
 وَعَدَا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾
 لَيْسَ لَهُمْ الَّذِي يَخْتَلِفُونَ فِيهِ وَيَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ
 كَانُوا كَاذِبِينَ ﴿٢٩﴾ إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ
 لَمْ نَكُنْ فَيَكُونُ ﴿٣٠﴾ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا
 لَنَنْبُوْنَهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَآ جَزَا لَآخِرَةً أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا
 يَعْلَمُونَ ﴿٣١﴾ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٣٢﴾

هه بوو ریگی راستیان نه گرت و کوفرو گو مریاییان هه لبرزارد و
 پیغه مبه رمانیان به درو خستنه وه، شوین طاغوت که و تن ئیتر
 خودا به عه زابی بێ ئامانی خو ی له ناوی بردن، گه وهرترین
 سزای ناردنه سه رو کردنی به په ندی رۆزگار! ﴿فَسَبِّحُوا فِي
 الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ﴾ ده به ناو ولات و
 ناوچه کانی ده رو به رتان دا گه شت و گوزار بکه ن، سه یری نه و
 شوینه وارو که لاوه کۆنانه ی گه له سه ته مکارمکان بکه ن،
 له ولات و شارو گوندو زه وی و زاریان وردبینه وه بزانی نه و
 گه له سه ته مکارانه ی وه کوو گه لی عا دو نه مود و
 نه صاحبو لئه یکه و هاو وینه کانیان چییان به سه ر هات؛
 به روانه: شوینه واری عه زابی ئیمه له سه ریان چۆن خا کو
 ولاتمان ئی چۆل کردون و قه صرو باله خانه یان به سه ر یه کدا
 رو خاوه، مال و ملک و زه وی و زاریان بێ خا و من به جی ماوه.

﴿٣٧﴾ إِنَّ تَحْرِصَ عَلَى هُدَاهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ﴾ نه ی

له‌فریشته نه‌ناردوه بۆ سه‌ر ئاده‌میزاد، دابو نه‌پیتی ئیمه‌ و نه‌هاتوو ه‌ریشته بکه‌ینه پیغه‌مبه‌رو فروستاده‌ی خو‌مان و نه‌رکی بانگه‌وازیکردنی ئاده‌میزادی بگه‌ینه نه‌ستۆ، نیلا: که ناردیتمان، چه‌ند پیاویکمان ناردوه و نیگامان بۆ ناردون. واته: له‌ره‌گه‌زی ئاده‌میزاد پیاومان هه‌لب‌زاردوو کردومانه‌ته فروستاده و نه‌رکی بانگه‌وزیکردنی ئاده‌میزادمان خستۆته نه‌ستۆ و فه‌رمان و جله‌وگیری خو‌مان به‌نیگا بۆ ناردوه. ﴿فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ ده‌ نه‌گه‌ر باومر ناکه‌ن بچن په‌رسیار له‌زانا و خاوه‌ن نامه‌کان بکه‌ن، له‌ماله‌و که‌شیشه‌کان په‌رسن ناخۆ پیغه‌مبه‌ره‌کانیان ئاده‌میزاد بوون یان ه‌ریشته بوون! جا نه‌گه‌ر وتیان: ه‌ریشته بوون نه‌وه له‌سه‌ر ئینکاری خو‌تان بن نه‌گه‌ر وتیان: ئاده‌میزاد بوون، نه‌وه ئینکاری نه‌وه مه‌که‌ن: که موچه‌مه‌د پیغه‌مبه‌ر بی و بۆ سه‌ر ئیوه ره‌وانه کراب!

﴿بِالنِّبَاتِ وَالزَّيْتِ﴾ واته: نه‌و پیغه‌مبه‌ره‌مان ناردون به‌به‌لگه‌ی ناشکرا و مو‌عجیزه‌ی گه‌وره‌وه، که شایه‌تی راستی دهم‌ن له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ره‌یه‌تی نه‌و زاتانه‌ی مو‌عجیزه‌و به‌لگه‌کانیان له‌سه‌ر دم‌ست دمه‌رده‌گه‌وئ. هه‌روه‌ها نامه‌ی ئاسمانی‌مان بۆ ناردون: که‌نامۆزگاری و شه‌ریعه‌ت و یاسایان تیدا بووه بۆ خو‌یان و گه‌له‌کانیان. ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ﴾ جا وه‌کوو نامه‌ی ئاسمانی‌مان ناردوو بۆ پیغه‌مبه‌ره‌کانی پیش تۆ نه‌ی موچه‌مه‌د! هورثانی‌شان بۆ تۆ نازل کردوو، بۆ نه‌وه‌ی تۆ نه‌و نیگایه‌ی له‌خوداوه بۆیان نێردراوه: که بیکه‌نه به‌رنامه‌ی ژانیان، بۆیان شی بکه‌یه‌وه، نه‌حکامی جه‌لال و جه‌رام و یاسای ژانیان بۆ رون بکه‌یه‌وه. ﴿وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ هه‌روه‌ها بۆ نه‌وه‌ی له‌بوونه‌ومر ه‌کر بکه‌نه‌وه، سه‌پیری رابورد و بکه‌ن و داهاتووێ خو‌یانی له‌سه‌ر بنیات بنین نه‌و هه‌له‌یه‌ی گه‌له‌ پێشینه‌کان تی‌ی که‌وتن نه‌مان خو‌ی ئی به‌پاریزن! له‌نه‌ه‌تی ژیان ورد بینه‌وه و هیدایه‌ت و مر‌یگرن و له‌دو‌نیا و قیامه‌ت‌دا به‌خته‌ومری و سه‌ره‌ه‌زای به‌دم‌ست بینن!

﴿أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ﴾

ئایا نه‌وانه‌ی دژایه‌تی پیغه‌مبه‌ریان کرد له‌دانیشتوانی

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجُلًا نُوحِيَ إِلَيْهِمْ فَهُمْ أَمْسَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٧﴾ أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٨﴾ أَوْ يَأْخُذَهُمْ فِي تَقْلِبِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿١٩﴾ أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ فَإِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٢٠﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَنْفَخُ نَفْثًا يَلْبَسُهُ عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ ﴿٢١﴾ وَلَوْ يَسْأَلُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةِ وَهُمْ لَا يُشْعُرُونَ ﴿٢٢﴾ يَخْفَوْنَ مِنْهُمْ مِنْ قَرْعِهِمْ وَيَعْلَمُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٢٣﴾ وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَذَكَّرُونَ إِلَّا الْهِنِ أَتَيْنَ إِلَّا مَا هُوَ إِلَهُ وَبِعَدِّ قَاتِي فَارْهَبُونَ ﴿٢٤﴾ وَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَهُ الْدِّينُ وَاصِبًا أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَتَّقُونَ ﴿٢٥﴾ وَمَا يَكُمُ مِنْ يَمَعَةٍ فَمِنْ اللَّهِ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمْ الضَّرُّ فَالْيَا وَيَتَحَنَّنُونَ ﴿٢٦﴾ ثُمَّ إِذَا كُشِفَ الضَّرُّ عَنْكُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٢٧﴾

مه‌که‌وه دهوروبه‌ری، وسته‌یان هاوه‌لانی له‌نیمانه‌نیان بگه‌رنه‌وه، تینیان بۆ بینن بۆ نه‌وه‌ی ژیاوان بینه‌وه، ئایا دلنیان له‌سزاو عه‌زابی بی نامانی خودا. ﴿أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ﴾ یان له‌نکاویک عه‌زاب بیته سه‌ریان و غافلگیریان بکا. به‌جو‌ریک: که نه‌زانن له‌کو‌یوه نه‌و عه‌زابیه‌یان بۆ دی، وه‌کوو جو‌ن هه‌مو‌ی (لوط)مان وا لیکرد و غافلگیرمان کرد...

﴿أَوْ يَأْخُذَهُمْ فِي تَقْلِبِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾ یان به‌عه‌زاب بیانگیرئ و تیکینه‌وه پێچ له‌کاتی هاتوو‌جو‌کردنیان له‌شه‌وو رۆژدا، له‌کاتی سه‌فه‌رو سه‌ره‌گه‌رمی هه‌ول‌دانیه‌یاندا بۆ ژیان، له‌کاتی خه‌ریکبون و هه‌له‌و‌گیریه‌یان به‌کاروباری خو‌یانه‌وه، خو‌ ناشکرایه له‌هیج حاڵیک‌دا له‌دم‌ست خودا رزگاریان نابن، هه‌لاتن و خو‌شاردنه‌وه و خو‌ قایم‌کردن چاریان ناکا.

﴿أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ﴾ یان خودا به‌عه‌زابی خو‌ی

بیانگړئو له گهڼ همبوونی ترس و خوږ، له حاله تی ترس و له رزدا بن و عهزابه که یان بؤ بنیرئ، واته چاومپروانی عهزابه که بکه ن و بویان بی. ﴿فَإِنْ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾ بیگومان خودای نیوه زور میهرمبان و به به زییه، خیر او دسبه جئ سزاتان نادا، مؤلته تان دمد، بؤ نه وهی بیر بکه نه وه، به خوتان دا بچنه وه، واز له که مته رخه می خوتان بین، هه له کانتان راست بکه نه وه، له ریازی گومرایی لادمن و تهمی خواردو بب!

﴿۴۸﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ يَتَفَتَّحُ ظِلَالُهُ عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ﴾ نایا نه و موشریکانه ی که ناوا تنگیان به پیغه مبهرو هاوه لانی هه لچنی و به رده مام بوون له سر کوهرو ستمکاری خویان، ههروها هه موو نادمیزاد به گشتی سهیری مه خلوقاتی خودایان نه کردوه، ناروانن بؤ نه و قه باره خاوم سبهرانه، سهیری دارو درخت و کیوو به ردو دارو خانوو باله خانه ی بهرز ناکه ن، هه ر کاتی خواوند خوری ئی دمرخستن سیبهره کانیان له خوره ه لاته وه بؤ خوناوا لاردمبیته وه، له جیگایه که وه ده گویریته وه بؤ جیگایه کی تر، له سه رمتای خوره ه لاتندا سیبهره مگان له جیگایه کدان پاشان ورده ورده هه لده کشینه وه، نه مجار له دوا نیومرؤ به لایه کی تر دا شوپ دمنه وه، تا خورناوا هه ربیوه ده چن، هه موویان حالیان وایه سوژده دمنه بؤ خودا، کړنووشی ملکه چی خویان پی شکشه به باره گای په رومردگار ده که ن!

﴿۴۹﴾ وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةِ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ﴾ هه ر بؤ خودا کړنووش دمنه هه رچی له ناسمانه کان و زموی دا هه یه له پیروو خشوک و فریشته، هه رچی له سر زموی دا دئ و ده چی، به ناویا یا به هه وادا دئ و دمپوا، له سر قاج برپوا یا له سر سک بکش، یان به بال بضری، لهوشکانی دا یان له دمپوا دا چه رمنده و په رمنده بن، یان نادمیزادو جندوکه بن یان په ری و فریشته بن هه موویان سوژده بؤ په رومردگار دمنه و هیچیان فیز ناکه ن و خویان له بهرام بهر خودا به گه وره نازان! جا سوژده بردنه که یان سوژده بر دنیکی عاده تی ناسایی بی، یان به هه ر شیوه یه کی تر بی. چونکه نه نجامی سوژده دامای و رامبوونه

بؤ هیزی په رومردگار و گهر دنکه چ کردنه بؤ فهران و قه ضاو قه دمری!

﴿۵۰﴾ يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ نه و فریشته و پیروو خشوک و بالندانه له په رومردگاری بانسه ریان دمرسن، نافه رمانی ناکه ن، نه رکی سه رشانی خویان به گویرمی توانا نه نجام دمدن، هه رچی فهران یان پی بکری نه نجامی دمدن و پایهن دی دمن.

﴿۵۱﴾ وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَهَيْنِ اثْنَيْنِ إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَإِيَّايَ فَارْهَبُونَ﴾ په رومردگار فهرانی به به نده کانی کردوه: که دوو خودا یان زیاتر بؤ خویان برپار نه دمن، پیانی فهران وه: کهس مه که ن به هاوه ل و شه ریکم، جگه له من کهس مه په رستن، هه ر کاتی نیوه له گه ل من دا یه کی تر تان په رست نه وه شه ریکتان بؤ من دانوه، خودای به حه ق و شیای خودایه تی هه ر یه ک خودایه؛ نه ویش ناوی (الله) یه هه ر نه و په رستشی بؤ ده کری و به خودا دمناسری! که وایی نه ی به نده کانه! له سزای ناگری دوزخ می من برتر سین خوتان بپاریزن له عیقای سامناکی من نه چن هاوه ل بؤ دابنن، به نده تی بؤ یه کیکی تریش بکه ن!!

﴿۵۲﴾ وَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَهُ الدِّينُ وَاصِبًا﴾ هه ر بؤ خودایه سه لته نه ت و ملکیه تی هه رچی له ناسمانه کان و زموی دا هه یه، کهس رایه ی ناکه وئ له ودا ببیته هاوه ل خودا، هه ر خودا بؤ خوی به دیه ی نه رو رزو و روژیدمپوانه زیانیان پی دمنه خشو و دمنامرینن هه موویان به نده و ملکی خونی. به نده تی و طاعه ت و گهر دنکه چی به به رده وای هه ر بؤ نه وه بؤ کهسی تر نیه، هه ر بؤ نه و شیاه و بؤ کهسی تر ناش، هه ر بؤ نه و پیویسته و بؤ کهسی تر نابی! ﴿أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَتَّقُونَ؟﴾ نایا نیوه نه ی گروئ نادمیزاد! جگه له خودا کهسی تر دمپه رستن؟ له کهسی تر دمرسن؟

﴿۵۳﴾ وَمَا بِكُمْ مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ثُمَّ﴾ واته: که پیویست بوو ته قوا بؤ غهیری خودا نه کری، پیویستیشه شوکری حه قیقی هه ر بؤ خودا بکری. چونکه هه ر نیعمه تی که نیوه هه تانه: هه ر له نیعمه تی نیمان و له شساغی و نارامی دل و دمروونه وه

﴿وَيَجْعَلُونَ لِمَا لَا يَفْلَحُونَ لَصِيْبًا مِّمَّا رَزَقْنَاهُمْ﴾ ئەو موشرىكانە بۆ ئەو بتانەى كە حەقىقەتەكەيان نازانن و نازانن ئەوانە بى گيانن و زەمررو زيانيان لى پەيدا نابى و هيچيان بەدەست نيه، ئەو ئەفامانە بۆ ئەو بته دارو بەردانە، بەشيك لەو نيعمەتانەى كە نيمە كردومانە بەرزقو رۆزى ئەوان، دەلن: ئەو لەبتهكانەو بۆمان هاتوو، هەندى لەبەر و بوم و نازەلەكانيان تەرخان دەكەن بۆ بتهكانيان و كوشتييان بۆ سەر دەبەن، بۆ ئەو (بەخەيالى خۆيان) لەخودا نزىك ببەو، ﴿تَاللّٰهِ لَنَسْأَلَنَّ عَنْمَا كُنْتُمْ تَفْعُرُونَ﴾ سويندى بى بەزاتى خۆم پرسیارتان لى دەكەم لەو بوختان و بىرو باومرە پووجەى هەلتان بەستوو، سويندى بى لەسەر ئەو كردەوانەى ئەنجاميان دەدەن، سزای تەواوتان بەدەمەو، بەناگرى دۆزەخ تۆلەتان لى بستينم.

﴿وَيَجْعَلُونَ لِلّٰهِ الْبَنَاتِ سُبْحَانَهُ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ﴾ بى عەقلى و ئەفامى ئەو موشرىكانە گەيشتۆتە رادەيەك، بوختان و درۆ و دەلەسەميان گەيشتۆتە ئاستىك فريشته كە بەندەى فەرمانبەردارى خودان و هەميشە لەطاعەتى خودادان، كردوياننە كچى خودا، دەلن: ئەوانە كچى خودان، ئەمجار لەگەل خودادا دميانپەرستن، ئەومتا ھۆزى خوزاعەو كەنانە بەناشكرا يانگەشەى ئەوهميان دەكرد: كە فريشته كچى خودان و لەگەل خودا دميانپەرستن.

﴿وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ﴾ ئەگەر يەكێك لەو عەرمبەنەى بڕويان وا بوو فريشتهكان كچى خودان، مژدەى ئەوهميان پى بەدايە كە خيزانەكەى كچى بوو، دەم و چاوى رەش دادەگيرساو غەم و نارەحەتى دای دەگرت و لەعەيبەتان و لەخەفەتان قسەى پى نەدەكراو زمانى نەدەگەرا.

﴿يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ﴾ لەشەرم و خەجالەتيا خۆى لەخەلك دەشاردەو، پى خۆش نەبوو كەس ببينى و كەس ببينى لەبەر كاريگەرى ھەوالى ئەو كەوا كچى بوو. ئەمجار لەدلى خۆيدا تەگبىرى دەكرد چى بكاو چۆن بەرموړووى ئەم كارساتە ببیتەو؟ لەدوورپياني ھەلبزاردن ريكايەك لەم دوو ريكايە قەتيس دەماو نەيدەزانى چى بكا

﴿أَيُمْسِكُهُ عَلَىٰ هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ﴾ ئايا ئەم زارۆكە ميينە بەيلىتەو بەسوك و بى نرخى و ميرات نەگري و گرنكى بى ئەداو بەهيچ و پووجى بزاني، يان زيندە بەچالى بكاو بەزيندويى ژىر خاكى بكاو لەكۆل خۆى بكاتەو ئەم سوكاپەتيە لەشانی خۆى دامالى! ﴿أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ ئاگادار ببەو، بەراستى خراب كاريكە ئەو موشرىكانە دەيكەن، خراب گوشتاريكە دەيويزن خراب بەشكردنيكە بەشى دەكەن، خراب نيسبەتدانيكە نيسبەتى بۆلای خودا دەدەن!

﴿لِّلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِ﴾ ھەيە بۆ ئەوانەى بڕويان بەھاتنى رۆزى قيامەت نيه، پييان وايە: جگە لەزيانى دونيا زيانيكى تر نيه، رەموشتيان ناشيرين و نالەبارە، ئەوان رەموشتە ناشيرينەكەيان وەكوو مەشەل مەشهورو ناشكرايە، واتە: ئەوان بۆ خۆيان رەموشتى نەزم و پەستيان ھەيە كە بريتییە لەپيويستيان بۆ مندالى نيرينە تا پاش مردنيان جيگايان بگرنەو، لەزيانى دونيادا خۆيانى پى ھەلتيەو، كچيان ناخۆش دەو، بەهيچ و پووجى دزمانن، بەزيندويى ژىر خاكى دەكەن بۆ ئەو نەبیتە مايەى سوكاپەتى پيكردن بۆ خۆى و عەشیرەتى. يان لەبەر بەخيوكردن زيندە بەچاليان دەكردن، دميانگوت: ھەزار دەكەوين و ناتوانين بەخيويان بكەين كەوابى ئەو موشرىكانە مەشەل ناشيرينيان ھەيە، رەموشت، ئاكاريان بەدو خراپەكاريە. ﴿وَلِلّٰهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ﴾ ھەر بۆ خودايە مەشەل بالاو پیرۆزو شكۆمەندى، كەمالى موطەلەقى ھەيە، تاكو تەنهاو فەردو صەمەدە، نەلەكەس بوو نەكەسى لى بوو. بەرزو پیرۆزە لەوى مندالى ھەي، ھاوەلى ھەي! زاتى پاکی بى ناتاجە لەھەموو عالەم، پيويستى بەكەس نيه، پاك و مۆنەزەھە لەھەموو رەموشتيكى پەست و نزم! صيفاتى كەمال و جەمالى موطەلەق و رەھان! لەھەموو رويەكەو بى نەقص و بى عەيبەو كەمالى موطەلەقى ھەي! ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ خودا غالب و بالادەستەو كەس نيه بتوانى بەسەرىدا زال ببى، حەكیم و دانايە لەكارو بارى دا هيچ شتيكى بى حيكەمت نيه.

﴿وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ ذَاتِهِ﴾ خودا

زور به صبر و به زمییه بو به نده کانی نه گمر خودا نه و
خه لک هی به هوئی تاوانه کانیانه وه بگرتایه وه په له ی
له سزادانیان دا بگردایه، هر گیز له سر گوی زموی پیرویه کی
نه ده هیشته وه، گیانه به ریک به زیندوی نه ده مایه وه، واته:
له گهل له ناو بردنی ناده میزاده سته مکارمکان دا هه موو
گیانه به ریکانی تریشی له ناو دمیردا ﴿وَلٰكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ اِلٰى اَجَلٍ
مُّسَمًّى﴾ به لام به رومردگار سزادانه که یان هه نده گری بو کاتی
دیاریکراو و په له له سزادانی ده ست به جیایان ناکا. جا ﴿فِیْذَا
جَآءَ اَجَلُهُمْ لَا یَسْتَاخِرُوْنَ سَاعَةً وَلَا یَسْتَقْدِرُوْنَ﴾ که کاتی
له ناو بردنیان هات، ساته و مختیک له ماوه دیاریکراو
دواناخرین و پیش ناخرین.

﴿وَيَجْعَلُوْنَ لِلّٰهِ مَا یَكْرَهُوْنَ وَتَصِفُ اَلْسِنَتُهُمُ الْکَذِبَ اَنْ لَّهُمُ
الْحُسْنٰی﴾ شتیک بو خودا بریار دمدهن که بو خویمان پییان
ناخوشه هه یانبی، بو خویمان پییان ناخوشه کجیان ببی،
هاوه و شهریکیان له مال و سامان و فهرانرهای و حوکه دا
هه بی، که چی نه مانه و مهال خودا دمدهن ده لئین: خودا کچی
هه ن، شهریکی هه یه، و پرای نه تاونباریه یان زوبانیان دروی
پیادی، که ده لئین: سهرمنجامی باش و به خته و مری دونیا و
قیامه تمان هه یه درو ده کهن، درو ده کهن له وه دا ده لئین:
له قیامه تدا پله و پایه ی باشمان دمبی و ده جینه به هه شته وه.
﴿لَا جَرَمَ اَنْ لَّهُمُ النَّارُ وَاَنَّهُمْ مُّفْرَطُوْنَ﴾ هیچ گومانی تیدا نیه و
شتیکی حه ق و راسته، که نه وان دوزمخین و شوینی
حه وانه وه و مالی کو تایییان ناگری دوزمخه و تییدا
ده هیندرینه وه پیش ده خرین بو دوزمخ و به گورجی ناگریان
بو ده هیندری و هیچ دوا ناخرین!

﴿تَاللّٰهِ لَقَدْ اَرْسَلْنَا اِلٰی اُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ﴾ سویند به خودا نیمه
چه ند پیغه مبه ریکمان له پیش تو دا ناردوه بو سهر گهل و
نه ته وه پی شینه کان، بانگه وازیان کردن بو ئیمانیه یان،
به دلسوزی په یامی خودایان پی راگه یاندن، که چی نه ته وه کان
پیغه مبه ره کانیان به درو خسته نه وه، بانگه وازییه که یانیان
ره تکرده نه وه ﴿فَزَيَّنْ لَهُمُ الشَّیْطٰنُ اَعْمَالَهُمْ﴾ شهیتان
کرده وه کانیانی له پیش چاو جوان کردن، کو فرو بته پرستی
له دل دا شیرین کردن، ﴿فَهُوَ وِلَهُمُ الْیَوْمَ﴾ نه مپرو نه و

وَاللّٰهُ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَآخَا بِهٖ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ
لَآیَةً لِّقَوْمٍ یَسْمَعُوْنَ ﴿۷﴾ وَلَیِّنْ لِّکُمْ فِی الْاَنْعٰمِ لَعِبَةً لِّتَفِیْکُمْ بِهَا
فِیْ بُلُوْغِهِمْ مِنْ بَیْنِ قَرْبٍ وَوَعْدٍ لِّبَنَآ خَالِصًا سَآءًا لِلّٰشْرِیْنَ ﴿۸﴾
وَمِنْ ثَمَرٰتِ النَّخِیْلِ وَالْاَعْنَبِ تَتَّخِذُوْنَ مِنْهُ سَکَرًا وَرِزْقًا
حَسَنًا اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ لَآیَةً لِّقَوْمٍ یَعْقِلُوْنَ ﴿۹﴾ وَاَوْحِیْ رَبُّکَ اِلٰی اَنْتَلِ
اَنْ اَنْحٰذِیْ مِنَ الْجِبَالِ یُّوْنٰثُ مِنَ الشَّجَرِ وَمَآ یَعْرِشُوْنَ ﴿۱۰﴾ ثُمَّ کُلْ
مِنْ کُلِّ الثَّمَرٰتِ فَاَسٰلِکِ سُبُلَ رَبِّکَ ذٰلَآ یَخْرُجُ مِنْ بُلُوْغِهَا
شَرَابٌ مُّخْتَلِفٌ اَلْوَنُهُ فِیْهِ شِفَآءٌ لِّلنَّاسِ اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ لَآیَةً لِّقَوْمٍ
یَتَفَكَّرُوْنَ ﴿۱۱﴾ وَاللّٰهُ خَلَقَکُمْ ثُمَّ نَفَخَ فِیْکُمْ مِنْ رُّوْحِهٖ ثُمَّ اُنْزَلَ
اَلْعُمُرَ لَکِی لَا یَعْلَمَ بَعْدَ عَلَیْمٌ شَیْئًا اِنَّ اللّٰهَ عَلِیْمٌ قَدِیْرٌ ﴿۱۲﴾ وَاللّٰهُ
فَضَّلَ بَعْضَکُمْ عَلٰی بَعْضٍ فِیْ الرِّزْقِ فَمَا الَّذِیْنَ فَضَّلُوْا یُرَادٰی
رِزْقُهُمْ عَلٰی مَا مَلَکَتْ اَیْمَانُهُمْ فَهُمْ فِیْهِ سَوَآءٌ اَفِیْنِعْمَةٌ
اَللّٰهِ یُجٰدِلُوْنَ ﴿۱۳﴾ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَکُمْ مِنْ اَنْفُسِکُمْ اَزْوَاجًا
وَجَعَلَ لَکُمْ مِنْ اَزْوَاجِکُمْ بَیْنَ وَحَفَدَةً وَرَزَقَکُمْ مِنْ
الطَّیِّبٰتِ اَفِیْآلِطِلْ یُؤْمِنُوْنَ وَیَنْعَمِ اللّٰهُ هُمْ یُکْفَرُوْنَ ﴿۱۴﴾

سهر به رشتیکاریانه و فریایان ده که وی؟! هه ندیک ده لئین: مانای
﴿فَهُوَ وِلَهُمُ الْیَوْمَ﴾ واته: روژی قیامت شهیتان له ناگردا
هاونشینانه، حیکایه تی حالی داهاتووه. واته: له و کاته دا: که
کافره کان له دوزمخدا سزا ده درین شهیتان یارمه تیدمیریانه،
جگه له نه و کهس یارمه تیدمیریان نیه. نه ویش هیچ پی
ناگری! ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِیْمٌ﴾ بو نه و موشریکانه له قیامه تدا
سزای به نیش هه یه.

﴿وَمَا اَنْزَلْنَا عَلَیْکَ الْکِتٰبَ اِلَّا لِّتَبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِیْ اخْتَلَفُوْا فِیْهِ
وَهُدٰی وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ یُّؤْمِنُوْنَ﴾ نه ی موحه ممه دا نیمه بویه
هورئانمان بو ناردوی و کردومانی به پیغه مبه ره و ره وانه مان
کردوی بو سهر به نده کانمان: که نه و هورئانه یان بو شی
بکه یه وه، نه و بیرو باومرو عیبادته تییدا که وتوونه
جودا وازییه و بویان یه کالاً بکه یه وه، حه ق و به تالیان بو لیک
جیابکه یه وه، حه ق بناسن و بابهن دی بن و به تال بزائن خوئی

لئ داور بخه نه وه. قورئان دادومرو نيوانكاره بؤ هر مهسه له يهك ئادهميزادان تييدا بكهونه كيشه وه، هيدايت و رئ پيشاندمره بؤ دلّه گومراكان، رحممت و فمرو بهر مهكته بؤ كه ليكي نيماندارو خودا پهرست. قورئان رحممته بؤ نه و كه سانه ي دمستی پيوه دهگرن و بابهندي فهرمان و جله و گيريپه كاني بن!

﴿وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ لهم نايه ته دا پهرومردگار بهنده كان هوشيار دهكاته وه و سهرمنجيان بؤلای نه و بهلگانه راده كيشي: كه نيشانه ي تاك و ته نهايي و به توانايي و زانايي به، نه وه دهچه سپئي: كه هر نه و شياوي خودا يه تي و به ندا يه تي بؤ كردنه، نه وه ي رونكرده وه كه نه و خودا بالادسته خودا يه كي و ههايه له بهر زايي به وه باران دمباريني و به و بارانه زموي وشك و برينگو مردو زيندو و دهكاته وه، گزويگيا و دارو درمختي تي دا دمرويني و كاني و كاني اوي تي دا دمه قيني، بيگومان له زيندو كردنه وه ي زموي به و شيوه بهر چاوه ي هه موو ساليك جاريك يان زياتر دووباره دمبپته وه، پاش نه وه ي شيناوردی تي دا نابيرئ و وه كوو مردو و وايه و نه شو نماي تي دا به دي ناكري به و بارانه زيندو دمبپته وه و سهوز هه لدهگه ري و زه نوپر دمبپته وه، ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ﴾ بيگومان نا نه م دياردميه، نه م گورانكار يه، نه و زيندو كردنه وه يه بهلگه يه كي حاشا هه لنه گرو نيشانه يه كي به هيز و ناشكرايه له سهر تاك و ته نهايي و به توانايي و زانايي و دانايي خودا! بؤ كه سانيك نه م قورئانه دمبيسن و ليئ ورد دمبه وه و ليئ حالي دهن.

﴿وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً لِّسْتَمِيزُوا فِي بُطُونِهِ مِنْ بَيْنِ قَرْنٍ وَدَمٍ لَبَنًا خَالِصًا سَائِغًا لِلشَّارِبِينَ﴾ بؤ ئيوه هه يه نه ي خه لكينه! له نازه لدا پهنو و ناموزگاري، بهلگه و نيشانه له سهر به توانايي و رحممت و لوطضو كه رممان، سهيري خوشتر و رمشه ولاخ و مپرو بزن بكه، له دمست رمگيني پهرومردگار و ردببنه وه: نه ومتا ئيوه زياد له وه ي كه لك له كوئك و خوري موو مهرزيان و مردهگرن، به بهر هه م هيئاني بيچو و زاو زيان، ههروها به خواردني گوشتيان سوودمهند دهن، سهرياري نه و سوود و هه رانه دهر خواردتان دمه دين شيريكي صافي داور

له هه موو خه وشيك كه به تام و گه واري به بؤ نه وانه ي دمبخونه وه، نه و شيره پهيدا دمبي له نيوان نه و ماده پيسه كه له ريخوئله وه رمت دمبي و، نه و خوينه سوورم كه جگه ري نازه لكان كيشي دهكا. نه و شيره صافه ي: كه له گواني نازه ل دهردي له چي دروست دمبي؟ بيگومان نه و شيره و مدي دي له نيوان نه و خوراكه ي له گه دمدا پاش هه زمبوون دمه ينيته وه و نه و خوينه ي له ناكامي هه زمبووني خوراكه كه پهيدا دمبي! چونكه كه خوراك هه زم بوو به قودرمتي خودا دمبپته گوشراويكي پالفته كراو و به سوود بؤ جهسته و به شيكيشي دمه يته تله ي بي سوو: كه پاش ماوميهك دهر ي دمدا بؤ دهر وه نه م خوينه دهچپته ناو هه موو خه لييه يه كي جهسته وه و به سهر دهمارمكاني له ش دا دابه ش دمبي و دمه يته هوي بهر دهوام بووني ژيان. نه مچار برئ لهم خوينه دهچي بؤ ناو نه و لوانه ي له ناو گواندان و دمه يته شيريكي صافي بي خوش! سوبحانه للّا! هر ده لي ي خوداي دانا و زانا جهسته ي نه و نازه لانه و هه موو گيانله به ريكي شيردري تري كروه به كارگه بؤ گوريني خواردمه مني بؤ خوين و له خوينه و مپو شير. هر به و جوړه له جهسته دا جگه له غوده ي ناو گوان و شيرده مني، غوده ي لووت هه يه، چلم دروست دهكا، غوده ي چاو هه يه فرميسك پهيدا دهكا، غوده ي مهنه وي هه يه خوينه كه دهگورئ بؤ ماده ي گه راو گه رچه ك! بؤ توم و رمچه لك!

﴿وَمِنْ نَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا﴾ بؤ ئيوه هه يه له بهر و بوومي داري خورما و داري تري دا چهند رزق و رويي جوړاو جوړ؛ لهم درمختانه ميوه ي جوړاو جوړو و هه مه جهشنه تان بؤ هه راهه م هيئندراوه، هه موويان رزق و رويي جوان و به كه لگن، هوي راگير كردني تهن دروستي و گه شه كردني له شو و لار تانه. ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ بيگومان له مره خساندن و زور كردني نه م هه موو نعيمه ته جوړاو جوړانه دا، نيشانه و بهلگه ي به هيز هه ن له سهر وجود و به توانايي و ميه رمباني پهرومردگار بؤ نه ته و ميهك كه خاومن هوش و فام بن و عه قلي خويان بخه نه كارو له نعيمه ت و دروستكراواني خودا ورد ببنه وه.

شیفاو چارمه‌ری زۆر له‌دمردو نه‌خۆشی، زۆر داوو دهرمان هه‌یه به‌شێك له‌هه‌نگوینی تێكه‌لاو ده‌گرن و ده‌بێته دهرمان و چارمه‌ری زۆر له‌دمردان! ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ بێگومان له‌و دیارده‌و چۆنیه‌تی هه‌لس و گه‌وتی هه‌نگدا، له‌چۆنیه‌تی دروستکردنی هه‌نگوین و شانه‌ربه‌ستنی دا نیشانه‌و به‌لگه‌ی ناشکرا هه‌ن له‌سه‌ر هه‌بوونی خودایه‌کی خاوه‌ن دمه‌لات و زاناو دانا بۆ که‌سانێک له‌دروسه‌کراوانی خودا وردبهنه‌وه، بزانه‌ن: خودا چۆن به‌زاناوی و داناوی خۆی سه‌ربه‌رشته‌یاری بوونه‌ومر ده‌کا، به‌رژمه‌وندی ئاده‌میزادی پاراستوووه هه‌موو نه‌وشتانه‌ی بۆ خزمه‌تی نه‌و ره‌خساندوه.

﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَوَفَّاكُمْ﴾ نه‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌میزاد بێر بکه‌نه‌وه‌و ورد ببنه‌وه، بزانه‌ن: خودا له‌نه‌به‌وه‌و ئێوه‌ی هه‌تاوه‌ته‌ گۆرمه‌پانی ژیانه‌وه، ئێوه هه‌یج نه‌بوون خودا هاوردونه‌و گۆرمه‌پانی ژیانه‌وه‌و ته‌مه‌نیکی دیاریکراوی بۆ داناوه‌ن، هه‌ر که‌سه‌و ته‌مه‌نیکی دیاریکراوی خۆی هه‌یه‌! هه‌ی واتان هه‌یه ته‌مه‌نی کورته‌و زوو ده‌مری، ﴿وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ الْعُمَرِ﴾ هه‌ی واتان هه‌یه ته‌مه‌نی درێژ ده‌بی و ده‌گه‌ڕێته‌وه بۆ ته‌مه‌نی پێر و که‌نه‌فته‌یی، وای ئێ دێته‌وه بێ هه‌یز و لاوازو زه‌بوون، هه‌سته‌کانی وه‌کوو پێویست کار ناکه‌ن، توانای عه‌قڵی و جه‌سته‌یی نامێنێ، له‌هه‌ر زۆک و لاوازو په‌که‌که‌وته‌و که‌نه‌فت ده‌بی، ﴿لَٰكِي لَا يَغْلَمُ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْنًا﴾ بۆ نه‌وه‌ی پاش زانین و تێگه‌یشتن نه‌زان ببنه‌وه، وه‌کوو سه‌رمه‌تای ژیا‌نی و تافی ساوایی که هه‌یج شتێک نازانی تاوای ئێ بێته‌وه، نه‌و شتانه‌ی: که له‌ته‌مه‌نی گه‌نجی و کاملی دا فێریان بووه له‌بیری بچنه‌وه. پیری و که‌نه‌فتی عه‌قڵ و هۆشی ئێ بستینه‌وه، هه‌یج نه‌زانی و عه‌قڵی به‌هه‌یج نه‌شکی و هه‌یجی له‌بیر نه‌می‌نێ، که‌شتیکیش فێر بێ تاوێک له‌بیری بچێته‌وه، په‌رسیار ده‌کا له‌شتێک نه‌وه چیه‌و کێیه‌و؟ پێی ده‌لێن نه‌وه فلا‌ن شته، یان فلا‌ن که‌سه، پاش تاوێکی تر دووباره په‌رسیار ده‌کاته‌وه نه‌وه چیه‌و کێیه‌و؟ ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ﴾ بێگومان په‌روه‌ردگار زانا‌یه‌و هه‌موو شتێک ده‌زانی، حیکمه‌تی دروستکردنی ئاده‌میزاد و زوو مراندنی و ته‌مه‌ندریژ کردنی ده‌زانی به‌توانا و خاوه‌ن دمه‌لاتی ره‌ها‌یه به‌سه‌ر هه‌موو شتێکدا، هه‌یج شتێک دمه‌وه‌سانی نا‌کا.

﴿وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ﴾ په‌روه‌ردگاری تۆ نه‌ی موچه‌مه‌دا! (نه‌ی بیه‌سه‌ر) خسته‌یه‌تییه سه‌روشته‌ی هه‌نگه‌وه‌و فێری کردمو‌ی سه‌رسو‌ره‌ینه‌ری کردوه، هه‌لس و گه‌وتی وای خسته‌یه‌تییه هه‌سته‌و سه‌روشته‌وه که ئاده‌میزادانی عاقل و هۆشه‌ند تێیدا سه‌رگه‌ردانه‌ن و ناتوانن کاری و نه‌ج‌ام بده‌ن! ﴿أَنَّا اتَّخَذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ﴾ خودا خسته‌یه‌تییه ده‌روونی کۆمه‌لگای هه‌نگه‌وه‌و شه‌رمزای کردوه: که له‌کێودا شو‌ینی حه‌وانه‌وه‌ی خۆی دروست بکا، له‌کونه شاخ و ته‌لیشه به‌ردو کلۆره داردا هه‌نگه‌لانی خۆی پێک بێنێ، هه‌روه‌ها له‌ناو‌کۆله‌س و صدو‌قی تابه‌تی که ئاده‌میزاد بۆی دروست ده‌که‌ن شانه هه‌نگوینه‌کان رابه‌سته‌ی شه‌شخان و شه‌شسو‌ج و چون په‌ک هه‌یجیان له‌هه‌یجیان زیاده‌و که‌می نه‌بی، کون و که‌له‌به‌رو درزو درازی تێدا نه‌بی، له‌هه‌ندێ خانه‌و شانه‌دا هه‌نگوین پاشه‌که‌وت بکا و له‌هه‌ندێکیاندا مێ‌وو خۆراکی بێچه‌وه هه‌نگه‌کان خه‌زن بکا.

﴿ثُمَّ كُلِي مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ﴾ ئه‌مه‌جار که‌لانه‌و هه‌نگه‌لانت بنیات نا له‌به‌ره‌بوومی هه‌موو گه‌زوگیای و دارو دره‌ختێک بخۆ، هه‌رچی حه‌زت لێیه‌تی له‌تامی شیرین و مزرو نه‌و جو‌ره تامانه به‌کاریان بێنه، هه‌لالی گو‌لاو غونه‌چی هه‌موو دارو دره‌خت و گه‌زوگیایه‌ک به‌ئاره‌زو‌ی خۆت هه‌لمه‌زه‌و بیکه‌ره بژیو بۆ خۆت و بێچه‌وه هه‌نگه‌کانی ترو که‌رمه‌ی رابه‌ستنی شانه هه‌نگوینه‌کان! به‌رۆ بۆ سه‌رکانه‌یا و جو‌گاکان ناو به‌رمه‌وه بۆ شاره هه‌نگه‌که‌! ﴿فَاسْأَلِيكَ سُبُلَ رَبِّكَ ذُلَالًا﴾ که هه‌لاله‌ت هه‌لمه‌زی و ناوت هه‌لگرت نه‌و رێ و رسمه به‌مێره‌و بکه: که خودا خسته‌یه‌تییه ناو ده‌له‌وه‌و فێری کردو‌ی بۆ رابه‌ستنی شانه‌کان و بۆ دروستکردنی هه‌نگوین و بژیو بۆ بێچه‌وه هه‌نگه‌کان. یان که ده‌رۆی بۆ ناو داره‌ستان و گو‌لاو گو‌لزار نه‌و رێگایه بگه‌ر که خودا فێری کردو‌ی و له‌گومبوون مه‌ترسه، به‌سه‌لامه‌تی ده‌گه‌ڕێه‌وه بۆ شاره هه‌نگه‌که‌! ﴿يَخْرُجُ مِنْ بَطْنِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ﴾ دێته ده‌رمه‌و له‌سکی هه‌نگ هه‌نگوینیکی رهن‌گاو رهن‌گ، هه‌ی و هه‌یه سپیه، هه‌یه زه‌رده، هه‌یه سو‌ره، به‌گه‌ڕه‌ی چۆنیه‌تی نه‌و ده‌مه‌ره‌ی هه‌نگه‌که هه‌لالی ئێ هه‌لمه‌زه‌وه. ﴿فِيهِ شِفَاءٌ لِّلنَّاسِ﴾ له‌هه‌نگویندا هه‌یه

﴿۷۱﴾ وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ ۖ وَكَوْنُوا جُنَّ ثِيُوهَ لَمْ تَمَمِّنْ دَا جُودَاوَزَن: هَمِيه تَمَمِّن كُورَت وَ هَمِيه تَمَمِّن دَرِيژ، هَمِيه زُور تَمَمِّن كُورَت وَ هَمِيه مَام نَاوَمَنَدِي، هَمَر بَه وَ جُورَه خُودَا لَمْ يَمِيْدَانِي رَزَق وَ رُؤْيِيَش دَا جُودَاوَزِي تِيْدَا پَهِيْدَا كِرْدُون، هَمَتَانَه دَمُولَه مَمَنَدُو خَاوَمَن سَامَان، هَمَتَانَه دَمَسْت كُورَت، هَمَزَار، هَمَتَانَه خَاوَمَن پَلَه وَ پَايَه پَاشَاو فَرَمَانِرَهوَا، هَمَتَانَه مَسْكِيْن وَ زِيَر دَمَسْت! نَم رَزَق وَ رُؤْيِيَه پِي دَاوَن، نَه وَ مَال وَ سَامَانَه پِي بَخْشِيُون بَه پِي عَهَقَل وَ هُوش وَ زِيَر مَكِيْتَان نِيَه. كُورَدِي كُوتَه نِي: (دَمُولَه مَمَنَدِي بَه قُورَمَتِي شَانَان نِيَه). هِي وََا هَمِيه خَاوَمَنِي مَلِيُون وَ مَلِيَارَه بُوخُوِي دِيْنَارِيك نَاهِيْنِي! هِي وََا هَمِيه بُو خُوِي زُور بَه نَرَخَه وَ دِيْنَارِيكِي نِيَه! ﴿فَمَا الَّذِي فَضَّلُوا بِرَادِّي رِزْقِهِمْ عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ﴾ جَا كَه رَزَق وَ رُؤْيِي هَمَمُو كَه س لَهَلَاي خُودَاوَه بِي، بَزِيُو هَمَمُو گِيَانَلَه بَه رِيك بَه دَمَسْت نَه وَ بِي، وََا مَهَزَان: نَه وَ كَه سَانَه رَزَق وَ رُؤْيِيَان زُور پِيْدِرَاوَه، كَه دَمُولَه مَمَنَدُو خَاوَمَن سَامَانَه كَانَن بَه شِيك لَه وَ رَزَق وَ رُؤْيِيَه پِيِيَان دِرَاوَه دَمِيكِرْ نَه وَ بُو نَه وَ كُيِلَانَه كَه لَه زِيَر دَمَسْتِيَان دَان، بَه لُكُو نَه وَ نِي مَمَنَدِي بَه وَانَه، رَزَق وَ رُؤْيِي خُوِيَانَه وََا لَه خُودَاوَه بُوِيَان بَرِدِرَاوَه تَه وَ، بَه لَام بَه سَمَر دَمَسْتِي نَه وَان دَا بُوِيَان دِي. ﴿أَفَبِعَمَةٍ اللَّهُ يُجْحَدُونَ؟﴾ جُون ثِيُوه بَه نَدَايَه تِي بُو بَت وَ صَه نَم دَمَكَن؟ نِيْن كَارِي نِيَعَمَه تِي خُودَا دَمَكَن؟؟ يَان مَانَاي ﴿أَفَبِعَمَةٍ اللَّهُ يُجْحَدُونَ؟﴾ بَه جُورَمِيَه: نَايَا ثِيُوه دَوَاي جَه س_Pَانَدِنِي نَم هَمَمُو بَه لُگَه وَ نِي شَانَانَه لَه سَمَر تَاك وَ تَه نَهَاي خُودَا جُون نِيْن كَارِي نِيَعَمَه تَه كَانِي دَمَكَن؟

﴿۷۲﴾ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا ۖ وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَنِينَ وَحَفَدَةً ۖ وَاتَّه: پَه رُومَرْدگار لَه رَمَكَزِي خُوْتَان وَ شِيُوه وَ رُوخَسَارِي خُوْتَان نَاهِرْمَتِي بُو ثِيُوه رَمَخَسَانَدَه وَ كِرْدِيَه تِي بَه خِيَزَانَتَان وَ مَكِرِي يَه كَتَرِي بُوُون وَ خُوْشَه وَيَسْتِي خَسْتُوْتَه نِيُوَانَتَانَه وَ، بَه رُومَرْدَمَنَدِي يَه كَتَرِي دَه پَارِيَزَن وَ پِيكَه وَ گُونجَانَدُونِي وَ بَه يَه كَه وَ هَلَدَه كَمَن! نَمَجَار لَه زَنَه كَانَتَانَه وَ بُو ثِيُوه بَه رَهَم هِيَاوَه مَنَدَال وَ نَه وَ، كَه لَه رَاسْتِي دَا مَنَدَال گُولِي زِيَانَه وَ هُوِي خُوْشِي وَ رَاَزَانَدَه وَ زِيَانَه، جِيگَاي كَه يَفْخُوْشِي وَ هَارِيكَارِي وَ يَارَمَه تِي وَ هَم نَاهَه نَكِيِيَه، تَا مَنَدَالَن

ثِيُوه بَه خُوِيَان دَمَكَن وَ كَه ثِيُوه پَر بُوُون نَه وَان كُومَه گِيْتَان بِي دَمَكَن! دَمَبَنه مِيْرَاكِرُو جِيْنَشِيْن وَ هُوِي كُورِنَه بُوُونَه وَ نَاو وَ نَاوَبَانَكْتَان: ﴿وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيَّاتِ﴾ رَزَق وَ رُؤْيِي پَاك وَ خَاوِيْنِي پِيْدَاوَن، خُورَدَن وَ خُورَدِنَه وَ نَه وَ بَه تَام وَ لَه زَمَت وَ گَه وَاراي پِي بَخْشِيُون پُوشَاكِي جُوان وَ خَانُوبَه رَمِي دَلگِيرو زِيْدُو نِيَشْتَمَانِي بَه پِيْت وَ بَه رَمَكَه تِي بُو رَمَخَسَانَدُون، نَامِيرو هُوَكَارِي گُواسْتَنَه وَ نَه وَ دَابِيْن كِرْدُون: ﴿أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ﴾ نَايَا نَه وَانَه دَوَاي نَه وَ رُونَكِرْدَنَه وَ هِي نَانَه وَ نَه وَ بَه لُگَه جُورَاو جُورَانَه، پِيِيَان وَايَه: بَتَه كَانِيَان هَاوَبَه شِي خُودَان، دَمَتَوَانَن سُوودُو زِيَانِيَان پِي بَكَه يَه نَن، پِيِيَان وَايَه: (بَه حِيَرَه وَ سَانِيَبَه وَ مَصِيْلَه) يَان نِي يَاسَاغَه وَ نَابِي سُوْدِيَان نِي وَ مَرَبِرگَن؟ بَه رَاسْتِي نَه وَانَه بَه هَمَه لَه چُوُون جِي ي سَه رَمَزَن شَت وَ لُومَن!! ﴿وَبِعَمَةٍ اللَّهُ هُمْ يَكْفُرُونَ؟﴾ نَايَا نَه وَانَه وَيَرَاي نَه وَ هَمَمُو نِيَعَمَه تَه نَاشَكِرَاو جُورَاو جُورَانَه، بَه رَدَمَوَانَن لَه سَمَر كُوفَرَانِي نِيَعَمَه تَه كَانِي خُودَاوَا نَاوَا بَه هَمَوَانَتَه نِيَعَمَه تَه كَان وَ مَهَال بَت وَ صَه نَمَه كَانِيَان دَمَدَن؟؟ دَه لِيْن: نَه وَ نِيَعَمَه تِي خُودَا كَانَمَانَن؟؟ نَاي كَه بِي عَهَقَل وَ كَه نَه زَمُونَن؟! نَاي كَه نَه زَان وَ نَه فَا مَن؟ نَاي كَه سِپَلَه وَ بِي نَه زَانَن!

﴿۷۳﴾ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا ۚ نَه وَ مَوْشَرِيَكَه نَه فَا مَن سِپَلَه وَ پِيْنَه زَانَانَه بَه نَدَايَه تِي بُو شَتِيك دَمَكَن، شَتَانِيك دَمَكَنَه هَاوَلِي خُودَا: كَه نَاتَوَانَن هِيچ رَزَق وَ رُؤْيِيَه كِيَان لَه نَاسَمَان وَ زَه وَ بُو دَابِيْن بَكَمَن، نَاتَوَانَن بَارَان بِيَارِيْنَن، دَارُو دَرَه خَت وَ دَانَه وَيَلَه بَرُوِيْنَن وَ مَبَه رِيَان بِيْنَن، بَه لُكُو دَاراي نَه وَ مِيَان نِيَه بُو خُودِي خُوِيَان سُوْدِيَكِيَان هَه بِي، زِيَانِيك لَه خُوِيَان دُور بَخَه نَه وَ، نَاتَوَانَن كُومَه گِي يَه خُوِيَان بَكَمَن چ جَاي بَه كَه سَانِي تَر! ﴿وَلَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ تَه نَانَه تَه گَه ر بِي شِيَانَه وَ بِيكَمَن، هَمَر نَاتَوَانَن!

﴿۷۴﴾ فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ ۖ ثِيُوه بَه هِيچ كَلُوجِيك هَاوَلَن وَ هَاوَتَا بُو خُودَا دَامَه نِيْن، دُرُوسْتَكِرَاوَان مَه يَه نَه رِيْزِي نَه وَ، كَه سِي تَر بَه خُودَا مَه زَانَن جِيگَه لَه خُودَاي تَاك وَ تَه نَهَاو پَه رُومَرْدگار! ﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ خُودَا دَمَزَانِي وَ شَاهِي تِي دَمَدَا: كَه هِيچ خُودَا نِيْن جِيگَه لَه خُوِي، ثِيُوه نَا زَانَن وَ

به نه زانی خوتان شتی تر دهکهنه هاوهل و هاوتای. بیگومان
خودا دمرانی نیوه له ناگامی نهو هاوهل دنانه بو خودا توشی ج
عهزاییک دمین و جیتان به سهر دی.

﴿۷۵﴾ **وَصَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنْ رِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوُونَ؟** نهی
بتپهرست و موشریکهکان! نموونهی نیوه که بت و صه نه م
دهکهن به هاوشانی خودا و مکوو نهوه وایه: کابرایهک بیتی
کۆیله یهکی بی دمه لات بکاته هاوشانی خاومنه که ی
کۆیله یهک که هیچی پی ناکری و ناتوانی هیج ببه خشی،
بکریته هاوشانی خاومنه که ی که خاومن دمه لات و هیزو
توانایه و دهوانی به نارمزی خوی مال ببه خشی، به نهینی و
به ناشکرا، به زوری و بهگمی ته صه روف له مال و سامانی
خویدا دهکا، نایا نه دوو که سه یه کسان؟ و مکوو یهک وان؟
دهخرینه ریزی یه کتره ده؟ بیگومان نا! دیاره هه رگیز
یه کسانی ناخریته نیوانیان هوه، بۆیه له ناگاما هه رمووی:
﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ هه مدو سوپاسی ته و اوو
به سنی و پیروزی و دووری له هه موو خهوشیک بو خودای
بالادست و شکومنه ده، بو په رومردگاری خاومن نیعمهت و
میهره بانه، هه نهو و شیای په رستش و سوپاسه نهک نه و بت و
صه نه مانه ی که نهوان به خودایان دمران و دمیانه که نه هاوهلی
خودا، وهلی زوری بهی نهو کافرو خودا نه ناس و موشریکه
حهق و حهقیقهت نادۆزنه وه، نایانسان.

﴿۷۶﴾ **وَصَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَى مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجِّهُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ؟** واته: خودا په ندو
مه نهلی هیناومه وه بو خوی و بت و صه نه مهکان؟ به دوو پیاو:
یهکیان لاله و قسه ی بو ناکری و توانای هیچی نیه، نه بو
خوی و نه بو غهیری خوی دارای هیچی نیه، سه رباری نهومش
بارگرانییه به سهر خاومنه که یه وه و نه رکی به خوی کردنی و
دابین کردنی پیویستیاتی ژبانی له سهر خاومنه که یه تی.
نه گهر خاومنه که ی نه رکی پی بسپیژی، بو شوینیکی
بنیژی، ناتوانی نه نجامی بدا، له کاره که ی دا سه رکه و توو نابی و
کاریکی سوودمه ند ناگا، چونکه تی ناگا چی پی دهگوتری، بو

وَيَسْتَوُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِنَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿۷۷﴾ **فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ**
إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿۷۸﴾ **وَصَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا**
مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنْ رِزْقًا حَسَنًا
فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوُونَ ﴿۷۹﴾ **الْحَمْدُ لِلَّهِ**
بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۸۰﴾ **وَصَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ**
أَحَدُهُمَا أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَى
مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجِّهُهُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ
يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۸۱﴾ **وَلِلَّهِ**
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ
أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ إِلَهَ اللَّهِ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۸۲﴾ **وَاللَّهُ**
أَفْرَحُكُمْ مِنْ بَطُولِ أُنْهُكُمْ لَأَقْلَعُكُمْ شَيْئًا وَجَعَلَ
لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۸۳﴾ **أَلَمْ يَرْوِ إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرِينَ فِي جَوِّ السَّمَاءِ**
مَا يَمَسُّكُنَّ إِلَّا اللَّهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۸۴﴾

خوشی زمانی نهی و کهس تیی ناگا! دووه میان پیاویکی ساغو
عاقل و زاناو زیهرهک و تیگه یشتوو سوودی بو خوی و غهیری
خوی ههیه: فه رمان به چاکه و نهی له خرابه دهکا. پابه ندی
حهق و عه داله ته و به عه دالهت حوکم دهکا، قسه ی حهق و
کرداری جوان و رهفتاری شیرینه، ریبازی راستی گرتوو وه
په پرهوی نایینی حهق دهکا! نایا نه دوو پیاوه و مکوو یهک
وان؟ یه که میان هیج قازانجیکی له دهست هه لئاومری و
دووه میان هه موو سودیکی بو خه لک ههیه. یه که میان و مکوو
بت و صه نه م دیستن و بیستنی نیه. دووه: که بریتییه
له خودای په رومردگار خاومنی هه موو صیقه تیکی که مال و
جه لاله، فه رمان دهکا به به نه دهکانی بو خودا په رستی و
یه کتا په رستی و په پره و کردنی عه داله تکاری و بو خوشی
له هه موو کار و فرمانیکی دا عه داله تکاره. دهی که نه دوو
پیاوه به مه نهل هیناوماننه وه و مکوو یهک نهین، چون نیوه
نه ی موشریکهکانی مه که! یه کسانی دهخنه نیوان خودای

بکەن بەسەر تانەوه، هەموو ئەندامی کتان لەبۆاری خۆیدا بەکار بێنن، بتوانن عیبادەتی خۆدای خۆتان بکەن و فەرمانبەرداری فەرمان و جەڵەوگیر یەکانی بن.

﴿۷۹﴾ **أَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوْ السَّمَاءِ** ئەوه نەیانڕوانیوه و سەیریان نەکردوه و ناروانن بۆ بالەندەکان لەحهوادا لەنیوان ئاسمان و زمۆیدا چۆن خودا رانی کردون و وای لێکرد و ن بەدوو بال دھفرن، لەههوادا جگە لەخودا کەسی تر نیە بتوانی رابانگرت و نەهێلی بکەوێت خوار، هەر خودا: بەقودرەتی خۆی رابانگرت و فریانیان بۆ دەرەخسینی! ئەگەر قودرەت و دەسلەلاتی خودا نەبۆیە هەرگیز ئەو بالەندە فریانیان بۆ نەدەگرا! چونکە کەریمی کارساز بالەندی و دروست کردووە دوتوانی بفری، هەوای و سازداوە فرینی تیدا بکری، ئەگینا ئەگەر پەرۆمردگار بالەندی ئاوا دروست نەکردایە و هەوای و ساز نەدایە بالەندەکان نەیان دەتوانی بفرن. ﴿مَا يُنْسِكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ﴾ مانای ئەومێ: جەستە بالەندە قورسە و جەستە قورسیش ناتوانی بەههوادا بپروا ئەگەر شتێک لەژێرمێهوه هەڵی نەگرت. کەوابوو راگری ئەو جەستە قورسە لەههوادا خۆدای خاوەن دەسلەلاتە: کە هەوای و رمخساندووە ئەو جەستە قورسە هەڵبگرت! بێگومان زانیانی ئیسلام زۆر لەمێژە ئەومیان درکاندووە: کە زیاد لەدوازدە میل لەبەر زایی دا هەوا چری و پری نامینی بۆیە بالەندەکان لەو ئەندازە زیاتر بەرز نابنەوه! ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بەراستی لەو رامکردن و گونجانی بالەندە هەوا بۆ ئەنجامدانی فرین نیشانە و بەلگەی بەهێز هەن لەسەر خۆدایەتی خودا و تاک و تەنهایی و بێ هاوێلی و خاوەن دەسلەلاتی بێ سنووری! بۆ کەسانێک ئیمانیا بەخودا هەبێ و دلیان بەنووری ئیمان روژن بوبێتەوه.

﴿۸۰﴾ **وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّن بُرُوكُمْ سَكَنًا** پەرۆمردگار خانووی بۆ ئێوه رمخساندووە فیری کردوون چۆن دروستی دێکە! تێیدا نارام دێگرن و دێهەوێتەوه. لەگەر ماو سەرما دێتانی پێزی، لەژێانی گوندنشینی و شارنشینی دا سوود لەو خانوو مەسکەنە ورمەگرن. لەحالتی کۆچەری و گەشت و گوزاردا شتی تری بۆ رمخساندن، ئەومە: ﴿وَجَعَلَ لَكُم مِّن جُلُودِ

بالادەست و نیوان بێهەکان تانەوه؟ بەراستی ئەو موشریکانە گومراو کەودەن و کەللەرمق و سەرلێشیواون!!

﴿۷۷﴾ **وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ** هەر بۆ خۆدایە و بەس! زانیانی زانیاری غەیب و پەنامەکی ئاسمانەکان و زمۆی، هەر ئەو غەیب دێزانی و کەسی تر ناگای لەومنیە، مەگەر خودا بەهەضل و گەورەیی خۆی بپێ ئەو زانیارییە بەهەندێ لەفریشتە و پێغەمبەران و پیاوچاکان رابگەیهێنی! ﴿وَمَا أَمُرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ﴾ پەیدا بوون و کاروباری قیامەت و هەرچی کە پەیدا بێت بەقیامەتەوه هەبێ، هەر کاتی خودا ئێرەدی کرد پەیدا بێت چا و تروکانیکە بەلکۆو کەمێش! چونکە فەرمانی خودا دەست لەعاست و فەورییە، هەر لەگەڵ ئێرەدی کرد یەگەر پەیدا دێت و دێرانی نابێ. ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ بێگومان پەرۆمردگار بەسەر هەموو شتیکی مومکیندا بەتوانا و بالادەستە، هەرچی بیهوی بێت دێت و کەس نیە بەرەڵستکاری بێ و بێتە کۆسپ و لەمێر لەبەر دەم و پێستەکانی دا! مەبەست لەناپەتە کە ئەومێ: کە تەحلیل و تەحریم لەکەشێک جوانە کە زانیاری بەسەر هەموو شتێکدا هەبێ، دەی خۆ ئێوه ئەو موشریکەکان! هیچ زانیاری و ناگاداریتان بەسەر شتە پەنامەکی و غەیبیەکاندا نیە ئەدی چۆن پیریاری حەڵ لێکردن و حەرامکردن دەرەمەکن؟

﴿۷۸﴾ **وَاللَّهُ أَخْرَجَكُم مِّن بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ** پەرۆمردگار ئێوه لەسکی دایکتاندا هێناوێتە دەر و خستوێتە ناو جیهانی بەرفراوان و لەو کاتەدا حالتان وا بوو: ﴿لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا﴾ هیچتان نەدەزانی و لەههموو شتێک بێ ناگا بوون! ئادەمیزاد لەسەرمتای هاتنە دنیایەوه هیچ شتێک نازانی، ئەمجار وردە وردە خودا هەستەکانی بەناگا دینی و گەشەیان پێ دێکا، ﴿وَجَعَلَ لَكُم السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ﴾ هەستی بیستن و دیتن و بۆ دەرەخسینی، عەقڵ و هۆشتان پێ دێهەخشی، چوداوازی نیوان خێرو شەر دێکەن قازانج و زەرەری خۆتان لێک دێکەنەوه. چاک و خراب لێک هەڵدەهاوێرن، ئەم هەستانەمان پێ بەخشیون، عەقڵ و هۆشمان پێداون ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ بۆ ئەوهی شوکرو سوپاسی نێمەتەکانی خودا

الْأَنْعَامَ يُبْرَأُ تَسْخِفُونَهَا يَوْمَ طَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ ﴿۸۵﴾ بۆ ئىۋى دەپ دېيىناۋە لەپىستى ئاژەل، خىمە و رەشمال، دەيانكەنە خانوۋى سەفەرى و ھەلگرتن و گواستەنە و ميان لەشۋىنىكە وە بۆ شۋىنىكى تر ناسان و كەم نەركە، بەناسانى كۆى دەكەنە وە دەپپىچنە وە لەشۋىنىكى تر ھەلى دەدەنە وە لەژىرياندا نارام دەگرن و دەخەستەنە وە ﴿وَمِنْ أَصْوَافِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثَا وَمَتَاعًا إِلَى حِينٍ﴾ خودا بۆ ئىۋى رەخساندو ھەخورى مەرو كۆلگى حوشتر و مەرمز و موۋى بزن، كەل و پەلى مالتان، ھەندىكى دەكەنە راخەرو ھەندىكى دەكەنە پىخەف و ھەندىكى دەكەنە پۇشاك، ھەروا دىكەنە كالای بازارگانی و ئال و وپرى پىۋە دەكەن، تا كاتىكى ديارىكرا و لەزانىارى خودادا، كە كۆتايى ژيانتانە. ھەلبەتە ئەم شتانە ھەموۋيان بەگۈيرەى داب و نەپىتى كۆمەلگای ئەو كاتەى ەرمب و غەيرى ەرمب ھۆكارى دابىنكردى پىداۋىستى ئادەمىزاد بوون، لەم خورى و كۆلك و مەرمز و موۋ بەرگنە سوديان و مرگرتوۋە، بەرگ و پۇشاك و فەرمجى و پەستەك و كۆلەبال و راخەرو پىخەف و خىمە و رەشمال و گورىس و قەياسە و ھۆر و تىپرە و جەوال و خەرار و رەشكە و تايىنچەيان دروست كردون و بى دابىنكردى ئەو شتانە نەيانتوانىۋە پىداۋىستى ژيان دەستەبەر بكەن، ئەم شتانە كەل و پەلى پىۋىستى ژيانى ئەو سەردەمە بوون، ھەرچەندە ئەمرو ژيان گۆراۋە و پىشكەوتنى پىشەسازى لەھەمو و بوارەكاندا تەنگى بەو جۆرە كەل و پەلانە ھەلچىۋە وەلاى ناۋن و ئەو گرنگىيەى بۆ نەھىشتوۋنە، وەلى ئىستاش بەشۋىۋىيەك لەشۋىۋەكان سووديان ئى و مەردەگىرى و پىداۋىستى ژيان، بەتايبەتى بۆ گوندنشىنان و ئەوانەى تا ئىستاش كۆچەرىن و بەدۋى لەومرو ئاۋ دابىنكردن بۆ ئاژەلەكانيان ئەم دىۋو ئەو دىۋيانە و گەرمىن و كۆيستان دەكەن. سالى چەند جار ھەوار گۆركى دەكەن و لەشۋىنىكدا تاسەر نامىنەنە.

﴿۸۶﴾ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ ظِلَالًا ﴿۸۶﴾ ھەر لەنىعمەتى خودايە بەسەر ئىۋەدا: كە بۆ ئىۋى رەخساندو ھە شتانەى دروستى كردون: وەكو و درەخت و شاخ و كۆ، خانوۋى جوان و رازاۋە سىبەرو سايە و نارامگای خۆش و ھەواساز، بەھۋى ئەو سىبەرانە وە خۇتان لەگەرماى ھاۋىن و تىشكى خۆر دەپارىزن،

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ وَمِنْ أَصْوَافِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثْنَا وَمَتَاعًا إِلَى حِينٍ ﴿۸۵﴾ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجِبَالِ أَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ تَقِيَكُمُ الْحَرَّ وَسَرَابِيلَ تَقِيَكُمُ الْبَأْسَ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ ﴿۸۶﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْعُ الْمُبِينُ ﴿۸۷﴾ يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا وَأَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ ﴿۸۸﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذِنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿۸۹﴾ وَإِنَّا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿۹۰﴾ وَإِنَّا رَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَشْرَكَاءَ هُمْ قَالُوا رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَائُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا مِنْ دُونِكَ فَأَلْقُوا إِلَيْهِمُ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿۹۱﴾ وَالْقَوْلُ إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿۹۲﴾

لەو دىۋىۋە و رەشەبا پەنا دەگرن. ﴿وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجِبَالِ أَكْنَانًا﴾ ھەروەھا پەرومردگار لەكىۋو كەژمەكاندا چەند پەناگاۋ كەورگا و نەشكەوت و قەلاۋ پەناۋ پاسارى بۆ خۇتان ئاژەلەكانتان بەدېيەناۋە، خۇتانى تىدا حەشار دەمدن و خۇتان لەدوژمن و درمەندە و سەرماۋ گەرما دەپارىزن. ﴿وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ تَقِيَكُمُ الْحَرَّ﴾ ھەروەھا خودا بۆ ئىۋى دروست كردو ھەند جۆرە پۇشاكىك: كە ئەيكەنە بەرتان و لەگەرماى ھاۋىن و سەرماى زستان دەتانپارىزى! ﴿وَسَرَابِيلَ تَقِيَكُمُ الْبَأْسَ﴾ بۆ ئىۋى رەخساندو پۇشاكى لەزرى دروستكرا: كە لەزمبرى شىرو تىرى دوژمنان دەتانپارىزى، ھۆكارى مانە و مەتانە لەسەنگەرى بەرگىرى و بەرخوداندا! جا وەكو و ئەو شتانەى بۆ دروست كردون ﴿كَذَلِكَ يُبَيِّنُ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ﴾ ئاۋا بەو جۆرە بۆ ئىۋى رەخساندو ھەمەخسەنى، نىعمەتەكانى خۆى بەسەر ئىۋەدا تەواۋ دەكا لەدونىاۋ قىامەتدا بەختە و مەرتان دەكا، بەلكو و بىر بكەنە وە

به خوتاندا بچنه وه، برپوا به خودا بکهن و خوتان بچنه ژیر
نالای نیسلامه وه و خوتان له به دب ختی دونیا و قیامت
بپاریزن. نه و کاته دهینه فرمانبروای سهرزموی و به سهر
بهرزی و نازادی زیان به سهر بهرن، که لانه بژین و مهردانه
بهرن!

جا ﴿۸۲﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا۟ نه گهر پاش ئهم رونکردنه وه و
شیکردنه وه، سهرباری نه و هه موو نیعمه تانه ی پیمان
به خشیون نه و ان ههر سوور بوون له سهر کوفرو بیدینی
خوایان، پابهندی په یامی نیسلام نه بوون و به لگه و نیشانه کان
کاریان تی نه کردن، ﴿فَالَمَّا عَلَيَّ الْبَلَاغُ الْمُبِينُ﴾ نه تو ته نه
راگه یاندنت له سهر وه نه نجامیشت داوه، نه تو نه رکی سهرشانی
خوت بهرک و پیک به جی هیناوه له وه زیاتر بهرهرس نی!!

﴿۸۳﴾ يَغْرِفُونَ نِعْمَةَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا۟ نه و ان دهمان، که نه و
نیعمه تانه هه موویان له خودا وه، که چی له جیاتی نه وه
سوپاسی خودا بکهن له سهر نیعمه تانه، به کردمه کانیا
نینکاری نیعمه تانه پهر و مردگار دهکن، شتی ترو کهسانی
تر دهکنه هابهشی خودا، ره خساندن رزق و رزوی و
سهر که وتن و مهال غهیری خودا دهمن، دهلین: نه و نیعمه تانه
به شه فاعه تی به گانه مان پهیدا بوون! ﴿وَأَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ﴾
زور بهی زوری نه و ناده میزادانه کافرو بی برپوا و سهر رهن و
به نه نقه ست نیمان ناهینن و سوپاسگوزار نین، که میکیان
نه بی: زورینه یان له بهر بی عه قلی و نه فامییان، دان به راستی
پهغه مبهرایه تی حه زرمی موحه مه ددا نانین، که برپویان
نیو به کافری ماونه وه له بهر نه زانی و که فامییانه، نه ک
له بهر سهر ره قی و عینادی نه نقه ست!!

﴿۸۴﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا۟ راست دهکنه وه بۆ
نه وه بی بیته گه و اهیدمر به سهر یانه وه. نه و شایه ده
پهغه مبه رکه یانه، هه موو پهغه مبه ریک ده بیته شایه به سهر
که له که یه وه دهر بارمی نه وه چۆن وه لامی په یامه که یان
داوه ته وه، چۆن به پیر په یام و بانگه وازییه که وه چوون.
نیمانیان بی هینا یان رویان لی و مرگیرا! ﴿ثُمَّ لَا يُؤْذُنُ لِلَّذِينَ
كَفَرُوا۟﴾ نه ی پهغه مبه ر! نه و موشریکانه بر سینه له و رزوی
له هه موو گهل و نه ته و میه ک شایه دیک نه مجار ریگه نادر

به وانه ی کافر بوون عوزر بیننه وه، بهرگری له خوایان بکهن،
چونکه شایه تیدانی پهغه مبه ران له و مه و قیفه دا کیفایه ته بۆ
برپاردان دهر بار میان خوداش بۆ خو ی له هه موو کهس باشتر
ده زانی چییان کردوه و ج هه لو یستیکیان نواندوه. شایه تیدانی
پهغه مبه ر مگانیش له سهر یان بۆ زنده سهر زمشت کردن و
ریسوا کردنیانه، خو نه گهر ریگاشیان بی بدری هیج عوزرو
بیانوویان به دهسته وه نیه، به لگه یان بۆ ناهیندریته وه. نه و ان
له بهر امبه ر نازو نیعمه تانه کانیا خودا کوفرانیا کردوه،
هاوه لیان بۆ خودا داناه، غهیری خودایان په رستوه نیتر
عوزری چی بیننه وه؟ بلین چی؟ ﴿وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ﴾
داواشیان لی ناکری سهر زمشتکردنی خودا له سهر خوایان
لا بهرن به توبه کردن و په شیمان بوونه وه خودا له خوایان رازی
بکهن.

﴿۸۵﴾ وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفِّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ
يُنْظَرُونَ﴾ نه و کاته ی سته مکاران و کافرو بی برپویان، نه وانه ی
به یامی پهغه مبه رانیان ره تکرده وه، پهغه مبه ر مگانیا
به دروخسته وه، نه و کاته ی نه وانه عه زابی خودا ده بینن بۆیان
ناشکرا ده بی: که رزگار بوونیان نابی، سته وه ختیکیش
عه زابیان له سهر سووک ناکری، مؤلمت نادرین و سزایان بۆ دوا
ناخری، به لگوو به گورچی و گوزو گومه ت به بی ته نخیر و
دواخستن راهیج ده کرین بۆ سزادان، جا که ده ست کرا
به سزادانیان نیتر نه و سزایه ی: که بۆیان برپار دراوه سووک
ناکری و به هیج جوری مؤلمت نادرین: که سته وه ختیکی نارام
بگرن و به ناسایشی بژین.

﴿۸۶﴾ وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا۟ شُرَكَاءَهُمْ قَالُوا رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَائُنَا
الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُو مِنْ دُونِكَۙ﴾ نه و ده مه ی موشریکه کان، نه وانه ی
له دونیادا هاوه لیان بۆ خودا دادنه ا، په رستر او مگانیا
چاویان به خودا دروزنه گانیا ده که وه، تاوانی
هاوه لدانانه که یان ده خنه سهرشانی بت و صه نه مه گانیا،
دهلین: نه ی په رومردگاری نیمه! نه وانه نه و خودا
دروزنه مان بوون: که نیمه له دونیادا عیبادتمان بۆ
ده کردن و له جیاتی نه وه تو به رستین نه وانه مان دمه رستن!
(سهره لی رهدا دان به خودایی خودا دهلین: دهلین: (ربنا)

نهى پهرومردگارى نيمه (هؤلاء شرکاننا) نالتين: (هؤلاء شركاء لله). ﴿فَالْقُرْآنُ إِلَيْهِمْ الْقَوْلُ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ به خودا زانراو مگان، موشريك و هاوهداندانهردگان بهدرو ددخه نهوه، پييان دهلتين، بيگومان نيوه درو دهكهن نيمه هرگيز پيمان نهگوتوون، عيبادمتي نيمه بكهـن و به خودامان بزائن، نيمه له عيبادمتكردى نيوه بو نيمه بئ ناگايين، ﴿وَأَلْقُوا إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَامَ﴾ هه موويان عابيدو مه عبود دان به خودايهـتى پهرومردگارا دمـنين و شيعـراف بهـوه دهكهن كه خودا تاكو تهـنايهـو بئ شـمريك و هاوتايه، هه موويان گهردنكهـچ و زهـليل و بئ دمهـلات لهـبهردهـم خوداي پهرومردگارو خاومـن دمهـلاتدا گوى بيس و فهرمانبهـردارن، ﴿وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾ هه موو بتو صهـنهـم و خودا دروژنهـكانيان ئى هون دمـبن و بئ سايهـو مايه دمهـنينهـوه كهـس نيه هاريكارى و يارمهـتيدمـريان بئ، شهـفيع و فرياد رهـسيان دهـست ناكهـوى، نهـوانهـى لهـدونـيادا بهـخودايان دمهـزانيـن و پيـيان وابو و لاى خودا روژى قيامهـت شهـفاعهـتيان بو دهكهن، هه موويان بهـوچ دهرچون و هيچيان بئ نهـكرا.

﴿الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ﴾ نهـوانهـى سوورن لهـسهر كوـفرو بيـدينى خوـيان و نينـكارى پيـغهـمبهـرايهـتى تو دهكهن، هاوهد بؤ خودا دادمهـنين، بؤ خوـيان كاـفرن و كهـسانى ديـكهـش ههـلدمـنين بؤ كاـفربيـوون و مانهـوه لهـسهر كوـفرو لاـيان دمـدن لهـريـبازى خودا، دمـبنه لهـمبهـرو كوـسپو تهـگهره لهـبهردهـم نهـوانهـدا كه دميانهـوى نيمـان بهـخودا و پهـيامى پيـغهـمبهـر بيـنن، نهـوانه زياد لهـو سزايهـى خوـيان كه بؤيان دانراوه، سزاي ديـكهـشيان بؤ زياد دهكهن، سزاي تاوانى كوـفرو بيـدينى خوـيان و سزاي تاوانى نهـوانهـى، كه گومـرايان كردون، نهـوانه شياوى دوو سزان، سزاي كوـفرو بيـدينى و سزاي گومـرا كردنى خهـلكانى ترو سهر ئى تيـكدان و چهـواشه كردنيان.

﴿وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ﴾ نهـى پيـغهـمبهـرا! باسى تهـنگانهـى نهـو روژه بكه نهـوه باس بكهـو بهـخهـلگهـكهـى رابگهـيهـنه: كه پهرومردگار لهـروژى قيامهـتدا پيـغهـمبهـرى ههـموو گهل و نهـتمويهـك دهـكاته شايد بهـسهر

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ﴿٨٨﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَى هَؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٨٩﴾ إِنَّ اللَّهَ بِأَمْرٍ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَى وَيَتَنَزَّلُ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٩٠﴾ وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٩١﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِي نَقَضَتْ غَزَاهَا مِنْ بَعْدِ قُرْوٍ أَنْ كُنَّا نَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَى مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يُلْوِلُكُمْ اللَّهُ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ لَكُفْرًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخِلُّفُونَ ﴿٩٢﴾ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَلَتُسْأَلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

گهل و نهـتمويهـكهـى دوا بهـريك و بيـكى شايد پيـيان ئى ددهـا، بهـلگهـو بيـانويان بهـدهـستهـوه ناھيلى، بهـلگهـيان لهـسهر راست دهـكاتهـوه، قورپان بهـدهـدهـدا ددهـاو بوـرپان ددهـا ﴿وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَى هَؤُلَاءِ﴾ توش ديـنين نهـى موچهـمهـدا دهـتكهـينه شايد دوهـگهـواھيدمر بهـسهر نومهـتهـكهـتدا، شايد پيـيان ئى ددهـاي چيـيان كردوه، چيـيان وهـلام داويتهـوه، چؤن لهـگهل پهـيامهـكهـى توـدا ههـلس و كهـوتيان كردوه، جا تو نهـو كاته ريزو نرخی خوـت دمهـزاني و بوـت دهردهـكهـوى چهـند لاى خودا ريزدارى. ﴿وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ﴾ نهـى پيـغهـمبهـرا! نيمه قورئانمان بو سهر تو نازل كردوه رونكهـرموهـى ههـموو شتيـكه، ههرچى نادهـميزاد پيـويستيان بئ لهـزيانياندا لهـريـنموني و ريـكخستى كوـمهـل و چؤنيهـتى ههـلس و كهـوتيان لهـگهل پهـكترىدا لهـم كتـيبه پيرؤزدهـا بهـيان كراوه، نهـم قورئانه ريـنموني و

رحمته و فہر و مرگینییہ بؤ موسولمان؛ بؤ ئهوانہی پروای
بئ دمکن و بہیئی ئه و بہرنامہیہ ههئسو کھوت دمکن؛

﴿۹۰﴾ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ ﴿۹۰﴾ پەروردگار لہم کتیبہدا
کہ بؤ توی نازل کردہ ئهی پیغمبر! فرمان بہبہندہکانی
دمکا؛ بہشیومیکی گشتی عدالہتکاری و ویزدان بہکار بیئن
لہہموو شتیکدا؛ لہمامہلہ کردن و دادگایی کردن و
فرمانرہوایی و ههئسو کہوتی رۆژانہتاندا، لہبیر و باومرو
خوداہرستی و ههئسو کہوتکردن لہگہل خۆتان و غہیری
خۆتاندا ﴿وَأَيُّهَا ذِي الْقُرْبَى﴾ واتہ: خودا فرمان دمکا
بہبہندہکانی کہ یارمہتی خزم و کہسو کاریان بدن و مالیان
بئ بہخشن. کہوابو بہشیکی گرنگ لہنیحسان ئهومیہ
چاکہ لہگہل خزم و کہسوکار بکہی، چا چاکہ گردنہکہ بہ
ہاتوچۆ دیدنی کردنیان بئ، یان بہ یارمہتیدان و
مالبہخشین بئ بییان. ﴿وَيَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ﴾
ہمروہما نہہی دمکا لہداوین پیسی و کاری ناسروشتی و
ستہمکاری. وشہی (الفحشاء) ہموو کاریکی ناشیرین و سنوور
شکینی دہگریتہوہ، وھل زوربہی کات تابہت دہکری بہداوین
پیسییہوہ بؤ دہست دریژ کردن بؤ سہر نامووسی خہلک،
بہکاردیندري وشہی (المنکر) پش ہموو کاریکی ناسروشتی و
ناشیرین دہگریتہوہ، ہر شتیک سروشتی سہلیم بہناشیرینی
بزانی شہرعیش بہناشیرینی حلیب دہکا، وشہی (البغي) بہمانا
ستہمکاری و لادان لہحق و عدالہتہ. ﴿يَعْظُمُكُمْ لَعَنُكُمْ
تَذَكَّرُونَ﴾ پەروردگار نامۆزگاریتان دہکا بہئکوو بیر بکہنہوہ
تیبفکر، بہخۆتاندا بچنہوہ، بہگویری سروشتی سہلیم
ههئسو کہوت بکہن، نہہیلن فایرۆسی روخینہر تووشی
کۆمہلگای نادہمیزاد بئ.

﴿۹۱﴾ وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ ﴿۹۱﴾ پابہندی عہدو پیمانی
خۆتان بن و لییان پاشگہزمہبنہوہ. بتمانہی خۆتان
مہدۆرینن، چاودیری پیمانی سویند لہسہر خوراوی خۆتان
بن، ناگاتان لہو پیمانہ بئ؛ کہ لہگہل خودادا بہستوتانہ،
ههول بدن سہر لہبیر ئہحکامی نیسلامی تہطبلیق بکہن،
ہر عہدو پیمانیکتان خستہ سہرشانی خۆتان پابہندی
بن و پشتی ئی ههل مہکن، بؤ ئهوی بتمانہتان بہیہکتر

بہہیز ببئ، چونکہ بہبی ہہبوونی ئہم جۆرہ ثیقہیہ
کۆمہلگای بہختہومر پیک نایہ، ژیانی کامہرانی بؤ نادہمیزاد
دہستہبہر نابئ. ﴿وَلَا تَقْضُوا الْإِيمَانَ بِغَدٍ تَوْكِيدَهَا﴾ خۆتان
بپارین لہپیماناشکینی نہچن ئہو عہدو پیمانہی لہسہر
ثابین بہستوتانہ و بہناوی خودا جہختان لہسہر کردہ
ههلی بوشیننہوہ لی پاشگہز بینہوہ، لہلی خۆتانی دامالن،
﴿وَقَدْ جَعَلَهُمُ اللَّهُ عَلَيْكُمْ كَيْفًا﴾ ئیوہ پیمانتان داوہ خوداتان
کردہ بہشایہدو بہرعۆدہ لہسہر پیمانہکانتان، کہوابئ
پابہندبن پیانہوہ و ههلیان مہوشیننہوہ. خودا لہخۆتان
مہرنجینن، ههلبہتہ مہبہست بہعہدو پیمان لیردا ئہو
عہدو پیمانانہیہ کہ نادہمیزاد لہناو خۆیاندا دہیانہستن
بؤ چہسپاندنی حق و رمکردنہوی ستہم و زۆرداری. وەکوو
ئہوپیمان و عہدہی قورمیش کہ لہپیش ہاتنی نیسلامدا
قورمیشییہکان لہمہککہ بہستیان، ئہومبوو؛ ہموو تیرہ و
بنہمالی قورمیشییہکان لہمالی عہدوللای کوری جودعاندا
کۆبوونہوہ پیمانیان بہست و گفتیان بہیہکتری دا؛ کہ ستہم
لیکراویکیان لہمہککہدا بینی مہککہی بئ یان مہککہی
نہبی، یارمہتی بدن و کۆمہگی بئ بکہن تا ستہمہکہی
لہسہر لادہبن و مافی زہوت کراوی بؤ و مردہگرنہوہ،
قورمیشییہکان ئہم پیمانہیان ناونا (حلف الفضول) واتہ
پیمانی رہوشت بہرزی. ﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ﴾ واتہ:
بیگومان! خودا ناگادار و چاودیری ہموو کارو
کردہومیہکتانہ، دہزانی چی دمکن و چی ناکن، چاوی لیٹانہ
ناخو پابہندی عہدو پیمانہکانتان دہبن، یان لییان پاشگہز
دہبنہوہ.

﴿۹۲﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِي تَقَصَّتْ غَزَلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَاةً ﴿۹۲﴾ نہچن
لہپیماناشکینی و پاشگہزبوونہوہ لہوادہو بہلیندا وەکوو ئہو
نافرہتہ و ابن؛ کہ ریسراومکہی خۆی دہکردہوہ بہخوری،
دواي ئہوی خوری و مووی خۆی دہپرست و بہکەلکی ئہوہ
دہہات بکریتہ رایہل و پۆو کہرستہی پیویستی ئی دروست
بکری، دہہات سہرلہنوی خاوی دہکردہوہ و دہیکردہوہ
بہخوری و وەکوو خۆی لیدہکردہوہ. واتہ: سوودی لہکارہکہی
نہدہبینی! ہر کہسئ عہدو پیمانی خۆی ہلۆمشیننہوہ
و وەکوو نافرہتیکی شینت و ویتی کہم عہقل و کہودہن و ہیچ

لهبارا نهبووی خویرله وایه ریسه که دی دهریسی پاشان تان تان خای دهکاته ووه هه لید ووه مشینیت ووه ﴿تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ﴾ وککوو ریوایه تکراره هه ندی له عمر مبهکان: که له گهل پیغه مبهردا په میمانیان دمهست و دواپی هه لیان دموشانده ووه، بیانوو بیان نه ووبوو، دمیانگوت: پیغه مبهرو نه ووانی له گهل دی دان که و بئ هیزن، قوریشیه کان زورو به هیزن، ناچار بووین له په میمانه که مان پاشگه زبینه ووه. واته: وککوو نه و نافرته بئ عهقله مبهین ریس خوتان بکه نه ووه به خوری و عهده و په میمانی سویند له سر خورا و جهخت له سر کراوی خوتان هه لبومشیننه ووه، سویند و په میمانه کانتان بکه نه هۆکاری قرت و قیل و پاشقول گرتن له لایه نی بهرام بهرتان و له واده و به لینی خوتان پاشگه زبینه ووه له بهر نه ووی کومه لیتی تر هیه به هیز تر و زورتین بچن په میمان له گهل نه واندایه ستن واز له ها و په میمانی پی شووتان بین: ﴿إِنَّمَا يَلُوكُمُ اللَّهُ بِهِ﴾ هه بوونی نه و حالته ووه جودا وازی نیوان گهل و نه ته ووه کان له باره ی زوری و هیزو توانا ووه بۆ تافیکردنه ووی نیومیه، بۆ نه ووی خودا دهری بخا تا ج نه نداز میه ک نیوه نیراده و عهزیمه تان هیه، تا چهند پایه ندی واده و به لینه کانتان دمبن، چۆن ریزی قسه و عهده ی خوتان دهگرن و، خوتان دهپاریزن له په میمانشکینی: نه و په میمانه ی خوداتان کردوه به شاید به سه ریه ووه به سویند جهختان له سر کردوته ووه. ﴿وَلَيَسِّنَ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ﴾ بیگومان بهر و مردگار روژی قیامت نه ووی تیداکه ووتونه خیلآفه ووه بۆتان رون دهکاته ووه، راست و درۆتان بۆ ناشکرا دمبن حهق و به تالتان بۆ دهرده که ون، دزمانن یه کتاپه رستی و پیغه مبهرایه تی و زیند و ووبونه ووه حهقیقه تن و بیرو باومری موسولمانان راسته و هۆکاری به خته وهریه. بیرو باومری پیچه وانهش مایه نه گبه تییه.

﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَتَسْأَلُنَ عَمَّا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ خو نه گهر خودا بیویستایه ناده میزادانی هه موو دکردنه یه ک گهل و نه ته ووه، له هه موویان دا ناماد مباحی ایمانه یانی تیدا دروست دکردن، وهل وستی وانه بووه، ههریه که و ناماد مباحی جودای خوی

وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ قَدَمٌ بَعْدَ ثُبُوتِهَا وَتَذُوقُوا أَلْسِنَةَ حَرِّ صَدَدُشَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٦﴾ وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لِّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٧﴾ مَا عِدَّكُمْ يَفْعَلُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بِأَقْوَىٰ وَلَنَجْزِيَنَ الَّذِينَ صَدَرُوا أَجْرُهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أَنَّىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٢٠﴾ إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطٰنٌ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٢١﴾ إِنَّمَا سُلْطٰنُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ ﴿٢٢﴾ وَإِذَا بَدَّلْنَا آيَةً مَّكَاتٍ ءَايَةً وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُزَكِّي قَالَوَا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتِرٌ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٣﴾ قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٢٤﴾

ههیه، ههر که سه و بیرو باومریکی ههیه، نوسخه ی دووباره بووی یه کتر نین، بۆ هیدایهت و گومرپوونیش یاسا و نیظامی خوی داناوه، به گوپردی نه و قانون و یاسایه و یستی ناده میزادکان به ریوه دهجی، ههر که سه بهرپر سیاره له کار و گوفتاری خوی. جیا وازی بیرو باومر نابئ بیتنه هۆکاری هه لبومشانده ووه و معدو په میمان، جودا وازی بیرو باومر هۆکاری په یوست به یوستی خودا ووی ههیه، جودا وازی نیوان گرۆ ههکانی ناده میزاد شتیکه پایه ننده به یوستی بهر و مردگار ووه نه و سروشتی و دارشتون! عهده و په میمان نابئ بشکیندرین ههر چنده بیرو باومری ها و په میمانه کان جیا وازی تیدا بئ! به راستی نه م یاسایه ی نایین دهرباری عهده و په میمان وککوو هه موو یاساکانی تری له ترۆپکی بهرزی و خاوتنی دایه و نه و په پری جا وپوشی سه ماحه تی تیدایه، هیچ یاسا و نیزامیک جگه له نیسلام نه ییتوانیوه بهر جهسته ی بکا!!!

﴿۹۴﴾ وَلَا تَخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَلَ بَيْنَكُمْ﴾ بهیمان و سویند خوریتان مهکهنه هؤکارو فرتو فیل بؤ لهخشته بردنی خه لک. مههست جله و گیرکردنه له بهیمان شکینی تایبته، نهومبوو ههندی له عمر به کان بهیعتیان به پیغه ممبر ۷۷ کردبوو، لهسر نیسلام و سویندیان خواردبوو، پاشان بهیمان که بیان هه لومشاندموه له بهر که می دارو دستهی پیغه ممبرو زوویی موشریکهکان، نیت بهم نایه ته جله و گیریان ل کر. پیتیانی هه رمو: بهیمان هه کانتان مهکهنه هؤکاری فرتو فیل و هه لحه له تاندن. ﴿فَزَلْ قَدَمَ بَعْدَ ثُبُوتِهَا وَتَذُقُوا السُّوءَ بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ نهومکوو بهم کردموقتان قاجتان بخزی و بهردو زلکاو گو مپایی رهیل بن، دوی نهومی لهسر پیتتهختی نیستیقامهت و بیرو باومپی راست و پهسند جیگیر بووه، نیوه نهگهر بهیمان و عهدهمکانتان بکه نه هؤکاری فرتو فیل، سی تاوانی گهوره نه انجام ددهن و دهکونه سی هه لهی گهوره موه:

۱- گو مپا دهبن و له ریگهی حهق و هیدایهت دوور دهکونه موه.

۲- نیوه دهبنه پیتشهوی خراپه و خه لکی تر چاوتان لیدهکا و دهبنه گو مپا و گو مپا کهر.

۳- له قیامهتیشدا سزای به نیشتان ددری.

﴿۹۵﴾ وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا﴾ نیوه نهچن له حیاتی ثیمان به خودا و پابهند بوون به عهده و بهیمان، کالایهکی دونیایی که مپایه و مر بگرن. واز له و مامه لهیه بین، خوتان خه سارتمه مندو مالمویران مهکهنه! ﴿إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نهومی خودا بؤ خودا په رستانی داناوه له قیامهتدا له پاداش و نازو نیعمهتی نه پراوه زور باشتر و پیروز تره له و کال که م و بی نرخه دنیا، نهگهر نیوه شعوری نهومتان هه بی جوداوازی نیوان خیر و خوشی نه پراوه قیامت و کالای دونیای که مپایه بکه!

﴿۹۶﴾ مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ﴾ نهومی لاتانه له نازو نیعمهتی دنیا، به لکوو هه موو دنیاو نیعمهتهکانی بهسر دهچن و دمپینه موه و کۆتایییان دی، به لام نهومی لای خودایه له پاداشی به ههشت بهردموام و نه پراوه مپه و ههتقهت کۆتایی

نایه، ناشکراشه شتی نه پراوه ههتا ههتایی زور باشتر و بهنرختره لهشتی پراوه که مپایه! که وای ههول بدن و تیپکوشن بؤ ودهستهینانی نهومی لای خودایه و له پیناویدا خوتان بهخت بکه! ﴿وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ سویند بی نیعمه پاداشی نهوانه ددهینه موه: که به صهبر و نارامن لهسر خودا په رستی و خوراکرن له بهرامبهر نه زیهتی کافران داو پابهندی واده و به لینی خویان دهبن، پاداشی باشیان ددهینه موه، پاداشیکی و شیای نهوان بی و به گوپری خوراکرتنه که بیان بی، نهگهر رۆزی سه د کاری خیر بکه، کامیان لای خودا له هه موان باشتره کرده و دهکانی تریان به ته رازوی نه و گاره باشمیان کیشانه دهکهن! سهرباری پاداشی باش و بهردموام، له خراپه کانیشیان خوش دهبن!

﴿۹۷﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنَّىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً﴾ واته: ههر که سیک کاری باش نه انجام بدا له نیرو له می، و پرای کرده و باشهکانی خاومن پراو بی، یه کتا په رست بی بی و بی پاداش و سزا ههیه، زیندو بوونه موه ههیه، نهوه نیعمه دمپژنین به شیومیهکی ریک و پیک؛ ژیانیکی پاک و خاوتنی پی ددهمین رازی دمی به و بهش و بارمی خودا بؤی دیاری کرده و پی داوه، دهزانی خودا خاومن نیحسان و زاناو دانیاه، چی داومتی ههر نهوه بهشی نهوه و ههر نهومنده له بهر ژموندی نهودایه، دهزانی ژیان و نیعمهتهکانی دنیا ته من کورت و که مپایه من زوو بهسر دهچن و تیده پهن، زور گرنگیان پی نادا؛ به بوونیان زور که یفخوش نابی و بهقهوتانیان غه مبار و دلتنگ ناب، رازی به بهشی خودا و ههناعت دهکا. ﴿وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ بیگومان نیعمه له قیامهتیشدا پاداشی ته واده ددهینه موه به نهوانه، پاداشی کرده و باش و نیمانداری و راستگوویی و راستاییان به جوانترین شیوه ددهینه موه، به ته وای رازیان دهکهن!

﴿۹۸﴾ فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ ههر کاتی و یستت نهی پیغه ممبر! نهی ناده میزادینه! ههر کاتیک ویستتان قورئان بخویننه موه، پهنا بگرن به خودا له و موسوسه و

ختوکهی شهیتانی نهفرین لیکراو، داوا بکه خودا بتانباریزی لههه موو کاریک که شهیتان بیی خوش بی.

﴿۹۹﴾ إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿۹۹﴾

شهیتان دسهلاتو توانای نیه بهسهر نهو که سانه دا؛ که خاوهن باومرن، همیشه رویان له خودایه، بهدل په یومستن به خوداوه، به دلسوزی به نهایه تی بو دمکهن، پشت هر به نهو دمهستن و نهو دهکانه پشتیوانی خویان.

﴿۱۰۰﴾ إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ ﴿۱۰۰﴾

دسهلاتو توانای شهیتان بو گومراکردن و له خشته بردن ته نیا بهسهر نهو که سانه دایه؛ که دمهکانه وهلو خوشه ویستی خویان و به یارمه تیدرو پی شهوای خویانی دمرانن، گوئی بیسی فرمانه کانی دمن، به پیر بانگه وازییه که یهوه دهچن، له حیاتی خودا پهرستی شهیتان پهرستی نه انجام دمدن! ههروهه دسهلاتی شهیتان بهسهر نهوانهش دایه؛ که به هوئی گومرا کردنیان له لایه ن شهیتان هوه هاوهل بو خودا دادمنین!

﴿۱۰۱﴾ وَإِذَا بَدَأْنَا آيَةً مَّكَانَ آيَةٍ وَاللَّهُ أَغْلَمُ بِمَا نَزَّلُ قَالُوا إِنَّمَا آيَاتُ

مُفْتَرٍ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۱۰۱﴾ هه کاتیک نایه تیک هه لبرگین و

لهناو قورئان بیسرینه وه نایه تیکی تر بخهینه شوینی له بهر حکمه تیک و بهرزه و مندییه کی ناده میزاد، وهل حال خودا بوخوی لهه موو کهس زاناره بهو نایه تهی نازل دیه، دمرانن بهرزه و مندی چیه له گورینی نه حکامدا به پیی رۆزگار و گورانی بارو دۆخ... کافر دهکان دمهکن به هه للا و دهلین؛ نهی موحه ممه دا تو پیاویکی دروهه لیهستی و به دهه خوداوه درو دهکهی و به نارمزی خوت نایه تیک لادمه پیی و نایه تیک دینی، نه مرزو فرمان بهشتیک دهکهی و سبهینی جله و گیری ل دهکهی! نهی پیغه مبهرا! تو گوئی به قسهی پووجی نهوانه مدهو له دلی مهگره، نهوانه زور به یان نهزان و بی عهقلن، سودو بهرزه و مندی خویان نازانن، چ جایی له سودو بهرزه و مندی نه حکامی خودا حالی بن!

﴿۱۰۲﴾ قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ آمَنُوا

وَهَذِي بَشْرَى لِّلْمُسْلِمِينَ ﴿۱۰۲﴾ نهی موحه ممه دا بهو موشریکه

وَلَقَدْ عَلِمُوا أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمٌ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ ﴿۱۰۳﴾ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمْ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۰۴﴾ إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿۱۰۵﴾ مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ عَذَابٌ مِنْ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿۱۰۶﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿۱۰۷﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ طَعَّ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَمِعْتِهِمْ وَأَبْصَرْتَهُمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿۱۰۸﴾ لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿۱۰۹﴾ تَعْرَاكَ رَبُّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا قَسَمُوا أَنَّهُمْ جَاءُوا وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَعَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۱۱۰﴾

نهفامانه بلن؛ نهه قورئانهی بو من هاتووه بو ئیوهی دهخوینه وه دهست هه لیهستی خویم نیه، به لکوو جو برانیل؛ که فریشتهی تایبه تی نیگایه له خوداوه هی ناویه تی به حق و عدالهت و حکمهت. نهسخ کردنه وهی نایه تیک و هیانی نایه تیکی تر بو شوینی لهه موو دهکهی و به نارمزی خوت نایه تیک لادمه پیی و سهر جاوه دهگرئ. هه رگیز بهتال توخنی نهه قورئانه نهکه و توده ناکه وئ.. ﴿لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بو نهوهی بهه جوړه نهسخ کردنه وهو گورینه نهیانی ئیمانداران زیاتر بچه سپن. بر وایان به نایه تی مهسوخ و به نایه تی ناسخ هه بی، دلایان به حوکم و یاساگانی قورئان نارام بگرئ، خودا پهرستان؛ که دمهکن نایه تیک نهسخ دمهکن وهو نایه تیکی تر جیگای دهگرینه وه، دمرانن؛ نهوه له خودا و میه دهلین؛ ﴿هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنا﴾ نهه راست و حقه و له خوداوه هاتووه. جا که نهه هه لویستیان بوو، ناوا به پیر نه حکامی تازمی قورئانه وه هاتن، نهوه نیشانهی نهوه میه لهسهر نایین جیگر بوون و دلایان

به خود ابراستی دامه زراوه و دلتیان خودا جه گیم و دانایه
له کارو حوکی دا شتیک ناکا بی حکمهت بی و بهرزه و موندی
تیدا نه بی!

﴿۱۰۳﴾ وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ﴾ بیگومان نیمه
زور باش دوزانین و ناگامان لییه: نه و موشریک و
خودانه ناسانه دروی چون هلدبهستن و بوختانی چند
گه وره ناراسته یه یامی پیغمبر ده که: ﴿لِسَانُ الَّذِي
يُلْجِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِيٌّ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ﴾ زوبانی نه و
که سه ی نامازهی بو ده که و به ماموستای موحه ممدی
لهقه لهدم دهمد زمان عجه مییه و عمرمی نیه، قورنان
که لامیکی عمرمی ناشکرا و رون و روانه، به لکو و روانترین
که لامی عمرمییه، دهی چون گومان دمبری که سیک نه م
قورنانه قه صیحه به لیغی هیئابی، له کابرایه کی نا عمرمی
زمان عجه می فیری بو و نه و فیری کرد بی؟! هر
که سی توی قام و عه قلی هه بی قسه و نا کا و بیرو رای وا
دهر نابری.

﴿۱۰۴﴾ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ نه وانه ی بر و به نایاتی قورنانی ناز لکرا و بو سر
پیغمبر ناکه، به ته ما نه و نه نین ایمان بینن به و په یامی
له خوداوه بو ناده میزاد نیردراوه، نه وانه خودا هیدایه تیان
نادا، توفیق یان نادا بو بر وا کردن به نایاتی خودا و به په یامی
پیغمبرانی، چونکه بو خویان به هو ی بی بروایی و
سهر ره قی و تاوانکاریانه وه ناماد مباحی نه و میان تیدا نیه
نیمان بینن، نه وانه له قیامهتدا عذاب به نیشیان هه یه،
توله ی دزایه تیکردنی پیغمبر و به درو خستنه وه ی نایاتی
قورنانیان لی دمستی!

﴿۱۰۵﴾ إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ نه و هکو و
درو به دم خوداوه هلدبهستن، نیلا که سانیک که نیمانان
به نایاتی خودا نیه، بر و به موعجزه و نیشانه کانی خودا
له بو و نه و مر دا ناکه، سهری به لکه کانی تا و ته نهایی خودا
ناکه، ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ نه وانه ی کافرو موشریک
له قور میسیه کان که به تو دهلین: نه ی موحه ممد! قسه به دم

خوداوه هلدبهستی نه وانه خویان دروژن نه ک تو نه وانه
قسه هلدبهستن نه ک تو!!

﴿۱۰۶﴾ مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ﴾ که سیک پاش
موسولمانیونی پاشگهز بیته وه، پاش نه وه ی خودای ناسی و
راستی نایینی بو دهر که وت، کافر بو وه، به دل له نیسلام
په شیمان بو وه، نه وه قارو غه زمی خودای له سهره و دوور
ده خریته وه له رحمهتی یه زدان، له قیامهتیشدا سزای
سهخت و سامناکی هه یه، چونکه شیرینی نایینی چهشتو وه
دوایی لی لاداو، هه روه ها چونکه ژیانی دویای به سهر ژیانی
قیامهتدا هلدبژاردوه، له بر نه وه شیای سزای سهخته. ﴿إِلَّا
مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ﴾ مه گهر که سیک موسولمان بی و
زهختی لی بکری و به زور گوشتاری کوفری بی بدرکینن، یان
کاری کوفر نامیزی بی نه نجام بدن، له هه مان کاتدا دلی پر
بی له نیمان به خودا و به تا و ته نهایی خودا و راستی
پیغمبرایهتی هه مو و پیغمبره کان به گشتی و هی
هه زرمی موحه ممد به تایبهتی، نه و کاته نه گهر به پروالمت
کوفر بکا هچی له سهر نیه و گونا هی ناگاتی! ﴿وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ
بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ به لام
غه زمبو قاری خودا بو که سانیکه به دل له نیسلام
هه لکه ریته وه، دلیان به کوفر و بی دینی دابه زری، به ویستی
خویان بی زوره ملی کافر ببته وه نه وانه غه زمی خودایان
له سهره، له رحمهتی دوور ده که ونه وه له قیامهتیشدا عذاب
سهختی دوزه خیان بو ناماده کراوه!!

﴿۱۰۷﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ﴾ نه م
غه زمبو قاری لی گرتنه ی خودا لییان له بر نه ویه چونکه
نه وانه ژیانی دویان هلدبژاردوه به سهر قیامهتدا، ملی
له پاشگهز بو ونه وه ناوه و له سهر نایینی حق به رده وام نه بو وه،
ناماد مباحی تیدا نه بو له پینا و نایین دا نه زیهت بدری
نارهحتی ببینی، خو بهخت بکا. ﴿وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الْكَافِرِينَ﴾ هه روه ها چونکه خودا هیدایهتی گه و نه ته وه ی
سته مکارو کافر نادا، که سیک نینکاری نایهتی خودا بکا و
سوور بی له سهر خودانه ناسی نیشانه ی نه ویه: ناماد مباحی

تیدا نیه ریگای خیر بگریته بهر، شهیتان و نهفسی بهدکاری
ریگای کوفریان بؤ رازاندوتهوه.

﴿۱۰۸﴾ **أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَسَمِعَتْ لَهُمْ**
وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿۱۰۸﴾ نهوانی لهنایین ههئدهکهپینهوه، دوی
نیمانهینان و تیگهپیشتن لهئیسلاام باشگمز دهبینهوه، نهوانه
ئهو کهسانه خودا دلی مؤر کردون، نامیری بیستن و دیتنی
حهقیقی لهکارخستون، نهوانه نیتر نیمان ناهینن و کهلامی
خودا بهباشی نابیستن، بهلگه و دهلیلهکانی تاک و تهنهای
خودا و زیندوبوونهوه و راستی پیغهمبهرایهتی ناچیتته
دلیانهوه و کاریان تی ناگا، نهوانه بهتهواوی بی ناگا و نهفامن،
کهس لهوان غافلتر نیه، چونکه بیر نهکردنهوه لهناکامی
کوفرو بیدینی نهوپهپی غافل و نهفامییه.

﴿۱۰۹﴾ **لَا جَرَمَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْخَاسِرُونَ** ﴿۱۰۹﴾ ههقهو
چهسپاوه، هیچ گومانی تیدا نیه نهوانه لهقیامهتدا
بههیلاکچوو بههقتاره چوون، فهوتاوو خهسارهمهندن،
تهمهنی خویمان لهشتی بیهوده و زیانه خرؤدا بهسهر برد
بهدهستی خویمان بهویستی خویمان خرؤدا سوتهمهنی
درؤزهج، خویمان کرده شیایو ناگری دؤزهج.

﴿۱۱۰﴾ **ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فُتِنُوا ثُمَّ جَاهَدُوا**
وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۱۱۰﴾ پاشان ئهی
موحهمهه! بزانه، که خودای تو دهرحق بهوانی لهزیدو
نیستمانی خویمان کۆچیان کردوه، دوی نهوهی موشریکهکان
ویستیان لهنایین باشگهزیان بکهنهوه.

﴿۱۱۱﴾ **يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا** ﴿۱۱۱﴾ واته: خودای تو
ئهی موحهمهه! بهرحهم و بهزمییه بؤ ئه و نیماندارانه
لهرؤژیکدا که ههموو کهس داکوکی لهخوی دهکا، کهس
وسهر کهسی ناپرؤی ههر کهسه و دهیهوی خوی زرگار بکا،
چی بهسهر مندال و باوک و دایک و خزم و کهس و کارهوه نیه،
رؤژی نهفسی نهفسییه. ﴿وَتُؤْفَىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا
يُظْلَمُونَ ﴿۱۱۱﴾ ههموو کهسیک سزاو پاداشی کردهوهکانی خوی
ومردهگریتهوه، ههر کهسه بهگویره کردهوهکانی چاکه
بهچاکه و خرابه بهخرابه پاداشی خوی دهریتتهوه، نهوان

﴿۱۱۲﴾ **يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا وَتُؤْفَىٰ كُلُّ**
نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿۱۱۲﴾ **وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا**
قَرِيَةً كَانَتْ آمِنَةً مُطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا
مِنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ
الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿۱۱۲﴾ **وَلَقَدْ**
جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ
ظَالِمُونَ ﴿۱۱۲﴾ **فَكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِمْ** ﴿۱۱۲﴾ **وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ**
الْكُذْبَ هَذَا حَلَلٌ ﴿۱۱۲﴾ **وَهَذَا حَرَامٌ لَقَدْ كُذِبَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ**
إِنَّ الَّذِينَ يَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يَفْقَهُونَ ﴿۱۱۲﴾ **مَتَاعٌ قَلِيلٌ**
وَهُمْ عَذَابُ الْإِلِيمِ ﴿۱۱۲﴾ **وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَمًا مَافَصَصْنَا عَلَيْكَ**
مِنْ قَبْلُ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿۱۱۲﴾

سته میان لیناکری لهپاداشی چاکه کار کهم ناگریتهوه لهسزای
تاوانبار زیاد ناگری، تهناهت کهمترین سته میان لی ناگری.

﴿۱۱۲﴾ **وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرِيَةً كَانَتْ آمِنَةً مُطْمَئِنَّةً** ﴿۱۱۲﴾ خودا
بهنموونه و بؤ عیبرت باسی گوندیک (شاریک) دهکا،
دانیشتوانهکانی بی وهی و دنیا لهدوزمن و نافات بی خه و
کهدهر لهههموو ناخوشیهکی ژیانی دونیا، ﴿يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا
مِنْ كُلِّ مَكَانٍ ﴿۱۱۲﴾ رزق و رؤزی زؤرو زبهندهی لهههموو
لایهکهوه بهناسانی بؤ دهات، کهچی دانیشتوانهکان لهجیاتی
نهوهی سوپاسی خودای لهسهر بکهن، ﴿فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ﴾
کوفرانی نیعمهتهکانی خودایان کرد ﴿فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ
وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿۱۱۲﴾ نیتر پهرومردگار بهبرسییهتی و
ترسو خوؤ دایبۆشین، ژیانی لی تالان کردن، لهشوینی
نهمن و ناسایش و دلیایی ترسو خوؤی بؤ رهخساندن، لهباتی
دهولهمنهندی و ههبووی، ههژاری و برسیایهتی پیدان،

له جباتی دلخوشتی و له شساعی و تهردهماخی نازارو نه شکهنجه و خهه و خهههتی دان، تالی و ناخوشتی ژباتی پی جهشتن دونیای ئی و متهنگ هیئان، روناکاییان له ژباندا نهما.

﴿۱۱۳﴾ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿۱۱۳﴾ بېگومان هاتوه بۆ لای دانیشتوانی نه و شاره پیغه مبهریک لهرهگزی خوځان، له خوداوه په یامی بۆ هیئان، داوی لیکردن که خودا پهرستی بکه، سوپاسگوزاری نیعمه ته گانی بن، به خوځاندا بچنه وه و واز له پته پهرستی بهین، که چی نه وان پیغه مبهره که یان به دروخسته وه، سوور بون له سهر کوفرو بیدینی خوځان، پهرمان به سهر رهقی و سهر که شی خوځان دا، ئیتیر خودا به سزای ریشه کیش له ناوی بردن، له حال و مزعیکدا که نه وان سته میان له خودی خوځان کردو به دردهوام بوون له سهر کوفرو مهعاصی نه گینا خودا سته می ئی نه کردن!

﴿۱۱۴﴾ فَكُلُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ حَلَالًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿۱۱۴﴾ دمبخون و بخونه وه نهی کومه لی موسولمانان! لهرزقی پاک و حلالی به سود، که خودا بۆی رهخساندون، شوکرو سوپاسی خودای له سهر بکه، نه و په له و مرو نازه لانهی خودا ریگهی پیداون سودیان ئی ببینن هیلکه و شیرو ماست و په نیرو رونه که یان بخون، سهرمان بېرن گوشته که یان بخون، به خوځایی له خوځانان حهرام مه که، سپله مه بن سوپاسگوزار بن، چونکه خودای خاوم نیعمه ت، فضل و بهخشش، شیاوی سوپاس و پهرستشه، تاک و ته نها و بی شهریکه، دهی نه گهر ئیوه راست ده که نه و خودایه دمپهرستن، پایهن دی ههرمان و جله و گریه که یان بن، سهر پیچی یاساو شمریعه تی مه که نه!!

﴿۱۱۵﴾ إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهِلَّ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ ﴿۱۱۵﴾ نهوی: که حهرامه له سهر ئیوه و نابی له کاتی ناسایی دا بیانخون گوشتی مردار و موبو و خوینی رهوان و گوشتی بهراز و گوشتی ههر نازه ئیک به غهیری ناوی خودا سهر بېردی و سهر بېرینه که ی بۆ ریزگرتن له غهیری خودا بی و مکوو نه و نازه لانهی له سهر بهرده تایبه ته که یان (نصب) سهرمان دمېرن بۆ بته که یان. نه م جوړه سهر برپاوانه خواردن

گوشته که یان و سود بینن له کولک و موویان، حهرام و پیسه و توخنی مه که ون. ﴿فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ که سیک ناچار بوو برسیایه تی تینی بۆ هیئا و پرستی ئی بېری و لی مه علوم بوو نه گهر له و خوراکه حهرامه نه خوا دهری و به هیلاک ده چی، بۆی رهویه خوارده حهرامه که بخواو خوئی تووشتی فه لاکه ت نه کا، به مه رجی نه و خوراکه حهرامه به شی ناچار تی تر نه بی و لی داگیر بکا یان لی برفینی و بۆخوی بیخواو کابرای تر له برسا بمری! ههر وه ها ده بی نه و منده له و حهرامه بخوا که برسیایه ته که ی نه هیلی نه که بچی خوئی ئی مې بکا و تا دمتوانی لی بخوا، واته: نابی ئی خوارده که ی بگاته نه ندازه ی تی ری و هه لاوسان. خودای بهرز و مه زن تاوان به خش و میهرمانه درحه ق به و که سانه ی له کاتی ناچاریدا له خوراکي حهرام دهخون و به گوپری پیویست نه فسی خوځانی پی کوپر ده که نه وه.

﴿۱۱۶﴾ وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَذَا حَلَالٌ وَهَذَا حَرَامٌ ﴿۱۱۶﴾ نه چن و مکوو موشریکه که یان بکه نه به هه واته و به هه و او ئارمزو شت حلال یان حهرام بکه، نه چن و مکوو موشریکه که یان به هه و او هه و مس بلین: نه ووی له سکی نه م نازه لانه دایه تایبه ته به نیرو نه که یان و یاساغه له سهر خیزانه که یان، مردار و موبو و خوینی رهوان و گوشتی بهراز مهخون. ﴿تَقْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾ بۆ نه ووی سهر منجام به دهم خوداوه درو هه لبهستن، حه لاکردن و حهرام کردنه که پال خودا بدن، به بی نه ووی خودا هیچ جوړه ته شریعیکی له و باره و نازل کرد بی، خودا هیچ شتیکی له و شتانه ی ئیوه به حهرامتان داناه، حهرام نه کردوه، ههر وه ها هیچ شتیکی له و شتانه ی ئیوه به حه لالی دامنن حه لال نه کردوه. که وایی ئیوه به دهم خوداوه درو هه لبهستن چونکه ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَقْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ﴾ بېگومان نه وانه ی درو له سهر خودا هه لده بهستن له دونیا و قیامه تدا رزگاریان نابی، ههر گیز به مرز ناگه و له ههر دو دونیادا بی نرخ و ریسوان.

﴿۱۱۷﴾ مَتَاعٌ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۱۷﴾ نه و کالایه ی به درو هه لبهستن له سهر خودا چنگیان ده که وئ هیچ و بی نرخه، تاویکه و دهر و، سیهری داره و پایه دار نیه، ماومیه کی کورته و

به سهر دهجی، نهوهی بویان دهمینیه وه عه زابی به نیشی دۆزه خه، که بۆ ههتا ههتایه تییدا دهمینه وه و لئی قوتار نابن. له بنه رتهدا نایه ته که خیطابه بۆ نه و موشریکانه ی (به حیره و سانییه و وه صیله و حامی) یان داهینا بوو به ختوخوړایی گوشتی نه م ناژه لانه یان له خوځیان حهرام کردبوو.

﴿۱۱۸﴾ **وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمًا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَاتِهِ:** حهرامان کرد له سهر نه وانه ی جوله که بوون نه و خواردنانه ی له مه و پییش بۆمان گیرایته وه، نامازه یه بۆ نایه تی (۱۶۶) له سورمتی (الانعام) که دهغه رموی: ﴿وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمًا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهَا إِلَّا مَا حَلَلْتُمْ مِنْهَا وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ إِلَّا مَا حَلَلْتُمْ مِنْهَا﴾ که دروست نیه نه ی گهل و نه ته وه ی پیغه مبهری ناخرزهمان! که له خوژانه وه خواردن جه لال و حهرام بکه ن، لاسای جوله که کان مه که نه وه له و شتانه ی لیمان حهرام کردبوون. ﴿وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ﴾ نیه مه سته ممان ئی نه کردن، که نه و شتانه مان لییاساغ کردن ﴿وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ به لکوه نه و ان بۆخوځیان سته میان له خوځیان کرد به وه: که تاوانیان نه انجام دان، ههتا نیه مه له بهر حهرامکردنی نه و شتانه سزیمان دان!

﴿۱۱۹﴾ **ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهَالَةٍ** پاشان خودای خاوه ن سوژو به زمیی دمرحه ق به و که سانه ی به نه زانی تاوانیکیان ئی رودمردئو سوور نابن له سهری و به رده و ام نابن له نه انجامدانی ﴿ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا﴾ پاشان تۆبه ی ئی ده که ن و په شیمان دهمنه وه، ده ست ده که ن به نه انجامدانی کرده وه ی باش و خوځیان راستال ده که ن ﴿إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَنَفُّورٌ رَحِيمٌ﴾ بیگومان خودای تۆ نه ی موچه ممه د! لیخۆشبوونی زۆرو به رفراوانه، به شی هه موو که س ده کا، ههر که سی به دل له تاوانه کانی په شیمان ببیته وه رحمه ت و لیخۆشبوونی خودا ده یگریته وه رحمه ت و لیخۆشبوونی خودا په یوه مستن به تۆبه و په شیمان بوونه وه له تاوان و چا که کاری به گویره ی شه ریعه تی خودا، جا که سیك تاوان بکا به نه زانی و نه قامی پاش نه انجامدانی تاوانه که په شیمان ببیته وه پابه ندی فرمان و جله و گیریه کانی په رومردگار بئ و به گویره ی

﴿۱۱۸﴾ **ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَنَفُّورٌ رَحِيمٌ** ﴿۱۱۹﴾ **إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ خَنِيفًا وَلَمْ يَكُنِ مِنَ الْمُشْرِكِينَ** ﴿۱۲۰﴾ **شَاقِرًا لَأَنْعُمِهِ اجْتَبَاهُ وَهَدَاهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ** ﴿۱۲۱﴾ **وَمَا آتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَآتَيْنَاهُ فِي الْآخِرَةِ كَيْرًا وَلَئِنْ أَصْلَحِينَ** ﴿۱۲۲﴾ **ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ أَنْعِ مَلَائِكَةَ إِبْرَاهِيمَ خَفِيًّا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ** ﴿۱۲۳﴾ **إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ** ﴿۱۲۴﴾ **أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَحَدِّ لَّهُم بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ** ﴿۱۲۵﴾ **وَلِئِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُمْ خَيْرٌ لِّلصَّابِرِينَ** ﴿۱۲۶﴾ **وَأَصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ** ﴿۱۲۷﴾ **وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَلَالٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ** ﴿۱۲۸﴾ **إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ** ﴿۱۲۹﴾

شه ریعه ته که ی هه لئو که وت بکا، نه وه بیگومان خودا لئی خو ش ده ی، له دونیا و قیامه تدا رحمی بئ ده کا!

﴿۱۲۰﴾ **إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً** بیگومان ئیبراهیم که باپه ره گه وره ی ئیومه یه، ئیوه ی جوله که لافئ نه وه لیده دن که له سهر نایینی ئیبراهیم، ئیوه ی عه رمی به ته رسته ی لافئ نه وه لیده دن که نه و زاته باپه ری گه وره ی ئیومه یه. ده ی نه و زاته نمونه ی ئاده میزادی په کتاپه رسته و هیدایه تدارو و هیدایه تدمرو فه رمانبه ردارو سوپاسگوزاری په رومردگار بوو، به ته نیا خو ی ئومه تی بوو، ها و ته رازووی ئومه تی بوو له بهر نه وه نه و منده خو و ره وشتی به رزو په سندی تی دا بوون به نه ندازه ی خو و ره وشتی گهل و نه ته ومیه کی هه لئزاده ره وشتی جوانی تی دا گرد ببونه وه. ﴿قَانِتًا لِلَّهِ﴾ له خودا ترس بوو، فه رمانبه ردار ی په رومردگاری خو ی بوو، به باشی و دلسۆزی خودا به رستی ده کرد ﴿خَنِيفًا﴾ وازی له به ته رسته و

هاوئلدانان بۆ خدا هینابو و بهتهواوی روی کردبوه خوداو ئی برابوو بۆ خوداپهرستی و ﴿وَلَمْ يَكُنْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ همرگیز لهپېرو تاقمی موشریکان نهبوه، بهمندالی و گهورمی یهکتاپهرست بوو، رۆژیک لهروژان هاوئلی بۆ خدا قهرار نهداوه. ﴿شَاكِرًا لِّأَنْعَمِهِ﴾ ههمیشه سوپاسگوزاری نیعمهتهکانی پهرومردگار بووه، بهزمان و بهکردهوه شوکری نیعمهتی خودای دمکرد، وهک نهو موشریکانه نهبوو: که بهزوبانیان ئینکاری نیعمهتی خودا دهکهن و بهکردهوه پیی کاهرن. ﴿اجْتَبَاهُ﴾ خودا ههلیبژاردوه کردویهتی بهپیغههمبری خوئی، بهبهندهی راستال و قهرمانبهرداری خوئی ژماردوه. ﴿وَهَدَاهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ شارمزی کردوه بۆ ریبازی راست، که ریبازی یهکتاپهرستییه ریبازی خودا پهرستی راستهقینهیه!!

﴿وَآتَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِلَهُ فِي الْآخِرَةِ لِمَنِ الصَّالِحِينَ﴾ لهژیانی دنیادا چاکهمان پیی بهخشیوه، لای ههموو گهل و نهتهوهکان خۆشهویستمان کردوه، ههموو پهپرهوانی نایینهکان ریزی ئی دمگرن، لهقیامهتیشدا نهو زاته لهپېرو تاقمی راستالانه، بۆ خوئی داوای نهو پله و پایهی کردوه لهخودا پاراپهوه بیخاته زومرهی صالحانهوه.

﴿ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ بهبۆنهی راستی ریبازی ئیبراهیم و رهوشتی بهرزییموه نیگامان بۆ تۆ کرد نهی پیغههمبرا که تۆ شوین نایینی ئیبراهیم بکهوئ، نهو ئیبراهیمهی وازی لهههموو نایینیکی بهتال و بی بناغه هیناو روی کرده نایینی راست و پابهندی یهکتاپهرستی بوو، هیچ کاتئ نهبهمندالی و نهبهگهنجی و نهبهپیری هاوئلی بۆ خودا دانهناوه یهکتاپهرست و خودا پهرستیکی راستال و دلسۆز بوو، پیغههمبریکی خاومن شکۆ و رابهیریکی پیروژ و خاومن ههلوپست بوو.

﴿إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ﴾ نهوهگوو رۆژی شههمه گیردراوه بهروژی تابییهتی بۆ جولهکهکان بۆ عیبادت تیدا کردن، بههوی ئیلحاح و پیداکرتنی نهو کهسانهومیووکه کهوتنه کیشه و خیلافهوه لهگهل جهزرمی موسادا دهربارهی

دامهزراندنی رۆژی شههمه بۆ پشوودان و زیده عیبادت تیدا کردن. نهگینا جهزرمی موسایش وهکوو جهزرمی ئیبراهیم همر رۆژی ههینی دادنا بۆ عیبادهتکردن، کهوابوو بریاردانی رۆژی شههمه شتیکی تابییهته بهجولهکهکانهوه و لهنایینی ئیبراهیم وهرنهگیراوه، لهنهنجامی کیشه و نیزاعی کۆمهال لهبهنوئیسرائیلییهکان هاته کایهوه. پهرومردگار بۆخوئی ناگاداری نهو ئیختیلافیه. ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ بیگومان خودای تۆ نهی موحههمهدا رۆژی قیامت دادگایی نهوانه دمکا: که کیشهیان تیکهوت و خیلافیان لهناودا پهیدا بوو، سزاو تۆلهیان بهگوپری کردوهوه ههلوپستیان ئی دمستین، همر کهسه بهپیی کردهوهکهی پاداشی دهریتهوهوه سزای ئی دمستینری.

﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ﴾ نهی پیغههمبرا بانگی نادهمیزادهکان بکه بۆ لای خودا بهحیکمهت و دانایی، پییان بلئ: وهرنه ژیر نالای ئیسلام و واز لهههموو بیرو باومپیکی تر بهینن، بهکارامایی و لیزانی، بهقهسهی جوان و زمانی شیرین ناخاوتنیان لهگهل بکه، نامۆزگاری وایان بکه لهدل و دمروونیاندا کاریگهر بی، پهندو مهئلی وایان بۆ بینهوه که دلایان راجلهکی، ﴿وَجَادِلْهُمْ بَاتِلِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ بهج شیومهیک جوانه موحادهلهیان لهگهل بکه، بههیدی و لهسهرهخوئی لهگهلایان بدوئ، نهوی پیویستی بهموناظهره و دان و سان ههبی بهجوانی لهگهلایان بدوئ، چاپۆشی بکه لهکهسانیک قسهتپن و گوفتار ناخۆشن، لهبهرامبهر خراپهدا چاکه بکه، ههول بده لهموحادهله و موناقهشهده بگهیه حهق و حهق دهریکهوی لهناخاوتندا دمنگ بهرز مهکهرمه، جنیو بهبهرامبهرت مهده. ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾ بیگومان خودای تۆ نهی موحههمهدا زاناو ناگاداره بهوانهی لهریبازی خودا لایان داوه و نهوانهی هیدایهتیاں دراوه، دهرانی: کئ بهدبهخته و کئ بهختهوهره، همر خودا خۆشی لهروژی خوئی دا سزاو پاداشیان دمهاتهوه.

سورة النيسراء

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ مَّابِنَا إِنَّهُ
هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١﴾ وَمَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ
هُدًى لِبَنِي إِسْرَءِيلَ أَلَّا تَتَّخِذُوا مِنْ دُونِي وَكِيلًا ﴿٢﴾
ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا ﴿٣﴾
وَقَضَيْنَا إِلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ
مَرَّتَيْنِ وَلَنَعْلُنَّ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴿٤﴾ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا
عَلَيْكُمْ عِبَادًا أَنَا أُولَى بِأَنفُسِكُمْ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ
وَكَانَ وَعْدًا مَفْعُولًا ﴿٥﴾ ثُمَّ رَدَدْنَاهُمْ أَلِفَ أَلْفَةٍ عَلَيْهِمْ
وَأَمَدَدْنَاهُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاهُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا ﴿٦﴾
إِنَّ أَحْسَنَ أَمْسَاتِكُمْ إِلَيْنَا لَأَنْفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا فَإِذَا جَاءَ
وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيُسْطَوْا مِنْكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ
كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا مَا عَلَوْا تَتْبِيرًا ﴿٧﴾

﴿١٦﴾ وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ﴾ نهی کۆمهلی
موسولمانان! نهگمر سزای خراپه کارتان دا بهنده ندادی
تاوانه کهی تۆلهی لئ بکه نهوه، زیدمرهوی مه کهن زیاد
له نه ندادی تاوان تۆله مه سیننه وه. ﴿وَلَنْ صَبْرْتُمْ لَهُمْ خَيْرٌ
لِّلصَّابِرِينَ﴾ نهگمر ئیوه پشو درئین و، به صهبرو نارام بن و
واز له تۆله ستاندنه وه بیئن عه فوویان بکهن و مه به ستان
پاداش و شهوابی پهرو مردگار بی نه وه زور باشتره بۆ ئیوهی
خاومن صهبرو نارام، تۆله ستاندنه وه حه واله ی خودا بکهن.
نهمجار پهرو مردگار فه رمان به پیغه مبه ر دهکا: که به نه وه
رهو شته به رزه خوئی برا زینته وه، له بهرام مبه ر نه زیه تدانی
نه فامان دا پشوو درئز بی دمه رموی: ﴿وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ
إِلَّا بِاللَّهِ﴾ به صهبرو نارام و پشوو درئز به له بهرام مبه ر
نه زیه تدانی خه لکدا، دنیاش به به صهبرو نارامیت
له خودا ومیه، نهگمر یارمه تی و توفیقی خودا نه بی نه تو
ناتوانی به صهبر بی، که وایی داوا له خودا بکه صهبرو نارامت
بی بیه خشی تا بتوانی په ره به به رنامه کهی خوت بدمیی و
نهرکی سمرشانت به نه نجام بکه میهنی: ﴿وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ﴾
نه تو نهی پیغه مبه ر! به پشت هه لکردنی موشریکه کان
له به یامه که ت دلتنه نگ مه به، گوئی مه دمه ره هه لوئستی
ناشیرین و به درؤ خستنه وهی پیغه مبه راپه تیه که ت. نه وه
ته قدیری خودایه و وای بریار داوا یان نه تو دلگران مه به بۆ
شهیدانی نوحود، به صهبرو نارام به. ﴿وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا
يَمْكُرُونَ﴾ دلتنه نگ مه به له و فرت و فیلانیه نه و موشریکانه
نه نجامی دمه دن، به تیکۆشانی به رده وامیان بۆ دزایه تی کردنی
به یامه که ت ته نگه تا و مه به.

﴿١٧﴾ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ﴾ بیگومان

هه میسه پهرو مردگار له که ل نه وه که سانه دایه: که خوئیان
له مه حاریمه کانی دووره پهریز دگر و ترسی سزاو تۆلهی بی
نامانی نه ویان هه یه، ههرومه ها له که ل نه وانه دایه: که
به جوانی و ریک و پیکی کاره کانیان نه نجام دمه دن و نه رکه کانی
سهرشانیان جئ به جئ ده کهن، پابه ندی فه رمان و
جله وگیر به کانی خودای خوئیان، مافی که س داگیر ناکه ن،

ته فواکارو چاکه کارن، له ترسی خودا وازیان له شته حه رانه کان

هیناوه، کارو کرده وهی باش و به سوود نه نجام دمه دن!

کۆتایی جزمی چوارده یه



سوره نسی (الاسراء)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

﴿سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى
الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى﴾ پاک و مونه زه و بی عه یب و بی هاومل و
هاوشانه نه و خودا به دمه سه لاتیه: که له به شیکی شهودا
شه وده و به به ندهی خوئی؛ موحه ممه د ﷺ کرد، له مزگه وتی
که عبه وه بۆ مزگه وتی قودس: که به گویره ی و مسانیلی

چاو له باوكو باپیری خۆتان بکهن، ئیوه له هه موو كهس شیاوترن به پهبه پرموگردنی ئایینی په كتاپه رستی و شوینكه وتنی ریبازی پیغه مبه ران، له سه روی هه موو یانه وه باببه گهورم تان چه زمتی نوح ﷺ ﴿إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا﴾ بیگومان نوح به ندمیه کی سوپاسگوزار بوو، زور زیدم روی ده کرد له سوپاسگوزاری دا، هه موو نه ندمایکی چه سته ی له و شته دا به کار دهینا که بوی دانراوه! به زوبان ذیکری خودای ده کرد، به عه قل و ناومز بیرى له دروستکراوانی خودا دم کرده و، به چاو له بونه و مر دم فکری... هتد.

﴿وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوقًا كَبِيرًا﴾ به نته وه ی نیسرائیل مان راگه یاندو نیگامان بۆ کردن و له ته و پراتدا که بۆ موسامان نازل کردبوو برپاری خۆمانمان بۆ رونکردنه وه، هه والیکى راستمان له سه ر زمانى نه و پیغه مبه ره پى دان، که نه وان دوو جار سه ر پېچى فه رمانى خودا ده کهن، دوو جار له خودا یاخى دمېن، فه ساد ده خه نه سه ر ناخى شامو فه له ستین، یان خاکی میصر، یان هه ر خاک و ولایتیکى پیى تیده خه ن، دوو جار سه ر پېچى فه رمانى خودا ده کهن، دوو جار به پېچه وانه ی شه ریعه تی ته و پرات کار ده کهن و له خودا یاخى دمېن:

۱- په که میان سه ر پېچى کردنی فه رمانى ته و پرات و گۆرانکاری تییداو شه هید کردنی برئى له پیغه مبه ران، وه کوو نه وه چه زمتمى نه شعییایان شه هید کرد (ئیرمیا) که له ناپرمز مه ندى خودا ترساندنې: له جیاتى نه وه ی گوئ بیسی ئاموزگار په کانی بن به ندیان کرد.

۲- دووهمیان: شه هید کردنی چه زمتمى زه که ریبیا و چه زمتمى په حیابوو، هه روه ها هه ولیان دا چه زمتمى عیسا شه هید بکهن. سه ربارى نه و مه ش پشت له تاعه تی خودا ده کهن، ته که به ورو فیرو یاخى بوون نه نجام دمه دن، سه ته مکار په په کی نه سه ته م ده ست پى ده کهن؟ زیدم روی ده کهن له سه ته مکاری دا، نه و په رى یاخى بوون و سه ته مکاری ره چاو ده کهن.

جا ﴿فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا﴾ که ومختى یاخى بوون و فه ساد بلا و گردنه وه ی جارى په که میان هات، نازا وه و ناشوبیان به رپا کردو کاتى نه وه هات عیقایان بدمین و تۆله یان ئى به ستین،

هاتوچوى نه و رۆژگار هه چل قوناغه رى لیک دوور بوون، نه م نیسراو میعراج هه سالتیک پېش کۆچکردن بووه. ئیبن و سه عد له کتیبى (الطبقات) دا ده لى: شه وړموى کردنى پیغه مبه ر هه زمه ده مانگ پېش کۆچکردن بووه. ﴿الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ﴾ شه وړمویمان به به نده ی خۆمان کرد له مه که وه بۆ مزگه وتى قودس؛ نه و مزگه وته ی که ده ورو به ره که یمان کرد ته خیر و به ره که مت بۆ دانیش توانى، ژبان و رزق و رۆزى و کینگه و دارو دره ختى ناو و هه و او به ره و بوومى هه مووى هه ر خیر و به ره که ته. شه وړمویمان پیکرد ﴿لَثَرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا﴾ بۆ نه وه ی به لگه ی تاكو ته نه یایى و خودایه متى خۆمان نیشان به نده ی به ریزمان بدمین. به لگه ی به هیز و پیز له سه ر به ته و ناوی و ده سه لاتی بى سنوورى خۆمانى نیشان بدمین! ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ بیگومان نه و خودایه ی شه وړموى به به نده ی خوى کرد، شه وایه به و قسه و قسه لۆکانه ی موشری که کانی مه که وه دمر بارمى نیسراو میعراجى پیغه مبه ر ده ی کهن، بینا په به کردار ده کانیان و له سه ر زه وى و له ناسامانه کان دا هیه ی ئى گوم نابى و ناگادارى هه موو هه لى و که و تیکیان ه، هه موو زانیاریه کی دمر بارمیان هه یه و به هه موو جوړیک کۆنترۆلى کردون و هه موو شتیکیان له سه ر تۆمار ده کاو سزاو پاداشیان پراو پر دمه داته وه.

﴿وَآتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ إِلَّا تَنَجُّدُوا مِنْ دُونِي وَكِبَلًا﴾ له ومپېش به خشیومانه به موسا کتیبى پیرۆزى ته و پرات، که هیدایه ت و رینوما یى په بۆ به نوئیسرائیلی. پیمان گوتن جگه له خودا که سى تر مه که نه وه لى و دۆست و پشت پى به ستوى خۆتان، خاومنى بوونه و مر بناسن و، نه و به مرستن و پشت به نه و به به ستن که سى تر به خودا مه زانن. هه لېه ته نه مه په یامیکه په رومردگار به گوئى هه موو پیغه مبه ریکى دادا وه، فه رمانى به هه موویان کرد وه، که به ته نیا خودا به مرستن و هاوه لى بۆ به رموا مه زانن له هه موو شتیک دا پشت به نه و به به ستن.

﴿ذُرِّيَّةً مِّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ﴾ نه ی نه ته وه و وه چه ی نه و که سانه ی له گه ل نوح دا له خنکان رزگارمان کردن، هیدایه تمان دان بۆ ریبازی په کتاپه رستی و هه ق و خیر و راست. ئیومش

جاریکی تر مزگهوتی قودس کۆنترپۆل بکهنهوه و دیقه دیقهی ئیوه بدن به سههرکه و تووی داگری بکهنهوه و ئیوه بکهنهوه ژیر دهستی خویان، و مکوو چۆن جاری یه کم به هه مان شیوه کۆنترپۆلیان کردو روخاندیان. ﴿وَلْيَحْزَبُوا مَا غَلَرُوا ثَمِيرًا﴾ بۆ نهوهی هه رچی نیشانهی ژیارو ژیارو ههیه وێران و خاپوری بکهن، هه رچی بیناتان کردوه و کۆتان کردۆتهوه و پهزمه ندمتان کردوه بپوځین، له ناوی بهرن تیکی بدن ناداری به سههر پاداریهوه نه مین و ولاتتان خاپور بکری و بایه قوش تییدا بخوینی!

﴿عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُمْ﴾ نهی نهتهوهی ئیسرائیل! له وانهیه خودا رحه و بهزمی پێتاندا بپتهوه، دواى نهوهی له جاری دووه دا به و به لا و موصیبه تانه له بۆتهی دان و تۆلهی ئی ستان و ته مبی خواردوی کردن، نه گهر تۆبه بکهن و واز له تاوان و ستم بپن، نه و زه لیلی و ژیر دهسته ییه تان له سههر لایه ری، بپگومان خودا و مفاى به وادهی خوی کرد، دواى زه لیلی شان و شکوی پ به خشینهوه، مۆلک و سه لته نه تهی پ به خشینهوه، پێغه مبه ری تییدا نار دهنه وه، چه ند پێغه مبه ریان تییدا هه لکه و ته وه، سه هر له نوێ له زی و نیشتمانی خویان دا ژیان یان به ئارامی و سه ره به ستی به سههر بر دهنه وه! ﴿وَإِنْ غَدَاكُمْ غَدَاً﴾ نهی نهتهوهی ئیسرائیل! هه ر کاتی ئیوه پاش نه م جاری دووه مه؛ پاش نه وهی له جاری دو هه دا رزگار بوونه وه ئارامیتان تیکه و ته وه و که و ته وه خۆشی و هه ر زانییه وه. نه م جار بۆ سییه م جار گه رانه وه بۆ سه ر ره وشتی ناباری و خرا په کاریتان ده ست بپکر ده وه، ناشو و هیت نه ییتان هه لگه ر ساند وه، ئیمه ییش ده گه ری نه وه بۆ سه ر داب و نه ری تی خۆمان و یاسا نه زه لیه که ی خۆمان تان به سهردا ده ده ی نه وه، ناگری فیت نه و ناشو و، قار و غه ز مبی خۆمان ده ری ژین به سهر نه وانه دا نا پاک و ناشو بگه ی. ﴿وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا﴾ نه م جو ره سزادانه ی که با سمان کرد هی دونیا یانه بۆ رۆژی قیامه تیش دۆزه خمان کرد وه به شوین و جیگایان و له هه موو لایه که وه ناگر ده وری کا هرو بی پر وایان ده دا، فیت نه و ناشو بگه یان داده گری و که سیان ناتوانی له و شو را و په ر ژینه بچیه ده ری!

﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّذِي هِيَ أَفْرَمٌ﴾ نهی نهتهوهی ئیسرائیل! بۆچی بر و به قور ئان نا کهن، خۆ قور ئانیش و مکوو ته ورات خودا ناز ئی کرد وه بۆ هیدایه ت دانی ئاده می زاد، بپگومان نه م قور ئانه ئاده می زاد هیدایه ت ده دا بۆ رپبازی پته و و حه ق و راست و کاری گه ر له عاله می هه ست و شعور دا، دل و ده رو و راده جه لگه ی، عه قیده می که واضیح و بی گری و گو ئی هی نا وه، بیرو با و مر پکی دو و ر له خه یال و نه فسانه و خه رافیات راده گه یه نی، ئاده می زاد خه می ده و خه مۆش نا که، هه ست و توانا کانی به ره لا دمکا بۆ نه وهی به کاریان بپنی بۆ کر ده وهی چا ک و بی نا کردن و گه شه دان به ژیان و ولات، ئاده می زاد هه لده نی بۆ ده ست به ره کردنی ژیا نی به خته و مر ی دونیا و قیامه ت، یاسای سه روشتی بو و نه و مر و سه روشتی ئاده می زاد پیکه وه گری ده دا، قه رمان به به ندمکانی ده کا، که له بو و نه و مر بفر کن و پید ا بگه ری و که لکی ئی و مر بگرن و بۆ به ر زه و مند ی خویان به کاری بپن! ﴿وَيَسِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَمْشُونَ الْمَالَهُاتِ أَنْ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا﴾ مر گیتی ده دا به خا و من با و مران؛ نه وانه ی کر ده وهی باش نه نجام ده دن، مر گینیان ده داتی، به وه که پاداشی گه و ر میان هه یه.

﴿وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَغْدَاً لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ هه رو هه ها هه ر شه ده کا له وانه ی پر وایان به قیامه ت نیه، پر وایان به خودا نیه، پر وایان به عه زابی به ئیش و دژواری دۆزه خ نیه. واته: په رو مر دگار دو جو ر مۆژه به موسو لمانان ده دا، یه که میان پاداش دانه وهی خا و من با و مران، دو و م سزادانی دۆز مانیان. نه مه یاسای په رو مر دگار، قاعیده می که به ره پتییه له بار ی کردار و پاداشه وه، یاسا که له سه ر به نه مای ئیمان و کر ده وهی باش داد مه ز رینی، ئیمان به یی کر ده وه بایه خی نیه و کر ده وه بی ئیمان و مکوو نه بو و وایه. ده بی ئیمان و کردار پیکه وه بن و ها و کار بن و یه ک بگرن نه م جار به ر پک و پکی ژیا ن به ر پوه ده چی، به یه کدی گه ر بو و نی ئیمان و کر ده وه به یه که وه هیدایه ت دانی قور ئان ده چه سپی.

﴿وَيَذُغُ الْإِنْسَانَ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا﴾ ره وشتی ئاده می زاد به په له یی و به تا ئو که ییه، جاری و ده بی رقی هه لده ستی نزا له خوی ده کا به شه ر، نزا له مندال و مال و

کاتی دروینده و بهرهم هه لگرتنه... هتد. ﴿وَلَتَعْلَمُوا عَذَابَ
السَّيْنِ وَالْجَسَابِ﴾ گۆرانا کاریمان خستۆته نۆوان شهوو رۆژموه
بۆ ئەوهی نۆوه ژمارده و چهندییهت و چۆنییهت و حیسابی
رۆژو حهفته و مانگو سال بزانن. و مرزماکانی کیلان و چاندن و
رواندن و دروینده و رنین و چنن بزانن، کاتی قهرزو فۆله و
زهکاتدان و به کرپندان و کرپن و فروشتن دیاری بکهن. کاتی
نهجامدانی نوێژکردن و رۆژوگرتن و و مرزی حهجو عومره
بزانن، نهگهر شهوو رۆژ نهیوایه ئادهمیزاد نهیدمزانن چۆن
مامه له لهگهڵ بوونه و مرده بکا؛ ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ فَصْلَتَاهُ تَفْصِيلًا﴾
ههرچی شتیکی نۆوه پۆیستان بی بۆ بهرژموهندی ژیانی
دونیا و قیامهتتان که لکی ئی و مرده گیرئ، ئیمه رونمان
گردۆتهوه، به تهواوی بۆمان شی گردوونهوه، به کورتی هیچ
شتیک لهم بوونه و مرده، بهرێکهوت و صودفه نیه، بهههوانته و
بیهوده نه هاتۆته وجود؛ کارسازی و ریک و پیک نیه و یاسایه
شهوو رۆژ دهگۆرئ، بهزوبانی حال دهمست رهنگینی خاومنی
شهوو رۆژ شی دهکاتهوه، به لگه و نیشانهی بهدسه لاتو
خودایهتییهتی، شایهت و گهواهی دهره لهسهر تاكو تهناهی
خودای بوونه و مر!! ههر بهگۆیرهی ئەم یاساکهونی یه ورده،
گردهوه و پاداش بهیه کهوه دمه سترینهوه و پهیوهستی
بهکترین.

﴿وَكُلُّ إِنْسَانٍ أَلْزَمَانَهُ طَائِرُهُ فِي عُنُقِهِ﴾ گردموه ههموو
ئادهمیزادیکمان خستۆته ئەستۆی خۆی و پێیهوه لکاوه لئی
نابینتهوه، و مکوو گهر دهنه بندو گلا ده وایه له ملی دا نهگهر
کاری خیر بی، و مکوو کۆت و زنجیر وایه له ملی دا نهگهر شمر
بوو! ﴿وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا﴾ لهوه بهولاوه
له رۆژی قیامهتدا نامه ی گردموهکانی بۆ دهر دینین و
دهیخهینه بهردهستی خۆی و بۆخۆی تۆماری گردموهکانی
دونیا و دهبینی و بۆی دهر دهکهوئ ئەو تۆماره ههموو کارو
گردموهیهکی ئەوی تیدا تۆمار کراوه.

﴿اقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا﴾ ده تۆماری
گردموهکانی ژیانی دونیا و بخوینتهوه، بزانه: فریشتهکانی لای
راست و لای چهپت چییان بۆ نووسیوی و چییان لهسهر تۆمار

خیزانی خۆی دهکا، نزیان ئی دهکا به مردن بهتیدا چون و
بهفتاره چون، بهزیان پێگه ییشتن، جاری و دمی ئادهمیزاد
دوعای شمر لهخۆی دهکا و مکوو چۆن دوعای خیر
دهکا. بێگومان ئادهمیزاد رهوشتی به پهلهی تیدا یه.
بهتالوکهیه، ناگاداری سه رمنجام و ئاکامی کارمان نیه، دوعای
شمر لهخۆی دهکا و پهله دهکا لهزوو به دیهاتنی ئاکامی
نزاکی، نازانی ئەوه زیانی بۆ خۆی خۆی هیه هیچ بیر
له ئاکامه کهی ناگاتهوه.

﴿وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتَيْنِ﴾ شهوو رۆژمان کردوه بهدوو
نیشانهی ناشکرا و ههست پیکرا و لهسهر هودرمت و دمه سلاتی
رههای خۆمان، نیشانهی دهمست رهنگینی و کارسازیمان،
گۆرانی شهوو رۆژو بهشوین یهکتر دا هاتنیان بۆ دهمسته بهر
بوونی بهرژموهندی ئادهمیزاده بهتایبهتی و بۆ گیانه بهرانی
تره بهگشتی، شهو کاتی حهسانه وه و ئارامگرتن و خۆ
حهشاردانه، رۆژ و مختی کارو کاسبی و جم و جۆل و هاتوچۆیه
بهناو زهوی دا بۆ دهمسته بهر کردنی بژێوو پێداویستی ژیان.
بۆیه ﴿فَمَحَوْنَا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً﴾ کاتی شهوو
رۆژمان وا ئی کردوه: که بگونجی بۆ دهمسته بهر کردنی
بهرژموهندیهکانی ئادهمیزاد، له شهو دا تاریکی نهنگوسته چاو،
گونجاوه بۆ تیدا نوستن و ئارامگرتن، له رۆژ دا روناکیه که بالی
خۆی بهسهر بوونه و مرده دهکیشی گونجاوه بۆ جم و جۆل و
هاتوچۆ، که وایی که له شهو دا ههموو گیانه بهرێک خۆی
حهشار دهدا و جم و جۆل و هاتوچۆ کهم دمی و شتی تیدا
نابیندرئ، له رۆژ دا شتهکان پێچهوانه دهنه وه ههموو
شتیک دهبیندرئ و بونه و مر روناک و گونجاوه بۆ تیدا ههولدان و
جم و جۆل: ﴿لَتَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ﴾ بۆ ئەوهی ههولی
به دهمست هینانی ههضل و رهحمهتی خودایان تیدا بدن،
بزانن چۆن کارهکانتان نهجام دهن، دمی که بۆ کارو کاسبی و
کاتی که بۆ حهسانه وه و پشوو دان تهرخان بکهن، بهگۆیره
گۆرانی شهوو رۆژ و مرزماکانی سال (بههار و هاوین و پایزو
زستان) کورتی شهوو درێژی رۆژو به پێچهوانه وه، نۆوه
کارهکانتان ریک بخهن و بهرنامه ی ژیا نتان دابریژن، کاتی
نیشه کانتان بزانن: بزانن کهی و مختی ئیش کردنه و کهی
کاتی پشودان و نووستنه، کهی و مختی کیلان و چاندنه و کهی

کردى. بۇ خۇت دادگايى خۇت بىكە، جا كە ئادەمىزاد بۇ خۇى بەپرسىاربى لىكردمەكانى خۇى.

﴿۱۵﴾ **مَنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ** كەسىك ھىدايەتى ومىرگرت و رىگای ھەقى دۆزىھەدو شوپن شەرىعەتى خودا كەوتو پەپىرموى پىغەمبەرى ئىسلامى كرد، ئەو سودو قازانجى بۇ خۇيەتى و خۇى لىي سودمەند دەبى. ﴿وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا﴾ كەسى گومرەبى و لەرىگەى ھەق لابدا، بىرواى بەخودا ئەبى، شوپن پەيامى پىغەمبەر نەكەوئ ئەوە زىان بەخۇى دەگەيمەنى و بەدبەختى بەسەر خۇىدا دەھىنى و سزاي كىردمەكانى لەسەر خۇيەتى و تۆلە لەخۇى دەسەندىرەتەو، چونكە بىرىارى خودايە و ياساى ئەزەلى خۇيەتى دەرھەق بەبەندەكانى: كە ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى﴾ ھىچ ئادەمىزادىكى تاوانبار تاوانى يەككى تر ھەلئانگى، بەلكو ھەموو نەفسىك تاوانى خۇى لەسەر خۇيەتى و كەس گوناھى كەس ھەلئانگى! ﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا﴾ ئىمە بەگۈپرەى عەدل و ھىكمەت و رەھمەتى خۇمان ھىچ گەل و نەتەومىك سزا نادەين لەسەر كردنى كىردەوى ئالەبار يان نەكردنى كارى باش و پىويست، ھەتا پىغەمبەريان بۇ نەنپىرىن، تا ترسىنەرو موژدەپىدىمرىان بۇ نەنپىرىن و سەرىپىچى پەيامەكەى نەكەن، ئىمە كەس عىقاب نادەين. بۇ ھەموو گەل و نەتەومىك پىغەمبەرمان رەوانە كىردە پەيامى ئىمەى پى راگەيانندون، ئىقامەى بەلگەى لەسەر كىردوون، موغجىزەو نىشانەى راستى پىغەمبەرايەتى خۇى نواندەو، ئەھكامى ھەللا و ھەرامى بۇ شى كىردوونەو، موژدەى پاداشى باشى بەھەشتى پىداون، لەسزاي خراپەكارى ترساندەونى.

﴿۱۶﴾ **وَإِذَا أَرَدْنَا أَن نُّهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَرْنَاهَا كَدَمِيرٍ** كە كاتى لەناوبردنى گەل و نەتەومىك نىزىك بووھەدو وىستمان رىشەكەشيان بىكەين، ھەرمەن بەخاومەن نازو نىعمەتەكانىان دەكەين بەبەندايەتەكردن بۇ خودا و نەجامدانى كارى خىرو سودمەند بۇ دونىا و قىامەتەيان، جا: كە سەرىپىچى ھەرمەنەكانى ئىمەيان كرد، پەرمەيان بەخراپەكارى خۇيان داو

ھىسق و فەجورىيان بلا و كىردەو و ياخى بوون و رۇچوون لەگومرەبى دا، ئەو شىواى ئەو دەبىن لەناو بىرىن، عەزابى رىشەكەريان بۇ پىويست دەبى، ئىتر تىكىان دەشكىن و بەتسەواى رىشەكەشيان دەگەين و دوابىراو دەبىن، لەقىامەتەشدا سزاي دۆزەخ چاومرەپىانە.

﴿۱۷﴾ **وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِن بَعْدِ نُوحٍ** چەند گەل و نەتەوھەمان لەپاش رۇزگارى نوح لەناو بىردن و ئاسەوارمان بىرىنەو! كاتى ياخى بوون و سەرىپىچىان كرد و ئىنكارى ئايات و نىشانەكانى ھەبوون و خودايەتى خودايان كرد و پىغەمبەرانىان بەدرۇ خستەو.. وەكوو چۈن ئىوہ ئىستا پىغەمبەر بەدرۇ دەخەنەو، دىئابىن ئىوہ لای خودا لەو گەل و نەتەو بەدرۇ خەرمەوانە رىزدار تر نىن، ئىوہ گەورەترىن پىغەمبەر بەدرۇ دەخەنەو، كەواپى سزادانى ئىوہ پىويست ترو لەپىش ترو! ﴿وَكَفَىٰ بِرِّكَ يَذْلُوبٍ عِدَادٍ خَيْرًا بَصِيرًا﴾ ئەى پىغەمبەر! بەسە كە خوداى تۇ ئاگادارو بىنايە بەتاوانى بەندەكانى، دەزانى، چى دەكەن و ھەموو تاوانەكانىان لەسەر تۆمار دەكا، ھىچى لى گوم نابى.

﴿۱۸﴾ **مَنْ كَانَ يُرِيدِ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ** كەسىك ھەولتى دونىاي بى و ھەا بدا، دونىا مەبەست و ئاواتى سەرەكى بى، ھەموو ھەول و تىكۆشانىكى بۇ دەستكەوتنى دونىا بى، قىامەتى لەبىرچووبىتەو، خودا بەگۈپرەى وىست و نىرادەى خۇى و بۇ كەسانىك مەيلى لى بى، رزق و رۇزى و خۇشگوزەرانىان بۇ دابىن دەكا، جا و نەبى ھەر كەسىك ھەولتى دونىا بدا، دونىاي دەستگىر بى، بەلكو دەبى نىرادەو مەشىئەتى خوداى لەگەلدا بى، مال و سامان پىدانى دونىا، دابىنكردنى خۇشگوزەرانى پەيوستە بەدو و شتەو؛ دەبى خودا مەشىئەتى لەسەر بى نەك بەندە، بۇ كەسانىكە خودا بىھوئ نەك بۇ ھەموو كەس. ﴿ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَلْئُومًا مَّذْخُورًا﴾ پاشان بۇ ھەموو ئەوانەى دونىا وىست و مادە پەرسەن، لەجىھاندا بەناكامى خۇيان گەپىشت بن يان ئانومىد بوبىن، دۆزەخمان بۇ ئامادە كىردون، ھەرىكەيان بەكۆلى تاوانى خۇيەو دەجىتە ناوى ئەو عەزابە دەجىزى، سەرىبارى ئەو عەزابە بەئىشە سەرزەنشتكران و لەھەموو

لايه كه وه لؤمه بيان دمه كرى، لهر دهمه تى خودا دوور خراومند و به زمينى خودا نايانگريته وه. نهم سزايه دونيا ويستان سى تايبه تمه ندى همن؛ بهر دموامى سه زمنشت و سو كايه تى بيكرند، دور خستنه وه لهر دهمه تى خودا!

﴿وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا﴾ كه سيك قيامه تى مه بهست بى، هه ول و ته مه لئلاى بو و دمه سته يناني ژيانى به خته وه رى قيامه ته. بابنه ندى همرمان و جله و گيريه كانى بهر و مردگار، چى له توانا دابى دميكا بو نه نجامدانى نهركى سه رشانى، له هه مان كاتدا خاومند باومر و خودا بهرست و دل پر له هيو او ناوات بو رۆزى دوايى، بر وى ته و اوى به خودا و به پيغه مبه ران و زيند و بونه وه رى رۆزى دوايى هه يه. نه وانه هه ول و تيكوشانيان جيگاي پاداش و ريژلنانه، خودا پاداشى باشيان دمه داته وه.

﴿كُلًّا لَّمْ يَلِدْ هَؤُلَاءِ وَهَؤُلَاءِ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا﴾ واته: بهر و مردگار هه ردو و تاقمه كه: دونيا و يسته كان و قيامه تى ويسته كان، له رزق و رۆزى و مندال و سامان بى بهش ناك، هه كه سه به گوپره رى خوى (كافر، يان موسولمان) رزق و رۆزى دمه داتى، مال و مندالى بى دمه خشى، چونكه له دونيادا عهطا و به خشى خودا له كهس ياساغ ناكري، بو هه مو كهس پيداويستى ژيان دابين دمه. به لام جوداوازي هه يه له نيوان نادمه ميزاده كاندا.

﴿أَنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ﴾ سهير بكه و بر وانه حالى نادمه ميزادان: هه يه دمه لئه مهنده مان كردوه، هه يه هه ژار و نه دارايه، هه يه مام ناومنديه، خودا بو خوى دزمانى و هه نه و ههش له بهر ژه و مندى نادمه ميزاده. ﴿وَلَا خَيْرَ مِنْ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا﴾ بيگومان جوداوازي نيوان نادمه ميزاد له قيامه تدا زور بهر فروانتر و بهر چاوتره. هى وا هه يه له بهنكلى دۆزه دا دمست و حاج پيؤمندگراو و ريساوبووه، هى وايش هه يه له شوينه هه ره بهر زه كانى به هه شتدا رادمه بوپري جوداوازي نيوان نهم به دمه خت و نه و خودا پيداوه عاسمان و ريژمانه!

﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْمَالَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَذْخُورًا﴾ وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ﴿١٧﴾ كَلَّا لَمِثْلُ هَؤُلَاءِ وَهَؤُلَاءِ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ عَطْوَرًا ﴿١٨﴾ أَنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ وَلِلْآخِرَةِ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا ﴿١٩﴾ لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعَدَ مَذْمُومًا مَذْذُولًا ﴿٢٠﴾ وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِنَّمَا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أَقْبَىٰ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ﴿٢١﴾ لَهُمَا جَنَاحُ الذَّلِيلِ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَارِيَائِ صَغِيرًا ﴿٢٢﴾ رَبُّكَ أَنْظُرْ مِمَّا فِي نَفْسِكَ إِنَّ تَكُونُوا صَالِحِينَ فَإِنَّهُ كَانَ لِلْأَوَّابِينَ غَفُورًا ﴿٢٣﴾ وَمَاتَ ذَا الْقَرْنَيْنِ حَقًّا وَالْمُسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَلَا نَبْذِرُ بَيِّنَاتٍ ﴿٢٤﴾ إِنَّ الْمُبْدِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ﴿٢٥﴾

﴿لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعَدَ مَذْمُومًا مَذْذُولًا﴾ هه رگيز نه كه هيت نهى مروفا هاوتا و هاوشان بو خودا دابنييت، چونكه نه و تاكو ته نياو بى هاوتا و بى هاوبه شه دمه نه و كاته به سه زمنشت گراويى و، بى يار و ياومر بهرام بهر به (شيرك) ده كه ت دادمه نيشيت، واته: خوداى گه و ره لى ت ناپرسى ته وه و دهر ووت لى ناكاته وه.

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ﴾ خوداى تو فه رمانى كردوه به وه: كه له زاتى خوى به و لاوه كه سى تر نه بهرستن، به نديا هه تى و بهرستش هه بو خودا نه نجام بدم، خوتان له به نديا هه تيكردن بو غه پرى خودا بهاريزن، چونكه عيبادت كردن نه و به پرى ته قديس و ريژلنانه، جگه له خوداى خاومند نيعمه ت و دمه لات كه سى تر شياوى نه و ريژو ته قديسه نيه. ﴿وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾ واته: بهر و مردگار به جه خته وه فه رمانى كردوه و به پارى داوه: كه چاكه له گه ل باوك و دايكتان بكهن،

بەجاۋى مۆن و سوكايەتى سەپىريان بىكەى، قىزىيان ئى بىكەى،
رو گرز بى لەخمەتەياندا.

۴۴ ﴿وَخَفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذَّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ﴾ بەگەردەۋە
بىچۈكى خۇتەيان بۇ بىنۆينە، بائى بەندايەتى و خزمەتچىەتى
خۇتەيان بۇ بىكەرەۋە، بەدل خزمەتكارىيان بەۋ لەناخەۋە
رەزىيان بىگرە. نەك لەبەر لۆمە و رەخنى ئەمە و ئەۋ.

۴۵ ﴿وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا﴾ داۋاى رەخمەت و
بەزمىي خۇدايان بۇ بىكە، بۇيان بىپارپۇۋە، لەكاتى پىرى و لەدوا
مردنىيان دوعا و پارانەۋمىيان بۇ لەپەرۋەردىگار بىكە، بىلى؛
خۇدايە! رەخمىيان پى بىكە، خۇدايە! بەرەخمەت و چاكەى
خۇت داپانپۇشە، ۋەكۈۋ چۈن ئەۋان لەكاتى مىندالىيەدا
چاكەيان لەگەل كىردوم، بەخىۋىيان كىردوم، پىيان گەياندوم،
خۇدايە لەتاۋانىيان خۇش بە، خىرو خۇشىيان لەچارە
بىنوۋسە، بىيانخەرە بەر بارانى رەخمەتى خۇت!

۴۵ ﴿رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ﴾ ئەى ئادەمىزادىنە! باش
بزانن: خۇداى نىۋە زۆر زانايە بەۋەى لەدل و دىروونتاندايە،
دەزانى تا ج ئەندازمىيەك بەدلىسۇزى يا بۇ رىايى و لەترسى
لۆمەى خەلگ رەزى باۋك و دايكتان دىگرن، بەلگۈۋ زۆر باشتر
لەخۇتان ئاگادارى مەبەست و ھەئس و گەۋتتەنە، رى دىمكەۋى
يەكەيكتان بەھەلە كارىك دىمكە دەبىتە ھۋى دىگرنى باۋك و
دايكتان ئەۋە خۇدا لەسەر ئەۋە سزاتان نادا بەمەرچى
نىيەتتان باش بى چۈنكە ﴿إِنْ تَكُونُوا صَالِحِينَ فَإِنَّهُ كَانَ
لِالْوَالِينَ عَفْوَراً﴾ ئەگەر نىۋە خۇتان صالح و راستان بىكەن،
بەئەنقەست ئەزىيەتى باۋك و دايكتان نەدەن، ھەرمانبەردارى
پەرۋەردىگار بىن، لەۋەى ھەرمانى پى كىردون گەمتەرخەمى
نەكەن، ئەۋە خۇدا عىقابتان نادا،

۴۶ ﴿وَآتِ ذَا الْقُرْبَى حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ﴾ ئەى
ئادەمىزادى خاۋەن دارايى و بەرپەرس! بىبەخشەۋ دەستى
يارمەتى دىرئز بىكە بۇ كەس و كارى ھەزارت، مافى خۇيان
بىدەرى؛ صىلەى رەخمىيان لەگەل مەپچىرپنە، ھەئس و كەۋتى
باشيان لەگەل بىكە، لەمال بەخشىن و يارمەتى بى بەشىيان
مەكەن، ھەرۋەھا يارمەتى ھەزارى تىرىش بىدە كۆمەگى
بەرىۋارو داپراۋ لەمال و حالى خۇى بىكە، قسەى خۇشىيان

چۈنكە باۋك و دايك ئەۋەپەرى تۋاناي خۇيان بەخەرج داۋە بۇ
پەرۋەردە كىردن و پاراستن و پىگەيانندى مىندالەكان، كەۋابى
جىگەى خۇيەتى و ۋىفاۋ ئەمەكدانەۋمىيە لەلايەن ئەۋ
مىندالەۋە؛ كە چاكەى باۋك و دايكى لەبەرچاۋان بى و
چاكەيان بىداتەۋە، بەھەئس و گەۋت كىردنى چۈان
لەخمەتەياندا، بەگۈپرايەلى ھەرمانەكانىيان بۇ داپىنكىردنى
پىۋىستىيەكانىيان، ھەۋل بىدا بەدلى ئەۋان بىجۈلئىتەۋە، كارىك
نەكا پى دىگرن بىن، ئەگەر پىۋىستىيان بەيارمەتى مادى بوو
ئەۋىش ھەۋو بوو يارمەتەيان بىدا. ﴿إِنَّمَا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ
أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أَفْ وَلَا تَنْهَرُهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا
كَرِيمًا﴾ ئەى ئادەمىزادى زىر ھەر كاتى باۋك و دايكت
يەكەيكتان يان ھەردۈكىيان گەيىشتە تەمەنى پىرى و
كەنەفتى و گەۋتە لاي تۆۋ پىۋىستىيان بەيارمەتى تۆ بوو؛
ۋەكۈۋ چۈن ئەتۆ بەمىندالى پىۋىستىيت بەئەۋان بوۋە، ئەۋە
دەبى رەجاۋى ئەم پىنچ خالانە بىكەى و ھەۋل بەدى بەۋەردى
جى بەجىيان بىكەى!

۱- ﴿فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أَفْ﴾ ھەرگىز لەخمەتەيانداۋ بەرۋەروپىيان
ۋشەى نۆف نەئلى، ۋشەيەكت ئى نەبىسن ۋەزىۋونى تۆ لەۋان
بىگەيەنى. ھىچ كاتىك نايى بەروپىياندا ھەلشاخى و قسەى
ناخۇشت ئى بىيىسن، بەتايىبەتى لەحالى پىرى و
پەككەۋتەيىياندا، چۈنكە ئەۋ كاتە پىۋىستىيان بەيارمەتى و
دلىۋەى زۆر تر ھەيە، دلىان ناسك بۆتەۋە بەكەمترىن شت
تۈرە دەبىن، بەكەمترىن سەرىپچى كىردنى تۆ بۇيان دىگرن
دەبىن.

۲- ﴿وَلَا تَنْهَرُهُمَا﴾ نەكەى كىردەۋمىيەكى ناشىرىن لەروپىياندا
ئەنجام بەدى سەرىپچى ھەرمانىيان بىكەى، بەگزىياندا بىچىەۋە،
لىيان تۈرە بىى، بەدروپان بىخەيەۋە، رەقەبەرىيان لەگەل بىكەى،
ۋادى درۋىيان پى بەدى!

۳- ﴿وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا﴾ بەنەرم و نىيانى و بەشىۋەى رەز
لىگرتن و ئەدەب و ھىشمەتەۋە ناخاۋەتەنىيان لەگەلدا بىكە،
بەشەرم و ھەيۋە ھەئس و كەۋتەيان لەگەلدا بىكە بەشىۋەى
دايە گىيان! بابە گىيان! بانگىيان بىكە، نەجى بەناۋى خۇيانەۋە
بانگىيان بىكەى، لەخمەتەياندا دىنگ بەرز بىكەيتەۋە بىنەرىپنى،

له گهال بکه، به یارمه تی مالیی و به دابینکردنی پیداو یستی
ژیان فریایان بکه وه، تیشووی سههرو راحیله یان بۆ دابین
بکه تا دهگاته وه زیدو نیشتمانی خوئی. ﴿وَلَا تُبْذَرْ بُذِيرًا﴾
به میانه پردهی نهیی مال مه به خشن، له خرابه کاریدا خه رجی
مه کهن، بیدهن به وانیه؛ که شیای مال پی به خشین؛
میانه پردهی له مال به خشین دا سیاسه تیکی نه گۆری سه رهکی
نایینی نیسلا مه له روی نابوو ری و کۆمه لایه تی و نایینی به وه،

﴿۲۷﴾ إِنَّ الْمُبْدِرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ ﴿بِگومان نه وانیه
مال و سامانی خو یان له تاوان کاریدا ده به خشن، له پیناو
ره زامه ندیی خودا دا نایه به خشن؛ نه وانیه پیرو تا قمی شه یتان،
هاوه ل و هاو نشینی شه یاتینی به کان، ﴿وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ
كَفُورًا﴾ واته: شه یتان نیعمه ته گانی خودای له بهر چاو نه بوو،
پینان کافر بوو، سوپاسی نه و نیعمه تانه ی خودای نه کرد،
سه لیه ی نواند، فه رمانی خودای شان دو روی کرده
خرابه کاری و سه ریچی کردن، خوئی ته رخان کرد بۆ
نه نجامدانی تاوان و بلا و کردنه وهی فه ساد له سه ره زه وی و
گومر کردنی خه لک.

﴿۲۸﴾ وَإِنَّمَا تَعْرِضُ عَنْهُمْ انْفِئَاءَ رَحْمَةٍ مِنْ رَبِّكَ تَرْجُومَهَا فَقُلْ لَهُمْ
قَوْلًا مَنُورًا ﴿هه تا تۆ خاومنی دارایی به گۆیره ی توانا ئاتاجان
بی بهش مه که، چا نه گهر چاریک له چاران داوایان ئی کردی
یارمه تی یان بدهی ته توش مالیکی وات له ژیر ده ستا نه بوو
بتوانی یارمه تی یان بدهی، پشت لی یان هه لکرد له وهی شتیان
پی بدهی، چاو پر وانی نیعمه ت و رحمه تی خودای خو ت خو ت بووی
بو ت بی، به هیه وای شتیک بووی بی ته ژیر ده ست، نه وه
به گه فت و ناخاوتنیکی شیرین و لامیان بده ره وه، عوزریان بۆ
بی نه ره وه، به شیومه ک جوا یان بکه له دلی نه گرن.

﴿۲۹﴾ وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ
فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّخْسُورًا ﴿ده ست به گهر دنته وه شه ته ک مه ده،
واته: نه و منده رۆدو چروک مه به، خو ت دوور بجه ته وه
له خیر و خیرات و به جیه یانی یاسای خزمایه تی و پیاومتی و
به خشنده ی به جوړیک سودت بۆ خو ت و خزم و کهس و کار و
ئاتاجان نه بی، صیله ی رحم به جی نه هینی و هیه ت ئی
هه لته وه ری! هه ره وها نه و منده ش ده ست بلا و به خشنده

وَإِنَّمَا تَعْرِضُ عَنْهُمْ انْفِئَاءَ رَحْمَةٍ مِنْ رَبِّكَ تَرْجُومَهَا فَقُلْ لَهُمْ
قَوْلًا مَنُورًا ﴿۲۸﴾ وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا
كُلَّ الْبَسْطِ فَيَقْعُدَ مَلُومًا مَّخْسُورًا ﴿۲۹﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ
لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّكَ كَانَ بِعِندِ رَبِّكَ ﴿۳۰﴾ وَلَا تَقْتُلُوا
أَنفُسَكُمْ خَشْيَةً إِمَّا تَقْتُلُونَ أَوْ تَرْتُدُّونَ وَإِن كُنْتُمْ مَعْدًا
خَطَا كَبِيرًا ﴿۳۱﴾ وَلَا تَقْرَبُوا الرِّزْقَ إِلَهُكَ كَانَ فَرَجًا وَسَاءَ
سَبِيلًا ﴿۳۲﴾ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَن
قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لِرَبِّهِ سُلْطَانًا فَلَا يَسْرِفُ فِي
الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مُنْصُورًا ﴿۳۳﴾ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالْيَقِينِ
مِنْ أَحْسَنِ حَقٍّ يَبْلُغُ أَشَدُّ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَاتِبٌ
مَنْشُورٌ ﴿۳۴﴾ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِنَّا كُنْزُكُمْ وَرِزْقًا بِالْإِنْصَارِفِ لِلتَّسْفِ
ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿۳۵﴾ وَلَا تَقْبَلُوا مَالَكُمْ بِهِ جُلُمٌ
إِن السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ﴿۳۶﴾
وَلَا تَتَّبِعُوا فِي الْأَرْضِ مَرَجًا إِنَّكَ لَن تَعْرِقَ الْأَرْضَ وَلَكِن تَبْلُغُ
الْجِبَالَ طُولًا ﴿۳۷﴾ كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِندَ رَبِّكَ مَكْرُومًا ﴿۳۸﴾

مه به زیاد له توانای دارایی خو ت بی، نه و منده ده ست بلا و بی
هیچ له ده ستی خو ت دا نه هیه لته وه.. به گورتی و پوختی
بنه مای مال به خشین بریتیه له میانه پرده ی له به ره مانی
ژیان دا، میانه پرده ی له مال به خشین دا، به بی ده ست قوچاندن و
ده ست بلا و کردن؛ رۆدی زید پرده ی به له خو گرتنه وه
له به خشین، ده ست بلا ویش بریتیه له زید پرده ی
له به خشین دا، هه ره دوکیان ناپه سندن، باشترین کار نه ومیه
مامنا و مندی بی.

﴿۳۰﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ﴿بِگومان خودای
تۆ نه ی موچه مه ده! رزق و رۆزی زۆر و زه به نده ده کا بۆ
کهسانی که مه یلی ئی بی، هه ره وها بۆ هه ندیکیش که می
ده گاته وه، ده ستگورت و نه دارایان ده کا، خودا بۆ خوئی
یاسایه کی دانا وه له جیهان دا، داب و نه ری تیکی تایه تی بۆ خوئی
دانا وه به گۆیره ی نه و داب و نه ری ته بونه وم هه لده سوپینی.
﴿إِنَّهُ كَانَ بِعِندِ رَبِّكَ بِصِيرًا﴾ بِگومان خودای تۆ، که خاومنی

بوونەمورە زاناو ناگادارد؛ دىزانى بەرمۇمىندىي ھەموو ئادەمىزادىك لەچى دايە، كى شياوى دەولەمەندىيە، كى شياوى ھەزاريە جوداوازى نىوان ئادەمىزادان لەبارەى دەولەمەندى ۋە ھەزاريە ۋە لەبەر رۇدى و چروكى نىيە، بەلكوو بەرمۇمىندىيان ۋا دەخوازى ھەندىكىيان ھەزار بن ھەندىكىيان دەولەمەند!

﴿۲۱﴾ وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ غَشِيَةً ۖ إِنَّمَا قَوْلٌ عَرِيجٌ يُضِلُّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ۚ قَوْلٌ إِنَّمَا غَنَاهُمُ رَبُّهُمْ لَا يَأْكُلُونَ ۚ إِنَّ قَوْلَ الْكَافِرِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيَدُونَ الْزَكَاةَ وَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا جَعَلْنَا الْكُفْرَ سُبْحًا وَنَارًا هَامِيَةً ۚ إِنَّ قَوْلَ الْمُرْغَبِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيَدُونَ الْزَكَاةَ وَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا جَعَلْنَا الْكُفْرَ سُبْحًا وَنَارًا هَامِيَةً ۚ إِنَّ قَوْلَ الْمُرْغَبِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيَدُونَ الْزَكَاةَ وَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا جَعَلْنَا الْكُفْرَ سُبْحًا وَنَارًا هَامِيَةً ۚ

﴿۲۲﴾ وَلَا تَقْرَبُوا الزَّكَاءَ إِذْ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا ۚ وَرَبَّانِ، ناگاتان لەخۆبى، بەھىچ شىۋەيەك نەزىك زىنا مەبنە ۋە، خۆتان بپارىزن لەو شتەى سەر دىگىشن بۆ زىنا، ھىچ كارىك مەكەن راتان كىشى بۆ زىنا كردن، بىگومان زىنا كىردەمىيەكى ناشىرەن و تاوانىكى گەورەو رىگايەكى زۆر سامناك و دژوارە، روخىنەرى خىزان و كۆمەلە، دەستدريژىكرەنە بۆ سەر ناموسى خەلك، تىكەلاۋبوونى نژاد و رەجەلەكى ئى دەكەيتە ۋە، دەستدريژىكرەنە بۆ سەر مافى خەلك، ھۆكارى بلاۋبوونە ۋە ئازاۋە و پىشۋىيە، نەخۆشى سامناك و كوشندە ئى دەكەويتە ۋە.

﴿۲۳﴾ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ۚ نَهِى ئادەمىزادىنە! نەكەن پىكىشى كوشتنى ئەو نەفسانە بكەن، كە خودا كوشتنەكەيانى ياساغ كردە، مەگەر بەھەقىتى شەرى بى. شەرى رىگاي كوشتيان بەدا، ئەۋىش لەسلى حال دايە؛ كەسەك لەئايىن پاشگەز بىتە ۋە، پىيا ۋنى ھىنابى و زىنا بكا يان ئافەرت شوى كىردى و زىنا بكا. كەسەك بەنەنقەست موسولمانىكى بى تاوان بكوژى، ئەمانە شەرى رىگاي داۋە بكوژىن. ﴿وَمَنْ قَتَلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلَاهُ سُلْطَانًا﴾ كەسەك بەبى تاوان بكوژى بىگومان دەسلەتتىكى بەرھراۋانمان داۋە بەخوڭىگرەكانى، دەتوانن تۆلە لەبكوژ و مەرىگرنە ۋە، بكوژ بكوژنە ۋە، يان عەفۋى بكەن، يان خوڭى و مەرىگرن، لەھەموو حالەكاندا دەبى لەژىر چاۋدېرى قاضىدا بن و نابى سەرىبەخۆ ئەم تۆلە و مەرىگرنە ۋە، خۆ نەگەر كۆزراۋ بىكەس بوو مىراتگرو خوڭىگرى نەبوون، ئەۋە فەرمانىرەۋا دەبىتە مىراتگرو خوڭىگرى كۆزراۋ، تۆلە لەبكوژ دەستىن! ﴿فَلَا يُسْرِفُ فِي الْقَتْلِ﴾ نابى خوڭىگرى كۆزراۋ زىدەمىرەۋى لەكوشتنەۋەى بكوژدا بكا، بەم جۆرە ۋىپراى كوشتنەۋەكى نەتەكىشى بكا، يان بچى غەپىرى بكوژ بكوژىتە ۋە. وەكەو لەناۋ كۆمەلگا دواكەۋتوۋەكانى پىش ئىسلام ئەمەرىۋشدا باۋە، ھەندى بنەمالە ۋە ھۆزو عەشىرەت: كە روداۋىكى ئاۋا رو دەمات دەچن ۋىپراى بكوژ كۆمەلەك لەخەزم و كەس و كارىشى دەكۆژنە ۋە، يان دەچن پىياۋماقۇلىك لەجىياتى كۆزراۋەكەى خۇيان دەكۆژنە ۋە، بەمەش سەرىپچى فەرمانى خودا دەكەن و ھىكمەتى قىصاص پوچەل دەكەنە ۋە، ھەر بۆيەشە كوشتنەۋەكە كارىگەر نابى، چۈنكە زۆر جار بكوژ ۋەك بەرمەكى بانان بۆى دىمەدەچى و پىياۋىكى رىش سېۋ بى تاوان دەبىتە قوچى قورىبانى! ﴿إِنَّهُ كَانَ مَنصُورًا﴾ بىگومان كەس و كارى كۆزراۋ (ۋەلى كۆزراۋ) لەلايەن خوداۋە يارمەتيدراۋە، مافى تۆلەى بۆ چەسپاندە، لەدونىاۋ قىيامەتدا پاداشى باشى بۆ داناۋە، تاوانەكانى دەسپىتە ۋە، بكوژىش بەناگى دۆزەخ سزا دەدا.

﴿۲۴﴾ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ ۚ نەزىك مال و سامانى ھەتىو مەكەۋنە ۋە بەمەبەستى خواردى

﴿ذَٰلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ﴾^{۳۹} **﴿ثُمَّ هُوَ الَّذِي أَنشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ ۖ ثُمَّ يَدْعُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۖ يُدْعَوْنَ إِلَىٰ رَبِّهِمْ فَيَنصِتُونَ ۚ ذَٰلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ﴾**
 پی کردی لهرموشتی ناشیرین نهوانه ههموویان بهشیکن لهو نیگایه ی بومان ناردووی نهی موحه ممهدها بو نهوهی بهنادهمیزادانی رابگه یه نی و بویان شی بگه یه وه و فیریان بگه ی: **﴿وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتُلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا﴾** خودایه کی تر برپارمه دهو مهیکه به هاوه لی خودا، کس مه به ره هاوشانی خودای تا کو ته نی، نه گهر وا بگه ی و هاوه لی بو خودا دابنی، نه وه سزای سهخت دهری و دهری به ناو دوزخه وه، سه رزمشت دمکری و لهرمه تهی خودا دوور دهری به وه، له هه موو خیر و خوشی به ک بی بهش دمبی!

﴿أَفَأَصْفَاكُمْ رَبُّكُم بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنَاثًا؟﴾^{۴۰} **﴿ثُمَّ هُوَ الَّذِي أَنشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ ۖ ثُمَّ يَدْعُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ يُدْعَوْنَ إِلَىٰ رَبِّهِمْ فَيَنصِتُونَ ۚ ذَٰلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ﴾**
 پرسیارمه که پرسیاریکی ینکار نامیزه و بو سه رزمشت کردنی نه و کافرانیه: که ده لئین: هریشته کان رهمزی میینه و کچی خودان سه رزمشتی نهوانه دهکا: که هاوه لی و مندال بو خودا داده نی، نهوان بوخویان به چای سووک دهری وانه کچ و به پله ی نزمتر له پله ی کور حسیبی دهکن، بوخویان له ترسی هه زاری و عیب داری زیند به چالیان دهکن، که چی بی شهرمانه و مهال خودایان دهمدن. جا که خودا بوخوی کور و کچ دمه خشی بهنادهمیزاد نایا دهگونجی و عه قل په سندی دهکا کور بدا به نیوه و بوخوی کچ هه لیزیری؟ نایا دهگونجی خودا ریزی نیوه بگری و هه ریزینه به خشی بیتان و بوخوی کچ دابنی؟ نه مه جوریکه له به دمه وه دان و جارات کردنی کافره کان، بو نهوه ی بی بناغه یی و پوچی باومر که یان دمریکه وی، نه گینا هه ضیه که له بناغه وه ناپه سنده و نامه عقوله و هه رگیز خودا هاوه لی و مندالی نیه و نه به وه نای بی: **﴿إِنكُم لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا﴾** نیوه به و هه لویسته تان به و قسه یه تان: که هاوه لی بو خودا داده نی و فریشته به کچی خودا دهمدن. قسه یه کی گه وه دهری میتن! تاوانیکی گه وه نه نجام دهمدن، خوتان شیای سزایه کی سهخت و دزار دهکن، چون و به چ عه قلنیک کور بو خوتان داده نی و کچ و مهال خودا دهمدن؟ به راستی دابه شکردنیکی ستمکارانه یه...

﴿ذَٰلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتُلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا﴾^{۳۹} **﴿ثُمَّ هُوَ الَّذِي أَنشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ ۖ ثُمَّ يَدْعُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ يُدْعَوْنَ إِلَىٰ رَبِّهِمْ فَيَنصِتُونَ ۚ ذَٰلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ﴾**
 و لهد صر فای هدا القرآن لیدکروا و ما یریدهم الا لفورا
 قل لو کان مع الله الهة کما یقولون انا لا نبتغوا انا ذی العرش سبیلا
 سبحتهم و علی عاصولون علوا کبیرا
 تسبح له السموات السبع و الارض و من فیها و ان من خفوة الا یسبح بحمده و لکن لا تفقهون تسبیحهم انما کان حیلما عفورا
 و انما قرأت القرآن جلتا ینک و بین الین لا یؤمنون و الاخرة جلتا مستورا
 و حعلنا علی قلوبهم اکتة ان یفقهوه و فی کتابهم و قرأ و انما ذکرنا ربک فی القرآن و حلد و لوا علی لکبره صورا
 نحن اعلم بما یستؤمنون و لا یستؤمنون انا و انما یحیی اذ یقول الظالمون ان تسبحون الا رجلا مستورا
 انظر کیف صر فوا لک الا انما قالوا فلا یستطیعون سبیلا
 و قالوا لولا کنا عظاما و رفقا لولنا لبعوثون خلقا جویدا

﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ لِيَذَّكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا﴾^{۴۱} **﴿ثُمَّ هُوَ الَّذِي أَنشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ ۖ ثُمَّ يَدْعُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ يُدْعَوْنَ إِلَىٰ رَبِّهِمْ فَيَنصِتُونَ ۚ ذَٰلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ﴾**
 بیگومان نیه لهم قورنانه دا هه موو ناموزگاری و به لگه و ده لیلیکمان رون کردوته وه، په ندو مه نه لان بو ناده میزاده کان هیناونه وه، ترساندومانن هه رشه مان لی کردون، هه لمان ناون بو چاکه کردن و نیمانه یان و خودا په رستی، چیر و کمان بو گیراونه وه، هه وونه ی زورمان له میز و بو هیناونه وه بو نهوه ی به ندنامیز بسین، واز له بت په رستی و بوختان کردن و سته و سه ری چیکردن به یین، که چی نه و هه موو بیر خسته وه و په ندو ناموزگاریانه کاریان تی ناکن زیاتر گومرا دمن و له حق دوور ده که و نه وه و هه لده میزین!

﴿قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذًا لَابْتِغُوا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا﴾^{۴۲} **﴿ثُمَّ هُوَ الَّذِي أَنشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ ۖ ثُمَّ يَدْعُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ يُدْعَوْنَ إِلَىٰ رَبِّهِمْ فَيَنصِتُونَ ۚ ذَٰلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ﴾**
 خودا دا خودای تر داده نی، شتی تر به خودا دهمدن، پیان بی: نه گهر نه و بیرو باومر ی نیوه راست بویه، نهوه ی نیوه

﴿۴۵﴾ وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًا ﴿۴۶﴾ نَسِيَ بَيْعَهُمْ بَعْدَ كَاتِبِكَ تَوْ قُورْثَان بُو موشريكهكان دمخوينيهوه، ئيمه لهنيوان تۆو نهو كافره بى باومرانهدا پهردميهكى داپوشمر دمگيرين؛ پهردميهك: كه بهچاو نابيئرئ. واته: بههوى كردموى ناپهسندى خويان كاريكى وايان لهگهل دمكهين تۆ نهناسن، ههست بهو بهلگهو نيشانانه نهكهن: كه دمبه شايهدى راستى پئغهمبيرايمتى تۆا لهماناي قورشان ورد نابنهوه، نهگهر ليشى ورد ببنهوه ناپانهوى تئى بگهن.

﴿۴۷﴾ وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ ﴿۴۸﴾ بهسمر دللهكانياندا پهردهى نهستور دمگيرين بهجوريك هيچ تيگهيششتنيك دمبارمى قورشان نهچيته ناو دلپانهوه، لههيچ حالي نهين، هيچ زانيارى و حوكمو نهيني و مهبهستو ئاكاميكي بهسود رو لهدليان نهكا. ﴿وَلَيْ آذَانُهُمْ وَقُرْأ﴾ گيراومانه لهگوئجهكهياندا گوئ گراني و كهپي، هيچ نابيسن، ههرچى سودى ههبي ناجيته ناو گوئجهكهيانهوه. ﴿وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا عَلَى أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا﴾ همر كاتى تۆ نهى موحهممهدا لهقورشان خويندندتا باسى پهرومردگارت بهتاك و تهنهاي بكه و بلئي: (لا اله الا الله) و نهئى (واللات والعزى) پاشه و پاش دهگهريتهوهو بلاوى لى دمكهين بهتورمى و رق ههلساوى بهفيزو تهكهبيورو خۆبهزلزانييهوه دهگهريتهوه، بيزارى خويان دمردميرن لهوتهى تاك و تهنهاي خودا، چونكه پييان وايه: چهساندنى ئالاي (لا اله الا الله) كۆتايى هاتنى ملهوپرى نهوانى پيوميه. ئهگينا نهو بياوماقول و سهرؤكانهى قورميش نهومنده كهودمن و نهقام نهبوون جوداوازي نيوان بىرو باومرى پوجى خويان و ناييني ئيسلامى پيرؤز نهكهن! نهوان بهيهكتاپهرستى ههلس دمبوون و پييان خوش نهبوو وشهى (لا اله الا الله) ببيسن ﴿۴۹﴾ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ ﴿۵۰﴾ ئيمه نهى موحهممهدا دمزانين باش ناكامان لييه جۆن و بهج شيوميهك گوئ دمگرن ﴿إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ﴾ نهو كاتهى گوئ لهتۆ دمگرن، بهشيومي گاتهكردن و لاقرتئ پئ كردن و بهدرؤخستنهومت گوئ دمگرن. ئيمه زاناترين بهو نهيني و قسه پهنامهكييانهى

دهيلين گونجاو بوايه نهگهر لهتهك خودادا خوداى تر ههبنوايه (وهكوو ئيوه دهئين) دلنيابين نهو بهخودا دانراوانهى ئيوهش بهندايهتبيان بۆ خوداى خاومن عهرش دمكرد، ههوليان دمدا بهبهندايهتيكردن و پهرستش، خوى لى نزيك بكهنهوه، ههميشه بهندايهتى خويان رادمهكيانندو گهردنكهچى دهبوون.

﴿۴۳﴾ سُبْحَانَكَ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿۴۴﴾ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴿۴۵﴾ پاك و مونهزهمى بۆ خودا لهو شتانهى كه شياوى زات و صيفاتى نهو نيه، بهرزى و پيرؤزى بۆ زاتى پاكى لهوى نهو موشريكانه ومپالى دمهن، پهرومردگار زۆر لهوه بهرزو پيرؤزتره: كه هاومل و مندالى ههبي، نهو ئاتاجى بههاومل و مندال نيه، خودايهكى تاك و تهنهاو بى ئاتاجه لهكس نهبهوه و كهسى لى نهبهوه كهس هاوشانى نيه.

﴿۴۴﴾ تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ ﴿۴۵﴾ كهوت ئاسمانهكان و زهوى بهههموو ههشامهتيكيانهوهو نهوى تبياندايه لهدروستكاروان ههموويان تيكرپا و بهبهردوامى شايهتى تاك و تهنهاي بۆ خودا دمهن، كهواهيديمى ربوبييهت و ئولوھييهتى زاتى پهرومردگارن، ههموويان خهريكى تهقديس و تهنزى بهديهينهري خويانن. ههموو گهرديلهيهكى ئهم بوونهومر كهوورميه خهريكى تهسبيحاتى خودايه، ههموو بوونهومر بهيهكدهم شايهتى دمدا: كه خودا تاك و تهنهاو بى وينه و بى هاومل و منداله. ﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ﴾ ههرچى شت ههيه لهبوونهومردا ههموويان تهسبيحاتى خودا دمكهن، جا يا بهزوبانى حال يان بهزوبانى مهقال!! ﴿وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ﴾ وملى ئيوه لهتهسبيحاتهكهيان حالى نابن، نازانن، شته جؤراو جؤرهكانى بوونهومر چۆن تهسبيحاتى خودا دمكهن! چونكه تهسبيحاتكردهكهيان بهزوبانيكه ئيوه ليى حالى نابن! ﴿إِنَّهُ كَانَ خَلِيمًا غَفُورًا﴾ بيگومان پهرومردگار زۆر بهحيلم و لهسهرهخويه، پهله لهسزادانى نهوانه ناكاه لئى ياخى دمبن، هاوهلى بۆ دادمنين. مؤلتهتيان دمدا بۆ نهوى لهتاوانهكانيان پهشيمان ببنهوه، تۆبه بكهن، بهخوياندا بچنهوه! ليخوشبوو ليبورده بۆ نهوانهى تۆبه دمكهن و دهگهريتهوه بۆ لاي خودا!

نه خهیر شتی وا نابی و نا کرئ.

﴿قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا،^{۸۱} أَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ﴾ نهی موحه ممه‌دا پییان بلی: زیندو کردنه وهی مردوو بۆ خودا کاریکی ناسانه، چ ماندوبونیکئی تیدا نیه، زۆر له دروستکردنی یه که مجارتان ناسانتره (واته: له ته صه‌ورو بیرو بۆچونی ئیمه‌ی ئاده‌میزاددا، نه‌گینا به‌نیسه‌بت خوداوه هه‌موو کاریک و مکوو یه‌ک ناسانه و کاری ناسان و کاری گران لای نه‌و چون یه‌که) چونکه هه‌موو ماده‌یه‌کی لیکدراوو پیکهاتوو نه‌گهر توخمه‌کانی ده‌ست که‌وتن و خاصیه‌ته‌کانی زاندران و ناسران به‌ناسانی شتی هاو و پنه‌ی ئی دروست ده‌کریته‌وه. چا نه‌گهر له‌فه‌رزیکدا ئیوه نه‌ی بی باوم‌پران؛ نه‌ی موشریکه‌کان! نه‌گهر دواى مردنتان بینه شتیک که زۆر دوور بی قبولی گیان بکا، بینه به‌ردو ناسن که به‌روالته‌ت نه‌وانه له‌نیسقانه رزیوو گل و خۆل نانه‌هل ترن بۆ گیان به‌به‌راگردن، یان ههر دروستکراویکی تر: که له‌ته‌صه‌ورو عه‌قلى ئیوه‌دا ناگونجاوتره بۆ قبوڵکردنی گیان، و ه‌کوو ناسمانه‌کان و زه‌وى و کیوه‌کان. نه‌وه دلتیابن خودا ده‌توانی سهرله‌نوئ زیندوتان بکاته‌وه. واته: ئیوه دواى مردنتان بینه ههر شتی نه‌ک ئیسقانه رزیو: که بۆنیکی گیانی ئی دئ و رۆژگاریک بووه قبولی گیانی کردوه گیانی تیدا بووه. خودا زیندوتان ده‌کاته‌وه و بۆ ده‌شتی مه‌حشر کیشتان ده‌کاو حیساب و لیکۆلینه‌ومتان له‌گه‌ل ده‌کاو سزاو پاداشی کردوه‌م‌کانتان و مرده‌گرنه‌وه. ﴿فَسَيَقُولُونَ مَنْ يَعِدُنَا؟﴾ نه‌ی موحه‌ممه‌دا نه‌مجار نه‌وان ده‌لین: باشه، کی ده‌توانی ئیمه به‌و حاله‌وه زیندو بکاته‌وه. نه‌گهر ئیمه مردین و بوینه به‌ردو ناسن، یان دروستکراویکی تر کی ده‌توانی ئیمه بی‌نیته‌وه حالته‌ی زیان؟؟ ﴿قُلْ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ پییان بلی: زیندو که‌رم‌ومتان نه‌و که‌سه‌یه یه‌که‌مجار ئیوه‌ی له‌نه‌به‌موه هینانه‌ومه‌ت و جوود. نه‌و که‌سه‌ی ئیوه‌ی له‌گل و خۆلیک که هیشتا بۆنی زیانی نه‌کردبوو به‌دی هی‌ناوه، له‌نه‌به‌موه ئیوه‌ی دروست کردوه، هیج نه‌بون و هی‌نانیه‌ گۆرم‌پانی زیان و پیی گه‌یاندن و به‌سه‌ر زه‌وى دا بلاوى کردنه‌وه، نا نه‌و خودایه ده‌توانی ئیوه سهرله‌نوئ زیندوو بکاته‌وه.. ﴿فَسَيَغْضَبُونَ إِلَيْكَ رُغُوسَهُمْ﴾ که سهرت بۆ

نه‌وان له‌نیوان خۆیان‌دا به‌گوێجکه‌ی یه‌کتریدا ده‌جرپینن ده‌رباره‌ی تۆ و هورنان، ﴿وَرَأَى هُمْ نَجْوَىٰ إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ﴾ نه‌و کاته‌ی بی باوم‌پرو موشریکه‌کان ده‌لین: ﴿إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مِّنْهُمْ﴾ ئیوه ته‌نیا شوین پیاویکی جادولی‌کراو که‌وتون شوین پیاویک ده‌که‌ون سه‌نته‌ری عه‌قلى له‌ده‌ست داوه، ئایا ده‌گونجی ئیوه شوین پیاویکی شیت و ویت بکه‌ون؟ یان شوین پیاویکی جادوباز ده‌که‌ون، به‌جادوبازی ئاده‌میزاده‌کان هه‌لده‌خه‌له‌تینی. چا که ئیوه شوین موحه‌ممه‌د بکه‌ون نه‌وه شوینی پیاویکی له‌و جۆره ده‌که‌ون!

﴿۸۲﴾ انظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ سهرمنج بده‌و له‌هه‌لویست و بیرو بۆچوونی نه‌و مله‌پرو نه‌قامانه ورد به‌رمه‌و چۆن ره‌وشت و سیفه‌تی سه‌پرو جۆراوجۆرت بۆ بریار ده‌دن: ده‌میک ده‌لین: شیت، تاویکی تر ده‌لین: جادوباز، جاخیکی تر ده‌لین شاعیره، نه‌خه‌یر کاهینه، نا هینبازوه ده‌چی لای که‌سانی تر نه‌مه ده‌خوینی و دئ به‌نیمه‌ی ده‌گه‌یه‌نی ﴿فَقُتِلُوا﴾ به‌راستی نه‌وانه گوم‌پایون و له‌ریبازی حه‌ق لایانداده، شاره‌زای ریبازی هیدایه‌ت نه‌بوون به‌سه‌رنی شیواوی ماونه‌وه ﴿فَلَا يَسْتَطِيعُونَ مَسِيلاً﴾ ناتوانن هیج ریبازیک بگرنه‌به‌ر، ریکای هیدایه‌ت ناگرن، ناشتوانن بایس بۆ هه‌لویسته شه‌پ‌ئوه‌که‌ی خۆیان به‌پینه‌وه. هه‌یران و په‌شو‌کاوو گوم‌پراو سه‌رنی شیواوو به‌ده‌به‌ختی دونیاو قیامه‌تن!! هه‌رجی ده‌لین درۆیه، هه‌رجی ده‌یکه‌ن هه‌له‌یه، که‌س به‌حالی نه‌وان نه‌بی

﴿۸۳﴾ وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا؟ نه‌وانه‌ی بره‌ویان به‌زیندو بوونه‌وه‌ی رۆژی قیامه‌ت نیه و نینکاری هاتنی نه‌ورۆژه ده‌که‌ن، کاتیک گوێیان له‌هورنانخویندنی تۆدمبی نه‌ی موحه‌ممه‌دو باسی زیندو بوونه‌وه‌ی تیدایه، به‌شیوه‌ی په‌رساری ئینکارنامه‌زو به‌سه‌ر سو‌رمانه‌وه و تیان: ئایا ئیمه کاتیک مردین و بوینه ئیسقو و په‌روسی لیک ترازاوو لیک هه‌لومشاوو رزیوو بوینه‌وه به‌گل و خۆل، ئایا ئیمه پاش نه‌و نه‌مان و رزین و بۆلگانه‌ی به‌سه‌رمان‌دا دئ جاریکی دی سهرله‌نوئ دروست ده‌کریته‌وه‌و جه‌سته‌مان و ه‌کوو پیش مرده‌مانی ئی ده‌کریته‌وه؟؟ واته:

دەلەفەتین، لاھرتیت پی دەگەن، بەمەبەستی گالتە پی کردن و بەدرۆخستەووت سەریان دەلەفەتین و ئەمجار پرسیار دەگەن و ﴿وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ؟﴾ دەلێن، جا ئەو زیندو بوونەو کەمی دەبی؟ مەبەستیان ئەو مەبە: هاتنی رۆژی قیامەت شتیکی نامەعقوولە و عەقڵ بەدووری دەزانێ. ﴿قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا﴾ ئەو موحەممەدا پێیان بلێ: ئێوە لەو رۆژە بترسن چونکە نزیکە پی و هەردی گومانتان لەهاتنی دا نەبی، چونکە هەموو هاتویک نزیکە، هەر شتیک هاتنی موحەققە پی نزیکە با زۆریش بوومەری!

﴿يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ﴾ زیندو بوونەو مەتان رۆژیک دەبی پەر و مردگار بانگتان ئی دەکا، ئێمەش هەمووتان لەگۆرەکانتان راست دەبنەو و فەرمانبەر دارو دەست بەسینگەو وە ملەج و پابەند بەفەرمان و سوپاسگوزار و سەناخوان. ﴿وَتَقُفُونَ مِنْ لَحْنٍ إِلَّا قَلِيلًا﴾ وا گومان دەبەن: کە ماو مەبەکی زۆر گورت ژیاون و ژیانی دنیایان ساتەو دختیک بوو، ئیوار مەبەکیان چێشتەنگاویک بوو و رابردو.

﴿قُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ ئەو موحەممەدا بەبەندە موسولمانەکانم بلێ: پێیان رابگەیهنە لەهەموو کات و شوپێنیکدا بەرامبەر بەموشریک و دژمکانیان قەسە ی جوان و شیرین و پەرمانا بکەن، قەسەبەکی بکەن لەدلدا جیی بپیژنەو، ئیقناع نامیز پی، بەلگە ی رەتدانەو میان تیکەلاوی جنیوو قەسە نابەجی نەبی. هەموو دەم و گوشتار جوان و زمان شیرین بن، قەسەپەرێن و قەسە تەرن نەبن، هەموو قەسەبەکی بگێژن و ببیژن و ئەمجا ببیژن، بزانی ج دەلێن و بۆچی دەمیلێن: ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ﴾ بیگومان شەیتان ئارامی و ناشتی نیوان موسولمانان و پی برۆیان تیک دەدا و فیتنە و ئازاوەیان دەخاتە نیوانەو، بەگزیەکا دەچن، شەپ و هەرا بەرپا دەبی، ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُبِينًا﴾ بیگومان شەیتان بۆ ئادەمیزاد دۆژمنیکی ئاشکرا و راستەفینەبە، هەمیشە لەهەموو و تەقەلای تیکدانێ نیوان ئادەمیزادەکان دایە!

﴿رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنَّ يَسَاءَ يَرْحَمُكُمْ أَوْ إِنَّ يَسَاءَ يُعَذِّبُكُمْ﴾

خودای ئێوە ناگادارە بەئێوە، هەموو حال و وەزعیکتان

﴿قُلْ كُونُوا حِجْرَةً أَوْ حِجْرًا﴾ لۆخەقەمەتایەکی برفی سەدورکە سەقەولون مەن شەیدایە الی فطرکم اول مەری سەقەشون الیک رەوسەم و سەقەولون مەن مەقەل عەسە آن یكوت قەمە ﴿يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ﴾ و تەقون لێن لێنە الی لا قەمە ﴿وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُبِينًا﴾ زەکا ئەمە بکە لێن شەیدایە الی یسە سەقەبکەم و ما آرسەتەک عەلەم و کەمە ﴿وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ و لاقە قەمەتەن الی عەسە عەل عەسە و ما قەمەتەن زەمە ﴿قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِي فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا﴾ ئۆلەک الی عەسە یسەقون لیک رەبەم الی وسەلە الی عەسە اقرب و رەسەون رەمەتە و عەقەون عەبەمە لێ عەبە رەبەکان عەدو وە ﴿وَلَنْ مِنْ قَرِيبٍ إِلَّا عَذَابُ مُلْكِهِمْ قَبْلَ يَوْمِ الْفَيْصَةِ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا كَانَتْ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا﴾

دەزان، ئەگەر مەبەلی بێنی رەمەتان پی دەکا بەو تۆفیقتان دەدا بۆ ئیمانەتەکان و ئەنجەمەدانی کرداری باش، یان ئەگەر بیهوئ هیدایەتەکان نادا و بەی برۆایی دەمرن و شیای عەزازی دۆزەخ دەبن. ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلاً﴾ ئەو موحەممەدا ئێمە تۆمان بۆیە نەناردو بە زۆرە ملی خەلکی بێنیە سەر رێگای ئیسلام و زەمەر و زەنگ بەکار بێنی، ئەتۆ بەرپرس و رەقیبی ئەو خەلکە نی، بەلگەو مژدەمەر و ترسینەری، لەگەلێان هەلکە و رقیان هەلەسینە بەنرم و نیانی و گوشتاری شیرین و دان و سان لەگەلێان بجوێنەو، فەرمان بەهاو و لانیشت بکە ئەو رەبازە رەجا و بکەن، چونکە ئەو شیوە هەلەس و کەوتە کاریگەرترە بۆ ئیمانەتەکانی خەلک بەپەیماری ئیسلام و شوپێنکە و تەنت!

﴿وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ خودای تۆ زانیە

بەهەرچی لەناسمانەکان و زەوی دا هەبە. ناگای لەهەلەس و

کەوتی هەموو فریشتە و پیغەمبەرەکان و ئادەمی و جەندۆکە

هميه. به لځو و ناگای له شتی وا هميه هر خوی دمران چیه و
چی نیه. ناگاداری حال و وزع و ژماره و نندازو و قه باره و
چه نديمت و چونه تيانه. ﴿وَلَقَدْ فَطَلْنَا بَغْضَ النَّبِيِّنَ عَلَى
بَغْضٍ﴾ بېگومان هندیك پیغه مېرمان به سمر هندیكیان دا
تم فضیل داوون برېكیان زیده ریزو تایبتمه نديمان پی
به خشیون، بؤ نمونه نیراهیمان کردوه به دؤست و
خوشه ویستی خومان، موسامان کردوه به قسه له گهل کراوی
خومان، موحه مېرمان کردوه به سمر دېستې پیغه مېرمان و
دوا پیغه مېر، قورنمان به نیگا بؤ ناردوه، موعجیزه ی
نیسراو میعراجمان بؤ فراهیم هیناوه. ﴿وَأَتَيْنَا دَاوُودَ زُبُورًا﴾
نیمه زبور و مرمان داوه به داود، به هو ی نازل کردنی زبور بؤ
سمری ریزدارمان کردوه، واته: ریزو شکو مېندی داود به هو ی
ناردنی زبور بووه بؤی، نهك به هو ی پادشایی و دمه لاتهوه
بووه!

﴿قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ رَعَيْتُمْ مِنْ ذُرِّيهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ
عَنْكُمْ وَلَا اخْرِاجًا مِنْ دَارِكُمْ﴾ نه ی موحه مېرمان به و موشریکه نه قامانه
بلې، به وانه بلې، که غمیری خودا دمېرستن، بلې، د مېانگ
له و شتانه بکه: که به هاوه لی خودایان دمران، به نديایه تیایان
بؤ دمه، نایا دمتوان و لامیان بدمنه وه؟ ده له کاتی تهنگانه و
به لا و موصیبتدا هانایان بؤ بهرن و لیایان بپارېنه وه، بزنان
ناخو به هانانانه وه دین؟ به لا و ناخوشیتان له سمر لاد مېه؟
دمتوان نه و ناخوشیه له نیوه دوور بخه نه وه، یان دمتوان
بیخه نه سمر په کیکي تر؟ نایا دمتوان نه و ناخوشیانه
له شوینیکه وه بگویننه وه بؤ شوینیکي تر؟

﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ﴾ نه و
مه خلوقاتانه ی موشریکه کان بانگیان ئی دمه و داوای
به هانانچونیانه وه ئی دمه و به خودایان دمران. لیایان
دمپارېنه وه زیانیان ئی دوور بخه نه وه نه وانه خودی خویان
هاوار دمه نه خوداو لیایان دمپارېنه وه، خوی ئی نریك
دمه نه وه سوورن له سمر به دمه ته نیانی رما مېندی خودا،
به نديایه ی بؤ دمه، له هه و و تیکو شان دان بؤ نه وه ی خودا
له خویان رازی بکه، عیبادت و به نديایه ی هه بؤ خودا
دمه، په کتا به رستن. ﴿أَلَيْسَ أَقْرَبَ﴾ کیایان له وانه ی نیوه

به نديایه تیایان دمه و له خودا نریکه، کیایان لای خودا
نریکتره و پایه ی به رزتره، هه و لی نه وه دمه زیاتر له خودا
نریك بپیته وه، زیاتر به نديایه ی خودا بکا، ﴿وَيَرْجُونَ رَحْمَةً
وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ﴾ نه وانه ی نیوه به خودایان دمران هه وویان
له پېشېرکي نه وه دمران خویان له خودا نریك بکه نه وه، هه رده
دمپارېنه ی له ریکي طاعه تکر دمه وه رحه مېتی خودا به دمه
ببین، به ته مای به زمی بهر و مردگارن، له سزاو توله ی دمرسن
خویان له لاساری و سهرپچی فهرمانه کانی دمپارېن! چونکه
﴿إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا﴾ بېگومان سزاو توله ی خودای
تؤ نه ی موحه مېرمان سامناکه و شیاو ی نه و مېه لیایان بترسین و
حق وایه کهس لیایان نه مین نه بې. پیویسته فریشته و
پیغه مېرمان پاشگو ی نه خمن ترسیان لیایان هه بې، ج جای
نه وانه.

﴿وَإِنْ مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ أَوْ مُعَذِّبُوهَا
عَذَابًا شَدِيدًا﴾ هیچ شارو لادی په که نیه له و شارو گوندانه ی
دانیشتونایان سته مکارو کافرن، سهرپچیکارو تاوانبارن
مه گمر نیمه پېش هاتنی روژی قیامت ناسه واریان
دمپارېنه وه و ریشه کیشیان دمه و له وایان دمه مین، یان
سزایان دمه مین به سزای به لا و موصیبت و گوشتن و برین و
بلا و بوونه وه نه خو ش ترسناک، نه مېش به هو ی سته و
سته مکاری خویان، ﴿كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا﴾ نه وه ی
گوتر بریاریکی گشتی و چه سپاوه له زانیاری خودا دا
له و حوله محفوظدا تومار کراوه.

﴿وَمَا مَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأُولُونَ﴾ هیچ
شتیک نه بوه بپیته به ره لستی نیمه له وه ی نه و
موعجیزانه ی موشریکه کانی مه که په لپان ئی گرتبو و
بیانه ی نیمه دی، جکه له وه ی که گله پېشینه کان نه و جوړه
په لپانه یان گرتن و پاشان که موعجیزه کانمان به دی هیان
بروایان پی نه کردو نیمانیان نه هیان نیمه مېش له ناومان بردن،
جا که نیمه بؤ موشریکه کانی قورپیش هه مان هه لویست
بنوینن و په لپه کانیان به ی نیمه دی و په کسمر نیمان نه هیان،
نه وه په گوپره ی داب و نه رپتی خومان دمی له ناویان به رین،
نه وه و ویستی نیمه نیه، چونکه نه م به مایه په مایکی

گشتی و همیشگی یه، نه مان خوشیان نیمان نه هیئن
منداله کانیان نه و کانیان نیمان دهینن، بویه نه و
موعجزانهی داویان کردوه باشگویمان خستن و نه ماهینانه
دی. ﴿وَأَتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً﴾ به خشیمان به گمل
نه موودنه و حوشتره به ناویانگی که به موعجزه له بهردیکی
رهق و تهق هینامانه دهری. به لگه یه کی ناشکرا و نمایان بوو
له سر به دمه لاتی نیمه و نیشانهی تاک و نه نهای نیمه بوو،
نیشانهی راستی پیغه به ریختی پیغه به مرکه مان بوو،
نیشانه یه کی به رجاو و بینراو بوو، به چاو دمبینراو به عه قل
هستی پی دهر، ﴿فَطَلَّمُوا بِهَا﴾ پروایان به و موعجزه
گرنگه نه کردو پیی کافر بوون، ناوی خواردنه و میان نی
قه دغه کردو پاشان کوشتیان و سهریان بری. نیتر خودا
ریشه کشی کردن و ناسه واری برینه موه. ﴿وَمَا يُرْسِلُ بِالآيَاتِ إِلَّا
تُخْرِيفًا﴾ نیمه موعجزه و آیات نانیرین نیلا که دهیان نیترین
بؤ ترساندن نیاده میزاده له هاتنی عه زابی به عه جه له و دهست
له عاست. بؤ نه و ی پهن دنا میزین و بترسن و به خو یان دا
بچه و ده له هه لو یسته که یان ژوان بینه موه، چا؛ که
موعجزه که هاته دی و نه و ان نیمانیان نه هیئا و ترسیان نی
نیشت نه و عه زابیان دیتسه و نه و له ناو دهرین، نه مهش دابو
نه ریختی خودایه و گوپانی به سهر دا نایه.

﴿وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ﴾ نهی موحه ممه؛ یادی
نه و کاته بکه ره موه؛ که نیگامان بؤ ناردی و پیمان راگه یاندی؛
که خودای تو بالادسته به سهر هه موو نیاده میزادان داو
به زانیاری و ناگاداری خو ی هه مووی کوئترؤل کردون و له زیر
دهسه لاتی نه و دان، به بی و یست و نیرادهی خودا ناتوان هیچت
نی بکه و بریاری داوه له زمررو زیانی نیاده میزادان
بتباریزئی و له ناگامیش دا بالادسته بکا به سهریان دا. ﴿وَمَا
جَعَلْنَا الرُّؤْيَا الَّتِي أَرْتَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ﴾ نیمه نه و شه و په و یه ی
به تو مان کردو نه و بیستن و دیتنه گرنگانهی بؤت دست به ر
بوو نه و شته عه جایه بانهی به چاوی سهر بینین؛ هه له به ر
تا قی کردنه و نه و خه لگه بوو ویستمان دهری بخه یین کی
موسولمانی ته و اه و کی بی با و پرده، نه و شتانهی شه و ی
نیسراو میعراج نیشانی تو دران بؤ نیمتی جان و تافیکرنه و دهی
نیاده میزادمان بوو به نیسبهت خو یانه و ده، نه ک بؤ نیمه، نیمه

وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ
وَأَتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَطَلَّمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ
إِلَّا تَخْرِيفًا ﴿٨﴾ وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا
جَعَلْنَا الرُّؤْيَا الَّتِي أَرْتَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ
فِي الْقُرْآنِ وَنُحِرُّهُمْ فَمَا يَرِيهِمْ إِلَّا ظُلْمًا كَبِيرًا ﴿٩﴾
وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَكِمْ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ
قَالَ مَا سَجَدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا ﴿١٠﴾ قَالَ أَرَأَيْتَ إِنْ يَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ
كَرْسِيًا عَلَى كُنْ هُنَّ لَكَ آيَاتٌ فَتُنَزِّلُ الْغُلَامَ فَمِنْ تَحْتِهَا
دُحْرِبَتٌ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١١﴾ قَالَ أَذْهَبَ فَمَنْ تَبَعَكَ مِنْهُمْ فَلَنْ
جَهَنَّمَ جَزَاءُ وَجْهًا مَقْمُورًا ﴿١٢﴾ وَاسْتَغْرَزَ مِنَ النَّاسِ
بَنِيهِمْ بِصُورٍ وَأَلْبَسَ عَلَيْهِمْ صُورَ الْبَشَرِ لِيُخَلِّفَهُمْ
فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَرِثَتِهِمْ وَمَا يَعْبُدُ الشُّعْلُونَ إِلَّا
عُرُوزًا ﴿١٣﴾ إِذْ يَسْأَلُونَ بَنِيكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكُنْ
بِرَبِّكَ وَصَكِيلًا ﴿١٤﴾ وَرَبُّكَ أَلَمْ يَرِىْ لَكُمْ آلِهَةً
فِي الْبَحْرِ تَنْتَقُونَ مِنْ مُضِلٍّ لَهُ كُفٌ يَكْمُومُونَ ﴿١٥﴾

زانیاری به و دوامان هه ده دزمانین کی چیه و کی جی نیه،
پیویستمان به تافیکرنه و نه یه. ﴿وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي
الْقُرْآنِ﴾ نه و دره خته نه فرین لیکراوش که له فورئان دا
باسمان کردوه هه بؤ تافیکرنه و دهی خه لگی باسمان کردوه، بؤ
نه و دهری بخه یین کی خاومن با و پرده و با و پرده زیاد دهکا و کی
بی با و پرده سووره له سر کوفرو بی دینی خو ی؟ ﴿وَنُحِرُّهُمْ
فَمَا يَرِيهِمْ إِلَّا ظُلْمًا كَبِيرًا﴾ کافره کان به هه پرده و عه زاب
دمترسینن، به عه زابی دویا و قیامت دهیان ترسینن که جی
ترساندن که زیاتر گو مرپایان دهکا و پتر سوور دمن له سر
کوفرو بی دینی خو یان، چا که سانیک نه و ده حال و مزعیان بی
چون به به جیه یانی نه و موعجزه مادیانهی به لپیان نی
گرتوون نیمان دهینن؟ نه و ان نه گه به فورئان نیمان
نه هیئن چون به موعجزه و خار یقه ی مادی نیمان دهینن؟

نهوان عهقل و ئيرادهيان دراومتی دمتوانن بهويستی خوځيان شوینت بکهون، يان پشتت تی بکهن، چا هر که سیکیان شوینت کهوت و لایهنی گومرایی ههلبژاردو ریبازی هیدایهتی فراموش کرد، روی لهبانگهوازی رحمان و مرگپراو ولامی بانگی شهیتانی دایهوه، چاوی خوئی لهناست ثایاتی بونهومر نوهاندن و گوینچکهی خوئی لهناست بانگی حهق کهر کرد، نهوه توش و شوینکهوتوانت باش بزانن دوزخ شوین و جیگاتانه، جهزای پراو پری کارو ههلویتستانه،

﴿وَاسْتَفْزِرْ مَنْ اسْتَطَاعَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ﴾ ههموو هیزو توانایهکت بخمره کهر بۆ بانگ کردنیان بۆ تاوانکاری و یاخی بوون لهخودا، بهههموو جوړیک خهریکیان به ههلیان خهلهتینه، بهومسوسه و ختوکهدان، تاوان و تاوانکاریان لهپیش چاو جوان بکه، ههموو وسيلهیهکی بۆ گومرایی و دمورمدان و زالبوون بهسهر دل و ههست و شعوریاندا بخمره مهیدان. ﴿وَاجْلِبْ عَلَيْهِمْ بِخَبْرِكَ وَرَجِلْ﴾ ههرچی دهست و دائیرت ههیه، ههرچی لهشکری سهربازو سواره و پیادمت ههیه، ههموویان بخمره گوژمپانی شهپروه دژی نادهمیزاد، نههه نیستیعاره و تهمیئله، مهبهست نهومیه؛ ههرچی دمتوانی بۆیان بهکار بیته، ههرچی فرت و فیل و تهلهکهبازی ههیه لهدزیان بیخمرهکار. ههرچی هیزو توانات ههیه هیچی مههیلهمهههمووی بخمره کار. ﴿وَنَسَارِكْهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ﴾ هاویهشییان بکه لهمال و مندالدا؛ که ههردوکیان کۆلهکهی ژیانن، ههلیان بنی بۆ مال کۆکردنهوه و خهرجکردنی لهریگای نارپهواو ستهمکاریدا، ههلیان بنی بۆ دزی و داگیرکردن و غهششاشی و تهرازوبازی و زیناکردن و زۆل خستنهوه و دواپی کوشتنیان و زیندمبهچال و گردنیان و لهکۆل خۆ کردنهومیان ههلیان بنی بۆ قهلاچۆکردنی یاسای خودایی دمربارهی زهواج و تهلاق و شیرهخوری و نهسمبو و نهفهقهو بهخیوکردن و پهرومردمکردن. ﴿وَعَذَابُهُمْ وَالشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا﴾ وادهو بهلینی درۆیان پی بده، پییان بلئ؛ بتهکانتان شهفاعهتتان بۆ دهکن، تاوان بکهن خودا غهفورو رحیمه، لیقان خووش دمبی، مامهلهی سودو ریا بکهن دهولههمهه ند مبین، زهکات مهدهن با ههزار نهکهون، پهله لهتۆبه کردن مهکن بهکالهخۆ هیشتا زوهو کاتی نههاتوو. بهتهما

﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ﴾ نهی پیغهمبهری خوشهویستا سهرگوزمشتهی نادهمو ئیبلیس بۆ نهو خهئکه بگیروه، یاسی دوزمنایهتی شهیتان دمرحعق بهنادهمو نهومکانی بۆ ئوممهتهکمت بگیروه، پییان رابگهیهنه؛ که دزایهتی نیوان نادهمو شهیتان کۆن و چهسپاوه، لهو رۆژهوه نادهم گیانی بهبهردا گراوه، نهه دوزمنایهتییه بهمرپابوو، تا دونیا دونیایه بهردوام دمبی! نهوه بگیروه بۆ ئوممهتهکمت؛ که ئیمه ههرمانمان بهفریشتهکان کرد؛ گرپووشی ریزو خوشهویستی بۆ نادهم بهرن، ریزو تهقدیری بۆ دابنن، نهک سوژدهی عیبادمت و تهقدیس. ﴿فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ﴾ ههموو فریشتهکان جگه لهشهیتان سوژدهی ریزو خوشهویستیان بۆ نادهم نههجام دا، شهیتان ههرمانی خودای شکاند، لوتبهزری نواند، چهسوود بوو، سوژدهی نهبردو ههرمانی خودای رمتکردم. خوئی بهزل زانی و نادهمی بههیچ لهقهلهم دا، بهتهوسهوه وتی، ﴿قَالَ اسْجُدْ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا﴾ نایا دهگونجی من گرپووش بهرم بۆ نادهم لهکاتیکدا نهو لهقور دروستکراوه من لهناگر دروست کراوم!

﴿قَالَ قَالَ أَرَأَيْتَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ؟﴾ وتی: پیم بلئ؛ هوی جیه نهه زهلامهت بهسهرمندا تهفضیل داوه؟ بۆدمبی من سوژده بۆ نهو بهرم؟ خۆ من لهو بهریترم، کهی نههه یاساو قانونه خاومن ریو گرپووش بۆ بی ریو بهری؟ ﴿لَئِنْ أَخَّرْتَنِی إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لأَخْتَبِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا﴾ سویند بی نهگمر مۆلتم بدهی و بهمیئلهوه تا رۆزی قیامت ههموو نهومکانی نادهم گومرا دهکهه، ریگیان لی تیک ددهم، سهریان لی دهشیوینم، مهگمر کهمیکیان نهبی که نهتوانم کاریان لی بکهه نهگینا زوربهی زوریان ههلهدهخهلهتینم!

ویست و ئیرادهی خودا و داخوازیوو؛ که ریگا بۆ مامۆستای شهر ناچوغ بکا، دمستی بهردمستی نههینی و دمسهلاتی تهواوی بداتی، ههموو ههولهکانی بخاته کهرو چی بۆ دهکری بیکا.

﴿قَالَ أَذْهَبَ لِمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاءُكُمْ جَزَاءً مَوْفُورًا﴾ برۆ ههولی خۆتیان لهگهلا بده، برۆ و ئیزنم دای، چیت بۆ دهکری دمربارهی گومراکردنیان دمست بهکاربه.

شہ قاعہ تی پیغہ مہر بن و گوئ مہدمنی، دنیا بخوی حازره،
گوئ مہدمنه قیامت هیشتا دوره...

﴿۶۵﴾ **إِنَّ عِبَادِي لَنَاسٍ لَّكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ** بیگومان بهنده
راستالہ کانی من پاریزراون، تو ہی شہیتان! ناتوانی نہوانہ
لہ خشتہ بهری، دہسہ لاتت به سہریان دا ناشکی، کہ سیك دلی
پہیومست بی به خوداوه، روبکاتہ خودا، دمستی خوی
به (عورو متولوشقا) وہ بگری، کہ سیك نہ فحہی یمزدانی ناو دلی
روناک کرد بیته وہ ہر گیز شہیتان ناتوانی کاری لی بکاو ہلی
خہلہ تیئی، چونکہ نہو دلہ روناکی نوری نیمانی تیدیہ.
﴿وَكَفَىٰ بَرِّكَ وَكِيلًا﴾ کیفایہ تہ: کہ خودای تو پاریزمرو
چاودیر بی، یارمہتی موسولمانان بدا نہ ہیلی شہیتان
لہ خشتہ یان بهری، بییان پاریزی، خودا بہ توانایہ ہرت و فیلی
شہیتان بوو چہل دہکاتہ وہ.

﴿۶۶﴾ **رَبُّكُمُ الَّذِي يُزْجِي لَكُمُ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ**
خودای نیوہ پەرور دگاریکی نہوتویہ کہشتی و گہمیگان
دہر پیہنی، بہ قودرمی لہمن نہ ہاتووی خوی ہیزو ہوکاری
رؤیانندی نہو گہمی زمبہ للاحانہی بو فہراہم ہیانوں،
خستوویہ تیہ دلٹانہ وہ: بہووی وزی با، یان بوخار، یان
کارمبا، یان نہتومہ وہ نہو کہشتیہ زمبہ للاحانہ، لہولاتیکہ وہ
بو ولاتیکی ترلی بخورن. خوتان و کالاتانی پی بگوینہ وہ،
بازرگانی و گہشت و گوزار بکھن، ﴿إِنَّهٗ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا﴾
بہ راستی پەرور دگار بو نیوہ بہرہ حم و بہزمی یہ، سہرباری
نہو ہہموو سپلہی و کوفرائی نیعمہت و ناشکور یانہ تان
کہ چی خودا فہراموشتان نا کاو ہوکاری ژیان تان بو دابین
دہکا. رزق و رژی تان دہدا، لہ تہنگانہ دا بہ فری تان دہکہ وئی.

﴿۶۷﴾ **وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَٰهًا**
ہہر کاتی لہ دہریادا تووشی مہترسییہک بیین، تہنگو
چہلہ مہیہ کتان بیتہ پیش، جگہ لہ خودای تالو تہنہا ہہموو
نہو خودایانہی بہندیہ تییان بو دہکھن و بہخہیالی خوتان
فریادرسن لہ بیرتان دہچنہ وہ ہیچیانتان بہخہیال دا نایہ.
ہیچتان ہاوار نا کھنہ ہریشتہ و بت و جندو کہ و عوزمیرو
عیساو نہم نہو، ہانا بو کارل و میشل و تیتو و کمال نہتا
تورک و جہ مال عبدالناصر.... ہتد نابہن، جگہ لہ خودا

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَٰهًا فَلَمَّا مَجَّكُمُ
إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْاِسْمُ كُفْرًا ﴿۶۷﴾ أَفَأَمِنْتُمْ أَن يُخْسِفَ
بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ
وَكِيلًا ﴿۶۸﴾ أَمْ أَمِنْتُمْ أَن يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَىٰ فَيُرْسِلَ
عَلَيْكُمْ فَاصِفًا مِّنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُم بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا
لَكُمْ عَلَيْنَا يَوْمَ يَبْعَا ﴿۶۹﴾ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ
فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ
كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ﴿۷۰﴾ يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أَنَاثٍ
بِإِسْمِئِهِمْ فَمَنْ أُوْفِيَ كِتَابُهُ بِسَيِّئِهِ فَأُولَٰئِكَ يُقْرَءُونَ
كِتَابَهُمْ وَلَا يَظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿۷۱﴾ وَمَن كَانَ فِي هَذِهِ
أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿۷۲﴾ وَلَن كَادُوا
لَيَفْتِنُوكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَهُ
وَإِذَا لَا تَجِدُكَ خَلِيلًا ﴿۷۳﴾ وَلَوْلَا أَن ثَبَّتْنَاكَ لَقَدْ كِدْتَ
تَرُكَّنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ﴿۷۴﴾ إِذَا لَا ذِفْنَاكَ ضِعْفَ
الْحَيَوَةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ﴿۷۵﴾

کہستان بہیردا نایہ و ہر نہو بہ فریادرس دہزان. لہکاتی
تہنگانہ دا دلہکان مشت و مال دہکرین دہبنہ حہقناس و
حہقہہرست. ﴿فَلَمَّا نَجَّاکُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ﴾ کہ خودا
بہ ہانانانہ وہ ہات و رزگاری کردن و گہوتنہ و شکانی و
لہ تہنگانہ کہ رزگار بوون روو لہ خودا پہرستی و خودا
ناسینہ کھتان و مردہ گیرن و دہگر پیئہ وہ سہر حالتی کوفرو
بی دینی خوتان، دست دہکھنہ وہ بہ ہاومل دانان بو خودا
﴿وَكَانَ الْاِسْمُ كُفْرًا﴾ سروشتی نادہمیزاد وایہ کہ زوزو
نیعمہ تہکانی خودای لہ بیر بجنہ وہ، کوفرائی نیعمہ تہ جوړاو
جوړمکانی خودا بکاو سپلہ و پیئہ زان بی!

﴿۶۸﴾ **أَفَأَمِنْتُمْ أَن يُخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا**
ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا ﴿۶۹﴾ نایا نیوہ پیٹان وایہ: ہہر کہ
لہ دہریا رزگارتان بوو گہوتنہ و شکانی نیتر لہ تولہ و عہزابی
خودا رزگارتان بووہ؟ نایا نیوہ پیٹان وایہ خودا نہ گہر

مهیلی ئی بی ناتوانی سزاتان بدا؟ نایا نیوه دلتیان لهوهی؛ که خودا بهزمویدا رۆتان چینی و بهنهرزدا بتانباته خواری؟ یان ههر بهزموییه کهوه رۆتان بجینی؟ یان نهگهر مهیلی ئی بی لهناسمانهوه بهردمبارانتان بکاو بهخرکه بهرد بتانکوژی؟

﴿۶۹﴾ اَمْ اَمْسَمْتُمْ اَنْ يَّعِيذَكُمۡ فِيْهِ نَارَةُ اٰخِرٰی فَيُرْسِلَ عَلَیْكُمْ فَاَصِیْفًا مِّنَ الرِّیْحِ فَيُغْرِقَكُمۡ بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوْا لَكُمْ عَلَیْنَا بِهٖ نَبِیْعًا ۝ نَهی پشت هه لکردووهگان! نهی نهوانهی لهکاتی تهنگانهدا ئیعتیرافتان بهخودایه تیمان کردو، که کهوتنه فهرهحی و وشکانی بهوه ژیاوان بوونهوه! نایا دلتیان لهوهی جاریکی تر بتانباتهوه بۆ ناو دهریا، جا لهو کاتهدها؛ که نیوه سواری کهشتی دهبن، رهشه بایهکی توندو تیزتان بۆسهر بنیژی، ههرجی بکهوینه بهر، تیکی بشکینی و ویرانی بکا، نههمجار لهناکامدا نهوومی ناو دهریاتان بکاو بتانخنکینی، بههوی کافر بوونتانهوه! پاشان کهستان دهست نهکهوئ داکوکیان ئی بکا، داواکار بی لیمان بهوهی بهسهرمان هینان!

﴿۷۰﴾ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ ۖ بَنِيْهُمۡ نِيْمَةً رَّیْزَمَان لَهنادهمیزاد ناوه، بهسهر زۆر لهمهخلووقاتی خۆماندا، باومان داومتی، شیوه روخساری جوانمان پی بهخشیوه، زانست و زانیاریمان فیر کردوه. لهسروشتی دا گل و نهفخهی پهزدانی تیدایه، ریزمان لیناوه بهوه نامادمبایشی نهوهمان تیدا بهدی هیناوه که بتوانی زهوی ناومدان بکاتهوه، تیدا ههلسورپی و تیبکوشی بۆ ودمهست هینانی پیدایستی زیان، عهقل و هۆشمان پیداهه فیری پیشهسازی و کشت و کال کردن و چبوداری و شتی تر بیی ریزمان لیناوه بهوه؛ که هریشتهکان و ههموو بونهومر نهو پیشوازییه گهرمیان لهنادهم کرد، کرپنووشیان بۆ برد، ریزمان لیناوه بهوه نهو ریزلینانهمان لهنامهی خۆمان راگهیاندهوه بهگوچکهی بوونهومرماندا داوه. ﴿وَحَمَلْنَاهُمْ فِی الْبُرِّ وَالْبَحْرِ﴾ دمهسلاتی نهوهمان پی بهخشیوه هیزو تواناکانی ناوبوونهومر بۆخوی رام بکاو بۆ بهرزهومندی خوی بهکاری بیی. لهوشکانی دا بهگوهری رۆزگار دمتوانی سواری ولاغه بهرزه گویدریژو هیسترو گالیسکه و ئوتومبیل و ههتار بیی، لهههوادا سواری تهیاره ساروخ بیی لهدمریادا سواری کهشتی و گهمی جۆراو جۆر بیی! ﴿وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّیِّبَاتِ﴾

رزق و رۆزیمان داوئی لهبهروبوومی کشت و کال و میوهی درهخت و گوشت و شیری نازمل جۆرها خواردمههینی و خۆراکی تر، ههروا شیوه روخساری جوانمان پی بهخشیون پۆشاک و جوان و رازوهمان بۆ ههراهم هیناون. ﴿وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلٰی کَثِیْرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِیْلًا﴾ زیده ریزمان داوئی و بهسهر زوربهی دروستکراوانی خۆماندا پاساومان داونهوه، دمهسلاتی نهوهمان داوه بهنادهمیزاد؛ که دمتوانی زوربهی گیانله بهیرانی تر بۆ بهرزهومندی خوی بهکار بیی، عهقل و هۆشمان پیداهه، پاداش و جهزای کردووهکانی دهریتهوه. ریزمان داوئی بهوه کردومان بهناومدانکه رهوهی زهوی، ریزمان داوئی بهوه که لهسروشتیاندا نامادمبایشی جۆراو جۆرمان رسکاندهوه.

﴿۷۱﴾ یَوْمَ نَدْعُوْ كُلَّ اُنَاسٍ بِاِمَامِهِمْ ۝ نهی موحهمهدها! باسی نهو رۆزه بۆ که لهکهت بکه؛ که ههموو گهل و نهتهومیهک بهناوی نامهی کردووهکانیان یان بهناوی پیغه مبههره گهیا نهوه، یان بهناوی نهو کتیه ناسمانیهی پیغه مبههره گهیا کار پی کردوه بانگیان دهکهین و حیساب و لیکنۆلینهومیان لهگهل دهکهین، لهو رۆژمدا باسی نژاد و رهچه لهک لهگوهری نامینی، عهشیرت و هۆزو خیل چ رۆلکیان نیه، ناگوتری؛ کوری فلان کچی هلتان، هۆزی فلان و هیسار، ﴿فَمَنْ اٰوْتِيَ كِتٰبًا بِیْمِیْنِهٖ فَاٰوْلٰئِكَ یَقْرَءُوْنَ کِتٰبَهُمْ﴾ جا نهگهر کهسیک لهو بانگ کراوانه نامهی عمهلی بدریته دهستی راستی، نهوه نهوانه نامهی کردووهکانی خۆیان بهکههیفخۆشی و تهردهماخییهوه دهخویننهوه، دلتیان خۆش دهی بهبینینی کردوه باشهکانیان که لهناو تۆمارگای کردارهکانیاندا چهسپاوه. ﴿وَلَا یُظْلَمُوْنَ فِیْهَا﴾ کهمترین شت لهکردووهکانیان کهم ناگریتهوه، (فتیل) بهو داوه باریکه دهگوتری؛ که لهناو ههلسی دهنکه خورمادیه، بهنموونه دهیهیننهوه بۆ کهمترین شت!

﴿۷۲﴾ وَمَنْ كَانَ فِیْ هٰذِهِ اَعْمٰی فَهُوَ فِی الْاٰخِرَةِ اَعْمٰی وَاَصْلُ سَبِیْلًا ۝ کهسیک لهم ژیاوی جیهانهی دا کوپیر بی، لهناستی بهلگه و نیشانهکانی پهرومردگار، چاوی خوی بنوقیتی و سهیری نایهتهکانی بوونهومر نهکا نهوه لهقیامهتیشدا کوپرو کوتر دهی، ریگی رزگار بوونی دهست ناکهوی، بهلکوو

له قیامتدا باشت رینگای ئی گوم دمبی! چونکه هیوای لادان له گوم پابوون نامینی و کار له کار ترازووه.

﴿۷۳﴾ وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُوكَ عَنْ آلِذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لَتَقْتَرِي عَلَيْنَا غَيْرَةً ﴿۷۴﴾ نَهَى بَيْغِهِ مَبْعَرًا نَزِيكَ بُوُو مَوْشَرِيكِهِ كَانْ بَهْفَرْت وَفِيلَى جَوْرًاو جَوْرِيَان تَو لَابِدَمْنْ لَه پَه پَرْمو كردنی نهو پَه پامه ی بوْت نیردراوه، نهو حوکه مانه ی بۆمان ناردووی پابه ندیان نه بی، پِشِنیارت بۆ ده کمن بهومرگرتنی هه لو پستی جیا جیا، شتیک بهدم نِیمه وه بلا و بکه یه وه: که بۆمان نه ناردووی له بهر نامه گمندا نیه، ﴿وَإِذَا لَا تَخَذُوكَ خَلِيلًا﴾ نهو کاته نه گهر تَو به قسه یان بکه ی و به دلی نهوان بجو و ئیه وه دمتکه نه به دۆست و برادره ی خو یان و به ناو خه لکدا بلاوی ده که نه وه: که توش بویت ه موشریک و بیرو باومری نهوانت به لاوه په سندیوو، دمبیته یار متیدرو پشتیوانی نهوان و له زیر چاودیری نِیمه نامینی! پاریزگاریت ناکه ین، پشتیوانیت ئی ناکه ین!

﴿۷۴﴾ وَلَوْلَا أَنْ تَبْتَئَا لَقَدْ كِدْتَ تَرْكُنْ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ﴿۷۵﴾ نه گهر نِیمه دلی تۆمان له سهر بیرو باومری راسته قینه ی خوت دامه زراو نه کردایه بیرو باومریت به پَه پامی خوت تۆکه وه پته و نه بوایه ن بیگومان نریکبووی له وهی که می به لایاندا مهیل بکه ی، وات به بهاش بزانیایه: که که می له داخوارییه کانیان جی به جی بکه ی!

﴿۷۵﴾ إِذَا لَذِقْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ﴿۷۶﴾ خو نه گهر تَو نریک بوویتایه له وهی که مترین مهیل بکه ی بۆ لای موشریکه کان، نه وه بیگومان دوو چهندانه ی سزای چهندانه ی سزای قیامه تمان پی ده جهشتی، وات ه: له دونیا و قیامه تدا عه زابی دوو قاتمان دمدای! چونکه که مترین هه له بۆ پشه و او رابه ر شیاوی سزای دوو چهندانه یه، بۆیه نه گهر زانیامک تاوانیک بکا سزاکه ی له سزای هه مان تاوان که نه قامیک نه خو پندهوار بیکا به ئیش تره. ته نانه ت هندی شت هه یه بۆ پیاوچاگان خیر و چاکه یه، که جی بۆ زاتی و مگوو پِیغه مبه ران و پیاوه هه ره نریکه کانی خودا به تاوانۆ که دم زیدری بۆیه ده گوتری: (حسنات الأبرار سیئات المقربين).

وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفْزُونَكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا ﴿۷۳﴾ وَإِذَا لَا يَلْبَثُونَ خِلَافَكَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿۷۴﴾ سُنَّةٌ مِنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ﴿۷۵﴾ أَفَمَنْ أَفْجَرُ مِنَ الَّذِي لَوْ لَوْكَ الشَّمْسُ إِنْ عَسَى الْأَيْلُ وَقُرْمَانُ الْفَجْرِ إِنْ قُرْمَانُ الْفَجْرِ كَانَتْ مَشْهُودًا ﴿۷۶﴾ وَمِنْ الْأَيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَكَ عَسَى أَنْ يَبْعَثَ رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا ﴿۷۷﴾ وَقُلْ رَبِّ أَدْخِلْنِي مَدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مَخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا ﴿۷۸﴾ وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا ﴿۷۹﴾ وَنُزِّلَ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شَفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴿۸۰﴾ وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَى بِجَانِبِهِ وَلَوْلَا مَسُّ الشَّرْكِ كَانَ يُؤَسَّا ﴿۸۱﴾ قُلْ كُلٌّ صَعَلَ عَلَى شَاكِلَتِهِ فَرَّكُمْ أَعْلَمُ مِنْ هُوَا هَدَى سَبِيلًا ﴿۸۲﴾ وَتَسْتَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا ﴿۸۳﴾ وَلَكِنْ شِئْنَا لَنَذْهَبَنَّ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا ﴿۸۴﴾

﴿۷۳﴾ وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفْزُونَكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا ﴿۷۴﴾ نَزِيكبوو دانیشتوانی مه که ده دووباره به چاو و راو و هرت و فیل دوژمنایه تیکردنت له ناخی مه که وه دمرت نین، نهو کاته نه گهر به زور دمرت بکه ن ﴿وَإِذَا لَا يَلْبَثُونَ خِلَافَكَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ دوی نه وه له پاش تَو نهوان ماوه یه کی که م نه بی نایانه ئیلینه وه، به لکوو له ناویان دمبه ی! نه مه دابو نه پیتی بهر و مردگاره، گوپانی به سهردا نایه، دهر به دمر کردنی پِیغه مبه ر له زیدو نیشتمانی خو ی تاوانیک گه ورمیه و ته می کردنی سه رله بهری گه ره که، نه م بوونه و مره ش یاساو نیظامی یه زدانی نه گۆر دمیکپری، صودفه و ریکه وت چ دموریکی له هه ئسورانی دا نیه،

﴿۷۷﴾ سُنَّةٌ مِنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا ﴿۷۸﴾ نه وه دابو نه پیتمان بوو دهر باره ی نهو گه له پِشِنانه ی که پِیغه مبه رانی نِیمه یان به درۆ خسته وه نه زیه تیان دان و له زیدی خو یان راویان نان.

له‌بیخ دهرمان هی‌نان ریشه‌کیشمان کردن و سهرله‌بهر له‌ناومان بردن، خو ئەگەر پێغه‌مبەر ﷺ پێغه‌مبەری رحمت نه‌بوايه بۆیان عه‌زابو سزایه‌کی سه‌ختیان بۆ ده‌هاتو تێک‌یه‌وه ده‌پێچان و به‌هیلاکی دم‌بردن، به‌لام پێغه‌مبەری ئیسلام رحمت‌ته‌ بۆ ئاده‌میزاد به‌گشتی و بۆ گه‌ل قور‌ه‌یش به‌تایبه‌تی، ﴿وَلَا تَجِدُ لِسْتِنَا تَحْرِيلًا﴾ گۆرانکاری له‌داب و نه‌پیتی خودادا نیه‌و تێیدا نه‌بووه‌ نابێ، قه‌ت بێ واده‌یی به‌سه‌ردا نایه‌.

﴿٧٨﴾ أَقِمِ الصَّلَاةَ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا﴾ ئە‌ی پێغه‌مبەر! ئە‌و نوێژانه‌ی له‌سه‌رت قه‌رض کراون به‌ریک و پێکی ئە‌نجامیان بده، خو‌ت و ئە‌مه‌ته‌که‌ت پارێزگارییان بکه‌ن و نه‌رکان و مه‌رحه‌کانیان به‌ته‌واوی تێدا ئە‌نجام بدن. که‌ ده‌قه‌رموێ، ﴿لِدُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ﴾ جوار نوێژ ده‌گرێته‌وه‌ نیومرۆ، عه‌صر، مه‌غریب، عی‌شا. (دلوك) به‌مانا لادانی خو‌ره له‌نیومراستی ناسمانه‌وه‌ بۆ لای خو‌رناوا، ئە‌و کاته‌ کاتی نوێژی نیومرۆیه، (غسق الليل) ی‌ش ئە‌و کاته‌یه‌ که‌ دنیا به‌ته‌واوی تاریک ده‌بێ و (شفق الأحمر) سو‌رای که‌نار ناسمان نامینی ئە‌وه‌ش سه‌رم‌تای کاتی نوێژی عی‌شایه‌. نوێژی (عه‌صرو مه‌غریب) ی‌ش له‌نیوانیاندا ئە‌نجام ده‌درێن. هه‌رحه‌نده‌ خیطابه‌که‌ بۆ پێغه‌مبەر ﷺ به‌لام ئوممه‌ته‌که‌م‌یشی ده‌گرێته‌وه‌. ﴿قُرْآنَ الْفَجْرِ﴾ واته‌: نوێژی به‌یانیش ئە‌نجام بده، ئە‌وه‌ نوێژی پێنجه‌مه‌. گ‌ردار و گو‌فتاری پێغه‌مبەر ﷺ کاتی نوێژه‌کانی به‌ریک و پێکی رو‌نکردو‌ته‌وه‌ سه‌رم‌تاو کو‌تایی کاتی هه‌موو نوێژیکی به‌و جو‌ره‌ی که‌ ئە‌مه‌رۆ لای موسو‌لمانان ناشکراو عه‌یانه‌ ده‌ست نیشان کردوه‌. ﴿إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا﴾ بێگومان قورئان‌خوێندنی به‌یانیش نوێژی به‌یانی فریشته‌ی شه‌وو فریشته‌ی رۆژ ناگایان لێه‌تی و له‌کاتی ئە‌م نوێژدا فریشته‌ی شه‌وو رۆژ به‌یه‌ک ده‌گه‌ن، فریشته‌ی شه‌و ده‌یان‌ه‌وێ به‌رز ببنه‌وه‌و فریشته‌ی رۆژیش دێنه‌ خواری، له‌و کاته‌دا که‌ ئە‌وان ئال و گۆژ ده‌که‌ن نوێژی به‌یانی ئە‌نجام ده‌درێ،

﴿٧٩﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ﴾ شه‌و دواي نووستن، هه‌له‌سه شه‌ونوێژ بکه‌ قورئانی تێدا بخوێنه، ئە‌مه‌ یه‌که‌م قه‌رمانه

ناراسته‌ی پێغه‌مبەر کراوه‌ بۆ ئە‌نجامدانی شه‌ونوێژ ﴿نَافِلَةً لَّكَ﴾ زێده‌ قه‌رزیکه‌ له‌سه‌ر تۆو له‌پێنج نوێژه‌کانی تر جودایه‌و تایبه‌ته‌ به‌تۆوه‌. بۆ تۆ شه‌رزو پێویسته‌و بۆ ئۆمه‌ته‌که‌ت سونه‌ت و ته‌طه‌ووعه‌. ﴿عَسَىٰ أَنْ يَمَنَّكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا﴾ بۆ ئە‌وه‌ی رۆژی قیامه‌ت که‌ زیندومان کردی‌ه‌وه‌ مه‌قامی سو‌پاسکراوت پێ ببه‌خشین، هه‌موو دروستکراوان سو‌پاست ده‌که‌ن، زو‌ربه‌ی زانایانی ته‌فسیر پێیان وایه‌: ئە‌و مه‌قامه‌ موحمووده‌ که‌ به‌پێغه‌مبەری ئیسلام ده‌به‌خشی پله‌وپایه‌ی شه‌قاعه‌تی گه‌وره‌یه‌ بۆ رزگار کردنی ئاده‌میزاده‌کانی ده‌شتی مه‌ح‌شه‌ره‌ له‌و نارمه‌حه‌تی و مه‌ترسییه‌ی تێیدان.

﴿٨٠﴾ وَقُلْ رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا﴾ خودایه‌! به‌لگه‌و نیشانه‌ی به‌هێزم پێ ببه‌خشه، هێزو توانای مادی و مه‌عه‌ه‌ویم بده‌ری بتوانم به‌سه‌ر ناچه‌زانهدا زال بيم، ئایینه‌که‌م به‌جیه‌اندا ب‌لا و ببێته‌وه‌، تاریکی کو‌فرو بێدینی راماتم.

﴿٨١﴾ وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ﴾ ئە‌ی موحه‌ممه‌د! به‌مو‌شریکه‌کان ب‌ئێ: حه‌ق و راستی که‌ ئیسلامه‌ له‌خوداوه‌ هات، قورئانی پ‌ی‌رۆزو ئیمانی راست و زانیاری به‌سوود له‌خوداوه‌ هاتووه‌، ده‌بێ بچه‌سپی، به‌تال که‌ بته‌هرستی و بێدینی یه‌ حه‌یگای نابێته‌وه‌و پو‌جاویه‌و نابێ بمینی. ﴿إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا﴾ بێگومان به‌تال پو‌جاوه‌و بێ نمووده‌و قه‌لا‌جۆ کراوه‌.

﴿٨٢﴾ وَنَزَّلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ ئێمه‌ قورئانی‌ک دم‌پ‌رینه‌ خواری بۆ سه‌ر تۆ ئە‌ی موحه‌ممه‌د! شیفای دهردی دل‌انه‌و رحمت‌ته‌ قه‌ره‌ بۆ موسو‌لمانان. بیرو باوم‌ریان پێ زیاد ده‌کا، شیفایه‌ بۆدهردی شک و گومانی ناو دل‌و دموون، بۆ دهردی نی‌فاق و شیرک و ئیله‌حاد، بۆ دهردی نه‌زانی و گوم‌رای، شیفایه‌ بۆ دهردی و سه‌ه‌سه‌و راپایی، رحمت‌ته‌ قه‌ره‌ بۆ ئە‌وانه‌ی خاوم باوم‌رن و شوینی که‌وتوون، چونکه‌ شارم‌زاتریان ده‌کا بۆ خودا په‌رستی و دۆزینه‌وه‌ی رێگای راست. ئە‌مه‌ش سه‌رده‌ک‌یشی بۆ چوونه‌ ناو به‌هه‌شت و رزگاربوون له‌عه‌زابی دۆزه‌خ. ﴿وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا﴾

بیستنی قورئان و خویندهوی بۆ نهوان دوور کهوتنه وه
له ریگای راست و ئیمانیهیان بۆ کافرو سته مکاران زیاد دهکا،
چونکه کوفرو بییدینی له ناخیان دا رمگی داکوتاهه، دلیان
له وهرگرتنی حهق مۆر گراوه،

﴿وَإِذَا أَلْمَعْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَكُنَىٰ بِجَانِبِهِ﴾ ههر کاتی
نازو ئیعمهتمان به سهر ئادمیزادا رشت، رزق و رۆژیمان پێدا
له شساغی و دلخۆشیمان پێ به خشی له جیاتی نهوهی
سوپاسگوزار بێ پشت له طاعهتی خودا هه لدهکا، روی خۆی
ومردهگیرئ و دوور دهکهوێته وه. ﴿وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَئُوسًا﴾
ههر کاتی نه خۆشی و به لاو موصیبهتی توش بێن، له جیاتی
نهوهی به صهبر و ئارام بێ، رهشبین و غه مبارو خه میدیه،
هیوا بپراو دمیی له زیان و به تهواوی دمروخی! ئالیهردا نرخی
ئیمان دمرددهکوهی، خاوم بپاوم له کاتی خۆشی و کامه رانیدا
شوکرانه ژمیرو سوپاسگوزارو مل که چ بۆ ههرمانی خودا،
له کاتی تهنگو چه نه مه شدا به صهبر و ئارام و وه به رزمه
به هیوای رزگار بوونه و ناو مید نابێ.

﴿قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ عَلَىٰ شَاكِلِهِ﴾ ئه ی موحه ممه ده! پێیان بلی؛
ههر که سه به گویهری ویست و بپرو بۆ چونی خۆی کار دهکا.
چون بیر دهکه نه وه و چون هه لئس و کهوت دهکهن با بیکهن
﴿فَرِيقٌ مِّنْهُمْ هُدًى سَبِيلًا﴾ خودا ئیوهی له نه به ووه
به دیه ییناوه، له هه موو کهس باشتر ده زانی چ ریبازیك راست و
گونجاوه و خودا په سنده و هه قه نامیزه!

﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ﴾ ئه ی پێغه مبه را! نه وانه پرسیاوت
لێ دهکهن دمرباره ی چۆنه تی روح، چیه و چۆنه؟! ﴿قُلِ الرُّوحُ
مِنْ أَمْرِ رَبِّي﴾ له ولامدا بلی؛ (روح) شتی که له کاری خودای من،
به ههرمان و دروستکردنی نه و به دی هاتوو و نامادییه، زانیی
چۆنه تیه که ی عانی به خودایه و جگه له نه و کهس هیچی لێ
نازانی، ئیوه شتی که نه یه ته ناو جوار جیوهی جه و استان و
عه قلتان په ی پێ نه با، نایزان، له شته مادییه کانیش ته نیا
هه ندی دیارده و وصفه کانیا ن هه ست پێ دهکهن؛ وه کوو
رمنگ و تام و دهنگ و بۆن و جم و جوو و گهرمی و ساردی،
شتی که نامادی بێ وه کوو (روح) ئیوه هیچی لێ نازان. ﴿وَمَا
أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا﴾ ئیوه ئه ی ئادمیزادینه!

﴿إِلَّا رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَئِيمًا﴾ ﴿٨٧﴾ قُلْ
لِّئِنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ
لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَتْ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا﴾ ﴿٨٨﴾ وَلَقَدْ
صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَىٰ أَكْثَرُ النَّاسِ
إِلَّا كُفُورًا﴾ ﴿٨٩﴾ وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَنْزِلَ آيَةً
مِّنَ السَّمَاءِ كَمَا كُنْتَ تُنْزِلُ الْآيَاتِ الْأُولَىٰ﴾ ﴿٩٠﴾ أَوْ تَنْزِلَ
آيَةً مِّنَ السَّمَاءِ كَمَا كُنْتَ تُنْزِلُ الْآيَاتِ الْأُولَىٰ﴾ ﴿٩١﴾ أَوْ تَنْزِلَ
آيَةً مِّنَ السَّمَاءِ كَمَا كُنْتَ تُنْزِلُ الْآيَاتِ الْأُولَىٰ﴾ ﴿٩٢﴾ أَوْ تَنْزِلَ
آيَةً مِّنَ السَّمَاءِ كَمَا كُنْتَ تُنْزِلُ الْآيَاتِ الْأُولَىٰ﴾ ﴿٩٣﴾ أَوْ تَنْزِلَ
آيَةً مِّنَ السَّمَاءِ كَمَا كُنْتَ تُنْزِلُ الْآيَاتِ الْأُولَىٰ﴾ ﴿٩٤﴾ أَوْ تَنْزِلَ
آيَةً مِّنَ السَّمَاءِ كَمَا كُنْتَ تُنْزِلُ الْآيَاتِ الْأُولَىٰ﴾ ﴿٩٥﴾ أَوْ تَنْزِلَ
آيَةً مِّنَ السَّمَاءِ كَمَا كُنْتَ تُنْزِلُ الْآيَاتِ الْأُولَىٰ﴾ ﴿٩٦﴾ أَوْ تَنْزِلَ
آيَةً مِّنَ السَّمَاءِ كَمَا كُنْتَ تُنْزِلُ الْآيَاتِ الْأُولَىٰ﴾ ﴿٩٧﴾ أَوْ تَنْزِلَ
آيَةً مِّنَ السَّمَاءِ كَمَا كُنْتَ تُنْزِلُ الْآيَاتِ الْأُولَىٰ﴾ ﴿٩٨﴾ أَوْ تَنْزِلَ
آيَةً مِّنَ السَّمَاءِ كَمَا كُنْتَ تُنْزِلُ الْآيَاتِ الْأُولَىٰ﴾ ﴿٩٩﴾ أَوْ تَنْزِلَ
آيَةً مِّنَ السَّمَاءِ كَمَا كُنْتَ تُنْزِلُ الْآيَاتِ الْأُولَىٰ﴾ ﴿١٠٠﴾

ئه ندازه یه کی کهم نه بی زانیاریتان نه دراوتنی به و زانیارییه
که مهش ههرگیز ناتوان بزانن روح چیه و چۆنه. سه رچاوه ی
زانیا ی ئیوه هه سته کانتان نه وه ی نه یه ته بهر جاسوسی
هه سته کانتان نازانن چیه.

﴿وَلَيْنَ شِئْنَا لَنُعَذِّبَنَّ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا
وَكِيلًا﴾ سویند بێ نه گهر به مانه وئ نه و تۆزه زانیارییه ی پیمان
داون؛ نه و قورئانه ی به نیگا بۆمان ناردوی له ناو دل و
دمرووندا له ناو په رو کاسی و شریتدا ده مانسپه وه و
ئاسه واریکمان له لا نه ده میشتنه وه، وه کوو حاله تی پێشوومان
لێ ده کردنه وه؛ که نه تانده زانی نامه ی قورئان چیه و ئیمان
چیه! بێگومان په رومردگار ده توانی که له نکاوێ که نه قورئانه
له سهر دله کان هه لپه گری و له ناو کتیباندا به سپرته وه. ﴿ثُمَّ لَا
تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا﴾ ئیتر نه و کاته تۆ که ست ده ست
ناکه وئ یارمه تیت بدا، نه و زانیارییه ی لیت سه ندراته وه

بۆت بېنىتتەۋە، كەس ناتوانى بەرگريت ئى بكاو نەھىلى ئەو كارە ئەنجام بدمەن.

﴿۸۷﴾ **إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ** بەلام رەھمەتو بەزمى خودای تۆيە: كە ئەو ويستەي نەبۇدو ئەو كارەي ئەنجام نەداۋەو نايىدا. ﴿**إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا**﴾ بېگومان ھەضلۇ بەخشى خودا بەسەر تۇدا زۆرۇ بى ئەزمارە، كردويىتى بەگەورمىتىن و رىزدارتىن ئادەمىزاد، مەقامى مەھموودى بۇ داناۋى، قورئانى پىرۋى بۇ ناردوى، ھىرى كردوى چۇن بەخەلگى رابگەيەنى.

﴿۸۸﴾ **قُلْ لَّيْنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا** ئەي پېغەمبەر! بەتەھەداۋە بەو موشرىكانە بلى: ئەگەر ھەموو ئادەمىزادو جىندۇكە كۆبىنەۋە يەك بگرنو پىشتىگىرى يەكتر بىكەن، لەسەر ئەۋەي وئەي ئەم قورئانە بېننەكايەۋە، كەلامىكى ئاۋا بەلىغۇ ھەسەيىو رىك و پىك بىنن، نايەنن، ناتوانن بېيەنن، با ھەموو ئادەمىزادو جىندۇكە، ھىزو تواناى خۇيان بىخەنە گەرۇ خەرىك بىن يارمەتى يەكتر بىدن بۇ ھىنانى كەلامىكى ئاۋا، بېگومان دەسەۋەسان دىمىن و بۆردەخۇن و ھىچيان بۇ ناكىر.

﴿۸۹﴾ **وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ** بېگومان لەم قورئانەدا ھەموو مەئەلەيەكمان شەن و كەو كردۋە، ھەموو مانايەكى جوانمان بۇ ھىنانون كە لەجوانى و ناۋازمى دا ۋەكۋو پەند مەئەل وان بەھەموو جۇرىك مەبەستەكانمان دووبارە سى بارە كردۋونەۋە، ھەر جارەو بەئوسلوپىك بەشىۋەو شىۋازىك، جارىك بەكورتى و چەلىك بەدرىزى و دەمىك بەشىۋەيەكى نەكورتو نەدرىز، ئەو بەلگەو نىشانانەمان بەگۈىدا داۋن ھەق و راستىمان بۇ شى كردۋونەۋە، چىرۋك و سەرگۈرشتەي جىجىيامان بۇ گىرپاونەۋە، ترساندومانن ھەئەلەمان ئاون، ھەرمانمان پىكردون، جەلەۋگىرمان ئاراستە كردون، باسى خۇشى بەھەشتو ناخۇشى دۆزەخمان بۇ كردۋون، قارو غەزمىي خودامان بۇ باس كردون، بۇ ئەۋەي بەخۇتاندا بىچنەۋە پەندو عىيرەت و مېرگرن. كەچى وپراي ئەۋە ﴿**فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا**﴾

زوربەي موشرىكەكانى مەككەو ھاو وئەنەكانيان لەجىياتى ئەۋەي پەند ئامىز بىن و عىيرەت و مېرگرن، زىاتر سوور دىمىن لەسەر كۋىرو بىدىنى و ئىنكارىكىردى ھەق و رەتكرەنەۋەي نايىنى راستو بەدرۋخستەۋەي پېغەمبەر ﷺ.

۱- ﴿**وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا**﴾ وتيان: ئىمە ئىمانت پى نايەنن، ھەتا لەناخى مەككەدا كانىوامان بۇ ھەئەقۇللىنى دىمى داۋا لەخوات بىكەي ئاۋمان بۇ ھەئەقۇللىو بەسەر زەۋىدا جارىي بى.

۲- ﴿**أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجَّرَ الْأَنْهَارُ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا**﴾ يان دىمى ئەتۇ باغىكت بىى لەدار خورماۋ دارى مېۋو درەختى بەرى تر، جۇگەو چەم و ئاۋبارمىان بەخورپەم تىدا ھەلپزىتە خوارى، بەو ئاۋە كشت و كال و باغ و بىستانمان ئاۋدېر بىكەن. بۇ ئەۋەي بەرۋوبىمان زۆر بى.

۳- ﴿**أَوْ تُسْقَطَ السَّمَاءُ كَمَا زَعَمَتْ عَلَيْنَا كِسْفًا**﴾ يان ئاسمان پارچە پارچە بىى و بەسەرماندا بىكەۋىتە خوارى، ۋەكۋو بۇ خۇت دەئىيى خوداى من ئەگەر مەيلى ئى بى ئەۋە دەكا! مەبەستىان ئايەتى ﴿**إِنْ لَشَأْ نُخَسِفَ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ لُتُفَظَّ عَلَيْهِمْ كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ**﴾ س/۹ بوو.

۴- ﴿**أَوْ تَأْتِي بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ قِيلًا**﴾ يان بەناشكرا بىبىنن خوداۋ فرىشتەكان كۆمەل كۆمەل بىن، پىمان بلىن موحەممەد پېغەمبەرە، بەناشكرا ھەسمان لەگەلدا بىكەن، شايتى بىدن بەۋە كە تۇ پېغەمبەرى خوداى و لەخوداۋە نىردراۋى!

۵- ﴿**أَوْ يَكُونُ لَكَ يَتٌّ مِنْ زُخْرَفٍ**﴾ يان دىمى تۇ خانوو بالەخانەيەكت لەئالتون و زىر ھەي، چونكە تۇ ھەتىۋىكى ھەزارو نەداراى، بەۋحالى ئىستات بەكەلگى پېغەمبەرىتى نايەي.

۶- ﴿**أَوْ تَرْفَى فِي السَّمَاءِ**﴾ يان دىمى بەجاۋى خۇمان بىبىنن بەيژمەك بەرەو ئاسمان ھەل بىنى و بەپلىكانەكانى دا بەرەو ئاسمان سەربىكەۋى، ﴿**وَلَنْ نُؤْمِنَ لِرُقَيْكَ حَتَّى تُنَزَّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرؤه**﴾ ئەۋە بزانە ئىمە بىرۋا بەبەرز بوونەۋەكەت ناكەين ھەتا كىتەبىك، ھەبالە ناممەيەك لەگەل خۇت نەھىنىيە خوارى بۆمان بخۋىنىيەۋە. چوار فرىشتەش لەگەل خۇت بىنىيە خوارى

شایهتیت بؤ بدن: که هرچی دمیلتی راست دمکە! ﴿قُلْ سُبْحَانَ رَبِّي﴾ ئەو موحەممەد! بەسەر سوپمانەووە لەو پەلەو پێشنیاریان، پێیان بۆ: خودای من زۆر ئەو بەرزترە یەکی بەخۆی رابەرەموو: پەلەو ناوای ئی بگرو و پێشنیاری بدات، ئەو بۆخۆی دانائو زانائو لیزان و خاومەن دەسلەلات و مۆلک و مەلەکووتە، چی بۆ و چۆنی بۆ ئەو دەکا و ناوا دەکا! ﴿هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا﴾ نایا من جگە ئەو: که ئادەمیزادیکی رەوانە کراوم هیچی ترم؟ بێگومان من تەنها پێغەمبەرێکی ئادەمی سروشتە، وەک و باقی پێغەمبەرانی پێشوو، پەيامی خودای خۆمتان بێ رادەگەیهەن، نامۆزگاریتان دەکەم، ترسینەر و مۆژدە دەرە،

﴿وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَى إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا﴾ هیچ شتێک مەنەو ئادەمیزادی نەکردووە لەوێ ئیمان بێنن لەکاتی کەدا پێغەمبەر و هیدایەتدەریان هاتۆتە ناو جگە لەوێ بەسەر سوپمانەووە دەیانگوت: بۆچی خودا ئادەمیزاد دەکاتە پێغەمبەر و فروستادە؟ بە ئادەمی دا بەيامی خۆی بۆ ئادەمیزادان دەنیرێ؟ واتە: نەخەیر شتی وا نابێ و ناگونجێ! هەرگیز پەرورەدگار ئادەمیزاد ناکاتە فروستادەو خۆی! واتە: هیچکەیان بە دەستەووە نەما برۆیانووێان دەهاتە سەر ئەو چۆن دەبێ ئادەمیزاد ببێتە پێغەمبەر؟ بەیرو بۆچونی ئەوان دەبواوە فریشتە بکرنە پێغەمبەر! بەلام ئەوانە نەفامەن، بێ ناگان لەوێ فریشتە بەکەلکی پێغەمبەراییەتی ئادەمیزاد نایە، ناشیی فریشتە لەسەر شیوی خۆی پەيوەندی بە ئادەمیزادەو بەکا، ناتوانن تێی بگەن! بەراستی ئەو بێرو بۆچونەو ئەوان شتیکی نەگونجاو و نەشیاو، حوکمیکی فاسید و خەیاڵیکی بێ سەر و بەرە. دیارە ئەم جۆرە گومانەیان لەووە سەری هەلداو: که نرخێ خۆیان نازانن، نازانن ئادەمیزاد لای خودا جەند بەنرخە، هۆی ئەم نەفامییەیانە، که دەلێن: نابێ پێغەمبەر لە ئادەمیزاد بێ، ئەوانە بێ ناگان لە یاسای کەون، بێ ناگان لە سروشتی فریشتە.

﴿قُلْ﴾ ئەو موحەممەد! پێیان بۆ: ﴿لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يُمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا﴾

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أُولِيَّةَ مِنْ دُونِهِ وَتَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى وُجُوهِهِمْ عُمَاءٌ وَيُكَا وَصَمًا مَاؤُنْهُمْ جَهَنَّمَ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا ﴿٧٧﴾ ذَلِكَ جَزَاؤُهُمْ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِعَايِنِنَا وَقَالُوا أَذَا كُنَّا عِظْمًا وَرَفْنَاءً تَلْبَعُونَ حَرْفًا جَدِيدًا ﴿٧٨﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَا يَرَى فِيهِ قَلِيلٌ لِمَنْ لَا يَكْفُرُ ﴿٧٩﴾ قُلْ لَوْ أَنْتُمْ تَعْلَمُونَ حَرْائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذَا لَأَمْسَكُمْ خَشْيَةٌ إِنْ تَنَاقَى وَكَانَ الْإِنْسَنُ قَتُورًا ﴿٨٠﴾ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى سَعَةً مَّا يَنْتَ قَسَلَ بَنِي إِسْرَءِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُمْ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَكْفُرُ بِمَا تَعْبُدُ ﴿٨١﴾ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَتَزَلُ هَؤُلَاءَ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِصَآئِرٍ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَكْفُرُ عَوْتُ مَشْجُورًا ﴿٨٢﴾ فَأَرَادَ أَنْ يَسْتَفِزَّهُمْ مِنَ الْأَرْضِ فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ جَمِيعًا ﴿٨٣﴾ وَقَلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَءِيلَ ائْتُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا ﴿٨٤﴾

ئەگەر لەسەر زەوی فریشتەو بێ بوونایەو هەلس و کەوت و هاتوچوێان وەک و ئادەمیزاد بووایە، وەک و ئادەمیزاد تێیدا نیشتهجێ بوونایەو بپووست بووایە پێغەمبەریان بۆسەر بنێرن، ئەو لە ئاسمانەووە فریشتەمان دنازدنە سەر و دەمانکردە فروستادەیان. کەوابێ ئەو ئادەمیزادینە ئێوە دەبێ پێغەمبەرتان لەرەگەزی خۆتان بۆ بێ، نەک فریشتە ببێتە پێغەمبەرتان. بەلام وێ دەچی و دەشی ئادەمیزادی تایبەتی بێتە پێغەمبەری غەیری ئادەمیزادیش وەک و پێغەمبەری ئیسلام کراوتە پێغەمبەری ئادەمیزاد و جندۆکە، چونکە جندۆکە دەتوانن نامۆزگاری لەو جۆرە ئادەمیزادانە وەر بگرن و لێی تێبگەن. خودا بەفەضل و گەورەیی خۆی ئەم بەهرمیەو بێ بەخشیون، حەزرتی موحەممەدیش ﷺ که خاتەم و سەرورە پێغەمبەرانی هەلبەتە لەهەموو پێغەمبەرانی باشتر ئەم موعجیزەیی بۆ فەرەهەم هێنراوە. پێغەمبەرانی هەلبەزاردەو پەرورەدگار نەفس و گیانیکی تایبەتی و پالاقەیان بێ بەخشاوە، خودا بە جۆریکی دروست

کردوون دوو سيفهتو باريان ههيه، بارو سيفهتى
فريشتهيى و بارو سيفهتى ئادهمى، به سيفهتى فريشته پييان
نيگا له جو باريان و مرده گرن، به سيفهتى ئادهمييان نهوى
ومرى دمگرن به ئادهميزادانى رادهگه يهنن!

﴿قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ﴾ نهي موحه ممهء! پييان
بلى: قسهى كورتو موخته صهر به لگهى به هيزو گورچكې
نهويه: خودا شايه دهو ئاگادارى نيوان من و ئيوهيه، شايه ته
به صهر من و ئيوه شدا دادومره له نيوانمان دا، زانايه به و
په يامهى هيناومه، دزمانى چۆنم پي راگهياندون. ﴿إِنَّهُ كَانَ
بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا﴾ بيگومان خوداى تاكو ته نياو بالادست
ئاگاداره به وهى كى شياوى هيدايه ته و كى نامادمباشى
گومر ابوونى تيدايه، ئاگاداره به وهى له ناو دلياندا ههشاريان
داوه.

﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَبِهِدَىٰ الْمُهْتَدِي﴾ كه سيك خودا هيدايه تى بدا
بو ئيمان هيتان نهوه به راستى ههر نهو ريگاي حهقى
دۆزيمه تهوه ﴿وَمَنْ يَضَلِّ فَلَنْ تُجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِهِ﴾
كه سيكيكش خودا گومر اى بكاو نامادمباشى گومر ابوونى
تيداى نهوه تو دهستت ناكه وئ كه سيكى تر جگه له خودا
بياخته سهر ريبازى حهق و راست. ههروا به گومر اى
دهمى نهوه و نايه نه سهر ريبازى حهق.. ﴿وَنُخْشِرُهُمْ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ عُمِيًّا وَنُكْمًا وَصَمًّا﴾ ئيمه دواى نهوى
روژى قيامت له گۆرهمكانيان راستيان دهكه ينه وه، راكيشى
دهشتى مه حشهريان دهكه ين، به صهر رووياندا رايان دهكيشين،
كوپرن هيج نابيين، لائن و مه قيان بو ناكري، كه رن و هيج
نابيسن. و مكوو چۆن له دونيادا ههسته كاني خويان له كار
خستون و له شوپنى شياوى خوياندا به كاريان نه هيتان
(ههر چه نده به رواهت بينهرو بيسهرو گفتو گويان هه بوه).
﴿مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ﴾ شوپن و جيگاي حهوانه و ميان بو هه تا هه تايه
دۆزه خه، كه سارد نابيته وه هه ميشه له گرو لره هدايه ﴿كَلَّمَا
خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا﴾ ههر كاتى بليسه كه دى بمركى، به م
جوړه پيست و گۆشتيان بسوتى و بپريته وه ئيتر سهر له نوئ
پيست و گۆشته كه يان بو نوئ دهكه ينه وه گرو بليسه دۆزه خ
به و سوته مهنيه نيله نيله دهر پته وه، ئاگره كه زياد

دهكاته وه پشكوكاني باشتر دهگه شينه وه ئاوا به و جوړه
عهزاب و سوتاندنيان دوباره و سيپاره دهبيت وه، به راستى
سهر منجام و ئاكاميكي تر سناكه، عهزابيكي به نيش و دژواره،
به لام نهوه شياوى خويانه و عهزابيكيه پي به پيست يانه.

﴿ذَلِكَ جَزَاءُهُمْ بِالْحَقِّ﴾ نهي عهزاب به نيشه يان
بويهيه چونكه نهوان له جيهاندا به نايه ته كاني ئيمه كافر
بوون، ئينكارى زيندو بوونه و ميان كرد، نيشانهى هه بوونى
خودا يه كى تاكو ته نهاو خاومن دهسه لاتيان رمت دهكر نه وه،
به لايانه و هشتيكي دوورو نه گونجاو بوو زيندو بوونه وه هه يي،
﴿وَقَالُوا﴾ دهيانگوت: ﴿إِنَّا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا إِنَّا لَمَعْمُورُونَ خَلْقًا
جَدِيدًا﴾ چۆن دهگونجى پاش نهوى ئيمه مردين و بوينه
نيسقانه رزيو و پۆلكاين و بوينه وه به گل و خۆل جاريكى تر
سهر له نوئ زيندو بكرى ينه وه، نايه پاش رزين و
بلاو بوونه وهى گل و خۆله كانه مان به ناو زهوى دا جاريكى تر
زيندو دهكرى ينه وه؟

﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قَادِرٌ عَلَىٰ
أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ﴾ نايه نازان، بير له وه ناكه نه وه كه نهو
خودا يه ئاسمانه كان و زهوى به و شيوه جوانه به دى هيتان،
نايه ناتوانى جاريكى تر نهوانه دروست بكاته وه؟؟
زيندو كرنه وه بو خودا كهى كاريكى نهسته مه؟ خودا
به ديه ينه رى نهو بوونه و مره به رفراوانه يه، كه سيك توانيبيتى
نهو بونه و مره له نه بووه دروست بكا، بيگومان ده توانى پاش
مردن ئيوه سهر له نوئ دروست بكاته وه. ﴿وَجَعَلْ لَهُمْ أَجَلًا لَا
رَيْبَ فِيهِ﴾ به رومردگار بو هاتنى قيامت و زيندو بوونه وه و
راستبوونه وهى ئادهميزاد له گۆرهمكانيان كاتيكي دياريكراو و
مه زنده كراوى هه يه وه ههر خودا خوى دزمانى كه يه! ماوميه كى
دياريكراو هه يه ده بى نهو ماوميه تپه رى ئهمجار قيامت
راده بري، ههر كاتى ماوه دياريكراو تپه رى به ته نكيد
قيامت هه لدهستى و گوماني تيدا نيه. ﴿فَأَنبَى الطَّالُوتُ إِلَّا
كُفْرًا﴾ كافر دهسته مكاره كان بيچكه له گومر اى و سهر رهقى و
ئينكارى كرنديان هيجى تر زياد ناكهن.

﴿قُلْ﴾ نهي موحه ممهء! به و موشرىك و خاومن
پيشنيارانه بلى: ﴿لَوْ أَنْتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذًا

﴿۱۰۳﴾ فَأَرَادَ أَنْ يَنْفِرَهُمْ مِنَ الْأَرْضِ فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ جَمِيعاً ﴿۱۰۴﴾ فَمِيعُونَ وَيَسْتِي مُوسَاو نَهتِهوهكهى لهناخى ميسر ومدمرنى بهكوشتن و بهدمرگردن لهخاكى ميسردا بنهبريان بكا، بهلام ويستكهى نههاتهدى و بهپيچهوانهوه هاتهوه؛ نهوه بوو خوى و ههوهكهيمان لهدمريادا خنكاندو بهو شيوه ترسناكه ناسهوارمان بپينهوه؛

﴿۱۰۴﴾ وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ اسْكُنُوا الْأَرْضَ ﴿۱۰۵﴾ وَاتِه؛ موساو نهتِهوهكهيمان لهو خنكانه رزگار كردو، پاش خنكانى فيرعهون و دارو دهستهكهى بهموساو بهنو ئيسرائيلى يهكانمان وت؛ نيستهجي بن لهو خاكه پيرؤزدا؛ كه فيرعهون بهتهمايوو لئى ومدمرتان نى، جا نهو خاكه يا خاكى ميسره يا خاكى شامه. كه ناخى ميعادهو خاكى واده پيدراوتانه. جا ﴿فَإِذَا جَاءَ وَعَدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفاً﴾ كه ومختى قيامت هات ئيوهو نهوان بهتيكهلاوى راكيشى ساراي مهحشر دمكهين، حيسابو ليكولئينهومتان لهگهل دمكهين و بريارى خومان دمبربارى ئيوهو نهوان دمدمكهين، كامهپران و بهدبهختهكانتان ليك جيا دمكهينهوه.

دمفرموى: ﴿وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ﴾ ئيمه فورئانمان بوهر نازل كرديو و حقو راستى لهخوگرتووه، فهران بهعهدهالتكارى و ويژدان بهخهرجدان و رهوشت جوانى دهكا، جلّهوگيرى لهستهمكارى و كردارى ناشيرينى تر دهكا، بهلگه و نيشانهى يهكتابهپرستى و زيندوبوونهوهو پيوستى ئادهميزادان بهپيغهمبهر بؤ سر ناردن و پيغهمبهرايهتى لهخوگرتووه. ﴿وَبِالْحَقِّ نَزَّلْ﴾ ئهم فورئانه بؤ تۆ نيدرراوه ئهى موحهممهدا بهپاريژراوى و پاك و خاوينى، هيچى تيكهلاو نهبوو، زيادو كه مى تيدا نيه، بهلكوو بههوى حهقهوه؛ كه جوبرائيله و مونموريكى بههيزو تواناو نهمين و ريژداره - نازلمان كردوه. فورئانمان نازل كردوه بهو حيكمت و ليژانيهى كه داخوازه بؤ هيئانه خوارهوى. واته؛ ههر بهشتى ههقو راست و دروستهوه نازلگراوهو ههرچى تيديابه راست و حهقهو رهوايه؛ ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشَّراً وَنَذِيراً﴾ ئهى موحهممهدا ئيمه كه تۆمان كردوه بهپيغهمبهر و رهوانهمان كرديو بؤيهمان رهوانه كرديو مژدمدرو ترسينهري بؤ

لأنسكنكم خشية الإنفاق﴾ ئهگهر ئيوه تهصهروفي ههموو گهنج و خهزينهى خوداتان بكهويته ژئير دهست لهسر حالهتى رژدى و چروكى خوتان دهمينهوهو لهترسى همژارى هيچتان ئى نهدمبهخشى. لهترسى نهوهى بپيختهوهو نهمينى دهستان لهمالبهخشين دمگرتوه. ههرچهند گهنج و خهزينهى خودا برانهوهى نيه. بهلام رژدى و چروكى لهگهل سروشتان تيكهلاو بووه. كهوابى ولامى پيشنيارهكانتان نادرپتهوهو بهلپهكانتان جي بهجي نابن. ﴿وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَتُوراً﴾ ئادهميزاد سروشتى وايه؛ بهخيل و رژه.

﴿۱۰۱﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ ﴿۱۰۲﴾ بِيُكُومَان نؤ موعجيزهى ئاشكراو بهرچاومان دا بهموسى بؤ نهوهى ببه بهلگه لهسر راستى پيغهمبهرايهتيكهى لهو كاتهدا كه ناردمان بؤ لاي فيرعهون و دارو دهستهكهى، كهجي ئيمانين پى نههيئاو سوور بوون لهسر كوڤرو ملهوپى خويان. ﴿فَاسْأَلْ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ ئهى پيغهمبهر! پرسيار له بهنو ئيسرائيلى به هاوچهرهكانت بكه؛ نهوانهى ئيمانين پى هيئاوى، ومكوو عهبدوللاى كورى سهلام و هاوهلانى. با نهوانيش بؤت بگيرنهوه دنيايى و يهقينت زياد بكاو بزاني؛ كه نهو مهئهله لاي نهوان چهسپاوه. ﴿إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا مُوسَى مَسْحُوراً﴾ واته؛ پرسياريان ئى بكه دمبارى نهو كاتهى موسا هاته سر باوك و باپيرانيان و نهو نايهتانهى بؤ هيئان و بهفيرعهونيشى راگهيانندن. ئيتر فيرعهون پتي گوت؛ من وا گومان دمبهه ئهى موسا! تۆ شيت بووى، عهقت تيك چوو. بؤيه ئهم قسه ههلهق و مهلهقانه دمكهى. دياره سيجرو جادوبازيان ئى كرديو؛

﴿۱۰۲﴾ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتُ مَا أُنْزِلَ هَؤُلَاءِ إِلَّا رُبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بَصَائِرٍ ﴿۱۰۳﴾ موسا لهولامدا بهفيرعهونى فمرموو؛ ئهتۆ دنياى لهوهى؛ كه ئهم نؤ نايهته بهديهينهري ناسمانهكان و زموى بؤيهى نازل كردون ببه شايهت لهسر راستى پيغهمبهرايهتى من و راستى نهو پهيامهى پيم راگهياندون، ﴿وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا فِرْعَوْنُ مَثْبُوراً﴾ ئهمن پيم وايه؛ ئهتۆ ئهى فيرعهون! لهحق لاتداوهو سروشت لهسر شهپ دامهزراوه. لهحق ومپزى و ههزت لهشهپه.

ئادەمىزادان؛ موژدەى بەھەشت بەدەى بەوانەى ئىمانت پى دەھىن، ئەوانەى ئىمانت پى ناھىن بەناگرى دۆزەخ بىانتىسىنى.

ئەمجار دىتەوھ سەر بەيانکردنى نازلکردنى قورنان وەجىبە وەجىبە و بەشەبەش بەگوپىرى روداو پىوېستى رۇزگار. دەھەرمۇ: ﴿وَقَرَأْنَا لَهُمْ آيَاتِنَا فَتَقَرُّوا عَلَی النَّاسِ عَلَی مُكْتَبٍ وَتُرْتَأَىٰ تَرْبِیًّا﴾ قورنانىكىمان بۇ سەر نازل کردووی بەشیوہى بەشەبەش و وەجىبە وەجىبە لەماوہى بیست و سى سالدە بەگوپىرى پىوېست و روداو بەو شیوہى بەرژەومندى و حکىمەت داخوازىتەى سورەت سورەت و ئایەت ئایەت نازل کراوہ. ھۆى نازلکردنەکەى بەو شیوہ پىچر پىچرە بۇ ئەوہى بەکالتەوخۇ بەسەر ئادەمىزادەکان دا بیخوینىوہ و ئەوانىش وەرى بگرن و لىئى ھالى بن.

﴿قُلْ﴾ ئەى موحەممەد بەو کەلامە ھەقە ولامیان بەدەرموہ و بلى: ﴿آمِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا﴾ جا ئیوہش ئەى موشرىکەکان و بەلپگەکان! ئەى ئەوانەى دەئین: ھەتا ناخى مەککەمان بۇنەبىتە زەوى کشت و کال و کانیاوى تىدا ھەلنەقوولین ئىمانت پى ناھىن! ئىمان بىن بەقورنان یان ئىمانى پى نەھىن، ئەوہ چوڭ یەکە، قورنان بۇخۇى ھەقە و خودا نازلى کردوہ و نامەيەکى ئاسمانە بۇ سەر زەوى، نامەيەکى نەمرە و بۇ رزگار کردنى مرقفە. ئىمانى پى بىن یان بروام پى نەکەن، ئەوہ باش بزانن ئىمانھىنانتەن ھىچ لەملى خودا زیاد ناکا و ئىمان نەھىنانىشتان ھىچ لەملى خودا گەم ناکاتەوہ. ﴿إِنَّ الَّذِينَ أُوْتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا﴾ زانایانى ئەھلى کىتاب؛ ئەوانەى پىاوچاک و ھەققانى بوون، پابەندى نامەى ئاسمانى خۇیان بوون و گۇرپانکاریان تىدا نەکردوہ، ھەر کاتى ئەم قورنانەیان بەسەردا بخویندریتەوہ یەکسەر دەچنە سوژدە؛ بەسەر روپاندا دەکەونە سەر زەوى لەبەر ئەوہى خودا بەگەورە و پىرۇز دەزانن، شوکرو سوپاسى پەروەردگار دەکەن لەسەر بەجىھىنانى وادەى خۇى. چونکە ئەوان لەکتىبى خۇیاندا مژدەى رەوانە کردنى تۇیان خویندوتەوہ و بەخەلکىيان راگەیاندوہ و چاومروانى رەوانە کردنى تۇو نازلېوونى قورنان

وَالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَّلَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿١٥﴾
وَقَرَأْنَا لَهُمْ آيَاتِنَا فَتَقَرُّوا عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْتَبٍ وَتُرْتَأَىٰ تَرْبِیًّا ﴿١٦﴾
قُلْ آمِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا ﴿١٧﴾ وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ﴿١٨﴾ وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَسْكُونُ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا ﴿١٩﴾ قُلْ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ وَلَا تَجْهَرُوا بِصَلَاتِكُمْ وَلَا تَخَافُوهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿٢٠﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَخْزَ وَلَمْ يَكُن لَّهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُن لَّهُ وَهْنٌ مِنَ الدَّلِيلِ وَكَرِهَ تَكْبِيرًا ﴿٢١﴾

سورة النيسراء

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَحْمَدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عَمَلًا ﴿١﴾
قِيمًا لِيُنْذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا لِمَنْ لَدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا ﴿٢﴾ مَتَكِينٍ فِيهِ أَبَدًا ﴿٣﴾ وَنَذِيرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ﴿٤﴾

بوون، جا ئىستا كە ئەو قورنانە دەبىسن سوچەدى بەندايەتى و سوپاسگوزارى بۇ خودا دەبەن.

﴿١٨﴾ وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا﴾ لەسوژدەكەياندا پاك و مونەزەھى خودا رادەگەيەنن و دەئین؛ گەورەى و شكۆمەندى بۇ ئەو خودايەيە؛ كە وادەى خۇى بەجى ھىناوہ، بىگومان وادەو بەئىنى ئەو ھەر دەبى بىتەجى و پاشگەزبوونەوہى تىدا نىہ.

﴿١٩﴾ وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَسْكُونُ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا﴾ ئەوانە؛ كە گوپيان لەقورنان دەبى خۇيان پى ناگرى بەلکوو بەسەر روپاندا دەكەونە سوچدە بردن و دەست دەكەن بەگرىان، بەدى پى لەترس و خشوع و بەندايەتى راگەياندەوہ، بەچاوى پى لەفرمىسك و گریانەوہ بەرەو رودەكەونە سوژدە، ئەم سوژدەبردەيان خشوع و ئىمانيان بۇ زیاد دەكا و پتر خۇيان ئەسەردەى پەردەى يەزدان دەكەن!

الوجود)ه بوونه که می زمروری و پیوسته، شیایو هممو صیفه تیکی که ماله.

کوتایی سورتهی الإسراء



سورتهی (الکھف)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا﴾
 حمدو نهنا به بهر دهمای بۆ پرموردگاریکه قورنانی نازل کردوه بۆ سهر بهندهی خوشه ویستی خوی؛ (موحه ممد) که گهورترین نیعمهتی خودایه بۆ دانیشتوانی سهر زهوی. چونکه ئاده میزادی له خهوی نهزانی به ناگا هینایه وه، له تاریکی گومرایی رزگاری کردن خستیه ژیر روشنایی نایینه وه. قورنانی نازل کردوه کردویهتی به نامه یهکی ریک و پیک و بی هله و عهیب و کهم و کوری، هیچ لاری و جهوتی له خو نه گرتوه. هیچ خواری و مهیل بۆ لای خراپه تی دا نیه. به لکوو نامه ی هیدایه ته بۆ ریبازی راست و حق. راستی نامه ناسمانیه کانی پیش خوی ده چه سپینی، هندیکی ته صدیقی هندیکی دهکا.

﴿قِيمًا لِّنَّبِیٍّ بَاسًا شَدِيدًا مِنْ لَدُنْهُ﴾ بۆ نهوی بی پروایان برسینی له عهزابیکی به نیش و سامناک که له خودا وهیه، عهزابه که دو جوړه؛ عهزابی دس له جی و خیرا هاتوو؛ که عهزابی دونیایه، عهزابی ومغراو و دوابی هاتوو؛ که عهزابی دۆزمخه! ههروها ﴿وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ﴾ به هوی ئهم قورنانه وه موژده بدا به و موسولمانانه ی که نیمانی خویان به هوی کرده و باشه وه به هیز دهمن، مژده ی نهومیان بداتی ﴿أَنْ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا﴾ به ووی که باداشی باشیان ههیه له قیامه تدا؛ که به ههشته و خودا واده ی نه و به ههشته ی به ته قواکاران داوه.

﴿مَا كُنْ فِيهِ أَبَدًا﴾ بۆ ههتا ههتایه له و به ههشته دا ده می نه وه و لی دمرناچن نازو نیعمه تی که پرانه ووی نیه!

﴿قُلْ اذْعُوا لِلَّهِ أَوْ اذْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى﴾ نهی موحه ممد! پیاپیل بلی؛ هاوار بکه نه (الله) یان (رحمن) به همر ناویک بانگی لی بکه ن له ناوه جوانه کانی نه وه ناوی جوان و بهرزو پیرۆزن، همر ناویک له و ناوه جوانانه ی لی بنین جیی خویه تی. هه موو ناویک له ناوه جوانه کانی مانای ریزو ته تقدیریان تیدا یه و پیرۆزن! ﴿وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا﴾ نه تو له نو یژدا زۆر دهمگ هه له مبه ره، بۆ نه ووی موشریکه کان گوینان لی نه بی و جوین به قورنای بدن؛ جنیو به و که سه بدن ناردویه تی و نه و که سه ی هیناویه تی. نه وه مندش به هیواشی مه یخوینه وه هاوه لانت گوینان لی نه بی، هه ول بده له نیوان به رزی و نرمی دا به شیومیه کی مام ناومندی نو یژمه کانت بخوینه.

﴿وَقُلْ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الدُّنْيَا﴾ حمدو نهنا شیایو خودایه، له سهر نه و هه موو نازو نیعمه ته ی به به بنده کانی به خشیون. پهروردگار لی ردها سی صیفه تی بۆ خوی چه سپاندوه.

۱- پهروردگار مندالی بۆ خوی قهرار نه داوه، چونکه که سیك مندالی هه بی هه موو نازو نیعمه تیکی بۆ نه و ده و، ههروه ها مندال دمبته جی نشینی باوکی دوا ی ته و او بوونی ته مهنی که سیکیش ناوا بی شیایو حمدو سوپاس نیه.

۲- پهروردگار له مولک و سه لته نه تدا که س هاو بهشی نیه، چونکه نه گهر که سیك شهریکی بوا یه نه و کاته نه دمرانرا کامه یان شیایو حه مدن. نه مه رمدده له سهر جوله که کان که دمیانگوت؛ عوزمیر کوری خودایه، ههروا رمددی مه سیحیه کانیشه که دمیانگوت؛ عیسا کوری خودایه.

۳- خودا داماو نیه پیوستی به یارمه تیدر بی، به لکوو خودا بۆ خوی به دیهینه رو خاومنی هه موو شتیکه، بی هاوتا و هاوشانه هه موو شتیک به ویستی نه و دپته جی. ﴿وَكَبْرُهُ تَكْبِيرًا﴾ خودای خوت به گه و ره بزانه، نه ووی قهرمانان بی کردی پابه ندی به و نه نجامیان بده. زۆر به دووری بگره له هه موو صیفه تیکی نه قص و نرمی. به گه و ره پاک و مونه ززه ی بزانه له زات و صیفاتدا، وا بزانه (واجب

هیدایه‌تی و مرگرت نه‌وه قازانجه‌که‌ی بۆ خۆیه‌تی و که‌سی‌کیش له‌سەر گومرایی خۆی به‌ردموام بوو زیانه‌که‌ی بۆ خۆیه‌تی و خۆی سزا‌که‌ی ده‌چێژێ..

﴿۷﴾ **إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لِّهَا لِنَبْلُوَهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا** ئێمه‌ نه‌وه‌ی له‌سەر زه‌وییه‌ له‌گیانه‌به‌رو دره‌خت و رو‌ه‌ک و کان و دیمه‌نه‌کانی کردومان به‌هۆی ئارایش و جوانی بۆ زه‌وی و دانیش‌توانی سه‌ری، کردومان به‌هۆی تاهیکردنه‌وه‌ بۆیان، بۆ نه‌وه‌ی دهری بخه‌ین کێ کردمو‌ی باش ده‌کا و شیاوی نه‌و نيعمه‌تانه‌یه که له‌دو‌نیادا و له‌قیامه‌تدا پێی دهری.

﴿۸﴾ **وَأَنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا** ئێمه‌ نه‌و زه‌وییه‌ جوان و رهن‌گا و رهن‌گه‌ تێک دهمه‌ین، رۆژیک دێ هه‌رچی و به‌سه‌ر نه‌و زه‌وییه‌مویه له‌دار و دره‌خت و گو‌ل و رو‌ه‌ک و جو‌گا و کانیا و دیمه‌نی سه‌رنج راکیش هه‌مووی له‌ناو دهمه‌ین و سه‌ر زه‌وی ده‌که‌ینه خاکیکی سوتهمه‌رپۆ و ده‌شتیکی کاکی، به‌کاکی بێ گیانه‌به‌رو ناو و سه‌وزایی!!

﴿۹﴾ **أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا** ئایا تۆ پێت وایه: هه‌ر رودا‌ی ئه‌صحابولکه‌هف و رقیم له‌ناو نه‌و هه‌موو ئایات و نیشانه‌ی ئێمه‌دا عه‌جابه‌ و سه‌رسو‌په‌ینه‌رن؟! و مه‌زانه، بێگومان هه‌موو ئایاتی ئێمه‌ سه‌رسو‌په‌ینه‌رن، ته‌نها چیرۆکی ئه‌صحابولکه‌هف و مانه‌وه‌میان به‌نوس‌تووی نه‌و هه‌موو ماوه‌ دورو درێژه له‌حال و وه‌زی جیهان سه‌رنج راکیشتر نیه، ئه‌مه‌تا جوانی زه‌وی و دیمه‌نه‌ جو‌را و جو‌رمه‌کانی زۆر عه‌جابه‌ ترو سه‌رسو‌په‌ینه‌رن ترن له‌چیرۆکی ئه‌صحابولکه‌هف بێگومان که‌سیک به‌توانی زه‌وی و ئارایش بدا و بپرا‌زینێته‌وه، پاشان هه‌لی پڕو‌کینی و بیکاته‌وه‌ پو‌ش و په‌لاش. که‌سیک به‌توانی ئاسمانه‌کان و زه‌وی ناوا دروست بکا، توانای به‌سه‌ر هه‌موو شتێکدا هه‌یه و هه‌چی ئێ عاسی نابێ، که‌وابوو دمتوانی کۆمه‌لیک ئاده‌می به‌بێ خو‌اردن و خو‌اردنه‌وه‌ بۆ زه‌مانیکی دورو درێژ به‌ی‌لێته‌وه‌.

(رقیم): یان ناوی سه‌گه‌که‌یانه، یان ناوی نه‌و کی‌وو که‌ژمیه که‌ لێی بوون، یان ناوی نه‌و پارچه‌ له‌وحه‌یه که‌ ناودکانیان له‌سه‌ری نووسراوه‌.

﴿۴﴾ **وَيُنَزِّلُ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا** هه‌رومه‌ها نه‌و کافرا‌نه‌ بترسینی: که‌ پێیان وایه‌ خودا مندالی هه‌یه. وه‌کوو هه‌ندی له‌مو‌شریکه‌کانی عه‌ره‌ب که‌ ده‌یانگوت: ئێمه‌ فریشته‌ ده‌مه‌رستین چونکه‌ کچی خودان. جوله‌که‌کان: که‌ ده‌یانگوت عوزمیر کو‌ری خودایه‌ نه‌و مه‌سیحیانه‌ی که‌ ده‌یانگوت عیسا کو‌ری خودایه‌، بۆیه‌ش به‌تایبه‌تی ناوی نه‌م سێ جو‌ره‌ کافرا‌نه‌ی هینایه‌وه، هه‌ره‌چه‌نده ((انذار)) ه‌ گشتیه‌که‌ی پێشو‌و ده‌یانگرتهمه‌وه. بۆ نه‌وه‌ی ئامازمبێ که‌ هه‌لو‌یست و بیرو‌با‌وه‌ری نه‌وانه‌ زۆر ناشیرین و نابه‌جێیه‌ و له‌هه‌موو کوفرێک کوفرتره‌.

﴿۵﴾ **مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ** نه‌وانه‌ که‌ نه‌و بوختانه‌ هه‌له‌ده‌ست و نيسبه‌تی مندال و مپال خودا دهمدن نه‌خۆیان نه‌با‌وک و باپیریان هه‌ج به‌لگه‌یه‌کیان به‌ده‌سته‌وه‌ نیه، به‌لکوو قسه‌یه‌که‌ به‌هه‌وانته‌ فریسی دهمدن و هه‌ج به‌لگه‌ و پشتگیریه‌کی عه‌ق‌لی و نه‌ه‌ق‌لیان نیه، ده‌ی خۆ عه‌قیده‌ و بیرو با‌وه‌ر دهمبێ له‌سه‌ر بناغه‌ی زانست و زانیاری دایمه‌زری و قه‌ناعه‌ت و دنیایی تیدا بێ. ﴿كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ﴾ نه‌م بوختانه‌یان بوختانیکی زۆر گه‌وره‌یه‌ و کوفرێکی بێ رمزایه، کاشکی نه‌وان نه‌و بوختانه‌یان هه‌ر به‌سه‌ر دایا رابوردا‌یه و نه‌یاندرکاندا‌یه، نه‌وانه‌ هه‌نده‌ بێ شه‌رم به‌زوبان ناشکرای ده‌که‌ن و بێ شه‌رمانه‌ به‌ناو خه‌لکی دا بلا‌وی ده‌که‌نه‌وه. ﴿إِنْ يَقُولُنَّ إِلَّا كَذِبًا﴾ نه‌وان جگه‌ له‌درو‌و بوختان هه‌چی تر نالین. هه‌رچی دمی‌لێن درو‌یه‌کی به‌ته‌رپیه‌ و راستی تیدا نیه.

﴿۶﴾ **فَلَمَّا تَخَبَّعَ نَفْسُكَ عَلَى آثَارِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمَرُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ أَصْفًا** نه‌تۆ خه‌ریکی له‌دا‌خا خۆت بکو‌زی و خۆت به‌ه‌فتاره به‌ری له‌خه‌فه‌تی نه‌وه‌ی: که‌ نه‌وانه‌ پڕوا به‌م قورئانه‌ ناکه‌ن، وشه‌ی (لعل) لێرده‌ا بۆ ئیستیفهامی ئینکاری‌یه‌ و مانای نه‌هی ده‌که‌یه‌نی، واته‌: به‌و نه‌ندازه‌ دا‌خ و خه‌فه‌ت مه‌خۆ نه‌وانه‌ شیاوی نه‌وه‌ نین تۆ نه‌ومنده‌ مه‌رافیان بۆ بخۆی. لێیان گه‌رێ، نه‌ومنده‌ به‌هه‌لو‌یسته‌ نه‌قامه‌کانیان د‌ل‌گ‌ران مه‌به‌، تۆ پێغه‌مبه‌ری و ته‌نها راگه‌یان‌دنی به‌یامه‌که‌ی خۆت له‌سه‌ر شانه، به‌یامی خۆتیان پێی رابگه‌یه‌نه‌ جا هه‌ر که‌سیک

﴿إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ﴾ نهی موحه ممد! بیری نهو کاته بکهرهوه: که نهو کۆمه له گهنجه له پیناو نایینه که بیان داو له ترسی گه له که بیان نهو که له بیرو باومر که بیان ژوانیان بکه نهوه په نایان بۆ کونجی نه شکوت برد، بۆ نهودی خۆیان تیدا بشار نهوه و گه له بته مرسته که بیان پتیا ننه زانن. جا که چوونه ناو نه شکوته کهوه ﴿فَقَالُوا رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهِيَ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا﴾ وتیان: خودایه! له لایمن خۆته وه رهحمهت و بهزهیی خۆتمان به سهردا بریزه، وا بکه گه له که مان پیمان نه زانن، سهرمنجامان خیر بۆ و بهرچاو رون و نیمان پتهومان بکه، چاودیرمان به و له هه موو گومرایی و سهر ئی شیواوییه ک بمانباریزه.

﴿فَضَرَبْنَا عَلَى آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا﴾ خهویکی قورسمان به سهردا هینان و خهویان ئی کهوت به جوړیک که هیچیان گوئی ئی نه بۆ و به هیج دنگیک خه بهریان نه بیته وه چهند سالیکی ژمیردراو نوستن.

﴿ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْصَى لِمَا لَبِثُوا أَمَدًا﴾ پاشان له خه و بیدارمان کردنه وه، لهو خه وه گرانه دریز خایه نه وه خه بهرمان هینان بۆ نهودی دهری بخهین له نهو دو کۆمه له و مکیشه هاتوه دهریارمیان، کامهیان ماوهی نووستنه که یانی باشر زانیوه و سهر ژمیریان کردوه. بزنان و بۆیان دهریکه وئ چهند عاجزو بۆ دمه لاتن، بزنان خودا چی له گه ل کردوون و دنیابن لهدمه لاتی خودا و به توانایی له سهر زیندو کردنه وه و شتی تریش!!

نه و دوو حیزبهی به (ای الحزین) ناماژهیان بۆ کراوه کین؟

به گویره نایه ته که حیزبیکیان کۆمه له گهنجه که من حیزبه کهی تریان دانیشتی شارکه که که له سهردهمی نهوان دا نه مانه به خه بهر هینان، چونکه میژووی به سهرهاتی نهو کۆمه له گهنجهیان لا بوو. نه مه رای زوریهی راهه که رانی قورنانه. کۆمه لیک تر ده لئین: نهو دوو تاقمه دوو تاقمی کافرن، که دهریارهی نه صاحبولکه هه کهوتوونه کیشه وه.. هه ندیکی تر پتیا وایه دوو کۆمه لی موسولمانن دهریارهی ژماره و ماوهی نووستنی نه صاحبولکه هه کهان کهوتوونه مقو مقووه.

مَا لَكُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنَّ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا ﴿٥﴾ فَلَمَّا كُنْتُمْ خَلْفَ عَائِشِهِمْ إِنْ لَمْ يَقُولُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ أَشَقَّا ﴿٦﴾ إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لَهَا لِنَبْلُوَهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ﴿٧﴾ وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرًّا ﴿٨﴾ أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا ﴿٩﴾ إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهِيَ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ﴿١٠﴾ فَضَرَبْنَا عَلَى آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ﴿١١﴾ ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْصَى لِمَا لَبِثُوا أَمَدًا ﴿١٢﴾ لَخَنَّ نَفَسُ عَلَيْكَ تَبَاهُمُ بِالْحَقِّ إِيَّاهُمْ فَتِيَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَرِذْنَهُمْ هُدًى ﴿١٣﴾ وَرَبَطْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَنْ نَدْعُو مِنْ دُونِهِ إِلَهًا لَقَدْ قُلْنَا إِذَا شَطَطًا ﴿١٤﴾ هَؤُلَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِمْ بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴿١٥﴾

ئهمجار دواى رانواندن پوختهى چيروكه كه، دمست دهكا بهدریزمدان به چيروكه كه، نهوه رادهگهیهنى: که نهودی خودا لهم چيروكه دا دمیگپیتنه وه په کالاکهرهوهی کیشهی نیوان کیشه که رانه. قسهی حهق و رای راست نهومیه: که خودا دهقه رموی: ﴿لَخَنَّ نَفَسُ عَلَيْكَ تَبَاهُمُ بِالْحَقِّ﴾ نهی پیغه مبهرا ئیمه له و باره وه ههوالی راست و حهقت بۆ دهگپیتنه وه، راستی روداوه که نهومیه: که ئیمه بۆتوی رون دمکهینه وه! ﴿أَلَهُمْ فِتْيَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ﴾ نهوانه: کۆمه له گهنجیک بوون، نیمانی راسته قینهیان به خودای خۆیان هینابوو، شایه تییا نهدا به تانک و ته نهایی خودا ﴿وَرِذْنَاهُمْ هُدًى﴾ هیدایهت و رینمویمان بۆ زیاد کردن، پتر له سهر بیرو باومر که بیان سوور بوون و زیاتر رویان له خودا کردو نامادباشییا ن بۆ کردهوهی چاکه زیاتر بوو.

﴿وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ﴾ دلمان لهسهر بیرو باومرکهیان دامه‌زاندن، شانازی ده‌گن به‌نیمانه‌که‌یان، پشت نه‌ستورن به‌و بیرو باومرپی بۆ خویانیان هه‌لبزاردوه. ﴿إِذْ قَامُوا﴾ نه‌و کاته‌ی له‌ژێر دمه‌سه‌لاتی (مه‌لیک ده‌قیانووس) هه‌ستان و بته‌رستییان رته‌کردموه. ﴿فَقَالُوا رَبَّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وتیان: خودای ئیمه‌ نهم بته‌ داتاشراوانه‌ نین، خودای ئیمه‌ خودای ناسمانه‌کان و زه‌وییه‌، به‌دییه‌نهری بوونه‌ومره‌، ئیمه‌ به‌ندایه‌تی ههر بۆ نه‌و ده‌که‌ین و به‌س ﴿لَنْ نَدْعُو مِنْ دُونِهِ إِلَهًا﴾ ئیمه‌ جگه‌ له‌زاتی په‌رورمردگار که‌سی تر به‌خودا ناناسین و نای په‌رستین، که‌سی تر ناکه‌ینه‌ هاوه‌ل و هاوشانی چونکه‌ جگه‌ له‌په‌رورمردگار خودا و په‌رستراوی تر نین. ﴿لَقَدْ قُلْنَا إِذَا شَطَطًا﴾ نه‌گهر ئیمه‌ عیبادمه‌تی غه‌یری خودا بکه‌ین بیگومان شتیکی ناحه‌قمان نه‌نجام داوه‌، سنوورمان به‌زاندوه‌ و قسه‌یه‌کی ناحه‌ق و به‌تا‌لمان گوتوه‌وه‌.

﴿هَؤُلَاءِ قَوْمًا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ آلِهَةٍ لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِمْ بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ﴾ سه‌په‌ره‌ نه‌مانه‌ی قه‌ومی ئیمه‌ ههرچه‌نده‌ به‌ته‌مه‌ن له‌ئیمه‌ دنیا‌یده‌مترن، زۆر تر به‌نه‌زمون و تافیه‌کردنه‌وه‌ی ژیان‌دا تپه‌په‌یون، که‌چی هاتوون هاوه‌لیان بۆ خودا داناوه‌، ده‌ی بۆچی به‌لگه‌یه‌کی حاشا هه‌نه‌گر ناخه‌نه‌ رو به‌به‌لگه‌ بیرو باومرپی خویان ناچه‌سه‌په‌ین؟ بۆ به‌لگه‌ی ناشکرا ناھه‌ینه‌وه‌؟ وه‌کوو چۆن ئیمه‌ به‌لگه‌ی به‌هه‌یز و پته‌ومان لایه‌ له‌سهر بیرو باومرپی خۆمان! بیگومان نه‌و نه‌ته‌وه‌یه‌ی ئیمه‌: که‌ نه‌وه‌ بیرو باومرپانه‌ تاقمیه‌کی سته‌مکارو ناحه‌قیکارن، نه‌گه‌ینا چۆن بیرو باومرپی ناوا ره‌چاو ده‌که‌ن؟ چۆن نه‌وه‌ هه‌ئسو که‌وتیان ده‌بی؟ ﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ جا بۆ کێ له‌و که‌سه‌ سته‌مکار تره‌، که‌ درۆ له‌سهر خودا هه‌لده‌به‌ستێ و هاوه‌لی وه‌پال دده‌؟

﴿وَإِذْ اعْتَزَلْتُمُوهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ﴾ ئیوه‌ مادام له‌بیرو باومرپا له‌وان جیا‌بوونه‌وه‌ به‌دل و ده‌روون له‌وان گوشه‌گیر بوون، نه‌وان بته‌رسته‌و ئیوه‌ خودا په‌رسته‌! ئیوه‌ جگه‌ له‌خودا که‌سی تر به‌خودا نازانن و بۆ زاتی نه‌و نه‌بی به‌ندایه‌تی بۆ که‌سی تر ناکه‌ن، ﴿فَأَرَوْا إِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيُهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مِرفَقًا﴾ ده‌ به‌جه‌سته‌ش

وَإِذْ اعْتَزَلْتُمُوهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ فَأَوْا إِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيُهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مِرفَقًا ﴿١٨﴾ وَفَرَى الشَّمْسُ إِذَا طَلَعَتْ تَرَوْهُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقَرَّبُ مِنْهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ أَلْفَاظٌ مِنْ نَحْوِهَا وَمِنْ خَلْفَهُمْ وَبِأَنفُسِهِمْ يَفْهَمُونَ ﴿١٩﴾ وَتَحْسَبُهُمْ آيَةً أَنْ يَنْخُلُ مِنْهُمُ الرَّحْمَنُ لَيْسَ لَهُ إِيذًا مِنْ شَيْءٍ وَلَئِنْ شَاءَ لَيُنْزِلنَّهُمْ فَرَارًا وَلَوِ انْشَاءَ مِنْهُمْ رُجْعًا ﴿٢٠﴾ وَكَذَلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَى طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا ﴿٢١﴾ إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذَا أَبَدًا ﴿٢٢﴾

لایان جیا بینه‌وه‌، له‌ناو نه‌وان‌دا ژیان به‌سهر مه‌به‌ن، رو بکه‌نه‌ نه‌شکه‌وت و شوینیک بتوان به‌بی ترس و بیم خودا‌په‌رستی خۆتان بکه‌ن! بیگومان ئیوه‌ نه‌گهر له‌م بته‌رستانه‌ جیا بینه‌وه‌و لایان گوشه‌گیر بن، خودا رحمه‌ت و میهرمبانی خۆی ده‌ریژێ به‌سهرتان‌داو سه‌ره‌رازی دونیاو قیامه‌ت ده‌بن، ره‌گای رزگار‌بوون و ژیا‌نی سه‌رمه‌به‌ستیمان بۆ ناسان ده‌کا، خودا که‌ریمی کارسازه‌و هه‌موو کاریک ده‌سازین، باچی تر له‌ژێر چاوده‌یری یاساوه‌ل‌ه‌کانی پاشادا نه‌میه‌ینه‌وه‌و نهم چه‌وسانه‌وه‌ قیول نه‌که‌ین.^(۱)

(۱) شایانی باسه‌ تا ئیستا نازاندیری (اصحاب الکهف) له‌ج نه‌ته‌وه‌و تیرمه‌که‌ن، له‌ج رۆژگار‌یک‌دا بوون، له‌ج و لات و هه‌ریمه‌یک بوون، نه‌و نه‌شکه‌وته‌ی نه‌وان په‌نا‌یان بۆ برد له‌کویه‌؟

ئەمجار قورئان شىۋە مانەھەيان لەئەشكەوتەكەدا دەست نیشان دەكاو دەفەرموى: ﴿وَلَمَّا كَرِيَ الشَّمْسُ إِذَا طَلَعَتْ تَرَاوُرُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ﴾ تۆ ئەى موخەمەدا! يان ھەر كەسك بۆ خىطاب لەگەل كەل بگۆنچى. ئەگەر ئەو ئەشكەوتەت

ناوبراۋ سەمكار تەربوو. ئەو مەبەسەردەمى ئەمدا سالى (۱۳۲) جەلەكە لەئەمپراتۆرى رۆمانى ياخى بوون، ھەرچى دامو دەزگای دەسەلاتى رومانى ھەبوو لەفەلەستىندا وەدەريان ناو ئۆرشەلەيمىان خەستە ژىر دەستى خۇيان، تەنەت ئەمەندەيان دىل بەم رەزگار بوونە خۇش بوو پارەيان بەم ناوہ لى داو ئەو سالىيان كەردە سالى رەزگار بوون و لەمەدوا يادى ئەو رۆزەيان دەكەردەمە. ماوەى سى سال بەو جۆرە مانەو، پاشان (ھادريانوس) بەلەشكرىكى گەورەو ھەرشى بۆ ھەنانەو فەلەستىنى داگىر كەردەمەو ئۆرشەلەيمى خەستەو ژىر دەسەلاتى خۇى. فەلاچۆى جەلەكەكانى كەردو رەشەكەشى كەردن، ھەرچى گەورەو پەواما قوليان ھەبوو كۆزەن ئەوانى تەكرانە دىل و لەبازاردا وەكوو ئاژەل فرۆشەران، ھەرچى شەعائىرو جەزەن و يادو يادەومەرى جەلەكە ھەبوو ھەموى ياساغ كراو ئايىن و داب و نەپەتتى جەلەكە ئاسەوارىي نەما.

جا بەگۆرەى ئەم رەدەو مەزەووبىيە دەگۆنچى ئەو كۆمەلە گەنجە جەلەكە بوون و شوپنەكەشيان لەخۆرەلەتەدا بووبى يان بەتايەبەتى لەئۆرشەلەيم بوون. سالى بەخەبەر ھاتنەكەشيان سالى (۴۳۵ز) بووبى. واتە، لەپەش لەدايكەبوونى پەغەمبەر بە (۱۳۰) سال.

بەھەر حال جەوساندەنەوى جارى يەكەم زياتر وى جەوہ لەگەل رەدەو (أصحاب الكهف) دا.

ئەو شەمان لەبەر نەچى جەوساندەنەوى مەسىحەكان ھەرچەندە ئەمەش زۆر جار رەدى داوہ بەلام لەگەل سالى لەدايكەبوونى پەغەمبەرى ئىسلام رىك ناكەوى.

ھەندى لەرافەكەرانى قورئان و مەزەو نووسان پەيان وایە ئەو كۆمەلە گەنجە دانەشتووى و لاتى نەپەنەو بوون لەشىمال عىراق و ئەشكەوتەكەش لەكوردستانى عىراق بوو.

ھەندىكەش پەيان وایە لەباشوورى توركىيائى ئىستانبۇل. بەلام تا ئىستا بەلگەيەكى ئەوتۆ نە شوپنەكە ديارى بكا.

قورئان ئامازە بەو دەكا: كە ئەوانە كۆمەلە گەنجەك بوون لەپەنەو پەروا بەخەو ئايىنەكەياندا تەوشى جەوساندەو سەمكارى سەمكاران بوون. ئەم كۆمەلە گەنجەش نەپەنەو ئەو جەوساندەمە قەوڵ بکەن، پەيە شارەيان بەجى ھەشتەو رەيان لەكۆو ئەشكەوت كەردە.

مەزەو كۆنەش ئامازە بەچەند جەوساندەنەوىكى ئايىنى دەكا: كە لەرۆزگارى كۆنەدا لەخۆرەلەتى ناو پەست رە داوہ. لەردە ياسى دووچار لەو جەوساندەنەوانە دەكەين كە پەكەيان زۆر دەگۆنچى لەگەل بارەو دۆخى (أصحاب الكهف) دا.

۱- لەسەردەمى پاشا (مەلىك) سەلەقى ئەنتىخەو سى جەوہ كە نازەوى (بنابىقانىس) بوو و لەدەورەبەرى سالى (۱۳۱-۱۳۴ز) دا ژەو جەوساندەنەوىكى ئايىنى زۆر بەھەز رە داوہ. ئەو بوو ئەم پاشا مەوہ كە جەوہ سەرتەختى پاشايەتى لەسورىا، زۆر رۆجەبوو لەبەرو باوەر و رۆشەنەرى ئىغرىقىدا، زۆر شانەزى بەژيار و شەرىستانى ئىغرىقەكان دەكەرد. ئىتر تەنى بۆ جەلەكەكانى دانەشتووى فەلەستەن ھەنا كە واز لەئايىنى خۇيان بێنەو ئايىنى ئىغرىقى قەوڵ بکەن. ھەرچى ياسا و شەرىقەتى جەلەكە ھەيە پەچى كەردەمە، ھەيەكەل پەروزی پەس كەرد، پەيەكەرى (زەس) كە بىتى ئىغرىقەكان بوو خەستە سەر شانۆ پەستەش، فەرمانى دا بەرازى بۆ بکەنە قوربانى و ھەرچى نووسراوى تەورات ھەبوو ھەموى كۆكەردەمەو سوتاندى.

جا لەزەر رۆشەنى ئەم حەقىقەتە مەزەووبىيەدا دەتواندەرى بگۆتەرى: ئەم كۆمەلە گەنجە لەنەتەمە جەلەكەبوون و شوپنەكەشيان فەلەستەن بوو، بەگەشتى، يان ئۆرشەلەيم بوو بەتايەبەتى. ئەو كاتەش كە لەخەو مەكان راست كراونەو سالى (۱۳۶ز) بوو ئەو كاتە خۆرەلەت لەزەر فەرمانەو پە رۆمەكاندا بوو. واتە: (۴۴۵) سال پەش لەدايكەبوونى پەغەمبەرى ئىسلام بوو. كە رەكەوتى (۵۷۱ز) بوو.

۲- جەوساندەنەوى جارى دوو مەش لەرۆزگارى ئەمپراتورى رۆمانى (ھادريانوس) سالى (۱۱۷-۱۳۸ز) ئەم ئەمپراتۆرەش جى لەدەست ھات لەگەل جەلەكەدا كەردى زۆر لە (انتىوخوس) ي

دمبىنى بەم شىۋە دىمىنى، كاتى كە خۇر ھەللىمەت ھەتەمكە بەلەي راستدا دىمكشاۋ ئەو كۆمەلە گەنجەي دىمباردو تىشكەكەي لىيان نەدەكەوتە! ﴿وَإِذَا غَرَبَتْ تَقَرُّصُهُمْ ذَاتَ الشَّمَالِ﴾ كاتى كە خۇر بىرەو ئاۋابوون دىمكشا، تىشكەكەي بەلەي چەپدا دىمپۇيشتەو ئەۋانى دىمباردو ھەتاۋيان لى نەدەدرا. ﴿وَهُمْ فِي لَحْوَ مِنْهُ﴾ ۋەلحال ئەۋان لەپانتايى يەكى ناۋ ئەشكەوتەكەدا بوون ھەۋايەكى ھىنك ۋەلخۇش سوزگار لىي دىدان. لەغازى ناۋ ئەشكەوتەكە ۋە تىشكى خۇر پارىزراۋ بوون. شۇنەكەيان ۋابو تىشكى خۇر لى نەدەدرا ۋە ھەۋاي سوزگاربان بۇ دىمەت.

﴿ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ﴾ ئەۋەي باسكرا لەحال ۋە مەزى ئەۋ كۆمەلە گەنجە ھەر لەمىر ۋە باۋمى يەكتاپەرستىيانەۋە رەتەرنەۋەي بىتەرستى ۋە گۆشەگىر بوونيان لەنەتەۋەكەيان بەدل ۋە بەجەستە ۋە بەگىزداچونەۋەي پاشاكەيان ۋە روكردنە كەز ۋە ھەۋانەۋەيان لەناۋ ئەشكەوتەكەدا ۋە ئەكەۋەتنى ئەۋ ئەشكەوتە بەجۇرئ كە تىشكى خۇر ئەكەۋەتە ناۋى، گىرپەرستەي ئەم چىرۆكە بەۋ شىۋە سەرنج راكىشە بەشەكەن لەنەشەكەنى خۇدا ۋە گەۋاھى ئەۋە دىمەن: كە خۇدا خاۋەن دىمەلەت بى سەۋرە ۋە ھەرچى بىھەۋ دىمكا ۋە ھىچ شەك نە بىتەۋەن بىتە لەمىر لەمىر دەم ۋەستەگانىدا. ﴿مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ﴾ كەسەك خۇدا تەۋفىقى بىدا بۇ دۆزىنەۋەي رىگەي راست ۋە رىنەۋىي بكا بۇ بەحق گەيشتە ۋە بەھەمەند بىوون ئەۋە ھەر ئەۋ بەراستى ھىدايەتدراۋ بەمرازگەيشتەۋە! ﴿وَمَنْ يَضِلْ فَلَنْ نَجِدَ لَهُ وَلِئَامُرُ شَيْءٍ﴾ كەسەك خۇدا بەھەۋى خراپى ۋە نەۋىي ئامادىباشىيان بۇ رىبازى ھەق گومرايان بكا، بۇ خۇيان بەۋىستى خۇيان رىبازى نەحق بگرنە بىر، ئەۋە ھەرگىز ئەتە كەسەكت دەست نەكەۋى (جگە لەخۇدا) دۆست ۋە يارمەتيدەريان بىۋ لەگومراي رىزگاربان بكا، چونكە ھىدايەتدان ۋە گومرا كردن بەدەست خۇدايە!

﴿وَنَحْنُهُمْ أَتِفَاطٌ وَهُمْ رُقُودٌ﴾ ئەۋ موحەممەد ئەگەر تۇ چاۋت بى بىكەۋەتەيە ۋەتەدەزەن بەخەبەرن ۋە نەستەۋ نەن، چونكە چاۋيان كراۋە بوۋ، ھەر كەسى چاۋى بى بىكەۋەتەيە

ۋە دىزانى ئەۋان تەماشەي دىمكەن! ھىچ دىاردەيەكى نەستەيان بىۋە دىار نەبوۋ. ﴿وَنَقَلْنَاهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشَّمَالِ﴾ ئەم دىۋو ئەۋ دىۋمان دىمكەن، لەسەر ئەم تەنەشت دەمانخستە سەر تەنەشتى تەيان، لەراستەۋە بۇ چەپ ۋە لەچەپەۋە بۇ راست ھەلەۋەگىرمان دىمكەن بۇ ئەۋەي ھەۋا لەھەمەۋ جەستەيان بىداۋ ئەۋ بەشەي جەستەيان كە لەسەر زەۋىيە بەھەۋى زۇر مانەۋەيان نەزى. ﴿وَكُلُّهُمْ بِأَسْطٍ ذِرَاعِيهِ بِالْوَصِيدِ﴾ ئەۋ سەگەي: كە لەسەرەتەۋە لەشارەكەۋە شۇنەيان كەۋتەۋە لەقەي ئەشكەوتەكەدا يان لەناۋىدا دۋو چەپۋەلەي لەسەر زەۋى رەخستەۋە، ۋەكەۋ ئەۋە ئىشەكەيان لى بگىر ۋە ۋابو، ئەۋەش بەھەمان شىۋە خەۋى لى كەۋتەۋە چاۋى بىزە زىت دىچون، ۋەدەزەندرا بەناگەي. ﴿أَلَمْ نَطْلُعْ لَهُمْ لَوْنًا مِنْهُمْ فِرَارًا وَلَمْلَمْنَا مِنْهُمْ رُغْبًا﴾ ئەۋ موحەممەد ئەگەر تۇ لەكاتى نەۋستەكەياندا چاۋت پىيان بىكەۋەتەيە خۇت بى رەنەدەگىراۋ يەكسەر ھەللىمەتەي، ترس ۋە بىم دىدەگىرتى ۋە لىيان دىترەي، چونكە پەرۋەردگار سام ۋە ھەبەتەي ۋە خىستەۋ سەريان كەس نەيدەۋەرا پىر بەچاۋان سەريان بكا. ھەر كەسى چاۋى پىيان بىكەۋەتەيە دىمقاچەند.

﴿وَكَذَلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِنِسَاءِهِمْ﴾ ۋاتە: ۋەكەۋ چۇن ئەۋ كۆمەلە گەنجەمان ھىدايەتدان ۋە ئەشكەۋەكەدا خەۋمان لى خىستەۋ جەستەمان لەرزىن ۋە پۇلكان پاراستەۋ بەزىندەۋى بەۋى خۇاردەن ۋە خۇاردەنەۋە ئەۋ ماۋە دورو دىرەزە ھىشتەمانەۋە! ھەر بەۋ جۇرە لەۋ خەۋە دورو دىرەزە ۋەخەبەرمان ھىنانەۋە، بۇ ئەۋەي تۋاناۋ دىمەلەتە خۇمانيان بۇ دىرەخەي، بىر لەخۇيان بىكەنەۋە لەناكاما بىكەۋە پەرسىار كردن لەيەكەرى! ﴿قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِئْتُمْ ۚ﴾ يەكەكەيان كەۋە پەرسىار كردن ۋە: چەند ماۋەنەۋە بەنەستەۋىي ئەۋ ماۋەيەي خەۋمان لى كەۋتەۋە چەند بوۋ ئەۋان لەخەۋ ھەستەۋ ۋە چاۋى خۇيان دىگەۋەن ۋە رۋەكەنە يەكەرى ۋە پەرسىار لەيەكەرى دىمكەن: چەند ماۋەنەۋە ۋەكەۋ چۇن كەسەك لەخەۋەي دىرەخەيەن بەخەبەر بى پەرسىار دىمكە چەندە دىمى نەستەۋە! دىارە بۇ خۇيان ھەستەيان بەدەزى خەۋەكەيان كەردە: ﴿قَالُوا لَبِئْسَ يَوْمًا أَوْ بَعْضُ يَوْمٍ﴾ پەرسىار

لَيَكْرَاهُ كَانٌ وَهَلَامِيَان دانهوه و تيان: رَوُؤْيَك يان به شَيَك
له رَوُؤْيَك به نوستويى ماوينهوه، چونكه وايانزاني ههر
نهوهنده ماونهوهن چونكه باش بهناگا نه هاتبوونهوهو خه و
بهري نه دابوون و خهريكى چاو گلوڤين و خه و له خورمواندن
بون، هيشتا به باشى سهيرى دوروبهري خويان نه كردهبوو،
له ديمهني دورو پشتيان ورد نه بوو بوونهوه.....! ﴿قَالُوا رَبُّكُمْ
أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُمْ﴾ ههنديكيان به ههنديكيان گوت: خوداي ئيوه
دمزاني چه ند ماونهوه، ئيوه هيچي ئي نازانن، خودا دمزاني
ماوهي نووستنه كه مان چه ند بووه. واز لهوه بينن و نهو
مهوزوعه و دلا بنين، ﴿فَاتَّبَعُوا أَحَدَكُمْ بِوَرَقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ
فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَى طَعَامًا﴾ يه كيكي بنيرن بو ناو شار بهم
پارميهي لامانه با برواني چ خواردهمهنى يهك باش و بهسودو
همرزانه ههنديكيان بو بيني؟ ﴿فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ﴾
نهو كه سهي دهينيرين و دهجي بو كرپيني خواردهمهنيه كه
بابه وريايي و زيرمكانه بجي، له چون و هاتنهوهيدا ورياييت،
به جوړي ههلس و كهوت بكا ههستي پي نه كړي و نه ناسري،
﴿وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا﴾ راستي ئيوه له لاي كهس نه دركيئي،
كهس به ئيوه شارمزا نهكا، كاريكي وا نهكا پيمان بزانن،
چونكه ﴿إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ﴾ دهسته و
دائيره دهميانووس و ياساوله كاني نه گهر پيتان بزانن و
شارمزي شوينه كه تان بن به بهر دهمبارانكردن ده تانكوژن،
به ياخى بوو دهرچوو له زير دمه لاتي ياساتان حيساب
دمكهن، تاواني يه كتاپه رستيتان ددمنه پال، نهوان بته پرستن
ناهيلن ئيمه خوداپه رست و يه كتاپه رست بين. يان
دهمانكوژن و به بهر دهمباران له ناومان دهمن ﴿أَوْ يُعَذِّبْكُمْ فِي
مَلْتَمِهِمْ﴾ يان به زوره ملن و زهخت دهمانخنهوه سهر
بته پرستي و ناييني بووچي خويان. جا، كه ئيوه واز
له يه كتاپه رستي بينن و بجهوه سهر ناييني نهوان (با به زوره
مليش بي) نهوه خه سارتمه ند دهمين و ﴿وَلَنْ تَقْلَحُوا إِذَا أُنْبِئَ
نَا نِيرَ هَرگيزاو ههرگيز نه له دهمياناو نه له قيامه تدا
رزگار بونتان نيه، كه سيك له خودا په رستيهوه بگه رپتهوه بو
بته پرستي، گه ورمترين خه ساري ئي كهوتووه. نابو و جوړه
دهمينين نهو كومه له گه نجه تازه له خه و ههلساوه له ناو
خوياندا چه چپو مقو مقيانه، برسيانه، پارميان پييه و

وَكَذَلِكَ أَغْتَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَن وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ
السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَتَنَزَّعُونَ مِنْهُمْ أَمْرُهُمْ فَقَالُوا
ابْنُوا عَلَيْهِمْ بُنْيَانًا رَبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَى
أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا ﴿١٨﴾ سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ
رَأَيْنَاهُمْ كَذِبُهُمْ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَذِبُهُمْ رَجْمًا
بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامَتُهُمْ كَذِبُهُمْ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ
بِعَدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ إِلَّا مِرًّا ظَهَرَ
وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿١٩﴾ وَلَا تَقُولَنَّ لِيْ أَدْرَأْ
إِنِّي فَاعِلٌ ذَلِكَ غَدًا ﴿٢٠﴾ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَادْكُرْ رَبَّكَ
إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَى أَنْ يَهْدِيَنِّي رَبِّيَ لِأَقْرَبَ مِنْ هَذَا رَشَدًا
﴿٢١﴾ وَلِئْسَ فِي كُتُبِهِمْ تِلْكَ مَنْ تَفْصِيحٌ وَازْدَادُوا تَبَعًا
﴿٢٢﴾ قُلْ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لِيْشَأُ لَهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
أَبْصَرَ بِهِ وَأَسْمَعُ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ
فِي حُكْمِهِ أَحَدًا ﴿٢٣﴾ وَأَتْلُ مَا أُوْحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ
رَبِّكَ لَا مَبْدَلَ لِكَلِمَتِهِ وَلَنْ يَجْعَلَ مِنْ دُونِهِ مَلْتَمَةً ﴿٢٤﴾

خواردهمهنينان ئي نزيك نيه. دهميانوهي يه كيكي بنيرن بو
شارو مهترسي نهوهيان ههيه پييان بزانري، وا دمزانن هيشتا
مهليك دهميانووس ماوهو بته پرستي باوه، بي ناگان لهوهي
چه ند چه رخيك تپه پريوهو چه ند چين ئاده ميزاد به دواي
يه كا هاتون و روپيشتوون، نه يان دمزانى ره پره وهي روژگار
چه ند جار تيومر سوپاومه وهو دياردهي شارمكه يان گوږاوهو
دونيا دونيا يه كي تره، پاشاي مله ورو خوانه ناس و دارو دهسته
بته پرسته گاني جوونه زبلداني ميژووهو!

﴿وَكَذَلِكَ أَغْتَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَن وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾ ومكوو
چون خهومان ئي خستن و پاشان زيندومان كردهوه، ههر به و
جوړه خه لكيشمان به سه ردا ناگادار كردهوه، حال و
ومزيه يه تي نه م كومه له گه نجه مان به دانيشتوي شارمكه و
دوروبهري زاناندا كردمانن به بهلگه له سهر تواناو دمه لاتي
خومان بو نهوانه ي گومانيان هه بوو له زيندوبوونهوهو هاتني
روزي قيامه ت، ﴿وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا﴾ كردمانن

به‌نشانهای نه‌ودی که روژی قیامت دئو شک و گومانی تیدا نیه. ﴿إِذْ يَتَّزِعُونَ بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ﴾ واته: خه‌لکی نه‌و چهرخو روژگارمان به‌سهردا ناگادار کردن، له‌کاتیکدا خه‌لکه‌که بؤ خویان له‌ناو خویاندا مقؤ مقؤیان بوو دمرباری قیامت و زیندوبوونه‌وه، هه‌یانبوو دمیگوت: قیامت نایه‌و زیندوبوونه‌وه نابئ، هه‌یانبوو برؤای به‌هاتنی روژی قیامت هه‌بوو دمیگوت زیندوبوونه‌وه دمی، جا ناگاداربوونی نه‌و کؤمه‌له. که له‌ناو خویاندا کیشیه‌یان هه‌بوو. به‌سهر حال و مزعی (اصحاب الکهف) دا بوو به‌به‌لگه بؤ خاومن باومرآن و بؤردانی بی باومرکان و نه‌وانیش موسولمان بوون، پاشای نه‌و روژگار: که بؤ خوی خودا پهرست بوو گه‌له‌کشی زؤر به‌م روداو که‌یفخوش بوون: که بوو به‌مایه‌ی نیمان پته‌وی هه‌ندیکیان و موسولمانبوونی هه‌ندیکی تریان و نه‌مانی خیلاف و راجیایی له‌نیویان. ﴿فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِم بُنْيَانًا﴾ خه‌لکه‌که راجیاییان تیکه‌وت: هه‌ندیکیان وتیان: چهند خانویکیان به‌سهرموه ده‌کین، یان دمرگای نه‌شکه‌وته‌که‌یان له‌سهر قه‌پات ده‌کین، لییان ده‌گه‌رین و ده‌کوو خویان بمیننه‌وه، نه‌مجار له‌سهر دمرگای نه‌شکه‌وته‌که‌ی بیانیه‌ک دروست ده‌کین بیته‌ نیشانه‌ی گۆرکانیان. ﴿رَبُّهُمْ أَغْلَمَ بِهِمْ﴾ خودای خویان زاناتره به‌حال و وزعیان، به‌نه‌ته‌وه و ده‌چله‌کیان، به‌میر و باومر و هه‌لس و که‌وتیان. به‌ناوو ژماره و شؤرمیتان. نه‌مه رستمیه‌کی تیه‌لکیش و ده‌کوو ده‌لین: (جومله‌ی موعته‌رضیه) له‌که‌لامی پهرومردگاره رمندی نه‌وانه دمه‌اته‌وه: که دمرباری (اصحاب الکهف) کیشیه‌یانه جا کیشیه‌که هی نه‌وانه بی که کاتی خوی پییان زانین و بینویانن. یان کیشی نه‌و خاومن نامانه بی: که له‌سهردمی پیغه‌مبه‌ری ئیسلامدا دمرباری ناوو ده‌چله‌ک و ژمارمیان مقؤ مقؤیان بوو! ﴿قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِم مَّسْجِدًا﴾ نه‌وانه‌ی دمه‌لاتدار بوون له‌و روژگارمدا: که وا دیاره پاشاو دارو ده‌سته و زوریه‌ی جه‌ماومره موسولمانه‌که بووین، وتیان: پهرستگایه‌کیان له‌سهر دروست ده‌کین، خودا پهرستان نوژی تیدا بکه‌ن و شوینه‌که‌یان به‌پیرۆز بزائن.

﴿يَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ﴾ برئ له‌خاومن نامه‌کان ده‌لین: نه‌و کؤمه‌له گه‌نجه سی که‌س بوون، جواره‌میان سه‌گه‌که‌یان بوو. ﴿وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ﴾ هه‌ندیکی تر: که یاقوبیه‌کانن ده‌لین: پینچ که‌س بوون سه‌گه‌که‌یان شه‌ه‌میان بووه ﴿رَجَمًا بِالْغَيْبِ﴾ نه‌م دوو تاقمه ههر له‌خویانه‌وه رمل دمه‌اوین، هه‌والی دمدن نه‌ینی په‌ لییان و هیچی ئی نازانن کوپرانه قسه فرئ دمدن. ﴿وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَكُنْتُمْ كَلْبُهُمْ﴾ هه‌ندیکی تریان که نه‌سطوریه‌کانن ده‌لین: حموت که‌سن و هه‌شته‌مه‌که‌یان سه‌گه‌که‌یانه. ﴿قُلْ﴾ نه‌ی موحه‌مه‌دا پییان بلئ: ﴿رَبِّيَ أَغْلَمُ بِهِمُ﴾ خودای من زاناتره ناگادار تره به‌ژماره‌ی نه‌و کؤمه‌له و حال و وزعیان ﴿مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ﴾ که‌می له‌خه‌لکی نه‌بی ژمارمیان نازانی، نه‌و ژماره که‌مه‌ش نه‌و که‌سانه‌ن که له‌کاتی خویدا روداو‌که‌یان بینوده و چاویان به‌و کؤمه‌له لاه که‌وتوه. هه‌روه‌ها نه‌وانه‌ش که له‌سهرچاوه و ریگایه‌کی راسته‌وه نه‌و هه‌واله‌یان زانیی. ﴿فَلَا تَمَارَ فِيهِمْ إِلَّا مُرَاءَ ظَاهِرٍ﴾ نه‌ی موحه‌مه‌دا کیش له‌گه‌ل خاومن نامه‌کان مه‌که دمرباری (اصحاب الکهف) مه‌گه‌ر کیشیه‌کی که‌م ههر نه‌ومندمیان پی بلئ که به‌نیگا بؤت دئ، هیچی ئی زیاد مه‌که، به‌توندو تیژی رمیان مدمرموه. ﴿وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِم مِّنْهُمْ أَحَدًا﴾ دمرباری نه‌و کؤمه‌له لاه پرسیار له‌خاومن نامه‌کان مه‌که، به‌هه‌یوی نه‌ودی زانیاریان ئی و مرگری، چونکه نه‌وان هیچی ئی نازانن و نه‌ودی دمربارمیان ده‌لین هیچی به‌سهر هیچه‌وه نیه، له‌لایه‌کی ترموه نه‌ودی له‌قورئاندا هاتوه به‌سه.

﴿وَلَا تَقُولَنَّ لِشَيْءٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا﴾ ۲۴ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ نه‌ی پیغه‌مبه‌را بؤ ههر کاریک بته‌وی له‌ده‌هاتوودا نه‌نجامی بده‌ی به‌راشکاوی مه‌لئ سبه‌ینی من نه‌وه ده‌که‌م مه‌گه‌ر رسته‌ی (ئینشائه‌للا) ی له‌گه‌لدا بلئی! بؤ هه‌موو کاریک که دمه‌ه‌وی له‌ده‌هاتوودا نه‌نجامی بده‌ی رسته‌ی (نه‌گه‌ر خودا بیه‌ه‌وی) ی له‌گه‌لدا بلئ، هیج وادمیه‌ک مه‌ده به‌بی گوتنی (ئینشائه‌للا) له‌گه‌لی دا. ههر کاریکت ویست بیکه‌ی بلئ: (ان شاء الله) دمیکه‌م. ﴿وَإِذْ كَرَّ رَبُّكَ إِذَا نَسِيتَ﴾ ههر کاتی برپاریکت داو نیازی کردنی کاریکت بوو له‌بیرت چوو (ان شاء

الله) بلّی دواپی بیرت کهوتهوه خیرا بیلّی و فریای قسه‌که‌ی
پیشووتی بخه، نه‌و خیرو فمرد له‌کس خۆت مه‌ده،
هرچه‌نده ماوه‌ی زوړیشی به‌سهردا تیپم‌ری بی. ﴿وَقُلْ عَسَىٰ
أَنْ يَهْدِيَ رَبِّي لَأَقْرَبَ مِنْ هَذَا رَشَدًا﴾ نه‌ی موحه‌مه‌ده! بلّی،
نومیده‌وارم، چاومروانم خودای خۆم شارمزاییم بکا بو شتیک
خیرو بی‌ری نه‌وه‌ی له‌بیرم چووه بۆم پر بکاته‌وه، فمرو
به‌ره‌که‌تی نزیک‌تر بی. هیوادارم په‌رومردگارم رینموییم بکا بو
شتیک به‌لگه‌و نیشانه‌ی روون و راستی تری تیدایی له‌سهر
پیغه‌مبه‌ریه‌تیم. به‌لگه‌ی وام نیشان بدا باشتر بچیته دل و
دمروونه‌وه، زوتر له‌دلا جیگای بیته‌وه، له‌م به‌لگه‌یه‌ی هه‌والی
چیرۆکی نه‌م کۆمه‌له‌ لاوه به‌سوود تربی بۆ په‌یامه‌که‌م،
چونکه عیلم و زانستی خودا ره‌هاو موطله‌قه جه‌ندیک خیرو
فم‌ری خوی پرژینتی به‌سهر‌دها هیشتا چاک‌تر و زور‌تری لا
همیه.

﴿وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تِسْعًا﴾ نه‌و
کۆمه‌له‌ لاوه له‌ئه‌شکه‌وته‌که‌یاندا سی سهد سال مانه‌وه
به‌حیسابی خاومن نامه‌کان که حیسابی خۆری ده‌که‌ن
نه‌وانه‌ی دمبراره‌ی (اصحاب الکهف) پرساریان لی کردی، نو
سالیس زیاد به‌حیسابی قورمیشییه‌کان، که حیسابی مانگی
ده‌که‌ن. واته: نه‌ندازه‌ی سی سهد سالی شه‌مسی مانه‌وه که
ده‌کاته‌ سی سهدو نو سالی مانگی.

﴿قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا﴾ نه‌گمر لی‌یان پرسی نه‌ندازه‌ی
مانه‌وه‌یان له‌ئه‌شکه‌وته‌که‌دا جه‌ند بووه، تویش زانیاریت
دمبراره‌ی ماوه‌که نه‌بوو، بلّی، خودا شارمزاو ناگاداره به‌حال و
وه‌زیان، ماوه‌ی مانه‌وه‌که‌یانی بۆ رون کردییه‌وه، نه‌وه‌ی پی‌ی
راکه‌یاندی هر نه‌وه راستو حقه، نه‌که نه‌وه‌ی نه‌و خاومن
نامانه‌ دمیلتن. چونکه نه‌ینی زه‌وی و ناسمانه‌کان زانیاریه‌که
تایبه‌ته به‌خۆیه‌وه‌و که‌سی تر هیچی لی نازانی، مه‌گمر
که‌سانیک که خودا بریک له‌و نه‌ینی یانه‌ی پی بلّی! ﴿لَهُ غِيبُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْصَرُ بِهِ وَأَسْمَعُ﴾ نای خودا جه‌ند بینایه‌و
جه‌ند باش شته‌کان دمرانی و جه‌ند شنه‌وايه به‌هه‌موو
بیستراویک هیچی لی گوم نابو و هیچی لی تیک ناچی! ﴿مَا لَهُمْ
مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ﴾ نیه بۆ ئاده‌میزاد بیجکه له‌خودا که‌سیکی

وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ
يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَقْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدَ زِينَةَ الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ
أَمْرُهُ فُرْطًا ﴿٢٨﴾ وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ مَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ
شَاءَ فَلْيُكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْفَاقِلِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا
وَلَنْ يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ
الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٢٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا ﴿٣٠﴾ أُولَٰئِكَ
لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّونَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ
مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِفِينَ
فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ يَبْتَغُونَ الثَّوَابَ وَحُسْنَتُ مَرْفَقًا ﴿٣١﴾ وَأَضْرِبْ
لَهُمْ مَثَلًا رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أُعْنَبٍ وَخَفَقْنَاهُمَا
بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَرْعًا ﴿٣٢﴾ كُنَّا لِلْجَنَّتَيْنِ عَائِلًا وَكُلَّهُمَا وَلَمَّا
تَطَلَّعَا مِنْهُ شَيْئًا فَفَجَّرْنَا خِلْفَهُمَا نَعْرًا ﴿٣٣﴾ وَكَانَ لَهُمَا شَقَّاقَ
لِصْنَجِهِ. وَهُوَ بِحَاطَرَتِهِ إِنَّا أَكْرَمُكَ مَا لَا وَاعَزُّ نَفَرًا ﴿٣٤﴾

تر بتوانی کاروباریان هه‌لسورپینتی، به‌راستی خودایه‌کی بی
هاو وینه‌و بی نه‌ظیرو بی و مزیره ﴿وَلَا يُشْرِكْ فِي حُكْمِهِ
أَحَدًا﴾ په‌رومردگار بریارو به‌دییه‌نان به‌دهست خۆیه‌تی، چی
بریاردا چۆنی بریاردا هه‌لومشانه‌وه‌ی نیه‌و که‌س نیه‌و بتوانی
دمست له‌کاری خودا بدا. خودایه‌کی تاک و ته‌نهاو بی و مزیره‌و
بی راویژکاره تاک و ته‌نهاو موطله‌قه، حاکی فم‌ردو
سه‌مه‌ده!

﴿وَأْتِلْ مَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَلَنْ
تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا﴾ نه‌ی موحه‌مه‌ده! نه‌و فورنانه‌ی به‌نیگا
بۆت نیردراوه بیخۆینه‌وه، په‌په‌رو‌ی فمرمان و نه‌هیه‌کانی
بکه، دل و گو‌یچکه‌تی بۆ بکه‌روه‌و تی بگه‌و کاری پی بکه،
بیگومان هیچ که‌س ناتوانی وشه‌و که‌لیماتی خودا ئال گۆر
بکا، هیچ که‌س رایه‌ی ناکه‌و‌ی، واده‌و به‌ئینی خودا بۆ
فهرمانبه‌رداران و هه‌ره‌شه‌ی له‌یاخی بوان بگۆری.

بهمیامی پیغمبره‌ی خودا ناکمن، ناگریکمان بؤ ناماده کردون؛ که بلتسه‌که‌ی له‌هممو و لایه‌که‌وه دوریان دمگری و رزگار بوونیان لئی نابی و حی هه‌ول و ته‌ه‌للا بدمن بؤ خو رزگار کردن لئی، بیهودمیه. ﴿وَإِنْ يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ﴾ نه‌گمر نه‌و کافره ستمکارانه له‌ناو ناگردا داوای یارمه‌تی و به‌هاناجوونه‌وه بکه‌ن داوای ناوی خوارنده‌وه بکه‌ن بؤ شکاندن تینوایه‌تییان به‌ناویکی خه‌ستی و مگوو خلتی زمیت، یان رمش و مگوو خلتی زمیت به‌هانایانه‌وه دین، هر که نه‌و کافرانه ویستیان بخونه‌وه، له‌دمی خوایی نریک ده‌که‌نه‌وه، دم و چاوایان دم‌برژینی و پیستی دم و چاوایان دادموشی و ده‌که‌ویتته خوارا نه‌ی دمی حالی قورگو و ورگو ریخو له‌یان چون بی؟ ﴿يَنْسِ الشَّرَابِ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا﴾ نه‌م شهرابه‌ی دم‌دری پییان شهرابیکی زور خراب و بی سوده، تینوایه‌تی ناشکینی هالاو گهرمایی ناگره‌که که‌م ناکاته‌وه، به‌نگو و تینوایه‌تی و گهرماکه‌یان زیده تر ده‌کا و پتر نارحه‌تییان ده‌کا، به‌راستی دوزخ په‌ناگیه‌کی خراب و شوین چه‌وانه‌وه‌یه‌کی ناپه‌سه‌نده.

﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا﴾ بیگومان نه‌وانه‌ی برپایان به‌خودا کردوه، پیغمبره‌ریان به‌راست زانیوه، به‌پیر بانگه‌وازی‌یه‌که‌یه‌وه چون و به‌گویره‌ی به‌یامی پیغمبره‌مکه‌یان هه‌ئس و که‌وتیان کردوه، پابه‌ندی فرمان و نه‌هییه‌کانی بوون، نیمه کردوه‌ی باشی نه‌وان به‌فیر نادمین.

﴿أُولَٰئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ نه‌وانه له‌ناو به‌هه‌شتی رازاوه‌دا ژیانی هه‌تا هه‌تایییان به‌سهر دم‌بن، به‌راستی به‌هه‌شت شوینی چه‌وانه‌وه و ژیان تییدا به‌سهر بردنه، به‌ژیر قه‌صرو باله‌خانه‌کانی دا جوگای ناوی جوان ده‌کشین، دیمه‌نه‌کانی جوان و رازاوه قه‌شه‌نگن، هه‌وای پاک و خاوین و ناوی شیرین و گوارایه، هر نه‌وی شوینی چه‌وانه‌وه و ژیان تییدا به‌سهر بردنه شوینی خویشی و رابواردنه، ﴿يَحُلُّونَ فِيهَا مِنْ أَسَارٍ مِنْ دَهَبٍ﴾ ده‌رازی‌ندرینه‌وه به‌شتی جوان و رازاوه، که بریک له‌رازانه‌وه‌مکه‌یان به‌بازنه‌و خلخالی ئالتون دمی. ﴿وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ﴾ له‌بهریان

﴿وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ﴾ به‌صه‌بر و نارام به‌له‌گه‌ل هاوه‌لانی هه‌ژارتدا، خو‌ت رام بیینه له‌سهر هه‌نگردن له‌گه‌ل هه‌ژارانی و مگوو عه‌مماری کوری یاسرو صوه‌ه‌یب و بیلال و نیبن و مه‌سعوودو هاو وینه‌کانیان؛ له‌وانه‌ی ئیواره و به‌یانی و هه‌موو کاتو ساتیک سهرگهرمی خودا په‌رستین و خه‌ریکی ذیکرو یادی خودان؛ له‌گه‌ل نه‌وان دانیشه و کو‌رو مه‌جلیس به‌سته؛ ﴿وَلَا تُغْدِ غَيْتَاكَ عَنْهُمْ﴾ نه‌ی موچه‌مه‌دا چاو له‌هاوه‌لانت لامه‌ده‌و چاو مبه‌ره له‌کو‌یونه‌وه مه‌جلیس گرتن له‌گه‌ل ده‌وله‌مه‌نده مله‌ورمه‌کان، هه‌ول و ته‌ه‌للا نه‌وه مه‌ده؛ واز له‌مان بیینی و نه‌وان رازی بکه‌ی به‌هیوای نه‌وه‌ی ئیمان به‌ینن؛ ﴿ثَرِيدُ زِينَةِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَا تَطْعَمَنْ مِنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا﴾ وریابه و نه‌که‌ی ئیطاعه‌ی نه‌وانه بکه‌ی؛ که دلیانمان غافل کردوه له‌یادی خو‌مان. نه‌که‌ی به‌قه‌سه‌ی نه‌وان، موسولمانه هه‌ژارمه‌کان تهره بکه‌ی نه‌وانه به‌ه‌وی کردوه‌ی ناشیرینی خو‌یانه‌وه و به‌ویستی خو‌یان ریگای گوم‌رایییان گرتوه‌و سوورن له‌سهر به‌رده‌وام بوون له‌سهری به‌ه‌وی دونیاوه ناگایان له‌ناییین و خودا په‌رستی نیه. ﴿وَالْبَعْ هَوَاً وَكَانَ أَمْرُهُ قُرْطًا﴾ زی‌دم‌رموی ده‌که‌ن له‌کرده‌وه هه‌ئس و که‌وتیان، شوین هه‌وا و نارمزوی خو‌یان که‌وتوون، به‌جوانی و رازاوه‌یی دنیا هه‌لخه‌له‌تاون، مال و سامان و له‌شساغی و قسه‌ رو‌ییشتیوی بو‌غرای کردون؛

﴿وَقُلْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ﴾ نه‌ی موچه‌مه‌دا به‌و خه‌لکه بلن؛ نه‌و به‌یامه‌ی من هیناومه له‌خوداوه راست و حه‌قه و درسته، شک و گومانی تییدا نیه، هر نه‌م نایینه حه‌قه و پیوسته په‌یرموی بگری، هر نه‌م نایینه به‌که‌لکی شوین که‌وتن دی، جا که‌سێک پیی خو‌شه با ئیمان بیینی و به‌چیته پی‌ری موسولمانانه‌وه، برپو بیانووی نامه‌عقوول و نه‌گونجاو نه‌گری، نه‌لی با موچه‌مه‌ده نه‌و هه‌ژارانه له‌خوی دوور خاته‌وه جا نیمه ئیمانی پیی ده‌هینن؛ که‌سیکیش دیمه‌وی به‌کافری ژیان به‌سهر به‌ری و موسولمان نه‌بی، با به‌کافری و گوم‌رای بی‌یتیه‌وه. ﴿إِنَّا أَغْنَيْنَاكَ لِلظَّالِمِينَ﴾ لارا آخا‌ط به‌م س‌رادفها بیگومان نیمه بؤ نه‌وانه‌ی ستم له‌خو‌یان ده‌که‌ن و روو له‌ناییینی حه‌ق و مرده‌گی‌رن و برپا

دهکری پوښاکى رنگ سوز له ناوړېشمى تهنک و نه ستور،
واته: له هه موو جوړه کانی ناوړېشمو مه خه مریان له بهر
دهکری: ﴿مُتَكِينِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرْكَانِ﴾ له سهر هره ویله و کورسې
پال دمدنه و دو نارام دهگرن. ﴿نَعْمَ الْتَوَابُ وَحَسَنَتُ مَرْتَفَعًا﴾
به راستی نه و پاداشه ی دمدړته وه به خودا بهرستان پاداشیکى
زور باش و بهرهمه نډیبه، شوینى هوانه وه و مانه و ميان
شوینیکى باش و خوش و دلخوش کهرمیه!

﴿وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا رَّجُلَيْنِ﴾ نه ی پیغه مېهرا! بهنمونو نه و
مه تل حال و مزع و سهرمنجامى دو کابرا بېنهره وه بؤ نه و
موشريکانه ی پېشنیاری نه و ميان بؤ کردی: که موسولمانه
هه ژارگان له کور و مه جلیسى خوت و دمدړنیکى. چونکه
بؤخویان فیزنو و خوبه زلزان بوون بیزیان نه ده دها ت له گه ل
نه و موسولمان هه ژارانه کوبېنه وه و به لایانه وه نه نگى بو و
له مه جلیس و کورپکا دابنیشن نه وانی ئى بن، جا نه ی
موحه مېهرا! بؤ نه وانه حال و مزعى دوو کابرا به نمونه
بېنهره وه: که ﴿جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ وَحَفَفْنَاهُمَا
بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زُرْعًا﴾ نېمه دوو باخمان له دارى ترى
جوړاو جوړ دابو و به یه کیکیان، به دار خورما جوړا دهورى
باخه گانمان بؤ په رزین کردبوو، له نیوان باخه گان دا کشت و
کالى جوړاو جوړمان بؤ فراهه م هینا بوو! نه م باخ و کشت و
کاله و مگو و دیمه نى جوانیان پیک هینا بوو چاو له ته ماشا
کردنیان تیر نه دمیوو هه موو میوه و بهرو بومیکیشیان ئى
فراهه م دهات. سهرچاوه ی بژوو میوه بوون، دره خته گان
تیک جرزابوون و کشتو کاله که جوان رسکابو و دیمه نیکى
دلرفین و رازاوه هه شهنگیان پیک هینا بوو.

﴿كُلْنَا الْجَنَّتَيْنِ اَتَتْ اُكْلَهَا وَلَمْ نَظْلِمْ مِنْهُ شَيْئًا﴾ نه و دوو
باخانه میوه و بهروبوومى خویان به ته و اوای و مېهرا دهینا و
هیچ سالتیک که مېیان نه دمهینا، به پېچه وانه ی باخ و دره ختى
میوه: که سالتیک بهروبوومیان باشه سالتیکه ی دواى که م
دهینن! نه م دوو باخه هه موو سالتیک بهرو بوومى خویان
به تیر و پری فراهه م دهینا! ﴿وَفَجَّرْنَا خِلَالَهُمَا نَهْرًا﴾
له نیوان دوو باخه که چو میکی گه وره مان هه لقولاندبوو، له م
چوموه جوگا ناوی زور هه لگیرابوون بؤ ناو مدانی باخه گان،

وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَن تَبِيدَ هَذِهِ
أَبَدًا ﴿٢٥﴾ وَمَا أَظُنُّ النَّاسَ عَاقِبَةَ وَلَيْنَ رُودَتْ إِلَى رَبِّي
لَأُجِدَنَّ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا ﴿٢٦﴾ قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ
أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّكَ رَجُلًا
﴿٢٧﴾ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْكَ سَيِّئَاتِكَ وَلَنَأَشْرُكَ بِرَبِّكَ أَحَدًا ﴿٢٨﴾ وَلَوْلَا إِذْ
دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِن تَرَنِ أَنَا
أَقَلُّ مِنْكَ مَالًا وَلَوْلَا ﴿٢٩﴾ فَعَسَى رَبِّي أَن يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِنْ
جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِنَ السَّمَاءِ فَيُصْبِحَ صَعِيدًا
زَلَقًا ﴿٣٠﴾ أَوْ يُصْبِحَ مَا وَهَّاجُونَ فُلَن تَسْتَطِيعُ لَهُ مَطْلَبًا ﴿٣١﴾
وَأُحِيطَ بِشَرِّهِ فَأَصْبَحَ يَقُولُ يَلِّبُنِي لَمَّا أَشْرَكْتُ رَبِّي أَحَدًا ﴿٣٢﴾ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ
فِتْنَةً يَضُرُّهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنْتَصِرًا ﴿٣٣﴾ هُنَالِكَ الْوَلِيَّةُ
لِلَّهِ الْخَلْقُ هُوَ خَيْرُ تَوَابًا وَخَيْرُ عِقَابًا ﴿٣٤﴾ وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا الْخَيْوَةَ
الَّذِينَ كَفَرُوا أَنزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ
فَأَصْبَحَ حُشِيمًا نَّذُرُوهُ الرِّيعَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقَدِّرًا ﴿٣٥﴾

بؤ نه وى به گویره ی پېویست ناو بدرین و بهروبوومیان
هرچو ک و کوپرو هرچو ک و پوچه ل نه بى و دره خته کانی
هه میسه له گه شه و نه شه دا بن و جوانى ببه خشن و سوز
بنوینن!

﴿وَكَانَ لَهُ نَمْرٌ﴾ هه بوو بؤ خاومنى باخه گان مال و سامانى
تر له زېرو زیو و پېداوېستى ژيان و جوړه ما سهرچاوه ی مال و
سامانى حیا حیا، له هه موو بواریک دا خاومنى دمه لات و مال و
سامان و کاره کهرو رهنج بهرو خزمه تکاربوو، هه موو خوشى و
کامه رانى ژيانى دونیای بؤ فراهه م هاتبوو، نیتر کابرا
له خوی بایى بوو، هه ستى به له خوبایى کردو و مگو و که له شیر
خوی فش کرده وه و طاوس ناسا که و ته خو بادان و به خونازین و
به فیزه وه روی کرده هاوه له هه ژاره خودا بهرسته که و ﴿فَقَالَ
لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا﴾ به هاوړپکى
وت: (له کاتیک دا خه ریکى گفت و گو کردن بوو له گه لى داو

خوداپهرستی؟ نهوه چۆن تۆ ریگه بهخۆت ددهی برپا بهو
خودایه نهکهی که لهگل باوکی تۆی بهدییهناوه؟ بنه‌مای ئیوه
که باوه نادهمه لهگل دروستی کردوه، ئهمجار چین له‌دوای
چین ناده‌میزادی ئی کهوتوونه‌وه! هه‌روه‌ها خۆراکی ئیوه
نازله‌و گیانه‌به‌رانی به‌گشتی له‌دانه‌وێله‌ په‌یدا ده‌بی، بژیوی
دره‌خت و روه‌کیش له‌گل و ئاو ده‌سته‌به‌ر ده‌بی! ئهمجار ئهم
خۆراکه‌ ده‌بیته‌ خۆین و به‌شیکی ده‌بیته‌ تۆماو و مندالی ئی
به‌دی ده‌یه‌نری، ئهمجار ورده‌ ورده‌ گه‌شه‌ت پی ده‌کا پیته‌
ده‌گه‌یه‌نی تا ده‌تکاته‌ پیاویکی ریک و پیک و نه‌ندام ته‌واوو بی
عه‌یب. ئهم شیوه‌ جوانه‌ت پی ده‌به‌خشی! ده‌ی ئیوه‌ چۆن
ئینکاری هه‌بوونی خودایه‌ک ده‌که‌ن که به‌دییه‌نهر و
په‌رومردگاری ئیومه‌؟ نیشانه‌کانی دروستبوونی ئیوه‌ به‌لگه‌ی
هه‌بوونی ئه‌وه، هه‌ر که‌سیک به‌وردی له‌خۆی و ئاده‌میزادانی
تر ورد بیته‌وه به‌ناسانی خودای خۆی ده‌ناسی و برپا
به‌هه‌بوون و به‌ده‌سه‌لات و زانایی و دانایی ئه‌و زاته‌ ده‌کا.

﴿لَکِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا﴾ به‌لام من بیرو
باومری تۆم نیه، به‌لکوو دان ده‌نیم به‌تاک و ته‌نهایی خوداو
به‌توانایی و دانایی و زانایی زاتی پاکی، که‌س ناکه‌م به‌شه‌ریک و
هاوه‌لی، هه‌ر (الله) خودای منه‌و به‌خۆکه‌رو سه‌ره‌شته‌یاری
منه. بی هاوشان و بی وینه‌یه.

ئهمجار په‌ره‌ به‌نامۆزگاری هاوه‌له‌ کافرکه‌ی دمه‌داو ده‌لی:
﴿وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾
نه‌وه بۆچی کاتیکی چویه ناو باغه‌که‌ته‌وه‌و له‌دیمه‌نه‌کانت
روانی سوپاسی خودات نه‌کرد؟ با ئه‌و کاته‌ی چویته‌ ناو
باغه‌که‌ته‌وه‌و به‌تگوتایه‌ هه‌ر شتی خودا مه‌یلی ئی بی هه‌ر ئه‌وه
ده‌بی و نیش ئه‌ومه‌یه خودا بیکا، هیج هی‌زو توانایه‌ک نیه
جگه‌ له‌هی‌زو توانای خودا ... واته: ئیعترافت به‌وه‌ بکرده‌یه:
که هه‌رجی هه‌ته له‌ما‌و سامان و باخ و گشت و کالی جوان و
دره‌ختی تی‌که‌چ‌پ‌زاو و کانیاو و جۆگا و جۆبار، هه‌مووی
له‌خوداومه‌یه‌و ئه‌و پی به‌خشیویی و سوپاست بکرده‌یه؟

﴿إِنْ تُرَبِّي أَنَا أَقَلُّ مِنْكَ مَالًا وَلَوْلَا فَفَعَسَى رَبِّي أَنْ يُؤْتِيَنِي خَيْرًا
مِنْ جَنَّتِكَ﴾ ئه‌گه‌ر تۆ ده‌روانییه‌ من و پیته‌ وایه، وه‌کوو تۆ
مال و سامانه‌ نیه، مندا‌ل و نۆکه‌رو خزمه‌تچی و ده‌ست و

ده‌مه‌ویست موسو‌لمانی بکا) وتی: من له‌تۆ خاوه‌ن سامانه‌رم و
خزمه‌تکار و ره‌نجبه‌رو کارکه‌رو ده‌ست و پیوه‌ندم له‌تۆ زۆر
تره، هه‌رجی به‌هۆی بۆم به‌یده‌ست ده‌بی و له‌هی‌ج که‌م نیه،
هه‌موو که‌س لیم ده‌ترسی و شا به‌سه‌پانی خۆم نازانم،
له‌خۆبایی بون و هیزه‌ونی به‌ته‌واوی سه‌ر ریزی کرد به‌وه: که
به‌بی عه‌ق‌لی خۆی گومانی وا بوو ئه‌و ما‌و سامانه‌ هه‌رگیز
له‌بن نایه‌و برانه‌وه‌و له‌ناوچوونی به‌سه‌ردا نایه، به‌نه‌وه‌په‌ری
له‌خۆبایی بون و سه‌ره‌کشی په‌وه هه‌لس و که‌وتی ده‌کرد.

﴿وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ﴾ له‌گه‌ل هاوه‌له‌ هه‌زاره
خودا‌نسه‌که‌ی دا چووه ناو به‌شیکی باخه‌که‌یه‌وه‌و به‌ناوی‌دا
که‌راو پیا‌سه‌یه‌کی به‌ناو دره‌خته‌کانی دا کرد و سه‌ه‌ری
جۆگا و جۆباره‌کانی ناو باخه‌کانی کرد و دیمه‌نه‌کانی پیشانی
هاوه‌له‌که‌ی دمه‌دا له‌کاتیک‌دا: که‌ سته‌می له‌خۆی ده‌کرد به‌وه:
که له‌حیاتی ئیمانیه‌نان کافر بوو له‌حیاتی سوپاسگوزاری
په‌رومردگاری، سه‌پله‌و پی‌نه‌زان بوو، به‌ده‌نایی و هیزیکه‌وه
﴿قَالَ مَا أَظُنُّ أَنْ يُبَدِّلَ هَذِهِ أَبَدًا﴾ وتی: من پیم و نیه رۆژیک
بی ئهم باخ و باخاته‌ به‌هۆتی و وێران بی، من هه‌رگیز
هه‌زاری و بی ده‌سه‌لاتی روم تی ناکاو نه‌بوونی به‌خۆمه‌وه
نابینم!

﴿وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً﴾ هه‌رگیز من پیم و نیه دونه‌یا
خراب بی و قیامه‌ت رابی، قه‌ت شتی وا نابێ و عه‌قل نایگرێ،
من برپام به‌هاتنی قیامه‌ت نیه و بیرو بۆچوونی ئیوه‌م به‌لاوه
هه‌له‌یه‌و تیی نه‌گه‌یه‌شتوون! ﴿وَلَمَّا رُدُّدْتُ إِلَى رَبِّي لِأَجْدُنَّ
خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا﴾ خۆ ئه‌گه‌ر له‌فه‌رزی‌که‌دا هاتنی قیامه‌ت راست
بی و وه‌کوو ئیوه‌ ده‌لێن و دهرجی، نه‌وه من له‌وێش‌دا
به‌خته‌ومر ده‌به‌و له‌نێرم خۆشتر ده‌ست ده‌که‌وی، چونکه‌ من
لای خودا ریزدارم و ناز و قه‌درم هه‌یه. ئه‌گه‌ر من لای خودا
ریزدار نه‌بوومایه‌ له‌دونه‌یا‌دا ئهم ناز و سامانه‌ی نه‌ده‌دام!

﴿قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ
ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّاكَ رَجُلًا﴾ هاوه‌له‌ خودا ناسه‌که‌ی له‌حاله‌تی
گشت و گۆ له‌گه‌ل کردن‌دا پی گوت و نامۆزگاری کرد و
سه‌رمه‌نشتی کرد وتی: مالدوێران! تۆ بۆ واز له‌و بیرو باومره‌
بوچه‌ی خۆت ناهینی و نایه‌ سه‌ر ریبازی هیدایه‌ت و

خَاوِيَةً عَلَىٰ غُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا ﴿۴۰﴾ وَلَوْلَا حَالُ دَارِ الْمُؤْمِنِينَ يَسْمُرُ كَهَظْمِ الْكَافِرِينَ لَمَسُوا عَذَابَ يَوْمِهِمْ وَلَهُمْ فِيهَا مَأْوَاهُمْ وَمَا لَهُمْ فِيهَا مِنْ مَلِكٍ وَلَا نَادٍ يُدْعَىٰ بِهِمْ وَلَهُمْ فِيهَا مِصْرَةٌ مُّسْتَوِيَةٌ وَمَا فِيهَا مِنْ مَلِكٍ وَلَا نَادٍ يُدْعَىٰ بِهِمْ وَلَهُمْ فِيهَا مِصْرَةٌ مُّسْتَوِيَةٌ وَمَا فِيهَا مِنْ مَلِكٍ وَلَا نَادٍ يُدْعَىٰ بِهِمْ وَلَهُمْ فِيهَا مِصْرَةٌ مُّسْتَوِيَةٌ وَمَا فِيهَا مِنْ مَلِكٍ وَلَا نَادٍ يُدْعَىٰ بِهِمْ

﴿۴۱﴾ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِتْنَةٌ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنتَصِرًا ﴿۴۲﴾ هِيَ تَأْقَمُ وَكُلُّهَا نَهْبُوهَا جِغَرَةً لَهَا خُودًا يَارْمَتِي بَدْنِ، كُورُ خَرْمَتَكَارُ وَهُوَ دَهْشَتُ وَبُيُودُ نَهْبُوهَا نَهْبُوهَا، وَكُورُ بَهْتَمَابُوهَا وَ دَرْنَهْجُوهَا، كَسْ بَهَانَايهَا نَهْهَات، كَسْ نَهْبُوهَا نَهْبُوهَا بَاخَهْكَانِي وَبِرَانِ بَبْنِ! بُوْخُوشِي دَهْهَلَاتِي نَهْهِي نَهْبُوهَا تُولَهْ خُودَا بَغِيرِپَهْتَهْوهَا بَهْرُگَرِي لَهْخُوشِي بَكَات.

﴿۴۳﴾ هَٰذَاكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ ﴿۴۴﴾ لَهْهَوَا كَاتُوشُوْپَنَانَهْدَا هَمَرِ خُودَا دَهْتَوَانِي بَهْهَانَايِ نَادَهْمِيْزَادَهْوهَا بِي، هَمَرِ (الله) دَهْتَوَانِي يَارْمَهْتِي بَدَاوَا نَاخُوشِي لَابَهْرِي وَخُوشِي بِيْنِي! هِيَ كَهْسيْكَ تَرِ دَارِي نَهْوهَا نِيَه، نَاشَكَرَاشَهْ خُودَا يَارْمَهْتِي نَهْوانَهْ دَهْدَا، كَهْ نِيْمَانِيَانِ پِيْ هَمِيَهْ پَهْرَسْتَشِي بُوْ نَهْجَامِ دَهْدَهْنِ! ﴿هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا﴾ هَهْلَهْتَهْ خُودَا لَهْهَمُوهَا كَسْ بَاشْتَرَهْ لَهْبَايَهْتِ پَادَاشْدَانَهْوهَا خُوشَهْوهِيْستَانِي خُوشِي، لَهْهَمُوهَا كَسْ بَاشْتَرَهْ بُوْ پَادَاشْ دَانَهْوهَا دَوَارُوزُوْ بَهْمَرَازَهْگَهْيَانْدَنِي دُوسْتَانِي خُوشِي، تَهْعوِيْضِي لَهْكِيْسِ چُوونِي مَالِي دُونِيَايَانِ دَهْدَاتَهْوهَا. پَادَاشِي خُودَا بُوْ نَهْوهَا كَهْسانَهْيِ پَايَهْنَدِي فَهْرْمَانِ نَهْهِيَهْكَانِي دَهْبِنِ لَهْپَادَاشِي هَمُوهَا كَسْ بَاشْتَرُوْ بَهْسوودِ تَرَهْ.

﴿۴۵﴾ وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيَّاحُ ﴿۴۶﴾ نَهْيِ مَوْحَهْمَهْدَا بَهْمُوهُونَهْوهَا مَهْثَلِ پَهْنَدِيْكَ تَرِ بُوْ مَوْشَرِيَهْكَانِي قُورَمِيْشُوْ خَهْثَكَانِي تَرِيْشِ لِيْ بَدَهْ، پَهْنَدُوْ مَهْثَلِ بُوْ نَهْوانَهْ

پَيُومَنْدَمِ لَهْتُوْ كَهْمَتَرَهْ، لَهْمِ دُونِيَا بِيْ بَايَهْخَهْدَا، نَهْوهَا مِنْ چَاومِرُوهَانِمِ لَهْقِيَامَهْتَدَا وَمَزَعُوْ حَالُ بَغُورِيْوهَا هِيُوَادَاوَمِ لَهْقِيَامَهْتَدَا خُودَا بَاخُوْ بَاخَاتِي زُورِ بَاشْتَرِ لَهْوهَا بَاخَانَهْيِ تُوْمِ پِيْ بِيَهْخَشِي، لَهْهَمَانِ كَاتَدَا چَاومِرُوهَانِي نَهْوهْمَشِ كَهْ ﴿وَيُرْسِلْ عَلَيْهَا حُمْحَانًا مِنَ السَّمَاءِ فَتُصْبِحُ صَعِيدًا زَلَقًا﴾ پَهْرُومَرْدَاوَرِ بَهْلَايَهْكَ نَاسَمَانِي بَنِيْرِيْ بُوْ سَهْرِ بَاخَهْكَانَتِ — (كَهْپِيْتِ وَيَهْ فَهْوتَانِيَانِ بَهْسَهْرَدَا نَايَهْ) تَارُومَايَانِ بَكَاوَا نَادَارِيَانِ بَهْسَهْرِ پَادَارِيَانَهْوهَا نَهْمِيْنِي. وَهَكُوهَا بَارَانِيْكَيِ بَهْلِيْزَمَهْ بَنِيْرِيْوهَا لَافَاوَا هَهْلَسْتِيْوهَا دَرَهْخَتُوْ كَشْتُوْ كَالَهْكَانِيَانِ لَهْبِيْخِ دَهْمِيْپِيْنِيْ! يَانِ هَهْوَرَهْ بَرُوسَكَهْيِ لِيْ بَدَاوَا شَاوَرِيْ تِيْ بَهْرَبِيْ، زَمُوهِيْهَكِيِ رَهْشُوْ رُوتَتِ بُوْ بَهْمِيْپِيْتَهْوهَا، كُورَدِيْ كُوتَهْمَنِيِ (كُوهِيْ دَرِيْزِ لِيْ بَكَهْوهِيْ دَدَانِيِ بَشْكَيْ!).

﴿۴۷﴾ أَوْ يُصْبِحُ مَاؤُهَا غُرْرًا قَلَنَ لَيْسَ يُطِيعُ لَهُ طَلَبًا ﴿۴۸﴾ يَانِ نَاوِيِ بَاخَهْكَانَتِ رُوبُجِيْوهَا نَهْتَوَانِيِ بَهْدِيِ بِيْنِيَهْوهَا وَيَهْخِيَهْوهَا سَهْرِ زَمُوهِيِ بَهْتَهْوهَاوِيِ لِيْ دِيْدَاوَا نَاخِيْرَتِ بِيْ بِيْگُومَانِ نَهْوهِيِ كَابِرَايِ مَوْسُوهْثَمَانِ چَاومِرُوهَانِيِ بُووهَا هَاتَهْ دِيْ، بَاخِيِ كَابِرَا لَهْهَالَهْتِيِ كَهْشَهْوهَا نَهْشُوْ نَهْمَادَا كَهْوتَهْ هَالَهْتِيِ وَبِرَانِيِوهَا بَهْرِيَادِيْوُونِ.

﴿۴۹﴾ وَأَحْيِطْ بِمَرِّهِ فَاصْبِحْ يُّقَلْبُ كَفِّيْهِ عَلَىٰ مَا أَنْفَقَ فِيْهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ غُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا ﴿۵۰﴾ بَهْلَايَهْكَ سَامَنَاكِ لَهْبَاخُوْ مَالُوْ سَامَانِيِ دَا، هَمَرِجِيِ هِيُوَاوَا نَاوَاتِيِ بَهْخَهْيَالِ لَهْسَهْرِ بَهْرُوبُوهِيِ بَاخَهْكَانِيِ هَهْلَهْهَسْتِ بُووهَا بُوونهْ بَلَقِيِ سَهْرِ نَاوُوْ بَاخُوْ كَشْتُوْ كَالُوْ كَانِيَاوُوْ جُوُوْ جُوْبَارِيِ تِيْكَ وَپِيْكَ چُوهَا، نَادَارِيِ بَهْسَهْرِ پَادَارِيَهْوهَا نَهْمَا! مَالُوْ حَالِيِ وَبِرَانِ بُووهَا هِيْجِيِ بَهْدَهْهَسْتَهْوهَا نَهْمَا، پَهْشِيْمَانِوهَا خَهْمَبَارُوْ دَلْتَهَنْگِ بُووهَا لَهْسَهْرِ لَهْكِيْسِ چُوونِيِ مَالُوْ سَامَانِوهَا هَمُوهَا نَهْوهَا خَهْرَجِيِوهَا مَهْسَهْرَهْفَهْيِ لَهْپِيْكَهِيْنَانِيَانِ دَا نَهْجَامِيِ دَا بُووهَا، ﴿فَاصْبِحْ يُّقَلْبُ كَفِّيْهِ عَلَىٰ مَا أَنْفَقَ﴾ وَايِ لِيْ هَاتِ هَهْرَدُووهَا لَهْپِيِ دَهْهَسْتِيِ نَهْمِ دِيْوُوْ نَهْوهَا دِيْوُوْ پِيْ دَهْكَرَدِ، وَهَكُوهَا چُوْنِ نَهْوهَا كَهْسانَهْيِ تُووشِيِ زِيَانِيِ سَهْخَتُوْ خَهْسَارِيِ كَهْوَرَهْ دَهْبِنِ لَهْپِيِ دَهْهَسْتِيَانِ نَهْمِ دِيْوُوْ نَهْوهَا دِيْوُوْ دَهْكَهْنِ! وَاتَهْ: دَاخُوْ كَهْسَهْرُوْ پَهْشِيْمَانِيِ دَايْگِرَتِ لَهْسَهْرِ نَهْوهَا هَمُوهَا پَارَهْوهَا پُوهْلَهْيِ خَهْرَجِيِ كَرْدِيْوُوْ لَهْبَهْرَهْمِ هِيْنَانِوهَا بَهْخِيْوُكَرْدَنِيِ بَاخَهْكَانِيِ دَا، ﴿وَهِيَ

بینهم روه: که شانازی بهمان و مندان و عهشیرت و بنه ماله ی
خوین بهسمر موسولمان هه ژارمکان دا دهکمن، نموونه یه کیان
بؤ بینهم روه هیج و پوچی دونیا و که مخایه نی و زوو
بهسمر چوونی روون بکاته وه، پهند و مهشل بهشتیک
بینهم روه و مگوو ژبانی دونیا جوان و شیرین و که مخایه نی،
نه و نموونه و مهشل ههش و مگوو شیوه ی بارانیک و مهاییه
له بهر زایی یه وه دینیرینه خوار، پاش ماومیه که نه و هه موو
روه و گزوه گیاهی زهوی پئ دپوئی و تیک دهچرئی دیمه نیکی
جوان و هه شنگ پیک دههینن، نه مجار زور به خیرایی نه و
هه موو گیاه و گزوه روه که ناسک و جوان و شیرین و رازاوانه
دیمه پوش و به لاش و وشک هه لده گهرین، دیمه هانگه لاشک و
پل و پوش و با بلاویان دهکاته وه. ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
مُقْتَدِرًا﴾ بهر و مردگار به توانا و دهسه لاته بؤ بهدی هینان و
فهوتاندن، ده توانی هه موو حالیک بغولقینی، حالته ی سهوژی
و کهشی بؤ گیاه و گزوه روه. هه روا حالته ی وشک کردن و
له ناوبردن نه و دیمه نه جوانه!

﴿الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ مال و سامان و کوپ و نه وه
زینته و جوانی ژبانی دونیان و زینته و شهوکه تی ژبانی
قیامت نین، ژبانی دونیا که مخایه نی و زوو بهسمر چووه،
کهواته مافی نه و میان نیه بکریته نامانچ و مه بهست و پشتیان
پئ به سترئ به غایه و ناکام حسیب بکرین! هه رچهنده نایینی
نیسلام جله و گیری له وه ناکات که له چوار چپوه ی راست و
رمودا خووش بو یسترین و گرنگیان پئ بدرئ، وئی هه رشتی
بهردم وام نه بی و زوو بهسمر بچی و بهزووی تیپهرئ نابئ
گرنگی پئ بدرئ و بکریته مه بهست و نامانچی سه ره کی!
﴿وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمْلًا﴾ نه و
کرده وانه ی باشن و په سندن و پاداشت و بهر هه میان
دهمینیتیه وه بؤ هه تا هه تایه سوود به خشن نه وانه لای خودا
باشن و له رۆژی دواپی دا پاداشتیان ههیه، نه وانه شویتی
هیوان و خاومنه کانیان سودیان لی دهبینن.

﴿وَيَوْمَ نُسِرُّ الْجِبَالَ﴾ نه ی پیغه مبهرا! باسی نه و رۆژه بؤ
ناده میزاد بکه: که ئیمه هه موو کیوو شاخ و ته پۆلکه و
به رزایی دره خته کان له شویتی خوین هه لده گهرین و به رزبان

الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ
خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمْلًا ﴿١٦﴾ وَيَوْمَ نُسِرُّ الْجِبَالَ وَتَرَى
الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرَتْنَهُمْ فَلَمْ تُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿١٧﴾ وَعَرَضُوا
عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْتُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ
أَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا ﴿١٨﴾ وَوَضِعَ الْكِتَابَ فَتَرَى الْمُعْجِرِينَ
مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَالِ هَذَا الْكِتَابِ
لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا
حَاضِرًا وَلَا يَظُنُّ رَبُّكَ أَحَدًا ﴿١٩﴾ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا
لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ
أَفَتُخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً أُولَئِكَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ
يَسُّ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا ﴿٢٠﴾ مَا أَشْهَدُكُمْ خَلْقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَلَا خَلْقَ أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُمْ مُتَخَذِ الْمُضِلِّينَ عُضْدًا
﴿٢١﴾ وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَائِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ
فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا ﴿٢٢﴾ وَرَأَى الْمُعْجِرُونَ
النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَاعِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا ﴿٢٣﴾

دهکهینه وه بؤ چهوا و مگوو هه ور دهیانخهینه گهران و
جانبوش و بهسه کیان دادمین و وردو هاریان دهکهین و
دهیانکهینه تهپ و تۆزا ﴿وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً﴾ دهبینی زهوی
سارایه کی کاکی به کاکیه و له هه موو لاو گۆشه یه کیه وه
دهبیندرئ و هیج په ناپاسارو شیوو دۆل و چال و چۆلی تیدا
نه ماوه، هیج جیاوه که ژو دارو درهخت و هه صرو باله خانه ی
به پپوه نه ماوه، له هه ر لایه کیه وه بهروانی هه مووی دیاره و
شوینیک نیه خه لک خوی تیدا هه شار بدن، به لگوو هه موو
ناده میزاد له دهشتی مه حهشمر دا ریزبان بهستووه و له بهر ده
بهر و مردگاری خوین دا راوستاوان و هیج شتی له خودا
به نامه کی نیه. ﴿وَحَشَرَتْنَاهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا﴾ هه موو
ناده میزاد بهزیندوی کۆده کهینه وه، هه ر له و کاته وه
ناده میزاد دروست بووه له سه ر روی زهوی تا نه و کاته ی
کۆتایی به ژبانی دونیا هاتووه، نه و هه موو خه لکه: که هه ر
خودا ژماره و نه انداز میان دزمانی، هه موویان زیندو

دەمەینەووە گێشی دەشتی مەخسەرێان دەمەین و بۆ حیساب و لیکۆلینەووە رایان دەگیرێ و کەسیان پاشگوێ ناخەین، گەورە و بچوکیان فەرامۆش ناکەین! واز لەهیچیان ناهێنین و کەسیان جێ ناهێلین.

﴿وَعَرِّضُوا عَلَى رَبِّكَ صَفًّا﴾ هەموویان بەریز ئامادە و حازر دەکری و بەسەر خودای تۆدا رادەنویندرین و رادەگیرین بۆ ئەوێ فەرمانیان دەربارە دەرگا و برپاری خۆی رابگەین! بەراستی دیمەنیکی سامناکە و هەتا ئی ورد بێتەو زیاتر بەسام دەبێ و پتر هەست دەههژیت، تۆ بەخەیاڵ بیهێنە بەرچاوی خۆت، ئەو هەموو کێو و کەژانە لەبێخ هەلکەندرین و بەرز بکرینەووە بۆ حەوا، ئەو هەموو قەبارە زەبەللاخانە بکەوێ هاتووچوو و جۆنبوش و بەیەکاڵدەن و ببە تۆزو خۆل، سەرزمی هەموو بێتە دەشتیکی کاکێ بەکاکی و هیچی تێدا شاردە نەبێ، جا کە ئەمە حالی کێو و چیاکان بێ، دمی دڵەکان چۆن بکەوێ لەرزو حالیان چۆن بێ، ئەگەر زەوی هیچ شیو و دۆل و پەناگا و پەناپاساری تێدا نەمەیت، ئەدی دڵەکان چۆن دەتوانن نەینێ ناو خۆیان بەشێردراویی بێنەووە؟ دیارە چی لەناو دڵ و دەرورەدا بە ناشکردامی و هیچ شتێک لەخودا نەینێ نیه و نابێ! ئەم حەشرە گشتی یە: کە کەس پاش نادری، کەس ناشاردەریتەووە هەموو لەدەشتیکی سافی بێ چال و کەندولەندا بەریزکراوی بەی دەرورەلاتی رادەنویندرین بۆ حیساب و لیکۆلینەووە سزاو پاداش دانەووە. بەراستی دیمەنەکە تا خەیاڵ بر بکا و پەرواز بێ ئەوێ دەوێ سەد ئەوێ دەوێ زیاتریش سەرمەنج راکێشەو هەست بزۆیتە. هەر دەلێی دیمەنەکە لەبەرچاوە و روداوێکانی زیندوو بینراو و بیستراو! ریسوایی و روپەشی بەسەر روخساری ئەوانەووە دیارە: کە ئینکاری ئەو رۆژەیان کردو، بۆیە سییاقەکە لەشیوەی وەصف و هەوالەووە دەگۆڕێ بەخێطابی رو بەروو بوونەووە دەفەرموێ: ﴿لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ بێگومان ئەو هاتنەووە بۆ لامان ئەو ئادەمیزادینە! هەمووتان بەزیندویی، یەگەمجار چۆنمان دروست کردبوون لەدوینادا ئاوا زیندومان کردنەووە، هاتنەووە بۆ لامان بەروت و قوتی بەسەری روت و پێ خواسی. بێ مال و مەدال و خێزان و کەس و کار، هاتنەووە بۆ لامان هیچ کامێ لەو

شتانەتان پێ نیه: کە لەدوینادا پۆزتان پێووە لێدەداو شانازیان پێووە دەکردن! کەشخەتان پێووە دەکردن بەسەر خەلک و ﴿بَلْ زَعَمْتُمْ أَنَّنْ لَنَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا﴾ بەلکوو ئێو لەدوینادا پێتان وابوو: کە هەرگیز ئێمە کاتێک دیاری ناکەین و رۆژێک ناهێنینەکایەووە ئەو وادەو بەلێنانە پێمان داو، ئەو هەرپەشەو گۆرەشەیی لێمان کردبوون لەسەر زمانی پێغەمبەر بێنەدی!

﴿وَوُضِعَ الْكِتَابُ﴾ دەفتەر و نامەێ کردەوێکانتان بەسەردا دا بەش دەرکێ و ئەوێ خواپەرست و کردار باش بوو نامەێ عەمەل دەخەرتە دەستی راستییەووە، ئەوێ بێدین و کافریش بوو بێ نامەێ دەخەرتە دەستی جەپەپەووە، چیاکان کردو لەچاکە و خراپە لەکرەوێ گەورە و بچوێ دیتەووە رێگایان و بەچاوی خۆیان ئاکامی کردارەکانیان دەبین! ﴿فَقَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ﴾ ئەتۆ دەبینی تاوانبارەکان دەترسن لەوێ نووسراو لەنامەکانیاندا بەترس و لەرزەووە سەیری دەکەن و بەناچاری دەپۆینەووە، ﴿وَيَقْرَأُونَ يَا وَيْلَتَنَا﴾ هاواریان ئی هەلدەستێ و دەلێن: ئەوێ هاوار بۆ خۆمان و مالتێران خۆمان ﴿مَالِ هَذَا الْكِتَابِ﴾ ئەوێ چیه ئەم کتێبە؟! ئەم دەفتەر و نامەێ عەمەلە ﴿لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا﴾ هیچ تاوانێکی گەورە و بچوکی پاشگوێ نەخستوو، هیچ کردارێکی دۆناوی ئێمەێ نەبواردو، هەموویانی تۆمار کردو! هەرچی گوتوویمان، هەرچی کردوویمان تێیدا نووسراو و شی کراوێتەووە. ﴿وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا﴾ هەرچی لەدوینادا کردوینە بەوردو درشتی یەووە لەنامەکەدا لەبەردەمیاندا ئامادە و حازرە، کەس ناتوانی ئینکارییان ئی بکا، کەس ئەملا و ئەولای بۆ ناکرێ، ددان بەتاوانەکانیاندا دەنێن و سزای عادلانەێ کردوێکانیان پراو پراو و مردەگرەووە ﴿وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا﴾ خودای تۆ ستم لەکەس ناکا، هەموو کەس بەپێی کردەوێکانیان سزاو پاداشیان دەدریتەووە! حوکم و برپاری پەرورەگار هیچ ستمێکی تێدا نیه.

﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ﴾ ئەوێ پێغەمبەر! ئەوێ بۆ گەلەکەت باس بکەو بۆیان بگێرەووە: کە ئێمە بەفریشتهکانمان گوت: گرێووش بۆ ئادەم بەرن،

په رومردگار له مړی سهرزمنشترکړدو ئی تووړه بوونه وه به کافر مګان دمهر موی: ئه ی ئه وانه ی له دونیادا هاوۀلتان بؤ من دادمناو له جیاتی من شتی تر تان دمپهرستن، ده بانګی ئه و شهریکانه م بګه: که پیتان وابوو هاوبه شی من له خودایه تی دا، هاواریان ئی بګه، با فریاتان بګه ون له و حاله ی تیتیدان رزگار تان بګه. ئه وانیش له بهر په شوکاوی و شله ژاوی له بیران چو ته وه: که له رۆژی قیامه تان **﴿فَدَعَوْهُمْ﴾** هاوار دهګه نه خودادرؤزنه کانیان و به هیوان فریایان بګه ون، له و حاله ی تیتیدان رزگاریان بګه. **﴿فَلَمَّ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ﴾** به لام په رستراو مګانیان و لامیان نادمه وه، چو ن و لامیان بدمنه وه ئه وانیش به شیګن له و مه خلوقاتانه ی: که دمه لاتی هیچیان نیه نه بؤ خو یان نه بؤ غه پری خو یان! **﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَرِيقًا﴾** ئیمه ګیراومانه له نیاون موشریکه کان و خودا درؤزنه کانیان دا، شوینیک بؤ به هیلاکچون و بهفتارمچون، ئه ویش ناګری دؤزه خه، یا شیو پیکه له دؤزه خ.

﴿۵۳﴾ وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَاعِقُهَا﴾ جا تاوانباران دؤزه خ دمبین و چاویان به ناګری بی نامانی دهګه وئ، دلنیا دمبن له وهی: که دهچنه ناوی و تیی دهګه ون و **﴿وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا﴾** ریګایه کیان دمست ناکه وئ پییدا هه لئین و خو یان رزگار بګه، په نایه کیان نابی خو ی تیدا حه شار بدمن و رزگاریان بی! چونکه له هه موو لایه که وه ناګر دهوریان دمداد دمرای رونیان نامینئ!

﴿۵۴﴾ وَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ﴾ بیګومان ئیمه بؤ نادمه میزادمان رون کردو ته وه، له م قورئانه دا هه موو په ندو مه شه لئیک، همرچی پیویستیاتی دین و دونیایانه بؤمان شی کردونه وه، بؤ ئه وهی ریبازی حه ق و هیدایه ت بزانن و له جادمی حه ق لانه دمن، واز له بتپهرستی و هاوۀل دانان بؤ خودا بهینن، به لام ئه وان به وهی سهرمه قی و ګومرایی خو یانه وه، به وهی له خو بایی بوون خو به زلزانیه وه پشتیان له بانګه وازی قورئان هه لکردو قبوولی ئه و په یامه پیروزمیان نه کرد. **﴿وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا﴾** وپرای ئه م رونکردنه وه تیرو ته سه له نادمه میزاد به وهی سروشتی خو ی له هه موو زیندمه وریک زیاتر نامادمه باشی تیدایه بؤ کیشه و

هه موویان په کسهر که وتنه کړنووش بردن و خیرا فهرمانه که یان جی به جی کرد، بیچګه له شهیتان، ئه و کړنووشی نه میرد. **﴿كَانَ مِنَ الْغَنِّ﴾** ئه و له تیرمی جندوکه بوو نه ک فریسته. به لام له نیو فریسته دا ژیاوه و رهوشتی ئه وانی و مرګرتووه. ئه ګینا بؤ خو ی له رهګه زی جندوکه بووه به به لګه ی ئه وهی: که وتی: **﴿قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ﴾** ص/۷۶. **﴿فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ﴾** له فهرمانی خودای خو ی دمرجوو، فاسیقی و سهرپیچی کردنه که به وهی ئه وه بوو: که له تیرمی جینی بوو، جندوکه و شهیاتینی سروشتیان پاخی بون و سهرپیچیکردنه، چونکه جهوه ره که یان بیس و خراپه. **﴿أَفَتَحِذُّونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أُولِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ﴾** ئه ی نادمه میزادینه! نایا دوی ئه وهی که زانیتان شهیتان جهند تاوانبار و خراپه کاره، خو ی و نه وهګانی دهګه نه دؤست و خو شه ویستی خو تان؟ له حالئیکدا ئه وان دوزمنی سهرسه ختی ئیون؟ **﴿يُنْسِلُ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا﴾** خراپ به دهل و جینیشینیکن کافرو سته مکاره کان له جیاتی خودا بؤ خو یان داناوون، شتیکی خراپ و قیزه ونه که ئه و سته مکارانه له باتی ګوپرایه لی بؤ خودا، ګوپرایه لی بؤ شهیتان و نه وه و شوینکه و تووه و دهګانی دهګه! له کاتیک شیهیتان و شوینکه و تووه و دهګانی شایانی ئه وه نین ګوپرایه لیان بکری.

﴿۵۱﴾ مَا أَشْهَدُهُمْ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلْقَ أَنْفُسِهِمْ﴾ شهیتان و نه وهګانی که نیوهی نادمه میزاد کردوتانن به وهی و سهرپهرشتیاری خو تان، من حازری دروستکردنی ناسمانه کان و زمویم نه کردون، هه روه ها هه ندیکیانم له خو یان حازری دروستکردنی هه ندیکي تریانم نه کردوه، ناګداری هیچ شتیګ نین چ له غه یب و چو نیه تی دروستکردنی ناسمان و زمو ی و به دیهینانی خو یان نازانن، **﴿وَمَا كُنْتُ مُخَيِّدَ الْمُضِلِّينَ عَصُدًا﴾** من هه رګیز شهیتان و نه وهګانی که ګومر اګه ری نادمه میزادن- نه م ګیراون به یارمه تیدم ری خو م و پشتم پی نه به ستوون، ناتاحیم پیان نه بووه نابی...

﴿۵۲﴾ وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَائِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ﴾ ئه ی پیغه مبه ر! ئه و رؤزه بؤ موشریکه کان باس بګه: که رؤزی حه شرو زیندوبوونه ومیه. ئه و رؤزه ی

جهد دل و بهر هنگار یکردنی حه‌ق و راستی، نه‌ومتا به‌ر به‌رچی پیغهمبه‌ری ئیسلامیان دمدایه‌وه دمیانگوت؛ دمی پیغهمبه‌ری فریسته بی، نه‌م موحه‌مه‌ده؛ که لافی پیغهمبه‌رایه‌تی لیدمدا نادمیزادیکه وه‌کوو ئیمه و چی له‌ئیمه زیاتر نیه، وه‌کوو ئیمه خواردن و خۆراک دمخواو ناوو شله‌مه‌نی ده‌خواته‌وه و به‌ناو شه‌قام و جادما دمروا!

﴿وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةُ الْأُولَىٰ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا﴾ هه‌ج شتیکی نیه جله‌وگیری له‌و موشریکانه بکا له‌وهی؛ که ئیمان به‌خودا به‌ئین، نه‌و کاته‌ی رینمونی و هیدایه‌تیاں بۆ هات؛ که بریتی بوو له‌پیغهمبه‌رو قورنانی پیرو، هه‌ج شتیکی جله‌وگیری ن نه‌کردون و له‌وهی ئیمان به‌ئین و داوی ن بوردن بکه‌ن جگه له‌سه‌ره‌قه‌ی و سووریونیان له‌سه‌ر کوفر؛ که‌وای لی‌کردن داوا له‌پیغهمبه‌ر بکه‌ن به‌کئ له‌م دوو شته‌یان بۆ به‌ر‌خسینی؛

۱- سزای ریشه‌کیشیان بیته سه‌رو دابو نه‌پیتی خودایان تیدا به‌تاقی بگریته‌وه و له‌ناو به‌ئین.

۲- یان به‌چاوی خۆیان عه‌زابی سه‌ختی خودا به‌ئین، واته؛ نه‌وانه‌ واز له‌کوفر و بیدی‌نی خۆیان ناهین، روو ناکه‌نه به‌رومردگار؛ مه‌گه‌ر له‌کاتی نازل‌بوونی عه‌زابی ریشه‌کیشه‌رو به‌هیلاکبه‌ر یان سزای جۆراو جۆرو به‌لاو ناخۆشی به‌ک به‌دوای به‌لدا بیته سه‌ریان نه‌و کاته ئیمان ده‌ئین.

﴿وَمَا يُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ﴾ ئیمه پیغهمبه‌رانی خۆماتمان که ناردووه بۆیه‌مان ناردوون موژده‌ی به‌هه‌شت بدن به‌خودا به‌رستان و سه‌ر‌پ‌چیکاران له‌سزای دۆزه‌خ به‌رسین، ﴿وَيُحَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ﴾ نه‌و کافرا‌نه به‌شی‌ومه‌یه‌کی به‌تا‌ل و ناحه‌ق کیشه‌و جیدال شه‌نجام دمدن، مه‌به‌ستیان شه‌وه نیه بگه‌نه حه‌قیقه‌ت و راستیاں بۆ دمر‌به‌کوئ دمیانه‌وئ شه‌و حه‌ق و راستیه‌ی پیغهمبه‌ران هیناویانه پوچی بکه‌نه‌وه، له‌خه‌لکی چه‌واشه بکه‌ن، بۆشیاں ناکرئ، ﴿وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَمَا أُنذِرُوا هُزُوًا﴾ قورن‌ان و مو‌ع‌ج‌یزه‌کانی تری پیغهمبه‌ری ئیسلام هه‌روا مو‌ع‌ج‌یزه‌ی پیغهمبه‌ره‌کانی تر، به‌گا‌لته‌و سو‌کایه‌تی سه‌یر ده‌که‌ن، گو‌ییان نه‌دا به‌ ترساندن و هه‌ره‌شانه‌ی پیغهمبه‌ران؛

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَشُقًا وَجَدَلًا ﴿١٨﴾ وَمَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةُ الْأُولَىٰ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ﴿١٩﴾ وَمَا يُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ وَنُحَدِّثُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَمَا أُنذِرُوا هُزُوًا ﴿٢٠﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا ﴿٢١﴾ وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤْخِذُكُمْ بِمَا كَسَبْتُمْ لَعَجَلَ بَلَّغَ الْعَذَابَ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَّنْ يَجُودُوا مِنْ دُونِهِ مَوْعِدًا ﴿٢٢﴾ وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ أَمْثَلُكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ مَوْعِدًا ﴿٢٣﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِفَتْنِهِ لَا آتِبُحُ حَقَّ أَتْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِي حُقْبًا ﴿٢٤﴾ فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا فَبَاسَا خَوْفَهُمَا أَتَاغْذَسِيْلُهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ﴿٢٥﴾

که ناراسته‌ی نادمیزادیاں کردوه، هاتنی روژی قیامه‌ت و ناگری دۆزه‌خیاں به‌درو زانیوه، نه‌مه هه‌موو نیشانه‌ی نه‌ومه؛ نه‌و موشریکانه نه‌زانی و دل‌ره‌قی بوومه‌ت سه‌روشت و خوو لینیان و له‌گه‌ل خوی‌ن و ئیسقانیان تیکه‌لاو بووه!

﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ﴾ کئ له‌و که‌سه سه‌ته‌م‌کار تره، که به‌ناياتی خودا په‌ندو نامۆزگاری ده‌کرئ، قورن‌ان ده‌گریته رینمونی و رئ نیشاندهری، به‌لگه‌و ده‌لیلی نا‌شکرای نیشان دمه‌رئ بۆ نه‌وه‌ی رڱای هیدایه‌ت بگریته به‌ر، که‌چی ﴿فَاعْرَضَ عَنْهَا﴾ پشته تی کردو رووی ن وهرگیرا، گوئی بۆ نه‌گرت دلی بۆ نه‌کرده‌وه؛ بزانی چی تیدا‌یه‌و چی بی ده‌لئ؛ ﴿وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ؟﴾ له‌بیری چه‌وته‌وه له‌وه‌پیش چی کردوه، چه‌ند تاوانی شه‌نجام داوه، چه‌نده کافرو یاخی بووه، بیری له‌سه‌ره‌نجامی کوفر و بیدی‌نی خۆی نه‌کرده‌وته‌وه، تۆبه‌ی نه‌کردو بۆ لای خودا نه‌گه‌راوته‌وه. ﴿إِنَّا جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ﴾

سَنُودو لَی کردن، له‌ناومان بردن، هەر به‌و شی‌ئومه کاتی‌کمان دیاری کردوه بۆ ئەو موشری‌کانه‌ی گه‌له‌که‌ی تۆ ئە‌ی موخه‌مه‌دا هەر له‌گه‌ل و‌مختی هات نیت‌ر به‌بست به‌قه‌رزیان نادمین، خێ‌را به‌عه‌زایی سامناکی خۆمان ده‌یان‌گیرین و له‌ناویان ده‌به‌ین، واته‌: با ئە‌وانه‌ وا نه‌زانن پاش‌گویمان خستوون و وازیان لَی دینین، به‌ئ‌کوو مۆ‌لته‌مان داون بۆ ماومه‌یک بۆ ئە‌وه‌ی به‌خۆ‌یان‌دا ب‌ج‌نه‌وه‌و تۆ‌به‌ ب‌که‌ن!

﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِفَتَاهُ لَا أَبْرَحُ حَتَّىٰ أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا﴾ ئە‌ی موخه‌مه‌دا یاد‌ی ئە‌وه‌ ب‌که‌و ئە‌و جی‌رۆ‌که‌ بۆ گه‌له‌که‌ت ب‌گیر‌م‌وه، که‌ موسا به‌پیاوه‌ خ‌زمه‌ت‌ج‌یه‌که‌ی خۆ‌ی گوت: من ب‌پ‌یارم داوه‌ ده‌ب‌ی ب‌که‌ومه‌ رێ‌گا و رانه‌وستم تا ده‌گه‌مه‌ ئە‌و شو‌ینه‌ی دوو ده‌ریا‌کان تێ‌که‌ل به‌یه‌ک‌تر ده‌بنه‌وه‌، ته‌نا‌ه‌ت نه‌گه‌ر گه‌شته‌که‌م چه‌ند سالی‌کیش درێ‌ژه‌ ب‌ک‌یش تانه‌گه‌مه‌ ئە‌و شو‌ینه‌ رانه‌وستم! هه‌لبه‌ته‌ مه‌به‌ست به‌موسا، موسای کور‌ی عی‌م‌ر‌انه‌: که‌ پ‌ی‌غه‌مه‌بری نه‌ته‌وه‌ی ئ‌یس‌رائیل بووه‌و خاومنی موع‌ج‌یزه‌ی (ع‌صا) و یه‌دی به‌ی‌ضا و چه‌نده‌ها موع‌ج‌یزه‌ی ت‌ری‌ش بووه‌. مه‌به‌ست به‌(فه‌تا) که‌ی یوشعی کور‌ی نوونی کور‌ی (ئه‌فرائیم)‌ی کور‌ی یوسف بووه‌.

﴿جَا ۱۱ فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا﴾ کاتی‌ حه‌ز‌رم‌تی موسا و خ‌زمه‌ت‌ج‌یه‌که‌ی گه‌یه‌شته‌ن ئە‌و شو‌ینه‌ی ده‌ریا‌کان به‌یه‌ک ده‌گه‌یه‌شتن و ئە‌و شو‌ینه‌ بوو: که‌ خودا واده‌ی گه‌یه‌شتن به‌به‌نده‌ صالحه‌که‌ی پ‌ی دابووون و نیازیان وابوو له‌وئ‌ بی‌بینن، زۆ‌ر ماندو شه‌که‌ت بوون ل‌یی نووستن، یوشع زوو به‌خه‌به‌ر هات ه‌ی‌شتا حه‌ز‌رم‌تی موسا هەر له‌خه‌ودا بوو، به‌قود‌رم‌تی خودا ماسی زین‌دو‌بووه‌وه‌و خۆ‌ی فرێ‌دا‌یه‌ ناو ده‌ریا‌وه‌و رێ‌گه‌ی خۆ‌ی له‌ده‌ریا‌دا گرته‌به‌رو که‌وته‌پ‌ر‌ئ‌. یوشع ئا‌گا‌داری ئە‌م روداوه‌ بوو به‌به‌ر‌چا‌وی خۆ‌یه‌وه‌ هاته‌دی. که‌ حه‌ز‌رم‌تی موسا له‌خه‌و هه‌لسا له‌ب‌یری چوو ده‌ریاره‌ی ماسیه‌که‌یان پ‌رس‌یار له‌یوشع ب‌کا، حه‌ز‌رم‌تی یوشعی‌ش له‌ب‌یری چوو به‌سه‌ره‌اتی ماسیه‌که‌ بۆ حه‌ز‌رم‌تی موسا ب‌گیر‌پ‌ته‌وه‌ ماسی له‌ده‌ریا‌که‌دا که‌وته‌ هات‌و‌چۆ‌و ئا‌وه‌که‌ی کون ده‌کردو ده‌پ‌و‌یی ئا‌وه‌که‌ وێ‌ک نه‌ده‌که‌وته‌وه‌، رێ‌گا‌که‌ی وه‌کوو تاق‌و کون‌یی‌کی درێ‌ژ و‌ها‌بوو؛

أَكِنَّةٌ أَن يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِن تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى فَلَن يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا﴾ واته‌: ئە‌و پشت هه‌ل‌کردن و رو و‌ه‌ر‌گیر‌ان و له‌ب‌یر چوونه‌ومیان به‌هۆ‌ی ئە‌وه‌وم‌یه‌: ئ‌یمه‌ چه‌ند به‌رم‌ده‌یه‌کمان گیر‌اوه‌ به‌سه‌ر د‌ل‌یان‌دا، بۆ ئە‌وه‌ی له‌قور‌ئان نه‌گه‌ن و پ‌ی‌ی پ‌ه‌ند ئام‌یز نه‌بن، هه‌روه‌ها جۆ‌ره‌ گو‌ی گرانیه‌کی مه‌عه‌ن‌ویمان به‌سه‌ر گو‌ی‌چه‌که‌دا ه‌ینا‌ون، بۆ ئە‌وه‌ی قور‌ئان نه‌ب‌یسن، ئامۆ‌ژ‌گاری و قسه‌ی حه‌قیان به‌گو‌ی‌چه‌که‌دا نه‌چ‌ی! چه‌ندی‌ک قور‌ئانیان به‌سه‌ردا ب‌خو‌ین‌در‌پ‌ته‌وه‌ ه‌ی‌چ‌ی لَی حا‌لی ناب‌ن! چون‌که‌ ئاماد‌م‌باش‌ی ئە‌وم‌یان ت‌یدا نیه‌ گو‌ی بۆ ش‌تی به‌سوود ب‌گ‌رن، ئە‌وه‌ند‌م‌یان تا‌وان ئە‌نجام داوه‌ ه‌ین‌ده‌یان کو‌فر و ب‌ی‌د‌ینی کردوه‌ د‌ل‌ و ده‌روونیان ژ‌ه‌نگ‌ی گرت‌وه‌وه‌، به‌جۆ‌ر‌یک: که‌ له‌ن‌ی‌وان ئە‌وان و ب‌ی‌ست‌نی حه‌ق و راستی‌دا به‌رده‌ی ئە‌ست‌وو‌رو پ‌ته‌و دروست بووه‌، ه‌ی‌چ‌یان به‌گو‌ی‌دا نا‌چ‌ی، د‌ل‌یان ه‌ی‌ج و‌ه‌ر‌نا‌گر‌ئ‌.

﴿وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوا لَعَجَلْ لَهُمُ الْعَذَابُ﴾ خودای تۆ ئە‌ی موخه‌مه‌دا! لی‌خۆ‌ش‌بوو لی‌بو‌رد‌وه‌، تا‌وان‌پۆ‌شه‌و خاومنی ره‌حه‌مت و به‌زم‌یی به‌ره‌را‌وانه‌، ئە‌گه‌ر به‌په‌له‌و ده‌ست له‌عاست ناد‌مه‌یزاده‌ سته‌مه‌کاره‌کان‌ی به‌س‌زای ر‌یشه‌ک‌یش کاری خۆ‌ی ب‌گ‌رت‌ایه‌و به‌گو‌ی‌ره‌ی کرد‌مه‌وه‌ی خۆ‌یانی له‌گه‌ل ب‌کرد‌ن‌ایه‌، هەر له‌دو‌نی‌ادا زوو ره‌چه‌له‌کی ده‌ب‌ر‌پ‌نه‌وه‌. ﴿بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَّنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْئِلًا﴾ واته‌: خودا و‌ی‌ستی وابوووه‌ وای ب‌پ‌یار داوه‌: که‌ عه‌زایی کاف‌ره‌ قور‌م‌یش‌یه‌کان دوا ب‌خا بۆ کاتی‌کی دیار‌یک‌را‌و، ئە‌و کاته‌ش یان رۆ‌ژی ه‌یا‌مه‌ته‌، یان له‌دو‌نی‌ادایه‌، وه‌کوو رۆ‌ژی به‌درو رۆ‌ژی ر‌ز‌گار‌کرد‌نی مه‌که‌که‌و رۆ‌ژی جه‌نگه‌ یه‌کا‌لا‌که‌ره‌وه‌کان‌ی تره‌! جا هەر کاتی‌ کاتی‌ س‌زادانیان هات ئە‌وه‌ عه‌زایی ب‌ی ئامانی خودا ده‌وریان د‌م‌دا ر‌ز‌گار‌بوونیان نیه‌.

﴿وَبَلَّغْ الْقُرَىٰ أَمْلَكْتَنَّهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ مَوْعِدًا﴾ دان‌ی‌شت‌وانی ئە‌و هه‌موو شارو شارو‌چ‌کانه‌ی گه‌ل عادو ئە‌مو‌ود ئە‌ص‌حاب‌ول‌ئه‌یکه‌: که‌ له‌پ‌یش کاف‌ره‌ قور‌م‌یش‌یه‌کانه‌وه‌ بوون، کاتی‌ک سته‌مه‌کاریان ئە‌نجام داو موع‌ج‌یزه‌ی پ‌ی‌غه‌مه‌به‌ره‌م‌ه‌کانیان به‌درو‌ی خسته‌وه‌، کاتی‌کی دیار‌یک‌را‌ومان بۆ له‌نا و‌برد‌نیان دیاری کرد، هەر له‌گه‌ل کاتی له‌نا و‌برد‌نه‌که‌یان هات نیت‌ر ب‌ی

﴿۶۲﴾ فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتَاهُ إِنِّي جَدَاءٌ لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا ﴿۶۳﴾ جَا كِه نِهَو شوینه یان جی هیشت و نزیکه ی شهوو روژی رویشان و ماندوبوون، بۆ روژی دواپی له چیشته نگاودا حمزرتی موسا به خزمه تکاره که ی خو ی فهرموو: براه کوا خواردنه منی و قاوتیه که مان بینه پی شهوه با بیخوین، به راستی نیمه لهم سهفهرو گه شته ماندا تووشی ماندوبوون و شه که تیه کی زور بوین!

﴿۶۴﴾ قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوْتَاكَ إِلَى الصَّخْرَةِ ﴿۶۵﴾ به حمزرتی موسای گوت: تۆ دهمانی و ناگاداری کاتی لامان دایه لای بهرده که چی رویدا! ئهمجار به سه رهاته که ی بۆ گپراپه وه و تی: ﴿فَبِأَيِّ نَسِيتَ الْخُوتَ﴾ به راستی من ماسیه که له بیر چوو! واته: له یادم چوو به سه رهاته و رودای ماسیه که ت بۆ بگپرمه وه ﴿وَمَا أَنَسَانِي إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ﴾ جگه له شهیتان هیچ که سی تر نه وه ی له بیر نه برده وه، شهیتان به وه سه وه دلی مه شغوول کردم و له بیرم چوو بۆت باس بکه م. ﴿وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا﴾ من له بیرم چوو باسی ماسی یه که ت بۆ بکه م، نه و کاته ی ته شریفه له شیرین خه ودا بووی ماسی یه که زه ندوبوو و خو ی فری دایه ناو دم ریاه وه به ناو دم ریادا که و ته گه ران و نه و ریگایه ی پییدا دم رویشان دمبوو به نه فه قیک و ناوکه ویک نه ده که و ته وه، به راستی دیمه نه که جیگای سه ر سوپمان بوو منی سه رسام کرد، که چی که له خه وه هه ستای له بیرم چوو بۆت بگپرمه وه و شهیتان له بیر ی برده وه!

﴿۶۶﴾ قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْغُ ﴿۶۷﴾ حمزرتی موسا فهرموو: نه وه ی گپرا ته وه دم براری رودای ماسی یه که، نه و شته یه: که نیمه به شوینی دا ده گه ری ئین و به دوا ی دا ویلین، نه وه نی شانیه ی نه وه یه: که نه و پیاهه صالته ی نیمه ده مانه و ئی چاومان پی بکه و ئی له و شوینه تووشمان ده بی! ئیتر ﴿فَارْتَدَّا عَلَى آثَارِهِمَا قَصَصًا﴾ راسته و راست به ریگای خو یان دا گه رانه وه تا گه بیشتنه وه نه و به رده ی که له و سه ره وه لایان دابوو لای و پشوویان دابوو ماو میه ک خه ویان ئی که و ته بوو.

﴿۶۸﴾ فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا ﴿۶۹﴾ ئیتر له و شوینه دا به ند میه ک له به نده راستا له کانی نیمه یان بی نی: که

﴿۶۲﴾ فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتَاهُ إِنِّي جَدَاءٌ لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا ﴿۶۳﴾ قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوْتَاكَ إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْخُوتَ وَمَا أَنَسَانِي إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ، وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا ﴿۶۴﴾ قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْغُ فَارْتَدَّا عَلَى آثَارِهِمَا قَصَصًا ﴿۶۵﴾ فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا الَّذِي رَحِمَهُ رَبُّكَ مِنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا ﴿۶۶﴾ قَالَ لَهُ مُوسَى هَلْ أَتَيْتَكَ عَلَى أَنْ تُعَلِّمَني مِمَّا عَلَّمْتَ رُشْدًا ﴿۶۷﴾ قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿۶۸﴾ وَكَيفَ تُصْبِرُ عَلَى مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ صَبْرًا ﴿۶۹﴾ قَالَ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا ﴿۷۰﴾ قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْتَلِنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّى أُخْبِرَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿۷۱﴾ فَانْطَلَقَا حَتَّى إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ أَخَرَقْنَاهَا لِنُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا ﴿۷۲﴾ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿۷۳﴾ قَالَ لَا تُؤْخِذْنِي بِمَا نَسِيتَ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عَسَىٰ أَمْرًا ﴿۷۴﴾ فَانْطَلَقَا حَتَّى إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ قَالَ أَقْتَلْتَنِي نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا ﴿۷۵﴾

﴿آيَاتُهُ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا﴾ له لایه ن خۆ مانه وه رحمه تیک، واته: پله و پایه ی پیغه مبه ری تیمان پی به خشیبوو. ﴿وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا﴾ له لایه ن خۆ مانه وه زانیاری تایبه تیمان فی ر کردبوو، زانیاریه کی وه بی: که هیچ کهس به هه و ئ و تیکوشانی خو ی فی ری ناب، واته: زانیاریه کی په نامه کی و غه بییمان فی ر کردبوو!

﴿۶۶﴾ قَالَ لَهُ مُوسَى هَلْ أَتَيْتَكَ عَلَى أَنْ تُعَلِّمَنِي مِمَّا عَلَّمْتَ رُشْدًا ﴿۶۷﴾ حمزرتی موسا به حمزرتی خضری فهرموو: رازی ده بی هاو رییت بکه م بۆ نه وه ی هه ندی له و زانیاریه ی خودا فی ری کردووی فی رم بکه ی؟! واته: با هاو رییت بکه م بۆ فی ر بوونی نه و زانسته پیرۆزه ی که تۆ فی ر کراوی. به لکوو بیکه مه به رنامه ی ژیانم و له کردار و هه لو یسته دا سوودی ئی ببینم!

﴿۶۸﴾ قَالَ ﴿۶۹﴾ به موسای فهرموو: ﴿إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ نه تۆ ناتوانی له گه ل من دا هه لبکه ی،

روداوی وا دمبینی له منموه خوټ پښ ناگیرئو رهخنه دهگری!!
بهمهش نیمه لیک دمداپرښین و من هاوړنیهتیت ناکهم.

نهمجار هوږی خوڼه گرتنه کەشی بو روون دهکاته ووه
دمفرموی: ﴿۶۸ وَكَيْفَ تُصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا﴾ تو
چون دمتوانی بڼ دمنگ بی له کردار ټکی من به دیمه و روالمت
ناړمو او ستممه، ناگاداری لایمه نه نه ټیښیه کە ی نیت و نازانی که
له دیوی ناووه ویدا کاریکی باش و روایه. تو روالمت بینو و
به مظاهر دپروانی په روداو مکه و، ته نیا ناگات له باری شهرعی و
خرابه کە ی همیه، پیغه مبه ریټی و نمرکی فرمان به چاکه و
نه ی له خرابیت له سر شانه، به هیج کلوجی بڼ دمنگ نابی
له کردمو په ک که به لاتوه و خراب و ناړموایه، که وای ناتوانی
بی دمنگ بی له ناست هه لوښت و کردمو دکانی من و هاوړنیهتی
منت پښ ناگیرئ! به کورتی دننیم له وهی خوټ پښ ناگیرئ
له بهرام بهر نه و کردمو انه ی له من دمیانبینی!

حه زرمی موسا له دلی خوږی دا بریاری خوږاگری و گوږپایه لی
داو ﴿۶۹ قَالَ﴾ به حه زرمی خضری فرممو: ﴿سَتَجِدُنِي إِن
شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا﴾ نه گهر خودا مهیلی لی بڼ منت دهست
دهکوهی به هاوړنیه کی خاوم صه برو نارام و هرچی
کردمو په کت لی بیینم رهخنه لی ناگرم، دان به خوږدا
دهگرم و چاوم پروانی ناکامه کە ی دهکهم، ﴿وَلَا أَغْصِي لَكَ أَمْرًا﴾
به هیج کلوجی سرپیچی فرمان و ناموزگار په کانت ناکهم
به مهرچی سرپیچی فرمانی خودای تیدا نه بی!

نهمجار حه زرمی خضر زیاتر مهرچی به هاوړئ بوونی بو
رون کرده و پښ دهست پیکردنی گشته کە یان مهرچی کی
په کالاکه رموه ی به موسا راگه یاند ﴿۷۰ قَالَ﴾ به موسای گوت:
﴿فَإِنِ ابْتَغَيْتِ فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ أُخْبِرَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا﴾
نه گهر بویت به هاوړئ سهرم، نابی له هیج شتیکی پرسیارم
لی بکە ی هتا بوخوم بوټ رون دهکهمه و، هر شتیکی بینو
له من و بهروالمت به دلت نه بوو نه لئی نه وه بوچی وات کرد؟
بو وات نه کرد، نه کە ی رهخنه لی بگری! دان به خوټا بگره
هه تاکو و بوخوم له کاتی پیویستدا له لایه من خوږمه و بوټ
روون دهکهمه و، به بی نه وهی پرسیارم لی بکە ی! حه زرمی
موسا رمزانه ندی خوږی نیشان داو مهرجه کانی حه زرمی

خضری قبول کردن.

﴿۷۱ فَاٰتَلَقًا حَتَّىٰ اِذَا رَكِبَا فِي السَّفِيْنَةِ خَرَقَهَا﴾ حه زرمی موسا و
حه زرمی خضر گشته کە یان دهست پښ کردو به قهراخی
به حر دا که و تنه پښ و عهودالی کشتیه ک بوون سواری بن و
زوو بگه نه شوینی مبه ستیان، هیندە ی پښ نه چوو
کشتیه ک هاتو و دستیان لی راگرتو له نزیکیانه ووه
له نگه ری گرتو نه مانیش داویان لی کردن سواریان بکە ن،
خاوم کشتی و کشتیه وانه کان حه زرمی خضریان ناسی و
بڼ کرئ سواریان کردن، کشتی و مگر په کوه و جووه
ناومرستی دپروایه بهر و فوناغ و شوینی مبه ست که و تنه پښ،
له کاتی که دا له ناو شه پو لی سامناکی دپروایا کشتی ریگی خوږی
دمبری، حه زرمی خضر تاوی دایه پاچیک و تهخته یه ک یان
دوو تهخته ی له کشتی یه که کیشایه ووه کشتی کون کردو
نهمجار پښه ی کرده ﴿۷۲﴾ به جوړیک: که کشتیه کە ی عه پیدار
کردو به ناسکرا عه یه کە ی دمبیندرا! حه زرمی موسا: که
نهمه ی بینو خوږی پښ نه گریا و هاواری لی هه لسا ﴿قَالَ اَخْرَقَهَا
تُفْرِقَ اَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتُ شَيْئًا اِمْرًا﴾ وتی: نه وه کشتیه کە ی
کون تیگرت بو نه وهی سهرنشینه کانی نقوومی ناو دپروایان و
بخنکین! به راستی کاریکی ناشیرینت کردو تاوانی کی گه ورت
نه نجام دا!

جا که حه زرمی موسا رهخنه ی ناراسته ی حه زرمی خضر
کرد له سر نه و کاره بهروالمت ناشیرینه ی و ناړمزا ی خوږی
دمبری حه زرمی خضر به شیومه کی هیندی و هیمنی واده و
به لینه کانی پیشووی و بهیر هینا یه ووه ﴿۷۳ قَالَ﴾ به حه زرمی
موسای فرممو: ﴿اَلَمْ اَقُلْ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيْعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ نه ی
له هوه نه وه پیم نه گوتی نه تو ناتوانی له گه ل من دا هه لیکه ی
و هاوړئ منت پښ ناگیرئ! نه تو لای خوږی واده و به لیت
بڼ دام و مهرجه کانی منت قبول کردن!

﴿۷۴ قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ اَمْرِي عُسْرًا﴾
حه زرمی موسا عوزری بو دینیه ووه دمفرموی: نه وه
له بهر چوبوه ووه تکیا به عوزرم هیه و عوزره کە ی لی و مر بگره،

تکایه لهم گهشته ماندن هرکی قورس مه خمره سمرشتم.
 تهنگه تاوم مکه بهوه که عوزرم نی ورنه گری و جاووشیم نی
 نه که ی، له کاتیکدا که له بیرم چوو بی! حمزرمی خضر
 عوزرم که ی نی و مرگرت و ﴿فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ﴾^{۷۴}
 له که شتیبه که دابزمین و به قمرخ دم ریادا دریزمیان
 به گه شته که یان دا، له ریگه یان دا که میشتن به مندالیک تازو
 پیگه میشتو له ناو مندالان دا یاری دم کرد، حمزرمی خضر
 همر جاوی به منداله که کهوت، بی پرسیارو ولام به لاماری
 منداله که ی داو سمری کیشا به دیواریک داو کوشتی. حمزرمی
 موسا همر چه ند کردی نه می توانی له مه بیدمگ بی. ﴿قَالَ
 أَقْتُلْتُ نَفْسًا رَّكِيَةً بِغَيْرِ نَفْسٍ؟﴾ وتی، مالویران! شهوه تو چون
 ریگه ت به خوت دا نادمیزادیک بیتاوان بکوژی؟ گیانیک بی
 تاوانی پاک بی گوناخت بو شهوتاندا خو حه قی کسی له سمر
 نه بوو، کسی نه کوشتبوو! ﴿لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا لُّكْرًا﴾ به راستی
 کسریکی ناشیرینت کردو تاوانیک گه ورمه نه نجام دا،
 حمزرمی موسا نه مجار ره خنه گرته که ی و ودمنگ هاتنه که ی
 رمنگدانه وهی بیرو باو مریکی بنه رمی بوو، روداو که
 له ناخوه هه زانندی، همر چه نده له دلی خویدا لیک دایه وه
 نه می توانی پاساو یک بدوزیته وه بو کردموه ی حمزرمی خضر،
 شه و منداله کوژراوه له دیدی موسادا مندالیک بی تاوانه، هیچ
 شتیکی وای نه کرده له سمری بکوژی، منداله و هیشتا بالغ
 نه بوو، له سمر کردموه به رپرس نیه، همر چه نده کردی و
 کرواندی و لیک دایه وه پاسای بو نه دوزرایه وه!

کوتایی جزئی پازدهیه



﴿قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ حمزرمی
 خضر به حمزرمی موسای گوت: شه ری من به تو م نه گوت:
 شه تو له گه ل من هه لناکه ی، ناتوانی له ناست کردموه کانی من
 بی دمنگ بی!

﴿قَالَ إِنْ سَأَلْتَهُ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِنْ
 لَدُنِّي عُذْرًا﴾ وتی، نه گهر چاریکی تر من پرسیارم دمرباری

﴿قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾^{۷۵} قَالَ إِنْ
 سَأَلْتَهُ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا
 ﴿فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا أَتَيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَا أَهْلُهَا فَأَبَوْا
 أَنْ يُضَيِّقُوا لَهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقَضَ فَأَقَامَهُ.
 قَالَ لَوْ شِئْتُ لَخَذْتُ عَلَيْهِ جُرًّا﴾^{۷۶} قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي
 وَبَيْنِكَ سَأُنَبِّئُكَ بِمَا أُرِيدُ مَا لَمْ تَسْتَطِيعَ عَلَيْهِ صَبْرًا﴾^{۷۷} أَمَّا
 السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا
 وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا﴾^{۷۸} وَأَمَّا الْكَلْبُ
 فَكَانَ أَبُوهُمَا مُؤْمِنًا فَأَخْبَيْنَا أَنْ يَرْهَقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا
 ﴿فَأَرَدْنَا أَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِّنْ زَكْوَةٍ وَأَقْرَبَ رَحْمًا
 ﴿وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ
 تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا
 أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ وَمَا فَعَلْتُمْ
 عَنْ أَمْرِ رَبِّكَ فَأَوْبِلْ مَا لَمْ تَسْطِيعْ عَلَيْهِ صَبْرًا﴾^{۸۱} وَتَتَلَوْنَاكَ
 عَنْ ذِي الْقُرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُو عَلَيْكُمْ مِّنْهُ ذِكْرًا﴾^{۸۲}

همر شتیک نی کردی، له سمر همر کارو کردموه مکه ره خنه
 گرت، شهز هاورپیته تیم مکه، بیگومان له لایمن منه وه
 گه میشتیه ناستیک: که شهز به هانمت به دهمته وه بی بو
 داپران لیله وازم نی بی نی و هاورپیته تیم نه که ی!

﴿فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا أَتَيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَا أَهْلُهَا فَأَبَوْا أَنْ
 يُضَيِّقُوا لَهُمَا﴾ واته، حمزرمی خضرو حمزرمی موسا دریزمیان
 به گه شته که یان داو رویشتن تا گه میشتنه گوندیک، برسیان
 بوو تینویان بوو، پیوستیان به وه هه بوو په کیک ببیته خانه
 خویدیان، میوانداریان بکا، داویان له دانیش توانی گونده که کرد
 خواردن و خواردنه و میان بدنی، برسپیه تی و تینو هتییان
 نه هیلن، به لام تیکرای دانیش توانی گونده که داوا که میانیان رمت
 کردند وه، کهس میوانداریانی قبول نه کرد، کهس نه بوو
 خانه خویدیان و هیچیان پی نه دان، ﴿فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ
 يَنْقَضَ فَأَقَامَهُ﴾ دیواری خانویکیان بی نی لار بو بوو وه خهریک

بوو، نهو كورپه بهسروشست كافر بوو، باولكو دايكيشی خودا بهرستو خاومن باومپ بوون، ئیمهش پهرومردگار ناگاداری كردین بهسهر دواروژی داو ترساین: كه خوشهویستی نهو كورپه لای باولكو دایکی وایان ئی بكا لهكوفرو بییدینی دا شوینی بکهون.

﴿۸۱﴾ فَأَرَدْنَا أَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رُحْمًا ﴿۸۱﴾ ویستمان پهرومردگار لهشوینی نهو كورپه دوا روژ شوومه مندالیکي صالحو گوپرایهال بدا بهم دایكو باوكه. زور باشر بی لهم منداله نهحهقهو جیگای متمانهو خوشهویستی باولكو دایکی بی، چاكهیان لهگهل بكاو پابهندی همرمانو نههیهکانیان بی.

﴿۸۲﴾ وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ ﴿۸۲﴾ نهووی كه منی ههالنا بو راستكردنهووی دیواره لارومبووهكه، نهوه بوو لهزیر دیوارهكهدا گهنجینهیهك ههبوو، نهو گهنجینه مولكی دوو ههتیوی شاركه بوو باوكیان پیاویکی راستالو خوداپهرست بوو، پهرومردگار ویستی نهو گهنجینه زیرو زیوه بهیلتیهوه، دهرنهكهوی تا ههتیوهكان پی دهگهن، عهقلو هوشیان كامل دمبیو دمتوانن سهرپهرشتی مالو دارایی خویشان بکهن! نهو كاته بوخوین گهنجینهكه ههئیدمنهوهو دهری بهیننو سوودی ئی وهریگرن، ﴿وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي﴾ نهو كردموانهی نهنجام دان هیچیانم لهخومهوه نهكردن، بهلگوو بهفهرمانی خودا نهنجام دان، ﴿ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا﴾ نهووی بؤم باس کردی، نهو پاساوانهی بو کارهكانی خؤم هینایهوه بؤت نهوه ناكامو سهرمنجامی نهو كردموانه بوو: كه تۆ لهناستیاند خؤت بؤ رانهگراو رهخنهت ئی گرتو نهومستای تا لهكؤتایی دا بوخؤم هؤكارو بایسی كردموهكانی خؤمت بؤ روون بکهمهوه.

﴿۸۳﴾ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي قُلْنَا لَأَسْلُوَنَّ عَنْكِهَا نَارًا ﴿۸۳﴾ موحهمهه! جولهكهو هورههشیههكان پرسایارت ئی دمكهن دهربارهی ذیلهقهرنهین، پرسایاری فیربوونو تیگهیهشتن نا، پرسایاری تافیکردنهوهو ئینکهبهریت ئی دهكهن، لهولامدا

بوو بروخی، ههزرمتی خضر بهی نهووی کرییان ئی وهرگرئ راستی كردموه، ﴿قَالَ﴾ ههرمووی، ﴿لَوْ شِئْتَ لَاتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا﴾ نهگهر بتویستایه داوای گریت بگردایه لهپاداشی نهو دیوار چاكردنهومت! خؤزگا داوای كریی چاكردنهووی دیوارهكمت ئی بگردنایه؟؟ كه دانیشتوانی نهو گونده نهومنده ناپیاوین كهمیك خواردمهمنی نهمدن بهئیمه، حهق وابوو تۆش بهخؤرایی نهو دیواره راست نهكهیهوه!

﴿۷۸﴾ قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ ﴿۷۸﴾ خضر ههرمووی، نهو پرسیارو رهخنهگرتنانهی تۆ هؤكاری لیک جیابوونهووی منو تویه، لهپیشدا پیم گوتی وهرجم بؤ دانایی و قبولت کرد... كهچی پابهندنهبووی، وادهو بهئینهكانی خؤت پیشل کرد، جهند جار هؤشیارم کردیهوهو پیم گوتی، بوخؤت مهرجت داناو وت نهگهر جاریکی تر پرسیارم ئی کردی نیتر هاوپریمهتیم مهكه، دهی نهومتا دواي نهومش خؤت پی نهگراو رهخنهت گرت، كهوابی نیتر من لیث جیادهمهوهو هاوهلیت ناكهم، بهلام پیش نهووی لیک جیابیینهوه ﴿سَأَلْتُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا﴾ من ههوالت ددهمنو ناگادارت دهكهمهوه بهسهر نهینی نهو كردموانهی من كه تۆ نهتوانی لهناستیاندای بیدمنگ بیو خؤت بگریو صهبرو نارامت بی!

﴿۷۹﴾ أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسَاكِينَ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرْدَتْ أَنْ أَعْيَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ﴿۷۹﴾ كهشتیهی كه كونهت تی کرد، نهوه چونكه كهشتیههكه هی جهند كهسیکی بی دمهسلاتو بی پشتو پهناوو، بهكرئ نیشیان پی دهكردو برژیوی خویشان ئی ودمهست دمهینا، سهرچاوهی ژیانی كؤمهلیك خهلك بوو، ویستم بهو كون تیكردنه عهپیداری بکهم، چونكه لهپیشیانمهوه پاشایهك بازگهی دانابوو، ههر كهشتیههك بی عهیب بوویایهوه بهسنووری ژیر دمهسلاتی نهودا تیپهر بویایه داگری دهكرد بؤ خوی، منیش نهو كهشتیهه عهپیدار کرد بؤ نهووی پاساولهكانی پاشا كهشتیههكه بهعهپیدار براننو داگری نهكهن!

﴿۸۰﴾ وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا أَنْ يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا ﴿۸۰﴾ نهو كورپه بچكولهیهش كه كوشتم، نهوه لهبهر نهوه

پټيان بلن، من له زير روښنايي نهو نيگايي له خوداوه بوم دى
به سهرهاتي نهو زاته تان بؤ دگير مه وه!!

﴿۸۴﴾ اِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَآتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا نَّيْمَهُ
ملكو سهلته نيكي گوره مان پي به خشي بوو، همرچي
نه سبابي دمه لاتو پادشايي و فهران پروايي ههيه بزمان
دمسته بهر كړدبوو، چهكو كه مرهه شپرو زانياري پټويست
بؤ هه موو لايه نيكي فهران پروايي بؤ دابين كړدبوو، هيزو
تواناي نهو هومان پي به خشي بوو بتواني هوكاره كاني دمه لات
به نهو په پري ليهاتووي به كار بيني، هر ولايتكي بوياستايه
به ناساني دميخسته زير ركيضي خو به وه، خو ره لاتو
خوړناوای كوټرول كړد، هه موو جبهان بوى مل كه چ بوو،
پاشاياني همرمبو عه جم بوونه زير دمه ته ي. به كورتي بؤ
گه يشتن به هه موو مبه به ستو نامانجه كاني هوكارى
كار يگه رمان بؤ ره خساندبوو ﴿۸۵﴾ فَأَنْتَعَسَبْنَا، ۸۶ حَتَّى إِذَا بَلَغَ
مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَيَسْتَي بَكَاتِهِ
نهو په پري خوړناو، ريبازيكي راستي گرته بهرو هوكار يكي
كار يگه ري به كار هينا بؤ گه يشتن به مبه به سته كاني، كه و ته پري
بهرو نهو شوينه دمي و يست بيگاتي، هه تا گه يشته شويني
ناو ابووني خوړ، واته: له لاي خوړناو اووه گه يشته نهو په پري
ناو مداني و له پيش چاوي وشكاني برياه وه نه ي تواني زياتر
بهرو پيش بچي، وا دياره گه يشتن به ته قهراغي دمريالووشى
نه تله سي (المحيط الاطلسي) نهو كاته دمرياى تاريخي (بحر
الظلمات) يشيان پي گوتو موو خه لكى پټيان وابوه نيت وشكاني
دوايي ديت، جا لهو شوينه دا وا هاته بهر چاوي: كه خوړ
له كاني او يكي دمور بهر قوراوي دا گووم دمبوو، وا دياره نهو به
وولاتي تونسو جه زائرو مه راكيش دا تپه پريومو گه يشتن ته
دمريالووشى نه تله سي و له ويدا واهانوته بهر چاوي كه خوړ
له كاني به كدا ناو ادمبوو كه دمور بهر مكه ي قوره رهش بوو،
واته: خوړ له دمريادا گووم دمبوو، دمرياش خو ي شين نواندوه،
دمتگوت: قورو ناو نيكه لاوبووه نه مه يش ديار دمي هه كه
به گو پري شوين و لات دمگو پري: له وولاتي شاخو دولو كيودا
دمبيني خوړ له كيوو كه ز ناو دمبي، له شويني دمشتو سارادا
و دمبندري: كه خوړ به ناو زموى دا رو ددجي، له قهراخ دمريا
و دپته بهر چاو: كه خوړ له ناو ناوي دمريادا نقووم دمبي.

﴿۸۵﴾ اِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَآتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا ﴿۸۶﴾ فَأَنْتَعَسَبْنَا
﴿۸۷﴾ حَتَّى إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ
وَوَجَدَ عَنْهَا طُوفًا فَلَنَّا يَدَا الْفَرَيْنِ إِمَّا أَنْ تُعَذِّبَ وَإِمَّا أَنْ تَتَّخِذَ
فِيهِمْ حُسْنًا ﴿۸۸﴾ قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نَعَذِّبُهُ عُذُّهُ أَلَمْ يَرَوْهُ
فَعَذِّبْهُ عَذَابًا كَرًّا ﴿۸۹﴾ وَأَمَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءُ
الْحُسْنَى وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا سُكْرًا ﴿۹۰﴾ ثُمَّ أَنْتَعَسَبْنَا ﴿۹۱﴾ حَتَّى
إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَى قَوْمٍ لَمْ يَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ
دُونِهَا سِتْرًا ﴿۹۲﴾ كَذَلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ﴿۹۳﴾ ثُمَّ أَنْتَعَسَبْنَا
﴿۹۴﴾ حَتَّى إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا
لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ﴿۹۵﴾ قَالُوا يَدَا الْفَرَيْنِ إِنْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ
مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ يَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ
سَدًّا ﴿۹۶﴾ قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ
وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ﴿۹۷﴾ ءَاتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ حَتَّى إِذَا سَاوَى بَيْنَ الصَّدَّيْنِ
قَالَ انْفُخُوا حَتَّى إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ ءَاتُونِي أُفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا ﴿۹۸﴾
﴿۹۹﴾ فَمَا اسْطَعُوا أَنْ يَصْلَوْهُ وَمَا اسْتَطَعُوا لَهُ نَعْبًا ﴿۱۰۰﴾

﴿۸۵﴾ وَرَجَدَ عَنْهَا قَوْمًا﴾ له نريك نهو شوينه وي كه كاني ددجوو
خوړي تيدا گووم دمبوو، گهلو نه ته وميه كي بيني ري لپيان
كهوت، نهو نه ته وه كافرو بي باومرپوون، ﴿۸۶﴾ قُلْنَا يَا ذَا الْفَرَيْنِ إِمَّا
أَنْ تُعَذِّبَ وَإِمَّا أَنْ تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا﴾ وتمان: نه ي ذولقهر نه مين!
سهر پشك به له نيوان نهو دا به كوشتن سزايان بدمي نه گهر
سوور بوون له سهر كوفرو بي ديني خويانو دانيان نه نا
به تاكو ته نهايي من داو به پير بانگه وازي توده نه هاتن: يان
چا كه يان له گهل بكه ي له گهل يان به صه برو بشوو دري زبي
بانگيان بكه ي بؤ ريگاي هيدا يمتو به ختمه وري و شهر يعتي
خودايان هير بكه ي.

﴿۸۷﴾ قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نَعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا
نُكْرًا﴾ ذولقهر نه مين به دارو دمه ته و هندی له كار به دمه ته
تا يبه تيه كاني خو ي فهرموو: نهو كه سي نيمه بانگي دمه مين
بؤ خودا په رستي و نهو سووره له سهر ستمو ستمو مكارو
شهر يك بؤ خودا دادنه ي نهو نيمه سزاي كوشتني به سهر دا

ناگر له ناسنه كان بهرمدن، لههه موو لایه كهوه موشه دمه یان
ناماده كردنو ناگریان له ناو پارچه ناسنه كان كرده موو ﴿قَالَ
انْفُخُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا﴾ به موشه دمه موشه دمه یان دا هتا
هه موو ناسنه كان به سه ریكه دا توانه و دو بوونه یه كه پارچه
ناگری سور و موبو، نه مجار ﴿قَالَ أَنُؤْنِي أَفْرِغَ عَلَيْهِ قِطْرًا﴾
هه مووی: مسی تو و او دم بؤ بیئن دمیكه به سه ر نهو ناسنه
سو و ره موبو و دا، مسی تو و او دی به سه ر ناسنی سور و موبو و دا
كردو هه موو كون و كه له به ری ناو سه دمه کی پر كرده موو
سه دمه كه بوو به یه كه پارچه ی توندو تۆلو تۆكه، نیت له و دوا
﴿فَمَا اسْتَطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا﴾ یه نه جوج و
مه نه جوج نه یان توانی سه ر سه دمه كه بكه ون له بهر به رزی و
لووسی، نه شیان توانی كونی بكه ن له بهر هایمی و تۆكه می،
به ر و مر دگار نهو كه لو نه ته وه هه زاره ی خسته ناسایش و
نارامییه وه.

نه مجار ذیلقه رنه یان دوا ته و او بوونی سه دمه كه ﴿قَالَ هَذَا
رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي﴾ به دانیشتوانی نهو دمه ره ی گوت: نه مه
نیعمت و رحمت ته له لا و دوا و بؤ به نده گانی، چونكه نهو
سه دمه بوو به به ره به ست و ناوان له نیوان نیو و یه نه جوج و
مه نه جوج دا، نیت ناتوانن نه م دیو كه ون و هیتنه و ناشو و ب
له و لاتی نیو و دا بلا و یكه نه وه. جا ﴿فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ
دُكَّاءً﴾ نه گهر واده ی مه زنده مكرای به ر و مر دگار دمه بارمی
دمر جوونی یه نه جوج و مه نه جوج له پاش سه دمه كه وه هات، نهو
كات به به ر و مر دگار به ره به ست كه دمه و لایتنی و وردو خاشی دمه كا و
له گهل زموی دا ته ختی دمه كا ﴿وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا﴾ هه رچی
خودا واده ی پید، دیته جی و پاشكه و تن و هه لو مشانه و دی نیو
هه ردمبی ببی.

﴿وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ﴾ لهو روژمه: كه
واده ی خودا دیته دی، خه لکی سه ر گهر ددان دمن، هه موویان
له حه به تان و له ترسان تیکه وه دمه و یان و سه ریان لی دمه یوئ
هه موویان تیکه و پیکه ل دمن، دمه كونه گهر دوش و گهران،
و مكو و دمه ریا شه پۆل ددمن، كۆیان دمه كینه وه به كۆكر دمه وه.
جا نه م و مدی هاتنه ی واده ی خودا پیش زیندو بوونه وه بی و
بریتی بی له هاتنی روژی قیامت و دوا یی هاتنی جیهان، یان
پاش زیندو بوونه وه بی: كه به جارئ هه موو مه خلوقات

﴿قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دُكَّاءً وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي
حَقًّا﴾ ﴿وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَاهُمْ
جَمْعًا﴾ ﴿وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ عَرْضًا﴾ ﴿الَّذِينَ كَانَتْ
أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَنْ ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ
سَمْعًا﴾ ﴿أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِنْ دُونِي
أَوْلِيَاءَ إِنَّا أَعْنَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ نُزُلًا﴾ ﴿قُلْ هَلْ يَنْتَظِمُ بِالْآخِرِينَ
أَعْمَلًا﴾ ﴿الَّذِينَ سَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ
يُحْسِنُونَ صُنْعًا﴾ ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِمْ
فُتِحَتْ أَعْيُنُهُمْ فَلَا تُبْقِمْ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَزُنًا﴾ ﴿ذَٰلِكَ جَزَاؤُهُمْ
جَهَنَّمَ بِمَا كَفَرُوا وَتَآخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُولًا﴾ ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا﴾ ﴿خَالِدِينَ
فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا﴾ ﴿قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مَدَادًا لَكُنْتُ رَبِّي
لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ نَفِدَ كَلِمَتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا﴾ ﴿قُلْ
إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ فَنَكانَ زُجْرًا
لِقَاءِ رَبِّهِمْ فليعمل عملاً صالحاً ولا يشرك بعبادة رَبِّهِ لشيئاً﴾

زیندو دمه رینه وهو له گۆر مکانیان راست دمه نه وهو تیکه وه
دمه و یان، به هه ر دو و بار دمه گنجی! ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَاهُمْ
جَمْعًا﴾ كه کاتی رابوونی قیامت هات فودمه گری به كه رمنای
صوردا و هه موو مه خلوقات زیندو دمه كینه وهو راپیچی ساری
مه حشه ریان دمه کین و کۆیان دمه كینه وه بؤ حیساب و
لیکۆلینه وهو و مر گرتنه وهی پاداش و سزا.
﴿وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ عَرْضًا﴾ نهو روژه واته
روژی قیامت، دۆزه به باشی نیشانی کافره کان دمه یان
راسته و خو چاویان پی دمه کوی، نارحمته و ناخوشی هه ست
پی دمه کن، گۆیان له لرفه و ناله میته، ﴿الَّذِينَ كَانَتْ
أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَنْ ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا﴾ واته:
عه زابی سه ختی دۆزه بؤ نهو کافرانیه: كه له دنیادا
خۆیان گیل کردبو و له مر گرتنی هیدایه ته دۆزینه وهی ریگی
حق، سهیری نیشانه و نایاته گانی خودایان نه دمه کرد، لییان
ورد نه دمه بوونه وه، به جوړیک بگه نه یه قین و ده ست بکه ن
به یه کتا به رستی. خۆیان له بانگه وازی پیغه مبه رو بانگخوازانی

نابینی نیکلام کهر کردبوو.

﴿۱۰۲﴾ أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِنْ دُونِي أَوْلِيَاءَ﴾

نایا نهوانه‌ی کافرونو برپوایان به‌تاکو ته‌نهای خودا نیه و به‌ندایه‌تی بۆ من ناکهن، سه‌رباری نه‌ومش هاتوون نه‌و به‌ندانه‌ی من: که له‌زیر دمه‌لاتی خو‌مدان، و‌مکوو فریشته‌و عیساو نه‌مثالی نه‌وان، کردویانن به‌پهرستراوی خو‌یان و به‌ندایه‌تییان بۆ نه‌نجام دمدن، پئیان وایه: نه‌و به‌ندایه‌تیکردنه بۆ نه‌وان سوود به‌خشه‌و عه‌زابیان ئی دور ددخاته‌وه؟ دمتوانن به‌ره‌لستی خودا بکه‌ن و نه‌هیلن خودا تو‌له‌یان ئی بسینئ! جا که مادام نه‌وان بیرو باومریان و‌ه‌ایه دمبا سه‌رمج‌امی نه‌و بی عه‌ق‌لی و نه‌فامییه‌یان و‌مربرگ‌نه‌وه، با کالک به‌نه‌زنوی خو‌یان بشکینن چونکه ﴿إِنَّا أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ نُزْلًا﴾ نیمه دۆزه‌خمان بۆ کافرو تاوانباران ناماد‌م‌کردو بۆ‌مان کردون به‌مه‌نزلو شوینی مانه‌ووو حه‌وانه‌وه، ئای له‌و مه‌نزلو شوینه‌ه؟

﴿۱۰۳﴾ قُلْ هَلْ لَّيْسَ لَكُمْ بِالْآخِرِينَ أَعْمَالًا﴾ نه‌ی موحه‌مه‌ه! به‌و کافره سه‌رم ره‌فانه بلئ: نایا من هه‌واتان نه‌دمه‌ی به‌خه‌سارتمه‌ندترین که‌سانئک له‌کردو‌م‌کانیان‌دا؟ نه‌ئیم: کی له‌هه‌موو که‌س زیاتر به‌هه‌له‌چوو‌ه؟ نه‌و که‌سانه‌تان بۆ ده‌ست نیشان نه‌که‌م: که خو‌یان ماندو کردو له‌کارو کردو‌می‌ه‌ک‌دا و به‌هیوای پاداش و جه‌زا و‌مرگرته‌نوم که‌چی به‌هیلک چون و ناکام به‌پیچه‌وانه‌ی مه‌به‌ستو هیوایان بوو. پئیان بلیم: نه‌و که‌سانه کین؟

﴿۱۰۴﴾ الَّذِينَ صَلَّوْا سَعْتُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا﴾ نه‌وانه کۆمه‌لئک به‌هه‌له‌چون، هه‌له‌خه‌لتا‌ون و ریگایان ئی تیک چوو‌و گوم‌رابون و کردو‌کۆیان بی‌هودیه‌و مایه پوچن، له‌حالی‌ک‌دا بۆ خو‌یان وا دهمانن کردو‌م‌کانیان باشه‌و سو‌دیه‌خشه بۆیان!

﴿۱۰۵﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ﴾

واته: نه‌وانه‌ی خه‌سارتمه‌ندو به‌دیه‌ختن، نه‌و که‌سانه‌ن: که ئینکاری نایاتی په‌روم‌ر‌دگار دمه‌کن، برپوایان به‌به‌لگه‌ی ته‌کوینی و نایاتی قورن‌ان نیه: که تا‌کو ته‌نهای خودا دمه‌سپینن، برپوایان به‌زیندوبو‌ن‌ه‌ووو حیسابو لیکۆلینه‌ووو

گه‌یشتن به‌زاتی په‌روم‌ر‌دگار و روداو‌م‌کانی تری قیامه‌ت نیه. ﴿فَلَا تَقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزْنًا﴾ کردو‌م‌کانیان هیچ نرخ و ری‌زو گرانیه‌کیان له‌ته‌رازووی نه‌عمال‌دا نیه، هیچ نه‌همیه‌تییان بی ناده‌ین، پاداش و پاساوی کردو‌م‌کانیان نیه، چونکه کردو‌م‌کانیان بی خیرن!

﴿۱۰۶﴾ ذَلِكَ جَزَاؤُهُمْ جَهَنَّمُ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُوًا﴾ واته: نه‌و هه‌موو هه‌ره‌شه‌و سزاو عه‌زابه له‌سه‌ر کردو‌ه به‌تاله‌کانیان له‌ناگری دۆزه‌خدا به‌هوی کوفرو بی‌دنی و گالته‌کردن‌ان به‌نایاتی خوداو قه‌شمه‌ری کردنیان به‌پیغه‌مبه‌ران و به‌مو‌ع‌جیزه‌کانیانه، هه‌ر به‌م‌ونده نه‌موستان برپا به‌په‌یامی پیغه‌مبه‌رم‌کان نه‌که‌ن، به‌لکوو نه‌و جو‌ره نه‌حه‌قی و نه‌فامییه‌شیان نواندن!!

﴿۱۰۷﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزْلًا﴾ خو‌شبه‌خت و کامه‌ران نه‌و که‌سانه‌ن برپوایان به‌خودا کردو، شوین په‌یامی پیغه‌مبه‌رم‌کانی که‌وتوون، کارو کردو‌می‌ باشیان نه‌نجام داوه، بی‌گومان نه‌وانه‌ی ئیمانیان هی‌ناوه یه‌کتاپه‌رستیان کردو، په‌یامی پیغه‌مبه‌ریان کردو به‌مه‌نه‌ه‌چو ری‌بازی خو‌یان، کردو‌می‌ باش و به‌سو‌ودیان نه‌نجام داوه، پاریزگاری نه‌رکه‌کانی سه‌رشانیان کردو، هیوای رم‌زامه‌ندی خودایان هه‌یه، هه‌رچی ده‌یکه‌ن مه‌به‌ستیان خودایه‌و خالص بۆ نه‌وی دمه‌کن، نه‌وانه باغه‌کانی فیرده‌وس شوین و جیگای حه‌وانه‌ووو رابواردنیانه.

﴿۱۰۸﴾ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَغْرُنَ عَنْهَا جَوْلًا﴾ بۆ هه‌تا هه‌تایه له‌و به‌هه‌شته خو‌ش و رازاودا دمه‌یننه‌ووو هه‌رگیز نایانه‌وی لیی دمرچن و هه‌ولی نه‌وه نادمن نه‌و حاله‌یان ئی بگۆرئ و بکه‌ونه بارو دۆخیک‌ی ترو بگۆیزرینه‌وه بۆ جیگایه‌کی ترا!

﴿۱۰۹﴾ قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِّكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفَذَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَذَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جُنُتَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا﴾ نه‌ی پیغه‌مبه‌ر! به‌و موشریکانه بلئ: نه‌گه‌ر وشه‌و رسته‌کانی زانیاری خودا بنو‌وس‌ریته‌وه، هه‌موو ئاوی دمریاکان بینه مه‌ره‌که‌بی نه‌و قه‌له‌هو پی‌نو‌وسه‌ی وشه‌و زانیاری په‌روم‌ر‌دگاری بی دمنو‌وس‌ریته‌وه، بی‌گومان ئاوی دمریاکان کۆتایی دیت پیش نه‌ومی وشه‌و رسته‌کانی زانیاری خودا ته‌واو بیئ، نه‌گه‌ر دمریا‌یه‌کی تریش به‌ینه‌ه پالی و دمریا‌یه‌کی ترو یه‌کی تریش

بخهینه پالی و بکرینه مهرمکب دمریاکان دمبرینه وه هیشتا

وشمو رستهکانی خودا بهکوتا نایه:

﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهٌ وَاحِدٌ﴾^{۱۱۰}
 نهی موحهممهدا بهو موشریکانه بلی: من تهنه
 نادهمیزادیکم وهکوو نیوه، لهئادهمیزادیهتیدا هیچم لهئیوه
 زیاتر نیه، ههرگیز لافی نهوه لی نادهم: که من زانیاری ههموو
 کهلیماتی خودام بهدمست هیئاوه! من تهنه نهو زانیاریهم
 ههمیه که خودا فیری کردوم. بهرومردگار نیگام بؤ دمکا بهوه:
 که خودای نیوه خودایهکی تالکو تهنهیه، شیایو نهومیه
 بهندایهتی بؤ بکریو تهنه همر نهو مافی نهومی ههمیه
 بهرستری! خودایهکی تالکو تهنهوا بی شهریکو بی نهظیره.
 ﴿فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾^{۱۱۱}
 کهسیک بهتهمای پاداشی خودایه و دمیوهی بهر
 ریژنهی رحمهتی خودا بکهوی، با دلسوزانه طاعهتی خودا
 بکا، تهنه بهرستشو بهندایهتی بؤ خودا نهنجام بداو کهس
 نهکاته هاوهلو هاوشانی خودا، وریابی خوئی لهشیرکی ناشکراو
 نهینی بهاریزی!

کوتایی سورتهی الکف



سورتهی (مريم)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

﴿كهيعص﴾^۱ نهو وشمیه بهم شیومیه ددخویندریتهوه: (کاف،
 ها، یا، عین، صاد.) بهلام دهبی لهخویندنهوهدا نوونی
 (عین)هکه له(صاد)دا دغمم بکهین! وهکوو لهومپیش جهند
 جاریک ناماژهمان بی کردوه، مهبهست بههینانی نهو جوړه
 پیتانه بهدابراییو پچر پچری لهسهرمتای هندی سورمتدا
 بؤ تهحهدا کردنی عهرمبو غهیری عهرمیه، تهحهددایان
 دمکاو بییان دهلی: نهو فورئانه لهم جوړه پیتو وشانه پییک
 هاتووه. دهی که نیوه نازانو بهخوتان رادمپهرومون: وینهی
 نهو فورئانه یان وینهی (ده) سورمت یان وینهی سورمتیکی
 نهو فورئانه با کورترین سورمتیشی بی بخهنه بهردمست!

سورة مريم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿كهيعص﴾^۱ ذِکْرُ رَحْمَةِ رَبِّكَ عَبْدُكَ زَكَرِيَّا
 إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيًّا ﴿۲﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ
 مِنِّي وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ
 شَقِيًّا ﴿۳﴾ وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ
 امْرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِن لَّدُنكَ وَلَدًا ﴿۴﴾ يَرْفَعُو رُبِّي
 مِن َالِ يَعْقُوبَ وَأَجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا ﴿۵﴾ إِنَّا نَبِّئُكَ بِغُلَامٍ اِسْمُهُ يَتَنَبَّأُ كَمْ يَجْعَلُ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا
 ﴿۶﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي يَكُونُ لِيَ غُلَامٌ وَكَانَتِ امْرَأَتِي
 عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا ﴿۷﴾ قَالَ كَذَلِكَ
 قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَىٰ هَٰئِنٍ وَقَدْ خَلَقْنَاكَ مِن قَبْلُ وَلَمْ تَكُ
 شَيْئًا ﴿۸﴾ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا
 تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ﴿۹﴾ فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ
 مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ أَن سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴿۱۰﴾

﴿ذِکْرُ رَحْمَةِ رَبِّكَ عَبْدُكَ زَكَرِيَّا﴾^۲ نهمه یادو بیر خستنهوهی
 رحمهتو نیعمهتی خودای تویه نهی موحهممهدا بؤ بهندوی
 راستالو خودا ناسی خوئی: کهزهکهرییایه، بؤ توی
 دمگیرینهوه بؤ نهوهی پهندو ناموژگاری لی وهرگری، پیی
 بههرهروم بیی.

﴿إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيًّا﴾^۳ نهو کاتهی بهنهینی و پهنامهکی
 لهخودا پارایهوه، وا لهخودا پارایهوه کهس ناگای لی نهبی،
 لهریبابازی دوور بی، گۆشهگیربوو لهخهئکو نههمجار لهبر
 خودا پارایهوه لایلهوهو دمستی نزای بهرز کردهوه، شکوی
 حالی خوئی کردو چی غهمو پهزاری لهدلی دابوو خستیه رو
 (ههرچهنده خودا بهبی نهوش دمیزانی چ لهدلی دایه). وهلی
 غهمبارو پهزمورده بهپارانهوهو غم ههلهشتن دلی نارام
 دهگریو پیی خوشه پیدایستی خوئی رایگهیهنی! نههمجار
 شیوهی دوعاو نزاکه شی دمکاتهوه ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ
 مِنِّي﴾^۴ نهی خودایه! نهمن ئیسقانهکانم بؤلکان، هیزم تیدا

نەماۋە، پىرو كەنەفت بووم، چونكى: ئىسقان راگرو جيسرو كۆلەكمى جەستەيە، كە ئەو پۇلكا ئىتر ھەموو جەستە دەپۈلكى، ھىج ئەندامىكى لەش ھىزو تواناى تىدا نامىنى و ئەرگى خۇيان ئەنجام نادن ھەروھە **﴿وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْئًا﴾** موى سەرم دەلىنى گرى تىبەر بوو، زۆر بەخىراى رەشى مووى سەرم سىي ھەلەدەگەرىو ھەر دەلىنى ئاگر بەربوومەتە پۇشرو پەلاشو پىوھ دەجى رەشايى لەسەرم نەھىلى.

﴿وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا﴾ خودايە! من ھىج كاتى لەناكامى پارانەموو دوعا كرىنەدا بۇلاى تۆ ناھومىد نەبووم، ھەرگىز رەنجەرپۇ نەبووم، من لەومپىش لەكاتى گەنجى و بەھىزو توانايىمدا كە ھانام بۇ ھىناى فرىام كەوتووى، كارى گرانم بۇ ئاسان بوو، لەتەنگو چەلەمە رزگارت كردوم. ئىستا كە پىرم بومو ئىسقانم پۇلكاون، ھىزو توانام نەماۋە، زياتر جىگاي بەزمىيەم پىر بەھىواى فرىارەسى تۆم، زۆرتەر پىويستىم بەرەحمەتو يارمەتى تۆ ھەيە، ھىوادارم بەھانامەۋە پىي و نىعمەتو رەھمتى خۆتم بەسەردا بىرپىزى!!

﴿وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا﴾ ئەمن ترسى ئەووم ھەيە نامۇزاو خزمەكانم لەدواخۇم كاروبارى ئايىنى بەباشى ئەنجام نەدن، پاش مردنم واز لەبانگەوازى بۇ ئايىن و خوداپەرستى بىنن، سەربارى ئەوومى بۇخۇم پىرو كەنەفت بوم خىزانەكەشم نەزۇكە، مىندالمان نىو وەجاخ كوپىرم، كەس نىە جى نشىنم بى، خزم كەسو كارەكانىشم زۆر روپان لەنايىن نىو خەرىكن روبكەنە شەرو فەساد، **﴿فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا﴾** خودايە! لەلايەن خۆتەۋە بەلوطضو رەحمەتى خۆت لەپشتى خۆم كوپىكم پى بىبەخشە، **﴿إِنِّي نَزَّيْتُ﴾** مىراتى پىنغەمبەرپەيتى و رابەرى ئايىنى لەمن بگرى **﴿وَيَرْثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ﴾** مىراتو كەلەپورى بىنەمالەى يەعقوبى كورى (ماشان) پىش وەرگرى كە رىش سىپىتى و پىاوماقوولى و فرمانرەۋايى و زانستو زانبارىيە. كولەبى دەلى: لەو رۇزگارەدا بىنەمالەى (ماشان) پاشاۋ فەمانرەۋاى نەتەۋەى ئىسرائىل بوون. جەزەمتى زەكەررىياش سەرۋكى ئەخبارەكان بوو. **﴿وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا﴾** خودايە! ئەو كورەى پىم دىبەخشى مىندالىكى سالىو راستال بى، تەقواكارو ھەلباردە بى، خۆت لەگردارو گوشتارى رازى بى، بەندەكانت

لى رازى بىن و خۇشيان بوى، شىاۋى ئەۋە بى پەيامى دىن ھەلگرىو پىلاۋى بىكاتەۋە.

﴿يَا زَكَرِيَّا إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَحْيَى لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا﴾ ئەى زەكەرىيا! ئىمە موژدەت دەدەينى بەكوپىك: كە ناۋى يەحياى ئى دىنى. لەومپىش كەس بەو ناۋە ناۋنەنراۋە، يان لەومپىش وپنەى نەبوۋە، ھىج مىندالىك لەباۋكو دايكى نەزۇك پەيدا نەبوۋە.

﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا﴾ لەخۇشى گىرابوونى دوعاكەى شاگەشكە بوو، جەبەسا، وتى: خودايە! من چۆن مىندالەم دەبى، خىزانەكەم لەتەمەنى گەنجىشى دا نەزۇك بوو، ئىستا كە بۆتە پىرمۇن چۆن مىندالى دەبى؟ بۇ خۇشم ھىندە پىرو كەنەفت بووم پۇلكاۋم لاشەم پىرەلۇك بوو، ئىسقانم ناسك بوونەۋە، تواناى جوونە لاي ئاھرىتىشم نەماۋە.

﴿قَالَ كَذَلِكِ﴾ پەرومردگار فەرموۋى: يان ئەو ھرىشتەى نىگاكەى ھىنا پىي راگەيانە: كار ئەۋمىيە: كە پىت راگەيانەنراۋە، ئەۋمى موژدەت پى دراۋە دپتە جى، وپراى ئەۋمى بۇ خۆت كەنەفتو پىرو خىزانەكەشت پىرو نەزۇكە، كوپىكتان پى دىبەخشىن. **﴿قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ﴾** خوداى تۆ كە لەۋەپىش فەضلو ئىحسانى لەگەلدا كردى، بەلايەۋە ئاسانە كە بەو حالەى خۆتو خىزانە تىدان مىندالمان بداتى، چونكى خوداى تۆ كەۋىستى شتىك بىي جارى وا دەبى بەبى ھۆكارى روالەتەش ئەنجامى دەدا. ھەر شتىك وپستى بىي دەبى و دواكەۋىتى نىە!!! **﴿وَقَدْ خَلَقْنَاكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا﴾** دروستكردى ئەو كورەى موژدەمان پىداۋى ھەرچەندە بۇ خۆت پىرى خىزانە نەزۇكە، لەدروستكردى ئادەمىزاد لەنەبوۋە گرانترو سەرسوپرەتەر نىە. بىگومان من تۆم دروستكردە ئەى ئادەمىزاد لەنەبوۋە، دروستكردى ئادەم نمونەى ھەموو ئەۋمى ئادەمە، دەى كەۋابوو دەستىنگىنى لەدروستكردى ئادەمدا دەستىنگىنى يە لەھەموو ئادەمىزاددا. يان ھەر مەبەست خودى زەكەرىيايە دەفەرمۇى: من لەھىچەۋە تۆم دروستكردە. كەۋابى ھىج سەرت سۈپنەمىنى لەو موژدەمىيە پىت دراۋە...

﴿قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً﴾ حمز مرتی زمکهرییا وتی: خودایه!

نیشانمو به لگه یه کم پی بفرموو: بزاتم: که مؤژده که هاتوته دی! پیم خوشه بزاتم کهی ژنه کهم مندالی لهسکی دمکهوی. بؤ نموه دلم نارامی تی بکهوی، چونکه مندال لهسک کهوتن لهسهرمتادا شتیکی نادیاره و پهنامه کییه، به تاییه تی له نافرمتی کدا که له عادمی ژنانه و مستابیته وه. نیت پهر و مردگار به هوئی فریشته ی نیگاوه و دلامی دایه وه: ﴿قَالَ آيَتِكَ اِلَّا تَكَلَّمَ النَّاسُ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا﴾ فهرمووی: نیشانوی سک پر بوونی خیزانت نهومیه: که ناتوانی سی شهوو سی روژ ناخواتن له گهل ئاده میزادا بکهی، شهتو ساغی و هیچ نه خوشیت تیدا نابی، به لام ناتوانی قسه بکهی.

﴿اَفَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ﴾ نهوکاته ی زمکهرییا مؤژده ی پی درا له ناو میحرابه که یدا بوو: میحرابه که ی بریتی بوو: له ژوریکی بچکوله به بهرزییه وه دروست کرابوو، له بهر دهم عیبادتخانه گشتی یه که دابوو، میحرابه که هاپیه کی تیدا بوو به جهند پلیکانه یه ک بوئی سهرده کهوت، نهو که سه ی له ناو هؤده که دابوایه خه لکی ناو عیبادتخانه که نه یانده بیینی. جا له گهل مؤژده که ی پی درا نیت زمکهرییا له میحرابه که ی هاته دهرموو جووه ناو گهل و نه ته وه که یه وه، له وه پیشیش زمکهرییا هه والی شهو مؤژده یه ی پی دا بوون. ﴿فَاَوْحَىٰ اِلَيْهِمْ اَنْ سَبِّحُوْا بُكْرَةً وَعَشِيًّا﴾ نیشاره ی بؤ کردن تی گه یانندن: که نوپژو ته سیحات بؤ خودا نه انجام بدن به یانی و نیواره، هاوهل و هاوشانی بؤ بهرموا مزانن. له هه موو له که وه عهیبو خهوشیک به دووری بگرن! داوی لی کردن: که سوپاسی خودا بکهن لهسهر شهو نیعمه ته ی که به خشی به خوئی نه وانیش... شه نیشاره بؤ کردن تی گه یانندن یان به دمست بووه یان به نووسین بووه. چونکه زمکهرییا زمانی بؤ قسه کردن له گهل نه واندا به سترابوو، ته نیا بؤ ذیکرو یادی خودا زمانی دمکه را.

﴿يَا يَحْيٰى خُذِ الْكِتٰبَ بِقُوَّةٍ﴾ نهی یه حیا! ته ورات به گرنگی بگرمو به باشی و مر بگرمو به جوانی به خه لکی رایگه یمنه. ته ورات نیعمه ته و رحمه ته بهسهر نه ته وه ی نیسرائیل دا. ﴿وَآتَيْنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا﴾ هیشتا مندال بوو ته مه نی له خوار جهوت سالی یه وه بوو تی گه ییشتن و لیژانی و شه رعزانیمان

يٰٓيَحْيٰى خُذِ الْكِتٰبَ بِقُوَّةٍ وَاٰتَيْنٰهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا ﴿١٢﴾ وَحَنَانًا مِّنْ لَّدُنَّا وَزَكٰوةً وَّكَانَ تَقِيًّا ﴿١٣﴾ وَبَرًّا بِوَالَدَيْهِ وَاَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا ﴿١٤﴾ وَسَلٰمٌ عَلٰیهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ﴿١٥﴾ وَاذْكُرْ فِی الْكِتٰبِ مَرْيَمَ اِذْ اَنْبَذَتْ مِنْ اَهْلِهَا مَكَانًا شَرْفِيًّا ﴿١٦﴾ فَاَتَّخَذَتْ مِنْ دُوْنِهِمْ حِجَابًا فَاَرْسَلْنَا اِلَيْهَا رُوْحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ﴿١٧﴾ قَالَتْ اِنِّیْٓ اَعُوْذُ بِالرَّحْمٰنِ مِنْكَ اِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ﴿١٨﴾ قَالَتْ اِنَّمَا اَنَا رَسُوْلُ رَبِّكَ لِاَهْبَ لَكَ عَلٰمًا زَكِيًّا ﴿١٩﴾ قَالَتْ اَنْیَیْ يَكُوْنُ لِيْ غُلٰمٌ وَلَمْ يَمَسِّنِیْ بَشْرًا وَلَمْ اَكُ بَغِيًّا ﴿٢٠﴾ قَالَ كَذٰلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلٰی هٰٓئِنٍ وَّلٰی نَجْعَلُكَ اٰیَةً لِّلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِّنَّا وَكَانَ اَمْرًا مَّقْضٰیًّا ﴿٢١﴾ فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهٖ مَّكَانًا قَصِيًّا ﴿٢٢﴾ فَاَجَآءَهَا الْمَخَاضُ اِلٰی جِذْعِ النَّخْلِ قَالَتْ يَلٰتِيْنِیْ مِنْ قَبْلِ هٰذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مَّنْسِيًّا ﴿٢٣﴾ فَنَادٰنَهَا مِنْ تَحْتِهَا اَلَا تَخْرٰفِیْ فَاَجْعَلْ لِّرَبِّكَ عَمَلًا سَرِيًّا ﴿٢٤﴾ وَهَرٰی اِلَيْكَ بِجِذْعِ النَّخْلِ تُسْقِطُ عَلٰیكَ رُطْبًا جَنِيًّا ﴿٢٥﴾

فیرکرد، روی کرده خیر و چاکه و نامؤژگاریکردنی خه لکو نایین پهر وری.

﴿وَحَنَانًا مِّنْ لَّدُنَّا﴾ دلنه رمی و بهر میمان له لایه ن خۆمانه وه پی به خشیبوو لی بووبوو به خوؤ له گهل سروشتی تیکه لاو بووبوو. هه ناو دلنه رمی رهوشتیکه بؤ شه رکی پیغه مبه رایه تی زور پئویسته، دل و دهر وون مشتو مال دمکا، هه لیان دمنی بؤ خیر و چاکه و هیدی هیمنیان تیدا دهرسکینی، بؤ شهوی بتوانی شه رکی پیغه مبه رایه تی هه لبرگی. ﴿وَزَكَاةً﴾ پاک و خاوینی دل و دهر وونمان پی به خشیبوو بهو دل و دهر وونه پاکه وه نامؤژگاری خه لکی دمکردو چلکو پیسی دهر وونیان پاک دمکردوه. ﴿وَكَانَ تَقِيًّا﴾ هه میشه له خودا ترسو ته قواکار بوو، خوئی له تاوان دهر راست دلی په یوهست بوو به خودا وه، به ناشکراو نهینی

له‌خودا دمترساو مورافه‌به‌ی دمکرد، وای دمرانی چاوی له‌خودایه، یان خودا چاوی له‌نوه.

﴿وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ﴾ زۆر گوێزپه‌لی فه‌رمانی باوک و دایکی بوو، خۆی له‌نهمزیه‌تدانیان دهماراست، به‌کردار و گوشتار شتیکی وای نه‌دمکرد دایک و باوک دلیان گهرد بگری، فه‌رمانبه‌رداری خودا و باوک و دایکی بوو! ﴿وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا﴾ هیزو ته‌که‌به‌بوری نه‌بوو به‌سه‌ر خه‌لکی، به‌لگه‌و خۆی به‌ئاده‌میزادیکی ساده‌دهاته به‌رچا و خۆی به‌که‌م دمکرد.

﴿وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُنْعَثُ حَيًّا﴾ سه‌لام و ناشتی له‌خوداوه له‌سه‌ر نه‌و بێ له‌و سێ حالته‌دا: له‌و کاته‌دا، که په‌که‌مجار دونیای بینیه‌و، له‌و کاته‌دا که دونیا جێ دێلێ و ده‌جیته‌ه‌وئاغی قیامه‌تسه‌وه. له‌و کاته‌دا: که زیندو دمکریته‌وه‌و به‌هه‌شت و دۆزه‌خ ده‌بینێ!

﴿وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ انْتَبَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا﴾ نه‌ی موحه‌مه‌د! له‌م سورمه‌دا چیرۆکی مه‌ریه‌م بۆ نه‌و خه‌لکه‌ بگریه‌وه، به‌سه‌ره‌ات و سه‌رکورشته‌ی خاتو مه‌ریه‌م: که کچی عیمران و له‌نه‌وه‌ی داود بوو، له‌خانه‌واده‌یه‌کی داوینپاک و خاومن پله‌و پایه‌ بوو. نه‌ومیان بۆ بگریه‌وه: که بۆ کاریکی تایبه‌تی خۆی که ده‌بوايه‌ له‌کس و کاری نه‌دیو بێ (که‌می‌ک بۆ لای خۆر هه‌لاتی به‌یتوله‌قدیس دوور که‌وته‌وه).

﴿فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا﴾ نه‌مجار به‌رمه‌یه‌کی له‌نیوان خۆی و که‌س و کاره‌که‌ی داگرتسه‌وه، واته‌: خۆی لێ نه‌دیو کردن، بۆ نه‌وه‌ی له‌کاتی عیبادمه‌تکردن دا‌جاویان لێ نه‌بێ، یان بۆ نه‌وه‌ی له‌کاتی نه‌نجامدانی گاره‌ تایبه‌تیه‌که‌ی دا‌که‌سیان نه‌ی بینێ، ﴿فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا﴾ نه‌مجار جوهرائیلمان بۆلا نارد، له‌شیوه‌ی پیاویک دا‌خۆی نیشان دا، بۆ نه‌وه‌ی نه‌ترسێ و نه‌حه‌به‌سێ و بتوانێ ناخواتنی له‌گه‌ل بکا، چونکه‌ جوهرائیل له‌شیوه‌ی فره‌شته‌یی خۆی دا‌سامناکه‌و ره‌نگه‌ که‌س نه‌توانێ له‌ناستی دا‌خۆ رابگری، جا: که جوهرائیل له‌شیوه‌ی پیاویک دا‌خۆی نیشانی خاتو مه‌ریه‌م دا، مه‌ریه‌م وای زانی ده‌یه‌وه‌ی ده‌ستدریژی بکاته‌ سه‌رو خه‌یالی خراپی هه‌یه.

﴿قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا﴾ وتی: من په‌نا

ده‌گرم به‌خودا له‌تۆ نه‌گرم تۆ له‌خودا ترسو خۆپاریزی له‌تاوان، تکتات لێ ده‌که‌م لێم دوور بکه‌وه‌رمه‌وه‌و له‌په‌رده‌ نه‌و ده‌یوکه‌وه‌دا.

﴿قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا﴾ هه‌زرمته‌ی جوهرائیل ویستی ترسی لێ به‌ره‌وینیتسه‌وه‌و به‌یه‌نینیتسه‌وه‌ سه‌ر حالی ناسایی و هیواشی بکاته‌وه. پێی گوت: مه‌ترسه‌ من له‌و که‌سه‌نه‌ نیم که‌ خه‌یالی خراپه‌م هه‌بێ له‌گه‌ل تۆدا، من ره‌وانه‌کراوی خودای تۆم بۆ نه‌وه‌ی به‌فه‌رمانی خودا کورپکی پاک و خاوی و بێ گناهت پێی به‌خه‌شم، بێته‌ مایه‌ی ره‌حمه‌ت و فه‌ر بۆ ئاده‌میزادان!

﴿قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكُنْ بِبَيِّنٍ﴾ وتی: من چۆن کورم ده‌بێ؟ خۆ من کچم یوخچه‌ی نه‌کراوه‌م، شوم نه‌کردوه‌و پیاویک نزیکم نه‌بوته‌وه، داوین پیسیش نیم، پیاوان به‌کری کاری ناوام له‌گه‌ل بکه‌من، شتی وا له‌من و به‌نه‌ماله‌ی ئیمه‌ ناوه‌شیته‌وه، ئه‌دی چۆن تۆ کورم پێی ده‌به‌خشی؟!

﴿قَالَ كَذَلِكَ﴾ جوهرائیل وتی: کاره‌که‌ به‌و شیوه‌یه‌: که پیت راگه‌یاندره‌، نه‌وه‌ی پێم گوتی: هه‌واڵیکی راسته‌و خۆت بۆ ناکامی نه‌و روداوه‌ ئاماده‌ بکه‌. ﴿قَالَ رَبُّكِ﴾ خودای تۆ فه‌رمووی: ﴿هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ﴾ به‌خه‌شینی کورپکی پاک و خاوی و ره‌وشت به‌رزو بێ گناه‌ له‌لای من کاریکی ئاسانه‌و ماندوبوونی تیدا نیه‌. ﴿وَلَتَجْعَلُنَّ آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا﴾ ئیمه‌ ئه‌م کورمه‌م شیویه‌، به‌خاتو مه‌ریه‌م ده‌به‌خشین، بۆ نه‌وه‌ی بیکه‌ینه‌ نیشانه‌ بۆ ئاده‌میزاد، بزانی: خودا چه‌ند به‌ده‌سه‌لات و توانایه‌، چه‌ند موختار و نازاده‌، چۆن هه‌رچی به‌یه‌وی ده‌یکاو که‌س نیه‌ بتوانێ به‌ره‌هه‌ستی بێ، هه‌روه‌ها بۆ نه‌وه‌ی نه‌و کوره‌ ببیتسه‌ مایه‌ی ره‌حمه‌ت بۆ نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل به‌تایبه‌تی و بۆ هه‌موو ئاده‌میزاد به‌گشتی. ﴿وَكَانَ أَمْرًا مَقْضِيًّا﴾ کاریکه‌ به‌رپار دراوه‌و به‌راوته‌وه‌دا!

به‌لێ خاتو مه‌ریه‌م دایا بوو له‌وه‌ی: که فره‌شته‌که‌ پێی فه‌رموو: ئیتر فره‌شته‌ له‌نزیکه‌وه‌ یان له‌دووره‌وه‌ هوی کرد به‌به‌ره‌وکی کراسه‌که‌ی دا‌و له‌به‌رچاوی ون بوو. هه‌وه‌که‌ هاته‌ خوارێ بۆ ناوگه‌لی و چووه‌ ناو هیلکه‌دانیه‌وه‌وه‌ ﴿فَحَمَلَتْهُ﴾

به‌هوی نهو فوودوه مەریەم کۆرپەلەهێچا سکی پەر بوو،
﴿فَانْتَبَذَتْ بِهَا مَكَانًا قَصِيًّا﴾ ئەمجار مەریەم بەسکەکه‌یه‌وه پاش
تێبەر بوونی ماودی سکی ناسایی، یان هەر لەعەینی کاتدا
وەکوو لەهەندێ رێواپەتدا هەیه. لەشوێن و جێگای خۆی بۆ
شوێنێکی دوور دوورکەوتەوه، چونکه زۆر دڵتەنگ بوو زۆر
بیری لەوه دەکردەوه، ناخۆ دواویی نەتەوه‌که‌ی چی پێ دەلێن:
پێی ناخۆش بوو بەسک پەری بیبینن.

﴿فَاجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَا لَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ
هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا نَسِيًّا﴾ وتی: کاشکی، خۆزگه من پێش ئەم
روداوە بمردامیو لەبەر بجومایەوه کەس ناوی نەبەردامیو
بەخەیاڵی کەسدا نەهاتمایە. یان خۆزگه هەر نەبوومایەو
دروست نەکرایام.

﴿فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا﴾ جوبرائیل لەژێردار خورماکه‌وه بانگی
نی کرد، یان پەروردگار ئەم منداڵه تازه لەدایکبووی هێنایە
قسەو لەژێر داوێنیەوه بانگی نی کردو دناخۆشی دایەوه پەری
گوت: ﴿أَلَا تَحْزَنِي﴾ غەمو خەفەت مەخۆ، دلت تەنگ نەبی،
نارام بگره ﴿قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا﴾ بێگومان خودای
مەزن لەژێر داوێنی تۆوه نادەمیزادیکی خاوەن پلەو پایە
دروست کردوه: مەبەستی خۆیەتی. یان خودای تۆ لەلای
خوارۆتەوه جۆگەله ئاوێکی بۆ فەراهم هێناوی بۆ ئەوهی
ناوی نی بخۆیه‌وه.

﴿وَهَزِي إِلَيْكَ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ﴾ لەی دارخورماکه بۆ لای خۆت
راوشێنه ﴿تَسْقِطُ عَلَيْكَ رَطْبًا جَنًّا﴾ خورمای تەرو تازمو
پێگەییشتوت بەسەردا بەرەداتەوه: کە شایانی ئەوهیه
بچێرنەوه، ئەمە بۆ خواردنت و ئاوەکەش بۆ خواردنەوه.

﴿فَكَلِيَ وَاشْرَبِي﴾ لەو خورمایە بخۆو لەو جۆگە ناوش
بخۆردوه عافیتت بێو نەوشی گیانت بێ، ﴿وَقَرِّي عَيْنًا﴾ چاوو
دلت رۆشن بێو منداڵه جوانه‌ی بووتە، غەم و پەژارە
لەخۆت دوور بخەردوه، دڵتەنگ مەیه، چونکه پەروردگار
دەتوانی پاک دامینی تۆ بچەسپێنو قسەو قسەلۆکی
گومرپایانت بۆ بەرپەرچ بداتەوه، راستی روداوکه بۆ خەلکی
دەربکەو، پاکو بێ تاوانی تۆ بۆ خەلکی ناشکرا بێ. ﴿فَإِمَّا
نَرَيْنَا مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا﴾ هەر کەسیکت لەئادەمیزاد بینیو

فَكَلِيَ وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا فَإِمَّا تَرَيْنَا مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي
إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا ﴿٢٥﴾
فَأَتَتْ بِهَا قَوْمَهَا تَحْمِلَةً قَالُوا يَبْرَأُ لَكُمْ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا
فَرِيًّا ﴿٢٦﴾ يَأْتَاكَ هَرُونَ مَا كَانَ أَبُو لَوْ أَمَرَ أَسْوَوُ مَا كَانَتْ
أُمُّكَ بِعَيْنَا ﴿٢٧﴾ فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ تُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي
الْمَهْدِ صَبِيًّا ﴿٢٨﴾ قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَنِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي
نَبِيًّا ﴿٢٩﴾ وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ
وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ﴿٣٠﴾ وَبَرًّا بِوَالِدِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي
جَبَّارًا شَقِيًّا ﴿٣١﴾ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ
وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ﴿٣٢﴾ ذَلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ
الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٣٣﴾ مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَخْذَمَ مِنْ أَلَيْهِ سُبْحَتُهُ
إِذَا قُضِيَ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٣٤﴾ وَلَئِنْ شِئْنَا بِرَبِّكَ
فَأَعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٣٥﴾ فَأَخْلَفَ الْآخْرَابُ مِنْ
بَيْنِهِمْ قَوْلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَّشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٣٦﴾ أَسْمِعْ بِهِمْ
وَأَبْصِرْ يَوْمَ يَأْتُوتُنَا لَكِنِ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٣٧﴾

روبه‌رووی بوویه‌وه پەرسپاری نی کردی دەرباری ئەم منداڵه
چۆنیەتی لەدایکبوونی ﴿فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ
أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا﴾ ئیشارەتیان بۆ بکه، بەقسە نا بەلکوو
بەشیۆمەیک لەشیۆمەکانی تیگەیانندن و فێر بوون تێیان
بگەیهنە: کە من بۆ خودا بەروژومو پەیارم داوه لەگەڵ هێچ
کەسدا قسە نەکەم.

﴿فَأَتَتْ بِهَا قَوْمَهَا تَحْمِلَةً﴾ منداڵی ساوای لەباوش گرت و
هێنایەوه بۆ لای گەل و نەتەوه‌که‌ی. کە چاویان بەم و مزعه
کەوت، مەلۆتکەیان بەباوشی خاتو مەریەمە‌وه بینی،
هەمویان سەرسام بوون، جۆش دامان، بەشتیکی گەورەیان
زان، پێیان ناخۆش بوو، سەرزەشتی مەریەمیان کرد: ﴿قَالُوا
يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا﴾ وتیان: ئەه‌ی مەریەم بەراستی
شتیکی خراپت کردوه، ئەمە چیەو چ باسە؟ ئەم منداڵەت
لەکوئ بوو؟ چۆن بووت؟ ئەمە‌ی تۆ کردوتە کەس نەیکردوه
سەرسۆرەینەرە، چۆن روت دی چاو هەلپەری؟

ئەم صیفاتانە صیغە فیعلی ماضی بەکار هێنا، تا ئاماژە بێ کە ئەو کردەوانە لەداھاتوودا دینە جێو گومان لەپەیدا بوونیاندا نیە.

هـ ﴿وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا﴾ خودای خۆم فەرمانی پێ کردوم بەبەجێهێنانی نوێژ: کە پەیوەندی قائم و پتەوی نیوان بەندەو خودایەو پاککەرەوەی دڵ و دەرۆنە. ناھێڵی خراپەکاری و کاری فەحشا نامێژ ئەنجام بدا. ھەر وھا فەرمانی پێ کردوم بەدەمرکردنی زەکات لەمال و سامان: کە دەبێتە ھۆی پاکبوونەوێ مالمەکو یارمەتیدانی فەقیر و ھەزار، فەرمانی پێ کردوم کە پابەندی بەجێهێنانی ئەم ئەرکانە بێ تا گیانم تێدایێ!

و- ﴿وَتَرَأُ بَوَالِدَيْ﴾ وای ئێ کردوم کە چاکەکار بێم لەگەڵ دایکەدا، فەرمانی پێ کردوم کە چاکە لەگەڵدا بکەم و گوێراپەتێ فەرمانەکانی بێم دوا بەندایەتیکردن بۆ خودا چاکە لەگەڵ دایکە بکەم، بەمەش جاریکی تر جەخت لەسەر داوێنپاکی دایکی دەکاتەو، چونکە ئەگەر خاتو مەریەم زیناکەر بواپە پێغەمبەرێکی وەکوو عیسا فەرمانی پێ نەدەکا کە چاکە لەگەڵدا بکا.

ز-ح ﴿وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا﴾ پەرۆمردگار وای ئێ نەکردوم کە خۆبەزەزان بێم و یاخی بێم و لوتبەرزی بکەم لەناست طاعت و خوداپەرستی دا، لوتبەرزی بکەم لەچاکەکاری لەگەڵ دایکەداو بەو تووشی بەدبەختی و نەگەتی بێم.

ط- ﴿وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا﴾ ناشتی و سەلامەتی لەسەرم بێ لەھەموو خرابی و ناخۆشییەک لەو رۆژە لەدایک بووم شەیتان فرستەم ئێ نەهێنی و نەتوانی زینام پێ بگەیهنی. ھەر وھا لەکاتی مردنم دا گومرام نەکا، لەکاتی زیندووبوونەوێشدا دڵ نارام و لەسەلامەتی دا بێم، کەس نەتوانی لەم سێ کاتانەدا زینام پێ بگەیهنی.

﴿ذَلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ﴾ ئەو کەسە بێ باس کراو رەوشتەکانی دیاری کران و چۆنیەتی پەیدا بوون و لەدایکبوونیان بۆ گێڕانەو ئەوەوە: عیسا کۆری مەریەم و ئەوەیە قەسە راست و حەقەو ھیچ شک و گومانێ تێدا نیە. کەوابێ بەو جۆرە بیناسن و پلەو پایەیی شیاوی خۆی بدمنی، نەک وەکوو جولەکە سەرباری ئەوەی

﴿يَا أَخْتِ هَارُونَ مَا كَانَ أَبُوكِ امْرَأَ سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ أُمُّكِ بَغِيًّا﴾ ئەو خوشکی ھارونی بێرای موسا لەعیبادەت و خوداپەرستی دا، ئەو ئەو کەسە وەکوو ھارون دەچی لەخوداپەرستی و خزمەتکردنی ھەیکەل دا، یان ئەو ئەو کەسە وەجەو زڕویتی ھارونی... یان ھارون: پیاویکی صالھی ئەو رۆژگارە بوو و کەسێک زۆر بەدین بووبی شوپھاندووانە بەئەو.

﴿فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ﴾ خاتو مەریەم ئیشارە کرد بۆ لای عیسا، واتە: تێی گەیانندن: کە وتووێژ لەگەڵ ئەویدا بکەن، بەمە خەڵکە کە شینگێر بوون و بەتەواوی رفیان ھەڵسا، لەدەلی خۆیان دا وتیان: سەیری ئەم ئافرەتە ناکەن بەکچۆڵەیی، بێ ئەوەی مێردی کردبێ مەلۆتکەبەکی لەباوێش گرتوو، وێرای ئەوەش فەشەمەریمان پێ دەکا دەلی قەسە لەگەڵ ئەم مەندالە بکەن، با ئەو نەهێنی روداوێکەتان بۆ بگێڕیتەو. ئیشەکەشی کردووە گائەشمان پێ دەکا: ﴿قَالُوا كَيْفَ نَكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا﴾ وتیان: کچێ ئەوە دەلێی چی؟ ئیمە چۆن گەفت و گۆ لەگەڵ مەندالێک دا بکەین: کە ئیستا لەلانکەدایەو عەقڵ و ھۆشی پەیدا نەکردووە؟!

ا- ﴿قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ﴾ عیسا وتی: من بەندەبەکی راستایی خودام، ئەوپەری بەندایەتی بۆ دەکەم، عیبادەت بۆ کەسی تر ناکەم، سەیر بکەن:

ب- ﴿آتَانِي الْكِتَابُ﴾ لەوودا ئینجیل بۆ دەنێرێ لەئەزەلدا بپاری داو و مەزندە کردو: کە بێمە پێغەمبەرێکی خاوەن نامە، ھەرچەندە ھێشتا نامە بۆ سەر نازل نەکردوم.

ج- ﴿وَجَعَلَنِي نَبِيًّا﴾ تەقدیری ئەوەی کردو: کە بێمە پێغەمبەر بەمەش ھەموو ئەو قەسەو تۆمەتانە رەتکردنەو: کە وەپال دایکیان داوو، چونکە ھەرگیز پەرۆمردگار پێغەمبەر لەنادەمیزادی لەزینا پەیدا بوو نانێرێ، بەلکوو پێغەمبەرێ پێرێکی پاک و خاوەن و رەجەلەک و گەرا بێ خەوشن.

د- ﴿وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ﴾ پەرۆمردگار وای ئێ کردوم کە سوود بەخش بێم بۆ ئادەمیزاد، فێری چاکەو شتی بەسوودیان بکەم، شارەزایان بکەم بۆ رێبازی نەجات و سەرھەزای لەھەر شوێنێک بێم. پەرۆمردگار بۆ چەسپاندنی

بروایان پیی نیه به حمرامزادهو جادوبازیشی دمرانن! نهو مکوو گاورمکانیش: که زیادمرموی له پلمو پایه‌دا ده‌کهن و بمرزی ده‌کهنه‌وه بۆ پلمو پایه‌ی خودایه‌تی: ده‌لین: کورپی خودایه، یان همر خۆی خودایه، یان به‌شیکه له‌خودا. (وه‌کوو نیستا له‌پیشه‌کی شینجیلی تازمدا نووسیویانه).

﴿۲۵﴾ مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَانَهُ ﴿۲۵﴾ راست نیهو ناگونجی بۆ خودا، که منداڵ بۆ خۆی دابنن، خودا پاک و مونه‌زمه له‌وهی پێویستی به‌منداڵ بێ، ﴿إِذَا قُضِيَ أَمْرٌ فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ همر کاتی خودا ویستی کارێک بێته‌جیو برپاری همر شتی بدا همر نه‌ومنده پیی دمه‌رموی، ببه‌ نیت دمه‌به‌جیو بۆ دواکه‌وتن چۆنی بوی ناوا دیته‌جیو په‌یدا ده‌بن، جا که‌سیک نه‌مه‌ دمه‌سه‌لات و توانای بێ، چۆن خه‌یالی نه‌وهی ئی ده‌کری منداڵی هه‌بێو پێویستی به‌یارمه‌تی کو‌مه‌کی پی کردن بێ؟! ﴿۲۶﴾

﴿۲۶﴾ وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ ﴿۲۶﴾ زاتی (الله) خودای من و خودای نیومه‌شه، هه‌موومان به‌نده‌ی بێ دمه‌سه‌لاتو دروستکراوی نه‌وین، ﴿فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ که‌واته هه‌مووتان نه‌و بپهرستن و به‌نده‌یه‌تی خۆتان بۆ زاتی پاکی رابگه‌یه‌نن، نه‌م په‌یامه‌ی من بۆم هه‌ناون له‌خوداوه‌ ریگای راست و په‌یامی حه‌ق و په‌سنده، تاکه‌ ریگایه‌ بۆ سه‌ره‌رازو به‌خته‌موری دونیاو قیامه‌ت!

که‌چی ﴿۲۷﴾ فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ ﴿۲۷﴾ دوا‌ی عیسا گهل و نۆمه‌ته‌که‌ی له‌ناو خۆیان‌دا که‌وتنه‌ کێشه‌و نیزاعه‌وه، به‌شبه‌ش بوون و بوون به‌چه‌ند تاهم و پێرو کو‌مه‌ل. جوله‌که‌ ده‌لین: حمرامزاده‌مو له‌ریگای داوێن پیسی په‌وه په‌یدا بووه، سیحربازو جادوکار بووه، په‌یامه‌که‌شی سیحر بووه. ده‌لین: کورپی یوسفی نه‌جاره، مه‌سیحیه‌کانیش تییدا که‌وتونه‌ کێشه‌وه، نه‌سپوریه‌کانیان ده‌لین: عیسا کورپی خودایه، مه‌لکانیه‌کان یان مه‌له‌کیه‌کانیان ده‌لین: عیسا سییه‌می سێ خودایه‌کانه. په‌عقوبیه‌کانیان ده‌لین: عیسا بۆخۆی خودایه!! ﴿قَوْلٍ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَّشْهَدٍ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ شیوی و میل یان هاوار بۆ کافرو بێ باوم‌ران له‌دیمه‌نی عه‌زابی سامناکی رۆژی قیامه‌ت. ئای چه‌ند ترسناک و به‌ئیشه، له‌و رۆژمدا ده‌ست و قاچ و زوبان ده‌بنه‌ شایه‌دو گه‌واهیدمر له‌سه‌ر

وَأَنذَرَهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۲۸﴾ إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ﴿۲۸﴾ وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِذْ كَانَ صَدِيقًا نَبِيًّا ﴿۲۹﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَتَابَت لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا ﴿۳۰﴾ يَتَابَت إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعُلَمَاءِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿۳۱﴾ يَتَابَت لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا ﴿۳۲﴾ يَتَابَت إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمَنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ﴿۳۳﴾ قَالَ أَرَأَيْتَ أَنْتَ عَنْ إِلَهِهِ يَتَابَرَهُمْ لَبِئْسَ تَنْتَهَ الْأَرْجَمُكَ وَأَهْجُرَنِي مَلِيًّا ﴿۳۴﴾ قَالَ سَلِمَ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ فِي حَقِيًّا ﴿۳۵﴾ وَأَعَزُّ لَكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا رَبِّي عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا ﴿۳۶﴾ فَلَمَّا أَعَزَّهُمْ وَمَا يَعْزُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ﴿۳۷﴾ وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا ﴿۳۸﴾ وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ إِذْ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿۳۹﴾

ناده‌میزادو چ تاوانیکیان پی گرابی راستی له‌خاومنه‌که‌یان ده‌لین.

﴿۲۸﴾ أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصِرْ يَوْمَ يَأْتُوتُنَا ﴿۲۸﴾ حالی نه‌و کافرو گوم‌رایانه چه‌ند سه‌پرو سه‌مه‌رمیه؟ له‌دونیا‌دا، که بیستن و دیتن هۆکاره بۆ هیدا‌یه‌ت و رزگار‌بوون نه‌وان نابین و نابینن، پشت هه‌ل‌ده‌کهن و رو له‌حەق و مرده‌گێرن، که‌چی له‌رۆژی قیامه‌ت‌دا که بیستن و دیتن هۆکاره بۆ ریس‌وابوون له‌هه‌موو که‌س چاو تیز‌ترو گوێ سوک‌ترن! ﴿لَكِنَّ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ وه‌ل نه‌و کافرو بێ بروایانه‌ سته‌مکارانه: که له‌قیامه‌ت‌دا حەق و راستی دمرانن، له‌دونیا‌دا به‌هۆی سته‌مکاری خۆیان‌دا، که‌رو کوێرن، له‌ناستی حەق‌دا رێیان ئی گوم‌بووه!!

نه‌ه‌جار په‌رو‌م‌رد‌گار فه‌رمان به‌په‌یغه‌مبه‌ری خۆی ده‌کاو دمه‌رموی: ﴿۳۹﴾ وَأَنذَرَهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۳۹﴾ نه‌ی په‌یغه‌مبه‌ری خۆشه‌ویستا هه‌موو

﴿۴۳﴾ يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ ۖ نَهَىٰ بَاوَكِي خُوشه‌ووستم! هەر چه‌نده من به‌ته‌مه‌ن له‌تۆ بجوگترم، ئەزمونی ژيانم له‌تۆ كه‌متره، به‌لام له‌لاوداوه زانیاری و هیدایه‌تم بۆ هاتوو، تیگه‌یشتن و چه‌قناسی و شه‌ریعه‌تم پێ به‌خشاوه، زانیاری و شه‌ریعه‌تیكم بۆ هاتوو به‌تۆ نه‌هاتوو، ﴿فَأَنبَغِي﴾ دهمره شوینم بکه‌وه، گوینم بۆ رابگه‌ودلتم بۆ بکه‌روه ﴿أَفْذِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا﴾ شارمه‌زاییت ده‌که‌م بۆ رێگایه‌کی راست و حه‌ق، رێگایه‌کت پێ ده‌لیم بته‌گه‌یه‌نی به‌مه‌به‌ست و سه‌ره‌رازی دونه‌یو قیامه‌ت بێ، له‌هه‌موو ته‌نگ و چه‌له‌مه‌و ناخۆشی یه‌ك رزگارت بێ!

﴿۴۴﴾ يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ ۖ نَهَىٰ بَاوَكِي خُوم! نه‌که‌ی به‌نده‌یه‌تی شه‌یتان بکه‌ی، نه‌چی شوینی بکه‌وی و گوپرایه‌لی فه‌رمان و ختوکه‌و دهنه‌ دهنه‌ی نه‌و نه‌فرین لیکراوه بی، ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا﴾ بێگومان شه‌یتان هه‌ر له‌کۆنه‌وه له‌خودای خاوه‌ن رهم و به‌به‌زمی یاخ‌ی بووه، سه‌ره‌پێچی فه‌رمانی په‌روه‌ردگاری کردوه، هه‌میشه له‌یاخ‌ی بوون و سه‌ره‌پێچی کردن‌دایه‌.

﴿۴۵﴾ يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمَنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ۖ نَهَىٰ بَاوَكِي خُوشه‌ووستم! ئەمه‌ن ترسی نه‌وه‌م هه‌یه: که له‌خوداوه سزایه‌کی سه‌ختت ئی بکه‌وی، مه‌ترسی نه‌ومت ئی ده‌که‌م له‌سه‌ر ئەم بته‌په‌رستی‌یه‌ت خودای خاوه‌ن رهم و به‌زمی تووشی سزایه‌کی سه‌ختت بکا.

﴿۴۶﴾ قَالَ أَرَأَيْتَ إِنْ تَبَدَّلَ لَكَ الْإِلَهِيَّاتُ يَا إِبْرَاهِيمُ! ۖ وتی: ئایا نه‌ی ئیبراهیم! تۆ خوداکانی مه‌نت ناوین؟ رویان ئی و مرده‌گی‌ری و بێ‌زاری خۆت له‌په‌رستیانی دهم‌دب‌ری؟ تۆ وات ئی هات به‌ناشکرا دژی خوداکانی من هه‌لوێست بنوینی؟ گه‌یشتیه‌ نه‌و راده‌یه‌ من و خه‌لکی له‌په‌رستیانی ژێوان بکه‌یه‌وه!! سویندم وا بێ شه‌رت و فه‌رار بێ ﴿لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ لَأَرْجُمَنَّكَ﴾ نه‌گه‌ر واز له‌و بیرو باومه‌ نه‌هینی: که ئیستا په‌ی‌ره‌وی ده‌که‌ی، له‌و هه‌لوێسته ناله‌باره‌ی خۆت په‌شیمان نه‌بیته‌وه، به‌رده‌ بارانت ده‌که‌م ده‌تکوژم، ناهیلیم به‌سه‌رته‌وه به‌چی ﴿وَأَفْجَرَنِي مَلِيًّا﴾ بپۆ به‌رۆکم به‌رده، لیم دوور بکه‌وه‌مره‌وه جارێکی تر نه‌تبه‌ینه‌وه!! نه‌گه‌ر ده‌ته‌وی خۆت به‌کوشت

ئاده‌میزاد به‌موشریک و موسوڵمانیه‌وه به‌ترسینه‌ له‌روژی خه‌فه‌تخواردن و ناخ و ئۆف، بیانترسینه‌ له‌روژیك هه‌موو ئاده‌میزاد خه‌فه‌ت ده‌خۆن؛ خراپه‌کار خه‌فه‌ت له‌خراپه‌کاریه‌که‌ی ده‌خ‌واو په‌شیمان له‌کردمه‌وکه‌انی، موسوڵمان و چاکه‌کارانیش په‌شیمان له‌وه‌ی که زۆر تزیان نه‌کردوه، ده‌ستی خۆیان ده‌شکێنه‌وه که بۆچی زیاتر کردمه‌وی باشیان نه‌ه‌نجام نه‌دا.

﴿۴۷﴾ إِنَّا لَحَنُورٌ لِّلْأَرْضِ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ۖ نَهَىٰ بێ‌غه‌مبه‌ر! ئەوه‌میان پێ رابگه‌یه‌نه‌وه‌و فه‌ریان بکه: که‌ئێمه‌ی په‌روه‌ردگار زه‌وی و جی له‌سه‌ر زه‌وی هه‌یه‌و جی تێدایه‌، به‌مه‌رات و مری دمگه‌رینه‌وه، که‌س نامینی میرات له‌مردوان بگرێ، تاکه میراتگری زه‌وی خۆمانین و جگه له‌ئێمه‌ که‌س نه‌یه‌ بمینی، ئه‌مجار هه‌موتان زیندو ده‌کێنه‌وه‌و ده‌گه‌رێنه‌وه‌و ده‌گه‌رێنه‌وه‌و بۆ لای خودا، هه‌ر که‌سه به‌گوێره‌ی کردمه‌وکه‌انی سزاو پاداشی دم‌دێته‌وه‌ چاکه به‌چاکه‌و خراپه به‌خراپه!!

﴿۴۸﴾ وَادْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ ۖ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ۖ نَهَىٰ بێ‌غه‌مبه‌ر! له‌قورئاندا باسی ئیبراهیم بۆ نه‌و خه‌لکه‌ بکه، سه‌رگورشته‌و گه‌توگۆ کردنی له‌گه‌ل باوکی دا، دله‌راوانی و نه‌رم و نیانی له‌قه‌سه‌ کردن‌دا بۆ موشریکه‌کان بگه‌ی‌ره‌وه، بێ‌گومان نه‌و زاته راستگۆ بوو، باومه‌ری به‌راستی هه‌بوو بێ‌غه‌مبه‌رو ره‌وانه‌ کراوی خودا بوو، باوکی بێ‌غه‌مبه‌ران و خُوشه‌ووستی خودا بوو! بانگه‌وازی گه‌ل و نه‌ته‌وه‌که‌ی کرد بۆ په‌که‌ت‌په‌رستی و واز هێنان له‌بته‌په‌رستی، دله‌سزانه‌ بانگی کردن و زۆری خۆ پێوه‌ ماندو کردن.

﴿۴۹﴾ إِذْ قَالَ لِأَيِّهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ ۖ باسی ئەوه‌میان بۆ بکه: کاتێک ئیبراهیم به‌باوکی گوت: نه‌ی باوکی خُوشه‌ووستم! باومگیان! نه‌وه تۆ به‌ج بیرو باومێک عیبادت بۆ شتێک ده‌که‌ی نابیسێ و نابینی؟ هه‌رچی هاواری ئی بکه‌ی و لێی به‌پاری یه‌وه گوێی لیت نه‌یه، چه‌ندێک کړنووشی بۆ به‌ری و گه‌ردنکه‌جی بۆ بکه‌ی چاوی لیت نه‌یه، نه‌وه‌ی تۆ دم‌په‌رستی بێ گیان و هه‌سته‌و ناگای له‌هیج نه‌یه ﴿وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا﴾ هیج سوودێکت پێ ناگه‌یه‌نی، نه‌هه‌زانه‌ج بۆ کیش ده‌کا، نه‌به‌رگری زیانت ئی ده‌کا.

نهدی که نارگیر بهو له پېښ چاوم لاجو.

﴿۴۷﴾ قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا ﴿۴۸﴾ وَتُوتِي سَلَاوَتِي بِي، دښايه کاریک ناکه زيات پې بگا، بهدوعا بهجيت دمهيلم، کيشه و نيزاعت لهگه دا ناکه، هه پشه و گورمه شت لي ناکه، لهوه بهولوه دوعات بو دهکه و لهخودا دمپاريموه: که لهسر گومراي نهتهليتتهوه: ﴿۴۸﴾ وَأَعْتَزِلْكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ ﴿۴۹﴾ که نارگیر دمب لهخوتانو لهخوداکانتان، جگه لهخودای تاكو تهنها کهسی تر ناپه رستم. ليتان دور دهکه ومهوه و چی تر لهناوتاندا نامينمهوه، سهری خوّم هه لدهگرو هم ولاته جي ديلم، ﴿وَأَدْعُو رَبِّي عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا﴾ خودای خوّم دمپه رستم، بهندايه تي هه بو نهو دهکه، هوميدمه وارم له عيبادت گردنه دا بو خودای خوّم رهنج بهخه سارنهم، ومکوو نيوه کوششو عيبادتم بي سوود نه بي.

﴿۴۹﴾ فَلَمَّا اعْتَزَلْتَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ ﴿۵۰﴾ که هه زمرتی ثيراهيم لهباوکو خزمو کهسو کاری گوشه گيربو، وازی لهولاتو نيشتمانی هينا، نهو شوينه ی بهجي هيشت: که عيبادتي غهيري خودای تيدا دهکرا، بهردمهوام بوو لهسر رمتکردنه وهی بهندايه تيکردن بوو بتهکانيان. له پيناو نايینی خودادا هيجرمتی کردو بهروم ناخی بهيتوله قدیس کهوتهری: چونکه لهوی دمي توانی بهراشکاوی نايینی خوئی بلاو بکاتهوه، پهرومردگار کهليني کهسو کاری بهجي هيشتووی بو پر کردهوه، سارا خاتوونی خيزانی، هه زمرتی نيسحاقی بوو، هه زمرتی نيسحاقيش پيگهي خودا په عقوبی پيدا، ﴿وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا﴾ هه موويانمان کردن به پيغه مبهه بو نهوهی هه زمرتی ثيراهيم چاوی بي روون ببنهوه، هه موو پيغه مبهه رانی بهنوئيسرائيل لهودچه و نهوهی هم دوو پيغه مبهه بهريزمن!

﴿۵۰﴾ وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا ﴿۵۱﴾ بهخشيمان بهثيراهيمو نيسحاقو په عقوب، لهفضل بهخشی خوّمان پيغه مبهه رايه تي و مالو سامان و ژن و مندانو نامه ی ناسمانيمان پيدان. ﴿وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا﴾ مه دجو په سنی نهوانمان خسته سهر زوبانی ناده ميزاد، هه موو کهسو سوپاسگوزاريانه، نه هلی هه موو

وَوَهَبْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَفَرَّقْنَاهُ يَمِينًا ﴿۵۲﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ﴿۵۳﴾ وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿۵۴﴾ وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ﴿۵۵﴾ وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿۵۶﴾ وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ﴿۵۷﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَءِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجِبِينَ إِذَا نُنزلُ عَلَيْهِمْ مَا يَنْتَهِي الرُّوحُ وَرَأْسُ جَدِّ وَكَيْكَا ﴿۵۸﴾ خَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَةَ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ غِيًّا ﴿۵۹﴾ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُلَاقُونَ فِيهَا شَرًّا ﴿۶۰﴾ جَنَّاتُ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا ﴿۶۱﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا وَلَهُمْ فِيهَا رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةٌ وَعِشْيَا ﴿۶۲﴾ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا ﴿۶۳﴾ وَمَنْ نَزَّلَ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفُنَا وَمِمَّا بَيْنَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ﴿۶۴﴾

ناينه کان ريزيان لي دهگرن! سهلاتو سهلامی خودايان لهسهر بي.

﴿۵۱﴾ وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ مُوسَى ﴿۵۲﴾ نهی موحه ممه دا رهوشتو سهرگورشته ی موسا بو قه ومه کهمت بگيرپوه، نهوهی نييمه بهنيگا ليردا بو ت نازل دهکين بو نوممه ته کهمتی باس بکه: که پينج رهوشتی بهرزی موسايه، ليردا بو ت باس دهکين: ۱- ﴿إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا﴾ بيگومان نهو زاته هه ليراردمبوو، خودا بالفته ی کردبوو بو پيغه مبهه رايه تي، لهه موو تاوانيك پاکمان کردبووه،

۲- ﴿وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا﴾ پهرومردگار دوو سيفه تي که ليک بهرزی بهو زاته دابوو؛ هم رهوانه کراو بوو هم خاومن شهريعت بوو، پهکيک بوو له پينج پيغه مبهه رايه تي خاومن عهزيمه ته کانو شهريعتو ياساشی بو نه ته ومکه ی هينابوو.. واته: سيفه تي رسولی و نه بيه تي هه بوو:

۳- ﴿وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ﴾ لهای راستی کيوی

به خه لك راده گه پهنی.

۲. ﴿وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ﴾ فەرمانی به ئۆممهتو هۆزو خیزانی خۆی ده کرد به نه نجامدانی نوێزو زه کات دهرکردنی مالو سامان. به صه برو پشو درێژ بوو له سه ره خوداپه رستی ﴿وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا﴾ له لای خودای خۆی پله ی رزمه ندیی به دمه ست هێنا بوو، خودا لێی رازی بوو، جا كه سێك بگاته ئهو پله و پاهه خودا لێی رازی بێ ئیتر چی ده وێ؟؟

۳. ﴿وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ﴾ ئه ی پێغه مبه را له قورئاندا باسی ئیدریس بۆ ئۆمه ته كه ت بگێر ده و، سێ ره وشتی ئه م زاته بۆ ئاده میزاد رون بکه ره ده و.

۱. ﴿إِنَّهُ كَانَ صَادِقًا﴾ بێگومان ئیدریس زۆر راستگۆ بوو له گفتارو کرداردا هه رگیز درۆی نه کرد ده ..

۲. ﴿نَبِيًّا﴾ پێغه مبه ره بوو ده شه ریه ته ی بۆ ئیدر را وه، فەرمانی پێ کراره ئهو شه ریه ته به ئۆمه ته كه ی رابگه یه نی، په رو مر دگار سی صه حیفه ی به نیگا بۆ نار ده و.

۳. ﴿وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا﴾ به ر زمان کردۆته وه بۆ پله و پاهه مه قامیکێ به رز، رێزدارمان کرد به وه؛ كه پله و پاهه ی پێغه مبه راپه تیمان پێ به خشی. هۆی به رز کردنه وه ی مه کانه تی ئیدریس به هۆی ئه وه وه بوو؛ كه زۆر خوداپه رست بووه. به رۆژ به رۆژو بووه. به شه و خوداپه رستی کرد ده.

﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ﴾ ئهو زاتانه ی له سه رمه تای سورمه ته كه وه تا ئی ره باس کرا ون هه ر له زم که ریا وه تا ئیدریس، به لگ و هه موو پێغه مبه ران به گشتی، ئه وان ه ن؛ كه خودا نیعه ته ی پێغه مبه ری تی پێ به خشی ون له خۆی نزیک کرد نه وه و پله ی به رزو شکۆمه ندی پێ دا ون. له ناو به نده گانی دا هه لێ بژارد و ون، هیدایه تی دا ون و شه رمای کرد و ن بۆ ئه وه ی بینه ئه و نه ی مرۆفایه تی و رابه ری ئاده میزاد له خوداپه رستی و به ندا یه تی کردن دا، ﴿مِنْ ذُرِّيَةِ آدَمَ﴾ بریتین له و پێغه مبه رانه ی له وه چه ی ئاده من؛ وه کوو ئیدریس، ﴿وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ﴾ هه ندیکێ تریان وه کوو له نه وه ی ئاده من و ئاده م به با وه گه ور میان حسێب ده کری، له وه چه و نه وه ی ئه وانه شن كه له گه ل نووح دا له كه شتی

طوره وه بانگمان له موسا کردو ناخاوتنمان له گه ل دا نه نجام دا، واته؛ له و شوێنه وه؛ كه كه و ته بوه دمه ته راستی موسا له و کاته دا كه له (مه دیه ن) وه ده گه راپه وه بۆ میصر ئیعه نیگامان بۆ کردو هه واته مان پێ دا؛ كه کرد و ومانه به پێغه مبه رو رابه ری نه ته وه ی ئیسرائیل. له و کاته وه بوو ته (کلیم الله) و فره ستاده ئه م جار دوا ی خنکانی فره عه ون و دارو ده سه ته كه ی واده مان پێ دا بۆ سه رکیوی طوورو له وێ ته و راته مان بۆ نار ده خوار ی.

۴. ﴿وَقَرَّبْنَاهُ نَجًّا﴾ پله و پاهه ی ئه و مان له خۆ نزیک کرده وه، رێزو شکۆمه ندیمان پێ دا، له کاتیک دا راسته وخۆو بێ نا و نه د به نه ی نی گوشتو گۆی له گه ل کردین، واته؛ رێزو شه ره فیکمان پێ به خشی گه یی شه ئه و پله و پاهه؛ كه ناخاوتنمان له گه ل دا کردو کردمانه قسه له گه ل کراوی خۆمان، له عاله می نه روا ح دا پله و پاهه مان ئه و نه د به رز کرده وه، وه کوو نه وه قسه له گه ل كه سێکی نزیک دا بگا به شیوه ی چه کرد!

۵. ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا﴾ به فه ضلو ره حمه تو به زمی خۆمان، هارون؛ كه برای موسا بوو کردمان به پێغه مبه ره له به ره خاتری ئه وو بۆ یارمه تیدانی و پشتگیری کردنی.

﴿وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ﴾ ئه ی پێغه مبه ری خۆ شه وی ست! له قورئاندا سه ره گور شه و ره وشتی ئیسماعیلی کو پی ئیبراهیم ﴿بُؤْئِهِ وَهُوَ مُرْسِدًا﴾ بۆ ئه و مه ردومه له باس بکه، ئه و زاته با وه گه و ره ی هه مو و لا تی حیجازه. ئه مه ش صیفه تو ره وشتی ئیسماعیله؛ كه له م سورمه دا تۆ مار کرا ون؛

۱. ﴿إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ﴾ بێگومان ئیسماعیل زۆر واده راست و پابه ندی به لێنی خۆی بوو. هه روا ده و به لێنیکی دابی به جی هێنا وه، هه ر شتیک دمه ربه ی خوداپه رستی فەرمانی پێ کرابی، گه ر دنکه چ بووه بۆی نه نجامی دا وه.

۲. ﴿وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا﴾ ئه و زاته هه م ره وانه کرا و هه م نه بی بووه، ره وشتی ریساله تو نبوه تی تێ دا بوون، ره وانه کرا وه بۆ سه ره هۆزی جو ره هه م له مه که که، بۆ ئه وه ی شه ریه ته ی چه زم ته ئیبراهیمیان بۆ شی بکاته وه و پێیان رابگه یه نی، که واته ره سول مه رج نیه نامه ی ئاسمانی سه ره به خۆی بۆ بنێردی، به لگ و و جاری وا ده بی شه ریه ته ی پێغه مبه ریکی پێش خۆی

خودا پهرستی، و پرای نهومش باومری به خودا قایم و پتهو بکا، کرداری چاکو به سوود نه انجام بدا، نه وانه دهچنه ناو به ههشتی رازاومو ههشه ننگه وه، خودا له تاوانیان خوش دمی، هیچ ستمیان ئی ناگری.

۱- ﴿جَاءَتْ عَذْنُ الْيَ وَ عَذَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ﴾ نهو به ههشته بریتیه له چمند باغو باغاتیک که باغاتی (عدن) یان ناوه، به شیکه لهقاتو تمبهقهی ناو به ههشت، یان شوینی نیشته چی بوون و مانه وهی همتا هه تایین، پهر و مردگار وادهی نهو به ههشته خوش و رازاوه یه یداوه به بهنده باشه کانی: که به نه دیدمی بر وایان به به بهوونی هه یه و کاری بۆ دمکه، چاویان پی نه که وتووو ئیمانیا پی هیناوه، به هو ی به یزی بیرو باومرپانه وه، دلتیان له وهی وادهی خودا همدیو پاشکه زبونونه وهی تیدا نیه ﴿إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًا﴾ بیگومان خودا وادهی به دی دئو هه رچی به ئینی پی دابی دمی بیته چی و به ئین پیدراوه کان به مرازی خو یان ده گهن و هه موویان دهچنه ناو نهو به هه شتانه وه.

۲- ﴿لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا﴾ نههلی به ههشت؛ نهو پیاوچا کانهی خودا دمیان خاته به هه شته وه، له ویدا قسه ی پر و پو وچ نابیس، کهس قسه ی ناشیرین و بی سوودیان ناراسته ناکا، به لگوو نه وهی دمی بیسن هه ر سه لامکردن له یه کتری سه لامکردنی فریشته یه لئیان، دلتیایی و نارامییا پی دمی خشری بۆ نه وهی هی ندهی تر بکه ونه خوشی و له زمه ته وه.

۳- ﴿وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًا﴾ هه یه بۆ نهو به هه شتی یانه له به هه شتدا رزق و رۆزی خو یان به یانی و ئیواره، واته: نه وهی حه زیان ئی بی له خواردن و خواردنه وه له نه ندازه ی کاتی به یانی و ئیواره دا بۆ یان دئ به بی ماندوبوون، بیگومان له به هه شتدا شه و رۆز نیه، به لگوو هه موو کاتی له نوورو ووناکی دان، تیپه ربوونی کاته کان به هو ی هاتوو چۆی ووناکیه کان و کشانی چۆمه کان دزمان. که واته دمی بلئین: مه به ست نه ومیه: به نه ندازه ی کاتی نیوان به یانی و ئیواره ی نه م جیهانه خواردن و خواردنه ومیان بۆ دئ، نیوان قه وده لئی و ناخواردنی ئیواره یان به نه ندازه ی نیوان قه وده لئی و ناخواردنی ئیواره ی نه م دنیا یه یه

یه که ده هه لمان گرتن، نهومش و مگوو ئیبراهیم که له نه وهی (سام) ی کوپی (نوح) ه، هه شته که ی تریشیا ن ﴿وَمِنْ ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ﴾ له نه وهی ئیبراهیم و مگوو ئیسماعیل و ئیسحاق و یعقوب ﴿وِإِسْرَائِيلَ﴾ هه ندیکی تر له و پیغه مبه رانه له نه وه و هه چی ئیسرائیل؛ واته: له یه عقوقب که وتوو نه وه: و مگوو موسا و هارون و عیسا و زه که ربیا و یه حیا (دروودی خودا له مهر هه مو یان بی) ﴿وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا﴾ نه وانه له کۆمه لی نهو پیغه مبه رانه بوون، که هیدایه تمان دان بۆ ئایینی ئیسلام؛ نهو ئایینه ی: که به رنامه و دستووری هه موو پیغه مبه ران بووه. نهو زاتانه: ﴿إِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُ الرَّحْمَنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًا﴾ هه ر کاتی ئایه ته کانی خودای خاوم به زمی و رحه م بخویند رایه وه به سه ریا ن دا، به ره و رو به ده دا ده که وتو و به گریانه وه سوژد میا ن بۆ خودا دمی برد، گه رند که چی و به ندایه تی خو یان به نه و پهری شیوه ی زه لیلی نیشان ددها، حه مندو سوپاسی خودایان نه منجا م ددها، له مهر نیعمه تو به خشه کانی، ترسی سزا و تۆله ی خودای خاوم ده سه لاتیان له دلا بووا.

﴿فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ غَيًّا﴾ پاش له دنیا دهر جوونی نه و زاتانه، دوی نهو به ره ره مندو به خته و مرانه و شوینکه وتوانیا ن، و هه و نه و و جین و تو یزیک هاتنه کۆری زیانه وه و به ر و اهت جیگای نه و انیا ن گرت ه وه، به لام نو یز مه کانیا ن زایه کردن و وازیان ئی هینا و پاشگو ییا ن خستن، به لگوو هه ر بر وایان پی نه بوو. وازیان له خودا پهرستی هینا و ده ستیا ن کرد به خراپه و خراپه کاری، رۆچون له گومرایی و نارمز و بازی دا، ده ستیا ن دایه زینا کردن و سه ربیچی فه رمانی خودا له هه موو رویه که وه، سه رگه رمی دنیا خواردن و له بیر جوونه وهی رۆزی قیامه ت بوون، نه وانه سزا و تۆله یان ئی ده ستیندرئو له ومبه و لاوه تووشی عه زابو مهینه تی دمی، له رۆزی قیامه ت دا نا ئومید و خه ساره تمه ند دمی، دوجاری تۆله ی سه ختو دژواری گومرایی یه که یان دمی له دۆزه خدا.

﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا﴾ وه لی که سی که تۆیه بکا له تاوانی نو یز نه کردن و نه شوینکه وتنی هه و هس و نارمز و بازی، بکه رپته وه بۆ

﴿۲۳﴾ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِكَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا ﴿۲۴﴾ ئەو بەھەشتە جوان و رازاۋمىيە: كە بەھ شىۋە وەصف گرا بەمىرات دەيدىمىن بەبەندە تەقۋاكارمىكانىمان، ئەوانەى ھەمدو سوپاسى خودا دەكەن لەكاتى خۇشى ناخۇشىدا، لەھەموو ھالىدا ھەرمانبەردارى خوداى خۇيانىن، ئىمەش بەھەشت دەكەينە مىلى راستەقىنەى ئەوان و ەكەو مىرات پىيان دەبەخشىن.

﴿۲۵﴾ وَمَا نُنَزِّلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ ﴿۲۶﴾ واتە: پەرۋەردگار ھەرمانى بەجۈبرائىل كە: كە بەپىغەمبەر رابگەينەن: كە ئىمەى فرىشتە دانابەزىن بەمەبەستى نىگا ھىنان بۇ سەر پىغەمبەرەن كات دواى كاتو بەيناو بەين مەگەر بەھەرمانى خودا بەگۈيرەى داخۋازى ھىكەمتو زانايى زاتى پاكى. ﴿لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِيَنَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ﴾ ھەر بۇ خودايە ئەنجامدانى ھەموو كارو بارىك، كارى دونىاو قىامەتمان رابوردو ئىستىسا داھاتوومان لەھەموو كاتو شوپىنىكا بەدەست خودايەو بەويستى ئەو ئەنجام دەدى. ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا﴾ ھەرگىز خوداى تۇ ئەى موحەممەد! تۇى لەياد نەكردو لىت بى ئاگا نەبوو، ھەرچەندە بۇ ماۋىيەكىش نىگاۋ سۈرۈشت ئى دواكەوتوو، چۈنكە پەرۋەردگار زاناو ئاگادارە بەملىك مەلەكۋوتى بوونەموو ھەرگىزاو ھەرگىز بى ئاگايى و لەبىر چوونەمۇ بەسەردا نايە.

﴿۲۷﴾ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ﴿۲۸﴾ خودا بەدەيھىنەرى ئاسمانەكانو زموى ئەمۇى تىيان دايە، ھەرچى لەناسمانەكانو زمۇدا ھەيە مىلى خودايەو خەلقندەى ئەو، جا كەسىك خاۋمنى ھەموو بوونەموو بى، بەدەيھىنەرى ئاسمانەكانو زموى بى، چۈن تەھسەوور دەكرى بى ئاگايى و لەبىر چوونەمۇ بەسەردا بى! كەۋابى ئەمۇى لەسەر تۇ پىۋىستە ئەى پىغەمبەر! ﴿فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ﴾ بەردەوام بە لەسەر عىبادەت كەردن بۇ خوداى خۇتو نارام بگرە لەسەر عىبادەت كەردن و گۈپراپەلى بۇ خودا، ئەركو ناخۇشى خودايەپرستى و بانگەۋازى بۇ ئايىن لەئەستۇ بگرە، بەھۇى دواكەوتنى نىگاۋ سۈرۈش بۇ ماۋىيەك ۋاز لەخودايەپرستى خۇت مەھىنە، ﴿هَلْ نَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا﴾ ئايا تۇ پىت ۋايە ۋىنەو ئەوونەى خودا ھەيە؟

ئىستىفھامەكە ئىستىفھامى ئىنكارىيە، بەمانا نەفىيە. واتە كەس نىيە ەكەو خودا شىۋى پەرستش و بەندايەتى بۇ كەردن بى، ﴿وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ أَإِذَا مَا مِتْ لَسَوْفَ أُخْرَجُ حَيًّا﴾ ئادەمىزادى دل بى باۋەر دۇرەق دەلى ئايا كاتى من مردەو لاشەم رزىو بووم بەخاك و خۇل، جارىكى تر زىندو دەبەموو لەگۈر راست دەكرىمەو؟ واتە: بەلەيەو شتىكى سەپرەو زۇر بەدوورى دادەنى و بى ۋا نىيە شتى ۋا راست بى.

﴿۲۹﴾ أَوَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُنْ شَيْئًا ﴿۳۰﴾ بۇچى ئادەمىزاد بىر ناكاتەو لەچۈنەتى پەيداۋونى خۇى؟ بۇ بىر لەو ناكاتەو: كە ئىمە ئەومان لەنەبوو ەو ەروست كەردو، كاتىك ئەو ھەر نەبوو، لەنەبوونەو ھىناۋمانەتە وچوود، بۇ بىر لەو ناكاتەو لەكۈيە ھاتوو، چۈن ھاتوو؟ دەبا بىر بىكەتەو پەيداۋونى خۇى لەيەكەمجاردا بىكەتە نىشانەو بەلگە لەسەر گۈنجاۋى دووبارە بوونەموو ەروستكەردنەمۇ.

﴿۳۱﴾ فَرَزَكَ لَخَشْرَتُهُمْ ﴿۳۲﴾ سوپىند بەخوداى تۇ ئەى موحەممەد ئىمە ئەو موشرىكو بى بىروايانە پاش زىندوكرەنەو لەساراي مەخشەردا كۇيان دەكەينەو، بەتەنيا ئەوان كۇناكەينەو، بەلگەو ﴿وَالشَّاطِطِينَ﴾ لەگەل ئەو شەياتىنەى كە لەدونىادا ھاۋرا ھاو رەۋشت بوون و گومرايان كەردن ئەوانىشيان لەگەل تىكەو دەپچىن و راپىچى ساراي مەخشەريان دەكەين بۇ لىكۈلەينەو ئى پەرسىنەو تۇلە ئى ستاندىن. ﴿لَمَّا لُتْخَضِرَتُهُمْ﴾ ھەرچەن بى پاش زىندو كەردنەموو كۇكرەنەومىيان لەدەشتى مەخشەردا ئەمجار ھەموو ئەو كافر و موشرىكانە لەدەورى دۇزەخ حازر دەكەين لەشۋەيەكى سەرنج راكىشدا، ھەموويان بەسەر ئەژۇدا كەوتوون، لەبەر ئەو كەس خۇ بەپىۋە ناگرى، ناتوانى لەسەر ھاجى بوەستى!

﴿۳۳﴾ لَمَّا لَنَزَعَنَّ مِنْ كُلِّ شَيْعَةٍ أُنْهَمُ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عِتِيًّا ﴿۳۴﴾ پاشان بەتەكىد ئىمە لەھەموو نەتەموو كۇمەل گروپەكى ھەسادو گومرا، سەررەقتىن و زۇر ياخى بووكانىيان بى دەمىن، كىيان زياتر سەررەقو خۇبەزلزانو تەجاۋەزكار تر بوون بەرامبەر خوداى بەرەھەم بەزمى دىيانەينە رىزى پىشەو ەدەورى دۇزەخ مۇلىيان دەمىن، واتە: سەرانى كوفرو رابەرانى گومرايى لەكۇمەلى موشرىكو گومرايان داپر

دهکەین و راکیشی سەر لیواری دۆزهخیان دهکەین بۆ ئەوەی
پێشتر فریایان بدمێنە ناو دۆزهخەوه.

﴿ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أُولَىٰ بِهَا صِلَاً﴾ نەمجار ئێمە
بێگومان زۆر باش دزمانین و لەهەموو کەس شارەزاترین
بەوانەى شایانترن بەدۆزهخ و چوێه ناوی سوتان بەناگرە بۆ
نامانەکەى.

﴿وَإِنَّ مِنْكُمْ إِيَّاهَا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا﴾ هیچ
کەس نیه لەئێوەى ئادەمیزاد نیلا لەروژی قیامەتدا دەچیتە
سەر لیواری دۆزهخو بەسەر پردی صیراطدا تێدەپەڕی، ئەم
ئێ نزیکبوونەوهو تێپەڕینە بەسەر دۆزهخدا کاریکی حەتمی و
بەپار لەسەر دراوه، پەرورەگار حوکمی پێ کردووه
براوئەوه، هەر دەبێ بێتە جێ و باشکەزبوونەوهی تێدا نیه.

﴿ثُمَّ نَجْجِي الَّذِينَ أَقْرَأُوا﴾ پاش ئەوەى هەموو ئادەمیزاد
لەدەوری دۆزهخ کۆکرانەوه، ئەوەى کەوتە ناو دۆزهخەوه
کەوتە ناوی لەکافرو یاخیبوان، نەمجار تەقواکارو خۆپارێزان
لەتاوان بەگۆڕەى کردموکانیان رزگار دەکەین دالەمیان
دەدەین و ناھێلین بکەونە ناو دۆزهخەوه، بەهۆی ئیمان و
کردمویانەوه بەسەر پردی صیراطدا تێپەڕ دەبن، ﴿وَنُدْرُ
الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثَا﴾ کافرو ستمکارو یاخیبووەکان لەدۆزهخدا
دەهێلینەوه بەشیوەى بەجۆگاکاھاتووێ، لەسەر ئەو شیوەى کە
لەدەوری دۆزهخ گرد کرابوونەوه ئاوا لییان دەکەڕێن با لەناو
دۆزهخدا بسوتێن، ھاتنە دەرەمیان نیه، توانای رزگار بوونیان
نیه.

﴿وَإِذَا نَفَخْنَا فِيهِمَا تَبَاتِ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ
آمَنُوا﴾ هەر کاتێ نایاتی قورئان بەسەر ئەو موشریکە
سەررەقاندە بخوێندریتەوه، بەلگەو نیشانەى ئاشکراو روون
لەسەر تاكو تەنھایی خودا بەگۆیاندە بدری، رووی خۆیان
و مەردەگێرنو پشت ھەلەمکەن، بەفیزموه خۆیان ھەلەمێنەوه،
فەخرو شانازی بەسەر موسوڵمانەکاندا دەکەن، لەشەساغی و
سامانداریی خۆیان دەکەنە بەلگەى راستی ئایین و بیرو
باوەڕیان، رو دەکەنە موسوڵمانەکان و پێیان دەلێن، ﴿أَيُّ
الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَاماً وَأَحْسَنُ نَدْبًا﴾ کام لا لەئێمەو لەئێوە شوێنو
مەنزلی خۆشترە، خانوو بەرەى پەرداخ و رازاوه ترە؟ کێمان

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعَذَابِهِ
هَلْ تَعْلَمُ لَوْمَعِيًّا ﴿٥١﴾ وَقَوْلِ الْإِنْسَانِ أَوَلَمْ يَأْمُرْكَ لَوْ
أَخْرَجُ حَيًّا ﴿٥٢﴾ أَوْلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْتَهُ مِنْ قَبْلُ
وَلَرَبُّكَ شَكِيًّا ﴿٥٣﴾ تَوَرَّيْكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ
لَنَحْشُرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثَا ﴿٥٤﴾ ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ
شِيعَةٍ أَنتَ بَشَرًا مَلَأَ الرِّحْمَىٰ عَيْنًا ﴿٥٥﴾ ثُمَّ لَنَعْنُ أَطْمَ بِالَّذِينَ
هُمْ أَوَّلَىٰ بِهَا صِلَاً ﴿٥٦﴾ وَإِنْ مَنَعْنَا آلَ آدَمَ هَٰذَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ
حَتْمًا مَّقْضِيًّا ﴿٥٧﴾ ثُمَّ نُنْجِي الَّذِينَ آمَنُوا وَنُدْرُ الْأَعْلَالِيَّتِ
فِيهَا جِثَا ﴿٥٨﴾ وَإِذَا نَفَخْنَا فِيهِمَا تَبَاتِ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
لِلَّذِينَ آمَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَاماً وَأَحْسَنُ نَدْبًا ﴿٥٩﴾ وَكَمْ
أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثْنًا وَرَدًّا ﴿٦٠﴾ قُلْ مَنْ
كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدَدًا ﴿٦١﴾ إِنْ أَرَادُوا مُبَايَعَتَكَ
إِنَّا الْمَدَابِرَ وَلِمَا السَّاعَةِ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَكَانًا
وَاضْعَفُ جُودًا ﴿٦٢﴾ وَيَرْيِئُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَهُدًى
وَالْبَقِيَّةُ الصَّلَاحُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَرَدًا ﴿٦٣﴾

لەشەساغ ترو پۆشتەو پەرداخ ترین؟ کێمان یارمەتیدەرو
لایەنگیرمان زۆرە؟ کێمان دیوەخان و کۆرو مەجلیسی قەرەباڵغ
ترو رازاوه ترە؟

﴿وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثْنًا وَرَدًّا﴾ زۆر
لەگەلو نەتەوه رابوردووەکانمان بەھێلاک بردون لەوانەى
پێغەمبەرانیان بەدرۆ خستونەوه، بەردەوام بوون لەسەر
کوفرو بێدینى خۆیان، ئێمە ریشەگیشان کردن، وەلحال
ئەوانە زۆر لەئەمان شوخ و شەنگرو پۆشتەو پەرداختر و پتر
خاوەن مال و سامان و کەلو پەلو ئامیزبوون، دەى شوخ و
شەنگی و دەولەمەندییان نەبوو لەمێر لەبەردەم وێستی
خودادا، کاتێ وێستی لەناویان بەرى.

﴿قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدَدًا﴾ ئەمى
موحەممەد! بەو موشریکە بۆ باوەڕانە بۆ، کە لافى ئەوه ئى
دەمدن ئەوانە لەسەر حەقن و ئەتۆ و شوێنکەوتوانت لەسەر
بەتال، پێیان بۆ، لەئێمەو لەئێوە ھەر لایەگمان لەسەر

بچن، ﴿وَلَمَّا لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا﴾ سزاو عذابى بۆ زياد دمكەين لەسەر ئەو قسە ناشرين و نابەجيانەى كافر بوونى بەخودا و پخوا نەكردنى بەپيغەمبەرى خودا و گائەكردنى بەئايىنى خودا، لەباتى ئەوى لەقيامەتدا مالا و سامان و مندالى بدميى عذابى بۆ زياد دمكەين، ﴿وَكُرِّهَ مَا يَقُولُ وَيَأْتِنَا فَزْدًا﴾ لەدنيا ديميرينين و ئەو مالا و سامانەى هەيەتى بەميرات دەدرى بەيەككى ترو هەمووى ئى دەستينين، رۆژى قيامەت دى بۆ لاى ئيمە بەروتو هوتى نەمالى لەگەڵ نە مندالى پيە، هەرچى لەدنيادا هەى بوو هەموويان ئى ستاندۆتەو، دەى چۆن بەتەما ئەومە لەقيامەتدا مالا و سامانى بدمى؟

﴿وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَّيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا﴾ سەيردا ئەو كافرو موشريكانەى ئاياتى خودا رەتدەكەنەو، جگە لەخودا چەند شتيكان كردو بەپەرستشى خويان و بەندايەتيان بۆ دەكەن، بەتەماى ئەو من لەلاى خودا بەشتگريان ئى بكەن و نەهێن خودا عەزەيبان بدا، بەهوميدي ئەو من بۆيان ببە شەفاعەتكارو لەخودايان نزك بكەنەو.

﴿كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا﴾ كار بەو شيۆ نە: كە ئەوان تىي گەپيشتون و بەتەمان، نەخەير بەهەڵچون و ئاواتو هوميديان نايەتە جى، بەلگوو پەرستراوەكانيان تەنانەت ئەوانەشيان كە بى گيانن خودا و زمانيان دىي و بەدرۆيان دەخەنەو، ئينكارى عيبادەتو پەرستشى ئەوان دەكەن، خويانيان ئى دوور دەخەنەو، يەخەى خويانيان ئى دادمړنن، لەجياتى ئەو شەفاعەتيان بۆ بكەن دەبنە دژو دۆژمن بۆيان.

﴿أَلَمْ تَرَى أَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تُوْزَمُ أَرْأَ﴾ ئەتۆ نەترانيو ئەى موحەممەد! كە ئيمە شەياتينيان بەسەر كافرهكاندا زال كردون، جیگريمان كردوون بۆ گومرا كردنيان، دەنە دەنەيان دەمدن، هەليان دەني بۆ ئەنجامدانی تاوان و رۆجوون لەگومرايى دا. هەليان دەخليتن بۆ ئەوى بكەونە ناو زلکاو تاوانەو، ريگای گوهر و بيدينيان بۆ جوان دەكەن، ئيزن دراوون بۆ گومراکردنى ئادەمیزاد، لەو کاتەو شەيتان داواى لەخودا کرد: كە ريگەى بدا ئادەمیزاد گومرا بکا، ئەم

رەبازی گومرايى بين، ئەو پەرورەدگار سزای دمدا بەو مۆلەتى دمدا لەگومرايى دا بمينيتهو و زیاتر گومرايى هەتا کاتى ئەوى دى گيانى بکيشريو تەمەنى تەواو بى، ئەمجار بيخاتە ناو دۆزەخەو و بەتوندترین سزا تۆلەى خراپەکاریەکانى ئى بستينى ﴿حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ﴾ هەتا بەچاوى خويان ئەوى وادميان بي دراوو هەرشەيان بى ئى کراو دەيبين: جا ئەو عەزەيبە عەزەيبى دونيا بەگرتو و شەر لەگەل كردن و ترساندن و کوشتن و برين و تالانکردن، و مکوو لەجەنگى بەدردا روى دا، يان هاتنى رۆژى قيامەت و زينديوونەوميانە بەناگەهانى و لەنكاو دووچار بوونيان بەو هەموو عەزەيبو تەنگو چەلەمەمەى تىي دەكەون، ﴿فَسَيَقُولُونَ مِنْ هُوَ نَبَأٌ مَّكِينٌ وَأَضَعُ خُبْرًا﴾ نيت ئەو کاتە بۆيان دەرەكەوى كى شوينى ناخۆش و خەسارەتمەند، كى بى پشتيوان و بى دەسلەلاتو مايە پوچە؟ دزانن كى بەختەومرو خودا بي داو، ﴿وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى﴾ ئەوانە شوين پەيامى پيغەمبەر دەكەون و ريگای هيدايت دەگرنە بەر، خودا زیاتر هيدايتيان دمدا بۆ ئيماننەيان و ئيمان پتەو بوون، پتر شارەزيان دمكا بۆ خيرو چاکە، چونكە چاکە چاکەى لەداوایە. ﴿وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَّرَدًّا﴾ ئەو بىروياومرە راستو پەسندە.

﴿أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأَوْ كُنَّ مَالًا وَلَدْتُهَا﴾ نايە هەوالەت نەدمەى بەسەر گورشتەى ئەو كافرهى كە سنورشيكى دەكاو ريگە بەخوى دمدا بەر بەرهەمەكانى خودا بکا، جورنەت بەرامبەر خودا بنويى و مندە بى شەرم و حەيا بى بلى من لەقيامەتدا مالا و مندالو سامانم بى دەدرى!!

﴿أَلَمْ تَلْعَلِ الْغَيْبُ أَمْ أَخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا﴾ نايە ناگاداريى بەسەر غەيبدا هەيە؟ يان لەخودا وادەو بەئينيكي لەو بارەو و مرگرتوو؟ واتە: ئەوى ئەو كافره سەررەفە دەليى: بەيەكى لەو دوو ريگايە نەبى نازانى، ﴿كَلَّا﴾ ئەوى ئەو بەتەمايەتى و نيمە نايەتەدى، بەهەلەچوو ﴿سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ﴾ ئەوى دەليى: بۆى دەنووسين و بۆى پەزمەندە دەكەين و لەقيامەتدا سزای دەدمەنەو، ناهيلىن بەسەريەو

نیز نه یان و مرگرتووه.

﴿۸۴﴾ **فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ** نهی موحه ممهده! بهلهی شهومیان لی مهکه زوو لهناو بچن، داوای هاتنی عمزایی ریشه کی شکهرو کۆکوزیان لی مهکه، داخوازی شه مه به بههوی سوور بوونیان لهسهر کوفرو بییدینی هه موانیان لهناو بهرین، چونکه ماوهی ژبانیان کورتهو کاتی لهناو برندیان نزیکه، **إِنَّمَا نَعْدُ لَهُمْ عَذَابًا** جهند رۆژو کاتیکیان له دونیادا ماوه، رۆژو سهعاتیان لی دمژمیرین، ههتا سههروکارو کردهو میانمان کۆنترۆل کردوه، لییان دهگهری تین بۆ کاتو ساتیکی دیاریکراو که کۆتایی ته مه نیانه، شه کاته حیسابو لی کۆلینهومیان لهگهڵ دهکهین سزای شیای خۆیان و مردهگرن.

﴿۸۵﴾ **يَوْمَ نَخْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَلَدَاءً** نهی پیغه مبههرا! باسی شه رۆژه بۆ گه له کهت بکه، که نییه کۆمهلی خوداناسان کۆ دهکهینهوه بۆ لای خۆمان! بۆ لای خودای خاوهن رحهه به زمیی به شیوهی ریزو حورمهت، دهیان بهین بۆ ناو بهههشت به سواری و ریزهوه.

﴿۸۶﴾ **وَسَوْفَ الْمُجْرِمِينَ إِلَى جَهَنَّمَ وَرْدًا** تاوانباران به پیدامیی رایبج دهکهین بۆ لای دۆزهخ، ماندوو شه کهتن تینوو برسین. بهو حاله دهیاندینه بهرو رایبجیان دهکهین و هکوو چۆن گه له حوشترو گاران، که رایبجی دویلی ناو دهکرین! کهس لههانیان نایهه **﴿۸۷﴾ لَا يَمْلِكُونَ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا** هیچ کهسیک لای خودا مافی شهوهی نییه شهفاعهت بۆیه کیکی تر بکا، مهگهر کهسیک له خوداوه وادهو به لینیکی و مرگرتبی، که شایه تیدانه بهتاکو ته نهایی خوداو راستی پیغه مبههرا بهتی و هاتنی رۆژی قیامهت.

﴿۸۸﴾ **وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا** **﴿۸۹﴾ لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِذَا** کافهرمانی قورمیشو جوله کهو نهصارا دهلین: خودا مندالی بۆ خۆی داناوه، مندالی ههیه! موشریکهکانی قورمیش دهلین: فریشته کچی خودان، جوله کهکان دهلین: عوزمیر کوری خودایه، مهسیحیه کهکان دهلین: عیسا کوری خودایه! به راستی شه کافره نهفامانه بهم قسهو بیرو بۆ جووانهانیان هه لویستیکی ناشیرین دهنوینن، قسهیهکی زۆر ناشیرین و بههقلدا نهجوو دهلین. تاوانیکی گه وره به لایهکی سامناک

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِيَنَّكَ مَالًا وَّلَدًا ﴿۷﴾ **أَطْلَعَ الْغَيْبَ أَمْ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا** ﴿۸﴾ **كَلَّا سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا** ﴿۹﴾ **وَنُرْسِلُهُ** **مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا** ﴿۱۰﴾ **وَأَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا** ﴿۱۱﴾ **كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا** ﴿۱۲﴾ **أَلَمْ تَرَ أَنَا أَرْسَلْنَا الشَّاطِطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَؤْزُهُمْ أَزًّا** ﴿۱۳﴾ **فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعْدُ لَهُمْ عَذَابًا** ﴿۱۴﴾ **يَوْمَ نَخْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا** ﴿۱۵﴾ **وَسَوْفَ الْمُجْرِمِينَ إِلَى جَهَنَّمَ وَرْدًا** ﴿۱۶﴾ **لَا يَمْلِكُونَ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا** ﴿۱۷﴾ **وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا** ﴿۱۸﴾ **لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِذَا** ﴿۱۹﴾ **نَكَادُ السَّمَوَاتِ يَتَّقَطْنَ مِنْهُ** **وَنَشْأُ الْأَرْضُ وَغَرُّ الْجِبَالِ هَذَا** ﴿۲۰﴾ **أَنْ دَعَا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا** ﴿۲۱﴾ **وَمَا يَنبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا** ﴿۲۲﴾ **إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا مَا يَلِيَ الرَّحْمَنَ عَبْدًا** ﴿۲۳﴾ **لَقَدْ أَحْصَيْنَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا** ﴿۲۴﴾ **وَكُلُّهُمْ مَائِيَّةٌ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَرْدًا** ﴿۲۵﴾

بۆ خۆیان دیننه دی! نای که بوختانیکی گه وره دهکهین! بوختانه کهیان هینده سامناکه.

﴿۷﴾ **هَذَا** نزیکه ناسمانهکان شوق بهرن، شهقار شهقار ببن! زموی بهه لشی و رۆجی، کیوهکان تیک روخین و وردو خاش ببن! خهریکه کهون وهلهرز بی، ههباره زلهکانی بوونه و مر بهنهرزو ناسمانهوه ههرجهنده بی گیانن بکهونه له رزمه و هه جمینیان لی هه لگیری، تاوانه که هینده گه ورهیه بی زمان و مزمان دینی و بی گیان دهلهرزینی، شه رمتدانه وده بی ناخۆشبون و نارمزیی دهربرینه ناسمانهکان و زموی کیوهکان به شداری تیدا دهکهین، هه موویان و هکوو شه قشهقه دهکهونه له رزمه و راده چله کیین **﴿۱۱﴾ أَنْ دَعَا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا** له بهر شهوهی شه نهفامانه مندال و مهال خودا دهمن، دهلین: خودا کوری ههیه کچی ههیه. بونه و مر تیکرا شوهری لی هه لدهگیری، و هکوو میژولک

نابین به حرامی دانایی لایان حرامه. پرموردگار لای بمنده صالحه گانی خوشه ویستیان دهکا.

﴿۹۷﴾ فَإِنَّمَا يَسْرَأُ بِرِسَالِكَ إِتْبَاشٍ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَلَنُرِيَهُ قَوْمًا لَّدَا ﴿۹۸﴾ نَیْمَه نَم هورنانه مان ناسان کردوه بهوه که به زمانی تو نازلان کردوه بو نهودی موژده بدهی بهوانه تی هواکارو لهخودا ترسن، نامادهباشیان تیدایه بو نهودی بچنه ریزی خوداناسانهوه، موژده بدهی بهوانه تی بههپیر بانگهوازی بهکه تهوه دین خودا بهتالو تهنا دمناسن، پروا به پیغه مبرایه تی تو دهکن، موژده بههشتیان پی بدهی، لههه مان کاتدا بهم هورنانه کو مهلو کهسانیکی تر برسینی؛ که سه ررهق و دلرهقن، دمدریژو چهقه چهانوان، حمزبان لهکی شهو جهدهله بهناحق، لهحق لایان داوهو رویان لهبهتال کردوه، هرهشهیان لی بکهی بهناگری دؤزه لهتولهی نهو خراپه کاریه تی نهنجامی دمدهن نهو بیرو باومرهی سوورن لهسهری!

﴿۹۸﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هَلْ يُحِصُّ مِنْهُمْ مِنْ أَحَدٍ أَوْ ﴿۹۹﴾ نَسْنَعُ لَهُمْ رِزْقًا ﴿۱۰۰﴾ لهپیش نهو عهرمه موشریکانهوه زور گهلو نهتهوهو تاقم کو مهلمان لهناوبردون، خستوماننه توونی نهمانهوه، بههوی کوفر و بی دینی بهوه بههوی بهدرؤ خستنهوهی پیغه مبرمکانیانهوه، نایا نیستا کهسیان لی دمبینی، ههست بههیج جمو جوو و هاتوچوی نهوانه دهکهی؟ نایا هیج سرکهو پرتهو دنگو صه دایه کیان لی دمبسی؟ واته؛ پیش نهو عهرمه موشریکانه زور گهلو نهتهوه هه بوون، وهکوو نهمانه سه رکیش و دلرهق و سه ریچی کهر بوون، نههاتنه سه ر ری بازی حهق و پروایان به پیغه مبرمکانیان نهگردو خودا ناسه واری برپنهوهو لهناوی بردن.

کوتایی سوره تی مریم



سوره تی (طه)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

﴿طه﴾ ناوه بو پیغه مبرم ۱ مانا کهی نهومیه: نهی موحه مهدها! ﴿۲﴾ مَا أَرْزَاكَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِنَشْقِیْ ۱ إِلَّا لَذِكْرٍ لِبَنِّ

دهله رزی، له بهر به گه ورمگرتنی خودا به دور گرتنی لههه موو عهیبو نهنگیهک، چونکه خودا تالو تهناهیهو بی هاوهلو بی وینهو بی خیزانو منداله، نهنجامدانی نهو بوختانه گهوره هینده سامناکه بونهوهر دههه ژینی.

﴿۹۲﴾ وَمَا يَنْتَهِی لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ﴿۹۳﴾ همرگیز نهگونجاوهو نابی خودا مندالی ههیی، لایهق نیه بو خودا، چونکه هه بوونی مندال نیشانهی نیحتیاجی و کهه کورییه، پرموردگار لهشتی ناوا دوورهو پیویستی پی نیه. ﴿۹۴﴾ إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتَى الرَّحْمَنِ عَبْدًا ﴿۹۵﴾ هه موو یهکی لهمه خلوقهات، لهفریشتهو نادهمی و جندوکه ناچارن نیلا دمبی رۆزی قیامت له بهردهم خودادا دان به بهندهایه تی خویندا بنینن بو خودا، دمبی هه موویان ملکهچی و زهلیلی خوینان رابگه بهنن، نیتر چۆن دمبی هه ندی لهو مه خلوقهانهی ببته مندالی و به کورو کچی خودا حسیب بکری؟

﴿۹۶﴾ لَقَدْ أَخْصَاكُمْ وَعَدَّكُمْ عَبْدًا ﴿۹۷﴾ بیگومان پرموردگار هه موو بهنده گانی خو، هه موو دروستکراوانی خو سهر ژمیر کردون و دهوری داو، هه موویان له ژیر فرمان و ته گیری نهودان، ناگاداری هه موو هه لس و کهوتیکیانه، هیچی لی نادیار نیه و لی گوم نابی، هه موو بهنده گانی خو سهر ژمیر کردون، کردار و گوشتارو هه ناسه و جمو جولایانی کو نترؤل کردوه، هه موو شتی لای خودای زاناو ناگادار به نهندازهو مهزنده میه.

﴿۹۸﴾ وَكُلُّهُمْ إِلَيْهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا ﴿۹۹﴾ هه ری کهی له بهنده گانی رۆزی قیامت دینه خزمهت پرموردگاریان به ته نیاو بی کهس و بی یار مه تیدر، هانا بو خودا دینی و ناتاجی به زمی و ردهمی خودایه. هه موو هه لو یستو کارو گوشتاریکی لای خودا تو مار کراوه، به ته نیاو بی کهس و بی دمر دینه بهردهم دادگایی خودا.

﴿۹۶﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ ﴿۹۷﴾ رَدًا ﴿۹۸﴾ بیگومان نهوانه ی پروایان بهتالو تهناهیی خودا و پیغه مبریتی پیغه مبر هیناوه، کردوهی باش و به سوودیان نهنجام داوه، سه رککی سه رشانیان به گویره تی توانا بهجی هیناوه، نهودی نابین به حه لالی دانایی به حه لالی بزائن نهودی

یَحْشَىٰ ﴿۱﴾ نِیمه قورئانمان بۆیه بۆسەر نازل نه کردوی: که نه و منده خوت ماندو بکھی و نه و منده خهم و خهفت بخوی: که نه وانه نیمان ناهینن، نیمانیهانی نه وانه به دست تو نیه، تو له وه بهرپرسیار نی، به لکوه نِیمه قورئانمان: که بۆ ناردوی بۆ نه و میه به مهردومی رابگه یه نی و تییان بگه یه نی، نه تو ههر رابگه یاندن و تیگه یاندن له سهره، له و به ولوه گوئ به سهر پیچی و رو و مرگ پراسی نه وانه مه ده نه و منده زهخت له خوت مه که زیان به دل و دمرون و جهستمت بگا، نه و دی له خودا دهترسی: که خودای بیر ده که و یته و به بند نامیز دمی، ته قوای خودا ده کاو داوای لی خوشبوون و به مرز گه یشتنی لی ده کا به مهش نه رکی پیغه مبه ر ﴿۲﴾ کوتایی دی، چونکه نه رکی سهر شانی پیغه مبه ر رابگه یاندنی په یام و موژده دان و ترساندن!

﴿تَنْزِيلًا مِّنْ خَلْقِ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ الْغَلَا﴾ ﴿۳﴾ نهم قورئانه ی بۆ تو هاتوه نه ی موحه ممه دا و وجه به وجه به سهر به ره به ره بۆت نازل گراوه له لایهن خودای خوتنه وه: که به دیه ی نه ری زهوی و ناسمانه به رزمکانه.

﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَىٰ﴾ ﴿۴﴾ نه و که سه ی قورئانی ناردۆته خواری خودای به ره حم و به زمی یه، خاوهن نیعمهت و فهزله به سهر به نه ده کانی دا، هه موو نیعمهتی له نه وه و به یه و نه و خاوه نیه تی.. نه و خودایه یه: که به سهر عهرشدا بالادسته و کۆتروئی کردوه. هه موو کارو باریکی بوونه و مر به دهست نه وه و نه و هه ئیده سورپنی. زانیانی سه له فی صالح:

نه وانه نیمانیا ن به صیفات ی خودا هه یه به و جوړه ی خودا بۆخوی پال خوی داو، هیچ گۆران و تهئویل و لیکنچواندن برپار نادن، نه مانه ده لئین: په رومردگار نیستیوای به سهر عهرش دا کردوه به و جوړه ی له گه ل گه و ره ی و شکۆمه ندی خۆیدا ده گونجی، ئیتر چ پیویست به تهئویل و مانا گۆرین هه یه؟ خودا بۆخوی (استوی) ی بۆ زاتی خۆی به کار هیئاوه نِیمه بۆچی به یی به لگه له سهر مانای خۆی لای بدین. نهم کۆمه له سه له فه سالحه ده لئین: خودا زات و صیفات ی هه ن، زات و صیفات ی له دروست گراوانی جوداوازن، خودا عیلمی هه یه و ئاده میزادیش عیلمی هه یه به لام عیلمی خودا

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا ﴿۱﴾ فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَتُنذِرَ بِهِ قَوْمًا لَّدُنَّا ﴿۲﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّن قَرْنٍ هَلْ يُخَشِئُهُمْ مِّنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ﴿۳﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طه ﴿۱﴾ مَا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَىٰ ﴿۲﴾ إِلَّا تَذَكُّرَةً ﴿۳﴾ لِّمَن يَخْشَىٰ ﴿۴﴾ تَنزِيلًا مِّنْ خَلْقِ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ الْغَلَا ﴿۵﴾ الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَىٰ ﴿۶﴾ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَىٰ ﴿۷﴾ وَإِن تَجْهَرْ بِالْقَوْلِ فَإِنَّمَا يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَىٰ ﴿۸﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ ﴿۹﴾ وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَىٰ ﴿۱۰﴾ إِذْ رَأَاهُ نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا أَلَمِ يَأْكُرْ مَتَابَقِينَ ﴿۱۱﴾ أَوْ أَجِدُ عَلَى النَّارِ هُدًى ﴿۱۲﴾ فَلَمَّا أَنهَا تُدْرِي بِمُوسَىٰ ﴿۱۳﴾ إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طَرَىٰ ﴿۱۴﴾

جوداوازه له عیلمی ئاده میزاد، خودا صیقهتی بیستن و دیتنی هه یه وه لی بیستن و دیتنی خودا له بیستن و دیتنی ئاده میزاد جیایه. که و ابو هه موو نه و وشانه ی که له قورئان دا بۆ خودا به کار هیتراون و ده کوو (وجه، ید، قدم، استوی... هتد) له سهر مانای خویان ده یانه یلینه وه، به لام به ته نکید چۆنیه تی مانای نهم وشانه که بۆ خودایان به کار به یئین جودا وازه له و دی که بۆ مه خلوقاتیان به کار به یئین.

﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَىٰ﴾ ﴿۱﴾ واته: نه و خودایه ی قورئانی بۆ نازل کردوی خاوه نیه تی و ملکایه تی ناو ناسمانه کان و سهر زهوی و ههر چی له ناسمان و زهوی دا هه یه، ته نانهت نه و دی له ژیرگل و خۆلشیدایه به لکوه هه موو شتیکی ناو بوونه و مر هی خودایه و نه و ته صهرو فی تیدا ده کاو به ویستی خۆی هه ئیده سورپنی! ﴿وَإِن تَجْهَرْ بِالْقَوْلِ فَإِنَّمَا يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَىٰ﴾ ﴿۲﴾ نه ی موحه ممه دا! نه گهر تو به دهنگی به رز له خودا به پارییه و مو ذیکری خودا به

له گهمل دهگا، نیشانهی نه دهبو و پوشتی بهرزه بهرامبه
خودای به دیهینهرا ﴿إِنَّكَ بِالْأَوْدِي الْمَقْدِسِ طَوَى﴾ بیگومان
نیستا تو وای له شیوو دۆلئیکی پاک و خاوین دا پیی دهگوتری
(طوی) له ناخی سینادایه.

﴿۱۲﴾ وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَى﴾ نهمن نهو خودایم تۆم
هه لبرادوو به پیغه مبه ریئی ئهرکی رابهری و پیشه وایه تیت
خراومه سهر شان. فهرمانی ئیمه بیسه و وری بگره، نهو
به یامه ی بۆت دی، لئی حالی بهو کاری پی بکه.

﴿۱۴﴾ إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي﴾
بیگومان نهو که سهی بانگت دهگا بهر و مردگار، خودای خۆته،
نهمه دووباره بوونه وود ته ئکید پستهی ﴿إِنِّي أَنَا رَبُّكَ﴾ هی
پیشه و میه.

﴿۱۵﴾ إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أَخْفِيهَا لِتُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَى﴾
بیگومان قیامت ههر دی و گومان له هاتنیدا نیه، پرو و دایک
ههر دمبی پرو بدا و نه هاتنی محاله. نهمن دهمه وئ له خوشمی
بشارمه و، جاجۆن که سانی دیکه پیی دهمانن؟ نهم جۆره
ناخواتنه له زمانی عهرمبی دا باوه. نه گهر په گیک زیدمه و
بکا له نهیانی کاریکی دا دهلی: (کتمت سری من نفسی) نهمن
نهینه کهم له خوشم شاردمه و مه بهستی نه و میه: که نهینه که
به و پهری تواناوه شاردۆته و.

﴿لِتُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَى﴾ بۆنه و می هه موو که سیك
پاداشتی کردمه و مگانی خوی بدریته و.

﴿۱۶﴾ فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَى﴾ باتۆ
بی ناگانهگا له هاتنی قیامت و لات نه دا له پروا بوون
به قیامت و پرو و دایمگانی، که سیك: که پروای به هاتنی نیه
چاو پروانی پاداشت و سزای نهو پۆزه نیه، له سزاو عیقای
خوای گهره ناترسی و بی پهروا سهر پیچی فهرمانی خوا
دهگا و گۆ به نه هیه کانی نادا، شوین هه و او هه و سی خوی
دهکه وئ! نه تو نه گهر و ابکه به هیلاک دهچی و خه سارمه مند
دمبی.

﴿۱۷﴾ وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ يَا مُوسَى﴾ نهی موسا نهو جیه
به دهستی راسته و میه؟ بیگومان خودا ناگاداری هه موو شته،
هیج نیه له نهو په نهان بی، که واته ههر پرسیارئ له خودا و

ناشکرا بکه یان به نهیانی و له سهره خۆ نه نجامی بدهی، نه و
تۆ باش بزانه: که خودا زاناو ناگاداره به سهر هه موو نهیانی
یهک و شارومتر له نهیانی، ناگای له جیه و شارومتر له جیه
هه میه.

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى﴾ زاتی که بیجکه
له خوی هیج بهر استراویک نییه شیوی بهرستن بیت، گشت
ناوه جوانه گان ههری نهون.

﴿وَقُلْ أَنَاكَ حَدِيثُ مُوسَى﴾ نهی موحه ممد نایا تو
سهرگوزشته و به سهرهاتی موسات بۆ هاتوو؟ دهمانی چی
به سهرهات به دمست فیرعمون و دارو دهسته که یه و ده؟ دهمانی
سهرمتا جۆن نیگامان بۆ کردو ناخواتنمان له گهمل نه نجام دا؟
وشه ی (هل) که بۆ نیستفهامه چه سپانن ده که یه نی،
هه و اه که له دلی موحاطه ب دا جیگر دهگا، نهم شی و میه واته
(نیستفهامی ته فیریری) نوسولوبیکی کاریگهره بۆ
نا راسته کردنی که لامی عهرمبی بۆ ناو زهینی بیسه:

﴿إِذْ رَأَى نَارًا﴾ کاتیک له دهشتیکی کاک به کاکیدا، له
شه و یکی سارد و تاریکی زستاندا، ناگریکی بینی و دلی پی
خوش کرد. ﴿فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا﴾ به خیزانه که گووت: نیوه
لیره بهینه و دانیش به شوینی من دا مه یمن ﴿إِنِّي أَنَسْتُ
نَارًا﴾ بیگومان من ناگریکم بینی ده چم بۆلای نهو ناگره
بزانه جیه و جۆنه ﴿لَقُلِّي آتِيَكُمْ مِنْهَا بِقَبَسٍ﴾ به لگوو لهو
ناگره سهره بزوتیک سهره جلوره ناگریکتان بۆ بینم خۆتانی
پی گهرم بکه نه و، یان بۆ نه و می بیکه یه نه پرو و ناکی
بۆخۆمان و پیکای پی دمرکه یمن ﴿أَوْ أَجِدْ عَلَى النَّارِ هُنْدًى﴾ یان
به لگوو له لای ناگره که که سانیکم دمست بکه وئ پیکامان به نشان
بدا.

﴿فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ يَا مُوسَى﴾ کاتیک هاته لای ناگره که بانگی
لی کرا: نهی موسا! گوئ بگره، ﴿إِنِّي أَنَا رَبُّكَ﴾ من: که
بانگت لی ده کهم بهر و مردگاری تۆم، نهو شوینه ی تو لئی
و مستای شوینیکی بهر و زه، پاک و خاوینه و بهر که ته
تیخراوه، که وایی ﴿فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ﴾ له بهر ریزگرتنی شوینه که
پیلا و مگانت داکه نه، جی و نه که پیخواسی نیشانه ی خۆ به کهم
زانین و به ندایه تی کردنه بۆ خودا ریزنانه لهو که سهی قسمت

نارپاسته بکړی مېبه ست زانا کردنی خودا نییهمو شته ی
پرسپاری ئی کردووه، به لکوو مېبه ستی تری تیدایه و
به گوږی شوین و جیگاد مزانری. که واته لیرمدا پرسپارمه که بؤ
به ناگا هیئانه و می حمزرمی موسایه و بؤ سهرنج ږاکیشانیه تی
بؤ بینینی موعجیزه و داپرانی لهو حاله ی که تیدا نقووم
بووه.

﴿قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّأُ عَلَيْهَا وَأَهُشُّ بِهَا عَلَى غَنَمِي وَلِيَ فِيهَا مَآرِبُ أُخْرَى﴾ وتی، نه ووه عصاکمه، له کاتی ږویشن دا
خومی سهرمدوم، که لای دره خته کانی پی هلدوومرینم بؤ
نه و می نازه له کاتم بیخون. چند مېبه ست و بهرژومندی ترم
تیدا هیه و بؤزور شتی تر به کاری دهینم.

﴿قَالَ﴾ په رومردگار پیی فهرموو: ﴿أَلْقِهَا يَا مُوسَى﴾ نه ی
موسا! نه و عصایه ی به دستی راسته و میه فرپی بده،
بیهاویرزه سهر زموی، حمزرمی موسا په کسر ﴿فَأَلْقَاهَا﴾
عصاکه ی فرپدا ﴿فَإِذَا هِيَ حَبَّةٌ تَسْفَى﴾ ههر له گهل فرپی دا
روانی کتوپر عصاکه ی ماریکه و دمخشی و دمخشی به سهر
زموی دا، دست به جی عصای پی گیان بوو به ماریکی
دریژی گورج و گؤل. ﴿قَالَ﴾ په رومردگار پیی فهرموو:
﴿خُذْهَا وَلَا تَخَفْ﴾ به دست بیگرو لی مترسه، ﴿سَتَعِيدُهَا
سِرَّتَهَا الْأُولَى﴾ ههر که دست پیی گه پیشته و دهیگر پینه ووه
بؤ شیوه که ی په که مجاری و دهیکه پینه ووه به دار عصاکه ی
پیشوو.

﴿وَاضْمُمْ يَدَكَ إِلَى جَنَاحِكَ﴾ دستی راست بهر بؤین
هنگت بیلکینه به زیر بالته ووه، ﴿تَخْرُجُ بِنُضَاءٍ﴾ دیته دهر ووه
به دره و شامی پووناکی په کی زور دمه خشی.. به شه و به ږوژ
پووناکی په که ی دیاره وکوو پووناکی خورو مانگ وایه.
﴿مِنْ غَيْرِ سَوَاءٍ﴾ سپیه تیه که ی پووناکی و دره و شانه و میه،
نه خوشی و دردی به له کی نیه، نیشانه ی عیب و نهنگی نیه
پیته ووه. دواپی نه و دست بهر ووه باخه لته ووه، وکوو پیشوی
ئ دیته ووه، پهنگی گتم پهنگی به خوو دمه پیته ووه ﴿آيَةً
أُخْرَى﴾ موعجیزه کی ترم نیشانه یه کی که یه له سهر راستی
پتیه مېبه رایه تیت، نه و دمان بویه کرد ﴿لِتُرِيَنَّ مِنْ آيَاتِنَا
الْكَثْرَى﴾ بؤ نه و می ږیک له نیشانه ی گهرمی خوامنت

وَأَنَا خَشَرْتُكَ فَأَسْمِعْ لِمَا يُوحَى ﴿١٧﴾ إِنَّنِي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ﴿١٨﴾ إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا لِيَجْزِيَ كُلَّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَى ﴿١٩﴾ فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَى ﴿٢٠﴾ وَمَا يَلَاكُ بِسَمِيكَ يَنْمُوتُ ﴿٢١﴾ قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّأُ عَلَيْهَا وَأَهُشُّ بِهَا عَلَى غَنَمِي وَلِيَ فِيهَا مَآرِبُ أُخْرَى ﴿٢٢﴾ قَالَ أَلْقِهَا يَنْمُوتُ ﴿٢٣﴾ فَالْقَهَا فَإِذَا هِيَ حَبَّةٌ تَسْفَى ﴿٢٤﴾ قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ سَتَعِيدُهَا سِرَّتَهَا الْأُولَى ﴿٢٥﴾ وَاضْمُمْ يَدَكَ إِلَى جَنَاحِكَ وَخَرُجْ بِنُضَاءٍ مِنْ غَيْرِ سَوَاءٍ آيَةً أُخْرَى ﴿٢٦﴾ لِنُرِيَنَّكَ مِنْ آيَاتِنَا الْكَثْرَى ﴿٢٧﴾ أَذْهَبَ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى ﴿٢٨﴾ قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ﴿٢٩﴾ وَبَيِّرْ لِي أَمْرِي ﴿٣٠﴾ وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي ﴿٣١﴾ يَفْقَهُوا قَوْلِي ﴿٣٢﴾ وَاجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِنْ أَهْلِي ﴿٣٣﴾ هَازِنٌ أَيْمَى ﴿٣٤﴾ أَشَدُّ دُورًا ﴿٣٥﴾ وَأَشْرِكُ مِنْ أَمْرِي ﴿٣٦﴾ كُنْتُ نَسْكَكَ كَبِيرًا ﴿٣٧﴾ وَتَذَكَّرَ كَبِيرًا ﴿٣٨﴾ إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا سِيرًا ﴿٣٩﴾ قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَنْمُوتُ ﴿٤٠﴾ وَلَقَدْ مَنَّا عَلَىكَ مَرَّةً أُخْرَى ﴿٤١﴾

نیشان بدهین، پیت بزانیین، که نیمه بالا دستین به سهر
هموو شتیک له ناو بوونه و مر دا.

﴿أَذْهَبَ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى﴾ به پتیه مېبه ی بچؤ بؤلای
فیرعون: که پاشای میصر و تؤ له ترسی نه و هه لته اتبووی.
بچؤره سهری نه ووه موعجیزه ی گهر ووه خاریقول عادهمان
پی داوی، بانگه وازی بکه بؤ خودا په رستی و بندا یه تی
بؤکردنی، فهرمانی پی بکه: که جیر نه ته ووه ی نیرسانیل
نه چه و سینیته ووه، له گومرایی و مله وړی خوی واز بیتی،
بچؤره لای فیرعون و نه م جؤره په یامه ی به گوچکه د بده،
چونکه بیگومان نه و له خوی بای بووه، کافرو سهرکesh بووه،
سنووری نادمیزاد پتی خوی شکاندووه.

﴿قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي﴾ موسا ﷺ ووتی: خودایه:
سینگم فراوان بکه دل و دروونم به هیز که بؤ و مرگرتن و
هه لگرتن و گه یانلنی نه و په یامه، به دلکی فراوانه ووه به
پروایه کی پته ووه و بتوانم نه و په یام و سروشه بگه یتم.

بېگومان ئەمە ئەرگە ئەرگىكى قورسۇ كارىكى گەورمىيە
پېويستى بىيارمەتى تۆ ھەيە.

﴿۲۶﴾ **وَيَسْأَلُ أَمْرِي** ﴿۲۷﴾ كارو فرمانم بۇ ئاسان بىكە، ئەگەر تۆ
يارمەتى دەرم نەبى ئەمەن كەي تواناۋ ھىزى ئەمە ئەرگە
گرانەم ھەيە: ھەرچەند ئەمە دوۋ داۋايە ھەموو
پېداۋىستىيەكانى دەگرىتەمە، بەلام چونكە ئەمە مەبەستانەي
كە لەمەدۋادىن زۇرلاي گىرنگ بوون بۆيە بەتايىبەتى ناويان
دەھىنى:

﴿۲۷﴾ **وَإِخْلَعْ عَقْدَةً مِنْ لِسَانِي، يَفْقَهُوا قَوْلِي** ﴿۲۸﴾ زمانم پەھابىكە
گىرى سەر زمانم لاپەرە، لالىو تورىم مەھىلە، بتوانم بەبى
گىرو گرفت قەسەبىكەم: بۆنەۋەي لەكاتى راگەيانىدىنى
پەيامەكەم دا لە قەسەۋ ناخاوتنم تى بگەن، چونكە
راگەيانىدىنى پەيامو ئامۇزگارىي لەلايەن پەوان بېزۇ قەسە
پەوانەۋە كارىگەرترەم زىاتر خەللى دلو گوۋچكەيانى بۇ
دەمكەنەۋە.

﴿۲۹﴾ **وَاجْعَلْ لِي زَوجًا مِّنْ أَهْلِي، هَارُونَ أَخِي** ﴿۳۰﴾ خودايە!
يارمەتيدەرو پىشتىۋانىكەم بۇ دابنى ي لەبىرى كاردە يارمەتيم
بىدا، ئەۋكەسە لەلازمى خۇم بى بۇ ئەۋەي لەگەل مەن ئەركى
پېغەمبەرايەتى ھەلبىگىرى، ئەمە زمانى شىرىن پەوانە، دلو
دامەزراۋو بار قۇلو لە سەرە خۇيە. ھەزرىتى موسا بۇ خۇي
پىياۋىكى توندوتىزۇ ئىنقىيالى بوو، بۆيە داۋاي
لەپەرومردگارى خۇي كىرد: كەپشت ئەستورى بىكا بە براكەي،
بۇ ئەۋەي دوۋبە دوۋ ئەۋكەرە گىرنگە پىيان سېپىردراۋە
ئەنجامى يەمەن.

﴿۳۱﴾ **أَشْذُذْ بِهِ أَزْرِي، وَأَشْرِكْهُ فِي أَمْرِي** ﴿۳۲﴾ خودايە! بە براكەم
پىشت ئەستورم بىكە، بىكەرە ھاۋبەشم لەپېغەمبەرىتىدا، بۇ
ئەۋەي ئەركى سەر شانى خۇمان بەشىۋمىيەكى پېويست
ئەنجام بەدىن.

﴿۳۳﴾ **كَيْ لَسَبَّحَكَ كَثِيرًا، وَلَكَرُكَ كَثِيرًا** ﴿۳۴﴾ بۆنەۋەي بتوانىن
تەسبىحاتى زاتى پاكىت بىكەين، بە دوورت بگىرىن لەو شتانەي
شياۋى زاتو صىفاتى تۆ نىيە، بتوانىن بەزۇرى يادىت بىكەينو
بىتاكو تەمنا بتناسىن ۋەكەس نەكەينە ھاۋەل ھاۋبەشت لە
ھەموو عەيبو خەۋشەك بىتبارىزىن.

﴿۳۵﴾ **إِنَّكَ كُنْتَ بَشًا بَصِيرًا** ﴿۳۶﴾ خودايە! بېگومان زاتى پاكىت لە
حالو ۋەزىسى ئىيە ئاگادارە، دەزمانى بۇجى ئىيەت
ھەلبىزاردوۋەو پەلو پايسەي پېغەمبەرىت پى داۋىن، دەزمانى
بۇجى دەمان نىرى بۇلاي فېرەۋنى ملھورۇ سىتەمكار، ئەمە
فېرەۋنەي داۋاي خۋايەتى دەگا، ئىيە پاينەندو ملكەجى
تۆين ۋە سوپاس گوزارىن، ئەتۇش بۇخۇت پېويستى ئىيە
دەزمانى، ئاگادارى بەۋى: كەنئىيە ئاتاجى يارمەتى ۋە كۆمەگى
تۆين!

﴿۳۶﴾ **قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسَى** ﴿۳۷﴾ پەرومردگار فەرموۋى:
ھەموو داۋاكارىيەكانت پى دران، ھەرچى داۋات كىرد ئەۋا
دەست بەجى پىم بەخشى.

﴿۳۷﴾ **وَلَقَدْ مَتَّأ عَلَيْنَا مَرَّةً أُخْرَى** ﴿۳۸﴾ بېگومان جارىكى تىرىش
چاكەمان لەگەل تۆ كىرد، مەنەتو نىيەمەتى خۇمانمان بەسەردا
پىشتى، پىش ئەۋەي پەلو پايسەي پېغەمبەرايەتت پى
بىبەخشىن چەند نىيەمەتو ۋە ضلى خۇمانمان پى داۋى.

﴿۳۸﴾ **إِذْ أَرْحَمْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُرْحَى** ﴿۳۹﴾ ئەۋكاتەي نىگامان كىرد
بۇلاي دايكتو ئەۋەي پېويست بوو تىي بگەيەنن تىمان
گەياند، شتىكەمان تىگەياند ھەر بەنئىيە دەگرا تىي بگەيەنن،
ۋەكەو چەسپاۋەو زانراۋە، فېرەۋنى سىتەمكار بېپارى
دەمگىردبوو بە لەناۋ بىردن ۋە كۈشتى ھەر مىندالىكى نىرىنەي
بەنو ئىسرائىلى كەلەو سالىدە لەدايك دەبى، چاكەموسا ﷺ
لەدايك بوو، دايكى ۋەكەس ۋە كارى تىنيان ئى پەيدا بوو،
نەياندەزمانى چۆن لەجىنگ ياساۋلەكانى فېرەۋن رىزگارى
بىكەن ۋە چۆنى بشارنەۋەو نەھىلن پى بزانن. پەرومردگار
ۋىستى ۋابوو موسا ﷺ لەو كۈشتىن بېرىنە رىزگار بىكا،
كارىكى ۋابىكا فېرەۋن خۇيشى پەرومردەي بىكاۋ پىي
بگەيەننى: بۆيە پەرومردگار ئەۋەي خىستە دلى دايكىيەۋە.

دەفەرموۋى: نىگامان كىردە دايكتو خىستمانە دلىيەۋە، كە
﴿۳۹﴾ **أَنْ أَقْذِفِيهِ فِي التَّابُوتِ** ﴿۴۰﴾ كۈرە تازە لەدايك بوۋەكەت بىخەرە
ناۋ سىندوقە دارىكەۋە ﴿۴۱﴾ **أَقْذِفِيهِ فِي الْيَمِّ** ﴿۴۲﴾ ئەمجار فېرى دە ناۋ
دەرياوە، واتە: دەرياي نىلەۋە. ﴿۴۳﴾ **فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ** ﴿۴۴﴾ ئەمجار
دەرياكەش ۋەلاي بىخاۋ فېرى بىداتە ھەراخەۋە، تالە ئاكامدا
﴿۴۵﴾ **يَاخُذْهُ عَدُوٌّ لِّي وَعَدُوٌّ لَّهُ** ﴿۴۶﴾ كەسلىك بىگىرىتەۋە: كە دوزمنى

من و دوژمنی نهویشه. واته: فیرعمون صندوقه که بگریته و ده بیباته لای خوئی. ﴿وَأَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِّنِّي﴾ له لایه من خۆمه و ده خۆشه و بیستی که زورم خسته سهرتا له دلی خه لکی دا شیرینم کردی. خۆم خۆشم و بیستی و بهو هۆیه و ده کهسانی دیکهش خۆشیان و بیستی، یان له دلی ناده میزادان دا خۆشه و بیستم کردی و فیرعمونیش خۆشی و بیستی و کردیتی به کورپی خوئی و پهرومردی کردی. خۆشه و بیستی یه که وای له فیرعمون کرد: که خه یالی نه و منه کا بتکوژی، به لکو بریار بدا بتکه نه کورپی خوئی، ﴿وَلَتَصْنَعَنَّ عَلَيَّ غِيًّا﴾ خۆشه و بیستم به سهردا رشتی بۆ نه و ده کهسانی دیکهش خۆشیان بوئی، پهرومردی بگری له ژیر چاودیری نیهمدا، ده بی ج توژی نه و ده لی کوژی نه و ده که بتوانی شتی زیاد بکا له و مانایه ی نه و رسته فورانی به گیاند و ویه تی؟

﴿إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ﴾ واته: له لایه من خۆمه و ده خۆشه و بیستم به سهردا رشتی، له و کاته دا: خوشکه که بت به شوینته و ده بوو به قهراغ دهریادا پویشیت، بۆ نه و ده بزانی صندوقه که له کوئی دموستیت و ده. ده بی و بیست هه و انت بزانی، هه تا له مالی فیرعمون دا توئی دۆزی به و ده له حاله تیک دا بوون: که ده که بران دایه نیکیان ده ست بکه وئ شیرت پی بدا. ﴿فَقُولْ هَلْ أَذِلَّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ﴾ نه ویش وتی: نایه رینمونیتان نه که م بۆ نافرمتیک بتوانی بییته دایه نی و شیر بداتی نه و منده کاراما بی و ابکا نه م مندا له مه مکی بگری، به جوانی به مرعۆدی به خیو کردنی بی؟؟ نه و انیش پازی بوون و چوو دایکی هینا و یه که سهر مه مکی نه وی گرت به م شیوه ﴿فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ﴾ ناوا بهو جۆره گیرامانی به و ده بۆ لای دایکت بۆ نه و ده به تو چاوی هینک ببنه و ده، دلی نارام بگری، غه م و په ژاردی له ده ست دانسی پۆله ی جگهر گۆشه ی نه می ئی. ﴿وَقُلْتُ نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ﴾ پیاویکت کوشت له تاقمی فیرعمون نه و کاته ی کابرای قیبطی له گه ل کابرایه کی به نوو نیسرا نیلی شه ریان بوو، کابرای به نو نیسرا نیلی هانای بۆ هینای و داوای یارمه تی ئی کردی، نه تۆش زله یه که ت ئی داو کابرا گیانی دهرجوو، به مه که وتی به غه م و په ژارد و ده ترسی تۆ له و سزای فیرعمونت بۆ پهیدا بوو ﴿فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ﴾ نیمه له و ترسو بیمی بۆت پهیدا بوو بوو رزگارمان کردی،

إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مَا أُوحِيَ ﴿١﴾ لَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٢﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٣﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٤﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٥﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٦﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٧﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٨﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٩﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿١٠﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿١١﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿١٢﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿١٣﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿١٤﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿١٥﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿١٦﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿١٧﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿١٨﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿١٩﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٢٠﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٢١﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٢٢﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٢٣﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٢٤﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٢٥﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٢٦﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٢٧﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٢٨﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٢٩﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٣٠﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٣١﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٣٢﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٣٣﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٣٤﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٣٥﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٣٦﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٣٧﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٣٨﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٣٩﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٤٠﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٤١﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٤٢﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٤٣﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٤٤﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٤٥﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٤٦﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٤٧﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٤٨﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٤٩﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٥٠﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٥١﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٥٢﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٥٣﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٥٤﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٥٥﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٥٦﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٥٧﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٥٨﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٥٩﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٦٠﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٦١﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٦٢﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٦٣﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٦٤﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٦٥﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٦٦﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٦٧﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٦٨﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٦٩﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٧٠﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٧١﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٧٢﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٧٣﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٧٤﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٧٥﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٧٦﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٧٧﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٧٨﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٧٩﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٨٠﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٨١﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٨٢﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٨٣﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٨٤﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٨٥﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٨٦﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٨٧﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٨٨﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٨٩﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٩٠﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٩١﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٩٢﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٩٣﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٩٤﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٩٥﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٩٦﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٩٧﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٩٨﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿٩٩﴾ وَنُؤَيِّدَ فِي التَّائِبِينَ ﴿١٠٠﴾

به وئ تۆ به کردنت و ده له گونا ه ی پیاو کوشتنه که ت خوش بووین و تاوانه که تمان سپه و ده، رزگارمان نیشان دای که هه ن بیی برۆی بۆ ولاتی مه دیه ن به مه ش له چنگ تۆ له ی فیرعمون رزگارت بوو. ﴿وَقَتْنَاكَ فُتْرًا﴾ به جهند شیوه ی جۆراو جۆر به تاقیمان کردیت و ده، پش نه و ده هه انت بۆ رین بۆ پیغه مبه ری، دوو چاری جهند ته نگ و جه له مه و به لاو ناخۆشیمان کردی، له بۆ ته ی تاقیکردنه و ده مان دای، له مه م و نه و تاقیکردنه وانه رزگارمان کردی، هه تا وات لیها ت به که لکی نه و ده بیی نه رکی پیغه مبه رایه تیت بیی بسپیردری. ﴿فَلَبِثْتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ﴾ جهند سالی که له ناو دانیش توانی ولاتی مه دیه ن دا مایته و ده: که نه ریکه ی هه شت قۇناغ له میصر دور بوو، دهر به دهری و هه ژاریت جه شت، بووی به رنجه مر و شوانی شو عیب ﴿لَقَدْ﴾ له پاساوی مارهی خیزانت. ﴿لَمْ يَجِدْ عَلَىٰ قَدَرٍ يَا مُوسَىٰ﴾ پاشان که ده سال شوانیت ته و او کرد، هاتیت بۆ نه م شوینته که له و ده پش بریارم له سهر دابوو بۆ سه له گه ل

کردنت، بۆنه‌وه‌ی بئکه‌مه پێغه‌مبه‌رو بۆسه‌ر فیرعه‌ون و نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل. ره‌وانه‌ت بکه‌م.

﴿^{۴۱}وَاصْطَلْحْ لِنَفْسِیْ﴾ تۆم هه‌لبێزاردوووه‌و تایبه‌تم کردووی به‌پێغه‌مبه‌رایه‌تی و قسه‌ له‌گه‌ڵ کردن دا، بۆنه‌وه‌ی بانگی ئاده‌میزاد بکه‌ی بۆئایینی من، کردوومی به‌فرستاده‌و ره‌وانه‌که‌راو بۆسه‌ر به‌نده‌که‌اتم بۆنه‌وه‌ی ئایینیان پێ پابگه‌یه‌نی، شارمه‌زایان بکه‌ی بۆرێبازی خودا به‌رستی و شه‌ریعه‌تی حه‌ق.

﴿^{۴۲}اَذْعَبَ اَلْتَّ وَ اَخُوکَ بَايَاتِی﴾ ئه‌ی موسا! له‌گه‌ڵ براکه‌ت دا برۆنه‌ سه‌ر فیرعه‌ون و قه‌ومه‌که‌ی، برۆن بانگه‌وازی فیرعه‌ون و دارو ده‌سته‌که‌ی بکه‌ن به‌و به‌لگه‌و موعجیزانه‌ی بێم داو و کردوون به‌نیشانه‌ی راستی پێغه‌مبه‌رایه‌تیتان، نۆ موعجیزه‌و نیشانه‌ن به‌ئێوه‌م به‌خشیون ﴿وَلَا تَنِيَا فِی ذِکْرِی﴾ سستی و که‌مه‌ترخه‌می مه‌که‌ن له‌گه‌یاندنی په‌یامی من دا، له‌یاد کردن و ناو هێنانی من، هه‌موو کاتێ متان له‌یاد بێ، چونکه‌ یادو زیکری خودا هێزو توانا ده‌به‌خشێ به‌دل و ده‌روون.

﴿^{۴۳}اَذْهَبَا اِلٰی فِرْعَوْنَ﴾ برۆن بۆلای فیرعه‌ون بانگه‌وازی ئی بکه‌ن بۆنیمانه‌یتان ﴿اِنَّهُ طَغٰی﴾ بیگومان نه‌و له‌سنوور ده‌رجووه‌، زنده‌ ره‌وی کردوو له‌توان و گوهرایی دا، به‌به‌لگه‌و نیشانه‌ی گورچکێ له‌داوای لافێ خودایه‌تی ژێوانی بکه‌نه‌وه‌، بابه‌خۆیدا بچێته‌وه‌، له‌مله‌ه‌ورێ و که‌له‌ ره‌قی خۆی دابه‌زی.

نهمجا رێنمووییان ده‌کا بۆبانگه‌وازی کردنی و پووبه‌ پوو بوونه‌وه‌ له‌گه‌ڵ دا. ده‌فه‌رموئ: ﴿^{۴۴}فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَّیْسًا﴾ به‌نه‌رم و نیانی قسه‌ی له‌گه‌ڵدا بکه‌ن، به‌تووندو تیژی له‌گه‌ڵی مه‌جولێنه‌وه‌، ﴿نَعْلَمُ بِتَدْكُرْ اَوْ یَخْشٰی﴾ به‌لکوو بیر بکاته‌وه‌و له‌به‌ندو ئامۆزگاری ئێوه‌ ورد بێته‌وه‌، قسه‌تان ئی و مره‌گرئ و بۆی ده‌ربکه‌وئ: که‌ئێوه‌ راست ده‌که‌ن! یان هه‌یچه‌ نه‌بێ گومانێ راستیتان ئی بکاو به‌هۆی ئه‌وه‌و به‌ترسێ له‌سزاو تۆله‌ی خودا.

﴿^{۴۵}قَالَ رَبَّنَا اِنَّا نَخَافُ اَنْ یَفْطُرَ عَلَیْنَا اَوْ اَنْ یَغْفٰی﴾ حه‌زرمئی موساو هارون به‌یه‌که‌وه‌ و تیان، ئه‌ی خودای ئێمه‌! زۆر له‌وه‌ ده‌ترسین نه‌گه‌ر فیرعه‌ون بانگ بکه‌ین بۆ خودا به‌رستی و

یه‌کتا به‌رستی گۆزوگومه‌مت په‌لامارمان بداو به‌مانخاته به‌ر حه‌مله‌ی یاساوه‌کانی و توشی چه‌رمه‌ سه‌ریمان بکاو گیرۆده‌ی سزاو تۆله‌ی دژواری سه‌تمکارانه‌ی ببین، چونکه‌ فیرعه‌ون له‌ه‌وێر سته‌مکاره‌، گۆ له‌هه‌یج شتێک ناکاته‌وه‌و ئێمه‌ش بێ ده‌سه‌لاتو بێ پشت و په‌ناین و که‌سه‌مان له‌گه‌ڵ نیه‌.

﴿^{۴۶}قَالَ لَا تَخَافَا اِنِّیْ مَعْکُمَا اَسْمَعُ وَاَرٰی﴾ به‌ره‌مه‌رگار پێی فه‌رموون: نانا له‌فیرعه‌ون مه‌ترسین، ئه‌من پشتیوانیتان ده‌که‌م، دلتیا بن دمتان پارێزم، گۆمه‌گیتان پێ ده‌که‌م، هه‌رجی رووبدا له‌نیوان فیرعه‌ون و ئێوه‌دا ئه‌من ده‌یبیسو و ده‌یبینم، لیتان بێ ناگا نابم، شه‌رو ئه‌زیمه‌ت دانێ ئه‌وتان ئی دوور ده‌خه‌مه‌وه‌.

﴿^{۴۷}فَاتِیَاهُ فَقُولَا اِلٰی رَسُوْلَا رَبِّکَ﴾ بچه‌ لای و له‌مه‌جلیسی خۆیدا به‌راشکاوی پێی بلێن: ئێمه‌ فرستاده‌و ره‌وانه‌ که‌راوی خودای تۆین. بۆ نه‌وه‌ی له‌سه‌رمتاوه‌ بزانی: که‌خودایه‌ک هه‌یه‌ خودای ئه‌وو ئاده‌میزاده‌ به‌گشتی خودای هه‌موو بوونه‌وهره‌. که‌واته‌: ﴿فَاَرْسَلْ مَعَنَا بَنٰی اِسْرَآئِیْلَ وَلَا تَعْلَبْهُمْ﴾ ده‌ست له‌چه‌وسانه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل هه‌لبگره‌، چیتر عه‌زابیان مه‌ده‌، واز له‌سه‌ر برینی ئیرینه‌کانیان به‌ینه‌، ئه‌مرکیک مه‌خه‌ سه‌ر شانیان: که‌نه‌توانن پێی هه‌لسن. ﴿قَدْ جِئْنَاكَ بَابِیْ مِنْ رَبِّکَ﴾ ئێمه‌ که‌ره‌وانه‌ که‌راوین له‌لایه‌ن خودای خۆته‌وه‌و بۆ سه‌ر تۆو که‌له‌که‌مت موعجیزه‌و به‌لگه‌ی به‌هه‌یزمان هێناون که‌واهی نه‌مون: که‌ ئێمه‌ به‌راستی پێغه‌مبه‌رین. ﴿وَالسَّلَامُ عَلٰی مَنْ اَتٰی الْهٰدِی﴾ رزگار بوون و ئه‌مین له‌قارو غه‌زه‌بی خودا له‌سه‌ر که‌سیک بێ شوێن هه‌یایه‌تی خودا ده‌که‌وئ، به‌روا به‌پێغه‌مبه‌رمه‌کانی ده‌کا، واز له‌سته‌مو گوهرایی دینئ!

﴿^{۴۸}اِنَّا قَدْ اَرْجٰی اِلَیْکَ اَنْ اَلْعَذَابَ عَلٰی مَنْ کَذَبَ وَتَوَلٰی﴾ بیگومان ئێمه‌ نیگامان له‌ خوداوه‌ بۆ هاتوو: که‌ عه‌زابی دونیاو قیامه‌ت له‌سه‌ر که‌سیکه‌ په‌یامی خودا به‌درۆ بخاته‌وه‌و پشت له‌ئایینی حه‌ق و مره‌گیرئ. هه‌رکه‌سیک به‌روا به‌ئێمه‌ نه‌کاو به‌درۆمان بخاته‌وه‌و پشت له‌خودا به‌رستی هه‌لبکا ئه‌وه‌ دۆزه‌خ جیگایه‌تی و به‌ناگر ده‌سووتیندرئ.

﴿۹۹﴾ **قَالَ** فیرعمون وتی: ﴿فَمَنْ رَبُّكُمَا يَا مُوسَى﴾ ددی نه گهر

ئیوه پیغه مبهری خودان و خودا ئیوهی ناردوه، پیغم بلین نهو خودایه ی ئیوه کییه؟

﴿۱۰۰﴾ **قَالَ** موسا **الَّذِي** وتی: ﴿رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ

ثُمَّ هَدَىٰ خودای ئیمه نهو خودایه یه: که وجودی به خشیوه بههه موو شتیک و له نه بووه وه هیناویه تیه جیهانی بوونه وه، همرشتیکی دروست کردبی نهو شیوه سمر و سیمایه ی شیای حال و مزعیه متی پیی داوه، بؤ نه وهی همر شته و کاری سروشتی خوی پی بکری، بؤ نهوونه دمست بؤ هه لمهت و و مرگرتن و هاویشتن.. حاج بؤ رۆیشتن و زمان بؤ ناخاوتن و چاو بؤ بینین و گوچکه بؤ بیستن... هتد.

﴿۱۰۱﴾ **قَالَ** وتی ﴿فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَىٰ﴾ ددی باشه نه وهی تۆدمیلی ی نه گهر راست بی؟ نهی و مزعو حالی گهل و نه ته وه پیشینه کانی و مکوو گهل عاد نه موود چۆنه و چۆن بووه؟ بؤکوئی چوون؟ کی خودایان بووه؟ خو نه وان فه و تاوون و نهو خودایه یان نه بهرستووه که تۆ باسی دمکه ی و به خودای دهمانی؟

حه زرمتی موسا وهلامی دایه وه ﴿۱۰۲﴾ **قَالَ** فهرمووی: ﴿عَلِمَهَا عِنْدَ رَبِّي لِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنسَى﴾ زانیاری له و باره وه لای خودای منه، خودای من هیچی ئی گوم نابؤ و هیچی له بیر ناحیتته وه.

﴿۱۰۳﴾ **الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا** خودای من خودایه کی و ماهیه زهوی بؤ ئیوه و مکوو فهرش راخستووه، باوی خویش کردووه و گونجاندویه تی بۆنه وهی بتوانن بهناسانی به سه ری دا بیئ و بچن، بتوانن له سه ری جیگر بن و تییدا بجه و یتنه وه. یان زهوی کردووه به شوینی حه وانسه وه نارام گرتنتان تییدا و مکوو چۆن له پیشکه دا مندال نارام دمگرتی. ﴿وَسَلَّكُمُ فِيهَا سَبَلاً﴾ له سه ر زهوی بؤئیوهی رده خساندوه چه ند ریگا و بانیک بؤهاتوو چۆی خویشان و گواستنه وهی که ل و په ل و کالاتان له شوینی که وه بؤشوینیکی تر. ﴿وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْ نَبَاتٍ شَتَّى﴾ بهروردگار له بهر زایی یه وه له هه وره وه بارانی باراندووه و دبارینی، به و بارانه جوړه ها رووه ک دموینیان دانه و یتله بهر و بوومی جوړاو جوړو و پنگاو و پنگ

قَالَ عَلِمَهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنسَى ﴿۹۹﴾
الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَّكُمُ فِيهَا سَبَلاً وَأَنْزَلَ
مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْ نَبَاتٍ شَتَّى ﴿۱۰۰﴾ كَلُوا
وَأَرْعَوْا أَنْعَمَكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿۱۰۱﴾ وَمِنْهَا
خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَىٰ ﴿۱۰۲﴾ وَلَقَدْ
أَرْسَلْنَا نُوحًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَأَعْتَابُ لِيخْرِجُنَا
مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِ لَدِيمُونِ ﴿۱۰۳﴾ فَلَمَّا آتَيْنَاكَ بِسِحْرٍ مَخْلُوعٍ
فَأَجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا نُخْلَفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا
سُورَى ﴿۱۰۴﴾ قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ وَأَنْ يُخَوِّرَ النَّاسُ ضُرَىٰ
﴿۱۰۵﴾ فَتَوَلَّىٰ فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَنْ ﴿۱۰۶﴾ قَالَ لَهُمْ
مُوسَىٰ وَيَلِكُمْ لَا تَقْرَءُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَيُسْحِتَكُمْ بِعَذَابٍ
وَقَدْ خَابَ مَنْ أَفْتَرَىٰ ﴿۱۰۷﴾ فَتَنَزَّلُوا أَمْرُهُمْ بَيْنَهُمْ وَآسَرُوا
الْجَبْرِيُّ ﴿۱۰۸﴾ قَالَ إِنْ هَذَا إِلَّا لَسِحْرُنِ يَرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكَ
مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِ هَآؤُنِي هَآؤُنِي بِقِيَّتِكُمُ الْفُتُلِ ﴿۱۰۹﴾ فَأَجْمَعُوا
كَيْدَهُمْ ثُمَّ أَتَوْا صَفًّا وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنْ اسْتَعْلَنَ ﴿۱۱۰﴾

له تام و بؤن و شیوه و پنگو و رووخسار و سود به خشی دا دمه خشینین، بریکیان به که لکی ناده میزاد دی و هندیکی بؤ نازمل باشه. بؤیه دوا به دوی نه وه فهرموئی: ﴿كَلُوا وَارْعَوْا أَنْعَامَكُمْ﴾ واته: ئیمه جوړه ها روو مکه مان له زمویدا رده خساندووه، هندیکی بؤئیوهی ناده میزاد باشه و سوودی ئی و مرده گرتی، هندیکی بؤ نالفی نازمل باشه، نهوی بؤخوتان باشه و له که ل سروشتان دمونجی لیی بخوون و بیکه نه خوړاک و میوه ی خویشان، نه مچار نازمه کانتانی ئی بلمه و پرینن، بهوشکی و ته ری بیکه نه نالفو خوړاکي مهرو بز و پشه و ولاخ و حوشترو گیانه بهر ماله یه کانی ترتان و به نارم زووی خویشان بهر دلابان بکه ن بالی بلمه و پرین. ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ بیگومان له وهی بؤمان باس کردن، نیشانه و به لگی جوړاو جوړ هه ن له سه ر تاک و ته نهایی خودا بؤکه سانیک عه قل و هوشیان ته و اووه سروشتیان ریگ و پیکه.

پۇرپى، چالۋ كەندۈ تەبۇلگەي تىدا نەبن، ھەموو كەس چاۋى ئى بىۋ بزانى: كەبۇرت دەمدىن و بەر پەرچت دەمدىنەو.

﴿قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ﴾ وتى باشە: مەوعىدو پۇزى دىارىكراو بۇتان پۇزى خۇرازاننەومتان بى، رۇۋزى پشودانى ئادەمىزادان بى، ئەوپۇزە بى كەخەلگى مىصر ھەموويان كۆدەبنەو ھەرىكى رابوارنن دەلئىن، ئەو پۇزە دىارى كراو پۇزى جەزنى نەورۇز بوو. ﴿وَأَنْ يُخْشِرَ النَّاسُ سُخًى﴾ باكۇبونەو مەكە كاتى چىشتەنگاۋ بى، كاتىك بى خەلگ نە ئەوپەرى نىشات دا بن و دونيا تەواو پووناك بى.

﴿قَتْلَىٰ فِرْعَوْنَ فُجِعَ كَيْدَهُ لَمَّا أَلَىٰ﴾ ئىتر فىرەئون لەخۇ كەوت و كەوتە ھەول و تىكۇشان و دەستى كرد بەكۇ كىرنەو ھە ساھىرو جادوبازى ناو ولات، ساھىرو جادوباز كۆبونەو ھە خۇيان ئامادە كرد و چاوپروانى ھاتنى پۇزى دىارىكراو بوون، پۇزى دىارىكراو ھات و خۇر ھەلات، فىرەئون و كاربە دەستەگەنى بەرەو گۆرەپانى دىارىكراو پۇشتن و لە شوپنىكى بەرچاۋ جىگەيان گرت، ھەزرىتى موسا ھەزرىتى ھارون، گەپشتەنە گۆرەپان، ساھىرەگەنى فىرەئون بەكۆمەل ھاتنە شوپنى دىارىكراو بەرپىز و مستان.

﴿قَالَ لَهُمْ﴾ ھەزرىتى موسا ﷺ بەساھىرەگەنى وت: ﴿مُوسَىٰ وَهَارُونَ﴾ كۆرە ھاوار بۇئىو، مال و ھىران خۇتان، پىرىك لەخۇتان بىكەنەو ﴿لَا تَقْرَؤا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَيَسْحَكُم بِمَا بَدَّ﴾ لەسەر خودا درۇ ھەلەمەبەست! ئەگەر درۇ ھەلەبەستن خودا بەسزى رىشە كىش لەناوتان دەباو دىقانفەوتىنى. نەكەن واپزانن، كەنەو موعجىزە من دەمىنۇنم ھەق نىو سىھرو چاۋ بەستەكەو جۇرىكە لەو سىھرى ئىو ئەنجامى دەمەن ﴿وَقَدْ خَابَ مَنْ الْقُرَىٰ﴾ بىگومان بەھىلاكچو كەسكە: كە درۇ بەدەم خوداۋە ھەلەبەستى!!

﴿فَتَنَّاغُوا أَمْرَهُمْ نَبْتَهُمُ وَأَسْرُوا التَّجْوَىٰ﴾ ساھىرەگان لەناو خۇياندا كىشەيان تى كەوت، كەوتنە دەمە دەمى و چەپە كردن، دەمیانەو ىست ھەزرىتى موسا ﷺ گوئى لەئاخاوتنەكەيان نەبى. ھەندىكەيان ھەندىكەيان ھەلەمە بۇ سوور بوون لەسەر پوبەر و بوونەو، ھەولئان دەدا ئەوانەى دلىان سارد بۆتەو

﴿مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ﴾ ئىو ھەمان لەزەمى دروست كىردو، ھەموو جەستەى ئادەمىزاد لەزەمى دروست بوو، بىزىۋى زەمى دەخاۋ ناۋى زەمى دەخاۋتەو، ھەواى سەر زەمى ھەلەمەزى، باۋە ئادەمىشتان لەگلى زەمى دروست كراو، ئەو دلوپە تۆمەى ئىۋى ئى پەيدا بوو لەخۇراك پەيدا بوو، خۇراكىش لەزەمى ھەراھەم ھىندراو. ﴿وَمِنْهَا لَمُودُكُمْ﴾ دووبارە دەتانگىرپنەو بۇناو زەمى، كەمەردن لەناو زەمى دەمىزىرپن و جەستەتان دەمىزى دەمەو خاك و خۇل. ﴿وَمِنْهَا لُخْرُجُكُمْ﴾ ئازە آخرى لەو بەۋلاۋە زىندوتان دەمەپنەو لەگۆرەگانان دەمەتان دەمىنە دەمىزى راپىچى ھىساب و لىكۆلئىنەو سارای مەھشەرتان دەمەن.

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهَا كُتُبًا فَكَذَّبَ وَأَبَىٰ﴾ بىگومان ئىمە چەند نىشانەو بەلگەھەكى كەونىمان نىشانى فىرەئون دان، زۇر موعجىزەى گەۋرەو بەلگەى جۇراۋ جۇر كەھەموويان نىشانەى تاك و تەنھايى و خودايەتى ئىمەو پىغەمبەرايەتى موسا ﷺ بوون نىشانى فىرەئونمان دان، ھەر نۇ موعجىزەكەى موساى بەچاۋى خۇى بىنن: بەلام بەھۇى كوفرو عىنادى خۇى بەدرۇى خستەو پىرواى پى نەكردن، ﴿قَالَ أَجِئْتَنَا لِنُخْرِجَنَّ مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَا مُوسَىٰ﴾ بەتورمىيەو وتى، ئەرى موسا! ئەتۇ لەخاكى مەدەپنەو ھاتوۋى بۇلامان بۇخۇت لىكردوین بە پىغەمبەرو، خەرىكى بەم دەست و عەصا جادو بازىت لەزىدو نىشتەمانى خۇمان دەرمان بىكەى.

﴿فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِّثْلِهِ﴾ سوپندم واپى، بەۋىنەى ئەو سىھرى تۇ ئىمەش سىھرىك دەخەپنە پوو، زۇر لامان ئاسانە بەرپەرچى سىھرەكەت بەدەپنەو، چونكە لەو جۇرە سىھرەمان زۇر لایە! ﴿فَاجْعَلْ يَتَنَّا وَتَنَّا مَوْعِدًا لَا لُخْلُفُهُ لَخْنُ وَلَا أَلْت﴾ ئەى موسا! پۇزىكى دىارىكراو دابىنى، ئىمەو ئەتۇ تىيدا كۆ دەمىنەو، ھىچمان دوانەكەۋىن بۇ ئەۋەى لەپىش چاۋى خەلگى بەو سىھرى ھەمانە، سىھرەكەت بەر پەرچ بەدەپنەو، بىسەلئىنن: كەئىمەش و مكو تۇ خاۋەن سىھرىن و تۇش يەككى و مكو ئەو ھەموو سىھر بازانەى ئىمە. ﴿مَكَانًا سُوًى﴾ بانەو شوپنەى تىيدا كۆدەپنەو دەشتىكى پان و

بیاننهنهوه سهر بیرو باومری پیشوویان و نههیلن پاشه کسه بکهن.

﴿قَالُوا إِن هَٰذَا لَسَاحِرٌ أَوْ يَدَّانٌ أَن يُخْرِجَاكُم مِّنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثْلَىٰ﴾. نهوانهیان، کهسور بوون لهسهر بهر بهرمکانی کردنی ههزمتی موسا و هاروون، بهوانهیان دهگوت: کهدوو دل بوون و ناموزگار بهکانی ههزمتی موسا ﷺ کاری تی کردبوون. دهمانگوت: بهراستی نههم دووانه: کهلافی پیغه بهمراههتی لی دمدن، دوو جادو گهرن، دهمانهوی بههوی سیجره که یانهوه له خاک و زیدی خوتان دمرتان بهرینن، وولاتتان داگیر بکهن و خویان بینه پاشاو ههرمانهروی میصرو بیرو باومرو یاساو ریسی ژبانتان لهناو بهرن.

﴿فَاجْمَعُوا كَيْدَكُمْ﴾ کهوابی پیویسته لهسهرمان ههموومان بهیهکریز له بهردم خهتهری نهمانه رابووستین، دهی جیتان لهدهست دی له بهرگری کردن، ج قیل و جادویک دمران بویه بهرچدانهوی نههم دووانه بیخه نه گهر و ﴿ثُمَّ انْثَرَا صَفًّا﴾ پاشان ههمووتان بهیهک ریز بووستن و بهیهکجار نهوهی لاتانه پيشانی بدن با بینهران ههموویان سهر سام بن ولیها تووی و زانییمان ناشکرا بیی و بهسهر نههم پیاوه نیاز خراپانهدا زال ببین ﴿وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنْ اسْتَعْلَىٰ﴾ بیگومان نههمرو نهوه کهسه بهمرز کهیشتوو له نیمه و له نهوه دووانه کهله بهره بهرکانیدا زال بیی و بهسهر بهرام بهره کهی دا سهرکه و تووی بی.

﴿قَالُوا يَا مُوسَىٰ﴾ وتیان: نهی موسا ﴿إِنَّا أَن لَّقِیَ وَإِنَّا أَن نَّكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَىٰ﴾. بۆخوت سهر پشک به، یان توله پیشدا عهصاکهت بهاو یژه و توانای خوت نیشان بده، یان نیمه په کهم کهس دهمین بۆهاویشتنی گوریسه کانهان.

﴿قَالَ﴾ ههزمتی موسا بیی وتن: ﴿بَلْ أَقْرَأُ﴾ به لکو نیوه له پیشدا سیجری خوتان بهاو یژن، باسهرمتا سیجره کهی نیوه ببینین و ناومروکی کاری نیوه دمر بکهوی، ﴿فَإِذَا جَاءَهُمْ وَعَصِيَهُمْ يُخِيلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَلَّا تَسْمَوْا﴾ نهوه بوو: کاتیک گوریس و گۆچانهکانیان هه لدا بۆناو گۆرمهانه که، موسا ﷺ و

قَالُوا يَمُوتُونَ إِنَّمَا أَن لَّقِیَ وَإِنَّا أَن نَّكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَى ﴿٦٥﴾ قَالَ بَلْ أَقْرَأُ فَإِنَّا جِئْنَاكُمْ وَعَصِيَهُمْ يُخِيلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَلَّا تَسْمَوْا ﴿٦٦﴾ فَأَوْجَسَ فِي فَرْجِهِ خِيفَةً مُّوسَىٰ ﴿٦٧﴾ فَلَمَّا لَا تَخَفْ بِأَنَّكَ أَنتَ الْأَعْلَىٰ ﴿٦٨﴾ وَالَّذِي مَافِي يَمِينِكَ تَلَقَّفْ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدٌ سَحِرٌ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَىٰ ﴿٦٩﴾ فَأَلْقَى السَّحَرَةُ مَجَدًا قَالُوا مَا تَأْمُرُ رَبُّهُنَّ فَيَقُولُ مَا تَأْمُرُ قَالُوا مَا تَأْمُرُ لَمَّا قِيلَ لَنُكَلِّمَنَّكَ إِنَّمَا نَكَلِّمُكَ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَا قُوَّةَ لَكُمْ أَيدِيكُمْ وَأَرْجُلُكُمْ مِنْ خَلْقٍ وَلَا صَلَاحَ لَكُمْ فِي جُذُوعِ النَّخْلِ وَلَنَعْلَمَنَّ إِنَّمَا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَىٰ ﴿٧٠﴾ قَالُوا إِن تَوَفَّرْكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنْ آيَاتِنَا وَالَّذِي فَطَرَنَا فَاقْضِ مَا أَنتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي هَٰذِهِ لِقَاءَ رَبِّنَا ﴿٧١﴾ إِنَّمَا تَأْمُرُ بِمَا لَيْفَعْرَانَا خَطِينًا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَآلَهُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ﴿٧٢﴾ إِنَّهُمْ مِنْ بَنَاتِ رَبِّهِمْ يَحْجُرُونَ فَإِن لَّمْ يَجْعَلْ لَهُمْ لَآيَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ﴿٧٣﴾ وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤَسَّفًا قَدِ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْأَعْلَىٰ ﴿٧٤﴾ جَنَّاتُ عَدْنٍ يَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَٰلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّىٰ ﴿٧٥﴾

خه لکه که تیکرا وایان زانی، که بهراستی نهوه حهبل و گۆچانانه گیانیان به بهردا کراوه و ماریی راستین.

بۆیه ﴿فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُّوسَىٰ﴾ موسا له دلی خویدا ترسی لی نیش، فیرعهون و دارو دهسته کهی که یضو خوش بوون وایان زانی نیتر ساحیرمکان بهراون و بهسهر موسا هاروون دا سهرکه و تنیان بهدهست هیئا.

﴿فَلَمَّا لَا تَخَفْ إِلَٰكَ أَنتَ الْأَعْلَىٰ﴾ وتمان مهترسه بیگومان تۆسهرکه و تووی. نهتۆ حهفت له که لدا یه و نهوان لهسهر بهتالان، نهتۆ بیرو باومرت له که لدا یه و نهوان چاوبهسته کی و دهست سووکی، نهتۆ خودات له که لدا یه و نهوان فیرعهونی مله وری سته مکار له پشیمان!

﴿وَالَّذِي مَافِي يَمِينِكَ تَلَقَّفْ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدٌ سَاحِرٌ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَىٰ﴾ نهی موسا هیج مهترسه نهوه عهصایه کهوابه دهسته و میه بههاو یژه په کهسهر ده بیته نه زدها و ههمو عهصاو گوریسهکانی نهوان قووت دمد، نهوهی نهوان

چاوبهسته کیان پی لهو خه لکه کردوه فرتو هیلی سیرح
بازانه، جادو بازیو خه یالنهو حه قیقته تی نیه و بهرده دواو
نابی، ههرگیز سیرح باز سه رکه وتوو نابی، ههرچی بیکاو
لههر شوینی که وه بی به مرز ناگا.

﴿فَأَلْقَى السِّحْرَ سُجْدًا قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ هَارُونَ وَمُوسَى﴾
ساحیر مکان که وتنه سوزدمو هه موو بهیه ک دم هاواریان کردو
وتیان، نیمانمان هیئا به خودای موساو هارون، قیامه تیان
به سمر دونیادا هه لېب زارد، به تالیان واز لی هیئاو باوهشیان
به حه قی داگرد.

﴿قَالَ آمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرٌ كُمْ الَّذِي عَلَّمَكُمُ
السِّحْرَ﴾ وتی: نهری نهوه نیمانتان هیئاو باومرتان به موسا
کرد بیئش نهوهی من مؤلته تان بدهم؟؟ ﴿فَلَا تَقْطَعْنَ أَيْدِيَكُمْ
وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَا تَصَلِّبْنَكُمْ فِي جُدُوعِ النَّخْلِ﴾ سویند بی،
شمرتو قهرار بی، من دهبی که لهه پارچه تان بکه، دهستو
قاچتان راستو چمپ دمېرم (دهستی راستو قاچی چمپ یان
به پیچه وانهوه). ﴿وَلَتَعْلَمُنَّ إِنَّا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَنفَى﴾ به تمکید
دمزانو بۆتان دمردم که وی لهمنو خودای موسا کامه مان
سزای توند ترو هه میسه ترو!! ﴿قَالُوا لَنْ نُؤْثِرَكَ عَلَى مَا جَاءَنَا
مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرَنَا﴾ وتیان، نیمه تو هه لېب زارین به سمر
نهو پیامو هیدایه تهی حه زه تی موسا ﷺ له خوداوه بوی
هیئاوین، نهومتا موعجیزه جؤراو جؤرو ناشکراو نومایانی
نیشان داوین، پړواو یه هینمان بؤ پهیدا بووه، که نهو
پیغه مېرمو له خوداوه نیردراوه. ﴿فَاقْضِ مَا أَنتَ قَاضٍ﴾ چیت
له دست دی تمقصری مه که: بی منمت به ﴿فَاقْضِ مَا أَنتَ
قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ نهوهی تۆنه نجامی بدهی
لهم ژیان دنیایه دایه، ههر نهومنده دمتوانی بهمانکوژی
لهناومان بهری، خو لهوه زیاتر ناتوانی چی تر بکه، لهپاش
مردنمان هیچی ترت بۆلکه ل ناکرین. دهی نیمه نیستا پیمان
خۆشه لهم ژیا نه پزگارمان بی و بکه وینه ژیان نه پړاوهی
قیامه تهوه.

﴿إِنَّا آمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطَايَانَا﴾ نیمه نیمانمان به خودای
خۆمان هیئاوه، نهو خودایهی خاومن به خششه. نیمانمان هیئا
بۆنهوهی تاوانه گانمان بسپرته وه، له گونا همان خۆش بی،

به تاییه تی ﴿وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ﴾ نهو تاوانه ی به زور
پیئت کردین له سیرحو جادو بازیی. بۆنهوهی بهرمنگاری
موعجیزه ی حه ق بکهین. ﴿وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَنفَى﴾ خودا زور له تو
باشتره له باره ی پاداش دانه وه و بهرده وای پاداشی، عه زابو
سزای زور له عه زابو تۆله ی تو بهرده وای تره.

﴿إِنَّهُ مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا﴾ بیگومان شمنو حال وایه:
ههر که سی رۆزی قیامت به تاوانباری بیته خرمهت خودا،
واته: به کاهری بمری، نهوه ﴿فَأَن لَّهُ جَهَنَّمَ﴾ بیگومان بۆهه تا
هه تاییه دۆزه خ جیگایه تی و به ناگری بی ثامن عه زاب دهری
﴿لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَا﴾ له دۆزه خدا نامری هه تا پزگاری
ببی و له کۆل بیته وه، ناژی به ژیا نیکی که سودی هه بی، نهو
که سه نازار دمچیزئی تاده گاته حاله تی مردن وهی وای لی نایه
ههست کردنی نازاری نه میئی، به کوردی نه ژیا نی ژیا نه و
نه دهری.

﴿وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ
الْعُلَى﴾ که سیکیش به خرمهت خودای خوی بگاته وه
به موسو لمانی بمری، نیمانی به خوداوه به پیغه مېری خوداوه
به موعجیزه ی پیغه مېرانی هه بی: که هه ندی له موعجیزه ی
پیغه مېران نه موعجیزانه بوون: که نیمه بینیمان. وپړای
نهو نیمانه گردهوهی باشی هه بی، کردهوه گانی نیشانه ی
راستی نیمانه که ی بن، نهوه نه وانه به هو ی نیمانی راستیان و
گردهوهی باشیا نه وه به هه ضلو و په حه تهی خودا به هه شتی
پازاومیان بۆهه یه، له به هه شتی جوان و پازاودا پله ی به رزیان
دهدریتی، دهخرینه لای ژوورووی به هه شته وه.

﴿جَاءَتْ عَذْرَاءٌ تُجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا﴾ نهو پله
په رزانه ی به هه شت بریتین له چهند باخ و باخاتیکی ودها:
که شوینی تیدا مانه وه و تیدا پابواردن، به ژر باله خانه و
ژوورمگانیان دا چۆم و جۆگای ناوی جوان دهکشین، بۆهه تا
هه تاییه له وباخ و باله خانانه دا ده میتنه ووه لیی دهرناچن!
﴿وَذَٰلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّى﴾ به خشینی نهو به هه شته پییان

پاداشی که سیکه خوی له تاوان پاک کرد بیته وه.
﴿وَلَقَدْ أَرْحَمْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي﴾ بیگومان نیمه
نیگامان بؤ موسا ﷺ کرد، هرمانمان پی کرد: که شه وړه ی

به نته موهی ئیسرائیل بکا، به شهو به نهیانی نته موهی
ئیسرائیل له میصر بباته دهی، فه رمانان پی کرد: که هر
کاتی گه یشتنه دهیای (قولزوم) یان دهیای (سوور) به م
شیومه هه لسو کهوت بکه: ﴿فَاضْرِبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ
يَسًا﴾ به عه صاکهت له دهیای بده، ریگی و شکو برینگیان
له ناو دهیایدا بو فه راهم بیته. عه صاکهت ناراسته ی دهیای
بکه نه و کاته دوانزه ریگی و شک له ناو دهیای پهیدا دهین، بو
ته موهی هر تاقه و تایه فه یه کی به نو ئیسرائیلی به ریگیایه کی
تایبه تی دا به په نه موه، له هه مان کات دا ﴿لَا تَخَافْ دَرَكًا وَلَا
نَخْسًا﴾ مه ترسه له موهی فیرعه ونو له مشکه که ی پیتان بگات و
زیانتان پی بگه یه نن. له موش مه ترسن له ناو دهیایدا که له کهت
بخنکین.

﴿فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِ﴾ فیرعه ون به خوی و سوپایه وه
شوینیان کهوت، له و کاته دا: که هیشتا پاشته ی کۆرموی
نته موهی ئیسرائیل خه ریک بوو له و بهر دهیای بچه دهی،
له مبه ر فیرعه ونو له مشکری هر به ریگانگانی نته موهی
ئیسرائیل دا رۆیشتن و کهوتنه ناو دهیایوه. کاتی که پێشه تی
له مشکری فیرعه ون هیشتا نه گه یشتبووه ته و به رو پاشه تاشیان
هاتبووه ناو دهیایوه، ئاله و کاته دا به قودرمتی خودای بالا
دهست دهیای وێک هاته وه: ﴿فَغَشَّيْهُمْ مِنَ اللَّيْلِ مَا غَشَّيْهُمْ﴾ نیه ر
دایپۆشین له و دهیایه ته موهی دایپۆشین!! واته دایپۆشینه که و
وێکهاته ته موهی دهیای هینه ده سامناک بوو، هینه ده گرنگ و
ناهه موار بوو هر باس نا کرئ.

﴿وَاضْلُ فِرْعَوْنَ قَوْمَهُ وَمَا هَدَى﴾ فیرعه ون گهل و نته موهی
خوی گومرا کردو له ریبازی راست و حه ق لایدان و شارمزی
ریبازی سه رفرازی و رزگاری نه کردن. ته مهش قه شه مری و
لاهرتی کردنه به فیرعه ون، چونکه ته و واده ی که به گه له که ی
دابوو، که جکه له ریگی نه جات و رزگاری هیچ ریگی تریان
نیشان ناده.

﴿يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ قَدْ أَنجَيْنَاكُم مِّنْ عَدُوِّكُمْ﴾ دوی ته موهی
نته موهی ئیسرائیل مان رزگار کرد، نیکامان بو
پێغه مبه ره که یان کرد که پێیان بلئ: ته ی نته موهی ئیسرائیل!
ته وه ئیمه له دوزمنی سه ر سه ختتان ؛ که فیرعه ون بوو
رزگارمان کردن. ﴿وَوَاعَدْنَاكُمْ جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ﴾ ته مجار

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْيَمِينَ فَاصْرَبْ لَهُمْ مَرِيجًا
فِي الْبَحْرِ يَمَسًا لَا تَخَفْ دَرَكًا وَلَا نَخْسًا ﴿٧٧﴾ فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ
بِمُتَّبِعِيهِ فَقَسَدَهُمْ مِنْ أَلَمٍ مَا غَشَّيْهُمْ ﴿٧٨﴾ وَأَضْلَلْ فِرْعَوْنَ قَوْمَهُ
وَمَا هَدَىٰ ﴿٧٩﴾ يَبْنِي لَهُمْ بِلَاقَةً قَدْ أَفْجَيْنَاكَ مِنْ عَدُوِّكَ وَاعْتَدْنَا
جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْمَنَ وَالسَّلْوَ ﴿٨٠﴾ كُلُوا
مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي
وَمَنْ يَحِلَّ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَد هَوَىٰ ﴿٨١﴾ وَلَئِنْ لَّفُتْنَا لَمَنْ تَابَ
وَيَأْمَنُ وَيَحِلَّ لَكُمْ مَّا أَفْتَدَىٰ ﴿٨٢﴾ وَمَا أَصْبَحْتَ عَنْ
قَوْلِكَ يَنْصُرُنِي ﴿٨٣﴾ قَالَ هُمْ أَوْلَاءُ عَلَىٰ أَثَرِي وَعَصَيْتُ إِلَيْكَ
رَبِّ لَتَرَعُنَّ ﴿٨٤﴾ قَالَ فَإِنَّا لَمَدَفْنَا قَوْمَكَ مِنْ بَيْتِكَ وَأَنشَأْنَا
الْبَايِرَ ﴿٨٥﴾ فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَنَ أَيْسًا قَالَ
يَنْقُومُ أَلَمٌ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ وَمَا حَسَنَ أَفْئَالٍ عَلَيْكُمْ
الْمَهْدُ أَمْ أَرَأَيْتُمْ أَن يُحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي مِن رَّبِّكُمْ فَتُخْلَفُكُمْ
مُوسَىٰ ﴿٨٦﴾ قَالُوا مَا أَخْلَفَنَا مَوْلَاكَ بَلْ كَانُوا كَاغِبِينَ
أَوَّارًا مِنْ رَّبِّهِ الْقَوْمِ فَقَدْ فَتَنَّا مَكَدَكَ أَلَىٰ السَّيْرِ ﴿٨٧﴾

واده مان پی دان؛ کاتی که مان بو دیاری کردن، بو ته موهی
به ناگاداری ئیوه قسه له کهل موسا علیه السلام دا بکه یه. ﴿وَنَزَّلْنَا
عَلَيْكُمْ الْمَنَ وَالسَّلْوَ﴾ ناردومان ته خورای بۆتان گه زوو
گۆشتی په له موری شه لاقه، ته مه له حاتی که دا ئیوه
له بیابانه که دا ده سوورانه وه سه رتان ئی تیک جوو بوو.

ته مجار پیمان گوتن: ﴿كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾ له م
نیعمه ته پاک و خاویانه ی ئیمه بخۆن و له زهت و مر بگرن.
﴿وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي﴾ له سنور دهرمه چن، زیاد
له پیویست مه خۆن، نه چن له شتی که وه که بۆتان هه لاله
بگوێزنه وه بو شتی که تر بۆتان هه لال نیه. سه پله مه بن،
کوفرا نیعمه تی خودا مه کهن، به ناز و فیرمه وه دهستی
بو مه بهن، پابه ندی ته م فه رمان و نه هیانه ی ئیمه بن، ته گینا
قارو غه زمی ئیمه تان دپته سه رو موسته حه قی سزای ئیمه
ده بن. خو ﴿وَمَنْ يَحِلَّ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَد هَوَىٰ﴾ که سیک قارو

زەمى و زارو ملك و مالى جەبابىر مەكانى مىصرتان بىداتى،
لەقىمەتەتەش دا پاداشى باش و لىخۇشبوونتان خەلات بىكا؟
﴿أَفَطَالَ عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ﴾ ناپا ماوەى زۇرتان پى جوو
لەچاومەروانى كردنى وادى خوداو بەسەر بەلئىنەكەى پىى
دابوون ماوەى زۇر تىپەرى و بەو ھۆمەو نىعمەتەكانى
خوداتان لەبىر جوو؟ خۇ ھىشتا مانگىك و چەند رۆژىكە.
﴿أَمْ أَرَأَيْتُمْ أَن يُجَلَ عَلَيْكُمُ غَضَبٌ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُم مَّوعِدِي﴾
يان ويستان بەم كردەمەتەتەن رۆو غەزەبى خوداى خۇتان
بىتە سەرتان!

﴿قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلَكِنَا﴾ وتیان: ئىمە بەلئىنەكانى
خۇمان بەويست و ئىرادەى خۇمان نەشكاندو دەسلەتە ئىمە
تەدا نەبوو، بەلكو بەزۇرە ملى پىمان كراو ناچار بووین
بىكەین. سامىرى تىنى بۇ ھىناين و عەقەل و ھۆشى لى
ستاندىن و بەچاوو راو سەرى لى تىكداين ھەلخەلەتەندىن.
﴿وَلَكِنَّا حُمَلَاءُ أَرْزَأْنَا مِن رِّبِّهِ الْقَوْمَ فَقَدَفُنَاهُ﴾ بەلكو ئىمە
چەند كۆل و كۆلبارىكەمان لە خەللى قىبىطىيە كان درا بوو
بەكۆلماندا، كاتى ويستان لەمىصر دەرچىن بەبىناووى
ئەوەى كەوا بەيانى جەزەمانە بەنەمانەت لىمان و مەرگرتبوون،
سامىرى لىي كردىن بەچاوو راوو وتى: لەخۇگرتنى ئەو زىرو
زىو شومەو حەرەمە، موسا بۇيە دواكەوتوو سوچى
ھەبوونى ئەو خەل و گەواھىرە لىمان، ئەمجار ھەمانى پى
كردىن: كەچاللىك ھەلگەنەن و پىرى بکەین لەناگرو دواى
زىرو زىوگەى تى فرى بدمەن. ﴿فَكَذَّبَكَ الْقَائِلُ السَّامِرِيُّ﴾
وگەو چۆن ئىمە خەلەكانى لای خۇمان فرى دایە ناو
ناگرمە، سامىرىش بەھەمان شىو لەوخەلە پەیکەرى
گۆپرمەكەى دروست كردو كەمى لەو گەل و خەلەى كەلەزىر
پى جوبرائىل ھەل گرتبوو بەسەر پەیکەرمەكەدا پىزانى،
ئىتر ﴿فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خِرَازٌ﴾ سامىرى
گۆپرمەكەى لەو خەل و زىرو زىو بۇ بەنو ئىسرائىلىيەكان
دەرھىنا جەستەپەكى پى گيان بوو بۆرە بۆرەكى لى دەھات
وگەو بۆرەى گۆپرمەكەى زىندو. ﴿فَقَالُوا﴾ سامىرى و ھابىرانى
وتیان: ﴿هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ مُوسَى قَتَلَهُ﴾ ئەمە خوداى ئىوودو
خوداى موسا، ھەل موسا لەبىرى چوو ئەوەتەن پى
پاگەپەنى كەنەمە خوداى ئىوودو ئەویشە. رەنگە موسا:

غەزەب و عەزەبى ئىمەى بۆسەر نازل پى و پىپەو بەنووسى
ئەو كەوتۆتە ناو چالى بەھىلاك چوون و ھەوتان!!
﴿وَإِلَى لَقْفَارٍ لِّمَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا لِّمَ اقْتَدَى﴾
بىگومان مەن سىرپۆش و خاومەن لى خۇش بوونى تەواوم
بۆكەسەك لەتاوان پەشىمان پىتەو تۆبە بكا، ئىمانى بەخوداو
بەپەمەبەرەن و نامە كانىان و بەفرىشتەو رۆژى
زىندو بوونەو ھەبى.

﴿وَمَا أَغْنَاكَ عَن قَوْمِكَ يَا مُوسَى﴾ ئەو جى تۆى ھەلنا
ئەى موسا! كەوا پەلە بکەى و گەلەكەت جى بىلى! مەبەست
بەقەوم لىردە ھەفتا نەقىبەكانى بەنو ئىسرائىلىيە واتە،
جى پالى بەتۆو نا كەنەھىبەكان جى بىلى و بۆخۆت بەتەنیا
لىردە نامادەبى.

﴿قَالَ هُم أُولَاءُ عَلَى أَلْسِنَةٍ﴾ موسا ﷺ وەلامى
بەرومردگارى دایەو وتى: ئەوانىش وادەگەن، كەمەك لەدواى
مەنەم، ئەمەن چەند ھەنگاوىك پىشان كەوتووم. ﴿وَعَجَلْتُ
إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَى﴾ ئەمەن بۆخۆم پەلەم كردو وىستەم زووتر
بگەمە شوئى وادە لەلازمەت دا رابووستەم بۆئەوەى
رەزامەندى تۆ بەدەست بىنەم، وىستەم ھەمانى تۆ بەجى
بىنەم پابەندى بەلئىنى خۆم بەم.

﴿قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِن بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ﴾
بەرومردگار ھەرموى: ئىمە لەدواى خۆت: كەگەلەكەت بەجى
ھىشت و ھارونى برات كەدە چاودىريان بەتاقىمان كەدەنەو،
لەتاقىكەدەمەكە دەرەچوون، سامىرى گومراى كردن، بانگى
كەدەن بۆ گۆپرمەكە پەرسەتى و ھەلئەن بۆ ئەنجامدانى ئەو كارە
ناپەسەندە.

﴿فَرَجَعَ مُوسَى إِلَى قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا﴾ ھەزەرتى موسا ﷺ
دواى تىپەرى بوونى چل شەوگەو و مەرگرتنى تەورات، گەپەپەو
بۆلای گەلەكەى بەرق ھەلساوى. ﴿قَالَ يَا قَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ
وَعَدًا حَسَنًا﴾ ھەزەرتى موسا ﷺ كەھاتەو ناو گەلەكەى
رۆى تىكەردن و پى گوتن: ئەرى ھەوم و خۆشەكەم! ئەو
بەرومردگارتان وادەى راست و باشى پى نەدان؟ لەسەر زوبانى
مەن بەلئىنى نەدانى كەچاكەو خەرى دونیاو قىامەتەتەن بىداتى؛
كەتەبى ئاسمانىتان بۆ بنىرى، شەرىعتەو ياساتان ھىر بكا،

که نیتا چووہ بۆکیوی (طور) و نهوہ ماومیه که نهگه رایهوه بهدوایدا بگهړئ و نایدوزیتهوه!!

﴿۸۹﴾ أَفَلَا يَرَوْنَ أَلَّا يَرْجِعَ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ صَرًّا وَلَا تَفْعًا﴾ نایا نهو نهقامانه نهپانزانی: که نهو شتهی سامیری دروستی کرد: هیچ قسهو ناخاو تنیکیان ناراسته ناکاو وهلامیان ناداتهوه، ناتوانی زیانیان ئی دوور بختهوه، هیچ سوودیکشیان بۆ کیش ناکا.

﴿۹۰﴾ وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ يَا قَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ﴾ بیگومان چهزمتی هارون عليه السلام پیش نهوہی چهزمتی موسا عليه السلام لهکیوی (طور) بگهړیتهوه بهوانه ی گوت: که پرکیشی گویره که په رستیان کرد له نهتهوهی نیسرائیل - پیی وتن: نهی قهوه که م نهیوه توشی فیتنه کران، هرچه ند: که تیده فکرم و بیرده که موه جگه لهوہی: که بهوہی نه م گویره که په رستی به تاقی دمکری نهوه هیچی تر نیه، به تاقی کرانه وه بۆ نهوہی دمربکهوئ. ﴿وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ﴾ بیگومان خودای به حقه و راستی نیوه نهو خودایه یه: که نیوهی بهدی هیناوه، هه موو شتیکی له نه بووه و هیناومته وجود و خاوم ردهم و بهزمی یه نهو خودایه یه نیوهی له دهست فیرعه ون رزگار کرد، که وایی ﴿فَأْتِئُونِي وَاطِئُوا أَمْرِي﴾ شوین نه صیحه ت و ناموزگاری من بکهون، گویره یه یی فهرمانی من بن، به ردهوام بن له سر نایینی حقه و یه کتابه رستی نه انجام بدن، هه لبه ته له و مپیش به نوو نیسرائیل یه کان په میانیان دابوو: که گویره یه یی چهزمتی هارون عليه السلام بن و له فهرمان و نه هیه کانی دمر نه چن. به لام پابه ندی به لینه کانی خو یان نه بوون، هرچه ند چهزمتی هارون عليه السلام ناموزگاری کردن هیچیان به گویدا نه جوو، ﴿۹۱﴾ قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ حَتَّى يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُرسًی﴾ وتیان: نه خهیر به گوئی تو ناکه ین، له سر نه م گویره که په رستی به می نینه وه دمبی له دمی موسا عليه السلام خو یه وه ببیسین ناخو نه مه باشه یان خراپه!

جا که چهزمتی موسا عليه السلام بهو داخ و جه خارته وه گه رایه وه، نهوی له پشی هارون و سهرو گو یلاکی گرت و بۆلای خو ی رایکیشا، ﴿۹۲﴾ قَالَ يَا هَارُونُ﴾ وتی نهی هارون! کاتی که نه تو دیت نه مانه ناوا له نایین و مرگه ران

فَأَخْرَجَ لَهُمْ جَنَابًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ كُنْمْ
وَاللَّهُ مُوسَىٰ قَتْلَىٰ ﴿۸۸﴾ أَفَلَا يَرَوْنَ أَلَّا يَرْجِعَ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا
يَمْلِكُ لَهُمْ صَرًّا وَلَا تَفْعًا ﴿۸۹﴾ وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ
يَقَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتِئُونِي وَاطِئُوا
أَمْرِي ﴿۹۰﴾ قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ حَتَّى يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَىٰ
﴿۹۱﴾ قَالِ يَهْرُؤُنْ مَا مَنَّكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا ﴿۹۲﴾ أَلَا تَتَّبِعُنَّ
أَفْعَصِيَّتْ أَمْرِي ﴿۹۳﴾ قَالِ يَبْنَؤُنْ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي
إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ
قَوْلِي ﴿۹۴﴾ قَالِ مَا خَلَقْتُكَ إِلَّا سَمِيرًا ﴿۹۵﴾ قَالِ بَصُرْتُ
بِمَا لَمْ يَصُرُوا بِهِ فَفُتِنْتُ قَبْضَةً مِّنْ أَثَرِ الرَّسُولِ
فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي ﴿۹۶﴾ قَالِ
فَإَذْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَوةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ
مَوْعِدًا لَّنْ تَخْلَفَنَّهُ، وَانْظُرْ إِلَيْنَا إِلَهُكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ
عَاكِفًا لَّنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ﴿۹۷﴾ اِكْمَا
إِلَهُكُمْ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلُّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿۹۸﴾

﴿مَا مَنَّكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا﴾ ۹۲ نهوہ چی تو ی مهنع کرد شوین من بکه و تیتایه له گهل نهوانه ی له سر نایینی حقه مابوونه وه؟ بۆ نه هاتن بۆ سه ر کیوی (طور) دموایه که ومزعه که ناوی ئی هات نهوانه به گو ییان نه کردی یه کسه ر سامیری و نهوانه ی دمستیان کرد به گویره که په رستن به حیث به یشتنایه، به اتیتایه بۆ لام و زوو نهو هه واهت پی بدامایه. ﴿أَفْعَصِيَّتْ أَمْرِي﴾ نایا سه ریچی فهرمانی منت کرد، خو من: که پو یشتم داوام ئی کردی تامن دیمه وه هیچ نه قهومی، نه هیل ی هیچ که س سه ریچی فهرمانی خودا بکا.

﴿۹۴﴾ قَالِ﴾ به چهزمتی موسای عليه السلام گوت: ﴿يَبْنَؤُنْ﴾ نهی کوپی دایکم! ﴿لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي﴾ سه رم بامه دهو ریشم مه گره، یان مه نه وه ریشم و قزم بامه ده، من هیچ سه ریچی به کم نه کردوه، تاوانیکم نیه به پروای من نهوہی من کردومه حیگیای په زامه ندی تو یه. ﴿إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي﴾ له راستی دا من ترسام لهوہی

نه گهر له گهل نيماندارمکاندا بچوومايه به گز گوږدکه
پهرسته کان دا شهرو جهنگم بهرپا بکړدايه. يان من له گهل
نيماندارمکان ساميری و گوږدکه په رسته کانمان جي بهيشتايه و
بهاتيڼايه بولای تو، نه وکاته نه ته ووی نيسرائيل دمبوونه دوو
تافم، نيت تر سام له ووی نه گهر تو هاتبايه وه بتگوتايه: نهی
هارون! تو دوو بهر هکيت خستوته نيوان نه ته ووی نيسرائيلي
يه وه. گوږپاږه لي فهرمانی من نه بووی!

نهمجار: که چه زرمی موسا عليه السلام عوزر هکاني هارونی عليه السلام برای
بيستن پروی کرده سامیری گومراو تاوانبار ﴿قَالَ﴾ پیی
فهرموو: ﴿لَمَّا خَطَبْتُ يَا سَامِرِيُّ﴾ نه ری سامیری! تو بؤ نه م
کاره ناشرينه ت کرد؟ جي هه لی نای بؤ نه ووی که وا نه مان
گومرا بکه ی و نه م فیتنه و ناشوبه بخه يه وه؟

﴿قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ﴾ سامیری وتی: من شتيکم
بينی خه لکه که نهی بینی، نه توش هه ست پی نه کرد واته:
ته ماشای نه و ولاخه م کرد: که جو برائیل سوار ی بوو بوو،
دهم بینی پی له ههر شوینیک دادنا خاکی ژیر پیی سه وز
دمبوو، یانی گیای لی دمروا، نيت من زانیم که جي پیی نه و
وولاخه نه ینیه کی زیانی تیدايه ﴿فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِنْ أَثَرِ
الرُّسُولِ فَبَثَلْتُهَا﴾ نه وه بوو نه و کاته ی جو برائیل هات بؤ له ناو
بردی فرعون سوار ی نه سپیک بوو منیش مشتیکم له شوین
پیی ولاغه که ی یان جیی پیی جو برائیل خو ی هه لگرت،
نهمجار نه و مشته گله م فری دايه ناو نه و زپرو زیوه تواوی
کردبوومه په یکه ری گوږدکه که، نيت لاشه که دهستی کرد به
بؤره بؤ. ﴿وَكَذَلِكَ سَأَلْتُ لِي نَفْسِي﴾ به و جوړه نه فسم نه و
کار ی بؤ جوان کردم و له دلم دا شیرین بوو، واته: به نارم زوی
خوم و هه واو هه موس نه وم به سر نه و خه لکه هی ناو نه و
نیشم نه نجام دا.

نه وه بوو چه زرمی موسا عليه السلام پروی کرده سامیری و
﴿قَالَ﴾ پیی گوت: ﴿فَإِذْ هَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ لَا
مِسَاسَ﴾ ماتول نه م تاوانه ت نه نجام داو، نه م خه لکه ت
سر گهر دان کرد، برؤ دمروه له ناومان داو خوږ پی به! نه و
خوږ پیم کردی! تیکه لی کهس نه بی و کهس تیکه لت نه بی.
﴿وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَنْ نَخْلُقَهُ﴾ بیگومان شوین و کاتیک هه يه بؤ
عه زابی قیامه ت، به لیت پی دراومو به هیج جوړی لی

دوانا که ووی ههر توش دئ، نه هاتنی نیه! ﴿وَإِنظُرْ إِلَى إِلَهِكَ
الَّذِي ظَلَمْتَ عَلَيْهِ عَافِيًا﴾ سهیری خودا دروز نه که شت بکه و
بروانه جي لی ده که م! نه و خودايه ی له جياتی خودا
پهرستشت بؤ ده کردو به دمومای له سر په رستنی! ﴿لَنَحْرُقَنَّهُ﴾
سویند به خودا به ناگر باشباش دهی سویتیم تا دمبیته
خوله می ش. ﴿لَمَّا لَنَسِفْنَهُ فِي الْيَمِّ لَنَفَا﴾ پاشان خوله
می شه که ی به دم ریادا دمدمین و ناسه واری ناهیلین. بؤ نه ووی
ته بو تو زه که شی ده ست کهس نه که ووی.

﴿۹۸﴾ إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلُّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾
نه و گوږدکه ی سامیری نی ووی پی هه لکه ته اندوه خودا نیه،
خودای به حه ق و راست بؤ نی و ته نه نا (الله) یه، جکه له نه و
خودای تر نین، ههر (الله) شیاوی خودايه تی و عیبادت
بؤ کردنه، هه موو کهس ناتاجی نه و خودايه يه و نه و پی و یستی
به کهس نیه، هه موو کهس به ندی نه و، زانایه به هه موو
شتیک و به سر هه موو شتیک دا ناگاداره، هه موو شتیک لای
نه و سر ژمیر کراوه.

﴿۹۹﴾ كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ﴾ واته: نه ی
موحه ممه دا هه روه کوو چؤن به وشو وه جوان و سه رنج راکیشه
چیر وکی موسا عليه السلام مان بؤ گپ رایت وه: باسی نه و ده مان بؤ
کردی چؤن کرا به فرو ستادمو نیردرا بؤ سه ر فرعون و
که له که ی؟ جي به سه رهات له گهل نه ته ووی نيسرائیل و نا کامی
سته مکاران به چی گه یشت؟! ناوا به و جوړه هه والی هه ندی
له پرو و داوی گه له پی شینه کانت بؤ باس ده که ی، چیر وکی
هه ندی له پیغه مبه رانی پی ش تو له گهل گه له کان یان داو نه و
روداوانه ی به سر گه له کان داهات بؤ تی ده گپ رینه وه، بؤ نه ووی
دل ت دایه مزری و ته سه للات بی، ﴿وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا﴾
بیگومان نی م له لایه ن خومانه وه (ذیکر) مان پی به خشیوی:
که بری پتی له قورنانی گه وره، بؤ نه ووی هه موو کاتی یاد ی
خودای پی بکه يه وه، قورن شیاوی نه وم یه یاد خه روم بی،
چونکه له هیج رویه که وه به تال روی تی ناگا، له پی ش تو هیج
پیغه مبه ریکی تر کتیبی ناوی نه دراومتی، له خودای زانا و
داناوه نازل کراوه، هه والی و به سه رهاتی راپوردوانی تیدايه،
هه والی داهاتووی له خو گرتووه. هیج نامه يه کی تر ناوا
هه والی راست و واقعی راپردو داهاتووی له خونه گرتووه،

فریشته‌گان کرد که سوژدهی ریزو ته‌قدیر بو ئادهم بهرن.
﴿فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى﴾ نیتر هه‌موو فریشته‌گان سوژدمیان
 بو ئادهم بردو ریزیان ئی نا، جگه له‌شه‌یتان نمو سوژدهی
 نه‌برد، خووی به‌زل زانی و هاوبه‌شی فریشته‌گانی نه‌کرد
 له‌سوژده بردن دا.

﴿۱۱۷﴾ قُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ ئیمه‌یش وتمان:
 ئه‌ی ئادهم! باش بزانو دلتیا به، نهم شه‌یتانه که‌وا فه‌رمانی
 ئیمه‌ی شکاندو خووی به‌زل زانی، دوزمنی خو‌ت و
 هاوسه‌رمکه‌ته، هه‌رگیز کامه‌رانی ئیوه‌ی ناوی، هه‌ز نا‌کا ئیوه
 له‌لا‌وشیدا بن، که‌وابی ناگاتان له‌لا‌وتان بی و وریا بن نه‌که‌ونه
 دا‌ومکانیه‌وه، له‌هه‌یج شتی‌ک دا گو‌په‌په‌لی مه‌بن، **﴿فَلَا**
يُخْرِجُكُمَا مِنَ الْجَنَّةِ﴾ کارێک مه‌که‌ن شه‌یتان ببیته‌ هۆکاری
 دهرکردنتان له‌به‌هه‌شت **﴿فَتَشَقَّى﴾** نیتر له‌ناکامی دهرکردنتان
 له‌به‌هه‌شت توشی دهردی سه‌ری و کوله‌مه‌رگی ببین و بکه‌ونه
 ناو ته‌نگو چه‌له‌مه‌ی زیانه‌وه.

﴿۱۱۸﴾ إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَى﴾ بی‌گومان بو‌ تو‌و
 هاوسه‌رت هه‌موو شتی‌ک دابین کراوه، تییدا برسی نابو و
 روت و قوت نابو.

﴿۱۱۹﴾ وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَى﴾ هه‌روه‌ها تو له‌ویدا
 تینوت نابو، که‌رمات نابو، واته: که‌رمای خو‌ر نازاری دهرونت
 نادا هه‌تا تینووین، نازاری جه‌سته‌شت نادا.

﴿۱۲۰﴾ فَوَسَّسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ﴾ شه‌یتان ختوکه‌و دهنه‌دنه‌ی
 ئادهمی‌دا هه‌لی‌فریواند، **﴿قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى شَجَرَةِ**
الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبُلَى﴾ ئه‌ی ئادهم! شارمه‌زاییت بکه‌م بو‌ خو‌اردن
 له‌به‌روبو‌می دره‌ختی‌ک که‌مایه‌ی خو‌شی هه‌تا هه‌تایی یه،
 ئانه‌و داره هه‌رکه‌سی لئی بخوا قه‌ت نامری، شه‌وکه‌ت و شان و
 شکۆمه‌ندی له‌کیس نا‌جی ملک و دارایی ناب‌په‌یته‌وه، واته:
 نه‌که‌ر له‌م دره‌خته بخۆن هه‌رگیز نامرن و له‌ناو نهم خو‌شی و
 سه‌لته‌نه‌ته‌دا دهمینه‌نه‌وه.

﴿۱۲۱﴾ فَأَكَلَا مِنْهَا﴾ سه‌رمه‌نجام له‌به‌ری داره‌که‌یان خو‌ارد،
 سه‌ره‌په‌چی فه‌رمانی خو‌دایان کردو گو‌په‌په‌لی شه‌یتانیان کرد،
﴿فَبَدَّتْ لُهُمَا سَوَاءُ لُهُمَا﴾ شه‌رمگیان دهرکه‌وت، پۆشاکیان له‌به‌ر
 دا‌پندرا، له‌وه پێش شه‌رمگی خو‌یان نه‌ده‌بینی، دوا‌ی

فَعَلَىٰ اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ وَلَا تَجِدُ لَهُ الْفَرَمَانَ مِنْ قَبْلِ أَنْ
 يُفَصِّلَ إِلَيْكَ وَحْيَهُ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ﴿١١٨﴾ وَلَقَدْ عَهِدْنَا
 إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلِ فَنَاسَى وَلَمْ يُعَذِّمْ عَزْمًا ﴿١١٩﴾ وَلَإِذَا قُلْنَا
 لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى ﴿١٢٠﴾
 قُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا تَخْرُجْمَا
 مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشَقَّى ﴿١٢١﴾ إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَى ﴿١٢٢﴾
 وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَى ﴿١٢٣﴾ فَوَسَّسَ إِلَيْهِ
 الشَّيْطَانُ قَالَ يَتَدَّبَّرُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ
 لَّا يَبُلَى ﴿١٢٤﴾ فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَّتْ لُهُمَا سَوَاءُ لُهُمَا وَطُفِقَا
 بِيَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقٍ الْجَنَّةِ وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى ﴿١٢٥﴾
 ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَقَابَ عَلَيْهِ وَهَدَى ﴿١٢٦﴾ قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا
 جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِنَّمَا بَأْسَكُمْ مِنِّي هُدَى
 فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى ﴿١٢٧﴾ وَمَنْ أَعْرَضَ عَنِّي
 فَسَوْفَ يَكُنْ لِي كَنُزًا لِّمَنْ يَشَاءُ وَنَحْنُ نَعْلَمُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 أَهْلِي ﴿١٢٨﴾ قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقُلْتُ بَصِيرًا ﴿١٢٩﴾

خو‌اردنیان له‌به‌رو بو‌ومی داره‌که شه‌رمگی خو‌یان ببینی.
﴿وَطُفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ﴾ نیتر ده‌ستیان کرد
 به‌دا‌پۆشینی شه‌رمگی خو‌یان به‌گه‌لای دره‌خته‌گانی
 به‌هه‌شت، ده‌لێن، گه‌لای دار هه‌نجیریان به‌جه‌سته‌ی خو‌یا‌نه‌وه
 ده‌لکاندو عه‌وره‌تی خو‌یانیان پی داده‌پۆشی، **﴿وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ**
فَغَوَى﴾ به‌و خو‌اردنه ئادهم **﴿عَصَى﴾** سه‌ره‌په‌چی فه‌رمانی خو‌دای
 کردو رێگی راستی ئی گوم بوو، ژیا‌نی له‌خو‌ی و هاوسه‌رمکه‌ی
 تال کرد.

﴿۱۲۲﴾ ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَقَابَ عَلَيْهِ وَهَدَى﴾ پاشان به‌رومردگار
 ئادهمی **﴿اجْتَبَاهُ﴾** به‌هه‌لب‌ژارده داناو که‌په‌شیمان بو‌وه له‌تا‌وانه‌گانی
 له‌خو‌ی نزیک کرده‌وه، تۆبه‌ی ئی وهرگرت، رینه‌مونی کرد
 بو‌سه‌ر رێبازی راست و له‌سه‌ر رێبازی په‌سه‌ندی خو‌ی
 دا‌په‌مه‌زراند.

﴿۱۲۲﴾ قَالَ أَهْبِطْ مِنْهَا جَمِيعًا هَمْرَموی: لهیبه ههشت دهرجن و هه مووتان برونه خوارئ بؤسمر زموی، ﴿بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ﴾ ههندیکتان دوزمنی ههندیکتان؛ نیوه دوزمنی شهیتان و نهوه گانی، شهیتانیش دوزمنی نیوه نهوه گانتانه. نیومش نهی کومه لی ئاده میزاد له جیهان دا ههندیکتان له دزی ههندیکتان کار دهکهن و له سمر بزئوو پلهو پایه کی شهو نیزاعتان له ناودا دمبی و چنگ تیک و مردینن: جا ﴿فَإِنَّمَا يَأْتِيَكُمْ مِنْهُ هُدًى﴾ نهی ئاده میزادینه: نه گهر له منمهوه به هوی پیغه مبه رانی خومهوه، له ریگهی نامه ی ناسمانی که بیان دا دهنیرم رینمونیتان بؤ هات، په یامی منتان پی گهی نهوه، ﴿فَمَنْ آتَى هَذَايَ فَلَا يَضِلْ وَلَا يَشْغَى﴾ ههرکس شوین رینموونی من بکهوی و کاری پی بکا، نهوه له دونیادا ریگای راستی لی گوم ناب، له هیامه تیشدا دوو چاری نه گبه تی ناب و له سزای دوزخ دهمپرزری.

﴿۱۲۳﴾ وَمَنْ أَغْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا كهسیك پشت له نابینی من هه لیکا، واز له خویندن و تیفکرین له کتیبی من. ﴿وَلَنُخْشِرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَغْمًى﴾ نهوه کهسه ی روو له قورثانی نیمه و مردگی ری، نیمه روژی هیامهت به کویری حه شری دهکهن، جاوی سمر و جاوی دلی کویر دهکهن، ریگای زرگاری و سهر فرازی و به ههشتی نشان نادمین.

﴿۱۲۴﴾ قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمًى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا کابرای پشت هه لکردو و له نابینی خودا دپته قسه و دهلی، خودایه! نهوه بؤ به کویری حه شرت کرد! خو من له جیهان دا چاو ساغو بینا بووم! په رومردگار وهلامی دمهاته وه وهلامیکی جهرگرو هیوا بر.

﴿۱۲۵﴾ قَالَ كَذَلِكَ هَمْروردگار دهمرموی نه توش تاوات کرد هه لوپستت بهم جوړه بوو ﴿أَتُنْكُ آيَاتُنَا فَنَسِيَهَا﴾ نایاتی نیمهت بؤ هات، به لگهی جوړاو جوړی تاو و ته نهایی نیمهت بؤ خویندراپه وه، نیشانت درا، نه تۆ رووت لی و مرگی پرا، تیان نه فکری ﴿وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنْسَى﴾ همر بهو شیوه نه مپۆ به کویری دهمیلدریته وه، له ناگری دوزخ خدا دهمینیه وه، مامه لهی کهسیکت له گهل دهکهن: کهشت له بیر خوی به ریته وه.

﴿۱۲۶﴾ قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيَهَا وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنْسَى وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَى ﴿۱۲۷﴾ أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسْجِدِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّأُولِي النُّهَى ﴿۱۲۸﴾ وَلَوْ لَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَّاجِبًا مُّسْتَقَرًّا قَاسِرًا عَلَى مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا وَمِنْ آنَاءِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْحَمُونَ ﴿۱۲۹﴾ وَلَا تَعْدَنَّ مَعَنِيكَ إِلًا مَّا تَعْبُدُ مِنْ دُونِهَا إِنَّهُمْ مِنْ زُرْعَةِ الْعِوَارِ الَّذِي لَا يُفْتَنُ فِيهِ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَى ﴿۱۳۰﴾ وَأَمْرُ أَهْلِكَ بِالصَّلَاةِ وَأَحْطَرَ عَلَيْهِمْ لَا تَنْتَفِلِكُ رِزْقًا عَنْ رِزْقِكَ وَالْعَمِيقَةُ لِلْفُقَرَى ﴿۱۳۱﴾ وَقَالُوا لَوْلَا بَأْسُنَا بِطَائِفَةٍ مِنْ رَبِّهِمْ أَوَلَمْ تَأْتِهِمْ بَيِّنَاتٌ مَّا فِي الصُّحُفِ الْأُولَى ﴿۱۳۲﴾ وَلَوْ أَنَا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِنْ قَبْلِهِ لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنُتَّبِعَ آيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ نُنْزِلَ وَفَضَرَى ﴿۱۳۳﴾ قُلْ كُلُّ مُتَرَفِّعٍ مُرْمَرٌ فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ أَصْحَابُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَى ﴿۱۳۴﴾

﴿۱۲۶﴾ وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ ناوا بهو جوړه توله له سنوور شکینان و به درؤ خهرمهوه گان دهمینینه وه، ههرکس یک له خودا یاخی پی و پیغه مبه ره گانی به درؤ بخته وه، شوین په یام و نامه ناسمانیه گانی نه کهوی نهوه ژپانی ناخوشی دهمینی له دونیادا خوشی له خوی نابینی و دل و دموونی نارام ناگری. ﴿وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَى﴾ سزای روژی هیامهتی به نیش ترو به ردموام تره، همر نابریته وه، بؤ همتا هه تایه له ناو ناگری دوزخ دا دهمینیه وه. ﴿۱۲۷﴾ أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسْجِدِهِمْ نایا دمرنه که و تووودو روون نه بیوته وه بؤ موشریکه گانی مه کهه و دهوروبه ری، به هوی نهوه قورثانه ی بؤت هیان، جوون و جهنمان له گهل و نه ته وه گانی پی شو به هیلک برده؟ نیستا قورمیشیه گان له سمر زموی و زارو زیدو نیشتمانی نهوان دپن و دهن و شوینه وارو شارو گوندی ویرانبوویان به جاوی خو یان دمبینن! ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ

رموانه نه کردین و موعجزی به هیئت له سمر دمستی نه و نهخته روو؟ همتا نیمه ش شوینی بکه وتینایه و نیمه امان پی بهینایه. پیش نه وهی به عه زابی سامناکی خوت ریسوامان بکهی!

﴿قُلْ كُلُّ مُرْتَبِعٍ فَرْتَبِعًا﴾ نهی موحه ممد: به و نادمیزادانه بلئ: که به دروت دمخه نه وه، سهر پیچی دمکه ن، سوورن له سمر کوفرو عه نادى خویان پییان بلئ: همریه کی له نیمه و له نیمه چاومروانی ناکامین. چاومروان بن ﴿فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ أَصْحَابُ الصُّرَاطِ السُّوْيِ وَمَنْ أَهْتَدَى﴾ له وه به ولاده زوری پی ناجی بۆتان معلوم دمبی کی له سمر ریگای راسته، نیمه یان نیوه؟ له وه به ولاده دزمان: کی هیدایه تدراده، کی گومرپیه کی به خته ومره و کی چاره رمشه؟

کوتایی جزمی سازده مدم



سوره تی (الانبياء)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

﴿اَقْرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ﴾. روژگاری حیساب و لیکنولینه وهی نادمیزادان نزیک بۆته وه، وانزیکه قیامت رابی و خه لکی به گویره کی کردمه کانیان سزا بدرین و پاداش و مربرگرنه وه، به لام نادمیزاد بی ناگاو بی خه بهرن، خهریکی خۆنامدمکردن نین بۆ نه و روژه، هیچ یادی قیامت ناکه نه وه و په له ناکه ن له نیمه نه پینان.

نیشانه ی بی ناگاییه که بیان نه ومیه: ﴿مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرِ مِنْ رَبِّهِمْ مُحَدَّثٍ إِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ﴾^۱ لاهیه قلو نه م؟^۲ نایه ته خوارئ بۆ سمریان هیچ به شیک له قورنان نیلا کده پییستن گالته ی پی دمکه ن! همتا په پیتا په پیتا سروشیان پی رایگه به مندرئ و نایاتی قورنانیان بۆ بی، همتا ناگادار کردنه وه و په ندو ناموژگاریان ناراسته بکری بۆ نه وهی په ند نامیز ببن و به خویاندا بچنه وه، نه وان شیلگیر تر دمبن و زیاتر پشت له بانگه وازی راست هه لدمکه ن، پتر گالته یان پی دئ و قه شمهری و لاهرتییان پی دمکه ن! ﴿وَأَسْرُوا التَّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ نه وانیه کافرو ستمکارو غافل و بی ناگان له په یامی

﴿قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾^۳ فهرمووی: نه وهی دمیلین و دمتانه وئ بیلین: به سهرته و چیه مه ییه زن، بیگومان نه للاً خودای منیش و نیوه شه، ناگاداری هه موو نه پینی و ناشکرایه که، له زموی و ناسمانه کان دا هیچی ئی گوم نابئ، ههرچی بگوتری و بکری، ههرچی روویدا له بوونه ومردا لای خودا ناشکرایه، ههر خودا قورنانی نازل کردوه، نه و قورنانه هه والی نه وه ل و ناخری له خوگرتوه، ههرچی پیویست بی بۆ دنیا و قیامت نامازه ی پی کردوه. نه و خودایه شنه وایه به وه و چیه سهرته سرتان، زاناو ناگاداره به حال و مزعو هه لئ و که وتان. هیچی ئی هون نابئ، روژی قیامت تۆلته تان ئی دمستینی و ناهیلئ به سهرتانه وه بچی.

﴿بَلْ قَالُوا أَضَلَّتْ أَهْلَامُ بَلْ أَفْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ﴾^۴ واته: وازبینه له وهی دمیانگوت: ساحرو جادو بازه. به لگوو به ووش نه وستان وتیان: قورنان پیکاته یه له پرو پوچ و شتی تیکه ل و پیکه ل، خه نوؤچکه و خه یال پلاوو و پینه یه موحه ممد به زره خه ون دیتوونی. ﴿فَلْيَأْتِنَا بآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأُولُونَ﴾^۵ نه گمر موحه ممد راست دمکا له وه دا: که پیغه مبه ره و له خواوه رموانه کراوه، قورنان که لامی خودایه و به نیگا بوی نیردراوه، دمبا به لگه یه که مان بۆ بینئ داواکه ی بچه سپینی، باموعجزیه کی ترمان نیشان بدا جگه له قورنان،

سورة الانبیاء

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ ﴿١﴾
مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ مُحَدَّثٍ إِلَّا أَتَمَتُّوهُ وَمَنْ
يَلْمِزُونَ ﴿٢﴾ لَا يَمْسُهُمْ قَوْلُهُمْ وَاسْأَلُوا النَّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا
هَلْ مِنْدَالِ الْأَنْبِیَاءِ كُمْ أَمْ أَتَاكُمْ الْأَنْبِیاءُ وَانْتُمْ
تُبْخِرُونَ ﴿٣﴾ قَالَ رَبِّی يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
وَهُوَ السَّمِیعُ الْعَلِیمُ ﴿٤﴾ بَلْ قَالُوا أَضَلَّتْ أَجْلُفٌ مِنْهُمْ
أَفَرَأَى بِرَّ مَنْ شَاعَرَ فَلْيَأْتِنَا بِآیَاتٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوَّلُونَ
﴿٥﴾ مَا آمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ
﴿٦﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِی إِلَيْهِمْ فَتَتْلُوْا أَهْلَ
الذِّكْرِ لَنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧﴾ وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا
لَّا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ ﴿٨﴾ ثُمَّ صَدَقْتَهُمْ
الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمِنْ نَشَاءٍ وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ ﴿٩﴾
لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فَبُذِّكِرْتُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠﴾

خواردن و خواردنه و میاں نهی، به لککو پیغهمبران هموویان
جهستمیان هه بوو و خواردن و خواردنه و میاں بیویست بووه.
ههروها دابو نه ریتمان وانه هاتوه نهو پیغهمبرانه
نه مرئین و بؤ ههتا ههتایه له دونیادا بیانیهیلینهوه، نهوانه
هه موو رهوشتیکی ئادهمیزادیان تییدا بووه، خواردن و
خواردنه و میاں هه بووه، به خهبری و نووستن و ماندو بوون و
حهسانه و میاں هه بووه، نه خوشی و سر نیشو و مردن و زیانیان
هه بووه.

﴿ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمِنْ نَشَاءٍ﴾ نیتر نیمه له تیره
ئادهمیزاد پیغهمبران هه لبراردن و رهوانه مان کردن بؤسه
ئادهمیزاد، وادهو به ئینمان پیدان و به ئینهکانی خۆمان
هینانه دی: ﴿وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ﴾ ستمکارو مله ورو یاخی
بوانمان به ریاد کردوه، هه موو نهوانه مان له ناو بردن:
که زیاده رویان له کوفرو بی دینی دا کرد.

باموعجیزمیهکی و مکوو موعجیزه موسا، یان موعجیزه
صالح یان موعجیزه عیسا مان بؤ بیئنی! نه گهر
موعجیزمیهکی و مکوو دار دهسته که موسا یان و مکوو
خوشترمهکی صالح یان و مکوو زیندو کردنه وهی مردوو له لایهن
عیسا و دهان بؤ بیئنی نهوه بروی بی دمکهین و نیمانی بی
دهئین!

﴿مَا آمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ؟﴾ نهو گهل و
نهتهوه پیشینانهی له ناومان بردون هیندهی نهو موشریکه
قورمیشیانه گومراو یاخی نه بوون، دهی نهو گهل و نهتهوانه
کاتی نهو جوړه موعجیزانه له سر دهستی پیغهمبران کانیا
نیشان درا، نیمانیان نه هینا، به لککو پیغهمبران کانیا به درو
خستنهوه، نیمه پیش له ناومان بردن، ئایا نهو قورمیشیانه
که زور لهو گهلانه سر رهق ترن- نه گهر لهو جوړه
موعجیزانه یان بؤ بی نیمان دهئین؟ نه خهیر نهو
قورمیشیانه نه گهر له فخرزیک دا لهو جوړه موعجیزانه شیان
نیشان بدری، هه نیمان ناهئین..

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِی إِلَيْهِمْ﴾ نهی موحه ممه دا
نیمه پیش تو هیچ پیغهمبران کانیا نه نار دووه بؤسه گهل و
نهته و میهک له سه رجهم گهل و نهته و میهکانی پیشو، ئیللا:
که نار دو مانه بیایو کانیا نار دووه و مکوو خو یان بووه، له شیوه
ناکاری ئادهمیزادیانه دی، هیچ کاتی نیمه فریشته مان
نه کردو ته پیغهمبری ئادهمیزاد، به لککو بیایو کانیا
هه لبراردوه، نیگامان بؤ کردوه، فهران و جلهو گریههکانی
خۆمانمان به هوی جو برانیلهوه بی گهلاندوه، نهویش به گهل و
نهته و میهکی خوی راگهلاندوه. نهوه نهو موشریکانه چییانه؟
بؤ واخویان گیل دمکه: ﴿فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا
تَعْلَمُونَ﴾ نیوهی موشریک و بتههرست نه گهر بؤ خۆتان نهو
راستییه نازان و گومانان هیه له ودها، که پیغهمبران
هه رمه بی ئادهمیزاد بی، دهرسیار له خاوه نامهکان بکه،
هرسیار له زانایانی جوله کهو نه صرانیهکان بکه، لهوانه
هرسیار بکه؛ که ناگاداری ته ورات و ئینجیلن، بانه و متان بؤ
روون بکه نهوه!!

﴿وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ﴾

دابو نه ریستی نیمه وانه هاتوه، که پیغهمبران جهسته بن

﴿لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ﴾ ئەى موشرىكانى مەككە! بىگومان ئىمە ئەو قورئانە گەورەو گرىنگەمان بۇ ناردوونە خوارى: گەبەرنامەى ژيانى ئادەمىزادى لەخۇ گرتووە، ئەو قورئانە گەورەو گرىنگە شۆمەندى ئىووى لەخۇ گرتووە، ئامۇزگارى و ھىدايەتى ئىووى تىدايە، شىاوى ئەومىيە: ئىووى خۇتانى پى ئەلئىنەووە بىكەنەرەمىزى پىاومتى و خۇناسىنى خۇتان! ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ؟﴾ ئەرى ئىووى موشرىك و بىتەرست! بۇچى بىر لەخۇتان ناگەنەووە، بۆبەخۇتاندا ناچنەووە؟ بۇچى رىزى ئەم نىعمەتە گەورەو گرىنگە ناگرن، بۇ بەپىر بانگەوازیيەكەووە ناپەن؟ بۇ بەئاگا ناپەنەووە ئەم پەيامە پىرۇزە نافۆزەنەووە؟ ﴿وَكَمْ لَكُمْ لَصَمَاتٍ مِّن قُرْبَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ﴾ . واتە: زۆرمان لەناو بىردن لەدانىشتوانى شارو گوند. زۆرمان شارو ولات وىران كردن و دانىشتوانەكانىمان رىشە كىش كرد، ئەو دانىشتوانە ستمكارو ملهوپو بى باومر بوون، بىروايان بەتاك و تەنھايى خودا نەبوو، پىغەمبەرانيان بەدرۇ خستەووە. داواى موەجىزەو خارىقەى جىاجىايان كرد، جا كەلەسەر دەستى پىغەمبەرەكان پەلپ و بىانووەكانىان ھاتە دى، ئەوان زىاتر ياخى بوون و پشتيان ھەلگەرد، ئىمەش تىكمان شكاندن و بنە بىرمان كردن، لەشوپىنى ئەوان لەسەر خاك و نىشتامانى ئەوان گەل و نەتەووى ترمان ھىنانە دى و لەزىدو جىگای ئەوان دا نىشتەجىمان كردن. ﴿فَلَمَّا أَحْسَرُوا بُأْسًا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ﴾ كەھەستيان كىرەعەزاب دىتە سەريان و رىزگار بوونىان نىو و ھەرمشەى پىغەمبەرەكەيان دىتە جى، ئىتر بەھەلەداوان ھەى لەووى ھەل و گوندو شار بەجى بىلنى، سەرەتای عەزاب لىيان نىزىك بۆووەئەوان ھوچاندىان، بەغارەدان لەشار دەرچوون، بەلام تازە ج سوود؟! جالەو كاتە سامناكەدا: كەنەوان لەترسان كونە مشكىان لى بوونە قەيسەرىي و خەرىكە زەندەقيان بچى و جگە لەراكردن ھىچ رىگا چارەيان نەماووە. لەلایەن فرىشتەووە يان لەلایەن نىماندارەكانەووە بەلاقرت و گالتە پى كردنەووە تىيان راخوړپندراو پىيان گوترا: ﴿لَا تَرْكُضُوا﴾ رامەكەن، بۆكوئى دەرەدچن؟ ﴿وَارْجِعُوا إِلَى مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسَاكِكُمْ﴾ بگەرىنەووە بۇ ناو ئەو نازو نىعمەتەى تىيدا دەتلانەووە بەلىشاو

بەسەرتان دا رۇابوو، بگەرىنەووە بۇ ناو خانوو پالەخانەى خۆش و دلگىرتان، ئەووە چۆنە دلتان بەرايى دەدا ئەو ژيان و گوزمەرانە خۆشەى خۇتان جى دىلن؟! بگەرىنەووە بۇ ناو نازو نىعمەت و خانوو بەرھەتەن ﴿لَعَلَّكُمْ تَسْأَلُونَ﴾ بەلكوو پرس و راتان پى بىكرى، راويزتان پى بىكرى، يان بەلكوو داواى بەخشش و يارمەتيتان لى بىكرى، ئاتاجان پىنە بىر دەرگا و مالتان داواى شتتان لى بکەن. يان پرسىارتان لى بىكرى ئەو ھەموو نازو نىعمەتەى پىتان درابوو لەجىدا سەرھەتەن كرد، يان لىتان پرسىار بىكرى ئاخۇ ئەم عەزابە جىو و بۇچى ھاتووەو كى ناردووەتى. بەھەر جۆرىك ماناى بکەين مەبەست گالتە پىكردن و لاقرت بۆووە پىيان و بۇ زىدەسزادان بوووە، واتە: لەو كاتە تەنگانەيەدا سەربارىي ترس و لەرزو زەندەق جوونىان لاقرتپىشان پى كراووە تازىاتر سزا بىخۆن و پىر ناپەھەت بن. ﴿قَالُوا﴾ وتیان: ﴿يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ ئاى ھاوار بۇ خۇمان، بەراستى ئىمە ستمكار بووین، تاوانبارىن، كافر و بى پروا بووین، سىلەو پىنەزان بووین، كەواتە ئەم سزايەھەقى خۇمانە شىاوى ئەومىن و سوچى خۇمانە: وەكوو دەفەر موئى: ﴿لَمَّا زَالَ بَلَكَ دَعَاؤُهُمْ حَتَّى جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَامِدِينَ﴾ واتە ئەوان ھەر درىزىمان بەو ھەسو و پەشىمانبوونەوومىيەى خۇيان داو دەيانگوت و دەيانگوتەووە ھەتا سەر لەبەر دروینەمان كردن وەكوو چۆن گزۇگىاو دروینە دەكرى، بنە بىرمان كردن و ھەست و خوست و جەم و جۆلمان لى بىرین. دەنگو سەدامان كپ كردن، وەكوو ناگرىك كۆزاندەماننەووە. سلاربوونەووە! ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ﴾ ئاسمان و زەوى ئەووى تىيان دايە بىھووە دروستمان نەكردووە، بەھەق ھىناوماننە كايە، بەعەدالەت و راستى خستوماننە گەرو، بەدانايى و لىزانى خۇمان بەرجەستەمان كردون، ئاسمان و زەوىمان بەدى ھىناون بۇ ئەووى ئادەمىزاد تىيان دا بىر بىكاتەووە، بىيانكاتە بەلگە لەسەرتاك و تەنھايى خودا، لەسەر دانايى و زانايى و بەتوانايى خودا بۇ بەرژەموندى ئادەمىزاد لەدونىاو قىيامەت دا بۆنەووى خراپەكاران سزای خۇيان وەرگرن و چاكەكاران پاداشتى كىرەووەكانىان بدرىتەووە. ﴿لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهْوًا﴾ ئەگەرە لەفەرەزى مەھال دى ئىمە بەمانووستايە بەشتى گالتەو

را بیاوردن شت همراههم بینین و بؤخوامانی دستهبهر بکهین،
وهکوو چۆن ئادهمیزاد ههول دمدا بؤ بؤ پهیدا کردنی خیزان و
مندال و هوکاری را بیاوردن و گالتهو گمپ، نهوه ﴿لَا تَخْذَلْهُمْ مِنْ
لَدُنَّا إِنَّ كُفَّاءَ لِعَيْنٍ﴾ نهوه بیگومان نهو شتانهمان همراههم
دههینا لهووی کهلای خویمانوه لهشتیک: که شایانی نییه
بوایه، نهک په یومندی بهناسمان و زموی و جوژی دروست
کراوانهوه بی، چونکه نهامنه ههموویان تازه دروستکراون و
کاتییک بووه نهبوون، ههرشتی بؤ زاتی خودا بی دهبی، وهکوو
خوی نهزمی بی و نهبهیدی بی. یان نهگهر نییه - لهفه رضی
محال داب بهانویستایه خیزان و مندالمان ههبوونایه، نهوه
لهجوژی و هریشته همراههممان دههینان.

﴿بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ﴾ تۆ واز لهوه بینه، نییه
شتی بی هودمو گالته همراههم ناهینین، نهوه کاری نییه نیه،
داب و نهزیتی نییه وانههاتوو. بهلکوو نییه حهق روون
دهکهینهوه، حهق بالادست دهکهین و زالی دهکهین بهسهر
بهتال داو ﴿فَيَذْمُوهُ﴾ دهپوچینیتهوه و بهربادی دمکا، حهق
دههیلینهوه بهتال لهناو دهبین، چۆن؟ بهم رنگه حهق و
راستی دههاوژین و دهیالین بهبهتالداو میشکی دهپژی و لهناو
دهچی ﴿فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ﴾ دهست بهجی بهتال دهفهوتی و
ئاسهواری نامیتی و دواپراو دهبی.

﴿وَلَكُمْ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ﴾ نهی بی برپایان! نهی نهوانه
هاوهل بؤ خودا بهرپهوا دهمان، کورو کچ و خیزان بؤ خودا
دادهنین. شتی واپال خودا دهمان: کهشایانی نهو نیه، سزای
بهتین و شیوی دۆزهخ ههیه بؤ نیوه لهسهر نهو بیرو باومرو
ههلۆیست و کردهوانهتان. بهج عهقل و هوشتیک نیوه هاوهل بؤ
خودا بهرپهوا دهمان؟؟

﴿وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ههر بؤ خودایه ههرچی
لهناسمان و زموی دا ههیه، چۆن نیوه سهرپهچی طاعه ت بؤ
کردن و بهندایهتی کردنی دهکهین لهکاتییک دا ههرچی
لهبوونهومردا ههیه ههموویان موئک و بهندمی زاتی
پهرورمدگاران و دروستکراوی نهون،

﴿وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ﴾ ههموو
نهو هریشتانه: کهلای خودا خاوم پلهو پایه بهرزن لهناست
بهندایهتی کردن بؤ

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَبْرٍ كَانَتْ ظُلُمَةً وَأَنَّا نَأْتِي بَعْدَهَا قَوْمًا
مَّآخِرِينَ ﴿١١﴾ فَلَمَّا أَحْسَسُوا بِأَسَاسِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكَبُونَ ﴿١٢﴾
لَا تَرْكَبُوا وَأَرْجِعُوا إِلَى مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسْكِكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَتَلَوْنُ ﴿١٣﴾ قَالُوا يَنْتَلِفْنَا أِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿١٤﴾ فَمَا زَالَتْ تِلْكَ
دَعْوَانَهُمْ حَتَّى جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَامِدِينَ ﴿١٥﴾ وَمَا خَلَقْنَا
السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعَيْنٍ ﴿١٦﴾ لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ قَوْمًا
لَا تَخْذَلُهُ مِنْ لَدُنَّا لَإِن كُنَّا فَعَلِينَ ﴿١٧﴾ بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ
عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمْ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ
﴿١٨﴾ وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ
عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ﴿١٩﴾ يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ
لَا يَفْتُرُونَ ﴿٢٠﴾ أَمْ اتَّخَذُوا إِلَهَةً مِنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنشِرُونَ
﴿٢١﴾ لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلُ اللَّهِ فَسَدْنَا مَسْبَحَ أَوْرَاقِ الْعَرْشِ
عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٢٢﴾ لَا يُسْتَلْ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْتَلُونَ ﴿٢٣﴾ أَمْ
اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ هَذَا ذِكْرُ مَنْ مَعِيَ
وَذِكْرُ مَنْ قَبْلِي بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٤﴾

خودا لووتبهرزنی نانوین و لهخودا په‌رستی و ته‌قدیس و
ته‌سیح ماندو نابین، سستی ناکهن و ﴿يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ
لَا يَفْتُرُونَ﴾ شهو رۆژ هه‌میشه خودا به‌گه‌وره ده‌گرن و باسی
پاک و بی‌گه‌ردی و به‌رزو به‌رۆزی ده‌کهین، به‌رده‌وامن له‌سهر
خودا په‌رستی به‌نیاز و کرده‌وه سهر‌گهرمی طاعه ت کردن و
ساته وه‌ختیک خودایان له‌یاد ناچی و هه‌رامۆشی ناکهن.

﴿أَمْ اتَّخَذُوا إِلَهَةً مِنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنشِرُونَ﴾ واته: به‌لکوو
نه‌وانه چهند خودایه‌کیان له‌مادمکانی پیکهاته‌ی زه‌وی برپار
داوه ده‌یانپه‌رستن و پێیان وایه: نهو خودا درۆژنانه مردوی
ناو گۆریان بؤ زیندو ده‌کهینه‌وه؟؟ واته نه‌وانه هه‌یچیان له‌ده‌س
نایه و مردویان بؤ زیندو نا‌کرینه‌وه

﴿لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلُ اللَّهِ فَسَدْنَا﴾ نه‌گهر له‌ناسمانه‌کان و
زه‌وی دا جگه له‌خودای گه‌ورمه مه‌زن و به‌رۆژ خودای تر
هه‌بوونایه، کارو باری بوونه‌ومر تیک ده‌جوو، یاساو ریسایان
تیک ده‌گیران و تارو مار ده‌بوون! ﴿فَسَبَّحَانَ اللَّهَ رَبَّ الْعَرْشِ عَمَّا
يَصِفُونَ﴾ پاک و مونه‌زمه‌ه به‌روم‌دگار له‌و شتانه‌ی پالی

۴- ﴿وَهُمْ مِنْ عَشِيَّتِهِ مُشْفِقُونَ﴾ نهو فریشتانه ویرای خودا

په‌رستی و پوچوون له‌طاعه ت دا له‌ترسی خودا جه‌جمینیان
نیه، هه‌میشه به‌ناگا‌و سه‌رگه‌رمی به‌ندایه‌تی کردن، دله
له‌رزمیانه له‌به‌ر سامناکی په‌رومردگارو هه‌میشه خودایان
له‌یاده‌و ساتیکیش له‌بیری ناکه‌ن، ترسی عه‌زایی خودایان
هه‌یه‌و خو‌یان دمپارێزن له‌سنوور به‌زێتی.

﴿وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌ مِنْ دُونِهِ فَذَلِكَ نَجْزِيهِ جَهَنَّمَ﴾

[illegible]

﴿أَوَلَمْ يَرِىَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا﴾ نایا نهو موشریکانهی ٲینکاری خودایهتی خودا

دمکهن و لهگه‌ل خودا دا شتی تر دمپهرستن! نه‌یانزانیودو
نازانن؛ که‌ناسمانه‌کان و زموی له‌سهرمتادا یه‌کپارچه بوون و
هه‌ندیکیان به‌هه‌ندیکیانه‌وه نووسا بوون و یه‌ک کیتله بوون،
دوایی لی‌کمان جودا کردنه‌وو له‌نیوان ناسمان و زموی‌دا
چینی‌کمان هه‌وا دانا، هه‌روه‌ها هه‌ر کۆمه‌له‌ نه‌ستیره‌و شاره
نه‌ستیره‌یه‌کمان خسته‌ سهر جه‌مسهر و ته‌وه‌ری خو‌یان و
ری‌کمان خستن؟! ﴿وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ﴾ هه‌موو
گیانه‌به‌ری‌کمان له‌ناو دروست کردوه، هه‌رشتیک گیانی تیدا
بی له‌ناو دروستمان کردوه، قورانی پی‌رۆز له‌م نیوه‌ نایه‌ته‌دا
حه‌قیقه‌تیکی زانستی سهر سور‌ه‌ینه‌ر نمایش دمکا، زانایان و
لی‌کۆله‌رموانی زانستی، دهر‌خستن و که‌شف‌کردنی ئه‌م
حه‌قیقه‌ته‌ به‌کاریکی گه‌وره‌ حسیب دمکهن و پێیان وایه
پیشکه‌وتنیکی زانستی‌یه‌و به‌شان و بایی داروین دا هه‌لدمه‌دن و
به‌ریزه‌وه‌ ناوی دینن؟! گوایه‌ ئه‌م واته‌: داروین رابه‌ری
دۆزینه‌وه‌ی ئه‌م تیۆره‌ زانستی‌یه‌ یه‌و چه‌سپاندویه‌تی و وه‌کوو
حه‌قیقه‌تیکی عیلمی راینواندوه. و‌تویه‌تی ناو بنه‌مای ژیا‌نه‌و

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُولٍ إِلَّا نُوْحِي إِلَيْهِمْ. لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاقْضُوهُ ﴿١٥﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ بَلْ عِبَادٌ مُكْرَمُونَ ﴿١٦﴾ لَا يَسْجُدُونَ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْضَىٰ وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ ﴿١٨﴾ وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌ مِنْ دُونِهِ فَقَدْ لَكَ عَذَابٌ مُجْتَرِبٌ ﴿١٩﴾ أُولَٰئِكَ نَجْزِي الْعَذَابَ لِمَنْ كَفَرُوا إِنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتْ رَقًا فَفُتِقَتْهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾ وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَكُمْ هُمْ يَشْكُرُونَ ﴿٢١﴾ وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ عَابَتِهَا مُعْرِضُونَ ﴿٢٢﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ الْإِنْسَانَ وَالْهَارَ وَالشَّجَرَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٢٣﴾ وَمَا جَعَلْنَا لِشَرٍّ مِنْ قَبْلِكَ خَلْقًا أَفْلَاحًا يَتَفَهَمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٢٤﴾ كُلٌّ نَقْمَسُ قَائِمَةٌ تَوَاتَرَتْ عَلَيْكُمْ وَأَلْزَمَتْهُنَّ الْفُتُوحُ وَإِنَّا نُرْجِعُهُنَّ

سەرمتا ژيان لهناوموه پهيدا بووه. بهلام لمراستيدا رابهری
 ئەم حەقیقەتە زانستییە قورئانە ئەک داروین: صەدان سال
 پێش ئەوەی داروین ئەو تیۆرە زانستیە رابگەیهێنێ و باسی
 گەشەو پەرمەسەندن (نشو ئو ئیرتیقا) بێنیتە کایەوه، قورئان
 لەسەر دەستی پێغەمبەرێکی نەخوێندەوار وەکوو
 حەقیقەتێکی عیلمی چەسپاندویەتی و رایگەیاندوه. ﴿أَفَلَا
 يُؤْمِنُونَ؟﴾ ئەری ئەوه بۆچی ئیمان ناھێن؟ خۆھەرچی
 لەبوونەومردایە نیشانەی ھەبوونی خودایە، نیشانەی تاک و
 تەنھایی خودایە، ئەگەر بیر لەدروستکراوانی خودا بکەنەوه،
 بنگومان بیر کردنەو مەکتان سەر دەکێشی بۆ ئیمان ھێنان.

﴿وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تُكَلِّمَ بِهِمْ﴾ ثِمَّة لَهُ زَمَوْدَا
 كَيُومَان بَهْدِي هَيَنَاوَن وَ كَرْدُومَانَن بَه سَنَگُو مِيخُو زَمُومَان بِي
 رَاگَرَتُوون، بُو نَهوودي لَهَرَه نَهگَاو جَمُو جَوئِي وَاي ئِي بَهيدا
 نَهبِي ئَادَه مِي زَادَه گَان لَه سَهَر خَوِي فَرِي بَدَا، يَان ژِيَانِيَان ئِي
 نَاخُوش بَگَا، نَه هِيئِي بَه نَارَامِي ژِيَانِي تِيْدَا بَه سَهَر بَهَرَن. ﴿وَجَعَلْنَا
 فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَّعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ﴾ لَه نِيَوَان كِيوَه گَان دَا رِي بَا زُو

که له بهرمان دروست گردون بڼه وهی نادمیزاد له شوینیکه وه بڼه شوینیکې تر بهناسانی رهو بکهن، له ولاتیکه وه بڼه ولاتیکې تر شتو مهک بگوږزنه وه، بتوانن بهناواتو مه بهسته گانیاں بگهن و بژیوی خوځان به دهست بینن، ناوا کار ناسانیمان بڼه گردون و دمره بندو ربازمان له نیو کیوه گاندا هه راهم هیناوه بڼه وهی نهوان هیدایمت نامیزبن و خودا بناسنو په کتا بهرستی بکهن، شک و گومانیاں له تاکو ته نهایی خودادا نه مینئ!

﴿وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا﴾ واته ناسمانمان وادروست کردوه دهلیی سه قفه بڼه زمو، واته، وادیته بهرچاوو ناوا دهبیندرئ. نهو سه قفو هه لاشه مان له نارپک و پیکي، له کهوتن و روخان، له وهی شعیاتینی بتوانن لیئ نزیک ببته وهو قسهو باس بدن پراز تووه، هیچ له کهو عهیبیکي تیدا نابیندرئ، له هه موو پیسو و نارپک و پیکي که باریزراوه. له روموه: که ناسمان رهمزی شکومه ندی و بهرزو پیروزی یه و نایاتی هیدایمت له ووه دینه خورئ. که چی ویرای نه وه ﴿وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ﴾ نهوان له نیشانه گانی بونه وور، له نایته گانی روو و مرده گپرن، پشت هه لدمکهن، بی ناگو و بی بیرو هوشن، هیچ بیر ناکه نه وه له دهست رنگینی خودا ورد نابنه وه، به تیفکرینه وه سهیری بوونه وور ناکه!!

﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ﴾ خودا خودایه کی وهایه شهوو روژی دروست کردوه، خورو مانگی به دیهیناون، شهوو روژ دوو دیاردهی بونه وورن، خورو مانگ دوو قهبارمی گهورمو زمه لاجن، په یومندیه کی پتهویان بهژیانی نادمیزادوه هیه، به لگوو بهژیانه وه به گشتی هیه، تیفکرین له به شوین په گدی داهاتنی شهوو روژو هاتو جوی خورو مانگو هه موو دیارده گانی تری بوونه وور بهو شیوه ریك و پیکه بهم وردی و پتهوی و توکمه یی یه: که به بی راوستان و تیكچوون، بهم شیوه نیظامه: که چاو تروکانیک راوستانیاں نیه،

﴿وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ﴾ نيمه نادمیزادیکي پيش تو برپارمان نه داوه بڼه هتا هتا په له زیاندا بی، نه نه تو نهی موحه ممد هه روه ها هه موو نه وانهی له پيش تووه روپشتون و نه وانهی دوا تو دین هه هه موویان گیای

مردن و مردن په خه ی پی گرتوون و پیان ده گری و کهس له چنگ مردن رزگاری نه بووه نابئ.. نهی موحه ممد! خودای تو برپاری داوه: که تویش و مگوو باقی پیغه مبه رانی پيش خوت مردن په خهت بگری و بمری. ﴿أَفَلَا يَنْتَظِرُونَ﴾ نایا که تو مردی نهی موحه ممد! نهو موشریکانه نه مرده بین؟ نه خهیر هه موو کهس دهرئ و کهس بهزیندوی نامینیته وه. هیچ کهس به ته ما نه بی بڼه هتا هتا په له دونیادا بژی و مردن په خه ی پی نه گری.

﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ﴾ واته هه موو خاوهن گیانیک دهبی پیاله ژدهری مردن بچیژئ، هه موو گیانیک دهبی له جهسته جیابیته وه. واته پيش جیابونه وهی جهسته له گیان دهبی تالوی مردن بچیژئ. ﴿وَنَبْلُوكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً﴾ نيمه به به لاو نیعمهت، به نه خوشی و له شساعی، به هه ژار کردن و سامان پیدانتان به تافیتان دمکه پنه وه، تا دمری بخهین چهند خوگرو پشوو دریزن، تاج نه اندازمیه که به صه برو نارمان، سوپاسگوزارو شوکرانه بژیړن! ﴿وَالْبَاقِيَ تَرْجِعُون﴾ سه رمنجامو گهرانه وه تان بولای نیمه یه و دینه بهر دهستی نیمه بڼه موحه ممد و پاداش و سزا. به گوږی کردوه کانتان پاداش و مرده گرنه وه و سزا دمریزن.

﴿وَإِذَا الَّذِينَ كَفَرُوا إِِنْ يَسْجُدْكَ إِلَّا هُزُؤًا﴾ هه رکاتی کافرمانی و مگوو نه بو جههل و ههوا خواهانی تو دهبین نهی موحه ممد! هه موو هه ول و ته قه لایه گیان نه ویه قه شمهریت پی بکهن، ته نیا دمتکه نه هوکاری گالته پیکردن و عهیب و عارت لی دموزنه و! له کاتیک دا دهبو نه وانه بیر له هه لئس و کهوت و نه خلاق و رهوشت بکهنه وه، بیر له و په یامه بکهنه وه که بو ت هاتوه. ﴿أَمْ هَذَا الَّذِي يَذْكُرُ آلِهَتَكُمْ﴾ ؟ نانه مبه یه: که عهیب و عار له خودا کانتان ده گری و نیوه به نه فام و بی عه ل دادمنی که دمیانی پرستن؟؟ ﴿وَهُمْ يَذْكُرُ الرَّحْمَنَ هُمْ كَافِرُونَ﴾ و له حال نهو کافرانه برپایان به و خودایه نه بوو: که نه وانی دروست کردوه، بژیوی بڼه هه راهم هیناون، نازو نیعمه تی به سه ردا رشتوون، واته: چو ن نه وانه پیان سهیره: که تو ره خه له خودا کانیاں ده گری به مهرجی خودا کانیاں شیاوی په رستش نین، خو بڼه خویان برپایان به خودای بالادست و به دیهینهری بوونه وور نیه! هه لوپست و

بیرو باومری نهوان جیگای سهرسوورمانه، نهک هی تو! ﴿۳۷﴾ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَجٍ ﴿۳۷﴾ سروشتی نادهمیزاد لهسهر پهله کردن داپنژراوه، همر دهلتی پهله کردن بهشیکه لهپیکهاتهی نادهمیزاد. ﴿سَارِیْكُمْ آیَاتِ﴾ لهو بهولاده نایهتی خومتان نیشان دمددم، نیشانهی واتان نیشان دمددم دان بهخودایهتی من دا بنین، بپروا بهپه یامی پیغه مبهرمکه م بکمن ﴿فَلَا تَسْتَغْلِبُونَ﴾ پهلم لی مهکن، ههموو شتیک کاتی دیاری کراوی خوی ههیه پیش و پاش ناگا، عهزایی بهپهله بهخهتان دهگری و قوتارتان نابی، لهگه کاتی خوی هات دواکهوتن و نههاتنی نیه.

نهو موشریکانه پهله لههاتنی عهزاب دهکن و پرسیار دهکن ﴿وَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ﴾ بهپیغه مبهرو ئیمانداران دهلتین: نهو ههرشهیهی لیمان دهکن بههاتنی عهزاب لهدونیاو قیامت دا کهی دئ! ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نهگمر راست دهکن دهی زوو بیهینن، دهبابی و بی منعت بن.

بهرومردگار لهجیاتی ولآمدانهومیان دیمه نیکی روژی دوابیان دمخاته پیش جاوو دمهفرموی، ﴿لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا يَكْفُرُونَ عَنْ وُجُوهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾ نهگمر نهوان دلنیا بوونایه لهو، کهعهزاییان بو دئ و سزای سامناک دهیانگریتهوه پهلهیان نهدهکرد، نهگمر جونیتهی نهو عهزابه سامناکهی دهوریان دمداو لهههموو لایهکهوه تهنگیان پی ههلهدچنی و ناتوان لهخویانی دوور بخه نهوه لهبهری رابکمن، کهسیان دهست ناکهوی یارمهتیا بداو رزگاریان بکا، ولایمی (لو) حمزف گراوه، واته: نهگمر عهقلیان بهمه بشکایه و نهو شتانهیان بزانیایه، لهسهر کوپرو بیدینی بهردهوام نهدهبوون، پهلهیان لههاتنی عهزاب نهدهکرد! ﴿بَلْ تُؤْتِيهِمْ بَقَّةً﴾ بهلگوو لهناکاوو کوت و پر نهو عهزابهیان بو دئ و تیکیانسهوه دهپیچی، ﴿لَتَبْلُغَنَّهُمْ﴾ سمر سامیان دهکاو سهرگهردان و واق ورماد دمن ﴿فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدًّا﴾ ناتوان ناگرده که لهخویان دووربخه نهوه بیگری نهوه نههتلن بیانسو تینی ﴿وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ﴾ نهمولهتیش دمدرتن، تازه ههلیان لهکیس چوو بهههچ جوری عهزابه که دواناخری بو نهو دهی تهویه بکمن، عوزر بیینهوه،

وَإِذَا رَأَوْاكَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِن يَتَخَفُونَكَ إِلَّا مَزُودًا ﴿۳۸﴾ أَهَٰذَا الَّذِي يَدْعُوا إِلَهُكُمْ وَهُمْ يَدْعُونَ الرَّحْمَنَ هُمْ كَفَرُونَ ﴿۳۸﴾ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَجٍ سَارِیْكُمْ مَا يَنْتَقِی فَلَا تَسْتَغْلِبُونَ ﴿۳۷﴾ وَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۳۸﴾ لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا يَكْفُرُونَ عَنْ وُجُوهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿۳۹﴾ بَلْ تُؤْتِيهِمْ بَقَّةً فَتَبْلُغَنَّهُمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدًّا وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿۴۰﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿۴۱﴾ قُلْ مَنْ يَكْفُرْكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمَنِ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿۴۲﴾ أَمْ لَهُمْ آلِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِنْ دُونِنَا لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ أَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مَتَّاعُونَ ﴿۴۳﴾ بَلْ مَتَّعْنَا هَٰؤُلَاءَ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿۴۴﴾

﴿لَقَدْ أَسْتَهْزِئَ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ﴾ واته: بیگومان گالتهمو لاهرتی بهپیغه مبهرا نی پیش تو گراوه، ﴿فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ نیت نهو سزایهی گالتهمیان پی دههات و بههشمهیریان دزمانی، دهوری دان و تیکیهوه بیچان و دوا برای کردن، نهتوش خهفمت مهخوو دلتهنگو تهنگاو مبه بهگالته کردنهکهیان، نهوانیش سزای خویان و مردمگرن و بهسمریانهوه ناچی. مؤلعت دمدرتن، بهلام پاش گوئیان ناخهین!

﴿قُلْ مَنْ يَكْفُرْكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمَنِ﴾ نهی موحه ممددا! بهوانه بل، کی شهو پاریزگاری نیوه دهکا، کاتی کهدهخهون کی دمتانپاریزی، یان بهروژ لهکاتی نیش کردن دا کی دمتانپاریزی لهعهزایی خودا. نهگمر خودا ویستی عهزابتان بو بنیری کی هریاتان دهکوهی. ﴿بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ﴾. بهلگوو نهو کافرا نه وپرای نهو ههموو بهلکه

عمه قلبیانهی: که له قورئان دا همن و نیشانهی فمضل و نیعمه تی خودان و نامازه دمکه ن به پاریزگاریی خودا بؤ بهنده کان به شهوو به پروژ، که چی نهوان رویان و مرگ پر او مو بیر له نیعمه ته کانی خودا ناکه نه وه، ددان به فمضل و که ورمیی به دیهینهرو پهر و مردگاری خوئیان دانانین.

نهمجار به شیو میه کی تر پرسیار که بیان ناراسته دمکاو دمهر موی: ﴿۴۳﴾ اَمْ لَهُمْ آلِهَةٌ تَمْتَعُهُمْ مِنْ دُونِنَا لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ اَنْفُسِهِمْ﴾ یان نهوان چه ند خودایه کیان همیه جگه له نیمه نهوان پاریزگارییان دمکه ن؟ نه خهیر وانیه، حاشا نهو شتانهی نهوان به خودایان دهمانن، توانای نهو میان نیه یارمه تی خوئیان بدن، چ جای یارمه تی کهسانی تر، ﴿وَلَا هُمْ مِّنَّا يَصْحَبُونَ﴾ له لایهن نیمه شهوو کۆمه کی ناکرین، هاوکاری ناکرین به یارمه تیدان،

﴿۴۴﴾ بَلْ مَتَّعْنَا هَؤُلَاءِ وَاَبَاءَهُمْ حَتَّى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ﴾ نه خهیر بیتان وانه بی نهوانه خودای وایان هه بی به شهوو به پروژ بیانباریزئی، به وه له خوئیان بایی بووین و له خودا یاخی بووین. به لکوه نهوهی نهوانی و الیکردوه یاخی ببن و له خوئیان بایی بن و هه لئان و بؤ گومر ابوون نهومیه: نیمه نهو کۆمه لهو بواوک و باپیرانیانمان خستونه له زهت و خوشی به وه، نازو نیعمه تیان به سهردا رژاودو ماومیه کی دوورو دریز بهم حاله ژیانان به سهر بردوه، بهو ته مهن دریزیه وادهمانن مردن و ژیانان به دهست خوئیانهو خوئیان ره خسینهری نهو بارو دۆخهن و نهو خوشی و کامرانیه ی وان تی یدا به وهی نهو بیرو باومر مومیه: که به میرموی دمکه ن کهوایی نابی نهوان وازی لی بینن !! ﴿اَفَلَا يَرَوْنَ اَنْآ نَاتِي الْاَرْضَ نَقْصُهَا مِنْ اَطْرَافِهَا﴾ نایا نابینن، که نیمه دین خاک و زیدی بی برویان له ههر جواراوه که دمکه ی نه وه رۆژ به رۆژ موسولمانان پهل دهوان و بهرم به ره خه لکی موسولمان دمن و ولاتی کوفر دمکه ویته ژیر دهسه لاتی خودا پهرستانه وه. ﴿اَفَلَهُمُ الْغَابِرُونَ؟﴾ نایا هیشتا نهوان خوئیان به بالادست و سهر که وتوو دهمانن، نایا نیمه بالا دهستین یان نهوان؟ نه دی چۆن خوئیان به سهر که وتوو دهمانن؟ پرسیار که بؤ چه سپاندن و سهر کۆنه کردنه. واته: باوانه دهمانن دان به واقیع دا بنین و چی دی سهر گیش نه که ن.

قُلْ اِنَّمَا اُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الدُّعَاءُ اِذَا مَا يُنذَرُونَ ﴿۴۵﴾ وَلَٰكِنْ مَسْتَهْزِئَةٌ مِّنْ عَدَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ يَنْتَوَلٰۤهُ اِنَّا كُنَّا عَلٰٓمِيْنَ ﴿۴۶﴾ اَلْفَسَطَ يَوْمَ اَلْقِيَمَةِ فَلَا تَظْلُمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَاِنْ كَانَتْ مِنۢ مَّكَالٍ حَسْبُوْهُ مِنْ خَزَاۤئِنِ اٰتَيْنَا بِهَا وَاَكْفٰنَا حَسْبُوْهُ ﴿۴۷﴾ وَلَقَدْ مَّآتِنَا مُوسٰۤى وَهَارُونَ الْفَرَقَانَ وَضِيَاۤءَ وَذِكْرًا لِّلْمُنٰفِقِيْنَ ﴿۴۸﴾ الَّذِيْنَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِنْ السَّاعَةِ مُشْفِقُوْنَ ﴿۴۹﴾ وَهٰذَا ذِكْرُ مَبْرُكٍ اَنْزَلْنَاهُ اَقَاتَمَ لَمْ تُنْكِرُوْنَ ﴿۵۰﴾ وَلَقَدْ مَّآتِنَا اِِبْرٰهِيْمَ رُشْدَهٗ مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا بِهٖ عَلِيْمِيْنَ ﴿۵۱﴾ اِذْ قَالَ لِاَبِيْهٖ وَقَوْمِهٖ مَا هٰذِهِ اَتَمَّ اِلٰهٌ اَلَيْسَ اَنْتُمْ لَهَا عٰكِفُوْنَ ﴿۵۲﴾ قَالُوا وَاٰتِنَا بآيٰتِهٖا فَاَلَمْآ عٰلَمِيْنَ ﴿۵۳﴾ قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ اَنْتُمْ وَمَاۤ اُوْكُمۡ فِي ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿۵۴﴾ قَالُوا اٰجْتَنَّبْنَا بِالْحَقِّ اَمْ اَنْتَ مِنَ اللَّٰعِيْنَ ﴿۵۵﴾ قَالَ بَلِ رَّبُّكُمْ رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُمْ وَاَنَا عَلٰى ذٰلِكُمْ مِنَ الشّٰهِيْدِيْنَ ﴿۵۶﴾ وَتَآهَهُ لَآكِيْدُنَّ اَصْنَعُكُمْ بَعْدَ اَنْ تُوَلُّوْا مُدْبِرِيْنَ ﴿۵۷﴾

﴿۴۵﴾ قُلْ اِنَّمَا اُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ﴾ نهی پیغه مبهرا بهو موشریکانه بلی: نهو مکوو دهمانن ترسینم: ئیلا: که ده تان ترسینم به قورئان دهمان ترسینم که نامه ی خودایه و من ته نها را که یانندم له سهر، ﴿وَلَا يَسْمَعُ الدُّعَاءُ اِذَا مَا يُنذَرُونَ﴾ نه م نیگا و سروشه سوودی نیه بؤ کهسانی که جاوی دلیان کویر بووین و دلیان مۆرکراوه گوچ که بیان هاخندراوه، نهوانه و مکوو که پرو لاتی که ومان: که هیچ نه بیسی و تی نهگا، ﴿وَلَٰكِنْ مَسْتَهْزِئَةٌ مِّنْ عَدَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ يَنْتَوَلٰۤهُ اِنَّا كُنَّا عَلٰٓمِيْنَ﴾ نه که سهر که می که له عه زایی خودای تو رۆژی قیامت بکه ویته سهر نه وانه ی ئیستا تو به درۆ ده خه نه وه، یه که سهر دان به تاوانی خوئیاندا دمنین و دلین: هاوار بؤ خۆمان و مآل ویران خۆمان، نیمه له دونیادا سته ممان له خۆمان کرد، په نجه ی به شیمانی ده گه زن و هاواری قور به سهریی خوئیان ده که ن به لام چ سوود !!

لەقيامەت و تەنگو چەلەمەكانى دمترسن، لەحىساب و راگرتن و پرسىيارو لىكۆلەينەمەى ئەو رۆژە دمترسن، ئەلەرزەمیانەو ھەميشە لەيادىيانە..

﴿وَهَذَا ذِكْرُ مُبَارَكٍ أَنْزَلْنَا﴾ ئەم ھۆرئانە بۆسەر تۆ نازل كراوە، پەندو نامۆزگارى لەخۆ گرتووە، ياد خەرمەمىيە بۆتان، نامەمىيەكى بەرزو پىرۆزە، پىر خىرو ھەرو بەرەكەتە، رىبازى راستو رەوانتان نیشان دەدا، ﴿أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُكْرُونَ﴾ ئايا ئێو ھەچ ئىنكارى ئەم كەتەبە بەسوودە دەكەن، بەھ عەقلىك دژايەتى دەكەن و نايەنە ژىر رەكەتە،

﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِنْ قَبْلُ﴾ واتە: سۆيىد بە (اللە) بىگومان ئىمە زۆر پىش موساو ھارون ئىبراھىمان شارمزاگرە بۆ رىبازى ھەق و خىرو خۆشى، تەھىقىمان دا بۆ پايەند بوون بە پەكتاپەرستى و دژايەتى كردنى بىتەرستى، رىبازى راستمان بۆ رون كەردەمو، لەناو نەتەھەمەيدا لەبىتەرستى رزگارمان كەرد، ﴿وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ﴾ ئىمە زانا بووین بەچۆنەتى ئەو دىمانزانى، كەشىاوى پىغەمبەرئىتىيە، دىمانزانى خاومنى پىرو باومى تەواو لىپراو بۆ خودا پەرستى، دىمانزانى خاومنى رەوشتى بەرزو پىاوىكى بەرزو دامەزراو.

﴿إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ﴾ وشى (اذا) يان مەتەھەلىقەبە (آياتنا) يان بە (رشدە) يان بەوشەمەكى مەزەندەكراو واتە: ژىرىمان پى بەخشى كاتىك ناپەزەمەندى خۆى دەرىپى بەرامبەر بەندايەتى كردن بۆ بت و سەنەم، وتى: ئەم پەمىكەرە بى گيانانە چىن ئێو خۆتان بەسەردا كوشەلە كەردوون؟ لىيان كۆبوونەمو پەرستىيان بۆ دەكەن؟ ﴿قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ﴾ نازەرو گەلەگەى تىكرا وتیان: بىگومان ئىمە ھىچ بەلگە و دەلىلەكىمان لەم بارەمەنىيە جگە لەودى باوك و باپىرى خۆمانمان دىو ئەم شتانەيان پەرستوم بەندايەتەيان بۆ كەردون، ئىمەش لاساى ئەوان دەكەينەمو. ﴿قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَتَّابُونَكُمْ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ وتى: ئێو باوك و باپىرانتان لەگومراپى ئاشكەردا بوون و لەرىبازى ھەق لاتان داومو سەمتان لە خۆتان كەردو، مەنەھەج و رىبازتان ناھەقەو ناراست و ناپەوايە، بەندايەتەيكردنى باوك و باپىرانتان بۆ ئەو بتانە ئەو

﴿وَتَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا﴾ رۆژى ھىامەت تەرازووى عەدالەتكارى دادەنەيىن، ئەو تەرازووى نامەى نەعمالى پى دەكىشەرى، چاگەو خراپەى ھەموو ئادەمىزادىك كەشەنە دەكرى، كەس سەمى ئى ناكەرى، ھەرچەنە ئەوان بۆخۆيان لەدونىدا سەمەيان لەخۆيان كەردو، وەلى لەرۆژى ھىامەت دا كەس ھىچ سەمەمىكى ئى ناكەرى، ھەموو كەس بەگۆپەرى كەردەمەكانى سزى دەمەرى و پاداش وەردەمەگەتەمو. ﴿وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا﴾ ئەگەر ئەو كەردەمەى ئادەمىزاد نەنجامى داو بەنەندازەى دەنكە خەردەلەيەك بى نامادەى دەكەين و دەمەخەنە ناو حىساب و بەتەرازووى عەدالەتكارى خۆمان كەشەنەى دەكەين. بەعەدالەت و وىژدانەو پاداش و سزى لەسەر دەمەينەمو. ﴿وَكَفَىٰ بِنَا حَاسِبِينَ﴾ كەفایەتە: كەنەمە ژمىرىارى كەردەمەى بەندەكان بىن، كەس لەخودا زانەترو ئاگادەتر نە بەكەردەمەى بەندەكانى، كەس لەخودا دادپەروەر ترنە بەتۆلە ئى ستانەندەمو پاداشدانەمويان،

﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاءً وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ﴾ واتە: سۆيىد بەزاتى (اللە) ئىمە نامەمەكى ئاسمانى تىرو تەسەل و گشتىمان داو بەموساو ھارون (عليهما السلام)، ئەو نامە ئاسمانىيە برىتىيە لە تەورات: كەنامەمەكە ھەق و بەتالى لىك حياكەردۆتەمو، ھەلال و ھەرامى ئاشكەردە، ھەروەھا تەورات چەرايەكە روناكى دەبەخشى لەتارىكى نەزانى و سەر ئى شىواويدا بۆ ئەو ئادەمىزاد بەگەيەنەتە رىبازى ھىدايەت و رزگار بوون. ھەروەھا تەورات نامەى پەندو نامۆزگارىيە، تەھواكاران پى پەند نامىز دەبن و خوداى خۆيان دەناسن و بەندايەتى دىسۆزانەى بۆ دەكەن. ئەمجار رەوشتى تەھوا كاران نەمايش دەكاو بەگەيەكە رايانەندەنۆيى. ﴿الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ﴾ واتە: تەھواكاران ئەوانەن بەنەيىنى لەخوداى خۆيان دمترسن، بەگۆپەرى ھەرمان و نەھىەكانى خودا ھەلس و كەوت دەكەن، لەھالەتى نەيىنى و لەخەلومەتخانەى تەنھايىدا، لەوكاتەدا: كەكەس چاوى لىيان نەو ديارەدى رىبازىيە لەگۆپى نە ئەوان بەدەسۆزىيە خودا پەرستى خۆيان دەكەن و ترسى خودايان لەدەدايە. ﴿وَهُمْ مِنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ﴾ ئەوان

ناگهيمنى كهنهوبتانه شياوى پهرستن بن و خودسييه تيان بى بدرى.

﴿^{۵۵} قَالُوا أَجِئْنَا بِالْحَقِّ أَمْ آتَتْ مِنَ اللَّاعِينَ؟﴾ وتيان: ئەم قسانە جەين دەيانكەى ئىبراهيم؟ ئايا بەگالتە وادەلىي: يان بەراستە، ئيمە لەو پيش قسەى لەم جۆرەمان نەبىستوون، يەكەمجارە شتى ناوامان بەرگوئى بکەوى!

﴿^{۵۶} قَالَ بَلْ رُبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ﴾ بەلگوو خودای من و ئیوش خودای ناسمانەکان و زموییه، خودای ئیو ئەو خوداییه بەدیھینەرى ناسمانەکان و زموییه، خودای ھەموو بوونەومرە، بەدیھینەرى ھەموو شتیکە، لەنەبوو بوونەومرە بەدھیناوە. ھەر ئەو خودایەو کەسى تر شياوى خودایەتى نیه ﴿وَأَنَا عَلَىٰ ذَلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾ واتە: من شاھەتى دەدەم: کەجگە لەخودا ھیچ خودای تر نین... شتیکی ناشکرایە شاھەتى لەسەر شتیک دەدرى کەشاھەتەکە ناگادارى بى، دەى خو حەزرىتى ئىبراهيم ﷺ دروستکردنى ناسمانەکان و زموى و خووى گەلەکەى بەچا و نەدیو، وەلى شتەکە ئەومەندە ناشکرا و نمایان و راست و دروستە، ئەومەندە بەلگەى بەھیزو ناشکراى لەسەر ھەن، وای ئى ھاتوو، خاومەن باومەران بەدلتیایىیەو دەتوانن شاھەتى لەسەر بىدەن، حەزرىتى ئىبراهيمیش دلتیایى لەوبارەو گەیشتبەو رادەپەك وەکوو ئەو بەچاوى خووى دروستکردنەکەى بىنبى و ابوو. بۆیە بەدلتیایى خووى بىردە ریزى شاھەتیدەرانى ئەو واقعە.

﴿^{۵۷} وَاللَّهِ لَا كَيْدَ لَهُ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُولُوا مُذَبِّرِينَ﴾ سویندەم بەخودا دەبى ئەوپەرى ھیزو توانای خووم بەکار بێنەم بۆ تیکشکاندن بىتەکان.

﴿^{۵۸} فَجَعَلَهُمْ جَذَاذًا إِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ﴾ جگە لەبەتە گەورەکەیان ئەوانى ترى ھەموو پارە پارە کردن و کردنیە پارچە پارچەى بى سەروەر بتمەبارە گەورەکەیانى ھېشتەو تەورەکەى خستەسەرشانى ئەو ﴿لَعَلَّهُمْ إِلَهٌ يَرْجُونَ﴾ بەلگوو ئەو گوتمپاھە بەگەپنەو بۆلای ئەو بتمەگەورە لىی بپرسن ئەو رووداوە جۆن رویداو بۆجى بەرگرى لەبەتە بچوکەکان نەکرد! ئەمجار لەم روووە بەخۆیاندا بچنەموو ھەست بەنەقامى و بى عەقلى خۆیان بکەن و بزانن: پەرستنى ئەم بتانە چەند

کارىکی پوجەو نەگەر شتیکیان بى بکرایە دەبوو بەرگرى لەخۆیان بکەن!

﴿^{۵۹} قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِآلِهَتِنَا إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ﴾ بەشیوئى توورمى و بەھەرەشەو و تیان: ئەو دەبى كى ئەو کارەى بەسەر خوداگانمان ھینابى، جۆن جەسارەتى دەستدریژی ناوای کردو؟ بىگومان ئەوئى ئەم کارەى ئەنجام داوە لەستەمکارانەو دەست دريژیەكى گەورەى کردو شياوى سزاو تۆلە ئى ستاندەن، ئیتر ئەوکاتە: ئەوانەى گوپیان لەھەرەشەکەى ئىبراهيم ﷺ بوو: کەوتبوى سویندەم بەخودا دەبى ئەو بتانەتان تارو مار بکەم کەبەجیتان ھېشتن!

﴿^{۶۰} قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ﴾ ھاتن شاھەتیان دا و تیان: ئيمە گوتمان ئى بوو گەنجیک ھەرەشەى تارو مارکردنى خوداگانمانى دەکردو دەگوت: سویندەم واپى دەبى پەنیکتان بەسەر بێنەم ئەوپەرى ھیزو توانای خووم بخرەگەر بۆ وردوھارکردنى ئەم بتانەتان، ئەو گەنجەش ناوى ئىبراهيم، دلتیان ئەو ئەم کارساتەى قەومانەو!

﴿^{۶۱} قَالُوا فَأْتُوا بِهِ عَلَىٰ أَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ﴾ وتیان: بەبەرچاوى خەلکەو، بەنامادى جەماومرەى زۆرەو ئىبراهيم راکیشى لىکوئینەو پرسیار بکەن و بپھینن باجەماومرە ناگای ئى و ببتە شاھەت لەسەرى، بەبى شاھەت لەسەر گرتن ھیچ سزاو تۆلەپەکى ئى مەکەنەو، خەلکەکە نامادە بکەن باناگادار بن: کەدان بەتاوانى خویدا دەنى و ناگادارىش بن چ سزایەكى بەسەردا دەدرى و بپیتە پەندو عیمرت بۆ کەسانى دیکە.

﴿^{۶۲} قَالُوا أَأَتَتْكَ آلِهَتُنَا يَا إِبْرَاهِيمُ﴾ وتیان: ئەرى تۆ ئەم کارساتە بەسەر خوداکانى ئيمە ھیناوە ئەى ئىبراهيم!

ئەم بت شکاندەنە کارى تۆیە؟ ﴿^{۶۳} قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا﴾ وتى: نەخەیر من وام ئى نەکردون، ئائەم بتە گەورەیان بەو دەردەى بردون. بىگومان حەزرىتى ئىبراهيم کاتى بىنى خەلکەکە ریز لەو بتەگەورە دەگرن، کردەووەکەى پال ئەودا لەم روووە: کە ئەو ھۆکارمیان ھەلنەرە بۆئەوئى وایان ئى بى، لەروى زمانەو کردار وەکوو جۆن پال بکەرەکەى دەدرى، پال ھۆکارەکەشى دەدرى! ﴿فَأَسْأَلُكُمْ إِن كَانُوا يَنْطِقُونَ﴾ دەنەگەر راستە ئەوانە خودان و

شیای خودایه‌تین و قسه و گشت و گویان هه‌یه پرسیاریان لی بکهن: باوه‌لامتان بدمنه‌وو بیتان بلّین: کی وای لی کردون.

﴿۱۶﴾ فَرَجَعُوا إِلَىٰ أَنفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ ﴿۱۶﴾ به‌خویاندا چونه‌وو هه‌ستیان به‌هه‌له‌ی خویان کرد، که‌مترخه‌می و ته‌قصری خویان راگه‌یاند، نه‌وه بوو: هه‌ندیکیان به‌هه‌ندیکیان گوت: ئی‌وه سته‌مکارن لهم روه‌وه: که‌خوداکانتان به‌یی جاودیرو حهرس به‌جی هیشتوو، یان لهم روه‌وه: سته‌مکارن: که‌به‌ندایه‌تی بو په‌یکه‌رو دارو به‌ردیک ده‌کهن: که‌قسه و ناخاوتنیان نیه،

﴿۱۷﴾ ثُمَّ لَكِسُوا عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ ﴿۱۷﴾ پاشان چاویان له‌زموی برپه‌وو سه‌ریان داخست وه‌کوو نه‌وه بیانه‌وی بیر بکه‌نه‌وه. یان مانا‌که‌ی به‌م جوړه‌یه: پاشان گه‌رانه‌وه بو دمه‌دمه‌می و موحاده‌له‌و به‌مرنگار بوونه‌وه‌ی حه‌زمرتی ئیبراهیم و له‌هه‌لوئیستی ته‌مه‌نکورتی پی‌شویان پاشگمز بوونه‌وو رویان له‌ئیراهیم ﷺ کردو پی‌یان گوت: ﴿لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا هَٰؤُلَاءِ يَنطِقُونَ﴾ بی‌گومان تو دزمانی نه‌مانه زمانیان نیه و قسه ناکهن. نه‌توش دزمانی و ئیمه‌ش دزمانین نه‌م خودایانه‌ی ئیمه هه‌سیان نیه! نه‌دی چۆن تو داوا له‌ئیمه ده‌که‌ی پرسیاریان ناراسته بکه‌ین؟ ﴿۱۸﴾ قَالَ أَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ؟ ﴿۱۸﴾ واته: ئیبراهیم ﷺ دوا‌ی نه‌وه‌ی گه‌له‌که‌ی

دانیان به‌ودا نا: که‌نه‌و بتانه بی زویان، وتی: ده‌ی که‌وایه ئی‌وه به‌ج عه‌قلّیک له‌جیاتی خودای مه‌زن به‌ندایه‌تی بو‌نه‌و په‌یکه‌رانه ده‌کهن: که‌نه‌گمر به‌ته‌مای سوود بن لی‌یان هی‌جیان له‌ده‌ست نایه، نه‌گمر دژایه‌تیشیان بکه‌ن زیانتان پی‌ ناگه‌یه‌نن و جی‌گای مه‌ترسی نین. ﴿۱۹﴾ أَفَلَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ؟ ﴿۱۹﴾ ماله‌ویرانی و به‌هیلاک‌چون بو خۆتان و خوداکانتان: که‌له‌جیاتی خودا به‌ندایه‌تییان بو ده‌کهن. داومش‌ین و سه‌ر شو‌ری بو خۆتان و په‌رستراوتان. ﴿۲۰﴾ أَفَلَا تَعْقِلُونَ؟ ﴿۲۰﴾ نه‌وه بو بیر له‌خۆتان ناگه‌نه‌وه؟ بو‌جی به‌خۆتاندا ناچنه‌وه؟ له‌کوفرو بی‌دی‌نی خۆتان ورد نابنه‌وه؟ تابۆتان دهر‌بکه‌وی چهند خه‌سارتمه‌ندو گومراو سه‌رلی‌شی‌واون؟ ﴿۲۱﴾ قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِن كُنتُمْ فَاعِلِينَ ﴿۲۱﴾ هه‌ندیکیان

به‌هه‌ندیکیان گوت: وابه‌وه نه‌و بی‌ژمره نه‌مرودی کوری

فَجَعَلَهُمْ جُودًا إِلَّا كِبْرَهُمُ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ ﴿۲۱﴾ قَالُوا مَن فَعَلَ هَٰذَا بِإِلَهِنَا إِنَّمَا لَنَا إِلَهٌ وَاحِدٌ لَّا نَدْعُو إِلَّا بِهِ ﴿۲۱﴾ قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ ﴿۲۱﴾ قَالُوا فَأَتُوا بِهِ عَلَىٰ أَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ﴿۲۲﴾ قَالُوا أَأَنْتَ فَتًى هَٰذَا بِإِلَهِنَا يَبْكُ إِبْرَاهِيمُ ﴿۲۲﴾ قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَٰذَا فَاسْتَأْذَنُوا مِن كَانُوا يَنْطِقُونَ ﴿۲۳﴾ فَرَجَعُوا إِلَىٰ أَنفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ ﴿۲۴﴾ ثُمَّ لَكِسُوا عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا هَٰؤُلَاءِ يَنطِقُونَ ﴿۲۵﴾ قَالَ أَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ ﴿۲۶﴾ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿۲۷﴾ قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِن كُنتُمْ فَاعِلِينَ ﴿۲۸﴾ قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴿۲۹﴾ وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ ﴿۳۰﴾ وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ ﴿۳۱﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ ﴿۳۲﴾

که‌نعانی کوری سه‌نحاریب کوری نه‌مروذ کوری کو‌رش کوری حام کوری نوح بووه. هه‌ندیک پی‌یان وایه: نه‌و بی‌ژمره کابرایه‌کی کورد بووه. وتیان: ئیبراهیم بسووتین، تو‌له‌ی نه‌م کاره‌ی به‌ناگر لی بکه‌نه‌وه، یارمه‌تی خوداکانی خۆتان بدمن نه‌گمر ئی‌وه راست ده‌کهن یارمه‌تی خوداکانتان دهم‌نو ناتانه‌وی وازله‌عیباده‌تکردنیان به‌ین. دارو لی‌په‌واریک‌ی زۆریان گرد کردموو ناگریان تی به‌رداو به‌مه‌نجه‌نقی ئیبراهیمیان هه‌ندایه‌ ناو ناگره‌که. به‌خه‌یالی خویان ئیتر ئیبراهیم ﷺ له‌ماومه‌کی کورت دا کو‌لوکو‌ی دادهم‌ری!

﴿۱۹﴾ قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴿۱۹﴾ په‌رومردگار فهرموی: ئیمه وتمان: نه‌ی ناگر سارد به‌رموه‌و به‌شی‌ومه‌ک زیانبه‌خش نه‌بی، نه‌وه‌نده گهرم مه‌به‌بسوتینی، وه‌ند ساردمه‌به‌رموه سه‌رما په‌یدا بکه‌ی.

خودا پهرستو و فرمانبردار بوون، له ناستی خودا پهرستی دا هرگز لوتبهرزیان نه‌وانند.

﴿وَلَوْطًا آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا﴾ به‌رومردگار دم‌فرموی: به‌خشیان به‌لووط پیغمبرایه‌تی و لیزانی له‌حه‌لکردنی کیشی ناو کۆمه‌ل و دانایی له‌به‌ریوم‌بردنی ئهرکی رابهری و پیشه‌وایه‌تی دا. زانییاری و هم‌وو شتیک که‌په‌یومندی هم‌بی به‌بیرو باوم‌رو خودا پهرستییه‌وه پیتی درابوو. ﴿وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبَائِثَ﴾ واته (لووط) مان رزگار کرد له‌و عه‌زابه‌ی رشتان به‌سهر دانیش‌توانی ئه‌و شاره‌ی کاری ناشیرینیان دهرکردو ئیربازیان تیدا باو بوو، هوی ئه‌م ره‌وشته ناشیرینه‌یان ئه‌وه بوو ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَاسِقِينَ﴾ بیگومان ئه‌وان گهل و نه‌ته‌ومه‌یه‌کی له‌رێ دهرچوو‌بوون، له‌طاعت کردن بو خودا لایان دابوو، سهرگهرمی گوم‌رایی و سنوورشکینی بوون. هه‌ومه‌که ریشه کیش کران و لووط و شوینکه‌وتوانی رزگاریان بوو.

﴿وَأَذَلَّناهُ فِي رَحْمَتِنَا﴾ وێرایی رزگار بوونی له‌دهست شه‌و کۆمه‌له ره‌وشته ناشیرینه، خستیشانه ناو ره‌حه‌تی خۆمان و دلتیاو دل ئارام بوو ﴿إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ بیگومان لووط له‌بهنده صالحه‌کانی ئیمه‌ بوو، له‌وکه‌سانه بوو، که‌کردم‌وی باشیان دهرکردو فرمانی خودایان به‌جی ده‌هیناو خۆیان له‌نه‌هیه‌کانی ده‌پاراست ..

﴿وَنُوحًا إِذْ نَادَىٰ مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ﴾ واته: ئه‌ی موحه‌مه‌د! سهرگورشته‌ی نوح بو گه‌له‌که‌ت بگێر‌ه‌وه؛ کاتیک گه‌له‌که‌ی به‌درویان خسته‌وه‌و ئیمانیان پی نه‌هینا، له‌روژگاریکی پیش روژگاری ئیراهیم و توش بوو، بانگی ئی کردین و په‌نای بو هیناین لیمان پارایه‌وه، بی ده‌سه‌لاتی خوی راگه‌یانند، ئیتر ئیمه‌یش دوعا‌که‌یمان وهرگرتو به‌هانا‌یه‌وه چوین و فریای که‌وتین، نووح و شوینکه‌وتوانیمان رزگار کرد، رزگارمان کردن له‌خنکان و نه‌زیه‌ت‌دانیان له‌لایه‌ن گه‌له‌که‌یان‌ه‌وه‌و خه‌م و نار‌حه‌تی به‌درو‌خسته‌نم‌وی په‌یامه‌که‌ی ﴿وَنَصْرَانًا مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ نیمه‌یش یارمه‌تیمان داو له‌چنگی ئه‌و گهل و نه‌ته‌وه رزگارمان کرد:

﴿وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ﴾ گه‌له‌که‌ی ئیراهیم پیلانیان بو ئیراهیم دارشتو و بیستیان سزای بده‌ن و له‌ناوی به‌رن له‌تۆله‌ی نه‌وه‌دا؛ که‌به‌ته‌کانی وردو هار‌کردوون به‌ناگر بی‌سو‌تینن، به‌لام ئیمه ره‌نج به‌خه‌سارمان کردن و کاره‌که‌یانمان بیه‌وده کردو ئیراهیممان له‌ناگره‌که رزگار کرد. ﴿وَنَجَّيْنَاهُ وَلَوْطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ﴾ واته: له‌و نیعمه‌ت و به‌خششانه‌ی خودا دابوو‌نی به‌ئیراهیم و ئه‌وه بوو له‌گه‌ل (لووط) ی برزای له‌عیراق رزگاری کردن و کۆچی پیکردن بو خاکی پیروژ بو ولاتی شام، بو ئه‌و ولاته‌ی خودا خیروبه‌ره‌که‌تی تیدا زور کردوه، به‌وه‌ی زوری پیغمبر تیدا نار‌دوون، شه‌ریعه‌ت و یاسای ئه‌و پیغمبرانه به‌ناو جیهاندا بلا‌ویوته‌وه. خاکه‌که‌ی به‌پیت و به‌ره‌که‌ته، کشتوکال و دارو دره‌ختی تیدایه، سهر‌چاوه‌و چۆمی زوری تیدان، به‌روبووم و میوه‌ی زو‌رو هه‌مه‌جۆره، خیر و به‌ره‌که‌تی دین و دنیای تیدا کۆبۆته‌وه!

﴿وَمَهَّتْ لَهُ إِسْحَاقُ وَيَعْقُوبُ نَافِلَةً﴾ به‌خشیان به‌ئیراهیم ئیسحاق و یه‌عقوب، وه‌جه‌و نه‌ومه‌یه‌کی باش بوون، به‌فه‌ضلو ره‌حه‌تی خۆمان پیمان به‌خشین، یانیس‌حاقمان پی به‌خشی له‌سهر داواو پارانه‌وه‌ی خوی زیاد له‌وه‌ی خوی داوا کردبوو یه‌عقوبیشمان به‌زنده پيدا. ﴿وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ﴾ هه‌موویانمان گێران به‌خاومنی خیر و کاری باش. واته: لووط و ئیراهیم و ئیسحاق و یه‌عقوب یان: هه‌ریه‌کی له‌ئیراهیم و ئیسحاق و یه‌عقوبمان کردن به‌پیاوی صالح و له‌خوا ترس، فرمانی خودایان به‌جی هینا، خۆیان له‌حرام و حه‌رام‌خۆری پاراست. هه‌موویانمان کردن به‌پیغمبر و رابهری ئاده‌میزاد. ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا﴾ کردمان به‌نیمام و پیشه‌وا، بانگه‌وازی ئاده‌میزادانیان کرد بو نایینی خودا، به‌فرمانی ئیمه ئه‌ره‌که‌کانی خۆیان نه‌نجام دان. چۆنمان فرمان پیکردن ئاوا هه‌لس و که‌وتیان کرد. ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ﴾ نیگا و سروشان بو ناردن: که‌کاری چاک نه‌نجام بده‌ن و واز له‌شته حه‌رامه‌کان بینن، ﴿وَأَقَامَرُ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ﴾ نیگامان بو کردن: که‌نوێژه‌کانیان بکه‌ن و زمکاتی مال و سامانیان دهرکه‌ن. ﴿وَكَانُوا لَنَا عَابِدِينَ﴾ هه‌موویان ته‌ه‌واکارو

که نایه تی نیمه یان به درو خسته وه، له توله ی نهو سهرمه ی و خرابه کاری و سته مکاریه یان دا به توفان خنکاندمان، به گه ورمو بجوکیانه وه له ناومان بردن که سمان نی نه هیستنه وه. ﴿۷۸﴾ **وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ** واته: نهی موحه مه ده! سهرگورشته ی داود و سولیمان بؤ که له که مت بگپر وه، باسی نهو حوکه و برپاره بکه: که درباری خاومن کشتوکا لیک و شوانیک در میان کرد ﴿۷۹﴾ **إِذْ يَخْضَمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَسَتْ فِيهِ غَمُّ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ** کاتیک حوکیان در کرد درباری زیانی: که له و کشت و کاله که که وتبوو، خوداش ناگادارو زانا بوو بهو حوکه ی داود و سولیمان در میان کردو هیچی نی گوم نابی. هه زرمی داود و حوکه ی در کرد کابری شوان نازه له کانی بدا به کابری خاومن کشت و کال. به لام پهر و مردگار راستی حوکه و فتوا که ی خسته دلی هه زرمی سولیمانه وه: فتوای دا نازه له کان بدرین به خاومنی کشت و کاله که بؤ قهرمبوو گردنه وهی نهو زیانه ی لئی که وتووه، زهوی و زاره که شی ته سلیم به کابری شوان بکری خزمه تی بکا تا و کوو خوی نی دیته وه. نه مجار کابری شوان نازه له کانی و مر بگریته وه، کابری کشتیاریش زهوی و زاری خوی و مر بگریته وه. ﴿۷۹﴾ **فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ** دواپی سولیمانمان تیگه یاند، راستی فتوا که مان بهو شیوه ی راست بوو له هه موو رویه که وه، خسته دلی سولیمانه وه و نه ویش بهو شیوه به سنده به حوکه ی کرد. ﴿۸۰﴾ **وَكُلًّا آتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ** و عظمته صنعته لبوس لکم لشخصنکم من بابسکم فهل انتم شاکرون ﴿۸۱﴾ **وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَّكُمْ لِيُخْصِنَكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ** واته: داودمان فیتری زری دروستکردن کردبوو، بؤنه وهی بیکه نه بؤشاک خوتان، هه زرمی داود ﷺ پیشه ی

وَحَلَّلْنَاهُمْ أَمَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عَبِيدِينَ ﴿۷۷﴾ وَلَوْ لَا مَا آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرْنَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْفَسَادَ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْرٍ فَتَقِيْنَ ﴿۷۸﴾ وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿۷۹﴾ وَنُوحًا إِذْ نَادَى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿۸۰﴾ وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْرٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿۸۱﴾ وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَخْضَمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَسَتْ فِيهِ غَمُّ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ ﴿۸۲﴾ فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلًّا آتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ ﴿۸۳﴾ وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَّكُمْ لِيُخْصِنَكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ ﴿۸۴﴾ وَاسْلُتِ السَّيْلَ عَالِمَةَ غَمْرٍ بِأَمْرِنَا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَالِمِينَ ﴿۸۵﴾

فهرمویه تی: ((لقد أوتى مزاراً من مزار آل داود)). له نایه ته که دا کیوه کان پیش بالنده خراون، چونکه رام بوون و ته سبیحاتی کیوه کان سهر سور هینهر تره و زیاتر دهسه لات و قودرمی خودا در ده خه و، موعجیزه که گه ورمتره، چونکه کیوه کان جه مادو بی گیان، بالنده کان گیاندارن. وه زوبان هاتنی کیوه کان و بالنده کان بهم جوړه بووه خودا توانای قسه گردنی تیدا ره خساندین و وه زوبانی هینابوبین، وه کوو چون خودا هیزی قسه گردنی له و داردا دروست کرد: که له گه ل هه زرمی موسادا ﷺ ناخاوتنی نه انجام دا. بؤیه ده فهرموی: ﴿۸۰﴾ **وَكُنَّا فَاعِلِينَ** نیمه دمتوانین و توانیومانه نهو جوړه شتانه بکهین، وه زوبانه یانی بی زوبان و بی گیان لای نیمه ناسانه هه رچه نده نیوه به لاتانه وه گران بی.

﴿۸۰﴾ **وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَّكُمْ لِيُخْصِنَكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ** واته: داودمان فیتری زری دروستکردن کردبوو، بؤنه وهی بیکه نه بؤشاک خوتان، هه زرمی داود ﷺ پیشه ی

زری دروستکردنی داهینا، له پېش نه ودا؛ که زریان دروست
 دهکرد به شیومی که سهرتایی دروستیان دهکردن، چه زرمی
 داود عليه السلام شیوی حلقه حلقه تیدا هیئانه دی. ﴿فَهَلْ أُنْتُمْ
 شَاكِرُونَ؟﴾ نایا نیوه نهی ناده میزادانی سهردهمی پیغه مبهرو
 چه رخانه کانی دواپیش! سوپاسی خودا دهکن له سهر نهو
 نیعمه تهی داویتهی به نیوه: که بؤ بهرزه موندی نیوه داوودی
 فیری زری دروستکردن کرد!

﴿وَلَسْلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي
 بَارَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَالِمِينَ﴾ واته: بای به هیزو
 تهوژمان بؤ سولیمان عليه السلام مهره خهس کرد، ملکه چو
 همرمان بهرداری بوو، به پی ویستو چهزی چه زرمی
 سولیمان عليه السلام با دهاتو دهجوو، خوئی دارو دهسته که ی
 به هوئی باوه دهگوزانه وه بؤ خاکی پیروز، نیمه زانین
 به هومووشتی و دزمانین کارمکان چو هلد سوپین.
 همرکاتی بیویستایه خوئی و هاوه لانی به یانی سواری
 بادمیوون و بهرو ولاتی شام دهکوتنه ری و له رژیکا دمیتوانی
 به هوئی نهو بایه بؤی مهره خهس بوبو مانگه رییه ک بپرن و
 دواپی بگه ریته وه بؤ شوینی خوین. واته: همرچه نده بایه که
 خوئی له خویدا نهرو نیان بوو به لام له کارکردن دا توندو
 به هیزو به تهوژم بوو.

﴿وَمِنَ الشَّيَاطِينِ مَنْ يَفُوسُونَ لَهُ﴾ واته: کۆمه لیکنان
 شه یاتینی بؤ سولیمان عليه السلام موسه خهر کردبوو به همرمانی
 نهو دهچوونه بنکی دهریاکان و ناوژی زموئی گهنج و
 جه واهرات و لوللو مهرجانیان بؤ دمردهینا. ﴿وَيَعْمَلُونَ
 عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ﴾ همرودها کاری تریشیان بؤ نهنجام دمدان؛
 و مگوو بنیاتنانی شارو کۆشک و ته لارو باله خانه و میحراب و
 بهیکهرو، قاپ و قاجاخی ناو مال و چهوزی ناوو قازانی
 دامه زراو له سهر سئ کوچکه... هتد. ﴿وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ﴾ نیمه
 چاودپرو یاریدمریان بووین، نه مان ده هیشت نهو شه یاتینانه
 سهر پیچی بکه و همرمانی سولیمان عليه السلام جی به جی نهکن..
 همر و نه مانده هیشت زیان به سولیمان عليه السلام بگه یه نن.
 دمه لاتو توانایه کی ره همان دابوو به سولیمان عليه السلام
 به سهریان دا، نه گهر بیویستایه بهندی دهکردن و دهست و پیی
 بهر نهجیرو که له بچه دمه بستن:

وَمِنَ الشَّيَاطِينِ مَنْ يَفُوسُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا
 دُونَ ذَلِكَ وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ ﴿٨٢﴾ ﴿وَأَيُّوبَ إِذْ
 نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾ ﴿٨٣﴾
 فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ
 وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَذَكَرْنَا لِلْعَالَمِينَ ﴿٨٤﴾
 وَلَمَسَّ عِيسَى الْأُكُفَّ وَذَكَرْنَا لِلْعَالَمِينَ ﴿٨٥﴾ وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِنَ الْفَاسِقِينَ ﴿٨٦﴾
 وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغْتَضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ
 فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَنَكَ إِنِّي
 كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٧﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَبَيَّعْنَاهُ
 مِنَ الْعَمَىٰ وَكَذَلِكَ تُصَفَّى الْمُتُؤِمِّنِينَ ﴿٨٨﴾ وَذَكَرْنَا
 إِذْ نَادَى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ﴿٨٩﴾
 فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَعَدْنَا لَهُ لِيُخَوِّفَ أَهْلَهُ وَلَمَسَّ لَهْ
 لَهُ زَوْجَهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْكَرُونَ بِالشَّعِيرَاتِ
 وَيُغْمَرُونَ كَمَا يَوْمَعُونَ أَكُنَّا لَآخِذِينَ ﴿٩٠﴾

﴿وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ﴾ نهی پیغه مبهری
 خوشه و یست! بؤ په ندو ناموژگاری و عبرت و مرگرتن و
 تهسه لا هاتنه وهی خوئی و شوینکه و توانت سهرگورشته ی
 نه ییوب یادبکه ره ووه بگپه وه؛ که تهووشی به لای نه خووشی
 جهسته بوو، مندا له کانی به کۆمه ل له ناو چوون، مال و دارایی
 هه موو هه وتا، له وکاته دا؛ که له خودا پاریه ووه هاواری بؤ
 بهر و مرگاری خوئی برد وتی؛ خودایه! من تهووشی زیان و
 ناخووشی بووم، وام لی هاتووه شیایو به زمی پید هاتنه ووه،
 چاومپنی به فریا که وتن و رحمه تی بهر فراوانی تۆم. ﴿وَأَنْتَ
 أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾ تۆش له هه موو کهس به رحم تری لیر
 که یی خو ته و من بی دمه لاتم!

﴿فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ﴾ به هانایه وه هاتین و
 دوعاو پارانده و هه که یمان و مرگرت و دمر و به لاکانیمان له سهر
 لابر و جهسته و له شو لاری له نه خووشی چاک بؤوه. ﴿وَآتَيْنَاهُ

مەعصوم و بى گوناھن. لەلایەن ئیسمەوہ بېریارى پیاوچاکی و راستاڵیان بۆ دراوہ.

﴿وَذَا الثَّوْنِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا﴾ ئەى پێغەمبەرى خۆشەویست چیرۆکی پێغەمبەریکی تر بۆ قەومەکەت بگێرەوہ؛ چیرۆکی (یونس) ی کۆری مەتا، کاتیک خودا کردی بەپێغەمبەر و ناردی بۆ سەردانیشتوانی ئەینەوا لەوڵاتی موصل، ناوی پاشاکەیان (حزقییا) بوو.. ھەزەرتی یونس بانگەوازی کردن بۆ خودا پەرستى و یەکتاپەرستى، کەس ئیمانى پى نەھینا و سوور بوون لەسەر کوفرو بى باومرێ خۆیان، ئەویش رقی ھەلسا و بەتورمیی جیی ھیشتن، ھەرپشەى ھاتنى عەزابی ئى کردن، وتى: خودا پاش سى رۆزى تر عەزابی سامناکتان بەسەردا دەدا. جاگە ھەزەرتى یونس جیی ھیشتن، گەلەکەى ترسیان ئى نیشتا و بەخۆیاندا چوونەموو بۆیان مەعلووم بوو: کەپێغەمبەر درۆ ناکەن، ھەموو دانیشتوانەکە لەشار چوونە دەری، منداڵ و پیر و ئافرەت و نازەلیشیان لەگەڵ خۆیان بردنەدەر، دایک و رۆلەى ساوايان لیک جیاکردنەوہ، ھەموویان تیکرا دەستی نزیان بۆلای خودا بەرز کردوہ کردیانە شین و زاری و ھاوار و قوغان، و شتر بۆ بیجووگەى دەیبۆراند و مانگا بۆ گۆلکەلەگەى دەیبھوراند و بزن و مەر بۆ کاریلەو بەرخۆلەکانیان دەیانباراند، ئیتر خودا عەزابی بۆ نەناردن و ھەرپشەکەى ھەزەرتى یونس ﷺ نەھاتەدى، ھەموویان ئیمانیان ھینا وازیان لەکوفرو بیدینی ھینا، ﴿فَقُلْ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ﴾ پى وابوو: ئیسمە تووشى تەنگانەو ناخۆشى ناکەین، لەسکی ماسیدا تەنگى پى ھەلناچنین! سزای بەسەردا نادەین؟! بەکورتى دەرچونى لەشار دەشوبھایە ھالەتى بەندەو کۆیلەى ھەلاتوو. ئیتر کەنەھەنگەکە ھوتیدا کەوتە ناو تاریکی سکی ماسیەکەو تاریکی دەریا و تاریکی شەویش بەسەریا ھات ﴿فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ﴾ لەناو ئەو تاریکییانە ھاواری ئى ھەلسا و ھانای بۆ خودا برد و کەوتە نزا و پارانەوہ ﴿أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ دانیام: کەھیج خودا نین جگە لەتۆ ئەى پەرورەدگار! باورم ھەبو بەزوبان ئیقرار دەکەم: کەتۆ خودایەکی پاک و بیگەردى، لەھەموو عەیب و نەنگیەک دووری و دەسەلات و توانات رەھایەو ھەمیشەییە: ھیج شتیک ئى عاسى نابى و ھەرچى

أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ﴾ ئەو مال و منداڵەى نەمابوون پیمان بەخشییەوہ، بەم رەنگە زیندوو کرانەوہ بۆى. یان قەرمبووی مال و منداڵەکانیان بۆ کردوہ، بەئەندازەى منداڵە مردوہکانى منداڵى ترمان پى دایەوہ، ئەوئەندەى تریشمان بۆ زیاد کردن، لەخیزانەکەى دوو ھیندەى چاران منداڵى بوون، یان بەئەندازەى پێشوو منداڵمان پى دانەوہ، ئەوانیش منداڵیان بوون بەمنداڵى خۆى و نەوہکانیەوہ دوو ھیندەى چارانیان ئى ھات. ﴿رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَذِكْرَى لِلْعَابِدِينَ﴾ قەرمبووی مال و منداڵى پێشوومان بۆ کردوہ، لەپروى رەحمەت و بەخششى خۆمانەوہ، ئەوانەمان پێدایەوہ، نەخۆشیمان لەسەر لابرد، بۆئەوہى خودا پەرستان بیکەنە نموونەو چاوى ئى بکەن، وەکوو ئەو بەصەبر و ئارام بن، بۆئەوہى وەکوو ئەو پاداش و مەرگرنەوہ، ھەرودھا بۆئەوہى ھیج کەس لە ئیخۆشیبوون و رەحمەت و بەخششى خودا ناوئەنەبى، ھەرودھا موسوڵمانان پێیان وانەبى چونکە خوداپەرستن نابى تووشى بەلا و ناخۆشى ببن.

﴿وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِنَ الصَّابِرِينَ﴾ ئەى پێغەمبەرى خۆشەویست! سەرگورشتەى ئیسماعیلی کۆری ئیبراھیم و ئیدریس و ذولکيفل بۆ گەلەکەت بگێرەوہ، ھەر یەکى لەم زاتانە لەپێرێ خاوەن صەبر و ئارامەکان بوون. یەکەمیان: کەئیسماعیلە، صەبر و خۆراگریەکەى گەیشتە رادەمەک بى دوو دلى نامادە بوو بۆ سەرپەین، خودا بەتاقى کردوہو لەتاقیکردنەوہکە دەرچوو، بۆتە نموونەى کۆری گۆی راپەل و ملکەج بۆ ھەزاو قەدەرى خودا و قەمانى باوکی. بەلام ئیدریس و ذولکيفل کات و شوین و بەسەرھاتیان نادیارە، ئیسمە ج لەھەوال و سەرگورشتەیان نازانین، ھەرچەندە بەنیسبەت ھەزەرتى ئیدریس ﷺ قەسەمەک ھەبە: دەلى، ھەزەرتى ئیدریس ﷺ، ئەو ئۆزوریسمە کەپاش مردنى، میسریەکان پەرستویانەو گەلنى حیکایەت و ئوسطورەى جیا یان پێوہ ناوہ.

﴿وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ خستمانە ژێر رەحمەتى خۆمانەوہ، لەو کەسانە بوون، کەرەحمەتى ئیسمەیان بەسەردا رزا، پلەو پایەى پێغەمبەریتیان پى برا، لەپێرێ بەھەشتیان، بەرەزەمانەدى و پاداشتى ئیسمە بەھەرمەند بوون، لەکۆمەلای تەواو راستاڵان، چونکە پێغەمبەر

بتهوئ نهنجامی بدهی دیتهدی و رمتیوونهودی نیه. ئەتۆ کاری
 بئ جئ ناکه‌ی و هه‌موو نیشیکت حیکمه‌ته‌و من سته‌م
 له‌خۆم کرد، که به‌ئ هه‌رمانی خودا کۆچم کردو گهل و ولاتم
 جئ هیش **﴿فَاسْتَجَبْنَا لَهُ﴾** ئیمه‌یش نزاو پاران‌ه‌وه‌که‌یمان
 ئ و مرگرت، تۆبه‌و گه‌ران‌ه‌ودی قبول بوو **﴿وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ
 وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ﴾** له‌و ناخۆشی و ته‌نگه‌به‌ریه‌ دهرمان
 هینا، له‌غه‌م و تاریکی ناو سکی ماسی رزگارمان کرد،
 هه‌رمانمان به‌نه‌هه‌نگ کرد له‌قه‌راخ ده‌ریا ده‌ری هاویشه‌وه‌
 چۆن (یونس) مان له‌و تاریکی و ته‌نگانه‌یه‌ رزگار کرد، هه‌ر
 به‌و جۆره‌ موسولمانانی راستال له‌غه‌م و ته‌نگانه‌رزگار ده‌که‌ین
 نه‌گه‌ر به‌دلسۆزی بگه‌رینه‌وه‌ بۆلای ئیمه‌و دوعاو پاران‌ه‌وه
 ناراسته‌ی باره‌گای ئیمه‌ بکه‌ن! **﴿وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَى رَبَّهُ لَا
 تُدْرِنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ﴾** ئە‌ی پیغه‌مبه‌ری خۆشه‌ویستا
 باسی ئە‌وه‌کاته‌ بکه‌: که‌زه‌که‌رییا **﴿عَلَيْهِ السَّلَام﴾** له‌په‌ر و مرده‌گاری خۆی
 پارایه‌وه‌: که‌کوڕیکی بداتی بۆنه‌وه‌ی‌داو خۆی ببیته‌
 پیغه‌مبه‌ر، به‌گۆشه‌گیری له‌گه‌له‌که‌ی نزای له‌خودا کردو وتی:
 خودایه‌! چیدی به‌ته‌نیا مه‌مه‌یل‌ه‌وه‌، باجیدی
 به‌وه‌جاخکویری و بئ میراتگر نه‌بم، منداڵیکم پئ به‌خشه
 دواي خۆم له‌شوینم دانیش بۆ بانگه‌وازیکردن و په‌یام
 گه‌ياندن و پیغه‌مبه‌ریتی، که‌له‌پوری زانین و پیغه‌مبه‌رایه‌تیم
 ئ و مرگرت، بئگومان دواي له‌ناو‌چونی دروستکراوانت خۆت
 ده‌مین و به‌س! که‌وابوو نه‌گه‌ر منداڵیکیشم پئ نه‌به‌خشی
 ببیته‌ جئ نشینم ئە‌وه‌ گوئ ناده‌م، چونکه‌ تۆ خۆت
 میراتگری، ئە‌تۆ باشترین جئ نشینی و خۆت پارێزگاری
 نایینی خۆت ده‌که‌ی، وه‌ئ پیم خۆشه‌ رۆله‌یه‌کم پئ به‌خشی
 گوئ رایه‌لم بئ ئە‌و کاره‌ خیرانه‌ی: که‌به‌منت سپاردوه‌ دواي
 خۆم به‌ئه‌وه‌ی بسپێرم و هه‌رو به‌ره‌که‌تی بانگه‌وازی و
 پیغه‌مبه‌ریتی له‌به‌نه‌ماله‌که‌م دا به‌رده‌وام بئ.

﴿فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَاهُ زَوْجَهُ﴾
 پاران‌ه‌وه‌که‌یمان و مرگرت و وه‌لامی هاواره‌که‌یمان دایه‌وه‌،
 ئاواته‌که‌مان بۆ هینایه‌ دی، کوڕیکمان پئ به‌خشی ناوی نا
 یه‌حیا **﴿عَلَيْهِ السَّلَام﴾**، نه‌خۆشی نه‌زۆکی و منداڵ نه‌بوونمان له‌سه‌ر
 خۆی و خیزانه‌که‌ی لابرد، دواي نه‌زۆکی و وه‌جاخکویری و
 پیری و که‌نه‌فتی منداڵی بوو. **﴿إِلَهُمَّ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِي**

الْخَيْرَاتِ﴾ بئگومان ئە‌وه‌نه‌ی له‌پیغه‌مبه‌رانی به‌زه‌که‌رییا و
 خیزانه‌که‌ شیه‌وه‌، له‌و به‌نده‌ دلسۆزو راستالانه‌بوون: گورج و
 گۆل بوون بۆ نه‌نجامدانی طاعه‌تی ئیمه‌ به‌خیرایی نه‌نجامیان
 ده‌داو ته‌مه‌ل‌ییان تیدا نه‌ ده‌کرد. په‌ر و مرده‌گاریش خیرا
 وه‌لامی داواکه‌ی دانه‌وه‌و دوعا‌که‌ی گیرا کردن. **﴿وَيَذَعُونَنَا رَغَبًا
 وَرَهَبًا﴾** نزاو پاران‌ه‌ودی خۆیان ناراسته‌ ده‌کردین، هیوایان
 به‌ره‌حمه‌ت و فه‌ضلی خودای خۆیان هه‌بوو. واته‌: هانایان بۆ
 خودا برد به‌ته‌مای پاداش و له‌ترسی عه‌زاب. **﴿وَكَاٰلَا لَنَا
 خَاشِعِينَ﴾** ئە‌وان و پیرای هه‌بوونی هیوایان به‌ره‌حمه‌تی ئیمه‌و
 ترسیان له‌عه‌زاب، که‌ردنکه‌چ و دل ترساون بوون، ترسی خودا
 له‌دیاندا جیگر بووبوو. ساته‌وه‌ختیک له‌خودا غافل نه‌بوون.
﴿وَالَّتِي أَحْصَنَتْ لِرَبِّهَا﴾ ئە‌ی پیغه‌مبه‌ر **﴿عَلَيْهِ السَّلَام﴾** جیروکی
 مه‌ریه‌م بۆ گه‌له‌که‌ت بگێڕه‌وه‌، ئە‌و مه‌ریه‌مه‌ی خۆی له‌هه‌موو
 بیاوێک پاراست، نه‌به‌حه‌لالی و نه‌به‌حه‌رامی نه‌یه‌یشت پیاو
 لئێ نزیک ببیته‌وه‌، **﴿فَلَمَحْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا﴾** له‌گیانی خۆمان
 گیانمان به‌یه‌ر عیسا‌دا کرد له‌ناو سکی دایکی دا. واته‌ له‌و
 گیانه‌ی: که‌ته‌نیا به‌هه‌رمانی ئیمه‌ په‌یدا بووه‌و له‌ناو
 دروستکراوه‌که‌ماندا زیاتر تاییه‌تمه‌ند و په‌یوه‌ندی به‌ئیمه‌وه‌
 هه‌یه‌. **﴿وَجَعَلْنَاهَا وَابَتًا آيَةً لِلْعَالَمِينَ﴾** ئیمه‌ خاتو مه‌ریه‌م و
 عیسی‌ای کوڕیمان کرد به‌موه‌جیزه‌و نیشانه‌ی به‌ده‌سه‌لاتی بۆ
 هه‌موو عاقله‌مندانی بوونه‌ور. نیشانه‌ی ئە‌وه‌میه‌: که‌خودا
 ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر هه‌موو شتیک دا هه‌یه‌: هه‌رچی بیه‌وئ ببئ
 ده‌بئ، هه‌چی ئ عاسی نابئ.

﴿إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُون﴾ بئگومان
 گهل و نه‌ته‌وه‌ی یه‌که‌تاپه‌رست یه‌که‌ گهل و نه‌ته‌وه‌میه‌، یه‌که‌
 شه‌ریه‌تیان هه‌یه‌و هه‌موو پیغه‌مبه‌ران له‌سه‌ر ئە‌وه‌ کۆکن.
 جوداوازی له‌نێوان گه‌له‌ خودا په‌رسته‌کاندا نیه‌ مه‌گه‌ر
 له‌هه‌ندئ دابو و نه‌ریت و دیاردمو شیوا‌دا: که‌به‌گوێره‌ی
 گۆرانی رۆژگار و شوین و باری رۆشنیری ئە‌و گه‌لانه‌ هه‌ندئ
 جوداوازی رواله‌ت‌ییان تیدا‌یه‌. ئە‌گینا له‌به‌نه‌رته‌دا یه‌که‌
 نایینه‌و له‌یه‌که‌ سه‌رچاووه‌ هاتوه‌و بۆ یه‌که‌ مه‌به‌سته‌
 نه‌ویش (یه‌که‌تاپه‌رستی) یه‌. **﴿وَقَطَّعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ﴾** دوا‌ی
 گهل و نه‌ته‌وه‌که‌ن کاروباری نایینی خۆیان به‌شه‌به‌ش کردو

بوون به تاقم و گروی حیا حیا. ﴿كُلِّ إِلَهًا رَاجِعُونَ﴾ هه موو
تاقم و گرویهك لهوانه بۆلای ئییه دهگه پینه وه و روژی
قیامت دینه وه ژیر دهستی ئییه، هه ركه سه به گویره
كرده و هكانی پاداش و سزا و مرده گریته وه كهس سته می ئی
ناكری؛ قانوونی كرده وه پاداشتی خودا بهم جوړیه؛
كه دهغه رموی: ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا
كُفْرَانَ لِسَعْدِهِ وَإِلَّا لَهُ كَاتِبُونَ﴾ هه ركه سی له كرده و ی چاكه
به گویره توانا نهركی سهرشانی خوئی به حی بیئی و
كارهكانی موافیقی شهریهتی خودا بن، به دل بر وای به خودا و
پیغه مبر ۹۴ هه بی و به زوبان دانی پیدای بی، یان كه سیك
برئی كاری چاكه بكاو یه كتاپه رستیش بی، نه وه بادلنیا بی؛
كه كوشش و هه و له كانی به زایه ناچن و پاداشی كرده و هكانی
پوچ نابنه وه و رهنج به خه سار نابی، به لكوو پاداشتی
دهد ریته وه و به نه ندازه ی گه ردیله یهك مافی ناهه و تی. ئییه
هه موو كرده و هكانی بۆ دمنووسین و بۆ هه لده گرین و
له نامه ی عه مه لی دا بۆی دمباریزن. هیچی ئی زایه نابی.

﴿وَحَرَامٌ عَلَى قَرْبَةٍ أَهْلُكُنَا أَلَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ﴾ یاساغه
له سه ر دانیش توانی هه ر شارو گوندو نه ته و میهك: برپاری
له نا و بردن و ریشه كیش كردن یانمان دابی و له نا و مان بردن،
نابی و ناگونجی روژی قیامت زیندو نه كریته وه و نه یه نه وه
ژیر دهستان بۆ تۆله ئی ستاندنه وهی ته و او.

﴿حَتَّىٰ إِذَا فُجِّعَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ
يَنْسِلُونَ﴾ هه تا روژی قیامت و دهركه و تنی نیشانه كانی،
كه نیشانه یهك له نیشانه كانی هاتنی قیامت كردنه وهی
به ربهستی یه نه جوو و مه نه جوو: كه له هه موو ته بو لكه و
به زایه یه كه وه داد به پینه خواری به گورجی هیرش دینن،
مه بهستی نایه ته كه رمدانه وهی نه و موشریكه نیه كه بهروایان
به زیندو بوونه وه و هاتنی روژی قیامت نه بوو!

﴿وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ إِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَارَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾
روژی قیامت نزیک بۆوه. واته: كه نه و به لاو كارساتانه
رویان دا نه وه نیشانه ی نزیک بوونه وهی روژی قیامت ته،
هه ركاتیکیش قیامت رابی، ئاده میزاده كافر هكان جاویان
به ملوق ده وستی و پیلوی جاویان ویک نایه ته وه، له ترسان و

وَالَّذِي أَحْصَاكَ فَرَجَهَا فَفَنَّا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا
وَجَعَلْنَاهَا وَأَنَّهُآ آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿٩٥﴾ إِنَّ هَذِهِ
أَمْثَلُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَّا رُحُوكُمْ فَأَعْبُدُونِ ﴿٩٦﴾
وَنَقُطِعْ أَسْرَهُمْ بِأَنَّهُمْ كُفَرُوا بِالْإِنِّارِ رَجُوعِ ﴿٩٧﴾
فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ
لِسَعْدِهِ وَإِنَّا لَهُ كَاتِبُونَ ﴿٩٨﴾ وَحَرَامٌ عَلَى قَرْبَةٍ
أَهْلُكُنَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٩٩﴾ حَتَّىٰ إِذَا فُجِّعَتْ
يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ﴿١٠٠﴾
وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ إِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَارَ الَّذِينَ
كَفَرُوا وَإِنَّا لَنَاقِدُكُمْ فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا بَلْ كُنَّا
ظَالِمِينَ ﴿١٠١﴾ إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ حَصْبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَرُودُونَ ﴿١٠٢﴾ لَوْ كُنَّا
هَكَوْلَاءَ إِلَهَةٍ مَا رَدُّوهُآ وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٠٣﴾
لَهُمْ فِيهَا زُفُوفٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ
سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ ﴿١٠٥﴾

له عه به تان جاویان بۆ نا فوجی ندرین. دهكه ونه هاوارو
هیغان و دهلین: ﴿يَا وَيْلَنَا! قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا بَلْ كُنَّا
ظَالِمِينَ﴾ نهی هاوار بۆ خویمان، مالدوران و تیدا چوو خویمان،
بیگومان ئییه له دونیادا نه و روژمان له بیر نه بوو، نه مانزانی؛
كه نه و روژه حهقه و زیندو بوونه وه هه به و دهخرینه ژیر
حیساب و لیكۆلینه وه! به لكوو ئییه له و افیع دا سته مكار
بووین و سته ممان له خودی خویمان كردو به دهستی خویمان
خویمان خسته ناو نه عه زایه سامناكه.

﴿إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصْبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا
وَارِدُونَ﴾ بیگومان ئییه نهی موشریكهكان! خویشان و خودا
درۆزنهكانتان نه وانه ی جگه له خودا دهیانپهرستن، دهبنه
سوته مهنی دۆزهخ! ئییه هه مووتان دهچنه ناو نه و ناگره بی
نامانه وه،

﴿لَوْ كُنَّا هَؤُلَاءِ آلِهَةً مَا وَرَدُّوهُآ﴾ نهگه نه و بت و هاو
وێنانه یان به راستی خودا بونایه و سوودو زیانیان هه بوایه

و مگوو سهر پهرشتکاره گانیان بهتەما بوون . نه ده خرا نه ناو ناگری دۆزه خه وه، نه گهر دمه لاتیان هه بوایه زیانیان له خودی خۆیان دوور ده خسته وه، ناوا سوکایه تیان پی نه ده کرا! که واته: نه وانه خودا نین، شیاوی خودایه تی نین.

﴿وَكُلٌّ لِّهَا خَالِدُونَ﴾ هه موو بتو بتپهرسته گان له دۆزه دا بۆ هه تا هه تابه دمه مینه وه و رزگار بوونیان نابێ،

﴿لَهُمْ لَهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ﴾ بۆ نه وان هه یه له ناو ناگرده له بهر سه ختی عه زاب — نرکه و نا له و دادو فوغان و تهنگه نه فقه سی و لرخه و لرغه، نه وان له ناو دۆزه دا شتیک نابیس دلیان خوش بکا، سودیان پی بگه یه نی،

﴿إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ﴾ بێگومان نه وانه ی له ئیمه وه پێش وخت چاکه یان بۆ بریار دراوه، نه وانه ی له زانیاری خسودا له وه مپێش ته وه فیکو هیدایه تیان بۆ فه راهه م هینراوه، له ژیا نی دونه یان دا ملکه چی فه رمانی خودا بوون و هه میشه ترسی خودایان له دلدا بوه، به دل سوژی به ندایه تی خۆیان بۆ خودا نه نجام داوه، نه وانه ناچه نه ناو دۆزه خه وه له و ناگره ترسناکه کوشنده یه دوورن، نیش و نا زاری دۆزه نا چیژن! نه وانه به خته وه موو به مرز گه یشتوو موژده پیدراون، حال و چۆنیه تی به خته وه مریه که یان به م جوژمیه.

۱- ﴿لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا﴾ نه وانه گوپیان له گرمه گرمی ناگری دۆزه نا یه لرغه لرغی ناگرو هه رچه هه رچی سووتانی شت نابیستن، پهریشک و تینی ناگریان ناگاتی.

۲- ﴿وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ أَنْفُسُهُمْ خَالِدُونَ﴾ نه وانه ده خری نه ناو به هه شته وه بۆ هه تا هه تابه له نیعمه ت و له زمه ته گانی به هه شت دا دمه مینه وه، ساته وه ختی که نه و نیعمه تانه یان ئی هه ده مغه ناگری!

۳- ﴿لَا يَخْرُجُ مِنْهُمُ الْقَرْعُ الْأَكْبَرُ﴾ ترسو بیمی رودای هه ره گه وه ی قیامه ت نه وان نا ترسی نی و دایان ناچه کینی،

۴- ﴿وَتَلْقَاهُمْ الْمَلَائِكَةُ هَٰذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ﴾ فره شته گان به رویه کی خوشه وه پێشوازیان ئی ده که نه و موژمه یان پی ده دن، له روژی زیندوو بونه وه و رابون له گۆر پیا ن ده لێن: نه مپو نه و روژمیه: که له ژیا نی دونه یادا وادمتان

پی دراوه، نه مپو بۆ ئیوه روژی کامه رانی و به خته وه مری و ریز لیا ن و پاداشدانه وه یه، روژی به مرز گه ییشتن و خوشیه!

﴿يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السَّجْلِ لِلْكِتَابِ﴾ واته: نه و به خته وه موو به مرز گه ییشتوانه ترسو سام دایان ناگری و داناچه کین له و روژدا: که ئیمه ئاسمان دمه پچینه وه و مگوو پچانه وه وه له گپه رانه وه ی پهری کتیب. له پریکا به قودرمی خودا ئاسمان و مگوو کاغه زی تو مار لوول کراوه و پچرا وه ته وه، نه و بوونه وه مری گه ئاده میزاد خوی پیوه گرتوه، له نا رادا نه ما، کار هه موو سه ریان گرت و نیش چی به چی بوو، بوونه وه مری کی دی هی نرایه کایه وه. به راستی دیمه نیکی پپ سام و ترسو سه رسو ورمانه.

﴿كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ ثُمَّ نَعْمُدُ﴾ نه وه ی له یه که م مچاردا نه یوه و دروستمان کرد، دیمه کی نه وه به نه بوو نایه یلینه وه. پچانه وه ی ئاسمان و گو پینی بوونه وه مری شتیکه هه ر دی و نه هاتنی نیه، له روژی قیامه ت دا چاریکی تر ئیمه ئیوه دروست ده که یه وه بۆ هه شوو حیساب، ئاده میزاد گیانیان به به ردا ده کری ته وه، سه رله نوێ دروست ده کری نه وه و زه و ی و ئاسمان و خۆرو مانگو نه ستیره گان به شیوه یه کی تر ده گو پین.

﴿وَعَدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ﴾ نه و دروست کردنه وه گو پانکار یه بریاریکه دا ومانه وه هه ر دمی بی ته دی و ئیمه زۆر به نا سانی ده توانین نه نجامی بدمین.

﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِن بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرْثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ﴾ بێگومان ئیمه بریارمان داوه له زمه بوردا دوا ی ته ورات یان دوا ی قورئان. نوسو مانه: که زه و ی به میرات ده دری به به نده صالحه گانمان و تییدا چی گیر دمن.

﴿إِنَّ فِي هَٰذَا لَبَلَاغًا لِّقَوْمٍ غَابِدِينَ﴾ بێگومان له و هه موو نه صیحه ت و نامۆزگاری یه له م سورمه دا ئا راسته ی ئیوه مان کرد، نه و هه موو هه وال و واده و هه ره شانه ی له م سورمه دا بۆ ئیوه مان گیرایه وه و ئا راسته مان کردن قیایه ته بۆ گه لی خوا پهرست.

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ ئیمه: تو مان کردوه به پیغه مبه رو ره وانه مان کردو ی که ره حمه ت و فه رو به ره که مت بی بۆ ئاده میزاد و جندو که، شه ریعه ت و به رنامه و رپنمونی ت

مایه‌ی رحمت و مهره بؤ همه‌و عالم، هرکسی شوین
په‌یامه‌کمت بکه‌وئ و نیمانت بی بیتی و نه‌و رحمتی قبول
کردی و سوپاسی نه‌و نیعمته پیروزی کردی، له‌دونیاو
قیامت دا کامه‌رانه، خوشنودو به‌خته‌ومره،

﴿۱۰۸﴾ **قُلْ إِنَّمَا يُوحِي إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَمَا لَكُمْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ؟** نه‌ی موحه‌مه‌دا! به‌موشریکه‌کانی مه‌ککه‌و
همه‌و ناده‌میزادیک رابگه‌یه‌نه‌و پیمان بلی: نه‌وی به‌نیگا بؤ
من هاتوو نه‌ومیه: که‌خودای نیوه خودایه‌کی تا‌کو ته‌نهایه،
که‌س هاو‌لی نیه، هیچ که‌س رایه‌ی نا‌که‌وئ بی‌ته‌هاوشانی،
نیومش به‌تا‌کو ته‌نهای بزانی و هاو‌لی بؤ دامه‌نین، به‌ته‌واوی
که‌ردنکه‌چی بن و شوین من بکه‌ون و نیطاعه‌م بکه‌ن،
به‌کتابه‌رست بن، چونکه یه‌کتابه‌رستی به‌دلسوزانه ناده‌میزاد
له‌خه‌یالی بوچ و نه‌زانی رزگار دمکا، پیمان بلی: نه‌وه ری‌بازی
رحمه‌ته‌و ری‌گای سه‌ره‌رازیه‌دا نایا نیوه خوتان به‌خودا
سپارد؟ موسولمان بوون؟ که‌ردنکه‌چ بوون و هاتنه‌ سهر
ری‌بازی حق؟؟

﴿۱۰۹﴾ **إِن تَوَلَّوْا فَقُلْ آذَنْتُكُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ** نه‌گهر پشتیان
هه‌لک‌ردو وازیان له‌بانگه‌وازیه‌کمت هی‌نا، گو‌پیان بؤ نه‌گرتی،
به‌درویان خستیه‌وه، نه‌وه پیمان بلی: نه‌وه‌ی لام بوو پی‌م
راگه‌یاندن، نه‌رکی سه‌رشانی خو‌م به‌جی هی‌نا، ده‌ستم ئی
شتن و وام ئی کردون بزانی نا‌کامتان چونه‌و چیتان ئی دئ و
له‌سه‌رمجای خوتان ترساندن، له‌ومیه‌لاوه نیتر عوزرتان
نه‌ماوه. من له‌نیوه نیم و نیوه له‌من نین.

﴿۱۱۰﴾ **وَإِنْ أَذْرِي أَقْرَبُ أَمْ بَعِيدُ مَا تُوعَدُونَ** واته: من نازانم نه‌و
سزایه‌ی هه‌رمشه‌م پی ئی کردون دیته سه‌رتان و یه‌خه‌تان
ده‌گرتی، هاتنی عه‌زاب بؤ سه‌رتان و بالاده‌ستی خودا به‌رستان
به‌سه‌رتاندا شتی‌که هه‌ر دئ و نه‌هاتنی نیه، به‌لام نازانم نایا
نزیکه یان دووره..

﴿۱۱۱﴾ **إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ** بی‌گومان
خودای مه‌زن همه‌و نه‌یتی و په‌نامه‌کیه‌ک دهمانی و هیچی ئی
گوم نابی. دهمانی به‌نده‌کانی چی نا‌شکرا ده‌که‌ن و چی له‌ناو
دلی خو‌یان ده‌شیرنه‌وه. نا‌گای له‌و تانه‌و ته‌شه‌رانه هه‌یه:
که‌بی پرواکان ناراسته‌ی نایینی نیسلامی ده‌که‌ن، هه‌روا نا‌گای
له‌و هرت و هیل و رق و کینه‌یه هه‌یه‌که‌له‌دزی نیسلام له‌ناو دلی

لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا وَهُمْ فِي مَا اشْتَكَتْ أَنفُسُهُمْ
خَلِيلُونَ ﴿۱۰۷﴾ لَا يَخْرُجُ لَهُمُ الْفَرْعُ الْأَكْبَرُ وَنَلَقَهُمُ
الْمَلَكُ بِكَلِمَةٍ أَنَا يَوْمُكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿۱۰۸﴾
يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِ لِلْكُتُبِ كَمَا
بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ تُعِيدُهُ وَعَدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ ﴿۱۰۹﴾
وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزُّبُرِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ
يَرْثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ ﴿۱۱۰﴾ إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا
لِّقَوْمٍ عَالِمِينَ ﴿۱۱۱﴾ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿۱۱۲﴾
قُلْ إِنَّمَا يُوحِي إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهٌ وَاحِدٌ
فَمَا لَكُمْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿۱۱۳﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ مَا ذُنُوبُكُمْ
عَلَيَّ سَوَاءٌ لِّمَنِ الْأَرْثُ أَمْ بَعِيدُ مَا تُوعَدُونَ ﴿۱۱۴﴾
إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ ﴿۱۱۵﴾
وَإِنْ أَذْرِي أَقْرَبُ لَعَلَّهُ فِتْنَةٌ لَّكُمْ وَمَنْعٌ لِّكُنُوزِ الْآخِرَةِ قُلْ
رَبِّ الْأَعْمَالِ وَرَبُّنَا الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ﴿۱۱۶﴾

سورة الانبياء

خو‌یان دا جه‌شاریان داوه‌و نایدرکینن، له‌وه به‌ولاوه
به‌گو‌یری کرده‌و مگانتان پاداش و سزا ده‌دینه‌وه.

﴿۱۱۱﴾ **وَإِنْ أَذْرِي أَقْرَبُ لَعَلَّهُ فِتْنَةٌ لَّكُمْ وَمَنْعٌ إِلَىٰ حِينٍ** نه‌من نازانم و
نا‌گادار نیم، له‌وانه‌یه دواکه‌وتنی هاتنی عه‌زاب بؤ سه‌رتان،
به‌تاقیرنه‌وه‌ی نیوه بی، تاده‌ربکه‌وئ بؤ خه‌لکی هه‌لس و
که‌وت و کردارتان چونه، ری‌گه‌تان پی ده‌دا تاماومیه‌ک
رابو‌یرن و له‌زمتی زیان و مر‌بگرن و له‌نازو نیعمه‌ت دا
بتلینه‌وه، تاکاتی دیاری‌کراو و بریار دراو.

﴿۱۱۲﴾ **قَالَ رَبِّ احْكُم بِالْحَقِّ** پی‌غه‌مبه‌ر ۷۷ فهرموی: خودایه!
به‌عه‌داله‌تکاری خوت: نه‌و حه‌قه‌ی: که‌هه‌موو کاریکت
له‌سه‌ر دامه‌زراندوه له‌نیوان من و نه‌م خه‌لکه سه‌ر ره‌قانه‌دا
بریار بده‌و خوت حوکم بده‌!

﴿۱۱۳﴾ **وَرَبُّنَا الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ** هه‌ر په‌رو‌مدگاری
نی‌مه‌ خاوه‌نی رحه‌م و به‌زمی یه، هه‌ر نه‌و داوای یارمه‌تی ئی
ده‌گرتی، نی‌مه‌ هه‌ر داوا له‌نه‌و ده‌که‌ین: که‌یارمه‌تیمان بده‌!

له سهر ئهو هه لویست و گوشتارو کردارمتان که له دژی نایینی
خودا دهینوینن و دهیلین و دمیکن.

کۆتایی سورهی الانبیاء



سورهی (الحج)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ﴾ ئه
خه لکینه نیوه هه مووتان، ئاده میزاد به تیکرای! بترسن
له عه زابی خودای خۆتان، خۆتان بپاریزن له عه زاب و سزای
خودا، به طاعت و به نهایهتی بۆ کردنی، به گوێرایهتی و
فرمان به مرداری بۆ فرمان و نهیهی کانی، چونکه بیکومان
بوومه له رزه و راشه قاندنی زهوی لهو رۆژدا یان پێش نهوهی
خه ئه که گۆرمانیان رابین، روداوێکی ترسناکه، تاخه یان
بکهی به سام و ههیهته، کهس خۆی بۆ ناگری و کهس نیه
له ترسان واهی ورنه مینێ!

﴿يَوْمَ تَرْوُهَا تَلْقُلُ كُلُّ مَرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ﴾ لهو رۆژدا:
که نهو بوومه له رزه دهینن، روداوێکانی دیمه نه کانی هینده
به سام و ههیهتن، هینده سه رسو پهرینه رو کاریگهرن، کار
دمگاته نهوه هه موو ئافرمتیکی شیردرو خاوهن مندالی ساوا
هۆشی به سهر زارۆکه کهی خۆیهوه نامینێ و لێی بێ ناگا دهین،
خۆشه و یست ترین شت لای دایک مندالی شیرخۆریه، ترسو
له رزمکه هینده زۆره نهو دایکه رۆله خۆشه و یسته، له منداله
ساواکهی بێ ناگا دهین، ئه ی دهین بۆ شتی تر چۆن بێ؟
﴿وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتٍ حَمْلًا حَمْلَهَا﴾ هه موو سک پڕیک سککه کهی
له بار دهچێ و کۆرپه لهی ناو مندالانی فری دهدا له ترسا
زندمقی دهچێ و سکی بۆ راناوستێ! حه سه ن دمفرموئ، له
ئافرمتی شیر دهر له مندالی شیرخۆری غافل دهین، له
مندالیک غافل دهین، که هیشتا کاتی لێ پهرینه وهی نه هاتوه!
﴿وَوَرَى النَّاسِ سُكَارَى وَمَا هُمْ بِسُكَارَى وَلَكِنْ عَذَابُ اللَّهِ
شَدِيدٌ﴾ تۆ نه وکاته ئه ی بینهرا! نه گهر توانای بینینت هه ی،
ئهو ئاده میزادانه دهینێ هه موویان ده لێ ی سه رخۆشن،
له ترسان کهس ناگای له هه یج نیه، له راستیشدا سه رخۆشی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ ﴿١﴾
يَوْمَ تَرْوُهَا تَلْقُلُ كُلُّ مَرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتٍ حَمْلًا حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ
سُكَارَى وَمَا هُمْ بِسُكَارَى وَلَكِنْ عَذَابُ اللَّهِ شَدِيدٌ ﴿٢﴾
وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَتَتَّبِعُ كُلُّ
شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ ﴿٣﴾ كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَنْ تَوَلَّاهُ فَأَنَّهُ يُضِلُّهُ
وَيَهْدِيهِ إِلَى عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٤﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي
رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن نَّبَرٍ ثُمَّ مِّن طِفْئٍ ثُمَّ
مِّنْ عَلَقٍ ثُمَّ مِّنْ مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُّخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ
وَنُقَرِّرُ فِي الْأَنْصَارِ مَا فَشَأْنُكَ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ
طِفْلًا ثُمَّ لِيَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفَّ
وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَى أَرْدَلِ الْأُمُرِ لِيَصْلَحَ يَتْلَمَّ مِنْ
بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِنَّا أَنزَلْنَاهَا
إِلَى الْيَمِّ فَتَنَزَّلُ وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَى وَمَا هُمْ بِسُكَارَى وَلَكِنْ عَذَابُ اللَّهِ شَدِيدٌ ﴿٥﴾

مه ی و شه راب نین، به لکوو سامناکی عه زاب و ههیهتی
روداوێکان عه ق و هۆشی بردون،

﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ پڕیک
له ئاده میزادمان کێشه و دمه دهین دمه کهن دهریاری تواناو
دمه لاتی خودا له سهر زیندو کردنه وهو شتی تریش، ئه م
موجاده لهو دمه ده مییه یان له روی زانستی و عه ق و هه مووه
نیه، به لکوو به ی عیلم و زانینی راست و دروسته ﴿وَتَتَّبِعُ كُلُّ
شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ﴾ له م کێشه و دمه ده مییه یان دا شوین ههنگاوی
شهیتانی یاخی بوو که وتوون،

﴿كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَنْ تَوَلَّاهُ فَأَنَّهُ يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ إِلَى عَذَابِ السَّعِيرِ﴾
پهرو مردگار پهریاری داوه، هه رکه سه یك شوین نهو شهیتانه
یاخی بووه بکهوئ، بیکاته سه رپه رشتیاری خۆی و پابهندی
فرمان و ویسته کانی بێ، نهوه خودا له دونیا گوهرای ده کاو
سه ری ئی ده شوین و ریگای حه ق و سه رفرازیی نادۆزێته وه،

به لکوو شارمزی دهکا بۆ ریبازیك: كه به رهو دۆزمخ كیشی دهكا.

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ﴾ ئەى خەلكىنە! ئەى ئەوانەى ئىنكارى زىندوبوونەوه دەكەن، ئەگەر گومانان هەيه دەربارەى زىندو بوونەوه و هاتنى رۆژى قىامت، ئەوه بىر لەدروست بوونى خۆتان بکەنەوه، سەيرى پەيدا بوونى خۆتان بکەن، ﴿إِنَّا خَلَقْنَاكُم مِّنْ تُرَابٍ﴾ بىگومان ئىمە ئىبۆمان سەرمتا لەگل دروست کردو، جاکەسىك بتوانى سەرمتا شتىك دروست بکا، ئەوه جارێكى تر دروستکردنەوهى ئەو شتى زۆر لەلا ئاسانترە: زىندوبوونەوهى قىامت دوبارە کردنەوهى بۆ گيان و جەستەىك كەلەومپیش بوو، ئەمەش لەدېدو تېروانىنى ئادەمىزادەوه زۆر ئاسانترە لەدروستکردنى سەرمتا، هەرچەندە بەنېسبەت قوردەتى خوداوه هېچ شتىك گران نىه، لاى خودا شتىك نىه ئاسان بى و شتىك گران بى. هەموو كارێك بۆ خودا چون پەكە، ئەى ئادەمىزادىنە! ئەگەر ئىبۆه برواتان بەزىندوبوونەوه نىه و دەلێن: كى دمتوانى دواى مردن و رزىن و پۆلكانى جەستە جارێكى تر ئەو جەستە رزىو دروست بکاتەوه! ئەوه باش بزانن: ﴿إِنَّا خَلَقْنَاكُم مِّنْ تُرَابٍ﴾ ئىمە ئىبۆمان سەرمتا لەگل دروست کردو! ئادەمىزاد كورى ئەم خاكەىه و لەگلى ئەم زەوىيە پەيدا بوو. بەگلى ئەم خاكە پەرورەدە بوو و ژياو، عونصورە مادىيەكانى جەستەى لەم خاكەىه، جگە لەو شوعلە نەپتىيەى: كەخودا خستويەتیه ناو جەستەىهوه و لەو گيانە جاويدانىه قو پيدا کردو و ئەو مادىيەى کردۆتە ئەم ئادەمىزادە بىرکەرەوه خاوەن هەستە سەرسوڕهينەرە. ﴿ثُمَّ مِّنْ لُّطْفٍ﴾ پاشان پەكە پەكەى ئىبۆمان بەشيووى پەيدا بوون لە (مەنى) تۆماو دروست کردو. ناشكراشە تۆماو لەخۆراك پەيدا دەبى و ئەویش لەخاك. ﴿ثُمَّ مِّنْ عَلَقَةٍ﴾ پاشان ئەو دۆپە تۆماو بەفەرمانى خودا دواى چل رۆژ دەبیتە خوینپارە، خوینىكى خەستى مەيىو لەشيووى زەروو داىه. ﴿ثُمَّ مِّنْ مَّضْغَةٍ مَّخْلُوقَةٍ وَغَيْرِ مَخْلُوقَةٍ﴾ پاشان ئەو خوینپارەى دەبیتە گۆشتپارە، ئەمجار شك و شيووى ئادەمىزادى ئى دىخولقیندرى و دەبیتە كۆرپەلەىهكى جەستە دارپژراو و كامل و تەواو، يان بەناكاملى داىكەكەى فەرقى دەداو لەبارى دەچى، يان هەر بەكەم ئەندامى لەداىك

دەبى و كەم و كورى هەيه. ﴿ثُمَّ لِّنْ لَّكُمْ﴾ بۆئەوهى تواناو دەسەلاتى خۆمانتان بۆ دەرخبەين، بۆئەوهى بزانن: ئەو خوداىهى بتوانى لەسەرمتاوه ئىبۆه بەو شيووىه دروست بکا، بەناسانى دمتوانى جارێكى تر سەرلەنووى دروستان بکاتەوه! ﴿وَنُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ ئەو كۆرپەلەىهكى لەبار ناچن و دىمانهينەوه لە منداڵانەكان دا تاماومەىهكى ديارىكراو مەزىندە كراو لاى خودا، ﴿ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا﴾ پاشان بەقودەتى خۆمان لەسكى دايكتان دەرمان دىنين و دىمانخەينە سەر زەوى، ساواو بى هيزو بى عەقل و قام هەستى تەواو! ﴿ثُمَّ لِنَبْلُغْهُنَّ أَشَدَّ كُمْ﴾ پاشان هيزو تواناى عەقلى و جەستەىيتان گەشە دەكاو بى دەكا تادەگەنە ئەندازەى كەمال و بى گەيشتن لەهەرەتى لاویمەتى دا. ﴿وَمِنْكُمْ مَّن يَتُوفَّىٰ وَمِنْكُمْ مَّن يَورِثُ إِلَىٰ أَزْدَلِ الْعُمُرِ﴾ هى واتان هەيه پيش پەلى لاویمەتى يان لەهەرەتى كاملى و پىگەيشتويى دا دەمرى، هى واشتان هەيه تەمەنى دريژ دەبیتەوه تادەگاتە تەمەنى پىرى و پۆلكان، هيزو پىزى تيدا نامىنى، عەقل و هۆشى كەم دەبى، لاواز دەبى، وەكوو مندالى ساواى ئى دیتەوه لەبى هيزى دا، لەدل ناسكى و هەلچون و توپە بوون دا، لەتېگەيشتن و فېر بوون دا لەنەخشەو پىلان و بىرو بۆچون دا، ﴿لَكَيْلَا يَعْلَمَ مَن بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا﴾ هەتا واى ئى دى دواى زانىن و وشيارى هېچى لەبىر نامىنى و هېچ نازانى، ئەو زانىارى و زانستەى خۆى پىو بادەداو موحادەلەو موناخەشەى بى دەکرد، هەمووى لەكىس چوو، هېچى بى نەماو دۆست و كەس و كارى خۆى ناناىستەوه، تەنانەت رىگای مالى خۆى ئى تىك دەجى، رودەگاتە مالى خەلكى تر! رى ناباتەوه بۆ خانەو لانەى خۆى، سەرى لەرزۆك و موى سەپى و پىستى چرچ و عەقلى خەرفاوا! ﴿وَتَرَىٰ الْأَرْضَ هَامِدَةً﴾ ئەتۆ دەبىنى ئەى بىنەر! ئەى ئادەمىزاد زەوى دەبىنى وشك و برىنگە، گزۆگىاى تيدا نىه، ﴿فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَلَبَتْ مِّنْ كُلِّ زَوْجٍ بَّهِيحٍ﴾ جاكەبارامان بەسەردا باراندو تىر ئاو بوو، زەوىيەكە فەشۆل دەبى و لەخۆدەكەوى، رەگ و ريشالى گزۆگىاكەى بەباران و ئاو گەشەدەكاو رادەسى و دەشت و دەر دەپازىنیتەوه، جۆرەها گزۆگىا و گول و گولزار نارايشى

دیمه نه گانی ددمن! جورهما بؤن و بهرام و تام و جیژیان ئی پهیدا دمبی.

﴿ذٰلِكَ﴾ نهوی باس کړا: له دروستبوونی نادمیزاد له گل و تاوو توئی کردنی کورپه له لهندال دان داو گورانی هوناغه گانی دروستبوونی و گه شه کردنی ژبانی سهرزوی بهو شپووی باسکرا نهمانه هموو ﴿بَانَ اللّٰهُ هُوَ الْحَقُّ﴾ بهوی نهومویه: که خودا حقهو هیمو هیچ شک و گومانی تیدا نیه، همیشه هیمو هر بووو هر دمبی و نهمانی بهسهردا نایه. ﴿وَاِنَّهُ يَخِي الْمَوْتٰی﴾ بهوی نهومویه خودا مردو زیندو دهکاتهوه، توانای زیندو کردنهوی مردوانی هیه، چونکه نه گهر خودا دمه لاتی زیندو کردنهوی مردوانی نه بوايه هر گیز نهیدمتوانی له خاکی مردو نادمی زیندو دروست بکا، نهیدمتوانی له خولی مردو و شک و برینگ نهو هموو گزوگیا بهو روهکو دارو درخته ههراهم بیئی، که سیک توانیبیمه لی له گل نادمی دروست بکا، گزو گیا ههراهم بیئی، چون توانای زیندو کردنهوی مردوانی نیه؟! ﴿وَاِنَّهُ عَلٰی كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ﴾ پهرومردگار نه کارانهی دمیانکا بهوی نهومویه: که خودا بهسهر هموو شتیک دا خاوم دمه لاتوه توانای زیندو کردنهوی جهسته رزیمه گانی هیمو هموو زانباریه کی دمربارمیان هیمو هیچی ئی گوم نابی، هرکاتی ویستی زیندویان بکاتهوه بهناسانی و چوئی بوئی ناوا زیندویان دهکاتهوه،

﴿وَاِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيْهَا وَاَنَّ اللّٰهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُوْرِ﴾ دلتیا بن: که خودا هموو نادمیزاد دوی مردنیان سهرله نوئی زیندویان دهکاتهوه، جهسته گانیان ریک دهکاتهوه و گیانیان به بهردا دهکاتهوه و راپیچی گورمیان ههشریان دهکاو حیسابو لیکن لینه و میان له گل نه نجام دداو پاداش و سزای خوئیان و مردم گرنه ودا

﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدٰی وَلَا كِتَابٍ مُّسِيْرٍ﴾ بری نادمیزاد همن، کیشهو دمه دمی دمه کن دمرباری تاک و تمناهی خوداو زات و صیقاتی، له م جیدال و کیشهیه دا چ به لگهیه کی عهقی و نهقی راست و دروستیان بهدسته وه نیه، به لگوو هر به هه واته و نارمزوبازی بهو بهس!

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّهُ يُمِی الْمَوْتِ وَاَنَّهُ عَلٰی كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿١﴾ وَاَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيْهَا وَاَنَّ اللّٰهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُوْرِ ﴿٢﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدٰی وَلَا كِتَابٍ مُّسِيْرٍ ﴿٣﴾ ثَابِي عَطْفِهِ لِيُصِلَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ لِمَنْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَّنَذِيْقُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَابُ الْحَرِيْقِ ﴿٤﴾ ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ يَدَا لِهٰوَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَمٍ لِّلْعَبِيْدِ ﴿٥﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَعْبُدُ اللّٰهَ عَلٰی حَرْفٍ اِنْ اَصَابَهُ خَيْرٌ اَطْمَأْنَنَ وَاِنْ اَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ اَنْقَلَبَ عَلٰی وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا وَاَلْآخِرَةُ ذٰلِكَ هُوَ الْخُسْرٰنُ الْمُحِيْنُ ﴿٦﴾ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْصُرُهُمْ وَمَا لَا يَنْفَعُهُمْ ذٰلِكَ هُوَ الضَّلٰلُ الْبَعِيْدُ ﴿٧﴾ يَدْعُوْنَ لَمَنْ صَرُّهُ اَقْرَبُ مِنْ نَفْعِهِ لَيْسَ الْمَوْتُ وَلَيْسَ الْعَمِيْرُ ﴿٨﴾ اِنَّ اللّٰهَ يَدْخُلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصَّالِحٰتِ جَنَّٰتٍ تَجْرٰی مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ اِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيْدُ ﴿٩﴾ مَنْ كَانَ يَظُنُّ اَنْ لَّنْ يَمُوتَهُ اللّٰهُ فِي الدُّنْيَا وَاَلْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ اِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذٰهَبَ كَيْدُهُ مَا يَغِيْظُ ﴿١٠﴾

﴿ثَابِي عَطْفِهِ لِيُصِلَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ﴾ کیشهو جیدال دهکا خوبهزل دهرانی و پشت له حق همل دهکا، حق و راستی به گویدا ناجی و چندیک بانگ بکری بؤ حق نهو مل نادا. بهمیزدوه لا دهکاتهوهو خوی له خه لکی بهرتر دهرانی. مبهستی خوبهزلزانی و فیزکردنه گهی نهومیه: له ناکام دا برواداران له نایینی خودا دوور بکونه وه واز له خودا په رستی بیئن. هر بهومنده رازی نابی خوی گومرپایه، دمیوهی خه لکی تریش گومرپا بکا. ﴿لَهُ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ﴾ له دونیادا ریسوایی و سهرشوری بهشیه تی!! و مکوو لهوه پشش نامازهمان بؤ کرد، رافه که ران دهلین: مبهستی نه بو جههل و هاوه لانیه تی نهوه بوو: له غهزای بهدردا هموو نه وانه کوژران و ریسوا بوون ﴿وَّنَذِيْقُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَابُ الْحَرِيْقِ﴾ له روژی قیامه تیش دا غهزایی ناگری دؤزه خی پی دجیژین، توری دهمینه ناو دؤزه خه وهو به ناگر دمیو تینین.

﴿ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتَ يَذَاك﴾ جائه و کاته پیی دهگوتری: نه م بهناگر سووتان و عهزابه بهنیشته سزای نه و کرده وانهیه که له دونیادا نه نجامت داوه، به هوی تاوانی خوته و میوه سزایه که پر او پری تاوانه کانه. ﴿وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ﴾ نه مهش له م رومیه: که خودا ستم له بهنده کانی ناکاو کهس به پی تاوان سزا نداد. ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَى حَرْفٍ﴾ بری له ناده میزاد خودا بهرستی ده کهن له که نارومو بهر و الهت، خودا بهرستی به کهیان به دل نیه و له ناخه و م به دل سوژی عبادته کهیان نه نجام نادن، و مگوو که سیک وان له که ناری سوپاوه دموستی، هر کاتی هستی به خه تهر کرد ده و چینی و هلدی، نه گهر سوپا کهش سهر کهوتنی به دهمست هیئا، نه وه سنگ دمر دهم پرینی و خو دمیاته پیشه وه. نه و جوړه که سانه بر او شیواو و راپان، دل دامه زراو نین، دلیان له سهر ثابین دانمه زراوه، عبادته کهیان به دل سوژی ناکه و کومه لیکنی دوو پوون. جا نه و جوړه که سانه، ﴿فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ﴾ اطمأن به نه گهر له دوا ی نیمانه نیانه که ی و له ژیر سایه ی ثابین دا قازانچیکی مادی دهمست کهوت، مال و سامانی زور بوو، مندالی بوون، له شساع و تهن دروست بوو، نه وه دلی به ثابین خوش دمی و دلی: به خودا باش بوو موسولمان بووم و نه م ثابینه ثابینیکی چاکه. ﴿وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ أَلْقَبْ عَلَى وَجْهِهِ﴾ خو نه گهر له ژیر سایه ی ثابین دا توشی نه خوشی بوو، مندالی مرد، مال و سامانی که م بووه، خیزانی مندالی نه بوو، نازه له کهانی بهر میان نه ساندو زور نه بوون، خیرا له ثابین هه لده گهر پته و م کافر دمیته وه!! ﴿خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ﴾ خه سارتمه ندی دونیاو قیامت بووه، له دونیادا هیچی دهمست ناکه و ی، هیج پیاویتی و شکو مهنی بو دهمست بهر نابی، پاداشتی قیامه تیشی دمه هوتی، چونکه باومری به خودا نیه، له و پر ی به دبه ختی و سوکایه تیدا دمی و هیج خه سارتمه ندی به کی ناکاتی!

﴿يَدْعُوا مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ﴾ جگه له خودا عبادت دهکا بو بت و صه نه میک: که به هیج جوړی نه و عبادت بو کراوه ناتوانی زیانی لی بدا، یان سوودی پی بکه یه نی، هاواری لی دهکاو لیی دهمپار تیه وه، وادمانی سوودی

پی ده که یه نی و زیانی لی دوور ده خاته وه، به لام عبادت بو کراوه که ی دارای هیج شتیکی نیه، نه گهر به ندایه تی بو نه کا زیانی پی نا که یه نی، نه گهر عبادتیشی بو بکا سوودی پی نداد. ﴿ذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ﴾ به راستی نه و هه لکه پرانه و م بهر سستی به گومرایی به کی زور دوورده له حقه و لادانه له ری بازی حقه و دوور که و تنه و میه له شه قامه ری. ﴿يَدْعُوا لَمَن ضَرُّهُ أَقْرَبُ مِن نَّفْعِهِ لَيْسَ الْمَوْلَىٰ وَ لَيْسَ الْقَبِيرُ﴾ نه و گومر او به دبه خته عبادت دهکا بو شتیکی که له دونیادا زیانی له سوودی نزیک تره، به لام هیچی پی ناکری. له قیامه تیشدا زیان که یاننده که ی ناشکرایه و به هوی نه و عبادت بو کردنه ی تور دمریته ناو دوزخه و م بو هه تا همتایه سزای سهخت دهمپری: به راستی یارمه تی دمریکی زور خراب و یاومریکی زور ناپه سمنده. ﴿إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ بیگومان بهر و مردگار پاداشتی نه وانه دمداته وه: که نیمانی راست له دل و دمر و نیان دا جیگیر بوومو کرداری باشیش نه نجام دمدن به وه: که دمی ناخاته ناو باخه کانی به هه شته وه: باغو شوینیک به ژیر درمخته کانی دا جوگا و جو بار دهمکشین و هینده ی تر باغه کان جوان و هه و ساز دمن! ﴿إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ﴾ بیگومان خودا چی بو ی بیکا دمیکا، ری ز له خاوم باومر ان دمری و پاداشی باشیان دمداته وه، نه هلی کوفرو تاوانباران ریسوا دهکا و له فضل و رحمه تی خو ی پی بهشیان دهکا. کهس نیه پتوانی برپارو هه ضای رمت بکاته و م حوکه کانی هه لوموشینیته وه. ﴿مَنْ كَانَ يَظُنْ أَن لَّنْ يَمُوتَ﴾ الله فی الدنیا و الآخرة فلیمد ذ بسبب إلی السماء واته: هر که سیک گومانی وایه: خودا یارمه تی پیغه مبر ی خو ی: (محمد) ﷺ نداد له دونیاو قیامت و زالی ناکا به سهر دوزمنانی دا، بابه حه بلیک خو ی له قه ناره بدا به هه لاشی خانوی خو یه وه، خو ی هه لاومسی به گوریسیک به مین میچی خانوم که ی خو ی دا ﴿لَمْ يَقْطَعْ﴾ پاشان حه بله که بری و بکه و یته خواره و، یان پیش بخواته و م هه ناسه له خو ی بری تاده خنکی، ﴿فَلْيَنْظُرْ﴾ نه مچار باهر له نیسته وه بیر له و رووداوه بکاته و م له دلی خو ی دا لیک بداته و م بر وانی ﴿هَلْ

يُذْهِبْنَ كَيْدَهُ مَا يَغِيبُ؟ ﴿١٦﴾ نایا ئەو کردەمویە داخی دلی لادەما؟
 نەخەمەر هەرجی بەکا بێ سوودە، بابزانری: کەهیج رێگا
 چارمەیک نیه بۆ خۆگرتن لەژێر باری گرانی بەلاو ناخۆشی دا
 جگە لەبەشت بەستەن بەخوداو چاومپوانی یارمەتی ئەو.
 ﴿وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ﴾ هەر وەکوو ئەم
 رونکردنە و مەمان بۆ هیدایەت و گومراپوون، هەر وەکوو ئەم
 نایەتەمان بۆ ناردووی بۆ ترساندنێ ئادەمیزاد لەسزای
 قیامەت و پۆلێن کردنیان بەو پێڕو تاقەمانەو راگەیانندی ئەو
 راستییە: کەکەس سەرناکەوێ ئەگەر خاوەنی نیسانی ساغ
 نەبێ. هەر بەو شێوەی ئەوەوە بەر نایەتەمان ناردوونە خوارێ،
 هەروایش دەبێتێرینە خوارێ، هەموو نایەتەکان نیشانە
 ئەوەن کە لەخوداو نێردراون، ماناکەیان ناشکراو نومایانەو
 بۆ پێغەمبەر ﷺ نێردراون و ئەو کەسە قورئانی بۆ نێردراو
 پێغەمبەر ﷺ ئەمەش بۆ ئەوەی ئادەمیزاد بەندنامیز ببین و
 سوودی ئی وەرگیرن. ﴿وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ﴾ چونکە
 بێگومان خودا خواستی لەسەر هیدایەتدانی هەرکەسێک بێ
 هیدایەتی دەدا توفیقی ئەوانە دەدا: کەدەزانێ نیمان دەهێنن و
 نامادەباشی ئەو میان تێدا یە برۆا بەپەهایمی خودا بکەن.
 ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئِينَ وَالْمُصَافِرِينَ
 وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾
 بێگومان ئەوانە نیسانیان بەخوداو بەپێغەمبەری خودا
 هێناو، هەروەها ئەوانە جولەکەن و پەیمەری نایینی
 یەهوودی دیکەن، ئەوانەش: کە (صابینەن) (کۆمەلێکن
 لەنیوان جولەکەو مەسیحی یان تاقەمێکن فریشتە پەرستەن و
 زەبوور دەخوێننەو). هەروەها نەصرانییەکان و ئەوانە
 بەناوی نایینەو پێیان دەگوێری (مەجوس) خۆرو مانگ و
 ناگر دەرستەن و بێاری دوو خودا دەدەن: دەلێن: خودای
 خێرو خودای شەڕ هەیه. هەروەها ئەوانە هاوێ بۆ خودا
 دادەنێن و لەتەک خودا شتی تر دەرستەن، خودا رۆژی
 قیامەت دادگایی هەلگرانی ئەم نایینانە دەکا و بەعەدالەت
 لێکیان هەڵدەهاوێری ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ بێگومان
 خودا شایەدو ناگادارە بەسەر کردەمەکانیان داو گەردارو
 گوشتاریان لای خودا تۆمارکراوە هێجی ئی گوم نابێ، هەموو
 نەینێ و ناشکرایەکیان دەزانێ.

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ
 ﴿١٧﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئِينَ وَالْمُصَافِرِينَ
 وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ
 يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١٨﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ
 يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ
 وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدُّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ
 وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ يُنِ اللَّهُ فَعَالَهُ مِنْ مَكْرِمٍ
 إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿١٩﴾ هَذَا كَانَ خَصَمَانِ أَتَخْشَوْنَ
 فِي يَوْمٍ قَالِئِينَ كَفَرُوا قُتِلَتْ لَهُمْ نَبَاتٌ مِنْ نَارٍ يَصْبُ
 مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ ﴿٢٠﴾ يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ
 وَالْجُلُودُ ﴿٢١﴾ وَلَهُمْ مَقْمِعٌ مِنْ حَدِيدٍ ﴿٢٢﴾ كَلَّمَا أَرَادُوا
 أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ
 ﴿٢٣﴾ إِنَّ اللَّهَ يَدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَكِّمُونَ فِيهَا مِنْ
 أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٢٤﴾

﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
 وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدُّوَابُّ﴾ ئەو ئەو
 کەسە شایانی ئەوەی خێطابێت لەگەڵ دا بکری! نایا تۆ
 نازانی هەرجی لەناسمانەکان و زەوی دایە گەردنکەچی
 فەرمانی خودایە، هەموو شتێک خۆشیان بێ و ترشیان بێ،
 دەبێ ملکەچی و یست و ئیرادە خودا بن، فریشتە
 لەناسمانەکان و ئادەمیزاد و جندۆکە لەزەوی هەروا مانگ و
 خۆرو ئەستێرمەکان و شاخ و کێومەکان درەخت و گیانلەبەرەن
 بەهەموو جۆرو بێکیانەو، هەر شتە بەگوێرە خۆی و
 بەشیوەی تایبەتی خۆی و سوژدە بۆ خودا دەباو هەموویان
 بەندایەتی خۆیان بۆ ئەو رادەگەیهنن. ﴿وَكَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ﴾
 زۆر لەئادەمیزاد پاداشی خۆی هەیه و بۆی دیاری کراوە، یان
 زۆر لەئادەمیزادەکان سوژدە بۆ خودا دەبەن و بەویستی
 خۆیان عیبادهتی خودا دەکەن فەرمانبەرداری زاتی کردگارن.

نهمه شتیکی چه سپاومو حهقه ﴿وَكَثِيرٌ حَقٌّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ﴾
 زوریشیان سزای خودایان لهسهر بریار دراومو سوژده بو خودا
 نابهن و سه ریچی قهرمانی خودا دمکهن، بیگومان نهو
 نهفامانه خودا سووکی کردوون ﴿وَمَنْ يَهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ
 مُكْرَمٍ﴾ کهسیکیش خودا سووکی بکا نیت کهسیک نیه بتوانی
 ریژی بداتی و سه ری بهرز بکاتهوه. ﴿إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ﴾
 بیگومان بهروردگار هرچی بیهوی لهریزیلینان و ریژ
 شکندن نهنجامی ددوا کهس نیه بتوانی بریاری خودا
 ههلبومشینتیهوهو رهخنه لهوکی نهو بگری. ﴿هَٰذَا
 خَصْمَانِ اخْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ﴾ واته: خاومن نایینه جیاجیاکان
 کهلهوهپیش دمست نیشان کراون و شمش تاقم بوون، دوو
 کومهلی لهیهکتر جودان؛ کومهلی موسولمانان و کومهلی
 کافران؛ کهبریتین لهپینج پیړهکی پیښوو.. نهم دوو کومهله
 کیښهیان تیکهوتوهو کهوتوونه دممه دهمیوه دمریاری خودای
 خویان؛ همر تاقمه لهوانه پیی وایه: خوی لهسهر حهقهو
 بهرامبهرمکهی لهسهر بهتاله. دژایهتییان کهوتوته نیوانهوه
 ﴿فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِعَتْ لَهُمْ رِيبٌ مِنْ نَارٍ﴾ نهوانهی کافرن
 بهخوداو حمزرمتی موحهمهده بهپیغهمبهر نازان، ناگری
 دوزخ لهخویان دهگری و وکموو نهوه بهرگو و پوښاکیان
 لهناگر بو بپردی وایه، ﴿يَصَّبُ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ﴾
 لهناو ناگری دوزخ دا ناوی کولاتویان بهسهردا دمرژیندری.
 ﴿يُصْهِرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ﴾ بهو ناوهگهرمو کولاتوه
 ریخولهو جهرگو دل و ههناویان دموتیهوه، پیستیان
 ههلهدمهرچی و دادملپوخی،
 ﴿وَلَهُمْ مَقَامٌ مِنْ حَدِيدٍ﴾ بو نهوان ههیه چهند چهکوچی
 لهناس دروست کراو، بهو چهکوچانه لییان ددری، دمالدری
 بهددم و چاوو شوینی تری جهستهیان.
 ﴿كَلِمًا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا﴾ همرکاتی
 ههول بدن و بیانهوی خویان لهو ناخوشییه رزگار بکهن
 لهدوزخ بییه دمری و نهو غهمو نارحهتیانهیان لهکول
 بکهون، دمیانگیرنهوه شوینی خویان و دهرینهوه ههمان
 عهزابو نارحهتی و پییان دهگوتری: ﴿وَذُوقُوا عَذَابَ
 الْخَرِيقِ﴾ بجیژن سزای ناگری سوتینهرا

وَهُدُوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهُدُوا إِلَى صِرَاطِ الْحَمِيدِ
 ﴿٢١﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالسَّبِيلِ
 الْكَرِيمِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَنَافِ فِيهِ وَالْبَاطِلِ
 وَمَنْ يُدْرِ فِيهِ بِالْحَكِيمِ يُطْلَمُ نَذَقُهُ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿٢٢﴾
 وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكْ بِي
 شَيْئًا وَطَهَّرَ بَيْتِي لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ
 السُّجُودِ ﴿٢٣﴾ وَأَذِّنْ لِلنَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا لَا عَلَى
 كَلْبٍ صَامِرٍ بِأَيِّ مَنِ كُلِّ مَنِ فَجِ عَمِيQ ﴿٢٤﴾ لِيَشْهَدُوا
 مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا أَنَّمَا اللَّهُ فِي أَيَّامٍ مَعْلُومَاتٍ
 عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَاكْلُوا مِنْهَا وَلَمْ يُؤْمَرُوا
 بِالْكَاسِ الْفَقِيرِ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلِيُؤْتُوا
 نَذْرَهُمْ وَلِيَطُوفُوا بِالْبَيْتِ الْعَزِيزِ ﴿٢٦﴾ ذَلِكَ وَمَنْ
 يُعْطَمْ حُرْمَتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَأَجَلْتُ
 لَكُمْ الْأَنْعَامَ إِلَّا مَا بَشَلْ عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا
 الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ ﴿٢٧﴾

﴿إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي
 مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ بیگومان بهروردگار پاداشی گهورمو باشی
 بو خودا بهرستان داناه؛ نهوانهی نیمنیان هیناومو کردمو
 باش و بهسوودیان نهنجام داوه، خویان لهتاوان و خراپهکاری
 پاراستوهو خودا دمیانخاته ناو چهند باغو و باغاتی بههستهوه،
 باغو و باغاتی بهرزو رازاومو جوان و قهشنگ، بهژیر
 درمختهکانیان دا جوگاو جوبار دهکشین و هیندهی تر
 رازاومیی و دیمهنی جوان بهباغهکان دمهخشن و ههوا سازگارو
 دیمهنهکان جوان دمکهن! قهصرو بالهخانهکان دمرژیننهوه!
 سهرباری نهو خوشی و رازاومیی یه ﴿يُحَلَّلُونَ فِيهَا مِنْ أَصْوَرٍ مِنْ
 ذَهَبٍ وَلَوْ لَوَا﴾ جهستهیان دمرژینریتهوه بهوه؛ کهبازنهی
 نالتون لهدمست و مهچهکیان دمکهن و بازنهکانیان بهدرو
 مرواری دمنهخشیندرین، همرومه بهمرواری تر ناوچهوان و
 سهریان دمرژینریتهوهو بهوینهی تاجی شاهانه پییانهوه
 دیاره! ﴿وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ﴾ پوښاکیان لهبهههشدا ناوریشمه.

﴿وَهْدُوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ﴾ شارمزا دهکرتن بۆ وتنى قسهی باش و دلنیاکهمروهو دلخۆشکەر، بۆ تهقدیس و داننان به فضل و گهورمیی خودادا. ﴿وَهْدُوا إِلَى صِرَاطِ الْحَمِيدِ﴾ شارمزا دهکرتن بۆ ریبازیك و دهخرینه شوینیکهوه؛ کەسوپاسی خودای لەسەر دهکەن. یان شارمزا دهکرتن بۆ ریبازیك: کەبەهۆیهوه رموشت و هەلس و کەوتیان وادەبێ خودا لێیان رازی بێ. ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بیگومان ئەوانەى کافرن بەخوداو بەپیغەمبەرى خودا ﴿وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ وێرای کافر بوونەکەیان ناهێلن موسوڵمانان بچنە ناو کەعبەمۆو شەعائیری حەج و عومرە ئەنجام بدن، بەرمنگاریی بانگەوازی ئیسلامی دەبنەوهو دەبنەکۆسپ و تەگەرە لەبەردەم بڵاوبوونەوهی دا، مەسجیدولحەرامیان لەموسوڵمانان یاساغ کردو، لەکاتیك دا ئەو موسوڵمانانە لەهەموو کەس شیاوترن بەو مائە پیرۆزە، ﴿الَّذِي جَعَلْنَا لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَاكِفُ فِيهِ وَالْبَادِ﴾ موسوڵمانان دەگیرنەوه لەدیدنی ئەو مائەى، کەخودا بۆ ئادەمیزادانى داناو، دانیشتوانی ناو مەککەو حەرەم و دەوروبەرى و شوینەکانی تریش تێیدا چون یەکن، خانەى خودایە بۆ هەموو کەس و کەس مافی ئەوهى نیە ئەو شوینە پیرۆزە بۆ خۆى قورغ بکا و نەهێلێ خودا پەرستان دیدنی بکەن. ﴿وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِالْحَادِ بِظِلِّ لُدْقُهُ مِنْ عَذَابِ آلِهٍ﴾ هەرکەسیك نیازی وابێ ئەو مائە پیرۆزەدا روبکاتە جەورو ستەم و لەخودا یاخی ببێ و سەرپێچی فەرمانی خودا بکا ئەوه ئیعمە لەتۆلەى ئەو تاوانانەى دا عەزابی بەنیش و نازاری پێ دەچێزێ و رۆزى قیامت تورى دەدەینە ناو دۆزەخەوه. ﴿وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ﴾ ئەى موحەممەد! بۆ خەلك باسی ئەوه بکە، ئەو کاتەى شویى کەعبەمان بۆ ئیبراهیم دیاری کرد، کەعبەمان کرد بەشویى ئەوهى خەلك تێیدا کۆبنەوه بۆ خوداپەرستی، شوینەکەمان بۆ ئیبراهیم ﷺ دیاری کردو ئیزنمان دا؛ کەکەعبە دروست بکا. ﴿أَنْ لَا تُشْرِكَ بِي شَيْئًا﴾ بەناوی من کەعبە دروست بکەو هیچ کەس لەمەخلوقات نەکەیه هاومل و هاوشانم، رێگە نەدەى کەس هاوئەم بۆ دابنێ، لەعیبادەت دا کەس مەکەنە هاوئەم. ﴿وَطَهَّرَ بَيْتِي لِلطَّائِفِينَ﴾

ئەو مائەى دروستى دهکەى مائى منه، بۆ یەکتاپەرستی و خودا پەرستى دروست بکە، بەپاکى رابگرە لەهەموو پیسییەك، لەبتپەرستى و لەوهى پیسى و پوخلی نزیک بکەویتەوه، تاییبەتە بۆ ئەوانەى خودا پەرستى تێدا دهکەن و یەکتاپەرستن، بەپاک و خاوێنى رابگرە بۆ ئەوانەى دلسۆزانەو خالیصانە تەوافی دهکەن و بەدەمورى دا دەسورپێنەوه، ﴿وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعَ السُّجُودَ﴾ هەروا بۆ ئەوانەى بەپێوه دەمۆستن بۆ نوێزو پارانەوهو ئەوانەى دەچنە روکووع و سوژدە لەنوێژەکانیان دا. ﴿وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ﴾ پێمان گوت: ئەى ئیبراهیم! بانگی ئادەمیزاد بکە بۆ حەج کردن؛ بانگیان بکە بۆ زیارەتکردنى ئەو خانووى فەرمانمان پێ کردى بنیاتی بنیى. ئەوکاتە بەندەکانم دێن بەپیدامی بەسواری و شترى گزو لەپ، ئادەمیزادان لەرێگای دوورەوه خۆى بۆ دهکوتن و دهکشێن، پۆل پۆل و کۆمەل کۆمەل سالانە دێن بۆ ئەنجامدانى شاعائیر و مەناسیکى حەج، بەگورتى بانگ راهێلە بۆ: خەلکینە! خودا حەجى ئەم مائە پیرۆزەى لەسەر پێویست کردو و وەرن ئەنجامى بدن. ﴿يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ﴾ لەهەموو لایەکەوه لەدوورو نزیکەوه خودا پەرستان بەرمو ئەو شوینە دهکشێن و دێن بۆ زیارەتى! ﴿لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ﴾ بانگیان بکە بۆ ئەوهى ئامادەى دەستەبەر بوونی گەل سوود و قازانجى دنیایی ببن بۆ خۆیان، سوودی ئایین وەکوو ئەنجامدانى شەعائیر و مەناسیکى حەج وەکوو بەستنى ئیحرام و راوەستان لەناخی عەرمقەو هەلپژانە خوار بۆ موزدەلیفەو سەرتاشین و سوورپانەوه بەدەمورى کەعبەداو هاتوو چۆى نیوان صەفاو مەروە بەو جۆرمى کەلەکتیبە شەریعەکاندا رۆن کراوتمەوه - قازانجى دنیایییش وەکوو بازرگانى کردن و ناسینی خەلکی ولاتان....هتد. ﴿وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَعْلُومَاتٍ عَلَى مَا رَزَقْنَاهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ﴾ بۆ ئەوهى ناوی خواد ببەن و شوکروسوپاسی پەرەمردگار بکەن لەچەند رۆژیکى دیاری کراودا، وەکوو رۆژى جەزنى قوربان و سێ رۆژى دواى جەزنى کەلەو رۆژانەدا قوربانى سەرپرن و سوپاسی خودا بکەن لەسەرئەوهى دەسلالتى سەرپرپنى گیانلەبەرى چوار پێ؛ لەبزن و مەرو پەشه و لاخ و خوشترى پێ داو، جاکاتى ئەو

نازده لانه تان سمر برين به شيوي قورباني يان به شيوي
(هدی) و دیاری ﴿فَكُلُوا مِنْهَا﴾ بخوتان لیان بخون ﴿وَأَطْعُمُوا
الْبَائِسَ الْفَقِيرَ﴾ ههروا دمرخواردی نهوانه شی بدن: که گیر ویدی
تهنگو چه له مهی برسیتی و ههزاری بوون، شایانی باسه
قوربانی واجب و مکوو (هیدیه) نابی خاومنه که لی بخوا.

﴿ثُمَّ لَيقضوا نَفْسَهُمْ وَلِيُوَفوا لَّذِورَهُمْ وَلِيَطُوفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ﴾
پاشان چلک و پوخلی سمر جهسته یان لایهرن، نینوکی دمست و
قاجیان بکهن، مووی خویمان بتاشن و کورتیان بکهنه وه، نهو
نهذرانه ی شهر شانیان جی به جی بکهن، بهم کارو
کردمهوانه یان خویمان له خودا نزیک بکهنه وه، (طواف الرکن)
یان (طواف الأفاصة) یان (طواف الوداع) طهوافی خودا
حافیزی نه منجام بدن. ﴿ذَلِكَ﴾ فهرمانی نیمه، نهوه بوو
که پیتان راگه یه مندر او بیستان ﴿وَمَنْ يُعْظَمْ حُرْمَاتِ اللَّهِ فَهُوَ
خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ﴾ که سیک ریز له حوکم و برپاره کانی خودا
بگری، زانیاری هه بی به واجبی و پیویست بوونیان و کاریان پی
بکاو په پره ویان بکا، خو له تاوان و ستمکاری بیاریزی،
پابهندی فهرمانی خودا بی، نهوه بووی پاداشی باشی
له سمر دمست دمکوی، ﴿وَأُحِلَّتْ لَكُمْ الْأَنْعَامُ إِلَّا مَا يُنْفَى
عَلَيْكُمْ﴾ هه لال کراوه بو نیوه نهی ناده میزادینه! سهر برپیتی
نازده له کان و خواردنی گوشته که یان و سوود بینین له پیست و
کولک و خوری و موو مهرزو بهرگنیان، جگه له منداره و موبو
خوینی رهوان و گوشتی بهرازو همر گوشتی و خواردنی،
که ناوی غهیری خودای له سهر هینرای. ﴿فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنْ
الْأَوْثَانِ﴾ خوتان بیاریزن له پیسی و قیزه ونیک که بهت گانتانن،
خوتان له وکاره ناشیرینه دوور بگه نه وه، توخن بته پرستی
مه که هون چونکه بته پرستی و هاوول بو خودا برپاردان
سهر دهمته ی هه موو تاوانیکه و هرگیز خودا له و کاره خویش
نابی، ﴿وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ﴾ ههروما خوتان له درو و شایهتی
درو بیاریزن، شتیک حهق نه بی مه یلن: ﴿حَفَاءَ اللَّهِ﴾
له بهر خاتری خودا له هه موو ریباریک لایهمن جگه له ریباری
خودا په سندن، تهنها ریگای خودا بگرنه بهرو بهس ﴿غیر
مشرکین به﴾ هاوول بو خودا دامه نین، کهس مه کهن
به هاوشانی!

﴿حَفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ
السَّمَاءِ فَتَخَطَفَهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوَى بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ﴾
﴿٢١﴾ ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظَمْ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ
﴿٢٢﴾ لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعٌ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى ثُمَّ جَعَلَهَا إِلَى آيَاتٍ
الْعَلِيَّةِ ﴿٢٣﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِيَذْكُرُوا اسْمَ
اللَّهِ عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَيْعَمَةٍ الْأَنْعَامِ فَلْيَذْكُرُوا اللَّهَ وَحْدَهُ
فَلَهُ اسْلِمُوا وَيُشِرِ الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٤﴾ الَّذِينَ إِذَا ذَكَرَ اللَّهُ وَجِلَتْ
قُلُوبُهُمْ وَالصَّادِقِينَ عَلَى مَا أَصَابَهُمُ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ وَمَا
رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٢٥﴾ وَالْبَيْتَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنْ شَعَائِرَ
اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ فَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوًّا كَإِذَا وَجَّهْتُمْ
جُوهَكُمْ فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِيعُوا أَمْرَ اللَّهِ وَالْمَعْرُوفَ كَذَلِكَ سَعَرْنَاهَا
لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٢٦﴾ لَنْ يَبَالَ اللَّهُ لِحُومِهَا وَلَا بِمَا لَمْ يُحَلِّمْ
وَلَكِنْ يَبَالَهُ النَّفْسُ مِنْكُمْ كَذَلِكَ سَعَرْنَاهَا لَكُمْ لِيَذْكُرُوا
اللَّهِ عَلَى مَا هَدَيْنَاكُمْ وَيُشِرِ الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٧﴾ إِنَّ اللَّهَ
يُذَوِّعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ﴿٢٨﴾

﴿٢١﴾ حَفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ
السَّمَاءِ فَتَخَطَفَهُ الطَّيْرُ﴾ که سیک هاوول بو خودا دابنی و
به ندهیه تی بو غهیری خودا بکا، نهوه به ته هاوولتی
خه سارتمه ند بووه، بهفتاره چووه، نهو کابرایه له هاوول
دانان و په رستش کردنی بو غهیری خودا دمشوبه یته که سیک
که له بهر زایی ناسمانه وه بکهو یته خواری و بالنده گوشت
خورمه کان خیرا په لاماری بدن و نه هیلن بکهو یته سهر زموی
پارچه پارچه بکهن و ههر له حه وادا پچر پچری بکهن! ههر
کویتیکی به دهمندوکی بالنده میه که مه بی! ﴿أَوْ تَهْوَى بِهِ الرِّيحُ فِي
مَكَانٍ سَحِيقٍ﴾ یان نهو کهسه دمشوبه یته که سیک رمشه باو
زریان راپه فرینتی و بیخاته شیوو دۆل و شاخ و داخیکی و
که پرگار بوونی نه بی و بکهو یته ناو شیوی قول و درکه شاخی
شندر شندر و ترسناکه وه.

﴿٢٢﴾ ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظَمْ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ﴾ کار
نهومیه: که مگوتراو به یان کرا، ههر که سی ریز له شه عانی

خودا بگریو و گرنگیان بی بدا، نازهلای ساغی قهلهوی بهنرخ
 ههلبژیرو و بۆ کهعبه و دیاری بکا، یان کهسیک فهرمانی
 خودا و مهناسیکی حهج بهگهورمو پیزدار بزانی، کهبهشیک
 لهو مهناسیک و شهعائیرانه دیاری و قوربانی مالی خودایه
 نهوه بیگومان ریژلیگرتن و گرنگی پیدانه کهیان بهشیکه
 لهکارو کردمووی لهخودا ترسان، نیشانهی تهقوای دلو
 دموونه کانیانه. ﴿لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ بۆ نیوه
 ههیه لهو حهیوانهی دمیکنه دیاری چهند سوود و قازانجیک؛
 دمتوانن سوود لهشیر و کولک و موو مهرزو خورییه کهی
 و مربرگرن، کهلکی لی و مربرگرن بۆ سواری و هه لگرتنی
 کالاکانتان، تائو کاتهی کاتی سهربرینی دئی و سهری دمپر و
 گوشته کهی دمهشنه موو لیی دهخۆن، سوار بوون و بارلی
 بارکردنی دروسته، تهنا نهت دواي نهومیش کهناوی دیاری لی
 دهرئی و دهست نیشان دهرئی، ﴿ثُمَّ مَجَلَّهَا إِلَىٰ النَّيْتِ الْعَیْقِ﴾
 پاشان شوینی سهربرین و سهرمنجای نهو حهیوانه لهبهستی
 کهعبه دایه و لهوئ سهردمپر دئی. ﴿وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا
 مَنَسْكَ﴾ بۆ هه موو گهل و نه تهومیهک، بۆ هه موو خاوهن
 نایینه کان ئیمه کوشتی و قوربانیمان داناوه، بۆ خوئزیک
 کردنه وه لهخودا نازه لیان سهربرپوه، نازه ل سهربرین و
 قوربانی کردن تایبهت نه بووه بهنوممهتی موحه ممه دموه ﴿وَ
 ، بهلکوو لهناو هه موو گهل و نه تهومیه کدا باو بووه. ﴿لِيَذْكُرُوا
 اِسْمَ اللّٰهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ﴾ ئیمه یاساو دابو
 نه پیتی نازه ل سهربرینمان داناوه بۆ نهووی لهکاتی
 سهربرینی قوربانی و دیارییه کانتان دا ذیکری خودا بکهن
 شوکری خودا بکهن لهسهر نهووی خودا نهو هه موو
 نیعمه تانهی بی داو و نهو نازه لانهی بۆ موسه خهر کردون
 کهلکیان لی و مرده گرن! ﴿فَالْهَکُمُ اِلٰهٌ وَاحِدٌ فَلَهُ اَسْلِمُوا وَبَشِّرِ
 الْمُخْبِتِ﴾ ههرچهنده شه ریعهتی پیغه مبه ران جوداوازی
 لهلق و پۆبه کانیاندا ههیه. ﴿الَّذِينَ اِذَا ذُکِرَ اللّٰهُ وَجِلَتْ
 قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ عَلَىٰ مَا اَصَابَهُمْ﴾ نهوانهی لهسهر نازارو
 تهنگ و چهله مه به صهبر و نارامن، رهخنه لهقهزاو قه دهری
 خودا ناگرن، هه روا خوئراگرو پشو و دریزن لهسهر نه رک و
 ماندوو بوونی تاعهت و خودا بهرستی. ﴿وَالْمُقِیْمِ الصَّلَاةِ﴾

نهوانهی نوپژمه کانیان بهخشووه وه لهکاتی خوئیان داو
 بهته و اووی و دلسۆزی نهنجام دهمدن. ﴿وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾
 لهو رزق و رۆژییهی پیمان داو هه نیدیکی لی دمه خشن
 بهسهر خزم و کهس و کاری ههزاریان، چاکه لهگهل خاوهن
 ناتاجان دمهکن و پابهندی پاوان و سنوورمهکانی خودا و سنور
 بهزینی ناکه! ﴿وَالْبَدَنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنْ شَعَائِرِ اللّٰهِ لَكُمْ
 فِيهَا خَيْرٌ﴾ ئیمه حوشرمان کردوه بهنیشانهی ئایینی خودا
 بهلگهی بهندایهتی کردن بۆ پهرو مردگار، سهربرینی نهو
 نازه له بهنرخه لهههرمه دا خیر و پاداشیکی زۆری قیامهتی
 تیدایه بۆتان، ههزارو ناتاجانیش له دنیادا سودیکی زۆر
 لهگوشته کهی و مرده گرن، پیش سهربرینشی سوودی هه مه
 جوئی ههیه دمیکنه و لاغی سواری، شیر دمووشن سوود
 لهکولک و بیچومهکانی و مرده گرن! ﴿فَاذْكُرُوا اِسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهَا
 صَوَافٍ﴾ لهکاتی سهربرینی نهو نازه له زمبه لاهه داو لهو
 کاته دا کهسی قاجهکانی راست دموه ستیندرین و قاجیکی
 ههله دمه سترئ و دمتانهوئ سهری برن ناوی خودای لهسهر
 بهینن بلین: ((بسم الله والله اکبر)) بهناوی خودا ههر خودا
 گهورمو بهریزه، خودایه لهتۆومیه و بۆ تۆیه. ﴿فَاِذَا وَجَبَتْ
 جُنُوبُهَا فَاَكْلُوا مِنْهَا وَاَطْعُمُوا الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ﴾ جا که کهوته
 سهرزموی و گیانی دمرجوو سارد بۆوه لیی بخۆن. واته، حه لاله
 بۆتان لیی بخۆن. ههروها گوشته کهی دمرخواردی ههزارو
 سوالگر بدن: بهشی نهوانهی لی بدن: که ههزارن و رویان
 نایه سوال بکهن، ههروا نهوانهش که داوا دمهکن و دهست پان
 دمهکنه وه. ﴿لَا تَكُلُوا مِنْهَا﴾ فهرمانه که بۆ وجوب نیه بهلکوو بۆ
 نیباحیه. نیامی مالیک دمهفرموی: سوننه ته لیی بخۆن.
 هه ندی لهزانیان دمهفرموون فهرمانه که بۆ وجوبیه و
 پیویسته لیی بخۆن. وه لی پیشینه صالحه کان کوژیان ههیه
 لهسهر نهوه: که لیخواردن لهقوربانی و کوشتی واجب نیه،
 بهلکوو لیخواردنه کهی نهومیه نهو دابو نه ریتهی سهردهمی
 نهقامی لابه ری: که له کوشتییه کانیان نه ده خودا د.
 که دمهفرموی: ﴿وَاَطْعُمُوا الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ﴾ ظاهری نایه ته که
 نهووی لی و مرده گری: که پیویسته لهگوشتی قوربانی بهشی
 ههزاران بدرئ، نهو نازه له دیاریکراوه به دیاری بردراوی
 سهرده برئ گوشته کهی لیی بدرئ به ناتاجان نه مه رای

شافعی‌یه. ﴿كَذَلِكَ سَخَرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ ثابو
 جوړه نهو نازدهله به هیږو توانایه مان بو نیوه ژیربار کردوه،
 به نارم زوی خوټان دمیاندوښن، باریان لی بارده که نه دمیانه که نه
 ولاغی سوارۍ، دمیانه که نه دیاری و قوربانی سهریان دمېرن
 لییان دمخون و به شی هه ژارانی لی دمدن. بو نه وهی نیوه
 سوپاسی خودای له سهر بکه، شوکرانه ژمیری نیعمه ته کانی
 بن، به طاعت و به ندهایه تی خوۍ لی نزیک بکه نه وه، دل سوژ بن
 له خودا پهرستیه که تان دا. ﴿لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُمَهَا وَلَا
 دِمَآؤَهَا﴾ همرگیز گوشتی نهو قوربانی و سهر برپاونه و
 خوینه که یان به خودا ناگا، به لکوو ﴿وَلَكِنْ يَنَالُهُ تَتَقَىٰ مِنْكُمْ﴾
 به لکوو تمقواو دل سوژی و فهران به دراری نیوه به خودا دهگا،
 کرده وه باشه کانتان بولای خودا بهر ز دمیته وه. ۱. ﴿كَذَلِكَ
 سَخَرْنَاهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَاكُمْ﴾ همر بهو جوړه نهو
 نازده لانهی بو نیوه ژیربار کردوه، دمتوان به چمند جوړیک
 سوودیان لی و مر بگرن، بو نه وهی ته عظیم و ته قدیسی خودا
 بکه و شوکرو سوپاسی بکه، له سهر نه وهی خودا هیدایه تی
 داون بو لیان و شهر یعتی پیر و زی، جله و گیری لی کردون
 له و شتانهی پی ناخو شه و زیانی نیوهی تیدایه! ﴿وَبَشِّرِ
 الْمُحْسِنِينَ﴾ نهی موحه مده! مژده بده به وانهی کاری چاک
 ده که نه و له سنو ورو پاوانی خودا دمرناچن و شوین یاساو
 شهر یعتی خودا ده که ون و پابه ندی جله و گیری و فهران به کانی
 خودان و برپاوان به په یامی پیغه مېهر ﷺ کردوه.
 ﴿۳۸﴾ ﴿إِنَّ اللَّهَ يُدَافِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بیگومان په رومردگار
 شهر ی شهر خوازان لهو به نده خاوهن باومرانهی خوۍ دوور
 ده خاته وه؛ که پشستیان به خودا به ستو وه و بولای نهو
 گهرا ونه وه، پاریز گاریان ده کاو یارمه تیان ددها، به سهر
 دوژمنانی خوۍ نه وان دا سهریان دمخا. ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُجِبُ كُلَّ
 خَوَآنٍ كَفُورٍ﴾ بیگومان په رومردگار هیچ کاتی خائین و کافرو
 سپله و پی نه زانی خوڅ ناوین. مبه به ست نه و مبه؛ موسولمانان
 خوڅه و یستی خودان. وده خودا دوژمنانان سزا ددها.
 ﴿۳۹﴾ ﴿أَذِنَ لِلَّذِينَ يَقَاتِلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا﴾ ریگه دراوه بهو
 موسولمانانهی د مستدریزیان کراو قته سهر و سته مکاران
 سته میان لی کردون، له زیدو نیشتمانی خوۍ یان و دمریان ناو،

أَذِنَ لِلَّذِينَ يَقَاتِلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ
 لَقَدِيرٌ ﴿۳۹﴾ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْتَ
 يَقُولُوا رَبَّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفُوتَ
 سَوَاعِقُ رَيْحٍ وَصَلَواتٌ وَمَسَاجِدُ يُذَكَّرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ
 كَثِيرًا وَلِيُنْصَرِّبَكَ اللَّهُ مِنْ نَصْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ
 عَزِيزٌ ﴿۴۰﴾ الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَفْسَادُوا الصَّلَاةَ
 وَآمَنُوا بِالزَّكَاةِ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ
 وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿۴۱﴾ وَإِنْ يَكْذِبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ
 قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودٌ ﴿۴۲﴾ وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ ﴿۴۳﴾
 وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ وَكَذَّبَ مُوسَىٰ فَأَمَلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ ثُمَّ
 أَخَذْتَهُمْ كَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿۴۴﴾ فَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْبَةٍ
 أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فِيهِ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا
 وَيَبْرِئُ مُعْطَلَةٌ وَقَصْرٌ مَشِيدٌ ﴿۴۵﴾ أَفَلَا يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ
 فَتَكُونُ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَلِمَ تَأْتُوا
 لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ﴿۴۶﴾

مال و سامانیان داگیر کردون، نه زیه تیان داو، به لیدان و قسه
 پیگو تن و همر شه لی کردن، ژیانیان لی تال کردون، ریگه میان
 پی دراوه دیضاع له خوۍ یان بکه و برپه رچی دوژمنیان
 بدمنه وه. ﴿وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ﴾ بیگومان په رومردگار
 همر نه وه دمتوانی یارمه تی به نده کانی بدا، دمتوانی به پی
 شهریش به نده کانی به سهر دوژمنانان دا سهر بخا.

﴿۴۰﴾ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبَّنَا اللَّهُ﴾
 واته: نهو موسولمانانهی سته میان لی کراوه، نه وانهی
 موشریکه کان له مه که ده ریان په راندن بو مه دینه به پی
 حق و عه دالته. نه وانه حه زرم تی موحه مده ﷺ و هاوه لانی
 بوون، هیچ خراپه یه کیان نه بوو جگه له وهی خودا پهرستیان
 ده کردو په کتا په رست بوون، دمیانگوت خودای نیمه (الله) یه.
 ﴿وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفُوتَ سَوَاعِقُ رَيْحٍ
 وَصَلَواتٌ وَمَسَاجِدُ يُذَكَّرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا﴾ نه مه یاسای
 کی بهر کی و دان و سانه، به مبه به ستی له نگه راکرتنی نیوان

ویرانبوو لهکار کهوتو، کهس نایهته سمریان و کهس ناویان لی
هه ئانهینجی، کهس نازدهلو نهسپو هیسترو بارگیر ئاو نادا،
دمورو بهریان چۆلو و هۆله **﴿رَقَصْرٍ مَشِيدٍ﴾** لهپال ئهو شارو
گوندو بیره کاول بووانهدا چهندهما باله خانهی بهرزو بهگهچ
سپیکراومان تیک روخاندون و کهسیان تیدا نهماوه.

﴿۴۶﴾ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ
آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا؟ بېگومان شوینه واری نهتهوه
لهناو چوو دهکان بهر چاوو سهرنج راکیشه، پهندی لی
ومردهگیر ئ! دهی بۆچی ئهوانه سهفر ناکهن؟ بۆ بهناو ئهو
شوینه وارانهدا گهشت و گوزار ناکهن لهو شوینه وارانهدا
وردببنهوه، بیر لهحال و ومزعی دانیش توانیان بکه نهوه، گوئی
رابگرن بۆ ئهو باشماوه کهلاوانه، بهزمانی حال
سمرگورشتهی خویان و دانیش توانیان دگیر نهوه، **﴿فَإِنَّهَا لَا
تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ﴾** بهلام
ئهوانه پهندانمیز نابن، چونکه ئهوانه خو چاوی بینینی
روالهتییان کویر نیه، چاوی دیتنیان ساغو بینایه، بهلام
چاوی دلیان کویر بۆتهوه، گرنگیش چاوی دلّه نهک چاوی
سمر، ئهوان دهبین تیناگهن، دهبستن پهناو نامیز نابن.

﴿۴۷﴾ وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ ﴿۴۷﴾ پهله
لههاتنی ئهو عهزابه دهکهن: کهتۆ هه رهشهیان بی لی دهکهی.
ئهوانه کافرو مولحیدو بهدرو خهرموهن، برپویان بهخوداو
پهغه مبهری خوداو روژی دواپی نیه! **﴿وَإِنْ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ
كَأَنَّكَ سَتَرْتَهُمْ مِمَّا تُعْدُونَ﴾** واته: بېگومان پهرو دهگزار حهلیم و
بهصهبره، پهلهی نیه. نیشانه حیل و کورت کردنه وهی ماوهی
دریز لهلایهن خودا ئهوهیه، کهتهنها روژیک لای خودا وهکوو
ههزار سال وایه لای ئیوه ئهو عهزابهی لهقیامت دا پهخه
تاوانباران دگیر ئهینده بهنازارو بهئیشه هیندهی ههزار
سالی دنیا دهبی، ئیوه چۆن داوی هاتنی عهزاب دهکهن،
ئهنازهی ههزار سال لای ئیوه بهژماره ئیوه وهکوو روژیک
وایه لای خودا!

﴿۴۸﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ أَمْلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُهَا وَإِلَيَّ
الْمَصِيرُ زۆر لهدانیش توانی شارو گوند هه بوون مؤلتمان
دان و عهزابهان لی دواخستن، هه رچهنده ئهوان له سمر

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ ﴿۴۷﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ
قَرْيَةٍ أَمْلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُهَا وَإِلَيَّ الْمَصِيرُ ﴿۴۸﴾
﴿۴۹﴾ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا آتَاكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿۴۹﴾ قَالُوا لَئِنْ
مَأْمُونًا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿۵۰﴾
وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي مَالِنَا مَنجِرِينَ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ
﴿۵۱﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا أَنَا نَسُفُ
أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ
ثُمَّ يُخَوِّصُكُمْ اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿۵۲﴾ لِيَجْعَلَ
مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فَتَنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ
قُلُوبُهُمْ وَلِأُولَئِكَ الْفَاسِقِينَ لِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿۵۳﴾ وَلِيَعْلَمَ
الَّذِينَ أُوتُوا الْوَحْيَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ
فَتُخَوِّتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ﴿۵۴﴾ وَلَا يَزَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ حَتَّى
تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمَ عَقِيمٍ ﴿۵۵﴾

سته مکاری بهردهوام بوون، پاشان بهسزا گرتوومن، عهزابی
ریشه کیشکهرم بهسهردا داوون و تیکمهوه پێچاون، کهواپی
دواخستنی عهزاب لیان هۆکار مهکی مؤلتهدانیان بووه، نهک
باشگۆی خستنیان، ئیمه سته مکاران مؤلته دهمین
پاشگۆیان ناخهین.

﴿۴۹﴾ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا آتَاكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ئهی پهغه مبهرا
بلی: ئهی خه لکینه! ئهی ئهو کهسانهی پهلهی هاتنی عهزاب
دهکهن، باش بزائن: کههینانی عهزاب عاثید بهمن نیه، من
خودا کردومی بهپهغه مبهرو رهوانهی کردوم: کهله عهزابی
خودا بتانرسینم.

﴿۵۰﴾ قَالُوا لَئِنْ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ
جانهو کهسانهی لهدل و دهر وونیان دا ئیمانیا هیناوه، راستی
نیمانه کهشیان بهگرمهوه دهچه سپین، ئهوه ئهوانه لهتاوانی
رابردوویان خو ش دهبین، پاداشی کردهوه باشه کانیان

راست، و دوسومسهو شکو گومانى شهيتانيان لي دور
ده خاتمه وه.

﴿۵۵﴾ وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرَّةٍ مِنْهُ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْةً
أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَقِيمٍ ﴿بهر دموام نهوانه ي كافرين له شك و
گومان دا دمر باره ي پيغه مبر ۵۵﴾ دمر باره ي قورنان، يان
دمر باره ي نهو تيهه لگيشه ي : كه شهيتان هاويشيه ناو
قورنان خو يندنه كه ي پيغه مبر ۵۵﴾ ناوا له گومان و شوبه دا
ده مينه وه هتا به ناگهان قيامه تيان ديته سهرو راديه ي يان
نيشانه گاني دينه دي، يان مردن يه خه يان بي دمگري، يان
سزاي روژيكي تيگشكينه ريان بو دي و له گهل موسولمانان دا
ده كه ونه جهنگه ومو تيگده شكين!

﴿۵۶﴾ الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ ﴿دمسه لات و خاومنداريه تي و
ته صهرو ف له روژي قيامت دا هر بو خودايه، پاداش دانه وه و
لي خوشبوون و سزادان به دمه ست خويه تي، به حقه و عهدالمت
له ناوياندا حوكم ده كاو هه كه سه به گو يره ي نيمان و كردموي
خوي له دونيادا پاداش و سزاي بو ديار يي دمگري. ﴿فَالَّذِينَ
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ﴾ جا نهوانه ي به دل
بروايان به تاك و ته نهايي خوداو راستي پيغه مبر و
پيغه مبر ايه تي و حقه و راستي قورنان كردوه، به كردموي
راستي نيمانه گه يان جه سپانده وه به گو يره ي قورنان هه لس و
كهوتيان كردوه، نهوانه پاداشيان به هه شتي رازا وه خانوي
خوشي هتا هه تا ييه، هه رگيز لي ي دمر ناچن و تييدا و مرز
نابن.

﴿۵۷﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿نهوانه ي
بروايان به حقه نيمو كافرين به خوداو به پيغه مبر و
به قورنان و سه رپيچي په يامي پيغه مبر يان كردوه شو يني
نه كه وتوون و لوتبه رزيان نوانده، نهوانه لاي خودا عه زابي
ريسواكهر يان هه يه، عه زابي به نيش و سامناك و ريسواكهر
له تو له ي خويه زلزي و گوي نه دانيان به حقه و راستي و
پايه ند نه بوونيان به په يامي قورنان.

﴿۵۸﴾ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ﴿نهوانه ي له پيناو ناييني
خودا دا كوچيان كردوه، زي دو نيشتماني خويان به جي
هيشتووه، بو رماه مندي خودا وازيان له مال و حالي خويان
هي ناوه، ده ستيان له ملك و ساماني خويان به رداوه، به هيو اي

الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿۵۵﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿۵۶﴾
وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُلُتْ أَوْ مَاتُوا
لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ خَيْرُ
الْرَازِقِينَ ﴿۵۷﴾ لَيُدْخِلَنَّهُمْ مُدْخَلًا يَرْضَوْنَهُ وَإِنَّ
اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿۵۸﴾ ﴿ذَلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ
مَا عُوقِبَ بِهِ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لَيَنْصُرَنَّهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ
لَمَعُوذٌ غَفُورٌ ﴿۶۰﴾ ذَلِكَ يَأْتِي اللَّهُ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي
النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ
﴿۶۱﴾ ذَلِكَ يَأْتِي اللَّهُ هُوَ الْحَقُّ وَأَنْتَ مَا يَدْعُونَ مِنْ
دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿۶۲﴾
أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتَصْبِغُ الْأَرْضَ
فَتُخْضِرَّةً إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿۶۳﴾ لَمْ يَأْتِ السَّحَابَ
وَمَا فِي الْأَرْضِ إِلَّا اللَّهُ لَهُوَ الْغَفِيُّ الْحَكِيمُ ﴿۶۴﴾

پاداشي خودان. ﴿ثُمَّ قُلُتْ أَوْ مَاتُوا﴾ پاشان لهو ري بازدها
كوژراون يان به مردني سروشتي خويان گيانيان سپارده،
﴿لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا﴾ نهوه خودا به ته نكيد رزق و روژي
باشيان دده تا ي، به هه شتيان بي ددها، فه چل و به خششي خوي
دمرژيني به سه ريان دا ﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ﴾ بيگومان
خودا باشترين كه سيكه رزق و روژي دبه خشي، به بي
حيساب و نه ندازه نازو نيمه تي خوي ددها به كه سانيك به يو ي
بيانداتي.

﴿لَيُدْخِلَنَّهُمْ مُدْخَلًا يَرْضَوْنَهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ﴾ بيگومان
خودا زاناو ناگاداره بهوانه ي كه له به رخا تري خوداو بو
رماه مندي نهو كوچ ده كه ن و جهاد ده كه ن و ده زاني شي اوي ج
پاداش و به خششيكن، ده زاني نيازو مه به ستيان چيه و چونه،
حه ليم و لي خوشبووه، له تاواني رابوردوويان خوش دمي،
هه روا هه ليم و لي بووردوه، به وه، كه خيرا به درو خه رموه كان

عهزاب ناداو مؤلّەتیاں دھدا بۆ ماومەیک بۆ ئەووی بەخۆیان دا بچنەووە تۆبە بکەن و ئیمان بهێنن.

﴿ذٰلِكَ﴾ ئەو پاداش و بەهەشتە رازاوە خۆشە بۆ ئەو کەسانەییە: کە لە رێگای خودادا دەرکۆزێن، یان بەمردنی سروشتی خۆیان لەغەریبی دەمرن! هەروا لەدوونیدا بەسەر دوژمنانیان دا زالیان دەکا؛ چونکە ﴿وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُرِبَ بِهِ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لَيَنْصُرَهُ اللَّهُ﴾ هەرکەسێ لەموسولمانان تۆلە لەکاھرو موشریکەکان بکاتەو بەئەندازەى ئەو ستەمەى لێى کراوە، شەرپیان لەگەڵ بکا و بەرگری لەخۆى بکا، پاشان ناچار بکری بەووی زێدو نیشتمانی خۆى بەجێ بهێلێ، لەسەر مال و ملکی خۆى هەلى قەنن، ئەو بەیگومان خودا یارمەتى دھداو تۆلەى بۆ لەدوژمنانی دەستێنێ، پشتگیری لێ دھکاو زالى دھکا بەسەریان دا شیعارى (لا اله الا الله) سەردەخاو شیعارى کافرەکان ژێر دھخا. ﴿إِنَّ اللَّهَ لَعَفُورٌ غَفُورٌ﴾ بیگومان خودا لەموسولمانان خۆش دەبێ، وچاو پۆشییان لێ دھکا ئەگەر تۆلەیان ستاندنەووە زێدەرەوییان کرد. هەروا خۆش دەبێ لەوانەى شوین لێخۆشبوونی خودا ناکەون، لەلێخۆشبوونەکە دەستدریژی کارو شوین ئارمەزۆی خۆیان دھکەون؛ کەتۆلە ستاندنەووە. چاوپۆشی دھکا لەتۆلە سینەرەکان و دھفرموی؛ مادام رێگام داوون تۆلە وەرگیرنەووە صەرفی نەظەرتان لێ دھکەم!!

﴿ذٰلِكَ﴾ ئەو سەرخستو یارمەتیدانە: کە خودا بەموسولمانانی دەبەخشێ ﴿بَأَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ بەهۆی ئەووەووە: کەخودا شەو دھخاتە ناو رۆژەو واته: لەشەو کەم دھکاتەو، دھیخاتە سەر رۆژ، بەپێچەوانەشەو رۆژ دھخاتە ناو شەووە بەم جۆرە لەشەو کەم دھکاتەو، دھیخاتە سەر رۆژ. ئەو ئەندازمیەیی لەمیان زیادى دھکا لەووی تریان کەمی دھکاتەو. جاری واهەیه شەو درێژ دھکا رۆژ کورتە وەکوو لەپایزدا دەیبینی، وادەبێ رۆژ درێژ دھکا شەو کورتە وەکوو لەبەھاردا دەبیندرێ. چا کەسێک دەسلەلاتی بەسەر ئەو ستانەدا بشکێ بەتەئکید دەتوانێ یارمەتى ستەم لێ کراوان بدا، پاداشتی فەرمانبەردار بداتەووە تۆلە لەسەرپێچیکاران بستی!

﴿ذٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ﴾ ئەو قودرەت و دەسلەلاتە بێ سنوورە، ئەو زانیاری و بیستو دیتنە بەهۆی ئەووەووە: کەخودا حەق و ثابت و بێ وێنە بێ شەریکە، (واجب لذاتە)یەو سەرچاوەى وجودەو هیچ خودایەک نیه شیایى خودایەتى و عیبادەت بۆکردن بێ جگە لەزاتی پاکى، چونکە هەر خودا خاوەنى دەسلەلاتی رەھایەو هەموو شتیکی بوونەووەر ئاتاجی ئەووە گەردنکەجی ئەو، جگە لەزاتی خودا هەموو خودا درۆزنەکانی تر بەتال و پووچن، ﴿وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾ هەموو ئەو شتانەى باسکران ھۆیەکەى ئەووەیە خودا بەرزو پیرۆزو شکۆمەندە بەسەر هەموو شتێک دا، هیچ کەس لەخودا شکۆمەند تر نیه، کەس لەو بەدەسلەلات تر نیه،

﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً﴾ ئەتۆ نابینی ئەى ئادەمیزاد! ئەى بیسەر! کەپەر و مردگار با دەنێرێ هەورەکان هەلدەداو کۆیان دھکاتەووە لێکیان دھدا، ئەمجار بارانیان لێ دەبارێنێ، لەئاسمانەووە باران دەبارێنێ بەسەر زەوى وشک و تینوودا، ئێتر بەو بارانە زەوى مردوو سوتەمەرۆ زیندو دەبیتەووە بەگزو گیا سەوز هەلدەگەرێ، بەگۆل و گۆلزار دەرازیتەو، بەجۆرەھا رەنگو دیمەن زەوى خۆى ئارایش دھداو خۆى دەنوێنێ! ﴿إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ﴾ بیگومان خودا بەلوظفو لێزانی خۆى ئەو رووەکە رسکاوە چەگەرە کردو، لەناو سکی زەوى دا بەدەستی قودرەتى خۆى پەرورەدە دھکاو زەوى شەق دھکاو سەرى بێ لەناو گل دەردێنێ و پێی دھگەینێ، بەقودرەت و دەسلەلاتی خۆى لەکاتی گونجاودا بارانی پێویست دەبارێنێ و ناوو گل تێکەل بەیەک دھکاو غیذای درەخت و روک دابین دھکا! (سبحان الله! چ بەدیھێنەرێکە؟؟) ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ هەرچی لەئاسمانەکان و زەوى دا هەیه هەمووی ملکی خودایەو لەژێر دەسلەلاتی ئەودایە، لەئاسمانی خۆیەو بە زەوى خۆى بارانی خۆى دەبارێنێ و نەش و نما لەخاک دا پەید دھکاو بژووو خۆراکی پێویست بۆ گیانلەبەرەن و بۆ روک و دارو درەخت بەهۆی بارانەووە لەزەوى پەیدا دھکا! ﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾ بیگومان خودا موحتاجی هیچ

شتیک نیهو ههموو شتیک ناتاجی نهوه، نه مهش نیشانه یه کی تره له دمه لآتو توانای ره های خودا، نیشانه ی نهومیه: خودا به سمر ههموو شتیک دا بالادسته و له زوور ههموو شتیکه ومیه. ﴿۱۵﴾ **أَلَمْ تَرَى أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ** نایا نازانی نهی ئاده میزادا که بهر و مردگار هرچی له زموی دا هه به به گیاندارو بی گیانی مه به کان و سهرچاومو کشتو کال و بهروو بوومیه وه له فاضل و گه وره یی خو یه وه. هه مووی بو ئیوه. زیر بار کردوه، بو نه وه ی بو بهر و موندی خوتان به کاریان بهینن سوودیان ئی و مر بگرن، ﴿وَالْفَلَکَ یَجْرِی فِی الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ﴾ هه روه ها که شتی بو ئیوه رام کردوه واته: عه قلی به ئیوه داوه که شتی دروست بکه، ئه مجار به قودرتی خو ی وای کردوه نه م که شتی به ناو دهریادا بر و او نقوم نه بی، ئیوه به نارم زوی خوتان له م ولات بو نه و ولات کالای خوتانی پی و مگوین، به کاری بینن بو بازرگانی و گه شت و گوزارو که ئی شتی تر، شت و مه کو کالای نه م ولات بو نه و ولات بگوین نه وه که پیویستی پی ی هه بییت وه به پیچه وانه شه وه. ﴿وَنُفِثَ سَائِلًا أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ ناسمانی راگرتووه بهو ههموو قه باره زم به للاحانه ی: که تییدان به خو رو مانگو باقی نه ستیرمکانی ترموه، که ههر خودا دهرانی جوئن و جهندن، ههموو نه م قه باره قورسانه ی له حه وادا راگرتووه، به هو ی هیزی کی شنده وه (الجابیه) لیك نادمن و دهم ناکه، هه ریه که یان له مه دارو بواری خویدا دیت و ده چی، هه موویان (ماسی ناسا!) له فاضادا مه له ده که ن. به ویست و توانای خو ی رایگرتوون و کوئرتوئی کردوون، نه گهر مه یلی ئی بو وایه ریگای ده دا ناسمان به ههموو نه و قه بارانه ی تییدان به سمر زموی دا ده که وت و چی تی دیاه له ناو ده چووا وه ئی به لوطف و مهرحه مه تی خو ی، نه و قه بارانه ی راگرتوون و ناهیلی به سمر زموی دا بکه ون و لیك بدن، ﴿إِنَّ اللَّهَ بِأَنْسَابِ لَرْوَفٍ رَحِيمٍ﴾ بیگومان بهر و مردگار دهر باره ی ئاده میزادان - هه رجه نده سپله و پی نه زان و سته مکارن - بهر حه م و به زمیه، جوانی بوونه و مر ی بو ره خساندن تا له زممتی ئی و مر بگرن، به تی پرامان و ئی وورد بوونه وه ی که یف خو ش بین، عه قلو هو شی پی داوون بو نه وه ی نیشانه کانی بوونه و مر بکه نه به لگه و نیشانه له سهر وجوودی خودای مه زن.

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ **أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ وَالْفَلَکَ یَجْرِی فِی الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ** و نسیک السکله ان تقع علی الارض الا بإذنه ان الله یالناس لره و رف رحیم ﴿۱۶﴾ **وَهُوَ الَّذِیْ أَحْیَاکُمْ ثُمَّ یَمِیْتُکُمْ ثُمَّ یُحْیِیْکُمْ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَکَفُورٌ** لکلی اتمه جعنا منسکاهم ناسکوه فلا یتز عنک فی الامر و ادع الی ربک انک تعلم هدی مستقیم ﴿۱۷﴾ **وَلِیْن جَدَلُکَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ** الله یمحکم یتیکم یوم القیمه فاما کتفر به فیتغفور ﴿۱۸﴾ **أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ یَعْلَمُ مَا فِی السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَٰلَکَ فِی کِتَابٍ** ان ذلک علی الله یمیر ﴿۱۹﴾ **وَنَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ یَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانٌ وَمَا لَیْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا الظَّالِمِیْنَ مِنْ نَصِیرٍ** ولذا اتل علیهم ایتنا ینت تعرف فی وجوه الذین کفروا المنکر مکادوب یسطون بالذین یتلون علیهم ایتنا قل افا نیکم بشر من الذین کفروا وعدنا الله الذین کفروا و فی الصیر ﴿۲۰﴾

﴿وَهُوَ الَّذِیْ أَحْیَاکُمْ ثُمَّ یَمِیْتُکُمْ﴾ بهر و مردگار خودایه کی وهایه ئیوه ی له نه بوونه وه دروست کردوه گیانی پی به خشیون، پاش نه وه ی ئیوه هیج نه بوون به دی هی ناو، پاشان: که کاتی مرگتان هات و تهمنتان ته و او بوو دمه نامرینی. مردنیش خو ی له خویدا بو ئیوه دابوشهرو نیعمه ته. ﴿ثُمَّ یُحْیِیْکُمْ﴾ پاشان روژی قیامت ئیوه زیندو ده که ته وه بو حیساب و لی کوئینه وه بو پاداش و مرگرتنه وه تو له ئی ستانده وه. ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لَکَفُورٌ﴾ بیگومان ئاده میزاد سپله و پی نه زانه و نیکاری نیعمه ته کانی خودا ده که به سه ریه وه، ریزی نه و نیعمه ته جو راو جو رانه ناگرن، که خودا پی به خشیون، وانا که به هو ی نه و نیعمه تانه وه بگاته حاله تیک عیبادمتی خودا بکا و یه که تابه رست بی، واز له به ندایه تی کردنی ههموو شتیک بین جگه له به ندایه تی کردن بو خودا.

همه به هموی له ناسمان و زهوی دا هه یسه، به نه ندادزی
 گهر دیله یه که مژو زیاتریش هیچ شتیکی له ناسمانه کان و
 زهوی دا ئی گوم نابو و ناگای له هه موو شتیکه، ته نانهت
 پیش نهووی بوونه و مریش بینیته ناراو، هه ناگاداری
 ته وای دمر باره ی هه موو شتی که هه بوه. ﴿إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ﴾
 په رومردگار هه موو زانیارییه کی له له و حوله فوظ دا نوسیومو.
 چی روی داوه و چی رو دما تاروژی قیامت هه مووی له و
 کتیبه گهر میه دا که ناوی له و حوله فوظ له نوسیومو
 چه سپاندویه تی، ﴿إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ بیگومان زانیاری
 ته وای و گشتی دمر باره ی هه موو شتی که، هه روا
 یه کالاکردنه وای نا کامی به نده کانی له روژی قیامت دا له سر
 خودا ناسانه و هیچ پییه وه ماندو نابو. ﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ
 اللَّهِ مَا لَمْ يَنْزَلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ﴾ نه و موشریکه
 نه فامانه عیبادت له غهیری خودا بو شتی که ده کهن، هیچ
 به لگه یه کی عقلی و نه فلیان به دهسته وه نیه له سر راستی
 عیبادت بو گردنیان، په رومردگار هیچ نیگا و سروش
 نه نارودته خواری عیبادت بو گردنیان به رده و بزاندی. جا
 و مگوو به لگه ی نه فلی و بیستراویان به دهسته وه نیه به لگه ی
 عقلی و منطقی شیان به دهسته وه نیه، ﴿وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ
 نَصِيرٍ﴾ نه و کاره سته مکارانه، له خوداوه یارمه تیدمیریان نیه،
 کهس نیه بتوانی نه و عذابیه له خوداوه بو یان برپارداوه
 لیان دوور بختاوه، نه هیل عذابیه خودا بیانگریته وه.
 ﴿وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا نَبَّاتٍ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا
 الْمُنْكَرَ﴾ هه رگاتی نایاتی قورنانه به سر نه و موشریکانه دا
 بخویندریته وه، به لگه و دهلیلیان بو بهیندریته وه له سر تا و
 ته نهایی خودا راستی پیغه مبرایه تی، دهم و چاویان رهش
 دادم گریسو و نیشانه ی رقو فسقه لیان پیوه دیارم و دلیان پر
 دمبی له رقو کینه و چاویان ئی ده چیته پستی سر، مووی
 جهسته یان گرژ دمی. ﴿يَكَادُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ يَتُلُونَ عَلَيْهِمْ
 آيَاتِنَا﴾ نزیکه هه لمت بو نه وانه به رن: که له قورنانه وه
 به لگه ی راست و دروستیان بو ده خویننه وه، دهستیان بو دریز
 ده کهن و خهریکن پرکیشیان بکه نی و به زمانی دریزیان
 که زافیان ئی ده کشین، نه مهش نیشانه ی نه و میه: که دلیان

﴿لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا نَسِكًا هُمْ نَاسِكُوهُ﴾ نیمه بو هه موو گهل و
 نه ته و میه که شهریمهت و یاسو ریباری گونجاومان داناو، یاسو
 شهریمهتی هه موو گهل و نه ته و میه که مان واداناو: که له گهل
 روژگار و ناوچه که یان دا بگونجی. له هه مان کات دا لایه نی
 (تطور) و کامل بوونی عقلی نادمیزادیشمان به رچاو
 گرتووه. دهی که وایی ﴿فَلَا يَنَازِعُكَ فِي الْأَنْسَرِ﴾ بانمو
 هاوچه رخانه ت دمر باره ی نایین کی شهت له گهل نه کهن، بو
 هه موو گهل و نه ته و میه که شهریمهتیکی تاییه تی گونجاو بو
 نه و روژگاری تی یدا هاتووه هه بووه. ﴿وَادْعُ إِلَى رَبِّكَ﴾ نه و
 کی شه کارو هه لو یست خواری بیرچه وتانه و کهسانی تریش
 بانگه وازی بکه بو ریباری خودا، هه موو نادمیزاد بانگ بکه
 بو نایینی حق و راست، خو ت به کی شه و دمه دمی ی نه و ان
 هه له و گیر مکه. هه لیان بو مەرده خسینه موحاده لمت له گهل
 دا بکه ن. سه رگرمی بانگه وازی کردنی خو ت به ﴿إِنَّكَ لَعَلَىٰ
 هُدًى مُسْتَقِيمٍ﴾ بیگومان تو نه ی موحه ممه دا له سر ریباریکی
 راست و حقی، دلنیا به له راستی ریبار و پروگرام، هه رکه سی
 شوینت بکه وئ ده گاته مبه ست و، کامه رانی و سه ربه رزی
 دونیا و قیامت به ده ست دینی.

﴿وَإِنْ جَادَلُوكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ نه گهر نه وانه
 رویان له به لگه و دهلیلی راست و مرگیا و رویان کرده کی شه و
 جیدال و دمه دمی، له گهل یان پیدا مه چو، به لگوو به کورتی
 بیپر وه و کاتی خو ت به جیدال به فیر و مده. به شیوه ی
 هه ر شه و ترساندنیان بلی: خودا دزمانی چی ده کهن و
 هه لو یستتان چونه، هه روا ناگاداری کرده و هه لو یستی
 منیشه، روژی قیامت هه رکه س به گویره ی کرده و هه
 هه لو یستی خو ی پاداش دمریته و هه تو له ی ئی ده سینریته وه:

﴿اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ﴾ واته:
 په رومردگار روژی قیامت حوکم و برپاری خو ی دمرده کا
 له نیوان نیوه موسلمان و کافره کان دا دمر باره ی بیرو با و مرو
 کاروباری که نیوه تیدا که و توونه کی شه وه. پاداش و سزای
 هه موو لایه که تان یه کالادمه کاته وه، ﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا
 فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ نایا نه تان زانیوه نه ی پیغه مبره نه ی
 بیسه را؟ واته: زانیوته و دزمانی: که خودا زانیاری ته وای

به کوفرو بی دینی ده کولی و هه لده چی و بهرق و کینه سمر دهکا،
 نه قامی و سمر رمفی و کوفرو بی دینی به سمر دل و دهرونیان دا
 زاله. ﴿قُلْ أَفَأَبْتُكُمْ بِشَرِّ مِمَّنْ ذَلِكُمْ؟﴾ نهی موحه ممه دا بییان
 بلن: نایا گوئی راده گرن تا هه والتان بدهمی به خراپتر لهو
 خهم و خهفه تهی تووشتان دئی به هوئی خویندنه وهی قورشان
 به سهرتان دا؟ ﴿النَّارُ وَعَذَابُ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَسَّ الْمَصِيرُ﴾
 نه ویش ناگری دوزه خه: که خودا وادهی داوه به وانهی کافرن
 بیان خاتمه ناوی و خراپترین شوینه.. ناگری دوزه خ زور
 سامناکتره و کوشنده تره له وهی خوشه ویستانی خودای
 له دونیادا بی دهرتسینن، نهو ناگری خودا وادهی داوه:
 که به نسیبی نه وانهی بکا: که کافرو خودا نه ناسن، به راستی
 دوزه خ خراپترین سهر منجام و شوینی هه وانه ویهه بؤ کافره
 موشریکه کان. ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضَرْبٌ مَثَلٌ فَاسْتَمِعُوا لَهُ﴾ نهی
 نادمیزادینه! نهوونه و مه ته لیک هینرا و ته وه گوئی بؤ بگرن،
 نهوونهی نهو بتانهی نه قام و کافره کان عیبادمتیان بؤ ده کهن
 له جیاتی خودا، هینرا و ته وه لی ی ورد بینه وه و حال و مزعی
 نهو بتانه ته ماشا بکهن، تییان بفکرن، جا که له وان حالی
 بوون و چاک ناسیتانن، نهوه حالی په رستکاره کانیان خراپتره و
 نهوان له بته کانیان هیج و پووج ترن، چونکه نهوان به دهمستی
 خوئیان دارو بت دمتاشن و دمیانه کهن به خودای خوئیان! ﴿إِنَّ
 الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ﴾
 نه وانهی نیوه جگه له خودا، دمیانه پرستن نهی بت په رستینه!
 توانای دروستکردنی میشتیکیان نیه، ته نانهت نه گهر هه موو
 په رسترا و ده کانتان کو بینه وه تیکرا کومه کی په کتر بکهن و
 به هه موانیان ناتوانن تاقه په ک میشت دروست بکهن! ﴿وَإِنْ
 يَسْتَنْبِهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَفِيدُونَ مِنْهُ﴾ نهو خودا دروزنانه
 هینده بی دهمه لات و دهمه وسانن ته نانهت نه گهر میشت
 شتیکیان لی بفرینی ناتوانن فریندرا و ده که رزگار بکهن، جائه و
 به خودا زانرا و په رسترا وانه نه گهر دارو به ردو مادهی بی
 گیان بن، نهوه ناشکرایه توانای نهومیان نیه نه گهر میشت
 شتیکیان لی بفرینی لی ی بسیننه وه، خو نه گهر په رسترا و ده کان
 ناده می و گیانله به ریش بن، دوو باره ناتوانن شتیک میشت لییان
 دارنی لی ی بستیننه وه! ﴿ضَعْفَ الطَّالِبِ وَالْمَطْلُوبِ﴾ داواکار
 که بت و صه نه مه کانن بؤ گهراندنه وهی نهو شتهی لییان

يَتَأَيُّهَا النَّاسُ ضَرْبٌ مَثَلٌ فَاسْتَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ
 تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ
 وَإِنْ يَسْتَنْبِهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَفِيدُونَ مِنْهُ ضَعْفَ
 الطَّالِبِ وَالْمَطْلُوبِ ﴿٧٢﴾ مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ
 اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٧٣﴾ اللَّهُ يَصْطَلِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ
 رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٧٤﴾ يَعْلَمُ
 مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٧٥﴾
 يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا
 رَبَّكُمْ وَاقْعُوا الْخَبَرَ لَعَلَّكُمْ تَتْلُونَ ﴿٧٦﴾ وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ
 عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ قُلْ أَتُكْفَرُونَ بِهِ هُوَ سَمَّكُمُ
 الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ
 وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ
 وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٧٨﴾

سورة المؤمنون

فریندرا و ده داوا لیکرا و که میشت که یه، یان داواکار
 که په رستکاره که یه و داوا لیکرا و که بته که یه هه درولایان لاواز و
 دهمه وسانن و هیجیان له باردا نیه!

﴿مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ﴾ نه وانه و ده کوو پوویست خودایان
 نه ناسیوه، ریژیان بؤ خودا دانه ناوه به جوړیک که شایانی نهو
 بی، نه وه تا نهو بته بی دهمه لاتانه یان کردون به هاوشانی
 خودا! ریزو ته هدیری شایویان بؤ خودا دانه ناوه، وازیان
 له پرستنی نهو خودا حهق و خاومن دهمه لاتنه هیناوه، روویان
 کردو ته په رستنی نهو دارو به رده هیج و پووچانه:
 که دهمه لاتنی میشتیکیان نیه! ﴿إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ بیگومان
 خودا به هیزو توانا و دهمه لاتنه، به هیزو توانای خوئی
 بوونه و مری هینا و ته دی. عه ریزو بالادهمه، هه موو شتیکی
 که رندکه چ کردوه،

﴿اللَّهُ يَصْطَلِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ﴾ واته،
 په رومردگار له ناو فریشته دا هه ندیک هه لدمیزیری بؤنه وهی

بیانکاته فرستادهی خوئی و نیگابه‌رن بؤ پیغهمبه‌ران، له‌ناو ئاده‌میزادیش دا که‌سانیک هه‌لدمبزی‌ری بؤ‌نه‌وه‌دی بیانکاته ره‌وانه‌کراوی خوئی بؤ‌سه‌ر گه‌ل و نه‌ته‌وه‌کانی ئاده‌میزاد، نه‌مه‌ش به‌ویست و ئیراده‌ی خوئی نه‌نجامی دده‌او چۆنی بوئی و کئی ی بوئی نه‌وه هه‌لدمبزی‌ری و ئاوا ده‌ینیری، که‌س نیه ره‌خنه‌ی ئی بگری و به‌ره‌ه‌ستی بکا! ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ بیگومان خودا شه‌واهیه بؤ گوفتاری به‌نده‌کانی، زاناو بینایه بییان و دزمانی کئی شیایوی پیغهمبه‌رایه‌تی و به‌که‌لگی هه‌لگرتنی نه‌و نه‌رکه پیرۆزه دی.

﴿يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ﴾ زانیاری ته‌واوی به‌حال و چۆنیه‌تی فریشته‌کان و پیغهمبه‌ره‌کان به‌تایبه‌تی و ئاده‌میزادان به‌گشتی، رابووردوویانی ناگا ئیه‌و داهاتووویان دزمانی، هیچ شتیکی که‌م و زۆر پچووک و گه‌وره دهربارهی ته‌وانی ئی نه‌ینی نیه. ﴿وَالِلَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ﴾ گه‌رانه‌وه‌ی هه‌موو شتیک هه‌موو حوکم و بریاریک، هه‌موو فه‌رمان و جله گیرییه‌ک له‌روژی قیامت دا هه‌ر بۆلای خودایه‌و که‌سی تر هیچی به‌ده‌ست نیه!

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی برپواتان به‌تاک و ته‌نهایی خودا هیناوه ئیمانتان به‌ پیغهمبه‌ری ئیسلام هیناوه، هه‌روا برپواتان به‌زیندوو بوونه‌وه‌ی روژی قیامت هه‌یه، نوپۆزه فه‌رزه‌مکانتان به‌جی به‌ین، رکوع و سوچه‌ی ناو نوپۆزه‌مکانتان به‌رپیک و پیک ئه‌نجام بدن، به‌هه‌موو جوړیک عیبادمته‌ی خودا بکه‌ن، هه‌رچی نه‌رکی سه‌رشانتانه‌و به‌ عیبادمته‌ی دم‌میردری ئه‌نجامی بدن، هه‌ول بدن کرده‌وه وایکه‌ن که‌خودا له‌خۆتان رازی بکه‌ن، زیاد له‌فه‌رزه‌کان زیده خودا په‌رستی (نوافل) ئه‌نجام بدن، صیله‌ی ره‌حم به‌جی بیئن، خۆتان به‌ره‌موشتی به‌رز ئارایش بدن، هه‌رچی کاری چاکه‌یه بیکه‌ن،

﴿وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ﴾ نه‌ی موسوئلمانینه! نه‌ی خاوه‌ن باوه‌رپان! له‌پیناو که‌شه‌کردن و بلاوکردنه‌وه‌ی ئایینی خودا دا تیی‌کۆشن و هه‌ول بدن په‌زانه‌ندی خودا ده‌سته‌به‌ر بکه‌ن، جیهادیکی راستالانه‌و خاص ئه‌نجام بدن، جیهادیکی رییابازی تیکه‌لاو نه‌بی، لۆمه‌ی لۆمه‌کاران ژوانتان نه‌کاته‌وه.

﴿هُوَ اجْتَبَاكُمْ﴾ واته: نه‌ی موسوئلمانینه! په‌رومردگار ئیه‌ی هه‌لئێاردوه له‌ناو هه‌موو گه‌ل و نه‌ته‌وه‌کان دا ئیه‌ی بؤ نه‌م نه‌رکه ده‌ستنی‌شان کردوه و پیزی ئی ناو، گه‌وره‌ترین پیغهمبه‌ری بؤ ناردوون، رپیک و پیک ترین شه‌ریعه‌ت و یاسای بؤ دیاری کردون، نه‌مه رپیز لێنای خودایه بؤ ئیه‌و نابی له‌به‌ری رابکه‌ن، ده‌بی به‌شوکه‌رو سوپاسه‌وه ئه‌نجامی بدن! ﴿وَمَا جَعَلْ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ﴾ په‌رومردگار هیچ کاتیک ئایینی له‌سه‌ر ئیه‌و ته‌نگ نه‌کردۆته‌وه وای نه‌کردوه نه‌توانن نه‌رکه‌کانی ئه‌نجام بدن، به‌لکو وای داناوه له‌هه‌موو روویه‌که‌وه هیزو توانای ئاده‌میزادی تیدا به‌رجاو گیراو زیاد له‌توانای خوئی داوای ئی ناگری و، نه‌نجامدانی نه‌رکه‌کانی هورسای یه‌کی وایان تیدا نیه له‌توانادا نه‌بن.. ﴿مِلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ﴾ واته: نه‌ی موسوئلمانینه! شوین شه‌ریعه‌تی پاك و راستی پیغهمبه‌ری خۆتان بکه‌ن و پابه‌ندی بن، شه‌ریعه‌تی ئیومش وه‌کوو شه‌ریعه‌تی باببه گه‌وره‌تان ئیبراهیم وه‌هایه له‌میان‌په‌وی و پاك و خاوینی و سه‌ماحه‌ت و دووری له‌شیرک و خوارو خچی دا! ﴿هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلِ وَلِي هَذَا﴾ په‌رومردگار ناوی ناوون موسوئلمان، واته: خودای مه‌زن له‌کتیبه ئاسمانیه‌کانی پيشووداو له‌قورئان دا ناوی موسوئلمانانی بؤ ئیومداناوه‌و ناوی ناوون موسوئلمان! ﴿لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيداً عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ﴾ واته: له‌کاتیک دا ئیوممان کردوه به‌ئومه‌تیکی میانه‌ ره‌و عه‌داله‌تکارو ناسراو به‌عه‌داله‌تخواز لای هه‌موو گه‌ل و نه‌ته‌وه‌کان. بؤ نه‌وه‌ی پیغهمبه‌ر ببیته شایه‌ت به‌سه‌رتانه‌وه، روژی قیامت شایه‌تی نه‌وه‌تان ئی بدا: که‌په‌یامی خوئی پی گه‌یاندون و نه‌رکی سه‌رشانی خوئی ئه‌نجام داوه. هه‌رومه‌ها بؤ نه‌وه‌ی ئیومش ببته شایه‌ت به‌سه‌ر گه‌ل و نه‌ته‌وه‌کانی تروه: که‌پیغهمبه‌ره‌مکانیان به‌یامی خودایان پی گه‌یاندون، نه‌رکی سه‌رشانی خۆیان به‌رپیک و پیک ئه‌نجام داوه. ﴿فَأَقِمْوُا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ﴾ نوپۆزه‌مکانتان به‌رپیک و پیک بکه‌ن، زه‌کاتی مال و سامانتان بدن، پشت به‌خودا به‌ه‌ستن ده‌ست بگرن به‌به‌رنامه‌ی خودا، په‌په‌وی قورئان بکه‌ن. ناگاداری نوپۆزه‌مکانتان بن چونکه نوپۆز په‌یوه‌ندی نیوان به‌نده‌و خودایه، زه‌کات دهرکه‌ن چوونکه زه‌کات پاکه‌ره‌وه‌ی نه‌فس و

مال و سامانه، چاکه‌یه‌که واجب له‌سه‌رتان و نیشانه‌ی
 هاریکاری برایشی نیوان موسولمانانه. پشت به‌ستن به‌خودا،
 داوای کومه‌کی کردن و یارمه‌تی دان له‌خودا نیشانه‌ی متمانه
 کردنه به‌په‌رومردگارا ﴿هُوَ مَوْلَاكُمْ﴾ خودا سه‌ره‌پرشتکاری
 نیومیه ﴿فَنِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ﴾ به‌راستی په‌رومردگار
 باشترین سه‌ره‌پرشتکارو جاودیره، باشترین یارمه‌تیدرو
 خاومن دمه‌لاته!

کوتایی جزمی ده‌فده‌یه‌م



سوره‌تی (المؤمنون)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ﴾ بیتگومان موسولمانان رزگاریان بوووه
 به‌مراز که‌بیشتون نه‌وانه‌ی پروایان به‌تاک و تهنه‌ای خودا
 همه‌ی پروایان به‌په‌یامی پی‌غه‌مبه‌رو هاتنی روژی قیامت
 هه‌یه.

﴿الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ﴾ نه‌و موسولمانانه‌ی
 له‌نو‌یزمکانیان دا جه‌سته نارام و دل به‌ترسو له‌رزن
 له‌حوزوری زاتی جه‌ق دا به‌دلی ترساو جه‌سته‌ی نارامه‌وه
 ده‌وستن، دل‌یان ترسی خودای تیدا‌یه‌و ترسو له‌رزمه‌که
 سیرایه‌ت ده‌کا بۆ نه‌ندامانی جه‌سته‌و سه‌روسیم، شکومه‌ندی
 جه‌لال زاتی (الله) دل‌و گیانیان داده‌پوشی و له‌ذهین و بیرو
 هوشیان دا شه‌واغیل نامینن،

﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ﴾ نه‌و موسولمانانه‌ی ږوو
 له‌همموو شتیکی حمرام و مه‌کروهو خیر تیدا نه‌بوو ده‌هینن،
 واز له‌همموو گالتو و گه‌پکی ناپیویست و بی سوود ده‌هینن،
 همر گوفتارو کرداریک سوودی تیدا نه‌بی توخنی ناکه‌ون و
 روی لی وهرده‌گیرن.

﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ﴾ نه‌وانه‌ی زه‌کاتی مال و سامانی
 خویان دهرده‌کمن، دوا روکردنه خوداو په‌یومست کردنی
 دل و دموون به‌خوداوو پشت هه‌لگردنیان له‌له‌غوو گالتو
 گه‌پو شتی بی سوود، زه‌کاتی مالی خویان دهمدن.

﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِأَعْوَابِهِمْ حَافِظُونَ﴾ واته: نه‌وانه عه‌ورمتی
 خویان له‌حهرام دمباریزن، گیان و خیزان به‌پاکی راده‌گرن،

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ﴾ ۱ ﴿الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ﴾ ۲
 ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ﴾ ۳ ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ﴾
 ﴿فَاعِلُونَ﴾ ۴ ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِأَعْوَابِهِمْ حَافِظُونَ﴾ ۵ ﴿إِلَّا عَلَىٰ﴾
 ﴿أَعْوَابِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ﴾ ۶
 ﴿فَمَنْ أَتَّبَعَىٰ﴾ ۷ ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ﴾ ۸ ﴿وَالَّذِينَ هُمْ﴾
 ﴿لَأَعْمَانِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رِعُونَ﴾ ۹ ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ﴾
 ﴿يَحَافِظُونَ﴾ ۱۰ ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ﴾ ۱۱ ﴿الَّذِينَ يَرِثُونَ﴾
 ﴿الْأَرْضَ دُونَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ ۱۲ ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ مِن﴾
 ﴿سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ﴾ ۱۳ ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نَفْثًا﴾ ۱۴ ﴿فِي قَارِرٍ مَّكِينٍ﴾ ۱۵ ﴿ثُمَّ﴾
 ﴿خَلَقْنَا النَّفْثَةَ عِلْقًا﴾ ۱۶ ﴿فَخَلَقْنَا الْعِلْقَةَ مَضْغَةً﴾ ۱۷ ﴿فَخَلَقْنَا﴾
 ﴿الْمُضْغَةَ عِظًا﴾ ۱۸ ﴿فَكَسَوْنَا الْعِظَ لَحْمًا﴾ ۱۹ ﴿ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا﴾
 ﴿مَّأخَرًا﴾ ۲۰ ﴿فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾ ۲۱ ﴿ثُمَّ لَنُكْرِمَنَّكَ﴾ ۲۲ ﴿بَعْدَ ذَلِكَ﴾
 ﴿لَنَيْتُونَ﴾ ۲۳ ﴿ثُمَّ لَنُكْرِمَنَّكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِئْتًا﴾ ۲۴ ﴿وَلَقَدْ﴾
 ﴿خَلَقْنَا فَوْقَكَ سَبْعَ طَرَائِقَ﴾ ۲۵ ﴿وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ﴾ ۲۶

خویان و خیزان و کومه‌لکا دمباریزن له‌بی رموشی؛ شهرمگای
 خویان له‌غه‌پری حال دا به‌کار ناهینن!

﴿إِلَّا عَلَىٰ أَعْوَابِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ﴾ مه‌گهر له‌گه‌ل
 هاوسهره مارمکراودکانی خویان دا، یان نه‌و نافرمتانه‌ی که
 کویله‌ن و به‌ملکایه‌تی هی خویانن، تهنه‌ا له‌گه‌ل نه‌م دوو جوړه
 نافرمتانه‌دا کاری شهرعی نه‌نجام دهمدن ﴿فَالَهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ﴾
 نه‌وانه له‌سهر نه‌وکاره حال‌له‌ی نه‌نجامی دهمدن
 لومه‌کراونین!

﴿فَمَنْ أَتَّبَعَىٰ﴾ ۷ ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ﴾ ۸ که‌سیک جگه
 له‌خیزانی خو‌ی و نافرمتی کویله‌ی خو‌ی بی‌هوی‌کاری جنسی
 نه‌نجام بدا نه‌وه نه‌وپه‌ری ته‌جاومزکاریان نه‌نجام داوه
 ستووری خودایان به‌زاندوه،

﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِأَعْمَانِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ﴾ ۹ نه‌وانه‌ی پابه‌ندی
 واده‌و به‌لینه‌کانی خویانن، عه‌ده‌و په‌یمانی خویان به‌لاوه
 پی‌روژه‌و پاریزگاری لی ده‌کمن. نه‌گهر نه‌مانه‌تیکیان له‌لا
 دانراخیانه‌تی تیدا ناکه‌ن و سپارده‌ی خویان دهمده‌وه
 به‌خاومنه‌کانیان، نه‌گهر واده‌و به‌لینه‌کانی دا پابه‌ندی دهمین،

گه پانده نه وهی سپاردمو پابه ند بوون به وادمو به لینه وه رموشی سهرمکی و بیه رمی موسولمانانه.

﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ﴾ نه وانهی به رده وامن له سر نه نجامدانی نویره گانیان، له کاتی خویمان دا نه نجامیان دمدمه! مهرج و روکنه گانیان به ته وادی دهیننه جی و گهمو کورپیان تیدا ناکنه.

﴿أُولَئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ، الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ نانه و خاوهن رموشته به رزو په سندنه، نه وانهی پلهی که مالاتو پیاو متیان تیدا هیه شیاوی نه وومن له به هه شتی فیرده وس دا نیشته جی بکرین به هه شتی رازا و میان دمدریتی و بۆ هه تا هه تابه تی یدا ده میننه وه.

﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ﴾ بیگومان نیمه نادمیزادمان به دیه نیاده، له قوناغه گانی دروستکردن دا هه له وگپرو تاوو تویمان کردوه. واته: بابه گه وره نادمیزادمان له قورپکی پالته کراو دروست کردوه.

﴿ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ﴾ پاشان گهرای نادمیزادمان گپراوه به نوظوفه یه که له پستی پیاوانی باوک دایه و له وپوه دمدریته ناو مندالدانی دایکانه وه و له ویدا شوینی خوئی دهگری و له یه کهم روژی جیگر بوونی نوظفه له پرده می دایک دا ده مینیته وه و له و جیگایه دا پاریزراو دمبی. تا روژی له دایک بوون.

﴿ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً﴾ پاشان نوظفه مان له صیفاته گانی خوئی گورپی بۆ شیوهی (عه له قه) واته نه و نوظفه میه که بریتی بوو: له ناویکی فیجقه ناسا که له پستی پیاو دمرده جی و له مندالدانی نافرت دا له گهل ناوی نافرت که که له سنگی یه وه دپته خوار یه که دگر و پاش ماومیه که دمبن به خوینیکی سووری توند بوو خو به دیواری مندالدانه وه هه لدمواسی و شیوهی (زمره) و مرده گری و خوراک له خوینی دایک و مرده گری. ﴿فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً﴾ نه مجار خوینی سوورو توند بوومان کرد به گۆشتپاره به نه ندازهی پارچه گۆشتیک: که بجووری. هیچ شیوه روخساریکی تیدا نابیندری. نه م گورانکاریه ناو نراو خه لق و به دیه نیان، چونکه په رومردگار هه ندی صیفاتی ده فیه و تینی و هه ندی صیفاتی تری بۆ به دی دینی. ﴿فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظَامًا﴾ نه مجار نه و گۆشتپاریه ده که یه به نیسقان و شکلی دمست و حاجو شان و ملی تیدا دمره خسین، لیرومدا پیویسته نادمیزاد به سر سورمانه وه له به رده م نه م حقیقه ته رابوستی و

کرپووشی ته عظیم بۆ خودا به ری نه ویش حقیقه تی بیگهاتهی (جنین) ه که تانه م ناخرو نۆخرانه به ته وایی نه دمراندرا چون دروست دمبی، چونکه ناشکرایه خانه گانی نیسقان له خانه گانی گۆشت جوداوازن، نه ویش چه سپاوه: که خانهی نیسقان له جنین دا پیش خانهی گۆشت پهیدا دمبن، هه تا خانه گانی نیسقی پهیدا نه بن تافه خانه میه کی گۆشت دروست نابی، جاری په یکه ری چه ستهی کۆرپه له که به ته وادی ری که دمری نه مجار خانه گانی گۆشت دپنه کایه وه. نه مه ش حقیقه تیکی عیلمی یه و قورن پش هه زارو چوار سه دو نه و منده ساله یه تۆماری کردوه. ﴿فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا﴾ دواپی نه و په یکه ره نیسقانه مان به گۆشت داپوشیوه و مکوو پۆشاک به به رمان دا کردوه. ﴿ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ﴾ پاشان کردمان به شتیکی تر؛ گیانمان به به ردا کردو بوو به گیانله به ر له حالتهی چه مادییه وه بوو به زیندومر، دمستی کرد به جم و جوو و گوچکه و چاوو هه ست و هوشی پی درا. ﴿فَبَارَكُ اللَّهُ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ﴾ په رومردگار پاک و مونه زمه ه، به رزو پیروزه له کارو کردموه گانی دا، به دیه نیه ریکی موظفه هه هیچی لی عاسی نابی، هه موو شتیکی حیکمه ته و دانایی ته وادی تیدایه، تاک و ته نها و به رزو پیروزه نه و خودایه ی، که نه وهی خستوته سروشتی نه و نوظفه میه وه ناوا به وشیومیه نه م قوناغانه دمیری.

﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ﴾ واته: پاشان نیوه دواي نه و به دیه نیان و قوناغ برپاننه و گه شه گردن و پیگه شتن: که له نه بووده دروست دمرین، دمتانخه یه عالمی به رزه خه وه، ژبانی به رزه خیش قوناغیکه له قوناغه گانی ژبانی نادمیزادو دوا قوناغ نیه.

﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ﴾ پاشان نیوه له روژی قیامت دا زیندو دمرینه وه بۆ نه وهی ژبانیکی نوی دمست پی بکه ن، حیساب و لی کۆلینه و هتان له گهل دا بکری، بگه نه ژبانیکی برکامهرانی، یان نه وپه ری به دب ختی و چاره رمشی.

﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ﴾ سویند به خودا نیمه له زور نیومه نهی نادمیزاد! حموت ناسمانی چین له سر چینمان دروست کردون. حموت ته به قه و تویرن یه که له سر یه که. ﴿وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ﴾ نیمه له دروستکراوانی خۆمان بی ناگانین و پاش گوپیان ناخه یه، هه رچی بوونه و مر هیه به ناسمانه کانیشه وه له زیر چاودیری نیمه دایه و نیمه پاریزگاریان ده که یه و دمرانین جیان تیدا روو ددا.

﴿۱۸﴾ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَاهُ فِي الْأَرْضِ ﴿۱۸﴾ نَيْمِهِ

ناردومانته خوارى له بهر زای یهوه باران به نه ندازده به گوهری پیویست بؤ خوارنده وه و ناودان، نه وه منده دمه پین، که به شى گشت و کال نه کا، نه وه منده ش دمه پینن که زیان به گشت و کالتان بگا. ﴿وَأَلَّا عَلَى ذَهَابٍ بِهِ لَقَادِرُونَ﴾ نه گهر بهانه وئ نه و ناوهی که سهر چاوهی زیانی خوتان و ناژده و گشت و کالتانه لیسانی بستیینه وه ژیر خاکی بکهین، ویستی خومان دمه پینه دی و ناوتان لی دمه پینه وه، چوئن توانای باران دمان هه به ناواش دمه پینن لیسانی هون بکهین،

﴿۱۹﴾ فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّاتٍ مِنْ نَجِيلٍ وَأَعْتَابٍ ﴿۱۹﴾ نَيْمِهِ به و ناوهی

له ناسمانه وه دمه پینه خوار چهند باغو دارو وه کی حیا حیا، چهند بهرو بووم و میوه هات و مدی دمه پینن. نزارو سه وزای جوان و رازوه پهیدا ده کهین: که هه ندی له و دارو درمختانه بؤ نمونه داری خورماو داری میوه: که دو داری بهرداری گرنگ. ﴿لَكُمْ فِيهَا فَاكِهٌ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾ بؤ نیوه هه به له و باغو دارو درمختانه دا میوهی زوړو زمبهنده له هه موو جوړیک؛ و پرای خورماو ترى، نیوه له و درمختانه دمه پین و سه پری میوه جاتیان ده کهین لی ی ده خون!

﴿۲۰﴾ وَشَجَرَةٍ تَخْرُجُ مِنْ طُورٍ سِنَاءَ ثَبَتٌ بِالذَّهْنِ وَصَنِيعٌ لِلْكَالِينَ ﴿۲۰﴾

هه روه ها بؤ نیوه مان ره خساندوه داری زمیتوون، که له کیوی (طوور) رواوه له ناوی ژیر زموئ ناو دمخواته وه. له نه و درمختانه به که زوړترین سوودی هه به، بهر که ی روئی لی ده گیری یان به شیوهی حیا حیا ده گریته خوراکی ناده میزادو پیخوړ، هه روا سوود له خودی داره که دمه پیندری به زوړی له ولاتی عهر ب دا دمه پوئ به تایبه تی له لای (وادى موقه دمس) که له هورنان دا ناوی هاتووه. بویه لی رده دا به تایبه تی ناوی هیناوه.

﴿۲۱﴾ وَإِنْ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةٌ ﴿۲۱﴾ بَیْگومان هه به بؤ نیوهی

ناده میزاد له دروست کردن و رام کردنى حوشترو ره شه ولاخ و مهرو بز و سوود به خشینان بؤ نیوه په ندو ناموژگاری هه به، نېعمه تیکه له سهر نیوه شیاوی شوکرو سوپاسه، ده شى بیکه نه به لگه له سهر ده سولات و به توانایى خودا به وه؛ که خوینی پهیدا بووله خوراکیان دمه پینه شیریکى صاق بى غهش و گوارا و ته غذیه ی جهسته تان ده کا، په ندو ناموژگاری تیدایه بؤ که سیک به دلیکی کراوه هه سیکى به ناگاوه تی یان بفکری، به قام و زیریه وه لی یان پروائی و له حکمهت و دانایى بهر و مدگار ورد بیته وه. ﴿تُسْقِیْكُمْ مِمَّا فِی بَطْنِهَا﴾ واته: له و

وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَاهُ فِي الْأَرْضِ وَلَنْ نَعْلَمَ بِهُ لَقَادِرُونَ ﴿۱۸﴾ فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّاتٍ مِنْ نَجِيلٍ وَأَعْتَابٍ لَكُمْ فِيهَا فَاكِهٌ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿۱۹﴾ وَشَجَرَةٍ تَخْرُجُ مِنْ طُورٍ سِنَاءَ ثَبَتٌ بِالذَّهْنِ وَصَنِيعٌ لِلْكَالِينَ ﴿۲۰﴾ وَلَنْ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةٌ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿۲۱﴾ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿۲۲﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿۲۳﴾ فَقَالَ الْمَلَأُوا الْأَلْبَانِ كُفْرًا مِّنْ قَوْمٍ مَّهْلَكًا إِلَّا بَشَرًا مِّنكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَفْضَلَ عَلَيْكُمْ وَكُوَّ شَاءَ اللَّهُ لَا تَنزِيلَ مَلَائِكَةٍ مَّا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي مِثْلِ الْأَوَّلِينَ ﴿۲۴﴾ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَرَجُلٌ بِوَهْ جِنَّةً فَهَرَبَ مِنَّا وَهُوَ حَقٌّ بَيْنٌ ﴿۲۵﴾ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كُنْتُ بَٰئِنٌ ﴿۲۶﴾ فَأَرْجِنَا إِنَّا كُنَّا بِالْأَمْنِ أَنْ يُصْنَعَ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيُنَا فَأَظَاهَا أَمْرُنَا وَكَانَ الْفُلُّ مَآسِكًا فَمِنْهَا مَن كَفَرَ وَكُنَّا نَحْنُ وَجْهٌ مِّنَ الْأَمْرِ ﴿۲۷﴾

شیرى نه و ان ده خونه وه که له نیوان خوراکی ناو که رش و خوین دا دینه دمه وه ماست و په نرو که ره و شتى ترى لی دروست ده کهین. ﴿وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ﴾ واته: سوود له خوری و موو مهرو و کولک و بهر گیان دمه پیندری، پو شاک و راخهرو پیخه فیان لی دروست ده کهین. ﴿وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾ نه و ناژده لانهی بؤ ژیر بار کردن سهریان دمه پین و گوشته که یان ده خون.

﴿۲۲﴾ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿۲۲﴾ له سهر پشنى ولاخ و که شتى هه لده گرین. نه و ولاخانه به کار دینن بؤ سواری خوتان و گواسته وهی کالتان له و ولات بؤ نه و ولات و مکوو چوئن که می به کار دینن بؤ نه و مه به ستانه، سییاقه که هه لگرتنى ناده میزادو کالاکانیان له سهر پشنى ولاخ و که می لیك دمه پسته، چونکه هه ردو وکیان گهر دنکه جى یاسای بوونه و مرن، نه و پیکهاته تایبه تیه ی ناو و پیکهاته ی که می و تایبه تیه ندی هه وای سهر ناو هه موو نه مانه هوکارن بؤ هاتو چوئ که می به سهر ناوه وه، ته نانه ت نه گهر پیکهاته ی په کیك

لەمانە كەمترین گۆرانی بەسەردا بى كەشتىرانی ناكړئ و مەلاحەت لەناو دەريادا دەوستئ،

﴿۲۲﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ ﴿بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ عَادُونَ﴾

كردە پیغه مەبرو رەوانەمان كرد بۆسەر گەلەكەى، ئەویش

بانگەوازیی كردن بۆ ئیمانەیانان ﴿فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾ پى ى گوتن: ئەى گەل و نەتەو كەم!

عیبادەتى خودا بكەن، جگە لەئەو كەس خودای ئیو نیه،

پى ى گوتن: ﴿أَفَلَا تَتَّقُونَ؟﴾ ئەرى ئەو بۆجى لەسەر منجای

هاوێل دانان و بپەرستى ناترسن، بەچ عەقڵ و بیرىك ئیو

هاوێل بۆ خودا دادەنێن؟ عیبادەتى خودا بكەن و جگە لەئەو

خودای تەرتان نیه: ﴿فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ﴾

پیش سپی و پیاو ماڤۆلەكانى گەلەكەى؛ ئەوانەى كافرو

موشرىك بوون، وتیان: ﴿مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ﴾ نووح

ئادەمیزادىكە وەكوو ئیووە لەو زىاتر هیجى تر نیه!

كابرایەكە خۆسەپینەرو ﴿يُرِيدُ أَنْ يَفْضَلَ عَلَيْكُمْ﴾ دمیوئ:

خۆى بكاتە گەورەو كار بە دەستى ئیووە ئاڤایەتیتان بەسەرەو

بكا. ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً﴾ خۆ ئەگەر خودا بیویستایە

پیغه مەبر بنیرى فریشتەى دەناردنە خواری و ئەم ئەركەى

دەخستە سەر شانیان، هەرگیز ناگونجى ئادەمیزاد ببیتە

پیغه مەبرو لەخوداوە پەيام بێئى ﴿مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا

الْأَوَّلِينَ﴾ ئیمە لەباوك و باپیری رابووردووی خۆمان شتى

وامان نەبیسئووە، ئادەمیزاد بكړیتە پیغه مەبرو ئەركى

بانگەوازی و هیدایەتدانى كەسانى دیکەى بخړیتە سەرشان!

﴿إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ بِهٖ جِنَّةٌ﴾ نووح جگە لەوئى: كە پیاویكى

شیتە هیجى تر نیه، شیتە لەوئەدا: كەپى ى وایە خودا

كردویەتى بە پیغه مەبرو بۆ سەر ئیووەى رەوانە كردو،

﴿فَرِيقًا بِهٖ حَتَّىٰ حِينٍ﴾ چاومروانى مردنى بن، ماومیك خۆ

بگرن و صەبرتان بى دەمرئ و لەكۆل دەبیتەو، ئیت

نیستراحتى ئى دەكەن، یان چاومروان بن ماومیەكى تر

ناومید دەبى و ئیت دەگەڕیتەو سەر ئایینی ئیو،

﴿قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كُنتُ﴾ وتى: خودایە! یارمەتیم

بدەو سەر كەوتووم بكە بەسەر ئەم گەلە سەر رەقە بى

بروایەدا، غەزەمیان ئى بگرمو بیانفەوتینە، عەزابى ریشە

كیشیان بەسەردا بدە، چونكە پەيامى منیان رەتكر دەو

بەدرۆیان خستەو.

﴿فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحَيْنَا﴾ واتە:

فەرمانمان پێكرد، بەو لەژێر چاودێرى ئیمەدا كەشتى

دروست بكا، بەگۆیەرى نیگا و سروشى ئیمە هەلس و كەوت

بكا. ﴿فَإِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ فَاسْلُكْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ

اثنین وَأَهْلِكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ﴾ جا كەكاتى بریارى

ئیمە بە لەناوبردنیان هات و ئاو لەزەوى هەلقولا، یان ئاو

لەتەندورى نانكردن - كەشوین ناگرو بلیسەیه - هەلقولا؛ ئەو

تۆ دەس بەكار بە؛ لەهەموو نێرو مییەك دوانەیهك بخەرە

ناو كەشتیەكەو، لەهەموو رەگەزو جۆرىكى گیانلەبەران نێرو

مییەك هەلبگرە، هەروەها مندال و كەس و كارى خۆشت

بخەرە ناوى، یان هەموو ئەوانەى ئیمانیان پیت هیناوە

بیانخەرە ناو كەشتیەكەو، جگە لەوانەى ئیمانیان پى

نەهیناوى و بریارى ئیمە بە لەناوچوونیان دەرچوو. ﴿وَلَا

تُخَاطَبُنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِلَهُمْ مَعْرُوفٌ﴾ نەكەى دەربارەى

ئەوانەى كافرو ستەمكارن موحادەلەم لەگەل بكەى؛ داوام ئى

بكەى: كەتۆھان نەیانگړیتەو و رزگاریان ببى. نەكەى ئەو

هەول و تەقەللايە بدەى؛ چونكە بێگومان ئەوانە لەپێرى

خەلكاوان، بریارەو دراو، ئەوانە دەخەنكێنن!

﴿۲۸﴾ فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَلْتِ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلْكِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ

الَّذِي نَجَّانَا مِنَ الْقَرَمِ الظَّالِمِينَ﴾ ئەوكاتەى خۆت و ئەوانەى

لەگەلت دان لەسەر كەشتیەكە جیگر بوون و دامەزران بلین:

سوپاس و ستایش بۆ ئەو خودایەى ئیمەى لەدەست گەل

ستەمكار رزگار كرد، ئەوانى فەوتاندو ئیمەى بەلوطضو

كەرەمى خۆى رزگار كرد.

﴿۲۹﴾ وَقُلْ رَبِّ أُنزِلْنِي مُنْزَلًا مُبَارَكًا وَأَلْتِ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ﴾

لەوكاتەدا: كەلە كەشتیەكە دادەبەزئ، بلى: بەپێرۆزى

دامەبەزینەو لەشویئىكى پى پیت و بەرەكەت نیشە جیم بكە

خێرو خۆش تیدا ببینم، تى یدا بچەسێمەو، بێگومان تۆ

باشترین دامەبەزینەرو چاودێرو پارێزگارى.

﴿۳۰﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ وَإِنْ كُنَّا لَمُبْتَلِينَ﴾ بێگومان لەهەموو

كارێكمەن بەگشتى و لەم جۆرە ئیشانەمان دا بەتایبەتى (رزگار

كردنى خاوەن باومروان و لەناوبردنى ستەمكاران) بەلگەى

بەهێزو راست هەن لەسەر راستى پەيامى پیغه مەبران. ئیمە

بەراناوندنى ئەم بەلگانەو بەناردنى پیغه مەبران خەلكى

بەتافى دەكەینەو،

﴿۳۱﴾ لَمْ أَنْشَأْ مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ﴾ دواى لەناوبردنى گەل

نووح ﷺ بەتۆھان، گەل و نەتەو میەكى ترمان دروست

كردنەو كردمان بەجێئشین بۆ ئاودانكردنەوئى زەوى،

﴿۳۲﴾ فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ﴾ ئەمجار پیغه مەبرانێكمەن

له خوځيان بوسمه ناردين ﴿۱۸﴾ اَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ
بانگه وازی کردن بؤ شهودی عیبادهتی خودا بکهن و
یه کتابهرستی نه انجام بدن، همرمانی پیکردن؛ که تهنه
به ندایهتی بؤ خودا بکهن و کهسی تر نیه شیایو پهرستش بی،
نه وانیش بانگه وازی به کهیان ره کرده وه، به دروځیان خسته وه،
وتیان شوینت ناکه وین. نه مجار حمزرمتی هود الطه پئی ی
گوتن ﴿غیرهُ اَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ نه ری نه وه بؤچی له عه زابی خودا
ناترسن؟ بؤچی بروام پئی ناکه ن؟ بؤ واز له بت بهرستی
ناهنن؟ خو عیبادهت کردن همر بؤ خودا ده کری و همر زاتی
خودا شیایو پهرستش و عیبادهت بؤ کردند و کهسی تر شیایو
خودایه تی نیه.

﴿۱۹﴾ وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا الْآخِرَةِ
پیاو مافولان و ریش سپیانی گه له کهسی؛ که نه هم سئ
رهوشانه یان تیدا بوون؛ کافر بوون به خودا و نینکاری کردنی
تاکو ته نهای زاتی پاک. کافر بوون به رؤزی قیامت و
به دروژانینی حیساب و لیکولینه وه. ﴿وَأَنزَلْنَاهُمْ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا﴾ ژیان خوشی و دسته بهر بوونی پیدایستی ژیانیان، نازو
نیعمه تمان به سهردا رشتبوون همتا له خوځیان بایی بو بوون و
نینکاری نیعمه ته گانی خودایان ده کرد. به لئ؛ نه و پیاو
ماقول و ریش سپیانه ی گه له کهسی که نه و سئ رهوشته
ناشیرینانه یان هه بوون، وتیان: ﴿مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾ نه م
پیاو نه وای هود و لاق پیغه مبه ری تی ئی دما همر
ناده میزادی که و وککوو ئی وه و بهس، هیچی له ئی وه زیاتر نیه،
﴿يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ﴾ له نه و خواره مهنیه ده خوا؛ که ئی وه ئی
ی ده خوځ، نه ویش وککوو ئی وه پیویستی به خوځواک هیه،
﴿مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ﴾ له نه و ناوه ده خواته وه؛ که ئی وه
لیی ده خوځنه وه، نه ویش وککوو ئی وه بی ناو نازی دهی ئی تر ج
زیده ریژیکی به سهر ئی وه وه هیه، به ج رویه ک ئی دیعیای
پیغه مبه ری تی دهکا؟

﴿۲۰﴾ وَلَئِنْ أَطَعْتُمْ بَشَرًا مِّثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذَا لَخَاسِرُونَ﴾ سویندمان
وابی نه گهر ئی وه همرمان به ردار ی ناده میزادیکی وککوو خوځتان
بن و شوین که سیکی وایکه ون که هیچی له ئی وه زیاتر نیه،
بیگومان نه وکاته ئی وه عه قل و هوځتان له کیس چو وه، به هه له
چون و سهرتان ئی شیواوه.

﴿۲۱﴾ أَيْدِيكُمْ أَلَكُمْ إِذَا مِتُمْ وَكُنْتُمْ تَرَابًا وَعِظَامًا أَلَكُمْ مَخْرَجُونَ﴾
نایا هود وادهی نه و همتان دمداتی؛ که ئی وه مردن و پولکان و
بوونه وه گل و نیسقانه رزیو، جاریکی تر سهرله نوی

فَإِذَا اسْتَرْسَيْتُمْ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْمَوْتِ فَقُلْ أَلَمْ تَكُنْ مِنَ الَّذِينَ نَجَّيْنَا
مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿۱۸﴾ وَقُلْ رَبِّ أَرْزُقْنِي مِنْ لَدُنْكَ وَكُلَّاتِ خَيْرُ
الْمُتَرَلِّينَ ﴿۱۹﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّمَنْ كُنَّا الْمُسْلِمِينَ ﴿۲۰﴾ ثُمَّ أَنشَأْنَا
مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ﴿۲۱﴾ فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنْ اعْبُدُوا
اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿۲۲﴾ وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ
الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا الْآخِرَةِ وَأَنزَلْنَاهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ بَا كُلِّ مَمَاتًا كُلُّونَ مِنْهُ وَيشْرَبُ مِمَّا
تَشْرَبُونَ ﴿۲۳﴾ وَلَئِنْ أَطَعْتُمْ بَشَرًا مِّثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذَا لَخَاسِرُونَ
﴿۲۴﴾ أَيْدِيكُمْ أَلَكُمْ إِذَا مِتُمْ وَكُنْتُمْ تَرَابًا وَعِظَامًا أَلَكُمْ مَخْرَجُونَ
﴿۲۵﴾ هَٰئِهِاتِ هَٰئِهِاتِ لِمَا تُوْعَدُونَ ﴿۲۶﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا
أَفَرَأَيْتُمْ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ﴿۲۷﴾ قَالَ رَبِّ
انصُرْنِي بِمَا كُنْتُ بَرًّا ﴿۲۸﴾ قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَّيُفْصِحُنَّ لَدَيْكُمْ
فَآخِذْتَهُمُ الصَّبِيحَةَ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ عِشَاءَ قُبَعًا لِّلْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ ﴿۲۹﴾ ثُمَّ أَنشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ﴿۳۰﴾

له گورمه کانتان دهرده میندرینه وه و زیندو ده کری نه وه،
﴿هَٰئِهِاتِ هَٰئِهِاتِ لِمَا تُوْعَدُونَ﴾ زور دووره و عه قل وهری
ناگری، نه ی خه لکینه! نه مه ی؛ که هود پیتان راده گیه نی
له به رده ی زیندو بوونه وهی رؤزی قیامت و حیساب و
لیکولینه وه له گه ل دا کردن و پاداش و سزا و مرگرتنه وه له سهر
کرده و مگانتان شتیکی زور دوورو نه گونجاوه!

﴿۲۷﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا﴾ نه وککوو ژیان هیه
ئیللا؛ که هیه ته نه ی ژیان دونه ی بهس، هه ندیکمان
ده مرین و هه ندیک ترممان دریزه به ژیان دمه دین، نه مجار نه و
هه نده مان دهرین و هه ندیک ترممان دینه جیکه یان ﴿وَمَا
نَحْنُ بِمُتَعَمِّلِينَ﴾ ئیمه ئی تر دوی مردن هه رگیزاو هه رگیز
زیندو نابینه وه. نه زیندو و بوونه وه هیه، نه حه شر هیه و
نه نه شر، نه به هه شت راسته و نه دوزه!

﴿۲۸﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ افترى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ﴾
نه وککوو هیه نه و پیاوهی ناوی هود و داوی پیغه مبه ری تی
دهکا باسی زیندو بوونه وه دهکا، ئیللا که هیه پیاویکه به دهم

خودا شتی هه لیه سستووو و به ناوی خوداوو درۆ بلام و ده کاته ووه، چی ده لئ: له بهاری پیغه مبه ریستی و زیندوو بوونه ووه هیچی راست نیه و ئیمه برۆای پئ ناکهین!

﴿قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كُنتُ بِنَاصِيَةٍ﴾ وتی: خودایه! یارمه تهم بده، به سهر گه له کهم دا سهرم بیه، به هۆی ئه ووه ئه ووه به درۆیان خسته ووه، بانگه وازییه که ی منیان رته کرد ووه، ئه ووه ئه مرکی سهرشانم بوو ئه نجامم دا، ئیتر هیچم به ده سته ووه نه ماوه جگه له ووه که هانا بۆ تۆ بئیم رزگارم بکه ی!

﴿قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لِّیَصْبَحُنَّ لِدَارٍ﴾ بهر و مردگار شه مووی پاش ماومیه کی کورت گه له کهم له له لویستی خۆیان په شیمان دهنه ووه. به لام ئه و کات په شیمان بوونه ووه که یان هیچ سوودیکی نابێ.

﴿فَاخَذْنَاهُمُ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ فَعَبَّلْنَاهُمْ غُلَّاءَ﴾ عه زابی ریشه کیشکه ری خۆمانمان به سهر دا دان و دوا برۆمان کردن، به گرمه و نه روه بیا هه لشاخانیکی جو برائیل له ناومان بردن، به ده نگیکی ترسانک و له وزه به دهر هه موویاتمان خپ کردن و لال و پال که و وتن و وکوو دارو به ردو چیلکه و چه و یلی لافاو هاوردو به رزو بلام و بئ نرخی. ﴿فَبَعْدُ لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ دووری له ره حمه تی خودا بۆ شهومی سته مکار، و پرای له ناو بردن به و شیوه سامناکه یه له ره حمه تی خوداش دوورن، خودا به زمی پێدا نایه نه ووه، ئاده میزادیش بۆیان به په ره و ئش نین، خۆیان سته میان له خۆیان کردو خۆیان به و دهرده برد.

﴿كُلَّمَا أُنشِئَتْ مِنْهُمْ فُجْرَةٌ قُرُونًا آخَرِينَ﴾ واته: دوا به هیلاکیردن گه لی عاد، چه ند گه ل و نه ته و میه که مان هینانه کایه ووه له سهر زهوی قووتمان کردنه ووه، له وانه: گه لی لوطو گه لی صالح و گه لی یوسف و گه لی ئه ییوب و گه لی شوعه یب و هی تریش بۆ ئه ووه له شوینی گه له له ناو براده کانی پئش خۆیان چی نشین بن و زهوی ئاوه دان بکه نه ووه!

﴿مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ﴾ هیچ کام له و گه ل و نه ته ووه له ناو برآوانه. له کاتی دیاریکراو بۆ شه و تانیان پئش نه که و وتن و دواش نه که و وتن، ههر گه ل و نه ته و میه که له کاتی خۆی دا له ناو چوو. ئه و کاته ی دانا بوو بۆ به هیلاکچونیان به مهر چی ئیمان نه هینانیان پاش و پئشی تیدا نه کرا!!

﴿كُلَّمَا أُرْسِلَتْ رُسُلُنَا تَرَى﴾ پاشان پیغه مبه رانی خۆمانما یه که به شوین یه که دا بۆ سهر ناردن، ههر پیغه مبه ریک له و پیغه مبه رانه که ده هاته سهر گه له که ی بانگه وازی ده کردن بۆ

خودا په رستی و وازه یان له پته په رستی. جا هه به ووه ئیمانی هینا ووه هه به ووه به گومرایی ماومه ووه. ﴿كُلُّ مَا جَاءَ أُمَّةً رُسُلُهَا كُنتُ بِهِ﴾ ههر کاتی که پیغه مبه ریک له پیغه مبه ران هاتیبته سهر گه له که ی و بانگه وازی کردین بۆ خودا په رستی و شه ریعت و یاسای خودای پئ راگه یاندین، داوای ئی کردین شوینی بکه ووه، زور به ی زۆری ئه و گه ل و نه ته وانه پیغه مبه رمانیان به درۆ خسته ووه. ﴿فَاتَّبَعْنَا بِغَصَبٍ﴾ هه ندیکمان به شوین هه ندیکی تریان دا له ناو بردن، یه که به دوا ی یه که دا قه لاجۆمان کردن، ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ﴾ کردمان به چیرۆک و به سهر برده بۆ ئاده میزادانی دوا خۆیان. خه لگی دمیانه که نه چیرۆکی به رنارگدان و بۆ کات به سهر بردن و عیمرت و مرگرتن و سهر سویرمان له و به سهر هاتانه! ﴿فَبَعْدُ لِقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ به هیلاکچون و ماثویرانی و دوور له ره حمه تی خودا بۆ گه ل و نه ته و میه که برۆا به پیغه مبه رکه یان نه که نه و به درۆی بکه نه ووه.

﴿كُلَّمَا أُرْسِلَتْ رُسُلٌ مُوسَى وَأَخَاهُ هَارُونُ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ﴾ پاش ره وانه کردنی ئه و پیغه مبه رانه ی باسکران و سهر فجامی خۆیان و گه له کانیان رن کرایه ووه، موسا و به راکه ی: که هاروون بوو کردمانن به پیغه مبه ر و مو عجیزه و نیشانه ی راستی په یامان پێدان و ناردمانن ﴿إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَتْهُ﴾ بۆ سهر فیرعه ووه و دارو ده سته و گه له که یان، په یامی ئیمه یان پئ گه یاندن و مو عجیزه ی خۆیانیان نیشان دان، به لام ئه ووه له جیاتی ئه ووه ئیمانیان پئ به یتن و شوینیان بکه ووه، ﴿فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ﴾ خۆیان به زل زانی و به شتیان هه لکردو په یامه کانیان رته کرد ووه.

﴿فَقَالُوا أَأَلْزَمُ لِبَشَرٍ مِثْلُ مَا قَوْمُهُمْ إِنَّا عَابِدُونَ؟﴾ وتیان به ج عه قل و بیرو هۆشیک ئیمه ئیمان به یتن به دوو که س وکوو ئیمه ئاده میزادن، گه له که شیان گه ردنکه چی ئیمه! ئه و دوو که سه ی هاتوون لاق پیغه مبه ریتی ئی دهن، خۆیان له ره که زی نه ته و میه که نه که خزمه تکارو مسکینی ئیمه ن. ده ی چۆن دمی ئیمه شوین که سانیکی ئاوه ها بکه وین؟

﴿فَكَذَّبُوهُمْ فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ﴾ فیرعه ووه و قه ومه که ی، حه زرمی موسا و هارونیان به درۆ خسته ووه، ئیتر خودا به خنکاندن له ناو دهریادا له ناوی بردن، هه موویانی به یه که رۆژ له ناو دهریای سووردا خنکاندن و بوونه په ندو عیمرت بۆ ئاده میزادانی دوا خۆیان.

﴿۹۴﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿۹۵﴾ بَيَّغُمَان

تهوراتمان بؤ سمر موسا نازلکرد، پاش نهودی هیرعهون و داردسته کهیمان لهناو بردن و نهتهودی ئیسرائیلیمان رزگار کرد. تهورات: کهنه حکامو همرمان و جلهوگری و دیاریکردنی حهلال و ههرامی تیدا بوو ناردمان بؤ موسا، بهلککو و نهتهودی ئیسرائیل هیدایهت ئامیز بن و ریگای حهق بگرنه بهرو پایهندی همرمان و جلهوگریه کانی بن.

﴿وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ آيَةً﴾ عیسیای کوری مهریه و دایکیمان کرد به بهلکه یهکی به هیزو ئاشکرا له سمر به توانایی خۆمان. ﴿وَأَوْتَيْنَاهُمَا إِلَىٰ رِبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ﴾ شوینی حهوانه و هه زیانمان له شوینیکی به رزایی بؤ دیاریکردن، شوینیکی بوو حهوانه و هه تیدا دمکراو به که لکی مانه و هه دهات، بهرو بوم و میوهی ئی دمست دهکوت، کانیای و جوان و ناوی گورای ئی هه بوو!

﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ﴾ نهی پیغه مبهران! نهی نه وانهی نه رهکی پیغه مبهرایه تیتان خراوته سهرشان! سروشتی ئاده میزادییهتی خۆتان کپ مه کهن، خواردن و خواردنه و هه: که دیاردهیهکی ئاده میزادییه نه و نه فامانه کردویهانه به رخنه لیتان و دهلین: پیغه مبهرا نابی خواردن و خواردنه و هه هه بی به ههندی مه گرن، لهشتی حهلال بخون و بخونه و هه موماردهی سروشتی ئاده میزادییهتی خۆتان بکهن. ﴿وَأَعْمَلُوا صَالِحًا﴾ کردهودی پاش نه انجام بدن، له پاسای و رخصاندن و حهلالکردنی نه و هه موو نازو نیعمه ته جوژاو جوژاندها، شوکری پهرومگار بکهن، به کردهودی چاک سوپاسگوزاری خودا بن! ﴿إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ﴾ دلنیا بن من ناگاداری هه موو کارو کردهو میه کتانه، هیجمن ئی هون نابی و پاداشتان به گویری کردهو کانتان دهمده و هه.

﴿وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ﴾ نهی کۆمهالی پیغه مبهران! نایینی ئیوه یهک نایینه، یهک شهر یهعت و یاسایه، هه مووتان بانگه وازی ده کهن بؤ یه کتاپه رستی، نه من خودای هه مووتانم خۆتان له سزاو تۆلهی سهر پیچی کردنی هه رمانه کانه بپاریزن.

﴿تَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ﴾ به لاد شوینکه و توانی نه و پیغه مبهرا نه بهرنامهی نایینه کهی خۆیان تیک دا، خیلاف و کیشه یان تیدا پهیدا کرد، بیرو بؤ چونی دژ بهیه کیان تیدا هینانه کایه و هه. بوونه گرو گرو و تاقم تاقم. هه کۆمه له و پارچه یه کیان ئی پچری، نه مجار هه

مَا تَقِيُّ مِنْ أُمَّةٍ أَلْمَاهُمْ وَيَسْتَخْرِجُونَ ﴿۹۶﴾ ثُمَّ أَرْسَلْنَا نُوحًا نَذِرًا كُلَّ مَجَلَّةٍ أُمَّةٍ رَسُولًا كَذَّبُوهُ فَأَنبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ فَبِعَظْمٍ لِّقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۹۷﴾ ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿۹۸﴾ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ ﴿۹۹﴾ فَقَالُوا أَتُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِكَ وَقَوْمُهُمَا لَنَا عِدَدُونَ ﴿۱۰۰﴾ فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ ﴿۱۰۱﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿۱۰۲﴾ وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ آيَةً وَآوَيْنَاهُمَا إِلَىٰ رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ ﴿۱۰۳﴾ يٰ أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿۱۰۴﴾ وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ ﴿۱۰۵﴾ فَاتَّقُونِ ﴿۱۰۶﴾ فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿۱۰۷﴾ نَذَرْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿۱۰۸﴾ أَيْخُسُونَ أَنَا نَذَرُهُمْ يَوْمَ مَالٍ وَبَيْنَ ﴿۱۰۹﴾ نَارِجُ مَمَّ فِي الْفَرِيقِ بَل لَا يَشْعُرُونَ ﴿۱۱۰﴾ إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿۱۱۱﴾ وَالَّذِينَ هُمْ يَأْتِيَتْ رَبِّهِمْ يَقُولُونَ ﴿۱۱۲﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿۱۱۳﴾

تاقمه به و پارچه نایینهی بؤ خوی پچریوه دلخۆشه و پی ی وایه: هه نه و له سهر حهقه و هه رپرده وانی نه و نایینهی نه و پهیره و دی که هیدایه تدران و نه وانی دی گومران!!

﴿فَلَنَرَهُمْ فِي غَمَرَاتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ﴾ نهی موحه ممه! وازیان ئی بینه با لهناو گومرای خۆیان دابن تامردن یه خه یان پی دهگری، دهمرن یا دهکوزرین، یان نیشانه و پی شهتای عه زابیان بؤ دی.

﴿أَيْخُسُونَ أَنَا نَذَرُهُمْ يَوْمَ مَالٍ وَبَيْنَ﴾ نَسَارِجُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَل لَا يَشْعُرُونَ ﴿۹۶﴾ نایا پییان وایه: مۆله تدانیا بؤ ماومیه ک و زورکردنی مال و سامان بؤیان و مندال پیدانیا له ماومی به تاقیکردنه و میان دا، هوی نهومیه ریزیان هه یه لامان و به خیرایی خیر و هه ریان بؤ دمسته بهر ده کهین؟! نانا باوانه زانن، نه و مال و مندال پیدانه سهر منجای بؤ نه وان شهرو نه گبه تییه خیر و هه ر نیه، دوا یی ژوان دهمنه و هه، به لاد کاتیک: که ژوان بوونه و هه بی سووده.

﴿إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ﴾ بئگومان نه وانهی هه میشه له ترسی عه زابی خودا له سهر طاعهت و عیبادهت

بەردەوامن.. ئالېردا ئەنئەرى ئيمان دەردەكەوئ، ئەو ھەستە ئيمانىيە ئادەمىزاد ھەلەمدىن بەردەوام بى لەسەر خوداپەرستى و ترسى پاشە رۇزىشى ھەبى، چەندىك ئەركى سەرشانى ئەنجام بەدا ترسى عەزابى خودا زياتر لەدلى دا جىگىر دەبى.

﴿وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ﴾ ئەوانەى بىروايان بەنیشانە كەونىيەكان و ئايەتە قورئانىيەكان ھەبە، بىروايەك شك و گومان روى تى نەكا. ئايەتە كەونىيەكان بىرىتىن لەو بەلگەو نىشانانەى لەناو بوونەومردا دەبىندىن، بەتەقىكرىن و ورد بوونەو ھەناسمانەكان و زەوى دياردەكانيان بەدى دەكرىن و نىشانەى تاكو تەنھايى خودان.

﴿وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ﴾ ئەوانەى ھەرگىز ھاوئل بۇ خودا دانانين و لەتەك خودادا كەسى تر ناپەرستى بىروايان ھەبە: كەجگە لەخودا ھىچ خوداى تر نىن، بى ھاوئل و بى خىزان و بى مىندالە، پىئويستى بەكەس نى ھەموو كەس پىئويستيان بەنەو.

﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَاوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجَلَةٌ آلِهِمْ إِلَى رَبِّهِمْ وَاجْتَنِبُوا﴾ ئەوانەى ئەركى سەرشانى خۇيان ئەنجام دەمدن، بەگوپىرى تواناى خۇيان خودا پەرستى دەكەن، لەمال و سامانى خۇيان دەبەخشن بەلام وپراى ئەو ترسيان ھەبە لىيان وەرنەگىرى، ترسى ئەوديان ھەبە كەمتەرخەمىيان كەردبى و ئەركەكانى سەرشانىيان وەكوو پىئويست ئەنجام نەداين.

﴿أُولَٰئِكَ يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ﴾ ئەوانە ئەو كەسانەن پەلەدەكەن لەنەنجامدانى كارى خىرو چاكەدا، پىشپىركى تى تىدا دەكەن، ھەولئ ئەو دەمدن كارى باش و پەسەند ئەنجام بەدن، پىشەنگو رابەرىن لەبوارى كەردنى كارى چاك دا.

﴿وَلَا تَكُلْفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ مینھاج و شەرىعەتى ئىمە وەھايە زىاد لەتوانا و زە ئەرك ناخەينە سەر كەس، بىگومان خودا ئەرك و واجىباتى خستۆتە سەر بەندەكانى بەگوپىرى ئامادەباشىيان و ھىزو تواناىيان بەسەرى دا، حىسابو لىكۆلئىنەوھشيان لەگەل دەكا بەگوپىرى ئەو كەردەوانەى لەھوار چىوئەى تواناىيان دا ئەنجامى دەمدن. ﴿وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ﴾ لەلاى ئىمە ھەبە نامەى ئەعمالى ئەوانە، يان لەوھولەحقوظمەن لاپە، زۆر بەوردى و راستى كەردەوئ ئەدەمىزادى تىدا چەسپاوەو تۆمار كراو، ھىچى لەبىر نەجوو.

وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَاوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجَلَةٌ آلِهِمْ إِلَى رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ ﴿٦٠﴾
أُولَٰئِكَ يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ ﴿٦١﴾ وَلَا تَكُلْفُ
نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٢﴾
بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمَرٍ مِّنْ هَذَا وَلَهُمْ أَعْمَالٌ مِّنْ دُونِ ذَٰلِكَ هُم لَهَا
عَامِلُونَ ﴿٦٣﴾ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَلِّهِمْ بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَجْتَرُونَ
﴿٦٤﴾ لَا يُجَنَّبُوا يَوْمَ يَأْتُكُم مَّا لَا تَصْنَعُونَ ﴿٦٥﴾ فَكَانَتْ أَيْتَقِي
تُنَالُ عَلَيْكُمْ فَمُكَنَّا عَلَىٰ أَغْصَانِكُمْ تُنْجِسُونَ ﴿٦٦﴾ مُسْتَكْبِرِينَ
بِهِمْ سَمِيرًا فَتَهْجُرُونَ ﴿٦٧﴾ أَفَلَا يَذَرُوا الْقَوْلَ أُرْجَاهُمْ أَمْ لَا يَأْتِ
مَلَائِكَهُمْ الْأُولَىٰ ﴿٦٨﴾ أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُشْكِرُونَ
﴿٦٩﴾ أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُم بِالْحَقِّ وَكَانَتْ لَهُمُ الْغَفَىٰ
كَرْهُونَ ﴿٧٠﴾ وَلَوْ أَتَبَعَ الْحَقُّ أَقْوَامَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ
وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ بَلْ أَتَيْنَهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنْ
ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿٧١﴾ أَمْ قَسَمْتَ لَهُمْ خَرْمًا فَخَرَجَ رَيْكٌ خَيْرٌ
وَمَوْءَجٌ كَرِيمٌ ﴿٧٢﴾ وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٣﴾
وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنُكَيِّبُنَّ ﴿٧٤﴾

﴿وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ ئەوانە بەھىچ جۆرى ستەمیان ئى ناكىرى لەكەردەوكانىيان كەم ناكىرتەو، بەلگەو پاداشى كەم و زۆرى كەردەوكانىيان وەردەگرنەو، لەھەمان كات دا سزايان لەسەر زىاد ناكىرى.

﴿بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمَرٍ مِّنْ هَذَا﴾ بەلگەو ئەو كافر و موشرىكانە دلىان بى ناگايە لەم قورئانە: كەشىفا بەخشە بۇ ھەموو دەردىك، بى ناگان لەوئى: كەھىدايەتدەرە بۇ راستىن رىگا و خۇشترىن و بەختەومەرتىن ژيانى دونيا و قىامەت. غافلن: چونكە دلىان ناگاي لەحق و راستى نى، نوورى زىندوو بوونەو ھەبە ناگا ھىنانەوھىان وئ نەكەوتوو، ناگايان لەو نوورو روناكىيە نى، وئلى ساراي گومرايى بوون. ﴿وَلَهُمْ أَعْمَالٌ مِّنْ دُونِ ذَٰلِكَ هُم لَهَا عَامِلُونَ﴾ ئەوانە جگە لەو ھەلوئىست و كەردەوانەيان كارى ناشىرىنى تىرىشيان ھەبە.

﴿حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَلِّهِمْ بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَجْأَرُونَ﴾ ھەتا ئەو رۆژى بەسزاي سەختى خۇمان دەيانگىرىن، خراپترىن عەزاب دەورىان دەدا، بەلئى بەھۆش خۇ نايەنەو ھەتا خۆلىسەرەو بەناز پەرەومردە بووكانىيان بەعەزابى بەنئىشى خۇمان

د مگرین و له هه موو لایه که موه ئاگری دۆزه خ دهوریان دددا،
نه وکاته هاواریان ئی هه لدهستی و دمکه ونه پارانه وه، به لām بی
سوده. هاوارو دادو هیغان دادیان نادا!

﴿^{۱۵} لَا تَجَاوَزُوا الْيَوْمَ إِلَّكُمْ مِنْ لَا تُصَرُّونَ﴾ هاوارو زیقه زیق
مه کن، هاوارو پارانه و متان بی سوودو نه و عه زابه ی بۆتان
برپار دراوه له سهرتان هه لئاگری، عه زاب بهردو امه و کهس
نیه کۆمه کیتان پی بکا، کهس نیه بتوانی بیته له مپهر
له نیتوان ئیوه و عه زابی به نیش دا!

﴿^{۱۶} قَدْ كَانَتْ آيَاتِي تُنْفِلُ عَلَيْكُمْ فُكْتُمْ عَلَى أَغْقَابِكُمْ تَنكِصُونَ﴾
بیگومان ئایاتی من ده خویندرایه وه به سهرتان دا، ئی
هه لده سهر مینه وه، روتان ئی و مردمگیرا، پشتتان د مکرده
هورتان و خویندرمکه شی، چ جایی نه وه ی برۆی پی بکه و
شوینی بکه و، ئی د مکه شانه و مو له بهری هه لده هاتن. پاشه و
باش د مکه پانه وه!

﴿^{۱۷} مُسْتَكْبِرِينَ بِهِ﴾ حال و مزعتان وابوو لوتبه رزیتان
دمناندو خۆتان به لاه بهرز بوو له وهی، که شوینی خه ق
بکه و، حه ق هه لگرانی حه قتان به لاه بی نرخ بوو! ﴿سَامِرًا
تَهْجُرُونَ﴾ حالتان وهایه، رادمبوین له دوری که عبه و
هورتان واز ئی دینن، به وهی حه قه حه قی خۆتان و تانه دان
له هورتان که یف خۆش و تهرده ماخ دهن.

﴿^{۱۸} أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ﴾ ئایا نه و موشریکانه له م هورنانه
پیرۆزو بهرزو به فهره حالی نابن؟ تابزانن چهند فه صیح و
به لیغه؟ خۆ فه صاحمت و رهوانی بزی هورن لای نه وان
ناشکراو نومایانه. ﴿أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ﴾ یان
پیتان وایه شتیکیان بۆ هاتوو به چه وانه ی دابو نه ریته و
له وه پیش روی نه داوه؟ هه رچه نده نه وان به ته و اتور پیتان
که ییشتوو: که پیغه مبه ران یه ک به دوا ی یه ک دا ره وانه
کراون بۆ سهر گه له گانیان و موعجیزه یان نواندون.

﴿^{۱۹} أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُكْرُونَ﴾ یان له وانه یه
له وه پیش پیغه مبه رکه ی خۆیان نه ناسیی و پیش
پیغه مبه رایه تی به رموشته به رزمکاتی ناشنا نه بووین؟
هه رچه نده له ناویان دا به راستگۆ و دستپاک ناوی دمر کردبوو،
ده یانزانی له درۆ و رهوشتی ناشیرین به دورمه دهی چۆن
بۆ خۆیان نازناوی (صادق الامین) راستگۆ و دستپاکیان
به سهر دا بریوه. که چی به درۆی ده خه نه وه؟

﴿^{۲۰} أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ﴾ به لگوو نه وان ده لئین: پیغه مبه ر جهۆره
شیتیه کی پیومه نازانی ده لئ جی. نه مه له کاتی که دا نه وان

د مزانن عه قلمه ندرتین ئاده میزاده. ﴿بَلْ جَاءَهُم بِالْحَقِّ
وَأُنْكَرُوهُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ﴾ به لگوو نه و پیغه مبه ره: که بۆ
خۆیان نازناوی (الصادق الامین) یان پیتاوه. به حه ق هاتوو
بۆ سهریان، په یامی حه قی بۆ هیانوان، داویان ئی ده کا واز
له بتپهرستی به یینن و یه کتا به رستی بکه ن، شوین په یامه که ی
بکه و: که خۆشه ختی دونیا و هیامه تیان بۆ ده سته به ر ده کا،
به لām نه وانه زور به یان ره یان له حه قه و مل به حه ق
نادهن، چونکه شیرک و بی دینی له ناخیان دا روا و مو په به ندی
لاسای کردنه وه ی باوک و باپیرانیان.

﴿^{۲۱} وَلَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ
فِيهِنَّ﴾ حه ق پیغه وانه ی به تاله، حه ق شتی جه سپاو و راست و
به ردو امه، جا نه گهر حه ق شوین هه واهه و موسی ئاده میزاد
بکه وئ ده یته به تال و حه قیه تی خۆی له ده ست دددا،
بوونه وهر تیکده چی، شتی که نامینی راگری بوونه وهر بی،
هه ندیک پیتان وایه: حه ق به مانا ئیسلامه، جا نه گهر ئیسلام
شوین هه واهه و موسی نه وانه بکه وئ دونیا ده یته شیرک و
بی دینی، قیامه ت رادمبی، بوونه وهر له ناو ده چی. ﴿بَلْ أَتَيْنَاهُمْ
بَذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنْ ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ﴾ به لگوو ئیمه هورنانی که مان
بۆ هیانوان جیگی شانازی نه وانه، ناوو ناویانگیان ده داتی،
شکۆمه ندی و بالاده ستی و به خته وهر یان بۆ ده سته به ر ده کا
نه گهر شوینی بکه و!

﴿^{۲۲} أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا فَقَرَأَ رَبُّكَ خَيْرٌ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ﴾ یان
داوی کری ی بانگه وازی به که تیان ئی ده که ی له پاساوی
بانگه وازی کردنت بۆ یان موجه یان ئی ده ستین؟ بۆیه ره یان
لیته! واته نه م تۆمه ته له تۆ دووره، دهی بۆچی نه و موشریکه
هورمیشیه سهر ره قانه ئیمانت پی ناهینن؟

﴿^{۲۳} وَإِلَّا لَتَدْعُوهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ بیگومان تۆ نه ی
موجه مبه ده! بانگه وازی ئاده میزاده گشتی و هورمیشیه که مان
به تایی به تی ده که ی بۆ ریگی راست و ئایینی پیرۆز، بانگیان
ده که ی بۆ ریبازی شکۆمه ندی و که رامت، بۆ ریگی خۆشی و
به خته وهری نه ویش ئایینی ئیسلامی پیرۆزه: که ده رمانی
هه مو وهر دیکه، یه کالاکه ره وه ی هه مو و مو شکیله و ته نگ و
چه له مه یه که.

﴿^{۲۴} وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنَّاَكِبُونَ﴾
بیگومان نه وانه ی له ریگه ی راست و ئایینی خودا لایان داوه،
ریبازی هه لته و غه لته یان گرتوو، گو مپا بوون و سهراسیمه و
سهر گهر دان!

﴿۷۵﴾ وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلَجُّوا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿۷۶﴾ ئەوانى لەسەرىيىچى و ياخى بوون دا گەيشتوونە ئاستىك هيوى ئيمانىيان لى ئەكرى، تەنانەت ئەگەر نىعمەت و رەحمەتى خۆمانىيان بەسەردا بېرىن، دەردو بەلاو تەنگو جەلەمەيان لەسەر ھەلگىر، قورئانىيان بەسەردا بخویندەتەو، بەلگەى جۇراو جۇرو بەھىزيان بۇ بەھىندەتەو، ئيمان ناھىن و گەردنكەچ نابن و شوین پەيامى قورئان ناكەون، بەلگەو دەرژە بەگومپاى خۇيان دەمدەن و بەردەوام دەبن لەسەر كوفرو بىدىنى و بەسەرگەردانى و پاراى دەمىنەو تا كۆتایى ژيان.

﴿۷۶﴾ وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ وَمَا يَضُرُّهُمْ ﴿۷۷﴾ بىگومان بەبەلاو ناخۆشى بەتاقىمان كەرنەو، روژى بەدر زۆربەى سەرفانىيان بەدەستى موسولمانەكان كۆززان و بەدىل گىران، تووشى زۆر دەردو بەلاو تەنگانەو ناخۆشى ترمان كەرن، بەلام لەمەلوپىستى خۇيان پەشىمان نەبوونەو، ئيمانىيان نەھىناو بۆلاى خودا نەگەرەنەو، گەردنكەچى و فەرمانبەردارى خۇيان رانەگەياندا بەلگەو بەردەوام بوون لەسەر كوفرو گومپاى خۇيان.

﴿۷۷﴾ حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿۷۸﴾ ھەتا بەناگەھان قىامەت رادەبى و حىساب و لىكۆلینەو دەست پى دەكرى و عەزابى دۆزدەخيان بۇ دەستنىشان دەكرى، عەزاب و ناخۆشەيان توش دى كەلەو پىش بەخەيالىيان دا نەدەھات، نىز ئەو كاتە بەناگا دینەو بەمالویرانى خۇيان دەزان و لەھەموو خىرو خۆشەيەك ناویند دەبن، ھىوا بپاوو دۆراو ریسوا بوو؛ ھىچ شتىك فرىايان ناكەو و ھىچ شتىك دادايان نادا!

﴿۷۸﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ﴿۷۹﴾ پەرورەدگار خودایەكى وەھایە بۇ ئیوھى دروست كەردە، نامیری بیست بۇ بیستى دەنگ و سەدا، نامیری دیتنى بۇ دروست كەردە بۇ دیتنى شت، عەقل و ھۆشى بۇ دروست كەردە بۇئەوھى ھەست بەو حەقیقەتانە بکەن؛ كەسەر دەكیشى بۇ دەستەبەر بوونى ئەو شتانە سودى دونیاو قىامەتى تىدایە بۆتان. ﴿قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ﴾ سوپاسگوزارى ئیوھ زۆر كەمن! چەند سەپلەو پینەزان لەبەرەمبەر نىعمەتەكانى خودا. واتە: ئەوان ھەر ھىچ شوكرى خودا ناكەن، لەكاتىك دا دەبواپە ھەموو كاتى خەرىكى شوكر و سوپاس بوونایە.

﴿۷۹﴾ وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلَجُّوا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿۸۰﴾ وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ وَمَا يَضُرُّهُمْ ﴿۸۱﴾ حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿۸۲﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿۸۳﴾ وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿۸۴﴾ وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿۸۵﴾ بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوَّلُونَ ﴿۸۶﴾ قَالُوا أَأَوْنَانَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا أَوْنًا لَنَعْمُرُنَّ ﴿۸۷﴾ لَقَدْ وَعدْنَا عَنْ وَإِسْرَارًا هَذَا مِنْ قَبْلُ إِنَّ هَذَا إِلَّا أَسْطُورُ الْأَوَّلِينَ ﴿۸۸﴾ قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۸۹﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿۹۰﴾ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَكِ الْكَبِيرِ وَالْمَكْرَسِ الْعَظِيمِ ﴿۹۱﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَنْقُرُونَ ﴿۹۲﴾ قُلْ مَنْ يَدْعُو مَلَكَوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَمُو يُحْيِيهِ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۹۳﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَن تَحْشَرُونَ ﴿۹۴﴾

﴿۷۹﴾ وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿۸۰﴾ پەرورەدگار خودایەكى وەھایە ئیوھى بەدەپەناو و لەپەنگەى زاو و زوھ زۆرى كەردەن و بەسەر زەوى دا بۆلاوى كەردەنەو، بۇ ئەوھى زەوى ناوەدان بکەنەو، ئیوھى كەردە بەچەند رەگەزو گەل و نەتەوھەك، رەنگو رەگەزو زوبان و رەوشتان لىك جودایە، پاشان ھەمووتان لەسارى مەحشەر كۆ دەكاتەو بۇ حىساب و لىكۆلینەو، بۇ سزا دانەو و پاداش وەرگرتەو.

﴿۸۰﴾ وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ ﴿۸۱﴾ خودایەكى وەھایە دەزىپنى و دەمرىنى، نىعمەتى ژيانى پى بەخشیون، بەلام ئەو نىعمەتە بۇ ھەتا ھەتایە نیە، بەلگەو مەبەست لەو ژيانە گواستەوھە بۇ ژيانى تەواو ھەتا ھەتایى، بەم رەنگە دواى دروستكەردەن و گيان پى بەخشیشتان دەتەمرىنى و پاشان جارىكى تر لەروژى قىامەت دا زیندەوتان دەكاتەو. بۇ پاداش و سزا وەرگرتەوھى كەردەوكانى ژيانى دونیاتان. ﴿وَلَهُ اخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ﴾ خودایەكى وەھایە شەو و روژى بۇ ئیوھ موسەخەر كەردە، واى لى كەردەن بەشوین یەكەردا دین و

ناشرینانی و مپالی دمدن، هر شتیک لهگهل شکومهنیدی خودایی دا نهگونجی نابی و مپالی بدری.

﴿قُلْ رَبِّ اِنِّیْ مَیْیُوْعَدُوْنَ، رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِیْ فِی الْقَوْمِ الظَّالِمِیْنَ﴾ بهروردگار هرمان به پیغمبر دهکا: که روو بکاته نهوو پهنا بهزاتی پاکي بگری: که نه پخاته پیپی سته مکارانه وه. بلی: خودایه! نهگهر برپارت داوه نهو عزابهی هر مشمت پی له کافرهکان کردوه نیشاتم بدهی له دونیادا یان له قیامت دا گیرودمیان بکهی پی ی. خودایه! من لهو پیپه حیساب مهکهو مەمخره ناویانه وه! لهو عزابو سزایه من بپاریزه.

﴿وَإِنَّا عَلٰی اَنْ تُرِیْكَ مَا نَعِدُّمُ لَقَادِرُوْنَ﴾ واته دلنیا به نهی پیغمبر ﷺ نیمه دمتوانین نهو عزابهی نازلی دهگهین بۆ سهریان نیشانی توی بدمین. نهگهر مهیلان هه بی نهو عزابهی نازلی دهگهین بۆ سهر کافرهکان پیشانی توی بدمین دهمانکردو دهمانتوانی بیکهین، بهلام نیمه نهو عزابه دوا دهخهین بۆ کاتیکی تر: که حیکمهتی خویمان داخواییهتی. چونکه هیندیک لهو کافرانو هه ندیک له نهو دهگانیان نیمان دههین!

﴿ادْفَعْ بِالَّذِیْ فِیْ اَیْمَنِ السَّیِّئَةِ نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا یَصْفُرُوْنَ﴾ پاساوی خراپه به چاکه بدمردهوه، له بهرامبر که سیک دا خراپهت لهگهل دهکا نه تو چاکهی لهگهل بکه، پشوو دریز به له سهر نهو نهزیمتو نارچه تهیهی له کافرهکانه وه پیته دهکا. نیمه دمرانین چون وه صفمان دهکهن: دهئین: خودا هاوهلی هیه، مندالی هیه، پیغمبره کهی به درو دهخه نه وه!

﴿وَقُلْ رَبِّ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّیْطَانِ، وَاَعُوْذُ بِكَ رَبِّ اَنْ یَّخْضُرُوْنَ﴾ بلی: خودایه من پهنا دگرم به تو له وسوسه و دهنه دهنه و ختو کهی شهیاتی نی یهکان، پهنا دگرم به تو که نه توانن هه لم بختیته و هاتم نه دمن بۆ سهر پیچی هرمانی تو، خودایه پهنا دگرم به تو له وهی نهو شهیاتیانه نامادهی کارهکانم بن.

﴿حَتّٰی اِذَا جَاءَ اَحَدُھُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعْنِیْ ۚ اَعْمَلْ صَالِحًا فِیْمَا تَرَكْتُ﴾ که نادمیزادی کافر یان موسولمانی له خودا یاخی و که مته رخه م له مردن نریک بووه وه، نهو شوین و عزابهی بینی: که چاومروانیهتی، داوای گهرا نه وه دهکا بۆ دنیا، دمیوهی که میکی تر مردنی بۆ دوا بخری، بۆ نه وهی کردموهی چاک بکا، کاره خراپهکانی بسپریته وه، خودا له خوئی رازی بکا طاعت و بهندیایهتی بۆ خودا نه انجام بدا، مافی

که سیک خودا بیوهی تو شی ناخو شی و به لای بکا که س نیه بتوانی بیپاریزی و به هانایه وه بی و له دمس خودا رزگاری بکا، هرچی خودا بیوهی بی دمی، هرچی بیوهی نه بی نابی. نهگهر نیوه نه هلی زانست و زانیارین. نهگهر نه م پرسیارانه شیان لی بکهی به ته نکید ﴿سَيَقُولُوْنَ لِلّٰهِ﴾ دهئین: بۆ خودایه، یه که سهر نیعترف دهکهن: که خاوهن و هه لسورینهرو فرمانروایهتی بوونه و مر ته نیا خودایه و بهس! که س نیه حوکی خودا رمت بکاته وه هه لیوشینیته وه جا که دانیان به مودا نا ﴿قُلْ فَاَنَّا نُنْعَزِلُہٗ﴾ پییان بلی: نه دی که وایه بۆچی هه لخته تاون و له یه کتاپه رستی و بهندیایهتی کردن بۆ خودا دووره به ریزن، چون هیشتان شهیتان له خسته تان دما؟

﴿بَلْ اَتٰیھُمْ بِالْحَقِّ وَاِنَّھُمْ لَکَاذِبُوْنَ﴾ به لکوو نیمه قسهی حهفمان بۆ هیانوان، نایینی راست و دروستمان بۆ ناردوون، بهیامیکی راستمان پی راگه یاندون، به وه: که هیچ خودای به حق نین جگه له (الله) به لگهی صه حیج و حاشا هه نه گهرمان بۆ هیانوانه وه له سهر تاک و ته نهایی و بی هاوهلی و بالادستی خودا! واز له کی شه و جه دهل له گهلان دا بیته، نهوان نینکاری حق دهکهن و له نینکاری کردن که شیان دا راست نین درو دهکهن.

﴿مَا آتٰھُ اللّٰهُ مِنْ وَلَدٍ وَّمَا کَانَ مَعَهُ مِنْ اِلٰهٍ﴾ هر گیز خودایه کی تری لهگهل دا نیه و نه بووه نابی، هاوهلیکی نیه له خودایه تی دا هاوشانی بکا نهگهر جگه له خودای تاک و ته نها و بالادست جهند خودایه کی تر هه بوونایه ﴿اِذَا لَتَعَبَ کُلُّ اِلٰهٍ بِمَا خَلَقَ﴾ هر خودایه ک بۆ خوئی دروستکارو دهکانی خوئی به پیوه دهرد، ههر یه که یان به شیکی بوونه و مری بر دما، ﴿وَلَمَّا بَغَضْھُمْ عَلٰی بَعْضٍ﴾ هه ندیکیان به سهر هه ندیکیان دا زال دبوون و دمیوه و یست خوداکانی دیکه زیر دمسته بکا. ﴿سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا یَصْفُرُوْنَ﴾ پاک و بهرزو پیروزه خودا له وهی و مپالی دمدن و دهئین: خودا مندالی هه، هاوهلی هه.

﴿عَالِمِ الْغُیْبِ وَالشَّھَادَةِ﴾ زانایه به هه موو په نامه کی و ناشکرایه ک، هر نهو غه یب دمرانی، زانینی نهو شتانهی له نادمیزادو فریشته و جندو که په نامه کین، تایبه ته به خودا و مر هر نهو دمیانزانی، هه روا شته ناشکراکانیش دمرانی، نهئینی و ناشکرا لای خودا چون یهکن و وهکوو یه ک دمیانزانی، ﴿فَتَعَالٰی عَمَّا یُشْرَکُوْنَ﴾ پاک بهرزو پیروزه لهو شته

﴿سُورَةُ اَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا﴾ نهمه سورمتیکه بهنیگا ناردومانه
 بؤ سمر تۆ نهی پیغه مبهر، همر حوکم و یاسایه کی تیدایه،
 به پیویستمان داناو به بندى بن و جئ به جئ بکه،
 ﴿وَاَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لَّعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ لهم سورمه دا جهند
 بهلگو و نیشانه ی ناشکرمان نازل کردون له سمر تاكو و ته نهایی
 خوداو به توانایی و دانایی، بؤ نه وهی نیوه یادیان بکه نه وه و
 برواتان به تاكو و ته نهایی و به توانایی خودا به هیز بی،
 پابه ندی فه رمان و جله و گریه به کانی بن به پرده ی حوکم و
 یاسا کانی بکه.

﴿الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ﴾ سزادانی
 نافرمتی زیناکار و پیای زیناکار نه گهر نازادو بالغ و عاقل
 بوون، نافرمته که شووی نه کردبوو پیاو ده که ش ژنی نه هینا
 بوو، نه وه همریه که یان سه دجلدی لی دمدری. شایانی سه رنج
 لی دانه، لی رمد له بای زینادا نافرمتی پیش پیاو خستوه
 که جئ له بای حده ی دزی دا پیای پیش خستوه، چونکه
 ریخوشکه ره دموای زینا زوربه ی کات له نافرمته که وه دمبی،
 عه یبدار بوونی نافرمت به زینا له له که که دار بوونی پیاو
 کاریگهر تره، به لام له کاری دزی کردن دا زوربه ی کات
 له پیاو وه دمبی و نافرمت که متر پیکشی دهکا. بؤیه له بای
 دزی دا پیای پیش نافرمت خراوه. ظاهر ی نایه ته که نه وه
 ده که یه نی، که حده ی زینا لی دانی سه د داره. به لام
 به همرموده ی سه حیحی پیغه مبهر ﴿جوداوازی خراومه
 نیوان نافرمتی شوو کردو شوه نه کردوه، همروا پیایک ژنی
 هینابی یان نه میینابی حه دیان حیاوازه. واته: (محصن) و (غیر
 محصن) حده ی موحصن نه و ژنه ی شووی کردبی و نه و
 پیاو ی ژنی هینا بی به گویره ی حه دیثی پیغه مبهر ﴿
 به ردمباران دمکرین تا گیانیان دمرده جئ. نهم حوکه
 به گوفت و به کردوه له پیغه مبهر وه چه سپاوو به موته واته
 ریوایمت کراوه. ﴿وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ﴾
 بابه زمیی و شهفه قهت پال به نیوه وه نه نی حده له سمر
 زیناکر لایه رن، جئ به جئ کردنی حده له سمر زیناکر
 حوکی خودایه، نابی به هیج جوژی حوکی خودا رابگیری و
 ماته ل بکری. نه وهی له سمر نیوه پیویسته پابه ندی دهقی
 بریاری خودا بن و دمبی به رامبه ر حوکم و بریاری خودا
 به غیرت بن، همرکه سی سنووری خودای شکاند دمبی نیوه لی
 ی قیوون نه که. ﴿إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ نه گهر
 نیوه نیمانتان به خوداو به روژی قیامت هیه حده له سمر
 زیناکاران نه نجام بدمن و به توندیی توله یان لی بستین،

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُورَةُ اَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَآَنَزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لَّعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ
 ﴿١﴾ الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ
 بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَشَهِدَ
 عَدَايُهُمَا طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾ الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ
 مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحُرْمٌ ذَلِكَ عَلَى
 الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣﴾ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَا يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ
 فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا يَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةٌ أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ
 الْفَاسِقُونَ ﴿٤﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن بَعْدِ ذَلِكَ وَلَمْ يَحْمِلُوا إِثْمَ فَحْشِهِمْ
 رَجِمُوا ﴿٥﴾ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُن لَّهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنفُسُهُمْ
 فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٦﴾
 وَالْخَامِسَةُ أَنَّ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٧﴾ وَيَدْرَأُ
 عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ
 ﴿٨﴾ وَالْخَامِسَةَ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٩﴾
 وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾

بؤ نه وهی نه وان و هی تریش ته می خواردو بن و په ندو
 عیبرت و مر بگرن، نهمه هه لئان و ته رغیبکی زوری تیدایه
 له سمر جئ به جئ کردنی حوکم و حده دکانی خودا له سمر
 تاوانباران. ﴿وَلَشَهِدَ عَدَايُهُمَا طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ پیویسته
 حده لی دمر کردنه که یان به ناشکرا بی و به بهر جاوی
 خه لگیه وه بی، باکو مه لیک له موسولمانان ناگاداری حده لی
 دمر کردنه که یان بن بؤ نه وهی زیاتر نازاری دموونییان
 بدری و پتر کاریگهر بی له سهریان و سزاکه یان توند تربی.

﴿الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً﴾ شهمن و حال وایه دابو
 نه ریت وایه، که پیای زیناکه رو فاسیق و بی دین همر حمزی
 لهومیه نافرمتیکی زیناکه ری وهك خوی ماره بکاوبیته
 هاوسه ری نافرمتیکی داوین پیس، کوردی گوته نی (ته بری
 گول عاشق به داری ژمه نه موته) نه و جوړه پیاوانه نایانه وی
 نافرمتی داوین پاک و خودا په رست بیته هاوسه ریان به لگوو
 هه ول ددها نافرمتیکی بی ناموسی داوین پیسی و ابکاته
 هاوسه ری خوی، که ناموس و حه یای به لاوه گرنگ نه بی و گوئ
 نه داته حیجاب و خودا پوشین. تیبینی نه وه ده کری له نایه تی

پیشوودا ﴿وَالزَّانِيَةُ﴾ نافرمتی داوین پیسی پیش خستووه،
 لیرمش دا ﴿الزَّانِي﴾ پیاوی داوین پیسی پیش خستووه.
 زانیانی تفسیر بۆ حیکمتی نهم پاش و پیش خستنه
 همرموویانه؛ چونکه نهم نایه‌تهی ئیره باسی نیکاح کردن و
 داخوایی ده‌گا به‌روالته‌تیش پیاو لهم بوارمدا ده‌ست
 پیشخه‌رمو زوربه‌ی گات داواکردن و خوازبئینی بۆ نیکاح
 له‌پیاووه سهر هه‌لدمدا. وه‌لی له‌باسی زینادا چونکه
 ریخوشکردن و داخواییه‌کانی زینا له‌نافرمتوه سهر هه‌لدمداو
 نافرمت پیش خراوه، له‌باسی نیکاحیشدا پیاو خراوته پیش!
 ﴿وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ﴾ نافرمتی داوین پیسو
 بی‌دین پیاوی موسولمان و داوین پاک حمزی ئی نیمه‌هه‌ول
 نادا بیکاته هاوسهری خۆی، به‌لگوو پیاوی فاسیق و بی‌دین
 مه‌یلیان لییانه. که‌وابوو مانای همردوو رسته‌کان ﴿الزَّانِي لَا
 يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً﴾ ﴿وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ
 مُشْرِكٌ﴾ یه‌ک نیمه‌لێک جوداوازن. چونکه رسته‌ی یه‌که‌م
 نه‌وه ده‌گه‌یه‌نی؛ که‌پیاوی زیناکار حمزی له‌هاوسهریتی
 نافرمتی داوین پاک و خودا په‌رست نیه، به‌لگوو مه‌یلی
 له‌نافرمتیکی وه‌ک خۆی داوین پیسو و بی‌دینه. رسته‌ی دووهم
 نه‌وه ده‌گه‌یه‌نی؛ که‌نافرمتی داوین پیسو پیاوی موسولمان و
 داوین پاک نایخوای و حمزی له‌هاوسهریتی نه‌وه جوړه
 نافرمتانه نیه. به‌لگوو پیاوی بی‌دین و داوین پیسو داخوای
 ده‌گا و هه‌ول ده‌دا بیکاته هاوسهری خۆی. ﴿وَحُرْمَ ذَلِكَ عَلَى
 الْمُؤْمِنِينَ﴾ همرامه مارمکردنی زیناکارو له‌شفروش بۆ
 موسولمان، همرودها همرامه شوو گردنی نافرمتی داوین پاک و
 داپوشراوو له‌خودا ترس به‌پیاوی داوین پیسو و زیناکار.

﴿وَالَّذِينَ يُرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ﴾ نه‌وانه‌ی بوختان به‌نافرمتی
 داوین پاک و عه‌قیفه ده‌که‌ن، به‌تاوانی داوین پیسو
 له‌که‌داریان ده‌که‌ن، ﴿لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شَهَادَةٍ﴾ پاشان ناتوانن
 جوار شاید ناماده بکه‌ن له‌سهر راستی هسه‌که‌یان، بوختانه‌که
 ده‌که‌ن و ناتوانن جوار شاید بی‌نن شایه‌تی بدن؛ که‌نه‌وه
 نافرمته یان نه‌وه نافرمتانه‌یان به‌جاوی خۆیان دیوه خه‌ریکی
 نه‌وه کاره ناشیرینه بوون، نه‌گهر نه‌یان‌توانی راستی هسه‌که‌ی
 خۆیان بچه‌سپینن؛ نه‌وه سی حوکه‌یان هه‌یه.

۱- ﴿فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً﴾ هه‌شتا جه‌لده له‌بوختان که‌ره‌کان
 بدن، واته؛ هه‌شتا شوکه‌داری نه‌ته‌رو نه‌وشکیان ئی بدن.

۲- ﴿وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا﴾ نیتیر بپرای بپرای بۆه‌یج
 شتیک شایه‌تیان ئی قبول مه‌که‌ن، به‌دریژیی ته‌مه‌نیان ریژی
 نه‌وه‌یان مه‌دمنی بینه شاید به‌سهر ه‌یج شتیکه‌وه.
 ۳- ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ نه‌وانه مورکی فاسقی و درۆزنیان
 پتوه دمزی پله‌و پایه‌ی عه‌دالته‌و راستگوییان ئی دادپندری،
 لای ناده‌میزادان و لای خودا عه‌دالته‌یان نامیتی، ته‌نا‌هت
 نه‌گهر راستیش بکه‌ن به‌مه‌رجی نه‌توانن جوار شاید ناماده
 بکه‌ن ههر نه‌وه حوکه‌مانه‌یان به‌سهردا ده‌سه‌پێ!

﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾
 واته؛ مه‌گهر نه‌وه بوختانه‌که‌رانه‌ی دوا‌یی تۆبه ده‌که‌ن و
 له‌بوختانه‌که‌یان پاشگه‌ز ده‌بنه‌وه، حال و کرده‌وی خۆیان
 باش ده‌که‌ن و روده‌که‌نه چاکه کاری و خودا په‌رستی و
 ناگه‌پنه‌وه بۆسهر هه‌لو‌یستی پیشوویان و واز له‌بوختان کردن
 ده‌هینن. نه‌وه خودا لیخوشبوو خاوه‌ن به‌زمیی یه.

﴿وَالَّذِينَ يُرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ﴾ نه‌وه میردانه‌ی تاوانی داوین پیسو
 پال ژنه‌کانیان ده‌دمن ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شَهَادَةٌ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ﴾
 ناتوانن جوار شایه‌ت ناماده بکه‌ن له‌سهر راستی ئیدی‌عا‌که‌یان،
 ته‌نها روداو‌که‌یان بینوومو به‌س؛ نه‌وه ﴿فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ
 شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ﴾ شایه‌تی دانی پتویه‌ست
 له‌سهریان نه‌ومیه؛ جوارجار بلێ: ﴿أَشْهَدُ بِاللَّهِ﴾ نه‌وه له‌وه
 قسه‌یه‌ی پال خیزانه‌که‌ی دراوه راستگویه‌وه چی ده‌لی؛ راست
 ده‌کا. نه‌مه‌جار له‌جاری پینجه‌م دا بلێ، له‌عنه‌تی خودا
 له‌سهرمن بی نه‌گهر درۆ بکه‌م و شتی نه‌بوو و مه‌پال ژنه‌که‌م
 بده‌م. نه‌گهر نه‌مه‌ی گوت؛ نیتیر ژنه‌که‌ی ئی جیا ده‌بیته‌وه،
 گریی به‌ندیی نیوانیان نامیتی و نیتیر بپرای بپرای جاریکی تر
 به‌ه‌یج شتیه‌که‌ی نابیی بیته‌وه به‌هاوسهری و ئی ی حه‌رام
 ده‌بی، پتویه‌سته مارمیی بداتی و داری حه‌د له‌سهر بوختان
 له‌سهر پیاو‌که‌ لاده‌چی و نه‌گهر نافرمته‌که‌ دوا‌ی نه‌وه لی‌عان و
 شایه‌تی دانه مندالی بوو به‌هی پیاو‌که‌ حسیب نیه و مه‌پالی
 نه‌وه نافر. حه‌ددی زینای له‌سهر ده‌چه‌سپێ!

﴿وَالْخَامِسَةُ أَنَّ لَعْنَةَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ پینجه‌م
 جاریش بلێت؛ نه‌فرینی خوام له‌سهر بیته‌ نه‌گهر له‌وه
 درۆزنانیش به‌م.

﴿وَيَذَرُهَا الْعَذَابُ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ
 الْكَافِرِينَ﴾ تۆله‌ی داوین پیسو له‌سهر خۆی لاده‌با به‌وه
 که‌جوارجار شایه‌تی بدا بلێ؛ (أشهد بالله) نه‌م پیاو‌ه که‌میردی

منهو نهو قسمیهی بؤ ههلبهستووم درؤ دهکاو وتهکی راستی
تیدا نیهو من نهوکاره ناشرینهه نهکردوه.

﴿وَالْخَامِسَةَ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾
لهجاری پینجهم دا شایه دی بداو بئی: عزمی خودام
لهسربی نهگهر نهو کابریه راست بکاو لهراستگوییان بی لهو
بوختانهی دا.

﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ﴾
نهگهر فهضل و گهورمی خودا نهبوایه بهسمر نیووهو:
کهزیده فهضل و نیعمهتی خوی بهسهردا باراندون بهلوطضو
بهزمی خوی نهه یاسا جوانهی بؤ داناو و لهو جوره
تهنگره ناردهتیانه زرگاری کردون و ههلی توبه کردن و
پهشیمان بوونهودی بؤ رهخساندون، نهگهر نهه یاسایه بؤ
دیاری نهکردنایه، دهکوتنه نهوپهری تهنگانه و ناخوشی
یهوو حکیم و دانایه له شهریعت دانان و فهرمانکردن و
جلهوگیری کردن دا ههرچی فهرمانی بی دهکاو نهه بی دهکا
بی حکیمت نیه.

﴿إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِنْكُمْ﴾ بیگومان نهوانه
نهو بوختانهیان ههلبهستو هینایان و بلاویان کردموه
کۆمهلیکن لهئیوه، یهک و دوو نهبوون. نهو بوختانه
گهورمیهی بؤ عایشه ههلبهسترا بهسهرؤکایهتی عهدوللای
کورپی ئوبهی و لهگهل کۆمهلیکی تردا ریک کهوتن و بهناو
خهک دا بلاویان کردموه بانگهشهیان بؤ کردو زوریان گوت و
گۆتهوه، تهناهت کار کهیشته نهوکار لهدل و دهروونی
ههنئی موسولمانیش بکهو نهوانیش قسهی تیدا بکهو. ﴿لَا
تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ نهی خیزانی نهبویهکرو
ههموو نهوانه: کهبهو بوختانه دلتهنگ بوون و امهزان:
نهو روداو شهر و نهگهتی بوو بؤ نیوه، بهلکوو خیره ههر
بوو بۆتان لهدونیاو قیامت دا، لهدونیاو نهو ریزلینان و
شکۆمهندییهی کهبهعائیشه بهخشاو تارؤزی قیامت
بهراسته و داوینپاکی نهو لهفوران دا دهخویندریتسهوه.
لهقیامهتیش دا خیره پاداشی زورو زهبنده بۆتان. ههروا
ههرقهسهی گهوره بؤ نهوانه لهوبارهوه قسهیان کردوه..
﴿لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ مَا اكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ﴾ بؤ ههریهکیک
لهوانه قسهیان لهو تاوانه دا کردوه بوختانی بؤ عایشه
ههلبهستوو بهشیکی لهو عهزابه گهورمیهی قیامت
بهربهکوهی، ﴿وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾
نهوکهسهی زۆریه نهو تاوانهی لهخو گرتوووه رۆلی

﴿إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم بَلْ هُوَ
خَيْرٌ لَّكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ مَا اكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى
كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ ﴿١١﴾ لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ
وَالْمُؤْمِنَاتُ بَأْسَهُمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُبِينٌ ﴿١٢﴾ لَوْلَا
جَاءَهُ عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ فَازْلَمْ يَكُ
عِنْدَ اللَّهِ مِنْ الْكَاذِبِينَ ﴿١٣﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَسَفَرْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٤﴾ إِذْ تَلَقَّوهُمُ
بِالْبَيِّنَاتِ وَقَوْلُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُم بِهِ عِلْمٌ
وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾ وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ
قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَنَكَ هَذَا بَشَرٌ عَظِيمٌ
﴿١٦﴾ يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَنْ تَرُدُّوا عَلَيْهِمْ آيَاتِكُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧﴾ وَبَيْنَ
أَفْئِدَتِكُمْ الْآيَتُ وَاللَّهُ عَظِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ
يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفُحْشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾ وَلَوْلَا
فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٢٠﴾

سهرهکی ههبوو لههلبهستنی دا - کهزۆریه موفهسسرین
دهلین: عهدوللای کورپی ئوبهیه - جوونکه نهو یهکهه کهس
بوو کهنهو بوختانهی ههلبهست، عهزابی گهوره بؤ ههیه
لهدونیاو قیامت دا، لهدونیاو بهوه: کهدوو پرووی بهکهی
ناشکرا بوو لهناو کۆمهلگادا ریسوا بوو، لهقیامهتیش دا
دهخریته بنکی دۆزدهوهو شوینی ههتا ههتایی نهو شوینی
پر عهزاب و مهینهتییه.

﴿لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَأْسَهُمْ خَيْرًا
وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُبِينٌ﴾ نهی موسولمانینه بۆچی: کهقهسهی
بوختانکهراشتان بیست، بۆچی گومانی باشتان دهربارهی
عائیشه نهبردو حوسنی ظهنتان بهکار نههینا و نهتان گوت:
نهه قسهیه درۆیهکی ههلبهستراوو بی بناغیه! بۆچی
بهصهراحت بهراستهی عائیشهتان رانهگهیانده؟ چونکه
بیگومان نهوهی روی دا جیگای گومان نهبوو، چونکه عائیشه
که کهیشتهوه سوپاکه بهسواری و لاغکهی صهفوانی کورپی
(المعطل) کاتی نیوهرؤ بوو، ههموو سوپاکه بینیان عائیشه

﴿۱۶﴾ وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ ﴿۱۷﴾ بۆچی كەنەو دەنگو باسە ئەشیاوەتان بیست خیرا ئەتانگوت: ئەمە ناگونجی و راستی تیدا نیو نابی قسەى لەو جۆرە بەزوبانی ئیمە بگوتری و بەدەمی ئیمە بکری. بۆ ئەتان گوت رەوا نیە ئیمە ناموس و عەرضی پیغەمبەر ﷺ بێخەینە بمریاس و لیکۆلینەو.؟

﴿۱۷﴾ يَعْظُمُكَ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۸﴾ پەرورەدگار بەندو نامۆزگاریتان دەکا، جەو گیریتان ئی دەکا لەوێ جاریکی تر بگەرینەو بەسەر ئەم جۆرە کارانە، نابی و ناگونجی جاریکی تر تاوانی ناوہا ئەنجام بدەن، ئەگەر ئێو ئەهلی ئیمان و باومرین و برۆتان بەشەرع و یاسای خودا ھەبەو ریزی پیغەمبەر ﷺ دەگرن و پابەندى فەرمان و جەو گیریبەکانی نایینن جاریکی تر توخن کاری ناوا مەکەو!

﴿۱۸﴾ وَيَسِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿۱۹﴾ واتە: پەرورەدگار ئەحکامی شەرعی و ئادابی ئایینی و کۆمەڵایەتییان بۆ رۆن دەکاتەو، پەرورەدگار دەزانى چى لەبەرژەومەندیی بەندەکانیەتی و چى کۆمەڵ و ریزەکانیان رێک دەکا، ناگادارە بەسەر حال و جۆنیەتی بەندەکانى دا، پاداشى ھەموو ئادەمیزادێک بەگوێرەى کردەوێکانى دەداتەو، ھەکیم و دانایە لەیاسادانان و مەزەندە کردنى دا، لەبەرپۆو بەردنى ئیش و کاری دروستکراوانى دا.

﴿۱۹﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿۲۰﴾ بیتگومان ئەوانەى بەمەبەست و بەئەنقەست ھەحیشە بلأو دەکەنەو، ئەوانەى پێیان خۆشە بەدەرەشتى بلأو ببیتەو ھەوالی داوین پیسی و زینا لەنیو کۆمەڵی موسولمانان دا ببیسترئ و باوبی، ئەوانە لەدونیادا سزای سەخت و بەئیشیان ھەبە، لەدونیادا دارى ھەدو درۆزنییان ئی دەدرئ و شایەتیان وەرناگیرئ، لەقیامەتیش دا عەزایی دۆزەخ. خودا بۆخۆی ھەقائىقى ھەموو شتێک دەزانئ و ھىچى ئی گوم نابی، دەزانئ ناو دلەکان چىیان تیدایەو چىیان تیدا ھەشاردراو. کەوابی ھەموو شتێک بۆلای خودا بگەیننەو بەھەلە ناچن، ئێو بۆ خۆتان بەھۆى نەزانى و ناگادار نەبوونتان بەسەر واقیعی روداوێکان دا زۆر لەھەقائىقى شتەکان نازانن، شتێک مەئینن: کەزانیا ریتان دەربارەى نیە بەتایبەتی دەربارەى ھاوسەرەکانى پیغەمبەر ﷺ.

بەسواری ولأغەکەى صەفوانەو بوو، پیغەمبەرىش ﷺ لەگەڵیان دا ئەودیمەنەى بینى، دەى ئەگەر خوا نەخواستە شتێک رۆى بدایەو عانیشە خیانەتى بکرایە، بەتەئکید بەشیویمەکی تر دەبوو، ئاوا بەبەرچاوەو نەدەگەییشتەو سوپا، بەئکوو بەشیویمەکی شیردراو دەبوو.

﴿۲۰﴾ لَوْلَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ ﴿۲۱﴾ لَبَدَّ لَمْ يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ فَأُولَئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿۲۲﴾ جا کاتیک ئەوان نەیانتوانی چوار شایەتى برۆا بیکراو نامادە بکەن بۆ چەسپاندنى تۆمەتەکەیان، دیارە ئەمانە بەھوکەم و بریارى خودا بەدرۆزن حسیب کراون و تاوانبارو بەد خون، جیگای برۆا نین،

﴿۲۱﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿۲۲﴾ ئەگەر فەضل و بەخشنەمى خودا نەبواىە بەسەرتانەو، لەدونیای و قیامت دا گیرۆدەى سزاییەکی گەورە دەبوون، ئەگەر فەضل و گەورەمى خودا نەبواىە: کە لەدونیادا جۆرەھا نیعمەتى پێ داون و نیعمەتییان ئەودیمە مۆلەتتان دەدا بۆئەوێ بتوانن تۆبە بکەن، رەحم کردنیشى لەقیامت دا: کەلیخۆشبوون و تاوانپۆشینتانه، ئەگەر ئەو فەضل و رەحمەتى خودا نەبواىە پەلە دەکرا لەسزادانتان لەتۆلەى ئەوێ: کەبوختانەکەتان کردە سەرەباسى سەرەکی گفتوگۆی رۆژانەتان. دەتانگوت و دەتانگوتەو.

﴿۲۲﴾ إِذْ تَقُولُ بِالْبَنَاتِكُمْ وَقُولُونَ بِأَفْوَهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَتُحْسِبُونَهُ هَيَأً وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ ﴿۲۳﴾ واتە: ئەگەر فەضل و رەحمەتى خودا نەبواىە عەزایی سەخت توشتان دەھات: لەوکاتەدا: کەقسەو باسى بوختانەکەتان قۆزتەو ھەریەکەتان لەبەر خۆیەو پەرسىارى لەوى تر دەکردو دەجوونە ناو باسەکەو ھەریەکەتان لەبەر خۆیەو رەملى دەھاوشت و بەبى بەلگە قسەى خۆى تێھەلکیش دەکردو پێتان وابوو، ئەوە کارێکی بچوک و ناسانەو شتێکی ناسایی یە! بەلام باش بزائن ئەو بوختان و ھەلەستە لەشەریعت و ھوکمی خودادا کارێکی خەتەرناک و تاوانیکی گەورەو سزا ناومرە، یەکیکە لەتاوانە گەورەکان چونکە پیسکردنى خانەوادەى پیغەمبەرى تیدایە، ناشرینترین رەوشت و ھەپال خیزانى پیغەمبەر ﷺ درا.

﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ زَعُوفٌ رَجِيمٌ﴾

نه گهر فضل و به زمی خودا نه بویه شتیکی ترتان به سهر ده سات، وهلامی ﴿وَلَوْلَا﴾ مه زنده کراوه له دهقه که دا، واته: نه گهر فضل و به زمی خودا نه بویه به هیلک ده جوون، یان خودا عه زابی دمدان و همووتانی قه لاجو دمکرد، به لام خودا به لوطضو لی بوورده میه بو به ندمکانی و ره حمیان پی دمکا، توبه می له توبه کاران و مرگرت، نه وانه می دمستیان لهم بوختانه میا هه بوو توبه یان کرد توبه یان لی و مرگیرا، شارمزایی کردن بو ری بازای راست و بهرنامه می توکمه و خودا په سندن، ترسانندی له و می جاریکی تر بگه ری نه وده سهر نه و ره وشته دزیوه، که له که دار کردنی خانه واده پیغهمبری ﴿تَدَايَه﴾.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُواتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُواتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾ نه می که سانه می خاومن باومرن و خودا به میه که دمناسن و شوین په میامی پیغهمبری خودا که ووتوون، شوین ههنگای شهیتان مه که ون، ری بازای نه و به میرو مه که ن، گوئی بو و هوسمه و ختوکه می مه گرن، ریگا مه دمن کارتانه تی بکا و هه لئانخه له تینی، گوئیچکه می خوتان بو بوختان و قسه می ناشیرین کلور مه که ن، هه ول مه دمن فاحیشه ببیسن و بلاوی بکه نه وده به ناو موسولمانان دا، که سیك شوین ههنگای شهیتان بکه وئی، بادلتیا بی که شهیتان جگله هه رمان کردن به قه حشاو خراپه کاری هه رمان به شتی تر ناگا، ههر شتیك زور ناشیرین نه بی شهیتان هه رمانی پی ناگا، ههر شتیك شه ریعه تی خودا نه می لی نه کردبی و عه قل و سروش هیزی لی نه کاته وده شهیتان هه رمانی پی ناگا و خه لکی بو هه لئانی.

﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ﴾ نه گهر فضل و نیعمه تی خودا نه بویه بو نیوه، که ته و فیقی دان بو نه وده توبه بکه ن و له تاوان پاک ببه نه وده، که س له تاوان رزگاری نه دمیوو، که س له نه خو شیری و تاوان و ره وشتی ناشیرین قوتاری نه دمیوو، به لکو و خیرا سزای ریشه کشکه می بو دمناردن و له ناوی دمبردن ﴿أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ به لام په رومردگاری هه کیمو دانا به ندمکانی خوئی به توبه کردن له تاوان پاک ده کاته وده تو فیقیان دما بو کاری چاک و خودا په سندن، که سیك خودا بیه وئی پاکی بکاته وده، ره حمی پی دمکا و ریگای توبه کردنی فی رده کا، تاوانه کانی ده شواته وده، زانا و ناگاداره به سهر هه موو

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُواتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُواتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ ﴿١٦﴾ وَلَا يَأْتِلُ أُولُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولَى الْقُرْبَى وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْلَمُوا وَلِيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ ﴿١٧﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لَمُنْأَى الَّذِيْنَ لَا آخِرَ لَهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ ﴿١٨﴾ يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ ﴿١٩﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ وَالَّهُمْ لَيَعْلَمُونَ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ السَّمِيعُ﴾ ﴿٢٠﴾ لَخَبِئَتْ لِغَيْبَتِ الْخَبِيرِ وَاللَّيْثِ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ أُولَئِكَ مُبَرَّكَاتٌ مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾ ﴿٢١﴾ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ غَيْرِ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتَسَلِّمُوا عَلَى أَهْلِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ ﴿٢٢﴾

شتیك داو دمنانی کی به کردارو گوشتار شیاوی هی دایه تدهانه و کی شیاوی گومرا بوونه.

﴿٢٢﴾ وَلَا يَأْتِلُ أُولُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولَى الْقُرْبَى وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ﴾ واته: باخاومن فضل و ری ز له نابین و ره وشته و چاکه کردن دا له هه بووی و سامانداری دا باسویند نه خوا، که نیر مال و سامانی خوئی نابه خشی به خزمه نزیکه کوچکارمکانی و مکوو میسطه ح که کوری بووری نه بویه کر بوو هه زارو نه بوو بوو. کوچکار بوو، له مه که که وده کوچی کردبوو بو مه دینه هاویه شی شه ری به دری کردبوو. ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْلَمُوا وَلِيَصْفَحُوا﴾ بالیورده بن بو خراپه کارو چاوپوشی له تاوانه کانیان بکه ن، سزایان نه دمن و له به خششی خوئیان بی به شیان نه که ن، بانه و خاومن فضل و ری زدارانه بگه ری نه وده سهر حالی پی شوویان و له وده پی ش چونیان هه لئس و که ووت کردوه له گه ل نه و جو ره خزمه هه زارانه میان دا، باله وده دواش هه روا بکه ن، چونکه که سیك جاریك هه لئ می کرد، پیویسته زیاد له سزای خوئی سزای تر نه دری، دهی خو میسطه ح داری حه دی لی دراو تو لئ می هاویه شیکردنی بوختانی لی سهندرا،

تۆبەى کردو گەراپەو، خوداش تۆبەى ئى قبوول کرد. ﴿۱﴾ **أَلَا لَيْسَ لَكَ مِنَ اللَّهِ فِئَةٌ** نایا ناتانەوئى خودا تاوانەگانتان لەسەر بپۆشئ و لیتان خوۆش ببئ؟ چونکە پاداش لەنموونەى کردەموو، کەنێو لەتاوانى کەسێک خوۆش دەبێ. کە خراپەى بەرامبەر ئەنجام داوێن خوداش ئاوا لەنێو خوۆش دەبئ، وەکوو تۆ چۆن لیبوردنت هەبە بەرامبەر تاوانکار، خوداش بەوجۆرە لیبوردنى بۆ تۆ دەبئ.

﴿۲﴾ **إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْفَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ** بێگومان ئەوانەى پیاو و ئافرمتى داوێن پاكى خاوم بپراو و موحصەن و موسوڵمان و خودا پەرست و بئ ئاگا لەتاوان، تۆمەتبار دەکەن و بوختانیان بۆ هەڵدەبەستن بەناحق تاوانى زینایان وەپان دەدەن و ناویان دەزێنن، ﴿لُعِنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ ئەوانە لەدوینا و قیامت دا ئەفرینیان ئى کراود، لەرەحمەتى خودا بئ بەشن، غەزەب و قارى خودایان لەسەر، لەقیامت دا عەزەبى بەئیش و سامناکیان لەسەر، تۆلەى تاوانى بوختانەکیان ئى دەسەندئ.

﴿۳﴾ **يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ** عەزەب و سزادانى بوختانەکران لەروژى قیامت دا، ئەو روژەى زوبانیان و دەست و قاچیان شایەتیا ئى دەدەن بەو کردەوانەى کردویان، چ تاوانێکى بەزوبانى کردو زوبانى خوۆ شایەتى ئى دەدا، هەروا چ تاوانێکى بەدەستى ئەنجام داو دەستەکەى ئى دەبیتە شایەت. هەروا قاچ و ئەندامەکانى تریش لێیان دێنە زوبان و شایەتیا ئى دەدەن. چونکە خودا بەقودرتى خوۆ و مزوبانیان دەبیت.

﴿۴﴾ **يَوْمَ تَبْيَضُّ بُيُوتُهُمُ الْبَيْتُ الْحَقُّ وَتَبْيَضُّ بَيْتُهُمُ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ** ئەو روژەدا پەرورەدگار پاداش و سزای کردەومەکانى ئادەمیزاد بەتەواو و بەعەدالەت دەداتەو، هەموو دەزان، وادە و هەرەشەى خودا، حیساب و لیکۆلێنەو هەمووى حەق و بەجئ یە، هەمووى عەدالەت و دادووریەو سەمى تێدا نە. ئەو هەموو لەدوینا دا گومانیا ئى ی بوو لەو روژەدا دەبیتە حەقیقەت و یەقین.

﴿۵﴾ **الْخَبِيثَاتُ لِلْخَبِيثِينَ وَالْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَاتِ** ئافرمتى داوێن پیسی زیناکار شیاو پیاو داوێن پیسی زیناکار، پیاو داوێن پیسی زیناکار شیاو ئەو مەیه ئافرمتى داوێن پیسی زیناکار بئئ. ﴿وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ﴾ ئافرمتى داوێنپاکى خاوم ناموس بۆ پیاو موسوڵمانى خاوم ناموس، پیاو داوێنپاکى موسوڵمان و لەخودا ترس شیاو

ئافرمتى داوێنپاک و عەفیفەیه. چونکە وەکوو دەلێن: (تەبیری گول عاشق بەدارى ژفەهەمووتە) هەموو خاوم رەموشتیك چاک یان خراپ، لەگەل هەو وێنەى خوۆ هەڵدەکا و دەگونجئ، لیکچوون لەنەخلاق و رەموش دا روژێکى گەرنیا نەبە لەنەماکانى بێکەو و ژیا و بەردەوام بوونى هاوسەرى. ﴿أُولَئِكَ مَبْرُؤُونَ مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾ ئەو پاك و بێگەردانەى وەکوو سەفوان و عائیشە ﷺ دوور و بەرین لەهەو بوختانەکران پێیانەو دەلێن. ئەو بئ تاوان و داوێنپاکانە، لیکخووشبوون و تاوانپۆشى خودایان بۆ هەبە، رزق و روژى پاك و خاویان لەبەهەشتى بەرین دا بۆ دابین کراو دەیاندرئئ.

﴿۶﴾ **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَلَسْتُمْ عَلَىٰ أَهْلِهَا** ئەو ئەو کەسانەى بپراوتان بەخودا بە پیغەمبەرى خودا هەبە، خۆتان بەشوێنکەوتوو پەيامى ئیسلام دەزان، بەبئ روخصەت و مرگرتن خۆتان بەمالى خەلک دا مەکەن، بەبئ پرس مەچە ناو مال و حەوشەى کەسەو هەتا ئیزن و مرگرتن و سلاو دەکەن و خۆتان بەخاوم مال دەناسئن، بۆ ئەو هەو عەوورتى دانیشتوانى ناو مال نەبین، چاوتان بەشتیک نەکەوئ کەبیینى بۆ ئیو حەل نە، بۆئەو دانیشتوانى ناو مال و شوێن حەوانەو تايبەتى خیزانەکان بەغافلگیرى تووشى حەرەج و لپرودامان نەب، نەکەوئ حەلتى شەژان و روگرز کردن، لەجیاتى ئەو دیدەنیکە خوۆشەوێستى و کامەرانى ئى پەیدا ببئ بپتە هۆ نەرەحەتى و بئ ناخووشبوون و دزانەن. ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ واتە: سەلام کردن و ئیزن و مرگرتن خێرو فەرە بۆ میوان و خانە خوۆ، زۆر باشترە لەو سەرپەخۆ میوان بەبئ پرس خۆ بەمالى خانە خوۆ دا بکا، هەروەها ئەم جۆرە سەلام کردنەى ئیو زۆر باشترە لەو شێو سەلامکردنەى سەردەمى نەزانى، ئەو بوو کابرای میوان لەسەردەمى جاهیلى دا: کەبجویایە بۆ مالێکى تر بەیانى باش و ئیوارە باشى ئى دەکردن و خوۆ پێدا دەکرد، وادەبوو کابرای خانە خوۆ ی دەبینى لەگەل خیزانەکەى نوستوو و تووشى بەخودا شکانەو دەکردن. ﴿لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ خودا ئەم ئامۆزگارى و نیکایەى بۆ سەر نازل کردو و شارەزای کردو بەلگوو بێر بکەنەو پەند نامیز ببن و بزائن: جى لەبەرژەوئەندى خۆتان دا، پەپەروى بکەن، خۆتان و خەلکانى تریش تووشى مەوقیقى حەرەج و شەرماور نەکەن! ئەمجار پەرورەدگار حوکمى حالەتیکى تر بەیان دەکا، ئەویش

نهو حالتهیه: که خانوه که چوّل بی و خاومن مال له مال
 نه بی، دهفرموی: ﴿فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا
 حَتَّى يُؤْذَنَ لَكُمْ﴾ نهگهر له خانووی غهیردا کهستان وهپیره وه
 نه هاتو کهسی تیدا نه بوو ئیزنتان بدا چوونه ژووره وه
 دروست نیه، چونکه ته صفر روهکردنه لهملکی غهیر به بی
 رمزاهندی خاومنی. ههرومه ها چونکه خانوو مهسکه ن
 حورممت و پیروزی خویان ههیه، لهوانهیه شتی نهینی تیدا
 بی و خاومن مال نایهوی کهس چاوی بی بکهوی، منع کردنی
 خو به مال دا کردن به بی پرس هه هه ته نیا له بهر نه وه
 نیه کابرای میوان چاوی بهعه ورهتی زن و مالی خانه خو
 نه کهوی و بهس! بهلکوو له بهر نه وه شه جاری واده بی کابرا
 له مالی خو دا شتی وای داناه، رسمی وای هه لاواسیوه
 نایهوی کهس بیان بین. به کوردی و کورتی مهسکه ن و شوینی
 حهوانه وه هودسیه تی خویان ههیه، نابی بههیج شیومیه ک
 به بی پرس نهو سنوره بشکیندری. ﴿وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ارْجِعُوا
 فَارْجِعُوا هُوَ أَزْكَى لَكُمْ﴾ نهگهر له لایه ن خاومن ماله وه پیتان
 گوترا بگه پینه وه، بگه پینه وه، چونکه گه رانه وه پر خیره
 هه پتره، بؤ دونیاو هیامه تان باشتره، رهوا نیه بؤ نیوه نه ی
 موسولمانینه! نوزه دریزی بکه ن و بی داگرن له سهر چوونه
 ژورمه نیلحاج بکه ن و له بهر دهرگا بوهستن و دانیشن و
 چاومروانی چوونه ژورمه بکه ن، چونکه نه وه نیشانه ی
 زهلیلی و گم ریزی نیوه و نیحراج کردنی خاومن ماله. ﴿وَاللَّهُ
 بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ﴾ بیگومان خودا ناگاداری رازو نیازو گوشتارو
 کردارتانه و به بی ی کردمه و کانان پاداش و سزاتان دمهاته وه،
 بیگومان نه مه هه پشهیه که لهوانه ی سهر پیچی هه رمانی
 خودا دهکن.

نهمجار پهرومردگار حوکی نهو مالانه دیاری دهکا: که چوّل و
 خالین: دهفرموی: ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ
 مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَاعٌ لَكُمْ﴾ چ خراپه یه کتان له سهر نیه نهگهر
 به بی پرس بچه ناو نهو خانوانه وه: که بؤ تیداحه وانه وه ی
 تایبه تی دانه نراون. وهکوو ئوتیل و دوکانی بازرگانی و
 کاروانسراو هه مامی گشتی و نهم جوړه شوینانه. ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ
 مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ﴾ بیگومان پهرومردگار زاناو ناگاداره
 به وه ی که نیوه له کاتی ئیزن وه رگرتن و سه لامکردن دا دهری
 دمپر و نهو مه بهسته پيسانه ی دمیانشیرنه وه و ناشکرایان
 ناکه ن وهکوو نه وه بتانه وی عه ورهت و ناموسی خه لکیتان چاو

فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّى يُؤْذَنَ لَكُمْ وَإِنْ
 قِيلَ لَكُمْ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ أَزْكَى لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
 عَلِيمٌ ﴿٢٨﴾ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ
 فِيهَا مَتَاعٌ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٢٩﴾ قُلِ
 لِلْمُؤْمِنِينَ يَفْعَلُوا مِنْ أَنْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ
 ذَلِكَ أَزْكَى لَكُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٣٠﴾ قُلِ
 لِلْمُؤْمِنِينَ يَفْعَلُوا مِنْ أَنْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ وَلَا يَبْدِينَ
 زِينَتَهُمْ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْحَكُوا كَاشِحِينَ
 وَلَا يَبْدِينَ زِينَتَهُمْ إِلَّا لِبُعُولَتِهِمْ أَوْ لِأَبَائِهِمْ أَوْ
 لِأَبْنَائِهِمْ أَوْ لِأَخْوَانِهِمْ أَوْ لِبَنَاتِهِمْ أَوْ لِسَائِمِهِمْ
 أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ أَوْ لِلتَّائِبِينَ غَيْرَ أُولِي الْإِرْبَةِ مِنَ
 الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَى عَوْرَتِ الْإِنْسَانِ
 وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِمْ وَتَوْبُوا
 إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا إِنَّهُ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣١﴾

بی بکهوی! نه مهش بؤخوی هه پشهیه که وهکوو نهو
 هه پشهیه ی نایه تی پشوو بی کوتا هینا.
 ﴿قُلِ لِلْمُؤْمِنِينَ يَفْعَلُوا مِنْ أَنْصَارِهِمْ﴾ نه ی پیغه مبه ر هه رمان
 به موسولمانان بکه به نیرو میانه وه: که به شیومیه کی گشتی
 له ناست یه کتری چاو داخه ن و سهیری یه کتری نه که ن، چاو
 نه پر نه یه کتر، هه لبه ته حوکه که عامه و نهوانه ش
 دهر پته وه: که نیزی چوونه ژورمه وه و مرده گرن، پیویسته
 له سهر نهوانه ی ئیزن دهر پتن بؤ چوونه ناو مال، له کاتی
 ئیزن و چوونه ژورمه وه، چاوی خویان داخه ن و به نه نقه ست
 بؤ نافرمتی نامه حرم نه پوانن، ههرومه کوو له سهر نافرمتانیش
 پیویسته جوانی خویان بؤ میرو مه حرمی خویان نه بی بؤ
 کهسی تر دهر نه خه ن، چونکه دهر خستنی نه ندامی خویان
 (جکه دهم و چاوو دوو دهمت تامه جهک) بؤ بیگانه هه رانه و
 سهر دمی ش بؤ کهوتنه ناو فیتنه ی و هه رانه وه، چونکه
 گوتراوه: (سهیر کردن و بؤ یه کتر روانین پشته ی زینایه).
 ﴿وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ﴾ نه ی موحه ممد هه رمان به به ندهمکانی

من بکه: که شهرمگای خویمان بپاریژن، لهزیناو ههتیو بازوی و شهیلن کهس عهورمتیان ببینی. ﴿ذَلِكْ أَزْكَىٰ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ﴾ بیگومان خودا زانیاری تهواوی ههیه، بههه موو ههئسو کهوتو کارو کردهوی بهندهکانی، هیچی ئی گوم نابیی و هیچی ئی تیک ناجیی.

﴿۲۱﴾ وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ ۖ
ئهی پیغه ممبر ۱! بهنافرمتانی موسولمانیش بلئی باجایو
خویمان دابخهن لهو شتانهی خودا دیتنی حهرام کردون،
تهماشای غهیری جهلالی خووتان مهکن، شهرمگای خووتان
لهزیناو پانپانوکه بپاریژن، زوربهی زانیان دهمرمون،
دروست نیه بۆ ئافرمت بروانی بۆ پیاوی بیگانه
بهمههوتهوه بی یان بی شههوت بی! ﴿وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا
مَا ظَهَرَ مِنْهَا﴾ بانافرمتان هیچ لهجوانی خویمان بۆ پیاوی
بیگانه دمرنهخهن، ههرشتیک: کهدهبیته هوئی خو
رازاندنهوو خو ئارایشان وککوو خشل و خهنهو وسمهه وه
جوړه شتانه دمرنهخهن، دیاره شوینهکهیان لهجهستهی دا
زیاتر دمرخستنی حهرامه. مهگهر وه شوینانهی ناکرئ
دمرنهکهون، وککوو دمستو مهجهکو دهمو چاو، ئهم شوینانه
خویمان و ههنگوستیلهی پههجه نهگهر دمریکهون قهیناکا.
﴿وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُجُوبِهِنَّ﴾ باسهرپوشهکانیان وا
دابدمنهوه سهرو ملو سینگو بهروکیان داپوشی، هیچ کامی
لهسهر زولضو لاجانگو ملو سینگو بهروکیان دمرنهکهوی.
﴿وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ﴾ بانافرمتان جوانی شیردراوهی
خویمان دمرنهخهن نههیلن کهس شوینی جوانییان ببینی،
مهگهر بۆ میردهکانیان، بۆ ئهمان دروسته ههموو جهستهیان
ببینن، وککوو ووتمان ژنو میرد بۆیان جهلاله ههموو لهشو
لاری پهگتری ببینن. ﴿أَوْ آبَائِهِنَّ﴾ ههرومه دروسته بۆ
نافرمتان زینهی جوانی خویمان بۆ باوکی خویمان دمربخهن ﴿أَوْ
آبَاءَ بُعُولَتِهِنَّ﴾ یان بۆ باوکی میردهکانیان، ﴿أَوْ أَبْنَاءَهُنَّ أَوْ أَبْنَاءَ
بُعُولَتِهِنَّ﴾ یان بۆ کوپی میردهکانیان ﴿أَوْ إِخْوَانَهُنَّ﴾ یان بۆ
برای خویمان ﴿أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ﴾ یان کوپی براکانیان ﴿أَوْ بَنِي
أَخَوَاتِهِنَّ﴾ یان کوپی خوشکهکانیان ﴿أَوْ نِسَائِهِنَّ﴾ یان
نافرمتانی خویمان واته: نافرمتانی موسولمان نهک نافرمتی
کافرو بیدین، ههموو ئهمانه مهحرهمن و نافرمت بۆی ههیه
خویمان بۆ دمربخا واته خویمان لی بالاپوش نهکاو لهناستیان
خو دانهپوشی، بهلام بهشیومهیک نهبی لهعادت دمربجی.
﴿أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ﴾ یان کۆپلهکانیان ﴿أَوْ الثَّامِنِينَ غَيْرِ أُولِي

الْرِبَةِ مِنَ الرِّجَالِ﴾ یان وهو دمستو پیومندانهی لهمال دان
لهپیاوان وککوو خزمهتجی و چاپهزو نوکهر، بهمههرجی
نارمزویان نهبی بۆ نافرمتان وککوو خهساوو گیل، یان خونشی
یان نهوانهی ئالهتی پیاومتیان بردرابی و جهزی نافرمتیان
نهبی ﴿أَوِ الْوَلَدِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَاتِ النِّسَاءِ﴾ یان
ئهموندالنهی حال و ومزعی نافرمتان نازانن، لهبهر
بجکولهیی و مندالی ناگیان لهکارو باری جنسی نیهو عهقتیان
بی ناشکی.. ۱. ﴿وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ﴾
بانافرمتان کهدمروژ قاجی خویمان والهزموی نههمن دمنگی
پاوانه و خلتالیان بیسترئ، وانهکهن پیاوان لهکاتی رویشتنی
دا قاج لهزموی بدا بۆنهوهی خهک دمنگی پاوانه قاجی
ببیستن! ﴿وَتَوْبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾
ئهی موسولمانینه! ههمووتان بۆلای خودا بگهپنهوهو تۆبه
بکهن، پابهندی فهرمان و جلهوگرییهکانی خودابن، ههر
ئاداب و رهوشتیک فهرمانتان پی دهکا ئهنجای بدن نهوهی
نههیتان ئی دهکا پابهندی بن و خووتانی ئی بپاریژن.

﴿۲۲﴾ وَأَنكِحُوا الْأَيَامَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ ۖ
ئهی کاربهدمست و دهلو قسه رویشتوومگان! ئهی کۆمهلی
موسولمانان! کچ و کوړهکانتان لیك ماره بپرن، نهوی میردی
نیه میردی بۆ بدوژنهوهو ئی ی ماره بپرن، نهوهی ژنی نیه
نافرمتی بۆ بدوژنهوهو ئی ی ماره بکهن، ئاسانکاری بکهن بۆ
ئافرمت بهشوودان و ژنهینان، ژن بۆ بهندو کۆپله
صالحهکانتان بینن، کهنیزهک و کارمهکرتان بهشو بدن، کوپ
کهوهختی ژن هینانی هات ژنی بۆ بینن، کچ کهکاتی
شوگردنی هات بهشوی بدن کۆسپ و تهگهره مهخهنه بهر
ئهم کاره پیروژه، یارمهتی مالی پیویستیان بدن، وابکهن
ژنهینان و شوگردن بهناسانی و سادمی پهیرهوی بکری و
بهشیومهیکی سروشتی و سادمی ئهنجام بدرئ، کوړه
کهههکانتان ههئین بۆ نهوهی زوو ژن بهینن، کههکانتان
والی بکهن برو بیانوی وانهگرن کوړهکان نهویرن داخوازییان
بکهن. ﴿إِن يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾
نهگهر نهوانه ههزار بن خودا بهفضل و گهورمی خوئی
دموئهمهندیان دهکا، نهوانه ههزارن نیر بن یامی، نازاد بن
یان کۆپله، خودا دهیانژینی رزق و روژیان لهسهر خودایه،
خودا بهلوطفی خوئی بی ئاتاجیان دهکا.

﴿۲۳﴾ وَلْيَسْتَغْفِرِ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ لِكَاحٍ حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ
فَضْلِهِ ۖ بانهوانه پیداویستی ژنهینان و شوگردنیان بۆ

دسته‌بهر نابی، نه‌وپه‌ری داوینتی‌پاکی ره‌چاو بکه‌ن و ناموسی خو‌یان و خه‌لکی بی‌باریزن و توخن فاحیشه و فساد نه‌که‌ون، تا خودا به‌فصل و گه‌وره‌یی خو‌ی دمو‌لته‌مندیان ده‌کاو ده‌گه‌نه حال‌یک دارای ژنه‌ینان و شو‌کردن دهب‌ن و پید‌اویسته‌ی‌کانی هاوسه‌ر په‌یدا کردنیان بۆ دسته‌بهر دهب‌ن. ﴿وَالَّذِينَ يَبْتِغُونَ الْكِتَابَ بِمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا﴾ نه‌و به‌مندانه‌ی داوا له‌ناغا‌کانیان ده‌که‌ن بۆ نه‌وی له‌سمر مالتیکی دیار‌یکراو له‌ماومیه‌کی دیاری گراودا نازادیان بکه‌ن. باگه‌ورمگانیان داواگه‌یان و مر‌یگرن و قه‌باله‌نامه‌گه‌یان له‌گه‌ل بنووسن، نه‌گه‌ر زانیان که‌سایه‌تی نه‌ومیان هه‌یه‌و شایانی نازاد بونن و خاومن ته‌قواو صه‌لاحن، ده‌ستپاک و کاسب و تیک‌وشه‌رن. ﴿وَأَتَوْهُمْ مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ﴾ نه‌ی خاومن کۆیله‌کان! نه‌ی ناغا و قه‌باله‌کان، به‌شیک له‌و مال و دارایی به‌ی خودا پی‌ی داون بدن به‌و کۆیلانه‌و بار بووییان بکه‌ن، جواریه‌ک سییه‌ک جه‌وت به‌ک ده‌یه‌کی نه‌و ماله‌ی له‌سه‌ری ری که‌وتوون و قه‌باله‌تان بۆ نوسیون لییان خو‌ش بب‌ن و بۆیان داشکینن. ﴿وَلَا تُكْرَهُوا قِتَابَتَكُمْ عَلَى الْبَغَاءِ إِنْ أَرَدْتُمْ نَحْصًا لِنَبْتَلُوا عَرْضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ زۆره‌ ملی له‌جه‌تیوه‌کانتان مه‌که‌ن بۆ له‌شفروشی جه‌رامه‌و کاریکی پیسه، به‌ره‌وای مه‌زاندن و ریگی بۆ خو‌ش مه‌که‌ن، بتانه‌وی کالایه‌کی دونیاییتان له‌نه‌نجام دان و ریپیدان بۆ نه‌و تاوانه‌ ده‌ست بکه‌وی. جا ﴿وَمَنْ يُكْرِهْهُ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِمْ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ که‌سیک زۆره‌ملی له‌جه‌تیوه‌کان بکا، به‌جه‌خت زینایان پی‌ی بکا، ناچاریان بکا له‌شفروشی بکه‌ن، نه‌وه خودا بۆ نه‌وان - پاش نه‌و زۆر لیکردنه - لی‌بورده‌یه‌و لییان خو‌ش دهب‌ن، له‌سه‌ر نه‌و تاوانه‌ سزایان نادا.

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُبِينَاتٍ﴾ ئیمه‌ نازلمان کردوه بۆ ئیوه‌ له‌م قورنانه‌دا (یان له‌م سورته‌دا) جه‌ند نه‌حکام و یاسایه‌کی رون و ئاشکرا، باری ژبانی ئیوه‌ رون ده‌کاته‌وه‌و پی‌ویستان پی‌یانه‌ بۆ به‌خته‌ومری ژبانی دونیاو قیامه‌ت. ﴿وَمَثَلًا مِنَ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ هه‌روه‌ها بۆمان نازل کردون چیرۆکی روداویکی سه‌یرو سه‌مه‌ره‌ که‌چیرۆکی بوختان کردن بوو به‌دایکی موسو‌لمانان خاتو عانیشه‌ی خیزانی پی‌غه‌مه‌به‌ر ﷺ: که‌ده‌ق ده‌شوبه‌یته‌ روداوو چیرۆکی جه‌زمرتی یوسف ﷺ و خاتو مه‌ریه‌می دایکی عیسا ﷺ. بوختانکردن به‌عانیشه‌ وینه‌و تموونه‌یه‌ بۆ نه‌و بوختانه‌ی که‌به‌جه‌زمرتی یوسف ﷺ کرا هه‌روه‌ها نه‌و بوختانه‌ی پال مه‌ریه‌م درا.

وَأَنكِهُوا الْأَيْمَىٰ مِنكُمُ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِيْمَانِكُمْ إِنَّ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِيهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٣﴾
وَالسَّعَفِيُّ الَّذِينَ لَا يَحْدُونَ نِكَاحًا حَقًّا يُغْنِيهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَالَّذِينَ يَبْتِغُونَ الْكِتَابَ بِمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا وَمَا تَوْفُؤهُم مِّن مَّالٍ أَتَىٰ الَّذِينَ آمَنَتْكُمْ وَلَا تُكْرَهُوا فَتَيَاتِكُمْ عَلَى الْبَغَاءِ إِنْ أَرَدْتُمْ نَحْصًا لِنَبْتَلُوا عَرْضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَنْ يُكْرِهْهُ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِمْ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٤﴾
وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ مَائِدَتٍ مُّبِينَتٍ وَمَثَلًا مِنَ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٣٥﴾
اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مَثَلُ نُورِهِ كَمِشْكَاةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُّبَرَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ وَنَضَرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٦﴾
وَيَذَكِّرْهَا أَسْمُهُ يَسُوحُ لَهَا فِيهَا لِيُقْذَرُوا الْأَصْصَالُ ﴿٣٧﴾

﴿وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ﴾ هه‌روه‌ها نازلمان کردوه بۆ سه‌رتان، جه‌ند په‌ندو نامۆزگارییه‌ک بۆ نه‌وی له‌خودا ترس و پاریزمه‌کان بیکه‌نه‌ ری روشنه‌که‌ره‌وی ژبانیان و پابه‌ندی نه‌و نامۆزگاریانه‌ بن.

﴿اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ به‌رومردگار روناککه‌ره‌وی بوونه‌ومره، هیدایه‌تدمری مه‌خلوقاته، به‌هوی نه‌وه‌وه‌ که‌ له‌بوونه‌ومردا جه‌نده‌ها به‌لگه‌و نیشانه‌ی داناون، هه‌موویان به‌لگه‌ن له‌سمر هه‌بوونی خودای تاک و ته‌نها، ﴿مَثَلُ نُورِهِ كَمِشْكَاةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ﴾ صیفته‌و حالی نوری خودا له‌ناسمانه‌کان و زه‌وی دا له‌هه‌بوون و روناکی و جیلومه‌ پرته‌ودا و ده‌کوو روناکایی و پرته‌وی چراییک وایه‌ له‌ناو جامیکی مینایی بی‌گه‌رد دا. نه‌و جامه‌ بلورینه‌ له‌ناو تاقیکی بی‌کون و که‌له‌به‌ردا بی‌و روناکایی چراکه‌ کۆبکاته‌وه‌و نه‌یه‌لی به‌ملاو به‌ولادا بلاوبیته‌وه، نه‌و چرا پرته‌و به‌خشه‌ هه‌رده‌لی نه‌ستیره‌یه‌کی پرته‌و به‌خشه‌ له‌نه‌ستیره‌ گه‌رۆکه‌کان به‌هه‌ر جوارلای خو‌ی

دەردە مەكەوئ و حیلومبەخش دەبی لەجەند خانوو یەك دا؛
 كەتییان دا دلەكان بەخودا پەیووست دەبن بیرى لى
 دەكەنەو و لى دەرستى و ئیخلاصى بۆ دەنوین،
 لەبەرخاترى خودا واز لەهەموو خوڤى یەكی پوانەتى ژيان
 دەهین، خوڤى و لەززەتى راستى لەو پەیووندىیەدا
 بەرجەستە دەكەن! ئەو نوورو روناکییە **﴿أَذِنَ اللَّهُ أَنْ تُرْفَعَ
 وَيُذَكَّرَ فِيهَا اسْمُهُ﴾** لەجەند مەزگەوتىك دایە خودا ئیجازەى
 داو بەرز بکړینهو ریزیان لى بکړی، لەبەتپەرستى و پىسى تر
 پاك بکړینهو، تەنها عیبادهتى خودایان تیدا بکړی، لەقسەو
 لەغوى پرپوچ بپارێزێن. تايبەت بکړین بۆ خودا
 پەرستى و چەسپاندنى یەکتاپەرستى! **﴿يَسْبَحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ
 وَالْآصَالِ،^{۳۷} رَجَالٌ لَا لَّهُمْ فِيهَا بَاجَةٌ وَلَا يَبِيعُ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ
 الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ﴾** تەسبیحاتى خودا لەو مەزگەوتانەدا بکا
 جەند پیاویك بەیانیان و ئیواران: كەهیج كړین و فرۆشتنێك،
 هیچ مامە ئەو بازرگانىیەك لەیادیخودا نوێژ كردن لەكاتى
 خوێ داو زەكاتدان بەوانەى شیاوى زەكات پێدانن غافلیان
 ناکا. گەرتنێك شت بەلایانەو خودا پەرستىیە. **﴿يَخَافُونَ
 يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ﴾** ترسى عەزەبى رۆژى
 قیامەتیان هەیه، عەزەبى رۆژێك كەدلەكان تى یدا لەترسان
 دەكەونە كوتە كوت و چاو بەملۆق دەووستن و هەموو كەس
 ترس دایەدەگڕى و كەس و سەرگەسى ناپرژى رۆژێكى گرزو
 سامناكى وەها: كەهەرگەسە دەپەوێ خوێ رزگار بى.

﴿^{۳۸} لِيَجْزِيَهمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ﴾ بۆئەوێ
 خودا پاداشیان بداتەو بەگوێرەى جوانترین كردەومیان و بە
 فەضل و رەحمەتى خوڤى بەسەریاندا بپرژێ! **﴿وَاللَّهُ يَرْزُقُ
 مَن يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾** بێگومان پەرورەدگار فەضل و چاكەى
 بەرفراوانە بەوێستى خوێ بۆهەرگەسىكى بوى فەضل و
 چاكەى خوێ بەبى ژمارە بى دەبەخشى و هیچى لى عاسى
 نابى.

**﴿^{۳۹} وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمْآنُ مَاءً
 حَتَّى إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا﴾** ئەوانەى كافرو بى برپوان،
 ئىنكارى تاك و تەنهایى خودا دەكەن، پەيامى پێغەمبەر رەت
 دەكەنەو، قورئان بەكەلامى خودا نازان. لەهەمان كات دا
 كردەوێ باشى دونیایى نەجام دەدەن و پێیان وایە: ئەو
 كردەوانەیان لەقیامەت سوودبەخش دەبن بۆیان و لەسزای
 سەختى قیامەت رزگارێان دەكا، ئانەو كردەوانەیان دەق
 دەشوبهیتە تراویكە كەئادەمیزادى تینوو لەسارادا چاوى لى

دا روناكى بڵاوبكاتەو. **﴿يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُّبَارَكَةٍ﴾** ئەو دارە
 دابگیرى لەرونى دارێكى پیرۆزو خاوم بەرگەت: كەدارى
 زەیتونە، **﴿زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ﴾** ئەو درەختە نەزۆر
 خۆرەلاتى و نەزۆر خۆرنشینى بى، بەلكوو لەباختى
 دەشت و سارادا بى یان لەبەرزایى تەپۆلكەیهك دا بى لەنس و
 لاپان دا نەبى، هەموو كاتى لەرۆژدا هەتاو لى یدا هەتا
 بەرمەكەى باش بى بگەیهنى، رۆنى زەیتونەكە هێندە صاف و
 بى خەوش بى **﴿يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُّورٌ عَلَى
 نُورٍ﴾** لەوانەیه زەیتەكەى لەخۆیهو بى یان لەبەرزایى
 تەپۆلكەیهك دا بى باناگریشى نەگاتى دابگیرى و روناكایى
 هەلگیرسانەكەى سەربارى روناكایى خودى خوێ بى. چونكە
 زەیت ئەگەر صاف و بێخەوش بى، لەدوورمەو ببینرێ،
 پرتەوێكى لى دەبینرێ دەلى شووعاى خۆرد، چاكەناگرى
 وێكەوت رووناكى دەكەوێتە پال روناكى! **﴿يَهْدِي اللَّهُ لِنُورٍ مِّن
 يَشَاءُ﴾** پەرورەدگار بۆ هەرگەسى مەیلی لى بى هیدایەتى
 دەداو شارمەزى دەكا بۆ تێگەشتن لەنوورى و جودى بوونەو
 كەخودا (واجب الوجود) بەدى هیناوم و شارمەزى دەكا
 بۆئەوێ فكرى خوێ بختەگەر بۆ تێگەشتن لەبوونەو
 كردنى بەنیشانەو بەلگە لەسەر تاك و تەنهایى خودا.
﴿وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ﴾ پەرورەدگار نموونە دەهێنێتەو
 بۆ ئادەمیزادو، شتى مەعقول و غەیرە ماددى دەخاتە رو،
 بۆئەوێ مەعانییە نەینى یەكان لەتێگەشتن نزیك بكاتەو،
﴿وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ پەرورەدگار زانایە بەهەموو شتێك
 هیچ شتێكى لى هون نابى. دەزانى كى شیاوى هیدایەت و كى
 شیاوى گومراى یە.

﴿يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ﴾ واتە: بەلگەكانى
 قورئان هێندە ناشكراو نومايانن لەوانەیه بى ئەوێ
 بخویندرێنەو بەسەر خەك دا هەستیان پى بکړی. مانای
﴿نُورٌ عَلَى نُورٍ﴾ واتە: قورئان نوورى خودایە بۆ بەندەكانى،
 سەربارى ئەو بەلگەو نیشانانەیه كەلەبوونەو
 بڵاوكرانەو پێش نازلېوونى قورئان كەوابى بەنازېوونى
 قورئان نورێكى تریان بۆ زیاد بوو. ئەم نوورە كەسێك پى ی
 دەكا: كەخودا بپەوێهیدایەتى یدا.

﴿^{۴۰} لِيُبَيِّنَ اللَّهُ أَنْ تُرْفَعَ وَيُذَكَّرَ فِيهَا اسْمُهُ﴾ (فى بیوت)
 جارو مەجرورە پەیوونەدە بەپێشەو واتە: (كەمشاکە کائنة فى
 بیوت). كەوابى ماناکە بەم جۆرە دەبى: ئەو نوورە رەهاو
 موطەقە، ئەو نوورە پرتەو بەخشە لەئاسمانەكان و زموى دا

ھەورەكانەۋە پەيدا دەپى ھىندە بەتەۋزۇم خىرايە، ھىند شوعلە پرتەۋى بەھىزە لەۋانەيە بىنايى جاۋ بەرى!!
﴿۴۴﴾ **يَقْلَبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ** پەرۋەردگار شەۋو رۆژ بەدى دىنى، رۆلى خۇى دىگىرى تىيان دا، لەم زىاد دەكاۋ لەۋ گەم دەكا، گۆرانكارىيان تىدا دەكا لەبارى گەرماۋ سەرماۋ، ۋەرمەكان دىگىرى، بەدوۋ يەك دا دىئانھىنىۋ دىئانبا، ياسايەكى بۇ داناون نەگۆرۋ تۆكمە. **﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ﴾** بىگومان لەبەدھىيەننى شەۋو رۆژدا، لەگۆرانكارىي كىردن تىيان دا، بەلگەۋ دەلىلى زۆرۋ جۆراۋ جۆر ھەن لەسەر گەۋرمى خۇدا، پەندو نامۇزگارىي ھەيە بۇ كەسىك خاۋەن عەقلى بىۋ وىدبىتەۋە.

﴿۴۵﴾ **وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِّن مَّاءٍ** خۇدا ھەموۋ پىرۋىيەكى لەئاۋ دروست كىردە، بىناغەي ھەموۋ دروست كراۋىكى گىيائەلەبەرەن ناۋە، ئاۋ مادەي ئەساسى زىندەمۇرە. يان ھەموۋ زىندەمۇرىك لەۋ دۆپە مەنى يە دروست دەپى، كە لەمەندالدى مېنەدا لەگەل ھىلكەي تىكەلەۋ دىنۋ كۆرپەلە پىك دەھىن! **﴿فَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ﴾** لەۋگىيائەلەبەرەنە ھى واپان ھەيە خىشۋەكە لەسەر سكى دىخىش، ۋەكۆۋ مارو باقى خىشۋەكەكانى تر. **﴿وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ﴾** ھى واپان ھەيە لەسەر دوۋچاق دەپۋا ۋەكۆۋ ئادەمىزادو پەلەمۇر. **﴿وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ﴾** ھى واشيان ھەيە لەسەر جۋارچاق دەپۋا ۋەكۆۋ ئاۋەلۋ باقى ھەيۋانە دىندەكانى تر. **﴿يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ﴾** پەرۋەردگار پەۋىستو ئىرادەي خۇى بەتۋانۋ دەسلەلاتى خۇى ھەرچى بۇى دروستى بكا دروستى دەكا، دەسلەلاتو قودرەتى سنووردار نىيە. گىيائەلەبەرى ۋاى دروست كىردە زىاد لەچۋار ھاجى ھەيە ئەمانەش چەند جۆرۋ گەراۋ رەجەلەكن، شىۋمو سىروشتو ھەلەسۋ كەۋتياۋ لەيەك جوداۋازە **﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾** بىگومان خۇدا بەسەر ھەموۋ شىك دا بەتۋانۋ دەسلەلاتە، ھىچ شىكى لەپۋنەۋمردا ئى عاسى نابى!

﴿۴۶﴾ **لَقَدْ أَرْسَلْنَا آيَاتٍ مُّبِينَاتٍ** بىگومان ئىمە نازئمان كىردە لەم قورئانەدا چەند ئايەتتىكى رۈنكەرەۋمو ئاشكرا، ئامازە بەھەبۋونى خۇدايەكى بەدھىيەنەرۋ كار دروست دەكەن، رى نىشاندىن بۇ ھەق ۋە راستى، ھۆكۈم نامۇزگارىيان تىدايە، پەندو مەلەليان لەخۇ گىرتوۋن، بەلگەۋ نىشانەي تۆكمەن لەسەر خۇدايەتى خۇداۋ تاكو تەنھايى زاتى پاكى. **﴿وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾** پەرۋەردگار پەۋىستى خۇى بەھۋى ئەۋ ھەموۋ بەلگەۋنىشانانە كەسانىك شارمزاى

﴿۴۷﴾ **وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ** ھەر بۇ خۇدايە ملكايەتى ئاسمانەكانو زەۋى، ھەرچى لەئاسمانەكانو زەۋىدا ھەيە ھەموۋى ملكى خۇدايە، فەرمانرەۋاى مۇظلەفە تىيان دا؛ بەدىيان دەھىنى دىئانفەۋتىنى، ژيانيان پىۋ دىبەخىشۋ دىئانمىرىنى. ھەر خۇدا پەرستراۋى ھەق ۋە راستەۋ ھەر ئەۋ شىۋاى خۇدايەتى يە، كەسى تر شىۋاى پەرستش بۇ كىردن نىيە، كەسى ماقى ئەۋەي نىيە ھۆكۈمۋ بىرپارى خۇدا ھەلەۋشەيىتەۋە يان رايان بگىرى، گەرپانەۋەي ھەموۋ مەخلۇقات ھەر بۇلاى خۇدايە، رۆژى ھىامەت ھەموۋتان ئەي ئادەمىزادىنە! زىندو دىگىرىنەۋە دەچنەۋە بەرھاپى خۇدا، ئەۋىش پەۋىستى خۇى چۇنى بۇى ئاۋا بىرپار دىبارەتان دەردەكاۋ ھەركەسە بەگۆپىرى كىردەۋەكانى پاداشى خۇى ۋەردەگىتەۋە.

﴿۴۸﴾ **أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُزْجِي سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا** ئەۋە تۆ ئەي پىفەمبەر! **﴿فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ وَيَنْزَلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ﴾** ئاۋا بەۋ جۆرە پەرۋەردگار لەطەبەق ۋە تۋى ئەۋ ھەۋرانەۋە كەدەشۋبەيئە كىۋى بەرزو گەۋرە باران دىبارىنى ۋەكۆۋ چۇن جارى ۋاھەيە بەفرو تەرزە دىبارىنى، ئەمەش بەھۋى ساردىي ئەۋ ھەلەمە بەرزەۋە بوۋى لەدەرياكەنەۋە ھەلدەستىۋ بەرز دەبىتەۋە. مەبەست بە (السماء) بەرزايى يە، ئەۋەي لەزۋرتەۋمىيە. (جبال) يش لىردا كىيائەۋ دەرگەيە لەۋ ھەۋرانەي؛ كەئىستا ئەۋانەي سۋارى فرۋكە دەپىنۋ سەر ھەۋرەكان دەكەۋنۋ سىيەزار پىۋ يەك لەزەۋى ھەۋا دەكەۋن ھەۋرە سىيەكان دىبىنۋ ۋەكۆۋ كىۋى گەۋرە ۋەھان، بىگومان دەستى قودرەت پال بەھەۋرە پەرەۋازەۋە بىلەۋەكانەۋە دەنى لەشۋىننىكەۋە بۇ شۋىننىكى تر، پاشان لىكيان دەداۋ كۇيان دەكاتەۋەۋ دىئانخاتە سەر يەك، ئەمجار؛ كەقۇرس بوۋن، ئاۋيان ئى دىتەخۋار، ئەۋ ھەۋرانە لەبەرزايى يەۋە دەق دىشۋبەيئە كىۋى سەرگەشۋ بەرزو بىلد. **﴿فَيَصِيبُ بِمَن يَشَاءُ﴾** ئەۋ بارانۋ تەرزەۋە بەفرو دىبارىتە سەر ۋەلاتىك خۇدا رەھمىيان پىۋ بكاۋ بىھۋى ئى يى ببارى **﴿وَيَصْرِفُهُ عَن مَّن يَشَاءُ﴾** ئەۋ بارانۋ بەفرو تەرزەيە دىگىرىتەۋە لەۋلاتىك خۇدا بىھۋى ئى يى نەبارى. جايان نىعمەتۋ تۆلە ئى ستاندەن لەدانىشتۋانى ئەۋ ۋەلاتۋ ھەرىمە. يان رەھمەتە بۇيانۋ بۇ پارىزگارىۋ پاراستنى بەرۋ بومۋ كىشتۋ كاليان. **﴿يَكَاذِبًا بَرَّاقًا يَلْمِزُكَ﴾** نىزىكە رۋناكايى بروسكە؛ كە لەچىرۋونەۋەۋ پالە پەستۋى

ریگای راست و دروست دهکاو توفیقیان دمدا بهردموام بن لهسر نهو جاده رییه، ناهیلای لاییدن و تووشی هیلاکمت بن! کهسیکی بوی فیتری حکیمهت و تیگه بیشتنی هورنانی دهکا، عهقل و هوشی دمداتی بیر بکاتهوه لهنایه تهکانی هورنان حالی بیی.

﴿۷۷﴾ وَيَقُولُونَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرُّسُولِ وَأَطَعْنَا ﴿۷۷﴾ نهو مونافیق دوو روانه لهبهر جاوی موسولمانان دهلین، نئیمه بروامان به خوداو به پیغهمبهری خودا ههیه، (الله) به بهروردگاری بوونه و مر دهمانین و موحه ممهده ﴿۷۸﴾ به پیغهمبهرو رهوانه کراوی خودا دهمانین، فرمانبهرداری خوداین لههه موو حوکم و برپاریکی دا، گوئی بیسی پیغهمبهرین لهههر حوکم و برپاریک دمیدا ﴿۷۹﴾ ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِنْهُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ ﴿۷۹﴾ که چی لهواقیع دا کۆمه لیکیان پشت له حوکمی پیغهمبهر ﴿۸۰﴾ هه لدهکه، پابه ندی حوکمهکانی نابین، به کردهوه پیچه وانه ی گوشتارمهکانیان، شتیک دهلین: نایکمن، شتیک دهکمن نایلین. ﴿۸۱﴾ وَمَا أَوْلَتْكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿۸۱﴾ له راستی دا نهو مونافیقانه موسولمان نین، به خاوهن باومر نازمیردرین، به لکوو نهوان له نیفاق و دوورویی دا چوختی بوون، فیل و فرتی زمبهنده دهمانین.

﴿۸۲﴾ وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿۸۲﴾ نهگهر بانگ بکرین بوئه وهی حوکمی خودایان تیدا بخریته کارو شوین هیدایهتی خودا بکهون و بهیرهوی په یامی پیغهمبهر ﴿۸۳﴾ بکهمن پنیان بگوتری: باکیشه و نیزاعتان بهگویره شهریعهتی خودا یه کالابکریته وه، دهبینی کۆمه لیکیان پشت لهحق هه لدهکه، لهناست حوکمی خودا لوتبه رزی دهنوین، رازی نین به حوکمی پیغهمبهر ﴿۸۴﴾ وَإِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِبِينَ ﴿۸۴﴾ نهگهر داواکه یان لهبهر زموهندی خویمان بی، بزانی حق به دهستی نهوانه، په له دهکمن لههاتن بۆلای پیغهمبهر ﴿۸۵﴾ بوئه وهی حوکم بدا لهنیوانیان دا، گوئی بیسو فرمانبهردارن چونکه دلنیان له وهی پیغهمبهر ﴿۸۶﴾ بهحق نه بیی حوکم نادا.

﴿۸۷﴾ أَلَمْ يَأْتُوا اللَّهَ مَرَضًا ﴿۸۷﴾ وشه ی (ام) بوئ نیستفهامه، نیستفهامه کهش بو تهقریر و نیثباته: واته: دلله راوکی و بهر ره رار نه بوون و رارایان لهنیوان نهومدا نایا قبوولی برپاری پیغهمبهر ﴿۸۸﴾ بکهمن یان نهیکمن، دهگهریته وه بو یهکیک لهم هۆیانه، یان دلنیان نه خو شه و دووچار ی کوهرو نیفاق بووه، هه میشه نه خو شن، یان گومانیان لهنایین و پیغهمبهرایهتی موحه ممهده دا ههیه.

يُغَيِّبُ اللَّهُ النَّارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لَأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿۸۸﴾ وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَاءٍ فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۸۹﴾ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِبْرَاهِيمَ بِرَسُولٍ إِلَى آلِهِ أَنْ يَخُذْ أَهْلَكَ لِإِسَاءَةِ الْمُشْرِكِينَ وَيَقُولُوا لِلَّهِ عِزٌّ مُبْدُونَ ﴿۹۰﴾ وَأَمَّا بِاللَّهِ وَبِالرُّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ تَوَلَّى فَرِيقٌ مِنْهُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أَوْلَتْكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿۹۱﴾ وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿۹۲﴾ وَلَنْ يَكُنْ لَهُمُ الْقِسْطُ بِأَنْتَ أَبْصَرُهُمْ وَمَا كُنَّا بِهَدَّيْنَاهُمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۹۳﴾ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَخَشِيَ اللَّهََ رِزْقَهُ فَإِلَيْهِ يَرْجِعُ الْفَرْقُونَ ﴿۹۴﴾ ﴿۹۵﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَنْ تُعْرَضُوا وَلَنْ يَتَخَفَ عَنْكُمْ فِئْتَانٌ مِنْ قُلُوبِهِمْ مَعْرِضُونَ ﴿۹۶﴾ لَنْ يَتَخَفَ عَنْكُمْ فِئْتَانٌ مِنْ قُلُوبِهِمْ مَعْرِضُونَ ﴿۹۷﴾

﴿۸۸﴾ يَغَيِّبُ اللَّهُ النَّارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لَأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿۸۸﴾ ههیه خوداو پیغهمبهر له حوکم و برپار دهرکردن دهربارمیان ستهمیان لی بکهمن. ﴿۸۹﴾ بَلْ أَوْلَتْكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿۸۹﴾ به لکوو نهوان بوخۆیان ستهمکارو تاوانبارن، دهمانهوی ستهم لهوانه بکهمن، کهماقیان لهسهریانه، نهوان دهمانین: پیغهمبهر ﴿۹۰﴾ له حوکم و برپاردان لهنیوانیان دا ستهمیان لی ناکا، دلنیان لهعه داله تکاری پیغهمبهر ﴿۹۱﴾ بهگومان نیه.

﴿۹۲﴾ إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ﴿۹۲﴾ بیگومان هه لسو کهوتی موسولمانانی راستال و برپا پته و جوداوازه لهی کاهرو مونافیقهکان نه دهب و رهوشتی موسولمانان لهگه ل خوداو پیغهمبهردا ﴿۹۳﴾ جوژیکی تره، ﴿۹۴﴾ وَأَوْلَتْكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۹۴﴾ نهوانه، ههر نهوانه رزگار بوو بهمرز گه بیشتوون، ترسی تهنگانه یان نیهو کاریان مهیسره. چونکه خودا نیشهکانیان بو هه لدهسورپنی کهسیکیش خودا کاری بو هه لدهسورپنی رزگار بوو سهرکهوتوو بهمرز گه بیشتوو. چونکه ﴿۹۵﴾ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ

وَرَسُولُهُ وَيَخْشَى اللَّهَ هُمْ كَسَىٰ بَابَهَنْدِ فِهْرْمَانِ وَ نَهْیِ
خوداو پیغهمبری خودا بی، گوئی بیسی حوکم و برپاریان بی
لههمموو شتیک دا، هاوکات لهگهل نهم بابهند بوون و
ملکهچی بهی دا ترسی خوداشی ههیی لهسهر نهو تاوانانهی
لهوهپیش نهنجامی داون، توبهشی کردیی و ترسی سزاو تولهی
ههیی. ﴿وَيَقْه﴾ لهدهاتوودا خو بیاریزی لهتاوان و عهزمی
جهزم کردیی: کهنیر لهدهاتوودا برپای برپای توخنی تاوان
ناکهوی ﴿فَاُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاقِرُونَ﴾ نانهوانه بهمرز گهیشتون و
ههموو خیرو بیریکیان چنگ دهکوهی و لههمموو شهر و
بهلایهکی دونیاو قیامت پاریزاون!

﴿۵۳﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ
مونافیقهکان دههاتنه خزمهت پیغهمبر ﷺ سویندیان بو
پیغهمبر ﷺ دهخوارد، زیده رهویان لهسویند خواردنهکدها
دهکردو دهیانگوت، نهگهر تو فهرمانمان پی بکهی بو چون بو
جیهادو شهر کردن دژی کافران، نیمه بی جهندو چون دهچین
بو جیهادو شهر کردن دژی کافران، ﴿قُلْ لَا تَقْسِمُوا طَاعَةَ
مَعْرُوفَةٍ﴾ نهی موحهممه پیمان بلئ: سویند مهخون پیویست
بهو سویند خواردنهتان ناکا، نهوهی لهنیوه داوا کراوو
پیویسته نهنجامی بدمن: فهرمانبهررداری و گوئی بیسی به
نهویش ناشکراو نمایانه: نهوهی بهزوبان دهیلین: بهدل
باومرتان پی بی و بهکردوه بیچهسپین، نهوه پیویسته
لهسهرتان. ﴿إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ بیگومان خودا ناگاداری
کردوهی نهینی و ناشکراتانه، دزمانی کی فهرمانبهردارو کی
یاخی و سهرپیچیکاره، دزمانی سوینددهکانتان بهدرؤیه و
ناگاداری ناو دل و دروونی بهندهکانبهتی دزمانی چ نیفاق و
کوفر و هرت و فیلتیکی تیدایه. رژی خوئی پاداش و سزاتان
بهگویرهی کردوهدهکانتان دهدهاتوه.

﴿۵۴﴾ قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ نهی موحهممه! پیمان
بلئ بابهراستی تاعهتی خودا بکهن، بابهندی فهرمانی خودا
بن، شوین فورنانی خودا بکهون. جا ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ نهگهر
پشتتان ههئکردو لهسهر دوو رویی خوٚتان بهردهوام بوون
نهوه ﴿فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ﴾ نهوهی لهسهر پیغهمبره،
کهیاندنی پهيامه و نهنجامیشی داوه ﴿وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ﴾
نهوهی لهسهر نیویمه قبولکردنی پهيامهکهیهتی و
بهگویکردنیهتی لهوهی فهرمانتان پی دهکا بهدلسوزی
بابهندی فهرمانهکانی بن، ودهحال پشتتان ههئکردوه و
بهگویتان نهکردوه.

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا ظَنَنَّا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ
وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ
إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿۵۴﴾ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ
الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ
وَلَيَكْبِّرَنَّ لَهُمْ مِنْ بَعْدِ حَرْبِهِمْ أَنَّمَا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي
شَيْئًا وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْقَاسِقُونَ ﴿۵۵﴾
وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ
تَرْحَمُونَ ﴿۵۶﴾ لَاصْخَبَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَعَ جَنَّةٍ فِي الْأَرْضِ
وَمَا أُولَٰئِكَ إِلَّا فِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا
لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمُ الَّذِينَ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ دِينٌ وَلَا حَرْبٌ مِّنْ قَبْلِهِمْ
ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِن قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَبَيْنَ صَلَاةِ الْإِسْحَاقِ مِّنَ الظُّهْرِ
وَمِن بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عُرُوفٍ لَّكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ
وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْ أَلْفِ عُرُوفٍ عَلَيْكُمْ مَعْصَتُكُمْ عَلَىٰ
بَعْضِ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿۵۷﴾

﴿۵۴﴾ وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ﴾ نهگهر
نیطاعهی جله و گریهکانی بکهن هیدایهت دهرین بو حهق و
راستی بو ربابازی سهر بهستی و بهرچاو روشنی و دل روناکی.
چونکه پیغهمبر بانگهوازی دهکا بو ربابازی راست و
بهختهوهر. پیغهمبریش ههر راگهیاندنی لهسهره بهس.
﴿۵۵﴾ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ
فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ﴾ پهروهر دگار وادهی
داوه بهوانهی نیمانی پتهوو راستیان ههیه و کردهوی باشیش
نهنجام دهمن، وادهی نهوهی پیداون: که لهسهر زهوی
جیگیریان بکاو بیانکاته خاومنی زهوی و ناوهدانکه رهوهی،
بیانکاته فهرمانرپهواو کار بهدهستی خهک لهزمووی داو ولات
ناوهدان بکه نهوهو زبانی تیدا خوٚش بیی، دهیانکاته جینشین
لهسهر زهوی ودهوو لهپیش نهوان دا داودو سلیمانی کردنه
کار بهدهستی و فرمانرپهواوی سهر زهوی، ودهوو چوٚن ولاتی
میصرو شامی دا بهنهتهوهی نیسرائیل لهشوینی جه بابیره و
فیرعهون دا جیگیری کردن! ﴿وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي

ھىناۋە، بىرۋاتان بەخودايەتى خوداۋ پېغەمبەرئىتى موحەممەد ھەيە، بەناھىرەت و پىاۋاتانەۋە، داۋا لەكۆيلە خەزمەتكارو كارمەگەر و بەندەكانتان بىكەن، ھەرۋا داۋا لەۋ مندالانەتەن بىكەن؛ كەھىشتا بائە نەبۈۋن. داۋايان ئى بىكەن كەلەسئ كات دا بەيئ ئىزن نەيمەنە ژوورەكانتان و بەيئ پەرس خۇيان بەشۈيئى تايبەتى نووستەنتان دا نەكەن ئەۋ سىكاتە قەدەمە كراۋانەش ئەمانەن.

۱- ﴿مَنْ قَبْلَ صَلَاةِ الْفَجْرِ﴾ لەپېش نوپۇزى بەيئانى دا، چونكە ئەۋ كاتە كاتى ئىستىراھەت و نووستەنە لەناۋ جىگادا كاتى بەخەبەر ھاتەن و ھەستان لەخەۋو خۇگۇرپنە، لەۋانەيە عەۋرەتى ئادەمىزاد بەدەر بىكەۋئ و ئەۋ خەزمەتكارو مندالانە جاۋايان پى بىكەۋئ.

۲- ﴿وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهْرِ﴾ ئەۋكاتەى پۇشاكى كارو كاسىي دادەكەنەن و خۇتان روت دەكەنەۋە بۇ پشۋودان و ماندو خەسانەۋە نووستەنى نىۋە رۇز.

۳- ﴿وَمِنْ بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ﴾ دۋاى نوپۇزى (خەۋتەن) چونكە ئەۋكاتەش كاتى خۇ روتكەنەۋە پۇشاك گۇرپنە، پۇشاكى ئىش دادەكەندى و پۇشاكى نووستەن لەبەر دەكرى. ﴿ثَلَاثَ عَرَّاتٍ لَكُمْ﴾ سى كاتى ۋەھان مەزەندى ئەۋمىيان ئى دەكرى عەۋرەتى ئادەمىزادىيان تىدا دەربىكەۋئ، دەيئ فەرمان بەخەزمەتكارو كارمەگەر و مندال بىكرى لەم سى كاتەدا خۇبەسەرى سەر بەژوورى تايبەتى نووستەن و خەسانەۋەدا نەكەن. ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ﴾ چ خراپەيەكتەن لەسەر نىە ئەگەر لەغەپرى ئەۋ سى كاتانەدا مندال و كۆيلە نۇكەر و خەزمەتچى و كارە كەرەكانتان بەيئ ئىزن بىنە ژوورەۋە بۇلاتان، واتە شىتىكى موباح و رەۋايەۋ بەياساغ دانائى. چونكە ئەۋانە ﴿طَوَّافُونَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾ واتە ئەۋ مندال و كۆيلەۋ خەزمەتچى و كارە كەرەكانتان لەناۋ مال دان و دىن و دەچەن، ھەريەكە بۇ كارى خۇى، خەزمەتچى و كارەكەرەكانتان خەرىكى مالمائىن و ئەنجامدانى ئىش و كارى ناۋماتەن، مندالەكانىش بۇئەنجامدانى كارى تايبەتى خۇيان ژور و ژور دەكەن و پىيان خۇشە لەگەن ئىۋەش كات بەسەر بەرن، ئەگەر ھەۋو كاتىك دەقۇلباب و ئىزن وەرگرتەن بەپىۋىست دابىرايە دەۋە خەرج و ناخۇشى بۇ ھەۋو ئەندامىكى خىزانەكە.

﴿كَذَلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ ناۋاۋ بەۋ جۇرە پەرۋەردگار شەرىعەت و ياسا بۇ ئىۋە رەۋ دەكاتەۋە،

ارتقى ئايىنى ئىسلام جىگىر دەكا بۇيان لەسەر زەۋى، لەناۋ دلەكان دەپرسكىنى و لەۋلات دا پايدەدارى دەكا، خۇيان دەيئە فەرمانپەرۋا كارىدەستى جىھان و ئايئەكەشىيان دەيئە بەرنامەى ژيان، چاكسازى و عەدالەتكارى پەيدا دەيئ، زەۋى ئاۋمەن دەكرىتەۋە سوۋد لەبەر و بوۋمەكانى وەرەگىرى، چونكە ئايىنەكەيان فەرمان بەچاكسازى و عەدالەتكارى و ئاۋمەنكەرنەۋەى ۋلات و پشكىنى كۈن و قۇرۇبى زەۋى دەكا؛ بۇئەۋەى سوۋدى ماددى و زانىستى ئى وەرەگىرن! ﴿لَهُمْ وَلِيَدَاتُهُمْ مِنْ بَعْدِ خُرُوجِهِمْ أُنْثَى﴾ حال و ۋەزەيان دەگۇرئ لەترسەۋە بۇ ئارامى و ئاسايش، بەدلىيىي پشكىن دەكەنەۋە لەكەس ناترسەن.

﴿يَعْبُدُونِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا﴾ تەنىيا عىبادەت بۇ خودا دەكەن و بەس، كەسى تر ناكەنە ھاۋەل و ھاۋشانى پان ئەۋانە بالادەست دەيئ چونكە تەنىيا خودا دەپرسەن و كەسى تر ناكەنە ھاۋشانى. ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ كەسك دۋاى ئەۋ ھەۋو نازو نىعمەتەنى پىمان بەخشيون لەنايىن ھەلەگەپنەۋە پان كوفرانى نىعمەتەكانى بىكەن.

﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ﴾ نوپۇزەكانتان لەكاتى خۇيان بەپىك و پىكى ئەنجام بەدەن، ﴿وَأَلُوا الزَّكَاةَ﴾ زەكاتى مال و سامانى خۇتان دەربىكەن، چونكە زەكات دان باربۈۋىي كەرنى ئاتاجانە، دەستگىرى كەرنى ھەژارو بى ئەۋايانە، ﴿وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ پابەندى فەرمانى پېغەمبەر ﷺ بن، چىتان پى دەلئ گۈى بىستى فەرمان و جەۋە گىرىيەكانى بن، ﴿لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ بۇ ئەۋەى خودا رەھمتان پى بىكا، لەسزاي تۈندى دۇزەخ بىتاپارىزى، چونكە ھەركەس ئەۋە كەردار و ھەلۋىستى بى خودا رەھمى پى دەكا.

﴿لَا تُحْسِنُوا الصَّلَاةَ فِي الْأَرْضِ﴾ ئەۋ پېغەمبەر! ۋامەزانە ئەۋانەى سەرپىچى پەيامى تۇ دەكەن، بەدروت دەخەنەۋە، بىرۋا بەپېغەمبەرئىتى خۇت و راستى پەيامەكەت ناكەن، ۋامەزانە ئەۋانە لەژىر دەسلەلاتى خودا دەردەچەن و خودا ناتۋانى تۆلەيان ئى بىستىنى. ﴿وَمَا أَوْهَمُوا النَّارَ﴾ شۈيئى خەۋانەۋە سەرەنجاميان ئاگرى دۇزەخە ﴿وَلَيْسَ الْمَصِيرُ﴾ دۇزەخ خراپەترەن ئاكام و شۈيئە جىگى خەۋانەۋەيە. ھەركەس لەقىامەت دا دۇزەخ بىكرىتە شۈيئى خەۋانەۋەى مالىۋىران و خەسارەتمەندە!

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَسْتَأْذِنَكُمْ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَلْفَوْا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ﴾ ئەۋ ئەۋكەسانەى ئىمانتان

فیری نادابو رموشتی جوان و رازو متان دهگا، پهرو مردگار ناگاداری و مزعو حالی بمنده گانیه تی، دزمانی چ سوو دبه خشه بویان چی به که لکیان نایه، داناو حه کیمه له دارپشتنی یاسای ژبانی ناو خیزان و ناو کۆمهال، دزمانی چ دابو رموشتی به که لکه بویان، نه مجار دمو یزیته وه بۆ به یانکردنی حوکمی دوانز مه مه و دمه رموی: ﴿وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا كَمَا اسْتَأْذَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ هه رکا تی منداله گانتان گه بیشتنه ته مه نی بالغ بوون که له وه پیش ته نها له سی کات دا نیزی هاتنه ژور و رموی شوینی نووستن و پشودانی ئیومیان و مردمگرت، نه گهر بالغ بوون پیویسته هه موو کاتی نيزن و مر بگرن و مکوو چۆن له وه پیش فهرمانتان پی کرا، که ناده میزادی گه و ره دمبی نیزی هاتنه ژور و رمو و مر بگری جاکوری نه و ماله بی یان خرم و که س و کار بی.

﴿وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ اللَّاتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ﴾ و مکوو زانیمان له وه پیش فهرمانی کرد به وهی نافرمتان زینه تی خویان بشار نه وه بۆ نه وهی فیتنه و شه هه وات نه و روژین. نه مجار لی ردا ده که پیته وه سهر به یانکردنی حوکمی نه وه: که نه و نافرمتانه ی پیرو په لۆ بوون و چ حه زو نارمزوی پیاوانیان نه ماوه، له شو لاریان هر چ و لۆچ بووه و چ جوانییه کیان پیوه دیار نیه، نه و جوړه پیرمژنانه چ خراپه یه کیان له سهر نیه: که له ناو مال دا که می له پۆشاکی خویان که م بکه نه وه واته: پۆشاکی دمر و میان دا بکه نن، به مه رجی عه ورم تیان به دمر نه که وئ و که شفی زینه تی خویان نه که نن. به لام ﴿وَأَنْ يَسْتَغْفِنَ خَيْرٌ لَّهُنَّ﴾ نه گهر پۆشاکی دمر و میان به سهر خویانه وه بیلن و داینه که نن و به و پۆشاکه پان و پوره داپۆشه رمو له مال دابنیشن باشتره بویان. ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ پهرو مردگار شه وایه به قسه و گفتوگۆی نه و پیرمژنانه له که ل پیاوان دا، زاناو ناگاداره به گوشت و گو ی نه و پیرمژنانه له که ل نه وان دا، زاناو ناگاداری مه به ست و نیازبانه، هچی لی گوم نابی.

﴿لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ﴾ له سهر کوپرو شهل و گۆچ و نه خوش چ

وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا كَمَا اسْتَأْذَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٩﴾ وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ اللَّاتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَأَنْ يَسْتَغْفِنَ خَيْرٌ لَّهُنَّ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٠﴾ لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ أَوْ مَا مَلَكَتْكُمْ مَفَاحِسُهُ أَوْ صَدِيقِكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبْرَكَةٌ طَيِّبَةٌ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١١﴾

گوناه ی نیه: که نه توانن بچن بۆ جیهاد، به بیانوی بی توانایی و لاوازیان خویان پاش بدمن. ﴿وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ﴾ هه روا له سهر ئیومش چ تاوانی نیه که له ماله گانی خۆتان دا نان بخۆن. که دمه رموی: مالی خۆتان. مالی کوپ به نیسبت دایک و باوک هه، هه روا مالی میرد بۆ ژن، ده گریته وه. چونکه مالی کوپ هی باوکیه تی، مالی میرد مالی ژنه که یه تی. ﴿أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ مَا مَلَكَتْكُمْ مَفَاحِسُهُ﴾ واته پهرو مردگار له یانزه شوین دا بۆ نیمه ی حه لال کردوه که به بی نیزی صهریج و به مه رجی نه وهی بزانیان پیخۆشبون و رهامه ندیی هیه بخۆین و بخۆینه وه نه و یانزه شوینه ش نه مانه نن: مالی خۆمان، مالی کوپش به رده که وئ. مالی باوک و باپیرانمان، مالی دایک و نه نکمان، مالی براکانمان، مالی خوشکانمان، مالی مامه کانمان، مالی خوشکی باوکمان، مالی خاله کانمان مالی خوشکی

دایکمان، یان نهو مالانهی که کلیلیان به دهستی نیوهمیه، یان مالی برادرو هاوریکانتان. جا: که بهیه کهوه ناوی نهو مالانهی هیئا: که بهی نیزنی صهریخ خواردن و خواردنه و میان تیدا رموایه، نهو حال و چونیتهش بهیان دمکا: که خواردنه کهی لهسمر دهخوری، دمه موئ: ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا﴾ چ خراپه و همره جیکتان لهسمر نیه به کورو کومه نان بخون یان بهته نیا نان بخون. ﴿فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَاسْلُمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ﴾ همرکاتیک چوونه مائیک له مالانه یو نانخواردن، سهرمتا سهلام له دانیشتوانی ماله خانه خوئ کهتان بکه، چونکه نهوان له خوئتان چ لهرووی نایینهوه، یان لهروی خزمایهتی و دوستایه تییهوه. ﴿نَجِيَّةٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مَبْرَكَةٌ طَيِّبَةٌ﴾ واته: سلاوبکهن به سلاویک که بهقه رمانی خودا چهسپاوو له شهریهت و یاسای خوئ دا دایناوه، نهو سلاو کردنه بیرزوو خیر و بهرکهت ناومره، پاداشی باشی لی و مرده گرنهوه. دل و دهر وونی سلاو لیکراوی پی خوش دمی. ﴿كَذَلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ ناوا به و جوړه خودا یاساو ریسی ناینتان یو شی دهکاتهوه، وهکوو چوون لهم نایه تهده نهوهی یو رونکردنه وه که حه لاله بوئتان دیدمی بهکتر بکهن و بهنیزن و تیرادیوی له مالی پهکتری بخون. همره وهکوو له سورمه کهده که لیک حوکم و شهریهتی جوړاو جوړی یو شی کردنه وه، یو نهوهی نیوه تییان بفکرون و سهرنجیان بدنی، فرمان و جله و گیریهکانی خودا شارمزاین و خوشبهختی دونیاو قیامت دمه بهر بکهن.

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ موسولمانانی خاومن باومرو نیمان کامل و پتمو نهوانه له ناخهوه برپوایان به همبوونی خودای تاکو ته نیاو به دیهینهرو هله سورینهرو هیه، ههروا برپوایان به راستی پیغه مبرایهتی و هاتنی روژی قیامت هیه. ﴿وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَى أَمْرٍ جَامِعٍ لَمْ يَذْهَبُوا حَتَّى يَسْتَأْذِنُوا﴾ نهگمر هاتوو موسولمانان له تمک پیغه مبردا بون و یو کاریکی گرنگ کوبوونه وه وهکوو نویژی جومعه یان نویژی جهژن، یان رهگن کهوتن و هاوکاری کردن یو جهنگان له دزی دوژمن، یان پلان دانان و نهخشه کیشان یو کاریکی گرنگ جانه گمر له وکاتانه ده پیویستیان به و موبوو نیزن و مریگرن و پیغه مبر خوی روخصه تیان بدا تا نیزن و مرنه گرن ناروون. ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ بیگومان نهوانه ی نیزن له پیغه مبر و مرده گرن و یو چوونه دهره وه نه نجامدانی کارمکانیان روخصهت و مرده گرن و راپوژ لهگن پیغه مبردا دمکه، نهوانه له پیری موسولمانانی

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَلَئِنْ كَانُوا مَعَهُ عَلَى أَمْرٍ جَامِعٍ لَمْ يَذْهَبُوا حَتَّى يَسْتَأْذِنُوا﴾ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِذَا اسْتَأْذَنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأَذَنْ لِمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧٤﴾ لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَسْتَلُونُ مِنْكُمْ لَوْأَفَّاكُمْ حَتَّى يَخْلَعُوا عَلَى الْقَوْمِ مَنَ أَمْرَهُمْ أَنْ يُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٥﴾ أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ وَيَوْمَ يُرْجَمُونَ إِلَيْهِ فَيَنْصِتُهُمْ لِمَا عَمِلُوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧٦﴾

سُورَةُ النُّورِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بَرَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْقُرْآنَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا ﴿١﴾ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدْ يَنْقَرِبُ ﴿٢﴾

خاومن باومرو راستگوو راستان، برپوایان به تاکو ته نیایی خوداو پیغه مبرایتی حه زرمی موحه ممد ﷺ هیه، بهگویره نیمانه که یان ههئس و کهوت دمکه. ﴿فَإِذَا اسْتَأْذَنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأَذَنْ لِمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ﴾ نهگمر هاتوو پهکیک لهو موسولمانه راستالانه داوی روخصهتی لی کردی یو نهوهی کاریکی گرنگ و پیویستی خوی نه نجام بدا نه تو به نارمزوی خوئو بهگویره بهرژومندی روخصه تیان بد. ﴿وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ نهی موحه ممد داوی لیخوشبون له تاوانیان یو بکه، له خودا بیارپرووه،

﴿لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا﴾ نهی موسولمانینه! به ناوی شهخصی خوی بانگی پیغه مبر مه کهن! مه لین: نهی موحه ممد، یان نهی کوری عهبدو للا. یان - باوکی قاسم - به لکوو به شیومیه که بانگی بکهن ریژو جورمهت بگه یه نی، به دهنکی نزمه وهو به شیوهی نه دهبو حیشمه تهوه بانگی بکهن (یارسول الله) (یانبی الله) دهبی بهوپیری ریژوه بانگی بکهن، له بانگ کردنه کهتان دا دیاربی

که دل و دموونی داگیر کردون و خوشستان دهوی و بهو یقاره لاتان. ﴿قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا﴾ وشهی (قد) لیرمدا بؤ ته حقیق و چه سپاندنه. واته: خودا زاناو ناگاداره بهو دو وروانهی که خویان له کۆرو مه جلیسی پیغه مبه ر ﴿وَلَا يَخْلُقُونَ﴾ دمزنه وهو په که به که خویان باریک ده که نه وه، به بی نیرنی پیغه مبه رو روخصه ت ئ و مرگرتن له مزگه وت و کۆرو کۆبوونه وهی دزه ده که من و به که تر ده که نه مه تال و به رده وه همندیکیان خو ده که نه په نا همندیکیان وه (قه لفری لی) ده که نه ۱). ﴿فَلْيَخْذِرِ الَّذِينَ يَخْلَفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ بابت رسن نه وانهی سه ریچی فه رمانی پیغه مبه ر ده که من، به نه ینی یان به ناشکرا ده یانه وهی سنور شکینی بکه من، هه ول دمده ن پابه ندی فه رمان و جله و گریه کانی نه بن، په پیره وهی شه ریعه ت و ناموزگاریه کانی نه که من، بابت رسن له وهی: که ته ووشی به لاو فیتنه و ناخوشی ببین، یان له قیامت دا دو جاری عه زابی به نیشی دۆزه خ ببین.

﴿أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ﴾ دوباره وشهی (قد) بؤ ته حقیق و چه سپاندنه. واته: ناگادار بینه وه، بزائن هه رچی له ناسمانه کان و زهوی دا هه به، به ده یه نراوو ملکی خودان، تاوو توئ کردن و هه لسه وراو فه وتان و دروست کردنیان، که م بوون و زور بونیان... هه مووی به ده ست خودایه، هه رچی نه ینی و ناشکرایه که هه به هه موو لای خودا تمایانه. ﴿وَرَبُّهُمْ يُرْجِعُونَ إِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا﴾ نه و روژی ده که م پندرنه وه بؤ لای خودا: که روژی قیامه ته، هه والیان ده داتی به وهی له ده نیادا کردویانه به و کوفرو نیفاقهی له ناو دلی خویان دا حه شاریان داوه. پراو پر سزایان ده داته وه. ناده میزاده کان چییان کرده وه دیته وه پیشیان و پاداش و سزای له سه ر و مرده مگر نه وه. ﴿وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ خودا به هه موو شتیک زاناو ناگاداره، روژی قیامت به نده کان به ره و روی زانیاری خودا ده مبه وه و هه چیان بؤ ناشیردریته وه. له و روژمدا دادگایی کردن ته نه بؤ خودایه و خوی سه رمنجای ناده میزاد به چاک و خرابیانه وه په کال ده کاته وهو لیکیان هه لده ویرئ.

کوتایی سوره تی النور



سوره تی (الفرقان)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

﴿تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا﴾ به رزو پیروزو خاوه ن خیر و فه ره، نه و خودایه ی هورثانی نازل کرده بؤ سه ربه ندی خوی: که ره وانه گراوه بؤ سه ر هه موو ناده میزادو خاته می پیغه مبه رانه. بؤ نه وهی به و هورثانه پر فه رو به رکه ته عاله می ناده میزادو عاله می جندو که بترسینی، ترسینه رو موژده مری، سه ریچی کاران له سزای خودا بترسینی موژده ی به هه شت بدا به وانه ی پابه ندی په یامه که ی ده بن.

﴿الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ نه و خودایه ی که له راستیدا مولکایه تی و خاوه نیه تی ناسمانه کان و زهوی هه ره ی نه وه، ده سه لاتی به ده یه نیان و فه وتاندن و رده ام هینان هه ره ی خویه تی، به ویه تی خوی چونی بوئ ناوا هه لیان ده سه ورینی، ژیان به خشین و مراندن، ته حلیل و ته حریم... ته نه ا به ده ست خویه تی و به س ﴿وَلَمْ يَخْذِرْ﴾ هه رگیزاو هه رگیز به هه یج شیوه یه که مندالی بؤ خوی برپار نه داوه، هه بوونی مندال له که ل پله و پابه ی خودایه تی ناگونجی، پیویستی به مندال نیه، ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ﴾ شه ریک و هاو به شی نیه له خاوه نیه تی و ده سه لاتداری و فه رمان پره وایی دا. تا که ته نه ایی له خودایه تی دا، هه ره نه و شیای پهرستش بؤ کردن و به ندایه تی بؤ کرده، ﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدْ رُءَوْهُ لَقَدْ رُءَوْهُ لَقَدْ رُءَوْهُ لَقَدْ رُءَوْهُ﴾ هه موو شتیک جگه له خوی هه مووی له نه بوونه وه به دی هیناوه، فه باره و شیوه ی مه زنده کردن، گونجانی هه موو شتیک له که ل شته کانی تر به رچاو گرتوه، هه موو مه خلوقاتی به یه که وه گونجاندوه.

که چی نه و نه قامانه ﴿وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ چه ند خودایه کیان برپارداوه جگه له خودا به ندایه تیان بؤ ده که من، هه رچی نیشانه ی خودایه تی هه ن له وان دانیه، ﴿لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا﴾ هه چیان پی دروست ناکرئ، ده ی خودای حه ق و راست ده بی توانای دروست کردن و به ده یه نیانی هه بی. ﴿وَهُمْ يُخْلُقُونَ﴾ نه وانه بؤ خویان دروستکارون، دروستکارویش ناتاجی دروستکه ره، ده ی خودای حه ق و راست ده بی ناتاجی به که س نه بی. ﴿وَلَا يَمْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا﴾ نه وانه

بؤ خودی خویشان دارای قازانج و زیان نین، ناتوان زیان له خویشان دور بخه نه وه، قازانج بؤ خویشان کیش بکه، جا که بؤ خویشان دور خستنه وهی زیان و کیشکردنی قازانجیان بؤ دسته بهر نه بی، دیاره بؤ غهیری خویشان هه رنا! هه رشتیکیش بؤ خوئی و بؤ غهیری خوئی دارای زیان و قازانج نه بی هیچ هائیدمیه که له عیبادت کردنی دانیه. ﴿وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا﴾ توانای مراندن و زیان به خشین و دروستکردنه وهی مردوانیان نیه، جاشتیک نه وه سیفقت و رهوشتی بی چون دهشی پیی بگوتری خودا؟ ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا إِفْكُ افْتِرَاءِ وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ﴾ نه وه کافرو موشریک و نه هه مانه ده لئین: نه وه قورنانه جگه له دروویه کی هه لیه ستر او هیچی تر نیه، موحه ممه د خوئی هه لی به ستوده کومه لئیک تریش یارمه تی دمدن، نه وانیه نه هلی کیتاب بوون و ئیستا ئیمانیان به موحه ممه د هیناوه شتی فیردمکه و یارمه تی دمدن بؤ کۆکردنه وه و هه لیه ستنی نه وه قورنانه! نه مچار خودا بیرو بؤ چونه که یان رمده دکاته وه و ده فهرموی: ﴿فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا﴾ به راستی قسه یه کی پوچ و بیبناغه یان هیناوه، بؤ خویشان دزمانی که درؤ ده که و نه وهی ده لئین درؤو ستمه، ﴿وَقَالُوا أَأَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾ هه لی ئملی علیه بکرة و اصیلا کافرو موشریکه کان گوئیان: نه وه قورنانه چیرۆکه کۆنی پیشینه نه درؤو ده له سهی گه ل و نه ته وه پیشینه کانه که له چیرۆکه خه یالاوی و دست هه لیه سته کانیان دا تۆماریان کردوه، ده شو به یته چیرۆکی شانامه و حیکایه تی نه سه نه دیار. موحه ممه د به هوی نه هلی کیتابه وه نو سیویه ته وه به یانی و ئیواره به دزیه وه به سه ریدا ده خویندریته وه بؤ نه وهی له بهری بکا، چونکه بؤ خوئی نه خوینده وه ره خویندنه وه نووسین نازانی.

﴿قُلْ﴾ نهی موحه ممه د پێیان بلی: ﴿أَنزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ نه وه قورنانهی که هه وال و سه رگوزه شته ی رابوردوانی تیدایه خودایه که بؤ منی ناردوه، که هه مو و نه ینی ئاسمانه کان و زموی دزمانی، هیچ هه وال و به سه رهاتیک پیشینه و دواینهی لی و ن نابی. هه والی نه ینی و ناشکرای له لا چون یه کن، نه وه قورنانه له لایه ن

وَأَنزَلُوا مِنْ دُونِهِ إِلَهًا لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ سِرًّا وَلَا أُنْفُسًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا ﴿٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا إِفْكُ افْتِرَاءِ وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا ﴿٣﴾ وَقَالُوا أَأَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ أَكُتِبَ عَلَيْهَا فِي ثَمَلٍ عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٤﴾ قُلْ أَنزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥﴾ وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرًا ﴿٦﴾ أَوْ يُنْفِقُ إِلَيْنَا كَفَرًا أَمْ يَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ﴿٨﴾ انْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَلَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿٩﴾ تَبَارَكَ الَّذِي مَنَّا سَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلُ لَكَ فُصُورًا ﴿١٠﴾ بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا ﴿١١﴾

خودای زانا و دانا و میه، له لایه ن خودای ناگدار به سه ر نه ینی ئاسمان و زهویه و میه. ﴿إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ بیگومان خودا لیخو شبو و خاوه ن به زویه، له روی رهحه تی به ره فراوانی خو یه وه قورنانی نازل کردوه،

یه که م ﴿وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ﴾ کافر مهکانی قورمیش ده یانگوت: نه م کابرایه که خوئی له ئیمه کردوه به پیغه مبه ر، هیچی له ئیمه جیا نیه و چ زیده هه زل و ریژیکی به سه ر ئیمه وه نیه، وه کوو ئیمه خواردن ده خوا، وه کوو ئیمه ناوو شله مهنی ده خواته وه، وه کوو ئیمه پیویستی به خواردن و خواردمه نی هه یه، نه گهر نه و راست دهکا پیغه مبه ره دمبوو پیویستی به و جو ره شتانه نه بوایایه.

دووهم ﴿وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ﴾ به ناو بازاردا دگوده چی، هه ولی پهیدا کردنی بزپویه تی و مامه له و بازارگانی دهکا، ئیتر چی له ئیمه زیاتره و به چ هه زلیکه وه لاف پیغه مبه ری تی لی

سَيِّئِهِمْ رَدَّخَنَّهُمْ بِلَهُمْ مَوْبُوءٍ: كە دەیانگوت: ﴿لَوْلَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ
مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرٌ﴾ ئەمى ئەو بۆجى لەخوداوە
فریشتەیهك نایەت بۆ لای موخەممەدو شایەتى بەدا لەسەر
پاستى داواكەى و قەسەى بەرھەڵستكارانى رەت بىكاتەو،
جوارەم رەخەنەیان ئەومبەو: كە دەیانگوت: ﴿أَوْ يُنْفِلَى إِلَيْهِ
كُتُبٌ﴾ ئەو بۆ لەناسمانەو گەنج و خەزىنەیهكى بۆ ناخەیتە
خوارەو مەسرى خاوو خەزانی لى بكاو پێویستى بەكاسى
كردن و مامەلەو بازرگانى نەبى؟
پێنجەم ﴿أَوْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا﴾ خۆ ئەگەر گەنج و
خەزىنەى بۆ نەخەیتە خوار، دەبا ئەگەر هیچكە نەبى و مەكوو
ساماندارىك باباخ و باخاتىكى هەبى لەبەرەبوومى بخاوو
مەسرى خاوو خەزانی لى دەستەبەر بكا. ﴿وَقَالَ الظَّالِمُونَ إِنَّا
تَبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا﴾ كافەرەكان وتیان: ئێوە ئەگەر شوین
ئەم پیاو بەمەو و ئیمانى پێبێنن، بێگومان شوین پیاویكى
دەست لێوەشاوو سىحەر لێكراو كەوتوون، شوین كەسێك
كەوتوون عەقلى تێك چوو و نازانى دەلى چى و چى دەكا!
ئەدى چۆن ئێوە پەڕمەى قەرمان و جەلەوگىرەكانى دەكەن؟
ئەمجار پەرەمردگار وەلامى ئەم شوبەهەیان دەداتەووم
دەمەرموى: ﴿الْظُّلْمُ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ﴾ ئەى
پێغەمبەرى خۆشەويست! بە سەرسۆرمانەو تى بفرە،
پروانە چیت پى دەلێن؟، چۆن لەخۆیانەو صىفاتى
جىاجىيات بۆ دادەتاشن. ناو ناتۆرى سەپرو سەمەرت لى
دەنێن، بوختانت پى دەكەن و شت بۆ هەلەمبەستن؟ هەموو
ئەم قسانەیان پوچ و بېبناغەن و بوختان و دەست هەلەبەستن،
هەر كەسێك تۆز قالىك عەقلى و قامى هەبى ئەم جۆرە قسانەى
بەگوى داناجى، ﴿فَصَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا﴾ رێگایان لى گوم
بوو و سەرگەردان و گومرا بوون، رێگای هیدایەت و حەق
نادۆزەنەو! ﴿تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلُ لَكَ فُصُورًا﴾ پاك و
مۆنەزەمە، بەرز و پەرزە ئەو خەلەبەستى ئەوتۆ ئەگەر
بپووستایە لەدوونیدا زۆر باشتى لەوى ئەوان پێشنيارى
دەكەن پێى دەبەخشی، ئەوانازو نەعمەتى لەقیامەتدا وادەى
پێداوى بۆى پێش دەخستى بۆ دۇنياو باخ و باخاتى وای

پێدەبەخشی بەزێر درەختەكانى دا جۆگا و جۆبار بكشانایە،
قەصرو باڵەخانەى ناوازمو دالگىرى بۆ دەستەبەر بكر دیتایە!
زۆر باشترو بەنرخترى لەوى ئەوان پێشنيارى دەكەن
پىبەخشیاتایە. ﴿بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ﴾ بەلگەو ئەوان
بروایان بەهاتنى رۆژى قیامەت نە، ئەو بى برۆایەیانە
بۆتە هۆى ئەوى ئەو قەسە پەرپوچانە بكەن، و ئەو هەموو
دروو دەلەسانە هەلپێژن! ﴿وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا﴾
ئێمە نامادەمان كردوو بە كەسێك برۆای بەقیامەت نەبى،
ناگرى زۆر گەرمى و كە خەیرا بلیسە دەسێنى، سوتینەر و
دابلەخەنەر. ﴿إِذَا رَأَوْهُمْ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغْطُّهَا
وَرَّيْرًا﴾ ئیستا ئێمە لەبەردەم دیمەنى ئاگرێكى بلیسەدارى
پریشك هاوێژداین ئاگرەكە گىانى بە بەردا كراو، دەرۆانى و
دەبىنى، قیامەت بە درۆزانەكان دەبىنى، لەدورەو دەیانبىنى
دەكەوتە لەرەلەر و ئالەنەل، دەنگى كەوو كۆلانى دەبىستن،
نێلەنێلەو جەپۆكانىەتى، نیشانەى رقى و قىنى زۆریەتى لىیان،
لێیان بەداخەو بۆیان دەسوتى فیشكەو نرگەونالەى دەبىستن
هێندەى رقى لىیانە خەرىكە لێك جىابێتەو، تاوانبارانىش
بەرەو ئەوى كێش دەكرێن! جاتۆ وەرە بەوردى بىر لەو
دیمەنە بكەرەو و بەزىندوى بیهێنە پێش چاوى خۆت!
بەرپاستى دیمەنەكە تابلێ سامناك و دل داچەلەكێنەر!
﴿وَإِذَا أَلْفَا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مَقْرَّبِينَ﴾ جاكەتۆردەدرێنە ناو
دۆزەخەو و ناخەینە شوینێكى پان و پۆر بەرەراوان بەلگەو
تۆردەدرێنە ناو شوینێكى تەنگەبەر بۆ ئەوى سزاو
نازارەكەیان بەنێش ترو سەخت تر بى، دەست و قاچیان
بەزنجیر بەستراو هەوای رزگار بوون و قوتار بوونیان پراو.
﴿دَعُوا هَٰذَا لَكَ يٰئُورَا﴾ هاواریان لى هەلەدەستى و تەمەنەى
مردن دەكەن بۆ ئەوى ئەم سزا سەختە رزگاربان بى، مردن
دەبیتە هەوای سەرەكى و ئاواتى رزگار بوونیان، خوا خوایانە
بۆ مردن بەلام سەربارى ئەوى كەناواتەكەیان جیەجى
ناكرى و وێستەكەیان نایەتە دى، گالتمو لاھرتیشیان پێدەكرێ!
ئەوان هاوار دەكەن ئەى مردن لەكوێ و ژبان كوشتىنى
فریامان بكەرەو رزگارمان بكە! پێیان دەگوترى: ﴿لَا
تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا﴾ نانا ئەمەرو داوى

مردنیک مهکن داوی زور جور له مردن بکن، مردنیک به تنیا به که لکی هیچ نایه و دادتان نادا، مه به ست گالته پیکردن و ناو مید کردنیانه له رزگار بوون، به لکوو سزایان نه پراوه همتا همتاییه! ﴿۱۵﴾ **قُلْ** نهی موحه ممد پیمان بلئ: ﴿أَذْلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءٌ وَصِيرًا﴾ نایا نه وسزاو توله باشه که باسی کرا بو تان یان به هه شتی رازاوی نه پراوه؟! نایا نه و دوزه خه باشتره یان به هه شتی نه به دی و شوینی ژیان به سه ربړدنی همتا همتایی؟ نه و به هه شتهی به لئین دراوه بدری به خو پاریزان! به له خودا ترسه کان؟

﴿۱۶﴾ **لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ** هه به بو نه و خودا په رستانه له به هه شتدا هه رچی نارمزو بکن له خواردن و خوارنده و هوو پوشاک و شوینی هه وانه وه، له نامیری سواری و دیمه نی جوان و هه موو جوړه شتیکی جوانی و که به جاو نه بېنرابی و به خه یالیش په ی پئ نه برابی، ﴿كَانَ عَلَى رَبِّكَ وَعْدًا مَسْتَوْلاً﴾ نه مه هه ردمبی بیته چی و شیایو نه و میه که له خودا داوا بکړی و نه نجام بدری،

﴿۱۷﴾ **وَيَوْمَ يَخْشَرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ يَقُولُ أَأَلْتُمُ أَضْلَلْتُمْ عِبَادِي هَؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ** نهی موحه ممد! بیر له و روزه بکه ره وه، یان نه و روزه بو موشریکه کان باس بکه: که خودا، نه وان له گهل خودا دروزه کانیاندا کو یان ده کاته وه، خودا فریشته په رست و فریشته کان، عیسی په رست و عیسی خوئی، عوزمیر په رست و عوزمیر خوئی، بت و صه نه م په رست و بته کان، نه ستیره په رست و نه ستیره کان، هه روا هه موو په رست راویک جگه له خودا له گهل په رست کاره کان دا کو یان ده کاته وه.

﴿۱۸﴾ **قَالُوا سُبْحَانَكَ مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ** ده لئین، پاک و مونه زمه ی بو تویه خودایه، شیاونیه بو نی مه و راست نیه: که جگه له تو هیچ په رست راویکی تر به ره و ابرزانین و بریاری بدمین! که وایی چون به نده کانی تو گومراده کین، له ری بازی په رستش کردن بو زاتی پاکت لایان دمه دین! نه خیر نی مه شتی و امان نه کرده، به لکوو نه وان بو خو یان له ری بازی تو لایان داو و بو خو یان خو یان گومرا

إِذَا رَأَتْهُمْ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغَيُّطًا وَزَفِيرًا ﴿۱۲﴾ وَلَئِنْ أَلْقَا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُقَرَّبِينَ دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُورًا ﴿۱۳﴾ لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَجَدًا وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا ﴿۱۴﴾ قُلْ أَذْلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءٌ وَصِيرًا ﴿۱۵﴾ لَمْ يَفْهَمُوا مَآيَشَاءُ دُونَ خَالِدِينَ ﴿۱۶﴾ كَانَتْ عَلَى رَبِّكَ وَعْدًا مَسْتَوْلاً ﴿۱۷﴾ وَيَوْمَ يَخْشَرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ يَقُولُ مَا أَنتُمْ أَضْلَلْتُمْ عِبَادِي هَؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ ﴿۱۸﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَآبَاءَهُمْ حَتَّى نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ﴿۱۹﴾ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ بِمَا تَقُولُونَ لَمَّا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا نَصْرًا وَمَنْ يَطْلُبْ مِنْكُمْ نَذْفَةً عَذَابًا كَبِيرًا ﴿۲۰﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَبَا لُكُونَ أَلْقَمَاءَ وَنُحُورٌ فِي الْأَسْوَابِ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ ﴿۲۱﴾ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ﴿۲۲﴾

کردوه، تاوانی خو یان له نه ستوی خو یان! ﴿وَلَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَآبَاءَهُمْ حَتَّى نَسُوا الذِّكْرَ﴾ به لکوو تو نه وانت هه رله باب و باپریانه وه له ناز و نیعمه ت دا په رومرده کړدو به ناز و نیعمه ته وه ته مه منت دریز کردن و سه رگرمی رابواردن و عهیش و نوش و شوینکه و تنی حمزو نارمزی نه فسی خو یان بوون، له ناز و نیعمه تی هه مه جوړدا نقوم بوون و په یامی تو یان له بر جوړد، نه و نه حکام و ناموزگاریانه ی له سه ر زوبانی پیغه مه به رمه کانت پیمان را که به ندرابو و له بیریان نه ماو بیئا گابوون له یادی تو و بر و ایه تاک و ته نها یی تو و تی فکرین له به لکه کانی بونه و مرکه نیشانه ی خودایه تی تون. ﴿وَكَايَا قَوْمًا بُورًا﴾ به راستی نه وانه گهل و نه ته و میه ک بوون بیخیر و له نا کاما به هیلاک چوون.

﴿۱۹﴾ **فَقَدْ كَذَّبْتُمْ بِمَا تَقُولُونَ لَمَّا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا نَصْرًا** نه وه نه و شتانه ی نی وه به خوداتان د زمانین جگه له خودا

بیبینن، وگوو له وپیش نازل دېوونه سمر پیغه مېرمان! با
فریشته بېن و هه والمان بدمنی: که موحه ممد راست دهکا،
له ودا که دهلی من پیغه مېرمان! یان با بمرؤزی روناک
به ناشکراو بی پهرده خودامان چاو پیبکه وی و پیمان بلی:
ئوه من ئو پیغه مېرمان بۆ سمر ناردون! فرمانمان پی بکا
به شوین که وتنی و پروا بی هیانانی. ﴿لَقَدْ اسْتَكْبَرُوا فِيْ اَنْفُسِهِمْ
وَعَتَوْا عَتْوًا کَبِیْرًا﴾ بیگومان ئهوان ته که ببوریان کردو له ناخی
دلایان دا بریاریان داوه: که ئیمان نه هیان، مل بۆ حق
نه دمن، خو به زلزان و مل نه دان بۆ حق بوته بیروبا و پرو
له دل و درونیان دا جیگیر بووه،

﴿یَوْمَ یَرَوْنَ الْمَلَائِکَةَ لَا بُشْرٰی یَوْمَئِذٍ لِّلْمُجْرِمِیْنَ وَ یَقُوْلُوْنَ
جِجْرًا مَّخْجُوْرًا﴾ واته ئهوان له حالئ ناسایی و خوشی دا
فریشته نابین، به لکوو له حالتهی شه پوته نگانه دا چاویان
به فریشته دهکوو، ئهوان بیشک له کاتی مردن دا یان له رؤزی
قیامت دا فریشته دبینن، بیان دهلین: مزگی نی خیرتان
لینه بی، خوشی و نارامیتان نهیه ته پری، فریشته کان مزگی نی
دۆزه خیان دمدنی، هه والی قارو غهزمی خودایان
پیراده که یهن. ئاله و رۆژدا همردهلین: ﴿جِجْرًا مَّخْجُوْرًا﴾
پهنا دگرین به خوداو داوای لید دهکین، که ئه م عهزابو
خه ته رمان لیدوور بخاته وه، واته: داوا دهکین: که عهزابو
خه ته ری فریشته یان لیدوور بخریته وه، ئه مه نه گهر ئه م
رسته یه وته ی کافرمان بی.

﴿وَقَدِمْنَا اِلٰی مَا عَمِلُوْا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ نَبْءًا مَّثُوْرًا﴾ رۆزی
قیامت سهیری کردوه باشهکانی کافرمان دهکین له کاتی
حیساب و لیکو لینه ودا ته ماشای کارو کرده وی خیر و شه پریان
دهکین،: که بیان و ابووس و دیان لید دهبینن،
هه موو کرده و گانیانمان کردونه تۆزوباو هیج سودیان
بی ناگه یهن، چونکه مهرجی کرده وی باش و په سه ندیان که -
نیمانه - تیدا نه هاتوته دی، له بهر خاتری رمزه مندی خوداو
به مه بهستی په پره وکردنی شه ریعتی خودا نه انجام نه دراو.

﴿اَصْحَابُ الْجَنَّةِ یَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقْرَرًا وَّاَحْسَنُ مَقِیْلًا﴾ بیگومان
حال و مزعی به هه شتی که کان زۆر له هی دۆزه خیه کان باشتره
له بهاری شوین و نشینگهی تیدا حه وانه وود و نارامی و خوشی

دمتانپهرستن، پیتان و ابوو یارمه تیدمرو شه فاعه تکار دهبین
بۆتان دمتانگوت له خودامان نزیک دهکینه وه، ئه ودا به درۆیان
خستنه وود ئه ووی و تتان و دهرنه چوو. ئه و خودا درۆزانه
توانای یارمه تیدانی ئیوه یان نیه: ناتوان سزاو تۆله ی
خوداتان لی لادمن، هیج بهرگریان له ئیوه بۆناکری، ته نانه ت
یارمه تیدانی خودی خوشیان بۆ نه انجام نادری، ﴿وَمَنْ یَّظْلِمْ
مِنْکُمْ لَنُفِقَنَّ عَذَابًا کَبِیْرًا﴾ هه رکهس له ئیوه له م جیهانه دا هاو دل
بۆ خودا به ره ودا بزانی و کافرو هاسق بی، ئه وه رۆزی قیامت
عهزابی به ئیشی پی ده جیزین، عهزابیکی گه ووه بی ئامانی
ددمین، عهزابیکی بی سهروبن.

﴿وَمَا اَرْسَلْنَا قَبْلَکَ مِنَ الْمُرْسَلِیْنَ اِلَّا اِنَّهُمْ لَیَاْكُلُوْنَ الطَّعَامَ
وَيَمْشُوْنَ فِی الْاَسْوَاقِ﴾ ئیغه له پیش تۆدا هیج
پیغه مېرمان نه ناردوه نیلا که ناردومان خوار دنیان
خوار وودو به بازاردا هاتو چۆیان کردوه، ﴿وَجَعَلْنَا بَعْضُکُمْ لِبَعْضٍ
فِتْنَةً﴾ هه ندیکتان به هه ندیکتان تافی دهکینه وه، پیغه مېمری
ناده میزاد دمنیرین بۆ ئه ووی ئه وانه ی دهرکی حیکمه تی خودا
ناکه ن پروایان به نه خشه و مه زنده کردنی خودا نیه
نیعتراض بگرن، ئه وانه ی متمانه یان به خودا هه یه و پروا به
حیکمه ت و دانایی خودا دهکین، خاومن صه برو نارام بن
خۆیان بدمنه دمست خوداو پشتی پی به بستن. ﴿اَتَنْصِرُوْنَ﴾
نایا خوگر دمن، واته خوگرو پشو دریزین له سمر نه و
رېبازی خودا بۆ دیاری کردون. ﴿وَكَانَ رَبُّکَ بَصِیْرًا﴾
خودای تۆ ئه ی موحه ممددا بی نایه دزمانی کی خاومن
صه برو کی به هاتو هاو ره کی له سمر رېبازی حق به رده واد
دهبی و کی لینی لادمد، هه ریبه که یان سزاو پاداشتی خوی
به گویره ی هه لویستو کرده وی و مرده گریته وه.

کوتایی جزمی هه ژدهیه م



﴿وَقَالَ الَّذِیْنَ لَا یَرْجُوْنَ لِقَاءَنَا لَوْلَا اَنْزَلَ عَلَیْنَا الْمَلَائِکَةُ اَوْ نَرٰی
رَبَّنَا﴾ ئه وانه ی موشریک و بی پروان ئینکاری زیندو بوونه وودو
سزاو پاداشتی قیامت دهکین و به ته ما ئه و منین به ئیغه
بگن، وتیان: ئه وه بۆ فریشته نایه ته سه رمان و به چاو

رابواردن. مەبەست ئەومىيە موسوئلمانەكان لەخۆشترين و
باشترين كاتو شويندا ژيان بەسەردەبن و هيج كەم و
كۆپەكيان نيه، هەموو ھۆكاريكى خۆش رابواردنيان بۆ دابين
دەكرى، هەلبەتە لەدۆزەخ دا هيج خۆشى و خيرو بېرىك نيه.

﴿وَيَوْمَ تَشْقَى السَّمَاءُ بِالْغَمَامِ﴾ ئەى پێغهەمبەر! بىر لەو رۆژه
بکەرەوه، کە ئاسمان شەق دەبێ و ھەورێكى سبى لێدەردەجێ!
وێدەجێ ئەو ھەورە سبىيە لەھەلەم و بوخارى ئەوتەقینەووە
شەق بردنەوہ پەيدايبێ! لەو رۆژدا ياسای بوونەوہر دەگۆرێ
خۆرو مانگ و ئەستێرەكان دەبنە نيمچە ھەورێك بەھۆى
پەرتەوازە بوون و بەربوونەوہو گۆرانكارى لەپێكەتەكانيان دا،
﴿وَنَزَلَ الْمَلَائِكَةُ نَزِيلاً﴾ فريشتە دادەبەزن بۆ سەر ئەو
خەلكە نامەى عەمەلى بەندەكانيان بەدەستەومىيە، شاھەدى
لەئەو خەلكە دەدەن بەبەلگە بۆرپايان دەدەن.

﴿الْمَلِكُ يُوقِنُ الْحَقَّ لِلرَّحْمَنِ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ
عَسِيراً﴾ بێگومان رۆژى قيامەت لەسەر كافەرەكان رۆژێكى
ناخۆش و سامناكە، رۆژێكى قورسو و پێ تەنگانەيە. چونكە
رۆژى عەدالەت و بېياردانە، ئەوان تاوانكارو ستەمكارن، سزای
تاوانبارو ستەمكاران ئاگرى دۆزەخە،

ئەمجار ديمەنيكى ترى رۆژى قيامەت نەمايش دەكاو
دەفەرموى: ﴿وَيَوْمَ يَعْصِي الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي
اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلاً﴾ ئەى موخەمەد! بىر لەرۆژى
قيامەت بکەرەوه، بىر لەو رۆژەبکەرەوه : كە موشریکەكان و
ستەمكاران دەستى خۆيان دەگەزن ؛ نەك دەستیكى بەئەگرو
ھەردوو دەستى خۆى دەگەزێ، جا يان بەنۆرە ھەرجارە قەپال
بەدەستیكى دا دەكا، يان بەيەكەوہ گاز لەھەردو دەستى
دەگرێ، ئەمەش لەبەر ئەو تەنگانەو ناخۆشییەى تىي
كەوتووہ.

﴿يَا وَيْلَتَى لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلاناً خَلِيلاً﴾ ئەى ھاوار بۆخۆم!
ئەى مردن لەكوێى و مەرمیۆم رۆژتەو فريام بکەرەوه، ئای چەم
بەخۆم كرد! خۆزگە فلانكەس؛ كە رێگای لى گوم كردم
نەمكردايە بەدۆستى گيانى بەگيانى خۆم! شوینی
نەكەوتمايەو خۆم بەم مەرمەدە نەبردايەو رۆژم بەم رۆژە
رەشە نەگەشتايە!!

﴿وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْمَلَكُ
أَوْ نَرَى رَبَّنَا لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًّا كَبِيراً
(۱) يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَى يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ
حِجَاباً ثَجُوراً (۲) وَقَدِمْنَا إِلَى مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ
هُبْكَاماً مَّنْثُوراً (۳) أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرّاً
وَأَحْسَنُ مَقِيلاً (۴) وَيَوْمَ تَشْقَى السَّمَاءُ بِالْغَمَامِ وَنَزَلَ الْمَلَائِكَةُ
نَزِيلاً (۵) الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ الْهَاقُّ لِلرَّحْمَنِ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى
الْكَافِرِينَ عَسِيراً (۶) وَيَوْمَ يَعْصِي الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ
يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلاً (۷) يَتَوَلَّى بَنِي إِسْرَءِيلَ
فُلَانُ خَلِيلاً (۸) لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي
وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولاً (۹) وَقَالَ الرَّسُولُ
يَرَبِّ إِنِّي قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُوراً (۱۰) وَكَذَلِكَ
جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوّاً مِنَ الْمُجْرِمِينَ وَكُنَّ بِرَبِّكَ هَادِيّاً
وَنَصِيراً (۱۱) وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً
وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلاً (۱۲)

﴿لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي﴾ بێگومان ئەو ھاوێشە
خراپەم رێگەى لێتێكدام، گومرای كردم، لەیادی خوداو
قورئان لای دام، پاش ئەوھى قورئانەم پێگەشت و یستم
شوینی بکەوم سەرى لى. تێكدام. و نەپهشت ئیمانی پێبەینم،
لێم بوو بەشەهیتان و لەخشتەى بردم! ئەمجا پەرورەدگار
دەفەرموى: ﴿وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولاً﴾ بێگومان
شەهیتان بۆ نادەمیزاد ریسواکەرە، ھەر دمیەوئ نادەمیزاد
لەخشتەبەرى و ریسواى بکا، لەحەق و راستى لاییدا بیخاتە
زەلکاوى گومراپییەوہو دواىى خۆى لى بەرى بكاو لەکاتى
تەنگانەدا هيج دادى نەدا!!

﴿وَقَالَ الرَّسُولُ﴾ پێغهەمبەر ھانای بۆ خودای خۆى برد،
نارەحەتى خۆى لەجنگ موشریکەكان راگەياندو وتى: ﴿يَا
رَبِّ إِنِّي قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُوراً﴾ ئەى پەرورەدگارم!
ئەوتە گەلەكەم بەناشکرا پشت لەقورئان ھەلەمەن و گۆی بۆ

نايه ته گانی ناگرن، ئيمانی پئی ناهینن، ته ناهت کار گهیشته ته نهوه له کاتیک دا من نایه تی قورئانیان بۆ ده خوینمه وه نهوان دمه که نه گال و بوغل و ژاودزاو بۆ نهوه ی گوئیان ئینه بی.

﴿۳۱﴾ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ ۚ نَهَى پێغه مبهری خۆشه ویست! به هه لویستی نهو موشریکانه خهفته بار مبه، نهوه سوننه تی خودایه له بوونه ومردا، دابو نه پیتی پهرومردگاره له مه خلوقاتی دا، وهکو چۆن نهو موشریکه گانه مان مۆلعت داوه، بوختان و قسه ی ناشیرینت بۆ هه لبه ستن، ئیختیارمان پێداون به ویستی خۆیان قورئان پاشگوئ یخن، همر به وجۆره بۆ هه موو پێغه مبه ریکی پێش تۆ له پێغه مبه ری گه له پێشینگان به ره هه لستکارو دوژمن و سته مکارمان داناون، بانگه وازی خه لکه که یان کردوه بۆ گو مپا بوون و سته مکاری. ﴿وَكَفَىٰ بِرِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا﴾ به سه که خودای تۆ هیدایهت دهری و یارمه تیدهری. هیدایه تی نهوانه بدا که ئیمانته پئی ده هینن و به رژه وموندی دونیاو قیامهت له شوینکه وتنی تۆدا دمبین، یارمه تیت بدا بۆ نه وه ی سه رکه وتوبی به سه ر دوژمنه گانت دا له دونیاو له قیامهت دا.

﴿۳۲﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً ۖ كاهرمگان وتیان: نهوه: بۆچی قورئان به یه که جاره به که مه ل بۆ موحه ممه د نایه ته خوارئ؟ نه م که که جیه همر رۆژه نایه تیکی بۆ دی و همر رۆژه سورمه تیکی بۆ دیته خوارئ؟ بۆچی وهکوو ته ورات که به یه که چه ل بۆ موسا هاته خوارئ، یان ئینجیل بۆ عیساو زمبوور بۆ داود که به یه که جاره نازل بوون، نه میش ناوا نازل نابی؟ بۆ وه لامی نهو ره خنه یه دمه رموی: ﴿كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا﴾ ئیمه بۆیه به و جۆره قورئان بۆ تۆ رهوانه ده که یان، به شه به شو پارچه پارچه دمی نیرینه خوارئ بۆ نه وه ی دلته به و قورئانه پته و بکه یان، بتوانی له به ری بکه یو فیری بی و ته نفیذی بکه ی، همر به شیکی بۆت دی به ته وای له دلت دا جیگیر بی و موسولمانه کان پیه ی رابی و نه حکامه گانی به جوانی هه زم بکه ن!

﴿۳۳﴾ وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا ۚ نهو موشریک و سه ره ره ق و په لپ و بیانوو گرانه گومانیک

ناخه نه وه به لکه یه که ناهیننه وه قسه یه که ئارسته نا که ن به مه به سته دزیه تی کردنی حه ق و گومان خسته سهر پێغه مبه ری تی تۆ نه ی موحه ممه د! ئیلا ئیمه وه لامیان دمه دینه وه به به لکه ی به هیزو چه سپا و به جۆریک: که هه موو به لکه گانی نهوان دمه و چینی نه وه ره خنه گانیان هه لده و شهینی نه وه گومانه گانیان دمه و پینی نه وه.

﴿۳۴﴾ الَّذِينَ يُخْشَرُونَ عَلَىٰ رُجُومِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضْلُ سَبِيلًا ۚ نهو کافرو موشریکه بوختانکه رو ره خنه گرو سه ر پێچیکاران ه ی بوختان به پێغه مبه ر ده که ن، په لپ و بیانووی ناشیرین و نامه عقولی لیده گرن، نهوانه نهو به دبه ختانه ن: که رۆژی قیامهت له سه ر رو بۆ لای دۆزه خ راده کی شیرین. به مه به سته ریسوا کردن و زه لیل کردن به زنجیر له سه ر رو به ره و دۆزه خ کیش ده گرن، نهوانه شوینی حه وان ه میان شوینیکی شهرو نه گبه تییه، ریبازیان گو مپا بییه؛ که س به حالیان نه بی.. نهو ریسوا بییه همر بۆ خۆیان بی.

﴿۳۵﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا ۖ سویند به خودا ئیمه موسامان کرده پێغه مبه ر و نامه ی ئاسمانیمان پێداو ناردمان بۆ سه ر فیرعه ون، هارونی برایشان کرده یارمه تیدهر و وه زیری، نهویش په وپایه ی پێغه مبه ریمان پێ به خشی.

﴿۳۶﴾ لَقُلْنَا ادْهَبْ إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۖ فه رمانمان پئی کردن که په یامی ئیمه به فیرعه ون و دارو دمه سته که ی رابگه یه نن. جا که فیرعه ون و گه له که ی په یامی موسا و هارونیان به دروخته وه دانیان به تاک و ته نها یی خودا دا نه نا ﴿لَا تَدْرَأَهُمُ لَدُمِمْ﴾ به ته وای له ناومان بردن و ئاسه وارمان برپه نه وه، ده ی ئیوه ش نه ی موشریکه گانی مه که که، سه رنج له سه ر منجای کو فرو به دروخته وه ی پێغه مبه ران بدن، بترسن ئیوه ش به و نا کامه بگه ن!

﴿۳۷﴾ وَقَوْمٌ نُّوحٍ لَّمَّا كَذَّبُوا الرَّسُولَ ۚ نه ی موحه ممه د باسی نهو عه زاب و له ناو بردن و هه لاجۆ کردنه بکه: که دهر حه ق گه لی نوح نه نجام درا له کاتیک دا پێغه مبه ری خۆیان. که حه زره تی نوح بوو. به دروخته وه، نۆسه دو په نجا سال له ناویان دا بوو، بانگه وازی کردن بۆ یه کتا په رسته ی شوین که وتنی

په پامه که، وپړای مانه وهی نو هه موو ماوه دریږه له ناویان دا جگه له کومه لیکي کم نه بی کسی تر نیمانی پنه هیئا. جا که نه ته وهی نوح حمزرتی نوو حیان به دروخته وه **﴿اَعْرِفْنَاهُمْ﴾** به توفان خنکاندمان. **﴿وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ آيَةً﴾** کردمان به پندو عبرتو ناموزگاری بو ناده میزادانی دوا خویان، هر که سی روداو که بخوینیته وهو بیري لیبکاته وه بیی پندنامیز دبی. **﴿وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا﴾** نیمه ناماده مان کردوه بو ستمکاران عه زابی به نییش و کوشنده، هر که سی ستمکار بی و پروا به هه بوونی خودای تالو ته نها نه کا، نیمان به پیغه مبه رگانی نه هیئی، ریبازی گهلی نوح بگریته بهر له به دروخته وهی پیغه مبه ران، نه وه عه زابی سهخت و به نییشمان بو ستمکاران ناماده کردوه..

﴿وَعَادًا وَنُعُودًا وَعَاقِبَةً﴾ نهی پیغه مبه ری خوشه ویست! چیروکی نه ته وهی (عاد) که پیغه مبه ری خویان (هود علیهما السلام) به دروخته وه، هه روا چیروکی نه ته وهی (نمود) که پیغه مبه ری خویان (صالح علیهما السلام) به دروخته وه، هه روا چیروکی (اصحاب الرس) خاومانی بیرو نازل: که نه ته ومیه کی بته رست بوون خودا حمزرتی شوعه بیی بو سهر ره وانه کردن، بانگه وازی کردن بو یه کتا پهرستی و پروا به پیغه مبه رایته، نه وانیش به درویمان خسته وه، جا له کاتی که دا نه وان سهر گهرمی په رومرده کردنی نازه له کانیان بوونو لهدوری بیره کانیان بوون خودا به خویان و مان و سامانیانه وه به زهوی دا بردنیه خوارئ. **﴿وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا﴾** نهی پیغه مبه ری خوشه ویست! هه روا بو موشریکه کانی مه کهه باسی زور گهل ونه ته وهی تریش بکه: که له نیوان سهرده می گهلی نوح و گهلی عادو (اصحاب الرس) دا هاتوونه ته کوری ژیان وه، هه موویان کاتی پیغه مبه رانیان به دروخته وه له ناومان بردن و ناسه وارمان برینه وه.

﴿وَكُلًّا ضَرَبْنَا لَهُ الْأَمْثَالَ وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْبِيرًا﴾ بو هه ریه کی لهو گهل ونه ته وانه نموونه پندمان بو هیئانه وه، به لگه مان بو روون کردنه وه، په لپ و بیان وومان برین، که چی نیمانیان نه هیئاو پیغه مبه رانیان به دروخته وه، نیمه هیش به توندی و به شیوهی ترسناک له ناومان بردن.

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَقْوِيرًا ﴿٣٧﴾
الَّذِينَ يُشْرِكُونَ عَلَىٰ دِينِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٣٨﴾
وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا ﴿٣٩﴾ فَقُلْنَا أَذْهَبَ إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِعَاثِرِنَا فَدَمَرْنَاهُمْ تَدْمِيرًا ﴿٤٠﴾ وَقَمَّ نُوحٌ لَمَّا كَذَبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ آيَةً ﴿٤١﴾ وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٤٢﴾ وَعَادًا وَنُعُودًا وَأَصْحَابَ الرَّسِّ وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا ﴿٤٣﴾ وَكُلًّا ضَرَبْنَا لَهُ الْأَمْثَالَ وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْبِيرًا ﴿٤٤﴾ وَقُلْنَا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي أُمِرَتْ مَطَرُ السَّوَاءِ أَفَلَمْ يَكُونُوا يَرَوْنَهَا بَلْ كَانُوا لَا يَتَنَبَّهُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَا يَذَّكَّرُونَ ﴿٤٦﴾
إِلَّا هُمْ وَأَنذَرْنَا إِلَىٰ عَذَابِ اللَّهِ رَسُولًا ﴿٤٧﴾ إِن كَادَ لَيُضِلَّنَا عَنْ إِلَٰهِنَا لَوْلَا أَن صَبَرْنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حَيْثُ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٨﴾ أَرَأَيْتَ مَنِ اخْتَلَفَ إِلَٰهَهُ هَوَيْنُهُ فَأَنَّىٰ تَكُونُ مَلَبَّةً وَمَكِيلًا ﴿٤٩﴾

﴿وَلَقَدْ آتَوْنَا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي أُمِرَتْ مَطَرُ السَّوَاءِ﴾ واته: په ند ناموزگاریه کی تر بو موشریکه کانی مه کهه بگریه وه، نه ویش نه ومیه: نهو موشریکه نه کاتی هاتوو خویان بو شام له وهرزی هاوین دا به لای شاری (سدوم) دا: که گه وهرترین شاری گهلی لوط بوو هاموشو دهگن، به چاوی خویان شوینه واری نهو شاره ویرانه دمبین: په رومردگار نهو شاره ی هه لگریه وه، ژیر وهری کرد، به رد بارانی کردن به به ردی سوالهت: چونکه سهریچیان کردو پیغه مبه رگه یان به دروخته وه! **﴿أَفَلَمْ يَكُونُوا يَرَوْنَهَا بَلْ كَانُوا لَا يَتَنَبَّهُونَ﴾** نایا نهو قورمیشیانه له کاتی هاموشو کردنیان بهو دمفرمدا شوینه واری نهو گونده یان نه بینیهو؟ نازانن خودا چی به سهره یان له سهر نه وهی پیغه مبه رگه یان به دروخته وه، سهریچی فره مانى خودایان کرد؟ خو نه وان به چاوی خویان نهو ناسه واره دمبین، به لام په ند و مرناگرن! بییان وایه دوی

مردن جاريكى تر ئادەمىزادەكان رۆزى قيامەت زىندووناكرېنەو، ئەو حىسابو كىتابو سزاو پاداشو عىقابەى تېيدا روددا درۆيە!

﴿۴۱﴾ وَإِذَا رَأَوْكَ إِن يَخْذُوكَ إِلَّا هُزُوءًا ۚ ئەى پېغەمبەر! ئىمە ئاكامان لىيە ئەو موشرىكە نەقامو گىل كەذايانە، ئەوانەى بېروايان بە خوداو پېغەمبەرى خودا نىيە: ھەر كە چاويان پېت دەكەوئ دەتكەنە شوپنى گالتەكردنى خۇيانو بەچاوى سوگەو سەيرت دەكەن. دەلىن، ﴿أَفَلَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ

رَسُولًا؟﴾ ئەو ئەمەيە خودا كىرەيەتى بە پېغەمبەرو رموانەى كىرەو؟ بەراستى ھەسكەيانو بەم جۆرە تەعبىرە شتىكى ناشىرىن و قىزەون بوو! لەناو خۇيان دا بە يەكترىان دەگوت: ﴿۴۲﴾ إِنْ كَادَ لَيُضِلَّنَا عَنْ آلِهَتِنَا لَوْلَا أَن صَبَرْنَا عَلَيْهَا ۚ

نزيك بوو موھەممەد لەبت پەرسى ژىوانمان بىكەتەو و امان لىيكا واز لەنايىنى باوكو باپىرى خۇمان بەيىنن و بەمانخاتە سەر ئايىنى ئىسلام، ئەگەر خۇمان نەگرتايەو رېخۆلە بەكېش نەبوويناىە دەمىك بوو ھەلى خەلەتاند بووين! بۆيە پەرومردگار بەشىوئەيەكى كورت ھەپشەيان ئاراستە دەكا و دەفەرموئ: ﴿وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلَّ سَبِيلًا﴾ ئەو بەمولاو دەزانن: ئايا ئەوئەى بۇيان ھاتووە ھىدايەتە يان گومرايىيە! بىگومان ئەو كاتەى عەزابيان بۇدئ دەزانن: كى رېگاي لىگوم بوووە سەرلىشىواو؟ ئەوان يان موسولمانان: كە پېغەمبەر پېشەوايانە!

﴿۴۳﴾ أَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ ۚ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا ۚ ئايا تۆ پېت وايە ئەى موھەممەد! كەسېك ھەواو ئارەزۇبازى بە سەريا زالبىو ئارەزو پەرسى بى، سەرىپىچىو ياخيپوونى لىبوويىتە خويەكى سروشتى، تۆ كوا دەتوانى ھىدايەتى بەدىو لەگومرايى دەرى بەيىنى؟ بىگومان تۆ ناتوانى بىخەيە سەر ھىدايەتو بەرپىبازى بەختەمورى ناشنا بەكى.

﴿۴۴﴾ أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا ۚ وشەى (ام) بەمانا (بل) دەواتە، ئەتۆ واز لەوئەى پېشووېنە، پېت وايە: كەوا زۆر بەى ئەوان شەھوانو بىستەنەكەيان سودبەخشە؟ بە تېفكرىن و لىوردبوونەو گوى رادەگرن؟ يان پېت وايە لەو پەيامەى

بەسەريان دا دەخوېنەو جەوان جەوان ھالى دەبنو ئەخلاق و رەھبەرى جەوانى لىوردەمگرن؟ پېت وايە ئەوانە شياوى ئەمەن: كەوا خۇتايان لەگەل مەندو بەكىو بانگەوازيان بەكى بۆ ئەوئەى لەعەقىدەى بەتالەو بەيانگويىزەو بە بىرو باومرى راستو سەھىج؟ نەخېر وامەزانە پېت وائەبى، چۈنكە ئەوان لەتايەتەمەندى ئادەمىزادى روت كراون، ئامادەباشى تېفكرىن و دەر كىرەن تېدا نىيە ئەوان دەق و كوو ئازەل و ھەن، بەگەل لەتازەلېش گومرايىن و لەوانىش بى عەقلى تىر،

﴿۴۵﴾ أَلَمْ تَرَى إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ۚ ئەتۆ ئاروانى ئەى پېغەمبەر! ھەروا ھەموو كەسېك ئەم خىتابە دەبىسې بابروانى. ئەو تۆ ئاروانىو ئايىنى خوداى تۆ چۈن سىبەرى درېژ كىرەتەو؟ بەندەكانى چۈن لەسايەى دا دەھەسېنەو، خۇيان لەگەرمای خۆر دەپارېزن، لەخۆرەلاتنەو تا خۆرناو بوون ھەركە وىستىان لەگەرمای خۆر خۇيان بېارېزن پەنا بۆ سىبەرى خودا كىرە دەبن! خۆ ئەگەر خودا بىويستايە سىبەرى وا دروست دەكرد گۇپانى بەسەردا نەھاتايەو ھەلگشان و داكشانى نەبوايە، كورتو درېژى تېدا نەھاتايەتەدى. ﴿ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسُ عَلَيْهِ ذَلِيلًا﴾ پاشان ئىمە خۆرمان گىپراو بەنېشانەو بەنگەى ھەبوونى سىبەر! ئەگەر دەرگەوتنى خۆر نەبوايە، كەس ھەستى بە سىبەر نەدەكرد،

﴿۴۶﴾ ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ۚ پاشان سىبەرمان لادا و جى گۇرگى پى دەكەين و رەدەمەو بەگالە خۆ بەگويەرى بەرزبوونەوئەى خۆر پېتەللاچونى بەرو ئاومراستى ئاسمان، سىبەرى ھەموو شتىك ھەلەكشېتەو، جگە لەژېر درەختو بنەھلاش سىبەر نامىتىو خۆر ھەموو شوپنىك دەگىرتەو.

﴿۴۷﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا ۚ پەرومردگار خودايەكى و ھايە تارىكايى شەوى كىرەو بە داپۇشەر بۆ ئىو ھەموو زىندەمورىك، بەگەو بۆ ھەموو شتىكى سەر زەوى. كە شەو دادى ئەم جىھانەى ئادەمىزادى تېدا دەزى دەلىي پۇشاكى لەبەر كىرەو بە تارىكايى خۆى داپۇشېو. لەشەودا جەم و جەل دەوستى، ئادەمىزادو زۆر بەى گيانلەبەران خەو داپاندەگىر. ﴿وَجَعَلَ النَّهَارَ لُشُورًا﴾ پەرومردگار رۆزى

کردوه به کاتی بلا و بونموه به ناو زموى دا، زیندوموران و نادمیزادیش له گه لیان به ناو دایه زه مین دا بلا و دمه نه وه بۆ به ده سته یانی بژیوو پیداو یستی ژیان، ههر یه که به جوړیک له هه وئو تیکو شانی ژیان دایه و دمه وئ پیداو یستی ژیان دابین بکا.

نهمجار دیته سهر دیارده ی (با) ی مرگینی هاوهر به بارانی ژیان به خش و زیندو که ره و دی سروشت دمهر موئ: ﴿وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا لِّبَنِي إِدْرِي رَحْمَتِهِ﴾ په رومردگار خودایه کی ودهایه (با) هه لده که بۆ نه وه ی مرگینی بارینی رحمتی خودا بدا به نادمیزادان، نیشانه ی شه و مبی که نزیکه هه ور گه وائ گه وائ بو هستن و باران ببارینن. ﴿وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا﴾ نيمه له بهر زایی یه وه؛ له هه وره وه ناویکی پاک و پاکه و مکه ره دمه نیرینه خواری، هوی دریزه پیدانی ژیان و پاکه ره و دی جهسته و پۆشاک و شتی تریشه، بۆ هه موو بواریکی ژیان سودی لیدم بینن. بیگومان ژیان له سهر زموى به هه موو جوړیکه وه، له سهر ناوی باران ده زیا، جا یان راسته و خو یان دمه بیته هوی په پیدابوونی جوگه و کانیاوو بیرو جویم.

﴿لَتُحْيِيَ بِهِ بَلْدَةً مَّيْتًا﴾ واته باران له هه وره وه دمه بارینن بۆ زیندو کردنه وه ی زموى تینوو، زمویه که گزو گیاکانی بوونه پوش و په لاش و نه شو نمایان تیدانه ماوه، دارو درمخته کانی پیویستیان پییه تی، گیانه به ره کانی ژیان یان له سهر شه و بارانه به بنده، جا که بارانه که دمباری و زموى تیرناو دمه و گز و گیای ناوسکی زموى هه مووی چه که ره ده کاو سهر دردی و ده خه ملئ و وزموى دمه زینیتته وه. ﴿وَلَسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا وَأَنْآسِي كَثِيرًا﴾ بۆ نه وه ی گیانه به ره و نادمیزاد به تاپیه تی له ناوی شه و بارانه بخواته وه، بیگومان نادمیزاد زیاتر پیویستیان پییه تی بۆ دریزه ددان به ژیان و ناو دی کردنی کشت و کالیان،

﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لَهُمْ آيَاتِنَا لَئِيَّا كَرُّوا﴾ بیگومان به لکه و ده لیله کانی قورئان له حالیکه وه ده گورین بۆ حالیکى تر، جاریک به شیوه ی هه ره شه و دمه یک به شیوه ی سهر گوزشته و چه لیک به شیوه ی فهران و جله و گیری و کاتیکیش به شیوه ی رانواندنن نیمه نه کانی بوونه وهر، بۆ نه وه ی نادمیزاد به خو یان دا

أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿١٥﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ رَبَّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسُ عَلَيْهِ ذَلِيلًا ﴿١٦﴾ ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ﴿١٧﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْيَوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ تُشُورًا ﴿١٨﴾ وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا لِّبَنِي إِدْرِي رَحْمَتِهِ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ﴿١٩﴾ لَتُحْيِيَ بِهِ بَلْدَةً مَّيْتًا وَنُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا وَأَنْآسِي كَثِيرًا ﴿٢٠﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتِنَا أَكْثَرَ النَّاسِ إِلَّا أَكْثَرًا ﴿٢١﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَاكَ كَلًّا وَلَٰكِن لَّا نُرِيدُكَ أَكْثَرًا ﴿٢٢﴾ فَلَا تُلَاحِظْ الْكَافِرِينَ ﴿٢٣﴾ وَخَلَقْنَاهُمْ مِنْ حَمَلٍ وَجَعَلْنَا كَبِيرًا ﴿٢٤﴾ وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلْنَاهُمَا بَرْزَخًا وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا ﴿٢٥﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ﴿٢٦﴾ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ ظَهِيرًا ﴿٢٧﴾

بچه وه و په ندو عیبرت و مر بگرن. به هه موو شیوه یه قورئانیان به سهر دا رادمنوینن، ناراسته ی دل و دموون و هستو گیانیان دمه کین، له هه موو لایه که وه به لکه یان بۆ دمه نینه وه، هه موو هوکاریکیان بۆ دمه یه که ره بۆ نه وه ی نادمیزاد مکان بیر بکه نه وه، ﴿فَأَنَّى أَكْثَرَ النَّاسِ إِلَّا أَكْثَرًا﴾ زۆربه ی خه که په ندن امیز نابن، نیمان ناهینن، له جیاتی شوکرو ملکه چ کردن بۆ خودا کافر دمه بن و نینکاری نیمه مه ته کانی خودا دمه کن!

﴿وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَاكَ كَلًّا وَلَٰكِن لَّا نُرِيدُكَ أَكْثَرًا﴾ نه که ره بمان و یستایه له هه موو شارو شارو چه که یه دا پیغه به ره یکمان ره وانه ده کرد، خه لکی له سزای به نیشی دوزخ بترساندایه، به لام و یستمان وانه یوه و بریاری شه و مان داوه : که تۆ ره وانه بکه ین بۆ سهر عاله می جندو که و نادمیزاد، بۆ سهر هه موو دانیش توانی سهر زموى و فهرانمان پی کردوی، که نه م

قورئانه به هه موو جیهان بگهیهنی و پیغه مبهری هه موو نادمیزادی هه له نیستاو هه تا دنیا کوتای دی.

﴿۵۲﴾ **فَلَا تُطِيعُوا الْكَافِرِينَ وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا** ﴿۵۲﴾ ئەتۆ ئەی پیغه مبهرا به گوتی کافرمان مه که لهو شتانهی داوت لیدمهکن؛ که دهلێن؛ دژی خواکانی ئیغه مه دوی، و مره سهه بیهو باوهری ئیغه مه هم جوهر شتانه، به لگوو جیهادیان له دژ بکه، به هه موو چه کێک مادی و معنهوی له گه لێان بکهوه شهردوه، نه وه قورئان بیکه چه کی کوشندهی خۆت و دژی موشریکهکان بوسته. بیکومان ئەم قورئانه هیزو تواناو کاریکه ریه کی وای ههیه، ناتوانن به مرنگارت ببه نه وه، به ماسانی دعتوانی بۆریان بدهی و به سهریان دا زال ببی، به بیستنی ئایه تهکانی دلیان وه له مردهی و هه ناسه برکیان پێ ده که وێ و چی بکهن دهرمه قهت نایهن.

﴿۵۳﴾ **وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَجِجْرًا مَخْجُورًا** ﴿۵۳﴾ په رومردگار خودایه کی وه هیه دوو دهریای ئاوی سوپرو شیرین له په نایه که موهی خستوونه گۆرێ، ناهیلێ ناوه کانیان تیکه ل بهیه ک بن، ئەم ناوه میان شیرین و گهوارایه، نه ومیان تال و سوپره له په نایه که موهن هه ر دوکیان ئاون که چی تیکه ل بهیه کتری نابن ده لێی په رده له ناویان دایه ده لێی دووشتی دژ بهیه کن و پیکه وه هه لئا کهن، ئەو دوو دهریایه له پێش جاو هه ر دوکیان ئاون، به لām له راستی دا لهیه کتر جوداوازن.

﴿۵۴﴾ **وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا** ﴿۵۴﴾ په رومردگار خودایه کی وه هیه نادمیزادی له دلۆپه ناویکی زهعیف به دیه ی ناوه، په رومردهی کردوه پێی گه یاندوه، ریکی خستوه، کردویهتی به نادمیزادیکی تهواو، به ویستی خۆی کردویهتی به نیرینه یان مێینه، دابهشی کردون به دوو بهش؛ نیرینه نژادیان وه پال دهری، مێینه ده گرتنه هۆکاری خزمایهتی ژن و ژن خاوازی و خه زو رو. زاوا بهتی.

﴿۵۵﴾ **وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ** ﴿۵۵﴾ ئەو موشریکه نه فامانه عیبادت ده کهن جگه له خودا بۆ شتیک؛ که عیبادت کردنه که یان بۆی سودیان پێ ناگهیهنی و عیبادت نه کردنیشیان بۆیان زیانیان بۆ کێش ناکا. هیه به لگه یان

به دهسته وه نین له سهه په رستش بۆ کردنیان جگه له شوین که و تێ هه واو هه موسی خۆیان و لاسایی کردنه وهی کوپرانیهان بۆ باوک و باپیرانیان. ﴿وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَى رَبِّهِ ظَهِيرًا﴾ گاهرو موشریکهکان به سه ر پێچی کردنیان بۆ فه رمانی خودا و نه جامدانی تاوان یارمه تیدهری شه ی تانن، هه مانهنگی نه و ده کهن، دژی خودا ده جو لێنه وه، دۆزمنی نایینی خودان، نه وان که دژی پیغه مبهرن، دژی خودان، جا نه وان چین هه تا دژی خودا بجو لێنه وه و به ره مره کانی خودا بکهن؟

﴿۵۶﴾ **وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا** ﴿۵۶﴾ بیکومان موشریکهکان نه حمه ق و نه فامن، چۆن ده بنه یارمه تیدهری شه ی تان و سه ر پێچی فه رمانی خودا ده کهن، پیغه مبهری ره وان ه کردوه به موژده دهر و ترسینه ر؛ موژده ی به هه شت بدا به وان ه ی پابه ندی فه رمانی خودان، سه ر پێچی کارانیش بترسینی له ناگری دۆزه خ. ئەتۆش ئەی پیغه مبهرا ته نها ترسینه رو موژده دهری، حیساب و لیکو لێنه وه و عیقایان به ده ست خودایه،

﴿۵۷﴾ **قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ** ﴿۵۷﴾ ئەی پیغه مبهرا به و کافرا نه بلێ، من له پێناو ئەم بانگ کردن و راگه یاندنه داوی کرێتان لێنا کهم، من پاداشتی خۆم له خودا داو ده کهم و مه به ستم ده سته به ر کردنی ره زامه ندی خودایه ﴿إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا﴾ واته: هه ر گیز من داوی پاداشتان لێنا کهم، به لām نه گه ر که سێک به یه وێ له خودا نزیک بێته وه، له رپگای خودا دا مال و گیان به خشی بۆ نه وه ی پاداشتی باشی ده ست بکه وێ با ده ست به کاربێ و ساته وه ختیک رانه وه ستی.

﴿۵۸﴾ **وَتَوَكَّلْ عَلَى الْخَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ** ﴿۵۸﴾ ئەی پیغه مبهرا گوێ به هه ل سوکه وتی کافرمان مه ده، به رده وام به له سه ر گه یاندنی په یامی خۆت، له هه موو کاروباریکت دا پشت به و خودایه به سه ته: که زیندوه و نامری، ته نها پشتیوانی نه وت به سه، پشتی پێ به سه ته و چه مندو سوپاسیشی بکه، له هه موو عه یب و خه وشیک له هه موو کهم و کوپریه ک به دووری بگره، ﴿وَكَفَىٰ بِهِ يَذُّوبَ عِيسَىٰ ذُنُوبًا﴾ ئەتۆ به سه ته ئەی موچه ممه دا که خودا ناگاداریه کی ته واوی

همه به تاوانی بنده گانی، نهی و ناشکرای لاجون به که و
همه و کار و کرده و گانیانی له سهر تۆمار کردن و سزا و
پاداشتیان له سهر دمداته و ده چاکه به چاکه و خرابه به خرابه.
﴿الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ فَاسْأَلْ بِهِ خَبِيرًا﴾ خودای باخه به و
زانا به همه و شتیک، نه و ناسمانه کان و زهوی و نه و ی تیان
دایه، له ماوهی شمش روژدا به دی هینا و پاشان کۆنترولی
عهرشی کرد و بهوشیوهی، که شیای خودایه نیستیوی له سهر
کرد. و پرای بالادهستی و کۆنترول کردنی عهرش، خاوم و رحمو
به زمییه، له گهل و رحمه ته که شی دا ناگداره به سهر همه و
شتیک دا.

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ؟ ثُمَّ كَفَرُوا﴾ نه گمر
پیان بگوتری: سوژده بو نه و خودایه بهرن ناوی
(الرَّحْمَن) ده و پرای شکۆمهندی و خاوم دمه لاتی و به توانایی
خوی خاوم و رحمو به زمییه، له وه لام دا ده لئین: (الرحمان)
کیه؟ ﴿أَسْجُدْ لِمَا تَأْمُرُنَا؟﴾ نایا سوژده بو که سیک به رین
فه رمانان پی ده که به سوژده بو بردنی؟ هه به وه منده
که تو فه رمانان پی ده که به بیئنه و ی نیمه بیناسین و بزاین
کیه سوژده ی بۆ به رین؟ به له هجه و شیوه ناخواتنه وه لامی
بانگه وازییه که دمه منده و ده لئین: رحمان کیه نیمه سوژده ی
بو به رین؟ سه ره هقی و خو به زلزانینان که یشتبه و ناستیک
بلئین: نیمه جگه له و رحمانه ی له یه مامه یه رحمانی تر
ناناسین!! مه به ستیان (مسيلمه) ی درۆزن بوو. ﴿وَرَأَوْهُمُ
نُفُورًا﴾ نه م فه رمان پیکردنه یان به سوژده زیاتر شیلگیری
کردن و پتر رویان و مرگپرا و له حق و راستی دور که وتنه وه.
نه مچار خودا رمدی دمه دریزی و خو به زلزان و گالته کردنیان
به خودا به پیغه مه به رانه وه به وهی نه و خودایه ی ناوی
(الرحمان) ه دا وایان لیده کړی سوژده به رن بو خودایه کی
خاوم دمه لاتی و شکۆمه منده، نه گمر تۆزیک بیر بکه نه وه
خیرا دمه ناسن و سوژده ی بۆ دمه بن و عیبادمتی بۆ ده کن!

﴿تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا﴾ پاک و مونه زه هه
نه و خودایه ی به کیک له ناوه پیرۆز مانی (الرحمان) ه و
له ناسمان دا نه ستیره ی گه و ره و زه به لاحی دروست کردن

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾ ﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَهًا مِثْلَ﴾ ﴿وَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَكَفَىٰ بِهِ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا﴾ ﴿الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ فَسَلِّ بِهِ خَبِيرًا﴾ ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا﴾ ﴿تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا يَرُوحًا وَفُجَرًا وَغُفَرًا﴾ ﴿وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَنْ أَرَادَ أَنْ يَذَّكَّرَ لَوْ أَرَادَ شُكُورًا﴾ ﴿وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَتَّقُونَ عَلَى الْغُلُوقِ وَأُتْرَاقِ﴾ ﴿وَالَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ لِلَّذِينَ يَرْبُّهُمْ سَبْحًا وَقَبْحًا﴾ ﴿وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا﴾ ﴿إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا﴾ ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَفْقُوا لَمْ يُسْأَرُوا وَلَمْ يُغْتَرَبُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا﴾

قوناغ و مه دار و جه مسهری بو نه و نه ستیرانه داناوه، که
ژماره و هه به رمان هه خودا بو خوی دمه زانی چه منده و
چۆن. نه وه تا نه و خودایه ی نیوه به وای پی ناکن به ریک
له مه خلوقاته گانی نه و نه به راجه گه و ره و جۆرا و جۆرانه.
﴿وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا﴾ هه له جوار چیوهی نه و به رجانده دا
خوری کرده به چرای به رشن گدار و روناکی بو گۆی زهوی و
﴿وَقَمَرًا مُنِيرًا﴾ هه و مه مانگی نورانی داناوه که له شه و دا
روناکایی خوی دمه به گۆی زهوی.

﴿وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَنْ أَرَادَ أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا﴾ به و ره ردار خودایه کی و مه یه شه و و رۆزی
به دیه ی نا و یه که به وای یه که په ی دمه بن، رۆز ته و او دمه بی
شه و دیته جیگای شه و دمه و او رۆز دیته شوینی، هه ره که یان
دمه بته جینه شینی نه و به ریان، که سیک به رۆز نیشی رۆزی بو
ته و او نه کرا دمه وانی به شه و نه ناجی بدا، نه گمر شه و نیشی
شهوی بو ته و او نه کرا دمه وانی به رۆز فه ره بیوی بکاته وه.

دوستی دوعاو پارانهمه بهرز دمکنهمه، دهلاینهمه
دمبارینهمه: که خودا تووشی نهو عهزابهمان نهکا،
﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا﴾ نهوانه نهگهر بؤ خوځیان و مال و مندالیان مال خهرج
بکهن دمست بلاوی ناکهن، زیاد لهپیویست سهرف ناکهن،
نهمندمیش رژدو چروک نین پیډاویستی خوځیان و مال و
مندالیان دابین نهکهن، بهلکوو بهنهاندازی پیویست مال و
دارایی خوځیان دمهخشن و خهرجی دهکهن، میانهمو و
ناومندکارن.

﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ بهنده راستالهمانی
خودا کهسانیکن: که هاوئل بؤخودا دانانین، کهس ناکهنه
شهریکی خودا بهلکوو بهخالصی و دلسوزی عبادت تنها بؤ
خودا دمکهن. ﴿وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾
بهناهمو او بهنهنفهست کهس ناکوژن، مهگهر کوشتنهکه حق
بی کابرا تاوانیکي کردبی شیای کوشتن بی؛ وهکوو نهوه
لهنایینی نیسلام پاشگهز بیتهمه، یان دوی دمستهبر بوونی
خیزانی جهلال بؤی داوین پیسی بکا، یان بهناحق
نادهمیزادیک بکوژی نالهم حالانه دا بهفهرمانی حاکم و قاضی
نهو تاوانبارانه بکوژی کوشتنهکهی بهفتهل بؤ حیساب ناکری،
چونکه بهحق و بهپی شهریهتی خودا نهنجامی داوه، ﴿وَلَا
يَزْنُونَ﴾ ههموما داوین پیسی ناکهن؛ ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ
أَثَامًا﴾ کهسیک تاوانیک لهو تاوانانه نهنجام بدا له قیامت دا
سزای کوشندهو بهنیشی توش دمی، تولهی تاوانهکهی
لیدهمهندرئ. نهک ههمعزابی توش دمی و بهس بهلکوو
﴿يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ عهزابی بؤ دووجهندانه
دمکرتهمه چونکه وپرای تاوانکردن کافرش بووه ﴿وَيَخْلُدْ
فِيهِ مُهَانًا﴾ بؤ ههتاهاهتایه لهناو دؤزهخ دا دمینیتهمه وپرای
عهزابی سوتاندن سوکایهتییان پی دمکری و ریسوا دهمن.

﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا﴾ مهگهر کهسیک
توبه بکا و از لهتاوانهکانی بینی و بهدل پهشیمان بیتهمه،
بروی بهتاک و تهناهی خودا و راستی پیغمبرایهتی
پیغمبرانی و زیندوو بوونهو هاتنی رؤزی قیامت همی.
﴿فَأُولَٰئِكَ يَدْعُلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ خَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾

﴿وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا﴾ بهنده
راستالهمانی خودا نهوانهن: که بهنهمدوب و یقارمده بهسهر
زموی دهمروئ له رؤیشتن و جم و جوئیان دا لارو لهمنجهو
دمعیهمو تهکه مېبور ناکهن. بهسهر زموی دا دهمروئ
بهرویشتنیکي لهسهرهخو و ساده، خوځیان بانادن، قونگرانی
ناکهن، بهزور باریکی رؤیشتنی ناناسایی بهسهر خوځیان دا
ناهیتن، ناوردانهو و جرت و فرت لهرویشتنهکهیان دا ناکهن؛
تهنانت ﴿وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا﴾ که نهقام و
سهرسهری یهخهمان پی دهگرن، دهلین: سلاوتان لیئی و وهلام
دانهوی نیوه کاری نیمه نیه، نیمه کات و جوهدی خوځمان به
دمه دمی لهگهل نیوه دا بهفیر نادمین، نهگهر سهرسهری و
نهزانیک قسهیهکی ناشیرینیان پی بلی: بهههمان شیوه وهلامی
نادهنهوه، بهلکوو لیبور دوی نیشان دمدهن و چاوپوژی دهکهن،
نهک لهبر زمعیفی و بیهرزی بهلکوو لهبر نهوهی خوځیان
زور لهوه بهبهرزتر دزمانن: که خوځیان ههلهو
گیری وهلامدانهوهی نهوانه بکهن، ناپانهوی کاتی زیرپنی
خوځیان بهو وشه بیسودانه بکوژن؛

﴿وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ لِرَبِّهِمْ سُجْدًا وَقِيَامًا﴾ نهوانهی شهو بهروژ
دمکهنهمه خهریکی نویر کردن، تاویک بهپیومن و دهمیک
لهسوزدمدن.

﴿وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ﴾ نهوانهی
لهخودا دمترسن بهترسو لهزمدهو لیی دهمبارینهمه،
بههمزمدهو هاواری لیدهمکهن، دهلین: خودایه ناگری
دؤزهخمان لیدووربخهیهوه، ههلهو گیری نهو شوینهمان
نهکهی، چونکه ﴿إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا﴾ بیگومان ناگری
دؤزهخ بهردمواهمو لهیهخهی نادهمیزادی تاوانبار نابیتهمه،
وهکوو خاوهن همز وایه بؤ ههرزدارو بهربینگی پی دمکری تا
تولهی خوئی لینهستینی وازی لیناهیینی؛

﴿إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا﴾ بیگومان دؤزهخ خراب
جیگهیهکی ههوانهمو و تیدا مانهمویه، نهوانه بهچاوی خوځیان
دؤزهخیان نهبینیوه بهلام برویان بهههبوونی ههیهو نهو
وپنهی هورشان کیشاوپهتی بویان دهمباری دؤزهخ ههمیشه
لهبرچاویانه، بویه بهو جؤره ترسیان لیی ههیهو ههمیشه

ثانیه وانه به هوئی توبه که یانه وه خرابه و تاوانه کانیان مه عاف دمکاته وه، له شوینی تاوانه کانیان چاکه یان بۆ دمه جه سپین، باش توبه گردنیا له شوینی خرابه کاری کاری باش دمکه و خوداش له شوینی نه وهی تاوانیان بۆ تو مار بکا چاکه و طاعه تیان بۆ دمه جه سپین یان به هوئی توبه گردنیا نه وه خرابه و تاوانی له وه پیشیان بۆ دمکاته کرده وهی باش.

﴿وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا﴾ که سیک له تاوانی رابووردی په شیمان بیته وه، کرده وهی باش نه نجام بدا. تهویه به په شیمان بوونه وه وازه تیان له تاوان دمست پی دهکاو ناکامه که شی نه نجام دانی کاری باش و په سنده به جوړیک بیسه لینی: که توبه که ی به راست بووه. واته: وازه تیان له تاوان و نه نجام دانی کرده وهی چاک چونکه تاوان کرده وهی جم و جوئه، که وازت له تیان دهبی به شتیکی دژ شوینه که ی پر بکه یه وه، به کرده وهی دژو به جم و جوئی دژ نه و فراغه پر بکه یه وه.

﴿وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا﴾ نه وانه ی: که شایه دی درؤ نادن، به نه نه هست درؤ له سمر کهسانی دی هه لئا به ستن، یان ناماده ی شوینی درؤ نابن، همر شوینیک بزائن درؤ دهله سهی تیدا دمکری نه وان توخنی ناکه ون، خو یان به رز دمگرن و دوور دمکه ونه وه له ناماد مپوون له و شوینانه، نه گهر واش ریکه وت به لای کوړو کو مه لیکو له و جوړدها تیپه ربوون خو یانی تیوه ناگلینن، به لکوو به شیوه یه کی خو پاریزی و به رز سروشتی به لای دا تیپه ربوون. نه و منده فیرا غی نیه به وشته پر و پوچانه وه خو خه ریک بکا.

﴿وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَحِירוْا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا﴾ نه وانه ی که نایاتی خودایان یاد بخیر ته وه به سمر یادمه کون و جوان گوئی دمدنی و سوورن له سمر نه وهی گوئیان لییی و تیی بگن، به گوئی چکه ی کراوه و چاوی وردبینه وه، به دلی کراوه به ناگاوه نایه ته کان دمپیسن و تیان دمکه ن!

﴿وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا ذُرِّيَّتًا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا﴾ واته: نه وانه ی له خودا دمپارینه وه: که هاوسه ری خوداناس و مندالی صالح و به مه مه ک و به پر موکاری

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ﴿٢٥﴾ يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهْلَكًا ﴿٢٦﴾ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٢٧﴾ وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا ﴿٢٨﴾ وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا ﴿٢٩﴾ وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَحِירוْا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا ﴿٣٠﴾ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا ذُرِّيَّتًا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ﴿٣١﴾ أُولَٰئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلْقَوْنَ فِيهَا غَنِيَّةً وَسَلَامًا ﴿٣٢﴾ خَالِدِينَ فِيهَا حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٣٣﴾ قُلْ مَا يَعْبَأُ بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ﴿٣٤﴾

سورة الفرقان

ثابین و خیرخوازو لاشه بیان بداتی. وه جه و نه وهی وایان لیبکه ویته وه چاوو دلیان بیان رون بیته وه، ویزدانیا نارام بگری: چونکه موسولمان: که دمی نی موسولمانانی تر کاری باش و په سهند نه نجام دمدن چاوو دلیان روشن دمی نه وه، هه روا له خودا دمپارینه وه که ببیه (قدوة) ی باش و خه لکی چاوایان لیبکه ن.

﴿أُولَٰئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلْقَوْنَ فِيهَا غَنِيَّةً وَسَلَامًا﴾ نه وانه ی نه ورموشته به رزانه یان همن نه و کرده وه په سنده نه نجام دمدن هه صرو باله خانه ی به رزو رازاوهی به هه شتیا به پاداش دمدنی، چونکه به ردموام بوون له سمر نه و کرده وه په سنده یان، ویزای شوینی خوش و رازاوهی دلگیر سلاویان لیدمکری و ریزیان لیدمگری، له ناشتی دا ژبان به سمر دمی ن، ﴿خَالِدِينَ فِيهَا حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا﴾ خودا په رستان له ناو نازو نیعه تی به هه شت دا دمی نه وه بۆ هه تاهه تایه نابریته وه، لی و مری زانین لیی دمرناجن، دمریان ناکه ن.

بۇ نازل دەكەين ناچارىيان دەكەين بۇ بېراكردن و ملیان پى
شۆردەكەين بۇ ئیمان ھىتان، بەزۆرە مىلى وادەكەين ملهورو
گەرەكەنیاں ملكەج بکەن و ئیمان بىسن، بەلام خودا
ئەوویست و ئیرادەیی نەبوو و وای بېرپار نەداو:

﴿وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرِ مِنَ الرَّحْمَنِ مُخَدَّتٍ إِلَّا كَانُوا عَنْهُ
مُغْرَضِينَ﴾ نامەیهکی ئاسمانییان بۇ نایە، پەيامیکی خوداییان
پى راناکەینەندری ئیلا: کە بۆیان دى زۆربەیان روی
لیومردەگپن، بەدرۆی دەخەنەو،

﴿فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ بیگومان
ئەو موشریکە قورمیشییه سەررەھانە قورنانیان
بەدرۆخستەو، بېروایان بەو ذیکرە حەقە یەزدانییە نەکرد،
نەك ھەرئەوئەندەو بەس! بەلکەو گالتهشیان پى کرد لەو
بەولاولە ھەوالی ئەم بەدرۆخستەو میان بۇ پتەمبەر و
پەيامەکی دەزانن، بۆیان ئاشکرا دەبی چەند ھەلەبوون و
چۆن خۆیان تووشی چارەپەشی و بەدبەختی کردو!

﴿أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمْ أَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ﴾
ئەو بەدلیکی گراو و ھەستیکی بینەرانیو سەیری
بوونەوەر ناکەن! خۆھەموو روپەرپی بوونەوەر
نیشانەپەکەو دل ئارایش دەداو ئیمانی تیدا دەرپسکینی! ئایا
ناروانن بۇ زموی، کە ئیمە دروستمان کردو و لەھەموو دارو
درەخت روھکیك جۆرەھامان تیدا رسکاندو، بەروبوو و
میوہی جۆراو جۆرمان لەو درەخت و روھکانە پەیدا کردو،

﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَمَا كَانُوا أَكْثَرَهُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ بیگومان لەم
رسکاندن و رواندنە درەخت و گزو گیایە لەزموی دا بەلگە
بەھیز ھەمە لەسەر بەدەسلاتی خودا لەدروستکردن دا،
لەھینانی عەزاب و ھەوتاندنیان و ئەمجار زیندوکردنەوہی
رۆزی قیامت و سزاو پاداشت دانەومیان ھەرکەسە بەگوپەری
کردەوہکانی، وپرای ھەبوونی ئەم ھەموو بەلگەو نیشانە
زۆربەیی زۆری ئادەمیزاد ئیمان ناھینن، بەلکەو پتەمبەر و
پەيامەکی بەدرۆدەخەنەو، سەرپنچی ھەرمانەکانی دەکەن!

﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ بیگومان خودای تۆ ئەو
پتەمبەر! توانای بەسەر ھەموو شتیک دا ھەمە، دەتوانی
ھەموو ملهوپرک بېروینی و ھەرجی بیەوی بیکا دەتوانی

﴿قُلْ مَا يَعْبَأُ بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ﴾ ئەو پتەمبەر
بەو موشریکانە بلی: خودای من بێنا تاجە لەبەندەکانی و ج
پتەستیەکی بەئێو نە، کە ئەرکی ئیمان و عیبادەتی
خستونە ئەستۆ بۆ سوودی خۆتانە، کە عەزابیشتان دەدا
لەبەر یاخی بوونتانە، ئەگەر ئیمانی پى نەھینن و عیبادەتی
بۆ نەکەن چ موبالاتیکتان پى ناکا و ھیج ریزتان لای خودای
من نابن. ﴿لَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا﴾ ئێو ئەو کافرو
موشریکەکان! ئەگەر پتەمبەرانى من بەدرۆبجەنەو و
بېرواتان بەزیندو بوونەو نەبی ئەو بەش بزانن: ئەو
بەدرۆخستەو و سەرپنچیکردنەتان دەبی تەھوی
لەناوچون و سزا دانتان لەدونیای قیامت دا.

کۆتایی سورەتی الفرقان



سورەتی (الشعراء)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

﴿طسم﴾ ئەو وشە دەبی ئاوا بخویندەرتەو، (طا - سین -
میم) ئەم پتە لیک دابراوانە نامازی ئەومیان تیدایە: کە
نایاتی قورئان بەگشتی و نایاتی ئەم سورمە بەتایبەتی لەم
جۆرە پیتانە پیک ھاتوون، دەتیووش ئەو موشریکەکانی
مەککە: ئازابن لەو پیتانە کەلامیکی ئاوەھا پیک بێنن.

﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾ ئەو نایەت و رستە کتیبی
ئاشکرا و رنکەرەوہی حەق و بەتالە، رێگای ھیدایەت و
گومراوون لیک جیادەکاتەو، راست و ناراست لیک
ھەلەداویر!

﴿لَمَّا بَاغَىٰ نَفْسُكَ أَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾ ئەو جیە تۆ ئەو
موحەممەد خەریکی خۆت بھەوتینی چونکە ئەوانە ئیمان
ناھینن؟! ئانا ئەوئەندەت بەلاو ناخۆش نەبی: کەبېروات پى
ناکەن. ئەتۆ لەو بەرپرسیار نیت، تۆ بەس گەیاندن پەيامی
خۆت لەسەر،

﴿إِنْ تَشَاءُ نُنْزِلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظُلَّتْ أَعْيُنُهُمْ لَهَا
خَاضِعِينَ﴾ پەروردگار بەسەر ھەموو شتیک دا بەتوانا
دەسلاتە، ئەگەر مەیلان لیبی لەناسانەو نیشانەپەکی وایان

نهنجامی بدا، بهر دهم و بهر مییه بؤ بهندمکانی، ﴿وَاِذْ نَادَىٰ رَبُّكَ مُوسَىٰ﴾ نهی موحه ممد! نهوه بؤ گه له کهمت باس بکهو بؤ په ندو ناموژگاری بویان بگپرموه کاتیک خودای تو نیگای بؤ موسا کردو له ته نیشتی راستی کیوی طور موه (الوادی المقدس) دا ناخاوتنی له گهل کردو کردی به پیغه مبهرو فروستادهی خوئی، فرمانی پی کردو پیی فهرموو: ﴿اَنْ التَّ الْقَوْمَ الظَّالِمِینَ﴾ برؤ بؤ سرگهل سته مکارو له خودا یاخی بوو. ﴿اَقَوْمٌ فِرْعَوْنُ﴾ گهل فیرعهون و دارو دهسته کهی. بانگه وازیان بکه بؤ خودا په رستی و یه کتا په رستی، پهیان بلی، وازیین له فیرعهون په رستی و سته مکاری، له هاوه لدانان و خو بهزلزانی. ﴿اَلَا یَقْرُنُ﴾ نهوه بؤ فیرعهون و دارو دهسته کهی لیم ناترسن؟ بؤ خو یان له عه زابی سهختی خودا ناپاریزن؟

﴿قَالَ رَبِّ اِنِّیْ اَخَافُ اَنْ یَّکَذِّبُوْنِ﴾ وتی خودا په دترسم به درؤم بخه نهوه؛ نیتر خهفه تباریم بهو هه لو یسته یان و نازار به دل و دمرونم بگا.

﴿وَصِیْقُ صَدْرِیْ وَلَا یَنْطَلِقُ لِسَانِی﴾ تهنگه تاو بېم بهودی؛ که پیم دهلین و زوبانم و ده کوو پیویست بؤ نه گهری و نه توانم مه بهستی خو میان پی رابگه یتم. ﴿فَاَرْسِلْ اِلَیْ هَارُوْنَ﴾ هارونی برام له من دهم راست ترو قسه زانتره، نهویش له گهلدا بکه ره فروستاده، جو برانیل بنیره بؤ لای نهوو نیگای بؤ بنیره باله گهل من دا نهویش نه رکی پیغه مبهرایه تی هه لبرگی و یارمه تیم بدا بؤ بانگه وازی و ناخاوتن له گهل فیرعهون دا، بؤ نهوهی بتوانین نه رکی سرشانمان بهر یکو پیکی نهنجام بدمین.

له لایه کی ترموه ﴿وَلَهُمْ عَلَیْ ذَنْبٍ فَاَخَافُ اَنْ یَّقْتُلُوْنَ﴾ هؤزو نه ته وهی قیبطیه کان تاوانیکیان له سهرمنه، کاتی خوئی بهه له قیبطی یه کم له دهست کوژراو له نا کامی نهو روداودا له میصر دمر جووم، دترسم نه گهر به ته نیا برؤم بؤ سهریان بمکوژن و نهو کاته له ریوه په یامه کم پوچ بیته وه، به لام هارون هیچ تۆمه تیکی له م بارموه له سهر نیهو نه گهر نهو ببیته هاو به شم له هه لگرتنی په یامه کهدا نیتر مه به سته که مان دیته چی و کارمکه مان مه یسر دمی.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

طسّر ۱) یَلَّکَ اَیْنُ الْکِتَابِ الْمِیْنِ ۲) لَعَلَّکَ یَنْجُ قَسَکَ
اَلَا یَکُوْنُوْا مُؤْمِنِیْنَ ۳) اِنْ نَّشَأْ نَزَّلْ عَلَیْهِمْ مِّنَ السَّمَآءِ مَائَةً فَطَلَّتْ
اَعْنَیُّهُمْ لَمَّا خَیضِیْنَ ۴) وَمَا یَأْتِیْهِمْ مِّنْ ذِکْرِ مِّنْ الرَّحْمٰنِ عَشْرَ
اِلَّا کَاوُْا عَنْهُ مُعْرِضِیْنَ ۵) فَتَدَّکَّبُوْا فِیْ سَیِّئِهِمْ اَنْتَکُمْ مَا کَاوُْا
بِهِ یَسْتَهْزِئُوْنَ ۶) اَوَلَمْ یَرَوْا اِلَی الْاَرْضِ کَمْ اَنْبَتْنَا فِیْهَا مِنْ کُلِّ دَیْجٍ
کَرِیْمٍ ۷) اِنْ فِیْ ذٰلِکَ لَاٰیَةٌ وَمَا کَانَ اَکْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِیْنَ ۸) وَلَئِنْ
رَبَّکَ لَهٗوَ الْعَزِیْزُ الرَّحِیْمُ ۹) وَاِذْ نَادٰی رَبُّکَ مُوسٰی اَنْ اَنْتَ الْقَوْمُ
الظَّالِمِیْنَ ۱۰) قَوْمٌ فِرْعَوْنُ اَلَا یَنْقُوْنَ ۱۱) قَالَ رَبِّ اِنِّیْ اَخَافُ
اَنْ یَّکَذِّبُوْنَ ۱۲) وَصِیْقُ صَدْرِیْ وَلَا یَنْطَلِقُ لِسَانِی فَاَرْسِلْ
اِلَیْ هَارُوْنَ ۱۳) وَلَمْ یَخَفْ ذَنْبٌ فَاَخَافُ اَنْ یَّقْتُلُوْنَ ۱۴) قَالَ
کَلَّا فَاَذْهَبَا بِاٰیَاتِنَا اِنَّا مَعَهُمْ مُّسْتَمِعُوْنَ ۱۵) فَاَتٰیَا فِرْعَوْنَ
فَقُوْلَا اِنَّا رَسُوْلُ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ ۱۶) اَنْ اَرْسِلْ مَعَنَا بَنَیْ اِسْرٰیِلَ
۱۷) قَالَ اَلَمْ نَرْکُبْ فِیْ سَآوِلِیْدَا وَلَیْسَتْ فِیْ سَآوِلِیْدَا مِنْ عَشْرِ فِرْعَوْنَ ۱۸)
وَفَعَلْتَ فَعَلْتَ الْاٰی فَعَلْتَ وَاَنْتَ مِنَ الْکٰذِبِیْنَ ۱۹)

﴿قَالَ كَلَّا فَاَذْهَبَا بِاٰیَاتِنَا اِنَّا مَعَكُمْ مُّسْتَمِعُوْنَ﴾ پهرو مردگار فهرمووی؛ نهی موسا نهو گومانه له دمروونی، خوت دهرهاویره، له هیج شتیک مه ترسه، چونکه فیرعهون و دارو دهسته کهی ناتوانن بتکوژن، هه لبه ته ته عیرمکه و ده کوو دهلین؛ (تهی مه سافه ی کرده) قو ناغی قبوو لپوونی داخوازیه که، قو ناغی نارونی بؤ لای هارون، قو ناغی گه یشتنی موسا ﴿فَاَذْهَبَا بِاٰیَاتِنَا﴾ نهی موسا نهتؤو هارونی برات؛ که داوات کرد ببیته یارمه تیدمرت برؤن بؤ لای فیرعهون به نیشانه و موعجیزه ی نیمه؛ که نیشانه و به لگی راستی پیغه مبهرایه تی و په یامه که تانه، نه من یارمه تیدمرتانه کۆمه گیتان پی ده کهم پشتیوان تانم،

﴿فَاتَيْنَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ بچن بؤ لای
 فیرعهون بهنمرو نیانی و لهسمرهخو بیی بلین؛ نیمه
 پیغه مبری خوداین، خودا نیمه ی رهوانه کردوه بؤ سهر
 خوت و نه ته و مکت، هاتووین بؤلات و داوات لیده کهین؛ که
 ﴿أَنْ أَرْسِلَ مَعَايَ إِسْرَائِيلَ﴾ نه ته وهی ئیسرائیل
 مهره خمس بکهی، نازادیان بکهی جیر نه یانچه و سینییه و مو
 خوتیان بهسهردا نه سه پیئی، وازیان لی بیینه با عیبادمتی
 خودای بوونه و مر بکه و له گهل خومان دمیانبه یه وه بؤ
 خاکی هرؤز (الأرض المقدسة) که فه له ستینه.

﴿قَالَ أَلَمْ لَأْتُكَ إِنَّا وَلِيدٌ وَلَبِثْتُ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ﴾
 فیرعهون وتی، نه وه تؤ ده لئی چی؟ و ج لافیک لیده ده دی؟ تؤ
 همر نه و منه بووی به مندالی له مالی خومان دا به خیومان
 کردی؟ چه ند سال له دمریاری کؤشکی نیمه دا زیانت
 بهسمر بر دو نه و ماوه دور و دریزه له مالی نیمه دابووی و
 ناز و نیعمه متمان بهسهردا رشتی! ئیستا هاتووی سه لیهی خوت
 دمره ده خه و کوفرانی نیعمه متمان ده که ی و به و جوژه قسه مان
 له گهل ده که ی. نه وه له که یه وه بویت به پیغه مبره!!

﴿وَفَعَلْتَ فَعَلْتَكِ الْتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ همرودها تؤ
 نه و کردوه ناشیرینمت کرد، پیاوئیکی قیبطیت کؤشت کابرا
 ناشپزی من بوو له دارو ده ستی خومان بوو، به و
 کرد و صیعت دمرت خست تؤ سه لیهی و نازو نیعمه مت و پیاو متی
 نیمه مت بهسهرود له بهرچاو نیه و کوفرانی نیعمه مت ده که ی!
 نه مهش رهوشتی پیای به و ده فا نیه!

﴿قَالَ فَعَلْتُهَا إِذَا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ﴾ هه زرمتی موسا به
 فیرعهونی گوت نه من نه و کاره ناشیرینم کرد؛ نه و کابرا
 قیبطیه م له و کاته دا کؤشت به هه له بوو به نه نه قسه ست
 نه م کؤشت نه و کاره م کاتیک نه نجام دا نیگام بؤ نه کرابوو،
 نه رکی پیغه مبرایه تیم نه خرابوه سهرشان، یان نه مرانی نه و
 مسته کؤله یه م ده بیته هؤی گیان دمر جوونی به مبه ستی
 کؤشتن نه م مسته کؤله یه م لی نه دا. به لک و به مبه ستی
 ناو بزیکردن و ته م بیکردن لی م دا، لیده نه که سهری کیشا بؤ
 گیان دمر جوونی.

﴿قَالَ فَعَلْتُهَا إِذَا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ﴾ ﴿فَقَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ﴾
 ﴿فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ ﴿وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَنْهَىٰ﴾
 ﴿عَنْ أَنْ عَبَّدْتُ بَنِيَ إِسْرَءِيلَ﴾ ﴿قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾
 ﴿قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ﴾
 ﴿قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلا تَسْمَعُونَ﴾ ﴿قَالَ رَبُّكُمْ رَبُّ مَابَا بِكُمْ﴾
 ﴿الْأَوَّلِينَ﴾ ﴿قَالَ إِنْ رَسُولُكُمْ أَلَّذِي أَرْسَلَ إِلَيْكُمْ لِمَنْحُونَ﴾ ﴿قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ تَقُولُونَ﴾ ﴿قَالَ لَيْنَ أَخَذْتُ إِلَهًا غَيْرَ لَأَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُودِينَ﴾ ﴿قَالَ أَوَلَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُبِينٍ﴾ ﴿قَالَ فَأْتِ بِهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ ﴿قَالَ نَأْتِي عَصَا فَاذَاهِ نَعْبَادَ مُبِينٍ﴾ ﴿وَرَبِّعْ بِهِ فَاذَاهِ بِنِعْمَةِ التَّنْظِيرِ﴾ ﴿قَالَ لِلْمَلَإِ حَوْلَهُ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ﴾ ﴿يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسَعْرِ فَمَا دَا تَأْمُرُونَ﴾ ﴿قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأِعْتِ فِي الدَّلَائِنِ حَنِينٍ﴾ ﴿يَا أَيُّهَا الْعَالَمِينَ﴾ ﴿قَالَ رَبُّكُمْ رَبُّ مَابَا بِكُمْ﴾ ﴿قَالَ رَبُّكُمْ رَبُّ مَابَا بِكُمْ﴾ ﴿قَالَ رَبُّكُمْ رَبُّ مَابَا بِكُمْ﴾

﴿فَقَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ﴾ که کاره که شم له دست قه و ما و
 کابرا کوژرا، هه لاتم بؤ ولاتی مه دیمن له ترسی سزای ئیوه،
 چونکه کابرایه کی دمریاری خوتان هات و هه والی دامی؛ که
 ئیوه خه ریکن دستگیرم بکه و بمکوژنه وه، به لام خودا نه م
 هه لاتم و غه ربیه ی بؤ به خیرگیرام ﴿فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا﴾
 خودای خوم تیگه یشتن و زانیاری و دانایی پی به خشیم.
 ﴿وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ کرد و و می به ره وانه کرا و و پیغه مبره!
 ﴿وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَنْهَىٰ عَنْ أَنْ عَبَّدْتُ بَنِيَ إِسْرَءِيلَ﴾ نه و
 چا که یه ی له گهل منت کرد و منه تم بهسهر داده که ی، هؤیه که ی
 نه و می به؛ که نه ته و ده گم (نه ته وهی ئیسرائیل) ت
 چه و ساندو ته وه، به خیو کردنی من له مالی تؤ دا له ناکامی
 به کؤیله کردنی نه ته وهی ئیسرائیل بووه، سهر منجامی
 نه و مبووه نی رینه کانت ده کؤشتن، ئیتر دایکم ناچار بوو
 له ترسی تؤ بمخاته نا و سند و قیکه و ده فریم بداته نا و جو مه وه

وَيْتَهُ، له پرسیار تی ناگا تاوه لامی بداته وه، قسه تیکه لاو
پیکه لاو دمکاو لافی نه وه لئ دما؛ که جگه له من خودای ترتان
ههیه!! نه ری تانیستا نیوه قسه ی وا بیجیتان بیستووه؟!

﴿۲۸﴾ قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۲۸﴾
حه زمرت موسی علیه السلام وتی: خودای من خاومن و به دیهینم ری
خوره لاتو خورئاوایه، خودای من خوره لدینی و رۆز
به دیدیئی، خۆر ناوا دمکاو شهو دهیئی، خودایه کی وه هایه
له خوره لاتوه هه موو جۆره نه ستیرمو مانگ و خۆر
هه لدینی، له ویوه دهیان هیئی و له خورئاواوه ناودیویان دمکا.

﴿۲۹﴾ قَالَ لَنْ أَخَذَتْ إِلَهًا غَيْرِي لِأَجْعَلَكَ مِنَ الْمَسْجُورِينَ ﴿۲۹﴾
هیرعه من به نه وه به ری تورمیی و بوغراییه وه وتی: نه گهر جگه
له من که سیکی تر به خودا بزانی و بانگه وازی بۆ پهرستنی
بکه ی له به ندیخانمت دمپه ستیوم، دمتخزینمه ناو چوارچیوی
دیواری به ندیخانه له ژیر زموی داو دمتخمه ژیر نازارو
نه شکمه نه وه تا گیانت دهرچی!

﴿۳۰﴾ قَالَ أَوْلَوْ جِثَّتْ بِشْيءٍ مُّسِينٍ ﴿۳۰﴾ هه زمرت موسی علیه السلام
فهرمووی: ئایا نه گهر راستی په یامی خۆمت بۆ بینم و
به لگه ی حاشا هه نه گریشت بخمه به رده ست هه ر دهمخه به
به ندیخانه؟!

﴿۳۱﴾ قَالَ ﴿۳۱﴾ هیرعه من به ناچاری وتی: ﴿۳۱﴾ قَاتِ بِهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ
الصّٰدِقِیْنَ ﴿۳۱﴾ دهی نهو شته ی به لاتوه به لگه یه کی به هیزه
به یینه بابیبینین، کوا نهو موعجیزه ناشکرایه ی لاتوه
به خه یالی خۆت پیغه مبه رایه تی خۆتی پی ده چه سپینی؟
نه گهر راست ده که ی و درۆ نا که ی دمکوا نیشانمان بده!

﴿۳۲﴾ فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثَمَلٌ مُّبِينٌ ﴿۳۲﴾ هه زمرت
موسی علیه السلام عه صای دهستی هاویشت، له پریکا بوو به ماریکی
گهورمو به رچاوو ناشکرا، واته بوو به ماریکی راستی و هیچ
چاوبهسته کی و روکش کردنی تییدا نه بوو، عه صایه کی
بیگیان به قودرمتی خودا گیانی تی چوو، بوو به ماریکی
ناسایی.

جا؛ که هیرعه من نه مه ی بینی وتی: نیشانه ی تریشت لایه
هه زمرت موسی علیه السلام فهرمووی: به لی ﴿۳۲﴾ وَكَرَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ

دوایی به گرنه وه له مالی توذا به خیو بکریم، نه که له مالی
باوک و دایکی خۆم دا، ئایا نه مه یه فهزل و بیاو متیت
به سه رمه وه؟ نهو چا که یه م ده خه یته به رچاو؟!

﴿۲۳﴾ قَالَ لِرَعُوْنٍ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿۲۳﴾ هیرعه من پهرماندی وتی:
خودای بوونه موره جیهه؟ نهو خودایه ی تو به ﴿رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾
ناوی دمه ی و ده لی نهو کردوومی به پیغه مبه ر جیه و ج
که سه؟ ﴿۲۴﴾ قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ
مُوقِنِينَ ﴿۲۴﴾ هه زمرت موسی علیه السلام وتی: نهو خودایه ی منی کردوه
به پیغه مبه رو رهوانه ی کردوم به دیهینم ره و خاومنی
ناسمانه کان و زموی و نه وه ی تیایاندا به له نه ستیرمو مانگ و
خۆر، نهو خودای نهو بوونه موره به رفراوانه یه: که تو نه ی
هیرعه من ده ستت به دامانی ناگا، نه ده سه لاتت ده یگاتئ
نه زانیاریت که شفی دمکا، خودای هه موو بوونه موره
به ناسمان و زموی و هه رچی تیایاندا به له نه ستیرمو دهریو
کیوو چۆم و دارو دره خت و ره وک و ئاده میزادو هه موو
گیانله به رانی ترو هه موو شته گانی تریش. ﴿۲۵﴾ إِنْ كُنْتُمْ
مُوقِنِينَ ﴿۲۵﴾ نه گهر نیوه پرواتان هه یه و خاومنی و یزدان و
هه ست و شعورن، هه موو نهو شتانه خه لقندوه به نده ی
په رومردگان، گهر دنکه ج و ژیرباری یه زدان، به ویستی خۆی
هه لیان ده سوورپینی و گۆرانکاریان تییدا دمکا.

﴿۲۵﴾ قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْتَمِعُونَ ﴿۲۵﴾ هیرعه من به ده ور به رو
داروده سته که ی گوت نه وه گویتان لییه ج قسه یه کی سه یرو
سه موره دمکا؟! ناگاتان لییه ده لی چی؟ ئاها چۆن له به ر
پرسیارمان هه لدئ؟ من ده لییم: ﴿رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ جیهه؟
نهو کردارو ره وشته گانی باس. دمکا. بۆمان!

﴿۲۶﴾ قَالَ رَبُّكُمْ رَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿۲۶﴾ هه زمرت موسی علیه السلام
وتی: نهو خودایه ی منی رهوانه کردوه خودای نیوش و خودای
باوک و باپیرانی رابوردوتانه، نهو به دیهینم ری نیوش و باوک و
باپیرانی شتانه.

﴿۲۷﴾ قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ﴿۲۷﴾ هیرعه من
به دارو ده سته که ی خۆی گوت: بیگومان پیغه مبه ره که تان: که
گوا به رهوانه کراوه بۆ سه رتان بیاوکی بیعه قل و فامه، شیت و

بَيْضَاءَ لِلنَّاطِرِينَ ﴿۳۶﴾ دستى خسته ناو باخه لیه وه دمرى هیئا یه وه له پریکا سپی بوو دمردوشایه وه وه کوو خۆر پرشنگی دمداو چاوی له بمر هه لئه دمهاتن. که چی وێرای نه مهش فیرعه ونیستی روداو که له پیش چاوی بینهران چه واشه بکا، حمزرمتى موسای به چهند شتیکی نه شیواو تاوانبار کرد:

﴿۳۷﴾ قَالَ لِلْمَلَأِ حَوْلَهُ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ ﴿۳۸﴾ به دارو دهستهی دمورو بهری خۆی گوت به راستی نه م پیاوه ساحیریکی کارامهیه، له بواری سیحرو جادوبازی دا زۆر پیشکەوتوووه.

﴿۳۹﴾ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ؟ ﴿۴۰﴾ دمیوهی ئیوه له خاکی باوک و باپیری خۆتان و دمدرنی و بههوی سیحرمکه یه وه به سهرتان دا زال بئ، دمیوهی دووبه رهکی بخاته نیوانتانه وه کو مه لئان به شهبهش بکاو دارو دهستهی خۆی زۆر بکاو ورده ورده کیشه و متان لی بکا تا لاواز دمیو نه مجار فرمانه پیاوییه که تان لی داگیر بکا، نه ته وهی ئیسرا ئیل له گه ل خۆی به ری! نه مه پلان و نه خشی نه م کابرایه یه وه دمیوهی نه و نامانجه به دمست بیئ، راوو بۆ جوونی خۆتانم بۆ رون بکه نه وه پیم بلین، چی بکه م باشه و چۆن به رمنگاری نه م خه تهره بیه وه، من له قسهی ئیوه دمرناچم، چیتان بریاردا من ته نفیدی ده کم.

﴿۴۱﴾ قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ ﴿۴۲﴾ وتیان: پاشا کاری موساو برا کهی دوا بخره، جارئ په له مه که له سزادانیان.

﴿۴۳﴾ وَابْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ خَاسِرِينَ، ﴿۴۴﴾ يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَابٍ عَلِيمٍ ﴿۴۵﴾ وه لام بنیره بۆهه موو شارو ولاتی ژیر دمه لآت، با همرچی ساحیر و جادو بازه کو یان بکه نه وه، هه موانیان بیئن بۆ خزمهت پاشا، به ته ئکید له نه نجامی نه مه دا زۆر ساحیری کارامه و زانا کو دمیبه وه دینه خزمهت، نه وکاته نه وانیش به سیحری سه رسو پهی نه ری خۆیان به رمنگاری سیحره کهی موسا ده که نه و به سه ری دا زال دمیو و دمیبه ته سه رکه و متنی تو به سه ر موسا دا.

﴿۴۶﴾ فَجُمِعَ السَّحَرَةُ لِمِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿۴۷﴾ ساحیر هکان کو کرانه وه وه له هه رچه وار دموری میصر پرا هیئ ندران له روژی دیاری کرادا: که ده لئین: روژی نه وروژ بووه، له کاتی

چی شته نگاودا له شوینی دیاری کرادا خر کرانه وه وه ناما دمران! ﴿۳۹﴾ وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُحْتَمِعُونَ ﴿۴۰﴾ داوا له جهه ماوهر کرا نامادهی نه و (مباریات) ه ببن، یاسا و دارو دهستهی فیرعه ون خه لکیان هه لئمه نا بۆ ناما دمیو و ببنینی نه و شتهی له و روژمه دا رودمه دا، چونکه فیرعه ون و پیاو مگانی دلتیا بوون له سه رکه و متن و بالادستهی خۆیان و پهیان و ابوو: هه ر نه و ان سه ر ده که ون، بۆیه پهیان خوش بوو زۆرترین جهه ماوهر کو بیته وه سه رکه و متنی خۆیان و تیشکانی حمزرمتى موسا ببینن و کهس له و مه دا برپا به موسا نه کا. له لایه کی تروه حمزرمتى موسا دمیوه یست زۆرترین جهه ماوهر ناگاداری روداو مکه ببن و بزائن چۆن په یامی حق به سه ر به تال دا زال دمیو و چۆن مو عجزه سیحره دمیو چی بیته وه! یاسا و پیاو مگانی فیرعه ون دمه دمه ی خه لکیان دمه دا بۆ کو بوونه وه هاویه شی کردن و دمیانگوت: ﴿۴۰﴾ لَعَلَّنَا نَتَّبِعَ السَّحَرَةَ إِنْ كَانُوا هُمْ الْغَالِبِينَ ﴿۴۱﴾ هیوادارین ساحیر هکان سه ربکه ون و ئیمه له سه ر بیرو باوهری خۆمان بمینینه وه شوین نه م ئایینه نه که وین: که موسا بانگه وازی بۆ ده کا.

﴿۴۱﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَئِنْ لَنَا لَأَجْرًا إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ؟ ﴿۴۲﴾ : که ساحیر هکان هاتنه لای فیرعه ون و دمه راست و لیپرسا و ماموستا کانیان له گه ل فیرعه ون دا گفتو گو یان کرد وتیان: نه گه ر ئیمه سه ربکه و تین و موسا مان بۆردا، پاداش و پله و پایه مان دمدریتی؟ جهه نابی پاشا جانیزمو نه غدی نه ی بۆ دیاری کردوین!؟

﴿۴۳﴾ قَالَ نَعَمْ ﴿۴۴﴾ فیرعه ون وتی: به لی پاداشی نه غدی نه م بۆ دیاری کردون، نه گه ر سه ربکه ون مال و سامانیکی زۆرتان به سه ردا ده ریژم، وێرای نه و مهش و زیاد له و مهش ﴿۴۴﴾ وَإِذَا لِمَنِ الْمُقَرَّبِينَ ﴿۴۵﴾ ئیوه له من نزیک دمیبه وه و دمه تانکه مه هاو نشینی خۆم، واته: ساحیر هکان داوی پاداشی مالی یان پله و پایه یان کرد فیرعه ون واده ی هه ردوک پاداش ته که ی پیدان!

﴿۴۶﴾ قَالَ لَهُمْ مُوسَى أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿۴۷﴾ حمزرمتى موسا دمیو ریگای دا: که ساحیر هکان له پیشدا سیحری خۆیان بنوینن، بیئ وتن: ئیوه نه وهی دمه تانه وئ بیخه نه به رچا و،

ببهاویژن، بابزاندری چیه!

﴿فَالْقَوْمَ جِبَالُهُمْ وَعِصِيَهُمْ﴾ نیت ساحیر مکان گوریس و گوجان و عهصاکانی خویان هاویشتن هه موو دمست رمنگینی و کارامایی خویان خسته کار، جیوهیان کردبوه ناو گوریس و عهصاکانیان، به ته و اوای کارامایی خویان به کار هینابوو، ته نانهت سیجرمه کیان هینده گهورمو سه رسور هینهر بوو، ترسیکی خسته ناو دلی حه زرمتی موساوه.

﴿وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ﴾ وتیان، به هیمه ته فیرعه ون و هیزو توانای نهو نیمه سه رکه وتودمبین.

﴿فَالْقَى مُوسَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْكُونَ﴾ که حه زرمتی موسا ~~الغالب~~ عهصا که ی هاویشت، نیت له پریکا هه رچی گوریس و عهصا هه بوون: که به هوی جیوه و وه وایان لیگردبوون، وه کوو ماری راستی بیته به رچاو، هه مووی قوت دان و هیچی لینه هیشتنه وه، مو فاجه نه روی دا به خه یالی ساحیر مکان دا نه هاتبوو، نه وان هه رچی کارامایی و دمست رمنگینی خویان هه یه خسته بو یانه گهرو له هه موو لایه که وه ساحیری ماهیرو لیزان کۆکرا بوونه وه، موسا به تاقی ته نی و که سی له گهل نیه جگه له عهصا که ی. که چی له ما و میه کی زور که مددا هه موو نهو ماره سیجر کردانه ی هه لوشین و ناسه واریان نه ما.

﴿فَالْقَى السَّحَرَةَ سَاجِدِينَ﴾ ساحیر مکان به ناچار ی به پرودا که وتن و جوونه سوژده، چونکه دلتیا بوون نه و می حه زرمتی موسا کردی له زوور توانای نادمیزاده و میه و نه وه کرده و می خودای بوونه و مره، بویه هیجیان به دمسته وه نه ما جگه له و می که خراشه حاله تی سوژده بردن بو نه و خودایه ی: که به دیهینه ری بوونه و مره و نه وان و مو عجزیه ی ناوای به خشیوه به موسا.

﴿قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ رَبُّ مُوسَى وَهَارُونَ واته: ساحیر مکان به یه کده م وتیان: نیمانان هینا به (رَبُّ الْعَالَمِينَ) به خودای بوونه و مره، خودای موسا و هارون. چیتر له حاله تی گومرایی دا نامینینه وه، نیمانان هه لیژارد به سه ر کوفر دا، حه قمان و مرگرت و به تالمان وه لانا.

لَعَلَّآ نَنْفَعُ السَّحَرَةَ إِن كَانُوا مِنْ الْغَالِبِينَ ﴿١٠﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَهِنَ لَنَا لَأَجْرًا إِن كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿١١﴾ قَالَ نَعَمْ وَإِنِّكُمْ إِذَا لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٢﴾ قَالَ لَهُمْ مُوسَى أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿١٣﴾ فَأَلْقَوْا حِبَالَهُمْ وَعِصِيَهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ ﴿١٤﴾ فَأَلْقَى مُوسَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْكُونَ ﴿١٥﴾ فَأَلْقَى السَّحَرَةُ سِحْرَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿١٦﴾ فَأَلْقَا أَمْتًا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٧﴾ رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ﴿١٨﴾ قَالَ أَمْسَحْ لَهُ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَنَّكَ لَكَبِيرُكَ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ لَا أَقْطَعُ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَا أَصْلَبُكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٩﴾ قَالُوا لَا ضَرَرَ لَنَا مِنَّا مُنْقَلِبُونَ ﴿٢٠﴾ إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَتَنَا أَن كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢١﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعَاوِي إِنَّكَ مُشْتَبَعُونَ ﴿٢٢﴾ فَأَرْسَلْنَا فِرْعَوْنَ فِي الْمَلَأَيْنِ خَشِيرَتَيْنِ ﴿٢٣﴾ إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ﴿٢٤﴾ وَلَهُمْ لَنَا لَمُطْلُونَ ﴿٢٥﴾ وَلَئِنَّا لَجَمِيعٌ خَالِدُونَ ﴿٢٦﴾ فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٢٧﴾ وَكُنُوزٍ وَمَقَارٍ كَثِيرٍ ﴿٢٨﴾ كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٢٩﴾ فَأَتَيْنَاهُمُ مِنْ شَرِّ قَوْمٍ ﴿٣٠﴾

﴿قَالَ آمْسَحْ لَهُ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَنَّكَ لَكَبِيرُكَ﴾ وتی، نه وه به بیته و می من ریگاتان بی بده م و رازی به نیمانان هینا؟ ﴿إِنَّهُ لَكَبِيرُكَ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ﴾ بیگومان موسا ما مؤستاو ساحیر گهورمه تانه، نه و فیری سیجر کردون و له و میش ریگ که وتون، نه گینا چۆن به بی رمزانه ندی من نیمان دمهین؟ وادیاره به نه نقه ست سیجر مکانان و نه نجام دا ژیر بکه ون!! نه مجار دمستی کرد به هه ر شه کردن و وتی: ﴿فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ له وه به و لا و مدزمان: توله ی من چۆن دمی و جیتان بی بده کم. ﴿لَا أَقْطَعُ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَا أَصْلَبُكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ به ته نکید دمست و حاجتان به بیچه وانه وه دمیرم؛ دمستی راست و حاجی چه پتان دمیرم و نه مجار به دمست و حاج برای هه موانتان هه لده و هه سم و به و ته عزیه دمتان کوزم!

وتیان: ﴿قَالُوا لَا ضَرَرَ لَنَا مِنَّا مُنْقَلِبُونَ﴾ چ زمروو زیانی که مان پی ناگا، جیت له دمست دی بیکه، چ با که مان

رکیزی خۆمان. دەى كە ئەووە ھالئانە ئەدى ئەم ھەموو لەشكر كۆكردنەووە لەجى و ئەم تەعبيئە گشتيە لەجى.

﴿وَأَنَّهُمْ لَنَا أَغَايُظُونَ﴾ ئەوان سەرپېنجى ھەرمانى ئيمە دەكەن و ھەرچى ئيمە پيمان ناخۆش بى ئەوان ئەووە دەكەن، ئاشوب و فیتنەيى بەرپا دەكەن، خشل و زېرو زيوەكەشيان بردوين و رەويان كړدو، لەژېر رگیزی ئيمە چوونەدەر. كەوابى ئەوانە خەتەر و ئيمە بەناسانى نايانو پيرينى!!

﴿وَأِنَّا لَجَمِيعٌ حَاذِرُونَ﴾ ئيمە ھەموومان ورياو بەناگايىن دزمانىن چى دەكەن و بەتەما چين، ناھيلىن بەمراز بگەن، جگەوى ھەرمانى رەوايى بەدەست ئيمەووە، چەك بەدەست و خاوەن ھيزو توانين، دەرەوى ھەلاچويان بکەم و لەناويان بەرم.

﴿فَأَخْرَجَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ، وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ﴾ دلو و دەرۋونى تاھى فیرعە و نمان ھینايە سەر ئەووە بەدۋای بەنۆيسرانیليیەکان بکەون، لەناو ئەو باخ و باخاتەى تیدا دەزيان دەرچوون، سەرچاوە و کانیاوى سازگار و باخى پى دارىميوە و سەوزو بەرەونەقيان بەجى ھيشت، مال و سامانى بەزەندەكراوى ناو زەوى و خەزەنگانيان وازلێھينا، خانوو كۆشك و بالەخانەكانيان لەدوا خويان ھيشتەووە دوا نەتەوى ئيسرائيل كەوتن و شوين پييان ھەلگرتن، ئەم چوونەدەرەميان دوا چوونەدەرەووە دوا ديداريان بوو بەو مال و سامان و باخ و كانياوى ھەيانبوو، بۆى نەگەرپانەووە نەياندييەووە.

﴿كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ پەرۋەردگار دەفەرەوى: كار بەوچۆرە بوو: كە بپارمان دابوو، فیرعەون و دارو دەستەكەيمان لەميصر و دەرمانا شوين و گەنج و خەزینەو باخ و كانياوو جۇگاو زەوى و زارى ئەوانمان بەميرات دا بەنەتەوى ئيسرائيل.

﴿فَأَتَّبَعَهُمْ مُّشْرِيقِينَ﴾ فیرعەون و لەشكرەكەى لەكاتى خۆرەلاتن دا لەلای خلیجى سوئس بە بەنۆيسرانیليیەکان گەيشتن، ئیتەر ترس و خۆفێكى زۆر كەوتە ناو نەتەوى ئيسرائيل و پيشيان دەريا و داواميان دوزمن!

لەھەرپشەو ەمزایى تۆ نیه، ھەموومان گياى مردنين، ھەموو كەس دەبى بمرى، ئيمە بۆ لای خودای خۆمان دەگەرپى ینەووە، پاداشتى خودامان دەوى، خودا بۆخۆى دزمانى چمان پىدەكەى و چۆن تەعزيمان دەدى، ئەو لەپاساوى ئەووەدا پاداشتمان دەداتەووە، زيانى بەختەو و ريمان دەداتى:

﴿إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطَايَانَا أَنْ كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ئيمە بەتەماى ئەومين خودای خۆمان لەتاوانەگانمان ببۆرى، لەتاوانى ئەو سىحرو جادو بازيیەى بەزۆر پیت ئەنجام داین چاوبۆشيمان لیبکا. لەبەر خاترى ئەووى لەم فستیقالەدا يەكەم دەستەو كۆمەل بووين ئيمانمان ھينا، يان لەبەر ئەووى يەكەم كۆمەلین لەقېبلى يەکان: كە ئيمانمان ھينا.

﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي إِلَيْكُمْ مُّتَّبِعُونَ﴾ واتە: نياگانم بۆ موسا كرد كە شەورەو بەنەتەوى ئيسرائيل بکا، بەشەو لەگەل قەومەكەى بەرمو دەرپا بکەونەرپى، (واديارە ھەرمانيان پىكرەو بەرمو خالى بەيەكگەيشتنى خلیجى سوئس بەرمو ناوچەى دەرپاچەكان رەوبكەن).

﴿فَاسْرِعْ فِرْعَوْنَ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ﴾ كە فیرعەون دلتياوو لەپيلانى بەنۆيسرانیليیەکان و زانى بپاريان داوە ميصر بەجى بيلن رھى ھەلساوەتەوای فسقەل بوو، خپرا ھەرمانى دا بنيرن بۆ شارو شارۆچكەكانى ولاتى ميصر سەربازو پياوى سوپا كۆبکەنەووە، چلگاوخۆرو پاساوەلەكانى فیرعەون بەولات دا بلاوبوونەووە، دەستيان كرد بەكۆكردنەوى سەربازو پۆليس بەلام واديارە فیرعەون ھەستى بەختەرو ھيزو توانای ھەزرىتى موسا (عليه السلام) شوپنكەوتوانى كړدبوو، بۆيە ھەولى دا وړدى لەشكر و دارو دەستەكەى بەرز بکاتەووە، ھەلئيان بۆ ئەووى لەگەلیدا بکەونەرپى و دووى بەنۆيسرانیليیەکان بکەون نەھيئن دەرچن.

﴿إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ﴾ نەتەوى ئيسرائيل: كە شوين موسا (عليه السلام) كەوتوون كۆمەلێكى كەم و بپهيزن، بەناسانى دەتوانين ديليان بکەين، يان بيانكۆزين، يان بيانخەينەووە ژېر

دھرموئی: ﴿۱۱﴾ فَلَمَّا تَرَأَى الْجَمْعَانِ کہ ہمریک لہ
لہشکری فیرعون و نہتہوہی ئیسرائیل یہکتریان بینی ﴿۱۲﴾ قَالَ
أَصْحَابُ مُوسَى إِنَّا لَمُرْكُونُ ﴿۱۳﴾ تاقم و پیڑی حہزرتی موسا
وتیان، نہوا فیرعون و لہشکرکہی پیمان گہیشتن و بہتہنکید
دہمانکوژن و تازہ گیان دہرناہین. ناہا ئیستا نا ئیستا
قہلاجوژمان دہکھن.. حہزرتی موسا ﷺ دانہوایی کردن و
دلی دانہوہ ﴿۱۴﴾ قَالَ ﴿۱۵﴾ پئیانی ہمرموو: ﴿۱۶﴾ نہخیر نہوان
بہئیمہ ناگہن، ناتوانن قہلاجوژمان بکھن، بہسہرمان. دا
زالنابن ﴿۱۷﴾ إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِي ﴿۱۸﴾ بیگویمان من خودام لہگہلہ،
شارمزاییم دہکا بو ریگہی رزگاربوون. ئیمہ سہردہکھوین،
مہترسن و خہمتان نہبی. ئالہم کاتہ ناسکدا لہم ویستگہ
ترسناکدا: کہ نہتہوہی ئیسرائیل گیانیان گہیشتبوہ سہری
لوتیان و دہستیان لہخویمان شوشتبوو، بہہیوای زیان
نہمابوون و حہزرتی موسا ﷺ ورہی بہردمنان و ترسو
لہرزی لیدرہمواندہوہ، ہریادرہسیان پیگہی و شہومزنگی
نائومیدییان لی بہرؤژبووہوہ ﴿۱۹﴾ فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى أَن
اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ ﴿۲۰﴾ سروشان بو موسا ﷺ کرد: کہ
بہعہصاکہی لہدہریا بدا. نہویش عہصاکہی لہدہریا دا
﴿۲۱﴾ فَأَنفَلَقَ فَمِنْ فَرْقٍ کَالطُّورِ الْعَظِيمِ ﴿۲۲﴾ دہریا لیک بلاوہوو،
دوانزہ جادہپی تیکہوتن و ناوہکہ تہباری بہست، ہمر تہبارہ
ناویک دہتگوت: کیوی بہرزو سہرکہشہ، ریگاگان بہہہواو
بہتیشکی خوڑ وشک بوونہوہو تہراییان تیدا نہما، ریگاگان
بہگویرہی تایہضہو ہوزمکانی بہنونیسرائیلی بوو، ہمر
ہوزمیان بہریگاہیک دا رویشتن، بہبی ترسو و بیم بہناو
دہریادا و بہریبازیوشک دا کہوتنہ ری ﴿۲۳﴾ وَأَرْزَقْنَاهُمْ
الْآخِرِينَ ﴿۲۴﴾ تاقم و پیڑہکہی تر کہ جہماعہتی فیرعون بوون
لہدہریا نزیکمان کردنہوہو شوین جہماعہتی موسا کہوتن،
پاشہتای بہنونیسرائیلیہکان لہدہریا دہرجون و پاشہتای
جہماعہتی فیرعون ہاتنہ ناو دہریاوہ. ﴿۲۵﴾ وَأَلْجَيْنَا مُوسَى
وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ ﴿۲۶﴾ موسا و تاقم و کوہلی لہگہلی بوون
ہہمویانمان رزگارکردن، کہسیان تیدا نہجوو. ﴿۲۷﴾ ثُمَّ أَغْرَقْنَا
الْآخِرِينَ ﴿۲۸﴾ پاشان دہریامان ویک ہیناہوہ، فیرعون و
سوپیاہکہیمان ہہموو خنکاندن و کہسیان لیدرہنہجوو.

﴿۱﴾ فَلَمَّا تَرَأَى الْجَمْعَانِ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَى إِنَّا لَمُرْكُونُ ﴿۲﴾ قَالَ
كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِي ﴿۳﴾ فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى أَن اضْرِبْ
بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَأَنفَلَقَ فَمِنْ فَرْقٍ كَالطُّورِ الْعَظِيمِ ﴿۴﴾
وَأَرْزَقْنَاهُم الْآخِرِينَ ﴿۵﴾ وَأَجْمَعْنَا مُوسَى وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ ﴿۶﴾
ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخِرِينَ ﴿۷﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿۸﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿۹﴾ وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ
نَبَأَ إِيزَٰهِيهٖ ﴿۱۰﴾ إِذْ قَالَ لِأَيُّهٖ وَقَرَّبُوهُ مَا تَعْبُدُونَ ﴿۱۱﴾ قَالُوا
تَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظَّلْ لَهَا عَصَاكِينَ ﴿۱۲﴾ قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكَ إِذْ
تَدْعُوهُمْ ﴿۱۳﴾ أَوْ يَتَفَعَّلُونَكَ أَوْ يُصْثَرُونَ ﴿۱۴﴾ قَالُوا بَلَىٰ وَجَدْنَاهَا
كَذَٰلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿۱۵﴾ قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿۱۶﴾ أَنْتُمْ
وَمَا بَآؤُكُمْ بِالْآلِهَتِمْ ﴿۱۷﴾ فَإِنَّمْ يَدْعُوْنِي إِلَىٰ الْإِلَٰهِ الْعَلِيِّ
﴿۱۸﴾ الَّذِي خَلَقَنِي فَهٗوَ يَهْدِي ﴿۱۹﴾ وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِي
﴿۲۰﴾ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهٗوَ شَفِيءٌ ﴿۲۱﴾ وَالَّذِي يُسَيِّئُ ثُمَّ
يُجْعِلُنِي ﴿۲۲﴾ وَالَّذِي أَطْمَعُ أَن يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ ﴿۲۳﴾
﴿۲۴﴾ رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَالْحَقِّ بِإِصْلَاحِي ﴿۲۵﴾

﴿۲۶﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ﴿۲۷﴾ بیگویمان لہم چیرؤکدا، لہروداوہ
سہیرو. سہر. سوپرہینہرہکانی دا پہندو نامؤزگاری و
نیشانہہن لہسہر. بہتوانایی خوداو راستی پیغہمہرایہتی
موسا ﷺ، لہسہر. رزگارکردنی خوداپہرستان و
لہناوبردنی ستہمکاران. کہچی وپڑای تہم بہلگہو
نیشانانہ ﴿۲۸﴾ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿۲۹﴾ زوربہی زوری
قیبطیہکان کہ مابوونہوہ لہناو میصردا ہہروا زوربہی
زوری بہنونیسرائیلیہکانیش ئیمانان نہہینا.

﴿۳۰﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهٗوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿۳۱﴾ بیگویمان خودای تو تہی
موحہممہدا بالادہست و خاومن دہسہلاتہ، تؤلہ
لہدوژمنہکانی دہسینئی و ازبان. لیناہینئی، خاومن رحمہو
بہزمیہہ بو بہندہ موسولمانہکانی و جاودیرو پاریزگارایانہ!!
﴿۳۲﴾ وَاللَّ عَلَيْهِمْ نَبَأُ إِبْرَٰهِيْمَ ﴿۳۳﴾ تہی موحہممہدا چیرؤکی
حہزرتی ئیبراہیم ﷺ بو گہل ونہتہوہکمت یخوینہوہ بو
نہوہی ئیمان بہینن و چاو لہ ئیبراہیم بکھن لہدلسؤزی و پشت

بەستىن بەخوداۋ عىبادەت بۇ كىردىنى يەكتاپەرسىتى دا،
لەتەبەرپا بوون لەموشرىك و ستەمكاران.

﴿۷۰﴾ **إِذْ قَالَ لِأَيُّهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ؟** كَاتَى بىباۋكى و
بەگەلەكەى خۇى گوت: ئەۋە جىيە ئىۋە دىيانپەرسىتىن؟ ئەم
پەيكەرە بىگيانانە چىن ئىۋە بەسەرياندا كۆم بوونەۋەو
لەدمورىان خۇتان كۆشمەلە كىردە، ﴿۷۱﴾ **قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظْلُ**
لَهَا عَاكِفِينَ وتيان: ئىمە بەشانازىيەۋە ئەم بتانە
دەپەرسىتىن و بەخودايان دىزانىن و بەردەۋامىش دەبىن لەسەر
پەرسىتىان، شەۋو رۆژ بەندايەتايان بۇ. دەكەين!!

حەزرىتى ئىبراھىم عليه السلام وىستى بەئناگايان بىئىتەۋە دىلى
مىردويان زىندو بىكاتەۋە، عەقلى خەپەۋايان ناگادار بىكاتەۋە،
﴿۷۲﴾ **قَالَ مَلْ يَسْمَعُوا كُمْ إِذْ تَدْعُونَ، ۷۳ أَوْ يَنْفَعُوا كُمْ أَوْ**
يَضُرُّونَ؟ بىي گوتن: ئەمى كاتىك ئىۋە لەۋ بتانە
دەپارپەۋەۋە عىبادەتايان بۇ دىكەن گوتايان لىتانە؟ ئايا ھىج
خىرو ھازانجىتان بۇ كىش دىكەن؟ يان زىانتان
لىدوۋردەخەنەۋە؟

﴿۷۴﴾ **قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ** وتيان: بەلگەۋە ئىمە
باۋك و باپىرى خۇمانمان ئاۋا دىۋەۋە بەم شىۋە ئەم
پەيكەرەنەيان پەرسىتوۋە! ئىمەش چاۋ لەنەۋان دىكەين، ئەم
پەيكەرەنە بىئەستىن ۋەقازانچ و زىانيان پەدەستەبەرنابى،
بەلام ئىمە پىشىنانى خۇمان بىنىۋە عىبادەتايان بۇ كىردون
ئىمەش بۇيان دىكەين!

﴿۷۵﴾ **قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنتُمْ تَعْبُدُونَ** وتى: ھەۋالەم بىدەنى و پىم
بلىن: ئەۋە شتانەى ئىۋە دىيانپەرسىتىن و بەخودايان دىزانىن
﴿۷۶﴾ **أَلَمْ تَأْتُواكُمُ الْآفَادُمُونَ** ئىۋەۋە باۋك و باپىرانى
پىشىنەتان، ھەر لەكۆنەۋە ھەتا ئەمىرۇ ئايا ئەۋە
عىبادەتكرىدەى ئىۋەۋە پىشىنەكانتان چ سودىكى ھەۋوۋە؟ لە
جىي خۇيداۋوۋە؟

دەى ئەگەر ئەم پەيكەرەنە كارىگەرەكەيان ھەيە، با من
توۋشى زىان بىكەن! خراپەم پىگەيەنن، چۈنكە ﴿۷۷﴾ **قَالَهُمْ**
عَذْرًا لِّيَ إِلَّا رَبُّ الْعَالَمِينَ ئەۋانە دوۋمى منن، عىبادەتايان بۇ
ناكەم، بەخودايان نازانم، ھىج گرنگىكيان پىنادەم! بەلام

﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ كە خودايەكى حەق و راستەۋە بەدەيپەنەرە
رزق و رۆزى دەرەمە، لە دونىاۋ لەقىيامەت ۋەل و سەر
بەرسىتارمە، ئەمەن ھەر سەرى بەندايەتى بۇ ئەۋە نەۋى
دەكەم.

﴿۷۸﴾ **الَّذِي خَلَقَنِي فَهْوَ يَهْدِينِ** ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ خودايەكى
نەۋتۆيە منى لەنەۋەۋە بەدەيپەنەرە، ھەرۋەكەۋە چۇن ھەۋوۋە
مەخلۇقات ئەۋە بەدىيەنەۋان، ھەر ئەۋە ھىدايەتمە دىدا بۇ
بەختەۋەرىي دونىاۋ قىيامەت.

﴿۷۹﴾ **وَالَّذِي مَرُّ يَطْمَعُنِي وَيَسْقِينِ** پەرۋەردگار ئەۋە خودايەيە:
كە رزق و رۆزىم دىدا، ھۆكارى بىزىۋە دابىن دىكە، باران
دىبارىنى زەۋى پىي زىندوۋ دىكاتەۋە، دەرەخت و
رەۋەك ۋەبەردىنن، رزقى بەندەكانى دابىن دىكە، خواردن و
خواردنەۋەى بۇ گيانلەبەرەن ھەراھەم ھىناۋەۋە پىداۋىستى بۇ
دابىن كىردون.

﴿۸۰﴾ **وَإِذَا مَرَضْتُ فَهْوَ يَشْفِينِ** ھەر كاتى توشى نەخۇشىيەك
بوۋم ھەر ئەۋە شىفابەخشە، حەزرىتى ئىبراھىم عليه السلام
بىغەمبەرەۋە دىزانى نەخۇشى و ھەۋوۋە كارىك بەۋىست و
ئىرادەى خودا دىتەجى، بەلام پەيداۋوۋە نەخۇشىيەكەۋەپال
خودا نادا، چۈنكە لىرەدا مەقامەكە مەقامى رانواندىنى
نەمەتەكانەۋە لەبەر ئەدەبىۋە شەرم نەخۇشىيەكە پال خۇى
دىدا شىفاكە پال خودا.

﴿۸۱﴾ **وَالَّذِي يُمَيِّتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ** پەرۋەردگار خودايەكى ئەۋتۆيە
لەزىيانى دونىادا دىمىرىنى و پاشان لە قىيامەت دا زىندوم
دىكاتەۋە، كەسى تر تواناى ئەۋەى نىە.

﴿۸۲﴾ **وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ** پەرۋەردگار
خودايەكى ۋەھايە، بەتەمام رۆزى قىيامەت تاۋانەكانم داپۇشى و
لىم خۇش بىي، چۈنكە كەسى تر داراى ئەۋەى نىە لەدونىاۋ
لەقىيامەت دا لەتاۋان خۇش بىي.

﴿۸۳﴾ **رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا** خودايە! ھىكمەت و خاص
ناسىيەكى ۋەھام بىدەرى چاك و خراپ لىك جىيا بىكەمەۋە،
حەق و بەتال لىك ھەلاۋىرم بۇنەۋەى لەسەر رىبازى حەق و

راست به رده و ام به تادمه که مه ناکام. ﴿وَأَلْحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ﴾
خودایه! توفیقم بده بؤ به ندایه تیکردنی خوت، بؤ نه وه
بچه پیرو ریزی صالحانه وه، له کومه لی نه وان که دوورن
له تاوانی گهورمو بچوک، خودایه له دونیاو له قیامت صالحم
یکه.

﴿وَأَجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ﴾ خودایه توفیقم بده
کاری چاک به نه نجام بگه یه نم و بمکمره ره چه شکینی کاری
باش و خه لک شوینم بکه وی دوی خوم به باش ناوم بهینن،
حه زمرتی ثیراهیم الله دوعای نه وی کرد له عه قیدمو بیرو
باومردا وه چاخ کویر نه بی، دوا خوی که سانیک هه بن شوین
نهو بکه ون و به ری بازی نه ودا پرؤن، خودا زمانی شیرین و
پاروایان بداتی بانگه وازی ئاده میزادان بکه ن بؤ ری بازی حه ق و
راست.

﴿وَأَجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ﴾ خودایه! بمخهره پیروی
نه وان نه وه، که دمبه نه میرانگری به هه شت و له ناو
نازونیعه ته کانی دا زیان به سهر دمبه ن. له وه پیش دوعای
کرد خودا بیخاته گه ل پیروی پیاو چاکان به وه توفیقی بدا
کرده وه چاک نه نجام بدا، به هه شتیش به میرات دهری
به پیاو چاکان. نه مجار دوعا بؤ باوکی دمکا، هه رچه نده باوکی و
گه له کی قسه ی ناخوشیان پی گوتن و به ربه رمکانییان کرد،
به لام له وه پیش واده ی پی دابوو: که دوعای بؤ کاو واده ی خوی
برده سهر و هه رموی: ﴿وَاعْفُرْ لِي يَا إِلَهَ كَانٍ مِنَ الضَّالِّينَ﴾
خودایه! له تاوانی باوکم خوش ببه و هیدایه تی بده بؤ نیمان
هینان. ﴿وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ﴾ خودایه رۆزی قیامت
ریسوام نه که ی، له ورؤژمدا مه خلوقات زیندوده که یته وه،
له سه رزمنشت و لؤمه ی خوت بمپاریزمو له که م و کورپه کاتم
ببوره، تاوانه کاتم داپوشه و ریسوام مه که! ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ
وَلَا بَنُونَ، إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ﴾ نهو رۆژی، که مال و
مندال هیه سودیکیان بؤ ئاده میزاد نابی و ج که لکیان
لیومرناگیرئ، له هه رزی مه حال دا نه گمر پرپه زموی زیرو زیو
به فیدیه بدات تۆزقالتیک عه زابی خودای لی که م نابیته وه،
مال و خیزانی ناتوانن یارمه تی بده ن و عه زابی لی سووک
بکه ن!

وَأَجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ﴿٨٥﴾ وَاجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ
النَّعِيمِ ﴿٨٦﴾ وَاعْفُرْ لِي إِنَّكَ كَانٌ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٧﴾ وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ
يُبْعَثُونَ ﴿٨٨﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿٨٩﴾ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ
سَلِيمٍ ﴿٩٠﴾ وَأَرْزُقْنِي الْجَنَّةَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٩١﴾ وَارْزُقْ الْجَحِيمَ لِلْفَافِينَ ﴿٩٢﴾
وَقِيلَ لَهُمْ إِنَّمَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٩٣﴾ مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُكُمْ
أَوْ يَنْصِرُونَ ﴿٩٤﴾ فَكَبَّجُوا فِيهَا مُهْمًا وَالْفَافِينَ ﴿٩٥﴾ وَخُذُوا زِينَتَكُمْ
أَجْمَعُونَ ﴿٩٦﴾ قَالُوا وَهْمٌ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ﴿٩٧﴾ تَاللَّهِ إِنْ كُنَّا لَفِي
ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٩٨﴾ إِذْ نُسَوِّدُكُمْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٩٩﴾ وَمَا أَضَلَّنَا
إِلَّا الْمُحْرَمُونَ ﴿١٠٠﴾ فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ ﴿١٠١﴾ وَلَا صِدِّيقِينَ ﴿١٠٢﴾
قُلْ أَنْ لَنَا كَرَّةٌ فَنُكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ
أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٠٤﴾ وَلَنْ رَيْكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٥﴾ كَذَّبَتْ
قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٠٦﴾ إِذْ قَالُوا لَهُمْ آخُوه نُوحُ لَا تَنْفَعُونَ ﴿١٠٧﴾
إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٠٨﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا ﴿١٠٩﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ
وَأَطِيعُوا ﴿١١٠﴾ قَالُوا أَنُؤْمِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ ﴿١١١﴾

﴿وَأَرْزُقْنِي الْجَنَّةَ لِلْمُتَّقِينَ﴾ نهو رۆزه رۆژیکه به هه شت بؤ
خودا به رستان نزیک دمکریته وه، سه یری دمکه ن و په له دمکه ن
له چوونه ناوی، دمرگایان بؤ دمکریته وه ده چنه ژورمو وه
به مرار ده که ن!

﴿وَأَرْزُقْ الْجَحِيمَ لِلْفَافِينَ﴾ نهو رۆزه رۆژیکه دۆزه خ
دمرده خری بؤ گومرپایان به جوړیک به ناشکرا چاویان پیی
دمکه وی و دمرانن نه وه شوین و جیگایانه، له نریکیه وه
را ده گیرین و گوئیان له لؤمه و سه رزمنشت و ته قریعه، نه مه ش
بؤ نه وه ی زووتر غه م نارحمه تی دایانگری و سزای گومرپایی و
سته مکاری دونه یایان چاوی بیکه وی.

نه مجار پیش نه وه ی فرئ بدرینه ناو دۆزه خه وه بؤ زیده
سزادان و ریسواکردن پرسیاوی لؤمه ئامیزیان لیده کړئ،
﴿وَقِيلَ لَهُمْ إِنَّمَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ، مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ
يَنْصُرُكُمْ أَوْ يَنْصِرُونَ؟﴾ پییان دمکوترئ: له کوین نهو

پیغمبره‌گانی دکردو کرده‌وی باشمان نه‌نجام ددا، توخن نه‌وکارو کرده‌وانه‌مان نه‌دکه‌وتین: که له‌وه‌وپیش نه‌نجامان داون.

﴿۱۰۳﴾ **إِن فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ** ﴿۱۰۳﴾ بیگومان له‌م لایه‌نه‌ی چیرۆکی نیبراهیم دا که له‌گه‌ل هه‌ومه‌که‌ی دا که‌وته هه‌نانه‌وی به‌لگه‌و ده‌لیل له‌سه‌ر تا‌کو ته‌نهای خوداو هیچ و پوچی بته‌کانیان و به‌به‌لگه‌ بۆری دان، په‌ندو نامۆزگاری هه‌ن به‌لگه‌ی ناشکراو نمایان هه‌ن له‌سه‌ر نه‌وه، که هیچ خودا نین جگه‌ له‌ (الله) هه‌رنه‌و خودایه‌و هه‌رنه‌و شیای بته‌ندایه‌تی بۆ کردنه. وه‌لی وێپرای هه‌بوونی ئەم هه‌موو به‌لگه‌و ده‌لیلانه زۆربه‌ی زۆری گه‌لی نیبراهیم ئیمانیان به‌ خودا و پیغمبره‌ی خودا نه‌هه‌ینا!!

﴿۱۰۴﴾ **وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ** ﴿۱۰۴﴾ بیگومان خودای تۆ نه‌ی موحه‌مه‌دا! که تۆی کردوه به‌ پیغمبره‌و ره‌وانه‌ی کردوی بۆ سه‌ر ئاده‌میزادو به‌پیر بانگه‌وازییه‌که‌ته‌وه نایه‌ن، به‌تواناو ده‌سه‌لاته، ده‌توانی تۆله‌ی سه‌رپه‌چییان لێبستینی، خاوه‌ن ره‌حم و به‌زمیییه: که مۆله‌تیا دمداو زوو له‌ناویان نایا بۆ نه‌وه‌ی به‌خۆیاندا بچه‌وه‌و ئیمان بینن.

﴿۱۰۵﴾ **كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوحِ الْمُرْسَلِينَ، إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ لُوحُ أَلَا تَتَّقُونَ؟** ﴿۱۰۵﴾ گه‌لی نووح پیغمبره‌رانیان به‌درخستنه‌وه‌واته: به‌یامی نووحيان ره‌تکرده‌وه‌و ئیمانیان پنه‌هه‌ینا، کاتیک نووحي هاوړه‌گمزو هاوالاتی و هاوعه‌شرمت و خزمیان پیی گوتن: نه‌وه بۆ له‌خودا ناترسن و چۆن به‌ندایه‌تی بۆ ئەم په‌یکه‌رانه ده‌که‌ن؟ نایا ترسی سزای سه‌ختی خوداتان نه‌ی؟

﴿۱۰۷﴾ **إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ** ﴿۱۰۷﴾ ئەم بۆ ئیوه پیغمبره‌ریکی ئەمیندارم، خیانته‌تان پنه‌ناکه‌م، دلسۆزم بۆتان، جیم پی‌سپیراوه به‌بی زیدمو نوقسان پیتانی راده‌گه‌یمه‌م و بۆتانی شی ده‌که‌مه‌وه. ﴿۱۰۸﴾ **فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا** ﴿۱۰۸﴾ له‌عه‌زایی سه‌ختی خودا بترسن، گوئیستی من بن له‌وه‌ی هه‌رمانتان پی‌ده‌که‌م له‌خودا په‌رستی و په‌کتا په‌رستی.

﴿۱۰۹﴾ **وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ** ﴿۱۰۹﴾ ئەم له‌پاسای ئەم بانگه‌وازو نامۆزگاری کردنه‌م دا،

خودایانه‌تان، که په‌رستشتان بۆ دکردن و پیتان و ابوو فریاتان ده‌که‌ون و عه‌زابتان لیدوورده‌خه‌نه‌وه؟ نایا به‌هانی خۆیان‌وه دین تا فریای ئیوه بکه‌ون؟!

﴿۹۵﴾ **فَكَبِكُوا فِيهَا هُمْ وَالْفَارُوقُ، ۹۵ وَجُنُودُ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ** ﴿۹۵﴾ به‌ره‌و دم توپه‌رانه ناو دۆزه‌خه‌وه، خودا درۆزنه‌کانیان و بت‌په‌رسته‌کان، سه‌ته‌مکارو سه‌رانی کوفرو شوینکه‌وتوانیان، تیگراو به‌کۆمه‌ل هه‌له‌ده‌درینه‌ ناو دۆزه‌خه‌وه به‌سه‌ریه‌ک دا ده‌ترشین، هه‌رومکوو چۆن له‌گه‌ل نه‌وان دا شوینکه‌وتوانی شه‌بتان له‌باخی بووانی ئاده‌میزادو جندۆکه‌ فری ده‌درینه‌ناوی.

﴿۹۶﴾ **قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ، ۹۶ تَاللَّهِ إِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ، ۹۸ إِذْ نُسَوِّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ** ﴿۹۸﴾ تاهمی گومراو به‌ده‌بخت - له‌و حاله‌ته‌دا، که زۆر خه‌مه‌تبارو رق هه‌لساون و کیشه‌و جیدال له‌نیوان نه‌وان و گومراکه‌ران دا گه‌یشتۆته‌ چله‌ پۆپه‌و له‌گه‌ل خودا درۆزنه‌کانیان و شه‌پاتینییه‌کان دا ده‌میان تیک ژمنیوه - ده‌لین: سویند به‌خودا ئیمه له‌زه‌لکاوی گومرایی دا بووین: که ئیوه‌مان ده‌کرده‌ هاوشانی خودا له‌گه‌ل خودا دا په‌کسان سه‌یرمان ده‌کردن و وکوو خودا عیبادتمان بۆ نه‌نجام ددان، پیمان و ابوو شیای په‌رستش بۆکردن: به‌راستی ئیمه سه‌رلێشیواو و گومرا بووین.

﴿۹۹﴾ **وَمَا أَصْلَنَا إِلَّا الْمَجْرُمُونَ، ۱۰۰ فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ، ۱۰۱ وَلَا صَديقٍ حَمِيمٍ** ﴿۹۹﴾ ئەمڕۆ ئیمه هیچ تکا کارێکمان نه‌یه هه‌سه‌یه‌کی خیرمان بۆ بکا، دۆستیکی دلسۆزمان نه‌یه فریامان بکه‌وئ و تۆزیک عه‌زابمان له‌سه‌ر سوک بکا، نه‌وانه‌ی له‌دونیادا پیمان و ابوو: ده‌بنه شه‌فاعه‌تکارمان لای خوداو عه‌زابمان لیدوورده‌خه‌نه‌وه درۆده‌له‌سه‌ بوون، نه‌خودا گانه‌مان شه‌فاعه‌تمان بۆ ده‌که‌ن و نه‌ دۆستیگمان هه‌یه سودیکمان پی بگه‌یه‌نی.

﴿۱۰۲﴾ **قُلْوْا أَنْ لَنَا كَرَّةٌ فَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ** ﴿۱۰۲﴾ خۆزگه‌ گه‌رانه‌وه‌مان بۆ دونه‌یا بۆ ده‌سته‌به‌ر ده‌بوو، ئیتر نه‌و کاته ئیمانمان به‌ خودا ده‌هه‌ینا و په‌کتا په‌رستیمان ده‌کردو هیچ شه‌تیگمان نه‌ده‌کرده‌ هاوه‌ل و هاوشانی خودا، بروامان به‌

داوای گری و پاداشتتان لیتا کهم بمدد منه وه. کالاًو مه بهستی
دونیاییم ناوی، بۆ و مددستهینانی مال و سامان و پله و پایه ی
دونیایی بانگه وازیتان ناکه م، پاداشتی من لای خودایه نه و
نهرکی بانگه وازی خستوته نه ستۆم و ههر نه ویش پاداشم
مدداته وه. ﴿**فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا**﴾ خۆتان له سزای
سهختی خودا بپاریزن، شوین بهیامی من بکهون، نه وه بۆتان
دهرکهوت: که من راست ده کهم له که ئاتاندا دلسۆزم
پیغه مه بهری خودام بۆ سه رنیوه، دمه وه ی له نه گبه تی و
چارمه شی هه تاهه تای رزگارتان بکه م. ﴿**قَالُوا أَلَمْ نُنْزِلْكَ**
وَالْبَعْلَ الْأَرْدَنُونَ؟﴾ وتیان: چۆن دمی ئیمه ئیمان به تو بینین
له حالیکدا شوینکه وتوانت هه تیومچه و خویری و پله پایینن،
چۆن دمی ئیمه ئیمان به تو بهینین دایه زینه پیرو ریزی نه و
هیچ و پووچانه وه، ئیمه پیا و ماقول و خانه دان و بنه ماله ی
که له که مانین، چۆن دمی بیینه ریزی نه و هه ژارو مسکین و
بیده سه لاتانه وه. ﴿**قَالَ وَمَا عَلَّمِي مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ؟**﴾
هه زرمی نووح وتی: من زانیاریم نیه دهرباره ی نه وانه و کارو
پیشه گانیان نازاتم چی وه چۆنه، له بنه چه و کاروباری
ناوخییان ناکۆلمه وه، من سهیری روا له ت ده کهم و ظاهر
بینم، ههرکه سی بروام پیکو ئیمان به په یامه کهم بین
به شوینکه وتوی خۆمی دهراتم، نهینیی ناودلیان و حیساب و
لیکۆلینه وه له که لیان عاید به خودایه و په یومندی به منه وه
نیه. ﴿**إِنْ جِئْتَهُمْ إِلَّا عَلَى رَأْيٍ لَّوْ تَشْعُرُونَ**﴾ نه که م
کرده و مه کیان هه بی، حیساب و لیکۆلینه وه له سه ری لای
پهرومردگار وه له سه ر من نیه، خودا حیسابیان له که ل ده که و
سزاو پاداشتیان دمداته وه نه من ته نه را که یانستم له سه ره،
موژدمه رو ترسینه رم نه که حیسابکه رو سزاده رو پاداش
دهرمه و به نه که م نیوه هه ست و شعورتان هه بی و تی بگه و
عه قلی واعیتان هه بی، به لām نیوه پیومری حه ق و ته رازوی
راستی نازانن چی ه، پایه ندی نه زانی خۆتان و بیروباومری
هه له ی خۆتان په پیره ده که م!

﴿**وَمَا أَنَا بِظَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ**﴾ من هه رگیز موسولمانان له که ورو
پییری خۆم دهرنا که م، چۆن دمی من نه وانه له خۆم
دووربخه مه وه، که ئیمانیان به په یامه کهم هیانه وه شوینم

﴿**قَالَ وَمَا عَلَّمِي مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ**﴾ ﴿**إِنْ جِئْتَهُمْ إِلَّا عَلَى رَأْيٍ لَّوْ تَشْعُرُونَ**﴾ ﴿**وَمَا أَنَا بِظَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ**﴾ ﴿**إِن أَنَا إِلَّا لَا تَنْفِرُ مِّنْهُ**﴾ ﴿**قَالُوا لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهَ بِنَحْنُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ**﴾ ﴿**قَالَ رَبِّ إِنِّي قَوْمِي كَذَّبُونِ**﴾ ﴿**فَأَفْتَحَ بَنِي وَدَّعَهُمْ فَتَمَّ وَجْهِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ**﴾ ﴿**فَأَجَبْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْأَقْلَابِ الْمَشْجُونِ**﴾ ﴿**ثُمَّ أَغْرَقْنَا بَعْدَ الْبَاقِينَ**﴾ ﴿**إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَمَا كُنَّا أَكْثَرَهُمْ مُّؤْمِنِينَ**﴾ ﴿**وَلَيْدَ رَبِّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ**﴾ ﴿**كَذَّبَ عَادُ الْفَرَسَلِينَ**﴾ ﴿**إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ**﴾ ﴿**إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ**﴾ ﴿**فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا**﴾ ﴿**وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِن أَجْرِي إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ**﴾ ﴿**أَتَنْتُونَنِي بِكُلِّ رِيعٍ مَّائَةٍ تَعْبُونُ**﴾ ﴿**وَتَسْأَلُونَنِي مَصَافِحَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ**﴾ ﴿**وَلِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ**﴾ ﴿**فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا**﴾ ﴿**وَأَتَقُوا إِلَهِي أَمَذْكُرَ مَا تَعْمَلُونَ**﴾ ﴿**أَمَذْكُرَ مَا تَعْمَلُونَ**﴾ ﴿**وَعَسَى أَنْ تَكُونُوا مِنْ الْخَائِفِينَ**﴾ ﴿**إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ**﴾ ﴿**قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوُصَلَتْ أَوُكُنَّا كُنَّا مِنَ الْخَائِفِينَ**﴾

که وتووون؟ من هه رگیز شتی وانا که م!

﴿**إِن أَنَا إِلَّا لَا تَنْفِرُ مِّنْهُ**﴾ من ته نه را ترسینه ریکی ناشکرا و
نمایانم، ههرکه سی به درۆم بخاته وه له عه زایی سهختی دۆزه خ
دمه ترسینم.

﴿**قَالُوا لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهَ بِنَحْنُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ**﴾ وتیان:
نه ی نووح نه که م له م هه لویسته ی خۆت دانه بهزی و واز له م
بانگه وازییه ی خۆت نه هینی و زیاته ر له سه ری برۆی و به رده م و ام
بی له سه ر بانگه وازی کردنت بۆمان، نه وه باش بزانه
به رده م بارانت ده که مین، به به رده م بارانکردن ده تکه و زین.

﴿**قَالَ رَبِّ إِنِّي قَوْمِي كَذَّبُونِ**﴾ وتی خودایه! نه و مه تا
که له که م به درۆیان خسته مه وه بانگه وازییه که ی منیان
ره تکه رده مه، ئیمانیان پنه هینام ﴿**فَأَفْتَحَ بَنِي وَدَّعَهُمْ**﴾
فتحاً! له نیوان من و نه وان دا حوکه و به یاری عه داله ت ئامیز

﴿۱۲۳﴾ كَذَّبَتْ عَادَ الْمُرْسَلِينَ ﴿۱۲۳﴾ گهلی عاد پیغمبرانیان به دروخته و ده واته: هه زرمی هودیان به دروخته و ده به لام چونکه به دروخته و ده پیغمبرانیک به دروخته و ده هه موو پیغمبرانه بویه و شهی ﴿الْمُرْسَلِينَ﴾ ی به کو هیئا!

﴿۱۲۴﴾ إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخْرُجْ هَذَا أَلا تَتَّقُونَ ﴿۱۲۴﴾ کاتیک (هود)ی هاوچه شرمه و هاو پرده زیان پیی گوتن: نه وه بۆ خوتان له سزای خودا ناپاریزن؟ بۆ له عه زایی دۆزه خ ناترسن؟

﴿۱۲۵﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿۱۲۵﴾ من بۆنیوه پیغمبرانیک دلسۆزو نه میندارم، خیانت له وه په یامه دا ناکه م: که خودا خستویه تیه نه ستۆم و به نیوهی راده گه یه نه م.

﴿۱۲۶﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ ﴿۱۲۶﴾ ته قوای خودا بکه و پابه ندی هه رمان و جله و گه ریه کانی بن. ﴿وَأَطِيعُوا﴾ گوئ بیستی من بن، چیتان پی ده لیم به قسم بکه م، خۆشه ختی و کامه رانی دونیا و قیامه تان بۆ ده سته به رده پی!

﴿۱۲۷﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ﴿۱۲۷﴾ نه من له سه ر نه مو بانگه وازی و په ندو نامۆزگارییهی پیتانی راده گه یه نه م کرئ و پاداشتی نیوه م ناوی، مه به ستم و ده سته یانی مال و سامان و پله و پاییهی دونیایی نه. ﴿إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ جهزا و پاداشتی من لای خودایه، هه ر له خودا داوا ده که م پاداشتم بداته وه.

﴿۱۲۸﴾ أَتَبْنُونَ بُكْرًا رِيعَ آتَةٍ تَعْبَثُونَ ﴿۱۲۸﴾ نه وه جیهه نیوه له سه ر هه موو به رزاییه که باله خانه یه که راده به ستن و به رزی ده که نه وه و ده میکه نه نیشانهی به هیزی ده ست و بازوی خوتان و شانازی پیوه ده که ن.

﴿۱۲۹﴾ وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ﴿۱۲۹﴾ قه صرو باله خانه دروست ده که ن بۆ نه وهی بۆ هه تا هه تایه ژیانان تیدا به سه ر به رن، واده زانن: بۆ هه تا هه تایه ده مینه وه و مردنتان به سه ردا نایه.

﴿۱۳۰﴾ وَإِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ ﴿۱۳۰﴾ نیوه و پرای نه وه هه موو نیسرافهی له قه صرو باله خانه و قه لای قایم و پته ودا ده میکه ن، هه نسوکه و ته و مامه له تان له گه ل غه پری خوتان دا

ده ریکه و نه هلی حه ق به سه ر به تال دا سه ر به خه. ﴿وَنَجِّنِي﴾ وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۲۹﴾ خۆم و نه وانه ی له گه لم دان له خودا به رستان، رزگارمان بکه له ده ستی نه و سته مکارانه و به هیلاکیان به ره، جیدی مۆله تیان مه ده!

﴿۱۲۹﴾ فَأَجْبِئْهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِكِ الْمَشْخُونِ ﴿۱۲۹﴾ به هانای پیغمبره ی خۆمانه وه هاتین، نه و پیغمبره ی هه ر شه ی به رده مبان کردنی لیکرا، له سه ر نه وهی بانگه وازی خه لکه که ده که بۆ خودا به رستی، هه یج کرئ و پاداش و سوپاسی کی شی لینا وین، له پاساوی بانگه وازی به که یدا پله و پاییهی دونیایی مه به ست نه، هانای بۆهینایین و لیمان پارایه وه نیمه ییش دو عاکه یمان گیرا کرد، خۆی و نه وانی نیمانیان پی هینا بوو له که شتی به کی پر له گیانه له به ردا رزگارمان کردن.

﴿۱۳۰﴾ ثُمَّ أَغْرَقْنَا نَعْدُ الْبَاقِينَ ﴿۱۳۰﴾ پاشان، واته: دوی رزگار کردنی نووح و شوینکه و توانی، باقی مانده ی گه له که یمان خنکاند، نه وانه زۆرینه ی گه لی نووح بوون و سووربوون له سه ر کوفری خۆیان و سه ر پیچی کردنی هه رمانی خودا، نیمه ییش به تۆفان له ناومان بردن.

﴿۱۳۱﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۳۱﴾ له رزگار بوونی نووح و شوینکه و توانی هه روا له هه موو گیانه له به ریک نیرو مییه که و نه مچار له خنکاندنی کافه رمان دا په ندو نامۆزگاری هه یه بۆ هه ر که سی که پیغمبره ی خودا به درۆ بخاته وه یان باوه ری پی بکا. نه مه دابو نه ریتی خودایه؛ هه میشه پیغمبره ران و شوینکه و توانی رزگار کردوه. سته مکارو مله ورو به درۆ خه رده مکانی قه لاجۆ کردون. زۆرینه ی زۆری نه و گه له سته مکاره موسو لمان نه بوون.

﴿۱۳۲﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿۱۳۲﴾ بیگومان خودای تۆ نه ی موحه ممه دا به هیزو بالاده سته به سه ر هه موو شتی که دا تۆله نه ستینه له وانه ی سوورن له سه ر کوفرو پیغمبره رانی به درۆ ده خه نه وه و سه ر پیچی هه رمانه کانی ده که ن، خاوه نی ره حم و به زمییه بۆ نه وانه ی به ندایه تی بۆ ده که ن و تۆبه له تاوانی رابوردویان ده که ن، لیمان به پیغمبره که ی ده مینن!!

توندو تیزه، خه لکی دمو تیتینه وه دمیانه چه وسیتنه وه و نازارو نه شکمه زیان دمدن، به ناحق هه لمه تی توندو تیز بو ناده میزادانی تر دمه بن به زمبرو زنگ له گه لیاندا دمو تیتنه وه. ﴿۱۳۱﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا لَهُ سَخَتِ

خودا بترسن، خودای خوتان ببه رستن، شوین بهیامی من بکهون، نه وه بو نیوه که لکی ههیه و سودبه خشه، کهس له دونیادا نه مرنا بی و دنیا تاسهر بو کهس نابی.

﴿۱۳۲﴾ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْمَلُونَ، ﴿۱۳۳﴾ أَمَدَّكُمْ بِالنَّعَامِ وَبَيْنَ، ﴿۱۳۴﴾ وَجَنَاتٍ وَعُيُونٍ ﴿۱۳۵﴾ خوتان بهاریزن له سزاو عیقابی نه و خودایه ی نازو نیعمه تی زوری به خشیوه به نیوه، به خشیویه تی به نیوه نه وه ی بو خوتان دمیازن و ههستی بی دمه کهن؛ نه وه تا نه وه هه موو نازله و رزق و روزیه ی بی به خشیون، مندالی زوری پی داون، باخ و باخات و سهر چاوه ی کانیای جوان و صاف و گوارای بو دابین کردون، بهرو بومی جوړاو جوړو میوه جاتی بو ره خساندون.

﴿۱۳۵﴾ إِلَيَّ آخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿۱۳۶﴾ نه گهر نیوه به قسم نه کهن و نهیه نه سهر ریازو مهنه جی من و سوور بن له سهر کو فرو بی دینی خوتان، ترسی نه وه و لی تانه بکهونه بهر عه زابی روژکی سامناک، کهس فریاتان نه کهوی و هیچ شتیک دادتان نه دا. که چی له وه لای نه م نه صیحه مت و ناموژگاری به دلسوزیه ی چه زمته ی هودا ﴿۱۳۶﴾ قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَضْتَ أَمْ لَمْ تُكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ ﴿۱۳۷﴾ وتیان؛ چون به که به لمانه وه نایا ناموژگاری بکه ی، یان همر ناموژگاری نه که ی، دنیابه نیمه له هه لو یستی خومان لاندمین و واز له دابو نه ریتی خومان ناهینین.

﴿۱۳۷﴾ إِنَّ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ ﴿۱۳۸﴾ نه وه تی هیناوته دهست هه لبهستی پیشینانه و درؤو دهله سه ی نه وانه تو دووباره ی ده که یه وه. یان نه م نایینه ی نیمه له سهری بهر دمو امین نایینی باوک و باپیرانی پیشینمانه، نیمه شوین نه وان که و تووین، و هکوو نه وان زیان به سهر دمه بن و هکوو نه وان جیهان به جی دیلین، زیندو بوونه وه و قیامت نیه، پاداش و سزا له سهر کردمه له گوړی نیه، به هه شت و دۆزه خه یالپلاون.

﴿۱۳۸﴾ إِنَّ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ ﴿۱۳۹﴾ وَمَنْ يَمُذِّبِينَ ﴿۱۴۰﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَعْلَحَتْهُمْ فِي ذَلِكَ لَآئِيَةٌ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۴۱﴾ وَلَئِنْ رَأَيْتُمُ الْمُزِرَّ الرَّجِيمَ ﴿۱۴۲﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ﴿۱۴۳﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿۱۴۴﴾ إِنْ لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿۱۴۵﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا ﴿۱۴۶﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَمَرْتُ بِأَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۴۷﴾ أَتَذْكُرُونَ فِي مَا هُمْ بِمُتَّبِعِينَ ﴿۱۴۸﴾ فِي جَنَّتٍ وَعُيُونٍ ﴿۱۴۹﴾ وَزُرُوعٍ وَغُلٍّ قُلُوبًا مَلُومًا ﴿۱۵۰﴾ وَتَنَجَّسُونَ مِنَ الْجِبَالِ يَوْمًا تَذْهَبُ ﴿۱۵۱﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا ﴿۱۵۲﴾ وَلَا تَطِيعُوا أَمْرَ الشَّعْرِينَ ﴿۱۵۳﴾ الَّذِينَ يُضِلُّونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿۱۵۴﴾ قَالُوا إِنَّمَا آتَيْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاتَّكَأُ

﴿۱۵۵﴾ بِالْأَشْجَارِ وَمِمَّا يَنْبَغِي أَنْ كُنَّا مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿۱۵۶﴾ قَالَ هَٰذِهِ نَاقَةُ آلِكَ شَرِبَ وَلَئِنْ شَرِبْتَ يَوْمَ مَقْلُوبٍ ﴿۱۵۷﴾ وَلَا تَسْمَعُوا أَسْوَأَ فِئَاذِكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿۱۵۸﴾ مَقْرُومًا فَانْصَبُوا نَدِيمِينَ ﴿۱۵۹﴾ فَأَخَذَهُمُ الْمَذَابُ إِنْ فِي ذَلِكَ لَآئِيَةٌ وَمَا كَانُوا أَكْثَرَهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۶۰﴾ وَلَئِنْ رَأَيْتُمُ الْمُزِرَّ الرَّجِيمَ ﴿۱۶۱﴾

کهوابی ﴿۱۳۸﴾ وَمَنْ لَحْنٌ بِمُذِّبِينَ ﴿۱۳۹﴾ نیمه سزا نادری بن، نه وه قسه ی خوته و له گیر فانی خوت دهرت هیناوه. ناکامی گفتو گو ی نیوان چه زمته ی هودا ﴿۱۳۹﴾ وَكَذَّبُوهُ بانه که ی نه و مبوو ﴿۱۴۰﴾ فَكَذَّبُوهُ ﴿۱۴۱﴾ به درؤیان خسته وه، بانگه وازی و ناموژگاری به کانیان ره تکرده وه. ﴿۱۴۰﴾ فَأَعْلَحَتْهُمْ ﴿۱۴۱﴾ به ره شه پای توندو سارد له ناومان بردن، ﴿۱۴۱﴾ إِنْ فِي ذَلِكَ لَآئِيَةٌ ﴿۱۴۲﴾ بیگومان له به هیلاک بردنی گهل عا ددا به هوی نه وه ی؛ که پیغه مبه رمکه یان به درؤو خسته وه عیبه مت و به ند و مرگ رتن ههیه بو هه موو گهل ونه ته و میه که، ﴿۱۴۲﴾ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۴۳﴾ زور به ی زوری نه و گهل له ناوبرا وانه له زانیاری پیش و هختی نیمه دا به موسو لمان حسیب نه کراون.

﴿۱۴۰﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿۱۴۱﴾ بیگومان خودای تو نه ی موحه ممه دا بالادست و خاوند توانایه و توله له دوزمنه کانی دهستی و ناهیلی به سهر یانه وه بجی، خاوند ره حم و

نەمى تر سەرنج راكىشتر بى، دەستەنگىنى زياتر تېدا بەكار
هاتىن، ئەو خانوانە بەوشىۋەيە دادەتاشن. و راياندىمەست
نەك بۇ تېداحەوانەو دە نىشتەجى بوون، بەلگەو بۇ
خۆھەلنەو شانازى پېومەكرن.

﴿^{۱۵۰} فَاتَّقُوا اللَّهَ ۖ لَهُ سِزَاو عەزابى خودا بىرسن، ﴿وَأَطِيعُوا ۖ﴾
پابەندى قەرمان و جەلەوگىرەكانى من بن، بەباشى تەقواى
خودا بىكەن و روبكەنە ئەو كارو كردهوانەى سوودى دونياو
قيامەتتان لىدەست دەكەوئ.

﴿^{۱۵۱} وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ ۖ﴾ شوئ ئەوانە مەكەون كە
لەتاوان و سەرپېچى قەرمانى خودادا زىدە رۇيى
دەكەن، ھەمىشە سەرگەرمى تاوان. و لەھو لەعبو رابواردنن.
مەبەست پياو ماقول و ملھور و طاغوتەكانيانن، ئەوانەى
بانگەشەى كوفر و بىتەرستيان دەكردو نەياندەھىشت
جەماومەكە رو لەحق بىكەن.

﴿^{۱۵۲} الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ۖ﴾ ئەوانەى
ناشوب و فەساد لەسەر زەوى بلاو دەكەنەو ھەموو شتىكى
باش تىك دەمدن و ھىچ شتىك چاك ناكەنەو. واتە: كارو
كردەميان فەسادو روخاندنە، تۆزھاللىك چاكسازيان تېدا
نيە. ئىو شوئ ئەو ناشوبگېرەنە مەكەون و خۆتانيان لى
بىاريزن!

كەچى وەلامى پېغەمبەرى خۇيان بەو پېرى ناشىرىنى داپەو
﴿^{۱۵۳} قَالُوا إِنَّمَا آتَىٰ مِنَ الْمُسْحَرِينَ ۖ﴾ وتيان: تۆ جگە لەسيحر
لىكراو ھىچى ترنى، ئەم فەسانەى تۆ پياوى جادوليكراو
دەيانلى، ئەتۆ ھىچ عەقل و شعورت نيە، ئىمە گۆئ بۇ
نەصىحەت و نامۆزگارى شىتى وەكوو تۆ ناگرين!

﴿^{۱۵۴} مَا آتَىٰ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكَ ۖ قَاتِ بِآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۖ﴾ تۆ
ئادەمىزادىكى وەكوو ئىمە، جگە لەو ھىچى ترنى، ئەدى جۆن
زىدە لەھەموومان نىگا بۇ تۆ ھاتووە؟ بویتە پېغەمبەرى
ئىمە؟؟

﴿^{۱۵۵} قَالَ هَٰذَا نَارُهَا شَرِبَ وَلَكُم شَرِبُ يَوْمٍ مَّغْلُومٍ ۖ﴾
ھەزرىتى صالح عليه السلام موعجىزەكەى نیشان دان و بەلگەى راستى
پېغەمبەراپەتى خۇى نواند، پېى قەرمون، ئەمە موعجىزەى

بەزمىيە بۇ بەندە ئىماندارمەكانى بەمەرچى تۆبە بىكەن و
بەخۇيان بىچارىن. ﴿^{۱۴۱} كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ۖ﴾ گەل ثمود
پەيامى پېغەمبەرانىان بەدروخستەو، بىرويان بە بانگەواى
پېغەمبەرمەكانى نەكرد ﴿^{۱۴۲} إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ صَالِحٌ ۖ﴾
﴿تَقُون ۖ﴾ كاتىك ھەزرىتى صالح عليه السلام كە لەرمەگەزى خۇيان بوو
پېى گوتن: ئەو بۇ ئىو لەعقابى خودا ناترسن؟ ھەتا
ئىمانى پىبىنن و بەكتاپەرستى بىكەن، گۆئىستى قەرمانى
من بن چىتان پىدەللىم بەقسەم بىكەن ﴿^{۱۴۳} إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ
أَمِينٌ ۖ﴾ بىگومان من بۇ ئىو پېغەمبەرىكى ئەمىندارو دلسۆزم.

﴿^{۱۴۴} فَاتَّقُوا اللَّهَ ۖ وَأَطِيعُوا ۖ﴾ خۆتان لەعەزابى سەختى خودا
بىاريزن، لەتۆلەو عىقابى بىرسن، شوئ پەيامى من بىكەون،
پابەندى قەرمان و جەلەوگىرەكانى من بن.

﴿^{۱۴۵} وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ
الْعَالَمِينَ ۖ﴾ لەسەر بانگەواى كرىم بۆتان داواى كرى و پاداشت
ناكەم لىتان، بەتەما پلەو پايەى دونياى نىم دەستم بىكەوئ،
ئەركىكە خراوتە ئەستۆم و پىتانی رادەگەيەنم، من پاداشتى
خۆم لەخودا داوا دەكەم، ئەو جەزاي ئەم ئەركەم دەداتەو.

﴿^{۱۴۶} أَتُرْكُونَ فِي مَا هَٰهُنَا آمِينَ ۖ﴾ ئايا پىتان وايە: ئىو
لەدونىادا بۇ ھەتەھەتايە بەدلىيى لەناو نازو نىعمەت دا
دەمىنەو؟

﴿^{۱۴۷} فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۖ﴾ پىتان وايە وازتان لىدەھىترى
بەدلىيى لەناو باخ و باخات و سەرچاوەو كانىاودا
لەزەت و مەرگەن ھەروا ﴿^{۱۴۸} وَزُرُوعٍ وَخَلٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ ۖ﴾
لەناو كشتو كال و باخى دارخورمادا: كە خورماى نەرم و
شىرىن و تام خۇشى لىدەستەبەر دەبى، تەنەت خورماكە
ھىندە باش و بەسوودە بەناسانى ھەزم دەبى و مەعیدە ماندو
ناكا. لەبەر و بوومى ئەو باخ و كشتوكالەتان بخۆن و پىتان واپى
ئىتر زىانى قىامەت و حساب. و پاداش و سزا نەبى؟

﴿^{۱۴۹} وَتَجْنُونَ مِنَ الْجِبَالِ يُوتَا قَارِهِينَ ۖ﴾ ئىو دەمەتاشن
لەكىو شاخ خانوو مالى رىك و پىك و دلخۆشكەر، ھەمىشە
لەپشپىكى دان و ھەرىكەتان دەپەوئ خانووبەرمەكە لەھى

خودایه حوشریکه به فرمانی خودا هاتوته دی و نیشانه ی راستی پیغه مبرایمتی منه، رُوْزِیکِ ناوی بیر که تان بُوْ نه و دهیخواته و رُوْزِیکِش بُوْ نیوه، له و رُوْزِدا که نوره ناو خوار دنه و دی نه و ستمی لیمه که و لئی بگهرین بابهار مزوی خوی ناو که بخواته و ده. ﴿۱۵۶﴾ **وَلَا تَسْأَلْهَا بِسُوءِ فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ يَوْمَ عَظِيمٍ** به هیچ شیوه که خرابه ی له که له مه که نه، ده ست دریزی مه که نه سمر نه به لیدان و نه به کوشتن، نه گهر ده ست دریزی بکه نه سمر عه زابی رُوْزِیکی گهرمتان توش دی، نه و رُوْزِده گهر و ده ناو دار ده بی، چونکه عه زابه که ی تیدا دیته جی.

﴿۱۵۷﴾ **لَقَدْ رَوَّاهَا** و شتر که یان سهر بری ﴿۱۵۸﴾ **فَأَنْصَبُوا نَادِمِينَ** دوا بی که پیشه تای عه زابیانی بینی له کرده و دی خویان به شیمان بوونه و ده به لام تازه ج سود. ﴿۱۵۹﴾ **فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ** عه زابی خودا گرتنی، عه زابه که بریتی بو و له و ده زهوی له ژیرانه و ده بو و ده له رزمیه کی توندی لیها ت و رایتله قانندن، گرمه و ناله یه کی زور گهر و ده به هیزیان ناراسته کرا، دلی هه لکه نندن و زنده قیان چوو، له شوین و مه سکه نی خویان دا سلا ر بوونه و ده جوله یان لیبرا! ﴿۱۶۰﴾ **إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً** بیگومان له و ده و ده به سهر هاتی گهل صالح پیغه مبردا، له به در و خسته و دی په یامه که ی له لایمن گهل که یه و ده هه و ده ده ست دریزی کردنیان بُوْ سمر نه و حوشری خودا به موعیزه بُوْ به دی هینا بوون، نیشانه و په ندو ناموژگاری زوره ن بُوْ که سیک عه قل و هوشی هه بی. ﴿۱۶۱﴾ **وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ** زوره ی زوریان ئیمانیان به خودا و به پیغه مبره ی خودا نه بوو.

﴿۱۵۹﴾ **وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ** بیگومان خودای تو توله ستینه و مه له دوزمه کانی و موله تیشیان بدا پاشگوئیان ناخا، خا و نه سوزو به زمییه بُوْ بر و داران نه گهر تویه بکه و بُوْ لای خودا بگهرینه و ده.

﴿۱۶۰﴾ **كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطِ الْمُرْسَلِينَ** گهل لووط پیغه مبرانیان به در و خسته و ده، واته: گهل لووط په یامی حه زمرتی لووطیان به در و خسته و ده.

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطِ الْمُرْسَلِينَ ﴿۱۶۱﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿۱۶۲﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿۱۶۳﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا ﴿۱۶۴﴾ أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرْتُكُمْ عَلَيْهِ لَأَعْلَنَّ مِنْ أَجْرِي أَتَانُونَ الْذِّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿۱۶۵﴾ وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُدْرِكُونَ ﴿۱۶۶﴾ قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَلُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ ﴿۱۶۷﴾ قَالَ إِنِّي لَمَعْلِكُمْ مِنَ الْقَائِلِينَ ﴿۱۶۸﴾ رَبِّ يَحْنِ وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴿۱۶۹﴾ فَجَنَّبَهُ وَآهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿۱۷۰﴾ إِلَّا عَجُوزَانِ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿۱۷۱﴾ ثُمَّ دَعَرْنَا الْأَخْرَجِينَ ﴿۱۷۲﴾ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ﴿۱۷۳﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿۱۷۴﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿۱۷۵﴾ كَذَّبَ أَصْحَابُ لُوطِ الْمُرْسَلِينَ ﴿۱۷۶﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿۱۷۷﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿۱۷۸﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا ﴿۱۷۹﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرْتُكُمْ عَلَيْهِ لَأَعْلَنَّ مِنْ أَجْرِي أَتَانُونَ الْذِّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿۱۸۰﴾ وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُدْرِكُونَ ﴿۱۸۱﴾ وَزَيْنُوبَةُ الْقِسْطِ مِنَ الْمُنْجَبِينَ ﴿۱۸۲﴾ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿۱۸۳﴾

﴿۱۶۱﴾ **إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطُ** کاتیک حه زمرتی لووط بیی گوتن. ﴿۱۶۲﴾ **أَلَا تَتَّقُونَ؟** نه و ده بوجی نیوه له عه زابی توله ی خودا ناترسن؟ بوجی خوتان له عه زابی خودا رزگار ناکه ن به و ده و اه له تاوان کردن بهینن.

﴿۱۶۳﴾ **إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ** نه من بُوْ نیوه پیغه مبره یکی دلسوز و نه میندارم، چیم پی سپیرا و ده به نه مانه ته و ده بیتانی رادمه که یه تم. ﴿۱۶۴﴾ **فَاتَّقُوا اللَّهَ** له سزا و عیقای خودا خوتان بهاریزن، نه و دی هه رمانی پیکردن نه نجامی بدن، نه و دی جله و گهری لیکردن مه یکه ن. ﴿۱۶۵﴾ **وَأَطِيعُوا** گوئی بیستی ناموژگاری من بن، چیتان پی ده لیم به گویم بکه ن، نافرمت مارم بکه ن، و اه له هه تیوبازی بهینن، چیدی کاری ناشیرین و هه حشامیز نه نجام مه دن نه مه په یامی خودایه و بیتانی رادمه که یه تم. ﴿۱۶۶﴾ **وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ** من له پاساوی نه م بانگه وازی کردنه م دا داوی گری و پاداشتتان لینا که م،

كافراندا لهناو چوو.

﴿ ۱۷۲ ثُمَّ دَمَرْنَا الْآخَرِينَ ﴾ پاشان نه‌وانه‌مان له‌ناو برد
که‌ما بوونه‌و ده له‌گه‌ل چه‌زرتی لووط و شوینکه‌وتوانی دا
به‌شه‌و دمرنه‌چوون، سه‌رگه‌رمی هه‌متیوبازی و کاری ناشیرینی
تر بوون، ئیمانیان به‌خودا نه‌هینابوو بر‌وایان به‌پیغه‌مبه‌ری
خودا نه‌کرد.

﴿١٧٣﴾ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ﴿١٧٤﴾ عهزابی سهختی خوځمانمان بهسهردا باراندن، عهزابه که گشتگیر بووه موویانی گرته وه، بهرده بارانمان کردن، بهراستی خراب بارانیك بوو نهو بارانهی که بهسمر نهو گهله لهناوبراوه مان دا باران، بارانیك که باراندمان بهسمر نهو گهله ههرمه لیکراو دا بارانی رحمت نه بوو بارانی غمزه ب بوو.

﴿١٧٤﴾ **إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ** بَيِّغُومَان لِهَرُودَاوِي لِهَنَابِرْدَنِي گهلی
لِوَوَط دَا بَهو شیَوه سامناکه پهنْدو ئاموژگاری ههیه بو
ههرکه سیك به چاوی وردبینه وه تی بفریئ. ئه وه بوو
پهرومردگار تاوانباره ههتیوبازمکانی لِهَنَابِرْدَن ، موسوئمانه
راستالو خاوَم باومرِمکانی رزگارکردن. ﴿وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ
مُؤْمِنِينَ﴾ زۆربهی زۆری ئه وه گهله ئیمانیان نههیتا بوو،
سووریون لهسهر کوهرو بیدینی خۆیان.

﴿١٧٥﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿﴾ بېگومان خودای تو نهی
موجهمه؛ تۆله سىتىنه له دوژمنه كانى خاوم راحم و
به زميه بۇ موسولمانه تۆبه كارمان.

﴿١٧٦﴾ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ ﴿١﴾ وَاپېږدهځي ﴿٢﴾ أَصْحَابُ
 الْأَيْكَةِ ﴿٣﴾ دانيشتوانی شاری مهديه بن ﴿٤﴾ الْأَيْكَةِ ﴿٥﴾ درختيکي
 گهلا پرې، وادياره شاری مهديه هم جوړه درخته
 بهدمورهو بووي، شوينی شاری مهديه له نيوان ولاټي
 حيجازو فلهلستين بووه لهدموروبهري خهليجي. عهقه به.
 نه صاحبولنه يکه پيغه مبه رانيان به درؤخسته وه، واته:
 حمزرمتي شوعه يبيان به درؤخسته وه، به درؤخستنه وه
 پيغه مبه ريکيش دمبيته به درؤخسته وهی هه موو پيغه مبه ران،
 که سيک پيغه مبه ريک به درؤبخاته وه و مگوو نه وه وايه هه موو
 پيغه مبه رانگاني به درؤخستنه وه، به درؤخسته وه که شيان

﴿إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ نه جرو پاداشتی من لای
خودای بپوونه و مرده، نه و دمتوانی پاداشتم بداته و ه.

﴿۱۶۵﴾ أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ، ^{۱۶۶} وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ مِنْكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ﴾ چوَن بِيَكِشِي كَارِي ناوا ناشيرين دمكهن؟ بهج عَمَلْتِك نَهَم تاوانه گهورميه نَمَنجَام دَمَدَن؟ چوَن دِهَجَنه لای نِيَرَو نِيَرَبازِي دمكهن؟ هَمَرَكهسيكِي بياني بِيَتَهناوتان نِيَوَه كَارِي ناوا ناشيريني لهگهل دا دمكهن. ﴿بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ﴾ بهلَام بهرَاسْتِي نِيَوَه نَهْمَهوَميهكِي سنوور بهزِينو دَمَسْتَدِرِيژكارَن، زِيَدِمِرْهَوِي دمكهن لهتاوان دا بهتاييهتي نَهَم كاره ناشيرينهتان كهكَهس پِيَش نِيَوَه نهيكردوه.

﴿١٧﴾ قَالُوا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ يَا لُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ ﴿١٨﴾ وَتِثَانُ: نه‌گمر واز له‌م فسانمت نه‌هینی نه‌ی لووط له‌مه‌به‌ولاده به‌رده‌وام بی له‌سمر ده‌عوای. پی‌غه‌مبه‌رایه‌تی و سه‌رزمنشت کردنمان له‌سمر نه‌م کاره‌مان و چیت ره‌خنه. له‌نی‌ربازی ئیمه بگری ددرت ده‌گه‌ین و ناهیلین له‌ناوماندا بمینی. چیت له‌گه‌لت هه‌لناکه‌ین، وه‌کوو چون له‌وه‌پیش که‌سانیک. که. له‌م. باروه ره‌خنه‌ی لی‌گرت‌ووین شار به‌دەرمان. گردون.

﴿٦٨﴾ قَالَ إِنِّي لَمَمْلِكٌ مِّنَ الْقَالِينَ ﴿٦٩﴾ مَن يَمْرَأَمِيرُهُو
 كَرْدَمُوهِ نَاشِرِينِه قَبِيلِيكَرَامِي تَبُوهِ رَقِو قَارَم هَمِيهِو زُور
 دُزِي دَمُو سَتَمُو بَه هِيچ شَيُومِيهِك پِيُي رَازِي نِيَم وَنَاجِي تَه
 دَلَمُوهِ.

﴿٦٩ رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ﴾ خودایه! لهعه زابی
گرددوهی نهوانه رزگارم بکه، خووم مالو خیزانم
لهنهوسزایهی تووشی نهوان دئ لهسر نهو گرددوه
ناشع پنهان بهدوور بگرمو پاریزراومان بکه.

﴿فَتَجِنَّا وَاللَّهُ أَجْمَعِينَ﴾^{۱۷۱} إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ﴿

نیمه پیش دوعاکمیمان گیرا کرد، خوی و خاوو خیزانی و هه موو
 نهوانه ی نیمانیان پی هینابوو بهمشو هه موویانمان رزگار کرد
 جگه له پیرمزنه کی لووط نهو له پیری له ناوبراو مکان بوو،
 پیرمزنکی به دغه سال بوو، برپای به نایینی لووط نه کردو
 له گمل نه مشوه سته مکار مکه دا به کافری مایه وهو له گمل

﴿۱۷۷﴾ اِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ اَلَا تَتَّقُونَ ﴿۱۷۷﴾ كَاتِبِكَ بُو: كه

شوعیب علیه السلام بپای گوین: نهوه بؤ لهعزابی خودا ناترسن؟

﴿۱۷۸﴾ اِنِّیْ لَکُمْ رَسُوْلٌ اَمِیْنٌ ﴿۱۷۸﴾ من بؤ نیوه پیغه ممبریکی دلسوزو نه میندارم.

﴿۱۷۹﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِیْعُوْهُ ﴿۱۷۹﴾ لهعزابی خودا بترسن سهر پیچی
فرمان و جله و گریه کانی مه کن، شوین من بکهون جیتان
پن ده لیم، به قسم بکهون و گوی بیستی ناموزگاریه کانم بن.

﴿۱۸۰﴾ وَمَا اَسْأَلُکُمْ عَلَیْهِ مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِیْ اِلَّا عَلٰی رَبِّ
الْعٰلَمِیْنَ ﴿۱۸۰﴾ نه من له پای نه ناموزگاری و بانگه وازیهم داوی
کری و پاداشستان لیناکهم، کری و پاداشتم لای خودایه، خودای
بوونه و مر دمتوانی پاداشتم بداته وه.

﴿۱۸۱﴾ اَوْفُوا الْکَيْلَ وَلَا تَكُوْنُوْا مِنَ الْخٰسِرِیْنَ ﴿۱۸۱﴾ نه گهر شستان
هر وشت، به ته و اوای بویان بییون، بویان بکیشن، نامیری
بیوانه و کیشانه تان که و کورتی تیدا نه بی، لهو که سانه مه بن
که مافی خه لکی به ته و اوای نادمن، نه گهر شستان کری
زیاده و مر مه گرن و ته ماعتان له مالی خه لک دا نه بی، واته:
بیویسته له و مر گرتن و پیدان دا یه کسانی بکهون، چون کالا
دمدن به کریار ناواش کالا له فروشیار و مر بگرن.

﴿۱۸۲﴾ وَزِنُوْا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِیْمِ ﴿۱۸۲﴾ به ته رازی راست و درست
شت کیشانه بکهون، ته راز و بازی مه کن.

﴿۱۸۳﴾ وَلَا تَبْخَسُوْا النَّاسَ اَشْیَاءَهُمْ ﴿۱۸۳﴾ له کالا و شتومه کی
ناده میزادان که مه که نه وه، با پی و مر مگانتان عادلانه بن،
له کیشانه و پیوانه دا له ژماره و هله سه نگاندن دا له مه زمنده
کردن و ته خمین دا له مافی نه دمی و معنه وی دا عادلانه
هله سو که و ت بکهون، هر شته و مافی خوی بدمی، هر کالایه و
به های خوی بؤ دیاری بکهون، هر رمنجدان و ماندو بوونیك
به گویری خوی هله سه نگینن. ﴿وَلَا تَعْلَوْا فِی الْاَرْضِ
مُفْسِدِیْنَ﴾ ناشوب و فیتنه یی له ولاتدا بهر با مه کن،
چه ته یی و تالانکاری و کوشت و کوشتار مه کن، رمزو باخ و
باخت و پیران مه کن.

﴿۱۸۴﴾ وَاتَّقُوا الَّذِیْ خَلَقَکُمْ وَالْجِلَّةَ الْاَوَّلِیْنَ ﴿۱۸۴﴾ بترسن لهعزابی

وَاتَّقُوا الَّذِیْ خَلَقَکُمْ وَالْجِلَّةَ الْاَوَّلِیْنَ ﴿۱۸۴﴾ قَالُوا اِنَّمَا اَتَتْ
مِنَ الْمُسْحَرِیْنَ ﴿۱۸۴﴾ وَمَا اَتَتْ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَاِنْ نُّظَنُّکَ لَمِنَ
الْکٰذِبِیْنَ ﴿۱۸۴﴾ فَاسْقُطْ عَلَیْنَا کِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ اِنْ کُنْتَ
مِنَ الصّٰدِقِیْنَ ﴿۱۸۴﴾ قَالَ رَبِّ اَعْظِمْ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿۱۸۴﴾ فَکَذَّبُوْهُ
فَاَخَذَهُمْ عَذَابٌ یَّوْمَ الْاُظْلٰءِ اِنَّهٗ كَانَ عَذَابَ یَّوْمٍ عَظِیْمٍ ﴿۱۸۴﴾
اِنَّ فِیْ ذٰلِکَ لَاٰیَةً وَمَا کَانَ اَکْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِیْنَ ﴿۱۸۴﴾ وَلَمَّا رَکِبَ لُحُوْ
الْعَرِیْضِ الرَّحِیْمِ ﴿۱۸۴﴾ وَلَمَّا نَزَّلْنَا رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ ﴿۱۸۴﴾ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ
الْاَمِیْنُ ﴿۱۸۴﴾ عَلٰی قَلْبِکَ لِتَکُوْنَ مِنَ الْمُنْذِرِیْنَ ﴿۱۸۴﴾ بِلِسَانٍ عَرَبِیٍّ
مُّبِیْنٍ ﴿۱۸۴﴾ وَاِنَّهٗ لَفِیْ ذِکْرِ الْاَوَّلِیْنَ ﴿۱۸۴﴾ اَوْ لَیْکُمْ عَلَیْہِ اَنْ یَّعْلَمَہٗ
عَلَّمُوْا اٰیٰتِیْ اَسْرَءِلَ ﴿۱۸۴﴾ وَلَوْ نَزَّلْنٰہُ عَلٰی بَعْضِ الْاَعْجَمِیِّیْنَ ﴿۱۸۴﴾
فَقَرَأَہُ عَلَیْہُمْ مَا کَانُوْا بِہٖ مُّؤْمِنِیْنَ ﴿۱۸۴﴾ کَذٰلِکَ سَلَّکْنٰہُ
فِی قُلُوْبِ الْمُنْجَرِمِیْنَ ﴿۱۸۴﴾ لَا یُؤْمِنُوْنَ بِہٖ حَتّٰی یُرَوُّا الْعَذَابَ
الْاَلِیْمَ ﴿۱۸۴﴾ فَاَتٰیہُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا یَشْعُرُوْنَ ﴿۱۸۴﴾ فِیَقُوْلُوْا
هٰذَا نَحْنُ مُنْظَرُوْنَ ﴿۱۸۴﴾ اَفِعَذَابِنَا یَسْتَعْجِلُوْنَ ﴿۱۸۴﴾ اَمْ رَءِیْتُمْ
اِنْ مَتَّعْنٰہُمْ سِنِیْنَ ﴿۱۸۴﴾ ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا کَانُوْا یُوْعَدُوْنَ ﴿۱۸۴﴾

سه ختی نه و خودایه ی به ههزل و گهر و می خوی نیوه ی
به دیه ی ناوه، نه و گهل و نه ته وانه ی پیش نیومشی دروست
کردوه، نه و هه موو گهل و نه ته وه خاوند دهسه لات و مال و
سامان و هیرو توانایه ی پیش نیومشی هی ناونه گوڑمپانی
زیانه وه دوا یی به هو ی نه مو وه که نه و گهلانه سهر پیچی
فرمانیان کردو پیغه ممبر مگانیان به دروخسته وه له ناوی
بردن و بوونه به ندو عیرمتی رۆزگار.

﴿۱۸۵﴾ قَالُوا اِنَّمَا اَلَتْ مِنَ الْمُسْحَرِیْنَ ﴿۱۸۵﴾ وتیان، نه ی شوعیب تؤ
جکه له پیاو یکی جادو لیکرا و هیچی تر نی، سیحرت لیکرا و و
عه قلت شیوا وه، کی گوی له قسه ی تؤ دهگری و کی گرتگی ده دا
به ناموزگاری تؤ.

﴿۱۸۶﴾ وَمَا اَلَتْ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا ﴿۱۸۶﴾ تؤ پیاو یکی و مکوو نیمه و هیچی
تر، جیت له نیمه زیاتر نیه، نیتر چی توی والی کرد ههزل و
ریزت به سهرمان دا هه بی، بؤچی زیده له هه مو انمان تؤ بویت

به پیغمبر؟ ﴿وَإِنْ نَفْثُكَ لَمِنَ الْكَافِرِينَ﴾ نه وهی نئیمه گومانمان بوی دهچی نه وهیه: که تو درو دهکی و له پیروی دروژنه کانی.

﴿۱۸۷﴾ فَاسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِن كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿۱۸۷﴾
نه گهر راست دهکی پارچه هوریک پزلعه زامان به سهردا بده، نهو عهزابهی همره شه مان پئی دهکی بابو مان بی!

﴿۱۸۸﴾ قَالَ رَبِّيَ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿۱۸۸﴾ وتی: خودای من زانترده به کردمو مگانتان و دزمانی چی دهکن و زوو یان درمگ سزاتان دمداته موو تۆله تان لیدسته تینی، وهلی من هیچ دمه لاتیکم له هینان و نه هینانی عهزابدانیه، نهوه به دمه ست خودایه، نه گهر شیای عهزاب بن بۆتان دمنیری و چۆنی بوئی ناواتان له گه ل دهکا.

﴿۱۸۹﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُم عَذَابُ يَوْمِ الظَّلَّةِ ﴿۱۸۹﴾ که به ردهوام بوون له سهر به درو خسته وهی پیغمبر مه که یان، ئیتر عهزابهی (يَوْمِ الظَّلَّةِ) گرتنی: که بریتی بوو له گهر ماییه کی به شیددته همناسه گرتن، گهرماکه هینده تووند بوو، سیبهرو ناو چاری نه کردن، ناچار بوون شار به چی بیلن و روو له سارا بکه، هوریک له سهریان پهیدا بوو تۆزیک ساردی و نمره مایه کی پیوه بوو، هه موویان له ژیری دا کۆبونه وه بهو هیوایهی له ژیری دا بهه سیته موو که میک گهر ماییان لیدو ریخاته وه، به لام به پیچه وانه بوو، هه ورکه ناگر بارانی کردن و هه موویانی کرده همره بروت. ﴿إِنَّهُ كَانَ عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ به راستی نهو عهزابهی بۆ سهر نهوان نیردره عهزابهی رۆژیکی گه وره بوو، عهزابهی ترسناک و هه لاجۆکه ر بوو، ناسه واری برینه وه، عهزابهی بوو بریتی بوو له هه وره بروسکه و جه خماخه و شریخ و هوریک ترسینه رو تۆقینه ر.

﴿۱۹۰﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ﴿۱۹۰﴾ بیگومان لهم چیرۆکه رهوان و سهرنج راکیشه دا په ندو نامۆژگاری بۆ قورمیشیه کان و هی تریش ههیه، نیشانهی راستی پیغمبرایه تی موحه ممه دمو، به لگهیه له سهر نه وه: که هاتنی عهزاب به دمه ست خودایه و نهو کات و شوین و چۆنیه تی دیاری دهکا. ﴿وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ زۆربهی زۆری گه ل شوعه یب موسولمان نه بوون،

به کاهری له ناوچوون.

﴿۱۹۱﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهَرُ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿۱۹۱﴾ بیگومان خودای تو نهی موحه ممه دا خاوهن دمه سلات و توانایه، تۆله له تاوانباران ده ستینی و هه رامۆشیان ناکا، خاوهن رحه م و به زمییه بۆ موسولمانان و چاودیریانه.

﴿۱۹۲﴾ وَإِلَهُ تَنْزِيلِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۹۲﴾ واته: نهو قورنانهی له سهره تانی سورمه که دا باس گرا، نامه ی ناسمانییه و له خودا وه نازلگرا وه بۆ سهر دلی پیغمبر مهی خوی موحه ممه د... نامهیه کی هه صیحه و مو عجیز میه، له توانای ئاده میزاد و جندۆکه دا نیه شتی ئاوا بخه نه رو، که وابهو له خودا وه نازل بووه و شاکاری خودای بوونه و مره، هه روه ها هه والی نهی نی و به سهرهاتی رابووردی تیدایه نه مهش به نیگا و سروس نه بی نازانری.

﴿۱۹۳﴾ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿۱۹۳﴾ نه مینداری نیگا و سروس ((جوبرائیل)) بۆی هینا و مه خوار، فریشته ی پایه به رز له عاله می بالا وه نهو په یامه پیرۆزه به هه رهی خسته ته ناو دل و دهرونی تۆوه تئی گه یاندوی، به بی زیادو که م قورنانی پیرا گه یاندوی ﴿۱۹۴﴾ عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ ﴿۱۹۴﴾ بۆ نه وهی له پیروی ترسینه ران بی، گه ل ونه ته و ده که ت بترسینی، به لگوو هه موو ئاده میزاد به گشتی بترسینی له عهزابهی خودا.

﴿۱۹۵﴾ بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُّبِينٍ ﴿۱۹۵﴾ به زوبانی عه ربهی و ناشکرا و رهوان سهر ناسا تابه جوانی تی بی بگه ن و قورمیشیه کان بیانویان نه مینی..

﴿۱۹۶﴾ وَإِلَهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ ﴿۱۹۶﴾ باس و خواسی قورنانونا مازم پیکردنی له نامه ناسمانیه پی شینه کان دا ههیه. پیغمبرانهی پی شوو یه که له دوا ی یه که موژدهی هاتنی پیغمبره و نازلگردنی قورنانیان به گه له کانیان دا وه.

﴿۱۹۷﴾ أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَاءُ بَنِي إِسْرَائِيلَ؟ ﴿۱۹۷﴾ به لگه ی ته و اوو نیشانهی راستی پیغمبرایه تی موحه ممه د نابیته نیشانه بۆ قورمیشیه کان: که زاناکانی نه ته وهی ئیسرا ئیل باسی قورنانونا و رهوشتی پیغمبر مهی ئیسلا م

بهرونی و ناشکرا له کتیبه ئاسمانیه کانیان دا دهست بکهوی،
ته ناهت زانا کانیان موحه مه دیان و هکوو کوری خوین
ناسیوه!! ته ناهت عهیدو لای کوری سهلام که له م بارمیه وه
پرسیاریان لیکرد، وتی: ئیمه پیغه مبه ر ^{۱۹۸} **وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ،**
^{۱۹۹} **فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ** واته: ئیمه قورئانمان
به زوبانی عهرمبی بوسر پیغه مبه ریکی زمان عهرمبو رهگز
عهرمب ناردوته خوارئ. ^{۲۰۰} **كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ**
الْمُجْرِمِينَ واته: و هکوو چو رهوشی به دروخستنه و میان بو
قورئان به خویندنی کابرایه کی ناعهرمب له دل دا چه سپاووه
جیگیرمان کردوه، هه ره بو جوړش به دروخستنه وهی قورئان
له دلی قورمیشیه کان دا چه سپاووه جیگیرمان کردوه،
به کورتی رهوشتی دلهرقی و پروانه کردن به قورئان و
رهکردنه وهی، شتیکی سروشتیه و له گهال خوین و نیسقانیان
تیکه لاویووه. ^{۲۰۱} **لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّىٰ يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ**
ئهوان ئیمان به حهق و راستی ناهین، به کاهری دهمیننه وه
له دل دا نینکاری قورئان دهکن و به دروی دهخه نه وه هه تا
به چای خوین عهزابی سهخت دهبین و په خه یان دهگری.

^{۲۰۲} **فَيَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ** ئهو عهزابه سهخته
به ناگهان و گوزو گوممت توشی ئهوانه دهبی: که قورئان
به دروده خه نه وه، به خوین نازان: که په خه یان دهگری و
تیکیانه وه دهپیچی: جائه و کاته:

^{۲۰۳} **فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ** دهلین: دهبی ئیمه که می
مؤلمت بدرین بو ئه وهی به خویماندا بچینه وه و خودا په رستی
بکهین؟؟ واته ناواته خوازی ئه وه دهبن که که میک مؤلمت
بدرین. به لام نه مؤلمه تیان دهدرئ و نه په شیما بوونه و هشیان
سودی دهبی.

^{۲۰۴} **أَفَعَدَّابُنَا يَسْتَفْجِلُونَ،** ^{۲۰۵} **أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ،**
ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ، ^{۲۰۶} **مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا**
يُمْتَعُونَ ئایا وادمان: که داهاتوی کار و هکوو چو ئهوان
بوی جوون ئاوا دهبی؟ ئهی موخاطبه! گریمان ئیمه زیانی
ئهوانمان

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَسْتَفْتُونَ ^{۲۰۷} **وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِ إِلَّا**
لَمَّا سُواذُونَ ^{۲۰۸} **ذِكْرَىٰ وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ** ^{۲۰۹} **وَمَا نَزَّلْنَاهُ**
الْشَّيْطَانُ ^{۲۱۰} **وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَفْتُونَ** ^{۲۱۱} **إِنَّهُمْ**
عَنِ السَّمْعِ لَمْعَرُولُونَ ^{۲۱۲} **فَلَا تَنفَعُ مَعَ آلِهِمُ الْهَمَلُ** **فَكَوَتْ**
مِنَ الْمُعَذِّبِينَ ^{۲۱۳} **وَأَنذَرْتُكَ الْأَقْرَبِينَ** ^{۲۱۴} **وَلَنُفِضَ**
جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ^{۲۱۵} **فَإِنْ عَصَاكَ فَقُلْ لِي**
بِرِيٍّ وَمَتَاعًا ^{۲۱۶} **وَتَوَكَّلْ عَلَى الْمَرْيُومِ** ^{۲۱۷} **الَّتِي**
بَرَّكَ مِنْ نَقْمٍ ^{۲۱۸} **وَقَبْلَكَ فِي السَّجْدِينَ** ^{۲۱۹} **إِنَّهُمْ هُمُ السَّيِّئُ**
الْعَاِلِمُ ^{۲۲۰} **هَلْ أَتَيْتُكُمْ عَلَىٰ نَزْلِ الشَّيْطَانِ** ^{۲۲۱} **نَزَّلَ عَلَىٰ**
كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ^{۲۲۲} **يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْتُمُ كَذِبُونَ**
وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ^{۲۲۳} **أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ**
يَهِيمُونَ ^{۲۲۴} **وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ** ^{۲۲۵} **إِلَّا الَّذِينَ**
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَذِكْرٍ وَأَنِصِرُوا مِنْ
بَعْدِ مَا ظَلَمُوا وَسِعَعُوا ^{۲۲۶} **الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيْ مُثْقَلَبٌ يَبْعِلُونَ** ^{۲۲۷}

سورة الشعراء

دریژ کرده وه له له زمت و خوشی دا ته مهنی دریژمان پیدان،
دوایی عهزابی هه ره شه پی لیکرا و مان بو ناردن و به ناگهان و
په خه کرتن، ئایا ئه و خوش رابواردنه، ئه و نازو نیعمهت و
خوشییه عهزابه که یان له سر لاده بن؟ یان لییان سوک
دهکن؟ نه خیر ته مهنی دریژو پرنازو نیعمهت، نه عهزابیان
له سر لادها نه لییان سوک دهکا، ماوهی عهزابی قیامه تیش
کو تایی نایه و بی پرانه وهیه..

^{۲۰۸} **وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِ إِلَّا لَمَّا سُواذُونَ،** ^{۲۰۹} **ذِكْرَىٰ وَمَا كُنَّا**
ظَالِمِينَ ئیمه هیچ شارو گوندیکمان ویران نه کرده مه گمر
دوای ئه وهی: که پیغه مبه رمان بو سر ناردون بانگه وازی
دانیشتوانی ئه و شارو گوندانه یان کرده بو خودا په رستی و
له عهزابی خودا ترساندویان و موژدهی نازو نیعمهتی
به ههشتیان بدهمی ئه گمر ئیمان بهین و پابهندی هه رمان و
جله و گیریه کانی په رومردگار بن. ناردنی فروستاده بو

سهریان و بانگه‌وازی‌کردن‌یان بـو یادخـستنه‌وه و ناگادارکردنه‌ومیانه دهرباره‌ی ئه‌وه‌ی پێویسته ئه‌نجامی بدمن. به‌هیچ جۆرێـك و له‌هیچ حاڵێـك دا ئێـمه سته‌ممان لێـنه‌کردون و به‌ناڕه‌وا عه‌زابمان نه‌داون. ﴿وَمَا تَنْزَلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ﴾ ئه‌م قورئانه شه‌یاتینی و جندۆکه‌ومریان نه‌گرتوه به‌ پێغه‌مبه‌ریان گه‌یانده‌ی، وه‌کوو چۆن جه‌نجه‌لوت و شتی ئاوا به‌گاهینه‌کان راده‌گه‌یه‌نن. ﴿وَمَا يَتَّبِعِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَبِغُونُ﴾ ته‌نانه‌ت شه‌یاتینی و جندۆکه‌ رایه‌یان ناکه‌وێ و ناتوانن ئه‌هه‌کاره ئه‌نجام بدمن. ﴿إِلَهُمَّ عَنِ السَّمْعِ لَمْعَزُولُونَ﴾ بێگومان و جندۆکه‌و شه‌یاتینی دوورخراونه‌وه له‌وه‌ی ئاخاوتنی فریشته‌ی تایبه‌ت به‌نیگا بیهیسن، به‌ئێـكوو رێگایان نادرێ هێچ ئاخاوتنێکی فریشته‌ی ئاسمانه‌کان بیهیسن. ﴿فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذِّبِينَ﴾ ئه‌ی موحه‌ممهدا نه‌چی له‌ته‌ك خودا دا خودایه‌کی تر به‌هرستی، نه‌كه‌ی هاوێ بۆ خودا دابینی، ئه‌گه‌ر وابكه‌ی به‌ته‌نكید له‌پێری ئه‌وانه‌ دمبێ، كه‌ عه‌زابی خودا ده‌یانگرێته‌وه، ئه‌مه مەبەدەیتكه ئه‌م لاو ئه‌ولای تیدا نیه هه‌ركه‌سی ته‌نانه‌ت پێغه‌مبه‌ریش هاوێ بۆ خودا دابینی خودا عه‌زابی ده‌دا و ده‌یخاته ناو دۆزه‌خه‌وه!!

﴿وَأَنْزِلْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾ خه‌زمه‌ نزیکه‌كانت بترسێنه، پێیان رابگه‌یه‌نه: كه‌ ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر شێرك و گوهرپایی به‌مێنه‌وه ئیمان نه‌هێنن سزای سه‌ختی دۆزه‌خ چاوه‌ڕێیانه.

﴿وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ باووشی سۆزی خۆت بۆ موسولمانان بگرمه‌ به‌ نه‌رم و نیانی مامه‌له له‌گه‌م ئه‌وانه‌دا بکه، كه‌به‌ په‌یامه‌كه‌ت باومرپان هێناوه، ئه‌و جۆره‌ هه‌لس و كه‌وته نه‌رم و نیانه‌ت زیاتر دلێ ئه‌وان به‌ئیسلامه‌وه په‌یوست ده‌كا. ﴿إِنَّا عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ﴾ ئه‌گه‌ر ئه‌وانه‌ی ده‌یانترسینی لێت یاخی بوون و پابه‌ندی فه‌رمان و جله‌وگه‌ریه‌كانت نه‌بوون، پێیان بلی: من لێتان به‌هریم و به‌هرپرسیاری کاری ئیوومنیهم و رۆژی سزای کردموه‌كانتان و مرده‌گرنه‌وه. ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى الْغَزِيِّ الرِّجِيمِ﴾ هه‌موو کارو بارێکت هه‌واله‌ی خودا بکه، ئه‌و دمتوانی پراوپر

تۆله له‌دووژمنانی بستیته‌وه، خاوه‌ن سۆزو به‌زمییه‌ بۆ خۆشه‌ویستانی، ﴿الَّذِي يَرَاكَ حِينَ تَقُومُ﴾ ئه‌و خودایه‌ی کاتیك هه‌له‌ده‌ستی بۆ نوێژکردن به‌موسولمانه‌کان ناگای لێته‌و ده‌متبینی.

﴿وَتَقَلَّبَكَ فِي السَّاجِدِينَ﴾ هه‌روه‌ها ناگای له‌حاله‌تی جوونه‌ رکووع و چوونه‌ سوژدمته‌و چاوی لێته: كه‌ ده‌چیه رکووع و سوژدمو پێشنویژی بۆ خودابه‌رستان ده‌كه‌ی. بۆیه نوێژكه‌رانی به‌ (ساجدین) ناوبرد چونكه‌ نزیکترین کاتی به‌نده له‌خودا ئه‌و کاته‌یه كه‌ له‌سوژدمدایه.

﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ بێگومان به‌رومردگار شنه‌وايه بۆ وته‌و ئاخاوتنی به‌نده‌کانی، زاناو ئاگاداره به‌کردموه‌و جم و جوتیان، به‌نیازو مه‌به‌ستیان به‌شاردراوه‌ی نیو دلیان.

﴿هَلْ أَتَبَّكُمْ عَلَىٰ مَنْ تَنْزِلُ الشَّيَاطِينُ﴾ ئایا پێتان بلێم شه‌یاتینی بۆ سه‌ر کێ نازل دهبێ و جه‌نجه‌لوت و تورمه‌هاتی خۆیان به‌گوێچگه‌ی کێ دا. ده‌مدن؟

﴿تَنْزِلُ عَلَىٰ كُلِّ آفَاقٍ نَّائِمٍ﴾ نازل دهبێ بۆسه‌ر درۆه‌له‌به‌ست و تاوانباران، بۆ سه‌ر درۆزن و فاسق و چه‌هاوه‌سوو دمس بره‌كان: له‌گاهین و فالگرمه‌مکانی و مکوو (شق) ی کوری ره‌همه‌و سه‌طیحی کوری ره‌ببعه‌و موله‌بلیمه‌و طوله‌یحه له‌و کافرو خودانه‌ناسانه‌ی بانگه‌وازی ئاده‌میزاد ده‌که‌ن بۆ رێبازی شه‌یتان و شوێنکه‌وته‌نی.

﴿يَلْقَوْنَ السَّمْعَ وَأَكْثُرُهُمْ كَاذِبُونَ﴾ کاهینه‌کان گوێچکه‌ یان بۆشه‌یاتینییه‌کان کلۆر ده‌که‌ن، درۆ و ده‌له‌سه‌یان لێ و مرده‌گرن، هه‌رچی شه‌یاتینی به‌گوێچگه‌ی کاهینه‌ گانی دادمن زۆربه‌ی زۆری درۆ و بوختان و گومان و نیشانه‌ن، زۆربه‌ی شه‌یاتینی درۆزن و بوختان هه‌له‌به‌ستن.

﴿وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْفَاوُونَ﴾ گوهرپاو سه‌رلێشیاو له‌ ئاده‌میزاد و جندۆکه‌ که‌شوینی شاعیره‌کان ده‌که‌ون، ئه‌وانه‌ی له‌رێبازی حه‌ق و راست لایان داوه به‌خه‌رافات و تورمه‌هات هه‌له‌خه‌مه‌تان، شوێن شاعیر ده‌که‌ون! به‌لام شوێنکه‌وتوانی حه‌زرتی موحه‌ممهد ﷺ هه‌موویان هیدایه‌ت دراو و په‌یرومکاری رێبازی حه‌ق و راست پابه‌ندی فه‌رمان و جله‌و گه‌ریه‌کانی به‌رومردگارن، عیبادمه‌تکارو خاوه‌ن برپاو مرو‌ف

دوستن. ﴿۲۵﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَّهْمُونَ ﴿۲۵﴾ نمتوانیابی نهی موحه مهدا! یان نهی بیسهرا! که شاعیرهکان دم له ههموو جوړه قسه و ناخاوتنیکه وه دمدن، خوځیان خوځیان به درو ددخه نه وه، نه مړو قسه یه که دمهکن، سبهی هه لی دموشیننه وه، نیستا مه دخی شتیک دمهکن تاویکی دی زه می دمهکن، نیستا شتیک به گه ورمو گران له قه له دمدن پاشان به پیچه وانه وه بئ نرخ و بهای دمهکن!

﴿۲۶﴾ اَوَلَهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ﴿۲۶﴾ زوربهی زوری قسه و ناخاوتنی شاعیران درو دله سهیه، نهوی دمیلتن: نایکهکن، نهوی نایکهکن دمیلتن. به قسه به خشنده می په سهند دمهکن به کرده وه پړدو چروکن.

﴿۲۷﴾ اِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا وَانْتَصَرُوا مِنْ غَلِبِ مَا ظَلَمُوا ﴿۲۷﴾ واته: شاعیران ههمویان سهرلیشیواو گومراو شوینکه وتوانیان گومران جگه لهو شاعیرانهی ثیمانیان به خوداو به پیغه مبهری خودا هیناوه، کردهوی باشو په سهند نه نجام دمدن، له شیعرمهکانیادا له ناخاوتن و گفت وگوځیان باسی خودا دمهکن یداکوکی له پیغه مبهرو ناپنی نیسلام دمهکن. دزی شریک و موشریکهکان شعرمهکانیان ناراسته دمهکن، نه وانه حوکه میان جوداوازهو له کومه لی گومرایان نین، شوین که وتوانیان په سهر لیشیواو نازمیردرین. ﴿وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ﴾ بیگومان له وه بهو لاهو نه وانهی ستهم له خوځیان دمهکن به وه: که سوورن له سهر کوفرو بی دینی به دردهوام روی خوځیان و مردگی پرن له تیفکرین له نیشانهی هه بوونی خودا و تاه نهایی زاتی بیچونی، خوځیان خوځیان گیل دمهکن له وردبوونه وه له نیوان پیغه مبهرایه تی جه زه تی موحه مه دو فالگرتنه وهی گاهینه کان دا، فهرقی نایه تی هورشان و شیعی شاعیرهکان ناکهکن، له وه به و لاهو دمران: دوی مردن دمهکونه چ شوینیکی ناخوش و پرعه زابه وه، بویان درده که وی چنه د به دبه ختو چارمیش دمن!!

کوتایی سورتی الشعراء

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طسَ تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابِ مُبِينٍ ﴿١﴾ هَذِهِ نُسْرَتِي لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾ الَّذِينَ يُعِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ رَبَّنَا لَهُمْ أَعْتَابُهُمْ فهُمْ يُعَذَّبُونَ ﴿٤﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْآخَسُونَ ﴿٥﴾ وَلِلَّهِ نَتْلُو الْقُرْآنَ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ ﴿٦﴾ إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِأَهْلِهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا سَائِرُهَا مِنهَا يُخْفَرُ أَوْ يَنْفَرُ قِيلَ لَيْسَ بِشَيْءٍ فَخَرَّ سَاجِدًا فَسَمِعَ لَهُ نَادٍ أَنَّ اللَّهََ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٧﴾ فَلَمَّا جَاءَهَا نُورٌ أَنْ يُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا وَسُبْحَانَ اللَّهَِ الْعَظِيمِ ﴿٨﴾ يَمْشِي فِي بَنَاتٍ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٩﴾ وَأَنَّى عُصَاكَ فُلَمَّارًا أَمَا تَسْأَلُ كَأَنَّا جَاءُوكَ مُدِيرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَمْشِي لَا تَخَفْ إِنْ لَا يَخَافُ لَدَى الْمَرْسُولِ ﴿١٠﴾ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَلْ حُسْنًا يَعْدُ سُوْرًا فَنُقِمْوْهُ رَجِيمٌ ﴿١١﴾ وَأَدْخَلَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ فَخَرُجَ يَمْشِيًا مِنْ غَيْرِ سُورَةٍ فَنَسِجْ مَائِنَتِ إِنْ رَعَوْنَ وَقَوْمَهُ إِنَّمَا كَانُوا قَوْمًا فَاقِقِينَ ﴿١٢﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا أَتَيْنَا مُبْصِرًا قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿١٣﴾

سورتهی (النمل)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

﴿طس﴾ نهم پیته بهر بهرانه له سهرتهای سورتهکان دا، چنه جار له وه پیش نامازمهان بو ماناگانیان کرده. پیویست ناکات دوبار میان بکهینه وه. مانایه که به په سندی دمرانین له ناو نهو مانایانه ده وهیه: دمه رموی نیمه هورنانهان لهو پیتانه پیک هیناوه، دهی نیوش بتوانن همر لهو پیتانه نامهیه کی ناوا ته نانهت با به نه ندازهی کورترین سورتمیشی بئ بخته روا! ﴿تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابِ مُبِينٍ﴾ نهم نایه ته نازل کراوانه بو سهر تو نهی موحه مهدا! له سورته ده دا به شیکن له نایه تی هورنان به گشتی، نایاتی نامهیه کی نوسراو ناشکراو نومايان: که تاروژی قیامت نهو هورنانه بهر قهرار دمی و په پرموی کردنی هوی به خته و مریه و کاربی کردنی ناسان و له توانادایه. همر که سی



نه گونجاوه دوا مردن زيندوبونه وه هه بئ و قيامت راببئ،
ژيانى دونيامان له پيش چاو جوان كردون، كرده وه ناشيرين و
ناپه سنده گانيانمان له دل دا شيرين كردون، مؤلتمان دا ون له
گومرايى خوينايدا بي و بچن، نهوان سهرليشيو او سهرگه رانن،
بيومرو پينا سه گانيان لئ تيك چون، پيان وايه نه وهى دهيكه
كارى چاك و په سنده، بير له ناكامى خويان ناكه نه وه.

﴿**أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ
الْآخِرُونَ**﴾ نهوانه سزايان عهزابى سهختى دژواره له دونياو
قيامه تدا، له دونيادا به كوشتن و ديل گرتنيان له كاتى
شهر كردنيان له گهل موسلمانان، و كوو له غمزاى بهر دا روى
دا. له قيامه تيشدا عهزابى سهختى دژوخيان بؤ ناماده كراوه
به لكو سزاو عهزابيان له قيامه تدا زور سهخت و دژواره،
چونكه عهزابه گهيان له وئ بهر دموام سهخت و نه بر او ميه. وه
كوو عهزابى دونيايان نيه مامويهك بئ و بير پته وه.

﴿**وَأَنَّكَ لَتَلْقَىٰ الْقُرْآنَ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ**﴾ نه تو نهى
پيغه مبهرا: قورئان و مرده گرى و پيت دمه خشرى و
فیردمكرئى له لايه ن خوداى دان او ليزان له فرمان و
جله و گرى و بهر پوميردنى بوونه و مرده، زانا ناگاداره به سهر
كاروباره كاندا به گه و مرده بچوكيه وه، ناگادارى حال و و مزعى
مه خلو و قاتى خويه تى، دزمانئ: چى بؤيان باشه و چى
له بهر ژوموندى نهوان نيه. هه ره هه و الئكى رايده گه يه نئ راسته ،
حوكم و برپارى عه داله تكارويه.

﴿**إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِأَهْلِهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا سَآتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ
آيَاتٍ مُّشَاهِبَةٍ قَبَسٍ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ**﴾ نهى پيغه مبهرا: يادى
نه وه بكمروه كاتيك موسا ^{عليه السلام} له ولاتى مهديه نه وه به خوى و
خيرانيه وه ده گه رانه وه بؤ ميصر، له شه و يكى تاريخى سهرمادا
ريگايان لئ تيك چوو، له هه وئى نه وه دابوون يه كتيكان ده ست
بكه وئ شار مزايان بكا، يان نيشانه يه كى ريگا بدؤر نه وه و
بييدا پرؤن.

﴿**فَلَمَّا جَاءَهَا نُودِيَ أَنْ بُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا**﴾ كاتيك
گه يشته شوئى رووناكييه كه ديمه نيئى سهر سور پته نهرى
بينى. وهه بى كورى (منبه) ده لئ: كه موسا ^{عليه السلام} ناگره كه
بينى له نزيكيه وه راوه ستا، سهرى كرد ناگره كه له لقى داريكى
زور سه و مرده و مرده چئ، تاناگره كه زياتر بلئسه بسينئ داره كه

تئى بفكرئ، لئى سودمه ند دمه بئ و له دلدا شيرين دمه بئ، بؤى
دهر ده كه وئ كه لامى خودايه و زاده بى و بچونى ناده ميزاد
نيه، جكه له خودا كه س له تواناى دا نيه و يئنه قورئان
بخاترو به لكوو ناتوان و يئنه كورت ترين سورمه بخه نه رو.

﴿**هُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ**﴾ واته: قورئان هيدا يه تدمرو
رئ. پوشتكه مرده وئ ژيانه بؤ ناده ميزاد، رزگار يان ده كا
له رپيازى گومرايى، مزگيئى دمه بؤ نهوانه خاوه ن باومر و
پابه ندى فرمان و جله و گريه گاني خودان مزگيئى
به هه شت و په حمه تى خودايان دمداتئ. ﴿**هُدًى وَبُشْرَىٰ
لِلْمُؤْمِنِينَ**﴾ نامازه بؤ حهقيقه تيكى گه و مرده به نرخ ده كا،
نه و يش نه و ميه: قورئان كتيبيكى زانستى نه ظهري و راهيئان
نيه، هه ركه سئ بيخوئيته وه له بهرى بكا سودى ليومر بگرئ،
به لكوو قورئان نامه يه كه ناراسته دى كراوه سهرقا له گهل
دل و دموون دموئ، نوورو روناكى به كه سئ دمه خشرى دلى
كراوه بئ بؤ و مرگرتنى و سودى ليبيئى، هه تا دل كه زياتر
به نوورى ئيمان رؤش بوو پته وه پتر نهرمه بارانى باومر لئ
دهبارئ، زور ترين كاريگرى قورئان ده چيئ.

﴿**الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ**﴾ نهوانه ن:
كه. نوئز مگانيان به ته و او متى بهر پيكوپيكى نه نجام دمدن.
نه ركان و. مهرجه گانيان به ته و او متى به جئ ديئن،
پهرومر دگارى خويان له دل دا ناماده كه ن و خوشوع و
خضوع و بؤ ده كه ن، خوئيئدى. فاتيه و ديكر و
دوعاگان واده خوئيئ و ده كوو چاويان. له خودا بئ، نه گه ر هيچكه
نه بئ و دزمانن خودا چاوى. له وانه. ﴿**وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ**﴾
زه كاتى مال و سامانى خويان دمرده كه ن، مال و دمر وئى خويان
به و زه كاتدانه پاك ده كه نه وه. ﴿**وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ**﴾
نهوان بر وئ ته و او يان بهر وئى قيامت هه يه، دلنيان له وهى
دوامردن زيندو دمرگرتنه وه، پاداش و سزا به گويروى
كرده و مگانيان و مرده گر نه وه، به هه شت و دؤزه هه ن و پاداشى
چاگه كاران به به هه شت و سزاي سهر پيچيكاران به دؤزه
دمدريته وه.

﴿**إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ أَعْمَالَهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ**﴾
بيگومان نهوانه قيامت بهر و دزمانن و به لايانه وه دور و

فهرممو: ﴿يَا مُوسَى لَا تَخَفْ إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَيَّ الْمُرْسَلُونَ﴾
ئەي موسا! مەترسە لەوەی جاوت پێکەوت، ئەمن هەلەت
دەبژێرم بۆ پێغەمبەرایەتی، دەتکەمە فروستادەي خۆم بۆ
سەر فیرعەون و دارو دەستەکەي، پێغەمبەران لەلای من
ناترسن لەوکاتەدا فەرمان وەردەگرن و موعجیزمیان لەسەر
دەست ظاهیر دەبێ.

﴿إِلَّا مَنْ ظَلَمَ﴾ بەلام کەسێک ستمکار بێ، ئەوانە
لەمە و قیفی وادا دەترسن و واقیان و پەدەمینی، ﴿ثُمَّ بَدَلْ حُسْنًا
بِغَدٍ سُوِّ﴾ مەگەر تۆبە بکەن بەهۆی تۆبە کردنە کەیانەوه
ببنە چاکەکار واز لە خراپەکاری بهێنن. ﴿لَإِنِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾
ئەوه من بۆیان لیخۆشبوو تاوانپۆشم، رەحمەت و لیخۆشبوونم
بۆیان بەرفراوان و لەبن نەهاتوو.

﴿وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضًا مِنْ غَيْرِ سُوءٍ﴾ دەستت
بخەرە ناو باخەلی خۆتەوه، دەستت بەبەرۆکی خۆت دا بکە،
ئەگەر دەستت بخەیه ناو بەرۆکتەوهو دەری بهێنیهوه
دەردوشیتەوهو مەکوو پارچە ئەستێرمیهکی پرشنگداری لێدێ،
هیچ دیاردەي نەخۆشیشی پێوه نابێ. ﴿فِي تِسْعِ آيَاتٍ إِلَى
فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ﴾ ئەم دوو موعجیزمیه بەشێکن لەو نۆ
موعجیزانەي پششتگیری پێغەمبەرایەتی تۆی پێدەکەین و
دەیانکەین بەنیشانەي راستی پەيامی تۆ بۆ لای فیرعەون و
گەلەکەي. ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ﴾ واتە: چونکە ئەوان
گەل و نەتەویمیهکی لەپێ دەرچوو بوون، لەپێبازی حەق لایان
دابوو، لەجوارچێوهی سروشت دەرچووبوون، فیرعەون لەفی
خودایەتی لێدەداو ئەوانیش تەصدیقیان دەکردو بەخودایان
دەزانی ملیان بۆشۆرکردبوو چی پێدەگوتن چی بەجێیان
دەکرد!!

﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ﴾ جا کە نۆ
موعجیزەو بەلگەکانی ئێمە نیشانی فیرعەون دران و بەناشکرا
پێغەمبەرایەتی حەزرتی موسا و هارونیان (عليهما السلام)
چەسپاند، ئینکارییان کرد هەرچەندە موعجیزەکان هێندە
ناشکراونمایدان بوون خۆیان خۆیان دەچەسپاند، گەچی
بەپروائەت بەدرۆیان خستەوهو وتیان: ئەمە سێحریکی
ناشکراو عەیانە.

سەوزتر دەبوو، سەری سوپما، دانەویمهوه بۆ ئەوهی دەستە
چیلکەیهک لەناگرەکە هەلبگرێ، ترساو تۆزێک کشایهوه،
هاتەوه پێشەوهو جارێکی تر هەولی دا چەند سەربزوتیکی
دەست بکەوێ. لەکاتی ئەم بێنەو بەردمیهدا بوو: کە سەری
بەرز کردەوه بۆ لای ئاسمان، بینی: کە روناکایی ناگرەکە بەرز
بۆتەوه بۆ ئاسمان و ئاگر نیه نوورە، روناکایی خودای
بوونەومرە، هەتا زیاتر لەو دیمەنە وردبۆوه، پتر سەری سوپما.
ئیبینوعەبباس دەفەر موێ: بە سەرسوڕمانەوه سەیری ئەو
دیمەنەي کرد ویستی بزانی چیەو چی نیه. ئیتەر بانگی لێکراو
پێی و ترا: پیرۆزی درا بەو کەسەي لەجیگای ناگرەکەدایهوه بەو
کەسەیش و لەدەورو بەری شوینی ناگرەکە. واتە: پیرۆزە
ئەوهی لەناو نوورەکەدایهوه شوینی نوورەکەش پیرۆزە.
﴿وَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ خودا پاک و بەرزو پیرۆزە لەهەر
شتیک: کە شیاوی ئەو نەبێ خودای بوونەومرەو بەدییهتەری
کانیناتەو لەهیچ دروستکراویکی ناچێ.

﴿يَا مُوسَى إِنَّكَ أَكْبَرُ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ ئەي موسا! بزاتەو
ناگاداربه، ئەو کەسەي خیطابەت لەگەڵ دەکاو بانگت لێدەکا
ئەوه (الله) یە ئەو خودایهیه، هەموو شتیک گەردنەکەچیەتی،
هەموو شتیک ژێرباریەتی و ئەو بەسەری دا زاتە. حەکیم و
دانایە لەقەسەو کردەوهی دا هەرچی دەبێ هەرچی دەیکا
لەجێی خۆیدایە.

﴿وَأَلْقِ عَصَاكَ﴾ دەگۆچانەکەت فەڕێ دەرە سەر زەوی!
ئەویش فەرمانی بەجێ هێناو عەصای دەستی فەڕی دایە سەر
زەوی، یەکسەر گۆچانی بێگیان و دارەوشکی چەند سال لەوه
پیش برپا، بوو بەمارێکی گەورەي سەرسوڕهێنەر، هێندەي
ئەژدیهایەک گەورەو زەبەللاح؛ وێرێ ئەومش تابێتی چوست و
جالاک و تیزرەو ﴿فَلَمَّا رَأَاهَا نُفُتْرُ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ
يُعَقِّبْ﴾ کاتیکی گۆچانەکەي خۆی بینی بەوشێوە بەسەر زەوی
دا دی و دەجێ ئەو ئەژدیها زەبەلاحەو هەکوو ئەو تیرە مارانە
کەوتە جم و جۆل، سەری سوپما و لێ ترسا! چۆن ترسانێک؟
ترسانێکی واجگە لەهەلاتن هیچ چارمیهکی تری بەخەیاڵ دا
نەهات، لەترسانی هەلات و ئاوێ نەدایهوه، بەتەمانەبوو
جارێکی تر بگەڕیتەوه بۆ لای گۆچانی دەستی بەماربووی!
بەروەردگار بانگی لێکردو ترسەکەي لێرەواندەوهو پێی

﴿وَجَعَلُوا بَهًا﴾ نینکاریان کرد به ظاهر به لام
 ﴿وَأَسْتَفْتَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا﴾ لهناخی دهرونیان دا لییان
 عهیان بوو که نهوه له خوداومیه ، زانییان ، که نهو
 موعجزانه حق و راستن ، به دروختنه وه رواه تیه که بیان
 ستم بوو له خوځیان کرد، لوتبه رزی بوو له بهرام بهر حق دا
 نواندیان. ﴿فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ﴾ نهی پیغه مبهرا
 نهی بیسمر؛ برپا نهو ورد بهر موه سهر منجای ناشو بگپران و
 موفسیده گان چون بوو حییان به سهر هات؟

﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا﴾ بیگومان نیمه
 زانیاریمان به داودو سولیمان به خشی ، بو هه ریه که له داودو
 سولیمانی کورپی، جوړه زانیاریه کمان پی دان، فیری یاساو
 شهر یعتمان کردن، دمیانتوانی کیشه و نیزاعی نیوان
 نادمیزادان به کالاً بکه نه وه. ﴿وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا
 عَلَى كَثِيرٍ مِنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وتیان، سوپاس و ستایش بو نهو
 خودایه یه؛ که نیمه ی ریزدار کردوه به سهر زوړ بهی به نده
 موسولمانه گانی دا، به هو ی نه م زانیاریه ی پی به خشیوین،
 خپرو هه ری دونیاو هیامه تی بو دهسته بهر کردوین، نه وه ی
 داویه تی به نیمه نه ی داوه به به نده گانی تری سهر دمی نیمه!

﴿وَوَرِّثَ سُلَيْمَانُ دَاوُودَ﴾ حمزرتی سولیمان علیه السلام دای
 مردنی حمزرتی داودی باوکی جیگای نهوی گرته وه، میراتی
 پیغه مبهرا به تی و زانیاری و هه رمان پروایی لیگرت. ﴿وَقَالَ﴾
 حمزرتی سولیمان علیه السلام دهفرموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ عَلَّمْنَا
 مَنَاطِقَ الطَّيْرِ﴾ نهی. خه لکینه! نیمه فیری زمانی په له وهر
 کراوین؛ خودا به فخر و گه ورمی خو ی، زمانی گیانله بهرانی
 فیر کردوین ، هه ره که گه دمنگیان لیها ت دمتوانم بزانه نهو
 گیانله بهرانه مبهستیان جیه! چیان دهوی و له جی نارازین.
 ﴿وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ﴾ خپرو بیریکی زورمان پی به خشر وه،
 خودا هه موو شتیکی پی داوین، له نایین و دونیاو
 هه رمان پروایی و مال و سامان که م و کوریمان نیه، له هه موو شتیکی
 دا دهو له مهن دین. ﴿إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ﴾ بیگومان نه م
 به خششی خودا پی به خشیوین، نهو عه طایه ی خودا پی
 به خشیوم له پیغه مبه ری تی.

وَجَعَلُوا بَهًا وَأَسْتَفْتَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانْظُرْ كَيْفَ
 كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ
 عِلْمًا وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَى كَثِيرٍ مِنْ عِبَادِهِ
 الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥﴾ وَوَرِّثَ سُلَيْمَانُ دَاوُودَ وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ
 عَلَّمْنَا مَنَاطِقَ الطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَإِنَّ هَذَا لَهُوَ
 الْفَضْلُ الْمُبِينُ ﴿١٦﴾ وَخُشِرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ
 وَالْإِنْسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٧﴾ حَتَّى إِذَا أَتَوْا عَلَى
 وَادِ النَّمْلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَا أَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا
 مَسَاكِنَكُمْ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ
 ﴿١٨﴾ فَبَسَّ ضَاحِكًا فِي قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ ارْزُقْنِي أَنْ أَشْكُرَ
 بِفَضْلِكَ إِلَهِیَ أَتَمَمْتَ عَلَیَّ وَعَلَیَّ وَلَدَیَّ وَأَنْ أَتَمَلَ صَلَاحًا
 تَرَضَّيْتُ وَأَذِلَّتْ لِي بِرَحْمَتِكَ لِی عِبَادَةُ الْعَسْكَارِ ﴿١٩﴾
 وَتَلَقَّى الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهَيْدَةَ أَمْ كَانَ مِنَ
 الْفَاكِرِ ﴿٢٠﴾ لَأَعَذِّبَنَّ عَذَابًا شَدِيدًا أُولَئِكَ هُمُ
 الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ سُلْطَانًا لِي بِهِمْ ﴿٢١﴾ فَكَفَّ عَنْهُمْ وَهُمْ
 يَقُولُ لَوْ لَمْ يَحْطُمْ بِهِمْ وَجْهَكَ مِنْ سَلَمٍ لَبَدَّلْنَا فَوْقَ

﴿وَجَعَلُوا بَهًا﴾ سوپا بو سولیمان له هه موو لایه که وه کؤکرایه وه
 له جند و که و نادمیزادو بالنده سوپای بو ریک خرا،
 به شیو به کی سهرنج راکیش و شکو مهند سوپا ته یار کرا، بو
 نه وه ی هه ره که سیک نه به ته ژیر هه رمانی سولیمان وه بهو
 سوپایه ته مپی بکا.

﴿وَوَرِّثَ سُلَيْمَانُ دَاوُودَ﴾ هه تا حمزرتی سولیمان علیه السلام به خوځیو له شکریه وه
 گه شته (وادی النملة) .. دوله میروله . وه کوو ده لئین، دولیکه
 له شام میروی زوره. بویه به ناو میرووه و ناو نراوه. نا لهو
 کاته دا میروویه ک؛ که سهر بهر شتی میروله گانی تری له نه ستو
 بوو، بانگی له میروله گانی تر کرد وتی؛ نه ی میروله گان؛
 هه موواتان خو تان تافه ت بکه و هه ریه که تان بجپته وه شوین و
 خانه ی خو ی، نه با دا سولیمان و له شکر مکه ی پان و پلیشتان

بکهنه و دو بیتان نه زانن. چه زمرتی سولیمان علیه السلام له مانه
 حال بوو ﴿قَسَمَ صَاحِبُهَا مِنْ قَوْلِهَا﴾ زمرده خه نه میکی
 له خویشان هاتی، خیرا نه دیمه و روداوانه ناخیان جولاند
 و له خویشان و له رزه گهوت. دلی گه پرایه وه بو لای نه و
 خودایه نه و نیعمه تانه ی پر به خسیوه، نیعمه تیک: که خوئی
 له خوئی دا موعجزیه. پهرده لابرده له نیوان چه زمرتی
 سولیمان علیه السلام و نه و عالمه دابراوانه له خه لکی تر، بویه
 له ناخه وه روی کرده پهر و هر دگاری لای پرایه وه. ﴿وَقَالَ رَبِّ
 اَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ بِعَمَلِكَ الْغَنَى وَالْغِنَى﴾ وتی :
 خودایه! هه موو ههستم ناماد بکه، هه موو نه ندامه کانه رام
 بکه بو نه وهی بتوانم سوپاسی نیعمه ته کانت بکه، خودایه
 زوبان و دلم، ههست و دموونم، وشه و رسته و کار و کردموه
 بیروبو چونم، هه موو هیرو توانم سهرمتا و کوتای نی وه و
 ناخری هه مووی سهرگرمی سوپاس و ستایشی نیعمه تی
 تیگه پیشتن له زمانی بالنده و گیانه بهرانی تر بن. سوپاسی
 نه و نیعمه ته و نیعمه ته کانی تری زاتی بیچونت بکه: که
 بهمنت به خشیون، هه روا نه و نیعمه ته جوړاو جوړانه ی
 به خشیونت به باوکم. که له هه موو نیعمه ته کان بهر زترو
 گرنگتر نیعمه تی ایمان و نیسلامه. ﴿وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا
 تَرْضَاهُ﴾ خودایه توفیقم بده بو نه وهی بتوانم کردموه ی
 په سندی و ابکه م تو پیی رازی بی. ﴿وَأَذِّنْ لِي بِرَحْمَتِكَ فِي
 عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ﴾ خودایه به هه ضل و گه ور می خوئت له و
 دونیادا به مخره ناو به هه شتی رازاوه ی خوئت و له پیپی
 پیاوچاکان و پیغه مبهران و خو شه ویستانی خوئت تو مارم بکه!
 ﴿وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهَدْهَدَ أَمْ كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ﴾
 چه زمرتی سولیمان چاوی به ناو سوپا کهیدا گپرا و ههستی
 کرد که هودود دیار نه، له رانواندننی مانوره سهر بازیه کهدا
 که لینی دیاره و شوینی جوئه، چه زمرتی سولیمان: که زمانی
 بالنده دی دزانی و بری له بالنده کان ژیرباری بوو بوون و
 به پیی ویستی نه و هه لئس و کهوتیان ده کرد، پیی سهر بوو
 له ناو پیپی بالنده کاند به پیی نیزن و روخصه تی نه و هودود
 خوئی هون کردوو، دمی زانی: که نه و نیزنی نه داوه و له پیپی
 نه وانه یه خوئیان غایب کردوو، نه مه نیشانه ی نه و میه: که
 نه و په پوسلیمان که یه په پوسلیمان که یه کی تایبه تی بووه، له و

إِنِّي وَجَدْتُ أَمْرًا تَمَلِكُهُمْ وَأُوتِيتُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَمَّا
 عَرَّشُ عَظِيمٌ ﴿٢٧﴾ وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّيْطَانِ
 دُونِ اللَّهِ وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ النَّبِيلِ
 فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٢٨﴾ أَلَا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ
 فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿٢٩﴾ اللَّهُ
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٣٠﴾ قَالَ سَتُنظرُ
 أَصْدَقَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٣١﴾ أَذْهَبَ بِكَ نَبِيٌّ هَذَا
 فَاَلْقِهِ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّى عَنْهُمْ فَانظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ﴿٣٢﴾ قَالَتْ يَا أَيُّهَا
 الْمَلَأُ أَيُّ إِلَهٍ إِلَهُكَ كَيْفَ هُمْ ﴿٣٣﴾ إِنَّهُمْ مِنْ شُلَيْبَانَ وَلَهُمْ جَنُودٌ
 أَلْفُ أَلْفٍ مِنَ الرُّجْبِ ﴿٣٤﴾ أَلَا تَعْلَمُونَ أَنَّ شُلَيْبَانَ
 قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرَ حَقٍّ
 تَشْهَدُونَ ﴿٣٥﴾ قَالُوا نَحْنُ أَوْلُوا أَمْرًا وَأَوْلُوا أَبْسُ شَدِيدًا وَأَمْرًا لِيَلَا
 فَانظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ ﴿٣٦﴾ قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً
 أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعْرَاجَ أَهْلِهَا آذَنًا وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٣٧﴾
 وَلَئِنْ مَرَّ سَلَمَةُ إِلَيْهِمْ بِهَذَا قَرْيَةً يَمَسُّهُمُ الْمَرْسَلُونَ ﴿٣٨﴾

مانوره د شوینی دیار بووه، دیاره جوړه زکاوت و وریایه کی
 سهرج پاکیشی هه بووه. له هه مان کاتدا نامازی نه و می
 تیدایه که چه زمرتی سولیمان زور هوشیار و وردبین و کار
 دروست بووه، له ناو نه و سوپا زور و بی شوماردا
 په پوسلیمان که تاویک خوئی هون کرد، پیی زانی، بریاریدا
 سزای خو هون کردنه که یی بستیڼ!

﴿لَا عَذَابَ عَظِيمًا شَدِيدًا أَوْ لَا ذَبْحَةَ﴾ سویندم و ابی دمی
 سزایه کی توند و تیژی بدهم، دمی بیکوزم، دمی همرجی
 پهرو بولی جهسته ی هه یه هه مووی هه لکیشم! ﴿أَوْ لَا يَأْتِي
 بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ﴾ مه گهر به لکه و بیان و ویه کی په سهند
 به پیی نه و و امان یی بکا واز له سزادانه که یی بینین: ﴿فَمَكَتْ
 غَيْرَ مُبِيدٍ﴾ دیار نه بوونی هودود هینددی نه خایاند و هاته وه
 چه زمرتی سولیمان داوی یی کرد هوی غایب بوونه که یی رون
 بکاته وه. ﴿فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ نَحِطْ بِهِ﴾ وتی: شتیکم چاو

تعلنون} بیستی (لا) له (أَلَّا يَسْجُدُوا) دا زیدیه نهصله که ی (آن یسجدوا) بووه (لا) زیادکراوه نوونی تیدا دمغم کراوه. واته: شهیتان: له خشته ی بردن و ریگای راستی ئی گوم کردن، بؤ نهوی هیدایمت نامیز نهبن و سوجه بؤ نهو خودا زانو دانایه نهبن، کهشتی پنهانی له ناسمانهکان و زمویدا دهردهخا، نهو خودایه ناپهرستن، کهله نهبوونهوه شت دروست دمکا، ههروهه توم له ژیر خاکدا دهر ویتئو دهری دهخا، ههروهه دهرخستنی شتی په نامه کی ناو دهر وونی خه لک و تاوانی په نامه کی و کهس پی نه زانیو دهردهخا! به کورتی خودا زانو ناگاداره به سهر هه موو نهیتئو په نامه کییه کی ناو بوونه وهری پان و فراواندا. ههرکاتی بهیوئ دهری دهخا و ناشکرای دمکا! هه موو نهیتئو په نامه کییه کی لای خودا ناشکراو نمایانه.

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ به دیهینه ری بوونه وهر (الله) به، نهو خودایه ی عیبادت ههر شیای نهوه، کهسی تر شیای خودایه تی نیه، خاوهنی عهرشی بهرینه. ﴿قَالَ سَنَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ هه زمرتئ سولهیمان هه رمووی: تو یزینهوه دمکه پین دهر باره ی نهو هه واله، بؤ نهوی بزانی نایا راست ده که ی یان له پیری درو زانی!!

﴿أَذْهَبَ بِكُنَافِي مَدَا فَأَلْقَاهُ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّى عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ﴾ واته: هه زمرتئ سولهیمان نامه یه کی بؤ به لقیس و نهته و ده که ی نووسی بانگه وازی کردن بؤ ئیمان هیتان به خودا و موسولمان بوون، نامه که ی دا به په پوسلیمان که و هه رمانی بی کردو هه رمووی: نهو نامه یه ی من بهر به سهر به لقیس و گه له که ی بؤ یان فری بده و که میک لیان دوور بکه و هه رموه، بزانه چی به یه کتری ده لئین: هه لئس و که و تی ناو خویان چؤن ده بی؟

به لقیس: که نامه که ی هه زمرتئ سولهیمانی خوینده وه، سهر به خؤ برپاری هیچی نه دا، به لکوو راویژی پیاو ماقولانی گه له که ی کردو ﴿قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأَإِئِنِّي أُلْقِيَتْ إِلَيْكَ كِتَابٌ كَرِيمٌ﴾ وتی: نهی پیاو ماقولان و کار به دهستانی ولاتئ! نهمن نامه یه کم بؤ نیردراوه، نامه یه کی پیر و زو پر مانا و گرنگدا

پیکه و تو وه و هه واله ئیکم زانیوه نه خؤت و نه سوپاکه ت ناگاداری نه بوون، هیچ کامیکتان بیتان نه زانیوه. ﴿وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَبَإٍ يَقِينٍ﴾ نهمن لهشاری سه به نهوه هه واله ئیکی گرنگ و راست و دروستم بؤ هیتاوی... بئگومان په پوسلیمان که زیرمکانه بهرگری له خؤی ده کاو به وریاییه وه دهیوئ سهرمنجی هه زمرتئ سولهیمان بؤ لای خؤی رابیکشی و واکا گوئ بؤ بیستنی هه واله که رابگری! به کورتی به هه زمرتئ سولهیمان راده گه یه نی که نهو گهشتیکی زانستی و جوگرافی نه انجام داوه، چووه بؤ ولاتی به مهن و سهرمنجی له دانیش توانی نهو ده مفره داوه و ناگاداری داب و نه ریت و شیوه ی نایینیان بووه، ده لئ: ﴿إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ﴾ من زانیم که ولاتی (سبا) نافرمتیک هه رمانه وایی ده کاو ناوی به لقیسه و کچی شهر اخیله. شهر اخیل له سهرده می خؤیدا پاشایه کی خاوهن شکو بووه. ﴿وَأُوتِيتَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ﴾ له مال و سامانی دونیا نه ندازه میه کی زؤری دراوتئ. پاشایه تی و ریزو شکو مهن دی و سوپا و جهک و دهسلات و توانایه کی زؤرو زمه بنده ی هه یه. به کورتی هه رچی پیویستیاتی هه رمانه وایی هه یه، بؤی دهسته بهر بووه ﴿وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ﴾ کورسییه کی جوان و گه وهری هه یه له سهری دادمیش بؤ هه رمانه وایی، به جؤرها نه خش و نیگار رازا و ته وه، ئالتون و لوتلونئ مرواری زؤری تیدا خهرج کراوه، شازن له سهری دادمیش و هه رمانه وایی ده کا، شکو مهن دی و ریزو نرخیکی سهر سوپهینه ری هه یه له ناو ولات و گه له که یدا!

﴿وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيْنُ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالُهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ﴾ نهمن بینیم نهو شازنه و نهته و ده که ی له جیاتی خودا، خؤر ده پهرهستن، سوژه بؤ خؤر ده بن، شهیتان نهو کرده وه ناشیرینه ی له پئش چاو جوان کردوون و واده زانن کاریکی باش ده کم، بهو جؤره شهیتان له ریبازی راست لای داوون و توووشی گومرایی کردوون، سهری ئی شیواندون، مهنه ج و رپه وری پیغه مبه رانی ئی گوم کردون، نهوان وایان لیها تووه ناستوانن بؤ خویان بکه پزینه وه بؤ سهر ریبازی راست و مهنه جی حه ق بگرنه بهرو بزانی که: ﴿أَلَّا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْغَبَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا

{ اِنَّ مِنْ سُلَيْمَانَ } نهمو نامهیهی پیم گهیشتووه له سولیمانهوه رهوانهکراوه {وَاللهُ بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ} ناومړوکی نامهکه کورتو بوختهو زور رونو ناشکرايه، بهناوی خودا دمست پی دمکاو داوامان لی دهکا لوتبهرزی نهوینین، بهرامیهر داواکهی سولیمان سهرقی نهکهین و لی یخی نهبین و به موسولمانی و گهرنکهچی بو خودا، بچین بوای سولیمان و خوداپهرستی خویمان رابگهیهنین. نهمه بوختهو ناومړوکی نامهکهیهو بابزانم نیوه راو بوچوونتان چیهو دهلین: چی؟

﴿۲۱﴾ اَلَا تَعْلَمُوْا عَلٰی وَاٰوٰی مُسْلِمٰیۙ خُوْتَانٌۢ بِبَهْرَزٍۭ مَّهْکَرْنَ دَمْعِیْهِۭ وَفِیْزٍۭ بِمَسْمَرٍۭۤ مَّهْکَمْنَ، وهرن موسولمان ببن و واز لهخور پهرستی بین، بهلی نهگهرچی نامهیهکی زور کورت بوو، بهلام گهلی کاروباری نایین و دنیاایانی تیدا بوو.

{ ۲۲ } يَا أَيُّهَا الْمَلَأَ الْأَعْرَی فِیْ أَمْرِیْ } نهی نههلی بارهگاو بیوانی دهربارم، فتوام بو بدن لهم کارهدا: که رووی داوهو بهروه رووی فرمانرهواپیهکه م بوتهوه { مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتّٰی تَشْهَدُوْنَ } من یاسامومهاییه برپاری هیچ شتیک نادم تا راپویر بهنیوه نهکه م و بیروباومرتان وهرنهگرم. ههموو برپاردانیکم بهویستو مووافقهقی نیومه. همر کاریک نیوه دوی راپویر دنگی بو نهدن نهم نایکه م. جا پیم خوشه نیوه بیروپای خوتمان بو بهکالا بکه نهوه، همتا نهم لهزیر روشنایی ویستی نیوهدا ههلوپست وهربرگرم.

{ ۲۳ } قَالُوا } وتیان: { لَخْنُ أَوْلُوا قُوَّةً وَأَوْلُوا نَاسٍ شَدِیدٍ } نیمه هیزو توانای بهرگری و بهگزدا چوونه و همان تیدایه کی دمتوانی دستدریزی بکاته سهر نیمه، همتا نیمه ههبین ولات پاریزراوهو پاشای بهریرتان فرمانرهواپیه، همرکهسی تهماعی لهولاتماندا ههبی دستی دمقرتینین و حاجی دمیرینهوه. بهلام لهگهلی نهومشدا

{ وَالْأَمْرُ إِلَیْكَ فَانْظُرْ مَآذَا تَأْمُرُ } برپاری بهکلاکهروهو بهدمست تویه و بزانه چیمان فرمان پی دهکی سهرمان لهپیدایه و نیمه نهجامی دهمین.

فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمٰنُ قَالَ أَتُودُونَ مَآلِیَ فَمَا آتٰنِیَ اللهُ خَبْرًا مِّنَّا مَا أَتٰكُم بِلِأَنْتُمْ هٰۤیۡنَ تَقْرَوْنَ ﴿۲۱﴾ اَزِیۡجِ الْیَۤیۡمِ لَلنَّاسِ لَیۡسَ لَهُمْ یَحْشُرُوۡا قِلَیۡلَ لَّهُمْ یَا وَتُخْرِجُهُم مِّنْهَا اِذۡلَکَ وَهَم مِّنۡدُرِیۡنَ ﴿۲۲﴾ قَالَ یٰۤاَيُّهَا الْمَلَأَ اِلَیۡکُمۡ بِاٰیِیۡ بِرَیۡبٍۭ اَقْبَلُ اَنْ مَّاۤوِیۡیَ مُسْلِمٰوِیۡکَ ﴿۲۳﴾ قَالَ جَهِیۡتَ مِنَ الْیَمٰنِ اَنَا اِلَیۡکَ یَوۡمَ قُلۡ اَنْ تَقُۡمَ مِنْ مَّقَامِکَ وَاِلٰی عَلَیۡهِ لَقَوٰی اَمِیۡنَ ﴿۲۴﴾ قَالَ الَّذِیۡ جِئۡتَهُ وَهَمَّ مِنْ اَلِکَتِیۡبِ اَنَا اِلَیۡکَ یَوۡمَ قَبۡلُ اَنْ یَّرۡتَدَّ اِلَیۡکَ طَرۡفُکَ فَلَمَّا رَاَهُ مُسْتَقِرًّا وَجۡهَهُ قَالَ هٰذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّیۡ لَیۡسَ لَیۡکَ فَاۡتَکِرَامٌ اَکْثَرُۭوۡنَ شُکۡرًا لِّلّٰهِ اَیۡتَکُرُ لِنَفْسِیۡهِۭ وَمَنْ کَفَرَ فَاِنَّ رَبِّیۡ فِیۡنَ عَذِیۡبٍ ﴿۲۵﴾ قَالَ لَکُمۡ وَاَلَا عَرَفَیۡتَا نَظَرُ الْاَعۡیۡنِ اَنْ تَکُوۡنُ مِنَ الَّذِیۡنَ لَا یَشۡهَدُوۡنَ ﴿۲۶﴾ فَلَمَّا جَاءَ قِلَیۡلٌ اَهۡتَکَمَا مَرۡسَلَهُ قَالَتَا کَاۡنَ هُوَ وَاَوۡفَیۡنَا الْعَمَلُ مِنْ قَبْلِهَا وَکَاۡسِبِیۡنَ ﴿۲۷﴾ وَصَدَّهَا مَا کَانَ لَیۡسَ لَیۡسَ مِنْ دُوۡنِ اَللّٰهِ اَلَا کَانَ مِنْ قَوۡمِ کَیۡفِیۡنَ ﴿۲۸﴾ قِلَیۡلٌۭ اَظۡلَمُ الصَّرِیۡحِ فَلَمَّا رَاَهُ حَبِیۡثَةً لَّجۡةً وَکَفَّتْ عَنْ سَاقِبَتِهَا قَالَتَا اِنَّهُۥ صَرِیۡحٌ مُّزۡدَیۡنَ قَوۡاۤیِیۡرُ قَالَتَا رَبِّیۡ اِلٰی طَلَمْتُ نَفِیۡسِیۡ وَاسۡلَمْتُ مَعَ سُلَیۡمٰنَ یٰۤاَوۡرِیۡ الْعٰلِیَیۡنَ ﴿۲۹﴾

{ ۲۴ } قَالَتَا إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعْرَۃَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً وَكَذٰلِكَ يَفْعَلُونَ } بهلقیسوتی، دابو نهییتی پاشاو لهشکرو سوپایان ومهایه، همرکاتی به زمبری هیزی سهریازی ولاتیک بگرن و بچنه ناوی ویرانی دهکن، مالو سامانی بهتالان دمگرن و دیاردی شارستانی تیدا ناهیلن، خه لکه کهشی زهلیل و ژیردسته دهکن، بهکوشتن و دیل کردن و سوکایهتی پی کردن تهنگیان پی هه لدهجنن، نهمه دابو نهییتی پاشاو لهشکری زالبووه و گورانی بهسهردا نایه! { ۲۵ } وَإِلٰی مُرْسَلَةٍ إِلَیۡهِمْ بِهَدِیَّةٍ، فَنَاطِرَةٌ بِمَ یَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ } من دیارییهکی بهنرخ و بههایان بو دمیرم و بهوه تاهیان دهکه مهوه، بزانه ههلوپستی چوون دمبی، ناخو پیغه مبهره یان پاشایه، چاومروانی هه لئس و کهوتیان دهکه م و بزانه دیاری بهرمکان به چ شیومیهک دهگهرینهوه و چ ههوالیکم بو دینن؟ دیاری دل نهرم دهکاو خوشه ویستی بلاوده کاتهوه و لهوانهیه خه تهری شهر برهوینیتیهوه، تاهیکردنهومیهکه دیکهین

نهگمر دیارییه که ی و مرگرت نه وه شته که دنیاییه و مالی دنیای تیدا کاریگمه، نهگمر و مریشی نهگرت نه وه مهووع عمقیده و باومره، دمیج چارمه ری بکه من.

{^{۳۶} قُلْنَا جَاءَ سُلَيْمَانُ، قَالَ: أَتِمِدُّوْنِي بِمَا لِي؟} کاتیک فروستاده گانی به لقیس هاتنه لای حمزرمتی سولیمان پیی فرموون: نه وه مال و سامانم پیشکش دکه من؟ دمتانموی بهو شته تافیهو بی نرخه نیمه رازی بکه من و ازتان لی بینین؟ نیوه له سر شریک و بییدینی خوتان بهردوام بن؟ {فَمَا آتَانِي اللَّهُ خَيْرٌ مِمَّا آتَاكُمْ} نهوی خودا به منی به خشیوه زور باشرو بهنرخره لهوی داویمتی به نیوه. بیگومان بهروردگار مالی باشرو زورتی به من به خشیوه. {بَلْ أَنتُمْ بِهَدْيِكُمْ تَفْرَحُونَ} به لگوو نیوه بهم جوړه دیاریانه که یف خوش دمن، به دیاری پیشکش کردن شاگهشکه دمن، نه من داواتان لی دکه م موسولمان ببن و واز له خورپرستی و هاوهدانان بۆ خودا بهینن، نه من جگه له نیسلام بوون هیجی ترتان لی قبول ناکم.

{^{۳۷} اَرْحَبُ اِلَيْهِمْ} دیارییه که یان بۆ بهرودو پئیان رابگه یمنه با چاومروانی سمرنجامی ترسناک بن {فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِجُنُودٍ لَا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا} با دنیایان: که نیمه هرشیان بۆ دمهینین و به سوپایه کی زورو به هیزو زمبرو زنگه وه دینه سهریان، نهوان به هیج جوړی ناتوان بهرگری بکه من {وَلَنَخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا اَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ} به ته نکید نهگمر موسولمان نه من له ولات و زیدی خویمان دهریان دکه یین و تیکیان دمشکینین و سوکایه تییان پی دکه یین و دمیانکه یینه بهند و عیرمتی روژگار!

{^{۳۸} قَالَ} پئیانی فرموو: {يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ ائِكُمْ يَأْتِيَنِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ اَنْ يَأْتِيَنِي مُسْلِمِينَ؟} نهی کار به دمهستانی ولات کیتان دمتوانی عمرشی پاشایه تی به لقیس لیتره ناماده بکا پیش نهوی به خوی و شانده که یه وه بگاته نیتره و موسولمان ببن و گهر دنکه چی خویمان رابگه یمنن.

{^{۳۹} قَالَ عَفِيتُ مِنَ الْجَنِّ اَنَا اَيْتِكَ بِه قَبْلَ اَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ} شهاتینیه کی به شان و بازو به هیز وتی: من دمتوانم پیش نه وه نه مپو له شوین خوت هه لسی و دهوام تهوا و بی

کورسییه که ی به لقیس بگه یمنه نیتره. {وَالَّذِي عَلَيْهِ لَقْرِي} آمین {نه من له سر نه نجامدانی نه و کاره به توانا و دمه لاتم و بهنمه مینی و دلسوزی دمتوانم چی به جی بکه م، هیج له زیرو زیو مرواری و جهوه هراتی هه لئاگرم و به ساغی عمرشه که لیتره ناماده دکه م، هه لیه ته حمزرمتی سولیمان بهم پیشنیاره رازی نه بوو، ویستی به زوترین کات عمرشه که به یتدری و گهرمی و عهظه مه تی نه و دمه لاته ی خودا پیی داوه دهریکه وی، بیته نیشانه و موعجیزه بۆ به لقیس و وفده که ی، که حمزرمتی سولیمان له خوداوه یارمه تیدراوه، خودا موعجیزه ی (خاریقولعاده ی) پیداره {^{۴۰} قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ اَنَا اَيْتِكَ بِه قَبْلَ اَنْ يَرْسُدَ اَيْتِكَ طَرَفَكَ} یه کی له وانیه که زانیاری نه ینی بوونه و مری دزمانی، نه من دمریونی نامادباشی نهوی تیدا بوو که په یومندی به مهنندی نه ینی و هیزی که ونیه وه بکا، زانیاری کتبی په زدانی له لا بوو، دلی په یومست بوو به بهروردگاری خویه وه نامادباشی و مرگرتی هیزو به خشی خودای تیدا بوو. دیاره حمزرمتی سولیمان نه مه ی به سهند کردو وه کاره که له چاو لیکنیکدا نه نجام دراوه. {فَلَمَّا رَاَهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي اَلْاَشْكُرُ اَمْ اَكْفُرُ؟} کاتیک حمزرمتی سولیمان و دارودسته که ی به چای خویمان دیتیان عمرشی به لقیس له ولاتی په مهنه وه به چاو لیکنانیک هینراومه لای و ناماده کراوه، وتی: نه مه نیعمه ت و فضلی خودایه پیی به خشیویم بۆ نهوی به تافیم بکاته وه، دهریکه وی ناخو شوکران ژمیرم دزمان نه وه له خودا و میه، یان نینکاری نیعمه تی خودا دکه م و نه و هیزو توانیه پال خوم ددمم!! {وَمَنْ شَكَرَ فَاِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ} که سیك سوپاسی خودا بکا سودی سوپاسه که ی بۆ خویه تی و بۆ خودا نیه، چونکه به هو ی شوکرو سوپاسه وه نیعمه ته کان بهردوام دمن، که سیکیش بهرام بهر نیعمه ته کان خودا سپه یی بکا و سوپاسگوزار نه بی، نه وه با باش بزانی خودای من له شوکرو عیبادت کردنی نهوان بی ناتاجه.

{^{۴۱} قَالَ: لَنَكْرُوْا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرُ اَتَهْتَدِيْ اَمْ تَكُوْنُ مِنَ الْاٰذِيْنَ لَا يَهْتَدُوْنَ} حمزرمتی سولیمان فرمانی به دارو دمه ته ی خوی کرد: که بریک گوزانکاری له عمرشه که یدا بکه من، بۆ نهوی

بزو بزو باومرې خوی بگورئ، ههتا گه‌یشته‌ولاتی فه‌لستین و به‌خزمت حەزرتی سولهیمان گه‌یشت و له‌وموه فی‌ری ئایین بوو، قه‌ناعه‌تی هه‌بوونی خودایه‌کی تاک و ته‌نها و کار دروستی بۆ په‌یدا بوو، له‌وه حالی بوو که نه‌و خودایه‌ خاومنی هه‌موو بوونه‌ومرو مانگو خۆرو نه‌ستیرمکانه.

{^{۴۴} قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ} له‌لایه‌ن ومفدی پيشوازيکاره‌وه پي گوترا: هه‌رموو بجۆره ناو نه‌و باله‌خانه به‌رزو پازاوميه، نه‌وه ته‌رخان کراوه بۆ پيشوازيکردنی پاشا و گه‌وره پياوان! حەزرتی سولهیمان مه‌به‌ستی نه‌وه بوو مولک و سه‌لته‌نه‌تی خوی نیشان به‌لقیس بدا، مولک و هه‌رمانه‌رواپيه‌کی نیشان بدا له‌هی خوی گه‌ورمتر و شکومه‌ندتر بی. ته‌ختی هۆلی قه‌صره‌که له‌شوشه‌ی سپی شەفاف دروست کرابوو {فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً} که به‌لقیس پاره‌وی هۆله‌که‌ی بینی‌وای زانی بلوری ته‌ختی هۆله‌که‌ ناوه {وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقَيْهَا} هاجی هه‌لکردن بۆ نه‌وه‌ی ناوی بکه‌وئ. {قَالَ: إِنَّهُ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ مِنْ قَوَارِيرَ} حەزرتی سولهیمان پي هه‌رموو: نه‌مه باله‌خانه‌یه‌که له‌ روخامی لووس و شوشه‌ی شەفاف دروست کراوه و ناوه‌که له‌ژێروميه‌تی، هه‌رکه‌سێک نه‌زانئ وادهمانئ ناوه، ئیتر به‌لقیس سه‌رسام بوو، له‌ناست نه‌م شته سه‌رسوپه‌ینه‌مه‌دا واهی وپما، چونکه لئی عه‌یان بوو، که نه‌وه له‌ ژوور توانای ئاده‌میدایه‌و نیشانه‌ی نه‌وميه: حەزرتی سولهیمان هیزیکي گه‌ورمتر له‌توانای ئاده‌میزادی له‌گه‌لدایه، نه‌م شتانه‌ی به‌چاو بینی،کردنی به‌ به‌لگه‌ له‌سه‌ر تاک و ته‌نهايی خودا و راستی پیغه‌مه‌برایه‌تی حەزرتی سولهیمان و ئیعلانی موسوتمان بوونی خوی کرد و بۆلای خودا گه‌راپه‌وه، تۆبه‌ی کرد و دانی به‌ سه‌تمکاری له‌ومپیشی خوی داناو {قَالَتْ: رَبِّ اِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَاَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ} وتی، خودایه‌! من سه‌تمم له‌خۆم کردووه، که له‌جیاتی خودا خۆرم به‌رستووه، نه‌وا له‌ئیستاوه رایده‌گه‌یه‌تم که من گه‌ردنکه‌چم له‌گه‌ل حەزرتی سولهیماندا بۆ خودای بوونه‌ومر. منیش و نه‌ویش هه‌ردووگمان به‌نده‌ی خودای بوونه‌ومرین... بیگومان خاتوو به‌لقیس زوو هیدایه‌تی و مرگرت دلی به‌نووری ئیمان ره‌وشه‌ن بوو، هه‌رزوو زانی که گه‌ردنکه‌چی بۆ خودا گه‌ردنکه‌چی نیه‌ بۆ که‌سیکی

بزانین ئاخۆ ده‌یناسیته‌وه‌و دهمانئ نه‌مه‌ عه‌رشه‌که‌ی خۆیه‌تی، یان لئی تیک ده‌چی و خه‌یالی بۆ نه‌وه ناچی، که نه‌وه عه‌رشه‌ی خۆیه‌تی، وئ ده‌چی نه‌مه‌ جۆره تافیکردنه‌ومیه‌کی به‌لقیس بووبی له‌لایه‌ن حەزرتی سولهیمانوه بۆ نه‌وه‌ی ناستی زیرمکی و وریای به‌لقیس بۆ ده‌رکه‌وئ، ئیتر هه‌موو شتیک به‌گوتیه‌ی وستی حەزرتی سولهیمان نه‌نجام درا، به‌لقیس له‌ یه‌مه‌نه‌وه به‌سه‌رۆکایه‌تی شانیدیکی پایه به‌رز گه‌یشته فه‌لستین و له‌ مه‌قه‌ری حەزرتی سولهیمان ناماده بوو، دیارده‌ی عه‌رشه‌ی به‌لقیس گۆرانه‌کاری تیدا کراوه و کاتی تافیکردنه‌وميه، مه‌راسیمی پيشوازی ناماده کراوه و کاتی به‌یه‌ک گه‌یشتنه‌!

{^{۴۵} فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرَضُكَ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ} کاتیک به‌لقیس گه‌یشته جی عه‌رشه‌که‌ی خوی نیشان درا و پي گوترا: ئایا عه‌رشه‌ی تۆیش ناوایه‌و به‌م شیوميه دروستکراوه؟ نه‌ومنده گه‌وره و پازاوميه؟ له‌وه‌للادا وتی: هه‌ر ده‌لئی هه‌وه، واته: له‌عه‌رشه‌ی من ده‌چی و ده‌شوبه‌یتته‌وه نه‌وا {وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا} ئیمه‌ زانیاریمان دراومتی ده‌رباره‌ی راستی پیغه‌مه‌برایه‌تی حەزرتی سولهیمان پيش هی‌نانی عه‌رشه‌که‌شم بۆ ئیره {وَكُنَّا مُسْلِمِينَ} ئیمه‌ گه‌ردنکه‌چی هه‌رمانی حەزرتی سولهیمان بووین و له‌و کاته‌وه که دیارییه‌که‌ی ره‌ت کردووه خۆمان ناماده کردووه بۆ ئیمان هی‌نان و موسوتمان بوون... نه‌مه نه‌گه‌ر رسته‌ی {وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ} ئاخواتنی به‌لقیس بی، ده‌شگونجی قسه‌ی حەزرتی سولهیمان بی، نه‌و کاته‌ مانای نایه‌ته‌که به‌م شیوميه ده‌بی (ئیمه‌ زانیاریمان پي درابوو به‌وه، که خودا هه‌رچی بیه‌وئ ده‌یکا، پيش ئیستا نه‌وه‌مان دهمانئ، یان به‌ موسوتمان بوون و هاتنی به‌لقیس له‌پيش هاتنیدا، ئیمه له‌هه‌موو نه‌م روداوانه‌دا یه‌کتا به‌رسته‌و گه‌ردنکه‌چی به‌روم‌دگارین).

{^{۴۶} وَصَدَقْنَا مَا كَانَتْ تُعْبَدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ} خۆر به‌رستی مه‌نعی خودا به‌رستی و عیبادت‌کردنی ئی کردبوو، چونکه نه‌و له‌ناو نه‌ته‌وميه‌کی کاهرو خۆر به‌رستدا به‌روم‌ده‌ بووبوو! نه‌و ژینگه‌و ده‌رووبه‌ره تپیدا کاریکه‌ر بوون و ره‌نگ‌دانه‌وه‌ی خۆیان له‌سه‌ر جی هیشتبوو. نه‌یتوانی

هەندىكىيان بە ھەندىكىيان گوت: وەرن با پەيمان بېەستىن و
بۇ يەكتەر بېينە سوڧندخۆرو شەو لەناكاو ھەلکوتىنە سەر
سالىچ و شوڧنکەوتوانى بېيانکۆڧىن و ھەلاچۆيان بکەين، دوايى
لەلای خوڧنگەرکەانى سوڧند دەخۆڧىن. کە ئىمە ناگا و
خەبەرمان لەکوشتنى ئەمانە نيە و نازانىن كى سالىچ و
شوڧنکەوتوانى سالىچى کوشتوو. ناگامان لەم روداوہ نيە.
ئىمە راستگۆڧىن لەودا کە دەلڧن: نازانىن كى سالىچى
کوشتوو و كى شوڧنکەوتوانى ئەويان کوشتوو.

{وَمَكْرُوهٌ مَّكْرًا وَمَكْرُوهٌ مَّكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ} واته، پیلانیان دانا، فرتو هیلان کرد، نیمه‌یش توئه‌ی فرتو فیلکانیادمان بی ستاندن، وه‌لاچومان کردن و زوو عیقابمان دان بمبی نه‌وه بزائن عه‌زایی ریشه‌کشکهریان بؤدی.

{^{۹۱} فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مُكْرِمِهِمْ أَلَا دَرْتَاكُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ }
 ئەي پێغه مەبرا! بپروانه ئاکامی موانەره کەیان چۆن بوو
 جیانیان بە سەر هات، ئەو مۆتا بێگومان ئێمە ئەوانەمان قەڵاچۆ
 کردن، خۆیان و گەلە کەمەیانمان بە عەزایی ریشە کێش
 ئەوانا بردن. جگە ئەوانە ئیمانیاان بە حەزەرتی صالح
 مینابوو!

{ ۵۲ } فَبَيْنَكَ يُؤْتِيهِمْ خَاوِيَةً بِمَا ظَلَمُوا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ } ناکامی نازل بویونی عذاب بؤ سمریان نه و موبو و زیډو خانوو مهسکه نیان چۆډ و خالی و کهس تینیدا نه ماو خاپوورا { ۵۳ } وَأَنجَيْنَا آلَ لَيْثٍ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ } نه وانهی ئیمانیان یثیابوو به حمزرتی صالح و تهه واکارو خۇپاریزو له خودا برس بوون لهو عذاب به رزگارمان کردن و بهرمو ولاتی شام هویان کردو له (الرملة) ی فه لهستین نیسته حی بوون!

٥٤ وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَكُنُّونَ الْفَاحِشَةَ وَالْتُمُ بُصُرُونَ { نَهَى
يَعْقُوبَ مَبْرَ جِرْؤُكَي لَووط و نهمه و مکه ی بؤ گه له کم ت بگی پر موه،
اتیک (لوط) هم پر مشه ی له گه له که ی کرد و له نیعمه ت و
له زای خودا ترساندن ی دهر باره ی نه و کاره دزیوه ی له ناویاندا
و بوو له نیربازی و پیش نه وان که س نه ی گردبوو، خویان
یان هینابوو، حه زرم ت لوط به شیومه کی سهر زم نشت
امیزو نار مزای دهر برین پیی همر موون، نه وه چۆن نیوه
کیشی نیربازی ده کم نه واز تان له نافر متا کانتان هیناوه ؟!

فَمَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوْنَا مَلَأُوا مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَنْطَهُرُونَ ﴿٦٠﴾ فَأَخْرَجْنَاهُ أَهْلَهُ إِلَّا أُمَّرَأَةً قَدَرْنَا مِمَّنَ الضَّالِّينَ ﴿٦١﴾ وَأَنطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا مُّثَوِّسًا مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ﴿٦٢﴾ قُلِ الْمَسْئُورُونَ ﴿٦٣﴾ عَلَىٰ إِكْرَادِ الَّذِينَ أَصْلَقُوا اللَّهَ خَيْرٌ أَمَّا يُشْكُرُونَ ﴿٦٤﴾ أَمَّنْ خَلَقَ السَّكُونِ وَالْأَرْضَ وَأَنزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنبَتْنَا فِيهِ حَبَابًا ذَاتَ بُهْجٍ مَّا كَانَتْ لَكُمْ أَنْ تُشْكِرُوا شَجَرَهَا أَوَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بَدَّلَ قَوْمَ عَادٍ لُحُوفَ أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَافَهَا أَهْدَرًا وَجَعَلَ لَهَا وَاسِعًا وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا أَوَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بَدَّلَ لَكُمْ هَيْئًا لَكُمْ لِأَعْيُنِكُمْ قَوًّا أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُ لَكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ أَوَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ قَلِيلًا مَا تَدْعُرُونَ ﴿٦٥﴾ أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمِنْ يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ خَيْرِهِ أَوَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى اللَّهُ هَمَّا يُشْكُرُونَ ﴿٦٦﴾

{^{۵۵} اَيْنُكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ } چُون رِيگا بيه خوتان دمدمن له جياتي نهووي بجهن لاي نافرمت دمجهن لاي پياو؟ نهووه شذوذي جنسييه و لادانه له سروشت و از هيتانه له شتيك كه خودا جه لائي كردووه بؤتان، نه نجامداني كاريكه خودا لئي حرام كردوون {بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّجْهَلُونَ} له پرستيده نيوه گهل و نه تهوويه كي نه فام و بي هوشن، چا كه و خراپه ي خوتان نازانن، سه رمنجامي كاره ناشيرينه كانتان دمرك ناكهن.

كۈتايى جزمى نۆزەيدەم



{^{٥٦} فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ مِنْ قَرْيَتِكُمْ} وهلامی گه له که ی جگه لهپاگه یاندنی سوربوونی خوځیان لهسهر کړدموه ناشیرینه کانیان هیچی تر نه بیوو، له جباتی نه ووی په نندامیز بن ووبه خوځیاند ا بجنه وود واز له و

خَيْرَ اَمَّا يَشْرُكُونَ؟ ﴿١﴾ نايَا ئەو خودايەى ناوى (الله) يەو خاۋىنى شىكۆمەندى و تواناو دەسەلاتى رەھايە، ئەو شىاوترە بۆ پەرستىن و بەندايەتى بۆ كردن يان ئەم خودا درۆزانەى بەناحق کردويانن بەھاۋەلى خوداو داراي ھىچ شتىك نين؟ ﴿٢﴾ اَمَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَبَالِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا ﴿٣﴾ نايَا بىتپەرستى و عىبادەتکردن بۆ ئەو شتانەى سودو قازانجيان بەدەست نىە باشە يان عىبادەتکردن بۆ خودايەك: كە بەدەيھىنەرى ئاسمانەكانە بەو ھەموو جوانى و بەرزى و فراوانىيەو لەگەل ئەو ھەمكە ئەستىرەو مانگو خۆرى لەفەلەك و جەمسەر و ھىلەكانياندا دىن و دەچن؟ ھەرودھا زەوى دروستكردو بەو شىۋەى بگونجى بۆ تىدا زيان، كىوو دۆل و ساراي تىدا رەخساندون، ئەمجار لەئاسمانەو بارانمان بۆ سەربارانندو درەخت و رەوگمان تىدا رواندون! ئەگەر باران نەبوايە نەدەمپران، دەرياو زى و چۆم و كانياو بىرو شەلالان تىدا رەخساندون، باخچەو باغ و دارستانمان تىدا خولقاندو، بەروبوو دانەوئلەمان تىدا بەدى ھىناو، چۆرھا ئازەل و گيانلەبەرى ترمان تىدا دروست كردو، ئەمانە ھەموويان بۆ بەرژموندى ئىۋى ئادەمىزادە، بۆ دابىن بوونى رزق و رۆزى ئىۋىيە، بۆ زيانخۆشى و لەزەت وەرگرتنى ئىۋىيە، خۆ ئەگەر پەرومردگار ئەو گياو و گزو دارو درەختەى بۆ ئىۋە نەخولقاندە، كەى ئىۋە داراي ئەومتان ھەبوو بىانرۆيىن؟ ئىۋە دەسەلاتى بەدەيھىنانى چلەگيايەكتان نىەو داراي خولقاندنى دەنكە دانەوئلەيەك نين؟! ﴿٤﴾ اَبَلَمْعَ اللَّهُ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْبُدُونَ؟ ﴿٥﴾ نايَا دەگونجى و عەقل پەسندى دەكا لەگەل ھەبوونى خوداي تاك و تەنياو بەتواناو زانادا خوداي تر ھەبن، عىبادەتيان بۆ بكرى؟! نەخەير خوداي تر نين و ھەر (الله) خودايەو ھەر ئەو شىاوى پەرستش بۆ كردنە! ﴿٦﴾ اَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا ﴿٦﴾ واتە: نايَا عىبادەتکردن بۆ بت و سەنەمىك باشە: كەھىچ سوودو قازانجيان ئى چاومپران ئاكرى؟ يان بۆ خودايەك كەزموى واپەخساندو بەكەلكى قەرارگاى ئادەمىزادو شتى تىرش بى، ﴿٧﴾ وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا ﴿٧﴾ پەرومردگار لەزموى دا كىوو دۆل و دەشتايى رسكاندون و بەناو زەوى دا زى و چۆم و چەمىلكەى دروست كردن! ﴿٨﴾ وَجَعَلَ لَهَا

عادەتە قىزمۇنەيان بەيىن زياتر لەسەر کارەكەيان سۈربوون،
پاش دىمە دىمەۋ راۋىژ كىردن لەنىۋ خۇياند، وتيان؛ لووۋو
كەس وکارو شۇنكە وتوويان لەولات دىرىكەن، مەھىلن كەس
لەگە ئيان دابنىش! چونكە ئەوانە بەكەلگى ئەۋە نايەن
ھاۋسىيەمان بىكەن، بىنەسىجەت و ئامۇزگارىيەكانيان فسقەل
دەبىن و قەسەكانيان لەسەر شانمان گرانە. ولات ولاتى خۇمانە و
لووۋو تاقەكەى بەنىمە بىگانەن و ئىمە لەگە ئيان
هەلئاكەين. {إِلَهُمَّ أَنْاسَ يَتَطَهَّرُونَ} ئەوانە كەسانىكەن لە
كردەۋى ئىمە ناپازىن و خۇيان بەخاۋىن حىساب دەكەن و
(بىلامانا خۇيان پەس ناكەن!!).

٥٧} فَأَتَتْهَا وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَرْنَا مِنَ الْغَابِرِينَ { حمزرتی
لووطو نهوانهی ئیمانیان بی هیئابوو رزگارمان کردن جگه
لهژنهکهی لووط، نهو رازی بوو به کردهوه ناشیرینهکانی
خه لکه که و لهژیروه یارمه تیدمریان بوو جاسوسی بو
دهکردن، که حمزرتی لووط میوانی دههاتن راپوړتی لی
دهدان و ههوالی به خه لکه که رادمگه یاندن، بو یه ئیمه
برپارماندا که نهو ژنه له پیړی له ناوچوان بی، چونکه که سی
بهکاری منکر رازی بی با بوخووشی نهیکا سزای بکه رانی
ههیه.

{ ٥٨ } وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَمَسَاءً مَطَرًا الْمُنْتَرِينَ } واته:
بهردمبارانمان کردن به بهر ده بارانکردن، بهو بهر ده
بارانکردنه لهناومان بردن، خراپ بارانیك بوو نهو بهر د
بارینهی نهو گله همرهشه لیتر او ده مان پی لهناو بردن،
بیانوویان هیئانهو ده بیانوومان برین.

﴿قُلْ الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ ئەى موحەممەد! بىلى سوپاس بۆ
خودايە، ھەمدو سوپاسى خودا بگە لەسەر ئەو ھەموو
نەعمەتە مەزن و جۇراو جۇرانەى؛ كەلەژمارە نايەن و
بەبەندەگانى خۆى بەخشىون، ھەروەسا سوپاسى خودا بگە
لەسەر تايبەتمەندىي زاتى پاكى بەو صىفەتە بەرزو
شكۆمەندىيانەى پەيئانەو (متەصف)ە. بەو ناوہ جوانانەى
كەھەنى و ھاوارى ئى دەرئى پەيئان ﴿وَسَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ
اصْطَفَىٰ﴾ ئەى موحەممەد! دروود بئىرە بۆ سەرگيانى پاكى
ئەو بەندانەى خودا؛ گە ھەلى بژاردون بۆ ھەروەستادەمىي و
پەيامى خۆى پەيدا ناردوون بۆسەر بەرمى ئادەمىزاد، ﴿اللَّهُ

رَآسِي ﴿۱﴾ بهرورمردگار لهزموی دا کیوی بهدیهیان، و مکوو
بزمار لهزموی دا دایکوتاون و لهنگمری زومیان راگرتووه،
ناهیکن لهرمیکا، لهزوریه شوین دا نهم کیوانه سمرچاوی
چومهکان و لهوانهوه ناوه لهدهقوئی و سهرموژیر بهرمو شیوو
دولهکان هلهدموژی و زئی و چومهکان بیکی دین. ﴿وَجَعَلَ بَيْنَ
الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا﴾ بهرورمردگار لهنیوان ناوی شیرین و گواراو
ناوی سویردا نیومندی داناوه، واته: لهنیوان دهریای سویرو
تال و چومی شیرین و گوارادا بهردی داناوه. (بهشیوهی
تغلیب) بهچوم دهلی دهریا، چونکه مادهکیان کهناوه هاوبهشه
لهنیوان دهریاو چوم دا. ﴿أَنَّهُ مَعَ اللَّهِ؟﴾ نایا لهگهل خودادا خودای
تر همن؟ ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ وهی زوریه زوری
نادهمیزاد نهاندازی گهورمی و بهتوانایی و دانایی خودا
نازانن، هست بهزیانی بتهمرستی خویان ناکهن، نازانن
خودابهمرستی و یهکتابهمرستی چهند بهسوده بویان؟!

﴿۱۲﴾ **أَمِنْ يَدَيْهِ** **الْمُضْطَرُّ** إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ
خُلَفَاءَ الْأَرْضِ ﴿۱﴾ نایا نمو شته هیج لهبارا نهیوانه بی گیان و
ههستن باشن بۆ خودایهتی و شیای بهمرستش بۆ کردنن؟ یان
نمو خودایه بی ههنا بی قهوماوو داموانهوه دی نهگهر
هاواری بی بکهن، ناخوشی و تهنگانهو بهلایان لهسهر لادمباو
دمیانکاته جیگرو میراتگری پیشینان، چین لهدوی چین
دمیانکاته میراتگری یهکتری. ﴿أَنَّهُ مَعَ اللَّهِ؟﴾ نایا دهگونجی
نمو خودایه نمو زات و صیقاتنی خودایهکی تری لهگهل دا
بی؟! نایا جگه لهخودای زاناو داناو بهتوانا کهسیکی تر ههیه
نمو کردهموو صیقاتانهی بی بوهشیتهوه؟ کهسیکی تر ههیه
شیای بی پارانهمو عیبادت بۆ کردن بی؟ ﴿قَلِيلًا مَّا
تَذْكُرُونَ﴾ نای چهند بهکه می یادی نیعمهتهکانی خوا
دمکهنهوه، چهند سبلو بی نهزانن؛ چهند غافل و بی ناگان
لهوکسهی شارمزیبتان دهکا بۆ رپیازی حهق و راست و زوی
بۆ رام کردن، هوکاری تیدا زبانی بۆ رهخساندن،

﴿۱۳﴾ **أَمِنْ يَدَيْكُمْ** **فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلِ الرِّيَّاحَ بُشْرًا**
بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ؟ ﴿۱﴾ نایا نمو خودا دروژنانهی نیوه بهخودایان
دمزانن هیچیان لهدمست نایه باشن؟ یان نمو خودا گهورمو
مهزنه باشه؛ کهرینموی نیوه دهکا لهتاریکیای شهودا، یان

أَمِنْ يَدَيْهِ الْخَلْقُ ثُمَّ يَعِيدُهُمْ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
أَوَلَمْ مَعَ اللَّهِ قُلْ مَا تَأْتُوا مِنْكُمْ لَنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۱۴﴾
قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُ
أَيَّانَ يَبْعَثُونَ ﴿۱۵﴾ بَلْ أَدْرَكَ عَلَيْهِمْ فِي الْآخِرَةِ بَلْ هُمْ
فِي شَكٍّ مِنْهَا بَلْ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ ﴿۱۶﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
أَوَإِذَا كُنَّا تُرَابًا وَمَا بَأْسُنَا بِهَا لَمُخْرَجُونَ ﴿۱۷﴾ لَقَدْ وَعَدْنَا
هَذَا غَمًّا وَمَا بَأْسُنَا مِنْ قَبْلِهِمْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿۱۸﴾
قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿۱۹﴾
وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ ﴿۲۰﴾
وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۲۱﴾ قُلْ عَسَى
أَنْ يَكُونَ رَدْفٌ لَكُمْ يَوْمَ الَّذِي تَسْعَلُونَ ﴿۲۲﴾ وَلَنْ يَكُونَ
لَهُمْ فُتْلٌ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿۲۳﴾ وَلَنْ
يَكُونَ لَكُمْ مَأْكَلٌ مِمَّا دُونَهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿۲۴﴾ وَمَا مِنْ عَلَيْهِ
فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿۲۵﴾ إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ
يَكُنُّ عَلَىٰ بَعْضِ الْأُمَمِ بَلْ أَكْثَرُ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿۲۶﴾

تاریکیای ناو دهریادا کاتی پیکاتان بی ههلهبوو، رهمنوماپیبتان
دهکا ههرومها نهوکسهی (با) دمنیری و مکوو مزگینی باران؛
کهرهمهتی خودایه زوی مردو زیندو دمکاتهوه. ﴿أَنَّهُ مَعَ
اللَّهِ؟﴾ نایا دهگونجی خودایهکی تر ههبی لهگهل خودای مهزن
دا نهم بوونهومریان نهخشهکیش کردبی؟! نهخهیر خودای
مهزن بۆخوی تهنیا نهم بوونهومری رهنگریژ کردوهو
بهدیهیانوه، کهس هاوهلی نیهو ههر خوی خودایه ههر خوی
بهرورمردگار. ﴿تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ خودای مهزن زور
بهرزو پیرۆزتره لهوی هاوهلی ههبی، نمو خودا دروژنانهی
نمو نهقامانه بهخودایان دمزانن، خودانین و شیای خودایهتی
نین، نهوانه بوختانیان بی دمکهن!!

﴿۱۴﴾ **أَمِنْ يَدَيْهِ الْخَلْقُ ثُمَّ يَعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ**
أَنَّهُ مَعَ اللَّهِ؟ ﴿۱﴾ نایا نمو خودا دروژن و بی دمسهلاتانه باشن،
یان نمو خودا مهزن و خاوم توانایه؛ کهبهدمسهلاتی
خودایهتی خوی بوونهومری بهدیهیانوه نیوه لهنهبودوه

دروست کردو، بئى نهوى لهو هېښ نموونه تان هه بووبى،
 ئيوى بهوشيوه جوانو نايابه هيټاومته گورمپانى ژيانه وه،
 پاشان بوونه رو نيووش له ناو دمبا، سمر له نوى له قيامت دا
 زيندوتان دمکاته وه! نهو خودايه: که رزق و روژى ئيوه
 فراهه مدمه ئى بهوى له ناسمانه و باران دمباريى و له سمر
 زموى دانه و ټله و مېره م دينى. نايه دگونجى خودايه کى تر
 هه بى يارمه تى خوداي مه زنى دابى بؤ نه نجامدانى
 نه و کارانه؟! ﴿قُلْ مَا أَوْفَرْتُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نهى
 پيغه مېرى خوښه ويست! پييان بلئ: به لگه له سمر بېرو
 بووچوونى خوټان بهيټنه وه نيشانه يه که بخه نه و پشگيرى
 راستى بېرو باورمکته تان بکا، هاومل دانان بؤ خوداو
 بټېرستيتان بجه سپيى، دهکوا نه گمر راست دهکمن له گمل
 خوټان و غېرى خوټان به لگه بخه نه و!!

﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ﴾ نهى
 پيغه مېر به هه موو خه لک رابگه يه نه و تييان بگه يه نه:
 که هېچ که سيک له ناسمانه کان و زموى دا جگه له خودا غه يپ
 نازانى، زانيارى غه يپ تايبه ته به خوداو وه که سى تر هېچى لئ
 نازانى مه گمر خودا بوخوى همنديک له به ندمکاني به سمر
 همندي لهو نه ينى يه دا ناگادار بکا. ﴿وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ
 يُبْعَثُونَ﴾ نهه لى ناسمانه کان و زموى نازان: کهى قيامت
 رادمبى و مردو زيندو دمکريټنه وه،

﴿بَلْ أَذَارُكَ عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ﴾ به لکوو له ناست زانينى کاتى
 هاتنى قيامت زانيارى نادمه ميزاد به کوټا گه يشتو وه
 له و باره و بېرستيان لئ براوه دمه و دسان که و توون. واته نهو
 زانيارى نهى هه يان بوو دمبارى سه لاندنى قيامت زنجيره دوا
 زنجيره هه لومشا به و وه هېچيان به دمه ته وه نه ما! ﴿بَلْ هُمْ فِي
 شَكٍّ مِنْهَا﴾ به لکوو کافر مگان له حاله تى هه يرانى و
 سه راسيمه بى دان شک و گومان يان هه يه دمبارى هاتنى
 قيامت! ﴿بَلْ هُمْ مِنْهَا عَمِينَ﴾ به لکوو نه وانه له کوپرى و
 نه هامى و بئى ناگايى دان دمبارى قيامت و روداو هکانى،
 نه وانه نايه ن ژيرانه بېر بکه نه وه، هيزو تواناي خويان
 بخه نه گه و له ناخه وه هه و ل بدن به لگه هکانى سه لاندنى
 هاتنى قيامت و چه سپاندنى دمه ته بهر بکه ن،

﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَإِذَا كُنَّا تُرَابًا وَآبَآؤُنَا أَنشَأَ لَمْخَرَجُون؟﴾
 موشريک و نينکار يکه رانى زيندو بوونه وه؛ نه وانه ي بېروايان
 به هه بوونى خوداي تاک و ته نها و زاناو داناو به توانا نيه،
 پيغه مېر مگانى به درؤ دمه نه وه ده لئى: نايه نه گمر نيمه
 گيانمان دمچوو نه ندام و جهسته مان رزى و پوټکا، بووپنه وه
 به خوټل و جهسته مان به رتو بلا و بووه، نه مه ش حاله تى که
 به دمه گمن نه بئى به سمر هه موو مردو يک دا دئ، هه موو که س
 جگه له حاله تى شازو دمه گمن - دواى مردنى به ماوميه که
 جهسته ي دمريزى، دهى نه گمر نهو رزين و پولکانه يان به سمر دا
 هات؛ نايه دگونجى جاريکى تر نيمه و باوک و باپير اتمان
 گيانيان به بهر دا بکريته وه؟! رى تيده چى جهسته ي پولکاوو
 به خوټل بوومان جاريکى تر رېک بخريته وه و گيانى تى
 بچيټنه وه؟

﴿لَقَدْ وُعِدْنَا هَذَا نَحْنُ وَآبَآؤُنَا مِنْ قَبْلُ﴾ بيگومان به دريژايى
 ميژوو نيمه و باوک و باپير اتمان نهو جوړه قسه و باسه مان
 بيستوه و دميپسين، هر قسه يه و ناوړو کى نيه، نيسى بئ
 موسه ميايه، چ حه يقه تى که و اهيى نيه. که س دواى مردن
 زيندو نه بوټنه وه ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾ نه م قسه و واده
 به لئانه دمبارى زيندو بوونه وه جگه له نه هسانه و خه رافات و
 توپه هات زياتر هېچى تر نيه، چيروکه کوون و قسه ي پرو
 بووچه، چين له دواى چين نادمه ميزاد ليک تريان و مرگرتو وه
 به لگه يه کى مه عقوول پشگيرى ناکا.

﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ﴾
 نهى پيغه مېرى خوښه ويست! بهو موشريک و خودا نه ناسانه
 بلئ: به ناو خاکی حيجازو شامو يه مهن و شوپنى تريش دا
 بگه رين، سه رنج له ناگام و به سه رهاتى کافر مگانى پيشووتان
 بدن، بزائن سه رمنجامى نه وانه ي پيغه مېر انيان به درؤ
 خستوونه وه چى بوو؟

﴿وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ﴾ نهى
 موچه ممه دا! نه تو دلته نگو خه هه تبار مبه به وهى نهو
 موشريکه هورميشيانه روله بانگه وازيه که م و مرده گيرن و
 په يامه که م به درؤ دمه نه وه، پيلانت لئ ده گيرن و هه و لى
 تيرور کردنت دمه ن، گوپيان پئ مده و به هه نديان مه گره،
 چونکه خودا پاريزرو يارمه تيدمرت، له پلان و دمه تى نه وانه

دمتپاریزی و نایینه کهمت بلآو دمکاتهوه بهسمر ناحه زانت دا زالت دمکا.

﴿۷۱﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿۷۱﴾
موشریکانه ی مهککهو هی تریش لهباری قیامت و بهدوور زانییان بۆ هاتنی، بهشیوهی گالتهو لافرتیوه دهلین، نهوه نهو عهزابهی ههڕشه مان بۆ لێ دمکه ن نهگهر راست دمکه ن و راستگۆن، کهیهو که ی دی؟ بۆ نه هات؟

﴿۷۲﴾ قُلْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ رَدِفٌ لَّكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ ﴿۷۲﴾
موحه ممه دا پێیان بلێ: نزیکه و لهوانه یه بری لهو عهزابه ی ئیوه په له تان لێیه تی بهشیوینتانه وه بر و لێتان نزیک بووبیته وه و هاکا یه خه ی گرتن. بهم شیوه قورئانی پیرۆز ترس و ههله ق دهخاته ناو دلی موشریکه کانه وه، دیمه نی وایان نیشان ده دا تارمایی عهزابی تیدا ببینن.

﴿۷۳﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿۷۳﴾
بێگومان خودای تۆ نه ی موحه ممه دا خاومنی هه مزل و بهخششه بهسمر هه موو ئاده میزادا به موسو له مان و کافریانه وه، به چاک و خراپ و تاوانبار و بۆ تاوانیانه وه، نازو نیعمه تی خۆی دهمپیزی بهسهریان دا هه رچهنده خۆیان سته م له خۆیان دمکه ن و شوکرو سوپاسی خودای خاومن نیعمه ت ناکه ن!

﴿۷۴﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿۷۴﴾
خودای تۆ زانا و ناگاداره به و نه ینی یانه ی وا له دهروونی ئاده میزادان دایه، هه ر وهکوو چۆن ناگاداری شته ئاشکراکانیانه.

﴿۷۵﴾ وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿۷۵﴾
شتیکێ نه ینی و په نامه کی نیه له بوونه ومردا، له ئاسمانه کان و زهوی دا، ئیلا زانیاری دهباری له له وحو له حفوظ دا تۆمار کراوه، هه رچی بووه و هه رچی دمبی له پابوردو و داهاتو ودا، خودای مهزن دهمیزانی و زانیاری تهواوی دهباری ههیه، ئاشکرا و نه ینی وهکوو یه که دهزانی، زانا و ناگاداری نه ینی ناو ئاسمانه کان و زهوییه..

﴿۷۶﴾ إِنَّ هَٰذَا الْقُرْآنَ يَقُصُّ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَٰئِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿۷۶﴾
بێگومان ئه م قورئانه پیرۆزه هه و ال ده دا

وَالَّذِي هُمْ يُخْفُونَ ﴿۷۷﴾ وَالَّذِي هُمْ يُخْفُونَ ﴿۷۷﴾
يُخْفُونَ. وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿۷۸﴾ فَتَوَكَّلْ عَلَىٰ أَفْوَانِكَ عَلَى
الْحَقِّ الْمُبِينِ ﴿۷۹﴾ إِنَّكَ لَا تَسْمَعُ السَّمْعَ وَلَا تَرَىٰ السَّمَاءَ الدُّعَاءَ
لَنَا وَلَنَا مَدِينٌ ﴿۸۰﴾ وَمَا أَتَىٰ يَدِي الْعَمَىٰ مَنْ خَلَقْتَهُمْ إِنْ
تَسْمَعُ إِلَّا آمَنَ يَوْمَ نَبَاتِنَا لَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿۸۱﴾ وَإِنَّا
وَقَعْنَا الْقَوْلَ عَلَيْهِمْ فَفَرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِنَ الْأَرْضِ فَتَكْتُمُهُمْ أَنَّ
النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ ﴿۸۲﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ
فَرَجًا مِّنْ ذُرِّيَّتِكُمْ وَبِآيَاتِنَا لَهُمْ يُورَعُونَ ﴿۸۳﴾ خَوَّلْنَا جَاءَهُ
قَالَ أَكْذَبْتُمْ وَكَانَتِي وَلَمْ يُحِيطُوا بِهَا طَمَاحًا أَنَا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
﴿۸۴﴾ وَوَقَعْنَا الْقَوْلَ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْطَلِقُونَ ﴿۸۵﴾ أَلَمْ
يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا آلَ لُوطٍ لِّسْتَكْرَٰفِهِ وَالنَّهَارَ مَبْشُورًا ﴿۸۶﴾ فِي
ذَٰلِكَ لَا بُدَّ لِقَٰوِمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۸۷﴾ وَيَوْمَ يُفْعَلُ فِي الصُّورِ فَفَرَجَ
مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَن شَكَكَ اللَّهُ وَكُلَّ أَتَوَّ
ذَخِيرٍ ﴿۸۸﴾ وَفَرَىٰ الْجِبَالِ تَحْشُرًا جَمْعًا وَهُوَ يَوْمَئِذٍ عَلِيمٌ
سَمِعَ أَهْلُ الْأَنْفِ كُلُّ شَعْوَةٍ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿۸۹﴾

به نه ته وه ی ئیسرائیل که هه لگری ته ورات و نیجیلن به حه قیقه ته و راستی زۆرشت لهوانه ی تیدا که وتونه کی شه و نیزاعه وه، حه قیقه تیان بۆ رون دمکاته وه، وهکوو نه و دووبه رمکی و نیزاعه ی هه یانه دهباری هه زرمی عیساو دایکی؛ جوله که بوختانیان بۆ دمکه ن و مه ریهم به داوین بیس و عیسا به به ییزو لهقه له م ده دن. مه سیحی هینده یان به رز دمکه نه وه ده یانگه یه ننه په له و پایه ی خودایه تی و به خودایان ده زانن!!

﴿۷۷﴾ وَالَّذِي هُمْ يُخْفُونَ لِلْمُزِينِ ﴿۷۷﴾
هیدایه تده رمی موسو له مانانه، شار مزاییان ده کا بۆ پێبازی راست و دروست، ره حمه ت و به رمکه ته بۆیان له هه موو رویه که وه،

﴿۷۸﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿۷۸﴾
خودای تۆ نه ی موحه ممه د ﷻ: زۆربه ی نه وشتانه ی که نه ته وه ی ئیسرائیل تی یدا که وتونه کی شه و نیزاعه وه بۆیان یه کال ده کاته وه، دئیابه خودای تۆ (که نه وه بریکه له زانیی و دانایی) رۆزی قیامت حوکم ده کا له نیوان به هه له چووان و

لەنیوان ئەوانەدا گەڕێبازی راستیان گرتوو، بەحوکم و
عەدالەتکاری خۆی بپریان لەنیوان دا دەرەگا،
﴿قَتَرَكُلَّ عَلَى اللَّهِ إِلَكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ﴾ پەشت بەخودا
ببەستەو بتمانەت هەر بۆنەو هەبێ، هەموو کاریکت بۆنەو
ببێرێ، بەردەوام بە لەسەر بانگەوازی خۆت و پەيامی خۆت
رابگەیەنەو گۆی بەناحەزانی نابین مەدە، چونکە بێگومان تۆ
لەسەر ڕێبازی حەق و خودا پەسندی،

﴿إِلَّا لَكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَى وَلَا تَسْمَعُ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا
مَذْبِرِينَ﴾ چونکە بێگومان کەسێک بەپێر بانگەوازییەکەتەو
دێ، کەدێ زیندو بێ و دێ و گۆیچەکە خۆیان بۆ
بانگەوازییەکە بکەنەو، بەلام ئەوانە دێیان مردوو چاوی
دێیان نابین، بەلگە هیدایەت و ئیمان نابین، ئەتۆ ناتوانی
بەزۆر بیانخەیه سەر هیدایەت، ئەتۆ ناتوانی شتێک بخەیه
گۆیچەیانەو سودبەخش بێ، ئەوان لەوکاتەدا، کەپەشت
هەڵدەکەن و ڕو وەردەگێڕن و مکوو مردو وان و نەصیحەت و
نامۆزگارییەکان کاریان تێ ناکاو هیچی لێ حالی نابن.

﴿وَمَا آتَى بِهَآدِي الْغَمِّي عَنْ ضَلَالِيهِمْ﴾ ئەو موحەممەد!
ئەتۆ ناتوانی ئەوانە چاوی دێیان گۆڕ بوو هیدایەتیان
بەدی و لەگومرایی خۆیان بیانگێڕیەو، چونکە پەردە
کوهر و گومرایی چاوی دێی داپۆشیون، تێفکریان لەپەيامی
تۆ بۆناکرێ، ناتوانن ورد بوونەو مەبەك ئەنجام بەدن حەق
بناسن و سوودی ئێ بپینن ﴿إِنْ تَسْمَعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ
مُسْلِمُونَ﴾ ئەو مکوو بیستنی پەيامی تۆ سوودی هەیه ئیلا بۆ
کەسانێک کە لەزانایاری خودا دا جەسپاوه ئیمانێ بێ دەهێنن و
تەصدیقت دەکەن، ئەوانە خاوەن بڕوا و یەکتاپەرستن،
گەردنکەچی فەرمان و جەلەوگریەکانی دەبن.

﴿وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ
أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ﴾ لەکۆتایی دنیاداو لەو
رۆژگاردا، کەئادەمیزاد تووشی فەساد و بێدینی دەبن و نابین
خودا فەرامۆش دەکەن، لەجیاتی نابینی ئیسلام شوێن یاسای
دانراوی گاورو جولهکە دەکەون، ڕێبازی حیزب و پارتی
عیلمانی پەپرمو دەکەن، شیاوی ئەو دەبن سزای هەرمەشه بێ
لێکراویان بۆی، ئەمەش لەپێشەتای هاتنی قیامەت دا دەبێ،
جالبەوکاتەدا خودای مەزن پێڕۆیهك لەزەوی بۆ ئادەمیزاد

دەخاتەرۆو هەوالبان بێ دەدا، کەزۆربەهێ زۆری ئادەمیزاد
بروایان بەنیشانەکانی خودا نیو کافرن.
﴿وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِّمَّنْ يَكْذِبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ
يُرْزَعُونَ﴾ ^{۸۴} حَتَّى إِذَا جَاءُوا قَالَ أَكَذَّبْتُمْ بِآيَاتِي وَلَمْ تُحِطُوا بِهَا
عِلْمًا أَمْ إِذَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ؟ ئەو رۆژی، کە لەهەموو
ئادەمیزادانی چەرخی و رۆژگارەکانی دنیا کۆمەڵێکی زۆر
لەسەرائی ستمکارو بەدروخەرمووی پێغەمبەران و نیشانە
خودایەتی خودا لەساری مەحشەردا کۆ بکەینەو، بۆ حەق و
حیساب لەگەڵ کردن، جا کە هەموویان کۆبوونەو و کۆ
کرانەو، لەبەر دەستی خودادا رادەگێڕن بۆ حیساب و
لێکۆڵینەو لەگەڵیان، پەرورەدگار بەشیۆمی سەرزدەشت و
سەرکوتانەو بپیان دەفەرموێ: ئەو ئەو ئایات و نیشانانە
نامۆزەیان بۆ ئەم رۆژە دەکرد بەدروقتان دەزانین؟ بڕواتان بە
پێغەمبەران و نامە ناسمانییەکان نەکرد کە هاتنی قیامەتیان
بێ راگەیاندن؟؟ دەی ئەگەر لەئایەتەکان ورد نەبوونەو و
گۆیتان بۆ نامۆزگاری پێغەمبەران رانەگرت، ئەو بەجیبەو
مەشغول بوون، بەجیبەو خۆتان خەریک کردبوو تەصدیق و
تەکذیبی جێتان دەکرد؟؟

﴿وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ﴾ ئێر
ئەوکاتە عەزایی سەختی خودا نازل دەبێ بۆ سەر ئەو
ستمکارو بەدروخەرموانە هیچیان هۆشی عوزر هێنانەو و
قەسە کردنیان نامێنێ و مەتەقیان لێو نایە،

﴿أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لَيْسَكُنَا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّا فِي
ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ ئەو ئەو ئادەمیزادانە پەيامی
ئێمە بەدروخەرموانە نابین: کەئێمە شەومان بەدیهێناو
بۆ ئارام گرتن و جەسانەو و پشوو دان تێ پەدا هەروەها رۆژی
روناکمان بۆ بەدی هێناون بۆ گەڕان و هەڵدان بەدوای کاسبی
کردن دا، بۆ هاتوو چووی و لاتان و بینینی سروشت و سوود
بینین و دابینکردنی پێویستی یەکانی خۆیان! بێگومان لەو
خولقاندن و بەدیهێنان و رام کردنەدا نیشانە جۆراو جۆر
هەن لەسەر تاک و تەنهای و بەتوانایی خودا بۆ زیندو
کردنەو ئادەمیزاد لەدوای مردنیان، حیساب و لێکۆڵینەو
لەگەڵ کردنیان و پاداشدانەو میان و تۆلە ئێ ستاندنیان، بۆ
کەسانێک بروایان هەبێ بەخودا و بە پێغەمبەری خودا،

﴿وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ﴾ نهی پیغمبر! نهوه بو نادمیزادگان باس بکه: که هوو دهکری بهشاخی (صور) دا، همرچی زیندموری ناو ناسمانهکان و سهر زموی ههیه لغترسان زندهدقیان دهچی و دهمرن، جگه لهوانه ی پهر و مردگار نایهوی بمرن، بهو جوړه دلیان دادمه زینتی و ترسیان لهبهر ناکهوی، نهوانه ش بریک هریشتهن و مکوو جو برانیل و میکانیل و نیسرافیل و نیزرائیل. هه ندیک پیان وایه نهوانه شهیدهکانن چوونکه بهدهقی قورنان شهیدان لای پهر و مردگار لای خودا زیندوون و رزق و رژیان دمدریتی. ﴿وَكُلُّ أُنثَىٰ ذَاخِرٍ﴾ هه موو مهخلوقات بهی ماتهل بوون و دواکهوتن بهه له داوان دهگشین بو ساری مهحشهر و بهگردنکه چی لهبهر دم پهر و مردگار دا رادموستن و جاوړوانی حبساب و لیکوالینه و من،

﴿وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَمَادًا وَهِيَ ثَمَرٌ مِّمَّا السَّحَابُ﴾ نه تو لهو رژه دا دمړوانی بو کیوهکان وایان دهبینی: که پراوستاوو نه جوړاون، و دلحال نهو کیوانه بهخیایی دمړون و لهگردان، و مکوو چوون هه ور بههوی بای توندو بههیزه و دمړون؛ چونکه قهباری گه وره نه گهر بشروا ههست بهرویشته که ی نا کری. ﴿صُنِعَ اللَّهُ الَّذِي أَفْنَىٰ كُلَّ شَيْءٍ﴾ نانهوه کردموی نهو خودایهیه: که هه موو شتیکی بهکارامایی و دهسهلاتی خو ی نهنجام داوه، لهه موو شتیک دا کار دروست و دمست رهنکینه ﴿إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ بیگومان خودای بالادست و بهتوانا زاناو ناگاداره بهه موو کردموی بهندمکانی و سزاو پاداشیان بهگویری کردم و مکانیان دمدا ته و ده!

﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَهُمْ مِنْ فَزَعٍ يَوْمَئِذٍ آمِنُونَ﴾ که سیک بیته ساری مهحشهر حال و مزعی و ابووی نیمانی بهخودا هه بووی یهکتا پهرست بووی، کردموی چاکی نهنجام دابن، لهپاداشی نه و ده لای خودای بهخشنده و دادومر لهبهه شتی بهرین و رازا و ده نازو نیعمهتی زورو زمبهندهی دمدریتی، لهترسی نهو رژه سهخته سامناکه رزگاری دهبی، ترسی گه وری زیندو بوونه و نه نایگری ته و ده.

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَهُمْ مِنْ فَزَعٍ يَوْمَئِذٍ آمِنُونَ ﴿٨٨﴾ وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وَجُوهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨٩﴾ إِنَّمَا أَمْرُهُ أَنْ أُعْبَدَ رَبُّ هَذِهِ الْبَلَدِ الَّذِي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَأَمْرُهُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩٠﴾ وَأَنْ أَتْلُو الْقُرْآنَ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿٩١﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٩٢﴾

سُورَةُ النَّمْلِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طسّم ﴿١﴾ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾ تَتْلُو عَلَيْهِمْ مِنْ نَبَأٍ مُوسَىٰ وَقَعُونَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣﴾ إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضِعُّ مِنْ طَائِفَةٍ مِنْهُمْ يَرْيَبُ أِبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَعِي سَلَاةً مِنْهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٤﴾ وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِيكَ اسْتَضِعُّوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَيْمَةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ ﴿٥﴾

﴿وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وَجُوهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ که سیکیش له دونیادا هاوهلی بو خودا دانایی و تاوانی نهنجام دابن، بهو تاوانانه و ده بیته ساری مهحشهر هیج چا که له تهرازی کردم و دهکانی دا نه بن یان خرابهکانی بهسهر چا کهکانی زال بن، نهوه بهر و ده دم تور دمدریتی ناو دوزهخه و ده، نه معجار بهوان دهگوتری واته: به کافر مکان دهگوتری: نایا نه مه سزای کردموی خو تان نیه؟ نایا نه مه عهزابه جگه لهتولی کردار دهکانی خو تان زیاتر ههیه؟

﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ أَنْ أُعْبَدَ رَبُّ هَذِهِ الْبَلَدِ الَّذِي حَرَّمَهَا﴾ نهی پیغمبر! بهو موشریکانه بلی: نهوه کوو من همرمانم پی کراوه نیللا بهوه همرمانم پی کراوه: که عیبادهتی پهر و مردگار و خاوهنی نهو مهککهیه بکه: که که خودا کردویهتی بهحه رده و جیگای نهمن و ناسایش و ریزو نرخ

په پيامه کهم بگه يمت، د دنیا بن خودای مه زن له وه به ولوه
نیشانه کانی گهورمې خوی و دانایي و دمه لاتی رهای و
نیشانهای عه زابی سه ختی نیشان نیوه دمه، بۆتان
د مرده که وئ: که من راستگویم له په پيامه کهم دا، هه موو شتیکتان
بۆ رون دمبیته ووه دمه زنن حه قه، ﴿وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا
تَعْمَلُونَ﴾ خودا غافل و بئ ناگا نیه له وهی موشریکه کانی
مه کهمو کهسانی دیکه دمیکن، به لکوو ناگادارو زانایه
به هه موو گردموه پیه کیان و هیچی لی گوم نابئ وه لی سزاو تۆله
لی ستاندنیان دوا دمخا بۆ کاتی دیاریکراو و به گویره ی
حیکمهت و دانایي خوی همرکاتی وه ختی عه زابیان هات
دمیانگری و مؤله تیان نادا.

کوتایی سوره تی النمل



سوره تی (القصص)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

﴿طسم﴾ له و مپیش چه ند جاریک له باره ی ئەم جوړه پیته
(مقطع) انه وه دواوین، مانای هره و پچوو دلگیر نه وه بوو: که
په رومردگار ته حه ددای ناده میزادو جندوکه دهکا، دمه رموئ:
ئیمه قورنانه مان لهم پیتانه پیک هیناوه نه وه که لامه
موعجیزیه، دمیوهش نازابن که لامیکی ناوا دابینن!
﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾ نه وهی به نیگا بۆت دئ و
به سه رتا ده خویندریته وه نایاتی قورنانی رهوان و سه رناسایه،
نایه تی نه وه کتیبه ن: که حه قیه ته و راستی نایین رون
دهکاته وه، هه والی رابووردو داهاتوو راده که یه نی و کارو باری
نایین شی دهکاته وه.

﴿تَقُولُ عَلَيْكَ مِنْ نَبِيِّ مُوسَىٰ وَلِفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لَقَوْمٌ يُؤْمِنُونَ﴾ بریک
له چیرۆکی موسا و فرعونت بۆ باس ده که یین، به شپو میه کی
حه ق و راست و واقعی، چۆن روی داوه و چۆن بووه، ناوا بۆتی
ده خوینینه وه، هه روه کوو بۆخۆت ناگاداری روداوه کانی بووبی
ناوا، نه مهش به مه بهستی نه وهی نه وه خه لکه برپا
به په پيامه کهت بکه ن و موسولمان ببن و دنیان به قورنانه نارام
بگری.

داومتی. ﴿وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَأَمْرٌ أَن أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾
فه رمانم بئ کراوه: که له تاقمی موسولمانان بم، خودا به تاک و
ته نه با ناسین و کهس نه که یین به هاوه ل و هاوشانی،
یه کتا به رست ببن و به دل سوژی گردنکه چی فه رمان و
جله و گیریه کانی په رومردگار بین! نه مه برپه ی بانگه وازی
منه و بوخته ی په پيامه کهم بریتیه له وه، هوکارو نامیری نه م
بانگه وازی به شم خویندنی قورنانی پرۆزه وه کوو دمه رموئ:
﴿وَأَن أَلْقُوا الْقُرْآنَ﴾ فه رمانم پیکراوه: که قورنانه بخوینم،
چونکه قورنانه نامی سه رمکی نه م بانگه وازی به یه، ده ستورو
یاسای نایینه، فه رمانم پیکراوه شه وو رۆژ به ته نیاو له ناو
ناده میزاد دا له نه و نامه ناسمانیه بخوینمه وه، لی ورد
بیمه وه، هه ول بدهم له مانا کانی حالی بیم، به لکه که ونی و
گمردونیه کان، به راورد بکه مو له روانگه ی قورنانه وه تیان
بروانم. بۆنه وهی نیمانم زیاد بکا دل و دموونم زیاتر روناکی
تی بکه وئ، جا ﴿فَمَنْ أَهْتَدَىٰ لِلْأَمَّا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ﴾ که سیك
رینگای هیدایه تی گرته به رو روی له نیمان کرد نه وه بۆ
به رزمه ونیدی خوی شارمزا دمی و هیدایهت نامیز دمی،
که سیك نیمانم بئ بئنی و شوینم بکه وئ نه وه به خته ووه و
به مرز گه ییشته ووه نه مینه له سزاو عه زابی سه ختی من.
﴿وَمَنْ ضَلَّ فَلْهُ إِلَّا أَمَّا مِنَ الْمُنْذِرِينَ﴾ که سیكیش گومرا بوو،
ریتبازی حه ق و راستی هه له کرد، نیمانی نه هیئا، منی
به دروخسته وه، نایاتی قورنانی رمت کرده وه، نه وه پنیان بلی:
هه رکه سه تاوانی گومرایی یه که ی له نه ستوی خو یه تی و
بۆخوی به رپر سیاره، منیش تر سینه رو راگه یه نه رم، نه رکی
خۆم به جئ هیناوه په پامی خۆم راگه یانده و،

﴿وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سُبْحَانَهُ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا﴾ نه ی پیغه مبه ری
خۆشه و یست به و موشریکانه بلی: شوکرو سوپاس هه ر بۆ نه و
خودایه یه ناوی (الله) یه، سزای کهس نادا مه که ر دوا ی نه وهی
به لکه یان له سه ر راست بکاته وه، پیغه مبه ریان بۆ سه ر بنی رئ و
موزد میان بئ بداو بیان تر سیئنی، حه مدو سوپاس بۆ خودایه
له سه ر نیعمه ته کانی: که پئی ی به خشیوم و هه ره گرنگه که یان
نیعمه تی پیغه مبه ریه تییه! هه روه ها حه مد بۆ خودا له سه ر
نه وه فی ر کردوم چۆن نه رکی پیغه مبه ریه تی هه ل بگرم و
چۆن هه ل سو که وت له گه ل نه م پله و پایه یه دا بکه مو و چۆن

﴿۴﴾ **إِنْ لِرِجْزٍ عَلَا فِي الْأَرْضِ** بیگومان فیرعهون: کهپاشاو مهلیکی میصر بوو، بؤغرا بوو، یاخی بوو، لهخاکی میصردا ههسادو ناشوویی بهربا کرد، ستهمکاری پهیرهو کرد، **﴿وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا﴾** دووبهرمکی بهرتهموایمی خسته ناو دانیشتوانی میصردهو، پارچه پارچهی کردن و خوی بهسمردا سهپاندن، ههمووی دهجهوساندنهو بو بهرژهموندیی خوی بهکاری دههینان، یاسای (فرق تسد) ی لهناودا بلاو کردنهو، تووی فیتنهیی لهناودا چاندیوون، **﴿يَسْتَضِيعُ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ﴾** دابو نهپریتی فیرعهون وابوو: کۆمهلیکانی دهجهوساندنهو بهههموو جوریک نازارو نهشکهنجهی دمدان. **﴿يُدْبَحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِ بَنَاتَهُمْ﴾** نیرینهکانی سهردمبرین و میینهکانی دههیشتنهوه **﴿إِنَّهٗ كَانَ مِنَ الْمُنْظِلِينَ﴾** بهراستی فیرعهون لهپیری موفسیدو تاوانباران بوو، نهمهوه هرکهرو ولات ویرانکهو بوو،

﴿۵﴾ **وَيُرِيدُ أَنْ يَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتَضَعُوا فِي الْأَرْضِ** نیرادهو ویستی ئیمه وابوو: کهفهضل و نیعمهتی نازادی و فرمانروایی ببهخشین بهجهوساوهکانی نهتهوهی ئیسرائیل؛ نهوانهیی فیرعهون لهومپیش ژیرباری کردبوون و بهجورهها شیوه دهجهوساندنهو نازارو نهشکهنجهی دمدان. **﴿وَجَعَلَهُمْ أُمَّةً﴾** ویستمان وابوو نهوانه بکهینه فرمانرواوا کاربهدهست، ههلسورپنهره بهرپوهبهری کارو باری ئایینی و دنیا. **﴿وَجَعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ﴾** بیانکهین بهمیراتگرو خاوند دمهسلات لهشوینی فیرعهون و تاقمهکهی، ههموو نهو ولات و ههریمانهی لهومپیش لهژیر کۆنترۆلی فیرعهون دا بوون، لهفیرعهوتمان ستاندنهوهو بهخشیمان بهنهتهوهی ئیسرائیل..

﴿۶﴾ **وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ** فرمانروایی و دمهسلاتیان بوو دهمتهبهر بکهین لهسهر زموی میصرو شام بهنارمژوی خویمان نهسپی دمهسلاتیانی تیدا ههلینگ بدن. **﴿وَوَرِي فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ﴾** نیشانی فیرعهون و هامان و دارو دهمتهکهیان بدمین نهو شتهی ئی دهمترسان: کهلهدمستدانی فرمانروایی و ملک و سامان بوو لهسهر دهمستی مندالیکي نهو نهتهوهیه، نهوه قهزاو قهدهری بهرومردگاره، خوپاراستنی ئی ناگری، برپاری بهرومردگارهو لهنهزل دا

وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَرِيٌّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ﴿۶﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّنْ أَنْ أَرْضِيَهُ فَاذْخَفَتْ يَدَايِهِ فِي الْعِصَةِ وَلَا تَخَافُ وَلَا تَحْزَنُ ﴿۷﴾ فَالْقَطْعُ أَلْ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَمَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِلِينَ ﴿۸﴾ وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرْتُ عَيْنِي وَلَوْلَا تَقَاتُلُهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿۹﴾ وَأَصْبَحَ قُودًا أُمَمٍ مِّنْ قُرْعَانٍ كَذَّاتٍ لَّيْدِي يَوْمَ تَوَلَّىٰ أَنْ رِيضًا عَلَىٰ ظُهُبِهِمْ كَذَّبُوا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۰﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ قُصَيْبَةُ بَاصِرَتُ يَوْمَ عَنْ جُثْ يَوْمَ لَا يَشْعُرُونَ ﴿۱۱﴾ وَحَرَمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِن قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَ لَكُمْ وَهُمْ لَمْ يَحْصُرُوا ﴿۱۲﴾ فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ آيَةِ كِي تَقْرَعِيْنَهَا وَلَا تَحْزَنُ وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۱۳﴾

دراوه، دهمی دمهسلات و فرمانروایی فیرعهون بهدهستی کهسێک لهناوېجی: کهفیرعهون جوړدها نهخشه و پلانی دانان بوئهوهی نهوکهسه سهرههئهدا، بههوی نهوهوه ههزاران زاروک بهمهلوتهکمی کیردییان لهگهردن دراو بهناپروا سهربردران.

﴿۶﴾ **وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّنْ أَنْ أَرْضِيَهُ** نیگامان بوو دایکی موسا **﴿وَوَرِي فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ﴾** کهبهم شیوه ههلس و کهوت لهگهل واقیعهکهدا بکا، شیری بداتی و چهندیکی بوو دهگری بهنهانی بکاو نههیلی یاساوهلهکانی فیرعهون پی ی بزنان. ریوایهتکراوه سێ یان جوار مانگ بهنهینی شیری پی داو بهرومردی کرد. **﴿فَاذْخَفَتْ يَدَايِهِ فِي الْعِصَةِ﴾** ههرکاتی ترسای لهوهی جاسووسهکانی فیرعهون، یان جیرانهکانت بهمندالهکته بزنان و خهبر بهفیرعهون و جهللادهمکانی بدن نهوه توو فرپی دهره ناو نیلهوه **﴿وَلَا تَخَافُ وَلَا تَحْزَنُ﴾** ترسی لهناوچونیت نهبی ئیمه پاریزگاری دهکهین، خهمی

نه یاند مزانی: که ئم مندائه لهداها توودا دمبیته پیغه مبهرو فروستاده بؤسهر نهوان رهوانه دهکریو نهوان بهدروی دهخه نهوهو جوړها موعجیزه لهسهر دهمستی دمردهکونو نهوان بپروای پی ناگهن لهسهر نهوه خودا لهناویان دمباو لهدمزیادا دمیانشکینئ.

﴿وَأَصْحَبُ فُؤَادٍ أُمِّ مُوسَىٰ فَارِغًا إِن كَادَتْ لَتُقْدِيَ بِهِ لَوْلَا أَن رَّبَطْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ دوی نهوهی حمزرتی موسا عليه السلام خرایه ناو صندوقیکهوهو بهدم ناوی نیل دا درا، نیتر دلی دایکی موسا عليه السلام لههه موو کاروباریکی دنیا خالی بوو، جگه لهکوستی موساواو چاومروانی ناگام هیچی تری تیدا نه مابوو، واته عهقلو هوشی لهلای خوئی نه مابوو ترسو بیمو غهمو پهژارمیک سواری دل و دموونی بوو،و، خهریک بوو شیتو هاری، بهتایبهتی کاتی بیستی کهکوپه کهی لهلایهن دارودهمستی فیرعه ونهوه هه لگراو دتهوه، خهمو پهژارمو ترسو وای لیکرد خهریک بوو بهتهواوی بروخیو کاری خوئی ناشکرا بکاو نهینی بدرکینئو حهقیقت بوو خه لکه که رون بکاتهوه، خهریک بوو بهدمی خوئی شیتانه هاوار بکاو بلی: نهو کورپهیه مندالی منهومن نهو مندالهم بهودله دهن اووهو من شیرم داو هتئو خستوومه ته صندوقهوهو بهدم ناوم دا داوه، نهگهر پهرورمردگار دلی په یومست نه کردایه و صهبرو نارامی پی نه به خشیایه نه عصابی نه دهماو راستی له خوئی دهگوت،

﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ نُسَيْبُ﴾ به خوشکی موسای گوت: (که کهجه کهورمی خوئی بوو) ههسته برؤ بزانه خهبرو باسی موسا عليه السلام چیه و چی بهسهرهاتووهو چی بوو بریار دمدن، له ملاو لهولا گوئ هه لخوا ههوالیکی راستیم بوو بهینهوه، نهویش دمست لهعاست بهپیر ههواله کهوه چوو، ﴿تَبَسَّرْتَ بِهِ عَنْ جَنبٍ وَهُمْ لَا يَسْتَفْهِنُونَ﴾ به ترسو حمزرموه گوئی رادمگرتو برسیاری دمکرد، دمیوه ویت بزانئ دهمستی قودرت برابرچکوله کهی بهکوی گه یاندوهو چی بهسهرهاتووه، تاله دووردهو بینی نهوا موسا عليه السلام له باومشی چمند کارمکرو نافرمتی دمرباری مالی فیرعه ون دایه و سهرگرمی نهومن نافرمتیکی شیردمریان دمست بکهوئ مهکی بگریو شیر بداتی، دارو دهمستی فیرعه ون نه یانزانی کهئهم نافرمته

دابړان و ئی دوور کهوتنه ومیت نه بی. ﴿إِنَّا رَأَوُہُ إِلَکَ وَجَاعِلُوہُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ مه ترسی منداله کهت دم ناوی نیل بده، نیمه لهدوایی دا دمیگپړینهوه بولای خوئ، کاریکی وادمره خستین، که خوئ ببیه شیردمرو به خپوکه ری تاگه وره دمبی و پی دهگا، لهدوایی دا دمیکهین به پیغه مبهرو فروستادهی خویمان بؤسهر دانیشتوانی ولاتی میصرو شام.

﴿فَالْقَلْبُ أَلْفِرْعَوْنَ لَکُون لَہُمْ عَذَابًا وَحَزَنًا﴾ دارو دهمستی فیرعه ون موسایان لهناو نیل دا گرتهوهو بردیانهوه بؤ مال و به خپویان کرد، وهدایه نیان بؤ پهیدا کرد، تا له ناگامدا ببیته دوژمن و ناحه زیان، بههوی تیکوشان و بهر بهر مگانی بیرو باومر مکهیان و تووشی غهمو په ژارمیان بکا به خنکان و لهدمستدانی دهمسلات و ملک و سامانیان ﴿إِن فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا کَانُوا عَاطِلِينَ﴾ بیگومان فیرعه ون و هامان و دارو دهمسته و تاقم و کومه نیان تاوانبارو سته مکار بوون، پهرورمردگار عیقای دان، بهوه که دوژمنی گیانی به گیانی خویمان به دهمستی خویمان به خپوکرد. یان مانای نهومیه نهوان بههله جوون نه یاند مزانی که لهسهر دهمستی نهوهی به خپوی دمکهن لهناو دهجن.

﴿وَقَالَتِ امْرَأَةُ فِرْعَوْنَ قُرْءَ عَمِن لِّی وَلَکَ لَا تَقْتُلُوہُ﴾ زنی فیرعه ون به میړدی سته مکاری گوت: ئم منداله فینکایی چاوی من و تو دمبی، لهوه بهولاوله خهمو کهسهری بی مندالی خویمانی پی بهبا دمدمین، دمیکهینه کوری خویمان و پهرورمردی دمکهن، فینکایی چاوی خویمانی پی دهمینین و دلی خویمانی پی خوئ دمکهن، کهوابی به قسم بکهو سهری مبهره. ﴿عَسَىٰ أَن يَفْعَلْنَا﴾ به لکوو لهداها توودا سوودی ئی ببینین، هوکاری خپروهمر بی بؤمان، نهومتا له نیستاوو نیشانهی ههرو خوئی پیومدیاره، مندالیکی جوان و روح سووکه به که لکی نهوه دی پاشاو شازنکی و مکوو من و تو پهرورمردی بکهین. ﴿أَوْ تَعَذُّوہُ وَلَدًا﴾ یان ههر دمیکهین بهکوری حهقیقی خویمان و کهلینی و دجاخکوی پی پر دمکینهوه، به راستی له بهر چاوم مندالیکی هه لکه و توووهو به که لکی نهومدی بیکینه کوری خویمان ﴿وَهُمْ لَا يَسْتَفْهِنُونَ﴾ و دلی فیرعه ون و دارو دهمسته کهی نه یاند مزانی: که لهناو چونیان لهسهر دهمستی ئم منداله دمبی: کهوا به خپوی دمکهن،

خوشکی نهو مندائه ساواپهیه: کهوا بهد دستیانده و میوه بهدوا
ههوالی نهودا ویله..

﴿۱۲﴾ وَحَرَمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاعِعَ مِنْ قَبْلُ﴾ خدا دهه رموی نه مان
هیشت مه مکی هیچ نافرمتیک بگری پیش نهودی خوشکی
موسا علیه السلام بی و پیش نهودی بیگری نهوده بولای دایکی، ویستی
خودا وابوو جگه له شیر دایکی شیر ی هیچ نافرمتیکی تر
نهخوا، جا: که خوشکی موسا علیه السلام نهو حاله تانه ی بینین و زانی
زوریان مه بهسته دایه نیکیان دهست بکهوی شیر بداتی:
لینان چوو پشه وه: ﴿فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُوهُ
لَكُمْ وَهُمْ لَكُمْ نَاصِحُونَ﴾ پی ی گوتن: نهوی ده تانه وی
شاره ایبتان بکه بؤ خیزانیک بتوان به باشی نه م مندالمان
بؤ له خوبگرن و پهرومرده ی بکه و شیر بدمنی و باریزگاری
بکه نه صحمت و ناموزگاری بکه!!

﴿۱۳﴾ فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلَنَعْلَمَ أَنَّهُ وَعْدَ اللَّهِ
حَقٌّ﴾ موسامان به کوربه یی گپراپه وه بولای دایکی، پاش
نهودی له لایه ن دارو دهسته ی فیرعه ونه وه هه لگپراپه وه
گپراپانه وه بولای دایکی بونهودی چاوی پی رون ببنه وه
دلخوش و نارام بی به نزیکی کورپه و جگه رگوشه ی و خه و
خهفه تی فیراق و لی دور که و تنه وه نه بی و دنیابی:
که واده ی خودا دیته جی و پاشگه زبوننه وه تیدا نیه، نیت
به و په ری لیها تووی و دلسوزی به خوی کردو نه خلاق و
رهوشتی جوانی فیرکردو دلتیا بوو له دوا روژدا ده بیته
فروستاده و پله و پایه ی پیغه مبه رایه تی پی دمدری. ﴿وَلَكِنَّ
أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ و دلی زوربه ی زوری ناده میزاد ناکام و
سهرمنجامی حوکه و بپیری خودا نازان، زورجار وادمی
کاریک دیته پشه وه و بهروالمت له سهرشان گرانه و دلی
ناده میزاد پی ی ناخوشه، که چی سهرمنجامی خیره و ده بیته
فهرو پرورزی، وادمی به پیچه وانه وه دمی.

﴿۱۴﴾ وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي
الْمُحْسِنِينَ﴾ جاکه پیگه یشت و ته مهنی له سی سالی تیپه ری،
هیزو تواناو جهسته و عه قلی کامل بوون و بوو به پیاو،
کردمانه فروستاده و پله ی پیغه مبه ری تی و تیگه ییشتن
له شه ریعت و نایبمان پی به خشی! جاهر به و جوړه جاکه و
نیجسانه ی له گه ل موسا و دایکی دا کردمان، جاکه ی هه موو

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ ۖ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي
الْمُحْسِنِينَ ﴿۱۱﴾ وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينٍ غَفْلَةٍ مِنْ أَهْلِهَا
فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَذَا مِنْ شِيعَةِ هَذَا مِنْ شِيعَةِ هَذَا
فَأَسْتَفْتَاهُ الْأَوَّلَىٰ مِنْ شِيعَتِهِ ۖ قَالَ الْاِثْنَيْنِ مِنْ عَدُوِّهِ ۖ فَوَكَزَهُ مُوسَىٰ
فَقَضَىٰ عَلَيْهِ ۖ قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُضِلٌّ مُبِينٌ ﴿۱۲﴾
قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَقَفَرْتُ لَكَ هُوَ
الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿۱۳﴾ قَالَ رَبِّ بِمَا أَتَمَمْتُ فَلَنْ أَكُونَ
ظَاهِرًا لِلْمُجْرِمِينَ ﴿۱۴﴾ فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ ۖ فَإِذَا
الَّذِي اسْتَفْتَاهُ ۖ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ ۖ قَالَ لَهُ مُوسَىٰ إِنَّكَ لَأَنْتَ
الْمُتَّبِعُ ﴿۱۵﴾ فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَنْطَلِقَ ۖ الْأَوَّلَىٰ هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا ۖ قَالَ
يَمْشُونَ أَتُرِيدُ أَنْ نَقْتُلَكَ كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ ۖ إِنْ تُرِيدُ إِلَّا
أَنْ نَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَنْ نَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ﴿۱۶﴾
وَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْتَعِظُ ۖ قَالَ يَمْشُونَ لَكَ الْمَلَأُ
بِاتِمْرُونِ ۖ إِنَّكَ لَيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِلَىٰ هَٰذَا ۖ إِنَّكَ مِنَ الْمُنْجِبِينَ ﴿۱۷﴾
فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ ۖ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿۱۸﴾

جاکه کاریک دمه دینه وه، جاکه و نیجسانی کهس پاشگوی
ناخهین و پاداشیان دمه دینه وه.

﴿۱۵﴾ وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينٍ غَفْلَةٍ مِنْ أَهْلِهَا﴾ هه زرمی موسا
علیه السلام روژی له روژان له ولاتی (عین الشمس) وه هات بونه و
شاره ی: که پایته ختی فیرعه ون بوو، له کاتیک دا چوو و ناو
شاره که وه که بهروالمت له و کاتانه دا چاو وروانی چوونه ناوشار
ناکری، ﴿فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَذَا مِنْ شِيعَتِهِ وَهَذَا مِنْ
عَدُوِّهِ﴾ له و کاتانه که موسا علیه السلام داخل شار بوو، دوو که سی
بینین به گزیه کا چوون و شهریان بوو، یه کیکیان له نه ته وه ی
موسا علیه السلام بوو، به نوئیسرا نیلی بوو، نه ویت ریشیان له نه ته وه ی
فیرعه ون بوو قیبطی بوو، له پی ری دوژمانی بوو. ﴿فَأَسْتَفْتَاهُ
الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَىٰ الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ﴾ کابرای به نوئیسرا نیلی
داوای له موسا علیه السلام کرد یارمه تی بدا دزی کابرای قیبطی،
﴿فَوَكَزَهُ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ﴾ نیت موسا علیه السلام له کابرای قیبطی
چوو و پشه وه و شه پلاغه یان مسته کوله یه کی لی دا، کابرای

که موسای بینی داوای کۆمهکی و به هانا چونی لی کرد،
حه زرمتی موسا عليه السلام وتی: کابرا! تو مرفیکی شهرانی و
گومرای!

﴿^{۱۹} فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَنْطَشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ يَا مُوسَى أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ﴾ جا: که موسا عليه السلام
ویستی له کابرای قیبطی تورپه بی و نه هیلی ستم له کابرای
به نوئیسرائیلی بکاو هه لمه تی بؤ برد، کابرای به نوئیسرائیلی
ترساو وایزانی موسا عليه السلام په لاماری نهودهدا، بویه خیرا
هاواری لی هه لساو وتی: نهی موسا! نهوه به ته مای منیش
بکوی؟ وکوی چون دوینی بیایکت کوشد ﴿^{۲۰} إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ
تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ﴾ نهی
موسا عليه السلام وادیاره نه تو جگه له وهی که بیته بیای کوی
سته مکارو چهوسینه روه هیچی تری ناوی و ناوتت نهومیه
نه زیه تی خه لک بدی و هیج بیر له دوا رۆز ناکه یته ووه
نا ته وی له نه هلی نیصلا ح و چاکه خوازی.

﴿^{۲۱} وَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ يَسْعَى قَالَ يَا مُوسَى إِنَّ الْمَلَأَ
يَأْتَمِرُونَ بِكَ لَيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِلَىٰ لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ﴾ بیایکتی
موسولمان له تاقمی فیرعه ون: که نیمانی خوی شار دپو ووه
نه یه یشتبوو خه لک بزانی: که خاوم باومره له شوینیکی
دووری شاروه به په له وه له داوان هات بؤلای حه زرمتی
موسا و هوالی نه خشه و پلانی قهصری فیرعه ونی پی
راگه یاند. وتی: نهی موسا! بیای و مافول و کار به دهستانی
فیرعه ون و یاسا له کانی دمربارمی تو سه رگرمی گفت و گو و
راویژن، خه ریکی نه خشه دانان بؤ کوشتن و له ناویردنت،
خیرا و بهی دوا که و تن له شار دمرچو و خوت قوتار بکه، من
بؤ تو دلسوزم و راست پی ده لیم و نامه وی تووشی هیلا که مت
بی.

﴿^{۲۲} فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ﴾ حه زرمتی موسا عليه السلام
له پایته خت به ترسه وه دمرچوو، شاری به جی هیشت و ریگای
هات و نه هاتی گرت به روه به دم رۆیشتنه وه ناویری ددهانه ووه
چاومروانی نهوه بوو یاسا له کانی فیرعه ون به شوینیه ووه بن
بؤ گرتی! ناله م تهنگو چه له مه و نارچه ته ده موسا عليه السلام
هانای بؤ په رومردگاری بردو ﴿^{۲۳} قَالَ رَبِّ لَجَنِّي مِنَ الْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ﴾ وتی خودایه! رزگارم بکهی له و ستمکارانه،

کوشت، واته: نهوه سته کۆله یه سمری کیشا به گیان دمرچوونی
کابرای قیبطی، همر خیرا خسته چالیکه ووه و زیرخاکی
کرد، به بی نه وهی کهس پی ی بزانی جگه له کابرای
به نوئیسرائیلی. ﴿^{۲۴} قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُضِلٌّ
مُبِينٌ﴾ وتی: نه م کاره له شه یته ووه بوو، بیگومان شه یتن
دوژمنیکی گومرا که ره و به ناشکرا دزایه تی ناده میزاد دهکا.

﴿^{۲۵} قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي﴾ وتی: خودایه: من
به م کارم ستمم له خوم کرد، ناده میزادیکم به نارپه و کوشت،
تاوانم بیوشمو لیم خوشبه، به م تاوانه مه مگره، من توبه
دهکه م به شیمانم، په رومردگار دوعا و پارانه وهی قبوول کردو
﴿^{۲۶} فَغَفَرَ لَهُ﴾ لی ی خوش بوو ﴿^{۲۷} إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ بیگومان
خودا تاوانی به نده توبه کارمان دادمپوشی و به پرهم و
به زمی یه بؤ به نده کانی و پاش توبه گردنیان و قبوولبوونی
توبه یان سزایان نانا.

﴿^{۲۸} قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْنَيْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا لِلْمُجْرِمِينَ﴾ وتی:
په رومردگار له هه له و تاوان به پاریزه، به حقه ی نهوه
نیعمه تانه ی پی ت به خشیوم له زانیاری و حکمه مت و
یه کتا به رستی، له شکومهندی و له شساغی و هیزو توانا و نازو
نیعمه ت نه گمر چاودیریم بکهی و له تاوان و هه له به پاریزی،
نیر له وه به ولاره نامه بهشتیان و یارمه تیدم بؤ ستمکارو
تاوان، به هیج جوړی یارمه تی ستم و ستمکاران ناده م. یان
سوپندم به وهه موو نیعمه ته جوړا و جوړانه ی به سر منت دا
رشتوون، من توبه یه کی نه صوح دهکه م و نیر به برای به برای
یارمه تی موشریک و ستمکاران ناده م.

﴿^{۲۹} فَأَصْحَبَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ
يَسْتَصْرِخُهُ قَالَ لَهُ مُوسَى إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُبِينٌ﴾ واته: موسا عليه السلام
روداوی کوشتنی کابرای قیبطی خسته بویه دله راوکی دمرسا
له وهی دمر بکه وی: که نه و بکۆزه و رایچی لیپرسینه وهی بکه ن،
وای لی هاتبوو سهرماتکه ی دمکردن و چاومروانی نهوه بوو پی
ی بزانی و بکۆزیتنه وه، به ترس و له رزو نه ینی به هه ندی
ریگادا دمرپویش، نه یه دویرا به راشکای به هه موو ریگایه ک دا
بروا، ناله م حاله دا بوو کاتیکی زانی نه و کابرا ئیسرائیلی یه ی
که دوینی داوای یارمه تی لی کرد، نه مپوش له که ل کابرایه کی
قیبطی ترده تی که هه لچون و شه پانه، کابرای به نوئیسرائیلی:

خودایه نمخهیه بهر دهمستی نهو سته مکارو زالمو زورداران هوه
نمخهیه بهر دهمستی فیرعه ونو تاقمه که یه وه.

﴿۲۲﴾ وَلَمَّا تَوَجَّهَ بَلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَىٰ رَبِّي أَن يَهْدِيَنِي سَبِيلَ السَّبِيلِ ۖ وَاتَّهَ: کاتیک موسا عليه السلام ږنگای مه دیه نی گرت بهرو پایته ختی فیرعه ونی به جی هیشت، وتی: هیوادارم خودا بهمه ضلی خوی ږنگای راستو کورتو نه مینم نیشان بدا، له نیوان سی ږنگادا ږنگای ناو مرستی هه لېزار دو دریژمی بهر موی خوی داو جار جار پرسیاری ږنگای له هه ندی کهس ده کرد: که تووشیان دمبوو...

﴿۲۳﴾ وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةٌ مِنَ النَّاسِ يَسْتَقُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمْ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ ۚ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّىٰ يُصَدِّقَ الرَّعَاءُ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ ۖ کاتیک حمزرتی موسا عليه السلام که میشته سنووری شاری مه دیه نو چوو سه ریبری ناوه که ی، کومه لیکي شوان و خاومن نازدهل دین خه ریکی ناودانی نازده له کانیان بوون، له خوار نهوانی شه وه دوو نافرمتی دین پیشیان بهم پرو بزنه کانیان گرتبوو، نه یانده هیشت بیته سهر دوپلاو شوینی ناو خوار دنه و مکه، نه و مگوو مهرو بزنه کانیان تیکه لاو بهم پرو بزنی کهسانی دیکه بیو تووشی نارده حه تی ببن. حمزرتی موسا عليه السلام: که مده دوو نافرمتی دین، به زمی پيدا هاتنه وه، پرسیاری لییان کردو بیو وتن: نه وه بوجی نیوش له گه ل نهو شوان و خاومن نازده لانه دا مهرو بزنه کانتان ناو نادن؟ له وه لام دا وتیان: تانه و خاومن نازده لانه نازده له کانیان ناو نهدن، نیمه ناتوانین په زم کانمان بیینه سهر دوپلاو هکان، باوکیشمان پیاویکی پیرو که نه فته توانای نه وه ی نیه له جیاتی نیمه به کاری پهرو مرده کردنی مهرو بزنه کانمان هه لسی

﴿۲۴﴾ لَسَقَىٰ لَهُمَا ۖ مهرو بزنی دوو نافرمته که ی ناوداو دواپی بهر دهم که ی خسته وه سهر بیر مکه. بهمهش شه هامه تی خوی نواند، ته رازوی لاری بی دهسه لاتانی راست کرده وه. ﴿لَمْ تَوَلِّ إِلَّا السَّلٰلَ﴾ نه مجار: که مهرو بزنه که ی ناودان، چوو ه ژیر سیبهری دره ختی که وه بوب شوودان و حه سانه وه، نه مهش ناماژمی نه وه ی تیدایه: که سه مفر مکه له کاتی گهر مادا بووه. ماندویو شه که متی زوری بینوه، له خودا پارایه وه ﴿فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لَمَّا أَنزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ﴾ وتی: خودایه! من زور

وَلَمَّا تَوَجَّهَ بَلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَىٰ رَبِّي أَن يَهْدِيَنِي سَبِيلَ السَّبِيلِ ۖ ﴿۲۲﴾ وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةٌ مِنَ النَّاسِ يَسْتَقُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمْ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ ۚ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّىٰ يُصَدِّقَ الرَّعَاءُ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ ﴿۲۳﴾ فَقَالَ لَهُمَا تَزُولُ إِلَىٰ الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لَمَّا أَنزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ﴿۲۴﴾ فَنَادَتْهُمَا تَمَثَّىٰ عَلَىٰ أَسْنَحَيْكُمَا قَالَتَا لَا إِلَهَ إِلَّا إِلَهُكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا ظُلْمًا جَدًّا ۖ وَوَقَفَ عَلَيْهِ الْقَصَصُ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿۲۵﴾ قَالَتَا إِحْدَاهُمَا بَيَّأَتْ أَسْتَجِرُكَ يَا خَيْرَ مَنْ اسْتَجَرْتُ الْقَوَى الْأَمِينُ ﴿۲۶﴾ قَالَ إِنْ أُرِيدُ أَنْ أَمْكُمُكَ إِحْدَىٰ ابْنَتَيَّ فَتَكُنْ عَمَلِي أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَنِي ۖ جَمِيعٌ فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَشُقَّ عَلَيْكَ ۖ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿۲۷﴾ قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَةَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿۲۸﴾

پیو یستیم بهه ندی خوراک و بزئو ههیه، ناتاجی هه ندی خوار دمه نیم، نازاری برسیایه تیمی پی فهراموش بکه م، بهم شیوه په نای برده بهر سیبهری دره خت بونه وهی جهسته ی له تینی گهرما بیار یزی، هانای برده بهر سیبهری پهرو مردگارو به گیان و دلی، پارایه وه وتی: خودایه من محتاجم، خودایه من ته نام، خودایه من زموونم، خودایه من پیو یستم بهمه ضلو به خششی تو ههیه، ناتاجی که می که له نیعمه تی توم! هیشتا حمزرتی موسا عليه السلام سهر گهر می مونا جاتو پارانه وه بوو، کاتیک زانی دمووی خیری لی کرایه وه ﴿فَنَادَتْهُ إِحْدَاهُمَا لَمَثَىٰ عَلَىٰ اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا﴾ نه وه بوو نهو روزه که که کانی شوعه یب عليه السلام زوو رویشته وه مهرو بزنه کانیان برده وه، باوکیان به لایه وه سهر بوو وازوو مهرو بزنه کانیان ناوداونو گهراونه وه، پرسیاری لی کردن نهوانیش سهر گورشته یان بوگیارایه وه، نیر حمزرتی شوعه یب عليه السلام یه کی که که کانی

نارد به دوو موساداو به شیویمه کی داپوشراوو به نه دهبو
حیسمه تهمه هاته وه بولای موسا و پی ی گوت: باو کم دمیوه ی
بتبینی و پاداشی مهر ناودانه کمت بداته وه! ﴿فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ
عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتُ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ کاتیک
حه زرمتی موسا علیه السلام هاته لای پیرمیردو سرگوزشته ی خوی
بو گپرایه وه، باسی ستمکاری فیرون و دارو دسته که ی
کرد، هموالی چهوساندن وهی نه تهمه ی نیسرئیلی له سر
دستی شهو ستمکارمو نه تهمه که ی پیراگه یاند، نه خشه ی
پلانی گرتن و گوشتنی خوی و هوی هلاتن و ناوارمبوونی
خوی بو گپرایه وه، پیرمیردی مدمینه کونه سال پی ی وت:
مترسه، دنیابه و نارام بگره، تو له دستنی ستمکاران
رزگارت بووه، له ولاتی نهوان دمرجووی، فیرون و تاقمه که ی
دستیان بهم همریمه ناگا!

﴿قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيَّ
الْأَمِينُ﴾ یه کیک له دوو کههکانی پیرمیرد هاته قسه و تی:
بابه گیان! شه پیاوه به کرئ بگره بو له وپرانندی مهر و
بزنه کانمان باشرین که سیک که تو به کرئ ی بگری شه کوپه
گه نه میه، چونکه به هیزو توانیه بوئیش کردن و نه مینیشه
ترسی شهوی لی نا کرئ خیانت بکا. شه مجار پیرمیرد
پیشنیاری کهه که ی پسند کردو روی له حه زرمتی موسا علیه السلام
کردو ﴿قَالَ إِنِّي أَرِيدُ أَنْ اتَّخِذَ إِحْدَى هَاتَيْنِ عَلَى أَنْ
تَأْجُرَنِي ثَمَانِيَةَ حِجَجٍ فَإِنْ أَتَمَمْتُ عَشْرَ فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا أَرِيدُ أَنْ
أَشُقَّ عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ و تی، من
دمهوی بتکه مه کوپی خوم و خوم بکه به خه زورت و یه کی
له کهه کانمت لی ماره بکه، خوت سرپشک به. توش ههشت
سال شوانیم بو بکه. شه گهر ههشته که یشت کرد به دمسال شه وه
پیاومتی خوته، من زورت لی ناکه و نامهوی زهحه مت بدهم
به تهاو کردن دمسال، ته نانت هندی کهم کوپشت هه بی
جاوپوشیت لی ده کهم، خودا پشتیوان پی من دمیینی له پیپی
پیاوچاکان دمی له گه لت داو خزما یه تیمان تاسر دمی و لیک
عاجز نابین. و پده چی پیرمیردی زاناو دووربین ههستی
به مملیکی سروشتی و نیوان کهه که ی و حه زرمتی موسا علیه السلام
کرد پی، زانیبیه تی که بتمانیه یان به یه کتر هیه و شیای شهومن
که به یه که وه خیزانیک دروست بکه ن.

حه زرمتی موسا علیه السلام پیشنیارمه کی قبوون کردو وده لای
دایه وه ﴿قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ﴾ به خه زوری گوت: نامادم
به و مخرجو خالانه ی همرمووتن رازیم ﴿إِنَّمَا الْأَجَلَيْنِ قَضِيتُ
لَا غَدْرَانَ عَلَيَّ﴾ همر ماومیه کیانم ته و او کرد به دست خوم
بی، خوم سر پشک به؛ ههشت ساله که ته و او ده کهم یان
دمیکه مه ده سال زوریم لی نه کرئ، له کاتی رهنجه ریه که شه
دا زیاد له توانای خوم داوام لی نه کرئ، شه گهر زیاد له ههشت
سال شوانی بو کردی پیاومتی پی و شه گهر نه مکرده داوام لی
نه که ی. ﴿وَاللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ﴾ خودا شاهیدو
جاودیرمان بی، همریه که مان بتوانی شه کی خوی چی به چی
بکا!

﴿فَلَمَّا قَضَى مُوسَى الْأَجَلَ﴾ کاتیک موسا علیه السلام ماوه ی
ده ساله ی ته و او کردو به ته و او ی شه کی سرشانی خوی به چی
هینا، برپاری دا بگره پته وه بو ولاتی میصرو دیدنی خرم و
کهس و کاری بکا ﴿وَسَارَ بِأَهْلِهِ﴾ له گه لی خیزانی دا بهرمو
شونی مه بهست که و ته پی و شه و یان لی به سره هات و پیگایان
لی تیک چوو، سرمایان بوو، ناله و مزع و حاله دا بوون ﴿أَنَّ
مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا﴾ ناگریکی دووری بیینی له لای کیوی
(طور) موه، دهمروشایه وه ﴿قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا﴾ همرمانی کرد
به خیزانی و نه وانه ی له گه لیان دا بوون و پی ی گوتن: نیوه
لیره به میننه وه ﴿إِنِّي آنَسْتُ نَارًا﴾ شه من ناگریکم بیینی ده چم
بزانم جیه، ﴿لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ
تُمْطَلُونَ﴾ به لکوو هه و الیک ریگام دستکه و ی سوراخیکی
بکه یان دسته جینه و سره موزوتیک له و ناگره به ینم
خومانی پی گهرم بکه ینه وه له و سرما یه رزگارمان بی!

﴿فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِي الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ
مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَا مُوسَى إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ کاتی
گه بیشته شه و شونیه له دووره وه بیینی ناگره که لی ده هایسا،
له که ناری لای راستی دوله که وه بانگی لی کرا، واته له لای
راستی موسا و علیه السلام به لای خورناووه بانگی لی کرا. له و
شونیه دا دره ختیک به رزی سیبه ردار لی بوو، شه دوله یشت
که و ته بووه پارچه زموییه کی و؛ که خودا به فاضلی خوی
پیرزی کردوه، به وه پیروز بوو که سره متای نیگا کردن بو

موسا علیه السلام لهو شویندها نه هنجام دراو لهویندا خودا ناخاوتنی له گهال کرد. پهر و مردگار لهو شوینه پیر و زما لهای دره ختمه که وه بانگی ئی کردو همر موی: نهی موسا من ناوم (الله) به خودای تو، پهر و مردگاری بوونه و مرم، همر من خودام و شیای به ندایه تی بؤگردنم و هیچ خودای ترنین،

﴿وَأَنْ أَلْقِي عَصَاكَ﴾ واته: نهو گۆجانهی به دمسته و میه فری بی

بده، بیها و یژه، چه زمرتی موسا علیه السلام خیرا دهست به جی و بهمه بهستی نه هنجامدانی همرمانی پهر و مردگاری عهصای دهستی فری دا، به لام چ پوی دا؟! همر له گهال گۆجانی هاویشته نهو گۆجانه نهما، که ساله های سال بوو به دمسته و وه بوو دهیزانی داریکی بی گیانه: بینی نهوه به جهسته ماریکی گهورمو زبیه للاحه، به گورج و گۆلی و تیز پرموی وه کوو تیره ماره، زانی و لی ی معلوم بوو نهو که سهی ناخاوتنی له گهال دهکا نهو خودا خاومن دهسه لاتهیه که به همر شتی که بلی بیه دهیی ﴿فَلَمَّا رَأَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ﴾

جا، که عهصا که بینی که وتوته جم و جوون دهنگوت، جند و کهیه له زمبه للاحی و خیرایی دا، یان دهنگوت، تیره ماره لهشیوه و تیز پرموی دا، پاشه و پاش کشایه وه، هه لیه ته نهو دیمه نه بؤ چه زمرتی موسا علیه السلام موهاجه نهیه که بوو لهو ده پیش ناماد مباحشی بؤ نه کردبوو، بویه همر له گهال بینی یه که سر پاشه و پاش کشایه و وه هیچ بیری لهوه نه کرده وه: که بگه ریته وه بزانی حهقیقه تی نهوه چیه عهصا کهی پیش تاویک داریکی رهق بوو به دمسته و وه بوو نیستا بؤ وای ئی هات. ﴿يَا مُوسَى أَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ الْآمِينَ﴾ نهی موسا! بگه ریوه بؤ شوینی خو تو و مره و شوین راوستانی پیشووت، لهو ماره نه زدهیا هاره مهترسه، نه تو پاریز راوی،

﴿أَسْأَلُكَ بِذَلِكَ فِي جَنِّكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ﴾ دهست

بخهره باخه لته وه نه گهر دهست بخه یته باخه لته وه: که دمری ده می نه وه دهر موشیته وه، پرتوو و روناکییه کی هیه دهلی ی پارچه یه که له مانگ، سپی بوونه که شی هوی عه یبداری و نه خو شی نیه. ﴿وَاضْمُمْ إِلَيْكَ جَنَّاكَ مِنَ الرَّهْبِ﴾ له بر نهو سام و هه یبه تهی تووشت بووه، دهست بخهره سر سنگت بؤنه وهی دله کوتهت نه می نی و ترسو خوشت بپه و یته وه.

همرمانی به جی هی ناو دلی نارامی گرت و ترسی نهما!

﴿فَلَمَّا قَضَى مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِيهِ آنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ﴾ ﴿٢٩﴾ فَلَمَّا أَنْشَأَ ثَوْرٌ مِنْ شَعَطِ الْأَوْدَانِ فِي الْبَقْعَةِ الْمُبْرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَسْمُوعَ إِبْرَاهِيمَ أَنَا اللَّهُ رَبُّكَ الْكَاسِيَةِ ﴿٣٠﴾ وَأَنْ أَلْقِي عَصَاكَ فَلَمَّا رَأَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَمْشُوعُ أَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ الْآمِينَ ﴿٣١﴾ أَسْأَلُكَ بِذَلِكَ فِي جَنِّكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ وَاضْمُمْ إِلَيْكَ جَنَّاكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذَلِكَ بَرْهَانُكَ مِنْ رَبِّكَ إِنَّ فِرْعَوْنَ وَمَلَئَهُ لَا يَهْتُمُّ بِكَ أَنْتُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي قُلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿٣٣﴾ وَأَخِي هَارُونُ هُوَ الْفَصْحُ مَنِ لِسَانًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِ رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لِي بَشَرًا زَكِيًّا فَذَلِكَ بَرْهَانُكَ مِنْ رَبِّكَ إِنَّكَ أَنْتَ الْكَاسِيَةُ ﴿٣٤﴾ قَالَ سَلِّطْ عَصَاكَ بِأَخِيكَ وَجَعَلْ لَكُمَا سُلْطَانًا فَلَا يَعْصُونَكَ الْكَاسِيَةُ إِنَّا نَبَأْنَا أَنشَأَ وَمِنْ أَتْبَعَكُمَا الْغَالِيُونَ ﴿٣٥﴾

﴿فَذَلِكَ بُرْهَانُكَ مِنْ رَبِّكَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ﴾ نهو نیشانانه: عهصای به نه زدهیا بوو دهستی دره وشاوه، دوو به لگه و موعجیزه ی به دره و می تو، دوو به لگه و نیشانانی ناشکران له سر هودر تی پهر و مردگار و راستی پیغه مبه رایه تی تو بؤسر هیرعه ون دارو دهسته و گهله که ی، بیگومان نهوان لهفرمان بهرداری خودا دهر جوون، سهر پیچی همرمان و نایینی خودا ده که ن،

﴿٣٣﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي قُلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿٣٣﴾ موسا علیه السلام همر موی: خودایه! من چۆن بپروم بؤسر هیرعه ون و گهله که ی؟ له کاتیک دا من پیاویکم له نه ته وهی فیرعه ون و کوشتوو، ترسی نهو دم هیه: که جاویان پیم کهوت یه که سر بم کوژن، به مهش بانگه وازی و بهیامه که دم همر له سر مهتاوه بپه یته وه هیچ به هیچ نه که م!

﴿٣٤﴾ وَأَخِي هَارُونُ هُوَ الْفَصْحُ مَنِ لِسَانًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِ رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لِي بَشَرًا زَكِيًّا ﴿٣٤﴾ إِلَى أَخَافُ أَنْ يَكْذِبُونِ ﴿٣٤﴾ همر و هه هاروونی برام زویانی له من

رموانتره، باشر دمتوانی بهلگهو نیشانه‌کان بخاتهره، داواکارم نهویش له‌گه‌ل مندا بکه‌یه پیغه‌مبه‌رو ببیته یارمه‌تیدهرم، ههرکاتی قسم کرد پشتگیریم بکاو بهلگهو نیشانه‌کان رونتر بکاته‌وه، شوبه‌وه گومانه‌کانی فیرعه‌ون و تاقمه‌که‌ی بوچه‌ل بکاته‌وه، من دهرسم به‌درؤم بجه‌نه‌وه،

﴿قَالَ﴾ فهرمووی ﴿سَشِدُّ عُضْدَكَ بِأُخِيكَ﴾ پشت به‌هیز ده‌که‌ین به‌وه هارونی براشت ده‌که‌ینه پیغه‌مبه‌رو یارمه‌تیدمرت. ﴿وَتَجْعَلُ لَكُمْ سُلْطَانًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا﴾ بهلگهو نیشانه‌ی به‌هیزو پته‌وتان دهمینی، واتان ل ده‌که‌ین به‌سهر دوزمه‌که‌تاندا زال ببن و دهمستی سته‌مکاریی نه‌وتان بئ نه‌گات. ﴿بِآيَاتِنَا﴾ به نیشانه‌وه موعجیزه‌ی ئیمه‌وه برؤن بؤلای فیرعه‌ون، یان ئیمه ئیوه زال ده‌که‌ین به‌نایات و موعجیزه‌ی خۆمان. ﴿أَتُمَا وَمَنْ أَتَّبَعَكُمَا الْغَالِبُونَ﴾ نه‌ی موسا! نه‌تۆ هارونی برات و نه‌وانه‌ی شوین په‌یامی ئیوه ده‌که‌ون به‌به‌لگه‌ی به‌هیزو پته‌وتان سه‌رکه‌وتوو دمن.

﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُفْتَرَى وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأُولِينَ﴾ کاتیک چه‌زمرتی موسا علیه‌السلام و هارون علیه‌السلام هاتنه سه‌ر فیرعه‌ون و تاقم و کۆمه‌لی، په‌یامی خۆیان به‌سه‌ردا رانواند، وتیان: ئهم په‌یامه‌ی ئیوه جگه له‌سیحریکی ناشکرا هیچی ترنیه، درۆیه‌کی هه‌له‌سه‌تراوه ههرگیز ئیمه له‌ومپیش په‌یامی ئاوامان نه‌بیستوه، باسی تاک و ته‌نهای خوداو به‌نده‌یه‌تیکردن بۆ خودامان له‌پیشینانی خۆمان به‌گوئی دا نه‌دراوه.

﴿وَقَالَ مُوسَى رَبِّي أَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدَى مِنْ عِنْدِهِ وَمَنْ تَكُون لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾ واته: موسا علیه‌السلام و لامی فیرعه‌ون و دارو دهمسته‌که‌ی دایه‌وه وتی: خودای من، که‌هیج خودای تر نین جگه‌له‌نه‌وه، نه‌و خودایه‌ی به‌دییه‌نه‌ری هه‌موو شتیکه‌وه غه‌یبی ئاسمانه‌کان و زموی دهمانی، نه‌و له‌من و ئیوش زانتره به‌وه کی له‌سهر چه‌وه کی له‌سهر به‌تاله، بیگومان نه‌وانه‌ی هاوه‌ل بۆ خودا داده‌نین سه‌رکه‌وتوونابن و به‌مراز ناگه‌ن و به‌خته‌ومر نابن!

﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي﴾ وتی: نه‌ی په‌یاوما‌قولانی دیوان و خه‌لکی دهریارو راویژکارانه!

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُفْتَرَى وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأُولِينَ ﴿٣٦﴾ وَقَالَ مُوسَى رَبِّي أَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدَى مِنْ عِنْدِهِ وَمَنْ تَكُون لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٧﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَنْهَئُنَّ عَلَى الطُّيُنِ فَاَجْعَلْ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَطْلُعُ إِلَى السَّمَاءِ مُوسَى وَإِنِّي لأظنُّكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٣٨﴾ وَاسْتَكَبَرُوا هُوَ وَجُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ إِلَٰهًا لَا يُرْجَفُونَ ﴿٣٩﴾ فَأَعَزَّنَا فِي وَجْهِهِ وَجُودَهُ فَصَبَّوهُ فِي الْمَصْرَةِ فَأَنْظَرْنَاهُ كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾ وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً يَكْفُرُونَ إِلَى الْفُجُورِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يُنصَرُونَ ﴿٤١﴾ وَأَتَيْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ ﴿٤٢﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَمْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَى بَصَآئِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٣﴾

تانیستا من نه‌مزانیه‌وه ئیوه جگه له‌من خودایه‌کی ترتان هه‌بی! نه‌و خودایه‌ی موسا باسی ده‌کا نیه‌وه ههرمن خوداتانم... ﴿فَأَوْقِدْ لِي يَا هَامَانُ عَلَى الطِّينِ فَاجْعَلْ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَطْلُعُ إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لأظنُّكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ به‌هامانی و مزیری ده‌لی: نه‌ی هامان! کوره‌خانه‌ی خشت بخره‌ نیش و خستم بۆ سوور بکه‌رموه که‌رمسه‌ی بینا دابین بکه، باله‌خانه‌یه‌کی به‌رزم بۆ دروست بکه، به‌لکوه پئ یدا سه‌ر بکه‌وم و به‌رزبمه‌وه، خودای موسا علیه‌السلام ببینم، بزاتم نه‌و خودایه‌ی موسا علیه‌السلام باسی ده‌کا چیوه چۆنه؟ من پیم وایه: موسا علیه‌السلام درۆ ده‌کا له‌وه‌ی دا ده‌لی: خودایه‌کی ترتان هه‌یه جگه له‌من!

﴿وَاسْتَكَبَرُوا هُوَ وَجُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ إِلَٰهًا لَا يُرْجَفُونَ﴾ فیرعه‌ون و دارو دهمسته‌که‌ی به‌نارموا فیزیان کردو بوغرا بوون و هه‌سادو وێرانییان له‌سه‌ر زموی به‌رپا کرد، بیرو باومریان وابوو: قیامت نایه‌وه زیندو بوونه‌وه نیه،

حیسابو لیکۆلینهوی سارای مه‌حشر نه‌فسانه‌یهو سزای پاداش له‌سهر کردموه خه‌یاله، ﴿فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ﴾ فیرعه‌ون و تاقمه‌که‌یمان به‌قارو غه‌زمبی خو‌مان گرتن و فری‌مان دانه ناو دهریاوه، که‌سیان لی دهرنه‌چوو، سو‌بحانه‌للا: نه‌و دهریا‌یهی موسا عليه السلام به‌مندالی فری‌درا‌یه ناوی بوو به‌په‌ناو هۆی رزگار‌بوونی؛ ﴿فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ﴾ نه‌ی خا‌ومن هه‌ست و هۆش؛ تی‌ب‌ف‌ک‌ره له‌ده‌سه‌لاتو توانای په‌رو‌م‌رد‌گار، سه‌ره‌ن‌ج‌ام چی به‌سه‌ر سه‌مه‌کاران هات؟ نه‌و سه‌مه‌کارانه‌ی بر‌و‌ایان به‌هه‌بوونی خودا نه‌کردو مله‌و‌ری گه‌و‌رم‌یان خو‌ی به‌خودا زانی و په‌یامی پی‌غه‌مبه‌ری خودای بو‌ونه‌و‌مری ره‌ت‌کر‌ده‌موو گالته‌ی پی‌کر‌دا!!! ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ اٰیَةً يَذَّكَّرُونَ اِلَى الْاٰثَارِ﴾ فیرعه‌ون و دارو ده‌سه‌ته‌که‌یمان کرد به‌پی‌شه‌واو مامۆ‌ستای گو‌م‌ر‌پ‌ایی و به‌در‌وخ‌ه‌ره‌وی پی‌غه‌مبه‌ران و ئین‌کار‌یک‌ردنی هه‌بوونی خودای به‌دی‌ه‌ینه‌ره، چون‌که هه‌ره‌به‌و‌من‌ده نه‌و‌سه‌ستان که‌خو‌یان گو‌م‌ر‌پ‌او‌ون به‌ل‌کوو که‌سانی دی‌که‌شیان گو‌م‌ر‌پ‌اک‌ردن، ﴿وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يُنْصَرُونَ﴾ نه‌وانه رو‌ژی قیام‌هت یار‌مه‌تی‌یان نادر‌ی، که‌س شه‌قاعه‌تیان بو‌نا‌کا،

﴿وَالْبَقَاةُ فِي مِلْهِ الدُّنْيَا لَعَنَ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ﴾ له‌م جیهانه‌دا به‌به‌ره‌ده‌وامی له‌سه‌ر زو‌بانی مو‌سه‌ل‌مانان و پی‌غه‌مبه‌ران نه‌فری‌نیان لی ده‌کر‌ی و ریس‌و‌ایان پال ده‌در‌ی، هه‌روه‌کوو چۆن رو‌ژی قیام‌هت له‌ره‌حه‌مه‌تی خودا دو‌ور ده‌خ‌ری‌نه‌وه، له‌پ‌ه‌زا‌گران و به‌دشی‌و‌م‌کان ده‌بن.

﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا اَخْلَكْنَا الْقُرُونَ الْاُولٰٓئِی بَصَآئِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ په‌رو‌م‌رد‌گار نی‌عه‌مه‌تی خو‌ی به‌خشی به‌به‌نده‌و پی‌غه‌مبه‌ری خو‌ی موسای که‌لیم عليه السلام؛ که‌ بریتی بوو له‌نامه‌ی ته‌ورات، نه‌وش دو‌ی له‌نا‌و‌یر‌دنی فیرعه‌ون و گه‌له‌که‌ی و نه‌و گه‌ل و نه‌ته‌وانه‌ی پی‌شو‌ی و ده‌کوو گه‌ل نو‌وح و گه‌ل هو‌دو و گه‌ل صالح و گه‌ل لو‌وط. بو‌نه‌وه‌ی نه‌و نامه‌ ناسمانی‌یه بی‌یته سه‌ره‌چا‌وه‌ی هیدایه‌ت و به‌ره‌چا‌و‌و‌نی و رونا‌ک که‌ره‌وه‌ی ده‌ل‌ه‌کان و جو‌دا‌که‌ره‌وه‌ی نی‌وان حه‌ق و به‌تال، ره‌حه‌مه‌ت و هه‌رو به‌ره‌که‌ت بو‌نه‌وانه‌ی نی‌مانی پی‌ ده‌ه‌ینن و رینه‌ویی که‌ر بو‌ کردمو‌ی

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ اِذْ قَضَيْنَا اِلٰى مُوسٰى الْاَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِيْنَ ﴿٤٤﴾ وَلَكِنَّا اَنْشَاْنَا قُرُوْنَا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْمُعْمرُ وَمَا كُنْتَ تَاوِيْا فَاَتٰ اَهْلَ مَدْيَنَ تَنْلُوْا عَلَيْهِمْ مَّائِيْنَةً وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِيْنَ ﴿٤٥﴾ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ اِذْ نَادَيْنَا وَلٰكِنْ رَّحِمَةً مِّنْ رَبِّكَ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَّا اٰتٰهُمْ مِنْ نَّذِيْرٍ مِّنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿٤٦﴾ وَلَوْ لَا اَنْ تُصِيبَهُمْ مُّصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمْتَ اَيْدِيَهُمْ فَيَقُوْلُوْا رِيْنَا لَوْلَا اَرْسَلْتَ اِلَيْنَا رَسُوْلًا فَنَتَّبِعَ مَّآئِنِكَ وَتَكُوْنُ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٤٧﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ الْحَقُّ مِنْ عِندِنَا قَالُوْا لَوْلَا اَوْفٰى يَمْثِلْ مَا اَوْفٰى مُوسٰى اَوْ لَمْ يَكْفُرْ اٰيْمًا اَوْفٰى مُوسٰى مِنْ قَبْلُ قَالُوْا يَسْحَرٰنَ تَطَهَّرْ اَوْ قَالُوْا اِنَّا بِكُلِّ كٰفِرٍ مِّنْكُمْ قُلْ فَاَنْتَوُا يَكْتَسِبُ مِنَ عِندِ اللّٰهِ هُوَ اَهْدٰى مِنْهُمَا اَتٰيَعُهُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٤٨﴾ فَاِنْ لَّمْ يَسْتَجِيبُوْا لَكَ فَاعْلَمْ اَنْمَآ يَتَّبِعُوْنَ اَهْوَاٰهُمْ وَمَنْ اَضَلُّ مِمَّنْ اَتٰعَ هَوٰٓئَهُ بِغَيْرِ هُدًى مِّنَ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الظَّٰلِمِيْنَ ﴿٤٩﴾

باش، به‌ل‌کوو نه‌اده‌م‌یزاد به‌خو‌یان دا بی‌چه‌وه‌و بیر له‌به‌ر‌زه‌و‌م‌ندی خو‌یان بکه‌نه‌وه‌و په‌ندو عی‌ره‌ت و به‌ر‌گ‌رن.

﴿وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ اِذْ قَضَيْنَا اِلٰى مُوسٰى الْاَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِيْنَ﴾ نه‌ی مو‌حه‌مه‌دا نه‌تۆ ناماده‌و نا‌گادار نه‌بو‌وی به‌لای خو‌ر‌نا‌و‌ای کی‌و‌مه‌وه، نه‌و شو‌ینه‌ی خودا نا‌خا‌وتنی تی‌دا له‌گه‌ل موسا عليه السلام کردو نه‌لوا‌حی ته‌وراتی پی‌دا، هه‌روه‌ا تو له‌پ‌یری نه‌و حه‌فتا که‌سه‌ش نه‌بو‌وی؛ که‌ موسا عليه السلام هه‌لی‌ب‌زار‌دبو‌ون بو‌بی‌ستنی ته‌فا‌صیلی نه‌و نی‌گا‌و سه‌رو‌شه‌ی دامانه‌ موسا، تو‌بو‌خ‌وت ناماده نه‌بو‌وی هه‌تا هه‌والیان به‌دی‌تی و بو‌ خه‌ل‌که‌که‌ی بگ‌یر‌په‌وه. به‌ل‌کوو نی‌مه به‌نی‌گا‌و سه‌رو‌ش نا‌گادار‌مان کردی کرد‌مانی به‌فرو‌سه‌تاده‌و ره‌وانه‌ک‌را‌و بو‌سه‌ر نه‌اده‌م‌یزاد به‌گ‌شتی..

﴿وَلَكِنَّا اَنْشَاْنَا قُرُوْنَا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْمُعْمرُ﴾ هۆی نه‌وه؛ که‌ئیه‌م و‌ی‌سه‌تمان سه‌ره‌له‌نو‌ی نی‌گات بو‌ بن‌یر‌ین و هه‌والی رابو‌ورد‌وانت له‌قور‌نان دا بو‌ بگ‌یر‌په‌نه‌وه، هه‌بو‌ونی چه‌ند گه‌ل و نه‌ته‌و‌مه‌یه‌ک له‌دوا رو‌ژ‌گاری موسا و تی‌په‌ر بو‌ون و

دریژبوونه‌وی رۆژگار به‌سهریان دا، زانییاره‌کانی گه‌له
پیشینه‌کان کوژانه‌وه، یاساو شهریه‌ته‌کان گۆرانیان به‌سهردا
هات، ئاده‌میزاده‌کان به‌لگه‌و نیشانه‌کانی هه‌بوونی خودایان
له‌بیر جوونه‌وه. ﴿وَمَا كُنْتَ تَابِعًا فِي أَهْلِ مَلَكَيْنِ تَقُولُوا عَلَيْنِهِم
آيَاتُنَا وَلَكِنَّكَ كُنَّا مُرْسِلِينَ﴾ نه‌تۆ دانیشتووی شاری مه‌دییه‌و
یه‌کێک نه‌بووی له‌ناو گه‌لی شوعه‌یب (الطیة) دا ژبانت به‌سهر
بردیجی چیرۆکی گه‌لی شوعه‌یب و به‌سهره‌اته‌کانیانت دیتبی
یان له‌که‌سانیکت بیستن؛ که‌روداو‌هه‌کانیان به‌جای خۆیان
بینیبن و نیتر نایاتی ئیمه‌ت له‌وان و مرگرتبی و به‌سهر
موشریکه‌کانی مه‌که‌دا به‌خوینیه‌ته‌وه و هه‌کوو یه‌کێ دهرسی
له‌مامۆستای و مرگرتبی و به‌خوینیه‌ته‌وه تاره‌وانی ده‌کا و به‌وشیوه
هه‌والی رابواردنت زانیی. به‌لگه‌و روداو‌هه‌کانت له‌پێگه‌ی نیگا
سروشوه‌و زانیوه‌و ئیمه‌ نیگامان بۆ کردویی و کردومانی به
پێغه‌مبه‌ری ئاده‌میزاد و به‌موه‌جیزه‌و نیشانه‌ی به‌هیز
پشتگیریمان کردوی.

﴿وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِنْ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ لِتُنْذِرَ
قَوْمًا مَّا أَتَاهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ نه‌ی
موحه‌مه‌د نه‌تۆ له‌قه‌راخی کیوی (طور) نه‌بووی له‌وه‌کاته‌دا
که‌ئیمه‌ ناخاوتنمان له‌گه‌ل موسادا نه‌جام دا، هه‌تا بنج و
بناوانی نه‌و ناخاوتنه‌ت گوی لێ بوویی و بۆ خه‌لکی
بگیریه‌وه، نه‌تۆ له‌کاتی خۆی دا نه‌و ناخاوتنه‌ت گوی لێ
نه‌بووه، له‌کاتی خۆی دا که‌س نه‌و قسه‌و ناخاوتنه‌ی تۆمار
نه‌کردوه‌و به‌که‌له‌پور مابیه‌وه‌و دوایی به‌رده‌ستی تۆ
که‌وتی و فی‌ری بوویی و بۆ که‌سانی دیکه‌ی به‌خوینیه‌وه!!
به‌لگه‌و ئهمه‌ ره‌حه‌مه‌ت و به‌زمی په‌روهردگاره‌ به‌نومه‌تی تۆ
نه‌ی موحه‌مه‌د، به‌وه‌؛ که‌چیرۆکی پێغه‌مبه‌رانی پیشووی بۆ
گیرایه‌وه‌و نه‌و چیرۆکانه‌ نیشانه‌ی راستی پێغه‌مبه‌رایه‌تی
تۆن و به‌لگه‌ن له‌سهر راستی نه‌و بانگه‌وازییه‌ی ئاراسته‌یان
ده‌کێ. بۆنه‌وه‌ی نه‌و مه‌ردومه‌که‌له‌ بترسینی، که‌زۆر له‌میزه
پێغه‌مبه‌ریان بۆسهر نه‌نێردراوه، له‌سهرده‌می ئیسماعیلی
باپیره‌ که‌وره‌مانه‌وه‌ هه‌ج پێغه‌مبه‌ریان بۆسهر ره‌وانه‌ نه‌کراوه.
﴿وَلَوْلَا أَن لَّمْ يَنْهَئِهِم مُّصِيبَةٌ مِّمَّا قَدَّمْتُ إِلَيْهِمْ فَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا
أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنُتِّعَ آيَاتِكَ وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ نه‌که‌ر
له‌بهر نه‌وه‌ نه‌بویه‌؛ که‌نه‌و ئاده‌میزادانه‌ی تۆیان بۆسهر

ره‌وانه‌کراوه‌ به‌عه‌رمبه‌ موشریکه‌کانی قورمیشیه‌وه‌ کاتی
عه‌زابی ئیمه‌یان بۆ دێ و به‌هۆی کوفرو تاوانی خۆیان‌ه‌وه‌ سزا
ده‌درن. پیش نه‌وه‌ی تۆیان بۆسهر ره‌وانه‌ بکه‌ین - ده‌یانگوت:
خودایه‌! بۆچی پیش نه‌وه‌ی سزیمان بده‌ی له‌سهر کوفرو
بیدیانی سزیمان بده‌ی پێغه‌مبه‌ریکت بۆ نه‌ناردین بیروباوه‌ری
راست و یه‌که‌تاپه‌رستیمان فێربکا و شهریه‌ته‌و یاسای تۆمان بۆ
رون بکاته‌وه‌و تیمان بکه‌یه‌نی تائیمه‌پش ئیمانمان پێ
به‌ئینایه‌و کارمان به‌شهریه‌تی په‌سندی تۆ بکراوه‌!!

﴿فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أُرْتِي مِمَّا أُرْتِي
مُوسَى﴾ واته‌؛ کاتی په‌یامی حه‌ق و راست له‌خوداوه
هاته‌سهریان؛ که‌ قورئانی پیرۆزه، دانیشتوانی مه‌که‌وه
ده‌وروبه‌ری، نه‌وانه‌ی له‌وه‌پیش پێغه‌مبه‌ریان بۆسهر ره‌وانه
نه‌کراوه‌و، به‌شیوه‌ عینادو مل نه‌دان و سوور بوون له‌سهر
کوفرو بیدیانی و نه‌قامی و گوهرایی وتیان؛ نه‌وه‌ بۆچی
موحه‌مه‌د موه‌جیزه‌ی وه‌کوو موه‌جیزه‌ی موسای نه‌دراوه‌تی؟
بۆچی موه‌جیزه‌ی له‌شیوه‌ی عه‌صاو یه‌دی به‌یضا و بارینی
که‌زۆو په‌له‌وه‌ری شیلاقه‌و ئاوه‌له‌قوڵان له‌بهردو ئهم‌ جوژه
موه‌جیزانه‌ی پێ نه‌دراون؟! ﴿أَوَلَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أُرْتِي مُوسَى
قَبْلَ﴾ نه‌ی نه‌وه‌ نه‌بوو نه‌و ئاده‌میزادانه‌ی موسایان بۆسهر
نێردراوه‌و به‌و موه‌جیزانه‌وه‌ په‌یامی موسایان ره‌تکرده‌وه‌و
ئیمانیان پێ نه‌هینا. نه‌و په‌لپ و بیانوو گرتنه‌ داب و نه‌پیتی
هه‌موو سهر ره‌ق و بێ برویه‌که‌؛ که‌نایانه‌وی ئیمان به‌ینن،
نیتر نه‌و جوژه‌ په‌لپ و بیانوانه‌ دمه‌وزنه‌وه. ﴿قَالُوا سِحْرَانِ
تَظَاهَرَا﴾ نه‌و موشریکانه‌ی مه‌که‌ و تیان؛ قورئان و ته‌ورات
دوو سیه‌رو جادوبازین، موحه‌مه‌د و موساش ساحیرن
یارمه‌تی یه‌کتری ده‌دن. له‌سهر جه‌ده‌ل و جادوبازی و
هه‌ریه‌که‌یان پشی نه‌وی تریان ده‌گری و ده‌یان‌ه‌وی فیل
له‌جه‌ماوه‌ر بکه‌ن و درۆ ده‌که‌ن خودا نه‌یناردون بۆ
ره‌هنوومایی ئاده‌میزاد. ﴿وَقَالُوا إِنَّا بَكْلٌ كَافِرُونَ﴾ وتیان؛
ئیمه‌ بپروا به‌هیچیان ناکه‌ین نه‌قورئان و نه‌ته‌ورات، بێگومان
له‌نیوه‌ دورگه‌ی عه‌رمبی دا جووله‌که‌ هه‌بوون ته‌وراتیان
لابوو، که‌چی عه‌رمبه‌کان پڕوایان پێ نه‌کردو شوین په‌یامی
ته‌ورات نه‌که‌وتن.

﴿قُلْ قَاتِلُوا بَكْرَابٍ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَتَبَعُهُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نهی موحه ممددا! به موشریکه نه فامه کانی قورمهیش بلئی: نه گمر تهوراتو قورنان به سیحر دهماننو به لاتانه وه به که لکی نه وه نایمن بکرینه بهرنامه ی ژیان، دمنه گمر راست دمهکنو مه به سستان جه سپاندنی حه قیقه متو پوچاندنه وه ی به تاله، نیوه نامه یه کی باشتر لهو دوو نامه ناسمانییه بخه نهرو، هه تا من شوینی بکهوم بیکه مه بهرنامه ی ژیانی خویم: نه وه عمرزو نه وه گمز!

﴿فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ﴾ واته: نه گمر به پیر بانگه وازی که ته وه نه هاتنو نه وه ی داوایان لی دمه کی بویان نه کراو سه رباری نهومش شوین حهق نه که وتنو نه وه ی بانگه وازیان دمه کی بؤنیمانه یینان به قورنانو په یامی تو قیوولیان نه کردو نه نجامیان نه دا، نه وه تو بزانه نه وانه به بی به لگهو ده لیلی راستو دروست شوین هه واهو وه وه سی خویمان ده که ون، نه وانه هه وه سبازن! ﴿وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِنَ اللَّهِ﴾ کی له وکه سه گومر اترو سه رلی شیواو تره: که به نه زانی شوین هه واهو وه وه سی خو ی بکه وئ؟! واته که س گومر اترو نیه له وکه سه ی شوین هه واهو وه وه سی خو ی بکه وئو، به لگهو نیشانه یه کی له قورنانی پیروز پی نه بی! بیگومان نه وانه سته مکارنو سته میان له خویمان کردوه، ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ بیگومان خودا تو فیقی نه وانه نادا: که به هوی شوین که وتنیان بؤ هه واهو وه وه سی خویمان سته میان له خویمان کردوه، پیغه مبه ران به درؤ دمه نه وه، سوورن له سه ر گومرایی خویمان.

نه مجار حیکمه تی ناز لکردنی قورنان به ووجه ووجه به میان دمکاو دمه رموی: ﴿وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ بیگومان نیمه به گویره داخوای حیکمه متو به گویره پی داویستی بهر ژومندی ناده میزادو به جوړیکی گونجاو له کهل بارو دؤخو روداو هکان دا قورنانهان به شبیهش نازل کردوه، بؤنه وه ی نه وانو غهیری نه وانیش له ناده میزاد په نندامیز ببنو تی ی بفکرنو لی وردبینه وه بزانن چی له خو ی گرتووه، نیمان بیین به قورنانو به وکه سه ی نار دویه تی و نه وه که سه ی هیناویه تی.

﴿وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ ﴿الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ﴾ ﴿وَإِذَا بَلَغَ الْبُيُوتَ قَالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ﴾ ﴿أُولَٰئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرُهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرُءُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمَثَارُ فَنَائِهِمْ يُفْقَرُونَ﴾ ﴿وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا إِنَّا عَمِلْنَا بِمَا نَمُرُّونَ﴾ ﴿لَا يَنْبَغِي الْجَاهِلِينَ﴾ ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾ ﴿وَقَالُوا إِنَّا نَبِيعُ الْمَدْيَنَ مَعَكَ نَخْطِفُ مِنْ أَرْضِنَا أَوْلَمْ نَمُكِّنْ لَهُمْ حَرَمًا مِمَّا يَتَّبِعُونَ إِلَهُ تَعَالَىٰ تَمْرُتٌ كُلُّ شَيْءٍ وَزَقَا مِنْ لَدُنَّا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ ﴿وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ بَطَرْتَ مَعِيشَتَهُمَا فَنِإِذَاكَ مَسْكَهُمْ تَرُتُّكَ مِنْ بَدْرِهِمْ﴾ ﴿إِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا عَنِ الْقَوْمِ الْأَشْفَرِ﴾ ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمَمٍ رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْهِمْ مَائِنًا وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ﴾

﴿الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ﴾ بیگومان کومه لیک له زانایانی نه هلی کیتاب له جووله که وه مه سیحی: نه وانه ی هاوچه رخی پیغه مبر بونو نیمانیان به قورنان هیناوه چونکه له کهل ناوهرؤکی نامه ی نه وانو یه که دمه ریته وه، نه وه نامه ناسمانیانه ی پیش قورنان مزگینی هاتنی حه زرت (محمد) یان راگه یاندوه، ناوو روشتی نه وه زاته یان دیاری کردوه. نه وانه پروایان به قورنان یان به (محمد) یان به هه ردوکیان هیه، نه مه یه کیکه له نیشانه ی راستی قورنانو راستی په یامی پیغه مبه ری نیسلام.

﴿وَإِذَا بَلَغَ الْبُيُوتَ قَالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ﴾ هه کاتیک نایاتی قورنایان به سه ردا بخویند ریته وه، هینده ناشکراو رونو ره وانه یه که سه ر ده لین: نه مه که لاهه به راست دهمانینو نیگای خودایه وه له ری پیغه مبه روه بؤ نیمه هاتووه، نیمانان پی هیناوه، بیگومان

لهغوئی ئیوه نادمینوه سهلامتان لهسهر بئ، سهلامی لیک دابړان و جودابوونهوه، نیمه نامانهوئ ریبازی نهقامان بگرین و هلس و کهوتی نهوان پهپرو بکهین.

﴿۵۶﴾ اِنَّكَ لَا تُهْدِي مَنْ اَخْبَتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِيْنَ ﴿۵۷﴾ تهوئ نهی موحهمهه! ناتوانی هیدایهتی کهسانیک بدهی، که خوشت دهوئن، ناتوانی کیشی کهی بوئ نیمانهینان، نهوه کاری تو نیه، تو تنها راگه یاندنت لهسهر، پهیامی خوت بلا و بکهروه، نهصیحت و ناموزگاری بکه، ههر خودا دمتوانی هیدایهت بخولقینئ لهدلان داو دلکهان بهنیمان زیندوبکاتهوه توفیقیان بداو دلان روناک بکاتهوهو کیشیان بکا بوئ نیمانهینان، ههر خودا زاناو ناگاداره بهو کهسانه کی که نامادماشی نیمانهینان تیدایه.

﴿۵۷﴾ وَقَالُوا اِنْ تَتَّبِعِ الْهُدٰى مَعَكَ لَتُخْطِفَنَّ مِنْ اَرْضِنَا واته: موشریکه هورمیشیهکان وتیان: نهی موحهمهه! نهگهر شوئن پهیامی تو بکهوین و واز لهبتهرستی بیینین و لهموشریکه عمرمبهکانی دموروبهرمان جودا ببینهوه ترسی نهوهمان هیه کهلهکومهکیان ئی بکهن و لهزیدو نیشتیمانی خومان ومدمرمان نین. ﴿۵۸﴾ اَوَلَمْ نُمْكِّنْ لَهُمْ حَرَمًا آمِنًا يُجْبٰى اِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رِّزْقًا مِنْ لَدُنَّا وَلٰكِنْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۵۹﴾ واته: نهه عوزرو بهانهیان نابهجئ درؤو دلهسهیه، چونکه خودای بالادست نهوانی لهولاتیکی نهمین و نارامدا نیشهجئ کردوه، بهستی هرهم لهومتی هیه ریزدارمو خه لگی بهریزهوئی دمروان، کهس دمستدریژی تیدا ناکاته سهر کهس. دهی چوئ نهو هرهمه لهکاتی کوفرو بییدینیاندا نهمینوه تیدا دلنیاو هیچ ترسو بیعی مال و جانیا نیه. لهکاتی موسولمانبوونیاندا دمبته جیگهی ترسو و نارامی؟! وهئ زوریهی زوریان نهقام و کهودمن، نازانن خیر و خوشی و شکومهندی خوئان لهجیدایه.

﴿۵۸﴾ وَكَمْ اٰمَلْنَا مِنْ قَرْبَةٍ بِطَرَفِ مَعِشَتِهَا فَاِنَّكَ مَسَاكِيْنُهُمْ لَمْ تَسْكَنْ مِنْ بَغْلِهِمْ اِلَّا قَلِيْلًا وَكُنَّا لَحْنُ الْوَارِثِيْنَ ﴿۵۹﴾ نهو نهقامانه نازانن نهمن و ناسایش لهجیدایه و بههیلاکچونیا ن بهجیه، نازانن: ههمو شتی که بهدست خودایه و لهخوداوهیه، کهوابئ نهگهر دمیانهوئ خوئان لهبههیلاکچون بپاریزن و کهس نهویرئ تهماعی داگیرکردنی ولاتیان بکا، با خوئان

قورئان نامه ی ناسمانیهو بتمانهمان پییهتی و نیمه لهپیش نازلېوونی قورئان یان پیش رهوانه کردنی هرزهت موحهمهه ﴿۵۶﴾ برومان پئی بوو، ههوالی رهوانه کردنی پیغهمبهری خاتهو قورئانی پیروزمان لهنامه ی ناسمانی خوماندا دیوهو بیستوهو، نیمانمان پئی هیان.

﴿۵۷﴾ اَوَلَيْكَ يٰۤاٰخِرُهُمْ مَرْكَبٌ بِمَا صَبَرُوا ﴿۵۸﴾ نهوانه ی پیش هاتنی پیغهمبهری نیسلام و نازلېوونی قورئان گهردنکهچی ههرمانی خودا بوون و نیمانیا ن بهپیغهمبهری خوئان و نامه ی ناسمانی خوئان بووه، پاشان ههر بهبیستنی قورئان خیرا نیمانیا ن پئی هیانوهو شوئن پهیامی پیغهمبهری نیسلام کهوتوون، نهوانه پاداشی دووچه ندانهیان هیه، پاداشی صهبر و حورگریان لهسهر نیمانی پیشوویان نههمجار لهسهر نیمانی تازمیان و گوئ نهمان بهتانووت و نهزیه تدانئ نهو نهو. ﴿۵۹﴾ وَيَذَرُوْنَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ ﴿۶۰﴾ خراپه بهچاکه و دلام دمدمنهوه، لهبهرامبهری نهقامی گالته کهردا لهسهرخو و هیئ و هیمن و خاومن چاکه، بهراستی نهه پلهیه که تنها خاومن باومری راسته قینه دمیگاتی، نهوانه دمیگهئ خودا لییان رازییه و نهوانیش لهخودا رازین. ﴿۶۱﴾ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُوْنَ ﴿۶۲﴾ لهو رزق و رزوییه حلاله ی پیمان داون دمبهخشن، زهکاتی واجب لهمال و سامانی خوئان دمردمکهن، خیر و خیرات بهخزم و خویش و ناتاجان دمبهخشن، پیداو بیستی خاو و خیزانیا ن دابین دمکهن.

﴿۶۰﴾ اِذَا سَمِعُوا اللّٰهَ اَعْرَضُوْا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ سَلَامٌ عَلٰیكُمْ لَا نَبْغِي الْجَاهِلِيْنَ ﴿۶۱﴾ لهغو: قسه ی بؤش و بئ سوود و ناشیرین و گاتکوژه. ههر کاتی قسه ی ناشیرین و نابهجئ لهموشریکهکان و غهیری موشریکهکان بییس، گوئیان لهجنیوو توانج و لهککه دار کردن بئ، کوئچکه ی خوئیانی لئ دهاخنن و پشت لهلهغو هجیهکان هه لدهکهن و لهکورو کومه لیا ن دوور دمکه و نهوه، خوئان لهوه بهرتر دهگرن خوئان تیکه لی تاقه و پیپی نهوان بکهن. نهگهر پهکیک بهرامبهریان نامافولیه کی کرد، دهلئ، کردموئی خومان بوئ خومان و نیمه بهرپرسیاری کارو کردموئی خومانین لهروی پاداش و سزاوه، ئیوش کردموئی خوتان بوئ خوتان و تاوانی خوتان له نهستوی خوتان. نیمه وهلامی

لهنا فرماهندي خودا بپاريزن.. دواى لمانا وچوونى دانىشتوانه غه زېږ لنگير او مگانيان كه س تېيان دا نىشته جي نه بووه، خودا خوى ميراتگريان بوو.

﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمِّهَا رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا﴾ دابو نه پرتى خوداى تو وا نه هاتوه. ﴿وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَمَلْنَا ظَالِمُونَ﴾ نيمه هيچ شارو گونديكمان لهناو نه بر دوهو ئيلا دانىشتوانه گانيان سته مكاربوونو بوخويان سته ميان لهخويان كردوه بهوه: كه پيغه مېره كه يان بهدرو خستوتهوهو ئينكارى موعجز مكيان كردوه.

﴿وَمَا أَرْبِئُكُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَزِينَتُهَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ واته: هه موو جيهان و نهوى تزيديايه لهخوشي و لهزمت و جوانى و رازومى، به نيسبت نهوى لاي خودايه و بو بهنده خودايه رسته گاني داناه له به هه شتدا، شتيكى كه م بايه خ و هيچ و پووجه، دهى بو بيرنا كه نهوهو هيج تينا فكرن؟

﴿أَفَنُورِثُهَا وَغَدَاءَ حَسَنًا فَهِيَ لِأَقْبَرِهِ كَمَنْ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الْمُحْضَرِينَ﴾ واته: با ئاده ميزاد بو خوى بهر اورديك بكا، بابوى دهر كه وئ و بزاني، نهوى لاي خودايه و په سندهو باشه نهوه هه لېزيرئ و نهوه تهر جيج بدا به سهر نازو نيعمهت و كالاي دونيايي دا. چونيتهى بهر اوردييه كه بهم جوړميه: ئايا كه سيك نيماني به نامهى خودا هيناوه و پرواي به وادهو به ئيني خودا هه يه و دلنياه: كه خودا به ففضل و گهورمى خوى له پاداشى كردموى چاكي دا نازو نيعمهتى به هه شتى پى دما، ئايا و مكوو كه سيك وايه كافرو بهدرو خه رموه بى پرواي به هاتنى قيامت و وادهو هه رمه شى خودا نه بى؟ ماوميه كى كورت له زمت و خوشي دهر جيزئ و دوايى روى قيامت له پېرى سزادران دهمى و لهناو ناگرى دوزه خدا دمسوتيندرى.

﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ﴾ نهى پيغه مېره ﷻ نهوه بخه رموه يادو بو كه له كه تى باس بكه: كه بهر و مردگار بانگ لهو مو شريك و كافرانه دمكاو پييان دمهرموى: گوان نهو خودا دروزنانهى له دونيادا به نديا به تيتان

وَمَا أَرْبِئُكُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَزِينَتُهَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٠﴾ أَفَنُورِثُهَا وَغَدَاءَ حَسَنًا فَهِيَ لِأَقْبَرِهِ كَمَنْ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿٦١﴾ وَقَوْمُ ثَوْدِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٢﴾ قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا أَغْوَيْنَا أَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ مَا كُنَّا إِيَّانَكَ يَعْبُدُونَ ﴿٦٣﴾ وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُمُ فَاسْتَجَبُوا لَهُمْ وَرَأَوُا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَشْعُرُونَ ﴿٦٤﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ ﴿٦٥﴾ فَجِئْت عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءَ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿٦٦﴾ فَأَمَّا نَجِسٌ وَعَمَلٌ مَكْرُومٌ ﴿٦٧﴾ فَخَلَقُوا مَا يَتْلُونَ وَخَنَسُوا مَا كُنَّا لَهُمُ الْخَبْرَ سُبْحَانَ إِلَهِكُمْ وَتَكُنْ عَمَّا يَشْرِكُونَ ﴿٦٨﴾ وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٦٩﴾ وَمَعْرَافَةُ إِلَهِكَ إِلَافٌ مَرَّةٌ ﴿٧٠﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْأَوَّلِ وَالْآخِرِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٧١﴾

بو دمكردن و به خوداتان دمرانين و پيتان و ابو و هاوه و هاوشانى منن؟!

﴿قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا أَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ مَا كَانُوا إِيَّانَا يَعْبُدُونَ﴾ سمرانى كوفرو بانگخوازاني گومرايى نهوانهى كه بپريارى هاخنيته ناو دوزه خيان له سهر چه سپاوه بپريارى. ﴿لَا مَلَانَ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ (السجدة: ۱۳) يان بو دهر جووه، ده لين: خودايه! نهو شوينكه وتوانهى نيمه: كه كوفرو بيدينيان هه لېزاردوه، گومرايوونه كهيان به ويست و ئيرادهى خويان هه لېزاردوه، و مكوو چون نيمه يش به ويستى خومان خومان گومرا كرده. نيمه به زور نهوانمان گومرا نه كرده، به لكوو به ويستى خويان نهو ريبازه گومرايى به يان هه لېزاردوه، كه واته تاوانى نهوان له نه ستوى نيمه نيه. ئيستا نيمه خومان لهوان بى بهرى دمكهين و حاشا له عه قيدو و بروبوا و پرو كرداريان، له راستى دا نهوانه بهرستشيان بو نيمه نه كرده.

موحه ممد کردوه، شوین په یامه که ی که وتوون و کرده و ی باشیان نه انجام داوه، نه وانه سهر فرازو رزگار یوون له و روزه دا، رهمه نندی خودایان به دهست هی ناوه، به نازو نیعمه تی به هشت به ختمه و مربوون.

﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ﴾ واته، خودای تو نه ی موحه ممد؛ هه روه ها خودای هه موو بیسه ربك تاك و ته نهاو بی شه ریکه له زات و له صیفاتا دا، به دیه ینهمرو هه لېژیره، کهس نیه به ربهرمکانی بکا، چی بوئ دمیكاو چونی بوئ ناوا دیته دی. کاروبار هه مووی به چاك و خرابیه وه به دهستی نه وهو بو نه و دمه پیته وه، به ویستی خوی کهسانیك هه لېژیره بو پیغه مبرایه تی، دمیانکاته فرستاده ی خوی، هه روه ها له فریشته و ناده میزاد هه ندیک هه لېژیره بو نه جامدانی کاره تایبه تیه کان. ﴿سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ پاك و مونه زه ی و به رزی و پرورزی بو خودایه له هه موو ها و له و نهنگی و که م و کوپی یه ك؛ که موشریکه کان بو خودای به روه و دزمان، زور به رزتره له وه ی کهسیك بتوانی به ربهرمکانی بكاو ره خنه له نیشه کانی بگری، مبهست نهومیه: خودا بو خوی مه خلوقاتی خوی دمناسی و نیختیاری موطله فی هه یه بو به رزکردن و نهوی کردن، بو زه لیل کردن و عه زیز کردن.

﴿وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُغْلِثُونَ﴾ واته، خودای تو نه ی به نده ی دروستکراو! زاناو ناگاداره به هه موو شتیک؛ دزمانی دل و دموونی ناده میزاد کان چی تیدایه و جییان تیدا شاردراوته وهو چی ناشکرا دمه کن، چ پیلان و دزایه تیکیان دزی پیغه مبر ﷻ به نهینی دارشتووه و به ناشکرا چی دمرده خه ن!

﴿وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ نه و زاته تاك و ته نه یه له خودایه تی دا، هیج خودا نین جگه له وئ، هیج به رومردگارو به دیه ینهمربك نیه جگه له و زاته بیجوونه، هه رچی بیه وئ دمیهنیتیه دی. هه رچی بگونجی بیته دی دمیهنیتیه دی. زانایه به هه موو شتیک و خاوه ن دمه لاته به سه ر هه موو شتیک دا، هیج نهنگی و نه قصیکی تیدا نیه، شیاوی هه موو هه مدو سوپاسیکه. بویه ﴿لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَى وَالْآخِرَةِ﴾ هه مدو سوپاسی حه قیقی له دونیاو له قیامت دا، هه ر شیاوی

﴿وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ﴾ رۆزی قیامت به موشریکه کان دهگوتری، دمیانگ له و شتانه بکه ن؛ که له دونیا دا کردبووتانن به هاوه لی خودا و په رستشتان بو دمه کردن، هاواریان لی بکه ن با فریاتان بکه ون و له م حاله ناخو شه تان رزگار تان بکه ن، خو ئیه له دونیا دا زورتان هومید بی بوون، نه وانیش له به ر تهنگانه و سه رسام بوونی خو یان ﴿فَدَعَوْهُمْ﴾ بانگیان لی دمه کن ﴿فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ﴾ له به ر بی دمه لاتی وه لامیان ناده نه وه، ﴿وَرَأَوْا الْعَذَابَ﴾ دلنیا ن له وه ی ده رینه نا و دوزه خه وه و به روه و عه زاب راپیچ دمه رین. جا له و کاته دا؛ که عه زابی دوزه خ دهبین و کار له کار ترازوه نا واته خوازی نه ون ﴿لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ﴾ که له دونیا دا موسولمان بوونایه، ده لئین بریا شوین پیغه مبر ی خودا بکه وتینایه، (به لام داری بریا هه رگیز به ری نه گرتووه.)

﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ﴾ نه ی موحه ممد! یاد ی نه و روزه بکه روه؛ که به رومردگار بانگی موشریکه کان دمه کاو پینان دمه رموی؛ نه ری جیتان وه لامی پیغه مبرمه کان دایه وه؟ چونتان هه لئس و که وت له گه ل کردن؟ چون به پیر بانگه وزی یه که یانه وه چون؟

﴿فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ﴾ هه رچی به لگه و به رگری کردن بی به دهستیانه وه نیه، هیجیان به یاد دا نایه، جگه له بی دمنگی هیجی تریان بو ناکری. نه ك هه ر نه وه به لگوو هه موو ریبازیکی زانیاری و تیگه یشتیان لی گوم دمی، ﴿فَهُمْ لَا يَسْأَلُونَ﴾ ته نانه ت پرسیار له یه که تریش ناکه ن. نینسان له دونیا دا زور جار؛ که شتیک نازانی، ده چی پرسیار له کهسانی دیکه دمه کاو فیری دمی. له و روزه دا له عه یبه تان و له ترسان، هه روه ها له به ر نه وه ی هه موویان له نه زانی و بی به لگه یی دا چون یه کن، هیجیان ته قی لی نایه و دمی هه لئا پچری و لامیک بداته وه.

﴿فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَعَسَىٰ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ﴾ واته: به لام نه وانه ی توبه یان کرده له شریک و هاوه لدانان بو خودا، پروایان به تاك و ته نه یی خودا کرده، یه کتا به رستییان کردوته ریبازی خو یان و خالصانه عیبادته ی خودایان کرده پروایان به پیغه مبرایه تی هه زرمه ی

خودایه و کس تر شیایو حمدو ثنای ناوا نیه، چونکه بهروردگار به عهده اله تکاری خوی و به حکمت و فضیلت و نیکسانی خوی، نازو نیکمیت دبه خشی به سمر بهنده کانی دا. ﴿وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ فرمانروایی و برپاردان و کاردروستی لهه موو شتیکدا همر بؤ خودایه، کس نیه بتوانی حوکم و برپاری هملو مشینیت هه، زاتی پاکی بالادسته به سمر بهنده کانی دا، خاومن رحمو و بزمی به بؤ بهنده کانی، روژی دواپی هه موو کاروباریکی مه خلوقات بؤ لای خودا دهگه ریت هه و همر که سه به پیی کرده و مکانی سزاو پاداشی دمدریت هه.

﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُم بِضِيَاءٍ أَوْ لَيْلٍ تَسْمَعُونَ؟﴾ نهی پیغه مبهری خو شه و یست بهو موشریکانه بلن؛ نیوه پیم بلین و هه و الیم بدمنی، نه گهر خودا کاته کانی نیوه هه مووی بکاته شه و هه میشه و لاتان تاریکستان بی هه تا روژی قیامت، نه مجار نیوه بهو تاریکی بهر دوماه نارحمیت و خفه تباربین، و هکوو نه و ولاته قوطبیانهی که سالانه نیوهی شه و نیوهی روژه؛ واته؛ شمش مانگ همر شه و شمش مانگ همر روژه؛ کی هیه جگه له خودای بالادسته و خاومن توانا بتوانی روناکییتان بؤ فراهه م بینن؟! نهوه بؤ گوی راناگرو به جوانی شت ببیسن و تی بگهن بؤ نهوهی به خوتان دا بجه نهوه واز له هه و لاندان بؤ خودا بهینن!

﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُم بِلَيْلٍ تَسْكُنُونَ فِيهِ أَفَلَا تُبْصِرُونَ؟﴾ نهی پیغه مبهری بهو مونا فیکانه بلن؛ پیم بلین و هه و الیم بدمنی، نه گهر خودا کاته کانی نیوه هه موو بکا بهر روژی روناک و تا روژی قیامت دنیا هه میشه روناک بی و گوژانکاری شه و روژ به سمر بوونه و مرده نهیه، جهسته و عهقل و هوشستان ماندوبی، هه میشه له جم و جول دا بن و کاتی بشوودان و جهسانه و متان نهی، کی هیه جگه له خودا بتوانی شه و تان بؤ دابینن تییدا نیسراحت بکهن و نارامیه ک بدمن به جهسته و عهقل و هوشستان، نهوه بؤچی نه و منده نهقام سپله و پینه زانن و نه دیارده ناشکراو نمایانه نابین و ههست

﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُم بِضِيَاءٍ أَوْ لَيْلٍ تَسْمَعُونَ؟﴾ ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُم بِلَيْلٍ تَسْكُنُونَ فِيهِ أَفَلَا تُبْصِرُونَ؟﴾ ﴿وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ ﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَاءِي الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ﴾ ﴿وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾ ﴿إِنْ قَرُّونَ كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ﴾ ﴿وَأَيْنَتَهُ مِنَ الْكُفْرِ مَا إِن مَفَاحُهُ لَنُفْوَ بِالْمُضْبَةِ أُولَى الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ﴾ ﴿وَأَنْتَغِي مِمَّا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ﴾

ناکهن بهو نیکمیت هه گه ورمیه؛ که شه و تیدا دهه سین هه؟

﴿وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ به شیکه له رحمت و فضلی خودا به سمر نیوه دا نهی خه لکینه! که شه و روژ به شوین به کتریدا دین و نه میان دمروا و نه میان دیته شوینی و جودا وازیان تی دهکوهی. شهوی وا به دیهیناوه تاریک و ته لم بی بؤ نارامگرتن و بشوودان و جهسانه و تیدا، بؤ نهوهی دل و دمرونیان نارام بگریو، ماندو شهکتهی کارو جم و جوی روژی له کول بکهوی!

﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِي الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ﴾ نهی پیغه مبهری خو شه و یست نهوه بؤ موشریکانه باس بکهو نه و روژ میان بین بهرچاو؛ که خودای تو بانگیان لی دهکاو بییان دهه رموی؛ کوان و له کوین نهو شتانهی کردبووتانن

له رابواردنی دونیا واز لی مهینه، لهو نازو نیعمه تهی خودا پئی داوی بههرمه مند ببه، به جوړی بزی که سودت بوخوت و کومه ت هه بی، چاکه و پیاموتی له گهل خامن ناتاجان بکه، یارمه تهی بینه و او هه ژاران بده ﴿وَأَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ﴾ چاکه له گهل بهنده کانی خودا دا بکه و مکوو چوڼ خودا چاکه ی له گهل تودا کردو.. ﴿وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ﴾ همون مده فسادو ناشوب له سر زهوی بهرپا بکه، نه که ی ستم له بهنده کانی خودا بکه، له خوت بایی مبه بیگومان په رومردگار ناشوبیگپرانې خوش ناوین سزایان دده، رحمت و بهرپی خوی له فساد جوین دگرته وه.

ولهی قارون بهم ناموزگار یکرده فسخه بوو، بوغرابی نواندو تووړه بوو ﴿قَالَ إِنَّمَا أُوتِيْتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي﴾ قارون وتی: نه مال و سامانه ی من هه مه، هه موویم به زیرمکی و زانیاری خوم کوزدو ته وه. ﴿أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا وَلَا يُسْأَلُ عَنْ ذُنُوبِهِ الْمُجْرِمُونَ﴾ نه وه قارون له بیرې چوته و مو نازانی، نه ومنده ی زانیاری و تی فکرین و هوشیاری نیه: که به مالی زوړو گهنج و جه و اهیرات بوغرابه بی، نازانی که په رومردگار له پیش روژگاری نه وده، له چاخه کانی رابوردودا زوړ که سی بوغرابو له خو بیایی بووی به هیلاک بردو: که زوړ له قارون به میز تر و ساماندار تر بوو؛ نه مال و سامانه ی پیمان دابو له بهر نه وه نه بوو خوشمان و یستین، یان شیای نه وه بوو بی و له سرمان واجب بوو بی بیدمینی. بیگومان خودا نه و سامانداره سپله و له خو بیایی یوانه ی له ناوبردن و خستنیه زبلدانی میژوو مو..! با قارون و هه مو نه وانه ی رموشتیان و مکوو قارون وایه بزانی: که تاوانباران له وه بی بایه خترن: که برسپار له تاوانه کانیان بکری، کاتیک له ناوبردنیان برپار درا برسپاریان لی ناکری دبرباری تاوانه کانیان.

﴿فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ﴾ روژیک قارون به مبه بهستی خوړانواندن و هه خرو شانازی کردن به سر خه لکدا خوی رازنده موو چاکترین پو شاکې پو شی و با شترین ولاغی سواری و بهر خترین زین و سهرزینی بو ناماده کرابو له گهل دارو دسته که ی دا به ناو خه لکه که دا پیاسیه کی کردو بهو خو

به هاوهلی من و پیتان وا بوو هاوشانی من! هاواریان لی بکه من بهرپا به هاناته و به بین و فریاتان بکه من!

﴿وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعِلْمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتُرُونَ﴾ له هه موو گهل و نه ته و میه ک شایه تیگمان راست کردو به بو شایه تیدان له سرپان و زیده ریسوا کردنیان و خه هه تبار کردنیان. جا که له هه موو گهل و نه ته و میه ک شایه تیگ راست ده که به نه وه نه مجار به مو شریکه کان ده لپین: به لکه و شایه له سر راستی بیرو باوړ ده که تان بهینن، کوا به لکه تان له سر نه وه که دمتانگوت: خودا هاوهلی هه مه. نه وانیش و هلامیان ده ست ناکه و، نه و کاته دنیا دمن: که شیای خودایه تهی هر (الله) بهو که سی تر خودا نیو به که لکی خودایه تهی نایه، نه و کاته هه ست به خه سارتمه ندی و به دبه ختی خو یان ده که ن، چاووړاو درو و ده له سه و بوختانیان بو ناکری، به کانیان لی گوم دمن!

﴿إِنَّ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَىٰ فَبَغَىٰ عَلَيْهِمْ﴾ بیگومان قارون که بوته نمونه ی ده و له مهندو ساماندار ی بوغرا و له خو بیایی بوو، له نه ته وه ی ئیسرائیل بوو، به هو ی ساماندار یی له خوی بایی بوو، ستمی له نه ته و ده که ی کرد، له ستمه کاردی دا زیدمپرو ی کرد، داوی لی کردن هه موویان بینه ژیر ده ستی و ژیربار ی بن، خوی کرد به مله ورو طاغوت به سرپانه وده ﴿وَأَتَيْنَاهُ مِنَ الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءَ بِالْفُصْبَةِ أُولَى الْقُوَّةِ﴾ هینده مان مال و سامانی نه قدی و کالو شتومه کی عه ینیمان پی دابوو: که هه لگرتن و گواستنه وه کیلی گهنجینه کانی کومه لی پیای زوړو به میزی ماندو ده کرد! ﴿إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ﴾ لهو سهر و بهنده ک کومه لیگ له ناموزگار ی که رانی که له که ی پیان گوت: به مال و سامانی دونیا له خوت بایی مبه، چونکه خودا نه وانه ی خوش ناوین: که له خو یان بایی دمن.

﴿وَاتَّبَعَ يَمَّا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ﴾ نه مال و سامانه ی خودا پئی داوی به کاری بینه بو خودا له خو رازیکردن، یارمه تهی هه ژارو ناتاجان بده، باشه روژی به خته موو بوخوت دابین بکه، ﴿وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا﴾ به شی خو یشت

نارایشدانه و خوی نیشانی مهردومگمل دا. ﴿قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَا لَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ﴾^{۷۸} نهوانه‌ی دووربین نه‌بوون و نه‌قام و بی هوش بوون، دلیان به‌دونیاوه په‌یومست بوو، وتیان خوزگه نی‌مه‌یش و مکوو قارون دمو‌له‌مه‌ند بوینایه، نه‌ومی دراوه به‌قارون بدرایه به‌نی‌مه‌ش، به‌راستی به‌خته‌ومرو به‌ش و باریکی گه‌ومرو نازو نی‌مه‌تیکی زو‌رو فراوانی بی به‌خشراوه.

﴿وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِّمَن آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلْقَاهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ﴾^{۷۹} نهوانه‌ی زاناو دلسوزو خودا به‌مرستو هوشیار بوون، بی‌یان گوتن، هاوار؛ مال‌ویران و سمرلی شی‌واو خوتان! کوره ژبوان ببنه‌ود، واز له‌و ناواته‌خواری‌یه به‌ینن، چاو ممبرنه نه‌و نازو نی‌مه‌تانه‌ی دراوه به‌قارون، هه‌ولی به‌خته‌ومریی ژبانی قیامت بدن، چونکه نه‌و پاداش و نازو نی‌مه‌ته‌ی خودا له‌به‌ه‌شتدا بؤ به‌نده رستاله‌کانی ناماده کردوه، زور باش‌ترو به‌رده‌وام تره له‌وی نی‌ستا نی‌وه خوزگه‌ی بؤ دمخو‌ازن، و‌ه‌لی نازو نی‌مه‌ت و ژبانی به‌خته‌ومرانه‌ی به‌ه‌شت دست‌به‌مر نابن مه‌گه‌ر بؤ خاومن صه‌برو خور‌اگران؛

﴿لَخَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ﴾^{۸۰} نیت‌ر خوی و مال و سامان و خانوو باله‌خانه‌یمان به‌زموی‌دا برده‌ خواری، نه‌و زه‌وییه‌ی خوی له‌سمر بادهداو خوی به‌سمر خه‌ل‌کدا رادهم‌شاند قوتی‌دا به‌ناخی خوی‌دا برده‌ خواری! ﴿فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِتْنَةٍ يَصْغُرُوهٗ مِنْ ذُرِّهِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُتَصَرِّينَ﴾^{۸۱} که‌س نه‌بوو کۆمه‌گی بی بکا نه‌مال و نه‌حاشیه‌و دارو ده‌سته‌ی که‌سیان فریای نه‌که‌وتن، هیچ‌یان نه‌یانتوانی غه‌زب و قاری خودای لی دور‌بخه‌نه‌وه.

﴿وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَتُّوا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيَكَانُ اللَّهُ يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ﴾^{۸۲} نه‌وانه‌ی دوین‌ی ناواتیان به‌قارون ده‌خواست و مال و سامانی نه‌و کی‌شی کردبوون. وایان لی هات دهبانگوت؛ ئای نه‌وه نابینن؛ که‌ خودا به‌ویستی خوی رزق و روژی د‌مدا به‌که‌سانیک و له‌ه‌ندیکی دم‌گرت‌ته‌وه. هه‌ندی که‌س دمو‌له‌مه‌ند دم‌کا و هه‌ندی هه‌زار، مال و ساماندان به‌که‌سیک نیشانه‌ی نه‌وه نیه‌ خودا خو‌شی ده‌وی بؤیه دمو‌له‌مه‌ندی دم‌کا. به‌لکوو خودا به‌ویستی خوی سامان د‌مدا

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا وَلَا يَسْتَلْ عَنْ دُورِهِمْ الْمُجْرِمُونَ ﴿٧٨﴾ فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بَلِّغْنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٧٩﴾ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِّمَن آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلْقَاهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ ﴿٨٠﴾ فَخَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ فِتْنَةٍ يَصْغُرُونَهُ مِنْ ذُرِّهِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُتَصَرِّينَ ﴿٨١﴾ وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَتُّوا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيَكَانُ اللَّهُ يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْلَا أَنْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا وَيَكَانَهُ لَا يَفْلَحُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٢﴾ تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٨٣﴾ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾

به‌فلان و نایدا به‌فیسار. ﴿لَوْلَا أَنْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا وَيَكَانَهُ لَا يَفْلَحُ الْكَافِرُونَ﴾^{۸۰} نه‌گه‌ر لوط‌ضو که‌رمی خودا نه‌بوایه، نه‌گه‌ر چاکه‌و لی‌بور‌دووی خودا نه‌بوایه، نی‌مه‌یش و مکوو قارون به‌ناخی زه‌وی‌دا رؤ ده‌چوین. نه‌وه خودا ره‌می بی کردین؛ نه‌گینا نی‌مه‌یش به‌دمردی نه‌و ده‌چوین؛ چونکه نی‌مه‌یش به‌نه‌قامی ناواته‌خو‌ازبووین مال و سامانی نه‌ومان ببوویایه. نابینن؛ به‌روم‌دگار سهر‌فرازی و سهر‌که‌وتن بؤ نه‌وانه ده‌سته‌به‌ر ناکا؛ که‌ بی به‌روان و پی‌غه‌مه‌رانی به‌درؤ‌ده‌خه‌نه‌وه، نینکاری پاداش و سزای روژی قیامت ده‌که‌ن؟

﴿تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا﴾^{۸۱} خانووی قیامت و نازو نی‌مه‌تی زو‌رو هه‌مه‌چو‌ری؛ که‌ هه‌ر‌گیز به‌رانه‌ومیان نی‌وه به‌بی ئه‌رک و ماندو‌بوون دینه به‌رده‌ست، ده‌یکه‌ینه پاداش و به‌خشش بؤ نه‌وانه‌ی له‌دونیا‌دا لوت‌به‌رزوی نانوینن و مه‌یلی ناکه‌ن، خو‌یان

کردویی و قورئانی بؤ ناردوی و رحممت و فضلی خودایه بؤ خۆت و بؤ ئوممه ته کمت. ﴿فَلَا تَكُونُوا ظَهْرًا لِلْكَافِرِينَ﴾ به هیچ جۆریک یارمه تی کافر مگان مه ده، لیان جودا ببه وه دژیان بوسته، یارمه تیدری موسولمانان به و کۆمه کیان بی بکه، بهروردگار بهشتیوانته. ﴿وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أُنزِلَتْ إِلَيْكَ﴾ سهره نچ له کافر مگان مه ده، وریابه کارت تی نه که، گوئ مه دره دژایه تیکردنیان بؤ تۆ، پابه ندی ویست و حمزی نه وان مه به. چونکه نه گهر نه رمییان له گهل دا بنوینی و به قسه یان بکه، ناهیلن په یامه کمت بگه یه نی، دمبه کۆسپ و له مپه روله شوینکه وتنی په یامی خودا ده گنر نه وه. ﴿وَادْعُ إِلَى رَبِّكَ﴾ نه ی پیغه مبه را بانگه وازی بکه بؤ عیبادتی خودای خۆت. به بی ترس و راپایی ناپینه که ی بلا و بکه ره وه، به ناشکرا بانگه وازی خۆت رابگه یه نه. ﴿وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ نه که ی له گهل نه وانه بی: که هاوه لیان بؤ خودا داناه، نه چیه پی ری موشریکه کانه وه به قتاره ده چی و ده فو تی، چونکه که سیک رازی بی به ری بازی نه وان له وانه و عه زابی نه وانی بهر ده که وی. ﴿وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ له ته که خودا دا هیچ که سی تر به خودا مه زانه، جگه له خودا عیبادت بؤ هیچ شتیکی تر مه که، چونکه عیبادت هر بؤ خودا نه نجام ددری، جگه له خودا نزا و پارانه وه ناراسته ی که سی تر مه که، هانا هر بؤ خودا ببه و هر نه و به خودا بزانه. ﴿كُلُّ شَيْءٍ قَالِكَ إِلَّا وَجْهَهُ﴾ هر چی له بوونه و مرده هیه هه مووی ده فو تی جگه له زاتی بهروردگار، نه و هر بووه و هر ده می نی! مه خلوقات ده می نی و خوی نامری. ﴿لَهُ الْحُكْمُ﴾ خاومنیه تی و فرمانی وایی و بریاردان له بوونه و مرده هر بؤ خودایه، هر نه و بریاری دیته جی و هه لومشانه و می نه. ﴿وَالَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ سهره نجام گه رانه و می هه موو مه خلوقات بؤ لای خودایه، هه موویان زیندو ده می نی و ده چنه وه بهر باره گای زاتی پاکی و به گویره ی کرده و مگان یان سزا و پادشایان ده داته وه. چاکه به چاکه و خراپه به خراپه.

کۆتایی سوره تی القصص

به سهر به نه ده مگان دا رانا و مه شینن به ناحق ته که مبه ورو سته مکاری نه نجام ناده ن نایانه وئ بی که ن. ﴿وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾ نا کامی باش و به خته و مر: که بریتییه له به هه شت بؤ که سانی که: که خۆیان له عه زاب و قاری خودا ده پارین!

﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا﴾ که سیک رۆزی قیامت به کرده و می چاکه وه بیته مهیدانی هه شوو حیساب، نه وه پاداشی باشری دهری ته وه، پاداشی بهروردگار زۆر له چاکه ی به نه ده باشره و خودا به فاضل و گه ورمی خۆی پاداشی دوچه ندانه و چنه د چنه دانه ده کاته وه. ﴿وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ که سیکیش له رۆزی قیامت دا بیته مهیدانی هه شوو کرده و می خراپی هینابی، نه وه بهروردگار له روی عه داله تکاری خۆیه وه به نه ندازه ی تا وانه کانی سزای ده دا و هیچ لی زیاد نا کا.

﴿إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَأْدُكَ إِلَى مَعَادٍ﴾ نه ی موچه مبه ده! په یامی خۆت رابگه یه نه به ناده می زاده و قورئانیان بؤ بخوینه وه، دلیابه نه و که سی کارکردن به قورئانی له سهر پیویست کردوی و فهرمانی بی کردوی به گه یاندنی به خه لک ده گنر نه ته وه بؤ نیشتمانی خۆشه و یستی خۆت دوی نه و می: که و به ناچار بی تۆ به جی دیلی، له بهر زه ختی قورمیشیه کان ره و ده که ی، به سهر که و تویی و شکۆمه ندیه وه دپیه وه ناوی ﴿قُلْ﴾ نه ی پیغه مبه را به وانه بلی: که دژایه تیت ده که ن و به درۆت ده خه نه وه، پیان بلی: ﴿رَبِّيَ أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَى وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ خودای من: که (الله) به زانا و بیانا شه وایه به هه موو شتی، نه نی و ناشکرا ده زانی، خودای من ده زانی له من و له نیوه کیمان هیدایه تدراین، ده زانی کیمان گومرا و سهر لی شیواوین، ده زانی کی هیدایه تی هیناه (مه بهستی پیغه مبه ر خۆیه تی مبه ستیش به هیدایه ته که قورئانه).

﴿وَمَا كُنْتُمْ تَرْجُونَ أَن يُلْقَى إِلَيْكُمُ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ﴾ نه ی پیغه مبه را! نه تۆ له و می پش به خه یالتا نه ده هات و گومانت نه د میرد: که په یامت بؤ بنی درۆ و قورئانت بؤ سهر نازل بی، هه وانی و به سهر هاتی رابوردان بزانی و فیری یاسا و ریسی ژیان بی و ری بازی به خته و مری و سه فزایی هه ردو جیهان بؤ ناده می زاده ران بکه یه وه. وه لی: که خودا نیگای بؤ



سوره تی (العنكبوت)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

﴿۱﴾ اَلَمْۤ اَحْسِبِ النَّاسَ اَنْ يَتْرُكُوْا اَنْ يَقُوْلُوْا اٰمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُوْنَ ﴿۱﴾ نایا ئەو خەڵکە پێیان وایە، وازیان لێ دمهیندرئێ و تووشی تافیکردنەووە لەبۆتەدان نابن؟ هەر بەمۆندە کە بەزویان دەئێن: ئێمە ئیمانمان هێناووە پڕوامان هەمە ئیتر وازیان لێ دمهیندرئێ و ئەرکی جیهاد و تیکۆشان و کۆچکردن و بەر بەرمانی شەهەوات و ئارەزوویان ناخەرتە سەر شان؟ پێیان وایە ئەرکی ئەنجامدانی طاعت و خودا پەرستی و فەرائیضە مالی و بەدەنییەکانیان ناخەرتە سەر شان؟ تووشی کارەساتی مالی و جەستەیی و لەدەستدانی خۆشەویست و مال و سامان و کەمبوونەومیان نابن؟

﴿۲﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ﴿۲﴾ واتە: سوێند بێ ئێمە خودا پەرستانی رابوردومان بە جۆرەها ئازار و ئەشکەنجە بەتاقی کردونەووە، بە لک و پێغەمبەران پێشوومان بە جۆرەها تالی و سویری لەبۆتە داو و خستومانە ناو تافیکردنەووەی سەخت و دژواری. ﴿۳﴾ فَلْيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِيْنَ صَدَقُوا ﴿۳﴾ پەر و مردگار ئەوانە ی راستگۆن لەئیدیعی ئیماندارییان دا دەیانخاتە رو ئاشکرایان دەکا. ﴿۴﴾ وَلْيَعْلَمَنَّ الْكَافِرِيْنَ ﴿۴﴾ هەروەها درۆزنەکانیش جیا دەکا تەووە پەردەیان لەسەر هەڵدەمالێ و ئاشکرای دەکا کێ راستگۆیە لەدەغوی ئیمانداریدا کێ درۆزنە. هەر کەسەش بەگۆڕی کردووەکانی سزاو پاداش و مردمگرتەووە.

﴿۵﴾ اَمْ حَسِبَ الَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ السَّيِّئَاتِ اَنْ يَسْبِقُوْكَ سَاءَ مَا يَحْكُمُوْنَ ﴿۵﴾ بە لک و نایا ئەوانە ی تاوان ئەنجام دەدەن پێیان وایە ئەوان لەچنگی قاری ئێمە قوتار دەبن و تۆلە ی ستمکاری و تاوانبارییان لێ ناستێن؟ نا یا وا ئەزانن: ئەوان لەچنگی عەزاب و سزای ئێمە رزگاریان نابن، بەهەڵەچوون خراب گومانێکە بۆیان پەیدا بوو، بپاریکی نابەجێ و هەڵەیان داو: کە وا ئەزانن لەخودا یاخی دەبن و سەربپێچی فەرمانەکانی دەکەن و تۆلەشیان لێ ناسەندرئێ!

﴿۶﴾ مَنْ كَانَ يَرْجُو لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۶﴾ هەر کەسێ بەتەما خێرو فەر و پاداش بێ لەخودا، چاومروانی بەهەشت بێ لەژیانی قیامتدا، وێرێ ئەو

إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُّكَ إِلَيْنَا مَعَادٌ قُلْ رَبِّيَ أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۷﴾ وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقَى إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ ﴿۷﴾ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِلْكَافِرِينَ ﴿۸﴾ وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ مَائِدَةِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أُتِلَتْ إِلَيْكَ وَأَنْذِرْ إِلَىٰ رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۹﴾ وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَئِذَا نُفِخَ فِي الْنُفُثِ تَرْجِعُونَ ﴿۱۰﴾

سُورَةُ الْعَنْكَبُوتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اَلَمْۤ اَحْسِبِ النَّاسَ اَنْ يَتْرُكُوْا اَنْ يَقُوْلُوْا اٰمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُوْنَ ﴿۱﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلْيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِيْنَ صَدَقُوا وَلْيَعْلَمَنَّ الْكَافِرِيْنَ ﴿۲﴾ اَمْ حَسِبَ الَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ السَّيِّئَاتِ اَنْ يَسْبِقُونَا سَاءَ مَا يَحْكُمُوْنَ ﴿۳﴾ مَنْ كَانَ يَرْجُو لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۴﴾ وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِيْنَ ﴿۵﴾

کردووەی چاک بکا و ئەرکی سەرشاری بەرپێکی ئەنجام بدا، ئەو بەگومان خودا ئاواتەکە ی بۆ دینیتە جێ و پاداشی کردووەکانی بەتەواوی دەداتەووە، چونکە هاتنی قیامت و زیندبوونەووە، حەقیقەتەو گومان لەهاتنی دا نیە، خوداش شەوا و زانیە بەکردووەی بەندەکانی و هیجی لێ گوم نابن، زانیە بەهەموو بونەوەر ناگاداری بیروباوەرو کرداری بەندەکانیەتی.

﴿۶﴾ وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِيْنَ ﴿۶﴾ کەسێک جیهاد لەگەڵ ئەفسی خۆی بکا، خۆی و ارام بکا خۆگرو پشوو درێژ بێ لەبەرەمبەر کارەسات و ناخۆشی دا، فەرمانی خودا بەجێ بێنێ و واز لەو شتانە بێنێ کە خودا نەهێ لێ کردووە، بێگومان بەروبوومی ئەو جیهاد و خۆگری و تیکۆشانە ی بۆ خۆیەتی، بۆخۆی سودی لێ و مردمگرتی خودا بێ ناتاجە.

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ واته، نهوانه‌ی نیمانیان هیناومو کردموه‌ی باش ده‌کهن، نه‌وه بی‌گومان تاوانه‌کانیان دهم‌سپینه‌وه، به‌مه‌رجی‌ هاوه‌لی بۆ خودا دانه‌نابی، له‌گوناهه‌کانی خو‌ش دم‌بین. هه‌روه‌ها به‌ه‌وی نیمان‌ه‌که‌یو کردموه باشه‌کانی تاوانه‌کانی دادمه‌پوشین، له‌ناو کردموه باشه‌کانیش‌دا به‌پیی‌ی باشرین کردموه‌ی پاداشی دهم‌دینه‌وه.

﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ واته، هه‌رمانمان به‌ناده‌میزاد کردوه، که به‌ته‌واوی و ریک و پیکی چاکه له‌گه‌ل باوک و دایکیان‌دا بکه‌ن، هه‌لس و که‌وتیان له‌گه‌لیان‌دا چاکه و پیاویتی بئ، گو‌پرايه‌لیان بن، دلیان نازار نه‌دمن. به‌کردارو گو‌فتار شتی‌ک نه‌که‌ن دلیان گه‌رد بگری. چونکه باوک و دایک به‌روا‌هت هۆکاری په‌یدا‌بوونی نه‌ون. وێ‌رای به‌رجاو گرتنی نه‌مانه هه‌موو، نه‌گه‌ر باوک و دایک بۆ خۆیان موشریک بون و ویستیان منداله‌کانیان له‌نایینی راست و خودا‌په‌رستی لا‌بدن، نه‌وه نابئ به‌گو‌پیان بکه‌ن و بۆ رازی کردنی نه‌وان خودا له‌خۆیان به‌رنجینن، بۆیه به‌روم‌ردگار خیطابه‌که ناراسته‌ی هه‌ریه‌کی له‌کورو کج ده‌کاو پێیان ده‌فه‌رموئ، نه‌گه‌ر دایک و باوکت داوایان لی کردی و سوور بوون له‌سه‌ر نه‌وه‌ی هاوه‌ل بۆ من دابنئ‌ی و بیرو باوم‌ریک به‌په‌ره‌و بکه‌ی؛ که بئ بناغه‌و بۆشه‌و هه‌یج زانیاریه‌کت ده‌رباره‌ی نیه‌و راستی و دروستی نه‌و بیروباوم‌رت لا نه‌چه‌سپاوه، نه‌وه به‌گو‌پیان مه‌که، چ جایی بیرو باوم‌ریک که لیت رونه به‌تاله! گه‌رانه‌و‌ه‌متان بۆ لای منه، هه‌مووتان به‌موسولمان و کاهرتانه‌وه، به‌نه‌وانه‌ی گو‌پرايه‌لی باوک و دایکیان کردموه نه‌وانه‌ی نه‌زیه‌تیا‌ن داو، هه‌ر هه‌مووتان رۆزی قیامت دینه‌وه بۆ لای من و به‌گو‌په‌ری هه‌لو‌ئ‌ست و کردمو‌ه‌تان سزاو پاداشتان دهم‌ده‌مه‌وه. چاکه به‌چاکه و خراپه به‌خراپه.

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ﴾ نه‌وانه‌ی نیمانیان به‌هه‌بوونی خودا و به‌تاک و ته‌نها‌ی خودا هیناومو شوین په‌یامی پیغه‌مبه‌ر که‌وتوون و نه‌وه‌ی خودا هه‌رمانی پئ کردون له‌کردموه‌ی چاک، نه‌نجامیان داوه، دل و

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٧﴾ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ﴿٩﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةً لِلنَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ وَلَئِن جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾ وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ ﴿١١﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلَنَحْمِلَ خَطَايَكُمْ وَمَا هُم بِحَامِلِينَ ﴿١٢﴾ وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَنَّا لَا مَعَ أَثْقَالِهِمْ وَلَيَسْئَلُنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَمَّا كَانُوا يَقْرَأُونَ ﴿١٣﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٤﴾

دمروونی خۆیان له‌نه‌خۆشییه دمرونیه‌کان پاک کردوته‌وه، نه‌رکی سه‌رشانیان به‌ریک و پیکی جئ به‌جئ کردوه، نه‌وانه له‌په‌یری (صالحین)‌دا هه‌شر ده‌که‌ین و له‌گه‌ل نه‌وان‌دا ده‌یان‌خه‌ینه ناو به‌هه‌شته‌وه.

﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةً لِلنَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ﴾ کۆمه‌لیک هه‌ن له‌ناو ناده‌میزادا درۆزن و دوو‌پوون، نه‌وانه‌ی به‌زوبان ده‌لێن، نیه‌ به‌روامان به‌خودا هه‌یه و موسولمانین، پیمان وایه خودا تا‌ک و ته‌نها‌یه، وه‌لی له‌راستی‌دا نه‌وانه درۆ ده‌که‌ن و نیمان نه‌چۆته ناو دلیانه‌وه، به‌لگه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی؛ که نیمان له‌دلیان‌دا جی‌گیر نه‌به‌وه نه‌وه‌یه؛ هه‌ر کاتئ تووشی به‌لا و کاره‌ساتی‌ک بوون، موشریکه‌کان له‌سه‌ر بیرو باوم‌ر نه‌زیه‌تیا‌ن دان، پێیان وایه؛ نه‌وه تو‌له‌و سزای خودا‌یه و له‌نیمان ژبو‌ان ده‌بنه‌وه، نه‌زیه‌تدانی کاه‌ره‌مان بۆیان ده‌بیته هۆی لادانیان له‌نیمان، وه‌کوو چۆن عه‌زابی خودا ده‌بیته هۆی لادانی موسولمانان

له کوفر، موسولمانی ساغ همتا زیاتر له بؤته بدری و به لاو
موصیبه تی تووش بن زیاتر پابه ند دمی به نایینه وه. ﴿وَلَمَّا
جَاءَ نَصْرٌ مِنْ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ﴾ نهی پیغه مبهری
خوشه ویستا نه گهر له خوداوه سهرکه و تنیک به دست بینی،
غنیمه و دستکه و تنیک دست که وی، نه و دو ورو وانه
هینده هه لپهرست و بی شمرم و حیان ده لئین: نیمه له که لئان
بووین و یارمه تیمان داو و برای نایینی نیومین و دزی
دو زمنی نیوه جهنگاوین. نیتیر خودا رمدیان دمداته و وه
دغه رموی: ﴿أَوَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ﴾ نایا
خودا زانتر نیه له هه موو کهس به وهی که له ناو دلی
ناده میزادان دا حه شار دراوه؟ نایا خودا نازانی دلیان تیمانی
تیدایه یان دو ورو وی؟ با بهرو و الهتیش خو یان به موسولمان
دربخه و لافی نیمانداری لی بدن!!

﴿وَلْيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلْيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ﴾ دلنایان
بهرو مردگار ناده میزاد هکان له بؤته دمداد به خوشی و ناخوشی
به تاهیان دمکاته وه، نیتیر له ناکامی به تاهیکردنه و که دا بو
ناده میزاد هکان خو یان دمرد که وهی کیان له هه مو
بارود و خیکدا خودا به رستی حه قیقی و راستیه و کی له کاتی
تهنگانه و ناخوشی دا پاشگهز دمیته وه.

﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلْنَحْمِلْ
خَطَايَاكُمْ﴾ واته: موشریکه کانی قوریش به موسولمانه کانیان
دمگوت: ورن له نایینی خوتان ژیان ببنه وه، بگه پینه وه بو
سمر نایینی خو مان، نه گهر له فهرزیکدا نه و گهرانه و متان
به تاوان حیساب بکری و حیسابو لی کولینه وه هه بی نه وه
له نه ستوی نیمه یدابنی و نیمه تهحه ممولی دمکهین. ﴿وَمَا هُمْ
بِحَٰمِلِينَ مِنْ خَطَايَاهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ نه وانه
تهحه ممولی تاوانی نه وانه ناکه و هج بارو قورسای تاوان
له نه وانه سوک ناکه، نه وانه درو دمکهین له وندا: که ده لئین:
نیمه تهحه ممولی تاوانی نیوه دمکهین و نوبالی تاوانه کانئان
له نه ستوی نیمه میه، چونکه کهس تاوانی کهسی بو هه لئان گری!

﴿وَلْيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا مَعَ أَثْقَالِهِمْ﴾ واته: بانگخوازانی
کوفرو نیلحاد روژی قیامت تاوانی خو یان، تاوانی نه وانه
له خسته یان بردون و گومرپان کردون ده خریته نه ستویان

فَأَنبَيَتْهُ وَأَصْحَبَ السَّيْفِ وَأَجَعَلَهَا آيَةً لِّلْعَالَمِينَ
﴿وَلِإِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذَلِكُمْ
خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ﴿لَمَّا تَعْبُدُونَ مِن
دُونِ اللَّهِ أَوْثَنًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا إِنَّ الَّذِينَ يَتَعْبُدُونَ مِن
دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ
وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَاشْكُرُوا لَهُ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ ﴿وَلَمَّا تَكَذَّبُوا
فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِّن قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ
الْمُبِينُ﴾ ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ بَدَأَ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ
يُعِيدُهُ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ ﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ
فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ
إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ ﴿يُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَيَرْحَمُ
مَن يَشَاءُ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ﴾ ﴿وَمَا أَنشَأَ مِن جَنَّةٍ مِّنْ فِي
الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُم مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ
وَلَا نَصِيرٍ﴾ ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ
أُولَٰئِكَ يَكُونُ مِنَ الرَّحْمَةِ وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾

به بی نه وهی که هج له قورسای کولی شوینکه و توانیان سوک
بکه، چونکه له راستی دا گومرپا که ران: که تاوانی
شوینکه و توانیان هه لدمگرن، همر به تاوانی خو یان حلیب
دمکری و نه وهی نه وانه لری بهرپرسیارن گومرپا کردنه که میه،
نه وده کردموی خو یانه. ﴿وَلَيَسْأَلُنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَمَّا كَانُوا
يَفْتَرُونَ﴾ له وه به و لاوه، له روژی قیامت دا پرساریان لری
دمکری، واته: پرساری سهرزمنشت و لومه و ریسوا کردنیان
لری دمکری له سر نه و درو ده له سه میه: که له دونیادا هه لئان
دمبه ست و خه لکیان بی گومرپا دمکردو دمیانگوت: نه وه
قهی ناکا نه وه تاوان نیه و نه وه نه گهر تاوان بی هوبالی
به نه ستوی نیمه!!

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ
عَامًا﴾ سویند بی نیمه (نوح) مان کرده پیغه مبهرو ره وانه مان
کرد بو سهر گه له که ی نو سه دو به نجا سال له ناو گه له که یدا
مایه وه، بانگه وازی کردن بو یه کتابه رستی و به نندایه تیکردن

وَاشْكُرُوا لَهُ إِنَّهُ تَرْجِعُونُ ﴿۱۸﴾ تهنیا عیبادمت بۆ خودا بکهن و هر نهو بهشیایوی پهرستش بۆ کردن بزانی، شوکرو سوپاسی بکهن لهسر نهو نیعمت و بهخششانهی پیی داو، خۆتان ناماده بکهن بۆ بهخزمت گهیشتنی خودا و روبهروبوونهوی لهروژی قیامتدا.

﴿۱۸﴾ وَإِنْ تُكَذِّبُوا فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿۱۹﴾ واته: نهگهر ئیوه دهربارهی پیغههمبرایهتیم بهدرۆم بهخههوه، نهوه ئیوه بهو ههئویستهتان زیان بهمن ناگهیهن، چونکه بهدرۆخستههوهی پیغههمبران دابو نهپیتی گهل و نهتهوهگانه، وهلی من نهومتان پیی رادمگهیمن؛ که گهله پیشینگان لهسر نهو ههئویستهیان تووشی عهزایی سهختی خودا بوون، بۆ خۆیان زهرمیان کردو زیانیان پیی گهیشت و خهسارتمههاند بوون، نهک پیغههمبرهگان، چونکه پیغههمبر تهنها راگهیاندنی پهیامهکهی لهسهرهو ئهرکی نهو تهنها مژده پیدان و ترساندنه.

﴿۱۹﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿۲۰﴾ ئایا نابینن پهرومردگار چۆن شت دمخولقینی، چۆن سهرمتا شت دروست دهکا؟ بیگومان خودا لهنهبهوهوه نهو ئادهمیزادانهی دروست کردون، هیچ نههون و هیئاوانیه گۆرهپانی بوونهوه، ههست و هیزو توانای پیی بهخشیون، زانیاری جۆراو جۆری فیئر کردون، دهی کهسیک لهنهبهوهوه بتوانی شت دروست بکا، جارێکی تر ئیعماده کردنهوهی لا ناسانتره.

﴿۲۰﴾ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَالْظُّهُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ جَارِ فَعَرْمَان بهئادهمیزاد دهکا که بهزهویدا بگهپین و لی ورد بهنهوه، سهیری ئاشارو نیشانهکانی بکهن، سهرنجی دهرپهنگینی پهرومردگار بدن؛ پروان؛ چۆن شتهکان بهدی دپینی، سهیری گۆرانی وهرزمهکانی سالو دیاردهی گهرماو سهرمماو بهسفر و باران و گول و گولزارو دارو درمخت و دیمهههکانی تری بونههر بکهن، چونکه گهران بهناو زهویداو لی وردبوونهوه لهدیاردهکانی دل و چاو دهکاتهوه، بینینی دیمههه تازده ههست دهرپهنگینی. ﴿ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ﴾ پاشان خودا جارێکی تر سههرلهنوی لهروژی قیامتدا ئیوه زیندو دهکاتهوه ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ بیگومان خودا

بۆ خودا و برپا بههاتنی روژی قیامت، کهمیکیان نهپی بهپیر بانگهوازییهکهیهوه نهچوون، کهمینیهک نهپی ئیمانیان پیی نههینا. ﴿فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ﴾ پهرومردگار بهتوفان خنکاندنی و سهرزهمینی لی پاک کردنهوه، نهوانه خۆیان ستهمیان لهخۆیان کردو بهدمستی خۆیان خۆیان بهدبهخت و جارمهش کرد.

﴿۲۱﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿۲۲﴾ نوح و نهوانهی ئیمانیان پیی هینا بوو، بهسواری گهمی رزگارمان کردن، کهشتی بهناو نهو دهریای پیی پهیدا رویشت تا گهیشته سهرکوی (الجودی) و لهسر نهو کیوه لهنگمری گرت. کافرو بی پرواکانمان بهو توفانه لهناو بردن، کهشتیهکهمان کرده یادخهروهوه بۆ نیعمته جۆراو جۆرمهکانی پهرومردگار بهسهر بهندهمکانیدا، پهندو عیهرمتی لی وهردمگرت و نیشانهی نهومیه: که خودا ههمیشه پالپشتی خودا پهستانهوه سهربپیچیکهرانی لهناو بردوه.

﴿۲۱﴾ وَإِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تُعْلَمُونَ ﴿۲۲﴾ نهی پیغههمبری خۆشهویست نهوه بۆ نهتهوهکهت بگپهروه: که ئیبراهیم بانگهوازی گهلهکهی کرد بۆ خوداناسین و پهکتابههرستی فهرمانی پیی کردن بهوه که بهدلسۆزی عیبادمتی خودا بکهن لیی بترسن، نهوه بۆ ئیوه خیر و فهره نهگهر ئیوه خاومنی عهقل و ههست و شعور بن نهوه دهکهن.

﴿۲۲﴾ إِنَّمَا تُعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا ﴿۲۳﴾ نهو بتو صهههمانهی ئیوه لهجیاتی خودا دهمانهپهرستن بریتین لهچهند ههبارمیهک لهبهردو کهج خۆتان پیکتان هیئاوون، بهدمستی خۆتان داتانتاشیون و بهندایهتیا بۆ دهکهن. ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا﴾ نهو بتو صهههمانهی ئیوه لهجیاتی خودا بهندایهتیا بۆ دهکهن ناتوانن کهمترین بزۆ بۆ ئیوه دابین بکهن، هیچیان پیی ناگرئ و هیچیان لهدمست نایه. نهدی چۆن ئیوه عیبادمتیا بۆ دهکهن؟ ﴿فَاتَّبِعُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ﴾ داوی رزق و روژی ههر لهخودا بکهن، لهکهسی تر داوی رزق و روژی مهکهن؛ چونکه نهو بتو صهههمانه هیچیان نیه و دارای هیچ نین. ﴿وَرَاغِبُوهُ﴾

به‌سهر هه‌موو شتیکدا خاومن ده‌سه‌لات و توانایه، هیچی لی
یاخی نابی، چونکه ده‌سه‌لاتی ره‌های هه‌یه، به‌و ده‌سه‌لاته
موطله‌قه به‌دییه‌تان و دروست‌کردنه‌وه نه‌نجام ددها، هه‌ر
له‌روانگه‌ی نه‌م ده‌سه‌لات و توانا ره‌هایه‌ی: که هه‌یه‌تی:
﴿^{۲۱} یُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَنْ يَشَاءُ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ﴾ سزای
نه‌وانه ددها: که دمی‌هوی سزایان بدا، رحم و به‌زمی خویشی
دمبه‌خشی به‌نه‌وانه‌ی که دمی‌هوی رحمان بی‌بکا.

﴿^{۲۲} وَمَا أَلَمْ تَرَ أَنَّا جَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ نِیْوًی
ناده‌میزاد ناتوان نه‌له‌رزو نه‌له‌ناسماندا به‌روم‌ردگار
ده‌سه‌وسان بکه‌ن و نه‌هیلن دمستی توله‌ی بتانگاتی، که‌س
ناتوانی خو له‌قه‌زاو قه‌دمری خودا رزگار بکا ﴿وَمَا لَكُمْ مِنْ
دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾ نیه بو نی‌وه جگه له‌خودا،
سه‌ره‌رشتیاریک کاروباری نی‌وه له‌خو بگری، جاودیرو
پاریزمرتان بی. یارمه‌تیدم‌ریکتان دمست ناکه‌وی له‌عه‌زابی
خودا بتانپاریزی! دوا رانواندن نه‌و هه‌موو به‌لگه‌و
ده‌لیلانه دم‌باری تاک و ته‌نهای خودا و زیندوبوونه‌وه،
ده‌سه‌لاتی به‌ره‌راوانی خودا: که ته‌سه‌ووری ناده‌میزاد ناتوانی
کو‌نترولی بکا، هه‌ر‌مشه‌ی توند ناراسته‌ی هه‌موو
سه‌ره‌پنجیکاریک ده‌کاو ده‌قه‌رموی:

﴿^{۲۳} وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَئِكَ يَئِسُوا مِنْ رَحْمَتِي
وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ نه‌وانه‌ی نینکاری نایاتی خودا و
نیشانه‌کانی تاک و ته‌نهای زاتی پاکی ده‌که‌ن، به‌هایم
پیغه‌مبه‌رانی رت ده‌که‌نه‌وه، به‌روایان به‌زیندوبوونه‌وه لبقای
به‌روم‌ردگار نیه له‌قیامه‌تدا نه‌وانه له‌رحمه‌تی خودا بی
به‌شن، به‌هوی کوفر و گومپایی خویان هیچ هیوایان
به‌رحمه‌تی خودا نیه، چونکه نه‌وانه له‌عه‌زاب و عیقای
خودا نه‌ترسان و به‌ته‌ما پاداش و به‌خشی خودا نین، نه‌وانه
عه‌زابی توندو تیژیان هه‌یه له‌قیامه‌تدا.

﴿^{۲۴} فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ فَأَنجَاهُ اللَّهُ
مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ گه‌لی نیراهیم
له‌ولامی نیراهیم‌دا له‌به‌رامبه‌ر داخوایی چه‌زمرتی نیراهیم
که داوای لی کردن بو خوداناسین و په‌کتا‌پهرستی هیجیان
به‌ده‌سته‌وه نه‌ما جگه له‌وه‌ی که پیاو ماقول و ریش

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ
فَأَنجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ
﴿^{۲۵} وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم
بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ
وَمَا لَكُمْ مِّن نَّاصِرِينَ﴾ ﴿^{۲۶} فَعَامَنَ لُدُلُوطٌ وَقَالَ
إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ ﴿^{۲۷} وَهَبْنَا
لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ الْأَنْبِيَاءَ وَالْكِتَابَ
وَمَا آتَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَلَهُ فِي الْآخِرَةِ الْمِنْ فَضْلُوحِينَ
﴿^{۲۸} وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَأَنفُسَكُم لَأَتُونَ الْفَحِشَةَ
مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ﴾ ﴿^{۲۹} أَمْ يَكُنْ لَكُمْ
أَلِهَةٌ مِّن دُونِ اللَّهِ فَتَقَطْعُوهُنَّ أَلِهَتِكُمْ أَفَ تَعْلَمُونَ
فِي كَذِبِكُمْ الْمُنْكَرُ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا
أَنْ قَالُوا أَتَيْنَا بِعَذَابِ اللَّهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ
﴿^{۳۰} قَالَ رَبِّ أَنْصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ﴾

سپییه‌کانیان گوتیان: نیراهیم بکوژن به‌ناگر بی‌سوتین
به‌جوړیک داپلو‌خن. نیت به‌پاریان دا ناگریکی زوری بو
بکه‌نه‌وه به‌مه‌نجه‌نیق (هۆ‌چه‌قاینی) فری دمه‌ ناوی.
ناگریان بو کرده‌وه تییان فری‌داو خودا رزگاری کردو
به‌سه‌لامه‌تی له‌ناگر هاته‌دمر، بی‌گومان له‌م شی‌وه رزگار
کردنه‌ی که نیراهیممان پی له‌ناگر رزگار کرد، به‌لگه‌و
نیشانه‌ی جوړاو جوړ هه‌ن له‌سهر هه‌بوونی خودا به‌توانایی و
ده‌سه‌لاتی ره‌های بو گه‌ل و نه‌ته‌ومیه‌ک به‌روایان به‌خودا هه‌بی
به‌بینینی به‌لگه‌ به‌روا بکه‌ن و نیمان به‌ینن.

﴿^{۲۵} وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا﴾ چه‌زمرتی نیراهیم به‌شی‌وه‌ی سه‌رزمنشت و لومه‌وه
بی‌ی گوتن: نی‌وه نه‌و بست و سه‌نه‌مانه‌تان کردون
به‌په‌رستراوی خوتان و له‌جیاتی خودا په‌رستشیان بو ده‌که‌ن،
بو نه‌وه‌ی له‌سهر به‌ندایه‌تی بو کردنیان کۆ‌بینه‌وه،
خۆشه‌ویستی له‌نیوانتان‌دا په‌ره بسی‌ن، به‌بۆ‌نه‌ی په‌رستش
کردن بو نه‌و بتانه‌تان ده‌تانه‌وی و هگری په‌کتری ببن و

تَنكِحُونَهُ. ﴿فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّنا بَعْدَ اللَّهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّادِقِينَ﴾ ولامی گهله که می همر نهومنده بوو بییان گوت: نه گهر راست دم که می، نهو عهزابه خودایی بهمان بو بیینه و بی منعت به.

﴿قَالَ رَبُّ النَّصْرَيْنِ عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ﴾ چه زرمتی لوط داوای له خودا کردو وتی: خودایه! یارمه تیم بده به سهر قهومی هاسیدو نه خلاق روخاودا، به سهر تاقم و پیرو گرو هیلدا فاحیشه له سهر زمو ی بلاو دمکه نه وه.

﴿وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبَشْرَى قَالُوا إِنَّا مَهْلِكُوا أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ﴾ جا که هرستاده کانی نیمه هاتنه مالی ئیبراهیم و موژدهی مندالبوونیان پدا، وتیان: نیمه دانیش توانی نه م شاره واته، نهو شاره ی قهومی (لوط) ی لی بوو له ناودم بهین و دمیانه وتینین، چونکه نهوان گهل و نه تهومی که ستمکارن. ستمیان له خویمان کردوه به وه، که پیغه مبه ره که یان به درو خستوته وه سوورن له سهر هه سادو بلاو کردنه وه رهوشتی نیربازی.

﴿قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا﴾ وتی: چون ئیوه نهو کاره نه انجام دهم و نهو شاره ویران دمکه نه؟ نهی نازان: نهو شاره ی ئیوه ویرانی دمکه نه لوطی تیدایه، خو نهو ستمکار نهی، نهو پیغه مبه ری خودایه، ناخر نهویش بهر دمکه وئ!! ﴿قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا لَنَنْجِيَنَّهٗ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ﴾ فریشته کان وتیان: نیمه باشر دزمانین کی تیدایه، نیمه لوط و مالی و مندالی و هه مو نهوانی ئیمانیان پی هیناوه رزگار دمکه نه، جگه له ژنه که ی نهو له پیری له ناو جووه کانه، نهو جاسوس و چلکا و خویری کاهرم کانه و یارمه تیدمرو راپور تدمره بویمان، هه مناههنگی شروال پیس و نه خلاق روخاومکانه.

﴿وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سَيِّئًا بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا﴾ که نه م کومه له فریشته فروستاده ی نیمه هاتنه مالی لوط له شیوه روخساری کوری لاوی جوان خاص دا، چه زرمتی لوط تهنگه تاو بوو، ترسی لی نیست گهله که ی بییان بزان و دستدریزی بکه نه سمریان! ﴿وَقَالُوا لَا تَخَفْ﴾ وتیان: تو خه می نیمه ت نه بی و له وه مترسه نهوانه بتوانن نه زیه می

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبَشْرَى قَالُوا إِنَّا مَهْلِكُوا أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ ﴿٢٩﴾ قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا لَنَنْجِيَنَّهٗ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٣٠﴾ وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سَيِّئًا بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنْجِيكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا امْرَأَتَكَ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٣١﴾ إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَى أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٣٢﴾ وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٣٣﴾ وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يَتَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْبُدُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٣٤﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَنِينَ ﴿٣٥﴾ وَعَادًا وَثَمُودًا وَقَدْ ذَرَبْنَا لَكُم مِّن مَّسَكِينِهِمْ وَذَرَبْنَا لَهُمُ الشَّيْطَانَ أَنْعَمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُصْتَبِرِينَ ﴿٣٨﴾

نیمه بدن! ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ خه می نهومشت نه بی، که نیمه جییان پی دمکه نه و چون له ناویان دمه بی! نیمه هاتووین بو له ناو بردنیان به عهزایی به شیددمت ﴿إِنَّا مُنْجِيكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا امْرَأَتَكَ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ﴾ نیمه خو ت و شوینکه وتوانت رزگار دمکه نه و نهو عهزابه نایانگریته وه جگه له ژنه که ت، نهو له پیری له ناو جوانه، چونکه نهو له گهل نهوان دا هاریکارو هه مناههنگه. داکوکیان لی دمکاو رازییه به کرده وه ناشیرینه کانیا!

﴿إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَى أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾ نیمه نازل دمکه نه بو سهر نه هلی نه م شاری سه دومه عهزاییکی توندو تیرو بی نامان له ناسمانه وه، نهوش به هو ی نهو فیسق و تاوانی تیددا نوغرو بون.

﴿وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ بیگومان بری شوینه واری شاره روخاومکه یانمان هیشتوته وه بو نه وهی نادمیزادانی دوا نهوان په ندو عیمرتی لی وهریگرن، هه ندی

له‌شوی‌نه‌وارم‌کانیان یان هه‌وال و جیروکی به‌سه‌ره‌اتیان
 ناشکراو عه‌یانه بۆ که‌سێک دێقه‌ه‌تیان لێ بکاو تێیان بفکری.
 ﴿۳۶﴾ **وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَارْجُوا
 الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ** ﴿۳۷﴾ ره‌وانه‌مان کرد بۆ
 سه‌ر دانیش‌توانی مه‌دی‌هن پیغه‌مبه‌ری ریزداری خۆمان؛ که
 ناوی شو‌عه‌یب بوو نه‌ه‌لی نه‌و شار‌مه‌ش بوو، بانگه‌وازی کردن
 بۆ ئی‌مانه‌ی‌نان و فه‌رمانی پێ کردن به‌عیباده‌ت‌کردنی خودا
 په‌کتابه‌رستی و دلسۆزی له‌عیباده‌ت کردن‌دا، داوای لێ کردن
 تێبکۆشن بۆ ژیا‌نی قیامه‌ت و هه‌ول به‌دن خودا له‌خۆیان
 رازی بکه‌ن، به‌ترس له‌عه‌زاب و عیقای به‌روم‌ردگار خۆیان
 له‌عه‌زابی قیامه‌ت به‌اریزن، جله‌و‌گیری لێ کردن له‌وه‌ی؛ که
 فه‌سادو ناشوب له‌سه‌ر زه‌وی ب‌لاو بکه‌نه‌وه، نه‌هی لێ کردن
 له‌ته‌رازوبازی و چه‌ته‌یی و رێگری و هه‌موو تاوانی‌کی تر.

﴿۳۷﴾ **فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ** ﴿۳۸﴾
 چه‌زمه‌تی شو‌عه‌یب‌یان به‌درو خسته‌وه، به‌روی‌دا هه‌ل‌شا‌خانه‌وه،
 سه‌ره‌قی و سو‌ربوونی خۆیان له‌سه‌ر کو‌فرو بێ‌دینی دو‌پات
 کرد‌وه، ئیتر خودا به‌راته‌ه‌اندنی زه‌وی له‌ناوی بردن،
 بومه‌له‌رزیه‌کی به‌هێز لێ دان، خانووبه‌ره‌ی تێک
 رو‌خاندن و زه‌نده‌قی بردن، له‌ماوه‌یه‌کی کو‌رت‌دا
 سه‌ل‌ربوونه‌وه‌و به‌سه‌ریه‌که‌دا خپ بوون!

﴿۳۸﴾ **وَعَادًا وَكُفُودًا وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِنْ مَسَاكِينِهِمْ وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ
 أَغْمَأَتْهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُصْتَبِرِينَ** ﴿۳۹﴾ واته، هه‌روه‌ها
 گه‌ل عا‌د؛ که چه‌زمه‌تی هود پیغه‌مبه‌ریان بوو، زێ‌دو
 نیشتمانیان ولاتی (الأحقاف) بوو نزیک (حضر موت) و
 که‌وتۆته ولاتی یه‌مه‌نه‌وه. به‌عه‌زابی سه‌ختی خۆمان
 له‌ناومان بردن. هه‌روه‌ها گه‌ل شه‌موود؛ که چه‌زمه‌تی صالح
 پیغه‌مبه‌ریان بوو، دانیش‌توی ناوچه‌ی (الحجر) بوون، نزیک
 (وادی القری)؛ که که‌وتۆته نیوان ولاتی حیجاز و ولاتی
 شامه‌وه. سه‌ره‌پ‌جی‌یان کردو به‌عه‌زابی سه‌ختی خۆمان
 فه‌لا‌جۆمان کردن، (مدائن صالح) هه‌تا نه‌مه‌رۆش شو‌ینه‌واری
 ماوه‌و قور‌میشیه‌کان شار‌مه‌زی شو‌ینه‌وارم‌کانیان بوون،
 له‌کاروانی هاو‌نیا‌نیان‌دا به‌سه‌ر که‌لاهه‌ کۆنه‌کانیان‌دا تێبه‌ر
 دهبوون. ﴿۳۹﴾ **وَقَارُونُ وَفِرْعَوْنُ وَهَامَانَ** ﴿۴۰﴾ بێ‌گومان قارون و
 فه‌رع‌ه‌ون و ها‌مانان له‌ناو‌بردن؛ قارون خاوه‌ن ما‌ل و سامانی

زۆرو زه‌به‌نده‌ بوو، فه‌رع‌ه‌ون پاشای میصر بوو له‌سه‌رده‌می
 موسادا، ها‌مانیش و‌م‌زیری فه‌رع‌ه‌ون بوو، نه‌موونه‌ی طاغوت و
 سه‌ره‌پ‌جی‌کاری سه‌رده‌می خۆیان بوون ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَىٰ
 بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ﴾ چه‌زمه‌تی
 موسا به‌به‌لگه‌و مو‌ع‌جی‌زه‌ی ناشکراو به‌هێز‌وه هاته سه‌ریان و
 بانگه‌وازی کردن بۆ خودا‌به‌رستی و په‌کتابه‌رستی. به‌لام
 نه‌وان ته‌که‌به‌ریان کردو خۆیان به‌زل زانی و به‌روایان به‌موسا
 نه‌کردو ئی‌مانیان پێ نه‌هێنا. به‌درویان خسته‌وه، وتیان، نه‌تۆ
 پیغه‌مبه‌ر نیت، به‌روایان به‌هه‌بوونی خودا‌یه‌کی خاوه‌ن
 ده‌سه‌لات نه‌کرد، به‌راستی به‌هه‌له‌ چون و تاوان‌بار و مو‌فسیدو
 گو‌مه‌رابوون، له‌ه‌نگ خودا قوتار نه‌بوون و هه‌لاتنیان بۆ
 نه‌کرا، نه‌یان‌توانی عه‌زابی خودا له‌خۆیان دوور بکه‌نه‌وه.

﴿۴۰﴾ **فَكَذَّبُوا أَخَذْنَا بِذُنُوبِهِمْ مَن أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا** ﴿۴۱﴾ نه‌و گه‌ل و
 نه‌ته‌وه سه‌ته‌م‌کارانه‌مان له‌ناو برد، هه‌ریه‌که‌یان به‌تاوانی خۆی
 گێڕ‌ده‌ بوو، هه‌موو گه‌ل و نه‌ته‌وه‌یه‌ک له‌وانه‌ سزای شی‌اوی
 خۆی و مرگ‌رت، هی وایان هه‌بوو ره‌شه‌بای به‌هێز‌مان نارد
 سه‌ریان، ره‌شه‌بایه‌کی به‌هێزی واما‌ن ناردنه سه‌ر چه‌وو زی‌خی
 له‌گه‌ل خۆی هه‌له‌د‌گرتو دمی‌ک‌شا پێیان‌دا. ﴿وَمِنْهُمْ مَن أَخَذَ
 الصِّحْحَةَ﴾ هه‌یان‌بوو گر‌مه‌و نا‌له‌ی به‌شید‌مت لێ‌دان و به‌و
 دمه‌گه‌ زه‌نده‌قه‌ره‌ له‌ناومان بردن! ﴿وَمِنْهُمْ مَن أَخَذَ الصِّحْحَةَ
 وَمِنْهُمْ مَن خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ﴾ هه‌یان‌بوو به‌ناخی زه‌وی‌دا
 به‌ردمانه‌ خواری، و‌کو‌و قارون؛ که به‌مال و سامانی خۆی
 نازی و بو‌غ‌ر‌ابوو، له‌خودا یا‌خی بوو، ته‌که‌به‌روو جه‌به‌روتی
 نواند، خودا به‌مال و سامان و گه‌نج و خه‌زێنه‌یه‌وه به‌ناخی
 زه‌وی‌دا به‌ردیه‌ خواری! ﴿وَمِنْهُمْ مَن أَغْرَقْنَا﴾ هه‌یان‌بوو له‌ناو
 ده‌ریادا خن‌کان‌ده‌مان، و‌کو‌و چۆن فه‌رع‌ه‌ون و ها‌مانی و‌م‌زیر‌مان
 له‌گه‌ل هه‌موو دارو ده‌سته‌ی فه‌رع‌ه‌ون‌دا نو‌غ‌رۆی ناومان کردن
 ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ جا
 و‌نه‌بێ به‌روم‌ردگار به‌م سزاده‌ی؛ که نه‌و سه‌ره‌پ‌جی‌کارانه‌ی
 پێ سزادان سه‌ته‌می لێ کردین به‌ل‌کو‌و خۆیان سه‌ته‌میان
 له‌خۆیان کردو سزاده‌که‌یان به‌رو‌پ‌ری تاوانه‌کانیان. ﴿أَمْثَلُ
 الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ اتَّخَذَتْ بِئْتًا﴾
 واته، نه‌زی‌له‌و مه‌نه‌ل و نه‌موونه‌ی نه‌وانه‌ی هاوه‌ل بۆ خودا

دادمنین و له حیاتی بهر و مردگار بت و صه نه م ده پهرستن و
به ته ما یارمه تی و سودو قازانجن لیان، په رستشیان بؤ دمه کن
به هیوای نه وهی له کاتی ته نگانه دا به هانا یانه وه بین، ده ق
ده شو بهیته حال و وزعی جالجالوکه له زمبوونی و لاواریدا،
خانووی کرده گهرماو سهرمای لی دوور بخاته وه، زیان و
ختمه ری لی بگریخته وه. به لام هیج کامیکی له مانه بؤ
دهسته بهر نابی، کاتیک پیویستی به پاراستن بی ناپاریزی و
هیج زیانیکی لی دوور ناخاته وه. ﴿وَإِنْ أَوْهَنْ الْبُيُوتَ لَبِيتُ
الْعَنْكَبُوتَ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ بیگومان زعیف ترین خانوو
خانووی جالجالوکه به.

﴿۴۲﴾ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ بیگومان
پهرومردگار زانو ناگداره به حال و وزعی نه وانهی نیوه جگه
له خودا په رستشیان بؤ دمه کن، دزمانی: که نه وبت و
صه نه مانهی نیوه دمیانه پهرستن نه سود دهگه یه نن نه زیان.
﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ﴾ پهرومردگار بالادست و خاومن دهسه لاته بؤ
توله ستاندنه وه له وانهی پی کافرن و هاوولی بؤ بهر و
دزمان. ﴿الْحَكِيمُ﴾ خودا داناو لیزانه له کاره کانی دا.

﴿۴۳﴾ رَبِّكَ الْأَمْتَالُ لَضَرْبُهَا لِلنَّاسِ﴾ نه و په ندو مه نه لانه
له فوران دا بؤ ناده میزاد لی دده مین، نه و نموونه و نه زیلانهی
بؤ دینینه وه، بؤ نه وهی نه و شتانهی له بیرو بؤ چونیان دووره
لیان نریک بکهینه وه، نه و شتانهی لیان تی ناگه ن بویان
رون بکهینه وه. ﴿وَمَا يَعْقُلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ﴾ له و په ندو
مه نه لانه حالی نابی، له حه قیقه تیان ناگا، مه گهر که سانیکی:
که زانوو تیگه ییشتوون له مه سانیل و هه ضیه کان ورد
دمنه وه. ده فهرموی، ﴿۴۴﴾ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾
پهرومردگار ئاسمانه کان و زموی به دیه تیان و به و شیوه جوان
بی خه وشییه خولقاندونی، تا نامازه بن له سهر به ده سه لاتی و
قودرتهی بی سنووری. ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ بیگومان
له دروستکردنیا به و شیوه ریک و پیکه نیشانهی ناشکراو
نمایان هه ن له سهر تاک و ته نهایی خودا، له نولو هییه ت و
ربوبیه تدا، نهی نی نه و به لگه و نیشانه که سانیکی لیان
حالی دمن و هه ستیان پی دمه کن، که خاومن بهروا و یه قین

بن.

وَقَرَّبُوا وَيُفْعَلُونَ وَمَنْ تَبَّ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ ثَمَرُ
الْبَيْتِ فَأَسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَافِقِينَ
﴿۴۵﴾ فَكَلَّا أَخَذْنَا بِذُنُوبِهِ فَمِنْهُمْ مَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا
وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَنْ خَسَفْنَا بِهِ
الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَنْ أَغْرَقْنَا وَمَا كَانَتْ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ
وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿۴۶﴾ مَثَلُ الَّذِينَ
اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ
اتَّخَذَتْ بِئْتًا وَإِنْ أَوْهَنَ الْبُيُوتَ لَبِيتُ الْعَنْكَبُوتِ
لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿۴۷﴾ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُدْعُونَ مِنْ
دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۴۸﴾ وَتِلْكَ
الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ
﴿۴۹﴾ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿۵۰﴾ أَتَى مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ
وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ
وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿۵۱﴾

﴿۴۵﴾ أَتَى مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ﴾ نهی پیغه مبر نه و
نیگایه ی بؤمان نارودی بؤ مهرومگه له که ی بخوینه وه و تیان
بکهینه نه. ههروا هه موو شوینکه و توو به کیشت به گویره
تواناو بؤ گونجان پیویسته دریغی نه کاو فوران بلاو بکاته وه و
له موسولمانانی بکهینه تی و بانگه وازی که سانی دیکهش بکا بؤ
به پرویکردنی بهیامی فوران. ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى
عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾ نهی پیغه مبر! خو و شوینکه و توانت
نویژد کانتان جی به جی بکه ن، نویزی فهرزو سونمت نه انجام
بدن. ﴿وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ﴾ نویژ
گه ورمترین تاعه ت و خودا په رستیه، خودا دزمانی نیوه ج
کاریک نه انجام دده ن، خیره یان شه ره، دزمانی دله کانتان
چیان تی دا حه شار دراوه، نیمت و مه به ستان جیه و جی نه.

کوتایی جزمی بیستم



﴿۶۶﴾ وَلَا تَجِدُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بَالِغِي أَحْسَنَ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ ﴿۶۷﴾ نَهَى پیغمبر! نه تو کی شهو مونا فشهو دمه دمه له گهال نه هلی کتاب مه که، مه گمر به شیو میه کی جوان و له سره خو و به نوسلوب و شیوازیکی ناسکو و له سره خو، مه گمر نه وانه ی سته مکارو زیاده مردون له ریازی راست لایانداودو جاویان به لگهی ناشکراو رون نابین. قینه بهریو لوتبه رزی دهنوین، نوسلوبی نمر و نیان له گه لیاندا بی سووده، ناماده نین مه نافه شهو حیواری عهقلانی بهیرهو بکن، نه وانه رمندی (بالمثل) یان ددریته وه، شهریان له گهال دمکری، دهمیان دمکورتیته وه، هیرشیان رمت دمکرتیته وه! ﴿وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَإِلَهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾ نَهَى پیغمبر! به خو تو به شوینکمه وتوانته وه هر کاتی بانگه وازی نه هلی کیتا بتان کرد بو موسولمانبوون، هه وایان پیدان به شتیکی: که نیوه زانیاریتان دمباری نه بوو، نه تاندمزانی راسته یان درویه، حقه یان به تاله، ته صدیقیان مه کن، چونکه وئ ده چی درو بی، به درویشیان مه خه نه وه، چونکه وئ ده چی راست بی! بویه دمبی لهم کاتانه دا هه لوینست و ناخواتنی نیوه بهم جوړه بی، پییان بلین: نیمه نیمانمان بهو فورانه هه یه: که له لایه ن خوداوه به نیگا بو نیمه و نیومو هه موو ناده میزاد هاتوو، نیمانمان به ته ورات هه یه: که نازل کراوه بو سمر موسا، برومان به نینجیل هه یه: که نازل کراوه بو سمر عیسا، نمو ته ورات و نینجیل هی نه گوپردراون پهرستراوی به حقه و راست بهرومردگاری نیمه و نیوه به کیکه و بی هاوه و هاوشانه، ﴿۶۷﴾ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ ﴿۶۸﴾ جا و مگوو چو ن نیگا و سروشمان بو پیغمبرمانی پیشو ناردوه، نمو فورانه پرورزشمان بو تو ناردوه، جا نه وانه ی له پیش تو وه نامه ی ناسمانییان بو نازل کراوه له جوله که وهله، کاتی نمو فورانه به ریک و پیکی ده خویننه وودو لی ورد دمبنه وه، له نه مثالی عه بدو لای کوری سه لام و سه لمانی فارسی به کسهر نیمانی بی دمهین برئ له کافره کانی فورمیشیش نیمانی بی دمهین، نیایاتی نیمه به درو ناخاته وه مه گمر که سانیک: که برویان به حقه نیوه کافرو سپله و گومراو بی ویزدانن

﴿۶۶﴾ وَلَا تَجِدُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بَالِغِي أَحْسَنَ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ ﴿۶۷﴾ وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَأَنْزَلَ إِلَيْكُمُ وَاللَّهُنَّ وَاللَّهُمُّ وَحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿۶۸﴾ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ ﴿۶۹﴾ وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ إِذًا لَرَأَيْتَ الْمُبْتَطِلُونَ ﴿۷۰﴾ أَيْتُ يَنْتُ فِي صُورِ الْيَدِ أَوْ تَوَالِ الْوَلَمَّ وَمَا يَجْعَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْفُلُيُوتُ ﴿۷۱﴾ وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَةُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿۷۲﴾ أَوْلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَى عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَى لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۷۳﴾ قُلْ كَفَى بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿۷۴﴾

﴿۶۸﴾ وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ إِذًا لَرَأَيْتَ الْمُبْتَطِلُونَ ﴿۶۹﴾ نَهَى پیغمبر! نه تو کی شهو ویستا نه تو له و میپش نه و مندی له گهال گه له که ت زیاو و له ناویان دا هه لئ و که وت کردوه پیش نازل بوونی فوران بو سهرت هیج کتیبیکت نه خویند و ته وه، نووسینت نه زانیوه، نه تتوانیوه به دهمستی راست شتیکی بنووسی چونکه نه گمر تو له و میپش نویسن و خویند و مت بزانیایه له وانه بوو موشریکه نه فامه کان گومانیان پهیدا بکرایه دمباری نمو فورانه ی بو ت نیردراوه بیانگوتایه و یده چی نمو فورانه له نووسینه کانی له و میپش خوی و مرگرتبی. جا که تو له و میپش نه خویند و وار بووی و نووسینت نه زانیوه و پرای نه و هه نمو فورانه سهرسور هینه رمت بو هیان، که خویند و وارو نووسه ری بلیمت له بهرام بهری دا دسته و مستان، نیتر هیج بیانویکیان نامینی بو نه و دی گومانی تیدا پهیدا بکن!

﴿۴۹﴾ بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ ﴿۴۹﴾ به لکوو نهم قورئانه جهند ئایاتو نیشانهیهکی حهق و ناشکرایه حهقهو حهق دهجهسپین، نهومش حهقیقهتیکه لهدل و دهروونی زانایانی نههلی کیتابدا جیگیر بووه، وهلحال هیج کهسیک نهم قورئانه رمت ناکاتهومو بهدرۆی ناخاتهوه مهگهر نهوانهی دهستدریژکارو ستهمکارو کافرو لوتبهرز،

﴿۵۰﴾ وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ ﴿۵۰﴾ موشریکهکان لهروی قینهبهری و دهسهوسانکردن دهلین: نهوه بوچی موعجیزهیهکی مادی و دکوو نهو موعجیزانهی بو پیغه مبهردکانی پشوو هاتوووه بو موحه ممد نایه؟ بوچی موعجیزهیهکی و دکوو حوشری صالح و عهصای موسا و سفرمو خوانی عیسا بو موحه ممد نایه؟ ﴿قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ﴾ نهی پیغه مبهرا پییان بلن: هینانی موعجیزمو نازلکردنی نیشانهو ئایات عانید بهخودایه و هیج شئی لهو بارهوه بهدهست من نیه. خو نهگهر پهرومردگار بیزاناییه ئیوه بهناردنی نهو جوړه موعجیزانه هیدایهت نامیز دهین و ئیمان دهین، بیانوی دهبرین و داواکهی بو دههینانه دی. ﴿أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَى عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَى لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ مهگهر نهوانه داوای بهلکه نهکهن، نهومیان بهس نییه کهئیمه قورئانمان بو ناردویت و بهسهریاندنا نهخوینریتهوه؟ تا بیکه نه بهلکه بو راستی تو؟ بهراستی لهو قورئانهدا بهزمیی و ناموژگاری همیه، بو همر هومو و هوژی، بیانهوئی باومر بینن.

﴿۵۱﴾ قُلْ كَفَى بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيداً ﴿۵۱﴾ نهی پیغه مبهری خو شه ویست پییان بلن: بهسه: که خودا ناگادارو دادومر بین، بهحوکمی عهدهت نامیزی خوئی نیوان من و ئیوه یه کالاً دهکاتهوه، خودا لههمموو کهس باشتر دهزانی ئیوه چۆن بهدرۆم دهخه نهوه. ناگاداره من چۆن بانگه وازی ئیوه دهکهم و دهتاترسینم لهعهزابی سهختی خودا، ﴿يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ واته: خودا هیچی لی گوم نابن، ناگاداره بهسهر همموو شتیکدا: که بهوه دهبی ج لهزمویدا بین یا لهناسمانهکاندا بین.

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُسَمًّى لَجَاءَهُمُ الْعَذَابُ وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْةٌ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿۵۲﴾ يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَئِنْ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿۵۳﴾ يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُو الْقُرْآنِ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۵۴﴾ يٰعِبَادِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَرِيعَةً فَلَئِنْ فَأَعْبُدُونِ ﴿۵۵﴾ كُلْ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْعَذَابِ ثُمَّ إِنَّنَا نَرْجِعُوكَ ﴿۵۶﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَافًا يُجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿۵۷﴾ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿۵۸﴾ وَكَانَ مِنْ دَآبِرِهِ لَآعْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۵۹﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَعَّرَ الشَّجَرِ وَالْقَمَرِ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿۶۰﴾ اللَّهُ يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُمَنْ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۶۱﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿۶۲﴾

﴿۵۲﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿۵۲﴾ نهوانهی برپویان بهو شتانه کردوه: که غهیری خودان و بهرستیان بو دهکهن، بهندایهتی بو بتو صهنهم دهکهن و ئینکاری ههبوونی خودا دهکهن، یان هاوهلی بو دادمهین نهوانه خهسارتمهندن لهمامه لهو سهوداکیاندا.

﴿۵۳﴾ وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ ﴿۵۳﴾ کاهرمکانی قوریش بهتالوکهن لههاتنی عهزاب بو سهریان پهله دهکهن لهناردنی عهزابی کوکوژ بو سهریان ﴿وَلَوْلَا أَجَلٌ مُسَمًّى لَجَاءَهُمُ الْعَذَابُ﴾ نهگهر لهبر نهوه نهبویه: که عهزاب لهکاتی دیاریکراوی خوئی هیهو خودا برپاری داوه عهزابی کوکوژیان لهسمر دوا بخا بو روژی قیامت، نهوه یهکسهر نهو عهزابی پهله لی دهکهن بویان بین زوو دههاته سهریان، ﴿وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْةٌ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ بهتهنکید لهومبه و لاوه لهکاتی دیاریکراودا نهو عهزابیهان بو دئی و یهخهیان دهگری و ناگههان تیکیانهوه دهپیچی بهخویان نازان تا غافلگیریان دهکا.

﴿يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ﴾ ^{۵۴} ئەى پېغەمبەر! ئەو موشرىكانە پەلە دىمكەن لەهاتنى عەزاب بۆ سەريان دەلێن، دەزوو ئەو عەزابەى باسى لى دىمكەى بۆمان بێنە، يا چاومپوان بن ئەو عەزابە لەكاتى خۆىدا دېتە سەريان، بېگومان دۆزەخ لەهەموو لایەكەوه دەورەى ئەوان دىداو لەخۆيان دىگرى و بەشى هەموانىان دىكا.

﴿يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ ^{۵۵} لەو رۆژەدا، كە عەزابى سەخت لەهەموو لایەكەوه دایان دىبۆش و لەخۆيان دىگرى، لەسەریانەوه لەژێریانەوه عەزابیان بۆ دى، لەلایەن فریشتەوه پێیان دىگوترى، بچێژن سزای ئەو كردهوانەى لەژيانى دونیادا ئەنجامتان داو،

﴿يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةً فَإِيَّايَ فَاعْبُدُون﴾ ^{۵۶} ئەى ئەو بەندەنەى بىرواتان بەتاك و تەنهایى من هەیه و شوین پەيامى پېغەمبەرەكەم كەوتون، زەوى من فراوانەو تەنگەبەر نیه، هەر شوینىكتان بەپەسندزانی دىتوانن لەوى ژيان بەسەر بەرن، لەهەر شوینىك ئەتانتوانى خوداپەرستى خۆتان بكەن جەلهوگىریان لى دىكردن لەبەجێهێنانى شەعائىرى ئایینى خۆتان، ئەوه پەكسەر ئەو شوینە بەجى بێل و بچەن جیگایەك بۆتوانن بەنازادى كاروبارى ئایینى خۆتان ئەنجام بدەن، تەنیا عىبادەت بۆ من بكەن و كەسى تر بەشیاوى عىبادەت بۆ كردن مەزان.

﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ﴾ ^{۵۷} هەموو نەفسىك شەرابى مردن دەچێژى و دىبى بمرى، لەهەر شوینىك بن دەستى مردنتان دىكاتى، كەوابى پێویست نیه ئیوه حىساب بۆ مردن بكەن و مردن بكەنە بیانوى كۆچ نەكردن، ئیوه نازانن چ شتىك دىبێتە هوى مردنتان و ئەسبابەكانى نازان، دواى مردنتان هەمووتان بۆ لای خودا دىگەرێنەوه،

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نِعَمَ أَجْرَ الْعَامِلِينَ﴾ ^{۵۸} ئەوانەى بىروایان بەتاك و تەنهایى خودا هەیه و شوین پەيامى پېغەمبەرەكەى كەوتوون، كردهوى باشیان ئەنجام داوه، پابهندى فەرمان و جەلهوگىرییهكانى بوون، ئەوانە جى نشین

دىمكەین لەناو خانوو بالەخانەى بەهەشتدا بەژێر دارو درەختى خانوو قەصرەكانیاندا چۆم و جۆگا رموان دەین، بەراستى پاداشىكى باش و خاسە و مری دىگرنەوه.

﴿الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ ^{۵۹} ئەو موسولمانە بەختەومرانە كە ئەوه پاداشیانە ئەوانەن بەسەبر و ئارام بوون لەسەر ئەنجامدانى ئەركەكانى سەرشانیان نوێژو رۆژوو جیهادو تىكۆشانیان لەپێناو ئایینى خودا بەدەلسۆزى ئەنجام داوه، لەپێناو ئایینى خودا زیندو نیشتمانى خۆیان جى هێشتووه، تەحەممولى زەحمەت و كۆپىرەمورىیان كردهوه، لەهەموو كاروبارىكیاندا پشتمان بەخودا بەستووه، ئەوهى لەدەستیان هاتووه ئەنجامیان داوه بۆ بەدى هاتنى ناكامیش پشتمان بەخودا بەستووه.

﴿وَكَانَ مِنْ ذَاتِهِ لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ ^{۶۰} رزق و رۆژى تايبەت نیه بەولاتىكەوهو لەولاتىكى تر نەبى، بەلكوو رزق و رۆژى خودا گشتىیهو بۆ هەموو گيانلەبەرانیەتى لەهەر شوینىك بن. چەند ژمارىهەكى زۆر لەگيانەومران لەبەر بى دەسلەلاتى و زەببەونى خۆى ناتوانى رزق و رۆژى خۆى دابین بكا، ناتوانى بژیوى خۆى كۆ بكاتەوهو پەزەمەندەى بكا، خودا رزق و رۆژى بۆ دەرەخسێن و بۆ ئاسان دىكا، بۆ هەموو گيانلەبەرێك بژیوى گونجاو دىداو دىپێژى، خۆشك بى لەناو زگى زەوىدا، یاخود بالێندە بى لەهەوادا، یان ماسى بى لەدەریادا، خودا بژیوى خۆى بۆ دەستەبەر دىكاو رێگای نیشان دىدا چۆن خۆى بپێژى، هەر ئەو خودایەیه، كە رزق و رۆژى ئیووش دىدا. خودا شەواپە بەوتەى بەندەكانى و دىزانى جى دەلێن و جى لەسینەى خۆیاندا حەشار دىدەن. ﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاسْخَرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَلَّا يُؤْفَكُونَ؟﴾ ^{۶۱} سویندبى ئەى موحەممەدا ئەگەر تۆ پرسیار لەو موشرىكانە بكەى و پێیان بپێى، ئەوه كى ئاسمانەكان و زەوى بەدییهیانو؟ كى مانگو خۆرو ئەستێرەكانى هێناونەدى بۆ دابین كردنى بەرژەومەندى ئیوه؟ ئەم قەبارە گەورانە سائەهاى سائە بەشوین یەكترا دین و دىچن و شەوو رۆژیان لى پەیدا بووه، وەرژەكانى سأل و ئاوو هەوايان لى بەدى هاتووه. ئەى پېغەمبەر! ئەگەر پرسیار لەو موشرىكانە بكەى بپێى كى

به‌دیهین‌هرو ره‌خسین‌ه‌ری ثم شتانه‌یه؟ له‌ولام‌دا ده‌لین: نه‌وه (الله) به‌دیهین‌ه‌ریانه، نه‌وه ره‌خساندون‌ی و فاعلی حه‌قیقی خودایه! جا: که دانیان به‌وه‌دان‌او نی‌عترافیان کرد، نه‌دی چو‌ن رو له‌یه‌کتاب‌هرستی و مردم‌گیرن، بو به‌دلسوزی به‌ندایه‌تی بو نه‌وه خودایه ناکهن؟! ﴿اللَّهُ يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ به‌روم‌ردگار رزق و روژی گو‌شاد ده‌کا بو که‌سانیک بی‌هوی بو‌یان گو‌شاد بکا، بو نه‌وه به‌تافییان بکاته‌وه. بو هندی که‌شیش همر به‌وه مه‌به‌سته که‌می ده‌کاته‌وه دم‌ستکورت و که‌م ده‌رامه‌تی ده‌کا، ژیانیکی کوله‌مهرگی پی ده‌دا به‌روم‌ردگار خو‌ی به‌دیهین‌ه‌رو رزق و روژی‌دمره، خو‌ی بزئویان بو دیاری ده‌کا و به‌گو‌یردی حکمه‌ت و دانیای خو‌ی و به‌رژه‌ومندی به‌نده‌کانی رزق و روژیان بو دم‌پرته‌وه. بی‌گومان خوا زانا و ناگاداره به‌سهر هه‌موو شتیک‌دا، ده‌زانی به‌نده‌کانی به‌رژه‌ومندیان له‌چی‌دایه‌وه داخو‌ازی فراوان‌کردن و ته‌نگ‌دنه‌وه‌ی رزق و روژی به‌نده‌کانی چی‌ه و چی له‌مه‌سه‌له‌تیانه، ﴿وَلَسِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ تَزَلَّ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَآخَا بِهِ الْأَرْضُ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ اللَّهُ﴾ نه‌گهر تو نه‌ی پی‌غه‌مهر پرسیار له‌وه موشریکانه بکه‌ی و بلی: نه‌وه کئ له‌به‌رزایی‌به‌وه باران دم‌بارینی و زموی مردوی وشک هه‌لاتووی سوته‌مه‌روی پی زیندو ده‌کاته‌وه؟ کئ دوی وشکبو‌ونه‌وه‌ی زموی و نه‌مانی نه‌ش و نه‌ما له‌روه‌ک و دره‌خته‌کانی‌دا جاریکی تر نه‌وه زمویی‌به‌مردوه زیندو ده‌کاته‌وه و نه‌ش و نه‌مای تیدا و مگه‌ر ده‌خاته‌وه؟ یه‌کسه‌ر و لام‌ت ده‌دنه‌وه ده‌لین: بی‌گومان همر خودا ده‌توانی نه‌وه کاره بکا و نه‌وه کارو صیفه‌تی خودایه، همر (الله) ده‌توانی و نه‌وه کاره نه‌نجام بدا. جا که دانیان به‌وه‌دان‌او نا‌او بی پی‌ج و په‌نا نی‌عترافیان کرد ﴿قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾ بلی: سوپاس بو خودا: که‌وا به‌لگه‌م سو‌اره و بو‌رتان خو‌ارد، وه‌لی زوربه‌ی زوری نه‌وه موشریکانه عه‌قلیان به‌م دژی‌ه‌تی و جو‌دا‌وازی‌یانه ناشکی و نازان: بو خو‌یان خو‌یان به‌درؤ ده‌خه‌نه‌وه، نه‌ومتا تا له‌لایه‌که‌وه دان به‌وم‌دا ده‌نن: که خودا به‌دیهین‌ه‌رو زیندو که‌مه‌روی زموی و رزق و روژی‌دمری گیانه‌به‌رانه، که‌چی له‌هه‌مان کات‌دا هاوه‌لی بو به‌مه‌وا ده‌زان و شتی تر ده‌کهنه خودا و له‌جیاتی خودا ده‌یان‌به‌رستن!

وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوٌ وَلَعِبٌ وَلِئِنْ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٦٤﴾ فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِكِ دَعَا اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ ﴿٦٥﴾ لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَهُمْ وَلِيَتَمَنَّوْا فُسُوقَ يَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا آمِنًا وَشَخَطُفَ النَّاسِ مِنْ حَوْلِهِمْ أَفِيَا لَبِطِلٌ يُؤْمِنُونَ وَيَنْعَمُونَ اللَّهُ يَكْفُرُونَ ﴿٦٧﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ﴿٦٨﴾ وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٦٩﴾

سُورَةُ الْعَنْكَبُوتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَّذِي غَلَبَتِ الرُّومُ ﴿١﴾ فِي آدَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَلَيْهِمْ مُّصِغِرُونَ ﴿٢﴾ فِي بَضْعِ سِنِينَ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٣﴾ يَنْصُرُ اللَّهُ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٤﴾

﴿٦٤﴾ وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوٌ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ ژیانی دنیا به‌هه‌موو رازو‌می و خو‌شیه‌کیه‌وه، بریتی‌به‌له‌(له‌وه) خو‌ی پی ده‌خا‌فلینی یان گالته‌یه‌که که بی‌روشی خو‌تی پی دینی. بو‌یه هندی له‌زانیان فهرمو‌ویانه دنیا نه‌گهر نه‌ویش بو تو بمینی تو بو نه‌وه نامینی! ﴿٦٥﴾ فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِكِ دَعَا اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ﴾ واته: همر کاتی موشریکه‌کان له‌نا و ده‌ریادا سواری که‌شتی دم‌بن و ده‌کونه نا و ترسو له‌رزی کارساتی نا و ده‌ریاو و له‌هه‌موو لایه‌که‌وه تارمایی مهرگ لییان نزیک ده‌بیته‌وه، دلسوزانه هانا بو خودا ده‌بن و هاواری لی ده‌کهن، همر نه‌وه ده‌ناسن و نه‌وه ده‌پهرستن، جا که زرگاریان بوو که‌وته فهرمحی و هاتنه سهر و شکانی سهر له‌نو‌ی

الله) یه، نیمه زیاتر شارمزیان دمکهین بۆ ریبازی خیرو چاکه توفیقیان دمدین بۆ پهیرهوکردنی ریبازیك بیانگهیهن بهبههشتو بهختهومری همدو جیهانیان بۆ دستهبهر ببی، ﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾ بیگومان پهرومردگار لهگهڵ نهوانه دایه کردموهکانیان چاکه و چاکه خوازن، یارمهتی نایینیان داوه، جیهاد لهگهڵ نههلی کوفرو شیرك دهکهن، بهپهر بانگهوازی پیغه مبهرمکهیهوه دهجن، په یامه کهی قبوول دهکهن.

کوتایی سورهتی العنکبوت



سورهتی (الروم)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

﴿الم﴾ ئەم بېته پچرېچرانه دمبې بهم شیوه بخویندرینهوه (الف، لام، میم) باشتین ماناش بۆ ئەم جوړه پیتانه نهومیه: پهرومردگار دمهروموی، قورئان له جوړه پیتانه پیک هاتووه، ده ئیوش بتوانن لهو پیتانه کهلامیک وکوهو قورئان بخه نهرو: ﴿غُلِبَتِ الرُّومُ،﴾ ^۱ فې أدنى الأرضِ و هم من بعدِ غلبِهِمْ سَیَقْبَلُونَ، ^۲ فې بضعِ سینین﴾ رۆمهکان تیشکان، فارسهکان بهسهریان زāl بوون، لهناوچهو ولاتیکی رۆمدا: که نزیکي ولاتی عهرمه، لهقهرراخ ولاتی شام، لهنیوان ئهردهن و فهلهستیندا، لهو مبهولوه لهنیوان سئ سāl تا دهسال لهپرواری جهنگه کهوه. رۆمهکان بهسهر فارسهکان زāl دمه نهوه، ههر رۆژه نگین و سهرکهتن دمدین بهکۆمه لیک. ﴿لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ﴾ ههموو کاروباریک بهدمست خودایه پیئش زāl بوونی رۆمهکان و دوا زāl بوونی شیان بهحیکمهت و ئیرادهی خوئی نگین و شانص دمه بهمهو نیمپراطورهو زāl دهکا، نهوی تریان ژیر دمهخوا شکستی بهسهردا دین. ههر رۆژه پهکیک بالادهست دمبې.

﴿وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ﴾ ^۳ بِصِرِّ اللَّهِ﴾ ئەو رۆژهی لهشکری قهیسهری رۆم بهسهر لهشکری پاشای ئیراندا زāl دمبې، خاومن نامه ی ئاسمانی بهسهر ناگر په رستاندا سهر دهکهن، موسولمانان بهسهر کهوتنی خاومن ئایین بهسهر بئ ئاییندا کههف خوئش دهن، ههر وکوهو چوئن موشریکهکان

دمکه پینهوه بۆ سهر کوفری پیشوویان و خودا درۆژنهکانی خویان دمپهرستن

﴿لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ وَلِيَتَمَتَّعُوا﴾ (لام) ی (لیکفروا) و (لیمتعوا) (لام) ی عاقبهت و سهرمنجامة، واته: شهریک بۆ خودا برپار دمدن، تا سهرمنجامی کارهکیان ببیته سپله و کوفرائی نیعمهتی رزگار بوون و (تمتع) و لهزمت و مرگرتیان بهبتههرستی و پهیوستبوونیان بهپیری کافرانوه. ﴿فَسَوْفَ يَغْلَبُونَ﴾ لهوه بهولوه رۆژی قیامت ئاکامی ههلوئستی ناله بارو کردموه ناشرینی خویان دمرانن جی دمبې.

﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا آمِنًا وَيَتَخَفَتِ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ﴾ ^۴ أَلْيَا بَاطِلٍ يُؤْمِنُونَ وَيُغْنِمَةُ اللَّهِ يَكْفُرُونَ﴾ ئایا نهو موشریکه نهفامانه نازانن نیمه ج نیعمهتیکمان پئ بهخشیون بهوه: که لهبهستی ههرهه؛ لهشاری مهککهدا نیشتهجیمان کردون ولاتیکی نهمین و پئ ناسایش و ئارام، کهس تیدا دست دریزی ناکاته سهر کهس، کهسکهس نافرینن، تالان و پرۆو چهپاو کردنی تیدا ناکری. بۆ سوپاسی خودا ناکهن لهسهر نهو نیعمهتانه واز لهبتههرستی ناهینن؟

﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ﴾ ^۵ کئ لهو ستهمکارتره و شیای سزای کوشندهتره: که درۆ بهدهم خوداوه هه لدمبههستی و هاوهلی بۆ دادهنن و پیغه مبهرمکهی بهدرۆ دمهختهوو په یامه کهی رمت دهکاتهوه؟ کئ لهو کهسه ستهمکارتره: که لافی نهوه لی دمه خودا نیگای بۆ ناردوه و لهحال خودا نیگای بۆ نهکردوه، کئ لهو کهسه ستهمکارتره تاوان دهکاوه: خودا فهرمانی پئ کردم بیکه: ﴿أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ﴾ ئایا له دۆزهخدا شوینی ههوانهوه بۆ نهو سپله و کافرو ستهمکارانه نیه؟ ئایا نهوانه شیای عهزایی دۆزهخ نین؟ بیگومان ههموو نهوانه شیای سزای سهختی دۆزهخن و شوینی ههوانه وهشیان لهوئدا بۆ ئاماده گراوه،

﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَهُمْ مِّسْلًا﴾ ^۶ نهوانه ی لهپیناو ئایینی نیمه دا جیهادو کۆشش دهکهن دژی نهو سپله و موشریک و کافرانه دهجهنگین، بهتیکۆشان و جیهادهکeshیان مبهستیان بهرز بوونهوهی وشه (لا إله إلا الله محمد رسول

به سمرکه وتنی فارسه کان دلخوش بوون و به موسولمانه کانیان دهگوت: نهومتا ناگر پهرست به سمر خاومن نامه ی ناسمانی دا زال بوون، نیمه ی بتپهرستیش به سمر نیوه ی خاومن نامه دا زال دمبین. ﴿يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ پهر و مردگار هر که سیکی بوی سمرکه وتووی دهکا به سمر دوژمنه که یدا، پهر و مردگار هر چی بوی بیکا دهیکا و هیچ له مپهریک نیه بتوانی بهر هه لستی بکا. خاومن توانا و دمه لاتیک و هه ایه هیچی لی عاسی نابی، تو له له دوژمنه گانی ده ستین و خوشه و یسته گانی سهرده خا، خاومن رهحم و به زمییه بو بهنده موسولمانه گانی.

﴿وَعَدَ اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ نهوه ی پیمان را که یان دی نهی موحه مهدها دهر باره ی سمرکه وتنی رومه کان به سمر فارسه کان دا له داهاتوودا واده ی حهق و راسته له خودا و میه و دیته جی، هه والیک راسته رودمدا و باشکه زیبونه وهی تیدا نیه هر دمبی روبدا، وهی زوربه ی زوری ئاده میزادان نهوه نازان: که خودا حوکم و برپاری له سمر حهق و عه دالمت دامه زراوه،

﴿يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ﴾ واته: زوربه ی ئاده میزادان زانیاری رواله تیایان له دونیا و زانیارییه مادییه کان ههیه، کاروباری ژیانان دزمان، له بواری بیشه سازی و بازرگانی و کشت و کال و بیناسازی و نهو جوړه کارانه دا کارما و ئی هاتوون، وهی دهر باره ی ئایین و خودناسی و قهبر و قیامت نهقام و که و دهن، هیچ نازان، بیرتیز و ورد بین نین، له کاروباری قیامت بی ناگان و بهرژموندی حهقیقی خوین نازان.

﴿أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ نایا نهو موشریکانه له عهقل و هویشی خوین دا بیر کردنه وهو و رد بوونه و میان پهیدا نه کردوه؟؟ بو له ناخی خوین بیر ناکه نهوه، یان بیر له خودی خوین بکه نهوه بهم جوړه بیرو هویشی خوین مشو و مال بکه، له دلی خوین دا بلین: بیگومان پهر و مردگار ناسمانه کان و زهوی و نهوه ی له ناویان دا ههیه بهی هوده دروستی نه کردون، به حهق نه بی بهدی نه هینان، عالیه ی سهر و خواروی به گالته و عهبت دروست نه کردوه، به بهتال نه پر خساندون،

وَعَدَ اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

﴿يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ﴾

﴿أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَلَئِنْ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ

بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ لَكَاْفِرُونَ﴾ ﴿أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا

كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً

وَأَنَارُوا فِي الْأَرْضِ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ

رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِن كَانُوا

أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ ﴿ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ اسْتَوُوا الشُّوَاْءُ

أَن كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِءُونَ﴾ ﴿اللَّهُ

يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ ﴿وَيَوْمَ نَقُومُ

السَّاعَةَ يُبْلِسُ أَلْمَجْرِمُونَ﴾ ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُم مِّنْ شُرَكَائِهِمْ

شُفَعَاتٌ وَكَانُوا يُشْرِكُ بِهِمْ كُفْرِهِمْ﴾ ﴿وَيَوْمَ نَقُومُ

السَّاعَةَ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ فِي أُمَمٍ دُونَ مَا كَانُوا وَمَا لَآلِئِهِمْ

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْحٍ يُخَبَّرُونَ﴾ ﴿

به لگوو به حهق و عه دالمت، به حکمهت و نه دازه بهدی هینان، و مگه ری خستون و هه لیانده سوړنن هه تا کاتی دیار یکراو، روژنیک دئ ته مه نیان ته و او دمبی و سیسته میان تیکده جی و قیامت رادمبی، ﴿وَإِنْ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ لَكَاْفِرُونَ﴾ بیگومان زور له ئاده میزادان به تاییه تی کاهرو موشریک و مولحیده کان برویان به هانتی روژی قیامت نیه و پیان وایه زیند و بوونه و مو حیساب و لی کولینه و هو پاداش و سزا و مرگرتنه و نیه، چونکه نهوان له ناخی خوین بیران نه کردو ته وه، له نهرو ناسمانه کان ورد نه بوونه و تا بیانکه نه به لگه و نیشانه له سمر هه بوونی خودای بالادست و تا ک و تنها له زات و له صیفات دا..

﴿أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَنَارُوا فِي الْأَرْضِ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ نایا نهو موشریکانه ی مه که، نهو بی باومرو به درو خهروانه ی په یامی پیغه مبهران، نه وانه ی

نامیڻیو ناهومیڊ دمبن و ریځای رزگار بوونیان دمست ناکه وئو
کهس نیه فریایان بکه وئو

﴿۱۳﴾ وَلَمْ یَكُنْ لَهُمْ مِنْ شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاءُ وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ
كَافِرِينَ ﴿۱۴﴾ کافرو تاوانباران شفاعه تکاریان دمست ناکه وئو، نهو
بت و صنه مناهه: که لهجیاتی خودا له دونیادا عیبادعتیان بؤ
دمکردن شفاعه تیان بؤ ناکهن بؤشیان بکهن لییان و مرناگیری،
ناتوانن له عه زابی خودا رزگاریان بکهن نهو کاته ئینکاری
خودا درؤزنه کانیان دمکهن، خوئیانیان لی بی بهری دمکهن،
له کاتیکدا خیانه تیان لی دمکهن: که پیویستیان به یارمته
همیه.

﴿۱۴﴾ وَیَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ یَوْمَئِذٍ یَفْرُقُونَ ﴿۱۵﴾ نهو رؤژه قیامت
رادمی نادمیزاد بهرت و بلاو دمبن و لیک جیا دبنهوه، تیگرا
دهکرتنه دوو تاقه، تاقی خودا په رستان و تاقی موشریک و
تاوانباران،

﴿۱۵﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْحَةٍ
یُجْرُونَ ﴿۱۶﴾ جا نهو موسولمان و خودا په رستانه ی لهژیانی
دونیادا ئیمانیان به خودا به پیغه مبهرو رؤزی دواپی هه بوه،
به پیی فرمائی خودا هه لئس و کهوتیان کردوو پابهندی
جله و گریه کانی شمریعتی خودا بوون، نهوانه له ناو
له زمت و خوئی به هه شتدا تهرده ماخو دلخوئ، له خوئیانیان
دهمو جاویان دهگه شپنهوه، که یف خوئن بهو نازو نیعمه ته
پییان دراوه، به ناو باغو باغاتی به هه شتی رازاودا دین و
دمچن و له زمت و مرده گرن و هه موو خوئی به کیان بؤ
دمسته بهر دمبی. ﴿۱۷﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ
الْآخِرَةِ فَأُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُخَصَّرُونَ ﴿۱۸﴾ نهما نهوانه ی کافرو
موشریک و بی پروان؛ ئینکاری هه بوونی خودا دمکهن، پروایان
یمتاک و ته نهایی خودا نیه، پیغه مبهرو کانی به درؤ دمخه نهوه،
موعجیزه و نایمه کانی رمتده که نهوه، پییان و نیه دوا
مردن زیندو بوونهوه هه بی، نهوانه هه موویان له ناو ناگری
دؤر خدا بؤ هه تا هه تایه ده میتنهوه، ﴿۱۹﴾ فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ
تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ ﴿۲۰﴾ واته: هه موو کاتی، له شهوو رؤژدا
ته سبیحاتی خودا بکهن، ته قدیس و ته نزیهی بکهن له سهرمتای
په یاد بوونی شهوداو له سهرمتای هاتنی به یانی دا سهرگر می

پروایان به قیامت و زیندو بوونهوه نیه، بؤ به ناو زمویدا
گه شت و گوزار ناکهن؟ هه تا به عه قل و هوئی ته و او دوه
له رابردو ورد ببنهوه، بزائن نهوانه ی پیغه مبهروانیان به درؤ
خستو تهوه چییان به سهر هاتوووه به ج دمر دیک جوون و چؤن
له ناومان بردن. و له حال نهو گهل و نه تهوانه ی پیشو و
له موشریکه کانی مکه که و هاو وینه کانیان به شان و شهو که مت
تر بوون، هیزو توانیان پترو به دمست و بازو تر بوون، مال و
مندالیان زور تر بوو، له موشریکه کانی مکه که زیاتر کشت و
کالیان دمکردو پتر زموییان بؤ چاندن و رمواندن
هه لگراو تهوه و سودیان له بهرو بوومی زمو و زار و مرگرتووه.
پاشان خودا به هوئی تاوان و کوفرو سته مکارییان، له ناوی
بردن و ناسه واری برینهوه، له ناو بردن و سزادانیان سته م
نه بوو، حاشا له وهی خودا سته مکار بی، به لکوه بؤ خوئیانیان
سته میان له خودی خوئیان کرد

﴿۲۰﴾ ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ اسَاءُوا السُّوءِ أَن كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ
وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِئُونَ ﴿۲۱﴾ پاشان سهرمنجای نهوانه ی خراپه کارن
عه زابی سهخت بوو، له دونیادا به هیلک چوون و هه وتان و
ریسو بوون، له قیامتیشدا به مانه وهی هه تا هه تاییان له ناو
دؤر خدا، نه ممش له توله ی به درؤ خستنه وهی پیغه مبهرو
په یامی خودا، له توله ی رمتکردنه وهی به لگه و نیشانه کانی
خودا و تاک و ته نهایی زاتی پاک، به هوئی گالته کردن و لاهرتی
کردن بیان به نایاتی خودا!

﴿۲۱﴾ اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۲۲﴾ واته: خودا
ههرومکوو توانیویمته سهرمتا ئیوه و مه خلوقات دروست بکا
دمشتوانی جاریکی تر سهرله نوئ دروستتان بکاتهوه، ﴿۲۳﴾ اللَّهُ
خودا په کی نهوتویه به قودرت و ویستی خوئی مه خلوقاتی
به دی هی ناوه، هیچ شتیک نیه بتوانی ببیته له مبهرو ریځای
زیندو کردنه وهی لی بگری، پاشان هه مووتان رؤزی قیامت
دهگر پینهوه بؤ لای خودا کؤ دهکرتنهوه بؤ دادگایی کردن.

﴿۲۴﴾ وَیَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ یُنَبِّئُ الْمُنَجَّرُونَ ﴿۲۵﴾ نهو رؤژه قیامت
رادمی بؤ دادگایی کردنی نادمیزادو حیساب و لی کؤلینهوه
له گه لیان، موشریک و تاوانباران مته قیان لی نایه بی دمنگو
خوست دمبن، له ترسان و له عه یبه تان به لگه بیان به دهسته وه

تەسبیح و تەقدیس بن. لەھەموو ئەم کاتانەدا سوپاسی خودا بکەن، لەنیواریدا نوێژی مەغریب و نوێژی عیسا دەگریتەو، کاتی بەیانیش نوێژی بەیانی دەگریتەو، بۆیەش نیواری بێش بەیانی خست چونکە شەو بێش رۆژە. ﴿وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هەر بۆ خودایە حەمدو سوپاس لەناسمانەکان و زەویدا، هەر حەمدو سوپاسێک فریشتەو ئادەمیزادو جندۆکە بیکەن شایانی خودایە، هەر ئەو شایستەیی حەمدو ئەنایە. ﴿وَعِشَاءً﴾ هەروەها تەسبیح و تەنزیهی خودا بکەن لەکاتی عیشادا، کاتێک بەتەواوی تاریکی بایی خۆی بەسەر سڕوشتدا دەدا. ﴿وَحِينَ تَطْهَرُونَ﴾ هەروەها تەسبیحی خودا بکەن لەکاتی نیومڕۆدا، لەوکاتەدا خۆر لەهێلی ناوڕاستی ئاسمان لادەدا. ﴿يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ﴾ پەرورەگار توانای دروستکردنی دژبەیهکی هەیه، دەتوانی زیندو لەمردو دەربێنێ و مردو لەزیندو دەربێنێ. ئەوێتا سەرەتا ئادەمیزادی لەگەڵ دروست کردوە پاشان لەدۆیە ئاو، بۆلەندی لەهێلکە دروست کردو، بەپێچەوانەشەو مەنی لەئادەمیزاد دەردێنێ و هێلکە لەبۆلەندی. هەروا موسوڵمان لەکافر دەبێ و کافر لەموسوڵمان. ﴿وَيُخِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ هەروەها پەرورەگار زەوی وشک و مردو و سوتەمەر و بەباران زیندو دەکاتەو، روک لەدانەوێلە دەردێنێ و دانەوێلە لەروک پەیدا دەکا. ﴿وَكَذَلِكَ تُخْرَجُونَ﴾ هەر بەو شیوەش دواي مردن و هاتنی رۆژی قیامت ئێوە سەرلەنوێ زیندو دەکاتەو. ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ﴾ بڕێک لەو بەلگەنەی گەورەیی و بەتوانایی خودا دەسەملێن، نیشانەی کەمالی قودرەتی پەرورەگار لەبەدیهێنان و دروستکردن و ھەوتانەدن؛ دروستکردنی ئادەمیزاد لەسەرەتاو، بەدیهێنانیەتی لەنەبوومو، ئەوێتا لەسەرەتا باوکی ئێوە، کە بابە ئادەمە لەگەڵ دروستی کردو، بناغەیی ئێوە لەگەڵ. سەرچاوەی بژیویشی لەدانەوێلە و بەروبوومی ئازەل و گۆشتی ئەو گیانلەبەرانی گۆشتیان دەخوڕی دابینکردو، ئەمانەش ھەموویان لەگەڵ پەیدا دەبن، ﴿ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ﴾ پاش دروستکردنی یەكەمجار تان لەرێی زاووزیو پەرمان

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ فَأُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿١٦﴾ فَسُبْحَنَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ ﴿١٧﴾ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعِشَاءً وَحِينَ تَطْهَرُونَ ﴿١٨﴾ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُخِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿١٩﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ ﴿٢٠﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢١﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَخْلَفَ لَهُ الْبَيْنَ وَأَلْوَنَ الْأَرْضِ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِلْعَالَمِينَ ﴿٢٢﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَآيَاتُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُسْمِعُونَ ﴿٢٣﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُخِي بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢٤﴾

سەندو بەمەبەستی بەدەستپێهانی رزق و رۆژی و پێداویستی ژیاانتان بەدونیا دا بۆ بوونەو هەریەکەتان بەمەبەستی و لەبەر ھۆیەک لەشوینتیک دا جێ نشین بوون و سەرزمەیتان کۆنترۆل کرد،

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً﴾ بڕێک لەو نایەتانە؛ کە نیشانەی کەمالی قودرەتی خودان و دیاردەیی رحەمەتی بەرفراوانی، ئەوێتە؛ کە ئافرەتی لەرەگەزی خۆتان بۆ دروست کردون (ئافرەتی بۆ پیاو دروست کردو و پیاوی بۆ ئافرەت دروست کردو، هەردوکتان پێکەو کۆمەڵ دروست دەکەن) بۆیە سەرەتا لەرەگەزی پیاو ئافرەتی دروست کردو بۆ ئەوێ ئێوەی پیاو و مەگریان بن و خویان پێوە بگرن و ئولفەتتان لەنیواندا بەردەوام بێ، هەروەها خودا لەنیوان هەردو رەگەزدا خۆشەویستی و رحەمەت و سۆزی رەخساندو، بۆ ئەوێ هەردولا مەیلی یەکتر بکەن و دلیان پێکەو دابەزێ

ئەم تەنسىقە لەنئوانياندا بەلگەو نىشانەو پەندەو نامۇزگارى
ھەن بۇ گەل و نەتەومىيەك كۆيچكەي بىستىنى نامۇزگارپيان
ھەي.

﴿۴۰﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا ۚ هەرۇمھا بېرىك لە
ئەو ئايەتەنەي نىشانەي گەورمىي و بەتوانايى خودان ئەومىيە
ھەورمىروسكەتان نىشان دەدا ترستان لىيەتى، بەتايىبەتى
ئەوانەتان، كە لەدەشت و سارادا دەيىن، لەناومال و ئەشكەوتدا
نابىن. بەتەماي بارىنى بارانن بۇ پىويستىياتى ژيانى خۇتان و
ناۋەل و كشت و كالتان، بۇ ئاودانى باخ و باغاتتان، ﴿وَيُنَزِّلُ مِنَ
السَّمَاءِ مَاءً فَيُخْرِجُ بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
يَعْقِلُونَ﴾ بېگومان لەم دياردە كەونىيەنەو لەباراندنى باران و
زىندەكردنەومى زەوى وشك و سوتەمەرۇ نىشانەو بەلگەي
جۇراو جۇر ھەن لەسەر راستى ھاتنى رۇژى قىيامەت و زىندە
بوونەومە بۇ كەسانىك ژىرىن.

﴿۴۱﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ۚ بېرىكى تر لەو
شتانەي نىشانەي ھەبوونى خودا و قودرەتى خودان راومستانى
ئاسمانە بەيى كۆلەكە، راومستانى گۆي زەوى لەفەضادا بەيى
ئەومى پەسنىگىكەومە ھەلۋاسرايى، بەلگەو راومستانى ئاسمان و
زەوى بەقودرەتى خودا راومستان خودا رايگرتوون و ھەلئان
دەسورپىنى و بەپىومىيان دەبا. ﴿ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِّنَ الْأَرْضِ
إِذَا أَنتُمْ تَخْرَجُونَ﴾ پاشان ھەركاتى بانگبىژى بانگى لى كردن
بۇ رابون و گۆبونەومە لەساراي مەحشەردا ئەو دەمە بەپەلە
لەگۆرەكانتان راست دەيىنەومە بەرەو ساراي مەحشەر دەجەن،
كەوابوو

﴿۴۲﴾ وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَه قَائِلُونَ ۚ ھەرچى
لەئاسمانەكان و زەوىدا ھەيە مەكايەتى و بەدەيىنەنەو
ھەلۋاسرايدن و بەندايەتى، ھەموو بۇ خودايەو ھەموويان
گەردنكەچى فەرمانى پەرورەدگارن ھەموو ھەلۋاس
كەوتىكتان بەويستى خودايە؛ مردن و ژيانىان، جەم و جۆل و
ئارامگرتنىان، مان و نەمانىان پىيان خۇش بى و پىيان ناخۇش
بى ھەموو بەدەست خودايەو گەردنكەچى فەرمانى ئەون.

﴿۴۳﴾ وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ ۚ ھەر
پەرورەدگارە سەرمتا مەخلۇقاتى بەدى ھىناومە لەنەبەومە

﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ بېگومان لەو شىو
دروستكردنەي ئىيودە، كە سەرمتا پەرورەدگار بابە ئادەمى
ئىيوى لەگەل دروست كردومە دوايى دايە ھەواي لەرەگەزى
ئادەم بەدەيىنەنەومە ئەمجار لەرەگەزى خۇتان ھاسەرەي بۇ
بەدى ھىناون و خۇشەويستى مېھرىبانى و دلسۆزى تايىبەتى
لەنئوان خولقاندون ئالەم جۇرە كارە نايابە خودا كەردەدا
بەلگەو نىشانەي جۇراو جۇر ھەن لەسەر بەتوانايەو تەنھايى
خودا بۇ كەسانىك ژىرانە بىر بىكەنەومە.

﴿۴۴﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافُ أَلْسِنَتِكُمْ
وَأَلْوَانِكُمْ ۚ بېرىك لەو بەلگەنەي نىشانەي كەمالى قودرەتى
پەرورەدگارن دروستكردنى ئاسمانەكان و بەرزكردنەومە
راگرتنىانە بەيى كۆلەكە. بەخۇرو مانگەو ئەستىرە
رازاندويەتەيەومە، زەوى بەدى ھىناومە بەھەموو توپىرو
كاژىكەيەومە، كە دەولەمەندە بەكان و مەعادىنى جۇراو جۇر،
كۆي تىدا چەسپاندران بۇ ئەومى لەرزە نەكاو دانىشتوانى
خۇي لەسەر بگرن. جا ئەگەر ئاياتى ئاسمانەكان و زەوى
عەجايەب و سەرسورپىنەر بى، ئەومە ئىختىلافاو جوداوازى
ئادەمىزاد لەزوبان و رەنگياندا ئايەتەيىكى ترمە نىشانەي
گەورمىي و تاك و تەنھايى خودا پەرورەدگارمە ھەتمەن
پەيۋەندىيەكى بىنەرمەتىشى بەدروستكردنى ئاسمانەكان و
زەوىيەومە ھەيە. ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ﴾ بېگومان
لەومى نامازمەن بۇكرد دەربارەي ئاسمانەكان و زەوىو
جوداوازى زوبان و رەنگى ئادەمىزادەكان، بەلگەو نىشانەي
جۇراو جۇر ھەن لەسەر قودرەتى بى سنوورى خودا بۇ گەل و
نەتەومىيەك خاومە بىرو ھام بىن، ژىرو خاومە عەقلى روناك
بىن، ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ مَتَاعُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَإِيفَاؤُكُمْ مِّنْ فَضْلِهِ﴾
بەشەك لەنىشانەي رەھمەتى خودا لەسەر ئىيوى ئادەمىزاد
ئەومىيە ماندە ھەسانەومە نوستنى لەشەودا بۇ رەخساندەون،
ھەرومكەو لەرۇژىشدا دەتوانن بىخەون. كاتى گونجاو و
سروشتى بۇ ئارام گرتن ھەسانەومە نووستن شەومە. كاتى
گونجاو سروشتىش بۇ جەم و جۆل و ھەولەدان بۇ بەدەستەيىنانى
رزق و رۇژىو ژىوار پەيداكرەن رۇژە، ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
يَسْمَعُونَ﴾ بېگومان لەم گونجان و پەيۋەندىيە سروشتىيەي
ئادەمىزادە گيانلەبەرەنى تىرىش بەدياردە كەونىيەكانەومە

هیتاوانیه وجود، نادمیزاد وجودی نه‌بوه خودا خه‌لقی کردون و پاشان دمیانه‌رینی و له‌ناویان دمبا، ئهمجار سه‌رله‌نوئی زیندویان ده‌کاته‌وه، ئیعهاده کردنه‌وه‌میان له‌به‌دهیتانی هه‌وه‌لجار ئاسانه‌وه، هه‌رجه‌نده به‌نیسه‌بت خوداوه کاری ناسان و کاری گران نین ﴿وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ صیفه‌تی به‌رزو به‌رزو که‌مال موصله‌ق هه‌ر یۆ خودایه؛ که تا‌کو ته‌نها‌یه بین هاوه‌ل و بین ناتاجه، که‌سی بین که‌سانه، هیچ خودا نین جگه له‌نه‌وه، هه‌رچی صیفاتی که‌مال و جه‌لاله هه‌یه‌تی هه‌رچی صیفه‌تی عه‌یب و نوقصانه نیه‌تی و هیچ شتی‌ک و ده‌کوو نه‌وه ناجی و له‌که‌س ناجی، خاومن تواناو بالادست و هه‌ل‌سورپنه‌ری بوونه‌ومره، له‌ناسمانه‌کان و زمو‌یدا هیچ شتی‌کی ئی یا‌خی نابی، داناو ده‌ست‌رهنگی‌نه له‌کارمکانی‌دا،

﴿ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ أَنفُسِكُمْ﴾ په‌روم‌ردگار به‌ندو مه‌شه‌لیکتان بۆ ده‌هیتیه‌وه، خۆتان جوان ده‌بین و تیی ده‌گن، چونکه له‌واقیعی حالی خۆتان‌دا هه‌یه و له‌ناو خۆتان‌دا هه‌لقولا‌وه له‌هه‌ست و شعورتان رهنگی داوه‌ته‌وه، لی‌تان نزیکه و به‌عه‌مهل مومارسه‌ی ده‌گن. په‌ندو مه‌شه‌له‌که‌ش بریتیه له‌نه‌وه: ﴿هَلْ لَّكُمْ مِّنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ شُرَكَاءَ فِي مَا رَزَقْنَاكُمْ فَأَنتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنفُسَكُمْ﴾ نایا ئی‌وه رازی ده‌بن: ئه‌ی قورمیشیه موشریکه‌کان که هاوبه‌شتان هه‌بن له‌مال و سامان‌دا، ئه‌و هاوبه‌شانه‌شتان به‌نده‌گانتان بن و هاوشانتان بن له‌ته‌صه‌روفرکردن له‌مال و سامانه‌که‌تان‌دا؟ نایا رازی ده‌بن ئی‌وه کو‌یله‌گانتان په‌کسان بن و ترسی ئه‌ومتان هه‌بن، که بب‌نه براهه‌شتان، دیاره ئی‌وه به‌وه رازی نین، یۆ خۆتان ئه‌وه به‌ره‌وا نازان، ئه‌دی چۆن هاوه‌ل بۆ خودا به‌ریار ده‌دن، هه‌ندئ له‌مه‌خلووقاتی خۆی ده‌که‌نه هاوشان و هاوبه‌شی؟ ئه‌مه جی‌گای سه‌رسورمانه به‌نده و مه‌خلووقاتی خودا ده‌که‌نه هاوه‌لی خودا که‌چی نارازین کو‌یله‌گانی خۆیان بب‌نه هاوشانی خۆیان!! ﴿كَذَٰلِكَ نَفْصَلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُعْقِلُونَ﴾ به‌م شی‌وه رون و ئاشکرایه به‌لگه‌کان شی ده‌که‌ینه‌وه، به‌م جو‌ره ده‌لیله به‌هیزانه ناحه‌زان بۆر دم‌دین و نایه‌ته‌کان رون ده‌که‌ینه‌وه بۆ گه‌ل و

وَمِن مَّا يَنْذَرُ أَن تَقْعَمَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرٍ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُم دَعْوَةً مِّنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنتَ نَقْرَعُونَ ﴿٢٥﴾ وَلَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلٌّ لَهُ قَانُونَ ﴿٢٦﴾ وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَتْ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾ ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ أَنفُسِكُمْ هَلْ لَّكُمْ مِّنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ شُرَكَاءَ فِي مَا رَزَقْنَاكُمْ فَأَنتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنفُسَكُمْ كَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾ بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَا لَهُمْ مِّن نَّاصِرِينَ ﴿٢٩﴾ فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾ مُبِينٌ إِلَيْهِ وَاقِعُهُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٣١﴾ مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا كُلٌّ جَزَاءٌ بِمَا لَدَيْهِمْ فَيَرْحَمُونَ ﴿٣٢﴾

نه‌ته‌ومیه‌ک عه‌ق‌لی خۆیان بخه‌نه کارو بیر له‌و ده‌لیله مه‌نطیقی و بیانو و برانه بکه‌نه‌وه.

﴿بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ به‌لکوو نه‌وه موشریکانه‌ی سه‌مه‌یان له‌خۆیان کردوه، به‌وه: که شو‌ین هه‌وا و هه‌موسی نه‌هامانه‌ی خۆیان که‌وتوون، کو‌یرانه بیر ده‌که‌نه‌وه، عه‌قل و هو‌شی خۆیان ناخه‌نه گه‌ر به‌بن ده‌لیلی عه‌ق‌لی و نه‌ق‌لی بت و سه‌نهم ده‌په‌رستن هیدایه‌ت و زانیاری به‌مه‌صه‌رتیان نیه، جا که حال وابی ﴿فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ؟﴾ کئ هیدایه‌تی که‌سانێک ده‌دا؛ که خودا گو‌م‌رای کردون؟ که‌س نیه هیدایه‌تیان ب‌داو بیانگه‌یه‌نئ به‌حه‌ق و راستی، دوا ئه‌وه‌ی به‌ویستی خۆیان رێبازی کو‌فریان هه‌ل‌ب‌زاردوه و ئاماده‌باشی ئیمانیه‌تانیان تیدا نیه و هاوه‌لدانان بۆ خودا و بت‌په‌رستی بووه‌ته خوو به‌سروشت چه‌زبان له‌بت‌په‌رستی‌یه! ﴿وَمَا لَهُمْ مِّن نَّاصِرِينَ﴾ نیه بۆ ئه‌وان که‌سه‌یک یارمه‌تیدرو رزگارکه‌ریان بین له‌عه‌زایی خودا، که عه‌زایی خودا دم‌وری دان و تێکیه‌وه پێچان که‌س نیه جگه له‌خودا

بتوانی فریایان بکھوی، خوداش به هانایانه وه نایه چونکه نهوانه موشریکن و خودا له تاوانی شرک خوښ نابې!

﴿فَاقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا﴾ ئه ی موخه مه ده! چونکه له روانگه ی نهو به لگانه ی پیښه وه نایینی راست و حقه ت بؤ دمرکه وت، زانیت بته پرستی و هاوه لدانان بؤ خودا چهنه زیان به خش و جهوت و به تاله، که وای شوین نهو نایینه حقه بکه وه، که خودا بؤی ناروویی و نه رکی گه یانیدنو بلا و کړنه وه ی خستو ته سرشانت، نایینی سروشتی و گونجاوه، نهو نایینه یه ئبراهیم بانگه وازی بؤ کړدوه و په پرمه ی کړدوه. نهو نایینه یه خودا هیدایه تی داوی بؤ پابه ندبوون پییه وه، ﴿فَطَرَهُ اللَّهُ الَّذِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا﴾ نایینی سروشتی پاک و خاوپنه و خودا ناوې ته ی پیکه ته ی ناده میزادی کړدوه، هه موو ناده میزادیک له سروشتی دا خوداناسی و په کتا پرستی هیه، له ناخه وه دزمانی جگه له خودای به دیه پنه ر خودای تر نین. رو له هه موو نایینیکی به تال و مرگ پوه و پابه ندی نایینی پاکي نیسلام به. ﴿لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ﴾ نابې و ناگوچی بؤ که س واز له نهو نایینه سروشتی به پهنی و بیرو باومری تر په پرمه بکا، رسته که که لایمیکی خه بری یه و به مانا نه هیه، واته: خودا فهران به ناده میزاد دهکا، که نهو نایینه سورشتی یه (که نیسلامه) نه یگورن و نه چنه سر بیرو باومری شریک و نیلحد، فهرانیان پی دهکا: که بؤ خویان پابه ندی نایینی نیسلام بن و هه ول بدن کهسانی دیکه ش به و نایینه وه پابه ندین، چونکه له ناخ و سروشتیان دا هیه و له نه صلی ته کوین دا ناوې ته ی وجودیان بووه. ﴿ذَلِكَ الَّذِي أَلْقَمُ﴾ نهو ناینه ی فهراننتان پی کراوه: که په پرمه ی بکه و پابه ندی بن، نهوه نایینی راست و دروسته و خوار و خچی تی دا نیه ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ وه ی زور به ی ناده میزادان نهوه نازان و لی بی ناگان، ﴿مُتَّبِعِينَ إِنْهَ وَأَقْوَمُ﴾ شوین نایینی خودا په سندن بکه ون و روی تی بکه و بکه پنه وه بؤ سهری، به یاشی و دلسوزی لی برین بؤ خودا پرستی، له نایین دامه برین و که مته رخمی مه که له طاعت و خودا پرستی دا، هه میسه له خودا برسن و ﴿وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ﴾ به ردموام بن له سر

نه جامدانی نویژمگانتان به ته وای و بی که م و کوری روکن و مهرجه گانیان چی به چی بکه و، خوشوع و خوضوعی ته وواتان هه بی. ﴿وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ دوی نیمانه یان و پروا به خودا نه چن هاوه لی بؤ دابنن، که س مه که ن به خودا، جگه له خودا که س به شیای و په رستش بؤ کړدن مهران، به تاعه ت و خودا پرستی به که تان مه به سستان خودا بی،

﴿مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِعَاءً﴾ لهو موشریکانه ی، که نایینی خویان په رته وازه کړدوه، نیختیلاف و دوو به رمرکیان هیه لهو شته ی عیبادته ی بؤ ده که ن، هه ر که سه به گوپری هه و او هه موسی خوی شتی که دمپرستی و نایینی سروشتی دمگورن، بیرو باومرکان تی که لا و ده که ن پروا به هه ندی لاینه ی نایینی حقه ده که ن و هه ندی لاینه ی پاشگوئی ده خه ن، رمته ده که نه وه، بوونه چهنه تاهم و گرو و پیرو خیزب و مکوو جوله که و مه سیحی و ناگر په رست و بته پرست و باقی خاوه ن بیرو باومر به تال و بوچه کان ﴿كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ﴾ هه موو تاهم و پیرو حیزبیک که یفخوشن به بیرو باومریان و پیان وایه هه نهوان له سر حقه ن به رامبه رکه یان ناحقه! ﴿وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُبِينِينَ إِلَيْهِ﴾ کهسانی که نه گه ر تووشی ته نگانه و ناخوشی بوون، دمردو به لا و نه خوشی روی تی کړدن، گرانی و وشکه سالی و بی ناویان توش هات، له نا و دمریایان له وشکانی و هه وادا خه تهری مهرگ لیان نزیک بووه، ده که پنه وه بؤ لای خودا و هانای بؤ دمبه ن و لی دمه پرنه وه به ته نه ا خودا دهناسن و خودا دروزنه گانی خویان له بیر ده چی ته وه. ﴿ثُمَّ إِذَا أَذَقَهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ﴾ پاشان که خودا به لا و نه خوشی له سر لابر دن، نازو نیعمه تی ناسایش و هه رزانی به سهر دا رشتن و که وتنه فهره حییه وه له حیاتی نه وه ی به ردموام بن له سر خودا پرستی و شوکرانه ژمیری خودا بکه و، به شیومیه کی چاومروان نه کراو کومه ئیکیان له حال و مزعی ناساییان دا هاوه ل بؤ خودا ددمنن و دست ده که ن به بته پرستی.

﴿لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتُّوا وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ تا له نا کاما کوفرانی نیعمه ته گانی خودا بکه و، سهر منجم ئینکاری ففضل و نیحسانی بکه و، (لام) ی (لیکفروا) (لام) ی عاقیبه تی بی دمگوتری (لام) ی ته علیل نیه.

﴿۳۵﴾ أَمْ أَرْثَا عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهِ يُشْرِكُونَ ﴿۳۵﴾
 نایا نیعمه نازلمان کردوه بؤ سهریان بهلگهو دهلیلیک، نامه و
 نوسراویک، نهوه بهسلینن: که نهوان دهیلین نایا هیچی وامان
 نازل کردوه پشتگیر بیان بکا لهسهر بیرو بؤجونه کهیان، لهسهر
 هاوهلدانیان بؤ خودا؟ ناھومید بوونیش جوریکه لهشیرک.
 دمفهرموی: ﴿۳۶﴾ وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا ﴿۳۶﴾ هُمْ كَاتِبٌ
 نازو نیعمهتی خویمان بهخشی بهبرئی نادهمیزاد، پیی دلخوش
 دمبن و شانازی بهسهر کهسانی دیکه دا دهکن. ﴿۳۷﴾ وَإِنْ تُصِيبْهُمْ
 سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ ﴿۳۷﴾ جا نهگهر ویستی خودا
 وا بوو بههوی خراپهکاری خویمان تووشی بهلاو ناخوشییهک
 بن و کارساتیکیان بهسهر دا هاتو دمردو بهلا یهخهی گرتن
 نیتر لهرحمهتی خودا ناھومید دمبن دهکونه گازنده کردن و
 گلهمی کردن! نهمه دابو نهپریتی نهو دل و دمروونانهیه
 لهخودا دادمپرین و ناگیان لهسونهنی خودا نیه لهبوونهومردا!
 ﴿۳۷﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ﴿۳۷﴾ بؤچی
 نازانن و نابینن: که خودا رزق و رۆزی فراوان دهکا بؤ
 کهسانیک بیهوئ سامانداریان بکا، لهههمان کاتدا بؤ
 هندیکی تر رزق و رۆزی کهم دهکاتهوه، خووشی و ناخوشی،
 دمو لهمهندی و همزاری پیابهندی یاساو قانوونیک خودایی
 بهردوام و ثابت، پیابهندی مهشیئمت و ویستی خودایه، هر
 خودایه نازو نیعمهت دهبهخشی، هر نهویش بهبهلاو
 ناخوشی بهتاقیبان دهکاتهوه! ﴿۳۸﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
 يُؤْمِنُونَ ﴿۳۸﴾ لهو شتانهی باسکران، لهزور کردن رزق و رۆزی و
 کهمکردنهوهی بهلگهی ناشکراو نمایان همن لهسهر تاک و
 تهنهای خودا بؤ کهسانیک خاومن برپاوبن و کارهکان ههمو
 بؤ خودا بگپرنهوهو برانن هیچ شتیک بهبن ویستی خودا
 دهستههر نابن.

﴿۳۸﴾ فَآتَاكَ الْقُرْآنُ حَقَّهُ وَالْمُسْكِينُ وَابْنَ السَّبِيلِ ﴿۳۸﴾ نهی
 پیغه مبهرا ههموها نهوانهی شوینت کهوتوون لهنوممهتت:
 لهمال و سامانی خویمان ببهخشن بهخزم و ههزاران و ربپواران،
 مافی خویمان بدمنی لهصیلهی رحمو چاکهیان لهگهل بکهن و
 یارمهتیبان بدمن، یارمهتیدان و چاکهکردن لهگهل خرم و
 کهس و کار مافیکی سهرگی سهرشانی نادهمیزاده، بهشیکه

وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُبِينِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا أَذَقَهُمْ
 مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِحُوا مِنْهُمْ بِرَحْمَةِ اللَّهِ كَذِبٌ ﴿۳۹﴾ لِيَكْفُرُوا بِمَا
 ءَالَيْتَهُمْ فَتَمْتَعُوا قَلِيلًا ثُمَّ تَلَمُّونَ ﴿۳۹﴾ أَمْ أَرْثَا عَلَيْهِمْ
 سُلْطَانًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهِ يُشْرِكُونَ ﴿۴۰﴾ وَإِذَا أَذَقْنَا
 النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَإِنْ تُصِيبْهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ
 إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ ﴿۴۰﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ
 وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۴۱﴾ فَآتَاكَ الْقُرْآنُ
 حَقَّهُ وَالْمُسْكِينُ وَابْنَ السَّبِيلِ ذَلِكَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُرِيدُونَ
 وَجْهَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۴۲﴾ وَمَا آتَاكَ مِنْ رَبِّكَ
 لِيَرْبُوا فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرِبُوا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا أَتَيْتُمْ مِنْ زَكَاةٍ
 تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُضْغِفُونَ ﴿۴۳﴾ اللَّهُ الَّذِي
 خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمْسِكُكُمْ ثُمَّ يُخَيِّبُكُمْ هَلْ مِنْ
 شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَفْعَلُ مِنْ ذَلِكَ مِثْلَ شَيْءٍ وَسُبْحَانَكَ وَتَعَالَى
 عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿۴۴﴾ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ
 أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿۴۵﴾

لهپه یومندی خوین و نژادو رهجه لهک. خرم و کهس و
 کارشیاوترین کهسانیکن که پیویسته چاکهیان لهگهل بکری و
 یارمهتیبان بدری. ﴿۴۱﴾ ذَلِكَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ
 هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۴۱﴾ یارمهتیدان و باربوگردنی نهو جوړه کهسانه
 لهنايهته کهدا باسکران، خپرو فهر و باشرین کاره بؤ نهو
 کهسانهی کردهوگانیان لهبر خاتری خودا نه انجام دمدن،
 هر کاریکی دمیکن مهبهستیان رمزامهندی خودایه و
 بههیوای پاداشی قیامهتن، نهک بؤ ریبابازی ناوو شورمت!

﴿۴۲﴾ وَمَا آتَاكُمْ مِنْ رَبِّكَ لِيَرْبُوا فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرِبُوا عِنْدَ اللَّهِ ﴿۴۲﴾

نهوهی دمیدن بهخهک بهدیاری بهمه بهستی نهوهی دیاری
 باشرتان بؤ بنیرنهوه، نهوه لای خودا پاداشی نیهو ریبابازی
 راستی مال زور کردن و خپرو فهر دمسکوتن نیه. ﴿۴۳﴾ وَمَا آتَاكُمْ
 مِنْ زَكَاةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُضْغِفُونَ ﴿۴۳﴾ نهوهی
 دمیدن بهناتاجان لهصه دهقهو زمکات، نهو مالهی دمیبهخشن
 بهههزارو لیقه ومان بؤ رمزامهندی خوداو مهبهستتان نهوه
 نیه مال پی بهخشاو دکان پاداشتان بدمنهوه، نهوه نهو کهسه

لای خودا پاداشی دوجه‌ندان‌هی هه‌یه، نه‌وانه گه‌شه به‌مال و سامانی خو‌یان ده‌کهن، نه‌وه ری‌بازی راست و دروستی مال گه‌شه‌پیکردنه، نه‌وه هۆکاریکی زامن و تۆکمه‌یه بۆ مال زۆر بون،

﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ﴾ ههر خودا به‌دیهینه‌ره، نه‌وه نیوهی دروست کردوه، ههر نه‌وه رزق و رۆزی نیوه هه‌راهه‌م دین، له‌یه‌که‌م رۆزی ژیان‌تانه‌وه تا دوا هه‌ناسه‌تان، پاشان که ته‌مه‌نتان ته‌واو بوو ههر نه‌وه دمتانمرین ههر نه‌ویش رۆزی قیامت زیندوتان ده‌کاته‌وه بۆ جه‌شرو حیساب و لیکۆلینه‌وه له‌گه‌ل کردنتان له‌گۆشه نیگای رزق و رۆزی و کاسبی کردنه‌وه چاره‌سه‌ری قه‌ضیهی شیرک و بته‌پرستی ده‌کا، نه‌بوونی شوینده‌ستی خودا درۆزنه‌کانیان رون ده‌کاته‌وه، ده‌فه‌رموی: ﴿هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَفْعَلُ مِنْ ذَلِكُمْ مِنْ شَيْءٍ؟﴾ نایا خودا درۆزنه‌کانی نیوه؛ نه‌وه شتانه‌ی نیوه به‌خودایان ده‌زان و کردوتان به‌هاوه‌لی خودا، ده‌توانن نه‌وه کارانه نه‌نجام بدن؟ ده‌توانن شت به‌دی بینن؛ رزق و رۆزی نیوه گیانه‌به‌ره‌انی تریش بدن؟ ده‌توانن گیان بکیشن و دوا‌ی مردو و زیندو بکه‌نه‌وه؟ نایا خودا‌کانی نیوه ده‌توانن نه‌م کارانه نه‌نجام بدن؟ ﴿سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ په‌روم‌دگار پاک و مونه‌ززه‌هه، به‌رزو دوورو پی‌رۆزه له‌وه‌ی هاوه‌لی هه‌ب، من‌دال و ژن و دایک و باوکی هه‌ب،

﴿ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ﴾ زانایانی ته‌فسیر زۆر مانایان بۆ وشه‌ی فساد باس کردون؛ قه‌تاده‌و (السدی) فه‌رموویانه؛ فه‌ساد؛ هاوه‌لدانانه بۆ خودا. هه‌ندیک وتوویانه؛ فه‌ساد؛ گرانی و وشکه سالی و بئ ناوی نه‌مانی فه‌رو به‌ره‌که‌ته. هه‌ندیکی تر ده‌فه‌رمون؛ فه‌ساد؛ بلا‌و بوونه‌وه‌ی سته‌م و راو و روت و به‌رپابوونی نازاوه و شه‌رو هه‌راهه.. جه‌ند رایه‌کی تریش هه‌یه و هه‌ریه‌که‌یان مانای فه‌سادیان تایبته‌ کردوه به‌شتیکه‌وه. مانای نایه‌ته‌که به‌گشتی به‌م جه‌رمیه؛ فه‌ساد و شه‌رو نازاوه دونیای گرتیه‌وه، زمره‌رو زیان زۆربوو، سود و هازانج که‌م و کشت و کال و به‌روبووم بئ پیت و به‌ره‌که‌ت، باران که‌م و گرانی و بومه‌له‌رزمو نه‌خۆشی و کاره‌سات زۆرو زه‌به‌نده شه‌رو هه‌راو به‌کاره‌ینانی چه‌کی

کۆکۆزو و پیرانکه‌ر... نه‌مانه هه‌موو؛ که په‌یدا بوون و په‌یدا دم‌بن به‌هۆی تاوان و سته‌می ئاده‌میزاد خو‌یانه‌وه‌یه، به‌هۆی کوفرو پێشیل کردنی سنووره‌کانی خوداوه‌یه، به‌هۆی بئ ویزدان‌ی و نه‌بوونی وازی‌ی نایینی‌یه‌وه‌یه. ﴿يُذِيقُهُمُ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ خودا نه‌م هه‌موو ناخۆشی و دم‌ردو به‌لایانه‌تان به‌سه‌ردا ده‌دا بۆ نه‌وه‌ی تۆله‌ی به‌شیک له‌تاوان و سه‌رپێچه‌یه‌کانتان و مرگ‌نه‌وه. له‌ناکاما بیر له‌خۆتان بکه‌نه‌وه بۆ لای خودا بگه‌رینه‌وه.

﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ﴾ نه‌ی موچه‌مه‌مه‌! به‌و خه‌لکه موشریک و مو‌فسیدانه‌ی گه‌له‌که‌ت بلی؛ برۆن به‌ولا‌تان‌دا بگه‌رین، له‌پاشاوه‌و شوینه‌وارو به‌سه‌ره‌اتی گه‌له‌پێشینه‌کان ورد ببینه‌وه، ﴿كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ﴾ زوربه‌ی زۆری نه‌وه گه‌ل و نه‌ته‌وه له‌ناوبراوه موشریک بوون.

﴿فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَدِيمِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ يُصْعَقُونَ﴾ نه‌ی پێغه‌مبه‌ر خۆت و شوینکه‌وتوانت پابه‌ندی نایینی ئیسلام بن و به‌رده‌وام بن له‌سه‌ر طاعه‌ت و خودا‌په‌رستی، به‌دلسۆزی نه‌ره‌که‌کانی نایین جی به‌جی بکه‌ن و به‌ته‌واوی روبه‌که‌نه نایینی خودا‌په‌سند، پێش نه‌وه‌ی رۆزی قیامت بئ و ره‌نج به‌خه‌سار بن؛ نه‌وه رۆژه‌ی گومان له‌هاتنی‌دا نه‌یه و ههر ده‌بی بئ، چونکه خودا برپاری هاتنی داوه، ههر شتیکیش خودا برپاری هاتنی دابی گه‌رانه‌وه‌ی نه‌یه. نه‌وه رۆژه‌ی گێشه‌کانی ئاده‌میزادی تیدا په‌کالا ده‌کرینه‌وه‌وه هه‌موو ئاده‌میزاده‌کان به‌گو‌په‌ری کرده‌وه‌مکانیان پۆلین ده‌کرین و ده‌کرینه‌ دو تاقم؛ تاقمیکیان بۆ به‌هه‌شت، پیریکیان بۆ دۆزه‌خ.

﴿مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلَا نُفْسِهِمْ يَمْهَدُونَ﴾ که‌سیک برپای به‌خودا نه‌بی، پێغه‌مبه‌ران به‌درۆ بخاته‌وه، په‌یامه‌که‌یان ره‌ت بکاته‌وه، هاتنی قیامت به‌درۆ بزانی، نه‌وه تۆله‌ی تاوانی خۆی له‌ته‌سه‌تۆی خۆیه‌تی و بۆ خۆی خه‌سارمه‌نده، که‌سیکیش ئیمانی به‌خودا بئ و نامه‌ ئاسمانیه‌کان و پێغه‌مبه‌ران به‌راست بزانی و پیرای نه‌وه ئیمانه پته‌وه‌ی کرده‌وه‌ی باشیش نه‌نجام بدا نه‌وا نه‌وه که‌سانه جیگای

خۇيان خۇش دىمەن و پېخەف و راخەرى نەرم و نۆل بۇخۇيان دابىن دىمەن، ﴿لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ﴾ ئەو ئىمانى مۇسولمانەكان ھەيائە و ئەو كىردەو ھەيائە ئىمانى ئەنجامى دىمەن ئاكامەكەى ئەو ھەي: تا خودا پاداشى ئەو كەسانە بىداتەو كە ئىمانىيان ھەيئە و كىردارى باشىيان ئەنجام داو ھەيئە و كەورمىي خۇي پېرى كافىرانى خۇش ناوئ و سزايان دىدا، بەلام سزايەكى عادلانە و دور لەستەم.

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيَذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَلِتَجْزِيَ الْفُلُكُ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ واتە: ھەندىك لەبەلگە و نىشانى تاك و تەنھايى خودا، ھەندى بەلگە لەسەر بەتوانايى خودا و زۆرىي نىعمەتەكانى ئەو نايەتە كەونىيانەن: كە گەواھى ئەو دىمەن: كە خودا بەسەر ھەموو شىئىكى بوونەمەردا بالادەستە، ئەمەتا با ھەلدەكا، دىبىتە مەزكىنى ھاتنى خىرو ھەرو بارىنى باران، زەوى و شك و سوتەمەرو بەو بارانە زىندو دىبىتەو گىاوگىز سەرلەنوئ دەرۋىنەو ھەمەشتو دەر سەوز ھەلدەگەرى و درەختەكان سەوز دىبىنەو ھەرومەتا بۇ ئەو ھەي (با) يەكە كەشتى پال پېمەنى، يان بۇ ئەو ھەي باران بارىنەكە جۆمەكان والى بىكا نامادىباشى ئەو ھەي تىدەبى كەشتىيان بەناودا بېروا و تەوانى كاروبارى بازىرگەنى خۇتان ئەنجام دىمەن و شوكر و سوپاسى خودا بىكەن لەسەر ئەو ھەموو نىعمەتە ئاشكرا و نەيىنىيانەى پېتان بەخشاو: كە ناتەوان ژمارەيان بىكەن.

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَأَنْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرُمْ وَأَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ئەى مۇھەممەد! ئەگەر تۇ دىبىنى زۆر لەقەمەكەت بەدرۆت دىمەنەو ھەروا پىن ناكەن، پىن دىلگەن مەبە، چۈنكە تۇ يەكەم پېغەمبەر نىت: كە بەدرۆ خراپىتەو، لەپىش تۆو زۆر پېغەمبەرى تەمان رەوانە كىردە بۇ سەر گەلەكانىيان، ھەرچەندە بەلگە و موعجىزەى جۇرا و جۇريان نىشان دان لەسەر راستى پېغەمبەرىيەتى خۇيان و ھەوليان دا نەمەوكانىيان لەگومپايى و كوفرو ئىلھاد رىزگار بىكەن و بىيانخەنە رىبازى خوداپەرستى، بەلام گەلەكانىيان بەدرۆيان خستەو ھەمەمەكانىيان رەتەردنەو ھەمەو چۈن

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ ﴿١٠﴾ فَأَقْرَرْتُمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَنِينِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَ لَهُ مِنَ اللَّهِ يَوْمَذِ يَبْصُرُونَ ﴿١١﴾ مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلَا نَفْسَ لَهُ يَمْهَدُونَ ﴿١٢﴾ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴿١٣﴾ وَمَنْ آيَنَّهُ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيَذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَلِتَجْزِيَ الْفُلُكُ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَأَنْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرُمْ وَأَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥﴾ اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ فَتُبَثِّرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسْفًا فَنَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٦﴾ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُزَلَّ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهِ لَكُنَّ يُكْفَرُونَ ﴿١٧﴾ فَانْظُرْ إِلَى آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُخْرِجُ الْوَدْقَ مِنَ الْأَرْضِ يَخْرُجُ مِنْ مَوْجِئِهَا أَنْ ذَلِكَ لِمَنْ يَتَّقِ اللَّهُ كُلُّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٨﴾

قورمىشپەكان تۇ بەدرۆ دىمەنەو، نىت پەرومەردگار تۆلەى لەتەوانباران ستاندى گەلە سەررەق و بەدرۆ خەرمەكانى بەمەزىبى سەخت لەناوېردن، بەفەضلو رەھمەتى خۇيشى ئەوانەى رىزگار كىردن كە بېروايان ھەيئە شوين پەيماى پېغەمبەرەكانىيان كەوتن،

﴿اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ فَتُبَثِّرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسْفًا﴾ پەرومەردگار خودايەكى وەھايە (با) ھەلدەكا بەگومپەرى ھىكەمت و دانايى خۇي ئاراستەى دىدا، ھەرومەكان و دىمە و جۆل دىخا و تىكىيان دىھاوئ و لەبەرزايىدا زۆريان دىكا و گىردىيان دىكاتەو، ئەمجار پارچە پارچە و گەوال گەوليان دىكا، جارى وا ھەيە ھەرومەكان تەنكن و پەلە پەلە بەئاسمانەو دىمەكەون و دواى رادەرىن بۇ ھەرىمىكى تر. جارى وائىش دىبى، ھەرومەكە لەلەى دىرپاود دىو ھەلمىكى تەرو پىر لەناو ھەرواى پېيە، لەكوئ خودا مەيلى ئى بى لەوئ باران دىبارىنى. ﴿فَنَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ﴾ ئەتۆ ئەى

ناده میزاد دمیینی دلّوپه باران لهو هه وړانه دپته خوار ﴿فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ﴾ جا که خدای بالادست بهو یست و نیرادهی خوئی نهو بارانهی به سمر هندی شارو گوندو زموئی و گپوو که ژدا باراند، پی دتخوش دمن ترسو بیمی گرانو و وشکه سالیان ئی دمر مویته وه، نهو بارانهیان به سمر دا دمبارئ زموئی و زاریان تیراو دهگا.

﴿٤٩﴾ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُزَلَّ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمُبْسِلِينَ ﴿﴾ همرچنده نهوان پش نهوئی نهو بارانه به سمریان دا ببارئ پش بارینه که هیوا بر او بوون و به ته ما نه بوون بارانیان بؤ ببارئ، ئیتر: که له نکاوئیک نهو بارانهیان به سمر دا دمبارئ زور شادمان دمن و خوشییان له دل و دموون دا پهیدا دمن.

﴿٥٠﴾ فَانْظُرْ إِلَى آثَارِ رَحْمَةِ اللَّهِ كَيْفَ يُخَيِّ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ﴿﴾ نهی پیغه مبر! هه رومها نهی نهوانهی شوین په یامی پیغه مبر که وتوون! پروانه و به چاوی وردیینی یه وه لهو بارانه تی بفکره که دیاردهی رحمتی خودایه سمرنجی بدمرئ چو دمیته هؤکاری زیندو بوونه و زموئی وشک و سوتهمه و، سمریکه چو سمر له نوئ بهو بارانه گز و گیا دمر وینینه وه، دارو درمخته گان رادسیئ و زیندو دمنه و مو بهروبو و دانه و ئله و مبر دمهینینه وه، نه مهش نیشانهی رحمت و ئی حسانی به رفراوانی په رومردگار. ﴿إِنْ ذَلِكَ لَمُخِي الْمَوْتِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ بیگومان نهو کهسهی ناوا هه ور پیک دین و باران دمبارئ و زموئی زیندو و دهکاته وه، دمتوانئ مردوانیش زیندو و بکاته وه، زیندو کردنه و نهی ئی وه دوی مردنتان هه روم و کوو زیندو کردنه و زموئی وایه و به لای خوداوه چ گرانیه کی تیدا نیه، خودا به سمر هه موو شتیک دا به تواناو بالادسته.

﴿٥١﴾ وَلَئِنْ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا لَظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ ﴿﴾ سویند به خودا نه گهر نهو بایه بایه کی وایی کشتو کالیان زمرد هه لیکرئ، لهو گل و خوئل له گهل خوئی بیئ، زیان به کشت و کالیان بگهی نه، یا خود دیاردهی نهو بایهیان له زموئی به زمرد هاته پش چاو بهم جوړه له جیاتی باران لهو خوئیکی زمردی به سمر زموئی دا رژاند، یان له مبر بئ بارانی کشتو کاله که یان زمرد هه لگرا، ئیتر دمست ده که نه به کو فرو قسهی نارپوا بهرامبر به خودا، رقیان هه لدهستی و

له رحمتی خودا ناهومید دمن له جیاتی نه وئی گهر دنگه چی هه زو و هه دمری خودا بئ و ئی بیارپینه وه بؤ نه وئی به لایان له سمر لایا، کو فرو بی دینی ده که نه هه لویستی خوئیان.

﴿٥٢﴾ فَإِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَى وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلُّوْا مُذَبِّرِينَ ﴿﴾ نهی پیغه مبر به هه لویستی نهو موشریکه نه فامانه دلته نگ مبه، خهفت به وه مه خو، که هیدایهت و مرنا گرن و بانگه وازی نابیس، چونکه نهوان دمشوبهینه مردو، و ده کوو کهرو کویر ده چن! دهی بیگومان نه تو ناتوانی مردو تی بگهی نه، ناتوانی بانگه وازی خوئ بغه یه گوچکه کی کهرو بئ گو یه. نهوان بانگه وازی تو نابیس، و پرای نه بیستنه که یان پشتیش هه لده که نه و رو له تو ناکه!

﴿٥٣﴾ وَمَا أَلَتْ بِهَا دِيَ الْعُمَىٰ عَنْ صَلَاتِهِمْ ﴿﴾ تو ناتوانی که سیك چاوی حهق نه بیئ نه تو هیدایهتی بدهی له گوموایی بیگریه وه، به لگوو هیدایهت و حهق بیست و حهق دین به دمت خودایه، هه خودا دمتوانئ دهنگی زیندوان به مردوان بگهی نه نه گهر مه یلی لی بئ، هیدایهت دان و گومرا کردن به دمت خوئیته. که سی تر نهو توانایهی نیه، بؤیه دوا به دوا نه وه هه روموئی، ﴿إِنْ تُسْمِعْ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ﴾ واته: نهی پیغه مبر! نه تو ناتوانی بیستنیك بغه یه گوچکه کی نهو خه لکه وه سمر بیکش بؤ سودو که لکی لی و مرگرن مه گهر بؤ که سانیك نیمانیان هه بی و پرو به قورن بکن به لگوو ده لیله کانی ته وحیدو به توانایی خودا له لایان دا کاریگر بئ، نهو جوړه که سانه هه کاتی نایاتی خودایان بؤ خویندرا یه وه دمی بیسن و لی حالی دمن و روی تی ده که نه و بابه ندی هه رمان و جله و گریه کانی دمن،

﴿٥٤﴾ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً ﴿﴾ په رومردگار خودایه کی و مه یه ئی وه له زموونی و بئ هیزی دروست کردو، پاشان دوی نهو زعیفی و بئ هیزی یه و زمو توانای بئ به خشیون، نه مجار دوی نه وئی هیزو تواناتان هه به و بئ هیزی کردونه وه پیرو که نهفت بوون. ﴿يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ﴾ په رومردگار هه رچی بیه وئ دروستی بکا به ناسانی بؤی ده کری، چوئی بوئ ناوا گوژانکاری له زیانی به نده کانی دا

نهجام دمدا، نهو بؤ خوی زاناو ناگاداره بهسهر حال و مزعی بهندمکانی، بهتواناو دمهسالته بؤ هر شتی بیهوی بیکا.

﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبِثُوا غَيْرَ سَاعَةٍ﴾^{۵۵} نهو رۆژی قیامت رادهبی و خودا ئادهمیزدان زیندو دهکاتهوه له گۆرمکانیان راستیان دهکاتهوه، توشی نهو ههموو ناخوشی و تهنگو چه له مانه دمهسهوه له ساری مه حشهردا رادهگیرن، نا لهو رۆژدا کافرو تاوانباران سویند دهخون؛ که مانبهومیان له دونیادا یان له گۆرمکانیاندا له سهعاتیک زیاتر نهیوه، تهنیا ساته وهختیک له ژبانی دونیادا بوون و بهو ماوه که مهش نهیانتوانیوه بیر له سههر نهجام و ئاکامی خویان بکه نهوه و نیمان بینن، مه بهستیان نهومیه ماومیه کی وا مؤلعت نه دراوون بتوانن به خویاندا بچه نهوه و هیدایعت و مر بگرن. ﴿كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ﴾ ههروهوو چۆن له دیاری کردنی ماوی ژبانی دونیایان به هه له چۆن و ناتوانن ته حیددی ماوه بکه، له دونیاش داوایان دهکردو بهو جوژه له حق لایان دمدا بؤ لای بهتال و له باومری راستهوه دهچوونه سهر بیروباومری پوچ و درؤ. نهوان له ویدا درؤ دهکهن که دهلین، تهنیا سهعاتیک له دونیادا ماوینهوه

﴿وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِثُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ﴾ نهوانه ی زانیاریان به کتیبی پهرومردگار ههیه بر وایان به خودا ههیه رمی ئینکاریکه رهکانی زیندو بوونهوه دهمنهوه، رمی نهوانه ی لهو رۆژدا سویند دهخون؛ که هر تهنیا ساته وهختیک له ژبانی دونیادا بون و هیچی تر، بهر پهرجیان دهمنهوه و پیمان دهلین، بؤچی سویندی بهدرؤ دهخون، بیگومان نیوه له ژبانی دونیاتاندا ماومیه کی باش ماونهوه، نه مجار له ژبانی بهرزه خدا تا رۆژی زیندو بوونهومتان به گۆرمی نهو زانیارییه ی له له و حوله محفوظدا بۆتان بریار دراوه ماونهوه، لهو رۆژهوه، که دروستکاران تا رۆژی زیندو بوونهومتان یان لهو رۆژهوه مردون تا رۆژی زیندو بوونهومتان ماومیه کی دورو دریژ ماونهوه، ﴿فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَلَكُمْ فِي كُتُبِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ نهمرؤش نهو رۆژهیه؛ که خودا واده ی پیدایوون و له رۆژی ترساندبوون، به لام نیوه له دونیادا نه مانهتان نه دهمزانی و باومرتان پی نهکردو هاتنی نه رۆژمتان بهلاوه نهفسانه بوو له هاتنی بی ناگابوون!

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رِجَالًا مِّنْ أَمْرِائِكُمْ لِيُظَاهَرُوا بِأَعْيُنِهِمْ أَنَّهُمْ لَا تُبْعَثُونَ ﴿٥٦﴾ فَإِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْكَلِمَةَ وَلَا تَسْمَعُ الشَّهَادَةَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ﴿٥٧﴾ وَمَا أَنْتَ بِبَعْدِ الْعَمَىٰ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تَسْمَعُ إِلَّا مَن يُوْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُّسْلِمُونَ ﴿٥٨﴾ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِّنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ﴿٥٩﴾ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبِثُوا غَيْرَ سَاعَةٍ كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ ﴿٦٠﴾ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِثْتُ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَلَكُمْ فِي كُتُبِكُمْ كُنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾ فَيَوْمَذِي لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعَذَرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٦٢﴾ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِن كُلِّ مَثَلٍ وَلَمَن جَسَّهُمْ طَائِفَةٌ لَّقَدْ يُتَبَلَّغُونَ أَتَىٰ عَلَى الْكَافِرِينَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٦٣﴾ فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفَّنَكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ ﴿٦٤﴾

﴿فَيَوْمَذِي لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعَذَرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ﴾ لهو رۆژدا؛ که رۆژی قیامته عوزر هینانهوه و پاسا دانهوه سوود بهسته مکاران نابه خشی، داوی تۆبه کردنیشیان لی ناکری، نه گهر تۆبهش بکه تۆبه و پهشیمانیان لی و مرناگری، چونکه کاتی تۆبه کردن و نهجامدانی کردهوه دونیایه و به سه رجوه قیامت دار و لجهزایه..

﴿وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِن كُلِّ مَثَلٍ﴾ بیگومان نیمه لهم هورنانهدا حق و راستیمان بؤ ئادهمیزاد رون کردوتهوه، په ندو مه تهلی جوړاو جوړمان له سهر تاک و ته نهایی خودا و هاتنی قیامت و راستی پیغه مبهرو په یامه که یمان بؤ هیناونهوه. بؤ نهومی حق بناسن و شوینی بکهون، پیغه مبه ریش له لایه خوییه وه که متهر خه می نه کردهوه بانگه وازی خوی به دلسۆزی گه یاندوه، جا نه گهر نهو خه لکه بهو هورنانه رازی نه بن و په لپی پیغه مبه ریکی تر بگرن، نهوه عه نادو ئینکه بهر ییه و لیان قبوون ناکری، چونکه که سانیک جهسارمت بکه هورن رمت بکه نهوه و

که نیوه ناخاوتنی پی دهکهن، نهمه نایاتی قورنانیکی پر له حکیمهت و هیدایهت، قورناتیک، که هیچ غمل و غهش و خواری و خجی تیدا نیه. ماناو حوکمهکانی راست و دروستن، دزایهتی و نهگونجانیان پیکهوه تیدا نیه.

﴿هُدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِينَ﴾ نایاتی نهم قورنانه (قورنانه بهگشتی) هیدایهت و رحمهت به نادمیزاده چاکه کارهکان شارمزاییان دهکا بو ریباریک ریبارانی گومرا نابن، هر کهسی نهو ریبارزه بگری سهررازو بهمرزگه ییشته.

﴿الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ﴾ نهوانهی خاومن نیمان و پابهندی شهریهتن نویژهکانیان (بهفرزو سوننهتوه) بهریک و پیکي نهجام دمدن ﴿وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾ زمکاتی پیویست لهمالی خوین دمردهکهن و دمیدن بهناتاجان ﴿وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ﴾ وپری نهو کردوه باشانهیان یهقینی تهواویان همیه بههاتنی رۆزی قیامهت و پاداش و سزای عادلانهی خودا لهو رۆژدا بو بهندهکانی.

﴿أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ نهو موسولمانانهی نهوه بیروپاومرو کارو کردومویانه نهوانه لهسر ریباری هیدایهت و رهنومایین لهخوداوه، نهوانه لهسر ترۆپکی هیدایهتن، بهختهومری دونیاو قیامهتن، چونکه بهنهجامدانی نویژهکانیان بهشیوهی ریک و پیک پهیومندی نیوان خوین و خودا بههیز دهکهن دنیاییان بهخودا بو پهیدا دمی، شیرینایی نیمان دهچیزن، بهختهومری ژبانی دونیاو قیامهتیاں دسته بهر دهکهن...

﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا﴾ کومه لیک لهئادهمیزاد همن لهجیاتی شتی بهسوود شتی زیانبهخش پهیدا دهکا، لهجیاتی گوینگرتن و پهپرویکردن قورنانی پیروزو شیفا بهخش و رحمهت بو نادمیزاد، دهچ فیری نهفسانهو چیرۆکه کۆن قسهی تورمهات دمی و کۆرو سیمینار دهگری و خه لکی پی گومرا دهکا لهقورنانیان بی ناگا دهکا. هه لیان دمی بو نهوهی واز لهگوینگرتن بو قورنانهی، ﴿أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ نهوانه سزای ریسواکهریان بو نامادمکراوه لهتولهی بی نهدهبی و گالته کردنیان بهنایینی خودا عهزابندهکیان بو

پیغه مبهه بهدرو بخه نهوه، بهلایانهوه گرنگ نیه هر لهروی کوفرو عهنامهوه بهلگی تر و پیغه مبهری تر بهدرو بخه نهوه. بویه دوا بهدوای نهوه دهفرموی: ﴿وَلَئِنْ جِئْتَهُمْ بِآيَةٍ لَّيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّا إِلَهُمُ إِلَّا مُبْطِلُونَ﴾ سویند بهخودا نهگمر تو هر نیشانهو موعجزیهکی تریان بو بیتی، پیشتیارهکانیان بیتیه دی بیانوویان بپری، نهو کافرانه پرواناکهن و نیمان ناهین، خوت بهساحرو موعجزیهکته بهسیحرو جادوبازی لهقه لهم دمدن، بهخوت و شوینکه وتوانت دهلین: نیوه جگه لهکومه لیک بهتالخواز بهولاهه هیچی تر نین.

﴿كَذَٰلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ نا بهو شیوه بهرومردگار مۆر دمی بهسهر دلی نهو نهقام و سه رهقانهدا که فیری حق و راستی نابن و ناشیانهوی فیربین. ﴿فَاصْبِرْ﴾ نهتو نهی پیغه مبهرا لهسر نهزیهت و سه ررمهی موشریکهکان بهصهبر و نارام به، بهردهوام به لهسر راگهیاندنی پهیامهکته ﴿إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾ بیگومان وادهو بهلینی خودا حهقن و دینه جی و پاشگه زیوونه و میان تیدا نیه، نهو وادهو بهلینانهی بهتوی داو: که بهسهر دوژمنه کانتدا سهرت دهخاو زهفریان لی دهبینی دینه دی، سه رمنجام و سه رفرازی کۆتایی بو خوت و شوینکه وتوانته، کاربکه و چاومروان به ﴿وَلَا يَسْتَحْفِظُكَ اللَّهُ﴾ لا یوقنون باهه لویستی ناشیرین و قسهی نابجی نهو بی پروایانه تو والی نهکا خوت بهسووک بزانی و پهیامهکته بهولاهه گرنگ نه مینی.

کۆتایی سورهتی الروم



سورهتی (لقمان)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

﴿الْم﴾ دمی نهم بیتانه بهشیوهی بچر بچر بخویندرینهوه (الف، لام، میم) ﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ﴾ نهو قورنانه سه رناسیه پیک هاتوو لهو بیتانهی نیوه وشهیان لی پیک دینن و نوطقیان پی دهکهن، نهو پیت و وشه و رستانهی قورنانی لی پیک هاتوو هه مان نهو پیت و وشه و رستانه،

سورة لقمان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْم ﴿١﴾ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾ هُدًى وَرَحْمَةً
لِّلْمُحْسِنِينَ ﴿٣﴾ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ
بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٤﴾ أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ
هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَن يُشْعِرُ لَهٗوَ الْحَدِيثِ
لِيُصَلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَتَخَذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ
عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٦﴾ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِ آيَاتُنَا وَكُنْ مُّسْتَكْبِرًا
كَانَ لَمْ يَسْمَعْهَا كَأَن فِي أُذُنِهِ وَقْرًا فُتِشْرَهُ بَعْدَآبِ أَيْمٍ ﴿٧﴾
إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَمْ جَنَّتِ النَّعِيمُ ﴿٨﴾
خَالِدِينَ فِيهَا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٩﴾ خَلَقَ
السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَآلَقَىٰ فِي الْأَرْضِ رَوْسًا أَن تَبْعَدَ
بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِن كُلِّ دَابَّةٍ وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنبَتْنَا فِيهَا
مِنْ كُلِّ شَيْءٍ كَرِيمٍ ﴿١٠﴾ هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا
خَلَقَ الَّذِينَ مِن دُونِهِ ۚ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿١١﴾

تبیدا بلاو کردنه وه: که نهومنده زوړو هه مه جوړن همر
خودا خوی ژماره جوړه کانیان دوزان: ﴿وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ
مَاءً فَأَنبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ﴾ نیمه له بهر زایه وه
(له هوروه) بارانمان باراندوه، بهووی نهو بارانه وه له زهوی دا
جوړه روکه جان و نایابمان رواندوه، دیمه نیان جوانه و
به سوند بو ژبانی زینده و مران.

﴿هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِن دُونِهِ﴾ نهووی
باسکراو نامازهی بو کرا به شیکن له مه خلوقاتی خودا، نهووه
دروستکراوی په رومردگان نهو مه زندهی گردون و هیناونیه
وجود، ده نیومش نهی کافرو بی پروایان نیشانم بدن خودا
دروژنه گانی نیوه چپیان دروست کردوه، نهو بتو
صه نه مانهی نیوه دمیانه پرستن و دمیانه کنه هاوولی خودا
دعتوانن چی بهدی بینن: ﴿بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾
به لکوه نهو کافرو موشریکانهی سته م له خوین دمکه و
له حیاتی خودا عیبادهت بو بتو صه نه م دمکه له گومرای

ریساو کردنه نهک بو پاک کردنه و میان له گونا. ﴿وَإِذَا تُلِيَتْ
عَلَيْهِ آيَاتُنَا وَلَّى مُّسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا﴾ نهو که سهی
(له هوروه دیت) دمکری و کوړو سیمیناری گورانی و رشبه نهک
دیه ستن، خه ریکی گومر اگردنی که سانی دیکه یه، نه گمر
نایاتی نیمه به سهردا بخویندریته وه، پشت هه لدمکا و روی
لی و مرده گپری به شیوهی ته که بهورکردن و خو به زلزان، خوی
لی کهر دمکا، خوی و لی دمکا: که گوئی له هیج نیه، ﴿كَأَن
فِي أُذُنِهِ وَقْرًا فُتِشْرَهُ بَعْدَآبِ أَيْمٍ﴾ نهی موحه ممه دا مزده به و
پشت هه لگردونه بده به عه زایکی به نیش و نازار. هه لبه ته
به کاره نیانی موژده له حیاتی ترساندن جوړه گالته پی
کردنیکی تیدایه و شیای نهو خو به زلزان و گالته بازارانه یه.
﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ﴾
نهوانه ی نیمانیان به تا و ته نهایی خودا هه یه،
پیغه مبه رایه تی به راست دوزانن، پنیان وایه: که روژی
قیامت دئ و ناده میزاد زیندو دمکری نه وه نهوانه
له به هه شتدا باغی پر نازو نیعمه تیان هه ن، به نارمزوی
خوین تیان دا راده بوینن، ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ بو هه تا هه تایی
تییدا دمیته نه وه، لی دمرناچن و نایانه وی جی بلین.
﴿وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا﴾ نهوه حازرو ناماد مکر او شو گو مانی تیدا
نیه، وادهی خودایه و پاشکه زبوونه وی تیدا نیه. چونکه خودا
سهخی و خاومن فاضلو که رمه، چی بوئ دمیکا. ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ﴾ خودای گهوره و بالادست خاومن توانا و دمه لاته،
﴿أَخْلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا﴾ ناسمانه گانی بهدی
هیټاون به بی کوله که یهک نیوه ببینن، یان به بی کوله که،
نیوه دببینن: که بی کوله که یه. ناسمانیش همرجه نده
به پان و راخراو دیت به رچا و به لام له راستی دا نهویش و مکوو
زهوی دائیرییه و مه یله و خره، ﴿وَأَلْقَىٰ فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَن
تَمِيدَ بِكُمْ﴾ گپرایه تی له زهوی دا کیوی به رزو سه رکهش،
به ناخی زهوی دا رویشستونه خوارو و زهویان قورس کردوه و
ته وازونی له نگه رکه یان راگرتووه بو نهووی له ره لهر
به دانیشتوانی سه رخوی نهکا و ناوی (محیطات) دمریالوشه کان
که زوربهی زوری زهوی ناوه داینه پویش، ﴿وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ
دَابَّةٍ﴾ په رومردگار له زهوی دا جوړه گیانه بهری به دیه نیان و

دیکه، دمنگ بهرز گردنه‌وو نه‌رهنه‌ر دمشوبه‌ته زهری گویدرئو ناخوشرین دمنگیش زهری گویدرئو.

﴿أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ نایا ئیوهی ئاده‌میزاد نازانن نه‌و هه‌موو به‌لگانه نابینن: که نیشانه‌ی تاک و ته‌نهای خودان؟ هه‌ست به‌و هه‌موو نیعمه‌ته جو‌راو جو‌رانه ناکهن: که خودا به‌سهر ئیوه‌ی دا رشتووو هه‌موویان به‌زوبانی حال گه‌واهی له‌سهر تاک و ته‌نهای خودا دده‌ن؟ نه‌وه نابینن: که خودا هه‌رچی له‌ئاسمانه‌کان دا هه‌یه له‌مانگو خو‌رو نه‌ستیره‌ بو ئیوه‌ی موسه‌خهر کرده؟ وای رام گردون سودیان ئی وهرده‌گرن، هه‌روه‌ها هه‌رچی له‌زه‌وی دا هه‌یه بو ئیوه‌ی موسه‌خهر کرده ﴿وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً﴾ نیعمه‌تی ئاشکرا و نه‌ینی خو‌ی به‌سهر دا رشتوون، گه‌ئ سو‌وو نیعمه‌تی تر: که ئیوه‌ پئیان نازانن و هه‌ستیان بی ناکهن خودا بو ئیوه‌ی هه‌راهه‌م هیناوو به‌یده‌ستی کرده بو‌تان. ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّبِينٍ﴾ پی‌رێک ئاده‌میزاد هه‌ن موحاده‌له‌و دمه‌ده‌میانه‌ دهرباره‌ی تاک و ته‌نهای خودا و صیفا‌ته‌کانی، وتی و تییانه‌ دهرباره‌ی ناردنن پی‌غه‌مبه‌ران، هه‌رده‌مه بیانویک دمه‌دۆزنه‌وه، هه‌ر رۆژه‌ به‌ئێک دهرگرن، هه‌ج به‌لگه‌و زانیاریه‌کی وایان بی نیه‌ جیگه‌ی بر‌وا بی، وه‌ئیه‌و دیکۆمینی‌تیان به‌ده‌سته‌وه‌ نیه، نامه‌یه‌کی ئاسمانی و سه‌حیحیان نیه‌ پشی بی به‌هستن و حه‌قیقه‌تیان بو‌رون بکاته‌وه.

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا﴾ نه‌گهر به‌و کێشه‌کارو موحاده‌له‌چیانه‌ی دهرباره‌ی زات و صیفا‌تی خودا دمه‌ده‌میانه‌ بگوترئ: شوین نه‌و شه‌ریعه‌ت و سروشه‌ بکه‌ون: که خودا نارده‌یه‌تی بو‌سه‌ر پی‌غه‌مبه‌ری خو‌ی پشت هه‌له‌دکه‌ن و به‌پیر بانگه‌وازیه‌که‌وه‌ نایه‌ن، هه‌ج به‌لگه‌شیان به‌ده‌سته‌وه‌ نیه‌ جگه‌ له‌لا‌سای گردنه‌وو شوینکه‌وتنی باوک و باپیرانیان، به‌ناشکرا ده‌لئین: ئیبه‌ بر‌وا به‌و په‌یام و سروشه‌ ناکه‌ین به‌لکوو ئیبه‌ شوین نه‌و داب و نه‌ربه‌ ده‌که‌وین که له‌باوک و باپیرانه‌وه‌ بو‌مان جئ ماوه‌!! ﴿أَوَلَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَى عَذَابِ السَّعِيرِ؟﴾ نایا نه‌و نه‌قامانه‌ به‌بی هه‌بوونی به‌لگه‌و نیشانه‌ی به‌هیز شوین

باوک و باپیرانیان ده‌که‌ون؟ ته‌نانه‌ت نه‌گهر بر‌و باومرکه‌بیان له‌سهر ره‌هنو‌مایی شه‌یتان و بر‌و باومر‌ی هه‌و سه‌بازانه‌بیان بنجی داگو‌تابی و کێشیان بکا بو‌ گیرۆده‌بیانیان به‌عه‌زایی دۆزه‌خ؟! ﴿وَمَنْ يُسْلِمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى﴾ که‌سی خو‌ به‌خودای خاوه‌ن ده‌سه‌لات و زاناو دانا بسپی‌ری، به‌ده‌ئسو‌زی په‌رسته‌ی بو‌ بکا، به‌ته‌واوی ملکه‌چی فه‌رمان و جله‌وگیره‌کانی بی، به‌بی جه‌ند و چون په‌په‌روی شه‌ریعه‌ته‌که‌ی بکا، وه‌لحال به‌رێک و پی‌کی کاره‌کانی نه‌نجام بداو به‌وردی پابه‌ندی مه‌نه‌جی په‌روهرده‌گار بی، نه‌وه بیگومان ده‌ستی به‌پته‌وترین حه‌بل و نامی‌رێک گرتوو: که ده‌یکه‌یه‌نی په‌رمزانه‌ندی خودا و به‌خته‌وه‌ری دونیا و قیامه‌ت، ﴿وَإِلَى اللَّهِ عَالِمَةُ الْأُمُورِ﴾ هه‌ر بو‌ لای خودایه‌ سه‌ره‌نجامی کارو کرده‌وه‌کان، له‌رو‌زی قیامه‌ت دا پاداشی باش و په‌سند ده‌به‌خش بی‌هوانه‌ی له‌دونیا دا پش‌تیان به‌خودا به‌سته‌ووو پابه‌ندی شه‌ریعه‌ته‌که‌ی بو‌ون، هه‌روه‌کوو سزای خراپه‌کاران به‌ناگری دۆزه‌خ ده‌داته‌وه.

﴿وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُلْكَ كُفْرُهُ﴾ ئی‌ئا مرجه‌مهم نه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر! نه‌گهر که‌سیک کافری و گو‌ی بو‌ قورئان رانه‌گری و په‌یامه‌که‌ت رمت بکاته‌وه، نه‌تۆ خه‌فه‌تی بی مه‌خو‌ بو‌یان به‌په‌رۆش مه‌به، تو‌ راگه‌یاندنن خو‌ت له‌سه‌ره‌و به‌س، سه‌ره‌نجام گه‌رانه‌ومیان بو‌ لای ئیبه‌یه ﴿فَتَتَّبِعُهُمُ بَـٰعِبٌ﴾ الله‌ ع‌لیم بذات الصدور بیگومان خودا زاناو ناگاداره به‌سهر نه‌و نه‌ینی و په‌نامه‌کیانه‌ی ناو دل‌یان.

﴿لَتَتَّبِعُهُمُ فَلَاحٌ﴾ لئیان ده‌گه‌رپین با که‌میک له‌ناو نازو نیعمه‌تی دونیا دا رابوو‌پرن و له‌زه‌تی ژانیان بجیزن، ﴿ثُمَّ نَنْظُرُهُمْ إِلَى عَذَابٍ غَلِيظٍ﴾ پاشان کێشیان ده‌که‌ین بو‌ ناو عه‌زایی دۆزه‌خ، بو‌ ناو سزای توند و سامناک، جه‌ندیک له‌دونیا دا ته‌مه‌نیان درێژبی به‌نیسه‌ت ژیا‌نی قیامه‌ته‌وه‌ کورت و که‌مخیه‌نه.

﴿وَلَكِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ﴾ سو‌یند به‌خودا نه‌ی موحه‌مه‌دا نه‌گهر نه‌تۆ په‌رسیار له‌و موشریکانه‌ بکه‌ی بلی‌ی کئ ئاسمانه‌کان و زه‌وی له‌نه‌بو‌وه‌ به‌ده‌یه‌ناون؟ بی سئ و دۆ په‌کسه‌ر ده‌لئین: خودا

به‌دیهینه‌ریانه، نه‌مه شتیکی سروشتییهو هەر کاتی
 ئاده‌میزاد داوای فتوای له‌سەر شتی وا ئی بکریو به‌خویدا
 بجیتیهو ناتوانی ئەم حەقیقەتە به‌شاریتیهو، ﴿قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ
 بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ ئەی پێغه‌مبەر! بێ سوپاس بۆ خودا؛
 کە بۆ خۆتان دان به‌خودایه‌تی خودادا دەنێن و به‌ناچاری
 بۆرتان خوارد سوپاس بۆ خودا؛ کە به‌لگە‌ی تاک و ته‌نها‌ی
 زاتی پاشی ئاشکرا و نمایان و کەس ناتوانی ئینکاری بکا، وه‌لی
 زوربه‌ی زۆری موشریکه‌کان ئەوه نازان؛ کە به‌لگه‌یان
 به‌ده‌سته‌وه نیهو له‌مونا‌هه‌شدا خۆیان بۆ ناگیر و بۆر
 ده‌خۆن. ﴿لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ هەرچی
 له‌ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا هه‌یه به‌ملکایه‌تی و دروستکردن و
 به‌ندایه‌تی هه‌لسوراندن و به‌ریوه‌بردن هی خودایه، کەس
 رایه‌ی ناکه‌وی لای خاومنیه‌تی به‌دیه‌یانی بوونه‌ور لی بدا،
 ﴿إِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾ خودا بێ ئاتاجه له‌هه‌موو کەس
 پێویستی به‌هیچ شتیکی نیه، هه‌موو کەس موحتاجی ئەوه،
 هه‌موو به‌نده‌ی په‌رومردگارن، خودا له‌سەر هه‌موو شتیکی
 سوپاسکراوه!

﴿وَلَوْ اَنَّمَا فِي الْاَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ اَقْلَامٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ
 سَبْعَةُ اَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللّٰهِ﴾ ئەگەر هەرچی دار و درخت
 هه‌یه له‌زه‌ویدا ببێته پێنووس و هەرچی دهریاکانی ناو زه‌وی
 هه‌ن ببێنه مهره‌که‌بو حه‌وت ئەوه‌نده‌ی تریش دهریا بێته
 پالیا و ببێنه مهره‌که‌بو نووسەر دانیشن ئەو و شانیه‌یان پێ
 بنووسن؛ کە باسی زانیاری خودا ده‌کەن ته‌عبیر له‌ویست و
 مه‌شیته‌تی ره‌های ده‌کەن، گه‌ورمیی و صیفاتێ خودا بنووسن،
 هه‌له‌مه‌کان ده‌شکێن و به‌کو‌تا دێن و ئاوی دهریاکان
 دهرپێنه‌وهو هێشتا که‌لیماتی خودا ته‌وا و نابن و کو‌تاییان
 نایه، چونکه هه‌له‌وه مهره‌که‌به‌که چه‌نده‌یک زۆر بن
 سنووردان، زانیاری خودا بێ سنووره‌و کو‌تایی نایه، شتی
 سنووردار چه‌نده‌یک زۆر بێ کو‌تایی دی، بێ سنووره‌که وه‌کوو
 خو‌ی ده‌می‌نێته‌وهو هه‌یچی که‌م نابێته‌وه، که‌لیماتی خودا
 نابێته‌وه، چونکه زانیاری‌یه‌که‌ی سنووری نیه، چونکه
 ویست و ئیراده‌ی سنووری نیه و ره‌هایه و له‌بن نایه، دار و دهریا
 دهرپێنه‌وه نووسه‌رو له‌سەر نووسراو ته‌واو ده‌بن هێشتا
 زانیاری خودا هه‌یچی لی که‌م نه‌بو‌ته‌وه ﴿إِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾

الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّهُ سَخَّرَ لَكُمْ مِمَّا فِي السَّمٰوٰتِ وَمِمَّا فِي الْاَرْضِ وَأَسْبَغَ
 عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ ظَهْرًا وَبَاطِنًا وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللّٰهِ
 بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿١٠﴾ وَلَئِن قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا
 مَا أَنزَلَ اللّٰهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ مَآبَةً تَأْوِلُوكَانَ
 الشَّيْطٰنُ يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿١١﴾ وَمَن يُسْلِمْ
 وَجْهَهُ إِلَىٰ اللّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰى
 وَإِلَىٰ اللّٰهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿١٢﴾ وَمَن كَفَرَ فَلَا يَحْزُنكَ كُفْرُهُ
 إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا إِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ
 ﴿١٣﴾ ثُمَّ نَبِّئُهمْ قِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهمْ إِلَىٰ عَذَابِ عَلِيطٍ ﴿١٤﴾
 وَلَٰكِن سَأَلْتَهُم مِّنْ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لَيَقُولُنَّ اللّٰهُ قُلِ
 الْحَمْدُ لِلّٰهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٥﴾ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ
 وَالْاَرْضِ إِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿١٦﴾ وَلَوْ اَنَّمَا فِي الْاَرْضِ
 مِنْ شَجَرَةٍ اَقْلَامٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ اَبْحُرٍ
 مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللّٰهِ إِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١٧﴾ مَا خَلَقَكُمْ
 وَلَا بَعَثَكُمْ إِلَّا كَفَّيْسٍ وَجَدُوا أَنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿١٨﴾

بێگومان خودا خاوم ده‌سه‌لات و هه‌یز و توانای له‌بن نه‌هاتوه،
 هه‌یچی لی عاسی نابێ، داناو حه‌کیمه له‌کار و کرده‌وه‌یدا
 له‌دروستکردن و به‌دیه‌یاند، هه‌یچ شتیکی له‌زۆر تیشکی
 زانیاری و حه‌کمه‌تی خودا دهرناچێ.
 ﴿مَا خَلَقْکُمْ وَلَا بَعَثْکُمْ إِلَّا کَفَّیْسٍ وَاحِدَةٍ﴾ هه‌ی کارێکی لای
 خودا قورس نیه، دروستکردنی هه‌موو ئاده‌میزاد
 زیندوکردنه‌وه‌یان له‌روژی قیامه‌تدا به‌نیسه‌ت قودرته‌ی
 خوداوه وه‌کوو یه‌ک ئاسانه، هه‌موو کارێکی لای خودا (کن
 هه‌یکون) هەر ئەوه‌نده‌یه فه‌رمانی پێ ده‌کا ببه‌و یه‌که‌سەر
 ده‌بی ﴿إِنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ بێگومان خودا ئاخاوتنی
 به‌نده‌کانی ده‌بیسی، ئاگاداری کرده‌وه‌کانیانه، چۆن ئاگادار و
 زانیایه به‌سەر کرده‌وه‌و گو‌فتاری تاقه که‌سی‌کدا ئاواش ئاگادار و
 زانیایه به‌سەر کار و گو‌فتاری هه‌موو که‌سه‌دا.
 ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللّٰهَ يُوَلِّجُ اللَّیْلَ فِي النَّهَارِ وَیُوَلِّجُ النَّهَارَ فِي
 اللَّیْلِ﴾ ئایا تۆ نابینی ئەه‌ی بینەر؛ کە خودای خاوم

قودمرت و دانا له کاته کانی شهو دمخاته سمر کاتی روژو شهو کورت دمبئو روژ دریژ وهکوو لهومرزی بههارو هاویندا دمبیرئ، ههروا به پیچه وانهوه له کاتی روژ دمخاته سمر شهو، شهو دریژ دمبنو روژ کورت، لهو دهگریته ووهو دهیخاته سمر شهو به پیچه وانه شهو. ﴿وَسَخَّرَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرَ كُلَّ يَجْرِ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ خورو مانگی ژیربار کردون، دروستی کردون بو سوود گه یانندن بو ئیوه، هه ریه کی له خورو مانگ به ناسماندا دین و دهچن و نه رکی خویان نه نجام دمدن بهو شیومیه ی خودا بو دیاری کردون، له جه مسهرو مه داره ی خویاندا تا روژی هیامت بئ وچان له گه ردان، جگه له خودا که سی تر توانای شهوی نیه شه قه باره زمبه للاحانه بهو شیوه ریک و بیکیه بئ وچان هه لسو پینئو به کیان نه که وئ، ههر خودا شهو شتانه ی به دی هیئان و ههر شهویش دزمانئ تاکه ی له گه ردا دمبن، ﴿وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ بهر و مردگار ناگادار و دزمانئ چی دمکن له خیر و له شر، ههر شهو به دیه پینهرو زانا ناگادار و هه لسو پینه ره.

﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِن دُونِهِ الْبَاطِلُ﴾ شهو یاسا وردو گرنگ و پته و دی زمو ی، که ئیوه به شیکی که می لی دزمان، شهو یاسا سه رسو پینه ره بهر دموام و له کار دایه، به هو ی شه ووه، که خودا حق و راسته، شهو شتانه ی ئیوه له حیاتی خودا دمیانه رستن به تال و بوچن، هیچیان له باردا نیه و بئ بنه مان، ﴿وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾ بیگومان بهر و مردگار بهر زو شکو مه نده هیج کهس سه ری نا که وئ، به سمر هه موو شتیکدا بالادسته و هیج کهس به سمر شهو و بالادسته نیه، گه ووهو شکو مه ندیکه له هه موو کهس گه ورتره و هه موو شتیک گه ردنکه چ و ژیرباری شهو.

﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِعَمْرِ اللَّهِ يُدْرِيكَ مِنْ آيَاتِهِ﴾ شهو نازانی شهی موخاطب، شهی بیسه ر، که خودا دمریای موسه خه ر کردوه بو شهوی که شتییه کان پیدایه رمو بکه ن، خودا به فیه ضل و گه ورمی هۆکاره کانی هاتوچو ی که شتییه کانی ره خساندن، تایه تمه ندی و یاسا و ریسایه کی داناوه بو ناو و هه وای خودی که شتییه کان، به گو پری شهو یاسا و ریسایه که شتییه کان لی دمخو پین: ﴿إِن فِي ذَٰلِكَ

آيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾ بیگومان لهو شتانه ی باسکران، له نیشانه ناسمانییه کان و نیشانه کانی ناو دمریای غه پری دمریای به لگه و نیشانه ی جوژاو جوژ هه ن بو که سانییک سه بری زوریان هه بئ له کاتی به لاو ناخوشی دا، خاوه ن شوکرو سوپاسگوزار بن له کاتی خوشی و نازو نیعمه تدا.

﴿وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوْجٌ كَالظَّلْلِ دَعَا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ ههر کاتی له ناو دمریادا به که شتییه کانیانه و به که و نه ناو شه پو لی سامناکی دمریایه، شه پو لی بهر زو گه ورمی و هه ها که دشو به پینه کتوی گه ورمی بهر زو هه وری بهر ورمش و تاریک نا لهو کاته دا، که خه ته ری مه رگ لییان نزیک دمبیته ووه، ده گه رپینه ووه سه رسروشتی خویان و فیطره میان ووه ناگادیته ووه، له ناخی دلیانه ووه له خودا دمیانه ووه دلسوزانه به ندایه تی خویان راده گه یه نن، ته نیا هاوار له خودا ده که ن و کهس نا که ن به ها ووه ی، هه نای بو دمبن، لیی دمیانه ووه، ده لایینه ووه، ﴿لَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ﴾ که چی، که خودا ره می بئ کردن و له ناو شه شه پو له سامناکانه دا پاریزگاری کردن به سه لامه تی گه یانندیه و شکانی، هه یانه له سه ر نیمان ده مینیته ووه وونا کاته ووه کو فرو ها ووه لدانان بو خودا، ههر چه نده نیمانه که ی ووه کوو نیمانی کاتی ته نگانه که ی به هیژ نیه، ههر شه ووه نیه ناگه رپینه ووه بو سمر کو فرو رو ده کاته یه کتا به رستی، هه شیانه سه ته مکارو به یمان هه لو هشینه ووه، ﴿وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ﴾ و له حال ئینکاری نایه ته که ووه ی و قورئانییه کانی ئیمه ناکا بهرام بهر به نیعمه ته کانی ئیمه سپله نابئ مه گه ر هه موو شه وانه ی، که زور سه ته مکارو دلره قو سپله ن، زیده رمو یان کردوه له کو فرو بیدینی دا، شه گینا دمیایه دوی بینینی شهو هه موو نایه ته که ووه نیانه، دوی به خشین شهو هه موو نیعمه تانه پئیان، که بر پکیان رزگار کردنیانه له ناو خه ته ری شه پو لی دمریادا. له خودا به رستی و خودا ناسی ژئیوان نه بو و نایه ووه. ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ وَآخِشُوا يَوْمًا لَا يَجْزِي وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَارٌ عَنْ وَالِدِهِ شَيْئًا﴾ شهی ناده میزادینه هه موتان له خودای خو تان بترسن، شهو خودایه ی ههر شهو خودایه و ههر شهو دروستی کردون و رزق و روژی شهوی داوه دمیدا، شهو بونه ورمی بو ئیوه و

گونجاندوه سودی لی وهر بگرن و تیدا بژین. لهسزاو تۆلهی خودای خۆتان بترسن، ترسی رۆژیکتان ههبن تا خهیاڵ بهر بکا ترسناک و پهر کارهساته، نهو رۆژمهش رۆژی قیامته، نهو رۆژمهیه باوک و سههر کوپی خۆی ناپهژێ، نهگهر لهقههرزی محالدا بیهوی خۆی بهقوربانی بکا، عهزایی رۆلهکهی بخاته سهرخۆی لی قبول ناکرێ و پێشنیارهکهی رمت دهکریتهوه، ههروهها هیچ کوپو کجیک هیچ سودو قازانج و یارمهتیهکی بۆ باوک و دایکی نابێ، نهگهر بیهوی خۆ بکا بهقوربانی باوک و دایکی و تاوانی نهوان ههلبگرێ لی قبول ناکرێ، **﴿إِنْ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا﴾** بیکومان وادهی خودا حهقهو پاشگهزبوونهوی تیدا نیه، قیامت رادهبێ و ههموو کهس پاداش و سزای خۆی وهردهگریتتهوه، کهوابێ خۆتان بۆ نهو رۆژه ناماده بکهن. **﴿فَلَا تَعْرَکُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا﴾** با جوانی و رازاومی ژیانی دنیا نیوه ههلهخهلهتینی و دلو دهرنوتان پێیهوه پهیهوست بێ و باومشی پێدا بکهن و قیامهتتان لهبهر بجیتتهوه و خۆی بۆ ناماده نهکهن، **﴿وَلَا يَغُرَّکُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ﴾** با شهیتان نیوه ههلهخهلهتینی و نهجیته بن کلێشهتانهوه، بهم رهنکه ههلتان نێ بۆ تاوانکردن و بهوه لهخشتهتان بهرێ که خودا لیخۆشبوو بهحیلم و رحم و شفقهته. تاوانتان لهپیش چاو جوان بکا و قیامهتتان لهبهر بهریتتهوه. **﴿إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ﴾** زانیاری کاتی رابوونی قیامت ههر لای خودایه و بهس، تهنیا پهرومردگار دهمانی قیامت کهی رادهبێ، تهناهت فریشهکانی نزیک بارهگای نهقدس و پێغهمهبرانیش لهم بارهوه چ زانیاریکیان نیه، **﴿وَيُنَزَّلُ الْقُرْآنُ﴾** ههر خودا دهمانی باران بهارینی و هۆکارهکانی بهرخصینی و نهندازهی دیاری بکا، (زانیانی کاتی باران بهتهحیدیدی نهندازهی بارانهکهو چۆنیهتی بارینهکه ههر خودا دهمانی و بهس). لهوانهیه ئادهمیزاد بههۆی زانیاری و تهجروبه و نامیری کهش و ههواناسیهوه کاتی بهارینی باران بزانن بهلام ههرگیزاو ههرگیز ناتوانن هۆکارهکانی بهارینی باران بهرخصین، ههموو دنیا کۆببیتتهوه ناتوانن ههوری باراناوی دروست بکهن و بهویستی خۆیان لهو شوینانهی مهبهستیانه باران بهارینن دهقهکهش نهوه دهگهیهنی و دهجهسپینی: که ههر خودا دهمانی باران بهارینی، چونکه

الْقُرْآنَ اللَّهُ يُوَلِّجُ الْبَلَّ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي الْبَلِّ
وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي إِلَىٰ لَبْلَبٍ مُّسَمًّى وَأَنَّ اللَّهَ
يَمَّا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢١﴾ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّمَا يُدْعَوْنَ
مِنْ دُونِهِ الْبَطَلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٢٢﴾ الْقُرْآنُ
الْفَلَكُ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ يَنْصَبُّ اللَّهُ لِيُرِيَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ إِنَّ
فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٢٣﴾ وَإِذَا غَشِيَهم مَوجٌ
كَالظُّلَلِ دَعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّهم إِلَى الْبَرِّ
فَإِنَّهم مُّقْتَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَسَّارٍ كَفُورٍ ﴿٢٤﴾
يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ وَأَخْشَوْا يَوْمًا لَا يَجْرِي وَالِدٌ
عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَارٍ عَنِ وَالِدِهِ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ
حَقٌّ فَلَا تَغُرَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّكُم بِاللَّهِ
الْغُرُورُ ﴿٢٥﴾ إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ
وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا
وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿٢٦﴾

سورة لقمان

ههر خودا دهمانی تهسبایه کهونییهکان بهرخصینی بۆ بهارینی باران!! **﴿وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ﴾** ههر خودا دهمانی نهوهی لهمندالانی ناهرمتهدایه جیه نیره یان مییهیهکه، یان زیاتره، رهوشتهکانی شیوه و روخساری چۆن و چۆن نین. ههر خودا بهیهقینی و بهتهواوی دهمانی جی لهمندالاندا ههیه، ههر لهسههرمتای پهیداوونی نهو منداله لهمندالاندا تا رۆژی هاتنه دنیا ی لهههموو کات و طهوریکی!! ههر خودا دهمانی شیوه و روخسار و رهوشتی، تابهتهمندی و نامادهباشی چۆنهو جیهو تا چ ناستیکه **﴿وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا﴾** هیچ کهسیک نازانی سهیهنی جی دهکاو جی بهسهردی، نازانی نهوهی بهیانی دهیکا خیره شههه خراپه، نازانی بهیانی تووشی نهخۆشی دهبی یان بهلهشساغی دهمینیتتهوه... هتد. **﴿وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ﴾** هیچ ئادهمیزادیک نازانی لهکوی دهری، نازانی نایا لهولاتی خۆی دهری یان لهولاتیکی تر سهردمینیتتهوه. **﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾**

بیگو مان خودا زاناو ناگاداره نهك همر بهم پینج شتانه بهلگوو زانیارییهكهی ههموو شتیکی گونترۆل کردوو ناشکراو نهینی ههموو شتیك بهمهوپهری زانیهوه دهزانو هیچ وردو درشتیکی لی پنهان نیه.

کۆتایی سورهتی لقمان



سورهتی (السجدة)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

﴿اَلَمْ نُنَزِّلْ الْكِتَابَ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ نهم قورنانه گه ورمو بیرۆزه هیچ شك و گومان له وهدا نیه له خوداوه بۆ سهر دلی موحه مهاد نازل بووه، نه سیحرمو نه شیعرمو نه سه جع و جهنجولوتی کوله وماناییه. بهلگوو كهلامی خودای بوونه ورمه، كهلامی خودای ئاده میزادو جندۆكهیه بهگشتی.

﴿اَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ﴾ بهلگوو نهو موشریكانه راست ناكهن و درۆ بوختان ههله به ستن له وهدا، كه دهلین: موحه مهاد بۆ خوی نهم قورنانهی ههله به ستوو هه مجار خودا ره دیان دمدا ته وده دمه رموی: ﴿بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ﴾ بهلگوو نهو قورنانه هه قو و جه سپاوه له لایهن خودای خو ته وه به نیگا بۆت نیردراوه، ﴿لَتَنْذِرَ قَوْمًا مَّا اَتَاهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ﴾ بۆ نه ووی گهل و نه ته وده كه: كه قورمیشه بیان ترسیئن له عه زابی خودا و تۆلهی سهختی، نه گهر بهرده وام بن له سهر کوفر و بی دینی، نهو گهل و نه ته وده له پێش تۆوه ترسینه ریان بۆ سهر ره وانه نه کراوه، نه تۆمان کردوه به پیغه مبه ر بۆ نه ووی ریگای راستیان بۆ رون بکهیه وه، به هومیدی نه ووی به ترساندن و نامۆزگاری تۆ هیدایهت نامیز بن و رو له کوفر و شیرك و مرگ پرن و موسولمان بن و به خته ورمی دونیاو قیامت بۆخویان دمه ته به ر بکهن.

﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ اَيَّامٍ﴾ خودا به ديهی نه ر ههموو بوونه ورمه، ناسمانه كان و زموی نه ووی تییان دایه له نه به وده دروستی کردون له ما ووی شهش کاتدا، ناشکرا به مبه ست به نهو رۆزانه رۆزی ناسایی ئیمه نیه، چونکه نهم شهو و رۆزی: كه ئیستا به سهر ئیمه دا دین و

تیپهر دهن نه ندازمو پیو مریکن له هه له خولانی زموی به ده وری خو یداو له به رام به ر خو یدا پهیدا دهن، دهی نهو کاتهی به ر ورم دگار بو نه ورمی به دی هی ناوه نهم شهو و رۆزه ناسایی بهی ئیستا نه بووه. حه قیقه تی نهو شهش رۆزانهی خودا بو نه ورمی تی دا به دی هی ناو له ئیمه نادیاره همر خودا ده زانی چۆن! ﴿لَمْ اسْتَرْ عَلَى الْعَرْشِ﴾ به ر ورم دگار کونترۆلی عهرشی کردوو، یان بهو شیو میه: كه شیای خودایه تی خو یه تی ئیستیوای له سهر عهرش کردوه عهرش: گه ورم ترین مه خلوو قی بوونه ورمه، به زمان و به مه كان ناپیو ری و نه ندازدار ناکری. ﴿مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ﴾ نهی ئاده میزادینه! جگه له خودا كهس نیه بهشتیان و یار مه تی دمرتات بن همر نهو ده توانی نه قعتان پێ بکهیه نی و زیانتان لی دوور بخته وه، به یی ئیزن و ره زامه ندیی خودا كهس نیه به توانی تكاو شه قاعه متات بۆ بكا، ﴿اَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ؟﴾ نهو بۆچی بیر ناکه نه ووه نامۆزگاری و مرنا گرن و له ناكاما بر و به خودا بکهن و بینه په کتا به رست!

﴿يَذَكِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَرْجُ إِلَهُ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ اَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ﴾ ئیش و کاری بوونه ورم به ده ست خو یه تی، را گرتنی بو نه ورمو به پړۆم بر دنی به عاله می بالو پایینی وه بهو شیوه تۆكه و ریک و پیکه تایبه ته به خودا وه همر نهو هه ئیده سور پنی، ههموو کار و بار یکی بوونه ورم كه له ناسمانه كان و زموی ناویان دا ههیه، رۆزی قیامت ناکامه كهی بۆ لای خوا به رز ده بی ته وه، سهر منجامی ههموو شتیك بۆ لای نه ووه نهو بریاری په کالاکه رمه و ده ربار میان دمرده كا. نه ندازمی ما ووی رۆزی قیامت هه زار سالی ته واده لهو رۆزو مانگانهی ئیمه له زیانی دونیادا حیسابیان پێ ده كه یه. ﴿يَذَكِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ﴾ دیمه نه كه له ذیه نی ئاده میزاد نزیک ده کاته وه، نه گینا مه و دای ته دبیر و به پړۆم بر دنی خودا له مه و دای ناسمانه كان و زموی به رفرا وانه، وه لی ههستی ئاده میزاد به سیه تی كه له به رام به ر نهو مه جاله فرا وانه دا بو مستی و سه رنج بداته به شتیك له دیار دهی به پړۆم جوونی ناسمانه كان و زموی.

﴿ذَلِكَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْغَزِيْزُ الرَّحِيْمُ﴾ هه ل سور پنه رو به پړۆم به ر ههموو شتانهی ناو بوونه ورم به ناشکرا و

به نهی می دهد، هرچی لهبهر چاوو لهبهر چاو نیه، نه وی به دلدا راد میووری و نادمه میزاد تهسه وری دهگا، یان به خه میالیش بهی پی ناپا، لهوانهش نهی ترو به رفراوانتر لهای خودا عه یان و نمایانو بهو بهری زانیاری و ناگاداری بهوه کونترولی کردن و کاتیک نه بهو نمایانزی، بالادست و خاومن دهسه لاته، هه موو شتیک گهر دنکه چیمتی، بهو یستی نهو دهگهری، خاومن هیرو توانایه به توندی تولهی له کافرو هاوه لدانه ران دهستی، سزای به نیش و سامناکه بو نهوانه ی بهیامی پیغه به ره گانی رعت دهگه نهوه، بهر حم و خاومن به مزه ی به بو بهنده راستاله موسولمانه توبه کارمکانی

﴿الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ﴾ نهو بهر یوم بهرو هه لسور پیته ره زاناو به توانایه نهو خودایه به: که هه موو شتیک به جوانی دروست کردوه، له ههر شتیک پروانی ههر له زهره تا مه جهره، ده بین بهر یك و پیک به دیهیناوان، دهست ره گنینه یان پیوه دیاره. ﴿وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ﴾ بهر و مردگار سه رعتا باوکی نادمه میزاد که نادمه له قور دروستی کردوه، قوریش بریتی به له ناوو گل، ههر بو به شه نادمه میزاد له پیکهاته بهر دهوام بوونی ژبانی دا پشت به ناوو گل ده بهستی،

﴿ثُمَّ جَعَلْ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ﴾ پاشان خودا وای داناو وای ره خساندوه: که ذرویتی نادمه میزاد به هوئی تیکه لبوونی ناوی پیوا (مهنی) به ناوی نافرمت که هیلکو که ی تیدایه و پیکه وه متور به ده بین و زاوو زئ دهگه، بهم شیوه گهرای نادمه میزاد دریزه به ژبانی دمداو ژمار دیان زور ده بی و به جیهان دا بلا و دهنه وه

﴿ثُمَّ سَوَّاهُ﴾ پاش نه وی باب به گهری نادمه میزادی له گل دروست کردو جهسته ی ریک خست، نه ندانه گانی جهسته ی ریک خستن ﴿وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوحِهِ﴾ گیانی به بهر مدا کردو نهو گیانه ی تایبه ته به خودا خو به وه و جهه له خودا کهس جهقیقه تی نازانی، نیر له ناگامی نهو گیان به بهر مدا کردندا جم و جولی پیکه و توش و نهی تیکه و توهست و شعوری تیدا پیدا بوو، دهر گای زانیاری لی کرایه وه، نهو نادمه میزاده سه رسور هینه ری لی که و ته وه. ﴿وَجَعَلْ لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ﴾ نهو مدتا خودا گو یچه کی پیداون بو بیستن و چاوی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْعَمَّ ۝ تَنْهَلُ الْحَكِيمُ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْمَلِئِينَ ۝
 ۲ ۝ أَمَرْتُمْ أَنْتُمْ أَفْتَرْتُمْ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَتْهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مَن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ۝
 ۳ ۝ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ۝
 ۴ ۝ يُدِيرُ الْأُمُورَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ يُعْجِزُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ۝
 ۵ ۝ ذَلِكَ عَلِيمُ الْغُيُوبِ وَالشَّهَادَةُ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝
 ۶ ۝ الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ ۝
 ۷ ۝ ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ مَّاءٍ مَهِينٍ ۝
 ۸ ۝ ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوحِهِ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ۝
 ۹ ۝ وَقَالُوا أَلَمْ نَخْلُقْ فِي الْأَرْضِ أَوْثَانًا لِي خَلَقَ جَدِيدًا بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ ۝
 ۱۰ ۝ قُلْ يَتَوَقَّعُكُمْ مَلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي ذُكِّرَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَيْنَا رُجُوعُكُمْ ۝
 ۱۱ ۝

پی به خشیون بو دبتن، عهقل و بیرو هوئی پیدان بو جیا کردنه وی چاک و خراب و حهق و بهتال لهیه کتری. ﴿قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ﴾ وه لی نیوی نادمه میزاد سپله و پی نه زانن، له بهر ام بهر نهو هه موو نیعمه تانه ی پیتان به خشراوه به که می نه بی سوپاسی خودا ناکه ن،

﴿وَقَالُوا أَلَمْ نَخْلُقْ فِي الْأَرْضِ أَوْثَانًا لِي خَلَقَ جَدِيدًا﴾ نایه ته که دیدو بو جونی موشریکه کان راد نهوینی و لی یانه وه ده گپ پیته وه ده فمر موی، موشریکه کان ده یانگوت، نایا نه گهر نیعمه مردین و جهسته مان رزی و بوینه وه به گل و خوئل تازه جاریکی تر زیندو ده بین وه، ری تیده چی و ده گونجی پاش نهو رزین و بولکانه سه ره له نوئ جاریکی دی نیعمه زیندو بکری ینه وه؟؟ ﴿بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ﴾ واته: نهو موشریکه کان ههر به و منده وه نهو مستاون: که نینکاری قودمرتی خودا بکه ن له سه ره به جیهانی و یسته گانی و بهس، به لکو و

ئەوانە ئىنكارى زىندوبوونەمۇ گەرەنەمىيان بۇ لاي خۇدا بۇ
حىسابو كىتابو ۋەرگرتنەمۇ پاداشو سزا دىگەن!!

﴿**أَقْلَ يَتَوَفَّاكُم مَّلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ**﴾ ئەي
پېغەمبەر! بەمۇ شىركە نەھامانە بلىن؛ فرىشتەى گىيان
كىشان بىقەرمانى خۇدا لەكاتى تەۋابوونى تەمەنى
دىيارىكراتان گىانتان دىگىشى! ئەمجار ئەم فرىشتە چۈنەو
چۈن گىيانەكان دىگىشى؟ لەراستىدا ئەمۇ نەپىسىيەكە
لەنەپىسىيەكانى خۇداو لەم سەرچاۋە راستەۋە ۋەرى دىگىرىن
بەچاۋى خۇشمان ئالارمەكى دىمىينىن، ئىتەر بىروايان پېيەتى
لەۋەزىياتر جى لى ئالئىين. ﴿**ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ**﴾ باشان
ئىۋە دۋاي مردن و دۋىيا ۋەيرانبوون زىندودەكرىنەمۇ بۇ لاي
خۇدا دىگەرپىنەمۇ. ﴿**وَلَوْ نَرَىٰ إِذِ الْمُرْسَلُونَ تَاكْسَرُوا
رُءُوسِهِمْ عِندَ رَبِّهِمْ رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا لَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا
مُقِرِّينَ**﴾ ئەگەر تۇ بىيىنى ئەي پېغەمبەر! لەو كاتەدا، كە
كافرەكان لەبەردەم خۇداى خۇياندا رادەۋەستىندىرىن، سەرى
خۇيان شۇر كىردەۋە ملكەچو رىسوا بوو، لەشەرمانو
لەمەبەتەن نازانن چ بىكەن و چ بلىن، ئەگەر تۇ حالو ۋەزى
ئەۋانە بىيىنى دىمەنكى سامناك و گەۋرە سەرنج راكىش
دىمىينى، دان بەتاۋانى خۇياندا دىمىين و دەلىن؛ خۇدايە
زىندوبوونەمۇ حەشرمان بەچاۋى خۇمان دىتن، تەصديقو
پىشتىگرىكرىنى تۇمان بۇ پېغەمبەرانت بىست، ئەۋەى؛ كە
شكو گومانمان لىى ھەبوو پېغەمبەرمانان تىدا
بەدرۇخستەۋە لىمان بوو بەيەقىن و شكو گومانمان
دەربارى نەما. داۋات لى دىكەين بمانگىرپەۋە بۇ دۋىيا،
بمانبەرەۋە بۇ دۋىيا ئىتەر كىردەۋى چاك ئەنجام دەدەين، بىرو
باۋەرى راستو حەق پەيەرە دىكەين و ۋا دىكەين تۇمان لى
رازى بى، ئىمە ئىستا دلىيان لەمك و تەنھايى زاتى پاكى.
﴿**وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًى**﴾ ئەگەر بمانوئىستايە
ھەمۇ كەسك تۇفق بىدەين و ھىدايەت ۋەربىگرى كىردەۋى
چاك ئەنجام بەدا، دەمانتۋانى بىكەين و چ ئەركىكى تىدا
نەبوو، ﴿**وَلَكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ
أَجْمَعِينَ**﴾ بەلام حىكەتى خۇدا ۋا ھاتوۋە داخۋازى ئەۋە
بوۋە؛ كە ئەم مەخلۇقاتە؛ كە ئادەمىزادە بىداتە دەست

ئىختىيارى خۇى، بۇ خۇى بەۋىستى خۇى رىگى ھىدايەت يان
رىگى گومرايى بىگرىتەبەر. ئەمجار بەھۋى ئەو حىكەتە
خۇدايىيە ئەو پىيارە ئەزەلىيە خۇدايىيەۋە كە داۋىەتى؛
كە دەپىن دۆزەخ پىر بىكا لەئادەمىزادو جىندۇكە لەۋانەى شىۋى
دۆزەخنو بەۋىستى خۇيان رىگى گومرايى دىگىرىن. ھەر
كەسە بەگۋىرى ئامادەباشى بۇ ئىماننەپان يان مانەۋە لەسەر
كۈفر، سزاۋ پاداشى دۋارۋۇزىيان ۋەربىگرەۋە. ﴿**فَذَرُوا مَا
نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا**﴾ ئەم عەزەبە بەئىشە بىچىزن بەھۋى
نەۋەۋە كە لەدۋنىادا ئەم رۇزۇمتان لەبىر چوبوۋە، يان
لەبىر خۇتان بىردىۋەۋە. خۇتان بۇ ئامادە نەكرى، ھەرپەشەو
تەھدىدى ئايىنتان پاشگۋى خست. زىندوبوونەمۇ ھاتنى ئەم
رۇزۇمتان بەلاۋە درۇ بوو، بۇيە ﴿**إِنَّا نَسِيْنَاكُمْ**﴾ ئىمەيش لەبىر
خۇمانتان دىمەپىنەۋە، پاشگۋىتان دىخەين، واتە؛ واتان مامەئە
لەگەل دىكەين ۋەكۋو ئەۋە لەبىرمان چوبەۋە، چۈنكە خۇدا
ھىچى لى گۈم نابىو ھىچ شتىكى لەبىر ناچىتەۋە. ﴿**وَذَرُوا
عَذَابَ الْخُلْدِ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ**﴾ بىچىزن عەزەبى ئاگر بۇ ھەتا
ھەتايە تىدا دىمىنەۋە لەتۋەلى كۈفرو بەدرۇ خستەۋەمتان
بۇ پېغەمبەرمانو كىردەۋى خراپتان. ﴿**إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا
الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا
يَسْتَكْبِرُونَ**﴾ نەۋەكۋو ئىمان دەھىنن بەناياتى ئىمە،
بەقورئان و نىشانە كەۋىيەكان، بەپېغەمبەرمانو فرىشتەكان،
ئىلا ئەۋانە ئىمان دەھىنن؛ كە ھەر كاتى بەو ئايەتەنە
نامۇزگارى بىكرىن و قورئانيان بۇ بىخۋىندىرتەۋە گۋى
رادەگىرن و دلى خۇيانى بۇ دىكەنەۋە، ئىتەر بەرەرو رو دىكەۋە
سۋەدە زەلىلى و گەردىنكەچى خۇيان بۇ خۇدا رادەگەيەنن.
لەسۋەدەكەياندا خۇدا بەپاك و بەرز دىگىرىن لەۋەى كە
خىزان و مىندالو ھاۋەلى ھەبى، جەمدو سوپاسى خۇدا دىكەن
لەسەر نىعمەتە جۇراو جۇرەكانى، تەسبىج و تەحمىد دىخەنە
پال يەك، واتە؛ دەلىن؛ ﴿**سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، سُبْحَانَ رَبِّيَ
الْأَعْلَى**﴾ چۈنكە ئەۋان دلىان بەئىمان بەخۇداو
بەپېغەمبەرمانى و بەھاتنى رۇزى قىامەت ئاۋەدانە تەكەببۇر
ناكەن لەبەندايەتىكرىن بۇ خۇداو شۋىنكەۋەتنى شەرىعەتو
پايەندىبون بىقەرمانو نەھىيەكانى. ﴿**تَتَجَافَىٰ جُنُوبُهُمْ عَنِ**

﴿۲۲﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بآيَاتِ رَبِّهِ لَمْ أَعْرِضْ عَنْهَا إِلَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنْقِمُونَ ﴿۲۳﴾ کی لهو کهسه ستمکارتره؟ واته کهس لهو کهسه ستمکارتر نیه، که خودا به نایاتی قورنانو موعجیزه پیغه مبه ره کهی هوشیاری کردوته وه به ندو ناموزگاری بؤ ناردوه ریگای حقو به تالی بؤ دیاری کردوه، که چی روی ئی و مرگی پراومو نینکاری کردوه، پاشگوئی خستوووه له بیر خوی بردوته وه، بیگومان نیمه توندترین سزا له تاوانباران دسینین، تۆله لهو کافره تاوانبارانه دسینینه وه و ناهیلین به سهریانه وه بجی.

﴿۲۴﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِنَبِيِّ إِسْرَائِيلَ ﴿۲۵﴾ بیگومان ته وراتمان داوه به موسا، نه توش نهی موحه ممد هیچ دوو دل مه به لهو قورنانهی بؤت دهنیرین، چؤن کیتابمان بؤ تۆ ره وانه کردوه، ناوایش کیتابمان بؤ موسا ناردوه، نه تۆ شتیکی تازمه فلاو نامؤنی له ناو پیغه مبه راندا، زؤر ناده میزادی تر پیش تۆ کردومان به پیغه مبه رو کیتابو شهریمتو زانیاریمان پی به خشیون.

﴿۲۶﴾ وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ ﴿۲۷﴾ نیمه له نه ته وهی ئیسرائیل پی شه و او سه رکرده مان ره خساندن به پشستیوانی و نیزنی نیمه بانگه وازی نه ته وه که یان کرد بؤ ئیمانیه ئیان و کرده وهی باشو ره و شتی بهرز، نه مهش به وهی به رده و امبوونیان له سه ره خودا په رستیو پشتگیر یکردنی پیغه مبه ره کانیان، صه برو نارامییان له سه ره نه وه هه موو نایاتو نارچه ته یه له دونیادا تووشیان بوو به دسه ست فیرعه ونو دارودسه سته که یه وه. نه وانه برپوای ته و او یان به و نایاتو نیشانه هه بوو که به لگه ی تاکو ته نهایی نیمه بوو. ﴿۲۸﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿۲۹﴾ بیگومان خودای تۆ نهی موحه ممد دا رؤزی قیامت حوکه و برپاری راستو دروست له نیوان به نده کانی دمرده کا، کیشه و نیزاعیان یه کالاً ده کاته وه، حیسابو کیتابیان له گه ل ده کا، ﴿۳۰﴾ أُولَئِكَ يَهْدِي لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسَاجِدِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ أَلَّا يَسْمَعُونَ ﴿۳۱﴾ نایا بؤ نه و موشریک و سه رره ره به درؤ خه ره وانه دهرنه که و ته و

وَلَنَذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَذَى دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿۳۲﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرِضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنْقِمُونَ ﴿۳۳﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِنَبِيِّ إِسْرَائِيلَ ﴿۳۴﴾ وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ ﴿۳۵﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿۳۶﴾ أُولَئِكَ يَهْدِي لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسَاجِدِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ أَلَّا يَسْمَعُونَ ﴿۳۷﴾ أُولَئِكَ يَرَوْنَ أَنَا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ فَخَرُجْ بِمِرْيَةٍ تَأْكُلُ مِنْهُ أَعْمَهُمْ وَأَنْفُسَهُمْ أَفَلَا يَبْصُرُونَ ﴿۳۸﴾ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْفَتْحُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۳۹﴾ قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيمَانُهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿۴۰﴾ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانْتَظِرِ إِنَّهُمْ مُنْتَظَرُونَ ﴿۴۱﴾

سورة الانجذاب

نه به و نیمه جهند گه ل و نه ته وه مان له چاخه پی شینه کاندا له ناو بردون؟ نازان نیمه جهندان گه ل و نه ته وه مان به وهی سه ریچی هه رمانی خوداو ره تکرده وه یان بؤ په یامی پیغه مبه رانیان هه لاجؤ کردوه؟ نیستا نه وانه ی تۆ به درؤ ده خه نه وه و په یامه که ت رت ده که نه وه له سه هه ره و هاتو چۆیاندا به سه ره شوینه وارو که لاوه ی نه و نه ته وه له ناو چوانه دا دین و دهرؤن، به چاوی خۆیان دیمه نی شارو گوندی ویرانبووی گه ل عاده و شه مودو هه ومی لوط دمبین. ﴿۱﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ أَلَّا يَسْمَعُونَ ﴿۲﴾ بیگومان له قه لاجؤ کردنی نه و گه ل و نه ته وانه دا، له ویران کردنی شارو گوندو خانوو به رمیاندا به وهی سه ریچی کردن و به درؤ خستنه وهی پیغه مبه ران و زرگار کردنی خاوم باومرآن و شوینکه و توانی پیغه مبه ران، به لگه و نیشانه هه ن له سه ره قودرمت و دسه لاتی نیمه، به ندو ناموزگاری هه ن بؤ که سیك په ند نامیز ببی.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَتَأْتِيَا النَّبِيَّ أَتَى اللَّهَ وَلَا تَطْلُعُ الْكَافِرِينَ وَالْمُتَوَفِّيِينَ لَيْسَ اللَّهُ
كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ❶ وَأَنْجَحَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ
رَبِّكَ لَيْسَ اللَّهُ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ❷ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ
وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ❸ مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ فِي
جُودِهِ وَمَا جَعَلَ أَرْوَاجَكُمْ الشَّيْءَ تَظْهَرُونَ مِنْهُنَّ أَنْتُمْ كُفْرًا
وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ذَلِكَمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ وَاللَّهُ
يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ❹ ادْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ
هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ فَإِنْ لَمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَلِاخْوَانِكُمْ
فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ
بِهِ وَلَكِنْ مَا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا
❺ النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَرْوَاجُهُمْ أَمْهَرُهُمْ
وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ تَعْمَلُوا إِلَىٰ أُولِيَائِكُمْ
مَعْرُوفًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ❻

سورہ تی (الاحزاب)

{ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ }

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ﴾ نهي پیغمبر! بهر دوام به لسهر ته قواي خوداو له سزاو عیقای بیترسه، پابهندی فهمان و جله و گریه کانی به، گوی بو کافرو منافقه کان رامه گره، له هیج شتیکدا راویزیان بی مه کم حمزه زیان لی بکه، نه چی بی شنیاره کانیان قبول بکه، نه چی له بهر خاتری رمزه مندی نه وان کوږو مه جلیسیان بو بگریو له گه لیان کو بییه وه موسولمانه هه ژارو جل شره کان له خوت دوور بخیه وه، ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ بیگومان بهر مردگار زانیه به سهر منجای کارمکان، دانایه له گوشتارو کرده مویدا، هر خدا شیاوی نه و میه پابهندی فهمان و نه هیه کانی بی، ﴿وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ﴾ شوین نه و سروسو نیگیه بکه وه: که له خودا وه بو ت دمنیردری، به گویری قورئان هه لسو کهوت بکه، ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾ چونکه بیگومان بهر مردگار هیچی لی گوم

﴿^{۲۷}أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ أَفَلَا يُبْصِرُونَ؟﴾

نایا نمو عمر به موشریکانه و هه موو نه وانیه بر وایان بهزیند و بوونه و نه نابینن نیمه چهند به تواناین له سمر زیند و کردنه و هی مردو، نه و متا؛ نیمه ناو کیش دمه کین له ناسمانه و یان له چۆم و جوگا کانه و به سمر زهوی وشک و برینگ و سوتهمه رو زهوی به که ناو دهمدین و زیندوی ده که به نه و کشت و کالی سهوز لهو زهوی به مردوه دهمدینن و ده که به نه و لهومرگا، نازه له کانیا لای ده لهومرین، دانه و یله و بهروبووم و میوه جاتی لای دهمدینن و ده که به نه و خوراک و بزوی ناده میزاد، نایا به چاوی خویان نه دیاردمو حالته سالانه و مرزانه نابینن، هه تا بزائن؛ که نیمه به تواناین له سمر زیند و کردنه و، ﴿^{۲۸}وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْفَتْحُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾

نمو موشریکه نه قامانه به شیوی پرسیاری گالته و ده لاین؛ نهی موحهمه ده! کهی نه و هه مرشانهی لیمان ده کهی دینه جی و کهی خودا تولهی تۆمان لای دهمدینن؟؟ نه گهر نیوه (خۆت و هاوه لانت) راست ده کهن له هاتنی نه و هه مرشانهی لیمان ده کهن ﴿^{۲۹}قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيمَانُهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ﴾

نهی پیغه مبهرا! به و کافرو به درو خه روانه بلای؛ روژی دادگایی کردن و به کالاکردنه و به بریاردان له نیوان ناده میزاددا روژی هیا مه ته، نه و روژهی؛ که نیمانه نیانی کافرو تۆبه کردنی هیچ سودیکیان نابو و ناشکی پر دینه و به ژبانی دنیا بو نه و هی تۆبه بکه و نیمان بینن و کرده و ی چاک بکه. چونکه نیمانی و مرگرو به سندنو تۆبه و گه رانه و به لای خودا له ژبانی دنیا دا سودی هه به له قیامتدا که لکی نابو. ﴿^{۳۰}فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانْتَظِرْ إِلَهُمُ مُنْتَظَرُونَ﴾

نهی پیغه مبهرا! رویان لای و مرگیره و گوئ به هه لوستی ناشیرین و به درو خسته و میان مه ده، به ردمواجه له سمر گه یاندنی به یامی خۆت و چاومروانی نه و یارمه تی و سهر که و تنه بکه؛ که خودا وادهی پی داوی، بیگومان خودا وادهی خوی دینه ته جی و به سمر ناحه زانندا سهرت ده خا!

كۆتايى سورەتى السجدة



دەمەرموئ، ﴿۱۰ اذْعَوْهُمْ لِآبَائِهِمْ هُوَ اَنْسَطُ عِنْدَ اللّٰهِ﴾ ئەو
 كوپرانەى بە قەسە كەردوتانن بە كوپرى خۆتان و بەياساى (تەبىي)
 پال خۆتان داو، پال باوكى خۆيان بىدەن، ئەو بەسەندەو
 عەدالەتكارىيە لای خوداو گونجاو لەگەل واقىع و
 بەپرەويكردنى شەرىعەتى خودايە. ﴿فَإِنْ لَّمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ
 فَبِإِخْوَانِكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوَالِكُمْ﴾ ئەگەر نەتاندەزانی باوكى
 حەقىقى ئەوانە كۆيە، ئەو ئەگەر ئيمانىيان هێنابى براى
 ئايىنىتانن و ئەگەر ئازادىشتان كردن مەولاو يارمەتيدەرتانن،
 بەبراگيان پان هاوكارو يارمەتيدەر بانگيان بكەن، بۆيە دوا
 بەدواى نازلەوونى ئەم ئايەتە بە (سالم) دەگوترا مەولاى
 خودەيفە. ﴿وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ وَلَكِنْ مَا
 تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ﴾ تاوانتان لەسەر نىە ئەگەر بەهەلە هەندى
 كەس پال غەيرى باوكى حەقىقى خۆيان بدرۆن. ﴿وَكَانَ اللّٰهُ
 غَفُوراً رَّحِيماً﴾ پەرورەدگار هەميشە لىخۆشبوو بە ئەوانەى
 بەهەلە تاوان دەكەن پان بەنەنقەست دەيكاو دواى تۆبە
 دەكا، خاوەن رەحم و بەزمىيەو عىقابيان نادا، هەندىك
 لەرەحم و بەزمىيە پەرورەدگار بۆ بەندەكانى ئەومىيە بەتاوانى
 بەهەلە نايانگرو و قىووتى تۆبە لەتاوانى بەنەنقەست دەكا.
 ﴿الَّذِينَ أُولَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ﴾ بىگومان پێغەمبەر ﷺ
 بەكۆمەلى موسوڵمانان لەخۆيان بەسۆزترە، رەحم و بەزمىيە
 زياترە، چونكە ئەو بانگەوازيان دەكا بۆ رزگاربون لەناگرى
 دۆزەخ، بەلام بۆخۆيان بانگەوازی خۆيان دەكەن بۆ هىلاك.
 ﴿وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ﴾ خێزانەكانى پێغەمبەر ﷺ وەكوو دايك
 و مەهان بۆ موسوڵمانان لەبارەى رۆز و قەدرەو هەرومەها
 لەبارەى ئەووە، كە ماركەردنەوميان بۆ موسوڵمانان حەرامە
 وەكوو چۆن حەرامە پياو دايكى خۆى ماركە. ﴿وَأُولُو
 الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللّٰهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
 وَالْمُهَاجِرِينَ﴾ خەزەكان چ خاوەن بەشى ديارىكر او (اصحاب
 الفروض) بن پان عەصەبات بن پان دەويشتەرەحام بن
 هەندىكيان لەهەندىكيان شياوترن لەبەريارى كەتیبى خودادا؛
 كە (لوح المحفوظ)ە پان قورئانى پەرۆزە، كە سود لەيەكترى
 وەرەگرن بەميراتگرتن پان بەشتى تر، لەباقى موسوڵمانانى تر
 بەكۆچكارو يارمەتيدەرەنەو. وشەى (من) لەرستەى ﴿مِنْ

نابى، بەوپەرى زانىارى و ئاگادارىيەو نەيى و ناشكرى
 هەموو شتەك دەزانی، پاشان بەگۆيرەى كەردەوكانتان پاداش و
 سزاتان دەداتەو. ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ﴾ لەهەموو كارو
 بارىكتدا پشت بەخودا ببەستە، هەموو شتەكت بەخودا
 بسپێرە، ﴿وَكَفَىٰ بِاللّٰهِ وَكِيلًا﴾ خودات بەسە بۆ پشت پى
 بەستن، هەر كەسى پشت بەخودا ببەستى و بۆ لای خودا
 بگەرێتەو خوداى بەسە، هەر خودا سود دەبەخشى و زيان
 دۆور دەخاتەو. ﴿مَا جَعَلَ اللّٰهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ فِي جَوْدِهِ﴾
 كەسايەتى ئادەمىزادىيەت و پێكهاى جەستەى هەموو
 ئادەمىزادىك وەكوو يەك وايە، پەرورەدگار لەهەيچ
 ئادەمىزادىكدا دوو دلى دروست نەكردن، بەئكوو هەموو
 ئادەمىزادىك يەك دلى هەيە، چونكە دل شوينى ئاراستە
 كردن و ئىرادەو بېراردانە، هەموو ئادەمىزادىك يەك دلى
 هەيە، دەبى يەك مەنەج و پەرۆگرميشى هەبى، دەبى
 تەسەورى كوللىشى بۆ زيان و وجود يەك بى، واتە:
 ناگونجى و نابى لەدەللىكدا دوو باومر دوو ئىتىجاو رۆياز دۆ
 بەيەك هەبن. ﴿وَمَا جَعَلَ أَزْوَاجَكُمُ اللَّائِي تُظَاهِرُونَ مِنْهُنَّ
 أُمَّهَاتِكُمْ﴾ ئەو ژنانەتان: كە زىهاريان لەگەل دەكەن، بەو
 زىهارە نابنە دايكتان، زىهار ئەومىيە مێرد بەژنى خۆى بلن:
 تۆ وەكوو پشتى دايكە لىم حەرامى، بەم قەسەى ژنەكە حەرام
 نابى، ئەمە تاوانىكە ئەنجامى دەدەن و پێويستە تۆلەى ئەو
 تاوانەيان لى بكەتەو. ﴿وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ﴾ ئەو
 كوپرانەى ئیو بەقەسە دەيانكەن بەكوپرى خۆتان لەراستىدا
 ئەوانە كوپرى ئیو نين، خودا نەيكردن بەكوپرى ئیو ﴿ذَلِكَ
 قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ﴾ ئەم قەسە: كە دەلێن: ئەوانە كوپرى ئىمەن
 قەسەيەكەو لەدەم دەردەچى و حەقىقەت و واقىع نىە. ئەوانە
 لەواقىعدا كوپرى باوكى حەقىقى خۆيانن، بەم جۆرە ئايەتەكە
 (تەبىي) حەرام كەرد واتە: بەكوپركردنى كوپرى خەلكى بەكوپرى
 خۆت. ﴿وَاللّٰهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ﴾ خودا خۆى
 راستى و حەق دەجەسپێنى و عەدالەت بەرقەرار دەكاو حەق
 دەمەرموئ، بەندەكانى شارمزا دەكا بۆ رۆيازى راست و
 سەحیح، كەوابى ئیو واز لەقەسەى بى بناغەى خۆتان
 بەهێن و بەپرەوى شەرىعەتى خودا بكەن، ئەمجار پەرورەدگار
 ئەو حەقەى لەو مەپش ناماژى پێكرد شى دەكاتەو

مهیدانی جهنگ به حی نه هیلن. پاشان توبه یان کردو به لئیاندا به خودا؛ که جاریکی تر نهو کاره ناشیرینه نه کهن و نه که ریخته وه بۆ نهو رهوشته ناشیرینه! ﴿وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا﴾ بیگومان عهدو بهمانی خودا لئ پرسینه وهی ههیه و ههروا بهناسانی بۆیان به سهر ناجی، به لکوو روژی قیامت خودا پرسیاریان لئ دهکاو سزاو تولهی بهمانشکیانی و پاشکه زیبونه و میان لئ دهستینی!!

﴿قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ وَإِذَا لَا تُمَتُّونَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ نهی پیغه مبهرا ههوال بدمره نهو دوورپووانه و بیان بلی؛ ههلاتن دمردی نیوه دهرمان ناکا، ته مهنتان دریز ناکا، هیچ سودیکتان بی ناگهیهنی و مردن و کوشنتان لئ دوور ناخاته وه، چونکه نه وهی له زانیاری خودادا بریار دراوه گۆرانی به سهردا نایه، به لکوو له وانه یه ههلاتن مردنتان لئ نزیک بکاته وه، خو نه کهر بهروالته ههلاتن بۆ ماومیه که مردنی لئ دوور خستنه وه، (و مکوو بۆخویان ده لئین؛ له مردن رزگاریان بوو) نه وه بابزانن له زهزمت بییان لهو ژیانه کورتهی دوا ههلاتنه که میان له زهزمتیکی کورت و که مخایه نه وه به هیچ حساب ده کری. چونکه ژیانی دنیا جهندی دریز بی له ناست ژیانی قیامتدا به کهم ده زمی درئ

﴿قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا﴾ نهو دوورپوو به دببختانه، خویان و ههوا خواهانیان که سیان دس ناکه وئ جگه له خودا یارمه تیدمرو پشتگیریان بی، ته نانهت به بی ئیزن و رهمانهندی خودا کهس ناتوانی شه فاعه تیشیان بۆ بکا.

﴿قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ إِلَيْنَا﴾ هه رچه نده به گۆپرهی یاسای نه حوو به لاغه وشمی (هه) له سهر فیعلی (مضارع) بۆ ته قلیله. به لام لیرمدا بۆ ته حقیق و چه سپاندنه واته؛ به ته نکید بهرومردگار زاناو ناگاداره به هه موو نه وانهی ههول دهمدن و تیده کۆشین بۆ دل سارد کردنه وهی موسولمانان له نامادمیوونی جهنگ و ژیاو کردنه و میان له به شداری کردن، ناگاداری نه وانه یه؛ که

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ وَإِذَا لَا تُمَتُّونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦﴾ قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٧﴾ قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَاسَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨﴾ أَشِحَّةً عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَاءَ الْكُوفُ رَأَيْتَهُمْ يُنْظَرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْتَنَبُ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَإِذَا ذَهَبَ الْكُوفُ سَلَكُواكُمْ وَالْيَسْبُ جَدَاوِ أَشِحَّةً عَلَى الْخَبَرِ أُولَئِكَ لَنْ يَفُتُّوا وَلَكِنْ خَطَّ اللَّهُ أَهْلَهُمْ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٩﴾ يَحْسَبُ الْأَحْزَابُ لَمْ يَذْهَبُوا وَلَٰكِنْ بَأْتِ الْأَحْزَابُ بِوَدُوٍّ أَوْ أَتَتْهُمْ بَأْذُنٍ فِي الْأَحْزَابِ يَسْتَلُوتُ مَنْ أَسْلَمَ إِلَيْكُمْ وَلَوْ كَانُوا يَكْفُرُونَ مَا قَاتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٠﴾ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ مِنْكُمْ اللَّهُ وَآلِ الْكَرِيمِ وَذَكَرَ اللَّهُ كَبِيرًا ﴿١١﴾ وَلَمَّا رَمَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا ﴿١٢﴾

بهناسیاوو برادرمو خهزم و کهس و کاری خویان له مه دینه بی به گان ده لئین؛ و مرن نیومش و مکوو نیمه پالی لئ بدنه وه و بۆخوتان له زیر سیبهرو له ناو مال و حالی خوتاندا له زهزمت و مر بگرن. و مرن خوتان له نیمه نزیک بکه نه وه هه لو یستی نیمه و مر بگرن. ﴿وَلَا يَأْتُونَ الْبَاسَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ نهو دوورپووانه نامادهی جهنگ نابین مه کهر ماومیه کی کهم، نهویش له بهر ناچاریی و بۆ زیان دوور خستنه وه له خویان و له ترسی مردن، نه وانه لای خودا ناشکراو نمایان، له زیر تیشکی زانیاری خودا هیچ شتیکیان بۆ ناشی دردیته وه. ههروا فیل و بیانوویان بوچ و بی بناغه!

﴿أَشِحَّةً عَلَيْكُمْ﴾ رژدو به خیلن به خویان و به مال و حالیان، له کاتی شهرو جهنگدا هیچ یارمه تیکیان لئ چاو نوای ناکری، خویان ماندو ناکه، یارمه تی جهسته بی و مالی و معنه و بیان لئ هه لئاومری، ههروها له کاتی دابهشکردنی ههینو غه نیمه تدا چاو جهنوک و بهر چاو تهنگن. ههروا شتیکی سودی موسولمانانی تیدا بی نهوان نه نجامی نادن، ﴿فَإِذَا جَاءَ

پیغمبر می خودا به راستی برده سهر و دلسوزانه تیکوشان،
 نه و واده و پیمانهای دابوویان: که له کاتی تهنگانه و
 روبه رویوونه و دی دوزمن دا خوراکرو به تارام بن به باشی
 پابه ندی بوون. جا ﴿فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ﴾ هه یانیوو ته مه نی
 کو تایی هات و له پیناو نایین دا خوئی به خت کرد و مکو و نه و
 هاوه لانه ی له غه زای به درو نو خود دا گیانی پاکی خو یان کرده
 قوربانی، ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا﴾ هه یشیانه
 جا و مروانی شهید بوونه له مهیدان دا دمه نگی و خوئی
 هیدایی کردوو به ته ما پیروزی سهر که وتن یان شهید بوونه.
 تو ز قاتیک له واده و به لینی خو یان پاشگه زنه بوونه و ده نابنه وه.
 ﴿لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ إِنْ شَاءَ أَوْ
 يَتُوبَ عَلَيْهِمْ﴾ واته: خودا به ندمگانی به تاقی دمه کاته وه
 به ترس و برسیمتی و به رویه رویوونه وه له گه ل دوزمن دا، بو
 نه وه ی جاک و خراب لیک جیا بینه وه، دهر بکه وئی کی نازاو
 نه به رده، کی ترسنو و خور پییه، به و اقیعی چو نیه تی و
 حه فیه تی هه موو که س ناشکرا بیی، نه مجار خودا پاداشی
 باش بداته وه به وانه ی راستگن له واده و پیمان یان دا، خا و منی
 صه برو و ده ی به رزن له به رام به ر دوزمن دا، فیداکار و
 پی شمه رگه ن له پیناو نایینی خودا دا، هه روه ها بو نه وه ی تو له
 له دور و پیمان شکنان بستی نی ته وه نه گهر مه یلی لی بوو، یان
 تو به یان لی و مر بگئی نه گهر تو به ی رستالانه و راستیان کرد.
 ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ بیگومان خودا لیخوش بوو
 به رحمه و به رمی یه، ره حمت و لیخوش بوونی خودا زور
 له هار و غم زمی نزیک تر و زور تره، خا و منی لیخوش بوونه بو
 به ندمگانی، تا وانه گانیان دادموشی و رحمی پی کردن به وه؛
 که توفیقی دا و بو تو به کردن و نیمانه یان، له سهر تا وانی
 پیش موسولمان بون و تو به کردنیان سزایان نادا،
 ﴿وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَلْأَوْ خَيْرًا﴾ به رومردگار
 به هودر متی خوئی نه حزابی له ده وری مه دینه به سهر
 پاشوانیان دا گیرانه وه، بی نه وه ی هیه نامانجیکیان دمست
 بکه وئی به رق و کینه ی خو یانه وه گه رانه وه، نه یان تا وانی
 هه دمه فیک بی یکن، هیه سهر که وتنی که به دمست بیین، هیه
 خیر و بیر یکیان دمست نه که وت له غه نیمه وت به دیل گرتن و
 دمست و هشاندن، ﴿وَكَفَىٰ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ﴾ به رومردگار

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَنْ
 قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا ﴿٢٣﴾ لِيَجْزِيَ
 اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ إِنْ شَاءَ
 أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٢٤﴾ وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ
 كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَلْأَوْ خَيْرًا وَكَفَىٰ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ
 وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا ﴿٢٥﴾ وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوا مِنْ
 أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَاحِبِهِمْ وَقَدْ فِي قُلُوبِهِم الرُّعْبُ
 فَرِيقًا تَقَاتَلُوا وَتَأْسَرُوا فَرِيقًا ﴿٢٦﴾ وَأَوْفَرَكُمْ أَرْضَهُمْ
 وَيَسْرِهُمْ وَأَمْوَالُهُمْ وَأَرْصَالُهُمْ تَطَّوَعُوا وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا
 شَرِيفًا ﴿٢٧﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فِي قُلُوبِهِ كُفْرٌ تَرَدَّدَ
 الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَتْهَا فَنَالَتْ أَمْتَكُمْ وَأَسْرَحَكُمْ
 سَرَلًا جَمِيلًا ﴿٢٨﴾ وَلَنْ كُنتُمْ تَرَدَّدُونَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ لَا يَدَارُ
 الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُمْ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢٩﴾
 بَلَيْسَ النَّبِيُّ مِنَ الْبَاطِلِ وَكُنْ بِغَضَبِهِ مُبْتَلًى يُضَاعَفُ
 لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٣٠﴾

بارود و خیکی وای ره خساند پیویست به وه نه کا موسولمانان
 دهسته و یه خه ی داگیر گهر و په لامار دمران بینه وه به لکو و
 به هودر متی خوئی ره شه با و زریان و توفانی لی و مکار خستن
 فریشته ی ناردنه سهر یان و به و دهر دی بردن: که
 بردنی. ﴿وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا﴾ به رومردگار خا و من هیزو
 دهسه لاته پیویست به وه نا کا سهر یان له گه ل بکا، به لکو و هه
 که ویستی ده توانی بیان نه وتینی، ژیر دهسته یان بکا، به بی
 نه وه ی هیه مه به ستیکیان بیته دی و به هیه نامانجیک بگه ن
 بیانگیر ته وه و خه سار تمه ندو ریسوی دونیا و قیامه تیان بکا.

﴿وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَاحِبِهِمْ﴾
 به رومردگار حوله که ی به نه و هور میظه شی له هه لا و شوراکانی
 خو یان داگرت، نه وانه ی یار مه تی نه حزابه گانیان دابوو،
 له کاتیک دا نه حزابه کان نابلقه ی مه دینه یان دابوو پهمانی
 خو یان هه لومشان دبو وه. نه و پهمانه ی له گه ل پیغمبر دا
 به ستبوویان لی پاشگه زیوونه وه، ﴿وَقَدْ فِي قُلُوبِهِمُ
 الرُّعْبُ﴾ به رومردگار ترس و بیمیکی زوری خسته دل و

نیعمه‌تی دنیا له‌ناستی‌دا هیچ نموودی نیه. ﴿يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ مَنِ يَأْتِ مِنْكُنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ يُضَاعَفْ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا﴾ دوی شه‌وی، که پیغمبر ﷺ خیزانه‌کانی سهرپشک کردن و شه‌وانیش خوداو پیغمبره‌ری خوداو به‌خته‌ومری ژبانی قیامه‌تیاں هه‌لبزارد، نه‌مجار په‌رومردگار ناموزگار ییان ده‌کاو له‌سهرپشک‌چیکردن ده‌یانترسین و دم‌هرموی، شه‌ی هاوسه‌رانی پیغمبره‌ری شه‌ی دایکانی موسولمانان! ههر یه‌ک له‌ئیه‌و تاوانیکی گه‌وره نه‌نجام بدا، له‌میرده‌که‌ی ناشیزه‌ی بی، شه‌زیه‌تی بدا، بی ره‌وشتی بکا شه‌و دوجه‌ندانه‌ی توله‌ی لی ده‌سه‌ندریته‌وه، چونکه ئیه‌و په‌لو پایه‌تان به‌رزمو خیزانی پیغمبره‌ری و له‌خانواده‌ی پیغمبره‌رایه‌تی دان، له‌بهر شه‌و سهرپشک‌چیکردنی ئیه‌و له‌ی ژبانی تر تاوانترمو عه‌زابیشتان دوو چهنده‌ی ده‌بی، سزادانیشتان به‌دوو هات لای خودا ناسانه‌و بۆ خودا چ ئه‌رکیکی تیدا نیه.

کوتایی جزمی بیست و یه‌که‌م



﴿وَمَنْ يَفْعَلْ مِنْكُنَّ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ سَالِحًا نُفِيَ عَنْهَا أْجْرُهَا مَرَّتَيْنِ﴾ ههر که‌سی له‌ئیه‌و ههرمانبه‌رداری ههرمانی خوداو پیغمبره‌ری خودا بی و کردمو‌ی باش نه‌نجام بدا، نه‌ندامی جه‌سته‌ی دیارده‌ی له‌خوداترسانیاں پیوه‌ دیار بی، شه‌و پاداشیاں دوو چهنده‌ی ده‌مین‌وه، چونکه له‌خانواده‌ی پیغمبره‌رایه‌تین و له‌خانویک‌دان نیگاو سروشی تیدا نازل ده‌بی. ﴿وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا﴾ ناماده‌مان کردوه له‌قیامه‌ستدا بۆ شه‌و نافرته‌ی خودا په‌رسته‌ی گوپرایه‌له‌ رزق و رۆزی پاک و خاوین و بی عه‌یب، شه‌ویش به‌هه‌شتی جوان و رازومه‌ی،

﴿يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ﴾ شه‌ی هاوسه‌رانی پیغمبره‌ری! وینه‌ی ئیه‌و له‌ریزرداری و شکومه‌ندی‌دا، له‌شه‌ره‌فو که‌رامه‌ستدا له‌ناو ژبانی جیهان‌دا نیه، چونکه ئیه‌و دایکی موسولمانان، هاوسه‌ری گه‌ورترین پیغمبره‌ری، قورن له‌مالی ئیه‌و‌دا نازل ده‌بی. ﴿إِنْ أَتَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا﴾ نه‌گهر ئیه‌و ته‌هواکارن و ده‌تانه‌وی خوتان له‌سزای سه‌ختی دۆزه‌خ

ده‌رونیانه‌وه، چونکه پالیاں دابوه موشریکه‌کان به‌مه‌به‌ستی جه‌نگان دۆ پیغمبره‌رو هاوه‌لانی و ترساندن کومه‌لگای نیسلامی به‌نیازیوونیاں بۆ کوشتنی موسولمانان. بۆیه روداو‌مکان به‌پیچه‌وانه‌ی نیازی شه‌وان هاتنه‌ دی و ﴿وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ﴾ شه‌و جوله‌کانه‌ی خویان ته‌سليم کرد بۆ کوشتن و ﴿وَأُخْرَىٰ رُونَ فَرِيقًا﴾ مندال و نافرمتیاں بۆ به‌کۆپله‌ بوون. شه‌و کومه‌له‌ی کوژران شه‌رکه‌رمکانیاں بوون، شه‌وانه‌یش کران به‌کۆپله‌ نافرمت و منداله‌کانیاں بوون

﴿وَأُورَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَمْ تَطَّوْنَهَا﴾ په‌رومردگار زمو‌ی زارو نه‌رزو ناوی شه‌وانی به‌ئیه‌و به‌خشی. خانوو باله‌ خانه‌و مال و سامانیاں که‌وته ده‌ست ئیه‌و هه‌روه‌ها په‌رومردگار به‌میرات ده‌دا به‌ئیه‌و چهنه‌ ولات و ناوچه‌ی تر که ئیه‌و تا ئیستا هاجتان نه‌خستوته سهر شه‌ویش زمو‌ی زاری شه‌و ولاتانه‌یه‌ له‌ده‌هاتو‌دا کونترول‌تیاں ده‌که‌ن دوی زاری به‌نه‌وهره‌مپه‌ و مکو و ولاتی خه‌به‌ره‌و مه‌که‌مو ولاتی فارس و روم ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا﴾ په‌رومردگار خاوم تواناو ده‌سه‌لاتی ره‌هایه‌ به‌سهر هه‌موو شتیک‌دا، زاتی پاک‌ی چۆن توانی زمو‌ی زاری به‌نه‌وهره‌مپه‌ی خسته‌ ژیر ده‌ستی ئیه‌وه ده‌توانی زمو‌ی زاری شوینی تریشتان بخاته‌ ژیر ده‌ست و به‌سهر گه‌ل و نه‌ته‌وی ترده‌ سهرتان بخا.

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأُزَاجِكُمْ أَنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّتْهَا لَكُمْ أَلَمْ يُغْنِكُمْ وَأَسْرَحَكُمْ سَرَاحًا جَمِيلًا﴾ شه‌ی پیغمبره‌ری به‌خیزانه‌کانت بلئ: ئیه‌و خوتان سهرپشک بن بۆ خوتان یه‌ک له‌م دوو ریگایه‌ هه‌لبزیرن: نه‌گهر حمزتان له‌ژبانی دونیاو خو‌ش رابواردنه، شه‌و له‌یم جیا ببه‌وه‌مو ته‌لافتان ده‌ده‌مو هه‌ریه‌که‌تان موته‌مو دیاری خوتان ده‌ده‌می، بی عاجز بون و زیان پیگه‌یاندن ته‌لافتان ده‌ده‌م، یان به‌م ژبانه‌ی زهری من قنیا‌ت بکه‌ن و له‌گه‌ل من‌دا هه‌ل بکه‌ن.

﴿وَإِنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالْدارَ الْآخِرَةَ﴾ نه‌گهر ره‌زامه‌ندی خوداو پیغمبره‌ری خوداو ژبانی به‌خته‌ومری قیامه‌تتان گه‌رمکه، شه‌و ﴿فَإِنَّ اللَّهَ أََعَدَّ لِلْمُخْسِنَاتِ مِنْكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ بیگومان خودا بۆ نافرته‌ی باشه‌کانی ئیه‌و پاداشی باشی ناماده‌ کردوه: که به‌هه‌شتی رازومه‌ی، هه‌موو نازو

بپاریزن و ناتانهوی سهریچی فهرمانی خوداو پیغه مبهی
بکهن که ناخوتن لهگهال پیاواندا دمکن، قسهتان نهرم نهی،
باگوفت و گوتان لهگهالیاندا توندو تۆل و جیدی و رنگ
ژنانه بی، نهو و کوو نهوانه ی دمرونیان نه خوشه و لهفیسق و
داوین پیسی دمگه پین ته ماعتان لی پهیدا بکهن، قسهتان
لهگهالیاندا ناسایی و عامهتی بی، نازو نوز مهکن و دنگی خوتان
ناسک مهکنه وه.

﴿وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى﴾^{۲۲}
له ماله وه دابنیشن و بهی کاری پیویست دهرمه جن، که بو
کاریکی پیویست و بهناچاری چونه دهرمه جوانی خوتان بو
پیاوان دهرمه خمن، په چه له سهر خوتان لامه بهن، مه هیلن
سینگ و بهرۆک و گهردن و سهر و قزتان دهریکه وی و پیاوی
بیگانه بیبین. ﴿وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ
وَرَسُولَهُ﴾ نو یژه کانتان بهرێک و پیک و به خوشوع و
خوضوع وه نه نجام بدمن، زهکات له مال و سامانی خوتان دهر
بکهن، گو پرایه لی خوداو پیغه مبه رین له هه موو فهرمان و
جله و گیرییه کدا، ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ
الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا﴾ نهم هه موو فهرمان و جلّه و گیریانه ی
ناراسته ی ئیوه کران هۆیه که ی نهومیه خودا دمیوه ی تاوان
له ئیوه دوور بخاته وه، له چلکی گونا ه پاکتان بکاته وه، دلتان
به نووری ئیمان روشن بکاته وه، شیای نه وه بن هاوسه ری
پیغه مبه ری بن.

﴿وَأَذْكُرْنَ مَا يُتْلَى فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ إِنَّ اللَّهَ
كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا﴾ یادی نیعمه تی خودا بکهنه وه، که پی ی
به خشیون. ماله کانی کردون به شوینی نازلبوونی نیگا و
سروش، قورشان فیڕ ببو و له بیرتان نه چیته وه، نه حکام و
یاسای شهرع فیڕ ببو و کاری پی بکهن و به کهسانی دیکه ی
رابگه یه نن و بو خوتان له بیرتان نه چیته وه. بیگومان خودا
خاوهن لوصفو خاوهن زانیارییه، دمزانی چی به که لکی ئیوه
دی و له بهر ژمه وندی ئیومدایه بو دین و دونیاتان.

﴿إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ
وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ
وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ

﴿وَمَنْ يَقْنُتْ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَمَعَلَ مَدْلَعًا مِّنْهَا
أَجْرًا مَّرْتِينَ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ زَكَرِيَّا ۝ يَسَاءَ النَّبِيُّ
لَسَنًا كَأَلْحَدٍ مِنَ النَّسَاءِ إِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَحْضَعْنَ قُلُوبَكُمْ
وَلَا يَأْتِيَنَّكُمْ فِي قُلُوبِكُمْ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا ۝ وَقَرْنَ
فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى وَأَقِمْنَ
الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا
يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ
تَطْهِيرًا ۝ وَأَذْكُرْنَ مَا يُتْلَى فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ
آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا ۝
إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ
وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ
وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ
فِرْجَتَهُمُ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا
وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ۝﴾

وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ فِرْجَتَهُمُ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا
وَالذَّاكِرَاتِ ﴿ نهم ئایه ته بهرزه پیرۆزه واده ی خیر و خوشی
تیدیاه بو پیاوی موسولمان و ناهرمی موسولمان، بو نهوانه ی
گهردنگه چی فهرمانی خودان و خویان به و رهوشتانه نارایش
ددمن که ئایه ته که نامازیمان پی دمکا، که (ده) رهوشتی
به رزن و پیویسته له هه موو موسولمانیکدا ههین به پیاوو
ناهرمتیانه وه:

- ۱- ئیسلام و گهردنگه چی بو فهرمانی خوداو شوینکته و تنی
نه حکامی نایین به کردار و گوشتارمه وه.
- ۲- ئیمان و باومری دل به ته وای به هه موو نه وه و الو
نه حکام و یاسایانه ی له خودا وه هاتوون..
- ۳- ﴿وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ﴾ قنوت، واته، بهردموام بوون له سهر
کرده و ی باش و خودا په رستی به له سهره خوئی و هیدیانه.
- ۴- راستگوئی له کردار و گوشتاردا، نه مهش رهوشتیکی په سه ندو
نیشانه ی بیروباومری دامه زراوه.

- ۵- ﴿وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ﴾ صابر گرتن له سر به لاو
موصیبتو خوراکری له بهرام بهر نه رکى قورس و نه جامدانی
عیبادمتو وازه نین له تاوان
- ۶- ﴿وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ﴾ خوشوع: بریتیه له نارامی و
دلنایی و یقارو خو به که مزانین له بهرام بهر پهرو مردگارا،
- ۷- ﴿وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ﴾ مالبه خشین و چاکه کردن
له گمل همزاران و بینه وایاندا،
- ۸- ﴿وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ﴾ روژو فه رزی یان سونمت،
گیان بهر دمه که توه له مادمو مادمه رستی دووری ده خاته وه،
- ۹- ﴿وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ﴾ نهو پیاوو نافرمانه ی
شهرمگای خو یان دمه پاریزن، بو حه لالی خو یان نه بی به کاری
ناهنین.
- ۱۰- ﴿وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيراً وَالذَّاكِرَاتِ﴾ یادکردنی خودا
به زوری و به بهر دموامی، بریتیه له ناماد مکردنی که ورمی و
شکوه مندی پهرو مردگار له دل و دمو وندا، ﴿أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ
مَغْفِرَةً وَأَجْراً عَظِیماً﴾ واته: پهرو مردگار بو هه موو نهو
که سانه ی نهو دهموشت و هه لو یستیان بووه، لیخوشبونی زورو
پاداشی که ورمی داناوه: که نهویش به هه شتی رازاومیه..
- ۳۶ ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْراً أَنْ
يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ﴾ نیه بو هیج پیاویکی
موسولمان و نافرمتیکی موسولمان نه گمر خودا و پیغه مبهری
خودا برپاریکیان دمرکرد، بو یان نیه برپاریکی تر هه لیزرن!
به لگوو پیویسته به بی س و دو ملکه چی برپاری خودا و
پیغه مبهری خودا بن، خو یان له سره پیچیکردنی فه رمانی
خودا بپاریزن و نهو تاوانه نه انجام نه دمن! ﴿وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ
وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالاً مُبِیناً﴾ که سیک پابه مندی فه رمانی خودا
نه بی و پیچه وانه ی فه رمانی خودا و پیغه مبهری خودا هه لئس و
کهوت بکا پرکشی نهو شته بکا، که جله و گریبان لی کردوه،
بیگومان نهو دهمو لمری بازی هیدایهت و سه رفرازی لایداوهو،
کهوتوته زلکاوی گومراییموه، دوور که ووتوته وه لمری بازی
حه ق و خودا به سندن، ریگای فه و تان و مالتویرانی دونیاو
قیامهتی گرتوته بهرو خو ی به هیلاک بردوه، به دبه خت و
چارم دوش بووه!

﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْراً أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالاً مُبِیناً﴾ (۳۶) ﴿وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتُخْفِي النَّاسَ وَاللَّهُ أَعْلَمُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْتَهُمَا لِيَكُنِيَ لِمَا كُنْتَ عَلَيْهِمُ مَلْأَةً ذُرِّيَّةً فَتَحَبَّصُوا لَهَا إِذْ أَخْبَرَهُنَّ بِمَا كُنَّ مَفْعُولَاتٍ﴾ (۳۷) ﴿مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سِنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُوراً﴾ (۳۸) ﴿الَّذِينَ يَلْمِزُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَحْشُونَ إِلَهاً إِلَّا اللَّهَ وَكُنَّ بِاللهِ حَسِيباً﴾ (۳۹) ﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيماً﴾ (۴۰) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْراً كَثِيراً﴾ (۴۱) ﴿وَسَبِّحْوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلاً﴾ (۴۲) ﴿هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيماً﴾ (۴۳)

۳۷ ﴿وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ﴾ پادی نهو دهمو بهر موه نهی موحه ممه د! که به زمیدت ده گوت: نهو زمیددی خودا نیعمهتی ئیسلامی پی دابوو نه توش نیعمهتی نازادی و به خپوکردن و کردن به کوری خو ت پی به خشیبوو له خو ت نریک کردبوهو د کردبوته کوری مال و بانگیان دمرکرد (زمیدی کوری موحه ممه د). پیری نهو دهمو بهر موه: که دهاته لای تو سکالای بوو له دهستی زمینه بی هاوسه ری نه توش ناموزگاریت دمرکردو پیت ده گوت: پشوو دریز به له گه لی داو گوزمران بکه، چاو له هه له کانی بیوشه و گوی مده به فیزو خو به زلانی نهو به سه رتدا، بیر له ته لاقدانی مه که مروه، چونکه ته لاق لای خودا دزیوه، هه رجو نیک بی له گه لی هه لیکه و صابر له سر هه له کانی بگره. ﴿وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتُخْفِي النَّاسَ وَاللَّهُ أَعْلَمُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ﴾ نهی پیغه مبهرا له دلی خو تدا نهو دت ده شاردوه که به ئیلهام دمتزانی: که بریتی بوو لهو: زمید زمینه ب ته لاق دماو دواپی خو ت ماره ی دمه کی. لهو

حەرەجی لەسەر لابردون لەمەر ئەنجامدانی ئەو ئەرکانەى
فەرمانی پێ کردون ئەنجامی بدن و بۆیان حەلال بوو
بیکەن! ئەو پێغەمبەرانی ئەرکی سەرشانیان گەیاندى
پەيامی خودابوو بەنەتەومگانیان و روکردنەوى شەریعتی
پەروردگار بوو بۆیان، ئەو پێغەمبەرانی تەنھا لەخودا
ترساون و حیسابیان بۆ کەسى تر نەکردووە لەو شتانەدا کە
خودا بەرپرسی کردون و فەرمانی پێ کردون ئەنجامی بدن،
﴿وَكَفَى بِاللّٰهِ حَسِيبًا﴾ بەسە بۆ ئەو پێغەمبەرانی: کە خودا
یارمەتیدەرو پەشتیوانیان بێ، سەرژمێرو تۆمارکاری
کردوومگانیان بێ،

﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ﴾ موحەممەد باوکی
حەقیقی نیووە نیه، هیچ یەگێ لەپیاوانی موسولمان لەپشتی
موحەممەد نەکەوتوونەو، زەمید کورێ موحەممەد نیو
کورێ حاریشەیه، زەمینب خێزانی کورێ موحەممەد نەبوو،
خێزانی زەمیدی کورێ حاریشە بوو، کەوابێ موحەممەد باوکی
هیچ کەس نیو لەپیاوانتان ﴿وَلَكِنْ رَسُولَ اللّٰهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ﴾
بەلکوو پێغەمبەرو رموانەکراو بۆ گەیاندى پەيامی خودا
بەئێومو شەریعتی خوداتان بۆ رون دەکاتەو، دوا
پێغەمبەرەو هیچ پێغەمبەری تر لەدوا هاتنی ئەو نایەت،
کاروانی پێغەمبەران بەئەو کۆتایی هاتومو سەردارو خاتەمی
هەموو فروستادو پێغەمبەرمکانە. ﴿وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيْمًا﴾ پەروردگار لەئەزەلەو تا ئەبەد، هەمیشە زاناو
ناگادارو دانایە، دزانێ کێ یەکەم پێغەمبەرەو کێ خاتەمە،
﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللّٰهَ ذِكْرًا كَثِيرًا، وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً
وَأَصِيْلًا﴾ ئەى ئەو کەسانەى ئیمانتان هێناومو پرواتان
بەتاکو تەنهایى خوداو راستی پێغەمبەرایەتى
پێغەمبەرمکەى هێناو، بەدل و بەزوبان یادی خودا بکەن،
بەجۆرێک ئەو زیکرو یادە هەستو شعورتان داپۆشی،
بەهەموو حالو و مزەیکتان لەسەرمقاي رۆژو ئێوارەدا،
لەهەموو کاتو شوێنێکدا ترسی خوداتان هەبێ، نوێژمگانتان
بەرێک و پێکی ئەنجام بدن. خودای مەزن لەهەموو عەیبو
کەمو کورپیەک بەدوور بگرن،

دەترسای خەلکی لۆمەو سەرژەشتت بکەن و بلێن: موحەممەد
تەلاقدرای کورێ خۆی مارە کردۆتەو. پەروردگار زیاتر
شیاوێ ئەومیه لێی بترسێ، ﴿فَلَمَّا قُضِيَ زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرَأَ جَا
کە زەمید نیشی خۆی لەزەمینب جێ بەجێ کردو بوونە
هاوسەری یەکترو پێکەو نەگونجان، سەرمجام زەمید زەمینەبی
تەلاقداو پەيوەندى پێو نەماو عیددەى شەریعی دواى
تەلاقدانەکەى بەسەرچوو ﴿زَوْجَانِكُمَا﴾ ئێمە زەمینەمان لەتۆ
مارە کرد ئەى موحەممەد! کردمانە هاوسەری تۆ، ﴿لَكِي لَا
يَكُوْنُ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ حَرَجٌ فِىْ اَرْوَاحٍ اَدْعٰیهِمْ اِذَا قُضُوْا مِنْهُنَّ
وَطَرَأَ﴾ بۆ ئەوى حەرەج و سەرژەشتو لۆمە نەبێ لەسەر
موسولمانان، هەر کاتێ ویستیان تەلاقدرای کورە
جەعلیەکانیان مارە بکەنەو، ئەو کورانی لەسەردەمی
نەزانی بەیاسای (التبني) کردبوویاننە کورێ خۆیان و پاشان
نایینی ئیسلام ئەو یاسایە پووج کردووە بنەبیری
کرد، ﴿وَكَانَ اَمْرُ اللّٰهِ مَفْعُوْلًا﴾ بپیارو حوکمی خودا جێ بەجێ
کراو، نابێ نەمیتەجێ، حوکمو بپیری خودا لەهەموو کاتو
شوێنێکدا دەبێ پەپەرەو بکړئو تەنفیذ بکړئ.

﴿مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللّٰهُ لَهُ﴾ هیچ
عەیبەیهکی تێدا نیو بۆ پێغەمبەر شتێک نەنجام بدا: کە
خودا بۆی حەلال کردووە لەسەری پێویست کردو. بێگومان
خودا فەرمانی پێکرد: کە زەمینب مارە بکاو ئەو دابو
نەپێتەى لەناو عەرەبدا باو بوو: کە نابێ ئافەرمی
تەلاقدرای کورێ (جەعلی) خۆیان مارە بکەنەو، هەلی
بوەشینیئەو، کەوابێ لەم کارەدا ج حەرەجێک لەسەر
پێغەمبەر نیو هیچ لۆمەى ناکړئ. ﴿سُئِنَا اللّٰهُ فِى الدِّیْنِ خَلَوْا
مِن قَبْلِ﴾ ئەو دابو نەپێتی خودایە دەرەحق
بەپێغەمبەرانى پێشوو، هەر کاتێ خودا فەرمانی پێ کردبێ
بەئەنجامدانی شتێک، کە ئەنجامیان دابێ ج حەرەجێک و
تەریق بوونەومیهکی تێدا نەبوو بۆیان، ﴿وَكَانَ اَمْرُ اللّٰهِ قَدْرًا
مَّقْدُوْرًا﴾ ئەو نیشەى خودا تەقدیری کردو دەبێ و هەر دەبێ
ببێ و پاشگەزبوونەوى تێدا نیو.

﴿الَّذِيْنَ يُبَلِّغُوْنَ رِسَالَاتِ اللّٰهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ اَحَدًا اِلَّا اللّٰهَ﴾ واتە: ئەو پێغەمبەرەو رێزدارانەى خودا: کە پەروردگار

به‌زارمیه، چرای روناکی شه‌وه زمنگی گومراییه، نووری هیدایه‌تو که‌شتی رزگاریه.

﴿۴۷﴾ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ أَنَّ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا ﴿۴۷﴾
پتغه‌مبه‌را مؤزده‌بده به‌هه‌موو ئەو که‌سانه‌ی ئیمانیان به‌نایینی ئیسلام هیناوه، پابه‌ندی شه‌ریعه‌تی خودا بوون و شوین په‌یامی تو که‌وتوون، مؤزده‌یان بدرئ به‌وه‌ی: که هه‌ضل و ریزیان به‌سهر هه‌موو نه‌ته‌وه‌کانی ترده هه‌یه، پاداشی گهوره و نه‌براویمان بئ دبه‌خشرئ؛ ئەویش به‌هه‌شتی رازاوه و پان و به‌رینه.

﴿۴۸﴾ وَلَا تَطْعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ وَذَغْ أَذَاهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿۴۸﴾ ئەو پتغه‌مبه‌را به‌هه‌ج جوړیک تو گوپرایه‌ی کافرو دوروه‌کان مه‌که؛ ئەو کافرانه‌ی برپا به‌په‌یامه‌که‌ت ناکه‌ن و ئەو دورووانه‌ی خو‌یان به‌موسو‌لتمان له‌قه‌لهم دده‌ن و له‌دل‌دا کافرن. گوئ مه‌دهره ره‌خنه‌و بیروب‌و‌چونیان دهر‌باره‌ی بانگه‌وازی و په‌یامه‌که‌ت، هه‌ج گرنگیان بئ مه‌ده‌و په‌یامی خو‌ت به‌هه‌موو خه‌لک رابه‌یه‌نه‌و بیر له‌وه مه‌که‌روه زیانیان بئ بگه‌یه‌نی، جاوپ‌و‌شییان لی بکه، له‌خرابه‌یان خو‌ش به، خودا چیت هه‌رمان بئ ده‌کا پابه‌ندی به‌و ته‌نفی‌زی بکه. ئیشی خو‌ت به‌خودا بسپیره. له‌هه‌موو کاروباریکت‌دا پشت به‌خودا به‌سته، بتمان‌ت به‌ئه‌و هه‌بن، ئەوت به‌سه، خودا پارێزگارو چاودێرتە،

﴿۴۹﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَةٍ تَعْتَدُونَهَا فَمَعْرُوهُنَّ وَسَرَخُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿۴۹﴾ ئەو ئەو که‌سانه‌ی برواتان به‌تاک و ته‌نهایی خودا هه‌یه، برواتان به‌په‌یامی پتغه‌مبه‌ری خودا هه‌یه، ئەگه‌ر ئافه‌رتان ماره‌ کردن و پاشان پێش ئەوه‌ی بیانگوێزنه‌وه‌و بچه‌ لایان ته‌لا‌قیان بدن، ئەوه‌ عیددمیان له‌سهر نیه، په‌که‌سهر ده‌توانن شو‌بکه‌نه‌وه‌و بب‌نه‌ هاوسه‌ری موسو‌لمانیکی تر. وه‌لی بۆ دلت‌ه‌وا‌یی کردنی ئەو جو‌ره ئافه‌رتانه‌ و‌ا باشه‌ مو‌تعه‌یه‌کی مونا‌سیب و گون‌جاو له‌گه‌ل کات و شوین بدرئ به‌نافه‌رت‌ه‌که، به‌رگو پ‌و‌شاکیکی شایان به‌پله‌و پایه‌ی خو‌ی و بارود‌و‌خی ئەو ر‌و‌زگار‌ه‌ی بدریتی، ته‌لا‌قدانه‌که‌شتان ب‌و‌یان به‌شی‌ومه‌که‌ بئ زیانیان بئ نه‌گا، ئەو

﴿۴۳﴾ هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ﴿۴۳﴾ ئەو خودایه‌ی ئی‌وه‌ یادی ده‌که‌ن و به‌گهوره‌و شک‌ومه‌ندی ده‌زانن، هه‌ر ئەوه‌ ره‌حمتان بئ ده‌کا، ئەو خودا به‌رزو شک‌ومه‌نده‌ و‌پ‌رای گه‌وره‌یی و بئ ناتاجی، و‌پ‌رای ن‌یعمه‌تی ز‌و‌رو زمبه‌نده‌ی به‌سهر به‌نده‌کانیه‌وه، ئەو یادی به‌نده‌ زم‌عیفو بئ ه‌ی‌زو ه‌ی‌ج له‌بارانه‌بو‌ه‌کانی ده‌کاته‌وه، یادیان ده‌کا و ره‌حمه‌تی خو‌ی دهر‌ی‌زئ به‌سهریان‌دا، له‌عاله‌می بال‌دا به‌خ‌ی‌رو چاکه‌ باسیان ده‌کا، فریشته‌کانی دا‌وای لی‌خ‌و‌ش‌بوون بۆ ئی‌وه‌ی نه‌ده‌میزاد ده‌که‌ن، په‌روه‌ردگار به‌م ره‌حمت و به‌خ‌ش‌ند‌م‌یی‌یه‌ی ده‌یه‌وئ ئی‌وه‌ له‌تاریکیی کوف‌رو ب‌ی‌د‌ی‌نی‌یه‌وه‌ رزگار ب‌کا‌و بتان‌خاته‌ ناو روناکیی ئیمان و هیدایه‌ته‌وه، په‌روه‌ردگاری ئی‌وه‌ هه‌موو کاتی خاوه‌ن ره‌حمت و س‌و‌زو به‌زم‌ی‌یه‌ بۆ به‌نده‌ خاوه‌ن با‌وه‌ر‌ه‌کانی، له‌د‌و‌ن‌یا و قیامه‌ت‌دا.

﴿۴۴﴾ تَجْتَنُّهُمْ يَوْمَ يَلْقَوُوهُ سَلَامٌ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا ﴿۴۴﴾ س‌لا‌و‌ی خودا بۆ ئەو به‌هه‌شتیانه‌ به‌واسیته‌ی فریشته‌کانیه‌وه‌ له‌رو‌ژی قیامه‌ت‌دا، س‌لا‌و‌و ناشتی و دلت‌یا‌کرد‌نیانه.

﴿۴۵﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿۴۵﴾ ئەو پتغه‌مبه‌را ئی‌مه‌ ت‌و‌مان ره‌وانه‌ کرد‌وه‌ شایه‌تی به‌سهر ئەو مه‌رد‌و‌مه‌که‌له‌وه، ناخ‌و بر‌وات بئ ده‌که‌ن یان به‌درو‌ت ده‌خه‌نه‌وه؟ شوین په‌یامه‌که‌ت ده‌که‌ن یان نا؟ شایه‌تی‌ه‌که‌ له‌ژیانی د‌و‌ن‌یا‌دا هه‌ل‌ی‌ده‌گری و له‌قیامه‌ت‌دا لای خودا ئەو شایه‌تی‌ه‌ نه‌دا ده‌که‌ی! و مز‌ی‌فه‌ی پتغه‌مبه‌ره: که‌ شایه‌ت بئ به‌سهر گه‌له‌که‌یه‌وه، شایه‌تی راسته‌ق‌ینه‌یان لی‌ بدا، هه‌ج گ‌و‌ران‌کاری و زیاد و که‌می ت‌ی‌دا نه‌کا. هه‌روه‌ها مؤزده‌در بئ پ‌ی‌یان به‌ره‌حمت و لی‌خ‌و‌ش‌بو‌نی خودا ب‌و‌یان، به‌نا‌زو ن‌یعمه‌تی به‌هه‌شتی ئاماده‌ک‌را و ب‌و‌یان، ترس‌ینه‌ری بۆ بئ ئا‌گ‌ایان، بیانه‌ترس‌ین ئەو عه‌زاب و ئازاره‌ی چا‌وه‌ر‌وانی خراپه‌کاران ده‌کا، ﴿۴۶﴾ وَذَاعِيَآ إِلَى اللَّهِ ﴿۴۶﴾ نه‌رکیکی تری پتغه‌مبه‌ر ﷺ ئەوه‌یه: بانگه‌وازی نه‌ده‌میزاد ده‌کا بۆ لای خودا بۆ په‌ی‌وه‌کردنی نایینی خودا، بانگیان ده‌کا بۆ لای خودا نه‌ک بۆ لای د‌و‌ن‌یا، ﴿بِآذِنِهِ﴾ به‌ئ‌ی‌زن و ره‌زامه‌ندی خودا، ﴿وَسَرَّاحًا مُّبْرَأًا﴾ نایینی مو‌حه‌مه‌د نایینیکی په‌س‌نده‌و لابه‌ری تاریکی و غه‌م و

دیاری و شتانه‌ی پیتان داوون لییان مه‌ستینه‌وه، داوایان لی
مه‌که‌ن بۆتان بگپنه‌وه.

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَعْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ اللَّاتِي آتَيْنَ أَجُورَهُنَّ﴾
به‌رومردگار له‌م نایه‌ده‌دا ده‌ست نیشانی جوار کۆمه‌ل ئافرمت
ده‌کا، که بۆ پیغه‌مبه‌ر چه‌لآله مارمیان بکا، به‌که‌م کۆمه‌ل؛
ئه‌و ئافرمتانه‌ن، که مارمیان ده‌کاو مارمییان ده‌داتی. واته؛
ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر! ئیمه بۆ تۆمان چه‌لآل کردوه ئه‌و
ئافرمتانه‌ی، که مارپییت پیداون، ئه‌و ئافرمته‌ی مارمی
پیدرابی له‌و ئافرمته له‌پیش تره؛ که مارمی و مرنه‌گرتبی،
ئه‌وه‌ی مارمی ته‌واوی پی درابی باش‌تره له‌وه‌ی مارمی
ته‌واوی و مرنه‌گرتبی. کۆمه‌لی دووم؛ له‌و ئافرمتانه ﴿وَمَا
مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ﴾ هه‌روه‌ها چه‌لآله بۆ تۆ ئه‌ی
پیغه‌مبه‌ر ئه‌و ئافرمتانه‌ی ده‌بنه ده‌ستکه‌وتی جه‌نگ و ده‌بنه
به‌شی تۆ، واته؛ ئه‌و که‌نیزانه‌ی، که خودا داوونی به‌تۆ
له‌ده‌ستکه‌وتی جه‌نگ که به‌پی ده‌ستورو باوی کۆمه‌لایه‌تی
سه‌رده‌می خۆت ده‌بن به‌به‌شی خۆت له‌تالانی جه‌نگ، ﴿وَبَنَاتِ
عَمِّكَ وَبَنَاتِ عَمَّتِكَ وَبَنَاتِ خَالَكَ وَبَنَاتِ خَالَتِكَ اللَّاتِي هَاجَرْنَ
مَعَكَ﴾ بۆ تۆمان چه‌لآل کردوه له‌خزمه‌کانت کچی مامه‌کانت،
کچی پوره‌کانت (خوشکی باوکت) کچی خال و کچی پوره‌کانت
(خۆشکی دایکت) نه‌وانه‌یان له‌مه‌که‌وه له‌گه‌لتدا کۆچیان
کردوه، ئه‌مه کۆمه‌لی سییه‌مه له‌و کۆمه‌له ئافرمتانه‌ی بۆ
پیغه‌مبه‌ر ﴿حَلَّالٌ بِيُودِ مَارْمِيَانِ بَکَا، به‌مه‌رجی کۆچکار
بووبن، نه‌گه‌ر کۆچیان نه‌گردبی بۆی ره‌وانه‌یوه مارمیان بکا.
مه‌به‌ست به‌کچه مام و کچه پوری (خوشکی باوک) ئافرمته
قورمیشیه‌کانن، چونکه به‌ قورمیشیه‌کان ده‌گوتری
مامه‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﴿مه‌به‌ست به‌خال و پور (خوشکی
دایک) کچه‌کانی تیره‌ی (بنی زه‌ره‌) ن (به‌شیومه‌کی واقعی
پیغه‌مبه‌ر ﴿شەش له‌خیزانه‌کانی قورمیشی بوون، به‌لام ه‌یج
خیزانی له‌تیره‌ی به‌نی زه‌هره نه‌بوون. ﴿وَأَمْرَأَةٌ مُؤْمِنَةٌ إِنْ
وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا خَالِصَةً لَكَ مِنْ
دُونِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ هه‌روه‌ها بۆ تۆ چه‌لآله ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر
هاوسه‌ریه‌تی ئافرمتیکی موسولمان نه‌گه‌ر خۆی به‌تۆ
به‌به‌خشش به‌بی مارمی، ﴿قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي
أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ﴾ ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر! ئه‌وه‌ی بۆمان

يَجْعَلُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا ﴿١١﴾ يٰٓأَيُّهَا
النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿١٢﴾ وَدَاعِيًا
إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ﴿١٣﴾ وَنَشِيرَ الْمُؤْمِنِينَ يٰٓأَنَّهُمْ
مِنَ اللَّهِ مُفَضَّلًا كَبِيرًا ﴿١٤﴾ وَلَا تَطِيعُ الْكُفْرِينَ وَالْمُتَفَقِفِينَ
وَدَعِ أَذْنَهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿١٥﴾
يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ
مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُونَهَا
فَتَمْسُوهُنَّ وَمَسْرُوهُنَّ سَرَاجًا مُنِيرًا ﴿١٦﴾ يٰٓأَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا
أَعْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ اللَّاتِي آتَيْنَ أَجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ
يَمِينُكَ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمِّكَ وَبَنَاتِ عَمَّتِكَ
وَبَنَاتِ خَالَكَ وَبَنَاتِ خَالَتِكَ اللَّاتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ وَأَمْرَأَةً
مُّؤْمِنَةً إِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا
خَالِصَةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا
عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا
يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٢٠﴾

به‌یان کردی ئه‌وه حوکه‌و یاسایه‌ک بوو تایبه‌ته به‌تۆوه
له‌گه‌ل خیزانه‌کانت، به‌لام یاسا و حوکه‌ی ئومه‌ته‌که‌ت له‌گه‌ل
ئافرمته‌کانیان، ئه‌وه زانیاریمان لایه‌و به‌گوێره‌ی پتویست
بۆیان شی ده‌که‌ینه‌وه، واته؛ بێگومان خودا ده‌زانی چی له‌سه‌ر
به‌نده‌کانی پتویست کردوه، حوکه‌و مه‌رج و حاله‌ت و
چۆنیه‌تی هه‌لس و که‌وت کردنیان له‌گه‌ل ئافرمته
موسولمانه‌کانیان و ئه‌مه‌ته‌و کۆیله‌کانیان دا بۆی شی کردونه‌وه
به‌جۆریک، که حوکه‌و یاسای موسولمانان له‌گه‌ل هاوسه‌رو
ئه‌مه‌ته‌کانیان دا جوداوازه له‌هی پیغه‌مبه‌ر، ئه‌وه‌تا بۆ باقی
موسولمانان دروسته له‌ئافرمتی ئازاد تا جوار ژن ماره‌ بکه‌ن،
جه‌ندیکیش بۆیان بلوی له‌ئه‌مه‌ته‌و جه‌تیوی موسولمان و
کیتابی ماره‌ بکه‌ن، بۆشیان چه‌لآل نیه ئافرمت خۆیان پی
به‌به‌خشش. هه‌روا بۆیان ره‌وا نیه به‌بی وه‌لی و مارمی و شایه‌ت
ئافرمت ماره‌ بکه‌ن. ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر! ئیمه بۆ تۆمان چه‌لآل
کردوه ئه‌و ئافرمتانه (ئه‌مه‌ته‌و خزم و خۆبه‌خش) به‌و شیوه‌و

پيغمبره نه گهر بزانن نهو خاترخو سهرېشك كړنده لهخوداوه يهباشتر سمردهكيشي بۇ رهامه ندى نهوانو دزمانن: كه تۇ مافيان پيشل ناكه ي و بهويژدانهوه هه لس و كهوتيان له گهل دمكه ي. ﴿وَلَا يَحْزَنُ وَيَرْضَوْنَ بِمَا آتَيْتَهُنَّ كُلَّهُنَّ﴾ خهفت ناخون و رازی دمېن بهو خودابهشكرنده تۆ دان دمئین به چاكه و چاكه كاری تۆ به سهریان داو دزمانن تۆ بهويژدانهوه هه لس و كهوتيان له گهل دمكه ي و عداله تكاری له نيوانيان دا. ئازاوهو دلهر او كيان بۇ دروست نابي. ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِكُمْ﴾ بيگومان پهروردگار دزمانن چي له دلتان دايه، دزمانن: كه پيغمبر مهيلي دلى بۇ هه ندى له هواسهره گاني زياتره له هه نديكيان، مهيلي دلش شتيكه دمسه لاتى ئادهميزادى تيدا نيهو شتيكى له توانابه دهره، ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا خَلِيمًا﴾ هه ميشه خودا دزمانن دلهاكان چييان تيدايه و چييان هه شار داوه، هه ليم و ليپوردوه، په له له سزاداني تاوانباران ناك، مؤلهمتيان دها بۇ نهوي تۆبه بكه ن و بگه رينه وه!

﴿لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَاءُ مِنْ بَعْدِ﴾ ياساغه له سمر تۆ نه ي پيغمبره: كه جگه لهو هواسهرانه ت: كه ئيستا له ژير نيكاكت دان ئيتر ئافرمتي تر ماره بكه ي، نه مهش له پاداشي نهو دها كاتيك سهرېشك كران له نيوان زيانى نهروم و نۆل و بهناز پهروردمېي و جودابونه و ميان له پيغمبره ﷺ يان رازی بون و به مانه و ميان له ژير نيكاكي پيغمبره و زيانى زير و كوله مهرگي، ﴿وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ بَيْنَ مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ﴾ بۇ تۆ هه لال نيه نه ي پيغمبره: كه جگه لهو ئافرمته نه ي ئيستا له ژير نيكاكتدان ئافرمتي تر ماره بكه ي، يان ئافرمتي تر بخه يه شوينيان به مجوره يه كيكيان ته لاق بدمي و ئافرمتيكي تر له جياتي ماره بكه ي. هه رچه نده جواني ئافرمته كه ي تر سهرمنجت رابكيشي، مه گهر نهو ئافرمته نه مه ته بي (كۆيله بي) نهوه مولكوليهمينه و لي ت قه دمه غه نه كراوه. ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا﴾ هه ميشه پهروردگار ناگاي له هه موو شتيكه چاوديرو زانايه به هه موو كارو قسه و هه لس و كهوتيكتان،

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرٍ نَاطِرِينَ إِنَاءُ﴾ نه ي نهو كه سانه ي پرواتان

مه رجانه ي دمست نيشان كران ﴿لِكَيْلَا يُكَرَنَ عَلَيْكَ خَرْجٌ﴾ بۇ نهوي هه رده و مه شه قهت له سمر تۆ نه بي، ته نگه تاو نه بي و لي بي راي بۇ راگه يان دني پهمامه كمت و به ته و او ي نه ركي سهرشاني خوت نه نجام بده ي ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ پهروردگار هه ميشه ليخوشبوو ليپوردوه بۇ خوت و نوممه ته كمت، سزاتان نادا له سمر نهو شتانه ي ناتوانن خوتاني لي بپاريژن، خاوه ن ره حم و به زمي يه، مه شه قهت و هه رده چيان له سمر لادمبا، له تاواني تۆبه له سمر گراويان خوش دمېن.

﴿تَرْجِي مَنْ نَشَاءُ مِنْهُمْ وَتُؤْيِي إِلَيْكَ مَنْ نَشَاءُ﴾ نه ي پيغمبره نه تۆ خاترخو سهرېشكي له وه دا چۆن خوت له ناو خيزانه كانتدا دابهش دمكه ي، به ئارمزوي خوت دمته واني لاي كاميانن بي خوشه شهو بميني هوه و سهرجي بييان بكه ي! چ خراپه يه كمت له سمر نيه نه گهر (قه سم) خۆبه شكردن واز لي بي ني و چۆن بوي ئاوا شهو لايان بميني هوه، به نۆره نوستن لايان پهرمو نه كه ي. دمته واني هه نديكيان پيش هه نديكيان بخه ي. به لام له گهل نهو مشدا پيغمبره ﷺ به نۆره لاي ژنه گاني دهمايه وه و به شيويه كي عادلانه خو ي له ناوياندا دابهش كرده بوو. ﴿وَمَنْ ابْتَغَيْتَ مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ﴾ هه ر كامى له خيزانه كانت داوا بكه ي بۇ شهو له گهل نوستن له وانه ي وازت لي هينان و له و مپيش خوت له شهو له گهل نوو سستيان پاراستوه، هيچ تاوان و هه رده و ره خنه يه كمت له سمر نيه. له سمر نهوه، هه روا هيچ ره خنه يه كمت له سمر نيه: كه ريجه ي نهو هواسهرانه ت بكه يه وه: كه ته لاقت داوان، به كورتي چ خراپه يه كمت له سمر نيه نه گهر ريجه ي نهو هواسهرانه ت بكه يه وه: كه له و مپيش به هو ي ته لاقت وه له خوت دوور خستونه وه. ﴿ذَلِكَ﴾ نهو خاتر خو كړنده له خوداوه بۇ تۆ نه ي پيغمبره يان زانيني نهوه: كه تۆ خاترخو سهرېشك كراوي، به وئ سهرمو نۆره ي شهو له لا نوستن بۇ خيزانه كانت دادمه ني و به وئ داياناني و خودا هه رده جي له سمر لاپردوي، كه چي وپراي نهو مش نه تۆ به نيختياري خوت (قه سم) يان بۇ دادمه ني و به نۆره شهو لاي خيزانه كانت دهميني هوه. ئانه وه ﴿أَذْكَى أَنْ تُقَرَّ أَعْيُنُهُنَّ﴾ نزيكتره بۇ رهامه ندى نهوان، چونكه خيزانه كانت نه ي

به خودایه‌تی خوداو پیغهمبرایه‌تی موحه‌مه‌ده هیه، نه‌که‌ن
 به‌بی پرس بجه مائیک له‌ماله‌کانی پیغهمبر ۴ ریکه
 به‌خوتان مه‌ده‌ن هیچ کاتیک بجه ماله‌کانی پیغهمبر مه‌گه‌ر
 نیزن بدرین، به‌م رنگه بانگ بکرین بؤ نان خواردن و
 خوارنده‌که پیش وخت ناماده کراو بی، نه‌ک بجن دابنیش و
 چاومروانی پیگه‌پیشتنی خوارنده‌که بکه‌ن، هر کاتی بانگ
 کران و خوارنده‌که ناماده بوو بجن بیخون و دوا خوارنده‌که
 نه‌وه‌نده مه‌میننه‌وه پیغهمبر ودرز بیی و هاوسهرمکانی
 جازز بکه‌ن: ﴿وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا﴾ وعلی نه‌گه‌ر له‌لایمن
 پیغهمبرمه‌وه بانگ‌پشت کران بؤ مائیک له‌ماله‌کانی، نه‌وه
 بجه نه‌و ماله‌ی بانگ کراون بؤ دعومه‌که‌و نیزنی جوونه
 زورومتان دراوه، ﴿فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا﴾ که خوراک
 ناماده‌کراو بانگ بؤ سهرکراوتان خوارد، نیتر بلاوه‌ی لی
 بکه‌ن ﴿وَلَا مُتَّابِينَ لِحَدِيثٍ﴾ دوا نانخوارنده‌که‌تان
 مه‌میننه‌وه به‌مه‌به‌ستی وتو ویزو سهرگوزشته گیرانه‌وه بؤ
 یه‌کتری: ﴿إِنْ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِ مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا
 يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ﴾ بیگومان مانه‌ومتان دوا نانخواردن و
 دستکردنتان به‌قسه و باس و جونتان بؤ مالی پیغهمبر پیش
 وخت و چاومروان کردنتان بؤ پیگه‌پیشتنی خواردن، دمبه
 هو‌ی نه‌زیه‌تدانی پیغهمبر ۴ نه‌زیه‌تدانی پیغهمبریش
 حراره، ثم دابو نه‌ریت و هئس و که‌وته‌تان پیغهمبر
 چارز ده‌کاو پی ناخوشه، چونکه زور له‌نیشه گرنه‌کانی بؤ
 نه‌نجام نادرین، به‌رنامه‌ی ژبانی خو‌ی لی تیکده‌چی،
 خیزانه‌کانی ته‌نگیان پی هئده‌چری، پیغهمبریش بؤ خو‌ی
 شهرم ده‌کا له‌و بارمه‌وه جله‌وگیریتان لی بکا، به‌لام خودا شهرم
 نا‌کا له‌وه‌ی حقه به‌یان بکا و فرمان به‌حق بکا، ﴿وَإِذَا
 سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَاسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ﴾ نه‌ی
 موسولمانینه! وک‌وو جله‌وگیریتان لی کرا له‌وه‌ی: که به‌بی
 پرس و دعومه‌کردن بجه مالی پیغهمبر ۴ و پیش وخت
 بجن دابنیش چاومروانی پیگه‌پیشتنی خواردن بکه‌ن و دوا
 نانخواردنیش به‌قسه و باسی دونیاوه خهریک بن، وک‌وو
 جله‌وگیری نه‌و شتانه‌م لی کردن، جله‌وگیری نه‌ومتان لی
 ده‌که‌م: که ته‌ماشای خیزانه‌کانی پیغهمبر ۴ بکه‌ن، هر
 کاتیک ویستتان داوای قاپیک، یان نامیریکیان لی بکه‌ن له‌دوا

﴿تُرْجَى مِنْ قَشَاءِ مَنَّهُنَّ وَتَعْوَى إِلَيْكَ مِنْ قَشَاءِ وَمَنِ ابْتَعَتْ
 مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ تَقْرَءَ آيَاتُهَا
 وَلَا يَحْزَنَ وَبَرَّحَتِ بِمَا آتَيْنَهُنَّ كُلُّهُنَّ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
 مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ۝۱۱ لَا يَحِلُّ لَكَ
 الْإِسَاءُ مِنْ بَعْدِ وَلَا أَنْ تَبْدَلَ مِنْ أَنْفُجٍ وَلَوْ أَعَجَبَكَ
 حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا
 ۝۱۲ يَأْتِيَنَّكَ الْيَتِيمَ أَمْثَالًا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ
 يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرَ نَبِطٍ إِنَّهُ وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ
 فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَقْسِمِينَ لِحَدِيثٍ إِنَّ
 ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِ مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا
 يَسْتَحْيِ مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسْأَلُوهُنَّ مِنْ
 وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ
 لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تُنْكِحُوا زَوَاجَهُ
 مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا ۝۱۳
 تَبَدُّوا شَيْعًا أَوْ تَخَفُوا فإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ۝۱۴﴾

به‌رده‌وه داوایان لی بکه‌ن، با به‌رده‌یه‌ک به‌بی له‌نیوان نیوه
 شه‌وان‌دا چاوتان به‌یه‌کتر نه‌که‌وی. ﴿ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ
 وَقُلُوبِهِنَّ﴾ نه‌و فرمان و جله‌وگیرانه‌ی ناراسته‌م کردن و
 به‌پرهمی گردن‌یان، نه‌و شهریمت و یاسایه‌ی بؤم داناون و
 پابه‌ندبوون پئیانه‌وه، پاک و خاوین تره بؤ دل و دهروونتان،
 زیاتر توهمه و شک و گومانتان لی دوور ده‌خاته‌وه، پتر نارامی
 ده‌خاته ناو دله‌کانتانه‌وه و وسوسه و خه‌یالاتی شه‌یتانی
 هه‌لا‌چو ده‌کا. ﴿وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ
 تُنْكِحُوا زَوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ﴾ ره‌وا نیه بؤ نیوه‌ی موسولمان: که
 نه‌زیه‌تی پیغهمبر بدن، نابی کاریک بکه‌ن قسه‌یه‌ک بلین:
 پیغهمبر ۴ خفه‌تی پی بخوا، وک‌وو نه‌وه به‌بی پرس بجه
 مالی، یان دوا نانخواردن بکه‌ونه قسه و بمیننه‌وه، هرچی
 جله‌وگیریتان لی کراوه، نه‌گه‌ر پییه‌وه پابه‌ند نه‌بن،
 پیغهمبر پی‌ی خفه‌تبار ده‌بی، خو‌ی لی به‌اریزن، شتیک
 مه‌که‌ن بییته هو‌ی دلگرای پیغهمبر ۴ نه‌و سووره له‌سهر
 دستبه‌ر کردنی ژبانی به‌خته‌ومری دونیاو هیامه‌ت بؤتان،

نهدی چون نیوه ریگه به خوتان دمدن نهو خهفته بار بکهن؟! به هیچ جورئ بؤ نیوه رهوا نیه دوا خوی هاوسهرمکانی ماره بکهنهوه، هاوسهرمکانی دایکی موسولمانان، دوا نهوهی پیغهمبر ﷺ لیان جیا دمبیتهوه بهمردن یان بهتلاق بؤ نیوه دروست نیه مارهیان بکهنهوه، چونکه نهوه نهزیهتدانی پیغهمبری تیدایه و زوری بی ناخوشه! ﴿۵۴﴾ اَبَدًا اِنْ ذٰلِکُمْ کَانَ عِنْدَ اللّٰهِ عَظِیْمًا ﴿۵۵﴾ بیگومان نهزیهتدانی پیغهمبرو ماره گردنهوهی هاوسهرمکانی دوا خوی تاوانیکی گهورمیه لای خوداو نهکهن توخنی بکهن.

﴿۵۴﴾ اِنْ تُبَدِّلُوْا شَیْئًا اَوْ تَخْفَوْهُ فَاِنَّ اللّٰهَ کَانَ بِکُلِّ شَیْءٍ عَلِیْمًا ﴿۵۵﴾ نهگهر شتیک له نهزیهتدانی پیغهمبر ﷺ دربیخه و نهجامی بدن، یان هر له دلی خوتان دا بی شیرنهوه نهوه باش بزانی: که خودا زانیاریه کی تهواوی همردو حالته کی هیه، دهمانی جی له دلتان دایه و هیچی لی گوم نابی.

﴿۵۵﴾ لَا جُنَاحَ عَلَیْهِمْ فِیْ اٰیٰتِہِمْ وَلَا اَنْبَآئِہِمْ وَلَا اِخْوَانِہِمْ وَلَا اَنْبَآءِ اِخْوَانِہِمْ وَلَا اَنْبَآءِ اٰخِرَاتِہِمْ وَلَا نِسَآئِہِمْ وَلَا مَا مَلَکَتْ اَیْمَانُہُمْ وَاتَّقِیْنَ اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ کَانَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ شَہِیْدًا ﴿۵۶﴾ واته: چ خرابیه کی نیه: که پهردمنه گرنهوه له باوک و باپیرانیان، به نه سبب بن یان به هوئی شیر خواردنهوه بی، همرودها له کورمکانیان به نه سبب یان به شیر خواردن، همرودها له براکانیان به گشتی (برای باوک و دایکی برای باوکی برای دایکی) همدیسان کورانی براکانیان. همرودها پهرده گرتنه و میان له سمر پیویست نیه له ناست نافرمانی موسولمان به خرم و ناخرمهوه. همرودها پیویست ناکا پهردمبگرنهوه له ناست کویله کانیان دا به نیرو میانهوه چونکه پهرده گرتنهوه لهم جورده نادمیزادانه دمبیته نه ریکی قورسو حهره جو نهزیهتدانی تیدایه. به نهی و به ناشکرا له سزای سهختی خودا بترسن، چونکه خودا ناگاداری ههموو شتیکه و هیچ نهی یه کی لی گوم نابی،

﴿۵۶﴾ اِنَّ اللّٰهَ وَمَلَٰئِکَتُہٗ یُصَلُّوْنَ عَلَی النَّبِیِّ یَا اَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا صَلُّوْا عَلَیْہِ وَسَلِّمُوْا تَسْلِیْمًا ﴿۵۷﴾ واته: پهرومردگار رحمت و رهمانهندی خوی دمپژئی به سمر پیغهمبری خویدا، فریشته دوعای بؤ دهکهن به لی خوشبون و پلهو پایه بهرز، که واته: نیومیش نهی موسولمانینه دوعاو پارانیهوی رزانی رحمت بؤ سهر

لَا جُنَاحَ عَلَیْہِمْ فِیْ اٰیٰتِہِمْ وَلَا اَنْبَآئِہِمْ وَلَا اِخْوَانِہِمْ وَلَا اَنْبَآءِ اِخْوَانِہِمْ وَلَا اَنْبَآءِ اٰخِرَاتِہِمْ وَلَا نِسَآئِہِمْ وَلَا مَا مَلَکَتْ اَیْمَانُہُمْ وَاتَّقِیْنَ اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ کَانَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ شَہِیْدًا ﴿۵۶﴾ اِنَّ اللّٰهَ وَمَلَٰئِکَتُہٗ یُصَلُّوْنَ عَلَی النَّبِیِّ یَا اَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا صَلُّوْا عَلَیْہِ وَسَلِّمُوْا تَسْلِیْمًا ﴿۵۷﴾ اِنَّ الَّذِیْنَ یُؤْذُوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَہٗ لَعَنَہُمُ اللّٰهُ فِی الدُّنْیَا وَالْآخِرَةِ وَاَعَدَّ لَہُمْ عَذَابًا مُّہِیْمًا ﴿۵۸﴾ وَالَّذِیْنَ یُؤْذُوْنَ الْمُؤْمِنِیْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ بِغَیْرِ مَا اٰكْتَسَبُوْا فَقَدْ اٰحْتَمَلُوْا بُهْتَانًا وَاِذَا مَنِیْتَ بِأَیِّهَا النَّبِیُّ قُلْ لَا زَیْجَ لَکَ وَبَیِّنَاتٍ لِّلْمُؤْمِنِیْنَ یَذَرِیْنَ عَلَیْہِمْ مِّنْ جَلْبِیْبِہِمْ ذٰلِکَ اَدْفَعُ اَنْ یُّعَرِّفَ فَلَآ یُؤْذِنُ وَاَنَّ اللّٰهَ عَفُوٌّ رَّحِیْمٌ ﴿۵۹﴾ لَیْسَ لَہٗ یَنْتَہِی الْمُنٰفِقُوْنَ وَالَّذِیْنَ فِیْ قُلُوْبِہِمْ مَّرَضٌ وَالْمُرْجَفُوْنَ فِی الْمَدِیْنَةِ لَنُغْرِیَنَّکَ بِہِمْ ثُمَّ لَا یُجَاوِزُوْنَکَ فِیْہَا اِلَّا قَلِیْلًا ﴿۶۰﴾ مَلْعُوْمِیَّتٌ اٰیْمًا یُعْمَرُوْا اِخْذُوا وَقُتِلُوْا تَفْسِیْلًا ﴿۶۱﴾ سُنَّةَ اللّٰهِ فِی الَّذِیْنَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ یَّجْعَلَ لِّلنَّاسِ اِلٰهًا تَحْدِیْلًا ﴿۶۲﴾

پیغهمبر بکهن داواى به رزبونونهوی پلهو پایه و شکومهندی بؤ بکهن،

﴿۵۷﴾ اِنَّ الَّذِیْنَ یُؤْذُوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَہٗ لَعَنَہُمُ اللّٰهُ فِی الدُّنْیَا وَالْآخِرَةِ وَاَعَدَّ لَہُمْ عَذَابًا مُّہِیْمًا ﴿۵۸﴾ بیگومان نهوانهی نهزیهتی خوداو پیغهمبری خودا دمدن بهوه: که سهرپیچی فرمانه کانیان دهکهن، کاریک نهجام دمدن که دمبه جیگای نارمهمانهندی نهوان، شتیک پال خودا دمدن که شیای خودا نیه،

﴿۵۸﴾ وَالَّذِیْنَ یُؤْذُوْنَ الْمُؤْمِنِیْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ بِغَیْرِ مَا اٰكْتَسَبُوْا فَقَدْ اٰحْتَمَلُوْا بُهْتَانًا وَاِذَا مَنِیْتَ بِأَیِّهَا النَّبِیُّ قُلْ لَا زَیْجَ لَکَ وَبَیِّنَاتٍ لِّلْمُؤْمِنِیْنَ یَذَرِیْنَ عَلَیْہِمْ مِّنْ جَلْبِیْبِہِمْ ذٰلِکَ اَدْفَعُ اَنْ یُّعَرِّفَ فَلَآ یُؤْذِنُ وَاَنَّ اللّٰهَ عَفُوٌّ رَّحِیْمٌ ﴿۵۹﴾ لَیْسَ لَہٗ یَنْتَہِی الْمُنٰفِقُوْنَ وَالَّذِیْنَ فِیْ قُلُوْبِہِمْ مَّرَضٌ وَالْمُرْجَفُوْنَ فِی الْمَدِیْنَةِ لَنُغْرِیَنَّکَ بِہِمْ ثُمَّ لَا یُجَاوِزُوْنَکَ فِیْہَا اِلَّا قَلِیْلًا ﴿۶۰﴾ مَلْعُوْمِیَّتٌ اٰیْمًا یُعْمَرُوْا اِخْذُوا وَقُتِلُوْا تَفْسِیْلًا ﴿۶۱﴾ سُنَّةَ اللّٰهِ فِی الَّذِیْنَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ یَّجْعَلَ لِّلنَّاسِ اِلٰهًا تَحْدِیْلًا ﴿۶۲﴾ گهل موسولمان و نافرمتی موسولمان دمدن، به کردوه یان به گفتار زیان به موسولمانان دهگه نن، شتیکیان پال دمدن نه یان کردوه نه یان گوتوه، یان جوین به موسولمانان دمدن، لیان دمدن، پیلانیان دژ دادمپژن. دمیانکوزن... هتد. بیگومان نهوانهی نهوه کارو هلوئیستیانه، بوختانی ناشکرا نهجام دمدن، درؤ دهکهن تاوانی گهورمو سزا ناومرو ناشکرا

دمکهن، به دهمستی خویشان به ویستی خویشان به دبه ختی دونیاو
قیامت بو خویشان دهمستمبر دمکهن، مالی خویشان ویران دمکهن.
﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَزْوَاجُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَسَاءُ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ
عَلَيْهِمْ مِنْ جَلَابِهَا ذَلِكَ أَذًى أَنْ يُغْرِقُنَّ فَلَا يُؤْذِنَنَّ﴾ نهی
پیغمبره مرخی خوشه ویستا فهرمان به هاوسهرمکانست و
کچه کانت و نافرمتانی موسولمان بکمو بییان بلن؛ با به چه و
چارشیوه مکانیان به سهر خویشان بدمن و دایبدمنه وه به سهر
دهم و چاوو گهردن و ملیان دا، چونکه نه م شیوه نزیکتره به وه؛
که نه وانه بناسرین و بزاندری کین و ج که سن، دوروو شهماوه و
چاوبرسی و داوین پیسه کان تیبگهن؛ که نه وانه نافرمتانی
روسورو خاومن حمیاو داوینپاک و خاومن ریژن، له و نافرمتانه
نین سهرمرییان لی بگریو و تماعی بی رهوشتیان لی بکری.
نیتر لیان دور دمکهنه وه و نافرمته کان به قسمی ناشیرین و
نابه جی نازار نادرین، ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ بهرورمردگار
له که مته رخمی له وه پیشتیان خوش دهمی؛ که به باشی به چه و
چارشیوی خویشان دانه داوتمه وه و پاشگویتیان خستوه، ههروه ها
لی خوشبووه بو نه وانه ی پابه ندی فهرمانی بهرورمردگارن
دهرباری به چه و چارشوی، وه لی به هه له و ری دمکهنی
که مته رخمی تیلا دمکهن، رحمت و میهرمانی خودا
واسیع و بهر فراوانه،

﴿لَنْ يَنْتَهِ الْمُتَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْمُرْجِفُونَ
فِي الْمَدِينَةِ لَنُغْرِبَنَّكَ بِهِمْ﴾ سویندم و بی نه گهر دورووهمکانی
مهمینه؛ عه بدوللای کوری ثوبه ی و هاویننه کانی و
شوینکه وتوانی، نه وانیش که نه خوشی کوفرو سهرپیچی و
بهر بهرهمکانی کردن له گهل موسولمانان له دلیان دایه، ههروه ها
نه وانه یش که همهمه مه و پروپاگهنده له نا و مهمینه دا بلا و
دمکهنه وه، نه گهر دست بهر دار نه بن و واز نه هینن، تو
به سهریان دا زال دمکهن و فهرمانت پی دمکهن به شمر له گهل
کردنیان و ودمرنانیان له مهمینه ﴿ثُمَّ لَا يُجَاوِرُكَ فِيهَا إِلَّا
قَلِيلًا﴾ پاشان ناتوانن له گهل تودا هه لبکهن و به هاوسه ی شیوه
بمینه وه مه گهر ماومیه کی که نه بی!

﴿مَلْعُونِينَ أَيْمًا نَقَفُوا أُحْذُوا وَقُتِلُوا تَقْبِيلًا﴾ واته، نه وانه
مانه و میان له نا و مهمینه دا کاتیکی که مه و دهر پیته وه،
له هه مان کاتدا له رحمتی خودا دور خراونه وه و قیزمونن و

يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُدْرِيكَ
لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ﴿١٢﴾ إِنَّ اللَّهَ لَمَنَّ الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ
لَهُمْ سَعِيرًا ﴿١٣﴾ خَلِيلِينَ فِيهَا أَبَدًا لَا يَجِدُونَ فِيهَا وَلًا وَلَا نَصِيرًا
﴿١٤﴾ يَوْمَ تَقَلَّبُ أُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَا نَبِئَتُنَا اطعنا الله
وَاطعنا الرسل ﴿١٥﴾ وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا
فَأَضَلُّونَا السَّبِيلًا ﴿١٦﴾ رَبَّنَا آتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ
وَالْعَنَتُمْ لَعْنًا كَبِيرًا ﴿١٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ
ءَادُوا مَوْتًا فَبَرَءَ اللَّهُ مَتًا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجْهًا ﴿١٨﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿١٩﴾ يُصْلِحْ
لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
فَقَدْ فُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٢٠﴾ إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا
الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ﴿٢١﴾ لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ
وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٢٢﴾

له ههر شوینیک دست بکمون دمگیرین و شهریان له گهل
دهکری و دیل دمکری و دمکوزرین و کس نیه په ناگا و
پشتیوانیان بی.

﴿سَنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسَنَةَ اللَّهِ تَبْدِيلًا﴾
نه و حوکم و برپاره؛ که بریتییه له نه هریترکردن
له دورووهمکان و دیل کردنیان و کوشتنیان و زالبوونی
موسولمانان به سهریان دا، داب و نه پیتی خودایه له بوونه و مرده
له هه مو و چهرخ و روژگاریک دا.. نه گهر بهر دهوام بن له سهر
دورویی خویشان و توبه نه کهن و واز نه هینن، داب و نه پیتی
خوداش گوهرانی به سهر دا نایه، چونکه داب و نه پیتی خودا
له سهر حهق دامه زراوه و حکمت و بهرژوه مندی
کومه لی تی دایه.

﴿يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُدْرِيكَ
لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا﴾ نهی پیغمبره! خه لکی پرسیارت لی
دمکهن دهرباری قیامت و ده لین؛ که ی رادمبی، کاهرمکان

پرسپارمه که به گالتو و شیوه هشمه ریوه ناراسته دهکن،
دووړو و دکان به شیوه ی بهر بهر مگانی و تمعنوتو هه پرسپار
دهکن، جوله که کانیش بو تافیکر د نه وه پرسپارمه که ناراسته
دهکن، نهی پیغه مېمر ﷺ له سهر روښنایی نیکاو سرش
ولامیان بدمر وه بلئ: زانیاری لهو بارموه تایبه ته به خوداو
هیچ که سی تر تهنانت پیغه مېمران و فریشته کانیش نهو
زانیاری به یان نه دراو متی تو جوزانی له نایبند هدا چی دهبی و
چی رود هدا، له وانه به هاتنی قیامت نریک بی و بهم زوانه
رابی.

﴿۶۴﴾ **إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا** بیگومان خودا
نمفرینی له کافر مگان کرده، له رحممتی خوئی دووری
خستونه وه، له قیامتیش ناگریکی بلئ سهداری بو
ناماد مگردون،

﴿۶۵﴾ **خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا** له ناو نهو عذاب به سخته دا بو هتا
هتایه دمیننه وه، هیچ هیوایه کی رزگار بوونیان نیه
يَجِدُونَ فِيهَا وَلَا تَصِيرًا هیچ دوستو یار مه تیدم ریکیان دهست
ناکهوئ، کهس نیه شه قاعه تکارو پشتیوانیان بی، نممجار
و مصفی عذاب به یان دهکا و دمفرموی:

﴿۶۶﴾ **يَوْمَ تَقْلُبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ** لهو روژ هدا که له سهر رویان به ناو ناگردا
رادمکیش ری، له ناو ناگردا هم دیوو نهو دیو دمکری، جا لهو
کاتانه دا ناو اته خوازن و دهلین: خوژ که نیمه له ژپانی
دونیا مان دا گوپرایه لی همرمانی خودا بوینایه و شوین
پیغه مېمر بکه وتینایه، بر و امان به په پیامه که ی بگردایه،

﴿۶۷﴾ **وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا فَأَضَلُّنَا السَّبِيلَ** لهو
کاته دا: که له ناو ناگردان، دهلین: بهر و مردگار! بیگومان نیمه
گوپرایه لی همرمان و ناموژگاری گهوره و پیاو مافولانی خو مان
بوین، نهو دهر زیان داداوین، له ریگه یان لاداوین، گومرپایان
کردین و بهم دمر دمیان بردین

﴿۶۸﴾ **رَبَّنَا آتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنَهُمُ لَنَا كَبِيرًا**
بهر و مردگار! دهی دوقاتی نیمه سزایان بدهو توله یان لی
بسینه، قاتیک له بهر گوهری خوین و قاتیکیش له بهر نه وه:
که بوون به هوئی گومرپا بوونی نیمه. له عنه تی گهوره و

به تینیان لی بکه. به ته وای له رحممتی خوئی دووریان
بخه رموه!

﴿۶۹﴾ **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ آذَوْا مُوسَى فَبَرَأَ اللَّهُ**
مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا نهی نهو که سانه ی پرواتان
به خوداو به پیغه مېمر هیه، به گوفتار و کرده وه نه زیه تی
پیغه مېمر مدهمن، شتیک مه کن پیغه مېمر دلی پیی
نارحممت بی و خفه تی پی یخوا، نه چن و مکوو نهو که سانه
بن: که موسایان نه زیه ت دا، به درو عیبی جهسته بییان
ومال دا، یان داوایان لی کرد خودایان نیشان بدا، یان وتیان
برو توو خودا که ت شهر بکهن نیمه لیر هدا دادمیشین، یان
وتیان: نیمه بهو خوارده مهنیه رازی نین و دمانه وئ
خواردنی ترمان بو دست بهر بکهی. نیت خودا دمریخت که
حه زرمی موسا لهو عیبانه به ریبه، نهو شتانه ی نهو ان
به درو بوختان پالپان دابو بی بناغه و له راستیه وه
دور بوون حه زرمی موسا لای خودا خاومن پله و پایه و ریرو
نرخ بوو.

﴿۷۰﴾ **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا** نهی نهو
که سانه ی: که نیمانتان هیه به خوداو به پیغه مېمر، له هه موو
شتیک دا خو تان له نارمزامندی و سزای خودا بهاریزن، همرچی
جله وگیری لی کردون خو تانی لی دوور بخه نه وه، پابه ندی
همرمانه کانی بن و راستالنه بهرستی بو نه نجام بدن، ودها
عیبادمتی بو بکهن و بزائن نیوه خودا دمبینن خو نه گمر
نیوه نهو نابینن بزائن نهو نیوه دمبینن. له هه موو شتیک دا
قهی راست و حق بکهن، شتیک بلین سودی هه بی، ذیکرو
یادی خودا بی، یان بهر ژموندی کو مه لی تیدایی، جا نه گمر
نیوه قه ی راست بکهن و له سهر وتاری به سوود برؤن

﴿۷۱﴾ **يُضِلْجَ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ** خودای خاومن
به زمی کرده و مگانتان بو باش دهکا، لیتان قبوون دهکا، پاداشی
باشتان دمه اته وه، چونکه راستی، مروف ده خاته سهر
نه نجامدانی کرده و ی باش، کرده و ی باشیش مروف دهبا بو
به هشت **وَمَنْ يُطِغِ اللَّهُ وَرَسُولُهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا** که سیک
نیطاعه ی خودا بکاو شوین په یامی پیغه مېمره که ی بکهوئ،
خوئی له خرابه کاری و سهر پیچیکردنی همرمانه کانی خودا
بهاریزی نه وه له ناگری دوزخ رزگاری بووه و به به هشت شاد

سورة السبا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَمَلِكْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ
 فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ① يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ
 وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ
 الرَّحِيمُ الْغَفُورُ ② وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِنَا السَّاعَةُ
 قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيََنَّكُمْ عَلَىٰ الْغَيْبِ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ
 ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ
 وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ③ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَجْلَهُمْ ثُمَّ مَنَّ اللَّهُ عَلَىٰ الْمُؤْمِنِينَ
 وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي ءَالَيْنَا مُعْجِزِينَ أَجْلَهُمْ ④ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ
 هُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْزِ أَلَيْسَ ⑤ وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ
 الَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ
 الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ⑥ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَىٰ رَسُولٍ
 يَبْتَغِيكُمْ إِذَا مَرَّ فَتَرْكَلُمْ فَتَمُرُّ بِكُمْ لِيَأْخُذَ بِكُمْ ⑦

سورة السبا

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَمَلِكْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ حمد و
 ثناءى هميشه و بى نندازد و بى سنور بؤ خداييكه خاومنى
 ناسمانهكان و زهوى و هرچى تبيان دايه، هر نه و خداو
 خاومنى بوونه و مره، هه لسورپنهر و بهرپيومبهرى كاروباريهتى،
 هرچى نه و بيهوى ديته جي و چوئى بوئ ناوا بهرپيومه دهجى.
 خاومنى دمهسلاتى تهواوه بهسمر بوونه و مردها، هرچى نازو
 نيعمهته همموى لهخوداوميه. ﴿وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ﴾ همر
 بؤ خدايه حمد و سوپاس لهقيامهتدا همر و مكوو چوئ
 لهدونيدا همر نه و شياوى حمد و سوپاسه. چونكه همر خدا
 خاومن ففضل و نيعمهته لهدونيا و قيامهتدا. ﴿وَهُوَ الْحَكِيمُ
 الْخَبِيرُ﴾ خدا حهكيم و دانايه لهگوفتار و كردارىدا،
 لهشريعمت دانان و نهخشه و پلانىدا، كاروبارى بوونه و مر
 بهگويدهى حيكمهت و دانايى خوى ههلهدسورپينى.

دهبى، سهرفرازى تهواوى بؤ دمهسته بهر دهبى! ﴿إِنَّا عَرَضْنَا
 الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا
 وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا﴾ نيمه
 نهركه شهريعيهكانمان بهسمر ناسمانهكان و زهوى و كيومكاندا
 رانواندو پيمان گوتن دمتوانن نه و نهركه شهريعياه
 ههلبگرن و بهرپيك و نيجميان بدن؟؟ نهيانتوانى
 خويان بكه نه بهرپرس و نه و نهركانه بخه نه سهرشاني
 خويان، ترسان لهوى نهتوانن جي بهجييان بكه نه، نه و
 نهركانه خرا نه سهرشاني نادهميزاد، ههرچهنده لاوازو كه
 توانايه، قيووتى كردن، بيگومان نادهميزاد ستهمى لهخوى
 كرد بهوى نه و نهركه گرانى خسته سهرشاني خوى،
 نهيزانى توانا و زهوى خوى چهنده!

﴿لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ
 وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾
 واته: سهرمنجامى ههلبگرتنى نادهميزاد بؤ تهكاليغه
 شهريعيهكان نهوميه نادهميزاد دهبه دوو پير؛

۱- كؤمهلى دوور و وهكان، نه و نافرمت و پياوانهى بهروالهت
 خويان بهموسولمان نيشان دمدن و لهدلدا كافرن، ههرودها
 كؤمهلى هاوهلدانهران نه و نافرمت و پياوانهى بهناشكراو
 نهينى كافرن، لهدلدا بروايان بهتاك و تهنهاى خودا و راستى
 بهيامى پيغه مبهر نيه، نه و تاقم و پير، خودا سزايان دمدا
 لهسمر نه و خيانهتيان لهئهمانهت كردوه، بروايان بهخودا
 نيه، پيغه مبهرانيان بهدرف خستونهوه، وادهو بهلئينى خويان
 ههلهوشاندونهوه.

۲- پيرى دووم پيرى موسولمانانه؛ نهوانهى بروايان بهتاك و
 تهنهاى خودا و ههبوونى فريشته و راستى نامه ناسمانيهكان و
 بهيامى پيغه مبهراني خودا ههيه. نهوانه خودا توبههيان
 لهتاوان لى قبول دمكا نهگهر توبهه راستالانه بكه نه،
 بهرومردگار خاومن ليخوشبوونى زؤرو رحم و بهزمى رهايه
 بؤ بهندهكاني نهگهر توبه لهتاوانهكانيان بكه نه توبههيان لى
 و مردمگيرى و لبيان خوش دهبى.

كوتايى سورهتى الاحزاب



پاداشی باشی نهوانه بداتهوه: که پروایان بهخوداو بهپیغهمبهبرانی و بههاتنی رۆزی قیامت ههیه، نهو کهسانهی وپرای ههبوونی بیرو باومری پهسهند کردمودی چاک دهکهن، نهو نهرکانه بهجی دههینن که فهزمانیان پی کراوه نهنجامی بدمن، خویان دهپاریزن لهو شتانهی جلّهوگرییان لی کراوه، ﴿أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾ نهوانه لیخۆشبوونیان بۆ ههیه، خودا لهتاوانهکانیان خۆش دهبی، رزق و رۆزی بهههشتیان دمهردیتی، بی ماندوبوون و منهت بهسهراکردن بۆیان دستهبهر دهبی.

﴿وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ﴾ نهوانهی کافرو بی برپوان، ههول دمهردن قورئان پهک بخهن و بهلگه و راستی هاتنی قیامت رمت بکهنهوهو پییان وایه دمتوانن بهربهرمکانی ئیمه بکهن و دمتوانن لهدمهستان رزگاریان بی، ﴿أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْزٍ أَلِيمٌ﴾ نهوانه سزای بهئیشیان بۆ دانراوه لهناو ناگری دۆزهخدا، سزایهکی دادپهروانهو پراوپهری بیرو باومرو کردموهکانیانه.

﴿وَبَرَى الَّذِينَ أَوْثُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ﴾ بیگومان نهوانهی ئیمانیان بهو نامانه ههیه: که نیردراون بۆ پیغهمبهبران بهگشتی لهموسولمان و تههلی کیتاب، ههر کاتی رابوونی قیامهتیا بینی، پاداشی چاکهکاران و تۆلهستاندن لهتاوانبارانیان دیت، دهلین: بیگومان نهوهی پیغهمبهبران هینابوویمان بۆ کهلهکانیان حهق و راست بوو، نهو قورئانهی بۆ تۆ نازل کراوه شارمزیی ئادهمیزاد دهکا بۆ ریبازی خودای بالا دست و خاومن دمهسلات و سوپاسکراو. یان دمتوانین بهشیومیهکی کورت مانای نایهتهکه بکهین و بلین: نهوانهی خودا نیعمهتی زانیاری پی بهخشیون نهمنالی عهبدوللای کوری سهلام و هاوهلانی، دهزانن و دنیان: که نهو قورئانهی لهخودای خۆتهوه بۆ تۆ نازل کراوه، کهلامیکی حهق و راسته و گومانی تیدا نیه و ئادهمیزاد هیدایهت دها بۆ ریبازی پهسند لهلای نهو خودایهی بهسههر ههموو شتییدا بالادستهو شیایو ههموو حهمدو سوپاسیکه.

﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ يُنَبِّئُكُمْ إِذَا مُرِّتُمْ كُلَّ مُمْرَقٍ إِنَّكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ﴾ بریک لهکافرهکان بهبهریکیان

﴿يَعْلَمُ مَا يَلْجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا﴾ دهزانی چی دمهچته ناو زموییهوه، ومکوو باران لهشویتیکهوه دمهچته ناو زموییهوه ومکوو گهنج و خهزینه و مردوو: که دمهخهتیه ناو زموییهوه دهزانی چی لهزموی دپته دهر، ومکوو گیانلهبهبران و گزوهگیو درمخت که لهزموی دپته دهری. ﴿وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَرْجُ فِيهَا﴾ دهزانی چ لهناسمان دپته خوارئ ومکوو فرهشته نیگو و سروش و رزق و رۆزی و باران و ههرمروسکه و گهلئ شتی تر: که ئیمه لییان بی ناگاین. ههروهها نهو شتانهی لهزموییهوه بهرز دمهبنهوه بۆ ناسمان ومکوو فرهشته و کردمودی بهندهکانی خوداو گازو دوکهل و گهلئ شتی تر. ﴿وَهُوَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ﴾ پهرومردگار خاومن رحه و بهزمییه بۆ بهندهکانی: که تاوانیان کرد خیراو دمس بهجی سزایان نادا بهلکوو مۆلهتیا دها بۆ نهوهی تۆبه بکهن، لیخۆشبووه لهو تاوانانهی تۆبهیان لی دهکری..

﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِنَا السَّاعَةُ﴾ نهوانهی پروایان بهنامه ناسمانیهکان نیه و ئینکاریان دهکهن، گالته بهو وادهو ههرمشانه دهکهن: که نامه ناسمانیهکان لهخویان گرتوون، دهلین: قیامت رانابی و زیندوبوونهوهو حیساب و لیکوئینهوه درۆیهو ژیان تهنها ژیانی دونیایه و بهس! نیت پهرومردگار رهمیان دمهاتهوهو بیرو باومریان بههپوج دادهنئ و دمههرموی: ﴿قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَأَتِيَّتْكُمْ﴾ نهی پیغهمبهرا پییان بلئ: بهلئ سویندم بهخودای خۆم قیامت دئ و گومان لههاتنیدا نیه. ﴿عَالِمِ الْغَيْبِ لَا يَغْرُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾ بیگومان نهو خودایهی که دمتوانی قیامت ههلسنی، ناگاداره بهسههر نهینیدا، هیچ شتیکی لهبوونهومردا لی نادیار نیه، تهنامهت نهگهر نهو شته بهئهندازهی گهردیلههکیش بی، یان لهگهردیلهش پهچوکتربن یان گهرمتر بی، ئیلا نهگهر ههبی لهله و حوله محفوظدا تۆمار کراوه و چهسپاوه، زانیاری بهو شیومش داخوازی نهومیه: که رابوونی قیامت مومکینه.

﴿يُجْزِي الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ واته: قیامت رادمبی و زیندوبوونهوهی دوا مردن دپته جی، بۆ نهوهی خودا

دەگوت بەشیووی سەرسوڕمان و گالته پێکردن ئەرێ
کابرایەکتان پێ نەلێن: ناوی موحمەدەو لافێ
پێغەمبەریتی لێ دەدا، بانگەوازی ئەوە دەکا: کە هەر کاتێ
ئێوە مردن و جەستەتان رزی و بوونەو بەگل و خۆل و لێک
بلاو بوون جارێکی تر سەرلەنوێ زیندوو دەکری ئەوە!!

﴿أَفَرَأَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جُنَّةٌ﴾ ئایا لەسەر خودا درۆ
هەڵدەبەستی یان شێت بوو؟ واتە: حالی لەم دوو شیوە
بەدەر نیە، یان بەئەنقەست درۆ هەڵدەبەستی و دەلی
لەخوداوە نیکام بۆ هاتوو، یان شیتێکی وەهای پێویە
نازانی دەلی: چی و نالی چی؟ و پێتە دەکا و لانیادی قسە
دەردەپێتی. ﴿بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ فِي الْعَذَابِ
وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ﴾ وایە وەکوو ئەوان دەلێن، بەلکوو
موحمەد پیاویکی راستگۆ و دلسۆزو فروستادییە، حەقی
هێناوە و حەق بلاو دەکاتەو، ئەوان درۆزن و بوختانکەرن،
گیل و ئەقام و تێنەگەییشتون، بپروایان بەقیامەت نیە و کافرن،
بۆیە لەقیامەتدا لەعەزایی دژواردا دەبن و ئەمڕۆش لەدونیدا
لەناو گومراپیدا ژیا ن بەسەر دەبن و لەحەق دوور
کەوتوو ئەوە!

﴿أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾
ئەو بۆ ناروان و بیر لەدروستکردنی ئاسمانەکان و زمو
ناکە ئەوە؟ بۆ سەیری دەورووبەری خۆیان ناکەن؟ تا ئەو شتە
سەرسوڕهێنەرانه ببینن کە نیشانەو بەلگە دەسلاتی
خودان، ﴿إِنْ نَشَأْ نُخِيفْ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ نُسْقِطَ عَلَيْهِمْ كِسَفًا مِنَ
السَّمَاءِ﴾ ئەگەر بمانەوێ بەزمویدا دمیانبەینە خواری، وەکوو
چۆن هارونمان بەزمویدا رۆ جواند، یان پارچەیهکیان
لەئاسمان بەسەردا دەدەین، وەکوو چۆن هەندێ لەئاسمانمان
بەسەر ئەصحاب و لئەیکەدا خستە خوار. ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ
لِّكُلِّ عَبْدٍ مُّسِيْبٍ﴾ بێگومان لەتەفکرین لەئاسمانەکان و زمو
بەلگەو نیشانە هەن بۆ هەموو بەندەیهکی تۆبەکار و گەراوە
بۆ لای خودا،

﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا يَا جِبَالُ أَوِّبِي مَعَهُ وَالطَّيْرَ﴾
بێگومان بەخشیمان بەداود لەلایەن خۆمانەو هەفضل و ریزی
تایبەتی. پەلو پایە پێغەمبەریتی و ملک و سەلتەنەتی

﴿أَفَرَأَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جُنَّةٌ﴾ بلی الذین لا یؤمنون بالآخرۃ
فی العذاب والضلّال البعید ﴿۸﴾ أفتریروا لی ما بین یدیهم
وما خلفهم من السماء والأرض إن نشأ نخیف بهم
الأرض أو نسقط علیهم کسفا من السماء إن فی ذلك
لآیة لکّل عبد منیب ﴿۹﴾ ولقد آتینا داود منّا فضلا
یجبال أوی معه والطیر وأنا لہ الحدید ﴿۱۰﴾ ان عمل
سیغث وقدر فی الترد واعملوا صلیحا لی بما تعملون
بعیر ﴿۱۱﴾ ولسمن الریح غدوها شہر وراحها شہر
وأسلنا لہ عین القطر ومن الجن من یعمل بین یدیہ یاذن
ریدہ ومن یرغ منهم عن أمرنا ذقہ من عذاب السعیر ﴿۱۲﴾
یعملون لہ ما یشاء من تحریف وتشییل وجفان کالجواب
وقد ورر راسیت اعملوا آل داود شکرا وقیل من عبادی
الشکور ﴿۱۳﴾ فلما قضینا علیہ الموت ما ملہم علی موتہ
إلا دابة الأرض تأکل منسأئہ فلما خر تبین الجن
ان لو کانوا یعلمون الغیب ما لیسوا فی العذاب المہین ﴿۱۴﴾

پاشایەتی، دنگی خۆش و کاریگەر بەجۆریک هەر کاتێک
تەسبیحاتی کردبێ کێوەکان و ئالەدەکان لەگەڵدا
دەیانگوتەو. ﴿وَأَنَّا لَهُ الْحَدِيدُ﴾ ئیعمە ئاسمان بۆ داود نەرم
کرد، بەنارەزوی خۆی شتی لێ دروست دەکرد. بەبێ ئەووی
چەکۆش و ناگر بەکاریبێن، بەلکوو ئەو ئاسنە رەق و پتەو وەمان
لەدەستی وەکوو داودمەزو یان وەکوو هەویر و میو و رۆن
قوڕی صەناعی نەرم و بەیدەست کردبوو، فەرمانمان پێ کرد
﴿أَنْ أَعْمَلَ سَابِقَاتٍ وَقَدَّرَ فِي السَّوْدِ﴾ کە چەند کراسیکی
زریکی رەساو گونجاو بۆ جەستە شەرکەران دروست بکە،
نەندازە هەلقەکانیان مام ناومندی بن نەزۆر گەورە نەزۆر
بچوک بن، هەروەها داودمان ئەومەندە باریک و رەوێلە نەبن
مەبەستی پاراستنەکە نەگەیهن، ئەومەندەش ئەستور و گەورە
نەبن جەنگاوەرەکان نەتوانن لەبەریان بکەن. ﴿وَأَعْمَلُوا
صَالِحًا﴾ ئەو خانەوادەی داودا کردە چاک بکەن و دلسۆزانە
نەنجامی بدەن، سوپاسی نەعمەتەکانی خودا بکەن

به سمرتانه وه. سپلمی مهنوینن ﴿إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ من چاودیرم به سمرتانه وه، کرده و ده کانتان دمبینم و ته کانتان دمبیس، هیچ شتیکم لی گوم نابی، ناگاداری هه موو شتیکم. ﴿وَلَسَلِّمَانِ الرَّيْحِ غُدُوْمَا شَهْرٌ وَرَوَاحُهَا شَهْرٌ﴾ واته: هه و مگوو به میهرمبانی خویمان نهو نیعمه تانه مان به حمزرمتی داود به خشیبوون، بۆ سولهیمانیس چهند نیعمه تیکی بهرچاوو گه وره مان تهرخان کردبوو. هیزیکی هه وایی تایبهمان دابوویه، بامان بۆ رام کردبوو، تاقی بهیانی مانگهرییه ک دیگواسته وم، تاقی ئیوارمش مانگهریئی دیهینانه وه شوینی خوئی. ﴿وَأَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ﴾ کانی ناسنمان بۆ رام کردبوو، به نارمزوی خوئی بۆ هه شتیکی بیویستایه دروستی بکاو پیویستی بهناسنی تواوه بوایه له لای ناماده بوو، بهیئ نه وهی پیویستی به کورهی ناگرو چه کوج هه بی، ﴿وَمِنَ الْجِنِّ مَن يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ﴾ بۆ سولهیمانمان ژیربار کردبوو له جندوکه کهسانیک، که بهخواست و ههرمانی نهو کاریان دهکردو میجرابو قهصرو باله خانه و منهجهل و قازان و شتی تریان بۆ دروست دهکرد. به ههرمان و ویستی نهو جینیانه گوپرایه لی سولهیمان بوون ﴿وَمَنْ يَرْزُقْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا لَذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ﴾ هه که سیک لهو جندوکهانه سهرپیچی ههرمانی ئیمه یان بکردایه و گوپرایه لی ههرمانی سولهیمان نه بوایه، به سزای ناگر سزیمان دمدان، له دونیاو له قیامتدا تووشی سزای سهخت و دژوارمان دهکردن.

﴿يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحَارِبٍ وَتَمَائِيلٍ وَجَفَانٍ كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ رَاسِيَاتٍ﴾ نهو جندوکهانه هه میسه گوپرایه لی و ملکه ج کاریان بۆ حمزرمتی سولهیمان دهکردو ههرچی بیویستایه له دروستکردنی کۆشک و ته لارو مزگهوت و مینبهر و مناره و هه لاو باله خانه، پهیکهری گیانله بهرو منهجهل و قازانی گه وره ی و مها له بهر گه وره یی و فراوانی له شوینی خویماندا داده مزریندنران و حوله یان بیئ نه دهکرا، ﴿اعْمَلُوا آلَ دَاوُدَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ﴾ خیطابمان ناراسته ی خانه واده ی داود کردو پییمان گوتن نه ی بنه ماله ی داود، بهر دموام بن له سهر سوپاسگوزاری نازو نیعمه ته کانی خودا، هه میسه سوپاسی خودا بکه ن: که پله و پایه ی پیغه مبه ریته ی

دهسه لات و ههرمان پره وایی پی به خشییون، له دونیاو قیامتدا سهر فرازو به خته و مرن، بیگومان بهنده ی سوپاسگوزار که من، زۆر که من نه وانه ی صیفه تی (شکور) بیان هه یه، ﴿لَلْمَا فَضَلْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَى مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَأَهُ فَلَمَّا خِرَّ تَبَيَّتَ الْجَنُّ أَنَّ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ﴾ کاتی پرپارماندا مهرگ به سهر سولهیماندا بدهین و مراندمان، له حالیکدا مرد: که بهراواستانه وه خوئی به سهر عهصا که یدا دابوو، جندوکهان به مردنه که ی سولهیمانیان نه زانیبوو، له ترسانی هه ر خهریکی نیش کردن بوون و نه یانده موپرا پشویک بدمن، نه یانزانی: که مردوه هه تا مؤرانه له گۆچانه که ی دا گۆچانه که ی: که خوئی به سهردا دابوو کرموئل بوو، خوئی بۆ نه گیراو که وته سهرزموی، ئیتر نهو کاته جندوکه بۆیان دهرکهوت: که نهینی نازانن، چونکه نه گهر نهینیان بزانیایه نهو هه موو ماوه دورو دریژه له ژیرباری بیگاری سولهیماندا نه ده مانه وه، هه ر له گهل حمزرمتی سولهیمان گیانی دهرچوو خیرا پییان دهرزانی و لهو هه موو ماندوبوونه ی نهو ماوه دریژه ی دوا مردنی سولهیمان رزگاریان ده بوو، نهو سوخره کیشیه یان له کوئل ده بووه.

﴿لَقَدْ كَانَ لِسِيَّ فِي مَسْكِنِهِمْ آيَةٌ جِئَانِ عَن يَمِينٍ وَشِمَالٍ كُلُوا مِن رِّزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ بَلَدَةَ طَيِّبَةٍ وَرَبِّ غَفُورٍ﴾ بیگومان هه بوو بۆ گهل سه بهه له زیډو نیشتمانی خویماندا، ناوهدانی و خیر و ههرو ژبانی خویش و شان و شهوکهوت و دهسه لاتی ههرمان پره وایی: که بهلگه بوو له سهر بهتوانایی خودا: که نهو هه موو دهسه لات و نازو نیعمه ته ی پی به خشیبوون دهوئمت و حوکه متیان هه بوو، کشت و کال و بهروبوومی زۆرو ناوو هه وای سازگارو میوه جاتی زۆرو جوړاو جوړیان بۆ هه راهم هاتبوو، له نریکی پایته ختی خویمان دوو باخی زۆر گه وره و فراوان و سهرنج راکیشیان دروست کردبوو، په کیکیان له لای راستی شاره که وه بوو، نهوی تریان له لای چه پی شاره که یان بوو، له م باخانه دا جوړه ها میوه هه بوو، زمانی حالی ولات و بانگ که ری معنه وای، یان په پره وکارانی پیغه مبه رکه یان ههرمانیان پیئ کردن: که له زممت و خویشی و مربرگرن لهو نازو نیعمه ته ی خودا بۆی هه راهم هیاناون و سوپاسی بکه ن و په کتاپه رستی بکه ن و گوپرایه لی ههرمان و جله و گیریه کانی

بن. پټيان گوترا: ئهم شويښه ي که ئيوه تپيدا نيشته جي
بوون شاريکی خوشو هموا سازو خاومن پيتو بهرکهتو
رزقو رزقي زورو هممه جوړه، خودايهکی ميهربيان و
تاوانبه خشتان هميه، له تاوانتان خوش دمبي نه گهر بهر دهوام
بن له سمر يه کتابه رستي و همرمان بهر داري.

﴿۱۶﴾ فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِم سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِي أُكُلٍ خَمْطٍ وَأَثْلٍ وَشَيْءٍ مِّن سِدْرٍ قَلِيلٍ ﴿۱۷﴾ پشتيان
له يه کتابه رستي و خوداناسي هه لگرت، گوپرايه لي همرمان و
جله وگيري پهرومردگاريان نه بوون، رويان کرده بيديني و
خور بهرستن و شوين پهيامي شهيتان كهوتن، نيت له توله ي
كوهراني نيعمهت و سپله بيبان دا به هو ي سهر پيچي همرمان ي
پهرومردگاريان ژيانمان لي تال کردن، پيتو هپرو بهرکهتمان
لي گرته وه، نهو بهنداوي: که سهرچاوه ي خيرو خوشيان
بوو تيکمان دا، بهر بهرسته کهيمان روخاند، لاهوي بهنداوي
بهر بهرست روخاو کشت و کال و ملک و مالي تيك و پيك دان و
هموو زهوي و زاري داپوشين و خانووبهري راملين و خوشيان
تپدا چون و خنکان، مه گهر تافتاهيان نه بي: له شويښي نهو
کيشومره خوشو رازاوه نهو باخو ياخاته جوان و دلگيرو
خاومن بهرو ميوه جاته، باخو باخاتي سوتهمه پرو بي بهرو
چقلاوي و ناشيريمان پيدان ده لټن: تنه ا درمختي نه راو و
نه تل و سیدري تپدا بوو، که بپهرو که مپهرو بي سود بوون.
نه ديمه نيان جوان بوو نه بهرو بوو ميان هه بوو.

﴿۱۷﴾ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ لَّجَازِي إِلَّا الْكَفُورُ ﴿۱۸﴾ ئهم
گوپرانكاريه ي له ژيان ي نهو گه له سته مكاره سپله يدا گردمان
بهو شيوه سزامان دان به هو ي نهو بوو كوهراني نيعمهتيان
کرد، هاوه لټان بو خودا داناو هه قيان به درو خسته وه و لايان دا
بو لاي باطل و گومرا بوون، له سمر كوهريان سزامان دان، ناي
نيمه جگه له كافرو سته مكار سزاي كه سي تر دهمدين؟

﴿۱۸﴾ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُم وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا قُرَى ظَاهِرَةً ﴿۱۹﴾ له نيوان
سبه نييه كان و گونده كان ي ولاتي شامو خاكي خاومن
هپرو بهرکهمتدا، چهند گونديكي بهرزو بهرچاوو نزيك
له يه كتر ي و خاومن باغو باغات و سهرچاوه ي ناوي ساردو
سازگار و كشت و كالي به پيتو هپرو ميوه ي جوړاو جوړو
به تام و له زومت هه بوو، به جوړيك ريپوار له وولاتو هه ريمانه

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكِنِهِمْ مَّاءٌ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ
كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ بَلَدًا طَيِّبَةً وَرَبُّ غَمْرٍ
﴿۱۵﴾ فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِم سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ
جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِي أُكُلٍ خَمْطٍ وَأَثْلٍ وَشَيْءٍ مِّن سِدْرٍ قَلِيلٍ
﴿۱۶﴾ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ لَّجَازِي إِلَّا الْكَفُورُ ﴿۱۷﴾
وَجَعَلْنَا بَيْنَهُم وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا قُرَى ظَاهِرَةً
وَقَدَرْنَا فِيهَا السَّيْرَ سِيرُوا فِيهَا لَيَالِي وَأَيَّامًا آمِنِينَ ﴿۱۸﴾
فَقَالُوا رَبَّنَا بَاعِدْ بَيْنَ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ
أَمْوَاتٍ وَمَنْ قَتَلَهُمْ كُلٌّ مَّرْفُوقٌ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ
مُّكْتَمِرٍ ﴿۱۹﴾ وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا
فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۲۰﴾ وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِم مِّن سُلْطَانٍ
إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَقُولُ بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْكَ وَرَبُّكَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَافِظٌ ﴿۲۱﴾ قُلِ ادْعُوا إِلَهُكُم مِّمَّن رَزَقَهُمْ مِنْ دُونِ
أَسْوَاحِ بَرٍّ تُحْسِنُونَ وَشَقَّالٍ ذُرِّفَ السَّحَابِ وَلَا فِي
الْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ فِيهَا مِنْ شَيْءٍ وَمَا لَهُمْ فِيهَا مِنْ ظَهِيرٍ ﴿۲۲﴾

بيويستي به ناو هه لگرتن و تيشوو نه دمبوو به لکوو له همر
شوينيک بيويستايه ناوو خوارده مهن ي ناماد مپووه. ﴿۱۵﴾ وَقَدَرْنَا
فِيهَا السَّيْرَ ﴿۱۶﴾ ريگا و بانه کاني نيوان ولاتي سبه نو شام قوناغ
قوناغ و مهنزل مهنزل کر دبوو، به گوپري پيويستي ي
ريپوارمکان نه نندازمدار کرابوون، نيومرو له گونديک پشوويان
دمداو نيواره له گونديکي ترو بهم جوړه تا دهگه پيشته شام.
﴿۱۷﴾ سِيرُوا فِيهَا لَيَالِي وَأَيَّامًا آمِنِينَ ﴿۱۸﴾ بهزوياني حال يان به شيوه ي
راسته و خو و گوپتار، پټيان گوترا: به د لټني اي و دلخوشي
به شهوو بهرزو هاتوچو بکهن، له کهس مه ترسن غه ي
برسيه تي و تينو ايه تي ترسي جه ته و ريگرتان نه بي.

﴿۱۹﴾ فَقَالُوا رَبَّنَا بَاعِدْ بَيْنَ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ﴿۲۰﴾ له نازو
نيعمه تي جوړاو جوړو ژيان ي نهروم نول و مرز بوون و وتيان:
خودايه نيوان نيمه و نهو ولاته ي بو ي ده چين دوور بخهرو وه،
چوله واني و بياباني تپدا دروست بکه بو نهو ي جوداوازي
نيوان هه ژارو دهوله مهنده بي، باباي دهوله مهنده دمتوان ي
ناوي ساردو تيشووي باش بو خو ي دابين بکا، هه ژاريش

بمکوله مهرگی نهو ریگایه دمپرئ. بیههش دهوله مه ندمه مکانیان
دمیان توانی ته که بپورو شانازی به سمر هه ژاره مکانیان دا بکهن،
نه مه نیشانهی نهو پهری پی عه قلیان بوو؛ نهو ژیا نه
خوشه یان بۆ دسته بهر بوبوو که چی ناواته خوازی ژیا نی
کوله مهرگی و چهرمه سهری بوون، ﴿فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ
وَمَرْقَاهُمْ كُلَّ مُمَرِّقٍ﴾. کردمانه پهن دی زمانه و پهرته وازده مان
کردن، به سهرهاتی نهوان بوبوو چیرۆکی بهرناگردان و
حیکایه تخوانان کۆرو نهجمه نیان پی گهرم دهکن. ﴿إِنَّ فِي
ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾. بیگومان له به سهرهات و رودای
کهل و نهتمودی سه به دا نامۆزگاری هیه بۆ هه موو نهوانه ی
خۆگرو پشوو درێژن له سهر به لاو تهنگانه و سوپاسگوزارن
له سهر نیعمه ته جۆراو جۆرمکانی بهر و مردگاریان.

﴿وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِّنَ
الْمُؤْمِنِينَ﴾. واته: شهیتان گومانی وابوو نه گهر هه ول بدا
دمتوانی سه به نییه کان له خسته بهرئ و گومرپایان بکا،
گومانه که راست دهرچوو، ملکه چی گومرپایی کردنه که ی
بوون، له خودای خۆیان یاخی بوون کۆمه لیککی که میان نه بی،
دهستیان کرد به خۆرپهرستی و به ندایه تی کردنیان بۆ خودا
وه لا ناو بوونه شوینکه وه ته شهیتانی نه گریس!

﴿وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِّنْ سُلْطَانٍ إِلَّا لِنَعْلَمَ مَن يُّؤْمِنُ بِالْآخِرَةِ
مِنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ وَرَبُّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَفِیظٌ﴾. شهیتان
هیج دهسه لاتیکی نه بوو به سهر نهو که له سه ته مکاره ی
سه بهندا، هیج به لگه یه کی پی نه بوو بتوانی له ریگه ی به لگه و
دهلیل وه نهوان گومرپا بکا، به لک وو ته نها ختوکه و
هه ئه له تاندنی پی ده کری، به و سه و سه و جوانکردنی کاری
ناشیرین بۆیان گومرپا کردن، دهسه لاتی شهیتان به سهر
ئاده میزادا ههر نه و مند میوه زهختی پی له کهس نا کری.

﴿قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ رَعَيْتُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ﴾. نهی موحه ممه دا!
به و موشریکانه ی قورمیش بلئ: بانگی نهو خودا درۆژنانه تان
بکهن: که پی تان وایه شیای پهرستن و به ندایه تی بۆ کردن و
له جیاتی خودای گهوره و میهرمان عیباده تیان بۆ ده کهن،
داوایان ئی بکهن با نهو برسایه تی و قات و هرپه ی تووشتان
بووه له سهرتان لابه رن، یان سود وازانجتان بۆ کیش بکهن. ﴿

لَا يَمْلِكُونَ مِقْطَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ﴾. نهو
شتانه ی ئیوه به خودایان دمران دارایی هیج شتیک نین،
له ناسمانه کان و زهوی دا، ته نانه ت نه گهر به نه ندازه ی
گهر دیله به کیش پی، توانای هیج خیر و شه ریکیان نیه،
هیجیان پی نا کری، ﴿وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِنْ شِرْكٍَ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِّنْ
ظَهِيرٍ﴾. نهو بت و سه نه مانه ی ئیوه به خودایان دمران
دهسه لاتی هیجیان نیه، نه به هاو به شی و نه به سهر به خۆیی،
نه خۆیان به دیه پنه رن نه هاو به شن له به دیه پنه رن دا، به دیه پنه ر
ههر خودایه، کهس هاو و هاو به شی و یارمه تیدم ری نیه.

﴿وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِندَهُ إِلَّا لِمَن أَذِنَ لَهُ﴾. له لای بهر و مردگار
شه فاعه ت سودی نیه، مه گهر شه فاعه تی که سیل: که له لایه ن
خودا وه ریگای شه فاعه تکردنی پی درایی. ﴿حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَنْ
قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾. واته:
ئاده میزاد و فریشته کان له سارای مه حشه ردا راده و سه تن
دلّه کوته یانه و ترسو بیم دایپۆشیون، چاو مروانی ئیزنی
شه فاعه ت و مرگرتن، جا: که ریگه به شه فاعه تکاران درا بۆ
شه فاعه ت و نهو ترسو له رزه رموییه وه، هه ندیکیان
به هه ندیکیان ده لئین: نه ری خودای مه زن دهرباره ی شه فاعه ت
چی فهرموو؟ له وه لامی دا نهوانی تر ده لئین: خودای ئیمه،
فهرموده ی حه قی فهرموو: ئیزنی نهوانه ی دا: که شه فاعه تیان
و مرده گیری شه فاعه ت بکهن، هه لبه ته خودا خۆی تا کو
ته نه یه له به رزی و شکۆمه ندی و گهوره یی دا، هیج کهس
هاوشانی نهو نیه و له و رۆژدا به بی ریگه پی دانی خودا هیج
کهس بۆی نیه سه بکا.

﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُم مِّنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ﴾. نهی
پنجه مبه ری خۆشه ویست به زمانی لۆمه و سه رزنشته وه به و
موشریک و بت به رستانه بلئ: کئ رزق و رۆژی ئیوه دابین ده کا
به هۆی باران باراندن له به رزایییه وه بۆ سه ر زهوی؟ کئ
له سه ر زهوی کشت و کال دهرۆینی و کان و سه رچاوه ی ژیا ن
به دی دینی؟ جا نه گهر و لامیان نه بوو، تۆ بلئ: نهو که سه ی
دارای نه م جۆره شتانه یه ته نها خودایه، ههرچه نده هیج
وه لامی تریان نیه و ناچارن بۆ خۆشیان دان به ودا بنئین،
چونکه وه لامی تر نیه. ﴿وَالَا أَوْ إِنَّاكُمْ لَعَلَىٰ هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ
مُّبِينٍ﴾. نهی موحه ممه د پییان بلئ: ئیمه ی موسولمان و

یه کتابه‌رست، یان نیوهی موشریک و بته‌رست، له‌سهر ریگای راست و راستین، یان له‌گومرایی ناشکراداین. یان نیمه یان نیوه له‌سهر هیدایه‌تین و لایه‌نه‌که‌ی ترمان له‌گومرایی‌دایه. یه‌کی‌کمان له‌سهر حه‌قین و یه‌کی‌کمان له‌سهر به‌تالین.

﴿۲۵﴾ قُلْ لَا تَسْأَلُونَ عَمَّا أُجْرَمْنَا وَلَا نَسْأَلُ عَمَّا نَعْمَلُونَ نَهَى پیغه‌مبه‌ر! دووباره به‌و موشریکانه بلن: نه‌گهر خودابه‌رستی و به‌ندایه‌تیکردمان بۆ خودا تاوان بی و به‌تاوان حسنب بکری، نه‌وه نیوه به‌رپرسیار نین. نیمه‌ش له‌کردموه نیوه به‌رپرس نین و خیر و شهری خۆتان بۆ خۆتان و خۆتان به‌رپرسیار نلی،

﴿۲۶﴾ قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ نَه‌ی پیغه‌مبه‌ر! پیاپان بلن: بی‌گومان خودای نیمه له‌دمشتی مه‌حشرده نیمه و نیوه کۆ ده‌کاته‌وه، پاشان به‌حقه‌و عه‌دالته‌ت برپار دهرپاری هه‌ردوولامان دهرده‌کا، خودا حوکی نیوان حقه‌و به‌تال له‌روانگه‌ی زانیارییه‌وه ده‌کا، ناگاداری هه‌موو شتی‌که هه‌چی لی گوم نابن، حوکه‌و برپاری له‌زانیاری موطله‌فه‌وه هه‌له‌ده‌قولی!

﴿۲۷﴾ قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ أَلْحَقْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ كَلَّا بَلْ هُوَ اللَّهُ الْغَزِيْرُ الْخَكِيْمُ نَه‌ی پیغه‌مبه‌ر! قسه‌ی کۆتایی و یه‌کالا‌که‌رموه به‌و موشریکانه بلن: پینیشانه‌م بدن نه‌م بت و سه‌نه‌مانه‌ی نیوه کردوتانه‌ن به‌خودا و په‌رستشیا‌ن بۆ ده‌که‌ن، نیشانه‌م بدن جیپان له‌بارایه‌و ده‌سه‌لاتی جیپان هه‌یه‌و جیپان پی ده‌کری؟ نیوه هه‌له‌ن، حقه‌ ناشکرا و نوماپانه و ده‌کوو نیوه ده‌لین و نیه، به‌خۆتان‌دا بچه‌وه‌و پی له‌که‌له‌ی شه‌یتان به‌ینه‌نه خواری، چی دی بانگه‌شه‌ی بته‌رستی مه‌که‌ن، هاوه‌ل بۆ خودا دامه‌نین. خودا بی هاوه‌ل و هاوشان و هاوبه‌شه. به‌لکوو خودا تا‌ک و فەرد و سه‌مه‌ده، هه‌ر خۆی خودایه‌و هه‌ر نه‌و شیای و په‌رستش بۆ کردنه، بالاده‌ست و غالب و عه‌زیز و سه‌هه‌اره، هه‌موو شتی‌ک ملکه‌چی ویست و فه‌رمانیه‌تی. هه‌رچی به‌یه‌وی بیی ده‌بی، دانایه له‌کردار و گوفتاری‌دا،

﴿۲۸﴾ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ نَه‌ی پیغه‌مبه‌ر، نیمه تۆمان ره‌وانه نه‌کردوه بۆ سه‌ر گه‌ل عه‌ره‌ب به‌تایبه‌تی، به‌لکوو ناردومانی بۆ سه‌ر هه‌موو ئاده‌میزاد به‌گشتی به‌عه‌ره‌ب و ناعه‌ره‌بییه‌وه، به‌سورو

وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ. حَقٌّ إِذَا فُرِغَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿۲۷﴾ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنْ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ قُلْ اللَّهُ وَإِنَّا أَوْلَىٰ بِكُمْ لَعَلَّ هُنْدَىٰ لَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۲۸﴾ قُلْ لَا تَسْأَلُونَ عَمَّا أُجْرَمْنَا وَلَا نَسْأَلُ عَمَّا نَعْمَلُونَ ﴿۲۹﴾ قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ ﴿۳۰﴾ قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ أَلْحَقْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ كَلَّا بَلْ هُوَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۳۱﴾ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۳۲﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿۳۳﴾ قُلْ لَكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَأْجِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَغْنُونَ ﴿۳۴﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْقُلُوبُ نَاقُورَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ رَجَعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلَ يَقُولُ الَّذِينَ اسْتَضَعُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ ﴿۳۵﴾

رض و سه‌به‌وه، پیغه‌مبه‌ری ئاده‌میزاد و جندو‌که‌ی، پیغه‌مبه‌ری هه‌موو جین و توپزیک، موزده دده‌ی به‌وانه‌ی خواپه‌رستن به‌به‌هه‌شتی رازاوه، سه‌رپی‌جیکارانی‌ش دهرستی له‌ناگری دۆزه‌خ،

﴿۲۹﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ نَه‌و موشریکه نه‌فامانه به‌گالته‌و لا‌ه‌رتی پی‌کردنه‌وه ده‌لین: نه‌وه که‌ی نه‌و قیامه‌ته‌ی هه‌ره‌شه‌مان پی لی ده‌که‌ن راده‌بی؟ ده‌پیمان بلن: با کاته‌که‌ی بزاین نه‌گهر نیوه راستگۆن له‌ قسه‌و گوفتارتان دا، له‌ واده‌پیدا‌ن و هه‌ره‌شه‌لی‌کردن‌دا.

﴿۳۰﴾ قُلْ لَكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَأْجِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَغْنُونَ نَه‌ی پیغه‌مبه‌ر! ولامیان بدمه‌رموه: بلن: نیوه له‌ زانیاری خودادا ماوه‌یه‌کی دیاری‌کراوتان هه‌یه، رابوونی قیامه‌ت کاتیکی بۆ مه‌زنده‌ کراوه‌ پاش‌وپیش نا‌کا، هه‌موو کاروباریک له‌ کاتی خۆی دا دپته‌ جی و به‌گوپه‌ری نه‌خشه‌ بۆ دانانی خودا دپته‌ کایه‌وه، به‌ ویستی که‌س نه‌ پش ده‌که‌وی نه‌

دوادمکهوئ، به لککو له کاتهی خودا بوی دیاری کردوه رادمبیو شک و گومانی تیدا نیه،

﴿۳۱﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ لُؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ ﴿۳۱﴾ کومه لیک له موشریکه کانی فورمیش و غهیری

فورمیش به ناشکرا وتیان: نهی موحه ممه، نیمه پروامان بهم فورئانه نیه: که دهلی له خوداوه بوم نیردراوه،

همروها پروامان بهومش نیه: که دهلین: پئش فورئان نامهی تری و مکوو تهورات و ئینجیل و زهپورو صوحوف بو

پیغه مبری تر نیردراون، پروامان بهو فرمان و جله و گریانهش نیه که تیان دایه، نهو باس و خواسهی له

خویان گرتووه دمرباری زیندوبونه ووه حهشرو نهشرو حهق و حیساب و بههشت و دوزخ هه موی به نهفسانه دزمانین

پروامان به هیچی نیه. ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ مَرْقُوفُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلِ﴾ نهی پیغه مبر! نه گمر تو

دمبینی نهو کاتهی کافرو سته مکاران له ساری مه حشردا به زهلیلی و بئرخ رادگیری، هیج دمرتانیکیان نیه، جا له ناو

خویاندا لئیان دمبته کیسه و دمه دمه، هه ریه که بیان دمیوه وئ نهو پتریان تاوانباریکا، به یه کدا هه لدمشاختین و

سمر زمشتی یه کتر دهکن، نه گمر تو نهی پیغه مبر، نه م حالته دمبینی نهو شتیکی ترسناک و سهر سوپهینمر

دمبینی، وینهی نه م دمه دمه میه بیان نهو میه: که ﴿يَقُولُ الَّذِينَ اسْتَضَعُّوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا اَلْنَمُ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ﴾ شوین

که و تووه گومراکراوه ژیر دمسته کان، به سهرانی کوفرو گومراکه ران دهلین: خودا بتانگری: نه گمر ئیوه نه بوونایه به

له مبر لیمان و ممنتان نه گردینایه له ئیمان هینان به خودا و به پرموی گردنی پیغه مبر که ی، نیمه دم و دمست ئیمانمان

به تاک و ته نهایی خودا دهیناو شوین پیغه مبر که ی دمکه و تین و شهر یه ته که یمان ده کرده به پرمو و پروگرامی

خومان. سهرانی کوفرو خو به زلزان و مله و رکان و لامیان. دمدنه ووه داکوکی له خویان دهکن و نهو تاوانه له سهر خویان

لادمیهن. ﴿۳۲﴾ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضَعُّوا اَنَحْنُ صَدَدْنَاكُمْ عَنِ الْهَدَىٰ بَعْدَ اِذْ جَاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ مُجْرِمِينَ ﴿۳۲﴾ دهلین: ئایا نیمه نه مانه شتوون ئیمان بهینن و شوین ربازی هیدایهت بکهون،

دوای نهو له خوداوه بؤتان هاتووه؟ نه خهیر وای نه نیمه نه بووینه له مبر له بمر دمستان، به لککو ئیوه بوخوتان خوتان گومرا کردوه، بهو که سوور بوون له سهر کوفرو بیدینی سهر پیچیکردنی فرمانی خودا، ئیوه بو خوتان له گومراپی دا نوغرو بووون خهتای نیمه چیه؟

﴿۳۳﴾ وَقَالَ الَّذِينَ اسْتَضَعُّوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ اِذْ تَأْمُرُونَنَا اَنْ نَّكْفِرَ بِاللّٰهِ وَنَجْعَلَ لَهُ اٰنَادًا ﴿۳۳﴾ بی دمه لاته

ژیر دمسته کان رود که نه مله ورو طاغوته کانی دونیا و دهلین: به لککو مه کرو فرت و فیلی ئیوه به شه و ورؤ: که له گمان

نیمه دا به کارتان هینا، بوو به هوای گومراپوونی نیمه، هه میسه داواتان له نیمه دم کرد که له سهر بیرو باومری کوفرو

هاوه لدانان بو خودا به ردموام بین، بت و صه نه م بکهینه هاویهشی له عبادت بو کردن دا. ﴿وَأَسْرُوا الثَّمَاةَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ﴾ هه ردولایان مسکین و ژیر دمسته کان و سهرانی کوفرو

مله و رکانیان به شیمانی خویان له یه کتر دمشیرنه ووه، هه ردولایان په نجهی به شیمانی دمگمزن و له هه لویت و

کرده و ی رابردوی خویان په شیمان به لام دمری نابرن، بیان ناخوشه کهسانی دیکه بیان خوش بین، په شیمانی

له سهر دم و چاویان دمر ده که وئ کاتیک: که عهزاب دمبینن دموری داو، ﴿وَجَعَلْنَا الْاَغْلَالِ فِي اَعْتَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ يُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ ئایا نه وانه سزایان دمریت ووه

مه گمر به گویره کرد ووه کانیان نه بی؟ واته: نیمه سزای نه وانه به نه اندازی کرد ووه کانیان دمهینه ووه، ستم له کهس

ناکهین. هه ردولایان سته مکارن، نه میان سته مکاره چونکه به هیزو دمه لاتی خوی سهرباری کوفرو گومراپی خوی،

کهسانی دیکه شی گومرا کردوه، نهویشیان سته مکاره چونکه کهرامهت و که سایهتی خوی له دمست داوه و ملکه چی سته مکارو

مله و ران بووه، هه ردولایان دمی سزای کرد ووه هه لویتیان بجیزن!

﴿۳۴﴾ وَمَا اَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ اِلَّا قَالْ مُتْرَفُوهَا اِنَّا بِمَا اَرْسَلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿۳۴﴾ واته نیمه پیغه مبر و فروستادهی خومان

نه ناردون بو سهر دانیشتوانی هیج گوندوشاریک بو ترساندنیان له عهزابی خودا، ئیلا: که ناردمانن،

دموله مه نندو دمست رویشتو و مله و رکانیان پشتیان له

بانگه وازیی ئەو پیغمبەرانه هەلکردوو بە ئاشکرا پێیان
گوتوو نێمە بڕوامان بەو پەیمامی ئێوە نیە، بەدرۆژن و
جادوگەرتان دەزانین و ئیمانتان پێ ناھێنین.

﴿ ۳۵ 》 وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ ﴿ ۳۵ 》
بەرورمردو خۆئیسەر موو کافرەکان بە پیغمبەرانی
شونکە وتوانیان دەگوت: خودا ئێمە بەسەر ئێوەدا تەفضیل
داوە، مال و سامان و مندالی زۆری پێ بەخشیوین، دیارە خۆشی
دەوێن بۆیە ئەم ژيانە خۆشەو ئەو هەموو سامان و
دەسلات و مندالە پێ داوین. ئێوەشی ئاوا هەزارو زەبوون
کردو، ئەمە نیشانە پەیمەرزایی ئێمەو پەستی ئێوەیە،
بەلگە یە لەسەر ئەو: کە خودا ئێمە خۆشی دەوێ و
لەبەر و باویری ئێمە رازییە، هەرگیز ناشکونجی لەدوینادا ئەو
نازو نێعمەتەمان بدات و لە قیامت دا بە ئاگر سزیمان بدات!!

﴿ ۳۶ 》 قُلْ نَحْنُ بِمُتَعَمِّرِينَ ﴿ ۳۶ 》 إِنِّي بِبَلَدٍ بَلَدٍ ﴿ ۳۶ 》
نە ی پیغمبەر پێیان بڵێ: ﴿ ۳۶ 》 إِنِّي بِبَلَدٍ بَلَدٍ ﴿ ۳۶ 》
لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ﴿ ۳۶ 》 بێگومان خودای من رزق و روژی دمه خشی
بەو کەسە خۆشی دەوێ و بەو خۆشی ناو، بەو یستی
خۆی ئەم دەولەتمەند دەکا و ئەو هەزار، ئەم دەکاتە خاوەن
مندال و وەجەو خەزم و کەس و کارو ئەو نەزۆک و بێکەس دەکا.
نە دەولەتمەندکردن و مندال پێدان لەبەر خۆشەویستی، نە
هەزارکردن و وەجاخکۆیری لەبەر رق لێبون و خۆش
نەویستە، بەلگەو ئەو لەبەر حیکمەتیی یەزدانییەو هەر
خودا بۆ خۆی هۆکارەکی دەزانێ. ﴿ ۳۷ 》 وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿ ۳۷ 》 وەل زۆربەى ئادەمیزاد نازانن حەقیقەتى
دابونەپێتى خودا لە بونەومردا چۆنەو چۆن نیە. هەر لە
خۆیانەو رەمەل دەهاون.

﴿ ۳۷ 》 وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرِّبُكُمْ عِنْدَنَا زُلْفَىٰ إِلَّا مَنْ
آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ الضَّعْفِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي
الْعُرْفَاتِ آمِنُونَ ﴿ ۳۷ 》 نەى ئادەمیزادینە زۆریی مال و سامانتان،
هەبوونی مندال و نازو نێعمەت بۆتان، نیشانە ئەو نیە ئێمە
خۆشمان دەوێن و لێتان رازین، وامەزانن دەولەتمەندی و
مندالداریتان لە ئێمەتان نزیک دەکەنەو، نەخیر وانیەو بە
هەلە چوون، مال و مندال بۆ بە تافیکردنەو ئێوەیە، بۆ
ئەو یە دەری بخەین کێ لە خودا پەرسىدا بە کاریان دێن و
کێ لە بێدینیدا بە کاریان دێن.

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضِعِفُوا اَنَحْنُ صَدَدْتُمْ
عَنِ الْمُنَىٰ بَعْدَ اِجَاءِكُمْ بِلَٰكُمُ عَجْرٌ مِّمَّنْ ﴿ ۳۸ 》 وَقَالَ الَّذِينَ
اسْتَضِعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ اِذْ
تَأْمُرُونَنَا اَنْ نَّكْفُرَ بِاللّٰهِ وَنَجْعَلَ لَهُ اٰنَادًا وَاْمُرُوا النَّدَامَةَ
لَمَّا رَاُوا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْاَعْدَىٰ فِيْ اَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا
هَلْ يُخْزَوْنَ اِلَّا مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿ ۳۹ 》 وَمَا اَرْسَلْنَا فِيْ قَرْيَةٍ
مِّنْ نَّبِيٍّ اِلَّا قَالْ مُرُّوْهُمَا اِيَّاكُمْ اَرْسَلْتُمْ بِهِ كُفْرًا ﴿ ۳۹ 》
وَقَالُوْا نَحْنُ اَكْثَرُ اَمْوَالًا وَاَوْلَادًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِيْنَ ﴿ ۳۹ 》
قُلْ اِنَّ رَبِّيْ يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَكِنْ اَكْثَرُ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿ ۴۰ 》 وَمَا اَمْوَالُكُمْ وَلَا اَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرِّبُكُمْ عِنْدَنَا
زُلْفَىٰ اِلَّا مَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ الضَّعْفِ
بِمَا عَمِلُوْا وَهُمْ فِي الْغُرَفَاتِ آمِنُوْنَ ﴿ ۴۱ 》 وَالَّذِيْنَ يَسْعَوْنَ فِي
اٰيَاتِنَا مُعْجِزِيْنَ اُولٰٓئِكَ فِي الْعَذَابِ مُخْضَرُوْنَ ﴿ ۴۲ 》 قُلْ
اِنَّ رَبِّيْ يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ مَا
اَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ خَيْرُ الرَّٰزِقِيْنَ ﴿ ۴۳ 》

﴿ ۳۸ 》 وَالَّذِيْنَ يَسْعَوْنَ فِيْ اٰيَاتِنَا مُعْجِزِيْنَ اُولٰٓئِكَ فِي الْعَذَابِ
مُخْضَرُوْنَ ﴿ ۳۸ 》 ئەوانەى هەول و تەقەلای رەتکردنەو ئایاتی
ئێمە دەدەن و دەیانەوێ قورئان بەدرۆ بخەنەو، تانەى لێ
بدەن و بەتالی بکەنەو، هەول دەدەن خەلکی لە رێبازەکی
دوور بخەنەو. نەهێلن، کەسانی دیکە ئیمان بهێنن، پێیان
وايە: ئەوان لەدەست عەزایی ئێمە رزگاریان دەبێ و
دەرهەتیا نایەن، چاک بزائن: کە بە هەلە چوون، چونکە
هەرگیز ئەوان و غەیری ئەوانیش لە چنگ سزای ئێمە
هوتاریان نابێ و سزاو پاداشتی کردەوکانیان وەردەگرنەو.

﴿ ۳۹ 》 قُلْ اِنَّ رَبِّيْ يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ ﴿ ۳۹ 》
ئەى پیغمبەر! بە و موشریکانە بڵێ: بێگومان خودای من بە
ویستی خۆی رزق و روژیی بۆ بەندەکانی زیادو کەم دەکا، بە
گوێرەى حیکمەتى خۆی بۆ هەندیک زیادی دەکا و
لەهەندیکیش دەگیریتەو. ﴿ ۴۰ 》 وَمَا اَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ
وَهُوَ خَيْرُ الرَّٰزِقِيْنَ ﴿ ۴۰ 》 واتە بێگومان بەخشش و عەطای خودا
بەردەوام تازە دەبیتەو کەم و زیاد دەکا، جا لەم روانگەو

شہ قاعہ تیان لی و مرنا گیرئ و له ئیوہ بی دہسلات ترن. ﴿وَقُولْ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ﴾ له روژی قیامت دا به موشریک و ستمکاران دہلئین بجیزن عہزابی ئہو دۆزخہی بہ دروژان دہزانی، پرواتان پی نہوو، ئہوہ ئیستا له ناوہ راستی ناگردان و رزگار بونتان لی نابی.

﴿وَإِذَا تُنْذِرَ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ عَنْ مَا كَانُوا يَعْبُدُ آبَاءَكُمْ﴾ کاتی نایاتی قورنانی ئیمہ بہسہر ئہو کافرانہدا دہخویندرئتہوہ، باسی یمکتاہہرستی و زیندوبوونہوہو عہزاب و پاداشیان بۆ دہکری، دہلئین: ئہم پیاوہ (واتہ: محمد) پیاوئیکہ دہیہوئ ئیوہ مہنہ بکا له نایینی باوک و باپیرتان، دہیہوئ واز له بتہہرستی بیئن، ہیج بہلگہو نیشانہ یمہکشی پی نیہ، ﴿وَقَالُوا مَا هَذَا إِلَّا إِنْكَ مَفْتَرٍ﴾ ہہروہا دہلئین: ئہم قورنانه جگہ له درؤو دہلہسہیہکی ہہلہہستراو بہولاوہ ہیچی تر نیہ، درؤیہکہ بہدہم خوداوہ ہہلہہستراوہ، بۆ ئہوہی ئادہمیزادی پی له خشتہ ہیریو گومرپایان بکا. ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ﴾ ہہروہا کافرہکان دہلئین: ئہم نایینہی موحمہمہد بانگہشہی بۆ دہکا، ئہم پھیامو شہریعہتہی ہیناویہتہی و خہلکی پی شلہژاندوہ، سیحرو جادویہکی ناشرکرو نمایانہ، کەس نیہ ئہوہی نہزانیبی.

﴿وَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ﴾ ئیمہ لہوہ پیئش بۆ گہلی عہرب نامہی ناسمانیمان بۆ نہناردون تا بیخویننہوہ، نایینیئیکمان بۆ ہرپار نہداون، تاپہہیرہوی بکہن و لہوئدا پیمان گوتبن ہاوہل بۆخودا دابنئین و بتہہرستی بکہن، پیئش تۆئش ئہی پیغہمبہر! رہبہریکمان بۆ نہناردوون بانگہوازییان بکاو بیانترستین لہلادان له نایینی خوئ، ہہتا ئہمہرؤ لہوہ ہترسن و بلئین: ناویرین نایینی خوئمان واز لی بیئین! دہی کەوابی بۆچی ئہو نہقامانہ ریگہی کوہرو بی دینییان گرتوتہ بہرو دژایہتی پھیامی حہق دہکەن: کەئیسلا مہ؟

﴿وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا تَلَفُوا مِغْشَارَ مَا آتَيْنَاهُمْ فَكَذَّبُوا رُسُلِي فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ﴾؟ بیگومان گہلہ پیئشینہکانی پیئش ئیوہ: بۆ نمونہ گہلی نوح و عادو ئہمود پیغہمبہران و نیگاو

ہہر شتیک بہہخشن، ہہر کاریکی باش ئہنجام بدمن، بہ گویرہی قورنات و سوننہتی پیغہمبہر ہہلس وکەوت بکہن، ئہو خودا پاداشتان دہداتہوہ، له دونیادا یان له قیامت دا یان له ہہردوکیان دا، له دونیادا. له راستیش دا رزق ورؤژییدہر ہہر خودایہ.

﴿وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا﴾ ئہو روژی، کە خودای بالادہست ہہموو مہخلوقات گۆ دہکاتہوہو له ساری مہحشہردا رایان دہگری، پەرستشکارو پەرستراوہکان پەرہوہروی یہکیان دہکاتہوہ طاغوت و ملہوہو مسکین و ہہزارمکان بہرہوہروی یمکتر دہکاتہوہ، ﴿ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ﴾ ئہمجار ہرسیار لہو فریشتانہ دہکا: کە موشریکہکان پییان وابوو: ہاوہلی خودان، کچی خودان، پەرستشیان بۆ دہکردن تا له خودایان نزیک بکہنہوہ، شہ قاعہ تیان بۆ بکہن، پییان دہفہرموی: ﴿أَهْوَلَاءِ إِيَّاكُمْ كَانُوا يَعْبُدُونَ﴾ ئہری ئیوہ فہرمانتان بہمانہ کرد پەرستشکاریتان بۆ بکہن؟ ئیوہ پیتان گوتن ئیمہ بیہرستن؟ ہہلہہتہ پەرہوردگار بۆ خوئ باش دہزانئ و ناگای له ہہموو واقیعہکہ ہہیہو ہیچی لی گوم نابی، وہل ئہم ہرسیارہ بۆ زیندہ سہرکوتنہ کردن و سہرکوتانہوہیانہ، بۆ ریسواکردن و ناوہید کردنیانہ،

﴿قَالُوا سُبْحَانَكَ أَنتَ وَلِئْنَا مِنْ ذُنُوبِهِمْ﴾ فریشتہکان دینہ زوبان و دہلئین: پاک و بی ہاوہلی بۆ تۆیہ ئہی پەرہوردگار، زاتی پاکت بی ہاوہلی و کەس رایہی ناکہوئ ببیتہ ہاوشانت، ئیمہ بہندہی ملکہچی تۆین، ہیج پھیوہندیکمان بہ ئہوانہ نیہ، ئہتؤ پەرہوردگاری ئیمہی، ہہرگیز ئیمہ ئہوانمان نہکردوہ بہ پەرستشکاری خوئمان و ہیج دۆستایہتی و خوئشہویستی یہک نیہ له نیوان ئیمہو ئہوان دا، ئہوان عیبادہتیان بۆ ئیمہ نہکردوہ ﴿بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْجِنَّ أَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ﴾ بہلکوو ئہوان عیبادہتیان بۆ شہیتان و پیڑہکہی کردوہ، شہیتان و دارو دہستہکہی ریہازی بتہہرستیان له پیئش چاو جوان کردبوون و گومرپایان کردبوون.

﴿قَالِيَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا﴾ لہروژی قیامت دا ہیج سودو قازانجیکیان لہو بت و صہنہمانہ دہست ناکہوئ، ئہوانہی ہیوایان پییانہو بہندایہتیان بۆ دہکەن، نہسودو نہ قازانج ہیچیان له دہست نایہو

سروشى ئاسمانىيان بە درۆ خستەو، ئيمانىيان بە
 پېغەمبەرەمگەكانيان نەهيناو لە خودا ياخى بوون، ئەو گەل و
 نەتەوانە لە دونيادا زۆر لە موشرىكەكانى قورمىش بە هيزو
 توانا تر بوون، بەلكوو قورمىش و غەيرى قورمىش
 نەگەيشتوونە دىمەكى ئەو هيزو تواناو مال و دەسلەلاتەى
 دابوو مان بە ئەوان، دەى ئەو هەموو هيزو تواناو مال و
 سامان و دەسلەلاتەيان لەجنگ عەزەبى خودا رزگارى نەكردن،
 نەيانتوانى عەزەبى ريشەكەشكەر لە خۇيان دوور بخەنەو،
 بەلكوو تارومار كران و بوونە پەندى زمانە، شوپنەوارو
 گوندو شارى تارومار كراوى هەندىك لەو نەتەوانە
 لەمەلەندى موشرىكەكانى مەككە دور نىمە و گەشت و
 گوزاريان دا ئىوارمە بەيانى بەلاياندا تەدەپەرن و بە چاوى
 خۇيان كەلاو كۆن و شارە روخاوى ئەوان دەبينن

﴿قُلْ إِنَّمَا أَعْطُكُمْ بِوَاحِدَةٍ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مَتَىٰ وُقِرَإِىءُ ثُمَّ تَفْكُرُوا مَا بِصَاحِبِكُمْ مِنْ حِثَّةٍ﴾ نەى پېغەمبەر، نامۇزگارييان بکەو پېيان بلى: من دەتانترسىنم لە ئاکام و سەرمىجامى ئەم ھەلۋىستەى سورن لەسەرى، ھەرمانتان پى دەگەم و نامۇزگاريان دەگەم بەھەدى بە وردىنىيەھە، بە دلسۆزىيەھە ھەول بىدن بگەنە ھەقىقەت و راستى؛ دوو دوو پىان ھەرىھەتان بگەھىتە بىر کردنەھە بەھۇدا چوونەھە تىفکرىن، چونکە بىرکردنەھە بە کۆمەل و لەناو کۆمەل دا فیکرو ھۇش دەشپۆنى و رىگای راست نادۆزىتەھە، ئەمجار باش بىرکردنەھە تىفکرىن ھەندىکتان نامۇزگارى ھەندىکتان بگەن و ھەول بىدن ھەقىقەتى کەسایەتى پېغەمبەر بناسن و لە ناومروکى پەيامەکەى ھالى بىن؛ جا ئەو کاتە دىزانن: کە پېغەمبەرتان شىت نىھە ساھىرو جادوباز نىھە، ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَّكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ﴾ ئەو پېغەمبەرە تەنھا ترسىنەرو بە ئاگاھىنەروھە نىۋىيە بۇ خو رزگارکردن لە عەزابىکى سامناکى داھاتوو؛ کە رۆزى قىامەت تووشتان دئو نزىکە پەخەتان بگرى.

﴿٤٧﴾ قُلْ مَا سَأَلَكُمْ مِنْ أَجْرِ فَعُوْا لَكُمْ﴾ نه من له پاساوی نه من
بانگه‌وازییم دا داوای کریو پاداشتان لی ناکه ﴿إِنْ أَجْرِي إِلَّا
عَلَى اللَّهِ﴾ به‌تکوو پاداش و کریی من لای خودایه، من داوای

وَيَوْمَ يُنْفَخُ عَنْهُمْ حَيْلُهُمْ ثُمَّ يَمُرُّ بِاللَّامِكِ أَمْ كُنْتُمْ لَهَا كَاثِرِينَ
يَعْبُدُونَ ١٠ قَالُوا اسْبِغْنَاكَ أَنْتَ وَلَنَا مِنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا
يَعْبُدُونَ الْجِنَّ أَكْثَرَهُمْ يَهْمُ مُؤْمِنُونَ ١١ قَالِ يَوْمَ لَا إِلَهَ إِلَّا
بِعِزَّتِكَ لَعَنَ بَعْضُ رِجَالٍ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا وَقَوْلُ الَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ
النَّارِ الَّتِي كُنتُمْ بِهَا تَكْذِبُونَ ١٢ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ لَيَنْتَابِعَنَّ
قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ عَنْ مَا كَانُوا يَعْبُدُ آبَاءَهُمْ
وَقَالُوا مَا هَذَا إِلَّا إِنْكَارٌ مِمَّنْ قَدْ شَاءَ الْفَرِيقُ قَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا
جَاءَهُمْ إِنَّ هَذَا إِلَّا أَسَافَةٌ مِثْلُ ١٣ وَمَا أَلَيْسَ لَهُمْ مِنْ كُفْرٍ
يَذَرُونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ ١٤ وَكَذَّبَ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا بَلَّغُوا وَاعْتَصَرُوا مَا أَلَيْسَ لَهُمْ فِكْرٌ وَأَرْسَلْنَا
فَكَفَّ كَانَ نَكِيرٍ ١٥ قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُمْ بِوَحْدَةِ اللَّهِ أَنْ
تَقُومُوا لِلَّهِ مِثْلَ خُفٍّ وَقُرْدَى ثُمَّ تَنْفَكُوا مَا لِصَاحِبِكُمْ
مِنْ حِجْتٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ١٦
قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَهُوَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ١٧ قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْفِئُ بِلَيْقِ عَالِمِ الْغُيُوبِ ١٨

پاداش ہر لہ نہو دمکہم . ﴿وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾

پەروەردگار زاناو ئاڭدارە بەسەر ھەموو شتێک دا،

﴿قُلْ إِنْ رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ، عَلَّامُ الْغُيُوبِ﴾ ثُمَّ يَنْتَهِ

به و موشریکانه بلّی: بیگومان خودای من به فریشته‌ها نیگا و

سروش دمنیرى بۇ لاي ئەو بەندانەي خۇي: كە ھەليان

دەبىزىرى بۇ ئەو ئەركە گىرگە پىرۈزە، زاتى پاكى ئەوپەرى

زانیاری ههیه بهسەر په نامه گیهکاندا، له ئەرزو ئاسمانهکان

دا هیچی لی گوم نابی، همر له ذمه تا مه جهرمی کونترول

کردوه.

﴿٤٩﴾ قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُتْلَىٰ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ ۖ شَهِدَ بَيْنَهُم مَّوَدُّهُمْ

بہ موشریکہ کان بلّی: نایبینی حق و راست: کہ نایبینی

نیسلامه، ئایینی یه کتاپهرستی یه هاووته کایه وه، نه من

بانگه‌وازی بۆ دۆمكەم، دۆنیاش بن ئەم ئایینە حەقەو سەر

مكه وى ۋە سەر ھەموو ئاينەكان دا بالادىس دىمى، بەتال

تہ لاجو دمکاو دمیپوکی نی تہ و مو ناسہ واری ناہیلن.

﴿قُلْ: إِنْ صَلَّيْتُ فَلِكُلِّكُمْ أَصْلٌ عَلَى نَفْسِي﴾ نهی پیغمبر به موشریکه نهفامانه بلی: نهگمر من ربی هیدایمت و راستیم لی گوم بین شهوه تاوانی گومرایی و لادانم له ریگای حق، له نهستوی خومه. ﴿وَإِنْ اهْتَدَيْتُمْ فِيمَا يُوحِي إِلَيَّ رَبِّي إِلَهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ﴾ خو نهگمر ریگای هیدایتم گرتبیته بهر، شهوه بههوی نهو نیگاو سروشه و میه: که خودا بوی نار دوم، نهو نهو خیر و فمردی بی به خشیوم، بیگومان پهرو مردگار فسه و گفتی منیش و نیومش دمبیس، له منیش و له نیومش نزیکه،

﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ فَرَعُوا فَلَا قُوَّةَ، وَأَخَذُوا مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ﴾ نهی پیغمبر (همروها هر که سیک هستی دیتنی تیدابن) نهگمر تو نهو موشریکانه ببینی له کاتی زیند و بوونه و رابوون له گورمکانیان و عذاب سامناک دمبین، نهگمر لهو حال نهدا بیان بینی شتیکی سمر سور هینمر دمبین، ریگای ههلاتن و هوتار بوونیان نیه، به هیچ شیومیه که مه جالی خو رزگار کردنیان له عذاب نیه، همر له شهول جار موه: که له گور راست دمکرتنه و ترسو بیمی عذاب دایانده گری و به بی دمه لاتی دمترین بو سارای مه حشرو دهرینه بهر حیساب و لی کوئینه و ه.

﴿وَقَالُوا آمَنَّا بِهِ وَأَلَيْ لَٰهُمُ التَّائُشُ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ﴾ کافر مکن نهو کاته دهلین: نیامان به خودا همیه به فرشته کانی، به نامه ناسمانیه کان و به پیغمبرانی، نیامان هینا به فورشان و به پیغمبریتی موحه ممد، چون نیامانیان دمدریتی و وری دمگرن؟ له حالیک دا نهوان له جیهانی نیام قبول بوون: که دنیایه، دور که وتوونه ته و ه، چونکه قیامت خانوی سزا و مرگرتنه و میه، جیهانی ته کلیفو تافیکرتنه و ه نیه،

﴿وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ وَيَقْدِرُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ﴾ نهوان چون له قیامت دا نیامانیان بو پهیدا دمی؟ خو نهوان بزویان به حق نه بوو، به هوانته رهملیان ده وایشتن و گومانیان پهیدا دمکرد، به بی به لگه فسمیان دمکرد و پیغمبرانیان به درو ده خسته و ه،

﴿وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ﴾ له میرو کو سپ خراونه نیوان نهوان و ناواته کانیان، پهردی حیجاب و مانع

قُلْ جَاءَ الْفَقْرُ وَمَا يُبَدِّلُ الْبَلَدُ وَمَا يُعِيدُ ﴿١٠﴾ قُلْ إِنْ صَلَّيْتُ فَلِكُلِّكُمْ أَصْلٌ عَلَى نَفْسِي وَإِنْ اهْتَدَيْتُمْ فِيمَا يُوحِي إِلَيَّ رَبِّي إِلَهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ ﴿١١﴾ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ فَرَعُوا فَلَا قُوَّةَ وَأَخَذُوا مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ ﴿١٢﴾ وَقَالُوا آمَنَّا بِهِ وَأَلَيْ لَٰهُمُ التَّائُشُ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ﴿١٣﴾ وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ وَيَقْدِرُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ﴿١٤﴾ وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُوتَ بِأَشْيَاءِهِمْ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُرِيبٍ ﴿١٥﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَكِ جِبْرِائِيلَ رُسُلًا أَتَىٰ الْأَرْضَ وَتَرَىٰ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرِيلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْمُخْلِكُ ﴿٢﴾ بَنَىٰ بَنِي النَّاسِ أَذْكَرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَآفَافٌ تُؤَفَّكُونَ ﴿٣﴾

دامه زیندرا له نیوان نهوان و نهو شتانهی: که بریتیه له رزگار بوون له سزاو زحمه و گه پشتن به به هشت و رمزه مندی خودا، ﴿کَمَا فُوتَ بِأَشْيَاءِهِمْ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُرِيبٍ﴾ و کوو چون نهو پهنده لی درا له گهل گله پشینه هاو وینه کانیان دا، نه مثالی گهل نوح و گهل عادو شهود، نه وایش کاتیک په شیمان بوونه و ه که کاتی په شیمان بوونه و ه نه بوو، بیگومان نهوان کاتی خو ی له ژبانی دنیایاندا له دهریای دو دلی و گومانی و هادا بوون: که خاومنه کهی ده خسته په ریشانی و نارده ته و ه.

کوتایی سوره تی سبا



سوره تی (فاطر)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ همدو سو پاس بو نهو خودایه به به دیه پنه ری ناسمانه کان و زموییه، نهو

بوونه و موره فراوانه‌ی له نه‌بووه هیناوته گایه‌وه، نه‌و
 بوونه و موره‌ی که هه‌ندیکی دمیینین و زۆر که‌می لێ دزمانین و
 به‌خه‌یاڵیش بۆمان ته‌ی نا‌کړی و زانیاری ئی‌مه ناتوانی
 کۆنترولی بکا. ﴿جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا﴾ په‌روم‌دگار فریشته‌ی
 ک‌ردوون به‌ فرستاده‌و نا‌و‌مند له نی‌وان خۆ‌یداو نی‌وان
 پی‌غه‌م‌به‌ران‌یدا، هه‌روا گه‌لێ ئه‌رك و به‌ر‌به‌رسیاری ت‌ری‌شیان پێ
 ده‌سپ‌ێری ﴿أُولَىٰ أَجْنَحَةٍ مَّتًى وَثَلَاثَ وَرُبَاعَ﴾ نه‌و فری‌شته‌نه
 خا‌وم‌ن با‌لن، هه‌یا‌نه دو‌با‌لی هه‌ن، هه‌یا‌نه سی با‌له، هه‌یا‌نه
 خا‌وم‌نی چوار با‌له، هه‌ندی‌کی‌شیان زیاد له‌وه با‌لیان پێ‌ومن،
 به‌هۆ‌ی نه‌و با‌له‌وه له ئه‌سمانه‌وه داده‌به‌ز‌نه سه‌ر زه‌وی و به‌رز
 ده‌به‌نه‌و بۆ ئاسمان. ﴿يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ
 شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ په‌روم‌دگار له خه‌لق‌ی مه‌لا‌ئیکه‌دا چه‌ندی‌کی بو‌ی
 با‌لی تر زیاد ده‌کا، هه‌رومه‌ا له‌خه‌لق‌ی شتی ت‌ری‌ش دا و مندی‌کی
 بیه‌و‌ئێ شت زیاد ده‌کا، چاو جوان ده‌کا، دهم و لوت و رو‌خ‌سار
 ده‌زاینی‌ته‌وه، دهن‌گ خۆ‌ش ده‌کا. بێ‌گومان خودا دمه‌سه‌لا‌تی
 ده‌های هه‌یه به‌ سه‌ر هه‌موو شتی‌ک داو هه‌یج شتی‌کی لێ عاسی

﴿ مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴾
 دهمبه خشى له نيعمه ته كانى حيسسى بن يان مه عنوى، له
 رزق ورؤيى و باران و به فرو ههوا، له سساغى و نه من و
 ناسايش و زانيارى و پيخه مبرايه تى و حيكمه ت و عه قل و
 هو ش، نه وه كهس نيه بتوانى بيته له مپرو نه هيلى بيته
 دى، هر كاتى خودا نهو نيعمه تانه ي گرتنه وه كهس ناتوانى
 هه راهه ميان بينى، هه موو خير و هه ريك به دمست خودا
 خويته تى نهو بالادمست و گاردروست و دانان و نيزانه،

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَالْيَ تَوَفَّكُونَ﴾ نهی نادمیزادینه، هممووتان به گشتی یدای نیعمه‌تہ‌کانی خودا بکہ‌نہ‌وہ به‌سہ‌رتانہ‌وہ، بہر‌چاویان بگرن و شوکرانہ ژمی‌ریی خاومن نیعمت بن و دان به فضل و بہ‌خششی خودادا بنین، تنہا بہ‌ندایہ‌تی بؤ ئەو بکہ‌ن و ئەو بہ بہ‌رورمردگاری خوٚتان بزائن، ہمر ئەو رزق‌ورژوژیدمرتانہ، لہ ناسمانہ‌وہ بارانتان بؤ دہبارینی، لہ زہوی گشتوگالتان بؤ دہروینی، تاکوتہ‌نہایی ئەو

وَلَوْ يَكْفُرُوكُمْ مُتَدَارِكَةً لَفَزَعْتُمْ مِنْ قُبُلِهِمْ وَإِلَى آفَاقِهِمْ الْأَمْثَرُ
 ١ يَأْتِيهِمُ النَّاسُ أَفْئِدَةً وَاعْتِقَابًا فَلَا يُؤْمِنُ بِهِمْ وَلَوْ لَمْ يَلِكُمْ مِنَ الْغَيْبِ الْبَرَاءَ
 وَلَا يُؤْمِنُ بِهِمْ وَأَمَّا الْأَعْمَالُ ٥ لَنْ الْقَائِلِينَ لَكُمُ عَذَابُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
 عَذَابًا لِيُؤْذِيَ عَوَالِدَهُمْ أَكْثَرًا مِنْ أَكْثَرِ السَّعِيرِ ٦ الَّذِينَ
 كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
 مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ٧ أَمَّا زَيْنٌ لَمْ يَسْمَعْ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ حَقًّا
 فَمَنْ أَتَاهُ يُضِلُّ مِنْ يَسَارَةٍ وَيَهْدِي مِنْ يَسَارَةٍ فَلَا تَذْهَبُ نَفْسُكَ
 عَلَيْهِمْ حَتَّىٰ يَمُوتَ بَيْنَ يَدَيْهِمْ عَلَيْهِمْ سَازِجَةٌ ٨ وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ
 الرِّيحَ فَتُبْرِحَ سَحَابًا مَقْفُودًا إِلَىٰ بِلَادٍ أَمْسِيَةٍ فَأَحْيَا بَادِيَ الْأَرْضِ بَعْدَ
 مَوْتِهَا كَذَلِكَ الْفُتُورُ ٩ مَنْ كَفَرْنَا بِهِ عَرَضَ النَّارِ فَبِئْسَ مَا كُنَّا
 فِيهِ يَصْعَدُ الْكَلْبُ الْكَلْبِيَّةُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ
 يَسْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُؤُا لِيَكُمُ مَوْجُودٌ
 ١٠ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ ثُمَّ مِنْ طُفْلَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَرْزَاقًا
 وَمَا تَعْمَلُ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ١١ وَاللَّهُ يَخْتَصِمُ لَكُمْ فِي
 مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ١٢ وَاللَّهُ يَخْتَصِمُ لَكُمْ فِي مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ١٣

رابگه‌یه‌ن، بزانی جگه له ئەو هیج خودای تر نین، جا که
دانتان به‌ومدا نا، ئیتر چۆن دوی ئەو راگهیاندن و بەلگه
ناشکراو جۆراوجۆرانەو ئەو دان پیاوانه ، ئیتر چۆن له حەق
لادەدن، چۆن رو له یەکتابەرستی ومردمگیرێ و دەست دمهکن
بەیتیه‌رستی؟

﴿وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ﴾ نهگم نهو
 موشریكانه به دروٲ بخه نه وه نهی موحه ممه د! بهر بهر مگانی
 به یامه گمت بکه و رمتی بکه نه وه، گوئ نهگرن بو
 بانگه وازی به گمت که بنه مایه کی سمر کی، یه کتاپه رستی یه و
 به به لگه و نی شان ه چه سپا وه، نه وه پی غه مناک مه به و چا و
 له پیغه مبه رانی پیش خوٲ بکه، نه وانیش و مگو و تو به
 موعه جیزه و به لگه ی راستی یه وه چوونه سمر گه ل و
 نه ته وه مکانیان، هه رمانیان پی کردن به یه کتاپه رستی و
 به ندایه تی کردنی دلسوزانه بو خودا، که چی به گوئیان
 نه کردن و به دروئیان خسته نه وه، ﴿وَاللّٰهُ يُرْجِعُ الْأُمُورَ﴾

سهرمنجامی هه موو کەس بۆلای خودایەو بە گوێرە
کردەوهکانیان سزاو پاداشیان دەداتەوه.

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾ ئەي ئادەمیزادینە
هه مووتان بزانن و دلتیا بن: کە وادەو بە ئێنی خودا بە
زیندووبوونەوهو حیسابو لیکۆلێنەوه حەقەو چەسپاوه،
قیامەت رادەبێ و شکو گومانی تێدا نیە، قیامەت حەقەو حەق
دەبێ بێتە جێ، حەق نافەوتێ و بە قیژ ناریاو بەتال
نابێتەوهو نابوچیتەوه، ﴿فَلَا تُفَرِّتُمْ أَلْحَاةَ الدُّنْيَا﴾ بە
زەخاریزو زەرق و بەرەقی دنیا هەلەخەلەتێن، لەزەمت و
خۆشی کاتی دنیا نیو هەوڵدان بۆ قیامەت غافل نەکا،
ژیانی دنیا لە خەشتەبەرەو پیویستە وریای خۆتان بن. ﴿وَلَا
تُفَرِّتُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ﴾ وریا بن شەیتان لە خەشتەتان نەبا، واتان
لێ نەکا بە خەیاڵ و هیوای بۆش بژین وای بخاتە دلتانەوه،
کەهەر تاوانێک بکەن خودا لێتان خۆش دەبێ، لەم رێگەوه لە
خەشتەتان بەرێو بکەونه ناو زلکاوی تاوان و گومراپی یەوه،
نەهێلن زەهەرتان بێ بەرێ

﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ﴾ بێگومان شەیتان دوژمنی سەرەکی
ئێومێه و دوژمنایەتی خۆی بۆ ئێوه راگەیانندوه ﴿فَاتَّخِذُوهُ
عَدُوًّا﴾ ئێومش بە دوژمنی خۆتانێ حسیب بکەن، ئەو لە
کۆنەوه دزایەتی ئێوهی راگەیانندوه، ئێومش بە توندی
دزایەتی بکەن، مەیکەنە نامۆزگاریکەری خۆتان، شوینی
مەکەون، ئەو دوژمنانە، دوژمنیش نەگەر عەقڵی هەبێ
شوین دوژمنی خۆی ناکەوێ، شەیتان بانگەوازیی ئێوه ناکا بۆ
خێرو خۆشی و سەرەرازی ﴿إِنَّمَا يَدْعُو حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ
أَصْحَابِ السُّعُورِ﴾ ئەو تەنیا دمیەوی گومراتان بکا بۆ ئەوهی
لەگەڵ خۆی دا بێتانباتە ناو دۆزەخ، دەی کەسێک عەقڵی هەبێ،
چۆن بە پێر بانگەوازیی کەسێکەوه دەچێ بانگەوازیی بکا بۆ
ناو دۆزەخ.

﴿الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ ئەوانە کافەرن بە خوداو
بپروایان بە پێغەمبەرێتی پێغەمبەرەکی نیە، ئینکاری
زیندووبوونەومیان کردوه و دەکەن و شوین وەسووسەئێ شەیتان
دەکەون، ئەوانە عەزابی بە ئێشیان بۆ نامادە کراوه ﴿وَالَّذِينَ
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ﴾ ئەوانە

بپروایان بە تاک و تەنهای خودا هێناوه، بپروایان بە
پێغەمبەرێتی پێغەمبەر هەیه، قیامەت بەراست دەزانن
و پێی بپروای دەررونیان، کردەوهی باشیان ئەنجام داوه،
پایەندی فەرمان و جەڵەوگیرەکانی پەرورەدگار بوون، ئەوانە
لێخۆشبوونی خودا لە تاوان و بەهەشتی رازاومیان بۆ بپار
دراوه.

﴿أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا؟﴾ چۆن یەكسانن
خراپەکارو چاکەکار؟ چۆن دەگونجێ ئەو کافەرە سەررەقانهی،
کە شەیتان کردەوهی ناشیرینی لەلا جوان کردبێ، بێت و
صەنەم دەپەرستن و پێیان وایە: کاری باش دەکەن، چۆن
دەگونجێ لەگەڵ هیدایەتدراومەکان دا یەكسان بن ؟؟ ﴿فَإِنَّ اللَّهَ
يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ بێگومان خودا گومرا دەکا
ئەوانە بیهوێ گومراپیان بکا، هیدایەتی ئەوانەیش دەدا: کە
بیهوێ هیدایەتێان بدا. ﴿فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَاتٍ﴾
ئەي پێغەمبەری خۆشەویست! خەفەت بەسەرکەشی و کوفرو
بێدینی ئەو گومراپیانە مەخۆ، وریا بە نەفسی خۆت لەبەر
ئێش و خەفەت و خەمخواردن بۆ ئەوان بە زایە نەچێ، ﴿إِنَّ
اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ﴾ بێگومان خودا زانیەو دەزانی چی
دەکەن. هیچی لێ گوم نابێ و لە قیامەت دا بە گوێرە
تاوانەکانیان سزایان دەدا.

﴿وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ فَتُفُّرُ سَحَابًا فَسَفَّاهُ إِلَى بَلَدٍ مَيِّتٍ
فَآخِثًا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَلِكَ الْفُشُورُ﴾ پەرورەدگار
خودایەکی وایە با هەلەدەکا هەور و مەجم و جۆل دەخاو رایان
دەدا بۆ شوینێک، کە خودا بیهوێ، لێیان دەخوێ بۆ ولاتی
کە وشک هەلاتبێ و گزوگیای لێ نەپروایی، جا باران لەو
هەورانەو دەبارێنێن، زەوی زیندوو دەکەینەوه بە گیاوگزو
زەنویڕ دەبیتەوه، رووک و درەختی تێدا سەوز دەبنەوه، هەر
بەو شیومێه رۆژی قیامەت ئادەمیزاد زیندوو دەکەینەوه،

﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْغَزَا فَلِلَّهِ الْغَزَا جَمِيعًا﴾ واتە: کەسێک بیهوێ
شەرف و شکۆمەندیی بە دەست بێنێ، با لە رێگە
بەندایەتیکردن بۆ خودا و دەستی بێنێ، با هەر لە خودا
داوای عیززەت و شکۆمەندیی بکا، چونکە سەرچاوەی
عیززەت و تواناو بالادەستی بۆ خودای مەزنە، هەر ئەو
شکۆمەندیی و بەخت و ئیقبال دێخشی بە کەسانێک بیهوێ

بیان بیهوشی، ﴿إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ﴾ نهگرم نیوه خودا نابین و ناگمنه لای، نهوه باش بزائن خودا ناخاوتنی نیوه دمبستی، قسهی پاک و خاوین و مردمگری، یه کتابهرستی و ذیکرو ته سبیحات و فهران به چاکو نهی له خرابه و پارانه وه له خوداو فورثان خویندن پهسند دهکاو قبوله لای. وتنی (سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله والله اکبر) له گه ورمترین جوړی ذیکرو ته سبیحاته گانه، کردهوی باش و پهسند وشه باش بهرز دمکاته وه بو لای خوئی: ﴿وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السُّيَّاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ أُولَئِكَ هُوَ يُسْرَرُ﴾ نهوانه پیلانی خرابه و سه ریچی گردنی خودا دادمپژن، کردهوی خراب و بهد، نه انجام دمدن، و مگو نهوانه پیلانی کوشتنی پیغه مبهریان دارشت، هرومها نهوانه همولی لاوازوننی نابینی نیسلام دمدن و له مبهی دروست دهکن بو نهوهی خه لکی موسولمان نهی، وایش نشان دمدن، که نهوان عیبادتی خودا دهکن و کاریک نه انجام دمدن خودا لئی رازییه، نانهوانه عهزایی به نیش و سامناکیان بو داندراوه، پیلان و همول و تیکوشانیان هه لو مشاوه بی ناگامن، رنج به خه سار و کردهوه پوچن،

﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نَظْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا﴾ بهر و مردگار سه رمتا ناده میزادی له گل دروست کرده، بابه گه وری ناده میزاد، که باوه نادمه له گل دروست کراوه گلش بو خوئی ماددمیه کی بی گیانه، پاشان نیوهی ناده میزادی له دلویه ناویک دروست کرده، که مهنی پیاده و دمپژینه رحمی نافرته وه و له گه ناوی نافرمت تیکه نا دمبی و ناده میزادی لی پیک دی. ﴿وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أَثْقَلٍ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ﴾ هیچ مینه ییک به ناده میزاد و غهیری ناده میزاده و کور به ییک له مند الانی هه لنگری و داینانی نیلا به زانستی خودا نه انجام دمدن! خودا خه لقی دهکاو به هوناغه کانی ژبانی د تیپه ری دهکا، ته نانت هیلکهش که جوړه حه ملیکه و له دمره و می مند الان دا به هوئی له سر هه نیشتنی دایکه که، یان به هوئی نامیره وه، گیانه بهری لی پهیدا دمبی و بیچووی لی هه لدی، هه مووی به ناگاداری خودایه و نه و رهمیان دینن.

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذَابٌ فَرَاتٍ سَالِغٌ شَرَابُهُ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمَنْ كُلُّ تَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَازٍ تَنْبَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢﴾ يُولِجُ اللَّيْلُ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارُ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُسَمًّى ذَلِكَ كُمْ اللَّهُ رُكُومًا لَكَ الْمَلَائِكَةُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ ﴿١٣﴾ إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دَعَاءَكُمْ وَهُمْ كَرُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكْفُرُونَ بَشْرِكُكُمْ وَلَا يَنْفَعُكَ مِنْ ذَلِكَ خَيْرٌ ﴿١٤﴾ يَتَأْتِيهَا النَّاسُ أَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿١٥﴾ إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٦﴾ وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿١٧﴾ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ حِمْلِهَا لَا يَحْمِلُ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ إِمَّا نَنْزِلُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَمَنْ تَرَكْنَا فَمَا نَنْزِلْ لِنَفْسِهِ وَلِيَ اللَّهُ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾

﴿وَمَا يُعْمَرُ مِنْ مُعْمَرٍ وَلَا يَنْقُصُ مِنْ عُمرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ﴾ له ته مهنی هیچ کهس دریژ ناکریتیه وه، له ته مهنی کهس کهم ناکریتیه و من نیلا له لایه ری هه موو ناده میزادیک دا به دور و دریژی و به وردی نه و زانیارییه له له و حوله حقوطلا تو مار کراوه، له و نه انداز میه له وئی دا چه سپاوه کهم و زیاد ناگا، دریژ بوونی ته مهن و کورت بوونی به قه ضا و قه دمری خودایه، ﴿إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ چی به چی گردنی نه و یاساو نیظامه لای خودا کاریکی ناسانه و چ گرانیه کی تیدا نیه.

﴿وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذَابٌ فَرَاتٍ سَالِغٌ شَرَابُهُ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ﴾ ژور بهی موفه سسرین بیان وایه مبهست به: نایه ته که په ند هینانه و میه دمریاری کوفرو نیمان، یان کافرو موسولمان، همرگیز نیمان له گه ل کوفردا چون یه ک نین، و هکوو چو ن دمریای شیرین و خاوم ناوی گوارا له گه ل دمریای تفت و تال و سویردا چون یه ک نین، واته له راستی دا نه و دو دمریایانه چون یه ک نین، یه کیکیان ناوی شیرین و گوارایه، به

خودا نین جگه له نهو، خاومنی بوونه وهره، ﴿وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ﴾ نهو بتو صهنه مانهی نیوهی موشریک دمیانه پرستن و پیتان وایه: دمتوانن یارمه تیتان بدن و کاتی تهنگانه فریاتان بکهون، دلتیا بن له بونه وهردا دمه لاتی هیچیان نیه، ته نامت دمه لاتی هینانه دی شتیکیان نیه: که به نه ندازهی تو پکله تهنکهی سمر دهنکه خورما پهک بڼ.

﴿۱۴﴾ إِنَّ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا﴾ نهگهر هاوار بکهنه نهو خودا دروژنانه، که نیوه له حیاتی خودا دمیانه پرستن، هاوار که تان نابیسن، چونکه ماده په کی بڼ گیان و بڼ ههستن، له همرزی محال دا نهگهر گویشیان له هاوار که تان بڼ ناتوانن هیچتان بڼ بکهن، ﴿وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بَشِرِكُمْ﴾ له روژی هیامهت دا، که نیوه به هیوان فریاتان بکهون، نهوان ینکاری نهو په رستش و کرده وانهی نیوه دمهکن و نارهمه ندیی خویان بهرام بهر کرده و کانتان دردم بهرن، دهلین، نهوانه درو دمهکن، نیمه ناگامان له عیبادت کردنیان بڼ نیمه نیه، ﴿وَلَا يَنْفَكُ مِنْ خَيْرٍ﴾ هیچ که سیک دربارهی حال و مزعی نهو خودا دروژنانه له روژی قیامهت داو په رستش کارمکانیان ههوالی راست و دروست ناداتی، هر خودا دمتوانن ههوالی راست و سهرمنجامی واقعی شته کانت بڼ رابگه یه نی،

﴿۱۵﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّبِعُوا الْفَقْرَاءَ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾ نهی ناده میزادینه؛ هه مووتان موحتاجی خودان، پیوستیتان به یارمه تی خودا ههیه، هه موو هه ناسه په کی هه لی دمژنو دمیدنه وه، له هه موو جم و جول و هه لئس و که و تیکتان دا پیوستیتان به وه ههیه خودا هیزو تواناتان بڼ بیه خشی، هیچ شتیکتان بڼ یارمه تیدانی په رومردگار بڼ ناکری، بویه نه رکی سهرشانتانه به دل سوژی به ندایه تی خودا بکهن په رومردگار بڼ ناتاجه له عیبادت کردنی نیوه و غهیری نیوه، نیوه به ندایه تی بڼ بکهن یان بوی نه کهن نهو همر خودایه و له خودایه تی ناکه وی.

﴿۱۶﴾ إِنَّ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ. ﴿۱۷﴾ وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ﴾ نهگهر بیوستایه نیوهی له ناو دم برد و گهل و نه ته و میه کی تری دهی نایه کایه و هو جوداواز دهبون له نیوه،

گویره پیوستیتانی ولاته کان به چووم و چوگاکان دا جاری دمی و زموی وزارو کشت و کال ناودیر دهکا، بڼ لی خواردنه وه گونجاوه، نهو پیریان تال و سویره و راوستاوه، به که لکی خواردنه وه نایه و قوت ناجی و قورک دمسوتیتن. به ناو همر دو دمریاکان دا که شتی تیپه ردمبن. ﴿وَمَنْ كُلَّ تَاكُلُونَ لَحْمًا طَرِبًا وَتَسْتَخْرِجُونَ حَبَّةً تَلْبَسُوهَا﴾ له همر دو چوژی دمریاکان ماسی راو دمهکن و گوشتی تهر و ناسک دمحون و له همر دو کیان دا لولونو مهر جان دردمه یین دمی که نه خشل و خوتانی بڼ دمری زینه وه، ﴿وَتَرَى الْفَلْكَ فِيهِ مَوَاجِرٌ لَتَتَغَوَّا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ هه ندیکه له نیعمه تی خودا به سهر نیوهی ناده میزاده وه هاتو چوژی که شتی و گهمیکان به ناو دمریاکان دا. تو دمی نی نهی بینهر! که شتی و گهمیکان ناوی دمریاکان شق دمهکن و به گویره نهو سروشتهی، که خودا له ناو ماده سهر ناو مگان دا دایناوه دین و دمرون، بزویو چوره کالای تریان لی بارکراوه له ولاتیکه وه دمیگویرنه وه بڼ ولاتیکی تر، بڼ نهوی: که نیوه بهو هاتو چو یه تان ههولی بازرگانی بدن و له هه مان کات دا سوپاسی خودا بکهن له سهر ژیربار کردنی نهو که شتی و گهمیانه و تواناتان بڼ به کار هیانانان،

﴿۱۸﴾ يُرِجُ اللَّيْلُ فِي النَّهَارِ وَيُورِجُ النَّهَارُ فِي اللَّيْلِ﴾ شهو دمحاته ناو روژمه، واته له شهو کهم دمهکاته و هو دمیخاته سهر روژ، له روژ کهم دمهکاته و هو دمیخاته سهر شهو، نه دم دروژ دمهکا و نهو کورت دمی و به پیچ وانه وه. کاتی وایش دمی بهرام بهر دمن. ﴿وَسَخَّرَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ كُلٌّ لِيَجْرِيَ لِأَجَلٍ مُسَمًّى﴾ خوړو مانگی رام کردون، همر وا هه موو نه ستره مگانی به گهر وک و وستاوه کانه وه رام کردون، ههریه که له خوړو مانگ به نه ندازهی خو ی و یاسایه کی یهزدانی له هه لخولان و هاتو چودان تا کاتی رابوونی قیامهت سو نه وهی ژماره ی سال و مانگ و حیسابی خوتان بزنان، و مرزه کانی سال و کاتی چه جکردن و مانگی پیروزی رهمهزان دیاری بکهن، کاتی نویره و جومعه و جهامهت تان لا نومایان بڼ. ﴿ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ﴾ نهو که سهی نه وه توانا و دمه لاتی ه تی نه وه کرده و شویند مسیه تی له دروست کردنی ناسمانه کان و زموی و دروست کردنی ناده میزاد له گل و هه ل سوراندنی بونه وهر بهو شیوه ریک و پیکه، نه وه (الله) یه، خودای که وهری نیومه، هیچ

رَبِّكَ وَبَيْنَكَ تَر دهبوون له نَبُوهُ، نه نجامدانی کار یکی ناودها
 بؤخودا چ گرانیه کی تیدا نیه، به لکوو زور ناسان و بی نهرکه،
﴿۱۸﴾ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۖ هیچ نه مفسیکی تاوانبار، تاوانی
 یه کیکی تر هه لئانگری، ههرکسه به تاوانی خویه وه
 هه نه وگریه، وکردوهی خرابی خوی به کۆلیه و میه تی. **﴿وَأَن
 تَدْعُ ثِقِلَۃً إِلَىٰ جَمَلِهَا لَا يَخْمَلُ مِنْهَا شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ﴾**
 نه گهر یه کیکی کۆل گران به باری قورس، داوا له یه کیکی تر
 بکا یارمه تی بداو هه ندیکی له تاوانه کانی بخاته نه ستوی،
 داوا لیکراو هیچ به پیری وه نایه و لایمی ناداته وه، ته نانه ت
 نه گهر خزمی نزیکیشی بی، **﴿إِنَّمَا تُنَلِّیۡرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمُ
 بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾** نهی پیغه مبه ر نه وه کوو به
 به یامه که ت به ندنامیز دمی بؤ ناده میزاد، نیلا بؤ که ساتیک
 که به نهی نی له خودا دوترسن، خاومن عه قل و فامن، بر وایان
 به شته غه بی یه کان هه یه پیش نه وهی به چاوی خو یان بیان
 بینن، ههرچی شهر یعت هه رمانیان بی بکا نه وان به دلسوزی
 نه نجامی دمدن، نه و نو یزان هی له سه ریان هه رز کراوه به
 ربیک و پیکی به جیی دینن. **﴿وَمَن تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ ۖ وَإِلَى
 اللَّهِ الْمَصِيرُ﴾** ههر که سیك خو له هاوه لئانان بؤ خودا و تاوان
 پاک ده کاته وه، سودی طاعه ته که ی بؤ خو یه تی، سه ر نه نجام
 که رانه وه هه ر بؤ لای خودایه و نه و حیساب و لیکۆلینه و میان
 له گه ل ده کا، هه ر که سه به گو یه ری کرده و هه کانی پاداش
 و مرده گری ته وه و سزا دمدری. چاکه به چاکه و خراپه به
 خراپه.

﴿۱۹﴾ وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ. ۲۰ وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ.

﴿۲۱﴾ وَلَا الظُّلُ وَلَا الْحُرُورُ﴾ کو یرو بینا وه کوو یه ک نین هه روا
 تاریکی یه کان و روناکی جو داوازن، سی به رو گه رمایش لیک
 ناچن، له لای په ر و مر دگار هه رگیز ئیمان و کوفر، خیر و شه ر،
 هیدایه ت و گومرایی، وه کوو یه ک نین و به یه ک چاو سه ریان
 ناگری،

﴿۲۲﴾ وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ﴾ هه رگیز وه کوو یه ک

نین، موسولمانی دل زیندوی خاومن هه ست و کافر ی دل زمی
 هه ست مردوو، دوو شتی دژ به یه کی سروشت جیاوازن و
 لیک ناچن! **﴿إِنَّ اللَّهَ يَسْمَعُ مَن يَشَاءُ﴾** بیگومان خودا

﴿۲۳﴾ وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ۖ وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ ۖ
﴿۲۴﴾ وَلَا الظُّلُ وَلَا الْحُرُورُ ۖ وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ ۚ
إِنَّ اللَّهَ يَسْمَعُ مَن يَشَاءُ ۚ وَمَا أَسْمَعُ مَن فِي الْقُبُورِ ۖ **﴿۲۵﴾**
لَقَدْ أَنذَرْتُ ۖ إِنَّا أَنزَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا ۚ وَلَقَدْ مِّنْ
أُمَمٍ خَلَفْنَا بِهَا نَذِيرًا ۖ وَلَقَدْ يَكْفِرُونَ ۖ فَكَيْفَ كُتِبَ عَلَيْهِ
مِنْ قَبْلِهِمْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ ۖ وَالزُّبُرُ ۖ وَالْكِتَابِ
الْمُنِيرِ ۖ **﴿۲۶﴾** **فَرَأَيْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ**
الذِّكْرُ ۖ إِنَّ اللَّهَ نُزِّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنزَلْنَا بِهِ ذُرْرًا مِّنْ ثَمَرٍ
أَلْوَنًا ۖ وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيْضٌ وَحُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَنُهَا
وَعَرَبٌ سُودٌ ۖ **﴿۲۷﴾** **وَمِنَ النَّاسِ وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ**
أَلْوَنُهُ ۖ أَتَعْلَمُ كَذَلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْمُسْلِمُونَ
﴿۲۸﴾ **إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ**
وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً
يَرْجُونَ جَزَاءً لَّنْ كَبُورًا ۖ **﴿۲۹﴾** **لِيُؤْتِيَهُمُ أَجْرَهُم**
وَيَرْزِقَهُم مِّنْ فَضْلِهِ ۚ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ ۖ

هیدایه تی نه وان هه دما که بیه وی هیدایه ت و مر بگرن و به لکه و
 ده لیل کاریان تی بکه ن، وایان لی ده کا به لکه بی یسن و سودی
 لی و مر بگرن. **﴿وَمَا أَلْتِ بِمُؤْمِنٍ فِي الْقُبُورِ﴾** نه تو
 ناده میزادی و توانات سنورداره، ناتوانی به یامی خوت به
 مردوانی ناو گۆر بگه یه نی، هه روا ناتوانی به یامی خوت به
 که ساتیک بگه یه نی که دلیان مردوه و وه کوو نه هلی
 گۆرستان و کوفر دلی مراندون،

﴿۲۳﴾ إِنَّا أَنذَرْتُ ۖ إِنَّا أَنزَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا ۚ

کردنه و میه، نه تو پیغه مبه ری و ترساندن و گه یاندنت له سه ره،
 هیدایه ت دان و گومر کردن به دمه ت خودایه !

﴿۲۴﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا ۚ ئیمه تو مان به حه ق

ره وان هه کردوه نه ی پیغه مبه را مزگینی دمدی به
 خودایه رستان به به هه شت و کافر ده کان دمه رسی نی له ناگری
 دۆزه خ، نه رکی سه رشان ی تو مژده دان و ترساندنه، **﴿وَأَن مِّنْ**
أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ﴾ هیچ گه ل و نه ته و میه ک نیه پیغه مبه ری
 بؤ سه ر ره وان هه نه گرای، هه ر گه ل و نه ته و میه ک هاتبیت ه سه ر

روی زموی پیغمبرمان بؤ سمر ناردون، له عه زابی سهختی
نیمه ترساندویانن، بیانویان بریون،

﴿۲۵﴾ **وَإِنْ يَكْذِبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ** نه گهر
موشریکه گانی قورمیش: که ههومی خوتن، به درؤت بخنه وه،
ئه وه تۆ دلگران مهبه، چونکه ههر تۆ به درؤ نه خراو پته وه،
گهل و نه ته و مگانی پئش نه وانیش پیغمبرمانی پئش خوایان
به درؤ خستونه وه. ﴿جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ
الْمُبِينِ﴾ نه و گهل و نه ته وانهش پیغمبرمگانیان هاتوونه
سهریان به موعجیزه و نیشانهی حیاجیا و مهبه نامه و سپارهی
نووسرا و موه؛ و مگوو صوحوفی نیبراهیم و موسا، هه روه ها به
کتیبی ناشکرا و هیدایمت نامیزدوه، و مگوو ته و رات و نینجیل.

﴿۲۶﴾ **ثُمَّ أَخَذَتِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكُفْرًا كَانَ لَكِبَرٍ** و پرای ناردنی
نه و پیغمبرمانه و ناردنی نه و نامه و کتیبه ناسمانیانه،
گهل و نه ته و مگانی پیغمبرمگانیان به درؤ خستونه وه،
به یامه گانیان رمکردنه وه، منیش نه و سمر رمقه
به درؤ خه رموانه م به عه زابی سهختی خۆم گرتن و له ناوم
بردن دهسا بروانه جیم به سهر هینان و جیم لی کردن!!

﴿۲۷﴾ **أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ
مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا** نه وه تۆ نه تبینیوه نهی ناده میزاد: که خودای
بالادست و به توانا چهند شتیکی جیا جیا و زۆر، له شتیکی
دروست دهکا؟ نه تبینیوه له ناسمانه وه ناوی باراندوه به و
بارانه له زموی جۆره ها به روبومی جیا جیا له تام و چیژ و
رمنگ و سیمادا، له بۆن و سود و تمهن دا به دی هیناوه،
هه ندیکی سورو بریکی زمردو به شیکی رمش و جۆریکی سپی،
هه میشه و تیکه لاو و رنگا و رنگ، هه موو نه م حه مکه گز و گیا و
دارو درهخت و به روبووم و میوه جاته له یهک زموی بهیدا
دهکا و یهک ناو دهخونه وه. ﴿وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيْضٌ وَحُمْرٌ
مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا﴾ واته: هه روه ها خودا کیو مگانی وادروست
کردون رنگ و شیومیان لیکی جیا به، رنگی بهردو
شاخه گانیان جۆرا و جۆره، هه ندیکی سپی و جۆریکی رمش و
بریکی سورو لایه کی سهوزو به شیکی رنگی ترو تیکه لاو، بؤ
نموونه نیستا نیمه له ناوچهی سلیمانی دا ده بینن کارگه گانی
بهردی مهربه بهردی جۆرا و جۆریان هه به له ناوچهی
قهرمداخه وه بهردی رمش دین و به مشار قاشی دهگه له

پینج و پینه وه بهردی سهوزو له ناوچهی ماوه ته وه بهردی سورو
له گوندی دپړپوه بهردی رمصاصی و... هتد دههین و قاشیان
دهگه و دانیشتون ته غلیفی ناو مال و دیواری خانوه گانیانی
پئ دهگه، بؤ رازاندنه وهی جادو بازار به کاریان دههین و
هه ندیکی لی دمنیرن بهم لاو به ولادا، نیستا که به و بهردی
رمگا و رنگانه دانیشتون، تهختی ماله گانیان کاشی دهگه،
دیمه نیکی جوان و قه شهنگ دمنوینن ژورو حه وشه و بهر
بیلایان دهلی باغچهی گولگولاوییه.

﴿۲۸﴾ **وَمِنَ النَّاسِ وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ كَذَلِكَ**
هه روه ها بهر و مردگار له ناده میزاد و زیندوموران دا له پاتال و
ناژهل دا که مپرو بزن و حوشترو رمشه و لاغه، جۆره ها شیوهی
لییان دروست کردوه، جۆره ها رنگه زی گیانله بهرانی
به دیهیناوه، له تافه رنگه زیکیش دا جۆره ها رنگ و
سهر و سیمای خولقاندوه، جۆره ها رنگ و دهنگی تیدا
رسکاندون، حهزو نارمزوی جۆرا و جۆر، زمانی جیا جیا، رنگی
زۆرو هه مبه جۆر، ﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ
عَزِيزٌ غَفُورٌ﴾ نه و مگو له خودا دمترس به نهین، نیلا نه وانه
نه بئ که زانیاریان هه به به خودا، دزمانن چ صیفه تیک
شیای زاتی پاکیه تی، دزمانن دمه لآت و توانای رهای هه به و
ههرچی بیهوی بیکا دهیکا و هیچی لی یاخی نابی،

﴿۲۹﴾ **إِنَّ الَّذِينَ يَقُولُونَ كُنَّا بِاللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَيْنَاهُم مِمَّا
رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَّنْ تَبُورَ** نه وانهی
بهردموانن له سمر خویندنه وهی قورنن و به پیره وی کردنی
فهرمان و جله و گریه گانی، جیبه جی کردنی نه رکی سهرشانیان،
نویژه گانیان به ریک و پیک و له کاتی خویدا نه نجام دمدن،
له و مال و سامانهی خودا پی به خشیون به نهین و به
ناشکرا به شه و بهروژ لی دمه خشن، نه وانه به هیوای
پاداشی خودان و چا و مپروانی نه وه دهگه خودا له پاساوی
طاعهت و به ندایه تی گردنیان پاداشی باشیان بداته وه،
ناشکرا شه خودا رمنج به خه ساریان ناکا و هیوایان دیته جی.

﴿۳۰﴾ **لِيُؤْتِيَهُمْ أَجْرَهُمْ وَيزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ** پابه ندی فهرمان و
جله و گریه گانی خودان، بؤ نه وهی خودا پاداشیان بداته وه و
له فضل و گهورمی خویشییه وه پاداشیان بؤ زیاد بکا، شتی
وایان بداتی به خه پالیش به ییان پئ نه بریدی، ﴿إِنَّهُ غَفُورٌ

شُكُورٌ بیگومان خودا زور لیخوشبوه له تاوانی بهنده تۆبه کارمکانی، سوپاسی نهوانه دمکا، که بهندایهتی بو خودا دمکن، واته: لییان رازی دمبی.

﴿۱﴾ **وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ** **﴿۲﴾** **ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ إِذْ ذُكِرَ الْأَوَّلُ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ** **﴿۳﴾** **جَنَّتٌ عَدْنٌ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ** **﴿۴﴾** **وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ** **﴿۵﴾** **الَّذِي لَطَمَ آذَانَ الْقُمَّامَةِ مِنْ فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ** **﴿۶﴾** **وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَافِرٍ** **﴿۷﴾** **وَهُمْ يَصْطَرِّحُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَنْ تَذَكَّرْ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَّصِيرٍ** **﴿۸﴾** **إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ** **﴿۹﴾** **عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ** **﴿۱۰﴾**

﴿۱﴾ **وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ** **﴿۲﴾** **ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ إِذْ ذُكِرَ الْأَوَّلُ** **﴿۳﴾** **وَاتِهِ:** باشان برپارمان داو کردمانه حوكمیکی قهطعی: که قورنان بکهینه میرات بو بهنده ههلبزارده کانهان و بیکهینه بهرنامهی ژپانیان بۆیان، جا نهو بهنده ههلبزاردانه مان سی جورن:

۱- ههینه ستم له خودی خویان دمکن و سنوورشکینی نهجام دممن، ههندی نه رکی سه رشانیان نهجام نادهن بری تاوان دمکن، (واته: تاوانی بچوک)

۲- ههینه مامناوهندییه، واجبات به جی دینی و خودمباریزی لهشتی حرام به لام ههندی شتی سونمت ناکاو بری کاری مهکروهیش نهجام ددها.

۳- ههینه ههولی نهجامدانی کاری خیر ددها و سووره له سمر پابه ندهبون به فرمان و جله و گریه به کانی قورنان و نه رکی سه رسانی جی به جی دمکا، خو دمباریزی له شتی حرام و ههندی کاری موباحیش ناکا، **﴿ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ﴾** **﴿۴﴾** **ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ إِذْ ذُكِرَ الْأَوَّلُ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ** **﴿۵﴾** **وَاتِهِ:** که قورنانی پیداون و کردویهتی به بهرنامهی ژپانتان و ههلبزاردنتان بو نهوهی قورنانتان بو بنیئر فاضل و نیعمهتی خودایه به سمر نیودهو.

﴿۶﴾ **وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَافِرٍ** **﴿۷﴾** **وَهُمْ يَصْطَرِّحُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَنْ تَذَكَّرْ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَّصِيرٍ** **﴿۸﴾** **إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ** **﴿۹﴾** **عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ** **﴿۱۰﴾**

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿۱﴾ ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ إِذْ ذُكِرَ الْأَوَّلُ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿۲﴾ جَنَّتٌ عَدْنٌ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿۳﴾ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ﴿۴﴾ الَّذِي لَطَمَ آذَانَ الْقُمَّامَةِ مِنْ فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ ﴿۵﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَافِرٍ ﴿۶﴾ وَهُمْ يَصْطَرِّحُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَنْ تَذَكَّرْ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَّصِيرٍ ﴿۷﴾ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ﴿۸﴾ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿۹﴾

دسته بندی نالتون و به دوری پرته و دارو مرواری، بۆشاکیان له بههشت دا حهریری خالیص و نایاب و ناسکه، **﴿۱﴾** **وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ** **﴿۲﴾** **ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ إِذْ ذُكِرَ الْأَوَّلُ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ** **﴿۳﴾** **جَنَّتٌ عَدْنٌ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ** **﴿۴﴾** **وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ** **﴿۵﴾** **الَّذِي لَطَمَ آذَانَ الْقُمَّامَةِ مِنْ فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ** **﴿۶﴾** **وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَافِرٍ** **﴿۷﴾** **وَهُمْ يَصْطَرِّحُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَنْ تَذَكَّرْ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَّصِيرٍ** **﴿۸﴾** **إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ** **﴿۹﴾** **عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ** **﴿۱۰﴾**

﴿۱﴾ **وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ** **﴿۲﴾** **ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ إِذْ ذُكِرَ الْأَوَّلُ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ** **﴿۳﴾** **جَنَّتٌ عَدْنٌ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ** **﴿۴﴾** **وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ** **﴿۵﴾** **الَّذِي لَطَمَ آذَانَ الْقُمَّامَةِ مِنْ فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ** **﴿۶﴾** **وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَافِرٍ** **﴿۷﴾** **وَهُمْ يَصْطَرِّحُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَنْ تَذَكَّرْ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَّصِيرٍ** **﴿۸﴾** **إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ** **﴿۹﴾** **عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ** **﴿۱۰﴾**

رابواردنه، هیج ناخوښی و ماندوبونیکنان توش نایه، ماندووشه که تی جهسته یی و نارده حتی د مروونیمان تووش نابی!

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فِيمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا﴾ ئەوانه ی کافرن و بریوان به هه بون و تالک و ته نهایی خودا نیه، قورئان به راست نازان، به لگه و نیشانه کانی ئیمان دهشارنه وه، هه ول ددهن سهر له ئاده میزادان تیک بدنه و گومریان بکه، ئەوانه ناگری دۆزه خیای بۆ ئاماده کراوه و تیدا دمیینه وه بۆ هه تاهه تابه و بریاری مردنیکی تریان بۆ نادری و بهرن لهو سزا سهخته رزگاریان بی، عه زابی سهختیشیان له سهر سوک ناگری، ﴿كَذَٰلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَافِرٍ﴾ بهو جوړه سزای هه موو ئەوانه دمهینه وه، که زیده روی ده که له کوفرو بیدینی دا، له بنکی دۆزه دا بهندیان ده که ی.

﴿وَهُمْ يَصْطَرِّحُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ﴾ ئەو کافرانه له ناو دۆزه دا هاواریان لی هه لدهستی و ده که ونه زورمه زوو پاران هه وه و لانه وه و هاواریان و ده لێن، خودایه! له تهن گانه و عه زابه رزگارمان بکه و له دۆزه بهمان بهر دمه وه و بهمان گێر هه بۆ ژیا نی، ئە گهر بهمان گێر یه وه بۆ ژیا نی دنیا نیتر، ئیمه یه که سهر ده ست ده که ی به کاری چاک و خودا به رستی و هه رگیز نا که ری نه وه بۆ سهر ئەو کرده وه نا شیرینه ی ئە نه جامان داو، جاریکی تر بریای بریای هاوول بۆ خودا دانانی، ﴿أَوَلَمْ نَعْمَرْكُمْ مِمَّا يَدْكُرُ فِيهِ مَنْ تَذَكَّرُ؟﴾ ئایا ئیمه له دنیا دا نه و نه ده مان ته مه ن نه دانی، که به توان بیر بکه نه وه؟ نه و نه ده مان له ژیا ن دا نه هی شته وه که له حه ق تیب که نه و سوودی لی و به رگرن؟ ﴿وَجَاءَكُمْ التَّلْذِيرُ﴾ وه ل حال ئیوه له ژیا نی دنیا تان دا پیغه مبه ری تر سی نه ر هاو ته ناو تان و بان که وازی کردون بۆ ئیمان نه یان، ﴿فَذَرُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ﴾ ده سا به چیژن عه زابی نه بری وه ی دۆزه له تۆ له ی کرده وه نا شیرینه کانی خو تان، له سهر سه ری چی که ر دنتان بۆ په یامی پیغه مبه ران له دنیا دا، بیگومان ئیوه بهو هه لوی ستانه تان سه مکار بوون، نه مرؤش سه مکاران بی پشت و په نان و کهس نیه به توانی یار مه تی ئیوه ی سه مکار بدا،

﴿إِنَّ اللَّهَ عَالِمُ غَيْبِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ بیگومان بهر و مردگار هه موو به نامه کییه کی ئاسمانه کان و زهوی دزمانی، هیج شتیکی لی گوم نابی، ناگاداری هه موو هه لئس و کهوت و کرده و میه کتانه، دزمانی سروشت و خووتان چۆنه، چیتان له ناو دمه روون دا هه شار داوه، ته نه انت ئە گهر به شتان گێر ته وه بۆ جیهان، ئیوه هه مان هه لویستی نا شیرین و بهر و باو مر ی نا راست و نا حه ق تان دمی.

﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ﴾ بهر و مردگارتان خودایه کی وه هایه، ئیوه ی کرده به چین چین له سهر زهوی، چین یکتان دمه رو جینیکی تر تان جیگایان دمه رنه وه، بۆ نه وه ی هه مووتان سود له خیر و خیراتی زهوی و بهر بگرن، سوپا سگوزاری خودا بن، یه کتا به رستی بکه، ﴿فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ﴾ که سی که سپه یی بکا بهرام بهر نیعه ته کانی خودا، هه لئس و کهوت و بهر و بۆ چونی کوفرا میز بی شه وه زیانی کوفره که ی له سهر خو یه تی و بۆ خو ی خه سار ته مندو به دبه خت و مالتویرانه. ﴿وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا﴾ بهرده و امبوون له سهر کوفر جگه له قارو غه زمی خودا چیتریان بۆ ده ست بهر نا کا، هه تا ئەوان سوور بن له سهر کوفرو بیدینی، خودا زیاتر ره قی لیان دمی و عه زابیان بۆ سه ختر ده کا، ﴿وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا﴾ بهرده و امبو نیان له سهر کوفر جگه له خه سار ته مندو و مالتویرانی هیجی تریان بۆ زیاد نا کا.

﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ﴾ ئە ی پیغه مبه ر، بهو مو شری که نه هام و سه ر په قانه بلێ، و مر ن پی م بلێ و تیم بکه یه نن ئەو به ت و سه نه مانه ی کردو تان به هاو له ی خودا و به خودایان دزمان، ئایا جییان له زهوی دا به دی هی ناوه؟ کامه یه شو پی نه ده ست و کرده و میان؟ ﴿أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَاوَاتِ؟﴾ ئایا هاو به شییان هه یه له که ل خودا دا له درو سه تکردن و بهر یو مبه ر دن و خا و میه تی ئاسمانه کان دا؟ هه تا شیاوی ئەوه بن به ندایه تی یان بۆ بکه؟ ﴿أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا فَهُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْهُ؟﴾ ئایا ناز لمان کرده بۆ سه ر یان نامه یه کی ئاسمانی و مها به شت گیری شریک و کوفریان بکا و به لگه بی له سهر دا واکه یان؟!

نه خير نامه يان بؤ نه نيردراوه ﴿بَلْ إِنْ يَعِدُ الظَّالِمُونَ بَعْضُهُمْ
بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا﴾ به لگوو له ودا نه وگوو شوین که ووتوون نیلا
شوین هه واهه و هه و هه و ناره و ناره و ناره و شوین که ووتوون، هه و
بیروبوچون و هه و هه و ناره و ناره و بوختان و به تاله،
وگوو چون مله ورو سته مکاران واده بی بناغه و پروبوچ
دمدن به شوینکه و توانیان، به چاو و راهه لیان ده خله تین،
به فاک و فیک له خسته یان دمه!

﴿۴۱﴾ إِنَّ اللَّهَ يُمْسِكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا ۖ بَلِّغُوا
پهرومردگار به خودرمت و توانای خوئی ناسمانه کان و زهوی
راگرتون و ناهیلئ له جه مسهری خوئیان دهرچن و هه لخلوانی
هه له ک تیک بچئ، هیزی کی شنده ی تایبه تی له نیوان
نه ستیره و مانگو و خوړو باقی هه باره کانی ترده خولقاندوه،
هه ره که یان به بی خوئی له مه داری خویدا دیوو ده چئ و
هه لده خولی و تا نه و کاته ی خودا مه زنده ی کردوه چرکه یه ک
و مستانیان نیه. ﴿وَلَنْ زَالَا إِنْ أَمْسَكْتُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ
كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا﴾ خو نه گمر له هه رزیکدا خه ریک بن له
جه مسهری خوئیان دهرچن، جگه له خودا که سی تر توانای
نه وای نیه نه هیلئ له خه ت لایدن، هه ر خودا خوئی دمتوانی
په ره به هه لئوران و هاتوچوئی نه و نه فلاك و هه بارانه بدا، به
هه رمانی خودا هه ره که یان به گویره نه خشه و پلانی بؤ
دیاریکراویان له گمردان و بی و مستان کاری خوئیان نه نجام
دمدن، پهرومردگار و پرای نه وای، که خاومنی نه و هیزو
تواناو دمه لاته ره واهو بی سنووریه کاری به شینه یین و
خاوم صه بره، مؤله تی موشریک و سته مکاران ددها، زوو به
غه زمی خوئی نایانگری، لیخوشبوو لیبوردمیه له تاوانی
نه وانه ی توبه ده کنه و له گونا هه کانیان په شیمانن،

﴿۴۲﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَنْ جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لَیْكُونُنَّ أَهْدَى
مِنْ إِحْدَى الْأُمَمِ ۖ واته قورمیشیه کان پیش ره وانه کردنی
حه زرمی موحه مه د (ﷺ) بؤ سه ریان، سویندی گه ورمیان
ده خواردو ده یانگوت، نه گمر خودا بکا پیغه مبه ریکمان بؤ بی
مؤزدمرو ترسینه ر بی، شهرت و عهد بی له هه ووه گهل و
نه ته ووه یه ک زیاتر به پیر بانگه وازییه که یه ووه بچین و یه کسه ر
نیمانی بی بینین و وابکه یین بیینه نموونه ی گهل و نه ته ووه کان،
به ته وای و به دلئوزی پابه ندی په یام و نامه ناسمانیه که ی

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ ۖ مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ ۖ وَلَا
يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا مَقْتًا ۖ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ
كُفْرَهُمْ إِلَّا خَسَارًا ﴿۳۹﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ
دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ
أَمْ آتَيْنَهُمْ كِتَابًا فَمَنْ عَلَى يَمِينٍ مَتَىٰ بَلْ إِنْ يَعِدُ الظَّالِمُونَ
بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا ﴿۴۰﴾ إِنَّ اللَّهَ يُمْسِكُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَا إِنْ أَمْسَكْتُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ
إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿۴۱﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَنْ
جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لَیْكُونُنَّ أَهْدَىٰ مِنَ إِحْدَى الْأُمَمِ ۖ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ
مَا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿۴۲﴾ اسْتَكْبَارًا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ
وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ ۚ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا مُنْتِ
الْأُولَئِينَ فَلَنْ يَحْدِلَ أَمْرُ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَنْ يَحْدِلَ أَمْرُ اللَّهِ تَبْدِيلًا
﴿۴۳﴾ أَمْ لَيْسَ بِأَرْضِ الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ
قَبْلِهِمْ وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُمْ شَيْئًا
فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا ﴿۴۴﴾

بین به ووه له هه رمان و جه و گریه کانی لانه دمه، نه ووه حال و
وه زعی عمره به کان بوو، نه ووه سویندو عهدو په یمانیان بوو،
خه لگیان له خوئیان ده کرده شایه ت و نه و واده به لئنانه یان
دمدن، که چی ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ مَا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا﴾: که
ناواته که یان هاته چی و خودا ترسینه ری له ره گزی خوئیان بؤ
ناردن، به زمانی خوئیان قورنای بؤ پیغه مبه ر (ﷺ) نارد پییان
رابه گیه سن، زیاتر سوربوون له سه ر کوفرو بته رستی
پیشووین، نه وونده ی تر کوفره که یان زیادی کردو پتر له
ریبازی نیمان دو ورکه و تنه ووه هه لیان تیزاند،

﴿۴۴﴾ اسْتَكْبَارًا فِي الْأَرْضِ ۖ له به ر خو به زلانی و لوتبه رزی
کردن له سه ر زهوی، نه گینا به لگوو ده لیلیکیان به ده سته ووه
نه بوو پشی پی به ستن!! (﴿وَمَكْرَ السَّيِّئِ﴾ هه روا له به ر
مه کری خراب و فرت و فیلی نابه چی، به م جوړه خوئیان به
گو مراهی هی شته ووه خه لکی تریشیان گو مراه ده کردو
نه یانده هیشت به پیر بانگه وازییه که ی پیغه مبه روه بچن،
﴿وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ﴾ تاوان و ناکامی فرت و فیلی

بوونه و مر پیرویه کی نه ده هیشتوه، هه موو ئاده میزادو
ئازمل و پاتالیانی له ناو ده برد، سه رچاوه ی رزق و رژی
تارومار ده کردن و سه رزمی ده بوه ساریه کی سوته مه روی بی
زیندومر.

﴿وَلَكِنْ يُخَرِّهُمُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ وەئ تۆله ئیستاندن و
عهزابدانه که بیان هه ئه ده گری بۆ کاتیکی دیاریکراو: که رژی
قیامته، جا ﴿فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ﴾ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا که
رژی قیامت هات، ئەو کاته زۆر به عه داله تکاری سزایان
ده داو، هه ر که سه به گوێره ی کردموه کانی سزاو پاداش
ومر ده گریته وه که س سته می ئی ناگری، بیگومان خودا به
کرده وه ی بهنده کانی بینایه و هیجی ئی گوم نابۆ و تیک ناجی.

کۆتایی سوره ی فاطر



سوره ی (یس)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

﴿یس﴾، ئەم وشه یه ده بی به پچرپچری بخویندریته وه واته،
بخویندریته وه یاسین. ﴿وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ﴾ ۱. اَلْكَ لَمِنْ
الْمُرْسَلِينَ. ۲. عَلٰی صِرَاطٍ مُّسْتَقِیْمٍ سویند به قورئانی پر
حیکمهت و ریک و پیک له روی ماناو وشه وه، ئەتۆ ئەی
موحومه د، پیغه مبه ریکی له پیغه مبه ران، له خودا وه
رموانه کراوی، له سه ر په یروو پرۆگرامیکی حه ق و راست و بی
عه یب، ئایینه که ت تۆکه مه و بی خه وش و که م و کوپیه،
شه ریعه ته که ت ته واوو گونجاوه،

﴿تَنْزِيلِ الْغَزِيرِ الرَّحِيمِ﴾ ئەم قورئان و ئایین و شه ریعه ته ی تۆ
بانگه وازی بۆ ده که ی، نازلکراوی خودای خاوه ن
عیزمت و شانه، خودای خاوه ن رحه م و به زمی بۆ بهنده
خاوه ن باومرکهان. ئیمه تۆمان رموانه کردوه ئەی موحه ممه د!
﴿إِنَّا نُنزِّلُ قُرْآنًا مَّا أَلْذَرِ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ﴾ بۆ ئەوه ی
عه ربه کهان بترسینی، ئەو عه ربه انه ی له ومپیش پیغه مبه ریان
بۆ نه هاتوو، باوک و باپیریان نه ترسیندراون، به شه ریعه ت و
یاسای خودا ئاشنا نه بوون، که س نه بوه بیروباومری حه ق و
شه ریعه تی خودایان بۆ رون بکاته وه، ئەوان غافل و بیئاگان له

ناشیرین و کوفرو ئیلحاد هه ر ده که پیته وه بۆ خودی خویمان و
له نه ستۆی خویمان دایه، چونکه دابونه ریته ی خودا وایه له
بوونه ومردا، هه ر گه ل و نه ته ومیه که به سه ر په یامی
پیغه مبه رکه یانه وه نه چووین خودا له ناوی بردون و توشی
سزای سه ختی دۆزمخیان ده کا، ﴿فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سَنَةَ الْأُولَیْنِ﴾
ئایا قورمیشیه کهان جگه له عه زاب و تۆله لیستاندنه وه له سه ر
بیروباومرو هه ئو یستیان، چاومروانی چی ترن؟ ﴿فَلَنْ تَجِدَ
لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَحْوِيلًا﴾ دلتیا به داب و
نه ریته ی خودا گۆرانی به سه ردا نایه، هه رکه سه ی پیغه مبه ری
خودا به درۆ بیخاته وه خودا سزای دمه داو جوداوازی تیدا نیه،
هه رگیز ره حمه ت ناخریته شوینی عه زاب و به پیچه وانه شه وه
هه رگیز خودا عه زابی خۆی له سه ر به درۆ خه رموه کهان
هه ئناگری بۆ ئەوه ی بیخاته سه ر بیئاوانیک.

﴿أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ
قَبْلِهِمْ وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً﴾ ئەوه نه که پاون به سه ر زه وی دا،
له کاروانکردن و هاتووچوین بۆ ولاتی شام و یه مه ن
شوینه واری گه ل و نه ته وه پشینه کهانیان نه دیوه؛ چۆن خودا
ولاتی به سه ردا خاپورکردون و خویمان له ناوچون و که لاومه کوئی
شارو گوندی و ئیرانبووین به به رچاومه یه، ئیواره و به یانی له
گه شت و هاتووچوین دا ده یانبین. هه رچه نده ئەوان زۆر له
قورمیشیه کهان زۆرترو هیژدارتر بوون، سامان و مندالیان له
هی ئەوان زۆرتربوو، ده ی کاتیک عه زابی خودا هاته سه ریان و
یه خه ی گرتن هیج شتیک دادی نه ده ان، ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ
مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا﴾
هیج شتیک نیه له ئاسمانه کهان و زه وی دا به توانی خودا
ده سه وه سان بکا، هه ر کاتیک په رومردگار ویستی کاریک بکا له
ئاسمانه کهان و زه وی دا، هیج له مه پهریک نیه به توانی نه هیلی
ویسته که ی بیه ته دی، بیگومان خودا زانایه به حال و مه زعی
هه موو که س هیج شتیک ئی گوم نابۆ و ده زانی کی شیای
سزادانه، خاوه ن ده سه لات و توانایه هه ر کاتی به وه ی و چۆنی
بوئ ئاوا تۆله ده ستینی.

﴿وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرهَا مِنْ
دَابَّةٍ﴾ ئەگه ر په رومردگار به په له بوایه له سزادانی تاوانباران و
هه ر له گه ل تاوانیکیان کرد، خیرا بیگرتنایه، له سه رپوی

ناسین و زانینی ئایینی حەق و شەریعەت و یاسایەك: كە مایەى بەختە و مریی دۇنیاو قیامەتیانە.

﴿لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ بیگوومان برپاری سزاو عەزازی دۆزەخ بۆ زۆربەى ئەو عەرەبە قورمیشییانە چەسپاوە، لە زانیاری خودادا تۆمار کراوە و براوەتەو: كە ئەوانە ئیمان بە ناوەرۆکی قورئان ناھێن و حەزەرتی موحەممەد بە پیغەمبەر (ﷺ) نازان، خودا زانیویەتی ئەوانە بەو یست و نىختیاری خۆیان سوور دەبن لەسەر کوڤرو بانگەوازی پیغەمبەر رەت دەکەنەو. خودا سڕوشتی ئەوان دەناسێ و دەزانێ: كە ئیمان ناھێن ئەو ناکام و سەرمنجامی زۆربەى زۆریانە،

﴿إِنَّا جَعَلْنَا فِي آغْثَاهُمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ﴾ ئێمە لە ملی ئەوانەدا چەند زنجیرێکی وەهامان داناو: كە گەردنی پەر کردون و ئەو زنجیرانە گەشتونە چەناگەیان و سەریان بۆ ئەوى ناکرێ و ناتوان بۆ بەردەمی خۆیان بروان، لەهەمان کات دا دەستیانمان بەو زنجیرانە بە ملیانەو شەتەك داو، هیچیان بۆ ناکرێ، سەریان بۆ حەواو چاویان بۆ خوارو، بەم جۆرە سەیری هیچ لایەکی خۆیان بۆ ناکرێ،

هیچ شتێك نابینن!

﴿وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ﴾ لە بەردەمیاندا لەمپەر و پەردەمان داناو، لە دواشیانەو بەرەست و لەمپەرمان داناو، وەكوو كەشێك وان كەوتییەتی نێوان دوو بەرەستەو و هیچ نەبینی، بە تەواوی بە پەردەى گومپایی دامان پۆشیون و هیچ نابین، لە هیچ شتێك سود وەرناگرن،

﴿وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَلْدَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ یەكسانە بۆیان بیانترسینی یان نەیانترسینی ئەوان ئیمان ناھێن، هەر لەسەر کوڤری خۆیان سوورن، ئاگادارکردن و ترساندن کاریان تی ناكا، نامادەباشی ئەومیان تێدا نیە قبوولی حەق بکەن.

﴿إِنَّمَا تُنْذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبَ فَبَشْرًا بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ﴾ ترساندنێ تۆ هەر بۆ ئەو كەسانە سودی هەبە: كە برۆیان بە خودا هەبە و پابەندى ئەحکامەکانى دەبن، شوێن شەریعەت و یاسای خودا دەکەون، پێش وەخت

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرِهِمَا مِنَ الذَّنْبِ وَالَّذِينَ يُؤْخَرُ عَنْهُمُ الْإِلَٰهُ مُسَوِّئًا فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا ﴿٥﴾

سورة یس

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ ١ وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ٢ إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ٣ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ٤ تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ٥ لِيُنْذِرَ قَوْمًا مَّا أُنْذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ٦ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ٧ إِنَّا جَعَلْنَا فِي آغْثَاهُمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ ٨ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ٩ وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنْذِرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ١٠ إِنَّمَا تُنْذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبَ فَبَشْرًا بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ١١ إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَرَهُمْ وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُبِينٍ ١٢

ترسی عەزازی خودایان هەبە، نەدیده لە خودا دەترسن، ئەوانە مزگینى لیخۆشیوون لە تاوانەکانیان بەدەیه..

﴿إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَرَهُمْ﴾ ئێمە مردو زیندو دەکەینەو، لە گۆرەکانیان دەریان دەهێنین، هەر ئێمە کارو کردەومیان دەنووسین، چیان کردەو و چیان بەجێ هێشتوو، لای ئێمە عەیان و ئاشکرایە. سزاو پاداشیان بە گوێرەى کردەو و مەدەیان دەدەینەو، ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُبِينٍ﴾ هەموو شتێکمان هەژمارو کۆنترۆل کردو، کردەوی نادەمیزادو هەموو شتێکی ترمان لە لەحوڵەحفوظدا تۆمار کردو، سەرژمێری وردو درستی بوونەوەر لای خودا دیارو عەیانەو هیچی لێ گوم نابێ.

﴿وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ﴾ ئەى پیغەمبەر! بە پەندو نەزێلە بۆ کافرەکانى مەككە، چیرۆکی دانیشتوانی شاری ئەنطاکیە بگێرەو، ئەو حیوارو دەمەدەمى ئەى نێوان فروستادەکانى عیساو ئەو دانیشتو

ناموژگار یکردنیان ﴿قَالَ يَا قَوْمِ اَتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ﴾ و تی: نهی خه لکینه؛ شوین نه م فرۆستانه بکهون، که هاتوون بۆ لاتان و بانگه وازیستان دمکهن بۆ نیمانه نیان و دلسۆزن بۆتان و همول دمدهن له گومرایی رزگارتان بکهن،

﴿اَتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ﴾ شوین بانگه وازی کهسانیک بکهون؛ که له پاساوی ماندوبون و ههولدانیان بۆ رزگار یونستان داوی کریتان لی ناکهن، نهوان له سههر ریبازی حهق و راستن، ئیوه شارمزا دمکهن بۆ پهیره وکردنی نهو ریبازه خودا په سههنده؛ که په کتاپه رستی و بهندایه تیکردنی پهرومردگار.

﴿وَمَا لِي لَا اَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ چ شتیک ههیه من له نیمانه نیان لابداو دورم بخاتهوه له م مه نه جه سروشتییه؛ چ شتیک من مه نه دهکا له عیبادهتکردن بۆ نهو خودایه ی دروستی کردوم و بی گه یاندوم؟ منیش و ئیومهش و هه موو ئاده میزاد بۆ لای نهو دمکه ری نهوه، پاداش و سزای هه موو بهندمهکانی دمهاته وه، چاکه به چاکه و خراپه به سزای دۆزهخ.

﴿اتَّخِذْ مِنْ ذُرِّيهِ آلِهَةً إِن يَرِدْ فِي الرَّحْمَنِ بَصُرًا لَا تَفْنَى عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُنْقَذُونَ﴾ من چۆن دهچم له غهیرمز خودا- خودای تر دمپه رستم؟ خو نه گهر هه رگا خودا بیهوی به لایه کم به سههر بی نی، تکاو شه فاعه تی نهوان هه یج به هریه کم پی نادا، ناتوان له چنگ عهزایی خودا رزگارم بکهن، هه رگیز من شتی وانا کهم و بیروباومری وها پهیره و ناکه م و جگه له خودای مهزن بهندایه تی بۆ که سی تر ناکه م،

﴿إِنِّي إِذًا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ نه گهر من نهو بتانه به خودا بزانم و بهندایه تی یان بکه م نهوه من به ناشکرا له زلکاوی گورایی دام.

﴿إِنِّي آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمِعُونِ﴾ من نیمانم به خودای مهزن هیناوه، بروام بهو خودایه ههیه به دیهینه ری من و ئیومه شه، هه ر نهو دمپه رستم و بهس، دمیس بژنه ون و چاک بچیته گویتانه وه.

﴿قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ﴾ گوترا؛ و مره ناو به هه شته وه، چونکه تۆ له پینا و نایینی حهق دا شه هید بووی. جووه ناو به هه شته وه و

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ﴾ ﴿١٨﴾ إِن كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ ﴿١٩﴾ يَحْسَرَةُ عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٢٠﴾ أَلَمْ يَرَوْا كَرَاهِلَكُنَّا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٢١﴾ وَلَنْ كُلُّ لَمَّا جَمِيعٌ لَدُنَّا عَصْرُونَ ﴿٢٢﴾ وَآيَةٌ لَهُمْ الْأَرْضُ الَّتِي بَنَيْنَا فِيهَا وَإِخراجًا مِنْهَا حَبًّا فَعِتَهُ يَأْكُلُونَ ﴿٢٣﴾ وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِنْ نَجِيلٍ وَأَعْنَبٍ وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ ﴿٢٤﴾ لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ إِلَّا يَشْكُرُونَ ﴿٢٥﴾ سُبْحَنَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِمَّنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ وَآيَةٌ لَهُمْ الْيَلَّ سَلَخٌ مِنَ النَّهَارِ فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ ﴿٢٧﴾ وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٢٨﴾ وَالْقَمَرَ قَدَرْتَهُ مَنَازِلَ مَنَ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيرِ ﴿٢٩﴾ لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا الْيَلَّ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٣٠﴾

به نازونیه مه تهکانی شاد بوو. ﴿قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ﴾ بهرمووی؛ بریا گه له که شه بیانزانیایه، سههرنجام و مزع و حالئ نیستای منیان بدیایه؛ بۆ نهو می و مکوو من نیمانیان بهینایه و نهوانیش سههرنجام به م نازونیه مه تانه شاد بوونایه. ﴿بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ﴾ خۆزگه بیانزانیایه بهو می؛ که خودا لیم خۆشبوو و خستومیه ریزی بهر یزان و له پی پی شه هیدان و پیاوچاکان دا تۆماری کردوم و مکوو نهوان شوینی خۆش و پر نازونیه مه تی پی به خشیوم.

کو تایی جزمی بیست و دووم



﴿وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ﴾ هه یج فره شته یه که مان نه ماننارده خوار بۆ سههر گهل حه بیبی نه ججار دوا ی نهو می گه له که ی بهنا حهق شه هیدیان

سەردەردىن زەمى سەوز ھەلدەگەپى، درەختى چرۇ دەكاو سەوز دەپى، دەختىك دەپىنى زەمى رازاوتەمەو جۆرەھا گزۇگياو گولۇگولزى تىدا رسكاو، بەجۆرەھا رەنگو دىمەن خۇى دەنۇن، جۆرەھا كانياو جۇگاو جۇبارو تاڭگە تىدا تەقىونەمەو رەوان بوون، وندە تىر سىروشتىان رازاندۇتەمەو جوانىيان پى بەخشىو. لەو گزۇگياو درەختانە دانەوئەو بىزىو بۇ ھەراھەم ھىناون رزقورۇزى خۇتانو ئازەلۇ گيانلەبەرائى تىر دابىن كىردە. جاومەكوو زەمى مردو، بە باران زىندو دەكەپنەو، ھەر بەو جۆرەش مردوان زىندو دەكەپنەو!!

﴿۲۴﴾ وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِّنْ نَّحِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجْرًا فِيهَا مِّنَ النَّخْلِ بِهَيْمَانٍ هَيْئًاوَهُوَ زەمى بە باران زىندومان كىردۇتەو چەند باغ و باغاتىك لە دارخورماو دارى تىر دارى بەردارى، ھەئەمان ھولاندە لە ناويان دا چەند كانىو سەرچاوە چەشمەنداز، بۇ خواردەنەو رازاندەنەو ناودىرو پىويستىاتى تىر گيانلەبەران.

﴿۲۵﴾ لِيَاْكُلُوا مِن ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ؟ مەبەست لە رواندن و رسكاندن روھك دارودرەخت، مەبەست لە دروست كىردنى باغ و باغات نەمەيە: گيانلەبەران لە بەروبوومەكانيان بخۇن، ھەرۈمە ئادەمىزاد لە بەروبوومى دەست و دوى خۇيان بخۇن، لەو خۇراگە بخۇن كەلەو بەروبوومە دروستى دەكەن.. وەكوو دۇشاو مېوزو باسوخ و مەباو ترشبات و شەربەت... ھتە.

﴿۲۶﴾ سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُثْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنَ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ پاك و بەرزو پىرۇزە لە ھاو، ئەو خودايە جۆرەھا روھك درەختى جۇراو جۆرە رەنگاورەنگى لە زەمى بەدى ھىناو، لە ھەموو شتىك نىرومى خولقاندەو، لە خودى ئادەمىزادىش دا نىرومى بەدى ھىناو، لەو ھەموو ھەشامەتەي خودا دروستى كىردە، ھەر خۇى دەزانى چىن و چۇن نىرومى تىدا خولقاندون، تەنانت زانىارى تازە دەرى خست: كە پچوكتىن ھەبارە، كە گەردىلەيە، پىك ھاتووە لە دوو شتى دۇ بەيەك لە تىشكى كارەمبىي(سالبو موحەب) ئەو دوشتە سىروشت لىك جىياوازە تىكەل بەيەكتە دەپن و يەك مادەو گەردىلە پىك دەھىن.

كىرد، ھىچ فرىشتەيەكەمان بۇ سەر نەناردن، پىويستەمان بەو نەبوو لەشكىرى فرىشتەيان بۇسەر بنىرىن، بەلكوو وامان پىيار دابوو، قەضاو قەدەرمان وا چەسپابوو: كە بە گرمەونالەي بەھىز لەناويان بەرىن، ﴿۲۹﴾ إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ بەھىلا كىردەكەيان جگە لە گرمەونالەيەك بەولاو ھىتەر نەبوو، جوبرائىل يەك گرمەيەكى بەسەردا كىردن و خىرا ھەموويان خپ بوون، جولەيان نەما! ﴿۳۰﴾ يَا حَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ئەي ئەوانەي پىغەمبەرانتان بەدرۇ خستەو، ناخ و ئۆھىكى زۇرو كوشندە بگەن، پەشيمان بىنەو لەسەر ھەلوپست و كىردەمەتان، دەك مالوپران و خەسارمەند خۇتان چونكە ھەر پىغەمبەرىك ھاتىتە سەرتان و بانگەوازي كىردىن بۇ يەكتاپەرسىتى و ھەق پەرسىتى و خىروھەر، لە جىياتى ئەوۈى بەپىر بانگەوازيەكەيەو بچن، گائەتان پىكردەو بە درۇتان خستەو.

﴿۳۱﴾ أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ نايان ئادەمىزاد چىن لە دوا چىنيان بە بەسەرھاتى پىش خۇيان پەندو عىرەمتيان و مەنەگرت، بەلەناو چوونى گەلە ستەمكارە پىشەنەكان تەمبى خواردو نەبوون؟ ھىچ بىر لە سەرنجامى گەل عادو ئەمەدو قەومى توبىبەو قەومى ھىرەمەون ناگەنەو، نازان ئەو ئادەمىزادانەي لە پىش ئەوانەو لەناو چون، تازە پىراپىراي جارىكى تر ناگەپنەو دۇنيا، ؟؟ ﴿۳۲﴾ وَإِنْ كُلٌّ لَّمَّا جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ بىگومان ھەموو گەل و نەتەو ھەكان بەرابردو داهاتوويانەو لەرۇزى قىامەتدا لای ئىمە ئامادە دەكىرىن و ھىسابو لىكۆلىنەو ھىيان لەگەلدەكەين، ھەر كەسە بەگۆپەرى كىردەمەكانى سزاو پاداشى دەمەينەو. ﴿۳۳﴾ وَآيَةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيِّتَةُ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ بىرك لە نىشانەي بەدەسلاتى خودا لەسەر زىندو كىردەمەو ئادەمىزاد لە رۇزى قىامەت دا، ئەم زەمىيە مردو و شىك ھەلاتو ھىنەش و نەمايەيە، دەپىنن و شىك و پىرەنگەو بوەتە سوتەمەرۇ، ھىچ شىناو مردو نەش و نەمايەكى تىدا نەماو، ئىمە بەھۇى باراندنى بارانەو زىندوى دەكەپنەو، روھكى و شىك ھەلاتو چەكەرە دەكاو

﴿٣٧﴾ وَآيَةٌ لَهُمُ اللَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُمْ مُظْلَمُونَ ﴿٣٨﴾ وَآتَاهُ:

برېك له به لگمو نيشانه گانې دمه لاتی رمهای پهروردگار،
دروستکردنی شه وو رژه، هينانی هاتنی شه ورژه يهك
به دواي يهك دا. به ردهوام تاريکی دادی روناکی دمه و،
مه خلوقات دمکه وپته ناو تاريکاييه وه، به پيچه وانه شه وه
روناکی دی تاريکی راده دا، نه مهش له ناگامی هه لځولانی گوئی
زموي به دهوری خولگه ی خوی دا، له خورئاووه بۆ رژه لات،
به ردهوام خور له نیومی کورمی زموي دمه دا روناکه، له
نیومه کی تری نه دیووه تاريکه.

﴿٣٨﴾ وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٣٩﴾

نیسانه یه کی تری خودرمتو دمه لاتی خودا به سه مر
بوونه و مردا، هه لسه و پاندنی خۆره تا کو تایی مه داری خوئی،
له و مه پیش واگومان دمبرا: که خۆر له شوینی خوئی دامه زرا و مو
جم و جوئی نیه، به لām له دوایی دا زاندر: که خۆر له شوینی
خوئی را و مستاو نیه. به لکوو له گه ردایه، هه می شه به یه ک
ئیتتجاهو یه کلا به خیرایی له فضا ی بو نه و مردا جهرمیان
دهکا. ئاسمانشوناسان وایان مه زنده کردوه: که له چرکه یه ک دا
دوانزه میل دمپئی، پهرومردگار — که هه ر خوئی ده زانی خۆر
چۆنه و چۆن دمرواو بۆ کوئی ده چی. ده فهرمو ی: ﴿تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ
لَهَا﴾ ئه م موسته قهری خۆر بۆی ده چی و ده یگاتی، جگه له
پهرومردگار که سی تر نازانی چۆنه و چیو له کوئی هه !!

﴿٢٩﴾ وَالْقَمَرَ قَدَرْتَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ ﴿٣٠﴾ بۆ مانگ چەند قۇناغیکمان داناو، پێیان دا تێدەپەڕی، بیست و هەشت قۇناغ، هەر شەو دمجێتە قۇناغیکەو بە ئەندامی سێزە نمرە دادەپەزێ، ئەگەر مانگەگە سی رۆژی دووشەو کەنار دەگرن، ئەگەر بیست و نۆ رۆژیش بێ، شەوی کەنار دەگرن، جا مانگ لە ئاخەر رۆژیدا باریک دەبێ و زەرد هەلەدەگەڕێ و وەک و دەمەداس قەوس دەبێتەو دەگەوێتە حالتی مەحافەو بە وێنەی لاسکی هێشەو خورمای کۆن و شک هەلاتوی لێ دێ.

لەدەموری تۆیە ئەی خۆرشییدی پرتەو بەخشی شەوگەردان
کە نالی وایە حالاتی مەحافی ماھی نەوادیە

(فانی)

وَمَا يَكُنْ لَهُمْ أَنَا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْغُلَاكِ الْمَشْحُونِ ﴿١١﴾ وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِن مِّثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ﴿١٢﴾ وَإِن نَّشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيحَ لَهُمْ إِيَّاَهُمْ يَشْفُونَ ﴿١٣﴾ إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿١٤﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٥﴾ وَمَا تَأْتِيهِمْ مِّنْ آيَةٍ مِّنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿١٦﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَأَلْبَسُوا الْحُكْلَ أَتَىٰهُمُ السَّخَرَاءُ يُكْفَرُونَ ﴿١٧﴾ وَلِلَّذِينَ آمَنُوا نُطْعِمُ مِمَّا قَدْ بَلَغُوا أَطْعَمَهُ إِن شَاءَ اللَّهُ لَآ يَفِيحُوا سُلُوسًا مِّنْهُ يَوْمَ يُقَالُ لِلَّذِينَ هُمْ يَكْفُرُونَ ﴿١٨﴾ مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ ﴿١٩﴾ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٠﴾ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُم مِّنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنسِلُونَ ﴿٢١﴾ قَالُوا ابْنُوا لَنَا مِن بَعْثِنَا مَرْقِدًا هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿٢٢﴾ إِن كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٢٣﴾ فَالْيَوْمَ لَا تَفْظَلُمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تَفْجَرُونَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾

﴿لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ
وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ﴾ نابیو ناگونجی بو خور بگاته مانگو
نابی ریگا بهیه کتر بگرن، چونکه ههریه که بیان مهداری
سهریه خوو تایبه تی ههیه، همت له مهداریک دا کو نابنه وه،
ههروهها چونکه خور رۆژی دهرهجهیهک مهداری خووی
دهگوپزیتسه وه بهلام مانگ رۆزی (۱۲) پله دهگوپزیتسه وه .
ههروهها نیشانهی شهو: که مانگه پێش نیشانهی رۆژ: که
خۆره ناکهوی، بو ههریه که بیان خولگه و مهداری تایبه تی
ههیه.

﴿وَأَيَّةٌ لَهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلِّ الْمَشْحُونِ﴾ بېرىكه له نيشانهى دمه لاتی خودا، رامکردنی دمريا بویان، نهومتا ئیمه بهناو دمريادا خویناو ومچهو نهومدگانیان له کهشتی پر له کالاو ناده میزاددا هه لده گرین، له ولاتی کهوه دمیانگوینینه وه بۆ ولاتیکی تر، پڼویستیایى خوینان له بژیوو پۆشاک و شتی تر، به هۆی نهو کهشتیانه وه دابین دمکهن.

و یزدانیان نیه به زمیان به بنه وایاندا نایه ته وه و کوو دمهرموی: ﴿۴۷﴾ **وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا الدِّينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا مَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَطَعْتُمْ؟** نه وانه رُؤو چروکن، نه گهر پیان بگوتری: له و مال و سامانهی خودا پیی به خشیوی لوی بیه خشن، نه وانهی کافرو بی پروان له و دلاهدا دهلین، نایا نیمه مال و سامانی خو مان بدمینه که سانیک نه گهر خودا بیویستایه مال و سامانی دمدانی و زیانی بؤ خوش دمکردن. ﴿۴۸﴾ **إِنْ أُنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ** نیوه له و دما که فهرانمان پی دمکهن به مالبه خشین، جگه له گومرایی له هیچیکه دا نین، به ناشکرا له ریبارزی عقل و زیری لاتان داوه. ﴿۴۹﴾ **وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ** موشریکه کان له روی عهجه له گردن و گالتنه گردنیا به هیامهت و قهشمه ریگردنیا به موسولمانان دهلین: ثم وادمو به لینهی پیمان دمدمن و دهلین: گوايه هیامهت دی، که یه و کهنگی قیامهت رادهی، نه وه کهی ثم وادمو به لینهان تان دینه دی؟

﴿۴۹﴾ **مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ** چاومپروان ناکه بؤ هاتنی عهزابو رابوونی قیامهت جگه له نه عرمته و فوگردنیک به که پرنای صوردا، به و گرمه زندهق بهر، هه موو زیندمو مریک دمست له عاست دهری نه و گرمه دنیا و پیرانکه ره به ناگهان پهیدا دمی و پیش پهیدا بوونی، ناده میزاد مکان سه رگهرمی کرین و فروشتن و قسه و باسی دنیایی، مهشغوولی خواردن و خواردنه وه و ردام هیانانی کاروباری دنیایی خو یانن، کاتیک به خو یان دزمان کارسات قهوما وه ته مهنی دنیا ته واده، کار له کار تراز و ده و توبه و به شیمانی سودی نیه و زمهنی ته کلیف به سهرچووه.

﴿۵۰﴾ **فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ** کهس فریانا که وئ راسپاردهی خو ی به یه کیکی تر بگه یه نی دمربارهی مال و سامانی، دمربارهی قهرزوق و نه و نه مانهت و چونیته نه خشه و پلانی، به لگوو هر به پهیدا بوونی گرمه که، هه رکه سه له بازار و دوکان و ریگاو باندا هه دهرن و کهس فریا هیچ ناکه وئ. ﴿۵۱﴾ **وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ** فوکر به که پرنای صوردا بؤ جاری دووه بؤ زیندوبوونه و رابوون، له پریکا هه موو

﴿۴۲﴾ **وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ** دروستمان کردوه بؤ ناده میزاد له وینهی نه و کهشتی یه باوک و باپریان سواری بوون کهشتی تر: که دمتوان له دهریادا سواریان بین، کالو و شت و مهکی خو یانی پی بگو یزنه وه. ﴿۴۳﴾ **وَإِنْ نَشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيحَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنْقَذُونَ** نه گهر بمانه وئ نوغرؤی ناو ناویان دمکهین، کهس به هانایانه وه نایه و رزگار ناکرین.

﴿۴۴﴾ **إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ** وهی نیمه به دلوفانی خو مان نیوه له و شکانی و ناودم ریادا هه لده گرین، له خنکان دمتانپاریزین و له زومت و خو شی دنیاتان بؤ بهیدمست ده کهین، تا کاتی کو تایی ته مهنتان. کهشتی چهن دیک گه و ره و چهن دیک تو که به بی له ناو دهریای بهر فراواندا و کوو پوشکه یه وایه له به ردهم ره شه بادا، چهن دیک ناخودای کارما و مه کی نه کانی تازو تو که بین، نه گهر ره حمهتی خودا نه بی له کاتیک له کاته کانی شه و روژدا نقوم دمی و سهر نشینه کانی ده خنکین، نه وانهی به دهریادا تیپه ریون به به لهدم یان به گهمی، دزمان دهریا چهن بی نامانه و رزگار بوون چهن زه حمهت و چهن دووره، دزمان شه پوله کانی چهن سامناک و عاصیفه و ره شه پای چهن به هیزه. هه دمستی ره حمهت و قودرمتی خودایه نه و کهشتی به زبه للاحه له ناو نه و دهریا بی نامانه دا دینی و دمی و به سه لامهتی ره های دما. ﴿۴۵﴾ **وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ** نه گهر به و پشت هه لگرد وانه بگوتری، رو له نایاتی خودا و مره گپین، بترسن له وهی نه و عهزابو کارساتانهی توشی گه له پیشینه سته مکارمان بووه، توشی نیومش بی، هه روا ترسی عهزابی دوامردنیشان هه بی، نه گهر سورین له سهر کو فرو بی دینی خو تان، ترسی عهزابی خوداتان هه بی که یه خه تان بگری و له ناوتان بهری، ته قوای خودا بکهن، به لگوو خودا ره حمتان بی بکا، له عهزابی خو ی بتانپاریزی. ﴿۴۶﴾ **وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ** به لگوو نه وانه هه موو نایه تیکی خودا رو و مره گپین، هه نیشانه و نایه تیکی ته و حیدو راستی پیغه مبه ریه تیان بؤ بی نیلا پستی تی دمکهن، نه که هه نه و مندو بهس به لگوو ره حم و

مه خلوقات له گۆرهكانيان دينه دهرمووه به ههله داوان دين
بۆلای پهرومردگار، بهلهزو پهله دهكهونه رى بۆ سارى
مه حشهرو بۆ حيسابو ليكۆلينهوه، ﴿^{۵۲} قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَن بَعَثَنَا
مِنْ مَرْقَدِنَا﴾ وتيان: نهى مالاويران و هيلاكچوو خۆمان: كى
نيهمى دوا مردنمان له گۆرهكانمان راست كردموه؟! ﴿هَذَا مَا
وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ﴾ نهمه نهوميه: كه خودا
وادهى پيدا بووين و پيغه مبههران پييان راگه ياند بوين،
راستيشيان كردو نهوا هاتهدى. بهم جوړه دان بهومدا دهنين
كه دوامردن زيندوكرانهوه، دان دهنين به راستگويى
پيغه مبههران، نهمه له كاتيكدا بپروا كردن هيچ سوديكي نيه.

﴿^{۵۳} إِن كَانَتْ إِلَّا صِحَّةً واحدةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ﴾
هو پيدا كردنى كه رهنای صور بریتیه له دهنگيكي زور
بههيزو يهك گرمه دمبى، له پرېكاو له نكاويك هه موويان
زيندووبوونهوه به خيراى لای نيمه كۆبوونهوه بۆ
حيسابو ليكۆلينهوه، ﴿^{۵۴} فَأَلْيَوْمَ لَا يُظْلَمَ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْزَوْنَ
إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ لهم روژمدا: كه روژى قيامته، كهس
سته مى لى ناكړى، له كردهوى چاكه كس كهس ناكړيتهوه،
چه نديك كردهوهكه كس كهس كه مبهيه خ بى، حيساب دهكرى،
سزاو پاداشتان نادريتهوه نيلا: كه دهتاندريتهوه به گوپړه
كردهوهكانتان دهتاندريتهوه، چاكه به چاكه خراپه به
خراپه. ﴿^{۵۵} إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَاكِهِونَ﴾
بيگومان موسولمانى راستو دلسوز له خوداپه رستى دا، كه
چوونه ناو باغهكانى بههستهوه له خهلكى تر بى ناگا دهن،
بههوى لهزمت و مرگرتن و به مرازگه يشتيان ناگيان له كهس
ناميئو له حال و مزعى دۆزه خيانيان بى ناگان، ﴿^{۵۶} هُمْ
وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلَالٍ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَكُونَ﴾ خويان و
هاوسه ركانيان له ژير سيهرى درختهكانى بههسته له سهر
تهخته و كورسى جوان و رازاو دانيشتون و پاليان داومتهوه،
﴿^{۵۷} لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مَا يَدْعُونَ﴾ له هه موو جوړيک
ميوميان پيشكهش دهكرى، ههرچى به خه يالياندا بى و
حهزيان لى بى يه كسهر بۆيان حازره هيچ ماتل نابى!
سهربارى نهو هه موو نازو نعيمه تانه ﴿^{۵۸} سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ
رَحِيمٍ﴾ سلاويكه لييان دهكرى، كهله هه موو نازو نعيمه تيك

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَكِهِونَ ﴿٥٥﴾ هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ
فِي ظِلَالٍ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَكُونَ ﴿٥٦﴾ لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ
مَا يَدْعُونَ ﴿٥٧﴾ سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ ﴿٥٨﴾ وَأَمْتَرُوا الْيَوْمَ
أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٩﴾ أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ بَنِي آدَمَ أَنْ لَا
تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٦٠﴾ وَإِنْ أَغْبَدُوا فِي
هَذَا صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِلا كَثِيرًا
وَلَكِنْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿٦٢﴾ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ
﴿٦٣﴾ أَصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٦٤﴾ الْيَوْمَ نَخْتِمُ
عَنْ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَنَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَنْ أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا
الصِّرَاطَ فَأَنْ يَصِيرُونَ ﴿٦٦﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ
عَنْ مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ ﴿٦٧﴾
وَمَنْ تُعَذِّبْهُ نَتَحِسُّهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾
وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ
﴿٦٩﴾ لِيُنذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧٠﴾

بهزرترو خوشتره، سلاويك له خودای پهرومدهو دلوفانهوه
ناپهستهيان دهكرى. پهرومردگار پييان دهقه رموى، نهى نههلى
بههسته سلاوى منتان لى بى.

﴿^{۵۹} وَأَمْتَرُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ﴾ له روژى قيامتهدا به
كاڅره تاوانبارهان دهگوتري: نهى تاوانباره بى پرواگان، نه مړو
خوتان جيا بكه نهوه، له موسولمانان خوتان هه لاويرن. يان
نهى تاوانباران؛ خوتان لهناو خوتاندا ليك جيا ببنهوه، ههر
گرړو تاقه به جيا خوتان هه لاويرن، جولهكه، ههله،
ناگرپه رست، نه ستيرپه رستو بته رسته كان، بوذييه كان،
مادييه كان، مارك سيبه كان، ماوييه كان، مولحيـدو
خودانه ناسه كان... هتد ههر تاقهوه به جيا كۆمهـل كۆمهـل
بوهستن پرسيارتان لى دهكرى و حيسابو ليكۆلينهوه متان
ههيه.

﴿^{۶۰} أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ
عَدُوٌّ مُبِينٌ﴾ نهري نهى نهوهى نادهم؛ نهوه من له سهر زوبانى
پيغه مبههرانم فهرمانم بى نه كردن كه گوپړاپه لى شهيتان

نہ کہن؟ پیغمبر نہ گوتن ہرچی پیتان دہلئی و فرمانتان پی
دہکا رفتی بکہنہ وہ؟ چونکہ شہیتان دوزمنی ناشکرای
نیومہ۔ ﴿۱۱﴾ وَأَنْ اَعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿۱۲﴾ فرمانم
پی کردن کہ ہر من بہرستن، بہ تاء و تہ نہا و بی شہریکم
بزان، گوپراپہ لئی فرمان و نہ ہیہ کانم بن، نہ وہیہ ربازی
حق و راست، نہوش بہرہوی گردنی نایینی نیسلامہ۔ بؤ
لہو دوزمنہ سہرسہ ختہ تان نہ ترسان؟ خو ﴿۱۳﴾ وَلَقَدْ اَمَلْنَا
مِنْكُمْ جِيلاً كَثِيراً اَلَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿۱۴﴾ بیگومان شہیتان
خہ لکیکی زوری گومرا کردہ، کاری ناشیرینی لہ پیش چاو
جوان کردون، کوسپو لہ مپہری بؤ داناون بؤ نہ وہی
لہ خوداپہرستی و یہ کتابہرستی بیانگیریتہ وہ، نہ وہ بؤ
عہقتان پہیدا نہ کردو ہستتان بہو دوزمنیہ تہ نہ کرد؟ بؤ
بہ ہوش خو نہ ہاتنہ وہو وازتان لہ کوفرو نیلحاد نہ ہینا؟ بؤ
نہ وہی نہ مپو توشی نہم نہ گبہ تہ نہ بن! دہی مادام نہ وہ
ہہ لئس و کہوتتان بووہ، نہ وہ بیرو بؤ چون و گوفتارو کردارتان
بووہ، ﴿۱۵﴾ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿۱۶﴾ نہم ناگرہ نہو
دوزہ خہیہ: کہ لہ دنیا دا لہ سہر زوبانی پیغہ مہرمان
ہمہر شہم پی لئ کردون، پیغہ مہرمان لہو ناگرہ
ترساندویان و نیومش بہ دروتان خستونہ وہ، نہومتا بہ چاوی
خوتان ببینن، ﴿۱۷﴾ اصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۱۸﴾ بچنہ
ناوی و سزای بہ نیشی بچیژن، بہ ہوی ہہ لئست و
بیرو بؤ چونی دونیاتان، کہ پرواتان بہ تاء و تہ نہایی خودا
نہ بوو، زیندو بوونہ وہو حیساب و لی کوئینہ و متان بہ درو
دہزانی، ﴿۱۹﴾ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۲۰﴾ بؤ نہ وہی زیاتر ریسوا بن و دلنیا
بن: کہ عہزاییان کوتایی نیہ۔ تاوانیان کردوہ لہ سہریان
چہ سپاوہ، شایہ تیان لہ سہرہم ناتوانن نیںکاری بکہن، چؤن
دمتوانن دان بہ تاوانہ گانیان دا نہ نین؟

﴿۲۱﴾ الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ ﴿۲۲﴾ نہ مپو دہمیان دادہ خہین و
موری دہکہین، متہیان لئ نایہ ﴿۲۳﴾ وَتُكَلِّمُنَا اٰيٰدِيهِمْ وَتَشْهَدُ
اَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿۲۴﴾ نہندامہ کانی جہستہیان دہکہونہ
قہسو شایہ تیان لہ سہر دہدہن، دہست و قہاچیان چ تاوانیکیان
پی گراوہ شایہ تیان لئ دہدہن، دہلئین: نہو تاوانہ مان کردوہ،
بؤ نہو تاوانہ چوین، بؤ نہ وہی بزان نہو نہندامانہی

جہستہیان: کہ لہو دنیا دا یارمہ تیدمریان بوون بؤ
نہنجامدانی کارہ گانیان، نہ مپو شایہ تیان لئ دہدہن، ﴿۲۵﴾ وَلَوْ
نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَىٰ اَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَانَّىٰ يُصِرُّونَ ﴿۲۶﴾
نہ گہر بمانہوئ چاویان کویر دہکہین و شوینی چاویان ہر
دہکہینہ وہ ہیچ نہ بینن، رئ دہرنہ کہن، نہمجار بہو حالہ
بکہونہ رئ و پلہ کوتہیان بی و بیانہوئ بہ ریگادا ہرؤن، جا
چؤن رئ دہر دہکہن و بہ چ شیومہک رؤیشتن نہنجام دہدہن؟

نہوان: کہ چاویان نہ بی چؤن پیشہرکی رؤیشتن دہکہن؟
﴿۲۷﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا وَلَا
يَرْجِعُونَ ﴿۲۸﴾ نہ گہر بمانہوئ شیومہ جہستہیان دہگوپین، ہر
لہو شوینہی تاوانی تیدا نہنجام دہدہن یہ کسہر روخساریان
دہگوپین بہ روخساری مہیمون و بہرازو لہ شوینی خویان
رایان دہگرین نہ بؤ پیشہ وہ بتوانن ہرؤن نہ بؤ دواوہ
بگہرینہ وہ، ﴿۲۹﴾ وَمَنْ لَّعْمَرَةٍ لَّنَكْسُهُ فِي الْخَلْقِ اَلَا يَعْقلُونَ؟ ﴿۳۰﴾
کہ سیک تہ مہنی دریز بکہین، دہیگیرینہ وہ بؤ حالہتی
زمبونی و لاوازی، ہیرو توانای جہستہیی نامین، نہ وہ
نازان و بیر لہ خوتان ناکہنہ وہ، ہمتا بہ سالأ بچن و ہر تر
بن، زمبونی و لاوازی روتان تیدہکا و ہیرو توانای رؤیشتن و
کارکردن و تیگہیشتن و ہیرکردن نامین، بہ کورتی نہ گہر
تہ مہنیاں لہوہ زیاتر بکہین، نہو تہ مہندریزیہ جگہ لہ
زمبونی و بی ہیژی ہیچی تریان بؤ دہستہ بہر ناگا، دہی بؤ
ہریان نہ کردو تہ وہ، خو ناموزگاریی کراون و ناگادار
کراونہ وہو ترسیندراون۔

﴿۳۱﴾ وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشُّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ ﴿۳۲﴾ نیمہ پیغہ مہرمان ہیژی
شاعر نہ کردوہ، بؤ خوشی شاعر نیہ، گہوابو و ہورئانیش
شاعر نیہ، ناشگونجی پیغہ مہر شاعر بی، نہ گہر ہہولیش
بدا ببیتہ شاعر بؤی ناگری، چونکہ بہ سروشت زموقی
شعیری نیہ۔ ﴿۳۳﴾ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ ﴿۳۴﴾ ہورئان جگہ
لہ وہ: کہ زیکرو ناموزگارییہ و نامہیہ کی ئاسمانی رون و
ناشکرایہ چیتر نیہ۔ ہر کہ سیک تیئ بفرکی و لئی
وردبیتہ وہ، تیئ دہگا و سودی لئ و مردہگری، بہرنامہی ژیان و
مایہی بہختہ و مریہیہ۔

﴿لِيُنذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا﴾ بۆ ئەوئى ئەم قورئانە بترسینى ھەر
كەسنىك زىندوئە لەسەر روى زەوى، وەكوو لە شوئىنىكى تردا
دەفەر موى: ﴿لَا نَذِرْكُمْ بِهِ وَ مَنْ بَلَغَ﴾ يان ﴿و مَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ
الْأَحْزَابِ﴾ فالنار موعده ﴿فەتادە دەفەر موى: مەبەست
بە﴾ حَيًّا ﴿لِيُرْهِدَا ئەوئە دلى زىندو بى، چاوى دلى بىنا
بى﴾ (الضحاك) دەئى: واتە عاقل بى، ﴿وَبِحَقِّ الْقَوْلِ﴾ عَلَى
الْكَافِرِينَ ﴿بۆ ئەوئى بېرىار و حوكى عەزاب لەسەر كافەردكان
بەجەسپى، بەكورتى قورئان رەحمەتە بۆ موسوئلمانان
حوججەيە لەسەر كافەردكان. ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا
عَمِلَتْ أَيْدِيهِمْ أَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مَالِكُونَ﴾ ئەوئە ئەو موشرىكانەو
غەبرى ئەوانىش نەياندىوئە نەيانزانىوئە: كە خوداى
بالادەست و خاوەن دەسلەلات، ئەم ھەموو ئازەلانەى بۆ
بەدى ھىئان، بۆى رامكردون و دەستەمۆ بوون بۆيان، دەتوانن
بە وىستى خۆيان سوديان ئى وەربگرن ئەو گيانلەبەرە
زەبەللاخە خاوەن ھىزە (حوشتر، رەشەولاخ، ولاغەبەرەزە) بۆ
ئادەمیزاد دەستەمۆبووئە ژېرباركرائە، بە وىستى خۆى
بەكارىان دىنى، ﴿وَدَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ﴾
ئىمە ئەو ئازەلانەمان بۆ ژېربار كردون و گەردنكەجيان، ئەى
ئادەمیزادىنە ھەرچى بتانەوئى پىيان بكەن پىيان دەكەن،
تەنانەت سەرىشيان دەبېرن و گۆشتەكەيان دەخۆن، بارىان لى
دەنن، خۆتان سوارىان دەبن، زەوىيان بى دەكىلن.
﴿وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ﴾ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿ھەيە بۆ
ئادەمیزاد لەو ئازەلانەدا جگەلە بار ھەلگرتن بۆيان و
سواربوونىيان و لىخواردنىيان گەئى سودى تر، وەكوو سود
وەرگرتن لە خورى مەرمزو كوئك و مووىيان، راخەرو پۆشاكى
لى دروست دەكەن، لە شىرەكانىيان دەخۆنەوئە، ئەرى ئەوئە بۆ
شوكرانەزمىرى ئەو خودايە ناكەن، كە ئەو ھەموو ئازەلانەى
بۆ ژېربار كردون و ئەو ھەموو نازونىعمەتەى بۆ لى بەدى
ھىئان؟
﴿وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَّهُمْ يَنْصُرُونَ﴾ جگە لە
خوداى مەزن چەند بت وەسەنەمىكەيان گردۆتە پەرسەتراوى
خۆيان بەندايەتییان بۆ دەكەن، بە ھىوان یارمەتییان بەدىن،
لە خودا نزیكەيان بكەنەوئە، شەفاعەتییان بۆ بكەن، لەتەنگانەى

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِيهِمْ أَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا
مَالِكُونَ ﴿٧٦﴾ وَدَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ ﴿٧٧﴾
وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾ وَاتَّخَذُوا
مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَّهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿٧٩﴾ لَا يَسْتَطِيعُونَ
نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُنْضَرَّوْنَ ﴿٨٠﴾ فَلَا يَخْزِيكَ قَوْلُهُمْ
إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُبْشِرُونَ ﴿٨١﴾ وَمَا يُغْنِيُونَ ﴿٨٢﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا
خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ﴿٨٣﴾ وَضَرَبْنَا
مَثَلًا وَلَيْسَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُعْطِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿٨٤﴾
قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٨٥﴾
الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ
مِنْهُ تُوقَدُونَ ﴿٨٦﴾ أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
بِقَدِيرٍ عَلَّ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨٧﴾
إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٨٨﴾
فَسُبْحَانَ الَّذِي يَبْدِئُ مَخْلُوقَاتِ كُلِّ شَيْءٍ وَيُعِيدُهُمْ خُلُقَهُمْ

سُورَةُ الصَّافَّاتِ

روژى قىامت رزگارىيان بكەن. بەلام لە راستىدا ھىچيان بۆ
ناكرى، ھىچ سودىكەيان دەست ناكەوئى لە پەرسەتنى ئەو
بتانەدا چونكە ﴿لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ
مُنْضَرَّوْنَ﴾ ئەو خودا درۆزانە ناتوان ھىچ یارمەتییەكەيان
بەدىن، بەلكوو ئەو بتانە زۆر لەو ھىچ و پوچ ترن كە بتوان
یارمەتى خودى خۆيان بەدىن چ جاي یارمەتى غەبرى خۆيان.
﴿فَلَا يَخْزِيكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ﴾ وَمَا يُغْنِيُونَ ﴿ئەى
پىغەمبەر! با تۆ غەمناك نەكا بەرھەلستكارىو
بەدرۆخستەوئەيان، ئەو قسە ناھەقەيان، كە دەئىن، ئەو بتانە
خودامانن، ھاوئى خودان، شەفاعەتمان بۆ دەكەن، يان: كە
دەئىن، تۆ شاعىرى، ساحىرى، كوئەوئەمانى و ھاگەردوئى. غەم
مەخۆ چونكە ئىمە نەئىنى و ناشكرىيان دەزانن، ناگامان لىيە
چە دوژمنايەتەك لە دلى خۆياندا دەشیرنەوئە چى ناشكرا
دەكەن، سزای سەختى دوژەخيان پى دەچىژن و تۆلەيان
لیدەكەينەوئە.

دهخه نه مو و ناهیلن و سوسه و ختوکه ی گومرایی بخه نه ناو دلیانه وه.

﴿فَالْأَيَّاتِ ذُكْرًا﴾ نه رکینکی تری سهرشانیان نه وه یه نامه ی ناسمانی به سهر پیغه مبه ران دا ده خویننه وه. جا سویند به و فریشتانه: که نه وه نه رک و واجباتیانه ﴿إِنَّ إِلَهُكُمْ لَوَاحِدٌ﴾ بیگومان خودای نیوه نه ی نادمیزادینه، نه ی نه وانه ی خیطابان ناراسته ده کری، خودایه کی تاك و ته نها و بی ها و ته، پیویسته به دلسوزی به ندایه تی بو بکه ن ﴿رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشَارِقِ﴾ به دیهینه رو هه لسورینه رو خاومنی ناسمانه کان و زهوی و هه مو و نه و شتانه ی تیایان دایه و له ناوانیان دایه له گیانه به رو بی گیان، له نادمیزاد و فریشته و جندوکه، له روهك و درهخت و ناو و هه واو مانگو خورو نه ستیره و مه جه پرده.

﴿إِنَّا رَبُّ السَّمَاءِ الدُّنْيَا بِرَبِّهِ الْكَوَاكِبِ﴾ نیمه ناسمانی دونیامان رازاندو ته وه به جوانی نه ستیرمکان، هه رکاتی به شه و سهر هه لری، ده سترهنگینی و کارامه یی خودا ده بیینی، نه و نه ستیرانه ده لئی لولونو مروارین دهردهوشینه وه.

﴿وَحِفْظًا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ﴾ نیمه ناسمانان پاراستوه له هه مو و شه ی تانیکی سهرکهش و یاخی، هه رکاتی بیانه وی قسه و یاس له عالمی بالا بدزن، تیر نه ستیره کیان تیردهگرین و ده یان سوتینی، بویه ده مفرموی: ﴿لَا يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَى﴾ واته: شه یاتینی ناتوان هه وال و ناخاوتنی عالمی بالا بیستن، هه ره له گهل هه ولی نه وه یان دا یه کسهر تیرنه ستیرمیان تی دهگری و ناتوان توخنی بکه ون. ﴿وَيَقْدِفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ﴾ دُخُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ له هه لایه که وه بیانه وی بوی سهریکه ون بو قسه دزین، له هه مو و لایه که وه تیرباران ده کرین به تیرنه ستیره، ده شکیندرین و تارومار ده کرین و ناهیلدری توخنی بکه ون و نه و مرارمیان بیته جی، له روژی قیامه تیش دا سزای سهخت و دژوارو به رده و امیان بو هیه،

﴿إِنَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ﴾ مه گمر شه یاتینی یه ک: که له هه ل و فرسه تیك دا به فرکه قسه ییك بدزی و بیفرینی و پیدا به گوئی کاهین و کوئه و مانیه کان دا،

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالصَّفَاتِ صَفًا ﴿١﴾ فَأَلْزَمْتَ زُجْرًا ﴿٢﴾ فَأَلْزَمْتَ ذُكْرًا ﴿٣﴾ إِنَّ إِلَهُكُمْ لَوَاحِدٌ ﴿٤﴾ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشْرِقِ ﴿٥﴾ إِنَّا نَمُنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِرَبِّهِ الْكَوَاكِبِ ﴿٦﴾ وَحِفْظًا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ ﴿٧﴾ لَا يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَى وَيَقْدِفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ ﴿٨﴾ دُخُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ ﴿٩﴾ إِنَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ ﴿١٠﴾ فَاسْتَفْتِهِمْ أَهُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ مَنْ خَلَقْنَا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَازِبٍ ﴿١١﴾ بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ ﴿١٢﴾ وَإِنَّا ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ ﴿١٣﴾ وَإِنَّا نُنَادِيهِمْ يَسْتَسْخَرُونَ ﴿١٤﴾ وَقَالُوا إِن هَذَا إِلَّا أَسْمَارُ مِنْ أَشْجَارٍ أَوْ أَثَانٌ وَإِنَّا لَنَنظُرُونَ ﴿١٥﴾ أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّا لَنَعْلَمَنَّ عَذَابَكُمْ وَلَئِنْ لَمْ تَلْمُذُوا لَأَنذَرْنَا الْأَوَّلُونَ ﴿١٦﴾ قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ ﴿١٧﴾ فَأَلَمَّا هِيَ زَجْرًا وَجْدًا فَمِنْ يَنْظُرُونَ ﴿١٨﴾ وَقَالُوا لَوْ لَنَا هَذَا يَوْمَ الَّذِينَ ﴿١٩﴾ هَذَا يَوْمَ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٢٠﴾ أَخْشَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿٢١﴾ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَاهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْجَحِيمِ ﴿٢٢﴾ وَقَفُّوا هُمْ إِلَهُهُمْ مَسْئُولُونَ ﴿٢٣﴾

نه ویش خیرا تیرنه ستیره یه ک (نه یازیکیک) ده که ویتنه شوینی و جاری واهیه پیش نه وی قسه دژارومکه بگه یمنی، تیرنه ستیره که ده یسوتینی، جاری وایش هیه به قهزاو قهدهری خودا قسه که ده گیه نیت به ره گوئی کاهینه که.

﴿فَاسْتَفْتِهِمْ أَهُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ مَنْ خَلَقْنَا﴾ نه ی پیغه مبه ر پرسیار له وانه بکه، که بروایان به رابوونی قیامت نیه، پییان بلئ: آیا دروستکردنی نه وان قورسره یان دروستکردنی ناسمانه کان و زهوی نه وه ی تیایان دایه له گیانه به رو بی گیان، له فریشته و شه یاتینی، له مانگو خورو نه ستیره و باقی عالمه کانی تری ناو بوونه و مر که نیوه ی نادمیزاد هیه یان لی نازان؟

﴿إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَازِبٍ﴾ نیمه بناغی نه وان: که نادمه له قوریک لیج دروستمان کردوه، جا: که نه وان له و ماده زعیفه دروست کراون؟ نه دی به ج عه قلیک بریایان به زیند و بوونه وه ی دوامردن نیه. ﴿بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ﴾ پیویست به پرسیار لی کردن ناکا، نه وانه گهل و ته و مه یه کی

رادمېن و به زیندوی له بهر دهمستی خودادا دهمسته ونه زمر راده وستو دپروانه دیمه نه سامناکه کانی روژی قیامت..

نهمجار دهمسته که نه به سر زه نشتر دنی خوځان و په شیمانی دمردمېر ﴿وَقَالُوا يَا وَيْلَنَا هَذَا يَوْمُ الدِّينِ﴾ نه وانهی له

دونیادا پروایان به زیندو بوونه وه نه بوه کوتیان: (دهلین) نای مالویران و به هیلاکجو خوځان، ﴿هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي

كُنْتُمْ بِهِ تَكْتُمُونَ﴾ نهمړو په کالاکه رمودو جو داکه رمومیه، روژی جیاگردنه وهی چاکه کاران و خراپکارانه، روژی پاداش

ومرگرتنه ووهو سزادانه ومیه، خراپکارو سته مکار بو دوزخ و خوداپه رستان بو به هه شتی راز ووه نه پراوه.

﴿اَحْشَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَاَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ. مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ روژی رسته اخیز په رومردگار فهران دما به فریشته:

که موشریکه کان و هاوسهرو هاووینه و هواله کانیان و په رستراوه کانیان کویکه نه وه، نهم سئ جوړه که سانه

(سته مکارو خیزان و هواله کانیان و بت و صه نه م) دکانیان راهیچی دهمستی مه حشر بکه، نهمه ش بو زیده خه جالته تی و

په شیمانی و سهرکونه کردن. که دهمرموی: ﴿اَحْشَرُوا﴾ خیطابی خودایه بو فریشته کان، یان خیطابی هندیکیانه بو

هندیکیان. ﴿فَاْمُدُّوهُمْ اِلَى صِرَاطِ الْجَحِيمِ﴾ شارمزایان بکه بولای

دوزخ با هر زو بزنان: که دوزخین و بو نه وئ ره وانه دهمرین نهمه ش به مبه سستی زیده گالته پیکردن و

ریسوابوون. ﴿وَقَفُّوهُمْ اِلَيْهِمْ مَسْؤُولُونَ﴾ له ویستگه رایان بگرن بو حیسابو لیکولینه وه، رایان بگرن با پرسایریان لی

بکری دهمبارهی عه قیدو کارو گوشتاریان: له دنیادا. ﴿مَالِكُمْ لَا تَاصِرُونَ﴾ نه وه چیتانه بو یارمته یه کتری

نادمن: نه وه بو وککو له دنیادا کومه کیتان به یه کتر دهمکرد نیستا نایکه نه: نه وه هه مووتان خړبوونه ووه پیویستان به

یارمته و کومه کی یه کتر هیه، خودا دروژنه کانی خوشتان له ته کدایه؟! ﴿بَلْ هُمْ الْيَوْمَ مُتَسَلِمُونَ﴾ به لکوو نه وانه نهمړو

گهر دنکه چی فهرمانی خودان، بی گوپی ناکه، توژ هالیک

سهره رقو بی پروا و گیل که ذابن. نهموش نهی پیغه مبه: عه جایمب دهمگرو سهرت له هه لویستیان سوړ دهمینی: که نه وانه وپرای نه و هه موو به لکه ناشکرایانه له سهر به توانایی خودا، که چی پروایان به زیندو بوونه وه نیه.

﴿وَإِذَا ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ﴾ ههرکاتیکش ناموژگاری بکری ناموژگاری و مرناگرن، چونکه زور دلره قو یاخین.

﴿وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخِرُونَ﴾ ههرکاتی به لکه یه کی ناشکراو نمایان ببینن، یان موعجزیه کی پیغه مبه که شارمزایان

دما بو نیمانه ییان و پروا کردن به زیندو بوونه وه، زور زیدمرومی دمه کن له گالته کردن و قه شمهری کردن دا، بانگی

که سانی دیکه ش دمه کن بو هاویه شی گردن یان له گالته کردن دا. ﴿وَقَالُوا: إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ﴾ وتیان: نهی موحه ممه دا

نه و په یامه تی بوئ هیناوین و پیمان راده گیه نه، جگه له سیحرو جادو به ولوه هیچیز نیه، بویه گرنگی پی نادمین و

هه لئاخه لته یین، چی بلای گویت بو ناگرن. ﴿إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَأَنْتَا لَمَبْعُوثُونَ﴾ له هه موو

قه کانت سهرتر نه ومیه: که دهلنی زیندو بوونه وه هیه، نایا نیمه: که مردین و جه سته مان بوو به گل و خول و

نیسقانه کانمان رزین، تازه جاری کی تر سهرله نوئ زیندو دهمرینه وه؟ ﴿أَوَأَبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ﴾ نایا باوک و باپیرانمان که

پیش نیمه مردون و ماویه کی دوورو دریژ به سهر مردنیان دا تیپه ریوه نه وانه ییش زیندو دهمرینه وه؟ به راستی

زیندو بوونه وهی نه وانه پتر جیگای سهر سورمانه!!! نهمجار په رومردگار ولایان دهمته ووه دهمرموی: ﴿قُلْ﴾

نهی موحه ممه پریان بلای: ﴿نعم، وأنتم داخرون﴾ به لئ نه وانه ییش و نیومش دوی مردنتان و بوون به خول، زیندو

دهمرینه ووه به زه لیلی و ملکه چی نامادهی حشر دهمرین. ﴿فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ﴾ باباش بزنان

زیندو کردنه و میان زور سه ل و ناسانه و چ گرانیه کی تیدا نیه، به لکوو زیندو بوونه وهی مردو مگان و بریتیه له هو کردن به

که له شاخی صوردا، به فهرمانی خودا نیسرافیل فوی پیدا دما و بانگیان دما بو زیندو بوونه ووه رابوون له گوړه کانیان

له پریکا هه موو ناده میزاد به گشتی تیکرا له گوړه کانیان

سهریچی ناکهن، چونکه هیج مه جالیکیان نیهو هیجیان بۆ
ناکری. عابیدو مه عبود چون یهکن له زهلیلیو بی به لگه ییدا.
﴿۲۷﴾ **وَأَقْبَلْ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ** شوینکته وتوو سهرانی
کوفر (تابیع و مه تبوع) رودمکهنه یه کتری دهم تیک دهنین و
دهکهنه بهر سيار لیک کردن؛ پرساری لۆمهو دزیه تی و لیک
دور دۆمبوون، ﴿۲۸﴾ **قَالُوا** ژیردستهو شوینکته وتوان به
سروک و ملهورمکانیان دهلین: ﴿۲۹﴾ **إِنَّمَا كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا مِنَ الْيَمِينِ**
نیوه دههاتنه ویزه مان لای خیرو چاکهتان لیدمگرتین، یان
به هیزو زۆرداری له کاری خیر مه نعتان دهکردین تا تووشی
نهم سزاو عه زابهتان کردین.

﴿۲۹﴾ **قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ** سهرانی کوفرو ملهوران
وتیان، (دهلین) به لککوو نیوه بۆ خۆتان نامادهی نیمان هینان
نه بوون، خۆتان به ویستی خۆتان پشتتان له بانگه وازی
حهق هه لکرد، دل و دهر و نتان ناماده باشی نیمان هینانی تیدا
نه بوو، ئیمه سووچمان چیه؟

﴿۳۰﴾ **وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَاغِينَ** ئیمه
به لگه یه کمان به دهسته وه نه بوو، هیزو توانایه کی وامان نه بوو
بتوانین به زۆره ملی کافرتان بکهین، به لککوو بۆ خۆتان گومراو
طاغی بوون، له کوفرو بیدینی دا زیدمهر ویتان دهکرد، بۆیه به
قهسی ئیمهتان کردو وازتان له نایینی حهق هینا، رۆلی ئیمه
تهنها بانگه وازی کردنتان بووه بۆ کوفر، نیوه به ویستی خۆتان
به پیرمانه وه هاتوون.

﴿۳۱﴾ **فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا لَذَائِقُونَ** له سهر ئیمه و نیومش
برپاری په رومردگار چه سپاوو پراومه وه، ئه وهی خودا
هه پهمه ی پێ لێ کردوین توشمان دیو یه خه مان دهگری،
هه ردولامان به تابیع و مه تبوعه وه دهچینه ناو دۆزهخه وه.

﴿۳۲﴾ **فَاغْرَبْنَاكُمْ إِنَّا كَنَّا غَائِبِينَ** ئیمه نیوه مان گومرا کردوه،
بانگه وازیمان کردون بۆ گومرا بوون و نیوه به پیرمانه وه هاتن، به لێ
راسته ئیمه گومرا کهر بوین.

دوای ئه وه ده مه ده می و کیشه و تیک هه لچوونه، په رومردگار
چه سپانی عه زاب بۆ هه موویان راده گه یه نی و ده فهرموی:
﴿۳۳﴾ **فَالَهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ** هه موویان به تابیع و
مه تبوعه وه به ژیردستهو سهرانیانه وه، له چوونه ناو

مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُونَ ﴿۲۷﴾ بَلْ هُمْ أَتَمُّ مَسْتَشِيرُونَ ﴿۲۸﴾ وَأَقْبَلْ بَعْضُهُمْ
عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿۲۹﴾ قَالُوا إِنَّا لَنَكُونُ أَتَمُّ مَسْتَشِيرِينَ ﴿۳۰﴾ وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ
بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَاغِينَ ﴿۳۱﴾ فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا لَذَائِقُونَ ﴿۳۲﴾
فَاغْرَبْنَاكُمْ إِنَّا كَنَّا غَائِبِينَ ﴿۳۳﴾ فَالَهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿۳۴﴾
إِنَّا كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿۳۵﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ﴿۳۶﴾ وَيَقُولُونَ إِنَّا لَنَارِكُوا إِلَهَ الْهِنَا
لِشَاعِرٍ تَجْتَنُونَ ﴿۳۷﴾ بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَقَ الْمُرْسَلِينَ ﴿۳۸﴾ إِنَّا كَذَلِكَ
نَلْعَلُ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿۳۹﴾ وَمَا تَجْرُونَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۴۰﴾
إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿۴۱﴾ أُولَئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَعْلُومٌ ﴿۴۲﴾
فَوَكَّهُ وَهُمْ يُكْرَمُونَ ﴿۴۳﴾ فِي حَنَّتِ النَّعِيمِ ﴿۴۴﴾ عَلَى سُرُورٍ يُقْبَلِينَ ﴿۴۵﴾
يُعَافُ عَلَيْهِمْ بِكَافٍ مِنْ مَعِينٍ ﴿۴۶﴾ بَيْضَاءَ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ ﴿۴۷﴾
لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْفَرُونَ ﴿۴۸﴾ وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ
الْعُرْفِ عَيْنٌ ﴿۴۹﴾ كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَكْنُونٌ ﴿۵۰﴾ فَأَقْبَلْ بَعْضُهُمْ عَلَى
بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿۵۱﴾ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ﴿۵۲﴾

دۆزهخه وه، له عه زابدان و ریسوا بووندا هاوبه شن و ئاگر له
خۆیان دهگری و هه رکه سه به گوێره ی کوفرو بیدینی خوی، له
ژیانی دونیا دا سزا دهری.

﴿۴۴﴾ **إِنَّا كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ** ئیمه به و جوړه سزای
موشریک و تاوانباران ده مه نه وه و هه رکه سه به ئه ندازه ی
کرده وهی خوی سزا دهری.

﴿۴۵﴾ **إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ** ئه وانه له
ژیانی دونیا دا ئه گه ر بانگ بکرانیه بۆ یه کتا به رستی،
داوای شایه تومانیان لێ بکرایه، لوتبه رزیان ده نواند، پشتیان
له بانگه وازی که هه لده کردو و مکوو موسولمانان نه یان ده مگو
(لااله الا الله، نشهد ان محمدا رسول الله) به لککوو به رده و مان
ده بوون له سهر به تپه رستی و هاوه لدانان بۆ خودا.

﴿۴۶﴾ **وَيَقُولُونَ إِنَّا لَنَارِكُو آلِهَتِنَا لِشَاعِرٍ مَجْنُونٍ** ده یان گوت ئایا
دهگری ئیمه به قهسی شایه ریکی شیت، واز له عیبا ده تکر دنی
خودا کانی خۆمان و په رستراوی باوک و باپه ریمان به یینین؟
ده گونجی به قهسی موحه مه ده؛ که هه رچی ده یلی؛ ئه فسانه و

خه یالپلاوه، قسه کانی تیکه ل و پیکه لن و هیچی به سهر هیچه وه نیه. پشت له نایینی باوک و باپیرانی خو مان بکه یین؟؟

نیتیر پهر و مردگار رمدی دانه و وه به دروی خستنه و وه هه مووی: ﴿بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ﴾ به لکوو پیغه مبر، همرچی هیناویه تی هه وه حه قیقه ته، به حه ق ناردویه تی و به حه ق هاتوو حه قی بۆ هاتوو حه ق بۆی هیناوه، همرچی شهر یعه تی هه یه هه مووی راست و پوخت و حه قه.

﴿إِنكُمْ لَتَأْتِرُوا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾ بیگومان نیوه نهی بی بر و او ستمکاران؛ له ژبانی دونیاتان دا سزای به نازار ده چیژن، ده خرنه ناو دۆزه خه و وه بۆ هه تاهه تایه ده سو تیندرین. له مه ش دا هیج ستم میکتان لینا کری و کردمو ی خو تانه دیتوه ریگاتان، ﴿وَمَا تَجْزُونَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ نیوه همر به گو پهری کردمو ی دونیاتان سزاتان ددری و تو ژه لیک ستمتان لی ناکری.

﴿إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ﴾ وه لی بهنده راستاله کانی خودا؛ نه وانه ی به دلسوزی به نده یه تی خودایان کردوو یه کتاپه رست و کردمو به سه ند بوون، نه وانه په لکیشی ناو نه و سزایه ناکرین و لی دورن، نه و حساب و لیکۆلینه و سامنا که یان له گه لدا ناکری چاوپویشی له ورده تاوانیان دمکری و گوناھی گه ورهشیان نیه.

﴿أُولَئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ﴾ نه و بهنده راستال و خودا پیداوانه، رزق و رۆژی نایاب و دیاریکراویان هه یه، رزق و رۆژی به که له خودا وه دیاریکراوه، جوانی و خویشی و به ردمو امیی ناشکرایه، ﴿فَوَاكِهِمْ وَهَمٌّ مَكْرَمُونَ﴾ میوه ی جوړاو جوړیان ددریتی و له زرمتی لی و مرده گرن، له هه مان کاتدا ریژیان لی دمکری و به چاوی ریژه وه سهیریان دمکری. نه م رزق و رۆژی و میوه جاته ﴿فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ﴾ له ناو باغه کانی به هه شتدا بویان دهسته بهر دهی، ﴿عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ﴾ نه وان له سهر کورسی به رام بهر یه که دادنه یشن و پال دمه نه وه، سهیری یه که تر ده که نه و به پیکه نین و روخویشی وه بۆ یه که تر دهر و ان.

﴿يَطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ﴾ دمکری دری به سهیریان دا له پیل وه پهر داخی نایاب دا مهی ره وان، شه را به که کانی وه هه لده قو لی و به بی برانه وه هه ردی و وشکایی نایه.

﴿بِضَاءٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ﴾ مه یه که رمنگی زۆر سپی وه تامی خو ش و بۆی دمارشیله، ﴿لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ﴾ ماده یه کی تیدا نیه عه ق ل به ری، تال و تفت نیوه بۆگه نی لی نایه، خو یین تیک ناداو سهر ناییشینی و گه ده خراپ ناکا، له هه موو شتیکدا پیچه وانه ی شه را بی دونیا یه.

و پیرای نه م هه موو ناز و نیعه مه تانه ﴿وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ عِينٌ﴾ له لایان هه ن، هاوسه ری پاک و خاوینی داو پیناکی و مه ا؛ که همر سهیری می رده کانیان ده که ن، جگه له هاوسه مره کانیان که سی تریان ناوی، چاوجوان و چاوه ورمو شوخ و شه ننگن ﴿كَأَلَّهِنَّ بَيْضُ مَكْنُونٍ﴾ رمنگی بیست و دیمه نیان ده لئی هیلکه ی پاریزراو پاک راگیراو دمست لی نه دراو، بیگومان نه م جوړه رمنگه سپی سفته مه یله و زمرده جوانترین رمنگو شیوه یه بۆ نافرمت.

﴿فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ﴾ هه ندیکان له حالی خواردنه و وه کو بونه و وه گو پو مه جلیس دا روو له یه که ده که نه و ده که ونه په رسیار لیک کردن؛ په رسیار له یه که تر ده که ن دهر باره ی ژبانی دونیا یان، بیر مومری رابوردویان و میر یه که تر دمه یینه وه. به مه ش ناز و نیعه مه تی به هه شتیان زیاتر لا خو ش دهی، ﴿قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ. يَقُولُ أَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُصَدِّقِينَ. إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ﴾ یه که ی له به هه شتیه کان گوتی: (ده لی) نه من له دونیا دا هاوه لیکم هه بوو، کافرو بی بر و بوو، زیندو بوونه و وه به لاه و نه فسانه بوو، بیی دمگوتم: نایا: که نیه مر دین و بووینه وه به خو ل و نیسقامان پۆلکا، نایا جاریکی دی زیندو دمکری پنه و وه حساب و لیکۆلینه و مه مان له گه ل دمکری دهر باره ی کردمو ی ژبانی دونیا مان؟؟ بیگومان نه و شتیکی محاله و شتی و مه ا همرگیز رونا دا. نایا بر و به خه رافاتی ناوا ده که ی؟

﴿قَالَ هَلْ أُلْتِمُ مَطْلَعُونَ؟﴾ وتی: نایا نیوه دمه تانه وئی نه و هاوه لیه ی دونیا م بدۆزینه وه؟ و مر ن له گه لما با سهیری ناو

ناوی کولاتوویان به قورگیدا دمکری، ناویکی ناپوختهو کولاتو له ههموو رویه کهوه زیانبه خشو ناخوش. نهمجار به لای ناخیریان نهو سفره و خواته به جی دین، بۆکوی؟ ﴿تَمَّ إِنَّ مَرْجِعُهُمْ إِلَى الْجَحِيمِ﴾ به لئی نهمجار دهگه پینه وه بۆ شوین و نشینگه ی خویان، بۆ ناو ناگری دۆزهخ. ﴿إِلَهُمَّ أَلْفُوا آبَاءَهُمْ ضَالِّينَ﴾ ﴿فَهُمْ عَلَى آثَارِهِمْ يُهْرَعُونَ﴾ بیگومان نهوان شوین باوک و باپیره گومراکانیان که وتوون، بیروباومری نهوانیان به لاهه په سهند بومو لاسایی نهوانیان کردو ته وه به بی به لگه و بی لی وردبوونه وه و تیفکرین خیراو به په له و مدویان که وتوون و ملیان له گومرایی ناوه.

﴿وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ﴾ بیگومان زوربه ی نه ته وه پیشینه کان کافرو گومراپوون، هاوه لیان بۆ خودا دادمناو به ندایه تییان بۆ بت و صه نه م دمکرد.

هه لیه ته گومراپوونه که یان دوا ناگادار کردنه وه و رهوانه کردنی پیغه مبه ران بووه بۆ سه ریان، ده فمرموی: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُنَادِرِينَ﴾ خودا ده فمرموی: بیگومان ئیغه رهوانه مان کردوه بۆ سه ر نه و گهل و نه ته وه پیشینه ترسینه ر ﴿فَالْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنَادِرِينَ﴾ ئه ی پیغه مبه ر؛ پروانه و سه رنجی بدمری، سه رمنجای کافره سه رره قه کان چۆن بووه، چیمان به سه ر هینان و چۆن هه لاجۆمان کردنا له سه رمنجای نه ته وه ی عاده و شه مودوگه له سته مکاره کان ورد به رموه، چیمان لی کردن.

﴿إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ﴾ به لام خودا به نده راستاله کانی رزگار کردن، هه لیه یزاردن بۆ به ندایه تی و خودا په مرستی. نهمجار به بۆ نه وه ی گیرانه وه ی چه ند چیرۆکیکی پیغه مبه ران سه رمنجای به نده راستاله کان دیاری دهکا.

﴿وَلَقَدْ نَادَانَا نُوحٌ فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُونَ﴾ سویند بی بیگومان نوح هاواری لی کردین و لیمان پاراپه وه، دوعای هه وتانی له نه ته وه که ی کرد، وتی: ﴿رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا﴾ (نوح: ۲۶) ئه مه دوا ی نه وه ی ماومیه کی زۆر درێژ له ناو گه له که ی دا مایه وه و بانگه وازی کردن بۆ ئیمانیه یان، نهوانیش به درویان خسته وه و ده ستیان کرد به نه زیه تدانی و هه ولی کوشتنیان دا، که میکیش نه بی ئیمانیان پی نه هینا،

ئیمه زۆر به باشی به پیر داواکه یانه وه چوین. نهمجار په رومردگار نه وه رون ده کاته وه؛ که چاک به پیر وه هاتنی خودا بۆ نوح پیغه مبه ر ﴿وَكَجَنَّتْهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ﴾ ئیمه ۱- ده فمرموی: ﴿وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ﴾ نوح و شوینکه و توانیمان له کارمساتی سامناک رزگار کرد که خنکان بوو.

۲- ﴿وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ﴾ ئیمه ته نها و ده چه نه وه کانی (نوح) مان هیشتنه وه، هه رچی پروای پی نه کرد له ناومان برد، که سمان له گهل و نه ته وه ی نوح نه هیشتنه وه جگه له وانه ی ئیمانیان پی هینابوو، سواری گه مییه که بوون لیلیاو له خنکان رزگاریان بوو، له ناو نهوانیش داته نها و ده چه نه مومکانی مانه وه بۆ زاووزی ئه گینا ئیمانداره کانی دی دوا ی رزگار بوونیان په کسه ر مردن.^(۱)

۳- ﴿وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ﴾ مه دح و نه نای زۆرمان بۆ نوح هیشتنه وه له ناو نه و ناده میزادانه ی دوا ی خوی هاتن، تارۆزی قیامت هه موو گهل و نه ته و میه که هه موو پیغه مبه رو رهوانه کراویک به باشی ناوی ده هینن. سه لاوی لی ده که ن، و ده کوو ده فمرموی: ﴿سَلَامٌ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ﴾ وتمان: ئه ی نوح سه لاوی ئیمه ت لی بی، له ناو جیهانی فریشته و ناده میزادو جندۆکه دا، باسی چاکی و راستالی نوح له سه ر زوبانی هه موو گهل و نه ته و میه که بی. ئه مه نه و په ری ریزو گرنگی پیدانه؛ که خودا له قورشان دا سه لاوی لی کردوه، به و که لامه نه زه لیه مه دحی کردوه.

﴿إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ ئیمه به و جوژه پاداشی چاکه کاران دمه دینه وه، هه رکه سیك بۆ خودا بسولحی و ره قтары جوان و په سهند بی، ئیمه به و جوژه پاساوی دمه دینه وه، نوح چاکه کار بوو، بۆیه به و جوژه پاداشمان دایه وه. هۆی چاکه کارییه که شی نه و مبوو ﴿إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ﴾ که نه و زاته له به نده گوپراپه و خودا په رسته کاتمان بوو، به دلسۆزی عیباده تی خودای دمکرد. ﴿تَمَّ أَغْرَقْنَا الْآخِرِينَ﴾ هه موو گه له سته مکاره که ی نه ته وه ی

نوحمان به توهان نوغرو کردو لهناومان بردن، ناسهواريان نهما. نهومش په ندو عيرمه بؤ هه موو که سيکی تيگه پيشتوو، همرکه سيک له سهرمنجامي نهتموهی حمزرمتی نوح په نلداميز نمين نيشانهی نهوميه: گيل و نهفامه و ههسته کانی له کار کهوتوون.

﴿وَإِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ لَإِبْرَاهِيمَ﴾ بېگومان ئیبراهيم په کیکه لهوانهی شوین په یامی حمزرمتی نوح کهوتووه، ومکوو نهو، بانگهوازی په کتابهرستی کردوه، له بنه ما سهرمکه کانی ئایین دا یه کیان دمگرتوه، همرچه نده له فروعیات داجوداوازیان هه بووه.

﴿إِذْ جَاءَ رَبُّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ﴾ نهی په یغه مېهر؛ بیر لهوه بکرموه که ئیبراهيم به دلسوژی به دلتيکی پر له ئیمانوه روی کرده خودا هیچ دیاردمیه کی شک و گومان و ریبابازی تیدا نه بوو، ناموژگاری و بانگهوازی و هه ول و تیکوژشانی خالیص له مېر خاتری خودا بوو، شیاوی ریز لېنان و بهمر از گه پيشتن و رمزامه ندی خودا بوو.

هه موو کار و کردموه، هه موو رهوشت و رهفتاریکی شکوهمندی و جوامپریو دلسوژی و راستالی بوو، به ندمیه کی نموونمیی و په یغه مېهریکی ئولولعزم بوو. ﴿إِذْ قَالَ لِأَيِّهِ

وَقَوْمِهِ مَاذَا تُعْبُدُونَ؟﴾ دیاردمیه که له دلسوژی نهو زاته نهوه بوو ئینکاری بتههرستی کردو هاوه لدانانی بؤ خودا رمتکردوه، نهو بوو: به باوک و خزم و کس و کارو نهتمومکهی گوت: نهوه چ دپهرستن؟ ﴿أَفَلَا إِلَهَ دُونَ اللَّهِ يُرِيدُونَ﴾ نهوه دمتانموی به نارموو ناحق چمند خودا دروژنمیه که پهرستن، که هیچیان له باردا نیه. ﴿فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ نهوه گومانتان چونه، که جوونه وه بهرقای خودا؟ بهتمه ای چین له که لتان بکا؟ چوون وازتان له پهرستنی خودای بونهومر هیناوه؟ له کاتیکدا همر نهو شیاوی پهرستش بؤ کردنه، همر نهوه خودای بونهومر، نه دی چوون وازتان له بهندایه تی بؤ کردنی هیناوه؟

﴿فَنظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ﴾ چاویکی برپه ناسمان و بیري کردموه له ناسمان و هه سارمو مانگو خور. یان بؤ نهوهی بتوانی خو پاش بداو نه چی بؤ سهیران له که ل هه موه که دی داو

وَعَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ ﴿٣٧﴾ وَرَكَّاعًا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿٣٨﴾ سَلَّمَ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ﴿٣٩﴾ إِنَّا كُنَّا نَبْرِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٤٠﴾ إِلَهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤١﴾ ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخِرِينَ ﴿٤٢﴾ وَآتَ مِنْ شِيعَتِهِ لَإِبْرَاهِيمَ ﴿٤٣﴾ إِذْ جَاءَ رَبُّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٤٤﴾ إِذْ قَالَ لِأَيِّهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تُعْبُدُونَ ﴿٤٥﴾ أِفَلَا إِلَهَ دُونَ اللَّهِ يُرِيدُونَ ﴿٤٦﴾ فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٧﴾ فَنظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ ﴿٤٨﴾ فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ ﴿٤٩﴾ فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ ﴿٥٠﴾ فَرَّغَ إِلَى آلِهِمْ فَقَالَ إِنَّا أَنْتُمْ مَكْرُوهٌ ﴿٥١﴾ مَا كُنَّا لَنَنْطَلِقُونَ ﴿٥٢﴾ فَرَّغَ عَلَيْهِمْ صَبْرًا بِالْيَمِينِ ﴿٥٣﴾ فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَرْفُوفُونَ ﴿٥٤﴾ قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ ﴿٥٥﴾ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴿٥٦﴾ قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُنْيَانًا فَأَلْفُوهُ فِي الْجَحِيمِ ﴿٥٧﴾ فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْقَفِينَ ﴿٥٨﴾ وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَى رَبِّي سَبِّحِينَ ﴿٥٩﴾ رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٦٠﴾ فَبَشَّرْنَاهُ بِقُلْتٍ حَلِيمٍ ﴿٦١﴾ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعَىٰ قَالَ يَبْنَؤُ إِنِّي أَرَىٰ فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُ فَأَنْظُرْ مَاذَا تَرَىٰ قَالَ يَكَابُتُ أَفْعَلُ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٦٢﴾

نهوانیش په کیکی لئ نه کهن، سهیری عیلمی نهستیرناسی و بورچه کانی کرد، وای خسته دلی نهوانه وه، که نهویش نهو زانسته دمنانی و ومکوو نهوان بروای پېیمتی!

﴿فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ﴾ وتی: من نهخو شم توانای هاتنی سهیرانم نیه، مېهستی نهوه بوو دلی ناخو شه، غه مناک و خهفته تبار، به کوردی دمتوانین بلین، تهوریه یی کرد شو مېهستی به نهخو شیهه که دی دلته نگي بووو نهوان به نهخو شیهی جهستمی لئی تیگه پيشتن.

﴿فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ﴾ نهویان له ناو شاردا به چی هیشت و بؤ سهیران و جهژن و شادی خو یان رویان له دمرموه شار کرد.

﴿فَرَّغَ إِلَى آلِهِمْ﴾، فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ؟﴾ خیرا به تهوری که وه خو ی کوتایه ناو خودا دروژنه کانیانه وه، که جوامترین و خو شترین خوراک و میوه جاتیان له مېردم بوو، به گالته و هه مېریه وه وتی: نهوه بؤ ناخو ن؟ ﴿مَا لَكُمْ لَا تَنْظُرُونَ؟﴾ نه دی بؤ چی متهقتان لئ نایمو و لام نادمه وه؟ جما

برپاری دا زیندو نیشتمان جی بیلی و واز له هوم و خرم و
کس و کاری کافر بیی.

﴿^{۹۹} وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَاهِدِينَ﴾ وتی: من له ولات و ناو
خرم و کس و کاری خوم دمرده چم، کوج دکم، نه و نه موهو
خرمانه به جی دپلم که سورن له سر بته رستی و ثیمان به
خودای تاک و ته نه ناهین، من له ناو کومه لگه یه کدا
نامینه موهو په یامی خودا به درو بزائن و نه زیه تی پیغه مبری
بدن و بانگه وازی حق رت بکنه موه. دپروم بؤ ولاتیک
خودا بوم دیاری دمکاو بتوانم خودا په رستی تیدا بکم، دانیام
خودا هیدایه تم دمدا بؤ همر شتیک بمرزمو مندی دین و
دونیامی تیدا بی.

﴿^{۱۰۰} رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ خودایه! کورپکی صالح و
خودا په رستم بی ببه خشه. وچه و نهومیه کی به خو چاراو و
بؤ خودا صولحاوم بدری، یارمه تدرم بن له سر
خودا په رستی و خه م و خه فته غمیری و ناوارمییم له بیر
به رنه موه، بیروشیم پپیان بی و دلم خوش بکن.

﴿^{۱۰۱} قَبْرَاهُ بِلَامٍ حَلِيمٍ﴾ مرگینیمان دایه به و دی کورپکت
دمبی و بؤت بی دمکاو خاومن حلیم و صبر دمبی. نه م کوره
خاومن صبر و صولحاوه و مکوو نیبوکه شیر دمفرموی:
همزرتی نیسماعیل بووه نهک همزرتی نیسحاق، چونکه به
کورای زانایانی نیسلام همزرتی نیسماعیل له همزرتی
نیسحاق به ته من گهورمترمو له پیش نهودا له دایک بووه.

﴿^{۱۰۲} لَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَا بُنَيَّ إِنِّي أَرَىٰ فِي الْمَنَامِ أَنِّي
أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرَىٰ﴾ که نیسماعیل پیگه یشت و گه یشته
ته منی گهنجی و دمیتوانی یارمه تی باوکی بدا، فرمانی بی
دمکری: که نهو کوره شیرین و خوشه ویسته می سمربری،
دمزانی نهو فرمانه له خودا و میه و پیویسته ته نفید بکری.
روو دکاته تافانه جگه رگوشه کی و دمفرموی: نهی کورپ
شیرینم، نهو من له خه و مدا بینیم توم سمردمبری. نه تو رات
چیو هه لویتست چونه؟ ﴿قَالَ: يَا أَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ﴾
فرموی: نهی باوکی به پیرم نهو دی خودا فرمانی بی
کردوی نهجامی بده، ﴿سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ﴾
نیشانه لا من دمینی به نارام دمب له ناستی هه زاو برپاری

نیوه خودا نین و نهو همکه مرمو مکه له به نده تیتان بؤ
ناکا؟

﴿^{۹۲} فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ﴾ به تهرمه کی هه لیکوتانه
سرو رق و هینی خوی بی رشتن، جگه له بته گهورمکه یان
نهوانی دی هه موو تارومار کردن. نه مجار تهرمه کی خسته
سمرشانی بته گهورمکه و گه پاره و بؤ شوینی
خوی. نیوارمدهات و خه لکه که له سمران و گهشت و گوزار
تیریان خواردو به هه له داوان گه پاره و بؤ شارو هه له و دی
زوتر بگاته به رستگا و خوراک و میوه جاتی پیر و زیو و بخون، که
هاتنه و به منی خودا گانیان به و جوره بینی، چاویان لی
چوونه پشتی سمریان و سمرسام مان و که و تنه هه ول و
تیکوشان بؤ دوزینه و دی بتشکین و سزادانی، همر خیرا
به کیکیان وتی: بیرام ناویک روژیک دزی خودا گانمان دمدا
دمیگوت: شهرت بی وردو خاشیان بکه م؟ به م جوره
بتشکینان دوزینه موه ﴿^{۹۴} فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَزْقُونَ﴾ و روزمیان
هینایه سمر نیبراهیم و که و تنه لیکولینه و هه ل و هه پشه
لیکردنی، هه ریه کیان له لای خویه و سمرزمنشتی دمکرو
دمیویست خه وشی دلی خوی بی برپزی، همزرتی نیبراهیم
بی نهو دی شلوی بی و له کارمگی په شیمان بی ﴿^{۹۵} قَالَ
أَتَعْبُدُونَ مَا تَدْعُونَ؟﴾ فرموی: آیا نیوه له جیاتی
عیبادت کردن بؤ خودا، شتیک دمپرستن که به دمستی
خوتان دمیانتاشن و راسته و پاسته یان دمکه م؟ ﴿^{۹۶} وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ
وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ و له حال همر خودا شیای عیبادت بؤ کردنه،
چونکه همر نهو به دیهینه موه همر نهو نیومو بته کانتانی
دروست کردوه!

﴿^{۹۷} قَالُوا إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ فَلِمَ تَدْعُونَهُمْ تَعْبُدَ﴾ وتیان: گورپکی زور
پان و قولی بؤ دروست بکن و پری بکن له دارو ناگری
تیهردن، جه منده میکی بؤ داخن، نیبراهیمی تی فری
دن، به لی پلانی خویان نهجام دا ﴿^{۹۸} فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا
فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ﴾ و یستیان نازاری بدن و به ناگر
بیسوتینن، به لام نیمه پلانه که یانمان پوجه ل کردمو،
ناگری سوتینه رمان بؤ کرده شوینی هه وای سازو
شه مانگر... جا که همزرتی نیبراهیم له ناگر رزگاری بوو،

خودادا، به تهمای پاداشی خودام و هیوادارم له روژی قیامت دا خودا پاداشم بداته‌وه.

﴿۱۰۲﴾ **فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ** که همره دوکیان به رزمه‌مندی و دنیاپییه‌وه ته‌سلیمی همرمانی خودا بوون و کار گه‌شته ناستی ته‌نضیذو نه‌جامدان. ئیبراهیم کیردی برنده‌ی به‌دسته‌وه‌یه و جگه‌رگوشه‌ی خوی ربه‌ه‌وو پال خستوه تیغی له‌سهر مل داناوه.

﴿۱۰۴﴾ **وَنَادَيْنَاهُ أَنْ يَا إِبْرَاهِيمُ ۖ قَدْ صَدَّقْتَ الرُّؤْيَا** بانگمان له ئیبراهیم کرد؛ وتمان شه‌ی ئیبراهیم به‌راستی خه‌ونه‌کمت به‌راست گیرا، به فیعلی نه‌جامت دا، به دل ناماده‌باش بووی بو ته‌نضیذی سئو دوو ملت له نه‌جامدانی همرمانه‌که ناو هر نه‌وش گرنگه، خودا گهردنکه‌چی به دل و به گیانی گهرمه‌کیه‌ی ساغی ده‌وی. ﴿۱۰۵﴾ **إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ** نییه‌ چۆن پاداشمان دایته‌وه به‌وه که نهمان هیشت کورمه‌کمت سهر بیری، له میخنه‌ت و غه‌م و نارحه‌تی رزگارمان کردی، هر به‌وه جوړه‌ چاکه‌ی هه‌موو چاکه‌کاریک دهمینه‌وه، پاداشی باشی بو ده‌سته‌به‌ر ده‌کین.

﴿۱۰۶﴾ **إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ** بیگومان نهم تافیکردنه‌وه‌یه نه‌زمونگه‌رییه‌کی قورس و نه‌سته‌م بوو، ته‌نگوجه‌له‌مه‌یه‌کی دژوار بوو، کمه‌ کهس له تافیکردنه‌وه‌ی ناوه‌ها نه‌سته‌م و قورس دا دمرده‌چی؛ کی دمتوانی ده‌ستی بجیته تافانه‌و جگه‌رگوشه‌ی خوی سهری پیری؟

﴿۱۰۷﴾ **وَقَدَيْنَاهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ** قوربانیمان بو ئیبراهیم کرد به کوشتی‌یه‌کی به‌نرخ، به‌رانیکی قه‌له‌وو به‌نرخمان کرده قوربانی له حیاتی ئیسماعیل، داب‌ونه‌ریتی قوربانی له‌م روداوه‌وه دامه‌زراوه‌و موسولمانان و حاجیانی مالی خودا، که سالنه قوربانی ده‌کمن و کوشتی سهر ده‌یرن یاده‌وه‌ری شه‌و روژوه شه‌و همرمانبه‌ردارییه دوباره ده‌کهنه‌وه.

﴿۱۰۸﴾ **وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ۖ سَلَامٌ عَلَى إِبْرَاهِيمَ** ناوو شوژرتی جوان و باس و خواسی جوانمیرانه‌مان بو هیشته‌وه، هه‌موو گهل و نه‌ته‌وه‌یه‌کی داهاتوو و مصفی باشی شه‌و زاته‌یان له‌سهرده‌م و زاره، چینه‌کانی ئاده‌میزاد هه‌موویان خویشیان

فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ ﴿۱۰۲﴾ وَتَدْنِيَهُ أَنْ يَأْتِيَنَّاهُمْ ﴿۱۰۱﴾ قَدْ صَدَّقْتَ الرُّؤْيَا إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿۱۰۵﴾ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿۱۰۴﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿۱۰۸﴾ سَلَامٌ عَلَى إِبْرَاهِيمَ ﴿۱۰۷﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿۱۰۶﴾ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿۱۰۵﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿۱۰۴﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿۱۰۳﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿۱۰۲﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿۱۰۱﴾

ده‌وی و مه‌دحی ده‌کمن. دوعاو نزای خوی بووه خودا لی قبول کرده، مرازی خوی بووه خودا بووی به‌دی هیناوه.

﴿۱۰۱﴾ **كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ** به‌وه شیوه پاداشه به‌رزو به‌نرخه، پاداشی چاکه‌کاران دهمینه‌وه، له هه‌موو به‌لاو میخنه‌تی رزگاریان ده‌کین، ده‌یانخه‌ینه هه‌رحی و شادییه‌وه. هیچ کاتی به‌رومردگار به‌نده راسته‌ه‌کانی خوی هه‌رامۆش ناکا.

﴿۱۰۲﴾ **إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ** به‌راستی شه‌و یه‌کی بوو له‌و به‌ندانهمان، پرۆای پته‌ویان بوو.

﴿۱۰۳﴾ **وَبَشِّرْنَا إِسْحَاقَ نَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ** کورپکی تریشمان بی‌به‌خشی، شه‌ویش هه‌زرتی ئیسه‌حاق بوو، کردیشمان به پیغه‌مه‌ریکی صالح و بو خودا صولحاوو به خوچاراو.

﴿۱۰۴﴾ **وَبَارَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَى إِسْحَاقَ** به به‌رده‌وامی نیعمه‌ت و به‌ره‌که‌تی خوتمانان به‌سهر ئیبراهیم و ئیسه‌حاق دا رزاند، له دونیاو له قیامت دا به مرازی‌خویمانان گه‌یاندن و ریزو نرخی زۆرمان بو ده‌سته‌به‌ر کردن، مندالی زۆرو نه‌وه‌ی

شهریعت و یاسای ژیان بوو، ﴿۱۱۸﴾ وهدیناهما الصراط المستقیم﴾ موساو هارونمان شارمزا کردن بؤ رببازی حق و سهر فزایی، بؤ راستائی و راستی له گوفتار و کرداردا، بؤ نایینی نیسلام و بؤ گه یاندن و بهیر و پویکردنی شهریعتی خودا.

﴿۱۱۹﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ﴾ ناوو شؤرمتی جوان و جوانمیری و بیاومتیمان بؤ هیشتنه وه له ناو چین و گهل و نهته و دکانی دوا خویمان.

﴿۱۲۰﴾ سَلَامٌ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ﴾ سلاوی خودا له سهر موساو هارون بی، سلاوی فریشتهو ئاده میزاد و بهریه کانیان له سهر بی، به ههموو شیوهیهک سلاویان لی بی، سلاوی بهر و مردگار که له ههموو سلاویک بهرز و پیروژتره.

﴿۱۲۱﴾ إِنَّا كَذَّلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ نئیمه بهو شیوه پاداشی چاکه کاران دهمینه وه، له جورتم و ناخوشی رزگاریان دهکین و دمیانهینه ناو رحمتهتی خؤمانه وه.

﴿۱۲۲﴾ إِنَهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ﴾ بیگومان موساو هارون له پیروی بهنده خاوم باومرو راستاله کانی نئیمه.

﴿۱۲۳﴾ وَإِنَّ إِلَٰهَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ بیگومان نیلیاس له پیروی پیغهمبه رانه، نهم زاته ناوی نیلیاسه و کوری یاسین کوری فیحناس کوری عیزار کوری هارون کوری عیمران واته؛ هارونی برای موسا.

﴿۱۲۴﴾ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ: أَلَا تَتَّقُونَ؟﴾ نئی پیغهمبه ر، نه وه بؤ گله کهمت بگیرمومو یادی نه و کاته بکه؛ که نیلیاس به گهل و نهته و دهکمی خؤی گوت؛ نه وه بؤ له خودا ناترسن؟ بؤچی هاوهلی بؤ بهر هوا دزمان؟ ﴿۱۲۵﴾ أَتَدْعُونَ بَغْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ؟﴾ ۱۲۶﴾ اللَّهُ رَبُّكُمْ وَرَبَّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ﴾ نه وه چؤن و به

چ عه قلیک عیبادت دهکمن بؤ بتیک؛ که خؤتان دروستتان کردوه؛ پشت له عیبادت کردن بؤ خودایهک هه لدهکمن؛ که ههر نه و شیایو به ندایهتی بؤکردنه، ههر نه و خودایه و بی هاوهل و بی وینه به، نه و نیومی بهدی هیناوه، وینه و روخساری کیاشون، ههر نه و به دیهینه رمو جگه له نه و خودای ترنین، ههر نه و به نازو نیعمتهتی خؤی نیومی بهر و مرده کردوه، له

زؤرمان بی به خشین، زؤریه ی پیغهمبه رانی دوا نه و رؤزگار له نهته و می نیسحاق و نیسماعیلن سلاوی خودا له خویمان و شوینکه و توانیان بی.. ﴿وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَعِصِيَةٌ﴾ له وده و زپویتی نیسماعیل و نیسحاق هه یانه چاکه کار و خودا بهرسته، هه یانه سته مکار و کافره، ههر که سی خودا بهرسته و همران بهر دار بی و شوین مهنه ج و نایینی نیبراهیم و دو کورده کانی (نیسماعیل و نیسحاق) که و تبتی نه وه به نه وه و میله ته نیبراهیم دادمنری، ههر که سی که له و مهنه ج و پرؤگرامه لای دابی نه وه سته مکار و کافره، سته می له خودی خؤی کردوه و نه سه ب و نژادی سودی بی ناگه یه نه و به نه وه نیبراهیم دانانری.

﴿۱۱۴﴾ وَلَقَدْ مَنَّآ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ﴾ سویند بی نئیمه ناز و نیعمتهتی جؤرا و جؤرمان به موساو هارون به خشین، نیعمتهتی پیغهمبه ریه تی و سود و همری دونیایی و قیامه تیمان بؤ دهسته بهر کردن. مهنه ته تهتی دونیایی؛ که بریتی بوو له بون و ژیان و هؤش و قام و بهر و مرده کردن و له شساعی و به دیهینه نانی صیقاتی جوان و رفتاری شیرین له ههر دوکیان دا، سوودی نایینیش؛ که بریتی بوو له زانیاری و گهر دکنه چی بؤ زاتی بهر و مردگار، له ههموشیان بهرز تر و به سود تر نیعمتهتی پیغهمبه ریه تی بوو، نه مچار نیعمته ته کان شی دهکاته و مومو دهفه رموی؛

﴿۱۱۵﴾ وَجَعَلْنَاهُمَا قَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ﴾ نئیمه موساو هارون و نهته و دهکیانمان له چنگ فیرعه ون و دار و دهسته که می رزگار کرد، سته مومو چه و ساندنه وهی فیرعه و نمان له سهر هه لگرتن، ریگه مان نه دا چیدی فیرعه ون نیبرینه میان بکوژی و میینه یان به یلیته وه بؤ کاره که می و خزمه تکردن، ههر ودها خویمان و گله که یانمان له خنکان رزگار کرد.

﴿۱۱۶﴾ وَلَصَّرْنَاهُم، فَكَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ﴾ سهر که و تومان کردن به سهر دؤزمنه کانیان دا، زموی و ملک و مالی داگیر کراویان و مرگرتوه، همران بهر وایی و دهسه لاتیان دهسکه و ت، پاش مسکینی و چه و سیندرانه وه، بوونه خاوم ده و له ت و حوکم و بهر یار.

﴿۱۱۷﴾ وَأَتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَبِينَ﴾ نامه ی ناسمانیمان بؤ نازل کردن، نامه یه کی ناشکرا و گشتگیر بؤ دین و دونیایان،

نمیبودوه هیئانویه گۆرمپانی ژیانمیه، ئیومش و باوک و بایرانیشتان خدا خهلقی کردون و پهرومردی کردون.

﴿لَکَذِبُوا﴾ بهلام نهمتهوهکهی ئیلیاس نامۆزگاریان به گوئدا نهجوو به درۆیان خستهوه، بانگهوازی پهيامهکهی ئیلیاسیان رمتردموه. له تۆلهی ههلوئستی ناوهها ناشیرین و نابهرایان دا ﴿فَانْهَمُ غَضْرُونَ﴾ بیگومان نهوان رۆژی قیامت لهناو عهزایی دۆزهخدا ناماده دمکرتن، سزای ههلوئستی ناشیرین و تاوان و ستهمکاریان لی دهمهندریتهوه.

﴿إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ﴾ بهلام نهوانهی ئیمانیان هیئاوه له نهمتهوهکهی، خوداپهرست و پهکتاپهرست بوون به دلسۆزی بۆ خدا صولتخاوان و به خۆیان چاران، نهوانه له عهزاب رزگاریان بووه، ناخرینه ناو دۆزهخهوه، پاداشی باشیان دمدریتهوه، ناکام و سهرمنجامیان جوداوازه له سهرمنجامی موشریکهکان.

﴿وَوَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ﴾ ئیمه ناوو شۆرمتی جوان و پهسندمان بۆ هیشتهوه، نهتهوهکانی دوا خوی مهدهحیان کردوه.

﴿سَلَامٌ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ﴾ سلاوی خوداو سلاوی فریشتهو ئادهمیزادو جندۆکه لهسهر ئیلیاس بچ نهو زاتهی ئیمانی به خودا پتهو بوو، بهربهرمکانی شیرک وکوفری کرد.

﴿إِنَّا كَذَبُكَ تَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ ئیمه بهو جۆره پاداشی چاکهکاران دهمینهوه، چۆن ئیلیاسمان له چورتم و ناخۆشی رزگار کرد، بهو شیوه پاداشی ههموو چاکهکاریک دهمینهوه ﴿إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ﴾ بیگومان ئیلیاس له بهنده راستال و دلسۆزمهکانی ئیمه بوو.

﴿وَإِنْ لُّوْطًا لِّمَنِ الْمُرْسَلِينَ﴾ بیگومان لوط پێغهمبهریکه له پێغهمبهران، خودا ناردی بۆ سهه گهلهکهی، که دانیشتوی شاری (سدوم)بوون، بچیاومرو تاوانکار بوون، نامۆزگاریی کردن، پشتیان لی ههلکردو گوئیان به بانگهوازییهکهی نهدا، خودا به بومهلهرزمو گرمه نالهی لهرادمبهدر لهناوی بردن، به بهردی سوتینهه بهردمبارانی کردن و ولاتی ژیرهوژوور کردن، خودا شوینکهوتوانی لوطی رزگار کردن جگه له ژنهکهی.

﴿فَكَذَّبُوهُ فَأْتَهُمُ الْمُحْضَرُونَ﴾ ﴿إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ﴾ ﴿وَوَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ﴾ ﴿سَلَامٌ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ﴾ ﴿إِنَّا كَذَبُكَ تَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ ﴿إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ﴾ ﴿وَإِنْ لُّوْطًا لِّمَنِ الْمُرْسَلِينَ﴾ ﴿إِذْ تَخْتَلُّهُ أَهْلُهُ أَجْمَعُونَ﴾ ﴿إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ﴾ ﴿ثُمَّ دَمَرْنَا الْآخِرِينَ﴾ ﴿وَلَا تَكْفُرُوا لَهُمْ فِي مَنَاصِبِهِمْ﴾ ﴿وَبِالْأَيْدِي أَعْلَا تَعْلُونَ﴾ ﴿وَإِنْ يُوَسَّسْ لِمَنِ الْمُرْسَلِينَ﴾ ﴿إِذْ أَتَىٰ إِلَى الْمَلَكِ الْمَشْهُونَ﴾ ﴿فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ﴾ ﴿فَالنَّعْمَةُ الْمَوْثُورُ وَمُؤْمِلِيمُ﴾ ﴿فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ﴾ ﴿لَلَيْتَ فِي بَطْنِهِ إِنْ يَوْمَ يُنْعَثُونَ﴾ ﴿فَبَدَّلَتهُ بِالْعَرَاءِ وَمُوسِقِيهِ﴾ ﴿وَأَلْبَسْنَاهُ عَلَيْهِ سَجَرَةً مِّنْ يَقْطِرِ﴾ ﴿وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ مَادَّةٍ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ﴾ ﴿فَتَأْتُوا فَمَتَّعْتُهُمْ إِلَىٰ حِينٍ﴾ ﴿فَأَنصَفْتِهِمْ أَلَزَّكَ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبَنُونَ﴾ ﴿أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنْسَانًا وَمَنْ شَهِدُونَ﴾ ﴿أَلَا إِنَّمَنْ مِّنْ أَفْكَهْمَ يَقُولُونَ﴾ ﴿وَلَدَ اللَّهُ وَلَهُمْ لَكَذِبُونَ﴾ ﴿أَصْطَلَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ﴾

﴿إِذْ تَخْتَلُّهُ أَهْلُهُ أَجْمَعِينَ﴾ ﴿إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ﴾ لوطو شوینکهوتوانیمان ههموو رزگار کردن، جگه له ژنهکهی، نهو بهدبهخته لهگهلا تاوانبارمکانی تردا عهزایی سهخت تیکیهوه پێچاو لهناوجوو، نهو به کردمودی ستهمکارهکان رازی بوو، هاریکاریی دمکردن، دزی ئایینی چهزرمتی لوط بوو.

﴿لَمْ دَمَرْنَا الْآخِرِينَ﴾ پاشان نهوانهمان لهناو برد که پهيامهکهیان رمتردموه به درۆیان خستهوه وازیان له ههتیوبازی نههیناو سوربوون لهسهر نهو عادمه ناشیرینهی خۆیان!

﴿وَالَكُمْ لَمْرُؤٌ عَلَيْهِمْ مُّصْبِحِينَ﴾ ﴿وَبِالْأَيْدِي أَعْلَا تَعْلُونَ؟﴾ ئیوه ئهی دانیشتوانی مهککهو دمورویهی، بهیانی و ئیواره که دهچن بۆ کاروان بۆ ولاتی شام له هاتوچوتاندا بهسهر شوینهوارو کهلاوه کۆنی قهومی لوطدا دمژۆن و دمگهپینهوه. نهوه بۆ به عهقل و هۆشیکی تهواوموه بیر ناکهنهوه؟بۆچی له بیینی نهو شوینهوارو ولاته کاول بووه پهند و مرناگرن؟

﴿۱۳۹﴾ وَإِنْ يُونسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿۱۳۹﴾ بیگومان یونس کوری مهتا یه کیکه له پیغه مهران، خودا رهوانه ی کرد بوسمر نه ته و مهکی خو ی.

﴿۱۴۰﴾ إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ﴿۱۴۰﴾ کاتیک بهی فرمانی خودا نه ته و مهکی جی هیشت و روی کرده قهراغ دهریاو سواری کهشتی یه کی قهرمانخ و پر له ناده میزاد بوو، ماومیه که بهناو دهریادا رویشتن و کهشتی تووشی باری ناناسایی بوو، و پیویست بوو قورعه بکه و یه کی له سهرنشینه کانی و مدمر بهاون، بۆ نه وهی باره کی سوک بی و بتوان دریزه به رویشتنی خو یان بدن، ﴿۱۴۱﴾ فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ ﴿۱۴۱﴾ قورعه یان کردو به سهر حمزرمتی یونس دا شکایه وه، نه و بهرکه وتو به گویری داب و نه ریتی نه و کاته ی نه و نه ته وه فرپیان دایه ناو دهریاوه. ﴿۱۴۲﴾ فَالْتَقَمَهُ الْخُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿۱۴۲﴾ ماسی قوتی دا، نه و شیایو نه وه بوو سهرزمنشتی بکری، چونکه بهر دهمام نه بوو له سمر نه رکی بانگه وازی کردن و نه بتوانی خوگر بی له بهرام بهر هه لو یستی ناشیرین و سهر رهقی گه له که ی.

﴿۱۴۳﴾ فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ﴿۱۴۳﴾ خو نه گهر یونس له وانه نه یوایه که ته سبیح و ته قدیسی خودا ده که ن، خوداناس و یه کتاپه رستن، له سکی ماسی دا دمردو ﴿۱۴۴﴾ لَلْبَيْتِ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُنْعَثُونَ ﴿۱۴۴﴾ تا روژی قیامت له و ی دا دمایه وه. ناوسکی ماسی بۆ دهبو به گوړ، چونکه به گویری سروشت دهبو به غیذا و مگوو باقی خو راکی تر حل دهبو.

﴿۱۴۵﴾ قَتَلْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ﴿۱۴۵﴾ وامن له ماسیه که کرد له قهراغ دهریا فرپی بدا، له شوینیکی خالی له درهخت و گزوگیا، بی سیبهرو بی نه ونا. له هه مان کات دا بۆ خو شی جهسته ی زمعیفو نه خوش، دق له زاروکیکی تازه له دایکبوو دهجوو.

﴿۱۴۶﴾ وَأَلْبَسْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِنْ يَقْطِينٍ ﴿۱۴۶﴾ به سهریه وه روه کی کوله که مان رواند، بۆ نه وهی سیبهری لی بکا، کوله کهش زو بی دگا و سیبهرمه کی به سوده، میشو مه گه زیش توخنی ناکه و ی، گه لاکه شی پانه، بهروبومه کهشی بۆ خو اردن به سوده، به کالی و به کولای دهمور ی، شیخی مه راغی ده لی، داری مؤز

بووه. حمزرمتی یونس له ژیر سیبهری نه و درهخت دا مایه وه هه تا گوشتی پندر بووه، توکی لی هاته وه و صیحه ت و نیشاطی بۆ گه راپیه وه. نه مجار به فرمانی خودا گه راپیه وه بۆ ناو نه و گهل و نه ته وه ی، که بهرق هه لساوی جی هیشتبوو، ﴿۱۴۷﴾ وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَى مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ ﴿۱۴۷﴾ قَامُوا فَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَى حِينٍ ﴿۱۴۷﴾ واته نارمانه وه بوسمر نه و نه ته وهی له رقی نه ونا و لا تی جی هیشتبوو ملی له دهریا نابوو، نه وانیس دانیشتوی نهینه و او موصل بوو، ژمار میان صد هه زار به لگوو زیاتریش بوو، سهرله نو ی بانگه وازی خو ی دمست پی کردمو، نه وانیس برپایان پی کردو نیمانیان پی هیئا، نه مهش دوی نه وهی نیشانه ی پیغه مهرانیه تیان پیوه بین و دیارده ی هاتنی عه زایی سامناکیان چاو پیکه وت، نیر خودا ژیانکی خو شی بۆ دابین کردن، تاکو تایی ته مه نیان له ناو نازونیمه تی نیمان و ژیان ناشتی و ههرزانی دا مانه وه. ﴿۱۴۹﴾ فَاسْتَفْتِهِمْ أَلِرَّكُ الْبَنَاتُ وَالَهُمُ الْبُتُونَ ﴿۱۴۹﴾ نه مه عه طفه بوسمر نایه تی ژماره (۱۱) که فرمووی ﴿۱۵۰﴾ فَاسْتَفْتِهِمْ أَهَمْ أَمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ مِنْ خَلْقًا؟ ﴿۱۵۰﴾ واته: نه ی پیغه مهران به شیوه ی لؤمه و سهرزمنشت بو سهر کوتانه وه بۆردانی نه و موشریکانه، پرسیاریان لی بکه ناخو به چ عه قل و ناومزیک کچیان بۆ خودا دانا وه کو ریان بۆ خو یان کو نترؤل کردوه؟ به چ ته قسیمیک نه و به شه ی بۆ خو یان به خرابی دمران بۆ خودای دادمنین؟

﴿۱۵۰﴾ أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنَاثًا وَهُمْ شَاهِدُونَ؟ ﴿۱۵۰﴾ به لگوو چۆن حوکی نه و میان داوه: که فریشته میین، خو نه ونا ناگاداری دروستکردنه که یان نه بوو؟ ﴿۱۵۱﴾ أَلَا إِنَّهُمْ مِنْ إِبْكَهْمَ لَيَقُولُونَ ﴿۱۵۱﴾ وَلَكِنَّ اللَّهَ وَآلَهُمُ لَكَادِبُونَ ﴿۱۵۱﴾ ناگادار به وه، نه وانه که نه و قسه یه ده که ن درو یه و دمی که ن، بوختانه و هه لیده به ستن.

﴿۱۵۲﴾ اصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَيْنِ ﴿۱۵۲﴾ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿۱۵۲﴾ افلا تدكرن؟ ﴿۱۵۲﴾ نه وه به چ عه قلک نه و حوکه دهمن؟ بۆجی پیان وایه: خودا کچی به سمر کو ردا هه لبراردوه؟ نه وه بۆجی بیر ناکه نه وه تا یوتان دهریکه و ی چهند له هه لهدان و چهند قسه که تان نابه جیه ی؟ پیویسته ناده میزاد قسه ی بکا ریگه و جیگه یه کی هه بی.

﴿۱۵۶﴾ أَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ مُّبِينٌ ﴿۱۵۶﴾ یان نهگمر یهکی داوای بهلگهتان لی بکا، نیوه بهلگهیهکی رون و ناشکراتان ههیه لهسه ر بیروباومر دهکتهان؟ ﴿۱۵۷﴾ فَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى ﴿۱۵۷﴾ ده نهگمر راست دهکتهان بهلگهتان ههیه، نهو نامهیهی نهو جوړه داوایه دمه لینی بیخه نه رو، نهو کیتابه بیتن.

﴿۱۵۸﴾ وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ لَبَاسًا ﴿۱۵۸﴾ نهو موشریکه بوختانکه رانه بریاری نهو میان داوه: که له نیوان خوداو فریشتهکان دا په یوه مندی ژن و ژنخوازی ههیه!! گوتویانه فریشته کچی خودان، لی ردها مه بهست به (جنة) فریشتهکانه بویه به (جنة) ناوی بردون چونکه له پیش چاو نادیارن، یان مه بهست به (جنة) جندوکهیه بهم جوړه دهلین: خودا له جینییهکان ژنی خواستوه، له بهر شهره ی په رومردگار فریشته په یدابوون! ﴿وَلَقَدْ عَلِمْتِ الْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ﴾ سویند به خودا نهو فریشته نهی نه مان به کچی خودایان دادمنین و له حیاتی خودا دهیان په رستن، نهو فریشته نه دمازن: که نهو کافران له تولهی نهو کوفرو بوختانه یان ناماده دهکرن بؤ حیسابو لیکن لینه مو سزادان.

﴿۱۵۹﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿۱۵۹﴾ پاک و بهرزو مونه زمزمه خودا له وهی مندالی هه یی و پیویستی به مندا ل بئ، له وهی هاوه لی هه یی و پیویستی به هاوه ل بئ.

﴿۱۶۰﴾ إِلَهَ عِبَادِ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿۱۶۰﴾ وهلی بهنده راستاله دلسوزمکانی خودا، نهوانه ی شوین په یامی پیغه مبه رانی خودا که و توون و نیمانیان به په یامی هه موو پیغه مبه ریک ههیه، نهوانه ناماده ی دوزخ ناکرین، نهو سزا سامناکه ناچیزن. نه مچار په رومردگار ته حه ددای موشریک و بوختانکه ردهکان دهکاو زه بوونی و بئ دمه لاتیان راده گهیه نهی و دمه رموی: ﴿۱۶۱﴾ فَإِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ ﴿۱۶۱﴾ مَا أَنتُمْ عَلَيْهِ بِفَاتِنِينَ ﴿۱۶۲﴾ إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ ﴿۱۶۲﴾ بیگومان نیوه نهی موشریک و بوختانکه ران، خو تان و خودا دروزنه کانتان توانای نهو متان نیه کهس گومرا بکه ن و له نایینی حه ق لای بدن، مه گمر که سیک که له نیوه گومرا تر بی، ﴿۱۶۴﴾ وَمَا مِنَّا إِلَا لَهُ مَقَامٌ مَّعْلُومٌ ﴿۱۶۴﴾ هه ریه کی له نیمه پلهیه کی دیاریکراوی ههیه له زانیاری عیبادمتو شوین و مه قام، به موو لی لانا دهین و پابه ندو ملکه چی نهو

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿۱۶۱﴾ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿۱۶۱﴾ اَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ مُّبِينٌ ﴿۱۶۱﴾ فَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى ﴿۱۶۱﴾ وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ لَبَاسًا ﴿۱۶۱﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتِ الْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿۱۶۱﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿۱۶۱﴾ إِلَهَ عِبَادِ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿۱۶۱﴾ فَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى ﴿۱۶۱﴾ وَمَا مِنَّا إِلَا لَهُ مَقَامٌ مَّعْلُومٌ ﴿۱۶۱﴾ وَإِلَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ ﴿۱۶۱﴾ وَلَئِنْ كَانُوا لَيَقُولُونَ ﴿۱۶۱﴾ لَوْنَا عِنْدَنَا ذِكْرًا مِنَ الْأَوَّلِينَ ﴿۱۶۱﴾ لَكُنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿۱۶۱﴾ فَكَفَرُوا بِهِ فَسُوفَ يَعْلَمُونَ ﴿۱۶۱﴾ وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ ﴿۱۶۱﴾ إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنصُورُونَ ﴿۱۶۱﴾ وَلَوْنَا جُنْدَنَا لَهُمُ الْفَالِقُونَ ﴿۱۶۱﴾ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّى جِئْنَاهُمْ بِصَبَاحٍ مُنْذَرِينَ ﴿۱۶۱﴾ وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّى جِئْنَاهُمْ بِصَبَاحٍ مُنْذَرِينَ ﴿۱۶۱﴾ سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿۱۶۱﴾ وَسَلِّمْ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴿۱۶۱﴾ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۶۱﴾

سورة الصافات

فرمان و تهو جیهاته یه زدانیه یه: که ناراسته مان دهکری، بهو په ری دلسوزییه وه به ندایه تی خو مان بؤ خودا نه نجام دمه دین.

﴿۱۶۵﴾ وَإِلَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ ﴿۱۶۵﴾ فریشتهکان گوتیان: نیمه ریز ریز دهبین له مه قامی به ندایه تی دا، به ته رتیب و ریز به ندایه تی بؤ خودا دهکین، نیمه به زوبان ته سبب خات و به نویژ کردن ته قدیس و ته سبب چی خودا دهکین، له هه موو خه وش و نه قص و نه نگیه که به دووری دهکین، ﴿۱۶۷﴾ وَإِنْ كَانُوا لَيَقُولُنَّ ﴿۱۶۷﴾ لَوْنَا عِنْدَنَا ذِكْرًا مِنَ الْأَوَّلِينَ ﴿۱۶۷﴾ لَكُنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿۱۶۷﴾ فَكَفَرُوا بِهِ فَسُوفَ يَعْلَمُونَ ﴿۱۶۷﴾ واته موشریکهکان پیش رهوانه کردنی پیغه مبه ری نیسلام: که تانه و ته شهری نه قامی و نه خوینده واریان لی ددرا، دهیانگوت: نه گمر نیمه نامهیه کی ناسمانی و هکوو ته ورات و نینجیلیمان هه بویه، به دلسوزی عیبادمتی خودامان دهکرو هه رگیز کوفرو بی دینیمان ره چاو نه دهکرو، که چی: که موحه ممد کرا به پیغه مبه رو رهوانه کرا

بۇ سەريان بېروايان پىن نەكردو بە درۆيان خستەو، لەو بەولاولە سەرمەنجامى كوفرو بېدىنى خۆيان دەزانن؛ تېدەگەن چەند خەسارمەندو مالىوانن.

﴿وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ﴾^{۱۷۲} إِيْلَهُمْ لَهُمُ الْمُنْصُورُونَ. ﴿وَأَنْ جُنْدَنَا لَهُمُ الْفَالِقُونَ﴾ بېگومان ئىمە لەو مېش بېريارى ئەومەن داو: كە پېغەمبەرەمگەن سەربەخەن بەسەر كاهرو سەمەكاران دا، لە دونياو لە قىامتدا ھەر بەندە راستالەكەنمان سەركەوتون، لە دونيادا بالادەستى بۇ خوداپەرستانە، بەو دوژمنانيان دىل دەكەن و دەيانكۆژن، لە ولات دەريان دەپەرپنن، يان بە حوججە و بورھان بۆريان دەمەن، لە قىامتەش سەركەوتن بۇ خوداپەرستانە بەو: كە بە مەزەدەگەن، بە بەھەشتى رازاو شاد دەين، لە ناگر رزگارايان دەين، رزگارپوون لە دۆزەخ و بە مەزەدەگەشتن بەبەھەشت ئەوپەرى بە مەزەدەگەشتن.

﴿قَوْلٌ عَنْهُمْ حَتَّى حِينٍ﴾ ئەى پېغەمبەر، رويان لى وەرگېر، پشوو درېژ بە لەسەر ئەزىمەتدانى ئەوان بۇ تۆ، بابە ئارمەزى خۆيان پەل بەاون و ئەسبى خۆيان ھەلینگ بەن، بۇ ماومەكەو كۆتايى دى، ئىمە سەرمەنجام سەرفەزى سەركەوتن بە تۆ دەبەخشىن، ﴿وَأَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ﴾ چاومپوان بە چىيان بەسەر دىنن، چۆن توشى عەزاب و دەردو مەينەتايان دەكەين، بۆيان دەردەكەوت و دەينن چۆن ھەرمەكەنت دىنەدى، چۆن تۆ سەردەكەوى و ئەوان تېدەشكىن؟

﴿أَفَعَدَابُنَا يَسْتَعْجِلُونَ﴾ ئەو پەلە لە ھاتنى عەزابى ئىمە دەكەن؟ چۆن جورنەت دەكەن و دەپەرن داواى عەزابى ئىمە بەكەن، با دۇنيا بن؛ كە وادەى ئىمە پاشكەزبەونەوى تېدا نە، عەزابى سەخت پەخەيان دەگرى، چۆنكە ئەوان شياوى ئەو عەزابەن.

﴿فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ﴾ كاتى عەزابى بە ئىشى ئىمە نازل بوو سەرخۆيان، يان ولاتيان، ئەو خراب رۆژىكە تى دەكەن، بەلەكەو پەخەيان دەگرى و بەريان نادا، ھەلاچۆيان دەكاو لەناويان دەبا. ﴿وَقَوْلٌ عَنْهُمْ حَتَّى حِينٍ﴾^{۱۷۹} وَأَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ

ئەى پېغەمبەر، رو لەو موشرىكانە وەرگېرە تاماومەكە، چاومپوان بە، چيان بەسەر دى و چ عەزابىكان توش دى. ﴿سَبَّحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ﴾^{۱۸۱} وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ. ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ئەى پېغەمبەر، پاك و مەنەزەمى لە ھەموو عەيب و خەوشىك بۇ خوداى تۆيە، ھەرچى ئەو موشرىك و سەمەكارانە پال خوداى تۆي دەمەن، خودا لىي بەريە، خوداى تۆ خودايەكى خاوم دەسلەت بالادەست و بىئاتاج و كار دروست و كار بەجىيە.

كۆتايى سورەتى الصافات



سورەتى (ص)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

﴿أَمْ وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ﴾ سویند بەو قورئانەى كە يادخەرمەو شىكەرەمەو لەو پیتە ھىجايانە پىك ھاتوو كە ئیو ھاوتنى خۆتانى لى پىك دىنن، قورئانىكە بەرنامەى ژيانەو ھەرچى پىويست بى بۇ ژيان نامازەى بۇ كردەو رونی كردۆتەو، سویند بەو قورئانە پىرۆزەو بەو كەلامە بەرزو بىوینەيە، موھەمەد رەوانەكراوى ئىمەيەو راستگۆيە لەویدا كە دەلى: پېغەمبەرم، بۇ سەر ھەموو ئادەمیزاد نىردراو. ھەركەسى بىەوى پەندى لى وەرگرى لىي بەھرمەند دەين.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ﴾ بەلكو كاهرەكان كە سودى لى نابين و پى بەھرمەند نابن، ھۆيەكەى ئەومە لوئەرزو خۇ بە زلەنن، بېزيان نايە شوین ھەق بەكەن، دەمەدەمى لەگەل پېغەمبەر دەكەن، سەرىپچى ھەمان و دۆيەتى پەيامەكەى دەكەن، سورن لەسەر بەرەرمەكانى كردنى.

﴿أَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ، فَنَادَوا وَلَا تَحْنِ مَنَاصٍ﴾ لە پىش رۆژگارى ئەماندا زۆر گەل و نەتەوھەمان بە ھىلاك بەردن و ئاسەوارمان لەسەر زەوى بېرپەنەو، لە تۆلەى سەرمەقى و سەرىپچىكردنيان بۇ پەيامى پېغەمبەرەمگانيان و رەتكردنەوى ناومرۆكى نامە ئاسمانیەكانيان، عەزابى سەختى ئىمە پەخەى گرتن و ھاوريان لى ھەلساو كەوتنە پارانەو لە

خودا به لایم پارانه و دهکیان بی سود بوو، دادیی نه‌دان، چونکه نه و کاته‌ی عه‌زایی له‌ناو بردنیان هات، کاتی رزگار بوون به‌سهر جوو.

﴿وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا سَاحِرٌ كَذَّابٌ﴾ موشریکه‌کان به لایانه‌وه سه‌یر بوو ترسینه‌ریک له خوځیان هاتووو بۆ سه‌ریان، پییان سه‌یره موچه‌مه‌د نی‌ردراوه بۆ سه‌ریان به ترسینه‌رو موژده‌مر، ده‌لین، چو‌ن ده‌بی، شاده‌میزاد ببیته پیغه‌مبه‌رمان؟! نه‌مجار که مو‌جیزاتی پیغه‌مبه‌ریان بی‌نی به لگمو نی‌شانه‌ی راستی پیغه‌مبه‌رایه‌تی خو‌ی رانواند، له جیاتی نه‌وه‌ی شو‌ینی بکه‌ون، کافر ده‌کان وتیان: به راستی نه‌مه ساحریکی درو‌زنه، نه‌وه‌ی ده‌لی: درو‌یه و چاوبه‌سته‌کی‌یه. سی‌جرو جادوبازی نه‌نجام دده‌او پال خودای دده‌او ده‌لی به نیگا بۆم هاتووو. ﴿أَجْعَلِ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ﴾ نایا خودایه‌تی کورت هه‌لیناوه له یه‌ک خوداداو هه‌موو خودا‌کان رمت ده‌کاته‌وه جگه له یه‌ک خودا نه‌بی، به راستی نه‌مه شتیکی سه‌رسو‌په‌ینه‌ره.

﴿وَالْطَّلُقَ الْمَلَأَ مِنْهُمْ أَنْ امْشُوا وَاصْبِرُوا عَلَى آلِهَتِكُمْ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُّ﴾ سه‌رانی هورمیش له دیو‌مخانی نه‌بو‌طالیب به رق هه‌لسا‌وی هه‌ستان و به یه‌کتریان گوت: له سه‌ر بت‌په‌رستی و فره‌خودایی خو‌تان به‌رده‌وام بن گوی مه‌ده‌نی، نه‌مه‌ی موچه‌مه‌د داواتان لی ده‌کا پلانیکه داپه‌شتووو، ده‌به‌وی له‌م ریگه‌وه خو‌ی به‌سه‌رمان‌دا به‌سه‌پینی و ببینه خزمه‌تکاری و به نارم‌زوی خو‌ی هه‌ل‌مان‌سو‌پینی.

﴿مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ إِنْ هَذَا إِلَّا اخْتِلَافٌ﴾ نی‌مه نه‌م بی‌رو‌با‌وه‌ی: که نه‌م بانگه‌وازی بۆ ده‌کاو بریتییه له یه‌ک‌تاپه‌رستی له‌ناو به‌ی‌ره‌و‌کارانی ئایینیکی تردا نه‌مان بیستووو، ئایینی نه‌صرانی (فه‌له): که گوا‌یه ئایینیکی ئاسمانییه شتی وای تیدا نیه، که‌واته نه‌مه‌ی موچه‌مه‌د بانگه‌وازی بۆ ده‌کا بوختان و ده‌ست هه‌لبه‌سته‌وه جه‌قیه‌تیکی نیه.

﴿الْأَنْزِلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا﴾ نایا چو‌ن ده‌بی له ناو هه‌موو هورمیش‌دا هورنان بۆ سه‌ر موچه‌مه‌د نازل بن؟ که‌ی عه‌قل قبو‌لی ده‌کا نی‌مه‌ی سه‌رانی هورمیش

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ ﴿١﴾ بِلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزِّهِمْ وَقَالُوا كَرِهْنَا لَكُمْ أَنْ تَنْبَأَنَا بِبَيِّنَاتٍ مِنْ رَبِّكُمْ قُلْ إِنَّمَا بَيِّنَاتُ اللَّهِ إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ آلِ إِبْرَاهِيمَ الْحَقِيقُ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ ﴿٢﴾ أَجْعَلِ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ ﴿٣﴾ وَاصْبِرُوا عَلَى آلِهَتِكُمْ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُّ ﴿٤﴾ مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ إِنْ هَذَا إِلَّا اخْتِلَافٌ ﴿٥﴾ أَمْ نَزَّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ فِي شَكٍّ مِنْ ذِكْرِي بَلْ لَمَّا يَدْعُونَكَ إِلَى طَعْنِكَ قَالُوا كَذَّابٌ ﴿٦﴾ أَمْ نَزَّلَهُمْ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعِزِّ الْوَهَّابِ ﴿٧﴾ أَمْ لَهُمْ ثُلُوكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْنَابِ ﴿٨﴾ جُنْدٌ مَاهُنَا لَكَ مَهْرُومٌ مِنَ الْأَحْزَابِ ﴿٩﴾ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْتَارِ ﴿١٠﴾ وَثَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ لَيْكَةِ أُولَئِكَ الْأَحْزَابُ ﴿١١﴾ إِنْ كُلُّ إِلَّا كَذَّابٌ الرَّسُلُ فَحَقَّ عِقَابُ ﴿١٢﴾ وَمَا يَنْظُرُ هَؤُلَاءِ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مِمَّا لَهَا مِنْ فُوقِ ﴿١٣﴾ وَقَالُوا رَبَّنَا عَجِّلْ لَنَا قِطْعَانًا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ﴿١٤﴾

هه‌بین نیگای ئاسمانی‌مان بۆ سه‌ر نازل نه‌بی، نیگا بۆ موچه‌مه‌د بی؟! به‌راستی نه‌مه شتیکی دو‌ور له واقیعو نه‌گون‌جاوه. ﴿بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْ ذِكْرِي بَلْ لَمَّا يَدْعُونَكَ عَذَابُ﴾ واته، به لکوو جه‌قیقه‌ت نه‌وه‌یه نه‌وان له گومان‌دان ده‌رباره‌ی هورنان و نیگا، به لکوو هه‌بوونی شک و گومانیان، تینه‌فکری و بیر نه‌کردنه‌وه‌یان له‌وه‌وه سه‌ری هه‌ل‌داوه، که عه‌زایی نی‌مه‌مان نه‌جه‌شتووو.

﴿أَمْ عَنْهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعِزِّ الْوَهَّابِ﴾ یان به لکوو نه‌وان خه‌زینه‌ی ر‌حه‌مه‌تی خودای تو‌یان لایه، هه‌تا به نارم‌زوی خوځیان به‌وه پایه‌ی پیغه‌مبه‌ریتی دابه‌ش بکه‌ن؟ خو نه‌وان خاومنی نه‌وه ده‌سه‌ل‌اته‌ نین، نه‌دی چو‌ن ده‌لین، موچه‌مه‌د بۆ پیغه‌مبه‌ریتی نابو و ده‌بی به‌یاوما‌ه‌ولی مه‌که‌ه یان طانیف بکریته پیغه‌مبه‌ر؟! ﴿أَمْ لَهُمْ ثُلُوكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْنَابِ﴾ یاخود مو‌ل‌ک و سه‌له‌نه‌تی ئاسمانه‌کان و زم‌وی نی‌وانیان هی نه‌وانه‌وه به‌بی رازی بوونی نه‌وان هیج که‌س به

حەبابون و پېغەمبەرمەکانی خۆیان بە درۆخستەووە خودا بە غەزمی خۆی گرتنی و لەناوی بردن.

﴿۱۴﴾ **إِنْ كُلُّ إِلَّا كَذَبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابُ** ﴿۱۴﴾ کەس نەبووە لەو گەل و نەتەوانە ئیلا کە هەبووە پېغەمبەرمەکانی خۆیان بە درۆ خستۆتەووە عەزابی رێشەکیشکەریان بۆ سەر نازل بوووە لەناو چوون، دەمی با قورمیشییەکان و هەموو گەل و نەتەویەکی تر بترسن لەو عەزاب و سەرنجامە، بە هیچ شتێوەکە پەیاوی قورئان رەت نەکەنەووە حەزەرمەتی موحەممەد بە درۆ نەخەنەووە.

﴿۱۵﴾ **وَمَا يَنْظُرُ هَؤُلَاءِ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مَا لَهَا مِنْ فَرَاقٍ** ﴿۱۵﴾ ئەو موشریکانە قورمیش و هەموو کافرو مولحیدی ک جاپووان ناکەن مەگەر سزایەکی سەخت کە لە دواى فوکردن بە شاخی سودا بۆ زیندووبوونەووە ئەنجام دەدرێ، واتە: نیە لە نێوان ئەوان و ئەو عەزابی خودا هەپەشە پێ لێ کردون جگە لە فوکردن بە کە لەشاخی سودا بۆ جاری دووەم، هەمراکاتی گەشتە مەوعیدی خۆی تۆزقالتیک دواناخێ، هیچ مەجال و ماومیان نادری.

﴿۱۶﴾ **وَقَالُوا رَبَّنَا عَجَلْ لَنَا قِطْعًا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ** ﴿۱۶﴾ موشریکەکانی مەککە لە روانگەى بە هەند و مەرنەگرتن و گالتەکردن بە وادەو هەپەشە پېغەمبەر (ﷺ): کە پاسی زیندووبوونەووە سزای دۆزەخی بۆ دەکردن، دەیانگوت: خودایە ئە بەشی خۆمان زوو بەمێ لەو عەزابی هەپەشەمان پێ لێ دەکری، دواى مەخە بۆ رۆژی قیامەت، ئەگەر راستە سزای دۆزەخ هەمێو زیندومان دەکەمێووە سزایمان دەمێ؛ دە بە زویى بۆمان بێنە.

﴿۱۷﴾ **اصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ** ﴿۱۷﴾ ئەو پېغەمبەری خۆشەویست تۆ پشوو درێژبە بەرامبەر هەلوێست و وتەى قورمیشییەکان و گوێ بەقسەو بوختان و بیروبۆچونی نابەجێیان مەدە. ﴿وَاذْكُرْ عَبْدًا دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ﴾ ﴿۱۸﴾ ئەم رستمیە عەطفە بۆ سەر رستمی کۆتایی کۆپەلی پێشوو، کە فەرمووی: ﴿وَاصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ﴾ واتە: ئەو پېغەمبەری خۆشەویست چیرۆکی بەندەى دلسۆزو راستالمان بۆ گەل و هۆزەمەت بگێرەو، بەسەرھاتی داود: کە خاوەن هێزو توانا بوو لە زانیاریو کردارو خوداپەرستی دا بۆ قورمیشییەکان پاس بکە.

هیچ پەمو مەرازی ک ناگا!! بێگومان لای خاوەنیەتی مۆلک و سەلتەنەتی ناسمانەکان و زەوی دەمەویەکە جورنەت ناکەن بێن: هەمانە، وەلى لە فەرزێکدا ئەگەر ئەو لافە لێ بەدەن دەبا بە پەیزەو قالدەرمەو هەر ئامرازێکی تری سەرکەوتندا بەرز ببنەو بۆناسمانەکان و کۆنترۆلیان بکەن و دەست بگرن بەسەر خەزینەى خودادا و ئەو کاتە بە ئارەزووی خۆیان پەلوپایە دا بەش بکەن و بە گوێرەى وێستی خۆیان بوونەوهر هەلسۆرێن.

﴿۱۹﴾ **جَدَّ مَا هَذَاكَ مَهْزُومٌ مِنَ الْأَخْزَابِ** ﴿۱۹﴾ ئەوانە لەو کات و شوێنەدا: کە تانوت لە پېغەمبەرایەتی موحەممەد دەدەن، جگە لە چەند سەربازێکی تیکشکاوو بەزیو بەولاو هێجی تر نین.

﴿۲۰﴾ **كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْتَادِ** ﴿۲۰﴾ لە پێش قورمیشییەکاندا گەل نوح و هۆزی عاد و قەویمی فیرعەونی خاوەن ئەهرام و فەرمانرەوای دەست رۆشتوو، پېغەمبەرایى خۆیان بە درۆ خستەووە گەل نوح پېغەمبەرەکیان، کە نوح بوو. بە درۆ خستەووە، ئەزەتیان داو گالتەیان پێ کرد، وتیان شیت و نەقامە، خودا بە تۆفان لەناوی بردن و خنکاندنی، حەزەرمی نوح و شوێنکەوتوانی لەناو گەمێدا رزگار کرد. گەل عادیش حەزەرمی هودیان بە درۆخستەووە خودا بە رەشەبای سەخت لەناوی بردن فیرعەونی خاوەن دەسلەلات و سەتمەکاریش، کە خۆی بە خودای سەرزهوی دەزانی، پەرورەدگار حەزەرمی موسای کردە فروستادەى خۆی و هارونیشی کردە وەزیر و یارمەتیدەری، ناردنی بۆ سەر فیرعەون و گەلەکەى و موعجیزەو نیشانەى گەورەو سەرسۆرەینەری پێبەخشین، بۆ ئەوێ بپروایان پێ بکەن، بەلام فیرعەون و قەومەکەى بە درۆیان خستەووە بپروایان پێنەکردن، خودا لە ناو دەریادا خنکاندنی. حەزەرمی موسا و شوێنکەوتوانیان رزگارکردن، ﴿وَكُنُودٌ وَقَوْمٌ لُّوطٌ وَأَصْحَابُ لَيْكَةِ أُولَئِكَ الْأَخْزَابُ﴾ ﴿۲۱﴾ هۆزی ئەموود و قەویمی لوط و ئەصحابولئەیکە، ئەوانەن بە حیزب دادەنرێن و وەکوو گەلەکەى تۆ ئەو موحەممەد: گەلەکۆمەکیان لە پېغەمبەرایان کردو، گواپە هێزو توانایان هەبووەدەى هەموو ئەمانە هیچ نەبوون جگە لەوێ کۆمەلێکی پێشەرم و

﴿۱۸﴾ إِلَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعُشِيِّ وَالْأَشْرَاقِ ﴿۱۹﴾ نِيمَهُ كَيَوْمِ كِهْزَمَانِ بُو زِيرَبَارِ كَرْدِبُوو له گه لیا نیوارده به یانی ته سبیحاتیان دهرکرد.

﴿۱۹﴾ وَالطَّيْرَ مَخْشُورَةً كُلٌّ لَهُ أَوَّابٌ ﴿۲۰﴾ واته ته یروتوولان بُو موسه خمر کردبوو، له هه وادا راده و مستیان و دهستیان دهرکرد به ته سبیحاتکردن، هه موو کیوو که ژو ته یروتوول گهرندنکه چو ژیرباری بوون.

﴿۲۰﴾ وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ ﴿۲۱﴾ سه لته نه مت و هه رمانه واییمان به هیژ کرد، له شکرو سوپای زوړو نازاو نه به رد بوو، هه رچی پیویست بوو بُو فرمانه وایویی بوییمان دهستم بهر کردبوو، ﴿۲۲﴾ وَآتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ هه روهما تیگه یشتن و عهقل و زیرمکی و زانیاری عه داله تکاریمان پی دابوو، فیتری نه و ده مان کردبوو چو ن فرمانه وایویی عادلانه به پیومه ری و چاکه کار و ده روون پاک و کار به جی بوو، ﴿۲۳﴾ وَفَصَّلَ الْخُطَابَ ﴿۲۴﴾ فیتری نه و ده مان کردبوو چو ن دادومری نیوان خه لکی بکاو گفست و گوو هه لئس و که وتی دادومرانه و رهوان و په سهند بوو.

﴿۲۱﴾ وَهَلْ أَتَاكَ نَبَأُ الْخَصْمِ إِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ ﴿۲۲﴾ إِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ خَصِمَانِ بَعْضُنا عَلَى بَعْضٍ فَاحْكُم بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ ﴿۲۳﴾ نهی پیغه مبهرا نایا هه والی کیشه کارانت بُو هاتوو نه و روداوه گرنگو سه رسو په نه رمت بیستوو؟ هه والی کو مه لیک ناده میزادی به کیشه هاتوو کاتیک و سه ر دیواری شوین نو یژو میجرایی حه زرمی داود که وتن و له ناو دخت دا خو یان که یانده لایو لییان ترسا، کاته که کاتیک تابه تی بوو، حه زرمی داود تی پیدا سه ر گهر می نه نجامدانی نو یژو خو یندنی زه بوور بوو، لییان ترسا و میزانی بُو تیروژ کردنی جوونه لای، ﴿۲۴﴾ إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعْجَةً وَلِيَ نَعْجَةً وَاحِدَةً فَقَالَ أَكْفَلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ ﴿۲۵﴾ نه مه برامه و نه وودو نو سه ر مپری هه یه، من ته نها تافه مپریکم هه س، که جی ده لئ نه و سه ر مپرمش بدمری با هی من ببن به سه د سه رو تو هیجت نه بی، به قسه و کیشه و نیزاع من نایو یرمی و به سه رم دا زاله، له بهرام به ری دا هیچم پی ناکری.

﴿۱۷﴾ أَصْبَرَ عَلَى مَا يُقُولُونَ وَأَذْكُرَ عَبْدَنَا دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿۱۸﴾ إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعُشِيِّ وَالْأَشْرَاقِ ﴿۱۹﴾ وَطَيْرَ مَخْشُورَةً كُلٌّ لَهُ أَوَّابٌ ﴿۲۰﴾ وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَآتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصَّلَ الْخُطَابِ ﴿۲۱﴾ وَهَلْ أَتَاكَ نَبَأُ الْخَصْمِ إِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ ﴿۲۲﴾ إِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ خَصِمَانِ بَعْضُنا عَلَى بَعْضٍ فَاحْكُم بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ ﴿۲۳﴾ إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعْجَةً وَلِيَ نَعْجَةً وَاحِدَةً فَقَالَ أَكْفَلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ ﴿۲۴﴾ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعْجِكَ إِنَّا نَعَايِهِ وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَا هُمْ وَظَنَّ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ ﴿۲۵﴾ فَغَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزَكَاةً وَحَسَنَ مَقَابَ ﴿۲۶﴾ يٰدَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَى فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَعْصُونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ يَوْمَ الْحِسَابِ ﴿۲۷﴾

﴿۲۴﴾ قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعْجِكَ إِنَّا نَعَايِهِ وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ ﴿۲۵﴾ وتی، بیگومان کابرا ستمت لی دهکا که داوات لی دهکا، تافه مپرمکمت بخه یه که ن نه وودو نو مپرمکمی و هی نه و ببن به سه د تو هیج، زوړ که س که ده بنه هاو ل کارو پیکه وه نیش ده که ن به و جوړه ستم له به کتری ده که ن، ﴿۲۶﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَا هُمْ ﴿۲۷﴾ مه گهر نه وانه یان، که نیمانیان هی ناو مو ناکاری چاک ده که ن و ره قار باشن، نه وانه ستم له به کتر ناکه ن و لی نه وانه زوړ که من و به ناوازه له قه لدم دهم رین. ﴿۲۸﴾ وَظَنَّ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ ﴿۲۹﴾ داود زانیی نه و تافیکر د نه و میه بُو نه و، خیرا داوای لی خوشبوونی تاوانی خو ی کرد، تاوانه که ی بریتی بوو له وه گومانی خرابی له کیشه مپرمکان کردو وایزانی بُو تیروژ کردنی لی و مزوور که وتوون، یان تاوانه که ی نه و بوو، که پیش نه و دی گو ی بُو به لگو و شایه تی لایه نی دووم بگری حوکی دهرکرد، حه قی دا به لایه نی به که م له کاتیک دا حه ق به لای دوو مه وه بوو.

بؤیه خیرا چووه سوژدهو تهوبهو نیستیغفاری کردو بؤ لای خودا گه‌پایه‌وه.

﴿فَغَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ﴾ له تاوانی گومانبردنی خراپه‌ی به کی‌شه‌به‌ران یان دمرکردنی برپاری پی‌شوه‌ختو به په‌له‌ی خوشبووین، ﴿وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَّآبٍ﴾ بی‌گومان بؤ نه‌و هه‌یه لای نی‌مه نزیکی و پله‌و پایه‌ی به‌رزو پاداشی باشو شوینی حه‌وانه‌وه‌ی دل‌گیرو نه‌پراوه: که به‌هه‌شته. ﴿يَا دَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ﴾ نه‌ی داود نی‌مه تو‌مان کردوه به جین‌شین و فه‌رمان‌پروا به‌سمر ناده‌میزاده‌وه له‌سهر زه‌وی، ده‌سه‌لات‌داری به‌سهر‌پایانه‌وه نه‌تؤ به عه‌داله‌تکاری‌ی حوکمیان بکه‌و نه‌وانیش گوئ بیس و ملکه‌چی فه‌رمانه‌کان بن.

۱- ﴿فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ﴾ نه‌تؤ له نی‌وان ناده‌میزاد به حه‌ق و عه‌دالت دادومری بکه. ﴿وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ﴾ شوین هه‌واو نارم‌زوی خۆت مه‌که‌وه، چونکه شوینکه‌وتنی هه‌واو نارم‌زو هه‌ل‌خلی‌سکینه‌رمو ناده‌میزاد به‌رمو دۆزه‌خ کیش دم‌کا، ﴿فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له ریبازی خودا په‌سند لات دهدا، دمه‌خاته زل‌کاوی گوم‌پایه‌وه، بی‌گومان هه‌واو هه‌وه‌س گوم‌پایه‌وه سه‌رم‌نجامی سزای به‌نی‌شه، ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ يَوْمَ الْحِسَابِ﴾ بی‌گومان نه‌وانه‌ی له ریبازی حه‌ق لاده‌مدن و پشت له عه‌داله‌تکاری‌ی ده‌که‌ن رۆژی قیامت سزای به‌ نی‌ش و توندیان هه‌یه. چونکه کاریان بؤ نه‌و رۆژه نه‌کردوه، ترسی حیسابو لی‌کۆلینه‌وه‌ی نه‌و رۆژه‌یان نه‌بوه.

﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا﴾ ناسمان و زه‌وی و نه‌وه‌ی دمنی‌ویان دایه به‌یج حیکمه‌ت و مه‌به‌ست دروستمان نه‌کردون، گاته‌و بی‌هوده نین، به‌ل‌ک‌وو بؤیه‌مان دروست کردون بیانکه‌ینه به‌ل‌که‌و نی‌شانه له‌سهر ده‌سه‌لات و به‌ تاوانی‌ی خۆمان، ﴿ذَلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ﴾ نا نه‌و بیرۆکه‌ی که گوايه ناسمانه‌کان و زه‌وی به بی‌هوده دروستکراون گومانی نه‌وانه‌یه که بی‌ پروان و پی‌یان وایه زیندوبوونه‌وه‌ی رۆژی قیامت و حیسابو لی‌کۆلینه‌وه نین.

﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا﴾ ذَلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ ﴿٢٧﴾ أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ ﴿٢٨﴾ كَتَبَ أَرْزَاقَهُ إِلَيْكَ مِزْكَانًا لِّدَبْرِهِمْ وَإِنَّا لَنَازِلُونَ الْأُنْبِيَاءَ ﴿٢٩﴾ وَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ نِعَمَ الْعَبْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿٣٠﴾ إِذْ عَرَضَ عَلَيْهِ بِالْعَنِيِّ الصَّفَيفَتِ الْيَتَامَىٰ ﴿٣١﴾ فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَن ذِكْرِ رَبِّي حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ﴿٣٢﴾ رُدُّوهُمَا عَلَىٰ قَطِيفٍ مِّنْهُمَا بَالِغِ الْأَعْيَاقِ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَأَلْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ ﴿٣٤﴾ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّي رِجْسًا مِّنْ أَعْيُنِ النَّاسِ وَلَعَلَّي بِي مَلَكٌ لَا يُفْقِئُ بِلَدِي مِنَ الْعَدُوِّ إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٣٥﴾ فَصَرَفْنَا لَهُ الرِّيحَ فَجَرى بِأَمْرِهِ رُجَاءَ حَيْثُ أَصَابَ ﴿٣٦﴾ وَالشَّيَاطِينُ كُلٌّ يُنَادِي لَهُ عَوَاصٍ ﴿٣٧﴾ وَآخَرِينَ مُقَرَّبِينَ إِلَى الْأَصْفَادِ ﴿٣٨﴾ هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٩﴾ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَّآبٍ ﴿٤٠﴾ وَآذْ كُرْعَانَا أَوَّابٌ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُحْسٍ وَعَذَابٍ ﴿٤١﴾ أَزْكُرْ بِعِلَّتِكَ هَذَا فَمَغْسِلُ يَارَبِّ وَمَرْكَبٌ ﴿٤٢﴾

﴿أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ﴾ یان به‌ل‌ک‌وو نایا پی‌یان وایه: نی‌مه نه‌وانه‌ی نی‌مانیان هی‌ناووه یه‌کتاپه‌رستی ده‌که‌ن و په‌یامی پی‌غه‌مبه‌رانیان قبول کردوه کردوه‌ی باش نه‌نجام دمدن و نه‌رگی سه‌رشانیان به‌رام‌به‌ر خوداو به‌ندمه‌کانی به‌ریک و پی‌کی نه‌نجام دمدن، نایا نه‌وانه و‌ه‌کوو موفسیدو تاوانباران حیساب ده‌که‌ین، یان پی‌یان وایه موسولمانانی ته‌ه‌واکار ده‌خه‌ینه تای ته‌رازوی کافرو مونا‌ه‌یقانه‌وه، که‌ی نه‌وانه چونیه‌کن و له یه‌ک ناستدان؟

﴿كِتَابَ أَرْزَاقِهِ إِلَيْكَ مِزْكَانًا لِّدَبْرِهِمْ وَإِنَّا لَنَازِلُونَ الْأُنْبِيَاءَ﴾ ری‌گه‌ی سه‌ره‌رازوی و کامه‌رانی، ده‌سته‌به‌ر بوونی ژبانی خو‌شه‌ختی و به‌رده‌وام شوینکه‌وتنی قورئانی پیرۆزه، په‌په‌ره‌وی‌کردنی نه‌و نامه‌یه‌یه: که خودا نازلی کردوه به هیدایه‌ت و رحمه‌ت بؤ ناده‌میزاد، نامه‌یه‌کی پر خیر و فه‌ره بۆیان و هه‌رکه‌سه‌ی شوینی بکه‌وی سه‌ره‌رازوی دونیاو قیامه‌ته،

گيرپرامانهوه بۆ سەر حالی پيشووی و لهسساغی و هیزو توانای به خۆیهوه بینیهوه.

﴿قَالَ: رَبِّ اغْفِرْ لِي﴾ وتی: خودایه خۆشبه لهو تاوانانهی که به هۆیانم به تاقیت کردممهوه، ئەمە نیشانهی ههسساغی و وریاییه: که به کهمترین تاوانی خۆیان دهمزانو لهگهڵ پيشیان زانی خیرا بۆ لای خودا دهگهڕێنمهوه تۆبهو نیستیفقار دهکهن، ویدهچێ تاوانی ههزهرتی سولهیمان ئەوه بوو له حیاتی باشر باشی کردبێ!! ﴿قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْفِي لِي أَحَدٌ مِنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ﴾ مۆلک و سه‌لتنه‌تیکم پێ ببه‌خشه له دوا خۆم نمونهی نه‌دری به‌کهس، دلنایام خودایه: که زاتی پاکت زۆر به‌خشنده‌یی و به‌خشایشی گه‌وره‌و به‌نرخت هه‌یه.

﴿فَسَخَرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِ رُحَاءٍ حَيْثُ أَصَابَ﴾ (با)مان بۆ که‌وی کرد، وامان لێ کرد به‌ ویستی ئەو بجو‌لیته‌وه، بۆ کو‌یی بویستایه‌ ده‌یفراندو زیانی پێ نه‌ده‌گه‌ياند، خیرایی و له‌سهره‌خۆیی، توندی خاوی، به‌ هیزو بێ هیز، بۆ کو‌ی بجو‌ی که‌ی هه‌لبکاو گه‌ل لایه‌نی تر له‌م بابه‌تانه، هه‌مووی به‌ ویستی ئەو نه‌ه‌نجام ده‌مرا ئەو چو‌نی ده‌ویست ئاوا هه‌لس‌وه‌وتی ده‌کرد، بیویستایه‌ به‌ هی‌دی ده‌رو‌یی بیویستایه‌ به‌ تیزی!

﴿وَالشَّيَاطِينُ كُلٌّ بَأْءٍ وَغَوَاصٍ﴾ هه‌روه‌ها که‌ویمان کرد بۆ هه‌موو جو‌ره‌ شه‌یاتی‌نی‌یه‌کان، هه‌یان‌بوو بیناکارییان بۆ ده‌کردو هه‌صرو با‌له‌خانه‌یان بۆ راده‌به‌ستن، هه‌یان‌بوو به‌ فەرمانی ئەو ده‌چو‌ونه‌ هو‌لایی ده‌ریاکانه‌وه، دو‌رو مه‌رجان و یاقوت و لو‌ئولیان بۆ ده‌رده‌هێنان هه‌روا جه‌ند مه‌به‌ستی تریان بۆ نه‌ه‌نجام ده‌دا.

﴿وَأَخْرَجْنَا مَقَرَيْنِ فِي الْأَصْفَادِ﴾ هێندێکی تریان تۆق له‌هل هاتبو‌ونه به‌ره‌فرمانی، یان هه‌ندێکی تر له‌ شه‌یاتی‌نی‌یه‌ سه‌ره‌ه‌ق و یاخی بو‌وه‌که‌مانان بۆ ژێربار کردبو‌ون، له‌ تۆله‌ی سه‌ره‌پچی کردنیان دا خه‌ستبو‌نیه‌ ناو گۆتو زنجیره‌وه، به‌ ریز پێ‌هه‌ندی کردبو‌ون و سزای ده‌دان.

﴿هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ ئەمە عه‌تاو به‌خششی ئێمه‌یه‌ پێمان به‌خشیوی؛ مۆلک و سه‌لتنه‌ت،

خودا نازلی کردوه بۆ ئەوه‌ی لێی ورد بینمه‌وه‌و تێی بگه‌ن و په‌ی‌رموی بگه‌ن، به‌ دل‌سۆزیی و به‌ کردمه‌وه‌ ته‌نفیزی فەرمانه‌کانی بگه‌ن و بابهن‌دی جله‌وگه‌ریه‌کانی بن.

﴿وَوَهَبْنَا لِذَاوُدَ سُلَيْمَانَ نِعَمَ الْعَبْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ﴾ به‌خشیمان به‌ داود کو‌ریک: که‌ناوی سوله‌یمان بوو، کردی‌شمانه‌ پێغه‌مبه‌رو بوو به‌ جێنشینی، له‌ پێغه‌مبه‌رایه‌تی و پاشایی‌دا. به‌ راستی سوله‌یمان باش به‌نده‌یه‌ک بوو، پیاوێکی بۆ خودا صولحاو و به‌ خۆ چاراو بوو، زۆر خه‌ریکی تاعه‌ت و خودا‌په‌رستی بوو، هه‌میشه‌ خودای له‌ یاد بوو!

﴿إِذْ عَرَضَ عَلَيْهِ بِالْعَشيِّ الصَّافَّاتُ الْجِبَادُ﴾ ئەو پێغه‌مبه‌ر ئەوه‌ بۆ گه‌ل و هۆزت باس بکه: که‌ له‌ دوا عه‌صردا ره‌وگه‌ ئەسه‌یه‌ ره‌سه‌نه‌کانی به‌به‌رده‌م دا راده‌نوێران، تێیان فکری ناخۆ به‌که‌لکی جیهاد دین، و‌ه‌کو‌و پێ‌ویست رام کراو؟ پێیان‌ه‌وه‌ مه‌شغو‌ل بوو.

﴿فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ﴾ هه‌زهرتی سوله‌یمان فەرمو‌وی: من ئەم ره‌وگه‌ ئەسه‌پانه‌م خۆش ویستن، به‌سه‌ر شتی تر‌دا هه‌لم به‌زاردون، خۆشه‌ویستیم بۆیان و هه‌لب‌زاردنم بۆیان به‌ فەرمانی خودا بووه، به‌ ئارم‌زو‌و ویستی خۆ‌م نه‌بووه، ئەسه‌په‌کان هێنده‌ زۆرو به‌ نیشات بو‌ون، له‌ کاتی تێپه‌ری‌بو‌نیان به‌ به‌رده‌م هه‌زهرتی سوله‌یمان ته‌پوت‌و‌ژێکیان له‌و ساریه‌ هه‌ستاند به‌ری خۆری گرت، یان به‌ه‌وی ئەو ته‌پوت‌و‌ژم‌وو دو‌ورکه‌وته‌وه‌می ره‌وگه‌کان چاوه‌هه‌ته‌ری نه‌ده‌کردن، که‌وابێ خۆشه‌ویستی هه‌زهرتی سوله‌یمان بۆ ئەو ره‌وگه‌ ئەسه‌پانه‌ به‌ فەرمانی خودا بووه، بۆ به‌هیز کردنی سو‌پاو ده‌سه‌لاتی بووه، بۆ جێگیر کردنی ئایینی خودا بووه‌له‌سه‌ر زه‌وی.

﴿رُدُّوْهَا عَلَيَّ فَطْفِقْ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْقَاقِ﴾ ئەوسا وتی: دو‌باره‌ بیانگێڕنه‌وه‌ بۆم، ئەسه‌په‌کانیان بۆ گێڕایه‌وه، ئەوه‌یش له‌به‌ر ریزلێنانیان سوله‌یمان ده‌ستی هێنا به‌ لا‌قو گه‌ردنێان‌دا. ﴿وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَأَلْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ﴾ ئێمه‌ سوله‌یمانان تو‌وشی تافه‌یکردنه‌وه‌یه‌کی تر کرد، تافه‌یکردنه‌وه‌که‌ له‌ جه‌سته‌ی خۆی‌دا بوو، تو‌وشی نه‌خۆشیمان کرد، وای لێ هات جه‌سته‌ی لاواز بوو، هیزو توانای نه‌ما، بووه‌ لاشه‌یه‌کی بێ‌هیزی فڕێ دراو له‌سه‌ر کو‌رسی پاشان

سهرهوتو سامانی زورو زهبنده، بالادستی بهسمر باو شهیاتینی، نه مانه هه موو نیعمهتی خودان و پیی به خشیوی، ساتو یان چاکهیان پی بکهو لییان بیه خشه، یان رای بگره.

﴿وَأَنَّ لَهُ عِنْدَنَا لُزْفَى وَحُسْنَ مَآبٍ﴾ بیگومان هیه بو سولهیمان له قیامت دا ریزو تهقدیرو پلهو پایه نزیکی لیمان، شوین ههوانهوی باشی پی دمه خشین له بههشتی رازاودا. سولهیمان له روژی قیامت بهشو باری باشی پی دمدریو له پیی بهخته و مران و خودا پیداونه.

﴿وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَلَيْ مَا سَنِيَ الشَّيْطَانُ بُصْبٍ وَعَذَابٍ﴾ نهی پیغه مبهرا چیروکی نهییوب، که له بهنده راستاله کانی نیهمیه بو گه له کمت بگپرموه، باسی نهو دمردو مهینه تیپانه بکه که تووشی نهو پیغه مبهره بوون، لهو کاته دا که سکالای بو پهرومردگاری خوئی هینا بهوه: که تووشی دمردو مهینهتی هاتوو، شهیتان تووشی نازارو لهش به باری کردو، له بهر نه دمه له گهال خودادا دمردداری به کهی پال شهیتان دا، نه گینا هه موو شتی که به ویستی خودا دپته دی.

خودا به هانایه وه هاتو دمردو نه خووشی لهسهر لابرد فهرمانی پی کردو پیی ههروموو: ﴿أَرْكَضَ بِرَجْلِكَ هَذَا مُغْتَسِلٌ بَارِدٍ وَشَرَابٍ﴾ حاجت بکوته به زهوی دا، ناویک هه لده قوئی نهو ناوه به که لکی خو پی شوژدن دیو ساردو شیرینیشه بو لیخواردنه وه دمی. پیی کوتا به زه مینا، ناو هه لقولا خوئی پی ششت نه خووشی پیستی نه ماو لیی خواردنه وه نه خووشی ناو هه ناوی نه ماو جهستهی ساغو پتهو بووه وه.

﴿وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرَى لِبَآئِلِ الْأَلْبَابِ﴾ مال و مندالمان پی دایه موو دوو چه ندانه شمان بو زیاد کرد. جا یان پهرومردگار مردوه کانی بو زیندو کردنه وه (بو خودا کاری ناوه ها ناسانه) یان خودا مال و خیزانی په رته وازمبووی بو گرد کردموو وه چهو نهوه کی زوریان لی که و ته وه تا وایان لی هات دو چه ندانهی پی شوویان لی هاته وه. نه مه رحمت و هه ضلی خودا بوو بو نهییوب و په ندو ناموژگاری یه بو هه رکسه ی که خامنی عه قلی ساغو سه لیم پی.

وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرَى لِبَآئِلِ الْأَلْبَابِ ﴿١٣﴾ وَخُذْ بِذِكْرِكَ شِعْرًا فَاضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنُثْ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِعَمَ الْعَبْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿١٤﴾ وَادْكُرْ عَبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولَى الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ ﴿١٥﴾ إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذُكِّرَى الدَّارِ ﴿١٦﴾ وَإِنَّمْ عِنْدَنَا لِكِنِ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ ﴿١٧﴾ وَادْكُرْ إسماعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِنَ الْأَخْيَارِ ﴿١٨﴾ هَذَا ذِكْرٌ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَآبٍ ﴿١٩﴾ جَنَّاتٌ عِدْنُ مِنْفَعَةٍ لِّمَنَ الْأَبْوَابِ ﴿٢٠﴾ مُتَّكِئِينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفِكَهٍ كَثِيرٍ وَشَرَابٍ ﴿٢١﴾ وَعِنْدَهُمْ قَصِيرَاتُ الْفُرُجِ أَرْبَابٌ ﴿٢٢﴾ هَذَا مَا تَوْعَدُونَ لِمَن آتَى الْحِسَابَ ﴿٢٣﴾ إِنَّ هَذَا لِرِزْقِنَا مَا لَمَن تَقَاوُ ﴿٢٤﴾ هَذَا وَارِثٌ لِلطَّيِّفِينَ لَشَرِّ مَآبٍ ﴿٢٥﴾ جَهَنَّمَ صَلَوَاتُهَا عَلَى آلِهَا ﴿٢٦﴾ هَذَا قَلِيلٌ مِّمَّا يُخْفَى ﴿٢٧﴾ وَآخَرُونَ مِنْكُمْ لَمْ يَأْتُوا هَذَا فَوْجٌ مُّقْتَصِحٌ مَعَكُمْ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ إِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ ﴿٢٨﴾ قَالُوا لَيْلَئِنَّكَ لَمَّا مَرْحَبًا بِكَ أَتَيْتَنَا فَتَمُوتُوا لَنَا قَلِيلٌ ﴿٢٩﴾ قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَرَدَّ عَلَاكَ شِعْرًا فِي النَّارِ ﴿٣٠﴾

﴿وَخُذْ بِذِكْرِكَ شِعْرًا فَاضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنُثْ﴾ گورزه مه که شور که دار بگره دهست بيماله به خیزانه که دتا، که له وه پيش سویندت لی خواردبوو هه ره له نه خووشی به که مت چاک بویه وه سه داری لی بدهی، با سوینده که مت لی نه که وئی، ﴿إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِعَمَ الْعَبْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ﴾ نیهم نهومان به پیاویکی خاوم صهبرو هه و سه له هاته بهر چاو، بهنده مه کی چاک بوو، به راستی توبه کارو خودا په رست بوو. هه میشه خودای له بیر بوو، لیی دمه پرایه وه، داوی لیخوشبوونی لی دمکرد، چه ندیک عیبادهتی بگردایه هیشتا خوئی به که مته رخه م دهزانی، ﴿وَادْكُرْ عَبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولَى الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ﴾ نهی پیغه مبهرا باسی کرداری چاک و هه لوپیستی جوانمیرانه و خوگری و پشو دریزی بهنده راستاله کانی نیهم بکه، باسی هه لوپیستی ئیبراهیم بکه کاتی خستیان ه ناو ناگرموه، صهبرو پشو دریزی ئیسه قاق باس بکه لهو کاته دا بانگه وازی نه ته وهی ئیسرائیلی کرد بو خودا په رستی و

به‌ندایه‌تی کردن، هه‌روه‌ها به‌ صه‌برو ئارامی هه‌زرم‌تی
 یه‌عقوب بگێڕه‌و له‌و دهمه‌یدا یوسفی کوری ئی گوم بوو
 چاوه‌کانی کۆره‌ بوون. هه‌موویان خاومنی هی‌زو توانابوون له‌
 خودابه‌رستی و ژیری‌دا خوویان به‌ خودا به‌رستی گرتبوو،
 ئیمه‌یش هی‌زو توانای پترمان پێدان بۆ کردنی کرداری باش و
 زانیاری و تیگه‌یه‌شتن و نیشاتمان پێ‌به‌خشین بۆ سه‌رکه‌وتن له‌
 کارمکانیان دا. ﴿٤٦﴾ **إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ** ئیمه‌
 ئه‌وانمان تاییه‌تمه‌ند کردبوو به‌رمو شتیکی به‌رز: که‌ به‌ریتی
 بوو له‌ کارکردن بۆ قیامه‌ت و پابه‌ندبوون به‌ فه‌رمان و
 جله‌وگه‌ریه‌ه‌کانمان، هه‌موو کاتی قیامه‌تیان له‌ به‌ر بوو، به‌
 ته‌واوی ئیمانیا‌ن پێی هه‌بوو. ﴿٤٧﴾ **وَاللَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنِ**
الْأَخْيَارِ بێگومان ئه‌وانه‌ له‌لای ئیمه‌ له‌ هه‌لبێ‌ژاردمکانی
 ره‌گه‌زو نه‌ته‌وه‌ی خۆیا‌ن، خوویان به‌ کرده‌وه‌ی خێر
 ئامه‌زمه‌وه‌ گرتووه‌، هه‌رگیز رو ناکه‌نه‌ زیانه‌خرویی و دڵ و
 دهره‌وونیا‌ن کینه‌ و رق و هه‌سه‌دی تێدانیه‌ و تاوان و خراپه‌
 ناکه‌ن، ئه‌وان چاک و هه‌لبێ‌ژاردو په‌سندن، ره‌زامه‌ندی
 ئیمه‌یا‌ن به‌ ده‌ست هی‌ناوه‌..
 ﴿٤٨﴾ **وَاذْكُرْ إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِنَ الْأَخْيَارِ**
 هه‌روه‌ها صه‌برو خۆپا‌گری ئیسماعیل و ئه‌لیه‌سه‌عو
 ذولکیفلیشت له‌بیر نه‌چێ، هه‌لوێست و ئاکار و ره‌فتاره‌
 جوانه‌ه‌کانیا‌ن باس بکه‌، ئه‌وانه‌ هه‌موویان له‌ پیاوچا‌کان و
 هه‌لبێ‌ژاردی ئیمه‌ بوون بۆ پێغه‌مبه‌رایه‌تی.
 ﴿٤٩﴾ **هَذَا ذِكْرٌ** ئه‌م نایه‌تانه‌ی قورئان که‌ باسی جوانمێری و
 چاکه‌خوازی ئه‌وان ده‌کا، په‌ند و نامۆ‌ژگاری و یادخه‌ره‌ویه‌ بۆ
 که‌سانێک بیا‌نه‌وێ‌چاو له‌و زاتانه‌ بکه‌ن، به‌ ئه‌خلاق و ئاکاری
 ئه‌وان خۆیا‌ن ئارایش بدمن ﴿٥٠﴾ **وَاللَّهُ لِمُتَّقِينَ لَحُسنَ مآبٍ**
 بێگومان هه‌یه‌ بۆ ته‌ه‌واکاران جێگای هه‌وانه‌وه‌ی باش و
 رازاوه‌: که‌ له‌ قیامه‌ت دا بۆی ده‌چن که‌ ئه‌ویش به‌هه‌شتی
 رازاوه‌ و پڕ ناز و نعیمه‌ته‌، له‌ هه‌موو نعیمه‌ته‌کانی قیامه‌تیش
 خۆشتر ره‌زامه‌ندی خودایه‌ بۆیا‌ن.
 ﴿٥١﴾ **جَنَّاتٍ عَدْنٍ مُّفْتَحَةٌ لَهُمُ الْآبَابُ** ئه‌و شوێن هه‌وانه‌وه‌
 په‌سندێ بۆی ده‌گه‌ڕێنه‌وه‌ به‌ریتییه‌ له‌ جه‌ند باغو باغاتیک
 که‌ هه‌رگیز نه‌مانی به‌سه‌ردا نایه‌. بۆیا‌ن حازرو ئاماده‌کراوه‌

دەرگا‌کانی کراوه‌ن و هه‌ر له‌گه‌ڵ ده‌گه‌نه‌ لای دهرگا‌کانی
 ده‌خ‌رێنه‌ سه‌ر په‌شت بۆیا‌ن، فریشته‌ بۆیا‌ن ده‌گه‌نه‌وه‌و
 به‌خێره‌اتنیا‌ن ده‌گه‌ن ﴿٥١﴾ **مُتَّقِينَ فِيهَا** ده‌یا‌نیی پالیا‌ن ئی
 داوته‌وه‌ له‌سه‌ر کورسی و هه‌نه‌فه‌، ﴿٥٢﴾ **يَدْعُونَ فِيهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ**
وَشَرَابٍ هه‌ر شتیکی خۆش و به‌تام بێ داوی ده‌گه‌ن و لایان
 ئاماده‌یه‌ میوه‌ بێ یا‌ن شله‌مه‌نی خواردنه‌وه‌ بێ. هه‌تا داوا
 بکه‌ن بۆیا‌ن دێ و پرا‌نه‌وه‌ی نیه‌. ﴿٥٣﴾ **وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ**
أُزْرَابٍ جه‌ند هاوسه‌ری وایان هه‌یه‌: که‌ جگه‌ له‌ مێردی
 خۆیا‌ن سه‌یری که‌سی تر ناکه‌ن، هه‌موویان هاوته‌مه‌ن و
 جوان و روح شیرین و شو‌خ‌وشه‌نگن، یه‌که‌تریا‌ن خۆش ده‌وێ.
 ﴿٥٤﴾ **هَذَا مَا تُوعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ** ئه‌م به‌هه‌شته‌ رازاوه‌ به‌و
 هه‌موو ناز و نعیمه‌تانه‌ی تێیدا‌ن و باسکران، ئه‌و
 به‌هه‌شته‌یه‌: که‌ خودا واده‌ی به‌ به‌نده‌ ته‌ه‌واکارمکانی خۆی
 داوه‌ پێیا‌ن به‌خشی. پاداشتی‌که‌ زێده‌و پاسا‌وی هه‌یه‌ به‌سه‌ر
 کرده‌وه‌ه‌کانیا‌ن دا خودا بۆی دیا‌ری کردو‌ن له‌ روژی قیامه‌ت دا
 پێی به‌هرمه‌ند ببن، ﴿٥٥﴾ **إِنَّ هَذَا لَرِزْقًا مَّا لَهُ مِنْ تَفَادٍ**
 بێگومان ئه‌مه‌ رزق و روژی ئیمه‌یه‌ و هه‌رگیز نابێ‌ته‌وه‌و
 وشکا‌ی نایه‌. ﴿٥٥﴾ **هَذَا وَإِنَّ لِلطَّاغِينَ شَرًّا مَّآبٍ** ئه‌مه‌ ئاوا‌یه
 به‌و جو‌ره‌ی گوترا، ئه‌وه‌ی ئاما‌ژی بۆ کرا پادا‌شی خاوه‌ن
 باوه‌پرا‌ن و ته‌ه‌واکارانه‌، بێگومان هه‌یه‌ بۆ ئه‌و که‌سانه‌ش: که‌
 کافرو مله‌وو‌ر بو‌غرا‌ن شو‌ینی زۆر خراپ، ﴿٥٦﴾ **جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا**
فَنَسِ الْمَهادِ ئه‌وانه‌ ده‌چه‌ ناو دۆزه‌خه‌وه‌، له‌ هه‌موو
 لایه‌که‌وه‌ گه‌ڕو هه‌لا‌وی هه‌لیان ده‌ه‌رچینی. به‌ راستی خراپ
 جێگه‌یه‌ که‌ بۆ خۆیا‌نیا‌ن خۆش کردوه‌، خراپ لانه‌یه‌که‌
 ده‌چه‌ ناوی. ﴿٥٧﴾ **هَذَا فَلْيَذوقُوهُ حَمِيمٌ وَغَسَّاقٌ** ئه‌وه‌ ناوی
 کولاتوو‌ه. بابیچێ‌رن، یا‌ن ئه‌وه‌ عه‌زاب و سزای کرده‌وه‌ه‌کانیا‌نه‌
 با بیچێ‌رن. ﴿٥٨﴾ **حَمِيمٌ** ناویکی زۆر گه‌رم و کولاتوو‌ه پێست
 هه‌له‌ده‌ه‌رچینی، ﴿٥٩﴾ **غَسَّاقٌ** ناوی زۆر ساردی وده‌ا له‌به‌ر
 ساردیی به‌ که‌لکی خواردنه‌وه‌ نایه‌. یا‌ن ئه‌و کیم و زوخا‌ویه‌:
 که‌ له‌ جه‌سته‌ی دۆزه‌خیه‌ه‌کان دێته‌ ده‌ری، ﴿٥٨﴾ **وَأَخْرُ مِنْ**
شَكْلِهِ أَزْوَاجٌ جو‌ره‌ها سزای تریشیا‌ن بۆ ئاماده‌ کراوه‌، ئه‌م
 ته‌رزه‌ جه‌ززه‌بانه‌ له‌ سزای هه‌میه‌م و غه‌ساق به‌ ئازا‌ترن

من تهنها ترسینه‌ری ئیووم له سزای خودا. ﴿وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ﴾ هیچ خودا نین شیای خودایه‌تی بن جگه له خودای تاك‌وته‌نهاو بالادستو خاوهن توانا به‌سهر هه‌موو شتیكد.

﴿رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْفَرَّارُ﴾ خودایه‌کی وه‌هایه خاوهنی ئاسمانه‌کان و زموی و نه‌وی تییان‌دایه له مه‌خلوقات، خودایه‌که هه‌ل‌سورپنه‌رو به‌رپوه‌به‌ری بوونه‌ومره، بالادسته به‌سهر هه‌موو شتیكد، هیچ شتیك به‌سهر نه‌ودا بالادست نیه، هه‌ركاتی یاخی بووان سزا بدا كه‌س نیه بتوانی به‌رگریان لی بكا. لیخۆشبوونی زۆره بۆ نه‌وانه‌ی تۆبه له تاوان ده‌كه‌ن و روو ده‌كه‌نه خودایه‌رستی و پابه‌ندی فه‌رمان و جله‌و‌گیریه‌كانی خودا ده‌بن.

﴿قُلْ هُوَ تَبَّ عَظِيمٌ﴾ ٦٨ ﴿أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ﴾ نه‌ی موحه‌مه‌دا به‌ موشریكه‌كانی مه‌كه‌و هی تریش بلی، پیم راگه‌یاندون، كه‌ من پیغه‌مبه‌رتانم و ترسینه‌رتانم، خودا تاك‌وته‌نهاو بۆ هاوه‌له، هورنان نامه‌ی خودایه. به‌ نیگا بۆ من ره‌وانه‌ كراوه، هه‌واگه‌لیکی گرنگو بایه‌خدارن، كه‌سیك زۆر گیل و نه‌قام نه‌بی رویان لی و مرناگی‌ی.

﴿مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَأِ الْأَعْلَى إِذْ يَخْتَصِمُونَ﴾ پێیان بلی من پێش نه‌وی نیگام بۆ بکری هیچ زانیاریه‌کم نه‌بوو دمرباری کێشه و بێنه‌و به‌ره‌ی عاله‌می بالا له باره‌ی باوه‌ ئادهمه‌وه، نه‌گه‌ر نیگا نه‌بوايه من له کوێ دهمزانی، كه‌ خودا ئادهمی دروست کرد فه‌رمانی به‌ فریشته‌كان کرد سوژده‌ی ریزو ته‌قدیری بۆ به‌رن، هه‌موو سوژده‌یان برد جگه‌ له شه‌یتان نه‌و سه‌رپێچی کردو سوژده‌ی بۆنه‌برد، وتی: من له‌و به‌رپز ترم، من له‌ ناگر دروست کراوم و ئادهم له‌ خاک.

﴿إِنْ يُوحَىٰ إِلَيَّ إِلَّا أَلَمًا أَلَا نَذِيرٌ مُبِينٌ﴾ من نیگام بۆ نایه جگه‌ له‌وه، كه‌ من ترسینه‌ریکی ئاشکرام بۆ ئیوه، له‌ سزای خودا ده‌تانه‌ترسیتم نه‌گه‌ر سه‌رپێچی په‌یامه‌که‌م بکه‌ن، موژده‌ی به‌هه‌شتان پێ دده‌م نه‌گه‌ر شوینم بکه‌ون. من نه‌نێردراوم ببم به‌ مله‌و‌رو بتان چه‌وسینه‌مه‌وه، نه‌من په‌یامی

وه‌کوو زه‌قووم و صوعودو سه‌مووم و زه‌مه‌ه‌ریر، پێی سزا دمه‌ری.

هه‌ر كه‌ تاقمیک له‌ تاوانباران ده‌خړینه ناو دۆزه‌خه‌وه، كوومه‌له‌كه‌ی پێش نه‌وان پێیان ده‌لێن: ﴿هَذَا فَرْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَعَكُمْ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ إِلَهُمْ صَلَوَ الْتَارُ﴾ نه‌مه پێریکی تری زۆرن وا فریشته‌ كاربه‌دمسته‌كانی دۆزه‌خ هینایانن، به‌ خێرو سلامه‌ت نه‌یه‌ن، به‌ ملی شكاو بێنه ناو، نه‌وانیش وه‌كوو ئیغه دۆزه‌خین و ده‌خړینه ناوی، ریسوایی و بی ریزی بۆ خۆیان. نه‌مه قسه‌ی سه‌هرانی كو‌فرو ئیلحاده‌ ناراسته‌ی شوینكه‌وتوانیان ده‌كه‌ن، ﴿قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَا مَرْحَبًا بِكُمْ أَنْتُمْ قَدْ مَتَمَرْتُمْ لَنَا فَبَسْ الْقَرَارُ﴾ به‌لكوو ئیوه به‌خیر نه‌یه‌ن و ئیوه روتان ره‌شو ریسوا بن، ئیوه شیواترین به‌م سزایه له‌ ئیغه، ئیوه ئیغه‌تان گو‌مرا كرده‌وه، كێشتان كردين بۆ نه‌م عه‌زابه.

﴿قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَرَدُّهُ عَذَابًا صِغْفَاءً فِي النَّارِ﴾ ده‌لێن، خودایه نه‌وانه‌ی ئیغه‌یان تووشی نه‌م سزایه کرد، سزایان بۆ دو چه‌ندانه بکه‌رموه، به‌شیك له‌به‌ر نه‌وه كا‌فر بون و به‌شیكیش له‌به‌ر نه‌وه ئیغه‌یان گو‌مرا کرد.

﴿وَقَالُوا: مَا لَنَا لَا نَرَى رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِنَ الْأَشْرَارِ﴾ موشریكه‌كان هه‌ندیکیان به‌ هه‌ندیکیان ده‌لێن: نه‌وه چیه، بۆ كه‌سانیک له‌ناو دۆزه‌خ دا نابینین كه‌ له‌ دونیادا به‌ گو‌مرا و سه‌ر لی شیواومان دهمزانی؟ خو ئیغه پێمان وابوو نه‌وانه به‌دبه‌خت و چاره ره‌شن و هه‌رگیز خیریان نایه‌ته‌ پێ؟

﴿أَلَمْ خَلَقْنَاهُمْ سِخْرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ﴾ نایا له‌به‌ر نه‌وه‌یه ئیغه له‌ دونیادا گاته‌مه‌مان پێ ده‌کردن و به‌ هیچمان دهمزانی. به‌لام له‌ راستی‌دا نه‌وان ئادهمیزادی ریزدار بوون و ئیغه به‌ هه‌له‌چوین نه‌وان نه‌هاتوونه ناو دۆزه‌خه‌وه، یان نه‌وان ئیستا لیل ئیغه‌ن و به‌لام شوینه‌كانیان نازانین و به‌رچاومان ناكه‌ون؟ یان هۆیه‌کی تر هیه‌یه بۆ نه‌بینینیان؟

﴿إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ أَهْلِ النَّارِ﴾ بیگو‌مان نه‌وه‌ی بۆمان گیرانه‌وه دمرباری گه‌شت و گو‌ی موشریكه‌كان له‌ناو خۆیان دا شتیکی حه‌قه‌و به‌لگه‌نه‌ویسته‌ ده‌بی بێته جی ئانه‌وه‌یه کێشه و ده‌مه‌ده‌می دۆزه‌خییه‌كان .

﴿قُلْ: إِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ﴾ نه‌ی پیغه‌مبه‌ر! به‌و موشریكانه‌ بلی،

خۇمىتان بى رادىگەيەنمە ھەر ئەمۈندەم لەسەرە.

﴿۷۱﴾ **إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ: إِلَيَّ خَالِقُ بَشَرًا مِنْ طِينٍ** ئەى موھوممەد جېرۇكى دروستکردنى ئادەم باۋكى ئادەمىزاد بۇ گەلەمەت بېگېرەدۇ؛ كاتىك پەرۋەردىگارى تۇ بە فرىشتەكانى فەرموو من ئادەمىزادىڭ دروست دىگەم لە قور. جا ﴿۷۲﴾ **فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ** كە لاشەكەيم ھىنايەدى و رىك و پىكەم كىردو گىيەم بەبەردا كىرد، سوژدى رىزو تەقدىرى بۇ بەرن، ئىتەر ﴿۷۳﴾ **فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ** ھەموو فرىشتەكان پابەندى فەرمانى پەرۋەردىگارىيان بوون و سوژدى رىزلىنىيان بۇ نەنجام دا، لە يەك ئان و سات دا فرىشتەكان تىكرا كەوتنە سوژدە ﴿۷۴﴾ **إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ** جگە لە ەزازىل، ئەو خۇى بەزلىزانى و نەچو رىزى سوژدە بەرانەو، فەرمانى پەرۋەردىگارى شكاندو بوو بە كافر، لوتبەرزى و خۇ بەزلىزانى وای ئى كىرد بى گويىي فەرمانى خودا بكا.

﴿۷۵﴾ **قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيدِي اسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ** پەرۋەردىگار فەرمووى: ئەى ئىبلىس! ج شتىك تۆى وای ئى كىرد رىز لەئادەم نەگىرى و فەرمانى پەرۋەردىگارت بشكىنى. بۇچى سوژدەت نەبىرد بۇ كەسنىك من بە دەستى خۇم لە نەبووموۋە دروستم كىردو، ئايا تۇ خۇت بە زل زانى يان خۇت لە پىرى خۇ بە زل زانى؟ ھەرچيان بى ھەلۋىستەكەت ناپەسندەو كارىكى ناشىرنت نەنجام دا!!

شەيتان وەلامى داپەموو ﴿۷۶﴾ **قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ** وتى، من لە ئادەم باشترم، من پەلو پايم لەو بەرزىرو بە نىرخترە، ﴿۷۷﴾ **خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ** مەنت لە ئاگر دروست كىردو، ئادەمەت لە قور بەدېھىناۋە، ئاگر مادىيەكى روناك و نورانىيە، لە قور بەرزىرە، گل مادىيەكى تارىك و زولمانىيە. دەى چۇن دەبى من سوژدە بۇ ئەو بەرم؟!

﴿۷۷﴾ **قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ** پەرۋەردىگار فەرمووى: لە بەھەشت بىرۇ دەرەو، يان لە ئاسمانەكان بىرۇ خوارەو يان لە پىرى فرىشتە وەدەرگەو، چۈنكە تۇ نەفرىنت لىكراۋ لە رەحمەتى خودا دوورى و ھىچ خىرو فەرىكت تىدا نىە.

﴿۷۸﴾ **وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَى رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِنَ الْأَشْرَارِ** ﴿۷۹﴾ **أَتُخَذَتْهُمْ سِخْرِيًّا أَمْ رَآتْ عَنَهُمُ الْأَبْصَارُ** ﴿۸۰﴾ **إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَجَابِ أَعْلَى** ﴿۸۱﴾ **قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ وَإِنِّي إِلَّا إِلَهُ الْوَاحِدِ الْقَهَّارُ** ﴿۸۲﴾ **رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفُورُ** ﴿۸۳﴾ **قُلْ هُوَ بَرُّ عَظِيمٌ** ﴿۸۴﴾ **أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ** ﴿۸۵﴾ **مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِاللَّهِ إِلَّا أَوْحَى إِلَيَّ إِذْ يَخْفَى** ﴿۸۶﴾ **إِنْ يُؤْمِنُ إِلَّا آلُ مَا أَنَاذِرُ مُبِينٌ** ﴿۸۷﴾ **إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ: إِنِّي خَالِقُ بَشَرٍ مِنْ طِينٍ** ﴿۸۸﴾ **فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ** ﴿۸۹﴾ **فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ** ﴿۹۰﴾ **إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ** ﴿۹۱﴾ **يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيدِي اسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ** ﴿۹۲﴾ **قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ** ﴿۹۳﴾ **قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ** ﴿۹۴﴾ **وَلَنْ عَلَيْكَ لعْنَتِي إِلَى يَوْمِ الدِّينِ** ﴿۹۵﴾ **قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ أَعُودُ إِلَى الْمَنْظَرِ** ﴿۹۶﴾ **إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ** ﴿۹۷﴾ **قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَا أُخَوِّضُكَ عَنْهُمْ أَجْمَعِينَ** ﴿۹۸﴾ **إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ** ﴿۹۹﴾

﴿۷۸﴾ **وَأَنَّ عَلَيْكَ لعْنَتِي إِلَى يَوْمِ الدِّينِ** بىگومان نەفرىن لىكردن و دوور خستەنەوت لە رەحمەتى من بەردەوامە ھەتا رۆژى ھىامەت. ﴿۷۹﴾ **قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ** شەيتان وتى: خودايە! مۆلەتم بەدە تا رۆژى ھىامەت و زىندەبوونەو مەمكۆرە، با زىانم بەردەوام بى، ئەم داوايەى كىرد بۇ ئەموى و مەسوسە بىخاتە دلى ئادەم و نەوەكانىيەو، تۆلە لە ئادەم بىكائەو لەسەر ئەموى بومە ھۆكارى دورخستەنەموى لە رەحمەتى خودا، نەوەكانى گومرا بكا.

﴿۸۰﴾ **قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ** ﴿۸۱﴾ **إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ** پەرۋەردىگار فەرمووى: ئەمۆ مۆلەتدراوى، بە زىندەبىيەمىنەو تا ئەو رۆژى خودا ھىامەت ھەلدەستىن، تا رۆژى دىيارىكراۋ چى دىكەى بىكە. ﴿۸۲﴾ **قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَا أُخَوِّضُكَ عَنْهُمْ أَجْمَعِينَ** ﴿۸۳﴾ **إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ** شەيتان وتى: خودايە سوئىدەم بە شكۆمەندى و بالادەستىت ھەموو ئادەمىزاد گومرا دىكەم بەم شىۋە تاوان و شەھەواتيان لە پىش چاۋ جوان

دهکمه، گومان و شوبه دهخمه سمر دل و دمرونیان، سهریان
لی دشپوینم، مهگمر نهوانمیان: که زور دلسوزو راستان،
توفیقت داو و له گومرایی پاراستوتن.

پهرومردگار و دلامی دایهوه، ^{۸۴} قال: همرمووی ﴿فَالْحَقُّ
وَالْحَقُّ أَقُولُ﴾. ^{۸۵} لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ تَبَعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿
نهمن حهقم، یان حهق له منهومیه: دوزخ پر بکهم له
شهیتان و شوینکوتوانی، همرکهمی به گوئی شهیتان بکاو
پابهندی فهرمان و جله و گریه کانی بی، نهوه دوزخ
جیگایمتی، دوزخیان لی دههاخنم.

﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ﴾ نهی
پیغه ممبر! بهو موشریکانهی قورمیش بلی: من لهسمر
بانگه وازی گردنم بۆتان داوی کرئ ناکهم، نهمن نیگاو
سروشم له خوداوه بۆ دیو به نیوی رادهگه یمنم، درؤو
بوختان بهدم خوداوه هه ئابهستم، هیچ شتیك له خووه
نالییم و بانگه وازیان ناکهم بۆ شتیك خودا فهرمانی پی
نمکربیم.

﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ نهم قورئانه جگه لهوهی که
ناموزگارییه بۆ ناده میزاد به گشتی و نامه ی هیدایه ته بۆ
ههموو عالم هیچی تر نیه، په یامی رزگارییه بۆ ههموو
ناده میزادو جندوکه. ^{۸۸} وَلَتَعْلَمَنَّ نَبَأَ بَعْدَ حِينٍ ﴿ نهی بی
بروایان پاش ماومیه کی تر هه وال و راستی نهم قورئانه
دمزان، بۆتان دمردکهوئ نهوهی پیتان دهلی راسته و دپته
جی، جا یان پاش مردن نهو راستیه یان بۆ دمردکهوئ یان
روژی قیامت.

کوتایی سوره تی من



سوره تی (الزمر)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ نهم کتیب بهرزو
پیرؤو بهمه ره: که قورئانه له خودای بالادست و کاربه جیوه
نازل بووه، خودایه که به خهلات بۆ پیغه ممبری خوئی

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقُولُ ﴿۸۴﴾ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ تَبَعَكَ
وَمِنْهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿۸۵﴾ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ
﴿۸۶﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿۸۷﴾ وَلَتَعْلَمَنَّ نَبَأَ بَعْدَ حِينٍ ﴿۸۸﴾

سورة الزمر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿۱﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ
الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿۲﴾ أَلَا
لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ
مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ
فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ
كَفَّارٌ ﴿۳﴾ لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَاصْطَفَىٰ مِمَّا
يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ سُبْحَنَهُ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿۴﴾ خَلَقَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكْوِّرُ الْبَلَدَ عَلَى النَّهَارِ
وَيُكْوِّرُ النَّهَارَ عَلَى الْبَلَدِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُسَمًّى أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ﴿۵﴾

ناردویه تی: که بهسمر ههموو شتیكدا دمست رویشتوده ههمو
کاریکی له جی خوئی دایه.

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ﴾ ئیمه نازلان کردوه بۆ سمر
تۆ نهی موحه ممد قورئان: که حهقه و له حهقه وه نازل
بووه و بۆ چه سپاندنی حهقه و ناومرؤکی حهقه. داوی
یه کتاپهرستی دهکاو تاک و ته نهایی خودا ده چه سپینی، به لگه
لهسمر راستی هاتنی قیامت دهینیتیه وه، جوژمها نه حکام و
یاسای شمرعی و کۆمه لایه تی تیدان نهگمر په پرهو بیان بکری
مایه سهرفرازی ژبانی دونیاو قیامت. ﴿فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا
لَهُ الدِّينَ﴾ تاک و ته نهایی خودا به چه سپینه، هاوه لی بۆ دامه ننی،
بانگه وازی ناده میزاد بکه بۆ یه کتاپهرستی و خوداناسین،
نهمیان تیگه یه نه: که جگه له خودا کهس شیایو بهرستش
بۆ کردن نیه.

﴿أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ﴾ ناگاداریه و بزانه عیبادت و
طاعه تی دلسوزانه همر بۆ خودایه، نابینی راست و پهسه ند

تهنها په کتابه رستی یوه بهر! جگه له نایبني نیسلام
 که له سمر بنه مای په کتابه رستی و بپروا به پیغه مبه ریتی و
 هاتنی روژی قیامت دامه زراوه، هیچ نایبنيکی تر دوا هاتنی
 نیسلام په سند نیمو قبول ناکړی. ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ
 أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُوا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى﴾ نهو موشریکانه، که
 جگه له خودا چهند بت و صه نه میکیان دیاری کردوه و
 بهرستشيان بو نه انجام دمدن و دهلین نیت به بو نه وه
 دمیانه رستین له خودامان نریک بکه نه وه و له کاتی
 پیوستیدا شفاعت مان بو بکه، نه وانه سهر منجامیان
 سامناکو و توشی سزای سهخت و دژوار دمېن. ﴿إِنَّ اللَّهَ يَخْكُمُ
 بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ خودا روژی قیامت بریاری
 په کالاکه رده ددا له نیوان په پرهوکارانی نایبنه کان و کیسه و
 نیزاعیان به کوټا دهیټی و هر که سه به گویری بیروباومرو
 کارو کرده وی ژبانی دنیای سزاو پاداش و مرد دگریته وه.
 خودا به رستانی دلسوز بو به ههشت بهرئ دهکړین و
 موشریکه کانیش تور دمدړنه ناو دوزخه وه. ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا
 يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ﴾ بیگومان خودا که سیک شارمزی
 نایبني نیسلام ناکاو ته و فیقی نادا هیدایت و مر بگری و حق
 بناسی. نه گهر نهو بوختان له سمر خودا هه لبه ستی و بلئ،
 فرشته کچی خودان و بته کان شفاعت یان لای خودا قبوله،
 هر که سیک نه وه بیروباومرو بیو بهی به لگهی عه قلی و
 نه قلی روچوو بی لهو کوفرو بی دینی یه یدا هر گیز خودا
 هیدایته نادا. ﴿لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَاصْطَفَى مِمَّا يَخْلُقُ
 مَا يَشَاءُ﴾ نه گهر خودا بیو یستایه مندال بو خوئی دابنی، به
 ویستی خوئی هلی دمباردو باشرین مندالی بو خوئی دادمنا،
 واته کوری هه لدمبارد نهک کچ و مکو نهوان دهیټین، جا خو
 ناگونجی مخلق مندالی به دیهینهر بی، که وای خودا هیچ
 مندالی نیه، نه کچی هه یه و نه کور ﴿سُبْحَانَهُ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ
 الْقَهَّارُ﴾ پاک و مونه زده خودا له وه مندالی هه بی، خودا
 تاک و ته نها و بالادست و شکو مهنده، هه موو که س ناتاجی
 نهون و پیو یستیان به نازو نیعمه تی نهو هه یه و خودا ناتاجی
 هیچ شتی نیه، هه موو شتی که گردنکه چو ژیرباری نه وه،
 هیچ شتی نیه به سمر نه ودا بالادست بی.

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَأَنزَلَ لَكُمْ
 مِنْ الْأَنْعَامِ ثَمَنِيَّةً أَنْ تَكُونَ لَكُمْ فِطْرًا وَأَنزَلَ لَكُمْ
 خَلْقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ
 الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ قَاتِلُوا أَشْرُكُوا ۖ إِنَّكُمْ تَكْفُرُونَ ﴿١﴾
 اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ
 لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِنْ رَيْتُمْ مَرْجُمَكُمْ
 فَيَقْتُلْكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلَيْهِمْ ذَاتُ الْأَعْدَادِ ﴿٢﴾
 ﴿وَإِذَا مَسَّ الْأَوَّلِينَ مُرٌّ دَعَا رَبَّهُمْ نِدَائًا عَاقِلًا
 يَسْتَعِذُّ مِنْهُ نَادٍ مَا كَانَ يَدْعُوا إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَحَمِلَ اللَّهُ أَدَاءَ
 الَّذِينَ عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعُوا بِكُفْرِكُمْ قَلِيلًا إِنَّكُمْ مِنْ أَصْحَابِ
 النَّارِ ﴿٣﴾ آمَنَ هُوَ قَاتِلْتُمْ آتَاءَ الْيَلِيلِ سَاجِدًا وَاقِلًا يَخْتَلِفُ
 الْأَخِيرَةُ وَبَرَّحُوا رَحْمَةً مِنْ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ
 لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٤﴾ قُلْ يَعْبَادِ الَّذِينَ
 آمَنُوا أَنْفُسَكُمْ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ
 وَأَرْضُ اللَّهِ وَسِعَةٌ إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّادِقُونَ أَجْرَهُمْ بِمَا حَسَبُوا ﴿٥﴾

﴿خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾ خودا ناسمانه کان و زوی
 بهو شیوه ریک و پیک و توکمه یی به دی هیناون، له سمر
 حق و راستی دایمه زراندون، به حق بهر یومیان دباو به
 بیهوده دروستی نه گردون، مبه ست له دروست کردنیان دا
 هه یه و به خوړایی نه هاتوونه دی، نهو بوونه و مره هه مووی
 نیشانه ی هه بوونی خودایه کی تاک و ته نها و خاومن دمه سلا ته.
 ﴿يُكْوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكْوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ﴾ شهو روژ
 دادمېوشی و روژیش شهو دادمېوشی، هه ریه کی له شهو و روژ
 جیگی نه وی تریان دمگریته وه، شهو روناکی روژ لادمباو
 روژیش تاریکی شهو رادمائی، واته به شوین په کتر دا دین و
 دهچن و هه ریه که یان و مدو نه وی تریان دمکه وی و به
 دویه و میه تی. ﴿وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ
 مُسَمًّى﴾ بهر و مردگار خوړو مانگی ژیربار کردون، به ویستی
 خوئی دمیانه یټن و دمیانه، هه ریه که یان له مه دا رو جه مسمری
 خوئی دی و دهچن و هه لسورانی خوئی نه انجام ددا تا نهو
 کاته ی خودا بوئی دیاری کردوون و کوټایی دنیا دی و قیامت

رادمی. ﴿أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْفَعَّالُ﴾ ناگادار ببنهوه، بیر له مهخلوقاتی ئەو خودا تاکوتنههاو خاومن دمسهلاته بکهنهوه، بزائن: که ئەو خودایه و پیرای به توانایی و بالادستی بهو شیوه رههایه، زۆر تاوانپۆش و لیخۆشبوو رهحمهت و فهضلی بهرراوان و چاکه ی بئ سنووره.

﴿خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ جَعَلُ مِنْهُ زَوْجَهَا﴾ به لگهیهکی تر لهسهر تاکوتنههای خوداو دمسهلاتی رههای ئەومیه: که ئیوهی ئادهمیزادی له تافه نهفسیک که باوه ئادهمه بهدی هیناوه، پاشان له رهگهزی ئادهم، دایه همهوای دروست کرد، لهم دوکهدمسه ئەو ههموو جۆره رهگهزهی ئادهمیزادی خستۆتهوه، که ههریهکهیان بیرو بۆجون و شیوهو روخسارو قهلافهتی تایبهتی خۆی ههیه، ههر تاقمهو به زمانیک ناخوتن دمکهن. ﴿وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ﴾ ههروما پهرومردگار بۆ سودی ئیوهی بریار داوه ههشت جۆر نازلهی بۆ ژیربار کردون و نیعمهتیکه پیی بهخشیون. ﴿يَخْلُقُكُمْ فِي بُطْنِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِنْ تَحْتِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ﴾ پهرومردگار سهرمتای پهیدابونتان له سکی دایکتان دا ئەنجام ددها، قوناغ به قوناغ ئیوه پهرومرده دهکا، له سهرمتادا دلۆبه ناویکن و دواپی دمتانکاته زارۆله و ئەمجار دمتانکاته گوشتپارهو پاشان ئەو دمبته ئیسقان و ئەمجار به گوشت ئیسقانهکانتان داددهپۆشی، دهمارو نامپرهکانی تری جهستهتان دروست دهکا، ئەمجار گیانتان به بهردا دهکاو شیوهو روخساری ئادهمیزاد و مردهگرن، ئەم قوناغانهتان پی دمپۆ ئەو گوپرانکاریانهتان تیدا ئەنجام ددها هیشتا ئیوه له ناو سئ تاریکایی دان، تاریکایی پیستی سک، تاریکایی پهردهی رحهم، تاریکایی پهردهی (المنباری) وخهربوونی! ﴿ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ ئەو خودایهی ئاسمانهکان و زموی بهدی هیناوه، ئادهمیزادی بهو شیوه دروست کردوه، ههروما باقی زیندهومرانی تری بهدیهیناون ئەوه پهرومردگاری حهقیقی و خودای خاومن دمسهلاتو رحهم و بهزمیییه، خودایهکی تاکوتنههاو فهرمانپروا و خاومنی دونیاو قیامهته، خاومنی بهههشتی پان و بهرینه بۆ خوداپهرستان و دۆزهخی قول و ناخۆشی بریار داوه بۆ

بئبروایان، سهلتنهتهتی حهقیقی ههربۆ ئەوهو هیچ خودای تر نین جگه له ئەو، ههر ئەو شیایو عیبادت بۆکردنه، ئەدی ئیوه به چ عهقلیک پشت له پهرستنی ئەو خودایه دمکهن؟ رودمکهنه بتهپرستی، جۆن رێگه به خۆتان دمدن ئەو کاره بئجایی به بکهن.

﴿إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ﴾ ئەگهر ئیوه پاش ناردنێ پیغهمبهر بۆ سهرتان و راگهیاندنی پهیامی حهق پیتان و هینانهوهی ئەو ههموو به لگه و دهلیله بۆتان، ههر برپا نهکهن و نیمان به تاکوتنههایو خودایهتی نههینن، ئەوه خودا چ زیانیکی لی ناگهوی. ﴿وَلَا يَرْضَى لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ﴾ ههرگیز خودا رازی نیه بهندهکانی کافر بن، قهت فهرمان به ئادهمیزاد ناکا کافر ببێ ﴿وَأَنْ تَشْكُرُوا يَرْضَاهُ لَكُمْ﴾ ئەگهر ئیوه سوپاسی خودا بکهن لهسهر نیعمهتهکانی، لهو شوکرو سوپاسهتان رازییهو پیی خۆشه، چونکه خودا به فهضلو گهورمیی خۆی ههمیشه بیروباوهرو کردوهیهکی پی خۆشه بیته هۆی بهختهومرپی ئادهمیزاد له دونیاو قیامت دا. ئەمجار پهرومردگار بنهمای بهرپرسیاریهتی فهردیی دیاری دهکاو دهفهرموی: ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى﴾ هیچ کهسیک تاوانی یهکیکی تر ههئناگری، ههرکهسه له کردوهی خۆی بهرپرسیارهو به گویرهی کردوههکانی سزاو پاداش و مردهگریتهوه. ﴿لَهُمْ إِلَىٰ رَبِّكُم مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ واته: پاش بهسهر بردنی ژبانی دونیاتان بۆ لای خودا دمگهرپنهوه ههوالی کردوهکانتان دمداتی، خیر بن یا شهر بن زۆر بن یان کهم بن بهرمو روپان دمبنهوه.

﴿وَإِذَا مَسَّ الْأَلْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِنْهُ لَسِيَ مَا كَانَ يَدَّعُو إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ الْأَدَاةَ لِئَصْبَلَ عَنْ سَبِيلِهِ﴾ ئەمه تهعبیره له بئباریی کافردکان و راپایان، ههردهمه به شیومیهک پهرستش ئەنجام دمدن، ئەگهر بابای کافر توشی نهخۆشی و ههژاری و تهنگوچه لهمهیهک بوو، ترس و نارهحهتییهکی هاته بهر له ناخهوه هاوار دمکاته خوداو لئی دمپارپتهوهو داوا دهکا خودا رزگاری بکا، پاشان که خودا نازونیعمهتیک پی بهخشی، نهخۆشی و نارهحهتی لهسهر لایرد، ترسو بیمی لی رهواندموه، ههلوپستی پیشووی لهبیر

دمجیت‌هوه، نهو خودا حه‌ق و خاومن دمه‌لاته ناناسی: که له‌وه پێش‌هاواری لی کردوهو لی پاراوتمه‌وه، هاوعل بۆ خودا دادمنی، له جیاتی نه‌وه‌ی به‌ندایه‌تی بۆ خودا بکا، بته‌پرستی پهرمه‌و دمه‌کا، بۆ نه‌وه‌ی له نا‌کاما رێبازی خودا په‌سندی لی گوم ببی، خه‌لکی ته‌رش گومرا بکا، په‌کته‌پرستی و خوداناسییان لی بشیوینی، نایینی ئیسلامیان له پێش‌جاو ناشیرین بکا؛ ﴿قُلْ نَمَتَّ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ﴾ نه‌ی پێغه‌مبه‌را به‌وانه بلن: نه‌ی ئاده‌میزاد به‌ کوفری خوته‌وه رابویره‌و که‌میک ژیان به‌سه‌ر به‌ره، یان بۆ ماوه‌یه‌کی که‌م، درێژه به‌ ژیان بده، بێگومان ژیا‌نی دونیا هه‌ر چه‌نده درێژ بی که‌مخایه‌نه‌و زوو به‌سه‌ر ده‌چی، مردن په‌خه‌ت پی ده‌گرێ و ده‌جیه‌ ژیا‌نی قیامه‌ته‌وه، نه‌و کاته تو له پێری دۆزه‌خیانی و ده‌خه‌یه‌ ناو ئاگره‌وه، بۆ هه‌ته‌ه‌تایه ته‌یدا ده‌میته‌وه.

﴿أَمِنْ هُوَ قَائِلٌ أَنَّهُ اللَّيْلُ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُو رَحْمَةً رَبِّهِ﴾ ئایا نه‌و کافرو گیل که‌زابه‌ باش‌تره‌و سه‌رمه‌نجامی به‌خته‌وه‌تره‌، یان موسولمانی راستالی خودا په‌رست، نه‌و که‌سه‌ی که‌ردنکه‌چی فه‌رمانی خودایه‌و به‌ شه‌وو روژ نوێز ده‌کا و له خودا ده‌پاڕێته‌وه‌و سوژده‌و رکوعی به‌ خشوع و ریک و پیک نه‌ه‌نجام ده‌دا، له سزای دۆزه‌خ ده‌ترس و به‌ هومی‌دی ره‌حه‌تی خودایه‌، هه‌میشه له نیوان خو‌ف و ره‌جادا ژیان به‌سه‌ردمیا. ﴿قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ پێیان بلن ئایا زاناو نه‌زان چون په‌مکن؟ نه‌خه‌ر هه‌رگیز نه‌وانه‌ی زانا و ده‌کوو نه‌زانان نین و به‌رامبه‌ری نا‌کرین؟ نه‌ و ده‌کوو به‌ ئایاتی خودا په‌ندنا‌میز ده‌بی و ته‌یان ده‌گرێ و لێیان ورد ده‌میته‌وه ئیلا که‌سانیک؛ که‌ خاومنی عه‌قلی ته‌واوو هوش و فامن. هه‌ر زانا‌یان جودا‌وازی نیوان زاناو نه‌زان ده‌که‌ن.

﴿قُلْ يَا عِبَادِ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمْ﴾ نه‌ی پێغه‌مبه‌ر به‌ به‌نده‌کانم رابگه‌یه‌نه‌و بلن: نه‌ی به‌نده‌کانی خودا؛ نه‌وانه‌تان که‌ بپرواتان به‌ تا‌ک و ته‌نه‌های خودا هه‌یه ئیسلام به‌ پهرمه‌و پرۆگرامی خو‌تان ده‌زان: خو‌تان له سزای سه‌ختی خوداتان بپاڕێزن. ﴿لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ﴾ هه‌یه بۆ

﴿قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾ (۱۱) ﴿وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ﴾ (۱۲) ﴿قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ (۱۳) ﴿قُلْ اللَّهُ أَعْبُدْ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي﴾ (۱۴) ﴿فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ﴾ (۱۵) ﴿قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَلَا ذَلِكَ هُوَ الْخَسِرَانُ الْعَمِيْنُ﴾ (۱۶) ﴿لَهُمْ مِنْ قَوْفِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ وَ مِنْ خَشْيَتِهِمْ ظُلَلٌ ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِوَعْدِهِ يُعْجَبُونَ﴾ (۱۷) ﴿وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطُّغْيَاتِ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ﴾ (۱۸) ﴿وَالَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَئِكَ هُمْ أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ (۱۹) ﴿أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ تُنْقِذُ مَنْ فِي النَّارِ﴾ (۲۰) ﴿لَكِنَّ الَّذِينَ أَتَوْا رَبَّهُمْ هُمْ عَرَفُوا مِنْ قَوْفِهَا عَرَفَ مَنِيَّةٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعَدَ اللَّهُ لَا يَخْلُفُ اللَّهُ الْعَيْدَ﴾ (۲۱) ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنْبُوعٌ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُخْتَلِفًا أَلْوَنُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَهْبِئُه نُفُوسًا كَرَّةً يَجْعَلُهُ خُطَلًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ (۲۲)

نه‌وانه‌ی له ژیا‌نی دونیا‌یان‌دا چا‌که‌کارو کار په‌سه‌ندن، پاداشی چا‌که: که بریتیه: له له‌ش‌ساغی و سه‌ره‌رازی و شکۆمه‌ندی و ده‌سته‌به‌ربوونی بال‌ده‌ستی و سه‌ره‌رازی له دونیا‌داو پاداشی به‌هه‌شت و ره‌زامه‌ندی خودا که له هه‌موو نعه‌مه‌ته‌کانی قیامه‌ت به‌ نه‌رخه‌. هه‌تانی رسته‌ی ﴿قل یا عباد﴾ له جیاتی ﴿قل ل‌عباد﴾ نامازیه به‌وه: که نایین نایینی خودایه‌و پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) ته‌نها را‌گه‌یه‌نه‌ره‌و به‌س. ئه‌گه‌نا خو‌ ئاده‌میزاد به‌نده‌ی پێغه‌مبه‌ر نین تا رسته‌ی ﴿قل یا عباد...﴾ یان ئا‌راسته‌ بکا. هه‌تانی وشه‌ی ﴿حسنة﴾ له نایه‌ته‌که‌دا به‌ نه‌که‌رمی بۆ ته‌عه‌ظیمة. ﴿وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ﴾ ئه‌گه‌ر نه‌تان توانی له ولاتیکدا به‌ را‌ش‌کاوی و ئازادی به‌ندایه‌تی خودا بکه‌ن، نه‌و ولاته به‌جی بێلن و برۆنه شوینی‌ک، که بتوان به‌ ئازادی خودا په‌پرستی خو‌تان بکه‌ن، زه‌وی به‌ره‌را‌وانه‌. ﴿إِنَّمَا يُوفَى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ نه‌و ده‌کوو په‌رو‌مه‌رگا‌ر پاداشی کۆچه‌ره‌نی خاومن سه‌به‌رو ئارام ده‌داته‌وه له پاداشی نه‌مه‌دا: که له پێناو نایینی خودادا ولاتیان جی هه‌شته‌وه له زی‌ده‌و نه‌شته‌مان و خه‌رم و

کەس و کار دابراون ئیلا، کە پاداشیان دەداتەو و پاداشە کە بەهەشتی رازاومیهو، نازونیمەتی بەهەشتیش بئ سنوورەو برانەموی نیە. پێوانەو کێشانە ناکرێ، کەس نیە بتوانێ هەژماری بکا.

﴿قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾ نەموکوو من فەرمانم پیکراوە، ئیلا، کە فەرمانم پیکراوە: کە بەندایەتی خودا بکەم بە ئیخلاص و دلسۆزییەو نەرکەکانی سەرشانم بەجێ بهێنم، کەس نەکەم بە هاوێ و هاوشانی، لە خوداپەرستی دا ریبابازی رەچاو نەکەم.

﴿وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ﴾ پێیان بڵێ: من فەرمانم پیکراوە: کە یەکەم موسولمان و خوداپەرستی ئەم نەتەومیه بێ، یەکەم کەس بێ: کە پێچەوانەی ئایینی ناحەق هەلس و کەوت بکەم، دژی بپەرستی بوستم و یەکەم کەس بێ: کە بە دلسۆزی بەندایەتی خودا بکەم.

﴿قُلْ﴾ ئەو پێغەمبەر پێیان بڵێ: ﴿إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ من دەترسم ئەگەر لە خودای خۆم یاخی بێ توشی سزای رۆژیکی سامناک بێ، ترسی ئەو هەیه خودا لە تۆلە سەرپێچیکردنم دا تووشی سزای سەختی رۆژی قیامەت بکا، دەو دەبێ ئێوە زیاتر ترستان هەبێ.

﴿قُلِ اللَّهُ أَعْبُدْ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي﴾ ئەو پێغەمبەر! بۆیان دوپات بکەرەو پێیان بڵێ: من بەندایەتی هەر بۆ خودا دیکەم و بە دلسۆزی ئایینی خۆم پەیرەو دیکەم. ﴿فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ﴾ ئێوە بە ئارمزی خۆتان جگە لە خودا کێ دەپەرستن ببپەرستن، لەو بەولاولە لە رۆژی قیامەت دا سزاو پادەشی کردەو کانتان و مردەگرنەو، بۆتان دەرەگەوێ چەند بە هەلەچوو خەسارتمەندن، خۆتان تووشی چ تەنگ و چەلەمەو دەردی سەریەک کردو، وەلێ ئەو کاتە هیچ شتێک دادتان ناداو هیچ شتێک فریاتان ناکەوێ. ﴿قُلْ: إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا ذَلِكَ هُمُ الْخَسِرَانِ الْمُبِينُ﴾ ئەو پێغەمبەر! پێیان بڵێ: خەسارتمەندی تەواوو مالدێران لە دونیاو قیامەت دا ئەوانەن: کە خۆیان لە دەست

داوە، خۆیان دۆراندو، بە گومرایی و هاوێلدانان بۆ خودا خۆیان موستەحەقی عەزایی دۆزەخ کردو، مال و مندال و شوینکەوتوانیان بە هیلە کردو، رۆژی قیامەت خۆیان شوینکەوتوانیان شیای عەزایی دۆزەخ کردو، بۆ هەتاهەتایە تێدا دەمیننەو، چونکە ئەوانیشیان وەکوو خۆیان گومرا کردو، ئەمەش خەسارتمەندیی و خۆ لە دەستدانی تەواوو هیچ خەسارتمەندییەک لەو گەورەتر نیە بە هیچ شتێک بۆیان قەرمبوو ناکرێتەو. ئەمجار حال و وەزعی ناو دۆزەخیان دیاریی دەکا و دەقەرموێ، ﴿لَهُمْ مِنْ فَرْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ﴾ ئەوانە لە ژوور سەریانەو تەبەقی ناگری چین لەسەرچینیان هەیه، لە ژێریانە هەمدیسان، واتە: لە هەموو لایەکەو ناگر دەورە داو و شەش لایان ناگری دۆزەخە. ﴿ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِ عِبَادِهِ يَا عِبَادِ فَاتَّقُون﴾ ئەو عەزابه بەنیش و سامناکەیه خودا بەندەکانی پێ دەترسێن، ئەو روداوێکە نەهاتنی نیە و هەر دێ. بۆیه پێویستە ئادەمیزاد بە هەندی وەرگرن و لێی بترسن، خۆیان لە تاوان و سەرپێچیکردن بپارێزن، ئەو بەندەکانم بترسن لە عەزابه تۆلەم، ئاگاتان لە خۆتان بێ، خۆتان توشی ئەو سزا سامناکەیه مەکەن.. ﴿وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَى﴾ ئەوانە پشت دیکەنە بپەرستی و بە قەسە شەیتان ناکەن، رو دیکەنە خوداپەرستی و بە دلسۆزی عیبادهتی خودا دیکەن، ئەوانە مزگێنی بێ لێیان: کە پاداشی گەورەیان دەدرێتەو؛ کە بریتییه لە بەهەشتی رازاو. ﴿فَبَشِّرْ عِبَادِ﴾ ﴿الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ﴾ ئەو پێغەمبەر! مۆژدە بدە مۆژدی بەهەشت بەو بەندانەم بدە: کە گوێ لە قەسە حەق دگرن و قورئان و وتەکانی پێغەمبەر دەبێسن و تێیان دیکەن و جوداوازی نیوان قەسە حەق و حەقەر دیکەن، دەرزان ئەمە جوانەو ئەو جوانترە، شوین جوانترە دیکەن، باشترە ئەنجام دەمن. ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَئِكَ هُمُ الْأَنْبَاءُ﴾ ئەوانە ئەو رەوشتیانەو ئەوئەندە تێگەشتوون جوداوازی نیوان جوان و جوانتر دیکەن، شوین حەقەرە دیکەن، ئەوانە خودا شارمزی کردون بۆ ریبازی راست و لە دونیاو قیامەت دا سەرفراز و خاومنی عەق و ئاومزی

ته واونو سروشت پاك و به خو چاراون.

﴿۱۹﴾ اَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ اَفَأَلْتُمْتَقِدَ مَنْ فِي النَّارِ ۚ نَهَى پيغمبر! نايا تو بيت وايه كار به دهستی ناده ميزادانی؟ تو بيت وايه كه سيك برپاری عه زابی بو درابی، تو دمتوانی له عه زابی دوزخ زگاری بكه؟ نه خهیر تو ته نه راكه ياندنت له سهرمو بهس هیدایهت و گه ياندن به حق به دهست خودایه، كه وایی تو نهی موحه مه د بهوه غه منك مه به: كه نه ته و كه مت پشت له بانگه وازی به كه مت هه لده كه نو نیمانت پی ناهین، نه وانه نه هلی گومراو سهر لی تیکچوون، كه سيك به سروشت گومرا بی و ناماد مباحی نیمانه نیانی تیدا نه بی نه تو ناتوانی هیدایهتی بدهی.

﴿۲۰﴾ لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِنْ فَوْقَها غُرَفٌ مَبْنِيَّةٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعَدَ اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ الْمِيعَادَ ۖ واته: به لام نه وانهی خو یان له عه زابی خودا پاراستوه به وه: كه به دلسوزی خودا به رستیان كرده، نه كه كانی سهرشان یان به گویره ی توانا نه نجام داوه، خو یان له تاوان و سته مکاری دوور خستوته وه، نه وانه له به هه شتی رازاودا قه صرو باله خانه ی به رزو بلند و قات قات و دیکور جوان و نه خش و نیگار تیدا دروستکراویان همن، به ژیر نه و دارو دره ختانه دا جوگا و جو بار دهگشین و ونده ی تر خوشی و هه واسازی به شوینه کانیان دمه خشن، نه و به هه شته رازاوه به هه موو خوشی به کانیه وه و سهرباری هه مویان رمزامه ندیی خودا، واده و به لینی خودایه بو موسولمانان و پییان دمه خشن، واده و به لینی خودا شپاشگه زبون و نه و میان تیدا نیه، ههر و هکوو چو نه هه رشه کانی شی دینه جی و گومان له هاتنیان دا نیه.

﴿۲۱﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنَابِيعٌ فِي الْاَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُخْتَلِفًا اَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَجْعَلُهُ خُطَامًا ۚ إِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَذِكْرًا لِأُولِي الْأَلْبَابِ ۖ بهروردگار جوانترین كه لامی نازل كرده، كه بریتی به له قورنانی پیر و زو پر ههرو بهر كه مت و خاومن سودی گشتی و تایبه تی. هوكاری به خته و مری ژبانی دنیا و قیامت. قورنانه نامه به كه هه ندیكي له هه ندیكي دهجی، جوانی داپشتنی و كورتچی و

اَمَنْ شَرَحَ اللّٰهُ صَدْرَهُ لِلْاِسْلَامِ فَهُوَ عَلَىٰ نُورٍ مِّنْ رَبِّهِ ۚ قَوْلٌ لِّلَّذِيْنَ قُلُوْهُمْ مِّنْ ذِكْرِ اللّٰهِ اَوْ لِكُلِّ فِى صُلْبٍ مُّبِيْنٌ ﴿۲۲﴾ اللّٰهُ نَزَلَ اَحْسَنَ الْحَدِيْثِ كِتَابًا مُّتَشٰهَرًا مَّتٰى تَقْشَعُرُوْهُ جُلُوْدُ الَّذِيْنَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِيْنَ جُلُوْدَهُمْ وَقُلُوْبُهُمْ اِلٰى ذِكْرِ اللّٰهِ ذٰلِكَ هُدٰى اللّٰهُ يَهْدِىْ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ يَسْتَكْبِرُوْنَ عَنْ وِعٰى اللّٰهِ قَالُوْا مِنْ هٰذَا ﴿۲۳﴾ اَمَنْ يَتَّبِعِ بِوَجْهِهِ سُوْءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَقِيلَ لِلظّٰلِمِيْنَ ذُقُوْا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُوْنَ ﴿۲۴﴾ كَذَّبَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَاَتَتْهُمْ اَلْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿۲۵﴾ فَاَذَاقَهُمُ اللّٰهُ الْغُرٰى فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَلِلْعَذَابِ الْآخِرَةِ اَكْبَرُ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ﴿۲۶﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنّٰسِ فِىْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿۲۷﴾ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِىْ عِوَجٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ ﴿۲۸﴾ ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا رَّجُلًا فِىْ شِرْكَةٍ مُّنتَشِكُوْنَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِّرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۲۹﴾ اِنَّكَ مَيْتٌ وَلَهُمْ مَّيْتُوْنَ ﴿۳۰﴾ ثُمَّ اِنَّا كُنَّا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخَصُمُوْنَ ﴿۳۱﴾

سهرناسایی له یهك دهجی، له رهوانی و پاراوی دا، له به لاغمت و قه صاحمت دا لیك دهجی، چیرۆكه كانی تیدا دووباره دمبته وه، بهند و ناموزگاری، ههرمان جله و گیری واده و به لینی، ههر شه و ترساندن دووباره و سهر باره دمبته وه. ههر جاره به شیوه یهك و ههر حله به جوړیك نه و مهفه و ومانه دهرده بری و ناراسته یان دهكا، تیکرار و دووباره بوونه وه كه بهرمنگیكه خوینه ورو بیتهر لی و مپز نابن، سه د جار نایه تیك ده خوینی وه جار له دوی جار کاریگه رتره و هه ست هه ژین تره. له هه ندی شوین دا دل کیش دهكا و دهیخاته بهر ریژنه ی هیوا و نه مهل، له هه ندی جاریش دل داخور پیئی و وه له رزه ی دینی.

﴿۲۲﴾ اَمَنْ شَرَحَ اللّٰهُ صَدْرَهُ لِلْاِسْلَامِ فَهُوَ عَلَىٰ نُورٍ مِّنْ رَبِّهِ ۚ نايا كه سيك خودا سینگى فراوان كرده ی بو نایینی ئیسلام و قبوولی كرده ی و به هیدایه تی نه و، به هره مه ند بووبی، به هوی نه و هیدایه ته وه بهر چا و رون و ناسوی بیرو و بوچونی روناك بووبی و به حق گه بیشت بی و به نووری مه عریضه ت شاد بووبی. و هكوو كه سيك وایه دل ره ق و بهر چا و تهنگ و

گومرايهو له پيړی گومرايهانه.

گومراو سمرليشيواو بڼه؟ ﴿قَوْلٌ لِلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ عهزابي سهختو دژوار يان ناخوشتين شيوى دوزخ بؤ نهوانه يه به يادى خودا دليان نهرم نابڼو به نه سيحه ت و ناموزگاريى وههوش خو نايه نه وه و تى ناگهن، نهوانه دلرهمقو رى ئى گوم بوون، به ناشکرا گومراييان پيوه دياره.

﴿اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْخَبَرِ كِتَابًا مُشَابِهًا مَثَانِي تَقْشَعْرُ مِنْهُ جُلُودَ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ﴾ په رومردگار جوانترين كهلامى نازل كړدوه، كه بريتيه له قورناني پيروزو پر فهر و بهر كه ت و خاوم سودى گشتى و تاييه تى. هوكارى به خته ومرى ژيانى دنيا و قيامت. قورن نامه يه كه هه نديكى له هه نديكى دهچى، جوانى د ارشتنى و كورتپرى و سمرناسايى له يه كه دهچى، له رموانى و پاراوى دا، له به لاغت و فهاحت دا ليك دهچى، چير كه كانى تيدا دووباره دمېنه وه، په نندو ناموزگاري، فهرمان جلّه وگيرى واده و به لښى، هه پر شه و ترساندنى دووباره سى باره دمېنه وه. هه رجاره به شيوميه كه و هه ر حه له به جوړيك نه و مفه وومانه دمردمېرى و ناراسته يان دهكا، تيكراو دووباره بوونه وه كه بهر منگيكه خوښه رو بينه ر لښى و مرز نابڼ، سه د جار نايه تيك دمخوښه وه جار له دواى جار كاريگه رترو هه ست هه ژين تره. له هه ندى شوين دا دل كيش دهكا دمېخاته بهر ريژنه ي هيو او نه مه ل، له هه ندى جاريش دل داخوړپيښى و وه لهرزه دښى. كه ناياتى عهزابو هه پر شه و ديمه نه كانى روى قيامت را دمونيښى پيښتى خودا په رستان له ترسان گرژ دمې، دل دهكه ويته ته په ته پ و له رزه دمكه وى، پاشان كه ناياتى رحمت دمېستى يان دمخوښي ته وه نارام دهگري ته وه و پيښتى خاو دمېته وه. هه ميشه ناوا له نيوان خوږ و رحجا دا دمژياو هه لس و كهوت دهكا. ﴿ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ﴾ نه و نامه ناسمانيه كه قورنانه و بؤت نيردراوه نه وه هيدايتى خودا يه و، هه ر كه سيكى بوئ هيدايتى بدا دمېخاته سمر شه قامه رپى نايين، به خته ومرى دنيا و قيامت دمې، ﴿وَمَنْ يَضِلَّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾ كه سيكيش گومرا بكا، به قورن برپا نه كاو نايه ته كانى كارى تينه كهن، نه وه كه س نيه هيدايتى تدمري بى، فاسق و

﴿أَفَمَنْ يَتَّقِي بِوَجْهِهِ سُوءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ؟﴾ واته: نايان كه سيك به دمست و حاج به ستروى بهر وه رو بخريته ناو ناگرى دوزخه وه، له ناو ناگر دا هيج شتيكى دهست نه كه وى خو پى له ناگر بپاريږي جكه له دم وچاوى، به دم وچاوى خو له ناگر بپاريږي نايان نه و كه سه و كه وى كه سيك وايه: كه له روى قيامت دا بهردى سارد و گهرمى بهر پييان نه يه و هيج ناخوښى و نارحمتى توش نه يه. پيوېستى به هيج نه نداميكي نه يى: كه خو پى له ناگر بپاريږي، به لكوو له هه موو شتيك دمروچي، دل نارام و ته رده مخ، كه يه خوش و بهر چا ورون له به هه شت دا رابويږي و له زمت بچيږي، نايان نه و دوو كه سه و كه وى كه وهان؟! نه خه پر يه كسان نين و هاو ته رازو و نين. ﴿وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ: ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ﴾ به سته مكاران دهگوتري: سزاي تاوانه كانتان بچيږن، نه و كرده وانه ي له ژيانى دونيا دا نه نجامتان داو و په زمه ندمتان كړدون، ئيستا پاداشه كه يان و مربرگړنه وه!! ﴿كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَأَنَّا هُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ.﴾ ﴿فَإِذَا هُمُ اللَّهُ الْخَزِيءُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْعَذَابُ الْآخِرَةُ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ هه ندى له گه لو نه ته وه پيشينه كان پيغه مېه رانى خو يان به درو خسته وه، په يامه كه يان رمتكر د نه وه، ئيتر خودا به هوى تاوانى بى توبه يان به هيلاكى بردن، به جوړيك عهزابى بؤ هينان و له كاتيكا تيكيه وه پيچان: كه چاو مروانى نه و عهزابه نه بوون، بى ناگا سهرگهرمى تاوان كړدن بوون و هيج ترسى هاتنى عهزايان نه بوو، ئيتر خودا سزاي توندى بؤ ناردن و نازارى بى رهزاي پي جهستن، ريسواو داماوى كړدن، تووشى بومه له رزه و ره شه باى سهختى دژوارو كوشتن و برين و ديلو و جوړمها ناخوښى ترى كړدن. بيگومان سزاي قيامت زور له و سزايه يان سهخترو دژوار ته ره، نه گهر بيانزانيايه و به گوپرمى زانيارى هه لس و كه و تيان بكر دا يه نه و ميان دهزانى خو يان ئى دمپاراست.

﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ بيگومان له قورنانه پيروزمدا هه ر په نندو نه زيله و ناموزگاريه كه پيوېست بى هينا ومانه ته وه، هه ر شتيك بؤ

نابین پیوست بئ بؤمان روڼ گردونه ته وه، له حال و وزغ و به سهراتی گه له پېشیننه کان نه زیله و سهرگورمشته مان بؤ گپړاونه وه بیا به ناگاییه وه له سهرمنجامی خرابه کاریی خویان بترسن، پهنه و مریگرن و ته مې خوارو و بن، به خویان دا بچنه و واز له تاوانکاریی بهینن.

﴿قَرَأْنَا عَرَبًا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ لَّهُمْ يَقْرَأُونَ﴾ نهم که لاهه هورثانه و ده خویندریته وه تا روژی قیامت ناهه وتی و خودا دمپاریزی، به زمانی عهره بی نازل بوو و به و زاروه ده خویندریته وه، هیچ دزایه تی و خوارو ختیچییه کی تیدا نیه. نه و پهنه و نه زیلانیه مان بؤ ده پینینه وه بؤ نه وهی خویان له عهزایی سه ختی خودا بپاریزن.

﴿ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَاكِسُونَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا﴾ پهر و مردگار نمونه ی نه و که سه ی بر وای به هره خواوی هیه به حال و وزعی کویله یه که هی ناوخته وه، که کومه ئیک خاومنی کی شه تیکه و تووی هه ی. ههریه که هیان رایه کی هه بی و داوایه کی له و کویله هه بی، نه ویان هه رمانی بی بکا به بیوه بوسته و نه ویان بلای نا بچو بؤ دروینه... هتد دهی نه گهر یه کی که له مان خاومنه هه رمان به و کویله هره خاومنه بکا کاریک نه نجام بدا، چی بکا و چوڼ بوی نه نجام دهری، چوڼ نه مان خاومنه ش رازی بکا و نه وانی تریشی لی نه رمنجین؟ هه لته ته ناتوانی هه موو خاومنه کان رازی بکا. ههر به و جوړش هاو هل دانر، که چهند خودایه که دمپه رستی ناتوانی هه موو خودا کان رازی بکا.

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ سوپاس ههر بؤ خودایه له سر نه وه به به لکه بؤردان و هیچیان به ده سته وه نه ما، همدو سوپاس ههر بؤ خودایه له سر نه وه، که هیدایه تی نه ده میزاد ددها بؤ په پرهی گردنی شایینی نیسلام، وه لی زوربه ی زوری نه وانه نه و جوداوازی و حه قیقه ته نازان، دین له ته که خودا دشتی تر دمپه رستن به ناحق و به بی به لکه هاو هل بؤ خودا دامنین، ﴿إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ﴾ بیگومان بیاله شه رابی مردن هه موو که س دمپچیژی، توش نه ی موحه ممد دهری و نه وانی ش دهرن، که س له چنگ مردن رزگاری نابی.

﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَبَ بِالصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُ﴾ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ﴿٣٦﴾ وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿٣٧﴾ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِندَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٨﴾ لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهم أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٩﴾ أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٤٠﴾ وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْفِقَاءٍ ﴿٤١﴾ وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَقْرَبُ إِلَهُ مِنْهُ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ مِنْكَ مَنَعَةٌ ضُرُّهُ أَوْ أَرَادَنِيَ بِرَحْمَةٍ هَلْ مِنْكَ مُمْسِكٌ رَحْمَتُهُ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٤٢﴾ قُلْ يَتَقَوَّمُوا أَعْمَلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَمِلْتُ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٤٣﴾ مَنْ يَأْتِهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٤٤﴾

﴿إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِندَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ﴾ نيووی نه ده میزاد هه مووتان لای خودای خوتان روژی قیامت دادگایی ده کریڼ، ههر که سه به گوپرهی کردموه کانی سزاو پاداش و مرده گریته وه، خودا په رستان به ره و به هه شت به ری ده کریڼ و موشریکه کان راپنچی دوزه ده کریڼ. رسته ی ﴿إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِندَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ﴾ نامازه به وه ده کا، که ههر که سی که له دنیادا کی شه و نیزاعی هه بی روژی قیامت هه مان کی شه هیان تیده که ویته وه، ته نانه ت پیغه مبه ریش ده که ویته کی شه وه له گهل نه ته وه که ی دا به به لکه بؤریان ددها که په یامی خودای بی راگه یانن.

کوتایی جزمی بیست و سنیهم



﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَبَ بِالصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُ﴾

کی له و که سه سته مکارتره؟ که به درو شت له سر خودا

هه‌لده‌به‌ستی، پیغه‌مبه‌ری راستگوو دلسۆز بۆ نایینو بۆ
 نه‌وان به‌درۆ دمخه‌نه‌وه، واته: کەس له‌و کەسه‌ تاوانبارتر
 نیه‌ که‌ درۆ بۆخودا هه‌لده‌به‌ستی؛ هاوه‌لی بۆ بریار دما،
 مندالی بۆ به‌ رموا دمازن، به‌ پێچه‌وانه‌ی فه‌رمانو
 جله‌وگیریه‌کانی نایین حه‌رامو حه‌لال دیاری ده‌که‌ن،
 بانگه‌وازی پیغه‌مبه‌ر بۆ یه‌کته‌به‌رسی رعت ده‌که‌نه‌وه، درۆ
 له‌سه‌ر خودا هه‌لده‌به‌ستن و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ش به‌ درۆ
 دمخه‌نه‌وه، {أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ} ئایا له‌ دۆزه‌خدا
 بۆ نه‌و کافره‌ سه‌ره‌په‌خانه‌ شوینی حه‌وانه‌وه‌ نیه‌؟ واته: نه‌وانه
 شوینیان دۆزه‌خه‌و جی‌گا و مه‌کانیان دیاری کراوه،
 نیستی‌فه‌هامه‌که‌ بۆ ته‌قریرو چه‌سپاندنه!

{وَالَّذِي جَاءَ بِالصَّدَقِ وَصَدَّقَ بِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ} نه‌و
 که‌سه‌ی به‌راستی پیغه‌مبه‌ره‌و په‌یامی حه‌قو راستی هێناوه،
 ره‌وانه‌کراوی خودا بۆسه‌ر ئاده‌میزادو دوا پیغه‌مبه‌ره‌و
 پێشه‌واپانه، هه‌روه‌ها نه‌وانیش که‌ شوین نه‌و پیغه‌مبه‌ره
 که‌وتوون و نیمانیان پێ هێناوه‌و دانیان له‌وه‌ هورن‌ان که‌لامی
 خودایه‌و به‌رنامه‌ی ژپانه‌و چرای رێبازی به‌خته‌ومری
 به‌مرازگه‌یشتنه، هۆی سه‌ره‌رازی دونیاو قیامه‌ته، نه‌وانه‌ نه‌و
 که‌سانه‌ن له‌خواترس و خۆپاریز له‌ هاوه‌لدانان بۆ
 په‌روهردگارو دژ به‌ بته‌به‌رسی.

پاداشی نه‌وانه‌ لای خودایه‌ {لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ
 جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ} هه‌رچی داواکه‌ن له‌ به‌هه‌شتدا لای خودا
 بۆیان ئاماده‌یه، چیاان بۆی له‌ به‌هه‌شتدا له‌ پله‌و پایه‌ی
 به‌رزو خۆشی بێ کۆسپو لیخۆشبوون له‌تاوانو ده‌سته‌به‌ر
 بوونی رمزه‌مه‌ندی خودا بۆیان ده‌سته‌به‌ر ده‌بێ، نازو نیه‌مه‌تی
 وایان ددرێتی هیچ جاویک نه‌ی بینیه‌وه‌و به‌سه‌ر دلی که‌سدا
 تینه‌په‌ریوه، به‌خه‌یالیش که‌س ته‌سه‌موری نه‌کردوه‌و،
 {يُكَفِّرُ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ
 الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ} بۆ نه‌ومیه‌ خراپه‌ترین خراپه‌کاریه‌کانیان
 ببۆشی؛ پاداشیان به‌گوێهری کردموه‌ی باشیان بداته‌وه، کام
 کردمویان باشو په‌سه‌نده‌ نه‌ومیان بۆ ده‌کاته‌ نموونه، هه‌موو
 کردموه‌ باشه‌کانی تریان به‌گوێهری نه‌و کردموه‌ باشه‌ره‌ بۆ
 حسیب ده‌کری.

{أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ؟} ئایا خودا به‌س نیه‌ بۆ
 به‌نده‌که‌ی؟ پیغه‌مبه‌ر که‌ خودای له‌پشت بێ پێویستی
 به‌که‌سی تر هه‌یه‌؟ نه‌خه‌یر! {وَيَخَوُّوكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ}
 نه‌ی پیغه‌مبه‌ر! نه‌و موشریکو نه‌فامانه‌ هه‌ره‌شه‌ت ئی ده‌که‌ن
 به‌ به‌ته‌کانیان، ده‌لێن: نه‌گه‌ر موحه‌مه‌د واز نه‌هێنێ له‌
 دژایه‌تی کردنی خودا‌کانه‌مان و به‌رده‌وام بێ له‌سه‌ر په‌خنه‌ ئی
 گرتنیان نه‌وه‌ تووشی ناخۆشی و ته‌نگو چه‌له‌مه‌ی ده‌که‌ن،
 شیتو وێتی ده‌که‌ن، {وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ} ۲۷ وَمَنْ
 يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُّضِلٍّ} که‌سیک خودا به‌ریاری گوهرپا‌بوونی
 بۆ دابی له‌به‌ر نه‌وه‌ی بۆخۆی ئاماده‌ باشی گوهرپا‌بوونو
 تاوانکاری تێدابی. که‌س نیه‌ به‌توانی هیدایه‌تی بدا، که‌سیکیش
 خودا هیدایه‌تی بدا، چونکه‌ بۆخۆی ئاماده‌باشی هیدایه‌ت
 وهرگرتنی تێدایه، نه‌وه‌ که‌س نیه‌ به‌توانی گوهرپایی بکا. واته:
 گوهرپاکردن و هیدایه‌تدان به‌ده‌ست خودایه، نه‌و به‌دی
 هێنه‌ریانه‌ که‌سی تر جگه‌ له‌خودا پۆلی تێدا نابینن. {أَلَيْسَ
 اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ} ئایا خودا به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌که‌دا بالا
 ده‌ستو خاوه‌ن توانا نیه‌؟ ئایا خودا خاوه‌نی سزای سه‌ختو
 دژوار نیه‌؟ نیستی‌فه‌هامه‌که‌ بۆ ته‌قریرو نیسبته، واته: به‌لێ
 خودا خاوه‌نی تواناو ده‌سه‌لاتی په‌هایه‌ عه‌زایی سه‌ختو
 دژواری هه‌یه،

{وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ} ۲۸
 نه‌گه‌ر په‌رسپار له‌و موشریکانه‌ بکه‌ی بلیی کێ به‌دییه‌نه‌ری
 ناسمان و زموویه، خێرا ده‌لێن: خودا به‌دییه‌نه‌ریانه، که‌چی
 له‌و کاته‌دا بتو سه‌نه‌م ده‌په‌رسن، {قُلْ: أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ
 دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّي أَوْ أَرَادَنِي
 بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِي؟} نه‌ی محمدا به‌و موشریکانه
 بیژه، نه‌گه‌ر ئیوه‌ به‌ده‌می خۆتان دان به‌ودا بنین. که‌ خودا
 به‌دییه‌نه‌ره‌و هه‌موو شتی‌که‌ هه‌ر نه‌و دروستی کردوه‌و، ده‌سا
 هه‌واڵم به‌ده‌نی دهریاری به‌ته‌کانی خۆتان، ئایا ده‌توانن فه‌زاو
 قه‌دمری خودا رعت بکه‌نه‌وه. ده‌توانن ته‌نگو چه‌له‌مه
 قه‌لاچۆ بکه‌ن، یان نه‌گه‌ر خودا بیه‌مۆی خێرو بیریکم
 به‌نسیب بێ، له‌خێرو خۆشیدا ژپان به‌سه‌ر به‌رم ئایا نه‌وان
 ده‌توانن بینه‌ کۆسپو له‌مه‌په‌رو نه‌هێلن نه‌و خێرم به‌نسیب

بی؟! {قُلْ: حَسْبِيَ اللَّهُ، عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ} نهی پیغمبر را بلی: خودام بهسه، له هه موو کاریکمد، به مهرجی خودا له پشتم بی، چه ونجهم به که سی تر نیه، همر پشت به خودا دبه ستم و به ته مای یارمه تی نهوم، خاومن باومر ان همر پشت به نهو دبه ستم و جاویان له که رمی نهوه.

{^{۳۹} قُلْ يَا قَوْمِ اَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَاتِكُمْ اِلٰى عَامِلٍ فَاَسَوْفَ تَعْلَمُونَ،^{۴۰} مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ، وَيَجْلُ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّهِمٌ} نهی پیغمبر را به قومیشیه کان بلی: نهی که له و هوزم نیوه به ویستی خوتان جی ده کهن بیکه، چونتان دهوی هه لو یستی خوتان بهرامبر په یامه کهم بنوین، به نارمزوی خوتان دزایه تی بانگه وازییه کهم بکه، به هیزو توانای خوتان بنان، جوردها فرت و فیل و بیانوو بهیننه وه، دنیا بن من له سهر بیرو باومری خوم و توزهائیک له هه لو یستی خوم نایه مه خوار، سوور دمب له سهر بانگه وازی بو یه کتابه رستی و بلا و بونه وهی نایینی خودا به ناو خه لکدا، له وه به ولوه دمران کن عه زابی سهختی دژوار دیته سهری و چون زه لیل و بی چاره ده که وی و چون عه زابی به رده وام نازل دبه یته وه سهری و رژی قیامت یه خه دی که ری!!

{^{۴۱} اِنَّا اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ} نهی پیغمبر را همر نیمه خوداین، همر نیمه خاومنی شکومه ندی و به دیه یته ری بوونه و مرین، نیمه قورئانمان به حقه و راستی بو سهر نازل کردی بو نه وهی ئاده میزاد و هه روه ها جندو که ی پی به هر مه ند ببن، ببیت به رنامه ی ژانیان و هو ی به خته و مریی دنیا و قیامه تیان، {فَمَنْ اهْتَدٰی فَلِنَفْسِهٖ وَمَنْ ضَلَّ فَلِنَاصِلٍ عَلَيْهَا وَمَا اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِرَکِیْلٍ} جا که سی که به ویستی خو ی ریبازی هیدایه تی هه ئب زارد سهر فزاده، که سی کیش ریبازی گومرایی ره چاو کرد به دبه خت و چارمه شه.

{^{۴۲} اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا} واته: بیگومان همر خودا گیانه کان و مرده گریته وه له کاتی مردنیاندا، فرشته ی تایه مت دمی ری و گیان ده کی ش، په یوم ندی نیوان جهسته و گیان دپچرین، گیان و مرده گریته وه جهسته دمر زین پاش مردنیش جاری کی تر دروستیان ده کاته وه و گیانیان به به ردا ده کاته وه.

اِنَّا اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنِ اهْتَدٰی فَلِنَفْسِهٖ وَمَنْ ضَلَّ فَلِنَاصِلٍ عَلَيْهَا وَمَا اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِرَکِیْلٍ ﴿۳۹﴾ اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضٰی عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْاُخْرٰی اِلٰی اَجَلٍ مُّسَمًّی اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ لَا یَسَّرُ لِقَوْمٍ یَّتَفَكَّرُوْنَ ﴿۴۰﴾ اَمْ اَتَّخِذُوا مِنْ دُوْنِ اللَّهِ شُفَعَاۗءَ قُلْ اَوْلُوْكَ اَنْتَ اِلَّا لَا یَمْلِكُوْنَ شَيْۤءًا وَلَا یَعْقِلُوْنَ ﴿۴۱﴾ قُلْ لِلّٰهِ الشَّفَعَةُ جَمِیْعًا لَّهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ثُمَّ اِلَیْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿۴۲﴾ وَاِذَا ذُکِّرَ اللّٰهُ وَحْدَهُ اشْمَاَزَتْ قُلُوْبُ الَّذِیْنَ لَا یُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ وَاِذَا ذُکِّرَ الَّذِیْنَ مِنْ دُوْنِهٖ اِذَا هُمْ یَسْتَبِشِرُوْنَ ﴿۴۳﴾ قُلِ اللّٰهُمَّ فَاطِرَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ عَلِیْمُ الْغَیْبِ وَالشَّهَادَةِ اَنْتَ تَحْكُمُ بَیْنَ عِبَادِكَ فِیْ مَا کَانُوْا فِیْهِ یَخْتَلِفُوْنَ ﴿۴۴﴾ وَلَوْ اَنَّ لِلَّذِیْنَ ظَلَمُوْا مَا فِی الْاَرْضِ جَمِیْعًا مِّثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهٖ مِنْ سُوْرِ الْعَذَابِ یَوْمَ الْقِیَمَةِ وِیْدَا لَهُمْ مِنَ اللّٰهِ مَا لَمْ یَكُوْنُوْا یَحْسِبُوْنَ ﴿۴۵﴾

{فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضٰی عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْاُخْرٰی اِلٰی اَجَلٍ مُّسَمًّی} نهو گیانه ی مردنی له سهر بریار داوه و مری ده گریته وه و نایگ ریته وه بو جهسته که ی، گیانه نووستو و مه که ده گریته وه بو جهسته که له کاتیکا به ناگا دیته وه، همر بهو جور به رده وام ده بی و خه وی لی ده که وی و به ناگا دیته وه تا ده کاته کاتی مردنی حه قیقی و کوتایی به ژایی دی. {اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ لَاٰیٰتٍ لِّقَوْمٍ یَّتَفَكَّرُوْنَ} بیگومان له خه وی خستن و گیان و مرگ رتنه و مدها، هه روه ها له دیارده ی خه وی که و تن و مردندا نیشانه ی سهر سو ره یته رو سهر منچرا کیش هه ن له سهر به ده سه لاتی خودا و کار دروستی بو که له و نه ته و مه یه که بیریکه نه وه و هه وی بدن خودا بناسن و به ندایه تی بو بکه ن.

{^{۴۳} اَمْ اَتَّخِذُوا مِنْ دُوْنِ اللَّهِ شُفَعَاۗءَ} به لکو و نه وانه ی له جباتی خودا جهند شتیکیان کردو و به هاوشانی خوا و به ته مای شه فاعه تیان؟؟ واته: با وانه کهن و نه وه بیرو باومر و هه لو یستیان نه بی {قُلْ اَوْلُوْكَ اَنْتَ اِلَّا لَا یَمْلِكُوْنَ شَيْۤءًا وَلَا یَعْقِلُوْنَ}

ئەى پىغەمبەر! پېيان بلى: بە چ عەقلىڭ ئىۋە ئەو بتو
 صەنەمانە دەگەنە ھاوشانى خوداۋ بەتەماى شەفاعەتپانن و
 بەندايەتپان بۇ دەگەن؟ خو ئەوان داراى شەفاعەت نىن،
 نازانن شەفاعەت چىە و چ نىە، تەنانەت ھەست بەوە ناكەن،
 كە ئىۋە دىيانپەرستىن. ﴿قُلْ لِلّٰهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا﴾ ئەى محمدا
 پېيان بلى: شەفاعەت بەھەموو لايەننىكىەو ھەر بۇ خودايە،
 شەفاعەت لەلاكراوو شەفاعەت وەرگرو رىگەدان
 بەشەفاعەتكردن تايبەتە بەخوداوو ھىچ كەسى تر نىە،
 چونكە ھەر ئەو خودايە و ئەو داراى ئەو شتانەيە. ﴿لَهُ مُلْكُ
 السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَمْ يَلَمْ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ خاومنىەتى و ملك و
 سەلتەنەتى ئاسمانەكان و زموى ھەر ھى خودايە و ئەو
 بەرپومبەر و ھەلسورپنەريانە، زمررو زيان بەدەست ئەو،
 سەرنجام گەرانەومتان ھەر بۇلاى ئەو،

﴿وَإِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
 بِالْآخِرَةِ﴾ بېرىك لە ھەئس وگەوتى ناشرىنى موشرىكەكان
 ئەومىە، كەپېيان بگوتى: ھەر (اللہ) خوداى بوونەومرو ھىچ
 خودايەكى تر نىن جگە لە ئەو، دلىان دەگرى و تەنگەتاو
 دىبن و ھەلدەتيزىنن، پشت ھەلدەكەن روو و مردەگىرن،
 چونكە بروايان بە ھەبوونى خودايەكى تاك و تەنھا نىە،
 بەتەماى زىندوبوونەو و رابوونى قىامەت نىن! كەچى ﴿وَإِذَا
 ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ﴾ كەناۋى بتو
 صەنەمانەكانىان دى، باسى خودا درۆزنەكانىان دەگرى،
 روخۇش دىبن و دەگەشەنەو و بەكورتى كەناۋى خودا بەتەنھا
 بەيئىرى تەنگەتاو دىبن و جاويان ئى دەچىتە پشەسەر، كە
 لەتەك خودادا باسى (اللات) و (العزى) و (مناة) بكرى كەيف
 خوڤش دىبن،

﴿قُلِ اللّٰهُمَّ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
 أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ ئەى
 پىغەمبەر! رووبكەرە خوداۋ ھاۋارى ئى بكەو ھاناى بۇ بەرەو
 بلى: ئەى خوداۋمىندى بوونەور، ئەى بەدبەيئەرى
 ئاسمانەكان و زموى، ئەى زاناۋ ئاگادار بەسەر ھەموو نەيئى و
 ناشرىكەدا، ھەر ئەتۆ روژى قىامەت كېشەو نىزاعى ناو
 بەندەكانت يەكالا دەكەيتەو، پاداشتى چاك بەچاكەكەر

دەدەيتەو، سزاي تاوانبار دەمدى لەسەر تاوانەكانى، ھەق و
 بەتال جودا دەكەيتەو، كېشەو نىزاعى ژيانى دونىايان
 ناھىلى...

﴿وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا
 بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ ئەگەر لەفەرزى مەحالدا ئەو
 كافرو موشرىكانە، ئەو ستەمكارو ملھورپانە، ھەموو گەنج و
 خەزىنەى زموييان ھەي و ئەومىندى ترىشيان بېتە سەرو
 زياترىش، ھەموويان دەكرە فەيدە و قوربانى بۇ ئەو
 لەسزاي سەختى روژى قىامەت رزگارىان بى، بەلام بى
 سوودەو ھىچ شتىك رزگارىان ناكە. بىگومان ئەمە
 ھەرمشەيەكى توندوتىژە لەكافرەكان و ناھومىد كەردنىانە لە
 پەرحمەتى خودا. ﴿وَبَدَأَ لَهُمْ مِنْ اللّٰهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ﴾
 روژى قىامەت بەو جۆرە دىمەنى ترسناكى سزاي سەخت و
 دژواريان بۇ دەردەكەوى، عەزابى وادەيىنن بەخەيالىش
 بەسەر دلىاندا رانەبردووەو لەحىسابو مەزمەندىاندا جىگى
 نەبۆتەو. ھەروەكوو بەھەشتىيەكان نازو نىعمەتى وھا
 دەيىنن ھىچ چاۋىك ئەى دىووە بەسەر دلى كەسدا
 رانەبردووە.

﴿وَبَدَأَ لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ
 يَسْتَهْزِئُونَ﴾ جۆرەھى سزاي كەردەوكانىان بۇ دەردەكەوى ئەو
 عەزابو سزايە لە دونىادا گائەتيان پى دەھاتو بەتەما
 نەبوون تووشيان بى لەھەموو لايەكەو بەخەيان دەگرى و
 دەوريان دەدا، ئەوكات لەھەلوئىست و كەردەوى خوڤيان
 بەشىمان دەبنەو، بەلام چ سوود؟ كار لەكارترازاوو ھىچ
 مەجالى نەماو.

﴿فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا نَحْنُ إِذَا حُوِّلْتُهُ نِعْمَةً مَّا قَالِ إِلَّا مَا
 أَوْتَيْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ﴾ ئادەمىزادى بىروباومر زەعيفو خودانەناس و
 ھاوەلدانەر، كەزىيانىكى ئى دەكەوى تووشى دەردو بەلايەك دى
 ھەژارى و نەبوونى بەسەردا دى، ھانا بۇ خودا دەبا، لىي
 دەپارپتەو، دلايەتەو، بۇ ئەو ئەو ناخۇشەيە لەسەر
 لاياۋ لەو تەنگانە رزگارى بكا، جگە لەخودا كەسى تر بەخودا
 نازانى، ھاوار ناكاتە كەسى تر. ﴿بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا
 يَعْلَمُونَ﴾ وئى زۆربەى زۆرى ئادەمىزاد نازانن كە
 نازونىعمەت پىدان ئىستىدراج و تافىكەردنەومىە بۆيان و بۇ

نهومیه خوځیان بځیان دمربکهوئ څاخو شوکرانه ژمیږن یان سپله و پینهزانی.

نهمجار نهوه روون دهکاتهوه که نههم سپله و پینهزانیه دیاردمیهکی کوئی خودانهناسانه و تایبمت نیه به موشریکهکانی عمرمهوه. دمفرموی: { ^{۵۰} قَدْ قَالَهَا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ } نههم قسمیهی که ساماندارو نازونیعممت پیدراو دمیځین و دهلین: نیمه بهلیهاتووی خوځمان نهوه مان بو خوځمان دهمتهبر کردوه و تمیهکی کوځو له میځینهی ملهوران و ساماندارانی میزووه، زوربهیان نههم و ته نابجهیمیان کردوه، بهدریځایی میزوو کهونارای نادمیزاده دهولمهه ندو همرالهکانی وکوو قارون نههم قسمیهان کاویژکردوئتهوه، بهلام ساماندارو له لمشاغی، پاشایمتی و همرمانږهواپی دادی نه دان و نایدا.

{ ^{۵۱} فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا } تولهو عمرابی توندی نیمه لهسر بهمدکاری و بوغراییان پهخهی گرتن و بواری نه دا، تیکیان هوه پیچان و بوونه پهندي زمانه، همدیکیان له دونیادا بهخوئی و بهسامان و هسرو باله خانهیهوه بهناخی زمویدا رومان چواند، روژی قیامهتیش ناگری دوزخهی بو ناماده کراوه. { وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هَؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَمَا لَهُمْ بِمُعْجِزِينَ } نهوانهی ستمهکارن لهو کافرو موشریکانهی سهردهم به موشریکهکانی فورمیشیشهوه، تولهو سزای کردهوکانیان دیتهوه ری و له دونیادا تووشی تهنگانهی ناهه موارو کوشتن و دیلی و مالتویرانی دهب، خودا مولهتیا ن دمد، نیهمالیان ناگا، همرکاتی ویستی توشیان بکا و تولهیان ښ بستین نهوان له جنگ غمزمو و قاری خودا دمرناچن، ههلاتن لهدمست خودا ناگری، ههموو کهس روژی قیاممت بولای خودا دمگریتهوه، همرکهسهو بهگوږدهی کردهومی دونیای پاداش و سزا و مردمگریتهوه، بیگومان پهرومردگار بهسر ههموو شتیګدا بالادمست و خاومن توانایه، هیچی ښ یاخی ناب.

{ ^{۵۲} أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ } نایا نهو موشریکانه نابین، که خودا بهویستی خوئی رزق و روژی بهرفراوان دهبهخش بهکهسانیک و له همدیکي تریش دمگریتهوه، بیگومان لهم دهولمهه ندی هه ندی نادمیزاد و همزار کردنی

وَيَذَلُّهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٥٨﴾ فَاِذَا مَنَّ الْاِسْلَامُ زُرْعَانَا ثُمَّ اِذَا حَوَلْنَاهُ نِعْمَةً وَمَا قَالَ اِسْمًا اَوْ تَشْتَهُ عَلٰى عِلْمٍ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٩﴾ فَاِذَا مَا الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَا اَغْنٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُوْنَ ﴿٦٠﴾ فَاَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَالَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مِنْ هٰؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَمَا لَهُمْ بِمُعْجِزِيْنَ ﴿٦١﴾ اَوَلَمْ يَعْلَمُوْا اَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُوْنَ ﴿٦٢﴾ قُلْ يٰعِبَادِی الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا عَلٰى اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوْا مِنْ رَّحْمَةِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ يَغْفِرُ الذُّنُوْبَ جَمِیْعًا اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ﴿٦٣﴾ وَاٰنِیْبُوْا اِلٰی رَبِّكُمْ وَاَسْلِمُوْا لَهٗ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَّاتِيَكُمْ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصِرُوْنَ ﴿٦٤﴾ وَاَسْمِعُوْا اَحْسَنَ مَا اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَّاتِيَكُمْ الْعَذَابُ بِغَتَّةٍ وَاَنْتُمْ لَا تَشْعُرُوْنَ ﴿٦٥﴾ اَنْ تَقُوْلَ نَفْسٌ بِحَسْرَتٍ عَلٰى مَا فَرَّطْتُ فِيْ جَنْبِ اللّٰهِ وَاِنْ كُنْتُ لِمِنَ السَّخِرِيْنَ ﴿٦٦﴾

همندیکي تریان، بهلگهی بههیزو گهوره هه لهسر بهدمسهلاتی خودا و تاک و تهنهای له تهسرهو فکرند. بو کهسانیک بپوایان بهخودا هه،

{ ^{۵۳} قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ } نهی بیغمهبره بهو خه لکه بل، نهی بهندهکانی خودا نهوانهی زیدمهرویان کردوه له تاوانکردن و سهرپیچیکاری همرمانی خودا، همرگیزاو همرگیز له رحمتی خودا ناومید مهبن، نهی تاوانباران له لیخوشبوونی خوا ناومید مهبن. چونکه بیگومان خودا له ههموو تاوانیک خوځ دمبی. مهگر هاوهلدانان بو خودا لیځی ژویان نه بیتهوه،

{ ^{۵۴} وَاٰنِیْبُوْا اِلٰی رَبِّكُمْ وَاَسْلِمُوْا لَهٗ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَّاتِيَكُمْ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصِرُوْنَ } بگمړینهوه بولای خودا توبه بکه و بهندایهتی خوځتان بهتهواوی رابگهیهن، خو له تاوان و خراپهکاری بپاریزن، گمړدنهکی همرمان و جلموگرییهکانی بن، پیش نهوهی مردن په خهتان بگری، نازارو نهشکه نهجی جوړاو جوړ

بچيژن و پاشان كەسىن نەبىي بە ھانا تانەو ھە بىن و ھەزىبى
دۆزەختان ئى دوور بىخاتەو ھە.

مەرچى دوو ھە شوپىنكەوتنى قورئانە، دەفەر موئى: ﴿وَأَلْبَسُوا
أَحْسَنَ مَا أَنزَلْنَا إِلَيْكُمْ مِّن رَّبِّكُمْ مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً
وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ﴾ شوپىن پەيامى قورئان بىكەون، ھەرچى
قورئان بە ھەلەلەللى بىزانى بە ھەلەلەللى بىزانى، ئەو شتەى
جەلەوگىرى ئى كردن خۇتانى ئى بپارىژن. پابەندى ھەرمان و
جەلەوگىرىيەكانى بىن، ئەو نامە ئاسمانىيە بىكەنە بەرنامەى
ژيان تان و پەپرەوى بىكەن. ئەمەش پيش ئەو ھەى بە ناگەھان
ھەزىباتان بۇ بىن و ئىو ھە لىي غافل بىن و ھەستى پىن نەكەن.

﴿أَن تَقُولَ نَفْسٌ يَا حَسْرَتَى عَلَىٰ مَا فَرَطْتُ فِي حَسْبِ اللَّهِ إِنَّ
كُنْتُ لَمِنَ السَّاجِرِينَ﴾ پەلە بىكەن لەتۆبە كردن و ئەنجامدانى
كردەو ھەى چاك، بترسن لەو ھەى بىكەونە ھالەتەىكەو ھە نەفسى
تاوانبار و سەرگەشتان بلى: ئاى پەشىمانى بۇخۇم و مالىوئىران
خۇم، بۇ كەمەترخەمىم كرد و ئىمانم بەخودا نەھىنا، بۇچى
پابەندى ھەرمان و جەلەوگىرىيەكانى قورئان نەبووم؟ ئاى جىم
بەخۇم كرد و چۇن خۇم مالىوئىران كرد، ئاى كەپەشىمانم
لەو ھەى كە لە دونىادا گالتەم پىن دەھات بەناپىنى خودا، بە
قورئان، بپروام بەھىچ نەبوو!

﴿أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾ يان بلىيى:
نەگەر خودا ھىدايەتەى بىدايەى لە پىپرى خوداپەرستان
دەبووم و خۇم لەتاوان و ستەمكارى دەپاراست و شىاوى ھەزىبى
دۆزەخ نەدەبووم.

﴿أَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ مِنَ
الْمُحْسِنِينَ﴾ يان لەو كاتەدا كە ھەزىبى دۆزەخ دەپىنى بلىيى:
خۇزگە مەن جارىكى دى دەگەرەمەو ھە بۇژيانى دونىا و ئەو
ھەلەم بۇ ھەلەمكەوتەو ھە، ئىتر لەپىپرى ئىمانداران دەبووم،
پەكتاپەرست دەبووم و كارو پيشەم چاكەكارى دەبوو. واتە:
كارىك مەكە پەشىمانى لەدوا بى، خۇت مەخەرە
مەوقىفەىكەو ھە رۇژى قىيامەت ئاواتەخواز بى بىگىرپنەو ھە بۇ
ژيانى دونىا بۇ ئەو ھەى كارى چاك ئەنجام بەدى.

﴿بَلَىٰ قَدْ جَاءَ لَكَ آيَاتِي فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ مِنَ
الْكَافِرِينَ﴾ بەللى: بىگومان ئەى بەندەى پەشىمان لە

ھەلەلەست و گردەو ھەى جىھانەت، ئەى ئەو كەسەى ئىستا
بەھەلەى خۇت زانىو ھە خۇزگە دەخوازى بىگىرپنەو ھە بۇ ژيانى
دونىا و كارى باشى تىدا بىكەن (بىكەى) تازە ئەو ئاواتەت
نايەتە دى، ھەلەىكەو لەكەس خۇت داو ھە...ئىمە لەژيانى
دونىادا ئاياتى قورئانمان بۇ ناردى، بەلگەو نىشانەى
جۇراو جۇرمان نىشان دای، بىانوومان بپرى، ئىقامەى
ھوجەبىمان لەسەر كردى، وھل تۇ پەيامى ئىمەت رەت
كردەو ھە، قورئان و پىغەمبەرت بەدرو خستەو ھە، لووتبەرزىت
نواندو ئىنكارىت كرد،

﴿وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُم مُّسْوَدَّةٌ
أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ﴾ ئەى پىغەمبەر! ھەوئىكى
گىرنگ بەو خەلگە رابگەيەنەو دىمەنىكى ترى رۇژى
قىيامەتەى بۇ باس بىكە، ئەو ھەش بىرىتە لەو ھەى كە تۇ لە رۇژى
قىيامەت ئەو كەسانە دەپىنى، كە ھاو ھەلىان بۇ خودا داناو ھە
مەندال و خىزانىان و مەپال داو ھە، دەپانىبىنى روويان رەش
ھەلگەرەو ھە، لە ھەبەتەن، لە ترسان لە پەشىمانى كارو
ھەلەلەستى دونىيان، غەمبارو سەرشۇرو غەزەمب لىگىراو،
لەھەموو لایەكەو ھەزىبى دۆزەخ دەو ھەى داو ھە، ھىچ شتەىك
شك نابەن رزگارەىان بىكا. ئاىا دۆزەخ جىگەى لووتبەرزو
ستەمكاران نىە؟!

﴿وَيَنْجِي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَقَارِبِهِمْ لَا يَمْسُهُمُ السُّوءُ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ﴾ ھال و ھەزەى پىپرى دوو ھە: كە پىپرى خوداپەرستانە
جوداوازە لە ھالەى موشرىكەكان، لەكاتەىكدا كە موشرىك و
تاوانباران بەرەو دۆزەخ راپىچ دەكرىن، خودا پىپرى
خوداپەرستان و تەھواكاران لە ھەزىبى دۆزەخ رزگار دەكا،
بەمرازى خۇيان دەگەيەنەى، كەچوونە ناو بەھەشتى رازاو ھەو ھە،
ھىچ ناخۇشەيەكى رۇژى قىيامەت نابىن، خەم و خەفەت بۇ
ژيانى دونىيان ناخۇن، لەھەلەلەست و گردەو ھەى رابردوويان
پازىن، دلتۇش بەو ھەى پىيان دراو ھە بەھەشتەدا.

﴿اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾ خودا بەدى
ھەنەرى ھەموو شتەىكە، ھەرچى لەدونىا قىيامەتەدا ھەبى،
خودا بەدى ھەناو ھە، خاومنىەتەى ھەلى دەسورپىنى، بەرپەو ھەى
دەباو پارىزگارەيتەى. ھەموو شتەىك ئاتاجى خودايە لە
پەيدا بوون و مانەو ھەدا، ھەرشتەىك خودا دروستى نەكا دروست

نابی، هرچی خودا نه یهیلّیتسه وه نامینّیتسه وه، خودا به دیهینره و راگرو پاریزگاری بوونه و مره. هه رمانره و او به پیرمه وری هه موو شتیکه له زمره تا مه جه پرده.

{^{۶۳} لَهُ مَقَالِدُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ} کلیل و کۆنترۆلی ئاسمانه کان و زموی ئه وهی تییاندایه، هه مووی هی ئه وه و به دمهست ئه وه، ئه و خاومنیانه به پیرمه و مره دمهبا. هه ئه و رزق و رۆزی دمه، هه ئه و به خشنده و میهرمبان و کاردروست و هه رمانره وایه، چی بوئی و چۆنی بوئی ناوا بوونه و مره به پیرمه دمهبا. {وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ} واته ئه وانهی ئینکاری ئایاتی خودا دمهکن، په یامی قورئان رمت دمهکنه وه، هه موو ئه و نیشانه و دیارده جوړاو جوړانهی ناو بوونه و مره که هه موویان ئامازه به تاکو و ته نهایی خودا دمهکن، به ناشکرا ئه وه دمهکیه من که خودا خاومنی بوونه و مره، خاومنی دمه لاتی ره هایه، جا ئه وانهی ئینکاری ئه و راستیانه دمهکن ئه وانه خویمان له دمهست داوه، بوونه سوتهمه نی دۆزمخ، خه سارتمه ندی حه قیقی ئه وانه...

{^{۶۴} قُلْ أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَأْمُرُونِي أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ} ئه ی پیغه مبهرا

به موشریکه کانی نه ته و مکهت بلّی: که داوات ئی دمهکن هاریکاریان بکهی له به ته پرستیداو دهلّین: ئه و ئایینی باوک و باپیرانته، پئیان بلّی: ئه ی نه هامینه ئه وه داوام ئی دمهکن جگه له خودا شتی تر به پرستم؟ پاش ئه وه به لگه ی ناشکراو به هیزم لاهه ن له سه ر تاکو و ته نهایی خودا هه رمانه پی دمهکن دارو به ردی داتاشراو بکه م به هاوشانی خودا؟ ئیوه به هه ئه چوون که ریگه به خوئان دمه ن هه رمانی له و جوړه به من بکه ن!

{^{۶۵} وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكَتَ لَيَحْطَبَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ} بیگومان له خوداوه نیگاو سروش کراوه بۆ ئه ی پیغه مبهرا، هه روه با بۆ هه موو ئه و پیغه مبه رانه ی له پیش تووه هاتوون نیگامان بۆ کردوون، به وه نه گه ر ته نه انمت تویش ئه ی پیغه مبه ر! هاوه ل بۆ خودا دابنّی هه موو کرده و میه کی چاکت مایه پووچ دمهبی. هه ر کرده و میه کی خیر و باش نه نجام بدهی، صیله ی رحه م به چی بیئی، یارمه تی هه ژارو لیقه ماوان بدهی، هیچ پاداشتیان

أَوْ تَقُولُ لَوَأَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٦٣﴾ أَوْ تَقُولُ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوَأَنَّ إِلَى كُرَّةٍ مَا كُنْتُ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٦٤﴾ بَلَىٰ قَدْ جَاءَ نَكَأً بِنَبِيٍّ فَكَذَّبَتْ بِهَا وَاسْتَكْبَرَتْ وَكُنْتُ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٦٥﴾ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُم مُّسْوَدَّةٌ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٦٦﴾ وَيَسْجَى اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازِهِمْ لَا يَمَسُّهُمُ السُّوءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٧﴾ اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿٦٨﴾ لَهُ مَقَالِدُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٦٩﴾ قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ تُأْمُرُونِي أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ ﴿٧٠﴾ وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكَتَ لَيَحْطَبَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٧١﴾ بَلَىٰ اللَّهُ فَاَعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٧٢﴾ وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٧٣﴾

له سه ر وهرناگریته وه، ده چیته ناو پیړی ئه وانه وه که خه سارتمه ندی دنیاو قیامت بوون.

{^{۶۶} بَلَىٰ اللَّهُ فَاَعْبُدْ} به لکوو هه ر خودا به پرسته و هه ر ئه و به خودا بزانه و هه ر ملکه چی ئه و به، خوئ و شوینکه و توانت جگه له خودا که سی تر به خودا مه زانن. {وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ} له پیړی ئه وانه به سوپاسگوزاری نیعه ته کانی خودان، سوپاسی خودا بکه له سه ر ئه وه هی دایه تی داوی بۆ نیسلام و به ی پیغه مبه رایه تی پی به خشیوی.

{^{۶۷} وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ} واته: زه وی هه موو له ژیر دمه لاتی ره های به رومردگاردایه، چۆنی بوی وای ئی دهکا، جگه له ئه و که سی تر توژفالّیک دمه لاتی به سه ردا نیه، ئاسمانه کانیش ملکه چی تواناو دمه لاتی خودان، چۆنی بوی ناوا دمه بان پیچیته وه گۆرناکاریان تیدا دهکا و هیچ شتیکی ئی یاخی نابی. خودا به رزو پیرۆزه و پاک و خاوینه له وهی که هاوه لی بۆ دادمه نّین، به رای زانیانی سه له ف

تفسیری نهم جوړه نایه تانه دمبی له سمر شیوهی حقیقت
بکړئ و تمثیل و مه جزی تیدا نیه و خودا چونی نایه ته که
فهرمووه دمبی ناوا نیمانمان پیی هبئ و له چونیته که ی
نه کولی نه وه، سه فیانی کوری عویینه، که یه کیکه له زانیانی
سه لهف دهمرموی: هر شیوه یه که خودا له قورنندا ومضی
خوی پی کردبی تفسیرمه که ی نه ویه بیخویننه وه،
له چونیته مانا که ی بیده نگ به.

{^{۶۸} وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا
مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ} بؤ
یه که مهجار هوو دکری به که له شاخی صووردا، واته نیسرافیل
به فهرمانی خودا هوو دهکا به که رفنای صووردا، هرچی
زینده مور هیه له ترسان دمست به چی زنده می ده چی و
دهمری، له ناسمانه گان و زهویدا جگه له خودا کهس
به زیندووی نامینیتنه وه، جگه له وانه ی خودا نایه وی
له وکاته دا بمرن و دواپی دمیامرینتی، همتاده دهمرموی:
نازاندی نهم چه ترکراوانه کین!

{^{۶۹} وَأُشْرِقَتِ الْأَرْضُ بُورَ رَبِّهَا} زهوی ساری مه حشر
به نووری خودا پرووناک دمبی، نووری ته جهلی خودای لی
دمرده که وی، عداله تکاری خودا له ویدا بهرجهسته دمبی،
حق و حیساب بهرک و پیک له ناو مه خلوقاتدا
یه کالادمگریته وه! {وَوُضِعَ الْكِتَابُ} نامه ی نه عمل دادمری
له بهردهم نادمیزادا، هرکه سه نامه ی کردمو مکانی
دمدگریته وه دمستی راستی یان دمستی چه پی، {وَجِيءَ بِالنَّبِيِّنَ
وَالشُّهَدَاءِ} پیغه مبهران ناماده ی مه وقیف دکری، پرساریان
ناراسته دکری ناخو نه ته و مکانیان چیان وه لام دانه وه، چون
به ره و پیری بانگه وازییه که یان چوون و ج هه لو یستیکیان
نواندوه؟ {وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ} دادگایی نیوان مه خلوقات
دمکری و هرکه سه سزاو پاداشتی خوی به عدالته پی
دمدری و به نه ندازه ی گهر دیله یه که ستم له کهس ناکری.

{وَهُمْ لَا يَظْلُمُونَ} نه وانه به هیج جوړی ستم میان لی ناکری،
نه له پاداشتیان کهم دکریته وه، نه له تاوانیان زیاد دمکری،
به لکوو پاداش و سزایان به گویری کردمو مکانیانه. {^{۷۰} وَوُفِّيَتْ
كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ} هه موو کهس پاداش و سزای کردمو مکانی

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ
{^{۶۸} وَأُشْرِقَتِ الْأَرْضُ بُورَ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجِيءَ
بِالنَّبِيِّنَ وَالشُّهَدَاءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يَظْلُمُونَ
{^{۶۹} وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ} {^{۷۰}
وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا ۚ إِذَا جَاءُوهَا
فُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ
يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَنُذِرُوكُم لِقَاءَ يَوْمِكُمْ
هَذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ
{^{۷۱} قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِمَا قَسَّيْتُمُوهُ
الْمُتَكَبِّرِينَ} {^{۷۲} وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى
الْجَنَّةِ زُمَرًا ۚ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ
خَزَنَتُهَا سَلِّمُوا عَلَيْكُمْ يُنَادِيهِمْ فَادْخُلُوا خَالِدِينَ
وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ
نَبُوءًا ۚ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ} {^{۷۳}

دونیای ومرده گریته وه. چاکه به چاکه خرابه به خرابه. {وَهُوَ
أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ} خودا له هه موو شایهت و کردمو ونوس و
چاودیری زانتره به کردمو ی به نده گانی، پیوستی به نامه ی
نه عمل و فریشته ی چاودیرو رفیب نیه، که نامه ی کردمو
تیدا نووسراو دادمی و پیغه مبهران و شهیدان و فریشته گان
دهکا به شایهت و نامادیان دهکا و شایهتی دمدن، بؤ بوردان
نیکیال حوجه یه، بؤ بیانوو برین و چه سپاندنی حق و
عدالته.

{^{۷۱} وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا} له ساری مه حشر دا
لیکولی نه وه و حق و حیساب نه نجام ددري، خودا په رستان له
کافرمان جیادمگریته وه دوزخ و به هه شتی دیاری دمکری.
نهمجار کافرمان به ره و دوزخ راپیچ دمکری، کومه ل
کومه ل و پیړ پیړ ملی پریان پی دمکری و بوناو دوزخ
به زهخت و پال پیومان لیان دهخوړن، راوستان و پشودان
نیه، ناوردانه وه و خوپاشدان ناکری، {حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا فَتُحْت
أَبْوَابُهَا} هه تا دهگنه دمرگانی دوزخ، خیرا و دمست

وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِظِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۷۵﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ ۱) تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ۲) غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهُ الْمَصِيرِ ۳) مَا يَجِدُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَغْزِرُهُ تَقَاتُلُهُمْ فِي الْيَلْدِ ۴) كَذَبَتْ قُلُوبُهُمْ قَوْمٌ نُوْجِ وَالْأَحْزَابِ مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَدُوا بِأَلْبَابِ لِيُدْخِلَهُمْ فِي الْخُلُقِ فَأَخَذَهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ۵) وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ۶) الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَمِعُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا رُبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ وَرَحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ۷)

لهعاست هر چه هوت دمرگاکانی دمکرینهوه بو نهومی یه کسمر تاوانبارانی راپیچکراو بچنه ناوییهوهو خیرا بهسرای شیایو خویان بگمن. {وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا: أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُولُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ، وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا؟} بهرپرسو کاربهدهستانی دوزخ بهشیوهی سمرزمنشکردن و لؤمهوه بییان دهلین: نهوه داوهشین بوجی واتان له خو کردو خوتان تووشی ثم سزا سامناکه کرد؟ چما پیغه مبهران له رهگهزو نهزادی خوتان نه هاتنه سمرتان و بانگه وازیان نهکردن؟ نایاتی نیهمیان بو نه خویندنهوه؟ له عهزایی سهختی ثم روژه نهیان ترساندن؟ بوجی شوینیان نهگهوتن و نیمانتان پی نههینان؟ {قَالُوا: بَلَى، وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ} کافر مگان بهناجاری و لهوه لامیاندا دهلین: بهلن پیغه مبهران هاتنه سمرمان و بانگه وازیان کردین، بهلگه و نیشانهی راستی پیغه مبهرایهتی خویان بیساندین، بهلام نیمه بهدرؤمان خستنهوه، سمرپیچی فه مانه کانیانمان کرد شیایو نهوه بووین برپاری عهزاب بهمانگریتهوه.

{قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ} بییان دهگوتری: برؤنه ناو دوزخهوه، خیرا هر کومه نهوه خو به دمرگایه کدا بکا. فریشتهی بهرپرسی ناو دوزخ تییان راده خوړن و بییان دهلین: دهی خیرا بچنه ناو دوزخهوه، بو همتا همتایی تییدا بمیننهوه، برپاریکهو له خوداوه درجووه، نهوه شوینه جیگای نیومهیه و لیی دهرناچن، بهردموام نیوه سوتهمهنی دوزخن و سوتینهری نیومهیه، سزادانتان بهگوتانایه، بهراستی جیگایهکی خرابو ناخوشه نهوه شوینهی بو نیوه دانراوه، بهدترین شوینی حهوانه و میه بو نیوه برپار دراوه، نه مهش بههوی خوبه زلزانو و لووتبه رزیتان و پشت هه لگردنتان له په یامی حهق و شوینکهوتنی،

{وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا} نهوانه ی لهژیانی دونیایاندا خودا بهرست بوون له لایمن فریشته گانهوه بهرپرزو حورمهتهوه بهر و بههشت بهرئ دمکرین، کومه ل کومه ل یهک بهدواپه کدا بهگویری پله و پایه ی ناو بههشتیان بهرئ دمکرین، پیړی پیغه مبهران نههمجار راستگویمان و لهدوای نهوان شهیدان و بهدوایاندا زانیانی ناپینی، هر تاهمه و بهجیا

دمنیردرین: {حَتَّىٰ إِذَا جَاؤَهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا} همتا بهسهر بهردی سیراط دا تیپه رین و گه یشتنه بهردم دمرگاکانی بههشت دمرگاکانیان بو کراومهوه بهرپرزوه پیشوازیان لی دمکرئ. {وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا: سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوا خَالِدِينَ} بهرپرسو دمرگهوانانی بههشت بهخودا بهرستان دمبیژن سلواتان لی بن، لههموو ناخوشی و غم و پهزارمیهک بهدورن، چاکتان کرد له دنیا دا خودا بهرستی و یهکتا بهرستیتان کرد، هاوهل و هاوبهشتان بو خودا بهرپروا نهزانی، بهقسه و بهکردمه خودا بهرست و گوئ رایه ل بوون، پاداشتان باشه و لی رازی دمن.

{وَقَالُوا: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ، وَأَوْزَقَنَا الْأَرْضَ تَبَرُّاً مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ لَشَاءُ، فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ} موسولمانه خودا پیداوهکان، خاوهن برپاوتهوه و کردهوه باشهکان؛ که جاویان به بههشت دهگهوی نازو نیعمه تهکانی دمبینن، لهخوشیان دمبیژن سوپاسی هه میشهیی و شوکری بهردموام بو نهوه

ئەو لەتاوانی بەندەکانی خۆش دەبێ ئەگەر تۆبەى ئى بکەن، قەبولى تۆبەو پەشیمانی دەکا، تۆلەو عیقابى بە شیددمتە، کەسیکی پەناداوە لەتاوانى خۆش بوو، دەبختە نازو نىعمەتى بەهەشتى رازاوەو، کەسیکیش بگريو بیهوى سزای بىدا، عەزابى بەزەبرە، خاومنى نازو نىعمەتى هەمیشە نەبراویمە، بى ئاتاجە، پتویستی بەکەس نیە، بەمەحضى ئیحسان و چاکەکاری خۆى دەبەخشی و نازو نىعمەت دەدا. هیچ خودا نین جگە لە ئەو، هەر ئەو خودایەو گەرانەوى هەموو کەس هەر بۆلای ئەو.

ئەمجار دەلنەواى پیغەمبەرەکاو دەفرموی: {مَا يَجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَغْرُكْ تَقْلِبُهُمْ فِي الْبِلَادِ} کیشەو دەمەدمەى ناکا دەرباردى نایاتى خوداوە پەيامى حەق رەت ناکاتەو ئیلا ئەوانە نەبێ کە کافرو بى برۆن، ئەوانە بەناحەق جەدەل دەکەن، دەیانەوى هەق بکوژینەو، دەمیک دەلین: قورئان شیعرە، چەلێک دەبیژن: سىحرە، کاتى وایش هەیه دەلین: چیرۆکی کۆن و ئەفسانەیه! ئەى پیغەمبەر! تۆ بەو هەلوپەستو قسانەیان دلتەنگ مەبە، هەروما ئەى موسولمانینە ئیو بەو خەفەت مەخۆن، کە بى پروایان لە نازو نىعمەتدان و مامەلەو پىشەسازیان پىشکەوتوو و ولاتو هەریمان بەپیت و فەرە، قازانج و سوودیان یەکاویەك و دووچەندانەیه، ئەوانە خودا مۆلەتى داوون بۆ کاتیکى ديارى کراو زۆرى بى ناجى کۆتایى بەنازو نىعمەتیا نەو تۆلەى خودا دەیانگریتەو هەو سەرنجامیشیان ناگری دۆزەخە...

{كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ} واتە: لەپیش قورمیشییەکاندا گەلى نووح حەزەرت نوح (عليه السلام) یان بەدرۆخستەو، (ئەم زاتە کە یەكەم پیغەمبەر بوو خودا ناردوویەتى بۆ سەر گەلەكەى کە جەلەوگری بکا لە بتپەرستى) هەروما ئەو گەل و نەتەو تاقەو پێرانیەش لەدواى گەلى نووح هاتوونەتە گۆرپانی ژیانەو هەو گەلەكۆمەکیان لە پیغەمبەرەکانیان کردوو و پەيامى حەقیان رەتکردۆتەو، بۆ نموونە گەلى عادو ئەموودو قەومى لوطو قەومى فیرعون... هتە... پیغەمبەرانی خودایان بەدرۆخستەو گۆیان بەبانگەوازییەکیان نەداو سووربوون لەسەر کوفرو ئیلحادى خۆیان، {وَقَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ

خودایەیه وادەى خۆى بەجێ هینا، ئەو بەلین و وادانەى لەسەر زوبانى پیغەمبەرانی، بى دابووین هینانیه دى. زیندوى گردینەو بەهەشتى بى بەخشین ئەو دوعاو پارانەویمە لە دنیادا ئەنجاماندا وەرگیرا.

{وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ} ئەتۆ دەبینى ئەى بەهەشتى بەختەو، ئەى خودا پێداو و بەناز گەییشتو! دەبینى فریشتەکان کۆمەل کۆمەل بەدەورى عەرەشى بەریندا گردبوونەو، سەرگەرمى تەسبیح و تەمجیدی خودان، سوپاسى دەکەن، لە پاساوى نىعمەتەکانیدا شوکرانە ژمێرن هەر دەبیژن (سبحان الله وبحمده) حال و مزە وایە. کیشەى نیوان بەندەکان یەکالا کراوتەو، هەرکەس بە پاداشى خۆى گەیشتوو و سزای عادلانەى وەرگرتۆتەو، بەهەشتى خراونە ناو بەهەشتى رازاوەو بەرینەو، تاوانباران و بەدبەختەکان تۆردراونە ناو دۆزەخى قول و بى نامانەو. موسولمانان و فریشتەکان تیکرا دەلین: حەمدو سوپاس پەسنی و پێرۆزى بۆ خودای بوونەو.

کۆتایى سورەتى الزمر



سورەتى (غافر)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

{ح} یەکیكە لەو پیتە پەرچەرانی لەسەرمتای هەندى سورمتا هاتوون و لەو پیتە لەشوینى خۆيانا مانای ئەم جوۆرە وشەو پیتانەمان روون کردۆتەو...

{تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ} نازلکردنى قورئان لەلایەن خودای بالادەست و زاناویمە. زاتى پاکی بەسروش بەفریشتەى تایبەتیدا ناردوویەتى بۆ حەزەرتى موحەممەد (صلی اللہ علیہ وسلم) بۆ ئەو بەخەلکی رابگەیهن و ئەوانیش پەیرەوى بکەن، کەلامیکى حەق و راستەو درۆى تیدا نیە، خودایەکی خاوم دەسلەت و زانا بەهەموو نەینى و ئاشکرایەك نازلى کردوو.

{غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطُّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهُ الْمَصِيرِ} بێگومان ئەو خودایەى قورئانى نازل کردوو

لِيَأْخُذُوهُ وَجَادِلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ هَمَمُو گهل و نه ته و مه یه کی رابردوو که پیغه مبهریان بؤسر ره وانه کراوه، که پیغه مبهردکانیان بانگه وازی کردوون بؤ یه کتاپه رستی نه وان پشتیان لی کردوووه، برپاریان داوه سووربوون لهسر نه وهی زیان به پیغه مبهردکه یان بگه یه من، بهندی بکه من و بیکوژن، چیان بؤ بکری له نه زیه تدان و دستدریژی کردنه سه ری نه نجامی بدن، بؤ نه وهی هه ق و راستی نه چه سپی و گه شه نه کا، په یامه ناسمانیه که زوو ببوچینه وه، به مهش گه ورمترین تاوانیان نه نجام داوه. {فَأَخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابُ} نه و کیشه کارو به تالخوازانهم به سزای توندو سامناک گرتن، برپاوه عه زابی من چؤن عه زابی که!!

{وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ} هه ر به و جؤرمیه سزاو عه زابی هه موو جؤره کافرو مولحیدیک، واته هه ووه کوو چؤن برپاری خودای تؤ بؤ عه زابدانی گهل و نه ته وه به درؤ خه ره و ده کان چه سپاو له ناومان بردن و له رؤزی قیامه تیشدا تورده دیرنه ناو ناگری دؤزه خه وه. به و شیوهش برپاری نیغه چه سپاوه لهسر نه وانه ی برپا به په یامی تؤ ناکه من نه ی محمد! به ناهه ق و به تال دژت ده و ستن و گه له کؤمه کیت لی ده که من، نایینی پیروژت رمت ده که نه وه نه وانهش شیایو ناگری دؤزه خن و نه و عه زابه یان پی ده چیژین!

{الَّذِينَ يَخِمْوْنَ أَلْعَرْشِ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا} نه و فریشتانه ی که هه لگری عه رشی په رومردگان نه و فریشتانهش که به ده ورپییه و من ریزدارترین پیڑی فریشتن، نه وانه هه میسه سه رگه رمی ته سبیحات و حمدو سوپاسن، خودا پاک و به رزو پیروژ ده گرن، له هه موو ره و شتیکی نزم هه رچی صیقاتی جوان و نیشانه ی که مال و جه لاله و هپالی دهمن. برپاریان به هه بوون و به تاک و ته نهایی خودا هه یه، به ندایه تی خودا ده که من و لوتبه رزی نانوینن له عیبادت کردندا، ملکه چی فه رمان و جله و گرییه کاننی، داوی لیخوشبوون بؤ ناده میزادانی خاوه من باومر ده که من. سروشتی فریشته و هه یه: که موسولمانان دوعای پارانه وه ناراسته ی په رومردگار ده که من، نه وانیش داوی گیرابوونی دوعا کانیان بؤ ده که من.

رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٨﴾ وَفِيهِمُ السَّيِّغَاتُ وَمَنْ تَبَى السَّيِّغَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ لَعْنَتِ اللَّهِ أَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ ﴿١٠﴾ قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا أَفَلَا تَتَنَبَّأُ أَفَلَا تَعْرِفُنَا يَدُّنَا قَدْ دُعِيَ فَمَلَّ إِلَى خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ ﴿١١﴾ ذَلِكُمْ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ وَإِنْ يُشْرَكْ بِهِ تُؤْمِنُوا فَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ ﴿١٢﴾ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا يَبْدُوَنَّ إِلَّا لَكُمْ يَنْبُتٌ ﴿١٣﴾ فَأَدْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿١٤﴾ رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْزِلَ يَوْمَ التَّلَاقِ ﴿١٥﴾ يَوْمَ هُمْ بَدْرُؤٌ لَا غِنَى عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿١٦﴾

{رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ} نه ی په رومردگاری نیغه ره حمهت و زانیاریت بهشی هه موو شتی که ده کا، به لکوو له هه موو شتی که زیاده، که واپوو تاوانی نه وانه ببؤشه که توبه له تاوانه کانیان ده که من، روو ده که نه خوداپه رستی و په پره ی نایینی نیسلام ده که من، خودایه له عه زابی دؤزه خ بیانپاریزه. {رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ} په رومردگارا نه و خوداپه رستانه بخه ره ناو به هه شتی رازاوه وه؛ نه و به هه شته ی خوئ لهسر زوبانی پیغه مبه ران وادمت پی داون، خودایه خو یان و باوک و دایکی صالح و زن و مندالی به خو چارو یان بخه ره ته کیانه وه و به کؤمه ل بیانخه ره ناو به هه شتی رازاوه نه و به هه شته یان پی ره و ببینه و پتیا ببه خشه! بیگومان نه تؤ نه ی خودایه توانات بهسر هه موو شتی که ده یه، داناو کاردروستی لیزان و کارامه ی له هه موو گوشتارو کردارو شه ریعت و یاسیه کتدا.

{وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ، وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتُهُ، وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ} خودایه خاومن باومرآن و خوداپه رستان بپاریزه له ناخوشتی و مهینه تی دونیا و قیامت، له تاوانی گه وره و بچووکیان خوشت ببه، بېگومان هرکه سیك تو روژی قیامت بپاریزی له سزاو عه زابی نه ده دی نه وه رحمت یی کردووه، خستو ته ناو به هه شتی خو ته وه، نه مهش نه وپه ری به مرازگه یشتن و خو شییبه، هیچ خو شتی و قه ضلو و ریژیک نایگاتی!!

{إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُتَادَوْنَ لَمَقْتُ اللَّهِ أَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ} بېگومان نه وانه ی له دونیادا کافرو مولحیدو له سر نه و حاله دهرن، روژی قیامت له ناو دوزمه خدا زور ره یان له خو دمیته وه و خو یان دمیو غزیتن به و په ری بوغزاندن، چونکه به دمیستی خو یان خو یان تووشی نه و تارپه حمتی و عه زابه کردووه، جا له و حاله دا بانگیان ل دمری نه ی به دبه خته گانی شیو بو نه و عه زابه بی نامانه، نه ی نه وانه ی جیگاتان بو هه تا هه تایه دوزمه خه و لیی دمرناجن نیستا نیوه چه ند رقتان له خو تانه دلنیا بن نه و کاته بانگه وازی کران بو نیمان هینان و پشتان هه لکردو نیمانتان نه هینا خدا زور زیاتر ره ی لیتان هه لساو پتر بوغزانندی!

{قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا أَلَيْسَ الْأَتِّينَ وَأَحْيَيْنَا أَلَّتِّينَ فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا أَفَلْ إِلَى خُرُوجٍ مِّن سَبِيلٍ} کافره کان له ناو دوزمه خدا وه لام دهمنه وه و ده لئین: خودایه! دوو جار مردو و بووین: جاریکیان که دلویه ناویک بووین له پشتی باو کماندا، جاریکیش که دوو ژبانی دونیا مردنت به سر هینان، دوو جاریش زیانت یی به خشین جاریکیان له ژبانی دونیادا و جاریکیش که له قیامت زیندوت کردینه وه،

{ذَلِكُمْ بِاللَّهِ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ وَإِنْ يُشْرَكْ بِهِ تُؤْمِنُوا فَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ} واته: نیوه به و حاله دهمینه وه بو هه تا هه تایه نه وه شوین و جیگاتانه، ناشگیرد ریته وه بو ژبانی دونیا، نه گهر له فهرزیکیشدا بگیرد ریته وه هه مان هه لساو کهوت دمنوینن، هه مان کردووه رمچاو دمه کنه وه که له وه پش رمچاوتان کردبوو!

{هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ} په رومردگار خودایه کی و مهایه نیشانه ی خودایه تی خو یان نیشان ددا، به لگهی جوړاو جوړ رادمنوینی له سر تا ک و ته نهایی و به دمه سلا تی خو ی، نه و مه تا له به رزاییه وه باران دمبارینی و دمی کاته هوی رزق و روژی بو نیوه، به هوی نه و بارانه وه جوړمه دانه و یله و میوه جاتان بو و دمه ست دینی، گژوگیا و دارو درمخت دپروینی، شیوه و رمنگ و تام و بوین و بهرامیان لیک جودایه، هه رچه ند به یه ک ناو ناو دهرین و له یه ک زه ویدا دپروین و، له یه ک کهش و هه وادا یی دمه کن.

{فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ} به دل سوژی خوداپه رستی و یه کتاپه رستی نه نجام بدن، پیچه وانه ی موشریکه کان هه لسا و کهوت بکه ن، په پره و پروگرامیک رمچاو بکه ن که له ری بازی هاوه لاندانه ران جودا یی، هه رچه ند کافره کان به هه لو یست و بیرو باومرآن قه لسا بن نیوه گو ییان یی مه دن، لییان بگه ریتن با له خه فته دا شه ق به رن!!

{رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ، ذُو الْعَرْشِ، يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْزِلَ يَوْمَ الْقَلْقَاقِ} په رومردگار که نیشانه و نایاتی خو ی نیشانی نیوه ددا، صیفاتی به روزو پروژی هه ن، شکو مه ندو به عه ظمه مه ته، خاومنی عه رشی به ری نه به ویستی خو ی چونی بو ی ناوا بوونه و مر هه لده سو ری نی. نه م صیفه تانه هه موویان نیشانه ی شکو مه ندین دیارده ی گه وره یی و دمه سلا تی ره هاو بی سنوورینی، خودایه کی و مهایه نیگا دمنی ری بوسر به ند هه لبرارد ه گانی، نه و به ندانه ی هه لیانده بری ری بو فرو ستاده یی و راگه یان دنی نیگا و سروش، نه رکی پیغه مبه رایه تیان دمخاته سرشان و نه و پله و پایه به رزو پروژی مان ددات. بو نه وه ی نادمیزادان پترسن له روژی قیامت،

{يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ لَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ لِّمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ} روژی قیامت روژی که هه موو نادمیزاد تییدا به دمره و من و هیچ شتی که نیه بشارد ریته وه، ساری مه حشر دشتی کی کاکی به کاکییه و هیچ چال و گردو لگهی تییدا نیه، هه موو نادمیزاد له گور ه گانیان دینه

دمردهو چاومروانی برپاری بهزدانین، هیچ شتیکیان لهخودا نهیسی نیه، همرچی کردویانه و گوتوویانه بهناشکراو بهنهینی لهنامهی نهعمالیاندانوسیاگه و لای بهرومردگار عهپانه.

{^{۱۷} الْيَوْمَ تُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ} روژی قیامت روژی که ههموو کس بهگویره کرددهوی خوئی مامهلهی لهگهل دمکری. روژی سزاو پاداش و ههق و عهدالهته، روژی دادگایی کردن و پهکلاکردنه و میه، مؤلهمندان و دواخستنی تیدا نیه، شکوهمندی بهرومردگار ههپهتیک بهو جهوو مهوقیفه دمهخشی، بیدنگی و ترسو و خوف ساری مهحشر دادمکری مهخوقات ههموویان گوئی قولاخن، چاومروانی سمرنجام و ناگمان، ستم لهکس ناکری، لهتاوانیان زیاد ناکری و لهچاکهیان کهم ناکریتهوه.

خودا زوو حیساب و لیکولینهوه لهگهل بهندهکانی دمکا، هیچی لی تیک ناجی حیساب کردنی لهگهل نهه له حیساب کردنی لهگهل پهکیکی تربی ناگا ناگا،

{^{۱۸} وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْأَرْفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كَاطِمِينَ} نهی بیغه مبهرا نهو کافره موشریکانه برسیینه له روژی قیامت بو نهوهی وازیبنن لهگوفرو بیدینی، بیانترسینه لهروداوی روژی که نادمیزاد خهریکه دلیان لهشوینی خوئی ههلهدمکهنری و بهرزبیتهوه بو قورگیان، واته: دلیان نهومنده تمنگو و خمهتهبار دمبن، خهریکه دلیان له قورگیان بیته دمری.

{^{۱۹} مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ} نیه بو کافرو ستممکاران دوست و خزم و دلسوز سوودیان پی بگهپهمن تکاکارو شهفاعةتکاریان نین، نهگهر ههشیان پی شهفاعةتیا ن و مرناگری.

{^{۱۹} يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ} بهرومردگار ناگاداری ههموو شتیکه، تمنانهت غهپانهتی جاویش دهمانی که پهکیک به غهپانهت سهیری شتیکی حمرام دمکا خودا ناگای لییه، ههموما شاراهوی نیو دل و دمرونهکانیش دهمانی، نهو خهپال و خهتهرانهی بهسهر دلدا رادمبورن خودا پییان ناگاداره و دهمانی چین و چی نین.

الْيَوْمَ تُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ {^{۱۷} وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْأَرْفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كَاطِمِينَ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ {^{۱۸} يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ {^{۱۹} وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ {^{۲۰} أُولَئِكَ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَءَانَارًا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ يُذَوِّجُهُمْ وَمَا كَانُ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ {^{۲۱} ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ {^{۲۲} وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ {^{۲۳} إِلَى فِرْعَوْنَ وَهَمْلَانَ وَقَتْلُوكَ فَقَالُوا سِحْرٌ كَذَابٌ {^{۲۴} فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ وَمَا كُنْزُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ {^{۲۵}

{^{۲۰} وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ} بهرومردگار بهحق و عهدالهتکاری حوكم دمکا، پاداشی چاکه بهچاکه دمهاتهوه و خراپهش بهخراپه، همرکس شیاوی چی بی نهوهی دینیتهوه ری، همر خودا لهو روژدها حوكم و برپاری بهدمسته و دادگایی عهدالهتکارییه. {^{۲۱} وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ} نهو بت و صهنهمانهی جگه له خودا دهمانپهرستن هیچیان له بارا نیهو هیچیان پی ناکری و هیچ حیسابیکیان بو ناکری، بیگومان خودا شنهوا و بینایه و همرچی دهیکا لهزانیارییهوه ههلهدمقولی و به تهواوی ههموو شتیکی لی دهمانی، لهروانگهی نهو زانیاریه رهپایهوه پاداش و سزای ههموو کس بهگویره کرددهوکانیان دمهاتهوه.

نهو قورمیشییانه نهو خهلهکه بیدین و کافرو مولحیدانه پیویسته بهخویناندان بچنهوه لهخودا برسن {^{۲۱} أُولَئِكَ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ} نهوه بو پهند لهنهتهوه لهناوبراوهکانی رابوردوو و مرناگرن، بوچی

{^{۲۵} فَلَمَّا جَاءَهُم بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا} که نهو پیغمبره له لایه نيمه وه به به لگه و موعجزه حقه و ناشکراوه ره وانه کراو هاته ناویان و بانگه وازی کردن، پشتیان ئی هه لگرو په یامه که یان رمت کردم وه. {قَالُوا: أَأَتْنَاهُ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ} مله ورمان (فیرعه ون و همان و هارون) وتیان، دست بکه نه وه به ته نفیزکردنی یاسای له و مپشتان دمریارمیان، بهم جوړه زارو که نیرینه کانیان بکوژن و مپینه کانیان له ناو بهرن، مپینه کانیان ممره خس بکه با پی بگن دمیانه یه کارمکرو خزمه تی خو مانیان پی ده که یان {وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ} فرتو فیلی کافرو خودا نه ناسان گومراییه و سوود به خش نیه، نه خشه و پلانی که نه تیجه به دمهسته وه ناداو پیچه وانه ی مه بهست دپته وه.

{^{۲۶} وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ} لیم گهرین با موسا بکوژم و له سرچاوه وه نهو بانگه وازییه بکوژنیمه وه، وادیاره که سانی که هه بوون دژی نهو مپوون موسا بکوژری، پتیان و ابووه کوشتنی موسا کیشه که چارمه ر ناکاو له وانه یه جه ماور کیشه که بقوژنه وه به شهیدی بزنان و راهه پرنیک دژی دامو دمزگی داپلوسی نه ری فیرعه ون نه نجام بدری، نه مانه ش به تایبه تی دوا ی نیمانه یانی ساحیرمکان له فیستی فاله جه ماوریه که دا پتر ری تیده چی. یان ویده چی هندی له راهه پزگاران فیرعه ون له دلی خو یاندا ترسی که دایگرتین و ترسابن له وهی خودای موسا توله یان ئی بسینی، چونکه بتپه رسته کان بر وایان به فیره خودایی هیه، له وانه یه پتیان و ابووی خودا که موسا پاریزگاری ئی ده کاو ناهیلن ده ستریز بکریته سمر. قسه ی فیرعه ون که ده لی: {وَلْيَدْعُ رَبَّهُ} رمتکردنه وه بیروبوچوونی نهو جوړه که سانه بوو. {إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ} نه من دترسم ناینتان بکوژی و بیروباورپتان تیک بدا، واتان ئی بی واز له به ندایه تیکردنی من به یتن و بتپه رستی نه که ن! دترسم بتان خاته سمر ئایینی خو ی و واتان ئی بکا به کتا به رستی به پرمو بکه یان دوو به رکی بخاته ناو خه لگه وه پشیوی و نازاوه به ربابی و به مهش ئاسایشی ولات تیک بجی.

نه وانه ی په یامی ئیسلام رمت ده که نه وه سوورن له سمر کو فرو ئیلحادی خو یان بوچی گه شت و گوزار ناکه ن به ناو زمویدا؟ بوچی به چاوی وردبینیه وه سه ری شوینه واری رابوردووان ناکه ن و بزنان نهو گهل و نه ته وه پشینه نه جییان به سمر هاتووه، ج عه زابو سزایه ک گر تنیه وه تیکیه وه پیچان و له ناوی بردن! له کاتیکدا {كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَآثَرًا فِي الْأَرْضِ فَآخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمُ مِنَ اللَّهِ مِنْ رَاقٍ} نهو گهل و نه ته وه رابوردووانه زور له موشریکه هورمیشیه کان و کافرانی سمر دمهش به هیزو توانا تر بوون، هه لاو شور او باله خانه یان له ی هورمیشیه کان گه ورمفرو بلندترو پته و تر بوون. خودا به هو ی تاوان و سه ری پیچانه وه، نه وانه ی له ناو بردن و کهس نه بوو دیفاعیان ئی بکا، کهس پاریزگاری نه کردن، {^{۲۷} ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْيِيهِمْ رُسُلَهُمُ بِالْآيَاتِ فَكَفَرُوا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ إِلَهُ قَرِيٍّ شَدِيدِ الْعِقَابِ} نهو هیلاک و له ناو بردنه یان به هو ی نه وه بوو که پیغمبرمکانیان دهاته نه لایان و بانگه وازیان ده کردن بو نیمان هینان و خودا به رستی، که چی نهو گهل و نه ته وه به دکارانه په یامی پیغمبرمکانیان رمت کرده وه، ئیتر خودا به هیلاکی بردن و ولاتی به سه ردا ویران کردن، بیگومان خودا خاومن هیزو عه ظه مه ته، خاومن هه لمه ت و شه و که ته، هه رچی بیه وئ دمیکا، هیچ شتیک نیه به رگی بگری، عه زابی توندو تیژه، بو نه وانه ی سه ریچی فهرمانه کانی ده که ن، {^{۲۸} وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ} بیگومان نیمه موسا مان کرده پیغمبره و به موعجزه جوړا و جوړه وه ره وانه مان کرد {^{۲۹} إِلَى فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَقَارُونَ} بو سه ر فیرعه ون و دارو ده سته که ی که پاشای میصر بوو، همان و مزیر و یارمه تیدمری بوو هارونیش ده و له مه ندرتین سمر مایه داری نهو روژگاره بوو. {قَالُوا: سَاحِرٌ كَذَّابٌ} نهو مله ورانه دمریاره ی نهو پیغمبره موعجزه ناشکراو نمایانه وتیان: نه مه سیحربازو دروژن و فیتنه یه، که ده لی: پیغمبرم درو ده کا، نهو به لگه و نیشانه ی دمیانونی نه له سمر پیغمبریتی خو ی سیحرو چاوبه سته کییه.

{ ۲۷ } وَقَالَ مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ

بِیَوْمِ الْحِسَابِ { چه زمرمتی موسا (علیه السلام) چه رمووی: من پهنا دهگرم به خودای خوّم و خودای نیووش له زهرمر و زیانی ههموو ملهوریکی و مکوو فیرعهون و هاو وینهکانی، پهنا دهگرم به خودا: که بمانپاریزی له زیانی ههموو کاهرو ملهوریکی بی بپروا و ملنه دمر بؤ حهق و راستی؛ نهوانه ی بپروایان به هاتنی روژی قیامت نیه.

{ ۲۸ } وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ } واته: پیاویک له

دارودمسته که ی فیرعهون و قهصری پاشایه تی: که له ناو دلی خویدا نیمانی هینابوو، نه یویست بوو کهس پی بزانی، هاته ناخاوتن و په نجه ی نارم زایی دهربری و وتی: نهوه چۆن ریگه به خوټان دمدن پیاویک بکوژن ههموو تاوانهکانی نهومن دهلی: خودای من (الله) یه؟ { وَإِنْ يَكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ } نهی خه لکینه! نهی پیاو ما هوول و نه نجومه نی راویژو کار به دهستانی دهربار! نه م کابرایه: که موسایه و بانگه وازی خودا پهرستی و یه کتا پهرستی دهکا، نه گهر درؤ بکا هوپالی درؤ کردنه که ی له نه ستوی خوټه تی، خودا له دونیاو قیامت سزای دمداته وه،

نیووش حهقتان نه بی به سه ری هوه. خو نه گهر راست بکات و پیغه مبه ربی و به پیر بانگه وازی هه که یه وه نه چن، نهوه به ته نکید هندی له وه هره شانه ی لی کردوون دینه جی و تووشی نه هاهمه تی و نه گبه تی دمن، که وایی وازی لی بینن و جیتان به سهر خو ی و گه له که یه وه نه بی یا نیمانی پی بینن و شوینی بکهون. { إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَابٌ } بیگومان نه گهر موسا حهقی به دمهسته وه نه بی، درؤزن بی داوی پیغه مبه ربی ته که ی راست نه بی و خودا به موعجیزه کو مه کی پی نه کا، خودا ریسوی دهکا و به هیلاکی دهبا، چ بیویست ناکا نیوه بیکوژن و خوټانی پیوه ماندو بکهن!!

{ ۲۹ } يَا قَوْمِ لَكُمْ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَسْرِنَا مِنْ بَاسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا } نهی گهل و نه ته و مکه م نهوه خودا زیانی جیهانی بؤ ناسان کردوون، ههرمان پره وایی به رفراوانی پی داون، بالا دمستی کردوون به سهر نه ته وه ی نیسرا نیلداو به نارمزوی خوټان ناغایه تیان به سه ره وه دهگمن، خوټان ناغاو

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَىٰ وَلْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ { ۲۹ } وَقَالَ مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ { ۳۰ } وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَابٌ { ۳۱ } يَقَوْمِ لَكُمْ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَسْرِنَا مِنْ بَاسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ { ۳۲ } وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا يَقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ { ۳۳ } مِثْلَ دَابِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظَلَمًا لِلْعِبَادِ { ۳۴ } وَيَقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ النَّارِ { ۳۵ } يَوْمَ تَوَلَّوْنَ مُذِرِينَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِرٍ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ { ۳۶ }

کوخیخا ناخی میصرن و ههرجی بیلین و بتانه وی جی به جی دهگمن، دهی له پاساوی نه م جا هو سه لته نه ته ی پیتان دراوه سوپاسی خودا بکهن و شوین په یامی پیغه مبه ره که ی بکهون، برسن له سزاو تو له ی سامناکی. جا نه گهر نیوه سهر پیچی په یامی موسا بکهن و خودا تو له ی لی ستاندن و عه زایی بؤ سهر ناردن، کی له عه زایی سه ختی خودا ده مانپاریزی؟ { قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ } فیرعهون له وه لامی کابرای خاوهن نیماندا وتی: من رازی نابم جگه لهو ری باز ی من په سه ندی ده که م چ ری بازی دیکه په پره بکهن، نهوه ی من نیتم باشه و په پرموی ده که م دمن نیووش نهومتان به لاوه باش بی و په پره وه ی بکهن، دنیایان من ته نها شاره زایی نیوه ده که م بؤ ری بازی راست و دروست و سهر فرازی و به خته و مر ی.

{ ۳۰ } وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا يَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ، { ۳۱ } مِثْلَ دَابِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ } بابای

موسولمان نهو پياگهی له نه ته وهی فیرعهون خودا هیدایه تی دابوو، نیمانی به موسا هینا بوو، دریزهی به ناموزگار یه کانی داو وتی: نهی گهل و نه ته وه کهم، نه گهر نیمان به په یامی موسا نه هینن، ترسم هه یه تووشی عه زابی سهختی دونیاو قیامت ببن، ترسی نه وه م هه یه چی به سهر نهو گهل و نه ته وانهی گهل که م که م کیان له پیغه مبه ره کانیان کرد به سهر نیومش بن. دترسم نیومش نه گهر برپا به په یامی موسا نه کهن به دهردی گهل نووح و گهل عادو نه موودو نهو نه ته وانهی دواي نه وان، که خودا له ناوی بردن، بچن چۆن خودا نه وانی ریشه کیش کرد نیومش قه لاچۆ بکات، {وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعِبَادِ} دلنیا بن خودا نایه وئ ستم له به نه ده کانی بکا، به بی تاوان نهو گهل و نه ته وانهی ریشه کیش نه کردوون، به لگوو له سهر سهر پیچی کردن و تاوان له ناوی بردوون!

{وَيَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ} ^{۳۲} یوم تۆلۆن مَذِرِينَ مَا لَكُمْ مِّنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ} نهی گهل و نه ته وه کهم نه من جگه له عه زابی دونیاو له ناو چوونی به کۆمه لئان ترسی نه وه م هه یه تووشی عه زابی قیامه تیش ببن، به ته ئکیدیش تووش دهب، تووشی عه زابی رۆژی هاوار هاوار و بانگ لی کردن دهب، له هه موو لایه که وه ههر بانگ کردن و پارانه وه و راپیچ کردن و بگرو بهرده یه، فرشته بانگی ئاده میزاد ده کهن، به هه شتی بانگی دۆزهخی و دۆزهخی بانگی به هه شتیان ده کهن. {وَمَن يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ} که سیك خودا گومرایی بکا کهس نیه بتوانی هیدایه تی بدا. نه مه نامازه کردنیکی ناسکی تیدایه بو قسه کهی فیرعهون {وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ - غافر/ ۲۹}.

{وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِن قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِّمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَن نَّبْعَثَ اللَّهَ مِن بَعْدِهِ رَسُولًا} ^{۳۴} بیکومان له رۆزگاری خۆیدا چه زرمی یوسف هاتۆته سهر باوک و باپیرانتان و موعجیزه و به لگهی له سهر راستی پیغه مبه رایه تی خۆی نواند و بانگه وازی کردن بو خودا په رستی و یه کتا په رستی، که چی به درۆتان خسته وه، واته باوک و باپیرانتان به درۆیان خسته وه و بهرده وام به رامبه ر په یامه کهی له شک و گوماندا بوون، یوسف (علیه السلام) و هه موو نهو پیغه مبه رانهی له دواي نه وه وه هاتوون به درۆتان خسته وه، کاتیکیش چه زرمی یوسف له دنیا دهرچوو،

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِن قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِّمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَن نَّبْعَثَ اللَّهَ مِن بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن هُوَ مُسْرِفٌ مُّرْتَابٌ ﴿٣٦﴾ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ وَيَعْتَرِشُ طُلُوعُ أَشْفَتِهِمْ كِبَرٌ مِّمَّا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ قَلْبٍ مُّكْتَرٍ جَبَّارٌ ﴿٣٧﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَهْمُنُ آتِنِي صَرْحًا لَّعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْمَانِ ﴿٣٨﴾ أَسْمَانُ السَّمَوَاتِ فَأَطَّلِعُ إِلَى اللَّهِ مُوسِيًا وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كَذِبًا ﴿٣٩﴾ وَكَذَلِكَ زُيِّنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءُ عَمَلِهِ وَصُدَّ عَنِ السَّبِيلِ ﴿٤٠﴾ وَمَا كُنْتُمْ بِأَعْيُنِنَا فَرَغْنَا مِنَ الْأَفْئَاتِ ﴿٤١﴾ وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا أَتَقُولُونَ الْمَتَىٰ أَهْدِيكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٤٢﴾ أَتَقُولُونَ الْمَتَىٰ هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَّعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ ﴿٤٣﴾ مَن عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا أَثْمَلَهَا ﴿٤٤﴾ وَمَن عَمِلَ صَالِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْفَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ ﴿٤٥﴾ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤٦﴾

وتتان: نه وه نیت خودا دواي نهو هیچ پیغه مبه ریک ره وانه ناکا! {كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن هُوَ مُسْرِفٌ مُّرْتَابٌ} ناوا بهو جوړه ههر که سی زیدمه وهی بکا تاوان و شک و گومانی هه بی دهرباری نایینی حهق خودا گومرایی ده کاو سهری ئ دهمیوینی.

نه مجار و مصفی نهو جوړه ئاده میزاده نه گبه تانه ده کاو دهمه رموی: {الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ وَيَعْتَرِشُ طُلُوعُ أَشْفَتِهِمْ} ^{۳۶} نهو زیدمه وه نه له تاواندا و نهو دل پر شک و گومانانه که سانیکن، به بی نه وهی به لگوو نیشانه یه کیان بو هاتبی دهمه دهمیانه دهرباری نایه ته کانی خودا، به ناههق به ره رنگاری ههق ده کهن، دهمانه وئ به قوو نه ستیره ی پرشنگداری نایینی خودا بکوژینه وه. {كِبَرٌ مِّمَّا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا} زۆر گه وه ره ترسناکه له ای خودا و موسولمانان نهو کی شه و جیدالهی نه وان به ناههقی نه نجامی دهمن، چونکه کی شه و جیدالی بی بناغه یه، بۆیه خودا دهمیو غزینی و سزای داناوه بو نه وانهی نهو کاره ده کهن، موسولمانان دهمیو غزین و ههر که سیك بیکا دهنگی ئ داده برن و گفتوگوئی له گهل ناکه ن.

{كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى كُلِّ قَلْبٍ مُّكْبِرٍ جَبَّارٌ} ناواو بهو جوړه
خودا چوڼ دلى جيدالکهران و دل پر له گومانی کور کرد. دلى
همموو سهرپردهق و خوږه زلزانیکى سته مکار مؤر دهکا،
همرکه سيک پروو له ههق و مرگيرى و بهدمسه لات و زمبروزمنگ
زمبوون و هه زاران بجه و سينتته وه، سوکايه تيان پى بکا و
کوشت و بريان بکا، خودا دلى مؤر دهکا و له نعيمه تى
يه کتابه رستى بى بهشى دهکا، شياوى عه زابى سهختى
دوړه خى دهکا.

{^{۳۶} وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا هَامَانَ ابْنِي لِي صَرْخًا لَّعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ،
^{۳۷} أَسْبَابَ السَّمَاوَاتِ فَأَطْلِعْ إِلَيَّ مَوْسَى وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ كَاذِبًا}

فيرعه ونى پادشا به هامانى و مزيرى گوت: نهى هامان دمست
به کاربه بچو هه لايه کم بو دروست بکه به شکو بگمه نهو
ناسو دووردمهستانه و ناسو دووردمسته گانى ناسمانه کان تا
له ويرا بپروانمه خوداى مووسا، بزانم ناخو دميدوزمه وه و شتى
واهه يه؟ بيگومان من پيم وايه درو دهکا و چ خوداى ومها نين
که مووسا باسى ليوه دهکا. {وَكَذَلِكَ زَيْنُ فِرْعَوْنَ سَوْءَ عَمَلِهِ
وَصُدَّ عَنِ السَّبِيلِ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ} ثابه و جوړه
گومراويسي تيه بهو شيوه نه حمه قى و نه قاميه فيرعه ون کارى
گهندي خوځى به جوان زانى، کارى ناشيرينى بو جوان کرا،
واته: له گومرايى و سهرپيچى کردندا زيډمپروى کردو له سهر
مله وړيى و بوغرايى خوځى به رده وام بوو، شهيتان ريگاي
عه دالته و حهق پهرستى نى بهستو، نه يه يشت پهره وى بکا،
فرت و فيلى فيرعه ون بو له خشته بردنى خه لگاني دیکه،
هممووى خه سارتمه ندى و بهدبه ختيه، چى له پيناوى فرت و
فيله گانيدا خمرچ بکا به فپرو دهچى و هيچى نى شين نابى.

{^{۳۸} وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَا قَوْمِ الْبُغُونِ أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ} نهو
بابايه ي نيمانى هينا بوو له قومى فيرعه ون وتى: نهى
نمته وه که! گهلو شوپنم بکه ون، چيتان پى بيزم به قسمه
بکمن، خاترجه م بن شارمزايتان دهکم بو رييازي خيرو
فهر و سهر فرازي همردو و جيهان، نه ویش شوپنکه وتنى نهو
په ياميه که مووسا هينا وويه تى. هه لته ته هم قسميه باباي
موسولمان به شيوميه کى ناراسته وخو نامازى نه وهى تيدايه
که رييازي فيرعه ون رييازيکى گومراييه.

وَيَقَوْمِ مَا لِيَ أَذْعُوكُمْ إِلَى النَّجْوَى وَتَدْعُونِي إِلَى النَّارِ ﴿١١﴾ تَدْعُونِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَذْعُوكُمْ إِلَى الْعِزِّزِ الْقَمَرِ ﴿١٢﴾ لَا جَرَمَ أَنَا تَدْعُونِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ وَأَنْ مَّرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَبْأَتِ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ﴿١٣﴾ فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأَفَوتُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿١٤﴾ فَوَقَّهَ اللَّهُ سَبِيلَاتِ مَآمِكُمْ وَأَخَذَ بِقَالِ فِرْعَوْنَ سُوءَ الْعَذَابِ ﴿١٥﴾ النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿١٦﴾ وَلَا تَحْجُوبُ فِي النَّارِ فَيَقُولُ السُّفَهَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ بَعَاءً قَهْلًا أَنَشْتُمْ مُؤْتُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِّنَ النَّارِ ﴿١٧﴾ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ اللَّهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ﴿١٨﴾ وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَتِ جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ ﴿١٩﴾

{^{۳۹} يَا قَوْمِ إِنَّمَا هِيَ الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ} گهلو! خاترجه م بن هم زيانى دونيايه همر تاويکه و
دمبريته وه، کهم خايه ون بى وهايه، جهنديک دريزه بکيش
مردنى له دوايه و کو تايى دى، ژيانى روژيى دوايى به رده وام و
نه بپروميه، بو هه تا هه تايه و مردنى به دوا دا نايه،
{^{۴۰} مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنَّى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ} که سيک تاوانى نه نجام بدا له روژي قيامتدا همر
به نه ندازه تاوانه کهى تو لهى نى دهسه ندرى، که سيکيش
کرده وى چاک بکا - چ نيرى چ مى بى - واته: به گوږى
فهرمان و جله وگيرى خودا هه لس و کهوت بکا، بپروى به تاو
ته نهايى خودا هه بى، همر نه وانه دهچنه ناو به هه شته وه و
له زمزت و خوشى به رده وام و نه بپروميه و ددرتتى، پاداشتيان
بى هه زمارو بى حيسابه.
{^{۴۱} وَيَا قَوْمِ مَا لِيَ أَذْعُوكُمْ إِلَى النَّجْوَى وَتَدْعُونِي إِلَى النَّارِ} گهلو!
هوى چييه م بانگه وازييتان دهکم بو ريگاي سهر فرازي و

د مېهستم و داوای کومه کی هر لهو دمکم بونه وی له هه موو خراپه و سه ریچییه کمپاریزی، له تولهی دایران و دوورکه و تنه وه لیان نه توان زیانم پی بگه یه نن. **{إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ}** بی گومان خودا بینایه به بهنده مانی، ناگاداری هه موو کارو کردمویه کیانه، **{^{۴۵}فَوَقَاهُ اللَّهُ سَيِّئَاتٍ مَا مَكَرُوا}** نیت پروردگار بابای نیمانداری له ناکامی نهو پیلان و هرتو فیلان نهی دمیانکردن رزگار کردو نهیشت زانی پی بگه یه نن، **{وَحَاقَ بِالْإِرْعُونَ سُوءُ الْعَذَابِ}** هرچی نه وانهش: که سهر به فرعون بوون به لای سامناک له ناو خوئی گرتن و تیکیه وه پیچان و له ناو دمیرادا خنکاندن، له قیامتیشدا دهریته ناخوشتین شوینی دوزخه وه.

{^{۴۶}إِنَّا نُرْغِضُونَ عَلَيْهَا غُذُوًا وَعَشِيًا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ} واته: گیانی فرعون و دارو دمهسته کهی دوی نه وهی له دمیرادا خنکان و ژبانی دونیایان له کیس چوو، له جبهانی بهرزه خیاند تا رژی بهرئ گیانه گانیان نیشانی ناگر ددرین، جا که قیامت هات، جهسته و گیانیان یه که دگر نه وه و زیندو دمنه وه راپیچی ساری مهشمر دگرین و به فریشته کان دمگوتری، فرعون و تاقمه کهی توو پر بدمنه ناخوشتین شوینی دوزخه وه.

{^{۴۷}وَإِذْ يَتَحَاوُونَ فِي النَّارِ، يَقُولُ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا: إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا لَصِيًّا مِّنَ النَّارِ} نهی پیغه مبهرا به مبهستی پمندو ناموزگاری نهو حال و مزعه بؤ که له کهت باس بکه، که تیکرا کافر کان — به فرعون و که له که شیه وه — له ناو ناگردان و به کیشه دین و دهکونه دمه دهمی؛ جا مسکین و بی هیژمکانی دنیا به مله ورو خوبه زلزانه گانیان دبیژن نیمه وابهستهی نیوه بووین، شوینتان کهوتین، ملکه چی همران و جله و گریه کانتان بووین، نایا نیوه نیستا به شیک له عه زابی دوزخمان بؤ له نه ستو دگر؟

{^{۴۸}قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا: إِنَّا كُلٌّ فِيهَا، إِنَّ اللَّهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ} مله ورو خوبه زلزانه گانی جیهان و هلامی ژیر دمهسته گانیان دمنه وه و دلین، نیمه و نیوه به کومه ل واین له دوزخدا نیمه حالمان له نیوه خراپه (نه گهر

رزگار بوون له ناگرو شادبوون به به ههشت به هوئی نیمان هیئانتان به خودا و پروا بوونتان به پیغه مبهران و یه کتا بهرستی، که چی نیوه بانگه وازیم دمکن بؤ کرداری خراپو و ریبازی بهر وه دوزخ و به دبه ختی همتا هتایی؟؟ بؤچی داوام لی دمکن هاوئل بؤ خودا دابنیم و بت بهرستی بکه؟؟

{^{۴۹}تَدْعُونِي لَأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْغَيْرِ الْفَقَارِ} نیوه بانگی من دمکن و هه لم دمنین بونه وهی پروام به تاک و تمنهای خودا نه بی و هاوئل بؤ دابنیم؟ له کاتیکدا نهو شتهی که دمتانه وئ بیکه مه هاوئل خودا هیچ به لگه یه کم نییه له سهر خودایه تی نهو شته، نه بی به ج عه قلیک بیکه مه هاوئل خودا؟؟

{^{۵۰}لَا جَرَمَ أَلَمَّا تَدْعُونِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ} شتیکی به لگه نهو یستو چه سپاوه، عه قلیک دمیسه لیئو و واقع دمیچه سپین نه وهی نیوه داوام لی دمکن له بت بهرستی و هاوئل دانان بؤ خودا، نهو شتهی نیوه به خودای دمران و بهرستی بؤ دمکن، نه گهر بانگی لی بکن و هلام ناداته وه، نه له دونیاداو نه له قیامتدا سوود به عیبادت کهر کهی ناگه یه نن، ناشنه وئ و نابین، نه دی چؤن به که لکی خودایه تی دی؟؟ **{وَأَنْ مَّرَدُّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ}** بیگومان سهر منجم گهرانه ومان بؤ لای خودایه، هه موومان دمرین و هه موومان زیندو دمرین نه وه و دهچینه بهر قابی رحمتی، نهو دم هه موو که سی که گویرهی کردموی خوئی مامه لای له گهل دمری، پاداشی چاکه به هه شتی رازا و میه و سزای خراپه ناگری دوزخه...

{^{۵۱}فَسَتَكُونُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأَفَؤُضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ} گهلوا داهاتو و نزیکه، له وه به و لاوه راستی قسه گانی منتان بؤ دمر دکه وئ، نهو دمه ناموزگاریه گانی منتان دینه وه بیر، دمران ناموزگاری و هه وئ و تهقه لای من له گهلان چهند دل سو زانه یه، به لام نهو کاتهی نه م راستیانه تان بؤ دمر دکه وئ، گوینگرتن و به شیمان بوونه وه سوودی نیه، کار له کار دمران و وختی ته کلیف و بهر پر سیاری به سهر دهچ، کاتی حساب لیکو لینه وه سزاو پاداشته! **{وَأَفَؤُضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ}** من نیستا پشت به خودا

که چهل دهرمانکهر بوايه دهرمانی سهری خوئی دهکردا) بهج هیزو توانایهک بهشیك یان ههموو عهزابی ئیوه لههستهو بگرین، نهگهر بهمانتوانیانسه عهزایمان لهخومان دوور دهخستهوه! ئیمه ههچمان بۆ ناکرئی و دهسهلاتیکمان نیه، ئهوه واقعی حاله و برپاری خودای دادومرو دادپهرومره،

{^{۴۹} وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ: ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ} ئهوانهی لهناو ناگردان بهلیپرسراوانی دۆزهخ دهبیژن تکاتان ئی دهکهین بۆمان لهخودا بپارینهوه، بهشکوو بهنهندازهی رۆژیک سزایمان لهسهر ههلبگرئ، شهفاعةتمان بۆ بکهن، بۆمان بپارینهوه، ههرچۆنیک بئ تۆزئ سزایمان لهسهر سوک بکهن، کاربهدهستانی دۆزهخ خیرا وهلامی گورچکپرو ناھومیدیان دهمهنهوه.

{^{۵۰} قَالُوا: أَوَلَمْ تَكُنْ تَأْتِيكُم رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ؟} دهلین: ئهوه چۆن پرووتان دی یاسی رزگار بوون و سوککردنی عهزاب دهکهن، ئهرئ ئیوه نهیوون پیغه مبهران بهبهلگه و نیشانهوه هاتنه ناوتان و بانگهوازییان کردن بۆ ئیمان هینان {قَالُوا: بَلَى} ئههلی جهههنهم وتیان (دهلین) بهلئ، پیغه مبهران هاتنه سهر و بانگهوازییان کردین ئیمه بهدرۆمان خستنهوه، ئیمانمان پئ نههینان... جا که ناوا بهو جوړه دان بهتاوانی خویندا دهنین، فریشته بهرپرسهکانی دۆزهخ بهگالتیه و قهشهری پئ کردنهوه... {قَالُوا: فَادْعُوا، وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ} پێیان دهلین: که وایه ده بۆخۆتان هاوار بۆلای خودا بکهن و وپارپن ئیمه دوعاو پارانهوه بۆ کهسیك ئههناج نادمین لهژیانی دونیادا خودانهناس بووبی و پهیامی پیغه مبهرانی بهدرۆ خستبیتهوه، ئیمه لهئیوه بئ بهرین و حاشا لهوهی شهفاعةتتان بۆ بکهین، نهگهر بۆخۆشتان بپارینهوه خاتر جهم بن دوعاو پارانهوهی کافرو خودانهناسان بهشی ههر بههیرۆ چوونه، ههرگیزاو ههرگیز نزیان ئی وهرناگیرئ.

{^{۵۱} إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ} دلنایان ئیمه لهدونیادا یارمهتی پیغه مبهرانی خۆمان و ههموو ئهوانهی ئیمانیان هیناوه دهمین، پیغه مبهران و شوپنکهوتوانیان بهسهر دوزمنانیاندا سهردهخهین، ههر وهما لهروژی قیامهتیشدا که شایهتهکان

قَالُوا أَوَلَمْ تَكُنْ تَأْتِيكُم رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتٍ قَالُوا بَلَى قَالُوا فَادْعُوا وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ {^{۵۰} إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ} يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذَرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ {^{۵۱} وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْهُدَى وَأَوْزَيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ} هُدًى وَذِكْرَى لِأُولِي الْأَلْبَابِ {^{۵۲} فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنبِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعِشِيِّ وَالْإِبْكَارِ} إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ يَعْرِضُونَ سُلْطَانًا عَلَيْهِمْ أَنَّهُمْ إِن فِي ضَلُوبٍ مِنْهُ إِلَّا كَذِبٌ مَا هُمْ بِبَالِيغِيهِ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ {^{۵۳} لَخَلَقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ} وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسِيءُ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ {^{۵۴}

راست دهکهینهوه، فریشته و پیغه مبهران و موسولمانان دهکهینه شایهت لهسهر ئهوه پیغه مبهران پهیامی خۆیان گهیاندهوه گهل و نهته وهکانیان بهدرۆ خستوتهوه.

{^{۵۲} يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذَرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ} ئهه و رۆژی شایهتهکان راست دهنهوه و شایهتی دهمین، رۆژیکه عوزرخواهی لهسته مکاران وهرناگیرئ، فیدی و هورانیان دهست ناکهوی، نهگهر دهستیشان بکهوی لێیان وهرناگیرئ، چونکه عوزرو بیانووهکانیان بووچ و بئ بناغهیه، رهمهت و بهزی خودا نایانگریتهوه، خراپترین شوینی چهوانه وهیان بۆ ناماده کراوه، که دۆزهخه و ناخۆشترین مالی قیامهته...

{^{۵۳} وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْهُدَى وَأَوْزَيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ،} {^{۵۴} هُدًى وَذِكْرَى لِأُولِي الْأَلْبَابِ} سویند بئ، ئیمه نامه ی ناسمانی و پیغه مبهرایهتیمان به موسا بهخشئ، تهورات ئه حکامی شهرعی و یاسای ژبانی تیدا بوو، رینمویی نهتهوهی ئیسرائیلی لهخۆگرتبوو، موعجیزه ی جوړاو جوړمان پێدا بوو

بۆ ئەوئى بېنە بەلگە لەسەر راستى پىغەمبەراپەتییەكەى ئەمجار دواى لەدونيادەرجوونى موسا لەژيان تەوراتمان بۆ كردنە كەلەپورو جين لەدواى جين بۆيان ماپەو، داهاتوو لەپاڤووردو وەريان گرتو پښمووى بوو بۆ خاوەن ئاومزان، ھىدايەتدەرو يادخەرمو بوو بۆ ئەوانەى خاوەن عەقل و ھام،

{^{۵۵} فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعُشِيِّ وَالْإِبْكَارِ} ئەى پىغەمبەرى خۆشەويست! پشوو دريژبە لەسەر بانگەوازی كردن و خوداپەرستى لەبەرامبەر ئەزىزەتدانی قورەيشيەكان، وەكوو چۆن پىغەمبەرانى پشوو سەريان گرتوو و لەبەرامبەر ھەلويستى ناشيرينى گەلەكانياندا پشوو دريژ بوون، سەبر بگە، چونكە ئاكامى سەبر خيرو ھەرە، خاترجەم بە خودا يارمەتيت دەداو لەناحەزانت دتپاريزى. وادەى خودا بۆ يارمەتيدانى خۆشەويستانى پاشگەزبوونەوى تيدا نى، ھەميشە تۆبە و ئىستىغفار لەتاوانت بکە - ئەگەر ھەي - يان تۆبە و ئىستىغفار بۆ خويان تاعەت و خيرو ئەواب زياد دەکا، يان بۆ ئەوئى موسولمانان چاوت ئى بکەن، ئەگينا پىغەمبەر مەسوومە و خودا لەتاوانى بەرودواى خۆش بوو، يان لەپوانگەى «حَسَنَاتِ الْأَبْرَارِ سَيِّئَاتِ الْمُفْرِينَ» ھو تەماشادەکرى، ھەروەھا بەردەوام بە لەسەر تەزىھو تەسبيحات و سوپاسکردنى پەروەردگار لەسەرمتاى رۆژو لەکوئايەدا، بەيانى و ئىوارە خەرىكى تەسبيح و ھەمدو ئەنا بە، {^{۵۶} إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ يَقِرُّ سُلْطَانُ آثَامِهِمْ إِنَّ فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرًا مَا هُمْ بِبَالِيَةٍ} دلنابە ئەوانەى موحادەلەت لەگەل دەكەن دەربارەى ناپەتەكانى قورئان و دميانەوى بەشتى پرپووج و بەتال بەرنگارى ھەق بوست، ھىچ بەلگەو نيشانەيەكى راستيان بەدەستەو نى، ھىچ بەلگەيەكيان لەخوداوە بۆ نەھاتوو، ئەوانە دلان فيزو خۆبەزلزانی تيدا جيگر بوو، لەناستى ھەقدا سەررەق و دل رەشن، قبولى ھىچ شتيكى ھەق و راست ناکەن، چى بکەن و چەند ھەول بەدەن خودا نايينى خۆى سەردەخاوالاى ھەق بەرزو شەكاو دەکا، ھسو کردەوى تاوانباران نرخى نابى و ھىچيان بۆ ناکرى، {فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ} ئەتۆ پەنايگر بەخودا

لەفرت و فيلى ئەو چەقەچەناوانە، داوا بکە خودا لەشەر و نەگەستى ئەوانە بتپاريزى، بيگومان خودا شەھوايە بەقسەكانيان و بينايە بەکردەوكانيان، ھەرچى دميلىن دەى بيسى و ھەرچى دميکەن دەى بينى، ھىچى ئى گوم نابى و ناھيلى بەسەريانەو بەجى.

{^{۵۷} لَخَلِقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ} بيگومان بەدى ھينانى ئاسمانەكان و زەوى ئەوئى تياندايە لە زيندەومرو عالەمەكانى ئەفلاك و ئەملاك و ئاو و ھەوا و گەنجينە و كانزاكان گەورەترن لە دروست کردنى ئادەمیزاد چ لەسەرئاو چ لەدروست کردنى رۆژى قيامەتدا، چا كەسيك بتوانى ئەو عالەمە جۆراوجۆرانە بەدى بينى بيگومان دەتوانى شتى لەو بەچوگر دروست بکا،

{^{۵۸} وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسِيءُ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ} ھەروەھا چوئەك نى ئەو كەسانەى بوونە خاوەن باومرو کردەوميان چاكە لەگەل خراپەكاراندا، چۆن موسولمانى ئاكار چاك وەكوو كافرى رەفتار بەد وايە؟ كەى بەيەك چاو سەريان دەكرى؟ چەند كەمن ئەو ئادەمیزادەى كەبەردەكەنەو بەم تەشبيھو تەمسيلانە پەند ئاميز دەبن! زۆر دەگەنن ئەوانەى موسولمانى ھەرمانبەردارو كافرى سەريچىكار ليك جيا دەكەنەو، {^{۵۹} إِنَّ السَّاعَةَ لَأْتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيهَا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ} دلنابىن قيامەت رادەبى و ھىچ شك و گومان لە ھاتنيدا نى و ھەمەن دئو نزيكە، برپواتان پى ھەي و خۆتانى بۆ حازر بکەن، وەلى زۆربەى ئادەمیزاد ئەو راستيە نازان و برپوايان بە ھاتنى رۆژى قيامەت نى، {^{۶۰} وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ} ئەى بەندەكانم ھاوارم ئى بکەن، ئيم بپارنەو دوعاتان گيرا دەكەم، چونكە دوعا و پارانەو بۆ خۆى عبادەتە، بەلكو كاكتەى عبادەتە، دوعا برپيتيە ئەوئى لەخودا بپارتيەو بۆ ھينانى سوودو لابردنى زيان، بۆ سەرفرازى دونيا و قيامەت، بۆ بەمراز گەشتن و شاد بوون بە بەھەشت، ئەو شەمان لەياد نەچى پارانەو لە غەبرى خودا بى سوودو بى بايەخە تەنيا خودا دەتوانى دوعا قبوول بكاو مەبەست بينيتە جى...

{^{۶۱} اَللّٰهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا}

پهرومردگار خودایه‌کی وه‌هایه شه‌وو روژی به‌دییه‌نانوو شه‌وی وا دروست کردوو ه‌فینک و تاریک و خاموش بی بؤته‌وه تئیدا نارام بگرن و بخه‌ون، وزه و نیشاتان تازه ببیته‌وه، ماندوی هه‌لسوران و کارکردنتان به‌سیته‌وه، روژی‌شی وا دروست کردوو روناک و گونجاوه بؤ نیشکردن و تئیدا هه‌لسوران و هاتوچؤ، هه‌ل‌دان بؤ ده‌سته‌بر کردنی بژیوی و پئداویستی ژیان و نه‌نجامدانی کارو پیشه و نمرکه‌کانی ژیان. {^{۶۲} اِنَّ اللّٰهَ لَدُوْ فَضْلٍ عَلٰی النَّاسِ وَلٰكِنْ اَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَشْكُرُوْنَ}

بیگومان پهرومردگار به‌م نیعمه‌ته جوړاو جوړانه‌ی، که به‌خشیونی به‌ ناده‌میزاد خاوم فه‌زل و به‌خششه به‌سمر ناده‌میزادا وەل زوړبه‌ی زوړی ناده‌میزاد سوپاسی نه‌و هه‌موو نیعمه‌تانه‌ی خودا ناکه‌ن و دانیان پئدا نانین، {^{۶۳} ذٰلِكُمْ اللّٰهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ لَّا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَاَنۡتَیۡ تُوَفَّكُوْنَ}

نه‌ودی نه‌و شتانه‌ی به‌جی هیناوه و به‌دییه‌ناوه (الله) یه‌و خودای نیویمه به‌دییه‌نهری هه‌موو شتیکه، هیچ خودانین جگه له‌و نه‌و، که‌س یارمه‌تی نه‌داوه له‌ دروستکردنیاندا، نه‌دی چو‌ن نیوه سهر‌پ‌چی ده‌که‌ن له‌ عیبادت بؤ کردنیدا، چو‌ن روو و مردم‌گیرن له‌ یه‌کتا په‌رستی و به‌ندایه‌تی بؤ کردنیدا؟

{^{۶۴} كَذٰلِكَ يُوفّٰكُ الَّذِیۡنَ كَانُوْا بِآیٰتِ اللّٰهِ یَجْحَدُوْنَ}

به‌ته‌رزو شیوه‌ی نه‌مان، گومرا بوون و سمریان لی تی‌کچوو هه‌موو نه‌وانه‌ی ینکاری نایاتی خودایان کردوو و هاوه‌لیان بؤ به‌ره‌وا زانیوه و له‌ریبازی راست لایانداوه، هیچ به‌لگه‌و ده‌لیلیکیان پی‌ نیه، به‌لک‌وو به‌ نه‌فامی و نه‌زانی و هه‌واو نارم‌وو په‌یره‌وی نه‌و ری‌بازه چه‌وته‌یان کردوو.

{^{۶۵} اَللّٰهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً}

خودایه‌کی وه‌هایه زه‌وی بؤ نیوه کردوو به‌ نشیمن، ناسمانیشی له‌سهر به‌رز کردوونه‌وه، زه‌وی وه‌ها بؤ به‌دییه‌نانوو ده‌توانن تئیدا جینگیرن و له‌سهری بژین و بینا و باله‌خانه‌ی تئیدا دروست بکه‌ن، به‌ناو شیو دۆل و ساراو په‌ناو پاساریدا بگه‌رپن، ناسمانیشی بؤ کردوون به‌ سه‌فمکی قائم و توکمه‌و رازاوه، به‌ نه‌ستیره‌ی زوړو پرشنگدار، راگیر کردوو و نا‌هیل‌ی تیک بپروخی {^{۶۶} وَصَوَّرَكُمْ فَاَحْسَنَ صُوْرَكُمْ، وَرَزَقَكُمْ مِّنَ الطَّیِّبٰتِ}

نیوه‌ی له‌ جوانترین شیوه‌و رو‌خساردا

اِنَّ السَّاعَةَ لَاۤیۡنِیۡۃٌ لَّا رَیۡبَ فِیۡهَا وَلٰكِنْ اَكْثَرُ النَّاسِ لَا یُؤْمِنُوْنَ ﴿۶۱﴾ وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُوْنِیۡ اَسْتَجِبْ لَكُمْ اِنَّ الَّذِیۡنَ یَسْتَكْبِرُوْنَ عَنْ عِبَادَتِیۡ سَیَذۡخُلُوْنَ جَهَنَّمَ دَاخِرِیۡنَ ﴿۶۲﴾ اَللّٰهُ الَّذِیۡ جَعَلَ لَكُمُ الْاَیۡلَ لِتَسْكُنُوْا فِیۡهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا اِنَّ اللّٰهَ لَدُوْ فَضْلٍ عَلٰی النَّاسِ وَلٰكِنْ اَكْثَرُ النَّاسِ لَا یَشْكُرُوْنَ ﴿۶۳﴾ اَللّٰهُ رَبُّكُمْ خَلِیۡقُ كُلِّ شَیۡءٍ وَّلَاۤیِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَاَنۡتَیۡ تُوَفَّكُوْنَ ﴿۶۴﴾ كَذٰلِكَ یُوفّٰكُ الَّذِیۡنَ كَانُوْا بِآیٰتِ اللّٰهِ یَجْحَدُوْنَ ﴿۶۵﴾ اَللّٰهُ الَّذِیۡ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَآءٍ وَصَوَّرَكُمْ فَاَحْسَنَ صُوْرَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِّنَ الطَّیِّبٰتِ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمِیۡنَ ﴿۶۶﴾ هُوَ الْحَیُّ الَّذِیۡ لَاۤیِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَادْعُوْهُ مُخْلِصِیۡنَ لَهُ الدِّیۡنَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیۡنَ ﴿۶۷﴾ قُلْ اِنِّیۡ نُهَیۡتُ اَنْۢ اَعْبُدَ الَّذِیۡنَ تَدْعُوْنَ مِنۡ دُوۡنِ اللّٰهِ لَمَّا جَآءَ فِی الْبَیِّنٰتِ مِنۡ رَبِّیۡ وَاَمَرْتُ اَنْۢ اُسَلِّمَ لِرَبِّ الْعَالَمِیۡنَ ﴿۶۸﴾

دروستکردوو، قامه‌تی راست و ده‌ست و قاچی گونجاو بؤ دابینکردنی پئداویستییه‌کانی ژیان، نه‌مجار خو‌شترین خواردن و خواردنه‌وی بؤ ره‌خساندوون. {^{۶۱} ذٰلِكُمْ اللّٰهُ رَبُّكُمْ، فَتَبَارَكَ اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمِیۡنَ}

نه‌ی ناده‌میزاد، نه‌و خودا خاوم ده‌سه‌لات و به‌توانایه (الله) یه‌و خودای نیویمه، هر نه‌و خودایه‌و که‌سی تر به‌که‌لکی خودایه‌تی نایه، به‌رزی و پیروزی بؤ خودایه‌و که به‌دییه‌نهری بوونه‌ومره، ده‌ی هه‌مووتان نه‌ی به‌ره‌ی ناده‌میزاد و جندوکه هه‌میشه خودا به‌ به‌رزو پیروز بگرن، هیچ که‌مو کوپیه‌کی بؤ به‌ره‌وا مه‌زان، بی‌ هاومل و مندال و خیزانه، موحتاجی به‌که‌س نیه و هه‌موو که‌س موحتاجی نه‌وه.

{^{۶۵} هُوَ الْحَیُّ لَّاۤیِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَادْعُوْهُ مُخْلِصِیۡنَ لَهُ الدِّیۡنَ}

نه‌و خودایه‌ی ناوا بوونه‌ومری هیناومه‌تی دی، زیندوووه همت نامری، نه‌زملی و نه‌به‌دیه، هیچ خودا نین جگه له‌نه‌و، ده‌ی که‌وايه: به‌دلسو‌زی عیبادته‌ی بؤ بکه‌ن و یه‌کتا په‌رستی بکه‌ن دان به‌ خودایه‌تی و په‌رومردگاریه‌تیدا بنین، چونکه هر نه‌و

شیای خودایه تییه. {الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ} حمدو سمناو سوپاسی بن پایان همر بؤ خودایه و همر نه و شیای خودایه تییه، همر نه و خودای بوونه و مره.

{قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِي الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي} نهی بیغه مبهری خو شه ویست! به موشریکه کانی که له که مت بلن: من جله و گیریم ن کراره: که عیبادهتی غهیری خودا بکه، همرگیز خودا رازی نابن هاودن بؤ دابنری و له جیاتی نه و بت و صهنه م بهرستن، نه م جله و گیریمه کاتیک ن کراره که به لگهی نه قلی و به لگهی عه قلیم بؤ هاتن، نایاتی قورنان و نه و هیزو توانایه ی خراومه ناو عه قلی سه لیمه وه بؤ دوزینه وهی خودا و به یه کناسینی، فهرانم بن کراره: که گهردن که چ و پایه ندی فهران و جله و گیریمه کانی په رومردگار به، به دلسوزی بهرستی بؤ بکه م.

{هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ، ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ، ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلاً، ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ، ثُمَّ لَتَكُونُوا شُيُوخًا، وَمِنْكُمْ مَنْ يُوْتَوَّى مِنْ قَبْلٍ، وَلَتَبْلُغُوا أَجْلاً مُّسَمًّى، وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ}

په رومردگار خودایه کی و مهایه باوه گهوری نیوه: که ناده مه، له قور دروستی کردوه، پاشان نیوهی له دلۆپه مه نییه ک دروست کردوه، پاشان کردونی به خوینپاره و گوشتپاره، پاشان ده تانه نییته دمر بهزاروکی و نه مجار به خو تاندا دین و هیزو توانا پهیدا ده که ن و ده که نه همر متی تاقهت، پاشان ده که نه قو ناغی پیری و کامل بوون، هیندیکتان بهرله وه پیر بن دهمرن و نه و مهرگو نه جله ی بو تان دیاری کراره پیی ده که ن و تووشتان دی. تا له ناکامدا قام بکه نه وه، له سه رمنجامی خو تان وردبینه وه.

{هُوَ الَّذِي يُخَيِّ وَيُمِيتُ فَإِذَا قُضِيَ أَمْرُ فَإِلْمًا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ}

په رومردگار خودایه کی و مهایه، ژبان دمه خشی و وری دهگریته وه، دمژینی و دهمرینی، ژبان و مردن به دهمست خو بهتی، که سی تر دارای نه وهی نیه، همرکاتی ویستی کاریک نه نجام بدا، همر نه و مننده پیی ده لئ بیبه و دمی، به ویستی نه و له کاتی دیاری کراره دیته دی هیچ پیوهی ماندوو نابن.

{أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ أَنْ يَصْرَفُونَ} نه وه سمرت سوپ نامینی نهی موحه ممه! له و موشریکه سمر رقه

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلاً ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ ثُمَّ لَتَكُونُوا شُيُوخًا وَمِنْكُمْ مَنْ يُوْتَوَّى مِنْ قَبْلٍ وَلَتَبْلُغُوا أَجْلاً مُّسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٧٦﴾ هُوَ الَّذِي يُخَيِّ وَيُمِيتُ فَإِذَا قُضِيَ أَمْرُ فَإِلْمًا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٧٧﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ أَنْ يَصْرَفُونَ ﴿٧٨﴾ الَّذِينَ كَذَبُوا بِالْكِتَابِ وَبِمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٧٩﴾ إِذِ الْأَغْطَالُ فِي أَغْطَائِهِمْ وَالسَّلَاسِلُ يُسْحَبُونَ ﴿٨٠﴾ فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ ﴿٨١﴾ ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَنْتُمْ مَأْكُتُمْ فَشَرُّكُمْ ﴿٨٢﴾ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمْ تَكُنْ تَدْعُونَا مِنْ قَبْلُ شَيْئًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ ﴿٨٣﴾ ذَلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ ﴿٨٤﴾ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا قُلُوبُ الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٨٥﴾ فَأَصْرَافٌ وَعَدِ اللَّهُ حَقَّ قَوْلِهِ تَرَيْنَاكَ بَعْضَ الَّذِي تَعْلَمُ أَوْ تَوَقَّيْنَاكَ فَإِلَيْنَا يَرْجِعُونَ ﴿٨٦﴾

کی شه کارانه ی به ناحق و به ناره و، به بن به لگه و شایهتی بروپیکرا و موحاده له له باره ی نایه ته کانی خودا ده که ن و دمیانه وی به قو و جرای پرشنگذاری نیسلام و ده کوژین، سه بریکه نه و گه و ج و نه قامانه چو ن روو له گومرایی ده که ن و به و هه موو به لگه و نیشانه هیدایهت و مرناگرن!

{الَّذِينَ كَذَبُوا بِالْكِتَابِ وَبِمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا} نه و موشریکه نه قامانه نه وانه قورنان به درؤ ده که نه وه، بانگه وازی بیغه مبهری نیسلام بؤ په کتاپه رستی رمت ده که نه وه، نایانه وی به دلسوزی عیبادهت بؤ خودا بکری، مل که چ ناکه ن بؤ شه ریعت و یاسای هه لیزاردی خواو، شه ریعتی گونجاو و به خته و مر نامیز پاشگوئ ده که ن، ئای: که نه قام و که و دمن؟! چهند لاسارو بیگوین!!

{فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ} له وه به و لاهه بؤ یان دمرده که وی سزای کوفرو بتپه رستیان چهند به ئیشه و چهند سامناک و ریسوا که ره!!

{إِذِ الْأَغْطَالُ فِي أَغْطَائِهِمْ وَالسَّلَاسِلُ يُسْحَبُونَ} ﴿٧٩﴾ فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ}، له وه به و لاهه نه و به درؤ خه روه

سهر پره قانه ئاکامی کردموه گانی خوځان دمرانن: کاتیک: توفیان لهمل دمکړئو به زنجیر رادمکیشریږن بهناو ناوی کولاتودا پیستیان دادمیلوخی گوشتیان دادمړزئو هه لدموړئ ئهمجار بهناگر دمسوتیندرین.

{ ۷۳ } ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ: أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ، ۷۴ مِنْ دُونِ اللَّهِ؟ قَالُوا: ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمْ نَكُنْ نَدْعُو مِنْ قَبْلُ شَيْئًا كَذَلِكَ يَضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ } واته: نهه جاره له لایهه فریشته وه پیاښ دموکړئ: کوان نهوانه ی نیوه دمتانکردن به هاوولی خوداو له جیاتی خودا پهرستستان بو دمکردن؟ له کوین نهو بت و صه نه مانه ی بهندایه تیان بو دمکړا؟ بوچی لهه سزا سهخته رزگارتان ناکه نه؟ نه مړو بوچی فریاتان ناکه ون؟! وهلام ددمنه وهو دهلین: لیمان ونن، نایان بینن، خو ئیمه له دونیاشدا هیچمان نه دمپهرست، واته: بومان دمکهوت ئیمه شتیکیان نه مپهرستووه سوودی هه بی، نهوشتانه ی ئیمه پهرستمان بو کردوون نه سوودیان هه وه نه قازانچ نه دمیسو ونه دمشنه ون. بهم جوړه خودا سهر له کافره گومر ابوومکان دمشیوینن،

{ ۷۵ } ذَلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ } سانه مه گوړی گیانتان بی! باش بزانن نهه گومر اکر دنو عه زابدانه تان به هو ی نهو مومیه: که ئیوه له دونیادا له سهر زموی به تاوانکردن که یضو دههاتی، دلان بهوه خو ش دمیوو: که سهر پیچی همرمانی خوداتان دمکردو په یامی پیغه مبه رانتان رمتده دمکردوه، شانازیان به کوفرو بیدینی خو تانه وه دمکردو بادی ههوا بوو بوون. دمیسو که وای: { ۷۶ } ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ } له دمراگانان دوزخه وه بچه نهو دیوو بو هه تا هه تایه تییدا بمیننه وه، ئای که جیگه ی خو بهزلزانه کان جیگایه کی ناخو شه! هاوار بو یان و کهس به حالیان نه بی.

{ ۷۷ } فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ } نه ی پیغه مبه ری خو شه ویست! دان به خو تا بگروه پشوودریژیه بهرام بهر هه لویستی نامردانه ی هه ندئ له گه له که ت، { فَإِنَّمَا لِرَبِّكَ بَعْضُ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ تَتَرَفَّعُكَ فَإِنَّمَا يُرْجَعُونَ } نه گهر هه ندیک لهو هه رمانه ی لیمان کردوون ودموو کوشتنو دیل کردنی روژی

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِتَايَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ قُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٧٨﴾ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَنْعَامَ لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٩﴾ وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿٨٠﴾ وَتُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَأَيُّ آيَاتِي اللَّهُ تُنْكِرُونَ ﴿٨١﴾ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرُ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً وَأَثَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٨٣﴾ فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحَدُّهُمْ وَكُفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ ﴿٨٤﴾ فَلَمْ يَكْ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا سَبَّ اللَّهُ الَّذِي قَدْ خَلَقَ فِي عِبَادِهِ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ ﴿٨٥﴾

بهدر نیشانت بدمین، یان مهرگت به سهردا بینن پیش عه زابدانیان، هه رجوئیک بی ههر بولای ئیمه دهگه پینه وه، هه موولایه ک بولای خو مان دهه نینه وهو حیسابو کیتابیان له گهل دهکهن، نهوسا به گویره ی کردارو هه لئس وکهوتیان سزایان ددمین.

{ ۷۸ } وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ } دلنایه له پیش توشدا گهل پیغه مبه رمان ناردن بو سهر گه له کانیان، سهرگوزشته ی هه ندیک یانمان بو نه گپراپته وه، هه یشن باسمان نه کردوون سهرگوزشته و زیاننامیمان بو نه گپراپته وه، { وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِتَايَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ } هیچ کامی لهو پیغه مبه رانه بو ی نه بووهو نه ی توانیوه به بی ئیزنی خودا مو عجزیه ک راست بکاته وهو نیشانی نه ته وه که ی بدا، ههر مو عجزیه ک که نواندویانه به همرمانی خودا بووهو خودا بو ی نه انجام داوون. { فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ قُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ } هه رکانی ودهختی دیاری کراو بو عه زابدانیان هات له دونیادا

یان له قیامتدا نیتړ خدا بهمه دالمت حوکم و بریاری خوی دمردمکاو کیشی نئوان خودایه رستان و کافران یه کالاً دهکاته وه، پیغه مبه ران و شوینکه وتوانیان به مرارز دهگه یه نئ و کافرو سهرېچیکاران گیروده ی عه زابی سخت دمن؛

{^{۷۹} اَللّٰهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْاَنْعَامَ لِيَرْتَكِبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَاْكُلُوْنَ}

واته: (الله) خودایه کی ودهایه نازده لی بؤ سوودی نیوه دروست کردوون، و شترو ره شه ولاخ و مهر و بزنی ودها دروست کردوون: که نیوه بتوان به ویستی خوتان سوودیان ئ و مرگرن، بؤ نه وهی هندیکیان به کاریین بؤ کالاً گواسته وه و سواری و شیر ئ خواردن و سهرېچینیان و گوشت خواردنیان.

{^{۸۰} وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَتَلْبَغُوا عَلَيْهَا حَاِجَةً فِي صُدُوْرِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُوْنَ}

نیوه له و نازده لانه گه ئی که لکی تر و مر دمرگرن و پندا ویستی خوتانیان ئ نه نجام دمدن، خوری و موو مهرمه و به رگن و کولکیان ئ دمېر نه وه، رؤن و ماست و پهنیرو که شکیان ئ دمرگرن، همر ودها بؤ نه وهی بارو بارگه تانی پی بگوین نه وه، کالاتان له ولاتیکه وه بؤ ولاتیکی تر به رن، به ناسانی له وشکانیدا به پستی هندیکی له و نازده لانه و لدمریادا له سر گه می نیوهی نادمیزاد به خوتان و کالاتانه وه هله دمرگرن و سوار دمرگرن له ولاتیکه وه بؤ ولاتیکی تر دمېرین و مبهستی خوتان دینه دی.

{^{۸۱} وَيَرْبِكُمْ اٰيَاتِهِ فَاَيَّ اٰيَاتِ اللّٰهِ تُكْرِهُوْنَ}

بئگومان په رومردگار نیشانه ی خودایه تی دمه لاتی خوی نیشانی به ندمکانی دمد، ههموو به لگه کان ناشکراو نمایان، ههموویان گه واهی نه و دمدن: که خودایه کی تاک و ته نها و خاومن حکمه ت و دمه لاتی به دی هی ناوون و خاومنیانه، دهی که وایه، نیوه ج نایه تیکی خدا رمت ده که نه وه! دان به کامه یاندا نانین؟!

{^{۸۲} اَفَلَمْ يَسْبُرُوا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الدّٰيْنِ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا اَكْثَرَ مِنْهُمْ وَاَشَدَّ قُوَّةً وَاَكْثَرًا فِي الْاَرْضِ فَمَا اَغْنٰی عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُوْنَ}

نایا نه و جه ده لچپانه به ولاتاندا نه گه راون سهری شوینه وارو که لاوه کوئی نه ته وه یاخی بووه کانی رابووردویان نه کردووه، له و گه شت و گوزارانه یاندا بیران له ناکامی نه و گه ل و نه ته وه به درؤ خه ره وانه نه کرد ته وه؟ شوینه واری گه له یاخی بووه کانیان نه دیوه جؤن به سر په کدا رمباون و دیمه نی سامناک و سهرنج راکیشیان

نه وه دهگه یه نی: که به وهی سهرېچیکردن و به درؤ خسته وهی پیغه مبه ران خدا به عه زابی سه ختی خوی له ناوی بردوون.

{^{۸۳} فَلَمَّا جَاءَهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤْنَ}

کاتیکی فروستادمکانی خدا یه که به دوا یه کدا هاتنه سهریان به به لگه ی ناشکراو موعجیزه ی گه وره وه، بانگه وازیان کردن بؤ نیمان هی ناوون و خودا په رستی، نه وان هیچ گوئیان پی نه دان و روویان ئ نه کردن، به وزانیاریه تی که ل و پی که له ی خویان بوغرا بوون و سهریان ئ شیوا، نه و نه فسانه و گومان و بیرو بؤ جوونه بی بناغانه یان^(۱) ئ بوون به زانیاری و دلیان پی خوش کردو کردیانه به پرده و پرؤگرامی خویان و شوینی که وتن، کاتیکیان به خؤ زانی عه زابی خدا ده وره ی دان و له ههموو لایه که وه گیرده بوون و نه وهی گالته یان پی دمه لاتی و به لایانه وه نه فسانه بوو دوو چاری بوون و تیکیه وه پیچان،

{^{۸۴} فَلَمَّا رَاُوْا بَاسًا قَالُوْا اَمَّا بِاللّٰهِ وَحْدَهُ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِيْنَ}

کاتیکی عه زابی سه ختی نیمه یان بی نی نیمانیان به خودا هی ناو که وتنه تویه و په شیمان بوونه وه، وتیان: ته نها خودا شیوا ی په رستش بؤ کردند و نه و بتو صه نه مانه ی نیمه دهمان په رستن هیچ نین و به که لکی خودایه تی نایم.

{^{۸۵} فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ اِيْمَانُهُمْ لَمَّا رَاُوْا بَاسًا}

نیمان هی ناوه که یان بی سوود بوو له وکاته دا که عه زابی نیمه یان دی، چونکه نیمان هی ناو کاتی غمر غه ره و سهرمه رگه، نیمان هی ناو کاتی ناوا نرخ ی نیه، نیمانی ناعیلاجی و بی دمره تانیه نیمان هی ناو قه ناعه ت و نیختیاری نییه، {سُتَّ اللّٰهُ الَّذِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ وَخَسِرَ هٰذَا الْكَافِرُوْنَ}

نه مه بریاریکی گشتی و ههمیشه ی په رومردگار، دمرباری ههموو نه و نادمیزادانه ی کاتی غمر غه ره و دیتنی عه زاب نیمان ده هیتن، نه و جؤره نیمان هی ناو بایه خی نیه و قبول ناکری، نه مه دابو نه ریتیکی ههمیشه یی په رومردگار دمرباری

(۱) بؤ نه وونه دمیانگوت: {وَمَا يُهْلِكُنَا اِلَّا الدَّهْرُ - الجالیه/ ۲۴} یان: {لَوْ شَاءَ اللّٰهُ مَا اَشْرَكْنَا وَلَا اٰبَاؤُنَا - الانعام/ ۱۴۸} یان: {مَنْ يُخْسِ الْعِظَامُ وَهِيَ رَمِيْمٌ - یس/ ۷۸}.

همه مو گهل و نه ته و مگانی رابردوو، له وکاته دا: که کافرو
بیدین عه زابی خودا دمبینو نه جهل یه خه یان ده گری،
خه سارتمه ندی خو یان بو روون ده بیته وه و دمازن: که کار
له کار ترازوه.

کوتایی سوره تی غافر



سوره تی (فصلت)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

{ح} - حامیم نهم بیته بچر بچرانه و مکوو له سهرمتای
سورمتی (البقره) و سهرمتای هه ندی سورمتی تریشدا
ناماژده مان بو کرد ئاگادار کردنه وهی ئاده میزاده له سهرسهر
ئاسایی هورئان و ته حه ددا کردن و بوژدانی ئینس و جینه
له سهر نه وه، که ناتوانن نه و نه ی هورئان بخه نه پرو،
{تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ} نهم هورئان گرنگه بایه خداره و
موعجیزه که ورمیه له لایهن خودای خاوهن رهحم و بهزمیه وه
نازل کراوه،

{كِتَابٌ فُصِّلَتْ آيَاتُهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ} نهم هورئانه
بهراویکی ئاسمانیه، ئایه ته گانی شیکراونه وه، مانا گانی پون و
ناشکران، به زمانی عهرمبی نیردراوته خوار بو نه وهی لی
تیگه بهشتی ئاسان بی، مانا گانی گری کو پرمیان تیدا نیه،
و شه و رسته گانی رهوان و شیرین، نه وانه ی زاناو تیگه بهشتوون
له رهوانی و به لاغمتی هورئان حالی دهب.

{بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ} نهم هورئانه
موژده به خشه به موسولمانان و خوشه و یستانی خودا به
به ههشت، له پاداشتی پهیره و کردنیان به هورئان و
کار به کردنیان پی، هه ره شه له کافره گان دمکا به دۆزه خ چونکه
پیچه وانه ی فه رمانی خودا و جله و گریه گانی هورئان
هه ئس و کهوت دمکه ن، سورن له سهر به دروخته نه وهی په یامی
خودا، وه لی ژۆربه ی ژۆری نه وانه ی پرویان له هه ره شه ی
هورئان و بانگه وازییه گانی و مرگی پراوه، نه وانه گوی بیستی
ناموژگاری و په یامی هورئان نین،

{وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكِنَّةٍ مَّا نَدْعُونَكَ إِلَيْهِ وَفِي آذَانِنَا وَقْرٌ وَمِنْ بَيْنِنَا
وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَأَعْمَلْنَا مَا نَمْلِكُ} دهمانگوت: دلمان له ناو

سورة فصلت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ح ح ۱ تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۱ كَذَّبَ قُضَيْلَت
ءَابَتْهُ قُرْمًا نَا عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۲ بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ
أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ۳ وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكِنَّةٍ
وَمَا نَدْعُونَكَ إِلَيْهِ وَفِي آذَانِنَا وَقْرٌ وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ
فَأَعْمَلْنَا مَا نَمْلِكُ ۴ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ
أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوا ۵ وَرَبِّ
لِلْمُشْرِكِينَ ۶ الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ
هُمْ كَافِرُونَ ۷ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
أَجْرٌ عِزٌّ مُّتُونٌ ۸ قُلْ أَنتُمْ كُفْرُوكُمْ بِالَّذِي خَلَقَ
الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَتَعَلَّوْنَ لَهُ ۹ أَنَدَا ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۱۰
وَجَعَلَ فِيهَا رَوْسٍ مِنْ قَوْحِهَا وَبَرَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَامًا فِي
أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِّلنَّاسِ لِيُنْذِرَ ۱۱ ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ
فَقَالَ لَهَا وَالْأَرْضِ أَقْبِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ ۱۲

بهردمیه کی قایم و پته و دایه، ئایه ته گانی هورئانی نیوه
تیو مناچن و پی ناگهن، گو یچه که مان قور قوشی تیکراوه و هیج
نا بیستی، له نیوان ئیمه و تۆدا بهرده و بهر بهست همیه،
به یوه نسلیمان نابی. لی مان گه ری بائیشی خو مان بکه یین و
به کاری خو مانه وه خه ریک بین.

یان مه به ستیان نه و مه بلین، ئیمه هیج بایه خیک به قسه و
کردارت نادمین هه ره شه و وادمت به هیج نازانین، چیت پی
ده کری بیکه و رامه وسته؛ {قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ
أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوا} نه ی پیغه مبه را
وه لامی هه و مه که مت به دره وه و پییان بلن؛ من ئاده میزادیکم
و مکوو نیوه، ته نها جودا وازی نیوان من و نیوه نه و مه نیگام
بو کراوه و په یامم بو هاتوو به ئاده میزادی رابگه یه منم، نه من
ناتوانم به زهخت نیوه بخه مه سهر ریگای خودا په رستی، نه من
نه و منددم له سهره په یامی خوداتان پی بگه یه منم، بوخته ی نه و
په یامه ش بریتیه له دوو شتی سهرمکی؛ زانیاری و کردوه
بنه های زانیاری یه کتا په رستییه، چونکه خودای حه ق

یەمکیکەو نابێ بەدوو، (الله) خۆی خودایەو خواوەنی بوونەومرە، کەس هاوێلی نیەو بێ شەریکە، بتو صەنەم و ملهوړو چەوسینەرەموەکان خودا نین، وەکیلی خوداش نین و هیچیان شیاوی پەرستش بۆ کردن نین.

بنەمای کردووە (استقامە) و تۆبەو پەشیمان بوونەووە لەتاوان و کوفرە، **{وَوَيْلٌ لِلْمُشْرِكِينَ^۷ الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ}** هاوارو شیوی دۆزەخ بۆ ئەو موشریکانە؛ کە لەتەک خودادا شتی تریان قوت کردۆتەووەو کردویان بەهاوێلی خودا، ویزدانیان نیەو مرۆفەدۆستی نازان، یارمەتی هەزاران و بێ نەوایان نادەن، مأل و سامانی خۆیان لە ڕێگەی خودادا خەرج ناگەن، بڕوایان بە ڕۆژی بەرئ نیەو زیندووبوونەووە بەدرۆ دەرزان.

{إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ} بێگومان ئەوانەی ئیمانیاان هێناوەو کردووەی باشیان ئەنجام داوە، بەگۆڕە فەرمانی خودا و جەلەوگیریەکانی هەلس وکەوتیان کردووە، ئەوانە لای خودا پاداش و پاساوی بێ مەنتیان هەیە، قەت نابڕێتەووە کۆتای نایە.

{قُلْ أَنتُمْ تَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَندَادًا ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ} ئەو پیغەمبەری خۆشەوێست لەپەڕی سەرزەنشەووە بەگەل و نەتەووە بێپەرستەکەمت بێ: ئەو ئەو ئێوە جۆن و بە ج عەقڵێک بڕوا بەو خودایە ناگەن، کە زەوی لەماوەی دوو ڕۆژدا بەدی هێناوە، واتە: بەدوو قۇناغ دروستی کردووە، قۇناغێک بەشیۆوەی کورمییەکی گازیی بەدیھێناوە قۇناغی دوووە لەکوردی گازییەووە کردوویەتی بەو مادەو بێکەتانی ئیستا لەسەریەتی. دەی خودایەک ئەووە توانا و دەسەلاتی بێ، جۆن ئێوە ڕێگە بەخۆتان دەدەن کە ئەو پەیکەرەو داروبەردە بێ گیانانە، یان ئەو فریشتەو جندۆکەو شتی تر بکەنە هاوێلی خودا؟ بەج عەقڵێک ئەوانە دەکەنە هاوشانی خودای بوونەومر؟ ئەو خودایە ئەووە توانا و دەسەلاتیەتی ئەو خودای بوونەومرە،

{وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا} پەرەمردگار کێوەکانی لەسەر زەوی وەکوو گولمێخ بەدی هێناون، ئەو کێوانە تەوازونی زەوی دەرپارێزن و ناھێلن و شەقشەقە بکەوێ و گیانلەبەرانی سەری راتلەقین. **{وَبَارَكَ فِيهَا}** زەوی پڕ خێرو

فەر کردووە، گل و خۆلەکەیی بوونە سەرچاوەی رزق و رۆزی، سەرەوت و سامانی کەنازی جۆراوجۆری تێدا فەرەهەم هێناوە. **{وَقَدَرْنَا فِيهَا أَمْزَاجًا}** رزق و رۆزی زیندەومرانی سەری مەزەندە کردووە، هەموو کون و کەلەبەریکی زەوی واگونجاندووە کە بەکەلکی هەموو جۆرە زیندەومرێک بێ. **{فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِّلسَّائِلِينَ}** پەرەمردگار، بەدیھێنانی زەوی و ڕێک و پێک کردنی بۆ تێدا ژیان و پەخساندنی بژێو بۆ هەموو گیانلەبەرەو درەخت و پرومکی لەجوار ڕۆژدا (جوار قۇناغ)دا ئەنجام داوە بۆ هەموو ئەوانەی هەول و تەقەللای پەیدا کردنی بژێو دەدەن.

{ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ إِنِّي نَادِيكِ طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ} واتە: پاش دروستکردنی زەوی، پرووی کردە بەدیھێنانی ئاسمان و ویستی بەگۆڕەیی حیکمەت و دانایی خۆی تەواوی بکا و بیھێنێتە سەر حالی ئاسایی ئیستای... ئەو قۇناغەدا ئاسمان بریتی بوو لە کیتلە گازێکی تاریک و شێوێ دوکەل، یان هەلەم (سەدیم) بوو، خودا فەرمانی بێ کرد، کەپێک بێ و بێتە کایەووە، خۆرو مانگو ئەستێرمەکانی بێنەدی، وەکوو جۆن فەرمانی بە زەوی کرد، کەشیوو دۆل و چۆم و کانیاو و گزۆگیاو درەخت و پێداویستییەکانی تری ژیانی تێدا بێتە دی، بەتەواوی خولقاو ھاتەکایەووە، ئیتر ئاسمان و زەوی پێکەووە ملکەچ و بەگۆڕەیی ویستی خودا ھاتنە دی و حالی ئاسایی ئیستایان بەخۆیانەووە بینی.

{فَقَضَاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا} واتە: ئاسمانەکانی پێکھێناون لەدوو قۇناغدا یان بۆ دوو ماوە (دوو ڕۆژ) ڕێکی خستوون، ئەمە جگە لەو جوار قۇناغ (جوار ڕۆژی) کە زەوی تێدا دروستکردوون کەواو بوو ماوەی دروستکردن و بەدیھێنانی ئاسمانەکان و زەوی شەش ڕۆژ (شەش ماوە) شەش قۇناغی پێچوو، **{وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا}** واتە: ئەو یاسا و نێزەمەیی کە پێی ھەلەسوپێن ئەنجامی داون و ڕێکی خستن. **{وَرَزَّيْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحٍ وَحِفْظًا}** ئاسمانی دونیامان بەئەستێرە رازاندۆتەووە، لەھەمان کاتدا ئامییری پارێزگارین و پەرژینن بۆ ئەو شەیا تینی توخنی ئاسمان نەکەون، ھەرودھا ئەستێرمەکانمان لەلێکدان و

نهووی له بهلگه کهونیهکان ورد ببنهوه، پروو بکه نه خوداناسی و یهکتاپهرستی، کهچی نهوان کوفرو بیدینیان هه لیزارد، پرویان کرده سهرپیچی و یاخی بوون، {فَأَخَذَهُمْ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ} گرمه و ناله و بوومه له رزی عه زابی ریسواکهر گرتنی و تیکیه وه پیچان، به لایه کی گه ووه سامناک یه خه ی گرتن نه مهش به هو ی کرده وه خراپه کانیان.

{^{۱۸} وَجِئْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ} صالح و نهوانه ی نیمانیان پی هینابوو رزگارمان کردن، نهو عه زابه سهخته نه یگرته وه!

{^{۱۹} وَيَوْمَ يُخْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ} نه ی بیغه مبهرا رووداوی نهو روزه بو هورمیشیهکان باس بکه و بیانترسینه بو نهو ی به خو یاندا بچنه وه واز له سهرپه ی خو یان بئین؛ نهو روزه ی دوژمنانی خودا له ساری مه حشه ردا کو ده کری نه وه بو نهو ی حه ق و حسابیان له گهل بکری و نه مجار به پالپه ستو بو دوزه خ به ری بکری، پیشیان راده گیرئ بو نهو ی پاشه تایان پییان بگهن و یه کتر بگر نه وه و بلا و نه ببنه وه، به کو مه ل بهرو دوزه خ راپیچ بکری.

{^{۲۰} حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاؤَهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَارُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ} هه تا ده گهنه لای دوزه خ و راده و مستی ریزن برسیاریان ئی ده کری له تاوانه کانیان، جا نه گهر دانیان به تاوانه کانیاندا نه هیئا، گو یچکه یان چاویان و پیستیان شایه تییان ئی دمه دن، ههر تاوانیک به ده مست کرد بیستی ده مست دمبیته شایه ت به سهریه وه، به قاج بو ی چووبی قاجی لی دمی به شایه ت، نه گهر به پیستی کرد بیستی پیستی شایه تی له سه ر دمه د، مه و فیه یکی هه ریجه و تا بلای جیگای سه رسوپمانه...

{^{۲۱} وَقَالُوا لَجُلُودُهُمْ لِمَ شَهِدَتْمْ عَلَيْنَا؟} نه ندانه کانی جهسته یان به پیستیان دیژن نه وه بوچی شایه تییان لیداین؟ {قَالُوا: أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ} نه ندانه کانی جهسته یان وه لامیان دمه دنه وه ده لین؛ به ده مست خو مان نیه، خودا و مزومانی هیئاوین، نهو خودایه ی هه موو شتیکی و مزمان هیئاوه نیمه شی و مزمان هیئاوه، {وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ

مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ} یه که مجار خودا دروستی کردوون و هه ربو لای نهو دمه گرپنه وه^(۱).

{^{۲۲} وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَوُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ} نه م هه رمایسته یان له هه رمایستی بهرو مردگاره، یان که لامی فریسته کانه، یان له وه ی (جلود) ه یان هه ی هه ندیکانه به هه ندیکان، واته؛ له وده مه یدا که تاوانتان ده کردن نه تان ده کرد به دزی نه ندانه کانی جهسته تانه وه نه نجامیان بدهن، له وه نه ده ترسان؛ که نه ندانه کانی جهسته تان شایه تییان ئی بدهن، به لگوو شانازیان به کوفرو بیدینییه وه ده کردو به ناشکرا ملتان ئی دمه د، یان ناتوانن تاوانه کانتان به رده پیش بکه ن، جهندیک به دزیه وه بیانکه ن خودا ناگای لیه. {وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ} وه ئی گومانتان وابوو؛ که خودا زور لهو تاوانانه ی ئیه ده تان کردن ناگای ئی نیه، بو یه پرکیشیتان کردن و خو تان له کوفرو تاواندا نوغرو کرد. {^{۲۳} وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرْدَاكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ} نا نهو گومانه هه لیه تان که پی تان وابوو خودا بی ناگایه له زور لهو تاوانانه ی ده یانکه ن، ئیه ی هه لئا بو نهو ی مل له تاوان بئین، ههر نهو مشبوو ئیه ی تووشی نهو عه زابه سهخته کردو به هه تاره ی بردن.

{^{۲۴} فَإِنْ يَصْبُرُوا فَلَا تَأْخُذْهُمْ أَثْمَارُ بَغْرِثٍ إِنَّمَا هِيَ زُجْرٌ مُسْوًى} نه گهر دان به خو یاندا بگرن و نارام بگرن نارام گرتن بی هوده یه، نه گهر سه بریشیان نه بی نه وه دوزه خ جیگایانه و خو شیان بی و ترشیان بی له دوزه خ رزگاریان نابی، خو نه گهر بیانه وی پاسا بو تاوانه کانیان به ی نه وه و بیانوو بدوزه وه، نه وه تازه دمرگای توبه و به شیمان بوونه وه داخراوه، عوزرو پاسا که لگیان نه ماوه.

{^{۲۵} وَفِضْنَا لَهُمْ قُرْءَاءَ فَرِيقٍ لَّهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ} له نا کامی دلرپه ی و خراپه کاری سروشتی خو یان، شه یاتینی و

(۱) - ئیستا که سه عات ههشت و نیوی شهوی (۲۰۰۱/۱۰/۸) ی زاینیه هه واته کان رایانگه یاندا که ولاته یه کگرتو وه کان هیرشی خو ی بو سه ر نه فغانستان ده ست پی کردو شاری کابل و قه نده هارو جه لال ئاباد بوردومان کران.

گومراکه‌ری جندوکه‌و ناده‌میزادمان به‌سهردا بالاده‌ست کردوون، کرده‌وی رابردو داهاتووین له‌پیش چاو جوان کردوون و ده‌کن، هه‌رجی خرابه‌کاری و بیروباومری پوچ و بی بناغهم له‌بهر دلیان شیرینی ده‌کن، بو شه‌وی پتر له‌زه‌لکاوی گومرای‌دا نوغروی‌ان بکه‌ن، کاری ناشیرینیان له‌لا جوان ده‌کن، {وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمِّ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ} بریار دراوه بو‌یان و له‌سه‌ریان چه‌سپاوه که عه‌زایی دۆزه‌خ بیانگریته‌وه، له‌گه‌ل شه‌و گه‌ل و نه‌ته‌وه کافرو گومرایانه‌دا که له پی‌شیانه‌وه به‌کافری مردوون، له‌جندوکه‌و ناده‌میزاد، چوونه توونی نه‌مانه‌وه، عه‌زایی سه‌خت و دژوار یه‌خه‌ی گرتوون و رزگاریان نابی، هه‌موو گه‌ل و نه‌ته‌وه‌یه‌کی گومرا به‌نینس و جینه‌وه، به‌رابردو و حازرو داهاتوووه، هه‌موویان خه‌سارتمه‌ندو به‌مه‌تاره چوو دوور له‌مه‌مه‌تی خودان.

{وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا: لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْقَوَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ} هه‌ندی‌ک له‌کافره‌کان به‌هه‌ندی‌کی تریان ده‌گوت: کو‌رینه ده‌خیلتان بین گوئی بو شه‌و هورانه مه‌گرن، له‌کاتی‌کدا که گویتان لییه و ده‌خویندریته‌وه بیکه‌نه هه‌راو هوریاو ژاو‌ژاو، با که‌س لیی خالی نه‌بی، بیکه‌نه فاک و فیک و چه‌پله لیدان و گو‌رانی گوتن، به‌لکوو دمنگی نیوه زال بی، یان هه‌مانبه‌رداری هه‌رمان و جله‌وگرییه‌کانی شه‌و هورانه مه‌بن، به‌شیعرو سیحرو هه‌لبه‌سه‌تراوی له‌قه‌له‌م بدمن، به‌لکوو هه‌سه‌تان سه‌ر بکه‌وئ و که‌س شوینی نه‌که‌وئ.

{فَلْيَذِيقْنِ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَشْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ} سه‌خت‌ترین سزای دۆزه‌خ به‌کافره‌کان ده‌جی‌ژین، تۆله‌ی کرده‌وی به‌دو به‌دیه‌فتارییان ئی دست‌ینین، تۆله‌ی په‌تکردنه‌وی هورنان و له‌مه‌یه‌ر دانان له‌به‌رده‌م شه‌وانه‌ی ده‌یانه‌وئ موسوئمان بین ئی ده‌س‌ینین و به‌سه‌ریانه‌وه ناچی، سزای خراب‌ترین کرده‌ومیان ده‌دینه‌وه، کام کرده‌ومیان ناشیرین و به‌ده شه‌ومیان بو حسیب ده‌که‌ین،

{ذَلِكَ جَزَاءُ أَغْدَاءِ اللَّهِ النَّارُ لَهُمْ فِيهَا ذَرْءُ الْخُلْدِ جَزَاءُ مَا كَانُوا يَأْتُونَ بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ} ئا شه‌و سزا سه‌خته‌ی که پی‌یان ده‌جی‌ژین له‌سه‌ر خراب‌ترین کرده‌ومیان که هاوه‌لدانانه بو خودا، سزای دۆژمنانی خودایه، سزای شه‌وانه‌یه که

وَقَالُوا لِمُؤْمِرِهِمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلَئِنْ تَرْجِعُونَ ﴿١١﴾ وَمَا كُنْتُمْ تَشْتَرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَيْفَ رَأَيْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٢﴾ وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرَأَيْتُمْ فَاصِبَتْكُمْ مِنَ الْحَسَرَاتِ ﴿١٣﴾ فَلَمَّا بَصُرُوا قَالَ تَارَ مَتَى لَمْ يَأْتِ يَسْتَعْجِبُوا فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ ﴿١٤﴾ وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَاءَ فَزَيَّنُوا لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمِّ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿١٥﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْقَوَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾ فَلْيَذِيقْنِ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَشْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾ ذَلِكَ جَزَاءُ أَغْدَاءِ اللَّهِ النَّارُ لَهُمْ فِيهَا ذَرْءُ الْخُلْدِ جَزَاءُ مَا كَانُوا يَأْتُونَ بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿١٨﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرْنَا الَّذِينَ أَصْلَانَا مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ نَجْعَلُهُمَا تَحْتَ أَفْدَانِنَا لِيَكُونُوا مِنَ الْأَسْفَلِينَ ﴿١٩﴾

پیغه‌مه‌برانیان به‌درو خستوونه‌وه، له‌ناستی به‌ندایه‌تی کردن بو خودا لوتبه‌رزبیان نواندووه، هاوه‌لیان بو به‌دییه‌نه‌ری خو‌یان داناوه، بو شه‌وانه له‌ناو دۆزه‌خدا مالی هه‌میشه‌یی هه‌یه، بو هه‌تا هه‌تایه شه‌وه‌جی‌گا و نشینگه‌یانه، ساته‌وه‌خت‌یک لیی دهرناچن و شه‌و سزایه‌یان له‌کوئ نابیته‌وه، شه‌مه‌ش پاداشی شه‌ومیانه که ده‌یانگوت: هورنان که‌لامی خودا نیه و له‌خوداوه نه‌ها‌توو‌دا

{وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرْنَا الَّذِينَ أَصْلَانَا مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ نَجْعَلُهُمَا تَحْتَ أَفْدَانِنَا لِيَكُونُوا مِنَ الْأَسْفَلِينَ} کافره‌کان داویان کرد (داوا ده‌کن) وتیان: خودایه شه‌وانه‌ی له‌و دوو تاقه‌می ناده‌میزادو جندوکه‌ی شه‌میان گومرا کرده‌وه نیشانمان بده با بیانخه‌ینه ژیر هاچمانه‌وه و بیانساوینه‌وه، تۆزیک داخی دلی خو‌مانیان پی بری‌ژین، بیانکه‌ینه بنکلی ناو ئاگرو بکه‌ونه (ئه‌سه‌فه‌له سافیلینه‌وه) ژیر هه‌مووامان بکه‌ون، توندترین سزایان بدری.

{ ۴۰ } إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا { بَیْگومان نه وانهی و تیان خودامان (الله) یه دان به خودایه تی خوداو به تا کو و ته نهایی دا دمنین و بر وایان وایه هر زاتی (الله) خودایه و هر نهو شیایو خودایه تی و به رده و امیش بوون له سمر نهو بیرو با و ده ره و که سی تریان به خودا نه زانی، پابه ندی همرمان و نه هیه کانی بهر و مردگار بوون و له سمر نهو حاله ش مردون، نه وانه... { تَنْزِيلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ } فریشته ی تایبته به یارمه تیدانی موسو لمانان دینه سه ریان و دلیان خو ش دمه کن، ترسو و خو فی داهاتوویان لی دهر ویننه وه، له سی حاله تی تهنگانه دا فریایان دمه کن موژدمیان پی دمدن، له کاتی مردندا، له گوژدا، له کاتی زیند و بوونه و هدا. وایان لی دمه کن ترسی داهاتوویان نه بی، به پر و ش نه بن بو نهو زیان و مال و حاله ی له د و نیادا هه یان بو وه و به جیان هی شتو وه، مزگینی جوونه ناو به هه شتیان پی دمدن، به مهش مران یان حاصل دمی و دنیایی و دئارامی پرویان تی دمه ک.

فریشته ها کن که ده چنه لای موسو لمانان دلخو شیان دمه کن بییان ده لین: { ۴۱ } نَحْنُ أَوْلَاؤُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ { نیمه راسپیژ دراوین که له ژانی د و نیاتان دا و له ژانی قیامه تاندا پاریزگار یان بکه ی، جا نه و کاته { وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِي أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ } ۴۲ نَزَّلَا مِنْ غَفُورٍ رَحِيمٍ { بو نیوه هیه له به هه شتدا هه رچی نارم و بکه، هه رچی بتانه وئ و داوای بکه، ده ست له عاست بو تان ناماده یه، نه م هه مو ناز و نیعمه تانه بو نیوه به یده ست کرا وه و دابین کرا وه له لایم خودای لیخو شبو و له تاوان و خاوم رهحم و به زمی.

{ ۴۳ } وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ { نیبو عه بیاس ده فهرموی: مه به ست به { مَنْ } له نایه ته که دا پیغه مبه ره (صلی الله علیه وسلم) هه رده ها هه که سی بهرنامه ی نهو به یه ره و بکا...

{ ۴۴ } وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ { هه رگیزا و هه رگیز کرداری چاک و رهوشتی بهر زو جوان و هکو و رهفتاری به دو کرده و ی نا شیرین نین، نا چنه ریزی یه کتره وه و و هکو یه ک حسابیان بو نا کرای، که وایی نهی بانگه وازی که ر

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿۴۰﴾ نَحْنُ أَوْلَاؤُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِي أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ ﴿۴۱﴾ نَزَّلَا مِنْ غَفُورٍ رَحِيمٍ ﴿۴۲﴾ وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿۴۳﴾ وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ ﴿۴۴﴾ وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا ذُو حِظٍّ عَظِيمٍ ﴿۴۵﴾ وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۴۶﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿۴۷﴾ فَإِنْ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ ﴿۴۸﴾

رهوشتی به سه ند به یه ره و بکه و به چاکه خرابه دوور به ره وه، له بهر ام بهر خرابه کاراندا چاکه به یه ره و بکه، به لکو و شه رمه زار بن و به خو یاندا بچه وه و واز له خرابه کاری خو یان بینن { فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ } نیت له گهل نهو که سه دا که له نیوان تو و نه ودا دوژمنایه تی هیه دؤستایه تی که پهیدا دمی هه ر ده لئی خو شه و یستیکی نزیک و دلسوژه، دوژمن دمیته دؤست، نای که نا کام یکی باش و به نرخه، دوژمن بیته دؤست و برادر!

{ ۴۵ } وَمَا يُلْقَاهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقَاهَا إِلَّا ذُو حِظٍّ عَظِيمٍ { قبوولی نه م ناموژگاریه نا کا مه گه رکه سی ک خوژاگرو پشو و دریز بی، بتوانی به چاکه خرابه بهو جینیته وه، خو بو ناخو شی و نارمه تی رابگری، که سی ده توانی به چاکه خرابه بهروینیته وه، که خاومنی به خته وهری د و نیوا قیامه تی بی، به شیکی باشی هه بی له خیره چاکه.

۳۶} وَإِمَّا يَنْزَغُكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ } نهی نادمیزادا همرکاتیک شهیتان و سوسه سی خسته دلتسه وه ویستی له ریگهی چاکه کاری لات بداو نه هیلن له بهرامبر خرابه کاری خه لکیدا چاکه بکهی، پهنا بگره به خودا له شهر و نه گبهتی، داوا بکه خودا له شهر و فرتو هیلن نه و نه گریسه بتپاریزئی. بیگومان خودا شنه وایه به پارانه وه و په ناگرتنی تو، زاناو ناگاداره به و سوسه و ختوکهی شهیتان و عهزم و جهزمی نادمیزاد له سهر کرده وه و بیروباومری و دلسوزی و راستگویی له هه لو یستیدا.

۳۷} وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ } له به لگه و نیشانهی هه بوونی خودا و توانا و دسه لاتیهتی، کاتی شهو و رۆژ، تاریکی شهو و روناکی شهو به شوین په کیدیدا هاتنیان و زیادبوونی شهو له سهر حیسابی شهو به پیچهمانه شهو، هه روهما دروستکردنی خوری پرته و به خش و مانگی نورانی، به شوین په کیدا هاتنیان و هه ریه که یان له دائیرهی خویدا هاتوچو یانه... {لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ} سوژده بو خورو بو مانگ مه بهن، سوژده بو نه ستیره ی گه شو گای رهش مه بهن {وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ} به لگوو سوژده بو شهو خودایه بهرن، که شهوانه ی دروست کردوون، هه شهو شیای عبادت بو کردنه، نه گهر راست دهکن نه شهو به ندایهتی هه بو شهو دهکن.

۳۸} فَإِنْ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ } جا نه گهر کافرهکان سوور بوون له سهر کوفرو بییدینی و دهمارگیری و خو یان به گه ورمزانی و سوژدمیان بو خودا نه برده و په کتاپه رستیان نه منجم نه دا، هه ندیکیان فریشته یان په رست و بریکیان نه ستیرمیان په رست و به شیکیشیان بوونه پارم په رست و گرویه کیان بته په رست بوون به شیکیشیان هاوه لیان بو خودا دانا.

۳۹} وَمِنْ آيَاتِهِ أَلَّا تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ } هه ندی له به لگه و نیشانه ی دسه لاتی خودا له سهر زیند و بوونه وه و هاتنی قیامت شهویه، که تو کاتی واهمه په زهوی دمبینی سوتهمه رۆژ زهرد هه لگه راو، بی شینایی و بی نیشات، که چی که په رومردگار باران به سهر

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنَّا نَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيٍ الْمَوْتِ إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ إِنَّا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخَفُونَ عَلَيْنَا آمَنَ يُلْقَى فِي النَّارِ خَيْرٌ أَمْ مَنْ يَأْتِي بِنَارٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ إِنَّا الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ وَأَنَّهُ لَكُتْلٌ عَزِيزٌ ۝ لَا يَأْتِيهِ الْبُطْلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَتْرِكُ مَنْ يَكْذِبُ حِمِيدٌ ۝ مَا يَقُولُ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرَّسُولِ مِنْ قَبْلِكَ إِنَّ رَبَّكَ لَدُوٌّ مَغْفِرٌ وَدُوَّ عِقَابٍ أَلِيمٌ ۝ وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَجَبًا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ أَفَعْجَبٌ وَعَرَفٌ قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَ هَدْيً وَشَفَاةً وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقُرْ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَئِكَ يُنَادُونَ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ ۝ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَأَخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَفُضِّ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ ۝ مَنْ عَمِلْ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَمٍ لِّلْعَمِيدِ ۝

زهویدا دمبارینن، نیت شهو خاکه مردوه بی گیانه سوتهمه رۆبه و هجه و جول دمهکوهی و فشه ل دمی و گزوکیا دهر وینن و جوړه ما گول و پوهه دهر وین، به جوړه ما رمنگ و شپوهی رمنگاو رمنگ خوی دهنوینن. {إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيٍ الْمَوْتِ إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ} بیگومان شهو که سهی شهو زهوییه سوتهمه رۆبه ی زیندو کردو ته وه مردوانیش زیند دهکاته وه، قیامت هه لدستینن و حشر به رپا دهکا، بیگومان شهو خودایه خاوم دسه لاتنه به سهر هه موو شتیکدا خاوم هیرو توانایه و هیچی لی یاخی نابن.

۴۰} إِنَّا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخَفُونَ عَلَيْنَا } بیگومان شهوانه ی روو له حق و مرده گپن، هورنان له پله و پایه ی خوی دادمه به زینن و گورانکاری تیدا دهکن، برپا به حکمهت و دسه لاتی خودا له بوونه و مرده ناکه، شهوانه له نیمه شاراوه نین، پییان دزمانن، ناگامان له هه لئس و که و تیانه، توله یان لی دستینن، ناهیلن ناوا بو یان سهر بچی. شه مجار جوړی توله ستانده که و سزادانه که یان دیاری دهکا و دمه رموی:

ئەوانەى سوورن لەسەر کوفرو بێدینى و پەيامەكەى بەدرۆ دەخەنەوه.

{ ۴۴ } وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا أَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ أَأَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّ } واتە: لەفەرزیکدا ئێمە ئەم قورئانەمان بەغەمیری زمانى عەرەبى نازل بکردایە، کافرەکانى قورمیش گەزافیان دەکێشاو دەیانگوت: ئەوه بۆ بەزمانى ئێمە نایەتەکانى نەهاتوونە خواری و شى نەکراونەوه، بۆ ئەوهى لێى حالى بى و بزانی چى تێدايە و باسى چى دەکا، ئێمە عەرەبى و لەزمانى عەجەم حالى نابین، هەرودها دەیانگوت: چۆن کەلامى ناعەرەب بۆ عەرەب دەنێردى؟ ئەگەر بەزمانى غەمیری عەرەبى بنێردایە بیانویان بەدەستەوه دەبوو، دەیانگوت چۆن دەبێ نامە بەزمانى ناعەرەب بۆ عەرەب نێردراوه؟ چۆن لێى حالى بى و چۆن پەپەرمى بکەن؟ { قُلْ } ئەى محمەد! بەو موشریکانە بڵێ: { هُوَ الَّذِي آمَنَّا بِهِ هُدًى وَشِفَاءً } ئەو قورئانە هیدایەتدەرى موسوڵمانانە، رێبازى حەق و راستیان نیشان دەدا شىفاى دڵ و دەرونیانە، { وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آدَانِهِمْ وَقُرْ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى } ئەوانەى بپروا بەهەبوون و تاک و تەنهایى خودا و پیغەمبەرىتى موحەممەد و پەيامەكەى ناکەن، قورقوشم لەگۆچکەياندا هەيە و کەلامى حەق نابیستن و لێى حالى نابین، نایانەوئ تێ بگەن، ترسى ئەومیان هەيە بەرژموندییەکانیان لەدەس بچن، بۆیە نامۆژگارى یەکتریان دەکرد؛ کە لەغەو و هاش و هوشى بێخەنە سەر و لەکاتى خۆپەندەوهیدا ژاوەزاو و هەراو هۆریا بەریا بکەن بۆ ئەوهى کەس تێى نەگا و نەزان چى تێدايە. { أُولَٰئِكَ يُنَادُونَ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ } حال و وەزعی ئەو نەقامانە لە تێنەگەشتن و حالى نەبوون وەکوو حالى کەسیک وایە لەشوێنێكى دورووە بانگی ئێ بکەر، گۆیى لەدەنگێک هەيە بەلام تێى ناگا.

{ ۴۵ } وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ } ئەى پیغەمبەر! بەهەلۆیستى قورمیشییەکان دڵگران مەبەو، کە پەيامەكەت رەت دەکەنەوه، چونکە ئەوه دابو نەرىتێكى کۆنە، گەل و نەتەوهکان پەپەرمیان کردووه بەرامبەر پیغەمبەرەکانیان، بۆ ئەوونە ئێمە موسامان کردە پیغەمبەر و تەوراتمان پێداو ناردمانە سەر فیرەهون و

{ أَلَمْ يَلْقَى فِي الثَّارِ خَبَرٌ أَمْ مِّن يَّاتِي آمِنًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ } نایا کەسێ رۆژى قیامەت بەتۆپى تۆپەردیته ناو دۆزەخەوه و لەتۆلەى بەدرۆخستەوهى پیغەمبەردا سزا بەدرى، حالى باشترە یان ئەو کەسەى رۆژى قیامەت دێتە سارای مەحشەرەوه و دانیایە لەسەرمنجامى خۆى و ئەمىنە لەعەزاب؟ بێگومان چون یەك نین و ناخێنە تەرازوى یەکتەرەوه! دەى گەواڤى { اَعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ } بەو بێستى خۆتان چى دەکەن بیکەن، دانیابن خودا بەکردار و پەقارتان ئاگادار و بینایە و هیچى ئێ گوم نابێ، بەگۆپەرى کردەوهکانتان پاداش و سزا و مەردەگرەنەوه، چاکە بەچاکە خراپە بەخراپە.

{ ۴۱ } إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ } بێگومان ئەوانەى کافرن و بپروا بە قورئان ناکەن، کەبۆیان نێردراوه، بەناپروا پەيامەكەى پەتەمەنەوه، ئەوانە بەدەخت و چارمەش و بەفەتارە چوون، لەپاساوى بێدینى خۆیاندا تۆلەیان ئێ دەستیندرى. { وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ } ۴۲ { لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ } بێگومان ئەو قورئانەى ئەوان بپروایان پێ نیه و پەتەى دەکەنەوه، بەرزو پیرۆزو بەرپەرچى نادریتهوه، هێ ئەوه نیه تانەى ئێ بەدرى، کەس ناتوانێ پوچى بکاتەوه، لەهیچ رۆیەکەوه بەدرۆ ناخێتەوه، هیچ نامەیهكى ناسمانى نیه بەدرۆى بختەوه، پارێزراوه لەهەموو کەمو کورپیەك، خودا نازلی کردووه و هەر ئەویش دەپارێزێ، { ۴۳ } مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِن قَبْلِكَ إِنَّ رَبَّنَا لَذُوْ غَفْرَةٍ وَذُوْ عِقَابٍ أَلِيمٍ } ناگوترێ بەتۆ لەلایەن ئەو موشریك و بتپەرستانەوه جگە لەوهى بە پیغەمبەرانى پێش تۆ گوتراوه، ئەوهى دەربارەى تۆ دەگوترێ، کە ساحیری، درۆزنى، شاعیری، شیتى... هتد. بە پیغەمبەرانى پێشووش گوتراوه، ئەوانیش وەکوو تۆ لەلایەن نەتەوهکانیانەوه بەدرۆ خراونەوه؛ گالتەیان پێ گراوه، بوختانیان بۆ هەلبەستراوه، ئەوان لەبەرەمبەر هەلۆیستى ناپەسەندى گەلەکانیاندا خۆراگرو پشوو درێژ بوون تۆیش وابەو چاو لەوان بکە. بێگومان خودای تۆ ئەى محمەد! خاوەن لیخۆشبوون و چاپۆشییە، بۆ ئەوانەى تۆبە دەکەن و لەتاوانەکانیان بەشیمان دەبنەوه، هەرودها خاوەنى سزای توندو دژوارە بۆ

نهتموهکه‌ی و نهتموه‌ی ئیسرائیل، هه‌بوو ئیمانی بێ هیناو هه‌بوو به‌یامه‌که‌یان پت کردوه، {وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ} نه‌گهر له‌بهر نه‌وه نه‌بوابه که له‌پیشدا بریاری خودا به‌وه دهرچوو، که به‌عه‌زایی کوکوژ کافره هورمیشیه‌کان له‌ناو نه‌باو ئاسه‌واریان نه‌بریته‌وه و هه‌کوو گه‌ل عاده‌و سه‌مود، زوو عه‌زایی بۆ دهناردن و له‌ناوی دهناردن، به‌لام حیکمه‌تی خودا واهاتوه: که تا رۆژی قیامت عه‌زاییان دواخوا نه‌وکاته تۆله‌ی سه‌رپنجی و سه‌ره‌رقیان ئی بستی، {وَاللَّهُمَّ لَيْسَ شَكٌّ مِنْهُ مَرِيبٌ} بێگومان کافره‌کانی هورمیش له‌گومانان به‌رامه‌بر هورنان و به‌یامه‌که‌ی رعت ده‌که‌نه‌وه.

{مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِلْعَمَلِ} هه‌رکه‌سێ له‌دو نیا دا کارێکی باش نه‌نجام بدا سودمه‌که‌ی بۆ خۆیه‌تی، که سێکیش خراپه‌ی کرد زیانه‌که‌ی له‌سه‌ر خۆیه‌تی، هه‌موو که‌سێ به‌گویره‌ی کرده‌وه‌کانی سزاو پاداش و مرده‌گریته‌وه ئیمان و باوهری په‌سه‌ندی هه‌بێ و کرده‌وه‌ی چاک بکا و بۆخۆی قازانجه‌و دهبیته‌ هۆی به‌خته‌وه‌ری خۆی، نه‌گهر له‌خودا یاخی بێ و ره‌فتاری به‌دبی زیانه‌که‌ی بۆ خۆیه‌تی.

کو‌تایی جزمی بیست و چاره‌م



{إِلَيْهِ يُرْدُ عِلْمُ السَّاعَةِ} زانیاری دهرباره‌ی قیامت و کاتی هاتنی هه‌ر بۆ خودایه که‌سی تر نه‌وه زانیارییه‌ی نییه. نه‌مه وه‌لامی په‌رسیاره و هه‌ک بێی په‌رسیاره‌که‌رێک په‌رسیار بکا و بێی: نه‌ری نه‌وه رۆژه که‌ی دهبێ که‌هه‌موو که‌س کرده‌وه‌ی خۆی دیته‌وه‌ی؟ {وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ} په‌رومردگار زانستی په‌های هه‌یه، هه‌ر میوه‌و به‌روبو میه‌ک له‌تویه‌کل و غونچه‌و هروێله‌کی خۆی بێته‌دهر خودا بێی ئاگاداره‌و دهرانی که‌ی دیته‌دهر، ئاگاداره‌ به‌وه‌ی مێینه‌ چی له‌مندا له‌دانی خۆی دا هه‌لگرتوه‌و چۆنی هه‌لگرتوه‌و که‌ی دمه‌دمنی ماوه‌ی حه‌ملی چه‌نده‌و چۆنه. زانیاری دهرباره‌ی قیامت عه‌ئید به‌خودایه، هه‌روه‌کوو چۆن هه‌موو زانیارییه‌کی غه‌یب و په‌نامه‌کی له‌خه‌زینه‌ی زانستی

﴿إِلَيْهِ يُرْدُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَيْنَ شُرَكَاؤُا أَدْنَاكَ مَا مَنَا مِنْ شَهِيدٍ﴾ ﴿١٧﴾ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَظَنَّوَا مَا لَهُمْ مِنْ نَجْجٍ ﴿١٨﴾ لَا يَسْمَعُ الْإِنْسَانُ مِنْ دَعْوَى الْآخِرِ وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَنْتَوِي قَنُوطًا ﴿١٩﴾ وَلَيْنَ أَذَقْنَاهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ هَذَا لِي وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُجِعْتُ إِلَى رَبِّي إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْنَى فَلْيُنَبِّئِ الْآخِرِينَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَلَيُذَيِّقَنَّهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا أَمْتَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَى بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاوٍ عَرِيضٍ ﴿٢١﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنَ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٢٢﴾ سَرَّيْهُمْ أَتَيْنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَقٌّ نَبِّئْنَاهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكُنْ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَشَيْدٌ ﴿٢٣﴾ أَلَا إِنَّهُمْ فِي مَرِيقَةٍ مِنَ لِقَاءِ رَبِّهِمْ أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُخْبِطٌ ﴿٢٤﴾

خودایه... {وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَيْنَ شُرَكَاؤُا؟ قَالُوا: أَذْنَاكَ مَا مَنَا مِنْ شَهِيدٍ} نه‌ی پێغه‌مه‌بر بێر له‌وه رۆژه به‌که‌روه‌وه نه‌وه ساته‌ وه‌خته‌ بێنه‌ره به‌رچاو که په‌رومردگار بانگی موشریک و بته‌هرسته‌کان ده‌کا له‌رۆژی قیامتدا، به‌شیوازی گالته‌وه لاهه‌رتی و سه‌رزمنشت کردن په‌رسیاریان ئاواسته ده‌کا و دمه‌هرمووی: گوان و له‌کوێن نه‌وانه‌ی ئیوه پێتان وابوو هاوبه‌ش و هاوشانی من و عیبادمه‌تتان بۆ ده‌کردن، ده‌ بانگیان ئی بکه‌ن با بێن شه‌فاعه‌تتان بۆ بکه‌ن، با سزاو عه‌زابتان ئی دووربخه‌نه‌وه، هه‌موو موشریک و بته‌هرسته‌کان وه‌لام دمه‌دمنه‌وه ده‌لێن: ئیعه‌ پیمان راگه‌یانده‌ی و به‌ناشکرا هاوار ده‌که‌ین که نه‌مه‌رۆ هه‌چ که‌س له‌ئیعه‌ ئاماده‌ نییه نه‌وه به‌رکێنی و دان به‌مو‌دا بێی که‌زاتی پاکت شه‌ریکی هه‌بێ، کێ هه‌یه نه‌مه‌رۆ نه‌وه حه‌قیقه‌ته‌ نه‌زانی که تۆ بێ شه‌ریکی.

﴿وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَظَنَّوَا مَا لَهُمْ مِنْ نَجْجٍ﴾ ﴿١٧﴾ رۆژی قیامت نه‌وه موشریک و بته‌هرسته‌کانی

غُلِيظٌ} بېگومان ئېمە پۇزى قىامت ھەوالى راست و دروستيان دەربارى بىر و پاومرو کردەموگانيان پى رادەگەپەنين، بەعەزابى بەئىش و زور سزايان دەمدینەو دە بهیج جوړى رزگاریان ئى نابى، ئەویش عەزابى دۆزەخە.

{^{۵۱} وَإِذَا أَلَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَكُنَّا بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ عَرِيضٍ} واتە: ھەرکاتیک رزق و رۆزیماندا بەئادەمیزادو بارى ژيانى خوښ بوو نازو نىعمەتى زۆرمان پىدا، تەندروستى و مال و مندالمان پى بەخشى، روو لەشووکرو ھەرمانبەردارى وەردەگپىرئى و لوتبەرزى دەنوینى و سەرپىچى ھەرمانى خودا دەکا، ئەسجار ئەگەر حال و وەزعی گۆراو تووشى شەپرو نەگبەتى بوو، ھەژارى و نەخۆشى و بەلاو کارەسات پەخەپان گرت دەست دەکا بەدووعا و پارانەو دە نوزە درىزى و ھاووارو فیغان بۆلاى خودا کە ئەو ناخۆشیانەى لەسەر لا بەرى! ئەمەش نیشانەى ئەو ھەپە ئەو بابایە کەسیکی بەرژەوئەند پەرست و مەصلەحەتچى، چونکە ئەو ئادەمیزادە لەکاتى تەنگانەو ناخۆشىدا خودا دەناسى و لەکاتى ھەرحى و ھەرزانى و لەش ساغدا ھاوار دەکاتە خودا و لەکاتى نىعمەتدا واز لەپارانەو دە خوداناسى دینى ئەمەش دەق دەشوبەیتە حال و وەزعی موشرىک و کافرەکان.

{^{۵۲} قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ثَمَرٌ كَفَرْتُمْ بِهِ مِنْ أَثَرِ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ} ئەى پېغەمبەر بەو موشرىکانە بلى: کە قورئان بەدرۆ دەخەنەو دە پەيامەگەت رەت دەکەنەو پىيان بلى: ئەو ھالەتان چۆن دەبى چ ھەلوئىستىک دەنوین و چى دەکەن ئەگەر لەواقىعدا قورئان لەخوداوە ھاتبى و ھەق و راست بى، پاشان رەتى بکەنەو بەدرۆى بکەنەو ھەق و نەگەن و کارى پى نەگەن، ئایا کەواقىع ئەو بى ئیوہ نابنە دوژمنى ھەق و صەواب؟!

{^{۵۳} سُبْرِهِمْ آيَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ} ئەو بەولاو بەلگەکانى راستى قورئان و نیشانەکانى ئەو کە لەخوداوە نازل بوو دەردەخەپن و ناشکرایان دەکەپن.

بەلگەى جوړاو جوړ لە ئاسۆکانى ئاسمانەکان و زەوىدا نیشانى ئادەمیزادى دەمدین: کە بریتىن لە مەخلووقاتى وەکوو خۆرو مانگو ئەستىرمەکان، ھەروا بەشوین پەکیددا

خۆیان ئى گوم دەپن و ئەو بت و صەنەمانەى لەدونیدا پەرسەشیان بۆ دەکردن ئەوویان نامىنى و ھىچیان بۆ ناگرئ ناتوانن کەمترین سودیان پى بگەپەنن، ئەوکاتە بەبىرىنى خۆیان دەزانن. بۆیان مەعلووم دەبى کەھىج پەناگا و مەلجەئىک نىیە پەناى بۆ بەرن لەعەزابى خودا بىيان پارىزى.

{^{۵۴} لَا يَسْأَلُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَؤُسْ قَنُوطٌ} ئادەمیزاد وەرز نابى لەو ھى داوا دەکا لەخودا خىرو خىراتى بەسەردا بپرىزى و مال و سامانى زۆرتى بى و تەندروست و دەسلەت زۆرى بەدرىتى، خو ئەگەر ئەو مەروفە شەپرو نەگبەتى توش ھات ھەژارى و نەخۆشى پەخەى گرت نىتر دونیای ئى تەنگو تارىک دەبى و ناھومىدى لەرەحمەتى خودا و پەشیمانى لەژياندا روى تى دەکا و پى وایە نىتر ئەم بەلاو ناخۆشیانەى لەسەر لاناچن و جاریکى تر تووشى خىرو خوښى نابیتەو.

{^{۵۵} وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ رَحْمَةً مِّنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَّهُ لَيُفْرِلْنَ هَٰذَا لِي} واتە: ئەگەر ئېمە پاش ناخۆشى و بەلاو موصىبەت خىرىکى پى ببەخشین؛ پاش نەخۆشى، تەندروستى پى بەدینەو، بەلاو کارەساتى ئى دوور بکەپنەو پاش ھەژارى و دەولەمەندى بکەپنەو، دواى زەلیلى و ژێردەستەپى نازادى و شکۆمەندى بۆ دەستەبەر بکەپن لەجىاتى ئەو ھى شوکرو سوپاسى خودا بکا، دەلى ئەمە مافى خۆمە بەسەر خوداوە، ئەمە ئاکامى تىکووشان و لىھاتویى خۆمە، {وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً} دەلى بپروام وانیە قىامت رابى، ئەو پەيام و ھەوالانەى پېغەمبەران رایانگەیاندو پوچ و بى بناغەن نەزىندوبوونەو ھەپە و نەحىساب و لىکوئینەو لەسەر تاوان، {وَلَئِنْ رُجِعْتُ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْخُسَىٰ} خو ئەگەر لەھەرزىکدا پېغەمبەران راست بکەن و زىندوبوونەو ھىساب و لىکوئینەو سزاو پاداش ھەپن ئەو خودا چۆن لەژيانى دونیادا نازو نىعمەتى بەسەردا رشتوم لەو دونیاش باشتىن شوین و پەلەوپاھە نازو نىعمەتى بۆ ئامادە کردوم واتە پى وایە چونکە لەدونیدا خىرو ھەپى دراومتى لەقىامەتیش مافى خۆپەتى کە نازو نىعمەتى بەدرىتى. {فَلَنَبْشَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِّنْ عَذَابٍ

سُورَةُ الشُّورَىٰ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ ۱ عَسَىٰ ۲ كَذَٰلِكَ يُوحِي إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ
 اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۳ لَمْ يَأْمُرْ بِالْمَنَافِعِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ
 الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ۴ تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ
 وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي
 الْأَرْضِ ۵ أَلَا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۶ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا
 مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ خَفِيفٌ عَلَيْهِمْ وَمَا أَتَتْ عَلَيْهِمْ يَوْكِلِي
 ۱ وَكَذَٰلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ
 حَوْلَهَا وَتُنذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَبَّ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي
 السَّعِيرِ ۷ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يَدْخُلُ
 مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ ۸ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۹
 أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَهُوَ
 عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۱۰ وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ
 إِلَى اللَّهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ۱۱

(الله) یه و بالادسته بهسمر بوونه و مردا، حه کیم و دانایه له
 نه نجامدانی کاره کانیدا، هرچی دمیکا له جیی خویدا یه و
 شیاو و له باره.

{ ۴ لَمْ يَأْمُرْ بِالْمَنَافِعِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ }
 خودایه هرچی له ناسمانه کان و زهویدا هه یه، هه موو شتیک
 بهنده و ملکی خودایه، نه و خاومنیانه و بهدیه تیانون،
 بهر یومیان دهباء، بهویستی خوئی خه لقیان دهکا و
 دهیانفه و تینی، خوئی بالادسته و شکومهنده بهسمر
 بهدیه تیانونه کانیدا کیپریاو گهورمی همر له خوئی دی،
 { ۵ تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ } نزیکه ناسمانه کان له
 هه بیته و شکومهندی خودا که بهسمریان غالب و بالادسته
 شهقار شهقار ببن، یان نزیکه ناسمانه کان شهق ببهن له بهر
 نهوهی نهومنده فریشته یان لهسمره، { ۶ وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ
 بِحَمْدِ رَبِّهِمْ } فریشته کان بهرده و امن لهسمر تهسبیح و
 تهقدیسی خودا، شوکرو سوپاس دهخنه پال تهنزیه و
 تهقدیس { ۷ وَتُنذِرُ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَبَّ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي
 السَّعِيرِ } و تهنذری یوم جمع لاریب فیه فریق فی الجنة و فریق فی
 السعیر

هاتنی شهو و پوژو دووباره بوونه و میان بهه میشهیی و به
 یاساو ریسیاهی کی توکمه و سه رسوهرینه، هه روهها روداو
 ترسانکه جوړاو جوړه گانی تریشقه و زریان و لافاو
 بومه لهرزه... گهورمی و سه رکهشی کیوهمکان و پان و پوژری
 دمریو و دهریالوشه کان، دیمه نی سه رنج راکیشی روهک و
 دارستانه کان و گول و گولزاری جوړاو جوړیان! هه روهها نه و
 روداوانه کی که لهسمر زهوی روو دمدن لهسمر دهستی
 جهنگاو مرانی سوپای نیسلام و رزگار کردنی زور و لات و
 روخاندنی نیمپراتوری ته گهوره گانی فارس و روم و
 بلا و بوونه و نیایی نیسلام تیپاندا..... { ۸ أَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ
 أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ } ؟ کیفایه ته خودا بوخوئی شایه ته
 لهسمر کردار و گوفتاری ئاده میزاد هه موویان به خاودن باومرو
 بی باومریانه وه هه روا کیفایه ته خودا خوئی شایه تی دمد
 لهسمر نهوهی که قورئان له لایمن خوینه نازل بووه.

{ ۹ أَلَا إِلَهُمَّ فِي مِرْيَةٍ مِّنْ لِّقَاءِ رَبِّهِمْ أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ }
 ناگاداریه و بزانه نهی موخاطب نه و مله و پانهی قورمیش و
 هاو وینه کانیان له شک و گومانان دمریاری زیند و بوونه وه
 حیساب و لیکولینه وه و سزاو پاداش.

کوتایی سوره تی فصلت



سورة الشوری

{ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ }

{ ۱ حَمْدٌ ۲ عَسَىٰ } لهو میپیش چهند جاریک نامازمان بو نهوه
 کرد که مهبهست بهم پیته پچر پچرانه نهوه یه، کهسمر ناسایی
 قورئان بچه سپینی، نهوه دمدرکینی که قورئان لهم پیتانه
 پیکهاتوو و نیتر کی نازایه و له خوئی رادمینی با لهو جوړه
 پیتانه که لامیکی و مکوو قورئان بخته روو!
 { ۳ كَذَٰلِكَ يُوحِي إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ }
 و مکوو نه و نیگا و سروشهی بو تو نیردراوه نهی محمدا نیگامان
 بو پیغه مبه رانی پیش تو کردوو، لهم سورمه دها نهی
 پیغه مبه نیگامان بو کردوو، که بانگه وازی ئاده میزاد بکهی
 بو یه کتابه رستی و راستی پیغه مبه ریه تی و پرواگردن به
 زیند و بوونه وه و رابوونی هیامهت، نه و کهسهی نیگات بو دهکا

الرَّحِيمُ} داوای لیخو شیبوون دمکهن له خودا بۆ بهنده موسولمانانهکان، جا که فریشته دوعای لیخو شیبوونتان بۆ دمکهن، به مهرجی نهومیه خو تان خاو من باومرین و بۆ خوستان تۆبه له تاوان بکهن و نیمان بهینن، دنیابن خودا لیخو شیبوونی زۆرهو فره بهرهممه و پرهممه تی بهشی هه موو شتی که دهکا.

{^۶ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِيفٌ عَلَيْهِمْ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ} نهوانه ی بتپهرستن و چهند بت و صه نه میکیان کردوو به خودا و به ندایه تییان بۆ دمکهن، خودا ناگادار و چاودیره به سه ریانه وه. کار و کردمو میان دنوو سی و سزاو پاداشتیان دهادته وه، نه ی پیغه مبه ر نه تۆ بهر پرس نیت له هیدایه تدانیان، تۆ ناتوانی به زۆره ملی و تۆپزی نهوانه بخه یه سه ر نایین،

{^۷ وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا تَنْذِرُ أُمَّ الْقُرَى وَمَنْ حَوْلَهَا} هه ر و مکوو چۆن له ومپیش نیگامان بۆ پیغه مبه رانی پیش تۆ به زمانی نه ته ومه گانیان بۆ ناردوه، نیگامان بۆ تۆ به زمانی عه رمی ناردوو بۆ نه وه ی سه ره تا دانیشتوانی مه که وه دوروبه ری و نه مجار هه موو ئاده میزاد به گشتی له عه زابی خودا بترسینی، چونکه په یامی تۆ گشتیه و بۆ هه موو گیتییه {وَتَنْذِرُ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ} هه روه ا بۆ نه وه ی ئاده میزاد بترسینی له رۆزی قیامه ت و روداو مگانی، نه و رۆزی گیانه کان له گه ل جه سه ته کان یه که ده گرنه وه و گومان له رابوونی نه و رۆژده ا نه و هه موو ئاده میزاد له ساری مه حشه ردا کۆ ده کری نه وه و حیساب و لی کۆلینه ومه یان له گه ل ده کری، دوا ی حیساب و لی کۆلینه وه ده کری نه دوو بهش به شیکیان به وه ی نیمان هینانیان و کرده وه ی چاکیان ده کری نه ناو به هه شتی رازا وه وه، به شیکی تریان به وه ی کوفرو خراپه کاریانه وه راپیچی ناو دۆزه خ ده کرین.

{^۸ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ} نه گه ر خودا بیویستایه هه موو ئاده میزادی ده کردنه یه که نه ته وه و په په رمی نایینیکیان ده کرد، نایینی حه ق یان نایینی گومرا و سه رنی شیوان، وه ی ویستی خودا له بنه رمتدا و ابو وه که

دابهش بین به سه ر جه ند نایین و بیرو باومرینکدا، خودا بۆخوی به ویستی نه زه لی خوی زانیویه تی ئاده میزاد به هه وه سی خو یان نیختیاری هیدایه ت یا کوفر ده گهن، خودا بۆخوی هه کیه م و دانایه کرده ومه گانی هه موو پر حیکمه تن، نهوانه: که رپبازی گومرای هه لدمبزی رن سه ته مکارو موشریکن رۆزی قیامه ت شه فاعه تکاریان نه و که س ناتوانی سزایان لی دوور بخته وه.

{^۹ أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ فَإِنَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُخْبِي الْمَوْتَى وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ} واته: به لکوو نه و کافر بی دینانه چهند خودا درۆزنه یه کیان بۆخویان بریار داوه له جیاتی خودای زانا و داناو به دیهینهر ده یانه رستن، پییان وایه فریایان ده که ون و شه فاعه تیان بۆ ده گهن، نهوانه به هه له جوون، نه گه ر خودای حه ق ده پهرستن و ده یانه وه ی به ندایه تی بۆ خودای حه ق بکهن نه وه (الله) وه لییه و خودای حه ق و فهدرو صه مه ده، هه ر نه و به دیهینهر و رزق و رۆژیدره، هه ر نه و دمتوانی مردو زیندوو بکاته وه، نه و به سه ر هه موو شتی که دا بالاده ست و به ده سه لاته.

{^{۱۰} وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ} نه و خودایه ی نه م نیگا و سه وشه ی بۆ من ناردوو وه نه و فه رمان و حوکه م بریاره ی پی داوم (الله) یه و خودای منه له هه موو ئیشیکمدا پشت به و ده به ستم و هه موو کاریکم به و ده سپی رن، تۆبه و گه رانه وم بۆلای نه وه و هه ر نه و به خودا ده زانم.

{^{۱۱} فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ} به دیهینهری ناسانه گان و زه وییه، له نه بوونه وه هینا ویتییه وجود. {جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُكُمْ فِيهِ} بۆ ئیوه ی دروست کرده وه له ره گه زی خو تان ئافه رت بۆ نه وه ی به هویانه وه دل ئارام بن. نژادو ره چه له کتان درپژه بکیشی و دوا برا و نه بن، چین له دوا ی چین بی نه گۆره پانی ژیا نه وه، هه روه ا له ئاژهل و گیانه به رانی تریش نیرو میی دروست کرده وه ئیوش و گیانه به رانی تریش به وه ی زاوژی نیوان نیرو میینه تانه وه زۆرتان ده کا و به ناو زه میدا بلاوتان ده کاته وه، بۆ نه وه ی هه ری که تان به نه رکی سه رشانی خوی هه لسه و کاری خوی نه نجام بدا. {لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ} هه یح شتی

و مگوو خودا ناچی و خودا له هیج شتیک ناکا، تاكو تهنه نهایه له زاتو له صیفاتدا، دمه لاتو حیکمه تو زانیاری له هه موو بونه موو جوداوازه، {وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ} هه موو شتیک دمبینی، هه موو دمنگیک دمبیستی، نهینی و ناشکرا، گه وره و بجو کو کهم زور لای نهو چون په که و هیج شتیک نیه له نهو نادیار بی!

{لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ} کللی گه نجینه ی ناسمانه کان و زهوی لای خوویه تی، به ویستی خوئی رزق و روژی دمه خشخ بۆ هه ندیک زورو بۆ هه ندی کهم و بۆ هه ندی مامنا و مندو بری هه زار دمکا و بری دهوله مهند دمکا. هه موو کارهکانی پر حیکمه تو له جایی خویدان و ناگاداری هه موو شتیکه.

{شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ} نهی ئاده میزادینه نهی ئومه تی موحه ممه دا ئایینی کهمان بۆ ناردون هه ئبزارده و په سه ند، ئاینیکه له وه پیش نووح و مووسا و عیسا بانگه وازیان بۆ کردووه، هه موو پیغه مبه ران نهم ریبا زه میان گرتوته به رو جیهادیان بۆ کردووه، هه موو پیغه مبه رهاکان بانگه وازیان بۆ په کتاپه رستی و راستی پیغه مبه رایه تی و رابوونی قیامه تی و زیندو بوونه وه کردووه، هه ر له جه زمرتی نووحه وه که دوا ی ئاده م په کهم پیغه مبه ره تا ده گاته سه ر ختمه ی پیغه مبه ران هه موویان له بنه ماکانی ئاییندا په ک بوون و په ک په یامیان به نه ته وه ماکانیان راگه یاندووه، نه وه ی که بۆ ئیوه نیردراوه نه ی ئومه تی موحه ممه د هه مان په یامه، که بۆ نووح و ئیبراهیم و مووسا و عیسا مان ناردووه، هه موویان بنه ما ی په یامه که ی په کتاپه رستی و ئیمان به پیغه مبه رایه تی و ئیمان به رابوونی قیامه تی بووه، هیچیان جودا وازیان له م په یامانه دا نه بووه. {كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ} زور قورسه له سه ر شانی به تهرسته کان، که واز له بیروبا وهری خو یان به ئین بانگه وازی په کتاپه رستیان بۆ هه زم نا کری. {اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ} په رومردگار بۆ هیدایه تی و ئایینی خو ی کهسانیک هه لده بزیری که بیه وئ به خته وهریان بکا ته و فیه ی هه ندی کهس دمدا بۆ ئایین و به ندایه تی کردن. که به ویستی

فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُكُمْ فِيهِ لِيَافِئَكُمْ فِيهِ أَنْ تَتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١١﴾ لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٢﴾ شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ﴿١٣﴾ وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْوَعْدُ بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى لَفُضَّ بَيْنَهُمْ وَلَكِنَّ الَّذِينَ أُورِثُوا الْكُتُبَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مِرْيَ سٌ ﴿١٤﴾ فَلِذَلِكَ فَادْعُ وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ قَوْمٍ وَقُلْ مَا مَنَعْتُ إِذَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كُتُبٍ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمْ اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا أَعْمَلْنَا وَلَكُمْ أَعْمَلْنَا كُمْ لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾

خو یان بۆلای خودا بگه رپنه وه و هه یلی تاعه تکرده و خودا په رستی بکه ن، {وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْوَعْدُ بَيْنَهُمْ} جودا وازی له بیروبا وهردا نه که وه ته ناو شوینکه و توانی ئایینه کانه وه مه گه ر دوا ی نه وه ی زانیاریان بۆ هات و به لگه میان له سه ر راست گرایه وه زانیان که په رته وازی و گومرایی و به دبه ختی، نه وه ی هه ئینان بۆ گومرایی و ره چاو کردنی کاری ناپه سه ند سه ر ره قی و لوتبه زی و بوغرای و به رژه و مند په رستی و پاریزگاری په وه پایه ی دونیاییه. ده ترسن به موسولمان بوونیان دمه لاته ره و الهیه کانیان له کیس بجن. {وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى لَفُضَّ بَيْنَهُمْ} نه گه ر له به ر نه وه نه بوایه که خودا له نه زه لدا بریاری دا وه که نه ته وه ی پیغه مبه ر به عه زایی کو کوژ له نا و نه با و سزا و عه زادیان لای هه لگیرا وه بۆ روژی قیامه تی، نه وه هه ر زو و عه زایی سه ختی بۆ دهناردن و دوا برای دکردن. {وَإِنَّ الَّذِينَ أُورِثُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مِرْيَ سٌ} بیگومان نه وانه ی نه هلی کیتابن و

تهورات و نینجیلیان له پېش خوځانده و بؤ ماومته و ده، له شك و گوماندا دژبن، نایبني ناسمانی خوځان گورپوه، شوین بیروباو وړی مالم و قهشه فیلبازمکانی خوځان کهوتوون، نه وانه به نارمزی خوځان تمفسیری دمقه ناسمانییه کان دمکه، کوځرانه لاسای باوک و باپرو پیاوه نایبنيه فیلبازمکانیان دمکه نه و ده، سمریان ئی شیوا و ده و سمراسیمه و سمرگهردانن. همر له بهر نه و ده ش نیمان به به یامی هورشان ناهینن موحه مده به درؤ دمخه نه و ده.

{^{۱۵} قَبْلَ ذَلِكَ فَادْعُ وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ} نهی پیغه مبهرا له بهر خرابی تمفرمه و پهرته و ازمی و زیانگه یانیدن به کومه ل بانگه وازی مهردوم بکه بؤ نه و نایبنيه حهق و راسته، پهرومردگار نایبني نیسلامی بؤ دانای. بهر دموام به له سمر نه منجمادنی نه رکه کانی نه و نایبنيه به یامی خوت بگه یه نه و چونت همرمان پئ کراوه ناوا هه لئس و کهوت بکه، {وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ} نهی پیغه مبهرا شوین هه و ده و هه و سی موشریکه کان مه که و ده، {وَقُلْ آمَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ} نهی پیغه مبهرا به ناده میزاد رابگه یه نه: من پروام به هه مو و نه و نامانه یه هه یه: که خودا نار دوونی بؤ پیغه مبهرا، که بریتین له تهورات و نینجیل و زه بور و صحوف، جودا وازی ناخه مه نیوانیانه و ده هه موویان به که لای خودا دزمان، ناچه پیری نه وانه و ده که پروایان به هه نديکیان هه یه و هه نديکیان رمت دمکه نه و ده و مکوو جووله که و نه صارا. {وَأُمِرْتُ بِالْعَدْلِ يَنْتَكُمُ} همرمانم پئ کراوه که به عه داله تکاری کاروبارو کیشه تان په کالاً بکه مه و ده، {اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ} خودا خودای نیمه و نیو ده. به دیه یه نه و به خپو کهرمانه، همر نه و خودای حهق و راسته که سی تر شیواو خودایه متی نه. {لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ} سزاو پاداشتی کردموی خومان بؤ خومان، سزاو پاداشتی کردموی خوتان بؤ خوتانه نیمه له کردموی نیو ده دووره په ریزین و لئی بهر برسیار نین، {لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ} کیشه و دمه دمه نیه له نیوانماندا پیویست ناگا و نایکه یه، چونکه حهق ناشکراو عیانه و مکوو خور له کاتی نیو ده و ده. {اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ} خودا رؤزی قیامت له سارای مه حشرده نیمه و نیو ده کؤ دمکه ته و ده، عادلانه نیوانمان دمکا، همر که سه به سزاو پاداشتی خوی دمکا.

وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتَجِيبَ لَهُ حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿١٦﴾ اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ﴿١٧﴾ يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَ فِي السَّاعَةِ لِئَلَّا يَسْتَلَيْمَ بَعِيدٌ ﴿١٨﴾ اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿١٩﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ ﴿٢٠﴾ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُتِنَ بِهِمْ سَبْعَ مَرَّاتٍ وَلَئِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ يَنْزِلُ فِي السَّاعَةِ لَظَنُّوا بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٢١﴾ وَمَا يُنَادِيهِمْ فِي زُجْرِهِمْ أَنْ أَتَوْا بِمَوْعِدَةٍ مِنَ اللَّهِ وَمَا هِيَ إِلَّا أَنْذَارٌ لِقَوْمٍ يُظَلَمُونَ ﴿٢٢﴾

{^{۱۶} وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتَجِيبَ لَهُ حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ} نه وانه دمه دمه دمکه دمر باره نایبني خودا دوی نه و ده هه ندي خه لک به پیری و ده چون و موسولمان بوون، به لکه ده یه نه و ده له سمر بؤ چونه کانیان، به لکه کانیان لای خودا پوچن، به به لکه ناژمیردرین، هیچیان پئ ناچه سپن، نه وانه له سمر نه و ده له نیوانمانیه عه زابی خودایان له سمر، رؤزی قیامتیش عه زابی سهختیان بؤ ناماد مکراره.

{^{۱۷} اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ} نه لای خودایه کی و هه یه کتبه ناسمانییه کانی نازل کردون بؤ سمر پیغه مبهرا نی به حهق و راستی، به به لکه و موعجیزه و ده، له نامه ناسمانییه کاندا یاسای پر عه داله مت و ویزدانی رون کردونه و ده، بؤ نه و ده ناده میزاد کان کیشه ی ناو خوځانیان پئ په کالاً بکه نه و ده، {وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ} نه تو جوزانی نهی پیغه مبهرا هه و ده همر که سی که شیواو خیطاب

یان به ئەندازمى هاوەلدانان تاوانە. {فَإِنْ يَشَأْ اللَّهُ يُخْزِمَهُ عَلَى قَلْبِكَ وَيَمْحُ اللَّهُ الْبَاطِلَ وَيُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ} ئەگەر تۆ ئەمى موحەممەد درۆ لەسەر خودا ھەلبەستى، خودا ئەگەر بێھەوى دلت مۆردەکا، ھەرچى زانیارى يەك پێت دراوہ لیمان دەستاندیەوہ کى جورنەت دەکا درۆى وا ھەلبەستى، مەگەر کەسانیک وەکوو خۆیان گومراو دل مۆر کراو و نەقام، پەرۆمردگار بەتال پوچ دەکاتەوہ و حەق دەچەسپێت، جا ئەگەر ئەو پەيامەى موحەممەد ھیناویەتى پوچ و بى بناغە بوايە خودا زوو دەى پوچاندەوہ، خودا نایىنى ئیسلام دەچەسپێت و بە قورئان رونی دەکاتەوہ، بە موعجیزەى گەورە پشتگیری دەکا، بێگومان پەرۆمردگار زانیارى بەفراروانە و دزمانى چى لە دل و دەرۋونى بەندەکانیدا ھەيە.

{۲۵} وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ} پەرۆمردگار تۆبە و پەشیمانی لە بەندە گوناھبەرمەکانى و مەردەگەرى، لەتاوانى رابوردویان خۆش دەبى، دزمانى چى دەکەن لەخێرو شەر.

{۲۶} وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُمْ مِّن فَضْلِهِ} پەرۆمردگار وەلامى ئەو ئادەمیزادانە دەداتەوہ: کە برۆیان بە تەنھایى خودا و پەيغەمبەرایەتى موحەممەد ھیناوە و ھەمانبەردارى ھەرمەن و جەلەوگەرییەکانى خودای خۆیان، کردەوہى چاک ئەنجام دەدەن، ئەوہى داواى ئى دەکەن بەزیادەوہ پاداشیان دەداتەوہ. {وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ} بۆ بى برۆا و موشریکەکان لەرۆژى قیامەتدا عەزابى دژوار نامادەگراوہ، تۆلەى گوڤرو بێدینیيەکەیان ئى دەستێنن.

{۲۷} وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَكِن يُنْزِلُ بِقَدْرِ مَا يَشَاءُ إِلَهُ عِبَادِهِ خَيْرٌ بَصِيرٌ} ئەگەر پەرۆمردگار لە دۇنيادا زیاد لەپێویست رزق و رۆژى بۆ بەندەکانى دەستەبەر بکا لەخۆیان بایى دەبوون و وێژدان و مەروڤایەتییان نەدەما، شتى وایان داوا دەکرد: کە شیاوی داواکردن نەبى، ھەئسو کەوتى وایان ئەنجام دەدا لە ھەئسو کەوتى ئادەمیزاد نەچى، وەلى خودا بە حیکمەت و دانایی خۆى بە ئەندازە و دەسەندە رزق و رۆژى دەدا بە بەندەکانى، ئەوئەندەیان دەداتى لە بەرژمەندییان بى و حیکمەتى خودایى داخوازى بى، کەسێک

{۲۲} تَرَى الظَّالِمِينَ مُخْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُمْ وَاقِعٌ بِهِمْ} ئەتۆ دەبینى ئەمى پەيغەمبەر! یان ھەرکەسى ئامادەباشى دیتنى تێدایى، دەبینى ستەمکاران رۆژى قیامەت لەترسى عەزاب زەندەقیان چووہ، ترسى سزای کردەوہکانى دۇنيایان ھەيە، لیوئەرمەیان بى کەوتووہ، بترسن یان نەترسن بەتەئکید سزای کردەوہکانى دۇنيایان دیتەوہ رێیان و یەخەیان دەگەرى! {وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْحَاتِ الْجَنَّاتِ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ} ئەوانەى برۆیان بەتەنھایى خودا و پەيغەمبەرایەتى ھەزرتى موحەممەد ھیناوە، پابەندى ھەرمەن و جەلەوگەرییەکانى پەرۆمردگارن ئەوانە لەقیامەتدا لەناو باخ و باخاتى بەھەشتدا ژیان بەسەر دەبەن، لەخۆشترین شوێن حیڤاگان بۆ دانراوہ تێیدا رادەبویژن و حییا بوی بۆیان ئامادەيە. ئەوانە لای خوا بەرێژن، ئەمەش لەژووری ھەموو نەعمەتیکەوہيە.

{۲۳} ذَلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ} ئەم پاداش و ناز و نەعمەتە زۆرو گەورە و ھەمە جۆرە لەبەھەشتى بەریندا ھەيە و دەبى و شک و گومانى تێدا نیە، خودا مزگێنى دەدا بەو بەندەنەى کە بیروباومرى راست و کردەوہى چاک و پەسەندیان ھەيە. {قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى} ئەمى پەيغەمبەر! بە قورمیشییەکان بلێ: من لەپاساوى بانگەوازی کردن و تیکۆشانەدا بۆ ئەوہى ئێوہ بێنەم سەر رێگای راست چ پاداش و نەفەئیکى دۇنيایى لەئێوہ داوا ناکەم، نامەوئ کرئ و موکافەئەيەکم بەدەنئ، وەلى ئەوہى من داواتان ئى دەکەم بریتىە لەوہ تەقەدیری صیلەى رەھەم لەگەل بکەن، ئەمرى خزمایەتیم بۆ ئێوہ بەرچاو بگرن رێزى خانەوادەم بگرن و شەر و نەگبەتى خۆتانم ئى لابەدەن، {وَمَن يَقْرَفَ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيهَا حَسَنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ} کەسێک چاکەيەك بکا، چاکەکەى بۆ دەنووسرى و ھەرامۆشى ناکەین پاداشى بۆ زیاد دەکەین، بێگومان خودا لەزۆر خراپە خۆش دەبى و چاو بۆشى دەکا، چاکەى کەمیش زیاد دەکا و دوو چەندەنەو چەند چەندەنەى دەکاتەوہ، {۲۴} أَمْ يَقُولُونَ: افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا} بەئکوو دەلێن، موحەممەد لەسەر خودا درۆى ھەلبەستووہ، راست ناکا: کە دەلێ: من پەيغەمبەرم و پەيامم بۆ ھاتووہ. ئەم ھەئوێستەى کافرەکان لە ھاوەلدانان تاوانترە،

شیایو دهوله مه‌ند بیوون بی، دهوله مه‌ندی دهکا، که سیک
هه‌زاری له به‌رژموندی بی هه‌زاری دهکا، بیگومان خودا
خه‌برداره به به‌نده‌کانی و ده‌زانی چی له به‌رژموندیانه،
بینایه به‌وهی شیاهه بیان.

{ ۲۸ وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ
الْأُولَى الْخَمِيدُ } به‌رومردگار خودایه‌کی وه‌هایه باران ده‌بارینی
له‌کاتی پیوسته‌دا، دای نه‌وهی ئاده‌میزاده‌کان ناهومید دم‌بن و
له‌به‌ر بی ناوی تینیان بۆ دئ، دونیای روناکیان له‌به‌رچاو
تاریک دم‌بن، نیت به‌رومردگار بارانیان بۆ ده‌بارینی و فه‌یض و
ره‌حه‌تی خوی ده‌رژینی به‌سه‌ریاندا، پیوستیان دابین ده‌کا و
زه‌وی و زارو ئازده‌لیان تیر شو دم‌بن بیرو کانیایان ده‌ته‌قن و
پیداویستی ژانیان بۆ ده‌سته‌به‌ر دم‌بن، به‌رومردگار خاوم‌ن و
کار هه‌لسورینه‌ریکی داناو زانیه، شیایو هه‌موو جه‌مدو
سو‌پاسیکه.

{ ۲۹ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِنْ دَابَّةٍ }
بریک له به‌لگه و نیشانه‌ی ده‌سه‌لات و توانای خودا به‌ده‌یه‌نیانی
ناسمانه‌کان و زه‌وییه به‌و شیوه ریک و پیکه. هه‌روه‌ها
به‌ده‌یه‌نیان و بلا و کردنه‌وهی نه‌و جه‌مه‌که زینده‌و‌رو
گیانله‌به‌رانه‌ی له ناسمانه‌کان دان و نه‌وهی به‌ناو زه‌ویدا دین و
ده‌جن. به‌فریشته و ئاده‌میزاد و جندو‌که و ئازده‌ل و باقی
گیانله‌به‌رانی زۆرو هه‌مه‌جه‌ور به‌هه‌موو شیوه و شکل و
روخسار و سروشتیانه‌وه... { وَيَسْأَلُكَ عَنِ الرُّوحِ قُلُ الرُّوحِ مِنْ
أَمْرِ رَبِّي - الإسراء/ ۸۵ } که‌وابی ئاده‌میزاد چی بکا ناتوانی
بزانی ژیان چی‌وه له‌چییه و په‌یدا‌بووه، به‌ده‌قی قورئان
خودا زانیاری له‌و به‌وارد‌دا عانی‌د به‌خوی کردووه. به‌لام
زینده‌و‌مه‌کان بۆ خویان نیشانه‌ی خودرمتی خودان، به‌لگه‌ن
له‌سه‌ر ده‌سه‌لات و کار دروستی به‌رومردگار.

{ ۳۰ وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ لِمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ }
هه‌رچی توشتان دئ نه‌ی ئاده‌میزادینه له‌به‌لاو ناخوشتی
له‌ئیش و ئازار و نه‌خوشتی، له‌گرانی و شه‌رو هه‌راو ترس و
بیم... هتد. هه‌مووی به‌هوی بری کرده‌وهی خو‌تانه‌ومیه
له‌ناکامی هه‌ندی هه‌لو‌یستی ناله‌بار و تاوانکاریتانه‌وه په‌خه‌ی
گرتوون، نه‌و به‌لایانه تو‌له‌ی تاوان و قه‌رمبووی

وَمِنْ آيَاتِهِ الْمَوَارِدُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿٢٨﴾ إِنَّ يَتْلُو سِكْرِ الرِّيحِ
فَيُظِلُّنَ رَوَاكِدَ عَلَى ظُهُورِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ سَكِرٍ شَكْرٍ
﴿٢٩﴾ أَوْ يُوقِفُهُمْ بِمَا كَسَبُوا وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ ﴿٣٠﴾ وَعَلَّمَ الْإِنسَانَ
مِمَّا كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ ﴿٣١﴾ مَا أَوْعَدُهُمْ مِنْ غَوْ قَتَعَ
لِخَيَاطَةِ الْإِنْسَانِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى رُءُوسِهِمْ
يَتَوَكَّلُونَ ﴿٣٢﴾ وَالَّذِينَ يَحْمِلُونَ كِبَارَ الْأَثَمِ وَالْفَوَاحِشِ وَإِذَا مَا
عُذِبُوا هُمْ يَقْتُمُونَ ﴿٣٣﴾ وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٣٤﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِمَا
أُنزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٣٥﴾ وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا مَن عَفَا
وَسَلَحَ مَلَكُومَهُ عَلَى اللَّهِ إِلَهُ الْفَالِقِينَ ﴿٣٦﴾ وَلَمَّا تَصَوَّرَ
بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَئِكَ مَاعْلَمِهِمْ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٣٧﴾ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ
يَكْفُرُونَ الْكَافِرِينَ وَتَبْعُونَ فِي الْأَرْضِ بِحَقِّ الْحَقِّ لَوْلَئِكَ لَهْمُ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٣٨﴾ وَلَمَّا صَبَرُوا وَصَفَرْنَا فِي ذَلِكَ لَمَّا نَظَرُوا الْأَكْوَ
بِئْسَ الْبَصِيرَةُ ﴿٣٩﴾ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤٠﴾ وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ
لَمَّا رَأَى الْعَذَابَ يُتَوَلَّوْنَ هَكَذَا مِنْ مَرَّةٍ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤١﴾

خراپه‌کاریتانه، وپرای نه‌وه‌یش له‌زۆر تاوانتان خو‌ش بووه و
چاو‌پوشتی ئی کردوون.

{ ۳۱ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ
وَلَا نَصِيرٍ } ئیوه نه‌ی تاوانبار و کافرو بی پرواکان ناتوان
خودا ده‌سه‌وسان بکه‌ن له هه‌ر به‌لاو موسیبه‌تیک خودا
بی‌هوی په‌خه‌تان بگری و بیگومان تووشتان ده‌بی و
ده‌تانگریته‌وه، جگه له‌خودا که‌س نییه بتوانی لیتانی
بگریته‌وه، هه‌ر خودا ده‌لی و یارمه‌تیده‌ری ئیوه‌یه و
کاروبارتان هه‌لده‌سورپینی.

{ ۳۲ وَمِنْ آيَاتِهِ الْجُرَارُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ } بریکه له‌به‌لگه و
نیشانه‌ی خودرمتی خودا رو‌یاندنی که شتی زه‌به‌لاح و کیو
ناسا، که‌می به‌و قورسی و زه‌به‌لاحیه‌ی به‌ویستی خودا به‌ناو
ده‌ریادا دئ و ده‌جن و خو‌تان و کالاتانی بی ده‌گو‌یزنه‌وه.

{ ۳۳ إِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ فَيَظْلَنَ رَوَاكِدَ عَلَى ظُهُورِهِ } نه‌گه‌ر
خودا بی‌هوی که‌شتیه‌کان بووستینی، با هه‌لناکا که (با)
نه‌بوو که‌شتیه‌کانیش له رو‌یشتن ده‌که‌ون به‌سه‌ر ئاوه‌که‌وه

یَفْعُرُونَ} نه گهر خراپه په کیان له گهڼ کړا رقیان هه لساو دمه لاتیان یوو توله بستیڼ رقی خوږیان دمخونه وه، لیبور دن رمجاو دمکهن له بهر خاتری خودا تاوانکار عهفوو دمکهن.

۳۸} وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ} نه وانه ی به پیر بانگه وازی خوداوه جوون و پابه ندی همرمان و جلوه و گری خودا بوون و هاوه لیان بؤ دانه ناوه و به بئ شهریکیان زانیوه، شوین په یامی پیغه مبهرمکانی که وتوون و پروایان به زیندوو بوونه وه هه بووه. **{وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ}** به ریک و پیک نو یژمکانیان نه انجامداوه و نه انجام ددمن، به خوشوع و خوضوع وه له کاتی خو یاندا به جیان دهینن! **{وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ}** همر کاریک گرنکیان بیته پتش به راویژو راوو ته گبر لی دموکله وه و پلانی بؤ دادنه یڼ و جبه جی دمکهن، دانانی رابرو همرمان پروا و کار به دهستی گه وره به راویژو دمنگدان دیاری دمکهن. **{وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ}** لهو رزق و رژییه ی پیمان به خشیون له پینا وازی بوونی خودا لیان مال و سامانی خو یان دمه خشن، خیر و خیرات دمکهن، بیگومان مال به خشین دمبیته مایه ی هیزو توانای گهل و ولات، حکومته پئ به هیز دمبیت، گهو کوړی ناو کومه ل کهم دهکاته وه، په کیته و ته پای کومه لی پئ دهسته بهر دمبی، خوشه و یستی دهخاته نیوان دموکله مهندو هه ژاران وه. **۳۹} وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ}** همرکاتی نه و خاوم باومرانه دهست دریژیان کرایه سر به وره بهرزو چاو نه ترسیه وه بهرمنگاری سته مکار دمنه وه و به گزیدا دهچنه وه، چونکه به گزدا جوونه وهی دهستدریژیکار پیویسته و ناب موسولمان ژیر دهسته یی و چه وسانه وه قبول بکا،

۴۰} وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا} توله ی خراپه خراپه به نه ندازه ی خو ی، ناب زیاد له نه ندازه توله بستیڼیته وه. **{إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ}** خودا سته مکارانی خوش ناوین، نه نه وانه ی سمرقا دهست دمکهن به تاوان، نه نه وانه ی له توله ستانده وه د زیدمړه دی دمکهن!

۴۱} وَلَمَنِ انْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ مَسْئَلٍ} بیگومان که سی دهستدریژی بکریته سهر و سته می لی بکری و توله

دمهیننه وه. **{إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ}** بیگومان له هات و چوی که شتی به کاند، به لگه ی گه وره هه له سر دمه لاتی و توانای پهر و مردگار بؤ که سیك خاوم صهبر و نارام بی، خو گرو وره بهرزب لهر به لاو موسیبه ت پشوو دریژ بی بؤ نه منجمدانی کاری چاک و خودا په رستی، زور شوکرانه ژمیر بی لهر نیه ته کانی خودا.

۴۲} أَوْ يُوقَهُنَّ بِمَا كَسَبُوا وَيُغْفِرُ عَنْ كَثِيرٍ} یان نه گمر مه یی هه بی نه و که شتیانه نقوم دمکا به هوی تاوانی نیوهی سمرنشین، له زور تاوانیستان خوش دمبی، یان له زور تاوانبار خوش دمبی. له خنکان رزگار یان دهکا، خو نه گمر به گویره تاوانه کانیان له گه ل بکا دموا به هرحی سواری که شتی بوو له ناوی بهر!

۴۳} وَيَعْلَمُ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ مَّجِيصٍ} با نه وانه ی دمرباری ثایاتی نیجه دمه ده می دمکهن و په یامی نیسلام رمت دمکهنه وه، **۴۴} فَمَا أُرَيْتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَمَتَّاعِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا}** هه رچی بیتان دراوه له مال و سامان و خیزان و مندال و پله و پایه و تهن د رستی، کالو مه تاعی کهم و که مخایه نی دونیایه. **{وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَرْكُضُونَ}** نه وهی لای پهر و مردگار له پاداشی تاعه ت و خودا په رستی نه وهی خودا بؤ خاوم باومړی کردار په سه ندی په زمه نده کردوه زور باشتره له مه تاعی بی به قای دنیا، نازو نیجه تهی دنیا کهم ته مهن و روو له برانه مهن، نازو نیجه تهی قیامت بؤ هه تا هه تاه و برانه ومیان به سهر د نایه، که واته ژیر و خاوم قام که سیکه بؤ دنیا قیامت له کیس خو ی نهدا. پاداش و نیجه تهی قیامت چاکتر و هه می شه یین بؤ نه وانه ی نیمانیان هینا وه و پشتیان به خودا به ستووه. بؤ هه مو کاروبار یکیان وزه و توانا له خودا و مردم گرن!

۴۷} وَالَّذِينَ يَخْتَفُونَ بَاطِلَ الْهَالِمِ وَالْفَوَاحِشِ} نه و خاوم باومرانه ی خو یان دمباریزن له تاوانی گه وره ی و هکوو هاوه لندانان بؤ خودا و کوشتنی ئاده می زاد به ناحق و نه زیه تدانی باوک و دایک، هه روه ها خو یان دمباریزن له کاری فاحیسه نامیزی و هکوو زینا و درو زنی و غه یبه ت و دزی چه ته یی و نازاوه نانه وه له سر زموی. **{وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ}**

بکاتوه هیج تاوانیکی لهسهر نیه و گوناھی ناگاتی، چونکه تۆله ستاندنهوهی بهحق شتیکی مهشروعه، لهجینایاتی بهئهئقهستدا بهقیصاص و لهجینایهتی ههلهدا بهضه مان و بژاردن و باربهها.

{^{۴۲} إِمَّا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ} نهوموگوو تاوان و سزا ههیه نیلا: که ههیه لهسهر نهوانهیه ستهم لهخهک دهکن، دهستدریزی دهکهنه سه مالا و گیان و نامووس، مافی خهک پێشیل دهکن، بوغرا دمبن و لوتیهمرزی دهنوینن، ستهمکاری دهکهنه پێشه و خهکی دهجهوسینهوه. {أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ} نهوانه سزای توندیان بو نامادهیه، تۆلهی ستهمکاری و تاوانکاریان لی دهسیندری.

{^{۴۳} وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ} واته: وپرای نهوهی: که تۆله ستاندنهوهی عادالنه رهوایه و کهسی بههرموی بکا تاوانبار نابێ. بهلام کهسیک خۆبگری لهسهر نهزیهتی ستهمکاران و له ههلهی تاوانباران خوش ببی، بیگومان نهو صهبر و خۆراگرییه کاری پهسهندو رهوشتی بهرز و پیرۆزه پاداشی باشی لهسهر وهردهگریتهوه.

{^{۴۴} وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ مِّنْ بَعْدِهِ} کهسیک خودا ریسوای بکا بههوی نهوهوه که گومرای کردووه، چونکه ههرکهسی نامادهباشی بو شیمان و کاری چاک تیدا نهبوو، نهوه نهو کهسه سهری لی شیواوه و کهس نیه بتوانی سهربههرشتی بکا و له چورتم رزگاری بکا، شارمزیی بکا بو رێبازی سهربههرزی و هیدایهت. {وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَىٰ مَرَدٍّ مِّنْ سَبِيلٍ} تۆ دهبینی نهی محمدا نهو کاتهی موشریکهکان ناگری دۆزهخ دهبینن، لییان عهپانه: که نهوه شوین و جیگایانهو بو نهوان ناماده کراوه، پهشیمانی حاصل دهکهن، ناواتهخوازی نهومن بههر شیومیهک بی بکهپیندرینهوه بو ژبانی دونیا، بهناشکرا دهلێن: نهروی هیج رێگایهک ههیه ئیمه بکهپیننهوه بو ژبانی جیهان؟ کهس ههیه یارمهتییهکمان بدا، قسهیهکی خیرمان بو بکا؟!

{^{۴۵} وَتَرَاهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَاشِعِينَ مِنَ الذَّلِيلِ يَنْظُرُونَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ} تۆ دهبینی نهی پیغهمهبر! نهو کافره سههرهقهانهی

وَتَرَاهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَاشِعِينَ مِنَ الذَّلِيلِ يَنْظُرُونَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ الْغَايِبِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُّقِيمٍ ﴿٤٥﴾ وَمَا كَانَتْ لَهُمْ مِنْ أُولِيَاءٍ يُعْصِرُونَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤٦﴾ أَسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمَ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ مَا لَكُم مِّنْ تَلَجُمٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُم مِّنْ تَكْبِيرٍ ﴿٤٧﴾ فَإِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاءُ وَإِنَّا إِذَا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَحَيَّ بِهَا وَكُنْ تَوَسُّعًا سَكِينَةً يَمَّا قَدَّمْتُ إِلَيْهِمْ فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ ﴿٤٨﴾ لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُطْلِقُ مَا يَشَاءُ يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنَّا ثَنَاءٌ وَمَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ الْكَوْثَرَ ﴿٤٩﴾ أَوْ مَرُوجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنَّا وَبَعَثْنَا مِنْ نَبَأٍ عَاقِبًا إِنَّهُ عَلَيْهِ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾ وَمَا كَانَ لِشَرِّ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَآئِ حِجَابٍ أَوْ يَرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بَلَدِيٍّ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ مُّبِينٍ ﴿٥١﴾

دونیا، رۆزی قیامهت بهسهر ناگردا رادهنوینرین، ناگریان نیشان دهدری، ترسیان لی دهنیش بهدزییهوه بهتیهی چاو سهیری دۆزهخ دهکن، لهترسان و لهههیهبهت و سامی دیمهنهکه ناویرن پر بهچاو سهیرکهن. {وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ الْغَايِبِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ} موسولمانان که کافرهکان بهو حاله دمبینن دهپیزن: بیگومان خهسارتمهندی تهواو بهههتار چوو نهوانه: که خۆیان و مالا و مندالیان فهوتاندووه، خۆیان و شوینکهوتوواییان و لی کردووه شیای دۆزهخ بن، {أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُّقِيمٍ} هۆشیار ببتهوه، باش بزانن: که ستهمکاران لهعهزایی بهردهوامدا بو ههتا ههتایه دهمیننهوه. ئهم رستهیه دهگونجی کهلامی تهواوکهری قسهکهی موسولمانان بی. دهشگونجی کهلامی خودا بی و پشتگیری قسهی نیماندارمکان بکا.

{^{۴۶} وَمَا كَانَ لَهُمْ مِّنْ أَوْلِيَاءٍ يَعْصِرُونَهُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ} نهو کافره مال وێران و بهدبهختانه جگه لهخودا یارمهتیدههریکیان نیه فریایان بکهوی لهعهزایی خودا رزگاریان بکا {وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ

{^{۴۹}لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ} پەروەردگار بەدییەنەری
 ناسمانەکان و زەویە، خاوەن و ھەڵسورپنەریانە، چۆنی بوئ
 ئاوا رەدەمیان دین، ئەوێ بێھوێ بێ دمی، ئەوێ ھەز بکا
 نەبێ ھەرگیز نابێ، {يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنْ أَلَّا وَيَهَبُ
 لِمَنْ يَشَاءُ الذُّكُورَ. ^{۵۰}أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِلَاَّا وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ
 عَقِيمًا إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ} پەروەردگار ھەرچی بێھوێ بێھینتەدی
 لەمال و مندال دروستی دما و دەھینتە کایەو، لەروانگە
 ئەم دەسەلاتە رەھایەو بەوێستی خۆی بۆ ھەندئ کەس تەنھا
 کچ دەبەخشی، بۆ ھەندئ کەسیش تەنھا کور دەبەخشی، بۆ
 ھەندیکیش کور و کچ دەدا، ھی وایش ھەب وەجاکوێرەو
 مندالی ناداتی، بەگوێرە حیکمەت و دانایی خۆی ئەم
 تەقسیم و داھەشکردنە ئەنجام دەدا، {^{۵۱}وَمَا كَانَ لِمَشْرِ أَنْ
 يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ
 بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ} بۆ ھیچ ئادەمیزادێک دەستەبەر
 نابێ، کە قەسە لەگەڵ پەروەردگار بکا، مەگەر لەرێگە نیاگو
 یان بە بیستنی پەيام ئەدوا پەردەو، یان بەھوێ فریشتەو،
 پەيوەندی نیوان خودا و بەندە ھەلبژاردەکانی بەم سێ جۆرە
 دەبێ و بەس!
 {^{۵۲}وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرٍ} ئەمێ محمد! وەکوو
 چۆن نیاگمان بۆ پیغەمبەرانێ پێشوو کردوو، بەو جۆرەش
 ھورئانمان بۆتۆ ناردوو، ھورئان ئەمەری خودایە، لە
 خوداوەیە و گیانە بۆ ئادەمیزاد، چونکە ھوێ ھیدایەتە، کوھر
 دەمریتۆ و گیان دەخاتە دلانەو، نازیبوونی ھورئان یەکاڵا
 کەردو بوو لەنیوان ھەق و بەتالدا. {مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ
 وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا} ئەتۆ
 ئەمێ پیغەمبەر پێش ئەوێ نیاگات بۆ بنیڕین نەتەدەزان
 ھورئان چیەو ئیمان چیە (واتە: نەتەدەزان قانون و نیظامی
 ئیسلامی چیەو چی نیە، چونکە ھەموو پیغەمبەران پێش
 (وحی) یەش ئیمانیان ھەبە. وەئێ ئیمە نیاگمان بۆ کردو و
 ئەم ھورئانە: کە بە نیاگ بۆمان ناردوو نوورو روناکییە،
 کەسێ بمانەوئ بەختەو مەری بکەین بەم ھورئانە ھیدایەتی
 دەدەین لە نەقامی و نەزانی و گوھرایی رزگاری دەکەین،
 {وَالَّذِي تَهْدِي إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ، ^{۵۳}صِرَاطِ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي

فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ} کەسێک رێگای ھیدایەتی ئی بیری ئیمان
 نەھین، بەسروشت کاھرو بێ پروایی ئیتەر رێگای سەرفرازی
 نادۆزیتەو، کارێک ناگا بەردو بەھەشت بچێ، شیاوی عەزایی
 سەخت دەبێ بەدەستی خۆی مالی خۆی وێران کردوو.
 {^{۴۷}اسْتَجِبُوا لِرَبِّكُمْ مِّن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ}
 وەلامی بانگەوازی خودای خۆتان بەدەنەو ئیمان بەین، برۆا
 بەتاک و تەنھایی خودا و بە راستی پیغەمبەر و رابوونی
 قیامەت بکەن، شوین پەيامی پیغەمبەر (دروودی خۆی
 لەسەر بێ) بکەن، پێش ئەوێ لەناکا و رۆزی قیامەت
 پەیدایی و کەس نەگێریتەو، {مَا لَكُمْ مِّن مَّلْجَأٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا
 لَكُمْ مِّنْ نَّكِيرٍ} نیە بۆ ئیو ھیچ دەرمەتان و پەنایەک ھانای بۆ
 بەرن، کەسێ بەتوانی ناپروایی دەربیری، دەرباری
 عەزبەدانان، ناتوان ئینکاری ھیچ تاونیک بکەن کە
 ئەنجامتان داو. ھەرچی کردوتانە لای خودا نمایانەو
 لەنامە عەمەلدا تۆمارەو فریشتە شایەتە بەسەرتانەو،
 جەستە خۆشان شایەتتان ئی دەدا!
 {^{۴۸}إِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاغُ}
 ئەگەر موشریکەکان ھەر سوربوون لەسەر کوھرو بیدینی
 خۆیان، بەپیر بانگەوازییەکەتەو نەھاتن گوئیان
 بەپەيامەکەت ئەدا، ئەو خۆت دگەر مەکە، خۆیان
 بەپرەسیارن، ئیمە تۆمان ناردوو پەيامی خودایان پێ
 رابگەین، نەک چاودێر و ژمیریاری کارو کردەومیان بی.
 {وَالَا إِذَا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَحَرَّحَ بِهَا وَإِنْ لَّصِبْهُمْ سَيِّئَةً مَّا
 قَلَّمَتْ إِلَيْهِمُ فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ} واتە، ئیمە ئەگەر لە لوظو
 ئیجسانی خۆمانەو نازو نەعمەت بە ئادەمیزاد دەبەخشین
 ساماندارو لەش ساغو بێ ترس بێ، لەناو نازو نەعمەتی
 ئیمەدا بە تەندروستی و نارامی ژیان بەسەر بەرئ کەیف
 خۆش و تەردەماغە، شا بەسەپانی خۆی نازانی و لەخۆی بایی
 دەبێ، خۆ ئەگەر بەھوێ کردەو ناپەسەندی خۆی تووشی
 چورتمیکی بکەین، ھەزاری و گرانی و نەخۆشی و ترسی تووش
 دەبێ، ئیتەر دەست دەکا بەناشوگری و کردن و نازو نەعمەتی
 لەو پێشی لەبەر دەچیتەو کوھرائی نەعمەتەکانی خودا دەکا!
 ئەو سروشتی ئادەمیزاد، بێ چلیدانە و سەلەو بێ نەزانە،

السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ} بیگومان تو نهی محمد! بهم
 قورئانه: که بهرنامه‌ی نیسلامه هیدایه‌تی نادمیزاد دمدی
 بؤ ریبازی خودا په‌سه‌ندو حق و راستی، نادمیزاد فیتری
 مهنه‌جو به‌پر‌ووو پروگرامیک ده‌کی خودا نازل کردوو،
 خودا همرمانی کردوو به شوی‌نکه‌وتنی ریبازی نیسلام
 ریبازی هه‌لبزیراو له‌لایهن خودایه‌ک: که خاومنی
 ناسمانه‌کان و زمویه، {أَلَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ} نهی خه‌لکینه
 ناگادار بینه‌وه هه‌موو کاروباریک، سهرمنجای هه‌موو
 هه‌لو‌یستو کردومیه‌ک بؤ لای خودا ده‌گه‌ریته‌وه.

کوتایی سوره‌تی الشوری



سوره‌تی (الزخرف)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

{أحم} مانای نهم جۆره پیته پچر پچرانه له‌ومپیش جه‌ند
 جاریک قسه‌مان ئی کردوو. باسکردنی دووباره کردنه‌وه‌ی
 پێشوو.

{وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ} سویندم به قورئان: که که‌لامیکی بی
 پێج و په‌نا و مانا روون و ناشکرایه، وشه‌ی شیرین و رسته‌ی
 ره‌وان، رێگای هیدایه‌ت روون ده‌کاته‌وه دهرمانی دمدی دله
 نه‌خۆشه‌کانه، که‌ته‌لۆکی بوونه‌ومردو به‌رنامه‌ی ژپانی
 به‌خته‌ومری و سهر‌فرازییه، {إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ
 تَعْقِلُونَ} نێمه نهم قورئانه‌مان نازل کردوو به زمانی
 عهرمبی، که زمانیکی فه‌سیح و گونجاوه بؤ قسه پێکردن،
 زمانیکه قاعیده و یاسای ره‌سای خۆی هه‌یه، بۆیه به‌زمانی
 عهرمبی ناردومانه بۆ نه‌وه‌ی عهرمب تێی بگهن.

{وَالَهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِّي حَكِيمٌ} نهم قورئانه بؤ نێوه
 نێردراوه له له‌وحوله‌حفوظدا لای خۆمان رێزو نرخی خۆی
 هه‌یه، به‌لا‌غته‌و ره‌وانی خۆی هه‌یه، به‌پاک و خاوی‌نی نه‌بی
 نابێ ده‌ستی بکری‌تی رێک و پێک و مو‌حکه‌م و دامه‌زراوه
 به‌هیج شتیک هه‌لنا‌وه‌شیته‌وه،

{أَفَتَضْرَبُ عَنْكُمْ الذِّكْرَ صَفْحًا أَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ؟} نایا

پیتان وایه نێمه هێنده بی رحم و بی به‌زمیبیین وازتان ئی

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ
 وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا تَهْدِي بِهِ مَنْ شَاءَ مِنْ عِبَادِنَا
 وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٣٤﴾ صِرَاطَ اللَّهِ الَّذِي لَهُ
 مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ أَلَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ ﴿٣٥﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَم ۝ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ۝ إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا
 لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۝ وَإِنَّ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدِينًا
 لَعَلَّ حَكِيمٌ ۝ أَفَتَضْرِبُ عَنْكُمْ الذِّكْرَ صَفْحًا
 أَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ ۝ وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيٍّ فِي
 الْأَوَّلِينَ ۝ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ
 ۝ فَافْلِتْكُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَنَحْنُ الْمَوَّلِيُّونَ
 ۝ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ
 خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ۝ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ
 مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۝

بیین و نێوه ناگادار نا‌که‌ینه‌وه؟ نایا پیتان وایه هه‌ر
 له‌به‌ر نه‌وه‌ی گه‌ل و نه‌ته‌ومیه‌کی سه‌ر ره‌ق و رۆ‌ج‌وون له
 خراپه‌کاریدا نێمه قورئانتان بؤ نانیرین و هه‌ر شه‌تان ئی
 نا‌که‌ین؟ نانا وامزان نێمه له روانگه‌ی ره‌حمه‌ت و فه‌ضل و
 چا‌که‌کاری خۆمانه‌وه فه‌رامۆشتان نا‌که‌ین و بانگه‌وازی‌تان
 ئا‌راسته ده‌که‌ین، هه‌لتان ده‌نیین بؤ نیمان‌هێنان و خودا
 به‌رستی، قورئانتان بؤ نازل ده‌که‌ین و به‌لگه‌و نیشانه‌تان
 له‌سه‌ر راست ده‌که‌ینه‌وه.

{وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيٍّ فِي الْأَوَّلِينَ} جه‌ند پیغه‌مبه‌رو
 فرستاده‌مان له گه‌ل و نه‌ته‌وه‌کانی رابوردو ناردون و به‌درۆ
 خرا نه‌وه. بؤ هه‌موو گه‌ل و نه‌ته‌ومیه‌ک پیغه‌مبه‌رمان به‌زمانی
 خۆیان ناردوو، بانگه‌وازی‌یان کردون و گه‌له‌کان
 پیغه‌مبه‌ره‌کانیان به‌درۆ خستونه‌ته‌وه، {وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيٍّ
 إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ} که‌وابی به‌درۆ خستنه‌وه‌ی
 پیغه‌مبه‌ران داب و نه‌ریتیکی کۆنینه‌ی گه‌ل و نه‌ته‌وه‌کانی

را بر دوود، هه موو پیغه ممبریک و مکوو تو ئه ی محمدا به درو خراومه توه، و مکوو تو به دمست گهل و نه ته و مکه یه وه نه زیه ت و ناره حه تی چه شتووه.

{^۸ فَأَهْلَكْنَا أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَضَى مَثَلُ الْأُولَيْنِ } گهل و نه ته وه ی و امان تی کشکاندووه زور له خوړمیشیبه کان به هیزو توانا تر بوون، له موپیش له خوړناندا زور سرگورشته و به سر برده ی گهل و نه ته وه پیشینه کانمان بو گپاوپته وه. دهمانی دابو نه ریتی نیمه له گهل سره پتچیکاراندا چونه و چون بووه!

{^۹ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ } نه ی پیغه ممبری خو شه ویست نه گهر بهر سیار له و موشریکه سر رهقانه بکه ی بلئی: کی ناسمانه کان و زه ی به دیه پینا و نه مکه سر دان به وودا دمنین: که خودا دروستی کردوون، بی مینجه مینچ و وستان ده لین: به دیه پینهری ناسمانه کان و زه ی خودای خا و من توانا و زانایه،

{^{۱۰} الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا } نه و خودایه ی زه ی بو ئیوه کردووه به لانه ی تیدا ژیان، گونجاوه بو نه وه ی گیانداران ژیان ی خو یانی تیدا به سه ربه رن. زه ی بو خو ی هه لده سوړی، کیومکانی تیدا چه فیون و له نگه ریان تیدا راگرتووه بو نه وه ی گیانه و مران بتوان له سه ری بژین. { وَجَعَلَ لَكُمُ فِيهَا سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ } بهر و مردگار له ناو زه ویدا ریگا و بانی به دی هی ناوه بو نه وه ی نیوه سو و دیان ئی و مر بگرن، پیناندا تی به رپن و بگنه مه به ست و نامانچی خو تان،

{^{۱۱} وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مِّثًا كَذَلِكَ نُخْرِجُكَ } بهر و مردگار خودایه کی و هابه باران له ناسمانه وه دمهارین به نه ندازه، نه و منده دمهارین که له بهر و مومندی کشتوگا ل و بو ژیان پیویست بی، نه و منده زور نابارین زه ی سر ناو بکه وئ، نه و منده مش که نابارین به شی خو اردنه وه ی گیانه بهرمان و ناو دیری کشتوگا ل و دارو درخت نه گا. به و بارانه خاک و ولاتی مردو و سوته مه پو و وشک و ره ق هه لاتوومان زیندو و کردو ته وه، ناوا نیوه له گوړه کانتان دمرتان دینین و گیانتان به بهر دا ده که یه وه.

{^{۱۲} وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا } بهر و مردگار خودایه کی و هابه له هه موو جوړه شتی که نیرو می خولقاندووه نیرو می

بنه مای ژیان، هه موو زیندو مومری که نیرو می هیه، { وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْفَلَکِ وَالْأَلْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ } بهر و مردگار خودایه کی و هابه بو نیوه ی ره خساندووه هو کاری سواری، له دمه ریا دا که شتی و له هه وادا باله خو له و شکانیدا تر و مبیل و شه مهنده موهرو گالیسکه و چه ند شتی کی تریش. هه روه ها له نازه لیشدا حو شتری بو نیوه رام کردووه بو نه وه ی بیکه نه نامیری سواری و بار مبه ر.

{^{۱۳} لِيَسْتَوُوا عَلَى ظُهُورِهِ ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ } بو نه وه له سر پشتی حو شترو له سر نامیرمکانی تری سواری جیگیر ببن نه مجار نیعمه تی خوداتان پیته یاد و به ته عظیمه وه یاد ی نیعمه ته جوړاو جوړمکانی خودا بکه ن! تی بگنه: که خودا دمه ریا و گونجاندووه که به که لگی گه می پینا رپین بی. عه قل و زیره کی به ناده می زاد به خشیوه بتوانی نه و نامیرانه به دی بی نی، جا نه و کاته که نیوه سواریان بوون بلین: { سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ } پاک و مونه زه ی بو نه و خودایه یه که نه مه ی بو نیمه رام کردووه و دمه توانین به ناسانی که لگیان ئی و مر بگرن نه گهر توانا و دمه لاتی خودا نه بویه که ی نیمه دمه انتوانی نه و نامیرانه دروست بکه یان یان به کاریان بی نین.

{^{۱۴} وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُقْتِلُونَ } بیگومان هه موومان دوی مردمان بو لای خودا ده گه پیننه وه، {^{۱۵} وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُّبِينٌ } نه و موشریکه نه مقام و سر رهقانه هه رچه نده دان به وودا دمنین: که به دیه پینهری ناسمانه کان و زه ی (الله) یه که چی مندالیان پالداوه، ده لین: هریشته که چی خودان له و رو ووه: که مندال به شیکه له باو کی!

{^{۱۶} أَمْ أَخَذْنَا مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفَاكُمْ بِالْبَنِينَ } واته: که نه یوه مندال و مهال خودا بدن، نه وه ی ئی و مدی دی: که له نیوان نیرو می دا به شه میینه که بو خو ی هه لیگری و به شه باشه که که ره گمه زه نی رینه که یه بو نیومبی!

{^{۱۷} وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ } نه گهر مزگی نی بدری به یه کی له و موشریکه عه ربه انه و پینان بگوتایه: خیزانت که چی به وده لد هی ناوه،

نهموی بؤ خودای بهر هوا دهمانی پال خودی خوی بدرایه،
دهم و چاوی رمش هه لده گهراو جوش دادما، خهم و خهفت
دایده گرت و روناکی له دهر وونی دهر او ژبانی له پیش چاو
تال دمیو له داخی نهوه که کچی بووه، دهی چون شتیک بؤ
خوتان بیتان ناخوش بی بتان بی و مهال بهروردگاری
دمدن؟!

{^{۱۸} أَوَمِنْ يُنْشَأُ فِي الْجَنَّةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ } نهوه بهج
عه قلیک مندا و مهال خودا دمدن؟ که لهناو مندالیشدا
جوړیک و مهال خودا دمدن: که بی کاره و بی وهج و بی
دهسه لاته، توانای شهر و بهرگری نییه، له کاتیکدا نهوان له
کومه لگایه کدان شانازی دهکن به کورو کورو سیمینار دهگیرن
بؤ پالهوان و شهر کمرانیان،

{^{۱۹} وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمَنِ إِنَاكُ } نهوانه
وایان داناهو نهو فریشتانه: که بهندمی خودان میننه، چ
به لگه یه کیان به دسته و میه بهج عه قلیک نهو بیرو بوجوونه
راده گه یمن؟! چون جهسارت دهکن و دهویرن نهو بوختانه
گه ورمیه بکه؟! چاویان بی که و توون؟! ناگاداری
دروستکردنیان بوون؟ کوا به لگه یان؟ {^{۲۰} أَشْهَدُوا خَلْقَهُمْ } نایا
نهوانه ناگیان بی بووه: که خودا فریشته کانی دروست
کردوون، هه تا بتوانن شایهتی بدمن! دهی با تاوانی نه دوا
بی بناغه یان له مستو بگرن. {^{۲۱} سَتَكُنُّبُ شُهَدَاءَهُمْ } نهو
شایهتی دان و قسه بی بناغه یه یان له نامه ی عمه لیاندا
دمنوسری و رژی قیامت پرسیاریان بی دهکری، له سر نهو
شایهتیدانه یان حسابیان له گهال دهکری و سزایان دمدری.

{^{۲۲} وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ } کافر دهکان وتیان: نه گهر
خودا بیویستایه نیمه فریشته نه پهرستین پهرستمان بؤ
نه دهکردن، دیاره خودا دمیوه ی نیمه بهندایه تی بؤ فریشته
بکهین، نه کینا له میهری دهخته بهر ده ممان و نهیده هیشت
نهم بهیکره له دارو بهرد تاشراوانه بهرستین که له سر
شیوه ی فریشتهن. {^{۲۳} مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ }
نهوانه هیچ به لگه و زانیاریکیان له و باره و به دسته و نه
ناتوانن نهو نیدیعا نارموایه بچه سپینن، تمنها نه و مند میه
نهوان درو دهکن و له خویانه و هسه پر و پو و چو بی بناغه
هه لده یستن،

وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَقَدْ تَبَرَّأْنَا بِهِ لَمَّةً مِّنَّا
كَذَلِكَ نَعْرِضُونَ ﴿١٨﴾ وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ
لَكُم مِّنَ الْفَلَاحِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ ﴿١٩﴾ اسْتَوُوا عَلَى ظُهُورِهِمْ
فَتَنَّاكُمْ فِي طَمَعِكُمْ بِمَا آتَيْنَاهُمْ عَلَيْهِ وَقُولُوا سُبْحَانَ
الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَمُفْرِقِينَ ﴿٢٠﴾ وَإِنَّا لَنَرِيكَ
لَسَاقِيُونَ ﴿٢١﴾ وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادٍ جُزْأً إِنَّ الْإِنْسَانَ
لَكَفُورٌ مُّبِينٌ ﴿٢٢﴾ أَمْ أَخَذْنَا مِمَّا بَخَلُّوا نَكَاتٍ وَأَمْ فَسَقُوا
بِالْبَيِّنِ ﴿٢٣﴾ وَإِنَّا يُبْرِئُ أَكْثَرَهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا
ظَلَّ وَجْهُهُ مُسَوَّدًا وَهُوَ كَاظِمٌ ﴿٢٤﴾ أَوَمِنْ يُنْشَأُ فِي
الْجَنَّةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ ﴿٢٥﴾ وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ
الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمَنِ إِنْنَا أَشْهَدُوا خَلْقَهُمْ سَتُكُنُّ
شُهَدَاءَهُمْ وَنُسَخِّرُهُمْ ﴿٢٦﴾ وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ
مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٢٧﴾ لَمَّا يَتْلَوْنَ
كِتَابًا مِّنْ قَبْلِهِمْ هُمْ بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ ﴿٢٨﴾ بَلْ قَالُوا
إِنَّا وَجَدْنَاهُم مُّشْرِكِينَ ﴿٢٩﴾ وَإِنَّا عَلَىٰ مَا تَدْعُوا مُثَبِّتُونَ ﴿٣٠﴾

{^{۲۱} أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا مِّن قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ } چ
به لگه یه کیان به دسته و میه له سر نهو نیدیعا یه بی
بناغه یان؟ نایا نیمه له پیش هوراندان نامه یه کی تری
ناسمانیمان بؤ ناردوون پستی بی بهیستن؟ به لگه یه کی بر و
بی کراویان لایه نیعتیمادی بکه نه سر؟ چ نایین و ریساو
یاسایه ک فرمان بهوان دهکا: که غهیری خودا بهیستن؟!
هه لده ته نهوان هیچیان به دسته و نهو نیه، هیچ به لگه یه کیان
نیه!

{^{۲۲} بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَاهُم مُّشْرِكِينَ }
به لگوو هر نه و مند میان به دسته و میه: که ده لین: نیمه
باوک و باهری خومانمان دیوه بت پهرستیان کردووه،
فریشته یان پهرستووه، نیمه لاسای نهوان دهکینه ووه،
شوینیان که و تووین، بست بهیست بهیرو ریازی پشینانی
خومان دهکین!!

{^{۲۳} وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا
إِنَّا وَجَدْنَاهُم مُّشْرِكِينَ } هه و

بیروبوچونی نهم هورمیشیه موشریکانه دمی دشوبهیتیه
هسو بیروبوچونی گهل و نهتهوهکانی پیشویان، چونکه ههروا
بووه هیچ کاتی ئیمه پیغهمبهریکمان نهاردووه بۆ سهر
گهل و نهتهوهمیهک، بۆ سهر شارو ههریمیک ئیلا کهناردومانه
بانگهوازی مهردومگهلهکهی کردووه بۆ خوداناسی و
یهکتاپهرستی، خیرا دهولههمندو دهرمهگو بهنازیهرومرد
بووهکانیان، وتوویانه ئیمه باوک و باپیری خویمان لهسهر
نهو بتههرستی و کوفرو گومراییه بینیه، ئیمه شوین پیی
نهوان دهکوهین و به بست لهریبازی نهوان لانادهین!

{^{۴۴} قَالَ: أُولُو حِجَّتِكُمْ بَاهْذِي مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آبَاءُكُمْ} واته،
پیغهمبهرهکیان پیی گوتن: نهگهر من بهیامیکم بۆ هینان
زۆر لهناپینی باوک و باپیرانتان باشتر بی، ههر ئیوه شوین
ناپینی ناراستی باوک و باپیرانتان دهکوهن؟! نهوانیش بی
رومایای وهلامی پیغهمبهرهکیان دایهوهو {قَالُوا: إِيَّا بِمَا
أَرْسَلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ} وتیان: بهلی ئیمه بهو بهیامه
ناکهین که بۆتان هیناوین، هیچ شتیک بهگوئی ئیوه ناکهین و
بانگهوازیتان رمت دهکینهوه، تهنا نهتهوه نهگهر راستیش بکهن
ئیمه برواتان پی ناکهین، دهستی خوۆتان بن سهری خوۆتان
بدن و بهخهمان له یهخه بکهنهوه.

{^{۴۵} فَاتَّقِنَا مِنْهُمْ فَنَنْظُرَ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ} سهرمنجایی
سوربوونیان لهسهر کوفرو بییدینی نهووبوو ئیمه تۆلهمان لهو
گهل و نهتهوه بهدرۆخهرمانه کردووه، بهجوهرها سزای
کوشنده گیرۆدهمان کردن،

{^{۴۶} وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ. إِيَّا
الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ} نهی پیغهمبهر نهوه بۆ گهلهکهت
باس بکه: که ئیبراهیم بهباوکی و گهلهکهی خوۆ گوت من بی
بهیم لهو بت و سهنامانهی دهیانپهرستن و بهندایهتیا بۆ
دهکهن، من کهس بهخودا نازانم و بهندایهتی بۆ کهس ناکهم
جگه لهو خواپیهی کهمنی دروست کردووه، نهک ههر من
بهلکوو ههموو بونهومری بهدییهناوه، تهنها نهو دمهپهرستم و
بهس، بیگومان نهو خودایه هیدایهتی من دهدا بۆ ریبازی
حهق و لهسهر ناپینی حهق راگیرم دهکا

{^{۴۸} وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ} ئیبراهیم

بهردوام بوو لهسهر یهکتاپهرستی، نامۆزگاری نهوهکانی

وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا
إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُقْتَدُونَ ﴿٤٧﴾
﴿قُلْ أُولُو حِجَّتِكُمْ بَاهْذِي وَمَا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آيَاتُكُمْ﴾ قَالُوا
إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٤٨﴾ فَاتَّقِنَا مِنْهُمْ فَنَنْظُرَ كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ ﴿٤٩﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ
إِنِّي بَرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ ﴿٥٠﴾ إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ
﴿٥١﴾ وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٥٢﴾ بَلْ
مَتَّعْتُ هَؤُلَاءَ وَمَلَائِكُهُمْ حَقَّ جَاءَهُمْ ثُمَّ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُبِينٌ ﴿٥٣﴾
وَلَمَّا جَاءَهُمْ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ ﴿٥٤﴾ وَقَالُوا
لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ ﴿٥٥﴾ أَفَرَأَى
يَقْسِمُونَ بِرَبِّكَ أَنَّكَ مُسْمِنٌ كَمَا يُقْسِمُ الْمُشْرِكُونَ بِآلِهَتِهِمْ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَتَسَخَّذَ بَعْضُهُمْ
بَعْضًا سُخْرِيًّا وَرَحِمْتَ رَجُلًا خَرَسَ مِمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٥٦﴾ وَلَوْلَا
أَن يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَفَعَلْنَا لِنِ يَكْفُرَ بِالرَّحْمَنِ
لِيُصِيبَهُمْ سُقُومًا مِنْ فَضْلِهِ وَمَعَاجٍ عَلَيْهَا يُطْهَرُونَ ﴿٥٧﴾

خۆی کرد: که بهردهوام بن لهسهر یهکتاپهرستی بهپهرهوی
ریبازمکهی بکهن، دهی دانیشتوانی مهکهه: که خوۆیان
بهوهجهی ئیبراهیم دزمان بۆچی لهو ریبازه راسته لایان
داوه؟ خوۆ ههمیشه له نهتهوهی ئیبراهیم کهسانیک هه
بهردوامن لهسهر یهکتاپهرستی و هاوهل بۆخودا دانانین. جا
نهوان که ئیدیعی شوینکهوتنی باوک و باپیرانیان دهکهن، دهبا
شوین ریبازی باوکه گهوهی خوۆیان بکههن، یهکتاپهرستی
دهچاو بکهن. {^{۴۹} بَلْ مَتَّعْتُ هَؤُلَاءَ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ
وَرَسُولٌ مُبِينٌ} بهلکوو من ژیانی خوۆش و تهمهنی دریزو رزق و
روژیم بهخشیوه به نهوانه و باوک و باپیرانیان، نهوهتا و پیرای
کوفرو بییدینیان نازو نیعمهتمان داوون، نهوانیش بهوه
لهخوۆیان پای بوون، سهرگهرمی رابواردن. خوۆیان داومه
دهست شهیتان و گوی بیستی فهرومانهکاننی، لهخوداپهرستی
بی ناگا بوون ههتا هورانی پیروزیان بۆ هات و پیغهمبهری
دلسۆزو خاوهن موعجیزهی ناشکرا هاته سهریان، بانگهوازی
کردن بۆ نیمان هینان و یهکتاپهرستی. جا {^{۵۰} وَلَمَّا جَاءَهُمْ

الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ} کاتیک هورثانیان بؤ
هاتو بهسهریاند ا خویندراپهوه، وتیان: نه مه سیجرو
نهفسانه کوئی پئشینانه و سروشی خودا نیه، نیمه همرگیز
بروا بهشتی و ا ناکهین،
{^{۴۱} قَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى رَجُلٍ مِّنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ}
وتیان: نه گمر موحه مه د راست دهکاو پیغه مبهروه نیگای بؤ
هاتووه، نهوه بؤچی نهو هورثانه نازل نهبووه سهر یه کیل
لهو دوو گهوره پیاهوی مهککه و طانیف: که وهلیدی کوری
موغه پیره و مهسعوودی کوری عه مری (الثقی)یه، همر یه کی
لهو دووانه خاوم مال و جاهو شان و شهوکهتن، لهنا و هوزو
عه شیرعتیان قسه رویشتون، همرچی بیلین به گویان دهری،
{^{۴۲} أَهْمُ يَقْسِمُونَ رَحْمَةً رَبِّكَ؟} بؤچی نهوان رحمهتی خودا
دابهش دهکن، پله و پایهی پیغه مبهراپهتی به دهست نهوانه و
نهوان دمی دن بهکسه سیک خویان هلی بزیرن؟! نه خهیر نهو
کاره به دهست نهوان نیه، {نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَّوْعِدَتَهُمْ فِي
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ} خودا
دهمه رموی: نیمه رزق و روژی و شانس و بهخت و پله و پایه
بهسهر ناده میزاددا دابهش دهکین، بهرزو نزمی لهناویاندا
نه نجام دهمین همرکسه به پیی خوی و به گویره حیكمهت و
دانیی خومان بهشی دهمین، همرکسه و لهروانگی
حیکمهتی خومان هوه هیزو تواناو مال و سامان و زانیاری و
بههره و شکومهندی و خیر و فیری بهسهردا دهریزین. {يَتَّخِذُ
بَعْضُهُمْ بَعْضًا سَخِرَاءَ} بؤ نهوهی هاوکاری یه کتر بکن،
بهیه که هوه کاروباری خویان نه نجام بدن، چونکه نه گمر نیمه
یه کسانیمان به خستایه ته نیوانیانه وه، له نیوان خویاندا
هاریکاریان نه دهمکرد، کهسیان به گوئی کهسیان نه دهمکرد،
نه وکاته یاسای کومه لایهتی و پیکه وه ژیانیان تیک دهچوو!
مه بهست له به کارهینان و کار پی کردن و چهوسانه وه نیه،
چونکه له ناپینی خودادا خاوم نیش و هکوو نیشکهر نمرک و
واجباتی نه خلاقی و مادی لهسهره، نابی نه زیهتی کارگر بداو
سته می لی بکا! {وَرَحِمْتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ} بیگومان
رحمهت و نیعمهتی خودا: که له به ههشتدا بؤ بهنده مانی
داناوه زور باشرو بهنرختره لهو مال و سامانهی کوی

وَلِيُؤْتِيَهُمِ آيَاتِنَا وَسُورًا عَلَيْهَا يُشْكُونَ ﴿٤١﴾ وَزُخْرًا وَأَن
كُلِّ ذِكْرٍ لَّمَّا مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ عِنْدَ رَبِّكَ
الْمُسْتَقِينَ ﴿٤٢﴾ وَمَن يَشَأْ عَن ذِكْرِ الرَّحْمَنِ يَقِصْ لَمَ سَمِيعًا
فَهُوَ لَمَقِينٌ ﴿٤٣﴾ وَإِنَّمَا يَأْتِيهِمْ مِنَ الْبُيُوتِ وَبَنِيَانٍ
أَنَّهُمْ مُّشْكُونَ ﴿٤٤﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ قَالَ لَئِن لَّبِيتُ بَنِيكَ
يَعْدُ الْمُشْرِكِينَ قِيلَ لَئِن لَّبِيتُ الْقُرَىٰ ﴿٤٥﴾ وَلَن يَفْعَلْ كُفْرُكُمْ
إِذْ عَلِمْتُمْ أَنَّكُمْ فِي الْمَذَلِّ مُشْكُونَ ﴿٤٦﴾ أَفَلَمْ تَسْمِعْ
السَّمْعَ أَوْ تَهْدِ السَّمْعَ وَمَن كَانَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٤٧﴾
فَأَمَّا عَذَابٌ يَكُونُ إِنَّهُمْ سَتَقِيمُونَ ﴿٤٨﴾ لَوْ رَأَيْتَ أَنَّ لِي
وَعَذَابُهُمْ فَأَمَّا عَلَيْهِمْ مُّقْتَدِرُونَ ﴿٤٩﴾ فَاسْتَجِبْ بِالْقَوْلِ لِرَبِّكَ
إِلَيْكَ إِنَّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٥٠﴾ وَإِنَّمَا لَدُنَّا عَذَابُكَ
وَسَوْفَ تُنْصَلُونَ ﴿٥١﴾ وَنَحْنُ مِّنْ أُولَٰئِكَ مَن قَبْلَكَ مِن رُّسُلِنَا
أَجَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ ؕ إِلَهُةٌ يُعْبَدُونَ ﴿٥٢﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا
مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِذْ فَرَغَتْ وَمَلَأْنَاهُ فَفَالِدِ إِلَىٰ رَسُولٍ
رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٣﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا أَنفَرُوا وَهُمْ يَكْفُرُونَ ﴿٥٤﴾

دهکه نهوه، به لکوه هه موو نازو نیعمهتی دونیا لهجاو نازو
نیعمهتی قیامت به هیج دهمیری.
{^{۴۴} وَلَوْلَا أَن يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِمَن يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ
لِيُؤْتِيَهُمْ سُقُوءًا مِّنْ فَضْلِهِ وَمَعَازٍ عَلَيْهَا يَفْهَرُونَ، ^{۴۵} وَلِيُؤْتِيَهُمْ آيَاتِنَا
وَسُورًا عَلَيْهَا يُكْفَرُونَ، ^{۴۶} وَزُخْرًا} نه گمر لهبهر نهو نه بوایه،
که هه موو ناده میزاد مکن لهسهر ریباری کوفرو بییدینی
یه کدیگر دبوون و هه موویان ریباری کوفرو گومراییان
دهگرت بهرو دبوونه دونیا بهرست و قیامتیان بهلاوه دنوا
کهس موسولمان نه دبوو نه گمر لهبهر نهو هویانه نه بوایه،
کافرو بییدینه کانمان هینده دمه لمه مند دهمکرد به جوریک که
سه قف و هه لاشی خانوو مکنان، بهیژمو پلیکانه و بهر بیلا
ماله کانیان، دمرگاو په نجهردی خانوو مکنان، کورسی و
قهقهه لسه دانیشن و نارام گرتنن لهریزو زیوی پالفته
بؤ دهسته بهر دهمکرد، دمه لاتمان دمدانی به جورها نه هشت و
نیگار ماله کانیان براریننه وه و تیاند رابویرن و بگوزمرینن و
ژیان بهسهر بهرن! {وَإِن كُلُّ ذِكْرٍ لَّمَّا مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا

وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ} هه‌موو ئەو نازو نيعمه‌تانه جگه له‌وه: كه مه‌تاعێكى ژيانى دونيايه و زوو به‌سهر ده‌جێ چى تر نيه، كه‌مێ له‌ززمى ئێ و مردم‌گرن و دمبېرته‌وه، ته‌مه‌ن كورت و كه‌م بايه‌خه، قيامه‌ت به‌هه‌موو نازو نيعمه‌ته‌كانيه‌وه بۆ ئەو كه‌سانه‌يه خۆيان له‌شېرك و بېدينى پاراستبێ، ئيمانى ته‌واويان هېنايێ و يه‌كتابه‌رستيان كردبێ،

{^{۴۶} وَمَنْ يَفْعَلْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ لَقَبُضٌ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ} هه‌ركه‌سێك روو له په‌يامى قورئان و مرگېرێ و خۆى بى ناگا بكاو له ماناو مه‌به‌سته‌كانى قورئان ورد نه‌بێته‌وه، پابه‌ندى په‌يامى قورئان نه‌بێ و نه‌يكاته په‌پرەوو پرۆگرامى ژيانى خۆى، ئەوه ئېمه شه‌يتانىكى بۆ راست ده‌كه‌ينه‌وه دهنه دهنه‌ى بداو گومرپاى بكا، ئەو شه‌يتانه به‌ده‌ره هه‌ميشه له‌گه‌لدايه، لێى جيا نابێته‌وه،

{^{۴۷} وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ} ئەو شه‌ياتينيانە: كه هاوه‌لى ئاده‌میزادن و خودا دايناوون ببه‌ هاوشانى ئەوانه‌ى خۆيان له‌يادى خودا گيل ده‌كهن، گوێ به‌په‌يامى قورئان نادهن و خۆيانى ئې غافل ده‌كهن. ئەو شه‌ياتينيانە ئاده‌میزاده‌كان به‌ وسموسه‌ و ختوگه له‌رېبازى حه‌ق و راستى لاده‌دن، به‌فرت و فيل كافرو گومرپان ده‌كهن، ئاده‌میزاده كافرو گومرپا و ومكانيش وادمزان له‌سهر حه‌ق و رېبازى راستيان گرتوته‌به‌ر. رۆژ دواى رۆژ پتر كوهر و بېدينيان له‌لا شيرين دمبې {^{۴۸} حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَا لَيْتَ بَنِيَّ وَبَيْنَكَ بَعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ الْقَرِينُ} هه‌تا رۆژى قيامه‌ت رادمبێ و ئەو كاهره مال و ويرانه دێته به‌رده‌ستمان و ده‌زانێ چۆن قورې به‌سهر خۆيدا كردوو و چۆن به‌دبه‌ختى و چاره‌ره‌شى بۆخۆى گيش كردوو، جا ئەوكات په‌خه‌ى خۆى له‌شه‌يتانه‌كه‌ى داده‌درێ و په‌نجه‌ى په‌شيمانى ده‌گه‌زێ و روو ده‌كات شه‌يتانه‌كه‌ى و ده‌لێ: ئاى خۆزگه نېوان من و تۆ به‌ ئەندازه‌ى دوورى خۆره‌لات و خۆرئاوا بووايه. هېچم به‌قه‌سه نه‌كرديتايه، به‌راستى شه‌يتان هاوه‌لێكى خراپ و نابه‌سه‌نده بۆ ئاده‌میزاد و له‌سهر به‌ولاوه خېرى ئې نابيين! {^{۴۹} وَلَنْ يَنْفَعَكُم الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنَّكُمْ فِي الْعَذَابِ مُتَعَرِّكُونَ} نه‌مپۆ ئەو خۆزگه برىا گوته‌نه هېچ سود و فازانچېكتان پێ ناگه‌يه‌نێ، چونكه ئێوه له‌دونيا دا سته‌متان له‌خۆتان كردوو و رېگه‌ى

گومرپايتان گرتبووه به‌ر، هاوبه‌شى بوونتان له‌سزادا سوودتان پێ ناگه‌يه‌نێ، تۆزها ئېك عه‌زابتان ئې كه‌م ناكرېته‌وه، هه‌ريه‌كه‌تان سزاي خۆى و مردم‌گري و له‌تاو نازارى ناگاي له‌حالى ئەوى تر نيه مادام له‌هۆكاري سزاكه‌دا هاوبه‌ش بوون، دمبې له‌خودى سزادانه‌كه‌شدا هاوبه‌ش بن. {^{۴۰} أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ أَوْ تَهْدِي الْعُمْيَ وَمَنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ} ئەى پيغه‌مبهرى خۆشه‌ويستا ئەو كاهاوه‌ى كه‌رو كوئدن، قه‌سه‌ى حه‌ق نابيست، كوئرن موعجيزه‌ى تۆ نابيين، جا كه‌وابێ نايا تۆ ده‌توانى په‌يامى خۆت بگه‌يه‌نى به‌هۆجوره‌كه‌سانه‌ و هيدايه‌تيان بده‌ى؟! ئەوان كه‌رو گومرپان، له‌گومرپه‌كه‌ى ناشكرادن، تۆ كه‌ى ده‌توانى شارمزاين بكه‌ى بۆ رېبازى پيرۆزى ئيسلام، ئەمانه: كه ئەوه حال و مزعاينه‌ نه‌تۆ ناتوانى هيدايه‌تيان بده‌ى.

{^{۴۱} فَأَمَّا لَدُنَّكَ بَكَ فَأَمَّا مِنْهُمْ مُتَقِمُونَ، ^{۴۲} أَوْ لَرَبِّكَ الَّذِي وَعَدْتَاهُمْ فَأَمَّا عَلَيْهِمْ مُّقْتَدِرُونَ} زوو يان دره‌نگ تۆ له‌يان ده‌كه‌ينه‌وه، به‌م جووره يان به‌ته‌واوى تۆ له‌ناو ئەوان هه‌له‌هه‌گرين و دهمرپين ئه‌وسا ئېمه تۆ له‌يان ئې ده‌كه‌ينه‌وه، ياخود پېش ئەوه‌ى گيانت بكېشين هه‌ندێ له‌و هه‌ره‌شانه‌ى ليمان كردوون دميان هېنينه دى و نيشانت دهمدين،

{^{۴۳} فَاسْتَمِعْ بِالَّذِي أَوْحَىٰ إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ} ئەى پيغه‌مبهر! ئەتۆ پابه‌ندى ئەو قورئانه به: كه به‌نيگا بۆت نيردراوه، بېگومان تۆ له‌سهر رېبازېكى راست و حه‌قى، په‌پرەو پرۆگرامت مايه‌ى به‌خته‌ومرى ژيانى دونيا و قيامه‌ته، {^{۴۴} وَإِنَّهُ لَدِكِّكَ لَكَ وَلَقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ} بېگومان قورئان مايه‌ى شەرم‌و شكو‌مه‌نديه‌ به‌ خۆت و بۆ قورميشيه‌كان به‌تايبه‌تى و بۆ هه‌موو عه‌ره‌ب به‌گشتى، چونكه به‌زمانى ئەوان نازل بووه، له‌وه‌به‌و لاوه له‌قيامه‌تدا پرسيارتان ئې ده‌كرئ دمرپه‌رى ئەم قورئانه، چۆن به‌پيريه‌وه چوون و چۆن كارتان پێ كردوو،

{^{۴۵} وَاسْأَلْ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ آلِهَةً يُعْبَدُونَ؟} پرسيار بكه له‌ نه‌ته‌ومكانى پيشوو؟ ئەوانه‌ى پيغه‌مبهرمان بۆ ناردوون، زاناو دوعاى رېگاي خودا په‌رستيمان تېدا هه‌لخستوون، لېيان بېرسه نايا خودا رېگاي

داوه له حیاتی پهرستش کردن بؤ خودا، که سیکی تر بپهرستی؟

{^{۴۶} وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَأْنَاهُ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ} واته: بیگومان نیمه موسامان رهوانه کرد بؤسهر فیرعهون و دارو دهمسته که ی و نه ته هوی نیسرائیل به موعجیزه و نشانهای ناشکراوه، وتی: من رهوانه کراوی خودای بونه وهرم، نو موعجیزه مان پی به خشی بؤنه هوی که واهیدمرین لهسهر راستی په یامه که ی. بانگه وازی کردن بؤ خودا پهرستی و په کتاپهرستی، جله وگیری ئی کردن له هاوهلدانان بؤ خودا و فیرعهون پهرستی. نو موعجیزه که ش نه وانه: که له سورمتی (الإسراء) نایه تی (۱۰۱) دا تو مار کراون. که بریتیت: له توفان، کولله، نه سپی، بوق، خوین، گرانی، که م و کورتی له نه فس و له زمرعات و کشت و کالدا. یهدی به یضاو، عه صا... و پرای نواندنن نه و حه مکه موعجیزه که وهره و ناشکرایانه که چی فیرعهون و دارو دهمسته که ی لوتبهرزیان نواندو ملیان نه دا بؤ نیمانه نیان، به لک و حه زرمتی موسایان به درو خسته ووه و گالته یان پی کرد، به گزیدا چوونه وه. {^{۴۷} فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ} کاتیک حه زرمتی موسا نه و موعجیزانه ی نشانندان په کسهر فیرعهون و جه ماعه ته که ی پی که نینیان پی هاتن و گالته یان پی کردن و به درو یان خسته وه، سهر ره ییان نیشاندان.

{^{۴۸} وَمَا لِرَبِّهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا وَأَخَذْنَاهُم بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ} ههر به لکه و نشانیه که مان نیشانی فیرعهون و دارو دهمسته که ی دایب دهر باره ی راستی پیغه مبه ریتی موسا و راستی په یامه که ی، له موعجیزه ی پی شووی که وهرتر بووه، پتر که واهیدمر بووه لهسهر راستی بانگه وازی به که ی و تاک و ته نه ای خودا که چی و پرای راست و دروستی نه و موعجیزانه، فیرعهون و تاقه مکه ی له بوغرای خویان نه هاتنه خواری و وازیان له گومرای خویان نه هیتا، نیت پهر و مردگار عه زایی سهخت و جؤراو جؤری به سهر دا دان بؤنه هوی بکه رینه وه، نیمان به خودا به یئن و شوین په یامی موسا بکه ون. {^{۴۹} وَقَالُوا يَا أَيُّهَا السَّاحِرُ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ إِنَّا لَمُهْتَدُونَ} دهمانگوت: نه ی جادو بازی لیزان بؤمان له خودای خو ت بپاریوه: که نه واده و به لته ی پی داوی به یه یئنه دی، نه و

وَمَا لِرَبِّهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا وَأَخَذْنَاهُم بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٨﴾ وَقَالُوا يَا أَيُّهَا السَّاحِرُ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ إِنَّا لَمُهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ ﴿٥٠﴾ وَكَذَىٰ فِرْعَوْنَ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكٌ مِصْرَ وَهَٰذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِن تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٥١﴾ أَرَأَيْتُمْ إِنَّا جَاءُوكُم بِآيَاتِنَا وَلَٰكِنَّا بَيِّنٌ ﴿٥٢﴾ فَلَوْلَا أَلْفِي عَلَيْهِ أَسُورَةٌ مِّن ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلَأُكُمُ الْمُفْتَرِينَ ﴿٥٣﴾ فَاسْتَحَفَّ قَوْمَهُ فَأَطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٤﴾ فَلَمَّا آمَسُونَا أَنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٥﴾ فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا لِّلْآخِرِينَ ﴿٥٦﴾ وَلَمَّا شَرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ ﴿٥٧﴾ وَقَالُوا آلِهَتُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَلَدًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَوْفُونَ ﴿٥٨﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٥٩﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُمْ مَّلَآئِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُقُونَ ﴿٦٠﴾

عه زابه مان لهسهر هه لبرگري نیمه نیمان دهمینین و شوینت دمهک وین.

{^{۵۰} فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ} که چی کاتی: که عه زابه مان لهسهر لابر د، په یمانه که یان هه لومشانده وه و ملیان له کوفرو بی دینی دهنایه وه {^{۵۱} وَكَذَىٰ فِرْعَوْنَ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكٌ مِصْرَ وَهَٰذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِن تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ؟} حه زرمتی موسا بانگه وازی خوی بلا و کرده وه، فیرعهون ههستی کرد رمشه خه لکه که مه یلیان په لای موسا د هیه، خه ریکن موسولمان بن، نیت فیرعهون فهرمانی دا خه لکه که کؤیکه نه وه، جه ماوهر گرد کرانه وه، فیرعهون دهمتی کرد به و تاردان و خؤ هه لکیشان و ههر رمشه کردن، وتی نه ی خه لکینه! نه وه نازانن و نابین ملک و سامانی نه و ولاته که ورمیه: که میصره هه مووی هی منه و خؤم فهرمانه ووام تییدا، کهس هاو به شم نه و دهمه لاتی ره هام هیه، جؤمی نیل به زیر قه صرو باله خانه و باخ و باختماندا دهر و، هه موو به رو بووی میصر له زیر کؤنترولی خؤمدایه. نه وه نابین

من له ج هه خفه خه و ریزو شکومه نندییه کدا دمژیم؟ نازان، که ئەم هه موو دمه لاتو مالو سامانه نیشانه ی نهومیه: کهمن شیایو ئەوم فەرمان پرماو خوداتان به، {^{۵۲} أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ وَلَا يَكَادُ يُبِينُ} به لکوو به هوی مالو سامان و جاهو سه لته نه تهوه من زور باشترم له کابرایه: که ناوی موسایه و هیچی له بارا نییه، ته نامت لاله په ته و زمان فسکیکه نازانی قسه و گو فتو گوشت بکا، هیچ شهره و شکومه نندییه کی نیه، هه تیومییه کی روتو ره جاله، {^{۵۳} فَلَوْلَا أَلْقِيَا عَلَيْهِ آسُورَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلَائِكَةُ مُقْتَرِنِينَ} نه گهر راست دمکا پیغه مبه ره بوجی بازنی نالتونی نین؟ یان بوجی فرشته نایه ن شایمتی بؤ بدن، که پیغه مبه ره و له خوداوه رهوانه کراوه؟ {^{۵۴} فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ فَأَطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ} فیرعهون سوکایمتی به گه له که ی خوی کرد، ریزو نرخی بؤ دانه دهنان، گالته ی به عقل و بیرو بوجونیان کرد، بانگه وازی کردن بؤ گومرایی و بییدی، نه وانیش به پیر بانگه وازییه که یه وه هاتن و فەرمانبرداری فەرمانه کانی بوون، به فیتی فیرعهون موسایان به درؤ خسته وه، بیگومان نهوان گهل و نه تهومییه کی فاسق و یاخی بوو بوون، {^{۵۵} فَلَمَّا آسَفُونَا انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ} که بی فەرمانی ئیمه یان کردو رقی ئیمه یان له خویان هه لساند به توندترین شیوه سزایان دان، له دم ریادا خنکاندمان، فیرعهون که به دمه لات به سمر جومی نیلدا خوی باده داو له خوی بابی بوو دمیگوت: سهیری شکومه ندیم بکه ن، پر وانی چهند خاوهن دمه لاتم، سهرنجی خه لکه که ی بؤ لای جومو جؤگاکانی میصر رادمکیشاو دمیگوت: (وهذه الأنهار تجري من تحتي)... بهو ناوه خنکاندمان! (سهیره شتیک نهوان خویان پیوه باده داو بوو به هوی له ناو چونیان).

{^{۵۶} لَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا لِّلْآخِرِينَ} فیرعهون و شوینکه وتوانیمان کردن به پی شهنگو نموونه بؤ هه موو نهو کافرانیه کرداری نهوان ره چاو دکه ن، و مکوو نهوان سزا دمدرین، ههروها کردمان به په ندو عیمرت بؤ نهو کافرانیه له داو نهوان دینه گۆرمانی ژیانه وه! یان به سه رهاتیا نمان کرده چیرۆک و سه رگوزمشته یه کی

سه رسو پر هیته ر. چین له داو چین ئاده میزاد له ناو خویاندا دمیگوت نه وه.

{^{۵۷} وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُونُ} ی نازل کرد. نه مهش جۆریکی تره له سمر رهقی و یاخی بوون و سه ریچیکاریی قورمیشییه کان، که هه می شه خه ریکی جه دهل و کیشه و چه واشه کاری بوون،

{^{۵۸} وَقَالُوا آلِهَتُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ} کافره کانی قورمیش له روانگی سمر رهقی و جیدالجهیته خویانه وه وتیان: ئایا خوداگانی ئیمه باشترن یان عیسا؟ واته خوداگانی ئیمه له عیسا باشتر نین، جا که عیسا بجیته ناو ئاگروه با ئیمهش و خوداگانه مان له گهل عیسا و فرشته کاندان بجینه ناو ئاگروه، کافره کان ئەم قسه یه ناکه ن بؤ نه وه ی بگه نه حه ق و له راستی حالی بن، به لکوو مبه سستیان جه دهل و بۆردانی بهرام به ره که یانه، ده یانه وه ی به تال و بوجی خویان بچه سپین، په یامی ئیسلام رمت بکه نه وه، به لکوو نهوان گهل و نه تهومییه کی کیشه کارو جه ده لخوازان، به ره به ره کانی حه ق دکه ن.

{^{۵۹} إِنَّ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَلَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ} عیسا ته نها به ندمیه کی ئیمه بووه، نیعمه تی پیغه مبه رایه تیمان پی به خشی و کردمانه فروستاده ی خۆمان، کردمانه نیشانه و عیمرت بؤ نه ته وه ی ئیسرا ئیل، کردمانه به لگه و ده لیل له سمر خودایه تی خۆمان، {^{۶۰} وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مِّلَائِكَةً فِي السَّمَاءِ يَخْلُقُونَ} نه گهر به مانویستایه ئیوه ئاده میزادمان ده فو تاندو له جباتی ئیوه فرشته مان ده خسته سمر زهوی و نه رکی ناو دانه کردنه وه ی زهویمان ده خسته نه ستوی نهوان.

{^{۶۱} وَإِنَّهُ لَعِلْمٌ لِّلْسَاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَالْبُعْرُ هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ} بیگومان عیسا نیشانه ی نزیک بوونه وه ی رابوونی قیامه ته، هیچ شک و گومانان نه بی له رابوونیدا، شوین په یامی من بکه ون و نه مه به ریگای راستو رهوان یزان.

{^{۶۲} وَلَا يَصُدُّكُمُ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ} نه که ن به گوئی شه یان بکه ن، وریا بن به و سوسه و هرت و فیل له شوینکه وتنی حه ق لاتان نه دا، ریگای گومرا بوونتان له پش چاو جوان نه کا. بیگومان شه یان دوژمنیکی سه رسه ختی

دیرینه ی نیوهی ئاده میزاده، دوزمنایه تیه که ی بؤ نیوه
ناشکرایه!

{ ۱۲ } وَلَمَّا جَاءَ عِيسَى بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلِأُبَيِّنَ لَكُمْ
بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلَفُونَ فِيهِ فَأَتَقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا } كَاتِبِكَ عِيسَا
(علیه السلام) کرا به پیغمبر و هاته سهرگه له که ی،
بانگه وازی خو ی راگه بیاندو موعجزه ی ناشکراو نومیانی
له سمر راستی پیغمبرایه تی خو ی نواند، به نه ته وه ی
نیسرائیلی گوت: نه من په یامی خودام بؤ هینانو، شهریمه تو
یاسای گونجاو بؤ ژبانی دونیاو قیامت بؤ هاوردون،
شهریمه تیک پره له حکیمه تو دانایی، ئاده میزاد هه لدمه ی بؤ
چاکه و نه هی ئی دمکا له خرابه، بانگه واز دمکا بؤ خوداناسی و
یه کتا به رستی، بؤ نیمان هینان به نامه ناسمانیه کان و
شوینکه و تنی پیغمبرای خودا، بؤ پروا هینان به فریشته و
به هاتنی رۆزی قیامت، به حیساب و لیقولینه وه و پاداش و
سزای رۆزی قیامت، هه روه ها بؤیه ره وانه کراوم تا بری
نه حکامی ته ووراتان بؤ روون بکه مه وه، هه ندی شهریمه تو
یاسای ته وورات: که تییدا که و تونه کیشه وه بؤتان په کال
بکه مه وه، خو تان له تاوان و سهر پیچی کردنی فهرمانی خودا
بپاریزن، نه وه ی فهرمانتان پی دمکم له یه کتا به رستی و
پابه ندبوون به شهریمه تو یاسای خودا وه به گویم بکه من.
نه مهش ناوهرۆکی په یامه که یه:

{ ۱۳ } إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ }
بیگومان (الله) خودای من و خودای نیومش و هه موو بونه وهره،
به دئسوژی عیباده تی بؤ بکه من و هه ره نه وه به خودا بزانون و
به رستش هه ره بؤ نه وه بکه من. نه مه یه ریگای راست و
سهر فرازی، هه ره شوینکه و تنی شهریمه تی خودا به خته وهری
دونیاو قیامه تی ئی وهدی دی.

{ ۱۴ } فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ قَوْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابِ يَوْمِ
الْأَلَمِ } نه و تاقه و گرو یانه ی عیسا یان بؤ سهر نیردرابوو له ناو
خو یاندا که و تنه مقومقوو کیشه وه، شیوی و میل و عه زابی
به شیددت بؤ نه وانه ی سته مکارن و په یامی خودا رمت
دمکه نه وه.

{ ۱۵ } هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ } نایا
نه وانه ی پیغمبرایان به درۆ ده خه نه وه چاوهروانی چین؟

وَأَنَّهُ لَآتِي السَّاعَةَ فَلَا تَمْتَرُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَذَا صِرَاطٌ
مُسْتَقِيمٌ { ۱۱ } وَلَا يَصُدُّكُمْ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكَاغِدٌ لَكُمْ وَمُبِينٌ
{ ۱۲ } وَلَمَّا جَاءَ عِيسَى بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ
وَأُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلَفُونَ فِيهِ فَأَتَقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا
{ ۱۳ } إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ
{ ۱۴ } فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ قَوْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا
مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْآلَمِ { ۱۵ } هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ
تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ { ۱۶ } الْأَخِلَّاءُ يَوْمَئِذٍ
بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ { ۱۷ } يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ
وَعَسَى أَنْ يَرْجِعَهُمْ إِلَى اللَّهِ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْإِيمَانِ
وَكَاثُرًا مَلَكِينَ { ۱۸ } أَنْخَلُوا الْجَنَّةَ أَشْرَافًا وَزَوْجًا
تَحْتَرُونَ { ۱۹ } يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصَفَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ
وَفِيهَا مَا تَشْتَهُهُ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ { ۲۰ } وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ { ۲۱ } لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ { ۲۲ }

جگه له هاتنی قیامت به ناگه هانی و نه وان ناگایان له خو نابی
له ناگا و ئیک په خه یان ده گری و زرگار بوونیان نابی. یان له بهر
هه له و گری بوونیان به دونیا وه نازان که ی قیامت رادمبی!!
{ ۲۳ } الْأَخِلَّاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ } دۆسته
دونیا ییه کان، نه وانه ی له و نیادا دۆست و برادر بوون،
هه ندی کیان دمنه دوزمن و ناحه زی په کتری جگه
له خودا به رستان و ته فواکاران نه وان دۆستایه تی و خو شه و یستی
دونیا یان له قیامه تدا به ردموام پایه داره واته: هه موو
خو شه و یستی و دۆستایه تیه ک، که له سهر بنه مای
خودا به رستی نه بی دمنیته دوزمنایه تی و بوغضانن، مه گهر
خو شه و یستی و دۆستایه تیه ک له بهر خاتری خودا بی، نه وه
ده منیته وه بؤ هه تا هه تابه.

{ ۲۴ } يَا عِبَادِيَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ } نه ی
به منده راستال و خو پاریزه کانم، نه ی نه وانه ی له دونیا دا له بهر
خاتری خودا په کترتان خو ش دویست، نه مړۆ له عیقای خودا
مه ترسن، ترسی داها تووتان نه بی، غه مو خه فمت بؤ نازو

هاوه ئيان بۆ خودا داناه، پەيامى پيغەمبەريان رەت
کردۆتەوه ئەوانە دۆزەخين و لەعەزابى دۆزەخدا بۆ ھەتا
ھەتايە دەمىننەوه.

{^{۷۵} لَا يَفْتَرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ} ئەو سزا سەختەيان لەسەر
سوك ناكړى، ساتەوه ختێك لەكۆليان نابيتەوه، ئەوانە
ناھومىدن لەوى رزگاربان بى، خەفەتبار و دلەنگو جەستە
بەنازارن، ناھومىد بوونەكەيان ئەومەندى تر عەزابەكەيانى
گران كردووه {^{۷۶} وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ} ئىمە
بەبى ھۆ بەبى تاوان سزايان نادەين سەمیان ئى ناكەين،
بەلگوو ئەوان بۆخۆيان سەمیان لەخۆيان كردووه، خۆيان
تاوانبار كردووه بەدەستى خۆيان وایان لەخۆيان كردووه
شياوى سزای دۆزەخ بن،

{^{۷۷} وَادَّأَوْا يَا مَالِكُ لِيَقْضِيَ عَلَيْنَا رَبُّكَ قَالَ إِنَّكُمْ مَا تُكُونُونَ} تاوانباران بانگ دەكەن و دەلێن: ئەى حازین و كاربەدەستى
دۆزەخ! با خودا بمانكوژى و ئەم ژيانەمان ئى و مرگريژتەوه،
بەلگوو بۆ خۆمان ئىسراحت بكەين، ئەم عەزاب و ئىش و
نازارەمان لەكۆل بپتەوه، ھەلبەتە ئەمە ھاوار و داد و ھىغانىكە
بۆ رزگاربوون و فریادەرسى نى، ئەوانە ناھومىد و بى
دەرتسان، دلەيان: لەو كە رزگاربان نابى، بەلگوو
بانگکردنەكەيان بۆ مردن و لەناوچوونە، دميانەوى بمرن و
لەكۆل ببنەوه، داواكارى ئەومەن زوو گيانيان دەرچى و
ئىسراحت بكەن!

{^{۷۸} لَقَدْ جِئْنَاكُمْ بِالْحَقِّ وَلَكِنْ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ} بىگومان
ئىمە ھەق و راستىمان بۆ روونکردنەوه، پيغەمبەریان بۆ
سەر رھوان كردن، نامەى ئاسمانىمان بۆ ناردوون،
پيغەمبەران و بانگخوازانى ئايىنى خوا بانگەوازيان كردن بۆ
رێگای راست، بۆ ئيمان بەخودا و بە پيغەمبەرايەتى و
بەزىندوبوونەوه و رابوونى ھىامەت. كەچى ئىو پەشتان
ھەلگەرد و پيغەمبەرانان بەدروختەوه، كافر بوون و
سەرىپچيتان كرد و پەيامى خوداتان رەتكردەوه. ھەموو
ئىو دۆزەخى دژى ھەق بوون و ئايىنى خوداتان رەت
کردۆتەوه.

{^{۷۹} أَمْ أَمْرُؤَا أَمْرًا فَإِنَّا مُبْرَمُونَ} بەلگوو ئەو موشرىكانە
ھەوليان داو پيلانى خەتەرناك و توندوتۆل دژى پيغەمبەر

نيعمەتى دونيا مەخۆن، چونكە ئەوى لە بەھەشتدا بۆ ئىو
دەستەبەر كراو ھەمپراو ھەم و زۆر لەنازو نيعمەتى دونيا
بەلەزەت ترە.

{^{۷۹} الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ} ئەو نازو نيعمەتە
نەپراو، ئەو رھواندەھى ترس و غەم و خەفەتە بۆ ھەموو
كەس نى، بەلگوو بۆ ئەو موسولمانانە ھەمپراوى تەواويان بە
ھورن ھەبوو، گەردنكەچى ھەرمانى خودا بوون، بەدەلسۆزى
عيبادەتيان بۆ خودا كردووه، واتە ئيمانى تەواو لەدلياندا
بووه و بەكردەوش تەصدىقى ئيمانەكەيان كردووه!

{^{۷۰} ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ} ئەى بەندە خاوەن
باومرو كەردەوه چاگەكان! بچنە ناو بەھەشتەوه خۆتان و
خيزانە موسولمانەكانتان، لەناو بەھەشتدا بەخۆشى
رابوون و بگوزەريون! بەختەومرو شادمان بن، ھەرچى
ھەزتان ئى بى و ئارەزووى بكەن بۆتان ئامادە!

{^{۷۱} يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصَفَافٍ مِّنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ وَفِيهَا مَآئِئَتُهُ
الْأَنْفُسُ وَلِلَّهِ الْأَعْيُنُ وَأَلَيْهَا خَالِدُونَ} بۆ ئىو ھەيە
لەبەھەشتدا جۆرەھا خواردن و خواردنەوه، لەدەھرى زېردا
خواردنيان بەسەرا دەگەريندرى، خواردنەوشيان لەپيالەى
زېودا بەسەردا دەگەري. لەبەھەشتدا ھەرچى دل بپخوازى و
چاو خەزى ئى بى لەخواردن و خواردنەوه، لەبەرگو پۆشاك و
راخەرو ھەمىرو پالەخانە، لەئامىرو قاپ و ھاچاغ، لەبەھەمنى
رەنگاورەنگو شوپى ھەوانەو بەبى وەغران بۆيان حازرە!
{^{۷۲} وَلِلَّكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ} ئەو
بەھەشتە رازاوه، بەھەموو ئەو نازو نيعمەتانەى تپدايە
بەھەشتى بۆ ئىو دانراوه، خەلاتى ئىو كراو بەھۆى
كەردەھى چاك و پەسەندى خۆتانەوه. كە لەدونىادا ئەنجامتان
داو، ئەرك و ماندوبوونتان كيشاوه.

{^{۷۳} لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ} بۆ ئىو ئامادە و
بەيدەستە لەبەھەشتدا جگە لەخواردن و خواردنەوه جۆرەھا
ميوھەت، بۆ خۆتان بەويستى خۆتان ھەلدەمبەريون و لى
دەخۆن، ھەر ميوھەك ئى بكەنەوه ميوھەكى ترى لەشوپن
بپتە دى!! {^{۷۴} إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ مُّهِينٍ} بىگومان ئەوانەى كافر و بى پروان، ئەوانەى لەدونىادا

دایپرژن، وەکوو ئەو مۆئامەزەى لێ (دار النخوة)دا. قورمیشییەکان نەخشەیان بۆ کێشاو پیلانی کۆشتن یان بێندکردن، یان وەمدەرنان لەمەکەیان بۆ دارشت.

{ ٨٠ } اَمَ يَخْشَوْنَ اَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ بَلَىٰ وَرُسُلُنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُوْنَ } بهائوون نهوان پييان وايه ئيمه ناگاداري نهيني و جبههگانيان نين، ئايا وا دهرانن كه بهنهيني و ئاشكرا پيلان دادميرژن ئيمه لييان بي ناگان، نا نا باوا نهزان، ئيمه ناگاداري ههموو ههئس و كه و تيكيانين؟ بهئي: ئيمه ناگامان له ههموو شتيكيان ههيه فريشته چاوديرمگانمان به سهريانه و من و ناگيان له ههموو ههئس و كه و تيكيانه، چي دهئين و چي دهكه و چييان به سهر دندا رادمبورئ نهوان دهينووسن،

﴿قُلْ إِنْ كَانَ لِلرُّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَابِدِينَ﴾ نهی محمد! بهو
 موشریکانه بلی: نهگهر بهروردگار کوری ههبن نهو ه من
 یهکهه کهس دهیم عیبادتم بو نهو کوره دهکرد. ﴿إِنْ كَانَ
 لِلرُّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَابِدِينَ﴾ جوملهیهکی شهرتییه لهباری
 لهفظو مهعناوه، پیکهاتهی شهرتو جهزایه، شهرتهکه نابو و
 دروستیش نیه بهی: کهوابی جهزاکهشی نایه و نابو. نهه
 جوړه ئوسلوبه بهلیغترین ئوسلوبه بو نهفی کردن، وهکوو
 نهو تۆ لهکاتی دمه دهمن و موناقهشدها به بهرامبهرهکهت
 دیژی: نهگهر نهووی تۆ دمیلتی بهلگهی لهسر بی من یهکهه
 کهس دهیم: کهبروات پی دهکهه.

{^{۴۲} سُبْحَانَ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ}

پاك و مونه ززمى بۆ خودايه لههه موو عهيب و خهوشيك،
لههه موو نهو شتانهى موشريكهكان و مهپائى دهمهن و شياوى
خودايهتى نيه، بهرزى و پيرۆزى بۆ خودايه لهوى كه
مندائى ههبن، هاوهلى ههبن، خودا زۆر دووره لهوى و مهپائى
دهمهن و دهليين: خودا هاوهل و مندائى ههن!!

{ ۴۲ } فَذَرَهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ {

ئەى پىغەمبەرى خۆشەويست! وازيان ئى بىنە با لەنەزانى و
گومرايى خۆياندا بىننەموە، با لەدونىادا رابوئىرن و لەرزەت و
خۆشى بچيژن، ھەتا تووشى رۆژى قيامەت دىمىن، ئەو رۆژەى
ھەرمشەيان پى ئى كراوہ،

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ مُّتَخِلِفُونَ ﴿٧٦﴾ لَا يُفْتَرُ عَنْهُمْ وَهُمْ
 فِيهِ مُّتَلَبِّسُونَ ﴿٧٧﴾ وَمَا ظَنَنْتُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمْ الظَّالِمِينَ ﴿٧٨﴾
 وَكَادُوا يَكْمِلُكَ يُغْنِ عَنَّا زُلْكَ قَالَ إِنَّكُمْ تُنْكثُونَ ﴿٧٩﴾ لَقَدْ
 حَسَنَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنْ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ ﴿٨٠﴾ أَمْ أَتَمُرُوا أَمْ
 فَإِنَّا مُتَمِرُونَ ﴿٨١﴾ أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ بَلَىٰ
 وَرُسُلُنَا لَدَيْهِمْ يَكْفُرُونَ ﴿٨٢﴾ قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ
 الْعَابِدِينَ ﴿٨٣﴾ مُّبِحَنَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْمَرْشِ
 عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٨٤﴾ فَذَرَهُمْ يَبْغُضُوا وَيَلْبِغُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ
 الَّذِي يَوْمَعُدُونَ ﴿٨٥﴾ وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهُ فِي الْأَرْضِ
 إِلَهُ وَهُوَ الْغَلِيكُ الْعَلِيمُ ﴿٨٦﴾ وَبَارَكَ الَّذِي لَمْ يَكُنْ لَكَ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضُ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَإِلَىٰ رَبِّهِمْ يَرْجَعُونَ
 ﴿٨٧﴾ وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَعَةَ إِلَّا مَنِ
 شَاءَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٨٨﴾ وَلَكِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ
 لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٨٩﴾ وَفِيهِ يَرْبِ إِنْ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ
 لَا يَتُوبُونَ ﴿٩٠﴾ فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٩١﴾

{^{۸۴} وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ }
 ئەو زاتەى مەبەهەرستەم و بەخودای دەزانم ھەر ئەو
 ئەناسماندا خودایەو لەسەر زەمىن خودایە، ھەر ئەو شیاوی
 عیبادەت بۆ کردنە، کەسێ تر شیاوی خواپەتەى نە، ھەر ئەو
 زاناو دانایە لەبەر یۆمبەردنێ مەخلوقاتى خۆیدا،

{^{۸۵} وَتَبَارَكَ الَّذِي لَهٗ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ} بهرزو گه وردهو پیرۆزه نهو خودایهی خاومنی ناسمانهکانو خاومنی زموی نهو شتانهی لاناویاندایه بهئاوو ههواو گیانله بهرو نادهمیزادیه وه، زانینی کاتی رابوونی قیامت تایبته به خویره وه ههر نهو دزمانی که ی قیامت هه ئه دستنی، گه رانه وه ی هه موو شتی ک بو لای نه وه،

{^{٨٦} وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ } ئهوبتو صهنه مانه ئه مو موشریکانه به نندایه تییان بۆ ده کهن، ههروها هه موو په رستراویک جگه له خودا دهسه لاتى هه جیان نیه، شه فاعه تیان بۆ نا کرئو و لێیان

سورة الدخان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ ۱) وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ۲) إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ ۳) فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ ۴) أَمْرًا مِّنْ عِندِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ۵) رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۶) رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۷) إِنَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْإِسْلَامِ لَا يَأْتِيهِمْ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ۸) بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ ۹) فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُّبِينٍ ۱۰) يَغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ۱۱) رَبَّنَا آكِنْفِ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ ۱۲) أَفَلَمْ نَذْكُرْكَ أَفَلَمْ نَكُنْ بِكَ عَلِيمًا ۱۳) ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّوْا نَحْنُ ۱۴) إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا ۱۵) إِنَّكَ عَلِيمٌ ۱۶) يَوْمَ تَبْطُلُ الْبُتُةُ الْكُبْرَى ۱۷) إِنَّا مُنْقِمُونَ ۱۸) وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ ۱۹) أَنْ أَدَّوْا إِلَى عِبَادِكُمُ الْكَافِرِينَ لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۲۰)

و مرناگیر، و من کەسێک ئیمانی بەخودا هێناب، بەدنیایی و لەناخەوه بپروای کردب، کەخودا تاک و تەنهاو بێ هاوێ و بێ منداڵە، ئەو بەئیزنی خودا شەفاعەتەکەى لای خودا و مرگراو و پەسەندە،

{^{۸۷} وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَلَّى يُؤْفَكُونَ}

سویندب، ئەگەر تۆ ئەى پێغه مەبر! پرسیار لەو موشریکەنە بکەى کى ئەوانى دروست کردووە؟ کى بەدیھێنەرە؟ یەكسەر وەلام دەدەنەو دەلێن: خودا ئیمەى دروست کردووە، بەدیھێنەر هەر ئەو، هەموو شتێک خودا دروستی کردووە، کەچى لەهەمان گاتدا لەتەک خودادا بەندایەتى بۆ شتى تر دەکەن! شتێک دەکەنە هاوێلى خودا: کە دەسلاتی هیچی نیە، خاومنى هیج نیە، دەى چۆن لەگەڵ عیبادەت کردن بۆ خودا بەندایەتى شتى تر دەکەن؟ بەراستى ئەوانە بەم جۆرە هەلۆستانەیان خۆیان بەدرۆ دەخەنەووە لەو پەرى نەقامى و گومراپیدان!

{^{۸۸} وَقِيلَ يَا رَبِّ إِنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ}

واتە: خودا زانیایە بەوتەى پێغه مەبر و گوێى لێیە: کە هاوار دەکا و دەلێ: ئەى خودایە! ئەمانەى بۆسەریان رەوانە کراوم گەل و نەتەو میەکن ئیمانم بێ ناھێن، بپروا بە پێغه مەبریتیم ناکەن، بەشیت و جادوبازم لەقەڵەم دەدەن، گاتە بەپەیا مەکەم دەکەن.

{^{۸۹} فَاصْفَحْ غَنَّهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ}

ئەى پێغه مەبر! روپان ئی و مرگێر، بیان بوغزێنە گوێ مەدە بەو قەسو بوختان و بیروباو مەنەیان، دلەنگ مەبە بەوێ پیت دەلێن شاعیر و ساحیر، صەبر بگرە لەسەر بانگەوازی خۆت، هەتا وادەى خودا دیتەجى، پێیان بلێ: من دەمەوێ لەگەڵتان بەناشتەواى هەلبکەم و بەتەبایی بەینمەو، لەو بەو لاو و سەرمجامى کوڤرو بیدینی خۆتان دزان، بۆتان دەر دەکەوێ چەند بەدبەخت و چارە ڕەش!

کۆتایی سورەتى الزخرف



سورەتى (الدخان)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

{^۱ احم. ۲. وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ}

پەر و مر دگار سویند دەخوا بەو دوو

پیتە و بەو قورئانەى لەجۆرى ئەو پیتانە پێک هاتوو.

{^۳ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ}

ئیمە ئەو

قورئانەمان نازل کردوو، لە شەوێكى پیرۆزو پر پیت و بەرەمکەتدا: کە شەوى (قەدرە).

{^۴ فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ}

لەشەوى قەدردا هەموو

کاروباریکی بوونەو مر بەگشتى و هی ئادەمیزاد بەتایبەتى یەکالا دەکرێتەو، هەرچى لە سالدای روو دەدا لە مردن و ژیان و رزق و رۆژى و خێرو شەرو خوشى و ناخوشى... هتد دەست نیشان دەکری!

{^۵ أَمْرًا مِّنْ عِندِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ}

پەر و مر دگار قورئانى نازل

کردوو لەلایەن خۆیەو، نیگا و شەریعەتى خودایە بۆ و مانگا هێنانەوێ ئادەمیزاد، بۆ ترساندن و موژدە پێدانى، پێغه مەبرى ئیسلام و هەموو پێغه مەبرانى ترمان رەوانە کردوو بۆ سەر ئادەمیزاد بۆئەوێ نایاتى خودایان بێ بگا و بیخویننەووە تێى بکەن.

پیغمبر له هورمیشیه‌کانی کرد، ته‌نانت له‌برسان وایان ل هاتبوو: که دمیانه‌روانیه ژوور خویشان بۆشایی نیوان ناسمان و زه‌ویان و مکوو دوکه‌ل ده‌هاته به‌رجاو!

﴿۱۱﴾ یَغْنَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۱﴾ ئەو دوکه‌ل و تاریکی هه‌موو کەس دەرگرتە‌وه‌و له‌هه‌موو لایه‌که‌وه شت‌داد‌مپۆش. خه‌لکه‌که تینیان بۆ دئو ده‌که‌ونه هاوارو گریان و ده‌لێن، به‌راستی ئەمه عەزابێکی سه‌خت و دژواره. یان خودا خوێ ده‌فه‌رموی: ئەمه عەزابێکی به‌نیش و نازاره و بیجێزن و (ئهو گۆرتان ب).

﴿۱۲﴾ رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ ﴿۱۲﴾ ئەو خودایه عەزابی خۆتمان له‌سه‌ر لایه‌ره، ئێمه ئیمان ده‌هێنین، به‌روا به‌ تاكو ته‌نهایی خودا و پیغمبریتی پیغمبر ده‌که‌ین. یان ئەگەر ئەم عەزاب‌ه‌مان له‌سه‌ر هه‌لگری پابه‌ندی هه‌رمان و

ج‌له‌و‌گیریه‌كانت ده‌بین و ئیمانێ پێ ده‌هێنین!

﴿۱۳﴾ أَلَيْ لَّهُمُ الدُّكْرَى وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُبِينٌ ﴿۱۳﴾ تَمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَّجْنُونٌ ﴿۱۴﴾ کەو یاد خستنه‌وه‌و ترساندن و نامۆژگاری کار له ئەوانه‌ ده‌کا، کەو ئەوانه وها به‌واده‌ی خویشان ده‌که‌ن، کوا ئەوانه دوا‌ی لایه‌ردنی عەزاب له‌سه‌ریان ئیمان ده‌هێنن و ده‌ل‌ح‌ال ئەوانه پیغمبره‌ی‌کی خاوم موعجیزه هاتۆته سه‌ریان و په‌یامی خوێ پێ‌را‌گه‌یان‌دون که‌چی پشتیان له په‌یامه‌که‌ی هه‌ل‌کردو به‌درۆیان خسته‌وه، وتیان: درۆ ده‌کا ئەم کابرایه له‌خوداوه په‌یامی بۆ نه‌هاتوو، ئاده‌میزاد فیری ده‌که‌ن، ده‌چی لای مامۆستا‌که‌ی ده‌خوێنێ و به‌درۆ ده‌لی: له‌خوداوه نیگام بۆ هاتوو!

﴿۱۵﴾ إِنَّا كَاشِفُ الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ ﴿۱۵﴾ ئێمه بۆ ماوه‌یه‌ك عەزابتان له‌سه‌ر لایه‌هه‌ین، ناردنی عەزاب بۆ سه‌رتان هه‌ندێك دوا ده‌خه‌ین هه‌رچه‌نده هۆکاره‌كانیشی ده‌سته‌به‌ر بووبن، ئەه‌وكاته ئێوه ده‌گه‌رێنه‌وه بۆ‌سه‌ر كو‌فه‌رو بێ‌دینی و ده‌ست ده‌که‌نه‌وه به‌ سه‌رپێچێه‌ردنی خۆتان.

﴿۱۶﴾ يَوْمَ نَبِطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى إِنَّا مُنتَقِمُونَ ﴿۱۶﴾ ئەو رۆژه و‌ه‌یر بێنه‌ که به‌تون‌دی هه‌له‌ته‌ی گه‌وره‌ی خۆمان ده‌به‌ه‌ین به‌راستی ئێمه له‌رۆژی دوا‌ی تۆله‌ سینه‌ه‌ین.

﴿۱۷﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ ﴿۱۷﴾ له‌پێش ئەم موشریکانه‌ی هورمیشدا هه‌ومی فیرعه‌ونمان

﴿۱﴾ رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ ﴿۱﴾ ناردنی پیغمبره‌ران بۆ سه‌ر ئاده‌میزاد ر‌ه‌نگ‌دان‌ه‌وه‌ی ر‌ه‌حه‌مه‌ت و به‌زمی خودایه بۆ به‌نده‌کانی، بۆ رو‌ن‌کردنه‌وه‌ی چا‌ک و خراپه‌ بۆیان، بۆ دیاری‌کردنی قازانج و زیانیانه، بۆ ئه‌وه‌یه رۆژی قیامت بیان‌وویان نه‌هێ و نه‌لێن خودایه ئێمه بێ ناگابووبن، په‌یامی پیغمبره‌ران ر‌ه‌حه‌مه‌تی‌کی به‌رده‌وامی خودایه، کاکله‌ی ئەو په‌یامانه په‌یامی هورثانه‌و سه‌رداری پیغمبرانه‌یش موحه‌مه‌د کو‌ری عه‌بدول‌لایه. **﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾** بێ‌گومان خودا: که په‌یامی نازل کردوون و پیغمبره‌ری ره‌وانه‌ کردوون له‌م روانگه‌وه‌یه: که خودا شه‌ه‌ویه به‌ گو‌فتارو ناخواتنی به‌نده‌کانی، زاناو ناگاداره به‌ حال و وه‌زی ئاده‌میزاد،

﴿۷﴾ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ﴿۷﴾ ئەو خودا شه‌ه‌واو زاناو ناگاداره خودا و خاوم و به‌دیه‌ینه‌ری ناسانه‌کان و زه‌وی و ئه‌وه‌ی له‌ناویاندا هه‌یه، ئەگەر ئێوه ده‌تان‌ه‌وئ ئەوه‌ بزانه‌ د‌ل‌تیا‌بن: که گومانی تێدانیه‌و چو‌نتان پێ ده‌لێن گومانی تێدا نیه.

﴿۸﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ رَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿۸﴾ (الله) خودایه‌که تا‌ک و ته‌نها و هه‌ردو سه‌مه‌ده، هه‌یج خودا نین شیاوی به‌ندایه‌تی بۆ کردن بێ ج‌گه‌ له‌ئهو، ژیان ده‌به‌خ‌شێ و ژیا‌نی به‌رده‌وام ده‌بی، هه‌ر به‌و‌ی‌ستی خوێ گیان و هه‌رد‌گه‌رت‌ه‌وه‌و ده‌مریتێ، په‌رو‌م‌ر‌د‌گار که ئەوه به‌شی‌که له‌ ده‌سه‌لاتی ره‌ها و بێ سنووری په‌رو‌م‌ر‌د‌گاری ئێ‌وه‌ش و باو‌ک و با‌په‌ر‌انتانه، هه‌ر ئەو به‌دیه‌ی‌ناون و ژیا‌نی پی به‌خ‌شیون و دوا‌ی مه‌ر‌اندوونی، هه‌ر ئەو شیاوی عیبادت بۆ کردنه،

﴿۹﴾ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ ﴿۹﴾ به‌ل‌کوو ئەو موشریکانه‌ ده‌رباره‌ی تا‌ک و ته‌نهایی خودا و زین‌دو و بو‌ونه‌وه‌و خالقیه‌تی خودا له‌ ش‌ک و گومان‌دان، ئەوان له‌راستی‌دا گالته‌چی و که‌مه‌تر خه‌م و بێ ناگان، بیروباو‌م‌ری راست به‌ج‌یددی و مه‌ر‌نا‌گ‌رن،

﴿۱۰﴾ فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُّبِينٍ ﴿۱۰﴾ ئەو پیغمبره‌! چاو‌ه‌روانی ئەو‌رۆژه به‌ که به‌رزایی (ناسمان) به‌شی‌وه‌ی دو‌که‌ل دێته به‌رجاو، ئەم شی‌وه‌ دو‌که‌له‌ ده‌رباره‌ی ر‌ا‌به‌ردو و بریتیه‌ له‌و بێ بارانی و نه‌ها‌مه‌تی‌ه‌ی تووشی هورمیشیه‌کان بوو بۆ ماوه‌ی هه‌وت سالی ره‌به‌ق، ئەمه‌ش له‌ نا‌کامی ئەو دوعایه‌ی

ئەى مووسا! چى تر مەھىلە فىرەھون بەنو ئىسرائىلىيەكان بىچەوسىنىتەو، شەورەو بىكەن، بەشەو بەنھىنى لەشار دەرچن، چونكە ئەگەر فىرەھون و نەتەوھەكەى بەو بەزانن: كە ئىوھ شار چۆل دىكەن و كۆرەو ئەنجام دىمەن شوپنتان دىكەون ناھىلن دەرچن، كۆسپ و لەمبەرتان بۆ دادەنن!

{^{۲۴} وَأَتْرَكَ الْبَحْرَ رَهْوًا إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُونَ} ئەى مووسا! واز لە دەريا بىنە با بەكرامبى بىنىتەو، نەچى بە عەصاكەت لىنى بەدى بۆئەو وەكوو خۆى ئى بىتەو، لىنى گەپى با رىبازەكانى ئاچوخ بن بۆئەو فىرەھون و تاقەمەكەى تەماعيان بەرىكەوئ و خۆيانى پىدا بىكەن و شوپنتان بىكەون، بىگومان فىرەھون و دارو دەستەكەى لە دەريادا دىخنىكەندىن، لە خنىكاوانن {^{۲۵} كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَغُوبٍ، ^{۲۶} وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ، ^{۲۷} وَنَعْمَةٍ كَانُوا فِيهَا فَاكِهِينَ} وادى خوداھاتە جى و فىرەھون و دارو دەستەكەى لە دەريادا خنىكان، زۆريان باخ و كانياو و زەوى زارى پىر كشت و كال و خانووبەرە و قەصرو بالەخانەى رازاو و ھەوارگە و شوپنى رابواردنيان بەجى ھىشت، ئەو ھەموو نازو نىعمەتانەى تىيدا دىتلانەو و بىيەو دىنازىن بى خاومەن مانەو، كەس بۆيان نەگرياو دادو ھىغانى بۆ نەكردن.

{^{۲۸} كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ} بەو شىوھ ئەو گەل و تاقەمەن لەناو بىردن و ھەركەسىك و ھەر ھۆزو تاقمىك پەھيامى نىمەى رەتكەردىتەو و پىغەمبەرەكانمانى بەدرۆ خستىتەو ھەمان ھەلس و كەوتەن لەگەل كەردوون، ئىتر ئەو جۆرە مەك و سامانەمان بە مىراتدا بە نەتەوئى ئىسرائىل كە لەومپىش زىر دەستە و چەوساو بوون، {^{۲۹} فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنْظَرِينَ} ئاسمان بە سەرياندا نەگرياو داھە زەمىن رۆلە رۆى بۆ نەكردن، كەس خەفەتى بۆ نەخواردن و بۆيان بە پەرۇش نەبوو. بەلكو زو و بە سزى خۆيان گەشتن ئەمەش بەھۆى زىدەرەوى كەردنيان لە كۆھرو گومرايىدا، مۆلەت نەدران بۆئەوئى تۆبە بىكەن، چونكە چاومەروانى تۆبە كەردنيان ئى نەدەكر!

{^{۳۰} وَلَقَدْ نَجَّيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ، ^{۳۱} مِنْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَلِيًّا مِّنَ الْمُسْرِفِينَ} بىگومان نىمە نەتەوئى ئىسرائىلمان

بەتافى كەردەو، خودا پىغەمبەرىكى دلسۆزو رىزدارو خاومنى رەوشتى بەرزو كەردارى چاكى بۆ ناردن، ئەم زاتە لای خودا رىزدارەو لای گەلەكەشى خاومەن پەو پايەيە، دلسۆز بوو بۆ گەلەكەى و بەجوانى ئەركى سەرشانى خۆى ئەنجامدا، پىغەمبەرىكى كەرىم بوو ھاتە سەريان و پىنى گوتن: {^{۳۸} أَنْ أَذْأُوا إِلَيَّ عِبَادَ اللَّهِ إِلَيَّ لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ} ئەى قەومى فىرەھون چى تر نەتەوئى ئىسرائىل مەچەوسىنىتەو واز لە ناغايەتىكەردن بەسەريانەو بىنن و مەن بۆ خۆم رىنوموبىيان دىكەم، مەن پىغەمبەر و فروستادى خودام بۆ لای ئىوھ، ئەمىندارم لەسەر فروستادى تۆمەتى خىانەتكارىم ئى ناكەرى.

{^{۳۹} وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِلَيَّ آيَتُكُمْ سُلْطَانٌ مُّبِينٌ} خۆتان لە شوپنكەوتنى نايەتى خودا گەورەتر مەگرن، وامەزانن ئىوھ لەو بەرترن كە شوپن پىغەمبەرى خودا بىكەون، گەردنكەچى موعجىزەى پىغەمبەرى خودابن، پابەندى ھەرمەن و جەلەگىرەيەكانى بن، بەندايەتى خۆتان بۆ خودا رابگەيەنن، چونكە ھەر كەسى لەناستى پەھيامى خودا خۆ بەزل بزانى و تەكەببورو تەجەببورى ھەبى رۆزى قىامەت بە زەلىلى و داماو دىخىتە ناو دۆزەخەو، پىنى راگەيانەن، كە پىغەمبەرى خودايەو موعجىزەى گەورە و ئاشكرى ھىناون و ناتوانن ئىنكارىيان بىكەن، {^{۴۰} وَإِلَيَّ عُدْتُ رَبِّي وَرَبُّكُمْ أَنْ تَرْجُمُونَ} ئەمەن پەنا دىگرم بەخودى خۆم خودى ئىوھش لەو ھەرشانەى لىم دىكەن بە كوشتن و بەردەباران كەردن و سوكاپەتى پى كەردن.

{^{۴۱} وَإِنْ لَمْ تُؤْمِنُوا لِي فَأَعْتَزَلُونَ} ئەگەر پىروام پى ناكەن و دان بە پىغەمبەرىتەمدا نانن و شوپنم ناكەن دەوازم ئى بىنن و ھەولئى ئەزىزەتەم مەدەن تا خودا ناوانى مەن و ئىوھ دىكاو كىشەكانمان يەكالا دىكاتەو،

{^{۴۲} فَدَعَا رَبَّهُ أَنْ هَبْ لَاءَ قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ} لەخودا پارايەو، وتى، خودايە ئەمانە گەل و نەتەوئەكى تاوانبارن، پىروايان بە تاك و تەنھايى زاتى پاكەت نى، پىغەمبەرەكەت بەدرۆ دىخەنەو، خودايە غەزەبىيان ئى بگەر، مەل و سامانىان بىفەوتىنە، دلىان رەق بىكە، {^{۴۳} فَاسْرِ بِعِبَادِي لَيْلًا إِنَّكُمْ مُّتَّبِعُونَ}

له‌زۆر ده‌سته‌یی و چه‌وسانه‌وه رزگار کرد، دۆژمنی
سه‌رسه‌ختیان: که فیرعه‌ون بوو فه‌وتاندمان له راستیدا
فیرعه‌ون خو به‌زلزان و مله‌ووو سته‌مکاریکی زنده ره‌و بوو،
{ ۲۲ } وَلَقَدْ اخْتَرْنَا لَهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ، ۲۳ وَآتَيْنَاهُمْ مِّنَ
الْآيَاتِ مَا فِيْهِ بَلَاءٌ مُّبِيْنٌ { به‌راستی نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیلیمان به‌سه‌ر
نه‌ته‌وه‌کانی جیهانی نه‌و سه‌رده‌مه‌دا هه‌لب‌زاردو نه‌م
هه‌لب‌زاردنه‌شمان بۆیان له زانیارییه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتبوو،
شیایو نه‌و ریزه‌ بوون، { ۲۴ } إِنَّ هَؤُلَاءَ لَيَقُولُنَّ: ۲۵ إِنْ هِيَ إِلَّا
مَوْتُنَا الْأَوَّلَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُنْشَرِينَ { هورمیشیه‌کان زۆر به‌بی
شه‌رمانه‌ ده‌لێن، سه‌رمه‌نجام هه‌ر نه‌م مرده‌مانه‌و به‌س، هه‌ر
که‌مردین ئیتر جاریکی تر تازه‌ زیندوو نابینه‌وه، زیندوو
ناکریینه‌وه، ژیان هه‌ر نه‌م ژبانی دونیاییه‌وه { ۲۶ } فَأَتُوا بِآبَائِنَا
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ { ده‌ نه‌گه‌ر راسته‌ زیندووونه‌وه هه‌یه‌ به‌
باوک و باپیرمان بۆ بپینه‌وه، نه‌وان شایه‌تی له‌سه‌ر نه‌و
مه‌سه‌له‌یه‌ بدن، ده‌ی نه‌وه‌تا نه‌و چه‌مه‌که‌ ئاده‌میزاده‌ مردون و
که‌سه‌مان نه‌دی بگه‌رپه‌ته‌وه هه‌وائیکمان له‌و باره‌وه بۆ
بگه‌رپه‌ته‌وه.

{ ۲۷ } أَهْمٌ خَيْرٌ أَمْ قَوْمٌ تُبِعَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا
مُجْرِمِينَ { ئایا نه‌وانه: که هۆزی هورمیش و عه‌ره‌بو عه‌دنانی
ن‌زادن به‌هیزو تواناتر یان هۆزی (توبه‌ه‌ع): که عه‌ره‌بو
قه‌حطانی ن‌زادن و پێش هورمیشیه‌کان له‌ کۆری ژیاندا
بوون؟! زۆر له‌مان خاوه‌ن ده‌سه‌لات و سامه‌ندارت‌ر بوون، خاوه‌ن
ژیارو شاره‌ستانی بوون، هه‌روا زۆر گه‌ل و نه‌ته‌وه‌ی تر: که
پێش نه‌مانیش و نه‌وانیش بوون، وه‌کوو گه‌لی عاده‌و شه‌مودو
هی تریش. هه‌موویانمان به‌هۆی کوه‌رو تاوانیان هه‌لاچۆ
کردن، به‌ عه‌زایی کۆکوژ له‌ناومان بردن، به‌راستی نه‌وانه
هه‌موویان سته‌مکارو تاوانبار بوون.

{ ۲۸ } وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ { ئیمه
ناسمانه‌کان و زه‌وی و نه‌وه‌ی له‌ناویان دایه‌ به‌ هه‌وانته‌و بێ هۆ
دروسته‌مان نه‌کردوون، به‌ گاته‌ نه‌م بوونه‌ومرده‌مان
نه‌هیناوه‌ته‌ دی، نه‌و موشریکانه‌ به‌ ج عه‌ق‌لێک ئینکاری
زیندوو بوونه‌وه‌ ده‌گه‌ن، نه‌ی بۆ نه‌وان دیاردی ده‌سه‌لات و
توانای ئیمه‌ نابینن؟ نا‌پوانن بۆ ناسمان و زه‌وی و مانگو

وَأَن لَّا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِنِّي آتِيكُم بِطَلْطَنِ مُبِينٍ { ۱۱ } وَلَئِي عُدَّتْ
يَرْفَعُ رِجْلَكَ بَلْ لَّيْزُومُونَ { ۱۲ } وَإِنَّ لَكَ لَأَعْزَازُونَ { ۱۳ } فَدَعَا
رَبَّهُ أَنَّهُ لَوْلَا قَوْمٌ تُجْرِمُونَ { ۱۴ } فَأَنسِرْ بَعْلَازِي لَيْلًا إِنَّكُمْ
مُتَّبِعُونَ { ۱۵ } وَأَتْرُكُوا الْبَحْرَ رَهْوًا إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُونَ { ۱۶ } كَذَّبُوا
تَرْكُؤًا مِّنْ جَنَّتٍ وَعِشْوُونَ { ۱۷ } وَزُرُوعٍ وَمَقَارٍ كَرِيمٍ { ۱۸ } وَنَعْمُو
كَانُوا فِيهَا فَكِكِهِينَ { ۱۹ } كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ { ۲۰ } وَلَقَدْ
بَعَثْنَا فِيهِمُ عَلَيْنِهِمُ السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا كَانُوا مُنْظَرِينَ { ۲۱ } وَلَقَدْ
بَعَثْنَا فِيهِمُ اسْرَءِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ { ۲۲ } مِّنْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ
كَانَ عَلِيًّا مِّنَ الْمُتَكِبِينَ { ۲۳ } وَلَقَدْ اخْتَرْنَاهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَى
الْعَالَمِينَ { ۲۴ } وَمَا آتَيْنَاهُمْ مِّنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُّبِينٌ { ۲۵ }
{ ۲۶ } إِنَّ هَؤُلَاءَ لَيَقُولُونَ { ۲۷ } إِنْ هِيَ إِلَّا مَوْتُنَا الْأَوَّلَىٰ وَمَا
نَحْنُ بِمُنْشَرِينَ { ۲۸ } فَأَتُوا بِآبَائِنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ { ۲۹ } أَهْمٌ
خَيْرٌ أَمْ قَوْمٌ تُبِعَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ
{ ۳۰ } وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ { ۳۱ }
مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ { ۳۲ }

خۆرو تێیان نافکرن؟! با دنیایان نه‌م بوونه‌ومرده‌مان به‌ گاته‌
نه‌هیناوه‌ته‌ دی، به‌لکوو به‌وپه‌ری جیدییه‌ت و ده‌سه‌ر‌م‌نگینی و
ورده‌کاری و پته‌وییه‌وه دروستمان کردوون و بۆ مه‌به‌ستیکی
به‌رۆزو حیکمه‌ت نامیز هیناومانانه‌ کایه‌وه، { ۲۹ } مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا
بِالْحَقِّ، وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ { ئیمه‌ ناسمانه‌کان و زه‌وی و
نه‌وه‌ی له‌ناویاندايه‌ به‌ حه‌ق و جیدییه‌ت نه‌بێ دروستمان
نه‌کردوون، به‌ حه‌ق دروستمان کردوون، له‌سه‌ر حه‌ق و بۆ
ده‌رخستنی حه‌ق و نیشانه‌ له‌سه‌ر هه‌بوونی به‌دییه‌نهری حه‌ق
دروسته‌مان کردوون، وه‌ل زۆربه‌ی زۆری نه‌و موشریکانه‌ نه‌و
حه‌ق و راستیه‌ نازانن، چونکه‌ وردبین و خاوه‌ن فام نین،
که‌وه‌دن و سه‌ر ره‌ق و گوهران به‌ته‌ما پاداش نین له‌سزای
دۆزه‌خ ناترسن.

{ ۳۰ } إِنْ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ { بێگومان رۆژی قیامه‌ت:
که‌ رۆژی یه‌کالا که‌رده‌وه‌ی هه‌موو کێشه‌و نیزاعیکه‌، رۆژیکه‌
سزای تاوانباران و پاداشی خودا په‌رستانی تێدا دیاری ده‌کری،
رۆژی کۆبوونه‌وه‌و حیساب له‌گه‌ل کردنی هه‌موو

نادمه میزادانه، پهرومردگار هه موو نادمه میزادمانی تیدا زیندوو دمکاتهوه، چاک و خرابه لیک هه لدمه اویرئ،

{^{۴۱} یَوْمَ لَا یُغْنِی مَوْلٰی عَنْ مَوْلٰی شَیْئًا وَلَا هُمْ یُنصَرُونَ} روژی

قیامت روژی که دۆست هریا دۆست ناکه وئ خزم قازانجی بؤ خزمی نیه، هیچ کهس عهزاب له خوئی و کهسیکی تر دوور ناخاتهوه، کهس سوود به کهس ناگهیهنئ، موسولمان سوودی بؤ کافر نیه، خزم شفاعت بؤ خزم ناکا، {^{۴۲} اِلَّا مَنْ رَجِمَ اللّٰهُ

اِنَّهُ هُوَ الْعَزِیْزُ الرَّحِیْمُ} وهلی کهسیک خودا رحمی بی بکا، نهوه یارمه تدر او دهبئ، پیوستی به هاریکاری کهس نیه، رحمهتی

خودای بهسه، بیگومان پهرومردگار بالا دهمست و خاومن بهزمی بهر فراوانه بؤ بهنده موسولمانه کانی، {^{۴۳} اِنْ شَجَرَةٌ

الرَّقْمِ^{۴۴} طَعَامُ النَّاسِ} بیگومان نهوه درخته رمزا گرانه

نهمفرین لیکراوهی خودا له ناوچه دی دۆزه خدا دروستی

کردوو، بهروبوومه کهی: که تا بلئی تفت و ناخوشت و تاله

خوړاکي تاوانبارانه، خوړاکي نهوانمیه له خرابه کاری و کوفرو

بیدينیدا روچوون، رهفتارو ناکامیان نهبو جههل ناسایه.

هه راکتی نهوه دۆزه خیانه برسیان بوو لئی دهمخون بهلام

جیگای خواردن ناگړئ، برسیایهتی لانا، {^{۴۵} کَالْمُهْلِ یَغْلِی فِی

الْبَطْنِ^{۴۶} کَغْلِی الْحَمِیْمِ} نهوه خوړاکه وکوو تواودی زیوو

ناسن و خلتهی زمیتی کولاو وایه، له گهدهدا وکوو ناو

دمکولئ. (مهل) ههرشتیک بخریته ناو ناگرموده ماوهی

بدریئت تا دمتویتهوه، وکوو خلتهی زمیتی رهشو وهترانو

تواودی ناسن و زیوو ههرشتیکی تری وایی.

{^{۴۷} خُذُوهُ فَاغْلُوْهُ اِلٰی سَوَاءِ الْجَحِیْمِ} هه رمان به فریشتهکان

دمکړئ، نهوه تاوانباره بگرن، پاله پهستوی بدن بؤ ناو

دۆزه، به توپزی و چنگ لهسمر شان رایکیشن بؤ ناوهرپاستی

ناگرو هیچ بهزمیبتان پیدا نهیهتهوه، {^{۴۸} ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَاسِهِ

مِنْ عَذَابِ الْحَمِیْمِ} پاشان ناوی گهرمو کولاتووی بهسهردا

بکهن، بهوه عهزابی سهختی بدن، بؤنهوهی بهو ناوه

کولاتووه ناو سک و پیستیان داپلوخی! {^{۴۹} ذُقْ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِیْزُ

الْکَرِیْمُ} ده بجیزه عهزابی سهخت و دژوار نهی بهخو نازیوی

لوتبه رزی لهخو رادیو که لهژیانی دنیادا پیئت وایوو کهس

دمرهقتت نایه و خاومن ریزو نرخی بی پایانی!

اِنَّ یَوْمَ الْفَصْلِ یَقْنُتُهُ اَجْمَعِیْنَ^{۵۰} یَوْمَ لَا یُغْنِی مَوْلٰی

عَنْ مَوْلٰی شَیْئًا وَلَا هُمْ یُنصَرُونَ^{۵۱} اِلَّا مَنْ رَجِمَ اللّٰهُ

اِنَّهُ هُوَ الْعَزِیْزُ الرَّحِیْمُ^{۵۲} اِنَّ شَجَرَتَ الرَّقْمِ^{۵۳}

طَعَامُ الْاَنْبِیَیْ^{۵۴} کَالْمُهْلِ یَغْلِی فِی الْبَطْنِ^{۵۵} کَغْلِی

الْحَمِیْمِ^{۵۶} خُذُوْهُ فَاغْلُوْهُ اِلٰی سَوَاءِ الْجَحِیْمِ^{۵۷} ثُمَّ

صُبُّوا فَوْقَ رَاسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِیْمِ^{۵۸} ذُقْ اِنَّكَ

اَنْتَ الْعَزِیْزُ الْکَرِیْمُ^{۵۹} اِنَّ هَذَا مَا کُنْتُمْ یُوْعَدُونَ^{۶۰}

اِنَّ الْمُتَّقِیْنَ فِی مَقَامِ اَمِیْنٍ^{۶۱} فِی جَنَّاتٍ وَعُیُونٍ

یَلْبَسُوْنَ مِنْ سُنْدُسٍ وَاِسْتَبْرَقٍ مُّتَقَابِلِیْنَ^{۶۲}

کَذٰلِكَ رَزَوْنَاهُمْ یُحْمَرُ عِیْنُ^{۶۳} اِیْدَعُوْنَ فِیْهَا یُکَلِّ

فَکَکْمَهٗ اَمِیْنِیْنَ^{۶۴} لَا یَذُوْقُوْنَ فِیْهَا الْمَوْتَ

اِلَّا الْمَوْتَ الْاَوَّلَ وَوَقْنَاهُمْ عَذَابَ الْجَحِیْمِ^{۶۵} فَضَلًا

مِنْ رَّبِّكَ ذٰلِكَ هُوَ الْغَوْرُ الْعَظِیْمُ^{۶۶} فَاِنَّمَا یُتْرَکُ فِیْ سَانَکَ

لَعَلَّهُمْ یَتَذَكَّرُوْنَ^{۶۷} فَارْتَقِبْ اِنَّهُمْ مُّرْتَقِبُونَ^{۶۸}

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

{^{۵۰} اِنَّ هَذَا مَا کُنْتُمْ یُوْعَدُونَ} نهوه سزا سهخت و دژواره

نهومیه: که نیوه له دنیادا دهرباری شک و گومانان هه بوو،

برواتان بی نهدهکرد! {^{۵۱} اِنَّ الْمُتَّقِیْنَ فِی مَقَامِ اَمِیْنٍ،^{۵۲} فِی

جَنَّاتٍ وَعُیُونٍ} بیگومان خودا په رستان له روژی قیامتهدا له

شوینیکی نهمن و نارامدان، شوینیکی خوشت و ههوا سازو

دلگیر، باخی پر درهختی سهوزو گول و گولزاری جوان و کانی و

کانیاوی روون و سازگار، کورسی و قهقهه رازاوه و پوښاکي

ناوریشم و سوندس، پیاله و فتجانی ناو خوارندهوه و باده

نوشین. {^{۵۳} یَلْبَسُوْنَ مِنْ سُنْدُسٍ وَاِسْتَبْرَقٍ مُّتَقَابِلِیْنَ} پوښاکي

ناوریشمی تهنک و نهستور له بهر دهکهن: که له دوروه

بریسک و درهوشانه و دیان ههیه، دل کیش دهکهن و سهرنج

را دهکشن، دانیشتیان رو به پرو بهرام بهر یهکتره، به

مه بهستی رابواردن و خوشتی بینین روو له یهکتر دهکهن و به

گوفت و گوو پیکه نین کات بهسهر دهبه، {^{۵۴} کَذٰلِكَ

رَزَوْنَاهُمْ یُحْمَرُ عِیْنُ} ویرای نهوه نیعمه تانه خوړی چاو

رمش و جوانيان ئى ماره دمكەين، ئافرمتى جوان و ناسك و چاو
 رمش و شوخ و شەنگ و دەست ئى نەدراو دمكەينە هاوسەر و
 خىزانيان.

{ ۵۵ } يٰدْعُوْنَ فِيْهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ اٰمِيْنَ } له بهمهشتدا بهمهشتيهكان همرچى نارمزؤ بكمه له ميوه و بهروبوم داواى دمكه و بؤيان حازره، نهوان دئيان، كه نهو ميوهاته برانهوى نيهو بهكؤتا نايه. دئيان لهوى نهخؤش ناكه و ن امر و ماندوو نابن و ژيانيان لى تال نابى.

{^{۵۶} لَا يَذُقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ وَوَقَّاهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ} له قيامه تدایر مردن ناچیزتر و ترسی مردن و ژیان لهدستدانیان نامیستی، و هلی مردنی دونیاو مردنی یه که مجاز به سهریاندای تیبه پری و ته و او بوو، په رومردگار به فضلو و رحمتی خوئی له عزابی سهختی دوزخ پاراستونی!

﴿فَضْلًا مِّن رَّبِّكَ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ به خشش و فهضلی
خودایه، خودا به مهحضی رحمهتی خوئی نهو نازو
نیعمهتهی پی بهخشیوون، نهوش به مرارز گهیشتنیکی
گهورهو پیروزهو هیج خویشی و بهمرارز گهیشتنیکی تری
ناگاتی.

﴿فَإِنَّمَا يَسِرَّتْهُ بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ بۆيە ئەم قورئانەمان ئاسان کردوو، بە ئاشکراو بى غەل و غەش نازلما کردوو و بەزمانى تۆ، کە زمانى عەرمبىيە داما ن بەزاندوو بۆئەوى تىي بگەن و بیکەنە بەرنامەى ژيانيان و پابەندى ھەرمان و جلەوگىرىيەکانى بن، ﴿فَارْتَقِبْ إِهْلُم مُّتَقِبُونَ﴾ ئەى محمد! چاومپروانى يارمەتى ئىمە و سەرکەوتن بە بەسەر دوزمانندا چاومپرى تىداچوون و ھەوتانيان بە ئەگەر بەردەوام بن لەسەر کوڤرو سەرىچىکارى خۇيان، بىگومان ئەوان چاومپروانى ئەوم تۆ تووشى بەلا و ناخوشى ببى يان ھەرى! لەو بەولاو بۇيان دەرەمکەوى سەرکەوتن و سەرھەزى بۆ کتە؟

كۆتايى سورەتى الدخان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمَّ ① تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ آفْوَةِ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ② إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِلْمُؤْمِنِينَ ③ وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُذَّبُ مِنْ دَابِّهِ ءَايَاتٌ
لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ④ وَالْخَلِيفَ الْأَيْلَ وَالنَّهَارَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ
مِنْ رِزْقٍ فَجَعَلَهُ فِي الْأَرْضِ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيحِ ءَايَاتٌ لِقَوْمٍ
يَعْقِلُونَ ⑤ تِلْكَ ءَايَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ حُدُودَ مَا
أَنزَلَ اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَيُؤْمِنُونَ ⑥ وَلِلَّهِ كُلُّ أَلْفِ أَلْفِ سَعِيرٍ ⑦ يَسْمَعُ ءَايَاتُ
اللَّهِ تَنَزَّلُ عَلَيْهِ ثُمَّ يُمْرُ مُسْتَكْرِأً كَانَ أَوْ يَسْمَعُهَا فَيَهْدِيهِ إِلَى كِتَابِ
الَّذِي يُؤْتِيهِمْ مِنْهُ ءَايَاتُهَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
مُهِينٌ ⑧ مِنْ رَأْيِهِمْ جَهَنَّمَ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا
وَلَا مَا أَغْنَوْا مِنْ دُونِ اللَّهِ أُولَئِكَ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ⑨ هَذَا
هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رَبِّهِمْ أَلِيمٌ ⑩
اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلُوكُ فِيهِ بَأْمَرِهِ وَلِتُبْتَغَى أَيْنَ
فَضَّلَهُ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ⑪ وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ جَمِيعًا مِنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُفَكِّرُونَ ⑫

سورہتی (الجاثیہ)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

(أحم) = (ح - ميم) دست پيكر دنى سورته كه بهم دوو پيته و بهو شيوه نامزميه بهوه: كه نهم هورثانه موعجيزى سه رثاسايه و لهو جوړه پيثانه پيگه اتووه، دمبا هورميشيه كان و همموو نادميزاد بتوانن لهو جوړه پيثانه كتيبيكي ترى ناوا دابنين. { تَزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ } بيگومان نهم هورثانه له خوداي بالادست و داناه نازل كراوه، خودايه كي خاومن دمسه لاتى ودها كه هيچ شتيك نه يو پريتي، داناو ليزان: كه همموو كاريكي له جبي خوږدايه، همموو شتيكي بهر ژه و مندى نادميزادى تيډايه، هر چي بكرى بيته دى دم تواني بيه نيته دى. زنايه به همموو شتيك، بى ناتاجه له همموو شتيك، هر چي عه به شو به تال بى لهو رونا دا.



{وَيْلٌ لِّكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ} شیوی و میل که شوینیکه لهناو دۆزه خدا بۆ هه موو نهوانه ی نایاتی خودا به درۆ دهخه نه وه، تا بینه هاهاپان تاوان و سه ریپچیکارییه.

{يَسْمَعُ آيَاتِ اللَّهِ تُنْثَىٰ عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا} نایاتی قورئانی به سه ردا ده خویندریته وه، ئیمان ناهین، هه ره شه ی په رومردگار ده بیسی خوی ئی گیل ده کا، پشت هه لده کاو گو ی به هه ره شه ی خودا نادا هه ر ده ئی نایان بیسی! {فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ} ئه ی پیغه مبه ر (به ته وسه وه) موزده ی عه زابی به ئیش به و جو ره که سانه بده، با باش بزانی خودا عه زابی دژواری دۆزه خی بۆ ناماده کردون!

{وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا أَخَذَهَا حُزْرًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ} ئه م بوختان که رو تاوانبارو کافره سه ره رفقه: که نایه تیکی قورئان ده بیستی، شتیک ده رباره ی قورئان ده زانی ئیتر ئه وه ده کاته قاوه و هه ئلا، ده ی کاته شوینی گاته پی کردن و لاقرتی و قه شه ری. نهوانه سزای به ئیش و ریسواکه ریان بۆ ناماده کراوه، له تۆله ی ئه وه ی ئه وان گاته به په یامی خودا پیغه مبه ری خودا ده که ن، سوکابه تی به قورئان ده که ن خودا سزای ریسواکه رو ئابرو به ری بۆ ناماده کردون.

{مِنْ زُرَاهِمٌ جَهَنَّمَ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا أَخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ} له پیش ئه و کافرو تاوانبارانه وه رۆزی قیامت و دۆزه هه یه، بۆیان ناماده کراوه، ئه وان له ئیستاه به ره و رووی دین، پیی ده که ن و تیی ده که ن، توپ ده دینه ناوی و زرگار بوونیان ناب.

{هَٰذَا هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّجْزٍ أَلِيمٍ} ئه م قورئانه هه مووی ئه و نایه تانه ی له و ده پیش له م سورته دا باسکراون هیدایه تن، هیدایه تده رن بۆ ریبازی حه ق و راستی، شارمزیی مردموم ده که ن بۆ ریبازی به خته ومری، ئاده میزاد له تاریکی و گو مراهی زرگار ده کا ده ی خاته سه ر ریبازی نوورانی. نهوانه ی پرواپان به نایاتی قورئان نیه، رۆزی قیامت کوشنده ترین عه زابیان بۆ ناماده کراوه.

{إِنَّ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّلْمُؤْمِنِينَ} بیگومان له دروستکردنی ناسمانه کان و زمویدا به لگه ی به هیزو ناشکرا هه ن له سه ر هه بوونی خودا و تاک و ته نهایی زاتی پاک و توانای ره ها و بی سنووری.

{وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُّ مِنْ ذَاتِ آبٍ لَّعَلَّكُمْ يوقِنُونَ} بیگومان له به دیه تانی ئیوه ی ئاده میزادا: که له نه بوونه وه خودا دروستی کردوون، دروستبوونه که شتان به چه ند قوئاغیک بووه: سه ره تا گل و نه مجار دۆپه مه نی و باشان خوینپاره و دوایی گۆشتپاره. نه مجار هه یکه له ئیسقان و دوایی داپوشینی به پیست و به مجۆره تا ده بیته ئاده میزادیکی ته وا و کامل له زات و له صیفاتی ئاده میزادیدا.

{وَإِخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِّزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيَّاحِ آيَاتٍ لَّعَلَّكُمْ يَعْقِلُونَ} بیگومان له گۆرانی شه و و رۆژ و به شوین یه کدی هاتنیاندا، له جو داوازییان له کورتی و درێژی و ساردی و گه رمیدا، له روناکی و تاریکیدا، هه روه ها له و بارانه ی که ده بیته هۆکاری بهیدا بوونی رزق و رۆژی و له به رزاییه وه خودا ده یبارینی و زهوی مردوی پی زیندو ده کاته وه، خاکی سوته مه رۆی پی شین و زموپه ر ده کاته وه به گۆل و گژوگیای ره نگا و ره نگ ده یبارینیته وه،

{بَلْكَ آيَاتِ اللَّهِ تَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ اللَّهِ وَآيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ} ئه و شتانه ی باسکران هه ر له دروستکردنی ناسمانه کان و زمویه و به گۆرانی شه و و رۆژ و مرزی سال و گۆرانی ناو و هه و... هتد. هه موو نه مانه و زۆر شتی تریش به لکوو هه موو گه ردیله یه کی بوونه وم به گیاندار و بی گیانیه وه به دیار و نادیاریه وه به لگه و ده لیلی ناشکرای ئیمه ن نامازمیان پی ده که یه ن و به سه ر تۆدا ئه ی پیغه مبه ری خو شه ویست ده یان خوینینه وه، حه ق و راستیان له خۆ گرتووه به حه ق و راست ئه و قورئانه مان نازل کردوه، بۆ چه سپاندنی حه ق و په یه روه ی کردنی حه ق ناردومه ته خوار، بۆ ئه وده مان ناردووه ئاده میزاد سودی ئی و مر بگرن و پیی به هه رومر بن. جا نه گه ر نه وان به م قورئانه ئیمان نه هینن ئه دی به ج نایه تیکی ئیمان ده هینن؟

﴿۱۲﴾ اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لَتَجْرِيَ الْفُلُكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ وَتَتَّبِعُوا مِنْ فَضْلِهِ وَاعْلَمُوا أَنَّهُ يَكْفُرُونَ ﴿۱۳﴾ بِيَكُومَانِ نَهَو خُودايه‌ی كه هه‌بوون و تاكو ته‌نهایو به‌توانایو دانایو به به‌لگه‌و نیشانه‌ی جوړاو جوړ سه‌لیندراوه، خودایه‌کی وه‌هایه دم‌ریای بو ئیوه رام گردووه بو نه‌وه‌ی كه‌شتی به‌ناودا بر‌وا، كال‌او شتومه‌کی خوتانی بی بگویند نه‌وه، بازرگانی له‌نیوان ولاتاندا نه‌نجام بدن، به‌هوی غه‌وواصه‌و نامیری ترموه بر‌ونه ناو دم‌ریاوه بو دم‌هینانی دورو مهرجان بو راوه ماسی و كه‌ی شتی تر، بو نه‌وه‌ی سوپاسی خودا بکه‌ن له‌سهر رام‌کردنی دم‌ریا و سود لی بینینی!

﴿۱۴﴾ وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿۱۵﴾ هه‌روه‌ها بو ئیوه‌ی رام‌کردووه‌و وای خولقاندووه‌ خزمه‌تی ئیوه‌ بکا، هه‌رجی له‌ ناسمانه‌کاندا هه‌یه له‌خورو مانگو نه‌ستیره‌و شاره‌ نه‌ستیره‌و شته‌کانی تری ناو ناسمان. هه‌روه‌ها هه‌رجی له‌ناو زه‌ویدا هه‌یه له‌خاک و ناو و هوا و ناگر، له‌کیو كه‌زو دم‌شتایو شاخ و دۆل، له‌باو باران و گیانه‌به‌مران به‌هه‌موو جوړم‌کانیه‌وه هه‌مووی بو خزمه‌تی ئیومیه‌و سودو به‌رزه‌و مند‌ی ئیوه‌ی تیدایه‌. رام‌کردنی ئه‌م هه‌مكه‌ چتو مته‌ رحمه‌تو وه‌ضلی خودایه‌ بو ئیوه‌ی نادمیزاد تا سودی لی و مر‌بگرن و به‌ندایه‌تی بکه‌ن، بیر له‌قودرمتی خودا بکه‌نه‌وه، به به‌لگه‌ تاكو ته‌نهایو خوا بدوژنه‌وه، چونكه‌ بیکومان له‌و رام‌کردن و ژیر بار کردن‌دا به‌لگه‌ی جوړاو جوړ هه‌ن له‌سهر به‌توانایو و تاكو ته‌نهایو خودا بو گه‌ل و نه‌ته‌وه‌یه‌ك خاومن عه‌قل و هو‌ش بن و بیر بکه‌نه‌وه.

﴿۱۶﴾ قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿۱۷﴾ مَن عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَن أَسَاءَ فَلِنَفْسِهِ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم تُرْجَعُونَ ﴿۱۸﴾ نه‌ی پیغه‌مبه‌ر! به‌و موسولمانه‌ خوداناسه‌ په‌كتابه‌رستانه‌ بل‌ی: چاوپو‌شتی بکه‌ن له‌ نه‌زه‌یتدان و خراپه‌کاریی نه‌و موشریکانه‌ی كه‌ ترسی عه‌زابی خودایان له‌دندا نیه‌و باکیان له‌و روداو سامناکانه‌ نیه‌. كه‌ به‌سهر نادمیزادی هیناون و به‌سهریان دین‌ی، ناترسن نه‌و به‌لاو عه‌زابه‌ی به‌سهر گه‌له‌ سته‌مکاره‌کانی هیناوه به‌سهر نه‌وانیشی بین‌ی، به‌ موسولمانه‌ راستاله‌کان بل‌ی: باخو‌راگرو

قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿۱۵﴾ مَن عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَن أَسَاءَ فَلِنَفْسِهِ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم تُرْجَعُونَ ﴿۱۶﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَزَكَّيْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ ﴿۱۷﴾ وَأَتَيْنَاهُم بَنَاتٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَنَاتٍ بَيْنَهُمْ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿۱۸﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۱۹﴾ إِنَّهُمْ لَن يَغْنَوْا عَلَيْكَ مِنْ اللَّهِ شَيْئًا وَإِنَّ الطَّالِبِينَ بِمَعْصُمَتِ آبَائِهِم بِعَظِيمٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۲۰﴾ هَذَا صِرَاطٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿۲۱﴾ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَن نَّجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مَّا عَمِلُوا وَمَا نَكْنُ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿۲۲﴾ وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَالْمَلِئَ وَلِجْزَئِ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿۲۳﴾

پشوو در‌یژین بو نه‌وه‌ی خودا پاداشی صه‌برو خو‌راگریان بداته‌وه، وه‌لامی هه‌موو شتیکی کافر‌م‌کان نه‌دمنه‌وه، به‌هه‌ندیان و مر‌نه‌گرن و گر‌نگیان بی نه‌دمن، خو‌یان له‌وه به‌رزتر بگرن كه‌ خو‌یان به‌وه‌لامدانه‌وه‌ی نه‌وانه‌وه‌ خه‌ریك بکه‌ن.

﴿۱۶﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَزَكَّيْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ ﴿۱۷﴾ وَأَتَيْنَاهُم بَنَاتٍ مِّنَ الْأَمْرِ سۆیند بی ئیمه‌ چهند نیعه‌متیکی تایبه‌تیمان به‌نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل به‌خشی هه‌ندیک له‌و نیعه‌متانه‌. نازل‌کردنی ته‌ورات و رزگار‌بونیان له‌ ده‌ستی فیرعه‌ون و نار‌دنی پیغه‌مبه‌ران بو سهریان، تیگه‌یشتن له‌ شه‌ریعه‌تی خودا بو‌ یه‌کالا کردن‌وه‌ی کی‌شه‌و نیزاع... ﴿فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَنَاتٍ بَيْنَهُمْ﴾ واته‌: کی‌شه‌و نیزاع دم‌رباره‌ی نایین له‌ناو نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل په‌یدانه‌بوو مه‌گه‌ر دوا‌ی نه‌وه‌ی زانیاریان دم‌رباره‌ی حه‌قیقه‌تی حال بو ده‌سته‌به‌ر بوو، به‌لگه‌و نیشانه‌ی جو‌راو جو‌ریان له‌سهر راست کرایه‌وه، واقعی‌ حالیان دم‌زانی، به‌لگه‌و ده‌لیلیان نیشاندرا‌بوون، كه‌چی

به نهغهست و بۆ بهرژمه‌وندی تایبه‌تی و کورسی
خۆشه‌ویستی هه‌سوودی به‌یه‌کتر بردن و دوزمنایه‌تیکردنی
یه‌ه‌کتری و چه‌وساندنه‌وه‌ی هه‌ندیکیان بۆ هه‌ندیکی تریان و
سه‌ره‌قی و دل‌ره‌قی یان دوه‌به‌رمکی و نازاومیان تێدا دروست
بوو، {إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ}
بیگومان خودای تۆ نه‌ی پیغه‌مبه‌را روژی قیامت دادگاییان
ده‌کا و کێشه‌کانیان یه‌کالا ده‌کاته‌وه‌ و چاک و خراپ لێک
هه‌لده‌هاوێری، هه‌ق و به‌تاڵ لێک جیا ده‌کاته‌وه‌ پاداشی
چاکه‌کار دمه‌اته‌وه‌ و سزای خراپه‌کار دمه‌دا.

{^{۱۸} لَمْ جَعَلْنَاكَ عَلَى شَيْعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ} پاش پهیدابووینی نه‌و کێشه‌ و نیزاچه‌ دمه‌باره‌ی
نایین له‌ناو نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیلدا، کاتی نه‌وه‌ هات شه‌ریعه‌تیکی
جوان و گشتی و تیرو ته‌سه‌ل نازل بکه‌مین نه‌ویش شه‌ریعه‌تی
ئیسلامه‌ و کاکله‌ی هه‌موو نایینه‌ ئاسمانیه‌کانی له‌خۆ گرتوه‌،
نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خۆشه‌ویست تۆمان کردوه‌ به‌ هه‌لگری نه‌و
په‌یامه‌ و بلا و که‌رمه‌وه‌ی نه‌و نایینه‌، دمه‌سا شوپینی بکه‌وه‌ و
پێوه‌ی پابه‌ند به‌، به‌گوێره‌ی نه‌و شه‌ریعه‌ته‌ جوکم بکه‌ و
بریار بده‌، شوین هه‌وا و هه‌موسی شه‌وان مه‌که‌وه‌، که‌ نه‌قام و
نه‌زان و بێ به‌لگه‌ و ده‌لیل مل ده‌نین، هیچ له‌بنه‌ماکانی نایین
نازانن، نایانه‌وی بیزانن،

{^{۱۹} إِنَّهُمْ لَن يَغْتَنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا} بیگومان نه‌و موشریکانه‌،
نه‌و نه‌قام و گیل که‌زابانه‌ ناتوانن هیچ جوژه‌ عه‌زابیکی
خودات لێ دور بجه‌نه‌وه‌، نه‌که‌ر شوینیان بکه‌وی و خودا بیه‌وی
عه‌زابت بدا شه‌وان هیچ یارمه‌تییه‌کی تۆیان پێ نادری، {وَأَنَّ
الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ} بیگومان نه‌و
سته‌مکار و کافرو نه‌قامانه‌ هه‌ندیکیان یارمه‌تیدمه‌رو هاریکاری
هه‌ندیکیان، په‌شتگیری یه‌کتر ده‌که‌ن، دوپوه‌کان هاریکاری
جووله‌که‌کان ده‌که‌ن تیکرا دژایه‌تی موسوڵمانان ده‌که‌ن، وه‌ی
نه‌و هاریکاری و یارمه‌تیدانه‌یان بۆ قیامت هیچ سودی نه‌یه‌،
جگه‌ له‌مال وێرانی و به‌دبه‌ختی هیچی تریان ده‌ستگیر نابێ،
یارمه‌تیدانه‌که‌یان بۆ یه‌کتری تاوان و سزایان بۆ زیاد ده‌بێ.
خودا په‌شتیوانی موسوڵمان و خاوه‌ن باومرانی راسته‌قیینه‌یه‌،
له‌تاریکی گومرایی دمه‌ریان دینێ دمه‌یاخته‌ سه‌ر رێبازی
راست و سه‌ره‌فرازی، {^{۲۰} هَذَا بَصَائِرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ

{يُوقِنُونَ} شه‌م قورنانه‌، که‌ یاسای خودایه‌ بۆ ئاده‌میزاد و
به‌رنامه‌ی ئیسلامی پیرۆزه‌ و بوخته‌ی هه‌موو نایینه‌کانی
له‌خۆ گرتوه‌، تا روژی قیامت به‌رده‌ومه‌وه‌ نه‌سخ نابێته‌وه‌،
ئا شه‌م قورنانه‌ به‌لگه‌ و نامۆزگاری و رێگا نیشاندهره‌ بۆ
ئاده‌میزاد به‌گشتی، هه‌رچی شه‌حکامی نایینه‌ تێیاده‌یه‌ و
هه‌موو کێشه‌یه‌کی پێ یه‌کالا ده‌کریته‌وه‌، هیدایه‌تده‌ری
ئاده‌میزاده‌ بۆ به‌خته‌ومه‌ری و سه‌ره‌فرازی بۆ به‌مرازگه‌یشتن،
شادبوون به‌به‌هه‌شت، هه‌رکه‌سێ په‌یپه‌وی بکا هیدایه‌تده‌راو و
به‌مرازگه‌یشتوه‌ ره‌حمه‌تی خودایه‌ بۆ به‌نده‌کانی،

{^{۲۱} أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءٌ مَّحْيَاهُم وَمَمَّالَهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ}
واته‌: یان شه‌وانه‌ی خراپه‌کارن و تاوان شه‌نجام دمه‌دن، بریایان
به‌خودا نه‌یه‌ و پیغه‌مبه‌رانیان به‌درۆ خستوته‌وه‌، له‌جیاتی
په‌رومه‌ردگار شتی تریان کردۆته‌ خودا و په‌رستشیان بۆ
کردوه‌، به‌ته‌مای شه‌ومن بیان به‌نه‌ ریزی شه‌وانه‌وه‌: که‌
خاوه‌ن باومرێ و شوپێن په‌یامی پیغه‌مبه‌رانی خودا که‌وتوون،
کرده‌وه‌ی په‌سه‌ندیان شه‌نجام داوه‌ و خۆیان له‌خراپه‌کاری
پاراستوه‌؟؟

{^{۲۲} وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ} واته‌: په‌رومه‌ردگار
ئاسمانه‌کان و زموی له‌سه‌ر بنه‌مای هه‌ق دروست کردوون، بۆ
چه‌سپاندنی هه‌ق به‌دی هێناون، شه‌وه‌ش داخوازی
عه‌داله‌تکارییه‌ له‌نیوان به‌نده‌کاندا. {وَلَنُجْزِيَ كُلَّ نَفْسٍ بِمَا
كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ} هه‌روه‌ها بۆ شه‌وه‌ی هه‌موو که‌سیک
به‌گوێره‌ی کرده‌وه‌کانی خۆی سزاو پاداش و مه‌رگرتنه‌وه‌،
به‌نده‌کانی خودا سته‌میان لێ ناگرێ، هیچ که‌س سته‌می لێ
ناگرێ، نه‌ پاداشی که‌م ده‌کریته‌وه‌، نه‌سزای له‌سه‌ر زیاد
ده‌کری.

{^{۲۳} أَفَرَأَيْتَ مَنِ الْخَلْدِ إِلَهَةٌ هَؤُلَاءِ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَى عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَى
سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا
تَذَكَّرُونَ} شه‌ی پیغه‌مبه‌را! (هه‌روه‌ها هه‌رکه‌سیک شیای
خیطاب بێ) پێم بێ: نایا که‌سیک هه‌وا و هه‌موسی خۆی
کردبێ به‌خودای خۆی، هیدایه‌تی ئاسمانی و مه‌رنه‌گرێ،
له‌جیاتی به‌نده‌یه‌تی کردن بۆ خودا ملکه‌چی هه‌وا و ئارمزی
خۆی بێ، هه‌رچی هه‌زی لێ بێ بیکا به‌بێ شه‌وه‌ی لایه‌نی

رمزنامه‌ندی و پیتاخوشبوونی خودا بمرچاو بگری، و له‌لحا خودا گومراو ریسوای کردبی، دل و گوچک‌هی مؤر کردبن و به‌ردهی به‌سهر چاودا دابی، له‌هیج تی نه‌گا و هیج نه‌بیسی و نه‌بینی، گوچک‌هی مؤر کرابن ناموزگاری نه‌بیسی، دلی مؤر کرابی و نه‌زانی هیدایه‌ت چیه، چاوی به‌ردهی پیدایه‌ت دابی نایاتی خودا له‌بوونه‌ومردا نه‌بینی، باشه که‌سینک به‌هوی گومرایی خو‌یه‌وه نه‌وه حال و مزعی بی، دمبی جگه له‌خودا کی هه‌بی هیدایه‌تی بدا؟ نه‌ری بوجی بیر ناکه‌نه‌وه، بو به‌خوتاندا ناجنه‌وه؟

{^{۴۴} وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ} نه‌وانه‌ی بر‌وایان به‌زیندوبونه‌وه و هاتنی قیامت نیه کوتویانه: (ده‌لین): ژیان ته‌نها نه‌م ژیا‌نی جیهانه‌یه ده‌ژین و ده‌مرین، ئیر دوا‌ی ده‌رجونه‌مان له‌ژیا‌نی دونیا زیندوبونه‌وه نیه و ژیا‌نیکی تر نایینن، چینیکی ده‌مری و چینیکی تر دیته شوین و به‌م شیوه کاروانی ژیان به‌رده‌وام دمبی، سروشت و هاتوجوی رۆژگار ئی‌مه له‌ناو ده‌با و ده‌مانه‌وتینی، به‌مه‌ش ئینکاری رابوونی قیامت ده‌که‌ن و بر‌وایان به‌هه‌بوونی خودایه‌کی زانا و به‌دی‌هین‌هرو هه‌لسورپنه‌ری بوونه‌ومر نیه!! {وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ} نه‌وان: که نه‌و جو‌ره قسانه ده‌که‌ن و نه‌و بر‌وایان ده‌م‌د‌م‌ب‌ر‌ن له زانیارییه‌وه نیه، واقعی حال نازان و گومانیان هه‌یه، به‌لگه‌یان به‌ده‌سته‌وه نیه جگه له‌گومان و مه‌زنده کردن و ده‌مل هاو‌یشتن، بر‌وایان ده‌مری کو‌یرانه‌و قسه‌ی بی به‌لگه‌و نیشانه ئیعتیباری بی نیه، متمانه‌یان بی ناکری.

{^{۴۵} وَإِذَا ثُلِيَ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ مَا كَانَ حُجَّتُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا الثَّوَابُ بِأَيِّئِنَّا إِنْ كُنْتُمْ مُصَادِقِينَ} هه‌رکاتی نایاتی قورن‌انیان به‌سهردا بخو‌یندرپته‌وه. و‌یرای نه‌وه‌ی که ئایه‌ته‌کان روون و ناشکران له‌سهر به‌ده‌سه‌لاتی خودا و هاتنی رۆژی قیامت و زیندوبونه‌وه، به‌لگه‌و ده‌لیل له‌سهر تا‌کو ته‌نهایی خودا و راستی پیغه‌م‌برایه‌تی و رابوونی قیامت ده‌هین‌پته‌وه، نه‌وه ناشکرا ده‌کا: که خودا دوا‌ی مردن و له‌کاتی خو‌یدا گیانه‌کان ده‌گه‌رپن‌پته‌وه بو ناو جه‌سته‌کانیان... هتد. که‌چی نه‌و نه‌فامانه بر‌وانا‌که‌ن و ئینکاری زیندوبونه‌وه ده‌که‌ن، هیج به‌لگه‌و بیان‌وشیان به‌ده‌سته‌وه نیه جگه له‌وه ده‌لین: ده

أَفَرَأَيْتَ مَنْ أَخَذَ إِلَهُهُ هَوَاهُ وَأَسْلَمَ اللَّهُ عَلَى عِلْمٍ وَخَمَّ عَلَى تَمِيمِهِ وَقَلْبِهِ. وَجَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ عَشْرَةَ فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ {۴۴} وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ {۴۵} وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ صَادِقِينَ {۴۶} قُلِ اللَّهُ يُخَبِّرُكُمْ ثُمَّ يُبَيِّنُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ {۴۷} وَاللَّهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَبِوَجْهِ السَّاعَةِ يُؤَمِّرُ مَن يَشَاءُ وَيُفْسِدُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ غَافِلٌ عَنِ الْعَاثِلِينَ {۴۸} وَتَرَى كُلَّ أُمَّةٍ جَائِيَةٌ إِلَىٰ كُنُوزٍ نَّجْوَىٰ يَوْمَ تَجْزَىٰ مَن كَسَبَ يَوْمَ تُجْزَىٰ أَعْمَلُونَ {۴۹} هَذَا كِتَابُنَا يُطِيقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنسِخُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ {۵۰} فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ {۵۱} وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ ءَايَتِي تُنزلُ عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ قَوْمًا تُجْرِمُونَ {۵۲} وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْ مَا نَذِيرِي مَا السَّاعَةُ إِنْ نَظُنُّ إِلَّا لَظَنًا وَمَا عَنِ بَسْطِ قُوَّتِي {۵۳}

نه‌گه‌ر راسته زیندوبونه‌وه هه‌یه باوک و با‌پر‌ایمان بو زیندو بکه‌نه‌وه، نه‌وانه‌ی مردوون بیان‌گه‌رپنه‌وه بو ژیان تا بیتان بر‌وا بکه‌ین. با شایه‌تیتان بو بدن و جه‌قیه‌تمان بو روون بکه‌نه‌وه

{^{۴۶} قُلِ اللَّهُ يُخَبِّرُكُمْ ثُمَّ يُبَيِّنُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ} نه‌ی پیغه‌م‌بر! به‌و موشریکه نه‌فامانه بلی: بی‌گومان خودا ئی‌وه‌ی له‌نه‌بوونه‌وه هینا‌وته گۆ‌ر‌ده‌پانی ژیا‌نه‌وه، ژیا‌نی بی به‌خشیون، پاشان که نه‌جه‌لتان هات ده‌تان‌مرپتی، نه‌م‌جار له‌رۆژی قیامت‌دا هه‌م‌وانتان زیندو ده‌کاته‌وه و کۆتان ده‌کاته‌وه بو حیساب و لی‌کۆلینه‌وه، دانیابن نه‌و رۆژه دیته دی و قیامت راد‌م‌بی، هیج گومان له‌هاتنه‌که‌یدا نیه، {وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ} وه‌ی زۆ‌ربه‌ی زۆ‌ری ئاده‌میزاد (نه‌و موشریکه عه‌ره‌بان‌ه) ئینکاری زیندوبونه‌وه ده‌که‌ن به‌بی ئی و رد‌بوونه‌وه سه‌رنج لیدان نه‌و فیکره رمت ده‌که‌نه‌وه، پشت به‌لایه‌نی ماددی ده‌به‌ستن و لایه‌نی غه‌یب پشت گو‌ی ده‌خه‌ن، به‌دید کورت بین و که‌م

بینی خویان دمرواننه بوونهومرو له روانگه‌ی زانیاری بی
بناغه‌ی خویانه‌وه رهمل دمه‌اون و له روانگه‌وه رابوونی
قیامت به‌دوور دزمانن {^{۲۷} وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَوْمَ
تَقُومُ السَّاعَةُ يُومِئِدُ يَخْسَرُ الْمُبْطِلُونَ} هه‌ربو‌خودایه خودایه‌تی و
پاشایاتی ناسمانه‌کان و زموی، خوی. تیایاندا هه‌رمانه‌په‌رو
خاومن دمه‌ل‌اته. کهس هاوشان و هاوبه‌شی نیه، نه‌و روژمش
قیامت رادمب کافرو به‌درو خه‌رمه‌کان خه‌سارتمه‌ند دهمب،
نه‌و کاته به‌پرینی خویان دزمان و مایه‌پوچی خویان بو
دمرده‌که‌وی، چونکه ره‌هیل دمکری‌ن بو ناو دوزه‌خ و کهس
ناتوانی فریایان بکه‌وی!

{^{۲۸} وَتَرَى كُلُّ أُمَّةٍ جَاثِيَةً} تۆ ده‌بینی نه‌ی محمدا هه‌موو گهل و
نه‌مه‌وه‌کان له ترسان و له عه‌یبه‌تان به‌سه‌ر نه‌ژنۆیاندا
که‌وتوون، بو‌حساب و لی‌کۆلینه‌وه! وای که دیمه‌نیکی
سامناک و مه‌وه‌فی‌کی هه‌ریجه!! {^{۲۹} كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَى إِلَى كِتَابِهَا}
هه‌موو گهل و نه‌مه‌وه‌یه‌ک بانگ دمکری، به‌ناوی نه‌و نامه
ناسمانیه‌ی نازل کراوه بو سه‌ر پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان، یان به‌ناوی
نامه‌ی عه‌مه‌لیانه‌وه بانگیان لی‌دمکری، {^{۳۰} الْيَوْمَ نَجْزِي مَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ} نه‌مرو، که روژی قیامته‌سه‌ر سزاو پاداشی
کردمه‌وه‌کانتان دمدریته‌وه، چاکه به‌چاکه و خراپه به‌خراپه.
تۆزفالتیک ستم له‌کهس ناکری.

{^{۲۹} هَذَا كِتَابُنَا يُنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنْسِخُ مَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ} نه‌وه نامه‌ی کردمه‌وه‌کانتان له ژبانی دونیاتاندا
هه‌رمانمان به‌فریشته‌ی چاودیرتان کردبوو کردمه‌وه‌کانتان
بنووسی، نه‌ومتا چیتان کردوو له‌خیر و شه‌ر تییدا تۆمار
کراوه، شایه‌ته به‌سه‌رتانه‌وه به‌حه‌ق کردمه‌وه‌کانتان دیاری
ده‌کا، دلنیا‌بن ئیمه هه‌موو کردمه‌وه‌یه‌کی ئیوه‌مان تۆمار کردوو
هیچ شتیکی ئیوه‌مان پاشگۆی نه‌خستوو.

{^{۳۰} فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي
رَحْمَتِهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ} جا نه‌وانه‌ی برپایان به‌تاک و
ته‌نهایی خودا هه‌یه و باومرپان به‌نامه‌ی ناسمانی و
پیغه‌مبه‌رانی خودا هاتنی روژی قیامت هه‌یه، ویرای نه‌و
باومره کردمه‌وی چاک و په‌سه‌ندیان نه‌نجام داوه، پابه‌ندی
هه‌رمان و جله‌وگرییه‌کانی په‌رومردگاریانن، نه‌وه نه‌وانه

په‌رومردگاریان دمیانه‌تانه ناو به‌هه‌شتی رازاوه‌ی خۆیه‌وه سه‌ر
هه‌رازو به‌خته‌ومریان ده‌کا، نه‌ومش به‌مراز گه‌یشتنیکی
ناشکراو نمایانه، که‌سیک خودا له عه‌زابی دۆزه‌خ بیباریزێ و
بیخته ناو به‌هه‌شته‌وه، ئیتر نه‌وپه‌ری به‌خته‌ومری به‌ده‌ست
هه‌یناوه! ناوته‌کانی هاتوونه دی!

{^{۳۱} وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي تُنْذِرُ عَلَيْكُمْ فَاستَكْبَرْتُمْ
وَكُنْتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِينَ} نه‌وانه‌یش، که ئینکاری هه‌بوون و تاک و
ته‌نهایی خودایان کردوو، پیغه‌مبه‌رانیان به‌درو خستنه‌وه،
نه‌وه به‌تورمیییه‌وه، پییان ده‌گوتری، نه‌وه ئیوه نه‌بوون
نایاتی قورنانتان به‌سه‌ردا ده‌خویندراپه‌وه و رووتان لی
ومردمگیرا لوتبه‌رزیتان ده‌واند؟! ئیوه نه‌بوون برپواتان به
په‌یامی پیغه‌مبه‌رمانمان نه‌کرد؟! ئیوه گهل و نه‌مه‌وه‌یه‌کی
تاوانکار و تاوانباربوون، {^{۳۲} وَإِذَا قِيلَ: إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ
لَأَرْبَبَ فِيهَا فَلْتُمْ مَا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ إِنَّ نَظْرُ الْإِنسَانِ ظَنُّهُ وَمَا تُحْنُ
بِمُسْتَقْبَلِينَ} نه‌گه‌ر له‌لایه‌ن پیغه‌مبه‌رو خودا په‌رستانه‌وه به‌و
کافرو بی‌دینانه بگوتری: دلنیا‌بن واده‌ی خودا به‌هاتنی
قیامت و هه‌بوونی حساب و لی‌کۆلینه‌وه حه‌قه و پاشگه‌ز
بوونه‌وه‌ی تیدا نیه، هه‌موو واده به‌لینیکی خودا دیته‌جی و
قیامت حه‌قه و شک و گومان له هاتنیدا نیه، برپواتان پی
هه‌بی و چاومروانی بن و کاری بو بکه‌ن، هه‌ول بدمن خۆتان له
عه‌زابی به‌ئیش و سامناکی دۆزه‌خ رزگار بکه‌ن، نه‌گه‌ر نه‌م
نامۆزگاریانه‌تان ناراسته‌ بکرایه، ده‌ناتوت، نازانین قیامت
جه‌س؟ ئیمه شک و گومانمان له هاتنیدا هه‌یه، ئیمه هه‌رچی
شک و گومانێ زانستمان بو ده‌سته‌به‌ر بکا نیمانه‌ جگه له
گومانیکی لاوازی وها: که هیچ شتیکی پی ده‌سته‌به‌ر ناکری و
هیچ په‌قینیکی تیکه‌ل نایی!

{^{۳۳} وَبَدَأَ لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِئُونَ} ئاکامی کردمه‌وه خراپه‌کانیان بو دمرده‌که‌وی،
جه‌زای توند و تیزو نه‌و دۆزه‌خه‌ی گالته‌یان پی ده‌هات، که
له‌دونیدا دمیانه‌ترساندن لی، دموریان دداو له‌هه‌موو
لایه‌که‌وه له‌خویان ده‌گری. نه‌مجار په‌رومردگار له رزگاربوون
ناوومی‌دیان ده‌کا، بو‌نه‌وه‌ی نه‌ومنده‌ی تر عه‌زابه‌که‌یان
کاریگه‌ری، ده‌فه‌رموی، {^{۳۴} وَقِيلَ الْيَوْمَ نَسْأَلُكُمْ كَمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ
يَوْمِكُمْ هَذَا وَمَا وَكُمُ الثَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَّاصِرِينَ} پییان

دهگوتری: ئەمپرۆ مامە ئەیهکی واتان لەگەڵ دەکەین وەکوو ئەو لەبەر خۆمان بردنەو، وەکوو شتیکی بێ بایه و لەبەر چوو وەو حیسابتان بۆ دەکری، فری دەدرینه ناو دۆزەخەو و ناو پاشگوێ دەخرین، چونکە ئێو لەژیانی دنیادا رابوونی قیامەتتان لەبەر خۆ بردبوو. لە ناست فەرمان و جلە و گیریه کانی خودا خۆتان کەرو لال کردبوو، هیچ هەول و تەقەلایەکتان بۆ ئەم رۆژە نەدا، {ذَلِكُمْ بِالَّذِينَ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَغَرَّبُوكُمُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا فَأَلْيَوْمَ لَا يُخْرِجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ} ئەو عەزابه سەخت و دزوارەتان بەهۆی ئەو وەو، کە ئێو لە دنیادا قورئانی پیرۆزتان کردبوو نامیری گائەو گەپ و بە جوانی و رازاوی دنیایا هەڵخەڵەتابوون، دلتان پێوێ پەيوەست کردبوو، واتان دەزانای هەر برانەوێ نیه، دواى مردن زیندو بوونەو وەو حەق و حیساب لیکۆلینەو نابێ، جا لە تۆلەى ئەو وەو ئەمپرۆ ئێو دەخرینه ناو دۆزەخەو و رزگار بوونتان نابێ و لێى دەرناچن، تازە داوای ئەو وەشتان لێ ناکری: کە تۆبە و ئیستغفار بکەن و خودا لەخۆتان رازی بکەن، چونکە قیامەت شوینی جەزا و پاداشە، شوینی کردمو نیه.

{فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ}

حەمدو سوپاسی تەواو و دلسۆزانە لە پاساوی نازو نەعمەتی زۆر بۆ خودایە: کە بەدیھینەر و خاوەنی ئاسمانەکان و زەویە، خودای هەموو بونە و مەرد بە حەییوان و جەماداتیەو، بە ناو و هەواو و وزە جوړاو جوړەکانی ناو بوونە و مەردو. هەموویان ملکی خودان و گەردنکەچ و بێ دەسلەتەن لە ناستیدا.

{وَلَهُ الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ}

هەر بۆ خودایە شکۆمەندی و گەورەیی و دەسلەتەن لە ئاسمانەکان و زەویدا، هەر ئەو غالب و خاوەن هیژو توانای رەھایە. کەس نیه بتوانێ بەسەریدا زال ببێ و دەسە وەسانی بکا، دانا و لێزانە لە گەتارو کردەویدا هیچ شتیکی بێ جێ ناکا، کەریمی کارساز و کار دروست و سوپاس بۆ کراو.

کۆتایی جزمی بیست و پینجەم

وَبَدَّاهُمْ سَفَاتٍ مَّا عَمِلُوا وَخَافَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِوَيْسَتِهِمْ يَوْمَ
وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنسِفُكُمْ كَمَا نَسِفْنَا لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ وَمَا
لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٣٨﴾ ذَلِكُمْ بِأَنَّكُمْ أَتَيْتُمُ آيَاتِ اللَّهِ مُزَوَّغَةً وَغَرَّبْتُمْ
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ لَا يُخْرِجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٣٩﴾
فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٠﴾ وَلَهُ
الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤١﴾

سورة الاحقاف

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ ﴿١﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾ مَا خَلَقْنَا
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَالَّذِينَ
كَفَرُوا عَمَّا أُذِرُوا مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ
دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادْنَاهُ أَنْ يَخْلُقَ مَا شَاءَ لَمْ يَخْلُقْ فِي السَّمَوَاتِ
أَشْيَاءَ يُكْتَبُ مِنْ قَبْلِ هَذَا أَوْ أَتُفَرِّقُ مِنْ عِلْمِ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿٤﴾ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ
لَا يَسْتَجِيبُ لَهُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَفِلُونَ ﴿٥﴾

سورةتى (الاحقاف)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

﴿حَمْدٌ﴾ دەبێ ئەم وشەیه بە پچرپچری بخویندریتەو واتە: بگوتری: (حا میم) دەربارەى ماناکەشى هەمان تەفسیر و رافەى هاووپنەکانی پەچاو دەکری.

﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ واتە: نازلکردنی قورئان لەلایەن خودای بالادەست و کار دروست و داناو، ئەو قورئانی بۆ حەزرتی موحەممەد ناردو، پەيامی خودایە بۆ بوونە و مەردی موحەممەد ﷺ هەلگرو ڕاگەیەنەری ئەو پەيامیە،

﴿مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُذِرُوا مُعْرِضُونَ﴾ دنیایە و دنیاییت زیاد بێ ئیمە ئاسمانە بەرزو بەرینهکان و زەوی و ئەوێ لەناو یان دا هەیه بەحەق و راستی دروستمان کردو، جگە لە شیوازی حەق و راستی بەهیچ جوړیکی تر بەدیمان نەهیناون،

بهگویره چی که مت و دانایی خودا یانهی خویمان دروستمان کردون، به بیهودمو عه بهت و بی مه بهست نه مان هیناونه دی، هیناوماننه دی بؤ ماومیه کی دیار یکر او همر کاتی تهواو بوو، رۆژی قیامت هات، کو تاییان بی دی، وناسمان و زهوییه کی تر دینینه کایه وه!

﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ﴾ نهی پیغه مبهری خوشه ویست؛ بهو موشریکانه بلی؛ نیوهی بته پرست؛ که لهتک خودادا بت و صه نه م دمه پرستن (ههروهه نهوانه هیش؛ که نه مرؤ حیزب په رست و گوږ په رستی ده کهن) پی م بلی و شارمزی حال و ومزعی په رستراومکانی خو تانم بکهن، نایا نهو په رستراوانه نیوه جییان له سه ر زهوی به دیه یناوه؟ کوا توانیویانه چ شتی که له سه ر زهوی و ناو زهوی و ناسمانه کان له نه بو موه دروست بکهن؟ نایا نهوان هاوکاری خودا یان کردوه له به دیه یانی ناسمانه کان؟ ﴿الْأَثَرِ بِكِتَابٍ مِنْ قَبْلِ هَذَا أَوْ أَثَارَةٍ مِنْ عِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ به لگه یه کی نووسراوی پیش هورنانه بؤ بیتن، له ونامه و صوحوفانهی له وه پیش بؤ سه ر پیغه مبه ران نازل کراون، وه کوو تهورات و نینجیل، به لگه یه کم نیشان بدن لهو نامه ناسمانیانه بیرو باومرو هه لئس و کهوتتان په سند بکا، نهو مهنه ج و رپبازه تان به راست بزانی، یان تارمایی و رۆشنای یه که له زانیاری گهل و نه ته وه بیسنه کان و پیغه مبه رانی رابردو بخه نه رو؛ که نهو رپبازه ی نیوه به راست بزانی، نه گمر نیوه راست ده کهن نهو بتانه خودان و شیای په رستن

﴿وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ يَدْعُو مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ﴾ کی لهو که سه گومر اترو سه ر لی شیواو تره؛ که جگه له خودا شتی که دمه پرستی تارپۆزی قیامت به هانا په وه نایه؟ وه ل حال نهو بت و صه نه مانه؛ که نهوان په رستشیان بؤ ده کهن بی ناگان لهو عیبادته ی بویان ده کری، هیچ نابیس و عه قلیان به هیچ ناشکی!

﴿وَإِذَا خُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ﴾ نهو رۆژی ئاده میزاده بته په رسته کان له ساری مه حشه ردا کوکرا نه وه، بت و صه نه مه په رستراوه کان دمب نه دوژمنی په رستشکه رماکان و خو یان لی بهری ده کهن و ده ست ده کهن

وَإِذَا خُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ ﴿٦﴾ وَإِذَا نُنَادِيَهُمْ أَيْنَنَا بَيِّنَاتٌ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٧﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفْعِلُونَ فِيهِ كَفَى بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٨﴾ قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعَافِنِ الْأَثَرِ وَمَا أَذْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ إِنْ أَتَيْتُ إِلَّا مَا يُرْسِلُنِي وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَفْتَرَيْتُ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَكُفِّرْتُ بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَى نَفْسِهِ فَقَامَ وَاسْتَغْبَرْتُ مِنْ رَبِّكَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَلَدِيُّ ﴿١٠﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَا سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَمْسَسُوا وَجُوهَ فَيَسْأَلُونَ عَنْهُ فَأَجَابَهُمْ قَائِمٌ مِنْ قَبْلِهِ يَكْتُبُ مَوْجِدَ إِمَامًا وَرَحْمَةً وَهَذَا كِتَابٌ مُصَدِّقٌ لِمَا فِي صُحُفٍ مُنْذَرِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَشَرُّ لِلْمُحْسِنِينَ ﴿١١﴾ إِنْ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٢﴾ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً لِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣﴾

به نه فرین لی کردنیان، به درویان ده خه نه وه و ده لئین؛ هه ر گیزاو هه ر گیز نیوه به ندایه تی نیه تان نه کردوه، ﴿وَإِذَا نُنَادِيَهُمْ أَيْنَنَا بَيِّنَاتٌ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ﴾ له کاتی که دا نایاتی هورنانی پرۆز که ناشکراو نمایانه به سه ر موشریکه کان دا بخوینریت ته وه له جیاتی نه وهی په ند نامیز بین و شوینی بکهون، ده لئین؛ نه م هورنانه ی موحه ممه د بؤ مانی ده خوینریت ته وه سیحرو جادویه کی ناشکراو نمایانه، روکه شو له خسته به ره،

﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ نه که هه ر نهو قسه نا به جیه یان و بهس به لگوو ده لئین؛ موحه ممه د بؤ خو ی هه لی به ستووه به درؤ ده لی؛ له خودا وه بؤم هاتووه، نهی موحه ممه د پبیان بلی؛ نه گمر من؛ (وه کوو نیوه ده لی لئین) نه م هورنانه م به دم خودا وه هه لیه ستبی و به درؤخوم به پیغه مبه ر بزانه نه وه خودا توندترین سزام ده داو که سیش نیه بتوانی نهو سزایه م لی دوور بخاته وه، ﴿هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفْعِلُونَ فِيهِ كَفَى بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ خودا له هه موو کهس زانتره بهو قسه و گهت و

گویانهی دمرباری قورئان لهناو خوځیان دا نهنجامی دمدن،
دمزانی چۆن قورئان بهدرو دمهخه نهوه، دمی: بهسیحرو جادو
بازی و دمزانو و جهلئیک دهلئین بوخوی دایناوو ودهختی وایش
همیه دمیژن چیرۆکه کۆنی پیشینانه!

﴿قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعَا مِنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ﴾
ئهی موحه ممد پێیان بلی: من یه کهم پیغه مبهمر نیم رهوانه
کرایم بۆ سهر ناده میزاد، بهلکوو پێش من زۆر پیغه مبهمری
تر رهوانه کراون، من پیغه مبهمریکی ناوازه تازو هه لانییم،
نمونهی من زۆر بون و هه موو گهلو نه ته و میه که پیغه مبهمری
بۆ سهر رهوانه کراوه، نه دی بۆ چی پیغه مبهمرایه تی منتان
بهلاوه سه بهرو به کاریکی دوور له واقعی له هه له م دمدن!
و پرای نه وهی پیغه مبهمر و له خوداوه سروشم بۆ دئ، زانیاری
غهب نازانم، نازانم له داهاتوو دا چی له گه ل ئیوه و من
دهکری. ﴿إِنْ أَلْبَسْ أَلَا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ من
شوین نهو نیگا و سروشه دهکهوم، که بۆم دمیژدردی، پایهندی
نهو هه رمان و جله و گیرانه دمی: که له قورئان دا بۆم نازل
دهکری. له خۆمه وه هه لانه بهست، ئه رکی سهر شانی خۆم
نهنجام ددهم، من بۆ ئیوه ترسی نه ریکی ناشکران، له عه زابی
خودا ده تان ترسی نه!

﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنَ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ
بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ فَأَمَنْ وَاسْتَكْبَرْتُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ﴾ ئهی موحه ممد بهو موشریکانه بلی: که بهروایان
به قورئان نیه به سیحرو نهفسانهی له هه له م دمدن، پێیان
بلی: هه وائ به ده نی ئه گهر له راستی دا ئه م قورئانه له
خوداوه هاتبۆ و ئیوه ش ئینکاری بهکن و به که لایم خودای
نه زان، ئیمانی پێ نه هی ن، دئیابین سته ممان له خۆتان
کردوه، به دهستی خۆتان مالی خۆتان و پیران کردوه. که وایی
ئیوه سته مکارو خه سارمه نه ندن، له هیدایه ت دانی خودایی
بهشن، به ده بهخت و چاره رهشن!

﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَا سَبَقُونَا إِلَيْهِ
وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَسَيَقُولُونَ هَذَا إِنْكَ قَدِيمٌ﴾ کافره کانی مه کهه
یان جوله که گان دمرباری ئیمانه ئیانی هه ندی له هه زارو
بۆر مه پیاوی و مکوو بیلال و عه ممارو صوهه یبو و خه باب
نه یانگوت: ئه گهر ئه م ئایینه هه ق بوایه و موحه ممد

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ
كُرْهًا وَحَمْلُهُ وَفِصَالُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ
أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ
عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلَحَ لِي فِي
دُرَيْقِي إِنِّي خَشِيتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٧﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
نَقَّبَلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ
الْجَنَّةِ وَعَدَ الصَّادِقُ الَّذِينَ كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿١٨﴾ وَالَّذِي قَالَ
لِوَالِدَيْهِ أَقْبِ لَكُمْ آتِدَائِي أَنْ أُخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُونُ مِنْ
قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَفْخِمَانِ اللَّهَ وَإِيَّكَ يَا أَبْنَاءَ اللَّهِ حَتَّىٰ يَقُولُ
مَا هَذَا إِلَّا أَسْطُورُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٩﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ
الْقَوْلُ فِي أُمُورٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْكِتَابِ وَقَالُوا لَئِنْ
كَانُوا خَيْرِينَ ﴿٢٠﴾ وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مَّا عَمِلُوا وَلِيُوفيَهُمْ أَعْمَلَهُمْ وَهُمْ
لَا يَظْلَمُونَ ﴿٢١﴾ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَذْهَبَتْ طَبَقَاتُهُمْ
فِي حَيَاتِهِمْ الدُّنْيَا وَأَسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ يُعْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ
بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بَعِيرَ الْحَقِّ وَمَا كُنْتُمْ فَتَقُونَ ﴿٢٢﴾

پیغه مبهمر بوایه: ئه م گه جهرو گو جه رانه پێش ئیمه
نه ده که و تن، بۆ هه رچی شکۆمه ندی و شتی هه ق و راست ههیه
خۆمان پێشه نگین و زوو بۆ خۆمانی کۆن ترۆل ده کهین، ئیمه
لای خودا خاومن پێزو شان و شه و که تین و خودا خۆشمانی
دهوی، هه رچی لایه نی پیاو تهی و شکۆمه ندی بۆ بۆ ئیمه ی
پاوان دهکا!!

﴿وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً وَهَذَا كِتَابٌ مُصَدِّقٌ
لِّسَانًا عَرَبِيًّا لِّنَذِيرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَنُشْرَىٰ لِلْمُحْسِنِينَ﴾ یه کی لهو
به لگانه ی ئه وه ده سه لینی: که قورئان له خوداوه هاتوو،
ئه و میه ئیوه بۆ خۆتان دان به ودا ده نی ن: که ته ورات
له خوداوه هاتوو بۆ موسا و به رنامه و پێشه و بووه بۆ
شوینکه و توانی، ره مته و هه رو به ره که م بووه بۆ ئه وانه ی
ئیمانیان پێ هی ناوه.

﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يُخْزَلُونَ﴾ بێگومان ئه وانه ی ده لێن: خودا مان ئه لایه و
به رد و مان له سهر به رو باوهری خۆیان، ئه وانه هه یج ترسو
بیمیکی داهاتوو یان نیه و په رو شتی له ده ستدانی راپوردوشیان

﴿وَاذْكُرْ لِمَا عَاوَدَا إِذْ أَنْذَرَا قَوْمَهُمَا بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَتْ النُّجُودُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ (۱۱) قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَأْفِكَنَّ عَنْ آلِهَتِنَا فَأْتِنَا بِمَا تَوَدُّنَا إِن كُنتَ مِنَ الصّٰدِقِينَ (۱۲) قَالَ إِنَّمَا إِلَهُمُ عِنْدَ اللَّهِ وَأُفٍّ لَّكُمْ مِمَّا أُرْسِلْتُمْ بِهِ وَلَكِنْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّجْهَلُونَ (۱۳) فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُّسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُّطِيرٌ بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ (۱۴) تُدْمِرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرَى إِلَّا مَسَكِنُهُمْ كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ (۱۵) وَلَقَدْ مَكَنَّاكُمْ فِيْمَا إِنْ مَكَنَّاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَرًا وَأَفْئِدَةً فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَرُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ (۱۶) وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرَىٰ وَصَرَفْنَا آلَاتِكُمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ (۱۷) فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قَرِيبًا لِّمَّةً بَلْ حَسَبُوا عَنْهُمْ وَذَلِكَ لِيُفَكَّهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْقَهُونَ (۱۸)

﴿وَلِكُلِّ دَرَجَاتٍ مِّمَّا عَمِلُوا وَلِيُوقِيَهُمْ أَْعْمَالَهُمْ وَهُمْ لَا يَظْلَمُونَ﴾ واته: بؤ هردوو بیرو تاقم لهخودا پهرستانی پرفتار جوان و کردار چاک و بی بیرواو خرابهکارو بهدبهختهکان لهنادهمیزادو جندوکه پلهو پایهی جودا جودا، لای خودا بویان ناماده گراوه هر کهسهو بهگویری کردموو بیرو باومری خوئی پاداش و سزای خوئی و مردمگریتهوه، چاکه بهچاکهو خرابه بهخرابه، نهوانه هیجیان ستهمیان لی ناکری، توژ قائلک لهکردموئی باشی کهس کهم ناکریتهوه، هر وها له سزای کهسیش زیاد ناکری! ههموو کهس مافی خوئی ورم دمگریتهوه!

﴿وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلْهَبْتُمْ طَيِّبَاتِكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ﴾ نهی پیغهمبهیری خوشهویست؛ نهوه بؤ گهلهکهت باس بکه: که کاتی کافرو بی بیروایان پییش نهوهی توپ بدرینه ناو دؤزهخهوهو سزاو عهزایی سهختی ناگر لهخویان دمگری، تهماشای نهو ناگره بی نامانه دمکنو له روی سمر زمنشتو

دمگری و کردموئی چاکیان لی ورمدمگری و لهتاوانیان خوش دمبی و سزایان نادا لهسمری، چونکه بهکردموه باشهکانیان خرابهکانیان پهردمبوش دمبی، ﴿وَالَّذِي قَالَ لِيَا إِلَهُهِ أَفْ لَكُمْ أَبْعَدَانِي أَنْ أَخْرَجَ وَقَدْ خَلَتْ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي﴾ ههمروها نهو مندالهی که باوک و دایکی داوای نیمانهینانی لی دهکهن، پییان دهلی: داد لهدمستان، نای که ورمزم لهوهی که پییم دهلین: بهراستی نیووم پی سهریر، که نهوهنده تیغهگهیشتون، نهوه نیوه بهج عهقلک ههوالی نهوهم ددمنی: که مردم سمر لهنوی زیندو دمگریتهوه؟ نهو ههموو گهل و هؤزو چین و تویره لهپیش نیغه مردوون و هیجیان نهگهراونهوه، ﴿وَهُمَا يَسْتَعْثِفَانِ اللَّهَ وَيَلْسُكُ آمِينَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾، باوک و دایکی که دمبین نهوه ههلویستی کورپهکهپانه نهومندهی تر ناگری جگهریان گهرمیان دادینلی و لهخودا دمبارینهوه که کورپهکهپان هیدایهت بداو واز لهکوفرو بییدینی بینلی و موسولمان بیلی، پوو دمکهنه رۆلهو جگهگرگوشهپان و پیی دهلین کورپه مالتویران نهوه بؤچی بهناگا نایهپتهوه نیمان بینهو بروات بهزیندوو بوونهوه ههبی، دلنیا به وادی خودا دپته جی و قیامهت رادمبی، ههموو نادمیزاد زیندوو دمگریتهوه، حیسابو لیکوئینهومیان لهگهل دمگری، سزاو پاداشی خویان ورمدمگرتهوه. ﴿يَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾ کورپی سمر رهقو بی ویزدان بهقسو ناموزگاری باوک و دایکی ومندهی تر شیلگیر دمبی و دهلی: نهوهی که نیوه دمیلین نهفسانهو جیروکه رزیوی کونه لهکتیبه شرهکان دا نووسراوه، زیندوو بوونهوهی دوی مردن شتیکی بی بناغهو وی نهچوو، ﴿أَوَلَيْكَ الَّذِينَ خَلَقْنَا عَلَيْهِمُ الْقُرْآنَ فِي آيَةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ﴾ نهوانهی نهو جؤره بیرو باومرانه دمر دمپرن و نهوه قسهو پفتاریانه نهو کهسانهن شیای عهزایی دؤزهخن، غهزمب و رقی خودایان بؤ خویان دمستهبر کردووه، لهو گهل و نهتهوه کافرو بی بیروایانهن که لهوهو پییش هاتوونه گورپانی زیانهوهو بهکافری و غهزمب لی گراوی سهریان ناومتهوه، خویان و مال و خیزانیشیان لهدمستداوه، ههموویان شیای نهوه بوون توپ بدرینه ناو عهزایی دؤزهخهوه،

قَوْمًا تَجْهَلُونَ ﴿۶﴾ فمرموی: من نازانم کهنگی ئهو عمزابەتان بۆ دئی، زانیاری تەواو دەربارە هاتن و چۆنیەتی ئهو عمزابەو هەموو شتیکی تر لای خودا خۆیەتی و بە دەست خۆیەتی: ئهو تەقدیری کردوو ئهو دەینیری، لهو بارمۆه هیچ زانیاریهکم نەدراویتی، نیشی من ئومویە، پەیمای خۆم بە ئیو بەگمەنم، وەلی من ئیو دەبینم گەل و نەتەومویەکی بی عەقڵ و نەفامن لەودا: کە برۆام پئی ناکەن، سورن لەسەر گوڤرو بی دینی خۆتان، پێشنیاری شتی وایش دەکەن لە دەسه لاتی پیغه مەبران دا نیه!!

﴿وَأَذْكُرْ أَخَا عَادٍ إِذْ أَلْذَرَّ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَّتِ التُّدُرُ مِنْ يَمِينِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾
 ئەمى پېغەمبەرى خۆشەويست؛ باسى سەر
 گوزمشتەى ھود پېغەمبەر بکە بۆ نەتەوھکمت، ھود درودى
 خوداى لى بى، بەرشتەو خزمایەتى لەقەومى عاد بوو، خودا
 کردیە پېغەمبەر و پەوانە کرد بۆ سەر قەومى عادى یەکەم:
 کە لە (ئەحقاف) دەزىان لەولاتى ھەزەرە مۆت. ئەحقاف
 بریتى یە لە چەند تەپۆلکەو بەرزایى لىبەلان، یان بریتىیە لە
 شیوو دۆلێک بە (بەرھەوت) بەناو بانگە، وەلحال لە پێش
 ھودو داوى ھودیش پېغەمبەرى تەرمان پەوانە کردون،
 ھەموویان گەل و نەتەوھکانى خۆیان ترساندون؛ کە جگە لە
 خودا کەسى تر نەپەرستن، ھاوەلى بۆ دانەنن، ھەزەرتى
 ھودیش ھەمان پێبازى گرتەبەر، بەو جۆرە ئامۆژگارى
 گەلەکەى کرد، داواى لى کردن یەکتاپەرستى بکەن و ھاوەلى
 بۆ خودا دانەنن، پێى گوتن من دەرستم ئێوە توشى عەزەبى
 سەخت و دژوارین.

﴿قَالُوا أَجِئْنَا لِنُفَكِّكَ عَنْ الْهَيْئَةِ؟﴾ وتيان: ئەو ھاتووېھ
لامان و خۆت بەپېغەمبەر داناوو بۆ ئەو ھى لەپەرستشکردنى
خودا کاتمان لامان دەى؟ ﴿قَالَتَا بَمَا نَعْبُدُكَ إِن كُنْتَ مِنَ
الصَّادِقِينَ﴾ ئەو عەزابە سامناکەى ھەر شەمان پى ئى دەکەى
بۆمان بېنە، ئەگەر راست دەکەى لەو ھەدا: کە دەلێ ئىمانم پى
نەھێن عەزابى سەخت يەخەتان دەرئى، دەى وا ئىمە
ئىمانت پى ناھێن بائەو عەزابە گەورەو سامناکە بۆ مان
پى!

﴿٢٣﴾ قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَأُبَلِّغُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ وَلَكِنِّي أَرَاكُمْ

﴿فَلَمَّا رَأَوْهُ غَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ قَالُوا هَذَا غَارِضٌ مُنْطَرِنًا﴾ کاتی، دیتیان هه ور یان (عهزاب) بهرمو ئهوان دئو پوی له ناوجهو سنوری ولاتی ئهوانه، بهدلخووشیهوه وتیان: ئهوه هه ور یکهو بارانمان بو دمبارینی، زموی و زاری تینومان تیر ناو دهکا، کهشو هه وای وشکو گهرمان بو خوش دهکا زوریان هومید بی بوو، خوشی خوشی ئیستا نا تاویکی تر بارانیان بو دمباری و لهو حاله ناخوشی تی یدان پرزگاریان دمبی. ﴿بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ. تَذْمُرُ كُلُّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا﴾ بهلکوو ئهوه عهزابیه: که بهلهتان لههاتنی دهکرد، پشه بهایهکی غهزبهوه سزای سهختی هه لگرتووه بو ئیوه، بهمه زمانی خودا بهسمر هه ر شتیک دا بپروا ویرانی دهکاو دمپروکینی. ﴿فَأَصْبَحُوا لَا يَرَى إِلَّا مَسَکِنَهُمْ کَذَٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ﴾ وایان لی هات جگه له که لاومرو خاوی خانو مگانیان هیچی تریان نه دمبینرا، ولاتیان که سی تیدا نه ما بوو، هه موویان خاپورو کش و ماتا قوقهی که له بابی تیدا نه ما بوو!

﴿٢٦﴾ وَلَقَدْ مَكَنَّاهُمْ لَيْمًا إِن مَكَنَّاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَارًا
وَأَفْئِدَةً فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَارُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ مِنْ
شَيْءٍ ﴿٢٧﴾ بَيْكُومَان نَيِّمَهُ كَهَلْ عَادُو هَهُ مَوُو كَهْ لَه پَيَشِينَه كَانَمَان
لَه سَمَرْ مَوُو جِيْگِر كَرْد بُوُو وَ مَكُو چُون نَيَّوَمَان لَه سَمَرْ زَمَوُو
جِيْگِر كَرْدُوهُ، مَالُو سَامَان وَ هِيْزُو تَوَانَاو دَه سَتُو بَا زُو
لَه شَسَاغُو تَه مَه نَدِرِيْزِيْمَان پِيْ دَابُوُون بَه جُوْرِيْكَ كَه
بَه نَيَّوَمَان نَه دَاوَه نَه ي قُوْر مِيْشِي وَ دَانِيْش تَوَانِي مَه كَكَه؛ نَه وَاوَن
لَه نَيَّوَه خَاوَمَن سَامَان تَر بُوُون، لَه نَيَّوَه زِيَا تَر مَن دَالُو پِيَاوِي

بهشان و بازویان هه‌بوو، دمه‌لآت و توانایان له‌ی ئیوه پتر بوو، ژیارو شویندەستیان له‌سمر زموی له‌ی ئیوه به‌رجاو تر بوو. ﴿۴۷﴾ **إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ** چونکه ئینکاری به‌یام و ئایاتی خودایان کرد، ئیتر ئەو عەزاب و هەڕەشە‌یه‌ی گالته‌یان به‌ ده‌هات دهوری دان و تێک‌یه‌وه پێچان و خستنیه ناو زبەدانی می‌زوه‌وه و عەزابی دۆزه‌خیان بۆ خۆیان دمه‌سته‌به‌ر کرد.

﴿۴۷﴾ **وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرَىٰ وَصَرَّفْنَا الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ** بێگومان ئێمه‌ چه‌ند گهل و نه‌ته‌وه‌مان له‌ده‌ورو به‌ری ئیوه‌ی قورمیشی له‌ناو بردوه، له‌سمر نه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌رکانیان به‌درۆ‌خستونه‌وه، هەر له‌ده‌ورو به‌ری ولاتی حیجاز چه‌ند شارو گوندی گهل عادو قه‌ومی لوطو گهل مه‌دیهمان له‌ناو بردون، مو‌عجیزه‌و نیشانه‌ی زۆرو جو‌راو جو‌رمان نیشان دان، بۆ نه‌وه‌ی له‌کوفرو بێدینی خۆیان واز بێنن و شوێن به‌یامی پیغه‌مبه‌ره‌کانمان بکه‌ون،

﴿۴۸﴾ **قُلْ لَا تَصْرَهُمَ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا آلِهَةً بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ وَذَلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ** ئەدی بۆچی؛ که‌عه‌زابی سه‌ختی ئێمه‌ یه‌خه‌ی گرتن خودا کانیان یارمه‌تیان نه‌دان و عەزابی ئێمه‌یان لێ نه‌گێڕانه‌وه؟؟ خو ئەوان له‌ حیاتی خودای حەق و به‌دییه‌نەر، چه‌ند شتیکیان کردیوه‌ خودای خۆیان و دمیانه‌پرستن به‌ته‌مای نه‌وه‌ بوون، شه‌فاعه‌تیان بۆ بکه‌ن! پێیان وابوو پارێزگاریان ده‌که‌ن، به‌لام نه‌وه‌ی به‌ته‌مای بوون نه‌هاته‌دی، به‌لکوو لێیان هونبون و ناماده‌ی یارمه‌تیدان و رزگار کردنیان نه‌بوون، نه‌وه‌ گومرا‌یی و سه‌ر لێ شی‌وانه‌ که‌ نه‌و شتانه‌یان کردون به‌خودا و به‌رسته‌شیان بۆ ده‌که‌ن، نه‌وه‌ بوختان و دمه‌ست هه‌له‌به‌ستی خۆیان بوو. ﴿۴۹﴾ **وَإِذْ صَرَّفْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا مِنَ الْجِنِّ يَسْتَعِیُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصَبُوا لَنَا قُضِيَ وَلَوْ إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ** ئە‌ی پیغه‌مبه‌ری خوشه‌ویست؛ پاسی نه‌وه‌ بۆ گه‌له‌که‌ت بکه‌؛ که‌ ئێمه‌ سه‌رنجی چه‌ند که‌سی‌که‌مان له‌جندۆکه‌ بۆلای تو راکێشاو ناردمان بۆلات بۆنه‌وه‌ی بینه‌ هۆی هیدایه‌تدانی نه‌ته‌وه‌که‌یان، کاتی ناماده‌ی قورئان خویندنی تو بون و گوێیان لێ گرت، داوایان له‌یه‌که‌تر کرد؛ که‌ بێده‌نگ بن و

وَإِذْ صَرَّفْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا مِنَ الْجِنِّ يَسْتَعِیُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصَبُوا لَنَا قُضِيَ وَلَوْ إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ ﴿۴۸﴾ **قَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ** ﴿۴۹﴾ **يَقُولُونَ لِمَ يُدْعَىٰ إِلَى اللَّهِ وَمَا يُثْبِتُ بِهِ** ﴿۵۰﴾ **يَقُولُونَ لِمَ يُدْعَىٰ إِلَى اللَّهِ وَمَا يُثْبِتُ بِهِ** ﴿۵۱﴾ **يَقُولُونَ لِمَ يُدْعَىٰ إِلَى اللَّهِ وَمَا يُثْبِتُ بِهِ** ﴿۵۲﴾ **يَقُولُونَ لِمَ يُدْعَىٰ إِلَى اللَّهِ وَمَا يُثْبِتُ بِهِ** ﴿۵۳﴾ **يَقُولُونَ لِمَ يُدْعَىٰ إِلَى اللَّهِ وَمَا يُثْبِتُ بِهِ** ﴿۵۴﴾ **يَقُولُونَ لِمَ يُدْعَىٰ إِلَى اللَّهِ وَمَا يُثْبِتُ بِهِ** ﴿۵۵﴾ **يَقُولُونَ لِمَ يُدْعَىٰ إِلَى اللَّهِ وَمَا يُثْبِتُ بِهِ** ﴿۵۶﴾ **يَقُولُونَ لِمَ يُدْعَىٰ إِلَى اللَّهِ وَمَا يُثْبِتُ بِهِ** ﴿۵۷﴾ **يَقُولُونَ لِمَ يُدْعَىٰ إِلَى اللَّهِ وَمَا يُثْبِتُ بِهِ** ﴿۵۸﴾ **يَقُولُونَ لِمَ يُدْعَىٰ إِلَى اللَّهِ وَمَا يُثْبِتُ بِهِ** ﴿۵۹﴾ **يَقُولُونَ لِمَ يُدْعَىٰ إِلَى اللَّهِ وَمَا يُثْبِتُ بِهِ** ﴿۶۰﴾ **يَقُولُونَ لِمَ يُدْعَىٰ إِلَى اللَّهِ وَمَا يُثْبِتُ بِهِ** ﴿۶۱﴾ **يَقُولُونَ لِمَ يُدْعَىٰ إِلَى اللَّهِ وَمَا يُثْبِتُ بِهِ** ﴿۶۲﴾ **يَقُولُونَ لِمَ يُدْعَىٰ إِلَى اللَّهِ وَمَا يُثْبِتُ بِهِ** ﴿۶۳﴾ **يَقُولُونَ لِمَ يُدْعَىٰ إِلَى اللَّهِ وَمَا يُثْبِتُ بِهِ** ﴿۶۴﴾ **يَقُولُونَ لِمَ يُدْعَىٰ إِلَى اللَّهِ وَمَا يُثْبِتُ بِهِ** ﴿۶۵﴾ **يَقُولُونَ لِمَ يُدْعَىٰ إِلَى اللَّهِ وَمَا يُثْبِتُ بِهِ** ﴿۶۶﴾ **يَقُولُونَ لِمَ يُدْعَىٰ إِلَى اللَّهِ وَمَا يُثْبِتُ بِهِ** ﴿۶۷﴾ **يَقُولُونَ لِمَ يُدْعَىٰ إِلَى اللَّهِ وَمَا يُثْبِتُ بِهِ** ﴿۶۸﴾ **يَقُولُونَ لِمَ يُدْعَىٰ إِلَى اللَّهِ وَمَا يُثْبِتُ بِهِ** ﴿۶۹﴾ **يَقُولُونَ لِمَ يُدْعَىٰ إِلَى اللَّهِ وَمَا يُثْبِتُ بِهِ** ﴿۷۰﴾ **يَقُولُونَ لِمَ يُدْعَىٰ إِلَى اللَّهِ وَمَا يُثْبِتُ بِهِ** ﴿۷۱﴾ **يَقُولُونَ لِمَ يُدْعَىٰ إِلَى اللَّهِ وَمَا يُثْبِتُ بِهِ** ﴿۷۲﴾ **يَقُولُونَ لِمَ يُدْعَىٰ إِلَى اللَّهِ وَمَا يُثْبِتُ بِهِ** ﴿۷۳﴾ **يَقُولُونَ لِمَ يُدْعَىٰ إِلَى اللَّهِ وَمَا يُثْبِتُ بِهِ** ﴿۷۴﴾ **يَقُولُونَ لِمَ يُدْعَىٰ إِلَى اللَّهِ وَمَا يُثْبِتُ بِهِ** ﴿۷۵﴾ **يَقُولُونَ لِمَ يُدْعَىٰ إِلَى اللَّهِ وَمَا يُثْبِتُ بِهِ** ﴿۷۶﴾ **يَقُولُونَ لِمَ يُدْعَىٰ إِلَى اللَّهِ وَمَا يُثْبِتُ بِهِ** ﴿۷۷﴾ **يَقُولُونَ لِمَ يُدْعَىٰ إِلَى اللَّهِ وَمَا يُثْبِتُ بِهِ** ﴿۷۸﴾ **يَقُولُونَ لِمَ يُدْعَىٰ إِلَى اللَّهِ وَمَا يُثْبِتُ بِهِ** ﴿۷۹﴾ **يَقُولُونَ لِمَ يُدْعَىٰ إِلَى اللَّهِ وَمَا يُثْبِتُ بِهِ** ﴿۸۰﴾ **يَقُولُونَ لِمَ يُدْعَىٰ إِلَى اللَّهِ وَمَا يُثْبِتُ بِهِ** ﴿۸۱﴾ **يَقُولُونَ لِمَ يُدْعَىٰ إِلَى اللَّهِ وَمَا يُثْبِتُ بِهِ** ﴿۸۲﴾ **يَقُولُونَ لِمَ يُدْعَىٰ إِلَى اللَّهِ وَمَا يُثْبِتُ بِهِ** ﴿۸۳﴾ **يَقُولُونَ لِمَ يُدْعَىٰ إِلَى اللَّهِ وَمَا يُثْبِتُ بِهِ** ﴿۸۴﴾ **يَقُولُونَ لِمَ يُدْعَىٰ إِلَى اللَّهِ وَمَا يُثْبِتُ بِهِ** ﴿۸۵﴾ **يَقُولُونَ لِمَ يُدْعَىٰ إِلَى اللَّهِ وَمَا يُثْبِتُ بِهِ** ﴿۸۶﴾ **يَقُولُونَ لِمَ يُدْعَىٰ إِلَى اللَّهِ وَمَا يُثْبِتُ بِهِ** ﴿۸۷﴾ **يَقُولُونَ لِمَ يُدْعَىٰ إِلَى اللَّهِ وَمَا يُثْبِتُ بِهِ** ﴿۸۸﴾ **يَقُولُونَ لِمَ يُدْعَىٰ إِلَى اللَّهِ وَمَا يُثْبِتُ بِهِ** ﴿۸۹﴾ **يَقُولُونَ لِمَ يُدْعَىٰ إِلَى اللَّهِ وَمَا يُثْبِتُ بِهِ** ﴿۹۰﴾ **يَقُولُونَ لِمَ يُدْعَىٰ إِلَى اللَّهِ وَمَا يُثْبِتُ بِهِ** ﴿۹۱﴾ **يَقُولُونَ لِمَ يُدْعَىٰ إِلَى اللَّهِ وَمَا يُثْبِتُ بِهِ** ﴿۹۲﴾ **يَقُولُونَ لِمَ يُدْعَىٰ إِلَى اللَّهِ وَمَا يُثْبِتُ بِهِ** ﴿۹۳﴾ **يَقُولُونَ لِمَ يُدْعَىٰ إِلَى اللَّهِ وَمَا يُثْبِتُ بِهِ** ﴿۹۴﴾ **يَقُولُونَ لِمَ يُدْعَىٰ إِلَى اللَّهِ وَمَا يُثْبِتُ بِهِ** ﴿۹۵﴾ **يَقُولُونَ لِمَ يُدْعَىٰ إِلَى اللَّهِ وَمَا يُثْبِتُ بِهِ** ﴿۹۶﴾ **يَقُولُونَ لِمَ يُدْعَىٰ إِلَى اللَّهِ وَمَا يُثْبِتُ بِهِ** ﴿۹۷﴾ **يَقُولُونَ لِمَ يُدْعَىٰ إِلَى اللَّهِ وَمَا يُثْبِتُ بِهِ** ﴿۹۸﴾ **يَقُولُونَ لِمَ يُدْعَىٰ إِلَى اللَّهِ وَمَا يُثْبِتُ بِهِ** ﴿۹۹﴾ **يَقُولُونَ لِمَ يُدْعَىٰ إِلَى اللَّهِ وَمَا يُثْبِتُ بِهِ** ﴿۱۰۰﴾

سورة الاحقاف

به‌خوشوع و خضوع‌وه گویی لێ رابگر و بیر له‌مانای بکه‌نه‌وه، ئەم ر‌وداوه له‌شیوی مه‌شه‌وور به‌ (بطن نخله) روی‌داوه؛ که‌ رۆژه ر‌ێیه‌که‌ به‌پیاوه له‌مه‌که‌که‌وه د‌وره له‌سمر ر‌یی (الطائف) له‌و کاته‌دا بوو؛ که‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ دل شکاوی له‌تانیف گه‌راپه‌وه، ئەم جندۆکانه له‌جندۆکه‌ی (نصیبین)یان (نه‌ینه‌وا)بوون جا گوێیان راگرت تا نوێژی به‌یانی یان تاق‌ورئان خویندنه‌ که‌ ته‌واو بوو، ئەمجار گه‌راپه‌وه بۆلای گهل و که‌سو کاری خۆیان بۆ نه‌وه‌ی بیانه‌رسینن له‌عه‌زابی خودا، ﴿۴۸﴾ **قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ** وتیان؛ ئە‌ی گهل و هۆزی خۆمان، ئێمه‌ گوێمان له‌خویندنه‌وه‌ی په‌راوی‌که‌ بوو له‌دوا ته‌ورات له‌لایه‌ن خوداوه نازل کراوه، پشتگیری نامه‌ ناسمانییه‌کانی پێش خۆی ده‌کا، په‌یامی پیغه‌مبه‌رانی پێشوو به‌راست ده‌زانێ و داوای نه‌وه‌ ده‌کا هه‌موو که‌س به‌راستیان بزانی، نامه‌ی شارم‌زایی کردنی خه‌لکه‌ بۆ ر‌ێگای سه‌ره‌رازێ، بۆ ر‌ێبازی میانه‌ره‌وی له‌عه‌قیده‌و عیبادمه‌ت و کرده‌وه‌وه‌ له‌ل‌وێست و ناکارو گو‌فتاردا.

دمتوانی دوا مردن مردو مگان له گور مگانان دمر بیځی و راپیځی
سارای مه حشریان بکا بؤ حیسابو لیکولینه وه،

﴿وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا﴾ نهي پیغه مبهری خوشه ویست، باسی نه و مزعو
حاله بؤ گله کمت بکه: که رږزی قیامت کافر مگان گیرودمی
عمرابی سهخت دمبن و ناگر دمورمیان دمد، جا بؤ زیږده
سهرزمنشتو لومه کړدن و ریسو ابوون پییان دهگوتری نهری
نهم عمرابه راستو حق نیه؟ شک و گومان تان تیدا هه یه؟
نه وانیس هیچ چاریکیان نیه دان به واقعیه کهدا دمنیږ و
دهلین: به ئی، سویند به خودای خومان: که په رومردگاری
هموو شتی که نهم عمرابه حقه وه هیچ گومانی تیدا نیه!!
﴿قَالَ قَدْ وَقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ په رومردگار
به شیتومی سوکایه تی پیکردن و سهرزمنشتکردنیان پییان
دمفرموی، دمسزای سهختی دږمخ بچیزن، چونکه برواتان
پی نی نه بوو به درو تان دمرانی!!

﴿فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ آلُوهَا الْقَوْمُ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ﴾
نهی پیغه مبهری خوشه ویست پشوو دریزو بارقول به
له بهرامبر نه زیه تدانی نه ته و مگت، سهرپیځی و رکه به رییان
به هه ندمه گره، و مگوو پیغه مبهره نولولعه زمه کانی تر صه بر
بگرده له سهر بانگه وازی کړدن خوت بهر دموام به، چاو له
پیغه مبهره به پیزمکانی تری و مگوو نوح و نیراهیم و موساو
عیسا بکه، په له مکه له هاتنی عذاب بؤ یان، ﴿كَأَنَّهُمْ يَرْمِ
يَرُونَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبُثُوا إِلَّا سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ بَلَاغٌ فَهَلْ يُهْلِكُ إِلَّا
الْقَوْمَ الْفَاسِقُونَ﴾؟ نه و کافرانه نه و رږمزی عمرابی سهختی
خودا دمبین و یه خه یان دهگری، زیانی دنیایان به کورت و
کم دپته بهر چاو، وادمزانن له دنیادا جگه له ساتیک
له ساته کانی رږ پتر نه ماونه وه، چونکه عمرابه که هیڼده
سهخت و دواره هموو قیاس و بهروردگاری یه کیان لی تیک
دهچی، هیچ شتیکیان و میرنایه ته وه..

کوتایی سوره تی الاحقاف



﴿يَا قَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ يَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ
وَيُجْزِيَكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ﴾ نهي هوزو گهل و کومه ئی جندو کهدا
به پیربانگه وازی پیغه مبهری نیسلام و دوا پیغه مبهرو سمر
داری پیغه مبهران وه بچن، نیمانی پی بهینن، شوین په یامی
نه و قورنانه بکه ون: که بانگه وازی تان دمکا بؤ یه کتابه رستی و
ملکه چی و گوپرایه ئی بؤ خودای بوونه و مر، نه گهر به گویمان
بکه ن خودا له هه ندی له تاوانه کانتان خوش دمی، له و
تاوانانه ی که به (حق الله) دهمیر درین، چونکه نه و
تاوانانه ی که مافی به ندمه کانی خودای تیدا پی شیل کراوه
پیویسته به ندمه کان خویان چاوپوشی لی بکه ن همچار خودا
لییان خوش دمی هروها نیوه دمپاریزی له عمرابی سهختی
دږمخ و دمتانخاته به هه شتی بهر فراوانه وه، ﴿وَمَنْ لَا يُجِبِ
دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ
أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ که سیک به پیر بانگه وازی پیغه مبهری
نیسلام وه نه چی، یه کتابه رستی نه کاو ملکه چی فهران و
جله و گریه کانی قورنانه نه بی دمبیته دږمزی خودا،
که شیش له چنگ عمرابی سهختی نه و رزگاری نابی، چی بکا
له ملکی خودا دمرناچی و له ریز کونترولی نه ودا دمی، جگه
له خودا کهس یارمه تی نادا، نه گهر یارمه تیشی بدن چی
ناگری و بی سوده، بیگومان نه وانه ی به پیر بانگه وازی
پیغه مبهرو نه ناچن، له گومرای و هه له یه کی ناشکردان،
مالویران و بهد بهخت و چاره رهشی هر دوجیهانن!

﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَغْيَ
بِخَلْقِهِنَّ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ يُخْجِيَ الْمَوْتَىٰ بَلَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ﴾ نایا تینافکرن و وردنابنه وه بؤ نه ومی نه و کافره بی
باومرانه ی که رابوونی قیامتیه یان به لاوه په شمه و
زیندو بوونه و می دوا مردن به دور دمرانن، تی بکه و بویان
ناشکرا بی: که نه و خودایه ی له نه بوونه و بوونه و می به بی
ماندو بوون بهدی هیناوه، هیچ نه رک و نارحه تی توش
نه هاتوه، همرنه و ندمه فهرمویه تی: به و بووه، دمتوانی
مردوان زیندو بکاته وه! نه و خودایه ی: که نه و دمه لالت و
توانایه تی به سمر هموو شتی دابا لدمسته و هیچ شتیکی لی
یاخی نابی، که سیک بتوانی له نه بوونه و بوونه و می بهدی بی،

سوره قی (محمد)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

﴿الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَالُهُمْ﴾ نهوانه ی کافرو ستمکارن، نینکاری تاکو تهنهای خودا دمکهن، پروایان بهشهریعتو ناینبی بهسندی ناسمانی نیه، هاوئل بو خودا دادمنین، دهنه له میپرو کۆسپو ته گهره له بهردم بلاو بوونهوی ناین دا، ناهیلن کهسانی دیکه موسولمان ببن.. خودا کردموگانیان پوج دمکاتهو، نهو کردموانه ی بهروالمت باش و به تهمای پاداشن له سهریان وهر بگرن به فیرۆ دهجن

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ﴾ نهوانه ی نیمانیان بهتاکو تهنهای خودا هیناوه، فهرمانبهر داری فهرمان و جلوه گیرییهکانی فورنانن، ملکهچی شهریهتی خودا پهسندن و به ناشکراو به نهیننی پایهندی دهن، شوین رهنومایی پیغه میهر ﷺ دهکهن، کردمو ی باش نه انجام دمدن و پهیامی فورنان بهحق دزمانن و دلنیاان لهوی که کهلامی خودایه و بهسروش بو پیغه میهر هاتوو، بو نهوی بهنادهمیزادی بگهی نهی.... نهوانه بهخته و مری دونیاو قیامت، خودا لهتاوانی رابوردویان خوش دهنی، له دونیاو قیامت دا کارو باریان بو ناسان دهکا، له نه انجامدانی تاوان دمیانیاریزی، نیمانیان به هیژ دهکا،

﴿ذَلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ﴾ نهوی باسکرا له سزاو پاداشی کافرو موسولمان بههوی نهو مویه: که کافر دهکان شوین بهتال کهوتوون و هاوئل بو خودا دادمنین و تاوان نه انجام دمدن، موسولمانه کانیش پایهندی حهق و ملکهچی فهرمانی خودان، په کتابهرستی دمکهن، نیمانیان ههیه و کردمو میان پهسند. ﴿كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَالَهُمْ﴾ بهو جوړه پیک و پیک و رموانه پهرومردگار حال و مزعی ههر دو کۆمهلی کافرو موسولمان پون دمکاتهو، سمرنجامی همر دولایان دیاری دهکا، چاکه و خراپه لیک جیادهکاتهو.

﴿فَإِذَا لَقِيتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبُ الرِّقَابِ﴾ نهی کۆمهلی موسولمانان همر کاتی بهرمو روی کافر دهکان بوونه و موشهر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَالُهُمْ ﴿١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ ﴿٢﴾ ذَلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَالَهُمْ ﴿٣﴾ فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبُ الرِّقَابِ حَتَّى إِذَا أَثْنَتُمُوهُمْ فَشَدُّوا الرِّقَابَ فَإِذَا مَتَّعُوا فَإِنَّمَا فَتَاءٌ حَتَّى تَضَعَ الْحَرْبُ أَرْزَاقَهَا ذَلِكَ لِمَنْ شَاءَ اللَّهُ لَا تَنْصَرُّ مِنْهُمْ وَلَكِنْ لِيَبْلُوَ بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ يَتَذَكَّرُ الَّذِينَ قَبِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ ﴿٤﴾ سَيِّئَاتِهِمْ وَيُصْلِحَ بَالَهُمْ ﴿٥﴾ وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمْ ﴿٦﴾ تِلْكَ آيَاتُ الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَنصُرُوا اللَّهَ يَنصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ ﴿٧﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَسَاوَوْا فِي أَعْمَالِهِمْ ﴿٨﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أُنْزِلَ اللَّهُ فَاحْبَطُوا أَعْمَالَهُمْ ﴿٩﴾ أَفَلَا يَرَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَتَنُورًا كَيْفَ كَانَ مِصْرَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِرِينَ أَمْثَلُهُمْ ﴿١٠﴾ ذَلِكَ بِمَا أَلَّفُوا بَيْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَالَّذِينَ آمَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا يَأْمَنُونَ بَيْنَهُمْ ﴿١١﴾

له نیوان نیو مو نهوان دابه رپابوو دهستیان لی مهاریزن، بهشم شیر دروینه یان بکهن، شم شیر دهکانتان ناراسته ی گهر دنیان بکهن و له ملیان بدن، ﴿حَتَّى إِذَا أَثْنَتُمُوهُمْ فَشَدُّوا الرِّقَابَ فَإِنَّمَا مَتَّعُوا فَإِنَّمَا فَتَاءٌ حَتَّى تَضَعَ الْحَرْبُ أَرْزَاقَهَا﴾ واته له دوژمن بدن و هیزوتوانای خوتان بهمنه گهر بو تیک شکاندنی چاکه شهر کوتایی هاتو زورتان لی کوشتن و بهسمر دوژمن دا زال بوون و شهق و شر کرا، له پهل و پو خرا، به دیلی کهوتنه ژیر دهستان، نهو کاته دیله گانیاان بهتوندی کۆتو بهند بکهن و ریگی قوتار بوونیان لی بگرن، نه هیلن رزگاریان ببی، نه مجار نیو مو موخه یهرن له نیوان نهو مو بهمنمت و پیاوختی بهر دلایان بکهن، یان به فیدیو مال لی و مرگرتن یان به گۆرینه و دیل به دیل مهره خسیان بکهن! ﴿ذَلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَا تَنْصَرُّ مِنْهُمْ وَلَكِنْ لِيَبْلُوَ بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ﴾ نهو برپاری خودایه دهر باره ی جیهاد دزی کافران، پهرومردگار بو خوی دمتوانی کۆمهلی کوفر له ناو بهری و تۆله ی سهر پیچی و ستمکار بیان لی بستین، جوړه ها عهزایی کۆکوژی و هکوو تۆفان و بهر دهمباران و بومه له رزه و گرانی و دهنگی گه وری

زندهدفبر یان توش بکا، بهبی نهوهی نهرک بخته سهر
خاوهر باومهر... وهلی خودا همرمانی بهنیوهی موسولمان
کردوه که دزیان بجهنگن و شهریان لهگهل بکهن، بونهوهی
دمریکهوئ کئ همرمانبهرداری همرمانی خودایه، ﴿وَالَّذِينَ
قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَن يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ﴾ نهوانه لهپیناو نایینی
خودا دا شهید دمکرتن بهرومردگار نهرک و ماندو بون و
خوبهختکردنیا بهمفرؤ نادا، کردموهکانیان پوچ و بهتال
ناکاتهوه، ومکوو هی کافرمان بهتال دهکاتهوه...!

﴿سَيَهْدِيهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ. وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمْ﴾
شهیدان که لهپیناو نایینی خودا دا خوین بهخت کردوه،
خودا پاشگوپیان ناخا، بهلکوو دوا شهید بوونیا خودا
سهرپهرشتیان دهکا، گیانهکانیان پالفته دهکا صهفاو پهونههی
زیاتر یان بی دمهخشئ، بؤ نهوهی لهگهل صهفای عالمی
بالا دا پهیومست تربئ، چونکه شهیدان به گوپهری دهقی
نایهتهکانی قورنان نهمرن، ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَصْرُوا
اللَّهُ يَصْرُكُمْ وَيَبْتَ أَعْمَالَكُمْ﴾ نهی نهوکهسانه بپرواتان
بهتاک و تهنهایی خودا هیناوه، دلنیا نهوهی موهممهده...
رهوانه کراوی خودایه و قورنایی بهسروش بؤ هاتووه، نهگهر
نیوه یارمهتی نایینی خودا بدمن، ههول و تهقهلالی خوئان
بخهته کار بؤ بلاو بونهوهو گهپاندنی نایینی خودا به
نادهمیزادانی تر، نهوه دلنیا ب خودا یارمهتیتان دمداو بهسهر
دوژمنانتان دا زالتان دهکاو لهبهرامبهر دوژمنان دا دل
دامهزراو هاج چهسپاوتان دهکا،

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعْسًا لَهُمْ وَأَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ﴾ نهوانه کافرو بی
پروان بهپهیمای نیسلام، ریسوایی بؤیان و بهدیهخت و
چارمپش خوین، خودا کردموهکانیان پوچ کردونهوه، هیچ
پاداشیان بؤ نهووسراوه، هیچ خیر و بیترکیان بؤ پاشهکهوت
نهکراوه.

﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أُنْزِلَ اللَّهُ فَاحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ﴾ نهو
ریسوایی و گومرپوون و مایه پوچییهیان بههوی نهوومویه
دزی نهو پهپامهن خودا ناردویهتی بؤ پیغهمبهری خوئ،
نیمانیان به قورنان نیه و نامادمنین نهرک و واجیباتی
سهرشانیا جئ بهجئ بکهن بیتر خودا لهتولهی نهو

ههلوئست و ناکارمیان دا کردموه باشهکانیان پوچ کردونهوهو
هیج خیر و پاداشی بونهووسوین!

﴿أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ
قَبْلِهِمْ دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِرِينَ أَمْثَالُهَا؟﴾ نایا نهو موشریکانه،
نهوانه هاهول بؤ خودا دادمنین و پیغهمبهر بهدرؤ
دهخهنهوه، بهسهر زهوی دا هاتوو چوین نهکردوه؟ بهسهر
شوین و شوینهواری گهل عادو سهمودو قهومی لوتو هی
تریش دا گهشت و گوزاریان نهکردوه؟ بؤ نهوهی پهندو
عیرمت لهسهرمنجایی نهو سهرپیچیکارانه و مریگرن، خوئا
نیستاش شوینهواری عهزایی قهلاجوکردن و لهناو بردنیا
ناشکرایه و بهچاو دهبیندرئ.

﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَى
لَهُمْ﴾ نهو لهناوبردن و ویرانکاریه توشی کافرمان و ولاتیان
هات لهکون و نوئ دا ههروا رزگار بوونی خودا پهستان لهو
عهزابهکووزیه، بههوی نهوومویه، که خودا یارمهتی
موسولمانان دهدا، لهناخوشی و مهینهتی دا فریایان دهکهوئ و
ههمیشه چاودیرو سهرپهشتیکاریانه، کافرو بی پروایان بی
پشت و پهنا و کهس نیه عهزاییان لی و مگریئ،

﴿إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي
 مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ بیگومان پهرومردگار لهپوژی قیامت دا
فهزل و بهخششی خوئ بهسهر خوداپهستان دا دمرپوژی و
دمیانخاته ناو پهحمهت و نیعمهتی خوینهوه، نیماندارانی کردار
چاک دمخاته ناو باخ و باخاتی بهههشتی بهرینهوه، که بهژیر
دارو درمختهکانیان دا جوگا و جوپاری ناو دهکشین و
نهومندهی تر دیمهنی باخهکان دمرپوژینهوه...! ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا
يَتَمَتَّعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ﴾ نهوانه
کافرو بی پروان و نینکاری ههبوونی خودا تاک و تهنهایی
زاتی پاکی دهکهن و پیغهمبهرمهکی بهدرؤ دهخهنهوه، نازهل
ناسا دهلهومرپن و هیچ غهم و هیوایهتیکان نیه جگه
لهپرکردنی گهدمیان و دابین کردنی ههوس و نارمزو
نازلهیهکانیان، بیر لهقیامت ناکهنهوهو بی ناگان
لهسهرمنجایی ژیانیا، ههمیشه ههلهپهپانه بؤ ورگیان و
کوکردنهوهی مال و سامان لهپهگی ناپهواوه، نهوانه، که نهوه

رموشست و ناکاریانه، بیرو باوهریان کوفرو نیلحاده ساگری
 دوزخ خانوی ههتا همتایانهو تییدا جیگیر دهبین
 ﴿۱۲﴾ وَكَانَ مِنْ قَرَبِهِ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قَرَيْكَ إِلَيَّ أَخْرَجْنَاكَ
 أَفْلَكُنَاهُمْ فَلَا تَاصِرَ لَهُمْ زُورٌ لِمَدَانِشْتَوَانِی شارو شاروچکهو
 گوندی گهل و نهمو مکانی بیشومان لهناو بردون، کهزور لهو
 مهکهکیانه بههیزو تواناتر بوون که تویان لهشاری مهکهکو
 نیشتمانی خوت دهر کردوه، فهلا چومان کردن و کهس نهبوو
 داکوکیان لی بکا، کهس نهیتوانی عهزابو سزای خودایان لی
 بگریختهوه... ﴿۱۳﴾ أَفَمَنْ كَانَ عَلَى يَبْتَةٍ مِنْ رَبِّهِ كَمَنْ زَيْنَ لَهُ سُوءُ
 عَمَلِهِ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ﴾ نایا کهسیک لهسمر نایین و ریباری
 راست و دروست بی، بهگوهری سروشت و فیرمتی لهسمر
 خولکاو خوی یهکتا پهرست و دینداربی، وککو کهسی، وایه
 شوین هموا نارمزو کهوتی و ریباری شهیتان پهسهندی
 بهپر و کردبی و کردمودی خرابی خوی لاپهسند بی؟؟

﴿۱۴﴾ مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعِدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ
 وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ
 مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى وَهَصُفُو بِهَسَنِي نهمو بهههشتهی خودا
 وادهی وا داوه بیکاته خهلاتی خودا پهرستان، نهومیه بۆ تان
 باس دمکهین، نهمو بهههشته چهنده جوگاو جوباری ناوی
 صافو پون و رهوان و نهگورای تیدایه، ناوی شیرین و گواراو
 فواره بهستو بهزیر درمختهکانی دا رهوان دهبی، تابلی پاک و
 جوان و پون و رهوانه، بهلخ و خموش و خلتهو بۆگهنی نیه
 کهسیک جاریک لی ی بخواتهوه همرگیز تینوی نابی، لهوه دوا
 چی ناو بخواتهوه بۆ زیده لهززهت و خوشییه، نهک بۆ
 لابرندی تینوایهتییه. ﴿وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ﴾ ههموو
 جوره میوهو بهروبو میک بهمرنگی جوان و تامی بهلهمززهت و
 بونی خوشهوه لهبهههشت دا بۆ شهوان دهمتهبهه کراوه،
 ههرچی بیانوهی و حزیان لی بی نامادهیهو بی ماندبوون
 لهبهردمستیانه. ﴿وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ﴾ ههموما لیخوشبوون و
 پرزانهندی خودایان بۆ دهمتهبهه بووه، خودا لهتاوانیان
 خوش بووه و پرزانهندی خوی لییان پیراگهیاوندون، نههمش
 لههممو نازو نیعمهتیک خوشترو بههره ناوهرتره، فهوزی

﴿۱۵﴾ إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَحَمِلُوا الصَّلَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
 تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَسْجَمُونَ وَكُلُّ أَكْثَلٍ الْأَنْتَمُ
 وَالنَّارُ مَثْوًى لَكُمْ ﴿۱۶﴾ وَكَانَ مِنْ قَرَبِهِ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قَرَيْكَ
 إِلَيَّ أَخْرَجْنَاكَ أَفْلَكُنَاهُمْ فَلَا تَاصِرَ لَهُمْ ﴿۱۷﴾ أَفَمَنْ كَانَ عَلَى يَبْتَةٍ
 مِنْ رَبِّهِ كَمَنْ زَيْنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ﴿۱۸﴾ مَثَلُ الْجَنَّةِ
 الَّتِي وَعِدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ
 يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى
 وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ
 وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ ﴿۱۹﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ
 حَتَّى إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْوَحْيَ مَاذَا قَالَ أَنْبَاؤُكُمْ
 أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ﴿۲۰﴾ وَالَّذِينَ
 آمَنُوا زَادَهُمْ هُدًى وَآثَنَهُمْ تَوَاتَرَهُمْ ﴿۲۱﴾ قُلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا
 السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنْتُمْ لَا جَاءَهُمْ
 ذِكْرُهُمْ ﴿۲۲﴾ فَأَعْلَمَ أَنَّه لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَسْتَغْفِرُ لَكُمْ
 وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوًىكُمْ ﴿۲۳﴾

عهزیمه و ترۆپکی خوشییه. ﴿كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا
 مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ﴾ وککو کهسیک و مهایه لهدوزخدا بۆ
 ههتا ههتایه لهناگردا دهمینیتهوهو ناوی کولاتوی دهرخوارد
 دهردی و بهخواردنهوهی ریخولهکانی دهبردین؟؟
 ﴿۱۶﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّى إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا
 لِلَّذِينَ أُوتُوا الْوَحْيَ مَاذَا قَالَ أَنْبَاؤُكُمْ ههندیک لهو کافرانهی
 برپارمانداوه بۆ ههتا ههتایه لهدوزخدا بهمینتهوه، که
 دوور ووهکان، گوئی لههسهو ناموژگاری تو پادمگرن نهی
 پیغه مبهه؛ بهلام هیچی لی تی ناگهن، چونکه دلی نادهنی،
 نیمانیان بههسهکانی تو نیه، بۆ گالته پیکردن و سوکایهتی
 پیکردن گوئی لی پادمگرن، جا که لهلای تو دهرۆنه دهرموه
 بههاوهلانی زاناو تیگهیشتهو دهمیزن و بهگالته پیکردنهوه
 بییان دهلین؛ نهوه لهوهو پیش موحه ممه د چی گوت؟ نیمه
 تیی نهگهیشتهو هیج گرنگمان بههسهکانی نهدا، چمان لی
 حالئ نهبوو. ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا
 أَهْوَاءَهُمْ﴾ نهو دوو پروانه نهوانه خودا دلی مؤر کردوون،
 شتی بهسوود وهرناگرن، نیمانیان نههیناوهو نوری نیسلام

وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ فَإِذَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ مُحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ رَأَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُنْظَرُونَ إِلَيْكَ وَنَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأُولَئِكَ لَهُمْ طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْ كَذَّبُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ ۖ قَهْلَ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتَقُولُوا زَحَامُكُمْ ۖ ۝۱۷ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَارَهُمْ ۖ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ ۖ ۝۱۸ أَمَرَ عَلَى قُلُوبِ أَقْفَالِهَا ۖ ۝۱۹ إِنَّ الَّذِينَ أَرْتَدُّوا عَلَى أَدْبَارِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمَلَّ لَهُمْ ۖ ۝۲۰ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنُلْقِيكُمْ فِي بَعْضِ الْأُمْرِ ۖ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ ۖ ۝۲۱ فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُوتُ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ ۖ ۝۲۲ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا مَا آسَخَطَ اللَّهُ وَكَرِهُوا رِضْوَنَهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَلَهُمْ ۖ ۝۲۳ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَضْغَثَهُمْ ۖ ۝۲۴

کافرو بی پروایان بجهنگن. داوا لهخودا دهکهن و دهلین: نهوه بوجی سورمتیک نازل نابی خودا تییدا همرمانان پی بکا بهجهنگان دزی کافرو بی پروایان، بؤ نهوهی پاداشی جیهادمان دمست بکهوی، چاکه سورمتیک نازل دهبی و باسی نهوه دهکا جیهاد له سهرموسولمانان پیویسته، له خوشیان بزیمان دیتو دلیان خوش دهبی دوو پرووهکانیش لهترسان جاویان پی نهبلهق دهبی و بهترسهوه سهیری تو دهکهن نهی پیغهمبهرا!

۱۷ طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَعْرُوفٌ ۖ همرانمبر داری بؤ همرمانی خوداو قسهی چاکو خیرناوهر زور باشتره لهو ههلویستو قسانهی نهوان دهماننویتن و دهمانکهن. جا ۱۸ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْ كَذَّبُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ ۖ که کارگهپیشته جدیهت و جیهاد پیویست بوون وهختی نهوه هات به عهمهلی جیهاد دمست پی بکهمن نهگهر نهوان راستگوین لهو گفتارو ناکارانهیاندا، همرمان بهرداری همرمانی خودابن و مهبهست و نیازیان بؤ نایین دلسوزانهبی، نهوه نهو ههلویستو بیرو باومره بؤ نهوان باشه.

دلی رموشمن نهکردوونهوه، رویان لهخیر نهکردوهو شوین همواو همومسی خویان کهوتوون، ۱۷ وَالَّذِينَ اقْتَدَرُوا زَادَهُمْ هُدًى وَاتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ ۖ نهوانهی ریبازی هیدایهتیان گرتووهو خودا توفیقی داوون و دلی نوورانی کردوون، نیمانیان هیناوهو کردوهی چاک نهمنجام دهمن و خودا لهسهر هیدایهت راگیری کردوون و هیدایهتی بؤ زیاد کردوون و پتر لهسهر حهق چهسپاندونی و خودا لییان رازییه، نهومش نهو بهری بهختمومری و بهمراز گهیشته. ۱۸ قَهْلَ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَلْكَى لَهُمْ إِذَا جَاءَهُمْ ذِكْرَاهُمْ ۖ نایا نهو دو دووورو کافرانه جگه لهرابوونی قیامت بهناگهان چاومروانی چی تر دهکهن؟ قیامت رادهبی و نهوان لی ی بی ناگان و خویانی بؤ ناماده ناکهن، بیگومان نیشانهکانی دهرکهوتوون، بهکیک لهو نیشانانه رموانهکردنی پیغهمبهری نیسلامه، ۱۹ فَاَعْلَمُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ۖ نهی پیغهمبهرا که تو حال و وزعی موسولمان و کافرت بؤ پون بوووهو، زانیت کی بهختمومرو سهرفرازو کیبهدهخت و چارمشره، نیشانهکانی رابوونی قیامتت بؤ پون بووتهوه، ثیر بهردمواو به لهسهر راگهیاندنی پهیامی خوت، ۲۰ وَاسْتَغْفِرْ لِذَلِكِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۖ داوی لیخوشبون لهتاوانهکانت بکه نهگهر همتن، یان مهبهست بهتاوانی پیغهمبهرا ۲۱ کردنی نهو کارانهن که (خلاف الاولی) یان پی دهگوتری، همرومه داوی لیخوشبون بؤ پیاوانی موسولمان و نافرمسانی موسولمان بکه، له خودا بیارپرموه خودا لهتاوانهکانیان خوش ببی. ۲۲ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلِّبُكُمْ وَمَتَوَاتِكُمْ ۖ خودا ناگا داره به ههولدان و ههلسوران و ههلس و کهوت ناکارو رمفترتان له رۆژداو دهمانی شوو چوون و لهکوئ بهنادهگرن و پشو دهمن، ناگاداری نهینی و ناشکراتانه، هیچی لی گوم نابی، هموو کارو کردومیهکتان لهسهر تومار دهکاو رۆزی قیامت سزاو پاداشی عادلانهتان دمداتهوه.

۲۴ وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ فَإِذَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ مُحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ رَأَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُنْظَرُونَ إِلَيْكَ وَنَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأُولَئِكَ لَهُمْ ۖ خودا بهرستان ناواته خوازی نهومن ریگه یان پی بدری جیهاد بکهمن و دزی

﴿۲۲﴾ **فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتَقَطَّعُوا أَرْحَامَكُمْ؟** وی دهمی و لهوانه یه نیوه نه گهر پشت لهفرمانی پهروردگار تان هه لیکهن و ناماده نه بن بۆ جیهاد و خو به ختکردن له پیناو نایینی خودادا، نه وهه لویست و رهتارانه بتانگیر نه وه بۆ سهرحال و وزعی سهردهمی نهزانیان، خوینرپیژی و فساد له سه رزهوی دا بهرپا بکهن.!

﴿۲۳﴾ **أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَارَهُمْ** نه وه سته مکار و خوینرپیژی پشت هه لکردوانه نهوانهن: که خودا نهفرینی لی کردون، له رحمهتی خوئی دووری خستوونه وه، له ژبانی دونیادا گوینچهکی له بیستنی حهق هاخنیون، چاوی دلی کویر کردون، ناتوانن نیشانهی هه بوونی خودا لهبونه و مریدا بدوژنه وه، ﴿۲۴﴾ **أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ** نه ری نه وه دوو روو موشریک و بی پروایانه بۆچی له قورئان وردنابنه وه به دل نایخویننه وه؟ بۆ نه وهی پایهندی فه رمان و ناموزگار یه کانی بن، به لگه و نیشانه کانی کاریان تی بکا و له خراپه کاری و تاوان بگه رپنه وه؟ ﴿۲۵﴾ **أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا** به لگوو له سه ر دلان په رده هه یه دهرگای دلیان داخرا وه له په یامی قورئان حالی نابن، ﴿۲۶﴾ **إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلَى أَدْبَارِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمْلَى لَهُمْ** بیگومان نهوانه ی له نایین دهرچون و گه رانه وه بۆ زلکاوی کوهر، دوا ی نه وهی هیدایه تیان بۆ ناشکرابوو، موعجیزه ی پیغه مبهریان بینن، به لگه و نیشانه ی جوړاو جوړیان له سه ر راستی پیغه مبهرایه تی حه زهرمتی موحه ممه ده ﴿۲۷﴾ چاوپیکه وتن، شهیتان لیان و دخو گه وت، کوهر و تاوانی له پییش چاو جوان کردن، رینگای خراپه ی بۆ ئاسان کردن، به پشت به ستن به هیوا و خه یال هه لی خه له تاندن، تارمایی مردنی له پییش چاو دوور خستنه وه.

﴿۲۸﴾ **ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَطَطُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ** نه وه پاشگه زبوونه وه و کوهر و خراپه کاریه یان له دوا ی ئیمانیه تیان، به هو ی نه وه و میه: که نه وه دو روو نازا وه چپیانه به و حوله کانه یان گوت: که دوژمنی قورئان و په یامی پیغه مبه ر بوون، ئیمه له هه ندی هه لویست و

و نونشاه لار تانگه ته فله ر قه نه ر بیسمه نه ر و فله ر قه نه ر فی لحن القول و الله یعلم أعمالکم ﴿۲۹﴾ و لستلوگم حق تعالیه المجتهدین منکم و الصّمدین و بتلوا اخبارکم ﴿۳۰﴾ إِنْ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَشَاقُّوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَسَيُحِيطُ أَعْمَالَهُمْ ﴿۳۱﴾ يَتَأْتِيهِ الَّذِينَ آمَنُوا وَطِيعُوا اللَّهَ وَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا يُطْلَوْنَ أَعْمَالُكُمْ ﴿۳۲﴾ إِنْ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَمَنْ مَاتُوا وَمُمْ كَفَرُوا فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ﴿۳۳﴾ فَلَا تَهْتَفُوا بِذَعْوَى السَّيِّئِ وَأَنْتُمْ أَلَعَلَّوْنَ وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَفْزِكَ عَنْكُمْ أَلْعُورُ ﴿۳۴﴾ لَمْ يَوْءِ الْأَدْنَى لَعَبٌ وَلَهُمْ لَنْ تَزِيدُوا وَتَقْتُلُوا بِؤْسَكُمْ الْجُورُكُمْ وَلَا يَسْتَلْكُمْ أَمْوَالُكُمْ ﴿۳۵﴾ إِنْ يَسْتَلْكُمْ هِيَ فَيُخَوِّفُكُمْ تَبْخَلُوا وَتُخْرِجَ أَصْفَانُكُمْ ﴿۳۶﴾ فَاتَّخَذُوا هَؤُلَاءِ نَذِيرًا لِيُخَوِّفُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْخَلُ وَمَنْ يَبْخَلْ فَلْيَنْمَأْ يَبْخَلْ عَنْ نَفْسِهِ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ وَإِنْ تَتَوَلَّوْا يَسْتَبَدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَلَكُمْ ﴿۳۸﴾

کرده و مریدا گوینرپایه لی نیوه دهکهن، دزی په یامی موحه ممه ده و ده وستین و وه کوو نیوه دوژمنایه تی دهکهن و پیچه وانه ی په یامه که ی ده جوئیینه وه.

﴿۲۷﴾ **فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ رُءُوفَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ؟** دمی حال و وزعیان چۆن بی و چی دهکهن له وکاته دا: که فریشته دینه سهریان بۆ گیان کیشانیان و بهرق و کینه وه گیانیان دهکیشن؟ بی به زمیپانه هه لئس و که وتیان له گه ل دهکهن، له پییشه وه و له دوا وه تیپان دهرموینن، به زمبر و زمگه وه دینه ویزمیان

﴿۲۸﴾ **ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا اسَخَطَ اللَّهُ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ** نه وه گیانگیشان و مامه له کردنی فریشته له گه ل نه وه جوژمناده میزادانه دا به و شیومیه ی له نایه تی پیشوودا باسی لیوه کرا، به هو ی نه وه و میه: که رینگایه گیان گرتوو و خودا پیی ناخو شه، به هو ی کوهر و تاوانی خو یانه و میه، به هو ی پیلاننانه و میانه له گه ل دوژمنانی خودادا دزی پیغه مبه ر و

هاوه لانی، ره بونوه و میانه له مهرشتیک: که خودا بی خۆشه،
و مگوو نیمان و یه کتاپهرستی.. نیت خودا له تۆلهی ئەو ناکارو
رهفتارانەیان دا کردموه باشه کانیانی پوچەن کردۆتەوه،

﴿۲۹﴾ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَضْعَافَهُمْ ﴿۲۹﴾ نایا ئەو دوورو دل کرمییانه، ئەو ئازاوه چی و دل
پر له کینه و ناکارو رهفتار ناپهسندانە، پێیان وایه خودا لێیان
له ههرا نادا، بهرده له سههر پوخل و اتیان لانا با؟!

﴿۳۰﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكَهُمْ فَتَعْرِفَهُمْ بَسْمَاهُمْ ﴿۳۰﴾ ئەو پێغه مبهری
خۆشه و یست؛ ئەگەر بمانهوی یه که یه که ناوی دوورو و ده کانت
بی راده گه یه نین، یه که به یه که به ده ست له سهردانراوی پیت
دهناسین، وا ده که یه به شیوو و روخسار به ناوو نیشانه یه که
یه که دوورو و ده کانت بناسی و جیا یان به که یه وه. ﴿وَتَعْرِفَهُمْ فِي
لَحْنِ الْقَوْلِ﴾ بێگومان ئەو پێغه مبهرا ئەتۆ ئەو مونا فیکانه
به له ههجو و شیوه ئاخاوتنیان دهناسی، هه که قسه ده که ن بهۆت
ده مرد ده کوئ ئاخۆ مه به ستیان چه و چیان له دل دایه!! ﴿وَاللَّهُ
يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ﴾ دلتیان خودا هه چی لئ گوم نابی، به هه موو
کرده و ده کانتان ناگاداره و روژی قیامهت پاساوتان ددهاته وه،
چا که به چا که و خراپه به خراپه...

﴿۳۱﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّى نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ وَتَبْلُوَ
أَخْبَارَكُمْ ﴿۳۱﴾ به ته نکید ئیمه ئیوه به تاقی ده که یه وه به فه رمان
بی کردن و جله و گیری تاده ربه کوئ بۆتان لیتان عه یان بی کئ
پابه ندەو کئ سه ره پێچیکاره، هه لبه ته خودا بۆ خۆی هه موو
شتیک دزمانی و پێویستی به تاقیکردنه وه نیه،

﴿۳۲﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَشَاقُّوا الرَّسُولَ مِنْ
بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَسَيُحِطُ أَعْمَالُهُمْ ﴿۳۲﴾
بێگومان ئەوانه ی کافرو بی بر و ان و سوورن له سههر کو فرو
نیلحاد، ئاماده نین یه کتاپهرستی ئەنجام بدن، دژی په یامی
پێغه مبه رن و خه لکی له نایین ده گیر نه وه، خۆیان کردموه
به کو سپ و له مبه ر دژی ئیسلام و سه ره پێچی فه رمان و
نامۆزگاری پێغه مبه ر ده که ن، ئەمه ش و پیرای ئەوه ی دزمان،
موحه مه ده ﴿وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِبَعْضِ مَا بَدَّخْتُمْ﴾ پێغه مبه ری خودایه و به مو عه جیزه و به لگه ی
ناشکراوه نیر دراوه.

﴿۳۳﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا
أَعْمَالَكُمْ ﴿۳۳﴾ ئەو ئەوانه ی ئیمانان به تا کو ته نه یایی خودا و
پاستی په یامی پێغه مبه ر هینا وه، پابه ندی فه رمانی خودا و
فه رمانی پێغه مبه ر بن، خۆتان له جله و گیریه کانیان
به ارێزن، چا که و حه سه نات ی خۆتان به پاشگه ز بونوه وه له
نایین و نه نجامدانی تاوانی گه وه ره پوچەن مه که نه وه،

﴿۳۴﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ مَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ
لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ﴿۳۴﴾ بێگومان ئەوانه ی ئینکاری تا کو ته نه یایی
خودایان کردوه، خه لکی تریان له ئیمان هینان به ئیسلام ژیا و ن
کردۆتەوه، بونوه کو سپ و ته گه ره له به رده م موسو لمان و
که سانی دیکه، به و حاله مردون و ژیا نی دوتیا یان به چی
هیش تو سوور بوون له سههر کو فرو نیلحاد ئەوه خودا لێیان
خۆش نابی، به لگوو بۆ هه تا هه تا یه له ناو دۆزه خ دا
ده مین نه وه.

﴿۳۵﴾ فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ وَأَتُمُّوا الْأَعْلُونَ وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ
يُزَكِّمَكُمْ أَعْمَالَكُمْ ﴿۳۵﴾ وه روخاو و خاو و خلیج مبه ن له به رامبه ر
دوژمن دا، با داوی ناشتی و شه ر پا وه ستان له ئیوه وه نه بی،
نه و مگو بکری ته نیشانه ی زموونی و که م هی زی، چونکه داوی
وه ستانی شه ر نیشانه ی زه عیفیه، به لام ئەگه ر داوی
وه ستانی شه ر له دوژمنه وه بوو، ئەوه ده کری ئیوه قبوولی
به که ن، به مه رجی ئیوه له حالی بالاده ستیتان دا بن..

﴿۳۶﴾ إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ ﴿۳۶﴾ ئەو کۆمه لی موسو لمانان!
سو ربن له سههر جههاد و خودا په رستی، له پینا و نایینی خودا
دا گیان بازی به که ن، مال و گیانتان له و پینا وه دا به هه رزان بزانی،
چونکه نا کامی دنیا گالته و که فه و پوچه و به تاله، به ره قه رار
نیه و به سههر ده چی، خۆ خه ریک کردن به دوتیا وه خۆ
خا هلا ندنه و گالته با زاری مندالانه، ﴿وَإِنْ تَوَلَّوْا يُوَلِّكُمْ
أُجُورَكُمْ وَلَا يَسْأَلْكُمْ أَمْوَالَكُمْ﴾ ئەگه ر به راستی ئیمانان
هه بی و خودا په رستی خۆتان به ریک و پێکی ئەنجام بدن،
پابه ندی فه رمان و جله و گیریه کانی په رومردگار بن دلتیا بن
خودا له قیامهت دا پاداشی کردموه کانتان ددهاته وه پرمج
به خه سار نابن.

سورة الفتح

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ۝ (۱) لِيُغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ
وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ سِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ۝ (۲)
وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَظِيمًا ۝ (۳) هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ
الْمُؤْمِنِينَ لِيَزِيدَهُمْ وَاعْتِمَادًا وَابْعَثْنَا مَعَ إِبْرَاهِيمَ وَهُدَّ جُثُودَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ ۝ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝ (۴) لِيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفِّرُ عَنْهُمْ
سَيِّئَاتِهِمْ ۝ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ قُرْآنًا عَظِيمًا ۝ (۵) وَيُعَذِّبُ
الْمُتَّقِينَ ۝ وَالْمُتَّقِينَ وَالْمُتَّقِينَ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكِينَ وَالظَّالِمِينَ
يَا اللَّهُ ظِلُّكَ السَّوَّةُ عَلَيْهِم دَائِرَةُ السَّوَّةِ وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ۝ (۶) وَلِلَّهِ جُثُودُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۝ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ۝ (۷) إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ
شَهِيدًا وَبَشِيرًا وَنَذِيرًا ۝ (۸) لِيُقِيمُوا بِأَمْرِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَيُعَزِّدُوهُ وَيُوقِرُوهُ وَيُسَخِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ۝ (۹)

﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا﴾ نیمی شکوای مندی و سهرکه و تنیکی
ناشکرا و گهره مان پی به خشیی، نه ویش صولحی
خود میبیبیه: که ریگا خوشکهره کلیلی دمرگای سهرکه و تن و
همتی مه که بو، هوی بلا و بونوه وی زانیاری به سود و
بانگه وازی نیسلامی و جهسپاندنی نیمان بو، یان مه به ست
بهو همتحه ناشکرا و به کالاکهره مومیه خودی همتی مه که به،
بهرومردگار پیش و دخت مزدهی به پیغه مبرک ﷺ داوه.. که نه و
سهرکه و تنه گهره مومیه دستگیر دمی.

﴿لِيُغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ﴾ بؤ نه وی خودا
له تاوانی رابردو و داهاتوت خوش بی نه گهر همتی.. واته: بؤ
نه وی له گهل لیخوشبون له تاوان نیعمه تی سهرکه و تن و بالا
دستیت بؤ دست به بر بی، شاره زای ریگا راست بی و
سهرکه و تنی بیروز به دست بی، شکوای مندی دنیای و
قیامت دست بکه وی. ﴿وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ سِرَاطًا
مُسْتَقِيمًا﴾ ۳ وینصرك الله نصراً عزیراً همردها بؤ نه وی
بهرومردگار نیعمه تی خوی به ته وای بؤ تو دست به بر بکا،

﴿إِنْ يَسْأَلُكُمْوهَا فَيُحْفِكُمْ تَبَخَّلُوا﴾ ۴ وخرج أضغاثکم نه گهر
بهرومردگار داوی به خشیی همره مال و سامانتان لی بکا و
جهختان لی بکا، لاتان قورس دمی و به خلی دمنوین و
پابه مندی همرمانه که ی نابن و نه وکاته حیقدو کینه تان
دمرده که وی.

﴿هَآأَنْتُمْ هَآءَآءٌ تَدْعُونَ لِنَبْذِلَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ ۵ نیوه نه وی
موسولمانان همرمانتان پی گراوه بؤ نه وی له ریگهی خودا
مالی خوتان سهرف بکه، واته به شیک له مال و سامانتان
له جیهاد و زهکات و ریازی تری خیر و چاکه دابه خشن.
﴿فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْخُلُ وَمَنْ يَبْخُلْ فَإِنَّمَا يَخِلْ عَنْ نَفْسِهِ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ﴾
هی واتان همیه دلی نایه که می: له مالی خوی له ریگهی خودا
سهرف بکا، دمی چون دلتان دی همره سامانتان به خشن؟
که سی: به خیل و چرک بی و مالی نه به خشیی نه وه خیر و
چاکه له خوی دتاری، خراپه که ی بؤ خوی دمرده نه وه،
به خلی هؤکاره بؤ نشوستی و ژیر دستهی، خودا خاومنی
همره شتیکه، بونه و مر همره وی ملکی نه وه، له همره شتیک
بی نیازه، پیوستی به که سی نیوه همره که سی: ناتاجی نه وه،
بؤیه همره وی: ﴿وَأَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ﴾ واته: نیوه نه وی
ناده میزادینه به واقعی موحاجی رحمتی خودان،
که همرمانتان پی دما به مال به خشن بؤ پیوستی خوتانه،
خودا ناتاجی مال به خشیی نیوه نه. ﴿وَإِنْ تَوَلَّوْا يَسْتَبَدِلْ
قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَالَكُمْ﴾ ۶ نه مه وشه کوتای و به کال
که ره مومیه، دهره موی: نه گهر پشت له نیمان هه لبکه، واز
له ته قوا و خودا په رستی بهینن، وکو و پیوست شوین
شهریعت و یاسای نیسلام نه که ون، نه وه دلتیابن خودا
دسه لات له نیوه دستینیت همره گهل و نه ته مومیه کی تر
دهخاته شوینی نیوه، نه وان له نیوه باشر پابه مندی همرمانی
خودا دمن و وکو و نیوه پشت له په یامی نیسلام هه لئاکه ن..

کوتایی سوره تی محمد



سوره تی (الفتح)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

پېزو نرخی لهدی موسولمانان دازياد بېی، ناپینی ئیسلام به ناو خه لك دا بلاو بېتېمومو گهشه بكا، بههر جوار لادا بهل و پو بهاون ناوچه و ههریم رزگار بكهن، ولات بخهنه ژیر كۆنرۆلی خوتانهوه،

﴿هُوَ الَّذِي أَنزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَرْدَ ذَاوِ الْإِيمَانِ مَعَ إِيْمَانِهِمْ﴾ پەرومردگار خودایهکی ومهایه پۆزی صولحی خودمیبیه ئارامی و ورمبهرزی خسته دلی خودا پەرستانهوه، لهو پۆژمدا مەردایهتیا نواندو همرمانبەرداری حوکمی خودا بوون، بەدئسۆزی و لېبرانهوه خۆیان ناماده کرد بۆ جهنگ وپوو بهروو بوونهومی دوژمن، خودا ورمبهرزی پى بهخشین بۆ نهومی دلە كوته پان پى نهگا و لهتهنگانه دا نهژنۆیان نهلهرزو و جهواشهیی رویان تی نهگا، ههروهها بۆ نهومی دئنیایی زیاتریان پى ببهخشى و ئیمانیا بههیز بېی. گیانی مەعنهوویان بهرز بېتتهوه... ﴿وَلِلّٰهِ جُنُودُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا﴾ واته: پەرومردگار خۆی ههئسوپنههری بوونهومره بهفریشتهو ئادهمیزادو جندۆكهو شهياتینی و ههموو هیژو وزمكهوونییهکانی و مكوو بوومهلهرزمو بوركان و زریان رهمهباو لافاو دهریاو شتهکانی تر.

﴿لِيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفِّرُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ قُرْآنًا عَظِيمًا﴾ واته: خودا موسولمانان تاقی دهكاتهوه، بهزۆرشت، همرمانیا پى دهكا بهجيهادو تیکۆشان پو بهرو بوونهومی دوژمن، نهركی جۆراو جۆریان ددخاته سهرو توشی جۆره ها خۆشی و ناخۆشیان دهكا، بۆ نهومی موسولمانان بهناهرمتو پیاویانهوه بخاته ناو بهههشتهومو كافران به ناگری دۆزهخ سزایدا.

﴿وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ بِاللّٰهِ ظَنُّ السُّوءِ﴾ ههروهها بۆ نهومی ئههلی دوروو - بهپیاوو ناهرتمهوه، بتهپرستهكان بهپیاوو ناهرمتیانهوه: نهوانهی گومانی خراپیان دهربارمی خودا ههیه- سزایان بدا، دلتەنگو خهفتهباریان بكا بههۆی نهوه كه دهبین ناپینی ئیسلام بلاو دهبیتتهومو گهشه دهكا، موسولمانان سهركهوتن

بهدمست دین و کافرمان تیدمشکین، دهکوزرین، دهگیرین، ﴿عَلَيْهِمْ ذَاتُ السُّوءِ وَاللَّهُ عَلَيْهِمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ سَاءَتْ مَصِيرًا﴾ نهو گومانه خراپهی بهموسولمانانی دهبین لهسهر خۆیانه، نهو بهدبهختی و چاره رهمشییهی بههویان توشی موسولمانان بى، پهخهی خۆیان دهگری، بهسهر خۆیان دا دهمشکیتتهومو لى قوتار نابن، خۆیان توشی کوشتن و دیلی و سهركهردانی دهبین، وپرای نهوانهش خودا لییان نارازییه، دۆزهخی بۆ ناماده کردون، دهچنه ناوی و بۆ ههتا ههتایهتی یدا دهمیننهوه. بهراستی شوینیکی خراپو پیر نازاره بۆی دهچن،

﴿وَلِلّٰهِ جُنُودُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَكَانَ اللّٰهُ غَرِيْبًا حَكِيْمًا﴾ ههموو هیژو توانایهکی ناو ناسمانهكان و سهرو زموی هی خودایه، ههموو شتیکی بوونهور سهربازی خودان، فریشتهو ئادهمیزادو جندۆكهو شهياتینی و ههموو هیژمکانی تر هی خودان و دمتوانی دوژمنهکانی بهروین و لهناویان بهری، خودا ههیشه خاومن دمهولاتو بالا دمست بووه، كهس بهسهری دا زال نابى، داناو لیترانه لهپلان و کردموهی دا، لهههئسوپان و بهرپومبردن بوونهومردا!!

﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا. تَلْذِمُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَتَعَزَّوْهُ وَتَقَرَّوْهُ وَتُسَبِّحُوْهُ بُكْرَةً وَأَصِيْلًا﴾ نهی پیغهمبهری خۆشهویست، ئیمه تۆمان رهمانه کردوه شایهت بى لهسهر ئادهمیزاد لهسهر ئوممهتهكهت بهوه، كه پهيامی خۆت پى راگهیاندون مژدهی بهههشت به خودابهستان بدهی و كاهرو یاخی بووان لهعهزابی دۆزهخ بترسینی.. ئیمه تۆمان ناردوه بۆ نهومی ئادهمیزاد ئیمان بیّن به خودا و به پیغهمبهری، ئیمانی خۆیان بههیز بكهن و لهدل دا ههست بهشكۆمهندی خودا بكهن، یارمهتی ناپینی خودا بدن، بهیانی و ئیواران تهسبیحاتی خودا بكهن، نوپۆزی بهیانی و نیومرو عهصر نهجام بدن.

﴿إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللّٰهَ﴾ دئنیابه نهی پیغهمبهر: نهوانهی لهژیر درمختی (الرضوان) دا پۆزی خودمیبیه پهمانیا پیدای لهسهر جیهادو شهرو خۆبهختکردن دژی قورمیش، نهوه بهیهعتیان لهگهلا خودادا

مؤر کردوه، پهیمانیان به نهو داوه، نهوان گیان و مالی خوځیان
 هروښتووه بهبههشت و سهودایهکی سودمندیان گری
 داوه، **﴿يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ﴾** پهرومردگار همیشه لهگه‌لیان
 دایه و ناخواتن‌یان ده‌بسی ناگاداری هه‌لوښت بیروباومرپانه،
 که وایوو به‌یعه‌تدان به پیغه‌مبهر به‌یعه‌تدانه به‌خودا، یان
 ده‌توانری به‌گوږه بیرو باومری زانیانی سه‌لف بلین،
 دمستی خودا له‌زوور دمستی نه‌وانه‌ومیه که ناماده‌ی په‌یمانی
 ژیر دره‌ختی (الرضوان) بوون، نهو په‌یمان‌ه‌ی دایانه
 پیغه‌مبهر **﴿لَهُ اسْتِ﴾** له‌راستی دا داویانه‌ته خودا. **﴿فَمَنْ نَكَبَ فَإِنَّمَا يَنْكَبُ عَلَى نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَمِىْ تَبِهِ أَجْرًا عَظِيمًا﴾** که‌سیک په‌یمان بشکینئ و له‌و سه‌ودایه په‌شیمان
 بیتوه، نه‌وه زیانی نه‌و به‌یعت شکاندنه له‌سهر خودی
 خوځیه‌تی و بؤ خوځی خه‌سارتمه‌نده‌و که‌سی تر زیانی لئ نا‌کا،
 که‌سی‌کیش و وفا به‌عه‌ده‌و په‌یمانی خوځی بکا و نه‌وه‌ی له‌سهر
 شانیه‌تی نه‌نجامی بدا، نه‌و خودا پاداشی که‌وره‌ی ده‌داتئ و
 ده‌یخاته ناو به‌هه‌شته‌وه، په‌زامه‌ندی خوځی لیان پاده‌گه‌یه‌نی،
﴿۱۱﴾ سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا﴾ نه‌ی پیغه‌مبهر! له‌وه به‌ولاده خوځپاشدرو
 خوځ‌دمروه عمر‌به‌کان له‌چون بؤ غه‌زاو جهاد له‌پیناو نایین
 دا دینه لات و عوزر دینه‌وه بؤ نه‌هاتن‌یان بؤ جهاد و جه‌نگان
 دژی دوژمن، ده‌لین: هوی نه‌هاتن‌مان له‌گه‌ل تودا بؤ جه‌نگ و
 روبه‌روو بوونه‌وه‌ی دوژمن هه‌له‌و گیربوون‌مان بوو به‌مال و
 مندالمان‌وه، مه‌شغه‌ل‌مت و کارو کاسی و پاریزگاری کردنی
 مال و مندالمان وای لئ کردین نه‌توانین ناماده‌ی به‌رم‌گانی
 جه‌نگ ببین، **﴿يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَاهُمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ﴾** نه‌وانه
 نه‌و عوزرو پاساوه‌یان له‌دل‌وه نیه، له‌بیرو باومرپوه
 هه‌لنا‌هولئ، هسه‌یه‌که‌و به‌زوبان دمیکن، دمیانه‌وی به‌چاو و پراو
 به‌درو و ده‌له‌سه‌خوځیان پرگار بکن، هوی ناماده نه‌بوون‌یان
 ترسان له‌جه‌نگ و روبه‌رو بوونه‌وه‌ی قور‌میش بوو، پینان وایوو
 پیغه‌مبهر و هاوه‌لانی له‌وجه‌نگه‌دا تید‌مشکین توشی چورتم و
 هه‌وتان دمین. **﴿قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾** نه‌ی
 پیغه‌مبهر پینان بیژه: کئ ده‌توانئ: نه‌وه‌ی خودا له‌چاره‌ی

إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ
 فَمَنْ نَكَبَ فَإِنَّمَا يَنْكَبُ عَلَى نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ
 اللَّهُ فَمِىْ تَبِهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٠﴾ سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ
 مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا يَقُولُونَ
 يَا لَيْتَنَاهُمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ
 شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
 خَبِيرًا ﴿١١﴾ بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَى
 أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزَيَّنْتَ ذَلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَنْتُمْ ظَنًّا سَوَاءً
 وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا ﴿١٢﴾ وَمَنْ لَمْ يُؤْمِزْ يَأْكُلْ وَرَسُولُهُ قَالَا
 اعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ﴿١٣﴾ وَلِلَّهِ الْمَلَكُوتُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَكَانَ اللَّهُ عَفُوًّا
 رَحِيمًا ﴿١٤﴾ سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انْطَلَقْتُمْ إِلَى
 مَغَائِمٍ لَّنَا اخْذُوا مَالَنَا بِكُمُؤْمِنُكُمْ كَذَلِكُمُ قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ
 فَسَيَقُولُونَ بَلْ نَحْنُدُّنَا بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥﴾

نووسیون له‌خپرو شهر بیگیریت‌وه؟ کئ دارای نه‌وه‌ی هه‌یه
 قه‌زاو هه‌دمری خودا پخت بکاته‌وه؟ واته: هیچ که‌س ناتوانئ
 ویستی خودا به‌ریه‌ست بکا و نه‌هیلئ بیت‌ه جئ، به‌لکو و
 له‌راستی دا دواکه‌وته‌نه‌که‌تان له‌ترسان بووه، خوداش ناگاداری
 نیاز و کرده‌وه‌کان‌تانه، ده‌زانئ: نه‌هاتن‌تان بؤ جه‌نگ به‌هوی
 هه‌له‌و گیربوون به‌مال و مندال‌وه نه‌بوو، به‌لکو و له‌بهر
 گومانی خراب و ترسان له قور‌میش و هاوپه‌یمان‌ه‌کانیان بوو،
 بتمان‌ه‌تان به‌یارمه‌تیدانی خودا نه‌بوو .

**﴿۱۲﴾ بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَى أَهْلِيهِمْ أَبَدًا
 وَزَيَّنْتَ ذَلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَنْتُمْ ظَنًّا سَوَاءً وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا﴾**
 به‌لکو و گومان‌تان وایوو: که پیغه‌مبهر و هاوه‌لانی له‌م
 سه‌فه‌رده‌ا هه‌موویان ده‌کوژین و له بیخ دهم‌ه‌پن‌رین و
 که‌سیان لئ ناگه‌ریت‌وه بؤ ناو مال و خیزانی خوځی، به‌خه‌یالئ
 خوځتان خوځان له‌و هه‌لاکت و هیلاکه‌ته پاراست و شه‌یتان نه‌و
 گومان‌ه‌ی له‌دل‌تان دا شیرین کردو نه‌و کاره ناشیرینه‌ی له‌پیش
 چاو جوان کردن، نیوش په‌یرموی هه‌رمانی شه‌یتان‌تان کردو

تَحْسُدُونَنَا ﴿۱۳﴾ کاتیک خۇباشدەرمكان ئەم بېراره دەبیست دەلێن: ئەخەیر شتی وانیه، ئەوە دەسودى و بەرچاو تەنگیە: کە رێگەمان نادەن لەگەڵتان دا بێین بۆ خەبەر، دمتانەوئ دەسکەوتەکە بۆ خۇتان پاوان بکەن و بەشى نیەمى تیدا نەبێ، ﴿بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ ئەخەیر وانیه ئەوان بەهەلە چون، ھەرگیز ئیوئە موسولمان و خودا پەرست دەسود و بەرچاو تەنگ نین، پێتان ناخۆش نیه ئەوانیش دەسکەوتی جەنگیان دەست بکەوئ، بەلکوو ئەوانە کەم تێدەگەن و لەکاروباری نایین نازانن، هیچ لەوە حالى نین: کە جەنگ کردن و جیھاد لەبەر پەزما ئەندى خودایەو بۆ دەستکەوت و غەنیمەت نیه.

﴿قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سُدْعُونَ إِلَىٰ قَوْمِ أُولِي الْأَسْبَابِ﴾ ئەى پێغەمبەر! بەو ئەعرابە پاشکەوتوو و خۇباشدەرانە بلی: ئەگەر دمیانەوئ بەراستی ئیمان بەین و بێنە ژێر سایەى ئیسلامەو و خۇیان لە ریزی جەنگاورانی ئیسلام دا پۆلێن بکەن، پێیان بلی: لەو بەولاولە ئیوئە رۆبەرۆی گەل و نەتەومیهکی ئازاو نەبەرد و مەرد دەبنەو، خۇتان بۆ شەر لەگەل نەتەومیهکی خۇراگرو پشوو درێژو توندو تول و بەهێزو توانا ئامادە دەکەن، جا ئەو گەل و نەتەومیه یان ئەوئا شەرپتان لەگەل دەکەن یان ئیمان دەهێنن .. ﴿تَقَاتِلُوهُمْ أَوْ يُسَلِّمُوا﴾ یان موسولمانیون یان بەشمشیر لەمیان دەدرئ ﴿فَإِنْ طِغْرُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا وَإِنْ تَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ ئەگەر ھەرمانبەردارى ھەرمانى خودابن و بە پیر بانگەوازی جیھادەو بەچن و ئەرکی سەرشارى خۇتان بەرێک و پێکی ئەنجام بدەن، خودا پاداشی باشتان دەداتەو سەرکەوتووی و دەسکەوتی جەنگ لە دونیادا، بەهەشتی پازاو لە قیامەتدا. خۆ ئەگەر پشت ھەلکەن خۇتان لە جیھاد بشارنەو وەکوو چون لە چون بۆ (حەبیبە) خۇتان پاش دا ئەو دلتیابن خودا سزای توندتان دەدا: لە دونیادا ژێر کەوتن و ژێر دەستەیی و کوشتن، لەقیامەت دا عەزابی سەختی دۆزەخ.

﴿لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ﴾ کوپرو شەل و نەخۆش چ ھەرمەجکیان

بپرو تاقەمکی خوپری و ھەوتاو و بى خیربوون .. واتان لەخۇتان کرد بەکەلگی ھیچ کاریکی باش نەبەن و شیاوی عەزابی سەخت بن!

﴿وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا﴾ ھەر کەسێک بپروای بەتاک و تەنھایی خودا و راستی نایى ئیسلام نەبێ و شوپن پەيامی پێغەمبەرى خودا نەکەوئ، ھەرمانبەردارى ھەرمانى خودا نەبێ و بەدلسۆزی ئەرکی سەرشارى ئەنجام نەدا، نیشانەى ئەوھە کافرو بى پڕوایە، ئیمەیش بۆ ئەوانەى ئاوا کافرو بى پڕوان، سزای سەختی دۆزەخمان ئامادە کردو.

﴿وَاللَّهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ خودا خاوەن دەسلەت و توانای پڕھاو بى سنوورە، ھەرچی بپەوئ لەئاسمانەکان و زموى دا ئەنجامی دەدا و کەس نیه بتوانی بپێتەلەمپەر لەبەردەم و یستەکانی دا، چۆنى بوئ ئاواکارو بارى بوونەو ھەلەسورێنئ، بەویستی خۆی لەھەندئ تاوانبار خۆش دەبێ و سزایان نادا، ھەندیکى تریش بەناگری دۆزەخ سزادەدا، کەس نیه حوکم و پڕیارەکانی را بگرئ، یان ھەلئان و مشیتەو .. ﴿سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انْطَلَقْتُمْ إِلَىٰ مَغَائِمٍ لِتَأْخُذُوا ذُرُوءًا ثُبُلِكُمْ﴾ لەمە بەولاولە کە دەچن بۆ دەست بەسەرگرتنى مال و سامانى جولەکەکانی خەبەر ئەو خۇباشدەرو خۇدەرمو ئەعرابانە داواتان لێ دەکەن و لێتان دەپارێنەو دەلێن: رێگەمان بدەن بەلەگەڵتان دا بێن و ھاوکاریتان بکەن، ﴿يُرِيدُونَ أَن يُبَدِّلُوا كَلَامَ اللَّهِ﴾ ئەوانە دمیانەوئ وادە بەلێنى خودا بگۆرن، خودا وادەى داو بەپێغەمبەر و موسولمانان کەمال و سامانى جولەکەکانی خەبەر دەخاتە دەسکەوتى موسولمانان و دابەش دەکړئ بەسەر ئەوانە دا ئامادەى خودەیبیە بوون، ئەوانە دمیانەوئ خۇیان بکەن ھاوبەشى ئەو ھەتەو دەسکەوتیان بێ .. ﴿قُلْ لَنْ تُبَغُّوا كَذَلِكَ قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ﴾ ئەى پێغەمبەر! بەبى پێچ و پەناپێیان بلی: ئیوئ لەگەڵمان نایەن بۆ خەبەر، نایى بێن، ئەو بپیری پەروردگارو پێش گەرانەو ھەمان لەخودەیبیە خودا ئەمەى پێ راگەیاندوین، ﴿فَسَيَقُولُونَ بَلْ

لهسمرنیه نهگمر له جون بؤ جیهاد دوابکهون، همتا عوزریان باقی بی بهنهچون بؤ جیهاد تاوانبارنابن، همرکاتی چاکبونهوهو عوزریان نهما حوکهکه دمیانگریتهوه، ﴿وَمَنْ يُطِغِ اللَّهُ وَرَسُولُهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَنْ يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ دفعهرموی: کهسئک بهندیامتی خودا بکاو بهدلسوزی شوین بهیامی پیغهمبهری خودا بکهوی، لهتهک خاومن باومرآن دا جیهاد بکا، داکوکی له نایینی خودا بکا، نهوه بادلتیابی که رۆزی قیامت خودا دمیخاته ناو بهههشتی رازاوهو؛ ناو باخو باختاتیک که بهزیر ههصرو درهختهکانیان دا جوگاو جوبار دمکشین و نهومندهی تر جوانی و رازاومیی دمهخشن به خانوو بهرو باخهکان! که سیکیش پشت له هفرمانی خودا ههلبکا، شوین بهیامی پیغهمبهر نهکهوی، خو له جیهادو تیکۆشان له پیناو نایین دا بدزیتهوهو خو پاش بدا، نهوه بابزانی خودا له دونیادا سزای زهلیلی و زیر دستهی دماو له قیامت دا توشی عهزایی سهختی دۆزهخی دهکا.

﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ﴾

بیگومان خودا رهمانهندی خوی لهو موسولمانانه راگهیاوند: کهلهزیر درهختی (سمره) دا بهلئینان بهتۆدا نهی پیغهمبهر: لهسمر نهوه: کهدزی قومریشیهکان بجهنگن و بهگیان و مال بهرگری لهپهیامی نیسلام بکهو گۆرپهانی روبهروبوونهوه چۆل نهکهن، ریوایمت کراوه: نهو هاوهلانهی بهلئینی فیداکارییان بهپیغهمبهر دا بژمارمیان ههزارو حواری سهد کهس بوون. ﴿فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا﴾ بهرومردگار ناگاداری ناودلیان بوو، دمیزانی بیروباومرو راستی و دلسوزی و نهمهک و هفرمانبهردارییان تیدایه، نارامی و تهسکینی زیاتر خسته ناو دمروونیانهوه، سهمرکهوتنی خهیبهری بهنسیب کردن، دوابهدهای سهرومیری غهزای خهیبهر، رزگارکردنی مهککشی بؤ دستهبههرکردن، نههمجار سهمرکهوتن و بالادهمستی فرهی پی بهخشین و ولاتی تریان کۆنترۆل کردن سهرومیری یهک لهدوایهکی باقی کیشومرو ولاتانی تریان بؤ دستهبههرکرا .

﴿وَمَغَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ ههروهها

قُلْ لِلْمُحَلِّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ مَسْئَلَةٌ مِنْ قَوْمِهِمْ تَبِيعُوا بَأْسَ شَيْبِ
نَقِيلُوا نَبْتُمْ أَوْ يُسْلِمُونَ فَإِنْ تُطِيعُوا يُؤَيِّدْكُمْ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا
وَلِنْ تَنْتَوَلَوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦﴾ لَيْسَ
عَلَى الْأَعْمَى حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرْجٌ
وَمَنْ يُطِغِ اللَّهُ وَرَسُولُهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
وَمَنْ يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٧﴾ ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ
الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ
فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿١٨﴾ وَمَغَانِمَ
كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٩﴾ وَعَدَّكُمْ اللَّهُ
مَغَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا فَعَجَّلَ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ أَيْدِيَ
النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ آيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا
مُسْتَقِيمًا ﴿٢٠﴾ وَآخِرُ لَوْ تَقَدَّرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا
وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٢١﴾ وَلَوْ قَاتَلَكُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا
لَوَلَوْ الْأَذْبَرْتُمْ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٢٢﴾ مَسْئَةٌ
اللَّهُ إِلَيْنَا قَدْ خَلَّتْ مِنْ قَبْلُ وَلَنْ يَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٢٣﴾

پاداشتی تریشی دانهوه: بهوه: که دهمکهوتی زۆرو زهبندهی جولهکهکانی خهیبهری بؤ دستهبههرکردن، بهتایبهتی نهو سهروعت و سامانه بهسهرنهوان دا دابهش کراو بهشی کهسی تری لی نهدر! بهرومردگار بالادهمسته بهسمر ههموو شتیک داو بهحیکمهت و دانایی خوی بونهومر ههلدوسوپینئ،

﴿وَعَدَّكُمْ اللَّهُ مَغَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا فَعَجَّلَ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ
أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ آيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا
مُسْتَقِيمًا﴾ نهی خاومن باومرآن: بهرومردگار وادهی دهمکهوتو غهنیمهتیک زۆرو زهبندهی پیداون، بهدریزی رۆزگار زۆر سهمرکهوتن و سهروهریتان بؤ دستهبههر دهکا، و ملی دهمکهوتی خهیبهری بوپیش خستن، رۆزی (خودمییبه)ش نیوهی لهشهری قومریش و هاوپهیمانانان پاراست، زیانی نهوانی لی دورخستنهوه... صولوح ناشتی بؤ دستهبههر کردن، ههروهها لهشهر و زیانی جولهکهکانی خهیبهر و هاوپهیمانانان رزگاری کردن؛ بهوه کهترسی خسته ناو دلاینهوه، نهیهیشت نهو بیلان و قین و دوزمنایهتیهی لهدلیان دا ههشاریان دابوو

بویان دسته به ربیبی، ناواته گانیان نه هاتنه دی. هه موو فرت و فیل و دوژمنایه تیه گیان به سمر خویاندا شکایه وه.

﴿۲۱﴾ وَأُخْرَىٰ لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿۲۱﴾ بهر و مدگار جگه له صولحی (خودیبیه) و فمتحی مه ککه وادهی سهر و مری و دمه که وتی تری پیداون، له و مزع و بارو دۆخی ئیستانان دا دمه لاتتان به سهریان دا ناشکی، خودا دمرانی: که بو ئیوه دهبی، له مه ودا بو خوتانی دسته بهر دمه کن خوتانی بو ناماده بکه و چاو و پروان بن،

﴿۲۲﴾ وَلَوْ قَاتَلَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَلَّوْا الْأَذْيَارَ ثُمَّ لَا يجِدُونَ وِلْيًا وَلَا نصيرًا ﴿۲۲﴾ خونه گهر کافر دکانی قورمیش دمست پيشکهر بیان بگردایه له (خودیبیه) دا شهریان له گه ل بگردانایه، نه وه بیگومان بهر و مدگار پیغه مبهرو موسولمانه کانی سهرده خست و له شکری قورمیشیه کان دمه کاو ریگای هه لاتنیان دمه گرت بهرو دمیانقا چاند، پاشان که سیان دمست نه دمه گوت یارمه تیایان بدو بیان پارێزی:

﴿۲۳﴾ سَنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿۲۳﴾ سهر خستنی خاو من با و مروان به سهر کۆمه لی کو فرو بیدنیان دا، دابو نه ری تیکی هه می شه یی بهر و مدگار له بوونه و مر دا، هه موو کاتی حه ق سهرده خاو به تال تپو دهکا، نه وه عاده و سوننه تی خودایه و ناگۆری.

﴿۲۴﴾ وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿۲۴﴾ بهر و مدگار بوو نه یه یشت قورمیشیه کان دمست له موسولمانه کان بوه شینن، هه ل و مه رجی نه و مشی نه ره خساند: که موسولمانه کان شهر له گه ل کافر دکان بکه و

﴿۲۵﴾ هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدْيِ مَنكُوفًا أَنْ يَبْلُغَ مَجَلَّةً ﴿۲۵﴾ واته: کافر دکانی قورمیشی و هاوپهیمانانیان که به راستی بی پروان و یه کتا به رستی ناگه و ئیومیان له دیدنی کابه و نه جامدانی مه راسیمی حه ج و عومره مه نه کرد. نه یانیه یشت قوربانی و نازه له دیارییه کان بگه نه شوینی خویان و سهر بپردین. نه و نازه لانه ی پیغه مبهرو هاو ده لانی کردیویانن به دیاری کابه و نشانیان

وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿۲۱﴾ هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدْيِ مَنكُوفًا أَنْ يَبْلُغَ مَجَلَّةً وَلَوْلَا رِجَالٌ مُؤْمِنُونَ وَنِسَاءٌ مُؤْمِنَاتٌ لَمْ تَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطَّوُّهُمْ فَتَصِيبَكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَّةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ لِيَدْخُلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ لَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿۲۲﴾ إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حِمَّةَ لِبَنِي إِسْرَءِيلَ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَىٰ وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿۲۳﴾ لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّسُلَ بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ مَائِمَتٍ مُعْطَيْنَ رُءُوسَكُمْ وَمَقَصِرِينَ لَا تَخَافُونَ قَوْلَ الْعَصَاةِ مَالَهُمْ تَعْلَمُوا فَعَمِلَ مِنْ ذَلِكَ فَتَمَاقِيمًا ﴿۲۴﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿۲۵﴾

کردبوون حه فتا حوشر بوون، دهبویه بیرینه (مینا) یان بهستی مه ککه و له وی سهر بپردین، به لام قورمیشیه کان بهریان به پیغه مبهرو هاو ده لانی گرت و نه یانیه یشت بگه نه مه بهستی خویان: ﴿وَلَوْلَا رِجَالٌ مُؤْمِنُونَ وَنِسَاءٌ مُؤْمِنَاتٌ لَمْ تَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطَّوُّهُمْ فَتَصِيبَكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَّةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ نه گهر له بهر نه وه نه بویه: که له مه ککه دا ژماریه ک پیاوی موسولمان و کۆمه لیک نافرمتی خاو من با و مر هه بوون، به نه ینی خودا په رستیان دمه کردو نه یان ده ویرا موسولمانیوونی خویان ناشکرا بکه و، ریگه مان دمه دن ئیوه فمتحی مه ککه بکه و، دهستی ئیوه مان له قورمیشیه کان نه دمه پاراست، ئیوه مان به سهر نه وان دا زال دمه کردو له ییختان دمه دینان!

به لام کۆمه لیک پیاو و نافرمتی موسولمان له وانیه له مه ککه دا مابوونه وه به نه ینی خودا په رستی خویان دمه کرد، دمه گوتنه ژیر دمست و بی و تیدا ده چون، نه وکاته ئیوه خه فته تان بویان ده خواردو تاوانی کوشتنی هه له و که فارمتی کوشتنی هه له تان توش دهبوو. ﴿لِيَدْخُلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ﴾ بو نه و دی

آمُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿۲۹﴾
 وادهی بهو ناده میزادانه داوه که نیمانیان به خوداو
 به پیغمبری هیناوه، و پرای نهومش کردوهی چاک نه منجم
 دمدن، وادهی پی داون که لیان خوش بی و تاوانیان سرپوش
 بکا، پاداشتی چاکه بیان زوربکا و بیان خاتنه ناو به هه شته وه.

کوتایی سوره تی الفتح



سوره تی (الحجرات)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدُمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَاعٍ عَلِيمٌ﴾
 نهی نهو که سانهی که نیماننداری
 راسته قینه و له ناخه وه برواتان به پیهمی پیغمبران
 هیناوه، دست پیشخبری مه کن و پیش حوکی خوداو
 پیغمبرهی خودا هیچ بریاریک مدهن، له خوتانه وه بی
 به لکه و دهلیل حوکم دمرمه کن و بریار مدهن، چونکه
 ویده چی حوکم و بریاره کتان هله بی و زیانی لی
 بکه و پته وه! لهه موو کارو کرده و میه کتان دا لایه نی خوداتان
 له بیر بی و له خودا برسن، شتیک مه کن خوداو پیغمبرهی
 خودا برپاریان له سر نه دابی بؤ خوتان یاسا بؤ خوتان
 دامه نی بیگومان خودا شنه وایه بؤ هه موو قسه و
 گوشتاریکتان ناگاداری هه موو کارو کرده و میه کتانه و هیچی لی
 گوم ناب و هیچی لی تیک ناجی.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ﴾
 نهی نهو که سانهی بروای ساغان هیه به تاک و تنهای
 خوداو راستی پیغمبره یه تی موحه مدها هه رگاتی ویستان
 ناخوتن له گهل پیغمبره دا بکن به نه دمدب و حشه تده
 قسهی له گهل دا بکن، مه نه رین و دنگتان به سر دنگی
 نه ودا بهرز مه کنه وه، چونکه نه راندن و دنگ بهرز کردنه وه
 له قسه کردندا نیسانه ی کهم نه دمی و بی ریزی، له سره
 خویی و دنگ نر مکرده وه له ناخوتن دا نیسانه ی و یقارو
 نه دمه، ﴿وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ﴾
 قسه تان له گهل پیغمبره دا گرد به نه دمه وه بانگی لی بکن و

﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ﴾ موحه مده رده و نه گراوی خواجه و،
 خودا هه لیباردوه و رده و نهی کردوه بؤ نه وهی ناده میزاد
 له تاریکی کوهر و بی دینی زرگار بکا. ﴿وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى
 الْكُفَّارِ﴾ نه وانه ی له گهل نهو پیغمبر مردان و شوینی
 که و تون، جوانه مردن خاومنی هه لو یستی مردانه ن، له گهل
 کافرو دوزمنان توندو تیژو رفو و سه رسه ختن، تو زقالتیک
 موسا و مده و سازشیان نه، هه رکه سیك هاومل بؤ خودا دابنی و
 کافر بی و زیان به نیابین و موسولمانان بکه یه نی نه و ان دزی
 ده جهنگین و به دمی بولابین زهبری گورچکری لی دمدن.
 ﴿رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ﴾ له ناو خوشیان رده میان به یه کتر هیه و
 به نهرو نیانی مامه له له گهل یه کتر ده کن، ریز بؤ یه کتری
 داندین و هه ماهه نگو هاریکاری یه کترن و مکوو چینی دیوار
 یه کیان گرتوه و یه کیان پته و کردوه، و مکوو نه ندای
 جهسته یه و ان ﴿تَرَاهُمْ رُكْعًا سُجَّدًا يَقْتَضُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ﴾
 و رضوانا ﴿دمیان بینی نه وانه زور نو یزد ده کن و دلسوزن بؤ
 ناین زور بهی کاتیان له رکوع و سوجدان، هه و له ته قه لای
 پاداش و رده مهنیدی خودایانه، به ته ما نه و من خودا لیان
 رازی بی و به هه شتیان بداتی. ﴿سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ
 السُّجُودِ﴾ له نا کامی زور سو زده بردن نیسانه و دروشمیان
 به دمه و چاوه دیاره، رهنکی نورانی و هیه بهت و یقارو ریزو
 حورمه تیان لی دمتکی، جوانه مردن و پیاموتیان تی دا
 بهر جهسته یوه. ﴿ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ
 كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَظْلَمَ فَاسْتَوَى عَلَى سُرْقِهِ يُعْجَبُ
 الزَّرْعُ لِيُظَيِّرَ بِهِمُ الْكُفَّارُ﴾ نهو و مصفو نه ناو په سنی یه
 هاوه لان، که باسکرا هه مان و مصفو په سنی که له ته و رات و
 نینجیل دا راگه یه ندراره .. نهو هاوه لانه له سه رمتادا کهم و بی
 هیژبوون و ورده ورده زیادیان کردو به هیژبوون و پهل و پویان
 هاویشت، و مکوو کشتو کالتیک: له سه رمتادا زبوون و بی وه
 به لام و ورده و ورده رگ دده کوتی و گهش و نما ده کات و
 خوه لده پیچی، وای لی دی کشتیاره که پی سه رسام دمی و
 سه رنجی کیش ده کا، هاوه لانیس له سه رمتادا کهم و بی هیژ
 بوون گه شو نمایان کردو هیژو توانیان زیادبو بؤ نه وهی
 کافرمان دله نگ بن و خه قه تی پی بخون! ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ

نازناوی بؤ بکار بیئن، بهییدی و لهسهره خوئی به (یا رسول الله) و (یا نبی الله) بانگی لی بکمن، وای بانگ مه کمن که خۆتان لهناو خۆتاندا بانگ لهیه کتری دمکمن، ﴿أَنْ تُحِبُّوا أَعْمَالَكُمْ وَالنَّمَّ لَا تَشْعُرُونَ﴾ بهروردگار نهی لی کردون لهودی لهرووی پیغه مبهردا دمگ بهرز بکه نهوه، نهوه کو نهو دمگ بهرز کردنهوه پاداشتی کردموه کانتان پوج بکاتهوه، یا نهوه کوو بی ریزی نواندان لهروی پیغه مبهردا سه ربکشی بؤ کوفرو بییدینی و نیومش به خۆتان نهزانی، ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَىٰ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ بیگومان نهوانه لی لهای پیغه مبهردا دمگی خویان نزم دمکه نهوه به هیواشی قسه لی لهگل دهکن ریزو حورمهتی پیویستی لی دمگرن، نهوانه خودا دلی پالفته کردون و لهبۆتهی داوون بؤ تهقواو خودا په رستی.. نه مجار بهروردگار رخنه لهوانه دمگری که دههاتن له دووردهوه لهدمروهی ماله کانی پیغه مبهردوه بهدمگی بهرز بانگیان لی دمکردو دمیانگوت: نهی موحه مبهردا و مره دمروه نیسمان پیته، رهه نوماییان دهکا بؤ شیوه ههلس و کهوتیکی ترو چاو و وانگردنی پیغه مبهردا خوی ته شریفی لهمال دمردجی.

دمه رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنَ زَوَٰئِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾ بیگومان نهوانه لی له دووردهوه لهدمروهی ماله کانی خیزانه کانت بانگت لی دمکهن زۆربه یان، واته: هه موویان نهزانی و ئاداب و وصول نازانی، نهقام و تهبیات وشک و گهلجون ریزی تهقدیر په پرده و نا کهن.

﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّىٰ تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ نهگهر نهوانه دانیان به خودا بگرتایه و ئارامیان هه بویه تا تۆ به شیوهی ئاسایی دههاتیه دمروه بؤ ناویان نهوسا قسه و باسی خویانیان لهگهلدا بگردیتایه، نهگهر صه بریان بگرتایه تا تۆ به شیوهی عادمتی دههاتیه ناویان بهو شیوه نهقامیه چارسیان نهگردیتایه خیر و خوشی دمبوو بۆیان و بهرزه موندیی دنیاو قیامه تیان بؤ دمه ته بهر دمبوو، چونکه نهو کاته موراعاتی نه دمبوو ریزلینان له پیغه مبهردیان بهرچاو دمگرت و نه رکی سه رشانی خویان نه نهجام دما، بهروردگار لیبوردمو تاوانپۆشه خاومنی رحم و بهرمیه بؤ

وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّىٰ تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِمَهْلِكِهِمْ مَقْصِيحُوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ ﴿٦﴾ وَاعْلَمُوا أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبِيبٌ إِلَيْكُمْ إِلَا مَن زَيَّنَّ فِي قُلُوبِهِ وَكُذَّابٌ إِلَيْكُمْ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْإِصْيَانُ أُولَٰئِكَ هُمُ الرَّاغِبُونَ ﴿٧﴾ فَضَلَّ مِنَ اللَّهِ وَرِيعَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٨﴾ وَإِن طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا فَإِن بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَقَاتِلُوا الْأُتْرُقَ حَتَّىٰ تَفِيقَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ فَإِن فَاتَتْ فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْضُوا إِلَيْ اللَّهِ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٩﴾ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرَكُم مِّن قَوْمٍ عَصَوْا أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نَفْسٌ مِّن نَّفْسٍ أَن يَكُونَ خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا تَلْمِزُوا أَنفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَرُوا بِالْأَلْسِنَةِ يُسْ أَلَا تَسْمَعُونَ ﴿١١﴾

به ندمکانی نهگهر تۆبه بکهن و جاریکی تر نهو ههلسو کهوته دووبارمه که نهوه لییان خوش دمبی.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِمَهْلِكِهِمْ مَقْصِيحُوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ﴾ نهی نهو کهسانه نیمانتان هیناوه به خودا په یامی پیغه مبهردا نهگهر فاسیق و بی ویزدانیک هاته لاتان و هه والیکی پی راگه یاندن، په کسمر پیی برپا مه کمن، له ناو پرۆکی هه واله که بکۆلنه وهو نه م دیوو نهودیوی بکمن، ههول بدن بگهنه حهقیقهت و واقعی و راستیتان بؤ دمربکهوی، دهم و دس لهسهر برپاری فاسیق و درۆزن برپار دمرمه کمن، تا حهقیقهت و راستیتان بؤ دمرمه کهوی ههلو یست و مرمه گرن. نهوه کوو لهههلو یست و مرگرتنی به په له و برپاردانی خیرایی و بی لی وردبوونهوه زیان به کهسانی دیکه بگهیمن و به نارېوا خه لکی بی تاوان توشی چورتم و گیرمو کیشه بکمن، نیوه ناگاداری و مزع و حالی نهوان نین و به بیستنی ههوالی بی بناغه حوکم دمربکهن و بی تاوان توشی زیان بیی نهو کاته نیوه لهکردموه خۆتان

به‌شیمان دهنه‌وه : خۆزگه ده‌خوازن و ده‌لێن: سهد بریا نه‌وه‌مان نه‌کردایه.

﴿وَاَعْلَمُوا اَنْ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُمْ﴾ بزانی، ئێوه پیغه‌مبه‌ری خوداتان له‌ناودایه، ریزی ئی بگرن پابه‌ندی هه‌رمان و جله‌وگه‌ریه‌کانی بن، بێگومان نه‌و باش دهمانی به‌رژمونه‌ندی ئێوه له‌جی‌دایه، قسه‌ی پرپوچ مه‌که‌ن و به‌بێ لێکۆلینه‌وه‌و توێژینه‌وه‌و دهم و ده‌ست بریار به‌سه‌ر که‌سدا مه‌دن، چاوهرپوان بن ئاخۆ پیغه‌مبه‌ر جیتان پێ ده‌لێ و چ رێ و شوێنیکتان بۆ دادهنی .. بێگومان پیغه‌مبه‌ر نه‌گه‌ر بێتو به‌گویی ئێوه‌بکا له‌زۆر له‌و شتانه‌ی خه‌به‌ری دهمنی و نه‌و رایانه‌ی بۆی دهم‌مه‌رپن له‌ناکامدا تووشی ناخۆشی و ته‌نگ و چه‌له‌مه‌ ده‌بن، ده‌که‌ونه ناو تاوان و هیلاکه‌ته‌وه، ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَٰئِكَ هُمُ الرَّافِقُونَ﴾ واته: به‌لام خودا ئیمانی له‌دی بریکتان دا خۆشه‌ویست کردووه و جوانی کردوه، بۆیه به‌بیستنی هه‌واله‌که وه‌لیدی کورێ عوقبه‌و هه‌والی تر په‌له‌ناکه‌ن له‌به‌ریاردان و هه‌لوێستی نامه‌سئولانه و مرناگرن و تۆمه‌تی خراپ پال که‌سانی دیکه نادهن، چونکه خودا ئیمان و باومری له‌هه‌موو شتێک له‌لا خۆشه‌ویست تر کردوون و له‌دلتاندا جێگیری کردوه و ریشه‌ی داکوتاوه، گوهر و فیسق و بێدینی له‌لا دزی‌کردن و به‌هیج جۆرێک سه‌رپێچی هه‌رمانی خودا و پیغه‌مبه‌ری خودا ناکه‌ن و سنوور شکیانی نه‌هه‌ممان دادهن. نه‌مه‌ش هه‌مووی:

﴿فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَنِعْمَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ هه‌ضل و نيعمه‌تی خودایه بۆ ئێوه به‌مه‌حضی به‌زمی و ره‌حه‌متی خۆی ئیمانی له‌لا خۆشه‌ویست کردون و بێدینی له‌لا دزی‌کردن. خودا زاناو ناگاداره به‌سه‌ر هه‌موو روداوێکی رابووردو و داهاتوودا هیچی ئی گوم نابێ،

﴿وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلَحُوا يَتَنَاهَا﴾ هه‌رکاتێ دوو لایه‌نی موسوڵمان به‌شه‌ره‌هاتن و دژ به‌یه‌ک و مستان پێویسته له‌سه‌ر کار به‌ده‌ست و پیاو ما‌قو‌ل و به‌رپرسی موسوڵمانان خیرا به‌جێ به‌پیر کێشه‌که‌وه‌و هه‌ول بدن به‌نه‌صیحه‌ت و نامۆژگاری شه‌ر و نيزاعه‌که داهه‌رکێنه‌وه،

هۆکاری به‌ره‌پا‌بوونی دژایه‌تیه‌که هه‌لاجۆ بکه‌ن و شک و گومان له‌دی هه‌ردوولا دهره‌پاوین .. ﴿لَإِنْ بَقِيَ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّىٰ تَفِيءَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ﴾ نه‌گه‌ر لایه‌کیان وازی نه‌هێنا و هه‌ر سوور بوو له‌سه‌ر یاخی بوون و ته‌ج‌او‌زکاری خۆی و ده‌ستدریژی ده‌کرده سه‌ر هێزو لایه‌نه‌که‌ی تر، نه‌وه به‌هه‌موو هێزو توانا نه‌وه دزی لایه‌نی یاخی بوو، ده‌ستدریژی کار بو‌مه‌ست و شه‌ری له‌گه‌ڵ بکه‌ن تا مل ده‌دا و پابه‌ندی یاسای خودا ده‌بێ و ناشتی هه‌بو‌ل ده‌کا، موسوڵمانان هه‌قه له‌م جۆره کاتانه‌دا هه‌لوێستیان هه‌بێ و نه‌هێلن ناگری شه‌ر و فیتنه هه‌ل به‌پایستی به‌لکوو ده‌بێ هه‌ول بدن دیاردی شه‌ر و هه‌را نه‌هێلن و ریشه‌ی فیتنه له‌بێخ دهرپێنن، جا نه‌گه‌ر به‌بێ به‌کارهێنانی چه‌ک مه‌به‌سته‌که هاته‌دی، نه‌وه باشه ئه‌گه‌نا چه‌ک و هه‌موو هێزو توانایه‌کی ده‌سته‌به‌ر بوو و ده‌کار ده‌خه‌ن. جا ﴿فَإِنْ فَاءَتْ فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ نه‌گه‌ر لایه‌نی یاخی بوو وازی له‌شه‌ره‌م‌گێزی هێنا و ملی دا بۆ ناشتی و رازی بوو به‌شه‌ره‌مه‌تی خودا، نه‌وه ئێوه‌ی موسوڵمان صو‌ل‌حی نی‌وانیان بکه‌ن و به‌عه‌داله‌ت رێکیان بخه‌نه‌وه، بێگومان خودا هه‌میشه عه‌داله‌تکاری خۆش ده‌وێن و ریزی عه‌داله‌تکاران لای خودا زۆرو بێ شماره.

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أَخْرِيكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ موسوڵمانان برار نیانی یه‌کترن، په‌ی‌وه‌ندی نیانی به‌یه‌کیه‌وه به‌ستوون و گۆی کردوونه‌ته‌وه، که‌واته صو‌ل‌حی نی‌وان براکانتان بکه‌ن و رێکیان بخه‌نه‌وه، له‌هه‌موو هه‌ل‌سوکه‌وتی‌کێشتان دا ته‌ق‌و‌ای خودا بکه‌ن و لایه‌نی ره‌زامه‌ندی خوداتان له‌یاد بێ، پابه‌ندی هه‌ق و عه‌داله‌ت بن ناوبژی کردن و نی‌وان کردنتان عه‌داله‌تکارانه بێ، مافی هیج لایه‌نێک بۆ لایه‌نه‌که‌ی تر پێشیل مه‌که‌ن، پابه‌ندی هه‌رمان و جله‌و گه‌ریه‌کانی خودا بن بۆ نه‌وه‌ی ره‌حه‌متان پێ بکړی.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَر قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ عَسَىٰ أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ﴾ ئە‌ی ئە‌وه که‌سانه‌ی به‌رواتان به‌تاک و ته‌نه‌ای خودا و راستی پیغه‌مبه‌ر پێتی موچه‌مه‌د هێناوه‌و خۆتان به‌شوێنکه‌وتووی به‌یامی دهمان، باهیج گه‌ل و نه‌ته‌مه‌یه‌ک

هیچ دمستهو تا قمتیک گالتنه بهدمستهو تا قمتی تر نهکا، چونکه لهوانیه گالتنه پیکارو له گالتنه کار چاکتر بی و لای خودا ریژی زیاتر بی، و یددهجی نهو کهسهی گالتنه پی دهکری لای خودا خوشه ویستر بی لهو کهسهی گالتنه که دهکا. ﴿وَلَا يَسَاءُ مِنْ نِسَاءٍ عَسَىٰ أَنْ يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُنَّ﴾ باهیج نافرمتیک گالتنه بههیج نافرمتیکی تر نهکا، چونکه لهوانیه گالتنه پیکارو له گالتنه کمر چاکتر بی، زور جار نهو نافرمتانهی گالتنه به نافرمتانی تر دهکن و پییان پی دهکن و خوین به چاک و بی عهیب دمران نهوان خوین عهیب دارو له کهه دارو گالتنه پیکارو مکان لهوان باشن. ﴿وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ تانهو تهشمر له کهسی دیکه مهدهن، عهیب و عار له یه کتری مهگرن، چونکه نادمیزاد هه موو برای یه کترن له باوک و دایکیک که وتونه وه، کهسیک تانهو تهشمر له برای موسولمانی بدا و هکوو نهوه وایه تانه له خودی خوئی بدا. ﴿وَلَا تَنَابَزُوا بِالْأَلْقَابِ﴾ نهی موسولمانان! نه کهن نازناوی سووک و ناشیرین له یه کتری بنین، همر نازناوو له قه بیگ کابرا پیی ناخوش بی نابیی بهوه بانگی لی بکهی، ﴿بِئْسَ الْأَسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ﴾ بهراستی دواى ئیمانیهنان و موسولمان بوون ناشیرینه ئیوه به نازناوی ناشیرین بانگی یه کتر بکهن و له قه بی ناخوش له یه کتری بنین، نهوه فیسق و تاوانه خوئانی لی بپاریزن. ﴿وَمَنْ لَمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ کهسیک واز لهو تاوانانه نه هیئی و توبه نهکا نهوه پییری سته مکارانه و عهزایی دوزده خی بوو خوئی دمسته بهر کردوه. چونکه بهردهوام بوون له سهر تاوان دمبیته هوئی کافر بوون!

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ﴾ نهی نهوانه ئیمانان به تاو و تهناهی خودا هیئاوه شوین په یامی ئیسلام که وتوون و محمد ﷺ به پیغه مبهر دمران، خوئان له زور شک و گومان بپاریزن، له خوئانه وه بهی بهلگه به هیز گومانی خراب به موسولمانان مهبن، وهی گومانی خراب بردن به کهسانی خراب و رهوش ناشیرین دروسته بوو نهوهی خوئی لی بپاریزی، به لام نابیی له سهر نهو گومانه قسهی ناراست هه لجنی و غه بیته و بوختان نه انجام بدا، چونکه هه ندی له گومان تاوانه و له کهه دار کردنی

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبَ بَعْضُكُم بَعْضًا أَيُّبُ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ ﴿١٧﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُورًا وَأَفْئَالًا لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتَقَى اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿١٨﴾ قَالَتِ الْأَعْرَابُ مَا مَنَّا قُلٌ لَّمْ تَأْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ وَلَنْ يُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يَكُنْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْءٌ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ ذَكِيمٌ ﴿١٩﴾ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿٢٠﴾ قُلْ أَتَمْلِكُونَ اللَّهُ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢١﴾ يَمُنُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَمُنُوا عَلَيَّ إِلَّا سَلَمْتُكُمْ بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَيْتُكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٢﴾ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٢٣﴾

موسولمانه و دمبیته هوئی لی رهنجانی پهرومردگار. ﴿وَلَا تَجَسَّسُوا﴾ جاسووسی به سهر یه کتر وه مه کهن و له عهیب و عاری یه کتری مه کوئنه وه، هه و مهدهن نهیئی و کهم کوپی براکانتان بخه نهروو، گویتان هه له خه نه بوگفتوگوئی کهسانی دیکه که پییان ناخوشه گوینان لی بگرن. ﴿وَلَا يَغْتَبَ بَعْضُكُم بَعْضًا أَيُّبُ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ؟﴾ باهیج کهس له ئیوه باسی خراپهی کهسانی تر له ئیوه نهکا، جا باسکردنه که بهراسته و خو بی یان ناراسته و خو بی، باسی خودی خوئی یا باسی مندال و خیزانی بی، یان ههر شتیک په یوسفدی به وه وه هه بی چونکه باسکردنی کهسانی دیکه به خراپه دمبیته هوئی دل رهنجانی باسکارو که و حیق دو کینه له دلیاندا به دی دینی. نه مجار پهرومردگار غه بیته کردنی شوبه اندوه به خواردنی گوشتی برای مردووی بوو نهوهی موسولمانان راجله کینی و قیزیان له غه بیته کردن بیته وه، چونکه خواردنی گوشتی نادمیزاد ته بیعهتی سه لیم قیزی لی دهکاته وه چ جایی به مردوویش و جگه لهوهی که له شه رعیشدا حهرا مه !! ﴿وَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ﴾

بهرنگارت ببینوه، دمسابینه له مائی زمکات بهشی باشمان بدمری...! ئهی موحهممد پییان بلئ: ئهوه ئیوه ئیمان نه چومته ناو دلتانهوه به لکوه بهروالمت خوتان به موسولمان نیشان دمدن، کهواته مهلئین: ئیمانمان هیئاووه باومری نیسلامی له دلمان دا جیگر بووه، به لکوه بلئین گهردن که چت بووین و خومان ته سلیم کردووه، ئیوه هیشتا ئیمان نه چومته ناو دل و دمرونتانهوه چونکه نه گهر ئیمانی راسته قینه له ناختان دا جیگر بوايه له هه لکوه و تاندا رهنکی دمدایه ووه ناکارو رفقارتان به شیومیه کی تر دمبوو. ﴿وَإِنْ طِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ نه گهر ئیوه به راستی تاعه تی خودا بکه، دلسوزانه نهرکی سهرشانی خوتان نه نجام بدن، برپای راست و دامه زراوتان هه بی ئهوه پراو پر پاداشتتان دمدریته ووه هیچ له پاداشتتان کهم نا کریته ووه، کهوابی پاداشتی خوتان پوچ مه که نه ووه دلسوزانه نهرکی سهرشانتان نه نجام بدن!

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ به راستی موسولمانانی راسته قینه ههر نه وانه، که ئیمانیکى راست و ریشه پیان هیئاووه برپای ته واپان به تاك و ته نهایی خوداو پیغه مبه ریتی (موحه ممد) ههیه، له دلیان دا نه م باومره چه سپیوه به زوبان ئیقاراری پی دمکه و له کرده و مگانان دا رننگ دمداته ووه ... نه مجار پاش دهسته به ربوونی نه م ئیمان نه ئیر شک و گومان و لاوازی رووی ت نه کردوون و له سهر بیرو باومری خویان به رده وام بوون، به مال و گیانی خویان له پیئاو ئایینی خوادا تیکوشاون، هه ولیان داوه خودا له خویان رازی بکه و نالای (لا اله الا الله) به رزبیته ووه به نازادی بشه کیته ووه، ئانه وانه موسولمانی ساغو خوداناسی راسته قینه، نه ک ئه و عهرمه سارانشینانهی بهروالمت نیسلام بووون وهی ئیمان نه چوبووه ناو دلیانه ووه!

﴿قُلْ أَعْلَمُونَ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ ئهی پیغه مبه ر! پییان بلئ: بوجی ئیوه خودا ناگادار دمکه به سهر ئایینی خوتان دا؟ وادمان خودا نازانی چیتان له دل دایه؟ نانا وامه زان خودا

ته قوای خوداتان هه بی و بترسن له بی گوئی ههرمان و جله و گریه کانی، خوتان له سزاو توله بیاریزن قیزتان له غه مبه ت بی و توخنی نه که و، بیگومان خودا توبه و مرده گری و به زمی دیته ووه به وانهی له تاوان دمکه رپینه ووه پشت به خوا دمهستن .

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ ئهی ئاده میزاد به گشی به هه موو چین و تویترو ره چه له ک و نژاد و رننگ و زوبانتانه ووه که دابهش بوون به سهر چه ندها هوزو گهل و تاقم و کومه له ووه، ههر گه لهی به زمانیک دمدوی و له شوپنیکى سهر زموی نیشته جییه، ههیه رهش پیسته و ههیه سووره و ههیه سپی و ههیه گنم رننگ، هه مووتان له به نه رمتدا له دایک و باوکیک به دی هاتوون و وه چه و نه ووی ئاده م و جهوان، ئاده میش له گل دروستکراوه. کهواته په رته وازه مه بن و کیشه و دو به ره کی مه خه نه نیوانتانه ووه ئیوه مان کردوه به و هه موو هوزو گهل و نه ته ووه جیا جیا یانه بۆ نه ووی یه کتری بناسن و به یه کتر ناشنابن، نه ک بۆ نه ووی کیشه تان تی بکه وئ و دژ به یه کتر بوستن، وشانازی به بنه ماله و هوزو عه شیرمه ووه بکه، خوتان به سهر یه کتردا هه لپنینه ووه؛ به کورتی هه مووتان خودا دروستی کردوون و کردوونی به گهل و هوزو خیل و بنه ماله بۆ یه کتر ناسین نه ک خۆ به زلزانین و خۆ هه لئانه ووه به نژاد! ریزو گه ورمی نیوانتانه به ته قوای خودا په رستییه، کى زیاتر له خودا بترس و ته قوای هه بی ئه ووه ریزدار تره، واز له خۆ به زلزانى و خۆ هه لئانه ووه بیئن، بیگومان خودا زانایه به حال و نه یی و کار و بارتان، خه به رداره به ناشکراو نه یینتان، هیچ لى گوم نابى.

﴿قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ﴾ هه ندی له عهرمه سارانشینه کانی به نی ته سه د له سالانی گرانی دا هاتنه مه دینه و شایه تومانیان هیئا به لام له ناخه ووه موسولمان نه بوو بوون، ده ستیان کرد به منه ت کردن به سهر پیغه مبه ردا ده یانگوت: ئه ووه ئیمه دژت نه و مستاین و به نارم زووی خومان ئیمانمان پی هینای وه کوو فلان هوزو فیسار خیل مان نه کرد شه رت له گهل بکه یین

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ق وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ ۝ بَلْ عَجَبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ ۝ فَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ ۝ أَوَدَا مِثْنًا وَكَانَ رَأْيَا ذَلِكَ رِجْعٌ بَعِيدٌ ۝ قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِيفٌ ۝ بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ مَرِيعٍ ۝ أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ ۝ وَالْأَرْضِ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ نَخِيجٍ ۝ تَبَصَّرُوا وَدَكَّرُوا لِكُلِّ عَدُوٍّ مُنِيبٍ ۝ وَزَلَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبَارَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ ۝ وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ ۝ رِزْقًا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا كَذَلِكَ الْفُرُوجُ ۝ كَذَبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرِّيسِ وَشُعُوبٌ ۝ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ لُوطٍ ۝ وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمُ تُيُوسُفَ ۝ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعِيدِ ۝ أَفَحَسِبْنَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ فِي مَظْهَرٍ مِنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ ۝

لهرډگمزی خویان پیغه مبهرو ترسینهر بیته سهریان و بانگه وازیان بکا بو یه کتابهرستی، شته کهیان لهشک و گوماندا نه هیشتوه به لکوو به ناشکرا وتیان، نهمه که (محمد) بیاوئیکه وکوو خویمان و لهرډگمزی خویمانوه لافى پیغه مبهریتی لى دما شتیکی سهرسور هینه ره و نیمه له بهرام بهریدا سهرسامین!

﴿أَيُّدَا مِثْنًا وَكَانَ رَأْيَا ذَلِكَ رِجْعٌ بَعِيدٌ﴾ نایا که نیمه مردین و بوینه وه به خاک و خوئل جاریکی دی زیندودمگریینه وه؟ بهراستی نه و زیندو بوونه و مان و رابوونی قیامه ته مان شتیکی دوورمو عقل وهری ناگری و مومکین نیه شتی وا پروو بد!!!
نهمجار پهرومردگار رمدیان دمداته و مو دمهرموی: ﴿قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِيفٌ﴾ بیگومان نیمه به زانیاریه کی ته و او زانیومانوه دزمانین خاک چوئن جهسته ی خواردون و چوئن رزیون و چیان به سهر هاتووه، ههموو حال و مزعو و رواوو به سهر هاتیان پش مردن و دوامردنیان لای نیمه له له و حوله حفظدا و نوسراوو ناشکراو عیانه و هیچمان لى گوم نه بووه،

ناگاداری نهینى ناو دلتانه و دزمانى چى تیدایه، نهك همر نهومنده به لکوو خودا دزمانى ناسمانه كان و زموى چییان تیدایه، همر له زمپرړه همتا مه جهره ناگاداری ههموانیانه وردو دروستى نهم بوونه و مرموى ناگا لیه.

﴿يَمُنُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَمُنُوا عَلَيَّ إِلَّا مَعَكُمْ بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَذَا كُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نهی پیغه مبهرا پتیان بلی، موسولمان بوونی خوئان مه که نه منعت به سهرمه وه، چونکه سودی نیمانه نیانه که تان بو خوئانه، به لکوو خودا منعت دهکا به سهر نیوه دا سهارمت به ووى که هیدایه تی داوون بو نیمانه نیان و ته و فقی داوون بو نه ووى قبولی نابین بکه، نه گهر راست بکهن نیوه نیمانت ان هینا بى! واته: نیوه درو دمکهن نیمانت ان نه هینا وه همر بهروالمت موسولمان بوون!

﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ بیگومان خودا ناگاداره به ههموو نهینى و ناشکراییهك له ناو نادمه میزاد، خودا ناگاداره به سهر ههموو هه لکوه و تو ناکارو رهتاریکتان دا.

کوتایی سوره تی العجرات



سوره تی (ق)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

﴿ق﴾ هیئانی نهم جوړه پیتانه له سهرمتای هندی له سورمه کانی قورئاندا چهند مانایهك دمبه خش و یچووتر مانا نه و میه: پهرومردگار ته حده دای عهرمبو و غهیری عهرمبی کردوه که بتوانن نمونه ی قورئان یان ده سورمتی به لکوو سورمتی کی شی بخنه پروو، ﴿وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ﴾ سویندم به قورئانی پر خپرو بهر مکتو و بهرزو پیروزی بى، نه تو نهی موحه ممد پیغه مبهری و رهوانه کراوی بو سهر نه و قورمیشیانه و ههموو نادمه میزادو جندوکه، ﴿بَلْ عَجَبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ فَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ﴾ به لکوو کافره کانی قورمیش سهرسام بوون له ووى که

﴿بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ مَّرِيجٍ﴾ کافر مکهانی
مهککه له راستیدا فورشان به درود خه نه وه و بپروا
به پیغه مبریه تی موحه ممد ^{۱۰} ناکه و به بی به لکه و لی
وردیو نه وه پشت له بانگه وازی نیسلامی هه لده مکه و نه وه
په یامه پیروژه رمتده مکه نه وه. نه وان دمر باره ی نیسلام
له حاله تی سمرلی شیواوی و راپایی دان، دهمیک ده لئین؛ فورشان
سیجره و محمد ساحیره، چه لیک یمن؛ فورشان شیعره و محمد
شاعیره،

﴿أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ﴾ نایا نه وه کافرانه بوجی سهیری ئاسمان ناکه
له ژور سمریانه وه چونان دروست کردو وه به بی کۆله که
رامان گرتو وه، چون نه وه ئاسمانه به رفراوانه؛ که هه خودا
دمزانی چه نه وه چۆنه به بی درزو کون و که له به ره، دمه سهیری
بکه و بیر له دمه سه لاتی خودا بکه نه وه.

﴿وَالْأَرْضُ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَلْبَنَّا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ﴾ هه روه ها بوجی نه وانه سهیری زموی ناکه و لی
وردنابنه وه بزانی ئیمه چون رامان خستوه به رفراوانمان
کردوه، کیومان له سه ر داکوتا و بۆ نه وه ی جم و جول و له رزه
به دانیشتوانی سه ری نه کا، نه یانه ه ژین و رایان نه ته ه قینی
گیانه له به ران له سه ری هه ست به نازامی بکه و. نه مجار بۆ
ناروانن ئیمه له سه ر زموی چون نه وه هه مو و دارو درخت و
گیا و گول و گولزاره مان رواندو وه دیمه تی زمویمان پی
رازان دۆته وه، له هه مو و جوړیک نیرو میمان تیدا خولقاندون،
﴿تَبَصَّرَ وَذَكَرَ لِكُلِّ عَبْدٍ مُبِيبٍ﴾ بۆ رینمای نیاده میزاد بۆ
نه وه ی به نده گه راوه تۆبه کارمکان، تییان رامین و بیران لی
بکه نه وه، و زیاتر ئیمانیان به هیز بی و پتر خودا به رستی
بکه و. ﴿وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبَارَكًا فَأَلْبَنَّا بِهِ حَبَّاتٍ وَحَبَّ
الْحَبِّ﴾ با نه وه خه لکه له دمه سه لات و توانایی ئیمه
وردیبنه وه، بپروانن چون ئیمه له به رزاییه وه ناویکی به ر هه رو
به ر مکه تمان باراندو وه، به وه دارو درخت و رومکان رواندو وه،
باغ و نزارمان پیک هیناوه، دانه و پله و به روبومی جیا جیامان
پی هیناوته دی، دانه و پله نیوه دمیچینن به باران به ده گا و
دوایی دمی دورونه وه و دمی که نه بژیو .

﴿وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ﴾ هه روه ها به ناو
دارخورمامان رواندوه که ده بیبنن چه ند به رزو جوانه،
میوه که ی زۆرو چین چین له سه ر یه ک ده که وی.

﴿رِزْقًا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيِّتًا كَذَلِكَ الْخُرُوجُ﴾ بۆ نه وه
ببیته رزق و رۆزی بۆ به نده مکه نه، سوپاسی به رومردگاریان
بکه و له سه ر نه وه نازو نیعمه تانه، ئیمه به و بارانه ولاتی
مردو و روت و سوتنه مه رۆ زیندو و ده مکه ی نه وه، گیا و گزو دارو
دره ختی تیدا دمی وینن، هه ر به و جوړمش نیوه ی ئاده میزاد
دوای مردن زیندو و ده مکه ی نه وه .

﴿كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّسِّ وَكُودُ. ۱۳ وَعَادُ
وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ لُوطٍ. ۱۴ وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمُ تُعِ كَذَّبَ
الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعِيدُ﴾ له پیش هور میشییه کاندای زور گه ل و
نه ته وه ی تر هاتنی قیامه تیان به درو خسته وه خودا تۆله ی لی
ستاندو و له ناوی بردو و، قهومی نوح (نوح) یان
به درو خسته وه، خودا به توفان له ناوی بردن، قهومی فیرعه و
په یامی موسایان رمتکرده وه له دمی زادا خنکاندمانن. ﴿أَصْحَابُ
الرَّسِّ﴾ نه وه خیله یه که له سه ر بیرکی هه لته چنرا و له ولاتی
یه مامه نیشته جی بو و نازه لدار یان دمکرد، بتیان
دمه رست. هه ندیکیش پییان وایه نه وه گه له (اصحاب
الآخود) ن به رومردگار نه م خیل و قهومی نه مودو نه هلی
مه دیه و ﴿أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ﴾: که قهومی شوعه یب بو و
له سه ر ئیمان نه هی نانیان، به نا له و گر مه له ناوی بردن،
هه روه ها قه و می عاد که گه لی هود بو و به ر شه های
به شیدمت، گه لی (لوط) به ر شه های به هیزو به ردمباران و
رۆجوونی زموی له ناوبران. قارو و دارو ده سته که ی به زه وی دا
رۆجو و نه وه وتیتران، هه مو نه وه گه ل و نه ته وه پی شینانه
سهر پیچیان کردو په یامی پیغه مبه ر مکه انیان رمتکرده وه، خودا
هه ر شه ی خوی هی نایه دی و له ناوی بردن.

﴿أَفَعَيَّنَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ فِي لُبْسٍ مِنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ﴾ نایا
ئیمه که له سه ر متادا ئاده میزادمان دروست کرد، یان ئیمه: که
له سه ر متادا بو و نه وه رمان هی نایه وجود، پیوه ی ماندو و
بوین؟ نه خیر هیج ماندو و بو و نی که مان به خۆمانه وه نه دی زور

بهسانایی دروستکردنی یه که میجارمان نه انجام دا، نه دی چون
نیچه ناتوانین دوی مردنی نادمیزاد جاریکی تر زیندویان
بکهینهوه؟

﴿۱۶﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَتَعْلَمُ مَا تُوَسَّسُ بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ
إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ ﴿۱۷﴾ واته: سویندم وایی نیچه نادمیزادمان
به دیهیناوه هه موو کاروباریکی دزمانین چونه و چون نیه،
ته نانت نهو خه تهره و خه لانه ی به دلیدا دین له نیچه
شاروه نین و زور به باشی ناگامان لیته تی، نیچه له رگی لاملی
خوی لئی نزیکتین، چون ناگاداری نهینی و خه تهری ناو دلی
نین؟ نیبنو که شیر دهه رموی: مانای ﴿وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ
حَبْلِ الْوَرِيدِ﴾ نه و میه فریشته ی خودا له رگی لاملی
نادمیزاده که خوی لئی نزیکتین، هه موو چاکه و
خرابه یه کی دمنووسن و هیچیان لئی فهراموش نابی .

﴿۱۷﴾ إِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيَانِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ ﴿۱۸﴾ واته:
نیچه له نادمیزاد له رگی لاملی نزیکتین لهو کاته دا دوو
فریشته ی چاودیر به سه ریه وه له راست و چه پیه وه گوشتاری
دمبیستن و کرده وهی دمبین و تواماری دهکن، فریشته ی لای
راستی چاکه کانی توامار دهکا و فریشته ی لای چه پی
خرابه کانی دمنووسی، ﴿مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ
عَبِيدٌ﴾ هیچ و ته یه کی له دم دمرناچی نیلا فریشته
وانا مادهاشه به لایه وه و دمنووسی، فریشته ی لای راستی
چاکه کانی دمنوسی و فریشته ی لای چه پی خرابه کانی توامار
دهکا، هه موو ته و سرتو و جم و جولیکی کۆنترۆله و توامار
دهکری. ﴿۱۹﴾ وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ

تَجِدُ ﴿۲۰﴾ نیش و نازارو تهنگ و چه له مه ی مردن هات و په خه ی
گرتن و تاساندنی نه و کاته هه موو مرقفیک بوی دمرده که وی
که نه و هه وال و واده و لئانه ی پیغه مبه رکان رابان که یاند
بوو دمر بامری زیندوبوونه وه و حیساب و لیکۆلینه وه و هه شرو
نه شرو به هه شت و دۆزه خ هه موو هه قن و هیچ گومانیکیان
تیدا نیه، نا نه و مردنه یان نه و هه ق و راستی به نه و میه: که
تۆ نه ی نادمیزاد خۆت لئی گیل ده کردو لئی هه لدهاتی،
به هه ندت نه ده گرت و بایه خت پی نه ده دا .

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَتَعْلَمُ مَا تُوَسَّسُ بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ
مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ ﴿۱۶﴾ إِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيَانِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ
﴿۱۷﴾ مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَبِيدٌ ﴿۱۸﴾ وَجَاءَتْ سَكْرَةُ
الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ ﴿۱۹﴾ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَلِكَ
يَوْمَ الْوَعِيدِ ﴿۲۰﴾ وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ ﴿۲۱﴾ لَقَدْ
كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ
﴿۲۲﴾ وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَى عَيْنِي ﴿۲۳﴾ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ كُلُّ كَفَّارٍ
عَبِيدٌ ﴿۲۴﴾ تَتْلُو الْخُبْرَ مَقْرُونٍ ﴿۲۵﴾ الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا
مَآخِرًا لِقِيَاءِ الْعَذَابِ الشَّدِيدِ ﴿۲۶﴾ قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْغَيْتُهُ
وَلَكِنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿۲۷﴾ قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيْهِ وَقَدْ قَدَّمْتُ
إِلَيْكُمْ بِالْوَعِيدِ ﴿۲۸﴾ مَا يُبَدِّلُ الْقَوْلَ لَدَىٰ وَمَا أَنَا بِظَلَمٍ لَّعَبِيدِ ﴿۲۹﴾
يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأَتْ وَنَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ ﴿۳۰﴾ وَأَنزَلْنَاهُ
الْجَنَّةَ لِلنَّفِثَيْنِ عَرَبِيدٍ ﴿۳۱﴾ هَذَا مَا تَدْعُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيفٍ
﴿۳۲﴾ مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ الْعَلِيمَ ﴿۳۳﴾ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ ﴿۳۴﴾ ادْخُلُوهَا
يَسْلَمٌ ذَلِكَ يَوْمَ الْخُلُودِ ﴿۳۵﴾ لَمْ يَأْتِ شَاءٌ مِنْ رَبِّهَا وَوَلَدَيْنَا مَزِيدٌ ﴿۳۶﴾

﴿۲۰﴾ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَلِكَ يَوْمَ الْوَعِيدِ ﴿۲۱﴾ فوو کرا به که پرمانی
صوردا بو زیندوبوونه وهی قیامت نه و کاته کاتی که سهخت و
دژوارو ترسناکه، نه وه نه و رۆژه یه: که خودا هه رده ی پی
له بهنده کانی کردوه، کافرمانی پی ترساندوه که نادمیزاد
زیندوبوونه وه له گۆرمانیان هاتنه دمری نه مجار راپیچی
سارای مه حشر دهکری.

﴿۲۱﴾ وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ ﴿۲۲﴾ هه ر که سی بو
سارای مه حشر فریشته یه کی له ته کدایه کیشی دهکا و
فریشته یه کیشی له که لایه شایه ته به سه ریه وه جا نه و کاته
به نادمیزاده بی باور دهکان دهگوتری، یان به هه موو
نادمیزادیکی چاک و خراب دهگوتری.

﴿۲۲﴾ لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ
الْيَوْمَ حَدِيدٌ ﴿۲۳﴾ بیگومان تۆ بی ناگابوویت له هاتنی نه و رۆژه
وه کوو پیویست تویشوت بو نه خستوه، نیستا واپه رده مان
له سه ر لادای و حه قیه ته ت بو دمر که وت هه موو شتیکت بو

ناشکرا بوو، دسا بروانه و ناكامی کرده و دکانی خۆت ببینه،
نه مړو چاوت تیزمو باش شته کان دمبینی! راستیت بو
د مرگه ووت.

﴿۲۳﴾ وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَيَّ عَتِيدٌ ۖ ئەو فریشتهی که ئه رگی
را بېچ کردنی کافر ده که له ئه ستویه یان ئەو فریشتهی شایه ته
به سه ریوه، ده لئ: ئەی ئاده میزاد نه و تا نامه ی کرده و دکان
لامه و نامادیه چت کردووه به بئ زیادو که م تۆمارکراوه .

﴿۲۴﴾ أَلْقِيَا فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيدٍ ۖ تور بدمنه ناو ناگری
دۆزه خه وه هه موو نه وانه ی له ژیا نی دنیادا کافرو سه ر ه ق و دژ
به هه ق بوون هاوه لیا ن بۆ خودا دانا وه پیغه مبه ریا ن به درو
خستوته وه ..

﴿۲۵﴾ مَتَاعٍ لِلْآخِرِ مُعْتَدٍ مُّرِيبٍ ۖ و پرای نه و ه ش چروک و ده ست
قوچا و بوون، زه کاتیا ن نه دا وه خپرو سه ده قه یا ن نه کردو وه
صیله ی ره حیا ن به جئ نه هیا وه، نه یا نه ی شتوه که سا نی دیکه
نیما ن به ی ن و چا که کاربن، ده ست در یژیکا رو زما ن پیس و
سته مکارو سنور به ز ی ن و خرا په کار بوون.

﴿۲۶﴾ الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَأَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ ۖ
ئەو کافره ی هاوه لی بۆ خودا دا ده نا، ده له تو له ی ئەو تا وانه ی
بیخه نه ناو کو شنه دهر ی ن سزا وه.

ئهمجار په روه ر دگار نی مه نیکی تری حیوا ری نیوان کافرو
شه ی تا ن نه ای ش ده کا و ده قه رمو ی: ﴿۲۷﴾ قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْغَيْتُهُ
وَلَكِنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ۖ هاوه لی بئ بروا که (شه ی تا نه که)
د ی ته قسه و ده لئ: خودا یه من لی ی بئ به ریم و گو مړا م
نه کردو وه، ئەو خۆی ناماد م باشی گو مړا یی تیدا بو وه خۆی
به نیختیا ر خۆی به تا لی به لا وه په سه ند بو وه، دژ هه ق بو وه،
بانگه وازی م کرد بۆ گو مړا بوون به پیر بانگه وازی ه که مه وه
ها ت، ئەو خۆی له به نه ده راستا ل و دلسۆزه کان نه بو و، ئەگه ر
مو خلیص و خودا په رست بوا یه من نه م ده توانی ری بازی
کوفری له دلدا شیرین بکه م، به لام ئەو خۆی ناماد م باشی
کوفرو نیلحا دی تیدا بو و بانگه وازی م کرد که و ته داوی منه وه!

﴿۲۸﴾ قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُمْ بِالْوَعِيدِ ۖ

په روه ر دگار به شه ی تا ن و کا برا ی گو مړا ده قه رمو ی: لا ی من
ده مه ده مئ مه که ن: نی ستا کاتی حیسا بو و لی کو لینه وه یه،
سه ر ده می ژیا نی دنیا به سه ر جو و، له ژیا نی دنیادا هه ر شه م
لئ کردن و له سه ر منجا می کوفرو بی دینی تر سا ندن، له سه ر
زما نی پیغه مبه ران نامۆزگاری م کردن،

﴿۲۹﴾ مَا يَدُلُّ الْقَوْلُ لَدَيَّ وَمَا أَنَا بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ۖ نه وه ی بریا م
دا وه هه ر نه وه یه هه لوه سا ندنه وه ی تیدا نیه، گو ژا نکا ری
له حو که و بریا م دانی ه و نا بی، جیم بریا ر دا وه هه ر نه وه
د ی ته جئ، بریا م دا وه به هو ی کافری بوون تا نه وه سزا ی
دۆزه ختا ن پئ بج یژم . چا رتا ن نا چا ره ده ی بی ج یژن و قو تا ر
بوون تا ن نا بی! هی چ که سیکی ش به بئ تا و ان عه زا ب نا ده م!

﴿۳۰﴾ يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلْ امْتَلأتْ وَنَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ ۖ ئە ی
مو حه مه م ده نه وه بۆ که له که ت با س بکه و بیان تر سی نه له عه زا بی
دۆزه خ، بیان تر سی نه له هه ول و کارم سا تی ئەو رو ژه ی به دۆزه خ
ده لئ ی ن: ئەر ی پر بووی له ئاده میزا دو جن دو که؟ ئەو حه مکه
تا قه م کو مه له ی تو رما ن دا نه نا و ته وه پر یا ن کرد ی دۆزه خ
د ی ته وه لام و ده لئ: جا بۆ که س ما وه بیخه نه نا و مه وه؟

﴿۳۱﴾ وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَمْرًا بَعِيدٍ ۖ به هه شت نزیک
ده کری ته وه ده راز ی ن ری ته وه بۆ خودا په رستا ن، به باشی جا ویا ن
لی ی ده ی و هه مو و نازو نیعه م تیکی ناوی ده بین، ده پړا و ان ئ
هه ر جی تییدا یه هه مووی ناوازی مه، له مو پئ ش چا و نه ی دی و وه
گو یچ که نه ی بی ستو وه ه ی چ ئاده میزا دیک به خه یالی ش په ی پئ
نه بر دو وه، فری ش ته بیان ده لئ ی ن:

﴿۳۲﴾ هَذَا مَا نَعُودُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيفٍ ۖ ئەم نازو نیعه م تا نه ی
ده ی بین له نا و به هه شتا نه وه یه: که له ژیا نی دنیاتا ن دا
له سه ر زما نی پیغه مبه ران واده و پئ درا وه، ئەم نازو نیعه م ته
نه دی ترا وه نه بی سترا وه بۆ نه وانه یه له تا و ان و کوفر
که را و نه ته وه بۆ لا ی خودا که را و نه ته وه،

﴿۳۳﴾ مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبَ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ ۖ که سی که
به غا نی با نه له خودا تر سا بی، و به نه ی نی و نا شکرا خودا ی له بیر
بووی، خودا ی نه بی نی وه بر وای پی ی بو وه، لی ی تر سا وه
به ندا یه تی بۆ کردو وه، له شو ی نیکا که س چاوی لئ نه بو وه

له ترسی خودا تاوانی نه کردووه، هرکه له چوڼی و خه لوت دا
یادی خودای کردوه چاوی پرېوون له ناو و فرمیسکی
باراندوون، به دلسوزی یو لای خودا گه راوتمه ووه و رزمه مندی
خودای له زوور هموو شیکه ووه داناوه. به دلی ساغو بڼ گمرد
به روه و روهی بومته ووه. ﴿۴۴﴾ اَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ
پرژنه ناو نه و به هه شته ووه به سه لاهه تی له عذاب و به دلیایی
له نه برانه ووهی نازو نیعمه ته کان، ترسی هیجتان نه بی هیچ
که و کورپیه ک نابین، خودا سلاوتان لی ده کاو فریشته ش
هه روا، نه و روژمی نیووی تی دا ده چنه ناو به هه شته ووه نه ووه
روژی (خلود)، روژیکه نیتر مردنی له دوا نیه.

﴿۴۵﴾ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ ههیه بو نه و
ته وواکارانه ی نه ووه باومرو کرده ووهی دونیا یان بووه، هه رچی
بیانه وئی و داوای بکه و هه رشتیک حمزیا ن لی بی و له بهر
چاویان جوان بی و په سمندی بکه ن په کسه ر بویان ناماده یه،
هیچ پیوه ی مانده و نابین .. نیعمه تی زیاده شمان لایه پییان
دبه خشین که له ووه پی ش نه یان دی ووه به خه یالیش به سه ر
دلیاندا رانه بوردووه نه ویش بریتیه له بینینی په رومردگار.

﴿۴۶﴾ وَكَمْ اَفْلَحْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ اَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي
الْبِلَادِ هَلْ مِنْ مَّجِيسٍ ؟ زور گهل و نه ته ووه مان له پیش نه و
کا هره سه ر په قانه دا له نا و بردووه نه وان زور له م قورمیشیانه
زورتر و به هیزتر و دسه لاتدار تربوون، شوین ده ستیان
له زه ویدا کاریگه رتر و زورتر بوو، بازرگانی و بیناسازی و
گه شت و گوزاریان له مان زورتر و پیشکه و توتر بوو.. نایا
توانیان له چنگ عه زابی سه ختی خوا رزگاریان بی؟ نایا
توانیان پیچه وانه ی هه زاو هه دمری خودا بجوئینه ووه؟ نایا نه و
مال و سامانه ی کویان کردبوه ووه فریایان که ووت؟ عه زابی
خودای لی رمت کردنه ووه؟ نه خهیر، ﴿۴۷﴾ اِنْ فِيْ ذَٰلِكَ لَذِكْرٌ
لِّمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ اَوْ اَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ بیگومان
له گپړانه ووهی سه رگوزمشت و چیروکی گهل و نه ته ووه
پیشینه کان دا هه روه ها له و هه مو ناداب و ناموزگاریانه ی
ناپراسته تان ده کړی و گراوه له م سورمه ووه له سورمه کانی
پیشوودا په ندو عیمرت ههیه بو که سانی ک دلیان وشیار بی و
عقل و هوشیان هه بی، وردبینه ووه

وَكَم اَفْلَحْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ اَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي
الْبِلَادِ هَلْ مِنْ مَّجِيسٍ ﴿۴۶﴾ اِنْ فِيْ ذَٰلِكَ لَذِكْرٌ لِّمَنْ كَانَ
لَهُ قَلْبٌ اَوْ اَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ﴿۴۷﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا
السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ اَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا
مِنْ اَلْغَمِ ﴿۴۸﴾ فَاَصْبِرْ عَلٰٓى مَا يَقُولُوْنَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ﴿۴۹﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ
وَادْبَرَ النُّجُودِ ﴿۵۰﴾ وَاسْبِحْ يَوْمَ الْاُثْنَيْنِ وَمَا الْاُثْنَيْنِ وَمَا الْاُثْنَيْنِ
﴿۵۱﴾ يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ ﴿۵۲﴾ اِنَّا
نَحْنُ نَحْيِ الْحَيٰٓةَ وَنُثَبِّتُ لَآلِهِنَا الْمَصِيْرَ ﴿۵۳﴾ يَوْمَ تَشَقَّقُ الْاَرْضُ
عَنُّهَا سِراَعًا ذَٰلِكَ خَشَرٌ عَلَيْنَا يَسِيْرٌ ﴿۵۴﴾ نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَقُولُوْنَ
وَمَا اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذِكْرٌ بِالْقُرْءَانِ مَن يَخَافُ وَيَعْبُدُ ﴿۵۵﴾

سورة القدر

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

وَالَّذِيْنَ نَزَّلَ ذُرُوْا۟ٓءًا ۙ فَاتَّخِذُوْا۟ وَقْرًا ﴿۱﴾ فَالَّذِيْنَ نَزَّلَ ذُرُوْا۟ٓءًا ۙ
فَالْمَقِيْصَتِ اَمْرًا ﴿۲﴾ اِنَّمَا تُوْعَدُوْنَ لَعْنٰتٍ ﴿۳﴾ وَلَٰٓئِذَا لَوُفُوعُ ﴿۴﴾

بفکړن و بیر له نا کام و سه رمنجام بکه نه ووه، که سیک به م
سه رگوزمشت و په ندو ناموزگاریانه ووه و ش خو نه یه ته ووه،
له ناو چوون و سه رمنجامی گهل و نه ته ووه پیشینه کان
وه خه بهری نه هینی نه ووه دلی مردووه یان هه ر دلی نیه!

﴿۴۸﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ اَيَّامٍ وَمَا
مَسَّنَا مِنْ اَلْغَمِ ﴿۴۹﴾ بیگومان نیمه ناسمانه کان و زموی و نه ووهی
تیایان دایه و له ناویان دایه له ما ووهی شه ش روژدا یان له شه ش
قو ناع دا دروستمان کردون و هیچ مانده و بونیگمان پیوه
نه دیوه.

﴿۴۹﴾ فَاَصْبِرْ عَلٰٓى مَا يَقُولُوْنَ ۖ ئه ی پیغه مبهری خو شه ویست!
خو پراگر به له بهرام بهر موشریکه کان دا، بهر مکر دنه ووهی
په یامه که مت له لایه ن نه وانه ووه دلگران مبه، هه روه ها گرنگی
مه ده به قسه ی بی بناغو هه لمت و په لته تی جوله که کان که
ده لین، خودا ناسمانه کان و زموی له شه ش روژدا به دیه یان و
سه رمتا روژی په ک شه ممه و له روژی هه یی دا ته وای کردون و

دمبی و ئەوانیش بەگورجی لەگۆرمەکانیان دێنە دەرەوە و راپنجی ساری مەحشەر دەرکێن و بەپەلە بەرمو پووی بانگ دەر دەرۆن، ئەو زیندووکردنەووەو حەشرو نەشرە بەلای ئێمەووە ئاسانەو هیچ ئەرك و ماندوو بونیکی پێوە نابینن،

﴿^{۴۵} نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ﴾ ئێمە زۆر باش دزانین موشریکەکان چی دەڵێن، ناگامان لێیە بەیامەگەت رەت دەکەنەووەو ئینکاری زیندووونەووەو تاک و تەنهای خودا بەکەن، تۆ ئەو پێغەمبەر زۆرت بەسەر ئەوانەووە نیه، ناتوانی بەتۆپزی ئیمانیا ن پێبەینی، ئەتۆ راگەیانندت لەسەرە، ئیمە حەق و حیسابیان لەگەڵ دەکەین. ﴿^{۴۶} فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَعِيدِ﴾ ئەو پێغەمبەر ئەتۆ بەم قورئانە پێرۆزە ئامۆژگاری بەکو و بەیامی خۆت رابگەیهنە، جا ئەوانەو دێان زیندوو ترسی خودایان هەیه پەند ئامیز دهن و بەپەر بانگەوازییەکەتەو دێن، ئەوانەش کەهیچ شتێک کاریان تی ناگا، تەنانەت ئایەتەکانی قورئانیش دێان راناجەڵەکی ئەر سوورن لەسەر گوفر و ئیلحادی خۆیان، کۆلیان پێوە هەلمەگرمو خەفەتیا ن بۆ مەخۆ ئێمە لەعۆدەیان دێن و حیسابیان بۆ دەکەین.

کۆتایی سورەتی ق



سورەتی (الذاریات)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

﴿^۱ وَالذَّارِيَاتِ ذُرْأً﴾ سویند بەو (با) بەهیزی خشت و خۆل و هەر شتێک شیاوی رافراندن بێ هەلدەگری و بە گەردوندی بلای دەکاتەووەو یاسای (جاذبیه)ی زەوی دەرکێن.

﴿^۲ فَالْحَامِلَاتِ وِقْرًا﴾ سویند بەو هەورانەو بارانی زۆر هەلدەگرن و باریان قورسە، ﴿^۳ فَالْجَارِيَاتِ يُسْرًا﴾ سویند بەو کەشتیا نەو بەئاسانی بەو بارە گرانەو لەسەریانە بەناو دەریادا دێن و دەجن.

﴿^۴ فَالْمُقَسَّمَاتِ أَمْرًا﴾ سویند بەو فریشتانەو رزق و رۆزی و باران دابەش دەکەن، فریشتە هەریەکەیان کار و فرمان و ئەرکی سەرشانێ جودایە، حەزەرەتی جوبرائیل تایبەتە

رۆژی پشووی داووەو نیستراحتی تەواوی کردووە. ئەمە قەسەیکی بێ سەرو بەرمو هیچ بەلگەیکە لەسەر نیه. ﴿^۵ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ. ۶۰ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَأَدْبَارَ السُّجُودِ﴾ ئەتۆ ئەو پێغەمبەر! بەردەوام تەنزیهی خودا بەکە بەمێن خەوش و بێعەیبی بزانه، هیچ کەم و کورپیەکی پال مەدە هەمیشە سەرگەرمی حەمد و سوپاسی بە، بلی: (سبحان الله و بحمده) گاتی بەیانی و دەمی عەسرو هەندێ لەشەو ئەم وێردە بخوێنە.

﴿^۱ ۱۰۰ وَاسْمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادُ مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ﴾ ئەتۆ ئەو پێغەمبەر! گوێ رابگرە بۆ ئالەو گرمەو هاتنی قیامت (نفخه)ی دووهم: گەنيسرافیل فوو دەکا بەکەرمانی صورداو بانگ هەلدەداو هەموو کەس دەی بیسی، پێیان دەلی: رابن بۆ حیساب و لیکۆلینەو، ئیتر هەموو ئادەمیزاد تیکرا لەگۆرمەکانیان رادەبن و بەرمو ساری مەحشەر دەرکێن و لەو دەرگەتە پان و فراوانەدا کۆدەکێنەووەو بۆ حەق و حیساب .

﴿^۲ ۱۰۰ يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَلِكَ يَوْمَ الْخُرُوجِ﴾ ئەو رۆژی کە دەرگەو کەرمانی صور دەرکێن کە روداویکی هەقەو گومان لەپەیدا بوونیدا نیه، ئەو رۆژە رۆژی زیندووونەووەو رۆژی هاتنەدەرگەووەو لەگۆر، رۆژی لیکۆلینەووەو هەق و حیسابە، رۆژی لێک جیاکردنەووەو چاک و خراپەیه، رۆژی وەرگرتنەووەو سزاو پاداشە .

﴿^۳ ۱۰۰ إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَإِنَّا لَمَّصِيرٌ﴾ ئێمە لەدونیادا ژیا ن دەرکێن و لەقیامت دا مردوو زیندوو دەکەینەو، لەدونیادا زیندوان دەرکێن کاتێک تەمەنیا ن تەواو دهن، ئەو تەنھا بەئێمە دەرکێ بۆ ئێمە کاریکی ئاسانەو کەسی تر شەرکمان نیه، کەس نیه بتوانی هاو بەشیمان بەکا یان هەر بۆ خۆی بیکا، سەرئەجام گەرمانەو هەموو شتێک بۆ لای ئێمەیهو هەموو ئادەمیزاد دێنەووەو بۆ لای ئێمەو ئێمە حەق و حیسابیان لەگەڵ دەکەین هەرکەسە بەگوێرەو کردەوکانی سزاو پاداشتی خۆی وەرگرتنەووەو چاکە بەچاکەو خراپە بەخراپە.

﴿^۴ ۱۰۰ يَوْمَ تَشَقَّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ذَلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ﴾ سەرئەجام گەرمانەووەو بۆلای ئێمەیه ئەو کاتەو زەوی شەق

به هیئانی سرورش بُو پیغهمبه ران، میکانیل تایبته به
به دابهشکردنی رزق و رۆزی به سمر زینده و مراندا، نیسرافیل
نهرکی هوو گردنی به که رهنای صوردا له سمر شانه. عیزرائیل
گیانکی شانی زیندوانی له نه ستویه. ﴿۹﴾ **إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٌ**
وَإِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ ﴿۱۰﴾ نهوی وادعتان بی دراوه له سمر زمانی
پیغهمبه ران که بریتیه له زیندوبونه و هوو حهشرو نه شر.
پاداشدانه و هوو تۆله لی ستاندن شتیکی پهیدا بومو هیچ گومان
له پهیدا بونی د نیه. ﴿۱۱﴾ **وَالسَّمَاءُ ذَاتِ الْحُبُكِ** ﴿۱۲﴾ **إِنَّمَا لَقِي قَوْلٍ**
مُخْتَلِفٌ ﴿۱۳﴾ **يُؤْفَكُ عَنْهُ مَنْ أُفِكَ** ﴿۱۴﴾ سویند به ناسمان که خاوه
جوانی و شکومه نندیه یان سویند به ناسمان که نهو هه موو
نه ستیره مانگو خۆرهی پێدا دین و دهجن، ریگاوبانی قایم و
هۆلی نه ستیره کانی تیدایه، قایم و پتهو و رخته یه، مه لایین
ساله دروستکراوه و بی کۆله که راوستاوه و شوینتیکی
نهر و خاوه. نیوه نهی هورمیشیه کان له بیرو باومریتیکی
چه واشه دان، قسه و بریارتان بی سهرو به ره و هیچی به سمر
هیچه وه نییه، بیرو بو چونتان دمر باره ی قورشان و پیغهمبه
نابه چی و خه یال و گومانه. ﴿۱۵﴾ **قِيلَ الْخَرَّاصُونَ** ﴿۱۶﴾ **الَّذِينَ هُمْ**
فِي غَمَرَةٍ سَاهُونَ ﴿۱۷﴾ به درو خه ره و مه کان به هیلاک چون، هه وتان،
به دبسه خت و چارمیش بوون، نهوانه ی له بی هۆشی و
نه زانیان، دمر باره ی قیامت هه رچی دمیلین: به گومان و
تهخمینه، له زه لکاوی کوفر دا ده تلینه وه، بی ناگان له راستی و
به لگه ی یه قین، شک و گومان یان هه یه لهو رۆزی قیامته ی
به ره و بروی دهجن. به گالته و هه شمهری کردنه وه ﴿۱۸﴾ **يَسْأَلُونَ**
أَيَّانَ يَوْمَ الدِّينِ پرسیار له پیغهمبه ره ده کهن ده تلین: نه وه
قیامت که ی دئ؟ واته: به درو ی دزمان و پئیان وایه
زیندوبونه وه هه ر نیه. نهی موحه ممه د پئیان بلئ: ﴿۱۹﴾ **يَوْمَ**
هُمْ عَلَى النَّارِ يُقْتَنُونَ ﴿۲۰﴾ قیامت نهو رۆزه یه که نهوان به ناگری
دۆزه خ سزا دمه درین، له سمر لیواری دۆزه خ راده گیرین و دوایی
تور دمه درینه ناوی و دمه سوتیندرین. نه مجار پئیان ده گوتری
﴿۲۱﴾ **ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ** ﴿۲۲﴾ سزای خۆتان به چیزن، دمه بخۆن و نه وه
دمه ردتان بی ﴿۲۳﴾ **هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَفْجِلُونَ** ﴿۲۴﴾ نه مه نهو
عه زابه یه: که په له تان له هاتنی ده کرد له دونیادا برواتان بی
نه بوو بویه به گالته وه په له تان له هاتنی ده کرد.

وَالسَّمَاءُ ذَاتِ الْحُبُكِ ﴿۷﴾ **إِنَّمَا لَقِي قَوْلٍ مُخْتَلِفٌ** ﴿۸﴾ **يُؤْفَكُ عَنْهُ مَنْ**
أُفِكَ ﴿۹﴾ **قِيلَ الْخَرَّاصُونَ** ﴿۱۰﴾ **الَّذِينَ هُمْ فِي غَمَرَةٍ سَاهُونَ** ﴿۱۱﴾
يَسْأَلُونَ أَيَّانَ يَوْمَ الدِّينِ ﴿۱۲﴾ **يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُقْتَنُونَ** ﴿۱۳﴾ **ذُوقُوا**
فِتْنَتَكُمْ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَفْجِلُونَ ﴿۱۴﴾ **إِنَّ الشَّاقِينَ فِي جَهَنَّمَ**
وَعِیُونَ ﴿۱۵﴾ **لَا يَذِیْنُ مَا مَالَهُمْ رِيْتُهُمْ كَانَ قَبْلَ ذَلِكَ مُحْسِنٌ**
﴿۱۶﴾ **كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ** ﴿۱۷﴾ **وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ**
﴿۱۸﴾ **وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ** ﴿۱۹﴾ **وَفِي الْأَرْضِ مَلَكُوتٌ**
لِّلْمُتَّقِينَ ﴿۲۰﴾ **وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ** ﴿۲۱﴾ **وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ**
وَمَا تُوعَدُونَ ﴿۲۲﴾ **فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ بِّذِلِّ مَا أَنْتُمْ**
تُعْطِقُونَ ﴿۲۳﴾ **هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ صَيْفِ بْنِ مَالِكٍ الْمَكْرُمِ** ﴿۲۴﴾
إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلِّمْ عَلَيْنَا قَالِ سَلِّمْ قَوْمٌ مُّشْكِرُونَ ﴿۲۵﴾ **فَرَأَى لَمَكٌ**
أَعْمَى ﴿۲۶﴾ **فَجَلَّ يَعِجْلِي سَمِينٌ** ﴿۲۷﴾ **فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ**
﴿۲۸﴾ **فَأَرْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَحْزَنْ وَبَشِّرْهُمْ بِعَلَمِ اللَّهِ**
﴿۲۹﴾ **فَأَقْبَلَ بَعْثُهُمْ فِي صَرْفَصِكَ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ**
﴿۳۰﴾ **قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ** ﴿۳۱﴾

﴿۱۵﴾ **إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعِیُونَ** ﴿۱۶﴾ **لَا يَذِیْنُ مَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ** ﴿۱۷﴾
بیگومان نهوانه ی ته قوای خودایان کردوه، خۆیان، پابه ندی
فه رمان و جله و گیریه کانی په ره و مر دگار بوون، نهوانه رۆزی
قیامت له ناو باغو و باغاتی به هه شتدا: که سه رچاوه و کانیوای
جوان و رهنگینیان تیدایه ده گوزمرینن. هه رچی
په ره و مر دگاریان پی ی به خشیون به ره زمانه نندییه وه وری
ده گرن، هه رکه سه به به شی خۆی رازییه. دلخۆشن به وه ی
پئیان دراوه. ﴿۱۸﴾ **إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُحْسِنِينَ** ﴿۱۹﴾ چونکه
بیگومان نهوان له زیانی دونیایان دا خاوهن باومر بوون
به دلخۆزی خودا په رستی خۆیان نه نجام داوه. ﴿۲۰﴾ **كَانُوا قَلِيلًا**
مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ﴿۲۱﴾ نهوانه له دونیادا به شه و کهم
دمه ووستن و زۆربه ی کاتی شه ویان به نو یژ کردن و
خودا په رستی و یادی په ره و مر دگاریان به سمر بر دوه و.
﴿۲۲﴾ **وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ** ﴿۲۳﴾ له گۆتایی شه ودا دوا ی
شه و نو یژو عیبادته ی جوړا و جوړ تۆبه و نیستی غفاریان ده کرد،
نزاه پارانه و میان نه و بوو دمیانگوت: خودایه لیمان خۆشبه،
ره ممان پی بکه، نه و منده له خودا تر سن زۆربه ی شه و

خهفهو هیج گومانیکى تیدا نیه. قیامت دیته دى و هیج شك و گومانتان تیدا نهی. و هكو چۆن شك و گومانتان نیه لهناخوتن و قسهی خۆتان كه دهیكهن. چۆن ئیوه لهقسهکردنى خۆتاندا گومانتان نیه لهو ههوالانهی پیتان راگهیهنرا گومانتان نهی. ﴿^{۲۴} هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِينَ. ^{۲۵} إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ﴾ نایا سهرگورشتهی میوانهکانی (ئیراهیم) ت پی گهییوه؟ چیرۆکی نهو فریشتانهی نیردرابون بۆ لهناوبردنی ههومی لوطو لهریگایاندا لایان دایه مائی ئیراهیم، هیجی لی دهمانی؟ کاتیک نهو فریشتانه بهگوپهری ئوصول و عادت لهسر شیوهی ئادهمیزاد جوونه مائی ئیراهیم و سلاویان لی کرد، ئیراهیم ولامی دانهوو وتی: سلاو لهسر ئیوه بی، ئیوه کهسانیکن لهوپییش ناسیاییمان نهبووو نازاتم کین و چ کهسیکن، خۆتانم پی بناسین. ﴿^{۲۶} فَرَاغَ إِلَى أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ. ^{۲۷} فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ﴾ خیراخوی لهمیوانهکانی دزیهووو چوو بۆلای مال و خیزانی فهرمانی دا بهئامادهکردنی خواردنی باش بۆ میوانهکان. هیندهی پی نهچوو گوڵکهلهیهکی فهلهویان سهربری و گوشتهکهی برژیندراو ئامادهکرا، ههزرمی ئیراهیم هینایه بهردم میوانهکان بهپیزموه فهرموی کردن و خواردنی لی نزیک کردنهوه: که میوانهکان دهستیان بۆ خواردنهکه نهبرد، ههزرمی ئیراهیم ودهنگ هات و وتی: نهوه بۆ ناخۆن؟ خواردن بۆ ئیوه ئامادهکراوه کهچی ئیوه دهستی بۆ نابهن! ﴿^{۲۸} فَأَرْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً﴾ که رویان لهخواردن نهکردو دهستیان بۆ نهبرد لهدی خوی دا ترسیکی لی پهیدا بوو، چونکه نان نهخواردن و خۆگرتنهوی میوان لهخواردن لهمالی خانهخویدا ئامازهی خیری تیدا نیهو چاومروانی ناشتی لی ناکری. ﴿^{۲۹} قَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشِّرْهُ بِلَإِمٍ عَلِيمٍ﴾ فریشتهکان به(ئیراهیم) یان گوت مهترسه، ئیمه فریشتهین نیردراوین بۆ لهناوبردنی گهل لوط. له ههمان کاتدا مزگینیان پی دابهوه که کورپکی زاناو ئاغری دهریتتی. نهویش ههزرمی ئیسحافه، ﴿^{۳۰} فَأَقْبَلَتْ امْرَأَتُهُ فِي صَرَةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ﴾ خیزانی ئیراهیم،

خهریکی خودا پهرسیین کهچی: که دهگهنه بهرمهیهان دهست دهگهنه پارانهووو تۆبهو ئیستیغفار، وکوو نهوه تاوانیان کردبی، ئهمهش دابو نهریتی ئادهمیزادی رهوشت بهرز، باشترین دیاریی دهینیی و کهچی بهکهمی دهمانی، چروک و دل پیس بهپنجهوانهوهیه، کهمترین شت دهینیی، کهچی منهتی زۆر دهکا. ﴿^{۳۱} وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ﴾ بهشیک لهمال و سامانیان دمهخشن بهههزارو بینهوایان. (سائل) واته: سواکمر، (محروم) نهو کهسهیه ههزارو روی نایه سوا بکاو خهشکیش نازان: که ههزاره تایارمهتی بدن. ﴿^{۳۲} وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِّلْمُوقِنِ﴾ لهدیاردهکانی زموی دا نیشانهی جۆراوجۆر هه بۆ کهسانیک باومریان بهتاک و تهناهی خودا ههیی، نهو نهستیهری ئیمه لهسهری دهژین نمایشگایهکی گهوره و سهیرو سهمهیه بۆ نیشانهکانی ههپونی خوداو دهسپهنگینی و کارسازی پهرومردگار، نمایشگایهکه تا ئیستا کهمی لی نیشان دراوه، رۆژانهو سالانه شتی تازمههلاهی دهمدهکهوی، ﴿^{۳۳} وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ﴾ لهخودی خۆتاندا نایهتی جۆراوجۆر ههمن لهسر تاک و تهناهی خوداو راستیی پیغههمبهریهتی و حهقیقهتی نهو پهیامهی هیناویانه. نهوه بۆچی بهچاویکی وردبینانه سهیری بوونهوهر ناکهن؟ بۆچی لهخۆتان ورد نابنهوه؟ ههتا نهو دیاردانه بکهنه بهلگه لهسر تاک و تهناهی پهرومردگار، دلنیاپن نهو بونهوهر بهصودفه نههاتوته دی، ﴿^{۳۴} وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ﴾ لهناسمانهوه مهزندهی چۆنیهتی و چهندیتی رزق و رۆزی ئیوه دهکری. ههر لهناسمانهوه وادهی خیر و ههپهشهی سزاتان لی دهکری، لهویوه، دیاری دهکری کئ بهههشتیهو کئ دۆزهخیه، کئ شیاوی پاداشتی باشه و کئ شیاوی سزای دۆزهخ، لهناسمانهوه باران دهماری و رزق و رۆزی ئیوه پیک دینیی، ﴿^{۳۵} قُورَبَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَا أَنَّكُمْ تَنْطِقُونَ﴾ سویند بهخودای ناسمان و زموی نهووی لهو نایهتانهدا پیتان راگهیهنرا ههفهو هیج گومانیکى تیدا نیه، نهووی که وادمتان پی دراوه دهمباردی قیامهت و زیندوبونهووو حیساب و لیکۆلینهوه لهقیامهتداو دابین کردنی رزق و رۆزی لهدونیدا

زیندموهر لسه‌ری جیگیرین، ئیمه زۆر باشمان کردوه به‌یشکە تیدا ژیان، ﴿وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ لهه‌موو صنضو رمگەزێک نێرو میمان به‌دییه‌ناوه، دوو شتی لێک جوداوازو دژ به‌یه‌کمان هیئاومه‌دی، (نێرو می، ساردو گهرم، تالو شیرین، سپو و پش، نهرمو و رمق، شه‌وو رۆژ، ئیمان و کوفر، مردن و ژیان، خێرو شه‌ر، به‌هه‌شت و دۆزمخ.... هتد.) ئەمانه هه‌موو به‌لگه‌ی ئەهون: که خودا تاک‌وته‌نهایه و خاومنی دمه‌لاتی ره‌هایه. کهوابێ ﴿فَقِرُّوا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ لَذِيرٌ مُبِينٌ﴾ ههرچی زوه په‌نا بۆ خودا به‌رن، ملکه‌جی و به‌ندایه‌تی بۆ بنوێنن، له‌هه‌موو کاره‌باریکتاندا پشتی بێ بیه‌ستن، تۆبه له‌تاوانه‌کانتان بکه‌ن و گوێرایه‌لی فه‌رمان و جه‌له‌و گیره‌گانی بن، بێگومان من له‌لایهن خوداوه ناگادار که‌رموو ترسێنهرم بۆتان.

﴿وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ لَذِيرٌ مُبِينٌ﴾ هاوه‌ل بۆ خودا دامه‌نێن، که‌س نیه بتوانێ ببێته شه‌ریکی خودا، په‌رومردگار خودایه‌کی ئەهوتۆیه تاک‌وته‌نها، به‌رزو شکۆمه‌ند، خالی له‌هه‌موو عه‌یب و له‌که‌یه‌ک، ههر ئەو شیاوی خودایه‌تییه. به‌ندایه‌تی و عیبادت ههر بۆ ئەو ده‌کړئ و بۆ ئەو شیاوه.

﴿كَذَلِكَ مَا آتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مُجُنُّونٌ﴾ ئەو پیغه‌مبه‌را و مکوو موشریکه قورمیشیه‌کان تۆ به‌درۆ دمه‌نه‌موو په‌یامه‌که‌ت رتمه‌که‌نه‌وه، به‌ساحیرو شی‌ت و وێتت ده‌زانن، گه‌ل و نه‌ته‌وه پێشینه‌کانیش هه‌مان هه‌لوێست و داب و نه‌رێتیان بووه، ئەوه پێشه‌ی هه‌موو گه‌ل و نه‌ته‌ومه‌یه‌کی رابردوه. ههر تۆ نیت که به‌درۆ خراوێته‌وه و په‌یامه‌که‌ت رمتکراوته‌وه، ﴿أَتَوَاصُوا بِهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ﴾ نایا ئەو گه‌ل و نه‌ته‌وانه له‌یه‌که‌ریان گیراوته‌وه؟ ههر گه‌ل و نه‌ته‌ومه‌یه‌ک و مصیبه‌تی بۆ دوا خۆی کردوه که ههر کاتێ پیغه‌مبه‌ریان بۆ سهر ره‌وانه کرا به‌درۆی بجه‌نه‌وه؟ نه‌خه‌یر له‌واقیع دا نامۆزگاری یه‌که‌ریان نه‌کردوه، له‌یه‌که‌ریان نه‌گیراوته‌وه، چونکه رۆژگار و سه‌رده‌میان زۆر له‌یه‌که‌تر دووره، وه‌لێ گه‌ل و نه‌ته‌ومه‌یه‌کی مله‌پو و یاخی بوو بوون، هه‌موویان کافرو سه‌ره‌رق و سنوور به‌زێن و یاساشکێن بوون،

کرد به‌سو‌پاو دارو ده‌سته‌ی، به‌م‌لک و سه‌له‌ته‌مه‌تی خۆی نازیی. موسای به‌سوک زانیی، په‌یامه‌که‌ی رمتکردوه، وتی: ئەوه یان ساحیرو جادوبازه یان شی‌ته، ﴿فَأَخَذْنَاهُ وَجُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ﴾ فیرعه‌ون و دارو ده‌سته‌که‌یمان به‌عه‌زایی سه‌ختی خۆمان گرت، چۆن گرتتێک؟ ههر باس نا‌کړئ، به‌توندوتۆلی گرتمان، توپمان دانه ناو ده‌ریاوه، فیرعه‌ون هه‌میشه لۆمه کراو و نه‌فرت لێکراوه. ﴿وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ. مَا تَلَّوْا مِنْ شَيْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلْنَاهُ كَالرِّيمِ﴾ هه‌روه‌ها له‌سه‌رگورشته‌ی قه‌ومی عاد په‌ندو عیمرت هه‌یه، کاتێ بای سه‌خت و ریشه‌کێشکه‌رو نه‌زۆک و بێ خێرو بێرمان ناردنه سهر، بایه‌ک بوو بای به‌هیلاکه‌به‌رو فه‌وتی‌نهر، به‌سه‌ر ههرشتێکدا تێپه‌ر بوایه ده‌یفه‌وتانه‌دو ده‌یپزانده.

﴿وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتَّى حِينٍ. فَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ﴾ هه‌روه‌ها له‌جه‌رۆک و به‌سه‌ره‌اتی گه‌ل ئه‌م‌ودا په‌ندو عیمرت هه‌یه، کاتێ پیمان گوتن: رابوێرن و له‌زمت و مره‌بگرن تاکاتی فه‌وتانه‌دنتان، ﴿فَمَا اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُتَصَرِّينَ﴾ نه‌یانتوانی له‌جیگای خۆیان بجوێنن، بۆیان نه‌ه‌کرا رابکه‌ن و هه‌ولی قوتاربوون بده‌ن، به‌لکوو ده‌ست له‌عاست هه‌موویان له‌مالی خۆیان دا سلار بوونه‌وه، که‌س عه‌زایی خودای لێ نه‌گیرانه‌وه، که‌س نه‌بوو یارمه‌تیان بدا.

﴿وَقَوْمُ نُوحٍ مِنْ قَبْلِ إِلَهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ﴾ له‌پێش ئەو گه‌ل و نه‌ته‌وه سه‌ره‌سه‌ختانه‌ی باس‌مان کردن گه‌ل (نوح) مان به‌تۆفان له‌ناو برد، بێگومان ئەهوانیش گه‌ل و نه‌ته‌ومه‌یه‌کی فاسق و یاخی بوو بوون له‌سنووری یاسای خودا ده‌رجوو‌بوون. ﴿وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ﴾ بێگومان ئاسمانمان به‌دییه‌ناوه به‌هێزو توانا، دلتیا بن ئیمه خاومنی هێزو دمه‌لاتی ره‌هاین توانیومانه‌و ده‌توانین به‌ئاسانی ئاسمان و غه‌یری ئاسمان به‌یئینه‌دی، هه‌ج ماندوبوون و ئه‌رکێک توشمان نه‌هاتوو و توشمان نابێ، ﴿وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمَاهِدُونَ﴾ زه‌ویمان به‌دی هێناوه و رامن خستوه و مکوو مافور، وامن دروستکردوه بتوانی ژیا‌نی تیدا به‌سه‌ر به‌ی‌رئ،

﴿قَتُلْ عَنْهُمْ فَمَا أَلَتْ بِمَلُومٍ﴾ نهی پیغمبرم رویان لی ودرگیره ودمه دهمیانی له گهل مه که نه تو په یامی خوټ گه یاندو نه رکی سهرشانی خوټت نه نجام داوه، تو له لایه ن خوداوه هیچ گله بییه کت له سر نیه، چونکه په یامی خودات پیرا گه یاندون. پیغمبرم ریش هر راگه یاندنی له سره.

﴿وَذَكَرْ فَإِنَّ الذِّكْرَى تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ نهی پیغمبرم نه تو بهر دهم ناموزگاری خوټیان ناراسته بکه، به قورثان و معظو نه صیحه تی نیماندارمگان بکه چونکه بیر خستنه وه سودیان بی ده گه یه نی،

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ نه من عالمی جندوکمه و ناده میزادم که دروست کردون بویه م دروست کردون عیبادتم بکه، بویه م به دی هیان و به نندایه تيم بو نه نجام بدن و بم ناسن، نه گینا من په رومردگاری بوونه ورم بی نیازم له هه موو عالم، بون و نه بوونی عالم به نیسیه مت منه وه چون په که. ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ بهم جوړمیه، نه من جندوکمه و ناده میزادم، که دروست کردون بویه م دروست کردون هه رمانیان پی بکه م به عیبادت کردن به نندایه تی بو کردنم.

﴿مَا أَرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أَرِيدُ أَنْ يُطِيعُونِ﴾ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرِّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ﴿خواستم نیه نه وان رزق و رۆزیم بدنه تی نامه وئ خوراکم بو بینن، من ناتاجی خواردن و خواردنه وه نیم، نیازی نه وه م لیان نیه سودم پی بکه یه من زیانم لی دوور بخه نه وه، بیگومان خودا رزق و رۆزیدره به هه موو گیانله بهرئ، دهوله مهنیدی ره های هیه محتاجی کهس نیه و هه موو کهس ناتاجی نه وه. خاوم دسه لات و توانای ره های و بیباکه له هه موو شتیک.

﴿فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مِثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ فَلَا يَسْتَعْمِلُونَ﴾ بیگومان بو نه وانه ی ستمکارو کافرو بی ویزدانن به نه نقه ست ریبازی کوهر دگر نه بهرو پیغمبرم به درق دمه نه وه به شیک له سزای سهخت هیه و مگوو نه وه عه زابی به گهل و نه ته وه پیشینه کانمان جهشت. دهی با په له له هاتنی عه زاب بو سر خویان نه کهن، دنیا بن به شی خویان له عه زابی خودا ده چیژن و رمتبوونه وهی نیه.

كَذَلِكَ مَا أَتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَلْهُ أَوْ عَنُودٌ ﴿٥٢﴾ أَتَوَاصَوْا بِهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿٥٣﴾ فَنُوحِلْنَاهُمْ مَا أَنْتَ بِمَلُومٍ ﴿٥٤﴾ وَذَكَرْ فَإِنَّ الذِّكْرَى تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٥﴾ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾ مَا أَرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أَرِيدُ أَنْ يُطِيعُونِ ﴿٥٧﴾ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرِّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ﴿٥٨﴾ فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مِثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ فَلَا يَسْتَعْمِلُونَ ﴿٥٩﴾ فَنُوحِلْنَاهُمْ مَا أَنْتَ بِمَلُومٍ ﴿٦٠﴾

سورة الطور

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالطُّورِ ﴿١﴾ وَكَتَبَ مَسْطُورٍ ﴿٢﴾ فِي رَقٍّ مَنُشُورٍ ﴿٣﴾ وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ ﴿٤﴾ وَالسَّعْفِ الْمُرْعَرِ ﴿٥﴾ وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ﴿٦﴾ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ﴿٧﴾ مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ﴿٨﴾ يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوْرًا ﴿٩﴾ وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا ﴿١٠﴾ قَوْلٌ لَّيْسَ لِلْمُكْذِبِينَ ﴿١١﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ ﴿١٢﴾ يَوْمَ يَدْعُوكَ إِلَى نَارِ جَهَنَّمَ دَعَاً ﴿١٣﴾ هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُتِبَ بِهَا كُذُوبُونَ ﴿١٤﴾

﴿قَوْلٌ لِّلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ﴾ هيلاک و له ناوچوون، عه زابی به شیدمت له رۆزی قیامتدا بو نه وه کهسانه یه کافرو بی پروان.

کوتایی سوره تی الذاریات



سوره تی (الطور)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

﴿وَالطُّور﴾ په رومردگار سویند ددخوا به کیوی طوری سهینا، که کیویکی دارمستاناوییه و گهل رودای گه وره ی له سر روداوه،

﴿وَكِتَابٍ مَسْطُورٍ﴾ سویند به نامه ی ربک و پیک نوسراو که نامه ناسمانیه کانن (تهورات و زبور و نینجیل و قورثان) به لام لی رهدا دمتواندرئ بگوترئ مه به ست قورثانه. ﴿فِي رَقٍّ مَنُشُورٍ﴾ که نوسراو ته وه له پیستیکی بلا و موبوی خوشکراودا و گه ورمترین نامه ی ناسمانیه وه که ته وه لؤکی

موحه ممد هیئایه تی جادوی جادوگرانه. یان دمیانگوت
چیرۆکه کۆن و ئەفسانەی پێشینانە.

﴿^{۱۵} أَفَسِحَّرَ هَذَا أَمْ أَلْنَا لَا تُبْصِرُونَ﴾ نایا ئەوەی نایست
دەبینن سێحرو جادووبازییە وەکۆ لەدونیادا دەرەق بەنامە
ناسمانییەکان و پێغەمبەرەکان دمتانگوت. نایا ئەمە راستە؟ یان
لێرەشدا جادوتان لێ ئەکراوە؟ ئەو جادوتان لێ ئەکراوە بەلگۆو
ئەمە حەق و راستەو جادوتان لێ ئەکراوە.

﴿^{۱۶} أَصْلَوْهَا فَاصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا إِمَّا نُجْزُونَ مَا
كُنْتُمْ نَعْمَلُونَ﴾ جا: کە نایست بەناشکرا ئەوە دەبینن و هیچ
ئینکارییەکتان بۆ ناکرێ، دەچنە ناو دۆزەخەووە و عەزابی
دژوار بچێژن، ئیتر صەبر بگرن یان صەبر نەگرن چون یەکە،
هیچ شتێک دادتان نادا، چی دێکەن بیکەن، بێسوودەو
رزگار بونتان نیە سزای کردەوی خۆتانە وەری دەرگرنەو.

﴿^{۱۷} إِنَّ الْمُتَفِينَ فِي جَنَّتِ وَعِيمٍ﴾ ^{۱۸} فَكَيْهِنَ بِمَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ
وَوَقَّاهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ﴾ بێگومان تەقواکاران و
لەخواترسان لەباختی بەهەشت و نازو نیعمەتی جوړاو جوړو
نەبڕاودان، دڵخۆش و تەپ دماخن بەو نازو نیعمەتانەو
لەزمت و چێژیان لێ وەردەگرن و بەنارمۆی خۆیان رادەبۆین.
خواردنی خۆش و پۆشاکێ جوان و شوێنی دڵگێرو هاوسەر و
خێزانی شۆخ و شەنگ و نەونەمام، چییان بوو و چۆنیان بوو
بۆیان نامادەییە. لە هەمان کاتدا خودا لەعەزابی دۆزەخ
پاراستونی. ئەمەش ئەو پەڕی بەمرازگەیشتن و خۆشنوودییە،
بەختەو وری و کامەرانییان بۆ هەتا هەتا.

﴿^{۱۹} كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ بخۆن و بخۆنەو، چ
شتێک ئارمۆ بکەن بۆتان بەردەستەو نۆشی گیانتان بێ،
خواردن و خواردنەو و تان بێ عەیب و خەوشە، بەتام و لەزەمتە.
ئەمەش لەپاساوی ئەو کردار و رەفتارە باشانەتان: کە
لەدونیادا ئەنجامتان داوە. خودا بەفەزل و نیکسانی خۆی
ئێوەی خستۆتە ئەم نازو نیعمەتانەو. ﴿^{۲۰} مَتَكِينٌ عَلَى سُرُرٍ
مَصْفُوفَةٍ وَزَوَّجَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ﴾ ئەو بەهەشتیانە حال و
وەزعیان وایە: پالیاں داوتمەووە لەسەر گورسی و مۆبیلە
نەرم و جوان و رازاوەو ریزکراو، حۆری چاوەرەش و
شۆخ و شەنگمان کردونە هاوسەریان و لەگەڵیان رادەبۆین.

بوونەو وەرمەو بەرنامە یانە. ﴿^{۲۱} وَأَنبِئِ الْمَعْمُورَ﴾ سوێند بەو
خانەییە ئاودانە بەنویژکەران و تەقواکاران: کە کەعبە
پیرۆزەو یەکەم خانویە کە دروستکراوە بۆ خودا پەرستی و
لەهەموو کۆن و قوژبەنێکی جیهانەو بەشەو و بەروژ لەنویژدا
موسوڵمانان روی تێدەکەن و لەتەوافدا بەدەوری دا
دەسوێنەو. چەرکە یەک نیە کۆمەڵی موسوڵمان رویان تی
نەکردبێ و کۆمەڵیکیش تەوافی نەکەن. ﴿^{۲۲} وَالسَّقْفَ الْمَرْفُوعَ﴾
سوێند بەسەقف بڵندکراوی زۆر بەرزو شکۆمەند کە ناسمانی
بەرفراوان و تۆکمەو پتەو. ﴿^{۲۳} وَالْبَحْرَ الْمَسْجُورَ﴾ سوێند
بەدەریالووشی پڕ و لیوانلیو لەناو: کە بەهیزی کێشندە
ناهیڵدێ ئاوەکە سەررێژ بکا و شکانی داپۆشی.

﴿^{۲۴} إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ﴾ ^{۲۵} مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ﴾ دایا بەروژی
قیامت دێو حییساب و لیکۆلینەو سزاو پاداش رودەدات،
کەس نیە بتوانێ عەزابی خودا لەتۆ بگێرێتەو، دووری
بختەو، نەهێلێ بێ. بێ شک و گومان عەزابی سەخت و دژوار
یەخە کافرو پاخی بوان دەرکێ و کەس نیە بەرمەدوا پائی
پتەو بێ. ﴿^{۲۶} يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوْرًا﴾ ^{۲۷} وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا﴾
ئەو رۆژی ناسمان تیکەو دەهائێ، ئەو ناسمانە بەرزو
رێک و پێک و پتەو تیک دەچێ و دێکەو پتەو جونیوش و وەکوو
دەریا شەپۆل دەهائێ، کێوەکان لەجێگای خۆیان دەترازێن و
هیزی کێشندە نامێنی و شاخەکان لێک هەلەدەوێشێن. دێبێ
بەتەپ و تۆزو بەحەوادا دەچێ. ﴿^{۲۸} فَوَيْلٌ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾

ئای عەزابی سەخت و دژوار یان شیوی دۆزەخ لەو رۆژدا بۆ
ئەوانە یان پێغەمبەرێان بەدرۆ خستۆتەو، پەیمانی ئیسلامیان
رەت کردۆتەو ﴿^{۲۹} الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ﴾ ئەو بەدرۆ
خەرمەوانە یان پەقسە پڕ و پوچ گالته جاپ یاری بەقورئان دێکەن
جوړمەها بوختان و قەسەلۆک بۆ پێغەمبەر هەلەدەبەستن.
﴿^{۳۰} يَوْمَ يَدْعُونَ إِلَى نَارِ جَهَنَّمَ دَعَا﴾ ئەو رۆژی بەزەخت پال
بەبێ بڕوایانەو دەرکێ و راپێچی ناو ناگری دۆزەخ دەرکێن و
تۆر دەرکێنەو. ﴿^{۳۱} هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ﴾ ئەو
ناگری دە یان بێن ئەو یە: کە پێغەمبەر لەدونیادا
دەیتراوسان لێ و بڕواتان پێ نەکرد. دمتانگوت ئەو قورئانە

﴿٢١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلْتَنَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ ﴿٢٢﴾ ئەوانەى ئيمانىيان هيتاومو بەكردهوه ئيماندارىي خوڤيان چه سپاندوده، منالو ودهه شيان له بىروباومردا شوڤنيان كهوتوون، خودا بهه فضل وگه ورمى خوڤى بو زنده خوڤگوزمرانى و فينكاڤى جاوپان و منداله كانيان بهرز دمكاتهوه بو پلهوپايه باوكه كانيان و شايستهى ئەو جيگا و نازو نيعمهته ئەبن، به ئى خودا له بهردلى باوكه كانيان ئەو شوڤنه بهرزو خوڤسانه يان دمداتى. وه لحال توژفاليك له پلهوپايه باوكه كانيان كهه ناكهينهوه. له هه مان كاتدا ئەگه بهوپايه منداله كان بهرزتر بى، ئەوه پلهوپايه باوكه كانيان دهگهيه نينه هى منداله كانيان بو ئەوهى زياتر خوڤشنوودى و كامه رانيي دهسه بهر بكهن. ﴿كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ﴾ هه موو ئاده ميزادىكى ژيرو بالغ له روژى قيامهتدا پابه ندى كردهوه كانى خوڤيه تى و له مى نابيتهوه، هه روهها هه چ كه سيكيش به كردهوهى يه كيكي تر گه روژه نابى. ﴿وَأَمْدَدْنَاهُمْ بِفَاكِهَةٍ وَلَحْمٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ﴾ له هه موو جوړه ميوه به كه و گوشتى ته رو تازه كه ئارمژوى بكهن به وىستى خوڤيان بو يان دابين دهگهين. ﴿يَتَنَزَّعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأَلِيمٌ﴾ به هه ماس و هه زو ئارمژووه پيالەى شه راب له به كترى و مرده گرن ده ئى خه ريكن جهنگى له سه به كهن، بو خوڤى و يارى كردن پيالە مى له به كترى دمفرڤنن، يه كيكيان پيالە شه رابىك و مرده گرى و توژىكى لى دهخواته وه و نه مجار دهيدا به به كيكي ترو دمبته قاقاى پيكيه نين و مه جليس دمپازيتهوه، سه روستى ئەو شه رابه و مهايه عه قل تيگ ناداو ئەو كه سهى دهخواته وه قسهى پرپوچ و قسهى تاوان ناكه، ﴿وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَكْنُونٌ﴾ به مه به ستى خزمه تكدنى به هه شتبه يه كان چه ند غيلمان و تازه لاو به پيالە مهيه وه به سه رياندا دهگه رڤن و خزمه تيان دهگهين، ئەوه نده جوانجاك و قوژن ده ئى مروارى ناو سه دمفن. ﴿وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ﴾ به هه شتبه يه كان رو دهگه نه يه كترى پرسيار له سه رگورشتهى يه كتر دهگهين، ئەميان له و دمپرسى ئه رى له ژيانى دنيايدا و مزعو حالت چوژن بوومو چوژن ژيان به سه ر برده؟ ئەويان

أَفِيعَرْ هَذَا أَمْ أَنْتَ لَا تَبْصُرُونَ ﴿١٥﴾ أَصَلَوْهَا قَاصِرُونَ
أَوْ لَا تَقْبِرُوا سِوَاهُ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُحْزَنُونَ مَا كَثُرَ تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾
إِنَّ الْمُنْفِقِينَ فِي جَهَنَّمَ وَبَعِيرٍ ﴿١٧﴾ فَذَكِّرْهُمْ بِمَا إِلَهُهُمْ رَبُّهُمْ
وَوَقِّعْهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿١٨﴾ كَلُوا وَأَشْرَبُوا هَيْتَا بِمَا
كَثُرَ تَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ مُتَكِبِينَ عَلَى سُرُورٍ مَقْصُوفُونَ رِزْقَهُمْ
يُحْمَرُونَ عَيْنَ ﴿٢٠﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ
يَوْمَ ذُرِّيَّتِهِمْ وَمَا اتَّخَذْتُمْ مِنْ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَكُلَّ امْرَأَةٍ بِمَا كَسَبَ
رَبِّهِ ﴿٢١﴾ وَأَمَدَدْتُهُمْ فِي كَهْفِهِمْ وَسُجُودِهِمْ وَأَسْمَعْتُمْ ﴿٢٢﴾ يَسْتَرْعُونَ
فِيهَا كَأَسَى لَا تَعْلَمُونَ فِيهَا وَلَا تَأْتِيهِ ﴿٢٣﴾ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ زِلْزَالُ
لَهُمْ كَأَنَّهُمْ لَوَالِقٌ مَكْنُونٌ ﴿٢٤﴾ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ
﴿٢٥﴾ قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلَ فِي آيَاتِنَا مُتَشَفِّعِينَ ﴿٢٦﴾ فَمَنْ أَتَى اللَّهَ
عَلَيْنَا وَوَقَّعْنَا عَذَابَ السَّمُومِ ﴿٢٧﴾ إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ
نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ ﴿٢٨﴾ فَذَكِّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ
رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا تَجْنُونَ ﴿٢٩﴾ أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَتَدْرِي بِهِ رَبَّ
الْمُنُونِ ﴿٣٠﴾ قُلْ تَرَبَّصُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنَاصِرِينَ ﴿٣١﴾

لەم دەپرسی ئەدی تۆ چیت کردووە هەلس وکەوتت چۆن
 بوو؟ ﴿٢٦﴾ قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلَ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ۚ ﴿٢٧﴾ فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا
 وَوَقَّانَا عَذَابَ السَّمُومِ ﴿٢٨﴾ ولام ددەنەموو دەلێن: ئێمە لەدوێنا
 تەقواکارو لەخوداترس بووین، ترسیی عەزابی خودامان
 هەبوو، خۆمان لەبەفرمانیی خودا دەپاراست. ئێتر خودا
 بەهەضل و گەورەیی خۆی لێخۆشبوو و رحەمتی خۆی
 بەسەردا رشتوین و هیدایەتی داوین بۆ ئەنجامدانی کردووی
 چاک، لەعەزابی سەخت و دژواری دۆزەخ رزگاری کردوین و
 ئەم نازو نێعمەتە یی بەخشیوین.

﴿۲۸﴾ اِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ لَدَعُوهُ اِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيْمُ ﴿﴾ نِيَمَه لهدونيدا خوداناس و يهكتاپهرست بووين، بۆ هه موو گاريك هاوارمان دهكرده قاپي رحمهتي و هانامان بۆ دمېردو لئي دھپارپينهوه: كه ليخۆشبون و رحمهتي خۆيمان بهسهردا بپړيځي. دوعاي قبول كردين و ممرامي بهجي هينانين، بيگومان خودا لهگهډ بېندهكاني دا زور چاكهكارو ميهرهبانه. رحمهت و نيجساني دهرپاي بپينه و بهشي هه موو كهس دهكا.

خۆ ئەوان شۆڭرسواری بەلاغەت و فەصاحت، لەبۆاری شیعرو بەخشاندە شامزاد تێگەشتون.

﴿^{۴۵} أَمْ خَلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ﴾ ئایا ئەو کافرو بێپر وایانە: کە ئینکاری ھەبوونی خودای بەدییەنەر دەکەن، خۆیان بەبێ بەدییەنەر ھاتوونە کایەو؟ یان خۆیان خۆیانمان دروستکردووە؟ بێگومان بەشایەتی عەقڵ و واقعیی حال و بەگفتی خۆشیان بەدییەنەر ھەر خودایەو خودا لەنەبوونەووە ئەوانی ھیناوتە وجود.

﴿^{۴۶} أَمْ خَلَقُوا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ﴾ ئایا ئەوان ئەم ئاسمانەو زەوییان دروست کردووە؟ ئەوان لەواقعدا ناتوانن لافی ئەو لێ بدن، ھەرچەندە لەم بارەووە پرسیاریان لێ کرابێ، دانیان ناوە بەوودا: کە خودا بەدییەتاون ﴿^{۴۷} أَمْ

عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ﴾ ئایا ئەوان خاومنی خەزینەکانی رەحمەتی خودای تۆن، دابەشکردنی رزق و رۆژیی و پیغەمبەریتی ببەخشن بەھەرکەسێک خۆیان بیانەوی و بیگرنەووە لەوانە یانانەوین. رزق و رۆژی بدن بەم و بیگرنەووە لەو؟ ﴿^{۴۸} أَمْ هُمُ الْمُصْطَفُونَ﴾ یان ئەوان بالادەستن بەسەر بونەومرداو دەتوانن بەویستی خۆیان ئاسمانەکان و زەوی ھەڵسورپێن و تەسەروفیان تێدا بکەن؟ واتە: نەخەیر ئەمانە ھیچیان بەدەس ئەوان نین، ھەموو شتێک بەدەست پەرۆمردگارد. ﴿^{۴۹} أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَسْتَمِعُونَ فِيهِ فَلَيَأْتِ مُسْتَمِعُهُمْ

بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ﴾ ئایا ئەوان پەیزم و پلیکانیان ھەیە بێ یدا سەربکەون بۆ ئاسمان و گوێ بگرن لەناخاوتنی فریشتەکان و ئەو سروشە بۆیان دێو ئاگادارن بەسەر زانیاریی غەیبدا؟ بۆیە لەھەلۆیستی خۆیان لاندەن و سورن لەسەر کوفر. دەی کەواپە با ئەو کەسە سەردەکەوئ بۆ ئاسمانەکان و دنگوباسی عالەمی بالا و مردەگرن با لەگەڵ بەلگە یاروشتندا بیخاتەر و قسەکانی خۆی بێ بچەسپێن. ﴿^{۵۰} أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمْ الْبُتُونَ﴾ ئایا ئێوە کچ بۆ خودا دادەنێن و کوڕ بۆ خۆتان قۆرخ دەکەن، لەکاتێکدا کە خۆتان ناتانەوئ کچتان ببێ، کە بەیەکیکتان دەوترێ: کچت بوو رەنگی رەش دادەگەرسێ، واتە ھێچ شەرم ناکەن بەشە باشەکە بۆ خۆیان و بەشە خراپەکە بۆ خودا دادەنێن: ﴿^{۵۱} أَمْ سَأَلْتَهُمْ أَجْرًا لَهُمْ مِنْ مَعْرَمٍ يُقَالُونَ﴾

﴿^{۴۹} فَلَذَكِّرْ لَمَّا آتَى يَنْفَعَتِ رَبِّكَ بَكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ﴾ ئەو پیغەمبەر! ئەتۆ بەردەوام بەلەسەر کاری خۆت، نامۆزگاریی خۆت بکەو پششت سارد نەبێتەووە. ئەوێ بۆ تۆی ھەلەبەستەن پوچ و بێبناغەییە، ئەتۆ لەسایە رەحمەتی خوداو نە فالتجی و نە شیتێ. ئەتۆ پیغەمبەر و فروستادە پەرۆمردگاری ھەرچی دەبێت و ھەرچی ئەنجامی دەدە لەروانگە سروشەوویە. بەبێ نیگای ئاسمانی ھەلەس و کەوت دەکە. ﴿^{۵۰} أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَتَرَبَّصُ بِهِ رَبُّهُ الْمُتُونِ﴾ بەلگەو ئەوان دەلێن: موخەمەد شاعیریکە وەکوو نابغەو زوھەیر و ھاووپنەکانیان، چاومروانی مردنی دەکەین و رۆزگار لەناوی دەما وەکوو چۆن شاعیرمکانی پێشوو مردوون، ئێر لەکۆلمان دەبێتەووە رزگارمان دەبێ لەدەستی!

﴿^{۵۱} قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُتَرَبِّصِينَ﴾ ئەو پیغەمبەر بێیان بێ: چاومروانی مردنی من بێ، منیش لەگەڵتان دا چاومروانی سەرمەجام بزانم قەزاو قەدەری خودا چیتان لێ دەکا، لەو بەو لاوە بۆتان دەردەکەوئ سەردەکەوتن بۆ کێ دەبێ. من دلێام خودا پشتیوانمەو یارمەتیم دەدا.

﴿^{۵۲} أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَخْلَامُهُمْ بِهَذَا﴾ ئایا ئەوان نامەییەکی ئاسمانیان بۆ سەر نازل بوو پشنگیری بۆچونەکیان بکا؟ یان عەقڵ و ئاومزبان ھەرمانی ئومویان بێ دەکا، یان ئەو قسە پرۆپوچانە بلاو بکەنەووە: کە ھیچیان بەسەر ھێچەووە نیە.

﴿^{۵۳} أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ﴾ بەلگەو ئەوانە گەل و نەتەوویەکی یاخی بوو سەركێشن، دل رەق و نەقامن بۆیە ئەم بوختانانە بۆ پیغەمبەر ھەلەبەستەن، ئەم رەوشتە ناشرینانە پال دەدەن. ﴿^{۵۴} أَمْ يَقُولُونَ نَقُولُهُ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ ئایا دەلێن: فالتجی یان شایەرە، یان دەلێن موخەمەد بۆ خۆی ئەم قورئانە ھەلەبەستوووە دانراوی خۆیەتی. نەخەیر وانێو سەریان دای لەبەرد، بەلگەو کوفر و بێدینیان، بێوا نەبوونیان بەپەییامی نیسلام، وای لێ کردون ئەم قسەو قسەلۆکانە ھەلەبەستەن ئەو جۆرە بوختانانە بەپیغەمبەر بکەن.

﴿^{۵۵} فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِثْلِهِ إِن كَانُوا صَادِقِينَ﴾ ئەگەر ئەوان راست دەکەن موخەمەد بۆ خۆی قورئانی ھەلەبەستوووە، دەی با ئەوانیش لەلایەن خۆیانەووە نەوونەییەکی ئەم قورئانە بێنن،

نایا تو ئه‌ی پیغه‌مبهر له‌پیناوی بانگه‌واز یکردنت بو موسولمان بونی ئه‌و بته‌پرستانه داوای کرێیان لئ ده‌که‌ی و ئیتر ئه‌وان له‌بهر گرانیی باری غه‌رامه‌و ئه‌و کرێیه‌ی که داوایان لئ ده‌که‌ی ناتوانن موسولمان ببن، نه‌خه‌یر هه‌رگیز شتی وا نیه‌و نه‌تۆ هیچ داوایه‌کیان له‌و باره‌وه لئ ناکه‌ی!

﴿۴۱﴾ **أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ** ﴿۴۱﴾ یان ئه‌وان زانیاری غه‌یبیان لایه‌و هه‌رچی له‌له‌و حوله‌حفوظدا نووسراوه ئه‌وان به‌سه‌ریا ناگادارن و ده‌ینوسنه‌وه‌و رای ده‌که‌یه‌نن به‌ناو مه‌ردومه‌دا بلاوی ده‌که‌نه‌وه‌و، هه‌رچی تویش بیلێی ئه‌وان به‌په‌وچی نه‌زانن؟! نه‌خه‌یر ئه‌مه‌هه‌یجی وا نییه‌، جگه‌ له‌خودا که‌س عیلمی غه‌یب نازانی! ﴿۴۲﴾ **أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا** ﴿۴۲﴾ به‌لکوو ئه‌و کافرا نه‌ دمیانه‌وی فیل له‌پیغه‌مبهر بکه‌ن و پیلانی کوشتن و له‌ناوبردنی بو داریژن، ﴿۴۳﴾ **فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ** ﴿۴۳﴾ ئه‌وانی کافرو بپه‌روان هه‌ر ئه‌وان فیل لئ کراون و زهرمری فیله‌که‌یان بو خۆیان ده‌که‌رێته‌وه‌و. واته‌ ئیوه‌ ئه‌گه‌ر ئیدیعای زانیینی غه‌یب ده‌که‌ن، ئه‌وه‌ درۆ ده‌که‌ن و جگه‌ له‌خودا که‌س غه‌یب نازانی، خو ئه‌گه‌ر پیتان وایه‌ ده‌توانن به‌سه‌ر پیغه‌مبهردا زال ببن، ئه‌وه‌ بێگومان ئیوه‌ به‌هه‌له‌ چون چونکه‌ خودا یارمه‌تی ده‌رو پشتیوانیه‌تی و به‌سه‌ر ئیومه‌دا زالی ده‌کا. خو ئه‌گه‌ر به‌ته‌مابن فیلێ لئ بکه‌ن و له‌ناوی به‌رن ئه‌وه‌ دلتیا بن زبانی فیله‌که‌ خو‌تات ده‌گرێته‌وه‌و خو‌تات له‌ناو ده‌جن.

﴿۴۴﴾ **أَمْ لَهُمْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ** ﴿۴۴﴾ نایا ئه‌و بپاومرانه جگه‌ له‌خودای تاک و ته‌نیا خودایه‌کی تریان هه‌یه‌ له‌سزای خودا بیانپاریژێ، خودا پاک و مونه‌ززه‌ له‌هه‌موو عه‌یب و هاوبه‌شیک که‌ بو‌ی په‌یدا بکه‌ن. خودا تاک و ته‌نهاو بئ هاوه‌ل و بئ نه‌ظیره‌ بئ وینه‌و ته‌ماله‌، به‌رزو په‌رۆزو شکۆمه‌نده‌، ﴿۴۵﴾ **وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ** ﴿۴۵﴾ ئه‌وانه‌ هه‌نده‌ لاسارو سه‌هندمن، ئه‌گه‌ر به‌چاوی خۆیان ببینن پارچه‌یه‌کی گه‌وره‌ی ئاگراوی له‌ناسمانه‌وه‌ بکه‌وێته‌ خوار بو سه‌ریان بیانسووتێن، په‌روا ناکه‌ن و واز له‌کوفرو بیدینی خۆیان ناھێنن، به‌لکوو ده‌لێن: ئه‌وه‌ هه‌ورێکی گه‌وال گه‌وال و تو‌ی تو‌ی له‌سه‌ر په‌ک که‌له‌که‌ بووه‌و بارانمان بو ده‌بارێنن.

﴿۴۶﴾ **أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَخْلَعُوا أَزْوَاجَهُمْ بَدًا لَهُمْ فَوَقَعَ طَعْنُ** ﴿۴۶﴾ **أَمْ يَقُولُونَ نَقُولُ** ﴿۴۶﴾ **بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ** ﴿۴۶﴾ **فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِثْلِهِ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ** ﴿۴۶﴾ **أَمْ خَلِقُوا مِنْ غَيْرِ قَبْلِهِمْ** ﴿۴۶﴾ **أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ** ﴿۴۶﴾ **أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ** ﴿۴۶﴾ **بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ** ﴿۴۶﴾ **أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَيْكِ** ﴿۴۶﴾ **أَمْ هُمُ الْمُصْطَرُّونَ** ﴿۴۶﴾ **أَمْ هُمْ شُعْرًا يَنْسَجُونَ فِيهِ قَلْبَاتٌ** ﴿۴۶﴾ **مُسْتَعْمَلَةٌ بِسَلْطَنِ ثَمِينٍ** ﴿۴۶﴾ **أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمُ الْبَنُونَ** ﴿۴۶﴾ **أَمْ قَسَمُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ** ﴿۴۶﴾ **أَمْ هُنَّ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ** ﴿۴۶﴾ **أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ** ﴿۴۶﴾ **أَمْ لَهُمُ اللَّهُ غَيْرُ اللَّهِ** ﴿۴۶﴾ **سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ** ﴿۴۶﴾ **وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ** ﴿۴۶﴾ **فَذَرَهُمْ حَتَّى يَلْقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ** ﴿۴۶﴾ **يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ** ﴿۴۶﴾ **وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ** ﴿۴۶﴾ **وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ** ﴿۴۶﴾ **وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ** ﴿۴۶﴾

سُورَةُ الطَّوْرِ

﴿۴۵﴾ **فَذَرَهُمْ** ﴿۴۵﴾ وازیان لئ بینه‌، گوئیان بئ مه‌ده‌ ﴿حَتَّى يَلْقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ﴾ هه‌تا تو‌شی روژێکیان ده‌بن که روژی قیامه‌ته‌و تییدا به‌هیلاک ده‌جن، سزای تاوانه‌کانیان لئ ده‌سه‌رنه‌یت. ﴿۴۶﴾ **يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ** ﴿۴۶﴾ ئه‌و روژه روژێکه‌ هه‌رت و فیلان دادیان نادا، ئه‌و پیلانه‌ی دایان رشتوو بو له‌ناوبردنی پیغه‌مبهر ﴿سُبْحَانَ اللَّهِ﴾ سویدیان بپناکه‌یه‌نی، ئه‌و عه‌زابه‌ی دێته‌ سه‌ریان ناگه‌رێته‌وه‌و که‌س نیه‌ به‌هانا یا نه‌وه‌و بئو یارمه‌تیا بده‌. ﴿۴۷﴾ **وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ** ﴿۴۷﴾ بێگومان له‌ژیانی دونه‌یدا هه‌یه‌ بو ئه‌وانه‌ی سته‌میان له‌خۆیان کردوه‌ به‌وه‌، که‌ سورن له‌سه‌ر کوفرو بته‌پرسته‌تی و داره‌ستنی پیلان ده‌ی پیغه‌مبهر سزای سه‌خت و ده‌ژوار: له‌کوشتن و نه‌خۆشی و ترسو هه‌ژاری و بپه‌رانی و له‌ناوچوونی مال و سامان و مردنی منداڵ و که‌سوکار بو ئه‌وه‌ی له‌هه‌لویسته‌تی خۆیان په‌شیمان ببه‌نه‌وه‌. وه‌لئ ئه‌وانه‌ نازانن چ عه‌زابه‌یک دێته‌ سه‌ریان و چو‌ن له‌ناو ده‌جن.

خاومەن ھیزو توانا لەزانباریی و کارکردندا، ئەویش جوبرائیل، ھەرچی خودا ھەرمانی پێ بکا ئەنجامی دەداو ھیچی لێ یاخی نابێ. ھەرچی ئەنجامیشی دەدا بەھەرمانی خودایەو لەخوداوە، ﴿ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَى﴾ خاومەن ژیری و بیروبووای بەرزە، ئەو سەروشی لەخوداوە وەری دەگرت بەئەمانەتەو دەیکەینەئێ بەپێغەمبەر و ھیچی لەبەر ناچیتەو، جوبرائیل لەسەر شێوەی تایبەتی خۆی وێستاو پێغەمبەر بێنێ! ﴿وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَى﴾ ١٧ تەم دێکە قەدڵێ! ئەو بوو پێغەمبەر زۆر ھەزی دەکرد کە فریشتە سەروشی لەسەر شێو وێنە تایبەتی خۆی بێنێ، بەدڵ لەخودا دەپارێتەو، کە بەو شێوە تایبەتی جارێک نیشانی بدا، خودا داواکەو گیرا کرد دوا ئەو ماوەیە کە سەروشی لەپێغەمبەر بپارێ جوبرائیل بەشێوەی فریشتەیی خۆیەو ھاتە خوارێ بۆ لای راست وێستاو لەناسۆی بەرزەو خۆی نیشانی پێغەمبەر (ﷺ) دا کە ناسۆی خۆرە، کەمێ لەناسۆکە بەرزتر بوو، ھەموو ناسۆکە پێکردا پاشان جوبرائیل وردە وردە دابەزیو لەپێغەمبەر نزیک کەوتەو، بەسەروشی ھاتە خەمەتی، کەمەمە دابەزیو لەپێغەمبەر (ﷺ) نزیک بوووەو تا وای لێ ھات ﴿فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى﴾ مەسافە نیوان پێغەمبەر (ﷺ) و جوبرائیل دیاری دەکا بەئەندازە دوو کەوان یان کەمتر لەدوو کەوان بوو. ھەرمەکان دابو نەریتیان وابوو مەسافە نزیکیان بەکەوانێ، یان دوو کەوان یان بەرمیک مەزەندە دەکرد. وەکوو چۆن ئێمە کورد ئەو جۆرە شتانە بەبەست و بەھەنگاو بەگورێس مەزەندە دەکەین. مەبەست ئەوێ زۆری لێ نزیک بوو. ﴿فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عِيسَىٰ أُوْحَىٰ﴾ ئیتر خودا بەھۆی ئەو فریشتەو سەروشی کرد بۆ بەندە خۆی، کە موحەممەد بەو سەروشی بۆی کرد: کە ھورنای پێرۆزە، کاروباری ئایینی فێر کرد. . دەستوانین بەم جۆرە مانای بکەین بۆ: ئیتر جوبرائیل سەروشی بەبەندە خودا کە ھەزەرتی موحەممەد راگەیاندا، ئەو سەروشی بۆی ھێناو و فێر کرد.

﴿مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَى﴾ ١٨ ئەتمارونە علی ما یری! دێی پێغەمبەر ئەوێ بەچاوی سەر لەپەردە غەیبای بێنی رەتی

﴿وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ﴾ ئەو پێغەمبەر لەبەر مەبەر ھەلۆیستی کافرەکان پشوو درێژ بە، گۆی مەدەرە ھەلۆیستی ناشرینیان، تا ئەو کاتە عەزایی چاومپوانکراو یەخەیان دەگرت، ئەتۆ لەژێر چاوەدێری ئێمەدا، پارێزگاریت دەکەین، ناھێلێن کەس دەستدریژیت بکا ھە سەر. تەقدیس و تەنزیھ خۆی خۆت بکە، لەھەموو عەیب و خەوشێک بەدووری بگرە، ھەرکاتێک ھەتای بۆ نوێز یان لەخەو ھەتای یان لەکۆر و مەجلیس ھەتای یان لەشوێنیکەو چۆی بۆ جێگەیکە تر ئەو تەسبیحی خودای خۆت بکە.

﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ﴾ بەشەو کاتێک لەخەو رادەبێ تەسبیحاتی خودا بکە، عیبادەتی بۆ ئەنجام بدە لەکۆتایی شەو کە ئەستێرەکان بەرەو ئاوابوون دەچن سەرگەرمی عیبادەتکردن بە، چونکە ئەوکاتانە عیبادەتکردن ئەرکێکی ھۆرەو خەو خۆشەوێستە. سازش و ریاکاری تێدا نیە.

کۆتایی سورەتی الطور



سورەتی (النجم)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَى﴾ سوێند بەئەستێرە کاتی بەرەو ئاوابوون دەچن. چونکە بەھۆی جۆلانو کشان بەرەو ناسۆی ئاوابوون، باشوور و باکوور و ژۆرەلانو خۆرناو دەزاندرێ. ﴿مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَى﴾ ھەرکەتان، کە موحەممەد، لەرێ ھەق و راست لای ئەداو، گومرا نەبوو، قەسە بەتال و بێبناغە نالێ، ﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَى﴾ ١٩ ئەو ھەوای و خەو یوخی، موحەممەد بەھەواو ھەمەس و لەخۆو قەسە ناکا، بۆ مەبەستی تایبەتی خۆی بانگەوازی بۆ ناکاتەو، راگەیاندا ھورنای بۆ بەرژەمەندی تایبەتی خۆی ئەنجام نەدا، ئەوێ رای دەگەینەئێ سەروشی خودایەو بۆی نێردراو ھەرمانی پێکراو ئەنجامی بدا، ئەرکێکەو خراوتە سەر شانی. ھەرچی دەبێ: ھەق و راستەو لەخوداوە. ﴿عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَى﴾ ھورنای فێر پێغەمبەر کردو فریشتەیکە

نهکردم، به لگوو بهراستی زانی و پروای پی کرد. نه دی چوَن
نیوه دمه دمه می له گه ل دمه ن و به دروی دمه نه وه
له شتیکدا: که به چاوی خو ی له نزیکه وه بینویه تی و دلشی
بهراستی زانیوه. به نه وهام و خه یالی حسیب نه کرد،
﴿وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ﴾ بیگومان جاریکی تر
پیغه مبر ﴿﴾ له شهوی میصراجدا جو برائیلی له سمر شیوهی
فریشته یی خو ی بینی ﴿عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ﴾ له لای
درهختی (سدره): که له ناسمانی جهوته مدایه، یان له ناسمانی
شه شه مه. ﴿عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ﴾ نه وه به هه شته ی نارامگای
خودا پرستانه له نزیک درهختی (سدره) ومیه. نیمه دمی
پروامان به درهختی (سدره المنتهی) هه بی بهو شیوه یی
قورن باسی دهکا، به بی نه وهی شوینه که ی و چو نیه ته که ی
دیاری بکه ی، مه گهر فهرمودی صه حیچی پیغه مبر ﴿﴾
لهو باره وه شتیکمان بو دیاری بکا. ﴿إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا
يَغْشَىٰ﴾ نه وکاته ی سیدری داپوشی نه وهی داپوشی، واته
نه وهی سیدری داپوشی له نوری ته جه للاو دابارینی فریشته
به سه ریا: که همر و مصفو باسی ناکری، همر خودا دهمانی
چوَن و جهنده. به کورتی زمان کو له و ناتوانی باسی گه وره یی و
زوری نه وه شته بکا که به سمر سیدرهدا هات. ﴿مَا زَاغَ
الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ﴾ چاوی پیغه مبر ﴿﴾ نه ملاو نه ولای نه کرد،
له وهی: که فهرمانی پی درابوو سهیری بکا لای نه دا، لهو
شه وه پروردادو له ودمه جه سساس و ناسکو دمه نه ده، لهو
ساته دا: که له میژووی نادمه یزاددا جاریک بو وه دو باره
نه بو ته وه، پیغه مبر ﴿﴾ چاوی سهرو چاوی دلی بریه نورو
مه له کوتی په رومردگارو گه ل نیشانه ی بینین: که یه کیکیان
وینه ی فریشته یی جو برائیل بوو، چاوی نه تروکاندو
نه یسوراند. موشاهده ی حه قیقی و ناشکرا بوو، شک و گومانی
تیدا نه بوو، راسته وخو دلی به یوه ست بوو به حه قیقه ته وه،
هیچ په ردمو له مبه ری له نیوان نه ما. ﴿لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ آيَاتِ
رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ﴾ بیگومان پیغه مبر لهو شه وده زور نیات و
نیشانه ی گه وره گه وره ی په رومردگاری دی، که به زمان نایه نه
و مصفو باسکردن، بینینی رون و ناشکراو بی په ردمو حیجاب،
پله و پایه هک بوو درا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ﴿١﴾ مَا حَلَّ سَاجِدًا وَمَا عَوَىٰ ﴿٢﴾ وَمَا يَنْطِقُ
عَنِ الْمَوَىٰ ﴿٣﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ﴿٤﴾ مَلَكُهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ﴿٥﴾
ذُرْمُرٌ مَّا سَوَىٰ ﴿٦﴾ وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ ﴿٧﴾ ثُمَّ دَمَعْدَمَدٌ ﴿٨﴾
مَكَانَ قَابِ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ﴿٩﴾ فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ ﴿١٠﴾
مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ ﴿١١﴾ أَفَتَسْمُرُونَ عَلَىٰ مَبَازٍ ﴿١٢﴾ وَلَقَدْ رَآهُ
نَزْلَةً أُخْرَىٰ ﴿١٣﴾ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ ﴿١٤﴾ عِنْدَ حَاجَةِ الْمَأْوَىٰ ﴿١٥﴾
إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ ﴿١٦﴾ مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ ﴿١٧﴾ لَقَدْ رَأَىٰ
مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ ﴿١٨﴾ أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ ﴿١٩﴾ وَمَنْوَةَ
الْثَالِثَةَ الْآخِرَىٰ ﴿٢٠﴾ أَلَكُمُ الذَّكْرُ وَلَهُ الْأُنثَىٰ ﴿٢١﴾ تِلْكَ إِذْ أَسْنَتُ
ضُرَيْكَ ﴿٢٢﴾ إِنَّ مِنْ آلِ اسْمَاءَ سَمِعْتُمُوهُمَا أَنْتُمْ وَمَا أَزْكُرَ مَا أَنْزَلَ
اللَّهُ بِمَا مِنْ سُلْطَانٍ لَنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ ﴿٢٣﴾
وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدَىٰ ﴿٢٤﴾ أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمَنَّى ﴿٢٥﴾ فَلَهُ
الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ ﴿٢٦﴾ وَكَرَّمْنَا فِي السَّمَاءِ لَا تَمْنَىٰ ﴿٢٧﴾
شَفَعْنَهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَىٰ ﴿٢٨﴾

به پیغه مبرو جاریک روی داوه دوباره نابیته وه نه و مندی
خودا حه ز بکا نه سراری مه له کوتی نیشان درا، نه یی
بوونه وری بینی.

﴿١٩﴾ أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ. وَمَنْوَةَ الْثَالِثَةَ الْآخِرَىٰ﴾ نایا نیوه
چوَن روانیوتانه بو (لات) که بتی شه قیفو (عوزا) که بتی
قورمیشه کان و (مناة) سییه م به بی ریزمه که: که بتی هوزی
هوزمیل و خوزاعه و نه وس و خه زرده نایا جیتان لی دیون و
چ که لکیکیان به نیوه گه یاندوه؟! که ریزیان لی ده گرن و
کوشکیان به سه رموه دمه ن و په ردمیان به سه ردا دمدن و
نازه لیان بو سه مدیرن؟

﴿٢١﴾ أَلَكُمُ الذَّكْرُ وَلَهُ الْأُنثَىٰ﴾ نایا بو نیوه نیرو بو خودا میینه
بی؟! نایا نیوه به ج عه قلیک مندال بو خودا بریار دمدن،
نه مجار کج بو خودا دادم نیو و بو خو تان کو په له مبه یزن؟
﴿٢٢﴾ تِلْكَ إِذْ أَسْنَتُ ضُرَيْكَ﴾ نه گهر نیوه له ناو خو تاندا شت
ناوا بهش بکه ن، به شکردنیکی سته مکارییه و له حق به دمه ر،
چ جای له گه ل خودادا دابه شکردنی ناوا بکه ن. نیوه به شیک

بُوَ خُودَا دَادَمَنِيْن: كه بُوَ خُودَتَانِ نَاتَانِهَوِي، ﴿٢٢﴾ **إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَتَمَّ وَأَبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ** ﴿٢٣﴾ **ثُمَّ بَتَّانَهُى نَاوَتَانِ خُودَاوِ عِيِبَادَمَتِيَانِ بُوَ دَمَكَمَن لَهْ كَاتِيكََا ثَمُو بَتَّانَه نَه دَمَبِيْنَن نَه دَمَبِيْسَن، نَه دَمَتَوَانَن زِيَانِ بَكَهِيَهَنَن نَه قَاَزَانَجِيَانِ لِيْ جَاوَمِرَوَانِ دَمَكَرِيْ، لَمَرَاَسَتِي دَا ثَمُو بَتَّانَه هَمَرِ ثَمُو نَاوَانَهَن نِيُوُو بَاوَكُو بَاپِرَانَتَانِ لِيْتَانِ نَاوَن وَبِهْ خُودَاتَانِ دَانَاوَن وَپَمَرَسَتَشِيَانِ بُوَ دَمَكَمَن، نَهْ كِيْنَا جَ حَمَفِيْقَه تَقِيْكَِيَانِ نِيَهْ خُودَا لَهْو بَارَمُوَه هِيْجَ بَهْ لَكَمُو نِيْشَانَهِيَهِيْ كِيْ نَاَزَلْ نَهْ كَرَدُوَه تَا نِيُوَه بِيَكَمَنَه بَهْ لَكَمُو بَهْ خُودَايَانِ بَزَانَن. ﴿٢٤﴾ **إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَفْسُ** ﴿٢٥﴾ **ثُمَّ وَانَه لَهْ هَاوَهْلَ دَانَانِ بُوَ خُودَاوِ لَهْ بَرِيَارَدَانِيْ ثَمُو بَتَّانَه بَهْ خُودَاوِ لَهْ هَمَمُوُو بِيُروِيَاوَمَرِيْ كِيْ تَرِيَانِ دَا تَمَنَهَا شُوِيْنِ گُومَانِ وَهَمُوَسَبَازِيْ خُوِيَانِ كَهْ وَتَوُوْن، هِيْجَ رُوِيَانِ لَهْ حَمَقَ نَهْ كَرَدُوَه ﴿٢٦﴾ **وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدَى** ﴿٢٧﴾ **بِيْگُومَانِ ثَمُوَانَه لَهْ خُودَاوَه بَهْ لَكَمُو نِيْشَانَهِيْ نَاشَكِرَاوِ عَهْيَانِيَانِ بُوَ هَاتُوُوَه، كه ثَمُو بَتَّانَه خُودَا نِيْنِ بَهْ كَهْ لَكِيْ عِيِبَادَمَتِ بُوْ كَرْدَنِ نَايَمَن. ثَمُو مَتَا قُورَنَامَانِ بُوَ پِيْغَه مَبَرِ نَارَدُوَه لَهْ وِيْدَا رُوْنَمَانِ كَرْدُوْتَه وَه: كه ثَمُو بَتَّانَه هِيْجَ وَبُوجَن وَ كَهْ لَكِيْ هِيْجِيَانِ نِيَه، ﴿٢٨﴾ **أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمْنَى. ﴿٢٩﴾ **فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَى** ﴿٣٠﴾ **نَايَا هَمَرَجِيْ نَادَمِيْزَادِ نَارْمَزُوِيْ بَكَاوَنَاوَاتَه خَوَازِيْ بِيْ دَمَبِيْ بُوِيْ بِيْتَه جِيْ؟ نَهْ خَمِيْر هَمَمُوُو شَتِيْكَ بَهْ وِيْسَتِيْ نَادَمِيْزَادِ نَايَمَتَه جِيْ. ثَمُو وِيْ تَهْ مَهْنَايْ دَمَكَمَن: كه ثَمُو بَتَّانَه شَهْفَاعَه تَتَانِ بُوَ بَكَمَن وَ سُوْدِيَانِ لِيْ وَ مَرَكِرَن هَمَرَكِيْز نَايَمَتَه دِيْ، دَمَسَه لَاَتِيْ دُوْنِيَاوِ قِيَاَمَتِ وَ هَمَمُوُو كَارِيْ كِيْ نَايِيْنِيْ وَ دُوْنِيَايِيْ بَهْ دَمَسَتِ خُودَايَه، هَمَرِ ثَمُو كَارُوَبَارِ هَهْ لَدَمَسُوْرِيْنِيْ وَ بَتِ وَ صَهْنَه مَهْكَانِ هِيْجِيَانِ بَهْ دَمَسَتِ نِيَه نَه لَهْ دُوْنِيَا دَا نَه لَهْ قِيَاَمَتِ دَا، ﴿٣١﴾ **وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَاوَاتِ لَا تُغْنِيْ شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَى** ﴿٣٢﴾ **زُوْر لَهْ فَرِيْشَتَه بَهْ رِيْزَمَكَانِ لَهْ نَاسَمَانَه كَانِ دَا وِيْ پَرَايِ عِيِبَادَمَتِ وَ پَمَرَسَتَشِيْ زُوْرُو زَمَبَهْ نَدَمِيَانِ بُوَ پَهْ رُوْمَرْدگَارِ رِيْزُو نَرَخِيَانِ لَايِ خُودَا شَهْفَاعَتِ بُوَ هِيْجَ كَهْ سَ نَاكَمَن، نَهْ گَمَرِ لَهْ فَمَهْرَزِيْكَ دَا بِيْشِيْ كَمَنِ بِيْ سُوْدَه. مَهْ گَمَرِ خُودَا رُوْخَصَه تِيَانِ بَدَاوِ رَاْزِيْ بِيْ: كه شَهْفَاعَتِ بُوَ هَهْ نَدِيْ كَهْ سَ بَكَمَن: كه شِيَاوِيْ شَهْفَاعَتِ بُوْ كَرْدَنِ بِنِ وَ خُودَا بِيَهْ وِيْ شَهْفَاعَه تِيَانِ بُوَ رِيْ.************

﴿٢٧﴾ **إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيَسْمُؤْنَ الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةً النَّالِيْ** ﴿٢٨﴾ **ثَمُو مَوْشَرِيْ كَه بِيْ جَاوَمِرَاْنَه: كه بَرُوَايَانِ بَهْ زِيْنْدُوُو نَهْ وِ مَوْحِيْسَابُو لِيْ كُوْلِيْنَه وَ نِيَه، پِيْيَانِ وَايَه هَمَمُوُو فَرِيْشَتَه مِيْيَنَه وَ كَجِيْ خُودَانِ! ﴿٢٩﴾ **وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ** ﴿٣٠﴾ **وَلِحَالٍ لَّهُمْ لَسَمَرِ ثَم قَسَه نَاشِيْرِيْنِ وَ نَاْمَا قَوْلَانَهِيَانِ هِيْجَ بَهْ لَكَمُو زَانِيَارِيْ يَه كِيَانِ بَهْ دَمَسَتَه وَ نِيَه ثَمُوَانِ نَه فَرِيْشَتَه يَانِ نَاسِيُوَه، نَهْ دِيُوِيَاْنَه وَ نَه هَمُوَا لَدَمَرِيْ كِيْ رَاسَتَكُوْ هَمُوَا لِيْ بِيْ دَاوَن، بَهْ لَكَمُوُو لَهْ رُوِيْ نَهْ زَانِيْ وَ گُومَرَايِيْ يَه وَ مِيَه كه جُورُثَه تِيْ ثَمُوَه دَمَكَمَن ثَمُو بُوْخَتَانَه كَهْ رُمِيَه بِلَاوِ بَكَهْ نَهْ وِ ﴿٣١﴾ **إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِيْ مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا** ﴿٣٢﴾ **بَهْ لَكَمُوُو ثَمُوَانِ شُوِيْنِ گُومَانِ كَهْ وَتَوُوْن، گُومَانِيْشِ هِيْجَ شَتِيْ كِيْ پِيْ نَاجَهْ سِيْ، نَادَمِيْزَادِ بَهْ شَكِ وَ گُومَانِ رَاسَتِيْ دَمَسَتِ نَاكَهْ وِيْ، حَمَقِ وَ رَاسَتِيْ بَهْ زَانِيْنِ وَ وَرْدِيُوُو نَهْ دَمَسَتَمَبَرِ دَمَبِيْ، ﴿٣٣﴾ **فَأَعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّى عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا** ﴿٣٤﴾ **ثَمُو پِيْغَه مَبَرِ رُو وَ مَرَكِيْزَه لَهْ وَاْنَهِيْ پَشْتِ لَهْ قُورَنَانِ هَهْ لَدَمَكَمَن وَ گُويْ بُوَ فَمَرْمَانِ وَ جَلَهْ وَ گِيْزِيْ پَهْ رُوْمَرْدگَارِ نَاكِرَن وَ بَرُوَايَانِ بَهْ زِيْنْدُوُو نَهْ وِ نِيَه، كَارِ بُوَ ثَمُو زِيَانَه جَاوِيْدَانِيَه نَاكَمَن، هَمَرِ زِيَانِيْ دُوْنِيَايَانِ مَهْ بَهْ سَتَهْ وِ هِيْجِيْ تَر. ﴿٣٥﴾ **ذَلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ** ﴿٣٦﴾ **ثَمُو دُوْنِيَا پَهْ رَسَتِيْ يَه يَانِ ثَمُو پَهْ رِيْ تِيْگَه يَشْتِيَانَهْ وِ هَمَرِ هَهْ لَدَمِيَاْنَه بُوَ بَهْ دَمَسَتَه يِنَانِيْ نَارْمَزُوْمَكَانِيْ جِيَهَان. ﴿٣٧﴾ **إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ اهْتَدَى** ﴿٣٨﴾ **ثَمُو پِيْغَه مَبَرِ تُوْ گُويْ مَهْ دَمَرَه ثَمُوَانِ پَشْتِيَانِ لِيْ هَهْ لَبَكَه، دُنْيَا بَهْ خُودَا بَاشِ دَزَانِيْ كِيْ گُومَرَا بُوُوُو رِيْ بَاْزِيْ حَمَقِيْ لِيْ گُومِ بُوُوُو كِيْ رِيْ بَاْزِيْ هِيْدَايَه تِيْ گَرْتُوْتَه بَمَر، هَمَمُوُو كَهْ سِيْكَ بَهْ گُويْزَه رِيْ كَرْدَمُوْمَكَانِيْ سَزَاوِ پَادَاشِ وَ مَرْدَمَكِرِيْ تَهْ وِ. ﴿٣٩﴾ **وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسَاءُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَى** ﴿٤٠﴾ **هَمَرَجِيْ لَهْ نَاسَمَانَه كَانِ وَ زَمُوِيْ دَا هَمِيَه هَمَمُوُو هِيْ خُودَايَهْ لَهْ زِيْزِرِ دَمَسَه لَاَتِيْ رَهْ هَايِ ثَمُو دَايَه خُودَا بِيْ نَآتَا جَه لَهْ هَمَمُوُو كَهْ سَ وَ هَمَمُوُو كَهْ سَ بِيْ وِيْسَتِيَانِ بَهْ وِ، بَهْ حَمَقِ وَ رَاسَتِيْ بُوْنَه وَ مَرِيْ وَ مَدِيْ هِيْ نَاوَمُو سَهْ رَمَنَجَامِيْ بَهْ نَدَمَكَاْنِيْ وَ دَانَاوَه: كه هَهْ رَكَهْ سَهْ بَهْ گُويْزَه رِيْ كَرْدَمُوْمَكَانِيْ سَزَاوِ پَادَاشِ وَ مَرْمَكِرِيْ تَهْ وِ، جَا نَهْ گَمَرِ كَرْدَمُوْمَكَانِيْ بَاشِ بُوُو پَادَاشِيَانِ**************

بەھەشتە ئەگەر بەدىيان كىرىپتۇ دەيدۇ. ﴿الَّذِينَ يَحْتَسِبُونَ كِبَارًا لِلَّهِمَّ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ﴾ چاڭگەكاران ئەوانەن؛ كە خۇيان دەپارىژن لەتاوانى گەمورى وەكوو ھاۋەلدانان بۇ خداو كۈشتى ئادەمىزاد بەناحقو خواردىن مائى ھەتىو، ھەروھە خۇي پاراستىي لەفاحىشەو تاۋانى گەمورى وھە؛ كە خدا ھەپەشى دۆزەخى لەبەكرانى كىرىپتۇ. خۇيان پاراستىي لەو تاۋانانە جگە لەتاۋانى بچوك، ئەمىش بەمەرچىك بەردەوام نەبى لەسەريان و تۇبەيان لى بكا. چۈنكە سورىپون لەسەر تاۋانى بچوك دەپكەتە گوناھى گەمورە، ﴿إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ﴾ بەراستى خوداى تۇ زۇر لى بوردەپە، لەتاۋانى تاۋانباران خۇش دەپى، ئەگەر بەدل تۇبە بىكەن و پەشىمان بىنەۋە. ﴿هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَإِذْ أَنْتُمْ أَجْنَةٌ فِي بَطْنِ أُمّهَاتِكُمْ﴾ خدا ئاڭدارە بەھال و وزى ئىۋە لەھەموو قۇناغەكانى زىانتاندا، ھەموو كىردارو رەفتارو كوفتارىكتان لاي ئەو ئاشكراو نەپانە، ئەو كاتەى باۋكى ئىۋە كە ئادەمە لەگل دىروستى كىرد، وەچەو نەۋەكانى لەپەشتى ھىناپە دىرى، ئەو كاتەى لەسكى دايكتانا شىۋەو روخسارى ئىۋەى كىشاۋ پەرومردەى كىردن، خوداپەك ئاڭدارى زارۇك بى لەناۋ مەندالدى دايكتا كە تارىكتىن شوپنە، ديارە وزىو ھالى تى بەندەكانى لى گوم نابى، ئاڭاى لەھال و وزى ئىۋە بوۋە ھىشتا نەھاتوونە وجود، ئاڭاى لىتان بوۋە كە لەناۋ تارىكاى مەندالدى دايكتانا بوۋن و روناكىتان نەدىۋە، خدا زاناپە بەھەموو شتىك پىش نەۋەى بىتە قۇناغى ظھور، زاناپە بەسروشتى ھەموو شتىك لەھەموو تەۋرو قۇناغەكاندا، كەۋابى ﴿فَلَا تُزَكُّوا أَلْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى﴾ مەدحو وەصفى خۇتان مەكەن، پاكانە بۇ خۇتان مەكەن، بەخۇتاندا ھەلمەلەن، سوپاسى خدا بىكەن لەسەر طاعەت كىردن و بىرسن لەتاۋان، خدا بۇ خۇي دىزانى كى تەقۋاكاردە خۇ لەتاۋان دەپارىژى. ﴿أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّى﴾ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰ ۱۰۱ ۱۰۲ ۱۰۳ ۱۰۴ ۱۰۵ ۱۰۶ ۱۰۷ ۱۰۸ ۱۰۹ ۱۱۰ ۱۱۱ ۱۱۲ ۱۱۳ ۱۱۴ ۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰ ۱۲۱ ۱۲۲ ۱۲۳ ۱۲۴ ۱۲۵ ۱۲۶ ۱۲۷ ۱۲۸ ۱۲۹ ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰ ۱۵۱ ۱۵۲ ۱۵۳ ۱۵۴ ۱۵۵ ۱۵۶ ۱۵۷ ۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰ ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰ ۱۸۱ ۱۸۲ ۱۸۳ ۱۸۴ ۱۸۵ ۱۸۶ ۱۸۷ ۱۸۸ ۱۸۹ ۱۹۰ ۱۹۱ ۱۹۲ ۱۹۳ ۱۹۴ ۱۹۵ ۱۹۶ ۱۹۷ ۱۹۸ ۱۹۹ ۲۰۰ ۲۰۱ ۲۰۲ ۲۰۳ ۲۰۴ ۲۰۵ ۲۰۶ ۲۰۷ ۲۰۸ ۲۰۹ ۲۱۰ ۲۱۱ ۲۱۲ ۲۱۳ ۲۱۴ ۲۱۵ ۲۱۶ ۲۱۷ ۲۱۸ ۲۱۹ ۲۲۰ ۲۲۱ ۲۲۲ ۲۲۳ ۲۲۴ ۲۲۵ ۲۲۶ ۲۲۷ ۲۲۸ ۲۲۹ ۲۳۰ ۲۳۱ ۲۳۲ ۲۳۳ ۲۳۴ ۲۳۵ ۲۳۶ ۲۳۷ ۲۳۸ ۲۳۹ ۲۴۰ ۲۴۱ ۲۴۲ ۲۴۳ ۲۴۴ ۲۴۵ ۲۴۶ ۲۴۷ ۲۴۸ ۲۴۹ ۲۵۰ ۲۵۱ ۲۵۲ ۲۵۳ ۲۵۴ ۲۵۵ ۲۵۶ ۲۵۷ ۲۵۸ ۲۵۹ ۲۶۰ ۲۶۱ ۲۶۲ ۲۶۳ ۲۶۴ ۲۶۵ ۲۶۶ ۲۶۷ ۲۶۸ ۲۶۹ ۲۷۰ ۲۷۱ ۲۷۲ ۲۷۳ ۲۷۴ ۲۷۵ ۲۷۶ ۲۷۷ ۲۷۸ ۲۷۹ ۲۸۰ ۲۸۱ ۲۸۲ ۲۸۳ ۲۸۴ ۲۸۵ ۲۸۶ ۲۸۷ ۲۸۸ ۲۸۹ ۲۹۰ ۲۹۱ ۲۹۲ ۲۹۳ ۲۹۴ ۲۹۵ ۲۹۶ ۲۹۷ ۲۹۸ ۲۹۹ ۳۰۰ ۳۰۱ ۳۰۲ ۳۰۳ ۳۰۴ ۳۰۵ ۳۰۶ ۳۰۷ ۳۰۸ ۳۰۹ ۳۱۰ ۳۱۱ ۳۱۲ ۳۱۳ ۳۱۴ ۳۱۵ ۳۱۶ ۳۱۷ ۳۱۸ ۳۱۹ ۳۲۰ ۳۲۱ ۳۲۲ ۳۲۳ ۳۲۴ ۳۲۵ ۳۲۶ ۳۲۷ ۳۲۸ ۳۲۹ ۳۳۰ ۳۳۱ ۳۳۲ ۳۳۳ ۳۳۴ ۳۳۵ ۳۳۶ ۳۳۷ ۳۳۸ ۳۳۹ ۳۴۰ ۳۴۱ ۳۴۲ ۳۴۳ ۳۴۴ ۳۴۵ ۳۴۶ ۳۴۷ ۳۴۸ ۳۴۹ ۳۵۰ ۳۵۱ ۳۵۲ ۳۵۳ ۳۵۴ ۳۵۵ ۳۵۶ ۳۵۷ ۳۵۸ ۳۵۹ ۳۶۰ ۳۶۱ ۳۶۲ ۳۶۳ ۳۶۴ ۳۶۵ ۳۶۶ ۳۶۷ ۳۶۸ ۳۶۹ ۳۷۰ ۳۷۱ ۳۷۲ ۳۷۳ ۳۷۴ ۳۷۵ ۳۷۶ ۳۷۷ ۳۷۸ ۳۷۹ ۳۸۰ ۳۸۱ ۳۸۲ ۳۸۳ ۳۸۴ ۳۸۵ ۳۸۶ ۳۸۷ ۳۸۸ ۳۸۹ ۳۹۰ ۳۹۱ ۳۹۲ ۳۹۳ ۳۹۴ ۳۹۵ ۳۹۶ ۳۹۷ ۳۹۸ ۳۹۹ ۴۰۰ ۴۰۱ ۴۰۲ ۴۰۳ ۴۰۴ ۴۰۵ ۴۰۶ ۴۰۷ ۴۰۸ ۴۰۹ ۴۱۰ ۴۱۱ ۴۱۲ ۴۱۳ ۴۱۴ ۴۱۵ ۴۱۶ ۴۱۷ ۴۱۸ ۴۱۹ ۴۲۰ ۴۲۱ ۴۲۲ ۴۲۳ ۴۲۴ ۴۲۵ ۴۲۶ ۴۲۷ ۴۲۸ ۴۲۹ ۴۳۰ ۴۳۱ ۴۳۲ ۴۳۳ ۴۳۴ ۴۳۵ ۴۳۶ ۴۳۷ ۴۳۸ ۴۳۹ ۴۴۰ ۴۴۱ ۴۴۲ ۴۴۳ ۴۴۴ ۴۴۵ ۴۴۶ ۴۴۷ ۴۴۸ ۴۴۹ ۴۵۰ ۴۵۱ ۴۵۲ ۴۵۳ ۴۵۴ ۴۵۵ ۴۵۶ ۴۵۷ ۴۵۸ ۴۵۹ ۴۶۰ ۴۶۱ ۴۶۲ ۴۶۳ ۴۶۴ ۴۶۵ ۴۶۶ ۴۶۷ ۴۶۸ ۴۶۹ ۴۷۰ ۴۷۱ ۴۷۲ ۴۷۳ ۴۷۴ ۴۷۵ ۴۷۶ ۴۷۷ ۴۷۸ ۴۷۹ ۴۸۰ ۴۸۱ ۴۸۲ ۴۸۳ ۴۸۴ ۴۸۵ ۴۸۶ ۴۸۷ ۴۸۸ ۴۸۹ ۴۹۰ ۴۹۱ ۴۹۲ ۴۹۳ ۴۹۴ ۴۹۵ ۴۹۶ ۴۹۷ ۴۹

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيَسْئُونَ الْمَلَائِكَةَ تَسْيِئَةً الْأُنْثَى (٢٧)
وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَخْلَعُونَ إِلَّا الْأُنْثَى وَإِنَّ الْفُلْنَ لَا يَتَّقِي مِنْ
الْحَقِّ شَيْئًا (٢٨) فَأَعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّى عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ
الدُّنْيَا (٢٩) ذَلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ
سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدَى (٣٠) وَلَوْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا
فِي الْأَرْضِ لَيَجْعَلِيَ الَّذِينَ اسْتَفْتَا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْعَلِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا
بِالْحَقِّ (٣١) الَّذِينَ يَحْتَفِظُونَ كِتَابَ الْإِنشَارِ وَالْفَوْاحِشِ إِلَّا اللَّهُ
إِنَّ رَبَّكَ وَسِعَ الْمَعْفُورَ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْتُمْ مِنَ الْأَرْضِ
وَإِذْ أَنْتُمْ أَجْنَّةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُرْكُوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ
بِمَنْ تَقُولُ (٣٢) أَنْزَلَتْ إِلَى تَوَلَّى (٣٣) وَأَعْطَى قَلِيلًا وَأَكْثَى
(٣٤) أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ بَرِيءٌ (٣٥) أَمْ لَمْ يَلْتَمِسْ بِمَا فِي صُحُفِ
مُوسَى (٣٦) وَإِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى (٣٧) الْأَنْزِيلَ وَازِدْهُ وَزِدْهُ أُخْرَى
(٣٨) وَأَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى (٣٩) وَأَنْ سَعْيُهُ سَوْفَ
يُرَى (٤٠) ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَى (٤١) وَأَنْ إِلَى رَبِّكَ الْمُنْتَهَى
(٤٢) وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَكَ وَأَبْكَى (٤٣) وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتٌ وَأَحْيَا (٤٤)

كەسەى بەرعۇدەى عەزابى دۆزەخ بوبوو بۇى ئەوى تىرى لى
گل دايەوومو ئەيدايە. موچاھىدو ئىبن وزمىد دەلتىن؛ ئەو
ئايەتە لەشانى ولەيدى كۆرى موغەيرە نازل بوو، كە چووم
خىزمەت پىغەمبەرو موسولمان بوو، يەككە لەموشرىكەكان
پىى گوت؛ ئەو بۆچى موسولمان بووى؟ ولەيدىش دەلتى
لەترسى ئاگرى دۆزەخ، كابرا دەلتى، من بۆت بەرعۇدەى ئاگرى
دۆزەخ دەمىم بەمەرچى ئەومندەم مال بدمىتى، ولەيدىش دەلتى
باشە، پىشەكى برپكى پارە دەداتى، لەپاشا لىتى پەشىمان
دەمىتەوومو باقىەكەى ناداتى. ئىتر بەم بۆنەووم ئەم ئايەتە
نازل بوو.

﴿^{۳۵}أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهَوْا يَرَى﴾ ثابا ئهو كافره بهدخووه: كه كوفرى بهسهر نيماندا هه ئبژاردوه، زانبارى غهيبى لايهو دمزانى هاوه ئه كهى بهر عۆدهى تاوانه كانى دهبى؟ نه خهبر با وا نه زاننى، كار بهو شيويه نيه: كه ئهو بووى چووه. ههر كهسه بوخووى بهر پرسياره له كرده وى خووى و كهس تاوانى كهس هه ئناگرئ. ﴿^{۳۶}أَمْ لَمْ يُنَبِّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَىٰ﴾ ^{۳۷}وَإِبْرَاهِيمَ

الَّذِي وَفَّى ﴿۱﴾ نایا نهو کابرایه: که وهلیدی کوری موغهمیره
یان ههرکس و تاقمیک تری لهو بابمهتهیه خه بهمردار نه کراوه
بهو یاسایه لهته وراتدا ههیه، ههروا لهصوحوفی نیبراهیمدا،
نهو نیبراهیمه وفاقای خوئی بهرامبه بهر و مردگاری به جی
هینا. ﴿۲﴾ أَلَّا تَرَىٰٓ إِذْ زُلْزِلَتْ أَرْضُهُ وَرَزَّٰهُ أُخْرَىٰ ﴿۳﴾ هیچ کهس تاوانی کهس
هه لئاگری، ههرکسیک تاوانیک نه نجام بدا خوئی لئی
به برسیارمه کهسی تر بهر عودهی نابئ. ﴿۴﴾ وَأَنَّ لَيْسَ
لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ ﴿۵﴾ ناده میزاد ههرچی بو خوئی نه نجامی نه دا
دهستی ناکه وئ، پاداشت له سمر شتیک و مرناگری که خوئی
نه یکردی. ههروهو چوئن کهس بهر عودهی سزای کهس نابئ
که سیش بهر و بومی کوششی که سیک تری و مرناگری. ﴿۶﴾ وَأَنَّ
سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَىٰ ﴿۷﴾ کرده و دهکانی تو مار گراون روژی قیامت
له تهر ازوی کرده و دهکانی دا ده بینرین. به سمر خوئی و نه هلی
مه حشهر دا رادمنوینرین. ﴿۸﴾ ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءُ الْأَوَّلَىٰ ﴿۹﴾
ناده میزاد له قیامت دا پاداشت و سزای ته وای خوئی
دمدریته وه، هیچی لی کهم ناکریته وه، بو خراپه پراو پر
سزای خوئی و مرده گری، بو چاکه ده چهندانه تا حه و تصد
چهندانه پاداش و مرده گریته وه.

﴿۱۰﴾ وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنْتَهَىٰ ﴿۱۱﴾ سهر منجام و ناکام گه پانه وه بو لای
خودایه، هه موو ده چیته وه بهر قاپی بهر و مردگار، نه ویش
به عادلانه له سمر کرده و دهی گه ورمو بجوک پاداش و سزایان
ده داته وه.

﴿۱۲﴾ وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَىٰ ﴿۱۳﴾ ههر خودایه بهندهی خوئی
که یفخوش ده کاو ده بینریت به یکه نین. خهفه تباری ده کاو
ده یخاته سین و گریان، واته خوئی و ناخوئی به ده ست
خودایه.

﴿۱۴﴾ وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتٌ وَأَحْيَا ﴿۱۵﴾ به راستی ههر خودا مردن و زینانی
دروست کرده،

﴿۱۶﴾ وَأَنَّهُ خَلَقَ الرُّوحَيْنِ الدَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ﴿۱۷﴾ مِنْ لُطْفَةٍ إِذَا تُمْنَىٰ ﴿۱۸﴾
ههر خودایه: که دوو رمگهزی له ناده میزاد بهدی هینا وه،
نیرینه و مینهی دروست کرده، له لوفیه ناویک که
دمرژیندریته ناو مندالدانی مینه وه. پاش ماومیهک خودا
گیانی به بهر دا ده کاو ده بیته ناده میزاد یان گیاندریکی تر...

وَأَنَّهُ خَلَقَ الرُّوحَيْنِ الدَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ﴿۱۵﴾ مِنْ لُطْفَةٍ إِذَا تُمْنَىٰ ﴿۱۶﴾ وَأَنَّ
عَلَيْهِ النُّشْأَةَ الْأُخْرَىٰ ﴿۱۷﴾ وَأَنَّهُ هُوَ أَغْنَىٰ وَأَقْنَىٰ ﴿۱۸﴾ وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ
السَّعَرَىٰ ﴿۱۹﴾ وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ ﴿۲۰﴾ وَثَمُودَ ثَمَارَ الْأُنثَىٰ ﴿۲۱﴾
وَقَدْ نُوْحٌ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَهْلَ ظُلْمٍ وَأَعْلَىٰ ﴿۲۲﴾ وَالْمُؤْنَفَكَةَ
أَعْوَىٰ ﴿۲۳﴾ فَفَشَلْنَا مَا عَمِلُوا ﴿۲۴﴾ فَيَأْتِي آلَ ذِكِّكَ نَسْمَارَىٰ ﴿۲۵﴾
هَذَا نَذِيرٌ مِنَ النُّذُرِ الْأُولَىٰ ﴿۲۶﴾ أَرَأَيْتِ الْآرَافَةَ ﴿۲۷﴾ لَيْسَ لَهَا مِنْ
دُونِ اللَّهِ وَكَاشَفَةُ ﴿۲۸﴾ أَفَإِنْ هَذَا الْحَدِيثُ تَعْجَبُونَ ﴿۲۹﴾ وَتَضْحَكُونَ
وَلَا تَبْكُونَ ﴿۳۰﴾ وَأَنْتُمْ سَيِّدُونَ ﴿۳۱﴾ فَأَسْمِدُوا لِلَّهِ وَأَعْبُدُوا ﴿۳۲﴾

سورة النجم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَقْرَبَ السَّاعَةِ وَأَشَقَّ أَلَمَرُ ﴿۱﴾ وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرَضُوا
وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ ﴿۲﴾ وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ
وَكُلُّ أَمْرٍ مُّسْتَقَرٌّ ﴿۳﴾ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْآيَةِ
مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ ﴿۴﴾ حِكْمَةٌ بَلِغَةٌ فَمَا تُصِرُّ النُّذُرُ
﴿۵﴾ فَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَىٰ شَيْءٍ نُكْرٍ ﴿۶﴾

﴿۷﴾ وَأَنَّ عَلَيْهِ النُّشْأَةَ الْأُخْرَىٰ ﴿۸﴾ ههر له توانای خودایه که
دوای مردن روژی قیامت ناده میزاد زیندو بکاته وه بو نه وهی
ههر کهس سزاو پاداشی کرده و دهکانی خوئی و مر بگریته وه.

﴿۹﴾ وَأَنَّهُ هُوَ أَغْنَىٰ وَأَقْنَىٰ ﴿۱۰﴾ به راستی ههر خودا مال و سامان
دهدا به که سیک بیهوئ دهوله مهنیدی بکا، ههر که سیکیشی
بوئ هه زاری دهکا. نه م سهنگو سوکیه نه نجام دهدا
به گویره ی حکمه تی خوئی و بهر ژده مهنیدی مه خلوقات،
دهوله مهند کردن و هه زار کردنی ناده میزاد به ده ست خودا
خویه تی!

﴿۱۱﴾ وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ السَّعَرَىٰ ﴿۱۲﴾ ههر بهر و مردگار خودای
نه ستیره ی گه لاویژه، نه م نه ستیره یه لهکاتی تینی گهرمادا
لهدوا نه ستیره ی جه و زاوه هه لئی، پیی دهگو تری (مرزم
الجوزاء) یان (هه بور)

﴿۱۳﴾ وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ ﴿۱۴﴾ به راستی ههر خودا گه لی عاد:
که قهومی جه زرم تی (هود) بوون له ناوی بردن لهدوای قهومی
نوح گه لی عاد یه کهم نه ته و میهک بوون خودا له ناوی بردن،

کافرمانی مهکوه هاو وینه کانیان هاتووه: که بهسیان بی و لهه لوئیستی ناشیرین و بیروباومری پوج بیانگیزیته وه لهه فورنانه دا نه و منده مان سرگوزمشته ی گه له پیشیننه کان و نه وه ی توشیان بوو له سه ر لاساریان و جوړی عه زاب و شیوه ی له ناو بردنیا ن بۆ قورمیشیه کان و هاو وینه کانیا ن گپراو مته وه، هینده مان په ندو ناموژگاری ی بۆ تابیلا کردونه وه: که بهسیان بی بۆ نه وه ی واز بیئن له خراپه کاری. ده ست هه لگرن له بت پرستی **﴿حِكْمَةً بِالْقَلَمِ﴾** نه وه هوال و په ندو ناموژگاریانه ی له فورنان دا بویان نیردراو مو به گو یچکه یان دا دراوه، هه موویان حیکمه ت و دانیا ی و له توپه لاک ی حیکمه ت و رهوانیدان، بی که مو کوپین، ده لی: **﴿فَمَا تُغْنِ التُّذُرُ﴾** ناموژگاری و په ند دادان بۆ نه وه جوړه ناده مییه سه ر رهقانه بی سوده، چونکه سه رکه شی و لوتبه رزیان وایان لی ده کا گو ی به حق نه دن، **﴿وَمَا تُغْنِي الْآيَاتُ وَالْتُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ﴾** (یونس: ۱۰۱).

نهمجار هه رمان به پیغه مبه ر ده کا و ده قه رموی: **﴿قَوْلٌ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَى شَيْءٍ نَّكَرٍ﴾** نه ی موحه ممه د نه تو پشتیان لی هه ل بکه و چیت خوتیان له گه ل مانده مه که، چونکه هه ولدان له گه لیا ن بی سوده، چاو مروانی سه ر منجام به، نه ی موحه ممه د بیر له وه بکه وه: که روژیک دی نیسرافیل هو به که رمنا ی صوردا ده کا بانگیا ن ده کا بۆ شتیکی ناخو ش له سه ر دل و ده رونیان، بۆ شتیکی سامناک: که له وه پیش نه یان دیوه.

﴿خَشَعًا أَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ﴾ نه و روژه روژیکه کافره کان تییدا چاو به ره وژیرو ریسوا، به و حاله مه هتوکییه و سه رشوپییه له گو په کانیا ن دینه ده روه، له به ر زوړی و قه ربانقی و تیکه وه هاویشتن و هاتو جو ی خیراو کی شکردنیا ن بۆ گو په پانی حیساب و به پیره وه چوونی بانگه وازی نیسرافیل ده لی کولمه ی به ره للابووی تیکه ل و بیته لن. هه ر تیکه وه ده هاو ن. **﴿مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَذَا يَوْمٌ عَرِيرٌ﴾** به هه له داوان و په له پروه دین به به ر بانگه وازییه که وه، نهمجار به دم راگردن و هاتنی به په له وه کافره کان ده لی: نه مه رو روژیک ی سه خت و دژواره له سه ر نیمه.

﴿كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ﴾ نه ی پیغه مبه ر له پیش قه ومه که ی تو دا قه ومی نوح پیغه مبه ر ی خو یان به درو خسته وه، وتیا ن شیته، هه ره شیا ن لی کرد، نه زیه تیا ن دا جو ینیا ن بی دا.

﴿فَدَعَا رَبُّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَأَنْتَصِرْ﴾ نوح له خودای خو ی پاراپه وه و تی: خودایه من له به رامبه ریکردنی نه وان بی هیزم ناتوانم چیت په ره به بانگه وازی بده م، نه وه هه مو و ماوه دوورو دریزه له گه لیا ن خه ریک بووم هیچم به هیچ نه کرد، که سیان باومری پی نه کردم. به لکو و هه تا من زیاتر ناموژگاریان بکه م نه وان شیلگیر تر ده بن. هانا ت بۆ دینم و لی ت ده پارپیته وه که یارمه تی نایینی خو ت بده ی، تو له یان لی بستینه و له ناویان به ره.

﴿فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَمِرٍ﴾ ده رگای ناسمانان لی کردنه وه، به ریزنه بارانمان به سه ردا باراندن، **﴿وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ﴾** زهویمان لی کردنه کانیاوی هه لقولا و له هه مو و نا قاریکه وه ناو هه لقولا، ناوی ناسمان و ناوی زهوی تیکه لا و بوون به گو په ری بریارو هه رمانیک: که له نه زه ل دا درابوو، تو فان هه لساو دونیا ی داگیر کردو هه موویانمان خنکاندن، **﴿وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ أَلْوَاحٍ وَدُسْرٍ﴾** نوح و شو ینکه و توانیمان هه لگرتن له سه ر چه ند ته خته داریکی لی کدراو به بسما رو گو لمیخ، واته: به که شتی دروستکراو له ته خته و بسما ر رزگارمان کردن. **﴿تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا جَزَاءً لِمَنْ كَانَ كُفِرَ﴾** که شتی که له زیر چاو مدیری نیمه دا ده رو یی و له نقوم بوون و مه ساکیل پاراستمان، سه رمان خست به سه ر ناحه زانی دا. قه ومه که یمان خنکاند له سزای کوفرو بی دینی به رده وامیا ن، **﴿وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ﴾** که شتی که مان هیشته وه بۆ نه وه ببیته په ندو عیمرت بۆ که سانیک په ند و مر بگرن، یان نه وه کردمه ییه مان کردو به و درده مان بردن بۆ نه وه ببیته په ندو عیمرت بۆ ناده میزادی دوا خو یان، نایا که سیک هه یه په ند و مر بگری.

﴿فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَذُرِّي﴾ نه ی بیسه ر! بره وانه و ورد به ره وه، بزانه سزای سه ختی من چو ن بوو بۆ نه وانه ی بره وایان به من نه کردو پیغه مبه ر که نیا ن به درو خسته وه؟

تایبته به حوشرمکه وه. هه موو به شه ناویک خامنی خوی
 ههیه و دمبی له نۆری خوی دا ئاماده بی. واته: له نۆری
 حوشرمکه دا نابیی نهوان ئاماده بن و له نۆری نهوانیشدا نابیی
 حوشرمکه لهوی بی. ﴿فَنَادُوا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ﴾^{۲۹}
 هاواریان له شه قاومو بیواو کوژی هاوه لیان کرد: که خوداری
 کوپی سالف بوو، ﴿فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَذَلِکَ﴾ سزام دان
 برپاوه سزاگه م جهند سهخت و دژوار بوو، سهیر بکه چ
 تۆله یه کم ئی ستانندن له سهیر کو فرو بییدینی و به درۆ
 خستنه وهی پیغه مبه رمکه م، ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً
 فَكَانُوا كَهَشِيمٍ الْمُخْتَطِرِ﴾ جویرانیلمان ناردنه سهرو نه پهی
 به سهرا کردن، هه موویانی دوا برپا کرد، که سیان ئی
 دمر نه جوو هه موویان مردن و رزین و وشک بوونه وه. وه کوو
 قانگه لاشک و چیلکه و چهوئل و پرژوپالی دره ختی کوکراوهی
 ژیر بی که وتووی نازده لیان ئی هات، هیجیان به سهیر هیچه وه
 نه ماو ها پ دران!!

﴿وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ﴾ بیگومان
 قورئانمان ئاسان کردوه بو بیرکردنه وه و په ند و مرگرتن
 له رودای رابردو، نایا که سیک ههیه په ند و مرگرتن؟!

﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالَّذِي﴾ گهلی (لوط) پیغه مبه رمکه یان
 به درۆ خسته وه، گوئیان به ئامۆزگاری و هه ره شه کانی نه دا،
 سوور بوون له سهیر کردموهی ناشیرین و کو فرو بییدینی خویان،
 که یه کی له کاره ناشیرینه کانیان نیربازی بوو. ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا
 عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ نَجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ﴾ ئیمه ناردمانه
 سهریان ره شه بایه کی توندو به هیز که له گه ل خویا به رده
 وردو زیحی هه لده گرت، به رده وام بوو له سهریان تا له ناوی
 بردن و ئاسه واری برپینه وه، هه موویانی له ناو برد جگه
 له (لوط) و نه وانه ی شوینی که وتبوون، نه وانه مان
 له به رمبه یان دا پیش هاتنی عه زاب له شار و مدمرنان و
 رزگارمان کردن. ﴿بِعَمَّةٍ مِنْ عَدْنًا﴾ نه وانه مان رزگار کردن
 له روی فه ضلو نیعمه تی خۆمانه وه، ریزمان ئی گرتن و
 فریایان که وتین: ﴿كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ﴾ ئیمه به و شیوه
 پاداشتی که سیک دهمینه وه که ئیمان بیئو و پابه ندی
 فه رمان و جله و گریه به کانه مان بیو سوپاسگوزار بی.

﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنَّدْرِ﴾ هۆزی شه موو پیغه مبه رمی خویان
 که ناوی صالح بوو به درۆ خسته وه، که سیکیش پیغه مبه رمیک
 به درۆ به خاته وه ده شی پیی بگوتری هه موو پیغه مبه رانی
 به درۆ خستونه وه، چونکه هه موویان له بنه مای عه قیدمه
 له هیله گشتیه کانی شه ریمه تدا یه ک به پیره و پڕۆگرامیان
 هه س. ﴿فَقَالُوا أَبَشْرًا مِثْلًا وَاحِدًا تَبْعُهُ إِذَا لَفِيَ ضَلَالٍ
 وَسُعْرٍ﴾ له ناو خویان دا که وتنه فه سو مقومقو، وتیان: چون
 دمبی ئیمه شوین ئاده میزادیک بکه وین له رگه زو هۆزی
 خۆمان بی به ته نیا بیو که سی له پشت نه بی. که س شوینی
 نه که وتبی؟! به راستی نه گه ر ئیمه شوین که سیکی ناوه ها
 بکه وین خه سارتمه مندو سه رلی شیواوین، له حه ق و راستی
 لامان داوه، شیت و ویتین، خۆمان توشی جو ره ها عه زابی
 سهخت و دژوار کردوه. ﴿أَلْفَيَ الذِّكْرُ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنَا بَلْ هُوَ
 كَذَابٌ أُشِيرٌ﴾ چون نه و زیده له ئیمه تایبته کراوه به وه
 بکریته پیغه مبه رو سه رشی بو بی؟ له کاتی که دا هی وامان
 تیدایه زور له نه و شیواتره بو نه و پله واپیه، به لکوو نه و درۆ
 ده کاو له درۆزنی دا سه نووری شکاندوه، به نا په وا لاقی
 پیغه مبه ریتی لی دمه دا. چاوچنۆک و ته مه عکاره، به رژه و مندیی
 خوی گه رمکه و دمی هوی به م بو نه وه خوی به سه رمان دا
 به سه پینئ. خو به زلزان و لوتبه رزه، نه م فیزو ته که به بوره ی وای
 ئی کردوه نه م درۆ زله پیکه وه ئی.

﴿سَيَعْلَمُونَ غَدًا مِنَ الْكَذَابِ الْأَشِيرِ﴾ له وه به و لاده به م
 نزیکانه له وه دمه دا: که عه زابی سهختی خودا یه خه یان
 ده گری له دونیادا یان له قیامه تدا، ده زانن کی درۆزن و
 چاوچنۆکه، کی شیوا ی پیغه مبه ریه تیه. واته: هه ر نه وانه
 درۆزن و لوتبه رزه سه ر ره فن. ﴿إِنَّا مُرْسِلُو النَّاقَةِ فِتْنَةً لَهُمْ
 فَارْتَبِعْنَهَا وَاصْطَبِرْ﴾ ئیمه وشتریکی شیرد می گه و ره له به ردیکی
 ره ق و ته ق دینینه دمر و کوو خویان دا وایان کردوه، بو نه و می
 ببیتته نی شانیه ی پیغه مبه رایه تی صالح و ببیتته
 تاهیکردنه و میان.

﴿وَبَنَيْنَاهُمْ أَنْ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شِرْبٍ مُحْتَضَرٌ﴾ پییان
 رابگه یه نه: که ناوی بیرمه که، یان کانیه که له نیوان نه وانه
 حوشرمکه یان دا به شکراره، رۆژیک هۆرغی نه وانه و رۆژیک

﴿۴۴﴾ اَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُّنتَصِرُونَ ﴿۴۵﴾ به لگو ئەوان دەلێن: ئێمە کۆمەڵێکی زۆرو خاوەن دەست و بازوو هێزو تواناین، دمتوانین: کۆمەڵی کەمو بێهیزی دوزمانمان قەڵەچۆ بکەین، بێیان وایە: لەناو خۆیاندا یارمەتی یەگرتی دەدەن. هاوکاریکردنیان بۆ یەکتەر هێزو توانای بۆ دابین کردون. دمتوانن بەرگری لەخۆیان بکەن. ﴿۴۶﴾ سَيَهْرَمُ الْجَمْعُ وَيُولُونَ الدُّبُرَ ﴿۴۷﴾ لەوە بەهولاوو بەم نزیکانە کۆمەڵیان پەرتەواژە دەبێ و تێک دەشکێن و هەلدێن، لەراستی دا ئەمە موعجیزەکی پێغەمبەر بوو، ئەومبوو لەروژی غەزای بەرددا خودا تێکی شکاندن و سەرانی کوفر یان کوژران یان بەدیل گیران، کۆمەڵ و لەشکریان تێک شکا، ﴿۴۸﴾ بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَذًى وَأَمْرٌ ﴿۴۹﴾ بەلکوو قیامت گاتی سزادانیانە، ئەو عەزابە لەدوونیدا توشیان دەبێ لەکوشتن و برین و دیلی و تیشکان، هەموو عەزابی هەرمشە بێ لێکراویان نیە، بەلکوو سەرمەتای عەزابیانە، عەزابی قیامت زۆر لەعەزابی دنیا دزوارو بێئیش ترە، عەزابێکی نەبڕاوو بەردەوامە...

﴿۴۷﴾ إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ﴿۴۸﴾ بێگومان ئەوانە لەهەل و بۆ خودا دادەنێن و هەموو کافرو تاوانبارانی گەل و نەتەووەکان بەکۆن و نوێیانەو لەژیانی دنیادا سەرگەردان و سەرلێ شیواون لەقیامەتیشدا لەناو ناگری هەلگیراوی دۆزەخان بۆ هەتاهەتایە تێدا دەمێننەو.

﴿۴۹﴾ يَوْمَ يُسْحَرُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ دُوقُوا مَسَّ سَقَرَ ﴿۵۰﴾ بێگومان تاوانبارە کافرەکان لەناو دۆزەخدا بەناگر سزا دەدرێن، بەناو ناگردا لەسەر رویان رادەکێشرێن، بۆ زێدە سەرزەشتکردن و سوکایەتی پێکردن پێیان دەگوترێ دە نازارو سوتانی ناگری دۆزەخ بچێژن، ئەمە سزای کردەموو پاساوی هەلویستەکانتانە، ﴿۵۱﴾ إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴿۵۲﴾ ئێمە هەموو شتیکمان بە ئەندازە دروست کردوو، هەموو شتیک هەموو کردەومیەک لەم بوونەومردا لەژیانی دنیادا بەخێرو چاکەییەو خودا دروستی کردو، خودا بەگوێرەو حیکمەت و دانایی خۆی مەزندەو کردو و هیناویەتیە وجود، هەرچی پەیدا بووو پەیدا دەبێ هەمووی لای خودا تۆمارکراوو لەهەرحولەحفوظدا چەسپاو، پێش پەیداوونی

لەزانباری خودادا دیاری و ئاشکرایە، چۆنیەتی و جەندییەتی، حال و زەمان و مەکانی بەتەواوی دیاری کراو.

﴿۵۰﴾ وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ﴿۵۱﴾ فەرمانی ئێمە بەبەدیهێنانی مەخلوقات هەر ئەومندەمیە بێ دەلێن: ببو خێرا دەبێ، پتویست بەدوبارەکردنەوێ فەرمانەکە ناکا، چاوتروکاندنێکی بێناوێ. ﴿۵۲﴾ وَلَقَدْ أَمَلْنَا أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ ﴿۵۳﴾ سوێند بێ بەخودا ئێمە ئەو قورمیشیەکان زۆرمان لەهاووینەکانی ئێو لەکوفر و بێدینی دا بەهێلاک بردو، لەگەل و نەتەووە پێشینەکان لەتۆلەو ئەویدا: کە پێغەمبەرەکانیان بەدروو خستەو، ئایا کەسێک هەیه پەند وەرگیری بەریسوابون و لەناوچوونی ئەوان. کەسێک هەیه بیر لەسەرمەتای خۆی بکاتەو و خۆی تووشی ئەو نەگبەتی و چارەڕەشیە بپاریژی؟

﴿۵۲﴾ وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزَّوْبِ ﴿۵۳﴾ وکل صغیر کبیر مستطیر ﴿۵۴﴾ هەرچی ئادەمیزاد کردویانەو دەیکەن لەخێرو شەر هەمووی لەهەرحولەحفوظدا تۆمار کراوو لەدەفتەر و تۆمارگەو فریشتەکاندا نووسراو، هیچ شتیک نیە گەورە بێ یا بچوک، کردار بێ یا گوشتار بایەخدار و بێبایەخ ئیلا لەهەرحولەحفوظدا نووسراو لەتۆمارگەو سجلی فریشتەکاندا چەسپاو، ﴿۵۵﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ ﴿۵۶﴾ بێگومان تەقواکاران لەناو باخاتی رازاو و قەشەنگ و جۆگا و کانیای جۆراوجۆردان، جۆگای ناو و هەنگوین و شیرو مەو: کە سەرخۆشکەر نیە ﴿۵۷﴾ فِي مَقْعَدٍ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُّقْتَدِرٍ ﴿۵۸﴾ لەیانەو مەجلیسی رێژ لێراو و حەق و راستدان لەلای خودای خۆیان رێزیان لێ دەگیرێ، خودای خاوەن دەسلەلات و بەدیهێنەر و کاربەجێ و زانا و دانای مەلیکی بوونەو.

کۆتایی سورتی القمر



سورتی (الرحمن)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

﴿۱﴾ الرَّحْمَنُ. ﴿۲﴾ عَلَّمَ الْقُرْآنَ ﴿۳﴾ خودای خاوەن رحیم و بەزمی قورئانی قیرو پێغەمبەر کردوو و بەنیگا و سەروش بۆی

ناردود تا نهویش به موسو لمانانی بگهیهنی و فیریان بکا،
 ببیتته بهلگه لهسمر ئادهمیزادو رۆزی قیامت بیانویان نهبی،
 فیربوون و تیگهیشتنی قورئان ئاسان کردوه **﴿ خَلَقَ الْإِنْسَانَ ﴾**
 ئادهمیزادی له نهبو موه دروست کردوه **﴿ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ﴾** فیری
 قسه کردنی کردوه، ئیمه دهبینین ئادهمیزاد ئاخاوتن نه انجام
 ددها، تهعبیر لهههست و شعووری خوی ددهاتهوه، تیدهگا و
 کهسانی دیکه تیدهگهیهنی، نه مه خوی له خوی دا
 مو عجیزمیهکی گهلی مهزنه و له بهر زور دوباره مونهوه و زوری
 لیمان بوومته شتیکی ئاسایی، ههست بهم نیعمهته گهوره
 سه رسوریه نه ره ناکهین، بۆیه قورئان له جهند شوینی کدا
 ئاماژه بهو نیعمهته دهکا و له خهوی بی ناگایی به خه بهرمان
 دین و سه رنجمان بۆ گرنگی نوتق تهعبیر دانهوه لهههست و
 شعور راده کیشی.

﴿ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ﴾ خۆر که خاومنی نهو تیشه
 رونا کهیه و مانگ که نهو نوره جوانه به شهو دهبه خشیته
 زهوی ههردوکیان به گوێرهی حیساب و یاسایهکی زور وردو
 ریک و پیک هاتو جو دهکهن، هه ریه که بیان بورج و مه نزلی خوی
 ههیه ریکری لهیه کتر ناکهن، بهو هاتوو جو یه خویان
 گوێرانکاری و مرز مکهان و ژماره ی رۆژ و حهفته و مانگو سال
 دهزاندری، کاته کانی گونجا و بۆ کشت و کال و به خێو کردنی باغو
 دروینه و رنین و چینی دانه و یله و بهروبوومه گان دیاری
 دهکری. **﴿ وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ﴾** بیگومان نهو
 گز و گیایه ی هه دی نیه و نهو دره ختانه ی هه دیان ههیه
 به سروشت گهر دنکه چی هه رمانی خودان و به گوێره حال و
 وهزی خویان سوچه بۆ خودای خویان دهبه، **﴿ وَالسَّمَاءُ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ﴾** **﴿ أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ﴾** نهو ئاسمانه
 به رفراوانه ی بهرز کردوته وهو شکومه ندی بی داوه له زوور
 زهوییه وه راگریی کردوه، لهسهر زهوی ته رازوی هه ق و
 عه داله تکاری داناهو هه رمانی به ئادهمیزاد کردوه عه دالهت
 به میره و بکه ن له کرین و فروشتن و گوێرینه وه ی کالدا
 به ویزدان و عه دالهت هه ئس و کهوت بکه ن و کارمکانیان نه انجام
 بدن، **﴿ وَأَقِيمُوا الزَّوْزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ﴾**
 کیشه کانتان به عه دالهت کیشانه بکه ن، ته رازو یازی مه که ن،

وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَجْدَةٌ كُلُّهَا بِالْبَصْرِ ﴿٥٠﴾ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا
 أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ ﴿٥١﴾ وَكُلُّ شَيْءٍ مِّمَّا فَعَلُوهُ
 فِي الزُّبُرِ ﴿٥٢﴾ وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌ ﴿٥٣﴾ إِنَّ النَّفْعَ
 فِي جَنَّتِ وَنَهْرٍ ﴿٥٤﴾ فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُّقْدِرٍ ﴿٥٥﴾

سورة الرحمن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّحْمَنُ ﴿١﴾ عَلَّمَ الْقُرْآنَ ﴿٢﴾ خَلَقَ الْإِنْسَانَ ﴿٣﴾
 عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ﴿٤﴾ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ﴿٥﴾ وَالنَّجْمُ
 وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ﴿٦﴾ وَالسَّمَاءُ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ﴿٧﴾
 أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ﴿٨﴾ وَأَقِيمُوا الزَّوْزْنَ بِالْقِسْطِ ﴿٩﴾
 وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ﴿١٠﴾ وَالْأَرْضُ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ ﴿١١﴾
 فِيهَا فَكِكْهُمُ ﴿١٢﴾ وَالشَّجَلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ ﴿١٣﴾ وَاللَّحَبُ ذُو الْعَصْفِ ﴿١٤﴾
 وَالرَّيْحَانُ ﴿١٥﴾ فَبِأَيِّ آيَةٍ رَّبِّكُمْ أَكْذِبَانِ ﴿١٦﴾ خَلَقَ
 الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ كَالْفَخَّارِ ﴿١٧﴾ وَخَلَقَ الْجَانَّ
 مِنْ مَّارِجٍ مِّنْ نَّارٍ ﴿١٨﴾ فَبِأَيِّ آيَةٍ رَّبِّكُمْ أَكْذِبَانِ ﴿١٩﴾

له نرخی کالای کهسانی دیکه دامه شکینن، به لکوو به ته رازوی
 حه ق و راستخوینه وه کالاکانتان کیشانه بکه ن،
﴿ وَالْأَرْضُ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ ﴾ بهرومردگار وه کوو چۆن ئاسمانی
 بهرز کردوته وه، زهوی راخستوو بهو نه وه ی گیانله به ران
 سودی ئی و مر بگرن، کیوی تیدا دا کوتاون بۆ نه وه ی نه له رزیو
 گیانله به رانی بتوانن له سه ری ئارام بگرن، هه ندیکی وشکانی و
 زور به ی زوری ده ریایه، بریکی دهشت و بریکی شاخ و داخه،
 به شیکی دهشتایی و نه رمانه و به شیکی تری ره قه ن و له بلان و
 سوته مه رویه. هه ندیکی سارد و کوێستانه، هه ندیکی
 گهر مه سیرو بیابانه.

﴿ فِيهَا فَكِكْهُمُ وَالشَّجَلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ ﴾ له ناو زهوی دا
 میوه هاتی جو راو جوړ ههیه له تام و بۆن و سودبه خشی دا،
 له نیمه ن و شیوه و رهنگ دا، هه روه ها دار خو رمای تیدایه؛ که
 خاومنی گوێکهیه و دوا یی ده بیتته خو رمای شیرین و به تام.
﴿ وَاللَّحَبُ ذُو الْعَصْفِ ﴾ هه روه ها گه لی دانه و یله ی تری
 وه کوو گه م و جو. که خاومنی کاو گیایه، که دانه و یله که ی

بژیوی نادمیزادو کاو گیایه‌که‌ی ئالقی نازمه‌له. ﴿وَالرَّيْحَانُ﴾
ریحانه‌و هه‌موو گول‌و گیایه‌کی بۆنخۆش که به‌بۆنکردنیان
ده‌بیته‌ مایه‌ی حه‌سانه‌موی سه‌رومی‌شک‌و جه‌سته‌ ده‌مار شیل
ده‌کاو بژیوی گیانه‌ ﴿فَبَآئِيَ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ به‌کام
نیعمه‌ته‌ له‌و نیعمه‌تانه‌ی باسکران که خودا رشتونی
به‌سه‌رتاندا برپا ناکه‌ن! ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ
كَالْفَخَّارِ﴾ په‌رومردگار نه‌صلی نادمیزادی له‌قورپکی وشکه‌وه
بووی ترینگه‌ لیها‌توو به‌دی هی‌ناوه. له‌قورپکی سورمه‌وه کراوه
به‌ناگر: که ده‌شوبه‌ییه‌ سوآله‌ت.

﴿وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِنْ نَارٍ﴾ په‌رومردگار جندۆکه‌ی
له‌بلیسه‌ی ناگر دروست کردون، ناگریکی بی دوکه‌لی تیکه‌ل
له‌مرنگی زمردو سوو سه‌وزا! ﴿فَبَآئِيَ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾
ئیه‌و نه‌ی کۆمه‌لی نادمیزادو کۆمه‌لی جندۆکه‌ به‌ج
نیعمه‌تیکی خودا برپا ناکه‌ن و ج نیعمه‌تیکی رمت ده‌که‌نه‌وه؟
بۆچی ئه‌ومنده‌ سه‌پله‌و پینه‌زانن و سوپاسی نیعمه‌ته‌
جو‌راو‌جو‌رمکانی ناکه‌ن؟!

﴿رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ﴾ خودا خودای هه‌ردوو
خۆره‌لاته‌ خودای هه‌ردوو خۆرناوایه‌، واته‌ له‌شه‌ش مانگه‌ی
به‌هارو هاوین‌دا خۆر له‌زوور خه‌تی (نیستیوا)‌وه‌ هه‌لدی،
روژگار کورت‌و شه‌وگار درێژ ده‌بی، خۆر به‌م دوانزه‌ مانگه‌
(۱۲) که‌لو ده‌یڕۆ‌و‌ جو‌ار و‌مرز (به‌هار، هاوین، پاییز، زستان)
په‌یدا ده‌بن، که‌ش‌وه‌ه‌وا به‌گوێره‌ی گو‌رانی و‌مرزه‌کان
ده‌گو‌ڕین، ﴿فَبَآئِيَ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ به‌کام نیعمه‌تی
خودا ئیه‌و نه‌ی کۆمه‌لی نادمیزادو جندۆکه‌ برپا ناکه‌ن و
به‌درۆ ده‌خه‌نه‌وه‌؟! ﴿مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ﴾^{۲۰} بینه‌ما
بِرَزْخٍ لَا يَغِيَانِ هه‌موو چۆمه‌کانی کیش کردون له‌سه‌ره‌خۆ
ده‌ڕینه‌ ناو ده‌ریاوه‌ دوو به‌حر پیک ده‌که‌ن، ده‌ریای سوێرو
ده‌ریای شیرین، ده‌ریای سوێر بریتیه‌ له‌ناوی ده‌ریاو
ده‌ریالوشه‌کان، ناوی شیرینیش ناوی چۆمه‌کانه‌، هه‌ردوو
ده‌ریاکانی به‌ره‌للا کردوه‌ رومو په‌کتر ده‌ڕۆن و به‌یه‌ک ده‌که‌ن
وه‌ل‌ نایه‌لی تیکه‌ل بن و هه‌ریه‌که‌یه‌ن له‌سنووری خۆیدا
را‌ده‌گرێ له‌نیوانیان‌دا دیوارێکی سروشتی خودا‌کرد هه‌یه‌،
﴿فَبَآئِيَ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ نه‌ی ئیه‌و نه‌ی کۆمه‌لی

نادمیزادو جندۆکه‌ به‌کام له‌نیعمه‌ته‌کانی خودا برپا ناکه‌ن و
ج نیعمه‌تیکی به‌درۆ ده‌خه‌نه‌وه‌...؟! ﴿يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ
وَالْمَرْجَانُ﴾ دپته‌ ده‌ر له‌و دوو ده‌ریایه‌ یان له‌یه‌کیکیان، که
ده‌ریا سوێره‌که‌یه‌ مرواری و شیلان. ^(۱) ﴿فَبَآئِيَ آلَاءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ﴾ جا نه‌ی نادمه‌ی و جینی کام نیعمه‌تی
په‌رومردگار تان به‌درۆ ده‌خه‌نه‌وه‌؟!

﴿وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ﴾ هه‌ر بۆ
په‌رومردگار نه‌و که‌شتیپانه‌ی به‌ناو ده‌ریادا هه‌مووش ده‌که‌ن،
که له‌به‌ر که‌و‌رمیی و زمه‌للاحیان ده‌لی کپۆن. خودا عه‌ق‌لی
داوه‌ به‌نادمیزاد که‌ نه‌و ئامیره‌ که‌وره‌ باره‌ه‌لگه‌
زمه‌للاحانه‌ دروست بکه‌ن، به‌قودرته‌ی خودا به‌ناو ده‌ریادا
رمو ده‌که‌ن و خۆتان و کالاو به‌روبو‌متانیان پی ده‌گو‌یزنه‌وه‌،
﴿فَبَآئِيَ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ به‌کام له‌نیعمه‌ته‌کانی خودا
برپا ناکه‌ن و کام نیعمه‌ته‌ی رمت ده‌که‌نه‌وه‌. ۱۹

﴿كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ﴾ هه‌رچی له‌سه‌ر زموی هه‌یه‌ له‌
گیانله‌به‌ران، هه‌رومه‌ا نه‌ه‌لی هه‌موو ئاسمانه‌کان و ناو زموی
هه‌موویان ده‌فه‌وتین و هه‌یجیان نامین ^{۲۱} ﴿وَيَبْقَى وَجْهُ رَبِّكَ
دُرُّ الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾ ته‌نها زاتی په‌رومردگار ده‌مینیته‌وه‌،
خودای خاومن شکۆ به‌خشش، نه‌و خودایه‌ی شیاوی نه‌ومیه‌
به‌ندایه‌تی بۆ بکری به‌گه‌ورمو شکۆمه‌ند بنا‌سری، خودای
خاومن تواناو ده‌سه‌لاتی ره‌ها. ﴿فَبَآئِيَ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾
به‌کام له‌م نیعمه‌تانه‌ی خودا برپا ناکه‌ن؟ کام نیعمه‌ته‌ی خودا
به‌درۆ ده‌خه‌نه‌وه‌. ^{۲۲} ﴿يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾
هه‌موو دانیش‌توانی ئاسمانه‌کان و زموی داوا له‌په‌رومردگار
ده‌که‌ن، بۆ دا‌بین‌کردنی پتو‌یستی‌یه‌کانیان، نه‌ه‌لی ئاسمانه‌کان
داوای لیخۆش‌بون ده‌که‌ن. هه‌رومه‌ا فریشه‌کانیش داوای رزق و
روژی و لیخۆش‌بون بۆ نه‌ه‌لی سه‌ره‌زوی ده‌که‌ن، هه‌یج که‌س
نیه‌ له‌بونه‌ومردا پتو‌یستی به‌خودا نه‌بی، ﴿كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِي
شَأْنٍ﴾ په‌رومردگار هه‌موو روژی هه‌موو سات و کاتیک ئیشی
هه‌یه‌، خه‌ریکی به‌ڕپوه‌ بردنی بونه‌ومره‌، گیان ده‌به‌خشش و
ده‌مرین، ئه‌م نزم ده‌کاو نه‌و به‌رز ده‌کاته‌وه‌، ﴿فَبَآئِيَ آلَاءِ

رَبُّكُمْ كَذَّابٌ ﴿١﴾ به کام نيعمهت له نيعمه ته گانی خودا بر و
ناکهن، کام نيعمه ته ی به در و ده خنه وه، ﴿٢﴾ سَفَرُكُمْ إِلَيْهَا
الْفَلَانَ ﴿٣﴾ له وه به ولوه دهستان بۆتان به تال دمی ئه ی
کۆمه ئی ئاده می و جندۆکه. بۆ ئه وه ی حیساب و لیکۆلینه و متان
له گهل بکه مین و تۆله ی تاوانه کانتان ئی بسینین : پاداشی
چاکه تان بدمینه وه. ﴿٤﴾ فَبَآئِيَ الْآءِ رَبُّكُمْ كَذَّابٌ ﴿٥﴾ جا به کام

نیعمت له نیعمته‌گانی په‌روم‌دگارتان په‌روا ناکه‌ن؟
﴿يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا﴾ نه‌ی کومه‌ی جندوکه‌و ئاده‌میزاد
! نه‌گمر ده‌توانن له‌ملاو له‌ولای ئاسمانه‌کان و زمویه‌وه
دهریجن و خو‌تان له‌چنگ هه‌زاو هه‌دمری خودا رزگار بکه‌ن و
بچه‌ شوینیک خودا ده‌ستی پیتان نه‌گا، ده‌لییان په‌رؤنه‌ دم‌ری
نه‌وه‌ عه‌رزو نه‌وه‌ گمز. ﴿لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ﴾ دنیایان
ناتوانن له‌ئاسمان و زموی دهریجن و خو‌تان له‌ده‌ست خودا
رزگار بکه‌ن. مه‌گمر به‌هوی توانایه‌که‌وه‌ بی : که‌ له‌مه‌په‌رمان
به‌رئو کۆسپه‌کان رامالی. وه‌لحال نه‌و هی‌زو توانایه‌ هه‌ر خودا
هه‌یه‌تی و ئیوه‌ دارای نه‌وه‌ نین.

﴿٣٤﴾ **قَبَإٍ آلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ** ﴿٣٥﴾ **يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شَوَاظٌ مِّن نَّارٍ** ﴿٣٦﴾ **وَلِحَاسٌ** ﴿٣٧﴾ **فَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ** ﴿٣٨﴾

دہلی

رَبِّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبِّ الْمَغْرِبَيْنِ ﴿٧﴾ فَيَأْتِي ءَالَآءُ رَبِّكَمَا تَكْذِبَانِ ﴿٨﴾
مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ﴿٩﴾ بَيْنَهُمَا بَرْحٌ لَّا تُغِيْبَانِ ﴿١٠﴾ فَيَأْتِي ءَالَآءُ
رَبِّكَمَا تَكْذِبَانِ ﴿١١﴾ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ ﴿١٢﴾ فَيَأْتِي
ءَالَآءُ رَبِّكَمَا تَكْذِبَانِ ﴿١٣﴾ وَلَهُ الْخَوَاصِرُ السَّنَنَاتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿١٤﴾
فَيَأْتِي ءَالَآءُ رَبِّكَمَا تَكْذِبَانِ ﴿١٥﴾ كُلٌّ مِنْ عِنْدِنَا فَنُقَبِّحُ ﴿١٦﴾ وَنُبَيِّنُ
وَنَجْعَلُ لِكُلِّ ذُو النُّفُلِ وَالْإِكْرَامِ ﴿١٧﴾ فَيَأْتِي ءَالَآءُ رَبِّكَمَا تَكْذِبَانِ ﴿١٨﴾
يَسْتَفْهِمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ﴿١٩﴾ فَيَأْتِي
ءَالَآءُ رَبِّكَمَا تَكْذِبَانِ ﴿٢٠﴾ سَفَرَعُ لَكُمْ إِلَهُ الْفَلَاحِ ﴿٢١﴾ فَيَأْتِي
ءَالَآءُ رَبِّكَمَا تَكْذِبَانِ ﴿٢٢﴾ بِمَعْشَرَ الْيَمِينِ وَالْإِيسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ
أَنْ تَنْفَعُوهُمْ مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفَعُوا وَلَا تَنْفَعُوهُمْ
إِلَّا بِإِذْنِي ﴿٢٣﴾ فَيَأْتِي ءَالَآءُ رَبِّكَمَا تَكْذِبَانِ ﴿٢٤﴾ يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا
شَوْابٌ مِّن نَّارٍ وَنَحَاسٌ فَلَا تَنْفَعَانِ ﴿٢٥﴾ فَيَأْتِي ءَالَآءُ رَبِّكَمَا
تَكْذِبَانِ ﴿٢٦﴾ فَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ﴿٢٧﴾
فَيَأْتِي ءَالَآءُ رَبِّكَمَا تَكْذِبَانِ ﴿٢٨﴾ يَوْمَ هُمْ لَا يَنْفَعُ عَنْ ذُنُوبِهِمْ
إِشْرٌ وَلَا جِبَانٌ ﴿٢٩﴾ فَيَأْتِي ءَالَآءُ رَبِّكَمَا تَكْذِبَانِ ﴿٣٠﴾

بەسۈرى و دەمى بەزمردو وەختىك بەشىن و كاتىك بەسەوز
خۇى نواند، ئەمەش لەبەر ترسى زۆرو قورسايىي بەلاو
موصىبەتى ئەو رۆژە سەختە. ﴿^{۲۸}قَبَائِيَّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾
بەكام لەنەيمەتەكانى خودا بېوا ناكەن و كام نەيمەتى رەت
دەكەنەو. ﴿^{۲۹}قَبُولُ مَيْدٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَلِكَ إِنْشٍ وَلَا جَانٌّ﴾ ئەو
رۆژى ئاسمان شەق دەبى و قىامەت رادەبى، ھىچ كەس
لەئادەمى و پەرى پەرسىياري تاوانەكانى ئى ناكەرى، چونكە
ھەموويان بەروخساريان ديارە، لەو كاتەى لەگۆرەكانيان
رادەبن و دېنە دەرەو رورەش و چا و زمردو خەم و خەفەتبارو
سەرشۆر. ھەرەھا لەبەرئەو خودا ھەموو كەردەمەكانى تۆمار
كەردون و ھەرەكەسە لەنامەى ئەعمالى دا باشى و خراپى
رونكراوئەو. ﴿^{۴۰}قَبَائِيَّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ ئىو ئەى
كۆمەلى ئادەمىزادو جەندۆكە بەكام لەنەيمەتەكانى خودا بېوا
ناكەن و كام نەيمەتەى بەدرو دەخەنەو.

﴿يَعْرِفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَالْأَقْدَامِ﴾

كافرو تاوانبارەكان رۆژى رابوونى ھيامەتو ھاتنە دەرەوميان

لهگۆرەكان بهروخسارو دەموچاویان دەناسرێنەوه، رووشو
روزمرد، سەرشۆرو خەفەتبارن، لەدوورمە دیارن، ئیتر بەقزی
بێشە سەرو قاچیان رادەکیشرین و تور دەدرێنە ناو
دۆزەخەوه واته گرمۆله دەکڕین و قاچیان دەبریتە لای قزی
بێشەسەریان و دەخړێنە ناو ناگرمەوه.

﴿فَبَآيَ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ بەگام نیعمەت لەنیعمەتەکانی
خودا برۆا ناگەن و گام نیعمەتە ی بەدرۆ دەخەنەوه؟ ﴿هَذِهِ
جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ﴾ ئەمە ئەو دۆزەخەیه
تاوانباران بەدرۆیان دەخستەوه، ئەوا ئیوه جوونه ناوی
بەجاوی خۆتان بینیتان، دەسا بچێژن عەزازی سەخت و
نەپراوی. ﴿يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ آتٍ﴾ ئیتر تاوانباران
لەناو دۆزەخدا دەمیك بەناگر دەسوێندێرین و کاتیکیش ناوی
کولتووی و مکوو مەسی تاوومیان بەهۆرگا دەکڕی، ریخۆلەو
ناوسکیان پارچە پارچە دەکاو دایدەپلۆخێن.

﴿فَبَآيَ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ ئیوه بەگام نیعمەتە خودا
برۆا ناگەن؟

﴿وَلَمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ﴾ بۆ کەسێک لەخودا بترسێ و
یادی روژی حیسابو لیکۆلێنەوی بەردەم بارەگای خودا بکا،
دو بەهەشتی ماددی ئەو شوێن و لەزەمتو رابواردنە
جەستەیییە دەست دەکەوێ. بەدو جوور خۆشی پاداشی
دەدریتەوه، ﴿فَبَآيَ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ بەگام
لەنیعمەتەکانی خودا برۆا ناگەن و ج نیعمەتێکی بەدرۆ
دەخەنەوه، ﴿ذَوَاتَا أَفْنَانٍ﴾ لقى دارو درەختیان سەوزو
تەرۆ تازەو بەدەماخن، هەموو جوورە میومەکیان پێومەیه. یان
ئەو دوو باغچەیه جوورەها دارو درەختو میومیان تێدايه.
﴿فَبَآيَ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ دەى ئیوه بەگام نیعمەتە
خودا برۆا ناگەن و ج نیعمەتێکی بەدرۆ دەخەنەوه

﴿فِيهَا عِتَانٌ تُجْرِيَانِ﴾ لەهەردووک لەو بەهەشتانەدا دوو
کانیاوی رەوان هەن، ئاوەکەیان رەوان دەبێ بۆ ئاودانی دارو
درەختو گول و گولزاری ئەو دوو باخانە. ئیتر لەهەمو
میومەجاتیک بەرھەم دێنن. حەسەنى بەصرى دەلێ: ئەو دوو
کانیاوه یەکیکیان پێى دەگوترێ سەلسەبیل.

يَعْرِفُ الْمَجْرُمُونَ بِسَمْتِهِمْ يَقُوذُ بِالنَّوْصَى وَالْأَفْنَامِ ﴿١١﴾ فَبَآيَ
آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٢﴾ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمَجْرُمُونَ
﴿١٣﴾ يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ آتٍ ﴿١٤﴾ فَبَآيَ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
﴿١٥﴾ وَلَمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ ﴿١٦﴾ فَبَآيَ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
﴿١٧﴾ ذَوَاتَا أَفْنَانٍ ﴿١٨﴾ فَبَآيَ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٩﴾ فِيهَا عِتَانٌ
تُجْرِيَانِ ﴿٢٠﴾ فَبَآيَ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢١﴾ فِيهَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ
رَوْحَانٍ ﴿٢٢﴾ فَبَآيَ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٣﴾ مُتَكَبِّرِينَ عَلَى فُرُشٍ
بَطَانُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ وَحَى الْجَنَّتَيْنِ دَانِ ﴿٢٤﴾ فَبَآيَ آلَاءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ﴿٢٥﴾ فِيهِنَّ قَصِيرَاتُ الْفَرْفِ لَمْ يَطْمِئِنَّ إِلَيْهِنَّ فَنَلَقْنَهُنَّ
وَلَا جَانٍ ﴿٢٦﴾ فَبَآيَ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٧﴾ كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ
وَالْمَرْجَانُ ﴿٢٨﴾ فَبَآيَ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٩﴾ هَلْ جَزَاءُ
الْإِحْسَنِ إِلَّا الْإِحْسَنُ ﴿٣٠﴾ فَبَآيَ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣١﴾
وَمِنْ دُونِهَا جَنَّاتٌ ﴿٣٢﴾ فَبَآيَ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٣﴾ فِيهَا
مُدَاهَاتَانِ ﴿٣٤﴾ فَبَآيَ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٥﴾ فِيهَا
عِتَانٌ مُضَاخَتَانِ ﴿٣٦﴾ فَبَآيَ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٧﴾

﴿فَبَآيَ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ بەگام لەنیعمەتەکانی خودا
برۆا ناگەن و ج نیعمەتێکی بەدرۆ دەخەنەوه.

﴿فِيهَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ رَوْحَانٍ﴾ لەو بەهەشتانەدا لەهەموو
جوورە میومە نەوعەکان دەخوێو لەزەمتیان ئ و مەردەگێر
جووریکیان تەرۆ تازەو جووریکیان وشکە هەردوکیان بەتامن و
نازاندێر کامەیان لەکامەیان خۆشترە. ﴿فَبَآيَ آلَاءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ﴾ بەگام لەنیعمەتەکانی خودا برۆا ناگەن و ج
نیعمەتێک بەدرۆ دەخەنەوه. ﴿مُتَكَبِّرِينَ عَلَى فُرُشٍ بَطَانُهَا
مِنْ إِسْتَبْرَقٍ﴾ پالێ لێ دەدەنەوه لەسەر چەند راخەریک
ناواخنەکەیان پارچە مەخمەری ئەستورە. ﴿وَحَى الْجَنَّتَيْنِ
دَانِ﴾ میومەتە درەختەکانی ئەو دوو بەهەشتە بەیدەستن،
هەر کاتی بەهەشتییەکان بیانەوێ و چۆنیان بوێ ئاوا بۆیان
حازرەو لەنزیکەوه بێ ماندوبوون دەیانچنن.

﴿فَبَآيَ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ بەگام لەنیعمەتەکانی خودا
برۆا ناگەن و ج نیعمەتێکی بەدرۆ دەخەنەوه؟

﴿۶۱﴾ فِیْهِنَّ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ لَمْ یَطْمِئِنَّ اِلَیْسَ قَبْلَهُمْ وَلَا جَاَنَ لَهُو دُوو بههشتهدا حوړی شوخ وشهنگ ههن، چاو بهه دمرود نین و چاویان دمېر نه میړده کانیان، هه موویان کچن و لهو وپیش نه نادمی و نه پهری دهستیان لی نه داون، له بهه شتدا دروست کراون. ﴿۶۲﴾ فَبَآیَ اِلَآءِ رَبِّکُمْ تُکَذِّبَانِ بهکام له نیعمه ته کانی خودا برپوا ناکهن و چ نیعمه ټیکی به درو ددخه نه وه؟

﴿۶۳﴾ کَالْهِنِّ الْیَاقُوْتُ وَالْمَرْجَانِ ﴿۶۴﴾ ټهو حوړیانه دهلی یاقوت و مهر جانن له سپی و صافی و بڼ گهردی دا، جهسته یان صافو لوس و سپی و ناسکو و سرکو ټمهیان سوړو تا بللی جان. ﴿۶۵﴾ فَبَآیَ اِلَآءِ رَبِّکُمْ تُکَذِّبَانِ بهکام له نیعمه ته کانی خودا برپوا ناکهن و چ نیعمه ټیکی به درو ددخه نه وه؟

﴿۶۶﴾ هَلْ جَزَاءُ الْاِحْسَانِ اِلَّا الْاِحْسَانُ ﴿۶۷﴾ ټایا پاداشی چاکه چاکه نیه؟ واته: پاداشی کرده وی چاک له دونیادا بهه شتی جان و رازاومیه له قیامه تدا، ټهم دوو بهه شته بو خاومن باومړنی کردار چاکن. ﴿۶۸﴾ فَبَآیَ اِلَآءِ رَبِّکُمْ تُکَذِّبَانِ بهکام له نیعمه ته کانی خودا برپوا ناکهن، چ نیعمه ټیکی به درو ددخه نه وه؟ ﴿۶۹﴾ وَمِنْ ذُرِّیَّتِهَا جَنَّانِ ﴿۷۰﴾ دوو جوړ باخی رازاوی تر همن له بهه شت دا بو له خودا ترسان، یان دوو باخچه ی تر همن له خوار ټهو دوو باخچه یه ی لهو وپیش باس کران بو: کهسانیک: که پله وپایه یان له خوار پله وپایه ی ټهو تافمه وویه: که له نایه ته کانی پیښودا باس کران.

﴿۷۱﴾ فَبَآیَ اِلَآءِ رَبِّکُمْ تُکَذِّبَانِ بهکام له نیعمه ته کانی خودا برپوا ناکهن و چ نیعمه ټیکی به درو ددخه نه وه؟

﴿۷۲﴾ مُدْهَامَّتَانِ ﴿۷۳﴾ ټهم دوو باخچه یه درخته کانیان روک و شیناوردیان چروپرو زور سهوزو ټهر ده ماخن، ټه و منده سهوزن رمش هه لگه پراون، ﴿۷۴﴾ فَبَآیَ اِلَآءِ رَبِّکُمْ تُکَذِّبَانِ بهکام له نیعمه ته ی خودا برپوا ناکهن و چ نیعمه ټیکی به درو ددخه نه وه.

﴿۷۵﴾ فِیْهِمَا عِثَانِ لِّصَآخَتَانِ ﴿۷۶﴾ لهو دوو بهه شتهدا دوو کانیای هه ټقولاو همن، ټاومکه یان هه ټده قولی بی ټه و ی له بهریان برپوا و مگوو ټاوی دوو باخچه که ی تر.

فِیْهِمَا فِکْکُهُمْ وَتَخَلَّوْا رَمَّانَ ﴿۷۸﴾ فَبَآیَ اِلَآءِ رَبِّکُمْ تُکَذِّبَانِ ﴿۷۹﴾ فِیْهِنَّ خِیْرَاتٌ حِسَانِ ﴿۸۰﴾ فَبَآیَ اِلَآءِ رَبِّکُمْ تُکَذِّبَانِ ﴿۸۱﴾ حُرُّ مَقْصُورَاتٍ فِی الْخِیَامِ ﴿۸۲﴾ فَبَآیَ اِلَآءِ رَبِّکُمْ تُکَذِّبَانِ ﴿۸۳﴾ لَمْ یَطْمِئِنَّ اِلَیْسَ قَبْلَهُمْ وَلَا جَاَنَ ﴿۸۴﴾ فَبَآیَ اِلَآءِ رَبِّکُمْ تُکَذِّبَانِ ﴿۸۵﴾ مُتَّكِیْنَ عَلٰی رَقَرَفٍ حُضْرٍ وَعَبْقَرِیٍّ حِسَانِ ﴿۸۶﴾ فَبَآیَ اِلَآءِ رَبِّکُمْ تُکَذِّبَانِ ﴿۸۷﴾ تَبَرَّکَ اَنْتُمْ رَبُّکُمْ ذِی الْمَلٰٓئِکَۃِ وَالْاِلَکَرَمِ ﴿۸۸﴾

سُورَةُ الرَّحْمٰنِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿۱﴾ لَنَبْسُقُنَّهَا كَآذِبَةً ﴿۲﴾ خَافِضَةً رَّافِعَةً ﴿۳﴾ اِذَا رُجَّتِ الْاَرْضُ رَجًا ﴿۴﴾ وَنُسِيتِ الْجِبَالُ نَسًا ﴿۵﴾ فَكَانَتْ هَبَاً مُّنبَتًا ﴿۶﴾ وَكُنْتُمْ اَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ﴿۷﴾ فَاَصْحَابُ اَلْیَمَنِۃِ مَا اَصْحَابُ اَلْیَمَنِۃِ ﴿۸﴾ وَاَصْحَابُ الشِّمَۃِ مَا اَصْحَابُ اَلْشِّمَۃِ ﴿۹﴾ وَالتَّيْمِقُونَ التَّيْمِقُونَ ﴿۱۰﴾ اُولٰٓئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ﴿۱۱﴾ فِی جَنَّتِ النَّعِیْمِ ﴿۱۲﴾ ثَلَاثٌ مِّنَ الْاَوَّلِیْنَ ﴿۱۳﴾ وَقَلِیْلٌ مِّنَ الْاٰخِرِیْنَ ﴿۱۴﴾ عَلٰی سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ ﴿۱۵﴾ مُتَّكِیْنَ عَلَیْهَا مُتَقَابِلِیْنَ ﴿۱۶﴾

﴿۱۷﴾ فَبَآیَ اِلَآءِ رَبِّکُمْ تُکَذِّبَانِ بهکام له نیعمه ته ی خودا برپوا ناکهن و چ نیعمه ټیکی رمت ددخه نه وه؟ ﴿۱۸﴾ فِیْهِمَا فَاکْهَةٌ وَتَخَلَّ وَرَمَّانَ ﴿۱۹﴾ لهو دوو باخی بهه شتدا همیه میوه هاتی زور و جوړا و جوړ به تاییه تی خورماو هه نار که دوو جوړه میوه ی زور جان و فره به سودن. ﴿۲۰﴾ فَبَآیَ اِلَآءِ رَبِّکُمْ تُکَذِّبَانِ ټیوه بهکام له نیعمه ته ی خودا برپوا ناکهن و چ نیعمه ټیکی به درو ددخه نه وه؟ ﴿۲۱﴾ فِیْهِنَّ خِیْرَاتٌ حِسَانِ لهو دوو باخه دا ټافرته جهسته جان و رموش شیرین همن، روخسار جان و رفطار په سهند. ﴿۲۲﴾ فَبَآیَ اِلَآءِ رَبِّکُمْ تُکَذِّبَانِ بهکام له نیعمه ته کانی خودا برپوا ناکهن و کام نیعمه تی به درو ددخه نه وه. ټهو ټافرته روخسار جان و رفطار شیرینانه ﴿۲۳﴾ حُرُّ مَقْصُورَاتٍ فِی الْخِیَامِ چه ند جوړیکن سپی و صافو بڼ گهردو چا ورمشی چاو گه ووره، داپوشراو له ناو خمیه کانی بهه شتدا، خیمه ی له دور دروستکراو، ټهوان و مگوو ټافرته دونیا به ناو جاده و

هندی که سیش که له دونیادا بهروالت هیج و پوچ و پایین بوون، بهر زیان دمکاته وه بۆ بههشت بهرئ دگرین. چونکه ههموو روداو یکی گه وره گۆرانکاری له کیشانهی کۆمه لگادا دهکا، دیاره رودای رابوونی قیامت له ههموو روداو یک گهورتره، که وای دمی گۆرانکاریه که شی زۆر گهوره بی. تهرازی کیشه کان بگۆرئ، هندی نهوی بکاو هندی بهرز بکاته وه..

﴿۴﴾ إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا، ئَهُوَ كَاتَهُ زَمَی وَمَشَقَّة تَوَلَّه دهکه وئو جم و جولی نا ناسایی ئی رودما، دهکه وئته تهکاندان و ههلبهزو دابهز، ههرچی شاخ و کیو ههیه ههمووی بهسهر یه کدا دهر و خئو تهخت دهبین.

﴿۵﴾ رُبَّتِ الْجِبَالُ بَسًا، کئومکان وردو خاش کران. ﴿۶﴾ فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًا، بوون به تهپ و تۆزو گهر دو چون به ههوادا، قیامت رابوو ناده میزاد زیندو کرانه وهو کیشی ساری مهشهر کران. ﴿۷﴾ وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً، لهو رۆژما ئیوه بوون بهس ئاقم

(اصحاب الیمین، اصحاب الشمال، السابقون المقربون)

﴿۸﴾ فَأَصْحَابُ الْمِمْنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمِمْنَةِ، نهوانه ی که لهو رۆژما نامه ی کردموه کانیان بهدمستی راستیان و مرده گرن و بهرمو بههشت بهرئ دگرین چهند له خوشی دان و چهند بهخته و مرمن؟ ههرمه پرسه چ خوشی و بهخته و مرییه ک دایان دگرئ!! ﴿۹﴾ وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ، نهوانه ی لهو رۆژما نامه ی عه مه لیان بهدمستی چهپ و مرده گرن و رابییچی ناو دۆزه دگرین ئای چهند بهدیهخت و چارمهشن، چهند خهسارتمه ندو بهفتاره چۆن؟ ههر باس ناکری و نایه ته گوشتار.

﴿۱۰﴾ وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ، ۱۱ أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ، ۱۲ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ، ههموو دمست پیشخه رهکان بۆ نیمانه یان له گشت گهل و نهته و میه ک، نهوانه ی زوو به پیر بانگه وازی پیغه مبه ران و بانگخوازانی نایینه وه چون و نیمانیان هینا وه تۆبه یان له تاوان و تاوانباریی کردوه و رویان کردۆته کاری چاکه و به دئسوژی خوداپه رستیان ئه نهجام داوه نهوانه دمسته ی یه گه من بۆ چوونه ناو رحمهتی خوداوه، بۆ و مرگرتنی پاداشی باش و پله و پایه ی بهرز، نهوانه نزیک

کۆلانیاندا هاتوچۆ ناکه ن، ﴿۱۳﴾ فَبَآيَ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ، به کام له نیعمه تهکانی خودا برپا ناکه ن و چ نیعمه تیکی به درۆ ده خه نه وه؟!

﴿۱۴﴾ لَمْ يَطْمِئْنُوا إِلَيْنَا قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ، لهو مپیش هیج کهس له نادهمی و جندۆ که دمستیان ئی نه داون، به تایبهتی بۆ له خودا ترسان و ته فواکاران دروست کران. ﴿۱۵﴾ فَبَآيَ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ، به کام له نیعمه تهکانی خودا برپا ناکه ن و چ نیعمه تیکی به درۆ ده خه نه وه؟!

﴿۱۶﴾ مُتَكِبِّينَ عَلَى رُفْرَفٍ خُضِرَ وَعْبَقَرِي حَسَانٍ، نهو بههشتیانه پالیان داومه وه له سهر سهرین و دۆشه کی نه مرو شل و سهوز، فهرشی جوان و پر نه خشو و نیگاریان بۆ راخراوه؛ که تا بلتی سهرنج راکیش و جوان و نایاب دروست کران. ﴿۱۷﴾ فَبَآيَ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ، به کام له نیعمه تهکانی خودا برپا ناکه ن و چ نیعمه تیکی به درۆ ده خه نه وه؟! ﴿۱۸﴾ هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ، ئایا پاداشی چاکه چاکه نیه، به ئی پاداشی نیمان و کرده و ی چاکه بههشتی رازا و میه.

﴿۱۹﴾ تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، بهرزو پیرۆزو پاک و بی عه یبه خودای خاومن که ره م و به خشو، شیایو نهومی به شکۆمهند بناسرئ و کهس لی یاخی نه بی، ریزی بگریئ و عیبادهتی بۆ بگری، سوپاسگوزاری بگری، گوهرانی نیعمه تهکانی نه گری. هه میسه له یاد بی و بیر نه چیته وه.

کۆتایی سوره تی الرحمن



سوره تی (الواقعة)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

﴿۱﴾ إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ، که قیامت رابوو، هیج هیزیک نیه بتوانی بهرگری بکاو نه هیئ رابی. به لکوو ههردی و گومان لههاتنی دا نیه. ﴿۲﴾ لَيْسَ لَوْفَعِهَا كَاذِبَةٌ، کاتیک قیامت راده بی کهس نیه بتوانی به درۆی بخته وه، کهس ئینکاری ناکا، روداوه کان له بهر چا و ن و هیج مه جالی گومان نیه!! ﴿۳﴾ خَالِصَةً رَافِعَةً، نهو رۆزه هندی کهس که له دونیادا بهروالت بهرز بوون نه و بیان دهکا و دهرینه ناو دۆزه خه وه،

خراوون لهر زمانه ندیی خودا ، بۆ ههتا ههتا یه نیشته جی دمکریڤ لهناو بهههشتدا. ﴿ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ﴾^{۱۲} وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ ﴿﴾ نهو دهست پیښخهره لهخودا نزیکانه لهگهل و نهتهوه پیښینهکان کۆمه لیکي زۆرن و نههژمار نایهن، کهمیکیشیان لهم ئوممهتهن! لهواقع زۆرن وهی کهمییه کهیان بهنبیسبته هی گهل و نهتهوه پیښینهکانه.

۱۵) علی سُرُرِ مَوْضُونَةٍ. ۱۶) مَكْتَبَيْنِ عَلَیْهَا مُتَقَابِلَيْنِ ﴿﴾ نَمَوانِ

﴿١٧﴾ يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخْلَدُونَ ﴿١٨﴾ بُوْهُ خَزْمَهُ تَكْرِدُونَ ﴿١٩﴾

راگرتنيان چهند گهنجیكى تازه لاو روخسار جوان به سهريان دا
 دسورپښه وه، نو خزمه تجبيه لاوانه پير نابین و رهنګ و
 روخساريان ناګورې، به سهر به هه شتيه کان دا دسورپښه وه
 ﴿^{۱۸}بَاكْوَابِ وَابَارِقِ وَكَاسٍ مِنْ مَعِينِ﴾ به سوراحی و په رداخ و
 پيالهی بی دسك و دسكدار، پر له سهرابی نایاب و هه ټینجراو
 له سهر چاود و کانیاو هه ټقولاود کانی به هه شت، صاف و
 بیګه رد و بونځوش و فخر حبه خش و مهست نه گهر ﴿^{۱۹}لا

يُصَدِّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْفِرُونَ ﴿١٠﴾ به خوارند هوی ئەو مەیه سەریان
 نایەشی و سەرخۆش نابن و عەقڵ و ھۆشیان لە دەست نادن.
 ﴿١١﴾ وَفَاكِهَةً مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ ﴿١١﴾ ھەروەھا میوێ نایاب و
 ھەلبژاردەو پەسەند کراویان بە سەردا دەگێڕن، چ میو مەکیان
 ھەز ئی بێ بۆیان ھەستە بەر دەکەن. ﴿١٢﴾ وَلَحْمَ طَيْرٍ مِّمَّا
 يَشْتَهُونَ ﴿١٢﴾ ھەرچی ئارەزوو بکەن لە گۆشتی پەلە و مرو باڵندە
 بۆیان دابین دەکەن و دەبێخەنە بەردەستیان.

﴿۲۲﴾ وَحُورٌ عِينٌ. ۲۳ كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ ﴿۲۴﴾ وپرای نهو نازو نیعمه تانه یان حوری سپی و سوئی چاوپر مشو چاو گه ورمیان بو ئاماده کراوه؛ که تابلی رمشایی چاویان رمشهو، همتا خودا هز بکا جوان و ناسکن دهلی؛ دورپی ناو سه دمغن، دهستان لی نه در اوه.

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وَلَدَنٌ مُخَلَّدُونَ ﴿١٧﴾ يَا كُوفٍ وَآبَارِينَ وَكُلَّ مَن مِّنْ عَمِيرٍ
 ﴿١٨﴾ لَا يَصُدُّونَ عَنْهَا وَلَا يَنْزِفُونَ ﴿١٩﴾ وَفِيكُم مِّمَّا يَنْخَرِطُونَ
 ﴿٢٠﴾ وَلَحْمٌ طَيْرٍ مِّمَّا يَنْتَهُونَ ﴿٢١﴾ وَحُورٌ عِينٌ ﴿٢٢﴾ كَأَمْثَلِ الثَّوَالِيهِ
 الْمَكُونِ ﴿٢٣﴾ جَزَاءُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا
 تَأْثِيمًا ﴿٢٥﴾ إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا ﴿٢٦﴾ وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ
 الْيَمِينِ ﴿٢٧﴾ فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ ﴿٢٨﴾ وَطَلْحٍ مَّنضُودٍ ﴿٢٩﴾ وَقُلُوبٌ مُّتَدَبِّرَةٌ
 ﴿٣٠﴾ وَمَاءٌ مَّسْكُوبٍ ﴿٣١﴾ وَفِيكُم كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْإِسْلَامِ ﴿٣٢﴾ لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا
 مَمْنُوعَةٍ ﴿٣٣﴾ وَفُورٌ مُّزَوَّجَةٌ ﴿٣٤﴾ إِنَّا أَنشَأْنَاهُنَّ إِنشَاءً ﴿٣٥﴾ فَجَعَلْنَهُنَّ
 أَفْكَارًا ﴿٣٦﴾ عُرُبًا أَتْرَابًا ﴿٣٧﴾ لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٣٨﴾ ثَلَاثَةٌ مِّنْ
 الْأَوَّلِينَ ﴿٣٩﴾ وَثَلَاثَةٌ مِّنَ الْآخِرِينَ ﴿٤٠﴾ وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ
 الشِّمَالِ ﴿٤١﴾ فِي سَمُورٍ وَحَمِيرٍ ﴿٤٢﴾ وَقُلُوبٌ مِّنْ يَّسْمُورِ ﴿٤٣﴾ لَا بَابُ
 لَا كَرِيمٍ ﴿٤٤﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ ﴿٤٥﴾ وَكَانُوا يُصِرُّونَ
 عَلَى الْحِنثِ الْعَظِيمِ ﴿٤٦﴾ وَكَانُوا يَقُولُونَ أَهَذَا مِثْلُ شَرَابِنَا
 مِثْلًا لِّأَوَّلَاؤِنَا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٤٧﴾ أَوْ أَبَاؤُنَا أَوَّلَاؤُنَا ﴿٤٨﴾ فَلَمَّا ذُكِّرُوا
 بِهَا وَآخِرِينَ ﴿٤٩﴾ لَمَجْثُوعُونَ إِلَى يَمِينٍ يَوْمَ قَعْقَعٍ ﴿٥٠﴾

﴿جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ نهم نازو نیعمه متو به خششانه
له پاداشی کرده و به باشه گانیانه. ﴿لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا
تَأْثِيمًا. إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا﴾ به هه شتیه گان له به هه شتدا
قسه ی بی هودمو پر و پوچ و بی مانا نابیسن، جنیو به یه گدان و
تانوت لیگدان نیه، به کتر شکاندن و دل رهنجاندنی تیدا نیه.
به لکوو شیرینترین قسه و گفتوگو له یه کتر دمبیسن و سلاو و
روژباش و چاک و چوئی لیگدی دمکن. ﴿وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ
مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ﴾ ؟ نه صاحبولیه مین چی نه صاحبولیه مین؟
هر مه پرسه جهند به خته و مرن و ج نازو نیعمه تیکیان
هیه؟ نه مانه نه و نه صاحبی به مینن که له سمرقای
سورمه که داسی کردن. پله و پایه یان له خوار پله و پایه ی
کومه له دست پیشخمره له خودا نزیك خراو گانه و من چونکه
له دنیا دا خودا به رستی و دلسوزیان له وان که متر بووه نازو
نیعمه تیان که متر دمبی. و دلی ویرای نه و دمش شوین و مه گانیان
خوش و دلگیر مو له خوشی و شادی دان، ﴿فِي سِنْدٍ مَخْضُودٍ﴾
له ژیر سیبهری داری نه بقی بی چقل و گله ای زورو

نیه بئ سوودو قازانجه. ﴿۵۵﴾ اَلْهُمَّ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ ﴿۵۶﴾
 نهوان لهژیانی دونیادا بهئارمزوی خویان رایان بواردوه،
 سرگهرمی دابین کردنی شهومتو نارمزوبازی خویان بوون
 ، هیچ گوئیان بهحلالو حرام نهداوه، ناموزگاری
 پیغهمبران و بانگخوازن ریازی خودایان بهلاوه بهشم بوو
 ﴿۵۷﴾ وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْجَنِّ الْعَظِيمِ ﴿۵۸﴾ سور بوون لهسهر
 نهجامدانی تاوانی گهرمو توبهیان ئی نهدهکردن، هاوهلیان بۆ
 خودا دادنهناو بت و صهنه میان دهکردنه هاوشانی، رابوونی
 قیامتو زیندوبونه میان بهلاوه درۆ بوو، ﴿۵۹﴾ وَكَانُوا يَقُولُونَ
 اِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا اِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿۶۰﴾ اَوَاثَانَا الْاَوَّلُونَ ﴿۶۱﴾
 دمیانگوت: نایا نهگهر ئیمه مردین و بویه گن و خۆل و ئیسقه
 رزیو تازه زیندوو دهکرینهوه؟! خۆمان هیچ، نه دی باوک و
 باپیرانمان چۆن زیندوو دهکرینهوه دوی تیپه ربوونی نهو
 ههمو رۆزگار بهسهر مردنیاندا؟! واته: بههیچ جورئک
 نهخۆمان و نه باوک و باپیرانمان زیندوو نابینهوه و نابنهوه،
 ﴿۶۲﴾ قُلْ اِنَّ الْاَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ﴿۶۳﴾ لَمَجْمُوعُونَ اِلَىٰ مِيقَاتٍ يَوْمٍ
 مَّعْلُومٍ ﴿۶۴﴾ نهی پیغهمبران خۆشهویست، پییان بلی باوک و
 باپیری رابردوو له میژینهتان: که پیتان وایه لهبهر زۆر
 کۆنی و تیپه ربوونی زۆر سال و رۆزگار بهسهریاندا زیندوو
 نابینهوه نهوان و خۆتان و نهو وچه و نهوانهستان که له دوی
 ئیوهوه دین و دهرن و ههموتان تیگرا دوی مردن زیندوتان
 دهکینهوه لهساری کاکی بهکاکی مهحشردا کۆتان
 دهکینهوه بۆ حهق و حیساب. له رۆژیکی دیاری کراودا، هیچ
 پاش و پیی تیدا ناکرئ و کهم و زیاد ناکا. کاتیک بهخۆتان
 دهرن و لهساری مهحشردا کۆکرانهوه. ﴿۶۵﴾ اَلَمْ اَلِكُمْ اَنَّهُا
 الصَّالُونَ الْمُكْتَبُونَ ﴿۶۶﴾ لَّا يَكُلُونَ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زُكْرٍ ﴿۶۷﴾ فَمَالِثُونَ
 مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿۶۸﴾ فَتَارِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ ﴿۶۹﴾ فَتَارِبُونَ شُرَبَ
 الْهَمِيمِ ﴿۷۰﴾ بیگومان ئیوه نهی کۆمه ئی گومراو سهرلی شیواوان،
 نهی نهوانه، که ئینکاری ههموونی خودا دهکهن و برواتان
 بهتاک و تهنهایی خودا نیه، پیغهمبران بهدرۆ دهخه نهوه،
 زیندوبونهوهو حیساب و لیکۆلینهوهی رۆزی قیامتتان بهلاوه
 درۆیه، دلیا بن: که نهو رۆژه ههر دئو دهکونه ناو سزای
 سهختی دۆزهخهوهو، برئ لهعزایی بۆ دیاریکراوتان نهومیه
 لهدرهختی زهفقوم دهخۆن، نهو درهختی هیئده ناشیرینه

بهرهونه قدا دهبین ﴿۲۹﴾ وَطَلَحَ مَنُودٌ ﴿۳۰﴾ لهناو باخی مۆزدا: که
 هیشو مگانی چین چین لهسهر یهکن و لاسکی مۆزکه دیار نیه.
 ﴿۳۱﴾ وَظِلَّ مَنُودٌ ﴿۳۲﴾ لهژیر سیبهری بهردوومی
 درمخته کاندان و ههتاویان ئی نادا ﴿۳۳﴾ وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ ﴿۳۴﴾ ناوی
 هه لژاوو رهوان: که ههمیشه دهکش و جوانیی بهباخ و
 باخاتهکان دمهخش. ﴿۳۵﴾ وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ ﴿۳۶﴾ ههمیشه وان
 لهناو میوههاتی زۆر و جۆراوجۆردا، ﴿۳۷﴾ لَا مَقْطَرَعَةٍ وَلَا
 مَمْرُوعَةٍ ﴿۳۸﴾ نهو میوههاته نابری و لهکس قهدهغه ناکرئ،
 و مگوو میوهی دنیا نیه بۆ ههندی کهس هه بی و هندی
 دهستی نهکهوی، بری کات هه بی و بری کات بری. ﴿۳۹﴾ وَفَرُشٍ
 مَرْفُوعَةٍ ﴿۴۰﴾ نهوانه نامهی ئهعمالیان بهدهدستی راست
 و مردهگرن، لهسهر سهریر و قهرهویله دهنیشن، قهرشی
 پاک و خاوین و بهنرخ و بهرز لهروی مادی و معنهویهوه. بۆ
 نهوی لهسهریان لهگهڵ خۆرییهکانیان رابوین. ﴿۴۱﴾ اِنَّا
 اَنشَاْنَهُمْ اِنْشَاءً ﴿۴۲﴾ ئیمه نهو خۆرییهمان بۆ دروست کردون،
 ﴿۴۳﴾ فَجَعَلْنَاهُمْ اَبْكَارًا ﴿۴۴﴾ کردومان بهکج، ههموویان چوارد
 سال و دهست ئی نه دارون، ههرکاتی بچه لایان کچ و ئیش و
 نازاریان نابی ﴿۴۵﴾ غُرَبًا اَلْرَّابَا ﴿۴۶﴾ ههموویان هاو تهمن و خۆ
 خۆشهویست کهرن لای میردهکانیان، ﴿۴۷﴾ لِاَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿۴۸﴾
 نهمانه ههمو بۆ ئهصحابولیه مینهکانه. نهوانه نامهی
 ئهعمالیان دهریته دهستی راستیان ﴿۴۹﴾ ثَلَاثَةٌ مِنَ الْاَوَّلِينَ ﴿۵۰﴾
 وَثَلَاثَةٌ مِنَ الْآخِرِينَ ﴿۵۱﴾ کۆمه ئیکیان لهخاوم باومره
 پیشینهکان و کۆمه ئیکشیان لهخاوم باومرهکانی دوایین: که
 ئوممهتی پیغهمبران ئیسلامن... ﴿۵۲﴾ وَاَصْحَابُ الشَّمَالِ مَا
 اَصْحَابُ الشَّمَالِ ﴿۵۳﴾ نهوانه نامهی عهملیان بهدهستی چهپ
 و مردهگرن کین و لهج حال و مزعلندا دهبین؟! ههر مهپرسه
 چی! دهی چ عهزاییکی سهخت و دژاریان بدرئ؟! ﴿۵۴﴾ لِي
 سَمُومٍ وَحَمِيمٍ ﴿۵۵﴾ نهوانه وان لهناو بۆگهن و هالاو گهری گهرمی
 ناکردا، ناوی کولاتووی زۆر گهرمیان بهفهرگدا دهکری.
 ﴿۵۶﴾ وَظِلٍّ مِّنْ يَحْمُومٍ ﴿۵۷﴾ لهژیر سیبهری دووکه ئی رمشی
 دۆزهخدان، ﴿۵۸﴾ لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ ﴿۵۹﴾ و مگوو سیبهری تر فینکایی
 تیدا نیه، دیمهنی جوان و دلگیر نیه، خیر و بهرکهتی تیدا

قِيَرَىٰ لِي دَمَكْرَى، بهر مگه‌شی تالو تفتو بۆگه‌نه، هیند متان
 برسی دمی گه‌دی خوتانی لِي دماخنن، نه‌مجار ئیوه دوا
 خواردنی ناخوشو تفتو تال، ناوی کولاتووشی به‌سهردا
 ده‌مکه‌ن، خواردنه‌ومتان له‌و ناوه کولاتووه ده‌کوو ناو
 خواردنه‌وه‌ی خوشتری تینو دمی همر لئی ده‌خونه‌وه
 تینوایه‌تیتان ناشکی، ﴿هَذَا نُزْلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ﴾ نهم خواردن و
 خواردنه‌وه‌ی باسمان کردن له‌خواردنی زه‌قنه‌موت و
 خواردنه‌وه‌ی ناوی کولاتوو نه‌وه زیاهمت و میوانداریانه
 له‌روژی سزادا، نه‌ومیان دهرخوارد دهری. به‌لکوو نه‌وه بریکه
 له‌سزاو پیشه‌تای سزاکه‌یانه و پرای نه‌و سزایه سزای تریشیان
 دهری. ﴿نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ﴾ ئیمه سهرمتا
 له‌نه‌بووه ئیوه‌مان دروستکرد، بۆ خوتان دان به‌وه‌دا دمنین و
 ، نه‌وه دهمانن، نه‌دی بۆچی پروا به‌زیندوبوونه‌وه ناکه‌ن؟ خو
 که‌سیک بتوانی سهرمتا شتی‌ک دروست بکا دمتوانی جاریکی
 دی دروستی بکاته‌وه. ﴿أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ. أَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ
 نَحْنُ الْخَالِقُونَ﴾ نیشانم بدن و پیم بلین، که نه‌و تو‌ماوه‌ی
 ده‌یخه‌نه ناو ره‌می نافرماتانه‌وه، ئایا ئیوه له‌مندالاند
 رهنکی دهریزن و ئاده‌میزادی لِي دروست ده‌مکه‌ن؟ یان خودا
 به‌دیینه‌رمو نه‌و نه‌و کاره نه‌نجام دما؟ بیگومان خودا له‌و
 دلۆپه مه‌نییه نه‌و ئاده‌مییه دینیته وجودو ریکی ده‌خاو
 به‌رومردی ده‌کا، زیان و ته‌مه‌نی، رهن‌گو
 روخساری‌رزق و روژی ده‌ست نیشان ده‌کا.
 ﴿نَحْنُ قَدْزَنَّا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ. عَلَىٰ أَنْ
 نُبَدِّلَ أَمْثَالَكُمْ وَنُنشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ ئیمه مردمان
 له‌نیواندا دابه‌ش کردون و ته‌مه‌ن و نه‌جه‌ل ههریه‌کیک
 له‌نیوه‌مان دیاری کردوه، هی واتان هه‌یه ته‌مه‌نی دریز
 ده‌که‌ین و به‌پیری ده‌میرینین، هی واشتان هه‌یه ته‌مه‌نی
 کورته‌و به‌گه‌نجی یان به‌ساوایی ژبانی لِي ده‌ستی‌نینه‌وه. به‌لام
 هه‌مووتان پیاله شه‌رابی مردن ده‌چیژن و له‌یاسای مردندا
 یه‌کسانن. هیچ شتی‌ک ناتوانی بیته له‌مپه‌رو نه‌هیلئ نه‌و
 کاره نه‌نجام بدمین، به‌لکوو ئیمه دمتوانین ئیوه له‌ناو به‌رین و
 له‌جیاتی ئیوه جینیکی تر بخه‌ینه گۆره‌پانی ژبانه‌وه، به‌لکوو
 دمتوانین شیوه‌و روخساری تر بدمین به‌جینی تازه که ئیوه
 نابزانن.

ثُمَّ إِلَيْكُمْ أَيْهَا السَّالُونَ الْمُكَذِّبُونَ ﴿٥١﴾ لَا يَكُونُ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زُفُورٍ ﴿٥٢﴾
 قَالُوا مِنْهَا الْبَطْلُونَ ﴿٥٣﴾ فَتَذَرُوهُمْ عَلَيْهِ مِنَ اللَّعِيمِ ﴿٥٤﴾ فَتَذَرُوهُمْ
 شَرِبَ الْغَيْرِ ﴿٥٥﴾ هَذَا نُزْلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ ﴿٥٦﴾ نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا
 تُصَدِّقُونَ ﴿٥٧﴾ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ ﴿٥٨﴾ أَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ
 الْخَالِقُونَ ﴿٥٩﴾ نَحْنُ قَدْزَنَّا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٦٠﴾
 عَلَىٰ أَنْ نُبَدِّلَ أَمْثَالَكُمْ وَنُنشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ
 عَلَّمْنَاهُ الشَّاعَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ ﴿٦٣﴾
 أَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ ﴿٦٤﴾ لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ
 حُطًا فَطَلَّاهُ تَفَكَّهُونَ ﴿٦٥﴾ إِنَّا لَمَعْرِضُونَ ﴿٦٦﴾ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٦٧﴾
 أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ ﴿٦٨﴾ أَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ
 أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ ﴿٦٩﴾ لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ أُنْجَابًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ﴿٧٠﴾
 أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ ﴿٧١﴾ أَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَهَا أَمْ
 نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ ﴿٧٢﴾ نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذَكُّرًا وَفِتْنًا لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٣﴾
 فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾ فَلَا أَمِيَّةٌ
 بِمَوْقِعِ الْجُومِ ﴿٧٥﴾ وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ﴿٧٦﴾

﴿٦٢﴾ وَلَقَدْ عَلَّمْنَاهُ الشَّاعَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ﴾ بیگومان
 زانیوتانه‌و دهمانن، که خودا یه‌که‌مجار له‌نه‌بووه دروستی
 کردون، سهرمتا له‌دلۆپه ناویک و دواپی نه‌و دلۆپه ناوه بوته
 خوینپاره‌و پاشان گۆشتپاره نه‌مجار به‌یکه‌ری ئیسقان و دواپی
 به‌گۆشت دایبۆشیوه، گیانی به‌به‌ردا کردوه نامیری بیستن و
 دیتن و دل و باقی نه‌ندامه‌کانی تری ئیوه‌ی هیناومه‌ته دیو
 کردونی به‌و ئاده‌میزاده جوان و هه‌ستیاریو داناو لیژانه، نه‌ری
 ئیوه بۆ نه‌وه‌نده سهره‌ق و قیرسی‌چمه‌ن بۆ بیر له‌وه
 ناکه‌نه‌وه، که مادام خودا بتوانی سهرمتا ناوا دروستتان بکا
 ده‌شتوانی جاریکی دی پاش مردن دروستتان بکاته‌وه نه‌دمبوو
 ئیوه له‌وه‌دا هیچ گومانیکتان هه‌بی، ده‌یوایه به‌می سێ و دوو
 نه‌وه‌تان وهربرگرتایه‌و برواتان پی بکریایه.

﴿٦٣﴾ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ. أَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ﴾
 پیم بلین، نه‌وه‌ی ئیوه ده‌یکیلن، زه‌وی هه‌له‌ده‌گیرنه‌وه‌و تو‌وی
 تی ده‌مکه‌ن، نه‌ری ئیوه نه‌و تو‌وه دهروینن یان ئیمه
 ده‌یروینن؟ روئی ئیوه جگه له‌کیلان و تو‌و پنه‌مکردن چی

تره؟ بیگومان نئمه دمیروئینین و شینی دمهین و پیی دمهیهنین، ﴿لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكُّهُونَ﴾. ^{۶۵} اِلَّا لَمُعْرُؤُونَ. ^{۶۶} بَلْ لَّحْنُ مَخْرُومُونَ. واته: نئمه بهلوطضو رحممتی خۆمان دمیروئینین و پیی دمهیهنین، خۆ نهگهر مهیلما ن بوایه وشکمان دمکردوه، پئیش بئگهیشتن و دروینهکردنی دهمانکرده پوش و پهلاش و هیچ سودتان نئ نهدهبینی، نهو کاته نئوه سهرسام دمبوون و دمهوتنه پهکوپهکو، دمتانگوت: مایهپوچ خۆمان و مالتویران و خهسارتمهاند خۆمان، بهلکوو دمتانگوت: نئمه بهتئیداجوونی کشتوکالهکهمان خۆشمان تئیداجوین و دمهوتئین. رزق ورؤزیمان نئ براو هیوا براو بووین.

﴿أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ﴾. ^{۶۷} أَأَنْتُمْ أَوْلَاهُ مِنَ الْمَرْءِ أَمْ نَحْنُ الْمُنْزَلُونَ. نهی ئادهمیزادینه پئیم بلئین: نهو ئاوه شیرینهی دمیخونهوهو گری تینومتی خۆتان پیی دادهمرکئین، ئایا نئوه لهههورهه باراندوتانه، یان نئمه بهقودرمت و فهضلو رحممتی خۆمان باراندومانه؟ نهدی خۆ نئوه دزمان نئوه توانای نهومتان نیه باران ببارئین، بهناچاربی دان بهومدا دمنئین که خودا باران دمبارئین. دهی بۆچی دان بهتاک و تهتهایی خودادا نانئین، بۆ برؤا بههاتنی قیامهت و زیندوبوونهوه ناکهن؟!

﴿لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أَجْحًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ﴾. نئوه هیچ رۆلئیکتان نیه لهباراندنی باراندا، بارینی باران ههر بهدهست خودایهه ههر نهو دمتوانی باران ببارئین... خۆ نهگهر مهیلما ن بوایه دهمانکرده سویراوو بهکهلکی خواردنهوهو ناودیتری نههاتایه. دهی بۆچی نئوه سوپاسی خودا ناکهن و نیعمهتی نهومتان لهبهر چاو نیه: ﴿أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ﴾. ^{۶۸} أَأَنْتُمْ أَوْلَاهُ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ. پئیم بلئین و نیشانم بدن نهو ئاگرهی ههلی دهگیرسئین ئایا نئوه دارمهکیتان دروست کردوه یان نئمه دروستمان کردوه؟

﴿نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذْكِرَةً وَمَتَاعًا لِلْمُقَرَّبِينَ﴾. نئمه ئاگری دونیامان کردوه بهبیرخهرهوه، ئاگری دۆزهخیان بیر دهخاتهوه، هم سودو هازانجی ههیه بۆ ریبواران و دانیشتوانی سارا واته نهوانه پتر بیویستیان بهئاگر ههیه، نهگینا ههموو

کهسو ههموو کاتی بیویستی بهئاگر ههیه. ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾. تهسبیحاتی خودای گهورهه شکۆمهندی خۆت بکه: که بهدهسهلاتی رههای خۆی نهه ههموو شته جودا جوداو بهکهلک و سهرسورهینهراهی دروست کردون، نهو ههموو فهضلو بهخششانهی بهسهر ئادهمیزاددا رشتوه، ﴿فَلَا أَفْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ﴾. سوئند دهخۆم بهشوئینی نئ ئاوابوونی نهستیره، که گهورمترین بهلگهیه لهسهر بهتوانایی خودا دهلئین پیتی (لا) زیادیهه و بۆ تهئکید، لهزوبانی عهرمبدا لهپئیش فیعلی (افسم) وه وشهی (لا) زیاد دهکری. ههندیکی تر دهلئین: وشهی (لا) زیاد نیهو لهسهر مانای خۆیهتی. چونکه لهناو عهرمبدا وا باو بوو ههر کاتیک یهکک بیویستایه لهسهر شتیکی ناشکرا سوئند بخوات، دمیگوت (لاافسم) واته سوئند ناخۆم، ﴿وَأِنَّهٗ لَقَسَمٌ لَّوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ﴾. بیگومان سوئند خواردن بهشوئین نئ ئاوابوونی نهستیره سوئندیکی گهورهیه نهگهر بزانن.

﴿إِنَّهٗ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ﴾. ^{۶۹} فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ. لا يَمَسُّهٗ اِلَّا الْمُطَهَّرُونَ. ^{۷۰} تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ. بیگومان نهو نامهیهی بۆ تۆ بهنیگا نئیردراوه قورئانیکی گهورهه پیرۆزه، پره لهفهرو بهرمهکت، سودو بههای زۆره، هیدایهت و زانیاری و حکمهت و رههنومایی بۆ بهدهست هئینانی بهختهوهریی دونیاو قیامهت بیشاره. ﴿فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ﴾. نهه قورئانه لهلهحولهفروظ دا پارێزراوه جگه لهفریشه نزیکهکانی بارهگای نههدهس کهسی تر بهسهری دا ئاگادار نین، ﴿أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُذْهِبُونَ﴾. ئایا نئوه گومانتان ههیه لهنهه قورئانه پیرۆزهی پئتان رادهگهیهنئ: که قیامهت ههیه، ئایهتهکانی بهدرؤ دهخهنهوه؟ برؤا بهو بنهما عهقیدهییانه ناکهن: که بۆتان شی دمکاتهوه؟ پشتگیری کافری تر دهکهن لهسهر کوفرو دهنه هاوپهیمانی یهکتر؟ ﴿وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنْتُمْ تُكْذِبُونَ﴾. سوپاسگوزاریتان بۆ نهو رزق و رۆزییهی پئتان دمهخشی نهوهیه نیعمهتهکانی بهدرؤ دهخهنهوه؟ واته: لهشوئینی سوپاسکردنتان لهسهر نیعمهت، نیعمهتهکانی بهدرؤ دهخهنهوه، برؤاتان بهزیندوبوونهوه نیه، ئایهتهکانی قورئان رمتدهکهنهوه!! ﴿فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْخُلُقُومَ﴾. دهی بۆچی

کاتیک نه خوستان دهکوهیته حالهتی گیانه لاومو، دهست دهکا بهجه ناگه کوتان و چاوی بهملوق دموستن روح دهگاته قورگی. ﴿۸۴﴾ **وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ** ﴿۸۵﴾ نيوهش بهخه مو بهزارموه لهدموری کوبونه و مو ته ماشای دهکمن و سه رنج دهمنه حال و مزعی لهناو نیشو و نازاری گیانکیشاندا ﴿۸۵﴾ **وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ** ﴿۸۶﴾ و لهحال نیمه به عیلم و به خودرمتی خو مان به فرشته گانه انه وه له نیوی لی نزیك ترین، وه لی نیوه نابینن چی رودمدا، فریشته گیانکیشان نابینن، ناله م کات و ساتمدا؛ که ژبانی دونیای ته و او کردوه، دونیای کاروباری، مال و سامان و مندالی، دوست و ناسیاو و کهس و کاری به جی دلی و بهرمو جیهانیک دپروا؛ که پیی ناشنا نیه، جگه له کرده و ی باشی و نیمانی راستی، هیچ شتیکی تر فریای ناکه و ی به که لکی نایه. ﴿۸۶﴾ **فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينٍ** ﴿۸۷﴾ **تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ** ﴿۸۸﴾ دهی نه گهر حال و وزع و مکوو نیوه ده لین و ابی، زیندوبوونه وه نه بی حساب و لیکولینه وه نه بی، سزاو پاداش نه بی. نه دی بوجی گیانه که ی نایه نه وه شوینی خوی؟

﴿۸۸﴾ **فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ** ﴿۸۹﴾ **فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ** ﴿۹۰﴾

نه و بهنده یه له گیانه لاودایه یان مردوه، نه گهر له خودا پیداو مکان بی و له ژبانی دا دهست پشخهر بووی بؤ نیمانه تان و نه جامدانی کرده و ی چاک و له خودا نزیك بی، واته له و پیرو تاقمه بی؛ که له سه رمتای سورمه که دا به ﴿السابقون السابقون﴾ ناماژمیان بؤ کرا، نه و له خوشی و هسه سانه و دایه، پرؤشی ژبانی دونیای نیه، رازییه به و بهش و نیعمه ته ی خودا له و دویا پیی داو. ﴿۹۰﴾ **وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ أَصْحَابِ الْيَمِينِ** ﴿۹۱﴾ **فَسَلَامٌ لَّكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ** ﴿۹۲﴾ خؤ نه گهر نه و که سه ی؛ که له گیانه لاودایه، یان مردوه له و پیرو بی؛ که نامه ی نه عمالی به دهستی راست و مردمگری، نه وه فریشته مرگینی دهمنی و پیی دمبیزن سلاوت لی بی، سلاوی براو هاوه له کانت له وانه ی نامه ی کرده و مگانیان به دهستی راستیان و مرگرتووه، هیچ ناخوشی و تهنگ و چه له مه به کت له پیش نیه، نه تو له پیرو نه صاحبولیه مینی به سلاو و ریزموه پیشوازیت لی دهکمن.

﴿۷۷﴾ **فِي كِتَابٍ مَكْنُونٍ** ﴿۷۸﴾ **لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ** ﴿۷۹﴾ **تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ** ﴿۸۰﴾ **أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُذْهِبُونَ** ﴿۸۱﴾ **وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنْكُمْ تُكَذِّبُونَ** ﴿۸۲﴾ **فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْمُلُكُومُ** ﴿۸۳﴾ **وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ** ﴿۸۴﴾ **وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ** ﴿۸۵﴾ **فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينٍ** ﴿۸۶﴾ **تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ** ﴿۸۷﴾ **فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ** ﴿۸۸﴾ **فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ** ﴿۸۹﴾ **وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ أَصْحَابِ الْيَمِينِ** ﴿۹۰﴾ **فَسَلَامٌ لَّكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ** ﴿۹۱﴾ **إِنْ هَذَا هُوَ الْحَقُّ الْقَيُّومُ** ﴿۹۲﴾ **فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ** ﴿۹۳﴾

سُورَةُ الْفَاةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۱﴾ **لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۲﴾**

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۳﴾

﴿۹۲﴾ **وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ** ﴿۹۳﴾ **فَنُزُلٌ مِنْ حَمِيمٍ** ﴿۹۴﴾ **وَتَصْلِيَةٌ جَمِيمٍ** ﴿۹۵﴾ خؤ نه گهر نه و ناده میزاده له گیانه لاو که و تووه، یان نه و مردوه له و که سانه بی؛ که گو مپروا حق به درؤ خه رمون، بر وایان به زیندوبوونه و نیه و له ریازی راست و حق لایان داوه، رؤزی قیامت نامه ی عمه لیان به دهستی چهپ و مردمگرن، له زومردی نه و به دبه ختانه یه که له سه رمتای سورمه که دا به (اصحاب الشمال) ناماژمیان بؤ کرا، نه وانه (خودا په نامان بدا) خوانیان بؤ ناماده کراوه له ناوی کولاتوو خؤراکی ژمفنه موت، نه مچار خسته ناو دؤزه خه وه به زهخت و نوغرو بوونی لهناو ناگردا.

﴿۹۵﴾ **إِنْ هَذَا هُوَ الْحَقُّ الْقَيُّومُ** ﴿۹۶﴾ بیگومان هه موو نه و خه بهرو زانیاریانه ی له م سورمه دا دهرباری زیندوبوونه و شتی تر نمایش کران سه دهرسه دحق و راستن و هیچ گومانیان تیدا نیه و چؤن پیتان راگه یاندر اوه ربک دپته جی و به موو خیلای تیدا نابی.

چۇنە. ھەستەكان دەرگى ئاگەن، زاناىە بەھەموو شىتېك و ھىچى ئى گوم نابى.

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾ خۇدايەكى وەھايە: گە ئاسمانەكان و زەوى لەشەش

رۇژدا يان لەشەش قۇئاغدا بەھوپەرى رىك وپىكى و جوان و رازاومو گونجاو بەھدەيتان، ھەرچەندە دىتوانى

بەچرگەيەك ئەو كارە ئەنجام بدا. وەئى لەوانەيە ھىكمەتەكە ئەو بە: بەندەكان ھىرى لەسەر خۇي پىشوو درىژى بكا.

ئەمجار ەرشى كۆنرۇل كىرد بەو شىۋەى شىاوى خۇدايەتى خۇيەتى و ئىرادەى كىردە. دەسلەت و ھەيمەنەى خۇى بەسەر

بوونەھوردا چەسپاند و بونەھورى خستە گەرو ھەئسوران. ﴿يَعْلَمُ مَا يَلْجَ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا﴾ دىزانى چى دەجىتە ناو زەويەھو چى ئى

دېتە دەر، چى لەئاسمان دېتەخوار و چى بەرز دەبىتەو بەوى، لەھەموو چىرگەيەكدا بىشمار لەھەموو جۇرىك زىندەو

نازىندە دەجىتە ناو جەرگى زەويەھو. ھەر خۇدا دىزانى رۇژانە چەند دلوپە باران و چەند مردو چەند شتى تر زەوى

ھەئىان دەلوشى، ھەر خۇدا دىزانى لەچىرگەيەكدا چەند رەك و دەرخت و بەروبووم كان و كانزاو شتى ترى ئى دېتە

دەر؛ ھەر خۇدا دىزانى لەچىرگەيەكدا چەند بەھرو باران و تەرزەو تىشك و نەيازىك و فرىشتە و قەزاوقەدەر و شتى تر

لەئاسمانەھو دېتە خوار و چەند لەفرىشتە و كىردەھى بەندەكان و دوعا و پارانەھو ھەئەم گەئى شتى تر لەبىنراو و

نەبىنراو بۇ ئاسمان بەرز دەبنەھو. ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ خۇدا بەزاناىارى تۋاناو دەسلەتلى

خۇى لەگەلتانە ئەى نادەمىزاد؛ لەھەر كۆپىيەك بن، خۇدا ئاگادارە بەو كىردەھى ئەنجامىان دەندە و ھىچى ئى تىك

ناجى و لىى گوم نابى. بەرومىرگار ھەموو كاتى لەگەل ھەموو كەسەو لەھەموو شۇنەيىكە، ئاگادارى ھەموو كىردار و كوفتارىكە

گەورەو بچوك نەئىنى و ئاشكرا لای ئەو چۈن يەكە. ﴿لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ﴾

خاومىنەتى و قەرمانىرەواى ئاسمانەكان و زەوى ھى خۇدايەو كەسى تر ھاوبەشى نىيە. دۇنياو قىيامەت ھى خۇيەتى و

ھەرچى بىھەئى دەيكاو كەس نىيە بىتۋانىى ھوكەم و بىپارى

﴿فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾ ئەى پىغەمبەر: تۇ خۇداى خۇت بەپاك و بەرزو پىرۇز بىناسە.

كۆتايى سورەتى الواقعة



سورەتى (الحديد)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾

ھەرچى لەئاسمانەكان و زەوىدايە تەسبىحاتى خۇدا دەكا، لەھەموو كەم و كۆپى و غەيب و نەنگىيەك بەدورى دەرگى،

ھەريەكە لەئادەمىزاد و فرىشتە و جىندۇكە، لەئازەل و رەك و دەرخت و جەمادات بەزمانى گوتن يان بەزمانى حال

تەسبىحاتى خۇدا دەكەن و دان دەنەين بەگەورمى و خۇدايەتىدا، خۇدا غەزىزو بالادەست و شكۆمەندە، جەكىم و

زاناىە لەھەئسوراندى بوونەھوردا ھەموو شىتېكى وامەھار كىردە بەگۆيرەى ھىكمەتى خۇدايانەى خۇى بى و بچى. ﴿لَهُ

مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُخْبِي وَيُبْدِي وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ ھەر بۇ خۇدايە خاومىنەتى و قەرمانىرەواى

ئاسمانەكان و زەوى، بەويستى خۇى ھەئىان دەسورپىنى و گۆرانكارىيان تىدا دەكا، دەسلەتلى رەھاو بى سنوورى ھەيە،

كەس نىيە ھاوەل و ھاوشانى بى، كەس ناتۋانى تەگەرە بختە ئىش و كارىيەھو، قەرمانى رەوايەو دەبى بىتە جى، جگە

لەويستى ئەو ھىچى تر نايەتە دى، ژيان دەبەخشى و زىندوان دەمرىنى، ژيان دەخولقىنى و مردن وەدى دېنى، ئەندازەى

ژيان و تەمەن بۇ ھەموو زىندەمورىك دەكا، كاتى مردن بۇ ھەموو گياندارىك تەقەرىر دەكا. ئەو زاتە بەسەر ھەموو

شىتېكدا بەتۋاناو بەدەسلەتە. ھەرچى بىيەھەئى بىي دەبى، ھەرچى نەيەھەئى نابى.

﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾

زاتى خۇدا ھەر ھەبوومو نەبوونى پىش نەكەوتوود، لەپىش ئەودا ھىچ شىتېك نەبوود، باقىيەھو ھەر دەمىنى و دواى ھەموو

شىتېكە، ظاھىرو ئاشكراو بلىندە، لەژوور ھەموو شىتېكەومىيە، پەنھان و نادىيارە، ھىچ شىتېك لەو پەنھان و نادىيارتر نىيە، زاناىە

بەھەموونەينەك، غەقلاو ژىر جەقىقەتى زاتى نازانن

رابگری یان نه هیلئ ته نجامی بدا. له سهر هموو کاریکی سوپاسی ده کړئ، هیچ بریارو حوکمیکې جیگای ره خنه نیه. سهر منجم روژی قیامت هه موو کاروباریک بو لای خودا دمگه ریته وه، حیسابو لیکولینه وه له گهڼ بهنده کانی دهکا، بهمه دالته سزاو پاداشی کردم و دهکانیان دمداته وه،

﴿يُولِجُ اللَّيْلُ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارُ فِي اللَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ په رومردگار هر خوی هه لسورپنه ری بوونه ومره، شه وو روژ دهگورئو به حکیمته و دانایی خوی نه اندازمیان دیاری دهکا، شه و ده خاته ناو روژو، روژ ده خاته ناو شه و دوه، جاری وا دمب شهوگار دریژ دمبن و روژگار کورت دمبن، جاری وایش دمب به پیچ وانه وه شه و کورت دمبن و روژ دریژ، وایش دمب و هکوو په کیان ئی دی، بهم جوړه و مرزه کانی سال دروست دمبن و به شوین په کدا دین و هر و مرزه سودو تایبته مندی خوی هیه! په رومردگار نه ئینی و په نامه کی ناو دل و دموون دوزانو ناگای له هه موو شتیک هیه و هیچ شتیک ئی نادیار نیه.

﴿آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ بپروا به تاك و ته نهایی خودا بکه، همروا بپروا تان به راستی پیغه مبه ری تی موحه ممد هه بی و شوین په یامی پیروزی بکه ون، به ردموام بن له سهر نه و بیرو باومرو خو تانی له پی ناودا بهخت بکه. ﴿وَأَنْفَقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلِفِينَ فِيهِ﴾ بهم خشن له و مال و سامانه ی خودا نیوه کردوه به جی نشین تییدا، ﴿فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ﴾ نه وانه ی ویرای نیمانه ئینان به خوداو به پیغه مبه ر مال و سامانی شیان دمه خشن له ریگه ی خودادا، نه وانه پاداشی گه ورمو باشیان هیه: که به هه شتی رازاومیه و رمزانه ندی خودایه.

﴿وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ چیه بو نیوه نیمان ناهین؟ ج له مبه ریك هیه ناهیلئ نیمان بینن به خودا خو ﴿وَالرُّسُولَ يَدْعُوكُمْ لَتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ﴾ پیغه مبه ر ﴿﴾ له ناوتان دایه و له خو تانه و بانگه وازیتان دهکا بو نیمانه ئینان، هه میسه ناموژگاریان دهکاو به لگه و نیشانه له سهر راستی په یامه که ی دمه نیته وه. قورنانتان بو ده خو نیته وه، که پره له به لگه و نیشانه ی ناشکرا، هه ئتان دمنئ بو نه وه ی نیمان به تاك و ته نهایی خودا بینن.

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١﴾ لَهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَهُ اللَّهُ تَرْجِعُ الْأُمُورَ ﴿٢﴾ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٣﴾ آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلِفِينَ فِيهِ فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٤﴾ وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرُّسُولِ يَدْعُوكُمْ لَتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ مِنْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٥﴾ هُوَ الَّذِي يُزِيلُ عَلَى عَبْدِهِ أَيْبَاتٍ يَبْنَطُ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَؤُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٦﴾ وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلَ أُولَٰئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدِ وَقَتْلُوا وَكَلَّا وَعَدَّ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٧﴾ مَنْ ذَا الَّذِي يَفْرِضُ اللَّهُ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفُهُ لَهُ ۖ وَلَهُ أَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٨﴾

﴿وَقَدْ أَخَذَ مِنْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ بیگومان په رومردگار له عالیه زړو پندا په یمانی له نیوه و مرگرتووه، نه و کاته ی گه رای هه موو ناده میزادی له پشی ئادم هی نایه دمرئو خیطابی ناراسته کردن و فهرموی: نه ری من خودای نیوه نیم؟ هه مویان به یه گدم و هلامیان دایه و مو و تیان: به ئی تو خودای نیوه، هه رومها له یونه و مرده، له ناسو و دمو ربه رتان دا، له خودی خو تان دا چهنده ها به لگه ی تاك و ته نهایی خوی نیشانی نیوه داوه، عه قلی پی داون بو نه وه ی خودای پی بدوزنه وه، نه گهر نیوه راست ده کهن و دمتانه وئ نیمان بینن هیچ بیانویکتان نیه، ﴿هُوَ الَّذِي يُزِيلُ عَلَى عَبْدِهِ آيَاتٍ يَبْنَطُ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَؤُوفٌ رَحِيمٌ﴾ خودایه کی وده یه که قورنانی بو به ننده ی خوی حه زرمی موحه ممد ﴿﴾ نازل کردوه، موعجیزه و نیشانه ی پی به خشیوه، که له هه موانیان گه ورمتر نایه ته کانی قورنانه، بو نه وه ی نیوه له تاریکی کوفرو نه فامی رزگار بکاو بتا خاته سهر ری بازی هیدایه و روناکی نایینی نیسلام، په قین و باومر

به خشنده و پی به خشراوه که، سهرباری شه و ش پاداشی باش و به نرخ تریشی دمداتی: که به ههشتی رازاومیه.

﴿يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ لِرُؤُوسِهِمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ﴾ نهی پیغمبر! باسی نهو رۆژه بۆ هاوه لانت بکه:

که تۆ ده بیینی پیاوانی بر وادارو نافرمانی خودا پرست؛ نهوانی له ژبانی دنیادا به خشنده بوون نورو روناکی له سمر پردی سیرات له پیشیانوه و دپراو ریگایان بۆ روناکی و خوش دهکاو به دهستی راستیان نامهی عه مه لیان گرتوو و بهرمو به ههشت دمپۆن. واته: کردموه باشه کانیان دمنه هوی

رزگاربونیان و رههنومایی کردنیان بۆ به ههشت. ئه مجار فریشته کان پیاوان ده لێن: ﴿بُشْرَاكُمْ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ مرگیتیان لێ بێ نه مپۆ: که ده چنه ناو باخ و باخاتی که وه به ژیر درهخت و باله خانه کانی دا چۆم و جۆگای جوان و دلرهن رومان دمن، بۆ ههتا ههتا به تیا به تیا دهمیننه وه هه رگیز لێ و مرز نابن.

ئهمهش به هوی نهو کردارو رهفتاره باشانهی له ژبانی دنیادا ئه نجامتان داوه. نهو روناکی و رزگاربوونه به مراز گه یشتنیکێ فرده مه زنه و له وه خوشتر نیه. ﴿يَوْمَ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا انظُرُونَا نَقْتَبِسْ مِنْ نُورِكُمْ﴾

لهو رۆژدا که رۆژی قیامه ته پیاوانی دوو پروو نافرمانی دوو پروو بهو موسولمانانه ده لێن: که له ناو نورو روناکی دان و نامهی ئه عمالیان به دهستی راستیان گرتوو، نهی موسولمانه به خته و مرو به مراز گه یشتو ده کان! تۆزیک چاوم پیمان بکه و ناو پیکمان لێ بدنه وه به لکوو لیتان نزیک ببینه وه که مێک له نوورو روناکی ناوچه و انتان و مرگیرین و له م تاریکستانی و سزا به نازاره رزگارمان ببن. ﴿قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا﴾ له لایم فریشته وه یان له لایم موسولمانه کانه وه پیاوان

ده گوتری: بگه پینه وه بۆ دنیا لهوئ ههول بدن ئه م نووره به دهست بێنن، و هکوو چۆن ئیمه به دهستمان هیناوه، ئه م گاته پیکردن و سوکایه تی پیکردنه یان تۆله ی ئه ویه: که له ژبانی دنیادا مونا فیه که کان گاته یان به موسولمانه کان دم کرد، ده یان گوت ئیمه ییش موسولمانین و بر و امان به په یامی ئیسلام هیه. ﴿فَضْرَبَ بَيْنَهُمْ سُورًا لَّهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ﴾ نیت خیرا شورمیه که له نیوان

له دلتاندا جیگر ببن، بیکومان خودا رحه و به زمی زۆره بۆ به نده کانی، پیغه مبه ری بۆ ناردون، نامه ی ناسمانی بۆ نازل کردون، بیانوی بریون، شوبه و گومانی ره واندونه وه.

﴿وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ جیه بۆ ئیوه چ بیانویکتان هیه؟ چ له مپه ریکتان له به رده مه دیه ناهیلئ مال و سامانتان به خشن؟ به خشن له هه ژاری مه ترسن، چونکه نهو که سه ی له به ر خاتری نهو مال و سامان دمه خشن خاومنی ناسمانه کان و زهوییه، خوی تیایاندا هه رمانه پویه، گه نجینه ی ناسمانه کان و زهوی هه مووی لای نه وه. هه موو مال و سامانیک دمگه پته وه بۆ لای خودا، مال و سامان هی خودایه و ئیوه بریکارو جێ نشینن له سه ری.

چی به خشن خودا بۆتان پر ده کاته وه، ﴿لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتِلٌ﴾ نهو موسولمانه ی له پیش رزگار کردنی مه که ده مال و سامانی خوی له ریگای خودا به خشیوه و دزی کوهر جهنگاوه نابته هاوتای که سی که له دوا ی هه تخی مه که ده مال و سامانی به خشیوه و دزی کوهر جهنگاوه، ئه م دوو تاقه یه که سان نین، ﴿أُولَٰئِكَ أَغْظَمُ دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَقَاتِلُوا﴾ نهوانه ی پیش رزگار کردنی مه که مالیان به خشیوه جیهادیان کردوه به و پایه یان گه ورمتره له وانیه دوا ی رزگار کردنی مه که نهو کارمیان ئه نجام داوه. چونکه نهو کاته پێویستی موسولمانان به مال و به خشین و به خشنده یی پتر بوو له کاتی دوا ی هه تخی، ﴿وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَى﴾ هه ردوو تاقه که خودا واده ی پاداشی باشی پێ داو: که به ههشتی رازاومیه وه لێ به یان خوارو ژووره. ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ خودا ناگاداره به کردارو رهفتارتان، حال و وهزی نه ینی و په نامه کیتان دزمانی و پاداشتان دمداته وه به گو پهری کردموه کانتان.

﴿مَنْ ذَا الَّذِي يقرضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيضاعِفَهُ لَهُ وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ﴾ کیه نهو که سه ی مالی خوی له ریگه ی خودا دمه خشی و به ته مای پاداشی خودایه، واته: مالیکی هه لال به خشی و مه نت به سه ر بابای هه ژاردا نه کاو به دزیه وه نهو کاره ئه نجام بدا، پاداشی خودا چاوم پروان بکا، نه وه خودا نهو هه رزه ی بۆ دوجه ندانه ده کاته وه، له ده هینه ده تا هه وتعه ده هینه ده ی بۆ دهنووسی. به گو پهری گو پهرانی وه زعو حالی

برواداران و بنی پروایان دهکیشری، نهو شورویه دمروازمیهکی
تیادیه خودا پهرستانی لی دهچنه ژووروه، دیوی ناوهوی نهو
شورویه بهلای بههشتادیه و پرده لهرمهت و نیعمهتی
خودا، دیوی دمرووی بهلای دۆزهخادیه و پرده لهرسا!

﴿يَا دُونَهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ﴾ بنی پرواکان بانگی برواداران
دهکهن و پییان دهلین: نهری نیمه لهجیهاندا لهگهل نیوه
نهبووین؟ وهکوو نیوه حازری جومعه و جهامعت نهدهبوین؟
لهگهل نیوه کاروباری جهجهان نهکرد؟ وهکوو نیوه نهچوین
بو جیهاد و روبهروی دوزمن نهبوینهوه؟ ههموو نهکیکی
نایینیمان وهکوو نیوه نهجهان نهدا؟ نهدی بوچی نیستا نیوه
بهرمو بههشت دهچن و نیمه بهرمو دۆزهخ؟! ﴿قَالُوا بَلَىٰ
وَلَكِنْ كُنْتُمْ قَتْلُكُمْ أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْأَمَانِيُّ حَتَّىٰ
جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَغَرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ﴾ موسولمانهکان وهلامیان
دمدنهوه دهلین: بهلی: نیوه بهروالمت لهگهل نیمه بوون
وهلی بو خۆتان بههوی دوو روویتانهوه نهفسی خۆتان بهفتاره
برد، بهروالمت موسولمان و لهدلدا کافر خۆتان تووشی نه
روژه سهخته کرد، سهمرگهرمی تاوان و دابینکردنی
بیویستیاتی نارمزوبازی خۆتان بوون. تۆبهتان دواخست و
چاوهروانی نهوه بوون موسولمانان توشی جورتم و بهلای
روژگار ببن و ئیعلانی کوفر و بییدینی خۆتان بکهن، بهو
حالمی نیفاقهوه مانهوه شک و گومانان لهبهنهکانی ناییندا
ههبوو، زیندو بوونهوتان بهلاوه بهشم بوو، لهراستی هورنان
دوودل بوون، موعجیزه‌ی ناشکراتان بهسیحر دهمانی. هیوای
پوچ و بی‌بهنه‌ما دهمخه‌پوی کردن، دهمانگوت: خودا لیمان
خۆش دهمی، ناوا ژیانان برده سمر تا مردن یه‌خه‌ی گرتن،
شهیتان فیلی لی کردن، نهوه‌ی برده گوچه‌که‌تانهوه: که خودا
غهموورو ره‌حیمه‌و له‌سهر تاوان سزاتان نادا!!

﴿فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَأْوَاكُمُ النَّارُ
مِنْ مَوْلَاكُمْ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ﴾ نه‌مرو فیدیله له‌نیوه له‌کافره‌کان
وهرناگیری، جیهگه‌تان دۆزه‌خه‌و باشرین شوینه بو نیوه ههر
نه‌ومتان قابیله، دۆزه‌خ قوناغیکی به‌دو خراپه‌که‌وا بوی
ده‌چن!

﴿أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ
الْحَقِّ﴾ نایا کاتی نه‌وه نه‌هاتوه: که موسولمانان دلان نه‌رم

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ ثَوْرُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَلَا يُغْنِيهِمْ
عَنْ ذُنُوبِهِمْ يَوْمَ ذَلِكَ هُوَ الْقَوْمُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾ يَوْمَ يَقُولُ الْمُتَّقُونَ وَالْمُتَّقَاتُ لَئِنْ
مَأْمُرُوا أَنْظِرْنَا لَغَفْلَتِنَا مِنْ تُرَابِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا
فَضُرِبَ بِخَنَازِمِهِمْ أَصْوَابُ رُءُوسِهِمْ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَلَهُمُ الْيَوْمَ مِنَ الْعَذَابِ
﴿١٣﴾ يَا دُونَهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ كُنْتُمْ
أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْأَمَانِيُّ حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ
اللَّهِ وَغَرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴿١٤﴾ فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا
مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَأْوَاكُمُ النَّارُ مِنْ مَوْلَاكُمْ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ
﴿١٥﴾ أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ
وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ
فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿١٦﴾
اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَخَيُّ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْأَيْتِ
لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٧﴾ إِنَّ الْمُصْطَفِينَ وَالْمُصْطَفَاتِ وَأَقْرَبُوا
اللَّهُ قَرَضًا حَسَنًا يُضَعَّفَ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١٨﴾

بنی له‌کاتی بیستنی نایه‌ته‌کانی هورناندا چاویان هر میسک
هه‌لومرین، پاشان له‌نیاز و مه‌به‌سته‌کانی هورنان حالی بن و
پایه‌ندی ههرمان و جله‌وگیریه‌کانی بن؟! ﴿وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ
أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ
مِنْهُمْ فَاسِقُونَ﴾ با موسولمانان لاسایی نه‌هلی کیتاب نه‌که‌نه‌وه،
نه‌چن وهکوو نه‌و گهل و نه‌ته‌وانه‌ی له‌پیش هاتنی نیسلامدا
نامه‌ی ناسمانییان بو نیردراوه له‌گاورو جوله‌که‌و کاتی
روژگاریکی دریز به‌سهر نایینه‌که‌یاندا تیپهری سه‌رده‌می
هاتنی پیغه‌مه‌ره‌مکانیان دوور که‌وته‌وه، نیر دلان ره‌ق بوو
وایان لی هات و معظو نامۆزگاریی کاری تینه‌کردن، واده‌و
ههر شه‌هستی نه‌بزواندن، گۆرانکارییان له‌ته‌ورات و
ئینجیلدا کرد، ده‌ستیان کرد به‌دونیا خواردن و نایین
فرۆشتن، دلان له‌تاوانکاری دا ره‌ش بوو بوو، کرده‌موکانیشیان
به‌تان و پوچ! ﴿اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَخَيُّ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا
لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ برانن: که خودا دوا‌ی نه‌وه‌ی زه‌می
وشک و سوته‌مه‌رویه زیندوی ده‌کاته‌وه بی‌گومان نیمه

نیشانه‌گانی دمه‌لاتی خو‌مانتان بۆ رون دمکه‌ینه‌وه بۆ نه‌وهی
ئیه‌وه ژیر ببنو به‌خوتان‌دا بچه‌نه‌وه. ﴿۱۸﴾ إِنَّ الْمُصَدِّقِينَ
وَالْمُصَدِّقَاتِ وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَاعَفُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ
كَرِيمٌ ﴿۱۹﴾ بیگومان بیاوانی به‌خشنده‌و نافرمانی دلاوا نه‌وانه‌ی
که له‌مال و سامانی خو‌یان دمه‌خشنه هه‌زارو ناتاجان،
به‌نیازی به‌دمه‌ته‌نیانی ره‌زامه‌ندی و پاداشی خوداو یارمه‌تی
بئنه‌ویان دمدن، به‌روی گه‌شو ناو‌چاوانی رونه‌وه
دمه‌گرایی هه‌زارو لیقه‌وماوان ده‌که‌ن، منه‌تیان به‌سهردا
ناکه‌ن و خو‌یان هه‌لنانینه‌وه، نه‌وانه خودا چاکه‌کانیان
به‌ده‌چهندانه بۆ تو‌مار ده‌کا، به‌به‌ریشه‌وه هه‌یه تا
حه‌وتسه‌د هینه‌ده‌و زیاتریش پاداشیان بداته‌وه، بۆ نه‌وان
هه‌یه پاداشی زۆرو به‌به‌هاو ریزا

﴿۱۹﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ وَالشَّاهِدَةُ
عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ ﴿۲۰﴾ نه‌وانه‌ی خاومن بیرو‌پروان دان
به‌تاک و ته‌نهایی خودادا دهنین و بیرو‌یان به‌پیغه‌مبه‌رانی خودا
هه‌یه، نه‌وانه له‌پله‌و‌پایه‌ی صیدی‌دقیق‌دان، و‌مکوو نه‌وان لای
خودا ریزا ئی گیراون، نه‌وانه‌یش که له‌ریگای خودادا شه‌هید
بون و گیانی خو‌یان به‌خت کردوه بۆ نه‌وه‌ی ئالای (لا اله الا
الله، محمد رسول الله) له‌به‌رزوی بشه‌گه‌یه‌وه ئایینی خودا
به‌ره‌مه‌رار بئو شه‌ریعه‌تی خودا یاسای گو‌مه‌ل و فه‌رمانه‌روا
بئ، نه‌وانه پاداشی گه‌ورمیان لای خودا بۆ ناماده‌ کراوه، نو‌ورو
رو‌ناکی قیامه‌تیان بئ دهرئو به‌ره‌و به‌هه‌شت به‌ره‌ی
ده‌گرین و به‌مراز ده‌که‌ن. ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ الْجَحِيمِ﴾ نه‌وانه‌ی کافرو بئ بیروان ئینکاری
هه‌بوون و تاک و ته‌نهایی خودا ده‌که‌ن، ئایه‌ته‌گانی قورشان رته
ده‌که‌نه‌وه، پشت له‌به‌لگه‌و نیشانه‌گانی خودایه‌تی خودا
هه‌لده‌که‌ن. پیغه‌مبه‌ر به‌درؤ ده‌خه‌نه‌وه، نه‌وانه نه‌هلی
دۆزه‌خن، رۆژی قیامت تو‌ر دهرینه‌ ناوی و بۆ هه‌تا هه‌تایه
ته‌یدا دمه‌ینه‌وه!

﴿۲۰﴾ اَعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ زِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ
وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ ﴿۲۱﴾ نه‌ی ئاده‌میزادینه؛ هه‌موتان
بزائن ژبانی دونیا گاته‌وه گه‌په، ماومیه‌که‌و به‌سهر ده‌چئ،
یاری منه‌لانه‌و زوو تیک ده‌چئ، شانازی کردنه به‌سهر

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ وَالشَّاهِدَةُ
عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿۲۱﴾ اَعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ
الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ زِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ
وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَأُهُ ثُمَّ يَهِيْجُ فَرَّاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ
مُضْغَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَمًا وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ
مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْعُرُورِ ﴿۲۲﴾
سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ذَلِكَ فَضْلُ
اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿۲۳﴾ مَا أَصَابَ
مِن مُّصِيبَةٍ فِى الْأَرْضِ وَلَا فِى أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِى كِتَابٍ
مِّن قَبْلِ أَن نَّبْرَأَهَا إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿۲۴﴾ لِكَيْلَا
تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ وَاللَّهُ
لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿۲۵﴾ الَّذِينَ يَخْلَوْنَ وَيَأْمُرُونَ
النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْغَنِيُّ ﴿۲۶﴾

یه‌کتردا، هه‌ندیکتان به‌سهر هه‌ندیکتان‌دا شانازی ده‌کا
به‌مال و سامان و منه‌دال و خزم و که‌س و کارو داروده‌سته.
﴿كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَأُهُ ثُمَّ يَهِيْجُ فَرَّاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ
حُطَمًا﴾ دونیا و‌مکوو بارانیک وایه؛ که نه‌و گزو‌گیایه‌ی بئ
شین دمه‌ی که‌شتیار سه‌رسام بکاو دئی بئ خو‌ش بئ پاشان
و‌شک بئو، ببینی زه‌رد هه‌لگه‌ره‌ئو نه‌مه‌جار ببیته‌ پوش و
به‌لاش و با به‌ملاو به‌ولای دا بداو پاش ماومیه‌ک شو‌پنه‌که‌ی
ببیته‌وه به‌زه‌وی‌یه‌کی سوتهمه‌پۆ، ﴿وَفِى الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ
وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْعُرُورِ﴾
له‌ژیانی قیامه‌تدا دوو حال هه‌ن یان سزای به‌شیدمه‌ت بۆ
دو‌ژمانی خودا، یان لیخۆش‌بون و ره‌زامه‌ندی خودا بۆ
خۆشه‌ویستانی. ژبانی دونیاش جگه‌ له‌مه‌تاع و هۆکاریکی
رابواردن هه‌چئ تر نیه، داوو ته‌له‌یه‌که‌ بۆ که‌سیک ته‌ی
بکه‌وئو خوی بداتی. که‌سیک وای ئی هات له‌دونیا به‌رسته‌یدا
بئو وایوو هه‌ر ژبانی دونیا‌یه‌و ژبانی تر نیه، نه‌وه
مالو‌یران و به‌دبه‌خت و چاره‌په‌شه.

﴿سَابِقُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾ نهی خاومن باومران، پهله بکهن لهنه نجامدانی کاری چاکه و بکهونه پیشبرکیو موسابهقه له گهل په کتری بو نه نجامدانی نهو کردموه چاکانهی دمبته هوئی لیخوشبونو خودا لیتان، پهله بکهن له توبه کردن و گه پانه وه بو لای خودا و په شیما نبوونه وه له تاوان، بو نه هوئی بگهن به بهه شتیکی پان و پور، که پانیه کهی به نه اندازهی پانی ناسمان و زموویه، که ناماده کراوه بو نه وانهی بروایان به تا و ته نهایی خودا و راستیی پیغه مبه رانی همیه. نه رکی سهرشانیان نه نجام دمدن خو لهو شتانه دمپاریزن: که خودا نهی لی کردوه. ﴿ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ نهو پاداشه گه ورمو به مرز گه یشتنه بن وینه یه، نهو بهه شته رازا ورمو لیخوشبون و رمزانه ندیی خودایه لیتان فه ضلو و رحمه تی خودایه پیتان دمبه خشی و واجب نیه له سهری. ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا﴾ هیچ به لاو موصیبه تیکتان توش نابن نه له زهوی دا و هکوو گرانی و لافاوو بومه له مرزه نهو جوړه شتانه، نه له خودی خو تان دا و هکوو نه خو شی و هزاری و مردن و قهله قو خه مباریی، نیلا له زانیاری خودادا، لهله و حوله حفظدا تو مار کراوه پیش نه هوئی نه م مه خلوقاتانه دروست بکهین! همرچی به لاو موصیبه تی دنیا همیه هه مووی به قه زاو قه دمری خودایه، خودا له نه زه لدا ته قدیری کردوه لهله و حوله حفظدا تو مار کراوه ﴿إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ بیگومان تو مار کردنی نهو هه موو روداو کار مساتانه له نه زه لداو زانیاری خودایی پییان پیش په یدابوونیان کاریکی سه هل و ناسانه بو خودا و هیچ گرانی تیدا نیه، ﴿لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ﴾ بو نه هوئی نه گهر شتیکتان له کیس جوو نه و منده خه قه تی بو نه خو ن سه نتمرتان تیک بدا نه گهر خیر و خو شیتان هاته بری و مان و سامانتان زور بوو له شساغ و تن دروست بوون له خو تان بایی نه بن و بوغرای روتان تی نه کا. ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ﴾ خودا هیچ خو به زلزان و شانازی کهرو

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٥٥﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٥٦﴾ ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَى عَادٍ نَارَهُمْ بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهَابَنَاءَ ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ إِلَّا آيَاتُنَا رِضْوَانُ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٥٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ تَأْتُوا اللَّهَ وَرُسُلَهُ بِقُورٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٨﴾ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٩﴾ إِنَّا لَا نَقْبَلُ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا الْيَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٦٠﴾

خو هه لکیشیکی خو ش ناوی، ﴿الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾ خو به زلزان و خو هه لکیش نه وانه بن به خیل و چروکن دمستیان ناچیته خهر جکردنی مال و سامانی خو یان بو هه ژارو ناتاجان، زه کاتی مائی خو یان دمرنا کهن، یارمه تی لیقه و ماوان نادمن. نه ک هه رنه و منده به لکوو داوا له که سانی دیکه ش ده کهن دمست قوو چاوو به خیل بن، به لکوو به خیلی و چروکی له پیش چاوی که سانی دیکه جوان ده کهن، که سیك پشت له به خشنده میی بکاو بی گوئی فهرمانی خودا بکا، با نه وه بزائن خودا هیچ ناتاجی به نه و نیه و لی بن منه ته.

﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا بِالْبَيِّنَاتِ﴾ بیگومان نیمه فریشته مان ناردوه بو لای پیغه مبه رانیمان و نیگاو سروشمان پیدا ناردوه بو یان، پیغه مبه رانی شمان ره وانه کردون بو سهر گهل و نه ته و هگانیان، موعجیزمو به لکهی ناشکرمان له سهر راستیی په یامه که یان پی داون، شه ریعت و یاسامان بو ناردون تا بیگه یه نن و بو مەردومی شی بکه نه وه، ﴿وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ

به‌لام هم‌وو جوړه تاوانیکیان نه‌نجام د‌مدا.

﴿لَمَّ قَفَيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِرُسُلِنَا﴾ نهمجار د‌وای نوح و
 نیراهیم و گ‌له‌کانیان په‌یتا‌په‌یتا پیغ‌مبه‌رانی خو‌مانمان
 نارد‌ه سر گ‌ل و نه‌ته‌و‌م‌کانی د‌وا نه‌وان، به‌گو‌یردی پی‌ویست و
 به‌دری‌زایی رو‌زگار ی‌ک له‌د‌وای ی‌ک پیغ‌مبه‌رمان ناردن. تا
 گ‌ه‌شته س‌م‌رد‌م‌و رو‌زگاری عی‌سای ک‌ور‌ی م‌هری‌م، نیت
 ﴿وَقَفَيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ﴾ به‌شوین زنجیری
 پیغ‌مبه‌رمان‌دا عی‌سای ک‌ور‌ی م‌هری‌م‌مان هینا و گردمانه
 پیغ‌مبه‌رو (نینجیل) مان پ‌یدا، که ته‌واو‌ک‌هری ک‌تیبی ته‌ورات
 بوو، ح‌م‌قیقه‌ت و ناو‌رو‌کی ش‌م‌ریعه‌تی عی‌سای له‌خو گ‌رت‌بوو،
 ه‌ندئ نه‌ح‌کامی ته‌وراتی سوک ک‌رد‌بوون: که کاتی خو‌ی
 پ‌ه‌رو‌م‌رد‌گار له‌س‌م‌ر نه‌ته‌و‌ی نیرانیلی ه‌ورس ک‌رد‌بون.
 ﴿وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهَابَنَاءَ ابْدَعُوها
 مَا كَتَبْنَاها عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْها حَقَّ رِعايِها﴾
 گ‌یر‌مان له‌د‌لی شوینک‌ه‌و‌ت‌و‌م‌کانی عی‌س‌دا دل‌ن‌رمی و به‌زمی
 هاتنه‌وه به‌ک‌ه‌سانی دیک‌ه‌دا به‌پی‌چ‌ه‌وانی جو‌له‌ک‌ه‌کان: که
 دل‌ر‌م‌ق و بی‌ویژ‌دان بوون. شوینک‌ه‌و‌ت‌و‌م‌کانی عی‌سا له‌خو‌یان‌ه‌وه
 دیار‌ده‌ی ر‌م‌به‌ن‌یان د‌هینا، له‌ناکامی نه‌و زو‌رو س‌ته‌م‌ه‌ی
 چ‌ه‌شتیان له‌د‌ستی س‌ته‌م‌کاران، هی‌چیان به‌د‌سته‌وه نه‌ما
 د‌ستیان ک‌رد به‌خودا‌پ‌ه‌ر‌ستی‌ه‌کی تایب‌ه‌تی: نه‌وه بوو رویان
 د‌م‌ک‌رده نه‌ش‌ک‌ه‌وت و بن به‌رد و چو‌ل و بیابان، جل و به‌رگی
 ز‌بری‌ان د‌م‌پ‌وشی و خو‌ارد‌نیک‌ی ک‌م‌و ه‌ژارانه‌یان د‌م‌خ‌وارد، ژن
 هینانیان له‌خو‌یان ق‌ه‌د‌م‌غه د‌م‌ک‌ردو له‌ک‌و‌مه‌ل و ناو‌مدانی
 گو‌شه‌گ‌یر د‌م‌بوون، خودا له‌س‌ری پی‌ویست نه‌ک‌رد‌بوون خو‌یان
 د‌ایان‌هینا‌بوو. نه‌وان نه‌و گو‌شه‌گ‌یریه‌یان که د‌ایان‌هینا‌بوو
 م‌به‌ستی‌ان ر‌م‌زام‌ندی خودا بوو، له‌س‌ر خو‌یان نه‌زر د‌م‌ک‌ردو
 به‌باشی نه‌نجامیان د‌م‌دا، ود‌لی پ‌اش ماو‌می‌ه‌ک که له‌رو‌زگاری
 ح‌ه‌ز‌م‌تی عی‌سا دو‌ور که‌وت‌نه‌وه، ناپینه‌ک‌ه‌یان شی‌واو
 گو‌ران‌کاری تی‌دا ک‌را، نیت م‌ور‌اع‌اتی نه‌رک و پ‌یداویستی
 گو‌شه‌گ‌یریه‌ک‌ه‌یان نه‌ک‌رد عی‌باد‌ه‌ته‌ک‌ه‌یان ک‌رده رو‌پ‌ام‌ایی و بو
 م‌به‌ستی د‌ونیایی به‌کاریان هینا، ه‌س‌ادیان له‌ناو‌دا بلاو
 بو‌م‌وه. وات‌ه: (نه‌وان دوو تاوانیان نه‌نجام دان، ی‌ک‌م
 گو‌شه‌گ‌یری و ر‌م‌به‌نی خو‌یان د‌ایان‌هینا و له‌ن‌اپینه‌ک‌ه‌یان‌دا نه‌بوو،
 دو‌وم پ‌ابه‌ندیشی نه‌بوون...). ﴿فَاتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ

وَالَّذِينَ لَا يَلْقَوْنَ النَّاسَ بِالْقِسْطِ﴾ نازل‌مان ک‌رد‌وه بو س‌ر نه‌و
 پیغ‌مبه‌رانه‌مان نام‌ی ناسمانی و‌م‌کوو ته‌ورات و ز‌م‌بو‌رو
 نینجیل و ه‌ورشان. له‌ناو نه‌و نام‌ه ناسمانیانه‌دا ح‌وک‌م و
 ع‌م‌د‌له‌ت‌کاریمان نارد‌ته خو‌ار، ه‌م‌رمانان به‌پیغ‌مبه‌رانه‌مان
 ک‌رد‌وه که نه‌و ش‌م‌ریعه‌ت و ی‌اسایه به‌م‌ه‌رد‌وم راب‌گ‌ه‌ی‌ه‌نن.
 ﴿وَأَنزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ﴾ ناسن و بو‌لامان
 بو دروست ک‌ردون، د‌م‌رهینان و دروست‌ک‌رد‌ن‌یمان ف‌یر ک‌ردون،
 شار‌زمان ک‌ردون: که نام‌یری جی‌اجیای ج‌ه‌نگی و نا‌ج‌ه‌نگی لی
 دروست ب‌ک‌من، تو‌پ و ت‌ف‌ه‌نگ و ک‌ه‌شتی و س‌ه‌یار‌م‌و ف‌رو‌ک‌ه‌و
 ش‌م‌ه‌ن‌د‌م‌ف‌ه‌رو گ‌ه‌لی ش‌تی ت‌ری گ‌رن‌گ‌تری لی دروست ب‌ک‌من.
 ﴿وَلْيَعْلَمَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ وات‌ه:
 خودا ه‌م‌وو نه‌و کارانه‌ی ک‌رد بو نه‌و‌ی د‌م‌ری بخا و
 د‌م‌ری‌ک‌ه‌و‌ی ک‌ی یار‌م‌ه‌تی ناپینی خودا د‌م‌دا، ک‌ی پ‌شت‌گ‌یری
 پیغ‌مبه‌رمانی د‌م‌کا، ک‌ین نه‌وان‌ه‌ی دل‌سو‌زان‌ه به‌ه‌و‌ی نیمان
 بر‌وایان به‌و ش‌تانه‌ی که په‌نامه‌ک‌ین لی‌یان و‌م‌کوو بر‌وا به‌رو‌زی
 قیام‌ه‌ت. چ‌ه‌ک ه‌ل‌د‌م‌گ‌رن و ناسن به‌کار د‌ینن و د‌زی دو‌ژ‌من
 د‌ه‌ج‌ه‌نگن، بی‌گ‌ومان خودا بو خو‌ی توانا و د‌ه‌سه‌لاتی ر‌م‌های
 ه‌ه‌یه و پی‌ویستی به‌یار‌م‌ه‌ت‌یدانی نی‌وه نیه، ع‌ه‌زیزو بالاد‌سته
 له‌م‌ه‌رمان‌ر‌ه‌وایی و ح‌وک‌م‌رانی خو‌ی‌دا. ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا
 وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ﴾ بی‌گ‌ومان نی‌مه
 باب‌ه گ‌ه‌و‌ری دو‌وم‌ی ن‌اد‌م‌یزاد که ح‌ه‌ز‌م‌تی (نوح) ه
 ک‌رد‌مان‌ه پیغ‌مبه‌رو نارد‌مان بو س‌ر گ‌ه‌له‌ک‌ه‌ی، ه‌م‌رو‌م‌ها
 نیراهیم: که خو‌شه‌ویستی خودایه به‌باو‌کی پیغ‌مبه‌رمان
 ناسراوه ر‌م‌وان‌ه‌مان ک‌رد بو س‌ر نه‌ته‌و‌ی تر، نیت له‌و‌د‌چ‌ه‌و
 نه‌و‌ی نه‌م دوو زات‌ه زنجیری پیغ‌مبه‌رانه‌مان تی‌دا
 ه‌ل‌ب‌زاردن و ر‌م‌وان‌ه‌مان ک‌ردن، نام‌ی ناسمانیمان پ‌یدا ناردن،
 ه‌م‌وو پیغ‌مبه‌رمان‌ک‌انمان له‌نه‌و‌ی نه‌و دوو پیغ‌مبه‌ره
 به‌ر‌یز‌من. ه‌م‌ر چ‌وار نام‌ه ناسمانی‌ه‌کان: که ته‌ورات و
 نینجیل و ز‌م‌بو‌رو ه‌ورشان‌ه بو‌س‌ر نه‌و‌ی نوح و نیراهیم
 نیر‌د‌ران، ﴿فَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ﴾ س‌ه‌ر‌م‌ن‌ج‌امی نه‌و
 نه‌ته‌وان‌ه نه‌وه بوو بو‌ونه دوو ت‌اق‌م، ک‌و‌مه‌لی‌ک‌یان به‌پ‌یر
 بان‌گ‌ه‌وازی پیغ‌مبه‌ره‌م‌کانیانه‌وه چ‌ون و شوین نام‌ی ناسمانی
 که‌وتن، زو‌رینه‌شیان له‌ری‌گا لایان داو س‌نو‌وری خودایان
 ش‌ک‌اندو ف‌اسق بوون. به‌رو‌ال‌ه‌ت له‌ناو ناپینه‌ک‌ه‌دا م‌اب‌و‌ونه‌وه

سورة المجادلة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ
وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ۝^(۱) الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ
مِنْكُمْ مِنْ نِسَائِهِمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتُهُمْ إِنْ أُمَّهُتُكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
وَلَدَنَّهُمْ وَلِأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مُنْكَرَاتٍ مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ
اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ۝^(۲) وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ
لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّا ذَلِكَ جَوْعَةٌ لَكُمُوعَظُ رَحْمَةٍ
مِنَ اللَّهِ لِيَأْتَمِرَ لَكُمْ خَيْرٌ ۝^(۳) فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ
مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّا فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَاطْعَامُ سِتِّينَ
مِسْكِينًا ذَلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ وَذَلِكَ حُدُودُ اللَّهِ
وَاللَّكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝^(۴) إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَسَوْفَ
كُنَّا كَمَا كُنْتَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتِنَا يَتَذَكَّرُ فِيهَا
عَذَابٌ مُهِينٌ ۝^(۵) يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنْشِئُهُمْ هُنَا
عَمِلُوا أَحْصَاهُ اللَّهُ وَنُسُوهُ ۚ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝^(۶)

بهر فراوانی به خشایند و خواهر به زمی به و به خششی
که ورمی همی و میدا به بند راستا له کانی.

کوتایی جزمی بیست و هجدهم



سورتهی (المجادلة)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ
وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ بیگومان خودا
دوعا و نرای نه و نافرتهی قبول کرد: که دهر بارمی کی شهی
نیوان خوی و می رده که گفت و گوی له گه ل تو کرد، نهی
پیغه مبره شکاتی و مزعو حالی خوی لای خودا کرد و خودا
گفت و گوی نیوان تو و نهوی بیست: که له و بارم و گفت و
گوتان کرد و دمتا نه ویست ریگا چار میه ک بو دهر چون له و

و کثیر منهم فاسقون﴾ به خشیمان به وانهی به راستی نیماندار
بو و دلسوزانه خودا به رستی بیان کرد پاداشی خویان، زوری بهی
زوری نه و ربه نانه فاسق و گومران، له نایینی خویان لایان
دا و و سنووری خودایان شکاند و، به ناحه فی مالی خه لک
دمخون، هریان به سمر شهریمتی عیسا و نهی. ناشکرایه
زید دهر و له هه موو شتیک ناپه سنده. تهنامت له نه نجامدانی
نهرکی نایینیشدا.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ
رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ
رَحِيمٌ﴾ نهی خا و من با و مرانی نه هلی کیتاب نهی نه و که سانهی
بر و اتان به تان و ته نهایی خودا هه یه و پیغه مبر به راست
دمزان و شوینی که و تو و ته قوی خودا بکه ن، بر رسن له خودا
به و هه رچی لی قه دمه کرد و تو خنی مه که و ن، هه رچی
هه رمانی پی کرد و به گویری توانا نه نجامی بدن، شوین
به یامی پیغه مبره نیسلام بکه و ن، خودا دو به شتان
له رحه متهی خوی دمتاتی چونکه نیمانتان به پیغه مبره
خوتان هه بو و. سهرباری نه و به شه رحه مته و نورو رونا کیتان
پی دمه خش به و نورم و به سمر پردی سیر اتا تید دهر پرن،
ریگای به هه شت دهر نه بهر، له و نیادا به و ی نه و نور و
نیمانه و چاک و خراب جیا دمه که نه و، خوتان له کوفر و
نه فامی دهر پریزن. بهر و مردگار له تاونی رابور دوتان خوش
دمی و خودا زور لی خوش بو و و خوا و منی به زمی به.

﴿لَقَدْ يَغْلِبُ أَهْلَ الْكِتَابِ أَلَّا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ
وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ بو
نه و می خا و من نامه کان له و گا و رو و جوله کانهی بر و ایان
به هه زمرتی موحه ممد نه هینا و ته بیگه و بزائن: که هه ج
فه ضل و رحه مته یکی خودایان دمست ناکه و ی، تا بر و
به هه زمرتی موحه ممد نه که و شوین به یامه که ی نه که و ن.
دلنیاش بن: که ناتوان نه و فه ضل و میهر مانی به قه دمه
بکه ن له وانهی خودا پی به خشین. نه و مش بزائن: که نه و
فه ضل و میهر مانی به دمه ست خودا به و خودا میدا به که سیک
شایه نی نه و سهر و مری و بهر می به بی و مکو و چو ن
به موحه ممد و ها و لانی به خشیه. خودا فه ضل و رحه متهی

کیشیه بدوزندهوه. بیگومان خودا شنه وایه و هموو قسه یه
دمبسی، هموو شتیک دمبسی و هیچ شتیکى ئى گوم نابى.

﴿الَّذِينَ يَظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مِنْ نِسَائِهِمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا اللَّائِي وَلَدَتْهُمْ﴾ ئەوانەى لە ئیوه . ئەى کۆمەلى
موسولمانان . ظیهار لەگەل ژنهکانیان دەکەن، ژنهکانیان
دەشوبهتێن بە دایکیان و بەم جۆره یهکێک به ژنهکەى دەلێ،
تۆ وەک و پشتی دایکم وای بۆ من، واتە: لێم حەرامى. وەک و
چۆن دایکم لێم حەرامە. ئەوانە به هەلە چوون، درۆیهکە
دەیکەن، به و قسه پڕو بوجه ژنهکانیان نابن به دایکیان.
دایکیان ئەوانەن که به وهلهدیان هیانوان. ناشی ئەوانە
ژنهکانیان بشوبهتێن به دایکهکانیان. ﴿وَالَهُمْ لَيَقُولُنَّ مُنْكَرًا
مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ غَفُورٌ﴾ بیگومان ئەوانەى ظیهار
دەکەن بەم جۆره میرد به ژنهکەى دەلێ: تۆ وەک و پشتی
دایکم وای بۆ من، قسه یهکى ناشرین و قیز لێکرا و دەلێن،
قسه یهک دەلێن، شرع به رهوای نازانێ و عهقل وهری ناگرێ و
درۆیهکی شاخداره و بوختانیکه دەیکا. بیگومان خودا ئى
بوردهنى زۆره و لیخۆشبووه، کهفارتهى دیاری کردووه بۆ ئەوهى
له و تاوانه رزگارتان بێ. ههروهها له تاوانى رابوردوتان خوڤ
دەبێ ئەگەر تۆبه بکەن، ئەگەر مهیلی بپێن بهبێ تۆبه
کردنیش لێتان خوڤ دەبێ.

﴿وَالَّذِينَ يَظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ
مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا﴾ ئەوانەى ظیهار لەگەل ژنهکانیان دەکەن،
بهناحهق حهلال لهخۆیان حهرام دهکەن، دواى پهشیمان
دەبنهوه و دهیانهوێ پهيوهندى ژن و مێردایهتى لهگەل ژنه
ظیهار ئى کراوهکەى ئەنجام بدا، دەبێ پێش ئەوهى بچێته لای،
بهندمیهک نازاد بکا، بۆ ئەوهى بپێته کهفارته و قهرمبوو
کردنهوهى ئەو قسه ناشرین و بوختانهى کردویهتى. ههتا
کۆپلهیهک نازاد نهکا نابى بچێته لای ژنهکەى و نابى لهگەلیدا
جوت ببی. ﴿ذَلِكَ لَعَوْظُونَ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ ئەو
حوکه دهیاریکراوه، یان دانانى یاسای کهفارته، ئەومیه
کهفهرمانتان پێ دهمکړ پاپهندی بن. یان دهتانگێرپتهوه
لهوهى ظیهار لهگەل ژنهکانتان بکەن. بیگومان خودا ناگاداره
بهکردموهکانتان و هیچی ئى گوم نابى و رۆزى قیامته سزاو
پاداشتان دمهاتهوه، ههركهسهو بهگۆپهرى کردموهى خوێ.

﴿فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامَ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا﴾
کهسیک نهیتوانی بهنده نازاد بکا، یان دمستی نهکهوت ئەوه
دەبێ دوو مانگ لهسەر یهک بهروژو بى بهبى نیوان، ئەمجار
بۆ رهوایه بچێته لای ژنهکەى و پهيوهندى ژن و مێردایهتى
لهگەل دا ئەنجام بدا. ﴿فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ لِفُطْعَامِ سِتِّينَ مَسْكِينًا﴾
ئەگەر لهبهر ههر هۆیهک نهیتوانی دوو مانگ بهروژو بى،
ئەوه پێویسته لهسهرى خۆراکی شهست فهقرو ههزار بدا،
بهگۆپهرى که لهکتیبه شهرعییهکان دا شی کراوتهوه. ﴿ذَلِكَ
لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾
ئەو حوکه و یاسایه روتمان کردموه دهمبارەى کهفارتهى
ظیهار بۆ ئەومیه شهریعهتى خودا بهراست بزانن و پاپهندی
فهرمان و جله و گریههکانى بن، شوێن پهيامی پێغهمبهر
بکەون، له جوار چێوهى یاساو شهریعهتى خودادا کار بکەن.
دیاردەى ظیهار له ناوختان دا نههیلن: کهدابو نههریتیکى
ناشرین و درۆو بوختانیکی گهورمیه. ئەو حوکمانهى بۆمان
رون کردنهوه سنورى خودان، لێیان دهرمهجن، پێیانهوه
پاپهندن، ئەوه پێتان راگهیهندرا که ظیهار تاوانه،
کهفارهتهکەى دمبته مایه لیبوردن و لیخۆشبوونی خودا،
ههیه بۆ ئەو کافرانەى له سنوورى خودا دهرمهجن عهزابى
به ئیش و دژوار: که عهزابى دۆزهخه له قیامته دا، کهوابى
ئیهو خۆتان توشى ئەو عهزابه مهکەن و لهسنورى شهریعهتى
خودا دهرمهجن.

﴿إِنَّ الَّذِينَ يُخَادُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ كُنُوا كَمَا كُتِبَ إِلَيْكُمُ مِنَ
قَبْلِهِمْ﴾ بیگومان ئەوانەى دوزمنایهتى خودا و پێغهمبهرى
خودا دهکەن، پێچهوانهى شهریعهت و یاسای خودا ههلس و
کهوت دهکەن، زهلیل و ریسوا دهمکړن نهفرینیان ئى دهمکړ،
وهکوو کافرو بى بپرواکانى گهله پێشینهکان ریسواکراون و
نهفرینیان ئى کراوه بههۆى دزایهتى کردنیان بۆ فهرمانى
خودا، ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ﴾
بیگومان ئیمه نایاتى ناشرکراو شهریعهتى نایابمان بۆ
ئادهمیزاد ناردمته خوار، بۆ ئەوهى بیکهنه یاسای خوێان و
بهگۆپهرى ئەو شهریعهته کاروبارى خوێان ههلسورپێن،
کهسیک کافرو ستهمکار نهبى پێچهوانهى ئەو شهریعهته
ناجولپتهوه، ئەوانهى ئینکاری ئەو شهریعهته دهکەن، عهزابى

به ئیشیان بۆ دیاری کراوه له دونیادا ریسواو نهفرین، لهقیامت دا عهزایی دۆزهخ بۆ ههتاهاهتایه.

﴿يَوْمَ يَعْتَصِمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَنْبِتُهُمْ بِمَا عَمِلُوا أَخْصَاءَ اللَّهِ وَنَسُوهُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ نهی پیغه مبهیر سامو ههیهتی ئهو و رۆژه بخهره پێش چاو، ههوال بهو کافرا نه بده، که عهزایی ریسوکهریان ههیه له رۆژیک دا خودا ههشری هه موو ئاده میزاد دهکا، هه مووانیان له ساری مه حهشر دا کۆدهکاتهوه، کهس نابوێرێ و کهسی له بیر ناچی، ئهمجاره ههوالی کردوه خرابه کانیان دمداتی: کهله ژیا نی دونیادا نه نجامیان داوه، ههرچی کردوایه له خێرو شهر دمیخاتهوه بهر چاویان، خودا تۆماری کردوه له سهمری نوسیون، نهوان له بیریان چۆتهوه، خودا به سهمر هه موو شتیک دا ناگاداره و هیچی ئی گوم نابێ و هیچی له بیر ناچیتهوه.

﴿أَلَمْ تَرَى أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَايَهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا أَدْنَى مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا﴾ نهتۆ نازانی نهی پیغه مبهیر! (ههروا ههر کهسیک شیای خیطاب له گهه کردنه)، نابینی زانیاری خودا فراوان و شامیله، ههرچی له ناو ئاسمانهکان و ناو زهوی دا ههیه کۆنترۆلی کردوه. به جۆریک هیچی ئی گوم نابێ و لێی تیک ناچی، له ههر شوێنیک سی کهس بهیه کهوه سرت بهکن، خودا به عیلم و زانیاری خۆی ناگای لێیه، نهگهر پێنج بن خودا شهشه میانه و ناگاداری هه موو ههست و نهستیکیانه، سرتو و ورتهیان ده بیستی، سرتو که رهکان که مترین یان زیاتر بن و بگه نه ملیاره هاش خودا ههر ناگای لێیانه و هیچی ئی تیک ناچی، ﴿ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ پاشان خودا رۆژی قیامت خه بهری تهواوو بێ پێچ و پهنا دمداته بهندهکانی به کردوه کانیان، بۆ نهوهی بزانی: که خودا ناگاداری کردوه کانیانه، ههست بهکن: که هه موو سرتو و ورتهیهکیان لای خودا ئاشکرا و عیانه، بێگومان خودا زانا و ناگاداره به هه موو شتیک.

﴿أَلَمْ تَرَى إِلَى الَّذِينَ لَهَا مِنَ النَّجْوَى ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا لَهَا عَنْهُ﴾ ئایا نهتۆ ناروانی و نابینی نهوانی نههیت ئی کردبوون

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَايَهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا أَدْنَى مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ النَّجْوَى ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَيَتَنَبَّجُونَ بِالْآثِمِ وَالْمُذْنِبِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءُوكَ حَتَّوْكَ بِمَا لَمْ يَحْطِكْ بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبِهِمْ جَهَنَّمُ يَصَلُّونَهَا فَيَنْسِفُهَا فَتَكُونُ أَصْوَارًا لَا تَسْمَعُ فَلَا تَنْفَعُ الْآثِمِ وَالْمُذْنِبِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَتَنْجُوا بِالْأَيْمِ وَالْقَوَى وَأَتَقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُعْشَرُونَ ﴿٨﴾ إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزَنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيْسَ بِضَرَارِهِمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٩﴾ إِنَّمَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحِ اللَّهُ لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ انشُرُوا فَانْشُرُوا يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١﴾

کهواز له سرتو سرتو و پیلان دانان دزی موسولمانان بێنن، واز له فسکه فسکو و تی و تی بێنن. کهچی دوا یی دمهگه پێنهوه سهمر ئهو کاره ناشیرین و بهد رهوشتی یه پێشوویان و سههرگه رمی پیلان دارپشتن و نانهوهی ئازاوه و سرتو سرتی گومانان وین، دزی کۆمهلی موسولمان و سههرپێچکردنی هه رمانی پیغه مبهیر ﷺ هه لئانی کهسانی دیکه بۆ گرتنه بهری ریبازی دزیه تیکردنی پیغه مبهیر ﷺ و موسولمانان. ﴿وَيَتَنَبَّجُونَ بِالْآثِمِ وَالْمُذْنِبِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءُوكَ حَتَّوْكَ بِمَا لَمْ يَحْطِكْ بِهِ اللَّهُ﴾ تهنا نهت کاتیک دین سلاوت ئی دمهکن وشه سلاوه که دمهگۆرن بۆ نهوهی مانایهکی خراپ بهه خشی، به جۆریک سلاوت ئی دمهکن، که خودا بهو جۆره سلاوتی ئی نه کردوی، نهوان دین ده لێن: (السلام علیکم) واته: مردن بۆ ئیوم بێ پیغه مبهیر ﷺ به وشه (وعلیکم) وهلامی دمدانهوه. ﴿وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ﴾ له دلی خۆیان دا ده لێن. نهگهر موحه مبهید پیغه مبهیر بوایه خودا له سهمر ئهم سرتو سرتو و پیلان دانانه دزی موحه مبهیدو سلاوتی کردنه مان بهو جۆره سزای دمه دین و له دونیادا توشی تهنگ و چه له مهی

به خود او به پیغمبره‌ی خودا هه‌یه، نه‌گهر داوایان ئی کردن
 کۆږو مه‌جلیستان بهر فراوان بکه‌ن و جیگای که‌سانی دیکه
 بکه‌نه‌وه له‌گه‌لتان دابنیشن، به‌گوئیان بکه‌ن، با جیگه‌ی
 خه‌لکی تریش بییته‌وه، نه‌گهر وابه‌کن خودا گوشادی ده‌خاته
 شوینی کۆږو مه‌جلیستان، دالتان فراوان ده‌کا، رزق و رۆزیتان
 خیر و به‌ره‌مه‌تی تی ده‌که‌وئ. ﴿وَإِذَا قِيلَ انشُرُوا فَانْشُرُوا يَرْفَعِ
 اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا
 تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ خودا له‌ دونیا و قیامت دا پله‌ و پایه‌ی
 نیمانداران به‌رز ده‌کاته‌وه، ریزیان ئی ده‌گری، به‌شیومه‌کی
 تایبه‌تی پله‌ و پایه‌ی زانایان به‌رزتر ده‌کا و ریزیان ئی دهن،
 له‌ دونیادا ریزیان ئی ده‌گری و له‌ قیامت دا پاداشتی باشیان
 دمداتی. جاکه‌سیک هه‌ردو صیفه‌تی نیمان و زانستی تیدابن،
 نه‌وه خودا به‌ هۆی نیمانه‌که‌یه‌وه پله‌ی به‌رز ده‌کاته‌وه و به‌
 هۆی عیلمه‌که‌شیه‌وه پله‌ی به‌رزی تری پی دمه‌خشی،
 بیگومان خودا ناگادارو زانایه‌ به‌وه‌ی کئ شیاوی ریزو
 ته‌قدیره‌ و کئ شیاو نیه، دزمانی چی له‌دل و دهرونی
 به‌نده‌کانی دا هه‌یه‌ و نیازو مه‌به‌ستیان چیه، له‌ سه‌ر
 کرده‌وه و نیازمه‌کانیان پاداشیان دمداته‌وه.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَاجَيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدُمُوا بَيْنَ يَدَيْ
 نَجْوَاكُمْ صَدَقَةٌ﴾ نه‌ی نه‌وه که‌سانه‌ی نیمانتان هیناوه‌ و خودا
 به‌تاک و ته‌نها دزمان و پیغمبره‌ی خوداتان به‌لاوه
 راستگویه‌ و شوین په‌یامه‌که‌ی که‌وتوون! هه‌رکاتی و یستتان
 به‌ته‌نیا له‌گه‌ل پیغمبره‌دا کۆبینه‌وه و ناخاوتنی له‌گه‌ل دا
 بکه‌ن دهرباره‌ی کاریکی تایبه‌تی خۆتان پیش گفت و گوکه،
 خیرئیک به‌هه‌زاران بکه‌ن، نه‌ومش بۆ ریزنان له‌
 پیغمبره‌ ﷺ و که‌مکردنه‌وه‌ی ئه‌رکی سه‌رشانی و سود
 که‌یاندن به‌ هه‌زاران وجیاکردنه‌وه‌ی موسولمانی ساغو و دورو
 له‌یه‌کتر. ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرُ﴾ به‌خشینی نه‌ندازمه‌ک له‌
 مال پیش چیه کردن له‌گه‌ل پیغمبره‌ ﷺ بۆ ئیوه‌ خیر و
 فه‌ره، چونکه‌ فه‌رمانی خودا به‌چی دین، پاداشتی قیامت
 ده‌سته‌ به‌ر ده‌که‌ن، دل و دهرونتان له‌چروکی و پمزیلی پاک
 ده‌بیته‌وه، هه‌زارمه‌کان سودمه‌ند دهن و هاریکاری کۆمه‌لی
 نیسلامی دهرده‌که‌وئ و ریزو نرخی زیاد ده‌کا.

ده‌گردین، چونکه‌ خودا نه‌ینی دزمان و سرتی ده‌بیستی .
 ناگاداری نیازو مه‌به‌ستمانه . ئیتیر په‌روه‌دگار پییان
 ده‌فه‌رموئ: ﴿حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصْلَوْنَهَا فَبِئْسَ الْمَصِيرُ﴾ نه‌وانه
 دۆزه‌خیان به‌سه، سزای تاوانه‌کانیانمان بۆ رۆزی قیامت
 هه‌لگرتووه، نه‌وه رۆزه‌ توپیان دمه‌ینه‌ ناو دۆزه‌خه‌وه ئیتیر بۆ
 خۆیان دزمان چیان به‌سه‌ر دئ. دۆزه‌خ خراپ شوینیکه‌ که‌
 ده‌بیته‌ جیگای هه‌وانه‌ومیان. ئه‌مه‌جار په‌روه‌دگار ئادابی
 سرتی و قسه‌ی نه‌ینی فه‌ری موسولمانان ده‌کا و ده‌فه‌رموئ:
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَاجَيْتُمْ فَلَا تَسَاجِرُوا بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ
 وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ﴾ نه‌ی خاوه‌ن باوه‌رمان، نه‌گهر ریکه‌وت له‌
 کۆږو مه‌جلیس دا له‌ به‌ر چاوی خه‌لک قسه‌ی سرتی و
 په‌نامه‌گیتان کردن، و ده‌کو و جوله‌که‌ و موناغیه‌که‌ن مه‌که‌ن
 سرتی و قسه‌ نه‌ینی په‌کانتان بریتی بی له‌ تاوان و
 سه‌رپیچکردنی فه‌رمانی پیغمبره‌ و پیلان دانان دزی ئایینی
 خودا. ﴿وَتَسَاجِرُوا بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَالَّذِي إِلَيْهِ نَاحُشُونَ﴾
 نه‌گهر به‌سرتی ناخاوتنتان نه‌نجام دا، باسرتی که‌تان بریتی بی
 له‌ خودا په‌رستی و خیر و خۆپاراستن له‌ هه‌موو شتیک که‌
 ده‌بیته‌ هۆی نارمه‌زانه‌دی خودا لیستان، ئیوه‌ هه‌مووتان رۆزی
 قیامت بۆ لای خودا ده‌که‌رینه‌وه بۆ حیساب و لیکۆلینه‌وه.
 نه‌وه کاته‌ هه‌واتان دمداتی چیتان کرده‌وه و چیتان گوتووه.

﴿إِنَّمَا التَّحَوُّرُ مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزَنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ
 شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ سرتی سرت و پیلان دارشتن به‌ دزیه‌وه
 دزی نیسلام، سه‌رپیچکردنی فه‌رمانی
 پیغمبره‌ ﷺ به‌ختوکه‌ و دمه‌دانی شه‌یتانه، نه‌وه کاره‌ له‌ دلی
 جوله‌که‌ و دورو و هه‌وا خواهه‌کانیان دا شیرین ده‌کا، بۆ نه‌وه‌ی
 دله‌راوکی و خه‌م و خه‌فمت بخاته‌ دلی موسولمانانه‌وه، وایان
 ده‌خاته‌ به‌ر چاو: که‌ نه‌وه گومرپایه‌ خه‌ریکی پیلان دارشتن
 دزیان، جاخۆ شه‌یتان یان سرتی سرت و ته‌وت زیان به‌ خودا
 په‌رستان ناگه‌یه‌نی، مه‌گهر به‌نیراده‌ و یستی خودا! ﴿وَعَلَى
 اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ با موسولمان پشت هه‌ر به‌خودا
 به‌به‌ستن و ته‌وه‌کولیان له‌سه‌ر نه‌وبی. په‌نا به‌زاتی نه‌وه‌ بگرن
 له‌ و سه‌ومه‌ی شه‌یتان و هرت و فه‌لی.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ
 فَافْسَحُوا يَفْسَحِ اللَّهُ لَكُمْ﴾ نه‌ی نه‌وه که‌سانه‌ی به‌رواتان

برپاری داوه له نه زمل دا نوسیویه تی: که خوداو پیغه مبهری
خودا سرکه وتون به سمر دوزمنیان داو هه موو کاتی ههر
نه وان بالادستن به سمر ناحه زانی نایین دا، نه مه برپاریکی
نه زمل په رومدگارو پاشگه زبونه وی تیدانیه، سمر منجم
سرکه وتن له دنیاو قیامت دا بو خودا په رستانه،
به واقع و کرده وه نه مه هاتومه دی، سهیری میروو بکه و
بروانه، نه و فتا به درزیایی روژگار خودا پیغه مبهرانی به سمر
نه ته و مکانیان دا زال کرده،

﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ
وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ﴾
نه تو گهل و نه ته و میه کت دست ناکه وی برپایان به خوداو به
روژی قیامت هه بی، که سنیکیان خویش بو، که دزایه تی
خوداو پیغه مبهری خودا بکا، بانه دژانه باوکانیان یان
کورمکانیان یان خرم و کس و کاریان بن. واته: نابی خاومن
باوهران، نه وانه ی نیمانیان به خوداو به روژی دواپی هه یه.
دوستایه تی و موالاتی که سانیکی بکه: که دوزمنی خوداو
پیغه مبهری خودان، با نه و دوزمنانه ی خوداو پیغه مبه
نزیکترین کس بن بویان، ﴿أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ
وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾ نه وانه ی دوزمنانی
خوداو پیغه مبهریان خویش ناوی، دوستایه تی و موالاتیان
ناکه، نه وانه نیمان صه حیج و راست له دلیاندا چه سپاوه،
له دنیا دا خودا به هیزیان دمکا به یارمه تیدانی خوئی بو
سرکه وتنیان به سمر دوزمنان دا، له قیامه تیش دا ده یان خاته
ناو باغو باخاتی به هه شت: که به ژیر باله خانه و
درمخته کانیان دا جوگای ناوی صاف و رون ره وان دمبن، نه و
خودا پیدوانه له وی دا ده می نه وه بو هه تاهه تایه، طاعه تی
خودا په رستی دوزنیان تی قبول کراو خودا ره حه ته تی خوئی
به سمر دا رشتون، خودا لییان رازییه و نه وانیش له خودا
رازین و دلخوشتن به و نازو نیعمه تانه ی خودا پیی به خشیون.
﴿أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ نه وانه
کۆمه ل و تاقمی په رومدگارن، له ژیر نالای نه ودا کۆبونه وه،
پایه بندی فرمان و جله و گریبه کانی نه ون، دژی دوزمنانی
خودا ده جهنکن و یارمه تیدمری خو شه و یسته کاننی. ناگادار بن

هه موانیان له ساری مه حشه ردا کۆده کاته وه و که سیان تی
دوانا که وی، کس له بیر ناکری، جا نه و کاته دور و و مکان
سویند به خودا ده خو: که نه وان له سمر هیدایه تی بوون،
هه رومکوو چۆن له دنیا دا سویندیان بو خه لک ده خوار: که
نه وان له سمر حه قن. چونکه نه ده مبراد له سمر چ حالیک
ده مرئی له سمر نه و حاله زیندو ده کریته وه. وا دوزانن نه و
سویند خوار دنه یان له قیامت دا رزگاریان دمکا، ﴿وَيَخْسَبُونَ
أَنَّهُمْ عَلَى شَيْءٍ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ﴾ نه وان له قیامت دا
وا دوزانن: به و سویند به درزیه یان سودیکیان دست دمکه وی و
زمررو زیانیان تی دور ده خریته وه، وکوو چۆن له دنیا دا
هه مان گومانیان هه بوو، ناگادار به نه وانه به و ته صه وورو
بو چونه یان دروژنی کوری دروژن.

﴿اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَاهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ أُولَئِكَ حِزْبُ
الشَّيْطَانِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ هوی گومرای
نه و تاهه نه و میه: شهیتان زال بووه به سهریان دا، عه قل
وهوشی داگیر کردن، فرمانی خودایان پاشگوئی خستوه،
تاعه تی به ندایه تی بو خودا ناکه، خودا په رستیان له بیر خو
بردو ته وه نه وانه سه ره بازی شهیتان و دارو ده سته که ینی،
دلنیا به و ناگادار به: که هه مناهه نکانی شهیتان خه سارتمه ندن
خه سارتمه ندی به فتاره چوو ههر خوینان، چونکه نه وان
به هه شتیان به دوزخ فروشتوه، له حیاتی هیدایه تی گومرایان
هه لبراردوه، درویان له گهل خوداو پیغه مبهری خودا کرده،
سویندی به درویان خواردوه، نه وانه له دنیا و له قیامت
خه سارتمه ندن،

﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ﴾ نه و
کا هرا نه ی سه ریچی فرمانی خودا دمکه، دزایه تی نایینی
نیسلام وگوئ نه دان به خوداو پیغه مبهری خودایان کردوه
به ره فتارو ناکاری خوینان و پشتیان له حه ق کردوه، خوینان
خستوته به ریک و شریعه تی خوداو پیغه مبهریان له به ریک
داناوه دزایه تی کردنی خوداو پیغه مبهریان کرده به پیشه،
نه وانه له تاقم و پییری تیشکاوانن له و کۆمه له ن: که خودا
زه لیلیان دمکا و کس له وان زملیل تر نابی،

﴿كَتَبَ اللَّهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ خودا

همر کۆرۈ كۆمەل و تاقىمى خودا پەرست به مراز گەشتون و خوشبەختى دونيا و قيامەت يان بۆ خۇيان دەستە بەر كرده.

كۆتايى سورتى المجادلە



سورتى (الحشر)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ تەسبىحاتى خودا دەگا ھەرجى لە ئاسمانەكان و زموى دايە، ھەموو بونەھەر خەرىكى تەمجىد و تەقدىسە، نوێزى بۆ دەكەن، بە تەك و تەنھای دەناسن، بەزمانى حال يان بە زمانى گوتن خودا پەرستى دەكەن، سەرى بەندەگى بۆ خودا نەوى دەكەن، پەرودەگار خاومنى توانا و دەسەلاتى رەھايە يارمەتى خودا پەرستان دەدا و دوژمنانيان تارو مار دەگا، ھەكیم و دانايە لەكردارەكانى دا ھىچ كارىكى بێھودە نىە.

﴿هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ﴾ خودايەكى وەھايە برپارى دەرکردنى جولەكەى بەنو نەھىرى دا، كە لە ھۆناغى يەكەم دا لەدەورو بەرى مەدینە دوور بخەینەوہ. لە تۆلەى خیانەت و ھەرت و ھەل و ناكەس بەجەبى خۇيان لە مال و زىد و نىشتىمانى خۇيان دەربركړن. جارێكى تر نەتوانن بێنەوہ بۆ ئەو خاك و ولاتە. ئەمە ھەشرى يەكەم بوو. جارێكى تریش ھەزرىتى عومەر لە خەمبەرەوہ لەسەر وەھىيەتى پێغەمبەر ﷺ رەوى پێكردن بۆ ولاتى شام. ﴿مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا﴾ ئەى موسولمانانیتە، ئێوہ پێتان وانەبوو ئەو جولەكانە خانوو بەرەو زىد و نىشتىمانى خۇيان جى بھێلن. چونكە بەروالەت خاوم ھىزو توانا مال و سامان و ھەلاو شورەى قايم و قۆل بوون، ﴿وَلَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا﴾ ئەى موسولمانەكان خۇشيان پێيان وابوو ھەلاكانيان لە عەزابى خودا دەیانپارێزن و كەس ناتوانى دەستيان بۆ بەرى. ﴿فَأَنذَرْتَهُمْ اللَّهَ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ﴾ سزاو عەزابى خودا لە رێگەيەكەوہ بۆيان ھات پەھيان بى نەبردبوو، ھەرگىز بەخەياليان دا نەھايتبوو بەو شێوہ لە مال و زىدى خۇيان و دەمربرن. تەنانت

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ
حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ
أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ
الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي
 مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا
عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٢٢﴾

سورة الحشر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
﴿هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ
لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ
حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَنذَرْتَهُمْ اللَّهَ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ
فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُجْرِبُونَ يُلُوبِهِمْ وَيُلِيهِمْ وَيُلِيهِمُ الْمُؤْمِنِينَ
فَاعْتَبِرُوا يَأَيُّهَا الَّذِينَ لَا يُبْصِرُونَ ﴿٢﴾ وَلَوْ أَنَّ كُتِبَ عَلَيْهِمُ
الْجَلَاءُ لَعَذَبْتَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ﴿٣﴾

بەخەونیشت ئەوھیان نەبەینیبوو. ئەوہ بوو خودا بۆیان ھات لەناو دانیانەوہ نەك لەناو ھەلاكانیانەوہ، بۆیان ھات و ترسی زۆری خستە دانیانەوہ، بەدەستی خۇيان دەرگای گاندراوی ھەلاكانیان كرددوہ. ﴿يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ﴾، كە دانیایا بوون لەوہى دەبى رەوبەكەن و مال و سامانیان جى بھێلن. ئیتر بەدەستی خۇيان لەناوہوہ خانووەكانى خۇيان دەرخواند، بۆ ئەوہى موسولمانەكان سودیان ئى و مرنەگرن، موسولمانەكانیش لەدەروہ دەستیان كرد بەرخواندى ھەلاو خانووەكانیان. ﴿فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِي الْأَبْصَارِ﴾ ئەى خاوم عەقل و ھوشمەندەكان! بەند و مەرگرن لەو روداوانە، دانیابن ھەرجى خودا بێھوى بێتەدى دەیتە دى، ھەرکەسى خیانەتكار بى و سەرپێچى ھەرمانى خودا و پێغەمبەرى خودا بکا، با چاودەروان بن ئەوہى بەسەر جولەكەى (بنوالنضیر) ھات بەسەر ئەوانیش بى.

﴿وَلَوْ أَنَّ كُتِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءُ لَعَذَبْتَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ﴾ ئەگەر لەبەر ئەوہ نەبوايە، كە خودا

برپاری داوه بهو شیوه ریسواییه له زیډو نیشتیمانی خوځیان دمربکړین، نهوه له تولهی نهو خیانه ته یان دا له دونیادا به کوشتن و برین و دپل کردن سزای دمدان.

﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ نهو دمربکړنه یان له ولاتی خوځیان و زالبونی موسولمانان به سهریاندای به هوئی نهوه وه بوو: که سهر پیچی همرمانی خوداو پیغه مبهری خودایان کرد، نهو مرگینی و به لئنانه ی پیغه مبهرانی پیښ و دابویان دمرباره ی هاتنی پیغه مبهری نیسلام به دروځیان دمرانی و رمتیان کرده وه، له کاتیک دا نهوان پیغه مبهریان و مگوو کورې خوځیان دهناسی! که سیکیښ دوزمنایه تی خوداو پیغه مبهری خودا بکا، دؤستایه تی که مپی کوهر بکا و پیمان بشکینی، نهوه خودا به سزای سخت له دونیا و قیامت دا توله ی ډی دستینی.

﴿مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَبَنٍ أَوْ تَرَكَتُمْهَا قَابَئَةً عَلَىٰ أَصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْزِيَ الْفَاسِقِينَ﴾ نهو دارخورمایه ی بریتانن و سوتانتانن له باخه کانی (بنو النضیر) یان به پیوه هیستانه وه له سهر رمگو ریشه ی خوئی، نهوه هه مووی به ټیزن ورمزاهندی خودا بوو، ټیزنی موسولمانانیدا نهو کاره بکه، بؤ نهوه ی به هیزبین وچاو ترسینی دوزمنی پی بکه، جوله که کان ریسوابین، خهم وخه فته دایانگری بهوه که دمبینن دارخورمای باخه کانیان دمربدرین ودمسوتیندرین.

﴿وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ﴾ نهو مال و سامانه ی خودا که پرانندیه وه بؤ پیغه مبهری خوئی، لهو کافرانه وه، واته: نهو مال و سامانه ی له ناکامی نابلوه دانی (بنو النضیر) دمست پیغه مبهری که وت، نهوه تایبه ته به پیغه مبهری خوئی، چونکه به شپرو جهنگ دمست نه که وتوو، تالانییه ک نیه نیوه به هوئی په لامارو نه سب هه لینگدان و حوشر سواری و شپرو پیکدادان دمستان خستې؛ به لکوو له ناکامی وتو وپزو دان وسان ماله که تان دمست که وتوو، بویه به سهر جهنگاومرکان دا دابهش نه کرا، به لکوو خودا تایبه تی کرد به پیغه مبهروه، دابهشی بکا بویه رژه و مندی خوئی. ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ واته: نهی موسولمانان نیوه بؤ

دمسختنی نهو مال و سامانه نه سبتان هه لینگ نه داوه و

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١﴾ مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَبَنٍ أَوْ تَرَكَتُمْهَا قَابَئَةً عَلَىٰ أَصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْزِيَ الْفَاسِقِينَ ﴿٢﴾ وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣﴾ مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٧﴾ لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُمْرُهُمْ يُتَبَعُونَ فِضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَبِعِزَّتِ اللَّهِ وَالرَّسُولِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّدِيقُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ يَبُوءُونَ بِالدَّارِ وَالْإِيمَانِ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحْسِنُونَ مِنْ هَاجَرِ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شَحْنًا نَفْسِهِ فَاُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿٩﴾

حوشرتان وه غار نه هیناوه، وټی خودا به توانای خوئی پیغه مبهره که ی به سهر دوزمنانی دا زال دهکا، و مگوو چه زرمی موحه ممدی ﷺ زال کرد به سهر جوله که ی (بنو النضیر) داو به بی شهر مال و سامانی داگیر کردن، بیگومان خودا به سهر هه موو شتیک دا بالا دمسته و هرجی بیهوئی بی، دپته جی.

﴿وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ﴾ نهو مال و سامانه ی خودا بؤ پیغه مبهری که پرانده و به بی شپرو نه سب و حوشر به کار هینان، نهوه بؤ خودایه بؤکینی برپار دمدا دمدا، نه مجار بؤ پیغه مبهری خودایه هه تا له زیان دا بی، پاشان له بهر ژموندی موسولمانان دا خهرج دهکری بؤ خزمه کانی پیغه مبهره له بهنوهاشیم و بهنو موطه لیب. بؤ هه تیوو هه زارو ریبواری بی خهرجی و پارمیه. نه م دابهشکردنهش بهو شیوه بؤنه و مبه

مال و سامان تاييبت نه بڼ به دموله مهنده كان و همر له دهمستی نه وان دا نه بڼ.

به كورتی (قین) ده كړي ته پينج به ش، به شيك له م پينج به شه به م شيوه ده كړي ته پينج به ش و دابه ش ده كړی؛

۱- به شيك بؤ خوداو بؤ پيغه مبهري خودايه تا پيغه مبهري ﷺ له ژيان دابڼ، پاش و فماتي پيغه مبهري ﷺ بؤ بهر ژومندي موسولمانان خهرج ده كړی.

۲- به شيك بؤ خزمه كانی پيغه مبهري (بنو هاشم و بنو موطه لیب) چونكه نه مان زه كاتيان نادري تي.

۳- به شيك بؤ هه تي وه كان.

۴- به شيك بؤ هه ژاره كان.

۵- به شيك بؤ ريڼوارۍ كه پيويستی پي بڼ.

جوار به شه كه ی تر له بهر ژومندي به گشتي به كانی موسولمانان دا خهرج ده كړی. هؤی نه و ته قسم كړنه به و شيويه بؤ نه وهی دمستاو دمستی مال و سامان همر بؤ دهوله مهنده كان نه بڼ، هه ژارو بڼ نه وایان ليی بڼ به ش نه بڼ. ﴿وَمَا آتَاكُمُ

الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا﴾ نهی موسولمانينه نه وهی پيغه مبهري فرمانتان پڼ ده كا و هري بگړو و جڼ به جڼی

بكه ن، نه وهی جله و گيريتان لي ده كا خؤی لي بهاري زن و توخنی مكه ون. چونكه همر جی فرمانتان پڼ بكا به كړدن، نه وه

خيره بؤتان و نه نجامی بدن نه وهی نه هيتان لي ده كا شمرو نه گبه تي به نزيكى مكه ون. ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ

الْعِقَابِ﴾ له خودا به ترسن و پابه ندي فرمان و جله و

گيري به كانی بن، بيگومان خودا سزای سهخت و دژواری هه به بؤ نه وانهی سهري پيچی فرمانه كانی ده كه ن و ليی ياخی ده بڼ!

﴿لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ واته، نه و جوار

تاقمهی پيشوو (خزمه كانی پيغه مبهري ﷺ، هه تي وه كان، هه ژاره كان، ريڼوارانی بڼ خهرجی) نه وانه هه ژاره كانی

موهاجيره كان، نه نصارمکان و تابعين. هه ژاره موهاجيره كان نه وانه ن، كاهره كانی مه كه كه ناچار يان كړدن مه كه كه جڼ بيلن،

له پيناو رهمه ندي خودا دا ده ستیان له مال و سامانی خؤيان هه لگرت و زيډو لانهی خؤيان جڼ هيشت به هيواي

به ده ستينانی رهمهت و رهمه ندي خوداو رزق و روژی

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٠﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١١﴾ لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْ وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُولَيَنَّ الْأَدْبَرُ ثُمَّ لَا يَنْصُرُونَ ﴿١٢﴾ لَأَنتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٣﴾ لَا يُقَدِّرُونَ كُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرَى مُحْتَشِنَةٍ أَوْ مِنْ دَلَّةٍ جُدَّتْ بِأَسْهُمٍ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٤﴾ كَذَلِكَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرَّبُوا بَأْسُهُمْ إِلَى أَنْفُسِهِمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَمَنْ عَذَابُ أَلِيمٌ ﴿١٥﴾ كَذَلِكَ الشَّيْطَانُ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾

له دونيا داو باداشتی باش له قيامت داو پارمه تيدانی نايینی خوداو پشتگري كړدن پيغه مبهري ﷺ. ﴿أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ نه و كوچك هره له خؤيوردونه نه و بهري راستگو ييان نواندوه، له راستگو يی دا توانه وه، كرده و میان نيشانهی نيمانی راسته هينه يانه، نيمانيان له دل دايه و هه لويست و كرده رهمانيان نيشانهی به هيزی نيمانيانه.

﴿وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يَجُودُونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَى الْآفْسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ﴾ نه وانهی پيش كوچك هره كان نيشته جڼی مه دينه بوون و نيمان به تاكو ته نهايی خوداو پيغه مبهري ﷺ له دليان دا رهمی داکوتاه، كه نه نصارمکان، كوچك هره كانيان خؤش ده و، هه ماته نگی و هاريكار ييان ده كه ن به مال و دارايی خؤيان پارمه تييان دهم ن، هيچ پييان ناخؤش نيه، كه پيغه مبهري ﷺ هه يی (بنو النضير) ي داوه به موهاجيره نه كان و به شی نه وانی نه داوه. به لكوو زوريان پڼ خؤش بوه، كه نه و مال و سامانه ليی دراوه به كوچك هره كان

خۇيان جى ناهيلىن. ئەگەر شەرىيان لەگەل دابكرى واتە: موسولمانان شەرىيان لەگەلدا بىكەن، موناڧىقەكان ناچىن يە ھانايانەو و يارمەتییان نادەن. خۇ ئەگەر لە ھەرزىك دا بىچى بۇ يارمەتیدانىان، واتە بارودۇخىك بىتە پىشەو ھاجارىن بۇ يارمەتیدانىان، زوو پىشت ھەلدەكەن و چىنگ لەسەرشان ھەلدەن و ئاۋرئادەنەو. ئىتر لەو ھە دوا بىراى بىراى دوۋرەكان يارمەتى جولەكەكان نادەن، بەلكوۋ خۇدا رىسوايان دەكاو

زەلىل وىي دەستەلەت دەبن و دوۋرەوى داديان نادا.
﴿لَا تَلْمِزُوا أَهْلَ رَهْبَةٍ فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ﴾ ئىو ھە موسولمانەكان سام ھەبەتتەن لەدەن و دەرونى جولەكەكان يان دوۋرەوۋەكاندا لە سام ھەبەتتى خۇدا زىاترە، لەئىو پىتر دەترسن تا لەخۇدا، ئەو ھەش بەھۇى ئەو ھەمە: ئەوانە گەل و نەتەو ھەمەكەن ئەندازەى گەورمىي خۇدا نازانن، ھەست بەو ھە ناكەن خۇدا جەند خاۋەن ھىزو تواناۋ دەستەلەتە، ھەتا بە ھەقىقەت لىي بىترسن، ئەگەر عاقل و زانا بوناىە، دەيانزانى خۇدا شىاۋى ئەو ھەمە: كە لەئەو بىترسن نەك لەئىو.

﴿لَا يَقَاتِلُوكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرَى مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ﴾ جولەكە و دوۋرەوۋەكان شەرى لەگەل ئىو ھە موسولمان ناكەن مەگەر لەناۋ جەند گوندو شاروچكەيەك دا نەبى، يان لە پىشت دىۋارى مەككەم و تۆكەمى قەلاۋ شوراۋە نەبى. لەبەر ترسنۆكى و نامەردىيان ناتوانن بىنە گۆرەپانى جەنگەو ھە روبەروى ئىو ھە بوستىن. بەلكوۋ ئەگەر ناچار بوون، دەست بەكەنەو ۋىستىان بەرگى لەخۇيان بىكەن، خۇدەخەنە ناۋ گوندو پەنا دىۋارو شوراى قەلاكانيان ناۋ شىوۋ دۇل و ئەشكەوت، ﴿بِأَسْهُمِ بَيْنَهُمْ شَدِيدُ تَحْسِبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ﴾ دوزمنايەتى لەئىۋان خۇيان زۆر بەھىزە، نازارو زىانىان بۇيەكتى زۆر بەتەنە، رق و كىنەيان لەدەن دا بۇيەكتى لەگرو كۆل داىە. تۆ: كەسەپىريان دەكەى وادەزانى: كۆك و تەبەيان، بەروالەت كۆمەل و بەواقىع بەرتەۋازە، ھەرىكەيان بىرو بۇچونىكى ھەمە، مەبەست وئارمىز و ھىۋايەتتىكى جىا لەۋانى ترى ھەمە و دىمەۋى بىتە جى، ئەو ھەش لەبەر ئەو ھەمە نەتەو ھەمەكەن رى بەھەق نابەن و

ۋەھشى ۋانى لى نەدراۋە، كۆچكەرمەكانيان بە سەر خۇياندا ھەلبۇارد بۇ ۋەرگىرنى ئەو مال و سامانە، ھەرچەند بۇ خۇشيان پىۋىستىان پىي بوو، كۆچكەرمەكانيان پىش خۇيان خىست. ﴿وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ كەسەك خۇدا لە بەخىلى و رۇدى دىل و دەرونى بىپارىزى، ئەو ھە شەرى لەسەرى پىۋىست كىدو بە گۆرەى توانا ئەنجامى بەدا، ئەوانە بە مراز گەشتون و رىزگارىان بوو.

﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾ ئەوانەى دوا بەدۋى جىنى (مەھاجرین) و ئەنصار ھاتوون: كەپىيان دەگوتى (تابەين) شوپن رىبازى موھاجرین و ئەنصارەكان كەتوون،

﴿أَلَمْ تَرَى إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا﴾ ئاىا ئەتۆ بەسەر سامىەو ھەروانى و نابىنى ئەو كۆمەلە دوۋرەو ھەلەس و كەوتىان چۆنە و چى دەكەن؟ بەروالەت لەگەل پىغەمبەر و لەرىزى موسولمانان دان، لە دلىش دا كافرو بى بىروان، كلكيان لەگەل جولەكەكانى (بنو النضير) تىك باھەلدەو ھە بوونە برا. ئەمجار پەيتاپەيتا بە برا كافرمەكانى ئەھلى كىتابيان دەللىن: ئىمە لەگەل ئىو ھەمە، واتە: بەھومەندى بە جولەكەكانى (بنو النضير) ھە دەكەن كە بەھەسە پىغەمبەر ﷺ لە قەلاكانيان نەمەنەدەر، خۇيان قايم بىكەن و بەرگى لە خۇيان بىكەن، پىيان گوتىن: ئىمە پىشگىرىتان دەكەن، ئەگەر شەرىيان لەگەل كىردن ئىمەش لە پال ئىو ھە شەرى لەگەل موسولمانەكان دەكەن، ئەگەر ئىو ھە ۋلاتى خۇتان دەرگىرەن ئىمەش لەگەل ئىو ھە دەرەجىن، ھەركەسى بىھەى لەم ھەلۋىستەمان رىۋانمان بىكاتەو بەھەسە ناكەن. ﴿وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ خۇدا شايمەتى دەدا كەئەو دوۋرەۋانە درۆ دەكەن لە وادەكەيان دا ھەركىز بەللىنى خۇيان نابەنەسەر.

﴿لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُوهُمْ وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُولَنَّ الْأَذْبَارُ ثُمَّ لَا يَنْصُرُونَ﴾ سوپىند بە خۇدا ئەگەر جولەكەكى (بنو النضير) لە ۋلات و لانەى خۇيان دەرەكىن، موناڧىقەكان لەگەلىان دا دەرناچىن و مال و ھالى

گوئی به فەرمانی خودا نادن. نازان: هۆکاری سهرکهوتن له ژيان دا يه کیهتی و تهبابی ناو ریزمکانی کۆمه له.

﴿۱۵﴾ كَمَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۵﴾ حالى ئەم جولهكانه‌ی (بنو النضیر) وهكوو حالى ئەوانه وایه: كه بهم نزیكانه‌و له پێش ئەمانه‌وه بوون، وهكوو قورمیش له شه‌ری (به‌در) داو جوله‌كه‌ی (بنو قینقاع) كه پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌شاری مه‌دینه و مه‌دری نان، ئەمان چییان به‌سه‌رهات له‌ ده‌ردو مه‌ینه‌تی، به‌سه‌ر ئەوانیش هات، هه‌موویان به‌ده‌ختی و سه‌رمه‌نجامی كه‌وفرو بی‌دینی خۆیان له‌دونیادا جه‌شتو له‌قیامه‌تیش دا سزایه‌کی سه‌خت و دژوارو نه‌پراویان هه‌یه.

﴿۱۶﴾ كَمَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۶﴾ حالو ومزعی ئەو دوو پراوه‌ش كه واده‌و به‌ئینی به‌درو به‌ جوله‌كان ده‌ده‌و هه‌لیان ده‌نین بۆ دزایه‌تیکردنی پێغه‌مبه‌ر ﷺ و موسو له‌مانان، ده‌ق وهكوو حالى شه‌یتان وایه: كه كه‌وفرو بی‌دینی له‌به‌ر چاوی ئاده‌میزاد شیرین ده‌كا، هه‌لی ده‌نی و ده‌نه ده‌نه‌ی ده‌دا بۆ خراپه‌کاری و تاوانکردن، ده‌لی تۆ ئەوه بکه‌ من به‌ر عوده‌ ده‌م رۆژی خۆی یارمه‌تیت ده‌ده‌م جا كه ئاده‌میزاده‌كه‌ گویا په‌یله‌ی ده‌بی و نوغرو‌ی كه‌وفرو تاوان ده‌بی، نه‌مه‌جار شه‌یتان خۆی ئی (ته‌به‌رپرا) ده‌كاو رۆژی قیامه‌ت ده‌لی من له‌ عه‌زابی خودا ده‌ترسم و ناوێرم یارمه‌تیت به‌ده‌م.

﴿۱۷﴾ فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدَيْنِ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿۱۷﴾ سه‌رمه‌نجامی هه‌ردوکیان (شه‌یتان: كه فەرمان ده‌كا به‌كه‌وفرو بی‌دینی و ئاده‌میزاده له‌خشته براوه‌كه) بۆ دۆزه‌خه، رۆژی قیامه‌ت فەرمانكه‌رو فەرمان پێكراو توو ده‌درینه ناو دۆزه‌خه‌وه بۆ هه‌تاهه‌تایه‌ تیی‌دا ده‌مینه‌وه رزگار بوونیان نیه، ئەوه‌ش سزای سه‌تمه‌کارانه‌ تیکرا به‌ جوله‌كه‌و دوو پراوه‌كانیشه‌وه.

﴿۱۸﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِإِعْدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿۱۸﴾ ئە‌ی ئەو كه‌سانه‌ی ئیمانتان هه‌ناوه‌و خودا به‌تاك و ته‌نها ده‌ناسن و په‌یامی پێغه‌مبه‌رتان به‌لاوه‌ راسته، ئەوه‌ی خودا فەرمانتان پێ ده‌كا به‌گۆیه‌ری توانا ئەنه‌جامی به‌ده‌ن و خۆ به‌پاریزن له‌وه‌ی

فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدَيْنِ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿۱۷﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِإِعْدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿۱۸﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿۱۹﴾ لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿۲۰﴾ لَوْ أَنَّا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَّرَأَيْنَاهُ خُدُوعًا تَخْصِفُ كَأَنَّ خَشْيَةَ اللَّهِ فِي تِلْكَ الْأَمْثَلِ نَضِرُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿۲۱﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ الْغَيْبُ وَالشَّهَادَةُ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿۲۲﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿۲۳﴾ هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ يُسَبِّحُ لَهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۲۴﴾

سُورَةُ الْحُشْرِ

جله‌و گه‌ریتان ئی ده‌كا، له‌ سزاو تۆله‌ی به‌ترسن، با هه‌موو كه‌سێك به‌ر بكا ته‌وه‌ چی بۆ قیامه‌ت پێشكه‌ش كردوه، هه‌مووتان موخاسه‌به‌ی خۆتان بکه‌ن پێش ئەوه‌ی موخاسه‌به‌ بکړین، ته‌قوای خودا بکه‌ن، به‌ده‌لسۆزی به‌ندایه‌تی خۆتان نه‌ه‌جام به‌ده‌ن، بێگومان خودا ناگادارو زانیه‌ به‌كه‌ردمه‌وه‌و حالو ومزعتان، هه‌یچی ئی گوم نابێ، ﴿۱۹﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَلْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿۱۹﴾ وهكوو ئەوانه‌ مه‌ین: كه‌مه‌رمانی خودایان پاشگو‌ی خستو ئه‌ركی سه‌رشانیان به‌جێ نه‌هێناو ترسی خودایان نه‌بوو، خودایان له‌به‌ر چووه‌ نێر خوده‌ش خودی خۆیانی له‌به‌ر خۆیان به‌ردوه‌، كه‌ردمه‌یه‌کیان نه‌ه‌جام نه‌دا له‌ قیامه‌ت دا سو‌دی ئی بیه‌ین و له‌عه‌زابی دۆزه‌خ رزگاریان بێ، ئەوانه‌ مافی خودایان به‌ فیه‌ر داو سه‌رمه‌یچی فەرمانی خودایان كه‌ردو خۆیان به‌هه‌یلاك به‌ردو رۆژی قیامه‌ت ماله‌وێران و خه‌ساره‌مه‌ندن. ﴿۲۰﴾ لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿۲۰﴾ هه‌رگیز یه‌كسان نه‌ین ئەوانه‌ی شی‌او‌ی دۆزه‌خنو ئەوانه‌ی شی‌او‌ی به‌هه‌شتن، به‌هه‌یج شی‌وه‌یه‌ك دۆزه‌خی و به‌هه‌شتی

خودایه که خاوم رهمو بهزمی و میهرمانه: له دونیاو قیامت دا، له دنیا دا بۆ ههموو کس و له قیامت دا بۆ خدا په رستان. دمیایی رهمه تی بهر فراوانه چهنديکی لی بیه خشی کم ناکا. ﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيَّمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ جاريکی تر صیفته و حدانیه تی خودا دوباره دهکاته وه بۆ چه سپاندن و جیگر بوون له دله کان دا، خودایه که کس په رستراو نیه نه وه نه بی، بی هاو له و بی وینه و میثاله، خاومنی ههموو شتی که، ههموو بونه و مرملکی خویه تی، به ویستی خوی ته صهر و فی تیدا دهکا، کس نیه دهستی بهر دهست بیئی و نه هیلی ئیراده ییته جی. زات و صیفات ی پاکه له ههموو عیب و کم و کورپییه که هرچی دهیکا له جی خوی دایه و هیج کاریکی نابجی نیه. هیمنی و نارامی دمیبه خشی، ههموو مه خلوقات له سته می سه لامه تن، زوئم له کس ناکا، عزیزو بالادسته به سمر ههموو شتی که دا، ههموو بونه و مرگه رند که چو ژیر باریه تی. خاومنی عظه مهت و گهورمییه، له ههموو کم و کورپییه که دووره، هر نه و خاومنی ته که ببوره، کس نیه شیایو نه و میی هاوشانی خودا بکا له صیفات هکانی دا.

﴿هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ خودا خودایه که به دیهینرو نه اندازه کیشی مه خلوقات، هرچی دروستی دهکا به گویره داخواری و ویستی خویه تی، چونی بوئی ناوا دروستی دهکا و دیهینتیته وجود، وینه ی ههموو مه خلوقات دیه کیشی له سمر شیوه ی پیویستی به گویره حکمت، ناوی جوان و صیفات ی جوانی هن، کس هاوشانی ناکا و رایه ی ناکه وئ هاوشانی بکا له و ناوه جوان و صیفات ه جوانانه دا، چونکه عزیزو بالادسته پاکه له ههموو عیب و له که و کم و کورپییه که. بویه هرچی له ناسمانه کان و زموی دا هیه به زوبانی حال یان به زوبانی گوتن، ته سبیحاتی زاتی پیروزی دهکن و به تاک و ته نه ای ده ناسن.

کوتایی سوره تی الحشر

نابن بیه که هاو ترازوین. له قیامت دا به هشتیه کان به مرز گیشوو به ختمورن، له دوزخ رزگاریان بووو به به هشت شاد بوون. نایه ته که نه هلی دوزخ و نه هلی به هشت لی که جیا دهکاته وه، هیج لی که چون و په کسانیکان له نیواندا ناهیلی، نه وه رادمگه یه نی: که نه و دوتا ه به سروشت و حال و مزع، به په پرم و پر و گرام و به ریز و مرز و رفتار، به بیرو بۆ چون و سمر نجام، یه که ناگرنه وه و به هیج شیوه یه که له پلان و ری و رسم و بیرو بۆ چون دانابنه یه که. له کوتایی نایه ته که دا سمر نجامی به هشتیه کان دیاری دهکا و له سمر نجامی دوزخ یه کان بیده نگ دمی. چونکه ناشکرایه و پیویستی به دیاری کردن ناکا. ﴿لَوْ أَنزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَّرَأَيْنَاهُ خَائِعًا مُّصَدَّعًا مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ﴾ واته: بیگومان قورئان هینده به مرزو پیروزه، هینده فه صیح و به لیغه، هینده ناموزگاری و په ندو نه صیحه تی تیدایه، نه گهر بمانندایه بۆ سمر کیویک له کیوکان، نه و کیوه و کوو ناده میزاد ههست و عه قلو هوشی هه بویه، دمیینی نه و کیوه قایم و سه خته له ترسی خودا شوق و په ق دمیوو، دهکاته له مرزو تیک دپروخا، ترسی عیقاب و سزای لی دمیشت، ترسی نه و دی دمیوو: که نه توانی نهرکی سمرشانی خوی نه نجام بداو نه توانی و کوو پیویستی ریز له که لامی به و مرودگار بگری. ﴿وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ لَضَرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ نه و په ندو مه نه لانه بۆ ناده میزاد دهیینه وه، نه و جیروک و سمرگروشانه یان بۆ ده کیپینه وه، به لگوو بیر بکه نه وه و له په ند هکانی که لک و مرگرن و به سمر گورشته و ناموزگاریه کان ی به خویان دابچنه وه و از له تاوانکاری بیئن و شوین په یامی خودا بکه ون و به خته و مرزی دونیا و قیامت بۆ خویان دهسته بهر بکه ن.

﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ واته خودا دابه زینه ری قورئانه و نه و به نیگا نارویه تی بۆ پیغه مبرک. خودا نه و خودایه یه، هیج خودانین جگه له نه و، هیج کس به و مرودگار نیه نه و نه بی، هیج کس (واجب الوجود) نیه نه و نه بی. تاک و ته نه و فهدو صه مه ده. زانای په نامه کی و دیاریه، هرچی له بوونه و مر دایه، هر له مرزه تا مه جره گه و ره بچوک و کم وزور به دیار و نادیاریه وه ناگای لییه تی و هیجی لی گوم نابن.



سوره‌تی (المتحنه)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ
إِلَيْهِم بِالْمُودَّةِ﴾ نهی نه و کهسانه‌ی پرواتان به خودا هیناوه و
شوین پیغهمبر ﷺ کهوتون پرواتان به تاک و تهنای
خودا و راستی پیغهمبرتی موحهممه کردوه. دوزمنی من و
دوزمنی خوتان مه‌که‌نه دؤست و برادرو یارمه‌تیدر،
خوشتان بوین و هاریکاریان بکه‌ن! له‌ژیره‌وه به‌یومندیان
پیوه مه‌که‌ن، به‌مجوره هه‌والی نیاز و هه‌لس و کهوتی
پیغهمبر ﷺ و موسولمانانین بی بکه‌یه‌ن! ﴿وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا
جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ
رَبِّكُمْ﴾ بیگومان نه‌وانه کافرن و پروایان به تاک و تهنای
خودا و پیغهمبرتی موحهممندیه، به‌یامی قورئان
رمتدمکه‌نه‌وه، و پرای نه‌وش پیغهمبر و موسولمانانین ناچار
کردوه له‌مه‌که‌که کۆچ بکه‌ن و له‌پینا و نایینی خودا مال و
لانهای خوینان جی بیلن. ﴿إِنْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي
وَأَنْتُمْ مَرْضَاتِي﴾ واته: نه و کافرو موشریکانه مه‌که‌ن به
دؤست و برادری خوتان نه‌گهر راست ده‌که‌ن ئیوه له‌پینا و
نایینی من دا کۆچتان کردوه رمزامه‌ندی متان مه‌به‌سته،
دوزمنی من و خوتان خویش نه‌وی و له‌حال نه و دوزمنانه له‌بر
نه‌وی ئیمانین هیناوه ئیومیان له زید و نیشتمانی خوتان
دمر کردوه، ئیستا رفیان له خوتان و نایینه‌که‌شتانه، دی
که‌وايه ئیوه به ج عه‌قلیک ﴿تُسْرُونَ إِلَيْهِم بِالْمُودَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا
أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ﴾ نامه‌ی په‌نامه‌کیان بؤ ره‌وانه ده‌که‌ن و
له‌ژیره‌وه به‌یومندی دؤستانه‌یان له‌گه‌ل دادمه‌ستن و به‌هوی
نه‌و به‌یومندی و دؤستایه‌تیبه‌وه نه‌وان به‌سمر پلان و
نه‌خشه‌ی پیغهمبر و موسولمانان دا ناگادار ده‌که‌ن، و له‌حال
من ناگاداری هه‌موو په‌نامه‌کی و ناشکرا یه‌کتانم له هه‌موو
که‌س باشر دزمانم جی له‌دلتان دایه‌و جی دمرده‌خه‌ن! ﴿وَمَنْ
يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾ هه‌ر که‌سی دؤستایه‌تی
نه‌هلی کوفر بکا و خویشی بوین و به‌سمر پلان و نه‌ینی
موسولمانان دا ناگاداریان بکا، نه‌وه ریگه‌ی راستی گوم کردوه،
لای داوه له‌و شه‌قامه ریبه‌ی دیگه‌ینیته به‌هه‌شت و
رمزامه‌ندی خودای ئی دمسته به‌ر دمی.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ
إِلَيْهِم بِالْمُودَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ
وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي
وَأَنْتُمْ مَرْضَاتِي تُسْرُونَ إِلَيْهِم بِالْمُودَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ
وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١﴾ إِنْ
يَتَّقَوْكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءَ وَيَنْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتُهُمْ
بِالسُّوءِ وَوَدُّوا أَنْ تُكْفِرُوا ﴿٢﴾ لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَفْعَلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣﴾ قَدْ
كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ
إِنَّا بَرَاءُكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا
وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحْدَهُ إِلَّا
قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَا تُشْفِقَنَّ لَكَ وَمَا عَلَيْكَ مِنْ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ
رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٤﴾ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا
فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْرِضْنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٥﴾

﴿إِنْ يَتَّقَوْكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءَ وَيَنْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ
وَأَلْسِنَتُهُمْ بِالسُّوءِ وَوَدُّوا أَنْ تُكْفِرُوا﴾ نه‌گهر نه‌وان توشتان
بین و فرسه‌تتان ئی بین، هه‌لس و کهوتی دوزمنانه‌تان له‌گه‌ل
دا ده‌که‌ن، رق و کینه‌ی ناو دلی خوینانان بی دمرژن و جییان
بؤ بکری له خراپه و نه‌زیه‌تدانان نه‌نجامی دمدن. به‌زوبان
جنیو و قسه‌ی ناخوشتان بی ده‌لین. ناواته خوازی نه‌ومن له
ئیسلام پاشگه‌ز ببنه‌وه و به‌خودا کافرن و شوین
پیغهمبر ﷺ نه‌که‌ون،

﴿لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَفْعَلُ بَيْنَكُمْ
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ روژی قیامت خزم و مال و مندالتان
فریاتان ناکه‌ون نه‌دی ئیوه چۆن له‌پیناوی نه‌وان دا موالاتی
کافرمان ده‌که‌ن و دؤستایه‌تیان له‌گه‌ل دمه‌ستن؟ و مگوو
نه‌وی روی دا له چیرۆکی حاطه‌بی کوری نه‌بی به‌لته‌عه‌دا.
به‌لگوو نه‌وی فریای ئیوه ده‌که‌وی فه‌رمانبه‌رداری فه‌رمانی
خودا و پیغهمبر له‌دزایه‌تی گردنی نه‌هلی کوفر و
دؤستایه‌تی نه‌کردنیان، یه‌کیه‌تی و ته‌بابی ناو خوتانه له‌سمر

دابوو، نەشى زانىيوو، كە دوژمنى خودايەو بە كاھرى دەمرى.
كاتىك بۆى دەرگەوت دوژمنى خودايە يەخەى خۆى ئى
هەتتەكاند. ﴿رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنْتَبَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾
خودايە! ئىمە لە ھەموو شتېك دا پىشت بەتۆ دىبەستىن،
ھەموو كارىكەمان بە تۆ دەسپېرىن، پەشىمانىن لە ھەموو
تاوانىك و خۇمان خىستەو بەر قاپى رەحمەتى تۆ،
سەرمەنجامى ئىمە لە قىيامت دا بۆ لای تۆيە.

﴿رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَافْغِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَلْتُ الْغُرُورَ الْحَكِيمُ﴾
خودايە! مەمانكە بە فېتنەو جىگەى بەلاو
مەينەتى لەلایەن كاھرەكانەو، بەدەستى ستمەكارانەى ئەوان
سزەمان مەدە، زالىان مەكە بەسەرمان دا وگىرۆدەمان بىكەن
بەسزاو ناپەھەتەك نەتوانىن خۆى بۆ بگىرىن. تاوانمان
داپۆشەو مەھىلە كەس پېمان بزانى، ھەر خۆت بېزانەو بۆ
خۆت چاۋ بۆشى ئى بىكە! بېگومان ئەى خودايە! تۆ خاۋمنى
ھېزو تواناى لەبن نەھاتوۋى بەسەر ھەمووشتىك دا بالا
دەستى، ھەر كەسى پەنا بەقاپى تۆ بېنى پارىزراۋە، تۆ داناو
حەكىمى لە كردارو گوڤتارت دا، ھەرچى دىكەى لەجېى
خۆىدايە ۋەھرجى دەپىلىي بەجېيە.

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ
الْآخِرَ وَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾ بېگومان ھەيە بۆ
ئىۋە لە ھەلوپىست وكردارى ئىبراھىم و شوپىنكەوتوانى دا،
قودەى جوان و رەۋىشتى بەرزو پەسند، ئەمەش بۆ
كەسىك تەماعى خېرو چاكەى ھەبى، لە دونياۋ قىيامت
دا ھىۋاى نەجاتبوۋنى قىيامتەى ھەبى، ھەر كەسى پىشت
لە ھەرمانى خودا ھەلېكاو دۆستايەتى دوژمنانى خودا
بكاو خۆشى بوپىن، ئەو تەنيا زيان بە خۆى دەگەيەنىۋ
بەس. خۇدا بى ئاتاجە لە ھەموو عالەم، ھىچ ئىحتىياجى
بەكەس نى، سوپاسكراۋە لەسەر گوڤتارو كردارى ھىچ
خودانىن جگە لەئەو، كەس پەروەدگار نىيە ئەو نەبى.

﴿عَسَى اللَّهُ أَن يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَوْدَّةَ وَاللَّهُ
قَدِيرٌ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ بەھىۋاى ئەومبىن خودا خۆشەويستى
بىخاتە نىۋان ئىۋە ئەوانەى دوژمنايەتتىيان دەكەن، خودا
بەسەر ھەموو شتېك دا بەتوانايە، خودا تاۋانپەخش و خاۋمەن
بەزمى و مېھربانە .

كارى خېرو گوپراپەلى بۆ ھەرمانى خوداۋ پېغەمبەر ﷺ
لەرۋى قىيامت دا خودا نىۋانتان دەكاو ئىمانداران بۆ
بەھەشت رەۋانە دەكاو تاۋانبارو كاھرەكان تور دەداتە ناو
دۆزەخەو. خودا ئاكاڤارى كردارو نيازو رازتەنە، دەزانى جى
دەكەن و دلتان جى تىدايە.

﴿قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا
لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَاءُ مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ
وَلَهُ مَوْسُلَمَانِيْنَهُ؛ نَبُوءَ لَهُ بَرُوبَاوَدُ وَهُوَ لَوَيْسْتُ
رەفتاردا قودەو رەمزىكتان ھەيە لە ئىبراھىم و
شوپىنكەوتوانى دا رەنگ دەداتەو. بېگومان ھەيە بۆ
ئىۋەى موسولمان لە ئىبراھىم و شوپىنكەوتوانى دا
صىفەت و ھەلوپىستىكى جوان، كە شىۋاى ئەو ھەيە؛ ئىۋە
پەيپەۋى بىكەن، ئەو ھەلوپىستىكى خەلىل و
شوپىنكەوتوانى بە گەل و نەتەۋەكەى خۇيانىيان گوت؛
ئىمە لە ئىۋە بى بەرىن لە ھەموو ئەو بت و
سەنەمانەى جگە لە خودا دەيانپەرسىن، ئىمە دۆى
ھەموو ئەو شتەنەين، ئىۋە پىرواتان پىيانەو
پەرسىشيان بۆ دەكەن، دۆى بىرو باۋەرو كەردەو
رەفتارو ئاكارىنانىن. بېگومان ئەو بتانەى ئىۋە
دەيانپەرسىن نەدەتوان سود بگەيەنن نەزىيان. ﴿وَبَدَا
بَيْنَا وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ﴾
ئەمە ھەلوپىست و پىپارى ئىمەيە بەرامبەر بەئىۋە، ھەتا ئىۋە
كاھرىن ئىمە ھەلوپىستمان بەرامبەر بەئىۋە بەو جۆرە دەبى.
لېتان گۆشەگىر دەبىن تا ئەو كاتەى پىروا بە خوداى تاك
وتەنە دەكەن و ۋاز لە بىپەرسىتى دېن و دەست دەكەن بە
يەكتاپەرسىتى و پاپەندى ھەرمەن و جەلو گىرىيەكانى دەبىن،
ھەركاتى واتان كەرد دۆايەتى و ناھەزىيەكەمان دەبىتە
دۆستايەتى و خۆشەويستى!! ﴿إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لِمَ تَسْتَفِيرُنِي
لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ جگە لەو قەسەيەى
ئىبراھىم: كەبە باۋكى گوت: داۋاى لىخۆشبوۋن بۆ دەكەم،
ناشتوانم غەزاى خودات ئى دوور بىخەمەو، لەم قەسەيەى دا
شوپىنى مەكەون داۋاى لىخۆشبوۋن بۆ موشرىكەكان مەكەن،
چونكە ئەو داۋاكرىنەى ئىبراھىمى خەلىل لە خودا بۆ
لىخۆشبوۋن لە باۋكى، ۋادىيەك بوو پىش وەخت بە باۋكى

﴿لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ خدا معنی نهومتان لی ناکا که چاکه و پیاومتی لهگهل نه و کافرانه دا بکهن، که بهناشتی لهگهل نیومدا جولونهوه، شهریان لهگهل نهکردون، وکوو نافرمت وبی دمستهلاتهکانیان. چ حمرچی تیدا نیه: کهصیلهی ردهمیان لهگهل دا نهنجام بدن، یارممتی هاوسی و میواندارییان بکهن، نیومیان لهمال و حالی خوتان دهرنهکردوه. هیچ حمرچی تیدا نیه که به عهدالته لهگهلان دا مامهلهبکهن و مافی خویان بدمنی، وفا بهوادمیان بکهن، کرین و فروشتنیان لهگهل دا بکهن!! بیگومان خودا دادیهرومرانی خوش دهوی و لییان رازییه و ستهمکاری خوش ناوی...

﴿إِنَّمَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَوَلَّوْهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ خدا: که نههیتان لی دهکا لهدوستایهتیکردنی موشریکهکان، نههی لهدوستایهتیکردنی نهوانه دهکا: کهدوژمنایهتییان کردون، لهپیناو نایینهکهتان دا شهریان له گهل کردون: که بریتین له ملهورمکانی قورمیش و نهوانه ی هاریکاریان کردون له مهککهپییهکان و هاوپهیمانانان لهسر مال و حالی خوتان دمریان کردون، هاوکاری نهوانه یان کردوه: که نیومیان دمرکرد. خودا نههیتان لی دهکا لهوهی نهوانه بکهنه دوست و برادرو خوشتان بوین. کهسیک نهوانه بکاته دوست و خوشهویستی و هاریکاریان بکا، نهوانه ستهم له خویان دهکهن، خویان شیایو عهزایی سهختی خودا کردوه.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ﴾ نهی نهو کهسانهی پرواتان به تاک وتهنهای خوداو راستی پیغهمبهریتی پیغهمبهرهیه، همرکاتی نافرمتی کۆچکاری موسولمان لهولاتی کوفرده هات بو ناو نیوه، به تاهییان بکهنهوه، لیکۆلینهومیان لهگهل دا نهنجام بدن، بو نهوهی بزنان تاج نهندازمیکه رمغهبتیان له نایین دا هیه، ﴿اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ﴾ واته: به تاهیکردنهوهی نهو نافرمتانه شتیکی روالهتیه، وهلی له حهقیقهت و واقع داهر خودا دمرانی

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ
وَمَنْ بَوَّلَقَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَمِيدُ ﴿٦٠﴾ عَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَ
بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَوْدَّةً وَاللَّهُ قَدِيرٌ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ
﴿٦١﴾ لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ
مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ
﴿٦٢﴾ إِنَّمَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُمْ
مِنْ دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَوَلَّوْهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٦٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ
مُهَاجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ إِنَّ اللَّهَ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ
فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَا مِنْ حِلٍّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَآثُهُمْ
مَا أَنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجْرَهُنَّ
وَلَا تُمْسِكُوا بِعَصَمِ الْكُفَّارِ وَتَتَلَا مَا أَنْفَقُوا وَلَٰكِنْ سَأَلْتُمْ
عَنْ زَيْنَبَ فَسَأَلَ الْكُفَّارُ فَمَا قَبَلْتُمْ قَالُوا الَّذِي ذَهَبَتْ
أَرْزُوقُهُمْ يُشَلِّ مَا أَنْفَقُوا وَآتَقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٦٤﴾

ناخو نهوانه نیماندارن یان نا، خودا همرمانتان پی دهکا بهروالته لیکۆلینهومیان لهگهل دابکهن، بو خوی نهینی ناو دلیان دمرانی، جا نهگهر لهناکامی تاهیکردنهوه و لیکۆلینهومدا بوستان دمرکوت نهو نافرمتانه موسولمانن و نایین پالی پیومانن بو کۆچکردن، نهوه مهیانگیرنهوه بۆلای میرده موشریکهکانیان. ﴿إِلَى الْكُفَّارِ لَا مِنْ حِلٍّ لَهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ﴾ نهو نافرمته موسولمانانه هلال نین بو نهو موشریکانه، همر نافرمتیک موسولمان بوو، یهکسر دمی له میردهکی جیابیتهوه، همردها موشریکهکانیش هلال نین بو نافرمته موسولمانهکان هیجیان بو هیجیان هلال نین و نابی پیکهومبن. ﴿وَأَثُهُمْ مَا أَنْفَقُوا﴾ نهو نافرمتانهی کۆچ دهکهن و میرده موشریکهکانیان جی دین، نیوه خهرچی مارمی یهکانیان بدنهوه میردهکانیان، نهمهش نهوه دهگهیهنی: که پهیمانی حودهپییه له خالی گیرانهوهی کۆچکهران دا تایبته بووه به پیاوانهوه نافرمتی نهگرتوتهوه، ﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجْرَهُنَّ﴾ هیچ خراپهیهکتان لهسر نیه نهی موسولمانینه

نه گهر نه و نافرته کۆچکارانه مارمیکه، به مهرجی عیدمیان به سهریچی و مارمی خویان بدمنی. ﴿وَلَا تُنْکِرُوا بَعْضَ الْکَوَافِرِ﴾ نهی موسولمانینه هرگیز گوی مه دن به نیکاح و مارمی یه که له ناو کافرمان دا بریار درایی. واته: نه گهر بیاومکه موسولمان بوو ژنه که ی به کافری مایه وه، نیت به یومندی ژن و میردایه تی نیوانیان دمچرئو عیصمه تی ژن و میردایه تی نیوانیان نامینی. پیش نازلونی نه نایه ته موشریکه مان نافرمتی موسولمانیان ماره دمکرد. موسولمانیش نافرمتی بته رستی ماره دمکرد. نیت به نایه ته نه و حوکمه هه لگرا، وهی دروسته پیاوی موسولمان نافرمتی جوله که، یان مه سیحی ماره بکا. چونکه نه وانه نه هلی کیتابن. ﴿وَأَسْأَلُوا مَا أَنْفَقْتُمْ وَلْيَسْأَلُوا مَا أَنْفَقُوا﴾ داوی مارمی ژنه کانتان بکه، نه گهر له نایین باشگهز بونه وه و به یومندیان به کۆمه لی کافرمانه وه کرد، بته رسته کانیش بۆیان هه یه داوی مارمی نه و ژنانه یان بکه، که موسولمان دمین وکۆچ دکه بۆ مه دینه. ﴿ذَلِكُمْ حُكْمُ اللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ نه وهی بۆتان باس کرا له گیرانه وهی مارمی بۆ هه ردولا حوکمی خودایه، حوکمی پی دمکا له ناوتان دا، خودا زاناو دانایه، هیچی ئی گوم نابیی و هرچی دهیکا حیکمه تی تیدایه، هه حوکمیک دمردمکا له جیی خوی دایه.

﴿وَإِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِنْ أَرْزَاقِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَابْتُمْ فَاثْوَا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَرْزَاقُهُمْ مِثْلَ مَا أَنْفَقُوا وَاللَّهُ الَّذِي أَلْتُمْ بِهِ يُؤْتِيهِمْ﴾ نه گهر به کی که له ژنه کانی نیوه له نایین باشگهز بووه وه خوی هواتار کردو رۆشت بۆ لای کافرمان داوی نیوه له شهردا به سه ر کافرمان دا زال بوون و ده ستکه و تتان ده سکه وت، غه نیمه وت و تالانیان ئی گرتن، نه وه مه سرفو مارمی ژنه باشگهز بووه که بدن به میرده موسولمانه که ی، نه گهر کافرمان مه سرفو مارمیه که یان نه گهر اندوه بۆ میردکه ی. ته قوای خودا بکه، شتی که مه که ن خۆتان و ئی بکه ن شیای عه زابی خودا بن.

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يَبْعَثُكَ عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا﴾ نهی پیغه مبه ر! نه گهر نافرمتی خاومن باومر به خودا و به پیغه مبه ری خودا هاتنه لات بۆ به یعه تکردن و عه ده و به یمانیان پی دای له سه ر نیسلام و گوپرایه لی بۆ

فه رمانی خودا، به یعه تیان له گهل دا بکه له سه ر نه وه که نیت هه ج شتی که نه که نه هاوه لی خودا. ﴿وَلَا يُسْرِفْنَ﴾ دزی نه که ن ﴿وَلَا يَزْنِينَ﴾ زینا نه که ن. ﴿وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ﴾ مندالی خویان زینده به چال نه که ن. ﴿وَلَا يَأْتِينَ بَهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلِهِنَّ﴾ مندالی فری دراو هه لته گره نه وه و به میردکه ی بلئ نه م مندالهم بووه و له تویه. ﴿وَلَا يَفْصِيكَ فِي مَعْرُوفٍ قَبَاحُهُنَّ وَاسْتَغْفِرَ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ به یمانیان ئی و مرگه ره له کردنی هه موو چاکه یه که دا گوپرایه لی فه رمانه کانت بن و سهریچی نه که ن، هه رچی شه ر فه رمانیان پی دمکا پابه ندی بن، شین و شه پۆر له سه ر مردو نه گیرن، یه خه ی خویان دانهدن، له گهل نا مه حره مدا خه لوه نه که. هتد

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَسُؤُوا مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَبْغُوا الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ﴾ نهی نه و که سانه ی ئیمانان به به یامی نیسلام هیناوه! که ل و نه ته و مبه که مه که نه دۆست و خۆشه و یستی خۆتان، که خودا غه زمی ئی گرتون و خۆشی ناوین و له رحمه تی خوی دووری خستوونه وه. نه چن (وه لانو به راه) بۆ جوله که و گاورو کافری تر دهرپن و خۆشتان بوین، نه وانه له پاداشتی قیامه تی بی بهش بوون، له به ر کوفرو سه ر رقه ی خویان وایان ئی هاتوه بر وایان به قیامه تی نه و له هاتنی ناو می دبوون. وکوو چۆن له زیندو بونه وهی مردوگانیان ناو می د بون. هه رچه نده به لکه و نیشانه زۆروه مه جۆرن له سه ر نیمان به خودا و رۆزی قیامه ت.

کۆتایی سوره تی الممتحنه



سوره تی (الصف)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ هه رچی له ناسمانه کان و زه وی دایه به گیاندارو بی گیانه وه، ته سیبج و ته نزیهی خودا دکه ن، هه موو بونه وهر ته سیبجاتی خودا دمکا. ملکه چی خویانی بۆ راده که یه نن،

خودا خاومن هیزو دهمسته لاتی ره‌هایه، بالادهمسته به‌سمر به‌نده‌مکانی دا، داناو لی‌زانه له نه حکام و کردار و گوشتاری دا، له به‌ریو مبردن و هه‌لسورانی بونه و مری‌دا، هه‌رجی دمی‌کا له جیی خوی دایه و هه‌موو کاریکی به‌جییبه.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾ نهی نهو که‌سانه‌ی پرواتان به‌ خودا کرده‌و شوین پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی که‌وتوون، له به‌رجی به‌زوبان شتی‌ک ده‌لین و به‌کرده‌وه پی‌چه‌وانه‌ی وته‌که‌ی خۆتان ره‌فتار ده‌کمن. بۆچی خاومنی هسه‌ی خۆتان نین؟ بۆ وها به‌واده‌ی خۆتان ناکهن؟

﴿كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾ تاوانیتی که‌لی‌ک مه‌زنه لای خودا، که‌واده‌یه‌ک بدن و جی به‌جیی نه‌کهن، هسه‌یه‌ک بکه‌ن و به‌کرده‌وه پی‌چه‌وانه‌ی بجوولینه‌وه. چونکه باشگمژ بوونه‌وه له هسه‌و واده نی‌شانه‌ی خۆ‌ویستی و نه‌نانییه‌ته، به‌فی‌ر دانی کات و به‌رژه‌ومندی و ری‌زی که‌سانی دیکه‌یه، نه‌هیشتنی بتمان‌ه‌ی نیوان تا‌ک و کۆمه‌له، بۆیه (خلاف الوعد) نه‌ومنده لای خودا قیزه‌ون و ناشرینه.

﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًا كَأَنَّهُمْ بُيَآنٌ مُرْصُوصٌ﴾ به‌راستی خودا نه‌وانه‌ی خۆش ده‌وی، که له پی‌ناو نایینه‌که‌ی دا شهر ده‌کمن و مه‌ردانه ده‌جه‌نگن، و ده‌گوو دی‌واری یه‌کگرتوو به‌ قورقوشم دا‌پیزاوو پته‌وو قایم ری‌ز ده‌به‌ستن و به‌ره‌و پروی دوزمن ده‌موستن، هیچ هی‌زی‌ک ناتوانی له سه‌نگه‌رو پی‌که‌ی خۆیان بیان‌جوولینی.

﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ لِمَ تَقُولُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ﴾ نهی موحه‌مه‌د نه‌وه بۆ که‌ل و نه‌ته‌وه‌که‌ت باس بکه: که موسای کو‌ری عی‌م‌پ‌ان به‌نه‌ته‌وه‌ی خۆی (به‌نو‌ئیس‌رائیل) گوت: نه‌ری قه‌ومه‌که‌ما نه‌وه بۆچی سه‌ری‌چیم ده‌کمن و گو‌پ‌رایه‌لیم ناکهن؟ بۆ به‌ هه‌لو‌یستی ناشرین و جو‌ین پی‌دان نه‌زی‌ه‌تم ده‌دن؟ بۆچی شه‌ریعه‌ت و یاسای خودا جی به‌جی ناکهن؟ خۆ ئی‌وه ده‌زانن: من پی‌غه‌مبه‌رو فرستاده‌ی خودام بۆ سه‌ر ئی‌وه، پی‌غه‌مبه‌ر ری‌زی ئی‌ ده‌گری‌و به‌ که‌وره سه‌یر ده‌کری. جا ﴿فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ کاتیک نایینی هه‌قیان باشگو‌ی خست و وزیان ئی‌ هینا، شو‌ین په‌یامی پی‌غه‌مبه‌ریان نه‌که‌وتن و نه‌زیه‌تیان دا، له تۆله‌ی نه‌ودا خودا دلی له‌سه‌ر

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ بِمَا بَيْنَكَ عَنْ أَنْ لَا يَشْرِكَنَّ
بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَشْرَفَنَّ وَلَا يَنْفَرَنَّ وَلَا يَقْتُلَنَّ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ
بِبَنَاتِنِ بَغْيٍ بَيْنَ يَدَيْهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيَنَّكَ
فِي مَعْرُوفٍ فَبَايَعَهُنَّ وَأَسْتَغْفِرَنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ
﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
فَتَبِيسُوا مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا بَيسَ الْكَافِرُونَ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ﴾

سورة الصف

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾
كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٢﴾ إِنَّ
اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًا كَأَنَّهُمْ
بُيُوتٌ مُرْصُوصَةٌ ﴿٣﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ لِمَ
تَقُولُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ
قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٤﴾

گرتنه به‌ری ری‌که‌ی هیدایه‌ت لادان، حه‌ق و راستی ئی‌ گوم کردن، گومان و را‌پ‌ایی خسته نی‌و دل و ده‌رونیانه‌وه.

﴿وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ﴾ نهی پی‌غه‌مبه‌ر هه‌وال و سه‌ر گورشته‌ی عی‌سا بۆ قه‌ومه‌که‌ت بگی‌ر ده‌و کاتیک وتی: نه‌ی نه‌ته‌وه‌ی ئیس‌رائیلی نه‌من پی‌غه‌مبه‌رو فرستاده‌ی خودام بۆ سه‌ر ئی‌وه، نامه‌ی ناسمانیم بۆ هاتوو: که (ئینجیل‌ه) پشتگیری نامه‌ی ته‌ورات ده‌کا، ته‌واو‌که‌ری ته‌وراته، نازانم بۆچی سه‌ری‌چی هه‌رمانه‌کانم ده‌کمن و دژم ده‌موستن؟! ﴿وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ﴾ بی‌گومان ته‌ورات موژده‌ی ره‌وانه کردن و پی‌غه‌مبه‌رایه‌تی منی به‌ ئی‌وه داوه، نه‌من نه‌و پی‌غه‌مبه‌ردم: که ته‌ورات ناما‌زه‌ی پی‌ کردوم، منیش له‌لایمن خۆمه‌وه موژده‌تان ده‌ده‌می به‌ هاتنی پی‌غه‌مبه‌ری‌ک له‌ دوا‌ی من ناوی نه‌حه‌ده، پی‌غه‌مبه‌ری‌کی قورمیشی نزاد و خاومنی ره‌وشتی جوان و په‌سند، سه‌رخه‌تمی پی‌غه‌مبه‌رانه‌و دوا نه‌و پی‌غه‌مبه‌ری تر نین و نایه‌ن. ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ﴾ کاتیک نه‌و پی‌غه‌مبه‌ری

مؤژدهی به هاتنی دراودو له تهوړاتو ټینجیل دا ناوونیشانی دیاری کراوه، هاتو بانگهوازی خوځی بلاو کردهوه، بهلگه و موعجزه ی پیغه مبه ریټی خوځی نواندن، کافرو خدا نه انسان وتیان، نه وهی هیناوته سیحرو جادووی ناشکراو عه یانه، بؤ خوټ جادو بازی، نامه که شت سیحره. یان مانا که بهم جوړمبه (کاتی حه زرمټی عیسا هاته سهر که له که ی به موعجزه و نیشانه ی ناشکراوه، وتیان: نه مه سیحرو جادو ټکی ناشکراو عه یانه)

﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَىٰ إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ کټی له و که سه سته مکار تره؟ واته: کهس له و سته مکار تر نه: که له سهر خودا بوختان هه لبه ستی، هاوډل و مندال و خیزانی بؤ دابنی، له حالیکا بانگ ده کړی بؤ موسولمان بون و بؤ په کتابه رستی و دلسوژی له خودا په رستی دا. هر گیز خودا کافرو سته مکاران هیدایمت نادا بؤ ریگه ی راست، چونکه نه وانه سته میان له خوځیان کرده و ناماده باشی نیمان هینانیان تیدانیه. بهسروشت کافرو بی پروان.

﴿يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾ نه و کافرو سته مکارانه هه میشه له هه ولی نه و مدان بانگهوازی نیسلامی خفه بکه و نوری هیدایمت بکوژیننه وه، له مپرو کوټپ دروست بکه بؤ نه وهی نه هیلن نیسلام بلاوبیته وه. به درؤ و ده له سه به رنگاری بکه. نه وانه له گوځی گادا نوستوون، دمیانه وئ بهری تیشکی خوړ به بیژینگ بگرن، دمیانه وئ به فوو روناکی خوړ بکوژیننه وه، بیگومان نه وانه خه یالین خاوه و نه و ناواته یان نایه ته دی، خودا نایینی نیسلام به ناو جیهاندا بلاو ده کاته وه و به سهر هه موو نایینه کان دا بالادستی ده کا هه رجهنده کافرمان پټیان ناخوځ بی!

﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾ خودای مه زن خودایه کی ودهایه پیغه مبه ری خوځی به هیدایه تی کامل و نایینی حه ق و ناشکراوه ره وانه کرده: که له قورنانی پیروزو حه دپشی پیغه مبه ردا رمنگ دمه اته وه، بؤ نه وهی به سهر هه موو نایینه کان دا بالادست بی و به ناو جیهان دا بلاوبیته وه.

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ بَنِي إِسْرَءِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ الْوَحْيِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٦١﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَىٰ إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٦٢﴾ يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٦٣﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٦٤﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَهَا أَذْلَكُوا عَلَى الْغُرُرِ تُجِيبُكُمْ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ ﴿٦٥﴾ تَوَمَّنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكَ خَيْرٌ لِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾ يَقِفُ لَكُمْ ذُبُورُكُمْ وَيُدْخِلُكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَسَيُكَفِّرُ طَبَقَةً فِي جَنَّةٍ عَنْ ذَلِكَ الْقَوْرُ الْعَظِيمُ ﴿٦٧﴾ وَأُخْرَى تُحِبُّونَهَا نَصْرَ مِنَ اللَّهِ وَفَتْحَ قَرِيبٍ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٨﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُفُورًا أَنْصَارًا أَلَمْ يَكُنْ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِحَوَارِيِّنَ مِنْ أَنْصَارٍ إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ غَنَى أَنْصَارُ اللَّهِ فَتَأَمَّنَتْ طَائِفَةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَكَفَرَتْ طَائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَى عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ﴿٦٩﴾

هه رجهنده موشريکه کان پټیان ناخوځ بی. به لټی ویستی خودا هاته دی و دیتهدی،

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدْلَكُمْ عَلَىٰ تِجَارَةٍ تُجِيبُكُمْ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ﴾ نهی نه و که سانه ی پرواتان به تاك و ته نهایی خودا راستی پیغه مبه ریټی موحه مده دﷺ هه یه؛ نه ری شار هه ییتان نه که م بؤ بازرگانیه کی به سود؛ که قازانجی تیدا ده که و له عه زابی دژواری دؤزه خ دمه نا پاریژی و له ناخوځشی روژی قیامت رزگارتان دمی؟!

﴿تَوَمَّنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ﴾ بازرگانیه که بریتیه له وه بهر دهوام بن له سهر بهروابوون به خودا به پیغه مبه ری خودا به دلسوژی نه رکی سهرشانی خوټان نه انجام بدن، له ریگه ی خودا دا جیهاد بکه. ﴿ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نه وهی بؤمان باسکر دی له نیمان و جیهاد کردن نه وه باشره بؤ نیوه له مال و گیانتان و

سورة الجمعة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ
 الْحَكِيمِ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو
 عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا
 مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢﴾ وَآخَرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ
 وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣﴾ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ
 ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٤﴾ مَثَلُ الَّذِينَ خَضَعُوا لِلتَّوْبَةِ ثُمَّ لَمْ
 يَحْمِلُوا كَثْلَ الْإِثْمِ يَحْمِلُ آثْفًا بِآثْفٍ مَثَلُ الْقَوْمِ
 الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥﴾
 قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ رَعَيْتُمْ أَمْرًا أَوْ لِسَاءً لِلَّهِ مِنْ
 دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦﴾ وَلَا يَسْتَوُونَ
 أَبَدًا بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٧﴾ قُلْ إِنْ
 الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ
 إِلَىٰ عَلَيْهِمُ الْعَذَابِ وَالشَّهَادَةُ فَيُنْشِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾

خودایه‌تی، هندیکیان و تیان؛ کوری خودایه، یان هر خدا
 خویه‌تی، یان سنیهمی سی خوداگاه (باوک، کور،
 روح‌لوقودس).

کوتایی سوره‌تی الصف



سوره‌تی (الجمعة)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ
 الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ هرچی ههیه له‌ناسمانه‌کان و زمودی ته‌سیب
 بؤ زاتی خودا دمکا، دان به هه‌بوون و تاک و ته‌نهایی دا دمنین،
 نه و خودایه‌ی پاشاو خاوندی هه‌موو بونه‌ومره هه‌لسورپنهر و
 فرمانروایه، هرچی صیفاتی که‌مال و شکو‌مه‌ندییه
 هه‌یه‌تی، هیچ که‌م و کوری و عه‌یب و خه‌وشیکی تیدا نیه.
 خاوندی تواناو ده‌سته‌لاتی ره‌هایه، هرچی بیه‌وی بیکا دمی‌کا،

له‌بازرگانی هه‌موو دونیا، نه‌گهر نیوه له‌خاومن عه‌قل و
 هه‌ست و زانیاری به‌سودن.

﴿يُغْفِرُ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلُكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
 وَمَسَاكِينٌ طَيِّبَةٌ فِي جَنَّاتٍ عَذْنٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ تاوانه‌کانتان
 فه‌راموش ده‌کری و له‌سهرتان رمش ده‌کری‌نه‌وه، ده‌تانخه‌مه
 ناو باخه‌کانی به‌هه‌شته‌وه؛ که به‌زیر کوشک و دره‌خته‌کانیان
 دا جوو جو‌بار ده‌کشین، هه‌روه‌ها خانوو مه‌سکه‌نی جوان و
 رازاوو ده‌کری و دل‌ه‌فینتان به‌دبه‌خشین. له‌و باخانه‌دا؛ که
 شوینی مانه‌وه‌ی هه‌تا هه‌تایی و مردن و نه‌خوشییان تیدا نیه،
 لییان و مرز نابن، لییان ده‌رنانچن، نه‌مه‌ش به‌مرزگه‌یشتنی
 گه‌وره و ته‌واوه. ﴿وَأُخْرَىٰ نُجِوْنَهَا نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ
 قَرِيبٌ﴾ نیعه‌تیکی تر هه‌یه، جه‌زتان لریه بو‌تان ده‌سته‌به‌ر
 بکری، نه‌ویش سه‌رکه‌وتنه به‌سهر دوزمن داو رزگار کردنی
 ولاتانی ده‌وروبه‌ره، پیش هه‌مووشیان رزگار کردنی مه‌ککه‌یه.
 ﴿وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ نه‌ی پیغه‌مبه‌ر؛ موژده بده به‌موسولمانان
 به‌سه‌رکه‌وتنی نزیک له‌دونیا‌داو به‌به‌هه‌شت له‌هیامه‌ت دا.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ
 مَرْيَمَ لِلْخَوَارِجِ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْخَوَارِجُ نَحْنُ أَنْصَارُ
 اللَّهِ﴾ نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی برواتان به‌خوداو به‌پیغه‌مبه‌ری
 خودا هه‌یه! به‌رده‌وام بن له‌سهر نه‌و بیرو باومری هه‌تانه‌و
 یارمه‌تی ئایینی خودا بدمن و پشتگیری شه‌ریعه‌ت و
 پیغه‌مبه‌ری خودا بکه‌ن، له‌هه‌موو حال و مرزعیکتان دا
 به‌کردار و به‌گوفتار به‌مال و به‌گیان نه‌و پشتگیری به‌فه‌راموش
 مه‌که‌ن، به‌پیر بانگه‌وازی خوداو پیغه‌مبه‌ری خوداو به‌چن.
 ﴿فَأَمَّتْ طَائِفَةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَفَرَتْ طَائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا
 عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ﴾ کاتیک جه‌زمرتی عیسا علیه‌السلام
 به‌هیامی خو‌ی راگه‌یانده‌و بانگه‌وازی بلا و کرده‌وه و هاوه‌له
 ده‌سوزمکانی پشتگیری‌یان کرد، کو‌مه‌لیک له‌نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل
 هیدایه‌ت نامیزبون و ئیمانیان به‌عیسا هیتاو به‌پیغه‌مبه‌رو
 به‌نده‌ی خودایان زانی. کو‌مه‌لیکیش گومرا بون و له‌سهر
 کوفر و بیدینی خو‌یان مانه‌وه، ئینکاری پیغه‌مبه‌ری‌تی‌که‌یان
 کردو بوختانیان به‌دایکی کرد، کو‌مه‌لیکی تر زی‌ده‌مه‌وی‌یان
 کردو له‌پله و پایه‌یان به‌رز کرده‌وه هه‌تا گه‌یاندیانه‌ی پله‌ی

خوداوه، پلهو پایه‌یه‌که به‌ویستی خوئی دمیبه‌خشی به‌که‌سانیک له به‌ندمکانی که خوئی خواستی له‌سمر بی.

﴿مَثَلُ الَّذِينَ خُمِلُوا الثَّورَاتِ أَنَّهُمْ لَمْ يُخَمِلْهُمُ الْمَخْمَلُ الْخَمَارُ يُحْمَلُونَ فِيهَا كَالَّذِينَ خُمِلُوا الثَّورَاتِ﴾ نمونه‌ی نهو جوله‌کانه‌ی نه‌رکی راگه‌یاندنی په‌یامی ته‌وراتیان خرایه نه‌ستوو نه‌نجامیان نه‌دا، کاریان بی نه‌کردو پاشگوئیان خست، وکوو نموونه‌ی گویدریژیک ودهایه باریک کتیبی گه‌وره گه‌وره‌ی لی بارکراون و نازانی چن، باری به‌ردوداری لی باربکه‌ی یان باری کتیب، لای نهو چون په‌که. چونکه فامی نیه. جوله‌که‌کانیش همر چهند عه‌قل و فامیان هه‌یه، به‌لام چونکه سودیان لی نه‌بینی و حه‌قیقه‌تیا نه‌پیکاو تی نه‌گه‌یشتن، حال و مزعیان لهو گویدریژ خراپ‌تره، چونکه نه‌وانه ریژی نهو نه‌مانه‌ته گه‌ورمه‌یان نه‌گرت: که خدا خستبویه نه‌ستویان، ﴿بَشَرٌ مِّثْلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ نای نموونه‌ی کافرو به‌ دروخمه‌رومکان چهند نموونه‌یه‌کی قیزمون و ناشرینه، چهند لی‌کچونیکی نه‌کله‌ومته. شوبه‌اندنی جوله‌که به‌ گویدریژ!!! که‌واته نه‌ی موسولمانینه! نیوه وکوو نه‌وان مه‌بن، چاو له‌وان مه‌که‌ن، خودا توفیقی گهل و نه‌ته‌وه‌ی کافرو سته‌مکارنادا.

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِن زَعَمْتُمْ أَنكُمُ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِن دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌وانه بلئ: که جوله‌که‌ن، نه‌گهر نیوه راست دمکه‌ن پیتان وایه نیوه خو‌شه‌ویستی خودان و به‌ تاپه‌تی هه‌لبزاردی خودان و نیوه له‌ سهر هیدایه‌تن و موحه‌مه‌دو هاوه‌لانی له‌سمر ریگای نادروستن، ده نیوه مردن به‌ناوات بخوازن بؤ نه‌وه‌ی برؤن بؤ به‌هه‌شت و بگه‌نه نازو نیعمه‌ت، یان بلین خودایه کی گومرایه بیمرینه. که‌سیک لی رون بی نه‌هلی به‌هه‌شته پی خو‌شه له‌م دنیا پر خهم و خه‌فته رزگاری بی.

﴿وَلَا يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ﴾ نه‌وانه ژیانیان خو‌ش ده‌وی و له‌مردن دمترسن، همرگیز تمه‌نناو داخوازی مردن ناکه‌ن، به‌ه‌وی نه‌نجامدانی نهو هه‌موو کرده‌وه ناشرین و تاوانانه‌ی نه‌نجامیان داوه، خودا زانیاری ته‌واوو به‌ره‌راوانی هه‌یه، حال و مزعی کافره‌کان دزمانی، سزای عادلانه‌یان دمداته‌وه.

کار دروست و حه‌کیم و دانایه له‌ هه‌موو شتیک دا، هه‌موو کاریکی به‌جیبه.

﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ خودایه‌کی ودهایه له‌ناو گهل عه‌ری نه‌خوینده‌واردا: که نهو روژگارده زوربه‌ی زوریان خویندن و نوسینیان نه‌زانیه - پیغه‌مبه‌ریکی له‌ ره‌گه‌زی خو‌یان تیدا ره‌وانه گردون، نه‌ویش نه‌خوینده‌واره، وپرای نه‌وه‌ی نه‌خوینده‌واره و نازانی بنووسی و بخوینته‌وه نایه‌تی قورنانی پیرؤزیان به‌سهردا ده‌خوینته‌وه، شارمزی ری‌بازی به‌خته‌ومری دنیاو قیامه‌تیا دمکا، له‌ چلک و ژمنگی کوفرو تاوان پاکیان دمکاته‌وه، هه‌ول دمدار موشتی ناشرینی سهرده‌می کوفرو بی‌دینیان له‌ ناودا نه‌مینئ، قورنان و سوننه‌تیا فیردمکا، شه‌ریعت و حوکی خودایان بؤ شی دمکاته‌وه، دمیانه‌ته سهر ری‌بازی راست و حه‌ق، ههرچه‌نده نه‌وان له‌وه پیش گومرابون و دهرباری بیرو باومرو یاساو شه‌ریعت سهرئ شیواو بوون.

﴿وَأَخْرَجَ مِنْهُمْ لِمَا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ هه‌روه‌ها نهو پیغه‌مبه‌ره پایه به‌رزه له‌ روانگه‌ی قورنانی پیرؤزو فهرموده به‌رزه‌کانی خو‌یه‌وه، نیراوه بؤ سهر گهل و نه‌ته‌وه‌ی تریش: که‌هیشتا پییان نه‌گه‌یشتون و دوی روژگاری هاوه‌لان دین، وکوو جینی تابعین و چینه‌کانی ناده‌میزاد که یه‌ک به‌دوو یه‌ک دا دین تارؤزی قیامه‌ت. بی‌گومان خودا بالادست و خاوه‌ن عیززمت و شکومه‌ندییه، دمتوانی گهل موسولمانان جیگیر بکا له‌سهر زه‌وی، ههرچی دمیکا له‌جی خوئی دایه، هیچ کاریکی بی هوده نیه. ﴿وَأَخْرَجَ مِنْهُمْ لِمَا يَلْحَقُوا بِهِمْ﴾ هاوه‌لان وتیان: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! نه‌وانه کی؟ سن جار نه‌م پرسیاره‌یان ناراسته کرده‌وه، (سه‌لانی فارسی) شمان تیدابوو، نیر پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌ستی خسته سهرشانی سه‌لانو فهرموی: نه‌گهر نیمان له‌لای نه‌ستیره‌ی ثورمیا بی، پیاوانی له‌ نه‌مانه ده‌سته به‌ری دمکه‌ن.

﴿ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ نایینی نیسلام و ره‌وانه‌گردنی پیغه‌مبه‌ر فه‌ضل و ره‌حه‌ته له

﴿قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مَلَأَكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ نهی پیغمبر ، به و جوله که خوویست و خوپیهرستانه بلی: نه و مردنهی له بهری رادمهکن و هیندمتان زیان لا خو شه ویسته ناویرن به (مباهله) ش خو تانی له قهرمیدن ، نه و مردنه یه خهتان دمگری و له دمستی زرگارتان نابی: بو همر شوینیک رابکن بیشتان لی دمگری، دمبی بیالهی زمهری مهرگ بجیزن. دوی مردنتان دمگری نه وه بولای خودای غمیب زانو ناگادار به مهرچی له ناسمانه کان و زموی دا ههیه، جا نه و کاته هموالتان دمداتی جیتان کردوه به گویری کردوه کانتان سزاتان دمداته وه. ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نهی نه وانهی ئیمانتان به خودا هیئاوه و شوین بهیامی پیغمبر خودا که وتوون، همر کاتیک بانگدر بانگی دووه می دا بو نهجاندانی نویژی روژی ههینی و تار خوین چوو ه سهر مینبهرو دانیشت، ئیوه دمست له کارمکانتان هه لبرگرن و برۆن بو به جیهینانی نویژی جومعه، بو زیکرو طاعهتی خودا، دمست به دمستویژو پو شاکی خاوی نه وه، به دل و دهر وونی پاک و بیگه ردموه، برۆن بو مزگهوت و گوئی له وتاری خه طیب بگرن و نویژی ههینی نهجام بدن. پابهندی هه رمان و جله و گیریه کانی خودابن، نه و ههول و تیکوشان و چون بو مزگهوت و نهجاندانی نویژی ههینی یه، زور باشره له کار و کردوه می تری دونیایی، نه گهر ئیوه له نه هلی زانست و زانیاری و تیگه یشتن.

﴿فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ که نویژی جومعه نهجام درا و تهوا و بو، ئیتر ریگهتان ههیه هه رکسه بولای ئیش و کاری خوئی بجی ههولی نهجاندانی کاری خوئی بدا، ههولی و دمستیهینانی رزق و روژی خو تان بدن.

﴿وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انفَضُّوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهْوِ وَمِنَ التِّجَارَةِ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ﴾ نه و نویژکه ره موسولمانانه له مزگهوت داو له کاتی نهجاندانی نویژی ههینی دا ، له و کاته دا، که گوئیان بو وتاری تو گرتوه

يَكْتُمُ الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١﴾ فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٢﴾ وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انفَضُّوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهْوِ وَمِنَ التِّجَارَةِ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٣﴾

سورة المنافقون

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا جَاءَكَ الْمُتَنَفِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُتَنَفِقِينَ لَكَاذِبُونَ ﴿١﴾ اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٣﴾ وَإِذَا رَأَوْهُ تَصَدَّقُوا عَلَيْهِمْ أَجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّهُمْ خُشْبٌ مُسْنَدٌ يَحْسِبُونَ كُلَّ صَبِيحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوٌّ فَاحْذَرْهُمْ فَهُمْ أَكْبَرُ اللَّهُ أَلَمْ يَقُولْ كُنْ

نهی پیغمبر، که دهبینین و قافله یه کی حوشر بار له ولاتیکی ترموه گهراومه وه، یان گوئیان له تهپل و دمفی زماومندی بوک گواستنوه یان همر زماومندیکی تر دمبی، صهفی جه ماعت جی دیلن و مزگهوت چۆل دمکه، دمچن بو لای قافله که یان، بو سهیری زماومندمه که، تو له سهر دوانگه و تار دمدی، نه وان حییت دیلن ، کاریکی خراب دمکه و هه لویستیکی ناشیرین دمنوین!

کوتایی سورتهی الجمعه



سورتهی (المنافقون)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

﴿إِذَا جَاءَكَ الْمُتَنَفِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُتَنَفِقِينَ لَكَاذِبُونَ﴾ نهی پیغمبر که دوو پرومکان دینه لاتو نامادی کلرو مهجلیست دمبن بهرالمات خوئیان به موسولمان نشان دمدن و دملین شایمتهی دهمین، که تو

گیان و زانیارین. له هیچ ناگهن و هیچ نازانن. ﴿يَحْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَادُوا فَاحْتَرَاهُمْ قَاتِلُهُمُ اللَّهُ أَلَىٰ يُؤْفَكُونَ﴾^۴ ئەوانە ھەر دنگێک ببیسن بەدەنگی دوژمنی دزمانن. بێ ھیزو بێ ورم ترسنۆک و خۆپەڕین، لەناخ و دەروون دا روخاو و دۆراون، ھەست بە تێکشکان دەکەن، ئەوانە دوژمنی سەرسەختن، وریای ھەرت و ھەیل و بیلانیان بە، مەھیلە ناگاداری نەتییەکانتان بن. چونکە ئەوانە جاسووسی دوژمنەکانتان، تابووری پێنچن و خەم خورکە ناو کۆمەڵن. خودا نەفرینی ئی کردون و لە رەحمەتی خۆی دووری خستونەو، خودا بیاکوژی و بەفتارمیان بەری و لەناویان ببا، چۆن لە رێگای حەق لادەدەن و رۆدەکەنە کوفرو پێدینی، ھیدایەت و مرناگرن و باومش بۆ گومراپی دەگرنەو.

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّا رُءُوسَهُمْ وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ﴾^۵ ئەگەر بەو موناھێقانە بگوتری: بەسەرۆکایەتی عەبدوللای گوری سەلول، بچن بۆ لای پێغەمبەر ﷺ داوای لێخۆشبوونتان بۆ لە خودا بکا، بە فیزیکی ھەو روو و مردەگی پەڕن و گالتهیان پێ دای و هیچ رەغبەتیکیان لە لێخۆشبوونی خودا نیە، دمیانی ئەوانە پشت لە پێغەمبەر ھەڵدەکەن و خۆیان زۆر ھەو بە گەورەتر دزمانن: داوای لێخۆشبون بکەن،

﴿سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾^۶ یەكسانە لەسەر ئەو دووڕوانە، داوای لێخۆشبوونیان بۆ بکە یان بۆیان نەکە، هیچ سودێکیان پێ ناگا، چونکە ئەوان سوورن لەسەر نیفاق و بەردەوامن لەسەر کوفر، بەدڵ بپروایان بە پەیمانی ئیسلام نیە! ھەتا ئەوان لەسەر ئەو حال و وەزعیان بن، ھەرگیز خودا لێیان خۆش نابێ. بێگومان خودا ھیدایەتی گەل و نەتەومێک نادا: کە لە سنوور دەرچوین و نوغری زلکاوی تاوان بوین.

﴿هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَىٰ مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّىٰ يَنْفَضُّوا﴾^۷ ئەو دووڕوانە کە بە ئەنصارەکان دەڵێن: پارمەتی ھاوێلە کۆچکارەکانی موحەممەد مەدەن با برسی و موحتاج بن، بەلکوو دەورە چۆل بکەن و کەسی پێوە نەمێنێ و بڵاوی ئی بکەن!! ئیتر پەرودگار رەمەدی دانەو، ھەرموی:

پێغەمبەری خودای بەدڵ و بەزویان ئەم شایمەتی دەدەن. خودا دزمان: کە تۆ پێغەمبەری خودای، ئەموی: کە دەڵێن: موطابیقی واقعە، ئەمۆ پێغەمبەری خودای بۆ سەر ھەموو ئادەمیزاد. بەلام خودا شایمەتی دەدا: کە دووڕوومکان درۆ دەکەن، ئەموی دەڵێن: لە دلیانەو سەرچاوی نەگرتوو، بۆ خۆیان بپروایان بەوشایمەتی نیە، ئەموی بەزویان دەمێژن بەدلیان نیە. گەواپو ئەوانە بەنیسەت بیرو باومپانەو درۆزن و نەدەبوو ئەو قەسە سەر زارمکیەیان ناوینێن شایمەتی. چونکە شایمەتی کاتی شایمەتیە دڵ و زویان یەك بن.

﴿اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾^۸ ئەوانە سویندی خۆیان کردو بە ھەلغان و مەتال بۆ پارێزگاری گیانیاں لە کوشتن و دیل کردن، پارێزگاری مائ و سامانیان لە داگیر کردن بۆ ئەموی ئەحکامی کافرو ئەھلی کیتابیان بەسەردا ئەنجام نەدری کەسێک نەیانناسی پێیان ھەڵبەخەڵتی و وابزانن: موسوڵمانن و چاویان ئی بکەن، لەم رۆو زیان بەکەسانی دیکە بگەینەن. لەکرداری چاک و چون بۆ جیھاد ژێوانیان بکەنەو، شک و دڵە راوکیان تێدا دروست بکەن. بەراستی خراپ بیرو باومپێکیان ھەیە و ھەلوێستی ناشرین دەنوین، کردو کانیان خراپ و ناپەسەندن.

﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ﴾^۹ ئەو درۆ و دەلەسەکردن و کردارە بەدەیان بەھوی ئەومومە: بەروائەت ئیمانیاں ھیناوە، لە راستی و واقع دا کافرن، لە دڵ دا بپروایان بەومنیە: کە بەزمان دەڵێن. ئیتر خودا دلی مۆر کردون و لەحەق ناگەن، نوری ئیمان ناچیتە ناو دلیانەو و رێگای راست نادۆزنەو، ھەست بەو بەلگانە ناگەن: کە راستی پێغەمبەرایەتی حەزەرتی موحەممەد دەچەسپێن.

﴿وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّهُمْ خَشَبٌ مُّسْتَدَقٌ﴾^{۱۰} کاتی چاوت پێیان دەکەوی، جوانی پۆشاک و لەش و لاریان، شان و شوکەت و روخساریان تۆ دەخاتە سەر سوپمانەو، خۆ ئەگەر بکەوێ قەسە و گۆ گۆچکە بۆ قەسەیان رادەگری، شیرینی قەسە و دەم و لەفظیان سەرنج رادەکێشی. وەل لە واقع دا و مکوو مۆرە داریکی کلۆر وان: کە پالی درایی بەدیواریکەو، واتە: جەستەیکە بۆش و بێ

﴿وَلِلّٰهِ خَزَائِنُ السَّمٰوٰتِ وَالأَرْضِ وَلٰكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُوْنَ﴾
 گه نجینه کانی رزق و رۆزی ناسمانه کان و زهوی هه موو هی
 خودان، نهو رزق و رۆزی کۆچکاره کان دهمدا، کلیلی دهرگای
 رزق و رۆزی نه رزو ناسمان به دهست خودایه، به ویستی خووی
 دمیدا به بهنده کانی، بۆ یه کیك زۆرو بۆ یه کیك کهم، یه کیك
 دهوله مه ند دهمدا یه کیك هه زار، وهی نهو دوو رووانه نه هه مان
 نازانن: خه زینه ی رزق و رۆزی به دهست خودایه، بیان وایه
 خودا موسوله مانان دهوله مه ند ناکا!

﴿يَقُولُوْنَ لَئِنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِيْنَةِ لَنُخْرِجَنَّ الْأَعَزَّ مِنْهَا الْأَذَلَّ﴾
 نهو دوو رووانه نهوانه نه که له سهر زوبانی عه بدولای کوری
 ئوبه ی سهرۆکیان ده لێن: نه گهر له م سه هره گه رای نه وه بۆ
 مه دینه، ده بی به هیزو خاوهن دهسته لات - مه به ستیان
 خو یانه - بی هیزو بی دهسته لات هه کان - مه به ستیان
 پیغه مه به ر ﷺ و هاوه لانی هه - دهری که نه، ئیتر ناهیلین
 موحه مه د و هاوه لانی له مه دینه دا به مینه وه. ﴿وَلِلّٰهِ الْعِزَّةُ
 وَلِرَسُوْلِهِ وَلِلْمُؤْمِنِيْنَ وَلٰكِنَّ الْمُنَافِقِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ﴾ هیزو
 دهسته لات و بال دهستی هه بۆ خودایه و بۆ نهوانه یه خودا
 ریزو شکۆمه ند بیان ده داتی له پیغه مه به ران و له بهنده
 راستاله کانی. بۆ که سی تر نه یه، وهی دوو رووه کان نهو واقیعه
 نازانن، هینه ده هه مانو گیلن، هینه سهر ئی شیواوو که وه دنن،
 نازانن که هه موو هیزو دهسته لات و تواناو وزه هی خودایه.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ
 اللّٰهِ﴾ نهی نهو که سانه ی برواتان به تاكو ته نهایی خودا و
 راستی پیغه مه به رای هه تی موحه مه د ﷺ هه به با مال و سامان و
 سهر وکاری کردنی هه روا مندال و به خێوکردنیان ئیوه بی ناگا
 نه کا له زی کړو یادی خودا و له نه نه جامدانی نه ره که کانی
 سهر شانتان به رام به ر په ره و دگار. ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُوْلٰئِكَ هُمُ
 الْخٰسِرُوْنَ﴾ که سیك به هوی مال و سامان و خیزان و مندال و
 به ریو به ر دنیانه وه له یادی خودا بی ناگابی و فریا به ندایه تی
 کردن نه که وهی نه پیژیی به باشی خودا په رستی بکا، نه وه له
 خه سارقه نه ندانه، لهوانه یه رۆزی قیامت خو یان و مال و
 سامان و مندالیان له دهست داوه، چونکه شتی ماوه و
 هه می شه بی تان به فه وتا و فرشتوو.

وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ مَّا لَوِ اسْتَعْفَرَ لَكُمْ رَسُوْلُ اللّٰهِ لَوَارِثُكُمْ
 وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّوْنَ وَهُمْ مُّسْتَكْبِرُوْنَ ﴿٥﴾ سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ
 أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ إِنَّ
 اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ﴿٦﴾ هُمُ الَّذِينَ يَقُولُوْنَ
 لَا تُبْعَثُوا عَلٰٓى مَنْ عِنْدَ رَسُوْلِ اللّٰهِ حَتّٰى يَنْفَضُوْا رُوْلَهُ
 خَزَائِنُ السَّمٰوٰتِ وَالأَرْضِ وَلٰكِنَّ الْمُسْتَفِيْقِيْنَ لَا يَفْقَهُوْنَ
 ﴿٧﴾ يَقُولُوْنَ لَئِنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِيْنَةِ لَنُخْرِجَنَّ الْأَعَزَّ
 مِنْهَا الْأَذَلَّ وَلِلّٰهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُوْلِهِ وَلِلْمُؤْمِنِيْنَ وَلٰكِنَّ
 الْمُسْتَفِيْقِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ
 أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ وَمَنْ يَفْعَلْ
 ذَلِكَ فَأُوْلٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿٩﴾ وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ
 مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُوْلَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِيْ
 إِلَآ أَجَلٍ قَرِيْبٍ فَأَصْدَقَ وَأَكُنْ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿١٠﴾ وَلَنْ
 يُؤَخِّرَ اللّٰهُ نَفْسًا إِذَا جَآءَ أَجْلُهَا وَاللّٰهُ خَبِيْرٌ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿١١﴾

سُورَةُ النَّازِعَاتِ

﴿وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ
 فَيَقُوْلَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِيْ إِلَى أَجَلٍ قَرِيْبٍ فَأَصْدَقَ وَأَكُنْ مِنَ
 الصّٰلِحِيْنَ﴾ نهی خاوهن باوه ران! به ری لهو مال و سامانه ی
 بی مان داوه له ریگه ی خیر و چاک سازی دا به خشن، به مه ش
 سوپاسگوزاری نیعه تی خودا بکه نه و رهحم به هه زار او
 بی نه وایان بکه نه، به رژه وه ندی گشتی به رجاو بگرن، بی ش
 نه وه ی هویه کانی مردنتان ئی نزیک بی ته وه و بکه ونه
 حاله تی که وه مردن ده ور تان بداو بکه ونه گیانه لاوه وه، جا
 نه وکاته هه ری به که تان بی: خودایه که میك مؤلته م بده و
 مردنم دوا بخه بۆ ماوه یه کی کورت، به لگوو به توانم مال و
 سامانم به به خشم و بیمه پیایو چاک و راستان.

﴿وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللّٰهُ نَفْسًا إِذَا جَآءَ أَجْلُهَا وَاللّٰهُ خَبِيْرٌ بِمَا تَعْمَلُوْنَ﴾
 هه ره که سی نه جه لی هات و نهو ته مه نه ی خودا بۆ دیاری
 کردوه ته واو بوو، ئیتر خودا تاهه جه رکه یه ک ته مه نه ی دریز
 ناکاته وه، هه یج شتی که له کردوه کانی ئیوه له خودا شاره وه

نیه، پاداش و سزاتان دمداتهوه، چاکه به چاکه و خرابه به خرابه.

کوتایي سورهتی المنافقون



سورهتی (التغابن)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ همرچی واه ناسمانهکان و زموی دایه به گیاندارو بی گیانهوه تهسبیحات و تهنزیهی خودا دهگا، له ههموو عهیبو خهوشیک له گشت کهم وکوری و نهنگیهک به دووری دمگرن، ههموویان به زمانی حال یان زمانی مهقال بهندیتهی خویمان بو خودا رادهگهیمهن. ههموویان نیشانهی نهومن خودا پاک ومونهززهه له نوقصانی له زاتو له صیفاتیدا. خاومنیتهی و موک و سهلتهنمت همر بو خودایه و سوپاس وستایش له سهر نیعمت همر شیایو نهوه، خودا بهسهر ههموو شتیک دا بالا دست و خاومن توانیه هیچ شتیکي ئی یاخی نابئ.

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ پهرومدگار خودایهکی ومهایه ئیوهی له نهبوون بهدییهناوه و بهو شیوه جوان و ریک و پیکه شیوه و روخساری کیشاون. سهرنجام واتان ئی هاتووو برپیکتان له سروشت لای داوه و بهویستی خوټان گوڤرو بییدینیتان ههلبزاردوه، برپیکیشان لهسهر فیطرمت ماونهوه و نیمانتان ههلبزاردوه، بهختهومری دونیا و هیامهتتان بو خوټان دهسته بهر کردوه، خودا لهروژی بهری دا زانیویهتی ئیوه له زیانتان دا له گوڤرو نیمان چی هه لدمبزیرون و سهرنجامتان بهچی دهگا. بو خوئی ناگاداری کردوموگانتانه و سزاو پاداشتان دمداتهوه.

﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ﴾ ناسمانهکان و زموی بهریک و پیکو به حیکمهت نامیز بهدی هیناون، وای خولقاندون بهرژومندی ناده میزادیان تیدابی بو دین و دنیا. ئیوهی ناده میزادیشی له جوانترین شیوه و روخساردا وینه کیشاوه، غهزالی دمهفرموی:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢﴾ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿٣﴾ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤﴾ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهم وَلَمْ يَأْتِكُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٥﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشْرُكُمْ نَدِينَا فَكْفَرُوا وَتَوَلَّوْا وَاسْتَغْنَى اللَّهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَمِيدٌ ﴿٦﴾ زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُغْنَى عَنْهُمْ لَيْعُنُهُمْ أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧﴾ فَتَوَلَّوْا لِلَّهِ وَرُسُلِهِ وَالنُّورَ الَّذِي أُنْزِلَنَا وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٨﴾ يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمٍ الْجَمْعِ ذَلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ يَاجِبْهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٩﴾ وَبَيْنَهُ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٠﴾

(ليس في الإمكان أحسن مما كان) مومكين نيه جوانتر لهو شیوهی ههیه شیویهکی تر بهینریته دی.

﴿يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ ناگاداره بهسهر ههموو نهو مهخولوقاتانهی لهناو ناسمانهکان و زموی دایه، له هیچیان بی ناگانیه، حالی ههموویان دزمانی، تهنانهت شاراوو نهینیهکانی ئیوهش دزمانی، ناگاداره بهسهر نهوی ناشکرای دهکن و نهوی دمیشارنهوه، خودا زاناو ناگاداره بهسهر بیرو باومرو خهتهراتی ناو دلهکان. واته: زاناو ناگاداره به هسهی دلهکان!

﴿أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهم وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ نهی موشریکهکانی مهککه! نایا سهر گورشتهی کافرو بی باومرکهکانی رابوردوتان بی نهگهیهوه؟ سهرنجامی یاخیبوونی ههومی نوح و عادو نهمودتان بو بهیان نهکراوه؟ نهو عهزابو بهلایانهی بهسهریان هات به هوی سهرپیچیکردنی ههرمانی پیغه مبهرهکانیانهوه به ئیوه

نه گمبشتوو؟ نهوه بوو؛ پیغهمبه رهاکانیان بانگیان کردن بؤ
یه کتابهرستی و عیبادمکردن بؤ خوداو وازهینانیان له
بتپهرستی، بهلام به گوئیان نهکردن و سهرپیچیان نواند، نیت
ناکامی سهرپیچیکردن و یاخیبوونی خویشان توش هاتهوه،
عزازبی ریشه کیشو کؤ کوژ، یه خهی گرتن و له ناوچون، له
قیاممیش دا عزازبی دؤزهخ چاومرپیانه!!

﴿ذَٰلِكَ بِالَّذِي كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشِّرْ يَهُدُونَ أَنَا
فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا وَاسْتَغْنَى اللَّهُ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ﴾ نهوه عزازبه
سهخت و دژوارمیان له دونیاو قیامت دا به هوئی نهوهوه بوو،
پیغهمبه ران دههاتنه سهریان بهمه لگهی ناشکراو موعجیزاتی
گه ورموه بانگه وازیان دمکردن، همرهشهیان ئی دمکردن
تهماعیان بهردمنان، کهچی ههموو گهل و نهته و مکان همر
یه کههیان به پیغهمبه رهی خوئی دهگوت؛ نهتهو پیغهمبه رنیت!
چون دهگونجی ناده میزادیکی و مکوو خویمان ببیته پیغهمبه رو
ره نوماییمان بکا؟ کهی شتی وابوه کهی دمی؟!

﴿زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَن لَّنْ يُنْفِثُوا﴾ پتپهرستهکان پییان وایه؛
زیندو بونهوهوه حیسابو لیقولینهوه نایهته دی و قیامت
رانایی. ﴿قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُنْفِثَنَّ ثُمَّ لَتَنبُوْنَ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَٰلِكَ عَلَى
اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ نهی پیغهمبه رهی خوشهویست بهو موشریکه سهر
رهفانه بلی و همواییان بدمری؛ که بهته نکید ئیوه زیندو
دهکرینهوه، روژی قیامت لهگورمکانتان رادمین و دینه
دمروهه به مجار به تمکید هموالتان دهریتی بهکرده و مکانی
دونیاتان، هیچ کرده ویه کتان له خودا گوم نابی. کردهوهی
بچوک و گهورمتان، کهم و زور و ناشکراو نهینیتان دهریتتهوه
بهر چاوتان و لیقولینه و متان لهگهل دهری و بهگویری
کرده و کانتان سزاو پاداشتان دهریتتهوه، نهجامدانی نه
کارانه بؤ خودا کاریکی ناسان و بی نهکره و چ ماندو یونیکی
ناوی. ﴿فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أُنْزِلَنَا وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ دهی که ههموو شتیک لای خودا ناسان بی،
زیندو کردهوهی مردوان بؤ خودا چ شمرک و گرانیهکی تیدا
نه بی، همرچی بیهوی بیکا بهناسانی بیکاو کهس نهتوانی
ببیته له مبهرو کؤسپو تهگهره، کهوابی ئیمان بیین به
خودای تاکو تهنهاو خامونی دستهلالتو توانا، برپا به
پیغهمبه ر کهی بکهن کهحه زمرتی موحهممهده، برپا

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَٰئِكَ الْمَصِيرُ ﴿١٠﴾ مَا أَصَابَ مِنْ
مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ سَبِيلَهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَلَمَّا
تَوَلَّيْتُمْ فَأِنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا الْبَلَّغُ الْمُبِينُ ﴿١٢﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٣﴾ يَأَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَزِرُكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ وَأُولَٰئِكَ عَدُوٌّ
لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ وَإِنْ تَعَمَّوْا وَتَصَفَّحُوا وَتَغْمُرُوا
فَلَمَّا تَوَلَّيْتُمْ فَأُولَٰئِكَ عَدُوٌّ رَجِمٌ ﴿١٤﴾ إِنَّمَا آمَنَ لَكُمْ وَأُولَٰئِكَ
فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾ فَإِنَّمَا اللَّهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ
وَأَسْمَعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنفِقُوا خَيْرًا لِّأَنفُسِكُمْ وَمَنْ
يُوقِ شَعْنَهُ نَفْسُهُ قَالُوا لَكَ هُمْ الْأُمْلِيُّونَ ﴿١٦﴾ إِن تَقْرِضُوا
اللَّهُ قَرْضًا حَسَنًا يَضَاعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ
حَلِيمٌ ﴿١٧﴾ عَلِمُوا الْغَيْبَ وَالشَّهَادَةَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٨﴾

سورة التغابن

بهفورانه کهی بکهن؛ همر کهسی شوین نهوه بهیامه بکهوی
لهتاریکی گومرپی رزگاری دمی و ریگای بهخته و مری دونیاو
قیامت دهریتتهوه به مرز گمبشتوو!!
﴿يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ يَوْمَ الْجَمْعِ ذَٰلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ﴾ نهی
ناده میزادینه؛ بری نهوه روژه بکه نهوه؛ که خودا ههموو
نههلی مهحشر همر له سهرمتای دونیاوه تاکوتایی له
دهشتیکی کاکای بهکاکای دا کؤ دهکاتهوه بؤ حیسابو
لیقولینهوه، نهوه روژه روژی که خودا ههموو ناده میزادیکی و
کرده و مکانی یه کدیگر دهکاتهوه، ههموو پیغهمبه ریک و
کهله کهی بهیه که دهگمیه نیتتهوه. ﴿وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ
صَالِحًا يَكْفُرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ کهسی که بهراستی ئیمان
به خودایی و بهتاکو تههای بناسی، برپا به پیغهمبه رو
بهیامه کهی بکاو شوینی بکهوی، برپا به زیندو بوونهوهی
قیامت هه بی و تیشوو بؤ نهوه روژه حازربکا، خهریکی
کردهوهی چاک بی، نه رکی سهرشانی خوئی بهرامبه به خودا

بپهغه مېږي خودا جلّه و گريتان لي دهكهن توخني مهكهن، جا نهگمر پشتان له گوپرايه لي فهرمانی خوداو پيغه مېږي كرد، نهركي سهر شانی خوتان جېبه جي نهكرد، نهوه تاوانتان لهسهر خوتانه و هوياي خوتان به نهستوي خوتانه، پيغه مېږي ﷺ هيچ خرابيهك روي تيناكا، چونكه نهركي نهوه راگه ياندنه و بهس.

﴿۱۳﴾ **اللّٰهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ** پهر و مردگار خودايه كي تاكو تنه ياه و همدرو صه مده، به تاكو تنه ياه پناسن و به دلسوزي به ندايه تي بكن، هيچ شتيك مهكهن هار شانی، همموو كاريكتان به پشتيواني نهوه نه نجام بدن، پشت بهكهي تر مه بهستن. هر نهوه هاروي دهگريتي، هر نهوه خاومني رحمت و به خششه، هيزو تواناي حهقيقي هر لاي خودايه.

﴿۱۴﴾ **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ مِنْ أَرْوَاحِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ** نهوه كهسانه ي پرواتان به تاكو تنه ياهي خودا هيه و پيغه مېږه كه ي به حهق دمناسن: بزنان بري هاوره و مندالتان دوژمنتان، پهرژموندی قيامه تان له كيس دمدن، له كاري خيرو په سند دمنتان دگرن، ناهيلن نهركه ناييني به كانتان نه نجام بدن، كامه راني قيامه تان له كيس دمدن. وريايان بن و بترسن له وهی: كه خوشه ويستی نهوان له جيهادو خودا پهرستي پشتتان سارد بكنه وه و نه توانن و مكوو پيويست نهركي سهرشانی خوتان نه نجام بدن. ﴿وَأِنْ تَعَفَّوْا وَتَصَفَّحُوا وَتَغْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ نهگمر نيوه چاو پوشي له هله و تاواني هاوره و منداله كانتان بكن، لومه و سهرزمنشتان نهكهن، په رده بهسهر تاوانه كانياندا بدن و چاومرواني بكن تابه خويان دا دهچنه وه و عوزرتان بؤ ديننه وه، نهوه خودا ليخوشبوو ليبورده، خاومني رحمو و بهزميه بؤ بهنده كاني.

﴿۱۵﴾ **إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ** مال و مندالتان به لاو به تاهيكرنه وميه بؤ نيوه، جاري واهيه، دهبه هوي نهوه ي له پيناو بهرژموندی نهوان دا، توشي حهرام خواردن بن، مافي خودا به ريك و پيكي نه نجام نه دهن، توشي تاوان و كاري ناشرين بن، كهسيك به ندايه تي بؤ خودا پيش همموو شتيك بخاو له پيناو خوشه ويستی مال و مندال

بهنده كاني جېبه جي بكا، خوي بهريزي له خراپه كاري و تاوان، نهوه خودا تاواني له وديشي دسپريته وه دميخاته ناو باخ و باخاتي به ههشتي رازاوه وه: كه به ژير باله خانه و درخته كاني دا جو و جوبار دمكشين و نهومنده ي تر جواني و رازاومني به ديمنه كه دمبه خشن، نهوه به ههشتيانه له ناو نهوه باخ و باخاتانه دا بؤ هه تاهه تايه دميپنه وه، لي و مري نابين و لي دمرناچن. نهوه تاوان سپنه وه و ليخوشبون و به ههشت پي خه لاكرنه به مرز گهيشتيكي گه ورو مهزنه، هيچ به مرز گهيشتيكي تري ناگاتي چونكه باشرين دمسكهوتي به ددست هيناوه!

﴿۱۶﴾ **وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ** نهوانه ي كاهرو بيدين و نينكاري تاكو تنه ياهي خودا دكهن، برويان به هه بووني صيفاتي جه لالو جه مالي خودانيه، فورشان به درؤ دهخنه وه كه بؤ پيغه مېږي ﷺ نيردراوه، كه بريك له نايه ته كاني نهوه فورثانه باسي زيندو بوونه وميه، نهوانه نه هلي دوزخن و بؤ هه تاهه تايه لي دمرناچن، خراپ شويكيه تي دهچن و تييدا دميپنه وه.

﴿۱۷﴾ **مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ** هرچي توشي نادميزاد دمي له خيرو لهسهر به گوپري هه زاو هه دمری خودايه، له روي نهزل دا بؤ مهزنده كردن، ﴿وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ كهسيك بروي به تاكو تنه ياهي خودا همي و بزاني، هر به لايه ك روي تي دكا به هه زاو هه دمری خودايه و صه بري لهسهر بگري و داوي پاداش له خودا بكاو گهر دنكه چي هه زاو هه دمری خودايي، نهوه خودا دلي نوراني دكاو له كاتي به لاو ناخوشييه كه سه بووري دماو فورسايي موصيه ته كه ي لهسهر شان سوک دكا. په روه دگار زانياري به رفراوان و بي سنوره، هيچي لي گوم نابي و زانيه به دله كان و دمناي چييان تي دا شارومه وه.

﴿۱۸﴾ **وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ** نهوه موسولمانانيه به رده و ام بن لهسهر خودا پهرستي و گوپرايه لي فهرمانه كاني، پاهندي ناموزگاري و فهرماني پيغه مېږي خودا بن، هرچي پيتان دمفه رموي: له خودا وميه و له خوي وه پيتان ناگهي نه ي. هرچي خودا

خودا له خوئی نه پرنجینئ. نه وه پاداشی گه وره مه زن لای خودایه. دهی گه وایی وریابن نه و پاداشه له کیس خوتان مه دهن.

﴿۱۶﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَاسْمَعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِّأَنْفُسِكُمْ ﴿۱۷﴾ نهی خاومن با وهران له خودا برسن، پابهندی فرمان و جله و گریه کانی بن، به گویرهی توانا خودا پرستی بکن و نه رکی سهرشانی خوتان نه نجام بدن. ﴿۱۸﴾ وَمَنْ يُوقِ شَحْنَهُ فَاُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۱۹﴾ که سیك خودا له دهری چروکی و رژی بیباریزی، دست و دل فراوان بی، مال و سامانی خوئی له پیناو رمزه مندی خودا و به رزی ناینی پیروزی نیسلام دا بیه خشن، نه وانه به مرز گه یشتون و ناواتیان هاتوته دی. ﴿۲۰﴾ إِنْ تَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضَاعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ ﴿۲۱﴾ نه گهر نیوه بریک له مال و سامانتان له بواری خیردا بیه خشن، به دلسوزی و نیازی پاکه وه له مالی خوتان بیه خشن، مه به ستان رمزه مندی خودا بی. نه وه خودا پاداشتی دوجه ندانه و چند چه ندانه دمداته وه، خودا له پاداشی ماله خشینی که دا زور دمه خشی. جاری و ادبی دوو چه ندانه و دجه ندانه و زیاتر تاحه و تصد چه ندانه پاداش دمداته وه. به لکو و زیاتریش، چاوپوشی له تاوانه کانتان دمکا، هله و خراپه کاریتان به ردمپوش دمکا. خودا هیله به رحمه. که سیك تاوان دمکا خیرا عه زایی نادا به لکو و مؤلمتی دمدا بونه وهی به شیمان بیته و مو توبه بکا. خودا چاکه کی کهس پاشگوئی ناخا، حه لیم و له سهره خویه. ﴿۲۲﴾ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۲۳﴾ خودا زانیاری په نامه کی هیه، هر چی نهی و ناشکرا هیه لای خودا په کسانه هه موو شتیك و مکوویه که دزمانی. بالادست و خاومن توانایه هر چی بیه و بیکا دمکا و هیچی لی یاخی نابی. خاومنی حیکمهت و داناییه، هه موو شتیك له شوینی خوئی نه نجام دمدا. کار دروست و کار به جیه.

کوتایی سورتهی التفابن



سورتهی (الطلاق)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تَخْرُجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحْشَةٍ مُّبِينَةٍ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا ﴿۱﴾ فَإِذَا بَلَغَ الْإِمْلَانُ فَامْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوَى مَدْلٍ مِنْكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَلِكَ كُنْتُمْ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ بَقِيَ اللَّهُ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ﴿۲﴾ وَبَرِّقَهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَلِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ وَقْدًا ﴿۳﴾ وَالَّتِي يَلِيسَ مِنَ الْعَجِيزِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ أَرْبَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَالَّتِي لَمْ يَحْضَنْ وَأُولَئِكَ الْأَحْمَالُ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ﴿۴﴾ ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ لِتَكُونُوا مِنَ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ وَيُعْظِمُوا لَهَا بَعْثًا ﴿۵﴾

﴿۱﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ ﴿۱﴾ نهی پیغه مبهری خو شه و بست و هه موو نه وانه شوین په یامی نیسلام که و توون، هر کاتی و یستان ژن ته لاق بدن و سور بوون له سر نه و کاره، نه وه کاتیك ته لاقیان بدن: که به رده و روی عادهی مانگانهی خو یان دهجن، واته: له کاتیك دا ته لاقیان بدن: که له پاکي دابن و له عادهی مانگانهی خو یان دمرچوبن و له و پاکیه دا له گه لیان جوت نه بووین. ﴿۲﴾ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ ﴿۲﴾ عیددی ژنه ته لاقدر او مگان رابگرن ژماردی روژو کاتی عید ده که یان ناگاداربن، بؤ نه وهی پش ته و او بوونی عید ده که یان شوو نه که نه وه، خو نه گهر خواستی هی تانه وه ژیر نیکاحی ژنه کانتان بوو بامافی ریجه تان له کیس نه چی. کونترول کردنی عید ده پیویسته، چونکه کومه لیک نه حکامی شرعی له سر دادمه زین، وکوو شو کردنه وهی نافرته که. یان ریجه کردنه وهی له لایمن میرده که یه وه، هه روه ها بزئو شوینی هه وانه وه بؤ نافرته که و سه کناتگرتنی نافرته که له ماوهی عید ده که دا له مالی خویدا. ﴿۳﴾ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ ﴿۳﴾

تہ قوای خودای خوستان بکھن و سہرپیچی فہرمان و جلہ و گریہ کانی مہ کھن زیان بہ زنہ تہ لافندراوہ کانتان مہ گہ یمن بہم جوڑہ عیدہ کھان لئ دریز بکھنہ و ہو شوگردنہ و میان دوا بکھوئ. ﴿لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ﴾ زنہ تہ لافندراوہ کانتان لہ خانووی خوین، گہ عیدہ تیڈا بہ سہر دمبہن _ دمر مہ کھن ہموو نافرم تیک: کہ تہ لاق دمرئ مافی بزئو و شوینی حہوانہ و ہو لہ سہر میردہ تہ لافندردہ گہ یمن، پیاوہ گہ بوی نیہ نافرم تہ کہ دمریکا تا عیدہ تہ و او دمبہن، ہدروا بؤ نافرم تہ گہش دروست نیہ لہ و خانوہ بجیتہ دمرہ و، نہ گہر نافرم تہ عیدمدار لہ مائہ کہی چوہ دمرہ و چوہ دمرہ کہی حمرامہ. ﴿إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبَيَّنَةٍ﴾ واتہ: لہ و خانوہ خوین دمریان مہ کھن مہ گہر تاوانیکی گہ و رہ نہ نجام بدن، بہم جوڑہ داوین پیسی بکھن، یان بئ گوئی و داب و نہریتی نافرم تہ عیدمدار بہ سہر نہ بہن. یان شہر و ہمارا جنیو و فہضیحت بہ دمر و جیران بفرؤش. ئە و کاتہ پیاوہ کہ دمتوانی دمری بکا. ﴿وَبَلَّغْ خُدُودَ اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ خُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ﴾ ئە و حوکمانہی بؤتان باسکرا سنورو حوکمی خودان، پیئشیلان مہ کھن، کھسیک ئە و سنورانہ ببہزئنی، ئە و ستمی لہ خودی خوئی کردوہ، خوئی خستومتہ بہرہی دزایہ تی کردنی خودا و نیعلانی سہرپیچی فہرمانی خودای کردوہ. ﴿لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُخْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا﴾ ئە تو نازانی ئەی ئە و گہ سہی ژن تہ لاق دمدہی _ نیمہ بؤچی فہرمانان کردوہ بہ و ہو نافرم تہ تہ لافندراو لہ مال و حالی خویدا بمینیتہ و تہ عیدہی بہ سہر دہچی، چونکہ لہوانہیہ پیاوہ کہ ژئوان بیتہ و لہ تہ لافندہ کہ و ریجہی بکاتہ و، ویدہچی ئە گہر نافرم تہ کہ لہ مالی خویدا بمینیتہ و تہ لافندہ و خوئہ و یستی لہ نیوانیان دا پھیدا ببیتہ و، ئە و کاتہ ریگا بؤ ریجہ کردنہ و ناسانرہ.

﴿فَإِذَا بَلَغَ اَجَلُھُنَّ فَاَمْسِكُوھُنَّ بِمَعْرُوفٍ اَوْ فَاْرِقُوھُنَّ بِمَعْرُوفٍ﴾ ہمرکاتیک ماوہی عیدہ کہ نزیک بہ تہ و او بون بووہ و لہ ناخرو نوخری دابو، ئە و کاتہ میردہ کہ دوو ریگای لہ بہر دہم دا ہہیہ، یان بہرئک و پیکی نافرم تہ کہ ریجہ بکاتہ و ژیانئ ناسایی لہ گہ لدا دہست پی بکاتہ و، یان بہ گویرہی شہر لئی جیابیتہ و ہو مافی خوئی بدائی و وازی لئ بینئ بہ شیوہ

سروشتی عیدہ کہی بہ سہر بجئ. واتہ: تانہ و تہ شہری لئ نہدا ، سہر زمشتی نہ کاو مافی پیئیل نہ کا. ﴿وَأَشْهِدُوا ذَوَى عَدْلٍ مِنْكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ﴾ دوو پیاوہ عادل بکھنہ شایمت چ بؤ حالہ تی ریجہ کردنہ و، یان بؤ حالہ تی لئک جیابوونہ و. بؤ ئە و ہو بہر بہستی کیئہ و نیزاعی چاو و پروان گراو بکھن، نہ گہر لہ و ہو دوا کیئہ یہ کہ دروست بوو، شایمتہ کان کیئہ کہ یہ کالاً بکھنہ و. ئیوش ئەی شایمتہ کان نکوئی لہ شایمتہ دانہ کہ مہ کھن و بہ دلسوزی لہ بہر خاتری خودا شایمتہی خوستان بدن. لایہ نگری ہیچ لایہ کیان مہ کھن. ﴿ذَلِكُمْ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ ئە و ہو پیٹان راگہ یندرا لہ بارہی شایمتی گرتن لہ سہر ریجہ کردنہ و لئک جیابوونہ و، ہدروا شایمتہ دانی شایمتہ کان لہ بہر خاتری خودا، ئە نجامدانی تہ لاق بہ شیوہی سوننی و حیساب راگرتنی ماوہی عیدہ و دابین کردنی بزئو و شوینی حہوانہ و بؤ نافرم تہ کہ لہ ماوہی عیدہ کہ یدا. ئە و ئە حکام و ناموزگار پیہ کہ رینوماپی کھسیکی پی دمرئ: کہ نیمانی بہ خودا و رؤزی قیامت ہہی و لہ خودا بترسی و پابہندی فہرمان و جلہ و گریہ کانی بی. ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا. وَنَزَّلْنَا مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ﴾ کھسیک تہ قوای خودای ہہی و پابہندی فہرمان و جلہ و گریہ کانی بی، سنورہ کانی نہ بہ زئنی، لہ ہموو تہنگو چہ ئە مہ یہ ک دا و مہانای دئ و دمروی رحمہ تی لئ دہکاتہ و. لہ ریگای واوہ رزق و رؤزی بؤ دمنیرئ: کہ ہمر بہ خہ یالی دانہ ہاتبی و حیسابی بؤ نہ کرابی. ﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا﴾ کھسیک برپای بہ خودایی و لہ ہموو شتیک دا پشت بہ خودا ببہستی و ہموو کاروباریکی بہ و بسپیئرئ و ہوکارہ روا لہ تیہ کانیش بہر چاو بگری، واتہ: ہمول بدادو پشتیوانیشی بہ خودایی، خودای بہ سہ و کاری گرانئ بؤ ناسان دہکا. لہ تہنگانہ و ناخوئی رزگاری دہکا. چونکہ پھرومدگار توانای رہای بہ سہر ہموو شتیک دا ہہیہ و ہیچی لئ یاخی نابئ،

﴿وَاللَّاتِي يَنْسَنَ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَاللَّاتِي لَمْ يَحْضَنْ﴾ واتہ: عیدہی ئە و نافرم تانہی: کہ لہ عادہی مانگانہی خوین و مستاونہ و ہو گہ پشتونہ تہ

دموله مهندي خوئی، کری شیربیدان و به خویو کردن خمرج بکا
 بو دایه نه که، که سیکیش همزارو دمست کورت بوو نه میدمتوانی
 کری ناسایی بو دایه که دابین بکا، با چهند دمتوانی بدا
 نه و منده بدا، به گویری دارای خوئی خمرجی بو بکا. ﴿لَا
 یُکَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا آتَاهَا﴾ پهرودگار نهرک ناخاته سهر
 هیچ نادمیزادیک مه گهر به نندازمی نه و مال و داراییه
 پیی دراوه. هرگیز همزارو نه دارا داوی نه وهی لی ناکری
 و مگوو ساماندار خمرجی بو دایه نه که دابین بکا. ﴿سَيَجْعَلُ
 اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا﴾ پهرودگار و دمکا دوی دمستکورتی و
 همزاری دموله مهندو ساماندارتان بکا، نه مه وادهی خودایه و
 وادهی خوداش حقه و دیته چی. هیچ کس تاسهر له بهرگیك
 دا نابی. خودا به ویستی خوئی رزق و روژی ددها به که سانیك
 بیهوی بیانداتی!

﴿وَكَانَ مِنْ قَرِيبٍ عَقْتُ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ فَحَاسَبْنَاهَا حَسَابًا
 شَدِيدًا وَعَلَّيْنَاهَا عَذَابًا نُكْرًا﴾ زور له دانیشتوانی شارو
 شارو چکه کان سهر پیچی فرمانی خودایان کردو پیغه مبرانی
 خودایان به درق خستونه وه، پشتیان له فرمانی خودا
 هه لگروه، شوین پیغه مبرانی نه که وتوون، نیت له پاساوی
 کردو مگانان دا حیسابمان له گهل کردن دانیشتوانه کانمان به
 عهزایی به شیدمت سزادا،

﴿فَدَافَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهَا خُسْرًا﴾ جهشتیان
 تولهی تاوانی خوئیان، سزای کوفرو بی دینی خوئیان یه خهی
 گرتن و زرگاریان نه بوو، سهر منجامیان خه سارتمه مندی و
 هیلاکهت و جهرمه سهرییه له دونیادا، له هیامه تیش دا عهزایی
 دوزخ، نیت خوئیان له کیس چوو مال و مندالیان فهوتا، له
 هه موو لایه که وه تیدا چون.

﴿أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا﴾ پهرودگار سزای توندی
 کوشندهی بو ناماده کردون، که بریتیه له عهزایی دوزخ.
 نه مهش له تولهی کوفرو سهر رمق و یاخی بوونیان. نه مجار
 موسولمانان هه لدهنی بو نه وهی پند له و هه ره شانه
 و مربرگن، دمفه رموی: ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ﴾ نهی
 خاومن عهقل و هوشه کان؛ بترسن له عهزایی خودا، پند
 له گهل و نه ته وه پیشینه کان و مربرگن، و امه کهن به دمردی
 نه وان بجن. نه وهی به سهر نه وان هات به سهر نیومهش پی.

﴿الَّذِينَ آمَنُوا قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا.﴾ رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْكُمْ
 آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ
 الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ واته: ته قوای خودا بکهن نهی خاومن
 عهقله کانی گهل نیسلام؛ نه وانهی بروایان به تاک و ته نهایی
 خودا راستی پیغه مبرایه تی ههیه، گهر دنکه چی فرمانی
 خودا بوون و شوین په یامی پیغه مبرمه کهی (حه زرمی
 موحه ممد) که وتوون، بیگومان خودا شهر یعت و یاسایه کی
 هه می شهیی بو نازل کردن؛ که بریتیه له قورنان،
 پیغه مبریتی به پیزی به و قورنانه وه بو ناردون، نه و
 پیغه مبره به راستگوئی و دلسوژی په یامی خوداتان پی
 راده گی هنی، نامه ی خوداتان به سهر دا ده خوینتیته وه؛ که
 نایه ته کانی ناشکرا و رونن، بهرنامه ی ژبانن، که ته لوکی
 بونه و مرن، هر چی نادمیزاد پیویستیانه بو به پیره چون
 ژبانان تییدا رون کرا و ته وه، بو نه وهی خودا به وهی نه و
 قورنانه و پیغه مبرمه نادمیزاد مکان له تاریکی گومرایی
 زرگار بکا، بو رونکی نیمان. نه و نادمیزادانه ی باومرپان به
 خودا به پیغه مبره ی خودا ههیه. ﴿وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ
 صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا قَدْ
 أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا﴾ که سیک نیمانی به تاک و ته نهایی خودا
 هه بی و کرده وی باش بکا، واته به دل نیمانی ته وای هه بی و
 به زوبان نه و نیمانه دم بری و راستی نیمانه که ی له
 کرده مگانان دا رنگ بداته وه، نه وه خودا ده یخاته ناو باخ و
 باخاتی به هه شته وه؛ که به ژیر باله خانه و دره خته کانی دا
 جوگا و جو بار دمکشین و هیته دی تر جوانی به دیمه نه که
 دمه خشن. بو هه تا هه تابه تییدا دمه یینه وه، لی و مرز نابن و
 لی دهرناجن، خودا رزق و روژی بو خودا پهرستان له
 به هه شتدا زور و به بند کرده، هرگیز نابریته وه و تیک
 ناجی و کهم ناکا.

﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ
 الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ﴾ پهرودگار خودایه کی و مه یه له نه بو وه حهوت
 ناسمانی به دیهینان، له زمویش حهوتی به دیهیناوه و مگوو
 حهوت ناسمانه کان فرمان و هه زا و هه دمردی خودا، نیگا و
 سروشتی بو پیغه مبرانی له ناسمانه کانه وه بو سهر زموی
 دادمه یزینی. ﴿لَتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ

أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿۱﴾ پەرودگار ئاسمانه‌كان و زموى دروستكردون و فهرمان و قهزاو قهدمرى خوى تتيان دا ئه‌نجام دهدا، بۆ ئه‌موى ئىوه بزانن. كه خودا خاومنى دهمسته‌لاتى ره‌هايه و به‌زانيارى خوى ههموو شتيكى دابوشيوه و هيچ شتيك له ژير كونترولى زانيارى خودا دهرناچى. كه وابى نه‌به ناشكراو نه به‌نهيتى ناههرمانى خودا مه‌كهن، خوتان له تو‌له و سزاي بياريزن چونكه خودا زانايه به كرده‌وه‌كانتان و سزاو پاداشتان به گوهرميان دهداته‌وه.

كوتايى سوره‌تى الطلاق



سوره‌تى (التحريم)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْتَغِي مَرْضَاةَ أَزْوَاجِكَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ ئه‌ى پيغه‌مبه‌رى خو‌شه‌ويست، ئه‌وه بۆجى شتيك له خوت ياساغ ده‌كه‌ى: كه خودا بۆى حه‌لال كردوى، دهمته‌وى به‌و حه‌لال له خو ياساگرده خيزانه‌كانت رازى بكه‌ى، پەرودگار ليخوشبوو لي‌بورده له‌سهر ئه‌وشته‌ى حه‌لاله‌و له‌خوت ياساگرده‌وه هه‌روا له‌و شتانه‌ى (خلاف الاولى)ن ويو كه‌سانى ديكه حه‌لالن بۆ تو به تاوان دم‌ي‌درى. خاومن ره‌حم و به‌زميه سزات نادا.

﴿قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ خودا كرده‌موى گرئى سوينده‌كانى ئىوى برپار داوه، به‌وه كه‌فهرمتى سوينده‌كانتان بدن: كه برپتیه له خواردمه‌نى دهمه‌زار له‌خواردمه‌نى مام ناومندى خوتان يان پو‌شاكيان، يان نازاد كردنى كو‌يله‌يه‌ك، ئه‌گهر نه‌بوو سى رۆژ به‌رۆژوبى. پەرودگار خودا و مه‌ولامانه، ئه‌و زانايه به ههموو شتيك و ههموو‌كاريكى به‌جيه كاردروست و خاومن حيكه‌ته.

﴿وَإِذْ أَسْرَ النَّبِيُّ إِلَىٰ بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَأَتْ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضُهُ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ﴾ بير له‌وه بكه‌وه: كاتى پيغه‌مبه‌ر ﷺ به سرتە و نهيتى برپاريكى خوى بۆ حه‌فصه باس كرد، كه برپتى بوو له ياساگرده‌ى هه‌نگوين يان (مارية قبطية) له خوى، به‌لام ئه‌مه بۆ عانيشه و غه‌برى ئه‌و

سورة التحريم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْتَغِي مَرْضَاةَ أَزْوَاجِكَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١﴾ قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٢﴾ وَإِذْ أَسْرَ النَّبِيُّ إِلَىٰ بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَأَتْ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضُهُ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ فَلَمَّا نَبَأَهَا بِهِ قَالَتْ مَنْ أَنْبَاكَ هَذَا قَالَ نَبَأَنِي الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٣﴾ إِنَّ نَبُوءًا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ ﴿٤﴾ عَنِ رَبِّهِ وَإِنْ ظَلَمْتَ أَنْ تُبْدَلَ أَرْوَاحُكَ خَيْرًا مِنْكَ مُسَلِّمَتٍ مُّؤَمِّنَةٍ قَيِّمَتٍ يُبَيِّنُ عَنْكَ سِجِّينَ ﴿٥﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْلَمُوا الْيَوْمَ إِنَّمَا خُزِّنَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٧﴾

باس مه‌كه جا، كه حه‌فصه ئه‌م نهيتى‌يه‌ى تى نه‌وستاو به‌ه‌ى ترى گوت. خودا پيغه‌مبه‌رى له‌وه ناگدار كرد: كه حه‌فصه پاريزگارى نه‌يه‌كه‌ى نه‌كردوه، هه‌نديكى له‌و نيگايه بۆ حه‌فصه باسكردو هه‌نديكى پاشتگوئى خست. ﴿فَلَمَّا نَبَأَهَا بِهِ قَالَتْ مَنْ أَنْبَاكَ هَذَا قَالَ نَبَأَنِي الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ كاتيك پيغه‌مبه‌ر به حه‌فصه‌ى وت: كه‌تو ئه‌م قسه‌يه‌ت بۆ عانيشه گي‌راوتمه‌وه، ئيت‌ر حه‌فصه به پيغه‌مبه‌رى گوت: كى ئه‌م باسه‌ى بۆ گي‌راويته‌وه؟ پيغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمووى: خوداى زاناو ناگدار ئه‌موى پى راگه‌ياندم، خودا ناگدارى ههموو نهيتى‌يه‌كه‌و هه‌رجى له ئاسمانه‌كان و زموى دا هه‌يه له خودا شاراو ه‌نيه. ناگاي له ههموو بونه‌وه‌ره، له هه‌ر كونه‌وه‌ر بىنىتى دا سرتيه‌كه بكرئ خودا ناگاي لىيه‌تى .. ئه‌مه‌جار پەرودگار حه‌فصه‌و عانيشه هه‌لدن بۆ تو‌به‌كردن و به‌شيمانبو‌نه‌وه له‌و هه‌لو‌پسته‌يان دهمه‌رموئى: ﴿إِنْ تَوْبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا﴾ ئه‌گهر تو‌به بكهن و بگه‌رپنه‌وه بۆلاى خودا و له‌و هه‌لو‌پسته‌تان په‌شيمان بب‌نه‌وه، تو‌به‌تان لى

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ إِنَّمَا تُجْرَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ رۆژی هیامەت: کەتاوانباران دەخەڵێنە ناو دۆزەخەوه پێیان دەگوترێ: ئەو ئەوانەى لە دۆنیادا بپرواتان بە خەودا بە پیغەمبەرى خەودا نەبوو، ئێوه پێتان وانهبوو زیندو بوونەوه هەیه و هیامەت را دەبێ، ئەمڕۆ پاساو مەهیننەوه، مەل لە عوزرو بیانوو هینانەوه مەنن، چونکە عوزرتان ئی وەرناگیرێ، هەرجی بلین بیهودمیه. تۆز هاتیک سەمەتان ئی ناکرێ، بەگۆڕەى کردموکانتان سزاتان دەدرێ و جێتان چاندووە ئەوه دەدورنەوه..

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُم سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ﴾ ئەو ئەوانەى بپرواتان بە تەنهایى خەودا هیناوه و پیغەمبەرەى بەراست دەزانن و شوینی کەوتوون، بگەرێنەوه بۆلای خەودا تۆبەى نەصوح بکەن و واز لەتاوان بهێنن، بپار بدن: کە جارێکی تر ناگەرێنەوه سەر تاوان، بەدل بەشیمان ببەوه و بەزمان تۆبە و نیستیغفار بکەن و بەکردهوه واز لە ئەنجامدانی تاوان بێنن. بەلکوو خەودا تاوانی رابردوتان بپرسێتەوه. بەرحم و بەزمی خۆی لێتان خۆش ببێ. رۆژی قیامەت بێتاخە ناو بەهەشتی رازەوه و پان و بەرینەوه: کە بەژێر کۆشک و درەختی باخەکاندا جۆگاو جۆبار دەکشێن و هیندەى تر جوانی و رازەویی بەشوینی خەوانەوتان دەبەخشێ. ئەم فەضل و بەخششە گەورمیه لەرۆژیک دایە: کە خەودا عەزایی پیغەمبەر و موسوڵمانان نادا، زەلیل و ریسوایان ناکا. بەلکوو ریزیان ئی دەگرێ، فەضل و رحمەتى خۆی دەڕژێنێ بەسەریان دا. ﴿لَوْ أَنَّهُمْ يَسْأَلُونَ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتْمَنَّا لَنَا لَوْ كُنَّا إِيَّاكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرِينَ﴾ نوورو روناکی موسوڵمانان لەوڕۆژدا رێگایان بۆ روناک دەکاتەوه، لەپێشیانەوه لەلای راستیانەوه رەهەنمایان دەکا. موسوڵمانان لەوکاتەدا: کەخەودا نووری دوور و مەکوژینیتەوه، لەخوا دەپارێتەوه و دەلێن: خەودا ئەو نووری ئێمە مەکوژینەوه، مەمانخەرە تاریکییەوه، ئەو نوورو روناکییەمان بۆ بێلەوه تالە پردی سیراط دەپارێتەوه، تاوانمان داپۆشەولە هەلە و خراپەکاریمان خۆش بیه.

و مریگری ئەوه بۆ ئێوه باشە، بێگومان دلتان لەحق لایدابوو، ئەوهی پێویست بوو ئەنجامتان نەدابوو: کە بریتی بوو لە ریزگرتن لە پیغەمبەر و پاراستنی نهینى. ﴿وَإِن تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ﴾ ئەگەر هەر یارمەتى یەکترى بدم و لەسەر حالى پێشووتان بەردەوام بن، ئەوه پیغەمبەر باکی لێتان نیە، چونکە دلتیان خەودا سەرپەرشتیار و پشستگیریەتى و کۆمەکی پێ دەکا، هەروا جویرانیل و موسوڵمانە صالح و راستالەکان و فریشتەکانیش یارمەتیدەرو پارێزەرنی. هەموویان پشستگیری ئی دەکەن، ئێتر چ باکی لەئێوه نیە.

﴿عَسَىٰ رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَكُنَّ أَن يُبْدِلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكُنَّ مُسْلِمَاتٍ مُّؤْمِنَاتٍ قَانِتَاتٍ تَائِبَاتٍ عَابِدَاتٍ سَائِحَاتٍ ثَيَّابٍ وَأَبْكَارٍ﴾ پەرەدگار دەستەلات و توانای رەهای هەیه، ئەگەر پیغەمبەر ﷺ ئێوه تەلاق بەدا، خەودا دەتوانێ خێزانی باشتر لە ئێوهی بۆ فەرهم بێنێ، هاوسەری و مە پابەندبێن بە ئەمرکە نایینیەکان و بیروباوەر پتەوو یەکتاپەرست و خاوەن بپروا، بە خەودا بە فریشتە و بەنامە و بە پیغەمبەرانی، گۆڕپایەل بۆ فەرمانی خەودا و پیغەمبەری خەودا، تۆبەکار و بەشیمانبوونەوه لەتاوان. بەر دەوام لەسەر خەودا پەرستی و ملکەج بۆ قەزاو قەدەری خەودا، رۆژ و مەوان و رەوشت جوان و هەندیکیان بێمژن و هەندیکیان کچ!

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْجِبَارَةُ﴾ ئەو ئەوانەى ئیمانتان هیناوه، بپرواتان بە تەنهایى خەودا راستی پیغەمبەراییەتى موحەممەد ﷺ هەیه؛ خۆتان رێک و پێک بکەن، بە تاعەت و خەودا پەرستی و بەنداییەتیکردنی دلسۆزانە خۆتان و خێزان و مەندالتان بپارێزن لە ناگرتن سوتەمەنیەکەى ئادەمیزاد و بەردە، بپەرستەکان و بپەرستەکانیان. ﴿عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غُلَاطٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ بەسەر ئاگری دۆزەخەوه هەن چەند فریشتەییەکی دەرەق، بەزمییان بەکەس دانایە، سەر پەرشتی دۆزەخ و سزادانی تاوانباران دەکەن، دیمەنیان ترسناک و بێکەتەیان سەر سوپەهینەرە، خەودا خۆلقاندوونی بۆ سزادانی تاوانباران، ژماریان نۆزە فریشتەیه.

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَنِيسَ الْمَصِيرِ﴾ نهی پیغمبر! به دشمنان کافر و منافقان که گاه کافرو بی پروایان بجهنمگه. له گاه دوورودکانیش دا به به لگه و بورهانی ناشکرا بکه و مره موناغه شه و دمه دهمیوه، تمنگیان بی هه لجنه و وایان بی بکه ناچار بین مل بدن بؤ بانگه وازییه گمت، به توندو تیزی له گه لیان بجوئیوه، نه رمو نیانیان له گاه دا مهنوینه، بویه پیغمبر ﷺ به شمشیر دزی کافره کان جهنگاو زمبری گورچکری لی دان، له گاه موناغیه کانیش دا نه و پهری سیاست و موناغه شهی له گاه دا کردن، وایک و توه بؤ زنده ریسوا کردن و فشار خسته سمریان له مزگهوت دمری کردن یه که یه که ناوی هیان و وپی فهرموون، برؤنه دمره وه. نه مه سزای دونیایانه، له قیامه تیش دا شوینی حه وانه و میان ناو ناگری دؤزه خه، به راستی دؤزه خ خراب شوینی که تییدا دمه وینه وه.

﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأةَ نُوحٍ وَامْرَأةَ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِ عَنْهُمَا اللَّهُ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّاهِلِينَ﴾ په رومدگار نمونه یه کی هیان و مته وه بؤ نه وانه ی کافرن، که بریتیه له هاوسهری نوح و هاوسهری لوط، نه م دوو نافرمته کافرو بی پروا بوون، له ژیر نیکاحی دوو به نمدی راستالی نیمه دابوون، هاوسهر و خیزانیان بوون، شه و روژ په یومندی هاوسهری یان به یه که وه هه بوو، که چی نه م دوو ژنه خیانه تیان له میردمکانیان کرد، به مجوره لایه نگری کافرمکانیان دکرد، نه نیی یه کانی حه زمرتی نوح و حه زمرتی (لوط) یان بؤ کافره کان ناشکرا دکرد، له گاه هاوسهرمکانیان دا به شیوهی دوو رووی دمجولانه وه، بروایان به په یامه که یان نه کرد، له پاشان خودا قاری لی گرتن و حه زمرتی نوو و حه زمرتی لوط هیچ سودیکیان بویان نه بوو، نه یان توانی عمزایی خودایان لی دوور بخنه وه، نه خهیر نه وانه هاوسهری بونیان بؤ پیغمبریهی خودا دادی نه دان و چ که لگیان بویان نه بوو، به ههر دوو نافرمته کان گوترا (واته: پییان دگوتری) له کاتی توردانیان بؤ ناو دؤزه خ، دمپرؤنه ناو ناگری دؤزه خه وه له گاه نه وانه دا که بریار دراوه برؤنه ناوی. نیوه له پیپی کافرو بی پروایان بوون و نه و ناگره سزای کافرو تاوانبارانه.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا تَوْبَةُ اِلٰهٍ تَوْبَةً نَّصُوْعًا عَنْ رَّبِّكُمْ اَنْ يُكْفِرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرٰى مِنْ تَحْتِهَا اَلْاَنْهٰرُ يَوْمَ لَا يُخْزٰى اِلٰهٌ النَّبِيُّ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهُ يُرْوٰهُمْ يَسْعٰى بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَيَاْمَنِيْهِمْ يَقُوْلُوْنَ رَحْمَةً مِّنْ رَبِّنَا لَا تُورِنَا وَاَعْفِرْ لَنَا اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٨﴾ يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ جِهْدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِيْنَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَا وَدَّهٖ جَهَنَّمُ وَنْسَ الْمَصِيْرُ ﴿٩﴾ ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا امْرَاَتِ نُوْحٍ وَامْرَاَتِ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صٰلِحَيْنِ فَخَانَتَا هُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللّٰهِ شَيْئًا وَقِيْلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدّٰخِلِيْنَ ﴿١٠﴾ وَضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا امْرَاَتِ فِرْعَوْنَ اِذْ قَالَتْ رَبِّ اِنِّىْ لِيْ عِنْدَكَ بِتَّآفِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِيْ مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهٖ وَنَجِّنِيْ مِنَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿١١﴾ وَمَرْيَمَ اِذْ نَزَّلْنٰ اِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا وَاَنكَرَتْ فَاْتَتْ زَوْجَهَا وَصَدَّقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ لَهَا فَتْحٌ مِّنَ الْقَلَمِيْنَ ﴿١٢﴾

﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأةَ نُوحٍ وَامْرَأةَ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِ عَنْهُمَا اللَّهُ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّاهِلِينَ﴾ په رومدگار نمونه یه کی تر به به نندو مه تل دمه نییته وه بؤ موسولمانان، نه ویش بریتیه له حال و هه لئس که وتی خیزانی فیرعه ون؛ ناسییه کی موزاحیم، نیمانی به حه زمرتی موسا هیان نه ووبوو؛ له خودا پارایه وه وتی؛ خودایه؛ له به هه شت دا کوشتیکم بؤ دروست بکه و له فیرعه ون و کردمه و کانی رزگارم بکه، له گاه و نه ته وهی سته مکارو بی پروا پاریزگاریم بکه کارم تی نه که ن.

﴿وَمَرْيَمَ اِذْ نَزَّلْنٰ اِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا وَاَنكَرَتْ فَاْتَتْ زَوْجَهَا وَصَدَّقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ لَهَا فَتْحٌ مِّنَ الْقَلَمِيْنَ﴾ په رومدگار نمونه یه کی تر بؤ موسولمانان دینیتیه وه، نه ویش بریتیه له مهریه می کی عیمران (دایکی عیسا) په رومردگار ریزی دونیا و قیامه تی بی به خشی، له سهرده می خویدا ریزی له هه موو نافرمتانی جیهان زیاتر بوو، گه وره و سهرورمی

په سهند نه انجام دد او پاداشتی له سمر و مرگړنه وه، بۇ نه وهی
نه وهی له زانیاریی خودا دا چه سپاوه له نه زمل دا بېته وجود،
بیانناسینئ: کیان طاعهتی زیاترمو دلسوزتره بۇ خوداو
کرده وهی با شتره. خودا بالا دست و خاومن دمسولاته هیچی ئی
یاخی نابئ و هر چی بیهوئ ببئ دهبئ. لیخوشبوونی زورمو
تاوانپوښه.

﴿الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَافُتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ﴾ په رومردگار
خودایه کی ومهایه حموت تمبهقهی ناسمانه گانی به دیهیناوان،
چین له سمر چین، هه موو ناسمانیک له ناسمانیکی تر جودایه،
بوشاییه کی زوریان له نیوان دایه، هر خودا دزمانی نیوانیان
چهنده و چونه.

﴿ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ﴾ پاشان سمرنج بدرمه وه، هه میسان ورد بهرمه وه، جار
له دواي جار سمرنجدانه کت دووباره و سئ باره بکهرمه وه،
چاوت دمگه پته وه بۇ لات به ماندوی و سمرشوری، هیچی له و
شخانه دست ناکه وئ که بوی گه راوه، هیج عهیب و کم و
کورپی هک له دیمه نی ناسمان نابینئ، هر ماندوبوون و
په ککهوته بی بۇ دمی نیته وه.

﴿وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ﴾ بیگومان نیمه ناسمانی دونیامان
به نه ستیره رازاندوته وه، ناسمانی نزیك له نیوهمان
به نه ستیره ی جوړاو. جوړ نارایش داوه.

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ﴾ نامادهمان
کرده بۇ هه موو نه وانه ی نیکاری هه بوون و تاک و تنهای
خودا ده کهن، پیغه مبه رانی به درو ده خه نه وه له ناده میزادو
جندو که عه زابی دوزخ، به راستی خراب شوینی که بوی
ده چن. و تییدا دمحوپته وه.

﴿إِذَا أُلْقُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورُ﴾ هرکاتی بی
باومرآن توردمدرینه ناو دوزخه وه دوزخ دنگیکی ناخوشی
ئ دمیستری ده لی لوشکه لوشک و پر مه و سهرمتای زمپینی
گویدریزه: که نالف و نالیکیان ئ نزیك دمگه نه وه، چهنده نه و
ولاخانه له کاتی. برسییه تی دا تامه زروئی نالف و نالیکن،

نافرمتانی رورگاری خوئی بووه، هر چه ننده له ناو
کومه لگایه کی کافرو سمر رمق دا بوو، داویننی خوئی
پاراست، موونه ی داوینپاکی و نافرمتی سالار بوو، په رومردگار
فرمانی به جو بر منیل گرد فوی پیدا بکا: که (روح الامین)
فوی پیا کرد سکی بوو به عیسا، واته به فرماني خودا
حه زرمتی عیسا له ناوسکی مهریمه دا خولقا. مهریمه
ته صدیقی شمیریمتی خودای کرد باومری به و چهنده وشهیه
کرد که له لایه ن جو بر منیل وه بیستی، هر و مه بر وای به و
په راونه ش کرد: که نازل کران بو سمر حه زرمتی نیدریس
نه و نامه ناسمانیانه ش: که خودا نازلی گردون بو سمر
پیغه مبه ران. نه م نافرمته له خانه وادیمه کی خودا په رست و
تاعه تکار بوو.

کوتایی جزمی بیست و هه شتم



سوره تی (الملك)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

﴿تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ پاكو
مونه زمه له هه موو عهیب و خهوشیک نه و خودایه ی مولك و
سه لته نه تی هه موو بوونه ومری به دسته، به ویستی خوئی
بوونه ومر هه لدمسورینئ، نال و گوړی تی دا دمکا. دمسولات و
توانای رمهای ههیه، هیچی ئی یاخی نابئ.

﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ﴾ خودایه کی ومهایه مردن و ژيانی به دیهیناوه،
له نه زمل دا نه خسه ی کی شان و مفرمده ی گرتوون. مردن:
مردنی پیش ژيانی دونیا و مردنی دواژیانیش ده گریته وه.
ژیانیش شامیله بۇ ژيانی دونیا و ژيانی قیامه تیش، هه ردو و
جوړه مردنه که و هه ردو ک جوړه ژيانه که دروستکراوی
خودان، خوئی له نه زمل دا ماوه ی مردن و ژيانی هه موو
زیندمو مریکی دست نیشان کرده، خودایه کی ومهایه
ناده میزادی دروست کرده عه قل و هوشی پی به خشیوه، بۇ
نه وهی مانای نه رک و پیداویستی سهرشانیان بزنان و
نه انجامی بدن، بۇ نه وهی دم ریکه وئ کیتان کرده وهی جوان و

سورة الملك

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بَنَزَلَ الَّذِي يَدُورُ الْمَلِكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ① الَّذِي خَلَقَ
 الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْقُدُورُ ②
 الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِن تَفَوتٍ
 فَإِنَّهُ بَصِيرٌ الْبَصِيرُ ③ ثُمَّ أَنِيعَ الْبَصَرَ كَرْنِي يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ④ وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ
 الدُّنْيَا بِمَصْبُوحٍ وَجَعَلْنَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ
 السَّعِيرِ ⑤ وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَيُسْقَوْنَ فِيهَا
 الْحَمِيمَ ⑥ إِذْ أَتَوْهَا بِسَمْعِهَا وَبَأْسًا وَخَوْزٍ ⑦ تَكَادُ تَمَيَّزُ
 مِنَ الْقَيْظِ كُلَّمَا أَلْقِيَتْ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ⑧
 قَالُوا بَلَى قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِن شَيْءٍ إِنْ
 إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ⑨ وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ
 السَّعِيرِ ⑩ فَاعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ ⑪
 إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ⑫

﴿ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰ ۱۰۱ ۱۰۲ ۱۰۳ ۱۰۴ ۱۰۵ ۱۰۶ ۱۰۷ ۱۰۸ ۱۰۹ ۱۱۰ ۱۱۱ ۱۱۲ ۱۱۳ ۱۱۴ ۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰ ۱۲۱ ۱۲۲ ۱۲۳ ۱۲۴ ۱۲۵ ۱۲۶ ۱۲۷ ۱۲۸ ۱۲۹ ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰ ۱۵۱ ۱۵۲ ۱۵۳ ۱۵۴ ۱۵۵ ۱۵۶ ۱۵۷ ۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰ ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰ ۱۸۱ ۱۸۲ ۱۸۳ ۱۸۴ ۱۸۵ ۱۸۶ ۱۸۷ ۱۸۸ ۱۸۹ ۱۹۰ ۱۹۱ ۱۹۲ ۱۹۳ ۱۹۴ ۱۹۵ ۱۹۶ ۱۹۷ ۱۹۸ ۱۹۹ ۲۰۰ ۲۰۱ ۲۰۲ ۲۰۳ ۲۰۴ ۲۰۵ ۲۰۶ ۲۰۷ ۲۰۸ ۲۰۹ ۲۱۰ ۲۱۱ ۲۱۲ ۲۱۳ ۲۱۴ ۲۱۵ ۲۱۶ ۲۱۷ ۲۱۸ ۲۱۹ ۲۲۰ ۲۲۱ ۲۲۲ ۲۲۳ ۲۲۴ ۲۲۵ ۲۲۶ ۲۲۷ ۲۲۸ ۲۲۹ ۲۳۰ ۲۳۱ ۲۳۲ ۲۳۳ ۲۳۴ ۲۳۵ ۲۳۶ ۲۳۷ ۲۳۸ ۲۳۹ ۲۴۰ ۲۴۱ ۲۴۲ ۲۴۳ ۲۴۴ ۲۴۵ ۲۴۶ ۲۴۷ ۲۴۸ ۲۴۹ ۲۵۰ ۲۵۱ ۲۵۲ ۲۵۳ ۲۵۴ ۲۵۵ ۲۵۶ ۲۵۷ ۲۵۸ ۲۵۹ ۲۶۰ ۲۶۱ ۲۶۲ ۲۶۳ ۲۶۴ ۲۶۵ ۲۶۶ ۲۶۷ ۲۶۸ ۲۶۹ ۲۷۰ ۲۷۱ ۲۷۲ ۲۷۳ ۲۷۴ ۲۷۵ ۲۷۶ ۲۷۷ ۲۷۸ ۲۷۹ ۲۸۰ ۲۸۱ ۲۸۲ ۲۸۳ ۲۸۴ ۲۸۵ ۲۸۶ ۲۸۷ ۲۸۸ ۲۸۹ ۲۹۰ ۲۹۱ ۲۹۲ ۲۹۳ ۲۹۴ ۲۹۵ ۲۹۶ ۲۹۷ ۲۹۸ ۲۹۹ ۳۰۰ ۳۰۱ ۳۰۲ ۳۰۳ ۳۰۴ ۳۰۵ ۳۰۶ ۳۰۷ ۳۰۸ ۳۰۹ ۳۱۰ ۳۱۱ ۳۱۲ ۳۱۳ ۳۱۴ ۳۱۵ ۳۱۶ ۳۱۷ ۳۱۸ ۳۱۹ ۳۲۰ ۳۲۱ ۳۲۲ ۳۲۳ ۳۲۴ ۳۲۵ ۳۲۶ ۳۲۷ ۳۲۸ ۳۲۹ ۳۳۰ ۳۳۱ ۳۳۲ ۳۳۳ ۳۳۴ ۳۳۵ ۳۳۶ ۳۳۷ ۳۳۸ ۳۳۹ ۳۴۰ ۳۴۱ ۳۴۲ ۳۴۳ ۳۴۴ ۳۴۵ ۳۴۶ ۳۴۷ ۳۴۸ ۳۴۹ ۳۵۰ ۳۵۱ ۳۵۲ ۳۵۳ ۳۵۴ ۳۵۵ ۳۵۶ ۳۵۷ ۳۵۸ ۳۵۹ ۳۶۰ ۳۶۱ ۳۶۲ ۳۶۳ ۳۶۴ ۳۶۵ ۳۶۶ ۳۶۷ ۳۶۸ ۳۶۹ ۳۷۰ ۳۷۱ ۳۷۲ ۳۷۳ ۳۷۴ ۳۷۵ ۳۷۶ ۳۷۷ ۳۷۸ ۳۷۹ ۳۸۰ ۳۸۱ ۳۸۲ ۳۸۳ ۳۸۴ ۳۸۵ ۳۸۶ ۳۸۷ ۳۸۸ ۳۸۹ ۳۹۰ ۳۹۱ ۳۹۲ ۳۹۳ ۳۹۴ ۳۹۵ ۳۹۶ ۳۹۷ ۳۹۸ ۳۹۹ ۴۰۰ ۴۰۱ ۴۰۲ ۴۰۳ ۴۰۴ ۴۰۵ ۴۰۶ ۴۰۷ ۴۰۸ ۴۰۹ ۴۱۰ ۴۱۱ ۴۱۲ ۴۱۳ ۴۱۴ ۴۱۵ ۴۱۶ ۴۱۷ ۴۱۸ ۴۱۹ ۴۲۰ ۴۲۱ ۴۲۲ ۴۲۳ ۴۲۴ ۴۲۵ ۴۲۶ ۴۲۷ ۴۲۸ ۴۲۹ ۴۳۰ ۴۳۱ ۴۳۲ ۴۳۳ ۴۳۴ ۴۳۵ ۴۳۶ ۴۳۷ ۴۳۸ ۴۳۹ ۴۴۰ ۴۴۱ ۴۴۲ ۴۴۳ ۴۴۴ ۴۴۵ ۴۴۶ ۴۴۷ ۴۴۸ ۴۴۹ ۴۵۰ ۴۵۱ ۴۵۲ ۴۵۳ ۴۵۴ ۴۵۵ ۴۵۶ ۴۵۷ ۴۵۸ ۴۵۹ ۴۶۰ ۴۶۱ ۴۶۲ ۴۶۳ ۴۶۴ ۴۶۵ ۴۶۶ ۴۶۷ ۴۶۸ ۴۶۹ ۴۷۰ ۴۷۱ ۴۷۲ ۴۷۳ ۴۷۴ ۴۷۵ ۴۷۶ ۴۷۷ ۴۷۸ ۴۷۹ ۴۸۰ ۴۸۱ ۴۸۲ ۴۸۳ ۴۸۴ ۴۸۵ ۴۸۶ ۴۸۷ ۴۸۸ ۴۸۹ ۴۹۰ ۴۹۱ ۴۹۲ ۴۹۳ ۴۹۴ ۴۹۵ ۴۹۶ ۴۹۷ ۴۹۸ ۴۹۹ ۵۰۰ ۵۰۱ ۵۰۲ ۵۰۳ ۵۰۴ ۵۰۵ ۵۰۶ ۵۰۷ ۵۰۸ ۵۰۹ ۵۱۰ ۵۱۱ ۵۱۲ ۵۱۳ ۵۱۴ ۵۱۵ ۵۱۶ ۵۱۷ ۵۱۸ ۵۱۹ ۵۲۰ ۵۲۱ ۵۲۲ ۵۲۳ ۵۲۴ ۵۲۵ ۵۲۶ ۵۲۷ ۵۲۸ ۵۲۹ ۵۳۰ ۵۳۱ ۵۳۲ ۵۳۳ ۵۳۴ ۵۳۵ ۵۳۶ ۵۳۷ ۵۳۸ ۵۳۹ ۵۴۰ ۵۴۱ ۵۴۲ ۵۴۳ ۵۴۴ ۵۴۵ ۵۴۶ ۵۴۷ ۵۴۸ ۵۴۹ ۵۵۰ ۵۵۱ ۵۵۲ ۵۵۳ ۵۵۴ ۵۵۵ ۵۵۶ ۵۵۷ ۵۵۸ ۵۵۹ ۵۶۰ ۵۶۱ ۵۶۲ ۵۶۳ ۵۶۴ ۵۶۵ ۵۶۶ ۵۶۷ ۵۶۸ ۵۶۹ ۵۷۰ ۵۷۱ ۵۷۲ ۵۷۳ ۵۷۴ ۵۷۵ ۵۷۶ ۵۷۷ ۵۷۸ ۵۷۹ ۵۸۰ ۵۸۱ ۵۸۲ ۵۸۳ ۵۸۴ ۵۸۵ ۵۸۶ ۵۸۷ ۵۸۸ ۵۸۹ ۵۹۰ ۵۹۱ ۵۹۲ ۵۹۳ ۵۹۴ ۵۹۵ ۵۹۶ ۵۹۷ ۵۹۸ ۵۹۹ ۶۰۰ ۶۰۱ ۶۰۲ ۶۰۳ ۶۰۴ ۶۰۵ ۶۰۶ ۶۰۷ ۶۰۸ ۶۰۹ ۶۱۰ ۶۱۱ ۶۱۲ ۶۱۳ ۶۱۴ ۶۱۵ ۶۱۶ ۶۱۷ ۶۱۸ ۶۱۹ ۶۲۰ ۶۲۱ ۶۲۲ ۶۲۳ ۶۲۴ ۶۲۵ ۶۲۶ ۶۲۷ ۶۲۸ ۶۲۹ ۶۳۰ ۶۳۱ ۶۳۲ ۶۳۳ ۶۳۴ ۶۳۵ ۶۳۶ ۶۳۷ ۶۳۸ ۶۳۹ ۶۴۰ ۶۴۱ ۶۴۲ ۶۴۳ ۶۴۴ ۶۴۵ ۶۴۶ ۶۴۷ ۶۴۸ ۶۴۹ ۶۵۰ ۶۵۱ ۶۵۲ ۶۵۳ ۶۵۴ ۶۵۵ ۶۵۶ ۶۵۷ ۶۵۸ ۶۵۹ ۶۶۰ ۶۶۱ ۶۶۲ ۶۶۳ ۶۶۴ ۶۶۵ ۶۶۶ ۶۶۷ ۶۶۸ ۶۶۹ ۶۷۰ ۶۷۱ ۶۷۲ ۶۷۳ ۶۷۴ ۶۷۵ ۶۷۶ ۶۷۷ ۶۷۸ ۶۷۹ ۶۸۰ ۶۸۱ ۶۸۲ ۶۸۳ ۶۸۴ ۶۸۵ ۶۸۶ ۶۸۷ ۶۸۸ ۶۸۹ ۶۹۰ ۶۹۱ ۶۹۲ ۶۹۳ ۶۹۴ ۶۹۵ ۶۹۶ ۶۹۷ ۶۹۸ ۶۹۹ ۷۰۰ ۷۰۱ ۷۰۲ ۷۰۳ ۷۰۴ ۷۰۵ ۷۰۶ ۷۰۷ ۷۰۸ ۷۰۹ ۷۱۰ ۷۱۱ ۷۱۲ ۷۱۳ ۷۱۴ ۷۱۵ ۷۱۶ ۷۱۷ ۷۱۸ ۷۱۹ ۷۲۰ ۷۲۱ ۷۲۲ ۷۲۳ ۷۲۴ ۷۲۵ ۷۲۶ ۷۲۷ ۷۲۸ ۷۲۹ ۷۳۰ ۷۳۱ ۷۳۲ ۷۳۳ ۷۳۴ ۷۳۵ ۷۳۶ ۷۳۷ ۷۳۸ ۷۳۹ ۷۴۰ ۷۴۱ ۷۴۲ ۷۴۳ ۷۴۴ ۷۴۵ ۷۴۶ ۷۴۷ ۷۴۸ ۷۴۹ ۷۵۰ ۷۵۱ ۷۵۲ ۷۵۳ ۷۵۴ ۷۵۵ ۷۵۶ ۷۵۷ ۷۵۸ ۷۵۹ ۷۶۰ ۷۶۱ ۷۶۲ ۷۶۳ ۷۶۴ ۷۶۵ ۷۶۶ ۷۶۷ ۷۶۸ ۷۶۹ ۷۷۰ ۷۷۱ ۷۷۲ ۷۷۳ ۷۷۴ ۷۷۵ ۷۷۶ ۷۷۷ ۷۷۸ ۷۷۹ ۷۸۰ ۷۸۱ ۷۸۲ ۷۸۳ ۷۸۴ ۷۸۵ ۷۸۶ ۷۸۷ ۷۸۸ ۷۸۹ ۷۹۰ ۷۹۱ ۷۹۲ ۷۹۳ ۷۹۴ ۷۹۵ ۷۹۶ ۷۹۷ ۷۹۸ ۷۹۹ ۸۰۰ ۸۰۱ ۸۰۲ ۸۰۳ ۸۰۴ ۸۰۵ ۸۰۶ ۸۰۷ ۸۰۸ ۸۰۹ ۸۱۰ ۸۱۱ ۸۱۲ ۸۱۳ ۸۱۴ ۸۱۵ ۸۱۶ ۸۱۷ ۸۱۸ ۸۱۹ ۸۲۰ ۸۲۱ ۸۲۲ ۸۲۳ ۸۲۴ ۸۲۵ ۸۲۶ ۸۲۷ ۸۲۸ ۸۲۹ ۸۳۰ ۸۳۱ ۸۳۲ ۸۳۳ ۸۳۴ ۸۳۵ ۸۳۶ ۸۳۷ ۸۳۸ ۸۳۹ ۸۴۰ ۸۴۱ ۸۴۲ ۸۴۳ ۸۴۴ ۸۴۵ ۸۴۶ ۸۴۷ ۸۴۸ ۸۴۹ ۸۵۰ ۸۵۱ ۸۵۲ ۸۵۳ ۸۵۴ ۸۵۵ ۸۵۶ ۸۵۷ ۸۵۸ ۸۵۹ ۸۶۰ ۸۶۱ ۸۶۲ ۸۶۳ ۸۶۴ ۸۶۵ ۸۶۶ ۸۶۷ ۸۶۸ ۸۶۹ ۸۷۰ ۸۷۱ ۸۷۲ ۸۷۳ ۸۷۴ ۸۷۵ ۸۷۶ ۸۷۷ ۸۷۸ ۸۷۹ ۸۸۰ ۸۸۱ ۸۸۲ ۸۸۳ ۸۸۴ ۸۸۵ ۸۸۶ ۸۸۷ ۸۸۸ ۸۸۹ ۸۹۰ ۸۹۱ ۸۹۲ ۸۹۳ ۸۹۴ ۸۹۵ ۸۹۶ ۸۹۷ ۸۹۸ ۸۹۹ ۹۰۰ ۹۰۱ ۹۰۲ ۹۰۳ ۹۰۴ ۹۰۵ ۹۰۶ ۹۰۷ ۹۰۸ ۹۰۹ ۹۱۰ ۹۱۱ ۹۱۲ ۹۱۳ ۹۱۴ ۹۱۵ ۹۱۶ ۹۱۷ ۹۱۸ ۹۱۹ ۹۲۰ ۹۲۱ ۹۲۲ ۹۲۳ ۹۲۴ ۹۲۵ ۹۲۶ ۹۲۷ ۹۲۸ ۹۲۹ ۹۳۰ ۹۳۱ ۹۳۲ ۹۳۳ ۹۳۴ ۹۳۵ ۹۳۶ ۹۳۷ ۹۳۸ ۹۳۹ ۹۴۰ ۹۴۱ ۹۴۲ ۹۴۳ ۹۴۴ ۹۴۵ ۹۴۶ ۹۴۷ ۹۴۸ ۹۴۹ ۹۵۰ ۹۵۱ ۹۵۲ ۹۵۳ ۹۵۴ ۹۵۵ ۹۵۶ ۹۵۷ ۹۵۸ ۹۵۹ ۹۶۰ ۹۶۱ ۹۶۲ ۹۶۳ ۹۶۴ ۹۶۵ ۹۶۶ ۹۶۷ ۹۶۸ ۹۶۹ ۹۷۰ ۹۷۱ ۹۷۲ ۹۷۳ ۹۷۴ ۹۷۵ ۹۷۶ ۹۷۷ ۹۷۸ ۹۷۹ ۹۸۰ ۹۸۱ ۹۸۲ ۹۸۳ ۹۸۴ ۹۸۵ ۹۸۶ ۹۸۷ ۹۸۸ ۹۸۹ ۹۹۰ ۹۹۱ ۹۹۲ ۹۹۳ ۹۹۴ ۹۹۵ ۹۹۶ ۹۹۷ ۹۹۸ ۹۹۹ ۱۰۰۰ ۱۰۰۱ ۱۰۰۲ ۱۰۰۳ ۱۰۰۴ ۱۰۰۵ ۱۰۰۶ ۱۰۰۷ ۱۰۰۸ ۱۰۰۹ ۱۰۱۰ ۱۰۱۱ ۱۰۱۲ ۱۰۱۳ ۱۰۱۴ ۱۰۱۵ ۱۰۱۶ ۱۰۱۷ ۱۰۱۸ ۱۰۱۹ ۱۰۲۰ ۱۰۲۱ ۱۰۲۲ ۱۰۲۳ ۱۰۲۴ ۱۰۲۵ ۱۰۲۶ ۱۰۲۷ ۱۰۲۸ ۱۰۲۹ ۱۰۳۰ ۱۰۳۱ ۱۰۳۲ ۱۰۳۳ ۱۰۳۴ ۱۰۳۵ ۱۰۳۶ ۱۰۳۷ ۱۰۳۸ ۱۰۳۹ ۱۰۴۰ ۱۰۴۱ ۱۰۴۲ ۱۰۴۳ ۱۰۴۴ ۱۰۴۵ ۱۰۴۶ ۱۰۴۷ ۱۰۴۸ ۱۰۴۹ ۱۰۵۰ ۱۰۵۱ ۱۰۵۲ ۱۰۵۳ ۱۰۵۴ ۱۰۵۵ ۱۰۵۶ ۱۰۵۷ ۱۰۵۸ ۱۰۵۹ ۱۰۶۰ ۱۰۶۱ ۱۰۶۲ ۱۰۶۳ ۱۰۶۴ ۱۰۶۵ ۱۰۶۶ ۱۰۶۷ ۱۰۶۸ ۱۰۶۹ ۱۰۷۰ ۱۰۷۱ ۱۰۷۲ ۱۰۷۳ ۱۰۷۴ ۱۰۷۵ ۱۰۷۶ ۱۰۷۷ ۱۰۷۸ ۱۰۷۹ ۱۰۸۰ ۱۰۸۱ ۱۰۸۲ ۱۰۸۳ ۱۰۸۴ ۱۰۸۵ ۱۰۸۶ ۱۰۸۷ ۱۰۸۸ ۱۰۸۹ ۱۰۹۰ ۱۰۹۱ ۱۰۹۲ ۱۰۹۳ ۱۰۹۴ ۱۰۹۵ ۱۰۹۶ ۱۰۹۷ ۱۰۹۸ ۱۰۹۹ ۱۱۰۰ ۱۱۰۱ ۱۱۰۲ ۱۱۰۳ ۱۱۰۴ ۱۱۰۵ ۱۱۰۶ ۱۱۰۷ ۱۱۰۸ ۱۱۰۹ ۱۱۱۰ ۱۱۱۱ ۱۱۱۲ ۱۱۱۳ ۱۱۱۴ ۱۱۱۵ ۱۱۱۶ ۱۱۱۷ ۱۱۱۸ ۱۱۱۹ ۱۱۲۰ ۱۱۲۱ ۱۱۲۲ ۱۱۲۳ ۱۱۲۴ ۱۱۲۵ ۱۱۲۶ ۱۱۲۷ ۱۱۲۸ ۱۱۲۹ ۱۱۳۰ ۱۱۳۱ ۱۱۳۲ ۱۱۳۳ ۱۱۳۴ ۱۱۳۵ ۱۱۳۶ ۱۱۳۷ ۱۱۳۸ ۱۱۳۹ ۱۱۴۰ ۱۱۴۱ ۱۱۴۲ ۱۱۴۳ ۱۱۴۴ ۱۱۴۵ ۱۱۴۶ ۱۱۴۷ ۱۱۴۸ ۱۱۴۹ ۱۱۵۰ ۱۱۵۱ ۱۱۵۲ ۱۱۵۳ ۱۱۵۴ ۱۱۵۵ ۱۱۵۶ ۱۱۵۷ ۱۱۵۸ ۱۱۵۹ ۱۱۶۰ ۱۱۶۱ ۱۱۶۲ ۱۱۶۳ ۱۱۶۴ ۱۱۶۵ ۱۱۶۶ ۱۱۶۷ ۱۱۶۸ ۱۱۶۹ ۱۱۷۰ ۱۱۷۱ ۱۱۷۲ ۱۱۷۳ ۱۱۷۴ ۱۱۷۵ ۱۱۷۶ ۱۱۷۷ ۱۱۷۸ ۱۱۷۹ ۱۱۸۰ ۱۱۸۱ ۱۱۸۲ ۱۱۸۳ ۱۱۸۴ ۱۱۸۵ ۱۱۸۶ ۱۱۸۷ ۱۱۸۸ ۱۱۸۹ ۱۱۹۰ ۱۱۹۱ ۱۱۹۲ ۱۱۹۳ ۱۱۹۴ ۱۱۹۵ ۱۱۹۶ ۱۱۹۷ ۱۱۹۸ ۱۱۹۹ ۱۲۰۰ ۱۲۰۱ ۱۲۰۲ ۱۲۰۳ ۱۲۰۴ ۱۲۰۵ ۱۲۰۶ ۱۲۰۷ ۱۲۰۸ ۱۲۰۹ ۱۲۱۰ ۱۲۱۱ ۱۲۱۲ ۱۲۱۳ ۱۲۱۴ ۱۲۱۵ ۱۲۱۶ ۱۲۱۷ ۱۲۱۸ ۱۲۱۹ ۱۲۲۰ ۱۲۲۱ ۱۲۲۲ ۱۲۲۳ ۱۲۲۴ ۱۲۲۵ ۱۲۲۶ ۱۲۲۷ ۱۲۲۸ ۱۲۲۹ ۱۲۳۰ ۱۲۳۱ ۱۲۳۲ ۱۲۳۳ ۱۲۳۴ ۱۲۳۵ ۱۲۳۶ ۱۲۳۷ ۱۲۳۸ ۱۲۳۹ ۱۲۴۰ ۱۲۴۱ ۱۲۴۲ ۱۲۴۳ ۱۲۴۴ ۱۲۴۵ ۱۲۴۶ ۱۲۴۷ ۱۲۴۸ ۱۲۴۹ ۱۲۵۰ ۱۲۵۱ ۱۲۵۲ ۱۲۵۳ ۱۲۵۴ ۱۲۵۵ ۱۲۵۶ ۱۲۵۷ ۱۲۵۸ ۱۲۵۹ ۱۲۶۰ ۱۲۶۱ ۱۲۶۲ ۱۲۶۳ ۱۲۶۴ ۱۲۶۵ ۱۲۶۶ ۱۲۶۷ ۱۲۶۸ ۱۲۶۹ ۱۲۷۰ ۱۲۷۱ ۱۲۷۲ ۱۲۷۳ ۱۲۷۴ ۱۲۷۵ ۱۲۷۶ ۱۲۷۷ ۱۲۷۸ ۱۲۷۹ ۱۲۸۰ ۱۲۸۱ ۱۲۸۲ ۱۲۸۳ ۱۲۸۴ ۱۲۸۵ ۱۲۸۶ ۱۲۸۷ ۱۲۸۸ ۱۲۸۹ ۱۲۹۰ ۱۲۹۱ ۱۲۹۲ ۱۲۹۳ ۱۲۹۴ ۱۲۹۵ ۱۲۹۶ ۱۲۹۷ ۱۲۹۸ ۱۲۹۹ ۱۳۰۰ ۱۳۰۱ ۱۳۰۲ ۱۳۰۳ ۱۳۰۴ ۱۳۰۵ ۱۳۰۶ ۱۳۰۷ ۱۳۰۸ ۱۳۰۹ ۱۳۱۰ ۱۳۱۱ ۱۳۱۲ ۱۳۱۳ ۱۳۱۴ ۱۳۱۵ ۱۳۱۶ ۱۳۱۷ ۱۳۱۸ ۱۳۱۹ ۱۳۲۰ ۱۳۲۱ ۱۳۲۲ ۱۳۲۳ ۱۳۲۴ ۱۳۲۵ ۱۳۲۶ ۱۳۲۷ ۱۳۲۸ ۱۳۲۹ ۱۳۳۰ ۱۳۳۱ ۱۳۳۲ ۱۳۳۳ ۱۳۳۴ ۱۳۳۵ ۱۳۳۶ ۱۳۳۷ ۱۳۳۸ ۱۳۳۹ ۱۳۴۰ ۱۳۴۱ ۱۳۴۲ ۱۳۴۳ ۱۳۴۴ ۱۳۴۵ ۱۳۴۶ ۱۳۴۷ ۱۳۴۸ ۱۳۴۹ ۱۳۵۰ ۱۳۵۱ ۱۳۵۲ ۱۳۵۳ ۱۳۵۴ ۱۳۵۵ ۱۳۵۶ ۱۳۵۷ ۱۳۵۸ ۱۳۵۹ ۱۳۶۰ ۱۳۶۱ ۱۳۶۲ ۱۳۶۳ ۱۳۶۴ ۱۳۶۵ ۱۳۶۶ ۱۳۶۷ ۱۳۶۸ ۱۳۶۹ ۱۳۷۰ ۱۳۷۱ ۱۳۷۲ ۱۳۷۳ ۱۳۷۴ ۱۳۷۵ ۱۳۷۶ ۱۳۷۷ ۱۳۷۸ ۱۳۷۹ ۱۳۸۰ ۱۳۸۱ ۱۳۸۲ ۱۳۸۳ ۱۳۸۴ ۱۳۸۵ ۱۳۸۶ ۱۳۸۷ ۱۳۸۸ ۱۳۸۹ ۱۳۹۰ ۱۳۹۱ ۱۳۹۲ ۱۳۹۳ ۱۳۹۴ ۱۳۹۵ ۱۳۹۶ ۱۳۹۷ ۱۳۹۸ ۱۳۹۹ ۱۴۰۰ ۱۴۰۱ ۱۴۰۲ ۱۴۰۳ ۱۴۰۴ ۱۴۰۵ ۱۴۰۶ ۱۴۰۷ ۱۴۰۸ ۱۴۰۹ ۱۴۱۰ ۱۴۱۱ ۱۴۱۲ ۱۴۱۳ ۱۴۱۴ ۱۴۱۵ ۱۴۱۶ ۱۴۱۷ ۱۴۱۸ ۱۴۱۹ ۱۴۲۰ ۱۴۲۱ ۱۴۲۲ ۱۴۲۳ ۱۴۲۴ ۱۴۲۵ ۱۴۲۶ ۱۴۲۷ ۱۴۲۸ ۱۴۲۹ ۱۴۳۰ ۱۴۳۱ ۱۴۳۲ ۱۴۳۳ ۱۴۳۴ ۱۴۳۵ ۱۴۳۶ ۱۴۳۷ ۱۴۳۸ ۱۴۳۹ ۱۴۴۰ ۱۴۴۱ ۱۴۴۲ ۱۴۴۳ ۱۴۴۴ ۱۴۴۵ ۱۴۴۶ ۱۴۴۷ ۱۴۴۸ ۱۴۴۹ ۱۴۵۰ ۱۴۵۱ ۱۴۵۲ ۱۴۵۳ ۱۴۵۴ ۱۴۵۵ ۱۴۵۶ ۱۴۵۷ ۱۴۵۸ ۱۴۵۹ ۱۴۶۰ ۱۴۶۱ ۱۴۶۲ ۱۴۶۳ ۱۴۶۴ ۱۴۶۵ ۱۴۶۶ ۱۴۶۷ ۱۴۶۸ ۱۴۶۹ ۱۴۷۰ ۱۴۷۱ ۱۴۷۲ ۱۴۷۳ ۱۴۷۴ ۱۴۷۵ ۱۴۷۶ ۱۴۷۷ ۱۴۷۸ ۱۴۷۹ ۱۴۸۰ ۱۴۸۱ ۱۴۸۲ ۱۴۸۳ ۱۴۸۴ ۱۴۸۵ ۱۴۸۶ ۱۴۸۷ ۱۴۸۸ ۱۴۸۹ ۱۴۹۰ ۱۴۹۱ ۱۴۹۲ ۱۴۹۳ ۱۴۹۴ ۱۴۹۵ ۱۴۹۶ ۱۴۹۷ ۱۴۹۸ ۱۴۹۹ ۱۵۰۰ ۱۵۰۱ ۱۵۰۲ ۱۵۰۳ ۱۵۰۴ ۱۵۰۵ ۱۵۰۶ ۱۵۰۷ ۱۵۰۸ ۱۵۰۹ ۱۵۱۰ ۱۵۱۱ ۱۵۱۲ ۱۵۱۳ ۱۵۱۴ ۱۵۱۵ ۱۵۱۶ ۱۵۱۷ ۱۵۱۸ ۱۵۱۹ ۱۵۲۰ ۱۵۲۱ ۱۵۲۲ ۱۵۲۳ ۱۵۲۴ ۱۵۲۵ ۱۵۲۶ ۱۵۲۷ ۱۵۲۸ ۱۵۲۹ ۱۵۳۰ ۱۵۳۱ ۱۵۳۲ ۱۵۳۳ ۱۵۳۴ ۱۵۳۵ ۱

دهزانی چی دهلین و نیازو مه‌به‌ستتان چیه، نهک همر نه‌وه به‌لگوو خودا ناگای له‌خه‌تمراتی دله و هیچی ئی گوم نابیی.

﴿۱۴﴾ **أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ** مه‌گهر خوا نازانی کیی دروست کردووه و چوئی دروست‌کردووه، له‌کاتی‌کدا زور وردبین و به‌ناگایه؟ که‌وابوو له‌خوا بترسن، پیلان بۆ موسولمانان مه‌گپرن نه به‌نه‌ینیی، نه به‌ناشکرا.

﴿۱۵﴾ **هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِن رِّزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ** بی‌گومان خودا نه‌وه خودایه‌یه؛ که زموی بۆ رام‌کردون و به‌ناسانی ده‌توانن له‌سه‌ری هه‌لبکه‌ن و گونجاوبیی بۆ تیدا ژیان، کیوی تیدا جه‌فاندون بۆ نه‌وه‌ی له‌نگهر بگری، سه‌رچاوو کانیاوی تیدا هه‌لقولاندون، ریگاو‌بانی تیدا کردونه‌وو ناماده‌ی کردوه بۆ سود ئی و مرگرتن و تیدا ژیان، کشتوکالی تیدا به‌ده‌یه‌یناوه، به‌روبوم به‌دی ده‌هینی...

﴿۱۶﴾ **أَمِنتُمْ مِّنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمُ الْأَرْضُ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ** نایا دلنیا و ناترسن له‌وه‌ی که به‌هه‌رمانی خودا زموی هوتان بداو به‌ناخیدا به‌رۆنه‌ خوارئ! و ه‌کوو چوئن هارونی به‌ناو سکی خؤیدا برده‌ خوار! نه‌وه زموییه‌ی که نیستا له‌روانگه‌ی ره‌حمه‌تی خؤیه‌وه بۆ ئی‌وه‌ی رام‌کردوه‌و ده‌توانن کون و قوربینی به‌شکنن، ناترسن له‌وه‌ی که له‌ناکاوی‌ک به‌هه‌رمانی خودا بکه‌ویته‌ جونبوش و ته‌کان دان و هاتوجوی ناناسایی به‌چۆرێک نه‌توانن خۆتانی له‌سه‌ری‌گرن؟

﴿۱۷﴾ **أَمْ أَمِنتُمْ مِّنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ** نایا ئی‌وه؛ که به‌رواتان نیه و نا‌هه‌رمانی خودا ده‌مکه‌ن، دلنیا له‌وه‌ خودایه‌ی له‌ناسمانه (وه‌کوو ده‌لین)، نه‌مین له‌ده‌سه‌لات و هه‌رو غه‌زمیی؛ که به‌رده‌مبارانتان بکاو ره‌شه‌بای به‌هیز بنی‌رتنه‌ سه‌رتان و له‌ناوتان. به‌ری، و ه‌کوو چوئن له‌وه‌ چۆره‌ عه‌زابه‌ی ناره‌ده‌ سه‌ر گه‌لی لوط و نه‌صحابول‌فیل؟

﴿۱۸﴾ **وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ** نه‌وه کافرانه‌ی له‌پیش رۆژگاری نه‌مان. دا. له‌ژیان دا بوون و پی‌غه‌مبه‌ریانیا به‌درۆ‌خسته‌وه‌و سته‌م و سته‌م‌کارییان نواند، خودا به‌عه‌زابی توندو تیز له‌ناوی بردن، سه‌یری. سه‌رم‌نجامی

وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿۱۳﴾
يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿۱۴﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ
الْأَرْضَ ذُلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِن رِّزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ
﴿۱۵﴾ أَمِنتُمْ مِّنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمُ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ
تَمُورُ ﴿۱۶﴾ أَمْ أَمِنتُمْ مِّنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا
فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ ﴿۱۷﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ
كَانَ نَكِيرِ ﴿۱۸﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفَائِتٍ وَيَقْبِضْنَ مَا
يُتَسَكَّهْنَ أَلَا الرَّحْمَنُ أَنَّهُ يَكْبِتُ كُلَّ شَيْءٍ بِصِيرِ ﴿۱۹﴾ أَمَّنْ هَذَا الَّذِي
هُوَ جُنْدٌ لَّكَ يَصْرُكُ مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِنَّ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي غُرُورٍ
﴿۲۰﴾ أَمَّنْ هَذَا الَّذِي يَرْفَعُ كُرْسِيَّكَ مِنْ أَرْضٍ وَيَقْدِرُ لَكَ جُودًا عِشْرَ
وَنُفُورٍ ﴿۲۱﴾ أَمَّنْ يَمْشِي مِكْبًا عَلَى وَجْهِهِ هَذَا الَّذِي يَمْشِي سَوِيًّا
عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۲۲﴾ قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ
وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿۲۳﴾ قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ
فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿۲۴﴾ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ
صَادِقِينَ ﴿۲۵﴾ قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿۲۶﴾

گه‌لی عابدو نه‌مود بکه‌ن، چوئن عه‌زابی خودا ده‌وری گرتن و له‌ناوی بردن.

﴿۱۹﴾ **أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفَائِتٍ وَيَقْبِضْنَ مَا يُتَسَكَّهْنَ إِلَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ** نه‌وه‌بوچی نه‌وانه ناروانن بۆ بالنده‌مکان له‌زوریانه‌وه، ده‌می بالیان لیک ده‌دن و کاتیکیش راست باله‌کانیان راده‌گرن، جگه له‌خودا که‌س نیه به‌توانی نه‌وه بالنده‌نه به‌حه‌واوه به‌هیل‌تیه‌وه، خودا به‌ده‌سه‌لاتی خوی که‌ش و هه‌وایه‌کی خولقاندوه، نه‌وه بالنده‌یه له‌هه‌وادا به‌ری و خوی راگیرکا، یاساو نی‌زامی‌کی بۆ هه‌راهه‌م هی‌ناون، به‌توانن خویان به‌حه‌واوه بگرن و نه‌که‌ونه‌ خوار بی‌گومان خودا زاناو بینایه به‌کاروباری هه‌موو. شتیک، ناگاداری وردو درشتی بوونه‌ومره، هیچی ئی گوم نیه.

﴿۲۰﴾ **أَمَّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَّكَ يَصْرُكُ مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِنَّ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي غُرُورٍ** نایا کی‌یه نه‌وه سه‌ربازو یارمه‌تیده‌ره؛ که کۆمه‌کی ئی‌وه ده‌کاو له‌سزای خودا ده‌تانپاریزی، کی‌یه به‌توانی نه‌گهر خودا. عه‌زابی بۆ ئی‌وه نارد به‌هرگرتان ئی بکا؟

له راستی دا جگه له خودا کس نیه سهر بهر شتیارو یار مه تیدرو پاریزم. ﴿۲۱﴾ اَمَنْ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ اِنْ اَمْسَكَ رِزْقَهُ بَلْ لَجُوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ ﴿۲۲﴾ کریمه نهو کهسه ی نه گهر خودا رزق و رۆزی خوځی ئی گرتنه وه نهو بتوانی رزق و رۆزیان بؤ هره اهدم بیځی؟ واته: کهس نیه بتوانی بیه خشی و بگریته وهو رزق و رۆزی بده، به لکوه نهوان بهر دمو امن له سهر لوت بهرزی و سهر پقی خوځیان، پشتیان له حقه و راستی کردوه، ریبازی گومرایی خوځیان گرتووه.

﴿۲۳﴾ اَفَمَنْ يَمْشِي مُكِبًا عَلَىٰ وَجْهِهِ اهْدَىٰ اَمَّنْ يَمْشِي سَرِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۲۴﴾ نایا ئیوه بهر اوردی حال و ومزی موسولمان و کافرتان کردوه، دزمان نمونه یان چیه؟ نمونه ی کافر و مکوو که سیک وایه به گاکو لکی پرواو هره بکه و ی هه لستیته وهو چنگه کره ی بی. نمونه ی موسولمانیش و مکوو نهو دوا یه به شیوه ی ناسایی و راست و رهوان پرواو چاوی له بهر دمی خوځی بی و بی پیچ و پهنا ریږموی خوځی دهرک بکا.

﴿۲۵﴾ قُلْ هُوَ الَّذِي اَنْشَاَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُوْنَ ﴿۲۶﴾ نه ی پیغه مبهرا! بهو بته پرستانه بلئی: خودا نهو خودایه یه ئیوه ی له نه بوو دروست کردوه، گوچکه ی بؤ دروست کردون بؤ نهو ی ناموژگاری پی بیسن، چاوی بؤ دروست کردون تا دسر تنگینی پهرو مردگار ببینن، عهقل و هوځی پی داوون بؤ وردبوونه وهو تی فکرین له دروست کراوانی خوداو دهرک کردنی حه قیقه ت.

﴿۲۷﴾ قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَاَكُمْ فِي الْاَرْضِ وَاِلَيْهِ تُخْشَرُوْنَ ﴿۲۸﴾ نه ی پیغه مبهرا! به بته پرسته کان بلئی: بیگومان خودا ئیوه ی دروست کردوه و به ناو زمو ی دا بلاوی کردونه وه، کردونی به چهند گهل و نه ته و میه ک، به چهند زار اوو زوبانی جیا جیا ناخاوتن دمه کن، رنگ و روخسارتان جیا جیا یه. سهر منجم دوا ی نهو بلاو بوونه وهو په رته واز میه تان، بؤ لای خودا دمه گرینه وه بؤ لای خوداو له ساری مه حشه ردا گرد دمه نه وه بؤ حیساب و لی کوئینه وه.

﴿۲۹﴾ وَيَقُولُوْنَ مَتٰی هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِيْنَ ﴿۳۰﴾ بته پرسته کان به شیوه ی گالته و هه شمهری به پیغه مبهرو موسولمانه کان ده لئین: نهو نهو قیامه ته ی هره شه مان پی ئی دمه کن که ی

قَلَمًا رَاَوْهٗ زُلْفَةً سَيِّئَتْ وُجُوْهُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَقِيلَ هٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهٖ تَدْعُوْنَ ﴿۲۷﴾ قُلْ اَرَأَيْتُمْ اِنْ اَهْلَكْنِيْ اَللّٰهُ وَمَنْ مِّمَّنْ اَوْرَحْنَا فَمَنْ يُجْبِرُ الْكَافِرِيْنَ مِنْ عَذَابِ اَلِيْمٍ ﴿۲۸﴾ قُلْ هُوَ الرَّحْمٰنُ اَمَّنَا بِهٖ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُوْنَ مَنْ هُوَ فِي ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿۲۹﴾ قُلْ اَرَأَيْتُمْ اِنْ اَمْسَحَ مَا زَكَّرْهُ عَوْرَا فَمَنْ يَّاْتِيْكُمْ بِمَالٍ مَّعِيْنٍ ﴿۳۰﴾

سورة الفلق

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿۱﴾ مَا اَنْتَ بِعَمَلٍ رَّكِيْبٍ ﴿۲﴾ وَاِنَّكَ لَعَلَّ خَلْقٍ عَظِيْمٍ ﴿۳﴾ فَسَبِّحْهُ وَرَبِّحْهُ ﴿۴﴾ بِاَيِّتِكَ الْمَقْتُوْنَ ﴿۵﴾ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيْلِهِ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِيْنَ ﴿۶﴾ فَلَا تَطِعِ الْمُكَذِبِيْنَ ﴿۷﴾ وَدُوْا لَوْ نَذَرْنٰ مِنْ دَهْشَتِكَ ﴿۸﴾ وَلَا تَطِعِ كُلَّ حَلٰفٍ مُّهِينٍ ﴿۹﴾ هَمَزَ مَشَا بِنَجِيْمٍ ﴿۱۰﴾ مَتَاعٌ لِلْعَمِيْرُ مُعْتَدٍ اٰتِيْمٍ ﴿۱۱﴾ عَتَلْ بَعْدَ ذٰلِكَ رَيْمٍ ﴿۱۲﴾ اَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِيْنَ ﴿۱۳﴾ اِذَا تَنَاسَلَتْ عَلَيْهِ اٰيٰتُنَا قَالَا اَسْطِيْرٌ اَوْ اَلْوَلَدُ ﴿۱۴﴾

رادمی؟ نهو حه شرو نه شرو عهزاب و دۆر خه که ی دمی و چۆن په خه مان دمه گرن؟ نه گهر راست دمه کن قیامه ت رادمی و حه شرو نه شرو حیساب و لی کوئینه وه هه، دمی مان بلئین: که ی دمی و بؤ مان رون. بکه نه وه؟

﴿۱﴾ قُلْ اِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللّٰهِ وَاِنَّمَا اَنَا نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿۲﴾ نه ی پیغه مبهرا! بیان بلئی: زانیاری دهر بارمی قیامه ت و کاتی رابوونی هه لای خودایه، کهس کاتی رابوونی قیامه ت نازانی، من ترسینه رم بؤ تان، ده تان ترسیتم له سهر منجمی کوهر و بی دینی، من ته نها را گه یان دتم له سهر و په یامی پهرو مردگارم پی را گه یان دتم.

﴿۳﴾ قَلَمًا رَاَوْهٗ زُلْفَةً سَيِّئَتْ وُجُوْهُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَقِيلَ هٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهٖ تَدْعُوْنَ ﴿۴﴾ کاتیک نهو عهزابه واده پی د راومیان بیځی و نریک که و ته وه لیان و بیځیان قیامه ت رابووه، روخسار و دم و چاوی کافرو بی پروایان تال و گرژ دمی، سام و ترس و غم و په زاره دایان دمه گری و رنگیان هه لده زریک و رمش دادمه گری، به ته و انجه وه بیان دمه گری، نه مه نهو عهزابه یه

فریشته‌گان پیی دمنووسن، ئادهمیزادان پیی دمنووسن، ئەتۆ ئەی موحەممەد؛ بەهۆی نەعمەتی خوداوه: گەیی پیی بەخشیوی و کردویی بەفروستادی خۆی و نیگا و سروش بۆ تۆ دنییری و لەسەر رەوشتی جوان پەرورمردی کردوی، شیت و ویت نیت، موشریکەکانی مەککە: کە ئەو جۆرە رەوشتە ناشرینانەت پال دەمدن درۆ دەکن.

﴿وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ﴾ بۆ تۆ هەیه ئەی پیغەمبەر! پاداشی گەورەو بەنرخ لەسەر ئەنجامدانی ئەو نەرخە پیرۆزەیی ها لەسەر شانت

﴿وَإِنَّكَ لَأَعْلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾ ئەتۆ ئەی پیغەمبەر! خاومنی رەوشتی بەرز، ئەو ئەخلاقەیی خودا لەقورئان دا فەرمانی پی کردوی پابەندی بووی. خاومنی صەبر و خۆگری و دلقراوانیت، بەرامبەر هەلۆیستی ناشرینی نەتەو دەمەت پشوو درێژی و خۆپاگری. ئەدەبی کەمەت تەدایە. خاومنی رەوشتی لێبوردەیی و نازیەتی و مەردایەتی و سەخاومتی.. هەرچی رەوشتی جوان هەیه تێتا رنگ دەداتەوه، خودا ئەدەبی دادای و جوانت وەرگرتوو.

﴿فَسَبِّحْهُ وَبُحْبُحْهُ. بِأَيِّكُمُ الْمَفْتُونُ﴾ ئەو بەولاه تۆ ئەی موحەممەد دزمانی و کافرەکانیش دزمان، کامتان شیت و ویتە، کامتان گومراو سەرلی شیواوه، رۆژی قیامەت دەرەمەکی کێتان عەقڵ و هۆشی لەدەست داوه، کێ خەسارتمەند و رەنج بەخەسارە!

﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾ خودای. تۆ دزمانی لەراستی دا کێ گومرایە؟ کێ رێبازی راستی ئێ گوم بووه، تۆ یان ئەوانەیی گومرایی پال تۆ دەمدن. ئەو دزمانی کێ هیدایەتدراوه و رێبازی بەختەومری گرتۆتەبەر، بەکورتی گومراو سەرلی شیواو ئەوانن نەک تۆ. چونکە پیچەوانەیی بەرژمەندیی دنیای قیامەتی خۆیان هەلۆکەوت دەکن. ﴿فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِينَ﴾ ئەی پیغەمبەر بەردەوام بە لەدزایەتی کردنت بۆ ئەو کافرو بێپرستانەیی پەیا مەکەت رەت دەکەنەوه هەلۆیست رەق و توند بی، نەرم و نیانی لەگەڵ سەمرانی کوفرو بێپرستانە مەنوینە، سازش لەسەر عەقیدە مەکە، تۆز قاتێک لەبەواری بیروباوەردا تەنازولیان بۆ مەکە، نەکەیی بەتەمای ئەوهی ئەوان تۆزێک لەهەلۆیستی

نیوه لەدنیادا پەلەتان لەهاتنی دەرەو دەرەو دەرەو: دەرەو نەگەر راستە باب.

﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكْنِي اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ﴾ ئەی موحەممەد بەو کافرو بێپرستانە بلی: ئەوانەیی ئینکاری هەبوونی خودا و تەنهای دەرەو، هاوێتی بۆ دادەنێن، ئینکاری نەعمەتەکانی دەرەو. لەشیوهی سەرزنشت و لۆمەکردن دا پێیان بلی: چ سودێک بەئێوه دەرەو ئەگەر خودا مەن بمرێتی، یان تەمەنم درێژ بکاو مەرگم دوا بکا؟ مەن و هاوێتەم لەناو بمرێتی یان مەرگمان دوا بکا؟ ئەو چ هازانجێکتان پی دەرەو، وای دابنێن خودا ئێمەیی مراند، ئایا کێ نیوه لەسزای خودا رزگار دەرەو؟

﴿قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ ئەی پیغەمبەر! بەو موشریکەکانە بلی: ئەوهی ئێمە پەرستشی بۆ دەرەو و بە خودای خۆمانی دزمان و هیچ شتێک ناگەینە هاوێ و شەریکی، لە هەموو کاریکمان دا پشت بەئەو دەرەو، هەموو کاریکمان هەوالەیی ئەو دەرەو، ئەو بەولاه دەرەو کێ لەگومرایی دایەو رێبازی هەلەیی گرتۆتەبەر. ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غُرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ﴾ ئەی. پیغەمبەر! پێیان بلی: هەوالەم بەدەنی ئەگەر ئەو ناوهی سەرچاوهی ژیا تەنەو خودا لەکانیاو و بیرو چۆم و جۆباردا بۆی رەخساند و بۆ هەموو شتێک سودی ئێ وەرەگەر، ئەگەر ئەو ناوه بەزەویدا رۆچوو بەجۆزێک نەتوانن بەهیچ شیوەیک سەریخەنەوه بۆ سەر زەوی و سودی ئێ وەرەگەر، ئایا کێ هەیه بێتوانی ناوی رەوان و شەرینتان بۆ دەرەو بکا؟

کۆتایی سورەتی الملك



سورەتی (القلم)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

﴿أَنْ وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ﴾ مە ئێ بێغەمە رەبێک بێجێن. سوێند بەقەلەم: کە پیی دمنوسری، واتە سوێند بەهەموو قەلەمێک لەناسمان و زەوی دا: کە. ئامیری نووسینە.

خویان بیته خوار، نه توش له بواری عه قیدمو بیرو باومردا
که مېک ته نازولیان بو بکهی.

﴿۹﴾ **وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ** ﴿۹﴾ ناواته خوازی نهومن نه تو تۆزیک
بویان نهرم بی، تا نه وانیش نهرمی بنوینن. بهم جوړه نه تو
دهستیک له بته کانیان بدی و که مېک به نندایه تیان بو بکهی،
نه وانیش دان به هم بیوونی خودای. تودا بنین.

﴿۱۰﴾ **وَلَا تُطِغْ كُلَّ خَلَفٍ مَّهِينٍ** ﴿۱۰﴾ نهی پیغه مېهر؛ نه تو
گوپرایه لی هیچ کهس مېه، له وانهی زور سویندی به درو
ده خون و نه فس نزم و دهنی سروشتن، راوبو چونیان
سهرسری بازانه یه، له خودا غافل و گوهران.

﴿۱۱﴾ **أَهْمَارٍ مَّشَاءٍ بَمِيمٍ** ﴿۱۱﴾ رمخنه بازو تانه دره، بهر دورو
قسهی ناشیرین به خه لک ده لی، فیتنه جوو ناشو بگیړه،
همیشه له هه ولی نه و مده یه نازاوه له ناو خه لکدا بهر پابی.

﴿۱۲﴾ **مَنَاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَلِيمٍ** ﴿۱۲﴾ رزو دهست هوچاوه، هیچ
خپرو بیریکی له دهست نابیته وه، نه به مال و نه به دهست و
زمان به هیچ شتیک یارمه تی کهس نادا. سته مکارو سنوور
به زینه، پابه ندی فرمان و جله و گیری به کانی خودا نیه.

﴿۱۳﴾ **عَتَلٌ بَعْدَ ذَلِكَ رَنِيمٍ** ﴿۱۳﴾ وپرای نهو هه موو رموشته ناشیرین
و نامردانه ی روترش و توند ته بیعه ته، سهر پرای نه و وش
حمرامزاده بی نه صل و فاصله. له شهر منگیزی و
خرابه کاری دا به ناو بانگه.

﴿۱۴﴾ **أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ** ﴿۱۴﴾ نایا همر له بر نه و دی خودا
هه ندی مال و جه ند کورپکی پیداوه، کافرو یاخیه بر وای
به تات و ته نه ای خودا نیهو پیغه مېهر به درو ده خاته وه؟
له پاداشتی نیعمه ته کانی خودا دا نهو کافرو بیدینه؟ با دنیا
بی نهو کوهر و ینکاری و سپله یی یه دی دادی نادا.

﴿۱۵﴾ **إِذَا ثَلَّىٰ عَلَيْهِ آبَانَا قَالَ أَصَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ** ﴿۱۵﴾ کاتی نایاتی
هورنای به سهردا بخویندر پته وه، ده لی، نه و جهیو که کوئی
پیشینه، پی وایه؛ نهو هورنانه له جهیو که و نه فسانه ی
پیشینان و مرگړاوه له خودا وه. نه هاتووه.

﴿۱۶﴾ **سَمِئَهُ عَلَى الْغُرُطُمِ** ﴿۱۶﴾ له و به و لاهه سهری لوتی داخ
ده که مین. ﴿۱۷﴾ **إِنَّا بَلَوْنَاهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا**
لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ﴿۱۸﴾ **وَلَا يَسْتَنْوُونَ** ﴿۱۸﴾ نیمه کافر مکانی

سَمِئَهُ عَلَى الْغُرُطُمِ ﴿۱۶﴾ إِنَّا بَلَوْنَاهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا
لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ﴿۱۷﴾ وَلَا يَسْتَنْوُونَ ﴿۱۸﴾ فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِنْ رَبِّكَ
وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿۱۹﴾ فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ﴿۲۰﴾ فَتَنَادَوْا مُصْبِحِينَ ﴿۲۱﴾ أَنِ
أَعِدُوا عَلَيْنَا فَرَقًا كَمَا كُنْتُمْ صَارِمِينَ ﴿۲۲﴾ فَأَنطَلَقُوا وَهُمْ يَخْتَفُونَ ﴿۲۳﴾
أَن لَّا يَدْخُلْنَا إِلَيْهِمْ عَلَيْكُمْ رَسُولٌ مِّنْكُمْ ﴿۲۴﴾ وَعَدُوا عَلَيْنَا فَرَقًا قَدِيرًا ﴿۲۵﴾ فَلَمَّا
رَأَوْهُ قَالُوا إِنَّا لِلْأَلْوَانِ ﴿۲۶﴾ بَلْ عَمْرٌ وَمُونَ ﴿۲۷﴾ قَالُوا لَسَطَهُمُ الْأَرْضُ
لَكُنَّا لَا نَسْتَحْيُونَ ﴿۲۸﴾ قَالُوا أَشَبَحْنَا بِرَبِّنَا إِنَّا كَانُوا لَمِيمِينَ ﴿۲۹﴾ فَأَقْبَلَ
بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَلَوْنُونَ ﴿۳۰﴾ قَالُوا إِنَّا لَنَاقِلُونَ كَمَا تُلَاقِينَ ﴿۳۱﴾ عَنَى
رَبَّنَا أَن يَبْدُلَنَا خَيْرًا مِنْهَا إِنَّا لَكِنَّا رِجَالٌ غَائِبُونَ ﴿۳۲﴾ كَذَلِكَ الْعَذَابُ وَلَعَلَّكَ
الْآخِرَةُ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿۳۳﴾ إِنَّ لِلْمُتَنَبِّئِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّتِ الْعَلِيمِ
﴿۳۴﴾ أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ ﴿۳۵﴾ مَا لَكَ كَرِهٌ لَّنْجُوكُنَّ ﴿۳۶﴾ أَمْ
لَكَ كَرِهٌ لَّنَبِيٍّ يَدْجُرُوكُنَّ ﴿۳۷﴾ إِنَّ لَكَ فِيهِ لَمَعْلَمًا غَيْرُونَ ﴿۳۸﴾ أَمْ لَكَ آيَاتُنْ
عَلَيْنَا بَلَمَّةٌ لَّنَ يَوْمٍ الْقِيَمَةِ إِنَّ لَكَ لَمَعْلَمًا غَيْرُونَ ﴿۳۹﴾ سَلَّمَهُ أَبْنَاهُمْ
بِذَلِكَ رَعِيمٌ ﴿۴۰﴾ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ﴿۴۱﴾
يَوْمَ يَكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى الشُّجُورِ فَلَا يَسْتَلْبِطُوهَا ﴿۴۲﴾

هورمیشمان به تافیکر دنه وه، بهر سیه تی و که مبارانی و
بانگه وازی کردنی پیغه مېهر بویان، وکوو جوو خاومانی نهو
باخه ناوداردی، (که لای هورمیشیه کان دهنکوباسی زانراو
بوو) به تافیکر دوه. کاتیک سویندیان خوارو ته نکیدیان
کرده وه له به یانی زوودا بهر و بوومی باخه که یان ده چن و
دهرنن، نه سویندیان خوارو هیچ بریان له خودا
نه کرده وه، نه یانگوت؛ (انشاء. الله) یان سویندیان خوارو، که
نیر بهشی هه ژارانی لی نه دهن. بریاریان دا به یانی زو و
باخه که یان بچن و نه هیلن هه ژاران پییان بزائن، بی و
داوایان لی بکه و بهشی خویان لی و مر بگرن، نه و دانیا
بوون له و دی؛ که به یانی هیچ کوپ و ته گرمیه کیان نایه ته.
پیش و به ناسانی و یسته که یان دیته دی بویه هیچ
نیشانه لایان نه کرد.

﴿۱۹﴾ **فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِنْ رَبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ** ﴿۲۰﴾ **فَأَصْبَحَتْ**
كَالصَّرِيمِ ﴿۲۱﴾ دهر و ناهه تیک له لایه خودای تووه دای به سهر

خودا ناکهن له سهر نيعمه ته گانی؟ داوای لیخو شېبون له خودا بکهن له سهر نهو برپارهی که داو تانه: که بهشی هزاران برېن، چهنم پئ گوتن نهو نیازهی نیوه شتیکی هه له یه و کاری کردن نیه؟

﴿۲۹﴾ قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿۲۹﴾ وتیان: پاک و مونه ززهی بۆ خودایه، نهو حالتهی به سهر باخه که مانای داهیناوه دادومری و حیکمه ته، هیچ سته می نه کرده، نیمه سته مکار بووین به وه: که برپارمان دا بهشی هزارهکان برېن. نه مکار دهمیان تیک ژمنی و

﴿۳۰﴾ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتْلَاوُمُونَ ﴿۳۰﴾ دهستان کرد به سهر زمنت کردنی یه کتری، هر یه که یان خه تاکه یان دهخته سهر نهوی تریان و دهیگوت: نه تو بیرو که ی نهومت داهینا: که بهشی هزارهکان نه دهین، نهویان و دلامی ده دایه وه و تاوانه که ی دهخته سهر شانی نهوی تریان، هیچ چاریان نه ما جگه له وهی دان به تاوانه که یان دا بنین و دوعای نه مان له خو یان بکهن.

﴿۳۱﴾ قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنْ كُنَّا طَاغِينَ ﴿۳۱﴾ وتیان: نای به دبه خت و چارمرش خو مان، نیمه خو مان تاوانمان کردو بهرمانی خودامان پشت گوئ خست و مافی هزاره کمانم بری؛ بویه توشی نه مان حاله هاتین و باخه که مان نه وهی به سهر هات! ﴿۳۲﴾ عَسَى رَبُّنَا أَنْ يُبَدِّلَنَا خَيْرًا مِنْهَا إِنْ إِلَى رَبِّنَا رَاغِبُونَ ﴿۳۲﴾ هیوادارین بهر و مردگار چاو پو شیمان ئی بکاو باخه که مان به باشتر بۆ بزمیری و باخیکی چاکترمان بداتی. نیمه له برپارمه که مان په شیمانین و توبه و سه د توبه جاریکی تر نیمه هه لو یستی و انانوینین.

﴿۳۳﴾ كَذَلِكَ الْعَذَابُ وَالْعَذَابُ الْآخِرُ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿۳۳﴾ نهو جوړه عهزابهی خاوه نانی باخه که مان پئ به تاقی کرده وه و تولهی برپاره سته مکار یه که مان ئی ستاندن ههرومه نهو عهزابهی توشی دانیش توانی مه که که مان کرد له قات و قری و بئ بارانی و ناارامی و شهرو ههرا له نیوان خو یان داو له گه ل خیل و نه ته وهی تر دا نه وه عهزابهی دونیا یان بوو، سزای سهر پچیکردنیان بوو بۆ بهرمانی خودا، به خیلی و چروکیان بوو له سهر نهو نيعمه تانهی خودا به سهری دا

باخه که دا، ناگریکی خودایی به شهو له باخه که یانی دا کردی به گوئی زوخال، باخی بهر دارو پو شناخ بوو به پارچه زهوییه کی ویرانه و سوتهمه پو، ناداری به سهر پاداری یه وه نه ما. نه مان کاره ساته به سهر باخه که دا هات و خاوه نه کانی له شیرینی خه و دا بوون، و ناگایان لهو به سهر هاته نه بوو.

﴿۲۱﴾ فَتَنَادُوا مُصْحِحِينَ ﴿۲۱﴾ أَنْ أَغْدُوا عَلَى حَرْبِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَارِمِينَ ﴿۲۱﴾ هه ندیکیان بانگیان له هه ندیکیان کرد، بهرمانیان به یه کتری کرد: که له بهر به یان دا بکه ونه. پئ بۆ لای باخه که، نه گهر دهمانه وئ بهر و بوومی باخه که یان زوو به دزی هزارهکان ئی بکه ونه.

﴿۲۲﴾ فَانْطَلَقُوا وَهُمْ يَتَخَفَتُونَ ﴿۲۲﴾ أَنْ لَا يَدْخُلَهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ ﴿۲۲﴾ به ئی له بهر به یان داو زوو به هه له داوان و به دزی یه وه بهر و باخ و به هه شته که یان رو یشتن، قسه و راو یزبان به سهر ته سرت ده کرد، به نه سپایی به بن گوئی یه کتریان دا ده چرپاند: که دنگه دنگ نه کهن بۆ نه وهی کهس پئ یان نه زانی و نه هیلان هزاران بینه ناو باخه که وه داوای بهش و باریکیان ئی بکهن: که له وه پش باوکیان بۆی برپو و نه وه و سالانه دهمانی.

﴿۲۵﴾ وَغَدُوا عَلَى حَرٍِّ قَادِرِينَ ﴿۲۵﴾ شه و مکی زوو رو یشتن و به دلتیایی یه وه پئ یان و ابوو: ده توان بهر و بوومی باخه که برن و عهزم و جهز میان و ابوو: که بهشی هزاران نه دهن. به لام خو یان بئ بهش بوون، کوردی و ته نی: (نه وهی لای بهنده خه یاله لای خودا به تاله) خه سارتمه ند خو یان و مایه پوچ خو یان بوون،

﴿۲۶﴾ فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنْ هَٰؤُلَاءِ إِلَّا أَصْنَانٌ ﴿۲۶﴾ که گه یشتنه لای باخه که یان بینیان بوته سوتهمه پو، که وتنه مقو مقو، وتیان: نه ری نه مه باخه که ی نیمه یه یان ریگه مان ئی گوم بووه؟ نه مکار: که ته فیکرین و بویان دمر که وت: که نه مه باخه که ی خو یانه وای به سهر هاتو وه خودا ویرانی کرده و هیچ سودیکی ئی نابیندرئ، وتیان: ﴿۲۷﴾ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿۲۷﴾ به لکو و له راستیدا نیمه له بهر و بوومی باخه که مان بئ بهش بووین.

﴿۲۸﴾ قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ ﴿۲۸﴾ زیرترین و باشرینیان وتی: نه وه من پئ نه گوتن بۆچی شوکرو سوپاسی

نه‌کردایه، له‌سکی ماسی‌یه‌که‌وه ه‌پ‌ئێ د‌هد‌رایه سه‌ر پارچه زه‌وییه‌کی وشک و برینگ و ب‌ئ‌ گ‌یاو دره‌خت، ل‌ؤ‌مه‌ی ده‌ک‌را له‌سه‌ر نه‌و تا‌وانه‌ی کردی؛ که زوو رقی هه‌لساو ب‌ئ‌ چ‌ک‌ل‌دانه بوو، نه‌ته‌وه‌که‌ی ج‌ئ‌ ه‌یشت ! نه‌گ‌مر خودا ر‌حم‌ی پ‌ئ‌ نه‌کردایه خه‌سارته‌ه‌ند ده‌بوو، به‌لام خودا به‌زم‌یی پ‌ئ‌دا هاته‌وه، ر‌حم‌ی پ‌ئ‌ کرد. ﴿^{٥٠} فَاجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنْ
الصَّالِحِينَ﴾ په‌روه‌ردگاری خ‌و‌ی هه‌لی ب‌زاردو ده‌ست ن‌ی‌شانی کرد ب‌و پ‌ئ‌غه‌مه‌رایه‌تی و کردی به‌ پ‌ئ‌غه‌مه‌رو پ‌یا‌و‌ئ‌کی راستان، ﴿^{٥١} وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ﴾ م‌وش‌ری‌که‌هان ه‌ی‌ند‌م‌یان رق ل‌ئ‌ته‌و نه‌ه‌نده به‌چا‌وی دو‌ژم‌نا‌یه‌تی‌ه‌وه سه‌یرت ده‌که‌ن، له‌وانه‌یه قاجت. هه‌ل‌خ‌لی‌س‌ک‌ئ‌ن. یان به‌ه‌یلاکت به‌رن، به‌تا‌به‌ه‌تی نه‌م چا‌و ت‌ئ‌ ب‌ر‌ینه دو‌ژم‌ن‌کار‌یه‌یان له‌کاتی قورئان خ‌و‌ئ‌ند‌نی‌دا پ‌تر دو‌ژم‌نا‌یه‌تی پ‌ئ‌وه. دیار‌بوو، نه‌ه‌نده‌یان رق ل‌ئ‌ ده‌بو‌ه‌وه نه‌ه‌نده‌یان هه‌س‌ود‌ی پ‌ئ‌ ده‌برد. که. ک‌را‌وه به‌ پ‌ئ‌غه‌مه‌رو نه‌و پ‌له‌و پایه‌ی درا‌وته‌ی، سه‌ریان. ل‌ئ‌ ت‌ئ‌ک. چ‌وو. بوو، یان ب‌و نه‌وه‌ی خه‌ل‌کی ل‌ئ‌ ب‌ته‌ک‌ئ‌نه‌وه ده‌یان‌گوت. ش‌ئ‌ته. ﴿^{٥٢} وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ نه‌وانه ده‌ل‌ئ‌ن؛ م‌وحه‌مه‌د ﷺ ش‌ئ‌ته. چ‌ون‌که. قورئانی ه‌ئ‌نا‌وه، له‌کات‌ئ‌کا قورئان نام‌و‌ژگاری و ب‌ر‌خه‌روه‌م‌یه. ب‌و ئ‌اده‌م‌یزادو چ‌ند‌و‌که.

کوتای سورہتی القلم



سورہ تی (الحاقہ)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

﴿الْحَاقَّةُ. ٢ مَا الْحَاقَّةُ. ٣ وَمَا أَذْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ﴾ وشمی
﴿الْحَاقَّةُ﴾ به مانای قیامت ته. چونکه وادمو هه‌ر شه‌کانی
خودای تیدا دینه‌جی و حه‌قیقه‌تی تیدا دمردم‌که‌وئ. واته:
ئهو قیامت تهی : که‌وادمو به‌ئینی خودای تیدا دینه‌جی و
رؤژیکه هه‌ر دئ و هه‌ردمبئ بی‌دیارمو صیفاتای چۆنه؟
حه‌قیقه‌ت و چۆنیه‌تی ئهو رۆژه هه‌ر خودا خوئی دمرانی
چۆنه که‌سی تر دمرکی ناکا. ئه‌تۆ چوزانی ئهی پیغه‌مبه‌ر؛
ئهو رۆژه چ رۆژیکه، ئهو رۆژه زۆر له‌وه که‌ورمتره زانیاری و

بانگ دمران بۇ سوژدەبىردن بۇ خودا، بۇ نوپۇزگىردن و
خوداپەرستى، پىشتيان ئى ھەللىمگىرد، ھەرچەند لەش. ساغ و
بەتوانا بوون، بەئەنقەست نوپۇزيان نەدەگىردو ئەرکى
بەندايەتتيان بەرامبەر بە خودا بەجى نەدەھيئا.

﴿قَدْ رَفِئَ وَمَنْ يُكَذِّبُ بِهَذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ﴾ ئەى پېغەمبەر! تۆ ائىم گەرئ چكارت بەسەر من و ئەوانەوہ نەبى؛ كە ئەم قورئانە بەدرۆدەخەنەوہ، من خۆم چاريان دەكەم و دەزانم. چييان بەسەر دئىم و چ عەزابىكيان توش دەكەم، تۆ خۆتيان پئوہ خەريك مەكە، ئىمە غافلگيريان دەكەين و پلە پلە بەرمو عەزاب كيشيان دەكەين تا پئوہ دەبن، نازو نىعمەتيان بەسەردا دەريژين بۆ تافىكرەنەومو لەخستەبردن، تا لەناكاما عەزابى سەختى ئىمە يەخەيان دەگرى و ئىتر رزگار بوونيان نىه.

﴿۴۵﴾ وَأَمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿۴۵﴾ مۆلتەيان دەدەم و سزادانیان
دوادەخەم تازیاتەر سووربین لەسەر هەنۆیستی نالەباریان، پێر
بکەونە و مرطەو، بێگومان پلانی من بۆ ئەهلی کوفر زۆر
تونوو تۆلەو بەهێزە، هیچ کەس ناتوانی بەرگری بکا،

﴿۴۶﴾ اَمْ نَسْأَلُهُمْ اَجْرًا فَاَنْهَمُ مِنْ مَّعْرَمٍ مُّقْلَوْنَ ﴿۴۶﴾

کریبان ئی دمهکی لهسهه رهوهی که بانگه‌وازیان دمهکی بو
 نیمان هیئان و نهوان ناتوانن نهو گریو باربه‌هایه دابین
 بکهن و دلئان نایه نهو مه‌بله‌غه بدنن !؟

﴿۴۷﴾ أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ ﴿۴۸﴾ ئايا ئەوانە زانبارى غەيب
 و پەنامەكییان لایەو ناگادارن بەسەر لەوحوولەحفوظ دا
 بەئارمزۆی خوڤیان جی بەلگەو نیشانەیهکیان بوئ
 دمیئوسنەو ئەمجار دمهکونه کێشەو جیدالەو لەگەڵ تۆداو
 چییان بوئ بۆ خوڤیانی بپار دەمدن و هیج. پێویستییان بەو
 نیە شوئنت بکهون و فەرمانبەرداری فەرمانەکانت بن!!

﴿٤٨﴾ فَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ ﴿٤٩﴾ ثُمَّ ثَلَاثَةٌ أَوْ اثنو ئەي موحه مههه، پشوو درئێبه لهسههر بریارای خودا دهربارهی خووت و بتههرستهكان، خۆراگر به له بهرامبهر ئهنزیهت و هه ئۆپستی ناشیرینیان..

﴿لَوْلَا أَنْ تَدَارَكَهُ نِعْمَةٌ مِنْ رَبِّهِ لَنُبِتَ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ﴾⁴⁹

نه گهر نه فصل و رحمتی خودا نه بوابه و توبه‌ی بی قبول

تیگه ییشتی ئادهمیزاد پهی بی بهری. ﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ﴾ گهل ئه مودو (قهومی. صالح) و گهل عاد (همومی هود) هاتنی قیامه تیان به دروژانی. وشه (قارعة) که مه بهست بی قیامه ته، به مانا: به لاو کارساتیکه: که دلی ئادهمیزاد مکان دمکوتی و هموو شتی لیک هه لده و مشینی و تمفرو. تونای دهکا. ئهمجار سزای گهله سته مکارو به درو خه ره مهکان دهست نیشان دهکا و دهفرموی: ﴿فَأَمَّا ثَمُودُ فَأَمْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ﴾ گهل شه مودبه ته وایی له ناوبران به گرمه و پیا هه لشاخانیکی له راد به دهر، دهنگیکی تاسینه ره و راتله قاندنیکی بی نه ندازمه گرمه و نالهیه کی زنده دهقهر، له ماوهیه کی کورت و که مخایه ن دا ریشه کشی کردن. ﴿وَأَمَّا عَادٌ فَأَمْلِكُوا بِرِيحِ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ. سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَنِعَ لَيْالٍ وَكَمَانِيَةِ آيَامٍ حُسُومًا﴾ گهل عاد له ناوبران و ناسه واریان نه ما به رشه به یه کی دهنگ تیزو زور ساردو ریشه کشه که ره ترسناک و دریر خایه ن، به ته وژی و دریر خایه نی رشه باکه برستی لی برین، خودا نه و رشه به یه له سر هه لکردن جهوت شه و ههشت روژ به رده و ام بوو بی و مستانه ووه بروکه پیدان، زیخ و به ردی له گهل خوی دا دهینا و به سهری دا دمکردن و له ناوی دمکردن. ﴿فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أُعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ. فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ﴾ نه تو نه گهر له شوینه ناماد موبیتایه نه و گهله به دبخته سته مکارم دمی نی له ماوهی نه و شه و روژانه دا لال و پال که وتبون، دهنگوت: بنکه دارخورمای لارو لویر که وتوی گهنده لو بی نرخ فری دراون، که سیان لی دهرنه چوو، نایا ههست دهکی که سیان لی دهرچوو بی. ﴿وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ بِالْخَاطِئَةِ﴾ فیرعه و نی سته مکارو مله ورو نه و گهل و نه ته و کافرو ولاته ژیرو ژور کرانه تاوانیان نه نجام دان و کرده و ناشیرینیان کردن، بیراومری کوفرو شیرک نامیزان راگه یاندن.

﴿فَعَصَا رَسُولُ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخَذَةً رَابِيَةً﴾ هه رگهل و نه ته و میه کیان له پیغه مبه ره که یان یاخی بوون، پشتیان له بانگه وازی و په یامه که ی هه لکرد، گوئیان به ناموژگاری و بانگه وازی پیغه مبه ره کان نه دا، ئیر خودا. قارو غه زمی خوی لی گرتن و تیکی شکاندن به کوشندترین سزا له ناوی. بردن.

﴿وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ بِالْخَاطِئَةِ﴾ ﴿١﴾ ﴿فَعَصَا رَسُولُ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخَذَةً رَابِيَةً﴾ ﴿٢﴾ ﴿إِنَّا لَنَاطِقُا الْمَاءَ حَمَلَتُكُمُ فِي الْفَارِجَةِ﴾ ﴿٣﴾ ﴿لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعْيِبًا أَدْنَىٰ وَأَعْيَةٍ﴾ ﴿٤﴾ ﴿فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ﴾ ﴿٥﴾ ﴿وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً﴾ ﴿٦﴾ ﴿فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ﴾ ﴿٧﴾ ﴿وَانشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاحِدَةٌ﴾ ﴿٨﴾ ﴿وَالْمَلَكُ عَلَىٰ أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَنِينَةٌ﴾ ﴿٩﴾ ﴿يَوْمَئِذٍ تُعْرَشُونَ لَا تَخْفَىٰ مِنْكُمْ خَافِيَةٌ﴾ ﴿١٠﴾ ﴿فَأَمَّا مَنْ أَوْفَىٰ كَتَبَهُ رَبِّهِ يَوْمَئِذٍ يَقُولُ حَاقُمُ أَفْرَدْتُ وَارْتَبِيَّةٌ﴾ ﴿١١﴾ ﴿إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلْكٌ حَاسِيَةٌ﴾ ﴿١٢﴾ ﴿فَهَرُ فِي عِيَشَةٍ رَاضِيَةٌ﴾ ﴿١٣﴾ ﴿فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ﴾ ﴿١٤﴾ ﴿قُلُوبُهُمْ دَانِيَةٌ﴾ ﴿١٥﴾ ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ﴾ ﴿١٦﴾ ﴿وَأَمَّا مَنْ أَوْفَىٰ كَتَبَهُ رَبُّهُ يَوْمَئِذٍ يَقُولُ لَرَأَيْتُنِي لَزُوتُ كَتَبَتِي﴾ ﴿١٧﴾ ﴿وَلَرَأَيْتُ مَا حَاسِيَةٌ﴾ ﴿١٨﴾ ﴿بَلَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ﴾ ﴿١٩﴾ ﴿مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِي﴾ ﴿٢٠﴾ ﴿هَلِكَ عَنِّي سُلْطَانِيَّةٌ﴾ ﴿٢١﴾ ﴿خُدُوهُ قُلُوبُهُ﴾ ﴿٢٢﴾ ﴿ثُمَّ الْجَحِيمُ صَلْوُهُ﴾ ﴿٢٣﴾ ﴿ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ﴾ ﴿٢٤﴾ ﴿إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ﴾ ﴿٢٥﴾ ﴿وَلَا يَحْصُرُ عَلَىٰ طَعَامِ الْيُسْكِينِ﴾ ﴿٢٦﴾

﴿١﴾ ﴿إِنَّا لَمَّا طَغَى الْمَاءُ حَمَلْنَاكُمْ فِي الْجَارِيَةِ. لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعْيِبًا أَدْنَىٰ وَأَعْيَةٍ﴾ ئیمه: که ئاو سه رکه شی کردو له سنوور دهرچوو، تو فان هه لسا له سه رده می جه زرمی نووح دا، باوک و باپیرانی ئیوممان له که شتیدا هه لگرت و ئیومش له پشتیان دا بوون، هه لمان گرتن و له ناو که شتی یه کی گهرؤک دا بو شه و می له خنکان رزگاریان بکه ین. هه روه ما بو شه و می رزگارکردنی خودا په رستان و خنکاندنی کافرو سته مکاران بکه ینه په ندونا موژگاری بو چینه کانی دوا خویان و ببیته به لکه له سر ده سه لاتی ره های خودا و کار دروستی و سه ختی توله له سته مکاران، هه روه ما بو شه و می هه رکه س ژیرو تیگه یشتوو بی په ندی لی و مرگری و ته من خواردو بی.

﴿١٣﴾ ﴿فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ﴾ کاتیک یه کجار فوودمگری به شاخی صوردا، واته: کاتیک ئیسرافیل فووی یه که مجاری به که ره نای صوردا دهکا.

﴿١٤﴾ ﴿وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً﴾ زده ی به کیو که ژیه وه به قودرمی خودا له شوینی خویان

ھەلەمكەندىن ۋە يەكجار پىكىدا دەردىن ۋە دەبنە تەپ ۋە تۆزۈ
ھىچ مەعالىمىكى زەۋى ۋە كۆۋ خۇى نامىنى ۋە دەبىتە
زەۋىيەكى تر.
﴿^{۱۵} قِيَوْمِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۖ نَهِكَاتِهِ قِيَامُهُت رَادِمِي ۖ
رَوْدَاۤوِي كَۋرِهِ دَيْتُهُدِي. نَهَكَ. رَوْدَاۤوِيكَ بَهْكَوۤو زُور رَوْدَاۤوِي
كَۋرِهِ دَيْتُهُدِي.

﴿^{۱۶} وَأَنْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَامِيَةٌ ۖ نَاسِمَانِ شَعَق ۖ وَبَهَق
دَمِي ۖ نَه ۖ رُؤْۤه نَاسِمَانِ بَه ۖ تۆكەمى ۖ پتەۋىيە، ھىچ ھىزۈ
پىزىكى نامىنى ۋە كۆۋ لۆكەى كراۋەى لى دى !!
﴿^{۱۷} وَالْمَلَكُ عَلَى أَرْجَائِهَا وَيَخْمَلُ عَرْشُ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ
نَمَآئَةً ۖ فَرِيشتەكان لەم لاۋ نە ۋە لای ناسمان دەۋەستەن
چاۋمىكى قەرمانى پەرۋەردگارن ۋە نامادەن بۇ تەنھىزكىردى.
نە ۋە رۇۋە عەرشى پەرۋەردگارت لەۋزور فريشتهكانەۋە ھەشت
ھەلى دەگرن، ھەشت فريشته يان ھەشت رىز، يان ھەشت
چىن، يان ھەشت لەۋ شتانەى خۇدا دىزانى، ئىمە نازانين نە ۋە
ھەشتە كىن ۋە چن؟ ھەر ۋە كۆۋ نازانين عەرش چىۋە چۆنە،
چۆن ھەلەمگىرى ۋە بۇچى ھەلەمگىرى ۋە ۋاچاكە ئىمە خۇمان
لەۋچۈنە ناۋ شىكىردنەۋەى نە ۋە شتە غەبىبىيانە بپارىزىن ۋە
دەميان لى نەكوتىن.

﴿^{۱۸} يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ۖ لَه ۖ رُؤۋمدا ئىۋەى
ئادەمىزاد رادەنۋىندىن بۇ حىساب ۋە لىكۆلىنەۋە، ھىچ
شتىكتان لە خۇدا نادىار نىە، جەستەتان دىارەۋ ناۋ دل ۋە
دىرونتان، كىردەۋە گوفتارتان، ئاكام ۋە سەرنجامتان ھەمۋەى
لاى خۇدا ئاشكرايە ۋە ھىچى لى گوم نىە. ﴿^{۱۹} فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ
بِجَمِيهِ فَيَقُولُ هَٰؤُلَاءِ أَقْرَبُوا كِتَابِي ۖ جَا ئەگەر كەسىك نامەى
عەمەل بىرپتە دەستى راستى نەۋە لەخۇشيان شاگەشكە
دەبى ۋە توشى ھەر كەسى بىن دەلى، نەۋە نامەى عەمەلەۋ
فەرمۋە بىخۋىنەۋەۋە بزانە چى تىدايە، دلخۇش ۋە
تەردەماخە بەۋەى كە رزگارى بوۋەۋە لەپىرى بەھەشتيانە.
ترسى لەۋە پىشى نەماۋە، لەترس ۋە بىمى دەشتى مەحشەر
قوتارى بوۋەۋە رزگارى بوۋەۋە ﴿^{۲۰} إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلَاقٍ
جَسَآئِيَةٍ ۖ نەمەن گومانم وابوۋ توۋشى حىساب. ۋە لىكۆلىنەۋە
دەم ۋە خۇدا لەسەر تاۋانەكانم سزام دەدا، ۋەلى خۇدا بە

فەضل ۋە گەۋرەمى خۇى عەقۋى كىردم ۋە لىم خۇش بوۋە.
﴿^{۲۱} فَهَؤُلَاءِ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ. ﴿^{۲۲} فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ. ﴿^{۲۳} قُطُوفُهَا دَابِيَّةٌ ۖ
نەۋە لەژيانىكى خۇش ۋە خۇشگوزەرانى دايە، ژيانىكى ۋەما
كلەبى لى نەكرى، لەناۋ باخ ۋە باخاتىكى بەرزو شكۆمەند دا
دەبن، بەرزو پىرۋز لەھەمۋەۋە رۋىەكەۋە لەروۋى مادىيەۋە
لەروۋى مەنەۋىيەۋە.
﴿^{۲۴} كُلُوا ۖ وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ ۖ نەى
خۇداپەرستان ۋە كىردار چاكەكان، لەناۋ بەھەشتى رازاۋەۋە
رەنگىن دا خۇاردى خۇش ۋە بەتام بخۇن ۋە ئاۋو
شلەمەنىيەكانى تىرى بخۇنەۋە، نەۋشى گىانتان بى، ھەمۋە
كاتىكتان خۇش ۋە خۇشگوزەرانىيە، چۈنكە ئىۋە لەدۇنيادا
كىردار چاك بوۋن ۋە بىرو باۋمىرتان پەسەند بوۋە، ئىستا
لەپاداشتى نەۋەۋە بەفەضل ۋە رەحمەتى خۇدا نەۋە
بەھەشتەتان پىرۋز بى ۋە بۇ ھەتا ھەتايە تىيدا بىننەۋە.
﴿^{۲۵} وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُوتَ كِتَابِي ۖ
نەۋە. كەسەش: كە نامەى ئەعمالى بىرپتە دەستى چەبى، يان
لەۋاۋە را پىن بىر، ھاۋارى لى ھەلەمى ۋە غەم ۋە پەژارەى
لەنەندازە بەدەر دى دەگرن، بەھەناسە سواری ۋە دلتنەنگىيەۋە
دەلى: خۇزگە ھەر نامەى عەمەل بى نەدرايە.
﴿^{۲۶} وَلَمْ أَذِرْ مَا حِسَابِي ۖ يَا لَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاصِيَةَ ۖ خۇزگە
ھەر نەمزانىيە حىساب چۆنەۋە چىە، كاشكى نەۋە مردنەى لە
دۇنيادا بەسەرم ھات. كۆتايى. ژيانم بۋايەۋە ئىتر زىندو
نەكرامايەتەۋە، ﴿^{۲۸} مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِي ۖ ﴿^{۲۹} هَلْكَ عَنِّي
سُلْطَانِيَةٍ ۖ مان ۋە سامانەكەم: كە لەدۇنيادا زۆرم ھەلپە بۆكىرد،
ھىچ سودى پىن نەگەياندم، بەرگىرى ھىچ سزاۋ نارەحەتىەكى
لى نەكىردم، بەلگەۋ شايەتم لەدەس چوۋ، پلەۋ پايەۋە جاھوۋ
سولتانم ھەۋتا، سزايان لى دۋور نەخستەۋە ئاى مالىۋىران ۋە
خەسارتمەن خۇم !! ﴿^{۳۰} خَذُوهُ فَعْلُوهُ. ﴿^{۳۱} ثُمَّ الْحَجِيمَ صَلَّوْهُ.
﴿^{۳۲} ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوْهُ ۖ نەۋە تاۋانبارە
بگرن، زنجىرو كۆت بخەنە دەست ۋە مىلى ۋە توند شەتەكى
بەدن، ئەمجار تورى دەنە ناۋ دۆزەخەۋە، ئەمجار بىخەنە ناۋ
زنجىرىكەۋە: كە خەفتا گەز دىرۋزە، نەۋە زنجىرى تىۋە.
بەئالئىن، با ھىچ جەم ۋە جۈلۋىكى نەمىنى ۋە سزاۋ سوتانى

دۆزەخ. بېجەزى. ﴿۳۳﴾ **إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ.** ۳۴. **وَلَا يَخْضُ عَلَى طَعَامِ الْمُسْكِينِ.** بېگومان ئەم تاوانبارە لەدەنیادا کاهرو بى بېروا بوو، بېرواى بە خودای گەورەو خاوەن دەسەلات نەبوو، خەلکی ھەلنەدەنا بۆ یارمەتیدانی ھەزارو بى نەوایان، گوێی نەدەدا بەبرسیەتی ئاتاجان و دلی پێیان نەدەسوتا و ناگری برسایەتی ئەوانی نەدەکوژاندەو. ﴿۳۵﴾ **فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هَاهُنَا حَمِيمٌ.** ئەمەرو: کە روژی قیامەتە کەس نیە. قریای بکەوێ، دۆستیکی نیە شەفاعەتی بۆ بکا، یان لەعەزاب رزگاری. بکا. ﴿۳۶﴾ **وَلَا طَعَامَ إِلَّا مِنْ غَسَلِينَ.** ۳۷. **لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِرُونَ.** لەناو دۆزەخ. دا. ھێج خواردەمنەنیکی نیە جگە لەو کێم و زوخواوی لە. جەستە. دۆزەخیەکانەو دەچۆرێ: کە ئەو خۆراکە ناخوا جگە. لە. تاوانباران، قەتادە دەلی: (غسلین) خراپترین خۆراکی دۆزەخیانە.. ﴿۳۸﴾ **فَلَا أَفْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ.** ۳۹. **وَمَا لَا تُبْصِرُونَ.** ۴۰. **إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ.** واتە: سوێند ناخۆم، شتەکە ھێندە ناشکرایە پێویست بە سوێند بکا، ئەمە ئەگەر پیتی (لا) زێدە نەبێ، ئەگەر بەزێدە ابنیین ئەو کاتە ماناکە بەم جۆرە دەبێ: سوێند دەخۆم بۆ ئێوە بەو مەخلوقاتە دیبینن لە بوونەمردا: کە یشانە پاکو بەرزوویی کەم و کورپمە لەزات. و صیفاتم، ھەروەھا سوێند دەخۆم بەو شتانە لەئێوە نادیارن و دەبین، ئەم قورئانە شک و گومانێ تێدا نیە کەلامی نوادیو بەسروش نازلی کردو بۆ بەندەو فروستادەو خۆی کە. موحەممەدەو خودا ھەلی بزاردو بۆ گەیاندنێ پەيامی بۆی بەبەندەکانی، خوێندنەووە گەیاندنێ بەئێوە لەلایەن پەمبەرێکی رێزدارو دەست پاکەومیە، چۆنی بۆ نازلکراو ھاوا بەبێ گۆرانکاری کردن تێیدا، بەئێوە. گەیاندووە! ﴿۴۱﴾ **وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُؤْمِنُونَ.** ئەو قورئانە قسە شاعیر نیە ئێوە بەھەلە چون: کە دەلێن: ئەم قورئانە یەرمە موحەممەد ﷺ شاعیر، بە ھێج جۆرێک قورئان شاعیر ناچێ، شاعیر وەزن و قافیە ی ھەیە، نایمەکانی رنجان وەھا نین. شاعیر ھەلقولای (انفعالات) و عاتیفەو بیالەو کەم وادەبێ لەسەر یەک تێروانین و دیدو بۆچون بارەو ژیان ثابت بێ، بەلام قورئان بەرنامەپەکی

سورةتى (المعارج)

{بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ}

﴿سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ﴾ ^{۴۳} لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ﴿داواكەرىك داواى سزايەكى هاتووى كردىشەو سزايە دئو گومانى تيدا نيه، يەخەى كافردكان دمگريو جگە لە خودا كەس نيه بتوانى بيگيريتەوه، پرسيارەكە بۆ لاقرتێو گائتە پيكردنه. ﴿مِنَ اللّٰهِ ذِي الْمَعَارِجِ﴾ ئەو عەزابەيان بۆ دئ لەلایەن خودای خاوەن ھەموو ناستە بەرزەكان و پلەو پایەكان. ﴿تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ﴾ فريشتەكان و جوبرايل (روح الامين) بۆ لای خودا بەرز دەبنەو لە رۆژێك دا كە بەپەنجا ھەزار سال مەزەندە دمگري. واتە: ئەگەر ئادەمیزاد بيانەوئ ئەو رێگايە بېرن پەنجا ھەزار سالی دەوئ، وەئ فريشتەكان، لەماومەيەكى زۆرکەم دا تەى ئەو مەسافە دەكەن.

﴿فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا﴾ ئەى موحەممەد! تۆ بەپرسيارکردنى شيۆە قەشمەرى و ملھورپانەيان تەنگە تاو مەبە، بەپروا نەکردن و پەشت ھەلکردن لەپەيامەكەت دلگير مەبە. لەبەرامبەر بەدروختنەوميان بۆت، پشوو درێژبە. گوئ مەدمەرە پەلە گردنيان لەھاتنى عەزاب بۆيان، تەحەددا گردنيان لەتۆ: كە بەلایانەو دوورە شتوا رو بدا، صەبرى جوانت، ھەب، صەبر بگرە. ﴿إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا﴾ ^{۴۴} وَكَرَاهُ قَرِيبًا ﴿ئەوان ھاتنى قيامەتيان بەلاو دوورە، رابوونى قيامەتيان پى مەحالە، ھەروەھا ماوە درێژى قيامەت بەئەندازەى پەنجا ھەزار سال بەمەحال دەزانن. ئيمە دەزانين: كە قيامەت، دى و نزىكيشە ھاتنى، چونكە ھەرشتيك ھاتنى مسۆگەربى نزىكە. ھاتنى...

﴿يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ﴾ ^{۴۵} وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ﴿^{۴۶} وَلَا يَسْأَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا﴾ رۆژى قيامەت رۆژێكە ئاسمان وەكوو خلتەى زميتى ئى دئو دەبێتە ماددەيەكى روون و رەوان و ھىچ رەقايى و پتەويەكى تيدا ناميئى. كێوكان وەكوو خورى شيكراوھيان ئى دئ، ھىچ خزمى لەخزم و كەسى ناھرسى، خزم خزمى خۆشەويستى خۆى دەبينى. بەلام لەبەر وەزعى سامناك و وەزعى ناخۆشى خۆى ناى پڕۆئ پرسيارى

ئەمجار جەخت لەسەر ئەو دەكاتەو: كە موحەممەد ﷺ ناتوانى بۆ خۆى قورئان داينى و دەفەرموئ: ﴿وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ﴾ ^{۴۷} لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ﴿ئەگەر لەفەرمزى مەحال دا موحەممەد ﷺ يان جوبرايل، بۆ خۆيان قەسەيەك ھەلبەستن و پال خودای بدن، بەتوندوتيزى دەيانگري و خيرا سزايان دەدەين و تۆلەيان ئى دەستينين، لەناويان دەبين. ﴿ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ﴾ رەگى (وتين) مان دەبېرئ: ئەو رەگى دئ و سەر پيکەو دەبەستيتەو دەمان قرتاندو يەكسەر گيانى لەدەست دەدا.

﴿فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ﴾ كەس نەدەبوو لەئێوە بتوانى ببیتە لەمبەر و دەستى ئيمە بگرى و نەھيئى ئەو كارەيان بەسەر بينين. دەى كەوابى چۆن موحەممەد يان جوبرايل جەسارەتى ئەو دەكەن درۆ لەسەر خودا ھەلبەستن! ﴿وَأَلَّهُ لَذِكْرَةَ الْمُتَّقِينَ﴾ قورئان پەندو ئامۆزگاريە بۆ تەقواكاران، ئەوانەى ترسى خودايان لە دئ دايمو ھەرگيز سەرپنجى فەرمانەكانى. ناكەن،

﴿وَلَا تَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّبِينَ﴾ ئيمە دەزانين ھەندىكتان بەئەنقەست و ملھورپى قورئان بەدروختەنەو، ئيمە رۆژى قيامەت سزاتان دەدەينەو، پريكيشتان بپروا پى دەكەن و شوين پيغەمبەر ﷺ كەوتوون، دلنيان لەووى كە ھيدايەتتان دەدا بۆ رێبازى ھەق و راستى.

﴿وَأِنَّهُ لَحَرَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ بيگومان قورئان دەبیتە داخ و كەسەر. لەسەر دلى كافردكان، كاتيك دەبين موسولمانان باداشتى باش. وەردەگرن.

﴿وَأِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ﴾ بيگومان قورئان ھەق و راست و يەقىنە، شك و گومانى تيدا نيه لە خوداو ھاتوو قەسەو ناخاوتنى خودى پيغەمبەر نيه، كەوابى:

﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾ ئەو خودايەى ئەم قورئانە كەوورە پيروزى نازكردووە لەھەموو عەيب و لەككەو كەم و كورپيەك بەدوورى. بگرە.

كۆتايى سورةتى الحاقە



لَنْ يَبْكَاءُ. ﴿١١﴾ يَصْرُوهُمْ هَهُمُو خَزْمِي خَوِي دهبینی و
دمی ناسیتهموه، کەس کەسی لێ گوم نابێ، یەکتەر دهبینن بەبێ
ئەوێ گەشت و گۆ لە گەل یەکتەری بکەن. ﴿يُودُ الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِي
مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ بَيْنِهِ. ١٢﴾ وَصَاحِبِهِ وَآخِيهِ. ١٣ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي
تُؤْوِيهِ. ١٤ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ. ١٥ كَافَرُوا تَاوَانِبَار
بێیان خۆشە لەو رۆژدا کۆرۆ خیزان و براو هۆزو خزم و
کەس و کاری هەرچی و لەمەویدا هەیه، بەگیاندارو بێ
گیانەوه بیکاتە فیدیەو قوربانی بۆ خۆی، بەمەرچی لەو
سزایە و والە بێشیهوه رزگاری. بێ، بەلام بێ سودەو هیچ
فیدیەو قوربانیهک نیەو هیچ شتێک فریای ناکەوێ... ﴿كَلَّا
إِنَّهَا لَظَى. ١٦ نَزَاعَةٌ لِلشَّوَى. ١٧ تَدْعُوا مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّى. ١٨ وَجَمَعَ
فَأَوْعَى﴾ نانا، شتی وانیه، فیدیەو قوربانی لەتاونباران قبوڵ
ناکری، تەنانەت ئەگەر هەموو مالی دونیاو خۆشەو یستری و
بەنرخترین شت بێشکەش بکا، بێ سودە، ئەوه دۆزەخەو
بەرستی! رۆژی قیامەتەو کاتی سزاو تۆلەیه، ئەوه ناگرو
بێشە دۆزەخە. زۆر گەرم و لەرادمبەدەر سوتینەرە، هیندە
گەرم و بەتینە پێستی جەستە دادمێن، ئێسقانی دەرەخواو
پاشان وەکوو خۆی لێ دیتەوهو سەر لەنوێ دادەپلوختەوه.
﴿١٩﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا. ٢٠ إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا. ٢١ وَإِذَا
مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا﴾ بێگومان ئادەمیزاد لەسەر بەتەماعی و بێ
چیکلدانەیی و نا ئارامی سروشتی داپێژراوه، نەخۆ بۆ ساردی
رادەگرت نەخۆ بۆ گەرما رادەگرت، لەسەر بەلاو ناخۆشی
صەبری. نیه، لەسەر نازو نەعمەت سوپاسگوزار نیه. هەر
کاتی توشی هەژاری و نەخۆشی و زەرمرو زیانی بێ دەست
دەکا بەهات و هاوارو جەزەع و فەزەع، کاتیکیش خێرو
خۆشی و لەشەاغی و سامان و پلەو پایە دەستکەوت رۆژو بێ
خێرو نامەردە. یارمەتی هەژاران ناداو پیاومتی لەدەست
هەلنایه. ﴿٢٢﴾ إِلَّا الْمُصَلِّينَ. ٢٣ الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ﴾
جگە لەو موسولمانە نوێژکەرانی هیدایەت دراوون بۆ رێبازی
حەق و نوێژەکانیان بەئەنجام دەگەیهنن، پارێزگاری
کاتەکانیان دەکەن و لەکاتی خۆیان دا نوێژەکانیان بەجێ
دێنن. هیچ شتێک لەنوێژەکانیان غافلێان ناکاو بەرێکو. پێکی
فەرزو سوننەتەکانیان ئەنجام دەدەن.

يَصْرُوهُمْ يُودُ الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ بَيْنِهِ ﴿١١﴾
وَصَاحِبِهِ وَآخِيهِ ﴿١٢﴾ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤْوِيهِ ﴿١٣﴾ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ ﴿١٤﴾ كَلَّا إِنَّهَا لَظَى ﴿١٥﴾ نَزَاعَةٌ لِلشَّوَى ﴿١٦﴾ تَدْعُوا
مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّى ﴿١٧﴾ وَجَمَعَ فَأَوْعَى ﴿١٨﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا ﴿١٩﴾
إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ﴿٢٠﴾ وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ﴿٢١﴾ إِلَّا
الْمُصَلِّينَ ﴿٢٢﴾ الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ﴿٢٣﴾ وَالَّذِينَ فِي
أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَعْلُومٌ ﴿٢٤﴾ لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿٢٥﴾ وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ
بِيَوْمِ الدِّينِ ﴿٢٦﴾ وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٢٧﴾ إِنَّ عَذَابَ
رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ ﴿٢٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٢٩﴾ إِلَّا عَلَى
أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٣٠﴾ فَمَنْ ابْتَغَى زِينَةَ
ذَلِكَ فَلَا تَلْبِسْهُ زِينَةَ الْعَادُونَ ﴿٣١﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ عَاهِظُونَ ﴿٣٢﴾
وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ قَائِمُونَ ﴿٣٣﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ عَاهِظُونَ ﴿٣٤﴾
أُولَئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُكْرَمُونَ ﴿٣٥﴾ قَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَمَّا لَكُم مَّطْعِنٌ ﴿٣٦﴾
عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ﴿٣٧﴾ أَطِيعُ كُلَّ أَمْرٍ مِنْهُمْ ﴿٣٨﴾
أَنْ يَدْخُلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ ﴿٣٩﴾ كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾

﴿٢٤﴾ وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَعْلُومٌ. ٢٥ لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ﴾
ئەوانەى لە مال و سامانیان دا بەشى دیاریکراو دەدەن بە
ئاتاجان و زەکاتی مال و سامانی خۆیان دەردەکەن، چاو
وردەدەکەنەوه کێ هەزارەو پێویستی بەیارمەتی هەیه بەشى
خۆیان دەدەن، خێرو خیرات و نەزرو صەدەقەى بەردەوام و
بەهاناچونی هەژاران و دالەدانی ئاتاجان ئەنجام دەدەن.
﴿٢٦﴾ وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ﴾ ئەوانەى بپروایان بەراپوونی
رۆژی قیامەت هەیه و ترسی حیساب و لێکۆلینەوهی دەشتی
مەحشریان لەدەلایە. عیبادەت و خوداپەرستی دەکەن
بەتەمای پاداشتن و ترسی عەزایان هەیه.
﴿٢٧﴾ وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ. ٢٨﴾ إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ
غَيْرُ مَأْمُونٍ﴾ ئەوانەى لەعەزایی خودا ترس و بیمیان هەیه،
بەهۆی ئەو ترسەوه کەمتەرخەمی لەئەنجامدانی (واجبات) دا
ناکەن و تەواو ئەنجام نادەن، بێگومان عەزایی خودا مسۆگەرەو
پێویستە کەس لێی ئەمین. نەبێ. دەشی هەموو کەس لێی

بەروۆت دىخەنەو مو دىست دىكەن بەگاتە پىكرىنىت، ئەتۆ.
دىيان بىنى كۆمەل كۆمەل لاي راست و چەپتەو دادەنىش،
جىاجىاو پىرژو بلاو كۆمەل كۆمەل، بەبىستىنى قورئان
هەندىسە مەنەو لەبىرى ھەندىن.

﴿۲۸﴾ أَيَطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ؟ ﴿٢٩﴾ ثَابِتٌ وَهُوَ
مُوشَرِّكَانُهُ بَهْتَمَانُ وَيَرَايَ ثَعْلَبٌ وَهُوَ هَلْوَيسْتٌ وَبِيرُو بَاوْمَرَه
نَافِيسَه نَدَمِيَانُ وَ هَلْ سَلَمَه مِينَه وَ هَلْ قُورْثَانُ وَ بَه دُرُؤْخَسْتَنَه وَ هَلْ
بَنِيغَه مَبَه رُو هَلْ ثَاقَتَانُ لَه حَقُّ. وَ رَاسْتِي بَه تَمَانُ بَجَنَه نَاو
بَه هَشْتَه وَ هَلْ حَاشَا وَ هَلْ كَه لَلَا؛ ثَمَانَه شَوِينِيَانِ دُوزْخَه وَ تَوْر
دَمْدَرِيَنَه نَاوِي بُو هَتَا هَتَايَه.

﴿ ۳۹ کَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَفْلَحُونَ ﴾ نه‌خه‌ییر، بانه‌وان به‌ته‌مای
چوونه ناو به‌هه‌شت نه‌بن، ئی‌مه ئه‌و ئاده‌میزادانه‌مان له‌ئاو
دروست کردوه: که خو‌یان ده‌یزانن.

﴿فَلَا أَقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ إِنَّا لَقَادِرُونَ﴾ ^۱ اَعْلَى أَنْ
يُبَدَّلَ خَيْرًا مِنْهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَسْتُورِينَ ﴿

شویڻ هه لاتی خورو مانگ و ئهستیره کان له هه موو شهو و
روژیکی سال دا، ئیمه دهتوانین و زور لامان ئاسانه، که ئیوه
له ناو بهرین و گهل و نهته و میه کی باشترو گوپرایه ل و ملکه چ
بو هه رمان و جله و گریه کانی خودا بیئینه کایه وه، هیچ
شتیک نیه بتوانی ببیته کۆسپ و ته گهره و نهتوانین
ویسته کا ئمان به دی بیئین، ئیمه له ناست به دیه یانی ئه و
جوړه کارانه دا دهسته وه سنان.

﴿فَدَرَّهُمْ يَخْوْضًا وَيَلْبُؤًا حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ﴾
 ئەمى يېغەمبەر! ۋازيان ئۇ يېنە با قسەو ئاخاوتنى
 پېرپوۋوجى. خۇيان بىكەن، لە بەتالو گومرايى خۇيان دا
 بتلىنەنە، باسەرگەرمى. كارو. كىردەۋى بى ئىرخى خۇيان بىن،
 ھەتا دوجارى رۇزى خۇيان دەمىن، ھەتا. كاتىك بە خۇيان
 دەزانىن، كەۋتوۋنەتە ناۋ تەنگو چەلەمەي رۇزى قىامەتەۋە،
 توشى سزى سەختى تاۋان و ھەلۋىستان دەمىن.

﴿يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ نُصُبٍ يُوفِضُونَ﴾^{٤٢} ئەو رۆژى لەگۆرمەكانیان رادەبن بەپەر بانگەوازی خەداوە بەهەڵەداوان كۆدەبنەوه بەرەو ساری مەحشەر رادەهجم، بەپەله رۆیشتن و راگردنیان بۆ ساری مەحشەر

بترس. ﴿٢٩﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِأُفُورِهِمْ حَافِظُونَ. ﴿٣٠﴾ إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ
أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ. ﴿٣١﴾ فَمَنْ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٣٢﴾ نهوانه‌ی شهرمگای خویشان له حرام
دمپاریزن و توخنی شتیکی ناخهن خودا لیی حرام کردبن.
تهنهاو تهنها له گهل خیزانی خویدا یان نهمه‌تهو جاریه‌ی
خویدا سمرجییی نه‌نجام دمد. به‌کاره‌ینانی شهرمگای خو‌ی
له گهل حه‌لالی خویدا جیگای ره‌خنه‌و سهرزمنشت نیه.
به‌لکوو پیویست و نه‌رکی سهرشانیه‌تی داخوازییه
جینسی‌یه‌کانی خو‌ی به‌ حه‌لالی دابین. بکا. وه‌ئ نه‌گهر
که‌سی‌ئک بیه‌وئ له‌ریگای نامه‌شروعوه داخوازییه
جینسی‌یه‌کانی دابین بکا، نه‌وه سنوور به‌زین و ته‌جاوز کاره،
له‌ریگای راست لای داومو سهرپیچی فهرمانی خودای کردوه،
زبان به‌خو‌ی و گهل ونه‌ته‌مو‌مکه‌ی دمکه‌یه‌ئی..

﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ﴾ نه‌وانی
پاریزگاری سپارده ده‌کن و پایه‌ندی به‌ئین و به‌یمانی
خو‌یانب و باش‌گه‌ز نابنه‌وه.

﴿وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَاتِهِمْ قَانُونَ﴾: ئەوانەى شاھىتەك :
 كەلەلەيەنە لای دادومرو قازى دەمىدركەيتن و نايشارنەو. بەبى
 زىدادو كەم و كورى چيان لایە رايدەمگەيەنن.

﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ﴾ نهوانه‌ی پاریزگاری
کات و شهرت و روکن و پیداوپستی نویژمه‌کانیان ده‌کمن،
له‌کاتی خو‌یان دا به‌خوشوع و خضوعه‌وه نویژمه‌کانیان به‌جی
دین و دوی نویژگردنیش کاریک ناکه‌ن ناپه‌سه‌ندبی و خیرو
پاداشتی نویژمه‌کانیان بوجه‌ل بیته‌وه.

﴿أَوَلَيْكَ فِي جَاءِ مُكْرِمُونَ﴾ نەوانەى ئەو رەمۆشتە
 ناماژمەپیکراوانەیان تەیدان، نەوانە لە بەهەشتی رازاوەو پان و
 بەرین دا جەگەر دەگەڕێن و جۆرەها رەزەیان ئی دەگەیری و نازو
 نەعمەتی هەمە جۆریان بەسەردا دەڕۆژی.

﴿۳۶﴾ فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا قِيلَ لَهُمْ مَعْشَرٌ مِنْهُمْ بَصِيرَةٌ ۚ ﴿۳۷﴾ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ

الشَّامِلِ عِزٍّ ۚ ﴿۳۸﴾ جِيه حَالِي ثُمَّ مَوْشِرِيكَانَهُ لَهْدَمُورِي تَوْ كَوْ

دَمِينَهُوَهُ نَهَى بِيْغِهِمْبَهْرَا هِنْدَه بَهْهَلَمَنْ بُو كُوفُورُو

بَهْدُرُوْخَسْتَنَهْمُوت، هَمَرْ لَهْگَهْل گُويِيَان لَهْمَامُوزْگَارِي و

نَایَهْتَهْکَانِي قُورْنَان دَمِي، خِيْرَا بِي سِي و دُورِي بِي. ئِي کُردَنَهْمُوه

لهقیامت دا دهق دمهوبهتته نهو حالتهتهی دونیایان: کهبه
گورگهلوڤه بهرمونالا یان بت و صهنه مئک: که نامادهکراوه
بؤ بهرستن رادهجهن و بههلهداوان بهرمو همدف و
نامانجی خویان دمکشین. ﴿خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذُلَّةٌ
ذَلِكَ الْيَوْمِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ﴾ چاو بهرمو زیرو سمرشورو
ریسوا، زهلیلی و بهشیمانی دایان دمهوشی، ناجارو بی دسهلات
روبهروی عهزابی سهخت دمهبنهوه، لهتولهی لوتبهرزوی
تهکه بپوری دونیایاندا توشی نهو زهلیلی و بیجارمییه دمهبن..

کوتایی سورهتی المعارج



سورهتی (نوح)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ بیگومان نیمه (نوح) مان کرده پیغمه بهرو
رموانه مان کرد بؤ سهر گهله کهی و پیمان گوت: گهل و
نهمه و مکت له عهزابی خودا برسینه پیش نهومی عهزابی به
نیش و نازاریان بؤبی: که نهویش عهزابی دۆزه خه یان
خنکاندنیا نه بهتوفان، نهگه رتوبه بکهن و نیمان بیئن نهو
عهزابه یان لهسهر لادهچی !!

﴿قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ وتی: نهی قهومه کهم نهمن
هوشیار کهرموهو ترسینه رتانه له عهزابی سهختی خودا، ریگای
بهخته و مری و نه جاتبوون و سهر فمرازیقان نیشان ددهم،
بهگویم بکهن و شوینم بکهن.

﴿أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا أَمْرًا﴾ فمرانتان بی ده کهم: که
عیبادمتی خودا بکهن و بهکتابه رست بن، مافی خودایهتی
بدهنی، پابندی فمرمان و جله و گریه کانی بن. خوتان
لهسهر پیچی فمرمانه کانی بپاریزن.

﴿يُغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ خودا
لهتاوانتان خوش دمی، ته مهنتان دریژدمبی و مهرگتان
دوادکهوی بؤ نهو کاتهی خودا بؤی مهزنده کردون،
بهکورتی دوو وادیمان ددهاتی نهگهر. نیمان بیئن. و طاعمتی
خودا بکهن. لیخوشبوون لهتاوان، ته مهن دریژی.

﴿فَلَا أَقِيمُ رَبِّيَ الشَّرِيفَ وَالْمُغْرِبَ إِنَّا لَنَعِدُونَ﴾ ﴿عَنْ أَنْ تُبَدِّلَ خَيْرَ لَكُمْ
وَمَا عَنْ يَمْسُورِينَ﴾ ﴿فَذَرَهُمْ خَوْفُهُمْ وَأُولَئِهِمْ﴾ ﴿يَقْتُلُوا مَعَهُمُ الَّذِينَ
يُوعَدُونَ﴾ ﴿يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاجًا كَانَتْهُمْ إِلَىٰ نُصُوبٍ يُفُضُّونَ
خَشِيعَةً أَعْيُنُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذُلَّةٌ ذَلِكَ الْيَوْمِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ﴾

سورة نوح

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ ﴿قَالَ يَقُولُونَ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ ﴿أَنِ اعْبُدُوا
اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا أَمْرًا﴾ ﴿يُغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ
إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ ﴿إِنْ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي
دَعَايَ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا﴾ ﴿فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا
فِرَارًا﴾ ﴿وَإِنِّي كُنْتُ لَمِنَ الدَّاعِينَ﴾ ﴿وَأَسْتَغْفِرُ لَهُمْ لَعَنَ جَعَلُوا أَسْمِعَهُمْ
فِي آذَانِهِمْ وَأَسْتَغْفِرُوا لِيَابَهُمْ وَأَسْكَبُوا اسْتِجَارًا﴾ ﴿ثُمَّ إِنِّي أَعْلَتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ
لَهُمْ أَمْرًا﴾ ﴿فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّكُمْ كَانَتْ غَافَرًا﴾

﴿إِنْ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نهگهر نیوه
بهردموان بن لهسهر کوفرو نهو عهزاب و مهرگساتهی خودا
بؤی دیاری کردون، همر کاتی هات گهرا نهومو دواکه و تنی
نیه، بهلگوو بهحمتی لهکاتی خویدا واقع دمی. دهی
کهوابی نیوه پهله بکهن بؤ نیمانیه یان و خودا بهرستی و
خوتان لهسرای سهختی خودا بپاریزن. نهگهر نیوه کهمی
زانیا ریتان همبویه. دمهتازانی: که نهجهلی برپاردراو له
لای خوداوه همرکاتی هات دواکه و تنی نیه.

﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَايَ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا﴾ ﴿فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا
فِرَارًا﴾ حهزرتی نوح: که دلنیا بوو لهنیمان نههینانی
قهومه کهی، هانای بؤ بهرومردگار برود شکاتی و مزع و حالی
خوی لاکرد وتی: خودایه: من لهسهر فهرمانی تۆ نهوه
نۆسه دو پهنا ساله بهردموان بهنه و پیری دلسوزی و لیپانهوه،
بهبی نهومی کهمترخه می بکهم، پانگه وازی نهتهومه کهم
دهکهم، ههولیان لهگهل ددهم بههه موو شیوومو شیوازیک

کشت و کال و بهر و بومتان به باشی دیته بهرو سود بهخش دمبى. هرزانى و نارامى و بهخته و مری و کامهرانى، ههموو ولات و هریمتان دادرگى، مال و سامانى زورتان دمداتى، منداال و وچه و نهومتان زور دمبى. باخ و باخات و ولاتى ناومدان و میوه جاتان زور دمکا، کانى و گانیایى جوان و دلرفین و چوم و چوگاتان بؤ ومدى دینى.

﴿^{١٣} مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا. ^{١٤} وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا﴾ نهوه جیتانه بؤ لهگه ورمی و دمه لاتی بئ سنوورى خودا ناترسن ؟! واز لهتاوان بیئن و بهندایه تى بکهن و بهتاک و ته نهای بناسن و گوپرایه لى فهرمان و جله و گبریه کانی بن. لهکاتیک دا نهو زاته ئیوهی به جهند قوناغیک بهدى هیناوه...

﴿^{١٥} أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَنَعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا. ^{١٦} وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا﴾ ئایا ئیوه ناروانن و نازانن، نابینن بهر و مردگار چؤن حموت ئاسمانى یهک.

لهزورى یهگه وه دروست کردوه؟ مانگی لهناو ئاسمانه کان دا (لهناو. ئاسمانى. دونیادا) کردوه بهنوورو روناکى و روى زهوى روناک دهکا بئ نهوى گهرمایى بدا، خورى کردوه بهجرای روناکه ره وه گهرمى و روناکى بهزهوى دمه بخش و تاریکی شهو لادما، مانگی وادروست کردوه هاتو چؤی مهزل مهزل و قوناغ قوناغ بئ و بیته نیشانهی رۆژو مانگ، خوریش نیشانهی تیپه ربوون و تازمبوونه وهی ساله. ﴿^{١٧} وَاللَّهُ أَلْبَسَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ ثِيَابًا. ^{١٨} ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا﴾ پاشان ئیوه دهریئى و دمتانخاته ناو زهوى و دمه نه وه خاك و جهسته تان تیكهال بهزهوى دمه بیته وه، دواپی رۆزى قیامت زیندوتان دهکاته وه، لهگورمه کانتان یهکسهر دمرتان دینیته وه، دروست کردنه وه و زیندو کردنه و متان لهجاری دووم دا و مکوو.

جاری یهکمه نیه، بهتمه دریج و قوناغ بئ، بهلگوو یهکسهر و یهک. دمهعه یه. ﴿^{١٩} وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا. ^{٢٠} لَتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا﴾ بهر و مردگار زهوى بؤ ئیوه راخستوه، کیوی تیدا جهقاندون و لهنگهری زهوى پی راگرتوون، زهوى وا بؤ ئیوه رام کردوه، دمتوانن کون و قوژبنی بهشکنن، ریگاو بانى هراوانی بؤ کردونه وه بهناو کیوو شیوو دۆل و سارای دا بگهرپن و رزق و رۆزى خوتانى ئی

بانگه وازییم کردون و بارم ئی گۆپوون، دهی بانگه وازی کردن بؤیان هیچ کاری تئ نهکردن، بهلگوو پتر شیلگیر بوون و بهشتیان له بانگه وازییه کهم هه لگردو لیم دوورکه و تنه وه.

ههرکه بانگم کردن بؤ نزیکه بوونه وه لهحق و ئیمان هیئان. نهوان روویان ئی و مرگپراوم و بهرمیان بهکوفرو بییدینی خویان داوه. ﴿^{٢١} وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ وَاسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا﴾

ههرکاتیک بانگیان کردبن و بانگیان بکه، بؤ نهوى ئیمان بهتاک و ته نهایی تۆ بیئن و بهندایه تیت بکهن بؤنه وهی لییان خوش بئ، نهگهر بوازی راگردن و هه ئتیزانیان نه بئ، بهمنجه یان دمه نه گویچه که یانه وه بؤنه وهی بانگه وازییه کهم نه بیسن، به پۆشاکه کانیان دم و چاوی خویان دادمپوشن بؤ نهوى دیدارم نه بینن قسه کانم نه بیسن، بهردوام بوون لهسهر کوفرو بتهمرستی و هاوه لندان بؤ خودا، لوتبه رزی دهنوینن له بهرام بهر قبولکردنی حق و مل بؤ راستی نادمن !!

﴿^{٢٢} ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا. ^{٢٣} ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا﴾ پاشان من شیوهی بانگه وازییم ئی گۆپنن بهناشکرا بانگم کردن بؤ ئیمان. هیئا، بهدمنگی بهرزو لهناو جهماومردا بانگه وازییم کردن، پاشان همدوو شیوازی بانگه وازییم تیدا بهتاقی کردنه وه، ههم بهناشکرا ههم به نهیئى بانگم ئی کردن. ههموو جۆره بانگه وازییه کهم تیدا بهتاقی کردنه وه، که لیک همول و تمقه للام لهگهال دا دان، زۆرم بهلگه و دهلیل بؤ هیئانه وه، ترساندن و تهماعم بهرنان.

﴿^{٢٤} فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا﴾ بهو گهل و نهتمه و میه خۆم گوت: له خودا بهپارینه وه، داوا لیخوش بوونی ئی بکهن، تۆبهی دلسۆزی و نهصوحانه لهتاوانی رابووردوتان بکهن، واز لهکوفرو تاوانباری بیئن، بیگومان بهر و مردگارتان نهو خودایه یه، که ئیوهی دروست کردوه، بهر و مردمی کردون، زور لیبوردو ئی خوشبووه. ﴿^{٢٥} يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا. ^{٢٦} وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ الْأَنْهَارَ﴾ خودا ناخوشی و وشکه سالی و قاتى و قریتان لهسهر لادما، لیكدان لیكدان بارانتان بؤ دمهاریئى، بارانى خیر و بهرمکمت و بهردوام و ئیقلمگیر،

فهرامهم بینن. ﴿۲۱﴾ قَالَ نُوحٌ رَبِّ اِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ مَالُهُ وَوَلَدُهُ اِلَّا خَسَارًا ﴿۲۲﴾

همزرتی نوح له خودا پارایه و هو وتی، خودایه! تو ناگات لییه قهومه کهم بهرده و امن له سهر یاخی بوون و به گوئی نه کردنی ناموزگار یه کانم، به هیچ شیومیه که به پیر بانگه و ازیه کهمه و ده نه هاتن، گوپرایه لی ساماندار مکان و مله و پر مکان ده کهن، شوین که سانی که ده کهن. که مان و سامان و کوپو مندالیان پتر گومرایان ده کهن؟ ﴿۲۳﴾ وَ مَكَرُوا مَكْرًا كَبَّارًا ﴿۲۴﴾

پیلان و مه کرو فیلیکی گهورمیان کرد، بهر بهر چی نه وانه بیان دایه و ده که له وانه بیو نیمان به نوح بینن. ﴿۲۵﴾ وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ﴿۲۶﴾

ملهوران و سهرانی که لی نوح، مسکین و رمشه خه لکه که بیان هه لدمنا بوئه و دی دزی همزرتی نوح بوستن و گوپرایه لی فرمان و جله و گیر یه کانی نه بن. پتییان گوتن: واز له عیبادم تکر دنی خودا کانی خوتان مه هیئن. نه کهن بهندایه تی خودای نوح بکهن. به تاییه تی واز له پرستی نه و بتانه مه هیئن که ناویان (و ددو سواع و یه غوث و یه عوق و نه سر) ه. ﴿۲۷﴾ وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ اِلَّا ضَلَالًا ﴿۲۸﴾

واته: سهرانی قهومی نوح خه لکیکی زوریان گومرا کرد، بیان نه و بتانه مرو فگه لیکی زوریان گومرا کرد. ماومیه کی زورو له پانتاییه کی بهر فراوان دا دیاردهی بتیهرستی بالی به سهر دونیادا کیشا بوو، دیاردهی بتیهرستی له ناو عهرمب و عهجه م دا چهند سهدمیه که دریژدی کیشاو له ناو عهرمیه کان دا تا سهردهمی پیغه مبهری نیسلام بهرده و ام بوو. مانای دوووم: که راناوی (اضلوا) له نایه ته که دا بگیری نه و ده بو بته کان، واته: گومرا کردنه که پال بته کان بدمین و یچوتره..

﴿۲۹﴾ مِمَّا خَطَبْتَهُمْ اَعْرِفُوا فَاَدْخِلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ اَنْصَارًا ﴿۳۰﴾

به هوئی زور تاوان کردنیان و سوربوونیان له سهر کوفر و دزایه تی کردنی پیغه مبهره که بیان به توفان خنکی ندران و پاشان توپردانه ناو ناگری دوزخمه و ده، کهس نه بوو عه زابی خودایان لی بگیری نه و ده.

﴿۳۱﴾ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي اَرْضٍ مِنَ الْكَافِرِينَ دِيَارًا ﴿۳۲﴾

کاتی که همزرتی نوح له نیمان هیئانی نه ته و ده کهی ناهومید بوو، بهر و مردگار نیکیای بو کرد: که دوعایان لی بکا، دوعای

يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِطْرًا زَارًا ﴿۳۳﴾ وَ تَمُدُّ دَحْيَ بَنِي وَدٍّ وَ تَمُدُّ لَكَ جَنَّتٍ وَ تَمُدُّ لَكَ اَنْهَارًا ﴿۳۴﴾ مَا لَكَ لَا تَرْجُوَنَّ لِلَّهِ وَقَارًا ﴿۳۵﴾

و قد خلقك اطوارًا ﴿۳۶﴾ اَلَمْ تَرَ اَكَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا ﴿۳۷﴾ وَ جَعَلَ الْقَمَرَ فِيْهِ نُورًا وَ جَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا ﴿۳۸﴾ وَ اللَّهُ اَنْبَتُكَ مِنَ الْاَرْضِ نَبَاتًا ﴿۳۹﴾ ثُمَّ يَصُدُّكُمْ وِهَا وَ تَخْرُجُكُمْ مِنْ اَخْرَاجًا ﴿۴۰﴾ وَ اللَّهُ جَعَلَ لَكَ الْاَرْضَ يَسَاطًا ﴿۴۱﴾ اَلَيْسَ لَكُمْ مِنْهُ سُبُلًا وَ فُجَاجًا ﴿۴۲﴾

قَالَ نُوحٌ رَبِّ اِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَ اتَّبَعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ مَالُهُ وَ وَلَدُهُ اِلَّا خَسَارًا ﴿۴۳﴾ وَ مَكَرُوا مَكْرًا كَبَّارًا ﴿۴۴﴾ وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَ نَسْرًا ﴿۴۵﴾

و قد اَضَلُّوا كَثِيرًا وَ لَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ اِلَّا ضَلَالًا ﴿۴۶﴾ مِمَّا خَطَبْتَهُمْ اَعْرِفُوا فَاَدْخِلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ اَنْصَارًا ﴿۴۷﴾

و قَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي اَرْضٍ مِنَ الْكَافِرِينَ دِيَارًا ﴿۴۸﴾ اِنَّكَ اِنْ تَذَرَهُمْ يُضِلُّوْا عِبَادَكَ وَ لَا يَلِدُوْا اِلَّا فَاَجِرًا كَفَّارًا ﴿۴۹﴾ رَبِّ اَعْفُرْ لِيْ وَلِوَلَدِيْ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِيْ مُؤْمِنًا وَ لِلْمُؤْمِنِيْنَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ وَ لَا تَزِدِ الظَّالِمِيْنَ اِلَّا تَبَارًا ﴿۵۰﴾

شهری لی کردن و وتی، خودایه له سهر زموی کافری که بهزیندوی مه هیله و ده، سهر له بهر له ناویان به ره.

﴿۲۷﴾ اِنَّكَ اِنْ تَذَرَهُمْ يُضِلُّوْا عِبَادَكَ وَ لَا يَلِدُوْا اِلَّا فَاَجِرًا كَفَّارًا ﴿۲۸﴾

له. راستی دا نهی خودایه؛ نه گمر تو یه کی که لهو کافران به نیله و ده نه و بهندانهی له و ددو دروستیان ده کهی و دینه گورمپانی ژیانمه و ده، نه مانه نه و انیش گومرا ده کهن و له ربیازی حقه لایان دمدن.. ههروهجه و نهومیه کیشیان ببی فاجرو تاوانبار دمن و به هیچ. جوئی. تاعه تی تو نا کهن و له دل دا کافرو سپله دمن. ﴿۲۹﴾ رَبِّ اَعْفُرْ لِيْ وَلِوَلَدِيْ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِيْ مُؤْمِنًا وَ لِلْمُؤْمِنِيْنَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ وَ لَا تَزِدِ الظَّالِمِيْنَ اِلَّا تَبَارًا ﴿۳۰﴾

خودایه؛ له تاوانی خووم و تاوانی باوک و دایکم خویش بیه، ههرومها له تاوانی هه موو نه وانه خویش بیه؛ که به موسولمانی هاتونه ماله کهم، ههرومها خویش بیه له هه موو پیواو سافرمتی موسولمان له هه موو کات و شوینی که دا.

کوتایی سورتهی نوح



سورة الجن (الجن)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

﴿قُلْ أَوْحَىٰ إِلَيَّ اللَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا﴾^۱ نهی موحه محمد به گه ل و هوممه که ت بلئی: بییان رابگه یه نه: که کؤمه لیک له جندؤکه قورنانیان بیستووه نیمانیان پی هیناوه و ملکه چی فه رمان و جله و گیری به کانی بوون. بییان بلئی: خودا نیگای بؤ کردم، له سمر زوبانی جویرائیل پیی راگه یاندم: که تاقمیک له پهری گوئیان له قورنانه خویندنی من بووه، کاتیک له نویژدا سورمتی ﴿اقرأ باسم ربك الذي﴾^۲ م خویندوه گوئیان لی بووه، دوی گه رانهومیان بؤ ناو گه له که بیان وتیان: نهی خه لکینه: نیمه گویمان له که لامیکی فه صیح و به لیغ بوو، پر بوو له ناموزگاری و خیر و فخر، به راستی نهو که لامی گویمان لی بوو قورنانیکی عه جیب و سه رنج راکیش بوو. هه موومانی سه رسام کرد. ﴿يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرَكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا﴾^۳ واته: نهو قورنانه نیمه بیستمان هیدایه تدمره بؤ ریباری حه ق و راست، بؤ ناسینی خودا، نیمه دلنیا بووین لهودی نهو که لامه له خوداوه هاتووه، نیمه نیتر بریای بریای که س ناکه یین به هاوه لی خودا، جگه له خودا، که سی تر به خودا نازانین... ﴿وَالَّهُ تَعَالَىٰ جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا﴾^۴ شه نن و حال وایه به رزوو بیرژه کردمووه دمه لات و فه رمان و گه وریمی و شکؤمه ندی به رومردگارمان. به رزوو بیرژوو دوره لهودی خیزان و مندالی هه بی، هه رگیز خودا ژنی نیمو مندالی نه بووه. ﴿وَالَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا﴾^۵ هه روه ها جندؤکه و موشریکه کان و نه قامه کانمان پیش نهودی موسولمان بن فه سی ناشایسته و نابه جییان به رام بهر به خودا ده گوت و له کوفرو بییدنی دا زیدم رویان ده کرد، به بی به لگه و ده لیل هاوه لیان بؤ خودا دا دمه، خیزان و مندالیان بؤ بریار دمه. ﴿وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَنْ تَقُولَ الْإِنسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾^۶ نیمه پیمان. وابوو، نادمیزادو جندؤکه: که له وه پیش دمیانگوت: خودا هاوه ل و خیزان و مندالی هه ن راست ده که ن و درؤ ناکه ن. کاتیک قورنانه مان. بیست نه مجار زانیمان بیرو بؤ چون و فه سه کانیان هه لهن، نهودی له و می پیش به راستمان دمه زانی بؤمان دمرکه وت درؤیمو هیج بنه ماو بناغه یه کی نیه.

سورة الجن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿قُلْ أَوْحَىٰ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا﴾^۱ یه دی الی الرشد فآمننا به و لن نشرك ربنا أحدًا^۲ و انه فعَل جَدُّ رَبَّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا^۳ و انه كان يقول سفيهُنا على الله شططًا^۴ و انَّا ظننَّا ان لن نقول الا نس و الجن على الله كذبًا^۵ و انه كان رجال من الانس يعوذون برجال من الجن فزادوهم رهقًا^۶ و انهم ظنوا كما ظننتم ان لن نبعث الله احدًا^۷ و انَّا لَمَنَّا السَّمَاءَ فَوجَدناها مئلت حرسًا شديداً وشهبًا^۸ و انَّا كنا نَقعد منها مَقعداً للسمع فمن يستمع الآن يجد له شهاباً رصداً^۹ و انَّا لَنذرياً شراً ريد من في الارض امرأه راد بهم رشم رصداً^{۱۰} و انَّا لَمَّا الصَّالِحُونَ وَمِمَّا دُونَ ذَلِكَ كُتَّابًا رِيقًا^{۱۱} و انَّا ظننَّا ان لن نُمجِّز الله في الارض ولن نُعْجزه هربًا^{۱۲} و انَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْمَدَىٰ مَآثِبَهُمْ فَمَنْ يُّؤْمِنُ بِرَبِّهِ فَلَا يَحَافُفُ بَعْثًا وَلَا رَهَقًا^{۱۳}

﴿وَالَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا﴾^۱ کؤمه لی له پیواونی نادمیزاد له بهر نه قامی و نه زانیان له جؤله وانی و ده ست و دؤل و که ژدا په نایان به پیواونی جندؤکه دمه برد، نه م. په نا بردنه ی نادمیزادمه کان به جندؤکه کان هینده ی تر جندؤکه کانی بوغرا کردو کوفرو گومپایی و سه رلی شیواویان بؤ زیاد کردن، یان دمه توانین بلئین به ریبه کان گومپایی و کوفریان بؤ نادمیزادمه کان زیاد ده کرد. هه ر دوو ماناکه هه لدمگری.

﴿وَالَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَن لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا﴾^۲ نادمیزادیش و مکوو نیوم پییان وابوو زیندوبوونه و نیه، حیساب و لی کؤلینه و نابی، یان نه و ان و نیومش پیتان وابوو: که نیتر خودا پیغه مبه ریک نانیری بانگه وازی بکا بؤ یه که تاپه رستی و نیمانه یان به خودا به پیغه مبه رانی و به رؤزی قیامت. ﴿وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدناها مئلت حرساً شديداً وشهبًا﴾^۳ جندؤکه کان وتیان: کاتیک پیغه مبه ر ره وانه کراو قورنانی بؤ

سەر نازل کړا، بهیږی داب و نهړیتی خوځمان ویستمان ههوالی
 ناسمان بزاینن ناخو نهم روداو تازده چیه؟ ویستمان بزاینن
 نهم پیغه مېره کییهو چ کهسه؟ بینیمان ریگای ناسمانان لی
 گیراوه، فریشته ههموو ریگاو بانیکیان تمنیوهو بهتونندو تولی
 حفرسیاتیان له ناسمان گرتووهو نیت ناهیلن نیمه خه بهری
 ناسمان بدزین، دیمان همرکامیکمان ههوالی و مرگرتنی ههوالی
 ناسمان بدا، یه کسهر تیر نه ستیره بوی دمکشین و
 دمیسووتینن!!! ﴿۹﴾ **وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ فَمَنْ يَسْمَعِ**
الْآنَ يَجِدْ لَهُ فِيهَا أَبًا رَصَدًا ﴿۱۰﴾ نیمه لهو مپیش دهچوبنه ناسمان و
 خوځمان دادمنووساند بو دزینی ههوال، بو بیستنی ههوالی
 ناسمان له فریشتهکان، بو لهووی بهگوئی کاهینهکانی دا
 بچریپینن. نیت دوی نارننی پیغه مېره نیسلام. په رومردگار
 نهو دمه لاتهی لی ستاندنوهو، بهتیر نه ستیره ناسمانی. لی
 قهده مگردن، نیستا همرکامیکیان بیهوی ههوالدزیی بکا،
 یه کسهر تیر نه ستیریهک بوی دمکشی و دمیسووتینن و
 لهناوی. دجا. ﴿۱۱﴾ **وَأَنَّا لَا نَدْرِي أَشَرٌّ أُرِيدَ بِمَنْ فِي الْأَرْضِ أَمْ**
أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ﴿۱۲﴾ نیمه نازاینن نایا نهم پاریزگاری کردنه
 له ناسمان و حفرسیات لیگرتنه، شهرو عمزایی خودایه بو
 سهر زهوی یان خودا خپرو خوخی بو دانیشتونانی سهر زهوی
 دموئ؟ ﴿۱۳﴾ **وَأَنَّا مِنَّا الصَّالِحُونَ وَمِنَّا دُونَ ذَلِكَ كُنَّا طَرَائِقَ قِدَادًا**
 واته: پرییهکان: لهو دمه دا بانگه وازی نه ته و مهکیان کرد بو
 نیمانه تیان به پیغه مېره نیسلام، وتیان: نیمه پیش بیستنی
 قورشان ههمان بوو پیاوچاک و خاومن بپروا کردار چاک،
 ههمان بوو وانه بوو، بهتیکرا چهند کومه لهو تاقمیک بووین،
 همرکومه لهو بیرو بوجونیک تاییهتی هه بوو. واته: ههمان
 بوو موسولمان و خوداپهرست و ههمانبوو فاسق و تاوانبار،
 ههمانبوو کافرو ستمکار. ﴿۱۴﴾ **وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّنْ نَعِجَ اللَّهُ فِي**
الْأَرْضِ وَلَنَ نَعْجِزَهُ هَرَبًا ﴿۱۵﴾ دهمانزانی: که دمه لاتی خودا
 به سهر نیمه دا بالادستهو نیمه ناتوانین له دست قودرمتی
 خودا هوتار بین، همرکاتی بیهوی شتیک دهمبارهمان بکا
 له زهوی دابین، یان بو بهرزایی ناسمان رابکهین و له همر
 شوینیک خوځمان حشر بدمین، خودا دمستی دهمانگاتی و
 رزگار بوونمان نیه له دمستی!

وَأَنَّا مِنَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَٰئِكَ
 تَحْرُورًا ﴿۱۱﴾ وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ﴿۱۲﴾
 وَأَلْوِ اسْتَعْمُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَهُمْ مَّاءً عَذًّا ﴿۱۳﴾ لِنَقِمَنَّهُمْ
 فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ﴿۱۴﴾ وَأَنَّ
 الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ﴿۱۵﴾ وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ
 يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا ﴿۱۶﴾ قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أَشْرِكُ
 بِهِ أَحَدًا ﴿۱۷﴾ قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ﴿۱۸﴾ قُلْ إِنِّي
 لَن نُّجِيبُكَ مِنَ اللَّهِ أَحَدًا وَلَكِنْ أَجِدُ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحِدًا ﴿۱۹﴾ إِلَّا بَلَاغًا
 مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَةً وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ
 خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا ﴿۲۰﴾ حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَيَسْمَعُونَ
 مَنْ أَصْحَابِ نَارٍ وَأَقْلُعًا وَعَدَدًا ﴿۲۱﴾ قُلْ إِن أَدْرَيْتُ أَقْرَبُ
 مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا ﴿۲۲﴾ عَلِيمُ الْغَيْبِ فَلَا
 يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا ﴿۲۳﴾ إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ
 يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِمْ وَخَلْفَهُمْ رَسَدًا ﴿۲۴﴾ لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا
 رِسَالَتِي رَحِيمًا وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ﴿۲۵﴾

﴿۱۳﴾ **وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ آمَنَّا بِهِ فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ فَلَا يَخَافُ**
بَخْسًا وَلَا رَهَقًا ﴿۱۴﴾ نیمه: که گویمان له فورنان بوو، یه کسهر
 نیمانمان پی هیئا، چونکه زانیمان کهلامی خودایه و حقه،
 وکوو کافر دکانی نادمیزاد به دروځمان نه خستنه وه. که سیک
 بروای به خودا هه بی و بپروا به نیگا و سروش بکا، که خودا
 نازلی کرده بو سهر پیغه مېره دکانی بادشیا بی داد و مرانه
 روژی قیامت خودا حیساب و لیقولینه وهی له گهل دمکا.
 له کرداری چاکه کی کهم ناکریتنه وهو له کرداری خراپه شی
 زیادنا کرئ. ﴿۱۵﴾ **وَأَنَّا مِنَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ**
فَأُولَٰئِكَ تَحْرُورًا رَشَدًا ﴿۱۶﴾ نهوانه کی کافرو بی پروان له ریبارزی.
 حقه و راستی لایان داوه، نهوانه بوونه سوتهمه نی دوزخ و
 ناگریان پی خوش دمکری، وکوو چوون نادمیزاده کافر دکان
 دمبه سوتهمه نی دوزخ. ﴿۱۷﴾ **وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ**
حَطَبًا ﴿۱۸﴾ نهوانه کی کافرو بی پروان له ریبارزی. حقه و راستی
 لایان داوه، نهوانه بوونه سوتهمه نی دوزخ و ناگریان پی
 خوش دمکری، وکوو چوون نادمیزاده کافر دکان دمبه

سوته منی دۆزه. ﴿۱۶﴾ وَالَّذِي اسْتَفْتَا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَهُمْ
مَاءً غَدَقًا ﴿۱۷﴾ ئەى موحەممەد پەيئان رابگەيەنە: كە نىگام بۆ
كراوه، ئەگەر جندۆكەو ئادەمىزاد بەردەوام، بونايە لە سەر
رەبازى ئىسلام، بارانى زۆر و پەرخىر و بەرمەگەتمان.
بۆدەباراندن، خىرو فەرمان بەسەردا دەباراندن، بۆ ئەوى.
بەتافەيان. بگەيەنەوه.

﴿۱۷﴾ لَنَفْتَنَهُمْ فِيهِ وَمَنْ يُغْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ﴿۱۸﴾
كەسەك ڕو لەپەيامى قورئان وەرگىزى و گۆئ بەنامۆزگارى و
فەرمان و جلەو گىرەكانى ئەدا، ئەوه دەيخەنە ناو عەزابتىكى
سەختى دژوارەوه. ﴿۱۸﴾ وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ
أَحَدًا ﴿۱۹﴾ ئەى پەيغەمبەر بەو مەردوم گەلە بلى: من نىگام بۆ
كراوه: كە هەموو مەزگەوتەكان بۆ خودان و مالى خودان،
تايەمتن بە عىبادەتكردى خودا تەييان دا، ئەو مەزگەوتانە
شونى بەندايەتكرندن، بەندايەتكردنیش هەر بۆ خودايە،
كەوابى لەو مەزگەوتانەدا جگە لە خودا بەندايەتى كەسى ترى
تیدا مەكەن، كەس مەكەن بە هاوێلى خودا و پەرسەش هەر
بۆ ئەو بگەن و بەس!

﴿۱۹﴾ وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكْرَهُونَ عَلَيْهِ لَبَدًا ﴿۲۰﴾
كاتىك پەيغەمبەر ﷺ بەندايەتى خوداى دەكرد، ئەو كۆمەلە
پەرييە لە (وادي. النخلة) پەي گەيشتن و گۆييان لە
قورئانخويندى پەيغەمبەر بوو، ئەومەندەيان ئارەزو لەبيستنى
قورئان بوو، والەدمورى پەيغەمبەر ﷺ كۆبوونەوه كەلە كەيان
كردو بە مل يەكانىشتن، خەريك بوو بىن بەيەك پارچەو
وكموو (لەباد) يان ئى بى، يان بىنە پارچە گۆشتىك لەجەستەى
پەيغەمبەر ﷺ. ﴿۲۱﴾ قُلْ إِنَّمَا أَدْعُو رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا ﴿۲۲﴾ ئەى
موحەممەد بەو خەلكە بلى: كە لىت كۆبوونەوهو
گەلەكۆمەكەيان ئى كەردوى و دەيانەوى ئايىنەكەم پوچ
بگەنەوهو نەهێلن بلاو بێتەوه، پەيئان بلى: من بانگەوازي
ئێوه دەكەم بۆ لاى خودا، عىبادەت و بەندايەتى هەر بۆ ئەو
دەكەم، خودايەكى تاك و تەنهاو بى هاومل و هاوسەر و
مەندالە، پەشت هەر بەو دەبەستم و كەس ناكەمە هاوشانى.

﴿۲۱﴾ قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَحْمَةً ﴿۲۲﴾ بلى من ناتوانم
زيانەت ئى دوور بگەمەوه، يان قازانجەت بۆ كێش بگەم، من

بەندەيەكم وكموو ئێوه نىگام بۆ كراوه، من هېچم بەدەست
نەى دەربارى هيدايەت و گومرايى ئێوه.

﴿۲۲﴾ قُلْ إِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿۲۳﴾
إِلَّا بَلَاغًا مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ ﴿۲۴﴾ ئەى موحەممەد! بەگەل و
نەتەوهكەم بلى: ئەگەر خودا عەزەبم بۆ بئىرى هېچ كەس
نەى بتوانى ئەو عەزەبم ئى لادا، يارمەتيدەرو پەشتيوانم نەى
جگە لە خودا، هېچ شتەك نەى بتوانى لە عەزەبى خودا
رزگارم بكا جگە لە پەيەندەبوونم بەو پەيامەى بۆم نەردراوهو
ئەركى سەرنامە ئەنجامى بەدم. ﴿۲۵﴾ وَمَنْ يَفْصِلْ اللَّهُ وَرَسُولَهُ
فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا ﴿۲۶﴾ پەيئان بلى: من پەيامى
پەروەردگارتان پەي رادەگەيەنم، جا كەسەك دواى ئەم
راگەياندن و بانگەوازيە گۆرپەيە پەيامەكەم نەبى و پەشت
هەلگاو لەخودا ياخى بى، ئەوه سزای سەختى بۆ ئامادەكراوه،
ناگرى دۆزهخ چاومروانيەتى و بۆ هەتا هەتايە تەييدا
دەمەيتەوهو رزگار بوونيان نەى.

﴿۲۶﴾ حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَيَسْأَلُونَ مَنْ أَعْطَاهُ تَأْوِيلًا ﴿۲۷﴾
عَذَابًا ﴿۲۸﴾ واتە: ئەو موشريكانە لە ئادەمىزادو جندۆكە واز
لەهەلوپەستى كوفر نامیزو سەمكارانەى خۆيان ناهێنن، هەتا
كاتىك ئەوى هەرمەشەيان پەي دەكرى يەخەيان دەگرى و
چاويان بەناگرى دۆزهخ دەكەوى، ئىتر ئەوكاتە دەزانن كى بى
دەسلەت و كەم دەستە، كى يارمەتيدەرو پەشتيوانە؟ ئەوان
يان موسوڵمانەكان؟ ﴿۲۹﴾ قُلْ إِنْ أَذْرِي أَقْرَبُ مِمَّا تُوعَدُونَ أَمْ
يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا ﴿۳۰﴾ ئەى پەيغەمبەر! بەو موشريكانە بلى:
ئەمە نازەم كەى ئەو عەزەبەى خودا هەرمەشەتان پەي ئى دەكا
يەخەتان دەگرى. ئەمە نازەم ئايا نزىكە قىامەت رابى يان
دوورە. نازەم ناخۆ خودا كاتىكى ديارىكراوى نزىكى بۆ داناوه
يان دوورە؟! جگە لە خودا كەس نازانى قىامەت كەى
هەلەدەستى. ﴿۳۱﴾ عَالِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا ﴿۳۲﴾ إِلَّا
مَنْ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ﴿۳۳﴾
واتە: غەيبزان هەر خودايە، هەر ئەو ئاگادارى غەيبىيەتە،
زانينى غەيب تايەتە بە خوداوه، كەس بەسەر غەيب دا
ئاگادار ناكات

مهگەر کهسی خودا بۆ خۆی هه‌لی بزاردیی و لێی. رازی بی،
ئهو‌ش فروستاده‌ی پیغه‌مبهری خودایه، هه‌ندێ له‌کاروباری
غه‌یب فی‌ری فروستاده‌کانی ده‌کا، بۆ ئهو‌ی بپیته‌ مو‌عجیزه‌و
نیشانه‌ی راستی پیغه‌مبهرایه‌تی ئه‌و زاتانه‌.

به‌گورتی په‌روهر‌دگار هه‌ندێ له‌ کاروباری غه‌یب فی‌ری
فریشته‌ی تایبه‌تی و پیغه‌مبهرانی ده‌کا و ناگاداریان ده‌کا
به‌سه‌ری‌دا.

﴿لِيَعْلَمَ أَنَّ قَدْ أَتَلُوا رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَخْصَى
كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا﴾ بۆ‌ئهو‌ی خودا دهری بخا، که ئه‌و
پیغه‌مبهرانه‌ په‌یامی خۆیان گه‌یاندوه‌و هه‌یج زیاده‌و که‌میان
تیدا نه‌کردوه‌، یان بۆ‌ئهو‌ی پیغه‌مبهر بزانی که‌ جو‌برائیل و
فریشته‌کانی له‌گه‌لیدان به‌ته‌وا‌ی نیکا‌که‌یان گه‌یاندوه‌و
به‌ئهو‌و هه‌یج که‌م و کوری تیدا نه‌کراوه‌ په‌روهر‌دگاریش
به‌ته‌وا‌ی ناگاداری چۆنیه‌تی گه‌یاندنی نیکا‌که‌یه‌ له‌
جو‌برائیل‌ه‌وه‌ به‌ پیغه‌مبهر‌مکان و له‌وانی‌شه‌وه‌ به‌ گه‌ل و
نه‌ته‌وه‌کان، په‌روهر‌دگار بۆ خۆی هه‌موو شتیکی سه‌رژمێرو
کۆنترۆل کردوه‌.

کۆتایی سوره‌تی الجن



سوره‌تی (المزمل)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

﴿يَا أَيُّهَا الْمَزْمِلُ. قُمْ اللَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا. ۲ نِصْفَهُ أَوْ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا. ۳
أَوْ زِدْ عَلَيْهِ ۴﴾ ئه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی به‌ نوێنی نو‌ستنی شه‌و خۆت
په‌چاو‌مه‌وه‌ به‌ پۆشاک و به‌پی‌خه‌ف خۆت داپۆشیوه‌ ۱ هه‌سته‌و
را‌به‌، خه‌ریکی شه‌و‌نوێژ به‌، به‌ نه‌ندازه‌ی نیوه‌ی شه‌و، یان
تۆزیک زیاتر یان که‌مه‌تر، واته‌ سه‌ره‌پشک به‌، سی‌یه‌کی شه‌و یان
نیوه‌ی یان دوو به‌ش له‌ سێ به‌شی خه‌ریکی شه‌و‌نوێژ
به‌. ﴿وَرَّكِلَ الْقُرْآنُ تَرِيْلًا﴾ له‌ شه‌و نوێژمکانته‌ دا‌قورئان
بخوێنه‌ به‌ شیوه‌ی ته‌رتیل واته‌ له‌ سه‌ره‌خۆ به‌ نارامی
قورئانه‌که‌ بخوێنه‌و په‌له‌په‌ل مه‌که‌، هه‌موو وشه‌و پی‌تی‌ک
ما‌هی خۆیان به‌دری.

﴿إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا﴾ ئه‌ی پیغه‌مبهر خۆت ئاماده‌
بکه‌، نێمه‌ له‌وه‌ به‌ ولاوه‌ قورئانته‌ به‌ نیکا بۆ دهنی‌رین،

سورة المزمل

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الْمَزْمِلُ ۱ قُمْ اللَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا ۲ نِصْفَهُ أَوْ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا ۳
أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَّكِلَ الْقُرْآنُ تَرِيْلًا ۴ إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا
ثَقِيلًا ۵ إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأًا وَأَقْوَمُ قِيلًا ۶ إِنَّ لَكَ فِي
النَّهَارِ سَبْعًا طَوِيلًا ۷ وَادْكُرْ آسَمَ رَبِّكَ وَتَبَشَّلْ إِلَيْهِ تَبَسُّلًا ۸
رَبُّ الشَّرْقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ۹ وَأَصْبِرْ
عَلَى مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ۱۰ وَذَرْنِي وَالْكَذِبِينَ
أُولِي النِّعَمَةِ وَمَهْلِكُمْ قَلِيلًا ۱۱ إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَحِمِيمًا ۱۲
وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ۱۳ يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ
وَكُنْتَ مِنَ الْإِهْبَالِ ۱۴ كَيْفَا تَهِيلًا ۱۵ إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ رَسُولًا شَهِيدًا
عَلَيْكَ ۱۶ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا ۱۷ نَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ
فَأَخَذْنَاهُ أَخَذًا وَبِيلًا ۱۸ فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِن كَفَرْتُمْ بِمَا يَجْعَلُ
الْوَلَدَ نَشِيبًا ۱۹ السَّعَاءُ مَنْعُطٌ يَوْمَ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا ۲۰
إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۲۱

ئهرک و هه‌رمانیکی هورست ده‌خه‌ینه سه‌ر شان، په‌یامی‌کت بۆ
دهنی‌رین هه‌رمان و جله‌و‌گیری و ئهرکی گرانی تیدان له‌سه‌ر
دل و دهرن، نه‌ج‌ام‌دانیان پی‌وی‌ستی به‌ ئی‌ بو‌ردن و
خۆ‌ناماده‌کردنی ته‌واو هه‌یه‌..

﴿إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأًا وَأَقْوَمُ قِيلًا﴾ بی‌گومان هه‌‌ئسان
بۆ شه‌و‌نوێژ و ازه‌ینان له‌ خه‌و و نوێژکردن له‌ شه‌ودا
ئه‌هرکیکی گرانه‌ له‌ به‌ندایه‌تی کردن له‌ پۆژدا، هه‌روها
باشتر دل تیددا ئارام ده‌گری و دامه‌زراوتره‌ له‌ باره‌ی
خوێندنه‌وه‌ی قورئان، چونکه‌ شه‌و کاتی ئارامییه‌ و دل تیددا
به‌ خشوع و ئیخلاص ده‌بی، دل و زوبان هاوکاری یه‌کتری
ده‌که‌ن.

﴿إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْعًا طَوِيلًا﴾ بی‌گومان له‌ پۆژدا ماوه‌یه‌کی
دورو درێژه‌یه‌ بۆ تۆ ها‌تو‌جۆی تیدا بکه‌ی و ده‌توانی
هه‌رمبووی ماندووبونی شه‌وت بکه‌یته‌وه‌و پید‌ا‌ویستی ژیانته‌
دابین بکه‌ی. به‌لام به‌ هه‌یج جو‌ری‌ک نابێ له‌ شه‌و و پۆژدا له‌
یادی خوا غافل بی.

﴿وَبَلَّغْ﴾ نهی نادمیزادان به راستی نیت به پیغمبر یکتا ناردود بؤ سهر نپوه، نهویش موحه ممدی گوری عهبدوللايه، رۆزی قیامت ده بپته شایهت به سهر تانه وه، شایهتیتان لی دهدا له باره ی کرده وه کانتانه وه، دهر باره ی به پیره وه هاتنی بانگه وازی به که ی و رو وهر گیرانتان لی. ههر ومکوو چۆن موسامان کرده پیغمه مبهرو ره وانهمان کرد بؤ سهر فیرعه ون. بانگه وازی کرد بؤ نیمان هیئان و خودا پهرستی؛ فیرعه ون له پیغمه مبهرمکه یاخی بوو به درۆی خسته وه نیت به توندی گرتمان، به سهختی سزمان دا به خوئی و دارو دهمسته به وه له ناومان بردن، له ناو دهریادا خنکانه مان..

﴿فَكَيْفَ تَقُولُونَ إِن كُنتُمْ يَوْمًا تَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا. ۱۸ السَّمَاءُ مُنْفَطِرٌ بِهِ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا﴾ جا نه گهر نپوه له سهر کوفرو بییدینی خۆتان بمیننه وه ونیمان نه هیئن، چۆن خۆتان دهپاریزن له سزای سهختی رۆژیکی درپژنی ناخوئی و؛ که منالان پیر ده کاو ناسمان به ورۆژه شق و پهق دهبی؛ نه مه ی بیتان راگه به ندره پهن دو نامۆزگاری به، خودا بیرتان ده خاته وه، به مه رجی خاومنی دلی وشیاربن و ههستی بیرکردنه و متان هه بی. بیگومان واده ی پهرو مردگار به هیئانی نه و رۆژه و رابوونی قیامت دپته جی نه هاتنی مه حاله.

﴿إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا﴾ نه و فه رمان و نامۆزگاری و سهرگوزمشتانه ی له وه پپش له م سورمه تا رانویندران یاده وهری و بیرخسته و مه به بؤ خاوم عه قله کان، بؤ نه وانه ی بیرو هوشیکیان هه بی. جا با بؤ خویان سهر پشک بن، که سی دهبه وئی به و ته و جیه و ئیرشاداته په ند نامیزبی، باریگه ی تاعهت و خودا پهرستی بگریته بهر، بؤ نه وه ی به خته وهری دونه یو قیامته ی بؤ دهمسته بهر بی.

﴿إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلُثِي اللَّيْلِ وَنُصْفَهُ وَثُلُثُهِ وَطَائِفَةٌ مِنَ الَّذِينَ مَعَكَ﴾ بیگومان خودا دهمانی؛ که تو نه ی پیغمه مبهرا! پابه ندی فه رمانی خودای و جاری واده بی که مه تر له دوو سییه کی شه و، جاری واش هه به نیوه ی یان سییه کی شه و، خهریکی شه و نوپژو خودا پهرستیت و کۆمه لیکیش له موسولمانان به شداریت ده که ن له و شه و نوپژمه دا، پهرو مردگار پاداشتتان دده تاته وه به پاداشتی چاک. ﴿وَاللَّهُ يَقْدَرُ اللَّيْلَ وَالتَّهَارَ عِلْمَ أَنْ لَنْ نُحْصِرَهُ فَتَابَ عَلَيْكُمْ﴾ خودا نه ندازه ی شه وو رۆز

﴿وَادْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَلَّلْ إِلَيْهِ تَبِيلًا﴾ زۆر یاد ی خودا بکه و به ردموام به له سهری، دلسۆزانه به ندایه تی خودا بکه و ههرکاتی له نه نجامدانی کاره پپو یستی به کانی دونه ییت بوپته وه به ته وای لی بی ری بؤ تاعه تکردن. و خودا پهرستی. ﴿رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا﴾ نه و خودایه ی تو یاد ی ده که ی و لی دهر پپی بؤ عیبادت بؤ کردنی، خودای خۆر هه لات و خۆر ناوایه، خودای هه موو بونه و مره و ههر نه و شیاوی عیبادت بؤ کردنه، هه لسو پپنه ری کاروباری هه موو شتی که. هه یج خودا نین جکه له نه و، له هه موو شتی که دا پشت به و به سه ته ..

﴿وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا﴾ نه ی پیغمه مبهرا! پشو ودرپژو خۆراگری به له به رامبه ر نه زیهت و هه لویستی ناله باری نه ته وه که ت، گوئی مه دمره جوین و گالته کردنیان به په یامه که ت، موداریان له گه ل دا بکه، به شیوه ی که ی جوان و پیک و پیک لیئان دوور بکه و مره وه.

﴿وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِي النَّعْمَةِ وَمَهْلُهم قَلِيلًا﴾ نه ی موحه ممد لیم که ری بؤ نه و موشریک و بی با و مرانه؛ که له خویان بایی بوون، تو زی که مۆله تیان بده لیئان که ری با ماومیه که به خوئی ژیان به سهر به رن.

﴿إِن لَّدُنَّا أُنْكَالًا وَجَحِيمًا. ۱۳ وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا﴾ بیگومان نیت که و ت و زنجیرمان لاهه به بؤ نه وانه ی په یامی پیغمه مبهرو خورشان به درۆ ده خنه وه، ناگری بلپسه دارو سوتینه رمان هه به بویان، خۆراکی ناخوئ و تفت و تالی و که له قورگ ده گری، نه تفت دهمرپته وه و نه قوت دهمجی.

﴿جُورِيكَ تَر لَعْنَةً زَابِي سَخَتْ كَه هَمَرِ خُودَا دَهْزَانِي چَهْند سَخَتْ وَ دُزَوَارَه. ۱۴ يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَثِيبًا مَّهِيلًا﴾ نه و سزا سَخَتْ و دُزَوَارَه بؤ موشریک و بی بریویان له و رۆژمه دا؛ که زه و ی کیومه کانی ده که ونه شه قه تو له و چی له سهر زه و ی دا هه به ده که ونه له رزه، له رزمیه کی بی نه ندازه : کیومه کان دهمبه کۆکا لیکی بلا و مبه وو، نه و کیوه رمق و پته و سهر که شانه دهمبه ته پ و تو زو به هه وادا بلا و دهمبه وه. ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا. ۱۵ فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا

دمزانی و دمزانی ماوهی چهند له شه ودا خمریکی شه و نو یژن،
وهی خودا بۆ خوی دمزانی: که ئیوه ناتوانن بهوردی و
به حه قیضت بزانن شه و ماوهیه چهنده. بۆتان نا کرئ
به ته وای ماوهی سه عاته کانی دیاری بکه، یان خودا زانی:
که ئیوه ناتوانن به ته وای شه و نو یژمکانتان نه نجام بدن، یان
شه و نهرکی خراومه سمر شانتان نه نجامی بدن، بۆیه سهنگ
و سوکی بۆ کردن و له گرانه وه حوکه مه که ی بۆ. ناسان کردن.
﴿فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ﴾ شه و مندهی ده توانن شه و نو یژ
بکه، چهن دیکتان بۆ دگونی و بیتان دکرئ شه و نو یژ
بکه و هورانی تیدا. بخوینن. ﴿عَلِمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضًى
وَأَخْرُونَ يُضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَلْتَمِسُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَآخَرُونَ
يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ خودا بۆیه نهرکی شه و نو یژ
له هه رزه وه بۆ گۆرین به سوننه، چونکه دمزانی ئیوه توشی
حاله تی واده بن ناتوانن شه و نهرکه نه نجام. بدن، واده بی
به هوی ناسا غیه وه ناتوانن هه موو شه و نو یژمکانتان جیه جیه.
بکه. ﴿فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ
وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾ شه و مندهی بۆتان کرا و پی را گه یشتن
شه و نو یژ بکه و هورن بخوینن و جهخت له خۆتان مه که،
پینج نو یژه هه رزه مکانتان به ریک و پیک و له کاتی خۆیان دا
به جیه بهینن، خوشوع و خوشوعیان تیدا ره جا و بکه.
زه کاتی پیویست له مال و سامانان دهر بکه، خیر و خیراتی
له ریکه خودا دا بدن به هه ژاران و له پینا و جیه هه دا مال
به خشن جهنگاو مران ته یار بکه. ﴿وَمَا تَقْدُمُوا لَأُفْسِكُمْ مِنْ
خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمُ أَجْرًا﴾ هه رجه ئیوه
بیه خشن و له پینش خۆتانه وه بینیرن له و زه کات و خیر و
خیراته ی باس کرا، پاداشته که ی لای خودا به و. بۆتان
هه لده گیری و رۆزی قیامهت سودی ئی و مرده گرن، بیگومان.
شه و ماله ی ناوا له پینش خۆتانه وه به رپیی ده که، زۆر باشتره
له وهی. له زیان. دا بۆ خۆتانی به زمه نده ده که و پاشه که وت
ده بی، دوا یی. ده بیته به شی میرا گران، یان بۆ دوا مردنتان
و مصیه تی پی ده که. ﴿وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾
زۆر تۆبه و نیستیغفار بکه له تاوان و کرده و متان، چونکه
کهس نیه توشی هه له و تاوان نه بی، بیگومان به و مرده گار
لیخۆشبوونی زۆره بۆ. که سیک داوا ی لیخۆشبوونی ئی بکا،

﴿إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَى مِنْ ثُلُثِي الضَّلَٰةِ وَلَوْلَا تِلْكَ لَفَنَّا بِكَ مِنَ الَّذِينَ يَمُوتُ وَهُوَ يُعَذِّرُ الْبَلَّ وَالنَّهَارَ عَلِمَ أَنْ لَنْ تُغْنِیَ عَنْكَ قَارِعُهُ وَأَمَّا تَبَسُّورُ مِنْ الْقَرَأَةِ عَلِمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضًى
وَأَخْرُونَ يُضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَلْتَمِسُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَآخَرُونَ
يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَاَقْرَأُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا
الزَّكَاةَ وَاقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تَعْبَهُوا لِلْأَفْسِكِ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ
عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمُ أَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ﴿١﴾ قُمْ فَأَنْذِرْ ﴿٢﴾ وَرَبُّكَ فَكْبَرُ ﴿٣﴾ وَيَا أَيُّهَا فَطَّهْرُ ﴿٤﴾
وَالزَّحْرَ فَاهْجُرْ ﴿٥﴾ وَلَا تَمَنَّ عَلَى الْكُفْرَةِ ﴿٦﴾ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ﴿٧﴾
فَإِذَا نَفَخَ الْفُتُورُ ﴿٨﴾ فَذَلِكَ يَوْمٌ عَصِيرٌ ﴿٩﴾ عَلَى الْكَافِرِينَ
عَصِيرٌ ﴿١٠﴾ ذَرْفٌ وَمِنْ خَلْقٍ وَجِيدٍ ﴿١١﴾ وَجَعَلَتْ لَهُ مَا لَا
مَعْدُودَ ﴿١٢﴾ وَبَيْنَ شُؤْدٍ ﴿١٣﴾ وَمَهْدَتْ لَهُ تَهِيدًا ﴿١٤﴾ ثُمَّ يَطْمَعُ
أَنْ يَرْزُقَ ﴿١٥﴾ كَلَّا إِنَّكَ كَلَّا لَبِئْسَ عَبِيدًا ﴿١٦﴾ سَأَرْفَعُهُ صَعُودًا ﴿١٧﴾

رحم و به زمی زۆره بۆ که سیک داوا ی رحم و به زمی ئی بکا.

کۆتایی سوره تی المزل



سوره تی (المدثر)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ. قُمْ فَأَنْذِرْ﴾ نهی شه و پیغه به ره ی که خۆت
دا بۆ شه و خۆت پینا و ته وه تر ساوی له بینینی فریشته ی
نیگا: که به کهم جار نیگا ی بۆ هینای، ههسته و رابه، نه هلی
مه که به تر سینه، هه ره شه ی هاتنی عه زابیکیان ئی بکه نه گه ر
نیمان نه هینن.

﴿وَرَبُّكَ فَكْبَرُ. وَيَا أَيُّهَا فَطَّهْرُ﴾ خودا به گه وه ره بگه ره
و مصفی شکۆمه ندی و کیری ی پالیده، له عیبادت بۆ کردن و
ناوهینانی دا به گه وه ره ی بزانه، بیگومان خودا زۆر له وه
گه وه مرته ها وه ل و هاوشانی هه بی، پۆشاکت پاک و خاوین
را بگه ره له پسی و پۆخه لی بیپاریزه.

ولهیدیش. نهومنده. دموئه مهند بوو کورپه کانی پټوستان به کاسپی کردن و بازرگانی. کردن. نه بوه. و پټی سامانداري و کوپ زوری، ژبانی خویش و تهمینی دریزو ریاسه تی هوزی فوریشیان پیدابوو. لهه موورویه کهوه دمست رژیشتوو دنیا خوړ بوو، که چی له گهل نهومیش دا تهماعی هه بوو مال و سامانی بدریتی و پټر دموئه مهند بی!!

﴿كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عِيبًا﴾ نه خیر، بوی زیاد ناکهین، بیگومان نه و دزایه تی قورئان دمکا، پروای به په یامی نیسلام نیه، به نه نقهست په یامی قورئان رمت دمکاته وه. ﴿سَأَرْهَقُهُ صُعُودًا﴾ له وده و لاهه لهرکی عه زابی نه خه مه نه ستو، توشی نازارو مهینه تییه کی ئیجگار سهخت و گرانی دمکهین، ﴿إِنَّهُ فَعَّرَ وَقَدَّرَ﴾ ^{۱۹} فَعَّلَ كَيْفَ قَدَّرَ. ^{۲۰} ثُمَّ قِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ بیگومان ولهیدی چارمیش بیري له قورئان و مزعی پیغه مبه ر ^{۲۱} کرده وه، له دلی خوئی دا قسه ی حازر کردن: که دهریاره قورئان بیانلی. ﴿ثُمَّ نَظَرَ﴾ ^{۲۲} ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ. ^{۲۳} ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ. ^{۲۴} فَقَالَ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْتَرُ. ^{۲۵} إِنْ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ پاشان سمر له نوئی تیفکریه وه، تهماشای کردو روی خوئی گرژ کرد و ناوچایو به یه کاداو خوئی مؤرچه کرد، نه مجار که نه پتوانی رخنه یه کی زانستی له قورئان بگری، پشتی هه لکردو فیزی نواند، لوتبه رزی خوئی راگه یانندو روی له نیمانه نیان و مرگپراو له حق لایدا، وتی: نه م قورئانه ی موحه مهند ده یخوینیته وه سیجره و جادویه که به دریتی روی رۆزگار دواپی نایه و به رده وام دمی، موحه مهند له کهسانی پییش خوینه وه نه قلی کرده، که لامی خودا نیه و قسه ی ناده میزاده. ﴿سَأَصْلِيهِ سَقَرًا﴾ ^{۲۶} وَمَا أَذْرَاكَ مَا سَقَرًا. ^{۲۷} لَا بُقِيَ وَلَا تَذَرُ. ^{۲۸} لَوْ أَحَاطَ لِلْبَشَرِ. ^{۲۹} عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ له وه به ولاره دمیخه مه ناو ئاگری دوزخه وه، نوغروی دمکه م له ناگردا، نه تو چوزانی سه قمر چیه؟ سه قمر نه شوینه یه همر که سیکی تی بکه وئی خوین و گوشت و نیسقانی په کسمر نامینی، که سمر له نوئی جاریکی تر جهسته یان و مکوو خوئی لی دمکریته وه، به شیدمت تر دسو تیندرینه وه، پیستان دمیته کوی زوخال ورشد می. ﴿وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً﴾ نیمه همر فرشته مان گپراوه به بهرپرس و

﴿وَالرُّجْزَ فَاصْجُرْ﴾ واز له بته مرستی بهینه، همرگیز به خه یالیش بیر له وه مه که روه بت و صه نه م به مرستی. ﴿وَلَا تَمَنَّ تَسْتَكْبِرُ﴾ نه تو منعت به سمر هاوه لانت دا مه که به وه: که په یامی خودایان پی رادمگه یه نی و ناموزگارییان دمکه ی، به چاوایان دا مه دوه، نه گمر شتیکت به خشی له بهر خاتری خودا بیبه خشه و منعت به سمر کابرای پی به خشراودا مه که. ﴿وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ﴾ له بهر خاتری خودا نه تو به صه بهر و نارام به، گوئی به نه زیمت دان و هه لسوکه وتی ناشیرینیان مه ده. بیگومان نه تو نه ی. پیغه مبه ر: هه لگری په یامیکی گهوره مه زنی، لهرکی سرشانت قورس و نه سته مه. دمی وده به رزو پشو دریژ بی، صه بهر بگری له بهر امبه ر نه زیمتدانی موشریکه کان. ﴿إِذَا نَقَرُ فِي النَّاقُورِ﴾ ^۱ فَلَذَلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمَ عَسِيرٍ. ^۲ عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ نه ی پیغه مبه ر، صه بهر بگره له سمر نه زیمتدان و هه لویستی ناشیرینی موشریکه کان، نه وانه رۆژیکی سامناک چاومرپیانه، رۆژیک: که سمر نه جامی کوفرو بیدینی و کرده و ی ناشیرینیان دیته و مرئی. جا که بو. جاری دووه و فوو دمکری به که رمنای صوردا بو زیندبو و نه وه ی مردوان، نه و رۆژه له سمر کافرمان رۆژیکی نه سته مه و تابلتی ترسناکه! ﴿ذُرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا﴾ ^۱ لِيَمِ كَهْرِي بُو نه و که سه ی دروستم کرد له سکی دایکیدا هیچی نه بوه، نه مال نه مندال، یان لیم که ری به تمنیا من بو نه و، بزانه چوئ دمقه تی دیم و توله ی لی دمیتم؟ رۆژیک دی بولامان دمکه ریته وه بی مال و مندال و کهس و کار، هیج شتیکی له گهل. دا نابی له وانه ی ئیستا خوئیان پیوه هه لده کیشی، لیم که ری خوم شه ری له گهل دمکه م و له عوده ی دیم. ﴿وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا﴾ ^{۱۲} وَبَيْنَ شُهُودًا. ^{۱۳} وَمَهْدَتُ لَهُ نَهْدًا. ^{۱۴} ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ مال و سامانی زورو زبه نه دم بټ داوه، له بواری نازه لداری و کشت و کال و بازرگانی دا له ناو مه که مو دوروبه ری دا ناویانگی دمر کرده، جهند کوپی که نه ج و به توانامان پی داوه، هه میسه له که لیدان و دهمته و نه ظمر راوستاون، ریواپه تکراره: که ولهید ده کوپ یان سیانزه کوپی هه بوون، هه موویان گهوره و ساغو لهش دامه زراو بوون، هه میسه له دموری باوکیان بوون و لئی جیا نه بوونه وه.

حهرسی دۆزهخ، ئادهميمان نه کردون به قهرماندارو کارگیري
دۆزهخ تابوتان به ربهره کانیان بکهن و به سهریان دا زال
ببن. نهوانه فریشتن لهو مه خلوقاته غهیبی و
به نامه کیانن، که جگه له خودا هیچ. کهس سروشت و
هیزو توانایان نازانی. ﴿وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ
كَفَرُوا﴾ نهو هککو ژماره کیانمان باس کرد، نیللا، که باسمان
کرد بۆ تاقی کردنه و هو سمر لی شیوانی کافره کان بوو، بۆ
نهو هی بییته هوی دله راوکی و سهرسورمانیان، زیاتر شیلگیر و
گومرا ببن، چی له دلیان دایه دهری بچرن و خودا زیاتر رقی
لنیان هه لسی. نهو هبوو وتیان دۆزهخیک بهم هه موو
که ورمیی و بهرراوانی به چۆن به نۆزده فریشته کاروباری
هه لده سوپندری؟ هه روا گه لی قسه یتری گالته نامیزی لهم
جوړه ناشیرینتریش! ﴿يَسْتَفِيقُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَرْذَادُ
الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا﴾ بهروردگار که ژماره فریشته کانی کردوه
به نۆزده، بۆ نهو میه نه هلی کیتاب (جوله کهو فهله) دنیابن،
که نهو پیغه مبه ره پیغه مبه ریکی حه قهه نهو هی دهیلی: دهق
و هککو نهو وایه، که له نامه ناسمانیه کانی پیشوتردا هاتوو.
﴿وَلَا يَرْتَابُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ﴾ بانه هلی کیتاب و
موسولمانان هیچ شک و گومانیان بۆ بهیدا نه بی دربارهی
راستی و حه قیه تی نهو ژماریه: که نۆزده میه، هه رووها
باهیج گومانیان نه بی له راستی و حه قیه تی نایینی خودا !
﴿وَلْيَقُولِ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا
مَثَلًا﴾ بۆ نهو هی دوو پروه کان، نهوانه ی گومانیان هه یه
له راستی پیغه مبه رایه تی موحه مبه دو نهوانه ی کافرن
له دانیش توانی مه ککهو کهسانی دیکهش، بلین نهو خودا
مه بهستی بهم ژماره چیه؟ چ حیکمه تیک له باس کردن و
دیاری کردنی ژماره ی نۆزده دا هه یه؟ ﴿كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ
يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ نابهو جوړه خودا گومرا دهکا
هه رکه سی بیهوئ. له سهر کرده و دو بیروبا و مریان - گومرایان
بکا، هیدایه تی نهو که سانهش ددها: که بیهوئ - له سهر
کرده و دو با و مریان شارمزایان بکا، واته و هککو چۆن
بی پروا کانی بهو ژماریه گومرا کردو برپا دارانی هیدایه تی دا،
ههر که سی و هککو نهو دوو تاقه بی ناوای به سهر دینی.
نهوانه ی گومرایان دهکا خویان ناماد مباحی گومرا بوونیان

إِنَّهُمْ فَعَرَوْهُ قَدَرًا ۝ فَعَقِيلٌ كَيْفَ قَدَرًا ۝ ثُمَّ قِيلَ كَيْفَ قَدَرًا ۝ ثُمَّ نَظَرَ ۝
ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ۝ ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ۝ فَقَالَ إِنْ هَذَا إِلَّا آخِرُ
بُيُوتٍ ۝ إِنْ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ۝ سَأُخْبِرُهُمْ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ
مَا سَقَرٌ ۝ لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ ۝ لَوَاحِشٌ لِّلْبَشَرِ ۝ عَلَيْهَا تِسْعَةُ عَشْرَ
أَلْفِ مِائَةٍ ۝ وَمَا جَعَلْنَا النَّارَ إِلَّا مَلَكُوتَ وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً
لِّلَّذِينَ كَفَرُوا ۝ لِيَسْتَفِيقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَرْذَادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا
وَلَا يَرْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ ۝ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ
وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا ۝ كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي
مَنْ يَشَاءُ ۝ وَمَا يُغَلِّجُهُ مَرِيكُ الْهَوَىٰ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرُ الْبَشَرِ ۝ كَلَّا
وَالْقَمَرِ ۝ وَاللَّيْلِ إِذَا أَدْبَرَ ۝ وَالصُّبْحِ إِذَا أَشْرَقَ ۝ إِنَّهَا إِيَّاهِذَا
أَلْكَرِ ۝ نَذِيرٌ لِّلْبَشَرِ ۝ لَمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ ۝ كُلٌّ
عِنْدَ بِنَاكِتِ رَبِّنَا ۝ إِلَّا أَنْصَبَ الْيَمِينَ ۝ فِي جَنَّتِ يَسْتَلُونَ
عَنِ الْمُتَجَرِّمِينَ ۝ مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ ۝ قَالُوا لَوْ نَعْلَمُونَ
الْمُصَلِّينَ ۝ وَلَوْ نَعْلَمُ الْمُسْتَكْبِرِينَ ۝ وَكُنَّا نَعْمُوشُ مَعَ
الْحَافِضِينَ ۝ وَكُنَّا نَكْذِبُ بِيَوْمِ الدِّينِ ۝ حَتَّىٰ آتَيْنَا الْيَقِينَ ۝

تیدیایه، نهوانه یه یه هیدایه تیان ددها خویان ناماد مباحی
وهرگر تینی هیدایه تیان تیدیایه. ﴿وَمَا يَعْلَمُ جُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ﴾
واته: حهرهس و پاسه وانانی هه رجهنده نۆزدهن بهلام
یارمه تیدمرو سهر بازان و هاوکارانیان نه و منده زۆرن ههر
خودا ژماره یان دهمزانی. ﴿وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرُ الْبَشَرِ﴾ سه قهر و
دیارد هکانی، باس کردنی ژماره ی بهر پرسانی دۆزهخ
یادخستنه و دو نامۆزگارییه بۆ ئادهمیزاد، بۆ نهو میه بزانن
خودا تواناو دمه لاتی بی سنوورده هیچ شتیکی لی یاخی
نابی و پیویستی به یارمه تیدانی کهس نیه. ﴿كَلَّا﴾
نه خهیر له قیامه تی دا ناتوانن نینکاری ئاگری دۆزهخ بکهن،
﴿وَالْقَمَرِ﴾ سوپندم به مانگی خاودن نوورو روناکی: که
دهمرو شیته وه، ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا أَدْبَرَ﴾ سوپندم به شهو: که
به سهر دهچی و راده بری، ﴿وَالصُّبْحِ إِذَا أَشْرَقَ﴾ سوپندم
به به یانی: که دهمرو که و ی ناسۆ رون. دهکاته وه. ﴿إِنَّهَا
إِلَّا خَذَى الْكَبِيرِ﴾ سه قهر: که شوپنیکه له ناخوشتیرینی دۆزهخ،
یه کیکه له بهلا گه ورمو سامناکه کان بۆ ترساندنن ئادهمیزادو

سورہ تی (القیامۃ)

{ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ }

«لَا أَفْسِمُ بِرَوْمِ الْقِيَامَةِ» وشمی ﴿لا﴾ ویدمچی زیدمبی،
واته: سویند دمخۆم بهرۆزی رابوون. ویدمچی زیده
نهبی و(نافیه) بی ئمو کاته رمیدی کهلامیکه له سورمتی
پیشموهی دا. واته: نهخهیر ئمو قسهیه وانیه، ئیوه بهههله
چون، سویندی لهسهر دمخۆم یان ههر نافیهبی و ماناکهی بهم
جۆره بی. (سویند ناخۆم به رۆزی رابوون، بیویست بهسویند
خواردن ناکا شتهکه ناشکرایه و ههویجی سویند لهسهر
خواردنی نیه) (بیگومان ههر سویندی بهههرشتی بخوری
لهلایهن خوداوه، مهیهست بهدییهنهر و خاومنی حهقیقی ئمو
شتمیه. «لَا أَفْسِمُ بِالنَّفْسِ اللّٰوَمَةِ» ههروهها سویند دمخۆم
بهنهفسیک که سهرزمنشتی خاومنهکهی دمکا لهسهر
کهمتهرخمی. سویند بهوشتانه، ئیوه زیندوهرکرنهوه.

﴿أَيُخْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ نَجْمَعَ عِظَامَهُ﴾ ۚ بَلَىٰ قَادِرِينَ عَلَىٰ أَنْ
نُسَوِّيَ بَنَانَهُ ۚ نَايَا ئَادەمیزاد پیی وایە ئیمە ناتوانین دوی
مردنیان ئیسقانه رزیو مکانیان کۆبکهینه و مو زیندویان
بکهینه وه؟ بیگومان نه وه بیرو بۆچونیکی هه له یمو به تاله.
به لکوو ئیمە دمتوانین چاوه قامکه کانیشیان و مکوو خوی
رێک بخهینه وه، دمتوانین چاوه قامکه کانیان به هه موو خهت و
نه خهش و چال و چوێلی یانه وه دق و مکوو خویان دروستیان
بکهینه وه، و مکوو دهرکه و تووه چاوه قامکی هه یج ئاده میزادی
له هه ئاده میزادیکی تر ناجی.

﴿بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ﴾^{۱۰} تو واز له مروؤ بیته، نمو دمیهوئ بهردموا م بی لهسر ئینکار یکردنی زیندوبوونهود، لهسر ستهم وتاوان، لهدوا روؤی ژیانیشیدا همروا دمیج، تاوان پئیش دمخاو توؤبه دواودمخا، تا مردن یهخهی دگری له خرابترین حالی ژیانیدا گیان لهدمست دمداء.

﴿يَسْأَلُ آيَاتِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ بمسمر سوپرمانهوه پرسیاری گالته نامیزو سمرهفانه دمکاو دهلی؛ نهوه قیامت کهی رادمبی؛ لهراستی‌دا بر‌وای بههاتنی قیامت و زیندوبونهوه نیه، کهسی‌کیش بر‌وای به‌زیندوبونهوه نه‌بی لهراستی‌دا گهوره‌ترین تاوانی کردومه دمکا.

فَانْتَفَعَهُمْ شَجْعَةُ الْفَيْصِ (١٨) فَلَمْ يَكُنْ مِنَ الْذَّكَرَةِ مَبْرُودِينَ (١٩) كَانَتْهُمْ حُمْرٌ مُسْتَفِيرَةٌ (٢٠) قَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ (٢١) بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُؤْتَى صُحُفًا مُنشَرَةً (٢٢) كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ (٢٣) كَلَّا لَأُنْصَرَ كَرَّةً (٢٤) فَمَنْ شَاءَ ذَكُرُوا (٢٥) وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّوْحِيدِ وَأَهْلُ الْمَعْرِفَةِ (٢٦)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا أَقِيمُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ❶ وَلَا أَقِيمُ بِالنَّفْسِ الْوَارِثَةِ ❷ أَيَحْسَبُ
الْإِنْسَانُ أَنْ يَجْعَ عِظَامُهُ ❸ بَلْ قَدِيرِينَ عَلَى أَنْ سَوَّى بَنَانَهُ ❹ بَلْ
يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ❺ يَسْتَلْ أَيَّانَ يَوْمِ الْقِيَمَةِ ❻ فَإِذَا رَأَى الْبَصُرُ
❽ وَخَسَفَ الْقَمَرُ ❾ وَجُمِعَ الشَّعْرُ الْقَمَرُ ❿ يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ
❾ مِنَ الْقَمَرِ ❿ كَلَّا لَا وَزَّادَ ❶❶ إِنَّ يَوْمَئِذٍ الشِّقَاقُ ❶❷ يَبْئُتُ الْإِنْسَانُ
❶❸ وَيَوْمَئِذٍ يَمَّا قَدَّمَ وَلَآخِرَ ❶❹ بَلَى الْإِنْسَانُ عَلَى نَفْسِهِ عَصِيرٌ ❶❺ وَلَوْ أَلْقَى
❶❻ عَاذِيرُهُ ❶❼ لَا تَخْرُجْ يَوْمَ لِسَانُكَ لَتَسَجَّلَ يَوْمَ ❶❽ إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ
❶❾ قَرْنَهُ ❶❼ فَإِذَا أَرَأَى أَنَّهُ قَائِمٌ قَرْنَهُ ❶❼ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا سَائِدَهُ ❶❼

﴿فَإِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ. ^٨ وَخَسَفَ الْقَمَرُ. ^٩ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ.

١٠ يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفْرُجُ؟ ﴿١٠﴾ كَاتِبٌ جَاوِلٌ فَتْرَسٍ وَ

سەرگەردانىدا بەملۇق وىستاۋ ئەبلەق بىو، بومەلەرزى
قىيامەت بىونەمورى راتلەقاندو روناكى مانگ نەماۋ مەحوو
بۆۈمۈ كۆتايى ھات، خۆرو مانگ لەبى روناكىدا كەۋتە يەك
و دىاردى ھاتنى شەۋو رۆز بەدوى يەك دا نەما، دىمەن و
دىاردى بونەمور ھەموۋى گۆراۋ جەمسەرى ھەموو
قەبارەكان لىك ترازان و پەرت و بلاۋبونەۋە، ئەو رۆزە
ئادەمىزادە بى باۋمىرەكە دەلى، بۇ كۆى رابىكەين و پەنا بۇ كى
يەرىن؟

﴿كَلَّا لَا وَزَرَ. ^{١٢}إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ﴾ نه خير هيج

دەرتانیك نیه، هیچ پەناو قەرارگایەك نیه ئەو رۆژه
ئادەمیزاد خۆی تێدا حەشار بدا، سەرنجام گەڕانەوی هەموو
ئادەمیزاد بۆ لای حوکم و بێریاری پەرۆردگارە، قەرارگاو
شوونی حەوانەوی ئادەمیزاد یان بەهەشتە. یان. دۆزخە !

﴿يَبْأَيُّ الْإِنْسَانِ يُؤْمِنُ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ﴾ همر لهو شوینه‌دا؛ که خودا برپاری داوه سارای مه‌حشر بئ و مه‌خلوقاتی تیدا کو بکریته‌وه بؤ حیساب و لیکولینه‌وه، هه‌موو ئاده‌میزاد ناگادار ده‌کریته‌وه بهو کردموانه‌ی له‌دونیا‌دا نه‌نجامیان داو، چاکه بن یاخود خرابه، همرچی ئاده‌میزاد کردویه‌تی له‌نامه‌ی عه‌مه‌ل‌دا تو‌مارکراوه ده‌خریته به‌رده‌ستی.

﴿بَلْ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ۚ ۱۵ وَلَوْ أَلْقَىٰ مَعَاذِيرَهُ﴾ تو واز له‌وه، بینه؛ که بئیی ئاده‌میزاد له‌لایه‌ن فریشته‌وه ناگادار ده‌کری، دهرباره‌ی کرده‌وه‌کانی، چونکه ئاده‌میزاد شایه‌تیکی ناگاداری هوشیاره دهرباره‌ی خو‌ی، دزمانی چی کردوهو چونی نه‌نجام داوه، همرچه‌نده به‌روالته له‌باره‌گای خودا دا عوزرو بیانوو بی‌نیته‌وه بی‌سوده. ﴿لَا تَحْرُكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ ۚ ۱۶ إِنَّا عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ ۚ ۱۷ فَإِذَا قَرَأَهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ ۚ ۱۸ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ﴾ نه‌ی پیغه‌مبه‌ر له‌کاتی ودرگرتنی نیگاو سروش دا ته‌نها گوئ رابگره، به‌زمان وته‌کان مه‌لئوه، ترسی نه‌ومت نه‌بی بؤت له‌به‌ر نه‌کری، ئیمه هورئان له‌سنکی تو‌دا کو‌ده‌که‌ینه‌وه، ناهیلین هیچی ئی بزه‌وتی، نه‌مجار به‌ریکوبیتیکی به‌سه‌ر زوبانت دا جاری. ده‌که‌ین..

﴿كَلَّا ۚ ۲۰﴾ نه‌ی ئاده‌میزادینه؛ واز لهو بیروباومره هه‌له‌وه جه‌وتانه‌ی خو‌تان بینن. ﴿بَلْ تُجِئُونَ الْعَاجِلَةَ ۚ ۲۱ وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ﴾ به‌لگوو ئیوه دونیاتان خو‌ش ده‌وی و سه‌رگه‌رمی دابینه‌کردنی له‌ززمت و خو‌شی دونیای بئ به‌قاو ته‌مه‌ن کورتن، بئ ناگابوون له‌قیامت و هه‌ولدان بؤ وده‌سته‌پێانی سه‌ره‌رازیی رۆژی دوا‌یی. ﴿وَجُودَ يُؤْمِنُ نَاصِرَةً ۚ ۲۲ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاطِرَةً ۚ ۲۳ وَجُودَ يُؤْمِنُ بَاسِرَةً ۚ ۲۴ تَطْنُ أَنْ يَفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةً﴾ دهم و چاوو روخساری موسولمانان له به‌هه‌شت دا ته‌رو تازمو دره‌وشاوه گه‌شاومن، که‌یف‌خو‌ش و ته‌رده‌ماخن. به‌ناشکراو بئ په‌رده خودای خو‌یان ده‌بین. راسته‌و خو‌ دهره‌وانه زاتی پاک‌ی. دهم وچاوی تاوانباران له دۆزه‌خ دا گه‌رزو ره‌ش هه‌لکه‌راو، دل‌نیان له‌وه‌ی؛ که به‌لاو کارمه‌ساتیکی هه‌ند گه‌وره‌و سامناکیان توش دی برپه‌ری په‌شتیان ده‌شکینی.

﴿كَلَّا ۚ ۲۶﴾ وانیه نه‌ی ئاده‌میزاد! نه‌تو ناتوانی نه‌وه‌کاته، رابوونی قیامت به‌درؤ. بزانی، چونکه یه‌قین و عه‌یان

﴿كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ ۚ ۲۰ وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ ۚ ۲۱ وَجُودَ يُؤْمِنُ نَاصِرَةً ۚ ۲۲ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاطِرَةً ۚ ۲۳ وَجُودَ يُؤْمِنُ بَاسِرَةً ۚ ۲۴ تَطْنُ أَنْ يَفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةً ۚ ۲۵ كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ الرَّاقِيَ ۚ ۲۶ وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ ۚ ۲۷ وَظَنَّ أَنَّهُ الْفِرَاقُ ۚ ۲۸ وَالْتَقَتِ الْفَاقُ بِالرَّاقِ ۚ ۲۹ إِنَّ رَبَّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ ۚ ۳۰ فَلَا صَدَقَ وَلَا حَصَلَ ۚ ۳۱ وَلَكِنْ كَذَبَ وَتَوَلَّى ۚ ۳۲ ثُمَّ ذَهَبَ لَكَ أَهْلِيهِ يَتَمَتَّلْنَ ۚ ۳۳ أَتَوَلَّىٰ ۚ ۳۴ ثُمَّ أَتَوَلَّىٰ لَكَ فَاتَوَلَّىٰ ۚ ۳۵ أَيْحَسِبَ الْإِنْسَانُ أَنْ يُرَكَّ سُدًى ۚ ۳۶ أَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ لُطْفَةٌ مِنْ قَبْلُ ۚ ۳۷ ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّىٰ ۚ ۳۸ فَعَمَلَتْهُ الْأَرْوَاحُ الْأَذْكَرُ وَالْأُنثَىٰ ۚ ۳۹ أَلَيْسَ لَكَ بِقَدِيرٍ عَلَّ أَنْ يَحْيِيَ الْقَوَىٰ ۚ ۴۰﴾

سورة الانشراح

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿هَلْ أَتَىٰ عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِنْ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَذْكُورًا ۚ ۱ إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ طُفْلَةٍ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ۚ ۲ إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ۚ ۳ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَكِينًا وَآغْلَلْنَا وَسْمِيرًا ۚ ۴ إِنَّا الْبَرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ۚ ۵﴾

ده‌بی و جگه له‌دان پیا‌نان چاره‌ی. ترت. نیه. ﴿إِذَا بَلَغَتِ الرَّاقِيَ﴾ کاتیک گیان ده‌گاته بینه قافاو کابرا ده‌که‌ویته حاله‌تی گیانه‌لاوه وه

﴿وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ؟﴾ له‌لایه‌ن ئاماده‌بوونی نه‌خۆشه‌که‌وه ده‌گوتری؛ کئ هه‌یه دوعاو نوشته‌یه‌ک بکا؟ ئایا پزیشکیک هه‌یه دهرمانی ئهم دهرده‌ی لای و چاره‌سه‌ری نه‌خۆشه‌که‌مان بکا؟

﴿وَظَنَّ أَنَّهُ الْفِرَاقُ﴾ کابرای نه‌خۆش پئی وایه ئیتر دونیا چی دێلی و نه‌مه حاله‌تی مردنه و کو‌چی دوا‌ی ده‌کا.

﴿وَالْتَقَتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ﴾ قاجی ده‌پێچی به‌قاجیه‌وه ناتوانی بیانجولینی و گیانیان تیدا نامینی! یان مه‌به‌ست یه‌که‌هوتنی به‌لاو کارمه‌ساتی ترسانک، غه‌می له‌دونیا دهرچون و چی هیشتنی مال و خیزان. و پێخۆش‌بوونی دوزمنان و به‌رمو روبوونه‌وه‌ی مردن.

﴿إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ﴾ گیانه‌کان بؤ لای خودا سه‌هوق ده‌کرین، سه‌ره‌نجام و گه‌رانه‌وه‌ی ئاده‌میزاد بۆ‌زێر برپاری به‌روم‌دگاره، جا یان بؤ به‌هه‌شته، یان بؤ دۆزه‌خه.

سوره تي (الانسان)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

﴿هَلْ أُنَبِّئُكَ عَلَىٰ الْإِنسَانِ حِينَ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُن شَيْئًا مَّذْكُورًا﴾^۱
 بیگو مان زهمانیک به سهر رهگهزی نادمیزاد دا هاتووه،
 نادمیزاد وجودی نه بووه، هیچ نه بووه نه نادم و نه نه وهکانی،
 هیچ ناوو دمنگ و رهنکیکیان نه بووه، لای فریشته و
 جندوکهش که پیش نادمیزاد دروست کراون - نه ناسراوو
 له بیر کراو بوون ..

﴿إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾^۲
 نیمه نادمیزادمان دروست کردوه له دلۆپه ناویک
 که تیکه له له که رسوو ماددهی نیرو می. له رهحه می دایک دا
 ناوی پیواو هیلکوکهی گه رای شافرت یه که دگر و تیکه
 به یه که دی دمن و نادمیزادی ئی پهیدا دمی، نیر دواپی
 عهقل و هوشی دهمینی و ته کالیفی شهرعی دهخینه
 نه ستووبه خیر و شهر به تاقی دهکینه وه، بو نه وهی دهریکه وی
 ریگای حهق دهریته بهرو خوداپه رسته، یان گومرا دمی و
 خوی بهفتاره ددها.

﴿إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا﴾^۳
 و ناراستمان بو دیاری کردوه، حهق و بهتالمان بو دست
 نیشان کردوه، خیر و شهرمان بو لیک هه لاواردوه، سهرمنجانی
 ریبازه کانمان بو رون کردوته وه، سودو زیانی کرده وه و
 هه لوئسته کانیمان پی راگه یاننده. بو نه وهی له ناکام دا
 نادمیزاد بینه دوو تاقه، تاقمیکیان سوپاسی نیعمه ته کانی
 خودا بکه، نیمانیان پی هه بی و پابهندی فرمان و جله و
 گریه کانی بن، تاقمیکشیان کافرو سپله و پینه زان دلرهق و
 سهر پیچیکار.. ﴿إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا﴾^۴
 نیمه نامادمان کردوه بو کافرو خودانه ناسان سزای جوړاو
 جوړ، ههرکه سی برپای به خودا نه بی و سهر پیچی
 فرمانه کانی بکا، زنجیریان له قاج دهکین و بهرو دۆزه
 کیس دهکین. به زنجیریک دست و قاجیان به ملیانه وه
 شهته که دهرین و ناگری هه لگرساوی دۆزه خیال بو
 ناماده کراوه. ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا
 كَافُورًا. غَنَاءٌ يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا﴾^۵ بیگو مان

﴿فَلَا صَدَقَ وَلَا صَلَّى. وَلَكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى. ثُمَّ دُفِنَ
 إِلَىٰ أَهْلِهِ بِتَمَاطٍ﴾^۶ نه و کابرایه نه برپای به په یامی پیغه مبه
 کردوه و نه نوپزی فهرزی بو خودا نه نجام داوه، به لکو و
 پیغه مبهری به درو خستو ته وه و په یامه که ی رت کردو ته وه،
 پشتی له تاعمت و خوداپه رستی هه لکردوه و نیمانی نه هی ناوه،
 سهرباری نه مانه هه مووی به که شخه و کهش و فشیکه وه
 گه راوه ته وه بو ماله وه که یف خوش بووه به و هه لوئسته ی و
 رازی بووه به کردوه به دهکانی و سور بووه له سهریان.

﴿ثُمَّ أُولَىٰ لَكَ فَأُولَىٰ. ثُمَّ أُولَىٰ لَكَ فَأُولَىٰ﴾^۷ ده که بهفتاره
 بجی و شیوی و هیلت به نسیب بی، هاوار بو تو بی و خودا
 له ناوت بهری و به گوشت چی، نه دوعا شهرت به سهر دا
 دوو باره سی باره بیته وه.. نه و خو بادان و کهش و فشت
 بیرز بی! جی خویه تی نه وه هه لوئست و هه لسو که وت بی و
 برپوات به خودای خوت نه بی! خوت دهمینی وه چیت
 به سهر دیوچ. عه زاب و عیقاییک یه خمت دگری !!

﴿أَيَحْسَبُ الْإِنسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى؟﴾^۸ نایا نادمیزاد
 وابته مایه بهرهلل بکری و وازی ئی بهیتری، فرمان و جله و
 گریه کانی ناراسته نه کرین، هیچ نه رک و نورکیکی نه خریته
 سهرشان وله قیامت دا هیچ حیساب و لیکوئینه و میه کی
 له کهل دا نه کری؟ نه خهیر با. و نه زانی و بهتله ما نه وه
 نه بی، نیهمال کردنی نادمیزادو ئی نه پرسینه وهی پیچه وانه ی
 داخوازی عه داله تکار بیه..

﴿أَلَمْ يَكُ نُطْفَةً مِنْ مَنِيٍّ يُنْتَىٰ. ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّىٰ. ثُمَّ
 فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ. أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَادِرٍ عَلَىٰ
 أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ﴾^۹ نایا نه و نادمیزادهی نه ومنده له خوی
 رازی به و خوی بهزل دمنانی، له سهرمتادا دلۆپه ناویکی هیچ و
 پوچ نه بووه ریندر او ته رهحه می دایکیه وه ؟ پاشان نه و
 دلۆپه مهنی به بومته خوین پارو پاشان بومته گوشت پارو و
 پاشان بومته نیسقان و نه مجار به گوشت داپوشراوه و رنگ و
 روخسارو شیوهی کیشاروه.

کوتایی سوره تي القیامه



﴿۱۷﴾ وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا ﴿۱۷﴾ نادميزاده خوداپه رسته كان له بههشت دا بهو پياله و هنجانه زيوو بلوورينانه مهی تیکه لاو به زمجه بيليان دهر خوارد. دمدری. جاری وادمبی شهرابه کهيان تیکه له به کافور دهرکری و ساردو فینکه، جاری وایش دمی تیکه له به زمجه بیل دهرکری و مهيله. گهرمه..

﴿۱۸﴾ عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا ﴿۱۸﴾ نهو خوداپیداوانه له کانیایکی بههشت. دا که ناوی سهلسه بيله ناوی خوارنده ومیان بو دابین دهرکری، بویه ناوی سهلسه بیللی لی نراوه چونکه ناوه کهی گوارایه و بمناسانی دهوریتته وه صاف و بیگهر دو شیرین و زولاته. ﴿۱۹﴾ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنثورًا ﴿۱۹﴾ خرمه تجیه کانی بههشت به سمر بههشتیه کان دا دهوریتته وه، چیان بوئی له خواردن و خوارنده وه بویان دابین دهرکری؛ نهو خرمه تجیانه هه موویان تازه لاوو لاوچاکن، بیرنابن و روخساریان ناگوری و مردنیان به سهردا نایه، نه گهر تو بیانبینی لهو کاتانه دا؛ که بلاو بوونه وه به ناو بههشتیه کان دا بهمه بهستی خرمه تکرندیان. وادمانی لونلوی بلاوه بوون، نهومنده جوان. و شوخ و شهنگن.

﴿۲۰﴾ وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا ﴿۲۰﴾ نه گهر تو له بههشت دا پروانی و سهرنج بدهی له نازو نیعمه تی بههشت بههه موو جوړمکانی، نازو نیعمه تیکی وادمبینی ههر ووصف ناکری. سه لته نمت و شکومه ندیی ودهات چاو پی دهرکری؛ که سنووری نازاندیری و مهزمده ناکری.

﴿۲۱﴾ عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُدُسٌ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَخُلُوا أَصْوَارَ مِنْ فِضَّةٍ ﴿۲۱﴾ پوښاکي ناوړيشمی تهنکی سهوزيان له بهرگراوه، ههرودها دپاجی. نه ستوور له بهر دهرکمن. بازنه ی زیویان له مه چهک گراوه، جاری. وایش دمی بازنه ی زیپیان له دمست دهرکری. ﴿وَسَقَاهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا﴾ پهر و مردگار شهرابیکیان دهر خوارد ددها؛ که ناو سکیان لهحه سودی و رژی و زیانه خرؤیی و رهوشته ناشیرینه کانی تر پاک دمکاته وه، همرچی دمیخون و دمیخونه وه دمیته نارمق و لهجه سته یان دپته ودمر بونی نارمقی جهسته یان وهرکوو بونی میسک وایه.

عَيْنًا يَتْرَبُّ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَ بِهَا تَعْمِيرًا ﴿۱۷﴾ يَوْمَ كَانَ ثَمَرُهُمْ مُسْتَوِيرًا ﴿۱۷﴾ وَيَطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَنْ حَيْثُ وَرَسَتْكُمْ ﴿۱۷﴾ وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا ﴿۱۸﴾ إِنَّمَا نَطْعَمُكُمْ لِيُوبَى اللَّهُ لَا نَهْدُمُكُمْ حَرْلًا وَلَا شُكْرًا ﴿۱۹﴾ إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَتَطِيرًا ﴿۲۰﴾ فَوَقْنَهُمْ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّهْمُ نَصْرًا وَرُسُودًا ﴿۲۱﴾ وَجَزَيْنَهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا ﴿۲۲﴾ مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا ﴿۲۳﴾ وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا وَذُلَّتْ أَطْوَافُهَا نَذِيرًا ﴿۲۴﴾ وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِانِيٍّ مِنْ فَضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا ﴿۲۵﴾ قَوَارِيرًا مِنْ فِضَّةٍ قَدَرُ مَا وَقْفَرُهَا الْقَدِيرُ ﴿۲۶﴾ وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا ﴿۲۷﴾ عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا ﴿۲۸﴾ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَنثورًا ﴿۲۹﴾ وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا ﴿۳۰﴾ عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُدُسٌ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَخُلُوا أَصْوَارَ مِنْ فِضَّةٍ وَرَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا ﴿۳۱﴾ إِنَّا هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَشْكُورًا ﴿۳۲﴾ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ﴿۳۳﴾ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَطِيعَ مِنْهُمْ ﴿۳۴﴾ إِنَّمَا أَرْكَبُوكَ ﴿۳۵﴾ وَأَذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿۳۶﴾

﴿۲۲﴾ إِنْ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَشْكُورًا ﴿۲۲﴾ بهو پیاو چاک. و. خوداپیداوانه دهرکوتری؛ نه بههشته رازوه و نازو نیعمه تهی. پیتان دراوه، پاداشتی کردمو کاتانه، خودا بههضلو نیحسانی خوئی له جیاتی کرده وی کهمتان پاداشتی زوری پیداون، طاعت و عیبادهتی. لی قبول. کردون.

﴿۲۳﴾ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ﴿۲۳﴾ نیمه خاومن پهر و مردگاری بوونه و مرین، خودای بهحق و راستین، قورئانمان به پارچه پارچه نازل کردوه بو سهر تو نهی پیغه مبره له ماوهی (۲۳) سال دا به گویری پیویست و روداو ههر جاروه بهشیک له قورئانمان بو ناردویه خواری. بهیه کجار بومان نه ناردوی بو نهوهی نوممه تت فیری بین و له دلیان دا جیگیر بین و چاره سهری کیشه و نیزاعی خوایانی پی بکهن، هورئان هه لبه سترای خوټ نیه. سیحرو شیعوو چیرؤکی دانراوو نهفسانه نیه.

خوی مه‌شیئه‌تی له‌سهر شه‌وه‌ بی، که‌س ناتوانی هیدایه‌تی
خوی بدا، که‌س ناتوانی به‌بی ویستی خودا ئیمان بجیته‌ ناو
دلپه‌وه. ته‌وفیقی خودا نه‌بی که‌س ناتوانی سود بو خوی
کیش بکا، په‌رومردگار بو خوی دمزان کئ شیای هیدایه‌ته،
ناسانکاری بۆدما. دمزان کئ شیای گومرا بوونه له‌هیدایه‌ت
لای دما. خودا بو خوی حه‌کیم ودانایه، کاردروست و
فه‌رمان‌پویه.

﴿يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾
په‌رومردگار ههر که‌سیکی مه‌یل ئی بی به‌فه‌زل و ئیجسانی
خوی دمیخاته به‌هه‌شتی رازاوی خۆپه‌وه. سته‌مکارانیش
به‌سزای سه‌خت سزا دما، له‌ قیامت دا عه‌زایی دۆزه‌خی بو
ناماده‌ کردون.

کوتایی سوره‌تی الانسان



سوره‌تی (المرسلات) {بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

﴿وَالْمُرْسَلَاتِ غُرَفًا﴾ سویند به‌و بایانه‌ی یه‌ک له‌دوای یه‌ک
وه‌ک یالی نه‌سپ هه‌لدمین، سویند به‌و بایانه‌ی خودا دمیان
نیژی بو وێرانکردنی شارو دیهات، یان نیعمه‌ت دمرژینن و
دمینه‌ پێشه‌نگی باران و هه‌ور له‌ولاتیکه‌وه بو ولاتیکی تر
دمگۆژنه‌وه، یان سویند به‌و بایه‌ی هه‌وره‌کان له‌ ئاسمان دا
بلاوده‌که‌نه‌وه.

﴿فَالْعَاصِفَاتِ عَصْفًا﴾ سویند به‌و فریشتانه: که‌ به‌رپرسن له
هه‌لگردنی با بو تارومار کردنی هه‌ندیک ولات و هه‌ریم.

﴿وَالنَّاشِرَاتِ لُشْرًا﴾ سویند به‌و فریشتانه‌ی به‌رپرسن
له‌بلاوکردنه‌وه‌ی هه‌وره‌کان یان شه‌و فریشتانه‌ی: که‌له‌ حه‌وادا
له‌کاتی هاتنی نیگاو سروش. دا باله‌کانیان بلاوده‌که‌نه‌وه، یان
مه‌به‌ست کۆمه‌لی پێغه‌مبه‌رانه: که‌ خودا کردونیه‌ فروستاده‌و
هۆی شارمزاری کردنی ئاده‌میزادان و حه‌ق و به‌تالان بو لیک
جیاگردونه‌وه.

﴿فَالْفَارِقَاتِ فَرْقًا﴾^۵ فَاَلْمَلَقَاتِ ذِكْرًا.^۶ عُدْرًا أَوْ لُتْرًا﴾ سویند
به‌و فریشتانه‌ی سروش و فه‌رمانی خودا نازل ده‌که‌ن بو
پێغه‌مبه‌ران، بو جیاکردنه‌وه‌ی حه‌ق و به‌تال و هیدایه‌ت و

﴿فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ آيْمًا أَوْ كَفُورًا﴾ شه‌ی
پێغه‌مبه‌ر وه‌کوو ریزمان ئی گرتوی کردومانی به‌ پێغه‌مبه‌ر
قورئانمان بو نازل کردی له‌به‌رامبه‌ر سه‌ر ره‌قی و هه‌لوێستی
ناشیرینی موشریکه‌کان به‌ سه‌به‌رو ئارام به، مل که‌چی قه‌زاو
قه‌دمری خودا به، گوێپایه‌تی هه‌ج که‌س له‌دوروو کافره‌کان
مه‌که، به‌قه‌سی تاوانبارو سته‌مکاران هه‌له‌هه‌له‌تی.

﴿وَاذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا﴾^{۲۶} وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ
وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا﴾ به‌رده‌وام به‌ له‌سهر ذیکرو یادی خودا،
هه‌موو کات به‌دل و به‌زوبان یادی خودا بکه، نوێژ بو خودای
خۆت بکه به‌یانی و ئیواری. به‌یانی بریتیه له‌نوێژی به‌یانی،
ئیواره نوێژی عه‌صر ده‌گرتیه‌وه، له‌نیوانیشیان دا نوێژی
نیومرۆ، به‌رسته‌ی ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ...﴾ ناماژه‌ ده‌کا
به‌نوێژی شیوان و خه‌وتنان، به‌رسته‌ی ﴿وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا﴾
ناماژه‌ به‌شه‌و نوێژ ده‌کا.

﴿إِنَّ هَؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا﴾
ببگومان شه‌و کافرو بی باومرانه‌ی مه‌که‌هو هاو وێنه‌کانیان
دوینا ویست و هه‌وسبازن، هه‌موو هه‌ول و ته‌فه‌للایه‌کیان بو
دابین کردنی ئارمه‌زۆکانی دونیایانه‌و هه‌ج خه‌می ژپانی
قیامه‌تیان نیه‌و هه‌ولی بو نادمن و شه‌و رۆژه‌ سه‌خته‌یان له‌بیر
خۆیان برده‌ته‌وه، ﴿لَخَنَّ خَلْقَنَاهُمْ وَشَدَدْنَا آسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا
بَدَلْنَا أَمَانَهُمْ تَبْدِيلًا﴾ به‌ج عه‌قنیک شه‌و موشریکانه له‌ خودای
خۆیان غافلن و قیامه‌تیان بیرنایه‌ته‌وه؟ ئیمه‌ شه‌وانمان
دروست کردوه، جه‌سته‌یانه‌مان ریک و پیک کردوه، به‌نیسقان
ماسوئکه‌و ره‌گو ده‌مار جه‌سته‌یانه‌مان به‌هیز کردوه. خو
نه‌گه‌ر مه‌یلمان ئی بی له‌ناویان دمه‌ین و گه‌ل و نه‌ته‌ومه‌یه‌کی
تر دینینه‌ گۆژی: ﴿إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ
سَبِيلًا﴾ شه‌م سوپه‌ته‌و هه‌موو نایه‌ته‌کانی تری قورئان، که
پرن له‌ ئامۆژگاری و هه‌ر شه‌و ته‌ماع به‌رئان (ته‌ره‌یب و
ته‌ره‌یب) بیر خه‌رمه‌وه‌و رینومایین بو عاقل مه‌ندان، جا
که‌سیک به‌خته‌ومریی دونیاو قیامه‌تی ده‌وی، با ریکای
نرێکبوونه بو لای خودا بگرتیه‌به‌ر.

﴿مَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ ئیوه
مه‌یلی گرتنه‌به‌ری ریبازی خوداتان نابێ مه‌گه‌ر خودا بو

گومرایی و جهلال و جهرام، بؤ نهوهی نادهمیزاد عوزرو
بیانوویان نه مینو و بترسن له عهزابی بی نامانی نه گمر
سهر پیچی فه رمانه کانی بکهن. سویند بهو شتانهی باسکران
﴿إِنَّمَا تُرْعَدُونَ تَارِقَ﴾ نهوهی وادمتان پیدراوه له رابوونی
قیامت و زیندوبونهوهی مردوان و کؤکردنهوهی هه موو
نادهمیزاد، ههر له یه کهم نادهمیهوه تا دوایین نادهمی
هه موانیان له ساری مه حشر دا کؤدکاتهوه، هه موو کهس
پاداش و سزای خوئی به گویرهی کردهوه کانی و مرده گریتهوه،
چاکه به چاکه و خرابه به خرابه.

﴿إِذَا الشُّجُومُ طُمِسَتْ. وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ. وَإِذَا الْجِبَالُ
سُفِّتْ﴾ نهوه کاتهی نورو روناکی نه ستیره کان مه حوو
بووهوه، نهوه دهمهی ناسمان شهقار شهقار بوو، نهوه ومختهی
کیوه کان له بیخ هه لکه ندران. و وردو خاش بوون و بوونه
تمب و توژ به جهوادا چون و ناسه واریان نه ما.

﴿وَإِذَا الرُّسُلُ أَقْبَتْ. أَيَّ يَوْمٍ أُجِّلَتْ﴾ نهوه کاتهی
پیغه مبه ران کؤکرانه وهوه کاتیکیان بؤ دیاری کر بؤ
یه کالاکردنه وهوه کیسهی نیوان نهوان و نه ته وهه کانیان، بؤ
دادگایی کردنی نه ته وهه کانیان و شایه تیدانی پیغه مبه ران
له سمریان. ﴿لَيَوْمٍ الْقَصَلِ. وَمَا أَذْرَاكَ مَا يَوْمَ الْقَصَلِ﴾
نهوه توژ چوزانی روژی فهصل و جیاکردنه وهوه چونهوه
کارمه ساته کانی چونه؟ واته رودای گهوره دیمه نی سامناک
لهو روژمه هه که زور سه رنج راکیش و سه رسوره نه رن

﴿وَلَيَّ يَوْمٍ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾ نهوه روژمه هاوارو عهزابی سهخت
بؤ به دروخهرمه وکان، هاوار سهه هاوار بؤ نهوانهی پروایان به
تاک و ته نهایی خوداو راستی پیغه مبه ران و رابوونی قیامت
نه کرد! ﴿أَلَمْ نُهَبِكِ الْأَوَّلِينَ. ثُمَّ نُنَبِّهُهُمْ الْآخِرِينَ﴾ نایا
نیمه له رابوردودا کافره به دروخهرمه وکانمان له ناو نه بردهوه
گهل و نه ته وهوهی ترمان نه خسته شوین؟ بیگومان ههر
له روژگاری نادهم و جهواوه ههر گهل و نه ته وهوهیه که
پیغه مبه رکه یان به دروخسته بیته وهوه، له ناومان بردون و گهل و
نه ته وهوهیه کی ترمان خسته شه شوینیان.

﴿كَذَلِكَ نَفْعِلُ بِالْمُجْرِمِينَ﴾ ههر بهوه جوژه هه لسه کهوت
له گهل گهله به دروخهرمه وکان ده کهین، ههر کهسی

وَمِنْ أَيْلٍ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ﴿٣٠﴾ إِنَّ
هَؤُلَاءِ يَحْبَوْنَ الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا نَفِيلًا ﴿٣١﴾ نَحْنُ
خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شَفَعْنَا بَدَلًا أَفْتَلَمْتُمْ تَبَدُّلًا
﴿٣٢﴾ إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٣٣﴾
وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٣٤﴾
يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣٥﴾

سورة المرسلات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ﴿١﴾ فَأَلْصَقْنَ عَصْفًا ﴿٢﴾ وَالنَّشْرِ نَشْرًا ﴿٣﴾
فَالْفَرْقَتِ فَرَقًا ﴿٤﴾ فَأَلْصَقْنَ ذِكْرًا ﴿٥﴾ عَذْرًا أَوْ تَنْذَرًا ﴿٦﴾ إِنَّمَا
تُرْعَدُونَ لَوَاقِعَ ﴿٧﴾ فَإِذَا الشُّجُومُ طُمِسَتْ ﴿٨﴾ وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ
﴿٩﴾ وَإِذَا الْجِبَالُ سُفِّتْ ﴿١٠﴾ وَإِذَا الرُّسُلُ أَقْبَتْ ﴿١١﴾ أَيَّ يَوْمٍ أُجِّلَتْ
﴿١٢﴾ لَيَوْمٍ الْقَصَلِ ﴿١٣﴾ وَمَا أَذْرَاكَ مَا يَوْمَ الْقَصَلِ ﴿١٤﴾ وَلَيَّ يَوْمٍ
لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٥﴾ أَلَمْ نُهَبِكِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٦﴾ ثُمَّ نُنَبِّهُهُمْ الْآخِرِينَ
﴿١٧﴾ كَذَلِكَ نَفْعِلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿١٨﴾ وَلَيَّ يَوْمٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٩﴾

پیغه مبه ری خودا به دروخاته وهوه شوین په یامی ناسمانی
نه کههوی، هه مان داب و نه ریختی خو مانیان به سه ردا
ده سه پینین. به عهزابی کؤکوژ فه لاجویان ده کهین.

﴿وَلَيَّ يَوْمٍ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾ ریسوایی و عهزابی سهخت و دژوار
له روژی قیامت دا بؤ نهوانهی پروا به هه بوون و تاک و
ته نهایی خودا ناکهن و په یامی پیغه مبه رت ده کهنه وه.

﴿أَلَمْ نُخَلِّقْكُمْ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ. فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكِينٍ. إِلَىٰ قَدَرٍ مَعْلُومٍ. فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ﴾ نیوه نازان و
ههست بهوه ناکهن؛ که نیمه نیوه مان له دلۆبه ناویکی پرو
پوچ دروست کردوه، دلۆبه ناویکی پرو پوچ و زمعیفه
به نیسه بت خودرمتی خوداوه، نهوه دلۆبه ناوه که له پشتی
پیاوهوه دیته خواری، له گهل هیلکه گه رای نافرمت تیکهن
به یه گدی دمن و له مندا لدانی نافرمت دا جیگری ده کهین؛
که شوینیکی گونجاوو نه مین و قایمه بؤ بهرورمه کردنی
کۆرپه له تیددا، نیتر لهوی دا کۆرپه له ده هیلینه وهوه. هوناغه
ناسایی یه کانی بهرورمه بوونی به سه ردا تیه پرده بن. و. کاتی

لهدايك. بوونی دئ، ئیمه جهستهو شیوهو روخسارو
رموشتهکانیمان نهخشهکیشادهو چۆنمان ویستووہ ناوا شکل و
شیوہی هاتونه کایهوه.

﴿۲۴﴾ **وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ** ریسوایی و عهزایی سهخت و دژوار
لهروژی. قیامت دا بۆ نهوانهی تهکذیبی دمهسلاتی ئیمه
دهکهن. ﴿۲۵﴾ **أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا** ﴿۲۶﴾ **أَحْيَاءَ وَأَمْواتًا** نایا
ئیمه زهویمان نهکردوه به کۆکهروهوتان؟ سهر زهوی بۆ
زیندوووکانتان و ناو سکیشی بۆ مردوووکانتان، بوومه شوینی
جیگیر بوون و حهوانهوتان و تپیدا. کۆبوونهوه..

﴿۲۷﴾ **وَجَعَلْنَا فِيهَا رِوَاسِي شَامِخَاتٍ وَأَسْقَيْنَاكُمْ مَاءً فُرَاتًا**
بهدیمان هیناوه له زهویدا کیوی دامهزراوو بهرزو بلند، بۆ
نهوهی لهنگهر به زهوی بگرن لهرهله نهکا، ئیوهی ئادهمیزاد
لهسهری نارام بگرن، ناویکی ساردو شیرین و گواراتان پئ نۆش
دهکهن، کانیاوو بیرو سهرجاوهی ناوی زولالمان بۆ
بهدیهیناون. ﴿۲۸﴾ **وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ** ریسوایی و عهزایی
سهخت و دژوار بۆ نهوانهی سوپاسگوزاری ئهم نیعمهتانه نین
و سهپلهو پینهزانن. هاوار بۆ نهوانهی لهم بوونهومره ورد
دمبنهوهو ئهم دیاردانه دمبینن کهچی ئیمان ناهینن و
بهردهوام دمبن لهسهر کوفرو بیدینی خوین.

﴿۲۹﴾ **انْطَلِقُوا إِلَى مَا كُنتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ** ﴿۳۰﴾ **انْطَلِقُوا إِلَى ظِلٍّ ذِي**
ثَلَاثِ شُعَبٍ بهگالته پیکردنهوه پیمان دهگوتری، بپۆن بۆ
ژیر سیبهری دوکهلی دۆزهخ که سی پهله، لهبهر بهرزوی
گهورمی ناگرکه سی لقی ئی بۆمهوه. بوومه سیفاق!
مهبهستهکه ئهومیه، ئهو دۆزهخیانه له عهزاییکهوه دهچن
بۆ ژیر عهزاییکی تر، له ههموو لایهکهوه ناگر دهوریمان
دماو هیچ دهرمانیان بۆ ناهیلئتهوه.

﴿۳۱﴾ **لَا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ الْهَبِّ** ئهو سیبهره گهرما گیرهوه
نیه، فینکایی نابهخشی، بلئسهی ناگرو گهرمای دۆزهخیان ئی
دووور ناخاتهوه.

﴿۳۲﴾ **إِنهَا تَرْمِي بِشَرَرٍ كَالْقَصْرِ** ﴿۳۳﴾ **كَأَنَّهُ جِمَالَةٌ صُفْرٌ** ئهو
ناگره نیله نیلهیهتی و پریشکی جۆراو جۆر دههاوی، ههر
پریشکیکی دمیهاوی لهو پریشکانه دهلیی کۆشک و بالهخانهی
بهرزو

﴿۱﴾ **الْأَنْفَالُ** ﴿۲﴾ **مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ** ﴿۳﴾ **فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ** ﴿۴﴾ **إِلَى قَدَرٍ**
مَعْلُومٍ ﴿۵﴾ **فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَدَرُونَ** ﴿۶﴾ **وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ** ﴿۷﴾
أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا ﴿۸﴾ **أَحْيَاءَ وَأَمْواتًا** ﴿۹﴾ **وَجَعَلْنَا فِيهَا رِوَاسِي**
شَامِخَاتٍ وَأَسْقَيْنَاكُمْ مَاءً فُرَاتًا ﴿۱۰﴾ **وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ** ﴿۱۱﴾
انْطَلِقُوا إِلَى مَا كُنتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿۱۲﴾ **انْطَلِقُوا إِلَى ظِلٍّ ذِي ثَلَاثِ**
شُعَبٍ ﴿۱۳﴾ **لَا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ الْهَبِّ** ﴿۱۴﴾ **إِنهَا تَرْمِي بِشَرَرٍ**
كَالْقَصْرِ ﴿۱۵﴾ **كَأَنَّهُ جِمَالَةٌ صُفْرٌ** ﴿۱۶﴾ **وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ** ﴿۱۷﴾
هَذَا يَوْمُ لَا يَنْطِقُونَ ﴿۱۸﴾ **وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ** ﴿۱۹﴾ **وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ**
لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿۲۰﴾ **هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْنَاكُمْ وَالْأَوَّلِينَ** ﴿۲۱﴾ **فَإِنْ كَانَ**
لَكُمْ كَيْدٌ فَيَكِيدُونَ ﴿۲۲﴾ **وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ** ﴿۲۳﴾ **إِنَّ الْمُسْلِمِينَ فِي**
ظُلُلٍ وَعُيُونٍ ﴿۲۴﴾ **وَفَوَكَهَ مَنَاسِبُهُمْ** ﴿۲۵﴾ **كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا**
بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۲۶﴾ **إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ** ﴿۲۷﴾ **وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ**
لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿۲۸﴾ **كُلُوا وَتَمَتَّعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ تُجْرَمُونَ** ﴿۲۹﴾ **وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ**
لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿۳۰﴾ **وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ** ﴿۳۱﴾ **وَيْلٌ**
يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿۳۲﴾ **فَأَيَّ حَبِيبٍ بَعَدَهُ يُؤْمِنُونَ** ﴿۳۳﴾

گهورمه، ههروهه دهلیی وشتی زهره، یان له دریزیدا
دهلیی گوریسی کهشتین. مانای پهکهم وپچوتره. واته چونکه
دوکهلی ناگر به زهره دمبینری، ئهو پریشکانه که لیکدان
لیکدان بهدوای پهکدا دین دهلیی کۆمهله حوشتی زهری
پرزو. بلاون. ﴿۲۴﴾ **وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ** ریسوایی و سزای
سهخت لهروژی قیامت دا بۆ نهوانهیه پیغهمبهران
بهروودهخهنهوه، پهیامی پیغهمبهر رت دهکهنهوه. ﴿۲۵﴾ **هَذَا**
يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ ﴿۲۶﴾ **وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ** ئهو رۆژه رۆژیکه
نهوانه زمانیان گۆناکاو ناتوانن هیچ بلین. کارسات و
روداوهمکان هینده سامناکن، تاوانباران سهرسام و چهیران
دمبن و واقیان وپ دهمینن، ریگهیان پئ نادری عوزرو پاساو
بهپینهوه. ﴿۲۷﴾ **وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ** عهزایی سهخت و دژوار
له رۆژی قیامت دا بۆ نهوانهیه پیغهمبهران
بهروودهخهنهوه و پو لهپهیامهکهیان وهردهگیرن! ﴿۲۸﴾ **هَذَا يَوْمُ**
الْفَصْلِ جَمَعْنَاكُمْ وَالْأَوَّلِينَ پهرومردگار پیمان دمهرموئ:
ئهرپو ئهو رۆزمیه کیشه ههموو مهخلوقات

سورة النبا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ (۱) عَنِ النَّبِیِّ الْعَظِيمِ (۲) الَّذِیْ هُوَ مِنْهُ یُخْلَقُونَ (۳)
 کَلَّا سَعِیْلُونَ (۴) تَزُولُ أَسْفِلُ الْعَرْشِ (۵) أَلَمْ یَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهْدًا (۶)
 وَالْجِبَالَ أَوْدَادًا (۷) وَخَلَقَنَّا ذُرًّا وَجَا (۸) وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا (۹)
 وَجَعَلْنَا أَلِیْلَیَا سَآءًا (۱۰) وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَآشًا (۱۱) وَنَبِّئْنَا
 فُوقَكُمْ سَمَاعًا شِدَادًا (۱۲) وَجَعَلْنَا لَیْلًا وَجَا (۱۳) وَأَنْزَلْنَا
 مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا (۱۴) لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا (۱۵) وَجَنَّاتٍ
 أَلْفَافًا (۱۶) إِنَّ یَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِیقَتًا (۱۷) یَوْمَ یُفْصَلُ الْفُصُورُ (۱۸)
 فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا (۱۹) وَفُیضَتْ السَّمَاءُ فَكَانَتْ سُُبُورًا (۲۰) وَسُتِرَتْ
 الْجِبَالُ فَكَانَتْ رَسَابًا (۲۱) إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا (۲۲) لِلطَّغِیْفِیْنَ
 مَتَابًا (۲۳) أَلَمْ یَشِیْءَ فِیهَا أَحْقَابًا (۲۴) لَا یَذُقُونَ فِیهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا (۲۵)
 إِلَّا لَآحِیْمًا وَغَسَّاقًا (۲۶) جَزَاءُ وَفَاقًا (۲۷) إِنْهُمْ كَانُوا
 لَا یَرْجُونَ حِسَابًا (۲۸) وَكَذَّبُوا بِآیَاتِنَا كِذَابًا (۲۹) وَكُلَّ نَفْسٍ
 أَنْصَبْنَاهُ كِتَابًا (۳۰) فَذُرُّوهُمْ أَلَمْ تَرَوْهُمْ كَذَّبُوا (۳۱) وَلَا عَذَابًا (۳۲)

﴿۴۹﴾ وَنَبِّئِ الْمُكَذِّبِينَ عَذَابِی دُورًا لَّهُمْ رُؤُوسًا بُوْ
 نهوانه‌ی ته‌کذیبی فرمان و جلوه‌گیریه‌کانی خودا ده‌کهن!
 ﴿۵۰﴾ قَبَائِلُ خَلِیْفَتِ بَعْدَهُ یُؤْمِنُونَ؟ نه‌دی به‌ج که‌لامیک برپوا
 ده‌کهن؟ نه‌گهر نه‌وانه به‌م قورنانه برپوانه‌کهن: که‌ پره‌ له
 به‌لگه‌و ده‌لیل له‌سمر هه‌بوونی خودا و تاک و ته‌نهایی و
 ده‌سه‌لاتی ره‌های به‌سمر هه‌موو شتیک دا، له‌سمر راستی
 بی‌غهمبه‌ریتی جه‌زمتی موحه‌مه‌ده‌کهن و رابوونی قیامت و
 زیندو بوونه‌وه نه‌دی به‌ج نامه‌یه‌کی تر جگه‌ له‌ قورنانه برپوا
 ده‌کهن؟؟

کوتایی جزمی بیست و نویهم



سورة النبا

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

﴿۱﴾ عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ. عَنِ النَّبِیِّ الْعَظِيمِ. شه‌وه شه‌و موشریکانه له
 ناو خویاندا له‌ جی پرسیار ده‌کهن؟ ده‌مه‌ قاتلی و ده‌مه‌ ده‌می
 جیانه؟ په‌روم‌دگار خوی وه‌لام ده‌داته‌وه‌و ده‌مه‌رموی:

یه‌کالا ده‌کریته‌وه، حق و به‌تال لیک جیا ده‌که‌ینه‌وه، ئیوه‌و
 کافره‌ پی‌شینه‌کان هه‌ر له‌سمره‌تای په‌یدابوونی ئاده‌میزاد تا
 کوتایی دنیا له‌سارای مه‌حشره‌دا کۆمان کردونه‌وه. ﴿۴۹﴾ قَبَائِلُ
 کَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَيَكِيدُونَ. نه‌گهر ده‌توانن به‌فرت و فیل خوتان
 له‌و عه‌زابه‌ به‌پاریزن ده‌ ده‌ست به‌کاربن، به‌لام دنیابن هیه‌جتان
 بو ناگری و چتان له‌ده‌ست نایه. ﴿۵۰﴾ وَنَبِّئِ الْمُكَذِّبِينَ
 سزای سه‌خت و دژوار له‌روژی قیامت دا بو نه‌وانه‌ی برپوایان
 به‌زیندو بوونه‌وه نیه. ﴿۵۱﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ
 بی‌گومان خودا په‌رستان و له‌خودا ترسان و خو‌پاریزان له
 قیامت دا وان له‌زیر سیبهری دره‌ختی که‌له‌پری بو‌شناخ دا،
 هه‌روا له‌زیر سیبهری کۆشک و ته‌لاردان، به‌جوار ده‌وریان دا
 جو‌گاو جو‌بارو کانیاوه. ﴿۵۲﴾ وَلَوْ اَنَّ مِمَّا يَشْتَهُونَ جُورُهَا
 میوه‌جات و به‌روبوومیان بو به‌یده‌سته‌و چونیان بوئی ناوا
 بو‌یان ئاماده‌یه. ﴿۵۳﴾ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ. له
 قیامت دا پی‌یان ده‌گوتری: نه‌ی خودا په‌رستان، بخون و
 بخونه‌وه له‌ میوه‌و میوه‌جات و کانیاوی جو‌راو جو‌ری
 به‌هه‌شت. به‌هوی کرده‌وه باشه‌کانی دنیا تان. ﴿۵۴﴾ اِنَّا كَذَلِكَ
 نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ. ئیمه‌ به‌و جو‌ره‌ پاداشتی چاکه‌کاران
 ده‌مه‌ینه‌وه، به‌وینه‌ی شه‌و پاداشته‌ گه‌وره‌یه بو له‌ خودا ترسان
 پاداشتی هه‌موو چاکه‌کان ده‌مه‌ینه‌وه، پاداشتی که‌س به‌فیر و
 ناده‌ین. ﴿۵۵﴾ وَنَبِّئِ الْمُكَذِّبِينَ عَذَابِی سَهْجَةً وَرِیْوَایِ
 له‌روژی قیامت دا بو نه‌وانه‌ی برپوایان به‌ خودا نیه، په‌یامی
 بی‌غهمبه‌ر رت ده‌کهنه‌وه. ﴿۵۶﴾ كُلُوا وَامْتَعُوا قَلِيلًا اِنَّكُمْ
 مُجْرِمُونَ. نه‌ی بی باوم‌ران! له‌م ژپانه‌ کورته‌ی دنیا تان دا
 خوراک و ناوو شله‌مه‌نی بخون و بخونه‌وه، له‌زمت و خوشی
 له‌نازو نه‌مه‌ته‌کانی دنیا و مر‌یگرن، ماومه‌یه‌کی کورت و
 که‌مخایه‌ن به‌نارم‌زوی خوتان رابو‌یرن، پاشان ئیوه‌ راپیچی
 دۆزه‌ ده‌کرین. ﴿۵۷﴾ وَنَبِّئِ الْمُكَذِّبِينَ عَذَابِی سَهْجَةً وَ
 دژوار بو شه‌و موشریک و تاوانبارانه‌ی گوئی به‌فهرمان و
 جلوه‌گیریه‌کانی په‌روم‌دگار ناده‌ن. ﴿۵۸﴾ وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ ارْكَعُوا
 لَا یَرْكَعُونَ. هه‌رکاتی فه‌رمانیان بی بکری به‌ نه‌نجامدانی
 نو‌یزو باقی فه‌رزه‌کانی تری سه‌رشانیان، نو‌یزمه‌کانیان نا‌کهن،
 پشت له‌تاعه‌تی خودا هه‌لده‌کهن.

پرسیارمکه‌یان له هه‌والتکی گه‌ورمیه. پرسیارمکه‌یان دهرباری روداوێکی گه‌ورم و گرنگه.

﴿الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ﴾ ئەو روداوی ئەوان تییدا دوو به‌رمکین، واته: ئادهمیزادەکان خۆیان کەوتوونە‌کێشه‌وه دهرباری رابوونی قیامت. هه‌یانه برۆی به هاتنی قیامت هه‌یه‌و هه‌یانه به‌درۆی دزمانی.

﴿كَلَّا سَعْلَمُونَ. هُمْ كَلَّا سَعْلَمُونَ﴾ ئەه با به‌شیمان ببه‌وه نابێ له شتی وادا شك و گومانیان هه‌بێ، ناگونجی ئەوانه دهرباری رابوونی قیامت گومانیان هه‌بێ، چونكه هاتنی قیامت حه‌قیقه‌تی‌كه‌و گومانی تی‌دانیه، له‌وه به‌هول‌وه ئەوانه‌ی برۆیان به هاتنی ئەو رۆژه نیه سه‌رنجای ئەوبێ برۆایی یه‌ی خۆیان دزمان.

﴿أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهَادًا. وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا﴾ ئیوه به‌ج عه‌قڵی‌كه‌وه ئینکاری زیندو بوونه‌وه ده‌كهن؟ خۆ ئەوم‌تا به‌جای خۆتان نیشانه‌ی دمه‌لاتی ره‌های به‌روم‌دگار ده‌بین. ئایا ئی‌مه زه‌ویمان بۆ بلاو نه‌کردنه‌وه‌و وامان ئی نه‌کرد و به‌هه‌ناسانی به‌سه‌ری‌دا بێن و بچن؟ وامان ئی کردوه ده‌لتی بێشكه‌یه تییدا ده‌خه‌ون و ئارام ده‌گرن. ئایا کێوه‌كانمان نه‌کردوه به‌ میخ و به‌زه‌ویمان دا نه‌کوتاون تا له‌نگه‌ر بگرێ و گیانه‌به‌هه‌ران بتوانن به‌ ئاسانی له‌سه‌ری هه‌ئسورێن.

﴿وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا﴾ ئیوه‌مان دروست کردوه به‌ دو ره‌گه‌ز، واته: به‌ نێرو می، بۆ درێژه‌دان به‌ ژیان و رێ‌بخستنی خێزان و بێ‌کێه‌نانی کۆمه‌ل و به‌روم‌رده‌ کردنی مندال و چاندنی تۆوی خۆشه‌ویستی له‌ نێوان ژن و می‌ردو باوک و دایک و مندال و خزم و که‌س و کاردا.

﴿وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا. وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا﴾ نوستنه‌مان بۆ کردون به‌ مایه‌ی هه‌سانه‌وه‌و ئارام‌گرتن؟ شه‌ویش: که‌به‌تاریکی خۆی سروشت دادمه‌پۆشی و هه‌کوو چۆن پۆشاک جه‌سته‌ دادمه‌پۆشی و له‌ سه‌رماو گه‌رما ده‌یپاری‌ژی شه‌ویش ئاوا به‌تاریکی خۆی ئادهمیزادو گیانه‌به‌هه‌رانی تر له‌ ناحه‌زانیان ده‌یپاری‌ژی، هه‌ر که‌سه‌یک بیه‌وی کاریکی خۆی به‌نه‌ینی نه‌هه‌م‌دا، شه‌و باشرین کاته بۆ نه‌هه‌م‌دانی. ﴿وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا﴾ رۆژمان گێراوه به‌ کاتی گونجاو بۆ تی‌دا هه‌ئسوران و هه‌ول‌دان بۆ ده‌سته به‌رکردنی بژی‌وو پێ‌داویستی ژیان.

﴿وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا. وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا﴾ دروستمان کردوه له‌ ژوور‌تانه‌وه‌و حه‌وت ئاسمانی تۆکه‌مو پته‌و، تابلی مه‌حه‌کم و قایم و به‌هێزن. ئاسمانی دونیامان به‌ ئه‌ستێرم‌کان رازاندۆته‌وه، خۆرمان کردوه به‌ جه‌رايه‌کی دره‌خشان و به‌رته‌و به‌خش، به‌روناکی خۆی بوونه‌وه‌و روناک ده‌کاته‌وه‌و گه‌رمی ده‌به‌خشی به‌ زه‌وی و مایه‌ی ژیا‌نی خۆتان و ئازهل و کشت و کال به‌روبو‌متانه، سه‌رچاوه‌ی هێزو وزه‌ی هه‌موو زینده‌ومرو دره‌خت و رو‌ه‌کی‌که.

﴿وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا﴾ نازلان کردوه له‌ هه‌وره‌كانه‌وه‌و که‌ به‌هۆی بای بارانه‌وه‌و ده‌یانگوشین و بارانیان ئی ده‌باری بارانی به‌ خو‌رو لێ‌زمه‌ ده‌بارینین،

﴿إِنَّا نَخْرِجُ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا. وَأَخْرَجْنَا الْقُنُودَ﴾ بۆ ئەوه‌ی زه‌وی و زاری پێ ئاو ده‌ین، کشت و کال و دره‌خت و رو‌ه‌کی پێ ده‌پوینین، دانه‌وێله‌و به‌روم‌ومی پێ پێ ده‌گه‌یه‌نین، باران ده‌بارینین بۆ ئەوه‌ی زه‌وی سه‌ر له‌نوێ زیندو‌به‌کینه‌وه‌و گزو‌گیاو رو‌ه‌ک و دره‌ختی پێ به‌روین و سروشتی پێ ئارایش به‌دین و به‌جۆره‌ها دیمه‌ن زه‌وی به‌پا‌زینێته‌وه.

﴿إِنَّ يَوْمَ الْفُصْلِ كَانَ مِيقَاتًا﴾ بێگومان رۆژی قیامت کاتی زیندو‌کردنه‌وه‌و کۆکردنه‌وه‌ی هه‌موو ئادهمیزاده هه‌ر له‌یه‌که‌م هه‌ردیانه‌وه‌و تادوا که‌سیان، له‌و رۆژدا هه‌رچی له‌ دونیادا وادمیان پێ دراوه، دێته‌دی و ده‌یاندری‌تی. خودا به‌هه‌رستان به‌نازو نیه‌مه‌تی خودا ده‌گه‌ن و به‌هه‌شتی رازاو‌میان ده‌دری‌تی، تاوانبارانیش سزای سه‌ختی دۆزه‌خیان پێ ده‌پری.

﴿يَوْمَ يُنفَخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا﴾ رۆژی قیامت ئەو رۆژه‌یه: که‌ ئیسرافیل قوو به‌ شاخی سه‌وردا ده‌کا، ئیوه ئەه‌ی ئادهمیزادینه؛ له‌ گۆره‌كانتان راست ده‌بنه‌وه‌و پۆل پۆل و کۆمه‌ل کۆمه‌ل به‌روم و ساری مه‌حه‌شه‌ر دین.

﴿وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا﴾ ئاسمان شه‌ق و به‌ق ده‌بی و هه‌مووی ده‌بی به‌ ده‌رگا و کۆلان و فره‌شته‌ی پێ‌دا دینه‌ خوار! ﴿وَسُمِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا﴾ کێوه‌کان له‌ بێخ هه‌له‌ده‌که‌ندری‌ن و وردو خاش ده‌کرین و ده‌کرینه‌ ته‌پ و تۆزو به‌ هه‌وادا ده‌روا..

﴿إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا. لِلطَّاغِينَ مَابًا. لَا يَبْنِي فِيهَا أَحْقَابًا﴾ بێگومان دۆزه‌خ چاو‌روانی مله‌هو‌رو سه‌ته‌مه‌کارانه، له‌

برپارو حوکمی خودا دا ناماده کراوه بو تاوانباران، ناکام و شوینی هموانه و می مله و پو سته مکارو یاخی بووه کانه، روژی قیامت بهر یسواپی یه وه توژ دهرینه ناوی و چه مندها هزار سال وزه مانی دورودیز تییدا دهمینه وه؛ که نه و ماوه دورو دریزانه ته و او بوون ماوهی تریان بو دیاری ده کری بو هه تاهه تایه.

﴿لَا يَذُرُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا﴾ بهر یزایی نه و ماوه بی کوتایی یه له ناو دوزخ دا دهمینه وه هینکایی بهک ناچه زن گهرمایان له سهر کم بکاته و مو تاویک بهه سیننه وه، ناویک ناخونه وه ساردبی و تینومتی بشکینی.

﴿إِلَّا حَيْمًا وَعَسًا﴾ ۲۶ جزاء وفاقا جگه له ناوی کولاتوو کیم وزو خاویک که له جهسته ی دوزخیه کان دمتکی، نه و عهزابه سهخت و دژواره پراو پری کرده و خراپه کانیا نه.

﴿إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا﴾ ۲۸ وكتبوا بآياتنا كتابا بیگومان نه و بهد به ختانه جوړه ها کرده و می ناشرینان نه انجامداوه، جوړه ها تاوانیان کرده، چونکه نه و ان به ته ما زیندو بونه وه نه بوون، چاو وروانی پاداش وترسی سزایان نه بوو، نیمانیان به هاتنی روژی قیامت نه بوو، بی دین و بی باور بوون، په یامی قورنانیان رهنکرده وه.

﴿وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا﴾ ۲۹ نيمه ناگاداری هموو کرده و میه کی ناده میزاد بووین و له سهرمان تو مار کردن، هیچ شتیکی نه و انمان هه راموش نه کرده، به گوپری کرده و کانیا ن سزاو پاداشیان دهمینه وه؛ چاکه به چاکه و خراپه به خراپه.

﴿فَذُرُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا﴾ ۳۰ به دوزخیه کان دهگوتری؛ بچیز نه و عهزابه ی وان له ناویدا، دلنیا بن نیمه جگه له عهزاب هیچی تر تان بو زیاد ناکهین، سات دواسات عهزاییان له سمر گران دمه کین.

﴿إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا﴾ ۳۱ بیگومان چی پیروزی به مرز گمیشان و له زرت و خوشی هیه بو نه و که سانه یه؛ که خو یان له تاوان دپاریزن و همیشه ترسی خودایان له دل دایه. له زرت و خوشیه کانی به ههشت زوړو هه هه جوړن.

﴿حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا﴾ ۳۲ له زرت و مرگرتن له باخ و باخاتی رازاوو پو شناخ و هه مو و جوړه تریکی به تام و له زرت.

﴿إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا﴾ ۳۱ حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ﴿۳۲﴾ وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا ﴿۳۳﴾ وَكَأْسًا دِهَاقًا ﴿۳۴﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَابًا ﴿۳۵﴾ جَزَاءً مِنْ رَبِّكَ عَطَاءٌ حِسَابًا ﴿۳۶﴾ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا ﴿۳۷﴾ يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا ﴿۳۸﴾ ذَلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ مَتَابًا ﴿۳۹﴾ إِنَّا أَنْذَرْتُمْكُمْ عَذَابًا فَرِمًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَلْبَسْنِي كُتَّ ثَرَابًا ﴿۴۰﴾

سورة النازعات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿وَالنَّازِعَاتُ غَرْقًا﴾ ۱ ﴿وَالنَّاشِطَاتُ نَشْطًا﴾ ۲ ﴿وَالسَّيْحَاتُ سَبَاحًا﴾ ۳ ﴿فَالسَّيْفُ سَبَاحًا﴾ ۴ ﴿فَالْمُدْرَاتُ أَمْرًا﴾ ۵ ﴿يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ﴾ ۶ ﴿تَتَّبِعُهَا الرَّاكِبَةُ﴾ ۷ ﴿فَلَوْبُ يَوْمَ هَزَّاجِفَةُ﴾ ۸ ﴿أَبْصَرُهَا خَشِيعَةُ﴾ ۹ ﴿يَقُولُونَ أَوْنَا لَمْرُدُّوْنَ فِي الْخَافِرَةِ﴾ ۱۰ ﴿أَوَا كُنَّا عِظْمًا خَافِرًا﴾ ۱۱ ﴿قَالُوا تِلْكَ إِذْ كَرَّ خَاسِرَةٌ﴾ ۱۲ ﴿فَلَمَّا هِيَ زَجْرًا وَجِدَتْ﴾ ۱۳ ﴿فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ﴾ ۱۴ ﴿هَلْ أَنْتَ حَدِيثُ مُوسَى﴾ ۱۵

﴿وَكوَاعِبَ أَتْرَابًا﴾ ۳۳ ههروها له زرت و مرگرتن له کجانی تازه مه مک خر کردی هاوته من، که مه میان شل نه بوو شوپ نه بوته وه.

﴿وَكَأْسًا دِهَاقًا﴾ ۳۴ ههروها له زرت و مرگرتن له بیاله ی پر له مهی. وهی نه و مهیه سهر خوشکهر نیه، عهقل و شعور نابا، نابیته هو ی جهقه جهق و ناژاوو شه ره جنیوو ناکوکی، له ناکامی نه و مهی خواردنه وه دا

﴿لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَابًا﴾ ۳۵ له به ههشت دا قسه ی پرو پوچ نابیستن کهس درو ناکاو کهس کهس به درو ناخاته وه، کهش و هه واکه ی پاک و خاوپنه.

﴿جَزَاءً مِنْ رَبِّكَ عَطَاءٌ حِسَابًا﴾ ۳۶ پاداشته که له خوداوو عهطاو به خششیکه به ههضل و نیحسانی خو ی له پاداشی کرده و باشه کانیا ن دا پیی به خشسیون، پاداشتیکی کافی و وافیه.

﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا﴾ ۳۷ پاداشتی باش و ته و او بو خودا په رستان له لایه ن

یان سویند به ئەو ئەستێرانەی بە درێزایی رۆژگار دین ودمرۆن و هەڵدەخولین، لە تەوهری خۆیاندا دەسورپێنەوه. ﴿وَالنَّاسُ طَائِفَاتٌ نَّشُطٌ﴾ سویند بەو فریشتانەی بە خێرایی بۆ تەنغیزکردنی فەرمانی خودا لە ئاسمانەوه دادەبەزن، یان سویند بەو ئەستێرانەی: کە هەر یەکیان لەکەلوو (برج) یەکەوه دەرگۆزیتەوه بۆ برجیکی تر، هەر شەوه لەشوینیکەوه هەڵدین.

﴿وَالسَّابَّحَاتِ سَبْحًا﴾ سویند بەو فریشتانەی وەکوو مەلەوان بێناسانی و بە خێرایی بۆ بەجێ هێنانی فەرمانی خودا بەناو بونەومردا دین و دەجن. یان سویند بەو ئەستێرانەی کە لە بۆشایی مەلەدەگەن.

﴿فَالسَّابَّاتِ سَبْقًا﴾ سویند بەو فریشتانەی پێشپێکی دێگەن بۆ خێرا بردنی گیانی موسوڵمانان بۆ بەهەشت. یان سویند بەو ئەستێرانەی لە گەردو خولیاندا هەندێکیان پێش هەندێکیان دێگەن.

﴿فَالْمُذَبِّحَاتِ أَمْرًا﴾ سویند بەو فریشتانەی کاروباری ناوبونەومر جێبەجێ دێگەن، حەلال و حەرام بە نیگا دێهین بۆ پێغه مێهران، بەر پرسی باوو باران، هەروا هەر کاریک کە لەلایەن خوداوە پێیان پێشپێردرێ. ﴿يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ. تَتَّبِعُنَّهَا الرَّادِفَةُ﴾ ئەو رۆژی زەوی دێگەوێتە لەرزەو کێوێگەکان شەقەتۆڵەیان پێ دێگەوێ. ﴿قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ. أَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ﴾ چەند دل و دەرونیکی لەو رۆژدا ترس و لەرزیا، کاتیکی روداوه سامناکەکانی دەبینن دێگەوێ هەلەکە سەماو دلە کوتە، چاو شۆرو زەلیل و ریسوا، چونکە کافرین و لەسەر کوهر گیانیان دەرچوو و ئێمانیان بە زیندو بونەوه نەبووه.

﴿يَقُولُونَ إِنَّا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ. إِنَّا كُنَّا عِظَامًا نَخِرَةً. قَالُوا بَلْ لَكُمُ إِذَا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ﴾ موشریکە قورەیشیەکان و هاوینەکانیان: کە کە بریوان بە زیندو بونەوه نیه، ئەگەر پێیان بگوترێ: ئێوه دواى مردن زیندو دێگرنەوه، بەگالتەو لاقرتێوه دەلین: ئایا کە ئێمه مردین دێگپێدرێینەوه بۆ ژیا نیکی ناسایی وەك ژیا نی پێش مردنمان؟ ئایا ئێمه: کە بووین بە ئیسقانه رزێو، چۆن زیندو دێگرنەوه؟ بێ بریوان بەگالتەوه وتیان: ئەگەر راست بێ زیندو بونەوه هەیه، ئەوه ئێوه خەسارتمەندن، ﴿إِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ.

خودایە کەوێه: کە خاومنی ئاسمانەکان وزەوی و ئەوهی لە ناویان دایه، خودای بوونەومرو بەدیهێنەری هەموو شتیکی، خودایەکی خاوم و مەزەبێه، مێهرمبانی بەشی هەموو کەس و هەموو شتیکی دێگا، وێرێ ئەو مێهرمبانییە لەبەر شکۆمەندی هەبێت و جەلالی لەو رۆژدا کەس ناتوانی بە بێ ئیزن وەرگرتن لێی خیطابی ئاراسته بکا، هیچ کەس لە دانیشتوانی ئاسمانەکان وزەوی دارای ئەوهی نیه بەبێ ئیزن شەفاعەت و تەکاگاری بکا

﴿يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرُّحْنُ وَقَالَ صَوَابًا﴾ گەورمیی و شکۆمەندی پەرودگار عەزەمەت و جەلالی خودا لە رۆژی قیامەت دا بۆ نادەمیزادەکان دەر دێگەوێ، تەنانت جوبرائیل و هەموو فریشتەکان ریزیان بەستوو و دەستەو نەظەر و مستاون، وێرێ ریزو قەدریان لای خودا، ناتوانن لەو رۆژدا ورتەیان لەدەمەوه بێ.

﴿ذَلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ مَا بَاءَ﴾ ئەو رۆژی جوبرائیل و فریشتەکان بەو شیوه تێیدا ریز دێهستن و ورتەیان لەدەم دەرنایه، رۆژیکی حەقەو شک لەهاتنی دا نیه، جاکە سێک دێهەوێ سەرھەزای ئەو رۆژە بێ و لەتاقی رزگار یوان بێ، باریکە هیدایەت بگرتە بەرو هانابو خودای خۆی بەرێ،

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاوُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ ثَرِيًّا﴾ ئەو ئەهلی مەكکەو هەموو ئەوانە کافرو بێ بریوان؛ ئێمه ئێوه مان ترساند لە عەزاییکی نزیکی پەیدا بوو؛ کە عەزایی رۆژی قیامەتە. بێگومان لەبەر ئەوهی رابونی قیامەت سەد دەر سەدە، بۆیه هاتنەکەى بەنزیکی دانا، گوتراوه: ﴿كل ما هو ات قريب﴾.

کۆتایی سورتی النبا



سورتی (النازعات)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

﴿وَالنَّازِعَاتِ غَرْاقًا﴾ سویند بەو فریشتانەی بە توندی گیانی کافر دێگیشن و هی خودا پەرستان بە هیدی لەسەرەخۆیی.

١٤ **فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ** رابوونی قیامه تان بهلاوه دور
نه بی شهوه بوخودا کاریکی ئاسانه، رابوونی قیامت
ته نها بریتییه له دمنگیك که پهیدا دمبی، له فوکر دنیك به
شاخی صورا که نه فخری دوومه له پریکا دمبینی
مه خلوقات هه موویان له ساری مه حشر دا کۆدینهوه؛

﴿^{۱۵} هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى. ^{۱۶} إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِي الْمُقَدَّسِ طُورٍ﴾ نهوه چیرۆکی موسا و فیرعه و نت بۆ نه هاتوووه؟ واته بهراستی نهو سهرگورشتهت بۆ هاتووو و پیت گهیشتهوه که بهروم دنگار موسای کرد به پیغه مبهرو موعجیزه ی گهوره ی پی بهخشین، کاتیک خودا له شه ودا بانگی له موسا کرد له شیوی پاک و پیرۆزی (طوی) که له دامینی (طوری) سینایه. له وئ ناخاوتنی له گهل دا نه نجام دا، ئهرکی پیغه مبهرایه تی خسته تهستوی و پی فهرموو: ﴿^{۱۷} اذْهَبْ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ﴾ برۆ بۆ سهر فیرعه و ن و دارو دهسته که ی، بیگومان فیرعه و ن له رێ دهرچوووه له تاوان و سته مکاری دا زیده رهوی کردوه، خوی به سهر نه ته وه ی ئیسرا ئیل دا سه پاندوه و لافی خودایه تی ئی دهدا، ﴿^{۱۸} قُلْ هَلْ لَكَ إِلَىٰ أَنْ تَزْكَىٰ. ^{۱۹} وَأَهْلِيكَ إِلَىٰ رَبِّكَ فَتَخْشَىٰ﴾ به فیرعه و ن بلی: دمه وئ خوت له تاوانی کوفرو سته مکاری پاک بکه یته وه؟ من شارمزایت بکه م بۆ ناسینی خودا و تاك ته نهایی و عیبادت بۆ گردنی، ئیتر له سزای سه ختی خودا به ترسی و پایه ندی فهرمان و جله و گیرییه کانی بی؟ ﴿^{۲۰} فَأَرَأَىٰ الْآيَةَ الْكُبْرَىٰ﴾ هه زمرت موسا موعجیزه ی گهوره ی نیشانی فیرعه و ن دا، موعجیزه ی عه صاکه ی: که بووه نه زیدی ها و ماریکی گهورمو چست و جالاك و هه موو ماره درۆ نه کانی ساحیره کانی قوت دان، هه روا چه ند موعجیزه ی تری بۆ نواندن. ﴿^{۲۱} فَكَذَّبَ وَعَصَى. ^{۲۲} ثُمَّ أَذْبَرَ يَسْعَىٰ﴾ فیرعه و ن هه زمرت موسای به درۆ خسته وه، په یامی حه ق وراستی رمتکرده وه، له خودا یاخی بوو، ئه مجاره پستی هه لگرددو روی له ئیمانه پێنان وهرگیرا.

﴿۲۲﴾ فَحَشَرَ فَنَادَى. ۲۳ فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى ﴿۲۴﴾ دارو دسته‌ی
خوی خرکرده‌وه بۆ راویژو برپاردان دهرباره‌ی په‌یامی موسا،
یان ساحیرمکانی کوکرده‌وه بۆ به‌ر به‌رمکانی و به‌گژدا
چونه‌وه‌ی موعجیزه‌مکانی هه‌زرمته‌ی موسا، ئه‌مجار له شوێنی

إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْأَوَّلِ الْمُقَدَّسِ طُوبَى (١٧) أَذْهَبَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى (١٧)
فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَهٌ إِلَّا أَنْ تَرْكَبَ (١٨) وَأَهْدِيكَ إِلَىٰ رَبِّكَ فَتَخْشَى (١٩) فَأَرْسَلْنَا
آيَةَ الْكِبَرَىٰ (٢٠) فَكَذَّبَ وَعَصَى (٢١) ثُمَّ أَذْبَرَ سَبْعَى (٢٢) فَحَشَرَ
فَنَادَىٰ (٢٣) فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ (٢٤) فَأَخَذَهُ اللَّهُ لَكَالَ الْخِرْوَةِ الْأُولَىٰ (٢٥)
إِنِّي فِي ذَلِكَ لَْعِبْرَةٌ لِّمَن يَخْشَى (٢٦) هَٰنَتْ أَسْطُ خَلْقًا أَوَّ السَّمَاءِ بَنَاهَا (٢٧)
رَفَعَ سَعْتَهَا فَتَوَلَّاهَا (٢٨) وَأَعْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ مُنْبَهًا (٢٩)
وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا (٣٠) أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا (٣١)
وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا (٣٢) مَتَاعًا لَّكُمُ وَلَآئِعْمَكُمُ (٣٣) فَإِذَا جَاءَ هِيَ الطَّامَةُ
الْكِبْرَىٰ (٣٤) يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَىٰ (٣٥) وَبُذِرَتِ الْجَنَّةُ
مِنْ بَرَىٰ (٣٦) فَأَمَّا مَنْ طَغَىٰ (٣٧) وَآثَرَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا (٣٨) فَإِنَّ الْجَنَّةَ
هِيَ الْمَأْوَىٰ (٣٩) وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ
(٤٠) فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ (٤١) يَسْتَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا
(٤٢) فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِهَا (٤٣) إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْتَهَاهَا (٤٤) إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرُ
مَن يَخْشَاهَا (٤٥) كَانَتْهُمْ يَوْمَ يُبْعَثُونَ رِجَالًا لَّا يُلَاقُونَهُ إِلَّا عَصِيَّةً أَوْ شُكْرًا (٤٦)

سُبْحَانَكَ يَا عَزِيزٌ

کۆبۆونه و مه که دا بانگی هه لداو وتی: من خودای بالا دست و فرمانر هه و او خاوم دسته لاتێ رههاتانم.

﴿فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الآخِرَةِ وَالْأُولَى﴾. إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِمَنْ يَخْشَى ﴿٢٥﴾
 پەرۋەردگار لە تۆڵەى ئەو خۆبەزەزانى و ئۆتەرزى
 خۆبە خودا زانىيەى گرتى بەلام گرتن! تۆڵەى ئى ستاند
 بەشەيۈمەيك بوو بەپەندى دونيا و قيامەت، جىگای ئەومە
 ھەموو ياخى بوو ئۆتەرزەك عىرەتى ئى وەربگرئ.

﴿أَأَنْتُمْ أَشَدُّ خُلُقًا أَمْ السَّمَاءُ بَنَاهَا﴾ ٢٨ رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّاهَا ﴿
 نهري خه لکينه، دروستکردنه‌وی ئیوه دوی مردنتان سهر
 له‌نوی به مه‌زنده‌ی ئیوه هورستره یان دروستکردنی ئاسمان؟!
 زیندوکردنه‌وی ئیوه گرانتره یان به‌دییه‌نیانی ئاسمان؟!
 بی‌گومان دروستکردنی ئاسمانه‌کان له زیندو کردنه‌وه‌و
 دروستکردنه‌وی ئیوه گرانتره ههر چه‌نده لای خودا هه‌موو
 شتی‌ک ئاسانه، به‌لام به‌ پی‌وه‌رو مه‌زنده‌ی ئاده‌میزاد
 دروستکردنی ئاسمان له دروستکردنی ئاده‌میزادمان گرانتره.
 په‌روم‌دگار ئاسمانی به‌دییه‌نیاه‌و پیک‌ی هه‌ناوه‌و لیک‌ی داوه

دزمانی به سهریدا بهوه: که لهو عهزابه رزگاری دمبئ، کافر به دیتنی دۆزهخ غم و ترسی زیاد دمبئ و دزمانی نهوه سهرمنجام و شوینی ههوانه و ميه تئ.

﴿قَالُوا مَنْ مَنَعَكَ أَنْ تَقُولَ ۖ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾^{۳۸} وَأَكْبَرُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا. ^{۳۹} فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ﴿جاکه سیك له دونیادا یاخی بووبئ، له سنووری یاسای خودا دمرجووبئ، زیده رهوی کردبئ له کوفرو بیدینی دا، ژپانی دونیای ههتیار دبی به سهر ژپانی قیامت دا، نهوه به دبه خته و بیگومان دۆزهخ شوینی ههوانه و ميه تئ.

﴿وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ﴾^{۴۰} نهو که سهیش ترسابئ له پایهو مهقامی پهروم دگاری خوی، ترسی رۆزی راوستان له بهردهم پهروم دگاری دا هه بووبئ ﴿وَنَهَىٰ النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ﴾^{۴۱} جله و گیری له نهفسی خوی کردبئ نه بهیشتی تاوان نه منجام بدا، له ئارمۆی خراپه ی گپرا بته وه، رامی کردبئ بۆ ته قواو خودا په رستی ﴿فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ﴾^{۴۲} نهوه به ههشت شوین و جیگایه تی، بۆ ناو نهو ناز و نیعمه ته بهرئ دمکری و خه نی له خوی!

﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا﴾^{۴۳} ئه ی پتغه مبه ر موشریکه کان پرسیارت ئی دمکه ن قیامت که ی رادمبئ و خودا که ی نهو کارمه ساته دمقه و مینئ، یان قیامت چۆن هه لده ستئ و له کوئو که ی هه لده ستئ؟

﴿فِيمَ آتَتْ مِنْ ذِكْرَاهَا﴾^{۴۴} إِلَىٰ رَبِّكَ مُتَهَامًا ﴿ئهو ئه ی پتغه مبه ر؛ جیت داوه له زانی نی نهو رۆژه؛ تۆ بۆ پرسیار له هاتن و کاتی هاتنی قیامت دمکه ی؟ تۆ بۆ نه و منده به ته نگه وه ی کاته که ی بزانی و وه لامی موشریکه کان پئ بدیه وه؟ واته: زانیاری دهرباری کاتی هاتنی قیامت نه بۆ تۆیه و نه بۆ که سیکی تره له مهخلووقات، به لکو سهرمنجام وزانیاری لهو باره وه هه ر لای خودایه و به س!

﴿إِنَّمَا آتَتْ مُلْئًا مِنْ بَخْسَاهَا﴾^{۴۵} ئیغه تۆمان کردوه به پتغه مبه رو رهوانه مان کردوی بۆ نه وه ی ناده میزاد بترسی نی له عهزابی سهختی خودا، تۆ ئامۆزگاریکه رو ترسی نه ری که سیکی له قیامت بترسی،

﴿كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبِسُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا﴾^{۴۶} نهو رۆژه ی پرسیاری ئی دمکه ن دئ وشک له هاتنی دانیه، نهو رۆژه ی قیامت رادمبئ و نهوان زیندو دمکری نه ووه

ریکی خستوه کردویه تی به یه کپارچه و هه بارمکه ی بهرز کردۆته وه وای ئی کردوه ده لئیی سه قفیکیی به رزه له ژوور زه و پیه وه،

﴿وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا﴾^{۴۷} شهوی ئاسمانی تاریک کرد به ئاوابوونی خۆر لئیی. ﴿وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا﴾^{۴۸} رۆزی روناک کردوه به لیه لاتی خۆر، شهو و رۆزی به شوین یه کدی دا هیناوه، جودا وازی که ش وه وه ی خستۆته نیوان و مرزمکانی سانه وه.

﴿وَالْأَرْضُ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا﴾^{۴۹} دوا ی دروستکردنی ئاسمانه کان و شهو و رۆز به هه زاران سال نینجا زه وی راخست و وای ئی کرد گیانه بهر به سهریدا برۆن و بگوتجئ بۆ تیدا ژپان،

﴿أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا﴾^{۵۰} وَالْجِبَالُ أَرْسَاهَا. ^{۵۱} مَتَاعًا لَكُمْ وَلِأَعْلَامِكُمْ ﴿ئاوی له زه وی دهرهیناوه، کانیاو و جۆگا و دهریای تیدا رهخساندن، گژوگیاو دارو درهخت روهکی تیدا رواند، بهروبووم و میوه جات و بژیو بۆ ناده میزادو له وه رو ئالف بۆ نازه لکه کان و بافی گیانه بهر مکهانی تری تیدا دابین کرد، کیومکهانی تیدا و مگوو گوئمیخ دا کوتران، بۆ نه وه ی لهرمو راتله قانندن نه کاو گیانه بهرمان بتوانن به ئاسانی تیدا بزین. هه موو نهو شتانه ی له زه وی دا هه راهه م هیناوه بۆ بهرژه و مندی ئیوه و خوشگۆزما نیتان و هه روه ها بۆ ژپانی نازه له کانتان.

﴿لَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَةُ الْكُبْرَىٰ﴾^{۵۲} کاتی که به لای گه وره دئ، به لاو کارمه ساتی که که له هه موو روداوئیک سامناکتره، نهویش رابوونی قیامته، یان نه فخری دووه مه: که به دواکدا زیندو بوونه وه دمبئ یان ﴿الطَّامَةُ الْكُبْرَىٰ﴾^{۵۳} بریتیه لهو کاته ی به هه شتی هه کان بۆ به ههشت و دۆزه خیه کان بۆ دۆزهخ دمنیردرین. نهو کاته خودا چاک و خراپ لیک هه لده هاویرئ، هه یانه به دبهخت و چاره رمش، هه یانه به خته و مرو کامه ران،

﴿يَوْمَ يَذَّكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَىٰ﴾^{۵۴} نهو رۆژه ناده میزاد کرده وه ی خوی دیته وه یادو چاکه و خراپه ی خوی دیته وه پئو بیرئ دمکه و پته وه، چی کرده وه چی نه کردوه.

﴿وَبَرَزَتِ الْجَحِيمُ لِمَنْ يَرَىٰ﴾^{۵۵} دۆزهخ دمرخرا، (دهرده خری) بۆ هه ر که سیك برهوانئ و ببینی، موها تیل دمفه رموئ، لهو رۆژدا به رده له سهر دۆزهخ لاده برئ مهخلووقات چاویان پئ دمکه وئ، موسوئمان به بیینی نه ندازه ی نیعمه تی خودا

له‌گۆره‌كانيان دینه‌ دهرمه‌ ماوی ژبانی دونیاپان هینه‌ به‌لاوه‌ کورت دمی، وا دهمان: سه‌عاتیک له‌ رۆزیک یان نیواره‌ وه‌ختیک یان چیشته‌نگاویک ماونه‌وه‌.

کوتایی سوره‌تی النازعات



سوره‌تی (عبس)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

۱ عَبَسَ وَتَوَلَّى. ۲ أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى. پیغه‌مبه‌ر روی گرزو تال کرد، روی وهرگیرا، چونکه‌ کویریک هاته‌ لای قسه‌ی پی بری، پیاوه‌ کویره‌که‌ عه‌بدو‌لای کوری (ام مه‌کتوم) بوو، له‌ کاتیک دا که‌ پیغه‌مبه‌ر(دخ) سه‌ر گهرمی ناخاوتن و بانگه‌ازیکردنی پیاو مافولانی قورپیش بوو، هاته‌لای پیغه‌مبه‌رو قسه‌کانی پی برین و وتی: سروشی تازه‌ چی هاتوو هیرم بکه‌. ناگای له‌وه‌ نه‌بوو: که‌ پیغه‌مبه‌ر(دخ) مه‌شغولی نه‌و دان و سانه‌ گرنگه‌یه‌.

۳ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهٗ يَزْكَى. نه‌ی موحه‌مه‌دا تو‌ جوزانیت، تو‌ ناگات له‌ زانیاری نه‌و کابرایه‌ نه‌بوو، به‌لکوو نه‌و کویره‌ بیه‌وی خوی له‌ تاوان پاک بکاته‌وه‌ به‌و قسانه‌ی له‌تویان دمیسی.

۴ أَوْ يَذْكُرُ فَنُفَعِّهُ الذِّكْرَى. یان نه‌و نامۆزگارییه‌ی له‌ بیری چۆته‌وه‌ بیری بکه‌ویته‌وه‌. نه‌و کاته‌ نه‌و نامۆزگاریو بیرکه‌وته‌وه‌یه‌ سودی پی بگه‌یه‌نی،

۵ أَمَّا مَنْ اسْتَقَى. ۶ فَأَلَّتْ لَهُ تَصَدَّى. نه‌مما نه‌و که‌سه‌ی به‌ مال و سامان و هیزو دمه‌سلاتی خوی دمنازیو خوی بی نیاز ده‌گری له‌ هیدایه‌تی قورنان و نیمانه‌ینان و رو له‌ په‌یامه‌که‌ت وهرده‌گیرێ، نه‌وه‌ تۆروی تی ده‌که‌ی ناخاوتنی له‌گه‌ل دا نه‌نجام دده‌ی، وا دهمانی نه‌وه‌ گرنگزه‌ له‌ وه‌لامدانه‌وه‌ی کویره‌ موسوئمانه‌که‌.

۷ وَمَا عَلَيْكَ إِلَّا يَزْكَى. چی له‌سه‌ر تۆیه‌: که‌ نه‌و که‌سه‌ی به‌ مال و سامان و هیزو دمه‌سلاتی خوی دمنازی نیمانت پی ناھینی؟ هیچ سوچ و تاوانیک روناکاته‌ تو‌ تو‌ ههر راگه‌یاندنیت له‌سه‌ره‌ به‌س، نیت گرنگی به‌و جوژه‌ که‌سانه‌ مه‌ده‌: که‌ سه‌ر ره‌ق ومله‌ورو بی بروان. هۆبالی خویان به‌ نه‌ستوی خویان.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَبَسَ وَتَوَلَّى ۱ أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى ۲ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهٗ يَزْكَى ۳ أَوْ يَذْكُرُ فَنُفَعِّهُ الذِّكْرَى ۴ أَمَّا مَنْ اسْتَقَى ۵ فَأَلَّتْ لَهُ تَصَدَّى ۶ وَمَا عَلَيْكَ إِلَّا يَزْكَى ۷ وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَى ۸ وَهُوَ يَخْشَى ۹ فَأَلَّتْ عَنْهُ نَفْسُهُ ۱۰ كَلَّا إِنَّمَا تُذَكِّرُهُ ۱۱ فَمَنْ شَاءَ ذَكَّرْهُ ۱۲ فِي صُفْحٍ مَّنْكَرَمٍ ۱۳ مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ ۱۴ بِأَيْدِي سَفَرَةٍ ۱۵ كِرَامٍ بَرَرَةٍ ۱۶ قِيلَ لِلْإِنْسَانِ مَا أَكْفَرُهُ ۱۷ مِنْ أَي شَيْءٍ خَلَقَهُ ۱۸ مِنْ نُّطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَّرَهُ ۱۹ ثُمَّ السَّيْلَ يَسَّرَهُ ۲۰ ثُمَّ أَمَانَهُ فَأَقْبَرَهُ ۲۱ ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنْشَرَهُ ۲۲ كَلَّا لَمَّا يَقِضْ مَا أَمَرُهُ ۲۳ فَلَيْسَ بِالْإِنْسَانِ إِلَّا طَعَامُهُ ۲۴ أَنَا صَبَّأُ الْمَاءَ صَبًّا ۲۵ ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ۲۶ فَأَبْنَيْنَا فِيهَا جَبًّا ۲۷ وَعَبَّأْنَاهُ وَقَبًّا ۲۸ وَزَيَّنَّاهَا وَمَحَلًّا ۲۹ وَحَدَّيْنَاهُ عِلْبًا ۳۰ وَفَكَّهْنَاهُ وَأَبًّا ۳۱ مَتَلَعَا لَكُرًّا ۳۲ وَلَا تَمْنِكُ ۳۳ فَإِذَا جَاءَتْ الصَّلَاةُ ۳۴ يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ۳۵ وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ ۳۶ وَصَدِيقِهِ ۳۷ وَبَنِيهِ ۳۸ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ۳۹ وَبُؤْهُ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرُهُ ۴۰ ضَاحِكًا مُّسْتَبْشِرًا ۴۱ وَوُجُوهٌُ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ۴۲ تَرْفَعُهَا قَنَرَةٌ ۴۳ أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرَةُ الْفَجَرَةُ ۴۴

۱ وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَى. ۲ وَهُوَ يَخْشَى. ۳ فَأَلَّتْ عَنْهُ نَفْسُهُ. وه‌ی که‌سیک به‌ په‌له‌ دی بۆلات و دمی‌ه‌وی فیری نیابین ببی، هیدایه‌ت و نامۆزگاری تازه‌ وهرگیرێ و ترسی خودای له‌ دل دایه‌، نه‌تۆ روی ئی وهرده‌گیرێو وه‌لامی نادمی‌ه‌وه‌و خۆتی ئی بی ناگا ده‌که‌ی!

۴ كَلَّا إِنَّمَا تُذَكِّرُهُ. جاریکێ تر کاری وامه‌که‌وه‌ له‌لویستی له‌و جوژه‌ مه‌نوینه‌، چه‌لێکی دی روو له‌ هه‌زار وهرمه‌گیره‌و روبکه‌یت ده‌وله‌مه‌ند، ۵ انھا. به‌راستی نه‌و رینوما‌یی و نامۆزگاریانه‌ی که‌له‌ نامه‌ ئاسمانیه‌کان دا هاتوون و له‌ هه‌مووشیان گه‌ورمه‌تر: که‌ قورنانی پیرۆزه‌ ۶ تذکرة. یاد خه‌رمه‌وی شتیکه‌ که‌له‌ سروشتی ئاده‌میزاد دا هه‌یه‌. که‌ نیمانی فیه‌طرته‌.

۷ فَمَنْ شَاءَ ذَكَّرْهُ. ههر که‌سیک دمی‌ه‌وی با یادی خودا بکاو به‌تاک و ته‌نه‌ای بناسی به‌ گویره‌ی فه‌رمان و نامۆزگارییه‌کانی قورنان هه‌لس و که‌ت بکا. بیکاته‌ به‌رنامه‌ی ژبانی خۆی.

بريكيان ياخي بوو تاوانكارن، بريكيان كاري وا دهكمن خيلافه لئه ولايه و شايسته ي پله و پايه ي نه و نيه. كه م نادميزاد ههيه نه وى خودا داواى لى كردوه نهجامى دابى.

﴿۲۴﴾ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ ﴿﴾ با نادميزاد له و خوارده مه نييه ورد بيته وه كه مايه ي دريژه پيدانى ژيانيه تي، بروانى خودا چون نه و خوراكي بؤ به دي هيناوه؛ له هه موو جوړه خوارده مه ني و خوراوميه ك له زه وييه كي رمق وتهق، ﴿۲۵﴾ أَلَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا ﴿﴾ ني مه باران له بهر زاييه وه دمبارينين بارانيكي زور، زه وي پى ناو دهمدين، دهنكه تو مه كاني پى زيندو دهكه ي نه وه و چه كه ره ي پى دهكمن و دمپروينين، ﴿۲۶﴾ ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ﴿﴾ نه مجار زه وي مان قه لشانده وه به قه لشانده وه، هه موو نه و گزوگيايه سه ري دهره ي ناو روبه ري زه وي مان پى رازانده وه، جوړه ها درخت وروهك و گزوگيا به جوړه ها بهر ويوم و ميوه جات و دانه وي لئه به رنگ و تام و بؤنى حياجيا خو يان نواندو به يده ستي ني وه ي نادميزاد بوون، ﴿۲۷﴾ فَأَلْبَسْنَا فِيهَا حَبًّا ﴿﴾ رواندومانه له زه وي داو به دي مان هيناوه دانه وي لئه وه كوو گهنم و جوو زورات... هتد؛ كه دهكريته قوت و بزيو ﴿۲۸﴾ وَعَبًّا ﴿﴾ تري جوړاو جوړ ﴿وَقَضَبًّا﴾ وينجه و گزوگيا بؤ نالفي نازه له كانتان ﴿۲۹﴾ وَزَيَّنَّا الْأَرْضَ ﴿﴾ هه روه ها داري زميتون و داري خورماشمان رواندوه، ﴿۳۰﴾ وَحَدَّائِقُ غُلَبًا ﴿﴾ و فاكهه و آبباخي درخت گه وره و پرو چري زورمان دروست كردوه. نه م گزوگيا يانه مان بؤ به دي هيناو ﴿۳۱﴾ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ ﴿﴾ بؤ نه وى ببنه قوت و بزيوي خو تان و نازه له كانتان و سوديان لى و مريگرن و له پاساويان سوپاسي خودا بكن!!

﴿۳۲﴾ فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاخَّةُ ﴿﴾ كاتي ك قيامت رابوو، يان گرمه و نالهي قيامت هات؛ كه گوينچه ده هاخني و كه ري دهكا. ﴿۳۳﴾ يَوْمَ يُقَرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ. ﴿۳۴﴾ وَأُمُّهُ وَأَبِيهِ. ﴿۳۵﴾ وَصَاحِبَتُهُ وَبَنِيهِ. ﴿۳۶﴾ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ﴿﴾ روژي قيامت نه و روژميه كه بپاو خو شه ويستين كه س و كاري خو ي دمبيني له به ري هه لدي، له و روژه دا بپاو له بهر براي خو ي و دا ي ك و باو كي خي زاني و كورمه كاني هه لدي، روژي نه فسي نه فسي يه، كه س و سه ر كه سي ناپرژي، نه و روژه هه موو نادميزادي ك

﴿۲۳﴾ فِي صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ ﴿۲۴﴾ مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ ﴿۲۵﴾ بِأَيْدِي سَفَرَةٍ ﴿۲۶﴾ كِرَامٍ بَرَرَةٍ ﴿﴾ نه و ياد خه روه و رويمونييه؛ كه له نامه ناسمانييه كان دا ها تو وه و جوانترو گه وره ترييان قورناني پيروژه، له چهند په ريه كي پيروزو به رخ دا نوسراومنه وه، بهرزو پاك و خاوين له لاي خودا، پرن له زانياري و حيكمت و له له و حوله محفوظه و نازل بوون، فريشته نه يى له وي كه سي تر ده ستي ناكاته نه م قورئانه، له شه ياتيني و كافر پاريزراوه، نامه يه كي ته واوو بى كه م و كورپيه، به ده مست چهند فريشته يه كه وميه؛ كه بهر پراساري هيناني نيكاو سروشتن له خوداوه بؤ پيغه مبه ران، ﴿۲۷﴾ قِيلَ الْإِنْسَانُ مَا أَكْفَرَهُ ﴿﴾ دهك به كوشت چى ناده مي و عه مري نه مي ني چهند سپله و پي نه زانه؟ چهند سه ر رهق و كافرو بى پروايه؟ بهر پاستي هينده خراپ و بى ويژدانه، شياوي ژيان نيه، ﴿۲۸﴾ مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ﴿﴾ خودا له چي نه وى دروست كردوه؟ ﴿۲۹﴾ مِنْ نُفْثَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ ﴿﴾ په روه دگار نينساني له دلويه ناويكي پروپوچ دروست كردوه، مه زنده ي شي وه و روخسارو ته مه ن و رزي و روژي كردوه، ريكي خستوه نه ندانه كاني جهسته ي وا دروست كردون بتواني به ويستي خو ي هه ريه كه يان بؤ كاري خو ي به كاري بى ني.

﴿۳۰﴾ ثُمَّ السَّبِيلَ يَسْرُهُ ﴿﴾ له ره حه مي دا يكي دا دروستي كردوه و ريكي خستوه پاشان به ناساني له مندالدي دايكي يه وه هيناويته دهره وه.

﴿۳۱﴾ ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ ﴿۳۲﴾ ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنشَرَهُ ﴿﴾ دواي دروست كردني و ري كخستني جهسته ي به و شي وه؛ كه بتواني پيداويستي خو ي دابين بكا، پى به خشيني هه سته كان و عه قل وزي ري بؤ نه وى ناموزگاري ببسي و بيربكا ته وه و ريگاي ژيانى خو ي هه ليزري، نه مجار دمپريني و ده ي خاته ناو گوړه وه نه مه ش بؤ ري زلنيان و قه درزاني يه تي؛ كه خودا نادميزادي فيري مردو شارنده وه كردوه، پاشان هه ر كاتي ك ويستي قيامت هه لده سي ني و مردوه كان زيندو دهكا ته وه و له گوړمه كانيان دمر يان ديني بؤ حيساب و ليكول ي نه وه و پاداش وسزا.

﴿۳۳﴾ كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَا أَمَرَهُ ﴿﴾ نه خه ير، تانيستا نادميزاد نه وى فه رماني پى كراوه نه جامي نه داوه، هيچ نادميزادي ك له كه مته رخه مي و سه ر پينجي خالي نيه، بريكيان كافرن،

کارو مەشغەلەتیکى وای ھەيە نایەرژیتە سەر کەسى ترو خزم و خوشەووستى بیر نایەتەوہ.

﴿۳۸﴾ وَجُودَ يَوْمَئِذٍ مُّسْفَرَةٌ ۚ صَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ ﴿۳۹﴾ زُورٌ رَّوْخَسَارُو دەم و جاو گەشاو دەموشاو، پێدەکەن و مژدە بەیەکدی دمدەن و تەپ دوماخ و کەیف خوشن. چونکە دمازن خودا چ نازو نەعمەتیکى بۆ داناون. ئەوانە خودا پێداو بەختەو مەرە بەھەشتیەکانن.

﴿۴۰﴾ وَوُجُودَ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ۚ تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ ۚ أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرَةُ الْفَجَرَةُ ﴿۴۱﴾ زُورٌ دەم و جاوی تر ھەن، لەو رۆژدا ناشرین و تەپ و تۆزاوی، رەنگیان رەش ھەلگەراو دە جۆش داماو، جاو بەرمو ژێرو ریسوا، ھیوا براو خەفەتبار، ئەوانە کافرو خودا نەناسەکانن.

کۆتایی سورەتى عبس



سورەتى (التکویر)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

﴿۱﴾ إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ﴿۲﴾ ئەو کاتەى خۆر دەپێچریتەو دە لول دەکری و نورو روناکی نامینی و نیشانەى وێرانبونوونى بونەو مورو رابوونى قیامەتە، ﴿۳﴾ وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ﴿۴﴾ کاتێک ئەستێرمەکان ھەلومەری و پەرت و بلاو بوونەو، ﴿۵﴾ وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ﴿۶﴾ وەختێک کێوھەکان لە بێنخ ھەلکەندران و بوون بە تەپ و تۆزو بە ھەوادا رۆیەندران، ﴿۷﴾ وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ﴿۸﴾ کاتێک حوشترى ئاوس و سکیپ کەلای عەرب بە نرختێن مالا و سامانە بەرەللا کراو گوێی پێ نەدراو کەس سەرپەرشتى نەکرد، ﴿۹﴾ وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ﴿۱۰﴾ کاتێک جانەو مەران ھەموویان کۆکرانەو بۆ داداگایى کردنیان و تۆلە ئی ستانەنیان، یان ھەموویان مەریندران، ﴿۱۱﴾ وَإِذَا الْبُحَارُ سُجِّرَتْ ﴿۱۲﴾ کاتێک دەریاکان بە ھۆی بومەلەرزەو بوورکانى ناو سکی زەویەو بوونە ناگرو داگیرسان و سەر رێژیان بۆ سەر یەکتەر کردو بوون بە یەکیارچە ناگری سەر تاسەری و ھەموو سەر زەوی بوو بە ناگر.

﴿۱۳﴾ وَإِذَا الْفُجُورُ رُوجِحَتْ ﴿۱۴﴾ ئەو دەمەى گیانەکان لەگەڵ جەستەکانیان یەک دەگرنەو دە زیندو دەکرینەو.

سورة التکویر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿۱﴾ إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ﴿۲﴾ وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ﴿۳﴾ وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ﴿۴﴾ وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ﴿۵﴾ وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ﴿۶﴾ وَإِذَا الْبُحَارُ سُجِّرَتْ ﴿۷﴾ وَإِذَا الْفُجُورُ رُوجِحَتْ ﴿۸﴾ أَلَمْ نَكُنْ دَٰءِئِمًّا لَّكُم ۖ بَٰئِي ذَنْبٍ قَبْلَتْ ﴿۹﴾ وَإِذَا الصُّفُوفُ نُظِرَتْ ﴿۱۰﴾ وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ﴿۱۱﴾ وَإِذَا الْجَبَابِغُ سُيِّرَتْ ﴿۱۲﴾ أَنزَلْنَاهُ نَافِثَاتٍ لِّغَايَةِ مَا عَخَّرَتْ ﴿۱۳﴾ فَلَا أَقِيمُ وَلَا تُفْسِدُ ﴿۱۴﴾ لِّلْبُحَارِ الْكَفَّيْسِ ﴿۱۵﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا عَسَسَ ﴿۱۶﴾ وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ﴿۱۷﴾ إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿۱۸﴾ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ﴿۱۹﴾ تُطَاعُ نَمًّا أَمِينٍ ﴿۲۰﴾ وَمَا سَاجِدُكُمْ بِمَجْنُونٍ ﴿۲۱﴾ وَلَقَدْ رَٰهَهُ بِالْأَفْئِ الْيَمِينِ ﴿۲۲﴾ وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ﴿۲۳﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَّجِيمٍ ﴿۲۴﴾ فَأَنِّ تَدَّهَبُونَ ﴿۲۵﴾ إِن هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ ﴿۲۶﴾ لِمَن شَاءَ مِنكُمْ أَن يَسْتَقِيمَ ﴿۲۷﴾ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿۲۸﴾

سورة الانشطار

﴿۱﴾ وَإِذَا الْمَوْءُودَةُ سُئِلَتْ ﴿۲﴾ بَٰئِي ذَنْبٍ قَبْلَتْ ﴿۳﴾ کاتێک کچە زیندە بە جالکراو مەکان زیندو کرانەو دەو پەرسایاریان ئی کرا بۆچی کۆژاوان!! لە پێش ھاتنی ئیسلام دا داب و نەریتی ھەندى خێلى عەرب و ابوو پێیان شەرم بوو کچیان ھەبى، بۆیە: کە کچیان دەبوو بە زیندویى دیمانخستە گۆرەو. بە راستى ئەمە گەورەترین تاوانبوو بەرامبەر مەروفايەتى و بەگشتى وردگەزى مێینە بە تايبەتى ئەنجامیان دەدا!!

﴿۴﴾ وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ﴿۵﴾ کاتێک نامەى عەمەل بە سەر ئادەمیزاد دا لەسارای مەحشەر دا بەش دەکری و ھەر کەسە نامەى خۆى دەدریتى، ﴿۶﴾ وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ﴿۷﴾ کاتێک ئاسمان شەق و پەق بوو، دامالێندراو لا برا ھىچى ئی نەمایەو. وەکوو جۆن ئازەل کەول دەکری و پێستەکەى لا دەبىر.

﴿۸﴾ وَإِذَا الْجَبَابِغُ سُيِّرَتْ ﴿۹﴾ وەختێک دۆزەخ ھەلگیر سێندراو خرایە جونیوش و کلەوو جۆشى گەرمییەو، ﴿۱۰﴾ وَإِذَا الْجَنَّةُ أُنزِلَتْ ﴿۱۱﴾ کاتێک بەھەشت نزیک خرایەو لە خودا پەرستان،

﴿۲۳﴾ وَلَقَدْ رَآهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ ﴿۲۳﴾ بېگومان ھەزرىتى موحەممەد جوبرائىلى لەسەر شىۋەى خۇى بېنى شەشەد بالى ھەبوو، لە ئاسۋى روناك و ئاشكراو ھاۋى پېكەوت، لە ئاسۋى خۆرمە لەلاى خۆر ھەلاتەو ھەبىنى و زانىارى تەواۋى بۇ پەيدا بوو: كە ئەو زاتە فرىشتەى خودايەو نىگای بۇ دىنى.

﴿۲۴﴾ وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ﴿۲۴﴾ موحەممەد(دخ) دەربارەى ئەو نىگاو سروسەى لە خوداۋە بۇى دى رۇدو چروك نى، كەمتەر خەم نىە لە گەيانلەن و فېرگەردنى نىگاو سروس دا بەرىك و پېكى و بەدئسۋى ئەركى سەرشانى خۇى ئەنجام دەدا.

﴿۲۵﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ﴿۲۵﴾ قورئان قەسەى شەيتان نىە، شەياتىنى نەيان دزىۋەو بە تىر ئەستېرە رەجم كرابىن، قورئان: كە پەيامى موحەممەد نەشېرەو نەسېرەو نە ھال و كۆلەو نەئىيە. وەكوو ئىۋە بوختانى بۇ دەكەن. بەلكو نىگاو سروسى خودايە بە جوبرائىل دا بۇى ئاردەو، ﴿۲۶﴾ فَأَيْنَ تَذَمُّونَ ﴿۲۶﴾ بۇ كۆى دەرۋ و چ رېگەيەكى ئاقۇلا دەرگەن بەر؟

﴿۲۷﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿۲۷﴾ لَمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ ﴿۲۷﴾ ئەم قورئانە ئامۇزگارى بىرخەرمەۋى ئادەمىزادە بە گشتى، بىر ھېنەرمەۋى ئادەمىزادە بۇ شتىك: كە لە سروسىيان دا ھەيە: كە برىتە لە چاكە، وەلى ئارمۇبازى بانگەشەى كوفرو ئىلحادو نەخۇشېيە كۆمەلەيەتەكان لە يادىانى بردۇتەو. بىرخەرمەۋى بۇ كەسەىك: كە بىەۋى رېبازى راست بگرىتەبەر، ﴿۲۸﴾ وَمَا كُشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿۲۸﴾ ئىۋە ئەى موشرىكەكان ئارمۇۋى رېبازى ھەق وراست ناكەن، مەگەر خوداى بونەۋەر ھەز بكا رېگای راست بگرەنەبەر واتە: بە زۆر بىتخاتە سەر رېبازى راست.

كۆتايى سورتى التكوير



سورتى (الانفطار)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

﴿۱﴾ إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ. ﴿۱﴾ وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انشَكَرَتْ ﴿۱﴾ ومختىك ئاسمان شەقار شەقار بوو، بەم رەنگە ھىزى كېشىندە نەماۋ دەرستور و ياساى ئاسمانەكان تىكچوو، ئەو كاتە ئەستېرەكان - دواى شەقبونى ئاسمان - لىك بلاۋبوون و ھەلۋەرىن ديارە

ئەو كاتە، ﴿۱۴﴾ عَلِمْتَ نَفْسٌ مَا أُخْضَرْتُ ﴿۱۴﴾ ھەموو نەفسىك دەرزانى جى ئامادەكردوۋە بۇ ئەو رۇدو جى نەكردو. ﴿۱۵﴾ فَلَا أُفْسِمُ بِالْخُنْصِ. ﴿۱۵﴾ الْجَوَارِي الْكُنْصِ ﴿۱۵﴾ سوپند ناخۇم بە ھەموو ئەو ئەستېرەنى بە رۇز بە ھۇى تىشكى خۆرمە ديار نامىن، رۇزى جارېك لەگەل خۆردا دەرۋىيەكى زەۋى تەواۋ دەكەن و ھەرىكەيان لە چەمەمەرى خۇىدا ھاتوچۇدەكا، بەشەو لە خۆر ھەلاتەو سەردەر دىننەو وەكوو چۆن ئاسك لە لانەو ھىلانەى خۇيەو سەر دەر دىنى.

﴿۱۷﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا عَسَفَ. ﴿۱۷﴾ وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ﴿۱۷﴾ سوپند بە شەو كاتىك بە تارىكى خۇى ھىرش دىنى، يان كاتىك پىشت ھەلدەكاۋ بەرمە كۆتايى دەرۋا، (ھەردوماناكە دەگونجىن) سوپند بە بەيانى كاتىك شەبەق دەداۋ ئاسۋ روناك دەكاتەۋو بەدەم ھەموو شتىكەۋە پى دەكەنى، ﴿۱۹﴾ إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿۱۹﴾ قورئان كەلامىكە فرستادەيەكى گەۋرە گەياندوۋىتە، و تەيەكە جوبرائىلى ئەمىن لە خوداۋە بە نىگا ھىناۋىتەى بۇ لای پېغەمبەرى خودا كە ھەزرىتى موحەممەد (دخ)، قەسە ناخاۋتنى ئادەمىزاد نىە، كەلامى خودايەو بە جوبرائىل دا ئاردوۋىتەى بۇ پېغەمبەر(دخ) تا ئەۋىش بە ئادەمىزادو پەرى رابگەيەنى.

﴿۲۰﴾ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ﴿۲۰﴾ مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ ﴿۲۰﴾ ئەو فروستادەى قورئانى پېدا نىردراۋە بۇ پېغەمبەر(دخ). كە ھەزرىتى جوبرائىلە، خاۋەنى ھىزو تواناى تەواۋە، لە زىرو بىرو تىفكرىن دا، خاۋەنى رىزو نرە لای خوداى خاۋەن ەرش و پەلو پاىەى بەرزە، لە ناۋ پېرى فرىشتەى بالادا قەسە رۇشستوۋە، پەرسى پى دەكەن و بەقەسەى دەكەن، لە فرىشتە رىزدارو نرىكەكانى بارەگای ئەقەدەسە. ئەمىندارى ھىنانى نىگاو سروسە بۇ پېغەمبەرەن و گەلىك كارى تىرىشى پى سېراۋە. ئەمە صىفەت و رەۋشتى فروستادەى نىگەھىنەرە: كە جوبرائىلە، ﴿۲۲﴾ وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ ﴿۲۲﴾ ئەى دانىشتوانى مەككە موحەممەد (دخ) كە لە مېزە شارمەزى نەخلاق و رەۋشتىنى و پېغەمبەرى ئاخىر زەمانە بۇ سەر ئىۋە ھەموو ئادەمىزاد رەۋانەكراۋە، شىت و وىت نىە. بەلكو ھەلۋەزەدى ئىۋە ھەموو ئادەمىزادە، عاقلترىن و كاملترىن ئادەمىزادە.

ئەو كاتە زەویش دەكهوئە جۈنبۈش و تەكاندان و بەيەكا
هاتن، دەرياکان دەكهونە شەپۆلدان و تەيەكە لاو بەيەكتر دەبن و
زەوى دادەپۆشن، وەكوو دەفەرموى: ﴿وَإِذَا الْبَحَارُ فَجَرَتْ﴾^۱
ئەو كاتە دەرياکان تەيەكە بەيەك دەبن و سەرپا گەردەگرن
و دەبنە يەكپارچە ئاگر، ﴿وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ﴾^۲ گۆرى
مردوكان هەلەو گێرا گران، چى لەناو سكى زەوىدايە لە
مردو دەر دەكهوئە مردووكان زیندو دەكرێنەوه، واتە: كە
ئەم روداوە سامناكانە روپان داو ئەم نیشانانەى رابوونى
قيامەت هاتنەدى، بە تەواوى بونەومر تەيەكچوو ئەوكاتە
﴿عِلْمَتِ نَفْسٍ مَا قَدَمَتْ وَأَخَّرَتْ﴾^۳ ھەر كەسە كەردەوى خۆى
دیتەومرئەو دەزانئ چ كەردەومىەكى لە پێش خۆىدا ناردووە لە
خێرو شەر. چى دوا خۆى خستوو بە شوئى دا بچئ!!

﴿يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ. الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ
فَعَدَلَكَ﴾^۴ ئەمى ئادەمیزاد: كە بەھوى ژیرىو لیتەتوئیتەووە
بوئە جى نیشینی خودا لەسەر زەوى، چى تۆى فەرب دەووە
چۆن جەسارەتى ئەو دەكهى لە خودای كەرىم و بەخشندەى
خۆت یاخى ببئ، ﴿فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَّبَكَ﴾^۵ لە
جوانترین و رەك و پەكتەرىن شەيەمەك: كە خودا خۆى
پەسندى كەردووە پەكتى ھەناوى ئەتۆ بۆ خۆت شەيەو
روخسارى خۆت ھەلەبەزاردووە پەروەدگار بەو جوانىو
ھۆزىيە داپەشتووى.

﴿كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالذِّينِ﴾^۶ ئیوہ چى تەر بە كەرم و
لەبۆردەمى خودا لیتان لە خۆتان بايى مەبن، مۆلەتدانى خودا
مەكەنە ھوى درێژە دان بە كوفرو ئیلحاد، ھىچ ھۆكارەك نەيە
بۆ یاخى بونتان، ئەگەر بە تەما مەھرەبانی خودان، دەبوايە
مەھرەبانی خودا كێشتان بكا بۆ بپروا كەردن و ئیمانھێنان بە
خودا بە رۆژى دوايى.

﴿وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ. كَرَامًا كَاتِبِينَ. يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ﴾^۷
بەيگومان بەسەرئانەو ھەيە چەند فەريشتەيەكى ئاگادارو
ورپا، دەرونيان پاك و بى گەردە ھىچيان لەبەر ناچئ و لى تەيەك
ناچئ، كەوايى كارى ناشرين ئەنجام مەدن، چونكە ھەرچى
بكەن، لەسەرئانى تۆمار دەكەن، گوشتارو كەردەومتان دەنووسن،
ھەرچى بكەن لە چاكەو خراپە ئەوانە ئاگادارن و پەيى

دەزانئ!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا النُّجُومُ انْفَطَرَتْ ۝ (۱) وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انشَظَّتْ ۝ (۲) وَإِذَا الْبِحَارُ
فُجِرَتْ ۝ (۳) وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ ۝ (۴) عَلِمْتَ نَفْسٌ مَا قَدَمَتْ
وَأَخَّرَتْ ۝ (۵) يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ ۝ (۶) الَّذِي
خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ ۝ (۷) فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَّبَكَ ۝ (۸)
كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالذِّينِ ۝ (۹) وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ۝ (۱۰) كَرَامًا
كَاتِبِينَ ۝ (۱۱) يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ۝ (۱۲) إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ۝ (۱۳)
وَالْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ۝ (۱۴) يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ الذِّينِ ۝ (۱۵) وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ ۝ (۱۶)
وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الذِّينِ ۝ (۱۷) ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الذِّينِ ۝ (۱۸)
يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ سَعِيًّا وَلَا تُنصِرُ الْكَافِرِينَ ۝ (۱۹)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَيَلِ الْمَلْطُوفِينَ ۝ (۱) الَّذِينَ إِذَا أَكَلُوا خَلًا عَمِلُوا الصَّالِحِينَ ۝ (۲)
وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ۝ (۳) أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ
مَبْعُوثُونَ ۝ (۴) يَوْمَ عَظِيمٍ ۝ (۵) يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ (۶)

﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ. وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ. يَصْلَوْنَهَا
يَوْمَ الذِّينِ﴾^{۱۳} خودا پەرستان و چاكان لەناو بەھەشت دان،
تاوانباران لە دۆزەخدان، رۆژى جەزا دەچنە ناویەو، بە
ئاگرى سوتینەرى دۆزەخ دەسوتیندرین و عەزابی سەخت و
دژواری دەجێژن و رزگار بوونیان نەيە. ئەمەش لە تۆلەى
ھەلوئەستى ناشرین و بەدروختستەومیان بۆ پەيامى
پەيغەمبەر!

﴿وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ﴾^{۱۴} ئەوانە لە دۆزەخ جیانابنەووە
عەزابی سەخت و دژواریان لە كۆل نابیتەووەو بۆشیان سوک و
كەم ناکریتەووە، بەلكوو بۆ ھەتاهەتایی تێیدا دەمینەووە.

﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الذِّينِ. ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الذِّينِ؟﴾^{۱۵} ئەتۆ
چوژانى رۆژى قیامەت چۆنە، رۆژى سزاو تۆلە چيە؟ دووبارە
تۆ چى لە رۆژى پاداش و سزا دەزانئ؟ دووجار رستەكەى
دووبارە كەردەووە بۆ زیندە گەردى پیدان و سامناكى، ئەگەر
ئادەمیزاد بەراستى ھەستى بە ترسناكى ئەو رۆژە بكرەيەو

بیزانیایه به لاو کارمساتهکانی چوئن، ساته وهختیک له طاعهتی خودا بی ناگا نهدهبوو؛

﴿۹ یَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْئًا وَالْأَمْرُ یَوْمَئِذٍ لِلَّهِ﴾ نهو رۆژه رمش و سامناکه رۆژیکه هیچ کس ناتوانی یارمهتی کس بدا، کس ناتوانی خوئی له تنگ و چهلمهکانی بپاریزی، کس ناتوانی شهفاعةت بۆ یهکیکی تربکا، مهگهر خودا ئیزنی بداو رازی بی به شهفاعةتکر دهنهکه.

کوتایی سورهتی الانفطار



سورهتی (المطففين)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

﴿۱ وَنِلَ لِلْمُطَفِّفِينَ﴾ شیوی ناخووشی پر عهزایی دۆزهخ بۆ نهوانهی له کپین و فروشتندا تهرازو بازی دهکهن. ربهو قسناغ کیلوو حوققه تهغاریان کهم وزیادی تیدایه. نهمجار پهرومدگار بۆ خوئی تهفسیری ﴿المطففين﴾ دهکاتهوهو دمقهرموئ؛ ﴿الَّذِينَ إِذَا أَكَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ﴾ ۲ وَاِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ تهرازو باز نهوانه نهگهر شت و مهك له خهك و مریگرن بهباشی کیشانهو پیوانهی دهکهن و پراوپر یان زیاد له مافی خویمان و مردهگرن، خو نهگهر شت به غهیر بفرۆشن له کیشانهو پیوانهدا که میان دهمهنی ولییان دهمزنهوه.

﴿۴ أَلَا يَظُنُّ أُولَٰئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ۖ لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ۚ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ نایا نهو تهرازو بازانه پییان وانیه که له رۆژیکي سامناک و کارساتباردا زیندو دهکړینهوه نازانن، که له رۆژیکي به لاوایی پر مهینهت دا، زیندو دهکړینهوهو دمیریته بهردم خودایهکی خاومن دمهسلات و زاناو به توانا! بیگومان نهوانه زیندو دهکړینهوه له رۆژیک دا تابلیی سهخت و دژواره، مهردوم ههمووی روتو پیخواس چاومپروانی پپیری خوداو حیساب و لیکوئینهومن... ﴿۷ کَلَّا﴾ تهرازو بازی مهکهن، واز لهو کاره ناشیرنهتان بینن، له زیندو بوونهوهو رابوونی قیامهت غافل مهبن. ﴿۱۰ إِنَّ كِتَابَ الْفُجَارِ أَلْفٍ مَّحْجُونٍ﴾ بیگومان نامه ی عهمهلی تاوانباران - به تهرازو بازانیسهوه - له

دمقتهریکی رمش و تاریک دایه، دمقتهری شهرو دۆسیه ی تاوانبارانه،

﴿۸ وَمَا أَذْرَاكَ مَا سَجَّحِينَ﴾ نهتۆ چوزانی نهو دمقتهره رمش و ناشیرنه چ دمقتهریکی شوم و نهکلهومته، ناوی ههر کهسیکی تیدایی بهد بهخت و چاره رهشه...!

﴿۹ كِتَابٌ مَّرْقُومٌ﴾ دمقتهریکی نووسراوی نیشانهکراوه بهوهی؛ که دمقتهریکی تۆلهو سزایه، ناوو کرداری ههموو کافرو ستهمکارو تاوانباری له خو گرتوو له نادهمیزادو شهیاتینی.

﴿۱۰ وَنِلَ یَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾ شیوی دۆزهخ یان عهزایی به ئیش له رۆژی قیامهت دا بۆ نهوانهی پیغهمبهران به درۆ دهخهنهوهو رۆژی قیامهت و زیندو بوونهویان به لاوه پهشمه!

﴿۱۱ الَّذِينَ يَكْذِبُونَ یَوْمَ الدِّينِ﴾ نهوانهی بپروایان به رۆژی سزاو پاداش نیهو رابوونی قیامهتیان به لاوه دوره و هیچ ناماده باشی بۆ ناکهن و خوینی بۆ حازر ناکهن!

﴿۱۲ وَمَا يَكْذِبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ۚ إِذَا ثَلَّىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾ هیچ کهس رابوونی قیامهت به درۆ نازانی، مهگهر کهسانیک، که رموشتی ناشیرینیان تیدابن.

۱- دهستدریژیکارو ستهمکارو سنوور بهزین بی.

۲- له تاوان و تاوانکاری دا نهغرۆ بووهو ههرخهریکی حهرام و خراپه کارییهو کاریکی حهلال و موباح ناکا.

۳- ههر کاتییک قورئانی بهسهردا بخویندیریتهوه دهلی جیروکهکه کوئی پیشینانه. ﴿۴ کَلَّا بَلْ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِم مَّا

كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ وازیبنن مهلین قورئان جیروکه کوئی پیشینانه، به لکوو نامه ی ناسمانی و کهتهلوکی بوونهوهو بهرنامه ی زیانه. دهرمانی ههموو دهردیکی دهروونی و رموشتی و کوومه لایه تییه، ههر کهسیک پهپرموی بکا له ههر دو دنیادا سهر فرازو بهختهوهووه و نهو موشریک و نهفامانه به هوئی داب و نه ریتی ناشیرین و لاسایی کردنهوهی باب و باپیرانیان، رموشت و خوئی خراپی خویمان و مگوو پهردمی رمش دل و دهروونی داپوشیون، ستهم و تاوانکاریان بوومته له مپهرو ناهیلی بپروا به قورئان بکهن. دهرگا و پهنجهرمی دل و دهرونیانیانی هاخنیوه، ملهمای لی بریون نورو روناکی نایین ناچیته ناو دلپانهوه.

﴿۱۵﴾ كَلَّا إِلَهُمَّ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَّحُجُوبُونَ ﴿۱۶﴾ نه‌خه‌یر وانیه و نه‌وانه له روژی قیامت دا پله‌و پایه‌ی به‌رزیان نادریتی به‌لکوو نه‌وانه له‌و روژمدا له شوینی په‌ست و ناخوش دا دمبن، له رحم و به‌زمی خودا به‌هرده‌مر نابن، ﴿۱۶﴾ ثُمَّ إِلَهُمَّ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ﴿۱۷﴾ نه‌وانه له پاش ناهومی‌دی‌ه‌کی ئیجگاری و دنیایا بوونیان له‌وه‌ی: که رحمه‌تی خودا نایانگریته‌وه، داخل‌ی ناگر دمبن، دمبنه ناگریشین و لئی دمرناچن، نازاری دژوارو سه‌ختی دۆزه‌خ ده‌جیژن بۆ هه‌تاهه‌تایه، ئهمجار به شیوه‌ی سه‌ررزمنشت و ریسوا ئامیزه‌وه سه‌ر کۆنه ده‌گریئن. ده‌مه‌رموی: ﴿۱۷﴾ ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿۱۸﴾ واته: پاشان له لایهن به‌رپرسیانی دۆزه‌خه‌وه پٔیان ده‌گوترئ: نه‌مه نه‌و عه‌زاب و سزایه‌یه: که له دونیادا ئیوه برواتان پٔ نه‌بوو، به درۆتان ده‌زانی. ده‌بخۆن نه‌وه دهرتان بٔو ئهم شوینه‌تان بیرۆزی!!!

﴿۱۸﴾ كَلَّا ﴿۱۹﴾ حه‌ق و راسته و گومان‌ی تیدانیه، ﴿۱۹﴾ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي عِلِّيْنِ ﴿۲۰﴾ بیگومان نامه‌ی کرداری خودا په‌رستان له‌ناو ده‌فته‌ریکی گه‌وره‌و به‌رز دایه، به نووسینی گه‌وره‌و خوشخوین نووسراوه، یان ده‌فته‌ره‌که‌یان له‌لای ژوو‌رووی به‌هه‌شته.

﴿۱۹﴾ وَمَا أَذْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ ﴿۲۰﴾ كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ﴿۲۱﴾ يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ ﴿۲۲﴾ تو چو‌زانی ﴿عِلِّيُّونَ﴾ چیه؟ نه‌و سجل و دۆسیه‌یه زۆر به‌ریزو به‌رزو پیرۆزه. نامه‌و ده‌فته‌ریکی نووسراوه، ناوو کردارو گو‌فتاری به‌نده خودا په‌رسته‌کانی له خوگرته‌وه، هه‌رکه‌سئ ناوی له‌وئ دا تو‌مار کرابئ به‌خته‌ومرو سه‌ره‌رازه، ده‌فته‌ریکی گه‌وره‌و نه‌شانه کراوه به‌وه‌ی تایبه‌ته به چاکانه‌وه، ده‌سته ده‌سته و پۆل پۆل فریشته ته‌ماشای ده‌که‌ن، ﴿۲۲﴾ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿۲۳﴾ عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ﴿۲۴﴾ بیگومان خودا په‌رست و کردار چاک و به‌نده موخلیسه‌کان له روژی قیامت دا له ناو نازو نیعمه‌تی جو‌راو جو‌ردان، له ناو به‌هه‌شتی رازاوه‌و به‌رین دا، له‌سه‌ر کورسی و هه‌نه‌فه‌و موبیله دادنه‌یشن و پاڵ ده‌ده‌نه‌وه، سه‌یری نه‌و هه‌موو نازو نیعمه‌تانه ده‌که‌ن: که خودا بۆی ئاماده کردون، ﴿۲۴﴾ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ﴿۲۵﴾ هه‌ر کاتئ بیان بینی دیارده‌ی له‌زمت و خوش‌و ته‌ر ده‌ماخیان پٔیوه دیاره، دم و چاویان گه‌ش و

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَارِ لَفِي سَعِيرٍ ﴿۷﴾ وَمَا أَذْرَاكَ مَا يَحْمِلُونَ ﴿۸﴾ كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ﴿۹﴾ وَإِلَ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿۱۰﴾ الَّذِينَ يَكْذِبُونَ يَوْمَ الَّذِينَ وَمَا يَكْذِبُ بِهِ إِلَّا كَلٌّ مَعْدٍ أَنِيعٌ ﴿۱۱﴾ إِذَا نُنَادِي عَلَىٰ أَتَيْنَا قَالَ سَطِيرٌ الْأَوَّلِينَ ﴿۱۲﴾ كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِم مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿۱۳﴾ كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَّحُجُوبُونَ ﴿۱۴﴾ ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ﴿۱۵﴾ ثُمَّ يُعَالِ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿۱۶﴾ كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عِلِّيْنِ ﴿۱۷﴾ وَمَا أَذْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ ﴿۱۸﴾ كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ﴿۱۹﴾ يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ ﴿۲۰﴾ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿۲۱﴾ عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ﴿۲۲﴾ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ﴿۲۳﴾ يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْمُومٍ ﴿۲۴﴾ خِتَامُهُ مِسْكٌ وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ ﴿۲۵﴾ وَمِرَاجُهُ مِنْ تَسْنِيمٍ ﴿۲۶﴾ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ﴿۲۷﴾ إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا يَضْحَكُونَ ﴿۲۸﴾ وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَرُونَ ﴿۲۹﴾ وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ﴿۳۰﴾ وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَضَالُّونَ ﴿۳۱﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَافِظِينَ ﴿۳۲﴾ فَالَّذِينَ ءَامَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ﴿۳۳﴾

دروشه‌وامیه، نورو جوانی و ره‌نه‌قیان لئ ده‌بارئ، چونکه خودا زی‌ده جوانی و هه‌شه‌نگی پٔیادون، ﴿۲۵﴾ يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْمُومٍ ﴿۲۶﴾ خِتَامُهُ مِسْكٌ وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ ﴿۲۷﴾ شه‌رابیکیان ده‌دریتی بۆ خواردنه‌وه بٔ غه‌ش و بٔ مادده‌ی سه‌ر خو‌شکه‌ر، له پیا‌له‌ی سه‌ر مؤردایه‌و نه‌و خودا پٔیادوانه خو‌یان هه‌لئ ده‌بچرن و دوا قومی بۆنی وه‌ک بۆنی میسک وایه‌و وه‌کوو شه‌رابی دنیا تال و تفت و تیزیه، ده‌ی با بۆ گه‌یشتن به‌و نازو نیعمه‌تانه ده‌ست پٔی‌شه‌هران ده‌ست پٔی‌شه‌ری بکه‌ن و هه‌میشه له کئ برکئ دابن. ﴿۲۷﴾ وَمِرَاجُهُ مِنْ تَسْنِيمٍ ﴿۲۸﴾ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ﴿۲۹﴾ تیکه‌لاوه‌ی نه‌و شه‌رابه بٔ غه‌ل و غه‌شه ناویکه سه‌رچاوه‌که‌ی پٔی ده‌گوترئ (ته‌سینم) له شوینیکی به‌رزو بلنده‌و هه‌لدەرئ. هه‌ر که‌سیک بیه‌وئ شه‌رابی (ره‌حق) به‌رونی بخواته‌وه‌و زۆر خه‌ست نه‌بٔ، له‌و ناوه‌ی تیکه‌ل ده‌کا، چ ناویک؟ ناوی شه‌رچاوه‌یه‌ک که نه‌ویش جو‌ره شه‌رابیکه‌و هه‌ر به‌نده چاک و

﴿فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ۝۸ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا ۝۹ وَيَتَقَلَّبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مُسْرُورًا﴾ جا ئەو كەسەى نامەى ئەمەلى دەدریتە دەستی راستی، ئەوە حیساب و لیکۆلینەوێ ناسانی لەگەڵ دەکری، ئی پرسینەوێ لەسەر خراپەکانی لەگەڵ دا ناگری. ئەوە حیسابی ناسانە: کە لەگەڵی دەکری.

﴿وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ ۝۱۰ فَسَوْفَ يَدْعُو ثُبُورًا ۝۱۱ وَيَصْلَىٰ سَعِيرًا﴾ وەئەو کەسەى نامەى کردەوێکانی لە پشتهوێ دەدریتە دەستی چەپی و دەستی راستی بە ملیەو بە زنجیر شەتەك دراوێ. نامەكەى دەبینی و دەپۆینیتەوێ هاواری ئی هەلەدەستی و دەلی؛ مال و یران و چارە رەش خۆم، ﴿إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مُسْرُورًا﴾ ئەو کابرایە لە ژیاى دۆنیدا کەیفخۆش و تەم دەماخ بووێ هەموسابزو ئارمژو پەرست بوو، سەرگەرمی لەزەزت و خۆش رابواردن بوو، قیامەتی هەر بە خەیاڵ دا نەدەهات.

﴿إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَخُورَ﴾ لە ناکامی ئەو کەیفخۆشی و تەردەماخی بە پێی وابوو، بۆلای خودا ناگەریتەوێ، قیامەت رانابی و زیندو ناگریتەوێ، حیساب و لیکۆلینەوێ نیه.

﴿بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا﴾ بەلێ، ئەو زیندو دەگریتەوێ بۆلای خودا دەگریتەوێ، خودا زیندوێ دەکاتەوێ کێشی دەکا بۆ ساری مەحشەر و حیساب و لیکۆلینەوێ لەگەڵ دەکا. بە گوێرەى کردەوێکانی سزاو پاداشی دەداتەوێ، بێگومان خودا ناگاداری کردەوێکانیەتی و چی دەکا و نایکا لەسەری تۆمار دەکا و هیچ شتیکی ئی گوم نابێ و هیچی ئی تێك ناچێ.

﴿فَلَا أَقْسِمُ بِالشَّفَقِ ۝۱۷ وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ۝۱۸ وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ﴾ خودا دەفەرموێ، سویند دەخۆم بە سواریی کەناری ناسمان. کە دەمەدەمی خۆر ئاوابوون و دواپی تا ماومییك ئەو سوارییە دەمیینیتەوێ. هەروەها سویند بە شەوی تاریك و هەموو ئەو شتانەى لە خۆیان دەگری هەموو ئەو شتانەى بە رۆژ دیارن و شەو دایان دەپۆشی؛ هەروەها سویند بە مانگ کە خۆی کامل دەکا و خەرمانە دەدا و دەبیته مانگی شەوی جواردە. سویند بەو شتانە کە نیشانەى گەورەیی خودای بەدییهنەریانن.

* دەرباری رستەى ﴿لَا أَقْسِمُ...﴾ و ئەو جۆرە سویندانە لەموبیش بە تابیەت

لەسەرماق سورّتی (القلم) دا باسمان ئی، کردو...

عَلَىٰ آرَائِكَ يَنْظُرُونَ ۝۲۰ هَلْ تُؤِيبُ الْكَفَّارَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۝۲۱

سورة الانشقاق

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ ۝۱ وَأَذْنُ لَهَا وَحُفَّتْ ۝۲ وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ۝۳ وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ۝۴ وَأَذْنُ لَهَا وَحُفَّتْ ۝۵ بَيْنَاهُمَا ۝۶ الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدَمًا فَمَنْعْتَهُ ۝۷ فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ۝۸ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا ۝۹ وَيَتَقَلَّبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مُسْرُورًا ۝۱۰ وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ ۝۱۱ فَسَوْفَ يَدْعُو ثُبُورًا ۝۱۲ وَيَصْلَىٰ سَعِيرًا ۝۱۳ إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مُسْرُورًا ۝۱۴ إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَخُورَ ۝۱۵ بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ۝۱۶ فَلَا أَقْسِمُ بِالشَّفَقِ ۝۱۷ وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ۝۱۸ وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ۝۱۹ لَتَرْكَبَنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ ۝۲۰ فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝۲۱ وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ۝۲۲ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يَكْذِبُونَ ۝۲۳ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ۝۲۴ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝۲۵ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝۲۶

﴿لَتَرْكَبَنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ﴾ ئیوێ قۆناغ بە قۆناغ و پلە بە پلە بەرەو گەرانیەوێ بۆلای خودا و سەرئجامتان دەپۆن، توشی جۆرەها حال و وەزە دەبن هەندیکیان لە هەندیکیان هورسترو بە سامترن. وەکوو مردن و ژیاى ناو گۆرو ناستەنگ و دیەنەکانی رۆژی قیامەت و حیساب و لیکۆلینەوێ ئەمجار ژیاى هەتا هەتایی لەناو عەزایی دۆزەخ دا (خودا پەنامان بدا) یان ژیاى بەختەوێری رابواردنی ناو بەهەشتی رازاوێ بۆ هەتا هەتایە (خودا بە نسیبمانی بکا).

﴿فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ چیه بۆچی ئیمان ناهینن؟ چ شتیك ریگای ئیمانیهنن بە خودا و بە پیغەمبەر و بە رابوونی قیامەت و زیندو بوونەوێ یان ئی دەگری؟

﴿وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ﴾ ئەوێ بۆچی، کە قورئانیان بەسەردا دەخویندیتەوێ خیرا سوژدە بۆ خودا نابەن و بەنداییەتی خۆیان بۆ خودا راناکەینن؟ دان بە گەورەیی و بەتوانایی خودادا ناینن؟! ﴿بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يَكْذِبُونَ﴾ بەلکوو کافرەکان قورئان بە درۆ دەخەنەوێ،

سورة البروج

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ۝ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ۝ وَشَاهِدٍ وَمَشْهُورٍ ۝
 قِيلَ أَصْحَابُ الْأَعْدُدِ ۝ أَلَمْ يَكُنْ لَهُمُ الْبُيُوتُ ۝ إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ ۝
 وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ۝ وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَن يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ۝
 الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۝ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝
 إِنَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ۝ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ فِي أَفْئِدَتِنَا مَقَرٌّ وَلَا مَبْعَدٌ ۝
 فَتَنَّا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۝ ثُمَّ لَمْ نَجْعَلْ لَهُنَّ آلًا ۝ فَلَهُنَّ أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ ۝
 وَهُنَّ فِي الْبُيُوتِ مُنْقَضَاتُ الْأَعْدَادِ ۝ وَاللَّهُ يَخْتَارُ ۝
 قِيلَ أَصْحَابُ الْأَعْدُدِ ۝ أَلَمْ يَكُنْ لَهُمُ الْبُيُوتُ ۝ إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ ۝
 وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ۝ وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَن يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ۝
 الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۝ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝
 إِنَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ۝ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ فِي أَفْئِدَتِنَا مَقَرٌّ وَلَا مَبْعَدٌ ۝
 فَتَنَّا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۝ ثُمَّ لَمْ نَجْعَلْ لَهُنَّ آلًا ۝ فَلَهُنَّ أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ ۝
 وَهُنَّ فِي الْبُيُوتِ مُنْقَضَاتُ الْأَعْدَادِ ۝ وَاللَّهُ يَخْتَارُ ۝

سورة الطارق

۵ التار ذات البروج: نهوانه‌ی حازری ناگری هه‌لگیر ساوی
 بلیسه‌داری ناو خنده‌ک و چاله‌کان بوون و ههر که‌سی له
 نابین ژنیوان نه‌بوویا‌یه‌وه، هرییان ده‌دایه‌ ناو ناگری
 بلیسه‌داره‌وه. نه‌فرینیان لی بی.
 ۶ اذ هم علیها قعود: لهو کاته‌دا؛ که‌له ده‌وری ناگری
 هه‌لگیر ساوه‌وه له‌سهر کورسی و قه‌نه‌فه به‌ریز دانیش‌تبوون و
 سه‌یری دیمه‌نی سامناکی تی‌فریدانی نه‌و خه‌لکه موسو‌ل‌مانه
 بی تاوانه‌یان ده‌کرد که ده‌یان‌خسته ناو ناگری بی نامانه‌وه
 هه‌ل‌ده‌قرجان.
 ۷ وهم علی ما یفعلون بالمؤمنین شهود: نه‌وانه؛ واته پاشاو
 دارو ده‌سته‌که‌ی سه‌یری نه‌وه‌یان ده‌کرد که به‌خودا
 به‌رسته‌کانیان ده‌کرد، ده‌یان‌بینی چون نه‌و شاده‌میزاده زین‌دو
 له‌ش‌ساغانه‌یان ده‌خسته ناو ناگری بلیسه‌داره‌وه‌وه چون له
 ماوه‌یه‌کی کورت دا هه‌ل‌ده‌قرجان و ده‌بوونه قه‌ره‌بروت.

۴ واللّه اعلم بما یوعون: خودا له هه‌موو مه‌خلوقات باشت
 ده‌زان‌و ناگا دار‌تره به‌سهر نه‌و شتانه‌ی له دلیان دا
 چه‌شاریان داوه. به‌لکوو ههر خودا ده‌زان‌و چی له دلیان دایه.
 ۴ فبشرهم بعذاب الیم: نه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر خه‌مه‌ریان به‌دری
 به‌وه؛ که خودا عه‌زابی به نی‌شی بو ناماده کردون. موژده‌یان
 به‌دری به سزای دۆزه‌خ.

۵ الا الذین آمنوا وعملوا الصالحات لهم اجر غیر ممنون: به‌لام
 نه‌وانه‌ی نی‌مانیان به خودا و به پی‌غه‌مبه‌ری خودا و به
 رابوونی قیامت هه‌یه و پابه‌ندی هه‌رمان و جله‌و‌گیریه‌کانی
 هور‌نان، کرد‌وه‌کانیان ره‌نگ‌دانه‌وه‌ی نی‌مانه‌که‌یان، له‌گه‌ل
 نی‌مانه‌که‌یاندا کرداری چاک ده‌که‌ن، نه‌وانه پاداشی نه‌بر‌اوه‌وه
 بی که‌مو کو‌ری و بی منه‌تیان ده‌دریتی. نه‌وانه به‌خته‌ومرن و
 پاداش‌تیا‌ن به‌هه‌شتی پان و به‌رین و راز‌اوه‌یه...

کوتایی سوره‌تی الانشقاق



سوره‌تی (البروج)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

۱ والسّماء ذات البروج: سویند ده‌خۆم به ناسمان و
 بور‌جه‌کانی، واته: سویند به ناسمانی به‌رزو فراوان؛ که
 نه‌ستیره‌ی گه‌وره‌و زمبه‌للاحی هه‌ن، یان سویند به ناسمان که
 خاومنی چهند مه‌نزّل و که‌لوویه‌که بو نه‌ستیره‌کان.

۲ والیوم الموعود: سویند به روژی قیامت که‌واده‌مان به
 هاتن و رابوونی داوه، ۳ شاهد و مشهور: سویند به وانه‌ی
 له‌و روژ‌ده‌دا حازر ده‌کرین و هه‌موو شتی‌ک ده‌بینن و هه‌موو
 شتی‌کیان راده‌نویندری له سارای مه‌حشه‌ردا هه‌روه‌ها سویند
 به‌و شتانه‌ی تی‌یدا ده‌بیندری. سویند به شایه‌ت و شایه‌تی
 له‌سهر دراو، ۴ قیل اصحاب الاعدود: نه‌صحابو لئوخ‌دود به
 فتاره‌ چون و مالو‌یران بوون. له ره‌حه‌مه‌تی خودا دوور
 که‌وته‌وه. پان ده‌ک به کوشت بچن و له‌ره‌حه‌مه‌تی خودا دوور
 بکه‌ونه‌وه. نه‌وانه‌ی خه‌ندم‌کی قول و در‌ی‌ژیان لی‌دان و
 زه‌ختیان له موسو‌ل‌مانه‌کان کرد، له نابینی خو‌یان به‌شیمان
 به‌نه‌وه.

ستمه مکارو مله وړان و رمتکه روهی په یامی پیغه مبرانی و سهریچیکاران زور به هیژو سامناکه، هیچ شتیک خوئی بؤ ناگری و هه موسسته مکاریک دمپروئی.

﴿^{۱۲} إِنَّهُ هُوَ يَسِّرُ وَيَعِيدُ﴾ بیگومان خودا خاومنی دمه لاتی ره هایه، هه رنه و سهرتا به دیه پنه ره، نه و ناده میزادی له دونیادا دروست کرده، دواى مردن جاریکی دی زیندویان دمکاته وه، ﴿^{۱۳} وَهُوَ الْغَفُورُ الْودُودُ﴾ په رومدگار زور لیخو شپووه بؤ تاوانی به ندمکانی به مهرجی توبه بکهن و بؤلای نه و بگه پنه وه. به نده گوپراه له گانی زور خوئش دمپن، به ته وای پاداشیان دمدا ته وه.

﴿^{۱۴} ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ﴾ په رومدگار خاومنی عهرشی گه ورمو به رزو شکومهنده، خاومنی ملک و سه لته نه ته، خاومنی بونه ورمه، نه و په ری سه خاومت و به خشنده می هه یه، ﴿^{۱۵} فَعَالٌ لِّمَا يُرِيدُ﴾ خاومنی دمه لاتی ره هایه، هه رچی بیه وئ بیکا دمیگا، هه رچی بیکا کس نه به بتوانی رمتی بکاته وه و به ره لستی بکا، ﴿^{۱۶} هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ﴾ ^{۱۸} فرعون و نمود نهی موحه ممه د! نایا هه وائ و سهرگورشتهی کومه لاتی کوفرو به دروخه روهی پیغه مبرانت پی گه یشتووه، سهر گورشتهی نه و گهل و نه ته و انمت پی گه یشتووه: که یاساول و دمسته و دایه رهی خوئیان کو کرده وه بؤ به گزدا چوونه وهی پیغه مبران، یان نایا هه وائی نه و عه زاب و سزایه ی توشی نه و ستمه مکارانه بوو به تو گه یشتووه؟ له و گهل و نه ته وه ستمه مکارو به درو خه روهانه فرعه ون و دارو دمسته که ی و گهل نه موود: که به شیکن له نه ته وهی عهرمب و خودا دوا برای کردن.

﴿^{۱۹} بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ﴾ به لکوو واقع و هه لوئیستی موشریکه گانی قورمیش نه و میه به توندی په یامه که مت رمت دمکه نه وه، بپروات پی ناکهن، په نندو عیبرت له گهل و نه ته وه پیشیننه کان و مرنا گرن.

﴿^{۲۰} وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ﴾ خودا توانای ره های هه یه بؤ نه وهی عه زابی سه ختیان بؤ سهر بنیری، دمتوانی ستمه مکاران بپروئی و بشکینی. هه موو بوونه ورمه له زیر دمه لاتی ره های دایه، که سیان له دمستی رزگاریان نابی، ﴿^{۲۱} بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَّجِيدٌ﴾

﴿^{۲۲} فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ﴾ به لکوو نه م قورنانه ی نه و ان بپروای پی

﴿^{۲۳} وَمَا تَقَمُّوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ﴾ ^{۲۴} الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ نه و کافره سهر رقه دلمرقانه توله ی هیجیان له سهر نه بوون، جگه له وهی نیمانیان هی نابوو به خودای بالادمستی سوپاس بؤکراو هیچ بیانویان به دمسته وه نه بوو توشی نه و سزایانه یان بکهن جگه له وه که نیمانیان به خودای بالادمست و شکومهنده سوپاس بؤکراو هی نابوو، نه و خودایه خاومنی ناسمانه کان و زموییه، هه موو شتیک بؤلای نه و دمگه پنه وه و به دمست نه وه، هیچی لی گوم نابی و لی تیک ناجی. پاداشی چاکه به چاکه خراپه به خراپه دمدا ته وه.

﴿^{۲۵} إِنَّ الَّذِينَ قَتَلُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ لَمْ يَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ﴾ بیگومان نه وانه ی پایوو نافرمتانی موسولمانیان خسته ناو ناگرموه و لییان نه گهران به نازادی په پره و ی ناپینی خوئیان بکهن، زمختیان لی کردن: که نه گهر له ناپینی مه سیحی په شیمان نه بنه وه، دمبی بچنه ناو ناگرموه. نیتر خودا په رسته کان له ناپینی خوئیان په شیمان نه بوونه وه، پاشای کافرو دارو دمسته ی ستمه مکاری خستیانه ناو ناگری هه لگرساوموه، نه وانه و هه موو کافرکی تر: که توبه یان نه کردبی و توبه نه کهن، عه زابی دوزخیان بؤ ناماده کراوه، به ناگری سوتینهر ده یان سوتینین. چونکه سزا به گوپره ی کرده و میه.

﴿^{۲۶} إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ﴾ بیگومان نه وانه ی نیمانیان هی ناوو کرده وهی چاکیان کرده، بپروایان به تاک و تمه نای خودا و راستی پیغه مبرایه تی و رابوونی قیامت و زیندو بوونه وه و هه بوونی فریشته هه یه، بپروایان به نامه ناسمانیه کان هه یه و کرده وهی باشیان نه نجام داوه، نه وانه له پاداشی نیمانی چه سپاویان و کرده وهی باشیان باغ و باغاتی به هه شتیان پی دمدری؛ که به زیر درخت و باله خانه کانیان دا جوگا و جوپار ده کشین و هی نده ی تر جوانی و رازومیی به دیمنی به هه شت دمبه خشن، نه و پاداش و به خشه به مرز گه یشتنیکی گه ورمیه هیچ به مرز گه یشتنیکی تری پی ناگا.

﴿^{۲۷} إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ﴾ بیگومان هه لمه تی خودای تو توندو نه ستمه و به هیژو، هه لمه تی توله ستانده وهی له

ناگه و به سحر و جادوی له قهلم دمدن هندی جارش
دولین: شیعره یان فال و کولموه نانیه یان چیرۆکه کونی
رابردوانه... دلنیا به نهو قورئانه قورئانیکی سهر ناسایه،
چمک و شیوازی، ماناو ناومرۆکی هیئنده بهرزو پیرۆزه، بۆته
موعجیزه و له توانای ئاده میزادانییه کهلامی ئاوادابنئ .
کهلامی خودایه، به نیگا و سروشت ناردویهتی بۆ پیغه مبه
(د.خ) ، له هه مو که موکوری و گۆرانکاری تیبدا هاریزراوه . له
له حوله محفوظ دا نوسراوته وه.

کوتایی سورهی البروج



سورهی (الطارق)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

﴿۱﴾ وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ﴿۲﴾ سۆیندم به ناسمانی بهرزو تۆکمه و
جوان و هه شهنگ، سۆیندم به نهستیهری درهوشاوه که به شه و
دردمه کوئ. ﴿۳﴾ وَمَا أَذْرَاكَ مَا الطَّارِقِ ﴿۴﴾ نه تو چوو زانی
حهقیقهت و چۆنیهتی نهو نهستیهرانه چیه؟

﴿۵﴾ النُّجُمِ الْقَابِظِ ﴿۶﴾ نهو شتهی ناوی طاریقی بۆ دانراوه و
زانباری ئاده میزاد لهوانه نیه بتوانی کۆنترۆلی بکا، نهو
نهستیهرانه: که به روناکی خۆیان تاریکی شه و کون دمکه و
به لگه و نیشانهی ئاشکران له سهر به توانایی خودا، نهو
نهستیهرانه روناکی دمه خشن و له ساراو بیابان و دریا دا
ریگیان پێ دهمۆزنه وه، گاتی باران باینیان پێ دماندرئ.

﴿۷﴾ إِنَّ كُلَّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ﴿۸﴾ واته: سۆیندم به ناسمان و
نهستیهرمانی ههریهکی له ئیوه چاو دپێکی به سه ره هویه،
ههمیشه ناگای لیبیهتی و ساته وهختیک لیبی بی ناگا نیه،
هه موو دهم فریشتهی به سه ره مومن ههر چی دمیکا و دمیلی له
خیر و شهر دهنوسن و له سه ری تۆمار دمکه ن.

﴿۹﴾ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ﴿۱۰﴾ خَلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ ﴿۱۱﴾ با ئاده میزاد
بیر له چۆنیهتی دروستبوونی خۆی بکاته وه، بزانی له چی
دروست کراوه؟ دروست کراوه له دلۆپه ناویک بۆ نه وهی
دمسه لاتئ خودای تاک و ته نها و زاناو دانای بۆ دمه بکه وئو
دلنیا بی له وهی خودا چۆن له دلۆپه ناوی دروستی کردوه،
ئاوایش زیندوی دمکاته وه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ﴿۱﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقِ ﴿۲﴾ النُّجُمِ الْقَابِظِ ﴿۳﴾ إِنَّ كُلَّ
نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ﴿۴﴾ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ﴿۵﴾ خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ
دَافِقٍ ﴿۶﴾ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ﴿۷﴾ إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ﴿۸﴾
يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ ﴿۹﴾ قَالَهُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٌ ﴿۱۰﴾ وَالسَّاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ﴿۱۱﴾
وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ﴿۱۲﴾ إِنَّهُ لَقَوْلُ فَصْلٍ ﴿۱۳﴾ وَمَا هُوَ إِلَّا هَزْلٌ ﴿۱۴﴾ لَنْ يَمُوتَ
يَكِيدُونَ كَيْدًا ﴿۱۵﴾ وَأَكِيدُ كَيْدًا ﴿۱۶﴾ فَمَهْلُ الْكَافِرِينَ أَهْمُ لَهُمْ رَوْحًا ﴿۱۷﴾

سورة الطارق

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَجَّ اسْمُ رَبِّكَ الْأَعْلَى ﴿۱﴾ الَّذِي خَلَقَ فَسَوْى ﴿۲﴾ وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى ﴿۳﴾
وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى ﴿۴﴾ فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَى ﴿۵﴾ سَتَرْتُكَ
فَلَا تَسْقَى ﴿۶﴾ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى ﴿۷﴾ وَيَسِّرُكَ
لِلْيُسْرَى ﴿۸﴾ فَذَكِّرْ إِنْ نَفَعَتِ الذِّكْرَى ﴿۹﴾ سَيَذَكِّرُ مَنْ يَخْفَى ﴿۱۰﴾
وَيَجَنَّبُهَا الْأَشْأَى ﴿۱۱﴾ الَّذِي يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرَى ﴿۱۲﴾ ثُمَّ لَا يَمُوتُ
فِيهَا وَلَا يَحْيَى ﴿۱۳﴾ نَدَّاعٍ مِنْ تَرَكَّى ﴿۱۴﴾ وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى ﴿۱۵﴾

﴿۱﴾ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ﴿۲﴾ سهرچاوموگانی نهو ئاوه
دیاری دهکا: که ئاده میزادی ئی بهیدادمبی. دمه فرموی: نهو
ئاوه له پشتی بیاو و سنگی ئافرمه وه هه لدمقوئ؟ ئیستا
زانباری فیزیۆلۆجی و زانباری تایبته به زاووزئ ده ری
خستوه: که له ناو موراغه ی پشت دا مۆخیک ههیه پئی
دهگوترئ مۆخی دمه کی (نخاع الشوکی) له بریکی نه م
مۆخه دا شوینیک ههیه پئی دهلین: مۆخی لۆکه یی (النخاع
القطنی) هیزو وزه له بهشی بهرموزووری مۆخ و مر دهگریئو
دهماغ رۆلێکی گرنکی له وه دا ههیه، به بی نیعاز و مرگرتن لهو
شوینه ناوی بیاو بهیدانابی.

﴿۳﴾ إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ﴿۴﴾ يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ ﴿۵﴾ بیگومان
بهرومدگار توانای تهواوی ههیه دواى مردن و رزینی جهسته
سهر له نوئ ئاده میزادمان زیندو بکاته وه. که سیک بتوانی
سهرمتا ئاواو بهو جۆره له دلۆپه ناویک ئاده میزاد دروست
بکا، نهو دلۆپه ئاوهش له خواردمه نی بهیدابوووه

خودا مؤلہ تیان دمد، به لأم ئیهمالیان ناکا. تۆلہی خودا به سه بره به لأم به زمبره!!

کوتایی سوره تی الطارق



سوره تی (الاعلى)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

﴿سُبْحَ اسْمِ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾ ته سبیحات و ته نزیهی خودا بکه له هه موو شتیك: كه شیای ئه و نیه، هه رچی كه م و كوری و عه یب و عاره له خودای دوور بخره وه.

﴿الَّذِي خَلَقَ فَسْرَى﴾ ئه و خودایه ی هه موو بونه و مری به دیه ئناوه: كه به شتیك له و مه خلوقاته ئاده میزاده، هه موو شتیکی دروست کردوه له سهر شکل و شیوی جوان و نایاب، ﴿وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى﴾ ئه و خودایه ی ئه ندازی هه موو شتیکی گرتووه، بۆ هه موو دروستکراویك شتیکی بۆ داناه: كه له گه ئی دا گونجاوبی. نه خشه ی هه موو ره گه زیکی کی شاهه، چه ندیه یه و چۆنیه تی هه موو شتیکی ده ست نیشان کردوه.

﴿وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى﴾ ئه و خودایه ی: كه هه موو جوړه گیای گزیکی له زموی دهره ئناوه و هه ر جوړمیان بۆ خوړاکی جوړه گیانه به ریک ده گونجین، هه ندیکی به كه ئکی ئه و مدی ئاده میزاد بیخوا، هه ندیکی تری ده بیته خوړاك و ئالفی ئازه ئ و باقی گیانه به رانی تر.

﴿فَجَلَلَهُ عِزًّا أَخْرَى﴾ پاشان ئه و گزوگیا جوان و سه وزو ناسکه ی کرد به پوشیکی ره ش هه لگه پراو، ورد بوو هه نجن هه نجن کراو، هه ر به و جوړه كه هه موو سه وزایی و گزوگیا به ك ده بیته پل و پوش و سه رمنجام له ناوده چی، هه موو زیندویکی ش سه رمنجامی مردن و له ناوچوونه.

﴿سَتَقَرُّكَ فَلَائِسى﴾ ۱. ﴿إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾ له وه به و لاهه قورئانت به سه را ده خوینینه وه، وات ئی ده كه ی قورئان بخوینینه وه له بیرت نه چیته وه. مه گه ر شتیك خودا به یه وئ له بیرت به چیته وه. ﴿إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى﴾ بیگومان ئه و خودایه ی ئه و به ئینانه ی پیدای ئاگاداری ئاشکرا و نه ئینی یه، ده زانی به نه دکانی به ئاشکرا چی ده که ن و چی ده ئین، به نه ئینی چی ده که ن و چی ده ئینی ده لایین.

خوارده مه نه به كه ش له چه ند پیکهاته یه کی زموی به یدا بووه! دیاره دوا مردن و لیك بلاو بوونی جهسته به ئاسانی ده توانی سه ره له نوئ ئه و ئاده میزاده و مگوخوی دروست بکاته وه.

﴿فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ﴾ ئاده میزاد له و رۆژده: كه زیندو ده بیته وه، نه بی خوئ هیزو توانای به رگری کردنی له خوئ هه یه، نه كه سیکی ش هه یه یارمه تی بداو عه زایی خودای ئی دوور بخره وه.

﴿وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ﴾ سویند به ئاسمان كه خاومنی بارانه، سالانه و مرزانه به یی پیویست بارانی ئی ده بارئ، به م جوړه به هوئ تیشکی خوړموه له دهریا کانه وه هه ئم هه ئده ستئ و به رز ده بیته وه بۆ ئاسمان و ئه مچار له وئ وه به گویره ی پیویست ده بارئ ته وه سه ر زموی.

﴿وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصُّدُوعِ﴾ سویند به زموی خاومن قلیش كه چله گیای نه مام و چروزه سه ری ئی دهر دینن، ئاوو نه وت و کان و کانزای جوړاو جوړی ئی دهر دیندروئ پیداویستی ژبانی ئاده میزادو گیانه به رانی تری تیدا ده سه به ر ده بی.

﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ فَصْلٍ﴾ سویند به ئاسمان و به زموی: كه به و جوړم ئه م قورئانه كه لامیکی حه ق و راسته، گومانی تیدانه یه له خودا وه هاتووه. حه ق و به تال لیك جیا ده کاته وه، ﴿وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ﴾ به بیهوده و گالته بازار نازل نه کراوه، شیعو سیحرو فال و نه فسانه نیه، له خودا وه نازل بووه، فریشته ی ئه مین و ده ستبک به نیگاو سه روش بۆ حه زرمی موحه ممه دی هیئاوه، هیچ ده ستکاری و گۆرانکاری تیدانه کردوه.

﴿إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا﴾ سه رانی قورپیش و هه و خواهانیان پیلان دزی پیغه مبه ر (دخ) دادمپژن و هه وئ دمه دن ئاینی ئیسلام بکوژینه وه، ده یانه وئ خه ئکی له ریبازی قورئان و خودا لایه دن، به قسه و چاو وراو، به ره به رمه کانی ده که ن.

﴿وَأَكِيدُ كَيْدًا﴾ منیش چله ویان بۆ شل ده که م و کیشیان ده که م بۆ ناو گومرای، ئه مچار سه زای پیلان و تاوانه کانیان ئی ده ستینم، ناهیلم هه روا به ئاسانی به سه ریانه وه بچی.

﴿فَمَهْلُ الْكَافِرِينَ أَنهْلُهُمْ رُؤْدًا﴾ مؤلته ی کافره کان بده و په له له به هیلاکچو و هه وتانیان مه که. كه میك چاو مروان به و مؤلته تیان بده، بزانه خودا چییان له گه ئ ده کا. دئیابه

﴿وَنَسْرَكَ لِلْيَسْرِ﴾ کاری خیر و گوفتاری باشت بؤ ناسان دهگهین، شهر یعه تیکی گونجاو له گهله سرشتی نادمه میزادو ناسانت بؤدمنیزین، تۆ هیقت دهمین بؤ پهیرهوی کردنی، ههموو کهسیکی ژیره خواهن عهقل و فام تیی دهگه، ﴿قَدْ كَرَّ أَنْ تَفْعَلَ الذَّكْرَى﴾ نهی موحه ممه دا ناموزگاری نادمه میزاد بکه به قورنان، قورنایان بؤ بخویننه و بویان شی بکه رموه. شارمزا بییان بکه بؤ ربابازی خیر و چاکه، شهر یعه ت و نایب یان فیر بکه، له خهوی بی هوشی بیداریان بکه رموه، نه گهر بیدار کردنه وه سوودی هه بی. ﴿سَدَّكَرُ مَنْ يَخْشَى﴾ په ندو عیبرت و مرددگری و بیر له په ندو ناموزگاریه کانت دهکاته وه نهو کهسهی کهله خودا برسی. ههر کهسی ترسی خودای له دل دابی و بزانی، که زیندو بوونه وه ههیه، سوود له ناموزگاری و بیر خستنه و کمه ت و مرددگری. ﴿وَيَجْتَبِهَا الْأَشْقَى. الَّذِي يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرَى. ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَخْيَا﴾ خوی له بیر کهوته وه ناموزگاری دورور دمخاته وهو کافرو به دبه ختی خراب، هیچ کهلکی لی و مرناگری و سوردمی له سهر کوفرو بیلینی خوی. بؤیه نهو به دبه خته توشی ناگری دؤزهخ دمی و نازار کهی دهچیژی، نهو به دبه ختهی دهچیته ناو ناگری گه وره وه: که ناگری دؤزهخ وه به نیجگاری بؤ هه تا هه تابه تییدا دهمیننه وه، نیر نه دمری و بؤ خوی نیسراحت بکاو له ناگر رزگاری بی. نه دهژیا به ژیانیک پی بگوتری ژیان. ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى. وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصْلَى﴾ بیگومان به مرز گه یشتوو و رزگاری بووه له عهزابی دؤزهخ، کهسیک خوی پاک کردوته وه، بریوی به تاك و ته نهایی خودا کردوه و پابه ندی شهر یعه تی نیسلام بووه خوی له رموشی ناشرین و فه سادو ناشوب پارازتوو. به زوبان دان به تاك و ته نهایی خودا دمنین و دلسوزن بؤ نایین و له دل دا ناوی خودایان لا گه وره و به رزو په روزه، نوپزه کان به ریکو پیکی و له کاتی خوی دا نه انجام دمدن. ﴿بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا. وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى﴾ به لکوو گرنگی زور دمدن به ژیان دنیایو نهو ژیا نه کورتخایه نه هله دمیژیرن به سهر ژیان قیامت دا. نهو دی همرمانتان پیگراوه به نه انجامدانی نایکهن، له زومت و خویشی کهم و کورتخایه نی دنیای هله دمیژیرن به سهر ژیان هه تا هه تایو نازو نیعه تهی

بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿١٦﴾ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى ﴿١٧﴾ إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى ﴿١٨﴾ صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى ﴿١٩﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ﴿١﴾ وَجُوهُ يُوعَدُونَ فِئَتَيْنِ ﴿٢﴾ فِئَةٌ نَاصِبَةٌ ﴿٣﴾ تَصَلَّى نَارًا حَامِيَةً ﴿٤﴾ تَسْقَى مِنْ عَيْنٍ آيَةٍ ﴿٥﴾ لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيحٍ ﴿٦﴾ لَا يُسَوِّغُونَ وَلَا يَنْفِي مِنْ جُوعٍ ﴿٧﴾ وَجُوهُ يُوعَدُونَ فِئَتَيْنِ ﴿٨﴾ لَسَعِبَهَا رَاضِيَةٌ ﴿٩﴾ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿١٠﴾ لَا تَسْمَعُ فِيهَا لُغِيَّةٌ ﴿١١﴾ فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ﴿١٢﴾ فِيهَا سُرُرٌ مَرْفُوعَةٌ ﴿١٣﴾ وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ ﴿١٤﴾ وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ ﴿١٥﴾ وَزَوَاجٌ مُنْتَوُونَ ﴿١٦﴾ أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ﴿١٧﴾ وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ﴿١٨﴾ وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ﴿١٩﴾ وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ﴿٢٠﴾ فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ﴿٢١﴾ لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ ﴿٢٢﴾ إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ ﴿٢٣﴾ فَيَعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ﴿٢٤﴾ إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ﴿٢٦﴾

نه بری و دی به ههشتی بهرین دا، وه لجال ژیان قیامت گه لی له ژیان دنیایو خوشتر و باشتره، دمبویه هه ولتان بؤ نهو ژیا نه نه بری و دی بادیه. ﴿إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى. صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى﴾ نهو دی گوترا، دمرباری رزگاریان و به مرز گه یشتوان، نه وانهی یادی خودا دهگهن و نوپزه کانیان له کاتی خوی دا نه انجام دمدن. هه روا دمرباری نه وانهی دنیای به سهر قیامت دا هله دمیژیرن، له نامه پیشوه کانیش دا هاتوو له نامه ئیبراهیم و موسی و موسادا، که له پیش قورنان دا هاتوو نه خواروه چه سپاوو نامازی پی گراوه.

کوتایی سوره تی الاعلی



سوره تی (الغاشية)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ﴾ نهی موحه ممه هه وائی هاتی قیامهت پی گه یشتوو: که به کاره سات و دیه نه

جۆرەھا خواردنەھەمى بەلەزەمتو صافو بى خەوشيان ئى
دەستەبەر دەپ.

{^{۱۳}فِيهَا سُرُرٌ مَّرْفُوعَةٌ} لەبەھەشتدا ھەيە زۆر كورسى و
قەنەقەى بەرزو شكۆمەند، كە لەدەمورى ئەو كانى و جۇگا و
جۇبارانە رىزكراون بۇ دانىشتن لەسەريان.

{^{۱۴}وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ} گەل پيالە و گلاس و جامى جوان و
رازامى ئا و خواردنەھەمى مەى خواردنەھەمى شەلمەنى تر
بەيدەستن.

{^{۱۵}وَلَمَّارِقٌ مِّنْفُورَةٌ} زۆر پىشتى و سەرىن و گۆشەى رىزكرا و
لەسەرىك نرا و لەسەر ئەو كورسى و قەنەقەنە دانراون.

{^{۱۶}وَرَزَابٍ مَّبْنُوءَةٍ} زۆر ھەرش و مافورى لاکىش و
جوارگۆشەى جۇرا و جۆرو گول گول و رەنگا و رەنگو تووگ
نەرم كە بەسەرىكرەدىن ھەز دەمەى لەسەريان دانىشى! لەو
بەھەشتەدا دەستەبەر دەپ.

{^{۱۷}أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ} ئەو بە ج ھەقلىك
موشرىكەكان ئىنكارى زىندوبوونەھە دەكەن؟ ولحال ئەوانە
رۇزانە ھوشتر دەپىن، چونكە زۆربەى ئازەلىيان برىتيە
لەھوشتر و گەورەترىن ئازەلە لە بىئەى ھەرمبدا، دەى با ئەو
موشرىكانە لەھوشتر وردبىنەھە بزانن خودا چۆن ئەو
گيانلەبەرە زەبەلاھەى دروستكرەدو، جەستەى گەورە و
خاومەن ھىزو توانا بەھەبەر و خۇراگر بۇ برىسيائەتى و
تىنوايەتى، بارەلگرو خۇشرو گۆشت و شىرى ھوشتر چەند
تايبەتمەندى تىدا ھەن لەئازەلەى تردا دەست ناكەون، وپراى
ئەھەمى جەستەى گەورەى ھىزو تواناى زۆرە، كەچى
گيانلەبەرىكى بەستەزمان و بىوھى و ژىربارە، بەمەنداللىك بار
دەكرى و كارى پى دەكرى، پىرەمىردىكى بى ھىزى ىخى دەدا و
بارى ئى بار دەكا. مەسەرفى كەم و بى نەركە، بەدرك و دال و
پوش و پەلاش قەناعەت دەكا، ئەو گيا و گزەى ئەو دەپخوا
ئازەلەى تر كەمتر دەپخۆن. ھەرمب بۇخۇيان پى دەلەين،
كەشتى وشكانى، لەكۆمەلگەى ھەرمبدا سامانى سەرمكى بوو،
زۆربەى پىداويستى ژيانيان لەسەر بەخىو كەردنى ھوشتر
بوو. لەبەر ئەم ھۇيانە و ھى تىرىش پەرومردگار سەرمەنجى
موشرىكەكانى راكىشا بۇ ئەھەمى ئەو گيانلەبەرە زەبەلاھە
بەسودە بى نەرك و مەسەرفە وردبىنەھە. كەھەموو كات

ترسناكەكانى ھەموو ئادەمىزاد دادەپۆشن! واتە: لەھەمپىش
باسى ئەم كارمەساتە بۇ نەھاتو، ئەوا ئىستا بۇمان ناردى
باشىشيان گول ئى بگرمە لىي ھالى بە.

{^{۱۸}وَجُودٌ يُؤْمِنُ خَاشِعَةً} غامەلە ناصبە {^{۱۹}لە رۆزى قىيامەت دا
چەند دەم و چاوپىك - مەبەست كافر و ستەمكارەكانن - سەر
شۆرو چا و بەرمەزىرو ترساو و رەنگ رەش ھەلگەپا، ترسى
ئەو ھەزەبەيان ھەيە: كە لە پىشيانە، ماندووشەكەت و
زەندەق چوو،

{^{۲۰}تُصَلَّى نَارًا حَامِيَةً} ئەوانە دەچەن ناو ئاگرىكى زۆر گەرم و
بەتەنەھە. كە ئاگرى دۆزەخە - تىيدا سزى سەخت دەچىزن
{^{۲۱}تُسْقَى مِنْ عَيْنٍ آتِيَةٍ} كە تىنوويان بى ئاوى كولاتوويان
دەرخوارد دەدرى، بەو ئاوه گەرمە تىنوايەتەيان ناشكى،
بەلگەو ناو سەكان پى دادەپلۇخى و ھەزەبەكەيان زىاتر
دەپ.

{^{۲۲}أَلَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ} ئەوانە خۇراكان نادىتى
جگەلە گياى ھوشتر خۇركە، تا بلەى تال و ناخۇشە. ئەم
گىابە بە تەرى پى دەگوترى (شېرەق) ئەگەر وشك بووھە
پى دەگوترى (ضەرىق) پىستىن و ناخۇشترىن خۇراكە. بە
وشكى ھوشترىش بۇى ناخورى.

{^{۲۳}لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ} بە خواردنى ئەو خۇراكەيان
نە ھەلەو دەپ و نەبرىسيائەتەيان لادەچى.

{^{۲۴}وَجُودٌ يُؤْمِنُ لَأَعِيَةٍ} زۆر دەمووچا و لەو رۆزەدا گەش و
دەموشاومە، دىاردەى خۇشى و بەختەومرىيان پىوھە دپارە،
كەيف خۇش و تەپ دەماخن، رازىن بە پاداشى خۇيان.

{^{۲۵}لَسَعْبَاءٌ رَّاظِيَةٍ} رازىن لە كۆشش و بەرى كەردەمى خۇيان،
{^{۲۶}فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ} جىگىر دەپن لەناو بەھەشتى خۇش و
دەگىر و بەرزو پىرۇزدا دەگوزمىنن.

{^{۲۷}أَلَا تَسْمَعُ فِيهَا لَأَغِيَةٍ} لەو بەھەشتەدا ھىچ قەسەپەكى
پروپووج و لاقرتى و قەشمەرى و جنىو نابىسرى. ھەرجى
دەبىيسن سەلام و چاك و چۆنى و بەختەومرىيە. سوپاس و
ستايشى خودايە، دەربىرىنى رەزامەندىيە لەسەرمەنجامى
خۇيان، ھەمىشە دەم بە زەردەخەنەو پىكەننن. {^{۲۸}فِيهَا عَيْنٌ
جَارِيَةٌ} لەبەھەشتەدا سەرجاودە كانىاوى ھەلقولا و ھەن،

شتيڭدا، تۆھمەر يادخستنهوت لەسەرە بۆ راگەياندن و ئامۆژگارى و ترساندن و مۆزەمدان رەوانە كراوى.

ئەتۇ دەسلەتتى ئىموت نىيە بەزۇرمىلىۋ بەتۈپىزى
موسولمانيان بىكى. {^{۲۳}إِنَّا مَن نُّوْلَى وَكَفَرٌ. ^{۲۴}فَعَذَّبَهُ اللّٰهُ
الْعَذَابَ الْأَكْبَرُ} ۋەلى كەسىك پىشت لە نامۇزگارى ئىسلامى
ھەلىكا بەدلۋ بەزويان كافرىي ئەۋە خودا لەقىيامەتدا عەزابى
گەۋرى دىدا، بۇ ھەتتا ھەتايە {^{۲۵}إِنَّا إِلَيْنَا يَابَهُمْ. ^{۲۶}كَمْ إِنَّا عَلَيْنَا
حِسَابُهُمْ} بىگومان سەرمىنجام گەپانەۋمىيان بۇلاى ئىمەيە،
ئىمە حىسابو لىكۆلىنەۋمىيان لەگەل دەكەين، لەسەر
كردەۋى چاك پاداشتىيان دىدەينەۋەۋ لەتۆلەى خراپە سزايان
دەدەين.

كُوتَايِ سُوْرَهٗتِی الْفَاشِیَّةِ



سورہ تی (الفجر)

{ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ }

{وَالْفَجْرِ. ٢٠ وَلَيَالٍ عَشْرٍ} سوین به بهیانی کاتیک روناکی به گهناری ئاسماندا بلاو دمبیتهوه، ئاسۆ روناك دهکاتهوه و تاریکی شهو دردهدا، موزدهی رۆژیکێ تری تازهی پێیه و سه ره نهوێ جم و جولی گیانه به رهان دهست بهی دهکاتهوه. {وَلَيَالٍ عَشْرٍ} سوین به (ده) رۆژی ههوه ئی مانگ، که له گهژ شه به قدا وهك يهك وان، له م رووهوه که شه به ق ورده ورده تاریکایی شهو گز دهکا و روناکی په رده سیئێ، ئه و (ده) شه و مهش له سه رمتهای شه و وه به هۆی روناکی مانگه وه تاریکایی شه و کز دهکهن.

{^۳وَالشَّعْ وَالْوَتْرُ} سوئڻ بههه موو تاڪو جوتيك بهم (ده) شمو مشهوه واته: سوئڻ بهم (ده) شهوه بهسهره مگهوه وههم بهجيا حيا. ڀان سوئڻ بهنوڙي تاڪو جوت.

{^۴وَاللَّيْلِ إِذَا يَسِرَ} سویند به‌شهو که دئو دمروا، بیگومان و مکوو چۆن له‌رویشتی شه‌وو هاتنی رۆژدا سودو قازانجی بی شومار هه‌یه، له‌هاتنی شه‌ویش سودو قازانجی بی ئەندازه هه‌یه. {^۵هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرِ} ئایا سویند خواردن به‌و شتانه‌ی باسکران سویند‌خواردنی بتمانە پیکراو هه‌یه بۆ ئادهمیزادی عاقل و ژیر؟ واتە: ئایا ئەو شتانه‌ی شیاوی سویند

له‌بەرچاویانه، به‌شه‌وو روژ له‌گه‌ئیدا ده‌ژین، تی‌فک‌رین و ئی وردب‌وونه‌وه ل‌ئی پ‌ن‌و‌ی‌ست به‌مان‌د‌و‌بو‌ون و زانیاری نا‌کا.

{^{۱۸}وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ} بۆجی تەماشای ئاسمان ناکەن؟
چۆن بەبێ کۆلەكە بەرز کراوتمەوه؟ بێگومان شیواترین
کەس کە سەرمنج لەئاسمان بێدەن سارا نەشینەکانن چونکە
تێپروانین لەئاسمان و وردبووتمەوه لێی بۆ ئەوانە تام و
لەزمەتکی تاپەتە هەیە. کاریگەرییەکی گەرم لەسەر دڵ و
دەرویان جێ دێت، بەجۆریک وا هەست دەکەن ئاسمان هەر
لەسەر ساریە و بەس!

{^{۱۹}وَالِی الْجَبَالِ کَیْفَ لَصِیْتَ} ئەو بە ئۆمەر ئەل مەشای کۆمەکان
 ناکەن چۆن وەکوو سەنگ داکۆتارە؟ بەناو زەمبەدا بە ئۆمەر
 ئەنگەر بە زەمە بگەرن و ئەهیلان جەمەوێلێ نااسایی بەکاو
 زەندەمورانی سەرخۆی فرێ بەدا. بێگومان کۆمەکان بەناگاو
 ھاو دەم ھاو دەلی ئادەمیزاد، دیمەنی شاخ و کۆمەکان جەلال و
 شکۆمەندییەکان دەنویێن ئادەمیزاد خۆی لەناستیاندان
 بە زەمبەوون دێتە بەرچا، ئادەمیزادی لەدوێن ترساو
 لەباوەشی کۆمەکاندا هەست بە ئەمان و ئارامییەکان دەکا
 لەشویێنی تردا هەستی پێ ناکا. ئێ وەربوونەو لەو کۆمەکان
 خۆدا وەبەر ئادەمیزاد دینیتەو. ئەفسە ئادەمی لەباوەشی
 کۆمەکاندا بەسروشت روو دەکا ئە خۆدا و هەست دەکا بە ئێ
 نەزیک بوونەو لەزاتی پەکی و خۆخستە ناو پەناگەیی ئەمینی
 ژێر دەسەلاتی...

{وَالِی الْأَرْضِ کَیْفَ سَطَحَتْ} بۇچی تەماشای زەوی ناکەن و
تیی ناھکرن چۆن راخراوہ؟ بۆ لیی وردنابنہوہ چۆن
دریژکراوہ و راخراوہ بۆ ئەوہی گیانلہبەرەن بتوان بمانسانی
لەسەری بژین سود لەخیر و ھەری وەر بگرن؟ بیگومان پیش
ئەوہی ئەو ئادەمیزادانہ بیئە گۆرمانی ژیانەوہ ئەم زەویہ
راخراوہ ئامادەکراوہ بۆ تیدا ژیان. دەی بۆ بیرناکەنەوہ کێ
رايخستووہ، کێ ئامادە کردووہ بۆ لەسەر ژیان؟

{^{۲۱}فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ. ^{۲۲}لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيْطِرٍ} نهی
موجهه خدا نامؤثرگاری مردود بکس، لهعه زایی خود
بیانترسینه و مؤزده بده بهوانه‌ی چاکه‌کارن، سهرمنجیان
رابکی‌شه بؤ تی‌فکرین لهو دیارده که‌ونیا‌نه‌ی هه‌موویان
به‌لگهن له‌سهر دسه‌لاتو بالادستی خودا به‌سهر هه‌موو

سورة الفجر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْفَجْرِ ۝^۱ وَلَيْلٍ عَشْرِ ۝^۲ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ۝^۳ وَالْأَيْلِ إِذَا بَسَرَ ۝^۴
هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حَبْرِ ۝^۵ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ۝^۶
إِرمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ۝^۷ الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ ۝^۸
وَتُمُودَ الَّذِينَ جَاءُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ۝^۹ وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ ۝^{۱۰}
الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ۝^{۱۱} فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ۝^{۱۲} فَصَبَّ
عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ۝^{۱۳} إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ۝^{۱۴} فَأَمَّا
الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْنَلَهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ۝^{۱۵}
وَأَمَّا إِذَا مَا ابْنَلَهُ فَقَدَّرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنِ ۝^{۱۶}
كَلَّا بَلْ لَّا تُكْرَمُونَ الْيَتِيمَ ۝^{۱۷} وَلَا تَحْصُونَ عَلَى طَعَامِ
الْمُسْكِينِ ۝^{۱۸} وَتَأْكُلُونَ الثَّرَاثَ أَكْلًا لَّمًّا ۝^{۱۹} وَتَحْبُوتُ
الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ۝^{۲۰} كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا
دَكًّا ۝^{۲۱} وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ۝^{۲۲} وَجِئَتْ يَوْمَئِذٍ
بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَبْدَأُ الْإِنْسَانُ بِأَنَّهُ لَ الذَّكَرِ ۝^{۲۳}

۱۴ {إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ} بیگومان خودای تو نهی موحه ممد؛
لهکهمین دایه بؤ ستمکاران، جاودیری کارو کردمودی هموو
که سیکه.

۱۵ {فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْنَلَهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي
أَكْرَمَنِ. ۱۶ وَأَمَّا إِذَا مَا ابْنَلَهُ فَقَدَّرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنِ}
جا نهگمر نادمیزاد تووشی خووشی بهخته و مری بوو دهلی؛
خودا ریزی لی گرتووم، نهگمر خووشی لهکیس چوو، کهوته
نارچه تیهوه، دهلی؛ خودا ریسوای کردووم. نههمیه
بیروبووچوونی نادمیزاد، کاتیک خوا تاقی دمکاتهوه،
دموله مهندی دمکا، یان همزاری دمکا، نهخووشی دمکا، یان
لهشساغ دمبی. کاتیک خودا نازو نیعمهتی بهسهردا دهریزئی
مالو سامانو پلهو پایهی دمداتی، هست ناگا که نهوه
تاقیکردنه و میوه حیسابو لیقولینه و می بهدوادا دی. وادهزانی
نهو رزقو روژییه نهو پلهو پایه نیشانهی ریزی نرخیهتی
لای خودا خودا هلی بژاردووه، کاتیکیش به پیچه وانهوه بوو

پی خوارندن بؤ نادمیزادی ژیر؟ ولامی سوینده کهش
له نیازدایه و (مقدر)ه واته، سویند بهوشتانهی باسکران نیوه
زیندو دمکرینه و هوسزاو پاداش و مرده گرنهوه.

{ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ. ۷ إرمَ ذَاتِ الْعِمَادِ. ۸ الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ
مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ } نایا نازانی نهی بیسهرا خودای تو چؤن
هوژی عادی بهکهمی لهناو برد؛ نهو گهل و هوژی که
لهوچه و نهومی عادی کوپی (حوص) کوپی (ارم)ی کوپی
(سام)ی کوپی نوح (علیه السلام) بوون. (ارم) ناوه بؤ هوژی
عادی بهکهم.

{ وَتُمُودَ الَّذِينَ جَاءُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ } همرومها نازانی نایا
خودای تو چی بهسهر گهل نه موود هینا؟ نهم گهل گهل لیک
به هیزو توانا بوون لهناوچهی (الحجر) که که و توته نیوان
ولاتی شامو حیجازوه لهکیوو شاخه کان خانوویان
داتاشی بوون و تیاندان نیشه جئ بوو بوون. شاخیان دمبری و
دایاند هتاشی و دمیاند کرده خانووی هه لاش بهرزو به رفراوان.

{ وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ } همرومها نایا تو نازانیت خودای تو
چی به فیرعهون کرد؟ نهو فیرعهونهی فیرمانه وایی میصر
بوو خاومن بیناو باله خانهی بهرزو چه شمه نداز بوو، هندیک
لهو بیناو باله خانه نه هرامه کان؛ که نیستاش و مگوو خویان
ماون کاتی خوئی فیرعهونه کان به مبهستی نهوه دروستیان
کرد بوون بیانکهن به قسن و گوپی خویان. به بیگاری و زوره ملی
نهو باله خانانه یان بهر شه خه لکه که و بؤره پیاو مکانیان
دروست دمکرد. که وایی نهم سی نهته و ستمکاره (گهل عادو
گهل نه موودو گهل فیرعهون).

{ الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ } نهوانه بوون؛ که ههریه که یان
لهولات و روژگاری خویندا له ستمکاریدا سنوریان بهزاند بوو،
یاخی و سهرکش بوون، هه سادو ناشوبیان لهولاتدا به کوفرو
ستمکاری زور کرد بوو. به هیزو دمه لاتی خویان دمنازین و
بوغرابوون. { فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ } خراپه و ستمی زوریان
تیاگرد، به چهوساندنه و می گهل و خواردن پیروبوومی ولات
به لیشاو. { فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ } نیر خودای تو
عهزابی سهخت و دژواری به سمر نهو نهته و ستمکارانه دا
رشت، گورزی پولایینی عهزابی لیدان و به عهزابی
ریشه کیشکر لهناوی بردن و بوونه پهنو و عیرمتی روژگار.

کهوته ناخوشی و تهنگانهوه بهریسواپی دزمانی و پیی وایه لای
خودا نرخی نییه بۆیه ههزارو نهخۆشه!!!

{^{۱۷}كَلَّا بَلْ لَّا تُكْرَمُونَ الْيَتِيمَ. ^{۱۸}وَلَّا تَخَاطُونَ عَلَى طَعَامِ الْمُسْكِينِ} نهخهیر وانیه و مزعو حال وانیه: که ئادهمیزادی
بی دین لیی حالی بووه، رزق و رۆزی زۆرو نازو نیعمهت
پێدان نیشانهی رێزداریی نهو کهسه بی لای خودا، ههر وهکوو
چۆن ههزاری و نهخۆشی نیشانهی بی ریزی نیه، بیگومان
خودا مال و سامان دمدا بهو کهسهی خۆشی دهوی و بهو
کهسهی خۆشی ناوی، دستکورتی و کم دهرامهتی دمدا
بهوانهی خۆشی دهوین بهوانهی ناخۆشی دهوین.

{^{۱۹}وَتَأْكُلُونَ الثَّرَاثَ أَكْلًا لَّمًّا. ^{۲۰}وَتَجْبُونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا} ئیوه
بهشه میراتی میراتگران بهناپرموا دهخۆن، بهتایبهتی مافی
نافرمان ههرامۆش دهکهن، ههر لهبهر بهشه میراتهکهیان
مارمیان دهکهن بۆنهوهی بهشه میراتهکهیان بخۆن و مال و
ساماناتان خۆش دهوی بهجۆریک ههمیشه ههول و تهقهلل
دمدن بۆ مال کۆکردنهوه بههر شپوهیهک بی، کۆ له جهلال و
ههرام ناکهن چاو چنۆک و ههلهکارن، خوی مژو بی
ویزدانن بهداگیرکردن و به سود و ریبو و چهپاوکردن مال
کۆدهکهنهوه.

{^{۲۱}كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا} ئهی خهڵکینه! واز لهو
ههلوپستی ناشیرین و کردموهی بهد بینن، نابی سوربین لهسهر
نهو کردموه خراپه دزیوانهتان، پێش نهوهی رۆژیک بی
پهشیمان ببنهوه، نهو کاتهی زمو پاره پاره دمی و
رادمهلهقی و پیکدا دمدی، ههرچی کیو و شاخ و بهرزایی ههیه
تیک دموخین و رووبهری زمو دمیته ساریهکی کاک
بهکاک و تهپ و تۆز بلا و دمیتهوه.

{^{۲۲}وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا} خودای تۆ دئ، واته:
ههرمانی خودا هاته خوارهوه، خودای بالادست و خاوم
دهسهلات خۆ دموینن بۆ دادگایی کردن و حیساب و
لیکۆلینهوه لهگهڵ بهندهکانی، ههرمان و بپارهکانی خۆ
ناراسته دهکا، دیاردەکانی توانا و جهبهروتی خودا دهرمهکوهی.
فریشتهکان کۆمهڵ کۆمهڵ هاتن و ریزیان بهست و کهوتنه
نهجامدانی ئهرکی سهرشانیان.

{^{۲۳}وَجَاءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ} دۆزهخ دهرکهوت بۆ تهماشاکهران،
دوای نهوهی لییان شاراوو بوو، یهکیک بوو لهغهیبیات.
{^{۲۴}يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ وَأَلَىٰ لَهُ الذِّكْرَىٰ} جا لهو رۆژه سهخت و
دزواردا ئادهمیزاد ههرچیهکی نهنجامی دابی دیتهوه یادی و
پهشیمان دمیتهوه لهههلوپستی و بیروباومرو کاروکردموهکانی
دونیای، ههرچی پێش خۆی ناردویهتی لهکوفرو تاوان و
کردموه خراپ لییان پهشیمان دمیتهوه، بهلام کوا
بیرکهوتنهوه و پهشیمان بوونهوه سوودی بی دهگهیهنی، کات
بهسهرچووه و پهشیمانی و تهویهکردن دادی نادمن، {^{۲۵}يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْكَافِرَةُ إِنِّي لَسْتُ بِكَ بِشِيرَانٍ وَلَا بِكَ بِشِيرَانٍ} لهوکاتهدا کهپهشیمان بوونهوه دادی
نادا، بهغهمو و پهزارموه دهلی: بریا لهژیانی دنیامدا
بیروباومری باشم بوایه و کردموه چاکم پێش خۆم بخستایه،
تازه هیچ شتیک دادم نادا و پهشیمان بوونهوه بی سووده.

{^{۲۶}يَوْمَئِذٍ لَّا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدًا. ^{۲۷}وَلَا يُثِقُّ وُكَاةُهُ أَحَدًا} نهو
رۆژه کهس سهرپهرشتی سزادانی تاوانباران ناکا. خودا
بۆخۆی جۆری سزایان بۆ دیاری دهکا، هیچ کهس ناتوانی
وهکوو خودا سزای تاوانباران بدا، کهس وهکوو خودا ناتوانی
تاوانبار کۆت و زنجیر بکا و دهست بهملهوه شهتهکیان بدا.

ئهمجار و مزعو حالی نهوانه بهیان دهکا: که لهژیانی
دونیایاندا گرنگی بهقیامهت دمدن و کردموه چاکه پێش
خۆیان دمنین. وهکوو {^{۲۸}يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً. ^{۲۹}فَادْخُلِي فِي عِبَادِي. ^{۳۰}وَادْخُلِي جَنَّتِي} پهرومردگار بۆ خۆی یان لهسهر زوبانی فریشته به
موسولمانان دمهفرموی: ئهی نهفسی به ئارام بههوی ئیمان و
باومری راستهقینهوه بههوی کردموه باشتهوه، بههوی رازی
بوونت بهقهزاو قهدهری خودا و پابهند بوونت بهشهریعهتی
نیسلامهوه، ئهتۆ ئهی گیانی پاکی خوداپههست رۆژی قیامهت
دیی بۆ ساریی مهحشهر و بهدل ئارامی و بی ترس.

کۆتایی سورهتی الفجر



سورهتی (البلد)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

{^۱لَا أَقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ} سویند دهخوم بهشاری مهککه که شاریکی ریزداره لای پهروردگار رووگهی موسولمانانی تیدایه پیغهمبری (صلی الله علیه وسلم) تیدا له‌دایک بووه، جرای نیسلامه‌تی تیدا هه‌لکراوه. {^۲وَأَنْتَ حَلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ} وملهال نه‌تۆ، نه‌ی محمد! دانیشتووی نه‌و شاره پیرۆزه‌ی، یان ئازاردانی تۆی تیدا ری دراوه له‌لایهن موشریکه‌کانه‌وه، ههرکه‌س بجینه ناوی دلتیا دمی؛ که کوشتن و برینی تووش نابن، شهرو جهنگی تیدا یاساغه، به نیشته‌جیی تۆ له‌و شاره‌دا ریزی زیادی کردوو. {^۳وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدٌ} سویند به‌هه‌موو باوک و رۆله‌یه‌ک له‌ئاده‌میزاد و گیانه‌به‌رانی ترو شیناییدا. نه‌مه‌ش ئامازمیه بو گه‌وره‌یی و به‌نرخ‌ی زاووزی... سویند به‌و شتانه‌ی باسکران {^۴لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ} نيمه ئاده‌میزادمان دروست کردوو له‌ رمنج و کیشو و ماندوبوون، له‌و رۆژوه دینه گۆرهبانی زیانه‌وه تا رۆزی مردن هه‌موو ژيانی بریتیه له‌ ماندوو بوون و رمنج کیشان. {^۵أَيَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَغْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ} ئایا ئاده‌میزاد پئی وایه که‌س دمه‌لاتی به‌سهردا ناشکی و که‌س تۆله‌ی تاوانه‌کانی ئی ناکاته‌وه؟ ئانا با وانه‌زانی بیگومان خودا ئاکای له‌هه‌موو جم و جولیکیه‌تی و تۆله‌ی ئی دمه‌ستینی و به‌توندی سزای دمه‌دا. {^۶يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَا لَا بَدَأٌ} ئاده‌میزاد رۆژو چاو جنۆکه نه‌گه‌ر داوای ئی بکریت یارمه‌تیه‌کی هه‌زاران بدا، ده‌لی؛ پارو و پول زۆرم له‌ناو بردوو، ئیتز به‌سه و هیچی تر نابەخشم، نه‌مه جیه هه‌موو رۆژی نه‌م داوایه‌م ئی ده‌کری؟! {^۷أَيَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ} ئایا نه‌و ئاده‌میزاده پئی وایه که‌س نه‌بینیه‌وه؟ واده‌زانی نيمه ئاکامان لئی نه‌بووه چۆن نه‌و مال و سامانه‌ی به‌یدا کردوو و له‌چیدا خه‌رجی ده‌کا؟ لای وایه نيمه رۆژی هيامه‌ت حیسابو و لیکۆلینه‌وه‌ی له‌گه‌ل ناکه‌پن و سزای ناده‌پنه‌وه؟ {^۸أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ^۹ وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ} نه‌ری ئاده‌میزاد بۆ له‌خودا یاخی دمی بۆچی به‌هیزو توانای خۆی له‌خۆی بایی دمی؟ ئایا من دوو چاووم پئی نه‌به‌خشیوون؟ هه‌موو شتیکی پئی دمی، زوبانه‌م بۆ دروست نه‌کردوو هه‌س‌ی پئی بکا؟ دوو لیوم بۆ دروست نه‌کردوون هه‌تا ددان و پوکی داپۆشی و دمرگایه‌کی جوان و به‌سوود بئ بۆ ده‌می. یارمه‌تیدم‌ری ددان و زوبانیه‌تی بۆ خواردن و هه‌سه‌کردن؟

يَقُولُ يَلَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي^{۱۱} فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدًا^{۱۲}
وَلَا يُؤْتِي وَثَاقَهُ أَحَدًا^{۱۳} يَأْتِيهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ^{۱۴} أَرْجَى
إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مُّثْنِيَةً^{۱۵} فَأَدْخِلْ فِي عَذَابِي^{۱۶} وَأَدْخِلْ جَنَّتِي^{۱۷}

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا أَقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ^۱ وَأَنْتَ حَلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ^۲ وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدَ^۳
لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ^۴ أَيْحَسِبُ أَنْ لَنْ يَغْدِرَ عَلَيَّ^۵
أَحَدٌ^۶ يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَا لَا بَدَأُ^۷ أَيْحَسِبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ^۸ أَحَدٌ^۹
أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ^{۱۰} وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ^{۱۱} وَهَدَيْنَاهُ^{۱۲}
النَّجْدَيْنِ^{۱۳} فَلَا أَفْهَمُ الْعُقَبَةَ^{۱۴} وَمَا أَذْرَكَ مَا الْعُقَبَةُ^{۱۵}
فَكَرْبَةً^{۱۶} أَوْ إِطْعَمْتَنِي يَوْمَئِذٍ مَسْغُوفٍ^{۱۷} يَسْمَا دَامَرَبُوءَ^{۱۸}
أَوْ مَسْكِينًا دَامَرَبُوءَ^{۱۹} ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَتَوَصَّوْا
بِالْعَصْرِ وَتَوَاصَوْا بِالرَّحْمَةِ^{۲۰} أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْإِيمَانِ^{۲۱} وَالَّذِينَ
كَفَرُوا إِنَّا يَنَّا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمِ^{۲۲} عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ^{۲۳}

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

{^{۱۱}وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ} ئایا نيمه ریکای خێرو شه‌رمان بۆ روون نه‌کردوونه‌وه؟ {^{۱۲}فَلَا أَفْهَمُ الْعُقَبَةَ} هیشتا ئاده‌میزاد کۆسپه نه‌سته‌مه‌کانی دونیای نه‌بریه‌وه، به‌ لیبرانه‌وه به‌لاماری پله‌ی سه‌ختی دونیای نه‌داوه بۆچی خۆی گورج ناکاته‌وه به‌ وزه و نیشاتی باشه‌وه ده‌ست ناکا به‌ مل ملانی له‌گه‌ل نه‌و کۆسپه گه‌ورانه‌دا. {^{۱۳}وَمَا أَذْرَكَ مَا الْعُقَبَةُ} چی تۆی فیرکرد نه‌و کۆسپه جیه، واته: تۆ چوو‌زانی نه‌و کۆسپه خه‌ته‌رناکه جیه، که ناهیلن ئاده‌میزاد پێش بکه‌وی و به‌شیوه‌ی به‌خته‌ومری بژی؟! {^{۱۴}فَكَرْبَةً} ئازادکردنی کۆیله‌یه، واته رامالینی کۆسپه دزیه‌که‌کانی سه‌ر ریبازی ژيانی به‌خته‌ومری ئازادکردنی کۆیله‌یه له‌ زنجیرو کۆتی کۆیلايه‌تی که به‌ناپه‌وا له‌ملی نه‌م و نه‌و شه‌ته‌ک دراوه.

{^{۱۴} اَوْ اِطْعَامٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ} ناندانه به همزارو برسییو
 ئی هومووان لهرؤزی برسیئتیدا، مال بهخشینه لهکاتی گرانو و
 نههاتیدا، بیدا بهکی؟
 {^{۱۵} يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ} به همتیوی خزم {^{۱۶} اَوْ مَسْكِينًا ذَا مَقْرَبَةٍ}
 یان بههمزارو بی نهوایهکی پهککهوته: که لهبهر بی هیزی و
 کههتهکاری لهسهر زهوی کههوتبی، توانای کاسبی و
 ومدهستهینانی بزوی خوی نهبی.

{^{۱۷} ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا} پاشان سهرمپای کردوهی باش و
 پهسهندی لهپیری خودا پهرستان بی، پرپای بهتاک و تهنهای
 خودا ههبی، شوین پهپامی پیغهمبهر کهوتبی، پرپای بهنامه
 ناسمانیهکان ههبی؛ که بوختهی نهو نامانه له قورئانی
 پرؤزدا رهنکی داومتهوه. {وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ} نههمجار لهوانهبی
 که نامؤزگاری پهکتریان کردوه بو نهنجامدانی کاری باش و
 خوراکری لهبرامبهر رووداوو ناستهنگی ژياندا. {وَتَوَاصَوْا
 بِالْمَرْحَمَةِ} لهو پیرو کومهله بی که نامؤزگاری پهکتریان
 کردوه به بهزمیی هاتنهوه بهیهکتردا، دل نهرمو میهرمان
 بی لهگهله بهندهگانی خودادا. {^{۱۸} اُولَئِكَ اَصْحَابُ الْيَمِينَةِ}
 نهوانهکی که نهو رهوشته بهرزانهیان تیدا ههه یارانی دهسته
 راستن و بهههشت جیگایانه، کومهله بهختهومرن و خوزگهیان
 بی دهخوازیو بو ههتا ههتایه لهناو بهههشتی رازوهدا
 رادهبوین.

{^{۱۹} وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا} نهوانهکی نایهتی قورئان
 رمتهکه نهوهو گوئ بو نهو پهپامه پرؤزه راناکرن و نایهته
 کهونیهکان ناکه نه بهلگه لهسهر ههبوونی خوداو تاک و
 تهنهای لهزاتو له صیفاتیدا، واته: له بونهومر ورد نابنهوه
 تا دیاردهگانی بکه نه نیشانهی خودای بهدیینهرو خاوهن
 توانا. {هُم اَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ} نهوانه یارانی دهسته چهپن،
 بهدیهخت و چاره رهشن، نههلی دۆزهخن.
 {^{۲۰} عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ} ناگریکی دمرگا داخراو لهسهریانهو
 لهخوی گرتوون، نه بلتیهی دمردهچی نه دووکهلی دمردهچی،
 ناگرو دوکهلو تاوانباران پهنگ دهخونهوه.

کۆتایی سورهی البلد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالشَّمْسُ وَنُجُجَهَا ۝ وَالْقَمَرُ إِذَا تَلَّهَا ۝ وَالنَّهَارُ إِذَا جَلَّهَا ۝
 وَاللَّيْلُ إِذَا يَغْشَاهَا ۝ وَالسَّمَاءُ وَمَا بَنَاهَا ۝ وَالْأَرْضُ وَمَا طَرَاهَا ۝
 وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ۝ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ۝ قَدْ
 أَفْلَحَ مَنْ رَزَّاهَا ۝ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ۝ كَذَّبَتْ ثَمُودُ
 بِطَغْوَاهَا ۝ إِذِ انْبَعَثَ أَشْقَاهَا ۝ فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ
 نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ۝ فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمْدَمَ
 عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ يَذَّيْبُهُمْ فَمَسَّاهَا ۝ وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا ۝

سُورَةُ الشَّمْسِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَاللَّيْلُ إِذَا يَغْشَىٰ ۝ وَالنَّهَارُ إِذَا تَجَلَّىٰ ۝ وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۝
 إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّىٰ ۝ فَأَمَّا مَنْ أَعْطَىٰ وَاتَّقَىٰ ۝ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَىٰ ۝
 فَسَنِيَرُهُ لِلْعُسْرَىٰ ۝ وَأَمَّا مَنْ كَفَرَ وَاسْتَفْتَىٰ ۝ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَىٰ ۝
 فَسَنِيَرُهُ لِلْيُسْرَىٰ ۝ وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّىٰ ۝ إِنَّ عَلَيْنَا
 لَلْهُدَىٰ ۝ وَإِنَّ لَنَا الْآخِرَةَ وَالْأُولَىٰ ۝ فَأَنْذَرْتُمْ كُنَّا نَنْتَظِرُ ۝

سورة شمس

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

{^۱ وَالشَّمْسُ وَضُحَاهَا} سویند بهخورو روناکیهکهی که
 همیشه روناکی دمهخش و بوونهومر روناک دمکاتهوه، هیزو
 وزه دمهخش بهگیانلهبههران و رووهک و دروخت، خور
 نهستیرمیهکی گهوره و زهبللاح و سهرسورپهینهره.
 {^۲ وَالْقَمَرُ إِذَا تَلَّهَا} سویند بهمانگی خاوهن نورو ورشه کاتیک
 به دوی خور دادی، بهتایهتی لهشهوانی سیانزه تا شانزه، که
 لهم شهوانهدا مانگ خوی تهواو دمکاو جوانی خوی دمنوینی.
 {^۳ وَالنَّهَارُ إِذَا جَلَّاهَا. ۴ وَاللَّيْلُ إِذَا يَغْشَاهَا} سویند بهرؤزو
 روناکی لهکاتیکدا خور لهناسو دمردهکهوی و سروشت روناک
 دمهپتهوهو گیانلهبههران لهجهو جولدان، سویند دهخوم
 بهشهو؛ که بهتاریکیای خوی خور دادمپوشی و روناکیهکهی
 ناهیلی، {^۵ وَالسَّمَاءُ وَمَا بَنَاهَا} سویند بهناسمان و نهو کهسهی
 دروستی کردوهو، ناسمان نهو دیمه نه شینه پان و پۆرمیه
 لهژور سهرمانهوه دی بینین و نازانین چیه، بهههزاران

بخواستوه، نهگهر دهستدریژی بکهنه سهر، خودا بهعهزابی کۆکۆز لهناوتان دمبا.

{^{۱۴} فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا} پیغه مبهرمکهیان بهدرق خستهوه و گوپیان بهههرمهکهی نهدا، تاوانبارترینیان (قیدار) به رزمه نندی ههموو ههموو که خوشترمهکی سهربری و گهرترین تاوانی نهنجام دا. {^{۱۵} فَدَمَدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذَنبِهِمْ فَسَوَّاهَا. ^{۱۵} وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا} خودا عهزابی سهختی خوی بهسهردا رشتن و لهناوی بردن، قاری ئی گرتن و بهتهواوی بهعهزابی کۆکۆز دایهوشین و وردو درشتی تیکرا لهناو بردن و کهسیان ئی قوتار نهبوو. خوا لهسهرمنجایی نهو تۆلستانده ناترسی، چونکه خودا ههرچی بیکا عهده لهت و حیکمهته، کهسی رایهی ناکهوی بلق بۆچی نهوت کرد ستهمکاریش نیه تا بترسی له ناکامی ستهم، بی دهسهلاتیش نیه بترسی کهسانی دیکه زیانی پی بگهیهن.

کۆتایی سورهی الشمس



سورهی (اللیل)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

{^۱ وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى} سویند بهشه و که بهتاریکی خوی ههرچی روناکی ههیه دایهدهوشی و پهرده بهسهر بونهومردا دما.

{^۲ وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى} سویند دهخۆم بهروژ ههرکاتی دهرکهوت تاریکی نهماو بوونهومر روناک بووهوه.

{^۳ وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى} سویند بهوکهسهی نیرو می لهههموو رهگهزیک دروست کردوه، له نادهمیزادو ههموو گیانلهبههرانی ترو رووه و شتی تریش، نههمجار وهلامی سویندکه دههینن و دههرومی، {^۴ إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّى} بیگومان ههول و تیکۆشانتان جیا جیا، ههتانه چاکه کاره ههتانه خراپه کاره، بریکتان هیدایهت دراو و ههمندیکتان گومران، کۆمه ئیکتان بهههشتین و تاهمیکتان دۆزهخین، {^۵ فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى. ^۶ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى. ^۷ فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْيُسْرَى} کهسیک مال و سامانی خوی بیهخشی له ریگهی خیردا، خۆلهکاری حهرام بهاریژی و توخنی نهو شتانه نهکهوی، که خودا نههی

ههزار ملیون مانگو خۆرو نهستیری تیدا دی و دهجن، تا ئیستا زانیاری مروق نهیتوانیوه نهندازی پان و پۆری ناسمان و ژمارهی نهستیرمهکان بزانی، {^۶ وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَاها} سویند بهزمو، نهو نهستیری بوومته شوین تیدا ژیانی نادهمیزادو گیانلهبههرانی تریش، خودا بهدمسهلاتی خوی رایخستوه، وای ئی کردوه بگونجی بۆ تیدا ژیان و لهسهر ژیان، {^۷ وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا} سویند بهنهفسی نادهمیزادو نهو کهسهی ریکخستوه، هیزو توانای داومتی پیداو یستیهکانی خوی دابین بکا، نامیری بیستن و دیتن و عهقل و هۆشی پیداون، نهندامهکانی جهستهیانی ریک و پیک کردوه و هیزو توانای جۆراوجۆری پی بهخشیون و نهروکی ههر نهندامیکی بۆ دیاری کردوه.

{^۸ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا} نههمجار پهرومردگار ریگای چاک و خراپی بۆ دیاری کردوه، لهو نهفسهی گههاندوه نهوه چاکه و نههه خراپه، نهوه پهسهنده و نههه ناپهسهنده.

{^۹ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا. ^{۱۰} وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا} بیگومان رزگاری بوو بهختهومر بوو نهو نهفسهی خودا پاک کردوه، بهپاکی دروستی کرد، ریسوا بوو نهو نهفسهی خودا بهکافری دروستی کرد، یان ههموو ناواتهکانی هاتنه دی و بهمرز گههشت کهسیک نهفسی خوی لهبییدینی و پاک کردوه و بهتهقواو خوداپهرستی گهسهی پی کرد، خهسارتمههه بوو کهسیک نهفسی خوی گومرا کردو بهخراپی پهرومردی کرد، رامی نهکرد بۆ خوداپهرستی و کردوهی چاک.

{^{۱۱} كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا. ^{۱۲} إِذِ انْبَعَثَ أَشْقَاهَا} هۆزی نهمود پیغه مبههری خویان: که جهزرمی صالح بوو — بهدرۆیان خستهوه، بههۆی بوغرای و یاخی بوون و سهرپههی خویان زیدمهروپیان کرد لهبههرنگار بوونهوهی پیغه مبههرهکیاندا. نهههش کاتیک تاوانبارترین کهسیان که (قودار یان قیداری کوری سالب) بوو پیاویکی بی عهقلی ههموی نهمود بوو، به دهنه دهنه و هههههانی گهلهکهی خوشترمهکی سهربری؛ {^{۱۳} فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ: نَاقَةُ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا} پیغه مبههرهکیان (جهزرمی صالح) پی ههموون: واز لهو خوشتره بهینن، دهستدریژی نهکهنه سهر، لیی بگهپین با نۆبه ناوی خوی

{^{۱۷} وَسَجَّيْنَهَا الْأَنْثَى. ^{۱۸} الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى} خۇ لە ئاگرى دۆزەخ دوور دەخاتەۋەو كەسنىك خۇ لەكوفر دوور بگرى وىراى خوداپەرستى مال و سامانىشى دىبەخشى لەبواری خىردا، بۇ ئەۋەى لەچلگى تاوان پا بېتەۋە، مالىبەخشىنەكەى بۇ رىبابازى نىيە، بۇ ئەۋە نىيە مال بى بەخشاۋەكان سوپاسى بىكەن.

{^{۱۹} وَمَا لِحَدِّ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَى. ^{۲۰} إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى. ^{۲۱} وَلَسَوْفَ يَرْضَى} ئەۋ مال و سامانەى دىبەخشى بۇ ئەۋە نىيە پىاۋەتى كەسانى دىكەى بەسەرۋە بى و پاداشتيان بداتەۋە، بەلكو ئەۋ مالىبەخشىنەى تەنھا بۇ ۋەدەستەينانى رەزامەندى خودايە، دىيەۋى خودا لەخۇى پازى بىكا، بىگومان لەۋە بەۋلاۋە لەقىامەتدا خودا ئەۋەندەى نازو نىعمەت بى دىبەخشى كەپازى.

كۈتايى سۈرەتى الليل



سۈرەتى (الضحى)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

{^۱ وَالضُّحَى} سۈيىند بەكاتى چىشتىنكاۋ، كە جۋانتىر كاتەو خۇربەتىشكى خۇى بۈنەۋەر دىپرازىننىتەۋە، ھەموو كون و فۈزىنىك روناك دەكاتەۋە ھەرپەتى جەۋجول و دەست بەكاربوۋنى گىلانلەبەرەن و ئادەمىزادە بۇ ۋەدەستەينانى بىۋو سەرھەتى ئىش و جۋلانەۋەمىيە بۇ ژيانىكى تازەو لەپۇزىكى تازەدا.

{^۲ وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى} سۈيىند بەشەو كاتىك دىزىنگىتەۋەو بەتارىكى خۇى رۈناكى رۇژ دادىپۇش و مكوو جۋن ئادەمى بەلىقەو بەتانى خۇ دادىپۇش! {^۳ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى} خوداى تۇ دەستبەردارت نەبوۋەو وازى ئ نەھىناۋى، نىكاى ئ نەبىرپوى، رقى لىست ھەنەساۋەو خەشم و ھارى ئ ھەنەگرتۋوى. ئەمجار مزگىنى بە پىغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) دىداۋ دىفەرۋى: {^۴ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَى} بەتەنكىد داھاتۋوت باشت دىبى لەپابوردوت، قىامەتت باشتە لەدونىات، رۇژبە رۇژ لەبەرۋى و شكۈمەندىدا دىبى.

ئ كىردۋە، بىرۋى بەۋادەى خودا ھەبى و چاۋەرۋانى پاداشى كىردەۋى چاكى خۇى بى، ئەۋە بادىئىابى، كە ئىمە ھىدايەتى دەمدىن بۇ رىبابازى سەھل و ئاسان ئەۋ ئەركانەى خراۋەتە سەرھانى بە ئاسانى ئەنجامىان دىدا.

{^۵ وَأَمَّا مَنْ يَجَلُ وَأَسْتَفَى. ^۶ وَكَذَّبَ بِالْحَسَنَى. ^۷ فَاسْتِزْرَهُ لِّلْعُسَى. ^۸ وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى} بەلام ئەۋ كەسەى رۇدى و چىروۋكى لە مال و سامانى خۇيدا بىكا، دلى نەيە لىبى بىبەخشى و پارمەتى ھەزارانى ئ بدا، يا مالى خۇى لە رىكاى ئارمۇ بازىدا خەرج بىكا، بەراباردى دۈنياۋ خۇشى ژيان خۇى بەبى ئاتاج بزانى لەژيانى خۇشى قىامەت، بى منەت بى لەخوداۋ پاداشى بەھەشتى، رابوۋنى قىامەت و حىساب و لىكۈلنەۋە بەدرو بزانى. ئەۋە رىكاى بۇ خۇش دەكەين بىكەۋىتە ناۋ تەنگو چەنەمەۋە، توۋشى مەينەتى و ناخۇشى بىبى، بەھىچ شىۋمىيەك رىكاى خىر نەدۇزىتەۋە دەستى نەجىتە كارىكى خىرەۋە، تا توۋشى دىبى بە توۋشى دۆزەخەۋە، ئەمجار ئەۋكاتە مال و سامانى دۈنياى كەرۋدى و چىروۋكى تىدا دىكرد ھىچ فرىاى نەكەۋى.

{^۹ إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَى} ھىكەتى خودايەتى ئىمە وا داخۋاز بوۋ، كە رىكەى ھىدايەت و رىكەى گۈمپراى بۇ بەندەكانما روون بىكەينەۋە، ھەلەل و ھەرامىان بۇ دىپارى بىكەين، ھەق و بەتالىان بۇ لىك جىبابىكەينەۋە.

{^{۱۰} وَإِنَّا لَنَّاخِرَةُ وَالْأُولَى} ھەرچى لە قىامەتدايەۋ ھەرچى لەدونىادايە ھى، ئىمەيە، ملكايەتى و تەسەرۋف تىداكردى بەدەست ئىمەيە چۈنمان بوئ ناۋا كارەكان ھەلدەسۈرپىن، ھەركەس داۋايەكى ھەيە، با لەئىمە داۋابىكا، چىمان بوئ پى دىبەخشىن، چەندىك بىبەخشىن لە گەنجىنەمان كەم ناكا، {^{۱۱} فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى} ئەى ئادەمىزادىنە! ئەمن ئىۋەم ترساندۋە لە عەزابتى ئاگرىكى گەۋرە كە ھەلگىرساۋەو لە كل و گىرە گىرە دايە، ئەۋىش ئاگرى دۆزەخە و بى ئامانە.

{^{۱۲} لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى. ^{۱۳} الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى} ناچىتە ناۋ دۆزەخەۋەو عەزابتى سۈتان و گەرماۋ ھەلاۋى دۆزەخ ناچىزى مەگەر ئەۋ كافرە بى باۋەرە نەبى، كە ئەۋ ھەقەى پىغەمبەرەن ھىناۋىانە بەدروى بزانى و پىغەمبەرى ئىسلام بەدرو بختەۋە، پىشت لەنيمان ھەلېكا.

{وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى} لهو بهو لاهو خدا بههزلو گهورمی خوئی پلهو پایهو نازو نیعمهت نهومنده پی دمه خشئی رازی بی. له دونیادا بالادستو سهرکه وتوت دمگا بهسمر دوژمنه کانتدا له قیامه تیشدا پاداش و پلهی بمرزت پی دمه خشئی، جهوزی که وسهرت خهلات دهگا، دمه بیه شمه فاعه تکار بؤ نوممه ته که ت و تکات و مردمگری.

{أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَى} نهی محمد! نایا خودای تو توی نه بیینی بهه تیوی و جهواندیتیه وه؟؟ تو هیشتا لهسکی داکتدا بووی باوکت له دونیا دمرجوو، ئیتر خودا شوینی جهوانه وه و بهر و مردمگردنی بؤ ره خساندی.

{وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَى} نهی محمد! خودای تو، توی بیینی بی ناگابووی له نه حکامه شهر عیه کان و نه تدمزانی بیروباومری راست و حق چیه، ئیتر خودا هیدایه تی دای و په یامی پیروزی ئیسلامی بؤ ناردی.

{وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى} نه توی بیینی ههزارو بی مالو سامان بووی دهوله مهندی کرد به قازانچی مامه له و بازرگانی کردن به مالی خاتو خه دیجه، ههروهها بههوی نه و خپرو فهری خستبوویه ناو مالو سامانته وه، بههوی نه و دلفراوانی و فهناعه ته وه که خودا پیی به خشیبووی.

{فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ} جا که خودا توی بهه تیوی پی گیانندو جهواندیتیه وه، نه توش دلی هه تیو مهشکینه، سوکایه تی پی مهکه، بهزمیت پیدایته وه، مافی خوئی بدیه، چاکه ی له گهل بکه، {وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ} له پاساوی نهومیه که له پیشدا سهر ئی شیوا بووی و خودا هیدایه تی دای، له سوالگر توره مه به به پروگرزی و توربوونه وه دمست به پرووی نه و که سانه وه مهنی که داوی زانیاریه کت ئی دمکه، یان داوی شتی که دمکه ن پیان بهه خشئی، به لگوو هه داوایه گیان ئی کردی به شیومه کی جوان و نهروم نیان وه لامیان بدمروه.

{وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ} باسی نه و نیعمه تانه بکه: که خودا پیی به خشیبووی، شوکرو سوپاسی بهر و مردگارت بکه لهسهر نیعمه تی پیغه مبه رایه تی و په یامی قورئان، هه میشه نیعمه ته گانی خودا بخهره بهر چاوت و باسیان بکه و سوپاسی خودا بکه.

لَا يَصْلَحُ إِلَّا لَا أَسْفَى ۝ الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى ۝ وَسَيُجَنَّبُهَا ۝
الْأَلْفَى ۝ الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى ۝ وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ ۝
نِعْمَةٍ تُجْزَى ۝ إِلَّا إِتْيَاءَ وَجْهِهِ لِأَعْلَى ۝ وَلَسَوْفَ يَرْضَى ۝

سُورَةُ الشَّرْحِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالضُّحَى ۝ وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى ۝ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَاقَلَى ۝
وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَى ۝ وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ ۝
فَتَرْضَى ۝ أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَى ۝ وَوَجَدَكَ ضَالًّا ۝
فَهَدَى ۝ وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى ۝ فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ ۝
۱ وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ۝ ۲ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ۝ ۱۱

سُورَةُ الشَّرْحِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الزُّشْرُخ لَكَ صَدْرَكَ ۝ وَوَضَعْنَا عَنكَ وَزْرَكَ ۝ الَّذِي ۝
أَنْقَضَ ظَهْرَكَ ۝ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ۝ فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝ إِنَّ ۝
مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝ فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ۝ وَإِلَى رَبِّكَ فَارْغَبْ ۝ ۸

کوتایی سوره تی الضحی



سوره تی (الشرح)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

{أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ} نایا ئیمه دل و دهر و نمان فراوان و روشن نه کردی؟ واته: بیگومان سنگو دل و دهر و نی تۆمان فراوان کردوه بؤ نه وهی نوری پیغه مبه رایه تی تیوه بجو و تئیدا جی بیته وه و بتوانی نه رک پیغه مبه رایه تی هه لگری. نیگا و سروش حیفز بکا.

{وَوَضَعْنَا عَنْكَ وِزْرَكَ. ۲ الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ} هه لمان گرت لهسهرت نه و نه رکه گرانه ی پشتی ماندو کردبووی و برپستی ئی برپبووی؟ نه و شتانه ی پیٹ و ابو و تاوان و نه نجامت دابوون و پیان خه فته تبار بوو بووی، لهسهر شانمان لابر دی، پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) نه و منده پایه ی بهرز بووه،

سُورَةُ التِّينِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالَّتَيْنِ وَالزَّيْتُونَ ۝ (۱) وَطُورِ سِينِينَ ۝ (۲) وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ۝ (۳)
لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ۝ (۴) ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ۝ (۵)
إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝ (۶)
فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدَ بِالذِّينِ ۝ (۷) أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعَزَّ الْهَكِيمِينَ ۝ (۸)

سُورَةُ الْاِنشَاءِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ۝ (۱) خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۝ (۲) اقْرَأْ وَرَبُّكَ
الْأَكْرَمُ ۝ (۳) الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ۝ (۴) عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ۝ (۵) كَلَّا إِنَّ
الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَافٍ ۝ (۶) أَلَمْ نَرَأْ مَا اسْتَفْتَىٰ ۝ (۷) إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ ۝ (۸) أَرَأَيْتَ
الَّذِي يَنْهَىٰ ۝ (۹) عَبْدًا إِذَا صَلَّىٰ ۝ (۱۰) أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَىٰ الْهَدْيِ ۝ (۱۱) أَوْ أَمَرَ
بِالتَّقْوَىٰ ۝ (۱۲) أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ۝ (۱۳) أَلَمْ يَعْلَمِ أَنْ اللَّهَ يَرَىٰ ۝ (۱۴) كَلَّا لَئِنْ
لَمْ يَنْهَ لَنَنْصَعُنَّ بِالْإِنصَادِ ۝ (۱۵) نَاصِيَةً كَذِبٍ خَاطِفَةً ۝ (۱۶) فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ۝ (۱۷)
سَدَعَ الرِّيَّانَةَ ۝ (۱۸) كَلَّا لَا تَطْلَعُ الْإِبْرَ ۝ (۱۹)

{وَالَّتَيْنِ وَالزَّيْتُونَ} سویند بههنجیر: که میومیهکی خوشه و
نادهمیزاد دمیخون، سویند بهزمیتون که دمیگوشن زمیتی نی
دمردهین و بۆ زور شتی تریش سودی نی دهبین.

{وَطُورِ سِينِينَ} سویند بهو کیودی پهرومردگار لهنزیکهوه
ناخاوتنی لهگهڼ موسادا کردو کردی به پیغمه مبهرو پهیامی
پیرۆزی ناراسته کرد.

{وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ} سویند بهو شاره نارامه کی که شاری
مهککه کی پیرۆزه، شوینی له دایکبوونی پیغمه مبهره، شاریکه
بانگه وازی ئیسلامی تیدا سمری ههڼداوه. شاریکه ههرکه سی
بجیته ناوی دنیای دمی له دستدریزی کردن بۆ سهری.

{لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ} سویند بهو سی
شوینانه کی لهوه وپیش باسکران ئیمه نادهمیزادمان
له جوانترین شیوه و شکل و روخساردا دروست کردووه، ههڼدو
بالا راست و شوخ و شهنگ، ههڼدام و جهسته کی ریک و پیک،
شیوه کی ناخواردن و خواردنهوه و خهوتن و دانیشن و
راومستان و رویشن... هتد. لهوپهری جوانی و شیرینیدا،

زور کارو کردهوه که بۆ کهسانی دیکه موباح بووه، بۆ نهو
بهتاوانۆکه (خلاف الأولى) حیساب کراوه، خودا عیتابی نی
گرتووه، بۆ نموونه: روخسته دانی بۆ ههڼدی له دوورووهکان
که هاویهشی غهزای ته بۆک نه کهن، فیدییه و مرگرتن
له دیلهکانی جهنگی بهدر، روگرز کردن له پوری عهبدوللای
کوری ئوممی مهکتومدا.

{وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ} ناوی تۆمان بهرز کردهوه، له دونیاو
له قیامه تدا ناوت بهرز و پیرۆزه بههوی روتبه کی
پیغمه مبهریتی و سهرمۆرکردنی زنجیره کی پیغمه مبهران به پهره وانه
کردنی تۆ، بویته سهرداری پیغمه مبهران و پهیامی هه موو نامه
ناسمانیهکان له پهیامی تۆدا رمنگی داووتهوه.

{فَبَانَ مَعَ الْغَسْرِ يُسْرًا} بیگومان له گهڼ نهو تهنگانه و
ناخویشانه کی له وهپیش هاتوونه ریت فهره کی و خویشی ههیه،
له دوا تهنگانه، نازادی و خویشی ههیه. بیگومان له دوا ناخویشی
خویشی ههیه.

{إِنَّ مَعَ الْغَسْرِ يُسْرًا} بهراستی له گهڼ تهنگانه دایسانه وه
بۆت دووباره دهکه مهوه که خویشی و ناسانکارییه که ههیه،
که وابوو دل قاییم و پشت نهستووریه که خوای گه و ره
به زوویی دمووی خیرت نی دهکاته وه و سهرت نه خات.

{فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ} ههرکاتیک لهراگه یاندنی بانگه وازی
بویته وه، یان جیهاد و تیکۆشان و کاروباری خۆت نه انجام دا،
رووبکه ره عیبادت کردن و له خودا پارانه وه دوا له خودا بکه
کاره کانت بۆ ههلسورپینی، بهراستایی و دلسۆزی رووبکه ره
خودا و نیاز و مه بهستت پاک و خاوی بکه ره وه.

{وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ} رووبکه ره خودا هه موو نیاز و
مه بهستیکت ناراسته کی خودای خۆت بکه، نزا بۆ خودا بکه و
لیی بهراپهرمه ترست له دۆزه بۆ و به ته ما به ههشتی رازوه
به، پاداشی ماندوبوون و ههول و تهقه ئلای بهرده وامت ههر
له خودا دوا بکه.

کۆتایی سوره تی الشرح



سوره تی (التین)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

سورەتى (العلق)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

{^۱اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ} ئەى محمد! بخوێنه به ناوی خودای خۆت، ئەو خودایەى هەموو شتیکی بەدى هێناوە، هەموو شتیکی دروست کردووە، {^۲خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ} ئادەمیزادی دروست کردووە لە خوێنى توندبوو (خوێنپارە) مەبەستى ئەوەیە بئێ: خودایەك بتوانی لەخوێنپارە ئادەمى زیرەك و عاقل و خاوەن بىرو ژیر دروست بكات، ئەو ئادەمیزادە لیھاتووی بگاتە ئاستێك زۆر شتى ناو ئاسمان و زەوى پۆخۆى پام بكات و سودیان ئى وەربگرێ، چۆن ناتوانی ئادەمیزادىكى لیھاتووی وەكوو حەزەرتى موحەممەد بگاتە خوێندەوار و واى ئى بكا هەرچى بەسەرىدا خوێندرايەووە پەكسەر لەبەرى بكا! {^۳اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ} ئەووى فەرمانت پى گراوە لە خوێندنەووە ئەنجامى بدە، خودای تۆ: كە فەرمانى پى كردووى بەخوێندنەووە لەهەموو كەسێك بەخشندەترە، بەخشندەمەكى وەهاى ئەتۆ و ئى دەكا بتوانى قورئان بخوێنیتەووە.

{^۴الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ} خودایەكى وەهاى بەهۆى قەلەمىكى پى گىانی رەق و تەقەووە ئادەمیزادی فێرى خوێندەواری كردووە، واتە: خودایەك بتوانی قەلەمىكى پى گىانی وشك بگاتە هۆى تێگەیانندن و فێربوون لەناو ئادەمیزاددا، چۆن ناتوانی تۆ بگات بەخوێندەوار؟! {^۵عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ} ئادەمیزادی فێرى بپێ لە ئەو شتانە كردووە: كە لەو پێش نەیدەزانين، كەواتە ئەو خودایەى كە بپریارى داوە تۆ ببیتە خوێندەوار، هەر ئەو خودایەى كە ئادەمیزادی لەحالهتى هیچ نەزانينەووە گواستۆتەووە بۆ حالهتى زانين و زانیارى، {^۶كَلَّا} ئەى ئادەمیزاد! واز لە سەرپرەقى و سپڵەبى بێنە، ئەووە لەگەڵ سروشتى تۆدا ناگونجێ، {إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَافٍ} ئەوێ ئادەمیزاد لەخۆى بايى دەبێ و یاخى دەبێ، بەرامبەر نیعمەتەكانى خودا كافرو سپڵەبە، لەتاوانكاریدا زیادەپرەوى دەكا، ئەمەش هەركاتى خۆى بەهەبوو بى ناتاج زانى.

{^۸إِنَّا إِلَىٰ رَبِّكَ الرَّجُعَىٰ} بێگومان سەرمنجام و گەڕانەووى هەموو ئادەمیزاد بۆلاى خودایە، ئەو حیسابو لێكۆلینەومیان

جوداوازی لە گیانلەبەرانى تر لەبارەى زانست و بیرکردنەووە فەسەکردن و نەخشەكێشان بۆ ژيان و حیکمەت و دانایى لەهەئس و كەوتیدا، بەجۆرىك گونجاووە ببیتە جێنشین لەسەر زەوى.

{^۹ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ} پاشان هەندى ئادەمیزادمان گێراووتەووە بۆ تەمەنى پىرى و بى هێزى و خەرفاوى، پشتى دىكۆمیتەووە، چاوى نابینى، گوێى نابیستى، عەقڵ و هۆشى لەدەست دەدا! ئەمە تەفسیری ئیبنو عەبباس و عیكریمەو ضەحاک و نەخەعیە...

{^{۱۰}إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ} وەلى ئەوانەى ئیمانیان هێناوە و تاعەتكار و خوداپەرستى ئەووە خودا پاداشتی نەبڕاومیان دەداوە، دمیانخاتە ناو بەهەشتى جوان و رازاودووە، چونكە بە ئارام بوون لەسەر بەلاو ناخۆشى و حالەتى پىرى، بەردەوام بوون لەسەر تاعەت و خوداپەرستى، بەگۆڕەى توانا خوداپەرستى خۆیان ئەنجام داوە، واتە: هەرچەندە خوداپەرستانیش جارى وادەبێ دەكەونە حالەتى پىرى و زەبونىووە، بەلام پاداشتی بەردەوامیان هەبە لەسەر كردووەكانیان. {^{۱۱}فَمَا يَكْذِبُكَ بَعْدُ بِالذِّنِّ} وێرای ئەم هەموو بەلگە و دەلیلانە لەسەر دەسەلاتى خودا بەسەر هەموو شتیكدا، چى و لەتۆ دەكا ئەى ئادەمیزاد كە هاتنى قیامت بەدرۆ بخەیهووە؟ ئەى ئادەمیزاد ئەتۆ بەچاوى خۆت دەبینى سەرمەتای ئادەمیزاد چۆنەو چۆن پى دەكا و هیزو توانا پەیدا دەكا و دواى چۆن پى دەبێ و هیزو توانای نامىتى، دەى كەسێك بتوانی ئادەمیزاد لەنەبونەووە بێنیتە وجود و ئەو هەموو گۆرانكارىیانە بەسەر ژيانیدا بێنێ، بێگومان دەتوانی دواى مردنیشى جارىكى تر زیندوى بگاتەووەو كێشى بكا بۆ سارای مەحشەرو حیسابو لێكۆلینەووى لەگەڵ بكا، كەوابێ دەبێ چ شتێك هەبێ تۆ هەئى بۆ ئەووى بپروا بەرپاوونى قیامت نەكەى؟ {^{۱۲}أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ} ئایا خودا باشترین و دادوەرترین حاكم نیه؟ بپیارو حوكمەكانى هەموو عەدالەتكارى نین؟

كۆتایی سورەتى التین



﴿سَدَّغُ الرِّبَانِيَّة﴾ بىمەنكىد ئىمەش دەرگاوانەكانى دۆزەخى بۇ بانگ دەكەين تا بىگرن، كە بەرپاستى كۆمەللىكى زەبىر بەدەستىن.

﴿كَلَّا، لَا تُطِيعُهُ، وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ﴾ ئەى محمد! نەكەى كارسازى لەگەل ئەو كافرە دەرپەقە بىكەى، نەكەى گوۋى بۇ رابگىرىۋ بەقسەى بىكەى، ئەو دوزمىن و ناحەزتە، پابەندى قەرمىانى خودابەو ھەول بىدە بە تاعەت و بەندىيەتى خۆت لەخودا نىزىك بىكەيتەو.

كۆتايى سورەتى العلق



سورەتى (القدر)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾ ئىمە لەشەوى قەدردا دەستمان كىردوۋە بەناردنى قورشان، شەوى قەدر شەۋىكى پىر قەرو بەرەكەتە.

﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ. لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ﴾ ئەتۇ جوزانى شەوى قەدر جىيە؟ جوزانى ئەو شەۋە چەند گەۋرەو رىزدارە لەلەى پەرۋەردگار، شەوى قەدر كىردەۋى چاك و عىبادەت كىردن تىيدا لە تاعەت و عىبادەتى ھەزار مانگ باشترە كە شەوى قەدرىان تىيدانەبى.

﴿تَنْزِيلُ الْمَلَكَةِ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ﴾ ئەو شەۋە پىرۋزەدا فرىشتەكان و جۈبرائىلىش لەگەلئاندا لە ئاسمانەكانەۋە دادمەبەزىنە سەر زەۋى، ھەرچى بىرپارو كاروبارىكى دۇنيا ھەيە تا سالى داھاتوو، لەگەل خۇيان دەيھىنن.

﴿سَلَامٌ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ﴾ ئەو شەۋە پىرۋزە پىر خىرو قەرە ھەموۋى ئەمىن و ئاسايش و خىرو بىرە، ھەر لە خۇرئابوۋنەۋە تا دەرگەۋىتى سىپىدەى بەرمەبىان بەرەكەت و پەخمەت دىبارى، فرىشتەكان پۇل پۇل دىنە خوارى، ئەو شەۋەدا خودا ھەر خىر دىبارىنن، ھەر خىرو قەرو پەخمەت مەزەندە دەكا بەسەر خوداپەرستاندا، شەۋىكە شەياتىنى دەسلەت و توانايان بەسەر مۇسولماناندا نىە، شەۋىكە

لەگەل دەكا، ھەموۋ گەسىك پىرسارى ئى دەكرى چۆن مال و سامانى كۆكرىدۇتەۋە لەچىدا خەرجى كىردوۋە

﴿أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَى^{۱۰} عَبْدًا إِذَا صَلَّى﴾ ھەۋالەم پى بىدە دىربارەى حال و ۋەزەى ئەو مەلھورە ستەمكارە؛ كە ئەبو جەھل و ھاۋ ۋىنەكانىيەتى پىم بلى؛ چۆن جورئەت دەكا رىگىر لە بەندەيەكى خۆشەۋىستى مەن بكا كە مۇھەممەدەۋ دىمەۋى نوپۇز بكا؟ چۆن پىركىشى ئەۋە دەكا نەھىلن پىغەمبەر و شۈيئەكەۋتۋانى نوپۇز بىكەن؟ رىگىر خوداپەرستىان ئى دەكاۋ دىمەۋى بىتپەرستى بىكەن!.

﴿أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَى الْهُدَى﴾ ھەۋالەم بىدەرىۋ پىم بلى؛ ئەو ياخى بوۋەۋ ستەمكارەئەگەر لەسەر رىبازى چاكە بوایە.

﴿أَوْ أَمَرَ بِالْقَوَى﴾ يان نامۇزگارى ئادەمىزادانى بىكرىدەى بۇ خوداپەرستى، ئاىا ئەو حالەى باشتر نەبوۋ لەو حالەى، كە ئىستات تىيدايەۋ نايەلن بەندەى راستالى خودا نوپۇز بكا.

﴿أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى﴾ ئاىا تۇ نايىنى ئەى محمد! واتە؛ ھەۋالەم بىدەرىۋ دىربارەى حال و ۋەزەى ئەو كافرە؛ كە ئەبو جەھل و ھاۋ ۋىنەكانى، ئەگەر بەلگەۋ نىشانەكانى تاك و تەنھايى خوداۋ دىباردەكانى تواناۋ دەسلەتلى سەرسۈرپەيىنەرى بەدرۇ بختەۋە، پەيامى پىغەمبەرەكەى رەت بىكاتەۋەۋ پىشت لە ئىمان ھىنان بەخوداۋ بە پىغەمبەر ھەلېكا.

﴿أَلَمْ يَعْلَمْ بِأَنَّ اللَّهَ يَرَى﴾ ئاىا ئەو كافرە نازانى؛ كە خودا دىيىنىۋ ناگاي لەھەلئەۋكەۋتەتەۋ نىياز و مەبەستى دىزانىۋ لەۋەۋ دوا پىراۋ پىر سزاي دەداتەۋە؟ دى چۆن جورئەتى ئەۋە دەكاۋ بە ج عەقلىك ھەلوپىستى ئاۋا دىنۋىنن؟

﴿كَلَّا﴾ با ئەو بى بىرۋا ستەمكارە دەرپەقە ۋاز ئەو ھەلوپىستە دىۋو ناسىرنانەى خۇى بىنن! با جىتر جەۋگىرى لە بەندەى خۆشەۋىستى خودا نەكا؛ كە نوپۇز دەكا. {لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ. ^{۱۱}نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ} سۈيىند بەخودا ئەگەر ۋاز

لەھەلوپىستى بەدىكارانەى خۇى نەھىنن و بەردەۋام بى لەسەر ئەزىمەتدانى پىغەمبەر و شۈيئەكەۋتۋانى، ناۋچەۋانى دىگرىن، واتە؛ بەھزى پىشەسەرى كىشى دەكەين بۇ ناۋ ئاگرى دۆزەخ، ناۋ چەۋانىك كە خاۋمەكەى درۋزىن و تاۋانبارە.

﴿فَلْيَذْغُ نَادِيَهُ﴾ جا با ئەۋكاتە ھاۋەل و ھاۋرۋى و ھاۋ دانىشتۋەكانى بانگ بكاۋ ھاۋارىان بۇ ببات، بەلگەۋ نەھىلن،

هه مووی پیرۆزه، رهحمهته، ناساییشه، سودو قازانجی دینو
دونیا ی تیدایه.

کوتایی سورهتی القدر



سورهتی (البينة)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

{لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِينَ حَتَّى
تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ} ئەوانه بی بروابوون له ئەهلی کیتاب و
بتپهرستهکان، جیانه بوونهوه و وازیان له بیروباومری بهتالی
خوێان نههینا تا بهلگهی ناشکریان بۆ نهات: که بریتی بوو
له رهوانه کردنی پیغه مبههر یان نازکردنی قورئانی پیرۆز.

{رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُطَهَّرَةً. فِيهَا كُتِبَ قِيمَةٌ} ئەو
بهلگهو نیشانه ناشکرایه پیغه مبههریکه له خوداوه رهوانه
کراوه بۆ سهر هه موو ئاده میزاد و جندۆکه، رهحمهت و
هیدایهته بۆیان، ئایهتی قورئانیان بۆ دهخوینیتیهوه،
قورئانیک: که پاک و خاوینه له هه موو عهیب و نهقصیک.

{وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَةُ} خاو
منامهکان له گاورو جووله که جودا وازیان تی نهکهوت
مهگهر کاتی نهبی که بهلگه یان بۆ هات و حق و راستییان بۆ
دهرکهوت، په رته وازمی و پا جیا ییان له بهر ئەوه نه بوو سهری
لی بشیو و راستیان لی گوم ببی، بهلکوو کاتی تهفرقه یان
تی کهوت: که حهقیان بۆ دهرکهوت، پیغه مبههریکیان بۆ رهوانه
کرا: که موحه ممهده، قورئانیک بۆ نازل کراوه: که له گه
دهقی نامهکانی ئەوان یه که دهگریتهوه.

{وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا
الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيمَةِ} ئەوانه دوی
رهوانه کردنی پیغه مبههری ئیسلام تهفرقه یان تی کهوت بوونه
گرو گرو، له حالیکدا ئەوانه له تهورات و ئینجیلدا یان له
قورئاندا فه رمانیان پی نهکراوه به عیبادته کردن بۆ هیچ
کهسیک ئیلا بۆ خودا نهبی.

{إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ
خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ} بیگومان ئەوانه کافرو بی
بروا بوون له ئەهلی کیتاب، پشتیان له نامه ئاسمانییهکان

سورة البينة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ۚ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ۚ
لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ۚ نَزَّلَ الْمَلَكُ وَالرُّوحُ
فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ ۚ سَلَّمْنَاهُ حَتَّى مَطَلَعِ الْفَجْرِ ۝

سورة البينة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَرَيْكَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِينَ
حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ۚ رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُطَهَّرَةً ۚ
فِيهَا كُتِبَ قِيمَةٌ ۚ وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ
بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَةُ ۚ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ
لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ
الْقِيمَةِ ۝ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ
فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ۚ إِنَّ
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ۝

هه لکردوو، بانگه وازی پیغه مبههرانیان رهتکردۆتهوه، له
خاو منامهکان — جووله که وهله — و بتپهرستهکان ئەوانه
هه موویان سه رهنجامیان له پیرۆزی قیامهتدا ناگری دۆزخه،
تور دمدریته ناوی و بۆ ههتا ههتایی تیدا دهمینهوه.

{إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ} بیگومان ئەوانه
به نامه ئاسمانییهکان و پیغه مبههران و روژی قیامهت هیناوه،
کردهوهی باشیان نهنجام داوه به زوبانیش ئەو بر وایه
دهرده برن. ئەوانه باشترین مهخلووقاتن له ئیستا و له
داهاتوودا.

{جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ، ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ
رَبَّهُ} پاداشی ئەو موسولمانه دلسۆزانه له پیرۆزی قیامهتدا لای
خودا خوێان له پاداشتی ئیمان و کردهوهی باشیان باخ و
باخاتی بهههشتی رازاومیه، که به ژێر درهختی باخهکاندا و

بەزىر بالەخانە و خانوومكانياندا جۇگا و جۇبار دەكشىن. بۇ ھەتتا ھەتايە تىياندا دەمىننەھو و لىيان و مرزىابىن و لىيان دىرناچىن بەلكو بەردەوام لەزىمەت و مردەگىر و لەو خۇشپىيەدا رادەبويىرن. ئەوانە خودا لىيان رازىيە، چونكە لەزىيانى دونىاياندا پابەندى ھەرمانى خودا بوون بەگويىرى شەرىعت و ياساى ئەو ھەئسو كەوتيان كىردو، ئەوانىش لەخودا رازىن.

كوتايى سورەتى البينة



سورەتى (الزلزلة)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

{۱} إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا { كاتىك زەوى راتلەقا و مەشەقە تۆلە كەوت و بەتوندى كەوتە جۈنبۈش و لەرزە، بەجۈرىكى وا؛ كە ھەرجى وا بەسەرىمە تىك بىرۈخى و تىك بىشكى و ھىج شتىك لەشۈپنى خۇى نەمىنى.

{۲} وَأُخْرِجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا { زەوى ھەرجى تىيدا بوو لەمردوو گەنج و جەواھىرات دىرى ھاويشت و خۇى خالى كىرد.

{۳} وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا؟ { ھەموو كەسىك لەدىمەنى زەوى سەرسام دەبى و دەلى: ئەو زەوى جىيەتى؟ بۇجى وا بەشەقەتۆلە كەوتوو و زىرو جەواھىراتى ناوخۇى فرى دەداتە دىمەدە؟

{۴} يَوْمَئِذٍ تُخْبِتُ أَخْبَارَهَا { لەو رۆژمدا؛ كە ئەوپەرى تەنگانە و ترس و سام و پىشۈى ھەموو كون و قوزىنىكى گىرتۆتەو و زەوى بە شەقەتۆلە كەوتوو، زەوى ھەوالى خۇى دىگىرپىتەو، راستى دەلى: دىرپارەى ھەر كىردەمىيەكى لەسەرى ئەنجام دىرپى بەخىرو شەرىپەو، پەرومردگار و مزوبانى دىنى و شاھەتى لەسەر بەندەكان دەدا.

{۵} بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَى لَهَا { بە ھەرمان و نىگای خوداى تۆيە، پەرومردگار ئىزنى داو، كە شاھەتى ىدا. يان ماناى {يَوْمَئِذٍ تُخْبِتُ أَخْبَارَهَا بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَى لَهَا} لەو رۆژمدا زەوى بەزمانى ھال سەرگۈرشتەى خۇى بۇ ئادەمىزاد دىگىرپىتەو، ھۇى و مەشەقەتۆلە ھاتنى خۇى بۇ مەردوم باس دەكا و تىيى دىگەمەنى، كە ئەو جەم و جۈلە نااسايەى سەرمەى دونىا

جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ عَدْنٌ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ {۸}

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا {۱} وَأُخْرِجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا {۲} وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا {۳} يَوْمَئِذٍ تُخْبِتُ أَخْبَارَهَا {۴} بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَى لَهَا {۵} يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِيُرَوْا أَعْمَلَهُمْ {۶} فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ {۷} وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ {۸}

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْعَدِيدِ صَبْعًا {۱} قَالُمُورِبَتِ قَدَسًا {۲} قَالْمُورِبَتِ صَبْعًا {۳} قَالْمُورِبَتِ نَفْعًا {۴} فَوْسَطَنَ بِهِ جَمْعًا {۵} إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ {۶} وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ {۷} وَإِنَّهُ لَشَهِيدٌ {۸} أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ {۹}

وئرانىوونە، ھۇى وئرانىوونەكەشى ئەومىيە خوداى تۇ واى سىروش بۇ كىردو، كە وئران بىي، ھۇى وئرانىوونى بۇ رەخساندوو، كە نەمانى ھىزى كىشندىيە.

{۱} يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِيُرَوْا أَعْمَلَهُمْ { لەو رۆژمدا؛ كە دونىا بەتەواوى وئران دەبى و ھەموو دىاردىمىيەكى بونەومر تىك دەجى، ئادەمىزاد لە گۆرەكانىيان رادىبىن و بەرمە سارای مەحشەرى دەكشىن بۇ ھىساب و لىكۆلىنەو لەگەلىان، رەنگ و روخسار و ھال و موزىيان جىا جىايە، ھەندىكىيان دلىان و بەرجا و روون، ھەندىكىيان ترس دىگىرتوون، بىرىكىيان رەنگى بەھەشتىيانىيان پىو دىارە، ھەندىكىيان رەنگى دۆزەخىيان لى نىشتوو.

{۲} فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ {۳} وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ { ھەر كەسىك بە ئەندازەى گەردىلەيەك كارى باشى ئەنجام دابى، بىگومان رۆزى قىامەت لەنامەى ئەعمالىدا دى بىنىتەو و پاداشى لەسەر و مردەگىرپىتەو، ھەر كەسىك بە

نه‌اندازی گهر دپله‌یه‌ک خراپه‌ی نه‌نجام دابی، له‌و روژده‌ا
له‌نامه‌ی نه‌عمالیدا ده‌ی بینیته‌وه‌و سزای عادلانه‌ی له‌سهر
ومرده‌مگریته‌وه.

کوتایی سوره‌تی الزلزلة



سوره‌تی (العاديات)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

{^۱وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا} سویند به‌و نه‌سپانه‌ی که جه‌نگاوران
هه‌لینگیان دهم‌ن له‌گۆرمه‌انی جه‌نگدا به‌تاو دین ودمه‌چن و
دمه‌رمین، هانکه هانگیانه {^۲فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا} سویند به‌و
نه‌سپانه‌ی که بلیسه‌ی ناگر له‌ژیر سمیانه‌وه دهم‌ده‌چی کاتی
به‌پرتاو غار دهم‌ن و ناو بزماری ژیر سمیان له‌به‌ردو شتی
ره‌ق ده‌خشی.

{^۳فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا} هه‌لمه‌ت به‌رن بۆسه‌ر دوژمن
له‌به‌رمه‌بیاندا {^۴فَأُتْرِنَ بِهِ نَقْعًا} به‌و هه‌لمه‌ت و غاردانه
له‌به‌رمه‌بیاندا تمپ و تۆزیان به‌ریا کردووه گۆرمه‌انی جه‌نگیان
په‌رکردووه له‌تمپ و تۆز... {^۵فَوْسَطْنِ بِهِ جَمْعًا} نه‌مجار به
هه‌لمه‌ت و پرتاو خویان هه‌لداومه‌ته ناو کۆمه‌لی دوژمنه‌وه‌و
ریزو کۆمه‌لی دوژمنیان تارو مارو په‌رته‌وازه کردووه.

{^۶إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ} بیگومان ئاده‌میزاد به‌گشتی
به‌رامبه‌ر به‌نیعمه‌ته‌کانی خودا سپله‌و کافره، زۆر ئینکاریان
دمکا. له‌پاساوی نه‌و هه‌موو نیعمه‌ته‌نه‌دا، که خودا پیی
به‌خشیوه هیچ سوپاسی خودا ناکا.

{^۷وَاللَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ} ئاده‌میزاد بۆخۆی شایه‌ته له‌سهر
کوفرو سپله‌یی خۆی، واته: به‌زمانی حال شایه‌تی له‌کوفری
خۆی دهم‌دا، له‌قسه‌و کردموه‌کانیشیدا به‌ناشکرا کوفرو بی‌دینی
پێوه دیاره، {وَاللَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ} خودا شایه‌ته به‌سهر
سپله‌یی و کوفرو خراپه‌کاری ئاده‌میزاده‌وه {^۸وَاللَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ
لَشَدِيدٌ} بیگومان ئاده‌میزاد به‌هۆی نه‌مووه، که زۆری مال و
سامانی خۆش ده‌وی ژردو چروکه، هه‌له‌به‌ بۆ کۆکردنه‌وه‌ی
دمکا و دلی نایه‌ لیی به‌خشی، ناتاجانی ئی بن به‌ش دمکا.

{^۹أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ۚ وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ۚ
إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ} ئایا نه‌وه نه‌و ئاده‌میزاده‌ بی‌دین و

وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ۚ إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ ۝

سورة القارعة

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

{^۱الْقَارِعَةُ ۝} مَا الْقَارِعَةُ ۚ {^۲وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ ۚ
{^۳يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ۝}
{^۴وَيَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ۝} فَأَمَّا
مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ۚ {^۵فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ۖ
{^۶وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ۚ {^۷فَأُمُّهُ كَاوِيَةٌ ۖ
{^۸وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَ ۚ {^۹نَارُ حَامِيَةٍ ۚ {^{۱۰}

سورة القارعة

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

أَلَمْ تَكُنْ مِنَ الْكَافِرِينَ ۚ {^۱حَتَّىٰ زُلْزِلَ الْمَقَابِرُ ۚ {^۲كَلَّا سَوْفَ
تَعْلَمُونَ ۚ {^۳ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۚ {^۴كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ
عِلْمَ الْيَقِينِ ۚ {^۵لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ۚ {^۶ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا
عَيْنَ الْيَقِينِ ۚ {^۷ثُمَّ لَتَسْتَلْنَ يَوْمَئِذٍ النَّعِيمَ ۚ {^۸

سپله‌و پینه‌زانه نازانی کاتیک مردوی ناو گۆرمه‌کان زیندو
کرانه‌وه، پازو نیازو مه‌به‌ستی شاره‌وی ناو دله‌کان ناشکرا کرا
بیگومان په‌رومردگاری نه‌و مردووه زیندوکرانه‌و ناگاداری
حال و مزعیانه، هیچی له‌باومرو کرداری نه‌وانه ئی گوم نابیی،
به‌گوپه‌ری کردموه‌کانیان سزاو پاداشتیان دهم‌داته‌وه.

کوتایی سوره‌تی العاديات



سوره‌تی (القارعة)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

{^۱الْقَارِعَةُ} قاریعه ناوتکه له‌ناوهمانی روژی قیامت وەکوو
(الحاقة) و (الطامة) و (الغاشية...) هتد. وده‌جه ته‌سمیه‌ی
قیامت به‌م ناوه له‌و رووموویه هه‌رجی دل هه‌یه له‌و روژده‌ا
داده‌جله‌کی. {^۲مَا الْقَارِعَةُ} ده‌بی نه‌و روژه چ روژیک بی؟
ناخۆ کارمه‌ساته‌کانی چۆن بن؟ واته: نه‌ومنده روژیک
سامناک و په‌ر کارمه‌ساته جگه له‌خودا کهس نازانی چۆنه.

{“كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ.” كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ} وانيه، ئىيوه
بهههله چوون، نەدمبوو ئەومندە كۆل بە دونياو هەلبەگرن
ئەو هەلپە بکەن بۆ مال کۆکردنەووە خو دوولەمەنکردن و ئی
نەبەخشینى، کە ئەو سەردەمکیشی بۆ لێک داپران و رق لێک
بجوون و دزایەتی کردنی یەکتەری و لەبەر چوونەوێ قیامت و
سەرئەنجام خەسارتمەندى دونیاو قیامت دەبن، ئىيوه
سەرئەنجامى ئەو هەلۆیست و کردەوانەتان رۆژى قیامت بۆ
ئەمەردەگەوئ، پاشان جارێكى تر پێتان دەلێن: وانيه ئىيوه
بەهەلەچوون ئەو بەولاو رۆژى قیامت دەزانن.

{كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ} واز لهو حالتە بى ئاگايى و خو غاھل كرده بىنن، بىگومان ئەگەر ئىوھ بەدئىيائى بزانن بو كوي دەچن و چىتان بەسەردى، دونياتان پاشگوي دەخست و گرنگىتان بەقىامت دىداو وازتان لەمال كۆكرىدەو و هەلپەكرىد بو زۆركرىد و سەرىكەنانى دەھىنا.

{اَلتَّوْبَةُ الْجَدِيْمَةُ} بىگومان ئىدۇ لەقىيامەتدا ئاگرى دۆزەخ دەمىن سزى بەنىشى دەچيژن. ئاگرىكتان چاۋ پى دەكەۋى: كە ھەركاتى نركەۋ ئالەيەكى ئى دى ھەموۋ فرىشتە نرىكەكانى بارەگى ئەقدەس ۋ ھەموۋ پىغەمبەرەكان بەچۇكا دىن لە ترس ۋ سامو دىمەنى ئەو دۆزەخ: كە ناۋى خۇى بە خۇيەۋەيەتى.

{ثُمَّ تَرَوْهَا عَيْنَ الْيَقِينِ} پاشان به تەئكيد ئىۋە دۆزدەخ بەجاۋى يەقىن دەمبىن، ھىچ شەك و گومانىتان تېپىدا نابى، دەى خۇتانى ئى بېپارىزن، ھەلۋىستىك مەنۋىنن و كارىك مەكەن شىاۋى ئەو دۆزدەخەين، بەدەستى خۇتان خۇتان توۋشى ئەو شۈپنە مەكەن.

{ اَنَّمْ لَنَسْأَلَنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ } بے گومان نیکوہ لہو وودوا
پرسیارتان ئی دمکری دہبارہی نہو نازو نیعمہ تی لہ
قیامہ تی بی ناگا کردوون پرسپارتان ئی دمکری دہبارہی
ہموو نازو نیعمہ تیکی پیتان دراود وکوو لہ شساعی و
نارامی و خواردن و خوار نہومی خوش و ہموو نازو
نیعمہ تیکی تر۔

كُوتايي سورەتى التكاثر

۳} وَمَا أَذْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ { ئەتۆ جوزانى ئەو رۆژە چ رۆژیکە؟
واتە: تا نەیبینی نازانی چیه، گە دەشی بینی ئەومندە
سامناکە هەست بەگەمیکی دەکەى.
۴} يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُورِ { ئەو رۆژى
ئادەمیزادەکان لەگۆرمەکانیان دێنە دەرەود، بەبێ ئامانج و
مەبەست دەسۆرێنەود، ھەریەکەیان رولە لایەک دەکا و بەرمو
شویئێک دەرۆا، دەلێى پەپولەى بلۆمبوون، یان دەلێى
مێشولە و کولەى پەرش و بلۆن.

{وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْفُشِّ} كیوهكان ومکوو خوری
کراودو به شهکراوو شیکراومیان لی دی به وزه بایهک
بهحهوادا بلاو دهبیتهوه. {فَأَمَّا مَنْ نَقَلَتْ مَوَازِينُهُ} فهر فی
عینه راضیه جا همرکهسیک لهترازوی ئهعمالدا کردوه
چاکهکانی زورتین لهکردموه خراپهکانی، ئهوه دمکهویته
ژیانیکی خوشموه ومها لئی رازیه هیچ ناگوزریهکی لئی نیه.
{وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ} فَأَمُّهُ هَارِيَةٌ. وَمَا أَذْرَاكَ مَا هِيَّة.
نار حامیه کهمیش لهترازوی ئهعمالدا خراپهکانی له
چاکهکانی گرانترین یان کردموه چاکی نهبی، یان شتیکی
وای نهبی بهشت حیساب بی نهوه شوینی حهوانهوهی
دۆزهخه، کهشوینیکی بههیلاکبهره، قول و گهرم ناگردانه،
ئهو چوزانی ئهو ناگره سامناکهی دۆزهخ چۆنه؟ نهوه
ئاگریکی زور گهرم لهپادمهدهر سوتینهره. بلیسهدارو
ترسناکه.

كُوتَايِي سُوْرَهْتِي الْقَارَعَة



سورہتی (التکاثر)

{ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ }

{^۱الْهَآكُمُ التَّكَاثُرُ. حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ} شانازی کردن به مال و منداڤ و دارو دمستهی زورتان ئیومی بی ناگا کرد له خودا پهرستی، هه ئینان بۆ هه ڤه کردن بۆ کۆکردنه موی مال و سامان و هه بوونی خیزان و منداڤ و پهیداکردنی دارو دمسته، ئیومی له بهندایه تیکردن بۆ خودا غافل کرد، هه تا مردن له نکاو یه خه ی گرتن تیکیه وه پیچان و به ره و گۆرستان رویشتن.

به چری بهردمبارانیان کردن، همریهردیک که پئیان دهکوت
یهکسر لهتهوقی سهریانهوه تا ناوسکیان دادمپزاو دادموشا!
{^۵فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ} پهرومردگار وهکوو گای خوراوی
ن کردن، وهکوو خوراکی نازهل که ههمزی کردبی و دمری
دابیتتهوه.

کوتای سورهتی الفیل



سورهتی (قریش)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

{^۱إِيلَافٍ قُرَيْشٍ. ^۲إِيلَافِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ. ^۳فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ
هَذَا الْبَيْتِ}. پهرومردگار لمشکری نهبرمههی لمانا و برد بؤ
نهودی قورمیشیهکان لمانا و خویاندا پیکهوه نولضمت بگرن و
یهکیهتی و تهبابی بکهویته ناویانهوه، ومگری نهو خاک و
دمقهره بین، هؤگریان بؤ دهمتهبر ببی بههوی هاتووچویان
زستان بؤ یهمهن و هاوین بؤ شام، بؤ نهودی ریزی کهعبه
پایهداربی و نهوان لهو ریزوشکومهنیدییه بههرهمهن بین.

{^۴الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ} بهندیهتی بؤ نهو خودایه بکهن:
کهبههوی هاتووچوتان بؤ یهمهن و شام خواردمهنی پیداون و
رزق و رۆزی بؤ زور کردن و قات و قریتان بهخووه نهبینیوه،
لمبرستی رزگاری کردوون. {وَأَمَّنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ} بههمزل و
نیحسانی خوئی نارامی و دلنپایی بؤ رهخساندوون، ترسی
دمستدریژیکار و هیرشبهرانتان نیه و دلنپان لهسهلامهتی
گیان و مال و سامانتان، کهواته نیوه تهنیا نهو خودایه بناسن و
عیبادمت همر بؤ نهو بکهن، بت و صهنهم مهکهنه هاوهل و
هاوبهش، دلسوزانه یهکتابهرستی بکهن و لهناخهوه ملکهچی
فهرمان و جلّهوگرییهکانی بین.

کوتای سورهتی قریش



سورهتی (الماعون)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

{^۱أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالْإِيمَانِ} نایا زانیوته و دیناسی کییه
نهو کهسهی رۆزی قیامت بهدرق دهمانی و بپروای بهحساب و

دلّهکانی هینا چونکه شوینی بیروباومری فاسیدو نیازی
پیس و کانی رهوشتی ناشیرین و کردموی خراپن، همرودها
چونکه نهندامیکی زور ناسک و حساسه لهجهستهی
نادهمیزاددا بهپچوکتین نازار نیشی زوری بی دما.

{^۲إِنَّا عَلَىٰ عَثَبٍ مُّوصَدٍّ} نهو ناگره بهسهریاندا زالهو لهناوخوی
گرتوون، دمرگاکانی دۆزهخیان لهسهر گال دراوه، هیچ
پهنجهره و کون و کهلهبهریان لهسهر ناکریتتهوه.

{^۳فِي عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ} نهوان بهسراونهوه لهناو جهند
کۆلهکهیهکی دریژکراومدا. واته: دژیانی و کۆنترولیان ن
بهسراوه و بههیج شیومیهک ریگای دمرچوونیان نییه و
همرگیز قوتارنابن.

کوتای سورهتی الهمة



سورهتی (الفیل)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

{^۱أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ} نهتؤ نازانی نهی
محمدا بهزانییکی تهواو بی پهرده وهکوو نهوه بؤ خوت
ناگاداری روداوهکه بووبی، خودای تؤ چی به نهبرمهوه
لمشکری زور و بی شماری کرد که بری فیلیان بی بوو بؤ
روخاندنی کابه. نازانی چؤن تاروماری کردن و کهعبه
پاراست لهنیازو مهیهستی نهبرمهوه لهشکرهکهی؟

{^۲أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ} نایا پیلان و نهخشهکهیانی
ههتهومشاندنهوه؟ واته: نهتؤ نازانی که خودای تؤ مهکرو
پیلانی نهبرمهوه و سوپاکهی بؤ روخاندنی کابه و
جهوساندنهوهی دانیشتوانی مهککه و دموروبهری پووج
کردموه و نهودی دمیانونیست بؤیان نههاته چی، نهیانتوانی
بکهنه کهعبه و بیروخیئن، بهلکوو خودا تاروماری کردن و
ناسهواری برپینهوه.

{^۳وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ. ^۴تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِنْ سِجِّيلٍ}
نهمبوو پهرومردگار جهند بؤله بالندیهکی رهشهرهشی،
لهلای دمریاوه رهخساند، کۆمهل کۆمهل هیرشیان هینایه سهر
سوپای نهبرمهوه، همریهکک لهو بالندانه سی بهمردی
ههلگرتبوو دانهیهک بهدمنوکو و دوو دانهشی بهقاچهکانیان،

سورة الفاتحة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِیْلَیْفِ قُرْشِی ① إِمْلَیْفِهِمْ رَحْلَةَ السَّیْئَلِ وَالْأَصِیْفِ
 ② فَلِیَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَیْتِ ③ الَّذِیْ أَطْعَمَهُمْ
 مِنْ جُوعٍ وَهَآءَ آمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ ④

سورة الماعون

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَرَأَيْتَ الَّذِیْ یُكَذِّبُ بِالْإِیْمِ ① فَذَٰلِكَ الَّذِیْ
 یَدْعُ الْیَئِسَ ② وَلَا یَحْضُ عَلَىٰ طَعَامِ الْیَسْکِیْنِ ③
 فَوَيْلٌ لِّلْمُصَلِّیْنَ ④ الَّذِیْنَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ
 ⑤ الَّذِیْنَ هُمْ بِرَأْسِهِمْ ⑥ وَیَسْتَعْمُونَ الْمَاعُونَ ⑦

سورة الكوثر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ① فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ②
 إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ③

لیکۆلینهوه نیه؟ نهگهر نایزانی با پیت بلیم: {فَذَٰلِكَ الَّذِیْ
 یَدْعُ الْیَئِسَ} نهوه کهسیکه ههتیو دهردهکاتو پیا
 ههئنهشاخو و بهناوی ناشیرین لهگهئیدا دعدوی، بهتورمیی و
 قسهی رهمق پالی پیوه دهنی، ستهمی ئی دمکاو مافی خوی
 ناداتی، له میرات بی بهشی دهکا. {وَلَا یَحْضُ عَلَىٰ طَعَامِ
 الْمَسْکِیْنِ} هانه هانهی خوی و مال و مندالی نادات بو
 بهخشینی خوراک بههزارو ههتیوان و یارمهتیدان و
 بهخیوکردنی ههتیو بهشیومیهکی جوان. {فَوَيْلٌ لِّلْمُصَلِّیْنَ.
 ⑤ الَّذِیْنَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ} شیوی (ومیل) که شیویکه
 له دۆرخ، یان ریسوایی و عهزایی سهخت بو نهو دوو پرووانه
 بهروالته نوێز دهکهو و ههر بو نهومیه له ریزی موسولمانان
 حسیب بکری و خویان بهاریزن، نهوانه له نوێز مگانیان بی
 ناگان و هیچ گرنگی بی نادن. {الَّذِیْنَ هُمْ بِرَأْسِهِمْ} نهو دوو
 رووانه، که گرنگی نادن به نوێز مگانیان و نهگهر
 نهجامیشیان دهن به بی موبالاتی دمیانهکن.

{وَيَسْتَعْمُونَ الْمَاعُونَ} نهوانه حاجات له دراوسێ منع دهکهن،
 هیچ پیاوهمتیکیان له دست ههئناوهری، (ماعون) بهو شتانه
 دهگوتری، که خیزانهکان لهناو خویاندا لهیه کتری دهخوازن،
 ههر کۆمه لگابهک بهگۆهری دابو نه ریتی خویان و بهگۆهری
 رۆژگار بو پیداویدیستی کاتی ههندی شت لهیه کتری دهخوازن و
 دواپی بویان دهگێرنهوه، جا نهو دوو پرووانه نه بهجوانی
 خودا بهرستی دهکهن، نه چاکه لهگهئ خهئکدا دهکهن،
 تهنا ته نامیری ناوماالیان بهتهمانته و بو کاتیکی دیاری
 کراو نادهنه دراوسێکانیان، ئیتر نهوه خیر و خیراتی تر ههر
 ناکن!

کوتایی سورهتای الماعون



سورهتای (الکوثر)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

{إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ} ئیمه نهی محمدا خیر و فیه پێکی زۆرمان
 بی بهخشیوی و لهبرانهوه نایه بری لهو خیر و فیه جهوزی
 کهو شههه، خودا کردوو بهتی بهنیشانهی شکۆمهندی و
 پێزلینانی پیغه مبهرو ئوممه ته کهی.

{فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ} بهردهوامبه لهسهر نهجامدانی نوێزه
 فهرمهکان و سونهتهکان، به دلسۆزی بو پهرومردگاریان نهجام
 بده، بو روالته و پیا مهیاکه، بهردهوامبه لهسهر
 بهکتا بهرستی، قوربانی ههر بو خودا سهر بههه، ههر ناوی
 خودای لهسهر بلی: قوربانی و نوێز بهشیکن له عیبادت،
 عیبادت ههر دمی بو خودا نهجام بدری.

{إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ} بێگومان نهو کهسهی رقیو کینهی
 لهتویه نهی محمدا رقی لهپه یام و بهرنامهی تویه، نهوه
 دواپراو و دهجاک کوێرو بی خیر و بیهه، نهو بی ریزو ناوو
 شۆرمته نهک تۆ!!

کوتایی سورهتای الكوثر



سورهتای (الکافرون)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

سُورَةُ الْكَافِرُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ يَتَّيِبُهَا الْكَافِرُونَ ① لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ②
وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ③ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ ④
وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ⑤ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ⑥

سُورَةُ النَّازِعَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ① وَرَأَيْتَ النَّاسَ
يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ② فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
وَأَسْتَغْفِرْ لَهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ③

سُورَةُ الْمُنَافِقِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبَّتْ يُدَا أَيْ لَهَبٍ وَتَبَّ ① مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا
كَسَبَ ② سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ③ وَامْرَأَتُهُ
حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ④ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَمٍ ⑤

{قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ. ① لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ} نهی محمد! به کافر مگانی قورمیش بلئ، نهی بی پروایینه، نهی هاوبهش دانهران بؤ خودا، من هرگز باو هرگز عبادتمی نهو بتو صهنه مانه ناکم: که نیوه دمیانه پرستن، به هیچ شیویمه ک به ندایه تی نهو خودا دروژنانه ناکم!

{وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ} نیوش تا به ردهوام بن لهسر شریک و بی پروای خوتان، به رستنی نهو خودایه ناکم: که من دمیانه پرستم. به رستاری من جوداوازه له به رستاری نیوه، نهمن خودای تاکو تهنها و خاومن صیقاتی خودایه تی دمیانه پرستم، هموو صیقاتی که مال و جهمال به رههای تیدان، خودا دروژنه گانی نیوه به ردهو داری بی گیانن، هیچیان له دست نایه.

{وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ. ② وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ} نهمن نهو خودا به رستیه ناکم: که نیوه دمیکن، چونکه خودا به رستی من به کتابه رستیه، {لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ} نایینی خوتان بؤ خوتانه و هیچ به یومندیکی به منوه نیه و نایین. نایینی خوم بؤ خوم و هیچ به یومست به نایینی نیوه و نیه، واه مزانن که نایینه که تان حقه و من پروام بییه تی!!

کوتایی سورهتی الکافرون



سورهتی (النصر)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

{إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ} نهی محمد! هرکاتی بهسر دوژمنه قورمیشیه کانتدا زال بووی و یارمه تیدانی خودات بؤ دست بهر بوو، شاری مه کهمت بؤ رزگار کراو بالادست بووی. {وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا} نادمیزادی بهر کهز عمره و ناعهرمت بینین پؤل پؤل دهاتنه ژیر خیمتی نیسلامه و موسولمانبوونی خویان راگیانند، نهوه {فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْ لَهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا} له پاسای نهو نیعمه ته گهر میهدا نه تو شوکرو سوپاسی خودا بکه، نوژمگانت بهر یک و بیکی نه نجام بده، به ردهوام به لهسر به کتابه رستی و هر شتیک بؤ خودا نه شنی پالی مهده و لی دور بخهره و، همدو سناو ته سبیجی خودا بکه، داوی

لیخوشبوونی لی بکه، بؤ نهوی نوممه ته کهمت چاوت لی بکاو داوی لی خوشبوونی خودا بکه، هر و مه داوی چاوپوشی له تاوانی موسولمانانیش بکه، چونکه خودا به زوری له تاوان و هلهی توبه کاران خوش دمی!

کوتایی سورهتی النصر



سورهتی (المسد)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

{تَبَّتْ يُدَا أَيْ لَهَبٍ وَتَبَّ} دهک لهناو بجی دوو دستنی نهبو لهه و بوو، واته: به هیلاک بجی و بضموتی نهبو لهه و، خو فهوتاو لهناو جوو، خه سارتمه ندی دوونیاو قیامت بوو، لهه ردهو دنیادا به دبه خت و چارمیش بوو. {مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ} مال و سامان و ناو و شورمت، رژی قیامت هریاری نه کهوت لهعه زابی خودا نه یاراست،

سورة الاخلاص

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ① اللَّهُ الصَّمَدُ ② لَمْ يَلِدْ
وَلَمْ يُولَدْ ③ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ④

سورة الفلق

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ① مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ② وَمِنْ
شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ③ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي
الْعُقَدِ ④ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ⑤

سورة التائیس

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ① مَلِكِ النَّاسِ ② إِلَهِ
النَّاسِ ③ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَفِيِّ ④ الَّذِي
يُوسِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ⑤
مِنَ الْجَنَّةِ وَالنَّاسِ ⑥

{لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ} مندالی ئی نەبوو، لەکەشیش نەبوو، نە
مندالی هەبە نە باوک و دایکی هەبە، چونکە زاتیکە لەکەس
ناچێ، قەدیمە و سەرمەتای بوونی نیە، کاتیک نەبوو و نە
نەبووی، قەبارە و مادە نیە.
{وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ} کەس نیە هاوشانی نەو بێ، نە
لەحەقیقەتی بوونیدا، نە لەحەقیقەتی فەرمان و کردەمیدا،
خودایەکە بەبێ ئیزن و مەشێنەتی نەو هیچ کاریک نەنجام
نادرێ.

کۆتایی سورەتی الاخلاص



سورەتی (الفلق)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

{قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ} {مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ} ئەو پێغەمبەر! بێ
من پەنا دەگرم بەو خودایە پەردەیی نەبوونی لەت کردو
بوونەومری ئی دەرھێنا، یان پەنا دەگرم بەخودای بەیانی، کە

فەوتانی مسۆگەر بوو بۆیە بە (کرداری پابوردو) تەعبیری ئی
دایەو، ئەو مەبوو لەدوای جەنگی بەدر بەچەند رۆژیک
دەردێکی پێسی تووش بوو بە گەڕۆکی مردا
{سَيَصْلَى نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ} لەقیامەتدا ئەو لەهەب دەچیتە
ناو ناگری بلیسەدارو هەلگیرساو. {وَأَمْرًاهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ}
ژنەکەشی کە ناوی (ام جمیل)ە لەگەڵ ئەو لەهەبدا دەچیتە
ناو دۆزەخەو، لەواھیتدا هەلگری چاوگی فیتنە و ناشووبە،
فیتنە و دوو زوبانیکی هەمیشە لەهەول و تەقەللادیە بۆ
ناشوب نەو لەنیوان پێغەمبەر و مەردومدا. یان {حَمَّالَةَ
الْحَطَبِ} نامازە بۆ ئەو دەکا، کە دێک و چۆلی لەکۆلی خۆی
دەدا و بەشەو دەچوو لەسەر رێگای پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ
وسلم) بلاوی دەکردەو. {فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ}
گوریستی ئەستوری بادراو لەپوشی خورما و لەملیاو
هەمیشە کۆلەداری فیتنەیی و ناشوبی بەکۆلەو مەو و دێو
دەچێ بۆ نەو و نازاوە و خۆش کردنی ناگری فیتنەیی.

کۆتایی سورەتی المسد



سورەتی (الاخلاص)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

{قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ} ئەو محەد! بەو کەسانە بێ، کە پرسیارت
ئێ دەکەن خودای تۆ چۆنەو جیە؟ بێ، خەبەری راست و
واھێع ئەو مەبە نەو خودایە کە (واجب الوجود)ە، بوونی
پێویستە و نەبوونی نابێ، ناوی (اللہ)یە و تاک و تەنھایە
لەزات و سیفاتیدا، کەس هاوێلی نیە و بێ نموونە و هاوشانە،
واتە: ئەو خودایە ئێو دەیانسن و دان بەمەدا دەنێن، کە
بەدییەنەری ناسمانەکان و زەویە ئیووشی بەدییەناوە یەکە و
تاک و تەنھایە لەخودایەتیدا. کەس هاوشانی نیە
لەخودایەتیدا، لەهەموو رویەکەو تاک و تەنھایە!!
{اللَّهُ الصَّمَدُ} ھەر ئەللا داوای ئێ دەکری بۆ دابین کردنی
پێویستی، بۆ ھەموو کاریک داوا لەو دەکری، چونکە ھەر ئەو
دەتوانێ بەھانای ئاتاجانەو بێ، واتە: (اللہ) ئەو خودایە
ھەموو دروستکراویک پەنای بۆ دەبا، کەس بێ ئەو ناتوانێ
بێ و بژی، ھەموو کەس موحتاجی ئەو.

{^۴مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ} له‌شمر و زوبانی شه‌یتانی ختوکه‌دمر، نه‌و شه‌یتانه‌ی سه‌رماتاکه له‌ نادمیزاد دمکا، دیته پی‌شه‌وه و ده‌جیته دواوه، خو له‌ نادمیزاد نزیک ده‌کاته‌وه بوئه‌وه‌ی تاوانی پی‌ نه‌نجام بدا، که ناوی خودای هینا ده‌کشیته‌وه بو دواوه. نیب‌نو عه‌بباس دمه‌رموی، شه‌یتان له‌سر دلی نادمیزاد مؤته‌که‌ی دواوه، هر که نادمیزاده‌که غافل بوو خودای له‌بیر جووه، ختوکه‌ی دلی دداو له‌خشته‌ی دمبا، که ناوی خودای هینا ده‌کشیته دواوه.

{^۵الَّذِي يُوسِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ} نه‌وه‌ی خه‌یال و وسوسه‌ی خراب ده‌خاته ناو دلی نادمیزادموه هانه هانه‌ی ددا بو نه‌نجامدانی کاری خراب یان نه‌گردنی کاری باش، یان دوو زمانی بوختان ده‌کا بوئه‌وه‌ی دلی دوو که‌س یان دوو کۆمه‌ل له‌یه‌کتر کرمی بکا.

{^۶مِنْ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ} نه‌و وسواس‌کهره یان شه‌یتانی جندوکه‌یه، یان شه‌یتانی نادمیزاد، خه‌یال و خه‌تره ده‌خه‌نه دل و دموونی نادمیزادموه، دلی بی ناگا و خالی پر ده‌که‌ن له‌ رق و کینه، دوو زمانی و بوختانی جو‌راو جو‌ر هه‌لده‌ست، نادمیزادی هیتنه و دوو زمان خو‌ی ده‌کاته دلسۆزو دست ده‌کا به‌ هه‌ل‌پشتنی درۆ دله‌سه، دلی کابرای بی ناگا پرده‌کا. ده‌بی رۆژانه له‌م سه‌ر زموه‌یه‌دا چه‌ند راپۆرتی درۆ دله‌سه له‌ شه‌یاتینی نادمیزادموه بنووسری دژی بی خه‌تایان!.

به‌یارمه‌تی خودای به‌خشنده و میهره‌بان رۆژی ۲۰/۱۲/۱۸ له‌ نووسین و ناماده‌کردنی نه‌م خولاصه‌یه بوومه‌وه که به‌ (خولاصه‌ی ته‌فسیری ره‌وان) ناوزه‌دم کردوه هیوادارم جیگه‌ی ره‌زانه‌ندی خوینه‌ری موسوئمان بی، داواکارم په‌رومردگار به‌ لوظ و کهرمی خو‌ی بیخاته سه‌ر تای ته‌رازوی چاکه‌م و نیم وریگری، له‌تاوانم خوشین و به‌خاته به‌ر بارانی ره‌حه‌تی بی پایانی، باوک و دایک و ماموستا و خیزانم له‌ سه‌رو به‌ره‌که‌تی نه‌م ته‌فسیره به‌هرمه‌ند بن و خودای مه‌زن بۆمان بکاته زه‌خیره‌ی قیامه‌ت.

به‌و نوورو ووناکییه‌ی نارامی ده‌خاته‌وه و ترس و خو‌فی تاریکی لادمبا، یان په‌نا ده‌گرم به‌خودایه‌ک به‌دییه‌نه‌ری هه‌موو بوونه‌ومره، په‌نا ده‌گرم به‌زاتی پاکی له‌شهر و نه‌گبه‌تی هه‌رجی دروست کردوه.

{^۷وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ} به‌نا‌بگره له‌شهر و نه‌گبه‌تی شه‌و که به‌تاریکی خو‌ی به‌سه‌ر بوونه‌ومردا ده‌کش و مه‌ردوو دادمپۆشی به‌رمنگیک، که رزگار بوونی لی ناگری و ده‌بیته مایه‌ی ترس و بیمیکی زۆر، چونکه کاتیک شه‌و رووی زمو دادمپۆشی له‌گه‌ل خو‌یدا ترس دین.

{^۸وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ} په‌نا بگره له‌زیانی شه‌و دوو روو دوو زمانانه‌ی به‌ردموام خه‌ریکی تیکدانی نیوان باوک و فه‌رمنده و زن و می‌رد و خزم و که‌س و کار و برادران، دلیان له‌یه‌کتر کرمی ده‌که‌ن، قیل له‌هه‌ست و شعوری شه‌و شه‌و ده‌که‌ن و له‌خشته‌یان دمبه‌ن؟ به‌روالمت جادوبازی ده‌که‌ن، گری له‌داوه ده‌زوو ده‌سه‌سه‌ر ده‌ده‌ن و فووی پیداده‌که‌ن و لاسایی ساحیر مکان ده‌که‌نه‌وه و په‌یره‌ی داب و نه‌ریتی نه‌وان ده‌که‌ن.

{^۹وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ} په‌نا بگره له‌شهری هه‌موو چه‌سوودیک که چه‌سوودی به‌مه‌ردومان دمبا ناواته‌خو‌ازی نه‌وه‌یه ناز و نیعه‌تیک که‌خودا به‌خشیویه‌تی به‌که‌سانی دیکه له‌ده‌ستیان ده‌رجی و نه‌مین.

کۆتایی سوره‌ی الفلق



سوره‌ی (الناس)

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

{^۱اَقُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ النَّاسِ} نه‌ی محمد! بلی، په‌نا ده‌گرم به‌ په‌رومردگاری نادمیزاد، به‌جاودپرو به‌ختوکه‌ریان.

{^۲مَلِكِ النَّاسِ} به‌ خاوه‌ن و پاشای نادمیزاد شه‌و که‌سه‌ی ده‌سه‌لاتی ته‌واو و ره‌های هه‌یه، {^۳اِلَهِ النَّاسِ} به‌ په‌رستراوی نادمیزاد، که هه‌ر شه‌و شی‌اوی به‌ندایه‌تی بو کردن و په‌رسته‌ن، هه‌ر شه‌و په‌رومردگاری نادمیزاد، پاشای نادمیزاد، خودا و په‌رستراوی نادمیزاد هه‌موو بوونه‌ومر دروستکراوی شه‌و، ملکی شه‌و، به‌نده‌ی شه‌و، بلی، من په‌نا ده‌گرم به‌و خوایه‌ی خاوه‌نی شه‌و صیغه‌ت و ره‌وشانه‌یه.

فهره ست

لاپره	ناوی سوره
۱	سوره الفاتحه
۸۰ - ۱	سورة البقرة
۱۳۷ - ۸۸	سورة آل عمران
۱۹۳ - ۱۳۷	سورة النساء
۲۴۰ - ۱۹۳	سورة المائدة
۳۰۲ - ۲۴۰	سورة الأنعام
۳۶۲ - ۳۰۲	سورة الأعراف
۳۸۴ - ۳۶۲	سورة الأنفال
۴۲۸ - ۳۸۵	سورة التوبة
۴۵۹ - ۴۲۸	سورة يونس
۴۹۰ - ۴۶۰	سورة هود
۵۱۷ - ۴۹۰	سورة يوسف
۵۳۲ - ۵۱۷	سورة الرعد
۵۴۵ - ۵۳۲	سورة إبراهيم
۵۵۷ - ۵۴۵	سورة الحجر
۵۹۰ - ۵۵۷	سورة النحل
۶۱۸ - ۵۹۰	سورة الإسراء
۶۴۴ - ۶۱۸	سورة الكهف
۶۵۹ - ۶۴۴	سورة مريم
۶۷۹ - ۶۵۹	سورة طه
۶۹۹ - ۶۷۹	سورة الأنبياء
۷۱۸ - ۶۹۹	سورة الحج
۷۳۱ - ۷۱۸	سورة المؤمنون
۷۴۹ - ۷۳۲	سورة النور
۷۶۳ - ۷۴۹	سورة الفرقان
۷۸۴ - ۷۶۳	سورة الشعراء
۸۰۱ - ۷۴	سورة النمل
۸۱۹ - ۸۰۱	سورة القصص
۸۳۳ - ۸۲۰	سورة العنكبوت
۸۴۵ - ۸۳۳	سورة الروم
۸۵۳ - ۸۴۵	سورة لقمان
۸۵۸ - ۸۵۳	سورة السجدة

لايهره	ناوى سوردهت
۸۷۶ - ۸۵۸	سورة الأحزاب
۸۸۷ - ۸۷۶	سورة السبا
۸۹۷ - ۸۸۷	سورة فاطر
۹۰۷ - ۸۹۷	سورة يس
۹۲۱ - ۹۰۷	سورة الصافات
۹۳۱ - ۹۲۱	سورة ص
۹۴۷ - ۹۳۱	سورة الزمر
۹۶۲ - ۹۴۷	سورة غافر
۹۷۲ - ۹۶۲	سورة فصلت
۹۸۲ - ۹۷۲	سورة الشورى
۹۹۳ - ۹۸۲	سورة الزخرف
۹۹۸ - ۹۹۳	سورة الدخان
۱۰۰۴ - ۹۹۸	سورة الجاثية
۱۰۱۱ - ۱۰۰۴	سورة الأحقاف
۱۰۱۸ - ۱۰۱۲	سورة محمد
۱۰۲۵ - ۱۰۱۸	سورة الفتح
۱۰۳۰ - ۱۰۲۵	سورة الحجرات
۱۰۳۵ - ۱۰۳۰	سورة ق
۱۰۴۰ - ۱۰۳۵	سورة الذاريات
۱۰۴۵ - ۱۰۴۰	سورة الطور
۱۰۵۰ - ۱۰۴۵	سورة النجم
۱۰۵۵ - ۱۰۵۰	سورة القمر
۱۰۶۱ - ۱۰۵۵	سورة الرحمن
۱۰۶۷ - ۱۰۶۱	سورة الواقعة
۱۰۷۴ - ۱۰۶۷	سورة الحديد
۱۰۸۰ - ۱۰۷۴	سورة المجادلة
۱۰۸۵ - ۱۰۸۰	سورة الحشر
۱۰۸۹ - ۱۰۸۶	سورة المتحنة
۱۰۹۲ - ۱۰۸۹	سورة الصف
۱۰۹۴ - ۱۰۹۲	سورة الجمعة
۱۰۹۷ - ۱۰۹۴	سورة المنافقون
۱۱۰۰ - ۱۰۹۷	سورة التغابن
۱۱۰۴ - ۱۱۰۰	سورة الطلاق
۱۱۰۷ - ۱۱۰۴	سورة التحريم

لاپېره	ناوی سوره
۱۱۰۷ - ۱۱۱۱	سورة الملك
۱۱۱۵ - ۱۱۱۱	سورة القلم
۱۱۱۹ - ۱۱۱۵	سورة الحاقة
۱۱۲۲ - ۱۱۱۹	سورة المعارج
۱۱۲۴ - ۱۱۲۲	سورة نوح
۱۱۲۸ - ۱۱۲۴	سورة الجن
۱۱۳۰ - ۱۱۲۸	سورة المزمل
۱۱۳۳ - ۱۱۳۰	سورة المدثر
۱۱۳۶ - ۱۱۳۴	سورة القيامة
۱۱۳۹ - ۱۱۳۶	سورة الانسان
۱۱۴۲ - ۱۱۳۹	سورة المرسلات
۱۱۴۵ - ۱۱۴۲	سورة النبأ
۱۱۴۸ - ۱۱۴۵	سورة النازعات
۱۱۵۰ - ۱۱۴۸	سورة عبس
۱۱۵۱ - ۱۱۵۰	سورة التكويد
۱۱۵۳ - ۱۱۵۱	سورة الانفطار
۱۱۵۵ - ۱۱۵۳	سورة المطففين
۱۱۵۷ - ۱۱۵۵	سورة الانشقاق
۱۱۵۹ - ۱۱۵۷	سورة البروج
۱۱۶۰ - ۱۱۵۹	سورة الطارق
۱۱۶۱ - ۱۱۶۰	سورة الأعلى
۱۱۶۳ - ۱۱۶۱	سورة الغاشية
۱۱۶۵ - ۱۱۶۳	سورة الفجر
۱۱۶۷ - ۱۱۶۶	سورة البلد
۱۱۶۸ - ۱۱۶۷	سورة الشمس
۱۱۶۹ - ۱۱۶۸	سورة الليل
۱۱۷۰ - ۱۱۶۹	سورة الضحی
۱۱۷۱ - ۱۱۷۰	سورة الشرح
۱۱۷۲ - ۱۱۷۱	سورة التین
۱۱۷۳ - ۱۱۷۲	سورة العلق
۱۱۷۴ - ۱۱۷۳	سورة القدر
۱۱۷۵ - ۱۱۷۴	سورة البينة
۱۱۷۶ - ۱۱۷۵	سورة الزلزلة
۱۱۷۶	سورة العاديات

لايهده	ناوى سورته
١١٧٧ - ١١٧٦	سورة القارعة
١١٧٧	سورة التكاثر
١١٧٨	سورة العصر
١١٧٩ - ١١٧٨	سورة الهمزة
١١٧٩	سورة الفيل
١١٧٩	سورة القريش
١١٧٩ - ١١٨٠	سورة الماعون
١١٨٠	سورة الكوثر
١١٨١	سورة الكافرون
١١٨١	سورة النصر
١١٨٢ - ١١٨١	سورة المسد
١١٨٢	سورة الإخلاص
١١٨٣ - ١١٨٢	سورة الفلق
١١٨٣	سورة الناس

